A

A, a, -, -, *n.* **1.** (litera) A, a. **2.** început; **wer A sagt, muss auch B sagen** cine intră în horă trebuie să şi joace; **von A. bis Z** de la A la Z, de la un capăt la celălalt; din fir în păr; din scoarţă în scoarţă; **das A und (das) O** alfa si omega, începutul şi sfârşitul, factorul esenţial. **3.** *(muz.)* la; **A-Dur** la major; **a-Moll** la minor; **das A, a (den Kammerton) angeben** a cânta, a da tonul.

à *adv.* a, a câte, de câte; **4 Körbe à 6 Brote** 4 coşuri a câte 6 pâini.

a[1] *presc.* de la Ar[2].

a.[2] *(presc.* de la am sau an) pe; **Frankfurt a. M.** Frankfurt pe Main; **Frankfurt a. d. O.** Frankfurt pe Oder.

AA *(presc.* de la Auswärtiges Amt) M.A.E. (Ministerul Afacerilor Externe).

Aa[1], *-en, f. (reg.)* râu, fluviu.

Aa[2] [a'a] *-m.* (si *n.*) *sg. (în limbajul copiilor)* excrement; ~ **machen** a face caca.

Aak, *-(e)s, -e, n.*, **Aake**, *-n, f. (reg.)* ambarcaţie de coastă (olandeză).

Aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* anghilă, ţipar *(Anguilla anguilla)*; **glatt wie ein ~ a)** neted, alunecos ca un ţipar; **b)** abil, dibaci, care nu se lasă pins, păcălit; **den ~ beim Schwanz fassen** a începe un lucru pe dos, anapoda; a pune căruţa înaintea cailor; **sich (drehen und) winden, krümmen wie ein ~** a se zbate ca un peşte pe uscat, *(fig.)* a se zbate pentru a ieşi din încurcătură; *(fam.)* **einen (kleinen) ~ haben** a fi bine dispus (de băutură), a fi uşor ameţit.

aal|ähnlich *adj.* asemănător cu ţiparul, anghila.

Aal|angel, *-n, f.* undiţă pentru ţipari, anghile.

Aal|art, *-en, f.* specie de ţipar, anghilă.

aal|artig *adj.* ca ţiparul; în formă de ţipar, de anghilă; *(fig.)* dibaci, abil.

Aalbaum *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* caprifoi *(Lonicera xylosteum)*.

Aalbeere, *-n, f.* v. Ahlbeere.

Aalbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Ahlbeerstrauch.

Aalbutt, *-s, -e, m.* v. Scholle **(3)**.

Aal|eidechse, *-n, f. (zool.)* şarpe orb *(Anguis fragilis)*.

Aal|eisen, *-s,-, n.* ostie, furcă de prins ţipari.

aalen, *aalte, geaalt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde anghile, ţipari. **2.** a desfunda o ţeavă (astupată de nămol). **II.** *refl. (fam.)* **1.** a se tolăni, a lenevi; a face plajă **2.** a se întinde (ca după somn). **3.** a se odihni; a face o pauză. **4.** a se strecura, a se învârti; a încerca să iasă dintr-o situaţie dificilă. **III.** *intr.* a pescui ţipari.

Aalfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** pescuitul anghilelor, ţiparilor. **2.** vârşă de anghile, ţipari.

Aalfischer, *-s, -, m.* pescar de ţipari.

Aalfischerei, *-en, f.* **1.** pescărie, cherhana de prins ţipari. **2.** pescuit de anghile, ţipari.

aalförmig adj. în formă de anghilă, ţipar.

Aalfrau, *-en, f.* v. Aalmutter.

Aalgabel, *-n, f.* v. Aaleisen.

aalglatt *adj.* neted, alunecos ca ţiparul; *(fig.)* abil, dibaci, îndemânatic.

Aalgründling, *-s, -e, m. (iht.)* plevuşcă.

Aalhamen, *-s, -, m. (reg.)* năvod de prins anghile, ţipari.

aalig *adj.* v. aalglatt.

Aalkasten, *-s, -kästen, m.* cuşcă de prins anghile, ţipari.

Aalkorb, *-(e)s, -körbe, m.* v. Aalreuse.

Aal|leiter, *-n, f.* scară pentru ţipari (pentru a urca cascade şi stăvilare).

Aalmolch, *-(e)s, -e. m. (iht.)* specie de batracian cu formă de peşte *(Amphiuma means)*.

Aalmutter, *-mütter, f. (iht.)* specie de peşte osos care naşte pui vii *(Zoarces viviparus)*.

Aalnatter, *-n. f.* v. Aaleidechse.

Aal|ohrenbaum, *-(e)s, -bäume m.* v. Schwarzer Holunder.

Aalquappe, **Aalraupe**, *-n, f. (iht.)* mihalţ *(Lota vulgaris)*.

Aalreuse, *-n, f.* vârşă pentru (prins) anghile, ţipari. **2.** vintir de pescuit anghile, ţipari.

Aalrutte, *-n, f.* v. Aalquappe.

Aalsack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Aalreuse **(2)**.

Aalschlange, *-n, f. (iht.)* ţipar de mare *(Conger vulgaris)*.

Aalschnur, *-schnüre, f.* sfoară de pescuit anghile, ţipari.

Aal|speer, *-(e)s, -e*, **Aal|stachel**, *-s, -*, **Aal|stecher**, *-s, -, m.* v. Aaleisen.

Aal|stechen, *-s, n. sg.* pescuit de anghile, ţipari cu furca.

Aal|strich, *-(e)s, -e, m.* dungă îngustă (pe spatele unor patrupede).

Aaltierchen, *-s, -, n.* vierme (foarte mic) din clasa nematodelor, familia *Anguillulidae*.

Aaltreppe, *-n, f.* v. Aalleiter.

Aalwanderung, *-en, f.* migraţia ţiparilor.

a.a.O. *(presc.* de la am angeführten Ort) loc. cit.

Aap, *-s, -en, m.* **1.** *(mar.)* velă triunghiulară. **2.** *(reg.)* maimuţă.

Aar, *-(e)s, -e, m. (poet.)* vultur, hultan, vultan.

Aarkirsche, *-n, f.* v. Weißdorn.

Aaron|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **Aaronwurzel**, *-n, f. (bot.)* rodu-pământului *(Arum maculatum)*.

Aarweihe, *-n, f.* v. Weih.

Aas, *-es, -e, n.* **1.** hoit, stârv, cadavru; mortăciune; *(despre animale)* **von ~ leben** a fi necrofag; **wo ein ~ ist, sammeln sich die Geier** unde este un stârv se adună corbii. **2.** *(pl.* mai ales **Äser)** *(fam. peior.)* spurcăciune, putoare. **3.** *(fam. în expr.)* fiinţă; **du armes ~** bietul de tine; **kein ~** nimeni, nici dracu. **4.** *(înv.)* hrană (pentru vite); nutreţ, furaj. **5.** *(fam., vulg.)* golan, şmecher; pungaş; vulpe vicleană; **ein schlaues ~** un şmecher şi jumătate; **ein feines ~** e scos ca din cutie, filfizonul!

Aas|anger, *-s, -, m.* gunoişte.

Aasbande, *-n, f. (fam., peior.)* gaşcă.

Aasbär, *-en,-en, m.* urs comun *(Ursus arctos)*.

Aasblume, *-n, f.* v. Aaronstab.

aasen, *aaste, geaast (du, er aast) vb. (h)* **I.** *tr.* **1** *(despre animale)* a mânca, a paşte, a devora, a consuma. **2.** *(tab.)* a răzui de carne (partea interioară a pieilor), a cârnosi, a descărna. **3.***(fam.)* a lua peste picior, a tachina. **II.** *intr.* **1.** *(mit etwas)* a face risipă (de ceva), a folosi (ceva) în mod neeconomic; **mit Butter ~** a face risipă de unt; **mit dem Gelde ~** a azvârli banii pe fereastră. **2.** a se tăvăli în noroi; *(fig.)* a răscoli murdăria.

Aaserei, *-en, f.* risipă; folosire abuzivă.

Aasfliege, *-n, f.* muşiţă; muscă de hoit.

Aasfresser, *-s, -, m. (despre animale)* mâncător de hoit.

Aasgeier, *-s, -, m.* **1.** vultur negru *(Gyps fulvus)*. **2.** *(fam.)* profitor, speculant; om fără scrupule.

Aasgeruch, *-(e)s, -rüche, m.*, **Aasge|stank**, *-(e)s, m. sg.* miros, duhoare de cadavru, de hoit.

Aasgrube, *-n. f.* gunoişte; groapă de gunoi.

aasig I. *adj.* **1.** cadaveric; putred; cu miros urât, duhnind urât. **2.** *(fig.)* murdar, puturos, respingător; nerusinat; scârnav; **~er Kerl** golan; spurcăciune. **II.** *adv. (fam.)* foarte, al dracului (de)...; ~ **schwer** foarte greu, greu al dracului.

Aasjäger, *-s, -, m.* braconier (care nu respectă legile vânătorii şi împuşcă vânat care are pui mici).

Aaskäfer, *-s, -, m. (zool.)* gropar, necrofor *(Necrophorus)*; gândac din familia groparilor *(Silphidae)*.

Aaskrähe, *-n, f. (ornit.)* corb *(Corvus corone)*.

Aas|planze, *n, f.* v. Aaronstab.

Aas|seite, *-n, f.* partea dinăuntru, dinspre carne a pieilor.

aaßen, *aaßte, geaaßt (du, er aaßt) vb. (h)* **I.** *tr.* v. äsen. **II.** *intr.* v. aasen **(II 1)**.

Aast, -es, *Äster, n. (reg.)* v. Aas **(2, 5)**.

Aasvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre care se hrăneşte cu hoituri.

ab I. *prep.* cu *dat.* **1.** *(cu înţeles temporal* rar şi cu *ac.)* cu începere de (la)...; ~ **1. (erstem** rar şi **ersten) Mai** cu începere de la 1 mai; ~ **heute** cu începere, începând de azi; ~ **wann?** cu începere de când? ~ **jetzt** de acum înainte, de acum încolo, începând din clipa asta; ~ **dem 18. Lebensjahr**, ~ **18 Jahren** de la vârsta de 18 ani. **2.** *(cu înţeles spaţial)* de (la)...; *(ec.)* franco; ~ **Predeal gehen wir zu Fuß** (începând) de la Predeal vom merge pe jos; **frei ~ Bukarest** franco Bucureşti; **frei ~ Lager Berlin** franco depozit Berlin. **3.** *(într-o ierarhie sau ordine)* începând cu; ~ **Unteroffizier** începând cu (gradul de) subofiter. ~ **Zimmer 10** începând cu camera 10. **II.** *adv.* **1.** *(în corelaţie cu* **von) a)** *(exprimă punctul de plecare în timp)* de (la)...; **von heute** ~ de azi înainte; **vom 1. Januar** ~ de la 1 ianuarie înainte, cu începere de la 1 ianuarie; **b)** *(exprimă punctul de plecare în spaţiu)* **weit ~ von der Stadt** departe de oraş; **drei Schritt vom Wege** ~ la trei paşi de drum. **2.** *(în corelaţie cu alte adverbe)* **auf und ~ a)** în lung şi în lat, în sus şi în jos, de colo până colo; **b)** din când în când, când şi când, rareori, câteodată; *(substantivat)* **das Auf und Ab der Wege** denivelările, urcuşurile şi coborâşurile drumurilor; **eine Mark auf oder** ~ o marcă mai mult sau mai puţin; ~ **und an** din când în când; ~ **und zu** din când în când, când şi când, rareori; ~ **und zu gehen** a umbla de colo (până) colo, în sus şi în jos. **3.** *(folosit cu auxiliarul sein, ca parte de compunere cu un verb subînţeles, cu sensul imprimat de acesta)* **der Zug ist** ~ trenul a plecat; **er will vom Pferde** ~ vrea să descalece; **der Knopf ist** ~ nasturele a căzut; **die Spitze ist** ~ s-a rupt vârful; **nach der Kreuzung links** ~ după intersecţie la

stânga; *(fam.)* **der Bart ist** ~ s-a terminat, s-a dus; asta e o chestie fumată, nu se mai prinde; *(fig.)* **das ist** ~ s-a dus, i-a trecut vremea, și-a trăit traiul; **ich bin sehr** ~ sunt istovit, sleit, epuizat. **4.** *(folosit fără auxiliar, uneori cu nuanțe imperative)* **Hut ~!** Jos pălăria! **Gewehr ~!** la picior arm'! **Kopf** ~ tăiați-i capul! *(fam.)* ~ **durch die Mitte** sau ~ **die Post** valea! *(teatru)* **(geht)** ~ iese; *(circ, gimn.)* **~!** jos!; **von fünf drei** ~ scăzând (scădem) trei din cinci; **hiervon** ~ de unde scădem (scăzând).

ạb|ackern, *ackerte ab, abgeackert, vb. (h) tr.* **1.** a încălca răzorul (arând) **2.** a ara complet, în întregime.

Ạbaka, *-s, n. sg.* cânepă de manila, abaca.

Ạbakus, *-, - (și -ki) m.* **1.** *(arhit.)* abacă. **2.** *(mat.; înv.)* abacă. **3.** tablă de calculat cu bile (abacă). **4.** tabelă de calcule, de norme de lucru.

Ab|alienation [-lie-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* alienare, înstrăinare, **2.** deposedare.

ab|alienieren [-lie-], *abalienierte, abalieniert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a aliena, a înstrăina. **2.** a deposeda.

ạb|änderbar, **ạb|änderlich** *adj.* **1.** modificabil, variabil; **eine ~e Entscheidung** o hotărâre modificabilă, provizorie. **2.** schimbător, nestatornic. **3.** *(gram.)* variabil, declinabil.

Ạb|änderlichkeit *f. sg.* posibilitate, capacitate de a se modifica; variabilitate, comutabilitate.

ạb|ändern, *änderte ab, abgeändert, vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a schimba, a varia; modifica; a retuşa, a reface. **2.** *(jur.)* a nova (contracte); a casa (sentințe); a modifica, a amenda, a reforma (legi). **3.** *(tipogr.)* a modifica (un manuscris, un zaț). **4.** *(gram.)* a declina. **II.** *intr.* a se modifica; *(biol.)* **die Farbe der Blüten ändert oft ab** culoarea florilor se schimbă adesea.

Ạb|änderung, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare; **~en treffen** a face modificări. **2.** *(jur.; despre contracte)* novație; *(despre sentințe)* casare; *(despre legi)* modificare, amendare; amendament, reformă. **3.** *(tipogr.)* corectură; îndreptare, rectificare. **4.** *(gram.; înv.)* declinare, flexiune.

Ạb|änderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* propunere de modificare; amendament; **einen ~ einbringen** a propune un amendament.

ạb|änderungsbedürftig *adj.* care trebuie modificat, schimbat.

Ạb|änderungs|entwurf, *-(e)s, -, -würfe, m. (pol.)* proiect de amendament.

ạb|änderungsfähig, *adj.* modificabil, adaptabil.

Ạbänderungsjahre *pl. (fiziol.)* menopauză.

Ạb|änderungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză, stipulație de amendament.

Ạb|änderungsvorschlag *-(e)s, -schläge, m.* propunere de amendament.

Abandọn [abã'dõ:], *-s, -s, m. (jur.)* abandon, renunțare, părăsire.

abandonnieren [abãdɔ'ni:rən], *abandonnierte, abandonniert, vb. (h) tr.* a abandona, a renunța, a părăsi.

ạb|ängstigen, *ängstigte ab, abgeängstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înspăimânta, a îngrijora, a neliniști; a insufla frică, spaimă; a înfricoșa, a teroriza; **jm. etwas** ~ a obține ceva de la cineva prin teroare. **II.** *refl.* a se chinui cu frica, a se înfricoșa, a se înspăimânta, a se îngrijora, a se neliniști; **sich ohne Grund** ~ a se neliniști degeaba, fără motiv.

ạb|arbeiten, *arbeitete ab, abgearbeitet (du arbeitest ab, er arbeitet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plăti prin muncă; **eine Schuld** ~ a achita o datorie muncind (pentru creditor); **sein Tagespensum** ~ a-și termina porția de muncă pe o zi. **2.** a îndepărta prin muncă (asperități, pete etc.). **3.** a uza (prin muncă); **ein Werkzeug** ~ a uza o unealtă. **4.** *(mar.)* a lansa o navă la apă; a naviga contra vântului (pentru a evita eșuarea). **5.** *(constr.)* a ciopli; a fasona. **6.** *(mine)* a extrage, a exploata. **II.** *refl.* a se istovi, a se epuiza (muncind), a se slei; **ein abgearbeiteter Mensch** un om epuizat (de muncă).

Ạb|arbeitung, *-en, f.* **1.** plata unei datorii prin prestarea unor munci. **2.** uzare (prin folosire îndelungată). **3.** istovire, epuizare. **4.** execuție.

Ạb|arbeitungszeit, *-en, f. (ec.)* timp de execuție.

ạb|ärgern, *ärgerte ab, abgeärgert, vb. (h)* **I.** *tr.* **jm. etwas** ~ a obține (ceva) prin insistență, prin sâcâială. **II.** *refl.* **1.** a se necăji, a se supăra, a-și face sânge rău; a se consuma; **sich mit Schülern** ~ a se necăji lucrând cu elevi. **2.** a se calma, a-i trece supărarea.

Ạb|art, *-en, f.* **1.** *(biol.)* varietate, subspecie. **2.** variantă, modificație. **3.** varietate degenerată; corcitură, bastard.

ạb|arten, *artete ab, abgeartet (du artest ab, er artet ab), vb. (s) intr.* **1.** *(biol.)* a varia, a diferi. **2.** a degenera, a se corci.

ạb|artig *adj.* degenerat, corcit; anormal, pervers.

Ạb|artigkeit, *-en, f.* anomalie.

Ạb|artling, *-s, -e, m.* **1.** individ reprezentând o variantă, o excepție, o abatere de la regula generală; varietate. **2.** bastard; corcitură; degenerat.

Ạb|artung, *-en, f.* **1.** degenerare, degenerescență. **2.** abatere; variație.

ạb|äschern, *äscherte ab, abgeäschert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a freca cu cenușă. **2.** a curăța de cenușă. **II.** *refl. (pop.)* a se istovi, a se epuiza, a se slei (muncind); *(fam.)* a face tot posibilul, a se face luntre și punte, a face pe dracu-n patru.

ạb|äsen, *äste ab, abgeäst (du, er äst ab), vb. (h) tr. (despre animale sălbatice)* a paște; a mânca, a devora; **die Rehe haben die Wiese abgeäst** căprioarele au păscut toată iarba pajiștii.

Abasie, *-n* [-'zi:ən], *f.* abazie.

ạb|asten, *astete ab, abgeastet (du astest ab, er astet ab), vb. (h) intr. (argou)* a se speti.

ạb|ästen, *ästete ab, abgeästet (du ästest ab, er ästet ab), vb. (h) tr.* a curăța arborii de ramuri, a emonda.

Ạb|ästung, *-en, f.* emondare.

abatisch, *adj.* abazic, suferind de abazie.

Abatjour [aba'ʒu:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** abajur. **2.** rulou.

ạb|atmen, *atmete ab, abgeatmet (du atmest ab, er atmet ab), vb. (h) tr. (med.)* a elimina prin expirație.

ạb|ätmen, *ätmete ab, abgeätmet (du ätmest ab, er ätmet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a încinge (în foc), a înroși; a recoace (metale, sticlă etc.).

Ạbaton, *-s, Abata, n. (bis.)* altar (în bisericile ortodoxe).

Abattement [-'mã:] *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* bonificație, reducere în cazul plății datoriei înainte de termen. **2.** descurajare, demoralizare.

ạb|ätzen, *ätzte ab, abgeätzt (du, er ätzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a decapa. **2.** *(tipogr.)* a îndepărta prin gravare chimică; a grava puternic.

Ạb|ätzung, *-en, f.* decapare, îndepărtare prin corodare.

ạb|äugeln, *äugelte ab, abgeäugelt (ich äug(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** a citi (cuiva din ochi ceva). **2.** a obține (ceva) făcând (cuiva) ochi dulci.

ạb|äugen, *äugte ab, abgeäugt, vb. (h) tr.* **1.** a imita, a copia (trăgând cu ochiul). **2.** *(vân.)* a căuta (cu ochii) vânatul, urma vânatului.

Abb. *presc.* de la Abbildung.

Ạbba, *-, m. sg. (înv.; apelativ biblic)* **1.** părinte. **2.** titlu bisericesc (în Orient).

ạb|backen, *buk* (și *backte) ab, abgebacken, vb. (h)* **I.** *tr.* a coace, a usca (fructe), a răscoace; **Brot** ~ a coace pâinea până când se desprinde coaja. **II.** *intr.* a termina de copt.

ạb|baden, *badete ab, abgebadet (du badest ab, er badet ab), vb. (h) tr.* **1.** a scălda, a îmbăia (pe cineva), a face (cuiva) baie. **2.** *(chim.)* a opări; a spăla cu abur.

ạb|baggern, *baggerte ab, abgebaggert , vb. (h) tr. (tehn.)* a excava, a draga; a decoperta.

ạb|baken, *bakte ab, abgebakt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a jalona (un dig). **2.** *(mar.)* a baliza.

ạb|balgen, *balgte ab, abgebalgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (de piele), a beli. **2.** *(fam.)* a bate, a ciomăgi, a țesălra (pe cineva). **II.** *refl. (fam.)* a se osteni; a se istovi bătându-se (la joacă).

ạb|balzen, *balzte ab, abgebalzt (du, er balzt ab), vb. (h) intr. (vân.; despre cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, ieruncă și fazan)* a termina perioada de împerechere.

ạb|bangen, *bangte ab, abgebangt, vb. (h) refl.* **1.** a se topi de dor(ul cuiva). **2.** a fi îngrijorat (de soarta cuiva), a se consuma (din cauza cuiva).

Ạb|bau, *-(e)s,* **I.** *pl. -e, m.* **1.** reducere, diminuare; **~ der Preise** scădere, reducere a prețurilor. **2.** concediere, licențiere, demitere; scoatere la pensie; **~ des Personals** reducerea personalului. **3.** *(fig.)* timorare, demoralizare. **4.** demontare (a mașinilor). **5.** *(mine)* abataj; exploatare minieră; abandonare a exploatării (miniere). **6.** spațiu liber creat prin exploatare (minieră, forestieră etc.). **7.** *(mil.; înv.)* demontare (a unei poziții); ieșire (din luptă). **8.** *(chim., fiz.)* descompunere, dezintegrare (a unei substanțe atomice complexe în substanțe atomice mai simple). **9.** *(med.)* catabolism. **10.** abolire (în economia dirijată). **II.** *pl. -ten (reg.)* curte izolată.

Ạb|bau|art,*-en, f. (mine)* metodă de abataj.

ạb|baubar *adj.* degradabil, dezintegrabil; **biologisch** ~ biodegradabil.

Ạb|baubei|hilfe, *-n, f.* indemnizație de concediere

Ạbbaubremsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* plan înclinat de exploatare.

Ạb|bau|effekt, *-(e)s, -e, m,* **1.** *(chim.)* efect de degradare, de descompunere. **2.** *(electr.)* dispariția câmpului.

ạb|bauen, *baute ab, abgebaut, vb. (h). tr.* **1.** a lichida, a suprima; a desființa. **2.** a reduce, a scădea, a diminua (prețurile). **3.** a concedia (salariați), a licenția; a demite; a scoate la pensie, a pensiona; a restructura, a comprima. **4.** a demonta, a degrada (o mașină). **5.** *(mine)* a exploata, a extrage, a tăia în abataj. **6.** a termina, a înceta, a abandona (o exploatare minieră). **7.** *(chim.)* a dezintegra, a descompune. **8.** a dărâma. **9.** *(sport; fam.)* a nu avea finiș, a termina (o competiție, cursă etc.) complet epuizat. **10.** a aboli (în economia dirijată).

Ạb|bau|entschädigung, *-en, f.* v. Abbaubeihilfe.

Ạb|bau|erscheinung, *-en, f. (chim.)* fenomen de descompunere, de dezintegrare.

Ạb|baufeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* panou de abataj, de exploatare; câmp, zonă de extracție.

Ạb|baufirst, *-(e)s, -e, m. (mine)* treaptă răsturnată de abataj; bolta, tavanul galeriei.

Ạb|bauförder|einrichtung, *-en, f. (mine)* instalație de transport în abataj.

Ạb|baufortschritt, *-(e)s, m. sg. (mine)* avansarea, înaintarea abatajului.

Ạb|baugebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* areal de exploatare.

Ạb|baugenehmigung, *-en, f. (ec.)* aprobare de exploatare.

Ạb|baugerechtigkeit, *f. sg. (jur.)* drept la exploatare minieră pe un teren străin.

Ạb|bau|hammer, *-s, -, m. (constr., mine)* ciocan pneumatic, ciocan de abataj.

Ạb|bau|horizont, *-(e)s. -e, m.* v. Abbausohle.

Ạb|baukrankheit, *-en, f. (med.)* boală de catabolism.

Ạb|bauland, *-(e)s, -länder, n. (agr.)* pământ nefolosit în agricultură, pământ pustiu.

Ạb|baumaschine, *-n, f. (mine)* mașină de abataj, de exploatare minieră.

ạb|baumen, *baumte ab, abgebaumt, vb. (h) intr. (vân.; despre păsări)* a-și lua zborul de pe un copac; *(despre animale cățărătoare)* a coborî de pe un copac.

ạb|bäumen, *bäumte ab, abgebäumt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a depăna, a debobina, a plia. **2.** a depărta o navă (de chei, de țărm) cu scondri.

Ạb|baumethode,*-n, f. (mine)* metodă de exploatare.

Ạb|baumittel, *-s, -, n.* **1.** *(chim.)* agent de descompunere. **2.** *(plast.)* plastifiant.

Ạb|bau|ort, *-(e)s, -e, n. (mine)* front de exploatare, abataj.

Ạb|baupass, *-es, -pässe, m. (mine)* culoar, gang, coridor de exploatare.

Ạb|baupfeiler, *-s, -, m. (mine)* coloană portantă minerală în abataj.

Ạb|bauprodukt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* produs obținut prin descompunere, prin degradare.

Ạb|bauprozess, *-es, -e, m. (chim.)* proces de descompunere, de degradare.

Ạb|baupumpe, *-n, f. (mine)* pompă de exploatare.

Ạb|bauquerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mine)* galerie diagonală (de pătrundere până la abataj).

Ạb|baurecht, *-(e)s, -e, n. (mine)* drept de exploatare.

Ạb|bauschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț.

Ạb|bauschlitten, *-s, -, m. (mine)* sanie de abataj.

Ạb|bau|sohle, *-n, f. (mine)* orizont de abataj.

Ạb|bau|stelle, *-n, f. (mine)* loc de amplasare a exploatării miniere.

Ạb|bau|stoß, *-es, -stöße, m. (mine)* perete lateral în abataj.

Ạb|bau|straße, **Ạb|bau|strecke**, *-n, f. (mine)* galerie de exploatare, de abataj.

Ạb|bauverfahren, *-s, n. sg.* v. Abbaumethode.

ạb|bauwürdig *adj. (mine)* rentabil, bun de a fi exploatat, exploatabil.

Ạb|bauzeit, *-en, f. (mine)* durată, timp de exploatare.

Abbé [a'be:] *-s, -s, m.* abate.

ạb|bedingen, *bedang ab, abbedungen, vb. (h) tr. (jur.)* a contramanda contractul.

ạb|beeren, *beerte ab, abgebeert, vb. (h) tr.* a culege boabele (de pe ciorchine, crengi).

Ạb|beermaschine, *-n, f.* mașină de cules boabe.

Ạb|befehl, *-(e)s, -e, m. (înv.)* contraordin, contramandare.

ạb|befehlen, *befahl ab, abbefohlen (du befiehlst ab, er befiehlt ab), vb. (h) tr.* a contramanda (un ordin).

ạb|befördern, *beförderte ab, abbefördert, vb. (h) tr.* a expedia (o marfă, un transport etc.); a transporta, a duce (în alta parte).

ạb|behalten, *behielt ab, abbehalten (du behältst ab, er behält ab), vb. (h) tr. (fam.)* a ține în mână (pălăria), a nu mai pune (pălăria) pe cap.

ạb|beilen, *beilte ab, abgebeilt, vb. (h) tr.* a tăia cu securea; a degroșa, a ciopli, cu toporul, cu barda, a lua din topor.

ạb|beißen, *biss ab, abgebissen (du, er beißt ab), vb. (h) tr.* **1.** a mușca (o bucată din ceva); a tăia, a rupe cu dinții; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **vor Lachen die Zunge** ~ a se strica de râs, a se prăpădi de râs; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și rupe un dinte (mușcând din ceva). **2.***(fam.; în expr.)* **einen** ~ a se cinsti cu un pahar, a bea.

ạb|beizen, *beizte ab, abgebeizt (du, er beizt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a curăța de oxizi, a decapa (cu acizi); a arde, a cauteriza (cu nitrat de argint etc.). **2.** *(tehn.)* a argăsi, a tăbăci; a dubi. **3.** a băiți, a da un grund (lemnului).

Ạb|beizen, *-s, n. sg.* decapare (cu acizi).

Ạb|beizmittel, *-s, -, n. (tehn., chim.)* decapant.

ạb|bekommen, *bekam ab, abbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a căpăta, a obține o parte, o bucată (dintr-un întreg); **ein Stück Kuchen** ~ a căpăta o bucată de prăjitură; **seinen Teil** ~ a-și căpăta partea, a se alege cu ceva. **2.** *(fam.)* a înghiți un perdaf, a primi o săpunecală; a-și lua porția, a o păți; **der hat was** ~ a pățit-o; a înghițit un perdaf; a luat-o pe coajă. **3.** a reuși, a izbuti (cu greu) să desfacă, să desprindă, să dea jos ceva.

ạb|bellen, *bellte ab, abgebellt, vb. (h) refl.* a se osteni, a se istovi lătrând; *(fig.)* a pălăvrăgi, a flecări fără rost, fără șir.

ạb|berufen, *berief ab, abberufen, vb. (h) tr.* **1.** a rechema, a revoca; a elibera din funcție. **2.** *(în expr.)* **aus dem Leben** ~ **werden** a înceta din viață.

Ạb|berufung, *-en, f.* **1.** rechemare, revocare; eliberare din funcție; **die** ~ **des Botschafters** rechemarea ambasadorului. **2.** deces, moarte. **3.** *(înv.)* chemare, vocație; înclinație.

Ạb|berufungs|order, *-n, f.* ordin de revocare, de rechemare.

Ạb|berufungs|schreiben, *-s, -, n. (dipl.)* scrisoare de rechemare.

ạb|bestellen, *bestellte ab, abbestellt, vb. (h) tr.* a anula o comandă, a decomanda, a contramanda; **jn.** ~ a contramanda întâlnirea cu cineva; **die Zeitung** ~ a anula abonamentul la un ziar.

Ạb|bestellung, *-en, f.* anulare, contramandare a unei comenzi.

ạb|beten, *betete ab, abgebetet (du betest ab, er betet ab), vb. (h) tr. (rel.)* **1.** a spune rugăciuni (în mod mecanic); **seine Sünden** ~ a-și ispăși păcatele prin rugăciuni. **2.** a termina rostirea rugăciunilor; **einen Rosenkranz** ~ a rosti toate rugăciunile unui rozariu; *(fig.)* a spune tot ce știi (despre ceva sau cineva).

ạb|betteln, *bettelte ab, abgebettelt (ich bett(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a obține (ceva) prin rugăminți insistente, prin cerșit, a cerși (ceva). **2.** a cerși din casă în casă, a străbate (o stradă, un sat etc.) cerșind.

ạb|betten, *bettete ab, abgebettet (du bettest ab, er bettet ab), vb. (h) tr.* **1.** a strânge patul. **2.** a deriva, a devia (cursul unui râu).

ạb|bezahlen, *bezahlte ab, abbezahlt, vb. (h) tr.* a achita, a lichida; a amortiza; **in Raten** ~ a achita în rate; **einen Teil** ~ a da un acont, a arvuni, a plăti o parte (din ceva).

Ạb|bezahlung, *-en, f.* plată, achitare; amortizare; acont, arvună; **teilweise** ~ plată în rate, cu tărâita.

ạb|biegen, *bog ab, abgebogen, vb.* **1.** *tr. (h)* **1.** a îndoi, a îndepărta (prin îndoire). **2.** *(hort.)* a îndoi pentru marcotaj. **3.** *(gram.)* a declina, a conjuga. **4.** *(fig.)* a schimba direcția; a părăsi o discuție, o idee; **die Ausführung eines Planes** ~ a împedica realizarea, aplicarea unui plan; **ein Gespräch** ~ a schimba vorba. **II.** *intr. (s)* a coti; a se îndepărta cotind; a părăsi drumul, direcția; a se abate pe un drum lateral; **vom Wege** ~ a se abate din drum; *(auto.)* **rechts** ~ a vira la dreapta.

Ạb|biege|spur, *-en, f.(auto.)* bandă de virat la dreapta sau la stânga.

Ạb|biegmaschine, *-n, f.* v. Biegmaschine.

Ạb|biegung, *-en, f.* **1.** cotire. **2.** îndepărtare.

ạb|bieten, *bot ab, abgeboten (du bietest ab, er bietet ab), vb. (h) tr.* **1** a supralicita. **2.** a oferi (ceva) sub prețul obișnuit. **3.** a da dispoziții pentru plecare, pentru părăsirea locului. **4.** *(reg.)* a anunța (din amvon) o logodnă, o cununie.

Ạb|bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine, portret; copie, reproducere; chip, icoană. **2.** *(geom.)* reprezentare. **3.** *(fil., fiz.)* oglindire, imagine, reflectare. **4.** *(mat.)* figură. **5.** *(fig.)* oglindă.

ạb|bilden *bildete ab, abgebildet (du bildest ab, er bildet ab), vb. (h)* **1.** *tr.* a zugrăvi, a figura, a reprezenta; a modela (o sculptură) a turna (în bronz, ghips etc.); a reproduce (în imagini); a copia, a reproduce, a desena; **etwas naturgetreu** ~ a reproduce ceva întocmai. **II.** *refl.* a se oglindi, a se reflecta; a se răsfrânge.

Ạb|bild|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teoria reflectării.

Ạb|bildung, *-en, f.* **1.** reprezentare, reproducere, figură; *(fig.)* zugrăvire; **flächentreue** ~ proiecție echivalentă (de suprafață). **2.** imagine, copie; chip. **3.** ilustrație, poză (într-o carte); fotografie. **4.** *(fil.)* oglindire, reflectare.

ạb|bimsen, *bimste ab, abgebimst (du, er bimst ab), vb. (h) tr.* **1.** a lustrui, a curăța, cu piatră ponce. **2.** *(argou școlăresc)* a copia.

ạb|binden, *band ab, abgebunden (du bindest ab, er bindet ab), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a dezlega, a deznoda, a desprinde; **die Schürze** ~ a dezlega, a da jos șorțul. **2.** *(med.)* a ligatura. **3.** *(reg.)* a înțărca (viței). **4.** a cercui, a lega (doagele unui butoi). **5.** *(tehn.)* a pregăti (în vederea montării rapide) elementele unei construcții de lemn; a îmbina, a asambla elementele unei construcții de lemn. **6.** *(cul.)* a drege, a îngroșa. **II.** *intr.* **1** *(constr.; despre ciment)* a face priză. **2.** *(metal., chim.)* a lega, a se întări, a se prinde.

Ạb|bindeverzögerer, *-, s, -, m. (constr.)* încetinitor de priză.

Ạb|bindevorgang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* desfășurarea procesului de priză.

Ạb|bindewärme *f. sg. (constr.)* căldură de priză.

Ạb|bindezeit, *-en, f. (constr.)* timp de priză; durata prizei.

Ạb|bindung, *-en, f.* **1.** dezlegare. **2.** *(med.)* ligatură. **3.** *(reg.)* înțărcare (a unui viței). **4.** cercuire, legare (a unui butoi). **5.** asamblare. **6.** *(constr.)* priză.

Ạb|biss, *-es, -e, m.* **1.** mușcătură; urmă de mușcătură; bucată ruptă cu dinții. **2.** *(vân.)* momeală (în cursă). **3.** *(vân., forest.)* mijdrire, mezdrire; mizdreală, loc unde vânatul a ciupit vegetația. **4.** *(forest.)* lăstar cu vârful mâncat (de animale sălbatice).

Ạb|bitte, *-n, f.* scuză, rugăminte de iertare, amendă onorabilă; ~ **tun** (sau **leisten)** a se scuza, a cere scuze, a cere iertare; a face amendă onorabilă; **öffentliche** ~ amendă onorabilă.

ạb|bitten, *bat ab, abgebeten (du bittest ab, er bittet ab), vb. (h) tr.* **1.** a cere iertare. **2.** a obține prin rugăminți. **3.** a îndepărta (o primejdie) prin rugăminți.

Ạb|blase|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de purjare.

ạb|blasen, *blies ab, abgeblasen (du, er bläst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a îndepărta suflând. **2.** *(tehn.)* a purja; a evacua (la compresoare, turbine cu gaze). **3.** *(muz.)* a cânta o bucată muzicală (la un instrument de suflat). **4.** a da (cu un instrument de suflat) un semnal de încetare; *(fig.)* a face să înceteze; **einen Streik** ~ a curma o grevă; **die Sache ist noch nicht abgeblasen** chestiunea încă nu s-a anulat, încă n-a căzut. **5.** *(chim.)* a evacua (gaze sub presiune). **II.** *intr. (mil.)* a suna încetarea focului; **abgeblasen!** încetarea!

Ạb|blase|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de purjare.

ạb|blassen, *blasste ab, abgeblasst (du, er blasst ab), vb. (s.) intr.* a păli, a se decolora; *(fig.)* **abgeblasste Ausdrücke** expresii șterse, palide, termeni inexpresivi.

ạb|blatten, *blattete ab, abgeblattet (du blattest ab, er blattet ab), vb. tr. (h)* **1.** a desfrunzi. **2.** a mânca frunzele. **3.** *(s) (constr.)* a îmbina în cep; a îmbina în jumătatea lemnului.

ạb|blättern, *blätterte ab, abgeblättert vb. (h)* **I.** *tr.* a rupe, a îndepărta frunzele (de pe crengi); a desfrunzi. **II.** *intr. (s)* **1.** a-și pierde frunzele, a se desfrunzi; a-și pierde petalele; **die Rosen blättern ab** trandafirii se scutură. **2.** *(med.)* a se coji, a se jupui, a se descuama. **3.** *(mineral.)* a se desface în straturi, în foi, a se exfolia.

Ạb|blätterung, *-en, f.* **1.** desfrunzire; cădere a frunzelor (de pe crengi); cădere a petalelor. **2.** *(med.)* cojire, jupuire, descuamare. **3.** *(ferov.)* uzura coroanei șinei. **4.** *(constr.)* cojirea pereților; tencuială scorojită.

ạb|bläuen; *bläute ab, abgebläut, vb. (h) tr. (fam.)* a bate măr, a snopi în bătăi.

ạb|bleiben, *blieb ab, abgeblieben, vb. (s) intr. (reg.)* a rămâne, a se pierde undeva.

ạb|bleichen[1] *bleichte ab, abgebleicht, vb. (h) tr.* a înălbi, a albi.

ạb|bleichen[2], *blich ab, abgeblichen, vb. (s) intr.* a se decolora, a păli.

ạb|bleien, *bleite ab, abgebleit, vb. (h) tr. (constr.)* a pune la verticală, a controla (verticalitatea) cu firul de plumb.

Ạb|blend(e)licht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină camuflată. **2.** *(auto.)* fază mică.

ạb|blenden, *blendete ab , abgeblendet (du blendest ab, er blendet ab), vb. (h) tr.* **1.** a camufla, a întuneca, a masca (lumina). **2.** a reduce diafragma (obiectivului fotografic etc.), a diafragma. **3.** *(auto.)* a micșora lumina farurilor, a comuta la faza mică. **4.** *(film)* a stinge reflectoarele.

Ạb|blendung *f. sg.* **1.** camuflare, întunecare. **2.** diafragmare, reducere (a obiectivului fotografic etc.). **3.** *(auto.)* micșorarea luminii farurilor. **4.** *(film)* stingera reflectoarelor.

ạb|bleuen v. abbläuen.

ạb|blitzen, *blitzte ab, abgeblitzt (du, er blitzt ab), vb. intr.* **1.** *(h)* a înceta să fulgere. **2.** *(s) (fam.)* a nu avea succes, a fi respins, a fi refuzat; a nimeri prost, a da greș; **er blitzte ab** a fost respins, refuzat; **jn.** ~ **lassen** a da cuiva pașaportul; *(mil.)* **die Flinte ist abgeblitzt** pușca n-a luat foc.

ạb|bloch *adv. (reg.)* brusc, deodată, pe neașteptate, fără veste.

ạb|blocken, *blockte ab, abgeblockt, vb. (h) tr. (sport)* a bloca; a para, a respinge.

ạb|blühen, *blühte ab, abgeblüht, vb. (s* și *h) intr.* a se ofili, a se vesteji; **das Korn hat abgeblüht** grâul și-a scuturat floarea; **die Blume ist abgeblüht** floarea s-a vestejit; **die Linden haben gerade abgeblüht** floarea teiului tocmai s-a trecut; **eine abgeblühte Schönheit** o frumusețe trecută, ștearsă.

ạb|bohren, *bohrte ab, abgebohrt vb. (h) tr.* **1.** a sfredeli, a da o gaură, a găuri cu sfredelul; a fora (o gură de mină). **2.** a cerceta sfredelând, sondând. **3.** *(argou școlăresc)* a copia.

ạb|bolzen, *bolzte ab, abgebolzt (du, er bolzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a propti, a sprijini (cu proptele). **2.** *(mine)* a spraițui, a strânge.

Ạb|bolzung, *-en, f. (constr.)* proptire, sprijinire.

ạb|borgen, *borgte ab, abgeborgt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua cu împrumut, a împrumuta (ceva de la cineva).

ạb|böschen, *böschte ab, abgeböscht, vb. (h) tr. (constr.)* a construi o pantă, a taluza; a teși.

Ạb|böschung, *-en, f. (constr.)* taluzare.

Ạb|brand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** *(metal.)* pierdere la topirea metalelor sau la încălzire (în cuptor); pierdere la calcinare. **2.** *(chim., fiz.)* consum de combustibil nuclear; deșeuri, reziduuri de la prăjire; ardere. **3.** ardere (a țigării).

Ạb|brände *pl.* minereu prăjit pentru extragerea metalelor.

Ạb|brändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* sinistrat(ă) (de pe urma unui incendiu).

ạb|brassen, *brasste ab, abgebrasst (du, er brasst ab), vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **die Segel** ~ a coborî velele.

ạb|braten, *briet ab, abgebraten (du brätst ab, er brät ab), vb. (h) tr.* a frige, a prăji.

ạb|brauchen, *brauchte ab, abgebraucht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uza (haine, instalații etc.); *(fig.)* **seine Gedanken sind nicht abgebraucht** mintea sa n-a obosit; **abgebrauchte Begriffe** noțiuni devalorizate, șterse prin uz.

ạb|brauen, *braute ab, abgebraut, vb. (h) tr.* a face să fermenteze, a fermenta (berea).

ạb|bräunen, *bräunte ab, abgebräunt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rumeni bine. **II.** *intr. (s) (reg.)* a se bronza.

ạb|brausen, *brauste ab, abgebraust (du, er braust ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi, a uda (cu o stropitoare). **2.** a liniști; a calma. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se depărta (răsunând, vâjâind); *(fam.)* a se depărta repede; *(despre oameni)* a o lua la fugă. **2.** *(s* și *h)* a opri, a întrerupe fermentarea, efervescența, clocotirea. **III.** *refl. (h)* a face duș.

ạb|brechen, *brach ab, abgebrochen (du brichst ab, er bricht ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge, a detașa; a desprinde (prin rupere); a culege; a știrbi; **die Spitze von etwas** ~ a rupe, a știrbi ascuțișul, vârful, tăișul unui lucru. **2.** a întrerupe, a înceta; a opri; **einen Streik** ~ a întrerupe o grevă; **den Umgang mit jm.** a rupe relațiile cu cineva; ~ **eine Reise** ~ a întrerupe o călătorie; **das Studium** ~ a întrerupe studiile; **ein Gespräch plötzlich** ~ a curma o discuție; **die diplomatischen Beziehungen** ~ a rupe relațiile diplomatice. **3.** a dărâma, a demonta; **eine Mauer** ~ a dărâma, a demola un zid; **das Lager** ~ a ridica tabăra; *(fig.)* **alle Brücken hinter sich** *(dat.)* ~ a-și tăia toate punțile în urma sa; **ein Zelt** ~ a demonta, a strânge un cort; *(fig.)* **die Zelte** ~ a se muta (în altă parte); **ein Schiff** ~ a

dezarma o corabie. **4.** *(mil.)* a sparge (frontul, încercuirea etc.); a înceta (lupta). **5.** *(tipogr.)* a despărți (cuvintele în silabe); a deteriora, a rupe (literele). **6.** *(text.)* a diminua concentrația unei soluții, a rupe un apret rigid. **7.** (cu *dat.*) a-și interzice (ceva), a renunța (la ceva); *(fig., fam.)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se osteni, a se omorî cu firea. **8.** *(reg.)* a scădea, a reține; **jm. etwas am Lohn** ~ a reține cuiva, ceva din leafă; **vom Preise** ~ a scădea, a rupe din preț. **9.** *(inform.)* a întrerupe, a revoca; **eine Funktion** ~ a întrerupe o funcție. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se opri; **in der Rede** ~ a se opri în plină vorbire; a tăia o discuție; **hier bricht die Darstellung ab** aici se oprește, încetează expunerea; **bei diesem Wort brach der Bericht ab** la acest cuvânt raportul s-a întrerupt, s-a sfârșit brusc; **wir wollen hiervon** ~ să ne oprim (cu discuția) aici, la asta. **2.** a rupe relațiile; **mit jm.** ~ a rupe relațiile cu cineva. **3.** *(s)* a se rupe; **der Zahn ist abgebrochen** dintele s-a rupt.

Ab|brechen, *-s, n. sg.* **1.** rupere, frângere, detașare; desprindere; știrbire. **2.** dărâmare, demolare (a unui zid sau a unei clădiri); demontare. **3.** întrerupere, încetare. **4.** *(mil.)* încetare (a luptei).

Ab|brechung, *-en, f.* **1.** rupere frângere. **2.** întrerupere, încetare. **3.** dărâmare, demolare (a unui zid sau a unei clădiri).

ab|bremsen, *bremste ab, abgebremst (du, er bremst ab), vb. (h) tr.* a frâna.

ab|brennen, *brannte ab, abgebannt, vb.* **1.** *tr. (h)* **1.** a arde, a distruge prin foc; a incendia, a preface în cenușă; a pârjoli; **den Acker** ~ a arde buruienile de pe ogor. **2.** a trage (cu o armă de foc); **eine Kanone** ~ a trage, a slobozi o lovitură de tun, a descărca un tun; **ein Feuerwerk** ~ a aprinde, a slobozi un foc de artificiu. **3.** *(metal.)* a reduce tenacitatea unui oțel călit; a durifica superficial oțelul; **Messing** ~ a decapa alama; **Metalle** ~ a rafina metale. **4.** a arde până la capăt. **5.** *(cul.)* a prăji (rântaș, ceapă); a arde (zahărul). **6.** *(reg., fam.)* a bronza. **II.** *intr. (s)* **1.** a se consuma; **das Holz brennt ab** lemnele se consumă (prin ardere). **2.** a fi sinistrat, a sărăci (de pe urma unui incendiu); *(fig., fam.)* **ich bin abgebrannt a)** sunt sinistrat (de pe urma incendiului); **b)** sunt lefter, fără nici un ban, ruinat, pe jantă. **3.** *(despre arme de foc)* a lua foc, a se descărca, a se slobozi.

Abbreviation [-vi-], **Abbreviatur** [-vi-], *-en, f.* **1.** abreviere, abreviație, prescurtare. **2.** semn decorativ, ornamental.

Abbreviatur|sprache [-vi-], *-en, f.* limbaj colocvial cu multe cuvinte prescurtate.

ab|brevieren [-vi-], *abbrevierte, abbreviert, vb. (h) tr.* a abrevia, a prescurta.

ab|bringen, *brachte ab, abgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a determina, a convinge (pe cineva să-și schimbe părerea, drumul etc.); a abate, a distrage; **jn. von etwas** ~ a abate pe cineva de la ceva; **er lässt sich von dieser Meinung nicht** ~ nu se lasă convins să-și schimbe părerea; **von einer Gewohnheit** ~ a dezbăra de un obicei; **vom Wege** ~ a abate din drum. **2.** a înlătura, a îndepărta; a desființa; **den Schmutz** ~ a îndepărta murdăria (de pe ceva); **eine Mode** ~ a desființa o modă. **3.** a căra, a transporta, a duce (de undeva). **4.** *(reg.)* a vinde, a desface (mărfuri). **5.** *(mar.)* a despotmoli, a aduce (o navă) din nou la linia de plutire.

ab|bröckeln, *bröckelte ab, abgebröckelt (ich bröck(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe (ceva) în bucățele, a fărâmița, a dumica; a rupe bucățele, fărâme (din ceva). **II.** *refl. (h)* a se fărâmița, a se descompune fărâmițându-se. **III.** *intr. (s)* **1.** a cădea în fărâme (de pe, din ceva) a se coșcovi; **der Kalk ist von der Wand abgebröckelt** varul a căzut de pe perete; *(fig.)* **von einer Partei** ~ a se desprinde, a se îndepărta de un partid, a părăsi un partid. **2.** *(despre cursul acțiunilor la bursă)* a scădea.

Ab|bröckelung *-en, f.* fărâmițare.

Ab|bruch, *-(e)s, m. sg.* **1.** rupere; dărâmare (a unei clădiri); **der ~ eines Gerüstes** demontarea unei schele; **der ~ des Lagers** ridicarea taberei; **auf ~ kaufen** a cumpăra pentru demolare. **2.** ruptură, dărâmătură. **3.** întrerupere, încetare (bruscă); **~ diplomatischer Beziehungen** ruperea relațiilor diplomatice; **~ der Verhandlungen** ruperea tratativelor; **~ des Streiks** întreruperea grevei; **~ der Tätigkeit** suspendarea activității. **4.** daună, pagubă; **~ tun** a dăuna; **~ erleiden** a suferi o pagubă; **er tut sich** *(dat.)* **keinen** ~ nu renunță la nimic, trăiește din plin. **5.** teren aluvionar. **6.** *(mine)* surpare, prăbușire. **7.** *(forest.)* vreascuri.

Ab|bruch|arbeiten *pl.* lucrări de dărâmare, de demolare.

Ab|bruchfirma, *-men, f.* întreprinere, firmă de demolare.

Ab|bruchgebiet, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* zonă de năruire (prin eroziune), zonă de alunecare a terenului.

ab|brüchig *adj.* **1.** sfărâmicios; care se desprinde ușor. **2.** *(inv.)* incomplet, fragmentar.

Ab|bruchmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (constr.)* material (rezultat) din dărâmare, din demolare; dărâmături.

ab|bruchreif *adj.* bun de dărâmat.

Ab|bruch|sieg, *-(e)s, -e, m. (box)* biruință prin abandon.

Ab|bruch|stelle, *-n, f.* **1.** loc unde se demolează, unde s-a demolat ceva. **2.** *(tehn., mine)* spărtură, casură; abataj.

ab|brücken, *brückte ab, abgebrückt, vb. (h) tr.* a demonta un pod; a deponta.

ab|brühen, *brühte ab, abgebrüht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) opări; **Gemüse** ~ a opări legume; *(fam.)* **ein abgebrühter Mensch** un om fără rușine, fără scrupule, trecut prin ciur și prin dârmon; *(fig.)* **gegen alles abgebrüht sein** a fi insensibil la orice, a nu cunoaște rușinea, a avea obrazul gros, tăbăcit.

ab|brüllen, *brüllte ab, abgebrüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* a urla. **II.** *refl.* a se istovi urlând.

ab|brummen, *brummte ab, abgebrummt, vb. (h)* **I.** *tr.* a murmura, a bombăni, a mârâi; *(fam.)* **eine Strafe** ~ a-și face pedeapsa în închisoare. **II.** *intr.* **1.** a pleca bombănind. **2.** a sfârși cu bombănitul, cu mârâitul, cu murmuratul.

ab|brunsten, *brunstete ab, abgebrunstet (du brunstest ab, er brunstet ab), vb. (h) tr. (vân.)* a termina, a înceta împerecherea, împreunarea, goana; a ieși din perioada rutului.

ab|buchen, *buchte ab, abgebucht, vb. (h) tr.* **1.** *(cont.)* a șterge din registru; a scoate din evidență; **von einem Konto** ~ a transfera, a scoate dintr-un cont. **2.** *(fig.)* a renunța (la ceva), a trece la pierderi.

Ab|buchung, *-en, f. (cont.)* ștergere din registru, scoatere din evidență; ~ **fälliger Steuern und Abgaben** transferul taxelor și dispozițiilor de plată; ~ **per Dauerauftrag** transfer automat.

Ab|buchungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (cc.)* ordin de transfer.

ab|bügeln, *bügelte ab, abgebügelt (ich büg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a călca (haine, rufe etc.) **2.** a înlătura luciul, o cută călcând (o haină, stofă etc.).

ab|bummeln, *bummelte ab, abgebummelt (ich bumm(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.)* a recupera orele suplimentare făcute, a-și lua liber pentru orele suplimentare.

ab|bürsten, *bürstete ab, abgebürstet (du bürstest ab, er bürstet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) peria, a(-și) curăța (ceva) cu peria. **II.** *tr. (fam.)* a trage cuiva o săpuneală, a dojeni pe cineva.

ab|büßen, *büßte ab, abgebüßt (du, er büßt ab), vb. (h) tr.* a ispăși; a sfârși de ispășit, a-și împlini osânda, pedeapsa; **eine Strafe** ~ a ispăși o pedeapsă.

Ab|büßung, *-en, f.* ispășire.

Abc [abe'tse:], *-, -, n.* **1.** abc. **2.** alfabet; **nach dem ~ ordnen** a rândui alfabetic. **3.** *(fig.)* primele elemente, cunoștințele de bază ale unei științe sau profesiuni; **er steht noch beim ~** e începător; abia învață buchile.

Abcbank, *-bänke, f.* banca începătorilor, a bobocilor.

Abcbuch, *-(e)s, -bücher, n.* abecedar.

Abc-Code [-ko:t], *-s, -s, m.* cod telegrafic internațional.

Abcdarier [-rɪɐ] *-s, -, m. (inv.)* elev în clasa întâi, boboc.

abcdarisch *(inv.)* **1.** *adj.* alfabetic, de alfabet. **II.** *adv.* în ordine alfabetică.

ab|changieren, *changierte ab, abchangiert* [-ʃã'ʒi:- și -ʃaŋ'ʒi:-], *vb. (h) intr. (călărie)* a schimba galopul de dreapta spre stânga.

abchecken [-tʃɛ-], *checkte ab, abgecheckt, vb. (h) tr.* a verifica, a controla; a bifa.

ABC-Krieg, *-(e)s, -e, m. (presc.* de la Atom(bomben)-Bakterien-Chemischer-Krieg) război atomico-bacteriologico-chimic.

abglich *adj.* v. abcdarisch.

Abgschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.*, **Abgschütze**, *-n, -n, m.* elev(ă) în clasa întâi; *(fam.)* începător(-oare), boboc.

ABC-Staaten *pl.* Argentina, Brazilia, Chile (principalele state din America de Sud).

ABC-Waffen *f. pl. (presc.* de la Atom(bomben)-Bakterien-Chemische-Waffen) arme atomico-bacteriologico-chimice.

Abdach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** streașină. **2.** acoperiș; marchiză, apărătoare (deasupra ușii de intrare).

abdachen, *dachte ab, abgedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a dezveli (o casă), a demonta acoperișul. **2.** a povârni (terenul unei grădini etc.), a da o pantă, a taluza. **II.** *refl. (despre terenuri)* a se înclina ușor.

abdachig *adj.* înclinat, în pantă.

Abdachung, *-en, f.* **1.** înclinare (a unui acoperiș); clină, pantă, povârniș, taluz; *(tehn.)* declivitate. **2.** demontare a unui acoperiș. **3.** taluzare. **4.** *(mil.)* escarpă.

Abdachungsgeröll, *-(e)s, -e, n.* grohotiș.

Abdachungs|stufe, *-n, f.* grad de înclinare.

Abdachungswinkel, *-s, -, m.* unghi de pantă, unghi de declivitate, unghiul taluzului; pantă, declivitate.

abdämmen, *dämmte ab, abgedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a stăvili, a bara (o apă). **2.** a zăgăzui, a face un zăgaz, un baraj. **3.** *(fig.)* a opri, a zăgăzui; **eine Entwicklung** ~ a opri o evoluție.

Abdämmung, *-en, f.* stăvilire, oprire; zăgăzuire.

Abdämmungsbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin de acumulare prin barare artificială sau naturală.

Abdampf, *-(e)s, -dämpfe, m.(tehn.)* abur uzat, abur de emisiune.

Abdampf|apparat, *-(e)s, -e, m. (maș.)* **1.** aparat care funcționează cu abur uzat. **2.** aparat evaporator.

Abdampf|aus|tritt, *-(e)s, -e, m. (maș.)* robinet de ieșire a aburului uzat.

abdampfen, *dampfte ab, abgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* a vaporiza, a transforma în vapori; a provoca evaporarea; a separa prin evaporare. **2.** a trata cu vapori. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se evapora; **das Wasser hat abgedampft** apa s-a evaporat. **2.** *(s) (despre trenuri și vapoare)* a porni; *(fam.)* a pleca, a o lua din loc; a o șterge, a-și lua tălpășița, a dispărea, a se evapora.

abdämpfen, *dämpfte ab, abgedämpft, vb. (h) tr.* **I** v. abdampfen **(I). 2.** a găti, a fierbe, a coace înăbușit (carnea, zarzavatul). **3.** a coborî (vocea); a slăbi, a scădea intensitatea, tonul (unui sunet); a pune surdina; a scădea; **abgedämpftes Licht** lumina scăzută. **4.** a calma, a amorți; a abrutiza. **5.** a călca cu o cârpă udă (pentru a scoate luciul).

Abdampfheizung, *-en, f.* încălzire cu abur uzat, cu abur de emisiune.

Abdampfkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan (căldare) cu abur uzat.

Abdampfkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon de evaporare, de vaporizare.

Abdampfleitung, *-en, f.* conductă pentru abur uzat, pentru vapori de emisiune.

Abdampfrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă pentru abur uzat, pentru vapori de emisiune.

Abdampfschale, *-n, f. (chim.)* vas, capsulă pentru evaporare, pentru volatilizare.

Abdampfung, *-en, f.* evapoare, volatilizare.

Abdämpfung, *-en, f.* **1.** coborâre, slăbire, amortizare a intensității (unui sunet). **2.** *(fiz.)* atenuare, amortizare.

Abdank, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg.)* discurs funebru. **2.** *(rar)* raport de activitate.

abdanken, *dankte ab, abgedankt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-și da demisia; a ieși, a se retrage din serviciu; **abgedankter Offizier** ofițer în retragere; *(poet.)* a renunța (la ceva). **2.** a abdica (de la tron). **3.** *(reg.)* a-și lua rămas bun (de la cineva). **4.** *(teatru; înv.; despre trupele ambulante)* a anunța spectacolul următor. **II.** *tr.* **1.** *(inv.)* a licenția, a demite; a da drumul: a pensiona: a retribui, a răsplăti (pe cineva); **abgedankter Rock** haină data la reformă; **ein Schiff** ~ a dezarma un vas. **2.** *(reg.)* a ține un discurs funebru.

Abdankung, *-en, f.* **1.** demisie, retragere. **2.** abdicare. **3.** concediere, licențiere; reformare (a unui ofițer). **4.** *(mar.)* dezarmare (a unui vas). **5.** *(reg.)* discurs funerar, funebru. **6.** *(bis.)* tedeum, slujbă de mulțumire.

abdarben, *darbte ab, abgedarbt, vb. (h) refl.* **sich** *(dat.)* ~ a economisi prin privațiuni; **sich etwas vom Munde** ~ a-și lua, a-și rupe de la gură; a economisi renunțând la lucruri de strictă necesitate.

abdarren, *darrte ab, abgedarrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca, a seca. **2.** *(chim., alim.)* a deshidrata; a usca în aparate.

Abdarrung *-en, f.* uscare, secare; deshidratare.

abdasseln, *dasselte ab, abgedasselt (ich dass(e)le ab), vb. (h) tr. (vet.)* a curăța (vitele) de larvele de tăun.

Abdeckblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** tablă de acoperiș, **2.** tablă protectoare; capotă.

abdecken, *deckte ab, abgedeckt, vb. (h) tr.* **1.** a dezveli, a descoperi; **das Bett** ~ a lua cuvertura de pe pat; a face patul (pentru culcare); **den Tisch** ~ a strânge masa; **ein Haus** ~ a dezveli o casă. **2.** a jupui (un animal). **3.** *(mine)* a dezgoli, a dezveli zăcăminte. **4.** a acoperi; *(constr.)* a căptuși, a înveli. **5.** *(foto.)* a acoperi (lumina secundară), a reține (lumina

într-o zonă a imaginii la mărire). **6.** *(fam.; jn.)* a cotonogi, a bumbăci (pe cineva). **7.** *(ec.)* a achita, a acoperi; **die Schulden** ~ a achita, a acoperi datoriile. **8.** *(sport)* a apăra; a marca, a ține.

Ạbdecker, *-s, -, m.* hingher.

Abdeckere|i, *-en, f.* **1.** stabiliment de ecarisaj. **2.** meseria de hingher. **3.** jupuire.

Ạbdeckfarbe, *-n, f.* **1.** vopsea, culoare de acoperire, de retuș. **2.** vopsea de bază, grund.

Ạbdeckfolie [-liə],*-n, f. (fot.)* peliculă de protecție.

Ạbdeckplatte, *-n, f. (fot.)* **1.** placă de acoperire, de reținere a luminii pe o zonă a imaginii. **2.** *(maș.)* capac.

Ạbdeckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire; *(constr.)* acoperire, căptușire (a unui zid). **2.** dezvelire (a unei case), demontare a unui acoperiș. **3.** *(ec.)* achitare (a unei datorii).

ạbdeichen, *deichte ab, abgedeicht, vb. (h) tr.* a zăgăzui, a îndigui, a stăvili, a bara (o apă); a face un zăgaz, un baraj.

Abderịt, *-en, -en, m.* **1.** abderit, locuitor din Abdera. **2.** *(fig.)* om mărginit și caraghios; burtă-verde.

ạbderịtisch *adj.* simplu, mărginit, cu spirit îngust; nătăfleț, caraghios.

ạbdichten, *dichtete ab, abgedichtet, (du dichtest ab, er dichtet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn., mar.)* a etanșa; a călăfătui; a face impermeabil; a izola hidrofug; **mit Werg** ~ a astupa cu cârlți, a pune o garnitură de cârlți. **2.** *(chim.)* a condensa, a concentra.

Ạbdichtung *-en, f.* **1.** *(tehn., mar.)* etanșare, călăfătuire; izolație hidrofugă; etanșarea flanșelor. **2.** *(chim.)* condensare, concentrare.

ạbdicken, *dickte ab, abgedickt, vb. (h) tr.* a îngroșa (o soluție).

Ạbdickung, *-en, f.* îngroșare (a unei soluții).

ạbdielen, *dielte ab, abgedielt, vb. (h) tr.* **1.** a pune pardoseală, a pardosi. **2.** a despărți, a separa (printr-un perete de scânduri).

ạbdienen, *diente ab, abgedient, vb. (h) tr.* **1.** a-și termina timpul de serviciu; **seine Zeit** ~ a sluji durata de timp convenită; **sein Jahr** ~ a-și face stagiul. **2.** a achita (o datorie) slujind.

Ạbdikatiọn, *-en, f.* abdicare; răspuns negativ, renunțare.

ạbdingbar *adj. (despre lucruri de vânzare)* asupra căruia te poți tocmi, la care merge tocmeala, negociabil.

ạbdingen, *dingte ab, abgedungen* și *abgedingt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a obține (ceva) prin tocmire, prin negocieri. **2.** a obține o scădere (a prețului); a rupe din preț; **sich** *(dat.)* **etwas vom Preise** ~ **lassen** a lăsa ceva din preț. **3.** a conveni; **so haben wir es abgedungen** așa am convenit. **II.** *refl.* a se tocmi (argat etc.), a se angaja (într-un serviciu).

ạbdisputieren, *disputierte ab, abdisputiert, vb. (h) tr.* a contesta; a disputa (ceva).

ạbdizieren, *abdizierte, abdiziert, vb. (h) tr.* a abdica.

ạbdocken, *dockte ab, abgedockt, vb. (h) tr. (text.)* a depăna, a desfășura (un fir).

Abdọmen, *-s, -* (și *-mina) n.* abdomen; pântece, burtă.

abdominạl *adj.* abdominal.

Abdominạltyphus [-fUs] *-, m. sg. (med.)* febră tifoidă.

ạbdonnern, *donnerte ab, abgedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *impers. es donnert ab* încetează să tune. **2.** a porni, a se îndepărta cu zgomot, tunând. **II.** *tr.* **1.** a rosti (ceva) cu voce tunătoare. **2.** a apostrofa, a certa (pe cineva) cu voce ridicată, tunătoare.

ạbdorren, *dorrte ab, abgedorrt, vb. (s) intr.* **1.** a se usca (și a cădea), a se veșteji; a se zvânta. **2.** a seca.

ạbdörren, *dörrte ab, abgedörrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca (poame) a veșteji; a zvânta. **2.** *(metal.)* a afâna (metale) prin licurție; a elimina corpurile străine dintr-un metal; *(înv.)* a purifica (metale).

Ạbdörrung *f. sg.* **1.** uscare, **2.** secare.

Ạbdraht, *-(e)s, -drähte, m. (metal.)* aschie de metal, span.

ạbdrängen, *drängte ab, abgedrängt, vb. (h) tr.* **1.** a împinge la o parte, înapoi; a devia, a face să devieze; **den Feind vom Fluss** ~ a respinge inamicul de la râu. **2.** *(jm. etwas)* a obține prin cerere insistentă; a smulge (cuiva ceva).

Ạbdrängen, *-s, n. sg.* **1.** împingere (la o parte, înapoi); respingere; deviere. **2.** *(geol.)* comprimare tectonică.

Ạbdrängung *-en, f. (av.)* expulzare; refulare.

Ạbdrängungswinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de deviație.

ạbdrechseln, *drechselte ab, abgedrechselt (ich drechs(e)le ab), vb. (h) tr.* a strunji.

Ạbdrehbank, *-bänke, f.* strung.

Ạbdreh|eisen, *-s, -, n*, cuțit de strung.

ạbdrehen, *drehte ab, abgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răsuci; a deșuruba; a desface, a desprinde, a detașa prin deșurubare. **2.** a închide (prin învârtirea unui robinet etc.); **das Gas** ~ a închide gazul; **das Licht** ~ a stinge lumina (electrică); **das Wasser** ~ a închide apa. **3.** a îndoi, a rupe (răsucind); *(fig.)* **jm. den Hals** ~ a răsuci cuiva gâtul; **den Schlüssel** ~ a rupe cheia (în broască). **4.** *(tehn.)* a strunji; a netezi (la strung). **5.** *(ferov.)* a schimba direcția. **6.** a filma până la capăt, a termina de filmat. **7.** a se uita în altă direcție; a întoarce capul. **8.** a învârti, a face să se învârtească (roata olarului). **II.** *intr.* a-și schimba direcția; **das Schiff hat abgedreht** vaporul a întors, și-a schimbat cursul, a luat altă direcție.

Ạbdreh|stahl *-(e)s, -stähle, m.* v. Abdreheisen.

ạbdreschen, *drosch ab* (și *drasch ab*), *abgedroschen (du drischst ab, er drischt ab), vb. (h) tr.* **1.** a termina treieratul. **2.** a obține (ceva) prin bătaie. **3.** *(argou)* a îmblăti, a ciomăgi (pe cineva).

Ạbdrift, *-en, f. (mar.)* derivă, abatere datorată curenților.

ạbdriften, *driftete ab, abgedriftet (du driftest ab, er driftet ab), vb. (h) intr.* a se abate, a fi în derivă.

ạbdringen, *drang ab, abgedrungen, vb. (h) tr.* a obține prin multă stăruință, prin amenințări; a stoarce cu sila, a extorca; **jm. ein Geheimnis** ~ a smulge cuiva un secret.

Ạbdringung, *-en, f.* stoarcere cu sila, extorcare.

ạbdrohen, *drohte ab, abgedroht, vb. (h) tr. (în expr.)* **jm. etwas** ~ a obține ceva prin amenințări.

ạbdrosseln, *drosselte ab, abgedrosselt (ich dross(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a înăbuși, a gâtui, a strangula. **2.** *(maș.)* a încetini, a frâna; a lamina; *(auto.)* **den Motor** ~ a pune frână de motor. **3.** a închide; **das Gas** ~ a închide gazele.

Ạbdruck[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** tipărire, imprimare. **2.** *sg.* retipărire; ~ **eines Artikels** reproducere a unui articol. **3.** tiraj; ~ **von tausend Exemplaren** tiraj de o mie de exemplare. **4.** copie (fotografică sau grafică); probă (de tipar).

Ạbdruck[2], *-(e)s, -e* și *-drücke, m.* **1.** urmă (de picior); amprentă (digitală), impresiune. **2.** copie (în ghips, ceară etc.). **3.** trăgaci (al unei arme de foc), declanșator.

ạbdruckbar *adj.* care poate fi tipărit.

ạbdrucken, *druckte ab, abgedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări, a imprima. **2.** a retipări; a reproduce; a executa un tipar de probă. **3.** a termina tirajul. **4.** a copia (un clișeu fotografic). **5.** a face mulajul (în ghips, ceară etc.).

ạbdrücken, *drückte ab, abgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face o copie (prin apăsare). **2.** a declanșa, a slobozi (prin apăsare); **ein Gewehr** ~ a trage un foc de armă, a descărca o arma. **3.** a desprinde, a detașa (prin apăsare). **4.** a împinge la o parte. **5.** a strânge, a gâtui; a strânge (pe cineva) tare la piept; *(fig.)* **jm. das Herz** ~ a sfâșia, a frânge inima cuiva. **6.** a opri (prin apăsare); **jm. die Luft** ~ a gâtui pe cineva. **7.** *(fam.)* a îmbrățișa, a strânge în brațe. **II.** *refl. (fam.)* a se eschiva, a o șterge, a o lua din loc.

Ạbdruckpapier, *-s, n. sg. (tipogr.)* hârtie pentru corecturi.

Ạbdrucksrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de retipărire, de reproducere, copyright.

abds. prescurtare de la abends.

ạbducken, *duckte ab, abgeduckt, vb. (h) refl. (box)* a se apăra ghemuindu-se, făcându-se mic.

ạbdudeln, *dudelte ab, abgedudelt (ich dud(e)le ab), vb. (h) tr.* a cânta (dintr-un instrument de suflat) monoton și tărăgănat (ca o flașnetă).

Ạbduktiọn, *-en, f.* abducție, îndepărtare, deviere.

Abdụktor, *-s, -toren, m. (anat.)* mușchi abductor.

ạbdunkeln, *dunkelte ab, abgedunkelt (ich dunk(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întuneca, a face întunecric; a da o culoare mai închisă. **2.** a camufla (lumina, ferestrele etc.). **II.** *intr. (despre culori)* a se închide, a se întuneca.

ạbdunsten, *dunstete ab, abgedunstet (du dunstest ab, er dunstet ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a se evapora. **II.** *tr.* a provoca evaporare; a distila, a evapora (ceva).

ạbdünsten, *dünstete ab, abgedünstet (du dünstest ab, er dünstet ab), vb. (h) tr.* **1.** v. abdunsten **(II).** **2.** a găti (o mâncare, o friptură) înăbușit.

Ạbdünstung, *-en, f.* **1.** evaporare. **2.** *(chim.)* concentrare progresivă (a unei soluții).

ạbduschen, *duschte ab, abgeduscht, vb. (h) refl.* a face un duș, a se băga sub duș.

abduzieren, *abduzierte, abduziert, vb. (h) tr.* **1.** a abduce, a depărta; a devia, a abate. **2.** a îndepărta, a înlătura, a elimina.

ạb|ebben, *ebbte ab, abgeebbt, vb. intr. (s)* **1.** v. abfluten. **2.** *impers. (despre oceane, mări)* a se retrage, a intra în reflux.

ạb|eb(e)nen, *ebnete ab, abgeebnet (ich eb(e)ne ab, du ebnest ab, er ebnet ab), vb. (h) tr.* a netezi, a nivela.

Ạb|eb(e)nung, *-en, f.* netezire, nivelare.

Abec[ẹ] [abe'tse:], *-, -, n.* v. Abc.

Abecębuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Abcbuch.

Abecedạrier [-riə], *-s, -, m.* v. Abcdarier.

Abecedạrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* indice alfabetic al vechilor cărți juridice germane.

Abecedạrius, *-, -rii, m.* **1.** v. Abcdarier. **2.** învățător (în primul an de activitate).

abecedi|ẹren, *abecedierte, abecediert, vb. (h) tr.* **1.** a recita alfabetul. **2.** a cânta notele cu denumirile lor; a solfegia.

abecędlich I. *adj.* alfabetic; de alfabet. **II.** *adv.* în ordine alfabetică.

ạb|ecken, *eckte ab, abgeeckt, vb. (h) tr.* a tăia colțurile.

ạb|eggen, *eggte ab , abgeeggt, vb. (h) tr.* a grăpa; a îndepărta cu grapa.

ạb|eichen, *eichte ab , abgeeicht, vb. (h) tr.* a marca un instrument de măsurat, o greutate (de cântar).

ạb|eifern, *eiferte ab, abgeeifert, vb. (h) refl.* a fi prea zelos.

Ạbelbaum, *-(e)s, -bäume, m.*, **Abẹle**, *-n, f.* v. Silberpappel.

Ạbend, *-s, -e, m.* **1.** seară *(poet.)* amurg; **des ~s** (sau **abends)** seara; **eines ~s** într-o seară; **am (späten) ~** (sau **abends spät** și **spätabends)** seara (târziu); **gegen ~** către seară; **es wird ~** se face seară; **zu ~ essen** a cina; **den ~ über** în tot timpul serii; **heute ~, diesen ~** astă-seară, deseară; *(fig.)* **der ~ des Lebens** sfârșitul, amurgul vieții, declinul, bătrânețea; **guten ~!** bună seara! **Es ist noch nicht aller Tage ~** vom trăi și vom vedea; urma alege; *(fam.)* **er kann mich am ~ besuchen!** ducă-se dracului! să-l ia naiba! **2.** *(reg.)* după-amiază. **3.** ajun, seara din ajun; **der Heilige ~** ajunul Crăciunului, seara din ajunul Crăciunului. **4.** *sg. (poet.)* apus, occident, soare-apune. **5.** serată; **bunter ~** serată cu program variat.

Ạbend|andacht, *-en, f. (bis.)* vecernie.

Ạbend|anzug, *-(e)s, -züge, m.* ținută, costum de seară.

Ạbend|auf|führung, *-en, f.* reprezentație de seară.

Ạbend|ausgabe, *-n, f.* ediție de seară (a unui ziar).

Ạbendblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă, foaie de seară.

Ạbendbrot, *-(e)s, n. sg.* cină; **das ~ einnehmen** a lua masa de seară, cina.

Ạbend|dämmerung *f. sg.* amurg, înserare, crepuscul.

ạbende|lang *adj.* seri de-a rândul.

Ạbend|essen, *-s, n. sg.* v. Abendbrot.

Ạbend-Fachschule, *-n. f.* școală profesională serală.

Ạbendfalk, *-en, -en*, **Ạbendfalke**, *-n, -n, m.* șoim *(Falco vespertinus).*

Ạbendfalter, *-s, -, m.* fluture crepuscular.

ạbendfüllend *adj.* pe tot timpul serii; **~es Stück** piesă care ține toată seara; **~er Film** film de lung metraj.

Ạbendgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de seară.

Ạbendgeläute, *-s, n. sg. (bis.)* clopotele care chemă la slujba de seară; dangăt al clopotului de seară

Ạbendgesellschaft, *-en, f.* serată; recepție de seară.

Ạbendglanz, *-es, m. sg.* licărul, văpaia apusului; lumină crepusculară; amurg.

Ạbendglocke, *-n, f.* v. Abendgeläute.

Ạbendglut *f. sg.* amurg; roșeața, văpaia apusului.

Ạbendgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* vecernie.

Ạbendgrauen, *-s, n. sg.* înserare, amurgit.

Abendgymnasium, *-s, -sien* [-zɪən], *n.* liceu seral.
Abendhauch, *-(e)s, m. sg. (poet.)* briză de seară.
Abend|himmel, *-s, m. sg.* firmament, boltă cerească, cer de seară; firmament vestic.
Abendkasse, *-n, f. (teatru, cinema)* casa deschisă seara, înaintea spectacolului.
Abendkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de seară.
Abendkost *f. sg.* v. Abendbrot.
Abendkühle *f. sg.* răcoare a serii.
Abendkurs, *-es, -e, m.* curs seral.
Abendland, *-(e)s, n. sg. (poet.)* apus, occident, soare-apune.
Abendländer, *-s, -, m.* apusean, occidental.
abendländisch, *adj.* apusean, occidental.
Abendlandschaft, *-en, f.* (tablou înfățișând un) peisaj de seară, crepuscular.
Abendläuten, *-s, n. sg.* v. Abendgeläute.
Abendlehrgang , *-(e)s, -gänge, m.* curs seral; ciclu (de învățământ) seral.
abendlich **I.** *adj.* de seară, seral. **II.** *adv. (înv.)* în fiecare seară.
Abendlicht, *-(e)s, -er n.* **1.** lumină crepusculară, ultimele raze ale soarelui. **2.** *sg. (astron.)* lumină zodicală. **3.** lumină de seară, lampă de seară.
Abendlied, *- (e)s, -er n.* cântec de seară.
Abendluft, *-lüfte, f.* **1.** zefir, adiere, briză, vânt de seară. **2.** sg. atmosferă de seară.
Abendmahl, *-(e)s, n. sg.* **1.** v. Abendbrot. **2.** *(bis.)* **das (heilige)** ~ cina cea de taină; împărtășanie, grijanie, cuminecătură.
Abendmahlzeit, *-en, f.* v. Abendbrot.
Abendmesse, *-n, f. (bis. cat.)* slujba de seară.
Abendmusik *f. sg.* muzică de seară, serenadă.
Abendnachrichten *pl. (radio, tv)* știri, jurnal de seară.
Abend|oberschule, *-n, f.* școală medie serală, liceu seral.
Abendpost *f. sg.* poștă de seară.
Abendpunkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* vest.
Abendrapport, *-(e)s, -e, m.* raport de seară.
Abendrot, *-(e)s, n. sg.*, **Abendröte** *f. sg.* amurg, roșeața serii.
abends *adv.* seara; în timpul serii; ~ **zuvor** în seara din ajun; ~ **spät** (și **spätabends)** seara târziu; **um 8 Uhr** ~ la ora 8 seara; **von früh bis** ~ de dimineața până seara; *(fig.)* necontenit.
Abendschein, *-(e)s, m. sg.* lumină crepusculară, de seară; amurg.
Abendschicht, *-en, f.* schimb de seară (într-o uzină, mină etc.).
Abendschimmer, *-s, m. sg.* lumină de seară; amurg, roșeața amurgului; licăr crepuscular.
Abendschmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* cină.
Abendschmetterling, *-s, -e, m.* v. Abendfalter.
Abendschoppen, *-s, -, m.* băutură de seară (bere, vin).
Abendschule, *-n, f.* școală serală; curs seral.
Abendschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *~nen, f.* elev(ă) la un curs seral.
Abendsegen, *-s, -, m.* **1.** *(bis.)* binecuvântarea de seară; slujba de seară. **2.** *(fam.)* pățanie de seară, întâmplare neplăcută (care a avut loc seara).
Abendseite *f. sg. (poet.)* partea de vest, de apus.
Abendsonne *f. sg.* soare de seară, care apune.
Abend|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare de seară.
Abend|ständchen, *-s, -, n.* serenadă.
Abend|stern, *-(e)s, -e, m.* luceafărul-de-seară, planeta Venus.
Abend|stille *f. sg.* liniștea, calmul serii.
Abend|stimmung, *f. sg.* atmosferă de seară, vesperală.
Abend|studium, *-s, -dien* [-dɪən], *n.* învățământ seral.
Abend|stunde, *n. f.* oră de seară; **in den vorgerückten ~n** la ore înaintate.
Abend|tau, *-(e)s, m. sg.* rouă de seară.
Abend|tisch, *-(e)s, m. sg.* v. Abendbrot.
Abend|trunk, *-(e)s, -trünke, m.* **1.** aldămaș. **2.** apritiv (băutură) de seară.
Abend|uhr, *-en, f.* cadran solar orientat spre apus.
Abend|universität [-vɛr-], *-en, f.* universitate serală.
Abend|unter|haltung, *-en, f.* serată.
Abend|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ seral.
Abendver|an|staltung, *-en, f.* spectacol de seară.
Abendvogel, *s, -vögel, m.* **1.** v. Nachtfalter. **2.** *(fam.)* om de petreceri, noctambul.
Abendvortrag, *-(e)s, -träge, m.* conferință care se ține seara.
abendwärts *adv.* către, spre apus.
Abendweite *f. sg. (astron.)* amplitudine occidentală.
Abendwind, *-(e)s, -e, m.* **1.** vânt, briză, zefir de seară. **2.** vânt de apus.
Abendzeit, *-en, f.* seară, vremea serii.
Abendzeitung, *-en, f.* v. Abendblatt.
Abendzirkel, *-s, -, m.* **1.** serată **2.** cerc (de studii) seral.
Abendzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren, cursă de seară.
Abenteuer, *-s, -, n.* **1.** aventură; pățanie; escapadă; **ein ~ erleben** a avea o aventură; **auf ~ ausgehen** a umbla, a porni după aventuri; **sich auf ein ~ einlassen** a încerca o aventură; **er bestand so manches ~** a trecut prin multe aventuri. **2.** *(lit., înv.)* capitol (dintr-o epopee, dintr-un roman).
Abenteuerfilm, *-(e)s, -e, m.* film de aventuri.
Abenteuergeist *-(e)s, m. sg.* spirit de aventură.
abenteuer|haft *adj.* aventuros, plin de aventuri.
abenteuer|hungrig *adj.* setos de aventuri, ahtiat după aventuri.
Abenteuerleben *-s, -, n.* viață aventuroasă, de aventurier.
abenteuerlich *adj.* **1.** aventuros, plin de aventuri. **2.** straniu, bizar, fantastic; **ein ~er Mensch** un om straniu, ciudat, dubios.
Abenteuerlichkeit, *-en, f.* caracter aventuros; ciudățenie.
Abenteuerliteratur, *-en, f.* literatură de aventuri.
Abenteuerlust *f. sg.* dor, spirit de aventură; spirit aventurier.
abenteuerlustig *adj.* dornic de aventuri.
abenteuern, *abenteuerte, geabenteuert, vb. (h) intr.* a duce o viață aventuroasă; a căuta aventura.
Abenteurer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* aventurier(ă).
Abenteuerpolitik *f. sg.* politică aventuroasă.
Abenteurertum, *-s, n. sg.* aventurism.
aber **I.** *conj.* dar, însă; **oder** ~ sau; ~ **auch** dar și; ~ **dennoch** dar totuși, cu toate acestea; ~ **doch** totuși, ba da; ~ **was ist denn los?** dar ce s-a întâmplat?; ~ **ja!** sau ~ **sicher!** da, desigur! da, bineînțeles; *(fam.)* ~ **dalli!** dar repede!; ~ **nein!** nicidecum, nici pomeneală! **II.** *adv. (în expr.)* ~ **und abermals** în repetate rânduri, mereu. **III.** *interj.* ei! lasă! ~, **Kinder!** ~**!** ci copii, fiți cuminți!
Aber, *-s, -, n. (în expr.)* **es ist ein** ~ **dabei** sau **die Sache hat ihr** ~ e un însă, o piedică la mijloc, e un hop, nu-i chiar așa de simplu; **kein ~!** fără obiecție! **Er hat immer ein Wenn und ein** ~ are totdeauna ceva de obiectat; **das Wenn und das** ~ totalitatea obiecțiilor; **kein Mensch ohne ein** ~ nici un om fără cusur.
Aber|acht *f. sg. (înv.)* proscriere înăsprită; excomunicare repetată.
Aber|ahn, *-(e)s, -en, m. (înv.)* străbun, strămoș.
ạb|erben, *erbte ab, abgeerbt, vb. (h) tr.* a moșteni (ceva).
Aberglaube, *-ns, -n*, **Aberglauben**, *-s, -, m.* superstiție.
abergläubig, **abergläubisch** *adj.* superstițios.
aberhundert(e) *num. nehot.* sute și sute.
ạb|erkennen, *erkannte ab* (și *aberkannte), aberkannt (du erkennst ab* sau *aberkennst, er erkennt ab* sau *aberkennt) vb. (h) tr. (jm. etwas)* **1.** *(jur.)* a retrage, a anula, a suspenda (cuiva un drept, un titlu printr-o sentință); a priva, a deposeda (pe cineva de un drept). **2.**a tăgădui, a contesta (cuiva ceva).
Ạb|erkennung *f. sg.* **1.** *(jur.)* retragere, anulare, suspendare (a unui drept, titlu, printr-o sentință); ~ **der Befähigung zur Bekleidung öffentlicher Ämter** retragerea dreptului de a ocupa funcții publice. **2.** contestare.
aberklug *adj.* anormal de deștept; absurd; dement.
abermal *adv.* v. abermals.
abermalig *adj.* repetat, reiterat.
abermals *adv.* din nou, iarăși, încă o dată.
abern, *aberte, geabert, vb. (h) tr.* **1.** a contrazice. **2.** *(vân.)* a momi.
Abername, *-ns, -n. m. (înv.)* poreclă, nume de batjocură.
ạb|ernten, *erntete ab, abgeerntet (du erntest ab, er erntet ab), vb. (h) tr.* **1.** a recolta, a strânge recolta. **2.** a elibera prin strânsul recoltei; **ein Feld** ~ a recolta tot de pe un câmp.
aberrant *adj.* aberant.
Aberration, *-en, f.* aberație, abatere.
Aber|raute, *-n, f. (bot.)* lemnul-domnului; lemnuș *(Artemisia abrotanum).*
aberrieren, *aberrierte, aberriert* [apɛ'-], *vb. (h) intr.* a se abate (de la regulă); a fi aberant.
Abersaat, *-en, f. (agr.)* semănătura a doua.
Abersinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** incăpățânare, îndărătnicie; îndârjire; tenacitate. **2.** v. Aberwitz.
abersinnig *adj.* **1.** încăpățânat, îndărătnic, îndârjit, tenace. **2.** v. aberwitzig.
abertausend(e) *num. nehot.* mii și mii; ~ **Sterne** mii și mii de stele.
Aberwelt, *-en, f.* lume născocită, imaginară, fictivă.
Aberwille, *-ns*, **Aberwillen**, *-s, m. sg* antipatie, aversiune, repulsie; idiosincrasie.
Aberwitz, *-es, m. sg.* absurditate, nerozie; nebunie, sminteală; demență.
aberwitzig *adj.* absurd, nerod, nebun(esc), smintit; dement.
ạb|erziehen, *erzog ab, aberzogen, vb. (h) tr.* a dezvăța.
ạb|essen, *aß ab, abgegessen (du, er isst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a mânca tot (ce e pus pe masă); a goli mâncând; **ich habe den Teller abgegessen** am golit farfuria, am mâncat toată farfuria; **die Kirschen vom Baum** ~ a mânca cireșele din pom. **II.** *intr.* a termina masa; *(fam.)* **bei jm. abgegessen haben** a pierde simpatia cuiva, a deveni antipatic.
Abessịnier [-nie], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* abisinian(ă).
Abessịnierbrunnen [-nie-], *-s, -, m.* puț abisinian.
abessịnisch *adj.* abisinian; din Abisinia.
Abf. *presc.* de la Abfahrt.
ABF *presc.* de la *(ist.)* Arbeiter- und Bauernfakultät facultate a muncitorilor și țăranilor.
ạbfachen, *fachte ab, abgefacht, vb. (h) tr.* **1.** a compartimenta; a împărți (un dulap) în rafturi. **2.** a clasifica.
Ạbfachung *-en, f.* clasificare, clasare.
ạbfackeln, *fackelte ab, abgefackelt (ich fack(e)le ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a elimina prin ardere.
Ạbfack(e)lung *-en, f. (tehn.)* eliminare prin ardere.
ạbfädeln, *fädelte ab, abgefädelt (ich fäd(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** deșira (mărgele); a destrăma. **2.** *(reg.)* a scoate ațele (păstăilor de fasole).
ạbfadmen, *fadmete ab, abgefadmet (du fadmest ab, er fadmet ab), vb. (h) tr. (mar.)* a măsura cu brațul.
ạbfahrbereit *adj.* gata de plecare.
ạbfahren, *fuhr ab, abgefahren (du fährst ab, er fährt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca (cu un vehicul); *(despre vehicule)* a porni, a se pune în mișcare; **von Bukarest** ~ a pleca din București; **~!** plecarea! **2.** *(fam.)* a se depărta cu viteză; *(fig.)* a muri; *(fam.)* **fahr ab!** șterge-o! ia-o din loc! **3.** a devia, a se abate (cu un vehicul); **wir sind vom rechten Weg abgefahren** ne-am abătut de la drumul cel bun. **4.** a cădea, a sări; **die Axt ist abgefahren** toporul a sărit din coadă; **das Messer ist ihm abgefahren** i-a alunecat cuțitul (din mână). **5.** a coborî (o pantă), a naviga în josul unei ape. **6.** a fi refuzat; **er brachte seine Werbung an, fuhr aber ab** a făcut cererea în căsătorie, dar a fost refuzat; ~ **lassen** a refuza, a trimite la plimbare, a da (cuiva) pașaportul. **II.** *tr. (h)* **1.** a căra, a transporta; **Erde** ~ a transporta pământ; **eine Schuld** ~ a achita o datorie prin cărăușie. **2.** a tăia (cu un vehicul); **jm. den Fuß** ~ a tăia (cu roata, cu un vehicul) piciorul cuiva. **3.** a istovi, a prăpădi; a uza (un vehicul); **die Pferde** ~ a mâna caii până la istovire; **den Wagen** ~ a folosi un automobil până ce va fi dat la reformă. **4.** a netezi; a bătători; **einen Weg** ~ a face un drum practicabil (umblând pe el cu un vehicul). **5.** a străbate, a parcurge (cu un vehicul, căutând, cercetând); **die Straße bis zur Stadt** ~ a străbate șoseaua până la oraș (pentru inspecție, recunoaștere); *(sport)* **eine Runde** ~ a face un tur. **6.** a coborî (o pantă); **den Berg mit den Schiern** ~ a coborî muntele cu schiurile. **7.** a abate, a devia; **jn. vom rechten**

Wege ~ a abate pe cineva de la calea cea dreaptă. **8.** *(radio, cinema, tv.)* a derula, a da în emisiune, pe post. **III.** *tr.* si *refl. (despre roțile vehiculelor)* a (se) toci (prin circulație).

Ạbfahren, *-s, n. sg.* **1.** parcurs. **2.** coborâre, coborâș.

Ạbfahrt, *-en, f.* **1.** plecare, pornire (a unui vehicul); demarare, demaraj. **2.** *(sport)* loc de pornire; start. **3.** *(sport de iarnă)* coborâre (cu schiuri, sănițța). **4.** *(fig.)* decedare, moarte. **5.** emigrare. **6.** ieșire (de pe autostradă).

Ạbfahrt(s)bahn|steig *-(e)s, -e, m. (ferov.)* peron de plecare.

ạbfahrtsbereit, **ạbfahrtsfertig** *adj.* gata de plecare.

Ạbfahrtsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion (steag), semnal de plecare.

Ạbfahrt(s)geleise, *-s, -*, **Abfahrt(s)gleis**, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* linie de plecare.

Ạbfahrts|hafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.

Ạbfahrtslauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport de iarnă)* cursă de coborâre (probă alpină).

Ạbfahrts|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc(alitate) de plecare, de pornire. **2.** *(sport)* loc de pornire, start.

Ạbfahrts|rennen, *-s, n. sg. (sport de iarnă)* concurs de coborâre.

Ạbfahrts|seite, *-n, f.* chei de plecare, parte de unde se pleacă.

Ạbfahrts|signal, *-s, -e, n.* semnal de plecare.

Ạbfahrts|station, *-en, f.* stație de plecare.

Ạbfahrts|tafel, *-n, f. (ferov.)* afiș cu plecările trenurilor.

Ạbfahrtszeichen, *-s, -, n.* v. Abfahrtssignal.

Ạbfahrtszeit, *-en, f.* ora plecării; timpul de plecare.

Ạbfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere, prăbușire; **der ~ der Blätter** căderea frunzelor. **2.** pantă, povârniș; versant; declivitate. **3.** rămășițe, resturi, deșeuri; produs secundar; **radioaktiver ~** deșeuri radioactive; **unverwertbarer ~** deșeuri neutilizabile. **4.** *(mine)* sărăcirea minereului. **5.** *(despre artizanii unei mișcări, despre provincii)* părăsire, despărțire, dezertare. **6.** *(rel.)* apostazie; *(fig.)* răzvrătire, răscoală; **der ~ der Niederlande** răscoala Țărilor de Jos. **7.** *(înv.)* decadență; desuetudine; **in ~ geraten a)** a decădea, a scăpăta; **b)** a cădea în desuetudine, a se învechi. **8.** *(înv.: la ceasuri)* balansier; regulator; ancoră. **9.** *(fig.)* diferență, deosebire; contrast. **10.** scădere, cedare; **der ~ seiner Leistungen** scăderea performanțelor sale.

Ạbfall|aufbereitung, *-en, f.* preparare a materialului rezidual.

Ạbfall|eimer, *-s, -, m.* găleată de gunoi.

Ạbfall|eisen, *-s, n. sg.* deșeu de oțel.

ạbfallen, *fiel ab, abgefallen (du fällst ab, er fällt ab), vb. (s) intr.* **1.** a cădea (de pe...); **die reife Frucht fällt ab** fructul copt cade; **der Mörtel fällt ab** cade tencuiala. **2.** a părăsi; *(fig.)* a dezerta; a se răzvrăti, a se răscula; a trăda; a renega; a comite o apostazie; **alle Leute sind von ihm abgefallen** toți oamenii l-au părăsit. **3.** a slăbi, a pierde în greutate; a se istovi, a (se) slei; a rămâne în urmă; *(sport)* a pierde teren; **sein Vortrag fiel ab** conferința sa a dezamăgit; **er fällt ab gegen ihn** îi este inferior; **jm. ~ lassen** a respinge, a refuza pe cineva. **4.** *(fig.)* a scăpa (de ceva); a se lepăda de ceva; **alle Angst fiel von ihm ab** nu i-a mai fost frică, s-a lepădat de frică; frica l-a părăsit; **vom Glauben ~** a se lepăda de credință. **5.** *(despre terenuri, ape)* a coborî, a fi în pantă. **6.** a cădea (ca deșeu). **7.** a rămâne, a rezulta; *(fam.)* a pica; **es fällt vielleicht etwas für mich ab** poate rămâne ceva și pentru mine, poate mă aleg și eu cu ceva. **8.** *(despre prețuri, cursuri de bursă)* a scădea (brusc), a cădea, a se prăbuși; a descrește; **die Preise fallen ab** prețurile scad. **9.** a se deosebi, a se diferenția, a contrasta. **10.** *(mar.)* a se abate sub vânt. **11.** *(reg.)* a muri. **12.** *(vân.) (despre câini)* a pierde urma (vânatului).

ạbfallend I. *part. prez.* de la abfallen. **II.** *adj.* **1.** costiș, povârnit, pieziș, înclinat; prăpăstios, râpos. **2.** regresiv; scăzând. **3.** *(tipogr.)* zgrunțuros, aspru.

Ạbfall|energie, *-n* [-gi:ən] *f. (electr.)* energie excedentară nefolosită.

Ạbfall|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs din deșeuri; produs secundar.

Ạbfallgrube, *-n, f.* groapă de gunoi; groapă pentru deșeuri.

Ạbfallhaufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi, de deșeuri.

Ạbfallholz, *-es, n. sg.* deșeuri de lemn.

ạbfällig *adj.* **1.** defavorabil; disprețuitor, plin de dispreț; **eine ~e Antwort erhalten** a primi un răspuns defavorabil, negativ. **2.** *(înv.)* răzvrătit, revoltat; disident; *(bis.)* apostat. **3.** povârnit, în pantă.

Ạbfall|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de prelucrare și valorificare a deșeurilor; industrie de reciclare.

Ạbfallklopfwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text)* lup bătător pentru deșeuri, mașina de scărmănat fibre-deșeu.

Ạbfallkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de gunoi.

Ạbfallkübel, *-s, -, m.* v. Abfalleimer.

Ạbfall|lagerung, *-en, f.* depozitare a deșeurilor.

Ạbfall|lauge *-n, f.* leșie de cenușă.

Ạbfall|leder *-s, -, n. (tab.)* **1.** piele tăbăcită din părțile mărginașe (gâturi și poale). **2.** deșeu de piele.

Ạbfallmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* deșeu, material rezidual.

Ạbfallmauer, *-n, f.* **1.** zid în ruină. **2.** *(hidr.)* zid de cădere la o ecluză navigabilă.

Ạbfallprodukt, *-(e)s, -e, n.* **1.** deșeu, rest, rămășiță. **2.** produs rezidual.

Ạbfallrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** țeavă, conductă de scurgere. **2.** *(constr.)* burlan.

Ạbfall|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de deșeuri.

Ạbfall|stoffe *pl.* deșeuri, rămășite, material rezidual.

Ạbfalltonne, *n, f.* cutie (metalică) de gunoi, tomberon.

Ạbfalltraufe, *-n, f.* **1.** streașina, jgheab, uluc de acopriș. **2.** picătura acoperișului.

Ạbfallverbrennungs|anlage, *-n, f.* stație de incinerare a deșeurilor.

Ạbfallverwertung *f. sg.* valorificarea deșeurilor, reciclare.

Ạbfallwehr, *-(e)s, -e, n.* zăgaz, stăvilar.

ạbfalzen, *falzte ab, abgefalzt (du, er falzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a brăzda, a scobi. **2.** *(tipogr.)* a fălțui, a împături, a îndoi (o coală de hârtie).

ạbfangen, *fing ab, abgefangen (du fängst ab, er fängt ab), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca, a pune mâna (pe cineva); a intercepta (scrisori, informații). **2.** a împiedica pe cineva (să ajungă la țel). **3.** a aștepta pe cineva oprindu-l. **4.** a surprinde (în flagrant delict). **5.** a sprijini, a propti, a spraițui (un zid, o galerie de mină); **den Sand mit Balken ~** a opri alunecarea nisipului cu bârne. **6.** a redresa (avionul din picaj). **7.** a strânge; **Wasser ~** a strânge apă; *(mine)* a capta apele. **8.** *(vân.)* a omorî vânatul mare rănit (cu cuțitul de vânătoare sau prin împușcare). **9.** *(mil.; sport)* a para; **einen Stoß ~** a para o lovitură; **einen Angriff ~** a opri un atac din spate, a colmata.

Ạbfangschere, *-n, f. (mine)* clește, foarfecă de apucat.

ạbfärben, *färbte ab, abgefärbt, vb. (h)* **I.** *intr.* a se decolora; *(despre culori sau obiecte colorate)* a se spălăci, a ieși (la spălat); a păta; **das Blau färbt ab** albastrul iese (la spălat); *(fig.)* **meine Ansichten haben auf ihn abgefärbt** părerile mele l-au influențat. **II.** *tr.* a colora până la sfârșit; a da culoare definitivă.

ạbfasen, *faste ab, abgefast (du, er fast ab), vb. (h) tr.* **1.** a teși, a fațeta, a tăia muchia (unei pietre, unei bucăți de lemn). **2.** a toci.

ạbfasern, *faserte ab, abgefasert, vb. (h)* **I.** *tr. (in expr.)* **Bohnen ~** a curăța fasolea de ațe. **II.** *refl.* a se destrăma; a pierde fire, fibre.

ạbfassen, *fasste ab, abgefasst (du, er fasst ab), vb. (h) tr.* **1.** a concepe, a compune, a alcătui, a redacta; **ein Referat ~** a elabora, a redacta un referat; **kurz abgefasst** pe scurt, succint. **2.** a prinde (răufăcători), a aresta; **jn. bei etwas ~** a (sur)prinde pe cineva asupra faptei. **3.** a îndoi (oțelul pe nicovală). **4.** a măsura, a cântări (în cantități mici). **5.** a profila (un drum).

Ạbfassung, *-en, f.* **1.** concepere, compunere, alcătuire, redactare (a unui text). **2.** prindere, arestare.

ạbfaulen, *faulte ab, abgefault, vb. (s) intr.* **1.** a putrezi. **2.** a cădea din cauza putrezirii.

ạbfechten, *focht ab, abgefochten (du fichtst ab, er ficht ab), vb. (h) tr.* (și *fig.*) a obține prin luptă, prin străduință.

ạbfedern, *federte ab, abgefedert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jumuli; a curăța de pene. **2.** *(vân.)* a ucide (o pasăre rănită la vânătoare). **3.** *(tehn.)* a echipa cu resorturi. **4.** a amortiza. **II.** *intr.* **1.** a-și pierde, a-și schimba penele. **2.** *(sport)* a se lansa (de pe un suport).

Ạbfederung, *-en, f.* **1.** jumulire, smulgere a penelor unei păsări. **2.** năpârlire. **3.** *(tehn.)* echipare cu resorturi. **4.** *(tehn.)* lansaj; suspensie elastică. **5.** amortizare. **6.** *(sport)* lansare.

Ạbfederung|schutzkappe, *-n, f. (tehn.)* caseta amortizorului.

ạbfegen, *fegte ab, abgefegt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mătura, a curăța; **den Staub ~** a șterge praful; *(despre corbi, căpriori)* a curăța coarnele de maț. **2.** a face (pe cineva sau ceva) să dispară. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o șterge, a spăla putina.

Ạbfeger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măturător(-oare).

ạbfeilen, *feilte ab, abgefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili; a înlătura prin pilire, a netezi prin pilire. **2.** *(fig.)* a șlefui, a corecta, a desăvârși (forma). **3.** *(argou școlăresc)* a copia.

Ạbfeilicht, *-(e)s, n. sg.* pilitură, deșeuri de pilire.

Ạbfeilraspel, *-n, f. (tehn.)* raspel.

ạbfeilschen, *feilschte ab, abgefeilscht, vb. (h) tr.* a se târgui, a se tocmi; a obține reducerea prețului, a rupe din preț (prin tocmeală).

ạbfeimen, *feimte ab, abgefeimt vb. (h) tr.* a lua spuma, a înlătura spuma; *(fig.)* a face mai fin, a rafina.

ạbfeinen, *feinte ab, abgefeint, vb. (h) tr.* a rafina (zahărul).

ạbferkeln, *ferkelte ab, abgeferkelt (ich ferkele ab), vb. (h) tr.* a făta (purcei).

ạbfertigen, *fertigte ab, abgefertigt, vb. (h) tr.* **1.** a expedia, a trimite, a da drumul; **den Brief (sau Boten) ~** a expedia scrisoarea (sau curierul); **den Zug ~** a da drumul trenului. **2. jn. kurz ~** a i-o tăia (cuiva) scurt, a trata pe cineva rece, nepoliticos, a nu acorda cuiva prea multă atenție; **so lasse ich mich nicht ~** asta nu înghit, nu permit să fiu tratat astfel; a trimite pe cineva la plimbare; **sich mit etwas ~ lassen** a se mulțumi, a se declara mulțumit cu ceva; **mit Schlägen ~** a trage (cuiva) o bătaie. **3.** a rezolva; a servi; **Bittsteller ~** a rezolva cererile solicitanților; **das Publikum am Schalter ~** a lucra la ghișeu cu publicul (rezolvând cererile lui); **die Reisenden bei der Passkontrolle ~** a efectua, a rezolva formalitățile vamale și de pașaport ale călătorilor; **den Kunden ~** a servi clientul.

Ạbfertigung, *-en, f.* **1.** expediere, trimitere. **2.** formalități de expediere; primire (de bagaje, obiecte) în vederea expedierii; **zollamtliche ~** formalități vamale de expediere. **3.** servire (a publicului); **~ außer der Reihe** favorizare, luare peste rând. **4.** filodormă **5.** refuz; tratament nepoliticos; *(fig.)* dojană.

Ạbfertigungsbeschränkungen *pl. (ec.)* restricții în formalitățile de expediere.

Ạbfertigungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de lichidare, sumă de compensare finală.

Ạbfertigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** buletin de expediere. **2.** scrisoare de concediere; *(mil.)* certificat de eliberare.

Ạbfertigungsdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ferov.)* serviciu de expediție. **2.** serviciu de vămuire.

Ạbfertigungsfrist, *-en, f. (ec.)* termen de expediere.

Ạbfertigungsgebühr, *-en, f.* taxă de expediție; taxă vamală.

Ạbfertigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** foaie de expediere. **2.** declarație, autorizație de import și export.

Ạbfertigungs|stelle, *-n, f.* loc de expediere; birou, oficiu de expediție.

Ạbfertigungs|unterlagen *pl. (ec.)* documente de expediție.

Ạbfertigungsverfahren, *-s, -n, (ec.)* procedură de expediție.

Ạbfertigungsvorschriften *pl. (ec.)* reglementări, prescripții de expediere.

Ạbfertigungszeit, *-en, f.* **1.** ora expedierii; timp de expediere. **2.** ore de serviciu, timp de serviciu (la un birou, oficiu etc. care lucrează cu publicul).

ạbfetten, *fettete ab, abgefettet (du fettest ab, er fettet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a impregna cu unsoare; a pune grăsime multă (la o mâncare). **2.** a degresa (o mâncare). **3.** *(tehn.)* a degresa, a curăța de unsoare. **II.** *intr.* **1.** a-și pierde grăsimea; **die Schuhe fetten ab** ghetele se usucă. **2.** a lăsa urme de grăsime, a murdări cu grăsime.

ạbfetzen, *fetzte ab, abgefetzt (du, er fetzt ab), vb. (h) tr.* a smulge, a rupe.

ạbfeuchten, *feuchtete ab, abgefeuchtet (du feuchtest ab, er feuchtet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a usca, a zvânta. a scoate umezeala. **II.** *intr.* a umezi, a transmite umezeala (în jur).

ạbfeuern, *feuerte ab, abgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr. (despre arme de foc)* a descărca, a slobozi; a trage; *(fig.)* a lansa, a îndrepta; **eine Satire ~** a îndrepta o satiră (împotriva cuiva). **II.** *intr. (metal.)* a lăsa să se stingă focul.

Ạbfeuerung *-en, f.* **1.** dispozitiv de aprindere. **2.** tragere (a focurilor de armă); descărcare, slobozire; salvă (de focuri).

ạbfieren, *fierte ab, abgefiert, vb. (h) tr. (reg.)* a destinde (o funie, un odgon întins), a da drumul.

ạbfiltrieren, *filtrierte ab, abfiltriert, vb. (h) tr.* a filtra, a strecura.

ạbfilzen, *filzte ab, abgefilzt (du, er filzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a sclivisi, a netezi tencuiala, a drișcui. **2.** a scoate pâsla. **3.** *(fam.: în expr.)* **jn.** ~ a dojeni pe cineva.

Ạbfilzen, *-s, n. sg. (constr.)* sclivisire; ~ **des Putzes** netezire a tencuielii, drișcuire.

ạbfinden, *fand ab, abgefunden (du findest ab, er findet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plăti, a mulțumi, a satisface. **2.** a despăgubi. **II.** *refl. (mil.)* a se mulțumi (cu); a se împăca (cu ceva); a se învoi (cu cineva) a încheia o tranzacție, a tranzacționa cu cineva.

Ạbfindung, *-en, f.* **1.** învoială, aranjament; tranzacție. **2.** despăgubire, compensație, indemnizație, rambursare, plată forfetară, filodormă.

Ạbfindungsgeld, *-(e)s, -er, n.* despăgubire, compensație (în bani); indemnizație; plată, sumă forfetară; filodormă.

Ạbfindungsleistung, *-en, f. (ec.)* plată a compensației.

Ạbfindungs|summe, *-n, f. (ec.)* v. Abfindungsgeld.

Ạbfindungsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de indemnizație, de rambursare, de compensație.

ạbfingern, *fingerte ab, abgefingert, vb. (h) tr.* **1** a pipăi. **2.** *(muz.)* a bate măsura cu degetul; a bate (cu degetul) ritmul unui vers. **3. sich** *(dat.)* **etwas** ~ a număra, a socoti pe degete.

ạbfischen, *fischte ab, abgefischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a goli, a pustii, a depopula (o apă) de pește (prin pescuit). **2.** *(fig.)* a lua, a culege ce e mai bun. **3.** *(jm. etwas)* a trage (pe cineva) pe sfoară (cu ceva); a lua (cuiva ceva) prin șiretlic, prin înșelăciune. **II.** *intr.* a înceta pescuitul.

ạbflachen, *flachte ab, abgeflacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aplatiza, a turti; a întinde, a lăți. **2.** *(fig.)* a stâlci în bătăi. **3.** *(tehn.)* a aplana, a nivela, a netezi. **II.** *refl.* a se lăți, a se turti.

Ạbflachung, *-en, f.* **1.** aplatizare, turtire, întindere, lățire. **2.** *(tehn.)* aplanare, nivelare, fățuire. **3.** *(hidr.)* îndulcirea malului. **4.** *(mat.)* aplatizare. **5.** *(ec.)* aplatizare, nivelare, aplanare; ~ **der Konjunktur** aplanare a conjuncturii.

ạbflammen, *flammte ab, abgeflammt, vb. (h) tr.* **1.** a flamba, a da la flacără; a pârli. **2.** *(tăb.)* a trece prin flacără (pentru a îmbiba cu seu o piele).

ạbflattern, *flatterte ab, abgeflattert, vb. (s) intr.* a porni în zbor bătând din aripi.

ạbflauen, *flaute ab, abgeflaut, vb.* **I.** *tr.(h) (tehn.)* a spăla, a clăti, a curăța; a dilua. **II.** *intr. (s.)* a slăbi, a se potoli, a descrește; **der Wind flaut ab** vântul se potolește; **die Preise flauen ab** prețurile sunt în scădere; **das Geschäft flaut ab** afacerile sunt în declin, conjunctura favorabilă se apropie de sfârșit; **die Liebe flaute nach und nach ab** dragostea se stingea încetul cu încetul.

Ạbflauen, *-s, n. sg.* slăbire, potolire; *(tehn.)* descreștere; *(despre vânt)* potolire; *(ec.)* slăbire, descreștere; ~ **des Marktes** slăbire a pieței.

ạbflauern, *flauerte ab, abgeflauert, vb. (h) tr.* v. abflauen (I).

ạbflechten, *flocht ab, abgeflochten (du flichtst ab, er flicht ab), vb. (h) tr.* a despleti.

ạbflecken, *fleckte ab, abgefleckt, vb. (h) intr. (despre culori, obiecte colorate etc.)* a păta, a ieși.

ạbfledern, *fledierte ab, abgefledert, vb. (h) tr.* a curăța, a șterge (praful) cu pămătuful de pene.

Ạbfleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit de descărnat (piei), de cârnosit.

ạbfleischen, *fleischte ab , abgefleischt, vb. (h) tr. (tăb.)* a descărna (piei); a cârnosi.

Ạbfleischmaschine, *-n, f. (tăb.)* mașină de descărnat, de cârnosit.

ạbfliegen, *flog ab, abgeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a-și lua zborul; a pleca zburând. **2.** a decola. **II.** *tr. (h)* a trece în zbor peste o regiune, a survola.

ạbfließen, *floss ab, abgeflossen (du, er fließt ab), vb. (s) intr.* a se scurge; a se canaliza (într-o direcție); **das Geld fließt ab** banii se scurg (în străinătate).

ạbflöhen, *flöhte ab, abgeflöht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) purica.

ạbflößen, *flößte ab, abgeflößt (du, er flößt ab), vb. (h) tr.* a transporta cu pluta.

ạbfluchten, *fluchtete ab, abgefluchtet (du fluchtest ab, er fluchtet ab), vb. (h) tr.* a alinia, a trasa o aliniere prin jalonare; a jalona o aliniere.

Ạbfluchtung, *-en, f.* aliniere; jalonare a unei alinieri.

Ạbflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** plecare, pornire în zbor. **2.** *(av.)* decolare.

Ạbflugbahn, *-en, f. (av.)* pistă de decolare.

ạbflugbereit *adj.* gata de decolare, de zbor.

Ạbflug|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Ạbflug|stelle**, *-n, f.* loc, punct de decolare, de pornire în zbor.

Ạbflugzeit, *-en, f.* oră de decolare, oră de plecare a avionului.

Ạbfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** scurgere; descărcare (a apei). **2.** jgheab, streașina, țeavă, canal, șanț de scurgere. **3.** *(med.)* scurgere, supurație. **4.** *(mar.)* scădere a apei; reflux.

Ạbflussgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de scurgere.

Ạbflusshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de descărcare, de scurgere, de golire.

Ạbflusshöhe, *n. f.* înălțime de scădere, de scurgere; diferență de nivel a scurgerii.

Ạbflusskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere.

Ạbflusskrümmer, *-s, -, m.* cot (al țevii) de scurgere.

Ạbflussleitung *-en, f.* conductă de scurgere, de golire.

Ạbflussloch, *-(e)s, -löcher, n.* orificiu, gură de scurgere; *(tehn.)* deversor.

ạbflusslos *adj. (geogr.)* fără scurgere în mare.

Ạbflussmenge, *-n, f.* debit (de apă).

Ạbfluss|öffnung, *-en, f.* orificiu, deschidere de scurgere; *(tehn).* deversor.

Ạbflussquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* profil, secțiune de scurgere.

Ạbflussrinne, *-n, f.* **1.** jgheab (de scurgere), rigolă; preaplin; șipot. **2.** chiuvetă **3.** *(agr.)* interval între straturi.

Ạbflussrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere, de golire; țeavă de preaplin; burlan; conductă de golire.

Ạbfluss|stutzen, *-s, -, m.* ștuț de scurgere, de golire.

Ạbflussventil [-vɛn-], *-e, n.* robinet, valvă de scurgere, de golire.

ạbfluten, *flutete ab, abgeflutet (du flutest ab,er flutet ab), vb. (s) intr. (despre apă)* a se retrage, a descrește, a scădea, a se liniști; *(fig.)* **die Bewegung ist abgeflutet** mișcarea s-a potolit, a încetat; **die Menge ist abgeflutet** mulțimea s-a răspândit.

ạbfohlen, *fohlte ab, abgefohlt, vb. (h) tr.* a făta (un mânz).

Ạbfolge, *-n, f.* șir, lanț, succesiune.

ạbfolgen, *folgte ab, abgefolgt, vb. (h) tr.* a preda, a remite, a da; a înmâna.

ạbfoltern, *folterte ab, abgefoltert, vb. (h) tr.* **1.** a chinui, a schingiui. **2.** *(jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin chinuire, prin schingiuire.

ạbfordern, *forderte ab, abgefordert, vb. (h) tr.* **1.** a pretinde, a cere, a reclama; **jm. etwas** ~ a cere cuiva ceva cu insistență. **2.** *(înv.)* a revoca, a rechema.

Ạbforderung, *-en, f.* **1.** pretenție, reclamare. **2.** rechemare, revocare.

Ạbforderungsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** somație. **2.** scrisoare de revocare, de rechemare.

Ạbform, *-en, f.* **1.** copie; mulaj. **2.** *(tehn.)* tipar; eșantion; model, mostră.

ạbformen, *formte ab, abgeformt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a scoate din formă, din tipar (de turnătorie); a modela, a mula. **2.** *(tipogr.)* a scoate matrițe.

Ạbformung, *-en, f.* **1.** mulare. **2.** modelare. **3.** mulaj.

ạbforschen, *forschte ab, abgeforscht, vb. (h) tr.* v. abfragen **(1)**.

ạbforsten, *forstete ab, abgeforstet (du forstest ab, er forstet ab), vb. (h) tr.* a tăia (o pădure) a defrișa, a despăduri.

ạbfotografieren, *fotografierte ab, abfotografiert, vb. (h) tr.* a face, a lua o fotografie, o poză, a reproduce cu un aparat de fotografiat.

Ạbfrage,*-n, f.* interogare, chestionare.

Ạbfragefenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de dialog.

ạbfragen, *fragte ab, abgefragt, vb. (h) tr.* **1.** a întreba, a interoga; a descoase (prin întrebări). **2.** a examina, a chestiona, a asculta (un elev). **3.** *(inform.)* a dialoga. **4.** *(tel.)* a verifica (o linie telefonică).

ạbfressen, *fraß ab, abgefressen (du, er frisst ab), vb. (h) tr.* **1.** *(despre animale)* a mânca, a devora, a consuma. **2.** a roade. **3.** *(chim.)* a coroda.

ạbfrieren, *fror ab, abgefroren, vb.* **I.** *tr. (h)* a îngheța. **II.** *intr. (s)* a îngheța, a degera; *(despre părți ale corpului)* a cădea din cauza degerării; **ihm ist ein Finger abgefroren** i-a degerat un deget.

ạbfrottieren, *frottierte ab, abfrottiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) freca bine cu un prosop aspru.

ạbfühlen, *fühlte ab, abgefühlt, vb. (h) tr.* **1.** a simți, a intui durerea (cuiva). **2.** *(tehn.)* a primi, a recepționa (impulsuri).

Ạbfuhr *f. sg.* **1.** transport, cărat, camionaj. **2.** golire, deșertare (a latrinelor). **3.** *(fig.)* refuz (grosolan) **jm. eine** ~ **erteilen** a refuza în mod grosolan. **4.** *(fig.)* eșec, înfrângere; afront. **5.** *(înv.; la scrimă)* înfrângere.

ạbführen, *führte ab, abgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a duce, a cără, a transporta. **2.** a abate, a îndepărta; *(fig.)* **das wird uns von unserem Thema zu weit** ~ asta ne va îndepărta prea mult de subiectul nostru. **3.** a aresta, a duce la închisoare, a escorta un arestat; **~!** luați-l! **4.** *(med.)* a curăța (stomacul), a purga. **5.** a plăti, a achita, a depune, a preda (banii, beneficii etc.), a lichida (o datorie); **eine Summe** ~ a vărsa o sumă de bani. **6.** *(înv.; la scrimă)* a bate, a răni în duel, a scoate din luptă. **7.** a pune la punct, a refuza în mod grosolan. **8.** a lamina (bare de metal). **9.** *(vân.)* a dresa (un câine). **10.** *(tipogr.)* a închide ghilimelele. **II.** *refl. (rar)* a o șterge, a se face nevăzut.

ạbführend I. *part. prez.* de la abführen. **II.** *adj.* laxativ, purgativ.

Ạbfuhrgebühr, *-en, f.* taxă, cheltuieli de transport.

Ạbfuhrgesellschaft, *-en, f.* societate de transport(uri).

Ạbfuhrkosten *pl.* speze, cheltuieli de transport.

Ạbführmittel, *-s, -, n.* **1.** laxativ, purgativ. **2.** *(glumeț)* poliței, sticlete.

Ạbführung, *-en, f.* **1.** ducere, cărat, transportare. **2.** *(fig.)* abatere, îndepărtare. **3.** arestare, ducere la închisoare. **4.** *(med.)* purgare. **5.** achitare, plătire (a unei datorii), *(ec.)* ~ **überschüssiger Umlaufmittel** reorientarea excesului de capital; **betriebliche** ~ plăți ale întreprinderii. **6.** *(tehn.)* subțiere prin tragere. **7.** evacuare (a unui fluid).

Ạbführungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.

Ạbführungsmittel, *-s, -, n.* v. Abführmittel.

Ạbführungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere, de evacuare.

Ạbführungsverpflichtung, *-en, f. (ec.)* obligativitatea efectuării plăților.

Ạbführungszeit, *-en, f.* ora schimbului (gărzii).

ạbfüllen, *füllte ab, abgefüllt, vb. (h) tr.* **1** a turna, a trage în sticle; a pritoci; **in Flaschen** ~ a îmbutelia. **2.** *(mine)* a evacua, a curăța.

Ạbfüllmaschine, *-n, f.* mașină de încărcat, de umplut, de îmbuteliat.

Ạbfüllung, *-en, f.* turnare, tragere (în sticle), îmbuteliere.

ạbfurchen, *furchte ab, abgefurcht, vb. (h) tr.* a despărți prin brazde, a brăzda.

ạbfüttern, *fütterte ab, abgefüttert, vb. (h) tr.* **1.** a hrăni (animale sau păsări), a da nutreț (la vite); *(fam.)* a da de mâncare (oamenilor): a îndopa. **2.** a căptuși.

Ạbfütterung, *-en, f.* **1.** hrănire. **2.** *(fam.)* ospăț, masă mare, praznic.

Abg. *presc.* de la Abgeordnete.

Ạbgabe, *-n, f.* **1.** predare, remitere; livrare; vânzare; cedare; **die** ~ **des Gepäcks** predarea bagajelor. **2.** *(fiz.)* cedare (la solicitare). **3.** *(mai ales la pl.)* tribut, contribuție; dare, bir, impozit, taxă; restanță, rămășițe de impozite; *(înv.)* dabilă, parte, zeciuială, arendă; **frei von** ~ exceptat, scutit de taxă; **gewerbliche ~n** taxe industriale; **rückständige ~n** taxe, impozite restante; **soziale ~n** contribuții sociale. **4.** *(com.)* trată, poliță; dispoziție de plată. **5.** *(reg.)* loc, centru de livrare. **6.** *(sport)* transmitere; **die** ~ **des Balls** pasare a mingii. **7.** emitere; ~ **von Wärme** emitere de căldură.

Ạbgabedruck, *-(e)s, m. sg. (ec.)* presiune de a livra, a vinde.

Ạbgabekasse, *-n, f.* casierie de plăți; ghișeu de predare.

ạbgabenfrei *adj.* scutit de taxe.

Ạbgabensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rata taxelor.

Ạbgabenverkürzung, *-en, f. (ec.)* evaziunea taxelor.

Ạbgabenverteilung, *-en, f. (ec.)* graduarea taxelor, impozitelor.

Ạbgabenwesen, *-s, -, n.* sistem fiscal.

Ạbgabepflicht, *-en, f.* obligația de a plăti taxe, de a preda cote etc.

ạbgabepflichtig *adj.* supus la plata impozitelor, a birului; impozabil, birnic; obligat la predarea cotelor.

Ạbgabepreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de livrare.

Ạbgabe|soll, *-(s), -(s), n.* cotă (de predare).

Ạbgabe|station, *-en, f.* stație de predare.

ạbgaffen, *gaffte ab, abgegafft, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a fura din ochi, a învăța (ceva) privind (la altul). **II.** *refl.* a obosi privind.

Abgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** plecare, pornire; expediere; *(teatru)* ieșire (din scenă); **~ aus dem Dienste** ieșire din serviciu; **~ von der Schule** absolvire a școlii; **~ des Gewehrs** descărcarea armei; **in ~ kommen** a se învechi, a ieși din modă, a se demoda. **2.** *(com.)* desfacere, vânzare; **diese Ware hat guten ~** marfa aceasta are căutare. **3.** pierdere, pagubă, daună; descreștere, scădere, scurgere; lipsă la cântar (la mărfuri) scăzământ, dara; *(med.)* **~ des Blutes** hemoragie; **~ der Leibesfrucht** avort. **4.** excremente. **5.** *(constr.)* scară (de coborâre). **6.** *(tehn.)* deșeuri, rebut. **7.** *(mil., med.)* deces. **8.** *(sport)* coborâre.

Abgänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă).

abgängig *adj.* **1.** pierdut, absent, dispărut; lipsă. **2.** *(despre mărfuri)* care se vinde ușor, care se caută (mult). **3.** *(reg.)* de însurat, de măritat. **4.** uzat, dat la reformă, la rebut; **~ werden** a se demoda.

Abgängigkeit *f. sg.* dispariție, părăsire de domiciliu.

Abgängling, *-s, -e, m. (med.)* ovul avortat.

Abgangsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur uzat, abur de evacuare.

Abgangsland, *-(e)s, -länder, n. (com.)* țară furnizoare, expeditoare, țară de proveniență.

Abgangsliste, *-n, f.* **1.** listă de pierderi. **2.** listă de expediere.

Abgangsmeldung, *-en, f.* aviz, anunț de expediere.

Abgangs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc(alitate) de plecare, de expediere.

Abgangs|prüfung, *-en, f.* examen de absolvire.

Abgangsrechnung, *-en, f.* calculare, determinare a tarei, a scăzământului, a pierderilor (din greutate).

Abgangsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de descărcare, de evacuare.

Abgangs|seite, *-n, f.* margine, rampă de plecare.

Abgangswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de lansare, de tragere.

Abgangszeit, *-en, f.* **1.** (timp de) plecare. **2.** momentul plecării.

Abgangszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire.

Abgas, *-es, -e, n. (tehn., auto.)* gaze de ardere uzate (destinate evacuării); gaze de evacuare, de eșapament.

Abgaswert, *-(e)s, -e, m.* grad de poluare (a aerului).

abgäten, *gätete ab, abgegätet (du gätest ab , er gätet ab), vb. (h) tr.* v. abjäten.

abgattern, *gatterte ab, abgegattert, vb. (h) tr.* a închide cu gratii.

abgaukeln, *gaukelte ab, abgegaukelt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) prin șmecherii (de la cineva).

abgaunern, *gaunerte ab, abgegaunert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) (de la cineva) prin escrocherii.

ABGB *presc.* de la Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch cod civil.

abgebaut I. *part. trec.* de la abbauen. **II.** *adj.* **1.** *(despre salariați)* destituit, concediat. **2.** *(tehn.)* demontat, desființat; *(mine)* exploatat la maximum, epuizat. **3.** *(despre pământuri, ogoare)* desțelenit.

abgeben, *gab ab, abgegeben (du gibst ab, er gibt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a ceda; a preda, a remite, a furniza; **den Schlüssel ~** a preda cheia; **den Mantel bei der Garderobe ~** a da paltonul la garderobă; **die geliehenen Bücher ~** a remite, a preda cărțile împrumutate; *(sport)* **eine Norm ~** a trece o normă, o probă; **der Vater hat dem Sohn den Hof abgegeben** tatăl i-a cedat, i-a dat, i-a lăsat fiului gospodăria; **ich gebe dir davon ab** îți dau o parte din asta. **2.** a trage; **einen Schuss ~** a trage un foc de armă. **3.** a exprima, a rosti; **eine Erklärung ~** a face o declarație; **ein Urteil ~** a-și da părerea; a da, a rosti o sentință, un verdict, o hotărâre; **eine Meinung ~** a-și exprima o părere; a-și spune părerea; **seine Stimme ~** a vota, a-și da votul. **4.** a vinde; a ceda, a da contra cost; **billig ~** a vinde ieftin; **ein Zimmer ~** a închiria o cameră; **niemandem etwas ~** a-și mânca de sub unghie; a nu da nimănui nici o fărâmitură. **5.** *(com.)* a trage; **einen Wechsel auf jn. ~** a trage o trată, o poliță asupra cuiva, a desemna ca platnic. **6.** a plăti (taxe, impozite); **die Ware muss wenig Steuer ~** marfa a fost impusă la taxe mici. **7.** a sluji (la ceva), a fi bun (de ceva); a reprezenta; **er wird einen tüchtigen Arbeiter ~** va deveni un bun lucrător; **ein gutes Bild ~** a fi un tablou bun, o imagine bună; **den Narren ~** a avea rol de nebun; a face pe nebunul; **die Mittelsperson ~** a face pe mijlocitorul, pe intermediarul. **8.** a se lăsa (de ceva), a renunța (la ceva); **ich gebe diese Arbeit ab** renunț la lucrarea asta; **den Vorsitz ~** a se retrage de la președinție, a ceda postul de președinte; **den Titel ~** a renunța la titlu; **die Hunde geben ab** câinii lasă urma, înceteaza urmărirea (vânatului); **das Pferd hat abgegeben** calul și-a schimbat dinții de lapte. **9.** *(fiz.)* a emite; **Wärme ~** a emite căldură. **10.** *(sport)* a pasa; **den Ball ~** a pasa mingea. **11.** *(la jocul de cărți)* a da, a împărți cărțile. **12.** *(impers.)* a fi în perspectivă, a se prepăti (ceva); **es wird Regen ~** o să plouă; *(fam.)* **es wird Schläge ~** e rost de bătaie, va ieși cu bătaie; **es gibt was ab** se va întâmpla ceva, te poți aștepta la ceva (neplăcut). **II.** *refl.* **1.** *(mit etwas)* a se îndeletnici, a se ocupa (cu ceva); **er gibt sich viel mit Geschichte ab** se ocupă mult de istorie; **damit gebe ich mich nicht ab** de asta nu mă ocup. **2.** *(mit jm.)* a se ocupa (de cineva), a fi în relații (cu cineva).

Abgeber, *-s, -, m.* persoană care predă (un obiect, un pachet etc.).

abgeblitzt I. *part. trec.* de la abblitzen. **II.** *adj.* respins, refuzat.

abgebrannt I. *part. trec.* de la abbrennen. **II.** *adj.* ruinat, sărăcit (prin foc sau faliment); falit.

Abgebrannte, *-n, -n (ein Abgebrannter), m.* și *f.* sinistrat(ă) (în urma unui incendiu); incendiat(ă).

Abgebrannt|heit *f. sg. (fam.)* lipsă de bani, jenă financiară.

abgebrochen I. *part. trec.* de la abbrechen. **II.** *adj. (despre vorbire, discursuri)* incoerent, fără șir.

Abgebrochenheit, *-en, f.* lipsă de legătură, incoerență.

abgebrüht I. *part. trec.* de la abbrühen. **II.** *adj.* insensibil, cinic; **ein ~er Mensch** un om indiferent, insensibil.

Abgebrüht|heit, *-en, f.* indiferență, insensibilitate, lipsă de scrupule, cinism.

abgedroschen I. *part. trec.* de la abdreschen. **II.** *adj.* **1.** uzat, tocit; **ein ~es Klavier** un pian uzat. **2.** banal, răsuflat; gol, lipsit de sens, de înțeles; **~e Redensarten** vorbe banale, răsuflate.

Abgedroschenheit, *-en, f.* banalitate, loc comun.

Abgefallene, *-n, -n (ein Abgefallener) m.* **1.** apostat, renegat. **2.** dezertor; disident.

abgefeimt I. *part. trec.* de la abfeimen. **II.** *adj.* șiret, viclean; perfid; șmecher; **ein ~er Kerl** un om șiret, un viclean.

Abgefeimt|heit, *-en, f.* viclenie, șiretenie, șmecherie.

abgefetzt *(adj.)* zdrențăros, plin de zdrențe, rupt.

abgegriffen I. *part. trec.* de la abgreifen. **II.** *adj.* **1.** banal; **~e Schlagwörter** lozinci banale, răsuflate. **2.** uzat (prin folosire îndelungată).

abgehackt I. *part. trec.* de la abhacken. **II.** *adj.* întrerupt, sacadat; **~ sprechen** a vorbi sacadat.

abgehagert I. *part. trec.* de la abhagern. **II.** *adj.* slab, uscățiv, deșirat; osos; doar piele(a) și oase(le).

abgehärmt I. *part. trec.* de la abhärmen. **II.** *adj.* necăjit, supărat; epuizat.

abgehärtet I. *part. trec.* de la abhärten. **II.** *adj.* **1.** călit, rezistent. **2.** *(fig.)* insensibil; **ein ~er Journalist** un jurnalist fără inimă, fără milă.

abgehen, *ging ab, abgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a porni; a se îndepărta, a se duce; a se abate; a părăsi; **die Post geht *in* der Früh ab** poșta pleacă, se ia dimineața; **von der Schule ~** a părăsi școala; **von einem Amte ~** a-și da demisia; **von der Bühne ~** a părăsi scena; **von jm. ~** a părăsi pe cineva, a se îndepărta de cineva; **der Altlehrer geht ab** profesorul bătrân iese la pensie; **vom Wege ~** a se abate din drum; **hier geht ein Seitenweg ab** aici se desparte un drum lateral; *(fig.)* **vom rechten Wege ~** a se abate de la drumul drept, a merge pe căi greșite; **von seiner Meinung ~** a-și schimba părerea; **von der Wahrheit ~** a se abate de la adevăr; *(fig.)* **mit dem Tode ~** a muri, a se săvârși din viață. **2.** a se desprinde, a se despărți, a se rupe, a cădea; a se coji; *(despre culori)* a se lua; **die Haut geht ab** pielea se cojește, se jupoaie, se descuamează; **der Knopf geht ab** nasturele se rupe, cade; **eine Lawine ist abgegangen** s-a desprins o lavină, o avalanșă; **der Fleck geht nicht ab** pata nu iese. **3.** a (se) scădea, a se pierde; **von dieser Summe geht noch etwas ab** din suma aceasta se mai scade ceva; **es geht mir nichts dadurch ab** nu pierd nimic prin asta. **4.** a lipsi; **ihm gehen die Grundbegriffe ab** nu cunoaște noțiunile de bază, îi lipsesc noțiunile elementare; **davon kann ich nicht ~** la asta nu pot să renunț; **es geht ihm nichts ab** nu-i scapă nimic; nu se lipsește de nimic; **sich *(dat.)* nichts ~ lassen** a nu lăsa să-i scape nimic; a nu duce lipsă de nimic. **5.** *(despre mărfuri)* a se vinde, a se desface (ușor); **reißend ~** a se vinde ca pâinea caldă. **6.** a se termina, a se isprăvi, a (se) sfârși; **die Sache wird gut ~** lucrurile se vor termina cu bine; **das wird nicht glatt ~** n-o să meargă ușor; **es ging nicht ohne Streit ab** nu s-a putut fără ceartă. **7.** *(med.)* a elimina; **es ist ihm ein Bandwurm abgegangen** a eliminat o tenie; **die Frucht ist ihr abgegangen** a avortat, a pierdut sarcina. **II.** *tr. (h)* **1.** a uza (mergând); **sich *(dat.)* die Sohlen ~** a-și toci tălpile; **~ lassen a)** a porni (un vapor, un tren) în cursă; **b)** a expedia (mărfuri); **c)** a trage cu (o armă), a descărca (un foc de armă); **d)** a lăsa să se stingă, să se treacă (focul); **e)** a lăsa (un obiect) să cadă în desuetudine, să se piardă. **2.** a măsura (cu pasul), a parcurge observând, cercetând; **ein Zimmer ~** a măsura o cameră cu pasul; **der General geht die Front ab** generalul trece prin fața frontului; generalul inspectează trupa (trecând în revistă frontul). **der Wächter geht seine Runde ab** paznicul își face rondul.

abgehetzt I. *part. trec.* de la abhetzen. **II.** *adj.* istovit, tracasat.

abgeigen, *geigte ab, abgegeigt, vb. (h) tr.* **1.** *(etwas)* a cânta (ceva) la vioară. **2.** *(peior.)* a scârțâi (la vioară).

abgeißeln, *geißelte ab, abgegeißelt (ich geiß(e)le ab), vb. (h) tr.* a biciui, a șfichiui, a flagela, a bate cu nuiaua, cu varga.

abgeizen, *geizte ab, abegeizt (du, er geizt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a refuza (cuiva ceva) din zgârcenie; **seinem Munde ~** a se priva, a se lipsi; a-și lua, a-și rupe de la gură. **2.** a dobândi prin zgârcenie. **II.** *refl.* a muri, a pieri din cauza zgârceniei.

abgekämpft I. *part. trec.* de la abkämpfen. **II.** *adj.* obosit, extenuat, istovit; uzat; **eine ~e Truppe** o trupă istovită de luptă.

abgekartet I. *part. trec.* de la abkarten. **II.** *adj.* aranjat, convenit dinainte, într-ascuns, în taină; **ein ~es Spiel** sau **eine ~e Sache** un lucru aranjat dinainte, în secret.

abgeklappert I. *part. trec.* de la abklappern. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* uzat, tocit (de prea multă întrebuințare). **2.** *(fig.)* banal, răsuflat; **~e Redensarten** fraze răsuflate.

abgeklärt I. *part. trec.* de la abklären. **II.** *adj.* **1.** senin, cumpănit; prudent, experimentat; **ein ~er Mensch** un om echilibrat, cumpănit, cu fire senină; **ein ~es Urteil** o judecată cumpănită, bine gândită. **2.** *(despre vinuri)* limpezit (prin depozitare îndelungată).

Abgeklärt|heit *f. sg.* seninătate; prudență, experiență.

abgekürzt I. *part. trec.* de la abkürzen. **II.** *adj.* **1.** rapid; **~es Verfahren** procedură rapidă. **2.** trunchiat. **3.** (și *mat.*) prescurtat.

abgelagert I. *part. trec.* de la ablagern. **II.** *adj.* îmbunătățit prin depozitare îndelungată; **~er Wein** vin vechi; **~e Zigarren** țigări de foi bine uscate.

abgelaufen I. *part. trec.* de la ablaufen. **II.** *adj.* expirat; derulat; terminat.

Abgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* disagio, discont.

abgelebt I. *part trec.* de la ableben. **II.** *adj.* **1.** vlăguit, îmbătrânit, slăbit; decrepit; **er sieht ~ aus** arată consumat, îmbătrânit înainte de vreme. **2.** trecut; demodat; **eine ~e Ordnung** o orânduire care și-a trăit traiul; **ein ~er Schlager** un șlagăr demodat.

Abgelebt|heit *f. sg.* **1.** îmbătrânire (prematură), șubrezire, slăbiciune, decrepitudine. **2.** demodare.

abgelegen I. *part. trec.* de la abliegen. **II.** *adj.* **1.** îndepărtat, singuratic, izolat, retras; **~er Ort** loc depărtat, retras, izolat. **2.** copt prin ședere, depozitare (îndelungată); *(despre carne)* fezandat; *(despre vin)* vechi.

Abgelegenheit, *-en, f.* izolare, depărtare, singurătate.

abgelegt I. *part. trec.* de la ablegen. **II.** uzat, scos din uz; **~e Kleider** haine scoase din uz.

abgeleiert I. *part. trec.* de la ableiern. **II.** *adj.* răsuflat, banal, arhicunoscut; **diese Melodie ist zu ~** melodia aceasta este prea banală, prea cunoscută, prea des cântată.

abgeloben, *gelobte ab, abgelobt, vb. (h) tr.* a se lepăda (de ceva), a abjura (ceva).

abgelten, *galt ab, abgegolten (du giltst ab, er gilt ab), vb. (h) tr.* a compensa, a răsplăti.

Abgeltung, *-en, f. (com.)* indemnizație, compensație; aranjament.

Abgeltungsdarlehen, *-s, -, n. (ec.)* împrumut de indemnizație.

abgelumpt *adj.* zdrențuit, jerpelit; zdrențăros.

ạbgemacht I. *part. trec.* de la abmachen. **II.** *adj.* **1.** hotărât, decis, convenit; **es ist eine ~e Sache** e lucru stabilit, hotărât; **~!** s-a făcut! de acord! **2.** *(despre fructe, boabe)* culese (de pe ciorchini, cozi etc.).

ạbgemagert I. *part. trec.* de la abmagern. **II.** *adj.* slăbit, sfrijit.

ạbgemeldet I. *part. trec.* de la abmelden. **II.** *adj. (în expr.)* **bei jm. ~ sein** a fi în dizgrația cuiva.

ạbgemergelt I. *part. trec.* de la abmergeln. **II.** *adj.* epuizat, istovit (de trudă).

ạbgemessen I. *part. trec.* de la abmessen. **II.** *adj.* ponderat, măsurat; **mit ~en Schritten** cu un mers solemn, potolit.

Ạbgemessenheit *f. sg.* **1.** măsură, rezervă. **2.** precizie, exactitate.

ạbgeneigt I. *part. trec.* de la abneigen. **II.** *adj.* **1.** *(geogr.)* înclinat, aplecat (ușor). **2.** care este împotriva (cuiva sau a ceva), potrivnic; **er ist dem Weine ~** nu e amator de vin. **3.** care nu e de acord, nu e dispus; **er ist völlig ~ nachzugeben** nu e de acord să cedeze, refuză cu desăvârșire să cedeze; **nicht ~ sein** a nu fi împotriva, a fi dispus să facă (un lucru).

Ạbgeneigt|heit *f. sg.* aversiune, antipatie.

ạbgenutzt I. *part. trec.* de la abnutzen. **II.** *adj.* folosit, purtat, uzat, tocit; ponosit, răpănos.

Ạbge|ordnete, *-n, -n (ein Abgeordneter), m.* și *f.* deputat(ă); delegat(ă); trimis(ă).

Ạbge|ordneten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* mandat de deputat.

Ạbge|ordnetenbank, *-bänke, f. (mai ales la pl.)* locurile, băncile deputaților (în sala de ședință a parlamentului).

Ạbge|ordnetenhaus, *-es, -häuser, n.*, **Ạbgeordnetenkammer,** *-n, f.* Camera, Adunarea Deputaților.

Ạbge|ordnetensitz, *-es, -e, m.* mandat, loc de deputat.

Ạbge|ordnetenwahl, *-en, f.* alegere de deputați.

ạbgepasst I. *part. trec.* de la abpassen. **II.** *adj.* **1.** potrivit, ajustat, ca turnat. **2.** *(despre timp)* bine ales. **3.** pândit.

ạbgeplattet I. *part. trec.* de la abplatten. **II.** *adj.* aplatizat, teșit.

ạbgerben, *gerbte ab, abgegerbt vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci. **2.** *(fam.)* a-i tăbăci (cuiva) pielea.

ạbgeraten, *geriet ab, abgeraten (du gerätst ab, er gerät ab), vb. (s) intr.* a se îndepărta; **vom Wege ~** a se îndepărta de drum, a se rătăci.

ạbgerechnet I. *part. trec.* de la abrechnen. **II.** *prep.* (cu *acuz.*) afară de, scăzând, deducând; **~ die Kosten** scăzând cheltuielile.

ạbgeredetermaßen *adv.* după cum s-a convenit, conform convenției, înțelegerii.

ạbgerichtet I. *part. trec.* de la abrichten. **II.** *adj.* dresat, învățat, deprins.

ạbgerissen I. *part. trec.* de la abreißen. **II.** *adj.* **1.** *(despre persoane, haine)* rupt, zdrențuit, peticit, zdrențăros, rufos. **2.** sacadat. **3.** *(fig.; despre vorbire)* fără șir, întrerupt, discontinuu.

Ạbgerissenheit *f. sg.* **1.** jerpeleală; aspect zdrențăros, răpănoșenie. **2.** lipsă de legătură, discontinuitate.

ạbgerundet I. *part. trec.* de la abrunden. **II.** *adj.* rotunjit, împlinit; *(cc.)* rotunjind.

ạbgesagt I. *part. trec.* de la absagen. **II.** *adj.* **1.** contramandat. **2.** renunțat.

Ạbgesandte, *-n, -n (ein Abgesandter), m.* și *f.* **1.** trimis(ă); sol, emisar, delegat. **2.** negociator, mijlocitor, parlamentar.

Ạbgesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *(ist. lit.)* partea finală a unei strofe (din poezia medievală). **2.** *(poet.)* încheiere; ultima operă.

ạbgeschabt I. *part. trec.* de la abschaben. **II.** *adj.* uzat, ros, tocit, ponosit; **~e Kleider** haine uzate, purtate.

ạbgeschätzt I. *part. trec.* de la abschätzen. **II.** *adj.* evaluat.

ạbgeschieden I. *part. trec.* de la abscheiden. **II.** *adj.* **1.** retras, singuratic; solitar; separat, izolat; **ein von der Welt ~es Dörflein** un sătuc izolat de lume. **2.** decedat, răposat, defunct; (substantivat) **der teure Abgeschiedene** scumpul răposat.

Ạbgeschiedenheit *f. sg.* singurătate, izolare; solitudine.

ạbgeschlagen I. *part. trec.* de la abschlagen. **II.** *adj.* **1.** ciobit, știrbit. **2.** *(sport)* rămas în urma, la coada clasamentului. **3.** *(reg.)* obosit; zdruncinat.

Ạbgeschlagenheit *f. sg. (med.)* depresiune.

ạbgeschliffen I. *part. trec.* de la abschleifen[1]. **II.** *adj.* politicos, cizelat, rafinat, stilat.

Ạbgeschliffenheit *f. sg.* **1.** politețe; bune maniere; cizelare, rafinament. **2.** uzare, tocire.

ạbgeschlossen I. *part. trec.* de la abschließen. **II.** *adj.* **1.** omogen, armonios închegat; desăvârșit; încheiat, terminat; **ein ~es Studium** studii încheiate (cu examen de absolvire). **2.** izolat, însingurat; închis (în sine), ursuz.

Ạbgeschlossenheit *f. sg.* **1.** izolare, însingurare. **2.** omogenitate; desăvârșire.

ạbgeschmackt I. *part. trec.* de la abschmacken. **II.** *adj.* insipid, fad; banal, plat; nesărat, răsuflat, neghiob, prostesc.

Ạbgeschmackt|heit, *-en, f.* insipiditate; banalitate, platitudine; absurditate.

ạbgeschnitten I. *part. trec.* de la abschneiden. **II.** *adj.* izolat, depărtat; **von der Welt ~** departe de lume, fără legătură, fără contact cu lumea.

Ạbgeschnittenheit *f. sg.* izolare.

ạbgeschrägt *adj.* tăiat oblic.

ạbgeschrieben I. *part. trec.* de la abschreiben. **II.** *adj. (cc.)* amortizat.

ạbgesehen I. *part. trec.* de la absehen. **II. ~ von...** în afară (de...), făcând abstracție (de...); netinând seamă de...; **ganz ~ davon, dass...** fără a mai vorbi de faptul că...

ạbgesichert I. *part. trec.* de la absichern. **II.** *adj. (cc.)* asigurat; **finanziell ~** asigurat financiar; **vertraglich ~** asigurat prin contract.

ạbgesondert I. *part. trec.* de la absondern. **II.** *adj.* izolat, separat.

Ạbgesondert|heit *f. sg.* izolare, separare.

ạbge|spannt I. *part. trec.* de la abspannen. **II.** *adj.* **1.** obosit, istovit, extenuat. **2.** *(electr.)* cu tensiune mieșoratā. **3.** *(tehn.)* detensionat.

Ạbge|spannt|heit *f. sg.* **1.** oboseală mare. **2.** *(electr.)* tensiune mieșoratā.

ạbge|spielt I. *part. trec.* de la abspielen. **II.** *adj.* uzat (de prea multă folosire); **eine ~e Platte** un disc uzat.

ạbge|standen I. *part. trec.* de la abstehen. **II.** *adj.* **1.** stătut, trezit, fad; **~e Luft** aer greu, stătut; *(fig.)* **wie ~ ist diese Wahrheit!** ce învechit, ce răsuflat e adevărul acesta! **2.** *(despre vite)* care nu mai poate fi folosit.

ạbge|stimmt I. *part. trec.* de la abstimmen. **II.** *adj. (radio.)* acordat, reglat.

ạbge|storben I. *part. trec.* de la absterben. **II.** *adj.* **1.** *(despre membrele corpului, plante etc.)* mort, fără viață; amorțit; anchilozat; uscat. **2.** *(fig.)* ca și mort (pentru cineva); **für mich ist er ~** pentru mine e ca și mort. **3.** *(poet.)* tocit.

Ạbge|storbenheit *f. sg.* nesimțire, apatie; amorțeală, anchilozare.

ạbge|stumpft I. *part. trec.* de la abstumpfen. **II.** *adj.* **1.** apatic, indiferent; blazat; *(fig.)* nesimțit, nesimțitor; **gegen etwas ~ sein** a fi indiferent, insensibil față de ceva. **2.** lătăreț; turtit. **3.** tocit, retezat, teșit; *(mat.; în expr.)* **~er Kegel** trunchi de con.

Ạbge|stumpft|heit *f. sg.* **1.** tocire. **2.** apatie, indiferență; *(fig.)* nesimțire; tâmpenie.

ạbgetakelt I. *part. trec.* de la abtakeln. **II.** *adj.* **1.** demontat; *(fig.)* distrus, dărâmat. **2.** *(fam.)* scăpătat, decăzut.

ạbgetan I. *part. trec.* de la abtun. **II.** *adj.* **1.** terminat; lichidat; care și-a pierdut importanța, fără însemnătate; **eine ~e Sache** o chestiune definitiv rezolvată, pusă la dosar; **ein ~er Mann** un om terminat, ruinat. **2.** inofensiv. **3.** *(reg.)* ucis, omorât.

ạbgetönt I. *part. trec.* de la abtönen. **II.** *adj.* armonios, potrivit; asortat.

ạbgetragen I. *part. trec.* de la abtragen. **II.** *adj.* uzat, purtat; ponosit; **~e Kleider (Schuhe)** haine (ghete) uzate.

ạbgetrieben I. *part. trec.* de la abtreiben. **II.** *adj. (despre animale de tracțiune)* sleit de puteri, mânat prea mult; *(fig.)* frânt de oboseală.

ạbgewetzt I. *part. trec.* de la abwetzen. **II.** *adj.* uzat (prin frecare); tocit.

ạbgewinkelt *adj. (tehn.)* care formează un unghi.

ạbgewinnen, *gewann ab, abgewonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* a câștiga; a dobândi (prin abilitate sau șiretenie); **jm. einen Vorsprung ~** a câștiga un avans asupra cuiva; a întrece, a depăși pe cineva; **ich kann dem keinen Geschmack ~** nu pot găsi nici o plăcere în asta; nu-mi place deloc; **einer Sache Geschmack ~** a prinde gustul unui lucru; **man kann ihm kein Wort ~** nu poți scoate nici o vorbă de la el; **jm. Achtung ~** a provoca stima cuiva, a face pe cineva să-l stimeze; **jm. ein Lächeln ~** a face pe cineva să zâmbească. **II.** *refl.* a se învinge pe sine; a se stăpâni.

Ạbgewinnung *f. sg.* câștigare, dobândire, obținere.

ạbgewirtschaftet I. *part. trec.* de la abwirtschaften. **II.** *adj. (ec.)* ruinat, falimentat; în imposibilitate de a mai produce.

ạbgewogen I. *part. trec.* de la abwiegen. **II.** *adj.* cumpănit, echilibrat; bine dozat; **eine ~e Rede** o cuvântare bine construită.

ạbgewöhnen, *gewöhnte ab, abgewöhnt, vb. (h) tr.* **1. (jm. etwas** sau **jn. von etwas)** a dezvăța, a dezobișnui (pe cineva de ceva). **2.** *(înv.)* a înțărca (un copil). **3. sich** *(dat.)* ~ a se dezobișnui; **sich das Rauchen ~** a se lăsa de fumat.

Ạbgewöhnung *f. sg.* **1.** dezvățare, dezobișnuire. **2.** înțărcare (a unui copil).

ạbgezehrt I. *part. trec.* de la abzehren. **II.** *adj.* slăbit (peste măsură), consumat, istovit, sfrijit, jigărit.

ạbgezirkelt I. *part. trec.* de la abzirkeln. **II.** *adj.* **1.** bine calculat; **wie ~** parcă-i tras cu compasul, cu echerul. **2.** rigid.

ạbgieren, *gierte ab, abgegiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a obține prin lăcomie, a se lăcomi (la ceva). **II.** *intr. (mar.)* a schimba drumul; a gira.

ạbgießen, *goss ab, abgegossen (du, er gießt ab), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (ceea ce este în plus), a turna (în alt vas); **Kartoffeln ~** a scurge (apa de la) cartofi (fierți); **das Fett ~** a degresa, a lua grăsimea. **2.** *(metal., tipogr.)* a turna un model într-o formă, în tipar, a face mulajul. **3.** *(tehn., chim.)* a decanta.

Ạbgießer, *-s, -, m.* turnător.

Ạbgießung, *-en, f.* turnare în alt vas, decantare.

Ạbgift, *-en, f. (înv.)* dajdie, bir, impozit, taxă, dabilă.

ạbgiften, *giftete ab, abgegiftet (du giftest ab, er giftet ab), vb. (h) tr. (text.)* a înmuia, a face moale.

ạbgipfeln, *gipfelte ab, abgegipfelt, vb. (h) tr.* a reteza vârful (unui copac).

ạbgittern, *gitterte ab, abgegittert, vb. (h) tr.* a despărți prin gratii, prin zăbrele; a zăbreli.

Ạbgitterung *-en, f.* despărțire prin gratii, prin zăbrele; zăbrelire.

Ạbglanz, *-es, m. sg.* reflex, răsfrângere; *(fig.)* imagine (palidă, ștearsă); **ein schwacher ~ des einstigen Ruhms** un ecou palid al gloriei trecute.

ạbglasen, *glaste ab, abgeglast (du, er glast ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a netezi (talpa); a glăzui (talpa).

ạbglätten, *glättete ab, abgeglättet (du glättest ab, er glättet ab), vb. (h) tr.* a netezi.

Ạbglätter, *-s, -, m.* șlefuitor, polizor.

Ạbglättung, *-en, f.* netezire, șlefuire.

ạbgleichen, *glich ab, abgeglichen, vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a egaliza, a potrivi, a proporționa; **eine Mauer ~** a nivela asiza superioară a unui zid. **2.** *(com.)* a echilibra; a balansa; **Schuld und Forderung ~** a echilibra, a solda un cont. **3.** *(tipogr.)* a alinia, a ajusta.

Ạbgleichfeile, *-n, f. (metal.)* pilă de finisare.

Ạbgleichung *-en, f.* nivelare, potrivire, egalizare.

Ạbgleichwaage, *-n, f. (înv.)* cântar, balanță de ajustare (a greutății monedelor).

ạbgleiten, *glitt ab abgeglitten (du gleitest ab, er gleitet ab), vb. (s) intr.* **1.** a aluneca; a cădea (alunecând). **2.** *(av.)* a glisa. **3.** a rămâne fără efect; **die guten Ratschläge glitten ab** sfaturile bune au rămas fără efect, au fost zadarnice. **4.** *(fig.)* a o lua pe altă cale; a decădea; **vom rechten Wege ~** a aluneca de pe calea cea dreaptă; **sozial ~** a decădea social.

Ạbgleiten, *-s, n. sg.* **1.** alunecare. **2.** *(av.)* coborâre lentă, în zbor planat; glisare.

Ạbgleitfläche, *-n, f.* suprafață de alunecare descendentă.

Ạbgleitung, *-en, f.* alunecare.

ạbgliedern, *gliederte ab, abgegliedert, vb. (h) tr.* a despărți, a separa.

ạbglimmen, *glomm ab, abgeglommen* și *glimmte ab, abgeglimmt, vb. (s) intr. (despre foc, jeratic)* a se stinge încetul cu încetul, treptat.

Ạbglimmung, *-en, f.* stingere lentă, treptată.

ạbglitschen, *glitschte ab, abgeglitscht, vb. (h) intr.* a aluneca.

ạbglühen, *glühte ab, abgeglüht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a recoace (metale). **2.** a steriliza trecând prin flacără. **3.** a fierbe (vinul). **II.** *intr. (s)* a se stinge, a arde de tot; *(despre cărbuni aprinși)* a se consuma.

Ạbglüh|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de recoacere (a metalelor).

Ạbglühung, *-en, f.* recoacere (a unui metal).

abgondeln, *gondelte ab, abgegondelt (ich gond(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca încet, alene.

Abgott, *-(e)s, -götter, m.* (și *fig.*) idol; zeu fals.

Abgott|anbeter, *-s, -, m.* idolatru.

Abgötterei, *-en, f.* **1.** idolatrie. **2.** *(fig.)* adorație, patimă arzătoare; cult.

abgöttisch I. *adj.* idolatru. **II.** *adv.* cu idolatrie, cu patimă; **~ lieben** a iubi cu patimă; **~ verehren** a adora, a idolatriza.

Abgottschlange, *-n, f.* șarpe boa *(Boa constrictor)*.

Abgrabe|arbeiten *pl.* lucrări de nivelare (prin săpare), netezire.

abgraben, *grub ab, abgegraben (du gräbst ab, er gräbt ab), vb. (h) tr.* a săpa, a face o săpătură în debleu; a nivela, a netezi (săpând); a seca; **das Wasser ~** a abate apa (printr-un șanț); **ein Moor ~** a seca o mlaștină; **ein Feld ~** a delimita un ogor prin șanțuri; *(fig.)* **jm. das Wasser ~** a lua cuiva apa de la moară.

Abgrabung *-en, f.* **1.** nivelare, netezire (prin săpare); abatere (a unei ape); debleiere. **2.** debleu, săpătură.

abgrämen, *grämte ab, abgegrämt, vb. (h) refl. (um jn.)* a se prăpădi de mâhnire, a se trece cu firea, a se consuma (din cauza cuiva, pentru cineva).

abgrasen, *graste ab, abgegrast (du, er grast ab), vb. (h) tr.* **1.** a paște (toată iarba de pe pășune). **2.** *(fig.)* a epuiza, a nu lăsa nimic necercetat, nevăzut etc.; *(fam.)* **die Expedition hat die ganze Gegend abgegrast** expediția a cercetat amănunțit întreaga regiune. **3.** a cosi (toată iarba).

abgraten, *gratete ab, abgegratet (du gratest ab, er gratet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a teși muchia ascuțită (la obiecte de lemn.) **2.** a debavura; a ebarba.

Abgratung *-en, f. (tehn.)* **1.** teșirea muchiei ascuțite (la lemn). **2.** debavurare; ebarbare.

abgreifen, *griff ab, abgegriffen, vb. (h)* **I.** 1.a pipăi. **2.** (și *fig.*) a uza (prin mânuire, manipulare); **ein abgegriffenes Geldstück** o monedă uzată. **3.** a face să-și piardă efectul. **4.** *(electr.)* a prelua (prin contact). **II.** *refl.* a se uza (prin mânuire).

abgrenzen, *grenzte ab, abgegrenzt (du, er grenzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a delimita, a despărți; a demarca; a hotărnici. **II.** *refl. (gegen)* a se delimita (față de); a se mărgini, a se învecina (cu).

Abgrenzung, *-en, f.* mărginire, demarcare, delimitare.

Abgrenzungskonto, *-s, -konten* și *-s* sau *-ti, n. (fin.)* cont de regularizare.

Abgriff, *-(e)s, -e, m. (electr.)* preluare (prin contact).

Abgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** prăpastie, abis, hău; **grundloser ~** prăpastie fără fund; **ein jäher ~** o prăpastie abruptă; *(fig.)* **an den Rand des ~s bringen** a aduce la marginea prăpastiei, dezastrului. **2.** *(fig.)* hău, prăpastie; iad; **~ von Elend** o mizerie de nedescris.

abgründig *adj.* **1.** adânc, prăpăstios; **~ schlecht** foarte rău, extrem de rău. **2.** temeinic, profund; **~es Wissen** cunoștințe temeinice. **3.** cu gânduri ascunse.

abgrund|tief *adj.* **1.** adânc ca o prăpastie, foarte adânc. **2.** profund, temeinic; **~e Gegensätze** contradicții extrem de profunde.

abgucken, *guckte ab, abgeguckt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.; jm. etwas)* a privi pentru a învăța; a învăța (ceva) privind la altul; a fura din ochi (meseria); **sich** *(dat.)* **die Augen ~** a-și scoate ochii privind; a obosi privind. **2.** *(despre școlari)* a trage cu coada ochiului; a copia.

Abgunst *f. sg.* **1.** dizgrație, defavoare. **2.** ură, invidie.

abgünstig *adj.* **1.** defavorabil. **2.** invidios; plin de ură.

abgurten, *gurtete ab, abgegurtet (du gurtest ab, er gurtet ab), vb. (h) tr.* a scoate chinga, a deschinga.

abgürten, *gürtete ab, abgegürtet (du gürtest ab, er gürtet ab), vb. (h) tr.* a descinge; a-și scoate (sabia).

Abguss, *-es,-güsse, m.* **1.** vărsare, turnare. **2.** lichid vărsat, turnat. **3.** *(metal., tipogr.)* turnare a unui model în tipar; mulaj. **4.** *(metal., tipogr.)* clișeu, placă de tipar (obținută prin turnare); piesă turnată. **5.** *(sculpt.)* mulaj, copie (în ghips, bronz etc.). **6.** orificiu, țeavă de scurgere.

abguten, *gutete ab, abgegutet (du gutest ab, er gutet ab), vb. (h) tr. (rar)* **1.** a despăgubi. **2.** a plăti, a mulțumi.

abhaaren, *haarte ab abgehaart, vb. (h)* **I.** *intr.* a năpârli; a-i cădea părul. **II.** *tr. (täb.)* a curăța pielea de păr, a depăra.

abhaben, *hatte ab, abgehabt (du hast ab, er hat ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a căpăta, a primi, a obține (partea sa din ceva); **der Junge hat sein Teil (seine Strafe) ab** băiatul (și-)a căpătat porția (pedeaspa); *(fam.)* **einen ~ a)** a fi beat; **b)** a-i lipsi o doagă. **2.** *(în expr.)* **er hat den Hut ab** ține pălăria în mână.

abhacken, *hackte ab, abgehackt, vb. (h) tr.* a tăia, a doborî cu toporul.

abhadern, *haderte ab, abgehadert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva) prin ceartă (de la cineva).

abhageln, *hagelte ab, abgehagelt, vb. (h) impers.* **I.** *intr.* a înceta să cadă grindina; **es hat abgehagelt** a stat grindina. **II.** *tr. (despre grindină)* a cădea, a bate; **es hat alle Blätter abgehagelt** grindina a distrus toate frunzele.

abhagern, *hagerte ab, abgehagert, vb. (s) intr.* a slăbi mult, a se sfârși, a se usca.

abhäkeln, *häkelte ab, abgehäkelt (ich häk(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a croșeta (după un model). **2.** a scădea ochiuri (la croșetat), a încheia.

abhaken, *hakte ab, abgehakt, vb. (h) tr.* **1** a scoate, a desprinde (din cârlig), a detașa. **2.** a bifa; **Erledigtes wird in der Liste abgehakt** cele rezolvate se bifează în listă. **3.** a se debarasa de cineva.

abhalftern, *halfterte ab, abgehalftert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate căpăstrul. **2.** *(fam.)* a da afară (din slujbă), a destitui; a concedia. **3.** *(fam.)* a certa; a dojeni.

abhalsen, *halste ab, abgehalst (du, er halst ab), vb. (h) tr.* și *refl. reciproc (fam.)* a (se) îmbrățișa; a lua pe după gât pe cineva, a se lua de gât (cu cineva).

abhalten, *hielt ab, abgehalten (du hältst ab, er hält ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reține, a opri, a împiedica (de la); a stânjeni, a deranja; **jn. von seinem Vorhaben ~** a împiedica pe cineva să facă ceva; **lassen Sie sich nicht ~** nu vă deranjați; **abgehalten sein** a fi reținut. **2.** a ține (o ședință), a celebra (un serviciu divin); **eine Truppenschau ~** a trece în revistă trupele. **3.** a ține departe, la distanță; a opri; **den Feind ~** a opri pe dușman. **4.** a împiedica să pătrundă; **die Sonnenstrahlen ~** a împiedica sa pătrundă razele solare; **das Wasser ~** a opri apa (să se infiltreze), a închide apa, a îndigui; *(fig.)* **den Lärm ~** a reține, a amortiza zgomotul. **5.** a ține (un copil mic) ca să-și facă nevoile. **6.** *(reg.)* a suporta; **das kann ich nicht ~** nu pot să suport asta. **II.** *intr. (mar.)* a se ține departe, a se îndepărta; a se îndrepta (către...); **das Schiff hält vom Lande ab** vaporul ține largul, navighează în larg, se îndreaptă spre larg; **auf eine Richtung ~** a ține drumul într-o (anumită) direcție.

Abhaltung, *-en, f.* **1.** reținere, împiedicare, stânjenire. **2.** ținere (a unei ședințe); celebrare, trecere în revistă (a trupelor); **~ einer Inspektion** efectuarea unei inspecții; **die ~ von Wahlen** alegeri, ținerea alegerilor. **3.** stăvilire, oprire; *(mine)* **~ des Wassers** îndiguirea, închiderea, oprirea apelor (să se infiltreze).

abhämmern, *hämmerte ab, abgehämmert, vb. (h) tr.* a da jos lovind cu ciocanul.

abhandeln, *handelte ab, abgehandelt (ich hand(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a cumpăra (cu târguială), a târgui (ceva de la cineva); **ich habe ihm ein Pferd abgehandelt** am cumpărat un cal de la el. **2.** a obține, a achiziționa; a obține reducerea prețului; **vom Preise ~** a rupe din preț (prin negocieri, tocmindu-se). **3.** a trata (științific); a discuta (o chestiune, un subiect), a aranja; **ein Thema ~** a trata un subiect, o temă.

abhanden *adv. (în expr.)* **~ kommen** a se pierde, a dispărea; **mir ist das Buch ~ gekommen** am pierdut, mi-a dispărut cartea.

Abhandlung, *-en, f.* **1.** tratare, prezentare. **2.** lucrare; scriere, operă, tratat; studiu; **mündliche ~** discurs, conferință.

Abhang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** pantă, povârnis, coastă, versant (de deal), **steiler ~** pantă abruptă, taluz abrupt, râpă; *(constr.)* versant (al unui acoperiș). **2.** *(ferov.)* rampă.

abhangen, *hing ab, abgehangen (du hängst ab, er hängt ab), vb. (h) intr.* **1.** *(rar)* v. abhängen[2]. **2.** *(înv.; despre forme de teren)* a fi înclinat, a coborî în pantă.

abhängen[1], *hängte ab, abgehängt, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a da jos (de unde e atârnat), a scoate; a desface (din cârlig), a decupla (vagonul) a detașa. **2.** a pune receptorul (telefonului) în furcă; a închide telefonul. **3.** *(tehn.)* a debreia; a decupla (o mașină). **4.** a lăsa în urmă; *(sport)* **er hatte seine Gegner abgehängt** și-a lăsat în urmă toți adversarii.

abhängen[2], *hing ab, abgehangen, vb. (h) intr.* **1.** *(von jm., von etwas)* a depinde, a atârna, a fi în funcție (de cineva, de ceva); **von js. Gnade ~** a fi la cheremul cuiva, a depinde de bunăvoința cuiva. **2.** a atârna, a sta atârnat. **3.** *(gram.)* a fi subordonat.

abhängig *adj.* **1.** dependent; pendinte; subordonat; **~ machen** a face dependent, a subordona; **von jm. ~ sein** a depinde, a fi în funcție (de cineva); *(mat.)* **~e Veränderliche** variabilă dependentă; *(gram.)* **~er Fall** caz dependent, oblic; **~er Fragesatz** propoziție interogativă indirectă. **2.** *(înv.)* înclinat, povârnit.

Abhängigkeit *f. sg.* **1.** dependență; atârnare; subordonare; **gegenseitige ~** interdependență; **in ~ geraten** a ajunge în stare de dependență. **2.** *(mat.)* funcție, relație. **3.** pantă, înclinare; povârnis.

Abhängigkeitsbeziehung *-en, f.* relație de dependență.

Abhängigkeitsver|häItnis, *-ses, -se, n.* raport, stare de dependență, de atârnare, de subordonare.

Abhängling, *-s, -e, m. (arhit.)* ornament atârnând de tavan, pandantiv.

Abhängung, *-en, f.* desprindere, scoatere; decuplare; *(tehn.)* **automatische ~** decuplare automată.

abharken, *harkte ab, abgeharkt, vb. (h) tr.* a grebla; a strânge, a aduna cu grebla.

abhärmen, *härmte ab, abgehärmt, vb. (h) refl.* a-și face inimă rea, a se necăji; a se topi de supărare; **sich um jn. ~** a-și face griji pentru cineva.

abhärten, *härtete ab, abgehärtet (du härtest ab, er härtet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a căli, a oțeli, a durifica; a întări, a fortifica. **II.** *refl.* a-și căli, a-și oțeli corpul; a se oțeli; **sich durch Luft und Wasser ~** a-și căli corpul, a se fortifica prin (exerciții în) aer liber și apă.

Abhärtung, *-en, f.* întărire, călire; oțelire, fortificare (a organismului).

abharzen, *harzte ab, abgeharzt (du, er harzt ab), vb. (h) tr.* a culege rășina (de pe un copac).

Abharzung, *-en, f.* culegere a rășinii.

abhaschen, *haschte ab, abgehascht, vb. (h) tr.* a smulge repede.

Abhasp(e)ler, *-s, -, m. (text.)* depănător.

Abhaspelmaschine, *-n, f. (text.)* depănătoare.

abhaspeln, *haspelte ab, abgehaspelt (ich hasp(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a depăna, a desfășura; **die Seide ~** a trage mătasea, borangicul. **2.** *(fig.)* a spune repede, în grabă, a da peste cap; a bolborosi; **eine Rede ~** a ține o cuvântare grăbit, în pripă.

Abhaspelung, *-en, f.* **1.** *(text.)* depănare. **2.** *(fig.)* rostire, vorbire pripită, repezită.

abhauben, *haubte ab , abgehaubt, vb. (h) tr. (vân.; în expr.)* **einen Falken ~** a scoate boneta unui șoim de vânătoare.

abhauchen, *hauchte ab, abgehaucht, vb. (h) tr.* a depărta (ceva) suflând.

abhauen, *hieb* sau *haute ab, abgehauen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a tăia, a reteza; a doborî; a ciopli. **2.** a îndepărta părul (de pe piei). **3.** *(argou)* a copia (la teză). **II.** *intr. haute ab (s) (fam.)* a pleca, a dispărea; a o lua din loc, la sănătoasa, a o șterge englezește; **hau ab!** șterge-o! întinde-o!

abhäute(l)n, *häute(l)te ab, abgehäute(l)t (ich häute(le) ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (pielea de pe un animal); *(fig.)* a jecmăni, a despuia. **2.** *(metal.)* a lua spuma (de pe un metal topit); a spuma. **II.** *intr.* a năpârli (de piele), a se jupui; a se descuama.

Abhebegeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză de decolare.

abheben, *hob ab, abgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a ridica; **Geld von der Bank ~** a ridica bani de la bancă; **den Deckel vom Topf ~** a lua capacul de pe oală; **eine Masche ~** a trece un ochi pe cealaltă andrea. **2.** a demonta; **eine Kanone ~** a demonta un tun de pe afet; **eine Mauer ~** a dărâma un zid. **3.** *(tel.)* a ridica (receptorul). **4.** a tăia (cărțile de joc). **II.** *intr. (av.)* a decola, a se ridica. **III.** *refl. (von)* **1.** a se reliefa, a ieși în relief, a se detașa, a se distinge (de). **2.** a se ridica, a se înălța (deasupra nivelului înconjurător), a se profila (pe un fundal).

abhebern, *heberte ab , abgehebert, vb. (h) tr.* **1.** *(alim., chim.)* a sifona; a decanta cu sifonul. **2.** *(hidr.)* a evacua apa prin sifonare.

Abhebung, *-en, f.* **1.** luare, ridicare. **2.** tăiere (a cărților de joc).

Abhebungsbefugnis, *-ses, -se, n. (ec.)* împuternicire, drept, autorizație, competență de ridicare, de luare.

abhecheln, *hechelte ab, abgehechelt (ich hech(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăța, a rafina, a purifica.

Abhechelung, *-en, f.* curățare, rafinare, purificare.

ạbheften, *heftete ab, abgeheftet (du heftest ab, er heftet ab), vb. (h) tr.* **1.** a desprinde. a descopcia; a descoase. **2.** a da bolduri (la saltele). **3.** a îndosaria, a prinde în dosar. bibliorafț; **Akten ~** a îndosaria acte.

ạbhegen, *hegte ab, abgehegt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a închide cu un gard.

ạbheilen, *heilte ab, abgeheilt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vindeca. **II.** *intr. (s)* a se vindeca, a se cicatriza.

Ạbheilung, *-en, f.* vindecare, cicatrizare.

ạbheischen, *heischte ab, abgeheischt vb. (h) tr.* v. abfordern.

ạbheldig *adj. (elv.)* înclint, în pantă, povârnit.

ạbhelfen, *half ab, abgeholfen (du hilfst ab, er hilft ab), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a îndrepta, a remedia; a lecui; **dem kann dadurch abgeholfen werden, dass...** acest lucru poate fi remediat prin aceea că...; **einem Übelstand ~** a înlătura un rău; **den dringendsten Bedürfnissen ~** a face față celor mai urgente nevoi. **2.** *(jm. von etwas)* a ajuta (pe cineva) să scape (de ceva).

ạbhellen, *hellte ab, abgehellt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) limpezi, a (se) lumina, a (se) însenina; **das Wetter hellt sich ab** vremea se îmbunătățește, se însenințează. **2.** *(chim.)* a filtra, a decanta.

Ạbhellung, *-en, f.* **1.** limpezire, înseninare. **2.** decantare, filtrare.

ạbherzen, *herzte ab, abgeherzt (du, er herzt ab), vb. (h) tr.* a dezmierda, a mângâia, a alinta; a săruta (din toată inima), a giugiuli.

ạbhetzen, *hetzte ab, abgehetzt (du, er hetzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a obosi peste măsură, a trimite încoace și încolo; *(despre vânat)* a goni, a încolți. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin insistențe. **II.** *refl.* a se istovi, a se obosi, a se speti (alergând); *(fam.)* a-i ieși cuiva sufletul (muncind).

Abhetzerei, *-en, f.* goană (nebună); spetire.

Ạbhetzung, *-en, f.* **1.** (vânatoare cu) goană. **2.** v. Abhetzerei.

ạbheucheln, *heuchelte ab, abgeheuchelt (ich heuch(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin prefăcătorie.

ạbheuen, *heute ab, abgeheut, vb. (h) tr.* a face fân; a cosi și usca fân.

ạbheuern, *heuerte ab, abgeheuert, vb. (h) tr.* a concedia (marinarii de pe navele de comerț).

ạbheulen, *heulte ab, abgeheult, vb. (h) tr.* a urla; a înceta de urlat.

Ạbhieb, *-(e)s, m. sg. (forest.)* **1.** defrișare a pădurii. **2.** punct, loc unde se taie copacul.

Ạbhilfe *f. sg.* înlăturare (a unui rău), remediere, lecuire, îndreptare; remediu, leac; **~ schaffen** a remedia, a îndrepta, a pune lucrurile în ordine; **auf ~ sinnen** a căuta căi de îndreptare; **dafür gibt es keine ~** pentru asta nu există remediu, leac; **gesetzliche ~** *(ec.)* redresare, corectare legală.

Ạbhitze *f. sg. (termo.)* căldura gazelor de ardere, căldură recuperabilă.

Ạbhitzekessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan recuperator.

ạbhobeln, *hobelte ab, abgehobelt (ich hob(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rindelui, a da la rindea, a subția, a netezi cu rindeaua, a gelui; a rabota, a da la rabotează. **2.** *(fam.)* a ciopli, a șlefui, a subția; a civiliza (pe cineva). **II.** *refl.* a se ciopli, a se șlefui, a se subția, a se civiliza.

Ạbhobelung, *-en, f.* **1** rindeluire, dare la rindea, subțiere, netezire. **2.** *(fig.)* cioplire, șlefuire, civilizare.

Ab-Hof-Preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de fermă.

Ạbhol|ausweis, *-es, -e, m. (ec.)* aviz, legitimație de ridicare, de colectare.

ạbhold *adj. (în expr.)* **jm. ~ sein** a fi potrivnic cuiva, a nu putea suferi pe cineva, a fi răuvoitor față de cineva; **einer Sache ~ sein** a fi contra, a fi împotriva unui lucru.

Ạbholdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* serviciu de ridicare, de colectare.

ạbholen, *holte ab, abgeholt, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a aduce (ceva sau pe cineva); a se duce (după cineva sau ceva); **jn. am Bahnhof ~** a lua pe cineva de la gară; **~ lassen** a trimite (după cineva sau ceva); **ein Schiff vom Strande ~** a despotmoli un vas (eșuat). **2.** *(jur.; despre creanțe)* **beim Schuldner abzuholen** exigibil, de încasat la domiciliul debitorului.

Ạbholung, *-en, f.* luare, aducere; ducere.

Ạbholungsfrist, *-en, f.* termen de aducere, de ducere.

Ạbholungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* **1.** comando de recepție, de preluare. **2.** comando de arestare.

Ạbholz, *-es, n. sg.* rămășițe de lemne, vreascuri; uscătură.

ạbholzen, *holzte ab, abgeholzt (du, er holzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a defrișa, a despăduri; a goli parchetul. **2** *(forest.)* a tăia arbori; a reînnoi, a întineri; a curăți (de ramuri nefolositoare), a emonda. **3.** *(fam.)* a chelfăni, a ciomăgi.

ạbholzig *adj.* **1.** *(despre terenuri)* despădurit, defrișat; *(despre arbori)* cu ramurile de prisos tăiate; care se subțiază exagerat către vârf. **2.** *(forest.)* reînnoit, întinerit.

Ạbholzung, *-en, f. (forest.)* **1.** despădurire, defrișare. **2.** curățire (a unui arbore de ramuri nefolositoare); emondare.

ạbhorchen, *horchte ab, abgehorcht, vb. (h) tr.* **1.** a asculta, a trage cu urechea. **2.** *(med.)* a ausculta. **3.** *(mil.)* a intercepta (comunicări radiofonice, telefonice, T.F.F.); a detecta.

Ạbhör|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Abhörgerät.

Ạbhördienst, *-(e)s, -e, m. (mil., radio.)* serviciu de interceptare, de ascultare; *(av.)* serviciu de pândă.

ạbhören, *hörte ab, abgehört vb. (h) tr.* **1.** a asculta; a interoga; **Schüler ~** a asculta, a examina elevi; **Zeugen ~** a lua interogatoriul martorilor. **2.** *(radio.)* a asculta, a controla o înregistrare. **3.** v. abhorchen **(2, 3)**.

Ạbhörgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de interceptare (a convorbirilor).

Ạbhörposten, *-s, -, m. (mil., radio.)* post de interceptare, de ascultare; *(av.)* post de pândă.

Ạbhör|raum, *-(e)s, -räume, m. (radio.)* sală de control (a unei emisiuni); sală de ascultare.

Ạbhörwanze, *-n, f.* microfon ascuns pentru interceptare.

Abhorreszẹnz, *-en, f. (înv.)* ură, dispreț, aversiune, oroare; silă.

ạbhorreszieren, *abhorreszierte, abhorresziert*, **ab|horrieren**, *abhorrierte, abhorriert, vb. (h) tr.* a urî, a disprețui; a avea aversiune față de..., a avea oroare de..., a-i fi silă de...

Ạbhör|station, *-en, f. (radio., tel.)* instalație de interceptare; post de interceptare, de ascultare.

Ạbhörung, *-en, f.* **1.** ascultare, interogare. **2.** detectare, interceptare; *(av.)* pândă.

Ạbhub, *-(e)s, m. sg.* **1.** ceea ce se ridică deasupra; spuma. **2.** rest, rămășiță, reziduu; rebut; *(fig.)* **~ der Gesellschaft** drojdia societății. **3.** *(mine)* minereu rebut; refuzul ciurului. **4.** tăiere (a cărților de joc). **5.** contrast de culori (în pictură). **6.** *(înv.)* ridicare, strângere (a mesei).

Ạbhubkiste, *-n, f.* ladă de gunoi.

ạbhudeln, *hudelte ab, abgehuldet (ich hud(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a certa rău (pe cineva), a trage cuiva un perdaf. **2.** *(reg.)* a lucra superficial, în grabă, de mântuială.

ạbhülsen, *hülste ab, abgehülst (du, er hülst ab), vb. (h) tr.* a curăța de coajă, a dezghioca; **Erbsen ~** a curăța mazăre.

ạbhumpeln, *humpelte ab, abgehumpelt (ich hump(e)le ab), vb. (s) intr.* a pleca șchiopătând.

ạbhungern, *hungerte ab, abgehungert, vb. (h)* **I.** *tr.* a înfometa. **II.** *refl.* **1.** a economisi facând foame; **sich** *(dat.)* **10 Pfund ~** a slăbi cu 5 kg făcând foame. **2.** a se istovi de foame.

ạbhupen, *hupte ab, abgehupt, vb. (h) intr.* a anunța plecarea prin claxonare, a porni claxonând.

ạbhüpfen, *hüpfte ab, abgehüpft, vb. (s) intr.* a se depărta sărind ușor, țopăind; **vom Boden ~** a sălta, a sări în sus.

ạbhüten, *hütete ab, abgehütet (du hütest ab, er hütet ab), vb. (h) tr. (reg.)* a paște, a pășuna; **eine Wiese ~** a pășuna toată iarba unui izlaz, a unei pășuni.

Ạbi, *-s, -s, n. (argou școlăresc) presc.* de la Abitur.

ạbich(t) *(înv.)*, **ạbisch** *adj. (reg.)* **1.** *(despre stofe)* pe dos. **2.** dinspre nord; pe partea, pe latura dinspre nord. **3.** neplăcut, respingător.

Abige|at, *-s, -e, m.* furt de vite.

Abiologie *f. sg.* abiologie.

Abiọse, *f. sg.* abioză, neviabilitate.

abiotisch *adj.* abiotic, neinsuflețit.

ạb|irren, *irrte ab, abgeirrt, vb. (s) intr.* **1.** a se abate din drum; a devia; a pierde drumul, a se rătăci. **2.** *(fiz.; despre raze)* a se împrăștia.

Ạb|irrung, *-en, f.* abatere, rătăcire. **2.** *(fiz., astron.)* aberație.

Ạb|irrungs|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz., astron.)* rază de aberație, rază deviată prin aberație.

Ạb|irrungswinkel, *-s, -, m.* unghi de aberație.

ạb|isolieren, *isolierte ab, abisoliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a scoate, a da jos izolarea.

Abitụr [-tuːɐ] , *s, -e, n.* bacalaureat, (examen de) maturitate.

Abiturịent [-ˈriɛ̯nt-]. *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) a(l) unui liceu; elev(ă) care dă sau a dat examenul de bacalaureat, de maturitate; candidat(ă) la examenul de bacalaureat sau maturitate.

Abiturịenten|examen, *-s, -mina, n.*, **Abiturịentenprüfung**, *-en, f.* examen de absolvire a liceului, de maturitate; bacalaureat.

Abiturịentenzeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire a liceului; diplomă de bacalaureat, de maturitate.

Abitụrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Abitur.

ạbjagen, *jagte ab, abgejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mâna, a goni; a obosi, a deșela; **ein Pferd ~** a goni calul până ce cade din picioare. **2.** *(jm. etwas)* a răpi, a lua, a smulge (cuiva ceva) urmărind(u-l) în goană, fugărind(u-l). **3.** *(muz.)* a parcurge, a cânta (o bucată) în grabă, pe fugă, la repezeală. **II.** *intr.* a termina vânătoarea. **III.** *refl.* a se obosi, a se surmena, a se deșela.

ạbjammern, *jammerte ab, abgejammert, vb. (h) refl.* a obosi văitându-se, tânguindu-se, jelindu-se.

ạbjäten, *jätete ab, abgejätet (du jätest ab, er jätet ab), vb. (h) tr.* a plivi; a termina de plivit.

ạbjauchzen, *jauchzte ab, abgejauchzt (du, er jauchzt ab), vb. (h) refl.* a (se) obosi chiuind.

ạbjochen, *jochte ab, abgejocht, vb. (h) tr.* a dejuga.

Abjudikatiọn, *-en, f.* v. Aberkennung **(1)**.

abjudizieren, *judizierte ab, abjudiziert, vb. (h) tr.* v. aberkennen **(1)**.

Abjuratiọn, *-en, f.* abjurare, lepădare.

abjurieren, *jurierte ab, abjuriert, vb. (h) tr.* a abjura, a se lepăda de...

Abk. presc. de la Abkürzung.

ạbkalben, *kalbte ab, abgekalbt, vb. (h) intr.* a făta (viței).

ạbkalken, *kalkte ab, abgekalkt, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi.

ạbkälten, *kältete ab, abgekältet (du kältest ab, er kältet ab), vb. (h) tr.* a răci.

ạbkämmen, *kämmte ab, abgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna; a scoate cu pieptenele. **2.** a pieptana, a dărăci (lână, cânepă). **3.** a cerceta amănunțit o porțiune de teren (cu un grup de oameni).

ạbkämpfen, *kämpfte ab, abgekämpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a dobândi, a obține (ceva) prin luptă (de la cineva). **2.** a istovi, a slei (prin luptă); **abgekämpfte Truppen** trupe istovite de luptă. **II.** *refl.* a se obosi, a se istovi.

ạbkanten, *kantete ab, abgekantet (du kantest ab, er kantet ab), vb. (h) tr.* **1.** a îndoi în muchie. **2.** a tăia colțurile, marginile; a rotunji muchiile, a teși; *(tehn.)* a șanfrena, a fațeta; a debavura (o piesă turnată). **3.** a tăia banda laterală (a unei stofe).

Ạbkantmaschine, *-n, f.* **1.** *(mas.)* mașină de teșit muchii. **2.** *(metal.)* mașină de îndoit în muchie.

ạbkanzeln, *kanzelte ab, abgekanzelt (ich kanz(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(refl.)* a anunța, a vesti, a predica de pe amvon. **2.** *(fam.)* a mustra, a dojeni; a ține (cuiva) o predică.

Ạbkanz(e)lung, *-en, f.* **1.** *(rel.)* anunțare, predicare, vestire de pe amvon. **2.** *(fam.)* mustrare, dojană.

ạbkapiteln, *kapitelte ab, abkapitelt (ich kapit(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.) (jn.)* a mustra, a dojeni (pe cineva).

ạbkappen, *kappte ab, abgekappt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate dopul ceruit (al unei sticle). **2.** a tăia, a reteza vârful (arborilor); *(mar.)* a tăia (o parâmă, un catarg); a demonta tachelajul. **3.** *(reg.; jn.)* a trage un perdaf, a lua la rost.

ạbkapseln, *kapselte ab, abgekapselt (ich kaps(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a capsula, a închide ermetic (într-o capsulă). **2.** *(fig.)* a izola, a separa. **II.** *refl. (fig.)* a se închide în sine, a se izola.

Ạbkaps(e)lung, *-en, f.* **1.** capsulare, închidere ermetică (într-o capsulă). **2.** *(fig.)* închidere în sine, izolare.

ạbkargen, *kargte ab abgekargt, vb.(h) tr. sich (dat.)* **~** a(-și) rupe de la gură, a economisi cu mari sacrificii.

ạbkarren, *karrte ab, abgekarrt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra, a transporta cu roaba, cu căruța etc. **2.** a uza (un vehicul) cărând (cu el). **II.** *intr. (s)* a pleca cu căruța.

ạbkarten, *kartete ab, abgekartet (du kartest ab, er kartet ab), vb. (h) tr.* a se înțelege, a conveni, a aranja pe ascuns, în secret, în taină; a complota; **mit jm. etwas ~** a se înțelege cu cineva despre ceva; **ein abgekartetes Spiel** un lucru aranjat dinainte, în secret; complot.

abkassieren, *kassierte ab, abkassiert vb. (h) tr. (fam.)* a încasa (de la toți), a taxa (pe toți).
abkasteien, *kasteite ab, abkasteit, vb. (h) refl.* a-și chinui trupul prin abstinență, posturi.
abkauen, *kaute ab abgekaut, vb. (h) tr.* a roade cu dinții; *(vulg.)* a face sex oral.
Abkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare (de la cineva). **2.** cumpărătură.
abkaufen, *kaufte ab, abgekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a cumpăra (ceva de la cineva); **eine Strafe** ~ a plăti în bani o pedeapsă. **2.** *(fam.)* a lua drept bună, a crede; **das kauf ich dir nicht ab** nu te cred. **II.** *refl.* a se răscumpăra; a se elibera (de ceva) prin cumpărare; **sich von einer Strafe** ~ a scăpa de o pedeapsă plătind (o sumă de bani).
Abkäufer, *-s, -, m.* cumpărător.
abkäuflich *adj.* de vânzare; *(jur.; despre bunuri)* care poate fi vândut, vandabil.
abkehlen, *kehlte ab, abgekehlt, vb. (h) tr.* **1.** a înjunghia (animale); **ein Schwein** ~ a tăia un porc. **2.** *(arhit.)* a împodobi cu caneluri, cu muluri (concave). **3.** *(tehn.)* a canela; a cresta, a scobi.
Abkehlung, *-en, f.* **1.** înjunghiere. **2.** *(tehn., arhit.)* canelură, ciubuc, mulură (concavă).
Abkehr *f. sg.* **1.** *(von)* îndepărtare (de la...); părăsire (a...), renunțare (la...); ~ **von Gott** îndepărtare de la Dumnezeu, necredință, ateism. **2.** *(mine)* concediere, reziliere a unui contract de muncă.
abkehren, *kehrte ab, abgekehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndepărta, a înlătura măturând. **2.** a curăța măturând, ștergând. **3.** *(fam.)* a trage (cuiva) un perdaf. **4.** a întoarce, a îndepărta; **den Blick** ~ a întoarce privirea, a se uita în altă parte. **5.** *(mine)* a scoate din producție, a concedia. **II.** *refl. (fig.)* a-și întoarce fața (de la cineva); a se depărta (de cineva), a părăsi (pe cineva). **III.** *intr. (s) (mine)* a înceta lucrul.
Abkehrer, *-s, -, m.* măturător.
Abkehricht, *-(e)s, -e, m.* gunoi.
Abkehrschein, *-(e)s, -e, m. (mine)* certificat, dovadă de muncă.
Abkehrschleuse, *-n, f.* ecluză de dirijare.
Abkehrung, *-en, f.* v. Abkehr (**1**, **2**).
abkeifen, *keifte ab, abgekeift, vb. (h) refl.* a obosi certându-se.
abkeilen, *keilte ab, abgekeilt, vb. (h) tr.* a despica cu un ic, cu o pană.
abkeltern, *kelterte ab, abgekeltert, vb. (h) tr.* **1.** a tescui, a stoarce (mustul din struguri). **2.** a termina de tescuit.
abketten, *kettete ab, abgekettet (du kettest ab, er kettet ab), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a da drumul din lanț. **2.** a încheia (la tricotat).
abkichern, *kicherte ab, abgekichert, vb. (h) refl.* **1.** a chicoti, a râde pe înfundate, din toată inima. **2.** a se sătura de râs.
abkimmen, *kimmte ab, abgekimmt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi. **2.** a tăia marginile, gardina (unui poloboc).
abkippen, *kippte ab, abgekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a tăia, a rupe, a toci vârful. **2.** a tăia, a toci zimții (unei monede). **3.** a goli răsturnând, a descărca un camion basculant. **II.** *intr. (s)* a se poticni, a pierde echilibrul; a cădea.
abkitzeln, *kitzelte ab, abgekitzelt (ich kitz(e)le ab), vb. (h) tr.* a gâdila (pe cineva) de sus până jos.
abklaftern, *klafterte ab, abgeklaftert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a măsura cu stânjenul. **2.** a așeza (lemne) în stânjeni.
Abklage, *-n, f.* provocare (la luptă); sfidare.
abklammern, *klammerte ab, abgeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cârligele (rufelor întinse pe frânghie). **2.** a descleșta.
Abklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** ecou (slab). **2.** *(rar)* disonanță.
abklappen, *klappte ab, abgeklappt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa în jos (obloanele), a închide (o clapă, un capac etc.). **2.** *(fam.)* a surprinde (un hoț); a da (întâmplator) de cineva. **II.** *intr. (despre obloane etc.)* a atârna, a fi atârnat.
abklappern, *klapperte ab, abgeklappert, vb. (h) tr. (fam.)* a străbate, a parcurge (pe jos întrebând, căutând).
abklären, *klärte ab, abgeklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a limpezi; a curăța; *(fig.; fam.; mit jm.)* a clarifica, a elucida ceva (discutând cu cineva). **2.** a filtra, a strecura. **3.** *(chim.)* a decanta. **4.** *(chim.)* a întări, a face mai vie (o culoare); a decolora. **II.** *refl.* **1.** *(despre lichide)* a se așeza, a se limpezi. **2.** *(fig.)* a se însenina, a se clarifica.
Abklärmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de limpezit, de clarificat (prin sedimentare și decantare).
Abklärung, *-en, f.* limpezire, clarificare; *(chim.)* decantare, limpezire prin sedimentare.
Abklatsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* probă, clișeu, copie (pentru făcutul corecturilor); perie. **2.** copie, imitație, pastișă; **ein schwacher** ~ o copie slabă, fără valoare.
abklatschen, *klatschte ab, abgeklatscht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a modela, a fasona. **2.** a turna un model, a face un clișeu; *(tipogr.)* a trage, a scoate (o perie, o copie, un șpalt); a turna un stereotip. **3.** a imita, a copia; a executa o copie slabă (după un tablou, o operă literară etc.). **4.** *(med.)* a masa cu bătăi ușoare. **5.** *(fam.)* a bate (un copil). **6.** a bate în palme (schimbând partenerul la dans); *(în expr.)* **den Dritten** ~ (a juca) „lovește-l pe al treilea". **7.** *(teatru, film)* a opri bătând din palme; **einen Schauspieler** ~ a opri un actor din joc. **II.** *intr. (s)* a cădea pocnind, trosnind, plesnind.
Abklatscher, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* persoană care face cópii, clișoare. **2.** *(peior.)* scrib, scriitoraș, care imită stilul altui scriitor, poetastru.
abklauben, *klaubte ab, abgeklaubt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a curăța; **einen Knochen** ~ a roade un os. **2.** a culege (boabe, fructe etc.).
abklavieren [-vi:-], *klavierte ab, abklaviert, vb. (h) refl. (fam.)* a combina numărând pe degete.
abkleben, *klebte ab, abgeklebt, vb. (h) tr.* a dezlipi.
abklecksen, *kleckste ab, abgekleckst (du, er kleckst ab), vb. tr.* **1.** a păta, a stropi cu cerneală. **2.** a picta urât, a mâzgăli.
abkleiden, *kleidete ab, abgekleidet, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a dezbrăca. **2.** a despărți, a separa, a ascunde (printr-un perete ușor de scânduri sau paiantă). **3.** a demonta cordajul, manevrele unei corăbii. **II.** *refl.* a se dezbrăca.
Abkleidung, *-en, f.* **1.** dezbrăcare. **2.** despărțire printr-un perete ușor (de scânduri sau paiantă).
abklemmen, *klemmte ab, abgeklemmt, vb. (h) tr.* **1** a strânge (cu cleștele, cu menghina). **2.** a desprinde (cu cleștele) a desface, a decupla.
abklettern, *kletterte ab, abgeklettert, ab, vb. (s) intr.* a coborî agățându-se (de o frânghie, de o prăjină).
abklimpern, *klimperte ab, abgeklimpert, vb. (h) tr.* a cânta prost, a zdrăngăni o bucată (la pian).
abklingeln, *klingelte ab, abgeklingelt, (ich kling(e)le ab), vb. (h) tr.* a da semnalul de încetare; *(înv.)* a încheia convorbirea (la un telefon manual); *(fig.)* a pune capăt.
abklingen, *klang ab, abgeklungen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre sunete)* a se pierde cu încetul; a se stinge; *(fig.)* a păli; a se șterge; a descrește. **2.** *(fig.)* a se amortiza; a slăbi; *(despre vibrații, oscilații etc.)* a descrește, a se liniști; a se potoli; *(fig.)* **der Schmerz klingt ab** durerea se potolește, se calmează.
Abklingen, *n. sg. (fiz.)* amortizare, scădere, descreștere, stingere (a unui sunet); postluminescență.
Abklingkonstante, *-n, f. (fiz.)* constanță de amortizare.
abklopfen, *klopfte ab, abgeklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura (de praf) bătând. **2.** a ciocăni. **3.** *(constr.)* a da jos tencuiala (prin lovituri). **4.** *(med.)* a percuta. **5.** *(tipogr., înv.)* a scoate o corectură, o perie. **6.** *(fam.)* a bate la mașina de scris; **einen Brief** ~ a bate o scrisoare la mașina de scris. **7.** *(fam.)* a cerși, a căuta (luând casele la rând). **8.** *(fam.; jn.)* a trage (cuiva) o bătaie; a ciomăgi, a chelfăni, a țesăla, a scutura (pe cineva). **II.** *intr.* a da semnalul de încetare; **der Kapellmeister hat abgeklopft** dirijorul a oprit orchestra (bătând cu bagheta în pupitru).
Abklopfen, *-s, n. sg.* **1.** scuturare. **2.** ciocănire. **3.** *(tipogr., înv.)* tragerea unei perii.
abklören, *klörte ab, abgeklört, vb. (h) tr. (chim.)* a decolora.
abknabbern, *knabberte ab, abgeknabbert, vb. (h) tr.* a roade, a rontoli (bucățele din ceva); **sich** *(dat.)* **die Nägel** ~ a-și roade unghiile.
abknacken, *knackte ab, abgeknackt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe, a frânge (ceva) trosnind. **II.** *intr. (s)* a se rupe trosnind.
abknallen, *knallte ab, abgeknallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage cu arma, a descărca o armă. **2.** *(fam.)* a împușca (pe cineva). **II.** *intr.* a exploda; a detuna.
abknappen, *knappte ab, abgeknappt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a ciupi (din ceva); a înșela la cântar; a lua cu japca; **jm. Geld** ~ a ciupi, a stoarce bani de la cineva, a tapa pe cineva. **2.** v. abknapsen (**2**).
abknapsen, *knapste ab, abgeknapst (du, er knapst ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. abknappen (**1**). **2. sich** *(dat.)* **etwas** ~ a obține suportând privațiuni, lipsuri.
abknausern, *knauserte ab, abgeknausert, vb. (h) tr. (fam.)* a economisi; a face economii meschine.
abkneifen, *kniff ab, abgekniffen, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a rupe, a tăia (cu cleștele, cu unghiile); **Blätterknospen** ~ a rupe mugurii; **Draht** ~ a tăia sârmă. **2.** *(fam.)* a ciupi.
abkneipen, *kneipte ab, abgekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* v. abkneifen (**1**).
abknicken, *knickte ab, abgeknickt, vb. (h) tr.* a frânge, a rupe (îndoind).
abknien, *kniete ab, abgekniet, vb. (h) tr.* **1.** a toci (un obiect de îmbrăcăminte) stând în genunchi. **2.** a ispăși stând în genunchi.
abknipsen, *knipste ab, abgeknipst (du, er knipst ab), vb. (h) tr.* **1.** a rupe, a frânge; a tăia. **2.** *(fam.)* a fotografia. **3.** *(reg.)* a stinge (lumina). **4.** *(fam.)* a împușca (pe cineva).
abknöpfbar *adj.* detașabil, de desprins din nasturi.
abknöpfen, *knöpfte ab, abgeknöpft, vb. (h) tr.* **1.** a descheia (nasturi). **2.** *(fam.; jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva, bătându-l la cap), a extorca; **Geld** ~ a tapa de bani, a ciupi (pe cineva) de bani.
abknorren, *knorrte ab, abgeknorrt, vb. (h) tr. (hort.)* a scoate, a îndepărta nodurile, cioturile.
abknüpfen, *knüpfte ab, abgeknüpft, vb. (h) tr.* a deznoda; a dezlega.
abknutschen, *knutschte ab, abgeknutscht, vb. (h) tr.* și *refl. (adesea peior.)* a se giugiuli, a dezmierda.
abkochen, *kochte ab, abgekocht, vb. (h)* **I.** a fierbe, a găti (mâncarea). **2.** a face un decoct. **3.** a dezinfecta prin fierbere; **Wasser** ~ a fierbe apa pentru dezinfectare. **4.** *(argou)* a da gata, a muia. **II.** *intr.* a fierbe, a găti (în aer liber).
Abkochung, *-en, f.* **1.** *sg.* fierbere, gătire (a mâncării). **2.** decocție.
abkohlen, *kohlte ab, abgekohlt, vb. (h) tr.* **1** *(constr.)* a trasa, a trage o linie dreaptă (pe un zid, pe un lemn) cu o sfoară vopsită (cu praf de cărbune sau vopsea). **2.** *(mine)* a exploata cărbunele.
abkollern, *kollerte ab, abgekollert, vb. (h) intr.* a se rostogoli.
abkommandieren, *kommandierte ab, abkommandiert, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a schimba locul de serviciu (al cuiva); a muta, a detașa, a transfera (în alt post sau în altă localitate); **abkommandiert sein zu (bei)** a fi detașat la (pe lângă). **2.** a revoca un ordin; a decomanda.
Abkommandierung, *-en, f.* **1.** detașare, transferare, mutare. **2.** revocare a unui ordin; decomandare.
Abkomme, *-n, -n, m.* urmaș, descendent.
abkommen, *kam ab, abgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se îndeparta, a se abate (din drum, de la subiect); a renunța, a schimba (părerea); **vom Wege** ~ a se rătăci; **vom Thema** ~ **a)** a pierde șirul cuvântării; **b)** a se îndepărta de subiect. **2.** *(despre obiceiuri)* a ieși din uz, a cădea în desuetudine; a se învechi, a se demoda. **3.** a putea lipsi, pleca; ~ **können** a fi disponibil, a putea pleca, a-și putea lua liber; **nicht** ~ **können** a nu putea pleca, a nu putea lipsi; **gut** (**sau billig**) ~ a scăpa cu bine, ieftin; *(mil.)* **gut** (**sau hoch, tief**) ~ a ținti bine (prea sus, prea jos). **4.** *(sport)* a lua startul. **5.** *(rar)* a se trage din... **6.** *(rar)* a coborî, a decădea. **7.** *(înv.; mit jm.)* a cădea la învoială (cu cineva).
Abkommen, *-s, -, n.* **1.** origine, descendență, obârșie. **2.** înțelegere, acord, convenție; **ein** ~ **treffen** a încheia o convenție; **mehrseitiges** ~ acord multilateral; **vorläufiges** ~ acord interimar; **zeitweiliges** ~ acord temporar. **3.** cădere în desuetudine. **4.** *(sport)* moment inițial al unei trageri la țintă; momentul startului (la proba de săritură și alergări).
Abkommenschaft *f. sg.* descendenți, urmași; descendență.
Abkommens|klausel, *-n, f. (ec.)* clauză, stipulație contractuală.
Abkommin *-nen, f. (rar)* urmașă, descendentă.
abkömmlich adj. **1.** disponibil, de care te poți dispensa. **2.** descendent.
Abkömmling, *-s, -e, m.* **1.** v. Abkomme. **2.** *(fig.)* vlăstar. **3.** *(chim.)* derivat, produs derivat.
abkomplimentieren, *komplimentierte ab, abkomplimentiert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin complimente sau galanterie.
abkonterfeien, *konterfeite ab, abkonterfeit, vb. (h) tr. (fam.)* a desena, a picta, a zugrăvi, a fotografia (pe cineva); a face chipul cuiva.
Abköpfbank, *-bänke, f. (fam.)* scaun de pescar.

ạbköpfen, *köpfte ab, abgeköpft, vb. (h) tr.* **1.** a decapita, a descăpătâna. **2.** a reteza, a tăia vârful (unui copac sau al unui butuc, frunzele la napi etc.).

Ạbköpfung, *-en, f.* **1.** decapitare, descăpătânare. **2.** tăierea vârfului (la copaci).

ạbkopieren, *kopierte ab, abkopiert, vb. (h) tr. (fam.)* a copia.

ạbkoppeln, *koppelte ab, abgekoppelt (ich koppt(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a decupla, a dezlega (vagoane, cai, câini etc.) **2.** a detașa.

Ạbkoppeln, *-s, -, n. (ferov.)* detașare, decuplare.

ạbkorken, *korkte ab, abgekorkt, vb. (h) tr.* a închide cu un dop, a pune un dop.

ạbkörnen, *körnte ab, abgekörnt, (vb.) (h) tr.* a scoate grăuntele, boabele de pe știulete, din păstaie etc.; a freca (porumbul).

ạbkrageln, *kragelte ab, abgekragelt (ich krag(e)le ab), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a tăia, a suci gâtul.

ạbkragen, *kragte ab, abgekragt, vb. (h) tr. (constr.)* a teși, a tăia muchia.

ạbkralllen, *krallte ab, abgekrallt, vb. (h) tr.* a rupe, a sfâșia cu ghearele.

ạbkramen, *kramte ab, abgekramt, vb. (h) tr. (fam.)* a scoate afară, a goli: a deșerta: **den Tisch** ~ a strânge, a goli masa.

Ạbkratzbürste, *-n, f.* perie aspră (pentru curățat noroiul de pe ghete sau haine).

Ạbkratz|eisen,*-s, -, n.* răzătoare (de noroi); fier de răzuit, răzuitoare.

ạbkratzen, *kratzte ab, abgekratzt (du, er kratzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rade, a răzui, a curăța (ceva de pe ceva), a răcâi: *(fam.)* **den Bart** ~ a-și rade barba; **den Teller** ~ a nu lăsa nimic în farfurie, a linge farfuria. **2.** *(peior.)* a scârțâi (dintr-un instrument muzical). **II.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a pleca; a o șterge, a se face nevăzut. **2.** a răposa, a da ortul popii.

Ạbkratzer, *-s, -, m.* răzător (pentru curățat încălțămintea de noroi).

ạbkrauten, *krautete ab, abgekrautet (du krautest ab, er krautet ab), vb. (h) tr.* a plivi (un ogor), a smulge buruieni (de pe un ogor).

ạbkreisen, *kreiste ab, abgekreist (du, er kreist ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trasa, a despărți printr-un cerc. **2.** a delimita sfera (unei probleme, a unui domeniu științific). **II.** *intr. (s)* a ieși, a se depărta din cerc; a ieși de pe orbită, a se abate din cale.

ạbkrempen, *krempte ab, abgekrempt, vb. (h) tr.* a lăsa în jos, a rabate (borurile pălăriei etc.).

Ạbkreuzung *-en, f. (constr.)* încrucișare; contrafișă; chingă; cruce (alcătuită din două bare încrucișate).

ạbkriechen, *kroch ab, abgekrochen, vb. (s) intr.* a se depărta târâș.

ạbkriegen, *kriegte ab, abgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a-și primi partea, a încasa: **von dem Geld kriegt er nichts ab** din banii ăștia nu capătă nimic; **das Haus hat nichts abgekriegt** casa n-a fost vătămată; **eins** ~ a o încasa, a căpăta una. **2.** a reuși să desprindă, să desfacă, să dea jos (ceva).

ạbkritzeln, *kritzelte ab, abgekritzelt (ich kritz(e)le ab), vb. (h) tr.* a copia mâzgălind.

ạbköpfen, *köpfte ab, abgköpft, vb. (h) tr. (tehn.)* a îndoi, a încovoia, a curba, a strâmba.

ạbkröschen, *kröschte ab, abgekröscht, vb. (h) tr.* **1.** a frige, a rumeni, a răscoace. **2.** a lămuri, a limpezi (uleiul fierbându-l cu o bucată de pâine).

ạbkrümeln, *krümelte ab, abgekrümelt (ich krümt(e)le ab), vb. (h) refl.* a se fărâmița.

ạbkrümmen, *krümmte ab, abgekrümmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îndoi, a (se) încovoia, a (se) curba.

ạbkrusten, *krustete ab, abgekrustet (du krustest ab, er krustet ab), vb. (h) tr.* **1.** a deseoji: a desprinde, a da jos coaja, crusta; **das Brot** ~ a rupe coaja pâinii. **2.** *(metal.)* a curăța de rugină.

ạbkucken, *kuckte ab, abgekuckt, vb. (h) tr. (reg.)* v. abgucken.

ạbkugeln, *kugelte ab, abgekugelt (ich kug(e)le, ab vb.* **I.** *tr. (h)* a vota cu bile. **II.** *intr (s)* a se rostogoli, a se da de-a dura (în jos).

Ạbkühl|apparat, *-(e)s, -e, m. (termo.)* frigorifer, răcitor; aparat de răcire.

ạbkühlen, *kühlte ab, abgekühlt, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) răcori; a (se) răci. **2.** *(fig.)* a (se) calma, a (se) potoli, a (se) liniști. **II.** *intr. (s)* a se răcori; a se răci; *(fig.)* **ihr Verhältnis war abgekühlt** relațiile dintre ei s-au răcit; **seine Wut ist abgekühlt** s-a calmat, i-a trecut furia.

ạbkühlend I. *part. prez.* de la abkühlen. **II.** *adj.* **1.** răcoritor. **2.** *(fig.)* calmant.

Ạbkühler, *-s, -, m. (mas.)* instalație de răcire, răcitor.

Ạbkühlung, *-en, f.* **1.** răcire, răcorire; refrigerare. **2.** *(fig.)* calmare, liniștire. **3.** *(fig.)* răcire, înăsprire (a relațiilor înstrăinare (între oameni).

Ạbkühlungsfläche, *-n, f.* suprafață de răcire, de refrigerație.

Ạbkühlungsgemisch, *-es, -e, n. (termo.)* amestec refrigerent; agent de răcire.

Ạbkühlungsgeschwindigkeit, *-en, f. (termo.)* viteză de răcire.

Ạbkühlungskurve [-və și -fə], *-n, f. (termo.)* curbă de răcire.

Ạbkühlungs|oberfläche, *-n, f.* v. Abkühlungsfläche.

Ạbkühlungs|spalte, *-n, f. (metal.)* fisură din răcire.

Ạbkühlverlust, *-(e)s, -e, m. (termo.)* pierdere prin răcire.

ạbkümmern, *kümmerte ab, abgekümmert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a dori ceva, a duce dorul unui lucru; a se topi de dorul cuiva. **2.** a se chinui; a se frământa; a se mâhni. **3.** a slăbi. **4.** *(bot.)* a se usca, a se pipernici, a degenera, a se izini. **II.** *refl. (h)* a se prăpădi de supărare, a se trece cu firea.

ạbkündigen, *kündigte ab, abgekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a revoca, a renunța (la ceva); a-și da demisia dintr-o funcție, a demisiona, a se retrage dintr-o funcție. **2.** a concedia, a da drumul. **3.** *(bis.)* a face cunoscut, a vesti (de la amvon). **4.** a denunța un tratat; a rezilia un contract.

Ạbkündigung, *-en, f.* **1.** revocare, renunțare; demisionare, demisie; abstinență; resemnare. **2.** preavizare (de concediere, de desfacere a contractului); anunțare a retragerii (unui capital). **3.** *(bis.)* anunț (făcut de pe amvon).

Ạbkunft, *-künfte, f.* **1.** sg. origine, descendență, obârșie, viță, neam. **2.** *(inv.)* v. Abkommen **(2)**.

ạbkupfern, *kupferte ab, abgekupfert, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a copia ilegal.

ạbkuppeln, *kuppelte ab, abgekuppelt (ich kupp(e)le ab), vb. (h) tr. (tehn.)* a desface, a dezlega, a decupla: a desprinde.

ạbkuppen, *kuppte ab, abgekuppt, vb. (h) tr.* a tăia vârful.

Ạbkupplung, *-en, f. (ec.)* desprindere, dezasociere.

ạbkürzen, *kürzte ab, abgekürzt (du, er kürzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a scurta; a prescurta, a abrevia. **2.** a reduce, a tăia (din ceva); **jm. den Lohn** ~ a tăia cuiva din salariu; **den Weg** ~ a scurta, a tăia drumul; **ein Verfahren** ~ a simplifica o procedură, un procedeu. **3.** *(mat.)* a reduce (o fracție) a secționa calculele.

Ạbkürzung, *-en, f.* **1.** scurtare; prescurtare, abreviație, cuvânt prescurtat. **2.** scăzământ, reducere. **3.** scurtătură, drum care taie, care scurtează (un ocol). **4.** *(mat.)* reducere (a unei fracții).

Ạbkürzungs|sprache, *-n, f.* limbaj în care sunt folosite abrevieri, prescurtări.

Ạbkürzungs|taste, *n, f. (inform.)* combinație de taste, racursiu.

Ạbkürzungsverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de abrevieri.

Ạbkürzungszeichen, *-s, -, n.* semn abreviativ, de prescurtare; siglă.

ạbküssen, *küsste ab, abgeküsst (du, er küsst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a săruta mult, după poftă inimii; **die Tränen** ~ a zvânta (cuiva) lacrimile (sărutându-l). **2.** *(jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin sărutări. **II.** *refl. reciproc* a se săruta (după poftă inimii).

ạbkutschieren, *kutschierte ab, abkutschiert, vb. (h) intr.* a pleca cu trăsura.

ạblachen, *lachte ab, abgelacht, vb. (h) refl.* a muri de râs, a se strica, a se topi de râs.

Ạbladefrist, *-en, f.* termen de descărcare.

Ạbladegebühr, *-en, f.* taxă de descărcare.

Ạbladegleis, *-es, -e, n.* linie (ferată) pentru descărcare (a mărfurilor).

Ạbladekosten *pl.* cheltuieli, speze de descărcare.

ạbladen, *lud ab, abgeladen, (du lädst ab, er lädt ab), vb. (h) tr.* **1.** a descărca; a da, a arunca jos; *(fig., fam.)* **jemanden** ~ a înlătura, a detrona pe cineva; **er hat bei mir abgeladen** și-a descărcat inima față de mine; **eine Aufgabe auf andere Schultern** ~ a încărca pe alteineva cu o treabă, sarcină, a se debarasa de o sarcină, punând-o în cârca alteuiva. **2.** *(mar.)* a încărca (o navă). **3.** *(pop.)* a plăti, a achita.

Ạbladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc, chei pentru descărcarea mărfurilor; *(mar.)* debarcader.

Ạblader, *-s, -, m.* descărcător.

Ạbladung, *-en, f.* descărcare.

Ạbladungs|hafen, *-s, -häfen, m.* port de descărcare

Ạblage, *-n, f.* **1.** depozit, loc de depozitare: (loc la) garderobă. **2.** sg. depunere; ~ **der Rechnung** predarea socotelilor, depunerea contului; ~ **des Eides** depunerea jurământului. **3.** sg. *(inv.)* scoatere, dezbrăcare; ~ **des Mantels** scoaterea, dezbrăcarea paltonului. **4.** *(tipogr.)* stivă de eliminare.

Ạblage|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de depozitare.

Ạblager, *-s, -, n. (rar)* han, gazdă, locuință ocazională.

ạblagern, *lagerte ab, abgelagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pune în depozit, a depozita; a păstra în depozit, a depune. **2.** a depune, a sedimenta. **3.** a cumpăra (o trupă), a cantona separat; a(-și) face, a(-și) așeza lagărul deoparte, aparte. **II.** *refl. (h)* **1.** a-și face lagărul, a campa separat. **2.** a se depune, a se sedimenta. **III.** *intr. (s)* **1.** a se îmbunătăți, a se înnobila (prin depozitare îndelungată); *(despre vinuri)* a se învechi, a se așeza, a se depune; **der Wein ist abgelagert** vinul s-a așezat, s-a învechit. **2.** *(geol., chim., biol.)* a se sedimenta, a se forma un strat (prin depunere).

Ạblagerung, *-en, f.* **1.** depozitare. **2.** depunere, sedimentare, așezare (în straturi). **3.** depozit (la fundul unei soluții, unui lichid), strat, drojdie; concrețiune, sedimentare.

Ạblagerungs|platz, *-es, -plätze, m.*, **Ablagerungs|stätte** *-n, f.* **1.** loc de depozitare. **2.** loc de depunere. **3.** loc de sedimentare.

ạblaichen, *laichte ab, abgelaicht, vb. (h) tr. (iht.)* a depune icre.

Ablaktation, *-en, f.* **1.** înțărcare; înțăreat. **2.** *(hort.)* altoire prin alăturare.

ablaktieren, *ablaktierte, ablaktiert, vb. (h) tr.* **1.** a înțărca. **2.** *(hort.)* a altoi prin alăturare.

ạblammen, *lammte ab, abgelammt, vb. (h) intr. (despre oi)* a făta.

ạblanden, *landete ab, abgelandet (du landest ab, er landet ab), vb. (s) intr.* a se îndepărta de uscat.

ạblandig *adj. (despre vânt)* care bate dinspre țărm: **der Wind steht** ~ vântul bate către larg.

ạblang *adj.* **1.** lunguleț, lungăreț. **2.** dreptunghiular.

ạblangen, *langte ab, abgelangt, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a prelungi orizontal (o galerie). **2.** a debita lemn de mine; a tăia (cu ferăstrăul), în lung. **3.** a tăia din lungime.

ạblappen, *lappte ab, abgelappt, vb. (s) intr.* a atârna (îndoit, fără vlagă, moale).

Ablass, *-es, -lässe, m.* **1.** scurgere; secare; *(hidr.)* canal de scurgere; colector. **2.** *(com.)* scădere, reducere; rabat; scăzământ. **3.** *(bis. cat.)* iertare (a păcatelor), indulgență; *(fig.)* iertare. **4.** *(reg.)* bram. **5.** *(în expr.)* **ohne** ~ fără încetare, neîntrerupt.

Ablassbrief, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* scrisoare de) indulgență.

ạblassen, *ließ ab, abgelassen (du, er lässt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da drumul să curgă, să țâșnească; a lăsa să se scurgă; a lăsa să iasă (aburii); a goli; **jm. Blut** ~ a lăsa, a lua sânge cuiva; **den Wein (vom Fass)** ~ a trage vinul (din butoi), a pritoci vinul; **das Fass** ~ a scurge vinul din butoi, a da cep; **einen Teich** ~ a seca, a lăsa să se scurgă apa dintr-un eleșteu; *(metal.)* **das Roheisen** ~ a da drumul fontei să curgă (din furnal). **2.** a da drumul să plece, a da semnalul de plecare, a pune în mișcare; a lansa; *(sport)* a da plecarea, startul; **eine Brieftaube** ~ a da drumul unui porumbel călător; **den Zug** ~ a da drumul trenului; **eine Feder** ~ a slăbi, a destinde un arc, un resort. a da drumul unui arc sau resort; **ein Schiff vom Stapel** ~ a lansa un vapor, o navă; **einen Pfeil** ~ a slobozi o săgeată; **eine Rakete** ~ a lansa o rachetă. **3.** *(inv.)* a expedia; a trimite; **einen Brief (an jn.)** ~ a trimite (cuiva) o scrisoare; **eine Gesandtschaft** ~ a trimite o solie. **4.** *(jn.)* a da drumul (cuiva), a concedia, a licenția (pe cineva). **5.** *(bis. cat.)* a ierta; **jm. eine Sünde** ~ a ierta cuiva o greșeală, un păcat. **6.** a reduce, a scădea (din preț), a face rabat; **etwas vom Preise** ~ a lăsa ceva din preț. **7.** *(jm. etwas)* a vinde, a ceda (cuiva ceva). **8.** a anula (o datorie). **9.** a lăsa jos, a da drumul (să cadă, să alunece jos), a nu mai ține, fixa la loc. **10.** *(von)* a renunța la ceva, a abandona; **von einer Idee** ~ a renunța la o idee, a abandona o idee; **er lässt davon nicht ab** nu renunță la aceasta. **II.** *(în expr.)* **seine Hand von etwas** ~ a nu se atinge de ceva, a nu pune mâna pe ceva. **II.** *intr.* **1.** a înceta, a se opri; **ohne abzulassen** fără încetare, necontenit, fără întrerupere, fără întermitențe; **lass ab!** termină! isprăvește! **2.** *(von etwas)* a se abține (de a face ceva), a renunța (la ceva), a se lăsa (de ceva); **von einem Plane** ~ a abandona un plan, o intenție; **von einem Fehler** ~ a-și îndrepta un cusur, un defect; **von jm.** ~ a nu se mai interesa de cineva, a-și lua mâinile de pe cineva.

Ablasser, *-s, -, m. (sport)* arbitru de start, starter.

Ablassgeld, *-(e)s, -er, n. (bis. cat.)* bani câștigați din vanzarea indulgențelor.

Ablassgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de scurgere.

Ablasshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de evacuare, de golire.

Ablasshandel, *-s, m. sg. (bis. cat.)* negoț cu indulgențe.

Ablassjahr, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* an jubiliar, de iertare a păcatelor.

Ablasskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.

Ablasskrämer, *-s, -, m. (bis. cat.)* vânzător de indulgențe.

Ablassleitung, *-en, f.* conductă de scurgere, de evacuare.

Ablassrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere, de evacuare.

Ablass|schleuse, *-n, f.* ecluză de scurgere, de evacuare; stăvilar, zăgaz.

Ablass|streit, *-es, m. sg. (ist.)* conflictul, războiul indulgențelor.

Ablass|stutzen, *-s, -, m.* ștuț, țeavă de scurgere, de evacuare.

Ablass|tag, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* **1.** zi de pelerinaj, de iertare a păcatelor. **2.** joia mare.

Ablassung, *-en, f.* **1.** *(despre scrisori)* expediere. **2.** *(despre ape)* scurgere, evacuare; **~ des Harns** lăsarea udului, urmare. **3.** *(despre vinuri)* pritocire, decuvaj. **4.** *(fig.)* încetare, întrerupere. **5.** *(metal.)* descărcare (a șarjei).

Ablassventil [-vɛn-],*-(e)s, -e, n.* robinet, supapă de scurgere, de evacuare.

Ablassvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, mecanism de evacuare, de golire; *(mine)* aparat de lansare.

Ablasszettel, *-s, -,m. (bis. cat.)* (scrisoare de) indulgență.

Ablast(e)bogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* arc de descărcare.

ablasten, *lastete ab, abgelastet (du lastest ab, er lastet ab), vb. (h) tr.* **1.** a lua din greutate; a ușura, a elibera. **2.** a descărca; a sprijini.

Ablation *f. sg. (geol., med.)* ablațiune.

Ablativ și **Ablativ**, *-s, -e, m. (gram.)* ablativ.

Ablativsatz *-es, -sätze, m.* (propoziție conținând un) ablativ absolut.

ablatschen, *latschte ab, abgelatscht, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a scâlcia, a toci (tocurile, pantofii); a-și toci, a roade (tălpile) umblând. **II.** *intr. (s)* a pleca târșâind; *(fig.)* **das ist abgelatscht** s-a tocit, s-a uzat; s-a fumat.

ablatten, *lattete ab, abgelattet (du lattest ab, er lattet ab), vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui cu leațuri. **2.** a scoate leațurile, grinzile.

ablauben, *laubte ab, abgelaubt, vb. (h) tr.* a desfrunzi; a copili; **einen Weinstock ~** a curăța vița de frunze nefolositoare, a copili vița.

Ablaubung, *-en, f.* **1.** desfrunzire. **2.** curățare (a viței), copilit.

ablauern, *lauerte ab, abgelauert, vb. (h) tr.* a pândi, a sta la pândă.

Ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** scurgere (a unui lichid). **2.** curs, curent; mers, mișcare; derulare; **der ~ der Ereignisse** succesiunea, mersul evenimentelor. **3.** sfârșit, expirare, trecere, scadența; **nach ~ eines Monats** după trecerea unei luni; **~ eines Wechsels** scadența unei polițe; **vor ~ von sechs Wochen** înainte de a se împlini, de a se scurge șase săptămâni. **4.** *(mar.)* lansare (a unei nave). **5.** *(sport)* plecare, pornire; start. **6.** *(constr.)* cimază, dusină.

Ablauf|anlage, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* grup de linii pentru o cocoașă de triaj, instalație de cocoașă. **2.** *(hidr.)* instalație de evacuare.

Ablaufbahn, *-en, f.* **1.** *(av.)* pistă de lansare. **2.** *(mar.)* file de lansare (a navelor pe cală). **3.** *(hidr.)* jgheab, albie de scurgere. **4.** *(schi)* pistă de decolare (la sărituri).

Ablaufbalken, *-s, -, m. (mar.)* talpă, grindă de lansare (a unei nave).

Ablaufberg, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* cocoașă de triaj; planuri înclinate pentru trierea vagoanelor.

ablaufen, *lief ab, abgelaufen (du läufst ab, er läuft ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a porni (în fugă); a se depărta alergând; *(în expr.)* **einen ~ lassen a)** a da drumul cuiva să plece; **b)** a trimite la plimbare (pe cineva), a expedia; **einen Gegner ~ lassen** a se feri de lovitura adversarului, a para o lovitură; **ein Schiff vom Stapel ~ lassen** a lansa o navă de pe cală. **2.** a curge; a se scurge, a picura; **das Wasser läuft aus der Badewanne ab** apa se scurge din cadă; **es läuft an ihm ab a)** curge apa pe el; **b)** *(fig.)* nu se prinde nimic de el, se prinde de el ca apa de penele gâștei; *(fig.)* **das Licht läuft ab** lumina scade. **3.** *(despre termene)* a se scurge, a se împlini; *(despre contracte, obligațiuni)* a se termina, a ajunge la scadență, a expira; **der Pass ist abgelaufen** pașaportul a expirat; *(fig.)* **seine Uhr ist abgelaufen a)** i-a stat ceasul, i s-a oprit ceasul; **b)** i-a sunat ceasul. **4.** a se sfârși, a se termina; a se desfășura până la capăt; a se derula; **sein Urlaub ist abgelaufen** concediul i s-a terminat; **gut ~** a se sfârși cu bine, a izbuti; **schief (übel, schlimm, schlecht) ~** a merge prost, a (se) sfârși prost; **der Film läuft ab** filmul se derulează; **der Faden läuft ab** ața se desfășoară, se derulează (de pe mosor); *(fig.)* **der Verkehr läuft ohne Hindernisse ab** circulația se desfășoară fără obstacole; **das Programm, die Tagung läuft planmäßig ab** programul, sesiunea se desfășoară conform planului. **5.** a se desprinde, a se ramifica; **hier läuft ein Weg ab** aici se desparte un drum lateral. **6.** a fi construit în pantă; *(despre suprafețe, drumuri etc.)* a coborî. **II.** *tr. (h)* **1.** a parcurge, a cerceta (un text); a controla; a trece în fugă prin..., a parcurge alergând; **die Läden ~** a umbla prin magazine, a colinda magazinele (căutând ceva); **die Straßen ~** a cutreiera, a bate străzile; **die Gegend ~** a parcurge, a trece prin întreaga regiune (cercetând-o, cautând ceva). **2.** a depăși, a întrece (pe cineva); a o lua înainte (cuiva); **jm. den Rang ~** a întrece pe cineva, a i-o lua înainte. **3.** a roade, a toci (tălpile) umblând, alergând; **sich** *(dat.)* **die Beine nach etwas ~** a se face luntre și punte (ca să obțină ceva), a se speti alergând (după ceva); **sich** *(dat.)* **die Hacken ~** a se strădui, a umbla mult (după ceva); **sich** *(dat.)* **die Hörner ~ a)** a-și rupe, a-și pierde coarnele; **b)** *(fig.)* a învăța din greșeli, de pe urma pagubelor; **c)** *(fig.)* a se potoli, a deveni așezat (după o viață agitată, ușuratică). **4.** *(reg.)* a fugi la vale; **die Treppen ~** a coborî pe scări în fugă. **5.** *(inv.)* a ajunge la țintă, a-și atinge ținta (umblând, alergând.). **III.** *refl.* a se speti alergând, a-și rupe picioarele (umblând după ceva).

Abläufer, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* mosor gol; țeavă goală. **2.** *(text.)* fir încurcat sau deplasat. **3.** ramură, ramificație.

Ablauf|frist, *-en, f. (ec.)* dată, perioadă de expirare, termen de plată.

Ablaufgerüst, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cală de lansare.

Ablaufgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linia ferată de pe cocoașa de triere.

Ablaufkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere.

Ablaufkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(ferov.)* cap de linie, punct de lansare. **2.** *(metal.)* maselotă.

Ablaufkurve [-və și -fə], *-n, f.* graficul unui proces (tehnologic sau chimic).

Ablaufmarke, *-n, f. (sport)* marcaj de pornire, de start.

Ablaufplanung, *-en, f.* planificare a fluxului tehnologic.

Ablaufrinne, *-n, f.* canal de scurgere.

Ablaufrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de scurgere.

Ablaufröhre, *-n, f.* tub de scurgere.

Ablaufschütze, *-n, -n, m. (hidr.)* stavilă; clapă, tăblie de stăvilar.

Ablauf|strecke, *-n, f. (sport)* pistă de coborâre.

Ablaufzeit, *-en, f.* **1.** termen, scadență; durată de... **2.** *(sport)* timpul cronometrat într-o competiție sportivă.

ablaugen, *laugte ab, abgelaugt, vb. (h) tr.* **1.** a spăla cu leșie, a fierbe în leșie. **2.** *(hidr.)* a distila (apele reziduale pentru extragerea substanțelor).

ablauschen, *lauschte ab, abgelauscht, vb. (h) tr.* a asculta, a trage cu urechea; a afla trăgând cu urechea; **jm. ein Gehimnis ~** a afla un secret de la cineva trăgând cu urechea; **der Roman ist dem Leben abgelauscht** romanul este luat din viață.

ablausen, *lauste ab, abgelaust (du, er laust ab), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) curăța de păduchi, a (se) despăduchea. **2.** a lua prin viclenie, a șmecheri (de ceva).

Ablaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* alternanță vocalică, apofonie.

ablauten, *lautete ab, abgelautet (er, sie, es lautet ab), vb. (h) intr. (lingv.)* a-și schimba vocala radicală (în cursul flexiunii sau derivării).

abläuten, *läutete ab, abgeläutet (du läutest ab, er läutet ab), vb. (h) tr.* **1.** a anunța plecarea trenului. **2.** a anunța sfârșitul prin sunet de clopot; **die Stunde ~** a anunța sfârșitul orei cu clopoțelul. **3.** a anunța sfârșitul convorbirii telefonice.

Abläuter|arbeit,*-en, f. (mine)* spălat, spălare (a unui minereu).

Abläuterbottich, *-(e)s, -e, m.*, **Abläuterfass**, *-fasses, -fässer n. (chim., mine)* vas, bazin de spălare, cuvă-filtru; cadă de decantare.

Abläuter|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de filtrare.

abläutern, *läuterte ab, abgeläutert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a limpezi, a purifica. **2.** *(mine)* a spăla minerale; *(metal.)* a afina metale.

Abläuterung *-en, f. (tehn.)* **1.** limpezire. **2.** spălare, curățire. **3.** filtrare; decantare.

Abläuterungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* decantor; instalație de limpezire.

ableben, *lebte ab, abgelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* a răposa, a deceda. **II.** *tr. (rar)* a trăi (o perioadă din viață). **III.** *refl.* **1.** *(despre persoane)* a-și trăi traiul; a se stinge, a se șubrezi, a se rablagi. **2.** *(despre timp, epoci)* a se termina, a se sfârși. **3.** a ieși din uz, a se demoda; **eine abgelebte Sitte** un obicei ieșit din uz, perimat.

Ableben, *-s, n. sg.* deces, moarte; săvârșire din viață.

ablecken, *leckte ab, abgeleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a linge, a îndepărta prin lingere. **II.** *intr. (despre lichide)* a se prelinge, a curge (prin tavan, printr-o crăpătură); a transpira (prin porii peretelui).

abledern, *lederte ab, abgeledert, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate pielea, a jupui, a beli. **2.** a lustrui, a curăța cu piele (de căprioară). **3.** a uza, a deteriora (o carte prin folosire îndelungată). **4.** *(fam.; jn.)* a trage (cuiva) o bătaie; a i-o da (cuiva) pe coajă; a-i argăsi (cuiva) pielea. **5.** *(sich* cu *dat.)* a chiuli, a trage chiulul, a se eschiva de la ceva; **sich eine Arbeit ~** a se eschiva de la o trabă.

ableeren, *leerte ab, abgeleert, vb. (h) tr.* **1.** a goli; a dezgoli, a despuia; **den Tisch ~** a strânge masa; **einen Baum ~** a despuia, a desfrunzi un copac. **2.** *(mine; în expr.)* **einen Schacht ~** a verifica dimensiunile unui puț.

Ablegat, *-en, -en, m.* ablegat, vicarul unui cardinal.

Ablegation *f. sg.* demnitatea de ablegat.

ablegbar *adj.* de aruncat, de lepădat; care poate fi depus; **das Amt ist nicht ~** din această funcție nu se poate demisiona.

Ablegebrett, *-(e)s, -er, n.(tipogr.)* galion, masă, planșetă pentru împărțirea zațului.

Ablegefehler, *-s, -, m. (tipogr.)* greșeală de împărțire a zațului.

Ablegemappe, *n. f.* cartator (de scrisori); clasor.

Ablegemaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de împărțit literele zațului în casete.

ablegen, *legte ab, abgelegt, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a pune jos, a da jos, a depune, a lăsa; **den Sack ~** a da jos sacul; (și *fig.)* **die Maske ~** a da masca jos; **die Waffen ~** a depune armele; **eine Karte ~** a arunca o carte (de joc) din mână. **2.** a pune la dosar (un act); a clasa (acte); **Akten ~** a clasa actele (într-un dosar); **die Post ~** a clasa poșta în dosar. **3.** a(-și) scoate, a(-și) dezbrăca (haina); **den Mantel ~** a-și scoate paltonul, mantaua. **4.** *(despre șerpi)* a năpârli, a(-și) schimba, a(-și) lepăda pielea. **5.** a arunca, a lepăda, a da la reformă (o haină); a se dezbăra (de), a renunța (la); **die Tracht ~** a nu mai purta costumul național, popular; **den Bart ~** a da jos barba, a nu mai purta barbă; **Trauer ~** a nu mai purta haine de doliu; *(poet.)* **die sterbliche Hülle ~** a(-și) lepăda haina pământească, a răposa; *(fig.)* **die Kinderschuhe ~** a ieși din copilărie, a trece de vârsta copilăriei; **einen Titel ~** a renunța la un titlu, a nu mai purta un titlu; **eine Gewohnheit ~** a se dezbăra de o obișnuință, a renunța la un obicei; **einen Fehler ~** a se dezbăra de un nărav; **eine Schuld ~** a (se) achita (de) o datorie. **6.** *(tipogr.)* a împărți literele zațului (în casete). **7.** a da; a depune; a face, a săvârși; **ein Bekenntnis ~** a face o mărturisire; **einen Eid ~** a depune un jurământ; **ein Geständnis ~** a mărturisi; **ein Gelübde ~** a rosti o juruința, a se jura; **eine Prüfung ~** a da un examen; **eine Probe ~** a da o probă; **Zeugnis ~ von...** a sta mărturie despre...; **Zeugnis gegen** (sau **für) jn. ~** a depune mărturie împotriva cuiva (sau pentru cineva); **Rechenschaft ~** a da socoteală, a justifica (ceva); **Rechnung ~** a da socotelile, a prezenta conturile. **8.** *(în expr.)* **es darauf ~** a intenționa, a căuta să...; **er legte es darauf ab, ihm zu schaden** a căutat să-i provoace pagube, neplăceri. **9.** *(hort.)* a marcota, a înmulți prin marcotaj. **10.** *(mine)* a scoate din producție (o mină pin concedierea personalului). **11.** *(reg.; jn.)* a părăsi, a trăda (pe cineva). **II.** *intr.* **1.** *(despre animale)* a făta; *(reg.; despre oameni)* a naște în taină, pe ascuns. **2.** *(reg.; mit jm.)* a se înțelege, a complota (cu cineva). **3.** a slăbi, a diminua; **das Gedächtnis legt ihm ab** i-a slăbit memoria, l-a lăsat memoria. **4.** *(mar.)* a pleca de la chei, de la un ponton sau de la o geamandură; a ancora în radă.

Ablegen, *-s, -, n.* clasare, clasificare, aranjare (de acte, hârtii etc.).

Ableger, *-s, -, m.* **1.** marcotă, mlădiță, vlăstar; plantă rezultată din altoirea prin marcotaj. **2.** *(fig.)* ramificație, sucursală, filială. **3.** *(tipogr.)* împărțitor. **4.** *(text.)* depănător, suveică auxiliară. **5.** *(apic.)* familie tânără de albine.

Ablege|raum, *-(e)s, -räume, m.* vestiar, garderobă.

Ablege|satz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* material, zaț de împărțit.
Ablege|span,*-(e)s, -späne, m. (tipogr.)* galion, șif de aranjarea rândurilor zațului.
Ablegezimmer, *-s, -, n.* v. Ablegeraum.
Ablegung, *-en, f.* **1.** scoatere, dezbrăcare (a unei haine); lepădare (și *fig.*); ~ **der Scham** pierdere a rușinii, destrăbălare. **2.** depunere; prestare; ~ **eines Eides** depunerea, prestarea unui jurământ; ~ **eines Gelübdes** rostirea, facerea unei juruințe; ~ **seines Glaubensbekenntnisses** mărturisirea credinței; ~ **einer Probe** susținerea unei probe, a unui examen; ~ **einer Rechnung** prezentare a conturilor; ~ **einer Schuld** achitarea unei datorii. **3.** *(tipogr.)* împărțire de litere. **4.** marcotaj.
ablehnbar *adj.* recuzabil, refutabil, care poate fi respins; refuzabil.
Ablehne,*-n, f.* povârniș (într-un maneș).
ablehnen, *lehnte ab, abgelehnt, vb. (h) tr.* **1.** a nu primi; a respinge, a refuza, a declina (o propunere); **ich lehne diese Auffassung ab** respingeă această concepție; **eine Bitte** ~ a refuza o rugăminte; **einen Kandidaten** ~ a respinge un candidat, a nu fi de acord cu propunerea unui candidat; **einen Dichter** ~ a nu-i plăcea un scriitor, a refuza să recunoască valoarea unui scriitor; **sich ablehnend verhalten** a avea, a manifesta o atitudine rezervată, negativă. **2.** *(jur.)* a recuza, a respinge; **einen Zeugen** ~ a recuza un martor.
Ablehnung, *-en, f.* **1.** neacceptare; respingere, refuz, declinare (a unei propuneri); **auf** ~ **stoßen** a întâmpina un refuz; **eine schroffe, eisige, höfliche** ~ un refuz net, rece, politicos; ~ **des Gesuches** respingerea cererii; ~ **eines Vertragentwurfes** respingere a unui proiect de contract; ~ **eines Amtes** neacceptare a unei funcții, a unui post; ~ **eines Buches, Werkes** nereceptare (de către public) a unei cărți, a unei opere; ~ **eines Künstlers** faptul că un artist nu are priză, nu place. **2.** *(jur.)* recuzare, respingere; ~ **des Richters** recuzare a judecătorului.
Ablehnungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* propunere, cerere de recuzare.
Ablehnungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de refuz; *(jur.)* caz de recuzare; **im** ~ în caz de refuz.
Ablehnungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de recuzare.
Ablehnungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de respingere, motiv al refuzului, al neacceptării; *(jur.)* motiv de recuzare.
Ablehnungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la recuzare.
Ablehnungsverfahren, -s, -, n. *(jur.)* procedură de recuzare.
ablehren, *lehrte ab, abgelehrt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a verifica (cu tarada sau calibrul); a ajusta, a regla; a calibra. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a dezvăța (pe cineva de ceva).
ableiben, *leibte ab, abgeleibt, vb. (h) tr. (inv.)* a ucide.
ableiern, *leierte ab, abgeleiert, vb. (h) tr.* **1.** a cânta. **2.** a citi, a declama repede și monoton; a cânta, a executa monoton (o bucată muzicală); a psalmodia.
ableihen, *lieh ab, abgeliehen, vb. (h) tr.* a lua cu împrumut, a împrumuta; **jm. etwas** ~ a se împrumuta (cu) ceva de la cineva.
ableisten, *leistete ab, abgeleistet (du leistest ab, er leistet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(cizmărie)* a scoate de pe calapod. **2.** a îndeplini în întregime (o îndatorire, un serviciu); **die Wehrpflicht** ~ a-și face stagiul militar; **das Probejahr** ~ a face anul de practică, de probă. **3.** *(jur.; in expr.)* **einen Eid** ~ a presta, a depune un jurământ.
Ableistung, *-en, f.* prestare (de jurământ); îndeplinire (a unei îndatoriri).
ableitbar *adj.* **1.** care poate fi abătut din cale, care poate fi deviat. **2.** *(lingv.)* derivabil, care poate fi obținut prin derivare.
ableiten, *leitete ab, abgeleitet (du leitest ab, er leitet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a abate, a devia; **jn. vom Ziele** ~ a abate pe cineva de la țel; **er lässt sich von der rechten Bahn nicht** ~ nu se lasă abătut de la drumul cel drept. **2.** a face să se scurgă (un lichid); a canaliza în altă direcție; **einen Fluss** ~ a schimba, a devia, a deriva cursul unui râu; **den Blitz** ~ a devia fulgerul; **den Dampf** ~ a conduce aburii. **3.** a deduce; a deriva; *(mat.)* **eine Gleichung** ~ a obține o ecuație; **eine Formel** ~ a deduce, a deriva o formulă; **eine Folgerung** ~ a dezvolta un raționament, a deduce o serie cauzală; **eine Schlussfolgerung** ~ a deduce, a trage o concluzie. **4.** *(lingv.)* **ein Substantiv von einem Verb** ~ a deriva un substantiv de la un verb; **das Wort vom Griechischen** ~ a stabili etimologia greacă a cuvântului. **II.** *refl.* a se trage, a coborî, a descinde din; **sie leiten sich von gemeinsamen Ahnen ab** se trag din strămoși comuni.
ableitend I. *part. prez.* de la ableiten. **II.** *adj.* **1.** derivativ. **2.** *(med.)* revulsiv.
Ableiter, *-s, -, m.* **1.** conducător (de curent); electrod pozitiv. **2.** *(electr.)* legătură cu pământul; fir de scurgere; paratrăsnet. **3.** *(med.)* derivativ. **4.** *(fig.)* derivat, surogat, eclator. **5.** v. Ableitungssilbe.
Ableitung, *-en, f.* **1.** abatere, derivare, deviere; *(despre ape, curenți)* canalizare în altă direcție, scurgere, deversare. **2.** conductă, canal de descărcare, de scurgere; loc de deversare, deversor. **3.** *(lingv.)* derivare. **4.** *(mat.)* derivată; derivare. **5.** *(fil.)* deducere, deducție. **6.** *(fig., înv.)* diversiune, abatere. **7.** *(med.)* derivație. **8.** *(electr.)* scurgere, pierdere de curent (dintr-o conductă izolată); perditanță. **9.** *(electr.)* derivație; scurgere la pământ; legătură cu pământul. **10.** coborâre, descindere (din); ~ **der Familie** stabilirea originii familiei, stabilirea filiației.
Ableitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* conductor de scurgere; fir de derivație, fir de telegraf.
Ableitungsgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație fundamentală.
Ableitungsgraben *-s, -gräben, m. (hidr.)* șanț de derivație; șanț de scurgere, de drenaj.
Ableitungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de descărcare, canal de deviere.
Ableitungsmittel, *-s, -, n. (med.)* revulsiv.
Ableitungsrinne, *-n, f.* jgheab, rigolă de scurgere.
Ableitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub, țeavă de scurgere.
Ableitungs|schirm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* ecran de conducere la pământ.
Ableitungs|silbe, *-n, f. (lingv.)* silabă derivativă, afix; sufix, prefix de derivare.
Ableitungs|stange, *-n, f.* tijă a paratrăsnetului; tijă de scurgere.
Ableitungsvor|richtung, *-en, f.* sistem, dispozitiv de evacuare, de derivare, de scurgere.
Ableitungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență la scurgere.
Ableitungswort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt derivat.
ablengig *adj. (reg.)* patrulater, cu patru colțuri.
ablenkbar *adj.* care poate fi abătut din cale, îndreptat în altă direcție; deviabil, derivabil.
Ablenkbarkeit *f. sg. (fiz.)* derivabilitate, putință de a fi abătut (din cale).
ablenken, *lenkte ab, abgelenkt, vb. (h) tr. (von)* **1.** a devia, a abate, a îndrepta în altă direcție; a alunga, a îndepărta; a distrage; **diesen Kranken muss man von seinen Gedanken** ~ acest bolnav trebuie distras de la gândurile sale; **einen Stoß** ~ a para o lovitură; **jn. von etwas** ~ a deconsilia pe cineva, a face pe cineva să se răzgândească; a distrage gândurile cuiva de la ceva; **jn. vom rechten Weg** ~ a abate pe cineva de la calea cea dreaptă; **er wollte** ~ a vrut să dea discuției o altă direcție; **einen Verdacht von sich** *(dat.)* ~ a îndepărta, a spulbera, a alunga o bănuială. **2.** *(scrimă)* a para. **3.** *(med.)* a deriva. **4.** *(fiz.)* a devia; **die Lichtstrahlen durch das Prisma** ~ a refracta razele cu ajutorul unei prisme. **5.** *(tehn.)* a abate, a deflecta.
Ablenker, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* deflector. **2.** *(mar.)* deviator.
Ablenkerschild, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* panou deflector.
Ablenker|steuerung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* comanda deflecției. **2.** *(hidr.)* reglarea deflectorului.
Ablenkgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* sensibilitate de deviație. **2.** *(tel.)* viteză a deflecției, de baleiaj.
Ablenkung, *-en, f.* **1.** abatere; îndepărtare; diversiune, deviere; **die** ~ **der Magnetnadel** deviația acului magnetic (al busolei). **2.** distragere; distracție; **sich** *(dat.)* ~ **schaffen** a căuta distracție, a se distra; **eine willkommene** ~ o distragere binevenită a atenției; **das Kind braucht** ~ copilul are nevoie de distragere, de deconectare, trebuie să-și schimbe mediul. **3.** *(scrimă)* paradă, parare. **4.** *(med.)* derivație; perturbație. **5.** *(fiz.)* deviație; ~ **in entgegengesetzter Richtung** deviație în sens invers; **eine** ~ **erfahren** a suferi o deviație; **eine** ~ **hervorrufen** a produce, a provoca o deviație. **6.** *(tehn.)* deflexiune.
Ablenkungs|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de diversiune.
Ablenkungsgleis, *-es, e, n. (ferov.)* linie de scăpare, de deviere.
Ablenkungskraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță de abatere, de deviere.
Ablenkungsmanöver [-ø:vɐ], *-s, -, n. (mil.)* manevră de diversiune; *(fig.)* manevră diversionistă.
Ablenkungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de a abate atenția, deconectant.
Ablenkungswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* rezistență de deviere. **2.** *(hidr.)* reacțiune a jetului asupra deflectorului.
Ablenkungswinkel, *-s, -, m. (mil., tehn.)* unghi de deviere, de deflecție.
ablernen, *lernte ab, abgelernt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a învăța (ceva de la cineva).
ablesbar *adj. (despre un text sau indicațiile de pe un obiect)* care poate fi citit; descifrabil.
Ablesefehler, -, -, *m.* v. Ablesungsfehler.
ablesen, *las ab, abgelesen (du, er liest ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a citi (de pe sau din ceva); **ein Messinstrument** ~ a citi indicațiile unui aparat de măsurat; **den elektrischen Zähler** ~ a citi contorul electric; **die Schulaufgabe** ~ a citi (din caiet) lecția sau tema dată pentru acasă; *(fig.)* **jm. seinen Wunsch an den Augen** ~ a citi cuiva din ochi dorința; **die Taubstummen lesen von den Lippen ab** surdomuții citesc de pe buze; **einem Gesicht etwas** ~ a citi ceva pe fața cuiva. **2.** a uza (o carte) citind; **sich die Augen** ~ a-și obosi ochii citind. **3.** a strânge, a aduna, a culege; **Raupen vom Kohl** ~ a curăța varza de omizi. **II.** *intr.* **1.** a termina, a isprăvi de citit. **2.** a isprăvi de cules, de adunat.
Ablesen, *-s, n.* citire, citit; *(med.)* ~ **vom Mund** lectură labială.
Ableser, *-s, -, m.* persoană care citește un contor (electric, de gaz etc.).
Ablesung, *-en, f.* **1.** citire; ~ **des Zählerstandes** citire a contorului (electric, de gaz etc.). **2.** culegere, strângere, cules.
Ablesungsfehler, *-s, -, m.* greșeală de citire (a indicațiilor unui aparat de măsurat, a unui tabel etc.).
ableuchten, *leuchtete ab, abgeleuchtet (du leuchtest ab, er leuchtet ab), vb. (h) tr.* a lumina (un loc), a căuta luminând; **die Scheinwerfer leuchteten den Himmel ab** reflectoarele luminau cerul.
ableugnen, *leugnete ab , abgeleugnet (du leugnest ab, er leugnet ab), vb. (h) tr.* a nega, a tăgădui, a refuza; a nu recunoaște, a dezavua; a dezice; **sich** ~ **lassen a)** *(despre persoane)* a se lăsa dezmințit; **b)** *(despre fapte, acțiuni)* a putea fi dezmințit.
Ableugnung, *-en, f.* negare, tăgăduire; tăgadă; nerecunoaștere, dezmințire; renegare.
Ableugnungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de negare, de dezmințire, tentativă de tăgăduire.
ablichten, *lichtete ab, abgelichtet (du lichtest ab, er lichtet ab), vb. (h) tr.* a reproduce, a multiplica pe cale fototehnică; a xerografia.
Ablichtung, *-en, f.* **1.** fotocopiere, xerocopiere. **2.** fotocopie, xerocopie.
Ablieferer, *-s, -, m. (ec.)* furnizor.
abliefern, *lieferte ab, abgeliefert, vb. (h) tr.* a preda, a livra; a da în primire; a transporta la destinație; **die Ware vorfristig** ~ a livra marfa înainte de termen; **den Dieb im Gefängnis** ~ a preda hoțul la închisoare, a-l închide pe hoț.
Ablieferung, *-en, f.* **1.** predare, livrare; transportare la destinație. **2.** expediere (a mărfurilor către destinație). **3.** *(jur.)* predare (a unui condamnat); ~ **zur Strafvollstreckung** predare spre executarea pedepsei.
Ablieferungsbedingung, *-en, f.* **1.** condiție de livrare. **2.** *pl.* termeni de livrare.
Ablieferungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (ec.)* dispoziție de livrare.
Ablieferungsbescheinigung, *-en, f.* dovadă, certificat de confirmare a livrării, document de livrare, predare.
Ablieferungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de predare, de livrare.
Ablieferungsfrist, *-en, f.* termen de predare, de livrare.
Ablieferungsmenge, *-n, f.* cantitate livrabilă; cantitate care urmează să fie predată, livrată.
Ablieferungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de predare, de livrare; destinație.
Ablieferungs|pflicht, *-en, f.* obligație de predare, de livrare.
Ablieferungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de predare, de livrare.
Ablieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** ordin de predare, de livrare. **2.** chitanță, adeverință, recipisă de predare, de livrare.
Ablieferungs|soll, -s, *-s, n.* cotă de predare.
Ablieferungs|termin, -s, *-e, m.* v. Ablieferungsfrist.
Ablieferungs|unterlage, *-n, f.* proces-verbal, act justificativ, document de predare, de livrare.
Ablieferungs|zwang, *-(e)s, m. sg.* v. Ablieferungspflicht.
abliegen, *lag ab, abgelegen, vb.* **I.** *intr. (h)* a fi depărtat, a fi retras; a se afla departe (de căile de comunicație); **das Dorf liegt weit vom Wege ab** satul e (așezat) departe de drum; *(fig.)* **dieser Gedanke liegt weit ab** această idee se îndepărtează foarte mult

(de subiect). **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* **1.** *(despre vin, ţuică)* a se învechi; *(despre fructe, alimente)* a se coace, a-şi îmbunătăţi calitatea prin depozitare. **2.** a se strica, a se roade (prin depozitare îndelungată); a se altera, a se strica (din cauza depozitării îndelungate); a se deteriora, a se strica (prin neîntrebuinţare). **3.** *(fig.; despre acte etc.)* a se învechi, a zăcea; **die Akten sind (haben sich) wieder abgelegen** actele zac iarăşi uitate. **III.** *refl. (h) (despre holnavi)* a-şi pierde puterile, a se istovi, a se slei zăcând.

ablisten, *listete ab, abgelistet (du listest ab, er listet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) prin şiretenie, viclenie; **jm. das Geheimnis** ~ a afla prin şiretenie secretul cuiva.

abloben, *lobte ab, abgelobt, vb. (h) tr.* a făgădui, a jura să nu mai facă (un lucru).

ablocken, *lockte ab, abgelockt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a dobândi (ceva de la cineva) prin amăgire, prin linguşire, ducându-l cu zăhărelul; **Tränen** ~ a stoarce lacrimi. **2.** *(jn. von etwas)* a îndepărta, a abate (pe cineva de la ceva).

ablöffeln, *löffelte ab, abgelöffelt (ich löff(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a lua cu lingura. **2.** *(fam.)* a termina de mâncat cu lingura; a mânca cu lingura.

ablohen, *lohte ab, abgeloht,vb. (h) tr. (forest.)* a coji.

ablohnen, *lohnte ab, abgelohnt,* **ablöhnen**, *löhnte ab, abgelöhnt, vb. (h) tr.* **1.** a face socoteala (unui muncitor, achitându-i, plătindu-i salariul). **2.** a concedia plătind salariul.

Ablohnung, **Ablöhnung**, *-en, f.* **1.** plată (a salariului unui muncitor). **2.** concediere. **3.** *(mil.)* trimitere, lăsare la vatră.

Ablokation, *-en, f.* închiriere, arendare.

ablösbar *adj.* **1.** care se poate desprinde, detaşa. **2.** *(despre salariaţi)* care poate fi schimbat, înlocuit (în serviciu). **3.** *(fin.)* care se poate răscumpăra, răscumpărabil; amortizabil, rambursabil.

Ablösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de desprindere, de detaşare. **2.** *(despre salariaţi)* posibilitate de schimb, de înlocuire (în serviciu). **3.** *(fin.)* posibilitate de răscumpărare; de amortizare, de rambursare.

ablöschen, *löschte ab, abgelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a şterge; **die Tafel** ~ a şterge tabla (de scris). **2.** a usca cu tamponul, a zvânta (cerneala). **3.** a stinge; a înăbuşi (cu apă); a călî; **Kalk** ~ a stinge var; **Stahl** ~ a călî oţel. **4.** *(ec.)* a stinge, a achita (o datorie).

Ablöschung, *-en, f.* **1.** ştergere. **2.** stingere, înăbuşire. **3.** călire (a unui metal).

Ablöse, *-n, f.* v. Ablösungssumme.

ablösen, *löste ab, abgelöst (du, er löst ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a desprinde, a detaşa; a scoate; **die Haut** ~ a lua, a desprinde, a jupui pielea; **ein Glied** ~ a amputa un membru; *(hort.)* **einen Absenker** ~ a tăia, a despărţi o marcotă de tulpina-mamă. **2.** a schimba, a continua (serviciul cuiva); a lua locul (cuiva), a înlocui (pe cineva); **jn. im Dienst** ~ a lua locul cuiva la serviciu; a prelua slujba cuiva; **die Wache** ~ a schimba garda; *(fig.)* **ein Jahr löst das andere ab** un an îl urmează pe celălalt. **3.** *(fin.)* a răscumpăra, a retrage (un capital). **4.** *(fin.)* a restitui; a amortiza, a rambursa (un împrumut); **eine Hypothek** ~ a rambursa o ipotecă. **5.** *(despre arme de foc)* a trage, a slobozi; **eine Kanone** ~ a trage un foc de tun. **II.** *refl.* **1.** a se desprinde, a se desface, a se detaşa, a se lua. **2.** *refl. reciproc (despre persoane)* a se schimba, a se înlocui în serviciu (unul pe altul); *(despre lucruri, evenimente)* a alterna, a se succeda. **3.** *(fig.)* a se îndepărta.

Ablöser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care înlocuieşte, schimbă pe cineva (în serviciu); schimb.

Ablösezahlung, *-en, f.* achitare a sumei de răscumpărare; plată (în vederea rambursării unei datorii, a unui împrumut).

ablöslich *adj.* v. ablösbar.

Ablöslichkeit, *-en, f.* v. Ablösbarkeit.

Ablösung, *-en, f.* **1.** desfacere, desprindere, scoatere; liberare; ~ **eines Gliedes** amputare a unui membru (al corpului). **2.** schimbare, alternare, succedare. **3.** schimb (de muncitori într-o mină, uzină); *(mil.)* înlocuire, schimb (de trupe, gărzi, unităţi); unitate de schimb (care o înlocuieşte pe cea veche). **4.** răscumpărare; *(fin.)* achitare, restituire, rambursare.

Ablösungs|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut de răscumpărare.

Ablösungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* v. Ablösungssumme.

Ablösungsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond de răscumpărare, de amortizare.

Ablösungsmannschaft, *-en, f.* echipă de schimb; *(mil.)* detaşament de schimb.

Ablösungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de răscumpărare.

Ablösung|summe, *-n, f. (fin.)* sumă de răscumpărare; de amortizare.

Ablösungs|system [-ste:m], *-(e)s, -e, n. (fin.)* sistem de amortizare.

abloten, *lotete ab, abgelotet (du lotest ab, er lotet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a verifica, a controla (verticalitatea) cu firul de plumb. **2.** *(mar.)* a sonda, a măsura adâncimea apei.

ablöten, *lötete ab, abgelötet (du lötest ab, er lötet ab), vb. (h) tr.* a dezlipi (metale), a desface sudura.

ablotsen, *lotste ab, abgelotst, (du, er lotst ab), vb. (h) tr. (fam.)* v. abluchsen **(1)**.

ablozieren, *lozierte ab, abloziert,vb. (h) tr.* a închiria, a arenda.

abluchsen, *luchste ab, abgeluchst (du, er luchst ab), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a obţine prin şiretlicuri; a trage (pe cineva) pe sfoară cu ceva; a şterpeli (prin şiretlic). **2.** *(jm. etwas)* a învăţa (ceva de la cineva) privindu-l fără ca el să observe; a(-i) fura (cuiva) meseria. **3.** *(despre elevi)* a copia.

abludern, *luderte ab, abgeludert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a jupui de piele (un animal). **2.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou şi cu oţet. **II.** *intr. (s) (despre oameni)* a decădea, a se strica.

Abludern, *-s, n. sg.* jupuire a vitelor.

Abluft *f. sg.* **1.** *(term.)* aer evacuat. **2.** aer uzat, viciat.

Abluftkanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de evacuare a aerului uzat; conductă de aerisire.

ablügen, *log ab, abgelogen, vb. (h) tr.* a nu recunoaşte, a dezminţi.

Ablution, *-en, f.* **1.** *(geol.)* abluţiune, măcinare şi spălare a rocilor ţărmului de către valuri. **2.** *(bis.)* spălare, abluţie.

ablutschen, *lutschte ab, abgelutscht, vb. (h) tr.* a consuma prin sugere, lingere, a linge (o farfurie, lingură) a roade (un os).

abmachen, *machte ab, abgemacht, vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a desface, a desprinde (de pe...); a scoate; **die Hufeisen** ~ a despotcovi; **die Haut** ~ a jupui pielea (de pe animale); **die Schalen der Nüsse** ~ a curăţa, a dezghioca nuci; **den Schmutz von den Schuhen** ~ a curăţa pantofii de noroi. **2.** *(etwas mit jm.)* a se înţelege, a conveni (cu cineva asupra unui lucru); **ich mache es mit ihm allein ab** mă înţeleg asupra acestui lucru cu el însuşi; **(es ist) abgemacht!** ne-am înţeles! de acord! s-a făcut! e-n regulă! **3.** a încheia, a termina; a lichida; a stipula; **seine Zeit bei der Marine** ~ a-şi termina stagiul militar la marină; **er hat seine drei Jahre abgemacht** şi-a terminat cei trei ani (de închisoare); **eine Rechnung** ~ a lichida o socoteală; **einen Streit** ~ a lichida un diferend, o ceartă. **4.** *(jur.)* a stipula. **5.** *(reg.)* a ucide, a lichida. **6.** *(reg.)* a strânge (masa). **7.** *(reg.)* a adăuga amestecând; **die Suppe mit einem Ei** ~ a drege supa cu ou.

Abmachung, *-en, f.* **1.** învoială, înţelegere, convenţie, stipulaţie; **eine glückliche** ~ o învoială prin bună înţelegere; **eine ~ (über eine Sache) treffen** a cădea la învoială (asupra unui lucru); a încheia o convenţie (în privinţa unui lucru). **2.** rezolvare (a unei chestiuni), lichidare.

abmagern, *magerte ab, abgemagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face (pe cineva) să slăbească. **2.** *(tehn.)* a dilua, a subţia. **II.** *intr. (s)* a slăbi; a se sfrîji.

Abmagerung, *-en, f.* slăbire, slăbit.

Abmagerungskur, *-en, f.* cură de slăbire.

Abmagerungsmittel, *-s, -, n. (med.)* leac, medicament pentru slăbire.

abmähen, *mähte ab, abgemäht, vb. (h) tr.* a cosi; (şi *fig.*) a secera.

abmahlen, *mahlte ab, abgemahlen, vb. (h) intr.* a termina cu măcinatul.

abmahnen, *mahnte ab, abgemahnt, vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a sfătui (pe cineva) să nu facă un lucru; a deconsilia. **2.** a da preaviz.

Abmahnung, *-en, f.* preaviz.

Abmähung, *-en, f.* cosit, secerat.

abmaischen, *maischte ab, abgemaischt, vb. (h) intr. (alim.)* a pune malţul în tocitoare (la fermentat).

abmalen, *malte ab, abgemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* a picta după un model; a copia. **II.** *tr.* şi *refl. (fig.)* a (se) oglindi, a (se) reflecta; **die Freude malte sich auf ihren Zügen ab** bucuria i se zugrăvea pe faţă.

abmarachen, *marachte ab, abmaracht, vb. (h) refl; (reg.)* a se trudi, a munci din greu.

abmarken, *markte ab, abgemarkt, vb. (h) tr.* a hotărnici, a marca hotarul.

abmarkten, *marktete ab, abgemarktet (du marktest ab, er marktet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) cu o reducere a preţului (prin tocmeală).

Abmarkung, *-en, f.* **1.** hotărnicire; marcare a hotarului. **2.** *(mine)* parcelare, măsurare a hotarului..

Abmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* pornire, plecare în marş; **zum ~ blasen** a da semnalul de plecare; **den ~ antreten** a porni în marş.

abmarschbereit *adj.* gata de marş, gata de plecare.

abmarschieren, *marschierte ab, abmarschiert, vb. (s) intr.* a porni, a pleca în marş.

Abmarschzeit, *-en, f.* timpul, ora de plecare (în marş).

abmartern, *marterte ab, abgemartert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) martiriza, a (se) chinui; a (se) căzni; a (se) munci din greu.

Abmarterung *f. sg.* chin, caznă; muncă excesivă.

Abmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* **1.** abatere (toleranţă de dimensiune). **2.** dimensiune.

abmatten, *mattete ab, abgemattet (du mattest ab, er mattet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) obosi, a (se) istovi; **abgemattet sein** a fi rupt de oboseală. **II.** *tr. (metal.)* a mătui; a face mat, nelucios (un metal).

Abmattung *f. sg.* **1.** oboseală, istovire. **2.** *(metal.)* mătuire.

abmauern, *mauerte ab, abgemauert, vb. (h) tr.* **1.** a zidi. **2.** a închide prin zidire.

abmehren, *mehrte ab , abgemehrt, vb. (h) tr.* **1.** a respinge, a face să cadă prin majoritate de voturi contrarii. **2.** a vota prin ridicare de mână.

abmeiern, *meierte ab, abgemeiert, vb. (h) tr. (jur., ist.)* **1.** *(inv.)* a retrage (cuiva) dreptul de embaticar; a izgoni (un embaticar) de pe moşia-embatic (din cauza datoriilor etc.); a lua cuiva curtea, casa. **2.** *(fam.)* a da afară. **3.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou şi cu oţet, a trage (cuiva) un perdaf, o chelfăneală, a muştrului (pe cineva).

Abmeierung *-en, f.* **1.** *(jur., ist.)* retragere a dreptului de embaticar; izgonire (a embaticarului) de pe moşia-embatic (din cauza datoriilor etc.). **2.** *(fam.)* alungare. **3.** *(fam.)* ceartă, muştruluială, perdaf.

abmeißeln, *meißelte ab, abgemeißelt (ich meiß(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia, a ciopli cu dalta.

Abmeißeln, *-s, n. sg.* **1.** dăltuire; tăiere, cioplire cu dalta. **2.** *(tehn.)* dăltuire a cuptorului.

abmelden, *meldete ab, abgemeldet (du meldest ab, er meldet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a contramanda (o vizită). **2.** *(jn.)* a anunţa (organelor în drept) plecarea (cuiva); **sich bei der Polizei** ~ a cere ştergerea din registrul de evidenţă a populaţiei (la poliţie). **3.** a cere ştergerea dintr-un registru; **einen Schüler** ~ a cere ştergerea unui elev din matricola şcolară, a retrage un elev. **4.** *(inform.)* a revoca; **einen Befehl** ~ a revoca o comandă. **5.** *(în expr.)* **bei jm. abgemeldet sein** a fi căzut în dizgraţia cuiva. **II.** *refl.* **1.** a-şi anunţa plecarea (la hotel, la organele de control, şcoală); a ieşi (dintr-o organizaţie, asociaţie etc.). **2.** a-şi lua rămas bun. **3.** *(inform.)* a se deconecta de la reţea.

Abmeldeschein, *-(e)s, -e, m.* formular de scoatere din evidenţă.

Abmeldung, *-en, f.* **1.** contramandare. **2.** anunţare a plecării. **3.** retragere (de la şcoală, dintr-o organizaţie).

Abmelkbetrieb, *-(e)s, -e, m. (agr.)* v. Abmelkwirtschaft.

abmelken, *meklte ab,* sau *molk ab, abgemolken, vb. (h) tr.* a mulge (până la ultima picătură).

Abmelk|stall, *-(e)s,-ställe, m. (agr.)* grajd cu vaci de lapte.

Abmelkwirtschaft, *-en, f. (agr.)* fermă de vaci cu lapte.

abmergeln, *mergelte ab, abgemergelt (ich merg(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) istovi, a (se) slei, a (se) epuiza, a (se) surmena. **II.** *tr. (agr.)* a îngrăşa pământul cu marne.

Abmergelung *f. sg.* istovire, sleire, epuizare, surmenare.

abmerken, *merkte ab, abgemerkt, vb. (h) tr.* **1. (jm., einer Sache etwas ~)** a învăţa (ceva de la cineva) privind(u-l), observând(u-l) (pe furiş); **jm. etwas an den Augen** ~ a citi cuiva ceva în ochi. **2.** a observa ceva (la cineva sau ceva).

abmessbar *adj.* măsurabil, care poate fi măsurat, care poate fi calculat; comensurabil.

abmessen, *maß ab, abgemessen (du, er misst ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura; **mit dem Meter** ~ a măsura cu metrul; **mit der Wasserwaage** ~ a pune cumpăna, nivela (cu bulă de aer), polobocul; **Verse** ~ a scanda; **nach dem Takt** ~ a cadenţa. **2.** *(fig.)* a cumpăni (vorbele); a socoti, a judeca; a chibzui; **streng abgemessene Bewegungen** mişcări

a) calculate; **b)** proporționate; **ein abgemessenes Betragen** o purtare gravă, rezervată. **3.** a dimensiona, a calibra. **4. (nach)** a pune de acord, a face conform (cu).

Ạbmesser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măsurător(-oare).

Ạbmessung, *-en, f.* **1.** măsurare; măsură. **2.** repartizare. **3.** dimensionare, calibrare. **4.** *(tehn.)* tolerare. **5.** *pl.* măsuri, dimensiuni; proporții.

ạbmieten, *mietete ab, abgemietet (du mietest ab, er mietet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a închiria, a lua cu chirie (ceva de la cineva). **2.** a subînchiria.

Ạbmieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiriaș(ă), locatar(ă); subchiriaș(ă).

Ạbmietung, *-en, f.* închiriere, subînchiriere.

ạbmildern, *milderte ab, abgemildert, vb. (h) tr.* a îndulci, a îmblânzi (un regim, o situație, o atitudine etc.).

Ạbmilderung *-en, f.* atenuare, îndulcire.

ạbmindern, *minderte ab , abgemindert, vb. (h) tr.* a micșora, a scădea, a diminua.

Ạbminderung, *-en, f.* micșorare, scădere.

Ạbminderungsbeiwert, *-(e)s, -e, m.* coeficient de reducere.

ạbmisten, *mistete ab abgemistet (du mistest ab, er mistet ab), vb. (h) tr.* a ridica, a căra gunoiul, bălegarul (de undeva).

ạbmodellieren, *modellierte ab, abmodelliert, vb. (h) tr.* **1.** a modela (după ceva). **2.** a face mulajul (unui lucru) a mula.

ạbmodeln, *modelte ab, abgemoldet (ich mod(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** v. abmodellieren. **2.** a modifica puțin forma, modelul (unui lucru).

Ạbmontage [-ta:ʒə], *-n, f.* v. Abmontierung.

ạbmontieren, *montierte ab, abmontiert, vb. (h) tr.* a demonta, a desface.

Ạbmontierung, *-en, f.* demontare, demontaj.

ạbmoosen, *mooste ab, abgemoost (du, er moost ab), vb. (h) tr.* a curăța de mușchi.

ạbmucken, *muckte ab, abgemuckt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** v. abmurksen. **2.** a(-i) lua (cuiva) piuitul, a(-i) astupa (cuiva) gura, a face să tacă; a pune (pe cineva) la punct.

ạbmüden, *müdete ab, abgemüdet (du müdest ab, er müdet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) obosi peste măsură, a (se) extenua. **II.** *intr.* a se obosi, a se extenua.

ạbmühen, *mühte ab, abgemüht, vb. (h) refl.* a se munci, a se obosi, a se istovi; a se osteni, a-și da osteneala, a se strădui, a se necăji, a se chinui.

ạbmurksen, *murkste ab, abgemurkst (du, er murkst ab), vb. (h) tr. (fam.)* a omorî (pe ascuns); a face de petrecanie (cuiva), a face felul (cuiva); *(auto.)* **den Motor** ~ a opri motorul (din nepricepere).

ạbmüßigen. *müßigte ab, abgemüßigt, vb. (h) tr. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Zeit (eine Stunde etc.)** ~ a avea răgaz, a avea un moment (o oră etc.) liber(ă); **sich** *(dat.)* **die Zeit (eine Stunde etc.) nicht ~ können** a nu avea, a nu găsi un moment (o oră etc.) liber(ă).

ạbmustern, *musterte ab, abgemustert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a da liber de la inspecție; a concedia (mateloți). **2.** *(text.)* a imprima modele (pe o țesătură); a gofra. **3.** *(fam.)* a măsura, a privi cercetător; **jn. von oben bis unten (von Kopf bis Fuß)** ~ a măsura, a examina pe cineva de sus până jos (din cap până-n picioare). **II.** *intr. (mar.)* a se elibera; a lichida serviciul (pe un vas).

Ạbmusterung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* concediere (a echipajului); lichidare a serviciului. **2.** *(text.)* imprimare de modele (pe țesături); gofrare.

ạbnabeln, *nabelte ab, abgenabelt (ich nab(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(med.)* a tăia cordonul ombilical (unui nou-născut). **II.** *intr. (fam.)* a renunța, a abandona; **von etwas** ~ a renunța la ceva.

ạbnagen, *nagte ab, abgenagt, vb. (h) tr.* **1.** a roade; **das Fleisch vom Knochen** ~ a roade carnea de pe os; **das Bein** ~ a roade osul. **2.** *(fig.)* a consuma, a nimici; **der Kummer nagt ihm das Herz ab** necazul îl roade, îl mistuie.

ạbnähen, *nähte ab, abgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tigheli, a scurta (o fustă, o haină etc.) cosând un tighel, un tiv. **2.** a strâmta cosând o pensă. **3.** a achita, a plăti (un avans, o datorie) cosând (pentru cineva). **II.** *refl. (fam.)* a obosi, a se istovi, a se epuiza cosând.

Ạbnäher, *-s, -, m.* cusătură; pensă, cută.

Ạbnahme, *-n, f.* **1.** scoatere, ridicare; ~ **des Verbandes** scoaterea bandajului; ~ **der Siegel** ridicarea sigiliilor. **2.** *(med.)* amputare. **3.** *(com.)* preluare, primire; lichidare (a unui cont, a unei socoteli); ~ **einer Rechnung** primire, luare, cercetare a unei socoteli; *(despre mărfuri)* ~ **finden** a fi vandabil. **4.** luare (în primire); recepționare; ~ **des Eides** luarea jurământului; ~ **einer Parade** primire a unei parade; ~ **des Neubaus** recepționare, recepție a unei construcții noi. **5.** scădere, micșorare, diminuare, reducere; *(fig.)* decadență; ~ **der Kräfte** slăbirea, scăderea puterilor; ~ **im Gewicht** pierdere, în greutate (a corpului); ~ **des Mondes** descreșterea lunii; ~ **der Spannung** scădere a tensiunii (unui curent electric); **in ~ kommen** a se învechi, a nu mai fi actual; a se demoda; a decădea.

Ạbnahmebe|amte, *-n, -n (ein Abnahmebeamter), m.*, **Ạbnahmebe|amtin**, *-nen, f.* funcționar(ă), recepționer(ă).

Ạbnahmebedingung, *-en, f.* condiție de preluare, de acceptare.

Ạbnahmebe|scheinigung, *-en, f. (com.)* proces-verbal de recepție; certificat de preluare, acceptare.

Ạbnahmebe|stätigung, *-en, f.* confirmarea preluării, acceptului.

Ạbnahmebe|stimmung, *-en, f. (com.)* **1.** ordin de preluare, de recepționare. **2.** ordin de plată.

Ạbnahmeflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de probă (la recepționare).

Ạbnahmefrist, *-en, f.* data, termenul preluării, acceptului.

Ạbnahme|ingenieur [-lnʒɛniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer recepționer.

Ạbnahmeklausel, *-n, f. (com.)* clauză de recepționare (a mărfurilor).

Ạbnahmekommission, *-en, f.* comisie de recepție, de examinare.

Ạbnahmeland, *-(e)s, -länder, n.* țară importatoare.

Ạbnahmeprüfung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* probă de recepționare. **2.** *(ec.)* inspecție de preluare, de receptare.

Ạbnahmeschein, *-(e)s, -e*, v. Abnahmebescheinigung.

Ạbnahmetoleranz, *-en, f.* toleranță la recepție.

Ạbnahmeverweigerungsrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* dreptul de a refuza receptarea.

Ạbnahmevorschrift, *en, f.* specificații de acceptare, specificații calitative.

ạbnarben, *narbte ab, abgenarbt, vb. (h) tr. (tăb.)* a curăța pieile de păr, a îndepărta părul de pe piei.

Ạbnarbung *f. sg. (tăb.)* curățire a pieilor de păr, curățirea părului de pe piei.

ạbnaschen, *naschte ab, abgenascht, vb. (h) tr. (von)* a gusta, a ciuguli luând, desprinzând de pe ceva; **die Himbeeren vom Strauch** ~ a ciuguli boabele de zmeură de pe rug.

Abnegation, *-en, f. (înv.)* **1.** negare, tăgăduire. **2.** infirmare. **3.** refuz.

ạbnegieren, *negierte ab, abnegiert vb. (h) tr.* **1.** a nega, a tăgădui. **2.** a infirma. **3.** a refuza.

ạbnehmbar *adj.* demontabil, detașabil; decapotabil.

ạbnehmen, *nahm ab , abgenommen (du nimmst ab, er nimmt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a scoate, a da jos; **den Bart** ~ a da barba jos, a rade barba; **den Hörer** ~ a ridica receptorul (telefonului); **den Hut (vor jm.)** ~ a-și scoate pălăria (în fața cuiva); **die Karten** ~ a tăia, a ridica cărțile; **jm. eine Last** ~ a lua cuiva o povară (de pe umeri sau de pe inimă); **jm. eine Arbeit** ~ a face o treabă în locul cuiva (descărcându-l); **jm. die Maske** ~ a demasca pe cineva; **die Maschen** ~ a scădea ochiurile (la împletit); **jm. die Mühe** ~ a scuti pe cineva de osteneală; **das Schloss** ~ a scoate lacătul, a descuia, a da la o parte zăvorul; **die Siegel** ~ a ridica sigiliile; **die Speisen** ~ a strânge masa; **einen Verband** ~ a scoate un bandaj; **die Waffen** ~ a dezarma. **2.** *(med.)* a amputa; **ein Bein** ~ a amputa un picior. **3.** a cumpăra; **jm. Waren** ~ a cumpăra mărfuri de la cineva. **4.** a fura; **jm. die Uhr** ~ a fura cuiva ceasul. **5.** a lua; a sechestra; **den Ausweis** ~ a reține o legitimație. **6.** a primi, a lua în primire; a recepționa; a cerceta; **eine Rechnung** ~ a lua în primire, a cerceta o socoteală; **eine Prüfung** ~ a examina, a asculta la examen; **(jm.) ein Versprechen** ~ a face (pe cineva) să făgăduiască (ceva); **(jm.) den Eid** ~ a lua (cuiva) jurământul; **die Parade** ~ a primi defilarea; **den Neubau** ~ a recepționa construcția nouă; *(fam.)* **das nimmt dir niemand ab** nimeni nu te crede, asta să i-o spui lui mutu'. **7.** *(înv.)* a face (cuiva) portretul; a poza, a picta, a fotografia (pe cineva); a desena, a modela (după un model). **8.** *(înv.)* **(aus)** a deduce, a trage concluzia, a concluide (din). **II.** *intr.* a scădea, a descrește, a se micșora; a slăbi; **er hat stark abgenommen** a slăbit mult; **die Flut nimmt ab** apele sunt în reflux; **seine Kräfte nehmen ab** îi scad, îi slăbesc puterile; **der Mond nimmt ab** luna e în descreștere; **die Tage nehmen ab** zilele scad, se micșorează; *(mat.)* **auf Null** ~ a tinde către zero prin descreștere.

ạbnehmend I. *part. prez.* de la abnehmen. **II.** *adj.* **1.** în scădere, în descreștere; **~er Mond** lună în descreștere; **~e Geschwindigkeit** viteză în scădere. **2.** *(muz.)* diminuendo. **3.** *(mat.)* în scădere, descrescător.

Ạbnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cumpărător(-oare); consumator(-oare); client(ă), mușteriu. **2.** persoană care primește, recepționează. **3.** *(text.)* muncitor(-oare) care supraveghează înfășurarea țesăturii pe cilindru. **4.** *m. (text.)* cilindru perietor, cilindru pe care se înfășoară țesătura.

Ạbnehmerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere, antrepriză de recepționare.

Ạbnehmerkreis, *-es, -e, m. (com.)* clientelă.

Ạbnehmerland, *-(e)s, -länder, n.* v. Abnahmeland.

Ạbnehmerschaft, *-en, f.* v. Abnehmerkreis.

Ạbnehmung, *f. sg.* **1.** subțiere, descreștere. **2.** decădere. **3.** oftică.

ạbneigen, *neigte ab , abgeneigt, vb. (h) tr.* și *refl. (rar)* a (se) întoarce (de la); a (se) îndepărta, a (se) înstrăina (de).

Ạbneigung, *-en, f.* **1.** aversiune, antipatie; repulsie; ~ **einflößen** a inspira aversiune; ~ **fassen gegen etwas** a-i deveni cuiva ceva nesuferit, antipatic; ~ **haben, hegen, empfinden** a avea repulsie față de cineva sau ceva. **2.** îndepărtare, înstrăinare (de cineva). **3.** inclinație, pantă (a solului).

ạbnibbeln, *nibbelte ab, abgenibbelt (ich nibb(e)le ab) (argou)* a muri, a da ortul popii.

ạbnicken, *nickte ab, abgenickt, vb. (h) tr. (înv.)* a da lovitura de grație.

ạbnieten, *nietete ab, abgenietet (du nietest ab, er nietet ab), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a nitui. **2.** a deznitui, a desprinde din nituri.

abnọrm *adj.* **1.** anormal; care face excepție de la regula generală, neobișnuit, diform, pocit, monstruos; imens. **2.** *(med.)* bolnăvicios, patologic.

ạbnormal *adj. (austr.)* nenormal, neobișnuit; anormal.

Abnormität, *-en, f.* **1.** anomalie, lucru neobișnuit, anormal; conformație anormală; monstruozitate; degenerare. **2.** *pl.* ființe anormale, diforme, expuse la bâlciuri și circuri; monștri.

Abnormitätenbude, *-n, f. (la bâlci sau circ)* baracă, șandrama (unde sunt expuse lucruri și ființe anormale, monstruozități).

ạbnötigen, *nötigte ab, abgenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a stoarce, a smulge, a lua (ceva) cu sila (de la cineva); a extorca; **Beifall** ~ a smulge aplauze.

Ạbnötigung *f. sg.* luare du sila, smulgere. stoarcere, extorcare.

ạbnutschen, *nutschte ab, abgenutscht, vb. (h) tr.* **1.** a filtra. **2.** *(reg.)* a suge; (și *fam.*) a bea.

ạbnutzen, *nutzte ab, abgenutzt (du, er nutzt ab),* **ạbnützen**, *nützte ab, abgenützt (du, er nützt ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uza; a (se) toci, a (se) deteriora (prin folosire îndelungată), a se deprecia; **den Gewehrlauf** ~ a decalibra țeava armei; **sich die Kleidung** ~ a-și uza, a-și toci hainele.

Ạbnutzung, **Ạbnützung** *f. sg.* **1.** uzare; uzură; tocire, deteriorare (prin folosire îndelungată); *(fin.)* amortizare fiscală; **moralische** ~ uzură morală; **physische** ~ uzură fizică. **2.** *(mil.)* decalibrare. **3.** *(tehn.)* abraziune.

Ạbnutzungsgebühr, **Ạbnützungsgebühr**, *-en, f.* taxă de uzură.

Ạbnutzungsgrenze, *-n, f.* limită de uzură.

Ạbnutzungsko|effizient [-tsiɛnt] *-en, -en, m. (tehn.)* coeficient de uzură, grad de uzură.

Ạbnutzungs|prüfdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru indicator de uzură.

Ạbnutzungs|satz, *-es, -sätze, m.* rată de depreciere, de uzură.

Ạbnutzungswert, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* valoare de uzură, valoare a uzurii.

Ạbo, *-s, -s, n.* presc. de la Abonnement.

ạb|öden, *ödete ab, abgeödet (du ödest ab, er ödet ab), vb. (h) tr.* a tăia, a defrișa (o pădure); a pustii.

ạb|ohrfeigen, *ohrfeigte ab, abgeohrfeigt, vb. (h) tr. (fam.; jn.)* a pălmui, a trage (cuiva) palme zdravene.

abolieren, *abolierte, aboliert vb. (h) tr.* **1.** a aboli. **2.** a grația.

Abolition, *-en, f.* **1.** desființare, abolire; suspendare. **2.** încetare a unei urmăriri (judiciare); amnistie; grațiere.

Abolitionịsmus, *-, m. sg.* aboliționism.

Abolitionist, *-en, -en, m.*, **~in**,*-nen, f.* aboliționist(ă).
Abolitionsbrief, *-(e)s, -e, m.* ordin de neurmărire (judiciară); decret de grațiere, de amnistie.
abominabel *adj. (rar)* abominabil, respingător, infect.
abondieren, *abondierte, abondiert, vb. (h) intr. (livr.)* a abunda, a fi din belșug.
Abonnement [abɔnəˈmãː], *-s, -s, n.* **1.** abonament; **ein ~ erneuern** a înnoi un abonament, a se reabona. **2.** *(ec.)* subscripție.
Abonnements|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* mandat, delegație de strângere, de încasare a abonamentelor.
Abonnementsbillet [-bljɛt], *-s,-s, n.*, **Abonnementskarte**, *-n, f.* fișă, legitimație de abonat.
Abonnementskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert pentru abonați, concert în abonament.
Abonnementsliste,*-n, f.* listă de abonați.
Abonnements|preis, *-es, -e, m.* preț al unui abonament.
Abonnementsvor|stellung, *-en, f.* spectacol în abonament, spectacol pentru abonați.
Abonnent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* abonat(ă).
Abonnentenzahl, *-en, f.* număr de abonați.
abonnieren, *abonnierte, abonniert, vb. (h)* **I.** *tr.* a abona. **II.** *intr.* și *refl. (auf* cu *acuz.)* a se abona (la); **auf eine Zeitung abonniert sein** a fi abonat la un ziar.
Abordage [-ˈdaːʒɔ], *-n, f. (mar.)* abordaj.
ab|ordnen, *ordnete ab abgeordnet (du ordnest ab, er ordnet ab), vb. (h) tr.* **1.** a delega; a trimite o deputație; *(mil.)* a trimite (o trupă). **2.** *(înv.)* a decomanda, a contramanda; a anula un ordin.
Ab|ordner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care trimite o delegație; persoană în delegație.
Ab|ordnung, *-en, f.* **1.** delegație, trimiși, soli. **2.** delegare, trimitere; deputație.
ab|orgeln, *orgelte ab, abgeorgelt, vb. (h) tr.* **1.** a cânta la orgă. **2.** v. ableiern.
Aborigine, *-s, m.* și *f. (înv.)* băștinaș(ă), aborigen(ă).
Abort[1], *-(e)s, -e, m.* latrină, privată, closet.
Abort[2], *-s, -e, m. (med.)* avort.
Abortbrille, *-n, f.* v. Abtrittbrille.
Abortfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la un WC public.
Abortgrube, *-n, f.* hazna.
abortieren, *abortierte, abortiert, vb. (h) intr.* a avorta.
Abortion, *-en, f. (med.)* provocare a unui avort, chiuretaj.
abortiv *adj.* **1.** *(med.) (despre boli)* care au o evoluție mai scurtă, abortivă. **2.** *(med.)* care provoacă un avort. **3.** *(bot.)* abortiv, care nu s-a dezvoltat până la capăt.
Abortivkur, *-en, f.* tratament pentru combaterea unei boli în faza ei incipientă; tratament abortiv.
Abortivmittel, *-s, -*, **Abortivum** [-vUm], *-s, -va, n.* abortiv.
Abortkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de scurgere a haznalei.
Abortus, *-, -, m.* v. Abort[2].
abpaaren, *paarte ab, abgepaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza perechi-perechi. **II.** *intr.* a-și reține părerea, a nu-și da cu părerea (într-o discuție).
abpachten, *pachtete ab, abgepachtet (du pachtest ab, er pachtet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a lua (ceva) în arendă (de la cineva).
Abpachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ia în arendă; arendaș(ă).
Abpachtung *f. sg.* luare în arendă; arendare.
Abpack|anlage, *-n, f. (ec.)* instalație de împachetat.
abpacken, *packte ab, abgepackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta (o anumită cantitate), a face pachete (de o anumită greutate). **2.** a descărca; a despacheta.
Abpacker, *-s, -, m.* descărcător.
Abpackung, *-en, f.* **1.** împachetare, împachetat. **2.** descărcare; despachetare.
abpaddeln, *paddelte ab, abgepaddelt (ich padd(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (sport)* a parcurge vâslind. **II.** *intr.* a înceta practicarea canotajului.
abparieren, *parierte ab, abpariert, vb. (h) tr.* a para (o lovitură), a se feri (de o lovitură).
abpassen, *passte ab, abgepasst (du, er passt ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura exact; a potrivi (măsurând). **2.** a pândi, a aștepta (un moment favorabil); **die Gelegenheit ~** a pândi prilejul. **3.** *(tehn.)* a ajusta; a calibra, a proporționa. **4.** a tivi.
abpassieren, *passierte ab, abpassiert, vb. (h) tr.* a trece prin sită.
abpatrouillieren [-truljiː-], *patrouillierte ab, abpatrouilliert, vb. (h) tr.* a patrula, a face recunoaștere (de la un punct la altul al sectorului).
abpauken, *paukte ab, abgepaukt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a da un avertisment drastic, sever. **2.** a bușî bine (pe cineva).
abpausen, *pauste ab, abgepaust (du, er paust ab), vb. (h) tr.* a transpune pe hârtie de calc.
abpeinigen, *peinigte ab, abgepeinigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) chinui, a (se) necăji; a (se) obosi peste măsură.
abpeitschen, *peitschte ab, abgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a rupe lovind cu biciul; **Disteln ~** a rupe scaieți cu biciul. **2.** a bate cu biciul, a biciui.
abpellen, *pellte ab, abgepellt, vb. (h) tr.* a curăța (de coajă, de pieliță), a coji, a jupui.
abpelzen, *pelzte ab , abgepelzt (du, er pelzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a jupui de piele. **2.** *(fam.)* a bate, a scărmăna (pe cineva); a muia ciolanele (cuiva), a altoi (pe cineva).
abperlen, *perlte ab, abgeperlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a desface, a descoase (mărgele de pe ceva); a deșira (un șirag de mărgele). **II.** *intr.* a se scurge în picuri, a picura (de pe ceva).
abpfählen, *pfählte ab, abgepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui, a îngrădi cu (gard de) pari, cu palisadă. **2.** a pune jaloane, a jalona; a picheta. **3.** a scoate aracii
Abpfählung, *-en, f.* **1.** *sg.* împrejmuire cu (gard de) pari. **2.** jalonare. **II.** gard, îngrăditură; palisadă.
abpfändbar *adj.* care poate fi sechestrat.
abpfänden, *pfändete ab, abgepfändet (du pfändest ab, er pfändet ab), vb. (h) tr.* a pune sechestru (pe ceva), a sechestra.
Abpfändung, *-en, f.* sechestrare.
abpfeifen, *pfiff ab, abgepfiffen, vb.* **I.** *tr.* **1.** *(h) (sport)* a fluiera întreruperea sau sfârșitul unei competiții. **2.** a fluiera (o melodie) de la început până la sfârșit. **II.** *intr. (fam.) (s)* a pleca fluierând.
Abpfeil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* săgeată în jos.
abpferchen, *pferchte ab, abgepfercht, vb. (h) tr.* a împrejmui (o bucată de teren sau un grup de animale) cu un țarc, a (în)țărcui.
Abpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* semnal de întrerupere, semnal de încheierea jocului prin fluier.
abpflöcken, *pflöckte ab, abgepflöckt, vb. (h) tr.* a jalona, a picheta; a bate țăruși.
Abpflöckung *f. sg.* jalonare, pichetare.
abpflücken, *pflückte ab, abgepflückt, vb. (h) tr.* **1.** a culege; a rupe; **Blumen ~** a rupe flori; **ein paar Äpfel ~** a culege câteva mere din pom. **2.** *(pop.)* a jumuli; **einen Hahn ~** a jumuli un cocoș de pene.
abpflügen, *pflügte ab, abgepflügt, vb. (h) tr.* v. abackern.
abpfropfen, *pfropfte ab, abgepfropft, vb. (h) tr.* a altoi.
abpicken, *pickte ab, abgepickt, vb. (h) tr.* **1.** a lua cu ciocul; a ciuguli. **2.** a desprinde, a detașa cu vârful târnăcopului, cu vârful sapei.
abpinnen, *pinnte ab, abgepinnt, vb. (h) tr. (argou școlăresc)* a copia.
abpinseln, *pinselte ab, abgepinselt (ich pinsle(le ab), vb. (h) tr. (peior.)* a copia cu pensula.
abplacken, *plackte ab, abgeplackt, vb. (h) refl. (fam.)* a se trudi, a se istovi, a se necăji (muncind din greu).
abplagen, *plagte ab, abgeplagt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) trudi, a (se) chinui, a (se) munci (din greu).
abplatten, *plattete ab, abgeplattet (du plattest ab, er plattet ab), vb. (h) tr.* **1.** a aplatiza, a turti; a netezi. **2.** *(metal.)* a lamina în plăci.
abplätten, *plättete ab, abgeplättet (du plättest ab, er plättet ab), vb. (h) tr.* **1.** călca (rufe). **2.** *(text.)* a transpune (un model) pe o stofă prin călcare.
Abplättmuster, *-s, -, n. (text.)* model de transpus pe o stofă prin călcare.
Abplattung, *-en, f.* aplatizare, turtire; netezire; **~ der Erde** turtirea globului terestru.
abplatzen, *platzte ab, abgeplatzt (du, er platzt ab), vb. (s) intr.* **1.** a sări, a plesni, a se desprinde, a se detașa plesnind. **2.** a ricoșa.
abplätzen, *plätzte ab, abgeplätzt (du, er plätzt ab), vb. (h) tr.* a cresta (copaci) cu ciocanul.
Abplätzung *f. sg.* crestarea (copacilor) cu ciocanul.
abplündern, *plünderte ab, abgeplündert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* al lua (cuiva ceva) prin jaf.
abpochen, *pochte ab, abgepocht, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde cu loviturі (de ciocan). **2.** *(fam.)* a obține (ceva) prin insistență, prin încăpățânare.
abpölen, *pölte ab, abgepölt, vb. (h) tr. (înv., tăb.)* a curăța de păr; a depila.
abpolieren, *polierte ab, abpoliert, vb. (h) tr.* a netezi fin, a șlefui, a lustrui.
abpolstern, *polsterte ab, abgepolstert, vb. (h) tr.* a capitona, a apăra contra loviturilor (cu perne, cu straturi izolatoare).
abpoltern, *polterte ab, abgepoltert, vb. (h) tr.* v. abpochen **(2)**.
abprägen, *prägte ab, abgeprägt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate monedă. **2.** a însemna cu o pecete; a marca. **3.** a reproduce o efigie. **II.** *refl.* a se întipări.
Abprall, *-(e)s, -e, m.* **1.** ricoșare; recul. **2.** ricoșeu.
abprallen, *prallte ab, abgeprallt, vb. (s) intr.* a sări înapoi, a ricoșa; *(fig.)* a se arăta refractar; **mein Ratschlag prallt an ihm ab** nu primește, nu ascultă (de) sfatul meu.
Abpraller, *-s, -, m.* ricoșeu.
Abprallung, *-en, f.* v. Abprall **(1)**.
Abprallungswinkel, **Abprallwinkel**, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de ricoșare.
abprellen, *prellte ab , abgeprellt, vb.* **I.** *intr. (s)* v. abprallen. **II.** *tr. (h)* a face să ricoșeze.
abpressen, *presste ab, abgepresst (du, er presst ab), vb. (h) tr.* **1.** a stoarce, a presa; a desprinde prin stoarcere, prin presare. **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a stoarce, a smulge (ceva de la cineva), a șantaja (pe cineva); a extorca (ceva de la cineva). **3.** *(tehn.)* a încerca, a supune la presiune (hidraulică). **4.** *(tehn.)* a depresa. **5.** *(tipogr.)* a presa (un bloc de carte).
Abprodukt, *-(e)s, -e, n.* deșeu, reziduu.
Abprodukt|abgabe, *-n, f. (ec.)* taxă pe deșeuri.
abprotzen, *protzte ab, abgeprotzt (du, er protzt ab), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(mil.)* a desprinde tunul de antetren; a desperechea, a pune (tunul) în baterie. **2.** *(fam.)* a da, a lăsa jos pantalonii.
abprügeln, *prügelte ab, abgeprügelt (ich prüg(e)le ab), vb. (h) tr.* (și *refl. reciproc)* a (se) bate mărgi, a (se) cotonogi.
abpuffen, *puffte ab, abgepufft, vb.* **1.** *tr. (h) (fam.)* **1.** a alunga, a goni, a îndepărta (pe cineva), a face vânt (cuiva) prin lovituri, prin ghionturi. **2.** (și *refl. reciproc)* a (se) bate, a(-și) trage ghionturi, a (se) înghionti. **3.** a jupui. **II.** *intr. (s)* **1.** *(fam.)* a porni (apăsând pe accelerator). **2.** a exploda.
Abpuffer, *-s, -, m. (fam.)* hingher.
abpumpen, *pumpte ab, abgepumpt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate (apă) cu pompa; a pompa. **2.** *(fig., fam.) (jm. etwas)* a obține, a scoate (ceva de la cineva). **3.** *(fam.)* a trimite pe lumea cealaltă, a ucide. **II.** *intr. (s) (fam.)* a răposa, a deceda.
abpunktieren, *punktierte ab, abpunktiert, vb. (h) tr.* a însemna cu puncte, a puncta; a ponta.
abpurzeln, *purzelte ab, abgepurzelt (ich purz(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a se rostogoli în jos, a cădea de-a tumba.
abpusten, *pustete ab, abgepustet (du pustest ab, er pustet ab), vb. (h) tr.* v. abblasen.
Abputz, *-es, m. sg.* tencuială.
abputzen, *putzte ab, abgeputzt (du, er putzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăța, a șterge; a lustrui. **2.** a tencui. **3.** *(constr.)* a rindelui pe curat. **4.** *(înv.)* a mucări (o lumânare). **5.** a țesăla. **6.** *(fig., fam.)* a certa, a trage (cuiva) o săpuneală, un frecuș, un perdaf. **7.** *(mar.)* a tăia sfilațele (de la capetele parâmelor). **8.** *(reg.)* a strânge pomul de iarnă, de Crăciun
Abputzer, *-s, -, m.* **1.** zugrav. **2.** *(fig.)* săpuneală, perdaf, frecuș.
Abputzkosten *pl.* cheltuieli necesare pentru tencuirea casei.
Abputzpinsel, *-s, -, m.* pensulă de păr întrebuințată de bijutieri.
Abputzung *f. sg.* **1.** curățare, lustruire. **2.** tencuire. **3.** tencuială.
abquälen, *quälte ab , abgequält, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) chinui, a (se) trudi, a (se) necăji (muncind din greu). **II.** *tr. (fam.) (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) necăjind(u-l), pisând(u-l), insistând.
abqualifizieren, *qualifiziert ab, abqualifiziert, vb. (h) tr.* a discredita, a descalifica.
abquetschen, *quetschte ab, abgequetscht, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a smulge prin strivire; **die Maschine hat ihm einen Finger abgequetscht** mașina i-a strivit un deget

rupându-i-l. **2.** *(tipogr.)* a strica, a uza, a turti (litera, clișeul). **3.** *(fam.) (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin șantaj; a stoarce, a smulge.

Ạbquetschform, *-en, f.* teasc de struguri, presă.

ạbquicken, *quickte ab abgequickt, vb. (h) tr. (metal.)* a separa; a extrage (aurul) din amalgam.

Ạbquickung *f. sg. (metal.)* separare; extragere (a aurului) din amalgam.

ạbquirlen, *quirlte ab, abgequirlt, vb. (h) tr. (cul.)* a bate, a amesteca cu telul sau făcălețul; *(mit)* a drege, a bate (o supă etc. cu).

ạb|rackern, *rackerte ab, abgerackert, vb. (h)* **I.** *refl. (pop.)* a se trudi, a munci din greu. **II.** *tr. (reg.)* a economisi (ceva) muncind din greu.

ạb|rädeln *rädelte ab, abgerädelt (ich räd(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia (foaia de aluat) cu ruleta.

ạb|radieren, *radierte ab, abradiert, vb. (h) tr.* **1.** a șterge cu guma. **2.** a rade, a îndepărta (răzuind).

ạbraffen, *raffte ab, abgerafft, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a apuca, a înhăța (ceva) cu nesaț; a strânge. **2.** a răpi. **3.** a strânge grânele în snopi.

Ạbraffung *f. sg.* **1.** luare, apucare, înhățare (a ceva) cu nesaț. **2.** strângerea grânelor în snopi.

Ạbraham, *-s, m. sg.* Avraam; **wie in ~s Schoß** ca în sânul lui Avraam; *(fam.)* **in ~s Wurstkessel kommen** a muri (pe front).

ạbrahmen[1], *rahmte ab, abgerahmt, vb. (h) tr.* a smântâni, a lua smântâna; *(fig.)* a lua caimacul.

ạbrahmen[2], *rahmte ab, abgerahmt, vb. (h) tr.* **1.** a înrăma, a încadra (un tablou). **2.** a scoate (un tablou) din ramă, din cadru. **3.** *(tehn.)* a demonta de pe suport.

Ạbrahmung[1], *-en, f.* smântânire.

Ạbrahmung[2] *f. sg.* **1.** înrămare, încadrare. **2.** scoatere din cadru, din ramă. **3.** *(tehn.)* demontare de pe suport.

ạbrainen, *rainte ab, abgeraint, vb. (h) tr.* a despărți (o porțiune de teren) printr-o brazdă, printr-un răzor.

A|brakadạbra, *-s, n. sg.* **1.** abracadabra (formulă magică). **2.** *(fam.)* talmeș-balmeș, ghiveci, încurcătură, învălmășeală. **3.** *(fam.)* vorbe goale, palavre, pălăvrăgeală.

ạbrammeln, *rammelte ab, abgerammelt (ich ramm(e)le ab), vb. (h) refl. (fam.)* a se juca (până la epuizare).

ạbrändeln, *rändelte ab, abgerändelt (ichränd(e)le ab),* **ạbranden**, *randete ab, abgerandet (du randest ab, er randet ab), vb. (h) tr.* a tăia, a roade marginile (unui lucru).

ạbrändern, *ränderte ab, abgerändert, vb (h) tr.* **1.** a face zimți (la o monedă), a zimți. **2.** a rotunji colțurile.

ạbranken, *rankte ab, abgerankt, vb. (h) tr.* a curăța (via) de lăstari.

ạbrasen[1], *raste ab, abgerast (du, er rast ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăța de iarbă. **2.** *(vân.)* a paște.

ạbrasen[2], *raste ab, abgerast (du, er rast ab), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a porni în goană. **II.** *refl. (h)* a se prăpădi de furie.

ạbrasieren, *rasierte ab, abrasiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) rade, a (se) bărbieri. **II.** *tr.* a rade, a răzui.

Abrasi|on, *-en, f.* **1.** roadere. **2.** *(geol.)* abraziune; eroziune.

ạbras|peln, *raspelte ab, abgeraspelt (ich rasp(e)le ab), vb. (h) tr.* a netezi, a curăța cu rașpelul, cu răzătoarea, a răși pălui; a pili.

ạbrasseln, *rasselte ab, abgerasselt (ich rass(e)le ab), vb. (s) intr.* a pleca zornăind, hodorogind; a cădea zornăind, hodorogind.

ạbraten, *riet ab, abgeraten, (du rätst ab, er rät ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr. (jm. von etwas)* a sfătui (pe cineva) să nu faca (ceva); a deconsilia; **ich rate dir davon ab** te sfătuiesc să nu faci acest lucru; **ich rate dir die Reise ab** te sfătuiesc să nu faci călătoria. **II.** *tr. (jm. etwas)* a observa ghicind, a ghici; **jm. ein Geheimnis aus den Augen ~** a ghici după ochi secretul cuiva.

ạbrauchen, *rauchte ab, abgeraucht, vb.* **I.** *intr. (s)* a se evapora; **~ lassen** a evapora. **II.** *tr. (h)* **1.** a fumega; a evacua fumul. **2.** a fuma (țigări) de probă, a testa, a cronometra.

ạbräuchern, *räucherte ab, abgeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma.

Ạbrauchraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de evaporare.

Ạbrauch|schale, *-n, f.* vaporizator.

ạbraufen, *raufte ab, abgerauft, vb. (h) tr. (rar)* și *refl. reciproc (fam.)* a (se) lua de păr, a (se) părui.

ạbrauhen, *rauhte ab, abgerauht, vb. (h) tr.* a înăspri, a aspri, a face aspru.

Ạbraum, *-(e)s, m. sg.* **1.** resturi fără valoare, deșeuri, dărâmaturi; alicărie; moloz. **2.**crengile și ramurile unui copac doborât. **3.** *(mine)* cămășuială. **4.** *(mineral., geol.)* rocă sterilă, strat steril.

Ạbraum|arbeiten, **Ạbräum|arbeiten** *pl. (constr., mine)* lucrări de debleiere; operație de îndepărtare a dărâmăturilor, a molozului.

Ạbraumbagger, *-s, -, m.* excavator (de înlăturare a dărâmăturilor).

ạbraumen, *raumte ab, abgeraumt, vb. (h) tr. (mine)* a transporta steril, moloz.

ạbräumen, *räumte ab, abgeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a căra, a scoate afară; a evacua; **den Tisch ~** a strânge masa. **2.** *(mine)* a deschide o carieră de piatră. **3.** a dărâma (cu câteva lovituri) toate popicele.

Ạbräumer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care cară molozul la lucrări de zidărie; salahor. **2.** *m. (ferov.)* apărător-frontal (plug pentru obstacole în fața locomotivei).

Ạbraumförderbrücke, *-n. f. (tehn., mine)* pod-transportor pentru moloz, dărâmături, steril.

Ạbraumhalde, *-n, f.* haldă (de dărâmături, moloz, steril).

Ạbraumkohle, *-n, f.* deșeuri de cărbune; cărbune mărunt, cărbune praf.

Ạbraumsalz, *-es, -e, n.* sare de potasiu.

Ạbräum|stoff, *-(e)s, -e, m.* deșeu.

Ạbräumung *f. sg.* **1.** strânsul, adunatul (obiectelor); evacuare. **2.** *(tehn., mine)* deschidere a unei cariere de piatră, debleiere.

ạbraupen, *raupte ab, abgeraupt, vb. (h) tr.* a curăța de omizi.

ạbrauschen, *rauschte ab, abgerauscht, vb. (s) intr. (fam.)* a pleca (făcând zgomot, foșnind).

ạbreagieren, *reagierte ab, abreagiert, vb. (h) intr.* a-și descărca nervii (după o încordare nervoasă) prin acțiuni sau vorbe.

Ạbreaktion *-en, f.* descărcare a nervilor (după o încordare nervoasă) prin acțiuni sau vorbe.

ạbrechen, *rechte ab, abgerecht, vb. (h) tr.* a grebla; a strânge cu grebla.

ạbrechnen, *rechnete ab, abgerechnet (du rechnest ab, er rechnet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reține, a opri, a scădea, a defalca; **die Kosten ~** a deconta costurile. **2.** a solda (un cont); **gegeneinander ~** a balansa (un cont). **II.** *intr.* **1.** a se socoti, a lichida; a încheia o socoteală, a verifica (socoteli); a deconta, a face decontul. **2.** *(fig.)* a se răfui; **mit dem werde ich einmal ~** mă voi răfui eu odată cu el.

Ạbrechner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* lichidator(-oare).

Ạbrechnung, *-en, f.* **1.** reținere, scădere; defalcare; **in ~ bringen** a scădea, a reține. **2.** socoteală, cont; încheiere a unei socoteli; lichidare; decont, decontare; extras de cont; **unter ~ von** scăzând; **nach ~ aller Unkosten** scăzând toate cheltuielile. **3.** soldare (a unui cont); **in ~ stehen** a fi în curs de lichidare. **4.** *(fig.)* răfuire; răzbunare; **der Tag der ~** ziua răfuielilor, **mit jm. ~ halten** a se răfui, a se socoti cu cineva.

Ạbrechnungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de decontare, de lichidare, de clearing.

Ạbrechnungsbeleg, *-(e)s, -e, m. (cont.)* chitanță de decont, de decontare; chitanță de lichidare.

Ạbrechnungsbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m.* fișă, formular de decontare.

Ạbrechnungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (constr.)* registru de decontare, de lichidare.

Ạbrechnungs|stelle, *-n, f.* casă, bancă de viramente, ghișeu de decontare, de lichidare, centru de clearing; birou, oficiu de decontare.

Ạbrechnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi, termen de lichidare.

ạbrechnungs|technisch *adj.* din punctul de vedere al tehnicii de decontare.

Ạbrechnungs|termin, *-s, -e, m.* termen de lichidare.

Ạbrechnungs|unterlagen *pl. (cont.)* documente de justificare (pentru decontare).

Ạbrechnungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de decontare, de lichidare.

Ạbrechnungsverkehr, *-(e)s, -e, m.* plată prin virament, decontare.

Ạbrechnungswährung, *-en, f. (ec.)* monedă de decontare.

Ạbrechte, *-n, f.* dosul postavului (al stofei, al țesăturii).

Ạbrede, *-n, f.* **1.** înțelegere, învoială; convenție; **~ nehmen** (sau **treffen**) a se înțelege. **2.** tăgăduire, contestare; **in ~ stellen** a tăgădui, a contesta.

ạbredegemäß *adj. (com.)* conform convenției, așa cum s-a convenit.

ạbreden, *redete ab, abgeredet (du redest ab, er redet ab), vb. (h)* **I.** *intr. (jm. von etwas)* a deconsilia; a convinge (pe cineva) să nu facă (ceva). **II.** *tr.* **1.** *(mit jm. etwas)* a conveni, a se înțelege (asupra unui lucru). **2.** a contesta, a tăgădui. **3.** a aiura, a delira. **III.** *refl.* a obosi vorbind, peroând.

ạbredig *adj.* negativ; **eine ~e Antwort** un răspuns negativ.

ạbregen, *regte ab, abgeregt, vb. (h) refl. (fam.)* a se liniști, a se potoli, a se calma; **reg dich mal ab!** liniștește-te! calmează-te! potolește-te!

ạbregnen, *regnete ab, abgeregnet (es regnet ab), vb.* **I.** *intr. (h)* și *refl. impers. (h)* a înceta să plouă; *(despre nori)* a se scutura complet de apă. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se scutura din cauza ploii; **die Blüten sind abgeregnet** florile pomilor s-au scuturat din cauza ploii.

ạbregieren [-ˈʒi:-] *abregierte, abregiert, vb. (h) tr.* a abrevia.

ạbreiben, *rieb ab, abgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a freca, a curăța prin frecare; **ein Pferd mit Stroh ~** a freca un cal (transpirat) cu un șomoiog de paie. **2.** *(tehn.)* a netezi, a lustrui. **3.** a răzui. **4.** a freca (culori). **II.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) fricționa, a (se) trage; *(fig.)* a trage o bătaie. **2.** a (se) uza, a (se) toci prin frecare. **3.** a (se) freca (cu un prosop), a(-și) face masaj.

Ạbreiber, *-s, -, m. (tehn.)* frotor, mașină de frecat culori.

Ạbreibung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** curățare, frecare; curățat, frecat. **2.** *(tehn.)* frecare, netezire, lustruire; tocire; uzură. **II. 1.** fricție. **2.** *(fig.)* săpuneală; bătaie, chelfăneală; *(fam.)* **jm. eine ~ geben** a trage cuiva o bătaie, o chelfăneală.

ạbreichern, *reicherte ab, abgereichert, vb. (h) tr. (chim.)* a sărăci, a deconcentra.

ạbreifen[1], *reifte ab, abgereift, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cercurile (de pe un butoi), a descercui. **2.** *(auto.)* a scoate, a da jos anvelopa.

ạbreifen[2], *reifte ab, abgereift, vb. (s) intr. (despre fructe)* a se coace complet.

ạbreihen, *reihte ab, abgereiht, vb. (h) tr.* a deșira.

Ạbreise, *-n, f.* plecare, pornire (la drum.) părăsire (a unei localități).

ạbreisen, *reiste ab, abgereist (du, er reist ab), vb. (s) intr. (nach)* a pleca (în călătorie la), a porni la drum; **Hals über Kopf ~** a pleca subit.

Ạbreisende, *-n, -n, (ein Abreisender) m.* și *f.* persoană care pleacă într-o călătorie.

Ạbreisetag, *-(e)s, -e, m.* ziua plecării (într-o călătorie).

ạbreißbar *adj.* care se poate rupe, smulge.

Ạbreißblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc-notes cu foi detașabile.

ạbreißen, *riss ab, abgerissen (du, er reißt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a smulge, a desprinde; a întrerupe brusc; **den Faden ~** a rupe ața; *(fig.)* **er riss das Gespräch ab** el întrerupse convorbirea; **jm. die Maske vom Gesicht ~** a smulge cuiva masca, a demasca pe cineva. **2.** a dărâma, a demola, a surpa (un pod, o casă); a demonta; **ein Haus ~** a demola o casă. **3.** *(fam.)* a uza, a rupe (prin folosire îndelungată). **4.** a schița (un plan); a proiecta. **5.** *(argou)* a îndeplini cu chin; **seinen Militärdienst ~** a-și face stagiul militar, a face armata; **er muss ein Jahr ~** trebuie să facă un an de pușcărie. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se desprinde. **2.** *(fig.)* a se sfârși; a se întrerupe brusc; **meine Geduld ist abgerissen** răbdarea mea s-a sfârșit, a ajuns la capăt; **das Gespräch riss ab** convorbirea s-a întrerupt. **3.** *(despre haine)* a se uza, a se rupe. **III.** *refl. (h) (reg.)* a se chinui, a se munci.

Ạbreißer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** proiectant(ă). **2.** *m.* trăgător (instrument de tras linii). **3.** tărâțe de ovăz.

Ạbreißfeder, *-n, f. (tel.)* resort antagonist; *(electr.)* arc de rapel.

Ạbreißfunken, *-s, -, m. (electr.)* scânteie de ruptură.

Ạbreißkalender, *-s, -, m.* calendar cu foi detașabile.

Ạbreißkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de rupere.

Ạbreißmesser, *-s, -, n. (tipogr.)* cuțit de tăiat, de desprins.

Ạbreißung *f. sg.* **1.** rupere, smulgere, desprindere bruscă. **2.** dărâmare, surpare.

Ạbreißvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* dispozitiv de încercare la rupere (a hârtiei). **2.** *(tehn.)* dispozitiv de rupere (a arcului).

ạbreiten, *ritt ab, abgeritten (du reitest ab, er reitet ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a istovi (un cal) călărind(u-l). **2.** a dresa (un cal). **3.** a străbate, a parcurge călare (un loc, o regiune etc.); **die Front ~** a trece călare frontul în revistă. **4.** a strica, a dărâma, a doborî călărind; **er hat den Zaun abgeritten** a dărâmat gardul trecând călare peste el. **5.** *(mar.)* a aștepta; **einen Sturm ~** a aștepta să treacă furtuna. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca călare. **2.** a schimba

direcția călărind; **vom Wege** ~ a se abate călare din drum. **3.** *(mar., despre vase)* a suporta o furtună. **4.** *(vân.; despre cocoșul sălbatic)* a-ș lua zborul de pe un copac. **III.** *refl. (h)* a (se) obosi, a (se) osteni, a (se) istovi călărind.

ạb|rennen, *rannte ab, abgerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca în fugă, a o lua la goană. **II.** *tr. (h)* **1.** a toci, a rupe, a distruge alergând; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die Beine** ~ a-și rupe picioarele alergând; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Hörner** ~ a se astâmpara, a se cuminți, a se potoli, a se învăța minte. **2.** *(s și h) (fam.)* a alerga, a umbla mult căutând; **er ist alle Läden danach abgerannt** a colindat toate magazinele căutând; **ich habe mir die Hacken danach abgerannt** mi-am tocit tocurile căutând (în tot orașul). **3.** a doborî (de pe cal.) **III.** *refl. (h)* a se speti alergând.

Ạbrj, *-s, -s, m.* locuință paleolitică (sub un prag de stâncă, sub o surplombă).

ạbrichten, *richtete ab, abgerichtet (du richtest ab, er richtet ab), vb. (h) tr.* **1.** a învăța, a deprinde, a dresa (animale); a instrui (soldați); **einen Hund** ~ a dresa un câine. **2.** *(tehn.)* a ajusta; a îndrepta; a fasona; a plana, a rabota (lemnul). **3** *(com.)* a pregăti (marfa) pentru livrare, pentru expediție. **4.** a despăgubi; a îndrepta, a aplana. **5.** *(reg., în expr.)* **den Tisch** ~ a strânge masa.

Ạbrichter, *-s, -, m.* **1.** dresor. **2.** *(mil.)* instructor. **3.** *(tehn.)* ajustor; rabotor (în lemn).

Ạbrichtfeile, *n, f. (tehn.)* pilă de degroșare.

Ạbricht|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de îndreptat.

Ạbricht|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de îndreptat, gealău.

Ạbrichtmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndreptat, de ajustat.

Ạbricht|stab, *-(e)s, -stäbe*, **Ạbricht|stock**, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* nicovală pentru îndreptat (bare de fier).

Ạbrichtung, *-en, f.* **1.** dresare, dresură. **2.** instruire; instrucție. **3.** *(tehn.)* ajustare; reglare, fasonare; dare la rindea, rindeluire, îndreptare.

Ạbrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Abreibung **(I). 2.** praf rezultat din frecare.

ạbriebfest *adj.* rezistent la frecare; **~e Reifen** cauciucuri rezistente.

ạbriegeln, *riegelte ab, abgeriegelt (ich rieg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a închide cu zăvorul; a zăvori. **2.** (și *mil.)* a bara; a bloca; a face un cordon. **3.** (și *refl.; fig.)* a (se) îngrădi, a (se) izola.

Ạbriegelung, *-en, f.* **1.** zăvorâre, închidere cu zăvorul, încuiere. **2.** (și *mil.*) barare; baraj, interdicție.

Ạbriegelungsfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de baraj.

ạbrieseln, *rieselte ab, abgerieselt (ich ries(e)le ab), vb. (h* și rar *s) intr. (despre lichide)* a se prelinge, a se scurge în cantitate mică sau în picături mici; *(despre praf, nisip etc.)* a se cerne.

ạbrinden, *rindete ab, abgerindet (du rindest ab, er rindet ab), vb. (h) tr.* **1.** a jupui de coajă, de scoarță; a coji (un copac). **2.** a desprinde, a ciuguli coaja (de la pâine).

ạbringeln, *ringelte ab, abgeringelt (ich ring(e)le ab), vb. (h) tr. (forest., hort.)* a cresta inele (în scoarța copacilor).

ạbringen, *rang ab, abgerungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a smulge (cuiva ceva) cu sila, prin luptă; **er hat ihm ein Geständnis abgerungen** i-a smuls o mărturisire; **das ringe ich mir ab** îmi calc pe inimă ca să fac asta. **2.** a obține (ceva) prin trudă, cu multă osteneală. **II.** *refl.* a obosi luptându-se; a obosi muncind.

ạbrinnen, *rann ab, abgeronnen, vb. (s) intr.* a se scurge.

Ạbriss, *-es, -e, m.* **1.** schiță, plan; proiect. **2.** versiune prescurtată (a unei lucrări), prezentare succintă, compendiu; rezumat; diagramă; **~ der alten (neuen) Geschichte** schiță a istoriei antice (moderne). **3.** dărâmare, demolare, surpare; distrugere.

Ạbrissfirma, *-men, f.* întreprindere de demolare.

Ạbritt, *-(e)s, -e, m.* plecare călare.

Ạbritzdiamant, *-en, -en, m. (tehn.)* diamant pentru tăiat sticla.

Abrogation, *-en, f. (jur.)* abrogare, suspendare (a unei legi); retractare (a unui mandat, a unei însărcinări).

abrogieren, *abrogierte, abrogiert, vb. (h) tr.* a abroga, a suspenda (o lege); a retrage (un mandat, o însărcinare).

ạbrohren, *rohrte ab, abgerohrt, vb. (h) tr.* a curăța de trestie (o baltă).

ạbrollen, *rollte ab, abgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a desfășura, a derula, a desface (de pe un sul etc.). **2.** a mângâlui (rufe). **3.** a transporta, a cără cu un vehicul (în special cu camionul); **Güter** ~ a transporta mărfuri. **II.** *intr. (s)* **1.** a se desfășura, a se desface; *(despre filme)* a rula; *(despre timp)* a trece; *(despre un spectacol)* a se juca. **2.** a se rostogoli în jos; a pleca rostogolindu-se. **3.** a pleca cu un vehicul; a porni în fugă; *(fig.)* a fugi (de undeva); **das Flugzeug rollt ab** avionul pleacă rulând pe pistă; **die Ware ist bereits als Eilgut abgerollt** marfa a și plecat cu coletăria rapidă. **III.** *refl. (h)* **1.** a se desfășura, a decurge; **die Geschehnisse rollten sich schnell ab** evenimentele s-au desfășurat repede. **2.** *(fam.)* a o șterge, a se cărăbăni.

Ạbroll|spule, *- n, f. (fot.)* bobină desfășurătoare, rolă de desfășurat.

Ạbrollvor|richtung *-en, f. (com.)* dispozitiv, aparat de derulare (a unui sul de hârtie, stofă etc.).

ạbrosten, *rostete ab, abgerostet (du rostest ab, er rostet ab), vb. (s) intr.* a se desprinde din cauza ruginii.

ạbrösten, *röstete ab, abgeröstet (du röstest ab, er röstet ab), vb. (h) tr.* **1.** a frige, a prăji (bine). **2.** *(metal.)* a prăji.

ạbrubbeln, *rubbelte ab, abgerubbelt (ich rubb(e)le ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) freca, a (se) usca frecând cu prosopul.

ạbrücken, *rückte ab, abgerückt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a se îndepărta; *(fam.)* **er rückte bald ab** a șters-o îndată. **2.** *(mil.)* a porni în marș, a se retrage, a se îndepărta. **3.** *(von jm.)* a o rupe cu cineva. **4.** a face loc cuiva (strângându-se). **5.** *(fig.) (von)* a se retrage, a se da la o parte. **II.** *tr. (h)* a da la o parte, a retrage, a îndepărta.

ạbrudern, *ruderte ab, abgerudert, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se îndepărta vâslind. **2.** a participa la ultimul concurs de canotaj (al sezonului).

Ạbruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** rechemare; *(în expr.)* **auf** ~ **bleiben** a rămâne (pe loc) până la rechemare; **auf** ~ **bereitstellen** a pune, a ține la dispoziție până la chemare, cerere. **2.** *(mil.)* apel nominal. **3.** *(tel.)* apel; *(autom.)* programare (la o mașină de calcul). **4.** *(com.)* cerere; **auf** ~ **kaufen** a cumpăra sub rezerva contramandării comenzii la cererea cumpărătorului.

ạbrufbereit *adj.* gata de a fi rechemat, contramandat.

ạbrufen, *rief ab, abgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rechema, a chema; **(aus dem Leben) abgerufen werden** a muri. **2.** a anunța, a striga; **der Schaffner ruft die Stationen ab** conductorul anunță stațiile (pe rând). **3.** *(mil.)* a face apelul nominal. **4.** *(com.)* a cere livrarea (mărfurilor); a scoate din circulație. **5.** *(fin.)* a retrage (bani); a scoate, a ridica (bani din cont). **6.** *(av.)* a chema (un avion) la aterizare. **II.** *refl.* a obosi strigând.

Ạbrufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care strigă, anunță.

ạbrüffeln, *rüffelte ab, abgerüffelt (ich rüff(e)le ab), vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a mustrului, a trage (cuiva) un perdaf, o săpuneală.

Ạbrufung, *-en, f.* v. Abruf.

ạbrühren, *rührte ab , abgerührt, vb. (h) tr.* a amesteca, a bate, a freca; **die Suppe mit Ei** ~ a drege supa cu ou.

ạbrumpeln, *rumpelte ab, abgerumpelt (ich rump(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) freca (bine) cu un prosop. **II.** *intr.* a se îndepărta hodorogind.

ạbrunden, *rundete ab, abgerundet (du rundest ab, er rundet ab), vb. (h) tr.* **1.** a rotunji, a da formă rotundă; a ciopli; a tăia colțurile; **ein Kleid** ~ a rotunji tivul (unei rochii). **2.** a decupa (o mânecă). **3.** *(fig.)* a spori, a rotunji; **sein Einkommen** ~ a-și spori, a-și rotunji veniturile. **4.** *(mat.)* a rotunji; **eine Zahl nach oben (unten)** ~ a rotunji un număr către cifra superioară (inferioară); **auf Zehner** ~ a rotunji în zeci. **5.** a cizela, a curăța de asperități, a rotunji; a desăvârși; **ein abgerundeter Stil** un stil cizelat; **sein Klavierspiel** ~ a-și perfecționa, a-și cizela cântatul la pian; **ein abgerundetes Bild von etwas erhalten** a căpăta o imagine completă despre ceva.

Ạbrundung, *-en, f.* **1.** *sg.* rotunjire; completare. **2.** rotunjime.

ạbrupfen, *rupfte ab, abgerupft, vb. (h) tr.* **1.** a smulge penele (unei păsări); a jumuli (o pasăre). **2.** a rupe, a scoate, a desprinde smulgând, rupând, jumulind; **Blumen** ~ a rupe, a smulge flori.

ạbrupt *adj.* **1.** abrupt, prăpăstios. **2.** brusc, discontinuu.

ạbrüsten, *rüstete ab, abgerüstet (du rüstest ab, er rüstet ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a reduce efectivele armatei; a dezarma, a demobiliza. **II.** *tr.* **1.** *(constr.)* a demonta (o schelă); a scoate cofrajul, a decofra, a descintra. **2.** *(mar.)* a demonta arborada, a dezarma o navă.

Ạbrüstung, *-en, f.* **1.** reducere a efectivului armatei; dezarmare; demobilizare. **2.** demontare (a unei schele); decofrare, descintrare.

Ạbrüstungs|abkommen, *-s,-, n.* tratat de dezarmare.

Ạbrüstungsbe|stimmungen *pl.* clauze privitoare la dezarmare.

Ạbrüstungsfrage *f. sg.* problemă a dezarmării.

Ạbrüstungskonferenz, *-en, f.* conferință pentru dezarmare.

Ạbrüstungsmaßnahmen *pl.* măsuri privind dezarmarea, măsuri de dezarmare.

Ạbrüstungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de dezarmare.

Ạbrüstungsver|handlung, *-en, f.* tratative de dezarmare.

Ạbrüst|zeit *f. sg. (ec.)* timp de demolare.

Ạbrutsch, *-es, -e, m.* **1.** alunecare (de teren); surpare; surpătură. **2.** *(ferov.)* jgheab de alunecare.

ạbrutschen, *rutschte ab, abgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca, a veni alunecând la vale; a-și pierde echilibrul; **in der Kurve** ~ a derapa. **2.** *(despre teren)* a aluneca; a se surpa. **3.** *(av.)* a luneca, a glisa pe o aripă. **4.** *(fam.)* a da înapoi; a decădea. **5.** *(fam.)* a pleca (la drum); a o șterge, a spăla putina. **6.** *(fam.)* a muri, a răpsoa.

Ạbrutschen, *-s, -, n.*, **Ạbrutschung**, *-en, f.* **1.** alunecare (de teren); surpare; surpătură. **2.** derapare, derapaj. **3.** *(av.)* glisare (pe o aripă), glisadă.

ạbrütteln, *rüttelte ab, abgerüttelt (ich rütt(e)le ab), vb. (h) tr.* a scutura, a face să cadă sciuturând.

abs. *presc.* de la absolut.

Abs. *presc.* de la **1.** Absatz. **2.** Absender.

Ạbsaat, *-en, f. (agr.)* semănat a doua oară, al doilea semănat.

ạbsäbeln, *säbelte ab, abgesäbelt (ich säb(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu sabia, a desprinde tăind cu sabia. **2.** *(fam., pop.)* a tăia felii groase (din ceva).

ạbsacken, *sackte ab, abgesackt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se duce la fund, a se scufunda; **das Schiff sackt ab** nava se scufundă. **2.** *(av.)* a pierde din înălțime; a se prăbuși. **3.** *(constr.)* a se prăbuși, a se surpa, a se tasa; a se scufunda; **der Boden sackt ab** terenul se lasă, se surpă, se prăbușește. **4.** *(despre ambarcații)* a merge în derivă, a coborî (un fluviu) în voia curentului, purtat de curent. **5.** *(fam.)* a se răsturna, a aluneca. **II.** *tr. (h)* **1.** a descărca (saci); *(fig., fam.)* **jm. sein Geld** ~ a scutura, a curăța pe cineva de bani, a lefteri pe cineva. **2.** a pune în saci.

Ạbsacken, *-s, n. sg.* **1.** *(av.)* pierdere de viteză; prăbușire. **2.** *(mar.)* scufundare; *(despre ambarcații)* abatere datorată unui curent. **3.** *(constr., agr.)* prăbușire, surpare, tasare. **4.** umplere a sacilor.

Ạbsackmaschine,*-n, f.* mașină de împachetat (în saci).

Ạbsackwaage, *-n, f.* mașină de împachetat și cântărit (în saci).

Ạbsage, *-n, f.* **1.** contramandare, decomandare; revocare, contraordin. **2.** refuz, declinare (a unei propuneri); răspuns negativ. **3.** *(radio.)* anunțarea sfârșitului unei emisiuni (distractive), ultimul anunț (într-un varieteu). **4.** *(înv.)* declarație de război.

Ạbsagebrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de contramandare, de decomandare, de refuz; răspuns negativ (în scris).

ạbsagen, *sagte ab, abgesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a contramanda, a decomanda; a revoca; a da un contraordin. **2.** a refuza, a declina; **er hat mir abgesagt** m-a refuzat; **eine Einladung** ~ a refuza o invitație. **3.** a rupe relațiile; **jm. die Freundschaft** ~ a rupe prietenia cu cineva. **4.** *(în expr.)* **jm. das Leben** ~ a nu garanta pentru viața cuiva, a socoti pe cineva pierdut. **II.** *intr.* **1.** a anunța neparticiparea, a se decomanda. **2.** a da un contraordin. **3.** *(înv.)* a desfide, a provoca la luptă, a declara război. **4.** (cu *dat.)* a renunța; **den Glauben** ~ a se lepăda de credință; **einer Sache** ~ a renunța la ceva.

ạbsägen, *sägte ab, abgesägt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu ferăstrăul, a desprinde tăind cu ferăstrăul; a amputa; **den Ast, auf dem man sitzt**, ~ a-și tăia craca de sub picioare. **2.** *(fig.)* a scoate dintr-un post, dintr-o situație; a da afară, a concedia; a destitui. **3.** *(fam.)* a depăși (pe cineva cu un vehicul).

Ạbsageschreiben, *-s, -, n.* v. Absagebrief.

ạbsahnen, *sahnte ab, abgesahnt, vb. (h) tr.* v. abrahmen[1].

ạbsalzen, *salzte ab, abgesalzen (du, er salzt ab), vb. (h) tr.* a desăra, a îndepărta sarea.

ạbsammeln, *sammelte ab, abgesammelt (ich samm(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a culege. **2.** *(reg.)* a face o chetă.

ạbsatteln, *sattelte ab, abgesattelt (ich satt(e)le ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a scoate șaua (de pe cal); a deșeua. **II.** *intr.* (*s* și *h*) a descăleca.

ạbsättigen, *sättigte ab, abgesättigt, vb. (h) tr. (chim.)* a satura.

Ạbsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** toc (la încălțăminte), talon; **sich** *(dat.)* **die Absätze abtreten** a-și scălcia tocurile; **auf dem ~ kehrtmachen** a se întoarce subit. **2.** podiș, platou. **3.** *(constr.)* odihnă, repaus; **~ einer Treppe** odihna unei scări. **4.** întrerupere, pauză; **ohne ~** fără întrerupere, dintr-o dată; **in Absätzen** cu întreruperi, în mai multe rânduri. **5.** *(tipogr.)* alineat, paragraf. **6.** *(bot.)* nod (în trestie). **7.** *(mine)* bermă. **8.** *sg.* desfacere, vânzare; plasare; debușeu; **die Ware findet guten ~** marfa se vinde bine. **9.** *sg.* depunere, sediment; reziduu; drojdie. **10.** *sg.* înțărcare (a puilor de animale). **11.** *sg. (fin.)* devalorizare, depreciere (a monedei).

Ạbsatz|abkommen, *s. -, n.* contract, acord de marketing.

Ạbsatz|abteilung, *-en, f.* departament de vânzări, de marketing.

Ạbsatz|ahle, *n. f.* sulă pentru tocuri.

Ạbsatz|aufwand, *-(e)s, m. sg.* costuri de marketing.

ạbsatzbedingt *adj.* condiționat, dependent de marketing.

Ạbsatzbereich, *-(e)s, -e, m.* departament de vânzări.

Ạbstzbeziehungen *pl.* relații de marketing, de piață.

Ạbsatzbottich, *-(e)s, -e, m.* cadă, vas pentru drojdie; vas de decantare.

Ạbsatzdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sfoară ceruită de cizmărie.

ạbsatzfähig *adj. (despre mărfuri)* care se vinde, se poate plasa ușor; vandabil; care are debușeu; căutat.

ạbsatzförmig *adj.* în formă de toc.

Ạbsatzgebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* loc, piață de desfacere; debușeu; regiune aprovizionată cu mărfuri; areal, sector de desfacere, de piață.

Ạbsatzge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă sedimentară.

Ạbsatzgröße, *-n, f. (ec.)* volum de vânzări.

Ạbsatzhelfer, *-s, -, m.* intermediar, sprijinitor al desfacerii.

ạbsätzig *adj. (arhit.)* proeminent, care iese în afară.

Ạbsatzkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel înțărcat.

Ạbsatzkette, *-n, f.* lanț de desfacere, de distribuție.

Ạbsatzkontor, *-s, -e, n.* oficiu, birou de vânzări.

Ạbsatzkosten *pl.* cheltuieli de difuzare de desfacere.

Ạbsatzkrise, *-n, f. (ec.)* criză de desfacere, de debușeu.

Ạbsatzlage *f. sg. (ec.)* situație privind desfacerea mărfurilor; situație pe piață.

Ạbsatzlager, *-s, -, n.* depozit de mărfuri, magazie.

Ạbsatzleder, *-s, n. sg.* talpă pentru tocuri (la încălțăminte).

Ạbsatzlenkung, *-en, f.* direcționare, control al vânzărilor, controlul pieței.

Ạbsatzmangel, *-s, -mängel, m. (ec.)* lipsă de debușeu.

Ạbsatzmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de desfacere.

Ạbstzmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de desfacere a mărfurilor.

Ạbstzmuffe, *-n, f. (tehn.)* mufă, manșon de reducție.

Ạbsatzquelle, *-n, f.* v. Absatzmarkt.

Ạbsatzrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* scădere, regres în desfacerea mărfurilor.

Ạbsatzschneider, *-s, -, m.* cizmar care face tocuri.

Ạbsatzschwierigkeit, *-en, f. (ec.)* dificultate de desfacerea, plasarea mărfurilor.

ạbsatzseitig *adj.* din punctul de vedere al vânzărilor, al marketingului.

Ạbsatzsorgen *f. pl.* griji, greutăți la desfacerea mărfurilor.

Ạbsatz|steigerung, *-en, f.* creșterea vânzărilor.

Ạbsatz|stockung, *-en, f.* stagnare în desfacerea mărfurilor.

Ạbsatztank, *-(e)s, -s* (și *-e*) rezervor de reziduu.

Ạbsatzweg, *-(e)s, -e, m.* v. Absatzmarkt.

ạbsatzweise *adv.* cu întreruperi, în mai multe rânduri, în reprize; periodic.

Ạbsatz|zwecke, *-n, f.* cui (cu floarea lată) pentru fixat tocurile.

ạbsäubern, *säuberte ab, abgesäubert, vb. (h) tr.* a curăța.

ạbsaufen, *soff ab, abgesoffen (du säufst ab, er säuft ab), vb.* **I.** *tr. (h) (despre animale)* a bea sorbind de deasupra. **II.** *intr. (s)* **1.** a se umple cu apă. **2.** a se scufunda. **3.** *(auto.)* a se îneca; **den Motor ~ lassen** a îneca motorul.

ạbsaugen[1], *sog ab, abgesogen, vb. (h) tr.* a desprinde sugând; a suge, a absorbi, a aspira.

ạbsaugen[2], *saugte ab, abgesaugt, vb. (h) tr.* a curăța cu aspiratorul (un covor etc.).

ạbsäugen, *säugte ab, abgesäugt, vb. (h) tr.* **1.** v. säugen. **2.** a înțărca.

Ạbsauge(pumpe), *-n, f. (tehn.)* pompă aspiratoare.

Ạbsauger, *-s, -, m. (tehn.)* pompă aspiratoare; aspirator, exhaustor.

Ạbsaugung, *-en, f. (tehn.)* aspirație, absorbție.

ạbsäumen, *säumte ab, abgesäumt, vb. (h) tr.* a tivi.

ạbsausen, *sauste ab, abgesaust (du, er saust ab), vb. (s) intr.* a pleca cu viteză mare, ca vântul.

Ạbschabe|eisen, *-s, -, n.* răzuitoare.

ạbschaben, *schabte ab, abgeschabt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răzui, a rade; a toci. **2.** a ciuguli (coaja pâinii). **II.** *intr. (s) (pop.)* a o șterge, a se căra; **schab ab!** cară-te! lasă-mă-n pace! dă-mi pace! **III.** *refl. (h)* **1.** a se coji. **2.** a se uza prin frecare, a se toci.

Ạbschabsel, *-s, -, n.* răzătură, rumeguș.

ạbschachern, *schacherte ab, abgeschachert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a cumpăra (ceva de la cineva) sub prețul real, tocmindu-se.

ạbschaffen, *schaffte ab, abgeschafft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desființa, a suprima, a înlătura; a interzice; **Missbräuche ~** a înlătura abuzuri. **2.** a abroga (o lege). **3.** a lichida, a renunța (la ceva); **ich schaffe meinen Hund ab** renunț la câine, renunț să mai țin câine; **einen Brauch ~** a nu mai ține un obicei. **4.** *(reg.)* a expulza (din țară). **II.** *refl. (reg.)* a se obosi, a munci din greu.

Ạbschaffung *f. sg.* **1.** desființare, suprimare; interzicere; abrogare; **~ des Wehrdienstes** desființarea serviciului militar obligatoriu. **2.** renunțare (la ceva); scoatere din funcțiune; lichidare. **3.** *(reg.)* expulzare. **4.** *(pop.)* lichidare, ucidere.

ạbschälen, *schälte ab, abgeschält, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) curăța de coajă, a (se) coji, a (se) desghioca; a se descuama; a (se) decortica.

ạbschalmen, *schalmte ab, abgeschalmt, vb. (h) tr. (forest.)* a marca (pomi) pentru tăiere.

Ạbschälmesser, *-s, -, n.* cuțit de curățat fructe; cuțit pentru cojire.

Ạbschälschaufel, *-n, f.* sapă pentru curățatul terenului de iarbă.

ạbschalten, *schaltete ab, abgeschaltet (du schaltest ab, er schaltet ab), vb. (h)* **I.** *tr. (electr.)* a scoate din priză (un fir electric), a întrerupe (contactul, circuitul), a deconecta. **II.** *intr. (fig.)* a nu mai da atenție.

Ạbschalten, *-s, n. (electr.)* scoatere din priză (a unui fir electric), întrerupere (a contactului) deconectare, oprire.

Ạbschaltung, *-en, f.* **1.** v. Abschalten. **2.** oprire a curentului.

Ạbschaltvor|richtung, *-en, f. (electr.)* dispozitiv de deconectare; întrerupător, deconector.

Ạbschälung, *-en, f.* cojire; dezghiocare; descuamare, decorticare.

ạbschärfen, *schärfte ab, abgeschärft, vb. (h) tr.* **1.** a ascuți (cuțite); *(tipogr.)* a ascuți muchiile literelor. **2.** a subția, a efila. **3.** *(inv.)* a tăia colțurile, a șanfrena. **4.** *(cul.)* a condimenta, a face iute, picant (o mâncare). **5.** *(văn.)* a jupui (de blană), a scoate intestinele (vânatului).

Ạbschärfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* meseriaș(ă) care se ocupă cu ascuțitul materialelor tipografice.

Ạbschärfung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ascuțire (a unui cuțit, a materialelor de tipar); subțiere, efilare. **2.** condimentare (a mâncărurilor). **3.** *(văn.)* jupuire (a blănii), curățare (a vânatului) de intestine. **II.** ascuțiș, tăiș.

ạbscharren, *scharrte ab, abgescharrt, vb. (h) tr.* a curăța, a da jos răzuind.

ạbschatten, *schattete ab, abgeschattet (du schattest ab, er schattet ab),* **ạbschattieren**, *schattierte ab, abschattiert, vb. (h) tr.* **1.** a umbri; a da umbre. **2.** *(desen tehnic)* a hașura. **3.** a nuanța (culori, sentimente, expresii). **4.** (și *refl.*) a schița, a trasa o siluetă, un contur etc.

Ạbschattierung, **Ạbschattung**, *-en, f.* **1.** *sg.* umbrire; umbră. **2** *(desen tehnic)* hașurare. **3.** nuanțare, nuanță. **4.** schițare; schiță.

ạbschätzbar *adj.* evaluabil, estimabil.

ạbschätzen, *schätzte ab, abgeschätzt (du, er schätzt ab), vb. (h) tr.* a aprecia, a prețui, a evalua, a estima, a taxa; **die Entfernung ~** a aprecia distanța.

Ạbschätzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (persoană) expert(ă) în evaluări; estimator, taxator.

ạbschätzig *adj.* disprețuitor; nefavorabil; **ein ~es Urteil** o apreciere disprețuitoare, nefavorabilă.

Ạbschätzung, *-en, f.* apreciere, prețuire, evaluare, taxare, estimație, estimare; **eine ~ vornehmen** a face o evaluare.

Ạbschätzungsbe|amte, *-n, -n (ein Abschätzungsbeamter) m.* v. Abschätzer.

Ạbschätzungs|preis, *-es, -e, m.* preț de evaluare, preț stabilit prin evaluare.

Ạbschätzungs|protokoll, *-(e)s, -e, n.* proces-verbal de evaluare.

ạbschauen, *schaute ab, abgeschaut, vb. (h) intr. (reg.)* a învăța privind la altul; a fura din ochi.

ạbschauern, *schauerte ab, abgeschauert, vb. (h) tr.* a despărți, a izola printr-un paravan, printr-un perete.

ạbschaufeln, *schaufelte ab, abgeschaufelt (ich schauf(e)le ab), vb. (h) tr.* a lua, a ridica cu lopata, a curăța, a limpezi (locul) curățind(u-l) cu lopata.

Ạbschaum, *-(e)s, m. sg.* **1.** spumă. **2.** *(fig.)* drojdie, scursură; lepădătură; **~ der Menschheit** drojdia omenirii.

ạbschäumen, *schäumte ab, abgeschäumt, vb. (h) tr.* a lua, a ridica spuma; a curăța de spumă.

Ạbschaumlöffel, **Ạbschäumlöffel**, *-s, -, m.* spumieră, lingură de luat spuma.

ạbscheiden, *schied ab, abgeschieden (du scheidest ab, er scheidet ab), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) despărți, a (se) separa; a (se) retrage. **2.** *(chim.)* a (se) separa, a (se) precipita; a elimina; a (se) sedimenta. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca. **2.** a muri, a deceda, a răposa; a se stinge.

Ạbscheider, *-s, -, m. (mine)* separator.

Ạbscheidung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** despărțire, separare. **2.** *(chim.)* precipitare, separare; sedimentare; **analytische ~** precipitare analitică. **3.** *(tehn.)* curățare, limpezire. **II.** *(chim.)* depozit, precipitat.

Ạbscheidungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* reactiv de precipitare.

ạbscheiteln, *scheitelte ab, abgescheitelt (ich scheit(e)le ab), vb. (h) tr.* a despărți (părul) printr-o cărare; a face cărare (în păr).

ạbschelfern, *schelferte ab, abgeschelfert, vb. (h) tr., intr.* și *refl.* a (se) exfolia, a (se) desface în foițe subțiri.

ạbscheren[1], *schor ab, abgeschoren, vb. (h) tr.* **1.** a tăia părul, a tunde. **2.** *(tăb.)* a îndepărta prin descărnare.

ạbscheren[2], *scherte ab, abgeschert, vb.* **I.** *(h) tr. (tehn.)* a tăia cu foarfecele (metale). **II.** *(s) intr. (tehn.)* a se desprinde prin forfecare.

Ạbscheren, *-s, n. sg. (tehn.)* forfecare.

Ạbscherfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență de forfecare.

Ạbscherfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de forfecare.

Ạbscherkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forță de forfecare.

Ạbscherquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune de forfecare.

Ạbscher|richtung, *-en, f. (tehn.)* direcție de forfecare.

Ạbscheu, *-(e)s, m.* (și *f.*) *sg.* oroare, aversiune; scârbă, dezgust; groază; antipatie; **vor jm.** (sau **etwas**) **~ haben** sau **gegen jn.** (sau **etwas**) **~ haben** a avea aversiune față de cineva (sau ceva), a avea groază de cineva (sau ceva); **bei jm. ~ erregen** sau **jm. ~ einflößen** a provoca aversiunea cuiva.

ạbscheuern, *scheuerte ab, abgescheuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța, a freca (dușumeaua, un vas etc.); a școate, a îndepărta frecând. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) uza, a (se) toci prin frecare; a (se) zdreli; **der Ärmel ist ganz abgescheuert** mâneca s-a tocit de tot; **sich** *(dat.)* **das Knie ~** a se juli la genunchi.

ạbscheu|er|regend și **Ạbscheu er|regend** *adj.* respingător, scârbos, oribil, groaznic.

ạbscheulich *adj.* **1** urât, scârbos; oribil, groaznic, abominabil, execrabil, îngrozitor; atroce; detestabil; *(adverbial)* **er hat sich ~ benommen** s-a purtat mizerabil; **es ist ~ kalt** e grozav de frig. **2.** rău, răutăcios; nesuferit; crud, fioros.

Ạbscheulichkeit, *-en, f.* atrocitate, oroare; grozăvie, uraciune, scârboșenie.

ạbschichten, *schichtete ab, abgeschichtet (du schichtest ab, er schichtet ab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) stratifica, a (se) separa; *(fig.)* a clasifica.
Ạbschichtung, *-en, f.* **1.** *sg.* stratificare, separare; *(fig.)* clasificare. **2.** stratificaţie.
ạbschicken, *schickte ab, abgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite, a expedia; *(mil.)* **auf Kommando ~** a detaşa.
Ạbschickung, *-en, f.* expediere, expediţie.
Ạbschiebe|haft *f. sg.* v. Abschiebungshaft.
ạbschieben, *schob ab, abgeschoben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îndepărta trăgând, împingând; a înlătura; **den Stuhl von der Wand ~** a trage scaunul de la perete; **unliebsame Elemente ~** a înlătura elemente nedorite; **jn. beim Kegelspiel ~** a învinge pe cineva la jocul de popice; **einen Gefangenen ~** a transporta un deţinut dintr-un loc într-altul, a deporta un deţinut; **eine Schuld von sich** *(dat.)* **~** a se dezvinovăţi, a se disculpa; **eine Schuld auf jemand andern ~** a arunca o vină pe seama, în cârca altcuiva. **2.** *(mil.)* a evacua. **3.** a expulza; **Ausländer ~** a expulza cetăţeni străini. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre vite)* a-şi pierde dinţii de lapte. **2.** *(fam.)* a o şterge, a spăla putina; **schieb ab!** şterge-o! întinde-o!
Ạbschiebung, *-en, f.* îndepărtare, înlăturare; expulzare.
Ạbschiebungs|haft *f. sg.* detenţie înainte de expulzare.
Ạbschied, *-(e)s, -e, m.* **1.** despărţire; rămas bun, adio; **ohne** (sau **mit einem polnischen**) **~ weggehen** sau **auf französisch ~ nehmen** a o şterge englezeşte; **zum ~** la despărţire; **von jm. ~ nehmen** a-şi lua rămas bun de la cineva; **von der Welt ~ nehmen a)** a se retrage din societate; **b)** a muri. **2.** retragere, demisionare; concediere; **seinen ~ nehmen** a-şi da demisia; **jm. den ~ geben** a concedia pe cineva; **seinen ~ einreichen** a-şi prezenta demisia; **ein ehrenvoller ~** o retragere onorabilă. **3.** *(inv.)* hotărâre, moţiune finală (a unei adunări); conspect al hotărârilor (luate la o adunare şi publicat la sfârşitul sesiunii); **die ~e des Reichstages** hotărârile parlamentului (german). **4.** *(jur.; înv.)* sentinţă definitivă.
Ạbschiednehmen, *-s, n. sg.* rămas bun; **das ~ fällt ihm schwer** se desparte greu; îi vine greu să-şi ia rămas bun.
Ạbschiedsbankett, *-(e)s, -e, n.* v. Abschiedsmahl.
Ạbschiedsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de adio.
Ạbschiedsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare de adio. **2.** demisie.
Ạbschieds|essen, *-s, n. sg.* dineu de rămas-bun.
Ạbschiedsfeier, *-n, f.* serbare, petrecere de rămas-bun, de adio.
Ạbschiedsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Abschiedsfeier.
Ạbschiedsgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de adio.
Ạbschiedsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de demisie.
Ạbschiedsgruß, *-es, -grüße, m.* salut de adio, de despărţire.
Ạbschiedskuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de adio, de despărţire.
Ạbschiedsmahl, *-(e)s, -mähler* (şi *-mahle*), *n.* masă, banchet de adio.
Ạbschiedsrede, *-n, f.* discurs, cuvântare de adio.
Ạbschiedsruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de despărţire.
Ạbschieds|schmaus, *-es, schmäuse m.* v. Abschiedsmahl.
Ạbschieds|schmerz, *-es, -en, m.* durere, suferinţă din cauza despărţirii.
Ạbschieds|schreiben, *-s, -, n.* v. Abschiedsbrief.
Ạbschieds|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci de adio.
Ạbschieds|stunde, *-n, f.* ora despărţirii; **die ~ hat geschlagen** a sunat ora despărţirii.
Ạbschieds|trunk, *-(e)s, m. sg.* pahar de adio.
Ạbschiedsworte *pl.* cuvinte de adio, cuvinte rostite la despărţire.
Ạbschiedswunsch, *-es, -wünsche, m.* **1.** urare de adio, urare rostită la despărţire. **2.** ultima dorinţă.
ạbschiefern, *schieferte ab, abgeschiefert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desface, a (se) desprinde în plăci, în şisturi; a (se) exfolia.
Ạbschieferung, *-en, f.* desfacere în plăci, în şisturi; exfoliere.
ạbschießen, *schoss ab, abeschossen (du, er schießt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a descărca, a slobozi (o armă). **2.** a arunca, a lansa, a trimite (o săgeată, o rachetă, o grenadă); a trage (un glonte, un proiectil). **3.** *(mine)* a (îm)puşca. **4.** a doborî (cu puşca, cu tunul); **ein Flugzeug ~** a doborî un avion; **den Vogel ~ a)** a doborî pasărea; **b)** *(fig., fam.)* a lua premiul, a întrece pe ceilalţi (la un concurs, o competiţie); **c)** *(fig., fam.)* a da lovitura. **5.** a învinge la tir. **6.** *(jm. etwas)* a smulge, a lua (cuiva ceva), printr-o împuşcătură; **jm. ein Bein ~** a-i lua cuiva un picior prin împuşcătură. **7.** *(sport)* a trage cu putere. **8.** *(în expr.)* **einen Wald ~** a doborî un pădure. **II.** *intr. (s)* **1.** a cobori (repede), a aluneca, a se rostogoli; *(despre ape)* a curge repede în jos, la vale. **2.** *(despre munţi, dealuri, pante)* a coborî drept, a fi abrupt. **3.** *(despre stofe)* a se decolora.
ạbschiffen, *schiffte ab, abgeschifft vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta pe apă, cu vaporul. **II.** *intr. (s)* a pleca cu vaporul; *(despre nave)* a ieşi din port.
ạbschildern, *schilderte ab, abgeschildert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a picta, a colora. **2.** a zugrăvi, a descrie.
ạbschilfern, *schilferte ab, abgeschilfert, vb. (h) intr.* şi *refl.* v. abschuppen **(II)**.
Ạbschilferung, *-en, f.* v. Abschuppung.
ạbschinden, *schindete ab* (rar *schund ab*), *abgeschunden (du schindest ab, er schindet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui; a beli, a juli. **2.** *(fig.)* a chinui, a obosi peste măsură. **3.** *(jm. etwas)* a stoarce (cuiva ceva), a obţine (de la cineva ceva) cu sila. **II.** *refl.* a se speti, a se omorî muncind.
ạbschirmen, *schirmte ab, abgeschirmt, vb. (h) tr.* **1.** a camufla, a masca (lumina). **2.** *(electr.)* a blinda; *(tehn.)* a ecrana. **3.** *(mil.)* a izola, a bara, a localiza (o breşă etc.).
Ạbschirmhaube, *-n, f. (radio.)* capac de ecranare.
Ạbschirmleitung, *-en, f. (auto.)* cablu blindat, cablu antiparazitat.
Ạbschirmung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* blindaj (magnetic, electric, radio etc.); *(tehn.)* ecranare. **2.** *(mil.)* izolare, localizare. **3.** *(inform.)* protectia dischetei.
ạbschirren, *schirrte ab, abgeschirrt, vb. (h) tr.* a deshăma, a scoate harnaşamentul.
ạbschlachten, *schlachtete ab, abgeschlachtet (du schlachtest ab, er schlachtet ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia vite, a înjunghia, a căsăpi. **2.** *(fig.)* a măcelări, a masacra.
Ạbschlachtung, *-en, f.* **1.** căsăpire, tăiere, înjunghiere (a vitelor). **2.** *(fig.)* măcelărire, masacru, ucidere în masă; hecatombă, carnagiu.
ạbschlacken, *schlackte ab, abgeschlackt, vb. (h) tr. (tehn.)* a curăţa de zgură.
ạbschlaffen, *schlaffte ab, abgeschlafft, vb.* **I.** *(h) tr.* a obosi, a muia. **II.** *(s) intr.* a obosi, a se muia, a ceda.

Ạbschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** scădere, diminuare; **~ der Kälte** îndulcire a frigului, a temperaturii, încălzirea vremii. **2.** *(ec.)* rabat, scădere a preţului, scăzământ; curs scăzut (sub valoarea nominală). **3.** *(com.)* rată, parte; acont; **auf ~ kaufen** a cumpăra în rate, în cont; **auf ~ geben** a da arvună, acont. **4.** *(silv.)* tăierea unei păduri. **5.** *(sport)* paradă; *(la box)* doborâre la pământ (prin enocaut); *(la fotbal)* degajare; *(la golf)* prima lovitură; *(la jocul de-a prinselea)* bătaia. **6.** gust anticipat, presimţire. **7.** *(despre monede, medalii)* exemplar de probă, mostră; matriţă. **8.** *(tipogr.)* matriţă neajustată. **9.** ricoşeu. **10.** refuz. **11.** *(tehn.)* deversor, canal de scurgere, de drenare. **12.** *(arheol.)* aşchie (de piatră) făcută de om. **13.** *(mine)* galerie, spaţiu liber subteran rezultat după explozii.
ạbschlagen, *schlug ab, abgeschlagen (du schlägst ab, er schlägt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a da jos, a doborî, a tăia; **einen Wald ~** a tăia o pădure. **2.** a desface, a demonta; **eine Brücke ~** a dărâma un pod; **ein Gerüst ~** a demonta o schelă; **Nüsse ~** a bate nucile; **ein Zelt ~** a strânge un cort. **3.** *(mar.)* a dezverga, a coborî; **die Segel ~** a dezverga velele, a desface velele de pe vergi. **4.** a refuza, a respinge; **eine Bitte ~** a refuza o rugăminte; **er wird es mir nicht ~** nu mă va refuza. **5.** *(mil., sport)* a respinge (un asalt); a para; a se apăra (cu succes); **einen Angriff ~** a respinge un atac; *(la fotbal)* a degaja (o minge). **6.** a canaliza, a zăgăzui (o apă); **den Bach ~** a canaliza, a face drum pârâului; **sein Wasser ~** a urina, a lăsa udul. **7.** a ciocăni, a netezi cu ciocanul. **8.** a trage (cuiva) o bătaie bună. **9.** a bate (spuma). **10.** a bate o monedă. **11.** *(la jocuri de copii)* a prinde; a bate (la perete). **II.** *refl.* **1.** a se abate, a se îndepărta; **sich vom Wege ~** a se abate din drum. **2.** *(despre aburi, umezeală)* a se condensa, a face condens. **III.** *intr. (h şi s)* **1.** *(despre preţuri, valori)* a scădea, a coborî, a se ieftini; **das Getreide schlägt ab** preţul grânelor scade. **2.** a sări îndărăt, a ricoşa. **3.** a bate în retragere. **4.** a fi învins, a pierde; **die Karte ist abgeschlagen** cartea a pierdut. **5.** a degenera. **6.** a nu(-i) reuşi, a nu-(i) prii (cuiva ceva). **7.** *(despre apă)* a se încălzi, a se încropi, a se dezmorţi. **8.** *(despre vin)* a-şi pierde din tărie, a se trezi. **9.** a se împuţina, a se micşora; *(despre vaci)* a da lapte mai putin. **10.** *(despre vreme)* a se schimba.
ạbschlägig *adj.* negativ; **~e Antwort** răspuns negativ, refuz; *(adverbial)* **~ beantworten** a răspunde negativ, a refuza; **jm. etwas ~ bescheiden** a refuza, a nu aproba.
ạbschläglich *adj.* în cont; anticipat; **~e Zahlung** plată în rate.
Ạbschlag(s)|anleihe, *-n, f.* împrumut rambursabil în rate.
Ạbschlagsberechnung, *-en, f. (ec.)* calculul rabatului, avansului.
Ạbschlag(s)dividende [-vi-], *-n, f.* avans cu dividende.
Ạbschlag(s)winkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de reflexie.
Ạbschlag(s)zahlung *-en, f.* plată în rate; acont, arvună.
Ạbschlagsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de canalizare, de drenare (a apei).
ạbschlämmen, *schlämmte ab, abgeschlämmt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa, a spăla de nămol, de mâl; *(tehn.)* a purja. **2.** a spăla (minereu).
ạbschlarfen, *schlarfte ab, abgeschlarft vb. (h) tr. (reg.)* a şterge (picioarele).
ạbschlecken, *schleckte ab, abgeschleckt, vb. (h) tr. (reg.)* v. ablecken.
ạbschleichen, *schlich ab, abgeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a pleca pe furiş, a se furişa, a o şterge; a se eschiva.
ạbschleifen[1], *schliff ab, abgeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuţi, a şlefui, a da la tocilă. **2.** a scoate, a îndepărta (rugina) şlefuind. **3.** a uza prin ascuţire. **4.** a făţui (cu gealăul). **5.** a şlefui (pietre preţioase); a da la polizor, a abraza, a netezi. **II.** *refl.* **1.** a se şlefui, a se lustrui; a se polei. **2.** a se uza, a se toci. **3.** *(fig.)* a se banaliza, a se deprecia.
ạbschleifen[2], *schleifte ab, abgeschleift, vb. (h) tr.* **1** a uza, a toci târând pe jos. **2.** a căra cu leasa sau cu sania.
Ạbschleifsel, *-s, -, n.* pilitură (căzută de la polizor).
Ạbschleifung, *-en, f.* **1.** tocire, abrazare, netezire, lustruire; ascuţire. **2.** transport cu leasa sau cu sania.
ạbschleimen, *schleimte ab, abschleimt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa (peşti). **2.** a curăţa (de mucozităţi intestinale la prepararea cârnaţilor). **3.** a purifica (zahăr).
Ạbschleimholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru curăţarea intestinelor (la fabricarea cârnaţilor).
Ạbschleißel, *-s, -, n.* rămăşiţă, rest, deşeu.
ạbschleißen, *schliss* (sau *schleißte*) *ab, abgeschlissen* (sau *abgeschleißt*) *(du, er schleißt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a se uza, a (se) toci, a (se) rupe, a (se) spinteca (o stofă). **II.** *tr.* a scărmăna (pene).
ạbschlendern, *schlenderte ab, abgeschlendert, vb. (s) intr.* a pleca agale.
ạbschlenkern, *schlenkerte ab, abgeschlenkert, vb. (h) tr.* a da jos, a arunca de pe sine scuturând, a se scutura (de ceva).
Ạbschleppband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Abschleppseil.
Ạbschleppdienst, *-(e)s, m. sg. (auto.)* serviciu de remorcare (pentru depanare).
ạbschleppen, *schleppte ab, abgeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a duce cu sine; a şterpeli. **2.** a transporta, a căra; a remorca (o maşină rămasă în pană, accidentată sau parcată neregulamentar). **3.** a duce (cu forţa) la închisoare. **II.** *refl.* a se trudi, a se osteni cărând (o povară, un copil).
Ạbschleppen, *-s, -, n.* remorcare.
Ạbschleppkran, *-(e)s, -e,* (şi *-kräne*), *m.* macara de remorcare.
Ạbschleppseil, *-(e)s, -e, n.* funie, cablu de remorcare.
Ạbschlepp|stange, *-n, f.* bară de remorcare.
Ạbschleppung, *-en, f.* **1.** remorcare; depanare. **2.** arestare forţată, deportare.
Ạbschleppwagen, *-s, -, m.* vehicul de remorcare.
ạbschleudern, *schleuderte ab, abgeschleudert, vb. (h) tr.* **1.** a azvârli (cu praştia). **2.** *(av.)* a lansa (cu catapulta), a catapulta. **3.** *(tehn.)* a centrifuga; a separa.
ạbschlichten, *schlichtete ab, abgeschlichtet (du schlichtest ab, er schlichtet ab), vb. (h) tr.* a netezi.
ạbschließen, *schloss ab, abgeschlossen (du, er schließt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (şi *refl.*) a (se) închide, a (se) încuia, a (se) zăvorî; **eine Tür ~** a încuia, a zăvorî o uşă; **den Dampf ~** a închide aburul. **2.** (şi *refl.*) a (se) despărţi (de lume), a (se) izola. **3.** a sfârşi, a încheia, a termina; **eine Arbeit ~** a termina o lucrare; **eine Anleihe ~** a contracta un împrumut; **ein Geschäft (mit jm.) ~** a încheia o afacere (cu cineva); **eine Rechnung ~** a încheia, a pune în ordine o socoteală, o notă de plată; a regla un cont. **4.** a dezlega, a desface (un lanţ, un zăvor), a da drumul; **ein Schloss ~** a destinde resortul, a da drumul resortului unei

broaşte. **II.** *intr.* **1.** *(mit jm.)* a termina, a se răfui (cu cineva); a sfârşi, a pune capăt, a renunţa; **er hat mit dem Leben abgeschlossen** a încheiat socotelile cu viaţa, cu lumea, a sfârşit cu viaţa.

ạbschließend I. *part. prez.* de la abschließen. **II.** *adv.* în concluzie, în rezumat.

ạbschließlich *adj.* definitiv.

Ạbschließung *f. sg.* **1.** închidere, încuiere, zăvorâre. **2.** despărţire, separare; izolare. **3.** încheiere, terminare, sfârşit; bilanţ. **4.** *pl. -en* contractare (a unui împrumut); încheiere (a unei convenţii).

ạbschlitzen, *schlitzte ab, abgeschlitzt (du, er schlitzt ab), vb. (h) tr.* a tăia, a despica.

ạbschlüpfen, *schlüpfte ab, abgeschlüft, vb. (s) intr.* v. abschleichen.

ạbschlürfen, *schlürfte ab abgeschlürft, vb. (h) tr.* **1.** a sorbi; a înghiţi sorbind (zgomotos). **2.** *(reg.)* a toci (pantofii târşâindu-şi picioarele la mers).

Ạbschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** încheiere, terminare; **zum ~ bringen** a duce la capăt, a termina; **zum ~ kommen** a sfârşi, a duce, a ajunge la capăt, a ieşi la liman; **~ einer Anleihe** contractare a unui împrumut; **~ des Vertrages** încheiere a contractului. **2.** separaţie, delimitare strictă. **3.** *(com.)* contract (de cumpărare), convenţie; **größere Abschlüsse in Wolle** contractări mai mari de lână. **4.** *(cont.)* bilanţ; lichidare finală a unui cont, a unei socoteli. **5.** *(tehn.)* închidere. **6.** concluzie, rezumat; **zum ~** în concluzie.

Ạbschlussbericht, *-(e)s, -e, m.* raport final.

Ạbschlussbe|stätigung, *-en, f.* confirmare a unei convenţii, a unui contract.

Ạbschlussbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ final.

Ạbschlussbogen, *-s, -* (şi *reg.*) *-bögen*), *m. (ec.)* foaie de închidere/încheiere.

Ạbschlussborte, *-n, f.* v. Abschlussleiste.

Ạbschlussbuchung, *-en, f. (ec.)* înregistrare la închidere.

Ạbschlussdatum, *-s, -daten, n. (ec.)* data închiderii, data semnării contractului.

Ạbschlussdecke, *-n, f.* **1.** *(constr.)* tavan de închidere. **2.** *(hidr.)* placă deversantă (a barajului).

Ạbschlussfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de închidere.

Ạbschlussfeierlichkeit, *-en, f.* ceremonie de închidere (a unei serbări, competiţii etc.).

Ạbschlussgesims, *-es, -e, n.* ciubuc de închidere, chenar.

Ạbschlusskritik, *-en, f.* critică finală.

Ạbschlussleiste *-n, f. (tehn., constr.)* şipcă (stinghie, fâşie) de încheiere; pervaz (pentru pardoseală).

Ạbschlussmauer, *-n, f. (constr., hidr.)* zid terminal (de închidere).

Ạbschluss|prämie [-miə], *-n.* **Ạbschluss|provision** [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision final.

Ạbschluss|prüfer, *-s, -, m. (fin.)* comisar, verificator de conturi.

Ạbschluss|prüfung, *-en, f.* **1.** examen final, de fine de an, de absolvire. **2.** *(fin.)* verificarea conturilor.

Ạbschlussrechnung, *-en, f.* socotealü finală, de lichidare.

Ạbschlussrede, *-n, f.* cuvânt, discurs de închidere.

Ạbschlussring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* obturator; inel de închidere.

Ạbschluss|saldo, *-s, n. sg. (ec.)* sold final.

Ạbschluss|sitzung, *-en, f.* şedinţă de închidere, încheiere.

Ạbschluss|stichtag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ziua de închidere a bilanţului.

Ạbschluss|summe, *-n, f.* sumă finală.

Ạbschluss|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua bilanţului.

Ạbschlussvertreter, *-s, -, m. (ec.)* agent; agenţie.

Ạbschlussvollmacht *f. sg.* putere deplină, împuternicire în vederea încheierii contractului.

Ạbschlussvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de închidere.

Ạbschluss|wand, *-wände, f. (constr., hidr.)* perete de izolare, de închidere.

Ạbschlusszahlung, *-en, f. (ec.)* plata soldului, reglementare financiară finală.

Ạbschlusszeugnis, *-ses, -se, n.* diplomă de absolvire.

Ạbschmack, *-(e)s, m. sg.* v. Nachgeschmack.

ạbschmälern, *schmälerte ab, abgeschmälert, vb. (h) tr.* a îngusta, a strâmta, a reduce.

ạbschmälzen, *schmälzte ab, abgeschmälzt (du, er schmälzt ab), vb. (h) tr.* a opări cu untură (macaroane etc.).

ạbschmarotzen, *schmarotzte ab, abschmarotzt (du, er schmarotzt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) fără a o merita; a profita.

ạbschmatzen, *schmatzte ab, abgeschmatzt (du, er schmatzt ab), vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl. reciproc) (fam.)* a (se) săruta mult, pe săturate. **2.** *(forest.)* a tăia (pădurea).

ạbschmecken, *schmeckte ab, abgeschmeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cunoaşte după gust; a gusta, a aprecia (vinul etc.) gustând, a degusta; **dem Wein das Alter ~** a simţi după gust vechimea vinului. **2.** a potrivi gustul (unei mâncări). **II.** *intr.* a avea un gust neplăcut; a-şi pierde gustul; a se strica.

ạbschmeckend I. *part. prez.* de la abschmecken. **II.** *adj.* cu gust rău, neplăcut; **~ werden** a-şi pierde gustul, a se altera.

ạbschmeckig *adj.* v. abschmeckend **(II)**.

ạbschmeicheln, *schmeichelte ab, abgeschmeichelt (ich schmeich(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obţine (ceva de la cineva) prin linguşiri.

ạbschmeißen, *schmiss ab, abgeschmissen (du, er schmeißt ab), vb. (h) tr.* v. abwerfen.

Ạbschmelzdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă fuzibilă, fir fuzibil.

ạbschmelzen[1], *schmolz ab, abgeschmolzen (du, er schmilzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* (şi *metal.*) a se topi; a se dezgheţa; a se desprinde prin topire, prin dezgheţ. **II.** *tr. (h)* v. abschmelzen[2].

ạbschmelzen[2], *schmelzte ab, abgeschmelzt (du, er schmelzt ab), vb. (h) tr.* (şi *metal.*) a topi; a dezgheţa, a separa prin topire.

Ạbschmelzkessel, *-s, -, m.* cazan, oală de topire.

Ạbschmelzsicherung, *-en, f. (electr.)* siguranţă fuzibilă.

Ạbschmelzung, *-en, f.* topire; separare prin topire.

ạbschmieden, *schmiedete ab, abgeschmiedet (du schmiedest ab, er schmiedet ab), vb. (h) tr.* a detaşa prin forjare; a scoate, a desprinde (o piesă forjată de pe alta).

ạbschmiegen, *schmiegte ab, abgeschmiegt, vb. (h) tr. (tehn.; despre blocuri de piatră regulate sau lemnărie prelucrată)* a teşi, a rotunji muchiile, a şanfrena.

ạbschmieren, *schmierte ab, abgeschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a unge, a lubrifia; a gresa; **den Wagen ~ a)** a unge căruţa; **b)** a gresa automobilul (peste tot). **2.** *(fam.)* a murdări, a păta; a mâzgăli. **3.** *(fam.)* a plagia; **abgeschmiertes Buch** carte compilată. **4.** a respinge (atacul cuiva), a para (lovitura cuiva). **5.** *(fam., în expr.)* **jm. eine ~** a arde (cuiva) o palmă, a cârpi (pe cineva). **II.** *intr. (s) (despre avioane)* a cădea, a se prăbuşi; a pica.

Ạbschmierer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* plagiator(-oare).

ạbschminken, *schminkte ab, abgeschminkt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) demachia, a (se) curăţa de fard. **2.** *(fam.)* a renunţa la ceva, a abandona; **das kannst du dir gleich ~** poţi să renunţi de pe acum, nici nu se pune problema.

Ạbschminkmittel, *-s, -, n.* demachiant, substanţă cu care se curăţă fardul.

ạbschmirgeln, *schmirgelte ab, abgeschmirgelt (ich schmirg(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăţa cu şmirghel.

ạbschmücken, *schmückte ab, abgeschmückt, vb. (h) tr.* a scoate podoabele de pe ceva, a despodobi.

ạbschmutzen, *schmutzte ab, abgeschmutzt (du, er schmutzt ab), vb. (h) intr.* a murdări, a se decolora, a-şi lăsa culoarea, a ieşi, a păta; **schwarzgefärbte Kleider schmutzen ab** hainele vopsite negru îşi lasă culoarea, ies, pătează.

Abschn. *presc.* de la Abschnitt.

ạbschnäbeln, *schnäbelte ab, abgeschnäbelt (ich schnäb(e)le ab), vb. (h) tr.* şi *refl. reciproc (fam.)* a (se) giugiuli.

ạbschnallen, *schnallte ab, abgeschnallt, vb. (h)* **I.** *tr.* a descătărăma, a descinge (cureaua). **II.** *refl.* a se dezlega (de curele). **III.** *intr. (fam.)* a nu mai putea fi atent, a nu mai urmări.

ạbschnappen, *schnappte ab, abgeschnappt vb.* **I.** *tr. (h)* a da drumul la un resort; a închide (o uşă, un zăvor); **er hat vor meiner Nase abgeschnappt** mi-a închis uşa în nas. **II.** *intr.* (*h* şi *s*) **1.** *(despre resorturi)* a se destinde. **2.** *(despre uşi, zăvoare)* a se închide. **3.** *(despre puşcă)* a nu lua foc. **4.** *(despre un discurs, o convorbire telefonică etc.)* a se întrerupe brusc. **5.** a pune capăt, a termina, a se retrage. **6.** *(pop.)* a răposa.

Ạbschneidemaschine, *-n, f.* maşină de tăiat, de retezat.

ạbschneiden, *schnitt ab, abgeschnitten (du schneidest ab, er schneidet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a reteza; a decupa; **jm. den Beutel ~** a fura cuiva banii din buzunar; **niemand wird dir (et)was vom Hals ~** nimeni n-o să-ţi taie capul. **2.** a scurta (drumul); a merge pe scurtătură. **3.** *(fig.)* a reteza, a curma; a diminua, a scădea; **jm. die Möglichkeit ~** a lua cuiva posibilitatea; *(mil.)* **den Rückzug ~** a tăia retragerea; **jm. das Wort ~** a curma vorba cuiva, a opri pe cineva să vorbească; **den Dampf ~** a închide, a opri aburul; **den Lebensfaden ~** a curma firul vieţii; **jm. die Ehre ~** a defăima pe cineva, a strica, a terfeli reputaţia cuiva. **4.** a amputa. **II.** *intr.* a realiza, a obţine (un rezultat); **gut (schlecht) bei etwas ~** a (nu) avea succes la ceva. **III.** *refl. (gegen)* a contrasta (cu), a se reliefa (faţă de).

Ạbschneidemesser, *-s, -, n.,* v. Abschneider **(1)**.

Ạbschneider, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* cuţit (la o maşină de tăiat, de retezat). **2.** v. Abschrot. **3.** v. Abschneideweg.

Ạbschneideweg, *-(e)s, -e, m.* potecă, drum scurtat, scurtătură.

Ạbschneidung, *-en, f.* tăiere, retezare; amputare.

ạbschnellen, *schnellte ab, abgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a azvârli (cu ajutorul unui resort); a lansa. **II.** *refl. (h) (despre oameni)* a se avânta, a sări, a se repezi, a se lansa. **III.** *intr. (s)* **1.** *(despre o săgeată, un proiectil)* a sări din loc, a ţâşni, a izbucni. **2.** a avea recul, a recula.

ạbschnippe(l)n, *schnipp(el)te ab, abgeschnipp(el)t, (ich schnipp(el)e ab), vb. (h) tr.* **1.** a tăia bucăţele mici. **2.** a reteza, a rotunji, a tăia vârfurile sau colţurile.

Ạbschnipsel, *-s, -, n. (fam.)* bucăţică tăiată din ceva.

Ạbschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** bucată tăiată din ceva, tăietură; cupon. **2.** diviziune, secţiune; perioadă, epocă; capitol; *(în codice, text de legi)* paragraf, titlu; **~ eines Buches** capitol, subcapitol, pasaj al unei cărţi; **~ des Lebens** epocă, perioadă a vieţii, capitol din viaţă. **3.** *(versificaţie)* cezură. **4.** talon, contramarcă. **5.** *(geom.)* segment. **6.** *(mil.)* sector. **7.** capăt de buştean (retezat), scurtătură. **8.** exergă (a monedei). **9.** *(reg.)* monedă (divizionară).

Ạbschnitt(s)|einteilung, *-en, f.* împărţire în capitole, în paragrafe.

Ạbschnitt(s)schein, *-(e)s, -e, m.* cupon.

ạbschnitt(s)weise *adv.* **1.** în (pe) capitole, în (pe) secţiuni; capitol cu capitol, capitol după capitol. **2.** *(mil.)* pe sectoare; pe salturi, din obiectiv în obiectiv.

Ạbschnitzel, *-s, -, n. (m) (mai ales la pl.)* resturi, rămăşiţe; deşeuri, bucăţi tăiate.

ạbschnitzeln, *schnitzelte ab, abgeschnitzelt (ich schnitz(e)le ab), vb. (h) tr.* v. abschnippeln.

ạbschnitzen, *schnitzte ab, abgeschnitzt (du, er schnitzt ab), vb. (h) tr.* a ciopli (bucăţi din ceva).

ạbschnorren, *schnorrte ab, abgeschnorrt, vb. (h) tr.* v. abschnurren **(II 2)**.

ạbschnüren, *schnürte ab, abgeschnürt, vb. (h) tr.* **1** a dezlega, a desface şiretul. **2.** a lega, a înfăşura strâns cu un şnur; *(med.)* a face o ligatură, a ligatura. **3.** a despărţi printr-un şnur. **4.** a alinia. **5.** *(mil.)* a strânge, a gâtui un atac. **6.** *(fig.)* a închide, a bloca; a sugruma. **7.** (şi *mar.)* a trasa cu ajutorul unei sfori.

ạbschnurren, *schnurrte ab, abgeschnurrt, vb.* **I.** *intr. (s) (despre mecanisme cu resort)* a se destinde; *(despre ceasuri deşteptătoare)* a suna până la sfârşit. **II.** *tr. (h)* **1.** a psalmodia, a îngâna (o melodie etc.) **2.** *(fam.; jm. etwas)* a cerşi, a obţine (ceva de la cineva) prin cerşetorie, prin minciună, prin fraudă.

Ạbschnürung *-en, f.* **1.** dezlegare. **2.** legare, înfăşurare (strânsă); *(med.)* ligatură, ligaturare. **3.** despărţire printr-un şnur. **4.** aliniere. **5.** *(mil.)* strângere (a atacului mai ales prin contraatacuri). **6.** *(fig.)* închidere, blocare; sugrumare. **7.** trasare cu ajutorul unei sfori.

ạbschöpfen, *schöpfte ab, abgeschöpft, vb. (h) tr.* **1.** a lua, a culege partea de deasupra a unui lichid; a degresa; (şi *fig.*) **den Rahm (sau die Sahne) ~** a smântâni, a lua smântâna, crema, caimacul. **2.** *(ec.)* a absorbi, a resorbi.

Ạbschöpfung, *-en, f. (ec.)* absorbţie, resorbţie; **~ von Gewinnen** absorbţia beneficiilor; **~ von Kaufkraft** absorbţia puterii de cumpărare.

Ạbschöpfungs|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistemul taxelor compensatorii.

Ạbschoss, *-es, -schösse, m.* **1.** sumă scăzută (pentru impozit). **2.** vlăstar, lăstar.

ạbschotten, *schottete ab, abgeschottet (du schottest ab, er schottet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a separa prin şcote. **2.** *(fig.)* a închide, a separa, a izola.

Ạbschottung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* separare, izolare. **2.** *(ec.)* închidere, protecţie separare; **~ der Märkte** (închiderea pieţelor.

Ạbschräge, *-n, f. (constr.)* înclinaţie, taluz; teşitură, şanfren.

abschrägen, *schrägte ab, abgeschrägt, vb. (h) tr.* a teși, a tăia oblic; a șanfrena.
Abschrägung, *-en, f.* **1.** teșire, șanfrenare; bizotaj. **2.** v. Abschräge.
abschrammen, *schrammte ab, abgeschrammt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a zdreli; a zgâria (coaja). **2.** *(tehn.)* a marca crestând. **II.** *intr. (s) (fam.)* **1.** a o șterge, a se căra, a o întinde. **2.** a răposa.
abschranken, *schrankte ab abgeschrankt, vb. (h) tr.* **1.** a închide (un drum) prin bariere; a bara. **2.** a înțărcui.
abschränken, *schränkte ab, abgeschränkt, vb. (h) tr.* a delimita.
Abschrankung, *-en, f.* **1.** *sg.* încercuire, înconjurare cu un țarc, cu un ocol, înțărcuire. **2.** țarc, ocol.
abschrappen, *schrappte ab, abgeschrappt, vb. (h) tr.* a curăța, a scoate ceva (de pe o suprafață) zgâriind, răzuind; a zgâria, a răzui.
abschrauben, *schraubte ab, abgeschraubt, vb. (h) tr.* a deșuruba.
abschrecken, *schreckte ab, abgeschreckt, vb. (h) tr.* **1.** a speria, a intimida; a înspăimânta; a băga în răcori; **jn. von etwas** ~ a descuraja pe cineva să...; **sich nicht** ~ **lassen** a nu se lăsa descurajat; **ein abschreckendes Beispiel** un exemplu descurajator. **2.** a turna apă rece pe ceva fierbinte; *(cul.)* a stinge; a limpezi (cafeaua); a prăji (cu crustă). **3.** *(tehn.)* a căli (un metal); a răci brusc.
abschreckend I. *part. prez.* de la abschrecken. **II.** *adj.* respingător, înspăimântător, oribil, hidos; **ein ~es Beispiel** un exemplu de intimidare.
Abschreckung, *-en, f.* **1.** intimidare. **2.** *(metal.)* răcire bruscă (la călire). **3.** *(cul.)* stingere.
Abschreckungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de intimidare. **2.** *(tehn.)* lichid de răcire (pentru călire).
Abschreibegebühr, *-en, f.* taxă pentru copiat; taxă de transcriere.
Abschreibemaschine, *-n, f.* mașină de copiat.
abschreiben, *schrieb ab, abgeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a copia, a transcrie; **etwas von jm.** ~ a copia ceva de la cineva; **sich** *(dat.)* **die Feder** ~ **a** toci penița scriind. **2.** *(fin.)* a descărca un cont; a deconta; a amortiza; a anula (în registru). **II.** *intr.* **1.** a copia; **von jm.** ~ a copia de la cineva, a plagia pe cineva. **2.** a contramanda în scris; **ich habe ihm abgeschrieben** i-am scris că nu pot veni.
Abschreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* **1.** copist(ă). **2.** plagiator(-oare).
Abschreiberei, *-en, f.* **1.** *(peior.)* acțiunea de a copia. **2.** plagiere; plagiat.
Abschreibung, *-en, f.* **1.** decontare, descărcare (de cont, materiale etc.); decont; amortizare; ~ **auf Anlagevermögen** amortisment al investițiilor; **leistungsbedingte** ~ amortizare referitoare la capacitatea randamentului. **2.** înregistrare a uzurii sau degradării instalațiilor (în bilanțul de sfârșit de an). **3.** transcriere, copiere. **4.** plagiat.
Abschreibungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* sistem de amortizare.
Abschreibungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* taxă de amortisment.
Abschreibungsvergünstigung, *-en, f. (ec.)* reducere, avantaj de amortizare.
abschreien, *schrie ab, abgeschrien, vb. (h) tr.* **1.** v. abrufen **(I 2). 2.** *(fam., în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a striga până răguși.
abschreiten, *schritt ab, abgeschritten (du schreitest ab, er schreitet ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trece controlând de-a lungul; *(mil.)* **die Front** ~ a trece (o trupă) în revistă. **2.** a măsura cu pasul; **eine Entfernung** ~ a măsura o distanță cu pasul. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca bățos. **2.** a se depărta.
abschricken, *schrickte ab, abgeschrickt, vb. (h) tr. (mar.)* a slăbi (o parâmă).
Abschrift, *-en, f.* copie, transcriere; **gleichlautende** ~ duplicat; **für gleichlautende** ~ pentru conformitate; **eine** ~ **anfertigen** a scoate o copie; **beglaubigte** ~ copie legalizată; **ordnungsgemäß beglaubigte** ~ copie autentificată.
abschriftlich *adj.* în copie.
abschröpfen, *schröpfte ab, abgeschröpft, vb. (h) tr.* **1.** *(în expr.)* **jm. Blut** ~ a lua, a lăsa cuiva sânge cu ventuze scarificate. **2.** *(fig.)* a stoarce (ceva de la cineva), a-și însuși (ceva) prin forță.
abschroppen, *schroppte ab, abgeschroppt, vb. (h) tr.* **1.** a subția, a fățui, a netezi prin cioplire (un lemn, o scândură etc.) **2.** *(mas.)* a degroșa.
Abschrot, *-(e)s, -e, m.*, **Abschrote**, *-n, f.* **1.** contradaltă, daltă (care se fixează în gaura pătrată a nicovalei). **2.** *(constr.)* cuțit de tăiat la rece (oțel, metal). **3.** *(metal.)* deșeu.
abschroten, *schrotete ab, abgeschrotet (du schrotest ab, er schrotet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a tăia, a forfeca cu dalta. **2.** a ur(l)ui (grâne). **3.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a băga un butoi în pivniță (rostogolindu-l).
Abschroter, *-s, -, m.*, **Abschrotmeißel**, *-s, -, m.* v. Abschrot **(1, 2).**
Abschrotmühle, *-n, f.* moară de ur(l)uit.
abschrubben, *schrubbte ab, abgeschrubbt, vb. (h) tr.* **1.** a freca, a curăța (cu o perie aspră sau cu o mătură grosolană); **den Dreck** ~ a curăța murdăria. **2.** *(fam.)* a parcurge (cu greu).
Abschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** expulzare, evacuare (de trupe, de prizonieri). **2.** zdrelitură.
abschuften, *schuftete ab, abgeschuftet (du schuftest ab, er schuftet ab), vb. (h) refl.* a munci mult, a se istovi, a se speti muncind; a se strădui.
abschultern, *schulterte ab, abgeschultert, vb. (h) tr.* a da jos (pușca) de pe umăr.
abschuppen, *schuppte ab, abgeschuppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța de solzi. **II.** *refl.* a se coji, a se descuama; **die Haut schuppt sich ab** pielea se descuamează.
Abschuppung, *-en, f. (med.)* cojire, descuamare.
abschürfen, *schürfte ab, abgeschürft, vb. (h) tr.* **1.** a zdreli, a zgâria, a juli; **sich** *(dat.)* **die Knie** ~ a se juli la genunchi. **2.** a jupui pielea; a rade, a răzui. **3.** *(geol., mine)* a explora (un teren).
Abschürfung, *-en, f.* **1.** *sg. (geol., mine)* explorare. **2.** zgârietură, zdrelitură, julitură.
Abschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(mil.)* descărcare a unei arme de foc, împușcătură; lansare (a unei torpile). **2.** *(mil., vân.)* doborâre prin împușcare. **3.** prăbușire, rostogolire pe o pantă abruptă. **4.** *(înv.)* povârniș, pantă abruptă; râpă. **5.** *(vân.)* împușcarea vânatului suplimentar (în parcurile ocrotite); efectivul de vânat împușcat.
Abschussbasis, *-basen, f.* platformă, bază, rampă de lansare (a unui satelit artificial etc.).
abschüssig *adj.* abrupt, (foarte) înclinat; prăpăstios, râpos; *(fig.)* **er geriet auf die ~e Bahn** i-a mers rău, e în declin.
Abschüssigkeit *f. sg.* înclinație (mare).
abschütteln, *schüttelte ab, abgeschüttelt (ich schütt(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a da jos scuturând, a scutura (de pe ceva), a se scutura (de ceva). **2.** *(fig.)* a se dezbăra; a scăpa (de ceva); a lepăda; **das Joch** ~ a scutura jugul; **das lässt sich nicht so leicht** ~ nu scapi așa de ușor de asta; **Erinnerungen** ~ a se lepăda de amintiri; **einen Verweis** ~ a nu-și face sânge rău pentru o mustrare; **den Staub von den Füßen** ~ a-și lua tălpășița, a o șterge. **3.** *(reg.)* a strânge (masa, patul).
abschütten, *schüttete ab, abgeschüttet (du schüttest ab, er schüttet ab), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (dintr-un vas prea plin); a lua (dintr-un sac, dintr-o pungă etc. ca să nu fie prea plin). **2.** a vărsa, a arunca (un lichid) de pe ceva; **die Kartoffeln** ~ a vărsa apa de pe cartofi (fierți).
abschützen, *schützte ab, abgeschützt (du, er schützt ab), vb. (h) tr. (hidr.)* **1.** a stăvili apa. **2.** a coborî stăvilarul.
Abschützer, *-s, -, m.* **1.** *(mas.)* opritor (la o mașină). **2.** *(hidr.)* oblon vertical (al unui stăvilar), stavilă.
Abschützung, *-en, f.* **1.** protejare, ocrotire. **2.** *(hidr.)* stăvilire, închidere a vanei de ecluză.
abschwabbern, *schwabberte ab, abgeschwabbert, vb. (h) tr. (mar.)* a clăti.
abschwächen, *schwächte ab, abgeschwächt, vb. (h) tr.* **1.** și *refl.* și *intr. (s)* a (se) atenua, a (se) modera, a slăbi, a (se) diminua, a (se) muia; a (se) amortiza; **das Interesse schwächt (sich) ab** interesul slăbește, scade. **2.** *(fot.)* a slăbi, a face un negativ mai transparent sau o copie mai deschisă.
Abschwächung *f. sg.* atenuare, moderare, slăbire, diminuare; amortizare; încetinire; *(ec.)* ~ **der Binnennachfrage** diminuarea cererii pe piața internă.
abschwären, *schwärte* (sau *schwor*) *ab, abgeschwärt* (sau *abgeschworen*), *vb. intr.* **1.** *(h) (despre o rană, un furuncul)* a se opri din copt, din supurat. **2.** *(s)* a se elimina, a fi expulzat de puroi; a fi golit de puroi.
abschwärmen, *schwärmte ab, abgeschwärmt, vb. intr.* **1.** *(s)* a roi. **2.** *(h)* a înceta să roiască.
abschwarten, *schwartete ab, abgeschwartet (du schwartest ab, er schwartet ab), vb. (h) tr.* **1.** a scoate șoriciul (de pe slănină), a curăța de șorici; a coji; *(pop.)* **ich werde ihn** ~ am să-l jupoi de viu. **2.** a ecarisa. **3.** *(forest.)* a tăia, a netezi marginile, a coji, a ciopli nodurile.
abschwatzen, *schwatzte ab, abgeschwatzt (du, er schwatzt ab), vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a dobândi, a obține (ceva de la cineva) prin vorbe dulci, măgulitoare; **er hat mir 100 Euro abgeschwatzt** m-a fraierit de 100 de euro. **II.** *intr.* a obosi vorbind, pălăvrăgind.
abschwätzen, *schwätzte ab, abgeschwätzt (du, er schwätzt ab), vb. (h) tr. (reg.)* v. abschwatzen **I.**
abschwefeln, *schwefelte ab, abgeschwefelt (ich schwef(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a curăța, a purifica de sulf; a desulfura. **2.** a adăuga sulf (la ceva). **3.** a dezinfecta prin ardere de sulf.
Abschweif, *-(e)s, -e, m.* digresiune; **ohne ~e a)** fără digresiuni; **b)** verde în față, fără ocol, fără înconjur, direct.
abschweifen, *schweifte ab, abgeschweift, vb.* **I.** *intr. (s) (von)* a se abate (de la), a se depărta (de); a părăsi; *(fig.)* a face digresiuni (de la). **II.** *tr. (h)* **1.** a tăia cu ferăstrăul de decupat. **2.** a clăti, a muia (rufe); a pune la fiert, a fierbe (rufe). **3.** a opări (gogoșile de mătase). **4.** a curba, a arcui.
Abschweifung, *-en, f.* **1.** abatere; digresiune. **2.** clătit (al rufelor); fierbere (a rufelor). **3.** opărit (al gogoșilor de mătase). **4.** arcuire, curburâ, linie arcuită.
abschwelen, *schwelte ab, abgeschwelt, vb. (h) tr.* a calcina.
abschwellen, *schwoll ab, abgeschwollen (du schwillst ab, er schwillt ab), vb. (s) intr.* **1.** a se dezumfla. **2.** a descrește, a scădea; **der Lärm schwoll ab** zgomotul a scăzut.
abschwemmen, *schwemmte ab, abgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape, inundații)* a lua, a târî cu sine. **2.** a plutări; **Holz** ~ a transporta lemne pe apă. **3.** a curăța (de nămol), a spăla, a scălda; a clăti (rufe).
abschwenden, *schwendete ab , abgeschwendet (du schwendest ab, er schwendet ab), vb. (h) tr.* a defrișa prin arderea ierburilor și a rădăcinilor.
abschwenken *vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a clăti, a spăla; a limpezi (rufe). **2.** a scutura (de pe ceva); **das Wasser vom Hut** ~ a scutura apa de pe pălărie. **II.** *intr. (s)* și *refl.(h)* a schimba direcția, a ocoli; a vira, a coti, a cârmi; *(mil.)* **rechts abgeschwenkt!** direcția la dreapta!
Abschwenkung, *-en, f.* **1.** clătit, limpezit, spălat. **2.** cotire, schimbare de direcție, ocolire.
abschwimmen, *schwamm ab, abgeschwommen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a parcurge înot (o distanță); **er hat seine hundert Meter abgeschwommen** și-a înotat suta de metri, și-a parcurs suta de metri înot. **2.** a pierde înotând; **sich** *(dat.)* **ein paar Pfunde** ~ a pierde din greutate înotând. **II.** *refl. (h)* a se obosi, a se istovi înotând. **III.** *intr. (s)* **1.** a porni înot; **vom Lande** ~ a se depărta de țărm. **2.** a fi luat de curent.
abschwindeln, *schwindelte ab, abgeschwindelt (ich schwind(e)le ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva), prin mijloace necinstite, prin escrocherie, înșelând; a escamota; **er hat ihr 10 Euro abgeschwindelt** a fraierit-o de 10 euro.
abschwinden, *schwand ab, abgeschwunden (du schwindest ab, er schwindet ab), vb. (s) intr.* a slăbi tare, a pieri.
abschwingen, *schwang ab, abgeschwungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a scădea, a diminua; **die Begeisterung schwingt ab** entuziasmul scade. **2.** *(fig.) (despre sunete)* a scădea în intensitate, a se pierde, a se stinge. **3.** *(gimn.)* a coborî cu un salt de pe un aparat. **4.** *(schi)* a schimba direcția și a opri. **II.** *tr.* a da jos scuturând; a scutura de pe ceva. **III.** *refl.* a se da jos cu avânt; a se lansa; **sich vom Pferde** ~ a sări jos de pe cal.
abschwirren, *schwirrte ab, abgeschwirrt, vb. (s) intr.* **1.** a-și lua zborul, a porni în zbor șuierând, cu zgomot. **2.** *(fam.)* a o șterge, a o lua din loc.
abschwitzen, *schwitzte ab, abgeschwitzt (du, er schwitzt ab), vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** *(tăb.)* a aburi, a ține în aburi (pieile pentru slăbirea perilor). **2.** *(cul.)* a fierbe înăbușit; a prăji înfundat în unt. **3.** a vindeca prin sudație, prin transpirație. **II.** *refl.* a se istovi, a pierde din greutate transpirând.
abschwören, *schwor ab (rar* și *schwur ab), abgeschworen, vb. (h) intr.* (și *tr.)* **1.** a abjura; a tăgădui, a renega; **einer (și eine) Schuld** ~ a tăgădui o vină, o datorie prin jurământ; **seinen Glauben** ~ a-și renega credința; **dem Branntwein** ~ a se jura să nu mai bea rachiu. **2.** *(înv.)* a jura; **einen Eid** ~ a depune un jurământ; *(adjectival)* **ein abgeschworener Feind** un dușman neîmpăcat.
Abschwörung *f. sg.* **1.** abjurare. **2.** tăgăduire sub jurământ. **3.** *(înv.)* depunerea jurământului.
Abschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** *(sport)* săritură, salt (de pe un aparat de gimnastică). **2.** momentul final al unui salt. **3.** coborârea cu elan a crosei (la golf). **4.** *(ec.)* slăbirea evoluției inițiale; **wirtschaftlicher** ~ recesiune.

ạbsegeln, *segelte ab, abgesegelt (ich seg(e)le ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a porni (în croazieră) cu un vas cu pânze. **2.** *(fam.)* a o lua din loc, a pleca. **3.** *(fam.)* a porni spre lumea cealaltă. **II.** *tr. (h) (despre vase cu vele)* a parcurge (o distanță).

ạbsegnen, *segnete ab, abgesegnet (du segnest ab, er segnet ab), vb. (h) tr. (fam. iron.)* a aproba, a accepta, a da binecuvântarea, a-și da asentimentul.

ạbsehbar *adj.* previzibil, de întrevăzut; **die Folgen sind nicht ~** urmările nu pot fi întrevăzute; **in ~er Zeit** într-un timp nu prea îndepărtat, peste puțin timp.

ạbsehen, *sah ab, abgesehen (du siehst ab, er sieht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prevedea, a întrevedea; **der Ausgang der Krankheit ist nicht abzusehen** sfârșitul bolii nu poate fi prevăzut. **2.** a înțelege, a pricepe, a concepe; a vedea (ceva abstract); **ich kann nicht ~, warum er es tat** nu-mi pot da seama de ce a făcut asta. **3.** *(jm. etwas)* a învăța (ceva) de la cineva) privind la el, a fura (un meșteșug, o meserie de la cineva); **jm. ein Kunststück ~** a învăța o scamatorie de la cineva, privindu-l cum o face. **4.** *(jm. etwas)* a citi (cuiva ceva) din (sau în) ochi, din (sau în) privire; **jm. etwas an den Augen ~** a citi ceva în ochii cuiva; **jm. alles an den Augen ~** a fi foarte atent, foarte grijuliu cu cineva; a-i citi toate dorințele din privire. **5.** *(despre surdo-muți)* a înțelege din privire. **6.** *(argou școlăresc)* a copia. **7.** *(auf)* a urmări, a avea intenția să...; **es auf etwas** sau **auf jn. ~** a viza, a avea în vedere (ceva sau pe cineva); a avea de gând, a avea intenții; **es auf jn. abgesehen haben a)** a-și pune ochii pe cineva, a avea în vedere pe cineva; **b)** a ataca pe cineva, a se da la cineva; **die Diebe hatten es auf Geld abgesehen** hoții urmăreau să pună mâna pe bani. **II.** *intr. (von)* **1.** a-și întoarce privirile (de la...), a renunța (la...); **von der Strafe ~** a nu aplica pedeapsa, a renunța la aplicarea pedepsei. **2.** *(fig.)* a nu lua în considerație, în seamă; a lăsa deoparte, a face abstracție (de...); **abgesehen (da)von** făcând abstracție de (aceasta).

Ạbsehen, *-s, n. sg.* **1.** scop, intenție, țintă; **worauf geht (sau richtet sich** sau **hast du) dein ~?** ce scop, ce intenție ai? care ți-e ținta? **2.** orientare. **3.** cătare (la pușcă); vizor (la aparate de măsurat). **4.** *(in expr.)* **ohne ~** fără sfârșit, necontenit; **da ist kein ~** nu se mai sfârșește.

Ạbsehkreuz, *-es, -e, n.* intersecția firelor reticulare (la o lunetă).

Ạbsehlineal, *-s, -e, n.* **1.** riglă de calcul. **2.** *(geod.)* alidadă cu pinule.

Ạbsehlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (geod.)* linie de orientare, de vizare.

Ạbseide *f. sg.* borangic.

ạbseifen, *seifte ab, abgeseift, vb. (h) tr.* **1.** a săpuni; a spăla cu săpun. **2.** a spăla, a limpezi de săpun; *(chim.)* a desaponifica.

ạbseigen, *seigte ab, abgeseigt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* v. abseihen. **2.** *(metal.)* a afina (un metal) prin licuație.

ạbseigern, *seigerte ab, abgeseigert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(metal.)* a descompune (prin topire); a segrega. **2.** *(mine; înv.)* a măsura adâncimea unui puț; a verticaliza (cu firul cu plumb). **II.** *intr. (s) (metal.)* a scădea (prin răcire).

ạbseihen, *seihte ab, abgeseiht, vb. (h) tr.* a filtra, a strecura; a limpezi.

ạbseilen, *seilte ab, abgeseilt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(sport)* a (se) asigura (cu o coardă); a coborî în rapel, a face un rapel. **2.** a (se) desfășura (o coardă).

Ạbseilen, *-s, -, n. (sport)* coborâre în rapel.

ạb sẹin v. ab **(3)**.

Ạbsein, *-s, n. sg.* absență.

Ạbseite, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* dos, fațadă posterioară. **2.** *(arhit.)* corp lateral al unei clădiri, nava laterală (a unei biserici), colateralâ. **3.** dos (al unei stofe); revers (al unei monede, medalii etc.). **4.** exergă (la o monedă). **5.** closet, latrină. **6.** debara în pod.

ạbseiten I. *adv. (înv.)* deoparte, la o parte. **II.** *prep. cu gen. (înv.)* din partea, de la.

Ạbseiter, *-s, -, m.* v. Außenseiter **(2, 3)**.

ạbseitig *adj.* **1.** depărtat, retras, izolat (de căile de comunicație). **2.** secundar, în afara subiectului, digresiv. **3.** neobișnuit, bizar, ciudat; **~e Ideen** idei bizare. **4.** contra naturii, patologic, pervers.

Ạbseitigkeit *f. sg.* **1.** depărtare; izolare. **2.** fapt secundar, digresiune.

ạbseits I. *adv.* deoparte; lateral; **~ stehen** a sta deoparte; a se ține în rezervă; *(sport)* a fi în poziție de ofsaid. **II.** *prep.* cu *gen.* la o parte de..., alături de...; **~ der Straße** alături de drum.

Ạbseits, *-, -, n. (sport)* ofsaid; **im ~ stehen** a fi în poziție de ofsaid.

Ạbseits|position, *-en, f. (sport)* poziție de ofsaid.

ạbseits stẹhen v. abseits.

Ạbseits|stehende, *-n, -n (ein Abseitsstehender), m.* și *f.* **1.** persoană care stă deoparte, care se ține în rezervă. **2.** *(sport)* jucător care se găsește în ofsaid.

Ạbsence [ap'sã:s] *-n, f. (med.)* v. Absenz **(3)**.

ạbsenden, *sandte ab, abgesandt (du sendest ab, er sendet ab), vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a delega. **3.** *(reg.)* a da semnalul de terminare (a unei petreceri), a da semnalul de plecare.

Ạbsender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** trimițător(-oare), expeditor(-oare). **2.** adresa expeditorului.

Ạbsendung, *-en, f.* **1.** expediere; expediție. **2.** delegare, delegație.

Ạbsendungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de expediere, de plecare.

Ạbsendungs|station, *-en, f.* gară de expediere.

Ạbsendungszeit, *-en, f.* timpul, momentul expedierii.

ạbsengen, *sengte ab, abgesengt, vb. (h) tr.* **1.** a pârli; **ein Huhn ~** a pârli o găină. **2.** a îndepărta prin pârlire; **Haare ~** a curăța de păr prin pârlire.

ạbsenken, *senkte ab, abgesenkt, vb. (h)* **1.** *tr.* **1** *(hort.)* a înmulți pe cale vegetativă cu ramuri sau frunze; a buiași, a marcota. **2.** a coborî nivelul, a lăsa în jos. **3.** a determina verticala. **4.** *(mine)* a săpa, a fora (un puț). **5.** *(tehn.)* a slăbi cofrajul. **II.** *refl.* a fi povârnit; a se lăsa, a coborî în pantă; a se denivela.

Ạbsenker, *-s, -, m. (hort.)* marcotă, butaș.

Ạbsenkung, *-en, f.* **1.** *sg.* **1.** *(hort.)* marcotaj, butășire. **2.** coborârea nivelului, denivelare; **~ des Grundwasserspiegels** coborârea, scăderea nivelului apei freatice. **3.** determinarea verticalei. **4.** *(mine)* săpare, forare (a unui puț). **II.** pantă, povârniș.

absẹnt *adj. (înv.)* absent.

Absẹntenliste, *-n, f.* listă a celor absenți.

absentiẹren, *absentierte, absentiert, vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a lipsi, a fi absent, a absenta. **II.** *refl.* a se îndepărta, a se retrage; a o șterge, a o lua din loc.

Absentiẹrung *f. sg.* lipsă, absență.

Absentịsmus *-, m. sg.* **1.** absenteism (al marilor moșieri), faptul de a lipsi (de la moșie). **2.** abținere de a participa la alegeri sau ședințe politice.

Absẹnz, *-en, f.* **1.** lipsă, absență; **eine ~ entschuldigen** a motiva o absență; *(jur.)* **in ~ verhandeln** a judeca (pe inculpat) în lipsă. **2.** *(înv.)* scutire de la obligația de a sta la reședință; scutire de la zeciuială. **3.** *(med.)* tulburare de scurtă durată a conștiinței.

Absẹnzgelder *n. pl.* indemnizație de deplasare, diurnă.

ạbservieren [-vi:-], *servierte ab, abserviert, vb. (h) tr.* **1.** a strânge vesela de pe masă; **den Tisch ~** a strânge masa. **2.** *(fam.)* a pune pe linie moartă, a înlătura. **3.** *(argou)* a omorî. **4.** *(sport)* a învinge, a bate.

ạbsetzbar *adj.* **1.** *(despre salariați)* care poate fi mutat, concediat, deplasat (dintr-o funcție); amovibil. **2.** *(despre mărfuri)* căutat, cerut; vandabil; **leicht ~e Ware** marfă care se vinde ușor. **3.** *(fin.)* deductibil; **steuerlich ~** deductibil de la impozit.

Ạbsetzbarkeit, *-en f.* **1.** amovibilitate; posibilitate de concediere. **2.** *(despre valori)* posibilitate de scădere a cursului, posibilitate de devalorizare. **3.** *(despre mărfuri)* vandabilitate, plasare. **4.** *(fin.)* deductibilitate.

Ạbsetzbecken, *-s, -, n.* v. Absetzbottich.

Ạbsetzbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare, deplasare, retragere de trupe (în scopul desprinderii de inamic).

Ạbsetzbottich, *-(e)s, -e, m.* putină, cadă de decantare, de limpezit.

Ạbsetzbrunnen, *-s, -, m. (hidr.)* puț decantor, decantor vertical.

ạbsetzen, *setzte ab, abgesetzt (du, er setzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da jos, a depune; a pune, a lăsa jos; **die Mütze ~** a-și scoate șapca; **ohne die Feder abzusetzen** fără a lăsa condeiul din mână; **das Auto setzte mich am Bahnhof ab** mașina m-a lăsat, m-a depus la gară; *(mil.)* **das Gewehr ~** a lăsa arma jos (de la ochi). **2.** a destitui, a scoate din funcție; a detrona; **jn. vom Amte ~** a destitui din funcție; **einen König ~** a detrona un rege. **3.** *(com.)* a vinde, a plasa, a desface; **Waren ~** a desface, a plasa mărfuri. **4.** a depune (drojdie, sedimente), a lăsa la fund, a sedimenta; *(chim.)* **Niederschlag ~** a depune precipitatul; **der Strom setzte Sand und Schlamm ab** fluviul a depus nisip și mâl. **5.** a face să se deosebească în mod vădit, a ridica (deasupra celorlalți), a distinge; a face să contrasteze, să iasă în relief. **6.** *(tipogr.)* a culege; **eine Seite ~** a culege o pagină. **7.** (și *tipogr.*) a distanța (rânduri, cuvinte); a începe rând, alineat nou; **eine Zeile ~** a începe alt rând. **8.** *(ret., lit.)* a face pauză; a abandona (o idee); a schimba cursul ideilor, al expunerii. **9.** a pune, a așeza deoparte, în alt loc, în altă linie; *(von)* a depărta (de); **einen Schrank von der Wand ~** a depărta un dulap de perete. **10.** a scoate; **etwas von der Tagesordnung ~** a scoate ceva de pe ordinea de zi; **vom Budget ~** a șterge din buget; **ein Theaterstück vom Spielplan ~** a scoate o piesă din repertoriu. **11.** a înțărca; **ein Kind ~** a înțărca un copil. **12.** *(fin.; despre valori, cursuri)* a face să scadă, a reduce, a coborî. **13.** *(mine)* a fărâmița, a sfărâma, a mărunți. **14.** *(muz.)* a cânta staccato, întrerupt. **15.** *(med.)* a amputa (un membru la încheietură). **16.** *impers.* a se întâmpla; **es wird etwas ~** se va întâmpla ceva (neplăcut); **es setzt etwas ab** (ceva) există din belșug, din abundență, din plin; **es wird Schläge ~** e rost de bătaie. **II.** *intr.* **1.** a se întrerupe, a se opri, a face pauză; **mitten im Spiel setzte er ab** s-a oprit la jumătatea cântatului, interpretării (bucății muzicale); *(mine)* **hier setzt der Gang ab** aici se oprește, se întrerupe, își schimbă direcția filonul; **ohne abzusetzen** fără răgaz, pe nerăsuflate; *(mil.)* **setzt ab!** pe loc repaus! **2.** a se despărți, a se desprinde, a se depărta; *(mar., despre nave)* a părăsi uscatul; **vom Lande ~** a se depărta de țărm. **III.** *refl.* **1.** a se depărta, a se așeza mai departe; a se scoate, a se îndepărta, a se desprinde; *(mil.)* **sich vom Feinde ~** a se desprinde de dușman, a se retrage; *(mine)* **ein Gang setzt sich ab** un filon, o vână de minereu se ramifică, se bifurcă. **2.** a se depozita, a se sedimenta. **3.** a se evidenția, a ieși în relief.

Ạbsetzen, *-s, n. sg.* **1.** destituire, scoatere din funcție; detronare. **2.** întrerupere, pauză. **3.** *(tipogr.)* culegere. **4.** înțărcare. **5.** *(av.)* debarcare (a pasagerilor). **6.** *(com.)* plasare (de mărfuri), desfacere.

Ạbsetzer, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.; înv.)* zețar. **2.** *(hort.)* butaș, marcotă. **3.** *(hidr.)* excavator (care așază în depozite pământul).

Ạbsetzgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de lansare a parașutiștilor.

Ạbsetzgeschwindigkeit, *-en, f.* viteza de sedimentare, de decantare.

Ạbsetzung, *-en, f.* **1.** destituire, scoatere din funcție; degradare; detronare; **einstweilige ~** suspendare. **2.** *(fin.; despre monedă)* devalorizare. **3.** *(tipogr.; înv.)* culegere. **4.** *(med.)* amputare (a unui membru la încheietură). **5.** *(com.)* plasare (de mărfuri).

ạbsichern, *sicherte ab, abgesichert, vb. (h) tr.* și *refl.* a lua măsuri de siguranță, a asigura, a proteja; **eine Unfallstelle ~** a marca un loc de accident; **sich gegen Diebe ~** a se proteja contra hoților.

Ạbsicherung, *-en, f.* asigurare; (luarea de) măsuri de siguranță, de protecție.

Ạbsicht, *-en, f.* intenție; scop, țintă, plan; **betrügerische ~** intenție frauduloasă; **mit ~** cu intenție, intenționat; premeditat; **in der ~** cu intenția de...; **ohne ~** fără intenție; **~en auf etwas haben** a urmări ceva (într-o anumită privință); **seine ~ auf etwas richten** a pune ochii pe ceva, a urmări ceva; **eine ~ hegen** a avea intenția, a-și face planul; **sich mit der ~ tragen** a avea intenția; **in ~ auf mich** cât despre mine, în ce mă privește.

ạbsichtlich I. *adj.* intenționat, premeditat. **II.** *adv.* dinadins, intenționat, cu intenție, expres; **das hat er ~ getan** asta a făcut-o dinadins.

Ạbsichtlichkeit *f. sg.* intenție, premeditare, precugetare; **mit ~** ostentativ.

Ạbsichts|erklärung, *-en, f. (ec.)* declarație de intenții.

ạbsichtslos *adj.* neintenționat, fără intenție.

Ạbsichts|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție (secundară) finală, de scop.

ạbsichtsvoll adj. cu anumite intenții, bine calculat; intenționat, premeditat.

ạbsickern, *sickerte ab, abgesickert, vb. (s) intr.* a se scurge, a se prelinge, a picura.

ạbsieben, *siebte ab, abgesiebt, vb. (h) tr.* a trece prin ciur, prin sită; a cerne; a filtra.

ạbsiedeln, *siedelte ab, abgesiedelt (ich sied(e)le ab), vb. (h) tr. (med.)* a forma metastaze.

ạbsieden, *sott* (sau *siedete) ab, abgesotten* (sau *abgesiedet), (du siedest ab, er siedet ab), vb. (h) tr.* a fierbe, a opări; a da în clocot; a evapora prin fierbere.

Ạbsiedlung, *-en, f. (med.)* formare de metastaze.

ạbsingen, *sang ab, abgesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cânta; a cânta până la sfârșit; a psalmodia. **2.** a cânta după note; a descifra. **II.** refl. a se obosi, a se istovi cântând.

ạbsinken, *sank ab, abgesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a coborî; a se scufunda încet; a se lăsa la fund, a se depune, a se sedimenta; a precipita. **2.** a coborî, a slăbi, a se micșora, a scădea; **das Fieber ist abgesunken** febra a scăzut.

Ạbsinken, *-s, n. sg. (ec.)* scădere, diminuare; **das ~ der Preise** scăderea prețurilor.

Ạbsinkung, *-en, f.* cădere, afundare; depunere la fund, sedimentare, precipitare.

ạbsintern, *sinterte ab, abgesintert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a sinteriza. **2.** *(mine)* a aglomera.

Absịnth, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* absint, pelin *(Artemisia Absinthium)*. **2.** absint (lichior).

Absinthịn, *-s, n. sg.* suc, zeamă de absint, de pelin.

Ạbsitz|anlage, *-n, f.* dispozitiv de decantare, de limpezit, de sedimentare, decantor cu autospălarea depunerilor.

ạbsitzen, *saß ab, abgesessen (du sitzt ab, er sitzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a descăleca; *(mil.)* **abgesessen!** descălecați! **2.** a lua loc, a ședea. **3.** *(von)* a ședea departe, la distanță (de); a face loc, a se da mai încolo. **4.** *(chim.)* a (se) sedimenta. **5.** *(mine; despre filoane)* a se întrerupe, a-și schimba direcția (în jos). **II.** *tr. (h)* **1.** a uza prin multă ședere (o haină, un scaun etc.). **2.** a implini, a termina; **er hat seine Strafe abgesessen** și-a ispășit pedeapsa, și-a împlinit osânda; **er hat seine Schulzeit abgesessen** și-a termina anii de școală; **er sitzt sein Eintrittsgeld ab** îndură plictiseala (unui spectacol, unei conferințe) până la capăt; **eine Schuld ~** a face zile de închisoare pentru neplata unei datorii. **III.** *refl. (h)* **1.** a obosi, a se plictisi ședând. **2.** *(despre haine etc.)* a se uza (prin multă ședere).

ạbsocken, *sockte ab , abgesockt, vb. (s) intr. (argou)* a o șterge, a spăla putina.

ạbsolden, *soldete ab, abgesoldet (du soldest ab, er soldet ab), vb. (h) tr. (mil.)* a achita leafa, solda.

absolụt I. *adj.* **1.** absolut, necondiționat; **ein ~er Herrscher** un domnitor suveran; **~e Mehrheit** majoritate simplă, absolută; **~e Höhe** altitudine (față de nivelul mării); **das ~ Maß** sistemul metric; *(fiz.)* **der ~e Nullpunkt** zero absolut; *(mat.)* **~es Glied** termen liber. **2.** total, complet, desăvârșit; **~e Glaubensfreiheit** libertate confesională deplină; *(fam.)* **~er Unsinn** absurditate. **3.** *(inform.)* absolut; **~e Positionierung** poziționare absolută. **II.** *adv. (in expr.)* **du hast ~ keinen Ehrgeiz** n-ai nici pic de ambiție.

absolụte *adv.* absolut, total, complet; cu siguranță, indiscutabil.

Absolụtbetrag, *-(e)s, -beträge, m. (ec.)* valoare absolută.

Absolụtgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză absolută.

Absolụt|heit *f. sg.* stare absolută, caracter absolut; desăvârșire.

Absolutiọn, *-en, f. (bis.)* iertare, achitare; iertare a păcatelor; **jm. ~ erteilen** a dezlega pe cineva de păcate, a da cuiva iertarea păcatelor.

Absolutịsmus, *-, m. sg.* absolutism.

absolutịstisch *adj.* absolutist.

Absolutọrium, *s. -rien* [-riən], *n.* **1.** dispensă. **2.** diplomă de absolvire.

Absolvẹnt [-vɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă).

absolvịeren [-'vi:-], *absolvierte, absolviert, vb. (h) tr.* **1.** a absolvi (studiile), a termina (o școală); a trece un examen. **2.** a achita, a ierta, a absolvi. **3.** *(bis.)* a dezlega de păcate, a ierta păcatele.

Absolvịerung [-'vi:-], *-en, f.* **1.** absolvire, terminare (a studiilor). **2.** *(bis.)* iertare, dezlegare de păcate.

ạbsonderbar *adj.* separabil.

Ạbsonder|heit, *-en, f.* v. Absonderlichkeit.

absọnderlich I. *adj.* **1.** deosebit. **2.** ciudat, curios, straniu, bizar; **ein ~er Mensch** un om ciudat. **II.** *adv.* **1.** mai ales, mai cu seamă, în special. **2.** aparte, separat.

Absọnderlichkeit, *-en, f.* ciudățenie, bizarerie; singularitate, particularitate.

Absọnderling, *-s, -e, m.* v. Sonderling.

ạbsondern, *sonderte ab, abgesondert, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) despărți, a (se) separa, a (se) izola; a (se) alege; a (se) selecta; **die kranken Tiere von den gesunden ~** a izola animalele bolnave de cele sănătoase *(fil.; fig.)* **in Gedanken ~** a izola prin gândire, a abstrage; **ein abgesonderter Begriff** o idee abstractă. **2.** *(mil.)* a detașa; **abgesonderter Truppenteil** detașament. **3.** *(biol.)* a secreta; **die Drüsen sondern Schweiß ab** glandele secretă sudoare.

ạbsondernd I. *part. prez.* de la absondern. **II.** *adj.* **1.** izolator, care izolează. **2.** secretor, care secretă; **~e Drüse** v. Absonderungsdrüse.

Ạbsonderung, *-en, f.* **1.** *sg.* despărțire, izolare, separare; alegere; selecție. **2.** *(biol.)* secretare, secreție.

Ạbsonderungsdrüse, *-n, f. (biol)* glandă cu secreție, glandă secretoare.

Ạbsonderungsgewebe, *-s, -, n. (biol)* țesut secretor.

Ạbsonderungsgläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor privilegiat.

Ạbsonderungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț despărțitor.

Ạbsonderungskluft, *-klüfte, f. (geol.)* falie.

Ạbsonderungs|organ, *-(e)s, -e, n. (anat.)* organ de secreție.

Ạbsonderungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de ipotecă al creditorului.

Ạbsonderungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* secreție, materie secretată.

Ạbsonderungs|störung *-en, f. (med.)* tulburare de secreție.

Ạbsonderungs|strich, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* linioară de despărțire, cratimă.

Ạbsonderungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de abstractizare.

ạbsonnig *adj. (despre case etc.)* neexpus la soare.

Absọrbens, *-, -benzien* [-tsiən] (și *-bentia* [-tsia]), *n.* absorbant, corp lichid sau solid care absoarbe anumite gaze, substanțe, lumina etc.

Absọrber, *-s, -, m. (tehn., chim.)* absorbitor, absorbant, aparat (sau instalație) pentru absorbirea gazelor.

absorbịeren, *absorbierte, absorbiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim., fiz.)* a absorbi (gaze, radiații electromagnetice, acustice etc.). **2.** *(fig.)* a pune stăpânire, a stăpâni cu totul, a absorbi, a acapara; **seine Arbeit absorbiert ihn ganz** munca sa îl absoarbe cu totul.

Absorbịerungsfähigkeit, *-en, f.* v. Absorptionsfähigkeit.

ạbsorgen, *sorgte ab, abgesorgt, vb. (h) refl. (um)* a se frământa, a se prăpădi de grijă, a se neliniști (pentru); a fi muncit de griji.

Absorptiọn, *-en, f.* absorbire, absorbție.

Absorptiọnsfähigkeit, *-en, f. (chim.)* capacitate de absorbție, putere absorbantă.

Absorptiọnskältemaschine, *-n, f.* aparat de refrigerație prin absorbție.

Absorptiọnsko|effizient [-tsıɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de absorbție.

Absorptiọnskolonne, *-n, f. (chim.)* coloană de absorbție.

Absorptiọnskraft, *-kräfte, f.* **1.** capacitate, putere de absorbție. **2.** *(agr.)* capacitatea solului de a absorbi și reține îngrășămintele.

Absorptiọnskühlmaschine, *-n, f.* v. Absorptionskältemaschine.

Absorptiọnsmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de absorbție; **die ~ des Marktes** posibilitatea de absorbție a pieței.

Absorptiọns|prinzip, *-s, n. sg. (jur.)* principiul absorbirii pedepselor (de către pedeapsa cea mai mare, în cazul unor infracțiuni pedepsite de mai multe legiuiri sau legi cu diferite pedepse).

Absorptiọns|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren* (și *-tra.), n. (fiz.)* spectru de absorbție.

Absorptiọns|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de absorbție.

Absorptiọnsvermögen, *-s, -, n.* v. Absorptionsfähigkeit.

absorptịv *adj.* absorbant, absorbitor.

ạb|spalten, *spaltete ab, abgespalten* (și *abgespaltet*) *(du spaltest ab, er spaltet ab), vb.* **I.** *tr., refl. (h)* și *intr. (s)* a (se) despica, a (se) crăpa; a (se) scinda. **II.** *tr. (h) (fiz.)* a expulza; a elibera; **der Atomkern spaltet ein Teilchen ab** nucleul atomic expulzează o particulă.

Ạb|spaltung, *-en, f.* despicare; scindare; *(fiz.)* expulzare.

ạb|spänen[1], *spänte ab, abgespänt, vb. (h) tr.* a înțărca; **das Kalb ~** a înțărca vițelul.

ạb|spänen[2], *spänte ab, abgespänt*, **ạb|spanen**, *spante ab, abgespant, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta țăndări, așchii. **2.** a curăța cu răzătură.

ạb|spannen, *spannte ab, abgespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deshăma (caii). **2.** a ridica piedica (unei arme de foc.). **3.** a fixa cu frânghii, cu sârme. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) destinde, a (se) descorda, a (se) slăbi (un resort, o coardă). **2.** *(fig.)* a (se) obosi (peste măsură), a (se) surmena, a (se) istovi. **3.** *(fam.)* a lua, a sufla; **jm. die Freundin ~** a sufla cuiva prietena. **III.** *refl. (despre raporturi, relații)* a se încorda; a se răci.

Ạb|spannung, *-en, f. sg.* **1.** destindere, detensionare. **2.** *(fig.)* oboseală, surmenaj. **3.** slăbire (a curentului electric.). **4.** deshămare. **5.** coardă, sârmă de fixare (cu care se întinde sau se ține sus o antenă de radio etc.).

ạb|sparen, *sparte ab, abgespart, vb. (h) tr.* a economisi rupând din strictul necesar; **sich** *(dat.)* **etwas vom** (sau **am**) **Munde ~** a-și rupe de la gură.

ạb|specken, *speckte ab, abgespeckt, vb. (h) tr.* a slăbi, a da jos; **fünf Kilo ~** a slăbi cu 5 kg.

ạb|speichern, *speicherte ab, abgespeichert, vb. (h) tr.* a stoca, a înregistra; *(inform.)* a salva.

ạb|speisen, *speiste ab, abgespeist (du, er speist ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hrăni, a da de mâncare. **2.** *(fig.; jn.)* a duce (pe cineva); a astupa gura (cuiva); **mit leeren Worten ~** a purta, a duce cu vorba; **sich ~ lassen** a se mulțumi, a lua de bună, a nu mai avea pretenții. **II.** *intr. (reg.)* a termina masa.

ạb|spenstig *adj.* recalcitrant, ostil, vrăjmaș; străin, înstrăinat; **jm. jn. ~ machen** a ademeni, a momi, a atrage (pe cineva de la altcineva); **jm. ~ werden** a deveni cuiva necredincios, a trăda, a părăsi pe cineva.

Ạb|sperr|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de închidere.

ạb|sperren, *sperrte ab, abgesperrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide, a încuia; a îngrădi, a baricada; **den Dampf ~** a închide, a tăia aburul; **den Gashahn ~** a închide robinetul de gaze; **die Straße ~** a baricada strada, a opri circulația pe stradă; **das Zimmer ~** a încuia, a zăvorî camera; **eine Maschine ~** a opri, a întrerupe o mașină. **2.** a separa; a izola; a exclude; a bloca; **eine Gebirgskette sperrt das Land gegen Norden ab** un lanț de munți închide, înconjoară țara spre nord; **einen Hafen ~** a bloca un port. **II.** *refl.* a se izola.

Ạb|sperr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de închidere.

Ạb|sperrklappe, *-n, f.* clapă de închidere.

Ạb|sperrschranke, *-n, f.* barieră.

Ạb|serrsystem, *-s, -e, n.* sistem de închidere, de izolare.

Ạb|sperrung, *-en, f.* **1.** închidere, barare; **~ der Straße** barierea străzii; **~ des Verkehrs** oprirea, blocarea circulației. **2.** asediere, izolare, încercuire. **3.** *(com.)* interzicere, oprire.

Ạb|sperrungskette, *-n, f.* cordon (pentru oprirea circulației).

Ạb|sperrungs|system, *-s, -e, n. (com.)* sistem prohibitiv.

Ạb|sperrventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă, robinet, supapă de închidere.

Ạb|sperrvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de închidere (pentru lichide și gaze).

ạb|spiegeln, *spiegelte ab, abgespiegelt (ich spieg(e)le ab), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) reflecta, a (se) răsfrânge, a (se) oglindi.

Ạb|spiegelung, *-en, f.* reflectare, reflexiune, răsfrângere, oglindire.

ạb|spielen, *spielte ab, abgespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cânta (dintr-un instrument muzical o melodie) de la început până la sfârșit; a cânta până la saturație; *(muz.)* **vom Blatt ~** a cânta la prima vedere. **2.** a uza cântând (un instrument); **eine abgespielte Platte a)** un disc de patefon uzat; **b)** *(fig.)* o chestie răsuflată. **3.** a recâștiga jucând; **eine Schuld ~** a plăti o datorie jucând cărți. **II.** *intr.* a înceta de cântat, de jucat. **III.** *refl. (despre evenimente, fapte etc.)* a se întâmpla, a se petrece, a se desfășura; **die Szene spielt sich in einem Garten ab** scena se petrece într-o grădină.

ạb|spinnen, *spann ab, abgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a toarce. **2.** (și *refl.*) *(fig.)* a (se) depăna; **ein Märchen ~** a depăna un basm; **das Leben spinnt sich eintönig ab** viața trece, se deapănă monoton. **II.** *intr.* a isprăvi cu torsul.

ạb|spitzen, *spitzte ab, abgespitzt (du, er spitzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a ascuți. **2.** a tăia, a reteza vârful.

ạb|spleißen, *spliss ab, abgesplissen (du, er spleißt ab), vb. (s) intr.* a se scămoșa, a se răsfira; a se despica, a se rupe.

ạb|splittern, *splitterte ab, abgesplittert, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) despica în țăndări; a (se) desprinde țăndări (din ceva); *(fig.)* **die Gruppe hat sich abgesplittert** grupul s-a separat, s-a scindat. **II.** *intr. (s)* a sări, a se coji, a se scoroji, a se desprinde; **der Lack splittert ab** lacul se scorojește.

Ạb|splitterung, *en, f.* scorojeală, țandără, așchie, coajă, crustă.

Ạb|sprache, *-n, f.* înțelegere, aranjament; discuție, convorbire, acord; *(ec.)* convenție verbală.

ạb|sprachegemäß *adv.* conform înțelegerii, convenției, convorbirii.

ạb|sprechen, *sprach ab, abgesprochen (du sprichst ab, er spricht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a contesta (un drept), a tăgădui, a denega, a refuza, a respinge; **jm. alles Gute ~** a

contesta cuiva orice calitate; **jede Hoffnung** ~ a răpi orice speranță; **jm. das Leben** ~ a nu garanta de viața cuiva; a socoti pe cineva pierdut, condamnat la moarte. **2.** a discuta, a dezbate; **die abgesprochenen Punkte** punctele discutate. **3.** a pune la cale; a conveni. **4.** a abjura. **II.** *intr. (über* cu *ac.)* a judeca un lucru, a hotărî definitiv (referitor la). **III.** *refl.* **sich mit jm.** ~ a conveni, a cădea de acord cu cineva.

ạb|sprechend I. part. prez de la absprechen. **II.** *adj.* și *adv.* negativ, defavorabil; **sich** ~ **äußern** a se exprima defavorabil, a rosti o părere negativă.

Ạb|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* persoană care are obiceiul să contrazică, să critice, să vorbească pe un ton tranșant.

Ab|sprechergi, *-en, f.* obiceiul de a contrazice, de a critica, de a vorbi pe un ton tranșant.

ạb|sprecherisch *adj.* **1.** hotărât, tranșant. **2.** v. absprechend **(II)**.

ạb|spreizen, *spreizte ab, abgespreizt (du, er spreizt ab), vb. (h) tr.* **1.** a depărta, a întinde lateral; a crăcăna. **2.** a propti cu stinghii.

ạb|sprengen, *sprengte ab, abgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca în aer, a sfărâma, a sparge; a face să se desprindă (printr-o explozie). **2.** *(mil.; fig.)* a despărți (de grosul armatei); a dispersa, a împrăștia. **3.** a uda, a stropi (plante). **II.** *intr. (s)* a pleca în galop.

ạb|sprießen, *spross ab, abgesprossen (du, er sprießt ab), vb. (h) tr.* v. abstützen.

ạb|springen, *sprang ab, abgesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sări (în jos); **vom Pferd** ~ a sări de pe cal; **mit dem Fallschirm** ~ a sări cu parașuta. **2.** *(despre vopsele)* a se desprinde, a crăpa, a plesni, a se coji, a se scoroji, a se coșcovi, a se lua. **3.** *(fig.)* a se desprinde de (din), a se retrage (din), a renunța (la); **viele Anhänger sprangen ab** mulți partizani se retraseră, se separară. **4.** *(despre mingi etc.)* a sări îndărăt; a ricoșa. **5.** *(fig.)* a se abate, a face o digresiune; **von seinem Thema** ~ a se abate de la subiectul său. **6.** *(gegen etwas)* a contrasta (cu), a ieși în relief (față de). **II.** *refl. (h)* a se istovi sărind.

ạb|spritzen, *spritzte ab, abgespritzt (du, er spritzt ab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a țâșni înapoi. **2.** *(fam.)* a se căra, a o șterge. **3.** *(vulg.)* a sări în sus de bucurie. **4.** *(biol.)* a ejacula. **II.** *tr. (h)* **1.** a stropi; a pulveriza. **2.** *(euf.)* a face o injecție letală. **3.** *(cul.)* a stropi cu un condiment.

Ạb|sproß, *-es, -e, m.* **1.** v. Absprössling **(1, 2)**. **2.** *(anat.)* apendice.

ạb|sprossen, *sprosste ab, abgesprosst (du, er sprosst ab), vb. (s) intr. (von)* a descinde, a se trage (din, de la).

Ạb|sprössling, *-s, -e, m.* **1.** descendent, vlăstar. **2.** *(bot.)* vlăstar, mlădiță.

Ạb|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** săritură (în jos); salt; plonjon; **der** ~ **mit dem Fallschirm** săritură cu parașuta. **2.** elan, avânt. **3.** eschivare, dare în lături, deoparte; *(vân.)* săritură laterală (a vânatului); *(fig.)* minciună; ~ **von einer Meinung** schimbare de părere. **4.** digresiune; paranteză, excurs, ocoliș. **5.** aventură. **6.** *(despre vopsele, lacuri etc.)* cojire; plesnitură, crăpătură. **7.** *(fig.)* ieșire. **8.** contrast.

Ạb|sprungbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină.

Ạb|sprunghafen, *-s, -häfen, m. (mil.)* aeroport militar.

Ạb|sprungswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de ricoșare.

Ạbsprungtisch, *-(e)s, -e, m. (sport)* trambulină (la săriturile cu schiuri).

ạbspulen, *spulte ab, abgespult, vb. (h) tr.* **1.** a depăna (de pe un sul sau mosor), a țevui. **2.** *(fam.)* a filma; a prezenta un film.

ạb|spülen, *spülte ab, abgespült, vb. (h) tr.* **1.** a clăti; a spăla, a limpezi (clătind); *(glumeț)* **sich** *(dat.)* **die Kehle** ~ a trage la măsea. **2.** *(vulg.)* a face cu ou și cu oțet.

Ạb|spuler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** depănător(-oare). **2.** *m. (tehn.)* depănătoare, țevuitoare (instrument).

Ạb|spülicht, *-(e)s, -e, n.* lături, spălătură.

Ạb|spülung, *-en, f. (geol.)* eroziune prin apă curgătoare.

Ạb|spulvor|richtung, *-en, f.* v. Abspuler **(2)**.

Ạb|stamm, *-(e)s, m. sg.* urmași, descendenți.

ạb|stammen, *stammte ab, abgestammt, vb. (s) intr. (von)* **1.** a descinde, a coborî, a se trage (din…) **2.** *(lingv.)* a proveni (din…); a-și avea originea (în…); **das Wort stammt von einem Nomen ab** cuvântul provine dintr-un substantiv.

Ạb|stammung, *-en, f.* **1.** descendență, origine. **2.** *(lingv.)* proveniență; etimologie.

Ạb|stammungsgeschichte *f. sg.* istoria originii, filogenie.

Ạb|stammungslehre, *-n, f. (biol.)* teoria descendenței speciilor.

Ạb|stammungsnachweis, *-es, -e, m.* **1.** pedigriu. **2.** *(ist.)* certificat de origine ariană.

Ạb|stammungs|tafel, *-n, f.* tabelă genealogică, arbore genealogic.

ạb|stampfen, *stampfte ab, abgestampft, vb. (h) tr.* a pisa; a bătători.

Ạb|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** distanță, depărtare; interval; *(mil.)* ~ **halten** a ține distanța, a păstra intervalul; **in Abständen von je zehn Metern** la intervale de zece metri, din zece în zece metri; *(fig.)* **den gebührenden** ~ **halten** a menține distanța cuvenită, respectul cuvenit. **2.** deosebire vădită, contrast; **er ist mit** ~ **der Beste** se ridică cu mult deasupra celorlalți, e pe departe cel mai bun. **3.** *(tehn.)* deschidere, distanță, interval, ecartament. **4.** *(von)* renunțare (la), cedare; **von etwas** ~ **nehmen** a renunța la ceva.

Ạb|ständer, *-s, -, m.* **1.** *(forest.)* copac deperisat, uscat (netăiat). **2.** animal (domestic) reformat (din cauza vârstei).

ạb|ständig *adj.* **1.** *(forest.; despre copaci netăiați)* uscat, deperisat. **2.** *(despre animale domestice)* inutil, inapt. **3.** *(despre mărfuri)* stătut, stricat, deteriorat.

Ạb|stands|element, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* distanțier.

Ạb|standsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** despăgubire; indemnizație; filodormă. **2.** *(com.)* sumă forfetară.

Ạb|standsmesser, *-s, -, m. (av., mar.)* distanțier; măsurător de distanță, telemetru.

Ạb|stands|signal, *-(e)s, -e, n. (ferov., auto.)* semnal de distanță.

Ạb|stands|stück, *-(e)s, -e,* n. v. Abstandselement.

Ạb|stands|summe, *-n, f.* v. Abstandsgeld.

Ạb|standswinkel, *-s, -, m. (astron.)* distanță unghiulară.

ạb|stapeln, *stapelte ab, abgestapelt (ich stap(e)le ab), vb.* **1.** *tr. (h)* a desface, a da jos o stivă (de); a scoate din stivă. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave)* a pleca de pe cală. **2.** *(fam.)* a o șterge.

ạb|statten, *stattete ab, abgestattet (du stattest ab, er stattet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a aduce, a face (cuiva ceva); a efectua; **jm. seinen Dank** ~ a aduce mulțumiri cuiva; **einen Besuch** ~ a face o vizită; **über etwas Bericht** ~ a face un raport, o dare de seamă despre ceva; **eine Schuld** ~ a achita o datorie.

Ạb|stattung, *-, -en, f.* efectuare, realizare; achitare; **nach** ~ **des Besuches** după efectuarea vizitei, după ce i-a făcut vizita.

Ạb|stattungsfrist, *-en, f.*, **Ạb|stattungs|termin**, *-(e)s, -e, m. (com.)* termen de plată.

ạb|stauben, *staubte ab, abgestaubt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a șterge de praf; a scutura de praf. **2.** *(fam.)* a șterpeli, a fura. **II.** *intr. (s)* **1.** a se (pre)face (în) praf. **2.** *(despre păsări, avioane)* a-și lua zborul, a se ridica în zbor.

ạb|stäuben, *stäubte ab, abgestäubt, vb. (h) tr.* v. abstauben **(I)**.

Ạb|stäuber, *-s, -, m.* pămătuf, perie, cârpă de praf.

ạb|stauen, *staute ab, abgestaut, vb. (h) tr.* a zăgăzui, a bara, a stăvili (apele).

Ạb|stech|eisen, *-s, -, n.* hârleț subțire; *(metal.)* bară, rangă de destupat (la furnale).

ạb|stechen, *stach ab, abgestochen (du stichst ab, er sticht ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să se scurgă (un lichid) printr-un orificiu; a da cep; *(metal.)* a descărca, a scurge (fonta din furnal, oțelul din cuptor); **einen Teich** ~ a scurge apele unui lac, iaz. **2.** a junghia, a tăia (animale). **3.** a trasa, a însemna (tăind, punctând); **Rasen** ~ a tăia bucăți de gazon. **4.** a însemna o linie bătând țăruși; a jalona; a picheta. **5.** a tăia, a scoate dintr-o suprafață; **Torf** ~ a tăia turbă. **6.** a da jos împungând; **Heu** ~ a da fânul (jos) din car cu furca. **7.** *(la jocul de cărți)* a bate, a tăia (cu atu). **8.** a răni (la duel) scoțându-l (pe adversar) din luptă. **9.** a grava (pe plăci de cupru). **10.** *(fam.)* a face de două parale, a face cu ou și cu oțet. **II.** *intr.* **1.** *(h) (gegen, von)* a se deosebi (de), a contrasta (cu). **2.** *(h* și *s) (despre vase)* a se depărta (de țărm). **3.** a învinge (la un duel). **4.** a scădea (ochiurile la împletit).

Ạb|stecher, *-s, -, m.* **1.** excursie de mică durată, escapadă; **einen** ~ **machen** a se abate din drum. **2.** *(mas.)* cuțit de retezat. **3.** *(metal.)* bară pentru destuparea orificiului de descărcare. **4.** *(pielărie)* sulă de marcat. **5.** *(fig.)* deviere de la tema principală, digresiune.

Ạb|stechpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de scos brazde, glii de iarbă.

Ạb|stech|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* v. Abstecher **(2)**.

Ạb|stechung, *-en, f.* v. Abstich.

ạb|stecken, *steckte ab, abgesteckt, vb. (h) tr.* **1** a desface, a desprinde; **das Haar** ~ a desface, a despleti părul. **2.** a trasa, a marca, a jalona; **eine Bahnlinie** ~ a trasa o linie de cale ferată; a picheta; *(fig.)* a proiecta, a plănui; **das Ziel** ~ a delimita, a defini obiectivul. **3.** a prinde în ace (o haină în timpul probei). **4.** a despărți (puii) de mamă, a înțărca. **5.** *(tipogr.)* a împărți, a așeza în cutii (litere mari, în rânduri speciale).

Ạb|steckfähnchen, *-s, -, n. (top.)* steguleț de marcat alinierea.

Ạb|steckleine, *-n, f. (top., arhit.)* panglică, lanț, sfoară de trasat.

Ạb|steckpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.*, **Ạb|steckpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m. (top.)* țăruș de marcaj, jalon, pichet.

Ạb|steckschnur, *-schnüre, f.* v. Absteckleine.

Ạb|steck|stange, *-n, f. (top.)* jalon.

Ạb|steck|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Absteckpfahl.

Ạb|steckung, *-en, f.* jalonare, marcare; trasare; picheta j.

ạb|stehen, *stand ab, abgestanden, vb.* **I.** *intr. (von)* **1.** *(h)* a sta departe de ceva; a fi la distanță, distanțat; **wie weit stehen die Punkte voneinander ab?** la ce distanță sunt punctele unul de celălalt? ce distanță este între puncte? **2.** *(h* și *s)* a se lăsa (de), a renunța (la); **von seinem Rechte** ~ a renunța la dreptul său. **3.** *(s)* a se strica, a se altera, a se învechi; **abgestandener Fisch** pește stricat; **das Bier ist abgestanden** berea e stătută. **4.** *(s) (von jm.)* a se lepăda (de cineva); a părăsi cauza cuiva. **5.** *(despre flori)* a se usca, a pieri. **6.** *(vân.)* a părăsi cuibul, a-și lua zborul; **das Wild steht ab** vânatul sare sau zboară de pe pom. **II.** *tr. (h)* **1.** a sta în picioare, a rezista stând în picioare (timp de); **er hat den ganzen Vortrag abgestanden** a stat în picioare cât a ținut conferința; **sich** *(dat.)* **die Beine** ~ a sta în picioare până nu mai poate.

ạb|stehend I. *part. prez.* de la abstehen. **II.** *adj.* îndepărtat, la distanță; **~e Ohren** urechi clăpăuge; *(adverbial)* **gleich weit** ~ la aceeași distanță. *(mat.)* echidistant.

Ạb|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care-și cedează dreptul; *(jur.)* cedent.

ạb|stehlen, *stahl ab, abgestohlen (du stiehlst ab, er stiehlt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a fura (cuiva ceva); **sich** *(dat.)* **die Zeit** ~ a găsi, a fura puțin timp (pentru a face ceva).

ạb|steifen, *steifte ab, abgesteift, vb. (h) tr.* **1.** a scrobi. **2.** a propti; a spraiți, a sprijini; a rigidiza.

Ạb|steige, *-n, f.* **1.** sălaș, adăpost (sărăcăcios), han (prăpădit). **2.** v. Absteigequartier **(1, 2)**.

ạb|steigen, *stieg ab, abgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se da jos, a coborî. **2.** *(in* cu *dat., bei)* a descinde, a coborî, a trage în gazdă (undeva, la cineva), a mânca; **bei jm.** ~ a trage în gazdă la cineva; **in einem Gasthof** ~ a descinde într-un hotel.

ạb|steigend I. *part. prez.* de la absteigen. **II.** *adj.* descendent, coborâtor; **der ~e Ast einer Geschossbahn** ramura descendentă a unei traiectorii de proiectil; **er ist auf dem ~en Ast** e în declin; **~e Linie** linie descendentă, posteritate.

Ạb|steigequartier, *-(e)s, -e, n.* **1.** gazdă, locuință ocazională (în caz de nevoie). **2.** hotel cu reputație îndoielnică, rău famat.

ạb|steigern, *steigerte ab, abgesteigert, vb. (h) tr.* a supralicita.

ạb|steilen, *steilte ab, abgesteilt, vb. refl. (h)* și *intr. (s) (despre o pantă, un drum)* a se face din ce în ce mai abrupt.

ạb|steinen, *steinte ab, abgesteint, vb. (h) tr.* **1.** a curăța (un câmp) de pietre. **2.** a marca, a jalona cu pietre.

Ạb|stellbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* stație de triaj, stație de formare (a trenurilor); stație de dispoziție.

ạb|stellbar *adj.* care poate fi oprit, întrerupt.

ạb|stellen, *stellte ab, abgestellt, vb. (h) tr.* **1** a pune jos, a depune. **2.** a depărta; a așeza departe; a pune la o parte; **ein Auto** ~ a gara un automobil. **3.** *(tehn.)* a opri, a întrerupe; **eine Maschine** ~ a opri o mașină; **das Radio** ~ a închide radioul. **4.** a înlătura, a desființa, a suprima; **einen Missbrauch** ~ a suprima un abuz. **5.** *(auf* cu *ac.)* a orienta, a îndrepta (spre); **das ist darauf abgestellt** acest lucru este orientat spre…

Ạb|steller, *s, -, m. (tehn.)* opritor.

Ạb|stellgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj, linie de garare, linie moartă.

Ạb|stellhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de închidere.

Ạb|stellhebel, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* manetă de oprire. **2.** *(mec.)* pârghie de decuplare.

Ạb|stellkammer, *-n, f.* debara.

Ạb|stellplatte, *-n, f.* suport pentru mașina de călcat.

Ab|stellraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră de provizii; depozit, magazie; debara.
Ab|stellschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător.
Ab|stellung *-en, f.* **1.** *(ferov.)* tragere (a unui vagon) pe linie de triaj. **2.** îndepărtare; așezare deoparte; depunere; depozitare. **3.** oprire, închidere (a unei mașini, a unui mecanism). **4.** suprimare (a unui abuz etc.).
Ab|stellvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de oprire, de închidere.
ab|stemmen, *stemmte ab, abgestemmt, vb. (h) tr.* a tăia, a desprinde cu dalta.
ab|stempeln, *stempelte ab, abgestempelt (ich stemp(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a ștampila. **2.** a timbra, a pune timbre (pe ceva). **3.** *(constr.)* a consolida cu popi. **4.** *(fig.)* a înfiera, a califica de...; **als Lügner** ~ a califica de mincinos.
Ab|stempelung, *-en, f.* **1.** ștampilare. **2.** timbrare. **3.** *(fig.)* orientare (într-o anume direcție), fixare (a unei atitudini etc.).
Abstention *-en, f.* **1.** abstențiune, renunțare (la o moștenire). **2.** fuga (făptașului) de la locul infracțiunii.
Abstentionismus *m. sg.* abstenționism, abținere de la orice activitate politică.
ab|steppen, *steppte ab, abgesteppt, vb. (h) tr.* a tivi; a tigheli.
ab|sterben, *starb ab, abgestorben (du stirbst ab, er stirbt ab), vb. (s) intr.* **1.** *(despre plante)* a pieri, a se usca. **2.** a se atrofia. **3.** *(dat.; fig.)* a deveni insensibil, nepăsător, a se împietri; **er ist allem Vergnügen abgestorben** nu mai e sensibil la nici o plăcere. **4.** *(jm.)* a pierde prin moarte; **alle Verwandten sind ihm abgestorben** și-a pierdut, i-au murit toate rudele. **5.** *(pop.)* a muri; a fi pe moarte.
Abstergens, *-entien* [-stɛr'gɛntsiən], *f. (med.)* purgativ.
abstergieren [-stɛr-], *abstergierte, abstergiert, vb. (h) tr. (med.)* a curăța; a purga, a da un purgativ.
Abstersion [-stɛr-], *-en, f. (med.)* curățenie, curățare; purgare.
abstersiv *adj.* purgativ.
ab|steuern, *steuerte ab, abgesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a pleca cu o navă; a conduce o navă afară din port. **2.** *(fig.)* a devia, a schimba direcția. **II.** *intr. (s) (despre nave)* a pleca (din port).
Ab|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înjunghiere. **2.** copie executată prin punctare. **3.** *(tehn.)* descărcare (a fontei, a oțelului etc.); șarjă descărcată. **4.** pritocire (a vinului). **5.** *(tipogr.)* prima imprimare, șpalt, **6.** victorie (la un duel). **7.** contrast. **8.** scoatere, săpare cu cazmaua.
Ab|stichbier, *-(e)s, n. sg.* bere de butoi.
Ab|stichloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gură, orificiu de scurgere a șarjei topite.
Ab|stichprobe, *-n. f.* probă de șarjă, de topitură.
Ab|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** coborâre, descindere; ~ **des Flugzeuges** coborâre a avionului. **2.** coborâș. **3.** *(fig.)* reducere, scădere (a prețurilor, a temperaturii); căderе; decădere. **4.** *(sport)* coborâre în clasament, declasare.
Ab|stiegsbahn, *-en, f. (astronautică)* orbită de coborâre, de aterizare.
ab|stillen, *stillte ab, abgestillt, vb. (h) tr.* a înțărca; **das Kind** ~ a înțărca copilul.
ab|stimmen, *stimmte ab, abgestimmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a vota; ~ **lassen** a pune la vot. **II.** *tr.* **1.** a acorda (un instrument). **2.** *(radio.)* a sintoniza; *(tv.)* a acorda pe frecvență corectă. **3.** a pune de acord, a armoniza; a pune în concordanță; a coordona; a corela; **Farben aufeinander** ~ a armoniza culorile. **III.** *refl. (mit)* a se pune de acord.
Ab|stimmen, *-s, -, n. (radio., tv.)* sintonizare; acordare.
Ab|stimmknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (radio., tv.)* buton de acord, de sintonizare.
ab|stimmscharf *adj. (radio., tv.)* selectiv.
Ab|stimmschärfe *f. sg. (radio., tv.)* selectivitate.
Ab|stimm|spule, *-n, f. (radio., tv.)* bobină de acordare, de sintonizare.
Ab|stimmung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* vot, votare, scrutin; plebiscit; **namentliche** ~ vot prin apel nominal; **zur** ~ **bringen** a pune la vot; **einen Antrag zur** ~ **bringen** a pune la vot o propunere; ~ **durch Handzeichen** vot prin ridicare de mână. **2.** acordare (a unor instrumente). **3.** *(radio., tv.)* acordare, sintonizare. **4.** punere de acord, armonizare; corelare, sincronizare. **5.** coordonare.
Ab|stimmungs|anzeiger, *-s, -, m. (radio.)* indicator de sintonizare.
Ab|stimmungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune plebiscitară.
Ab|stimmungsleiter, *-s, -, m.* președinte al votării.
Ab|stimmungsliste, *-n, f.* listă plebiscitară.
Ab|stimmungslokal, *-(e)s, -e, n.* local de vot.
Ab|stimmungsmaschine, *-n, f. (iron.)* mașină de vot.
Ab|stimmungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de votare.
ab|stimmungs|scharf *adj.* v. abstimmscharf.
Ab|stimmungs|schärfe *f. sg.* v. Abstimmschärfe.
Ab|stimmungs|umschlag, *-s, -schläge, m.* plic pentru buletinul de vot.
Ab|stimmungsverfahren, *-s, -, n.* modalitatea de a vota, procedeu de vot.
Ab|stimmungszettel, *-s,-, m.* buletin de vot.
Ab|stimmvor|richtung, *-en, f. (radio.)* dispozitiv de rezonanță.
Ab|stimmwelle, *-n, f. (radio., tv.)* undă de sintonizare, de acordare.
abstinent [-sti-] *adj.* abstinent, cumpătat.
Abstinent, *-en, -en, m.* **1.** abstinent; om cumpătat. **2.** *(elv.)* persoană care practică abstinența de la băuturi alcoolice.
Abstinenz *f. sg.* abstinență.
Abstinenzler, *-s, -, m.* abstinent, antialcoolic.
Abstinenzgebot, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* obligația de a posti, de a se abține.
Abstinenz|theorie *f. sg. (ec.)* teoria abstinenței, abținerii.
abstinieren, *abstinierte, abstiniert, vb. (h) intr.* a se abține.
ab|stinken, *stank ab, abgestunken, vb. (s) intr. (vulg.)* **1.** a o șterge, a spăla putina. **2.** a muri, a da ortul popii.
ab|stippen, *stippte ab, abgestippt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a muia (în sos). **II.** *tr.* a șterge de sos; **den Teller** ~ a șterge farfuria de sos (cu pâine).
ab|stolzieren, *stolzierte ab, abstolziert, vb. (s) intr.* a pleca cu un aer mândru, îngâmfat.
ab|stoppeln, *stoppelte ab, abgestoppelt (ich stopp(e)le ab), vb. (h) tr.* a curăța mirișteа; **ein Feld** ~ a dezmiriști un câmp.
ab|stoppen, *stoppte ab, abgestoppt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a opri brusc, a frâna, a stopa. **2.** a cronometra. **3.** *(fig.)* a întrerupe, a înceta, a pune capăt. **II.** *intr.* a se opri, a înceta, a stopa.
Ab|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** pornire bruscă. **2.** recul; repulsie, respingere. **3.** *(fotbal)* degajare de pe linia porții.
Ab|stoß|eisen, *-s, -, n.*, unealtă de debavurat, de teșit.
ab|stoßen, *stieß ab, abgestoßen (du, er stößt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge; a îndepărta, a separa, a desprinde împingând; **den Kahn vom Lande** ~ a împinge barca de la mal. **2.** *(ferov.)* a lansa un vagon, a manevra un vagon prin tamponare. **3.** a desface, a vinde repede și ușor (marfa); a scăpa (de marfă, de o datorie); a vinde sub preț; a plăti (o datorie). **4.** *(muz.)* a emite (tonurile) scurt, staccato. **5.** a înțărca (pui de animale). **6.** *(fig.)* a respinge, a dezgusta, a scârbi (pe cineva), a(-i) repugna (cuiva), a fi respingător, dezgustător. **7.** *(com.)* a vinde la solduri; **Waren** ~ a vinde mărfuri la solduri. **II.** *tr.* și *refl. (h)* **1.** a (se) toci, a (se) rotunji (colțurile). **2.** a (se) toci, a (se) roade, a (se) uza; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și jupui pielea, a se juli; **sich** *(dat.)* **die Hörner** ~ a da cu capul de pragul de sus, a se învăța minte. **III.** *refl. reciproc (h)* a se respinge; *(electr.)* **gleichnamige Ladungen stoßen sich ab** încărcăturile de același semn se resping. **IV.** *intr. (s)* **1.** *(mar.; despre nave)* a se îndepărta de țărm. **2.** *(vân.)* a-și lua zborul (de pe copac).
ab|stoßend I. *part. prez.* de la abstoßen. **II.** *adj.* **1.** respingător, dezgustător, scârbos. **2.** *(electr.)* de semn contrar.
Ab|stoßung, *-en, f. (fiz., astron.)* repulsie; împingere; respingere.
Ab|stoßungskrise, *-n, f. (med.)* criză de respingere (a unui organ transplantat).
ab|stottern, *stotterte ab, abgestottert, vb. (h) tr.* **1.** a recita (ceva) bâlbâit, a îngâima. **2.** *(pop.)* a achita în rate (cu chiu cu vai), a plăti cu țârâita.
ab|strafen, *strafte ab, abgestraft, vb. (h) tr.* a pedepsi sever.
Ab|strafung, *-en, f.* pedepsire.
abstra|hieren [-strahi:-], *abstrahierte, abstrahiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a abstrage, a generaliza. **2.** *(mat.)* a abstrage, a scădea (din ceva). **II.** *intr. (von)* a face abstracție (de ceva).
Ab|strahl, *-(e)s, m. sg.* v. **1.** Abglanz. **2.** *(fiz.)* rază reflectată.
ab|strahlen, *strahlte ab, abgestrahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reflecta, a răsfrânge (lumina). **2.** a lumina (cu reflectorul); a expune acțiunii razelor. **3.** *(tv.)* a radia. **II.** *intr.* a se reflecta, a se răsfrânge.
Ab|strahlung *f. sg.* **1.** reflectare, reflexie. **2.** luminare (cu reflectorul); expunere la acțiunea razelor; reflex.
abstrakt *adj.* abstract.
Abstrakten *pl.* baghete de legătură între clape (claviatură) și ventilurile tuburilor (unei orgi).
Abstrakt|heit *f. sg.* caracter abstract.
Abstraktion, *-en, f.* abstracție (acțiunea și rezultatul ei), abstracțiune; abstractizare.
Abstraktionskraft *f. sg.*, **Abstraktionsvermögen**, *-s, n. sg.* capacitate de abstractizare, puterea inteligenței de a generaliza, de a forma noțiuni.
Abstraktum, *-s, -ta, n.* **1.** noțiune abstractă, generală. **2.** *(gram)* substantiv abstract.
ab|strampeln, *strampelte ab, abgestrampelt (ich stramp(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr. (mai ales despre copii)* a arunca de pe sine dând din mâini și din picioare. **II.** *refl.* a zburda, a-și face mendrele (până la saturație).
ab|strängen, *strängte ab, abgesträngt, vb. (h) tr.* a deshăma.
ab|strapazieren, *strapazierte ab, abstrapaziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a uza (o haină etc.), a purta fără cruțare. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) obosi, a (se) speti; a nu (se) menaja.
ab|streben, *strebte ab, abgestrebt, vb.(h) tr. (constr.)* a propti, a sprijini; a spraițui.
Ab|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** rașchetă, racletă; placă de netezire. **2.** *(com.; la licitație)* adjudecare (la oferta minimă).
ab|streichen, *strich ab, abgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răzui, a rade, a da jos ștergând pe deasupra; **Felle** ~ a curăța, a rade pieile; **die Asche von der Zigarre** ~ a scutura scrumul de la țigară; **sich** *(dat.)* **die Schuhsohlen** ~ a-și șterge picioarele; **Korn** ~ a rade (a netezi deasupra) o baniță de grâu. **2.** a scădea (dintr-o sumă); *(fig., fam.)* **die Hälfte kannst du** ~ să nu crezi decât jumătate din ce spune. **3.** a cutreiera; **das Feld** ~ a cutreiera câmpia. **4.** a trage pe piatră, a ascuți (briciul etc.). **5.** a trece ușor cu mâna (peste); a pipăi. **6.** a trage o bătaie (cuiva), a snopi (în bătăi). **II.** *intr. (s) (vân.)* a pleca în zbor, (și *fig.*) a-și lua zborul.
Ab|streicher, *-s, -, m.* covoraș, preș, grătar de șters picioarele, răzuitoare.
Ab|streichgitter, *-s, -, n.* grătar de șters picioarele, răzuitoare.
ab|streifbar *adj.* care poate fi jupuit, tras jos, lepădat.
ab|streifen, *streifte ab, abgestreift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despuia, a jupui. **2.** a scoate, a trage, a da jos; a culege cu grijă (boabe); **die Handschuhe** ~ a-și scoate mănușile; **die Federn** ~ a struji penele. **3.** a lepăda; **die Schlange streift die Haut ab** șarpele își leapădă pielea. **4.** *(fig.)* a se dezbăra; **eine Gewohnheit** ~ a se dezbăra de un obicei. **5.** v. abstreichen **(I, 1).** **II.** *intr. (s)* **1.** *(von)* a se abate (de la); **vom Wege** ~ a se abate din drum. **2.** a friza, a trece pe lângă.
Ab|streifung *f. sg.* jupuire, despuiere; scoatere, lepădare.
ab|streiten, *stritt ab, abgestritten (du streitest ab, er streitet ab), vb. (h) tr.* **1.** a contesta, a nega, a tăgădui; **Tatsachen, die man nicht** ~ **kann** fapte care nu pot fi tăgăduite; **jm. etwas** ~ a contesta cuiva ceva. **2.** a lua, a obține (ceva) certându-se, prin ceartă.
Ab|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** (mișcare, operație de) netezire, (de) curățare a suprafeței. **2.** *(ec.)* scăzământ, reținere, scădere, diminuare; reducere; ~ **am Haushalt** economii bugetare. **3.** *(tehn.)* zgură, impurități superficiale, deșeu. **4.** *(med.)* frotiu. **5.** linie descendentă. **6.** diminuare; ~**e machen** a deveni mai modest. **7.** v. Abstreich **(2).**
Ab|strichblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* zgură de plumb, plumb tare.
Ab|strichmethode, *-n, f. (gram.)* metoda reducerii progresive.
ab|stricken, *strickte ab, abgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a tricota; **eine Masche** ~ a lucra un ochi; **eine Nadel** ~ a lucra toate ochiurile de pe andrea. **2.** *(text.)* a trece un ochi (la tricotaje).
ab|striegeln, *striegelte ab, abgestriegelt (ich strieg(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a țesăla. **2.** *(vulg.)* a bate, a trage o mamă de bătaie.
Ab|strom, *-(e)s, -ströme, m.* curent descendent; scurgere; evacuare.
ab|strömen, *strömte ab, abgeströmt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se scurge. **2.** a fi dus, târât de curent, de valuri. **3.** *(fig.)* a se împrăștia, a se depărta. **II.** *tr. (h) (despre ape, curente)* a lua, a duce, a târî cu sine.
Ab|strömung, *-en, f.* torent, șuvoi.
abstrus *adj.* [-'stru:s] abstruz, confuz, încurcat, greu de înțeles.

ạb|stückeln, *stückelte ab, abgestückelt (ich stück(e)le ab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desface (în) bucăţele, a (se) fărâmiţa, a (se) demonta.

ạb|stufen, *stufte ab, abgestuft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a grada. **2.** a nuanţa. **3.** a eşalona în adâncime (trupe); a reduce treptat (livrările, plăţile). **4.** a tăia în trepte; **die Haare ~** a tunde în scări. **5.** *(mine)* a exploata în trepte. **II.** *refl.* **1.** a se separa, a se diviza, a se împărţi. **2.** a se nuanţa. **3.** a coborî în trepte, în terase. **4.** *(ec.)* a reduce treptat livrările.

Ạb|stufung, *-en, f.* **1.** gradare; treaptă; **~ des Geländes** terasarea unui teren. **2.** nuanţare, nuanţă. **3.** *(mil.)* eşalonare. **4.** creştere, scădere, transformare treptată; **in ~en** treptat. **5.** *(ec.)* eşalonare (a preţurilor, salariilor, plăţilor).

ạb|stumpfen, *stumpfte ab, abgestumpft, vb. (h) tr.* şi *refl.* şi *(s) intr.* **1.** a (se) toci, a (se) ciunti, a face să nu mai fie (a nu mai fi) tăios sau ascuţit. **2.** *(fig.)* a (se) tâmpi; a deveni, a (se) face nesimţitor, a amorţi, a (se) împietri.

Ạb|stumpfen, *-s, n. sg.* **1.** tocire, ciuntire. **2.** *(fig.)* tâmpire, amorţire, insensibilizare, împietrire.

Ạb|stumpfung *f. sg.* **1.** v. Abstumpfen. **2.** porţiune tocită.

Ạb|sturz, *-es, -stürze, m.* **1.** cădere, prăbuşire, prăvălire; *(mil.)* **ein Flugzeug zum ~ bringen** a doborî un avion. **2.** prăpastie, râpă; pantă abruptă. **3.** cădere de apă, cascadă.

ạb|sturzgefährdet *adj.* (aflat în) pericol de prăbuşire.

ạb|stürzen, *stürzte ab, abgestürzt (du, er stürzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* şi *intr. (s)* a (se) prăbuşi, a (se) prăvăli, a (se) precipita; **in Flammen ~** a se prăbuşi în flăcări. **II.** *intr. (s) (despre terenuri, pante)* a coborî brusc, repede, abrupt. **2.** *(ec.)* a (se) prăbuşi, a coborî brusc (valoarea acţiunilor, a devizelor).

ạb|stutzen, *stutzte ab, abgestutzt (du, er stutzt ab), vb. (h) tr.* a reteza, a trunchia; a tunde.

ạb|stützen, *stützte ab, abgestützt (du, er stützt ab), vb. (h) tr.* **1.** a propti, a şprăiţui; a sprijini. **2.** *(ec.)* a susţine, a sprijini (o monedă, un curs).

Ạb|stütz|strebe, *-n, f.* proptea, contrafişă de susţinere.

ạbsuchen, *suchte ab, abgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a căuta cu de-amănuntul, a scotoci; **das Gelände ~** a cerceta terenul. **2.** a curăţa; a culege (cu grijă); **einen Strauch nach Raupen ~** sau **die Raupen von einem Strauch ~** a curăţa un arbust de omizi.

Ạbsuchung, *-en, f.* cercetare, căutare amănunţită.

Ạbsud, *-s, -e, m.* **1.** fiertură, decoct, infuzie. **2.** *(chim.)* extract. **3.** *(tehn.)* turnare (într-un tipar).

absumieren, *absumierte, absumiert, vb. (h) tr.* a consuma; a uza.

ạbsumpfen, *sumpfte ab abgesumpft, vb. (h) tr.* **1.** a seca o baltă, mlaştină; a asana (un teren mlăştinos), a drena. **2.** *(metal.)* a descărca furnalul.

absụrd *adj.* absurd, lipsit de raţiune.

Absurdität, *-en, f.* absurditate.

ạbsüßen, *süßte ab, abgesüßt (du, er süßt ab), vb. (h) tr.* **1.** a îndulci. **2.** *(alim.)* a extrage substanţele zaharoase.

abszedieren, *abszedierte, abszediert, vb. (h) intr.* **1.** a izola; a pleca, a se îndepărta. **2.** a face abces.

Abszẹss, *-es, -e, m.* abces.

abszindieren, *abszindierte, abszindiert, vb. (h) tr.* a separa, a scinda.

Abszịsse, *-n, f. (mat.)* absisă.

Abszịssen|achse, *-n, f. (mat.)* axa absciselor.

Ạbt, *-(e)s, Äbte, m.* egumen, stareţ, abate; *(în expr.)* **den ~ reiten lassen** a-şi face de cap, a o face lată; **wenn der ~ die Würfel gibt, spielen die Brüder** de la cap se strică peştele.

Abt. *presc.* de la Abteilung.

ạbtafeln, *tafelte ab, abgetafelt (ich tafte)le ab), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina cu masa. **II.** *tr.* a căptuşi cu (plăci de) lemn, a placa cu lemn, a lambrisa.

ạbtakeln, *takelte ab, abgetakelt (ich takt(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a demonta arborada, tachelajul (unui velier); a dezarma (o navă). **2.** *(fig., fam.)* a scoate (pe cineva) din serviciu. **3.** *(fam.)* a mustra, a trage (cuiva) o săpuneală, un frecuş.

Ạbtakelung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* demontarea arboradei, a tachelajului (unui velier); dezarmare (a unei nave). **2.** *(fig., fam.)* concediere din serviciu. **3.** *(fam.)* mustrare; săpuneală, frecuş.

ạbtanken, *tankte ab, abgetankt, vb. (h) tr.* a scoate din rezervor.

ạbtanzen, *tanzte ab, abgetanzt (du, er tanzt ab), vb.* **I.** *tr. (h)* a dansa (un dans, o melodie, un disc) până la capăt. **II.** *refl. (h)* a se obosi, a se epuiza dansând. **III.** *intr. (s)* a se îndepărta, a apleca dansând.

ạbtasten, *tastete ab, abgetastet (du tastest ab, er tastet ab), vb. (h) tr.* **1.** a pipăi, a cerceta pipăind, a palpa. **2.** *(radio.)* a explora, a sonda. **3.** *(inform.)* a scana; **Dateien ~** a scana fişiere.

Ạbtastdose, *-n, f.* doză de picup.

Ạbtastfrequenz, *-en, f. (radio.)* frecvenţa impulsurilor de explorare, frecvenţa de baleiaj.

Ạbtastgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de lucru la scanare.

Ạbtastung, *-en, f.* **1.** *(med.)* palpare. **2.** *(radio.)* explorare.

ạbtauchen, *tauchte ab, abgetaucht, vb. (s) intr. (mar.)* a se scufunda.

ạbtauen, *taute ab, abgetaut, vb. (s) intr.* a se dezgheţa; a se topi.

Ạbtausch, *-(e)s, -e, m.* schimbare; înlocuire; *(la şah)* schimb (de figuri).

ạbtauschen, *tauschte ab, abgetauscht, vb. (h) tr.* a schimba; a înlocui; *(la şah)* **die Damen ~** a face schimb de regine.

ạbtaxieren, *taxierte ab, abtaxiert, vb. (h) tr.* a aprecia, a evalua, a estima.

Abtei, *-en, f.* **1.** abaţie, mănăstire. **2.** stăreţie; locuinţa stareţului. **3.** demnitatea de stareţ.

Abteil, **Ạbteil**, *-(e)s, -e, n.* **1.** secţiune, despărţitură. **2.** *(ferov.)* compartiment, cupeu.

ạbteilbar *adj.* divizibil.

ạbteilen, *teilte ab, abgeteilt, vb. (h) tr.* a despărţi, a diviza, a împărţi; a separa (o parte dintr-un întreg); a compartimenta; a defalca; *(jur.)* a face partajul (unei moşteniri).

abteilich *adj.* care ţine de abaţie, de mănăstire.

Ạbteilkoffer, *-s, -, m.* geamantan, valiză (de luat în compartiment).

Ạbteilung[1], *-en, f. sg.* despărţire, împărţire; divizare; separare, compartimentare.

Abteilung[2], *-en, f.* **1.** despărţitură, diviziune; parte. **2.** secţie; sector; raion; departament; **~ für Damenbekleidung** secţie, raion de confecţii pentru femei. **3.** coloană, rubrică. **4.** *(mil.)* grupă, detaşament, batalion (de grupe speciale tehnice), divizion. **5.** boxă. **6.** separeu. **7.** clasă (de învăţământ). **8.** *(bot.)* diviziune. **9.** *(forest.)* parchet.

Abteilungs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Abteilungsführer **(1)**.

Abteilungsführer, *-s, -, m.* **1.** şef de secţie, de sector, de raion. **2.** *(mil.)* comandant de grupă, de detaşament, de batalion, de divizion.

Abteilungsgewerkschaftsgruppe, *-n, f.* grupă sindicală a unei secţii.

Abteilungsgruppe, *-n, f.* grupă dintr-o secţie.

Abteilungs|ingenieur [-lnʒɔˈniøːɐ], *-s, -e, m.* inginer şef de secţie.

Abteilungskosten, *pl.* costuri de producţie.

Abteilungsleiter, *-s, -, m.* şef de secţie, de raion, de sector, de departament, responsabil (al secţei, al raionului).

Abteilungsvor|stand *-(e)s, -stände, m.* **1.** v. Abteilungsführer **(1). 2.** comitet, conducere, direcţie a(l) secţiei, sectorului, raionului, departamentului.

Abteilungswand, *-wände, f.* perete despărţitor.

Abteilungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de despărţire; liniuţă, cratimă.

ạbtelefonieren, *telefonierte ab, abtelefoniert, vb. (h) intr. (fam.)* a contramanda telefonic.

ạbtelegrafieren, *telegrafierte ab, abtelegrafiert, vb. (h) intr.* a contramanda, a revoca telegrafic.

Ạbteuf|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de săpare a puţurilor.

ạbteufen, *teufte ab, abgeteuft, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a săpa (un puţ); a adânci (un puţ existent). **2.** *(hidr.)* a coborî, a lăsa în adâncime (tuburi, inele).

Ạbteufung *f. sg.* **1.** *(mine)* săpare a unui puţ; adâncire a unui puţ. **2.** *(hidr.)* afundare sub apă, lansare în adâncime (a elementelor unui puţ).

ạbtiefen, *tiefte ab, abgetieft, vb. (h) tr.* v. abteufen.

ạbtilgen, *tilgte ab, abgetilgt, vb. (h) tr.* a plăti, a achita (o datorie, ratele).

Ạbtin, *-nen, f. (inv.)* v. Äbtissin.

ạbtippen, *tippte ab, abgetippt, vb. (h) tr.* a copia la maşina de scris, a bate la maşină.

ạbtischen, *tischte ab, abgetischt, vb. (h) intr.* a strânge masa.

Ạbtissin, *-nen, f.* stareţă.

ạbtlich *adj.* abaţial, mănăstiresc; de stareţ.

ạbtoffen, *toffte ab, abgetofft, vb. (h) tr. (vulg.)* a brutaliza; a repezi.

ạbtonen, *tonte ab, abgetont,* **ạbtönen**, *tönte ab, abgetönt, vb. (h) tr.* **1.** a grada (culorile), a nuanţa, a armoniza. **2.** *(radio.)* a acorda, a armoniza.

Ạbtönung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** nuanţare; armonizare. **2.** *(radio.)* acord, armonizare. **II.** nuanţă.

ạbtorfen, *torfte ab, abgetorft, vb. (h) tr.* a exploata un teren de turbă.

ạbtöten, *tötete ab, abgetötet (du tötest ab, er tötet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(inv.)* a omorî. **2.** *(med.)* a amorţi, a anestezia; **den Zahnnerv ~** a omorî nervul dentar; **Bakterien ~** a distruge bacterii. **3.** a mortifica; a înăbuşi.

Ạbtötung *f. sg.* **1.** *(inv.)* omorâre. **2.** *(med.)* amorţire, anesteziere. **3.** *(fig.)* înăbuşire, mortificare; **~ des Fleisches** înăbuşire a pornirilor senzuale.

Ạbtpfarrer, *-s, -, m.* v. Abt.

ạbtraben, *trabte ab, abgetrabt, vb.* **1.** *(s) intr.* a pleca în trap; *(fam.)* a o lua din loc, la goană. **II.** *(h) tr.* a parcurge în trap. **III.** *refl.* a obosi alergând în trap.

Ạbtrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** nivelare (a unui teren), debleiere; debleu; săpătură. **2.** resturi (de mâncăruri servite); veselă (care trebuie luată de pe masă). **3.** despăgubire, amortizare (a unei datorii). **4.** stricăciune, daună, pagubă; *(jur.)* **~ tun** a păgubi pe cineva, a produce cuiva daune, pagubă. **5.** *(mat.)* diferenţă.

ạbtragen, *trug ab, abgetragen (du trägst ab, er trägt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a transporta (de undeva); a duce (la destinaţie). **2.** a dărâma (o clădire); a săpa; a demonta (o maşină). **3.** a nivela, a debleia. **4.** a plăti, a achita, a amortiza. **5.** a strânge (masa). **6.** *(văn.)* a dresa (şoimi) pentru vânătoare; *(despre câini limieri)* a lua de pe urmă. **7.** a reduce (un desen) la scară. **8.** şi *refl.) (despre îmbrăcăminte)* a (se) uza. **II.** *refl. (despre pomi)* a îmbătrâni, a nu mai rodi. **III.** *intr. (reg.)* a fi rentabil, a aduce.

ạbträglich *adj.* **1.** dăunător, păgubitor; defavorabil, dezavantajos; **jm.** sau **einer Sache ~ sein** a dăuna, a dezavantaja pe cineva sau unui lucru. **2.** *(reg.)* rentabil.

Ạbtragskosten *pl.* **1.** cheltuieli de transport. **2.** cheltuieli de demolare; cheltuieli de nivelare, de debleiere.

Ạbtragung, *-en, f.* **1.** transport. **2.** dărâmare, demolare. **3.** nivelare, debleiere. **4.** *(com.)* achitare, lichidare; amortizare. **5.** uzare, uzură. **6.** desen, schiţă; reducere la scară. **7.** *(geol.)* eroziune, ablaţiune.

ạbtrainieren [-treː-], *trainierte ab, abtrainiert, vb. (h) tr.* a îndepărta, a da jos prin antrenament, prin exerciţii; **Übergewicht ~** a slăbi prin exerciţii fizice.

Ạbtransport, *-(e)s, -e, m.* **1.** încărcare, expediere, trimitere, transport. **2.** *(mil.)* evacuare (de trupe, populaţie etc.).

ạbtransportieren, *transportierte ab, abtransportiert, vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a transporta, a expedia. **2.** *(mil.)* a evacua (trupe, populaţie etc.); a duce (la poliţie), a aresta.

ạbträufeln, *träufelte ab, abgeträufelt (ich träufe)le ab), vb. intr. (s)* şi *tr. (h)* a picura, a (se) scurge în picături.

Ạbtreibe|herd, *-es, -e, m. (metal.)* bazin de afinare, de cupelaţie.

Ạbtreibe|hütte, *-n, f. (metal.)* uzină de afinat, de cupelat.

Ạbtreibemittel, *-s, -, n. (med.)* **1.** medicament pentru avortare, abortiv. **2.** vermifug.

ạbtreiben, *trieb ab, abgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a goni, a alunga; a mâna (vitele la păşune); a mâna în jos, a coborî (vitele de la munte); **Gewalt mit Gewalt ~** a combate violenţa cu violenţă. **2.** a mâna, a duce, a târî (în altă direcţie); a face să devieze; **der Wind treibt das Schiff vom Lande ab** vântul îndepărtează corabia de ţărm; **der Sturm trieb das Flugzeug ab** furtuna a făcut să devieze avionul. **3.** a surmena, a obosi peste măsură. **4.** *(med.)* a face să se elimine; **Würmer ~** a face să se elimine viermii intestinali; **die Leibesfrucht ~** a provoca un avort. **5.** a tăia, a exploata (o pădure). **6.** *(mine)* a săpa (un puţ). **7.** *(mine)* a dărâma (blocuri de stâncă). **8.** *(metal.)* a afina; a cupela. **9.** *(chim.)* a distila, a separa. **10.** a amesteca, a freca. **II.** *intr. (s)* a fi luat, dus, târât; a devia, a se abate; a deriva.

Ạbtreiber, *-s, -, m. (metal.)* afinor; *(chim.)* aparat de distilare.

Ạbtreibling, *-s, -e, m. (apic.)* roi.

Ạbtreibung, *-en, f.* **1.** avort. **2.** *(metal.)* afinare, cupelaţie.

Ạbtreibungsmittel, *-s, -, n. (med.)* mijloc de provocare a avortului.

Ạbtreibungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a provoca avortul.

ạbtrennbar *adj.* detaşabil; separabil.

ạbtrennen, *trennte ab, abgetrennt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a detaşa; a separa, a despărţi. **2.** a descoase de pe ceva. **II.** *refl.* a se despărţi, a se separa; a se izola.

ạbtrennlich adj.v. abtrennbar.

Abtrennung, *-en, f.* **1.** detașare; separare, despărțire. **2.** descoasere (de pe ceva).

Abtreppung, *-en, f.* v. Abstufung **(1)**.

abtretbar *adj* **1.** negociabil. **2.** care poate fi cedat, transmis; cesibil, transmisibil.

abtreten, *trat ab, abgetreten (du trittst ab, er tritt ab), vb.* **I.** *tr: (h)* **1.** a uza călcând (o scară, un covor); a scălcia (ghetele). **2.** a călca cu picioarele, a frământa; **ein Kleid ~** a călca o rochie (lungă) rupând-o. **3.** a scutura de pe picioare călcând; **den Schnee, den Staub ~** a scutura zăpada, praful de pe picioare. **4.** a ceda, a transmite (ceva); **jm. seinen Platz ~** a ceda cuiva locul său. **5.** a măsura cu pasul; a mărgini călcând. **II.** *intr: (s)* **1.** a se retrage, a ieși, a părăsi; **von der Bühne ~** a părăsi scena; **die Regierung ist abgetreten** guvernul a demisionat. **2.** *(mil.)* a rupe rândurile; **~!** rupeți rândurile! **3.** *(fam.)* a muri.

Abtreter[1], *-s, -, m., ~in, -nen, f.* cesionar(ă).

Abtreter[2], *s, -, m.* preș, grătar de șters picioarele.

Abtretung, *-en, f.* **1.** cedare, cesiune; transmitere. **2.** retragere, părăsire.

Abtretungs|anzeige, *-n, f.* aviz, anunț de cesiune.

Abtretungs|erklärung, *-en, f.* declarație de cesiune.

Abtretungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de cesiune.

Abtretungs|urkunde, *-n, f.* document, act de cesiune.

Abtretungsvertrag, *-(e)s, -verträge m.* contract de cesiune.

Abtrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** mânatul vitelor la pășune; coborâtul vitelor de la munte. **2.** pășunat, drept de pășunat. **3.** *(mar., av.)* deviere, derivare, deplasare laterală (datorită curenților, vântului); puterea curentului; derivă. **4.** *(forest.)* exploatare, tăiere a unei păduri; pădure destinată exploatării; pădure exploatată. **5.** *(mine)* săpare în adâncime. **6.** *(metal.)* afinare; cupelație. **7.** *(chim.)* separare; distilare. **8.** *(geol.)* erodare, spălare. **9.** drept de izgonire (de pe moșie, de pe pământul său); izgonire, expulzare.

Abtriebsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de izgonire (de pe moșie); drept de expulzare.

Abtriebswelle, *-n, f. (mas.)* arbore antrenat.

abtriefen, *troff ab, abgetroffen* și *triefte ab, abgetrieft, vb. (s) intr.* a picura, a se scurge în picături (din ceva îmbibat cu apă).

Abtrift, *-en, f.* v. Abtrieb **(2, 3, 4, 9)**.

abtriften, *triftete ab, abgetriftet (du triftest ab, er triftet ab), vb.* **I.** *tr: (h)* a coborî (vitele) de la munte. **II.** *intr: (s) (mar., av.)* a deriva, a se abate din drum, a fi târât (de curenți).

Abtriftmesser, *-s, -, m. (av.)* derivometru.

abtrinken, *trank ab, abgetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bea partea de deasupra a unui lichid; a sorbi puțin (dintr-un vas plin); **den Schaum vom Bier, die Sahne von der Milch ~** a bea spuma de deasupra berii, caimacul de la lapte; **einen Schluck ~** a sorbi o înghițitură din paharul plin. **2.** a învinge, a bate la băutură; **eine Schuld ~** a bea în contul debitorului până la achitarea datoriei. **II.** *refl.* a bea mult, a se îmbăta.

Abtritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** retragere; ieșire (din scenă). **2.** closet; ieșire la closet. **3.** *(vân.)* stricăciune făcută în pădure, iarbă călcată în picioare (de animalele sălbatice).

Abtritt|ausräumer, *-s, -, m.* v. Abtrittleerer.

Abtrittbrille, *-n, f.* scândură de șezut la latrină, colac, scaun.

Abtrittgrube, *-n, f.* hazna.

Abtrittleerer, **Abtritträumer**, *-s, -, m.* vidanjor.

Abtrittsgeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație, compensație, de cesiune, filodormă.

Abtrockentuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop de vase.

abtrocknen, *trocknete ab, abgetrocknet (du trocknest ab, er trocknet ab), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) usca, a (se) șterge; **das Geschirr ~** a șterge vesela. **II.** *intr: (s)* a se usca, a se zvânta.

Abtrocknung *f. sg.* uscare.

abtrollen, *trollte ab, abgetrollt, vb. refl. (h)* și *intr: (s) (fam.)* a se căra, a se cărăbăni.

abtrommeln, *trommelte ab, abgetrommelt (ich tromm(e)le ab), vb. (h) intr.* a anunța prin bătaia tobelor (darabanelor) retragerea sau sfârșitul.

Abtropf, *-(e)s, -tröpfe, m.*, **Abtropfbank**, *-bänke, f.*, **Abtropfbrett**, *-(e)s, -er, n.* scurgător de bucătărie.

Abtropfbühne, *-n, f. (tehn.)* grătar pentru scurgerea apei; uscător.

abtröpfeln, *tröpfelte ab, abgetröpfelt (ich tröpf(e)le ab),* **abtropfen**, *tropfte ab, abgetropft, vb. (s) intr.* a picura; a se scurge în picături.

Abtropf|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** scurgător (la masa de bucătărie) **2.** v. Tropfstein.

abtrotten, *trottete ab, abgetrottet (du trottest ab, er trottet ab), vb. (s) (fam.)* a se îndepărta încet, cu pași greoi.

abtrotzen, *trotzte ab, abgetrotzt (du, er trotzt ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin insistență, prin încăpățânare; a smulge, a stoarce, a extorca (ceva de la cineva).

abtrudeln, *trudelte ab, abgetrudelt (ich trud(e)le ab), vb. (s) (av.)* **1.** a se prăbuși rotindu-se, a se prăbuși în vrie. **2.** *(vulg.)* a se căra, a se cărăbăni.

abtrummen, *trummte ab, abgetrummt, vb. (h) tr.* **1.** a înlocui; a schimba. **2.** *(mine)* a compartimenta (o construcție din subteran).

abtrumpfen, *trumpfte ab, abgetrumpft, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a înfunda (pe cineva), a închide gura (cuiva). **2.** a certa, a ocărî (pe cineva). **3.** a tăia o carte cu un atu (la jocuri de cărți).

abtrünnig *adj.* **1.** necredincios, renegat; transfug; apostat; **~es Heer** armată trădătoare; **jn. jm. ~ machen** a înstrăina, a face pe cineva necredincios față de alteineva; **seiner Partei ~ werden** a-și trăda partidul. **2.** disident, revoltat, rebel, răsculat.

Abtrünnige, *-n, -n (ein Abtrünniger), m.* și *f.* **1.** necredincios(-oasă); renegat(ă); transfug(ă); apostat(ă). **2.** disident(ă); rebel(ă).

Abtrünnigkeit, *-en, f.* **1.** necredință; renegare; apostazie. **2.** disidență; revoltă, rebeliune, răscoală.

Abtswürde *f. sg.* rang de stareț.

abtun, *tat ab, abgetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a scoate, a lepăda (o haină etc.). **2.** a se dezbăra (de...); **eine Gewohnheit ~** a se dezbăra, a se lăsa, a se lepăda de un obicei, a se dezobișnui. **3.** a isprăvi, a lichida, a tranșa, a aranja; a abroga; **damit ist es nicht abgetan** nu s-a terminat cu aceasta; **dieser Mensch ist für mich abgetan** omul acesta nu mai contează pentru mine. **4.** *(inv.)* a omorî; *(reg.)* a tăia (un porc, o vacă etc.). **5.** a învinge (un adversar). **6.** a vinde, *(fam.)* a mărita (un lucru). **II.** *refl.* **1.** a se separa, a se despărți, a se izola. **2.** a se elibera (de ceva).

abtupfen, *tupfte ab, abgetupft, vb. (h) tr.* a tampona, a șterge cu un tampon.

abtuschen, *tuschte ab, abgetuscht, vb. (h) tr.* a copia, a trage (un desen) în tuș.

abtüten, *tütete ab, abgetütet (du tütest ab, er tütet ab), vb. (h) tr.* a ambala în pungi.

Abulie, *-n* [-liːən], *f.* abulie, lipsă de voință; nehotărâre.

abundant *adj.* abundent, îmbelșugat.

Abundanz, *-en, f.* abundență, belșug; surplus.

abundieren, *abundierte, abundiert, vb. (h) intr.* a abunda; a prisosi.

ab|urteilbar *adj.* care poate fi judecat.

ab|urteilen, *urteilte ab, abgeurteilt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a condamna; a pronunța o sentință (asupra cuiva); **jn. (sau etwas) ~** a judeca în ultimă instanță pe cineva (sau ceva). **2.** *(jm. etwas)* a deposeda (pe cineva de ceva) prin sentință judecătorească; a contesta (cuiva ceva). **II.** *intr. (über* cu *acuz.)* a judeca, a face aprecieri (superficiale despre cineva sau ceva).

Ab|urteilung, *-en, f.* **1.** judecare; condamnare; sentință, hotărâre (judecătorească). **2.** contestare, refuz categoric. **3.** judecată, considerație, apreciere superficială, ușuratică.

ab|usiv *adj.* abuziv.

Ab|usus, *-, -, m. (livr.* și *med.)* abuz.

abverdienen, *verdiente ab, abverdient, vb. (h) tr.* a câștiga prin muncă.

Abverkauf, *-(e)s, m. sg.* v. Ausverkauf.

abverlangen, *verlangte ab, abverlangt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a cere, a pretinde (de la cineva) restituirea (unui lucru); a obține cerând.

abvermieten, *vermietete ab, abvermietet, vb. (h) tr.* a închiria, a da cu chirie.

abvieren, *vierte ab, abgeviert, vb. (h) tr.* **1.** *(ind. lemnului)* a ecarisa, a da o formă cu secțiune pătrată. **2.** *(mar.)* a fila (o velă sau frânghie). **3.** *(mine)* a împărți în patrulatere.

Abvierung, *-en, f. (ind. lemnului)* ecarisare.

Abwachs, *-es, m. sg. (pisc.)* prășire, înmulțire.

Abwachskarpfen, *-s, -, m. (pisc.)* crap de doi ani.

abwackeln, *wackelte ab, abgewackelt (ich wack(e)le ab), vb.* **I.** *(s) intr.* a pleca clătinându-se. **II.** *(h) (fam., reg.)* a bate, a ciomăgi.

abwägen, *wog ab abgewogen* (și *wägte ab, abgewägt), vb. (h) tr.* **1.** a cântări, a cumpăni (și *fig.*); **seine Worte ~** a-și cântări cuvintele. **2.** *(constr., geod.)* a nivela, a măsura cu ajutorul nivelei. **3.** a echilibra.

Abwäger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cantaragiu. **2.** nivelator(-oare).

Abwägung, *-en, f.* **1.** cântărire. **2.** *(constr., geod.)* nivelare. **3.** cumpănire, chibzuire; apreciere.

Abwägungs|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de nivelare.

Abwahl *f. sg.* demitere prin votare contra.

abwählen, *wählte ab, abgewählt, vb. (h) tr.* **1.** a revoca alegerea cuiva. **2.** a anula înscrierea la un curs.

abwalken, *walkte ab, abgewalkt, vb. (h) tr.* **1** *(text.)* a da la piuă, a bate în piuă (postav etc.) **2.** *(fam.)* a trage (cuiva) o bătaie, a ciomăgi (pe cineva).

abwallen, *wallte ab, abgewallt, vb. (h) tr.* a opări (legume).

abwalmen, *walmte ab, abgewalmt, vb. (h) tr. (constr.)* a închide un timpan la un acoperiș (cu două versante și cu colțurile teșite).

abwalzen, *walzte ab, abgewalzt (du, er walzt ab), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a lamina, a vălțui. **2.** *(despre drumuri)* a cilindra.

abwälzen, *wälzte ab, abgewälzt (du, er wälzt ab), vb. (h) tr.* **1.** a prăvăli, a rostogoli; *(fig.)* **die Schuld von sich auf andere ~** a da, a arunca vina pe alții; **den Verdacht von sich ~** a îndepărta bănuiala (care plana asupra sa). **2.** *(ec.)* a face să suporte, a repercuta (consecințe economice).

Abwälzen, *-s, n. sg.* v. Abwälzung.

Abwalzung, *-en, f. (metal.)* laminare, vălțuire.

Abwälzung, *-en, f.* prăvălire, rostogolire; **~ des Risikos** trecerea riscului (asupra cuiva).

abwamsen, *wamste ab, abgewamst (du, er wamst ab), vb. (h) tr. (fam.)* a trage (cuiva) o bătaie.

abwandelbar *adj. (gram.)* flexibil; declinabil, conjugabil.

abwandeln, *wandelte ab, abgewandelt (ich wand(e)le ab), vb.* **I.** *tr: (h)* **1.** (și *refl.*) a se schimba, a (se) transforma. **2.** *(gram.)* a conjuga, a declina. **II.** *intr: (s) (fam.)* a se căra, a se cărăbăni, a o șterge.

Abwand(e)lung, *-en, f.* **1.** transformare, schimbare. **2.** *(gram.)* flexiune; declinare, conjugare.

abwandern, *wanderte ab, abgewandert, vb. (s) intr.* **1** a o porni pe jos, a pleca în drumeție. **2.** a pleca, a se muta dintr-o localitate; a emigra; a migra. **3.** *(sport)* a pleca de la o echipă pentru a juca la alta.

Abwanderung, *-en, f.* **1.** migrațiune, mutare (a unei părți din populație). **2.** *(fin.)* retragerea, exodul capitalului.

Abwärme *f. sg. (tehn.)* căldură de evacuare; căldură disipată; căldură a gazelor de ardere.

Abwart, *-s, -e* (sau *-wärte), m. (elv.)* **1.** portar. **2.** intendent.

abwarten, *wartete ab, abgewartet (du wartest ab, er wartet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a aștepta (să se întâmple ceva); **eine ~de Haltung einnehmen** a sta în expectativă; **warte erst das Ende ab a)** așteaptă până la sfârșit, până se termină; **b)** toamna se numără bobocii. **II.** *tr.* a îngriji (un bolnav). **III.** *refl.* a se îngriji, a-și îngriji corpul.

abwärts *adv.* în jos, la vale; **den Fluss ~** în aval, în josul apei; **~ gehen** a coborî; *(fig.)* **es geht ~** merge rău, din ce în ce mai prost; **~ führen** a aduce într-o stare proastă, în mizerie.

Abwärtsbewegung, *-en, f.* mișcare descendentă; *(fig.)* înrăutățire, agravare.

Abwärts|schaltung, *-en, f. (auto.)* cuplarea vitezei reduse.

Abwärtstransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator devoltor, transformator coborâtor.

Abwärtswetterung *f. sg. (mine)* aeraj descendent.

Abwartung *f. sg.* îngrijire (a unui bolnav).

Abwasch, *-es, m. sg.* **1.** spălat, spălatul vaselor; *(fam., fig.)* **das ist ein ~** sau **das geht in einem ~** merge împreună, se face concomitent, merge în aceeași oală. **2.** vase murdare. **3.** *(reg.)* lighean de spălat vase. **4.** *(constr.)* bazin de spălare.

abwaschbar *adj.* lavabil.

abwaschen, *wusch ab, abgewaschen (du wäschst ab, er wäscht ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) spăla, a (se) curăța prin spălat. **II.** *intr.* a spăla vasele.

Abwaschen, *-s, n. sg.* **1.** spălat; spălatul vaselor; *(fam.)* **das geht in einem ~** se poate face deodată, dintr-o singură lovitură. **2.** *(med.)* loțiune. **3.** *(bis.)* abluție.

Abwaschmädchen, *-s, -, n.*, **Abwaschmagd**, *-mägde, f.* rândășoaică, ajutoare la bucătărie.
Abwaschtisch, *-(e)s, -e, m.* masă (de bucătărie) pentru spălat vase.
Abwaschung, *-en, f.* **1.** v. Abwaschen. **2.** drenaj. **3.** *(chim.)* spălare; îndepărtare prin spălare.
Abwaschwasser, *-s, -, n.* **1.** apă pentru spălat vase. **2.** lături.
Abwasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă reziduală, apă de scurgere, apă uzată; *pl.* ape industriale; dejecțiuni.
Abwasserbe|handlung, *-en, f.* tratarea apei uzate.
Abwasserbeseitigung, *-en, f.* eliminarea apei reziduale.
Abwasserkanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de scurgere.
abwassern, *wasserte ab, abgewassert, vb. (s) intr. (av.)* a decola de pe suprafața apei.
abwässern, *wässerte ab, abgewässert, vb. (h) tr.* **1.** a drena, a usca, a seca; a evacua apele uzate, a deseca. **2.** *(chim.)* a spăla. **3.** *(metal.)* a deshidrata.
Abwassern, *-s, n. sg. (av.)* dejojare, decolare de la suprafața apei (a unui hidroavion).
Abwasser|reinigung, *-en, f.* epurare, limpezire, tratare a apelor uzate.
Abwässerung, *-en, f.* **1.** drenare. **2.** *(chim.)* spălare. **3.** deshidratare.
Abwässerungsröhre, *-n, f.* tub, țeavă, canal de drenaj.
Abwasserverwertung, *-en, f.* valorificarea apei reziduale.
abweben, *webte* (și *wob*) *ab, abgewebt, vb. (h) tr.* **1.** a țese. **2.** a termina de țesut.
abwechseln, *wechselte ab, abgewechselt (ich wechs(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a (se) schimba; a varia. **II.** *intr. (mit), refl.* și *refl. reciproc (einander)* a se schimba, a se înlocui; a alterna. **III.** *tr.* a schimba (bani).
abwechselnd I. *part. prez.* de la abwechseln. **II.** *adj.* alternativ, variat. **III.** *adv.* alternând, alternativ, succesiv, cu schimbul.
Abwechs(e)lung, *-en, f.* schimbare, variație, alternare; **zur ~** sau **der ~ wegen** pentru variație.
abwechs(e)lungshalber *adv.* pentru variație.
abwechs(e)lungsreich *adj.* variat.
abwechs(e)lungsweise *adv.* alternativ.
abwedeln, *wedelte ab, abgewedelt (ich wed(e)le ab), vb. (h) tr.* a scutura; *(despre oameni)* a fugări (muștele, cu un apărător de mușe); *(despre animale)* a da de muscă, a alunga (muștele) cu coada.
Abweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cotitură, ocol. **2.** cale greșită, drum greșit. **3.** *(fig.)* rătăcire; **auf ~e geraten** a apuca o cale greșită; **auf ~e bringen** a duce pe o cale greșită. **4.** ieșire, scăpare (dintr-o situație încurcată).
abwegig *adj.* cotit, ocolit; *(fig.)* greșit, eronat, rătăcit; **~e Meinung** opinie, părere eronată.
Abwegigkeit, *-en, f.* rătăcire, abatere de la conduita bună sau normală.
abwegs *adv.* părăsind calea bună, abatându-se de la conduita bună.
abwegsam *adj.* v. abwegig.
abwehen, *wehte ab, abgeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a duce, a lua cu sine.
Abwehr *f. sg.* **1.** apărare; respingere; **die ~ eines Angriffes** respingerea unui atac; *(sport)* **die ~ hat gut gespielt** apărarea a jucat bine; **~ leisten** a se apăra; **~ gewähren** a acorda protecție. **2.** *(mil.)* (luptă de) apărare, defensivă. **3.** *(mil.)* armă de apărare. **4.** *(mil.)* contraspionaj, contrainformații.
Abwehrbatterie, *-n* [-ri:ən] *f. (mil.)* baterie în apărare, defensivă.
Abwehrbereitschaft, *-en, f. (mil.)* **1.** stare de pregătire de defensivă, de apărare. **2.** unitate pregătită pentru apărare.
Abwehrdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* seviciu de contraspionaj, de contrainformații.
abwehren, *wehrte ab, abgewehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mil.)* a respinge (un atac). **2.** (și *sport*) a apăra, a para (o lovitură); a împiedica; a preveni; **eine Gefahr von jm. ~** a apăra pe cineva de o primejdie. **II.** *intr.* a refuza.
abwehrend I. *part. prez* de la abwehren. **II.** *adj.* de apărare, de respingere, de refuz, de protest; **eine ~e Bewegung** o mișcare de apărare, de refuz, de protest.
Abwehrfähigkeit *f. sg. (med.)* putere de rezistență, capacitate de respingere.
Abwehrfermente *pl. (biol.)* fermenți de apărare.
Abwehrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de apărare, trageri de oprire.
Abwehrfront, *-en, f. (mil.)* front de apărare, front defensiv.
Abwehrgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun antiaerian; tun antitanc; tun în apărare.
Abwehrjäger, *-s, -, m.* **1.** aviator de vânătoare. **2.** avion de vânătoare.
Abwehrkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă defensivă, luptă de apărare.
Abwehrkanone, *-n, f.* v. Abwehrgeschütz.
Abwehrkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(mai ales pl.)* puterea organismului de a se apăra contra bolilor. **2.** *(mil.)* forță defensivă.
Abwehrmaßnahme, *-n, f.* măsură de apărare, de protecție defensivă.
Abwehrmeldung, *-en, f.* informație de încredere, de avertizare.
Abwehrmittel, *-s, -, n.* mijloc preventiv; mijloc de apărare, de prevenire.
Abwehr|offizier, *-(e)s, -e, m.* ofițer de recunoaștere; ofițer din serviciul de contrainformații.
Abwehr|organ, *-s, -e, n. (mil.)* organ de contraspionaj.
Abwehr|spieler, *-s, -, m. (sport)* fundaș, apărător.
Abwehr|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de apărare, poziție defensivă.
Abwehr|stoff, *-(e)s, -e, m. (med.)* anticorp.
Abwehrsystem, *-s, -e, n. (mil., sport)* sistem de apărare, defensiv.
Abwehrung, *-en, f.* apărare; respingere, parare; împiedicare, prevenire.
Abwehrungsmittel, *-s, -, n.* v. Abwehrmittel.
Abwehrzauber, *-s, -, m.* acțiune magică de respingere a duhurilor rele.
Abwehrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxe vamale de protecție
abweichen[1], *weichte ab, abgeweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a desprinde muind; **Briefmarken ~** a dezlipi timbre poștale (prin înmuiere). **2.** a muia (într-un lichid), a înmuia, a pune la muiat, la macerat (piei). **3.** *(med.)* a purga. **II.** *intr. (s)* a se muia.
abweichen[2], *wich ab, abgewichen, vb. (s) intr. (von)* **1.** a se abate (din drum), a se depărta (de la); a devia; a deriva; *(fig.)* **vom Gesetz ~** a nu respecta, a ocoli legea. **2.** a se deosebi, a diferi (de). **3.** *(fiz.)* a se abate, a se transmite divergent.
abweichend I. *part. prez* de la abweichen. **II.** *adj.* **1.** deosebit; **~e Meinungen** păreri divergente. **2.** neregulat, aberant; anormal, anomal.
Abweichler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* deviator(-oare), deviaționist(ă).
Abweichlertum, *-s, n. sg. (pol.)* deviaționism.
Abweichung, *-en, f.* **1.** abatere, depărtare; derivă. **2.** diferență, deosebire. **3.** *(fiz.)* deviere (a acului magnetic); divergență (a razelor); *(astron.)* aberație. **4.** *(pol.)* deviere. **5.** *(gram.)* anomalie, excepție. **6.** înmuiere. **7.** *(reg., med.)* diaree.
Abweichungs|instrument, *-(e)s, -e, m. (astron.)* declinometru, declinator.
Abweichungskompass, *-es, -e, m.* compas de deviație; busolă declinatoare.
Abweichungsmesser, *-s, -, n. (av.)* declinometru.
Abweichungsnadel, *-n, f.* ac (de busolă) de declinație, paralactic.
Abweichungswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de deviere. **2.** *(astron.)* anomalie. **3.** *(mar.)* unghi de derivare.
abweiden, *weidete ab, abgeweidet (du weidest ab, er weidet ab), vb. (h) tr.* a paște.
Abweis, *-es, -e, m.* refuz, respingere.
abweisen, *wies ab, abgewiesen (du, er weist ab), vb. (h) tr.* a refuza, a respinge; **js. Angebot ~** a respinge oferta cuiva; a combate cu argumente, a înlătura; **einen Angriff ~** a respinge un atac; **abgewiesen werden** a fi refuzat; **er wurde abgewiesen** a fost respins (la examen); **etwas von sich** *(dat.)* **~** a îndepărta ceva de la sine; **die Verantwortung (von sich) ~** a-și declina răspunderea.
abweisend I. *part. prez.* de la abweisen. **II.** *adj.* negativ; de refuz; distant; **eine ~e Bewegung** un gest de refuz; **ein ~er Mensch** un om distant.
Abweiser, *-s, -, m.* **1.** *(la drumuri)* piatră unghiulară, bornă; piatră apără-roată. **2.** *(hidr.)* deflector; dig. **3.** *(auto.)* bară de protecție. **4.** *(la tun)* protector de recul.
abweislich *adj.* care poate fi refuzat, respins; refuzabil.
ab|weißen, *weißte ab, abgeweißt (du, er weißt ab), vb. (h) tr.* a spoi, a vărui.
Abweisung, *-en, f.* refuz, respingere; înlăturare.
abwelken, *welkte ab, abgewelkt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se vești, a se ofili treptat. **II.** *tr. (h)* a usca, a veșteji, a ofili; a face să se veștejească, ofilească.
abwendbar *adj.* care poate fi înlăturat, evitat; evitabil.
Abwendbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi înlăturat, evitat; evitabilitate.
abwenden *vb. (h)* **I.** *wandte ab, abgewandt (du wendest ab, er wendet ab), tr.* și *refl.* a (se) întoarce (în altă parte); **er wendet seine Augen nicht von ihr ab** nu-și ia ochii de la ea; **sich von jm. ~** a se înstrăina de cineva, a părăsi, a nu mai ajuta pe cineva. **II.** *wendete ab, abgewendet, tr.* a împiedica, a înlătura, a preveni; **eine Gefahr ~** a înlătura o primejdie; **einen Krieg ~** a preveni un război.
abwendig *adj.* întors, îndepărtat, înstrăinat; defavorabil; **~ machen** a înstrăina, a aliena; **von einem Vorhaben ~ machen** a întoarce de la o hotărâre.
Abwendung *f. sg.* **1.** întoarcere (în altă parte). **2.** înlăturare; prevenire.
abwerben, *warb ab, abgeworben (du wirbst ab, er wirbt ab), vb. (h) tr.* a racola, a atrage (slujbașii, soldații, salariații altcuiva).
Abwerber, *-s, -, m.* persoană care racolează (slujbașii, salariații altcuiva)
Abwerbung, *-en, f.* racolare.
abwerfen, *warf ab, abgeworfen (du wirfst ab, er wirft ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca (jos), a da jos aruncând, a lepăda; **eine Spielkarte ~** a da jos o carte (de joc); **Bomben ~** a lansa bombe; **ein Kleid ~** a da jos, a lepăda o rochie; **Flugblätter ~** a arunca manifeste (din avion); **der Hirsch wirft die Hörner ab** cerbul își leapădă coarnele; **die Fesseln ~** a se elibera de cătușe. **2.** a respinge; **einen Gesetzentwurf ~** a respinge un proiect de lege. **3.** *(despre animale)* a făta (pui). **4.** (și *intr.*) a aduce (un câștig), a renta. **II.** *refl.* a se certa.
Abwerfen, *-s, n. sg.* lepădare; **das ~ des Joches** scuturarea jugului.
Abwerg, *-(e)s, n. sg.* câlți, deșeuri de câlți.
abwerten, *wertete ab, abgewertet (du wertest ab, er wertet ab), vb. (h) tr.* **1.** *(fin.)* a devaloriza (valuta). **2.** a aprecia valoarea.
Abwerten, *-s, n. sg.*, **Abwertung**, *-en, f. (fin.)* depreciere, devalorizare.
abwesend *adj.* **1.** absent. **2.** *(fig.)* distrat, cu gândurile aiurea.
Abwesende, *-n, -n, (ein Abwesender) m.* și *f.* persoană absentă; **Vertrag zwischen ~n** contract între absenți.
Abwesenheit, *-en, f.* **1.** absență, lipsă; **in ~** în lipsă; *(iron.)* **durch ~ glänzen** a străluci prin absență. **2.** *(fig.)* neatenție, distracție.
Abwesenheits|pfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* intendent(ă), administrator(-oare).
abwetten, *wettete ab, abgewettet (du wettest ab, er wettet ab), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a câștiga prin prinsoare, prin rămășag (ceva de la cineva).
Abwetter *n. sg. (mine)* aer alterat, uzat (de mină).
abwettern, *wetterte ab, abgewettert, vb. (h)* **I.** *intr. (despre furtuni)* a înceta, a se potoli; *(impers.)* a nu mai fi furtună, a numai tuna și fulgera. **II.** *tr.* **1.** *(mar.; în expr.)* **einen Sturm ~** a rezizta unei furtuni. **2.** *(fig.)* a mustra aspru; a face cu ou și cu oțet; a(-i) trage (cuiva) o săpunealâ. **III.** *refl.* **1.** *(despre furtuni)* a se potoli, a înceta. **2.** *(fig.)* a tuna și fulgera, a înjura; a se răcori înjurând, strigând.
abwetzen, *wetzte ab, abgewetzt (du, er wetzt ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate (o pată, rugina) frecând, răzuind. **2.** a ascuți (cu piatra). **3.** (și *refl.*) a (se) toci, a (se) uza. **II.** *intr. (fam.)* a se îndepărta repede.
Abwetzung, *-en, f.* tocire, uzură; porțiune tocită, uzată.
abwickelbar *adj.* care poate fi desfășurat, depănat.
Abwickelmaschine, *-n, f.* mașină de depănat; depănătoare.
abwickeln, *wickelte ab, abgewickelt (ich wick(e)le ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a depăna, a desfășura. **2.** *(fig.)* a lichida, a rezolva (o afacere, o chestiune). **3.** *(fot.)* a derula. **4.** *(mar.)* a desfășura (velele). **5.** *(ec.)* a lichida o firmă. **II.** *refl.* **1.** a se depăna, a se desfășura. **2.** *(fig.)* a decurge, a se desfășura.
Abwick(e)lungsbe|hörde, *-n, f. (jur.)* autoritate de lichidare.
Abwick(e)lungsfähigkeit *f. sg. (ferov.)* capacitate de desfășurare.
Abwick(e)lungs|stelle, *-n, f. (jur.)* oficiu, serviciu de lichidare.
Abwickler, *-s, -, m. (jur.)* lichidator.
Abwicklung, *-en, f.* **1.** desfășurare, desfacere de pe un sul, un scul, un ghem; *(text.)* **~ einer Spule** desfășurarea, depănarea, desfacerea unei bobine. **2.** *(mat.)* desfășurare; **~ einer Kurve** desfășurarea unei curbe. **3.** desfășurare, mod de a decurge, de a se dezvolta, de a evolua; **~ eines Prozesses** desfășuraea unui proces. **4.** *(com.)* aranjare, lichidare; **behufs leichterer ~ der Geschäfte** pentru o mai ușoară lichidare a afacerilor.
Abwicklungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* oficiu de lichidare.

ạbwiegeln, *wiegelte ab, abgewiegelt (ich wieg(e)le ab), vb. (h) tr.* a calma, a liniști, a potoli spiritele.
Abwiegelung, *-en, f.* v. Abwieglung.
ạbwiegen, *wog ab, abgewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări, a măsura greutatea, a doza (și *fig.*). **2.** a aduce (avionul) în poziție orizontală; a echilibra o aeronavă.
Ạbwiegler, *-s, -, m.* pacificator, împăciuitor.
ạbwieglerisch *adj.* calmant, liniștitor; *(adverbial)* cu scopul de a potoli spiritele.
Ạbwieglung, *-en, f.* calmare, liniștire, potolire a spiritelor; pacificare, împăciuire.
Ạbwiegung, *-en, f.* **1.** cântărire, măsurare, dozare. **2.** *(fig.)* v. Abwägung **(3)**.
ạbwimmeln, *wimmelte ab, abgewimmelt (ich wimm(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a culege struguri. **2.** *(fam.)* a ține departe; a scăpa, a se debarasa (de cineva), a face vânt (cuiva); a se feri (de cineva); **einen Gläubiger** ~ a amâna un creditor; **den haben wir glücklich abgewimmelt** de acesta am scăpat cu bine. **3.** *(fam.)* a exmatricula (studenți); a degrada (ofițeri).
ạbwimpeln, *wimpelte ab, abgewimpelt (ich wimp(e)le ab), vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **den Mast** ~ a coborî steagul catargului.
Ạbwind, *-(e)s, -e, m. (av.)* curent de aer descendent.
Ạbwinde, *-n, f.* depănătoare.
ạbwinden, *wand ab, abgewunden (du windest ab, er windet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) depăna, a (se) desfășura. **II.** *tr.* a coborî (ceva) cu un scripete.
Ạbwinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) depănător(-oare).
Ạbwindung, *-en, f.* **1.** *(text.)* depănare, desfășurare. **2.** coborâre cu un scripete.
abwinkeln, *winkelte ab, abgewinkelt (ich wink(e)le ab), vb. (h) tr.* a îndoi (piciorul, brațul).
ạbwinken, *winkte ab, abgewinkt vb. (h) intr.* **1.** a opri printr-un semn; a face semn negativ cu mâna. **2.** *(fig.)* a da de înțeles să nu se facă ceva; a-și exprima dezaprobarea; a refuza (prin semne). **3.** *(sport)* a da semnalul de plecare, a da startul (cu fanionul).
Ạbwinker, *-s, -, m. (auto.)* indicator de direcție; săgeată (luminoasă) de semnalizare.
ạbwipfeln, *wipfelte ab, abgewipfelt (ich wipf(e)le ab), vb. (h) tr.* a tăia, a reteza vârful (unui copac).
ạbwirbeln, *wirbelte ab, abgewirbelt (ich wirb(e)le ab), vb. (h) tr. (muz.)* **1.** *(în expr.)* **eine Saite** ~ a destinde o coardă. **2.** a cânta (o bucată) la tobă.
ạbwirken, *wirkte ab, abgewirkt, vb. (h) tr.* **1.** a frământa bine (aluatul). **2.** a termina de țesut cu cusături, a termina de tricotat la mașină (o bucată de stofă). **3.** a jupui (un animal sau pielea unui animal).
ạbwirtschaften, *wirtschaftete ab, abgewirtschaftet (du wirtschaftest ab, er wirtschaftet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* a înceta de a gospodări, a nu mai gospodări, a nu mai avea ce gospodări. **II.** *intr. (fam.)* a se ruina; a da faliment; a se duce pe copcă, a se isprăvi (cu cineva); a-și trăi traiul, a-și mânca mălaiul.
ạbwischen, *wischte ab, abgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* a șterge; **den Staub vom Tisch** ~ a șterge praful de pe masă; **sich** *(dat.)* **die Tränen** ~ a-și șterge lacrimile. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o șterge, a se fofila, a se strecura.
Ạbwischer, *-s, -, m.* ștergător.
Ạbwisch(er)lappen, *-s, -, m.*, **Ạbwisch(er)tuch**, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă, otreapă de șters.
Ạbwitterung *-en, f. (despre sol)* pierderea structurii, degradare, alterare (din cauza aerului și a intemperiilor).
ạbwohnen, *wohnte ab, abgewohnt, vb. (h) tr.* **1.** a nu îngriji (un spațiu); **ein Zimmer** ~ a nu îngriji o cameră. **2.** a beneficia locuind; **eine Kaution** ~ a amortiza o cauțiune în timp.
Ạbwolle, *-n, f. (text.)* resturi, deșeuri de lână.
ạbwollen, *wollte ab, abgewollt, vb. (h) tr. (tăb.)* a curăța (pielea) de lână, de păr.
ạbwracken, *wrackte ab, abgewrackt, vb. (h)* **I.** *tr. (mar.)* a demonta o ambarcație, o navă reformată. **II.** *intr.* a deveni inutilizabil; a se strica, a se rablagi.
Ạbwracken, *-s, n. sg. (mar.)* demontare.
ạbwuchern, *wucherte ab, abgewuchert, vb. (h) tr.* a obține (ceva) prin camătă (de la cineva).
ạbwürdigen, *würdigte ab, abgewürdigt, vb. (h) tr.* **1.** a deprecia; a devaloriza. **2.** a înjosi, a umili.
Ạbwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(com.)* produs, venit, beneficiu. **2.** *(tehn.)* deșeu. **3.** *(med.)* avort. **4.** aruncare, lansare; obiecte aruncate (din avion); ~ **einer Bombe** lansarea unei bombe. **5.** *(vân.)* coarne lepădate (ale cerbului etc.). **6.** *(sport)* aruncarea mingii în joc de către portar (la handbal). **7.** *(arhit.)* tencuială nedrișcuită. **8.** *(arhit.)* acoperiș în marchiză.
Ạbwurfband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* bandă transportoare.
Ạbwurfbombe, *-n, f. (av.)* bombă (lansată din avion).
Ạbwurfhöhe, *-n, f. (av.)* înălțime de lansare (a bombei).
Ạbwurfperiode, *-n, f. (vân.)* perioadă în care cerbii etc. își leapădă coarnele.
Ạbwurfsendung, *-en, f.* poștă aruncată din avion.
Ạbwurf|stange, *-n, f. (vân.)* v. Abwurf **(5)**.
Ạbwurf|stelle, *-n, f. (av.)* obiectiv, țintă; loc, punct asupra căruia se aruncă bomba, proiectilul, racheta; locul, punctul unde se aruncă ceva din avion (poștă, medicamente, bombe).
Ạbwurfvor|richtung, *-en, f. (av.)* aparat, instalație, dispozitiv de lansare (a bombei).
Ạbwurfwaffe, *-n, f.* v. Abwurfbombe.
Ạbwurfwinkel, *-s, -, m.* unghi de lansare (a bombei).
Ạbwürgemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de detașat prin gâtuire.
ạbwürgen, *würgte ab, abgewürgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gâtui, a sugruma; a înăbuși; **der Marder hat die Tauben abgewürgt** jderul a gâtuit porumbeii; **die Kritik** ~ a înăbuși critica; **einen Streik** ~ a înăbuși o grevă. **2.** *(auto.)* a strangula, a opri (motorul). **II.** *refl.* **1.** a face eforturi pentru a înghiți sau pentru a vomita. **2.** *(fig.)* a se chinui, a se trudi, a munci până la extenuare, a-și scoate sufletul, a se speti muncind.
ạbwürzen, *würzte ab, abgewürzt (du, er würzt ab), vb. (h) tr.* a drege, a condimenta, a asezona (bucatele).
abyssạl, **abyssisch** *adj.* abisal; *(oceanol.)* **~er Bereich** străfundurile oceanului (până la 7 000 m.)
Abyssus *-, m. sg.* abis, hău; adâncul pământului.
ạbzahlen, *zahlte ab, abgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita (în rate); **eine Schuld** ~ a achita o datorie în rate; **nach und nach** ~ a plăti încetul cu încetul întreaga sumă. **2.** *(fig.)* a răsplăti, a răzbuna.
ạbzählen, *zählte ab, abgezählt, vb. (h) tr.* **1.** a număra, a face numărătoarea; **an den Fingern** ~ a număra pe degete; **das kann man (sich** *(dat.)***) an den Fingern (**sau **Knöpfen)** ~ e ușor de înțeles, lesne de priceput, este evident, e la mintea cocoșului; **das Fahrgeld abgezählt bereithalten** a avea banii de drum (pentru bilet) gata numărați, pregătiți; *(mil.)* **~!** numărați! **2.** a scădea, a reduce; **zähle die Hälfte ab!** scade jumătate! **acht von zwanzig abgezählt** scăzând opt din douăzeci, douăzeci minus opt.
Ạbzählreim, *-(e)s, -e, m.* numărătoare în versuri (la jocuri de copii).
Ạbzahlung, *-en, f.* plată; achitare a ratei; **auf** ~ în rate.
Ạbzählung, *-en, f.* **1.** numărare, numărătoare. **2.** *(mat.)* scădere.
Ạbzahlungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** magazin care vinde în rate. **2.** tranzacție pe bază de achitare în rate.
Ạbzahlungskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură cu plata în rate.
Ạbzahlungs|system [-zyste:m] *-s, -e, n.* sistem de plată bazat pe aconturi sau pe rate.
Ạbzählvers [-fɛs], *-es, -e, m.* v. Abzählreim.
ạbzahnen, *zahnte ab, abgezahnt, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a dința, a completa dințiii (unei roți de angrenaj.). **II.** *intr.* a-și termina, a-și încheia dentiția.
ạbzapfen, *zapfte ab, abgezapft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (vin, bere etc.) cu caneaua, a da cep; a goli (un butoi). **2.** *(în expr.; med.)* **Blut** ~ a lua, a lăsa sânge; *(med.)* **jm. das Wasser** ~ a face cuiva o puncție; *(fig., pop.)* **jm. Geld** ~ a tapa, a ciupi pe cineva (de bani), a ușura pe cineva (de bani), a scoate bani de la cineva. **3.** *(hidr.)* a scurge, a decanta; a asana, a deseca.
Ạbzapfhahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* cep; canea; robinet de scurgere.
Ạbzapfung, *-en, f.* **1.** scosul vinului cu caneaua din butoi. **2.** *(med.)* lăsare de sânge; puncție.
ạbzappeln, *zappelte ab, abgezappelt (ich zapp(e)le ab), vb. (h) refl. (fam.)* a-și consuma energia zvârcolindu-se, dând din mâini și din picioare; a-și face de cap.
ạbzäumen, *zäumte ab, abgezäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate căpăstrul, frâul (unui cal). **II.** *refl. (fam.)* a se dezbrăca; a-și scoate rochia, hainele.
Ạbzäumung, *-en, f.* **1.** scosul căpăstrului, al frâului. **2.** *(fam.)* dezbrăcare.
ạbzäunen, *zäunte ab, abgezäunt, vb. (h) tr.* **1.** a îngrădi, a împrejmui (un teren). **2.** a lua, a-și însuși, a încorpora (o bucată de teren) împrejmuind(-o), îngrădind(-o).
Ạbzäunung, *-en, f.* **1.** *sg.* împrejmuire, îngrădire (a unui teren). **2.** îngrăditură.
ạbzausen, *zauste ab, abgezaust (du er zaust ab), vb. (h) tr. (fam.)* a jumuli, a scărmăna (ceva sau pe cineva).
ạbzehren, *zehrte ab, abgezehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a consuma. **2.** și *intr.* a (se) mistui, a slăbi, a (se) istovi, a (se) slei, a (se) vlăgui; **eine ~de Krankheit** o boală mistuitoare. **II.** *refl.* a se mistui, a slăbi, a pieri; a se topi, a se usca, a se prăpădi.
Ạbzehrung, *-en, f.* **1.** slăbire, istovire, mistuire; uscare. **2.** *(înv.)* tuberculoză pulmonară, oftică.
Ạbzeichen, *-s, -, n.* **1.** insignă, marcă; simbol. **2.** distincție; decorație. **3.** *(mil.)* semn distinctiv (al armelor, gradelor etc.). **4.** *(zootehn.)* stea albă (pe corpul animalelor).
ạbzeichnen, *zeichnete ab, abgezeichnet (du zeichnest ab, er zeichnet ab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desena (ceva) după un model; a copia; **er zeichnet mich ab** îmi face portretul. **2.** a însemna, a (de)marca. **II.** *refl.* a se reliefa, a ieși în evidență, a se contura, a se detașa; a contrasta; **die Bergspitzen zeichnen sich vom Himmel ab** vârfurile munților se conturează pe cer; **sich in der Zukunft** ~ a se profila în viitor.
Ạbzeichnung, *-en, f.* **1.** *sg.* copiere, desenare (după model). **2.** copie, desen (după model).
ạbzentrifugieren, *zentrifugierte ab, abzentrifugiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a centrifuga; a extrage, a separa prin centrifugare.
ạbzerren, *zerrte ab, abgezerrt, vb. (h) tr.* a desface, a desprinde; a detașa smulgând, trăgând.
ạbzetteln, *zettelte ab, abgezettelt (ich zett(e)le ab), vb. (h) tr.* și *intr. (text.)* a (se) desface (urzeala).
Ạbzieh|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Abziehpresse. **2.** aparat de ascuțit briciul, lame de ras etc.
ạbziehbar *adj. (mat.)* care poate fi scăzut.
Ạbziehbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tipogr.)* metacromie, decalcomanie. **2.** abțibild.
Ạbziehbilderdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar metacrom.
Ạbziehbild|übertragung, *-en, f. (tipogr.)* decalcomanie.
Ạbziehblase, *-n, f. (tehn.)* alambic.
Ạbziehbürste, *-n, f. (tipogr.)* perie de tras corecturi.
ạbziehen, *zog ab, abgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage, a da (jos), a scoate (de pe ceva); **den Schlüssel** ~ a scoate cheia; **den Ring** ~ a scoate inelul; **das Bett** ~ a scoate așternutul; **den Hut** ~ a-și scoate pălăria; **die Haut (**sau **ein Tier)** ~ a jupui pielea unui animal (sau un animal); **seine Blicke** ~ a-și întoarce privirea; **seine Gedanken von etwas** ~ a-și muta gândul de la ceva; **jn. von seinem Vorhaben** ~ a face pe cineva să se răzgândească, să-și schimbe hotărârea, intenția; **jm. Kunden** ~ a-i lua cuiva clientela; **ziehe nicht die Hand von mir ab** nu mă lipsi de sprijinul tău. **2.** a scădea; **eine Zahl (von einer anderen)** ~ a scădea un număr (din altul); **vom Lohn** ~ a scădea din leafă; **vom Preise** ~ a reduce din preț. **3.** a distila, a separa; a evapora. **4.** a pritoci; a scurge; a trage, a transvaza; a evacua (apa); **den Wein** ~ a pritoci, a decanta vinul; **das Wasser** ~ a drena apa. **5.** a ascuți (briciul, pila etc.); a netezi, a poliza. **6.** *(tăb.)* a albi; a decolora. **7.** a descărca (arma). **8.** a tipări, a scoate, a trage (o probă de tipar, o corectură); a scoate o copie fotografică. **9.** a potrivi, a regla, a pune la punct; **eine Uhr** ~ a întoarce un ceas; **ein Gewicht** ~ a potrivi o greutate; **Farben** ~ a potrivi culorile. **10.** a freca, a bate, a amesteca, a drege (o mâncare cu smântână etc.). **11.** *(fig.)* a face abstracție, a generaliza. **12.** *(mil.)* a retrage; **Truppen** ~ a retrage trupele. **13. (von)** a distrage atenția (de la ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a se duce; **aus dem Dienste** ~ a ieși, a pleca din serviciu; *(mil.)* **von der Wache** ~ a ieși din gardă. **2.** *(pop., fam.)* a se căra, a se cărăbăni, a-și lua catrafusele; **leer** ~ a pleca cu mâinile goale; **mit langer Nase** ~ a pleca cu buzele umflate, cu coada între picioare; **ohne Sang und Klang** ~ a o șterge pe furiș, fără multă vorbă, englezește; **mit Schimpf und Schande** ~ a pleca în mod rușinos; **~!** șterge-o! **3.** a ieși; **der Rauch zieht durch den Schornstein ab** fumul iese pe coș. **III.** *refl. (despre animale de tracțiune)* a se istovi, a se speti.
Ạbziehen, *-s, n. sg.* **1.** scos; tras. **2.** scădere (a unui număr din altul). **3.** distilare; evaporare; volatilizare. **4.** pritocit, decantat (al vinului). **5** ascuțit (al briciului). **6.** albit (al blănurilor). **7.** descărcat (al armei). **8.** tipărire, tras (al unei corecturi de tipar etc.). **9.** reglare, punere la punct. **10.** bătut, frecat, dres (al unei mâncări). **11.** plecare. **12.** ieșire (a fumului pe coș etc.). **13.** *(mil.)* retragere.

Abzieher, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* lucrător tipograf care trage corecturi, tipare de probă. **2.** lucrător care jupoaie pieile animalelor. **3.** *(anat.)* mușchi abductor.

Abziehfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă fină (de finisat, ascuțit și ajustat).

Abziehklinge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* lamă de netezit, de lustruit. **2.** cuțit de răzuit, cuțitoaie.

Abziehlatte, *-n, f. (constr.)* dreptar de nivelat; drișcă de tencuială, de asfalt.

Abziehmaschine, *-n, f.* **1.** *(alim.)* mașină de îmbuteliat. **2.** mașină de decapat (la drumuri).

Abziehmuskel, *-s, -n, m.* v. Abzieher **(3)**.

Abziehpapier, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* hârtie pentru corectură.

Abziehpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de tras corecturi, presă de corectură.

Abziehriemen, *-s, -, m.* curea de ascuțit brice.

Abziehschnur, *-schnüre, f. (tehn., mil.)* fitil de aprindere.

Abzieh|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* ascuțitoare de oțel (pentru cuțite).

Abzieh|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de tras, piatră de ascuțit, de tocilă, de șlefuit, de lustruit, de polizat.

Abziehung *f. sg. (rar)* v. Abziehen **(1–8)**.

abzielen, *zielte ab, abgezielt, vb. (h) intr.* (*auf* cu *acuz.*) **1.** a ținti (în ceva), a ochi (ceva). **2.** *(fig.)* a viza (ceva), a se îndrepta (spre ceva), a ținti (la ceva); a-și pune ochii (pe ceva); a face aluzii (la ceva sau cineva).

abzimmern, *zimmerte ab, abgezimmert, vb. (h) tr. (tehn.)* a ciopli; a ecarisa.

Abzins, *-es, m. sg. (com.)* scont.

abzinsen, *zinste ab, abgezinst (du, er zinst ab), vb. (h) tr. (com.)* **1.** a calcula scontul. **2.** a actualiza (transformând în valori prezente).

Abzinsung, *-en, f. (com.)* scontare.

abzirkeln, *zirkelte ab, abgezirkelt (ich zirk(e)le ab), vb. (h) tr.* **1.** a măsura; a măsura cu compasul; **er zirkelte die Entfernung genau ab** a măsurat exact distanța. **2.** *(fig.)* a măsura; a cântări, a cumpăni; **seine Worte** ~ a-și măsura, a-și cântări vorbele; **eine abgezirkelte Verbeugung** o reverență măsurată, solemnă.

Abzirk(e)lung, *-en, f.* măsurare exactă (cu compasul).

abzollen, *zollte ab, abgezollt, vb. (h) tr.* a măsura cu țolul.

abzotteln, *zottelte ab, abgezottelt (ich zott(e)le ab), vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta încet.

Abzucht, *-en, f.* **1.** canal de scurgere. **2.** *(mine)* conductă de aerisire.

Abzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *sg.* plecare; retragere; *(fam.)* **~!** afară! șterge-o! **2.** *sg.* evacuare, scurgere (a apei, a gazelor etc.). **3.** *sg.* decantare, transvazare. **4.** *sg.* lichid (vin, rachiu etc.) tras (din butoi). **5.** scăzământ, rabat; reținere (bănească); **eine Summe in ~ bringen** a scădea o sumă; **nach ~ der Unkosten** după scăderea cheltuielilor. **6.** *(tipogr.)* imprimare de probă, tragere a unei corecturi; corectură; șpalt; copie fotografică. **7.** *(text.)* levată; degajare a firelor lungi (de lână toarsă). **8.** șlefuire, netezire; lustruire. **9.** trăgaci (al puștii). **10.** *(metal.)* zgură superficială.

abzüglich *prep. (cu gen.)* scăzând; **~ Rabatt** scăzând, minus rabatul; **~ Diskont** scăzând scontul, cu scăderea scontului; **~ der Unkosten** scăzând cheltuielile, minus cheltuielile.

Abzugsbier, *-(e)s, n. sg.* bere la sticlă.

Abzugsbogen, *-s, -* (și *-bögen*), *m. (tipogr.)* coală de corectură.

Abzugsbügel, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** mâner de întrerupere. **2.** garda trăgaciului (la pușcă); piedică a armei.

Abzugsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de evacuare, abur uzat.

Abzugsflagge, *-n, f. (mar.)* steag, semnal de plecare.

Abzugsfranchise [-ʃi:zə], *-n, f.* libertate de retragere (a unei asigurări).

abzugsfrei *adj.* fără reducere, scădere.

Abzugsfreiheit, *-en, f.* drept de emigrare; libertate de retragere.

Abzugsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de scurgere, de drenaj.

Abzugshahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** *(tehn.)* canâ, robinet de scurgere. **2.** cocoș (la arme de foc).

Abzugshaube, *-n, f.* hotă.

Abzugskanal, *-(e)s, -näle, m.* **1.** canal de scurgere. **2.** *(com.)* debușeu.

Abzugsleder, *-s, n. sg. (tehn.)* curea de tras (brice).

Abzugsleine, *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* cordiță (de tras foc). **2.** lanț de tras apă (la W.C.).

Abzugsliste, *-n, f. (com.)* listă cu procentele sau cuantumul reducerii unor prețuri.

Abzugsloch, *-(e)s, -löcher, n,* **Abzugs|öffnung**, *-en, f.* orificiu, deschidere de scurgere, barbacană.

Abzugsrate, *-n, f. (com.)* procent al scontului, taxă de scont.

Abzugsrechnung, *-en, f. (com.)* scontare, calculul scontului.

Abzugsrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere, rigolă de scurgere.

Abzugsrohr, *-(e)s, -e, n.,* **Abzugsröhre**, *-n, f. (tehn.)* tub de scurgere, conductă de evacuare.

Abzugs|schach, *-(e)s, n. sg.* șah prin descoperire.

Abzugs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț de aerisire.

Abzugs|schleuse, *-n, f.* ecluză, stăvilar de scurgere.

Abzugs|schnalle, *-n, f.* împingătoare a minutarului (la ceasornic).

Abzugsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* robinet de scurgere.

Abzugszahl, *-en, f. (mat.)* număr, cifră de scăzut.

abzundern, *zunderte ab, abgezundert, vb. (h) tr. (metal.)* a curăța de arsură, de țundăr.

abzupfen, *zupfte ab, abgezupft, vb. (h) tr.* a smulge (cu vârful degetelor), a ciupi, a jumuli; a destrăma, a desface fir cu fir.

abzwacken, *zwackte ab, abgezwackt, vb. (h) tr.* a tăia, a ciupi, a desface, a desprinde cu cleștele; *(fig.)* **jm. etwas** ~ a lua, a ciupi ceva de la cineva cu țârâita, în cantități mici; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a se lipsi de ceva.

abzwecken, *zweckte ab, abgezweckt, vb. (h) intr.* (*auf* cu *ac.*) v. abzielen **(2)**.

Abzweig, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(hidr.)* branșament; ramificație. **2.** *(ferov.)* linie secundară.

Abzweigdose, *-n, f.* **1.** *(electr.)* doză de derivație, **2.** *(auto.)* cutie de derivație.

abzweigen, *zweigte ab, abgezweigt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ramifica; a face, a construi o derivație, o ramificație; a despărți, a bifurca. **2.** a curăța (arborii) de crengi nefolositoare. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* a se ramifica, a devia, a trece pe o linie secundară; a se bifurca; **die Straße zweigt hier ab** strada se bifurcă aici.

Abzweig|geleise, *-s, -, n. (ferov., înv.)* v. Abzweiggleis.

Abzweig|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* șină secundară.

Abzweigkasten, *-s, -, m. (electr.)* cofret de derivație.

Abzweigklemme, *-n, f. (tehn.)* bornă de derivație.

Abzweigleiste, *-n, f.* șină, bară de derivație.

Abzweigmuffe, *-n, f. (electr.)* manșon, mufă de derivație.

Abzweig|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de derivație.

Abzweig|stelle, *n. f. (electr.)* branșament.

Abzweig|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de derivație.

Abzweig|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit electric în derivație.

Abzweigung, *-en, f.* **1.** *sg.* bifurcare, despărțire. **2.** *(ferov.)* ramificație, derivație; linie secundară. **3.** *(electr.)* ramificație, derivație, branșament.

Abzweigungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (electr., ferov.)* punct de ramificare, de bifurcare.

Abzweigungs|station, *-en, f.* stație de ramificare; nod de cale ferată.

Abzweigungs|stelle, *-n, f.* v. Abzweigungspunkt.

abzwerchen, *zwerchte ab, abgezwercht, vb. (h) tr.* a rindelui, a netezi (lemnul) perpendicular sau înclinat în direcția fibrelor.

abzwicken, *zwickte ab, abgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** a desprinde, a desface, a detașa, a rupe ciupind (cu unghiile, cu cleștele). **2.** v. abzwacken.

abzwingen, *zwang ab, abgezwungen, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva), a smulge (cuiva ceva) prin constrângere, cu sila, cu forța.

abzwirnen, *zwirnte ab, abgezwirnt, vb. (h) tr. (text.)* a depăna (mosorul de ață); a desrăsuci firul.

abzwitschern, *zwitscherte ab, abgezwitschert, vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta, a pleca.

Acajoubaum [aka'ʒu:-], *-(e)s, -bäume, m.* v. Akajoubaum.

acc. v. Akkusativ.

Accẹntus [ak'tsɛn-], *-, -, m.* v. Akzent.

Accessoires [akse'so'a:es] *pl (modă)* accesorii.

Acet ... v. Azet ...

ach *interj.* ah! of! vai! **~ so!** așa! da, așa va să zică! **~ wie schön!** vai, ce frumos! **~ nein!** a, nu! nu se poate! **~, du bist's!** a, tu ești!

Ach, *-s, -* (și *-s*), *n.* of, vai; **er stieß ein tiefes ~ aus** a scos un of prelung; **~ und Weh** vai și amar; **~ und Weh schreien** a se jeli, a se văicări, a se văita; **mit ~ und Krach** cu chiu cu vai; **das ewige Weh und** ~ veșnica văicăreală.

Achäne [a'χɛ:nə], *-n, f. (bot.)* achenă.

acharnieren [aʃar-], *acharnierte, acharniert, vb. (h) tr.* a atâța, a instiga.

Achat, *-(e)s, -e, m. (mineral)* agat.

achat|ähnlich, achat|artig *adj.* agatoid.

Achatglas, *-es, -gläser, m.* agat de sticlă, agat fals.

achat|haltig *adj.* agatifer.

Achatleder, *-s, n., sg.* piele de oaie vopsită; meșină.

Ache, *-n, f. (reg.)* v. Nachen.

Achel, *-n, f. (text.)* deșeuri de cânepă.

Achelfahrt, *-en, f.* milogeală (pentru a obține masa de prânz).

acheln, *achelte, geachelt (ich ach(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a mânca, a hali.

Achene,*-n, f.* v. Achäne.

Acher, *-s, -, m. (reg.)* veriță.

Achillea, *Achillẹen, f.* **Achillenkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-șoricelului *(Achillea millefolium)*.

Achillesferse, *-n, f.* călcâiul lui Ahile; *(fig.)* loc vulnerabil, porțiune vulnerabilă.

Achilles|sehne, *-n, f. (anat.)* tendonul lui Ahile.

Ach-Laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* fricativă guturală surdă.

Achromasie [akroma'zi:] *f. sg. (fiz.)* acromatism.

Achromat [akro-], *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) acromat, sistem de lentile acromatice.

achromatisch *adj. (fiz.)* acromatic; **~e Linsen** lentile acromatice.

achromatisieren, *achromatisierte, achromatisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a acromatiza.

Achromatịsmus, *-, m. sg. (fiz.)* acromatism.

Achromatopsie *f. sg. (med.)* acromatopsie.

Achs|abstand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* distanța dintre osii.

Achsband, *-(e)s, -bänder, n.* inel de metal la capul osiei de la trăsură sau căruță.

Achsbelastung, *-en, f.* încărcare, sarcină pe osie.

Achsbruch, *-(e)s, -brüche, m.* ruptură a osiei (sau în osie).

Achsbüchse,*-n, f. (maș.)* cutie de unsoare, cutie de osie (la vehicule feroviare).

Achse [-ks-], *-n, f.* **1.** axă; **die Erde dreht sich um ihre ~** pământul se învârtește în jurul axei sale; *(mat.)* **große ~** axă mare. **2.** *(tehn.)* ax; osie; arbore; fus; **gekröpfte ~** ax cotit; **schwingende ~** ax oscilant. **3.** osie (la vehicule)**; auf ~** sau **per ~** (transport) cu carul, cu camionul, cu trenul; **auf einer ~** (transport) fără a descărca în alt vagon; **auf der ~ sein** a călători; a fi pe drum. **4.** *(bot.)* (denumire generală pentru) rădăcină principală, trunchi, tulpină. **5.** stradă, arteră principală (de circulație). **6.** *(fig.)* punct nodal, crucial (într-o piesă, la un tablou etc.).

Achsel [-ks-], *-n, f.* **1.** umăr; **unter der ~** la subsuoară; **die ~n** (sau **mit den ~n**) **zucken** a da, a ridica, a sălta din umeri (în semn de neștiință sau nepăsare); **~ zuckend** ridicând din umeri, cu nepăsare; **etwas auf die leichte ~ nehmen** a nu-și bate capul cu ceva, a nu se sinchisi de ceva; **jn. über die ~ ansehen** (sau **behandeln** sau **nehmen**) a privi (sau a trata) pe cineva cu dispreț, de sus; a lua peste picior, a privi peste umăr pe cineva; **auf beiden ~n tragen** a ține, a se pune bine cu ambele părți sau partide, a fi taler cu două fețe. **2.** *(bot.)* axilă, subsuoară. **3.** *(tipogr.)* spinarea literei.

Achsel|ader, *-n, f.* vână de la subsuoară, venă axiliară.

Achselband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** epolet. **2.** *(constr.)* contrafișă, proptea.

Achselbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* claviculă.

Achseldrüse, *-n, f. (anat.)* glandă axilară.

Achselgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietura umărului, articulația scapulo-humerală.

Achselgrube, *-n, f.* v. Achselhöhle.

Achselhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă cu bretele.

Achselhöhe, *-n, f. (tipogr., înv.)* înălțime (a spinării literei).

Achselhöhle, *-n, f.* subsuoară, axilă.

Achselklappe, *-n, f. (mil.)* epolet.

Achselknospe, *-n, f. (bot.)* mugure axilar.

achseln, *achselte, geachselt (ich achs(e)le), vb. (h) tr.* a pune, a lua pe umăr.
Achselpolster, *-s, -, n. (croitorie)* pernită de umăr.
Achselpuls|ader, *-n, f.* arteră axilară.
Achselschnur, *-schnüre, f. (mil.)* eghilet; gâitan.
Achsel|spange, *-n, f. (mil.)* agrafă, copcă prinsă la umăr.
Achsel|spross, *-es, -e, m. (bot.)* lăstar axilar, ramură axilară.
achsel|ständig *adj. (bot.)* axilar.
Achsel|streifen, *-s, -, m.*, **Achsel|stück**, *-(e)s, -e, n.* **1.** clin la subsuoară. **2.** *(mil.)* galon, tresă (pe umăr), epolet.
Achselträger, *-s, -, m.* om fățarnic, ipocrit; taler cu două fețe.
Achselträgerei *f. sg.* fățărnicie, duplicitate, ipocrizie.
achselträgerisch *adj.* fățarnic, ipocrit, cu două fețe.
Achseltroddel, *-n, f. (mil.)* epolelt cu ciucuri, cu franjuri, de paradă.
Achseltuch, *-(e)s, -tücher, n. (bis. cat.)* humerale.
Achselzucken, *-s, n. sg.* ridicat din umeri; **das ewige ~** veșnica nepăsare; **mit ~** cu nepăsare.
Achsel zuckend *adv.* v. Achsel.
Achsen|ab|stand, *-(e)s, - stände, m. (tehn. ferov.)* distanță între axe, osii.
Achsen|antrieb, *-(e)s, -e, m.* antrenare pe ax, pe osie; atac de osie.
Achsen|arm, *-(e)s, -e, m.* fusul osiei.
Achsenbewegung, *-en, f. (tehn.)* mișcarea axului, mișcarea sistemului de axe.
Achsenbruch, *-(e)s, -brüche m.* v. Achsbruch.
Achsenbüchse, *-n, f.* v. Achsbüchse.
Achsendrehung, *-en, f.* rotație a axului.
Achsendruck, *-(e)s, -e, m.* presiune pe osie sau pe ax.
Achsenfutter, *-s, n. sg.* v. Achsfutter.
Achsengeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* taxă pe osie, taxă de transport.
Achsenkreuz, *-es, -e, n. (mat.)* sistem de coordinate.
Achsenlager, *-s, -, n.* **1.** *(maș.)* lagărul, palierul osiei sau al axului. **2.** *(ferov.)* cutie de osie.
Achsenmächte *pl. (pol., ist.)* Puterile Axei Roma – Berlin.
Achsenmesser, *-s, -, n. (tehn.)* axometru.
Achsen|nagel, *-s, -nägel, m.* **1.** *(tehn.)* fus, fuzetă. **2.** cuiul de cap al osiei, cocoșel.
Achsen|neigung, *-en, f.* înclinație a axei.
Achsenprojektion, *-en, f. (mat.)* proiecție axială.
Achsenschenkel, *-s, -, m. (maș.)* fus de osie.
Achsenschmiere, *-n, f.* unsoare pentru osie.
Achsen|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc la osie.
achsen|ständig *adj. (tehn.)* de-a lungul axului.
Achsensystem [-zyste:m], *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de axe.
Achsenvorlauf, *-(e)s, m. sg. (auto.)* unghi de fugă.
Achsenwechsel, *-s, -, m. (maș.)* schimbare a axului.
Achsfutter, *-s, -, n.* **1.** opor; umărul osiei. **2.** *(maș.)* căptușeala, bucșa cuzinetului.
Achsgebühr, *-en, f.* taxă, impozit pe transport.
Achsge|häuse, *-s,- n.* v. Achsenlager.
Achsgabel, *-n, f.*, **Achshalter**, *-s, -, m. (tehn.)* placă de gardă (a osiei).
Achskasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (maș., ferov.)* cutie de osie.
Achslager, *-s, -*, n. v. Achsenlager.
Achsnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc (al unei roți).
achsrecht *adj.* paralel cu axul.
Achs|schenkel, *-s, -, m.* v. Achsenschenkel.
Achs|sitz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* cuzinet. **2.** locul deasupra roții.
Achs|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Achsenabstand.
Achswelle, *-n, f. (auto.)* osie; arbore.
Achswellenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată a arborelui.
Achszapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus de osie.

acht *num. card.* opt **es sind ihrer ~** sunt opt la număr; **je ~, zu ~** câte opt; **sie waren zu ~ (en)** au fost opt; **es schlägt ~ (Uhr)** bate (ora) opt; **es ist ~ (Uhr)** este (ora) opt; **Punkt** sau **Schlag ~** (ora) opt fix; **ein Viertel auf ~** sau **Viertel ~** șapte și un sfert; **halb ~** șapte și jumătate; **(ein) Viertel vor ~** sau **drei Viertel ~** opt fără un sfert; **gegen ~ (Uhr)** către (ora) opt; **er wird schon ~ (Jahre)** împlinește opt ani; **~ Tage** o săptămână; **in (sau nach) ~ Tagen** peste o săptămână; **vor ~ Tagen** acum o săptămână; **binnen ~ Tagen** în decurs de o săptămână, (până) într-o săptămână; **Mittwoch vor ~ Tagen** miercuri e o săptămână (de când…); **heute über ~ Tage, heute in ~ Tagen** de azi într-o săptămână; **mit ~en fahren** a se plimba cu o trăsură trasă de opt cai; *(fig.)* a face pe grozavul.

Acht[1], *-en, f.* (semnul grafic și numărul) opt; **eine römische ~** un opt roman; **er hat eine ~ in Geschichte** a luat (nota) opt la istorie; **Sie können mit der ~ fahren** puteți merge cu (tramvaiul, autobuzul de pe linia) opt; **eine ~ auf der Eisbahn fahren** a face un opt pe gheață (la patinaj); *(fam.)* **er baut eine ~** cade, (îi) trage o căzătură; *(fam.)* **eine lange ~** o prăjină de om, un lungan.

Acht[2] *f. sg. (ist. și fig.)* excludere (a cuiva) din drepturile comunității; proscripție; excomunicare; **in ~ (und Bann) tun** sau **über jn. die ~ erklären (sau verhängen)** a exila, a surghiuni, a expulza pe cineva.

Acht[3] **I.** *f. sg.* grijă, atenție; **mit Fleiß und ~** cu sârguință și atenție; **~ geben** sau **~ haben** *(auf* cu *ac.)* a băga de seamă, a fi atent, a lua aminte, a avea grijă, a se îngriji (de, să…); **gib ~!** fii atent! **gib ~, dass du nicht fällst** ai grijă să nu cazi; **gib ~ auf ihn** păzește-l, ai grijă de el; **gib auf das Feuer ~** ai grijă de foc, fii atent la foc; **haben Sie ~ auf Ihre Tasche** atenție la poșetă; **außer aller ~ lassen** a nu da, a nu acorda nici o atenție (cuiva sau unui lucru), a neglija complet, a trece cu vederea (pe cineva sau ceva), a nu se interesa, a nu se sinchisi (de cineva sau de ceva). **II.** *(adverbial, în expr.)* **sich** *(ac.)* **in ~ nehmen (vor** cu *dat.)* a se feri, a se păzi (de), a băga de seamă, a lua seama (la); **etwas wohl in ~ nehmen** a lua bine seama (la ceva), a ține seama (de ceva), a lua aminte (ceva).

acht|armig *adj.* cu opt brațe.
acht|äugig *adj.* cu opt ochi.
achtbar *adj.* **1.** onorabil, respectabil; demn de cinste, de stimă; cinstit; *(com.)* **ein höchst ~es Haus** o casă foarte solidă, respectabilă; **er ist ein Kind ~er Eltern** este copilul unor părinți respectabili. **2.** remarcabil; important; **eine ~e Stellung** un post onorabil, important; **eine ~e Arbeit** o lucrare remarcabilă.
Achtbarkeit *f. sg.* onorabilitate, respectabilitate.
achtbässig *adj.* cu opt basi.
achtbeinig *adj.* cu opt picioare.
achtblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu opt foi, frunze, petale.
achtblumig *adj. (bot.)* cu opt flori.
Achtbreiter, *-s, -, m.* oaie cam de cinci ani.
Achtbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* decret de proscriere.

ächte[1] *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al optulea, a opta; **der ~ Schüler** elevul al optulea; *(substantivat)* **er ist der Achte in der Klasse** e al optulea din clasă. **2.** *(indicând date calendaristice)* opt; **heute ist der ~ August** sau **heute haben wir den ~n August** azi este opt august; **am ~n August** la opt august; *(substantivat)* **der Achte des Monats** ziua de opt a lunii.

ächte[2] *num. card. (fam.)* v. acht.
Acht|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* octogon.
acht|eckig *adj.* octogonal.
achte|halb *num. card. (inv.)* șapte și jumătate.
acht|einhalb *num. card.* opt și jumătate.
Achtel, *-s, -, n.* **1.** optime, a opta parte; **ein ~ des Weges** a opta parte din drum. **2.** v. Achtelnote. **3.** *(com.)* o optime de livră (= 62,50 gr.); o optime de kilogram, o jumătate de litră (125 gr.); **ein ~ Wein** un pahar cu vin (reprezentând a opta parte dintr-un litru).
Achtelband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum (carte) în-octavo, format 8°.
Achtelform, *-en, f.* v. Achtelband.
Achtelformat, *-(e)s, -e, n.* v. Achtelband.
Achtelgröße,*-n, f.* v. Achtelband.
Achtelkreis, *-es, -e, m.* **1.** *(mat.)* o optime de cerc. **2.** *(astron.)* octant.
Achtel|liter, *-s, -, n.* (și *m.*) a opta parte dintr-un litru, o optime de litru.
achteln, *achtelte, geachtelt (ich acht(e)le), vb. (h) tr.* a împărți în opt părți.
Achtelnote *-n, f. (muz.)* optime.
Achtelpause, *-n, f. (muz.)* pauză (o cărei valoare este) de o optime.
Achtelpetit *f. sg. (tipogr.)* petit.
Achtelschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mat.)* unghi (cu deschiderea) de 45°.
Achteltakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* a opta parte dintr-o măsură; ritm în optimi.

ächten, *ächtete, geächtet (du ächtest, er ächtet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a respecta; a stima, a cinsti; a avea considerație (față de…); **die Gesetze ~** a respecta legile; **js. Gefühle ~** a respecta sentimentele cuiva, a ține seamă de sentimentele cuiva; **gering ~** a desconsidera, a disprețui. **2.** (și *intr.* cu *gen.)* a considera, a lua în seamă, în considerație; a ține seama (de:…); **er achtet weder Sturm noch Regen** nu-i pasă nici de furtună, nici de ploaie; **die Gefahr (sau der Gefahr) nicht ~** a nu lua în seamă primejdia, a nu se sinchisi de primejdie; **man achtete unser nicht** n-am fost băgați în seamă. **3.** *(für, als)* a considera, a socoti, a lua (ca sau drept); **es für (sau als) eine Ehre ~** a socoti (ca) o cinste; **für nichts ~** a desconsidera, a disprețui; a bagateliza. **II.** *intr. (auf* cu *ac.)* **1.** a da atenție, a fi atent (la); **du musst besonders auf diesen Umstand ~** trebuie să dai atenție mai ales acestui fapt; **er achtet auf niemand (en)** nu ascultă, nu-i pasă, nu se sinchisește de nimeni; **achte auf mich (sau auf meine Rede, meine Worte)!** ascultă-mă! ascultă spusele, vorbele mele! **2.** a avea grijă (de…); a supraveghea; **achte auf das Kind!** ai grijă de copil! **III.** *refl. (nach)* a se orienta, a se lua, a se conduce (după).

ächten, *ächtete, geächtet (du ächtest, er ächtet), vb. (h) tr.* a pune în afara legii; a proscrie; a exila.
Acht|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu opt ramuri (pe coarne), cerb de opt.
achtens *num. adverbial (în enumerări)* în al optulea rând; al optulea; opt.
achtenswert *adj.* demn de stimă; respectabil.
achter I. *adj. (mar.)* de la pupă. **II.** *adv.* îndărăt, înapoi; **nach ~** înapoi.
Achter, *-s, -, m.* **1.** v. Acht[1]. **2.** *(lit.)* octavă, strofă de opt rânduri. **3.** *(sport)* ambarcație cu opt vâslași. **4.** membru al regimentului opt; membru al contingentului opt (1908).
Ächter, *-s, -, m.* proscriptor, persoană care proscrie.
achter|aus *adv. (mar.)* spre pupă, îndărăt, înapoi.
Achterbahn, *-en, f.* montagne-russe.
Achterdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* dunetă, puntea dinspre pupă.
Achter|ebbe, *-n, f. (mar.)* **1.** sfârșitul refluxului. **2.** parâmă de pupă, de reflux.
Achterflicken, *-s, -, m.* toc (la gheată), flec.
achterlastig *adj.* **1.** *(mar.; despre vapoare)* apupat; cu pupa mai afundată. **2.** *(av., despre avioane)* greu de coadă, încărcat prea mult în partea din spate.
achterlei *num. variativ* de opt feluri.
Achterluke, *-n, f. (mar.)* bocaport la pupă; deschizătură în punte, la pupă (servind la introducerea mărfurilor spre pupă).
Achtermann, *-(e)s, -männer, m. (sport.)* struc (primul canotor la canotajul academic).
achtern *adv. (mar.)* spre pupă; **~ ansetzen** a scufunda pupa.
Achterparagraph [-'gra:f] (și **Achterparagraf**), *-en, -en, m.* opt executat cu un singur picior (la patinaj artistic).
Achter|rennen, *-s, -, n. (sport)* cursă în opt, regată în opt.
Achterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* **1.** pupă. **2.** ultima navă din convoi.
Achter|steven [-ʃvən], *-s, -m. (mar.)* etambou; prelungirea chilei la pupă.
achtfach *num. multipl., adj. și adv.* de opt ori.
achtfällig *adj.* exilat, excomunicat, expulzat, proscris.
achtfaltig *adj. și adv.* (îndoit) în opt; cu opt cute.
achtfältig *adj. și adv.* v. achtfach.
Achtflach, *-(e)s, -e, n. (geom.)* octaedru, corp solid cu opt fețe.
achtflächig *adj. (geom.)* cu opt fețe, octaedric.
Achtflächner, *-s, -, m.* v. Achtflach.
Achtfüßer, *-s, -, m. (zool.)* animal cu opt picioare; octopod.
achtfüßig *adj. (zool.)* cu opt picioare; octopod.
Achtfüßler, *-s, -, m.* v. Achtfüßer.
achtgeben *(inv.)*, **Acht geben** v. Acht[3].

achtgliedrig *adj.* compus din opt; împărțit în opt (părți).
Achtgroschenjunge, *-n, -n, m.* om coruptibil, venal; trădător, spion.
acht|haben *(inv.),* **Acht haben** v. Acht[3].
achthalb *num. card.* v. achtehalb.
achthundert *num. card.* opt sute.
achthundertjährig *adj.* de opt sute de ani.
achthundertjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt sute de ani, din opt sute în opt sute de ani.
achtjährig *adj.* de opt ani.
achtjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din opt în opt ani.
Achtkant|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* bară de fier cu profil octogonal, bară de oțel octogonală.
achtkantig *adj.* cu opt muchii; *(fam.)* **jn. ~ hinauswerfen** a da afară cu brutalitate.
achtlos I. *adj.* neatent, neglijent; fără grijă. **II.** *adv.* fără a ține seama (de ceva), fără a băga în seamă (ceva); **~ an etwas vorbeigehen** a trece pe lângă ceva fără a-i da atenție, fără nici o grijă.
Achtlosigkeit *f. sg.* nebăgare de seamă, neatenție; neglijență.
achtmal *num. iter.* de opt ori.
achtmalig *adj.* de opt ori (în șir).
achtmännig *adj. (bot.)* octandric.
Achtmeter, *-s, -, m. (sport)* lovitură de pedeapsă (la handbal).
achtmonatig *adj.* de opt luni; **~es Kind** copil de opt luni, născut la opt luni.
achtmonatlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt luni, tot la opt luni, din opt în opt luni.
Achtmonatskind, *-(e)s, -er, n. (med.)* copil născut prematur, la opt luni.
Achtpfünder, *-s, -, m. (inv.)* tun de calibru opt.
achtpfündig *adj. (inv.; despre tunuri)* de calibru opt.
achträd(e)rig *adj.* cu opt roți.
Achtriemer, **Achtruderer**, *-s, -, m.* barcă de opt rame, de opt vâsle; ambarcație cu opt rame.
achtruderig *adj. (despre bărci)* cu opt vâsle.
achtsam *adj.* atent; cu băgare de seamă; grijuliu, prevenitor.
Achtsamkeit *f. sg.* atenție, băgare de seamă; grijă.
achtsäulig *adj.* cu opt stâlpi, cu opt coloane.
achtseitig *adj.* cu opt laturi; octogonal.
Achts|erklärer, *-s, -, m.* v. Ächter.
Achts|erklärung, *-en, f.* v. Ächtung.
achtsilbig *adj.* cu opt silabe, octosilabic.
achtsitzig *adj. (despre vehicule)* cu opt locuri.
acht|spaltig *adj. (bot.)* octofid.
Acht|spänner, *-s, -, m.*, trăsură cu opt cai.
acht|spännig *adj.* și *adv.* cu opt cai; **~ fahren a)** a umbla cu trăsura cu opt cai; **b)** *(fig.)* a face pe grozavul.
achtstellig *adj. (mat.; despre numere)* cu opt cifre.
acht|stemp(e)lig *adj. (bot.)* cu opt pistile.
acht|stöckig *adj. (despre clădiri)* cu opt etaje.
Acht|stunden|agitation, *f. sg. (ist.)* agitație pentru obținerea zilei de muncă de opt ore.
Acht|stundentag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă de opt ore.
acht|stündig *adj.* de opt ore.
acht|stündlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt ore, din opt în opt ore.
acht|tägig *adj.* de opt zile, de o săptămână.
acht|täglich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt zile, tot la opt zile, la fiecare săptămână, din săptămână în săptămână.
acht|tausend *num. card.* opt mii.
Acht|tausender, *-s, -, m.* munte de peste opt mii înălțime; **einen ~ bezwingen** a excalada un pisc de peste opt mii de metri înălțime.
acht|teilig *adj.* cu opt părți, împărțit în opt părți.
Acht|tonner, *-s, -, m.* camion de opt tone.
Acht|uhrzug, *-(e)s, -züge, m.* trenul de opt, care pleacă la ora opt.
acht|undvierzig *num. card.* patruzeci și opt; *(adverbial)* în anul 1848, la 1848.
Acht|undvierziger *adj. invar.* ca la 1848, de la 1848, pașoptist; **die ~ Revolution** revoluția de la 1848.
Acht|undvierziger, *-s, -, m.* pașoptist.
Achtung *f. sg.* **1** atenție; grijă; băgare de seamă; **auf jn. (**sau **etwas) ~ geben** a avea grijă de cineva (sau de ceva); (ca *interj.)* **~ auf den Zug!** atenție la tren! **~ Stufen!** atenție trepte, scară! *(mil.)* **~! präsentiert Gewehr!** atenție! prezentați arm'! **2.** considerație, respect, stimă; **alle ~!** tot respectul! **große ~ genießen** a se bucura de mare stimă; **zum Zeichen meiner ~** ca semn al stimei mele; **jm. ~ erweisen** a respecta pe cineva, a fi respectuos față de cineva; **~ einflößen** a inspira respect; **~ einflößend** (sau **~ gebietend)** impunător, care impune respect, stimă; **sich** *(dat.)* **~ erwerben** (sau **verschaffen)** a-și câștiga, a impune respect, a se face respectat; **bei aller ~** având, exprimând toată stima.
Ächtung, *-en, f.* proscriere.
Achtung einflößend, **Achtung gebietend** v. Achtung.
Achtungsbeweis, *-es, -e, m.*, **Achtungsbezeigung**, *-en, f.* dovadă, semn de respect, de stimă.
Achtungs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes moral.
achtungslos *adj.* lipsit de respect.
achtungsvoll I. *adj.* respectuos, plin de respect, plin de stimă. **II.** *adv.* cu stimă.
achtungswert *adj.* v. achtenswert.
Achtungswidrigkeit, *-en, f.* lipsă de respect.
achtungswürdig *adj.* v. achtenswert.
achtwink(e)lig *adj.* cu opt unghiuri.
achtwöchentlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare opt săptămâni, tot la opt săptămâni, din opt în opt săptămâni.
achtwöchig *adj.* de opt săptămâni; **ein ~es Kind** un copil de opt săptămâni.
achtzehn *num. card.* optsprezece.
Achtzehn *f. sg.* (semnul grafic și numărul) optsprezece; **schreibe eine ~ an die Tafel** scrie un optsprezece pe tablă.
Achtzehn|ender, *-s, -, m. (vân.)* cerb cu optsprezece ramuri (pe coarne).
Achtzehner, *-s, -, m.* **1.** v. Achtzehn. **2.** membru al contingentului, al regimentului 18.
achtzehnflächig *adj.* cu optsprezece fețe.
achtzehnjährig *adj.* de optsprezece ani.
achtzehnjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la fiecare optsprezece ani, din optsprezece în optsprezece ani.
Achzehnpfünder, *-s, -, m.* tun de calibru optsprezece.
achtzehnpfündig *adj. (despre tunuri)* de calibru optsprezece.
achtzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al optsprezecelea, a optsprezecea; **der ~ Kranke ist an der Reihe** bolnavul al optsprezecelea e la rând; *(substantivat)* **der Achtzehnte ist an der Reihe** al optsprezecelea e la rând; *(indicând date calendaristice)* **am ~n Mai** la optsprezece mai; **heute ist der ~ Mai** sau **heute haben wir den ~n Mai** astăzi e optsprezece mai; *(substantivat)* **der Achtzehnte des Monats** ziua de optsprezece, optsprezece ale lunii.
Achtzehntel, *-s, -, n.* optsprezecime, a optsprezecea parte.
achtzehntens *num. adverbial (în enumerări)* în al optsprezecelea rând, al optsprezecelea, optsprezece.
achtzeilig *adj.* de opt rânduri, cu opt rânduri.
achtzig *num. card.* optzeci; **ein ~ Jahre alter Mann** un octogenar; *(fam.)* **auf ~ sein** a fi furios; **auf ~ kommen** a se înfuria; **auf ~ bringen** a supăra rău, a înfuria.
Achtzig, *-en, f.* **1.** (semnul grafic și numărul) optzeci. **2.** (vârsta de) optzeci de ani; **er ist Mitte (der) ~** (sau **~er)** este bine trecut de optzeci (de ani); **er kommt in die ~** (sau **~er)** împlinește optzeci de ani; **der Mensch über ~** omul trecut de optzeci de ani.
achtziger *adj. invar. (în expr.)* **in den ~ Jahren des vorigen Jahrhunderts** în deceniul al nouălea al secolului trecut; **der ~ Jahrgang** anul optzeci; contingentul optzeci; **im ~ Jahr(e)** în anul optzeci.
Achtziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** octogenar(ă), persoană între 80 și 89 de ani; **er ist ein hoher ~** are mult peste optzeci (de ani). **2.** *m.* vin vechi din anul 1980. **3.** membru al contingentului, al regimentului optzeci.
Achtzigerjahre *pl.* (și **achtziger Jahre)** deceniul al optulea, anii dintre 1980 și 1989.
achtzigfach, **achtzigfältig** *num. multipl., adj.* și *adv.* de optzeci de ori.
achtzigjährig *adj.* de optzeci de ani.
achtzigjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din optzeci în optzeci de ani, la fiecare optzeci de ani.
achtzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al optzecilea, a optzecea.
Achtzigstel, *-s, -, n.* optzecime, a optzecea parte.
achtzollig, **achtzöllig** *adj.* de opt țoli.
ächz *interj. (fam.)* of.
ächzen, *ächzte, geächzt (du, er ächzt), vb. (h) intr.* a geme; a ofta adânc.
Ächzen, *-s, n. sg.* geamăt; gemut; oftat.
ächzend I. *part. prez.* de la ächzen. **II.** *adj.* care geme, care oftează.
Ächzer, *-s, -, m.* geamăt, oftat.
Acker, *-s, Äcker, m.* **1.** ogor; pământ arabil; **den ~ bauen** (sau **bestellen)** a cultiva pământul; a se ocupa de agricultură; **~ bauend** care cultivă pământul, care se ocupă cu agricultura, agricol; *(fig.)* **das ist nicht auf eigenem ~ gewachsen** asta nu-i din capul (sau din gura) lui. **2.** acru (veche unitate de măsură de suprafață); **10 ~ Land** zece acri de pământ.
Acker|anthemis *f. sg.* v. Hundskamille.
Acker|arbeit, *-en, f.* munca câmpului.
Ackerbaldrian, *-s, m. sg. (bot.)* odolean *(Valeriana officinalis).*
ackerbar *adj.* arabil.
Ackerbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură; plugărit; **~ treiben** a se ocupa cu agricultura, a cultiva pământul; **~ treibend** care se ocupă cu agricultura, care cultivă pământul.
Ackerbau|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor agricol.
Ackerbaubevölkerung, *-en, f.* populație agricolă.
Ackerbau|chemie [-çe-] *f. sg.* agrochimie.
Ackerbaudistrikt, *-(e)s, -e, m.* circumscripție agricolă.
ackerbauend *(inv.),* **Acker bauend** v. Acker.
Ackerbauer, *-n* (și *-s*), *-n, m.* agricultor, plugar.
Ackerbau|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs agricol.
Ackerbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune agrară, regiune, ținut în care se practică agricultura.
Ackerbaugerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă; *pl.* utilaj agricol.
Ackerbaugerätschaft, *-en, f.* utilaj agricol.
Ackerbaugesellschaft, *-en, f.* societate agricolă.
Ackerbaukunde *f. sg.* agronomie, agrotehnică.
ackerbaukundig *adj.* **1.** agronomic. **2.** cunoscător al agriculturii.
Ackerbaukundige, *-n, -n (ein Ackerbaukundiger) m.* agronom specialist; agrotehnician.
Ackerbaulehre, *-n, f.* **1.** *sg.* agronomie, știință despre agricultură. **2.** teorie agrară. **3.** curs agrotehnic.
Ackerbauminister, *-s, -, m.* ministru al Agriculturii.
Ackerbauministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al Agriculturii.
Ackerbaupolitik, *-en, f.* politică agrară.
Ackerbauproletariat, *-(e)s, -e, n.* proletariat agricol.
Ackerbaurevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție agrară.
Ackerbauschule, *-n, f.* școală agricolă, școală tehnică de agronomie.
Ackerbausystem, *-s, -e, n.* sistem agrar.
Ackerbautaglöhner, *-s, -, m.* ziler agricol.
ackerbautreibend *(inv.),* **Ackerbau treibend** v. Ackerbau.
Ackerbautreibende, *-n, -n, m.* v. Ackerbauer.
Ackerbauwesen, *-s, n. sg.* agricultură.
Ackerbauwirtschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* economie rurală. **2.** gospodărie agricolă.
Ackerbauwissenschaft *f. sg.* v. Ackerbaukunde.

Ạckerbeere, *-n, f. (bot.)* mur, mur de câmp *(Rubus fruticosus)*.
Ạckerbeet, *-(e)s, -e, n.* brazdă, strat (în arătură).
Ạckerbe|stellung, *-en, f.* v. Ackerbau.
Ạckerbewässerung, *-en, f.* irigare a ogoarelor, irigație.
Ạckerboden, *-s, -* (și *-böden*), pământ arabil; arătură; ogor.
Ạckerbohne *f. sg. (bot.)* măzăriche, bob-de-țarină *(Vicia narbonensis)*.
Ạckerbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* condroniu, sor-cu-frate, carpenă, ciormoiag, melampir *(Melampyrum arvense)*.
Ạckerbürger, *-s, -, m.* locuitor al unui oraș care se ocupă de agricultură.
Ạckerchampignon [-ʃampinjɔ̃: și -ʃãpinjɔ̃:], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Agaricus campestris)*.
Ạckerdistel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirsium arvense)*.
Ạckerdoppe, *-n, f.* cupa fructului anumitor specii de stejari (utilizată în tăbăcărie și boiangerie).
Ạckerdrossel, *-n, f. (ornit.)* sturz *(Turdus roseus)*.
Ạckerdurchwachs, *-es, m. sg. (bot.)* urechea-iepurelui *(Bupleurum rotundifolium)*.
Ạcker|egge, *n, f.* grapă.
Ackere|i, *-en, f. (depreciativ)* cultivarea solului, agricultură.
Ạckerer, *-s, -, m.* plugar; agricultor.
Ạcker|erbse *f. sg. (bot.)* mazăre-de-câmp *(Pisum arvense)*.
Ạcker|erde, *n. f.* pământ arabil.
Ạcker|eule *-n, f. (entom.)* specie de fluture de noapte *(Noctuidae)*.
Ạckerfeld, *-(e)s, -er, n.* ogor; arătură; lan.
Ạckerfläche, *-n. f.* suprafață arabilă.
Ạckerfron, *-en,* **Ạckerfronde**, *-n, f.* clacă, boieresc.
Ạckerfuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m. (bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus agrestis)*.
Ạckerfurche, *-n, f.* brazdă.
Ạckergare *f. sg. (agr.)* ogor, sol fertilizat.
Ạckergänsedistel, *-n, f. (bot.)* susai *(Sonchus arvensis)*.
Ạckergauch|heil, *-(e)s, m. sg. (bot.)* scânteuță roșie *(Anagallis arvensis)*.
Ạckergaul, *-(e)s, -gäule, m.* cal de plug.
Ạckergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Ạckergerätschaft**, *-en, f.* v. Ackerbaugerät.
Ạckergesetz, *-es, -e, n.* lege agrară.
Ạckerglockenblume,*-n, f. (bot.)* clopoțel *(Campanula rapunculoides)*.
Ạckergoldschein, *-(e)s, m. sg.* v. Ackerdurchwachs.
Ạckergrund, *-(e)s, -gründe, m.* v. Ackerboden.
Ạcker|hahnenfuß, *-es, m. sg.* v. Hahnenfuß **(2)**.
Ạcker|hanfnessel, *-n, f.* v. Ackerhohlzahn.
Ạcker|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte țărănească; gospodărie țărănească; fermă.
Ạcker|hohlzahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* tapoșnic *(Galeopsis ladanum)*.
Ạcker|holunder, *-s, m. sg.* v. Zwergholunder.
Ạcker|hornkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cornuț, canariță *(Cerastium arvense)*.
Ạcker|hundskamille, **Ạckerkamille**, *-n, f.* v. Hundskamille.
Ạckerklee, *-s, m. sg. (bot.)* papanași, trifoi de câmp *(Trifolium arvense)*.
Ạckerklette, *-n, f. (bot.)* **1.** lipici *(Echinospermum lappula)*. **2.** v. Odermennig. **3.** v. Haftdolde.
Ạckerknecht, *-(e)s, -e, m.* argat, muncitor agricol.
Ạckerkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** conringie *(Conringia orientalis)*. **2.** zgrăbunțică *(Lapsana communis)*.
Ạckerkrähe, *-n, f. (ornit.)* cioară-de-câmp, cioară-de-semănătură *(Corvus frugilegus)*.
Ạckerkratzdistel, *-n, f.* v. Ackerdistel.
Ạckerkrume, *-n, f.* **1.** *(agr.)* sol arabil, sol de suprafață, pământ negru. **2.** bulgăre de pământ.
Ạckerkrummhals, *-es, m. sg. (bot.)* ochiul-lupului *(Lycopsis arvensis)*.
Ạckerkümmel, *-s, m. sg.* v. Kümmel.
Ạckerland, *-(e)s, -e, n. sg.* pământ (arabil.)
Ạckerlattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* potbal *(Tussilago farfara)*.
Ạckerleine, *-n, f.* pripon.
Ạckerlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie-de-câmp *(Alauda arvensis)*.
Ạckerlohn, *-(e)s, -löhne, m. (pop.)* plată, simbrie pentru arat.
Ạckermann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* v. Ackersmann.
Ạckermännchen, *-s, -, n.* v. Bachstelze.
Ạckermaschine, *-n, f.* mașină agricolă.
Ạckermennig, *-s, -e, m.* v. Odermennig.
Ạckerminze *f. sg. (bot.)* izmă-de-câmp *(Mentha arvensis)*.
Ạckermohn, *-(e)s, -e, m.* v. Feuermohn.
ạckern, *ackerte, geackert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a ara. **II.** *intr. (fig.)* a lucra cu sârguință; a stărui în muncă; a munci din greu.
Ạckern, *-s, n. sg.* arat.
Ạckernahrung, *f. sg.* pământ, lot de pământ (al unei familii de țăran sărac).
Ạckernessel, *-n, f.* v. Ackertaubnessel.
Ạckernuss, *-nüsse, f. (bot.)* alunele *(Bunium bulbocastanum)*.
Ạckernüsschen, *-s, -, n. (bot.)* lubiță *(Vogelia paniculata)*.
Ạckerparzelle, *-n, f.* parcelă arabilă, parcelă de pământ arabil.
Ạckerpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de plug.
Ạckerpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug.
Ạckerpisse *f. sg. (fam.)* bere foarte slabă, pișvasăr.
Ạcker|rain, *-(e)s, -e, m.* limită între două ogoare, hat, hotar, răzor.
Ạcker|recht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* drept agrar. **2.** cod rural.
Ạcker|rettich, **Ạcker|rettig**, *-s, -e, m. (bot.)* ridiche sălbatică *(Raphanus raphanistrum)*.
Ạcker|röslein, *-s, -, n. (bot.)* cocoșel-de-câmp *(Adonis aestivalis)*.
Ạcker|röte, *-n, f. (bot.)* iarbă-stelată *(Sherardia arvensis)*.
Ạckersalat, *-(e)s, -e, m.* v. Feldsalat.
Ạckerschachtelhalm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* barba-ursului, coada-calului *(Equisetum arvense)*.
Ạckerschädling, *-s, -e, m.* dăunător (al culturilor agricole).
Ạckerscharte, *-n, f.* v. Scharte.
Ạckerschleife, *-n. f. (agr.)* târșitoare; grapă făcută din mărăcini.
Ạckerschleppe, *-n, f.* grapă.
Ạckerschlepper, *-s, -, m.* tractor (pentru arat).
Ạckerschlichte, *-n, f.* v. Ackerschleife.
Ạckerscholle *-n, f.* bulgăre de pământ; pământ, glie.
Ạckerschule, *-n, f.* v. Ackerbauschule.
Ạckersenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muștar-de câmp *(Sinapis arvensis)*.
Ạckersmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute*), *m.* plugar, agricultor, cultivator.
Ạcker|spargel, *-s, -, m.*, **Ạcker|spark**, *-(e)s, m. sg.*, **Ạcker|spergel**, **Ạcker|spörgel**, *-s, -, m. (bot.)* hrana-vacii *(Spergula arvensis)*.
Ạcker|steinsame, *-n, f. (bot.)* mărgeluță *(Lithospermum arvense)*.
Ạcker|steuer, *-n, f.* impozit agrar.
Ạcker|streifen, *-s, -, m.* fâșie de pământ arabil.
Ạckertäsch|chen, *-s, -, n. (bot.)* punguliță *(Thlaspi arvense)*.
Ạckertaubnessel, *-n. f. (bot.)* urzică-moartă, sugel *(Lamium purpureum, Lamium maculatum)*.
Ạckertrolle, *-n, -n, m. (peior.)* țăran, mocan; mojic, bădăran.
Ạckerung, *-en, f.* arat.
Ạcker|unkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* buruiană, buruieni (printre semănături).
Ạckervieh, *-(e)s, n. sg.* vite de plug, de muncă.
Ạckerviole [-vi-], *-n, f.* v. Stiefmütterchen.
Ạckerwachtelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ciormoiag, sor-cu-frate *(Melampyrum arvense)*.
Ạckerwagen, *-s, -* (și *-wägen*), *m.* car țărănesc; car cu boi sau cu cai.
Ạckerwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug.
Ạckerweg, *-(e)s, -e, m.* drum de hotar; drum printre ogoare.
ạckerweise *adv.* împărțit în ogoare; ogor cu ogor.
Ạckerwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Ackerbau.
Ạckerwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă.
Ạckerwesen, *-s, n. sg.* v. Ackerbau.
Ạckerwicke, *-n, f.* v. Futterwicke.
Ạckerwinde, *-n, f. (bot.)* volbură *(Convolvulus arvensis)*.
Ạckerwirt, *-(e)s, -e, m.* agricultor.
Ạckerwirtschaft, *-en, f.* v. Ackerbau.
Ạckerwitwenblume, *-n, f. (bot.)* floarea-văduvei, mușcatu-dracului *(Knautia arvensis)*.
Ạckerwurz *f. sg.* v. Kalmus.
Ạckerziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* jaleș-de câmp *(Stachys recta)*.
Ạckerzins, *-es, -e(n), m.* **1.** arendă anuală. **2.** venit anual (agricol).
a conto [-'kon-] *prep. (cu gen.) (com.)* în cont; ~ **seiner Schuld** în contul datoriei lui; ~ **dessen** pe baza lucrului acestuia, întemeindu-se pe lucrul acesta.
Acquit [a'ki:] *-s, -s, n.* chitanță, dovadă de primire.
Acre ['e:kə], *-s, -s, m.* **1.** v. Acker **(2). 2.** unitate britanică de măsură a suprafeței; acru.
Acryl [a'kry:l] *-s, n. sg.* acril (material sintetic).
Action ['ækʃən] *f. sg.* acțiune, poveste palpitantă.
a. d. 1. *(presc.* de la an der) (situat) pe; **Frankfurt ~ Oder** Frankfurt pe Oder. **2.** *(presc.* de la a dato) începând cu ziua de...
a. D. *(presc.* de la außer Dienst) **a)** *(adverbial)* în afara serviciului; **im Verhältnis ~** în relații în afara serviciului; **b)** *(adjectival)* în retragere; la pensie, pensionar.
A. D. *(presc.* de la Anno Domini) în anul Domnului.
ADAC *(presc.* de la Allgemeiner Deutscher Automobil-Club) Automobil-Clubul General German.
Adabei, *-s, -s, m. (austr., fam.)* hop-și-eu, băgăreț.
Adam, *-s, m.* Adam; **a)** nume bărbătesc; **b)** primul om (după biblie); **seit ~s Zeiten** de pe vremea lui Adam; **der alte ~** obiceiurile, slăbiciunile vechi (ale omului); **den alten ~ ausziehen** a se debarasa de greșelile, păcatele vechi; *(fam.)* **bei ~ und Eva anfangen** a începe de la pașopt; **wie ~ Riese rechnen** a socoti exact, a socoti foarte bine; **nach ~ Riese sind das zehn Mark** socotit exact valorează (sau face) zece mărci; **den alten ~ ausziehen** a începe o viață nouă, a-și schimba felul de viață.
Adams|apfel, *-s, m. sg. (anat.)* mărul lui Adam.
Adamsfeige, *-n, f.* v. Sykomore.
Adamskind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* om; ființă omenească.
Adamskostüm, *-s, -e, n. (fam.)* costumul lui Adam; **im ~** gol, gol pușcă, în pielea goală, cum l-a făcut mumă-sa, cum l-a lăsat Dumnezeu.
adaptabel *adj.* adaptabil.
Adaptabilität *f. sg.* adaptabilitate.
Adaptation, *-en, f.* adaptare.
Adapter, *-s, -, m.* **1.** *(fot., inform.)* adaptator. **2.** *(tv.)* piesă de adaptare.
Adapterfehler, *-s, -, m. (inform.)* eroare de adaptare.
adaptieren, *adaptierte, adaptiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) adapta.
Adaptierung, *-en, f.* adaptare.
adaptiv *adv.* prin adaptare.
adäquat *adj.* adecvat, potrivit.
A.D.B. *(presc.* de la **a)** Allgemeiner Deutscher Beamtenbund) Uniunea Generală a Funcționarilor Germani; **b)** Allgemeine Deutsche Biographie biografia generală germană.
a.d.D. *(presc.* de la auf dem Dienstwege) pe cale de serviciu, oficială.
Addel, *-s, m. sg. (reg.)* v. Jauche **(1)**.
addeln, *addelte, geaddelt (ich add(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* a îngrășa pământul, a gunoi cu must de bălegar.
Addend, *-en, -en, m.* **1.** *(mat.)* cantitate, număr care trebuie adunat(ă) la ceva. **2.** anexă, adaos, adendă.
Addendum, *-s, -denda, n.* v. Addend **(2)**.
Adder, *-n, f. (zool., inv.)* viperă *(Vipera berus)*.
addieren, *addierte, addiert, vb. (h) tr.* și *intr. (mat.)* a aduna; **alles addiert** adunând totul; **falsch addierte Summe** sumă greșit adunată.
Addiermaschine, *-n, f.* mașină de adunat.

Addition, *-en, f.* **1.** *(mat.)* adunare. **2.***(chim.)* adiție; adăugare.
additional *adj.* **1.** adițional, suplimentar. **2.** *(chim.)* de adiție.
Additional|akten *pl. (inv.)* document suplimentar, act adițional.
Additionalgesetz, *-es, -e, n.* lege suplimentară, adițională.
Additionsfehler, *-s, -, m. (mat.)* greșeală de adunare.
Additionsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de adunare.
Additionsverbindung, *-en, f. (chim.)* compuși de adiție.
Additionszeichen, *-s, -, n. (mat.)* semnul adunării.
addizieren, *addizierte, addiziert, vb. (h) tr.* a atribui.
Adduktor, *-s, -toren, m. (anat.)* mușchi aductor.
adduzieren, *adduzierte, adduziert, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz.)* a atrage. **2.** *(anat.)* a apropia, a aduce.
adę *interj.* adio, rămas bun; *(iron.)* **er sagte ihr ~** i-a spus adio.
Adę, *-s, -s, n.* v. Adieu.
Adebar, *-(e)s, -e, m. (reg.)* barză (nume dat berzei în epopeea animalieră medievală).
Adel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(ist.)* noblețe, aristocrație: boierie; titlu de noblețe; **er ist vom ~** e de origine nobilă. **2.** *(ist.)* nobilime; boierime; **der niedere ~** mica nobilime; **der hohe ~** înalta aristocrație, nobilime. **3.** *(fig.)* noblețe sufletească, sentiment, caracter ales, superior. **4.** *(geol.)* minereu bogat, conținut de metal al minereurilor.
Adel[2], *-s, m. sg.* v. Addel.
Adelfisch, *-es, -e, m.* v. Edelfisch.
adelig *adj.* v. adlig.
Adelige, *-n, -n, (ein Adeliger) m.* și *f.* v. Adlige.
adeln, *adelte, geadelt (ich ad(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(ist.)* a ridica la un rang de noblețe; a face nobil, a înnobila; **er wurde geadelt** a fost înnobilat. **2.** *(fig.)* a înnobila (sufletește).
Adelsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Adelsdiplom.
Adelsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ist.)* almanah, catalog al familiilor nobile.
Adelsdiplom, *-s, -e, n. (ist.)* decret, diplomă de ridicare la rangul de nobil, de înnobilare.
Adels|er|hebung, *-en, f.* ridicare la rangul de nobil.
Adelsgeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam, familie de nobili.
Adelsherrschaft, *-en, f. (ist.)* regim aristocrat, feudal; aristocrație, feudalitate.
Adelshof, *-(e)s, -höfe, m. (ist.)* domeniu nobiliar.
Adels|institution, *-en, f. (ist.)* instituție nobiliară.
Adels|insurrektion, *-en, f. (ist.)* răscoală a nobililor.
Adelskammer *-n, f. (ist.)* camera nobililor (în parlament).
Adelskrone, *-n, f. (ist.)* coroană nobiliară.
Adelslexikon, *-s, -ka* (și *-ken*) *n.* v. Adelsbuch.
Adels|partei, *-en, f. (ist.)* partid al nobililor.
Adels|sprössling, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* descendent al unei familii nobile. **2.** *(iron.)* coconaș, domnișor.
Adels|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat aristocratic.
Adels|stand, *-(e)s, -stände, m.* aristocrație; nobilime; tagmă boierească; **in den ~ erheben** a ridica la rangul de nobil, a înnobila.
adels|stolz *adj.* mândru, trufaș, îngâmfat de originea nobiliară.
Adels|stolz, *-es, m. sg.* trufie, fală, îngâmfare bazată pe originea nobiliară, mândrie nobiliară.
adels|süchtig *adj.* dornic, ahtiat de a obține titlul de nobil.
Adelsverleihung, *-en, f.* acordare a titlului de nobil.
Adelung, *-en, f. (ist.)* ridicare la rangul de nobil.
Adenom, *-s, -e, n. (med.)* adenom.
Adept, *-en, -en, m.* **1.** adept, partizan. **2.** inițiat (într-un secret); bun cunoscător al unei specialități.
Ader, *-n, f.* **1.** *(anat.)* vas sanguin; venă, vână; arteră; **goldene** (sau **güldene**) **~** hemoroizi; **jm. die ~ öffnen** (sau **schlagen**) sau **jn. zur ~ lassen a)** a lua, a lăsa cuiva sânge; **b)** *(fig.)* a ataca; *(fam.)* a freca pe cineva; **er hat keine falsche ~ (an sich)** nu e în el nici un pic de prefăcătorie, e cinstit până în măduva oaselor. **2.** vână, linie (ramificată) în piatră, lemn etc.; nervură; **~n im Marmor** vine în marmură. **3.** *(bot.)* nervură; **Blatt mit ~n** frunză cu nervuri. **4.** *(geol.)* filon, vână. **5.** *(fig.)* inclinație, aptitudine; talent; gust; vocație; **poetische ~ haben** a avea talent poetic, vână poetică; **keine gute ~ haben** a nu avea talent, a nu avea gust; **komische ~** talent pentru comic; umor; **eine leichte ~ haben** a fi ușuratic. **6.** v. Adder.
Aderbeschreibung, *-en, f. (med.)* angiologie.
Aderbinde, *-n, f.* v. Aderlassbinde.
Aderbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* ruperea unui vas sanguin.
Ader|entzündung, *-en, f. (med.)* flebită.
aderförmig *adj.* în formă de vână.
Adergeflecht, *-(e)s, -e, n.* rețea vasculară.
Adergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare vasculară, angiom.
Ader|häutchen, *-s, -, n.* membrană vasculară; adventice.
aderig, **äderig** *adj.* cu vine, vânjos, plin de vine; *(despre pietre prețioase)* cu defecte; **~er Marmor** marmură cu vine, cu nervuri.
Aderlass, *-es, -lässe, m. (med.)* venesecție, luare de sânge; *(pop.)* lăsat de sânge.
Aderlassbinde, *-n , f. (chir.)* garou, ligatură.
Aderlasseisen, *-s, -, n. (chir.)* lancetă.
Aderlassen, *-s, n. sg.* v. Aderlass.
Aderlasser, *-s, -, m. (inv.)* **1.** persoană care face operația de a lua sânge. **2.** lancetă.
Aderlasszeug, *-(e)s, n. sg.* trusă de venesecție.
Aderlehre, *-n, f. (anat.)* angiologie.
ädern, *aderte, geadert,* **ädern**, *äderte geädert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a desena vine (pe lemn); a desena vine pe o piatră dându-i aspect de marmură; a marmora. **2.** *(constr.)* a face nervuri într-un corp; a canela.
Aderpresse, *-n, f. (chir.)* aparat pentru comprimat vasele sanguine.
ader|reich *adj.* vânos, cu numeroase vine.
ader|ruppig *adj. (bot.)* inervat.
Aderschlag, *-(e)s, -schläge, m. (anat.)* puls, pulsație.
Ader|stärke, *-n, f. (electr.)* grosime a conductei din cablu.
Aderung, *-en, f.* **1.** sistem de vase sanguine. **2.** *(bot.)* inervație (a frunzei).
Aderverkalkung, *-en, f. (med.)* arterioscleroză, ateroscleroză.
ADGB *(presc.* de la Allgemeiner Deutscher Gewerkschaftsbund) Uniunea Generală a Sindicatelor Germane.
Adhärens [at'hɛ:rɛns], *-, -renzien* [-tsiən], *n.* lucru aderent, accesoriu.
adhärent *adj.* aderent.
Adhärenz, *-en, f.* **1.** aderență; apartenență. **2.** devotament.
adhärieren, *adhärierte, adhäriert, vb. (h) tr.* **1.** a adera, a se alipi. **2.** a adera, a se alia.
Adhäsion [athɛ:'zio:n], *-en, f.* **1.** adeziune, aderare. **2.** *(fiz.)* adeziune.
Adhäsionsgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate aderentă.
Adhäsionskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forță de adeziune.
adhäsiv [athɛ'zi:v] *adj. (fiz.)* aderent, care are proprietatea de a adera.
Adheritanz, *-en, f. (jur.)* desemnarea de moștenitor.
adherităieren, *adheritierte, adheritiert, vb. (h) tr.* a institui, a desemna ca moștenitor.
Adhortation, *-en, f.* avertisment, somație.
adhortativ *adj.* adhortativ, îndemnător.
Adhortativ și **Adhortativ**, *-s, -e* [-və], *m. (gram.)* adhortativ, imperativul persoanei I plural.
adiabatisch *adj. (fiz.)* adiabatic.
adieu [a'diø:], *interj.* adio! rămas bun!: **~ sagen** a-și lua rămas bun.
Adieu [a'diø:], *-s, -s, n.* adio, rămas bun.
Ädikula, *-kulä, f.* **1.** templu mic, capelă. **2.** nișă (pentru o statuie sau un sarcofag). **3.** fereastră în formă de clădire cu acoperiș ascuțit. **4.** edicul.
Ädil, *-s* (și *-en*), *-en, m.* edil (la romani).
Ädilität *f. sg.* funcție a edilului; edilitate.
adipös *adj.* adipos.
Adjazent, *-en, -en, m.* vecin de hotar.
adjazieren, *adjazierte, adjaziert, vb. intr.* a se învecina, a fi limitrof.
Adjektion, *-en, f.* supralicitare (la o licitație).
Adjektiv, *-s, -e, n. (gram.)* adjectiv.
adjektivieren [-'vi:-], *adjektivierte, adjektiviert, vb. (h) tr.* a adjectiv(iz)a.
adjektivisch [-vIʃ] *adj.* adjectival.
Adjektivum, *-s, -va, n.* v. Adjektiv.
adjęs *interj. (pop.)* v. adieu.
Adjudikation, *-en, f. (jur.)* adjudecare.
adjudizieren, *adjudizierte, adjudiziert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a adjudeca (ceva cuiva).
Adjunkt, *-en, -en, m.* adjunct; asistent, locțiitor.
Adjunktion, *-en, f.* adaos; adăugire.
Adjuration, *-en, f.* conjurare, implorare.
Adjustage [-ʒə], *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* ajustare. **2.** *(geod.)* ajustare, reglare. **3.** etalonare. **4.** punere la punct; *(tehn.)* ajustare.
Adjustier|amt *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de etalonare, de verificare a măsurilor și greutăților. **2.** birou de echipare.
adjustieren, *adjustierte, adjustiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn., tipogr.)* a ajusta. **2.** *(geod.)* a ajusta, a regla. **3.** a etalona; a verifica. **4.** a ajusta, a potrivi pe corp (o haină). **5.** (și *refl.*) a se echipa, a se pregăti, a-și procura cele necesare ca îmbrăcăminte.
Adjustierschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de potrivire, șurub de reglare.
Adjustierung, *-en, f.* **1.** *sg.* **1.** *(tehn., tipogr.)* ajustare. **2.** *(geod.)* ajustare, reglare. **3.** etalonare; verificare. **4.** ajustare, potrivire (a unei haine pe corp). **5.** echipare, pregătire. **II.** *(reg.)* uniformă, echipament (de lucru).
Adjuvant [-'vant], *-en, -en, m.* **1.** profesor suplinitor. **2.** paracliser. **3.** *(reg.)* instrumentist din fanfară.
Adjuvation, *-en, f.* ajutor, subvenție, contribuție.
Adlatus, *-, - (sau -ten), m.* ajutor, înlocuitor.
Adler, *-s, -, m.* **1.** vultur, acvilă *(Aquila)*; **kühn wie ein ~** curajos ca un vultur; **einsam wie ein ~** singuratic ca un vultur; **~ brüten keine Tauben** ce naște din pisică șoareci mănâncă; aschia nu sare departe de trunchi. **2.** *(her.)* acvilă, pajură, vultur; **doppelter ~** vultur bicefal.
Adler|auge, *-s, -n, n.* ochi de vultur, ochi ager.
adler|äugig *adj.* cu ochi ageri, ca de vultur.
Adlerblick, *-(e)s, -e, m.* privire de vultur, privire pătrunzătoare, ageră.
Adler|eule, *-n, f.,* v. Uhu.
Adlerfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă de câmp *(Pteridium aquilinum)*.
Adlerfisch, *-(e)s, -e, m.* pește-vultur (asemănător cu bibanul) *(Sciaena aquila)*.
Adler|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn, esență a(l) mai multor arbori exotici *(Exoecaria, Aquilaria, Gonystylus)*.
Adler|horst, *-(e)s, -e, m.* cuib de vultur.
Adlerkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Adlerfarn.
Adlernase, *-n, f.* nas coroiat, acvilin.
Adlernest, *-(e)s, -er, n.* v. Adlerhorst.
Adler|orden, *-s, -, m.* ordinul vulturului (decorație).
Adlerplakette, *-n, f.* plachetă, medalie onorifică (care se acordă artiștilor, savanților etc.).
Adler|roche(n), *-n(s), -(n), m. (iht.)* varietate de calcan.
Adlerschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* specie de colibri *(Eutoxerus aquila)*.
Adlersfittiche *pl. (poet.)* v. Adlersflügel.
Adlersflügel, *-s, -, m.* aripă de vultur; *(fig.)* **auf ~n** iute ca vântul.
Adlerträger, *-s, -, m. (ist.)* ofițer portdrapel.
Adlerweibchen, *-s, -, n.* găinușa vulturului, vulturoaică, vulturiță.
adlig *adj. (ist.)* nobil; aristocrat; din nobilime, din aristocrație, din boierime; **~er Abstammung** de origine nobilă.
Adlige, *-n, -n (ein Adliger), m.* și *f. (ist.)* nobilă(ă); aristocrat(ă), boier(oaică).
Adm. *presc.* de la Administration.

Administration, *-en, f.* **1.** administrație; conducere. **2.** *(inform.)* administrare; **die ~ eines Netzwerks** administrarea unei rețele.
Administrationsrat, *-(e)s, -räte, m. (com.)* consiliu de administrație.
administrativ I. *adj.* administrativ; **~e Angelegenheit** chestiune administrativă; **~er Dienst** serviciu administrativ. **II.** *adv.* pe cale administrativă.
Administrativbe|hörde, *-n, f.* autoritate administrativă.
Administrativ|verfahren, *-s, -, n.* procedură administrativă.
Administrator, *-s, -toren, m.* administrator; *(jur.)* c urator; *(inform.)* **der ~ eines Netzwerks** administratorul unei rețele.
administrieren, *administrierte, administriert, vb. (h) tr.* a administra, a conduce, a dirija; *(inform.)* **ein Netz ~** a administra o rețea.
Admiral, *-s, -e* (și *-räle*), *m.* **1.** *(mar.)* amiral. **2.** nume generic pentru diferite specii de fluturi aparținând genului *Papilio*; fluture negru de zi. **3.** mixtură cu vin roșu.
Admiral|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic militar cu rang de amiral de flotilă.
Admiralität, *-en, f. (mar.)* amiralitate.
Admiralitätsgericht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tribunal maritim.
Admiralsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion al amiralului (de pe vasul amiral), marcă de comandament a amiralului.
Admiralsrang, *-(e)s, -ränge, m.* rang de amiral; **im ~** cu rang de amiral.
Admirals|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas-amiral.
Admirals|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mar. mil.)* comandamentul suprem al flotei.
Admirals|stabs|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic militar cu rang de contraamiral.
admissibel *adj.* admisibil.
Admission, *-en, f.* **1.** *sg.* admitere; primire. **2.** *(tehn.)* admisiune, acces.
Admissionsdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de admisiune.
Admissionsdruck, *-(e)s, -drucke, m.*. **Admissions|spannung**, *-en, f. (tehn.)* presiune de admisiune.
Admittanz, *-en, f. (electr.)* admitanță.
Admonition, *-en, f.* admonestare; somație.
adoleszent *adj.* adolescent.
Adoleszent, *-en, -en, m.* adolescent.
Adoleszenz *f. sg.* adolescență.
Adonis, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Adonis. **2.** *(fig.)* bărbat frumos; **nicht gerade ein ~ sein** a nu fi prea frumos, prea chipeș.
Adonisblume, *-n, f.* v. Adonisröschen.
adonisch *adj. (metr.)* adonic; **~er Vers** vers adonic.
Adonisgarten, *-s, -gärten, m.* seră.
adonisieren, *adonisierte, adonisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) găti, a (se) spilcui; a (se) înfrumuseța.
Adonisrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* ruscuță-de-primăvară *(Adonis vernalis)*.
adoptierbar *adj.* adoptabil, care poate fi adoptat.
adoptieren, *adoptierte, adoptiert, vb. (h) tr.* **1.** a adopta, a înfia (un copil). **2.** *(fig.)* a adopta, a primi, a-și însuși (o idee).
Adoptierung, **Adoption**, *-en, f.* adopțiune, adoptare.
adoptiv *adj.* adoptiv.
Adoptiv|eltern *pl.* părinți adoptivi.
Adoptivkind, *-(e)s, -er, n.* copil adoptiv, înfiat.
Adoptivmutter, *-mütter, f.* mamă adoptivă.
Adoptivsohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu adoptiv.
Adoptivtochter, *-töchter, f.* fiică adoptivă.
Adoptiv|vater, *-s, -väter, m.* tată adoptiv.
adorabel *adj.* adorabil.
Adorant, *-en, -en, m.* adorator.
Adoration, *-en, f.* adorație.
adorieren, *adorierte, adoriert, vb. (h) tr.* a adora.
adoucieren [-du'si:-], *adoucierte, adouciert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a înmuia (fonta). **2.** a estompa (culori). **3.** *(fig.)* a tempera, a alina, a liniști, a potoli.
Adr. *presc.* de la Adresse.
Adrenalin, *-s, n. sg. (fiziol.)* adrenalină.
Adressant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* expeditor(-oare).
Adressat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adresant(ă); destinatar(ă). **2.** *(com.)* deținător (al cambiei); adresat.
Adressbuch, **Adressenbuch**, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** registru, carte de adrese. **2.** almanah, anuar cu adrese comerciale.
Adressbüro, **Adressenbüro**, *-s, -s, n.* birou, oficiu de informații.
Adressdebatte, *-n, f. (ist.)* discuție la mesaj.
Adresse, *-n, f.* **1.** adresă; **per ~** prin bunăvoință; **er ist bei mir an die falsche ~ gekommen (sau geraten)** a greșit adresa, n-a nimerit-o bine cu mine. **2.** memoriu, scrisoare oficială; cerere; comunicare cu caracter oficial. **3.** *(ist.)* răspuns la mesaj. **4.** *(inform.)* adresă; **die ~ der Datei** adresa fișierului; **die ~ der Webseite** adresa paginii Web; **die ~ des Diskettenlaufwerks** adresa unității de dischetă.
Adressendatei, *-en, f. (inform.)* fișier de adrese; **eine ~ speichern** a stoca, a înregistra un fișier de adrese.
Adressenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Adressbuch.
adressierbar *adj.* adresabil; *(inform.)* **ein ~er Speicherplatz** zonă de memorie adresabilă.
Adressierbarkeit *f. sg. (inform.)* adresabilitate.
adressieren, *adressierte, adressiert, vb. (h) tr.* **1.** a adresa (scrisori), a scrie adresa (pe scrisori). **2.** *(an* cu *ac., nach)* a adresa, a trimite, a expedia (cuiva sau la o adresă); **~ Sie meine Briefe nach Bukarest** adresați scrisorile mele la București; **der Brief ist nicht an mich adressiert** scrisoarea nu-mi este adresată mie. **3.** *(an* cu *ac.)* a (se) adresa cuiva, a (se) îndrepta (spre cineva); **diese Rüge war nicht an mich adressiert** această mustrare nu mi-a fost adresată mie; **ich habe diese Worte nicht an dich adressiert** nu ție ți-am adresat cuvintele acestea.
Adressiermaschine, *-n, f.* adresograf, mașină de scris adrese.
Adresskalender, **Adressenkalender**, *-s, -, m.* almanah de adrese; anuar.
Adresskarte, **Adressenkarte**, *-n, f.* **1.** carte de vizită. **2.** bilet de identitate (a unui agent comercial). **3.** fișă (în cartoteca unei întreprinderi etc.).
adrett *adj.* **1.** curățel, îngrijit. **2.** sprinten, iute; îndemânatic.
adriatisch *adj.* adriatic.
adrig, **ädrig** *adj.* v. aderig, äderig.
adschüs *interj. (reg., fam.)* pa, la revedere.
adskribieren, *adskribierte, adskribiert, vb. tr.* a dedica, a consacra (în scris).
adsorbieren, *adsorbierte, adsorbiert, vb. (h) tr. (chim.)* a adsorbi.
Adsorption, *-en, f.* adsorbție.
Adsorptionswärme *f. sg. (fiz.)* căldură de adsorbție.
Adstringens, *-, -genzien* [-tsiən], *n. (med.)* substanță astringentă.
adstringieren, *adstringierte, adstringiert, vb. (h) tr. (med.)* a avea efect astringent, a face gura pungă.
adstringierend 1. *part. prez.* de la adstringieren. **II.** *adj.* astringent.
Adular, *-s, -e, m. (mine)* adular.
adult *adj.* adult.
A-Dur, *-, n. sg. (muz.)* la major; **in ~** în la major.
Adv. *presc.* de la **1.** Advokat. **2.** Adverb.
Advalorem|zoll [-val-] *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală ad valorem (în raport cu valoarea mărfurilor).
Advantage [əd'va:ntɪdʒ], *-s, -s, m. (tenis)* avantaj.
Advent [at'vɛnt], *-(e)s, -e, m. (bis.)* **1.** advent; perioadă de patru săptămâni dinaintea Crăciunului; postul Crăciunului. **2.** fiecare din cele patru duminici care precedă Crăciunul.
Adventist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* adventist(ă).
adventiv [-vɛn-] *adj. (bot.)* adventiv, pripășit din alte ținuturi și aclimatizat.
Adventivbildungen *pl. (bot.)* organe născute anormal pe țesuturile persistente ale plantei.
Adventivpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă adventivă (adusă intenționat sau neintenționat de om și care se dezvoltă mai departe în stare sălbatică într-un ținut unde nu exista înainte de aceasta).
Adventivwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină adventivă.
Adventskalender [-vɛnts-], *-s, -, m.* calendar cu surprize (pentru postul Crăciunului).
Adventskranz [-vɛnts-], *-es, -kränze, m. (bis.)* coroană de advent făcută din cetină de brad, cu patru lumânări, care se aprind pe rând, în fiecare din cele patru duminici din postul Crăciunului.
Advents|predigt, *-en, f. (bis. cat.)* predică ținută în timpul slujbelor din postul Crăciunului.
Advents|zeit, **Advent|zeit**, *-en, f.* v. Advent **(1).**
Adverb [at'vɛrp], *-s, -ien* [-biən], *n. (gram.)* adverb.
adverbial *adj. (gram.)* adverbial.
Adverbialbe|stimmung, *-en, f. (gram.)* complement circumstanțial.
Adverbiale, *-, -lien* [-liən], *n. (gram.)* circumstanțial.
adverbialisch *adj. (gram.)* v. adverbial.
Adverbialsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție circumstanțială.
adverbiell [-'biɛl] *adj.* adverbial.
Adverbium, *-s, -bia, n.* v. Adverb.
Adversarien [-riən] *pl.* carte, caiet de note și observații gramatico-filologice.
adversativ *adj. (gram.)* adversativ.
Advokat [atvo-], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** avocat(ă). **2.** *m.* lichior de ouă.
Advokatengebühr, *-en, f. (jur.)* onorariu al avocatului.
Advokatenkammer, *-n, f.* colegiul avocaților; *(înv.)* barou.
Advokatenkniff, *-(e)s, -e, m. (peior.)* chițibuș, tertip avocățesc.
Advokatenprüfung, *-en, f.* examen de avocat.
Advokaten|spesen *pl.* cheltuieli făcute de avocat în timpul unui proces.
Advokaten|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** profesiune de avocat; titlu de avocat. **2.** tagmă a avocaților.
Advokatenzunft, *-zünfte, f. (fig.)* breaslă a avocaților.
advokatisch *adj.* ca de avocat.
Advokatur, *-en, f.* **1.** avocatură; **die ~ treiben** a practica avocatura. **2.** birou avocățesc.
Advokaturskandidat, *-en, -en, m.* candidat la titlul de avocat; avocat stagiar.
Advokaturskanzlei, *-en, f.* birou de avocatură.
Advokaturs|praxis *f. sg.* **1.** practică, experiență avocățească. **2.** clientelă a unui avocat. **3.** birou de avocatură.
Advokaturs|prüfung, *-en, f.* v. Advokatenprüfung.
adynamisch *adj.* adinamic; astenic.
a. E. *presc.* de la an der Elbe situat pe Elba.
Aeration [aera'tsio:n], *-en, f.* **1.** *sg. (tehn.)* aerisire; ventilație, aeraj. **2.** *sg.* saturarea unei băuturi cu bioxid de carbon. **3.** orificiu de aerisire.
aerob [ae'ro:p] *adj. (biol.)* aerob; care se dezvoltă și trăiește în aer.
Aerober, **Aerobien** [-biən], **Aerobionten** *pl.* organisme aerobe.
Aërobus, *-ses, -se, m.* **1.** elicopter folosit ca taxi. **2.** teleferic la mică distanță.
Aerodynamik [aero-] *f. sg. (fiz.)* aerodinamică.
aerodynamisch *adj.* aerodinamic.
Aerolith, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*), *m.* aerolit, meteorit.
Aerologie *f. sg. (fiz.)* aerologie, cercetarea aerului.
Aeromechanik *f. sg. (fiz.)* aeromecanică.
Aerometer, *-s, -, n. (fiz.)* aerometru.
Aeromobil, *-s, -e, n.* aeromobil, vehicul aerian.
Aeronautik *f. sg.* aeronautică.
Aeronautiker, *-s, -, m.* specialist în aeronautică.
aeronautisch *adj.* aeronautic.
Aerophon, *-s, -e, n.* instrument muzical (la care aerul produce sunetele).
Aerophotographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* aerofotografie, fotografie din avion.
Aeroplan, *-(e)s, -e, m.* aeroplan, avion.
Aeroskopie *f. sg.* cercetare, examinare a aerului; determinarea compoziției aerului.
Aerosol, *-s, -e, n.* aerosol.
Aerostat, *-(e)s, -e, m.* aerostat, balon.

Aerostatik *f. sg. (fiz.)* aerostatică.
aerostatisch *adj. (fiz.)* aerostatic.
Aerotank, *-s, -s, m.* rezervor de aer.
Aerotaxe, *-n, f.* taximetru aerian, avion (sau elicopter) taximetru.
Aerotherapie *f. sg.* aeroterapie, tratament cu ajutorul aerului.
a. f. *presc.* de la anni futuri al anului viitor.
äfern, *äferte, geäfert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a reînnoi; a repeta. **2.** a mustra.
affabel *adj.* afabil, prietenos, vorbăreț.
Affabilität, *en, f.* afabilitate.
Affäre, *-n, f.* **1.** afacere, chestiune, socoteală, treabă (neplăcută); încurcătură; **sich aus der ~ ziehen** a ieși din încurcătură; a scăpa cu fața curată. **2.** conflict, diferend. **3.** *(mil.; înv.)* bătălie. **4.** relație extraconjugală; **ihr Mann hat eine ~** soțul ei are o aventură.
Äffchen, *-s, -, n.* maimuțică, maimuță mică.
Affe, *-n, n, m.* **1.** (și *fig.*) maimuță; *(vulg.)* **ich denke, mich kratzt** (sau **laust**) **der ~** am fost cât se poate de surprins; **seinem ~n Zucker geben** a-și flata singur slăbiciunile; **an jm. einen ~n gefressen haben** a fi nebun, mort, topit după cineva; a nu mai putea după cineva (sau de dragul cuiva); **sich zum ~n machen** a se face de râs; **sich** *(dat.)* **einen ~n kaufen** a se ameți, a se cherchelí, a se pili; **einen ~n haben** a fi cherchelit, ametit, făcut; *(fam.)* **wie vom wilden ~n gebissen** complet nebun. **2.** *(peior.)* maimuțoi; prost, cap sec; snob; filfizon. **3.** *(mil., argou)* rangă.
Affekt, *-(e)s, -e, m.* afect; **im ~ handeln** (sau **reden**) a proceda (sau a vorbi) sub impulsul unei stări afective.
Affektation, *-en, f.* afectare; purtare nefirească, studiată, artificială.
affektbetont *adj.* purtând un accent afectiv; sub impulsul unui afect; pasionat, pătimaș.
affektieren, *affektierte, affektiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a afecta, a fi prețios, a face mofturi, a face fasoane, a-și da aere. **II.** *tr.* a afecta, a simula.
affektiert I. *part. trec.* de la affektieren. **II.** *adj.* afectat; artificial, studiat, prețios.
Affektiert|heit *f. sg.* v. Affektation.
Affektion, *-en, f.* **1.** afecțiune, stare patologică. **2.** afecțiune, simpatie; dragoste, iubire; atașament.
affektioniert *adj.* binevoitor; plin de afecțiune; afectuos.
Affektionswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de amator.
affektiv *adj.* afectiv.
Affektivität [-vi-] *f. sg.* afectivitate.
affektlos *adj.* rece; lipsit de sentiment, de căldură; flegmatic.
Affekt|stärke *f. sg.* puterea, forța unui sentiment.
affen, *affte, geafft, vb. (h) refl.* a se maimuțări.
äffen, *äffte, geäfft, vb. (h) tr.* **1.** a maimuțări, a imita. **2.** a păcăli. **3.** a tachina, a necăji; a lua în zeflemea, a lua peste picior.
affen|ähnlich *adj.* ca maimuțele, ca (de) maimuță; *(biol.)* pitecian, simiesc.
Affen|art, *-en, f.* **1.** specie de maimuțe. **2.** obicei propriu maimuțelor; **nach ~** după obiceiul maimuțelor; ca maimuțele.
affen|artig *adj.* (ca) de maimuță; ca maimuțele; **mit ~er Geschicklichkeit** cu îndemânare, cu agilitate de maimuță.
Affenbrotbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* baobab *(Adansonia digitala)*.
Affenfett, *-es, n. sg. (vulg.)* margarină.
Affenfratze, *-n, f.* mutră de maimuțoi, pocitanie.
affengeil *adj. (argou)* minunat, palpitant; **ein ~er Hit** un șlagăr mișto.
Affengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neamul maimuțelor.
Affengesicht, *-(e)s, -er, n.* față, chip de maimuță; strâmbătură, grimasă.
affenhaft *adj.* v. affenartig.
Affenhitze *f. sg. (fam.)* arșiță mare.
Affenjacke, *-n, f.* **1.** tunică de husari. **2.** jacheță scurtă în culori vii.
Affenkäfig, *-s, -e, m.* cușca maimuțelor.
Affenkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** cușcă pentru maimuțe. **2.** *(glumeț)* aparat fotografic. **3.** casă sau autobuz cu multe ferestre. **4.** încăpere mică, cutie; casă cu oameni caraghioși, ciudați; *(vulg.)* clădirea școlii.
Affenkomödie [-diə], *-n, f. (fam.)* maimuțărie; caraghioslâc; circ; teatru.
Affenliebe *f. sg.* dragoste oarbă, exagerată.
Affenpinscher, *-s, -, m.* (câine de rasă) grifon (cu păr foarte lung).
Affenposse, *-n, f.* maimuțărie; poznă.
Affenschande *f. sg. (fam.)* scandal, rușine mare.
Affenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de maimuță. **2.** *(glumeț)* găgăuță, caraghios, zăpăcit, aiurit, trăsnit.
Affen|spiel, *-(e)s, -e, n.*, v. Affenposse.
Affen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** v. Affenkäfig. **2.** *(fam.)* locuință murdară, sărăcăcioasă. **3.** *(fam.)* grup de oameni nedisciplinați.
Affen|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Affenposse.
Affentheater, *-s, -, n.* v. Affenkomödie; **das ist das reinste ~** ăsta-i circ curat.
Affenwerk, *-(e)s, -e, n.* maimuțăreală, imitație caraghioasă.
Affenweibchen, *-s, -, n.* femela maimuței, maimuță.
Äffer, *-s, -, m.* zeflemist.
Äfferei, *-en, f.* **1.** maimuțărie. **2.** zeflemisire; zeflemea.
Affiche [-'fi:ʃə], *-n, f.* afiș.
Afficheur [-'ʃø:e], *-s, -e, m.* muncitor care lipește afișe.
affichieren [-fi'ʃi:-], *affichierte, affichiert, vb. (h) tr.* a afișa.
Affidat, *-en, -en, m. (ist.)* vasal.
Affidation, *-en, f. (ist.)* contract, convenție.
Affidavit [-vIt], *-s, -s, n. (jur.)* afidavit, declarație scrisă, întărită prin jurământ în fața instanței judecătorești (autentificată).
affig *adj. (fam.)* afectat; vanitos; fanfaron.
Affiliation, *en, f.* **1.** *sg.* afiliere. **2.** întreprindere afiliată.
affiliieren, *affiliierte, affiliiert, vb. (h) tr.* a afilia.
Äffin, *-nen, f.* v. Affenweibchen.
Affinage [-ʒe], *-n, (chim.)* afinare a metalelor.
Affinerie, *-n* [-ri:ən], **Affinier|an|stalt**, *-en, f.* uzină de afinare a metalelor.
affinieren, *affinierte, affiniert, vb. (h) tr. (metal.)* a afina (metale).
Affinität, *-en, f.* **1.** afinitate; înrudire sufletească; simpatie. **2.** *(chim.)* afinitate.
Affinor, *-s, -e, m. (tehn.)* afinor.
Affirmation, *-en, f.* afirmație.
affirmativ *adj.* și *adv.* afirmativ; **~er Satz** propoziție afirmativă; **er antwortete ~** a răspuns afirmativ.
Affirmativa [-va] *pl. (gram.)* cuvinte, forme afirmative.
affirmieren, *affirmierte, affirmiert, vb. (h) tr.* **1.** a afirma; a susține. **2.** a da un răspuns afirmativ, a spune da.
äffisch *adj.* v. affenartig.
Affix, *-es, -e,* **Affixum**, *-s, -xa, n. (lingv.)* afix.
affizierbar *adj.* care poate fi afectat; sensibil, susceptibil, iritabil.
Affizierbarkeit, *-en, f.* **1.** sensibilitate, susceptibilitate. **2.** iritabilitate.
affizieren, *affizierte, affiziert, vb. (h) tr.* **1.** a afecta, a mișca, a atinge; a emoționa, a impresiona. **2.** a interesa, a privi (pe cineva). **3.** *(med.)* a afecta, a atinge (un organ). **4.** *(lingv.)* a modifica, a deriva (cu ajutorul unui afix).
Affluenz [-fluɛ-], *-en, f.* afluență.
affluieren, *affluierte, affluiert, vb. intr.* a se vărsa.
Affner, *-s, -, m. (text.)* pieptene.
Affodill, *-s, -e, m. (bot.)* aișor, afodil *(Asphodelus albus)*.
Affresko, *-s, -s, n. (arte)* frescă.
Affrikata, *-katä,* **Affrikate**, *-n, f. (fon.)* africată.
Affront [a'frɔ̃: sau a'frɔnt], *-(e)s, -e, m.* afront, ofensă, ocară, insultă.
affrontieren, *affrontierte, affrontiert, vb. (h) tr.* a jigni, a ofensa, a insulta; a înfrunta, a desfide.
affrös *adj.* oribil, groaznic.
Afghan, *-s, -s, m.* **1.** covor din Afghanistan. **2. schwarzer ~** o anumită marcă de haşiş.
Afghane, *-n, -n, m.* **1.** afghan; locuitor din Afghanistan. **2.** câine ciobănesc afghan.
afghanisch *adj.* afghan.
Afrikaander, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Afrikander.
Afrikaforscher, *-s, -, m.* explorator al Africii.
Afrikander, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Africa (de Sud), descendent(ă) din colonişti europeni.
Afrikaner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* african(ă).
afrikanisch *adj.* african.
Afrikareisende, *-n, -n (ein Afrikareisender) m.* și *f.* călător(-oare) în Africa.
After[1], *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* anus, rect. **2.** *(pop.)* șezut. **3.** v. Afterstück. **4.** *(agr.)* tărâțe, pleavă. **5.** oblânc (la șa).
After[2], *-s, n., sg.* **1.** *(mine)* reziduu. **2.** excremente de albină.
After[3] *(în compuse)* fals; pseudo-; sub-; rău; mediocru; secundar; dosnic.
After|alabaster, *-s, m. sg. (mineral.)* ghips alb (din care se fac statuete sau alte obiecte decorative).
After|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* persoană care practică în mod ilegal avocatura; avocățel.
After|art, *-en, f.* corcitură.
After|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic șarlatan.
afterbelehren, *afterbelehrte, afterbelehrt, vb. tr. (h)* a învăța, a instrui prost, greșit.
Afterberedsamkeit, *-en, f.* elocvență falsă.
Afterbier, *-(e)s, n. sg.* bere de calitate inferioară.
Afterbildung *f. sg.* **1.** pseudocultură, semicultură. **2.** *(med.)* neoformațiune, neoplasm, pseudoplasm, eteroplasm.
Afterblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Nebenblatt.
Afterbrut, *-en, f. (la păsări sălbatice)* serie de ouă clocite peste seria normală.
Afterbürge, *-n, -n, m. (jur.)* subgarant, chezaș al chezașului.
Afterdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* rect.
Afterdiamant, *-en, -en, m. (mineral.)* **1.** diamant de calitate inferioară; diamant fals. **2.** cuarț hialin cristalizat.
Afterdichter, *-s, -, m. (peior., glumeț)* poetastru.
Afterdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă anală.
Afterflügel, *-s, -, m. (zool.)* alulă (la păsări); aripă falsă (la insecte).
Afterfratt, *-(e)s, -e, m.* iritație dermică interfesieră (la călăreți).
Afterfrühlingsfliege, *-n, f. (entom.)* specie de insectă (aparținând ordinului *Plecoptera*).
Aftergebilde, *-s, -, n.* v. Afterbildung.
Aftergeburt, *-en, f. (med.)* eliminarea placentei; placentă.
Aftergelehrsamkeit, *-en, f.* falsă erudiție, pseudoerudiție.
Aftergelehrte, *-n, -n (ein Aftergelehrter), m.* și *f.* pseudoînvățat(ă), pseudosavant(ă).
Afterglaube, *-ns, m. sg. (înv.)* credință deșartă, superstiție; credință falsă, erezie.
After|heiligkeit *f. sg.* ipocrizie, fățărnicie.
After|heu, *-(e)s, n. sg.* otavă.
After|holz, *-es, n. sg.* lemne proaste; lemn putred; deșeuri de lemne.
Afterjucken, *-s, n. sg.* mâncărime anală, prurit anal.
Afterkegel, *-s, -, m. (mat.)* conoid.
Afterkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* **1.** copil postum. **2.** copil nelegitim; bastard.
Afterklaue, *-n, f.* gheară la pintenul dinapoi al piciorului, pinten (la câine); copită rudimentară (la unele copitate).
Afterkohle, *-n, f.* deșeuri de cărbune; cărbune de proastă calitate.
Afterkönig, *-(e)s, -e, m.* rege fals, uzurpator.
Afterkritik, *-en, f.* critică slabă; critică greșită, neconstructivă.
Afterkünstler, *-s, -, m.* artist nepriceput, slab; pseudoartist, cârpaci.
Afterleder, *-s, n. sg.* ștaif (la ghete).
Afterlehen, *-s, -, n.* feudă care ține de altă feudă, subfeudă.
Afterlehnsherr, *-(e)n, -en, m.* senior al unei subfeude.
Afterlehnsmann, *-(e)s, -männer, m.* vasal pe o subfeudă.
Afterlehre, *-n, f. (înv.)* învățătură falsă; doctrină falsă; erezie.

Aftermehl, *-(e)s, n. sg.* făină din tărâțe.
Aftermiete, *-n, f. (inv.)* **1.** *sg.* subînchiriere. **2.** subchirie.
Aftermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (inv.)* subchiriaș(ă).
Aftermietsmann, *-(e)s, -männer, m. (reg., înv.)* v. Aftermieter.
Aftermontag, *-s, m. sg. (reg.)* marți.
Aftermutter, *-mütter, f. (reg.)* mamă vitregă.
Afterpacht, *-en, f.* subarendă.
Afterpächer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* subarendaș(ă).
Afterpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (jur.)* chezășie, garanție indirectă; subamanet.
Afterphilosoph, *-en, -en, m.* pseudofilosof.
Afterphilosophie *f. sg.* pseudofilosofie, filosofie falsă.
Afterprophet, *-en, -en, m.* profet mincinos.
Afterquendel, *-s, m. sg. (bot.)* mătreață *(Peplis portula).*
After|rede, *-n, f. (înv.)* calomnie; cleveteală, bârfeală.
after|reden, *afterredete, afterredet (du afterredest, er afterredet), vb. (h) intr.* a cleveti, a bârfi, a purta vorbe.
Afterschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** durere după o boală; durere după o naștere. **2.** remuș-care (în urma unui păcat săvârșit).
After|shavelotion [aftə'ʃeiv-], *-en, f.* loțiune după ras.
Afterskorpion [-skɔr-], *-s, -e, m. (zool.)* pseudoscorpion *(Arahnid).*
After|spinne, *-n, f. (zool.)* specie de arahnide din ordinul *Phalangidelor.*
After|stück, *-(e)s, -e, n.* oblânc la șa.
Aftertür, *-en, f. (înv.)* ușă din dos.
After|unternehmen, *-s, -, n.* subantreprizã.
After|unternehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* subantreprenor(-oare).
Aftervermieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* persoană care subînchiriază.
Aftervollmacht, *-en, f. (jur.)* mandat de substituire, subrogare a mandatului.
Aftervorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* prolaps rectal.
Aftervormund, *-(e)s, -e (și -münder), m.* tutore rău.
Afterweisheit, *-en, f.* pseudoințelepciune, falsă înțelepciune.
Afterwesen, *-s, -, n.* ființă inferioară.
Afterwinter, *-s, -, m.* iarnă târzie, reîntoarsă primăvara.
Afterwissenschaft, *-en, f.* falsă știință, pseudoștiință.
a.G.[1] *presc.* de la als Gast în turneu, în vizită.
a.G.[2] *presc.* de la auf Gegenseitigkeit pe bază de reciprocitate.
AG. *presc.* de la Aktiengesellschaft.
ägäisch *adj.* egeic; **Ägäisches Meer** Marea Egee.
Agame, *-n, f. (zool.; mai ales pl.)* gen de șopârlă *(Agamidae).*
agamisch *adj.* necăsătorit.
Agape, *-n, f.* **1.** agapă, ospăț cu caracter intim. **2.** Cina Cea de Taină la vechii creștini.
Agar-Agar, *-s, n. sg. (chim.)* agar-agar.
Agave [-və], *-n, f. (bot.)* agavă *(Agava americana).*
Agavefaser, *-n, f.* fibră de agavă.
Agel, *-n, f. (reg.)* **1.** mustață. **2.** ac de brad.
Agenda, *-den, f.* v. Agende (**1**, **2**).
Agende, *-n, f.* **1.** carnet, notes, agendă. **2.** *pl.* treburi, îndatoriri, sarcini. **3.** *(rel.)* ritual liturgic; carte de ritual liturgic; *(bis. protestantă)* liturghie. **4.** listă cu ordinea de zi.
Agens, *-, Agenzien* [-tsiən], *n.* **1.** *(fil.)* element activ, impuls, forță eficientă; cauză. **2.** *(chim.)* agent, factor activ. **3.** *(gram.)* agent.
Agent, *-en, -en, m.* **1.** agent; reprezentant al unei firme sau instituții. **2.** agent, factor activ. **3.** *(pol., adm.)* agent; spion; **geheimer ~** agent secret.
Agenten|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de agent, activitate a reprezentantului comercial. **2.** activitate de spion.
Agenten|austausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de agenți, de spioni.
Agentendienst, *-(e)s, -e, m.* activitate de spionaj.
Agentengebühr, *-en, f.* comision, onorariu al agentului.
Agenten|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de spioni.
Agenten|netz, *-es, -e, n.* rețea de spioni.
Agentenprovision, [-vi-], *-en, f.* v. Agentengebühr.
Agentenring, *-(e)s, -e, m.* cerc, rețea de spioni.
Agenten|stelle, *-n, f.* agenție
Agentie [-tsi:], *-n* [-tsi:ən], *f.* **1.** agenție, reprezentanță. **2.** birou de agenție.
Agentur, *-en, f.* agenție; reprezentanță; filială; agentură.
Ägerste, *-n, f. (reg.)* **1.** pământ, câmp nelucrat, pustiu. **2.** v. Elster.
Agglomerat, *-(e)s, -e, n.* **1.** îngrămădire; grămadă. **2.** *(geol.)* aglomerat. **3.** *(metal.)* aglomerat, sinter.
Agglomeration, *-en, f.* **1.** aglomerație, îngrămădire, îmbulzeală. **2.** *(geol.)* aglomerare.
agglomerieren, *agglomerierte, agglomeriert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) aglomera, a (se) îngrămădi.
Agglutination, *-en, f.* aglutinare; alipire, împreunare.
agglutinieren, *agglutinierte, agglutiniert, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) aglutina; a (se) alipi; a (se) împreuna.
agglutinierend I. *part. prez.* de la agglutinieren. II. *adj.* aglutinant; **~e Sprache** limbă aglutinantă.
aggravieren [-'vi:], *aggravierte, aggraviert, vb. (h) tr.* **1.** *(și refl.)* a (se) agrava, a (se) înrăutăți. **2.** a (se) mări. **3.** a încărca, a împovăra.
Aggregat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* agregat. **2.** agregat, îngrămădire, grămadă.
Aggregation, *-en, f.* agregare, agregație.
Aggregationsgrößen *pl. (ec.)* magnitudini agregative; **volkswirtschaftliche ~** magnitudini de agregare național-economice.
Aggregatzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* stare de agregare.
aggregieren, *aggregierte, aggregiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) agrega, a (se) reuni, a (se) împreuna; a (se) îngrămădi; a (se) strânge la un loc. **2.** a (se) asocia.
Aggression, *-en, f.* agresiune.
Aggressions|absicht, *-en, f.* intenție de agresiune.
Aggressions|akt, *-(e)s, -e, m.* act de agresiune.
Aggressionsbasis, *-basen, f.* bază de agresiune.
Aggressionsblock, *-(e)s, -s, m.* bloc agresiv.
Aggressionshandlung, *-en, f.* acțiune agresivă.
Aggressionsherd, *-(e)s, -e, m.* centru, focar de agresiune.
Aggressionskräfte *pl.* puteri agresoare.
Aggressionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de agresiune.
Aggressions|politik *f. sg.* politică agresivă, politică de agresiune.
Aggressions|truppe, *-n, f.* armată agresoare.
Aggressionswaffe, *-n, f.* armă de agresiune.
aggressiv *adj.* agresiv; provocator; obraznic, impertinent.
aggressivieren, *aggressivierte, aggressiviert, vb. (h) tr.* a face agresiv, a stimula la agresiune.
Aggressivität [-vi-] *f. sg.* agresivitate.
Aggressor, *-s, -gressoren, m.* agresor.
Ägide *f. sg.* egidă, conducere, scut, apărare; **unter js. ~** sub egida cuiva.
agieren, *agierte, agiert, vb. (h) intr.* **1.** a acționa; a produce un efect; a funcționa, a lucra. **2.** a gesticula, a vorbi gesticulând. **3.** *(fig.)* a juca un rol; a reprezenta, a înfățișa; **gut ~** a-și juca bine rolul.
agil *adj.* agil, isteț, vioi, îndemânatic.
Agilität *f. sg.* agilitate, istețime, vioiciune, îndemânare.
Agio ['a:dʒio], *-s, n. sg. (fin.)* agio; diferență de curs; câștig realizat datorită diferenței de curs.
Agiogewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig la bursă.
Agiotage [-'ta:ʒɔ], *-n, f.* **1.** agiotaj, speculă asupra efectelor publice. **2.** afacere la bursă.
Agiotęur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* agent de bursă.
agiotieren, *agiotierte, agiotiert, vb. (h) intr.* a juca la bursă, a specula.
Agitation, *-en, f.* **1.** agitație; acțiune de educare și mobilizare; **individuelle ~** agitație individuală. **2.** agitație, enervare, neliniște, tulburare, iritație.
Agitations|abteilung, *-en, f.* secție de agitație.
Agitations|arbeit, *-en, f.* muncă de agitație.
Agitationsfahrt, *-en, f.* turneu de agitație.
Agitationsfreiheit, *-en, f.* libertate de a face agitație.
Agitationsgruppe, *-n, f.* grupă, brigadă de agitație.
Agitationsliteratur, *-en, f.* literatură de agitație.
Agitationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de agitație.
Agitationsmittel, *-s, -, n.* mijloace de agitație.
Agitations|schrift, *-en, f.* scriere, publicație de agitație.
Agitations|stelle, *-n, f.* centru, punct de agitație.
Agitator, *-s, -toren, m.* agitator.
Agitatorenkartei, *-en, f.* evidența agitatorilor.
Agitatorenschulung, *-en, f.* instructaj al agitatorilor.
agitatorisch *adj.* agitatoric, de agitație.
agitieren, *agitierte, agitiert, vb. (h) intr.* **1.** *(für)* a agita, a face muncă de agitație. **2.** *(gegen)* a agita, a îndemna la revoltă, a răzvrăti, a atâța.
Agitprop *presc.* de la Agitation und Propaganda **I.** *-, f.* agitație și propagandă. **II.** *-(s), -s, m.* agitator.
Aglei, *-en, f.* v. Akelei.
Aglobulose *f. sg. (med.)* aglobuloză, pierderea celulelor sanguine.
Aglossie *f. sg. (med.)* aglosie, incapacitate de a vorbi.
Agnat, *-en, -en, m.* rudă de sânge pe linie paternă.
Agnostiker, *-s, -, m.* agnostic.
agnostisch *adj.* agnostic.
Agnostizismus, *-, m. sg.* agnosticism.
agnoszieren, *agnoszierte, agnosziert, vb. (h) tr.* a recunoaște, a stabili identitatea, a identifica; **eine Leiche ~** a stabili identitatea unui cadavru.
Agonie, *-n* [-'ni:ən], *f.* agonie; **die ~ ist eingetreten** agonia a început.
agonisieren, *agonisierte, agonisiert, vb. (h) intr.* a agoniza, a fi în agonie, a fi pe moarte, a trage să moară.
Agonist, *-en, -en, m.* concurent la jocurile atletice ale vechilor greci.
Agonistik *f. sg.* **1.** agonistică, învățătura despre jocurile atletice. **2.** parte a gimnasticii, care la vechii greci cuprindea luptele dintre atleți.
Agoraphobie *f. sg. (med.)* agorafobie, teamă morbidă de spații deschise.
Agraffe, *-n, f.* **1.** agrafă (decorativă); fibulă. **2.** *(chir.)* copcă. **3.** *(constr.)* agrafă.
Agrammatist, *-en, -en, m.* agramat.
Agraphie *f. sg. (med.)* agrafie, pierderea capacității de a scrie.
agrar *adj.* agrar.
Agrarbank, *-en, f.* bancă agricolă.
Agrarbei|hilfe, *-n, f. (ec.)* subvenție, ajutor agricol.
Agrarbiologie *f. sg.* agrobiologie.
agrarbiologisch *adj.* agrobiologic.
Agrar|erzeugnis, *-ses, -se, n. (ec.)* produs agricol.
Agrarfrage, *-n, f.* chestiune, problemă agrară.
Agrargebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu agricol, suprafață agricolă; regiune cu economie predominant agricolă.
Agrargenossenschaft, *-en, f.* cooperativă agricolă.
Agrargesetz, *-es, e-, n.* lege agrară.
Agrargesetzgebung, *-en, f.* legislație agrară.
Agrargüter *pl. (ec.)* bunuri, mărfuri agricole.
Agrarier [-rɪɐ], *-s, -, m.* **1.** latifundiar, moșier. **2.** țăran, agricultor. **3.** membru al partidului agrarian. **4.** adept, susținător al politicii agrariene (a marilor moșieri).
agrarisch *adj.* agrar.
Agrarkrise, *-n*, **Agrarkrisis**, *-krisen, f.* criză agrară.
Agrarland, *-(e)s, -länder, n.* țară agrară, agricolă.
Agrarpolitik *f. sg.* politică agrară.
Agrarprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs agrar, agricol.

Agrarproduktion, *-en, f.* producție agrară, agricolă.
Agrar|reform, *-en, f.* reformă agrară.
Agrar|revolution [-vo-], *-en, f.* revoluție agrară.
Agrarschutz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală protecționistă asupra produselor agricole.
Agrar|staat, *-(e)s, -en, m.* stat agrar, țară agrară.
Agrartechnik, *-en, f.* agrotehnică.
Agrar|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent agrar, agricol.
Agrar|umge|staltung, *-en, f.* reorganizare, transformare a agriculturii.
Agrarverfassung, *-en, f.* orânduire agrară.
Agrarware, *-n, f.* produs agricol.
Agrarwirtschaft *f. sg.* agricultură; economie agrară.
Agrarwissenschaft *f. sg.* agronomie.
Agrarwissenschaftler, *-s, -, m.* agronom, specialist agronom.
agrarwissenschaftlich *adj.* care ține de agronomie; *(adverbial)* din punctul de vedere al agronomiei.
Agrasel, *-n, f. (reg.)* agrișe *(Ribes grossularia)*.
Agreement [ə'gri:mənt], *-s, -s, n.* acord, contract, înțelegere; **Gentleman's ~** înțelegere politică bazată pe încredere.
Agrément [agre'mã:] *-s, -s, n. (dipl.)* agrement, consimțământ; **~ erteilen** a accepta, a permite acreditarea.
Agrikultur *f. sg.* agricultură.
Agrikultur|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) agricol(ă).
Agrikulturchemie [-çe-] *f. sg.* agrochimie.
Agrikulturchemiker, *-s, -, m.* agrochimist.
Agrikultur|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Agrarstaat.
Agrobiologe, *-n, -n, m.* agrobiolog.
Agrobiologie *f. sg.* agrobiologie.
Agronom, *-en, -en, m.* agronom.
Agronomie *f. sg.* agronomie.
agronomisch *adj.* agronomic.
Agrotechnik *f. sg.* agrotehnică.
agrotechnisch *adj.* agrotehnic.
Ag(t)|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* chihlimbar.
Ägypter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* egiptean(ă).
ägyptisch *adj.* egiptean.
Ägyptologe, *-n, -n, m.* egiptolog, specialist în studiul vechiului Egipt.
ah! *interj.* a! ah! **~ so!** așa deci! **~ was!** ei na!
Ah, *-s, -s, n.* ah; **es entfuhr ihm ein langgezogenes ~** i-a scăpat un ah prelung.
äh *interj.* ăă, îi.
a|ha! *interj.* aha! așa da! va să zică așa!
ahd. *presc.* de la althochdeutsch în limba germană veche de sus.
Ahlbeere, *-n, f. (bot.)* coacăză neagră *(Ribes nigrum)*.
Ahlbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* arbust de coacăz negru.
Ahle, *-n, f.* sulă; *(fig.)* penis.
ahlenförmig *adj.* ca o sulă, în formă de sulă.
Ahlkirsche, *-n, f. (bot.)* mălin *(Prunus padus)*.
ahmen, *ahmte, geahmt, vb. (h) tr.* a grada pescajul unei nave pe bordaj.
Ahming, *-e (și -s), f. (mar.)* scară gradată de pe bordajul navelor servind la măsurarea pescajului.
Ahmung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* v. Ahming. **2.** hotar la ogoare.
Ahn, *-(e)s (și -en), -en, m.* **1.** strămoș, străbun; înaintaș; **unsere ~en** strămoșii, înaintașii noștri. **2.** *(reg.)* bunic; străbunic. **3.** *pl.* părinții, bătrânii; *(fam.)* babacii.
ahnden, *ahndete, geahndet (du ahndest, er ahndet) vb. (h)* **I.** *tr.* a pedepsi; a sancționa; **das Übertreten des Gesetzes wird geahndet** încălcarea legii se pedepsește. **II.** *intr. (an* cu *dat.)* **1.** a răzbuna, a plăti. **2.** *(im.)* v. ahnen.
ahndevoll *adj. (poet.)* v. ahnungsvoll.
Ahndung, *-en, f.* **1.** sancțiune, pedeapsă. **2.** răzbunare. **3.** *(im.)* presentiment, presimțire, bănuială.
Ahne[1], *-n, -n, m.* v. Ahn.
Ahne[2], *-n, f.* **1.** bunică; străbună, străbunică. **2.** *(reg.)* puzderie (la cânepă); pleavă.
ähneln, *ähnelte, geähnelt (ich ähn(e)le) vb. (h) intr. (jm.)* a semăna (cu cineva).
ahnen, *ahnte, geahnt, vb. (h) tr.* a bănui, a avea o idee (de ceva); a presimți; a avea o presimțire; **mir ahnt etwas** presimt, bănuiesc ceva; **das ahnte ich** am bănuit eu asta; **~ lassen** a lăsa să se bănuiască, să se înțeleagă; **ohne etwas zu ~** sau **nichts ~d** nebănuind nimic, fără a bănui ceva, fără a avea vreo idee (de ceva).
Ahnenbild, *-(e)s, -er, n.* portret al unui strămoș, portret de familie.
Ahnendünkel, *-s, m. sg. (peior.)* aroganță, ifose întemeiate pe originea nobilă a familiei.
Ahnengalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie cu portrete ale strămoșilor.
Ahnenliste, *-n, f. (ist.)* listă genealogică.
Ahnenpass, *-es, -pässe, m.* document care atesta originea (ariană) a strămoșilor (în timpul naziștilor).
Ahnenprobe, *-n, f. (ist.)* dovadă, document de noblețe.
Ahnenreihe, *-n, f.* șirul, lista strămoșilor.
Ahnenschaft *f. sg.* totalitatea strămoșilor.
ahnen|stolz *adj.* mândru de strămoșii săi, de originea nobilă a strămoșilor.
Ahnen|stolz, *-es, m. sg.* **1.** mândrie de originea nobilă a strămoșilor. **2.** v. Ahnendünkel.
Ahnentafel, *-n, f.* arbore genealogic.
Ahnfrau, *-en, f.* străbună.
Ahnherr, *-(e)n, -en, m.* strămoș, străbun; întemeietorul unei familii nobile, al unui neam nobil.
Ahnin, *-nen, f.* v. Ahne[2] (2).
ähnlich 1. *adj.* **1.** asemănător; **jm. ~ sehen** a semăna cu cineva; **das Bild ist täuschend ~** tabloul seamănă foarte bine cu originalul; **das sieht dir ~!** asta-i după chipul și asemănarea ta! nici nu mă așteptam la altceva din partea ta!; *(substantivat)* **und Ähnliches** *(presc. u.Ä.)* și alte lucruri asemănătoare. **2.** analog. **II.** *prep. (cu dat.)* asemănător, ca; **einer Schlange ~** ca un șarpe.
Ähnlichkeit, *-en, f.* asemănare; analogie; similitudine.
Ahnung, *-en, f.* **1.** bănuială; presimțire; **es ging mir eine (böse) ~ auf** am avut o presimțire (rea). **2.** idee, cunoștință vagă; **er hatte keine (blasse) ~ (davon)** habar n-a avut, nu a avut nici cea mai vagă idee (de lucrul acesta).
ahnungslos *adj.* complet neinformat; fără nici o bănuială; *(fam.)* nevinovat, candid.
ahnungsvoll *adj.* plin de presimțiri, de bănuieli.
a|hoi! *interj. (mar.)* hei! atenție! păzea!
A|horn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arțar *(Acer platanoides)*.
a|horn|artig *adj.* asemănător cu arțarul, în felul arțarului.
a|hornen *adj.* din lemn de arțar.
A|hornholz, *-es, n. sg.* lemn de arțar.
A|hornsäure, *-n, f.* acid acetic.
Ähnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ähre) spic mic, spiculeț, spicușor.
Ähre, *-n, f.* spic; **in die ~n schießen a)** a da în spic; **b)** *(fig.; despre copii)* a crește repede; **~n lesen a)** a culege spicele căzute; **b)** *(fig.)* a spicui.
ährenblond *adj.* blond ca spicul, de culoarea grâului.
Ährenbund, *-(e)s, Bünde, n.* snop.
Ährenfeld, *-e(s), -er, n.* lan cu grâu care a dat în spic.
ährenförmig *adj.* ca spicul, în formă de spic.
Ährenfrüchte *pl.* cereale (boabe).
Ährengräser *pl.* cereale (plante).
Ährenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de spice.
Ährenlese, *-n, f.* adunatul spicelor căzute, spicuit.
Ährenleser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spicuitor(-oare).
Ährenmeer, *-s, -e, n.* mare de spice, holdă.
Ährenmonat, *-(e)s, -e, m. (im., poet.)* (luna) august, gustar.
ährenreich *adj.* bogat în spice, cu multe spice.
Ährenschnitt, *-(e)s, -e, m.* seceriș.
Ähren tragend *adj.* purtător de spice.
ährig *adj.* v. ährenreich.
A|i, *-s, -s, n. (zool.)* leneș *(Bradypus)*.
aien ['a:iən], *aite, geait, vb. (h) tr. (fam.)* a alinta (un copil).
Aigrette [ɛ'grɛtə], *-n, f.* egretă.
Air[1] ['ɛ:ɐ], *-s, f.* arie, melodie; bucată instrumentală (în genul liedului).
Air[2] ['ɛ:ɐ], *-(s), -s, n.* exterior, înfățișare; aer; **sich ein ~ geben** a face pe distinsul, pe grozavul, a-și da aere, a-și da ifose.
A|is *n.*, **a|is** *(muz.)* la diez; **ais-Moll** la diez minor; **Ais-Dur** la diez major.
Aja, *-s, f.* educatoare, guvernantă.
à jour și **ajour** [a'ʒu:ɐ]. *adj. invar.* și *adv. (austr.)* **1.** *(despre broderii* sau *țesături)* ajur, ajurat, perforat, cu găurele. **2.** *(cont.)* la zi; **Bücher ~ führen** a ține registrele la zi.
Ajour|hand|arbeit, *-en, f.* broderie (cu) ajur, broderie ajurată, broderie cu găurele.
ajourieren [-ʒu-], *ajourierte, ajouriert, vb. (h) tr.* **1.** *(austr.)* a face lucru de mână ajurat. **2.** a aduce la zi, la curent, a actualiza.
Akademie, *-n* [-'mi:ən], *f.* **1.** academie; **~ der Künste** academie de arte; **~ der Wissenschaften** academie de științe; **Mitglied der ~** academician, membru al academiei. **2.** academie, școală superioară, institut (de învățământ superior) de specialitate.
Akademiemitglied, *-(e)s, -er, n.* academician, membru al academiei.
Akademie|stück, *-(e)s, -e, n.* nud executat după model în scop didactic sau pentru studiu anatomic.
Akademiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** absolvent al unei universități sau școli superioare; persoană cu un titlu academic. **2.** academician, membru al academiei. **3.** student al unei școli superioare. **4.** pictor care lucrează după metode academice.
akademisch *adj.* academic; **~e Bildung** cultură universitară; **eine ~e Würde erlangen** a obține un titlu academic, universitar; **~er Grad** grad, rang universitar, academic; **~e Jugend** studențime, tineret universitar; **~es Viertel** sfert academic.
Akajoubaum [-'ʒu:-], *-(e)s, -bäume, m.* mahon din India (pom fructifer).
Akanthus, *-, -then, m. (bot.)* **1.** talpa-ursului *(Acanthus longifolius)*. **2.** *(constr.)* acant (ornament).
akatalektisch *adj. (metr.)* care are toate silabele.
Akazie [-tsiə], *n, f.* **1.** *(bot.)* acacie (veritabilă din familia *Mimosacea)*. **2.** *(bot.)* salcâm roșu *(Robinia hispida)*. **3.** *(bot.; în expr.)* **blaue ~** glicină *(Vistasia sinensis)*; **falsche ~** salcâm *(Robinia pseudacacia)*. **4.** *(în expr.)* **es ist, um auf die ~n zu klettern** îți vine să înnebunești, să te urci pe pereți, să-ți iei lumea-n cap, să-ți iei câmpii; *(fam.)* **wie stehen die ~n?** cum stau lucrurile?
Akelei, *-en, f. (bot.)* căldărușă *(Aquilegia vulgaris)*.
Akephalen [-fa:-] *pl. (zool.)* moluște acefale *Lamellibranchiata)*.
Aki, *-(s), -(s), n. presc.* de la Aktualitätenkino film, cinema de actualități.
Akklamation, *-en, f.* **1.** aprobare, exclamație aprobativă, aclamare; **durch ~ wählen** a alege prin aclamații. **2.** aclamații, ovații.
akklamieren, *akklamierte, akklamiert, vb (h) tr.* a aclama, a aproba; a ovaționa.
Akklimatisation, *-en, f.* **1.** aclimatizare, împământenire. **2.** *(fig.)* aclimatizare, familiarizare, deprindere, acomodare, adaptare.
akklimatisieren, *akklimatisierte, akklimatisiert, vb. (h) tr. și refl.* **1.** a (se) aclimatiza, a (se) împământeni. **2.** *(fig.)* a (se) aclimatiza, a (se) deprinde cu noile condiții de viață, a (se) adapta, a (se) acomoda.
Akklimatisierung, *-en, f.* v. Akklimatisation.
Akkolade, *-n, f.* **1.** acoladă, îmbrățișare; *(ist.)* îmbrățișare solemnă (în ceremonialul medieval, când se făcea ridicarea la rangul de cavaler). **2.** *(tipogr., muz.)* acoladă.
akkommodabel *adj.* **1.** acomodabil; adaptabil. **2.** *(despre conflicte, probleme)* care poate fi rezolvat pe cale pașnică.
Akkommodation, *-en, f.* acomodare; adaptare; **die ~ des Auges** acomodarea ochiului.
Akkommodationsfähig *adj.* acomodabil, capabil de acomodare.

akkommodi|ẹren, *akkommodierte, akkommodiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) acomoda, a (se) potrivi, a (se) adapta.

akkompagni|ẹren [-pan'ji:-], *akkompagnierte, akkompagniert, vb. (h) tr.* **1.** a însoţi, a întovărăşi. **2.** *(muz.)* a acompania.

Akkọrd, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(muz.)* acord. **2.** învoială; acord; înţelegere; **auf (sau im) ~ (arbeiten)** (a lucra) în acord. **3.** învoială (cu creditorii); **gerichtlicher ~** concordat.

Akkọrd|arbeit, *-en, f.* muncă în acord.

Akkọrd|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor (care lucrează) în acord.

Akkọrdeon, *-s, -s, n.* acordeon.

akkordi|ẹren, *akkordierte, akkordiert, vb. (h)* **I.** *intr. (mit)* a cădea de acord, a cădea la învoială, a se înţelege. **II.** *tr.* a acorda.

Akkọrdion, *-s, -s, n.* v. Akkordeon.

Akkọrdlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată în acord, cu bucata.

Akkọrdsatz, *-es, -sätze, m.* tarif pentru munca în acord.

Akkọrdvertrag, *-s, -träge, m.* contract de lucru în acord.

Akkreditiv|auftrags|schreiben, *-s, -, n. (com.)* acreditiv, scrisoare de acreditare.

akkrediti|ẹren, *akkreditierte, akkreditiert, vb. (h) tr.* **1.** a împuternici, a autoriza. **2.** *(dipl.)* a acredita; **den Botschafter ~** a acredita ambasadorul. **3.** *(com.)* a acredita, a deschide credite, a deschide un acreditiv.

Akkrediti|ẹrung, *-en, f.* **1.** *(jur., dipl.)* acreditare. **2.** *(com.)* creditare.

Akkrediti|v, *-s, -e, n.* **1.** *(dipl.)* acreditare, scrisoare de acreditare; **das ~ des Botschafters** scrisoarea de acreditare a ambasadorului. **2.** *(com.)* scrisoare de credit, acreditiv; **bestätigtes (unbestätigtes) ~** acreditiv legalizat (nelegalizat); **gedecktes ~** acreditiv cu acoperire; **unwiderrufliches ~** acreditiv nerevocabil; **Eröffnung (Stellung) eines ~s** deschiderea unui acreditiv; **Übertragung des ~s** transmiterea acreditivului; **Zahlung gegen ~** plată contra, pe baza unui acreditiv.

Akkrediti|v|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* ordin de plată prin acreditiv.

Akkrediti|v|auftrags|schreiben, *-s, -, n.* ordin scris de plată prin acreditiv.

Akkrediti|vbank, *bänke, f. (com.)* bancă de credit.

Akkrediti|vbedingungen *pl.* condiţii de acreditare.

Akkrediti|vbegünstigte, *-n, -n (ein Akkreditivbegünstigter) m. (com.)* beneficiar al acreditivului.

Akkrediti|v|stellung, *-en, f. (com.)* deschidere a unui credit.

Akkrediti|vverfahren, *-, n. (fin.)* procedură de acreditare.

Akkrediti|vzwang, *-(e)s, m. sg. (fin.)* obligativitatea de a deschide un credit.

Ạkku, *-s, -s, m. presc.* de la Akkumulator.

Akkumulạt, *-(e)s, -e, n. (geol.)* grohotiş; aglomerat; sediment.

Akkumulati|on, *-en, f.* acumulare; concentrare; îngrămădire; **~ des Kapitals** acumulare a capitalului; **abhängige ~** acumulare dependentă; **fortschreitende ~** acumulare progresivă; **ursprüngliche ~** acumulare primitivă (a capitalului).

Akkumulatiọnsbedingungen *pl.* condiţii de acumulare.

Akkumulatiọnsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de acumulare.

Akkumulatiọnsfonds [-fõ:], [-fõ:(s)], [-fõ:s] *m.* fond de acumulare.

Akkumulatiọnskrise, *-n, f.* criză de acumulare.

Akkumulatiọnsmasse, *-n, f.* volum de acumulare.

Akkumulatiọnsmittel *pl.* mijloace de acumulare.

Akkumulatiọns|problem, *-s, -e, n. (ec.)* problema acumulării.

Akkumulatiọns|prozess, *-es, -e, m.* proces de acumulare; *(ec.)* **der ~ des Kapitals** procesul de acumulare a capitalului.

Akkumulatiọnsquelle, *-n, f. (ec.)* sursă de acumulare.

Akkumulatiọnsrate, *-n, f.* rată de acumulare; **eine hohe ~ beibehalten** a menţine o rată de acumulare ridicată.

Akkumulatiọns|strategie, *-n* [-gi:ən], *f.* strategie de acumulare.

Akkumulatiọns|tempo, *-s, -s, n. (ec)* ritm de acumulare.

Akkumulatiọns|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (ec.)* teoria acumulării.

Akkumulatiọns|trieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* tendinţă de acumulare.

Akkumulatiọnsvolumen [-vo-], *-s, n.* volum de acumulare.

Akkumulạtor, *-s, -tọren, m. (electr., tehn.)* acumulator.

Akkumulatọrenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (electr.)* baterie de acumulatoare.

Akkumulatọrenprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* voltmetru.

Akkumulatọrplatte, *-n, f. (electr.)* placă de acumulator.

Akkumulatọrzelle, *-n, f. (electr.)* element, celulă de acumulator.

akkumuli|ẹren, *akkumulierte, akkumuliert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) acumula, a (se) strânge, a (se) aduna.

Akkumuli|ẹrung, *-en, f.* acumulare.

akkurạt *adj.* exact, corect, precis; scrupulos, punctual, meticulos; ordonat, îngrijit.

Akkuratẹsse *f. sg.* acurateţe, exactitate, corectitudine, precizie; scrupulozitate, punctualitate, meticulozitate; ordine.

Ạkkusativ sau **Akkusati|v**, *-s, -e, m. (gram.)* acuzativ.

Ạkkusativ|objekt, *-(e)s, -e, n. (gram.)* obiect, complement direct, drept, complement la acuzativ.

Akkusati|vus [-vƆs], *-, -ven* (şi *-vi*), *m.* v. Akkusativ.

A-Klarinẹtte, *-n, f. (muz.)* clarinet în la.

Ạkme şi **Akmẹ** *f. sg.* **1.** vârf, culme; *(fig.)* apogeu. **2.** *(med.)* punct culminant al bolii.

Ạkne, *-n, f. (med.)* acnee, coş, bubuliţă pe faţă.

Akolụth, *-en, -en, m. (bis. cat.)* acolit.

Akonịt, *-(e)s, -e, m. (bot.)* v. Eisenhut **(2)**.

Akọnto, *-s, -ten* (şi *-s*), *n. (austr.)* acont, arvună.

Akọntozahlung, *-en, f. (com.)* **1.** *sg.* plată în cont, în rate. **2.** avans, arvună.

akquiri|eren [-kvi-], *akquirierte, akquiriert, vb. (h) tr.* **1.** a achiziţiona; a dobândi, a procura; a obţine prin efort. **2.** *(com.)* a solicita, a dobândi clienţi.

Akquisitẹur [-kvizi'tø:ɐ], *-s, -e, m.* achizitor; comerciant ambulant.

Akquisiti|on [-kvizi-], *-en, f.* **1.** *sg.* achiziţionare, achiziţie, dobândire. **2.** *sg. (com.)* solicitare. **3.** *(fig.)* achiziţie, obiect achiziţionat.

Akribi|ẹ *f. sg.* acribie, exactitate, meticulozitate.

Akrobạt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* acrobat(ă).

Akrobạten|stück, *-(e)s, -e, n.* truc acrobatic; număr de acrobaţie; figură acrobatică.

Akrobạtik *f. sg.* **1.** acrobaţie; număr de acrobaţie. **2.** acrobaţie, agilitate acrobatică.

akrobạtisch *adj.* acrobatic; **~er Tanz** dans acrobatic.

Akronym, *-s, -e, n.* acronim, cuvânt format din iniţialele altor cuvinte.

akropẹtal *adj. (bot.)* acropetal, cu primordiile cele mai tinere aproape de creştetul axei.

Akrọpolis, *-polen, f.* **1.** *(ist.)* Acropole. **2.** citadelă.

Akrọstichon, [-stıçɔn], *-s, -cha* (şi *-chen*), *n.* acrostih.

Akryl, *-s, n. sg.*, v. Acryl.

ạks *interj.* ptiu! câh!

Ạkt[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** faptă, acţiune, gest; **ein ~ der Verzweiflung** un gest de disperare. **2.** *(teatru)* act. **3.** *(arte)* nud; **~ stehen** a poza ca model pentru nud. **4.** notă, cunoştinţă; **von etwas ~ nehmen** a lua cunoştinţă de ceva. **5.** ceremonie; **ein feierlicher ~** un act solemn. **6.** raport sexual.

Ạkt[2], *-e(s), -e(n), m.* v. Akte.

Ạkte, *-n, f.* **1.** document; **2.** acte (ale unei afaceri, ale unui proces), dosar; **etwas zu den ~n legen a)** a pune la dosar; **b)** *(fig.)* a nu mai vorbi, pomeni (de ceva); a face uitat; **die ~n einsehen** a cerceta actele, dosarul; **über etwas die ~n schließen** (şi *fig.)* a clasa o chestiune. **3.** v. Akt[1] **(1)**; **~n machen** a face istorii, mofturi, comédii.

Ạkte|i, *-en, f.* colecţie de acte, dosare.

Ạktenbock, *-(e)s, -böcke, m.* clasor de acte, de documente.

Ạktenbündel, *-s, -, n.* pachet de acte.

Ạktendeckel, *-s, -, m.* dosar, mapă.

Ạktenheft, *-(e)s, -e, n.*, **Ạktenhefter**, *-s, -, m.* dosar.

Ạktenkoffer, *-s, -, m.* servietă pentru acte.

Ạktenkrämer, *-s, -, m.* birocrat.

ạktenkundig, *adj.* dovedibil prin acte.

Ạktenmappe, *-n, f.* servietă, geantă.

ạktenmäßig *adj.* conform cu actele; autentic; oficial.

Ạktenmensch, *-en, -en, m.* birocrat.

Ạkten|ordner, *-s, -, m.* clasor

Ạktenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap pentru dosare; clasor.

Ạktenschreiber, *-s, -, m.* copist; conţopist.

Ạkten|ständer, *-s, -, m.* raft, etajeră pentru dosare, acte, hârtii etc.

Ạkten|stoß, *-es, -stöße, m.* teanc de acte, grămadă de acte.

Ạkten|stück, *-(e)s, -e, n.* document; act oficial; piesă de dosar.

Ạktentasche, *-n, f.* v. Aktenmappe.

ạktenwidrig *adj.* neconform cu actele.

Ạktenwirtschaft, *-en, f.* birocraţie, tărăgănare birocratică.

Ạktenzeichen, *-s, -, n.* indicativ de referire (în răspunsuri) sau clasare a(l) corespondenţei, actelor etc.

Akteụr [-'tø:ə], *-s, -e, m.* **1.** persoană care acţionează (într-o problemă politică). **2.** *(teatru)* actor.

Ạktie [-tsıe], *-n, f. (com.)* acţiune; **~ auf Namen** acţiune nominală; **börsengängige ~** acţiune cotată la bursă; **übertragbare ~** acţiune negociabilă; **~n ausgeben** a emite acţiuni; **~n besitzen** a poseda acţiuni; **~n erwerben** a achiziţiona, a câştiga, a dobândi acţiuni; **~n zeichnen** a subscrie acţiuni; **wie stehen die ~n?** care este cursul acţiunilor? cum stau acţiunile? *(fig.)* cum merg afacerile? cum stau treburile? **mit ~n wuchern, in ~n spekulieren** a specula la bursă; **seine ~n fallen** îi scad acţiunile, e în declin.

Ạktien|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* cupon de acţiune.

Ạktien|ausgabe, *-n, f.* emitere, emisiune de acţiuni.

Ạktienbesitz, *-es, -e, m.* avere plasată în acţiuni, posesiune de acţiuni.

Ạktienbesitzer, *-s, -, m.* deţinător, proprietar de acţiuni; acţionar.

Ạktienbörse, *-n, f.* bursă de valori.

Ạktiendividende [-vi-], *-n, f.* dividende (din acţiuni).

Ạktiengesellschaft, *-en, f.* societate anonimă pe acţiuni; **eine ~ gründen** a fonda o societate pe acţiuni.

Ạktiengesetz, *-es, -e, n.* lege privitoare la societăţile pe acţiuni.

Ạktienhandel, *-s, m. sg.* curtaj; speculaţie la bursă asupra cursului acţiunilor.

Ạktienhändler, *-s, -, m.* curtier.

Ạktien|index, *sg. m.* index de curs al acţiunilor.

Ạktien|inhaber, *-s, -, m.* v. Aktienbesitzer.

Ạktienkapital, *-s, -e* (şi *-ien*) [-liən], *n.* capital în acţiuni.

Ạktienkontrollmehr|heit, *sg. f.* bloc de control al acţiunilor, o majoritate de control al acţiunilor.

Ạktienkurs, *-es, -e, m.* cursul acţiunilor.

Ạktienmakler, *-s, -, m.* agent de schimb.

Ạktienmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* bursă de efecte; piaţă a acţiunilor.

Ạktienmehr|heit, *sg. f.* majoritatea acţiunilor.

Ạktien|notierung, *-en, f.* cotarea acţiunilor.

Ạktien|optionsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de opţiuni negociabile; **~ an der Pariser Börse** piaţa de opţiuni negociabile la bursa din Paris.

Ạktien|options|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan opţional de achiziţionare de acţiuni.

Ạktienpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet de acţiuni.

Ạktienrecht, *-e, n.* drept asupra societăţii pe acţiuni (anonime).

Ạktienschwindel, *-s, -, m.*, **Ạktienschwindelei**, *-en, f.* speculaţie la bursă (cu acţiuni).

Ạktien|spekulant, *-en, -en, m.* speculant la bursă.

Ạktien|spekulation, *-en, f.* speculaţie la bursă, joc de bursă.

Ạktien|splitting [-splıtıŋ], *-s, sg. n.* fracţionarea unei acţiuni.

Ạktien|übertragung, *-en, f.* transfer de acţiuni.

Ạktien|unternehmung, *-en, f.* societate pe acţiuni.

Ạktienwerte *pl. m. (fin.)* acţiuni, titluri.

Ạktienzeichnung, *-en, f.* subscripţie de acţiuni.

Ạktienzeichnungs|schein, *-(e)s, -e, m.* bon de subscripţie a acţiunilor.

Aktịnie [-nie], *-n, f. (zool.)* actinie, trandafir de mare *(Actinia).*

aktinisch *adj.* actinic.
Aktinium, *-s, n. sg. (chim.)* actiniu.
Aktinometer, *-s, -, n.* actinometru.
Aktinometrie *f. sg.* actinometrie.
Aktinon, *-s, n. sg. (chim.)* actinon.
Aktion, *-en, f.* **1.** acțiune; funcțiune; **in ~ treten** a acționa, a interveni; **~ und Reaktion** acțiune și reacțiune; **2.** acțiune; faptă; operațiune; **militärische ~en** operațiuni militare.
Aktionär, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* acționar(ă).
Aktionär|stimmrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de vot (de decizie) al acționarilor.
Aktionärversammlung, *-en, f.* adunarea acționarilor.
Aktions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet de acțiune.
Aktionsbereich, *-es, -e, m.* și *n.* domeniu, rază, resort de acțiune.
Aktionsbereitschaft *f. sg. (mil.)* stare de alarmă, pregătire de acțiune.
Aktions|einheit *f. sg. (mil., pol.)* unitate de acțiune; **Komitee für ~** comitet, comisie pentru unitate de acțiune.
aktionsfähig *adj.* capabil de acțiune.
Aktionsfähigkeit *f. sg.* capacitate de acțiune.
Aktionsform, *-en, f. (gram.)* diateză.
Aktionsfreiheit, *-en f.* libertate de acțiune.
Aktionskomitee, *-s, -s, n.* v. Aktionsausschuss.
Aktionskraft, *-kräfte, f.* putere, forță de acțiune.
Aktionslosung, *-en, f.* parolă de acțiune.
Aktionsmethode, *-n, f.* mod, metodă de acțiune.
Aktions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de acțiune.
Aktionsradius, *-, -radien* [-diən], *m.* rază de acțiune.
Aktionsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* mers al operațiilor, desfășurare a acțiunii.
Aktionszentrum, *-s, -zentren, n. (met.)* centru de acțiune al depresiunilor atmosferice.
aktiv și *(gram.)* **ąktiv** *adj.* **1.** activ, întreprinzător; harnic, sârguincios; **~er Mensch** om activ. **2.** *(mil., sport)* activ; de profesie; **~er Offizier** ofițer activ. **3.** *(chim.)* activ; care intră ușor în reacție. **4.** *(com.)* activ; **~e Handelsbilanz** balanță comercială activă. **5.** *(pol., adm.)* activ; **~es Mitglied** membru activ; **~es Wahlrecht** drept de vot activ. **6.** *(gram.)* activ.
Ąktiv și **Aktiv**[1], *-s, (rar) -e* [-və], *n. (gram.)* diateză activă.
Aktiv[2], *-s, -e* (și *-s*), *n. (în fosta R.D.G.)* activ, colectiv de muncă; **das ~ der Parteilosen** activul celor fără (de) partid.
Aktiva și **Ąktiva** [-va] *pl. (ec., com.)* activ, avere reală; **~ und Passiva** activ și pasiv, bilanțul afacerilor; **festliegende ~** activ imobilizat; **freie ~** activ disponibil; **greifbare ~** activ mobilizabil; **ständige ~** activ permanent; **verwertbare ~** activ valorificabil (realizabil).
Aktiv|bestand, *-(e)s, -stände, m. (fin.)* avere reală, efectivă; activ.
Aktivbox, *-en, f.* boxa activă.
aktivdienstpflichtig *adj.* obligat la serviciul militar activ.
Aktivdienstzeit, *-en, f.* durată a serviciului militar activ.
Aktiven [-vən] *pl.* v. Aktiva.
Aktivforderung, *-en, f. (com.)* datorie neplătită.
Aktivgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* întreprindere pe bază de credit, operațiuni cu activ.
Aktivhandel, *-s, m. sg.* comerț activ, în care exportul predomină față de import.
aktivieren [-'vi:-], *aktivierte, aktiviert, vb. (h) tr.* **1.** a activa, a pune în mișcare; a impulsiona, a activiza. **2.** (și *refl.) (mil.)* a activa; **der Reserveoffizier ließ sich ~** ofițerul de rezervă s-a activat. **3.** *(cont.)* **die Kosten ~** a include în bilanț ca termen activ. **4.** *(chim.)* a activa, a face să crească capacitatea de reacție.
Aktivierung [-'vi:-], *-en, f.* **1.** activare, punere în mișcare; impulsionare, activizare; *(med.)* **künstliche ~ von Gehirnströmen bei der Elektroenzephalographie** activare artificială a curenților de acțiune cerebrali la electroencefalografie. **2.** *(mil.)* activare, sporire a reactivității. **3.** *(inform.)* **~ der Netzwerkkarten** activarea plăcilor de rețea.
aktivierungsfähig *adj.* susceptibil de a fi introdus în activ.
aktivisch *adj. (gram.)* activ, la diateza activă.
Aktivismus [-'vIs-], *-, m. sg.* activism; activitate susținută, orientată spre un anumit scop.
Aktivist [-'vIst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* **1.** activist, om cu o activitate susținută, om activ și energic. **2.** *(în fosta R.D.G.)* fruntaș(ă) în producție.
Aktivisten|abzeichen [-'vI-], *-s, -, n. (în fosta R.D.G.)* insignă de fruntaș în producție.
Aktivistenbewegung, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* mișcare a fruntașilor în producție.
Aktivistenbrigade, *-n, f. (în fosta R.D.G.)* brigadă de activiști; brigadă de fruntași în producție.
Aktivistendissertation, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* referatul unui inovator asupra metodelor sale de muncă.
Aktivisten|ehrung, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* cinstire, sărbătorire, decorare a fruntașilor în producție.
Aktivistenkommission, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* comisie de fruntași în producție.
Aktivistenschicht, *-en, f. (în fosta R.D.G.)* schimbul, tura fruntașilor în producție.
Aktivistenschule, *-n, f. (în fosta R.D.G.)* școală de activiști; școală de fruntași în producție.
aktivistisch [-'vi-] *adj.* activistic, activist.
Aktivität [-vi-] *f. sg.* activitate.
Aktivitätsdauer, *sg. f.* durata activității.
Aktivkapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n. (fin.)* capital activ.
Aktivkohle, *-n., f. (chim.)* cărbune activ.
Aktivkonto, *-s, -ten* (și *-ti* sau *-s*) *n.* cont (de) activ.
Aktivposten, *-s, -, m. (cont.)* (post) activ.
Aktivprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces intentat ca reclamant.
Aktivschuld, *-en, f.* debit activ, datorie neacoperită.
Aktivsaldo, *-s, -den* (și *-s* sau *-di) m. (fin.)* sold activ (al unui cont).
Aktivseite, *-n, f. (cont.)* activ; **auf seiner ~ haben** a avea în activul său.
Aktiv|vermögen, *-s, -, n.* avere reală, efectivă.
Aktivzinsen, *pl.* dobânzi la credit (la activ).
Ąktmodell, *-s, -e, n. (pict.)* model pentru un nud.
Ąktor, *-s, -oren, m. (jur.)* reclamant, pârâș.
aktorisch *adj.* de reclamație; a(l) reclamantului, de reclamant; **~e Kaution** cauțiune depusă de reclamant.
Aktrice [-'tri:sə], *-n, f.* actriță.
Ąktschluss, *-es, -schlüsse, m. (teatru)* sfârșit de act.
aktualisieren, *aktualisierte, aktualisiert, vb. (h) tr.* a actualiza, a readuce în actualitate; *(inform.)* **eine Datei ~** a actualiza un fișier.
Aktualisierung, *-en, f.* actualizare; *(inform.)* **~ für neuentdeckte Viren** actualizare pentru viruși nou descoperiți.
Aktualität *f. sg.* actualitate.
Aktualitätenkino, *-s, -s, n.* cinema, film de actualități.
Aktuar, *-s, -e*, **Aktuarius**, *-, -arii, m.* **1.** *(inv.)* grefier. **2.** *(elv.)* referendar; secretar al unei asociații.
aktuell [-tu'ɛl] *adj.* actual.
Ąktzeichnen, *-s, n. sg.* desenare de nuduri.
Akupressur *f. sg. (med.)* acupresură.
Akupunktur *f. sg. (med.)* acupunctură.
Ąkü|sprache, *-n, f. presc.* de la Abkürzungssprache limbaj în care sunt folosite cuvinte prescurtate.
Ąküwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt prescurtat.
Akustik *f. sg. (fiz.)* acustică; **das Theater hat eine gute ~** teatrul are o acustică bună.
akustisch *adj.* **1.** *(fiz.)* acustic; care ține de acustică. **2.** acustic: auditiv; **~es Signal** semnal acustic, semnal auditiv. **3.** *(inform.)* **~ übertragen** a transmite acustic.
akut *adj.* **1.** acut, vehement, violent. **2.** *(muz.)* acut, ascuțit. **3.** *(med.)* acut; cu desfășurare rapidă. **4.** acut, urgent, presant, arzător; **eine ~e Frage** o chestiune arzătoare, urgentă.
Akut, *-(e)s, -e, m.* (*lingv.*) accent ascuțit.
akzedieren, *akzedierte, akzediert, vb. (h) intr.* a aproba, a consimți; a se asocia, a adera.
Akzeleration, *-en, f.* **1.** *sg.* accelerare, grăbire, precipitare. **2.** accelerație.
Akzelerations|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu acceleratoriu.
Akzelerator, *-s, -toren, m. (auto.)* accelerator.
akzelerieren, *akzelerierte, akzeleriert, vb. (h) tr.* a accelera, a grăbi, a precipita.
Akzent, *-(e)s, -e, m.* **1.** accent. **2.** cadență, intonație. **3.** accent (semnul accentului).
akzentfrei *adj.* fără accent; **er spricht Deutsch ~** vorbește germana fără accent (străin).
Akzent|träger, *-s, -, m. (lingv.)* sunet sau silabă accentuată, purtător de accent.
Akzentuation, *-en, f.* accentuare.
akzentuieren, *akzentuierte, akzentuiert, vb. (h) tr.* **1.** a accentua; **die zweite Silbe ~** a accentua silaba a doua. **2.** a nota accentele (prin scris). **3.** *(fig.)* a accentua, a sublinia, a releva; a insista (asupra…).
akzentuierend I. *part. prez.* de la akzentuieren. **II.** *adj.* care accentuează; *(lit.)* **~es Versmass** versificație dinamică, pe bază de accent.
akzentuiert I. *part. trec.* de la akzentuieren. **II.** *adj.* accentuat, apăsat; **~e Silbe** silabă accentuată.
Akzentuierung, *-en, f.* **1.** accentuare. **2.** intonație, cadență. **3.** *(fig.)* accentuare, subliniere.
Akzepisse, *-s, -n* (și *-, -), n.* chitanță, recipisă, dovadă de primire.
Akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* **1.** accept; poliță acceptată (prin semnătură); **seine ~e einlösen** a-și plăti polițele. **2.** acceptare (scrisă); **nur zum ~** numai pentru acceptare; **eine Tratte zum ~ vorweisen** a prezenta o trată spre acceptare.
akzeptabel *adj.* acceptabil.
Akzeptant, *-en, -en, m. (fin.)* acceptant, persoană care primește, acceptă o poliță.
Akzeptation, *-en, f.* acceptare; primire.
Akzeptbank, *-en, f. (fin.)* bancă acceptoare.
Akzeptbuch, *-(e)s, -bücher, n. (fin.)* registru al poliților de plătit.
Akzept|einholung, *sg. f. (fin.)* prezentarea unei trate spre acceptare.
Akzept|erklärung, *-en, f. (fin.)* declarație de acceptare.
akzeptieren, *akzeptierte, akzeptiert, vb. (h), tr.* a accepta, a primi.
Akzeptierung, *-en, f. (fin.)* acceptare; **eine Tratte zur ~ vorweisen** a prezenta o trată spre acceptare.
Akzeptkommission, *-en, f. (fin.)* comision de acceptare.
Akzeptor, *-s, -toren, m.* acceptant.
Akzeptprovision [-vi-], *-en, f. (com.)* comision pentru acceptare (plată) a poliței.
Akzeptverweigerung, *-en, f.* refuzul acceptării.
Akzess, *-es, -e, m.* acces, admitere.
Akzession, *-en, f.* **1.** acces, intrare liberă (undeva). **2.** câștig, dobândire. **3.** participare la un contract de stat, accesiune.
Akzessist, *-en, -en, m.* **1.** *(austr.)* referendar (de justiție). **2.** instrumentist suplimentar (nepermanent) al unei orchestre.
Akzessit, *-s, -(s), n.* premiu suplimentar, mențiune (la concursuri).
akzessorisch *adj.* accesoriu; suplimentar, complementar.
Akzessorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* accesoriu; lucru secundar.
Ąkzidens, *-, -enzien* [-tsiən], *n.* **1.** accident; lucru accesoriu. **2.** accident, întâmplare. **3.** *(fil.)* proprietate secundară a unui lucru. **4.** venit secundar, suplimentar. **5.** *(muz.)* accident.
akzidentell *adj.* și *adv.* accidental.
Akzidenz, *-en, f.* **1.** muncă secundară, accesorie; muncă ocazională. **2.** *(tipogr.,* mai ales *pl.)* tipăritură ocazională, accidențe.
Akzidenzdruck, *-(e)s, -e, m.* tipărire de accidențe, de lucruri ocazionale (afișe, programe etc.).
Akzidenzkasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* casetă în care sunt clasate literele folosite la culegerea accidențelor.
Akzidenzier [-tsie], *-s, -, m. (tipogr.)* culegător, zețar de accidențe.
Akzidenzschrift, *-en, f. (tipogr.)* litere (ornamentale) pentru culegerea accidențelor.
Akzidenz|setzerei, *-en, f. (tipogr.)* zețărie de accidențe (pentru imprimate mărunte).
Akzis|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de accize.
akzisbar *adj.* impozabil.
Akzisbe|amte, *-n, -n (ein Akzisbeamter), m.* funcționar la accize.
Akzise, *-n, f. (fin.; înv.)* acciz, impozit (suplimentar); taxă de consum sau de circulație; vamă.

Akzịs|ein|nehmer, *-s, -, m.* perceptor de accize.
akzịsfrei *adj.* scutit de taxă de consum sau circulaţie; scutit de taxe vamale.
akzịs|pflichtig *adj.* obligat să plătească accize.
alaaf! *interj.* ura! trăiască! (strigăt la carnaval).
Alabạster, *-s, -, m.* alabastru.
alabạster|artig *adj.* de felul alabastrului.
Alabạsterbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de alabastru.
alabạstern *adj.* de alabastru.
Alamọdedichtung *f. sg.* poezie la modă din sec. 17 (imitând literaturile străine, mai ales pe cea franceză).
Alamọdekleidung *f. sg.* îmbrăcăminte la modă (imitată după francezi) în sec. 17.
Alamọdezeit *f. sg.* epoca de imitaţie a modelor străine (în special a celei franceze) în sec. 17.
alamọdisch *adj.* şi *adv. (înv., peior.)* la modă, modern; după moda secolului al 17-lea.
Ạland, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte alb din familia crapului (*Idus melanotus*).
Alanịn, *-s, -e, n. (chim.)* alaninã.
Alạnt, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cioroi; **echter ~** iarbă mare *(Inula helenium);* **englischer ~** şovârvariţă *(Inula Britannica);* **sparriger ~** moartea-puricelui *(Inula conyza).*
Alạrm, *-(e)s, -e, m.* **1.** alarmă militară; semnal de alarmă; **blinder ~** alarmă falsă; **stiller ~** alarmă prin semnalizări optice etc. (pentru a nu atrage atenţia); **~ schlagen** sau **blasen** a suna, a da alarma. **2.** v. Alarmbereitschaft.
Alạrm|anlage, *-n, f.* instalaţie, dispozitiv de alarmă.
Alạrm|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de alarmă.
alạrmbereit *adj.* în stare de alarmă.
Alạrmbereitschaft *f. sg.* pregătire de alarmă; stare de alarmă; **die Polizei befindet sich in höchster ~** poliţia se află pregătită de alarmă, în stare de alarmă.
Alạrmglocke, *-n, f.* clopot de alarmă; *(ferov.)* semnal de alarmă.
alarmịeren, *alarmierte, alarmiert, vb. (h) tr.* **1.** a alarma, a chema, a trezi, a pune în stare de alarmă; **die Feuerwehr ~** a alarma pompierii. **2.** *(mil.)* a chema la arme. **3.** *(fig.)* a alarma, a speria, a produce panică (la cineva, cuiva, undeva).
alarmịerend I. *part. prez.* de la alarmieren. **II.** *adj.* alarmant, îngrijorător; **eine ~e Nachricht** o veste alarmantă; **~e Äußerung** o afirmaţie alarmantă.
Alạrmkanone, *-n, f.* tun de alarmă.
Alạrmkompagnie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de alarmă.
Alạrm|meldung *f. sg.* anunţare, declarare a stării de alarmă.
Alạrmnachricht, *-en, f.* veste alarmantă.
Alạrmpfeife, *-n, f.* fluier pentru semnale; sirenă de alarmă.
Alạrmplatz, *-es, -plätze, m.* loc de adunare a trupei la semnalul de alarmă.
Alạrmruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de alarmă; strigăt alarmant.
Alạrmschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură, detunătură de alarmă.
Alạrmsignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă.
Alạrmsirene, *-n, f.* sirenă de alarmă.
Alạrm|stufe, *-n, f.* grad de urgenţă, grad de pregătire în caz de alarmă; **~ drei** maximă urgenţă.
Alạrmventil [-'vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* supapă de siguranţă.
Alạrmzeichen, *-s, -, n.* semnal de alarmă; **~ geben** a semnala un pericol.
Alạrmzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de alarmă.
Alạun, *-s, -e, m. (chim.)* alaun, piatră acră.
alạun|artig *adj.* care are proprietăţile alaunului.
Alạunbad, *-(e)s, -bäder, n.*, **Alạunbeize**, *-n, f.* baie de alaun.
Alạunbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de alaun.
alạunen *adj.* de alaun.
Alạun|erde, *-n, f.* **1.** pământ alaunifer. **2.** alaun de aluminiu.
Alạunerz, *-es, -e, n.* minereu de alaun de aluminiu.
alạungar *adj. (tăb.)* tăbăcit cu alaun.
Alạungerber, *-s, -, m.* meşter tăbăcar care lucrează la tăbăcit cu alaun.
Alạungerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* (operaţie de) tăbăcit în alaun. **2.** tăbăcărie specializată în tăbăcitul cu alaun.
Alạungrube, *-n, f.* mină de alaun.
alạunhaltig *adj.* care conţine alaun de aluminiu.
Alạunhütte, *-n, f.* fabrică, uzină de alaun.
alạunig *adj.* cu alaun, aluminos.
Alạunkristall, *-(e)s, -e, m.* cristal de alaun.
Alạunkuchen, *-s, -, m. (tăb.)* turtă de alaun.
Alạunleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită cu alaun.
Alạunmehl, *-(e)s,* **Alạunpulver**, *-s, n. sg.* praf de alaun.
alạunsauer *adj.* aluminos; **~es Leder** piele tăbăcită cu alaun; *(chim.)* **~es Salz** alaun de potasiu.
Alạun|schiefer, *-s, m. sg. (geol.)* şist aluminos.
Alạunsieder, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) care lucrează într-o fabrică de alaun. **2.** *m.* vas în care se prepară alaunul.
Alạunsiederei, *-en, f.* v. Alaunhütte.
Alạun|spat, **Alạun|stein**, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* piatră de alaun, alunit, piatră acră.
Alạunton, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* argilă alauniferă.
Alạunung, *-en, f.* **1.** *(tăb.)* tăbăcărie cu alaun. **2.** *(text.)* impregnare cu alaun; mordantizare cu alaun.
Alạunwasser, *-s, n. sg.* apă alauniferă.
Ạ-Laut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocala A.
Ạlb[1], *-en, f. (reg.)* v. Alm.
Ạlb[2], *-(e)s, -e, m.* v. Alp[1].
Albạner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* albanez(ă).
Albanẹse, *-n, -n, m.* v. Albaner.
Albanẹsin, *-nen, f.* v. Albanerin.
albanẹsisch *adj.* v. albanisch.
Albạnier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Albaner.
albạnisch *adj.* albanez.
Albạnische, *-n, n.* albaneza, limba albaneză.
Ạlbatros, *-, -se, m. (ornit.)* albatros (*Diomedea exulans*).
Ạlbdruck, *-(e)s, m. sg.* v. Alpdruck.
Ạlbe[1], *-n, f.* **1.** peşte înrudit cu crapul (*Cyprinus alburnus*). **2.** *(bis. cat.)* stihar.
Ạlbe[2], *-n, m.* v. Alb.
Ạlbeere, *-n, f.* v. Ahlbeere.
Ạlber, *-n, f. (bot.)* plop, plută *(Populus alba).*
Alberẹi, *-en,* **Alberkeit**, *-en, f.* v. Albernheit.
ạlbern[1] *adj.* prostuţ; prost; prostănac; fără judecată, fără minte; stupid; nerod; *(reg.)* naiv; **~es Zeug** absurditate, nerozie, prostie.
ạlbern[2], *alberte, gealbert, vb. (h) intr.* a spune prostii, a vorbi lucruri fără sens, fără rost; a face neghiobii.
Ạlbernheit, *-en, f.* prostie, nerozie, stupiditate, absurditate; *(reg.)* naivitate.
Ạlbgeschoss, *-es, -e, n. (med.)* lumbago.
Albigẹnser, *-s, -, m. (ist.)* albigens.
albigẹnsisch *adj. (ist., rel.)* albigens.
Albinịsmus, *-, m. sg. (biol.)* albinism.
Albịno, *-s, -s, m. (biol.)* albinos.
albinọtisch *adj.* albinotic.
Ạlbion, *-s, n. sg. (geogr.; poet.)* Albion, Anglia; **im nebligen ~** în Albionul plin de ceţuri.
Albịt, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* feldspat sodic.
Ạlbtraum, *-(e)s, -träume, m.* v. Alptraum.
Ạlbum, *-s, Alben* (şi *-s*), *n.* album.
Albumịn, *-s, -e, n. (chim.)* **1.** albuminã. **2.** *pl.* v. Albuminstoffe.
Albuminạt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* albuminat.
albuminọs *adj. (chim.)* albuminos.
Albumịn|stoffe *pl. (chim.)* substanţe albuminoide.
Alchemịe [-çe-] *f. sg.* v. Alchimie.
Alchemịlle, *-n, f. (bot.)* creţişoară *(Alchemilla vulgaris).*
Alchimịe [-çi-] *f. sg.* **1.** alchimie. **2.** *(fig.)* escrocherie, înşelăciune.
Alchimịst, *-en, -en, m.* alchimist.
Alchimịstenküche, *-n, f. (glumeţ)* laborator de alchimist.
Alchimisterẹi, *-en, f. (peior.)* v. Alchimie.
alchimịstisch *adj.* alchimist, de alchimie.
Alde|hyd, *-(e)s, -e, m. (chim.)* aldehidă.
Ạlderman ['ɔldəmən], *-s, -men, m.* preşedinte, consilier, decan de vârstă (dintr-un colectiv, consiliu britanic).
Ạle [e:l], *-s, n. sg.* bere tare englezească (deschisă la culoare).
aleatọrisch *adj.* aleatoriu; care depinde de soartă, de hazard.
Alemạnne, *-n, -n, m.*, **Alemạnnin**, *-nen, f. (ist.)* aleman(ă).
alemạnnisch *adj.* alemanic.
alẹrt *adj. (reg.)* **1.** sprinten, agil; dezgheţat, vioi. **2.** vigilent, atent.
Ạleuron sau **Ạleuron**, *-s, n. sg.* aleuronă.
Ạleuronkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* bobiţă de aleuronă.
ale|ụtisch *adj.* care se referă la insulele Aleutine, care vine din Aleutine, originar din Aleutine.
Alexandrịner, *-s, -, m.* **1.** alexandrin (locuitor din Alexandria). **2.** *(metr.)* (vers) alexandrin.
alexandrịnisch *adj.* alexandrin.
Ạlf, *-(e)s, -en, m. (reg.)* **1.** v. Alp[1] **(3).** **2.** zmeu de hârtie.
Alfabẹt, *-(e)s, -e, n.* v. Alphabet.
Ạlfagras, *-es, n. sg.* fibre de alfa (întrebuinţate în industrie).
Alfạnz, *-es, -e, m.* **1.** farsor; escroc. **2.** caraghios, clovn, bufon.
alfạnzen, *alfanzte, alfanzt (du, er alfanzt), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a înşela, a escroca, a amăgi. **2.** a face nebunii, bufonerii, clovnerii, farse.
Alfanzerẹi, *-en, f.* **1.** escrocherie, şarlatanie, şmecherie, înşelătorie. **2.** bufonerie, scamatorie, farsă.
alfạnzig *adj.* care face nebunii, bufonerii, farse; nebunatic, bufon.
Ạlge, *-n, f. (bot.)* algă.
Ạlgebra şi *(austr.)* **Algẹbra**, *-bren, f.* algebră.
algebra|ịsch *adj.* algebric, de algebră; **~er Ausdruck** expresie algebrică.
algebra|ịsieren, *algebraisierte, algebraisiert, vb. (h) tr.* a aplica o metodă algebrică în alt domeniu (geometrie etc.).
Algebra|ịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* algebrist(ă).
ạlgen|ähnlich, **ạlgen|artig** *adj.* asemănător cu algele, de felul algelor.
Ạlgenkunde *f. sg.* algologie.
Ạlgenpilze *m. pl. (bot.)* ficomicete, clasă inferioară de ciuperci *(Phycomycetes).*
algẹrisch *adj.* algerian.
Algorịthmus, *-, -men, m. (mat.)* algoritm.
Algorịthmusbegriff, *-(es), -e, m.* noţiune de algoritm.
Algorịthmusbeschreibung, *-, -en, f.* descrierea algoritmului.
Algorịthmusbewertung, *-, -en, f.* evaluarea algoritmului.
Algorịthmusfehler, *-s, -, m.* eroare algoritmică.
Algraphịe (sau **Algrafịe**), *-n* [i:ən], *f. (tipogr.)* algrafie, tipar cu plăci de aluminiu.
Alhidạde, *-n, f. (top.)* alidadă.
ạlias *adv.* alias, (altfel) zis.
Ạlibi, *-s, -s, n. (jur.)* alibi; **sein ~ nachweisen** a face dovada alibiului.
Ạlibi|beweis, *-es, -e, m.* dovada alibiului, dovadă prin alibi.
ali|ẹnieren, *alienierte, alieniert, vb. (h) tr.* **1.** a înstrăina, a aliena. **2.** a pune în vânzare.
alimentạr *adj.* alimentar.
Alimentatịon, *-en, f.* **1.** întreţinere; alimentaţie. **2.** *(jur.)* bani de hrană; pensie alimentară. **3.** *(tehn.)* alimentare.
alimentatịonsberechtigt *adj. (jur.)* care are drept la întreţinere, îndreptăţit de a primi pensie alimentară.
Alimentatịonsgebühr, *-en, f.* taxă de întreţinere (a unei persoane).

Alimentationsgelder, **Alimentationskosten** *pl.* cheltuieli de întreținere (a unei persoane); pensie alimentară.
Alimentations|pflichten *pl. (jur.)* obligație de întreținere, obligație de (a plăti) pensie alimentară.
alimentations|pflichtig *adj.* obligat de a întreține, de a plăti pensie alimentară.
Alimentationswasser, *-s, n. sg. (tehn.)* apă de alimentare.
Alimente *pl.* pensie alimentară.
alimentieren, *alimentierte, alimentiert, vb. (h) tr.* **1.** a întreține; a plăti pensie alimentară. **2.** a alimenta.
Alimentierung *f. sg.* **1.** întreținere; pensie alimentară. **2.** alimentare, alimentație.
Alinea, *-s, -s, n. (tipogr.)* alineat, paragraf.
aline|ieren, *alinierte, alieniert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a începe un rând, un alineat nou.
aliphatisch *adj. (chim.)* alifatic; **~e Verbindung** combinație alifatică.
aliquant *adj. (mat.; despre numere)* alievant, imperfect divizor.
aliquot *adj. (mat.; despre numere)* alicot, perfect divizor.
Aliquote, *-n, f. (mat.)* alicotă, parte alicotă.
Alizarin, *-s, n. sg. (chim.)* alizarină.
Alk, *-s, -en, m.* specie de pasăre arctică.
alkäisch *adj.* alcaic; **~e Strophe** strofă alcaică.
Alkalde, *-n, -n, m.* primar, magistrat municipal în Spania.
Alkali și **Alkali**, *-s, -ien* [-iən], *n. (chim.)* bază, substanță alcalină, alcaliu.
alkali|artig *adj.* bazic, alcalin.
Alkali|erdmetall, *-s, -e, n. (chim.)* metal alcalino-pământos.
Alkalige|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în alcalii.
Alkalimessung, *-en, f. (chim.)* alcalimetrie.
Alkalimetall, *-s, -e, n. (chim.)* metal alcalin.
Alkalisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare bazică, sare alcalină.
Alkalisation *-en, f. (chim.)* alcalinizare.
alkalisch *adj.* alcalin.
alkalisieren, *alkalisierte, alkalisiert, vb. (h) tr.* a alcaliniza.
Alkaloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* alcaloid.
Alkane *pl. (chim.)* alcani.
Alkanna, *-s, n. sg.* vopsea Alkanna.
Alkannawurzel. **Alkermeswurzel**, *-n, f. (bot.)* rădăcină de alcana (folosită pentru extragerea unei vopsele roșii) *(Alkanna tinctoria)*.
Alko|hol [-kohol], *-s, -e, m.* alcool; spirt; **(sich) unter ~ setzen** a (se) îmbăta; **unter Einwirkung von ~ sein** a fi sub influența alcoolului.
alko|hol|arm *adj.* conținând puțin alcool.
alko|hol|artig *adj.* asemănător cu alcoolul, de felul alcoolului.
Alko|hol|äther, *-s, m. sg.* eter etilic.
Alko|hol|exzess, *-es, -e, m.* exces de (consum de) alcool.
Alko|holfahne, *-n, f. (fam.)* miros urât din gură (a alcool, a băutură).
alko|holfest *adj.* rezistent la alcool.
alko|holfrei *adj.* fără alcool, nealcoolic; dezalcoolizat.
Alko|hol|ge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut în alcool, procent de (sau în) alcool.
Alko|holgenuss, *-es, m. sg.* consum de alcool.
Alko|holgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură alcoolică, băutură spirtoasă.
alko|holhaltig *adj.* alcoolic; cu conținut de alcool.
Alko|holiker, *-s, -, m.* alcoolic; beției.
Alko|holisation *f. sg.* alcoolizare.
alko|holisch *adj.* spirtos; alcoolic; **~e Getränke** băuturi spirtoase.
alko|holisieren, *alkoholisierte, alkoholisiert, vb. (h) tr.* a alcooliza.
Alko|holismus, *-, m. sg.* alcoolism, intoxicație cu alcool.
Alko|holmesser, *-s, -, m.*, **Alko|holometer**, *-s, -, n.* alcoolmetru.
Alko|holschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu alcool, cu băuturi spirtoase.
Alko|holschmuggler, *-s, -, m.* contrabandist de alcool, de băuturi spirtoase.
Alko|hol|spiegel, *-s, -, m.* concentrația de alcool în sânge.
Alko|holsünder, *-s, -, m.* conducător auto consumator de băuturi alcoolice.
Alko|holverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a alcoolului, prohibiție.
Alko|holvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu alcool.
Alkoven [-vən], *-s, -, m.* alcov; iatac.
all I. *adj. (-er, -e, -es, pl. -e* și *invar.)* **1.** tot; întreg, complet; toți, toate, fără excepție; **~es Gute** toate cele bune, numai bine; cu bine; **~es Mögliche** tot posibilul, tot ce se poate; de toate, câte și mai câte; **~e Ursache zu etwas haben** a avea toate motivele pentru a face ceva; **~e Welt** lumea întreagă; toată lumea; **~ mein Sehnen** tot dorul meu, toate dorințele, toate străduințele mele; **~ mein Geld** toți banii mei; **~er Art** de tot felul, de toate soiurile; **~en Ernstes** cu toată seriozitatea, (în mod) foarte serios; **mit ~ seiner Kraft** sau **mit ~er Kraft** cu toată forța, din toate puterile, din răsputeri; **~ die Bitten** sau **~e Bitten** toate rugămințile; **~e Rechte vorbehalten** toate drepturile rezervate; **wir (ihr, sie) ~e** noi (voi, ei) toți, cu toții; **er kennt sie nicht ~e** nu-i cunoaște pe toți; **er kennt sie ~e nicht** nu cunoaște pe nici unul din ei; **~e beide** amândoi; **~e drei** toți trei, tustrei; **~er guten Dinge sind drei** toate lucrurile bune sunt trei, trei – să fie cu noroc; **aus ~er Herren Länder** din toate colțurile lumii, de peste mări și țări; **vor ~er Augen** în văzul tuturor. **2.** *(cu sens iterativ)* fiecare; **~e Tage** în fiecare zi, zilnic; **~e Abende** în fiecare seară; **~e drei Jahre** din trei în trei ani; **~e acht Tage** în fiecare săptămână, săptămânal, din săptămână în săptămână, o dată pe săptămână. **3.** tot, orice, oricare; **auf ~e Fälle** în tot cazul, în orice caz; **unter ~en Umständen** orice ar fi, oricum ar fi, în orice caz; **vor ~en Dingen** înainte de orice, în primul rând, mai întâi (și întâi). **4.** *(cu sens intensiv în expr.)* **in ~er Eile** în mare grabă; **in ~er Frühe** în zori de zi, dis-de-dimineață; **in ~er Stille** pe tăcute, tiptil; **wer in ~er Welt mischt sich in meine Angelegenheiten?** cine dracu', cine naiba se amestecă în treburile mele? **ohne ~en Grund** fără nici un motiv; **ohne ~en Zweifel** fără nicio îndoială, neîndoielnic, indiscutabil; **zu ~em Unglück** culme a nenorocirii, peste toate celelalte, colac peste pupăză. **II.** *pron. nehot.* **1.** tot, totul, toate; orice; toată lumea; **~es das** sau **das ~es** toate acestea, toate astea; **das ist ~es** asta-i tot; **~es oder nichts** ori tot, ori nimic; **~es eins** totuna, indiferent; *(substantivat)* **mein Ein und Alles** tot ce am pe lume, ce am mai scump pe lume, lumina ochilor; **~es aufbieten** a face tot ce-ți stă în puteri; **Mädchen für ~es** femeie la toate; *(fig.)* factotum; **sich in ~es schicken** a se împăca cu orice, a se resemna; **in ~em etwas suchen** a căuta nod în papură; **zu ~em fähig** capabil de orice; **über ~es** mai presus de orice; **~es in ~em** în rezumat, în general, în total; va să zică; în linii mari; **~e aussteigen!** toată lumea coboară, toată lumea jos (din tren etc.)! **~e mal herhören!** atenție, toată lumea; toată lumea ascultă aici! **~es lacht** toți râd, toată lumea râde; **was ~es?** ce mai e? ce mai vrei? **was soll das ~es?** ce (mai) înseamnă toate astea? **wer weiß, was ~es...** cine știe, câte și mai câte; cine știe ce bazaconii; **wer kommt denn ~es?** dar cine vine propriu-zis, cine mai vine de fapt? **da hört sich doch ~es auf** asta totuși e prea mult; asta-i prea de tot; asta le pune vârf la toate; **~es (ist) schon dagewesen** nimic nou sub soare; **~es hat seine zwei Seiten** orice lucru are două fețe; **Ende gut, ~es gut** toate-s bune dacă se sfârșesc cu bine; **~es zu seiner Zeit** toate la timpul lor. **2.** *(reg.)* foarte, de tot; deja.
All, *-s, n. sg* univers, lume.
all|abendlich sau **all|abends** *adv.* în fiecare seară.
all|abends sau **all|abends** *adv.* v. allabendlich.
Allasch, *-(e)s, -e, m.* rachiu de chimion.
allbarmherzig *adj.* atoateîndurător, atotmilostiv.
Allbarmherzigkeit *f. sg.* atotmilostivire.
allbeglückend *adj.* care fericește pe toți.
Allbe|herrscher, *-s, -, m.* atotstăpânitor.
allbekannt *adj.* cunoscut de toți; arhicunoscut.
allbeliebt *adj.* iubit, simpatizat de toți; popular.
allbeneidet *adj.* invidiat de toată lumea.
allbereits *adv.* deja.
allberühmt *adj.* renumit, vestit, celebru.
allbeseligend *adj.* v. allbeglückend.
allbeweint *adj.* regretat de toți, mult regretat de toată lumea.
Allbuch, *-(e)s, -bücher, n. (rar)* lexicon, enciclopedie.
allda *adv. (inv.; în limba cancelariilor)* aci, în același loc, ibidem.
alldeutsch *adj.* pangerman.
Alldeutschtum, *-s, n.sg.* pangermanism.
alldieweil *conj., adv.* **1.** *(inv.)* deoarece. **2.** în timp ce; *(pop.)* **sintemal und** ~ deoarece, fiindcă, cum.
alldort *adv.* v. allda.
alle[1] *adj.* și *pron.* v. all.
alle[2] *adv. (fam.)* gata, terminat, sfârșit, isprăvit; **mein Geld ist** ~ mi s-au isprăvit banii, nu mai am nici un ban; **ich bin ganz ~ vom Laufen** sunt sfârșit, sunt mort de atâta alergătură; **hier ist der Weg** ~ aici se termină drumul; **der Wein ist** ~ vinul s-a terminat, nu mai este vin; *(pop.)* **du kannst ~ werden** șterge-o!
all|lebendig *(inv.)* v. alllebendig.
alledem *(in expr.)* **aus** ~ din toate acestea; **trotz** ~ cu toate acestea; **bei** ~ pe lângă toate acestea; ținând seama de toate acestea.
Allee, *-n* [-'le:ən] *f.* alee.
Allegation, *-en, f.* alegație; invocare; referire; citat.
allegieren, *allegierte, allegiert, vb. (h) tr. (jur.)* a alege; a invoca, a se referi (la ceva); a cita.
Allegorie, *-n* [-'ri:ən], *f.* alegorie; simbol.
allegorisch *adj.* alegoric; simbolic.
allegorisieren, *allegorisierte, allegorisiert, vb. (h) intr.* a se exprima prin alegorii, prin simboluri, în mod alegoric, simbolic.
Allegorist, *-en, -en, m.* alegorist; persoană care explică alegoric un autor sau un text.
allegretto *adv. (muz.)* allegretto.
Allegretto, *-s, -s* sau *-tti, n. (muz.)* allegretto.
allegro *adv. (muz.)* allegro.
Allegro, *-s, -s* sau *-gri, n. (muz.)* allegro.
allein I. *adj.* și *adv.* **1.** singur; solitar; izolat; **ganz** ~ singur de tot; **ich bin** ~ sunt singur; **das Haus steht** ~ casa este izolată; **sie steht** ~ **da** este singură (pe lume), n-are pe nimeni; **ich traf ihn** ~ l-am găsit singur, era singur când m-am întâlnit cu el; **das Kind geht schon** ~ copilul umblă deja singur; **ich möchte mit Ihnen** ~ **sprechen** aș vrea să vorbesc (numai) cu dumneata, între patru ochi; **ich werde schon** ~ **fertig** mă descurc eu singur; **ein Unglück kommt nie** ~ un rău nu vine niciodată singur; **von ~e** singur, de la sine, din proprie inițiativă, fără ajutor străin; ~ **stehend** singur, fără familie; independent; izolat; singuratic, solitar; **ein** ~ **stehender Mann** un bărbat neînsurat, fără familie. **2.** numai, doar; **er** ~ **rauchte** numai el fuma; **das** ~ **genügt nicht** numai asta nu este suficient; **schon** ~ **der Gedanke genügt, um...** chiar și numai gândul este suficient ca să...; **nicht** ~**... sondern auch** nu numai... ci și. **II.** *conj.* dar, însă; totuși, cu toate acestea; **ich möchte alles dafür geben,** ~ **es hilft nicht** aș fi în stare să dau orice, dar e degeaba.
Allein|auslieferer, *-s, -, m. (înv.)* depozitar general (al unui ziar, al unei reviste etc.).
Allein|auslieferung, *-en (com.)* exclusivitate (în livrare, furnizare).
alleinberechtigt *adj.* singur îndreptățit, singur autorizat; **~e Übersetzung** singura traducere autorizată.
Alleinberechtigung *f. sg.* apanaj, drept exclusiv; monopol.
Alleinbesitz, *-es, -e, m.* proprietate exclusivă.
Alleinbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare exclusivă.
Allein|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate exclusivă.
Allein|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar unic.
Allein|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor unic (universal).
alleine *adj.* și *adv.* v. allein.
allein erziehend *adj.* monoparental; părinte unic întreținător, **~e Mutter** mamă care își crește copiii (copilul) singură.
Alleingang, *-(e)s, m. sg.* rezolvare, îndeplinire, activitate de unul singur; **im** ~ de unul singur, fără ajutor.
Alleingänger, *-s, -, m.*, **Alleingeher**, *-s, -, m.* (om) izolat, singuratic, solitar; mizantrop.
Alleingesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* solo-voce.
Alleingeschäfts|führer, *-s, -, m.* manager unic, mandatar.

Alleinge|spräch, *-(e)s, -e, n.* monolog.
Alleinhaft, *-en, f.* închisoare în celulă izolată.
Alleinhandel, *-s, m. sg.* monopol; **~ treiben** a monopoliza.
Alleinhändler,*-s, -, m.* monopolist.
Alleinheit *f. sg.* singurătate, izolare.
Alleinherr, *-(e)n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Alleinherrscher.
Alleinherrschaft *f. sg.* autocrație; monarhie absolută, absolutism.
allein herrschend *adj.* autocrat.
Alleinherrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autocrat(ă), monarh (absolut).
alleinig *adj.* singur; unic.
Alleinigkeit *f. sg.* unicitate.
Allein|importeur [-to:e], *-s, -e, m.* importator exclusiv.
Allein|inhaber, *-s, -, m.* deținător, posesor unic.
Alleinmädchen, *-s, -, n.* femeie la toate.
Alleinrecht,*-(e)s, -e, n.* drept exclusiv.
Alleinschuld, *-en, f.* vină, răspundere totală; **er trägt die ~ für das ganze Unglück** el poartă întreaga răspundere a nenorocirii.
Alleinsein, *-s, n. sg.* singurătate; izolare.
allein selig machend *adj. (rel.)* singur mântuitor.
Allein|spiel, *-(e)s, -e, n. (muz.)* solo (cântat dintr-un instrument).
allein stehend v. allein.
Alleinverdiener, *-s, -, m.* singura persoană (din familie) care are un venit.
Alleinverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare exclusivă, monopol.
Alleinverkäufer, *-s, -, m.* monopolist.
Alleinverkaufsrecht, *-(e)s, n. sg.* monopol de vânzare, drept de monopol.
Alleinvertreter, *-s, -, m. (com.)* reprezentant unic, exclusiv.
Alleinvertretung, *-en, f. (com.)* reprezentanță unică, exclusivă.
Alleinvertrieb, *-(e)s, m. sg.* v. Alleinverkauf.
allemal *adv.* **1.** întotdeauna; **du kommst ~ zu spät** totdeauna vii prea târziu; **ein für ~** o dată pentru totdeauna. **2.** în orice caz; oricum; fără ezitare; **so klug bin ich noch ~** oricum, mai am atâta minte; **das kann er ~ tun** în orice caz (sau oricum), asta poate s-o facă. **3.** desigur, în tot cazul, în orice caz.
Allemande, *-n, f.* alemandă (dans vechi german).
allenfalls și **allenfalls** *adv.* **1.** la nevoie, dacă altfel nu se poate, în lipsă de ceva mai bun; **zwei könnten ~ noch unterkommen** la nevoie, doi ar mai încăpea. **2.** eventual, poate; **ich weiß, wie weit ich ~ gehen darf** știu până unde pot merge eventual. **3.** *(inv.)* în orice caz; **du kannst ja ~ anklopfen** în orice caz poți să treci pe la mine.
allenfallsig, **allenfällsig** *adj. (inv.)* v. allfällig.
allent|halben și **allent|halben** *adv.* pretutindeni, în tot locul, peste tot.
aller|art *adj. invar.* de tot felul, de tot soiul; variat, fel de fel.
aller|äußerste *adj. (der, die, das ~)* extrem(ă); **im ~en Falle** în caz(ul) extrem; *(substantivat)* **das ist das Alleräußerste** asta-i culmea.
All|erbarmer, *-s, m. sg.* atotmilostiv.
allerbeste *adj. (der, die, das ~)* cel mai bun, cea mai bună; **aufs ~** cât se poate de bine; minunat; strașnic; *(adverbial)* **am ~n** cel mai bine.
Allerbeste, *-n, sg.* toate cele bune; **ich wünsche Ihnen das ~** vă doresc tot ce-i mai bun.
allerchristlichst [-'krIst-] *adj. (bis.)* preacreștin, pravoslavnic.
allerdings *adv.* **1.** fără îndoială, desigur, bineînțeles, firește, negreșit; **du schwimmst, nicht wahr? ~!** nu-i așa că știi să înoți? desigur, și încă cum! **dann ~ a)** desigur, în cazul acesta se înțelege; **b)** ... dacă așa stau lucrurile...; asta-i altă socoteală. **2.** ce-i drept, într-adevăr; **ich kenne ihn ~, aber das hätte ich doch nicht erwartet** îl cunosc, ce-i drept, dar la asta nu m-aș fi așteptat (din partea lui).
allerdurchlauchtigst *adj. (ist.)* serenissim, prea înălțat.
aller|enden *adv. (inv.)* peste tot, pretutindeni.
aller|erst *adv. (in expr.)* **zu ~** mai întâi, în primul rând.
aller|erste *adj.* cel dintâi, cea dintâi.
Aller|erste, *-n, -n (der, die, das ~)* primul, prima, primul lucru.
Allergen, *-s, -e, n. (med.)* alergen.
allergeringste *adj.* cel mai mic, cea mai mică; infim; cel mai umil, cea mai umilă; *(substantivat)* **nicht im Allergeringsten** absolut deloc, nicidecum, câtuși de puțin.
Allergie, *n, f. (med.)* alergie, sensibilitate excesivă.
allergisch *adj. (med.)* alergic.
allergnädigst *adv.* cu bunăvoință, condescendent; *(iron.)* **er williste ~ ein** a binevoit să consimtă.
allergnädigste *adj. (ist.)* preamilostiv.
Allergnädigste, *-n, -n (der, die ~) (ist.)* conașul, conița.
allergrößte *adj.* cel mai mare, cea mai mare (dintre...); **sich** *(dat.)* **die ~ Mühe geben** a-și da toată osteneala; *(adverbial)* **am ~n** cel mai mare.
aller|hand *adj. (invar.)* tot felul de, felurit, de tot soiul; **~ Zeug** fel de fel de lucruri; **er weiß ~** știe de toate, multe; *(fam.)* **das ist ~!** asta nu-i glumă! asta e ceva! ce spui? nu mai spune! asta-i prea de tot!
Aller|heiligen *pl.*, **Aller|heiligenfest**, *-(e)s, -e, n. (rel., bis. cat.)* Sărbătoarea Tuturor Sfinților (1 noiembrie); **zu Allerheiligen** la Sărbătoarea Tuturor Sfinților.
aller|heiligste *adj.* preasfânt(ă).
Aller|heiligste, *-n, n. sg. (rel.)* **1.** sanctuar, sfânta sfintelor. **2.** sfântul sacrament, sfintele daruri.
Aller|höchstderselbe, *-desselben, -dieselben, m.*, **Aller|höchstdieselbe**, *-derselben, f. (ist.)* măria-sa.
aller|höchste *adj.* preainălțat; cel mai de sus, cel mai înalt; **aufs ~** sau **im ~n Grade** în gradul cel mai înalt, în cea mai mare măsură; enorm; *(adverbial)* **am ~n** cel mai înalt.
Aller|höchste, *-n, m. sg.* Dumnezeu.
allerkleinste *adj.* cel mai mic, cea mai mică; *(mat.)* infinitezimal.
allerlei *adj. invar.* fel de fel de, de tot felul, felurit, de tot soiul.
Allerlei, *-s, -s, n.* **1.** amestec, amestecătură; potpuriu. **2.** mâncare cu legume felurite, ghiveci. **3.** v. Allerleigewürz.
Allerleifresser, *-s, -, m.* v. Allesfresser.
Allerleigewürz, *-es, n. sg.* mirodenii amestecate.
allerletzt *adv. (in expr.)* **zu ~** în sfârșit, la urmă de tot, în cele din urmă.
allerletzte *adj.* ultimul, ultima; **die ~n Neuheiten** ultimele noutăți.
Allerletzte, *(der, die, das ~; die ~n)* ultimul, ultima, cel, cea din urmă; **er/sie war der/die ~** el/ea era ultimul(-a); **du bist das ~** ești decăzut în ultimul hal.
allerliebst I. *adj.* drăgălaș, drăguț, dulce; încântător, delicios, adorabil; **sie war ~** era încântătoare; *(adverbial)* **sie sah ~ aus** arăta adorabil; **das ist ja ~!** ce drăgălaș! **II.** *adv. (ca sup. al lui* gerne) **am ~en** cel mai mult, mai bucuros, mai cu plăcere; **am ~en bliebe ich hier** cel mai bucuros aș rămâne aici.
Allerliebste, *-n, -n. m.* și *f.* cel mai iubit, cea mai iubită; iubit(ă), drag(ă).
Allermannsgeck, *-en, -en, m. (reg.)* bufonul, caraghiosul tuturor.
Allermannsharnisch, *-es, m. sg. (bot.)* limba-cucului *(Botrychium lunaria).*
allermeist *adv.* **1.** adesea; de cele mai multe ori. **2.** în cea mai mare măsură, (cel) mai mult.
allermeiste *adj.* cel mai mult, cea mai multă (ca număr sau cantitate); *(adverbial)* **am ~n** v. allermeist **(2).**
Allermeiste, *-n, n. sg.* majoritatea, partea cea mai mare.
allermeistens *adv.* v. allermeist **(1).**
allermindeste *adj.* cel mai mic, cel mai puțin; *(adverbial)* **am ~n** v. allermindestens.
Allermindeste, *-n. sg.* un minim; **du musst das ~ tun** trebuie să faci un minim de efort.
allermindestens *adv.* cel mai puțin, în cea mai mică măsură; cel puțin.
allernächste *adj.* cel mai apropiat, cea mai apropiată; **die ~n Verwandten** rudele cele mai apropiate; **bei der ~n Gelegenheit** cu cea dintâi ocazie.
Allernächste, *-n, -n, m., f.* și . cel mai apropiat, cea mai aț ropiată; lucrul cel mai apropiat.
allernächstens *adv.* cât d- curând, cât mai curând, cât se poate mai curând.
allerneu(e)ste *adj.* cel mai nou, cea mai nouă; **die ~ Mode** moda cea mai nouă; **die ~n Nachrichten** știrile cele mai noi, cele mai recente; ultimele știri; **die ~n Fortschritte in der Konstruktion einer Maschine** cele mai noi perfecționări în construcția unei mașini.
allernötigst *adv.* v. allernotwendigst.
allernötigste *adj.* v. allernotwendigste.
allernotwendigst *adv.* în modul cel mai necesar, cel mai stringent; indispensabil.
allernotwendigste *adj.* cel mai necesar, foarte necesar; indispensabil.
Allernotwendigste, *-n, n. sg.* strictul necesar.
aller|orten sau **aller|orts** *adv.* pretutindeni, peste tot locul, oriunde.
allerschlechteste *adj.*: **allerschlimmste** *adj.* cel mai rău; **das ~ Kind** copilul cel mai rău; **im ~n Falle** în cazul cel mai rău; **aufs ~** cât se poate de rău; rău de tot; groaznic, oribil.
Allerschlimmste, *-n, -n, sg.* lucrul cel mai rău.
allerschlimmstens *adv.* în cazul cel mai rău, în cazul extrem, la mare nevoie.
allerschönste *adj.* cel mai frumos, cea mai frumoasă.
Allerseelen *pl.*, **Allerseelenfest**, *-es, -e, n. (rel.)* ziua morților; **zu Allerseelen** de ziua morților.
Allerseelen|stimmung *f. sg. (fig.)* atmosferă tristă, apăsătoare; de înmormântare; melancolie; tristețe; deprimare.
Allerseelentag, *-(e)s, -e, m.* v. Allerseelen.
allerseitig *adj.* v. allseitig.
allerseits *adv.* **1.** din toate părțile, de peste tot, de pretutindeni; din partea tuturor; cu toții; **man begrüßte ihn ~ aufs freundlichste** toți l-au salutat cu drag; din toate părțile fu salutat cu drag. **2.** din toate punctele de vedere.
aller|untertänigst *adv. (ist.)* preasupus, preaplecat, preaumil.
aller|untertänigste *adj. (der, die, das ~) (ist.)* preaplecat(ă), preasupus(ă), preaumil(ă).
allerwärts *adv.* pretutindeni, peste tot, în toate părțile.
allerwegen *adv.* **1.** v. allerwärts. **2.** pretutindeni și totdeauna. **3.** *(reg.)* în orice caz, desigur.
allerwegs *adv.* v. allerwärts.
Allerweltsbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmopolit(ă).
Allerweltsding, *-(e)s, -e, n.* lucru public, la dispoziția, la îndemâna oricui.
Allerweltsfreund, *-(e)s, -e, m. (fam.)* persoană prietenă cu toată lumea, care cunoaște pe toți, care e intimă cu toți.
Allerweltsfreundschaft, *-en, f.* prietenie cu toată lumea.
Allerweltskerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om dat dracului, dat naibii, care le știe pe toate, se pricepe la toate.
Allerweltslächeln, *-s, n. sg.* zâmbet convențional, surâs pentru toată lumea.
Allerweltslustigmacher, *-s, -, m.* mucalit, ghiduș.
Allerweltswerk, *-(e), -e, n.* operă, lucrare care interesează publicul larg.
Allerweltswort, *-(e)s, -wörter* (și *-e), n.* vorbă în gura tuturor; loc comun.
allerwenigste *adj.* cel mai puțin; **die ~ Mühe** cea mai mică străduință, silință; *(adverbial)* **am ~n** v. allerwenigstens.
Allerwenigste, *-n, n. sg.* lucrul cel mai puțin; **das ist (noch) das ~** și asta-i cel mai puțin.
allerwenigstens *adv.* cel mai puțin, în cea mai mică măsură; cel puțin.
allerwerteste *adj. (der, die, das ~)* cel mai prețios, mai scump, mai drag; cea mai prețioasă, mai scumpă, mai dragă; **~r Freund!** scumpe prieten!
Allerwerteste, *-n, -n, m. (fam.; glumeț)* șezut; **setz dich auf deinen ~n a)** șezi pe fundu-ți; **b)** pune-te cu burta pe treabă.
alles *pron.* v. all **(II).**
allesamt *adv.* toți (împreună), cu toții.
Allesbesserwisser sau **Allesbesserwisser**, *-s, -, m. (iron.)* om prezumțios, care le știe pe toate mai bine; atotștiutor, știe-tot.
alles fressend *adj.* omnivor.
Allesfresser, *-s, -, m. (zool.)* omnivor.
Alleskleber, *-s, -, m.* pastă de lipit universală, lipici pentru toate.
Alleskönner, *-s, -, m.* v. Allwisser.
Alleswisser, *-s, -, m.* v. Allwisser.
Alleswisserei, *-, f. (peior.)* pretenția de a ști tot.
allewege *adv.* v. allerwegen.
alleweil(e) *adv.* **1.** totdeauna, mereu, veșnic; **~ fidel!** mereu vesel! întotdeauna vesel, cu capul sus! **2.** între timp; până una alta. **3.** chiar acum; **ich habe ~ Zeit** chiar acum am timp; **ich bin ~ aufgestanden** chiar acum m-am sculat.
allez [a'le:] *interj.* mergi, mergeți, hai, haide.

allezeit *adv.* totdeauna; orișicând.
allfällig *adj.* și *adv. (austr.* și *elv.)* eventual; **der ~e Verkaufserlös** prețul eventual obținut.
allfallsig *adj. (înv.)* oarecare.
allfarbig *adj.* multicolor, pestriț.
Allgäuer, *-s, -, m.* locuitor din Allgău.
allgäuisch *adj.* referitor la Allgău.
allgefällig *adj.* popular, plăcut tuturor; atent față de toată lumea.
Allgegenwart *f. sg.* omniprezență.
allgegenwärtig *adj.* omniprezent.
allgeliebt *adj.* iubit, simpatizat de toți.
allgemach *adv. (înv.)* treptat.
allgemein I. *adj.* general, universal; **~es Aufsehen erregen** a produce senzație generală; **das ~e Beste** binele obștesc; **~e Bildung** cultură generală; **~e Regel** regulă generală; **die ~e Steuerpflicht** obligația generală de a plăti impozitele; **~es Wahlrecht** drept de vot universal; **das ~e Wohl** binele general, obștesc; **~e Zustimmung finden** a obține o aprobare generală, asentimentul general; **mit ~en Redensarten abspeisen** a purta pe cineva cu vorbe goale; **zur ~en Kenntnis bringen** a face cunoscut tuturor, a aduce la cunoștința generală; **~ gebräuchlich** de utilizare, folosință generală; **Allgemeine Elektrizitätsgesellschaft** companie generală de electricitate; **Allgemeine Liefer- und Leistungsbedingungen (ALB)** condiții generale de livrare și servicii. **II.** *adv.* **ganz ~** general; în general, îndeobște; foarte general; cu totul general; **~ anerkannt** general recunoscut, acceptat de toată lumea; **er ist ~ bekannt** este cunoscut de toți, de toată lumea, peste tot, pretutindeni; **es wird ~ behauptet** se susține, se afirmă în general.
Allgemein|arzt, *-es, -ärzte, m.* v. Allgemeinmediziner.
Allgemeinbefinden, *-s, n. sg. (med.)* stare generală.
Allgemeinbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* noțiune generală.
Allgemeinbesitz, *-es, m. sg.* proprietate comună generală; **die Weiden sind ~** pășunile sunt proprietate comună.
allgemein bildend *adj.* care contribuie la cultura generală, care formează cultura generală, de cultură generală.
Allgemeinbildung *f. sg.* cultură generală.
Allgemeine, *-n (etwas Allgemeines), n. sg.* **1.** general; **im ~n** în general; **die Lage ist im ~n nicht beunruhigend** în general situația nu este neliniștitoare; **im ~n und im Besonderen** în general și în particular. **2.** colectivitate, opinie publică.
allgemein gültig *adj.* general valabil.
Allgemeingültigkeit *f. sg.* valabilitate generală.
Allgemeingut, *-(e)s, n. sg.* bun obștesc.
Allgemeinheit, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate, universalitate. **2.** *sg.* comunitate, obște, opinie publică; **im Interesse der ~** în interesul general al obștii. **3.** banalitate, generalitate, loc comun.
Allgemein|interesse, *-s, -n, n.* interes comun, general, obștesc.
Allgemeinmachung, *-en, f.* **1.** generalizare, vulgarizare. **2.** aducere la cunoștința publicului.
Allgemeinmedizin *f. sg.* medicină generală.
Allgemeinmediziner, *-s, -, m.* doctor în medicina generală, medic generalist.
Allgemeinplatz, *-es, -plätze, m.* loc comun.
Allgemeinpraktiker, *-s, -, m.* om practic, experimentat, umblat.
Allgemeinpraxis, *-xen, f.* cabinet al unui doctor generalist.
Allgemein|unkosten *pl. (com.)* cheltuieli generale.
allgemein verbindlich *adj.* general obligatoriu.
Allgemeinverbindlichkeit *f. sg.* obligativitate generală.
Allgemeinverbindlichkeits|erklärung, *-en, f.* declarație de obligativitate generală.
Allgemeinverlauf, *-s, m. sg. (com.; fin.)* evoluție generală.
allgemein ver|ständlich *adj.* pe înțelesul tuturor; popular.
Allgemeinver|ständlichkeit *f. sg.* inteligibilitate generală.
Allgemeinwerden, *-s, n. sg.* generalizare.
Allgemeinwert, *-(e)s, -e, m.* valoare universală.
Allgemeinwissen, *-s, n. sg.* cunoștințe generale.
Allgemeinwohl, *-(e)s, n. sg.* bine obștesc; bunăstare generală.
Allgemeinzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Allgemeinbefinden.
Allgewalt *f. sg.* atotputernicie.
allgewaltig *adj.* atotputernic.
Allgewürz, *-es, n. sg.* piper de Jamaica.
allgü|tig *adj.* general valabil.
Allgruppen|spender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (med.)* donator(-oare) universal(ă) de sânge.
allgütig sau **allgütig** *adj (rel.)* preabun.
Allgütige, *-n, m. sg.* Dumnezeu.
Allheilmittel , *-s, -, n.* leac, remediu, panaceu universal.
Allheit *f. sg. (fil.)* totalitate, universalitate.
Allherrschaft, *-en, f.* v. Alleinherrschaft.
allhier *(invar.) (în limba cancelariilor)* aici pe loc.
Alliance [a'ljã:s], *-n, f.* v. Allianz.
Allianz, *-en, f.* alianță; **die Heilige ~** Sfânta Alianță.
Al|liebe *f. sg. (înv.)* v. Allliebe.
al|liebend *adj. (înv.)* v. allliebend.
Alligation, *-en, f.* aliere a metalelor.
Alligator, *-s, -oren, m. (zool.)* aligator.
Alligatorenfarm, *-en, f.* fermă pentru creșterea aligatorilor (pentru piele).
alli|ieren, *alligierte, alligiert, vb. (h) tr.* a alia (metale).
alli|ieren, *alliierte, alliiert, vb. (h) refl. reciproc* a se alia, a încheia o alianță.
alli|iert I. *part. trec.* de la alliieren. **II.** *adj.* aliat, asociat; *(fam.)* împreunat.
Alli|ierte, *-n, n (ein Alliierter) m.* și *f.* aliat(ă); *pl. (pol.)* aliați.
all|insgesamt sau **all|insgesamt** *invar.* toți (la un loc) fără excepție.
Alliteration, *-en, f. (lit.)* aliterație, rimă inițială.
alliterieren, *alliterierte, alliteriert, vb. (h) intr. (lit.)* a forma o aliterație, a alitera.
alliterierend I. *part. prez.* de la alliterieren. **II.** *adj. (lit.)* care formează o aliterație, aliterând, aliterativ.
alljährig I. *adj.* anual. **II.** *adv.* în fiecare an; din an în an.
alljährlich *adj.* v. alljährig.
all|lebendig *adj.* **1.** animat; agitat, plin de viață. **2.** *(poet., înv.)* plin de viață.
All|liebe *f. sg. (poet.)* dragoste nețărmurită, atotcuprinzătoare.
all|liebend *adj. (poet.)* atotiubitor; **der ~e Vater** părintele atotiubitor.
Allmacht *f. sg.* atotputernicie.
allmächtig *adj.* atotputernic.
Allmächtige, *-n, -n, m. (rel.)* atotputernic.
Allmächtigkeit, *-, f.* v. Allmacht.
allmählich I. *adj.* treptat, succesiv. **II.** *adv.* cu timpul, încetul cu încetul, treptat.
Allmählichkeits|theorie, *-n, f.* teoria dezvoltării treptate.
allmalig *adj. (reg.)* fiecare.
Allmande, *-n, f.* v. Allmende.
allmeinig *adj. (reg.)* lacom, hrăpăreț.
allmeintag *adv. (reg.)* totdeauna, toată viața mea.
Allmende, *-n, f. (înv.)* **1.** bun obștesc. **2.** pășune comunală. **3.** pădure comunală. **4.** *(reg.)* loc între două case.
allmonatlich sau **allmonatlich** *adj.* lunar, în fiecare lună, din lună în lună.
allmorgendlich *adj.* de fiecare dimineață.
allmorgens *adv.* în fiecare dimineață.
Allmutter *f. sg. (poet.)* mamă, maică a tuturor; natură.
allnächtlich I. *adj.* de fiecare noapte. **II.** *adv.* în fiecare noapte.
Allod, *-(e)s, -e, n.* bun funciar alodial, scutit de impozite.
allodial *adj.* alodial.
Allodial|erbe, *-n, -n, m.*, **Allodial|erbin**, *-nen, f.* moștenitor(-oare) a(l) unui bun funciar alodial.
allogam *adj. (bot.)* alogam.
Allogamie *f. sg. (bot.)* alogamie.
Allokation, *-en, f.* alocare (de fonduri, materiale sau forțe de producție).
Allokution, *-en, f.* alocuțiune; cuvântare a papei (către episcopi).
Allonge [al'õ:ʒə] *-n, f.* **1.** alonjă, prelungire. **2.** adaos, piesă adăugată.
Allongeperücke, *-n, f.* perucă cu bucle lungi.
Allopath, *-en, -en, m. (med.)* alopat.
Allopathie *f. sg. (med.)* alopatie.
allopathisch *adj. (med.)* alopatic.
allophan *adj. (mineral.)* alofan.
Alloplastik, *-en, f.* aloplastie.
Allotria *pl. (pop.)* strengării; zburdălnicii; pozne; **~ treiben** a se ține de fleacuri; a face prostii, a face pozne.
Allotropie *f. sg. (chim.)* alotropie.
allozieren, *allozierte, alloziert vb. (h) tr.* a aloca.
Allparteienregierung, *-en, f. (pol.)* guvern format din reprezentanți ai tuturor partidelor parlamentare.
Allrad|antrieb, *-(e)s, -e, m.* tracțiune integrală, pe patru roți.
allrussisch *adj.* din toată Rusia, comun întregii Rusii.
allsehend *adj.* atotvăzător.
allseitig I. *adj.* universal; general. **II.** *adv.* multilateral; din toate punctele de vedere.
Allseitigkeit *f. sg.* universalitate, generalitate.
allseits *adv.* v. allerseits.
allsogleich *adv.* îndată, imediat.
All|stromgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat electric care funcționează cu curent continuu și alternativ.
all|stündlich *adj.* de fiecare ceas, la tot ceasul, din ceas în ceas.
Alltag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi obișnuită, de rând; cotidian. **2.** zi fără evenimente, monotonă, banală. **3.** monotonie, uniformitate, banalitate, plictiseală; **der ganze ~** banalitatea, monotonia zilnică.
alltäglich și **alltäglich** *adj.* **1.** zilnic, cotidian. **2.** *(fig.)* obișnuit, de toate zilele, normal; **~e Kleidung** haine de toate zilele. **3.** obișnuit, de rând, mediocru; **ein ~er Mensch** un om mediocru, de rând. **4.** *(peior.)* banal, comun, neinteresant.
Alltäglichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* plictiseală, banalitate, platitudine; vulgaritate. **2.** lucru plicticos, banal.
alltags *adv.* în fiecare zi, în toate zilele.
Alltags|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de toate zilele.
Alltagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupație zilnică.
Alltagsdinge *pl.* probleme cotidiene.
Alltags|erfahrung, *-en, f.* experiență de zi cu zi.
Alltagsfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă de fiecare zi. **2.** chestiune banală, lipsită de interes.
Alltagsgeschwätz, *-es, n. sg.* vorbă multă, flecăreală lipsită de importanță, vorbe goale.
Alltagsgesicht, *-(e)s, -e, n.* mutră banală, neinteresantă.
Alltagsgewäsch(e), *-(e)s, n. sg.* v. Altagsgeschwätz.
Alltags|interesse, *-s, -n, n.* interes pentru probleme zilnice și pentru lucruri de rând.
Alltagskleid, *-(e)s, -er, n.* haină, rochie de toate zilele, de purtare.
Alltagskost *f. sg.* masă, mâncare obișnuită, de toate zilele.
Alltagskram, *-(e)s, m. sg. (peior.)* v. Alltagsdinge.
Alltagsleben, *-s, n. sg.* viață de toate zilele; viață banală, neinteresantă, plicticoasă.
Alltagsmensch, *-en, -en, m.* om obișnuit, de rând, mediocru, banal.
Alltags|praxis *f. sg.* experiență câștigată în practica de toate zilele.
Alltags|sorge, *-n, f.* grijă de toate zilele, grijă obișnuită, necaz cotidian.
Alltags|sprache, *-en, f.* limbaj cotidian.
Alltagswitz, *-es, -e, m.* calambur, glumă, anecdotă tocit(ă), răsuflat(ă).
all|überall *adv.* pretutindeni, peste tot.
all|um și **all|um** *adv.* împrejur, de jur-împrejur.
all|umfassend *adj.* universal, atotcuprinzător.
Allüre, *-n, f.* **1.** *sg.* mers, umblet (al calului). **2.** *pl.* alură; ținută; aer, înfățișare. **3.** ifose. **4.** tertipuri.

Allusion, *-en, f.* aluzie.
alluvial [-vi-] *adj. (geol.)* aluvial.
Alluvial|land, *-es, -länder, n. (geol.)* teren, pământ aluvial.
Alluvion [-vi'o:n], *en, f. (geol.)* aluviune.
Alluvium [-vi-], *-s, -vien* [-viən], *n. (geol.)* aluviu.
Allvater, *-s, m. sg.* Dumnezeu; *(mit.)* Wodan.
allver|ehrt *adj.* venerat de toți.
allvermögend *adj.* atotputernic.
allver|ständlich *adj.* pe înțelesul tuturor.
allviel *adj.* mult prea mult, foarte mult.
allwaltend *adj.* **1.** atotstăpânitor. **2.** cel mai puternic.
allweg *adv.* v. allerwegen.
allweil *adv.* v. alleweile **(1, 3)**.
allweise *adj.* foarte înțelept, atotștiutor, preaînțelept.
Allweisheit, *-en, f.* înțelepciune supremă.
Allwetterjäger, *-s, -, m. (mil.)* avion de vânătoare care poate ataca avioanele dușmane indiferent de condițiile meteorologice.
allwissend *adj.* atotștiutor.
Allwissende, *-n, -n, m. sg.* Atotștiutorul, Dumnezeu.
Allwissenheit *f. sg.* atotștiință, omniștiință, cunoștințe generale.
Allwisser, *-s, -, m. (iron.)* atotștiutor, știe-tot; deștept, geniu universal.
Allwisserei *f. sg. (iron.)* pretinsă știință atotcuprinzătoare; cunoștințe superficiale, spoială.
allwo *adv. (în adm.)* unde.
allwöchentlich *adj.* de fiecare săptămână, săptămânal.
allzeit *adv.* v. allezeit.
allzu *adv.* prea, mult prea, insuportabil, exagerat de...; **~ groß** mult prea mare.
allzu bald *adv.* prea curând, prea iute, prea repede.
allzu dumm I. *adj.* prea prost; prost de tot. **II.** *adv.* prea neplăcut, din cale afară, prea de tot.
allzu früh *adv.* prea devreme, prea timpuriu.
allzu genau *adv.* din cale afară de exact, de meticulos.
allzu gern *adv.* cu cea mai mare plăcere, foarte bucuros.
allzu gut *adv.* prea bine, foarte bine, cât se poate de bine; **er weiß es nur ~** o știe chiar foarte bine.
allzu|hauf *adv. (inv.)* cu toții, toți grămadă, la un loc.
allzu lang(e) *adv.* prea mult timp.
allzumal *adv.* toți împreună, la un loc, deodată.
allzu oft *adv.* prea des.
allzusammen *adv.* v. allzumal.
allzu sehr *adv.* prea mult, peste măsură, din cale afară de...
allzu viel *adv.* prea mult, peste măsură; **~ ist ungesund** ce-i prea mult nu-i sănătos; ce-i mult nu e bun.
Allzwecktuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de folosință diversă.
Alm, *-en, f.* pășune de munte, pășune alpină.
Alma mater, *-, f. sg. (inv.)* universitate.
Almanach și *(austr.)* **Almanach**, *-(e)s, -e, m.* **1.** almanah, anuar. **2.** calendar (ilustrat și cu texte distractive).
Almandin, *-s, -e, m. (mineral.)* almandin.
Alm|anger, *-s, m.* poiană alpină.
Alm|auftrieb, *-es, -e, m.* plecarea, mânatul turmelor la pășune alpină (primăvara).
Almboden, *-s, -böden, m.* v. Alm.
Almdudler, *-s, -, m.* șpriț (vin cu sifon).
almen, *almte, gealmt, vb. (h) tr.* a ține vitele pe pășunile alpine.
Almende, *-n, f.* v. Allmende.
Almenrausch, *-es, m. sg.* v. Alpenrose.
Almer[1], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* văcar, văcăriță care stă vara cu vacile la munte, în regiunile alpine.
Almer[2], *-n, f. (reg.)* dulap, scrin.
Almhütte, *-n, f.* locuință și fermă plasată într-o pășune alpină.
almig *adv. (reg.)* adesea, totdeauna.
Almler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Almer[1].
Almosen și *(austr.)* **Almosen**, *-s, -, n.* pomană, milă, milostenie; **ein ~ geben** a da de pomană, a milui; **um ein ~ bitten** a cere de pomană, a cerși.
Almosen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* casa milelor.
Almosen|an|stalt, *-en, f.* instituție filantropică, de caritate; azil pentru săraci.
Almosenbüchse, *-n, f.* cutia milelor.
Almosen|empfänger, *-s, -s, m.* cel care trăiește din pomeni.
Almosenkasse, *-n, f.* v. Almosenbüchse.
Almosenpflege *f. sg. (inv.)* v. Almosenamt.
Almosensammlung, *-en, f.* colectă pentru săraci.
Almosen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Almosenbüchse.
Almrausch, *-es, m. sg.* v. Alpenrose.
Aloe [-oe], *-n* [-oən], *f. (bot.)* **1.** aloe; **echte arabische ~** aloe veritabilă *(Aloe succotrina* Lam.); **hundertjährige ~** aloe seculară. **2.** sabur, suc de aloe.
aloen|artig *adj.* și *adv. (bot.)* în formă de aloe, aloiform.
Aloenhanf, *-(e)s, m. sg. (text.)* fibră de aloe.
a|logisch *adj.* ilogic.
aloxidieren, *aloxidierte, aloxidiert, vb. (h) tr. (metal., despre aluminiu)* a face rezistent la coroziune.
Alp[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** coșmar; *(fig.)* frică, teamă, neliniște; **es lag mir wie ein ~ auf der Brust** mă apăsa ca un coșmar, parcă aveam o greutate pe piept. **2.** *(mit.)* spiriduș. **3.** prostănac.
Alp[2], *-en,* **Alpe**, *-n. f.* v. Alm.
Alpaka[1], *-s, -(s) n. (zool.)* lamă alpaca.
Alpaka[2], *-s, m. sg.* **1.** *(text.)* lână alpaca. **2.** *(text.)* stofă de lână alpaca.
Alpaka[3], *-s, n. sg. (metal.)* alpaca.
Alpakabe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de alpaca.
Alpakawolle *f. sg.* v. Alpaka[2] **(1).**
Alpakka, *-s, n. sg.* v. Alpaka[2].
alpari și **al pari** *adv. (com.)* la paritate; la prețul nominal; **~ stehen** a sta la paritate; a cota la valoarea nominală.
Alpdruck, *-(e)s, m. sg.,* **Alpdrücken**, *-s, n. sg.* coșmar.
Alpe, *-n, f. (austr.)* v. Alp[2].
älpeln, *älpelte, geälpelt (ich älp(e)le), vb. (h) intr.* v. alpen[1].
alpen[1], *alpte, gealpt, vb. (h) intr.* **1.** a trăi la o gospodărie de munte, a conduce o gospodărie de munte. **2.** a petrece vara cu vitele la pășune.
alpen[2], *alpte, gealpt, vb. (h) intr.* **1.** și *impers. (despre strigoi)* a umbla, a bântui. **2.** a umbla nopțile, a pierde nopțile, a chefui.
alpen|artig *adj.* ca din Alpi; cu caracter alpin, alpestru.
Alpenbahn, *-en, f.* linie ferată alpină, de munte.
Alpenbewohner, *-s, -, m.* locuitor din Alpi.
Alpencharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter alpin.
Alpendohle, *-n, f. (ornit.)* stăncuță-de-munte *(Pyrrhocorax alpinus).*
Alpendollar, *-s, -s, m. (austr., elv.)* șiling.
Alpendost, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ciucuraș *(Adenostyles albifrons).*
Alpenflora *f. sg. (bot.)* floră alpină.
Alpenführer, *-s, -, m.* călăuză, ghid pentru turiștii din Alpi.
Alpengarten, *-s, -gärten, m. (hort.)* grădină alpină.
Alpengebiet, *-(e)s, -e, n. sg. (geogr.)* regiunea Alpilor.
Alpengeld, *-(e)s, -er, n.* v. Alpzins.
Alpengletscher, *-s, -, m.* ghețar din Alpi.
Alpenglöckchen, **Alpenglöcklein**, *-s, -, n. (bot.)* degetăruț *(Soldanella montana).*
Alpenglühen, *-s, n. sg.* lumină roșie care apare în munții Alpi la răsăritul și la apusul soarelui.
Alpenhelm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* bursucă *(Bartsia alpina).*
Alpenheide, *n, f.* **1.** câmpie stearpă din Alpi. **2.** *(bot.)* azalee pitică *(Loiseleuria).*
Alpenhirt, *en, -en, m.* păstor, văcar (care stă vara cu vacile la munte).
Alpenhorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(muz.)* bucium; tulnic. **2.** pisc, țanc.
Alpenjäger, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* vânător de munte. **2.** vânător de capre negre.
Alpenkette, *-n, f.* **1.** *sg. (geogr.)* lanțul Alpilor. **2.** *(fig.)* lanț de munți înalți.
Alpenklub, *-s, -s, m.* club alpin.
Alpenkrähe, *n, f.* v. Alpendohle.
Alpenkräuter *pl. (bot.)* ierburi (medicinale) de munte.
Alpenkunde *f. sg.* v. Alpinistik **(1).**
Alpenland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune din Alpi; regiunea Alpilor. **2.** țară alpină.
Alpenlandschaft, *-en, f.* **1.** regiune alpină. **2.** peisaj alpin.
Alpenlattich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rotungioare *(Homogyne alpina).*
Alpenmatte, *-n, f.* pășune de munte.
Alpenmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi de munte *(Parus atrocapillus montanus).*
Alpenmilchlattich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mlecin *(Mulgedium alpinum).*
Alpenpass, *-es, -pässe, m.* pas, trecătoare în Alpi.
Alpenpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare de munte.
Alpenpflanze, *-n, f.* plantă alpină.
Alpenrachen, *-s, -, m. (bot.)* iarba-gâtului *(Tozzia alpina).*
Alpenrebe, *-n, f. (bot.)* curpen-de-munte *(Afragene alpina).*
Alpenregion, *-en, f.* regiune alpină; regiune de munte.
Alpenreise, *-n, f.* călătorie prin Alpi.
Alpenrepublik *f. sg. (fam.)* Austria.
Alpenrose, *-n. f.,* **Alpenröslein**, *-s, -, n. (bot.)* smirdar, bujor de munte, rododendron *(Rhododendron kotschyi).*
Alpenrot, *-(e)s, n. sg.* roșu alpin, culoare roșiatică a zăpezii datorată unor alge.
Alpenschnee|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* găinușă-de-munte *(Lagopus mutus).*
Alpen|spitze, *-n, f.* vârf de munte, pisc alpin.
Alpen|sport, *-(e)s, m. sg.* sport alpin, alpinism.
Alpen|steinbock, *-(e)s, -böcke, m.* țap negru de munte.
Alpen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** alpenștoc, baston cu vârf de metal întrebuințat la ascensiuni. **2.** masiv de munți.
Alpen|straße, *-n, f.* drum, șosea alpină, de munte.
Alpentruppe, *-n, f. (mil.)* trupă, unitate alpină.
Alpenveilchen, *-s, -, n. (bot.)* ciclamă sălbatică *(Cyclamen europaeum).*
Alpenverein, *-(e)s, -e, m.* societate de turism alpin.
Alpenvorland, *-(e)s, -länder, n. (geogr.)* terasa Alpilor, regiunea dealurilor subalpine.
Alpenweide, *-n, f.* pășune alpină.
Alpenwelt *f. sg. (poet.)* lumea Alpilor.
Alpenwirtschaft, *-en, f.* **1.** gospodărie la munte (în regiunea alpină). **2.** han, cabană de munte.
Alpenzone, *-n, f.* zonă alpină.
Alpenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** tren de munte. **2.** șir de munți în Alpi.
Alp|fahrt, *-en, f.* v. Almauftrieb.
Alpha, *-(s), -s, n.* **1.** alfa, prima literă a alfabetului grecesc. **2.** *(fig.)* început; **das ~ und Omega** alfa și omega, începutul și sfârșitul.
Alphabet, *-(e)s, -e, n.* alfabet.
alphabetisch *adj.* alfabetic; *(adverbial)* **~ geordnet** în ordine alfabetică.
alphabetisieren *alphabetisierte, alphabetisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza în ordine alfabetică. **II.** *intr.* a citi literă cu literă; a silabisi, a buchisi.
Alphabetisierung, *-en, f.* aranjare în ordine alfabetică.
Alpha|strahlen *pl. (fiz.)* raze alfa.
Alphateilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particule alfa.
Alphatier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* șeful grupului, masculul dominant sau femela dominantă.
Alphaverbindung, *-en, f. (chim.)* compus alfa.
Alp|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** v. Alpenwirtschaft **(1). 2.** staul de vaci.

Alp|horn, *-s, -hörner, n.* v. Alpenhorn **(1).**
Alp|hütte, *-n, f.* v. Almhütte.
alpin *adj.* alpin, alpestru; de munte; **~e Ausrüstung** echipament de munte; **~e Rasse** rasă alpină; **~e Region** zonă, regiune alpină; **die Landschaft ist ~** regiunea are caracter alpin.
Alpin|ausrüstung, *-en, f.* echipament de munte.
Alpinismus, *-, m. sg.* **1.** *(sport)* alpinism. **2.** alpinistică, ramură a geografiei care se ocupă cu studiul Alpilor.
Alpinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* alpinist(ă).
Alpinistik *f. sg.* v. Alpinismus.
alpinistisch *adj.* alpinist.
Alpinum, *-s, -na, n.* v. Alpengarten.
Alpinvorschrift, *-en, f. (mil.)* regulament pentru trupele alpine.
alpisch *adj.* v. alpin.
Alpler, *-s, -, m.* **1.** locuitor al regiunii Alpilor. **2.** cioban din Alpi.
Alptraum, *-(e)s, -träume, m.* v. Albtraum.
Alpzins, *-es, -e, m. (pop.)* taxă de păşunat.
Alraun, *-(e)s, -e, m.*, **Alraune**, *-n, f.* **1.** *(bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna).* **2.** *(fig.)* spiriduş (aducător de belşug şi noroc).
alraunenhaft *adj.* şi *adv.* ca un spiriduş.
Alraunwurzel, *-n, f. (bot., farm.)* rădăcină de mătrăgună *(Atropa belladonna).*
als I. *prep. (cu nom.* sau *alt caz cerut de verb)* ca, drept; în calitate de; în chip de; de, fiind; **~ Lehrer ist er gut** ca profesor este bun; **er ist ~ Lehrer tätig** lucrează ca profesor; **er zeigt sich ~ guter Freund** se arată (se dovedeşte) un bun prieten; **~ Frau verkleidet** deghizat, travestit în femeie; **~ Entschädigung** ca despăgubire, drept despăgubire; **schon ~ kleines Kind** încă de mic copil, fiind copil mic; **ich danke ihm ~ meinem Retter** îi mulţumesc ca fiind salvatorul meu; **ich betrachte ihn ~ meinen Freund** îl consider ca pe un prieten al meu. **II.** *adv.* **1.** *(în comparaţii)* ca, decât; *(cu negaţii)* afară de; **größer ~ ich** mai mare decât mine; **er sah nichts ~ Bäume** nu vedea decât copaci; **ich habe nichts ~ dich** nu te am decât pe tine; **nirgends ~ dort** nicăieri decât acolo. **2.** ca, precum, bunăoară, de exemplu; **alle Vögel ~ (da sind): Tauben, Hühner etc.** toate păsările, bunăoară porumbeii, găinile etc. **III.** *conj.* **1.** când, pe când, în vreme ce; în momentul când; pe vremea când; cum; **~ ich in Berlin war a)** când am fost la Berlin; **b)** pe când eram la Berlin; **~ ich kam** când am venit. **2.** *(cu alte conj.)* **a) ~ ob** sau **~ wenn** ca şi când; parcă; **mir ist, ~ ob (sau ~ wenn) ich flöge** parcă aş zbura; **nicht ~ ob ich nicht könnte** nu că n-aş putea; **b) ~ dass** decât, încât; (pentru) ca; **du solltest lieber gehen, ~ dass du hier noch bleibst** mai bine te-ai duce decât să mai rămâi; **er ist zu schlau, ~ dass er das täte** e prea şiret (pentru) ca să facă una ca asta; **c) sowohl... ~ auch** atât... cât şi; **sowohl heute ~ auch morgen** atât astăzi cât şi mâine.
alsbald *adv.* în curând; îndată, numaidecât.
alsbaldig *adj.* imediat; **~er Verbrauch** consum imediat.
alsdann 1. *adv.* atunci; apoi, după aceea. **II.** *interj.* ei, vezi!
Alse, *-n, f.* specie de peşte de mare din familia scrumbiilor *(Alosa vulgaris).*
also 1. *conj.* **1.** deci, aşadar, prin urmare, va să zică, aşa încât, aşa că; **er kam nicht, ~ dürfte er krank sein** n-a venit, aşa că trebuie să fie bolnav; **~ nicht?** va să zică nu? **wir sind Freunde, ~ bleiben wir zusammen** suntem prieteni, aşadar rămânem împreună. **2.** *(fam.)* în sfârşit; **na ~!** în sfârşit! ei vezi? **na ~, jetzt glaubst du's!** ei, în sfârşit, ai văzut, te-ai convins! **3.** *(introduce anumite formule)* **~ gut!** bine!, fie! **~ los!** haide odată! **~, das geht nicht!** ei, asta nu merge, nu se poate! **II.** *adv. (înv.)* **1.** astfel. **2.** aşa; **nicht ~** nu aşa.
alsobald *adv.* v. alsbald.
alsogleich *adv.* imediat, îndată.
Alsterwasser, *-s, -wässer, n.* băutură răcoritoare din bere şi limonadă.
alt *(älter, der, die, das älteste) adj.* **1.** bătrân, vârstnic, în vârstă; **ein ~er Mann** un om bătrân, un om în vârstă; **ein ~es Weib** o femeie bătrână; **der ~e Herr a)** domnul în vârstă; **b)** *(argou studenţesc)* tata, taică-meu, bătrânul; babacul; **c)** *(fam.)* şeful; *(argou studenţesc)* **~er Herr** membru emerit (al unei asociaţii studenţeşti); **die ~e Dame a)** doamna în vârstă; **b)** *(argou studenţesc)* mama, maică-mea, bătrâna; **auf meine ~en** *Tage* (acum) la bătrâneţe; **~ wie du bist, könntest du klüger sein** pe cât eşti de bătrân, ai putea să fii mai înţelept; **~ aussehen** a arăta bătrân; **~ werden** a îmbătrâni; **jung gewohnt, ~ getan** apucătura din tinereţe ţi-o păstrezi toată viaţa; *(fam.)* **heute werden wir nicht ~** azi ne ducem devreme la culcare; **~e Jungfer** sau **~es Mädchen** fată bătrână; *(substantivat)* **Alt und Jung** bătrâni şi tineri, toată lumea. **2.** *(indicând vârsta; în expr.)* **wie ~ bist du?** câţi ani ai? **für wie ~ hältst du mich?** câţi ani îmi dai? **zwanzig Jahre ~** de douăzeci de ani; **ein Jahrhunderte ~er Bau** o clădire (multi)seculară. **3.** vechi; uzat; perimat; **~es Brot** pâine veche; **~er Wein** vin vechi; *(mine)* **~er Bau** exploatare (sau galerie) părăsită; **~es Eisen** fier vechi; **zum ~en Eisen werfen** a arunca la fier vechi, a da la coş; **~e Bücher** cărţi vechi, cărţi uzate, cărţi cumpărate la anticariat; *(tehn.)* **~er Dampf** abur utilizat; **~e Kleider** haine vechi; **~er Kasten** hardughie, dărăpănătură, rablă; **~er Kram** vechituri, troace, boarfe, catrafuse; *(fig., fam.)* **~e Schachtel** sau **~e Schraube** babă, babornică, cotoroanţă. **4.** vechi, antic; primar, originar; **die ~en Griechen** vechii greci; **die ~e Geschichte** istoria antică; **die ~e Welt** lumea antică, antichitatea; **in ~er Fassung** în forma, în redactarea, în concepţia originară. **5.** vechi, de demult, de altă dată; de pe vremuri, ca pe vremuri, din bătrâni; **ein ~er Bekannter** o veche cunoştinţă; **sein ~es Leiden** (sau **Übel**) vechea lui boală; **ein ~es Märchen** o poveste de demult; **~e Liebe rostet nicht** dragostea veche nu moare; **~e Sitte** sau **~er Brauch** obicei vechi, de pe vremuri; **nach ~er Mode** (sau **der ~en Mode nach**) după moda veche, de modă veche, după moda de odinioară; **aus ~en Zeiten** din vremuri vechi, de odinioară. **6.** vechi, de demult; bine cunoscut, banal, plicticos; **eine ~e Geschichte** o poveste veche, răsuflată; **immer die ~e Leier** iar aceeaşi placă; *(fam.)* **das ist ~** asta-i veche, asta o ştim de când lumea. **7.** acelaşi, neschimbat; **es geht alles seinen ~en Gang** nimic nu se schimbă; nimic nou sub soare. **8.** în retragere; la pensie; fost; **~er Bürgermeister** fost primar; **die ~en Schüler der Anstalt** foştii elevi ai institutului; **~er Offizier** militar, ofiţer în retragere, la pensie. **9.** vechi, încercat, verificat; cu experienţă; **die ~e Treue** vechea fidelitate verificată; **eine ~e Weisheit** o veche înţelepciune, o înţelepciune verificată; **die ~e Garde** vechea gardă; **~er Seemann** (sau **Seebär**) marinar bătrân, bătrân lup de mare; **~er Nimrod** vânător bătrân. **10.** *(peior.)* înrădăcinat, înrăit; **~er Geizhals** zgârcit înrăit; **~er Sünder** păcătos învechit în rele; *(fam.)* **~er Fuchs** vulpe bătrână. **11.** *(afectiv)* **a)** *(peior.)* bătrân, prost; nesuferit; păcătos; afurisit; ticălos; **ich habe mich an den ~en Disteln gestochen** m-am înţepat în ticăloşii de scaieţi; **lass die ~e Schwätzerei** termină cu vorbăria asta proastă; **b)** *(cu simpatie)* bătrân, drag, iubit; **~er Freund, ~es Haus, ~er Kerl, ~er Schwede** prietene, amice, şefule, nene, frate, dragă.
Alt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* alto.
alt|adelig *adj.* de viţă veche, din vechea aristocraţie.
altaisch *adj.* din munţii Altai, altaic; **~e Sprachen** limbi altaice.
Alt|ammann, *-(e)s, -männer, m. (elv.)* fost înalt funcţionar administrativ în retragere.
Altan, *-s, -e, m.*, **Altane**, *-n, f. (arhit.)* balcon; terasă.
alt|angesehen *adj.* cu renume vechi, de mare autoritate, îndeobşte respectat.
alt|ansässig *adj.* v. alteingesessen.
Altar, *-s, -täre, m.* **1.** *(bis.)* altar; *(fig.)* **etwas auf dem ~ der Liebe opfern** a sacrifica ceva pe altarul dragostei. **2.** *(tehn.)* altar (la cuptoare, focare).
Altar|aufsatz, *-es, -sätze, m.* ornament artistic al altarului.
Altarbekleidung, *-en, f.* decoraţie a altarului.
Altarbild, *-(e)s, -er, n.* tablou de altar.
Altarbildschirm, *-(e)s, -e, m.*, **Altarblatt**, *-(e)s, -blätter, n. (bis.)* antependium; placă ornamentală, pictată sau sculptată, care acoperă faţa şi părţile laterale ale altarului.
Altardecke, *-n, f. (bis.)* antimis.
Altardiener, *-s, -, m. (bis.)* capelan; paracliser.
Altargemälde, *-s, -n.* v. Altarbild.
Altar|himmel, *-s, -, m. (bis.)* uranisc, boltă (de deasupra altarului).
Altarist, *-en, -en, m. (bis.)* paracliser.
Altarplatte, *-n, f. (bis.)* pristol.
Altar|raum, *-(e)s, -räume, m.* încăperea altarului.
Altarsakrament, *-(e)s, n. sg. (rel.)* cuminecătură, împărtăşanie, sfânta euharistie.
Altarschrein, *-(e)s, -e, m. (bis.)* tabernacol.
Altar|stein, *-(e)s, -e, m. (bis.)* piatră de altar.
Altartafel, *-n, f.* v. Altarplatte.
alt|artig *adj.* cu aspect vechi, antic.
Altartisch, *-(e)s, -e, m.* v. Altarplatte.
Altartuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Altardecke.
altbacken *adj.* **1.** *(despre pâine etc.)* vechi, uscat; **~es Brot** pâine uscată, veche. **2.** *(fig.)* învechit; **~er Witz** glumă răsuflată. **3.** *(fig.; despre persoane)* trecut, tomnatic.
Altbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie veche, casă veche; **ich wohne in einem ~** stau într-o casă veche, într-un bloc vechi.
Altbausanierung, *-en, f.* asanare a clădirilor, a caselor vechi.
Altbauer, *-s (şi -n), -n, m.* ţăran gospodar (din tată în fiu).
Altbauwohnung, *-en, f.* locuinţă într-o casă veche; casă veche.
altbegründet *adj.* vechi, străvechi, împământenit; **~e Rechte** drepturi străvechi.
altbekannt *adj.* bine cunoscut; cunoscut de mult; îndeobşte cunoscut.
altberühmt *adj.* cu reputaţie veche, reputat, faimos.
Altbesitz, *-es, -e, m. (jur.)* proprietate veche, de o anumită vechime determinată.
Altbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(forest.)* plantaţie matură. **2.** inventar înregistrat. **3.** patrimoniu vechi.
altbewährt *adj.* încercat, verificat demult.
Altbier, *-(e)s, n. sg.* bere brună amăruie.
Altbinder, *-s, -, m. (înv.)* rotar, dogar.
Altbücherladen, *-s, -läden, m.* anticariat.
Altbuch|händler, *-s, -, m.* anticar (de cărţi).
Altbundes|präsident, *-en, -en, m.* fost preşedinte al Republicii Federale Germania.
Altbürgermeister, *-s, -, m.* fost primar.
altbürgerlich *adj.* în stilul vechi burghez.
altchristlich [-krIst-] *adj.* vechi creştin.
altdeutsch *adj.* vechi german; în stilul vechi german; **ein ~es Bierlokal** o berărie în stil vechi german.
Alte[1], *-n, -n (ein Alter), m., f.* şi *n.* **I.** *m.* **1.** bătrân, moş, moşneag. **2.** *(fam., în expr.)* **er ist immer der ~** e mereu acelaşi, neschimbat; e tot cel vechi; **der ~** sau **mein ~r a)** tata, taică-meu, babacul, bătrânul; **b)** bărbatu-meu; **c)** moşu(-meu); **d)** *(fam.; în expr.)* **der ~** şeful, patronul. **3.** taur. **II.** *f.* **1.** bătrână, babă. **2.** *(fam.; în expr.)* **sie ist immer die ~** e mereu aceeaşi, neschimbată; e tot cea veche; **die ~** sau **meine ~ a)** mama, maică-mea, bătrâna; **b)** nevastă-mea, baba (mea) **3.** mătuşă, mătuşică, lele, leliţă. **4.** femelă. **III.** *n.* vechi, situaţie veche; **das ~ und das Neue** vechiul şi noul; **beim ~n bleiben** sau **alles** (sau **es**) **beim ~n lassen** a nu schimba nimic; **am ~n hängen** a nu renunţa la vechi. **IV.** *pl.* **1.** *(articulat)* bătrânii, cei bătrâni; **wie die ~n sungen, so zwitschern die Jungen** copiii sunt după chipul şi asemănarea părinţilor; ce naşte din pisică şoareci mănâncă; aşchia nu sare departe de trunchi. **2.** *(fam.; în expr.)* **die ~n** sau **meine ~n** părinţii (mei), babacii (mei), bătrânii (mei). **3.** strămoşii, înaintaşii. **4.** popoarele din antichitate, grecii şi romanii, cei vechi.
Alte[2], *-n (Altes), n. sg.* ceea ce e vechi, obişnuit, tradiţional.
alt|ehrwürdig *adj.* venerabil.
alt|eingeführt *adj. (com.)* introdus de multă vreme.
alt|eingesessen *adj.* autohton, băştinaş, stabilit demult, de la început.
Alt|eingesessene, *-n, -n (ein Alteingesessener), m.* (locuitor) autohton, băştinaş.
alt|eingewurzelt *adj.* înrădăcinat, vechi, tradiţional.
Alt|eisen, *-s, n. sg.* **1.** oţel vechi, fier vechi. **2.** *(fig.)* vechituri.
Alt|eisenhändler, *-s, -, m.* negustor de fier vechi.
älteln, *ältelte, geältelt (ich ält(e)le), vb. (h) intr.* a începe să îmbătrânească.
alt|englisch *adj.* vechi englez, care ţine de engleza veche.
Altenheim, *-(e)s, -e, n.* v. Altersheim.
Altenhilfe *f. sg.* ajutor pentru bătrâni.
Altenpfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asistent(ă) social(ă) pentru ajutorarea bătrânilor.
Altenteil, *-(e)s, -e, n (şi m.)* partea rezervată, drepturile păstrate (de către părinţi după ce şi-au cedat copiilor averea); partea sufletului.

ältер *adj. (comp.* de la alt) **1.** mai bătrân, mai în vârstă; mai mare; **mein ~er Bruder** fratele meu mai mare. **2.** mai bătrân, nu tocmai tânăr, nu prea tânăr, între două vârste. **3.** vechi, nu tocmai nou; **er hat ein ~es Auto** are o mașină mai veche; **seine ~e Verletzung macht ihm noch immer zu schaffen** rana veche îi mai creează probleme.

Alter, *-s, -, n.* **1.** vârstă, etate; **jugendliches ~** tinerețe; **reifes (**sau **gesetztes) ~** vârstă matură, maturitate; **im ~ von zehn Jahren** la vârsta de zece ani; **im besten ~ sein** a fi în floarea vârstei, în puterea vârstei; **er steht (**sau **ist) in meinem ~** e de vârsta mea; **für sein ~ ist er noch ziemlich frisch** pentru vârsta lui arată încă destul de bine, este încă destul de viol. se ține încă bine. **2.** bătrânețe; **im ~** la bătrânețe; **hohes ~** adânci bătrâneți; **das ~ muss (**sau **soll) man achten (**sau **ehren)** (trebuie) să respectăm bătrânețea; **~ schützt vor Torheit nicht** și la bătrânețe se fac nebunii. **3.** vechime; **das ~ einer Münze** vechimea unei monede. **4.** eră, epocă. **5.** *sg.* bătrânii; **das ~ hat den Vortritt** bătrânii au prioritate.

Alteration, *-en, f.* **1.** alterare; schimbare (în rău), modificare. **2.** *(fig.)* enervare, iritație, supărare. **3.** *(muz.)* alterare a unui sunet, acord.

Älterchen, *-s, -, n. (fam.)* moșulică, bătrânel.

ält|erfahren *adj.* având multă experiență.

ält|erprobt *adj.* verificat de mult.

alterieren, *alterierte, alteriert, vb. (h)* **I.** *tr.* a altera, a schimba, a modifica (în rău). **II.** *tr.* și *refl.* a (se) neliniști, a (se) enerva.

Ältermann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* staroste, președinte al unei bresle.

Altermutter, *-mütter, f.* străbunică.

ältern, *alterte, gealtert, vb.* **I.** *intr. (s)* a îmbătrâni. **II.** *tr. (h)* a îmbătrâni, a face să îmbătrânească sau să pară mai bătrân.

Altern, *-s, n. sg. (tehn.)* v. Alterung.

Alternanz, **Alternation**, *-en, f.* alternanță.

alternativ *adj.* alternativ; rând pe rând; cu rândul, cu schimbul.

Alternative [-və-], *-n, f.* alternativă; alegere (forțată) între două posibilități; **jn. vor die ~ stellen** a pune pe cineva în fața alternativei.

Alternativplan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect alternativ.

Alternativschuld, *-en, f. (jur.)* obligație alternativă.

alternieren, *alternierte, alterniert, vb. (h) intr.* a alterna, a se schimba unul pe altul, a reveni succedându-se.

alternierend I. *part. prez.* de la alternieren. **II.** *adj.* alternativ.

ält|erprobt *adj.* v. altbewährt.

älters *adv. (în expr.)* **von ~ her, seit ~** din vremuri străvechi; **vor ~** foarte de demult.

Altersab|bau, *-(e)s, m. sg.* slăbirea forțelor la bătrânețe.

Alters|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* diferență de vârstă.

Alters|angabe, *-n, f.* indicare a vârstei.

Alters|anzeichen, *-s, -, n.* semn de bătrânețe; semn al vârstei.

Alters|aufbau, *-(e)s, -e, m.* împărțire, clasificare a populației după vârstă.

ältersbedingt *adj.* condiționat de vârstă.

Altersbeschwerden *pl.* boli, neajunsuri ale bătrânetii.

Altersbe|stimmung, *-en, f. (zool.)* stabilire a vârstei.

Altersblödsinn, *-(e)s, m. sg.* senilitate.

Altersdurchschnitt, *-(e)s, m. sg.* medie de vârstă.

Alters|erscheinung, *-en, f.* semn de bătrânețe, semn al îmbătrânirii.

Altersfolge, *-n, f.* ordinea vârstei, ordinea vechimii.

Altersfürsorge *f. sg.* asistență socială, prevederi sociale pentru bătrâni.

Altersfürsorge|rente, *n, f.* v. Altersrente.

Altersgenosse, *-n, -n, m.*, **Altersgenossin**, *-nen, f.* persoană de aceeași vârstă (cu cineva); **er ist mein ~** e de aceeași vârstă cu mine, de vârsta mea, contingent cu mine, leat cu mine.

Altersgrenze, *-n, f.* limită de vârstă.

Altersgruppe, *-n, f.* v. Altersklasse.

Altersgründe *pl.* motive de vârstă (înaintată).

Altersheilkunde *f. sg.* geriatrie.

Altersheim, *-(e)s, -e, n.* cămin, azil de bătrâni.

Altersklasse, *-n, f.* categorie de vârstă; clasă, an; contingent; **alle ~n** toate vârstele.

Altersklassenmethode, *-n, f. (forest.)* metodă bazată pe clase de vârstă.

altersmäßig *adj.* pe categorii de vârstă; după vârstă.

altersmüde *adj.* obosit de bătrânețe, neputincios datorită vârstei.

Alters|pension *f. sg. (austr.)* v. Altersrente.

Alters|pfennig, *-s, -e, m.* bani economisiți pentru bătrânețe.

Alters|präsident, *-en, -en, m.* președinte de vârstă, președinte de onoare.

Altersrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.

Altersrentner, *-s, -, m.* persoană care beneficiază de o pensie viageră, de bătrânețe.

Altersruhegeld, *-(e)s, -er, n.* v. Altersrente.

alters|schwach *adj.* slăbit de bătrânețe, senil.

Alters|schwäche, *-n, f.* slăbiciune datorată bătrânetii, impotență senilă.

Alters|schwach|sinn, *-(e)s, m. sg.* demență senilă.

Alters|sichtigkeit *f. sg.* prezbiție (senilă).

Alters|stufe, *-n, f.* **1.** etate, vârstă, an, contingent; categorie de vârstă. **2.** grad de bătrânețe, de îmbătrânire.

Alters|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență, deosebire de vârstă.

Altersversicherung, *-en, f.* asigurare pentru bătrânețe.

Altersver|sorgung, *-en, f.* pensie (de bătrânețe); asistență socială pentru bătrâni.

Altersvor|rang, *-(e)s, m. sg.* prioritate după vârstă; prioritate după vechime (în serviciu).

Alterswe|isheit, *-en, f.* înțelepciune a bătrânetii, a vârstei.

Alterswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de bătrânețe.

Alterszulage, *-n, f.*, **Alterszuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* gradație, indemnizație de vechime.

Altertum, *-(e)s, -tümer, n.* **1.** *sg.* antichitate; **das klassische ~** antichitatea clasică (greco-romană). **2.** *pl.* antichități, obiecte antice.

Altertümelei, *-en f. (peior.)* interes afectat pentru antichitate, manie față de antichitate.

ältertümeln, *altertümelte, gealtertümelt (ich altertüm(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a arhaiza. **2.** a se ocupa (ca diletant) de arheologie.

Altertümer *pl.* v. Altertum **(2).**

Altertümler, *-s, -, m.* persoană care imită în mod exagerat maniera (moda, felul de a fi a(l)) unor epoci anterioare.

ältertümlich *adj.* **1.** antic, arhaic, vechi. **2.** *(fig.)* demodat, învechit.

Altertümlichkeit, *-en, f.* stil arhaizant, manieră arhaizantă.

Altertumsforscher, *-s, -, m.* arheolog; cercetător al antichității.

Altertumsforschung, *-en, f.* arheologie; studiul antichității.

Altertumsgesellschaft, *-en, f.* societate arheologică.

Altertumshändler, *-s, -, m.* anticar, negustor de antichități.

Altertumskenner, *-s, -, m.* (expert) arheolog; specialist, cunoscător al antichității.

Altertumskrämer, *-s, -, m.* mic negustor de antichități.

Altertumskunde *f. sg.* v. Altertumsforschung.

Altertumskundige, *-n, -n (ein Altertumskundiger) m.* și *f.* arheolog(ă).

Altertumsmuseum [-ze:ʊm], *-s, -seen* [-ze:ən], *n.* muzeu de antichități.

Altertums|sammlung, *-en, f.* colecție arheologică.

Altertumswert, *-(e)s, -e, m.* valoare prin vechime, valoare de antichitate.

Altertumswissenschaft *f. sg.* știință a antichității; arheologie.

Alterung, *-en, f.* **1.** îmbătrânire. **2.** *(chim.)* îmbătrânire (a metalelor). **3.** *(tehn.)* uzură.

älterungsbe|ständig *adj. (tehn.)* rezistent la îmbătrânire, la uzură; nedegradabil.

Alterungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de îmbătrânire.

Ältervater, *-s, -väter, m. (înv.)* străbunic, străbun, strămoș.

älteste *(der, die, das ~) sup.* de la alt. **1.** cel mai bătrân, cea mai bătrână. **2.** cel mai vechi, cea mai veche. **3.** cel mai mare, cea mai mare; **meine ~ Tochter** fiica mea cea mai mare.

Älteste, *-n, -n (ein Ältester), m.* și *f.* **1.** cel (cea) mai în vârstă (dintr-o comunitate); **der ~ des Dorfes** cel mai bătrân locuitor al satului. **2.** decan de vârstă. **3.** primul născut, prima născută; **mein ~r** fiul meu (cel) mai mare.

Ältestenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu, sfat al celor bătrâni, consiliul decanilor de vârstă, senat. **2.** *(în R.F.G.)* comitet de reprezentanți ai Bundestagului și al Landtagului pentru sprijinirea președintelui.

Ältestenrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* dreptul de moștenire al fiului cel mai mare.

Ältestenwürde *f. sg.* demnitate de decan de vârstă, de președinte de onoare.

ältfränkisch *adj.* **1.** vechi francon. **2.** *(fig.)* demodat, de modă veche.

ältfranzösisch *adj.* vechi francez.

ältfürstlich *adj.* de veche obârșie princiară.

ältgedient *adj.* cu mulți ani în serviciu, îmbătrânit în serviciu; cu galoane, rutinat, cu vechi state de serviciu.

Altgedinge, *-s, -, n.* v. Altenteil.

Altgeige, *-n, f.* violă.

Altgesell, *-en, -en*, **Altgeselle**, *-n, -n, m. (ist.)* calfa cea mai în vârstă sau cea mai veche la un meșter, staroste al calfelor.

altgewohnt *adj.* obișnuit, înrădăcinat, tradițional.

Altglas, *-es, n. sg.* deșeuri de sticlă.

Altglasbe|hälter, *-s, -, m. (ec.)* container deșeuri de sticlă.

altgläubig *adj.* pravoslavnic, drept-credincios; de credință veche.

Altgold, *-(e)s, n. sg.* aur vechi, folosit.

Altgummi|abfälle *pl.* deșeuri de cauciuc vechi.

Altguss, *-es, -güsse, m.* deșeuri de fontă.

Alt|händler, *-s, -, m.* negustor de vechituri, de haine vechi, telal.

alt|hergebracht, **alt|herkömmlich** *adj.* tradițional, din bătrâni, din vechime.

alt|hochdeutsch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechea germană de sus (dialectele din sudul Germaniei, dintre anii 750 și 1050).

Alt|holz, *-es, n. sg. (forest.)* lemn matur; pădure exploatabilă.

Altimeter, *-e, -, n.* altimetru.

Altist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* altist(ă).

Altitude [-'ty:d(ə)], *-n, f.* altitudine, înălțime.

Altjahres|tag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* ajun de Anul Nou.

altjüngferlich I. *adj.* de fată bătrână; *(fig.)* înăcrit, prețios. **II.** *adv.* ca o fată bătrână; *(fig.)* înăcrit, prețios.

Altjungfern|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de fată bătrână.

Altkatholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* vechi catolic(ă), paleocatolic(ă).

altkatholisch *adj.* vechi catolic, paleocatolic; *(în Italia)* protocatolic.

Altkatholizismus, *-s, m. sg.* paleocatolicism.

Altkleider|händler, *-s, -, m.* negustor de haine vechi.

Altkleiderhaus, *-es, -häuser, n.* magazin de haine uzate, de haine vechi.

altklug *adj.* **1.** precoce. **2.** *(fig.)* îndrăznet, impertinent.

Altklugheit *f. sg.* **1.** înțelepciune prematură, minte precoce. **2.** *(fig.)* îndrăzneală, impertinență.

Altknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** vătaf peste argați. **2.** cel mai în vârstă argat.

Altkrieger, *-s, -, m.* veteran.

Altlapper, *-s, -, m. (înv.)* cârpaci, cizmar care pune petice (la încălțăminte veche).

Altlasten *pl. (ec.)* depozit neecologic de gunoi.

Altlehrer, *-s, -, m. (în fosta R.D.G.)* învățător care a obținut capacitatea înainte de 1945.

ältlich *adj.* bătrâior; îmbătrânit, între două vârste.

Altmagd, *-mägde, f.* jupâneasă mai mare peste slujnicele din casă.

Altmaterial, *-s, -ien* [-iən], *m.* material vechi, deșeu.

Altmeister, *-s, -, m.* **1.** staroste de breaslă. **2.** maistru, reprezentant vârstnic, eminent, unanim recunoscut (al unei științe, arte, al unui sport); *(sport)* fost campion. **3.** fondator (al unei științe etc.).

Altmetall, *-s, -e, n.* metal vechi, deșeu de metal.

Altminute, *-n, f. (geom.)* minut vechi (a șaizecea parte dintr-un unghi de un grad).

altmodisch *adj.* de modă veche; demodat, învechit, ruginit.

altniederdeutsch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechea germană de jos (dialectele din nordul Germaniei dintre anii 750 și 1050).

altnordisch *adj.* (care face parte din, e redactat) în vechile limbi scandinavice.

Altokumulus, *-, -se* (și *-li*), *m. (met.)* (nor) altocumulus.

Ạlt|öl, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* ulei ars, uzat.
Altostratus [-stra:-], *-, -strati, m. (met.)* (nor) altostratus.
Ạltpapier, *-s, -e, n.* maculatură, hârtie uzată, deşeuri de hârtie.
Ạltpapier|händler, *-s, -, m.* negustor de deşeuri de hârtie.
Ạltparteigenosse, *-n, -n, m.* vechi membru de partid.
Ạltphilologe, *-n, -n, m.* filolog clasic, clasicist.
Ạltphilologie *f. sg.* filologie clasică.
ạltpreußisch *adj.* vechi prusac.
ạltrenommiert *adj.* cu renume vechi, mare; **~e Firma** firmă veche şi reputată.
Ạltreis, *-en, -en, m. (reg.)* (cizmar) cârpaci.
ạltrömisch *adj.* din vechea Romă, vechi roman.
ạltrosa *adj. invar.* roz închis bătând spre albastru.
Altruịsmus, *-, m. sg.* altruism.
Altruịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* altruist(ă).
altruịstisch *adj.* altruist.
ạltsächsisch *adj.* vechi saxon.
Ạltsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* altist(ă).
Ạltschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheia (de) do.
Ạltschnee, *-s, m. sg.* zăpadă veche, căzută de mult.
Ạltschrift *f. sg. (tipogr.)* anticva.
Ạltsilber, *-s, n. sg.* argint patinat, oxidat, înnegrit (pe cale artificială).
Ạltsitz, *-es, m. sg.* v. Altenteil.
Ạlt|sprachler, *-s, -, m. (lingv.)* v. Altphilologe.
ạlt|sprachlich *adj.* **1.** de limbă veche. **2.** de limbă clasică (greacă, latină, ebraică).
Ạlt|stadt, *-städte, f.* parte veche a unui oraş, oraşul vechi.
Ạlt|steinzeit *f. sg.* paleolitic.
ạlt|steinzeitlich *adj.* din paleolitic.
Ạlt|stimme, *-n, f.* voce de altistă, alto; **tiefe ~** voce de contraltă, contralto.
Ạlt|stoff|erfassung *f. sg. (ec.)* recuperare a deşeurilor.
ạlt|testamentarisch, **ạlt|testamentlich** *adj.* din Vechiul Testament.
Ạlt|tier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* femelă (la vânatul mare) după primul fătat.
ạlt|überkọmmen, **ạlt|überliefert** *adj.* v. althergebracht.
Ạltung, *-s, -e, m. (mine)* parte exploatată şi părăsită dintr-o mină.
Ạltvater, *-s, -väter, m.* **1.** patriarh (din Vechiul Testament); bătrân venerabil; anahoret. **2.** bunic; străbunic.
ạltväterisch, **ạltväterlich** *adj.* **1.** patriarhal, străvechi; strămoşesc. **2.** de modă veche; de pe vremea bunicii.
ạltvertraut *adj.* intim, familiar, cunoscut de demult.
Ạltvordern *pl. (înv.)* străbuni, strămoşi.
Ạltware, *-n, f. (mai ales la pl.)* vechituri, marfă veche.
Ạltwarenhandel, *-s, m. sg.* negoţ cu vechituri, telalâc.
Ạltwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de vechituri, telal.
Ạltwasser, *-s, -, n.* braţ mort al unui râu.
Altweịbergeschichte, *-n, f.* poveste de cumetre, născociri, bazaconii.
Altweịbergeschwätz, *-es, -e, n.* sporoave, palavre băbeşti; trăncăneală, flecăreală, sporovăială de babe.
Altweịbermärchen, *-s, -, n.* v. Altweibergeschichte.
Altweịbermühle, *-n, f.* moara babelor (în folclorul german, moara fermecată la care se duc bătrânele ca să întinerească); *(fig.)* izvorul, fântâna tinereţii.
Altweịbersommer, *-s, -, m.* **1.** ultimele zile frumoase ale toamnei; vară târzie. **2.** funigei.
altweịbisch *adj.* ca o femeie bătrână, ca o babă.
Ạltwerden, *-s, n. sg.* îmbătrânire.
Ạltwohnung, *-en, f.* v. Altbauwohnung.
Ạlu, *-s, n. sg. presc.* de la Aluminium.
Aludẹl, *-s, -, m.* **Aludel**, *-n, f. (chim.)* vas de lut (folosit la extragerea mercurului).
alumetiẹren, *alumetierte, alumetiert, vb. (h) tr.* a aluminiza, a cimenta cu aluminiu.
Alumịnat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* aluminat.
aluminiẹren, *aluminierte, aluminiert, vb. (h) tr.* a îmbrăca în aluminiu.
Alumịnit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* aluminită.
Alumịnium, *-s, n. sg.* aluminiu.
Alumịnium|artikel, *-s, -, m.* articol de aluminiu.
Alumịniumblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de aluminiu.
Alumịniumdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aluminografie, tipar de pe forme de aluminiu.
Alumịniumfeder, *-n, f.* peniţă de aluminiu.
Alumịniumfolie [-lie], *-n, f.* foiţă de aluminiu.
Alumịniumgeripppe, *-s, -, n.* schelet, osatură, şarpantă de aluminiu.
Alumịniumgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vase de aluminiu.
Alumịniumguss, *-es, -güsse, m.* piese turnate din aluminiu; (presă de) aluminiu turnat.
alumịniumhaltig *adj.* cu conţinut de aluminiu.
Alumịniumlegierung, *-en, f.* aliaj de aluminiu.
Alumịnium|oxid, *-(e)s, n. sg.* bioxid de aluminiu.
Alumịniumseil, *-(e)s, -e, n.* cablu de aluminiu.
aluminọs *adj.* aluminos, care conţine aluminiu.
Alumino|thermie *f. sg.* aluminotermie.
Alumnạt, *-(e)s, -e, n.* internat gratuit (în şcoli).
Alụmne, *-n, -n, m.* (elev) intern.
alveolạr [-veo-] *adj. (anat., fon.)* alveolar.
alveolär *adj.* care are alveole, alveolat, de structură celulară.
Alveolạrlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet alveolar.
Alveọle, *-n, f. (anat.)* alveolă.
Ạlwegbahn, *-en, f. (tehn.)* monolinie.
ạm *(formă prescurtată* de la an dem) **I.** *prep.* **1.** la; **~ 1. Mai** la 1 Mai; **~ Ende** la sfârşit, în cele din urmă, la urma urmei; **er ist ~ Ende seiner Kraft** e la capătul puterilor; **~ Stuttgarter Hof** la Curtea din Stuttgart. **2.** pe; **Frankfurt ~ Main** Frankfurt pe Main. **3.** lângă; aproape; **ich wohne ~ Bahnhof** stau lângă gară; *(mil.)* **~ Feinde** aproape de inamic. **4.** în; **~ Tage nach**... în ziua (de) după...; **er ist ~ Leben** el este în viaţă; **~ Leben bleiben** a rămâne în viaţă, a supravieţui; **~ Tage** în timpul zilei, ziua. **II.** *adv. (precedând superlativul)* cel mai...; **~ besten** cel mai bine.
a.M. *presc.* de la am Main pe Main.
a.m. *presc.* de la ante meridiem a.m., antemeridian, înainte de prânz, de amiază.
Ạmal, *-(e)s, -e, n. (elv.)* semn din naştere.
Amalgạm, *-s, -e, n.* **1.** *(chim.)* amalgam. **2.** *(fig.)* legături intime, profunde; amestec.
Amalgatiọn, *-en, f.* amalgamaţie; amalgamare.
Amalgamatiọns|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de amalgamare.
Amalgạm|elektrode, *-n, f.* electrod de amalgam.
Amalgạmfüllung, *-en, f. (med.)* obturaţie din amalgam.
amalgamiẹren, *amalgamierte, amalgamiert, vb. (h) tr.* a face un amalgam, a amalgama; *(fig.)* a alia, a amesteca.
Amalgamiẹrung, *-en, f.* amalgamare, formare a unui aliaj de mercur.
Amarạnt[1], *-s, -e, m.* **1.** v. Fuchsschwanz **(2). 2.** v. Blutfink.
Amarạnt[2], *-s, n. sg.* culoare roşu închis.
amarạnt(en), **amarạntenfarbig**, **amarạntrot** *adj.* de culoare roşu închis.
Amarẹlle, *-n, f. (bot.)* vişină (*Prunus acida*).
Amaryllis, *-lien* [-liən], *f. (bot.)* **1.** gen monotipic din familia *Amaryllidaceae*. **2.** denumire horticolă pentru *Hippeastram*.
amassiẹren, *amassierte, amassiert, vb. (h) tr. (înv.)* a îngrămădi (la un loc), a aduna (claie peste grămadă).
Amateụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* amator; nespecialist, diletant.
Amateụrboxer, *-s, -, m.* boxer amator, neprofesionist.
Amateụrfilm, *-(e)s, -e, m.* film de amator.
Amateụrfotograf, *-en, -en, m.* fotograf amator.
amateụr|haft *adj.* de amator, diletant.
Amateụr|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de amatori.
Amaurọse *f. sg. (med.)* orbire.
Amaụse, *-n, f.* piatră preţioasă falsă (din sticlă).
Amazọne, *-n, f.* **1.** *(mit., sport)* amazoană. **2.** *(peior.; despre femei)* bărbăţoi, băieţoi. **3.** *(ornit.)* (papagal) cu coada scurtă.
Amazọnenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de călărie.
Amazọnenpapagei, *-en, -en* (şi *-(e)s, -e), m.* v. Amazone **(3)**.
Ạmbacht, *-en, f. (elv.)* meserie, corporaţie, breaslă.
Ambassadeụr [-'dø:ɐ], *-s, -e, m.* ambasador.
Ạmbe, *-n, f.* dublă, două numere ieşite împreună la loterie.
Ạmber, *-s, m. sg.* v. Ambra.
Ạmberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copac de ambră (*Liquidambar*).
Ambiạnce [-'biã:sə] *f. sg. (reg.)* ambianţă, mediu.
ambiẹren, *ambierte, ambiert, vb. (h) tr. (livr.)* a solicita (un post).
Ambiguität, *-en, f.* ambiguitate, echivoc, dublu înţeles.
Ambitiọn, *-en, f.* ambiţie.
ambitioniẹren, *ambitionierte, ambitioniert, vb. (h) intr.* a se ambiţiona la (sau după) ceva.
ambitioniẹrt **I.** *part. trec.* de la ambitionieren. **II.** *adj. (în expr.)* **~ sein** a fi ambiţios, interesat, străduitor.
ambitiọs [-tsiø:s] *adj.* ambiţios.
Ambivalẹnz [-va-], *-en, f.* ambivalenţă.
Ạmbo(n), *-s, -onen, m.* amvon.
Ạmboss, *-es, -e, m.* **1.** (şi *anat.)* nicovală; **entweder Hammer oder ~ sein** a fi sau ciocan sau nicovală; **zwischen Hammer und ~ sein** (sau **geraten)** a fi (sau a ajunge) între ciocan şi nicovală. **2.** *(mil.)* capsă (de cartuş).
Ạmboss|einsatz, *-es, -sätze, m.* matriţă inferioară de nicovală.
Ạmboss|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* suport (de lemn) al nicovalei.
ạmböstig *adj. (reg.)* cu pieptul îngust; astmatic.
Ạmbra, *-s, -s, m., n.* şi *f.* ambră.
ạmbraduftend *adj.* cu miros de ambră, mirosind a ambră.
Ạmbrafarbe, *-n, f.* culoare de ambră.
Ambrọsia *f. sg. (mit.)* ambrozie, mâncarea zeilor.
ambrọsisch *adj.* **1.** de ambrozie. **2.** parfumat, mirositor. **3.** delicios, minunat, încântător. **4.** *(fig.)* divin, ceresc, dumnezeiesc.
ambulạnt *adj.* ambulant; **~er Handel** comerţ ambulant; **~er Kranker** bolnav tratat ambulator, bolnav pe picioare; **~e Behandlung** tratament medical la domiciliul pacientului.
Ambulạnz, *-en, f.* **1.** policlinică; dispensar. **2.** trăsură (maşină) de ambulanţă, autosanitară; salvare (maşină).
Ambulạnzschiff, *-(e)s, -e, n.* navă-spital.
Ambulạnzwagen, *-s, -, m.* trăsură de ambulanţă, autosanitară.
Ambulạnz|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren-spital, tren sanitar.
ambulatọrisch *adj.* ambulator; **~e Behandlung** tratament ambulator.
Ambulatọrium, *-s, -rien* [-riən] *n.* ambulatoriu; dispensar; sală de tratament, ambulatoriu într-o policlinică.
ambuliẹren, *ambulierte, ambuliert, vb. (h) intr.* a peregrina, a schimba locul.
Ạmeise, *-n, f.* furnică (*Formica*); **weiße ~** termită *(Formica termes);* **rote ~** furnică roşie (*Formica rufa*).
ạmeiseln, *ameiselte, geameiselt [ich ameis(e)le], vb. (h)* **I.** *intr.* a furnica, a mişuna. **II.** *tr. unipers.* **es ameiselt (mich)** (mă) furnică, (mă) mănâncă, am mâncărime.
ạmeisen|artig *adj.* ca furnicile, mirmecoid.
Ạmeisen|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter formic.
Ạmeisen|bär, *-en, -en, m.* (urs) furnicar (*Myrmecophaga*).
Ạmeisenbeutler, *-s, -, m. (zool.)* marsupial mirmecofag (*Myrmecobius fasciatus*).
Ạmeisen|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de furnică.
Ạmeisenfresser, *-s, -, m. (zool.; mai ales pl.)* mirmecofagide (din ordinul *Edentatelor).*
Ạmeisengast, *-(e)s, -gäste, m. (mai ales pl.)* insectă (mai ales gândac), uneori producătoare de sucuri dulci, care trăieşte în galeriile furnicilor.
Ạmeisengeist, *-(e)s, m. sg.* v. Ameisenspiritus.

ameisenhaft *adj.* harnic ca o furnică.
Ameisenhaufen, Ameisenhügel, *-s, -, m.* furnicar, muşuroi de furnici.
Ameisen|igel, *-s, -, m.* ariciul furnicilor (*Echidna aculeata*).
Ameisenjungfer, *-n, f.* v. Ameisenlöwe.
Ameisenkribbeln, *-s, n. sg.*, **Ameisenlaufen**, *-s, n. sg. (med.)* furnicătură.
Ameisenlöwe, *-n, -n, m. (entom.)* leul furnicilor, larva unei insecte nevroptere (*Myrmecoleon formicarius*).
Ameisen|nest, *-es, -er, n.* v. Ameisenhaufen.
Ameisenpuppe, *-n, f.* larvă de furnică.
Ameisensäure, *-n, f. (chim.)* acid formic.
Ameisen|spiritus, *-, -, (*şi *-tusse), m.* alcool formic.
Ameisen|staat, *-(e)s, -en, m.* furnicar; colonie de furnici.
Amelioration, *-en, f.* ameliorare, îmbunătăţire.
ameliorieren, *ameliorierte, amelioriert, vb. (h) tr.* a ameliora, a îmbunătăţi.
Amelkorn, *-(e)s, -körner, n.* v. Ammer[1].
Amelmehl, *-(e)s, n. sg.* scrobeală.
Amen, *-s, -, n.* amin; **zu allem Ja und ~ sagen** a spune da (sau amin) la toate; *(fig.)* **ein ~ lang** (vreme de) o clipă, o clipită; cât ai zice amin, pis; **sicher wie das ~ in der Kirche** absolut sigur.
Amendement [amädə'mä:], *-s, -s, n.* amendament, propunere de modificare (a unei legi); articol suplimentar (la o lege).
amendieren, *amendierte, amendiert, vb. (h) tr.* **1.** a corecta, a modifica, a îmbunătăţi, a amenda. **2.** a propune un amendament.
Amenor|rhö(e) [-'rø:] *f. sg. (med.)* amenoree.
Amerikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* american(ă).
amerikanisch *adj.* american.
amerikanisieren, *amerikanisierte, amerikanisiert, vb (h) tr.* şi *refl.* a (se) americaniza.
Amerikanisieren, *-s, n. sg.* americanizare.
Amerikanismus, *-, -men, m.* **1.** americanism; caracter specific al limbii engleze din America. **2.** spirit american, concepţie de viaţă americană.
Amerikanistik *f. sg.* **1.** americanistică, ştiinţă despre cultura indienilor din America. **2.** ştiinţa despre cultura, limba şi literatura Statelor Unite.
Amharische, *-n, n. sg.* limba amhară.
Ami,*-s, -(s), m (fam.) presc.* de la Amerikaner. **1.** soldat american (din trupele de ocupaţie). **2.** american.
Amiant, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* amiant, azbest.
amiant|artig, amiantförmig *adj.* ca de amiant.
Amidase, *-n, f. (chim.)* amidază.
amikroskopisch *adj.* amicroscopic, care nu poate fi văzut nici cu microscopul.
Aminobenzol, *-s, -e, n. (chim.)* aminobenzol.
Aminosäure, *-n, f. (chim., biol.)* acid aminic.
Ammann, *s, -männer, m. (elv.)* v. Amtmann.
Amme, *-n, f.* **1.** doică. **2.** mamă adoptivă. **3.** moaşă. **4.** guvernantă.
Ämmeli *n. (reg.)* biberon.
Ammelkorn, *-(e)s, -körner, n.* v. Ammer **(1)**.
ämmeln, *ammelte, geammelt (ich amm(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi doică, a alăpta. **2.** a şerpui.
ämmenhaft *adj.* în genul, după felul doicii.
Ammenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de doică, de leagăn.
Ammenmärchen, *-s, -, n.* basm, poveste pentru copii; *(fig.)* poveste mincinoasă, stupidă, naivă.
Ammenzeugung, *-en, f. (zool.)* variaţie între reproducere sexuată şi asexuată.
Ammer[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* alac-de-vară (specie de grâu). **2.** vişină. **3.** şi **~**, *-s, -, m. (ornit.)* presură *(Emberiza)*.
Ammer[2], *-s, -, m. (reg.)* găleată.
Ammeral, *-s, -e, m. (mar.)* găleată din pânză de vele (pentru scos apă din mare).
Ammoniak şi **Ammoniak**, *-s, n. sg. (chim.)* amoniac; **kohlensaures ~** carbonat de amoniu.
ammoniakalisch *adj. (chim.)* care conţine amoniac, amoniacal.
ammoniak|artig *adj. (chim.)* ca amoniacul, amoniacal.
Ammoniakflüssigkeit, *-en, f. (chim.)* amoniac lichid; hidroxid de amoniu.
Ammoniakgas, *-es, -e, n. (chim.)* amoniac gazos.
ammoniakhaltig *adj.* conţinând amoniac.
Ammoniaksalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* azotat de amoniu.
Ammoniaksalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de amoniu.
Ammoniaksoda, *-s, n. sg. (chim.)* carbonat de amoniu.
Ammoniakwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă amoniacală.
Ammonit, *-en, -en, m. (geol.)* amonit.
Ammoniter, *-s, -, m.* amonit (membru al unui trib semit).
Ammonium, *-s, n. sg. (chim.)* amoniu.
Ammoniumphosphat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fosfat de amoniu.
Ammoniumsulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de amoniu.
Ammonshorn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Ammonit.
Amnesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* amnezie.
Amnestie, *-n* [-sti:ən], *f.* amnistie.
Amnestie|akt, *-(e)s, -e, m.* decret de amnistie.
amnestieren, *amnestierte, amnestiert, vb. (h) tr.* a amnistia.
Amnestierung, *-en, f.* amnistiere.
Amnestiever|ordnung, *-en, f.* decret de amnistie.
Amnion, *-s, n. sg. (zool., med.)* amnios.
amöbäisch *adj.* schimbător (ca o amibă).
Amöbe, *-n, f. (zool.)* amibă.
Amöbenruhr *f. sg. (med.)* amibiază.
amöboid *adj.* amiboid.
Amok şi **Amok**, **Amoklauf**, *-s, m. sg.*, **Amoklaufen**, *-s, n. sg. (med.)* amoc.
Amokläufer, *-s, -, m. (med.)* bolnav de amoc.
a-Moll, *-, n. sg. (muz.)* la minor (tonalitate).
amön *adj.* graţios, atrăgător, plăcut.
Amor, *-s, m. sg. (mit.)* Amor, zeul iubirii; Cupidon.
Amoral *f. sg.* lipsă de moralitate.
amoralisch *adj.* amoral.
Amoralismus, *-, m. sg.* amoralism.
Amoralität *f. sg.* amoralitate; atitudine sau concepţie amorală.
Amorce [a'mors(ə)], *-s, f.* **1.** momeală. **2.** *pl.* pocnitoare.
Amorette, *-n, f.* **1.** amoretă, amoraş. **2.** statuetă mică a lui Amor, Cupidon. **3.** flirt.
amorph *adj.* amorf.
amortisabel *adj.* amortizabil.
Amortisation, *-en, f. (ec.)* amortizare; rambursare în rate; amortisment; **~ eines Wechsels** amortizarea unei trate.
Amortisations|abführung, *-en, f. (ec.)* prelevare a amortismentului.
Amortisations|aufkommen, *-s, -, n. (ec.)* volum al amortismentului.
Amortisations|plan, *-(e)s, -pläne, m.* program de amortizare.
Amortisationsrate, *-n, f.* rată, anuitate de amortizare.
amortisierbar *adj.* amortizabil.
amortisieren, *amortisierte, amortisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a amortiza.
Amortisierung, *-en, f.* v. Amortisation.
Amour [a'mu:ɐ], *-en, f. (fam.)* (legături de) dragoste, amor.
Amourette, *-n, f. (peior.)* amoretă, femeie uşoară.
Amourettengras [amu-], *-es, -gräser, n. (bot.)* v. Zittergras.
amourös [-mu-] *adj.* **1.** *(înv.)* delicios, încântător. **2.** îndrăgostit. **3.** amoros.
Amp. *presc.* de la Ampere amper.
Ampel, *-n, f.* **1.** lampă suspendată. **2.** semafor, semnalizator optic (pentru circulaţie). **3.** vas suspendat (pentru flori). **4.** fiolă.
ampeln, *ampelte, geampelt (ich amp(e)le), vb. (h) intr. (fam.; nach* cu *dat.)* a se agita, a se zbate (să obţină ceva).
Ampelographie *f. sg.* descriere a varietăţilor de struguri, ampelografie.
Ampelopsis *f. sg. (bot.)* viţă de Canada, iederă *(Ampelopsis zuinzuefolia)*.
Ampere [am'pɛ:ɐ], *-(s), -, n. (electr.)* amper.
Ampere|meter, *-s, -, n. (electr.)* ampermetru.
Amper(e)|stunde, *-n, f. (electr.)* amper-oră.
Amper(e)wicklung, *-en, f. (electr.)* amperspiră.
Ampfer, *-s, -, m.*, **Ampferkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* măcriş *(Rumex* L.).
Amphibie [-biə], *-n, f. (biol.)* amfibie.
amphibien|artig *adj.* ca un amfibiu.
Amphibienfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul-amfibiu.
Amphibienflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion-amfibiu.
Amphibienkampfwagen, *-s, -, n. (mil.)* car de luptă amfibiu.
Amphibienpanzer, *-s, -, m.*, **Amphibientank**, *-(e)s, -e* (şi *-s), m. (mil.)* tanc amfibiu.
Amphibienwagen, *-s, -, m.* autovehicul amfibiu.
amphibisch *adj. (biol.)* amfibiu.
Amphibium, *-s, -bien* [-biən], *n.* v. Amphibie.
Amphibolie, [-'li:], *-n* [-li:ən] *f. (stil.)* dublu înţeles, ambiguitate (de sens).
Amphibrachys, *-s* [-χ]s], *-, -, m. (metr.)* amfibrah.
Amphiktyone [-ty'o:-], *-n, -n, m.* amfiction, membru al unei amfictionii.
Amphiktyonengericht [-ty'o:-], *-(e)s, -e, n. (la vechii greci)* tribunalul amfictionarilor.
Amphiktyonie *f. sg.* amfictionie (uniune politico-culturală a oraşelor-state din Grecia antică, respectând acelaşi sanctuar).
Amphi|oxus, *-, m. sg. (iht.)* amfioxus.
Amphipode, *-n, -n, m. (zool.) (mai ales pl.)* amfipod (crustaceu cu două feluri de labe: pentru sărit şi înotat).
Amphi|the|ater, *-s, -, n.* amfiteatru.
amphitheatralisch *adj.* în formă de amfiteatru.
Amphora, *-ren*, **Amphore**, *-n, f.* amforă.
amphoter *adj. (chim.)* amfoter, cu caracteristici duble (de bază şi de acid).
Amplifikation, *-en, f.* amplificare.
amplifizieren, *amplifizierte, amplifiziert, vb. (h) tr.* a amplifica, a mări, a lărgi, a extinde.
Amplitude [-'ty:də], *-n, f. (mat., fiz.)* amplitudine; întindere.
Ampulle, *-n, f.* **1.** fiolă. **2.** sticlă medicinală (cu gâtul lung şi strâmt); sticlă pântecoasă; balon. **3.** *(med., anat.)* ampulă. **4.** *(bis.)* vas pentru păstrat vinul destinat ritualului.
Amputation, *-en, f. (med.)* amputare.
Amputationsbe|steck, *-(e)s, n. sg. (med.)* trusă de instrumente pentru amputare.
amputieren, *amputierte, amputiert, vb. (h) tr.* a amputa.
Amsel, *-n. f.* mierlă *(Merula vulgaris* Br., *Turdus merula* L.).
Amselschlag, *-(e)s, m. sg.* cântecul mierlei.
Amt, *-(e)s, Ämter, n.* **1.** funcţie, serviciu, slujbă, post (în administraţia de stat); **ein geistliches ~** o funcţie clericală; **ein öffentliches ~** o funcţie publică; **ein ~ antreten** a intra în slujbă, în exerciţiul funcţiunii; **ein ~ bekleiden** a ocupa un post, a îndeplini o funcţie; **im ~ stehen** a fi în serviciu, a ocupa un post; **des ~es entheben** a destitui dintr-un post, a scoate dintr-o funcţie; **sein ~ niederlegen** a demisiona; **jm. ein ~ übertragen, mit einem ~ betrauen** a încredinţa cuiva o funcţie, un post; **von seinem ~ Gebrauch machen** a se folosi de funcţie, de postul său; **etwas kraft seines ~es verkünden** a comunica ceva în baza funcţiei pe care o are. **2.** administraţie, oficiu; birou, serviciu; tribunal; local; sediu (al unei instituţii publice, autorităţi); **das statistische ~** Biroul de statistică; **vors ~ müssen** a trebui să se înfăţişeze în faţa justiţiei; **das Auswärtige ~** Ministerul de Externe; **von ~es wegen** din oficiu. **3.** unitate administrativă, sector administrativ; circumscripţie; **von ~es wegen** din oficiu. **4.** sarcină, misiune, atribuţie; **tun was seines ~es ist** a-şi face datoria; **was deines ~es nicht ist, da lass deinen Vorwitz** nu-ţi băga nasul unde nu-ţi fierbe oala; **das ist nicht seines ~es** aceasta nu intră în atribuţiile lui; **seines ~es walten** a-şi îndeplini misiunea, a-şi face datoria (de funcţionar, slujbaş, angajat). **5.** *(bis. cat.)* liturghie; serviciu divin; **ein ~ halten** a ţine o slujbă; **ein ~ besuchen**

a merge la slujbă; **einem ~ beiwohnen** a merge la slujbă; **das heilige ~** tribunalul inchiziției. **6.** *(reg.)* breaslă; corporație.

Ämtchen, *-s, -, n.* slujbuliță.

Ämtei, *-en, f. (înv.)* oficiu, birou.

ạmtern, *amterte, geamtert, vb. (h) intr. (înv.)* a funcționa, a fi în funcțiune, a deține o funcțiune, un post.

Ämter|häufung, *-en, f.* cumul de funcții, de posturi.

Ämter|sucht *f. sg.* goana după slujbe, carierism.

ạmtfrei *adj.* fără slujbă, serviciu, post.

Ạmt|haus, *-es, -häuser, n.* local, edificiu, birou public.

amtieren, *amtierte, amtiert, vb. (h) intr.* a funcționa, a fi în funcțiune, a deține un post: a fi în exercițiul funcțiunii.

Amtierung *f. sg.* deținere a unei funcții.

ạmtlich I. *adj.* oficial; **~es Schriftstück** sau **Schreiben** act, document oficial, scrisoare oficială; **auf ~em Wege** pe cale oficială; **~e Mitteilung** înștiințare oficială de către o autoritate; **~e Verkündigung** comunicat oficial; **~es Kennzeichen** semn, număr, ștampilă oficială. **II.** *adv.* oficial, din oficiu; *(fam.)* **ich habe es ganz ~** o știu din sursă oficială.

Ạmtmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.*, **1.** funcționar (șef de sector) administrativ, de poliție, judecătoresc. **2.** administrator de fermă, de moșie; vechil. **3.** *(reg.)* aprod, slujitor judecătoresc. **4.** *(înv.)* dregător de țară; pârcălab, portar, vornic, staroste; prefect.

Ạmts|alter, *-s, -, n.* vechime în serviciu.

Ạmts|anmaßung, *-en, f. (jur.)* uzurpare a unei calități oficiale (și a drepturilor decurgând din ea); abuz de putere.

Ạmts|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în serviciu, în slujbă.

Ạmts|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* procuror; reprezentant al parchetului pe lângă judecătoriile de primă instanță și tribunalele penale cu asesori.

Ạmts|anwärter, *-s, -, m.* candidat la un post, la o funcție.

Ạmts|anweisung, *-en, f.* dispoziție oficială, instrucțiuni oficiale.

Ạmts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic oficial.

ạmts|ärztlich *adj.* din partea sau al medicului oficial.

Ạmts|aufseher, *-s, -, m.* inspector.

Ạmts|aus|übung, *-en, f.* exercitare a funcției.

Ạmtsbeförderung, *-en, f.* avansare în serviciu.

Ạmtsbefugnis, *-se, f.* competență, atribuție (administrativă, în baza funcției).

Ạmtsbereich, *-(e)s, -e, m.* resort, competență; jurisdicție; **das gehört nicht zu seinem ~** asta nu ține de resortul său, el nu e competent pentru asta, nu e de competența sa.

Ạmtsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport oficial.

Ạmtsbescheid, *-(e)s, -e, m.* sentință, hotărâre; decizie administrativă.

Ạmtsbewerber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la o funcție, la un serviciu, post, slujbă, solicitant(ă).

Ạmtsbewerbung, *-en, f.* solicitare a unei funcții, a unui serviciu, post, a unei slujbe; candidare la o funcție, la un post, la o slujbă.

Ạmtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** circumscripție jurisdicțională; teritoriu asupra căruia se extinde competența unei autorități. **2.** *(înv.)* ocol, plasă.

Ạmtsbezeichnung, *-en, f.* **1.** denumire a unei funcții oficiale. **2.** denumire oficială (a unui obiect).

Ạmtsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie oficială, buletin oficial.

Ạmtsbote, *-n, -n, m.* aprod, curier.

Ạmtsbruder, *-s, -brüder, m.* confrate, coleg (preot egal în grad).

Ạmts|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter oficial, calitate oficială.

Ạmtsdauer *f. sg.* durată a funcțiunii.

Ạmtsdelikt, *-(e)s, -e, n.* delict în exercițiul funcțiunii.

Ạmtsdiener, *-s, -, m.* om de serviciu (într-un serviciu public).

Ạmtsdeutsch, *-(s), n. sg. (stil.)* germana scrisă în stil administrativ, birocratic.

Ạmts|ehre *f. sg.* cinste, onoruri legate de o funcție.

Ạmts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ la intrarea în serviciu; **den ~ abnehmen** a lua cuiva jurământul.

Ạmts|einführung, **Ạmts|einsetzung**, *-en, f.* instalare, introducere într-un post, într-o funcție.

Ạmts|enthebung, *-en, f.* demitere, destituire, suspendare din funcție.

ạmts|enthoben *adj.* destituit, suspendat.

Ạmts|entsetzung, *-en, f.* v. Amtsenthebung.

ạmtsfähig *adj.* apt, capabil pentru o funcție.

Ạmtsfolge *f. sg.* **1.** ierarhie, succedare într-o funcție oficială (după vechime). **2.** supunere față de autoritate.

Ạmtsfolger, *-s, -, m.* succesor într-o funcțiune.

Ạmtsfrone, *-n, f. (înv.)* corvoadă, clacă, prestație în natură (în folosul organului administrativ de stat).

Ạmtsführung, *-en, f.* conducerea, direcția serviciului.

Ạmtsgebarung, *-en, f.* administrație, gestiune oficială

Ạmtsgebäude, *-s, -, n.* clădire oficială, edificiu public.

Ạmtsgebrauch, *-(e)s, m. sg.* folosință oficială, în interes de serviciu.

Ạmtsgebühren *pl.* taxe, cheltuieli de procedură.

Ạmtsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de serviciu, secret profesional.

Ạmtsge|hilfe, *-n, -n, m.* practicant administrativ.

ạmtsgemäß *adj.* din oficiu, în conformitate cu procedura oficială.

Ạmtsgenosse, *-n, -n, m.* coleg (de birou, de serviciu).

Ạmtsgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie de primă instanță (cu judecător unic).

Ạmtsgeschäfte *pl.* treburi publice.

Ạmtsgesicht, *-(e)s, -er, n. (fig.)* aer grav, oficial, mutră solemnă.

Ạmtsgewalt, *-en, f. (jur.)* autoritate, putere (decurgând dintr-o funcție publică, oficială).

Ạmts|haftung *f. sg.* responsabilitate administrativă.

ạmts|halber *adj.* din oficiu.

Ạmts|handlung, *-en, f. (jur.)* **1.** procedură oficială; acțiune oficială; **gerichtliche ~** procedură judecătorească. **2.** ceremonial (de desfășurare a unei acțiuni administrative sau juridice). **3.** *(bis.)* oficiere a unei ceremonii.

Ạmts|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (înv.)* șef de district administrativ, prefect, ispravnic.

Ạmts|inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* titular(ă) a(l) unei funcții, șef(ă) de serviciu.

Ạmtskanzlei, *-en, f.* birou, oficiu, cancelarie, cancelariat.

Ạmtskaution, *-en, f.* cauțiune.

Ạmtskette, *-n, f.* lanț ca însemn al funcției.

Ạmtskleid, *-(e)s, -er, n.*, **Ạmtskleidung**, *-en, f.* **1.** uniformă, ținută de serviciu (la funcționari civili). **2.** ținută de ceremonie, robă, togă, talar.

Ạmtskollege, *-n, -n, m.* v. Amtsgenosse.

Ạmtskosten *pl.* cheltuieli de administrație.

Ạmtslokal, *-(e)s, -e, n.* local, sediu al unei instituții; oficiu public.

Ạmtsmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Amtmann.

ạmtsmäßig *adj.* din oficiu, reglementar; legal.

Ạmtsmiene, *-n, f. (iron.)* mină solemnă, oficială, înfățișare gravă, aer grav; **eine ~ aufstecken** a lua un aer oficial, a face o mutră gravă.

Ạmtsmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de putere.

ạmtsmüde *adj.* sătul de serviciu.

Ạmtsnachfolger, *-s, -, m.* succesor într-o funcție, într-un serviciu.

Ạmtsniederlegung, *-en, f.* demisie; plecare din serviciu; demisionare.

Ạmts|papiere *pl.* acte, documente oficiale.

Ạmts|periode, *-n, f.* perioadă în care cineva activează într-o funcție.

Ạmts|person, *-en, f.* funcționar public, persoană oficială, slujbaș.

Ạmts|personal, *-s, n. sg.* personal administrativ, funcționari.

Ạmts|pflege *f. sg.* administrație.

Ạmts|pflicht, *-en, f.* datorie, obligație de serviciu.

Ạmts|pflichtverletzung, *-en, f. (jur.)* încălcare a îndatoririlor de serviciu.

Ạmtsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* prerogativă; drept decurgând din oficiu.

Ạmtsreise, *-n, f.* călătorie în interes de serviciu.

Ạmtsrichter, *-s, -, m. (înv.)* judecător de primă instanță, de plasă, de ocol.

Ạmts|sache, *-n, f.* afacere, chestiune oficială.

Ạmts|schimmel, *-s, m. sg. (iron.)* birocratism; rutină administrativă, încetineală birocratică; **den ~ reiten** a fi birocrat, a exagera în aplicarea dispozițiilor, formalităților.

Ạmts|schimmelreiter, *-s, -, m.* birocrat.

Ạmts|schreiben, *-s, -, n.* hârtie oficială.

Ạmts|schreiber, *-s, -, m.* grefier.

Ạmts|siegel, *-s, -, n.* sigiliu oficial, ștampilă oficială.

Ạmts|sitz, *-es, -e, m.* sediu oficial (al unei autorități).

Ạmts|sprache, *-n, f.* **1.** limbă oficială. **2.** limbaj profesional al funcționarilor, limbaj administrativ.

Ạmts|stelle, *-n, f.* autoritate, oficiu; organ administrativ.

Ạmts|stellung, *-en, f.* situație oficială.

Ạmts|stil, *-(e)s, -e, m.* stil oficial; *(peior.)* stil funcționăresc, administrativ.

Ạmts|stube, *-n, f.* cancelarie, birou.

Ạmts|stunden *pl.* ore de serviciu.

Ạmts|tag, *-(e)s, -e, m. (jur.)* zi de judecată.

Ạmts|tätigkeit, *-en, f.* activitate de serviciu; exercițiul unei funcțiuni.

Ạmts|titel, *-s, -, m.* titlu oficial.

Ạmts|ton, *-(e)s, m. sg.* limbaj impersonal, oficial; **im ~** în mod distant, impersonal.

Ạmts|tracht, *-en, f.* ținută oficială, de ceremonie (la anumite servicii).

Ạmts|übergabe, *-n, f.* predare a unei funcții, a unui post.

Ạmts|übernahme, *-n, f.* preluare a unui post, a unei funcții.

Ạmts|überschreitung, *-en, f.* abuz de putere; depășire a atribuțiilor legale.

Ạmtsverbrechen, *-s, -, n. (jur.)* infracțiune, crimă comisă într-o funcție publică.

Ạmtsvergehen, *-s, -, n.* abatere de la îndatoririle de serviciu, delict comis într-un serviciu public.

Ạmtsverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere a serviciului; **bei ~** sub amenințarea pierderii serviciului.

Ạmtsvermittlung, *-en, f. (tel.)* legătură telefonică obținută prin oficiul telefonic.

Ạmtsverschwiegenheit *f. sg. (jur.)* păstrarea secretului de serviciu.

Ạmtsverwalter, *-s, -, m.* administrator; gestionar.

Ạmtsverwaltung, *en, f.* administrație; gestiune.

Ạmtsverweser, *-s, -, m.* vicar; substitut.

Ạmtsvogt, *-(e)s, -vögte, m. (înv.)* judecător.

Ạmtsvogtei, *-en, f. (înv.)* judecătorie.

Ạmtsvorgänger, *-s, -, m.* predecesor (al cuiva) într-o funcție.

Ạmtsvormundschaft *f. sg.* tutelă oficială (exercitată de stat în folosul copiilor nelegitimi).

Ạmtsvor|stand, *-(e)s, -stände*, **Ạmtsvor|steher**, *-s, -, m.* **1.** șef de serviciu, de birou. **2.** primar (într-un sat).

Ạmtswalter, *-s, -*, **Ạmtswart**, *-(e)s, -e, m.* funcționar responsabil al unui birou, șef de birou.

Ạmtsweg, *-(e)s, -e, m.* cale oficială; **auf ~en erledigen** a rezolva pe cale oficială.

ạmtswidrig *adj.* care contravine dispozițiilor legale, oficiale.

Ạmtswirkungskreis, *-es, m. sg.* jurisdicție teritorială; *(înv.)* ocol.

Ạmtswohnung, *-en, f.* locuință de serviciu.

Ạmtszeit, *-en, f.* **1.** orele de serviciu. **2.** v. Amtsperiode.

Ạmtszimmer, *-s, -, n.* v. Amtsstube.

Amulẹtt, *-(e)s, -e, n.* amuletă.

amüsạnt *adj.* amuzant, distractiv; vesel.

Amüsement [amyz(ə)'mãŋ și -'mã:], *-s, -s, n.* amuzament, distracție.

amüsieren, *amüsierte, amüsiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amuza, a (se) înveseli, a (se) distra.

Amüsierlokal, *-s, -e, n.* local de distracție; cabaret.

Amüsiernudel, *-n, f. (fam.)* animatoare.

Amüsierviertel, *-s, -, n.* cartier cu localuri de animație.

ạmusisch *adj.* neinteresat în domeniul artelor, nedotat din punct de vedere artistic, fără înclinații artistice.

Amyl|alko|hol, *-s, -e, m. (chim.)* alcool amilic.

an A. *prep.* **I.** *cu dat.* (v. am) **1.** *(pe lângă verbe care nu arată mișcare)* pe, la; **Frankfurt liegt ~ der Oder** Frankfurt este așezat pe Oder; **Basel liegt ~ der Grenze** Basel este așezat la graniță; **~ der Untergrundbahn** la metrou; **~ Bord** pe, la bord; **~ Ort und Stelle** la fața locului; **das Bild hängt ~ der Wand** tabloul atârnă pe perete. **2.** *(cu sens temporal, la întrebarea wann? când?)* în; **~ den freien Tagen** în zilele libere; **~ jenem Abend** în acea seară. **3.** în, la, de; **~ der Arbeit sein** a fi la lucru, la treabă, a fi ocupat; **Anteil ~ etwas haben** a lua parte la ceva; **Mangel ~ etwas haben** a duce lipsă de ceva; **alt ~ Jahren** bogat în ani, vârstnic, în vârstă; **breit ~ den Schultern** lat în spate. **4.** de; **~ der Hand fassen** a prinde, a apuca de mână. **II.** cu *ac.* **1.** *(la întrebarea: wohin?, încotro? pe lângă verbe care arată o mișcare cu direcție)* la; pe; **~ den Fluss** la râu; **sich ~ den Tisch setzen** a se așeza la masă; **hängen Sie das Bild ~ die Wand** agățați tabloul pe perete. **2.** *(precedat de bis)* până la; **bis ~ den Zoo(park)** până la grădina zoologică; **bis ~ den Morgen** până la ziuă, până-n zori. **3.** către, spre, la; **ich habe eine Bitte ~ Sie** am o rugăminte la dumneavoastră; **wir schreiben einen Brief ~ Herrn...** scriem o scrisoare către domnul... **4.** de; **sich ~ die Mauer lehnen** a se rezema de zid. **5.** aproape, cu aproximație; **~ die 100 Euro** aproape 100 de euro. **III.** *(în expr.)* **~ und für sich** ca atare; de fapt; *(fil.)* **das Ding ~ sich** lucrul în sine; **es (sau die Reihe) ist ~ mir** este rândul meu; **soviel ~ mir ist** cât despre mine; **etwas ~ sich** *(dat.)* **haben a)** a fi adevărat; **b)** a avea ceva special; **es ist nichts ~ dem** nu este nimic adevărat; **die Schuld liegt ~ Ihnen** vina e a dumneavoastră; *(mil.)* **~ die Gewehre!** la arme! **~ der Stimme erkennen** a recunoaște după voce; **ich habe ~ einem genug** mi-ajunge una; **~ etwas teilnehmen** a lua parte la ceva; **er ist Lehrer ~ einer Fachschule** el este profesor la o școală tehnică. **B.** *adv.* **1.** *(arată locul, punctul de plecare, în corelație cu von)*; **von heute ~** începând de azi; **von jetzt ~** de acum înainte; **von 5 Lei ~** de la cinci lei în sus. **2.** aprins, în funcțiune; **das Licht ist ~** lumina e aprinsă. **3.** îmbrăcat; **ohne etwas ~** dezbrăcat, gol pușcă.

Ana, *-s, f.* colecție de sentințe, schițe, scrieri mici extrase din opere pentru caracterizarea unui personaj ilustru.

Anabaptịsmus, *-, m. sg. (rel.)* anabaptism.

Anabaptịst, *-en, -en, m. (rel.)* anabaptist.

Anabiọse, *-n, f.* anabioză.

Anachorẹt [-χor'e:t], *-en, -en, m.* anahoret, eremit, pustnic, sihastru.

Anachronịsmus [-kro-], *-, -men, m.* anacronism; **einen ~ begehen** a comite un anacronism.

anachronịstisch *adj.* anacronic, nepotrivit cu epoca.

Anagramm, *-(e)s, n.* anagramă.

an|ähneln, *ähnelte an, angeähnelt (ich ähn(e)le an)*, **an|ähnlichen**, *ähnlichte an, angeähnlicht, vb. (h) tr.* a asemăna, a face să semene cu...

An|ähnlichung *f. sg.* asemănare.

Anakolụth, *-s, -e, n. (gram.)* anacolut.

anakoluthisch *adj. (gram.)* anacolut, care contravine regulilor de construcție a frazei.

Anakreọntik *f. sg.* anacreontică.

Anakreọntiker, *-s, -, m.* **1.** poet anacreontic (din antichitate). **2.** *(rar)* om care trăiește pentru plăceri, juisor. **3.** membru al unei școli literare (poetice) din secolul al XVIII-lea.

anakreọntisch *adj.* anacreontic.

anal *adj. (anat.)* anal.

Analẹkten *pl.* analecte, fragmente alese.

analẹktisch *adj.* analectic.

Analẹptikon, *-s, -ka, n. (med.)* analeptic, stimulent, excitant.

analẹptisch *adj.* analeptic, stimulent, excitant.

analgẹtisch *adj.* analgezic.

an|allạktisch *adj.* neschimbat.

analọg *adj.* analog; corespunzător, asemănător; asemenea.

Analọgdar|stellung, *-en, f.* reprezentare analogică.

Analọg-Digital-Umwandlung, *-en, f.* conversiune analogică digitală.

Analogie, *-n* [-'gi:ən], *f.* analogie; corespondență, asemănare.

Analogiebildung, *-en, f. (lingv.)* formație analogică, formă analogică.

Analogierechnung, *-en, f.* calcul analogic.

Analogieschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie analogică, prin analogie.

analọgisch *adj.* v. analog.

analogisieren, *analogisierte, analogisiert, vb. (h) tr.* a asemăna, a compara, a face analogie.

Analogịsmus, *-, -men. (fil.)* analogism.

Analọgon, *-s, -ga, n.* caz (obiect etc.) analog, asemănător.

Analọgschaltung, *-en, f.* circuit analogic.

An|alphabẹt și **An|alphabet**, *-en, -en, m.* analfabet, neștiutor de carte.

An|alphabẹtentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitatea analfabeților, neștiutorilor de carte. **2.** analfabetism, neștiință de carte.

Analverkehr, *-s, m. sg.* contact sexual anal.

Analyse, *-n, f.* analiză.

Analysenbefund, *-(e)s, -e, m.* rezultat al analizei.

Analysenbericht, *-(e)s, -e, m.* buletin de analiză.

Analysenfehlergrenze, *-n, f.* pragul de eroare al analizelor.

Analysengang, *-(e)s, -gänge, m.* mersul analizei.

analysenrein *adj. (chim.)* chimic pur.

Analysenwaage, *-n, f.* balanță analitică.

analysịerbar *adj.* analizabil; care poate fi analizat.

analysieren, *analysierte, analysiert, vb. (h) tr.* a analiza, a face analiza.

Analytik *f. sg. (fil.)* analitică.

Analytiker, *-s, -, m.* analist.

analytisch *adj.* analitic; **die ~e Chemie** chimia analitică; **die ~e Geometrie** geometria analitică.

Anämie *f. sg. (med.)* anemie.

anämisch *adj. (med.)* anemic.

Anamorphọse, *-n, f.* deformare; transformare.

Anamnẹse, *-n. f (med.)* anamneză.

anamnẹstisch *adj. (med.)* anamnezic.

Ananas, *-(și -se), f. (bot.)* ananas *(Ananas sativus)*.

Ananas|erdbeere, *-n, f.* căpșună ananas *(Fragaria grandiflora)*.

an|ankern, *ankerte an, angeankert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a arunca ancora, a ancora. **2.** *(tehn.)* a fixa cu o ancoră, a ancora.

Anapäst, *-(e)s, -e, m. (metr.)* anapest.

Anạpher, *-n,* **Anaphora**, *-rä, f.* anaforă.

Anaphylaxie *f. sg. (med.)* anafilaxie, sensibilitate bolnăvicioasă.

Anarchie, *-n* [-'çi:ən], *f.* anarhie.

anarchisch *adj.* anarhic; dezorganizat, haotic.

Anarchịsmus, *-, m. sg.* anarhism.

Anarchịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* anarhist(ă).

anarchịstisch *adj.* anarhist.

an|arten, *artete an, angeartet (du artest an, er artet an) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) asimila; a (se) obișnui cu ceva.

anastatisch *adj. (tipogr.)* anastatic; **~er Druck** tipar anastatic.

An|ästhesie, *-n* [-'zi:ən], *f. (med.)* anestezie; pierderea sensibilității; insensibilitate.

an|ästhesieren, *anästhesierte, anästhesiert, vb. (h) tr.* a anestezia.

An|ästhesierung, *en, f. (med.)* anesteziere.

An|ästhesierungsmittel, *-s, -*, **An|ästhẹtikum**, *-s, -ka, n. (med.)* anestezic; substanță anestezică.

an|ästhẹsisch *adj.* anestezic.

An|astigmat, *-s, -e, m. (fiz.)* obiectiv anastigmatic, anastigmat.

an|astigmatisch *adj. (fiz.)* anastigmatic.

Anastomọse, *-n, f. (anat.)* anastomoză.

Anathẹm, *-s, -e*, **Anathema**, *-s, -s* (și *-ta), n.* anatemă, afurisenie.

anathematisieren, *anathematisierte, anathematisiert, vb. (h) tr.* a afurisi, a anatemiza; a arunca anatema (asupra cuiva).

an|atmen, *atmete an, angeatmet (du atmest an, er atmet an), vb. (h) tr.* a sufla pe (ceva) sau asupra (cuiva).

anatiọnal *adj.* fără naționalitate.

Anatọm, *-en, -en, m.* profesor de anatomie; specialist în anatomie.

Anatọmie, *-n* ['-mi:ən], *f.* **1.** *sg.* anatomie; **vergleichende ~** anatomie comparată. **2.** institut de anatomie. **3.** *(argou studențesc)* sală de disecție.

Anatọmiesaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de anatomie (la facultatea de medicină).

Anatọmiker, *-s, -, m.* v. Anatom.

anatọmisch *adj.* anatomic.

anatomisieren, *anatomisierte, anatomisiert, vb. (h) tr.* a anatomiza, a diseca; *(fig.)* a analiza în amănunt.

Anatomịst, *-en, -en, m.* v. Anatom.

an|ätzen, *ätzte an, angeätzt (du, er ätzt an), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a precoroda, a începe gravarea chimică. **2.** *(chim.)* a ataca cu un acid sau cu un alcalin.

An|ätzung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* cauterizare ușoară. **2.** *(chim.)* coroziune. **3.** *(tipogr.)* prima corodare.

an|äugeln, *äugelte an, angeäugelt (ich äug(e)le an), vb. (h) tr.* a arunca ocheade, a face (cuiva) ochi dulci.

Anback, *-(e)s, m. sg.* diferența dintre greutatea pâinii și făina folosită.

anbacken[1], *buk* sau *backte an, angebacken (du bäckst an, er bäckt an), vb. (h) tr.* a coace, a rumeni, a frige (puțin).

anbacken[2], *backte an, angebackt, vb. intr. (s) (despre pâine, prăjituri etc.)* a se lipi, a se prinde (de cuptor, tavă etc.).

anbahnen, *bahnte an, angebahnt, vb. (h) tr.* **1.** a începe, a porni (ceva); a pune la cale, a iniția, a pregăti; a îndruma; a netezi, a deschide, a croi drumul pentru...; **Verhandlungen ~** a iniția negocieri. **2.** *(ec.)* a iniția (o tranzacție); a pregăti (un contract).

Anbahnung, *-en, f.* începere, punere la cale, inițiere, pregătire; îndemnare; netezire, deschidere a drumului pentru...

anballen, *ballte an, angeballt, vb. (h) refl.* a se face ghem, a se face cocoloș, a se strânge în grămezi.

Anbändelei, *-en, f.* tentativă de a intra în legătură (cu cineva), de a cunoaște (pe cineva).

anbandeln, *bandelte an, angebandelt (ich band(e)le an)*, **anbändeln**, *bändelte an, angebändelt (ich bänd(e)le an), vb. (h) intr. (mit jm.)* **1.** a provoca (pe cineva), a căuta ceartă (cuiva), a se agăța (de cineva). **2.** a căuta să intri în legătură cu cineva; a încerca o apropiere sentimentală (de cineva); *(fam.)* a agăța (pe cineva).

Anbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *sg. (agr.)* cultivare, desțelenire; cultură, semănat; **der ~ des Weizens** cultura, semănarea grâului. **2.** construcție adăugată, anexă, aripă (a unei clădiri), pavilion. **3.** *sg.* construire, adăugare a unei construcții noi la o clădire existentă. **4.** teren aluvionar.

anbaubar *adj.* cultivabil.

anbauen, *baute an, angebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cultiva (pământul, o plantă); a ogori; a pune, a semăna, a sădi (o plantă). **2.** a construi alături, a adăuga o clădire (sau o parte de clădire) la alta. **II.** *refl.* **1.** a se stabili. **2.** a-și construi (o casă).

Anbauer, *-s, -, m.* cultivator de pământ; colonist.

anbaufähig *adj.* cultivabil.

Anbaufläche, *-n, f.* suprafață semănată, însămânțată, cultivată; suprafață de însămânțare.

Anbauflächeplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** planul suprafeței de construcție (suplimentară). **2.** planul suprafeței de însămânțare.

Anbaufolge, *-n, f.* asolament.

Anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune agricolă, teren potrivit pentru cultivarea pământului; zonă de cultură.

Anbauküche, *-n, f.* bucătărie cu mobilă asamblată.

Anbaumethode, *-n, f.* metodă (agrotehnică) de însămânțare, de cultivare a pământului.

Anbaumöbel *pl.* mobilă asamblată, cu elemente de asamblare.

Anbaumotor, *-s, -en, m.* motor atașabil; **Fahrrad mit ~** bicicletă cu motor atașabil.

Anbauplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânțare.

Anbautechnik, *-en, f. (agr.)* tehnică de cultivare.

Anbauverfahren, *-s, -, n.* v. Anbaumethode.

Anbauver|hältnisse *pl. (agr.)* condiții de cultivare.

Anbauvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de însămânțare, de producție agricolă.

anbefehlen, *befahl an, anbefohlen (du befiehlst an, er befiehlt an), vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a porunci. **2.** *(jm. etwas)* a recomanda; a prescrie; a da în seamă, în grijă; a pune (cuiva ceva) la inimă.

Anbefehlung, *-en, f.* ordin, poruncă; prescripție, recomandare.

Anbeginn, *-(e)s, m. sg.* început, origine; **von ~** de la, dintru început.

anbe|hagen, *behagte an, anbehagt, vb. (h) tr.* a mulțumi, a satisface.

anbe|halten, *behielt an, anbehalten (du behältst an, er behält an), vb. (h) tr.* a păstra pe sine, a nu dezbrăca, a nu scoate; **den Mantel ~** a nu scoate paltonul, a rămâne îmbrăcat cu paltonul.

anbei și **anbei** *adv.* alăturat, anexat; **~ die gewünschten Bücher** anexat cărțile dorite.

Anbeiß, *-es, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis).*

anbeißen, *biss an, angebissen (du, er beißt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a mușca (din ceva); **einen Apfel ~** a mușca dintr-un măr. **II.** *intr.* **1.** a mușca din momeală, a da în undiță, a se prinde; *(fig.)* a cădea în cursă, a se prinde. **2.** a-și înfige dinții (în ceva). **III.** *refl.* a se prinde cu dinții.

Anbeißen, *-s, n. sg. (în expr.)* **etwas zum ~** ceva apetisant, care îți face poftă; **zum ~ schön** frumoasă s-o mănânci, frumoasă de pică.

anbekommen, *bekam an, anbekommen, vb. (h) tr.* a îmbrăca, a încălța cu greu.

anbelangen, *belangte an, anbelangt, vb. (h) tr. (unipers.)* a privi, a se referi la...; **was mich anbelangt** cât despre mine, în ce mă privește; **was das anbelangt** cu privire la aceasta, referitor la aceasta.

anbelfern, *belferte an, angebelfert, vb. (h) tr. (fam.)* v. anbellen **(I, 2.)**.

anbellen, *bellte an, angebellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lătra, a se da la cineva, a lătra pe cineva; **den Mond ~** a lătra la lună. **2.** *(fig.)* a striga, a țipa la cineva, a certa pe cineva. **II.** *intr.* a începe să latre.

anbequemen, *bequemte an, anbequemt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) adapta, a (se) potrivi, a (se) acomoda.

anberaumen, *beraumte an, anberaumt, vb. (h) tr.* a determina, a fixa, a stabili (data); **eine Sitzung, Versammlung ~** a fixa data unei ședințe, adunări; *(jur.)* **die Verhandlung ~** a fixa, a stabili un termen.

Anberaumung, *-en, f.* fixare (a datei unei ședințe, a unui termen).

anbeten, *betete an, angebetet (du betest an, er betet an), vb. (h) tr.* a se închina; (și *fig.)* a adora, a diviniza.

Anbeter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* adorator(-oare).

Anbetracht, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **in ~** (cu *gen.*) având în vedere, considerând; față de...; **in ~ seines Alters** ținând seamă de vârsta sa.

Anbetreff, *-(e)s, m. sg. (limbaj adm., în expr.)* **in ~** *(cu gen.)* în ceea ce privește..., referitor la..., cu privire la...

anbetreffen, *betraf an, anbetroffen (er, sie, es betrifft an), vb. (h) tr.* a privi, a se referi la; **was ihn anbetrifft** cât despre el, în ceea ce-l privește; referitor, privitor la el.

anbetreffs *prep.*(cu *gen. în limbaj adm.)* referitor la...; **~ dieser Frage** cu privire la chestiunea aceasta.

anbetteln, *bettelte an, angebettelt (ich bett(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a cerși (de) la cineva, a cere cuiva pomană. **II.** *refl. (bei jm.)* a se insinua (pe lângă cineva) prin rugăminți sau umilință.

Anbetung, *-en, f.* adorație, adorare; divinizare; cult.

anbetungswürdig *adj.* demn de adorație.

anbeugen, *beugte an, angebeugt, vb. (h) tr. (despre membre)* a îndoi.

anbiedern, *biederte, an, angebiedert, vb. (h) refl. (mit.)* **1.** a face cunoștință (cu cineva). **2.** a se băga în sufletul cuiva; *(fam.)* a se bate (cu cineva) pe burtă, a-și permite intimități (cu cineva).

Anbiederung, *-en, f.* intimitate agasantă, apropiere grosolană.

Anbiederungsversuch, *-(e)s, -e, m.* tentativă de apropiere.

anbiegen, *bog an, angebogen, vb. (h) tr.* **1.** a apropia (ceva) îndoind, a apleca. **2.** *(limbaj adm.)* a alătura; a anexa; **angebogen** (aici) alăturat, anexat.

anbieten, *bot an, angeboten (du bietest an, er bietet an) vb. (h)* **I.** *tr.* (și *refl.*) a (se) oferi; a (se) propune; a (se) pune la dispoziție; **eine Tasse Kaffee ~** a servi (pe cineva) cu, a oferi (cuiva) o ceașcă de cafea; *(mil.)* **ein Gefecht ~** a propune o luptă, a provoca la luptă; **er bot sich ihm zur Begleitung an** s-a oferit să-l însoțească; **jm. das „Du" ~** a propune cuiva să se tutuiască. **II.** *intr.* **1.** *(com.)* a face prima ofertă (la o licitație). **2.** (și *refl., com.)* a acceda la, a accepta executarea (unei obligații) fără termen (precis). **3.** *(reg., fam.)* a căuta râcă, ceartă.

Anbieter, *-s, -, m. (ec.)* ofertant.

Anbietung, *-en, f.* **1.** ofertă, propunere, **2.** accedare, acceptare a unei obligații (fără termen de executare).

anbinden, *band an, angebunden (du bindest an, er bindet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.* și *dat.)* a lega (de ceva); **jm. etwas ~** a spune cuiva gogoși, a trage pe cineva pe sfoară; **sie will nicht angebunden sein** nu vrea să fie legată (de ceva sau cineva). **2.** *(reg.)* a face datorii (la cineva); **bei jm. einen Bären ~** a se îndatora la cineva, a contracta datorii față de cineva. **3.** *(mar.)* a amara (o ambarcație). **II.** *intr. (mit jm.)* **1.** a intra în relații (cu cineva); a face cunoștință (cu cineva); a lega prietenie (cu cineva). **2.** a provoca ceartă (cu cineva), a se lega (de cineva); *(mil.)* **mit dem Feinde ~** a tatona tăria, posibilitățile dușmanului.

Anbinden, *-s, n. sg.* **1.** legare. **2.** amarare, amaraj.

Anbindepunkt, *-(e)s, -e, m. (top.)* punct de legătură.

Anbiss, *-es, -e, m.* **1.** prima mușcătură, prima îmbucătură. **2.** momeală, nadă.

anblaffen, *blaffte an, angeblafft, vb. (h) tr.* **1.** *(despre câini)* a lătra scurt la cineva. **2.** *(fig.)* a se răsti la cineva, a certa pe cineva.

anblaken, *blakte an, angeblakt, vb. (h) tr. (tehn.)* a înnegri, a afuma; a fumega.

Anblaken, *-s, n. sg. (tehn.)* înnegrire, afumare.

anblasen, *blies an, angeblasen (du, er bläst an), vb. (h) tr.* **1.** a sufla în ceva, în direcția cuiva; **das Feuer ~** a ațâța focul; *(tehn.)* **einen Hochofen ~** a porni focul în furnal, a încinge furnalul (prin insuflarea aerului). **2.** *(fam.)* a lua la rost, a spune (cuiva) vreo două; a-i ține cuiva predici. **3.** *(muz.)* a intona (dintr-un instrument de suflat), a sufla (prima dată pe un instrument); a suna, a sufla; **die Jagd ~** a suna (din corn sau din trompetă) începutul vânătorii. **4.** *(pict.)* a dilua (o culoare), a slăbi, a atenua (o culoare).

Anblasen, *-s, n. sg.* suflare; *(tehn.)* umflare; insuflare.

anblatten, *blattete an, angeblattet (du blattest an, er blattet an) vb. (h) tr. (constr.)* a îmbina în jumătatea lemnului.

Anblattung, *-en, f. (constr.)* îmbinare în jumătatea lemnului, îmbinare a lemnului cap la cap.

anblättern, *blätterte an, angeblättert, vb. (h) tr.* a frunzări primele pagini ale unei tipărituri.

anbläuen, *bläute an, angeläut vb. (h) tr.* a albăstri; a da în albăstreală, în sineală.

anblecken, *bleckte an, angebleckt, vb. (h) tr.* a arăta dinții, a mârâi la cineva.

anblenden, *blendete an, angeblendet (du blendest an, er blendet an) vb. (h) tr. (auto.)* a da semnale luminoase.

Anblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire, uitătură, căutătură; contemplare; **beim ersten ~** la prima vedere; **in den ~ versunken** pierdut în contemplare (a unei priveliști). **2.** priveliște, vedere, aspect; spectacol, panoramă, înfățișare.

anblicken, *blickte an, angeblickt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a privi, a se uita la ...; a contempla; a arunca o privire, a-și arunca ochii. **2.** v. anblinzeln. **II.** *refl. reciproc* a se privi; a se uita (unul la altul).

anblinken, *blinkte an, angeblinkt, vb. (h) tr.* **1.** a iradia lucind. **2.** v. anblinzeln **(1)**. **3.** *(auto)* a da semnale luminoase.

anblinzeln, *blinzelte an, angeblinzelt (ich blinz(e)le an) vb. (h) tr.* **1.** a privi (pe cineva) printre gene, clipind din ochi. **2.** a face (cuiva) cu ochiul.

anblitzen, *blitzte an, angeblitzt (du, er blitzt an) vb. (h) tr.* a fulgera, a trăsni cu privirea.

anblocken, *blockte an, angeblockt, vb. (h) tr.* și *refl. (constr.)* a (se) uni, a (se) lega.

anblöken, *blökte an, angeblökt, vb. (h) tr.* a mugi după, către cineva; *(fig.)* a țipa, a behăi (la cineva), a certa (pe cineva).

anbohren, *bohrte an, angebohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a sonda; a fora (solul), a începe forajul (unei sonde). **2.** a începe să sfredelească, a sfredeli. **3.** a saborda; a străpunge, a găuri; a da cep unui butoi, a desfunda un butoi; **den Wein ~** a da cep unui butoi. **4.** *(fam.; jn.)* a tapa, a ciupi un împrumut.

Anbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* sabordaj.

Anbohrung, *-en, f.* **1.** sfredelire. **2.** străpungere, găurire, desfundare.

anbolzen, *bolzte an, angebolzt (du, er bolzt an) vb. (h) tr. (tehn.)* a fixa cu bulon; a îmbina cu bolțuri.

anborden, *bordete an, angebordet (du bordest an, er bordet an) vb. (h) tr. (mar.)* a acosta o navă (cu cangea).

anborgen, *borgte an, angeborgt, vb. (h) tr. (mar.)* a lua (cu) împrumut, a împrumuta (bani).

Anbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(com.)* prima ofertă. **2.** *(mine)* participație la o mină. **3.** *(austr.)* propunere, ofertă.

Anbrachung, *-en, f.* reparație (a unei piei, blăni deteriorate).

anbrassen, *brasste an, angebrasst (du, er brasst an), vb. (h) tr. (mar.)* a brața sub vânt, a schimba poziția velelor unui vas după direcția vântului.

anbraten, *briet an, angebraten (du brätst an, er brät an), vb.* **I.** *tr. (h)* a frige, a rumeni, a prăji. **II.** *intr. (s)* a începe să se frigă, să se rumenească, să se prăjească.

anbräunen, *bräunte an, angebräunt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rumeni, a prăji puțin. **II.** *intr. (s)* a se bronza puțin.

Anbräunen, *-s, n. sg. (tehn.)* brunare; bronzare.

anbrausen, *brauste an, angebraust (du, er braust an) vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se apropia cu vuiet. **2.** a se apropia cu mare viteză. **II.** *tr. (h) (text.)* a stropi cu apă.

anbrechen, *brach an, angebrochen (du brichst an, er bricht an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a începe (o pâine, o sticlă cu vin). **2.** a frânge, a rupe pe jumătate, incomplet. **II.** *intr. (s)* **1.** a veni, a sosi, a începe să se ivească; **der Morgen** (sau **der Tag) bricht an** se crapă de ziuă, se ivesc zorile; **die Nacht bricht an** se lasă noaptea, se înnoptează. **2.** a începe să se altereze, să se strice, să putrezească.

anbremsen, *bremste an, angebremst (du, er bremst an) vb. (h) intr. (auto.)* a începe să pună frâna.

anbrennen, *brannte an, angebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a aprinde; a da foc; **eine Zigarette, eine Kerze, ein Streichholz ~** a aprinde o țigară, o lumânare, un chibrit; **Mehl ~** a prăji făină (pentru sosuri). **II.** *intr. (s)* **1.** a se aprinde, a lua foc. **2.** *(despre mâncăruri)* a se arde; a se afuma, a se lipi.

anbringbar *adj.* **1.** plasabil, montabil. **2.** *(com.)* care se poate vinde, plasa; vandabil, care găsește desfacere.

anbringen, *brachte an, angebracht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa; a pune, a așeza; a rândui; **das ist hier (sehr) gut angebracht** este la locul potrivit, este bine plasat; **das ist bei ihm nicht angebracht** nu i se potrivește; **die Stiefel ~** a reuși să-și încalțe bocancii (sau cizmele). **2.** a plasa, a căpătui; **seine Waren ~** a plasa, a vinde mărfurile sale; **einen Angestellten ~** a găsi loc unui salariat; a plasa un salariat; **seine Tochter ~** a-și mărita, a-și căpătui fata. **3.** *(com.)* a plasa, a vinde, a desface (marfa); *(fig.)* **sein Geld ~** a-și cheltui banii. **4.** a aduce la cunoștință, a expune; **eine Klage ~** a depune o plângere; **einen Wunsch ~** a-și exprima o dorință; **seine Kenntnisse ~** a-și arăta, etala cunoștințele. **5.** a aduce, a căra; *(despre câini)* a face aport, a aporta. **6.** *(reg.)* a denunța, a turna, a raporta (pe cineva).

Anbringer, *-s, -, m. (reg.)* denunțător.

Anbringung, *-en, f.* **1.** punere, așezare, rânduire. **2.** plasare, vindere, desfacere (de mărfuri). **3.** raport, expozeu; depoziție. **4.** *(reg.)* denunțare, turnare; raportare.

Anbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* început; izbucnire; **bei ~ des Tages** la revărsatul zorilor; **bei ~ der Nacht** pe înnoptate, la lăsarea nopții, când se-ngână ziua cu noaptea; **~ der Feindseligkeiten** începutul, izbucnirea ostilităților. **2.** începere, deschidere (a unei sticle, a unui filon de minereu). **3.** fractură, frântură. **4.** *(mine)* abataj; primul minereu abatat. **5.** *(vet.)* anemie. **6.** *(vân., forest.)* început de alterare, de stricare, de putrezire.

anbrüchig *adj.* **1.** (ușor) alterat, stricat, putred. **2.** *(reg.) (despre dinți)* cariat. **3.** *(reg.)* fragil, friabil.

Anbrüchigkeit *f. sg.* alterare, putreziciune, stricăciune.

anbrühen, *brühte an, angebrüht, vb. (h) tr.* a opări; a face infuzie.

ạnbrüllen, *brüllte an, angebrüllt, vb. (h) tr. (despre animale)* a rage, a mugi, a răcni (la cineva), *(fig.)* a se răsti, a ţipa, a striga, a zbiera (la cineva).

ạnbrummen, *brummte an, angebrummt, vb. (h) tr.* **1.** a mârâi (la cineva). **2.** *(fig.; jn.)* a bombăni, a se răsti (la cineva); a certa (pe cineva). **3.** *(fig.)* a se strâmba la cineva, a face mutre cuiva.

ạnbrüten, *brütete an, angebrütet (du brütest an, er brütet an), vb. (h) tr.* a începe să clocească; **angebrütetes Ei** ou clocit.

Anchọvis [-'ço:vis], *-s, f.* v. Anschove.

Anciennität [-siɛn-], *-en, f.* vechime în serviciu; vechime în grad.

Anciennitätsliste, *-n, f.* tablou de înaintare, de avansare după vechime.

Ạndacht, *-en, f.* **1.** evlavie, cucernicie; reculegere, meditaţie; **mit ~ zuhören** a asculta cu cucernicie, cu emoţie. **2.** rugăciune; scurt serviciu divin; **seine ~ verrichten** a-şi face rugăciunea.

Andächtelei, *-en, f.* cucernicie prefăcută, bigotism, fariseism.

ạndächteln, *dächtelte an, angedächtelt (ich dächt(e)le an), vb. (h) intr.* a simula cucernicie, a face pe fariseul.

ạndächtig I. *adj.* **1.** evlavios, cucernic; recules. **2.** *(fig.)* atent, plin de atenţie. **II.** *adv.* evlavios, cucernic; **~ zuhören** a asculta cu multă atenţie.

Ạndächtige, *-n, -n (ein Andächtiger), m.* şi *f.* credincios(-oasă).

ạndachtsvoll *adj.* evlavios, cucernic, pios.

ạndampfen, *dampfte an, angedampft, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre vapoare, trenuri)* a sosi (pufăind); *(fam.)* **er kam angedampft** a venit în mare viteză, furios. **2.** a aburi. **II.** *tr. (h) (jn.)* a da fumul (de ţigară) cuiva în nas; **sich** *(dat.)* **eine Zigarre ~** a-şi aprinde o ţigară.

andạnte *adv. (muz.)* andante.

Andạnte, *-s, -s, n. (muz.)* andante.

andantịno *adv. (muz.)* andantino, ceva mai vioi decât andante.

Andantịno, *-s, -s, n. (muz.)* andantino, arie cântată ceva mai repede decât andantele.

ạndauen, *daute an, angedaut, vb. (h) tr.* a începe să digere.

ạndauern, *dauerte an, angedauert, vb. (h) intr.* a continua, a dura; a persista; **der Regen dauert an** ploaia persistă.

ạndauernd I. *part. prez.* de la andauern. **II.** *adj.* necontenit, necurmat, fără întrerupere; continuu, persistent.

Ạndau|ung *f. sg.* început de digestie, de alterare (în stomac).

Ạndenken, *-s, -, n.* **1.** amintire, pomenire, aducere aminte; **zum ~** în memoria, în amintirea; ca amintire, spre aducere aminte; **im frischen ~ haben** a-şi aminti foarte bine, a avea proaspăt în minte; **in gutem ~ behalten** a păstra o amintire frumoasă. **2.** dar, cadou, suvenir, amintire.

ạnder|artig *adj.* v. andersartig.

ạnderbar *adj.* care poate fi schimbat; modificabil, variabil.

Ạnderdepot [-'po:], *-s, -s, n. (ec.)* depozit de consignaţie.

ạnd(e)re *adj.* şi *pron. (der, die, das ~, die anderen; ein anderer, eine andere, ein anderes)* alt, altă, alţi, alte; altul, alta, alţii, altele; celălalt, cealaltă, ceilalţi, celelalte; **einer nach dem ~n** pe rând, succesiv, unul după altul; **einer um den ~n** cu rândul, alternativ; **nichts ~s als...** nimic altceva decât ...; **~r Meinung sein** a fi de altă părere; **unter ~m** între altele; **jn. eines ~n belehren** a învăţa pe cineva de bine; **sich eines ~n besinnen** a-şi schimba părerea, a se răzgândi; **einen Tag um den ~n** zi de zi; zilnic; **sie sind einer wie der ~** sunt (amândoi, toţi) la fel; **ein Wort gab das ~** s-a încins cearta; **das ist etwas ~s** asta e altceva; **in ~n Umständen sein** a fi însărcinată; **eines ins ~ gerechnet** una peste alta; **mach das ~n weis** asta s-o spui altora, la mine nu (ţi) se prinde; **~ Zeiten, ~ Sitten** alte timpuri, alte moravuri; alte bordeie, alte obiceie; **eine Hand wäscht die ~** o mână spală pe alta; unul îl acoperă pe celălalt; *(substantivat) (fil.)* **der Andere** celălalt, semenul; **das Andere** altceva, altă lume.

Ạnderei, *-en, f.* mania de a schimba mereu.

ạnder(e)nfalls *adv.* altminteri, în caz contrar; altfel.

ạnder(e)n|orts *adv.* altundeva.

ạnderentags *adv.* a doua zi, ziua următoare.

ạnderenteils *adv.* pe de altă parte; de asemenea.

ạnd(e)rerseits *adv.* pe de altă parte.

Ạnderkonto, *-s, -ten (şi -s), n. (ec.)* cont de consignaţie.

ạnderlei *adj.* diferit, altfel.

ạndermal *adv. (în expr.)* **ein ~** altă dată.

ạndern, *änderte, geändert, vb. (h)* **I.** *tr.* a schimba, a modifica; *(fig.)* a îndrepta; a corecta; **ich kann es nicht ~** nu mai pot să fac nimic; n-am ce face; **ihn kann man nicht mehr ~** nu-l mai poţi scoate din ale lui, nu-l mai poţi îndrepta; **seine Meinung ~** a-şi schimba părerea; **etwas am Kleid ~** a modifica ceva la rochie. **II.** *refl.* a se schimba; *(fig.)* a se îndrepta; **daran lässt sich nichts ~** aici nu se mai poate schimba nimic; **die Sache kann sich ~** norocul e schimbător, lucrurile se mai pot schimba; **die Zeiten ~ sich** vremurile se schimbă.

ạnder|ortig *adv.* altundeva, în altă parte, în alt loc.

ạnders *adv.* **1.** altfel; **er ist ~, als er aussieht** e altfel decât pare; **niemand ~ als ...** nimeni altul decât ...; **irgendwo ~** în altă parte; **wer ~ als er?** cine altul decât el? **ich kann nicht ~, ich muss lachen** nu pot altfel (n-am ce să fac), trebuie să râd; **geht noch jemand ~ mit?** mai merge, mai vine cineva (cu mine)? **es wird noch ganz ~ kommen** ai să vezi altele şi mai grozave; *(fam.)* **mir wird ~** mi se face rău. **2.** de altfel, de obicei.

ạnders|artig *adj.* diferit, de alt gen, de altă natură, speţă.

ạndersbürtig *adj.* de altă origine.

ạnders dẹnkend *adj.* de altă părere; disident.

Ạndersdenkende, *-n, -n, (ein Andersdenkender) m.* şi *f.* persoană de altă părere.

ạnderseitig *adv.* **1.** pe de altă parte. **2.** în altă parte, altundeva.

ạnderseits *adv.* v. andererseits.

ạndersfarbig *adj.* de altă culoare.

ạnders ge|ạrtet *adj.* alt fel de ..., de alt gen, cu alt caracter.

ạnders gerịchtet *adj.* altfel îndreptat, dirijat, îndrumat; orientat în altă direcţie.

ạndersgeschlechtlich *adj.* de alt sex.

ạnders gesịnnt *adj.* v. andersdenkend.

Ạndersgesinnte, *-n, -n, (ein Andersgesinnter) m.* şi *f.* v. Andersdenkende.

ạndersgläubig *adj.* de altă credinţă; eterodox.

Ạndersgläubige, *-n, -n, (ein Andersgläubiger) m.* şi *f.* persoană de altă credinţă, eterodox(ă).

ạndersherum *adv.* **1.** invers, în direcţie opusă (a cercului). **2.** *(vulg.)* homosexual, pervers.

ạnders lautend *adj.* altfel, diferit, cu alt conţinut, altfel redactat; **mangels ~er Weisungen** în lipsă de alte instrucţiuni.

ạndersrum *adv. (fam.)* invers, în direcţie opusă (a cercului).

Ạnders|sein, *-s, n. sg.* alt fel de a fi; fel deosebit de a fi; deosebire, înfăţişare deosebită.

ạnders|sprachig *adj.* de altă limbă.

ạnderswie *adv.* într-altfel.

ạnderswo *adv.* în altă parte, altundeva, aiurea.

ạnderswodurch *adv.* pe altă cale, prin altă parte.

ạnderswo|her *adv.* de altundeva, de aiurea; *(fam.)* **~ nehmen** a şterpeli.

ạnderswo|hin *adv.* în altă direcţie, în altă parte, aiurea; *(fam.)* **~ geben** a pierde, a rătăci (un obiect).

andert|halb *num.* unu (una) şi jumătate.

andert|halbfach *num.* o dată şi jumătate.

andert|halbjährig *adj.* (în vârstă) de un an şi jumătate.

andert|halbjährlich *adv.* la fiecare un an şi jumătate.

Ạnderung, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare, variaţie; **eine ~ treffen** a face o schimbare; **~en vornehmen** a face modificări. **2.** *(tipogr.)* modificare.

Ạnderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de amendament (în parlament).

Ạnderungs|sucht *f. sg.* mania de a schimba mereu.

Ạnderungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m. (jur.)* propunere de amendament.

Ạnderungswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* cerere, dorinţă de modificare, de amendament.

ạnderwärtig *adj.* **1.** alt, diferit. **2.** din altă parte, din alt loc.

ạnderwärts, **ạnderweit** *adv.* în altă parte, aiurea, altundeva.

ạnderweit(ig) I. *adj.* **1.** altcum; în altă privinţă. **2.** altfel; **anderweitige Verpflichtungen** alte obligaţii. **II.** *adv.* v. anderwärts.

Andesịt, *-(e)s, m. sg. (geol.)* andezit.

ạndeuten, *deutete an, angedeutet (du deutest an, er deutet an) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arăta; a indica, a marca; **durch Zeichen ~** a arăta prin semne; **durch Worte ~** a face aluzie la..., a da să (se) înţeleagă. **2.** (şi *arte)* a schiţa, a indica (fugar, abia perceptibil). **3.** *(reg.)* a anunţa, a comunica solemn; *(fam.)* a prezice. **II.** *refl.* a se arăta; **sich gut (schlecht) ~** a se arăta bine (rău).

ạndeutend I. *part. prez.* de la andeuten. **II.** *adj.* semnificativ.

Ạndeutung, *-en, f.* **1.** indicaţie; aluzie; schiţare abia vizibilă; **~ einer Linie** linie abia vizibilă; **in ~en reden** a vorbi în aluzii, pe ocolite; **leise ~** uşoară aluzie. **2.** urmă; rudiment. **3.** prezicere; augur, **4.** *(înv.)* notificare, înştiinţare.

ạndeutungsweise *adv.* prin aluzie, (în mod) aluziv; tangenţial.

ạndichten, *dichtete an, angedichtet (du dichtest an, er dichtet an), vb. (h) tr.* a face versuri la adresa cuiva, despre cineva; a slăvi (pe cineva) în versuri; *(fig.)* **jm. etwas ~** a atribui în mod fals cuiva ceva, a născoci, a scorni ceva despre cineva.

Ạndichtung, *-en, f.* atribuire falsă, scornire, născocire.

ạndicken, *dickte an, angedickt, vb. (h) tr. (cul.)* a îngroşa, a face mai consistent.

ạndienen, *diente an, angedient, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a sluji. **2.** a oferi; **eine Ware ~** a oferi o marfă.

ạndocken, *dockte an, angedockt, vb. (h) intr. (despre nave cosmice)* a se cupla.

ạndonnern, *donnerte an, angedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* a veni duduind, trosnind; **der Zug kam angedonnert** trenul a venit duduind. **II.** *tr.* **1.** *(jn.)* a se răsti, a ţipa (la cineva), a tuna şi fulgera (împotriva cuiva). **2.** *(în expr.)* **wie angedonnert** ca trăsnit; **er stand da wie angedonnert** stătea ca lovit de trăsnet, ca o statuie, buimăcit, buimac.

Ạndorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* voronic; **schwarzer ~** cătuşă *(Ballota nigra);* **weißer (sau gemeiner) ~** unguraş, voronic *(Marrubium vulgare).*

ạndorren, *dorrte an, angedorrt, vb. (s) intr.* a se usca.

Ạndrang, *-(e)s, m. sg.* afluenţă, înghesuială, aglomeraţie, îngrămădire; **~ des Blutes** congestie; **bei starkem ~ (des Publikums)** în caz de mare afluenţă (a publicului).

ạndrängen, *drängte an, angedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înghesui, a împinge. **II.** *intr.* a împinge (înainte). **III.** *refl.* a se înghesui, a se împinge, a se îmbulzi; *(fig.)* a se impune, a se insinua.

ạndre *adj.* v. andere.

Andreaskreuz, *-es, -e, n.* crucea sf. Andrei, cruce oblică.

ạndrechseln, *drechselte an, angedrechselt (ich drechse(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a începe să strunjească; a strunji, a da la strung; **das Kleid sitzt ihr wie angedrechselt** rochia îi vine ca turnată. **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a vinde cuiva ceva foarte scump.

ạndrehen, *drehte an, angedreht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa prin învârtire (o piuliţă, un şurub). **2.** *(fig.) (jm. etwas)* a trage (pe cineva) pe sfoară (cu ceva); a face (pe cineva) să cumpere ceva prost, netrebuincios; a duce de nas; **jm. eine Nase ~** a da cuiva cu tifla. **3.** *(tehn.)* a pune în mişcare, a porni (un motor, o maşină etc.). **4.** *(text.)* a lega firele de urzeală. **5. das Licht ~** a aprinde lumina (electrică); **das Gas ~** a da drumul la gaze.

Ạndreher, *-s, -, m. (text.)* **1.** nod în urzeală. **2.** legător de urzeală.

Ạndrehklaue, *-n, f. (tehn.)* gheară de antrenare.

Ạndrehkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă de pornire.

Ạndrehmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* demaror; motor de pornire.

Ạndrehmotor|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de demaror.

ạndrerseits *adv.* v. andererseits.

ạndressieren, *dressierte an, andressiert, vb. (h) tr.* a învăţa prin dresaj, a obişnui cu.

ạndringen, *drang, an, angedrungen, vb.* **I.** *tr. (h)* v. andrängen **(I). II.** *intr. (s)* **1.** *(auf jn.)* a se înghesui (în...), a se împinge (în ...). **2.** *(gegen)* a năvăli, a da năvală (împotriva); a ataca, a înainta rapid, a se îndrepta către; **das Blut dringt gegen den Kopf an** sângele se suie la cap.

ạndringlich I. *adj.* **1.** inoportun. **2.** insistent, stăruitor, pisălog. **II.** *adv.* cu însufleţire, cu vioiciune.

Ạndringling, *-s, -e, m.* om îndrăzneţ, inoportun, pisălog.

androgyn *adj. (biol.)* androgin.

ạndrohen, *drohte an, angedroht, vb. (h) tr.* și *intr.* a amenința; **jm. (mit) etwas** ~ a amenința pe cineva cu ceva; *(jur.)* **androhend** cominatoriu.

Ạndrohung, *-en, f.* amenințare; *(jur.)* ~ **von Waffengewalt** amenințare cu forța armelor; ~ **der Entlassung** amenințare cu concedierea.

ạndröseln, *dröselte an, angedröselt (ich drös(e)le an), vb. (h) tr. (în expresii)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se chercheli, a se îmbăta.

Andrözẹ|um, *-s, -zeen* [-'tse:ən], *n. (bot.)* androceu, totalitatea staminelor în floare.

Ạndruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* tipar de probă, andruc. **2.** *(pl.* și *-drücke) (fiz., tehn.)* presiune, apăsare.

ạndrucken, *druckte an, angedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a executa, a scoate tipare de probă.

ạndrücken, *drückte an, angedrückt, vb. (h)* **1.** *tr.* a apăsa, a strânge; a fixa prin apăsare. **II.** *refl. (fig.; an)* a se lipi (de).

ạndudeln, *dudelte an, angedudelt (ich dud(e)le an), vb. (h) tr. (în expresii)* **sich einen** ~ a se chercheli, a se îmbăta.

ạnduften, *duftete an, angeduftet (du duftest an, er duftet an), vb. (h) tr.* a răspândi miros, parfum.

ạndünsten, *dünstete an, angedünstet (du dünstest an, er dünstet an), vb. (h) tr.* a înăbuși ușor.

ạndurch *adv. (inv., limbaj adm.)* prin aceasta.

ạn|ecken, *eckte an, angeeckt, vb. intr. (an* cu *ac., bei)* **1.** *(s)* a se izbi de un colț, de un perete. **2.** *(h* și *s) (fam.)* a provoca, a produce supărare; **er scheint bei ihr angeeckt zu haben** (sau **zu sein**) se pare că a jignit-o.

ạn|eifern, *eiferte an, angeeifert, vb. (h) tr.* a îndemna, a stimula, a încuraja.

Ạn|eiferung, *-en, f.* îndemn, stimulare, încurajare.

ạn|eignen, *eignete an, angeeignet (du eignest an, er eignet an), vb. (h) tr.* și *refl.* a-și însuși, a-și atribui, a-și apropria; a asimila; **sich** *(dat.)* **etwas gewaltsam** ~ a-și însuși ceva cu forța; **sich** *(dat.)* **fremdes Verdienst** ~ a se lăuda cu meritele altora; **sich** *(dat.)* **eine fremde Sprache** ~ a-și însuși o limbă străină; **sich** *(dat.)* **den Prüfungsstoff** ~ a asimila materia de examen; *(inv.)* **sich** *(ac.)* **jm.** ~ a se dărui, a se consacra, a se dedica cuiva.

Ạn|eignung, *-en, f.* **1.** însușire, asimilare (a unei cunoștințe, calități); bunuri, proprietăți; ~ **der Arbeitsergebnisse** însușirea rezultatelor muncii; **gewaltsame** ~ uzurpare; însușire, asimilare prin forță. **2.** apropriere.

Ạn|eignungsfrei|heit, *-en, f.*, **Ạn|eignungsrecht**, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de ocupație, de însușire a bunurilor fără stăpân.

an|einạnder *adv.* laolaltă, unul lângă (la, de) altul; **dicht** ~ strâns laolaltă, aproape unul de altul; ~ **hängen** a fi legat unul de altul; (și *fig.)* a ține unul de altul, la altul; ~ **stoßen** a se ciocni, a se lovi unul de altul; **sich** ~ **gewöhnen** a se obișnui împreună, unul cu altul.

an|ein|ạnder bauen, *baute aneinander, aneinander gebaut, vb. (h) tr.* a clădi, a construi strâns laolaltă, unul lângă altul.

an|ein|ạnder bịnden, *band aneinander, aneinander gebunden (du bindest aneinander, er bindet aneinander), vb. (h) tr.* a lega împreună, laolaltă, una de alta.

an|ein|ạnder fügen, *fügte aneinander, aneinander gefügt, vb. (h) tr.* a uni, a lega, a reuni, a împreuna; *(tehn.)* a îmbina cap la cap.

An|ein|ạnderfügung, *-en, f.* unire, legare, reunire, împreunare; *(tehn.)* înnădire, îmbinare cap la cap.

an|ein|ạnder geraten, *geriet aneinander, aneinander geraten (du gerätst aneinander, er gerät aneinander), vb. (s) intr. (numai la pl.)* a se lua la harță, a se certa (cu cineva).

an|ein|ạnder grẹnzen, *grenzte aneinander, aneinander gegrenzt (du, er grenzt aneinander), vb. (h) intr. (numai la pl.)* a se mărgini, a se învecina, a fi limitrof.

an|ein|ạnder grẹnzend I. *part. prez.* de la aneinandergrenzen. **II.** *adj.* învecinat, limitrof.

an|ein|ạnder kẹtten, *kettete aneinander, aneinander gekettet (du kettest aneinander, er kettet aneinander), vb. (h) tr.* a înșira (legând unul de altul), a înlănțui.

an|ein|ạnder klẹben, *klebte aneinander, aneinander geklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încleia, a lipi laolaltă. **II.** *intr. (numai la pl.)* a se lipi laolaltă.

an|ein|ạnder kọppeln, *koppelte aneinander, aneinander gekoppelt (ich kopp(e)le aneinander), vb. (h) tr.* a lega (câini) laolaltă.

an|ein|ạnder pạssen, *passte aneinander, aneinander gepasst (du, er passt aneinander), vb. (h)* **I.** *tr.* v. aneinanderfügen. **II.** *intr. (numai la pl.)* a se potrivi unul cu altul.

an|ein|ạnder nạgeln, *nagelte aneinander, aneinander genagelt (ich nag(e)le aneinander), vb. (h) tr.* a împreuna bătând în cuie.

an|ein|ạnder nähen, *nähte aneinander, aneinander genäht, vb. (h) tr.* a coase împreună un obiect de altul.

an|ein|ạnder prallen, *prallte aneinander, aneinander geprallt, vb. (s) intr. (numai la pl.)* a se izbi unul de altul (și *fig.*).

an|ein|ạnder rịeben, *rieb aneinander, aneinander gerieben, vb. (h) tr.* a freca unul de altul.

an|ein|ạnder rẹihen, *reihte aneinander, aneinander gereiht, vb. (h) tr.* a așeza, a pune în rând, a înșira unul lângă altul.

an|ein|ạnder rücken, *rückte aneinander, aneinander gerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a apropia unul de altul. **II.** *intr. (s) (numai la pl.)* a se apropia unul de altul.

an|ein|ạnder schlạgen, *schlug aneinander, aneinander geschlagen (du schlägst aneinander, er schlägt aneinander), vb. (h) tr.* a lovi un lucru de altul.

an|ein|ạnder schließen, *schloss aneinander, aneinander geschlossen (du er schließt aneinander), vb. (h) tr.* a strânge, a uni, a lipi strâns laolaltă.

an|ein|ạnder schweißen, *schweißte aneinander, aneinander geschweißt (du, er schweißt aneinander), vb. (h) tr.* a suda, a lipi (metale), a îmbina prin sudură.

an|ein|ạnder sẹtzen, *setzte aneinander, aneinander gesetzt (du, er setzt aneinander), vb. (h) tr.* a așeza împreună, unul lângă altul, a așeza, a pune într-un rând.

an|ein|ạnder stẹcken, *steckte aneinander, aneinander gesteckt, vb. (h) tr.* a asambla, a îmbina.

an|ein|ạnder stẹllen, *stellte aneinander, aneinander gestellt, vb. (h) tr.* a pune laolaltă, a pune lipit unul de altul.

An|ein|ạnderstoß, *-es, -stöße, m.* ciocnire; carambol.

an|ein|ạnder stoßen, *stieß aneinander, aneinander gestoßen (du, er stößt aneinander), vb. (s) intr. (numai la pl.)* **1.** a se ciocni, a face carambol, a se lovi unul de altul. **2.** a se învecina.

an|ein|ạnder wạchsen, *wuchs aneinander, aneinander gewachsen (du, er wächst aneinander), vb. (s) intr. reciproc (numai la pl.)* a crește laolaltă, a fi lipit laolaltă.

Anekdọte, *-n, f.* anecdotă.

anekdọten|artig, **anekdọtenhaft** *adj.* anecdotic.

Anekdọtenjäger, *-s, -, m.* amator de anecdote, vânător de anecdote.

Anekdọtensammlung, *-en, f.* culegere de anecdote.

anekdọtisch *adj.* v. anekdotenartig.

ạn|ekeln, *ekelte an, angeekelt (ich ek(e)le an), vb. (h) tr.* și *(inv.) intr.* **1.** a dezgusta, a scârbi; **das ekelt mich an** asta mă scârbește. **2.** a face șicane, a ofensa.

ạn|ekelnd I. *part. prez.* de la anekeln. **II.** *adj.* **1.** dezgustat. **2.** dezgustător.

An|elektrolyt, *-s, -e* (și *-en, en), m.* neelectrolit, soluție neelectrolitică.

Anemograph [-'gra:f], *-en, -en, m. (fiz.)* anemograf, instrument pentru înregistrarea vitezei vântului.

Anemographie *f. sg.* anemografie, știință despre mișcarea aerului în atmosferă.

Anemometer, *-s, -, n. (fiz.)* anemometru, instrument pentru măsurarea vitezei vântului.

Anemone, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului *(Anemone nemorosa* L.); dediței, anemonă *(Anemone pulsatilla* L.).

Anemoskop, *-s, -e, m. (fiz.)* anemoscop, instrument care indică direcția vântului.

Anemostat, *-en, -en, m. (fiz.)* anemostat.

ạn|empfehlen, *empfahl an, anempfohlen (du empfiehlst an, er empfiehlt an), vb. (h) tr.* a recomanda (insistent).

Ạn|empfehlung, *-en, f.* recomandare (insistentă).

ạn|empfinden, *empfand an, anempfunden (du empfindest an, er empfindet an), vb. (h) tr.* a resimți (ceva) cu toată ființa; **ich kann es dir** ~ simt cu tine, înțeleg ce simți.

Ạn|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor principal privilegiat (al ocinei părintești, al moșiei țărănești indivizibile).

ạn|erben, *erbte an, angeerbt, vb. (h) tr. (jur.)* a moșteni ocina părintească, moșia țărănească indivizibilă.

Ạn|erberecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* norme de drept care reglementează succesiunea asupra moșiilor țărănești indivizibile.

ạn|erbieten, *erbot an, anerboten (du erbietest an, er erbietet an), vb. (h) refl.* a se oferi; **ich erbiete mich an, dich zu begleiten** mă ofer să te însoțesc.

Ạn|erbieten, *-s, -, n.*. **Ạn|erbietung**, *-en, f.* propunere, ofertă; **von js. ~ Gebrauch machen** a da curs invitației, ofertei cuiva.

ạn|erkannt I. *part. trec.* de la anerkennen. **II.** *adj.* unanim recunoscut, admis; necontestat; apreciat.

ạn|erkanntermaßen *adv.* după cum este recunoscut de toți; în mod evident, necontestat de nimeni.

ạn|erkennbar *adj.* **1.** care poate fi recunoscut. **2.** admisibil.

ạn|erkennen, *erkannte an* (și rar *anerkannte), anerkannt, vb. (h) tr.* **1.** a recunoaște, a admite; a mărturisi; **ein Kind gesetzlich** ~ a recunoaște un copil; **ein Urteil** ~ a accepta o sentință; *(sport)* **einen Rekord** ~ a omologa un record. **2.** a respecta, a stima, a aprecia; **js. Verdienste** ~ a aprecia, a recunoaște meritele cuiva; **allgemein anerkannt** recunoscut de toți, unanim recunoscut.

Ạn|erkennen, *-s, -, n. (sport)* omologare.

ạn|erkennend I. *part. prez.* de la anerkennen. **II.** *adj.* recunoscător; **~e Worte** cuvinte de laudă, de apreciere. **III.** *adv.* cu recunoștință; cu apreciere favorabilă; **sich** ~ **äußern** a se pronunța favorabil, a lăuda.

ạn|erkennenswert *adj.* demn de laudă, de stimă; lăudabil.

Ạn|erkenntnis, *-se, f.* și *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* recunoaștere. **2.** v. Anerkennung.

Ạn|erkennung, *-en, f.* recunoaștere; apreciere favorabilă; aprobare; confirmare; **von jm.** (sau **von etwas**) **mit** ~ **sprechen** a vorbi favorabil despre cineva (sau ceva); **in** ~ **der Leistungen** recunoscând meritele; **einseitige** ~ recunoaștere unilaterală; **gerichtliche** ~ confirmare, recunoaștere, constatare judecătorească (a valabilității unui document, a stării civile etc.); **gesetzliche** ~ confirmare legală; **völkerrechtliche** ~ recunoaștere de drept internațional.

Ạn|erkennungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* hotărâre de constatare, de recunoaștere.

Ạn|erkennungsdiplom, *-s, -e, n.* diplomă de merit.

Ạn|erkennungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de contestare în recunoaștere.

Ạn|erkennungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de mulțumire; scrisoare de recunoaștere, de aprobare.

Ạn|erkennungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* act, document de recunoaștere.

Ạn|erkennungs|urteil, *-s, -e, n.* v. Anerkennungsbescheid.

ạn|erkennungswürdig *adj.* v. anerkennenswert.

Aneroịd, *-(e)s, -e, n.*, **Aneroịdbarometer**, *-s, -, n.* barometru aneroid.

ạn|erschaffen *adj. (inv.)* înnăscut, din fire, propriu (cuiva).

ạn|erziehen, *erzog an, anerzogen, vb. (h) tr.* a inculca, a forma prin educație (anumite deprinderi); **die Pünktlichkeit wurde ihm anerzogen** a fost educat în spiritul punctualității.

ạn|essen, *aß an, angegessen (du, er isst an), vb. (h) refl.* a se sătura, a-și umple stomacul; **sich** *(dat.)* **einen Bauch** ~ a-și umple burta, a se umfla (de prea multă mâncare).

ạnfächeln, *fächelte an, angefächelt (ich fächt(e)le an), vb. (h) tr.* a face vânt (cu un evantai).

ạnfachen, *fachte an, angefacht, vb. (h) tr.* (și *fig.)* a aținta (focul); a excita.

ạnfahrbar *adj.* **1.** de care te poți apropia, abordabil, accesibil. **2.** *(mar.)* accesibil. **3.** transportabil.

ạnfahren, *fuhr an, angefahren (du fährst an, er fährt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a (a)duce (cu un vehicul), a transporta. **2.** a ciocni (pe cineva, ceva cu un vehicul), a tampona. **3.** *(fig.; jm.)* a se răsti (la cineva), a brusca; a repezi. **4.** a se îndrepta (cu un vehicul) către...; **er hat Berlin angefahren** a intrat cu mașina în Berlin. **5.** *(tehn.)* a pune în funcțiune; **einen Motor** ~ a porni un motor. **6.** *(mine)* a găsi un zăcământ, un filon. **II.** *intr. (s)* **1.** a sosi (cu un vehicul); *(mar.)* a acosta. **2.** a porni, a se pune în mișcare; **der Zug fährt an** trenul se pune în mișcare, trenul pornește. **3.** *(mine)* a (se) coborî (în mină). **4.** *(s* și *h)* a se lovi, a se ciocni; **das Auto ist auf (gegen) einen Eckstein angefahren** automobilul s-a lovit de o bornă; **der Fahrer hat auf** (sau **gegen) einen Stein angefahren** șoferul s-a lovit (cu vehiculul) de piatră; *(fig.)* **übel** ~ a ieși rău.

Ạnfahren, *-s, n. sg. (auto.)* demarare, demaraj.

Anfahrg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de sosire, de încărcare, de intrare în mină.
Anfahrkraft, *-kräfte, f. (maş.)* forţă de pornire.
Anfahrleistung, *-en, f. (tehn.)* putere de demarare.
Anfahrschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de intrare în mină.
Anfahr|strecke, *-n, f. (ferov.)* parcurs de demarare.
Anfahrt, *-en, f.* **1.** apropiere de ţintă, sosire (a vehiculelor). **2.** pornire. **3.** *(mar.)* intrare în port, acostare. **4.** coborâre în mină. **5.** drum de intrare, cale de acces.
Anfahrtskosten *pl.* taxă, cheltuieli pentru aducere.
Anfahrt|straße, *-n, f.* **1.** arteră, şosea de intrare, de acces. **2.** loc de urcat; **die ~ der Brücke** scara podului. **3.** linie de sosire.
Anfahrwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (auto., maş.)* rezistenţă de pornire, rezistenţă iniţială.
Anfahrzeit, *-en, f. (auto.)* timp de demaraj, de demarare.
Anfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** *(med.)* acces (de boală), atac, criză; *(fig.)* **einen ~ kriegen** sau **bekommen** a face o criză de nervi. **2.** atentat; atac; lovire; asalt. **3.** recoltă, parte. **4.** *(jur.)* succesiune (prin moştenire); **~ einer Erbschaft** moştenire, dobândire a unei moşteniri. **5.** *pl.* venituri. **6.** *(mine)* stâlp de sprijin (al galeriilor). **7.** *(arhit.; în expr.)* **~ eines Gewölbes** naşterea unei bolţi. **8.** cantitate de marfă livrată. **9.** *(vân.; despre păsări)* coborâre din zbor.
anfall|artig *adj.* sub formă de criză.
anfallen, *fiel an, angefallen (du fällst an, er fällt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ataca, a asalta, a năvăli, a cădea asupra; **er wurde von einer Krankheit angefallen** a fost lovit de o boală. **2.** *(chim.)* a ataca, a coroda. **II.** *intr. (s)* **1.** *(jur.)* a moşteni, a reveni prin moştenire; **ein Haus ist ihm durch Erbschaft angefallen** a moştenit o casă; **~de Nebenprodukte** produse secundare, obţinute simultan; **~de Menge** câştig. **2.** *(vân.; despre păsări)* a coborî din zbor (pe copac, pe pământ, pe apă).
anfallend *adj.* curent, în curs; **~e Arbeiten** lucrări în curs.
anfällig *ad.* bolnăvicios, predispus la boală, (şi *fig.)* maladiv.
Anfälligkeit, *-en, f.* predispoziţie la boli.
Anfallsberechtigte, *-n, -n, (ein Anfallsberechtigter), m. (jur.)* moştenitor, persoană cu drept de moştenire.
Anfallsgeld, *-(e)s, -er, n. (jur.)* taxă de moştenire; impozit succesoral.
Anfallsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de succesiune.
anfallsweise *adv.* sub formă de criză.
anfalzen, *falzte an, angefalzt, (du, er falzt an), vb. (h) tr. (tehn.)* a încastra; a încadra, a monta în; a fălţui.
Anfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** *sg.* început; capăt, cap; **am ~** sau **im ~** sau **zu ~** la început; **~ Mai** la începutul lunii mai; **gleich (**sau **ganz) von ~ an** chiar de la început; **den ~ machen** a începe, a inaugura, a fi primul; **einen ~ nehmen** a începe, a lua fiinţă; **um einen ~ zu machen** pentru a face începutul, pentru a începe; **aller ~ ist schwer** începutul e greu; **von ~ bis Ende** complet, până la capăt; **~ einer Kolonne** capul unei coloane. **2.** *pl.* primele începuturi, perioadă de naştere, de formare; **die ersten Anfänge der Geschichtswissenschaft** primele începuturi ale ştiinţei istoriei. **3.** *pl.* temeiurile, baza, fundamentul; elementele, principiile de bază, fundamentale; **die Anfänge der Wissenschaft** temeiurile ştiinţei. **4.** *(arhit.)* naştere; **~ eines Gewölbes** naşterea unei bolţi. **5.** *(jur.)* declaraţie formală a posesorului într-o acţiune de punere în posesie.
anfangen, *fing an, angefangen (du fängst an, er fängt an), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a începe; a porni (ceva); **er fängt an zu arbeiten** începe să lucreze; **ein Gespräch ~** a intra în vorbă; **mit dir ist nichts anzufangen** nu eşti bun de nimic, cu tine nu e nimic de făcut; *(fig.)* **etwas gut ~** a porni cu dreptul; *(impers.)* **es fängt an, heiß zu werden** începe să se facă cald (să se încălzească); **es wird bald ~ zu regnen** în curând va începe să plouă. **2.** a face, a întreprinde (ceva), a se apuca (de ceva); **was fange ich an? a)** ce să fac? **b)** ce să mă fac? **was fangen wir heute abend an?** ce facem astă seară? **er lässt alles mit sich** *(dat.)* **~** rabdă orice; **Streit ~** a căuta ceartă, pricină (cuiva); **einen Prozess ~** a da în judecată, a intenta un proces.
Anfänger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** începător(-oare), debutant(ă); novice, ageamiu. **2.** *(înv.)* iniţiator, întemeietor.
Anfängerzirkel, *-s, -, m.* cerc, curs, seminar de (pentru) începători.
anfänglich I. *adj.* iniţial, începător; primar, originar. **II.** *adv.* la început.
anfangs I. *adv.* la început, mai întâi; **gleich ~** chiar de la început. **II.** *prep. cu gen. (fam.)* la început; **~ des Jahres** la începutul anului.
Anfangsbahnhof, *-(e)s, -höfe,* gară de plecare, staţie de cap de linie.
Anfangsbe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare iniţială.
Anfangsbedingung, *-en, f.* condiţie iniţială.
Anfangsbelastung, *-en, f. (mec.)* sarcină de pornire, sarcină iniţială.
Anfangsbeschleunigung, *-en, f. (med.)* acceleraţie iniţială.
Anfangsbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* conţinut iniţial; *(ec.)* stoc iniţial; inventar de deschidere.
Anfangsbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* (literă) iniţială; **großer ~** iniţială mare, majusculă.
Anfangsdosis, *-dosen, f. (med.)* doză de atac, doză iniţială.
Anfangs|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes iniţial.
Anfangs|erzeugnis, *-ses, -se, n.* serie zero (în producţie).
Anfangs|etappe, *-n, f.* etapă iniţială.
Anfangsge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* leafă iniţială, de început.
Anfangsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză iniţială.
Anfangsgründe *pl.* principii elementare; elemente introductive.
Anfangskapazität, *-en, f. (radio)* capacitate iniţială.
Anfangskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (ec.)* capital iniţial.
Anfangskolumne, *-n, f. (tipogr.)* prima pagină, capopagină.
Anfangskonsonant, *-en, -en, m.* consoană iniţială.
Anfangskosten *pl.* costuri de pornire, de debut.
Anfangskurs, *-es, -e, m.* **1.** curs iniţial; listă de preţuri iniţiale. **2.** curs pentru începători.
Anfangslader, *-s, -, m. (ec.)* program de încărcare iniţială.
Anfangslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu iniţial, de debut.
Anfangs|periode, *-n, f.* epocă iniţială, de început.
Anfangs|permeabilität, *-en, f. (electr.)* permeabilitate iniţială.
Anfangs|phase, *-n, f.* fază iniţială.
Anfangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct iniţial, de plecare, origine.
Anfangs|schätzung, *-en, f.* estimare iniţială.
Anfangs|schuld, *-en, f.* datorie iniţială.
Anfangs|schwierigkeit, *-en, f.* dificultăţi iniţiale, de debut.
Anfangs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune iniţială.
Anfangs|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu iniţial, de început; *(med.)* fază iniţială.
Anfangs|termin, *-s, -e, m. (jur.)* termen iniţial.
Anfangs|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ elementar, iniţial, de început, de bază; iniţiere; **jm. ~ erteilen** a da cuiva prima instruire (într-o materie); **jm. ~ im Deutschen geben** a învăţa pe cineva, a preda cuiva primele noţiuni de limbă germană.
Anfangsvermögen, *-s, n. sg.* patrimoniu iniţial.
Anfangswert, *-(e)s, -e, m.* valoare iniţială, de pornire.
Anfangswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistenţă iniţială.
Anfangszeichen, *-s, -, n. (mil.)* semnal de începere.
Anfangszeile, *-n, f.* primul rând (cu care începe o carte, o poezie, un alineat).
Anfangszeit, *-en, f.* **1.** timp de începere. **2.** început; **in der ~** la început, în perioada de început.
Anfangszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare iniţială.
anfärben, *färbte an, angefärbt, vb. (h) tr.* a vopsi, a colora, a boi.
anfassen, *fasste an, angefasst (du, er fasst an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde, a apuca, a pune mâna pe; **der Stoff fasst sich rauh an** stofa se simte aspră (la pipăit); *(fig.)* **eine Sache richtig (**sau **beim rechten Ende) ~** a trata o chestiune la obiect; a găsi calea cea mai nimerită într-o problemă; **etwas verkehrt ~** a aborda greşit o chestiune, a porni greşit la drum (într-o problemă); **ein heißes Eisen ~** a aborda o problemă dificilă, un subiect spinos; **der Korb ist zu schwer, fass mal (mit) an** coşul este prea greu, apucă şi tu. **2.** *(fig.)* a se purta, a se comporta (cu cineva), a umbla cu cineva, a trata pe cineva; **jn. mit Handschuhen ~** a se purta cu cineva cu mănuşi. **3.** *(fig.)* a cuprinde; **Furcht fasst jn. an** e cuprins de teamă. **II.** *intr.* a se înrădăcina, a prinde rădăcini.
Anfasser, *-s, -, m.* cârpă cu care se apucă un vas (sau obiect) fierbinte.
anfauchen, *fauchte an, angefaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla cuiva în faţă; **die Katze fauchte mich an** pisica s-a zbârlit la mine, m-a scuipat. **2.** *(fam.)* a se răsti la cineva, a repezi pe cineva.
anfaulen, *faulte an, angefault, vb. (s) intr.* a începe să putrezească, să se altereze, a se strica; **der Apfel ist angefault** mărul a început să putrezească, a putrezit parţial.
anfechtbar *adj.* contestabil, discutabil; *(jur.)* atacabil, apelabil.
Anfechtbarkeit *f. sg.* caracter contestabil, discutabil, vulnerabil (al unei teze ştiinţifice); *(jur.)* calitate de a fi atacabil, apelabil.
anfechten, *focht an, angefochten (du fichtst an, er ficht an), vb. (h) tr.* **1.** a contesta; a combate, a ataca. **2.** a nelinişti, a deranja, a inoportuna, a incomoda; **was ficht dich an?** ce-ţi permiţi? ce ai? ce te-a apucat? **3.** *(jur.)* a ataca o hotărâre (prin apel, recurs); a-şi disputa (un drept).
Anfechtung, *-en, f.* **1.** contestare, disputare; combatere, atacare; *(jur.)* contestare a validităţii unui act, atacare a unei hotărâri. **2.** ispită, tentaţie. **3.** *pl.* greutăţi, adversităţi, piedici; tribulaţii.
anfechtungsberechtigt *adj. (jur.)* cu drept de contestare.
Anfechtungs|erklärung, *-en, f. (ec.)* declaraţie de anulare.
Anfechtungsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* motiv de contestaţie.
Anfechtungsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune în contestare.
Anfechtungsprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de contestare.
anfehden, *fehdete an, angefehdet (du fehdest an, er fehdet an), vb. (h) tr.* v. anfeinden.
anfeilen, *feilte an, angefeilt, vb. (h) tr.* a pili, a confecţiona (un vârf, o muchie) prin pilire.
Anfeilung, *-en, f.* pilire.
anfeinden, *feindete an, angefeindet, (du feindest an, er feindet an), vb. (h) tr.* a duşmăni, a purta pică, a persecuta.
Anfeindung, *-en, f.* duşmănie, persecutare; persecuţie.
anfeixen, *feixte an, angefeixt (du, er feixt an), vb. (h) tr.* a rânji la cineva.
anfersen, *ferste an, angeferst (du, er ferst an), vb. (h) intr.* **1.** *(sport)* a alerga ridicând foarte mult călcâiele. **2.** a face călcâie noi (la ciorapi).
anfertigen, *fertigte an, angefertigt, vb. (h) tr.* a fabrica, a confecţiona; a executa, a face; **etwas auf Bestellung ~ lassen** a-şi face ceva de comandă, a comanda ceva.
Anfertiger, *-s, -, m.* persoană care fabrică, confecţionează, execută, face (ceva).
Anfertigung, *-en, f.* **1.** fabricare, confecţionare (de obiecte materiale). **2.** *(ec.)* executare, prezentare (a unui bilanţ, a unei expertize).
Anfertigungskosten, *pl. (ec.)* costuri de producţie.
anfesseln, *fesselte an, angefesselt (ich fess(e)le an), vb. (h) tr.* a încătuşa, a pune în fiare, a înlănţui, a cetlui; *(fig.)* a captiva, a pasiona.
Anfesselung, *-en, f.* încătuşare, înlănţuire, punere în fiare, cetluire.
anfetten, *fettete an, angefettet (du fettest an, er fettet an), vb. (h) tr.* a unge; a păta cu grăsime.
anfeuchten, *feuchtete an, angefeuchtet (du feuchtest an, er feuchtet an), vb. (h) tr.* a umezi, a uda; *(fig.)* **die Kehle ~** a-şi uda gâtlejul, a bea, a trage o duşcă.
anfeuern, *feuerte an, angefeuert, vb. (h) tr.* **1.** a face foc; a aprinde, a aţâţa (focul); **den Ofen ~** a aprinde focul în sobă. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a aţâţa, a stimula, a încuraja, a excita; a îmbărbăta.
Anfeu(e)rung, *-en, f.* **1.** aprindere, aţâţare a focului. **2.** *(fig.)* înflăcărare, aţâţare, stimulare. **3.** *(tehn.)* aprindere.
Anfeuerungsrede, *-n, f.* cuvântare, discurs de încurajare, de înflăcărare, de îndemn, discurs exortativ.
anfinden, *fand an, angefunden (du findest an, er findet an), vb. (h) refl.* a se găsi, a se afla, a apărea (din nou).
anfisteln, *fistelte an, angefistelt (ich fist(e)le an), vb. (h) tr.* a ţipa cu voce stridentă, gâtuită (la cineva).
anflachsen, *flachste an, angeflachst (du, er flachst an), vb. (h) tr. (fam.)* a lua în râs, a lua peste picior; a-şi bate joc (de cineva).

ạnflammen, *flammte an, angeflammt, vb. (h) tr.* **1.** a face foc; a pârli. **2.** *(fig.)* a privi cu înflăcărare (la cineva). **3.** a insista cu vorba (pe lângă cineva). **4.** *(fig.)* a înflăcăra.

ạnflanschen, *flanschte an, angeflanscht, vb. (h) tr. (tehn.)* a lega cu flanș.

ạnflattern, *flatterte an, angeflattert, vb. (s) intr. (gegen, an)* a zbura (spre); **gegen ein Fenster** ~ a zbura spre o fereastră, a se apropia de o fereastră zburând.

ạnflechten, *flocht an, angeflochten (du flichtst an, er flicht an), vb. (h) tr.* a adăuga prin împletire.

ạnflegeln, *flegelte an, angeflegelt (ich fleg(e)le an), vb. (h) tr.* a se purta grosolan cu cineva, a se adresa cu cuvinte urâte.

ạnflehen, *flehte an, angefleht, v. (h) tr.* a implora, a ruga (fierbinte), a conjura.

Ạnflehung, *-en, f.* implorare, rugă stăruitoare, invocație.

ạnflennen, *flennte an, angeflennt, vb. (h) tr. (fam.)* a ruga (pe cineva) plângând, smiorcăindu-se.

ạnfletschen, *fletschte an, angefletscht, vb. (h) tr.* a rânji, a-și arăta dinții (la cineva).

ạnflicken, *flickte an, angeflickt, vb. (h) tr.* **1.** a cârpi, a petici; a adăuga (ceva la o haină); *(fam.)* **jm. etwas** ~ a-i atribui cuiva ceva pe nedrept, a imputa. **2.** *(jm. etwas)* a vorbi (pe cineva) de rău, a defăima.

ạnfliegen, *flog an, angeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a veni în zbor, a sosi zburând; a se apropia în fugă; **an etwas** ~ a se lovi în zbor de ceva; *(fig.)* **es fliegt ihm an a)** (ceva) îi izbutește fără trudă, pe neașteptate; **b)** i se întâmplă pe neașteptate, survine pe negândite. **2.** a fi purtat de vânt; **der Samen fliegt an** sămânța este adusă de vânt. **II.** *tr. (h)* **1.** a atinge în cursul zborului; a se îndrepta (în zbor) către; **das Flugzeug wird Bukarest** ~ avionul va face escală la București. **2.** *(fig.)* a se așterne; a cuprinde; **eine sanfte Röte flog ihre Wangen an** o roșeață imperceptibilă i-a colorat obrajii.

ạnfließen, *floss an, angeflossen (du, er fließt an), vb. (s) intr.* a se apropia curgând; **an etwas** ~ a uda ceva, a curge de-a lungul (a ceva).

ạnflitzen, *flitzte an, angeflitzt (du, er flitzt an), vb. (s) intr.* a veni repede (cu un vehicul); **das Auto kam angeflitzt** mașina a venit cu viteză mare.

ạnflößen, *flößte an, angeflößt (du, er flößt an), vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a (a)duce cu pluta. **2.** a purta, a duce la mal; **Land** ~ a forma o aluviune.

Ạnflößung, *-en, f.* **1.** transportul (lemnelor) pe apă, plutărit. **2.** aluviune.

Ạnflößungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de plutărit.

ạnflöten, *flötete an, angeflötet (du flötest an, er flötet an), vb. (h) tr.* a ruga cu vorbe dulci.

Ạnflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** sosire (în zbor). **2.** *(av.)* decolare. **3.** *(av.)* apropiere (pentru aterizare), zbor spre o țintă. **4.** nuanță, colorație ușoară; *(fig.)* umbră, bănuială, idee, urmă de…; ~ **von Röte auf den Wangen** roșeață abia vizibilă pe obraji. **5.** *(fig.)* pornire momentană, trecătoare; impuls; nuanță (în atitudine); **in einem** ~ **von Großmut** într-un moment, impuls de generozitate. **6.** eflorescență. **7.** *(bot.)* diseminație; *(forest.)* plantație spontană (răsărită din semințe purtate de vânt).

Ạnflugbrett, *-(e)s, -er, n.* pervaz de aterizare (la stupi, colivii).

Ạnflug|höhe, *-n, f. (av.)* plafon de aterizare (la aerodrom).

Ạnflugwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădurice crescută spontan.

Ạnflugweg, *-(e)s, -e, m. (av. mil.)* direcție de atac; itinerar, rută.

Ạnflugwinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de aterizare.

Ạnflugzeit, *-en, f. (av.)* oră de aterizare.

Ạnfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** apropiere (prin curgere); ~ **des Wassers** apropierea apelor; **An- und Abfluss des Meeres** flux și reflux. **2.** aluviune.

ạnflunkern, *flunkerte an, angeflunkert, vb. (h) tr. (fam.)* a minți.

ạnfordern, *forderte an, angefordert, vb. (h) tr.* **1.** a pretinde, a cere (ceva cu insistență). **2.** *(jn.)* a soma, a presa (pe cineva). **3.** a comanda (livrarea unor mărfuri).

Ạnforderung, *-en, f.* **1.** cerere, cerință; pretenție; **hohe (sau große)** ~**en stellen** a avea pretenții mari. **2.** comandă, ordin de livrare.

ạnformen, *formte an, angeformt, vb. (h) tr.* a da formă (unei pălării etc.).

Ạnfrage, *-n, f.* întrebare; interpelare; **eine** ~ **tun** a întreba; a cere informații; **eine** ~ **stellen** sau **einbringen** a face o interpelare (în parlament); **dringliche** ~ cerere urgentă.

ạnfragen, *fragte an, angefragt, vb. (h) tr.* și *intr.* a întreba, a se informa, a cere informații; a interpela (în parlament); **jn.** (sau **bei jm.**) **um eine Sache** (sau **nach einer Sache**) ~ a întreba pe cineva despre un lucru.

ạnfressen, *fraß an, angefressen (du, er frisst an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a roade, a mușca din ceva; a găunoși, a caria. **2.** *(despre molii)* a mânca, a roade, a pișca. **3.** *(chim.)* a produce o coroziune, a ataca. **4.** *(fam.; în expr.)* **er hat sich** *(dat.)* **einen Bauch angefressen** s-a îndopat. **II.** *refl. (fam.)* a se sătura, a mânca mult, pe săturate; a se îndopa, a crăpa. **III.** *intr. (despre motoare)* a se gripa.

Ạnfressen, *-s, n. sg.*, **Ạnfressung**, *-en, f. (chim.)* coroziune.

Ạnfressungsbe|ständigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență la coroziune.

ạnfreunden, *freundete an, angefreundet (du freundest dich an, er freundet sich an), vb. (h) refl. recipr.* a se împrieteni (cu cineva).

ạnfrieren, *fror an, angefroren, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a se lipi (de ceva) prin înghețare; a îngheța lipindu-se (de ceva); *(fam.)* **ich bin ganz angefroren** am înghețat de tot.

ạnfrischen, *frischte an, angefrischt, vb. (h) tr.* **1.** a răcori, a răci; a aerisi; a împrospăta. **2.** *(fig.)* a încuraja, a stimula; a îmbărbăta, a însufleți. **3.** *(tehn.)* a reîmprospăta (culori). **4.** *(metal.)* a afina fonta; a răci litarga.

Ạnfrischer, *-s, -, m. (tehn.)* muncitor care răcește litarga.

Ạnfrischgefäß, *-es, -e, n.* răcitor, vas de răcire.

Ạnfrischung, *-en, f.* **1.** răcorire. **2.** *(fig.)* încurajare, stimulare, îmbărbătare. **3.** *(tehn.)* vivificare, reîmprospătare. **4.** *(metal.)* afinare a fontei; răcire a litargei. **5.** *(vân.)* a mâna, a stimula.

ạnfrotzeln, *frotzelte an, angefrotzelt (ich frotz(e)le an), vb. (h) refl.* a se tachina.

Ạnfuge, *-n, f. (adm.)* anexă, act alăturat, anexat.

ạnfugen, *fugte an, angefugt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a asambla, a lega, a reuni, a îmbina, a îmbuca. **2.** *(constr.)* a rostui.

Ạnfugen, *-s, n. sg. (constr.)* rostuire.

ạnfügen, *fügte an, angefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adăuga; a anexa; **das Protokoll** ~ a anexa procesul verbal. **2.** a asambla, a îmbuca. **3.** *(inform.)* a atașa; **Bilder** ~ a atașa imagini. **II.** *refl.* a se alătura, a se lipi.

Ạnfügung, *-en, f.* **1.** adăugare, adaos; anexare, alăturare. **2.** îmbinare, asamblare, îmbucare. **3.** alăturare, alipire. **4.** *(inform.)* atașare de documente; **als** ~ **verschicken** a trimite un document atașat, a atașa un document.

ạnfühlen, *fühlte an, angefühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pipăi; a palpa; *(fig.)* **man fühlt es ihm an** i se citește pe față, se simte. **II.** *refl.* a se simți la palpat; **sich wie Wolle** ~ a se pipăi e ca lâna; **sich hart** (sau **weich**) ~ a fi tare (sau moale) la pipăit.

Ạnfühlung, *-en, f.* pipăit; pipăire.

Ạnfuhr, *-en, f.* **1.** aducere, cărat, transport. **2.** *(ec.)* transport, încărcătură.

ạnführen, *führte an, angeführt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a comanda. **2.** a cita, a reda (vorbele cuiva), a pune în ghilimele; **am angeführten Ort** (presc. **a.a.O.**) la locul citat (presc. loc. cit.). **3.** a aduce (cu un vehicul), a căra, a transporta. **4.** *(fig.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară (pe cineva); a-și bate joc (de cineva); **sich** ~ **lassen** a se lăsa păcălit, dus, a se prinde, a cădea în cursă. **5.** *(rar)* a instiga. **6.** *(jur.)* a cita (martori). **7.** a instrui, a iniția (într-o meserie).

Ạnführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător(-oare), director(-oare), șef(ă), comandant(ă). **2.** instigator(-oare), cap al conspirației. **3.** înșelător.

Ạnführung, *-en, f.* **1.** conducere, șefie, comandă. **2.** citare, expunere, citație. **3.** înșelare, păcăleală, tragere pe sfoară. **4.** *(tehn.)* ghidare.

Ạnführungsfehler, *-s, -, m.* greșeală de citare.

Ạnführungs|strich, *-(e)s, -e, m.*, **Ạnführungszeichen**, *-s, -, n.* ghilimele, semnele citării.

Ạnfuhrweg, *-(e)s, -e, m.* drum, cale de transport; cale de acces.

ạnfüllen, *füllte an, angefüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umple până sus, până la refuz, a (se) îmbiba; *(fig.)* **jm. den Kopf mit etwas** ~ a-i împuia capul cuiva cu ceva, a-i face cuiva capul tobă.

Ạnfüllung, *-en, f.* umplere, încărcare.

ạnfunkeln, *funkelte an, angefunkelt (ich funk(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a se uita furios la cineva, a străfulgera pe cineva cu privirea.

ạnfunken, *funkte an, angefunkt, vb. (h) tr.* a chema prin telegrafie fără fir; a chema prin radio.

ạnfurchen, *furchte an, angefurcht, vb. (h) tr.* a trage prima brazdă.

Ạnfurt, *-en, f.* debarcader.

ạnfurzen, *furzte an, angefurzt (du, er furzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* a se răsti la cineva.

Ạngabe, *-n, f.* **1.** comunicare, afirmație, informație. **2.** *(jur.)* declarație; depoziție; **nach seiner** ~ după spusele (declarațiile) lui; **nähere** ~ informație mai precisă. **3.** indicație; instrucție; comunicat. **4.** denunț, denunțare. **5.** *(ec.)* dată, informație; **falsche ~n** date false; **saisonbereinigte ~n** date corectate în funcție de variațiile de sezon. **6.** *(reg.)* arvună, acont. **7.** *(sport)* serviciul mingii, prima minge; lovitură de început. **8.** *sg. (fam.)* fanfaronadă, lăudăroșenie; **aus** ~ pentru a face pe grozavul.

Ạngabezettel, *-s, -, m.* foaie de declarație.

ạngaffen, *gaffte an, angegafft, vb. (h) tr. (fam.)* a căsca gura (la ceva), a se zgâi (la…).

Ạngaffer, *-s, -, m.* gură-cască.

ạngähnen, *gähnte an, angegähnt, vb. (h) tr.* **1.** a-i căsca cuiva în față. **2.** *(fig.)* a se căsca, a i se arăta cuiva ceva dezolant; **das dunkle Zimmer gähnte ihn an** era întâmpinat de întunericul sumbru al camerei.

ạngaloppieren, *galoppierte an, angaloppiert, vb. (s) intr.* a veni în galop, galopând, în mare viteză.

Ạngang, *-(e)s, -gänge, m. (vân.)* prima întâlnire (când pornești la vânătoare), începutul.

ạngängig, **ạnganglich** *adj.* **1.** posibil, realizabil. **2.** permis, îngăduit. **3.** admisibil, acceptabil.

Ạngärung, *-en, f.* fermentare; murare.

ạnge|altert *adj. (rar)* bătrâior, cam în vârstă; îmbătrânit.

Ạngebäude, *-s, -, n.* clădire anexă, aripă (a unei clădiri).

ạngeb|bar *adj.* comunicabil, ce poate fi spus, trecut (în scris); *(mat.)* care poate fi hotărât (determinat, arătat) cu precizie.

ạngebellt **I.** *part. trec.* de la anbellen. **II.** *(cu funcție adverbială)* ~ **kommen** a veni lătrând.

ạngeben, *gab an, angegeben (du gibst an, er gibt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a indica; a arăta, a îndruma; a comunica, a deferi; **eine Linie** ~ a indica o linie prin puncte; **die Umrisse** ~ a trage contururile, a contura; **den Ton** ~ **a)** a da tonul **b)** *(fig.)* a avea întâietatea. **2.** a declara. **3.** a denunța, a deferi. **4.** a da ca plată; a plăti ca acont, a plăti ca arvună; **er zahlte 50 Lei und gab einen Ring an** a plătit 50 lei și a dat un inel drept arvună. **5.** *(sport)* a servi (mingea). **6.** *(fam.; în expr.)* **Unsinn** (sau **tolle Streiche**) ~ a face prostii. **II.** *intr.* a fi protos (la jocul de cărți); a da lovitura de începere (la fotbal, handbal, volei). **2.** *(fam.)* a face pe grozavul, pe importantul, a se lăuda. **III.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se pretinde; a se lăuda; a face pe grozavul. **2.** a se autodenunța.

Ạngeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** anunțător(-oare). **2.** denunțător(-oare), delator(-oare), turnător(-oare). **3.** *(fam.)* inventator(-oare); lăudăros, fanfaron.

Angeberei, *-en, f.* **1.** denunțare, delațiune. **2.** delaționism. **3.** lăudăroșenie, fanfaronadă.

ạngeberisch *adj.* **1.** denunțător. **2.** născocitor; *(fam.)* lăudăros.

Ạngebetete, *-n, -n, (ein Angebeteter), m.* și *f.* adorat(ă).

Ạngebinde, *-s, -n, n.* dar (dat cu ocazia unei serbări); cadou de botez (pe care-l leagă nașul de brațul finului la botez).

ạngeblasen **I.** *part. trec.* de la anblasen. **II.** *adj. (în expr.)* **wie** ~ deodată, brusc, ca ars.

ạngeblich **I.** *adj.* pretins, imaginar. **II.** *adv.* presupus, după cum (precum) se pretinde, după câte se spune, se afirmă; **er ist** ~ **gekommen** se spune că ar fi venit.

ạngeboren *adj.* înnăscut, congenital.

Ạngebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** ofertă; propunere; **ein** ~ **machen** a face o ofertă, a oferi; *(ec.)* **Nachfrage und** ~ cerere și ofertă; **ein** ~ **annehmen** sau **ablehnen** a accepta sau a refuza o ofertă; **befristetes** ~ ofertă limitată; **unverbindliches** ~ ofertă necondiționată, fără angajament; **wachsendes** ~ ofertă crescândă, în expansiune; **erstes** ~ primă ofertă; **festes** ~ ofertă fermă. **2.** obiect material oferit (pentru vânzare sau cumpărare).

Ạngebots|angabe, *-n, f.* depunere, comunicare a unei oferte.

Ạngebotshöhe, **Ạngebotsmenge** *f. sg.* cantitate, nivel al ofertei.

Ạngebotsmuster, *-s, -, n.* eșantion.

Ạngebots|steuerung, *-en, f.* reglare, dirijare a ofertei.

Ạngebots|unterbreitung, *-en, f.* studiu de ofertă.

ạngebracht I. *part. trec.* de la anbringen. **II.** *adj.* oportun, potrivit, convenabil, adecvat; util, folositor; *(tehn.)* **gut ~** bine potrivit, bine aplicat.

ạngebrachtermaßen *adj.* cum se cuvine, cum trebuie; în mod nimerit, potrivit, adecvat.

ạngebrannt I. *part. trec.* de la anbrennen. **II.** *adj. (despre mâncăruri)* ars, prăjit (prea tare), afumat, pârlit; **hier riecht es ~** aici miroase a ars. **2.** incendiat.

ạngebraucht *adj. (reg.)* început; **eine ~e Tube** un tub deja început.

ạngebraust I. *part. trec.* de la anbrausen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni vâjâind, vuind, ca vântul, val-vârtej.

ạngebrochen I. *part. trec.* de la anbrechen. **II.** *adj.* **1.** *(despre obiecte casabile)* lovit, spart. **2.** luat în folosință, început; **eine ~e Flasche** o sticlă începută, destupată. **3.** *(reg.)* stricat, deteriorat, putrezit.

ạngebunden I. *part. trec.* de la anbinden. **II.** *adj.* legat, captiv; **kurz ~** brusc, răstit; **er ist kurz ~ a)** e neprietenos, posac; nu știe multe; îi sare repede țandăra; **b)** nu face fasoane, merge drept la țintă.

ạngedampft I. *part. trec.* de la andampfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen an a)** *(despre vapoare, trenuri)* a sosi fumegând; **b)** *(fig., fam.)* a sosi în fuga mare, gâfâind.

ạngedeihen, *gedieh an, angediehen, vb. (h) intr.* a avea parte (de ceva); **es gedeiht ihm an** are parte de; **~ lassen** a acorda, a hărăzi; **jm. eine gute Erziehung ~ lassen** a da cuiva o educație bună; **ihm Gerechtigkeit ~ lassen** a-i face dreptate.

Ạngedenken, *-s, -, n. (înv., poet.,* mai ales la *sg.)* amintire, aducere aminte; memorie; **behalten Sie mich in gutem ~!** să-mi păstrați o amintire plăcută!; *(în expr.)* **seligen ~s!** Dumnezeu să-l ierte!

ạngedudelt, ạngeduselt *adj. (fam.)* amețit (de băutură), bine dispus.

ạnge|erbt I. *part. trec.* de la anerben. **II.** *adj. (înv.)* moștenit; **ein ~er Titel** un titlu moștenit.

Ạngefälle, *-s, -, n.* **1.** (parte de) moștenire. **2.** *(constr.)* impostă, naștere. **3.** pantă (a acoperișului).

ạngefault I. *part. trec.* de la anfaulen. **II.** *adj.* **1.** putrezit, stricat. **2.** *(fig.)* descompus, depravat, corupt.

ạngefegt *adv. (în expr.)* **~ kommen** a sosi val-vârtej, ca vântul.

ạngeflogen I. *part. trec.* de la anfliegen. **II.** *adj.* **1.** zburat, decolat; venit în zbor, pe calea aerului. **2.** *(fig.)* picat (ca) din cer, dobândit fără trudă; *(fig.)* **das Glück ist ihm ~** a dat norocul peste el. **3.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi, a veni zburând.

ạngeflossen I. *part. trec.* de la anfließen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia curgând.

ạngeführt I. *part. trec.* de la anführen. **II.** *adj.* **1.** citat, arătat, indicat; **am ~en Orte (a.a.O.)** la locul citat, indicat (loc. cit.) **2.** păcălit, dus de nas, tras pe sfoară.

ạngegangen I. *part. trec.* de la angehen. **II.** *(cu funcție adverbială)* pe jos, pedestru; **~ kommen** a veni pe jos. **III.** *adj. (reg.)* care a început să se altereze; alterat, putrezit.

ạngegilbt I. *part. trec.* de la angilben. **II.** *adj.* (puțin) veștejit, ofilit, îngălbenit (de bătrânețe); **~es Papier** file îngălbenite.

ạngegossen I. *part. trec.* de la angießen. **II.** *adj.* bine potrivit, turnat; **das Kleid sitzt wie ~** rochia vine foarte bine, ca turnată.

ạngegraut I. *part. trec.* de la angrauen. **II.** *adj. (despre păr)* cărunt, care a început să încărunțească; **mit ~en Schläfen** cu tâmple încărunțite.

ạngegriffen I. *part. trec.* de la angreifen. **II.** *adj.* **1.** atacat, combătut. **2.** obosit, ostenit, sleit; **er sieht ~ aus** arată obosit. **3.** zguduit, afectat, consternat; adânc mișcat, emoționat.

Ạngegriffenheit *f. sg.* **1.** (stare de) oboseală. **2.** (stare de) afectare (psihică sau fizică), consternare, zguduire; emoție.

Ạnge|hänge, *-s, -, n.* **1.** breloc; pandantiv; *(iron.)* atârnătoare. **2.** amuletă.

ạnge|hängt *adj.* **1.** *part. trec.* de la anhängen. **II.** *(inform.)* atașat; **~e Binärdatei** fișier binar atașat.

ạnge|haucht I. *part. trec.* de la anhauchen. **II.** *adj.* **1.** (puțin) colorat; **rot ~e Wangen** cu obrajii îmbujorați. **2.** aburit. **3.** *(fig., peior.)* influențat; de nuanță...; **nazistisch ~** cu vederi naziste. **4.** *(fig.)* aghesmuit, amețit (de băutură).

ạnge|heiratet I. *part. trec.* de la anheiraten. **II.** *adj.* înrudit prin căsătorie.

ạnge|heitert I. *part. trec.* de la anheitern. **II.** *adj.* amețit, grizat, pilit, cu chef; *(fam.)* afumat; **in ~em Zustande** cu chef, bine dispus.

ạngehen, *ging an, angegangen, vb.* **I.** *tr. (h* și *s)* **1.** a cere, a solicita; a se adresa (cuiva), a aborda (pe cineva); a interveni (pe lângă cineva); **jn. um Hilfe ~** a cere cuiva ajutor; **jn. um Geld ~** a cere cuiva bani. **2.** a merge, a se îndrepta spre cineva, a acosta (pe cineva); a ataca (pe cineva); **der Eber hat den Jäger angegangen** mistrețul l-a atacat pe vânător; **mich ist nichts angegangen** n-am întâlnit nimic (la vânătoare); *(sport)* **der Verteidiger hat den Stürmer angegangen** fundașul l-a atacat pe înaintaș. **3.** *(s)* a urca, a escalada; **den Berg ~** a începe ascensiunea muntelui. **4.** a-l privi, a-l interesa, a-i păsa; **was geht dich das an?** ce te privește? ce-ți pasă? **das geht dich gar nichts an** asta nu te privește câtuși de puțin, nu-i treaba ta; **alle, die es angeht** toți pe care-i privește; **was mich angeht** în ce mă privește. **II.** *intr. (s)* a începe, a se începe; **das Konzert wird bald ~** concertul va începe îndată; **die Zinsen gehen von heute an** dobânzile curg cu începere de azi. **2.** *(reg.)* a putrezi, a se strica; **das Fleisch ist angegangen** carnea s-a alterat, a început să putrezească. **3.** *(despre plante)* a prinde rădăcini; **die Pflanze will nicht ~** planta nu vrea să prindă rădăcini. **4.** a se putea, a fi posibil, acceptabil; **das geht nicht an** asta nu se poate, e imposibil, nu se cade, nu se face; **es geht an** se poate, așa și așa, suportabil, tolerabil, merge... **5.** a se aprinde, a lua foc; **im Saal gingen die Lampen an** în sală s-au aprins luminile; **das Holz will nicht ~** lemnele nu vor să ia foc. **6.** *(reg.)* a fi ușor îmbrăcat, a se îmbrăca ușor; **die Stiefel gehen leicht an** cizmele intră ușor. **7.** *(gegen* și *wider)* a ataca; a combate, a acționa împotriva; **die Feuerwehr ging mit Schaumlöschern gegen die Flammen an** pompierii au intervenit cu extinctoare cu spumă împotriva flăcărilor.

Ạngehen, *-s, n. sg.* **1.** pornire, îndreptare spre obstacol. **2.** *(reg.)* atac. **3.** *(reg.)* acordare de importanță, luare în serios.

ạngehend I. *part. prez.* de la angehen. **II.** *adj.* **1.** nou, începător, tânăr, pe cale (să devină); **ein ~er Lehrer** (persoană) pe cale să devină învățător, un viitor profesor; **bei ~er Nacht** la începutul nopții. **2.** suficient, satisfăcător; aproximativ, binișor. **3.** *(adm.)* referitor (la), privitor (la), în ce privește; **diese Sache ~** referitor la chestiunea aceasta, cât privește chestiunea aceasta. **4.** *(despre vânat)* bun de împușcat.

Ạnge|henke, *-s, -, n. (înv.)* v. Angehänge.

ạnge|hetzt *adv. (în expr.)* **~ kommen** a veni în goană, cu sufletul la gură.

ạnge|hören, *gehörte an, angehört, vb. (h) intr. (*cu *dat.)* a aparține (cuiva sau la ceva), a face parte din ...

ạnge|hörig *adj.* aparținând, apartenent.

Ạnge|hörige, *-n, -n, (ein Angehöriger) m.* și *f.* **1.** membru de familie, rudă; *pl.* rude, neamuri. **2.** apartenent(ă); **~r eines Staates** cetățean al unui stat.

Ạnge|hörigkeit *f. sg.* **1.** apartenență. **2.** cetățenie; **seine ~ zum rumänischen Staat nachweisen** a dovedi cetățenia română.

ạnge|humpelt I. *part. trec.* de la anhumpeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni șchiopătând.

ạnge|hüpft I. *part. trec.* de la anhüpfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni, a sosi săltând.

ạngeifern, *geiferte an, angegeifert, vb. (h) tr.* **1.** a(-l) scuipa, a stropi (pe cineva) cu scuipat. **2.** *(fig.)* a ocări, a înjura, a face (pe cineva) cu ou și cu oțet.

ạngejagt I. *part. trec.* de la anjagen. **II.** *(cu funcție adverbială)* în goană; **~ kommen** a veni în goană, în fuga mare.

ạngejahrt *adj.* îmbătrânit, tomnatic; învechit, vechi.

ạngekeucht I. *part. trec.* de la ankeuchen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni gâfâind.

Ạngeklagte, *-n, -n (ein Angeklagter), m.* și *f.* acuzat(ă).

ạngekneipt I. *part. trec.* de la ankneipen. **II.** *adj.* pilit, amețit (de băutură).

ạngekohlt I. *part. trec.* de la ankohlen. **II.** *adj.* ușor carbonizat, în parte carbonizat.

ạngekränkelt I. *part. trec.* de la ankränkeln. **II.** *adj.* **1.** (ușor, puțin) bolnav, suferind. **2.** (ușor) alterat; *(fig.)* lezat, vătămat.

Ạngel, *-n, f.* **1.** balama, țâțână; **zwischen Tür und ~ a)** în clipa plecării, în ultimul moment; **b)** între ciocan și nicovală; **aus den ~n geraten** a-și ieși din țâțâni. **2.** *(fig.)* axă; temei; bază, sprijin; **die ~n der Welt** polii; **die Welt aus den ~n heben** a schimba rânduielile, a muta lumea din loc. **3.** *(înv.* și *-s, -n, m.)* undiță; cârlig; **die ~ auswerfen** a arunca undița; *(fig.)* **seine ~ nach jm. auswerfen** a căuta să sucească capul cuiva. **4.** parte a cuțitului, a dălții, a sulei vârâtă în mâner, prinsă în plăsele. **5.** cursă, capcană cu cârlige (care se înfig în picior). **6.** *(reg.)* ac (de albină, de viespe); înțepătură.

ạngelangen, *gelangte an, angelangt, vb. (s) intr. (rar)* a sosi, a ajunge.

ạngelaufen I. *part. trec.* de la anlaufen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni alergând; **der Junge kam ~** băiatul venea în goană.

Ạngelband, *-(e)s, -bänder, n.* balama.

Ạngelbissen, *-s, -, m.* momeală (de pus în undiță).

Ạngelblei, *-(e)s, -e, n.* plumb de undiță.

Ạngeld, *-(e)s, -er, n. (înv.)* acont, arvună.

ạngelegen I. *part. trec.* de la anliegen. **II.** *adj.* important, care prezintă interes, care stă (cuiva) la inimă; **sich** *(dat.)* **etwas ~ sein lassen** a avea grijă, a se interesa de ceva; *(substantivat)* **er hatte nichts Angelegeneres zu tun, als...** nu avea altă grijă (mai importantă) decât să...

Ạngelegenheit, *-en, f.* afacere, treabă, problemă, chestiune; **in welcher ~?** în ce chestiune? în ce privință? **in einer privaten ~ kommen** a veni cu o problemă personală, într-o chestiune particulară; **eine verwickelte ~** o chestiune, problemă încurcată; **bei dieser ~** în această chestiune; *(ec.)* **eine strittige ~** o problemă contencioasă.

ạngelegentlich I. *adj.* stăruitor, insistent; arzător; cu deosebit interes; **aufs (sau auf das) ~ste** și **Angelegentlichste** foarte stăruitor, cu cea mai mare stăruință; *(adverbial)* **sich ~ nach jm. erkundigen** a se interesa stăruitor de cineva.

ạngelegt I. *part. trec.* de la anlegen. **II.** *adj.* **1.** instalat; *(electr.)* **~e Spannung** tensiune instalată. **2.** conceput, plănuit, plasat; **groß ~** conceput în stil mare; **gut ~es Kapital** capital bine plasat.

ạngelehnt I. *part. trec.* de la anlehnen. **II.** *ad.* rezemat, sprijinit; în contact, învecinat; *(mil.)* **beiderseits ~** sprijinit din ambele părți, pe ambele flancuri.

Ạngelei *f. sg.* pescuit cu undița.

ạngelernt I. *part. trec.* de la anlernen. **II.** *ad.* **1.** instruit; **~er Arbeiter** muncitor instruit, calificat la locul de producție. **2.** învățat formal (nu însușit temeinic).

Ạngelernte, *-n (etwas Angelerntes), n. sg.* materie învățată, lucru învățat.

ạngelfest *adj.* fest, cu bază solidă, de neclintit.

Ạngelfischerei, *-en. f.* v. Angeln.

ạngelförmig *ad.* în formă de undiță, cu undița.

Ạngelgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de pescuit.

Ạngelhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr glochidiat (la vârf cu ramuri scurte, invers orientate).

Ạngelhaken, *-s, -, m.* undiță, cârlig de undiță.

Ạngelköder, *-s, -, m.* momeală, nadă.

Ạngel|leine, *-n, f.* sfoară, coardă de undiță.

ạngeln, *angelte, geangelt, (ich ang(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pescui cu undița. **2.** *(fig.)* a pescui, a umbla după (ceva sau cineva), a încerca să obțină (ceva), să pună mâna (pe ceva); *(fam.)* **jn. ~** a prinde în mreje pe cineva; **er angelt sich** *(dat.)* **einen Mitarbeiter** încearcă să pescuiască un colaborator, umblă după un colaborator. **II.** *intr.* **1.** a pescui cu undița. **2.** *(fam.) (nach etwas)* a năzui (la ceva), a căuta să obțină (ceva) prin toate mijloacele; **mit dem Fuß nach einem Schuh ~** a încerca să agăți un pantof cu piciorul; **nach Ruhm ~** a umbla după glorie, după faimă.

Ạngeln, *-s, n. sg.* pescuit cu undița.

ạngeloben, *gelobte an, angelobt, vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a făgădui solemn, a promite formal; a se angaja (față de cineva). **2.** *(austr.)* a lua jurământul, angajamentul solemn (al cuiva).

Ạngelöbnis, *-ses, -se, n.*, **Ạngelobung**, *-en, f.* făgăduială solemnă.

Ạngelplatz, *-es, -plätze, m.* loc pentru pescuit.

Ạngelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de reazem, central, hotărâtor; bază; **(Haupt- und) ~ einer Frage** miezul, punctul central al unei chestiuni.

Ạngelrute, *-n, f.* coada undiței.

Ạngelsachse, *-n, -n, m.* anglo-saxon.

Angelsächsin, *-nen, f.* anglo-saxonă.
angelsächsisch *adj.* anglo-saxon.
Angelschnur, *-schnüre, f.* v. Angelleine.
Angel|sport, *-(e)s, m. sg.* pescuit sportiv.
Angel|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua polară.
angelweit *adv.* larg deschis, complet deschis; **mit ~ aufgesperrtem Maul** cu gura căscată până la urechi.
Angelwind, *-(e)s, -e, m. (poet.)* vânt suflând dinspre unul dintre cele patru puncte cardinale.
Angelzapfen, *-s, -, m.* cui, pivot al balamalei; *(fig.)* bază, sprijin.
Angemachte, *-n (ein Angemachtes), n. sg. (elv.)* rachiu (dres) cu tot felul de adaosuri.
angemessen I. *part. trec.* de la anmessen. **II.** *aaj.* proporționat cu; potrivit, nimerit, convenabil, corespunzător; de cuviință; meritat, după merit; **~e Frist** termen convenabil, potrivit; **für ~ halten** a găsi de cuviință, potrivit; **~er Preis** preț potrivit; **~e Strafe** pedeapsă cuvenită; **den Umständen ~** după împrejurări, potrivit cu împrejurările; **ein ~es Honorar** un onorariu corespunzător, potrivit.
Angemessenheit *f. sg.* cuviință; conformitate, proporție, justețe; *(jur.)* pertinență.
angenähert I. *part. trec.* de la annähern. **II.** *adj. (mat.)* aproximativ.
angenehm *adj.* **1.** plăcut, agreabil; **was dir ~ ist** ce-ți place; **~e Ruhe!** noapte bună!; **mir ist ~ aufgefallen, dass...** mi-a făcut o impresie bună faptul că...; **ich war ~ überrascht** am fost plăcut impresionat; **~e Reise!** călătorie plăcută! **2.** binevenit; **du bist uns immer ~** ești întotdeauna binevenit.
Angenehme, *-n (etwas Angenehmes), n. sg.* plăcut; **das ~ mit dem Nützlichen verbinden** a îmbina plăcutul cu utilul.
angenehmerweise *adv.* în mod plăcut, îmbucurător.
angenommen I. *part. trec.* de la annehmen. **II.** *adj.* aprobat, acceptat; adoptat; **ein ~es Kind** un copil adoptat; **unter ~em Namen reisen** a călători sub un nume fals; **ein ~er Raum** un spațiu presupus. **III.** *adv.* **~ (dass) ...** dacă ..., presupunând că..., admițând că..., dacă admitem că..., cu condiția ca ...
angepfiffen I. *part. trec.* de la anpfeifen. **II.** *(cu funcție adverbială)* fluierând, șuierând; **die Lokomotive kommt ~** locomotiva sosește șuierând.
angepoltert I. *part. trec.* de la anpoltern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni cu mare zgomot.
Anger, *-s, -, m.* **1.** luncă, livadă, pajiște, pășune, izlaz, imaș (mai ales înăuntrul sau în imediata apropiere a satului). **2.** piața satului. **3.** *(reg.)* ecarisaj. **4.** *(înv.)* loc de execuție. **5.** *(reg.)* hat, răzor.
angeradelt I. *part. trec.* de la anradeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi pe bicicletă.
angerannt I. *part. trec.* de la anrennen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi în fugă.
angeräuchert I. *part. trec.* de la anräuchern. **II.** *adj.* (puțin) afumat.
angeraucht I. *part. trec.* de la anrauchen. **II.** *adj.* **1.** înnegrit de fum, afumat. **2.** *(fam.)* afumat, pilit, băut.
angeraut I. *part. trec.* de la anrauen. **II.** *adj.* înăsprit; **~e Baumwolle** bumbac moltonat.
Angerblümchen, *-s, -, n.*, **Angerblume**, *-n, f. (bot.)* bănuței *(Bellis perennis)*.
angeregt I. *part. trec.* de la anregen. **II.** *adj.* **1.** vioi, viu, animat. **2.** interesant, instructiv.
Angeregt|heit *f. sg.* emoție; excitare, excitație.
angereichert I. *part. trec.* de la anreichern. **II.** *adj. (chim.)* îmbogățit; **~es Uran** uraniu îmbogățit.
angereist I. *part. trec.* de la anreisen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi, a veni de la drum, dintr-o călătorie.
angerissen I. *part. trec.* de la anreißen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** luat în folosință, început (prin ruperea ambalajului); **eine ~e Schachtel Zigaretten** un pachet de țigări început; *(fig.)* **ein ~er Abend** o seară abia începută. **2.** *(fam.)* cherchelit, pilit.
angeritten I. *part. trec.* de la anreiten. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi călare.
Anger|häusler, *-s, -, m.* țăran sărac (care locuiește în „lunca" satului).
Angerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pătlagină *(Plantago media)*.
Angerling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* ciupercă. **2.** *(entom., reg.)* larva cărăbușului (trăind în pământ).
Anger|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.
angerudert I. *part. trec.* de la anrudern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia vâslind.
Angerufene, *-n, -n (ein Angerufener) m.* și *f.* **1.** *(jur.)* chemat(ă) ca garant. **2.** cel (cea) chemat(ă) (la telefon).
angerutscht I. *part. trec.* de la anrutschen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni alunecând.
angesagt I. *part. trec.* de la ansagen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** indicat; **~ sein** a fi la modă, a fi la mare preț. **2.** plănuit, anunțat; **heute ist ein Ausflug ~** azi vrem să facem o excursie.
angesäuert I. *part. trec.* de la ansäuern. **II.** *adj.* acidulat, acrit.
angesäuselt I. *part. trec.* de la ansäuseln. **II.** *adj. (fam.)* cu chef, cherchelit.
angesaust I. *part. trec.* de la ansausen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi ca vântul, vâjâind, în fugă.
angeschifft I. *part. trec.* de la anschiffen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cu vaporul.
angeschimmelt I. *part. trec.* de la anschimmeln. **II.** *adj.* (puțin) mucegăit; *(fig.)* ruginit.
angeschlagen I. *part. trec.* de la anschlagen. **II.** *adj.* **1.** lovit; ciocnit. **2.** *(fig., fam.)* obosit, sleit de putere; bolnav. **3.** *(sport)* sleit de putere, aproape de k.o.
angeschlendert I. *part. trec.* de la anschlendern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia alene, agale.
angeschmuddelt *adj. (fam.)* murdar, mânjit; pătat.
angeschmutzt I. *part. trec.* de la anschmutzen. **II.** *adj.* (puțin) murdar; pătat.
angeschnitten I. *part. trec.* de la anschneiden. **II.** *adj.* **1.** *(croitorie)* fără cusătură, (croit) dintr-o bucată. **2.** *(fig.)* atins, abordat; **die ~e Frage** problema atinsă.
angeschoben I. *part. trec.* de la anschieben. **II.** *(fam.; cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cărând, împingând (ceva), făcând eforturi.
angeschossen I. *part. trec.* de la anschießen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se repezi, a da buzna; **die Flut kommt ~** valul se apropie năprasnic.
angeschrieben I. *part. trec.* de la anschreiben. **II.** *adj. (in expr.)* **bei jm. schlecht (sau gut) ~ sein** a avea faimă proastă (sau bună), a fi rău (sau bine) văzut.
Angeschuldigte, *-n, -n (ein Angeschuldigter), m.* și *f.* inculpat(ă), acuzat(ă).
angeschwänzelt I. *part. trec.* de la anschwänzeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen a)** a se apropia dând din coadă; **b)** *(fig.)* a merge fudul, țanțoș; **er kam angeschwänzelt uns entgegen** venea țanțoș spre noi.
angeschwärmt I. *part. trec.* de la anschwärmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni în roiuri.
angeschwommen I. *part. trec.* de la anschwimmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni înot, plutind (pe apă).
angesegelt I. *part. trec.* de la ansegeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen a)** a veni plutind; **b)** *(fam.)* a veni în fugă.
angesehen I. *part. trec.* de la ansehen. **II.** *adj.* stimat, cu vază, respectat, respectabil; **~ sein** a fi stimat, a avea nume bun, a avea credit; **schlecht ~ sein** a fi rău văzut, a avea faimă proastă; **ein ~er Verlag** o editură cu o reputație bună. **III.** *adv. (liv.)* considerând că ..., luând în considerație (faptul) că ....
angesessen I. *part. trec.* de la ansitzen. **II.** *adj.* localnic, din partea locului; statornicit, stabilit, așezat, domiciliat în(tr-o) localitate.
Angesicht, *-(e)s, -er* și *(austr.) -e, n. (poet.)* față, chip, obraz, figură; *(fig.)* **von ~ zu ~** față în față; deschis, pe față; **von ~ kennen** a cunoaște din vedere; **im ~ aller** în fața tuturor, de față cu toți; *(fam.)* **im Schweiße seines ~s tun** a face (ceva) cu mari eforturi, cu sudoarea frunții.
angesichts *prep. cu gen.* în fața, în prezența ...; față de ..., având în vedere ...; **~ seiner Verdienste** având în vedere, luând în considerație meritele lui; **~ des Todes** în fața morții.
ange|spannt I. *part. trec.* de la anspannen. **II.** *adj.* **1.** încordat; întins (puternic). **2.** mărit, sporit; **mit ~er Aufmerksamkeit** cu atenție mărită. **3.** critic, problematic, tensionat; **die ~e Finanzlage** situația financiară critică.
ange|sprengt I. *part. trec.* de la ansprengen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia în galop.
ange|sprungen I. *part. trec.* de la anspringen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia, a veni sărind.
ange|stählt I. *part. trec.* de la anstählen. **II.** *adj.* călit, oțelit.
ange|stammt *adj.* moștenit, ereditar, provenit din strămoși.
ange|stampft I. *part. trec.* de la anstampfen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia încet, cu pași îndesați.
ange|staubt I. *part. trec.* de la anstauben. **II.** *adj.* prăfuit, prăfos.
ange|steckt I. *part. trec.* de la anstecken. **II.** *adj.* molipsit, infectat.
Ange|stellte, *-n, -n (ein Angestellter), m.* și *f.* funcționar(ă), angajat(ă), salariat(ă); **ein höherer ~r** un funcționar superior; **kaufmännischer ~r** angajat comercial; **~r des öffentlichen Dienstes** funcționar în serviciile publice.
Ange|stellten|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet al angajaților, al salariaților.
Ange|stelltenbetriebsrat, *-(e)s, -räte, m.* comitet de întreprindere al angajaților, al salariaților, al funcționarilor.
Ange|stelltenschaft, *-en, f.* întreg colectivul de angajați.
Ange|stelltenverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație a salariaților, a angajaților, a funcționarilor.
Ange|stelltenvergütung, *-en, f. (ec.)* remunerarea angajaților.
Ange|stelltenver|hältnis, *-ses, -se, n.* statut, raport de salariat, de angajat.
Ange|stelltenversicherung, *-en, f.* asigurare (socială) a angajaților, a salariaților, a funcționarilor.
Ange|stelltenverzeichnis, *-ses, -se, n. (ec.)* registru de personal.
ange|stiefelt I. *part. trec.* de la anstiefeln. **II.** *(fam., cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi cu pas apăsat.
ange|stiegen I. *part. trec.* de la ansteigen. **II.** *(fam., cu funcție adverbială)* **~ kommen** a se apropia (urcând) cu pași mari; **mit etwas ~ kommen** a apărea cu ceva.
ange|stochen I. *part. trec.* de la anstechen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** cu chef, pilit, băut. **2.** puțin nebun, sărit, țicnit, zărghit. **3.** rău famat, cu reputație proastă.
ange|stolpert I. *part. trec.* de la anstolpern. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni împiedicându-se, împleticindu-se.
ange|stoßen I. *part. trec.* de la anstoßen. **II.** *adj.* lovit, ciocnit, plesnit; *(despre fructe)* bătut; **~es Obst** fructe bătute; **~es Glas** sticlă plesnită; pahar ciocnit.
ange|strengt I. *part. trec.* de la anstrengen. **II.** *adj.* încordat, greu; **nach ~er Arbeit** după o muncă asiduă, încordată. **III.** *adv.* din greu; **~ arbeiten** a munci din greu, cu încordare.
Ange|strengt|heit *f. sg.* încordare, sforțare.
ange|strömt I. *part. trec.* de la anströmen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni în valuri, plutind, dus de curentul apei.
ange|stürzt I. *part. trec.* de la anstürzen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni gloanț, într-un suflet, cu sufletul la gură.
angetan I. *part. trec.* de la antun. **II.** *adj.* **1.** *(von jm.)* fermecat, vrăjit, plăcut impresionat (de cineva). **2.** *(jm.)* favorabil (cuiva). **3.** astfel, așa, în așa fel; **die Sache ist so ~, dass...** chestiunea (lucrurile) se prezintă în așa fel, încât...; **es ist danach ~** lucrurile se prezintă astfel; **die Gelegenheit ist nicht dazu ~, dass...** nu este cazul să..., situația, ocazia nu se prezintă astfel încât ... **4.** *(reg., mit)* îmbrăcat, gătit cu.
angetanzt I. *part. trec.* de la antanzen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni, a se apropia dansând.
angetappt I. *part. trec.* de la antappen. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen a)** a veni bâjbâind, dibuind; **b)** a veni cu pași grei.
angetaumelt I. *part. trec.* de la antaumeln. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen a)** a veni, a se apropia clătinându-se; **b)** *(fam.)* a merge pe două cărări.
angetobt I. *part. trec.* de la antoben. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni cu mult zgomot.
angetrabt I. *part. trec.* de la antraben. **II.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a sosi fuga, a veni (în) trap.
angetrieben I. *part. trec.* de la antreiben. **II. 1.** *adj.* acționat; **die elektrisch angetriebene Maschine** mașina acționată electric. **2.** *(cu funcție adverbială)* **~ kommen** a veni plutind, dus de valuri.

angetrunken I. *part. trec.* de la antrinken. II. *adj.* **1.** ameţit, cu chef, bine dispus; cherchelit, afumat. **2.** *(despre o sticlă, un pahar)* pe jumătate golit(ă), băut(ă), început(ă).

Angetrunkenheit *f. sg.* ameţeală, stare de beţie uşoară; chercheleală.

angewackelt I. *part. trec.* de la anwackeln. II. *(cu funcţie adverbială)* ~ **kommen** a veni clătinându-se.

Angewäge, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* talpă, tălpic (de sprijin). **2.** *(mine)* podină.

angewandert I. *part. trec.* de la anwandern. II. *(cu funcţie adverbială)* ~ **kommen** a sosi, a se apropia pe jos.

angewandt I. *part. trec.* de la anwenden. II. *adj.* **1.** folosit, utilizat. **2.** aplicat; **die ~en Wissenschaften** ştiinţele aplicate.

angewankt I. *part. trec.* de la anwanken. II. *(cu funcţie adverbială)* ~ **kommen** a veni, a se apropia clătinându-se.

angeweht I. *part. trec.* de la anwehen. II. *(cu funcţie adverbială)* ~ **kommen** a veni adus de vânt.

angeweint *(cu funcţiune adverbială)* ~ **kommen** a veni, a se apropia plângând.

Angewende, *-s, -. n. (agr.)* faşie de întors plugul (la ogoare).

angewiesen I. *part. trec.* de la anweisen. II. *adj.* depinzând de; **auf etwas ~ sein a)** a depinde de ceva, a nu se mai putea lipsi de; **b)** a fi redus la, a nu avea decât; *(mil.)* **die zweite Batterie ist auf das zweite Bataillon** ~ bateria a doua depinde de batalionul al doilea; **ich bin auf diese Summe** ~ n-am decât această sumă, trebuie să mă restrâng la această sumă; **ich bin auf mich selbst** ~ mă bizui pe mine însumi; **auf einen Nebenverdienst ~ sein** a fi nevoit să muncească, să câştige în plus.

angewöhnen, *gewöhnte an, angewöhnt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) obişnui, a (se) deprinde; **jm. etwas** ~ a deprinde pe cineva cu ceva; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a se deprinde, a se obişnui cu ceva.

Angewohnheit, *-en, f.* deprindere, obişnuinţă; obicei, manieră; **eine ~ annehmen** a deprinde un obicei; **eine ~ ablegen** a renunţa la un obicei; *(fam.)* **er hat die dumme ~, dauernd zu brummen** are prostul obicei de a bombăni continuu.

Angewöhnung, *-en, f.* obişnuinţă, obişnuire, deprindere.

angewurzelt I. *part. trec.* de la anwurzeln. II. *adv.* ţintuit, pironit locului, încremenit.

angezeigt I. *part. trec.* de la anzeigen. II. *adj.* recomandabil, oportun, la locul său; **es wäre ~, den Mantel zu nehmen** ar fi recomandabil să iei (ia) paltonul.

angezogen I. *part. trec.* de la anziehen. II. *adj.* îmbrăcat. III. *adv.* ~ **kommen** a se apropia; **das Heer kommt** ~ armata se apropie.

angießen, *goss an, angegossen (du, er gießt an), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa pe; a turna (din); a uda, a stropi; a muia, a umezi. **2.** *(tehn.)* a suda, a uni, a împreuna prin topire, a completa prin turnare; *(fig.)* **die Uniform sitzt ihm wie angegossen** uniforma îi vine ca turnată. **3.** *(fam.)* a certa (pe cineva), a se răsti (la cineva).

angiften, *giftete an, angegiftet (du giftest an, er giftet an), vb. (h) tr.* a se răsti (la cineva), a repezi (pe cineva); a face (pe cineva) de două parale.

angilben, *gilbte an, angegilbt, vb. (h) intr.* a se îngălbeni uşor.

Angina, *-nen, f. (med.)* **1.** anghină. **2.** amigdalită.

Angiom, *-s, -e, n. (med.)* angiom.

Angio|spermen *pl. (bot.)* angiosperme.

angirren, *girrte an, angegirrt, vb. (h) tr.* a gânguri (cuiva); *(fig.)* a se uita galeş, a face curte gângurind.

angleichen, *glich an, angeglichen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a egala, a asimila, a aduce la acelaşi nivel; a potrivi; *(ec.)* a ajusta, a reajusta (preţuri, salarii). **II.** *refl.* a se asimila.

Angleichung, *-en, f.* egalare, asimilare; potrivire; *(ec.)* ajustare; ~ **der marginalen Grenznutzen** egalizarea unităţilor marginale.

Angler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pescar, pescăriţă cu undiţa.

angliedern, *gliederte an, angegliedert, vb. (h) tr.* a adăuga, a alipi, a anexa.

Angliederung, *-en, f.* adăugare, alipire, anexare; **die ~ des Betriebs an das Werk** anexarea întreprinderii de către uzină.

anglikanisch *adj.* anglican.

Anglikanismus, *-, m. sg.* anglicanism, religia de stat a Angliei.

anglimmen, *glomm an* (şi *glimmte an) angeglommen* (şi *angeglimmt), vb. (s) intr.* a începe să ardă înfundat, fără flacără, mocnind; a se aprinde pe nesimţite.

anglisieren, *anglisierte, anglisiert, vb. (h) tr.* a imita moda, cultura engleză; a se orienta după moda engleză; **ein Pferd** ~ a tăia scurt coada calului.

Anglist, *-en, -en, m.* anglist.

Anglistik *f. sg.* anglistică.

Anglizismus, *-, -men, m.* anglicism; expresie, formulare caracteristică limbii engleze (sau imprumutată din ea).

Anglo-Amerikaner, *-s, -, m.* cetăţean din ţările anglo-americane.

Anglo|amerikaner, *-s, -, m.* **1.** american originar din Anglia. **2.** v. Anglo-Amerikaner.

anglo|amerikanisch *adj.* anglo-american.

anglo|indisch *adj.* anglo-indian.

Anglomane, *-n, -n, m.* angloman, admirator a tot ce este englez.

Anglomanie *f. sg.* anglomanie.

anglophil *adj.* anglofil.

anglophob *adj.* anglofob.

anglotzen, *glotzte an, angeglotzt (du, er glotzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a holba ochii la... a se holba, a se zgâi la...

anglühen, *glühte an, angeglüht, vb.* **I.** *intr. (s) (despre fierul pus în foc)* a începe să se înroşească, să devină incandescent. **II.** *tr. (h) (fig.)* a aprinde, a îmbujora; **der Wein hat sie angeglüht** vinul i-a îmbujorat, le-a aprins chipurile.

anglup(sch)en, *glup(sch)te an, angeglup(sch)t, vb. (h) tr. (reg., jn.)* a privi chiorâş (pe cineva), a se uita urât (la cineva).

angokeln, *gokelte an, angegokelt (ich gok(e)le an), vb. (h) tr. (reg.)* a aprinde (ceva) în mod nechibzuit, a se juca cu focul.

angondeln, *gondelte an, angegondelt (ich gond(e)le an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni, a se apropia încet, legănându-se (ca o gondolă).

Angorafell, *-(e)s, -e, n.* blană de capră sau iepure de Angora.

Angora|haar, *-(e)s, -e, n.* lână caprei de Angora; părul iepurelui de Angora.

Angorakaninchen, *-s, -, n.* iepure de Angora.

Angorakatze, *-n, f.* pisică de Angora.

Angorawolle *f. sg.* lână de capră de Angora.

Angoraziege, *-n, f.* capră de Angora.

angrauen[1], *graute an, angegraut, vb. (s) intr.* a încărunţi, a începe să albească.

angrauen[2], *graute an, angegraut, vb. (h) tr.* **1.** a dezgusta (pe cineva), a repugna (cuiva). **2.** a îngrozi (pe cineva).

angreifbar *adj.* atacabil; *(fig.)* vulnerabil.

angreifen, *griff an, angegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ataca (pe cineva), a sări la (cineva); **jn. bei der schwachen Seite** ~ a-i cunoaşte cuiva slăbiciunea, a-i atinge cuiva coarda sensibilă; *(fig.)* **das Übel bei der Wurzel** ~ a tăia, a curma răul din rădăcină. **2.** *(etwas)* a atinge, a pune mâna (pe ceva), a apuca, a prinde (cu mâna). **3.** *(etwas)* a se apuca de, a începe, a aborda, a ataca (ceva); **eine Sache** ~ a se apuca de o treabă; **etwas geschickt** ~ a se pricepe să facă ceva, a fi priceput la ceva, a şti cum să ia lucrurile; **etwas von der gefährlichsten Seite** (sau **am schwierigsten Ende)** ~ a începe cu greul, a lua taurul de coarne. **4.** a ataca, a începe să consume; **er musste den Vorrat** ~ a trebuit să atace, să înceapă rezervele; **öffentliche Gelder** ~ a delapida, a-şi însuşi bani publici; a se atinge de banii statului. **5.** *(fig.)* a ataca, a lovi, a se atinge de; **js. Ehre** ~ a ataca, a atinge onoarea cuiva. **6.** a ataca, a obosi, a slăbi (nervii, forţele); a istovi, a surmena; **das greift die Nerven an** asta pune la încercare, zdruncină nervii, te calcă pe nervi. **7.** a mişca, a emoţiona; **diese Szene hat mich angegriffen** scena aceasta m-a mişcat. **8.** a ataca, a altera, a roade, a coroda; **der Rost greift das Eisen an** rugina atacă fierul. II. *refl.* **1.** a se osteni, a se sforţa, a se strădui; a munci din răsputeri. **2.** *(reg.)* a face cheltuieli. **3.** *(în expr.)* **sich rauh** ~ a fi aspru la pipăit.

angreifend I. *part. prez.* de la angreifen. II. *adj.* **1.** agresiv, ofensiv. **2.** *(fig.)* obositor, istovitor.

Angreifer, *-s, -, m.* **1.** agresor. **2.** *(sport)* atacant. **3.** mâner. **4.** *(fam., pop.)* cârpă cu care se apucă ceva.

Angreiferin, *-nen f.* **1.** agresoare. **2.** *(sport)* atacantă.

angreiferisch *adj.* agresiv.

angrenzen, *grenzte an, angegrenzt, (du, er grenzt an), vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* a (se) mărgini, a se învecina, a fi limitrof, vecin.

angrenzend I. *part. prez.* de la angrenzen. II. *adj.* învecinat, limitrof.

Angrenzer, *-s, -, m.* vecin, hotarnic.

Angrenzung *f. sg.* **1.** hotărnicie. **2.** învecinare.

angrepsch *adj. (reg.)* foarte căutat, dorit.

angrienen, *griente an, angegrient, vb. (h) tr. (fam.)* v. angrinsen.

Angriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(auf* cu *ac., gegen)* atac, asalt, agresiune, năvală (asupra, împotriva); **zum ~ ansetzen (vorgehen, übergehen)** a porni (a trece) la atac; **~ über einen Fluss** atac peste un râu; **den ~ vortragen** a desfăşura atacul; **den ~ abwehren (abschlagen, zurückschlagen)** a respinge atacul; **den ~ aushalten** a rezista ofensivei, ataculuí; **den ~ blutig zurückweisen** a respinge în mod sângeros atacul; *(sport)* **die Mannschaft startete ~ auf** ~ echipa a atacat dezlănţuit; **~ auf js. Ehre** atingerea, atacarea onoarei cuiva. **2.** începere, început; atacare, abordare; **etwas in ~ nehmen** a începe ceva, a se apuca de ceva. **3.** mâner, plăsea. **4.** apucătură, apucare, fel de a apuca; prindere.

angriffig *adj.* **1.** v. angreiferisch. **2.** *(reg.)* îndemânatic.

Angriffs|aktion, *-en, f.* acţiune agresivă, operaţie de atac.

Angriffs|armee, *-n, f.* armată agresivă, care atacă.

Angriffs|art, *-en, f. (mil.)* fel de atac, mod de a ataca.

Angriffsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de atac.

Angriffsbündnis, *-ses, -se, n.* alianţă agresivă, ofensivă.

Angriffsdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune a ataculuí.

Angriffsfeld, *-(e)s, -er, n.* zonă de atac.

Angriffsfläche, *-n, f.* suprafaţă de atac; *(fig.)* motiv de declanşare a ataculuí.

angriffsfreudig *adj.* v. angriffslustig.

Angriffsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit agresiv, combativ; combativitate, agresivitate.

Angriffshandlung, *-en, f.* acţiune agresivă.

Angriffskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă ofensivă.

Angriffskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de agresiune; război ofensiv; **einen ~ entfesseln** a dezlănţui un război de agresiune.

Angriffslinie [-niə], *-n, f.* linie de atac.

Angriffslust, *-lüste, f.* dorinţă, elan, pornire de a ataca, de a trece la ofensivă; agresivitate; combativitate.

angriffslustig *adj.* agresiv, războinic; combativ.

Angriffsmittel, *-s, -, n.* mijloc de atac.

Angriffs|operation, *-en, f.* operaţie ofensivă.

Angriffs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de agresiune, de atac.

Angriffs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* punct de atac; *(fiz.)* ~ **der Kraft** punctul de aplicare a forţei; *(fig.)* motiv de atac; punct ce poate fi atacat.

Angriffsreihe, *-n, f. (sport)* atac, linie de atac.

Angriffs|schlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie (în) ofensivă.

Angriffs|schritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător, de atac.

Angriffs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc ofensiv.

Angriffswaffe, *-n, f.* armă de atac, armă agresivă.

angriffsweise *adv.* (în chip) ofensiv; prin atac, atacând.

Angriffsweise, *-n, f.* v. Angriffsart.

Angriffswelle, *-n, f. (mil., sport)* val de atac.

Angriffswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* unghi de zbor. **2.** *(tehn.)* unghi de atac.

Angriffsziel, *-(e)s, -e, n. (mil.)* obiectiv al ataculuí, al ofensivei.

angrinsen, *grinste an, angegrinst, (du, er grinst an), vb. (h) tr. (fam.)* a rânji (cuiva în faţă), a privi rânjind (pe cineva).

angroben, *grobte an, angegrobt,* **angrobsen**, *grobste an, angegrobst (du, er grobst an), vb. (h) tr.* a vorbi urât, a ţipa, a se răsti la cineva; a fi grosolan (cu cineva).

ạngrunzen, *grunzte an, angegrunzt (du, er grunzt an), vb. (h) tr.* **1.** *(despre porci)* a grohăi (la). **2.** *(fig., fam.)* a se adresa, a vorbi cuiva bombănindu-l, bodogănindu-l; a murmura contra cuiva.

ạngst *adj. (în expr.)* **mir ist (wird)** ~ mi-e (mi se face) frică.

Ạngst, *Ängste, f.* frică, teamă, spaimă; **vor** ~ de frică; **jm.** ~ **einjagen, jn. in** ~ **jagen** a băga frica în cineva; **er macht mir** ~ **(und Bange)** mă sperie, mă înspăimântă; mi-e frică de el; ~ **vor jm. haben** a se teme de cineva; **er bekam es mit der** ~ **zu tun** a început să-i fie frică; **in tausend Ängsten sein** a muri de frică, a-i intra frica în oase; **aus** ~ **blieb er zu Hause** a rămas acasă fiindcă i-a fost frică; **von** ~ **gepeinigt** chinuit de spaimă; **keine** ~**, das schaffen wir!** nici o teamă, o să reușim!

Ạngst|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (vulg.)* laș, fricos.

Ạngst|ausruf, *-(e)s, -e, m.* v. Angstruf.

Ạngstbeben, *-s, n. sg.* tremurat de frică.

ạngstbedrückt, ạngstbefallen, ạngstbeklommen *adj. (poet.)* cuprins, copleșit de frică, de spaimă, înfricoșat, înspăimântat, cu frica-n oase; anxios.

Ạngstbild, *-(e)s, er, n.* nălucă, spectru, fantomă.

ạ̈ngsten, *ängstete, geängstet, (du ängstest, er ängstet), vb. (h) tr.* și *(rar) refl.* v. ängstigen.

ạngst|erfüllt *adj.* plin de spaimă, de frică, înspăimântat, înfricoșat.

Ạngstfieber, *-s, n. sg.* groază (febrilă).

Ạngstgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de frică, anxietate.

ạngstgepeinigt, ạngstgepeitscht, ạngstgequält *adj.* chinuit de frică, de spaimă, înfricoșat, înspăimântat.

Ạngstgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt de spaimă, vaiet.

ạngst|haft *adj.* fricos, anxios.

Ạngst|hase, *-n, -n, m. (fig., fam.)* laș, fricos; iepure fricos.

ạ̈ngstigen, *ängstigte, geängstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a speria, a înspăimânta, a înfricoșa; a goni, a pune pe fugă. **II.** *refl. (vor* cu *dat.; wegen* cu *gen.)* a se speria, a se înspăimânta (de, din cauza); **sich um jn.** ~ a se teme pentru cineva, a se neliniști din cauza cuiva.

Ạngstigung, *-en, f.* frică, neliniște, îngrijorare.

Ạngstkäufe *pl.* cumpărături în panică.

Ạngstkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil unic. **2.** copil bolnăvicios (care produce griji părinților).

Ạngstklausel, *-n, f.* clauză de scrupul, de îndoială, de negarantare (a executării obligației).

Ạngstläuse *f. pl. (fam., în expr.)* **die** ~ **beißen ihn** îl roade frica, teama.

Ạngstlaut, *-(e)s, -e, m.* țipăt de spaimă.

ạngstlich *adj.* **1.** fricos, temător; îngrijat, neliniștit; **vor etwas** ~ **sein** a-i fi frică de ceva; a avea grijă, a fi îngrijorat de ceva; **es wird mir** ~ **zumute** începe să mă tem, începe să-mi fie frică. **2.** timid, sfios; timorat; ~**es Gemüt** fire fricoasă. **3.** *(cu funcție adverbială)* scrupulos, minuțios; ~ **bemüht sein** a avea o grijă deosebită. **4.** *(cu funcție adverbială)* grăbit; **mit der Antwort ist es nicht so** ~ poți să mai aștepți, nu e grabă mare cu răspunsul.

Ạngstlichkeit *f. sg.* **1.** frică, teamă, îngrijorare; anxietate. **2.** sfială, timiditate; timorare. **3.** scrupulozitate, minuțiozitate. **4.** delicatețe extremă.

Ạngstmacher, *-s, -, m. (fam.)* cel care răspândește frica, spaima, care provoacă panică.

Ạngstmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** călău, gâde. **2.** v. Angsthase.

Ạngstmeier, *-s, -, m. (fam.)* laș, fricos; poltron.

Ạngstneurose *f. sg. (med.)* nevroză anxioasă.

Ạngstpeter, *-s, m. sg. (fam.)* v. Angsthase.

Ạngstpsychose [-ço:-], *-n, f. (med.)* psihoză anxioasă.

Ạngströhre, *-n, f. (fam.)* joben, țilindru.

Ạngström|einheit ['aŋstrø:m-], *-en, f. (fiz.)* unitate Angström (pentru măsurat lungimea de undă a luminii).

Ạngstruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de spaimă, de frică.

ạngst|schlotternd *adj.* tremurând de groază.

Ạngst|schrei, *-(e)s, -e, m.* țipăt de groază, de spaimă.

Ạngst|schweiß, *-es, m. sg.* sudoare rece (de frică).

Ạngst|stimmung, *-en, f.* atmosferă, climat de frică, teamă.

Ạngst|traum, *-(e)s, -träume, m.* coșmar, vis urât.

ạngstverzerrt *adj.* desfigurat de frică, de spaimă.

ạngstvoll *adj.* cuprins, plin de spaimă, de frică, înspăimântat, înfricoșat; ~**e Stunden** ore de spaimă, de groază.

ạngstzitternd *adj.* tremurând de frică.

Ạngstzu|stand, *-(e)s, -stände, m. (med.),* stare de anxietate, stare anxioasă.

ạngucken, *guckte an, angeguckt, vb. (h) tr. (fam.)* a privi, a se uita (la cineva sau ceva).

ạngular *adj.* angular, în formă de unghi, unghiular.

Angular|system, *-s, -e, n. (top.)* sistem angular.

Angụrie [-riə], *-n* [-riən], *f. (bot.)* pepene verde (*Citrullus vulgaris*).

ạngurten, *gurtete an, angegurtet (du gurtest an, er gurtet an), vb. (h) tr.* și *refl. (av., auto.)* a-(și) pune centura de siguranță.

ạngürten, *gürtete an, angegürtet (du gürtest an, er gürtet an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încinge, a (se) lega peste mijloc.

Ạnguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare peste, stropit. **2.** *(metal.)* rețea de turnare; adaos de grosime.

Ạngussfarbe, *-n, f.* strat, vopsea de acoperire (în ceramică).

Anh. *presc.* de la Anhang.

ạnhaben, *hatte an, angehabt (du hast an, er hat an), vb. (h) tr.* **1.** a purta, a avea pe sine, a fi îmbrăcat cu; **er hatte einen Mantel an** era îmbrăcat cu un palton, avea un palton pe el; *(fam.)* **zu Hause hat die Frau die Hosen an** acasă nevasta poartă pantalonii, nevasta e stăpânul. **2.** *(fig., în expr.)* **jm. etwas** ~ **wollen** a voi să facă rău cuiva; **jm. nichts** ~ **können** a nu putea face rău cuiva; **diese Dinge können mir nichts** ~ lucrurile astea mă lasă rece.

ạnhacken, *hackte an, angehackt, vb. (h) tr.* **1.** v. anhauen[1]. **2.** a tăia (cu sapa). **3.** a ciuguli; a da cu ciocul.

ạnhaften, *haftete an, angehaftet (du haftest, an, er haftet an), vb. (s) intr. (*cu *dat.)* **1.** a se lipi, a atârna, a fi agățat (de ceva). **2.** *(fig.)* a fi inerent, propriu; **einer Sache** ~ a fi inerent unui lucru.

ạnhaftend I. *part. prez.* de la anhaften. **II.** *adj.* **1.** aderent, lipit (de). **2.** inerent.

Ạnhaftungs|stelle, *-n, f. (bot.)* loc de aderență.

ạnhägern, *hägerte an, angehägert, vb. (h) intr. (despre ape)* a depozita nisip, nămol.

Ạnhägerung, *-en, f. (hidr.)* depozitare de nisip.

ạnhäkeln, *häkelte an, angehäkelt, (ich häk(e)le an), vb. (h) tr.* a înnădi cu igliță.

Ạnhäkelung, *-en, f.* înnădire cu igliță.

ạnhaken, *hakte an, angehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăța, a atârna (într-un cârlig); a prinde, a agăța (cu un cârlig, cu o copcă); a încopcia; **an etwas** ~ a agăța, a atârna, a spânzura (de ceva). **2.** a bifa. **II.** *intr.* a se lipi, a se agăța, a fi lipit, a fi agățat (de ceva), a adera, a se prinde (de ceva). **III.** *refl. (an)* a se agăța (de ceva); *(reg., fam.)* a agăța (pe cineva), a intra în vorbă.

Ạnhakung, *-en, f.* **1.** agățare, atârnare. **2.** încopciere.

ạnhalftern, *halfterte an, angehalftert, vb. (h) tr.* a lega (un cal) cu căpăstru.

ạnhalsen, *halste an, angehalst (du, er halst an), vb. (h) tr.* **1.** a lega de gât; a lega (câinele) în lesă; a pune (câinelui) zgarda. **2.** a lega laolaltă (câini de vânătoare).

Ạnhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** sprijin, reazem; proptea. **2.** oprire, popas. **3.** *(inv.)* stație (de tren), haltă, gară.

Ạnhalte, *-n, f.* oprire, popas; punct de oprire.

Ạnhaltelager, *-s, -, n. (austr.)* lagăr de concentrare.

ạnhalten, *hielt an, angehalten (du hältst an, er hält an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a opri; a reține; a aresta; **jn.** ~ a opri pe cineva; **einen Dieb** ~ a aresta un hoț; **ein Auto** ~ a opri o mașină. **2.** *(jn. zu etwas)* a îndemna, a stimula, a îmboldi; a incita; a sili, a obliga, a constrânge pe cineva la ceva. **3.** a ține; **die Luft, den Atem** ~ a reține respirația; *(muz.)* **einen Ton** ~ a ține un ton. **4.** *(an etwas)* ~ a ține lipit (de ceva), apăsat (pe ceva). **II.** *intr.* **1.** a se opri; a înceta, a sfârși; **der Zug hält an** trenul se oprește. **2.** a ține, a dura, a continua; **der Regen hielt lange an** ploaia a durat multă vreme; **das Wetter wird** ~ vremea va fi stabilă. **3.** a cere, a solicita; **um ein Mädchen** ~ a cere o fată în căsătorie; **um eine Stelle** ~ a solicita un post, un serviciu. **III.** *refl.* **1.** *(an)* a se ține, a se sprijini, a se agăța (de ceva); **halte dich am Geländer an** ține-te de balustradă. **2.** a se stăpâni, a se reține, a se abține.

ạnhaltend I. *part. prez.* de la anhalten. **II.** *adj.* **1.** continuu, neîntrerupt; ~**er Beifall** aplauze prelungite; *(med.)* ~**es Fieber** febră continuă. **2.** stăruitor, perseverent; asiduu; fără preget. **3.** încăpățânat, opiniatru. **4.** *(muz.)* sostenuto. **5.** *(med.)* astringent.

Ạnhaltepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct (secundar) de oprire (stație, debarcader etc.).

Ạnhalter, *-s, -, m.* **1.** *(în expr.)* **per** ~ **fahren** a face autostop. **2.** locuitor din Anhalt. **3.** *(metal.)* opritor, căpuitor.

Ạnhalterecht, *-(e)s, -e, n.* drept de domiciliere.

Ạnhaltịner, *-s, -, m.* v. Anhalter **(2)**.

Ạnhaltrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Anhalterecht.

Ạnhaltskette, *-n, f.* opritoare (la hamuri).

Ạnhalts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin, reazem, punct de reper.

Ạnhalts|seil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâma pentru amarat.

Ạnhalts|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal de oprire.

Ạnhalts|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft opritor.

Ạnhaltszeichen, *-s, -, n.* semn de oprire.

Ạnhaltszeit, *-en, f.* timp de oprire.

Ạnhaltung, *-en, f.* arestare, deținere.

ạnhämmern, *hämmerte an, angehämmert, vb. (h) tr.* a îmbina, a suda prin batere cu ciocanul.

anhạnd *prep.* (cu *gen.* sau cu *von)* cu ajutorul; ~ **von Dokumenten** pe bază de documente; ~ **einiger Beispiele** cu ajutorul câtorva exemple.

anhạndnehmen, *nahm anhand, anhandgenommen (du nimmst anhand, er nimmt anhand), vb. (h) tr (înv.).* a ajuta (pe cineva), a se interesa (de cineva).

Ạnhang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** anexă; supliment; apendice; **als** ~ **beifügen** a trece ca (în) anexă; **statistischer** ~ anexă statistică; *(inform.)* ataşare; ~ **zu einem Testament** codicil testamentar. **2.** *sg.* aderenți, partizani; admiratori; *(fam.)* familie; **ohne** ~ fără familie; fără aderenți; **großen** ~ **haben** a avea mulți partizani, simpatizanți, admiratori.

Ạnhänge|adresse, *-n, f.* etichetă cu adresa agățată de bagaj.

ạnhängen[1], *hängte an, angehängt* și **ạnhangen**, *hing an, angehangen, vb. (s) intr. (*cu *dat.)* **1.** a se ține, a atârna de, a fi agățat de...; **einer Sache** ~ a fi inerent unui lucru; **es hängt mir an** mi-a intrat în sânge. **2.** a fi afectat, atașat, legat, devotat; **einer Partei** ~ a fi aderentul unui partid; **jm.** ~ a fi prietenul, acolitul cuiva.

ạnhängen[2], *hängte an, angehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atârna, a agăța, a lega (de ceva); *(fig.)* **jm. etwas** ~ **a)** a juca cuiva o festă; **b)** a vorbi de rău (pe cineva); **jm. einen Schimpf** ~ a face pe cineva de râs, de ruşine, de ocară; **einen Prozess** ~ a da în judecată; **der Katze die Schelle** ~ a spune lucruri neplăcute fără ocol, pe față. **2.** a adăuga, a alătura; a completa, a întregi ulterior; a prelungi; **einen Wagen** ~ a adăuga un vagon. **3.** *(fam.)* a mărita, a da. **4.** *(tipogr.)* a culege în continuare; *(la corecturi)* a suprima alineatul. **5.** *(inform.)* a ataşa; **eine an eine E-mail angehängte Binärdatei** un fişier binar ataşat la un E-mail. **II.** *intr.* **1.** a pune receptorul în furcă; a pune capăt unei convorbiri; **häng an!** termină! isprăveşte! **2.** *(reg.)* a căuta ceartă, râcă. **III.** *refl. (an jn.)* **1.** a se agăța, a se lega (de cineva); a se ține scai. **2.** a se alătura, a se alipi (unei persoane, unui grup).

Ạnhängepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de împreunare.

Ạnhänger, *-s, -, m.* **1.** *(fig.)* aderent, partizan; discipol, cirac; **ein** ~ **der modernen Richtung** un modernist, un partizan al curentului modern, nou. **2.** *(tehn.)* remorcă. **3.** portcart (la bagaje); etichetă (cu număr sau adresă) care se atârnă de bagaje. **4.** breloc, pandantiv. **5.** *(hort.)* altoi, mlădiță pentru altoit. **6.** *(reg.)* cârlig pentru agățat, agățătoare.

Ạnhängerin, *-nen, f.* aderentă, partizană, discipolă, ciracă.

Ạnhängerschaft *f. sg.* partizani, aderenți, adepți; discipoli; clientelă (politică).

Ạnhängeschild, *-(e)s, -er, n.* v. Anhängeadresse.

Ạnhängeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Ạnhängesilbe, *-n, f. (lingv.)* sufix.

Ạnhängewagen, *-s, -, m.* remorcă (de tramvai sau de autocamion).

Ạnhängewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt enclitic.

ạnhängig *adj.* **1.** *(jur.)* pendinte, în curs de rezolvare; **eine Sache bei Gericht** ~ **machen** a aduce o chestiune în fața justiției; **einen Prozess gegen jn.** ~ **machen** a intenta cuiva un proces; **die Sache ist noch** ~ chestiunea e încă pendinte, e în curs de rezolvare. **2.** anexat; aferent.

ạnhänglich *adj.* ataşat, devotat, fidel.

Anhänglichkeit *f. sg.* afecţiune, ataşament, devotament.
Anhängschloss, *-es, -schlösser, n.* v. Anhängeschloss.
Anhängsel, *-s, -, n.* **1.** anexă, apendice. **2.** breloc, pandantiv. **3.** *(fig., fam.)* codiţă, persoană complet dependentă în gândire şi acţiune; logodnică, soţie, copil. **4.** supliment de plată, suprataxă (împovărătoare şi supărătoare).
Anhangsregister, *-s, -, n.* tabla de materie a apendicelui.
Anhangs|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.;* mai ales *pl.)* apendiculate *(Appendiculariae).*
anhangsweise *adv.* drept anexă, ca supliment; **die Bibliographie wird ~ veröffentlicht** bibliografia se publică ca supliment.
Anhängung *f. sg.* atârnare, agăţare; adăugare de sufix.
Anhau, *-(e)s, -e, m.* **1.** prima lovitură (cu toporul) **2.** *(forest.)* crestare (a pomilor), crestătură. **3.** *(reg.)* lemne tăiate (din pădure) pentru vânzare.
Anhauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** suflare, suflu lin(ă) spre …; abureală. **2.** nuanţă, coloraţie uşoară; pojghiţă (foarte subţire). **3.** *(fig.)* umbră.
anhauchen, *hauchte an, angehaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla (lin) pe…, a aburi (spre cineva sau ceva); **die Scheiben sind angehaucht** geamurile sunt aburite. **2.** *(fam.)* a lua la refec, a repezi; **er wurde vom Chef angehaucht** a fost luat la refec, repezit, aspru mustrat de către şef. **3.** *(fig.)* a anima, a inspira; **er ist von einem göttlichen Funken angehaucht** e animat, inspirat de o scânteie divină.
anhauen[1], *hieb an, angehauen, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a cresta arborii (cu toporul). **2.** a începe să taie, a lovi; *(mine)* a începe o tăietură; **den Stein ~** a ciopli piatra.
anhauen[2], *haute an, angehaut, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a se adresa (cuiva); a încerca să intre în legătură (cu cineva). **2.** a cerşi, a se milogi. **II.** *refl.* a se lovi.
anhäufeln, *häufelte an, angehäufelt (ich häuf(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a îngrămădi, a aduna la un loc (şi *fig.*). **2.** a prăşi (porumbul), a muşuroi (pământul); a săpa cartofii.
anhäufen, *häufte an, angehäuft, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) grămădi, a (se) acumula; a (se) strânge, a (se) aduna grămadă.
Anhäufung, *-en, f.* **1.** grămadă, mulţime. **2.** aglomerare, (în)grămădire; adunare; acumulare; aglomeraţie; *(ec.)* **~ von Aufträgen** acumulare de comenzi; **~ von Mehrwert** acumulare de plusvaloare. **3.** repetare continuă.
anheben, *hob (şi hub) an, angehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a sălta; **die Preise, Gehälter ~** a ridica preţurile, salariile; **den Schrank ~** a ridica puţin dulapul. **2.** a începe; a (se) porni să …; **ein Lied ~** a începe să cânte un cântec. **II.** *intr.* a (se) începe.
anhefteln, *heftelte an, angeheftelt (ich heft(e)le an), vb. tr.* a prinde cu cârlige, a încopcia.
anheften, *heftete an, angeheftet (du heftest an, er heftet an), vb. (h) tr.* **1.** *(an* cu ac.*)* a fixa (de); a înţepeni. **2.** a prinde cu ace; a însăila. **3.** a anexa, a ataşa, a alătura de ceva. **4.** a broşa; **ein Buch ~** a broşa o carte. **5.** a afişa, a lipi (un anunţ).
anheftend I. *part. prez.* de la anheften. **II.** *adj.* contagios, molipsitor.
Anheftung, *-en, f.* **1.** fixare, înţepenire. **2.** însăilare. **3.** afişare, lipire (de anunţuri, afişe).
anheilen, *heilte an, angeheilt, vb. (s) intr. (despre răni, grefe)* a se cicatriza, a se suda, a se vindeca la loc; **die Haut ist völlig angeheilt** pielea s-a vindecat de tot.
anheimeln, *heimelte an, angeheimelt (ich heim(e)le an), vb. (h) tr.* a evoca, a aminti cuiva casa sau patria; **alles heimelt mich hier an** toate lucrurile de aici îmi amintesc de casa părintească.
anheimelnd I. *part. prez.* de la anheimeln. **II.** *adj.* **1.** evocator (al căminului, al patriei). **2.** intim; plăcut; familiar.
anheim fallen, *fiel anheim, anheim gefallen (du fällst anheim, er fällt anheim), vb. (s) intr.* a intra, a cădea în posesia (cuiva), a-i reveni cuiva; **der Vergessenheit ~** a fi dat, a cădea pradă uitării.
anheim geben, *gab anheim, anheim gegeben (du gibst anheim, er gibt anheim),* **anheim stellen**, *stellte anheim, anheim gestellt, vb. (h) tr.* a lăsa în voia, la aprecierea cuiva; **ich stelle es Ihnen anheim** las la aprecierea dumneavoastră.
Anheim|stellung *f. sg.* lăsare în voia, la aprecierea cuiva, la bunul plac al cuiva.
Anheirat, *-en, f. (în expr.)* **durch ~** prin căsătorie, prin înrudire.
anheiraten, *heiratete an, angeheiratet (du heiratest an, er heiratet an), vb. (h) tr.* a intra într-o familie, a dobândi prin căsătorie; **angeheiratete Verwandtschaft** înrudire prin alianţă.
anheischig *adj. (în expr.)* **sich** *(ac.)* **~ machen (zu) a)** a lua asupră-şi, a se oferi, a se obliga, a-şi lua angajamentul; **b)** a se socoti capabil (de ceva).
anheitern, *heiterte an, angeheitert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înveseli. **2.** *(fam.)* a (se) cherchelui; **er hat sich leicht angeheitert** s-a ameţit, s-a cherchelit uşor.
anheizen, *heizte an, angeheizt (du, er heizt an), vb. (h) tr.* a face focul, a încălzi, a înfierbânta (camera, soba, cuptorul, cazanul).
Anheiz|zeit, *-en, f. (tehn.)* timp de încălzire (până la temperatura de regim).
anhelfen, *half an, angeholfen (du hilfst an, er hilft an), vb. (h) tr.* a ajuta la ceva; **jm. den Rock ~** a ajuta pe cineva să îmbrace haina.
anher *adv. (înv.)* aici, încoace; **bis ~** până acum, până la această dată.
anherig *adv. (înv.)* **1.** până acum. **2.** uneori.
anherrschen, *herrschte an, angeherrscht, vb. (h) tr.* a se răsti la cineva, a certa (pe cineva) pe un ton răstit.
anhetzen, *hetzte an, angehetzt (du, er hetzt an), vb. (h) tr.* **1.** a goni (cerbii). **2.** a asmuţi (câinii). **3.** *(fig.)* a întărâta, a instiga, a incita, a provoca.
Anhetzer, *-s, -, m.* instigator, incitator; provocator.
Anhetzerei, *-en, f.* instigare, provocare (sistematică).
Anhetzung, *-en, f.* instigare, aţâţare, incitare, provocare.
anheuern, *heuerte an, angeheuert, vb. (h) tr.* şi *intr. (mar.)* a (se) angaja (marinari).
Anheuerung, *-en, f. (mar.)* angajare (ca marinar).
anheulen, *heulte an, angeheult, vb. (h) tr. (despre lupi, câini)* a urla, a lătra (la ceva); **den Mond ~** a lătra la lună.
anhexen, *hexte an, angehext (du, er hext an), vb. (h) tr.* a transmite, a plasa (ceva) prin vrăjitorie.
Anhieb, *-(e)s, -e, m.* (prima) lovitură; **auf den ersten ~** (de) la prima lovitură, (de) la prima încercare.
anhimmeln, *himmelte an, angehimmelt (ich himm(e)le an), vb. (h) tr.* a adora, a ridica în slavă, a îndumnezei.
Anhimmelei, *-en, f.* **Anhimmelung**, *-en, (fam.)* adorare, ridicare în slăvi.
Anhöhe, *-n, f.* înălţime, colină, deal; ridicătură (de pământ).
anholen, *holte an, angeholt, vb. (h) tr.* **1.** a trage cu putere, a ridica; *(mar.)* **ein Tau ~** a trage, a vira parâma; *(mar.)* **die Segel ~** a ridica velele; *(mine.)* **die Kübel ~** a trage în sus chibla. **2.** *(înv.)* a aduce (pentru a aşeza grămadă).
Anholtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă pentru tras greutăţi la bord.
anhören, *hörte an, angehört, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a asculta, a auzi; **man hört es ihm an, dass…** se cunoaşte după voce că…; **das lässt sich ~** asta se poate admite, nu e rău, merge; **das ist nicht anzuhören a)** asta nu se poate asculta, **b)** este scandalos, revoltător; **das kann ich nicht mehr ~!** nu pot să mai ascult asta! nu mai pot să rabd (ascultând)! nu vreau să mai aud (nimic)! **2.** *(fig.)* a pleca urechea. **II.** *refl. (în expr.)* **sich angenehm (unangenehm etc.) ~** a fi plăcut (neplăcut etc.) la auz.
Anhörung, *-en, f.* ascultare, audiere; *(jur.)* **nach ~** (cu *gen.* sau *von)* după audiere, ascultare.
anhosen, *hoste an, angehost, (du, er host an), vb. (h) tr.* şi *intr. (fam.)* a se îmbrăca fistichiu, ciudat.
Anhub, *-(e)s, m. sg.* început, începere; punere în mişcare (la unele maşini).
anhumpeln, *humpelte an, angehumpelt (ich hump(e)le an), vb. (s) intr. (în expr.)* **angehumpelt kommen** a se apropia şchiopătând.
anhupen, *hupte an, angehupt, vb. (h) tr.* a claxona pe cineva.
anhüpfen, *hüpfte an, angehüpft, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia săltând, sărind.
anhusten, *hustete an, angehustet (du hustest an, er hustet an), vb. (h) tr.* a tuşi spre (cineva).
Anhydrid, *-s, -e, n. (chim.)* anhidridă.
anhydrisch *adj. (chim.)* anhidric, deshidratat.
Anhydrisieren, *-s, n. sg. (chim.)* deshidratare.
Anhydrit, *-s, -e, n. (mineral.)* anhidrit, sulfat de calciu.
Änigma, *-s, -men* (şi *-mata) n.* enigmă.
änigmatisch *adj.* enigmatic.
Anilin, *-s, n. (chim.)* anilină.
Anilinfabrik, *-en, f.* fabrică de anilină.
Anilinfarbe, *-n, f.* culoare de anilină.
Anilin|industrie, *-n, f.* industrie (pe bază) de anilină.
Anilin|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de anilină.
Anilinvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu anilină.
Anilinwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică de anilină.
animal(isch) *adj.* animal, animalic; senzual.
animalisieren, *animalisierte, animalisiert, vb. (h) tr.* a animaliza; a transforma în materie animală.
Animalität *f. sg.* animalitate, fire animalică.
Animation, *-n, f.* animaţie.
Animierdame, *-n, f.* v. Animiermädchen.
animieren, *animierte, animiert vb. (h) tr.* **1.** a da viaţă, a însufleţi. **2.** *(fig., peior.)* a anima, a îndemna (la consumaţie); a înflăcăra.
Animierkneipe, *-n, f. (peior.)*, **Animierlokal**, *-s, -e, n.* local cu animatoare.
Animiermädchen, *-s, -, n.* fată de bar, femeie de consumaţie, animatoare (în localuri, la chefuri).
Animismus, *-, m. sg.* animism.
Animo, *-s, n. sg. (austr.)* **1.** poftă, chef, plăcere. **2.** preferinţă.
Animosität, *-en, f.* **1.** animozitate, duşmănie. **2.** patimă; violenţă. **3.** înăcrire, amărăciune; adversitate.
Anion, *-s, -onen, n. (chim.)* anion, ion negativ.
Anis sau **Anjs**, *-es, -e, m. (bot.)* anason *(Pimpinella anisum).*
Anis|apfel, *-s, -äpfel, m.* specie de măr parfumat.
Anisbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de anason.
Anisbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu anason.
Anisgeist, *-(e)s, m. sg.* rachiu, lichior de anason.
Anisholz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn de anason stelat (*Illicium anisatum*).
Anis|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de anason.
Anis|tropfen *pl. (farm.)* picături de anason, picături contra tusei (din ulei de anason şi amoniac).
Anis|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de anason.
anjtzo *adv. (înv.)* v. anjetzo.
Anjagd, *-en, f. (vân.)* începutul goanei.
anjagen, *jagte an, angejagt, vb. tr. (h) (vân.)* a goni, a aduna în goană spre…; **das Wild ~** a goni vânatul; **Hunde ~** a asmuţi câinii.
anjetzo, anjetzt *adv. (înv.)* acum.
anjochen, *jochte an, angejocht, vb. (h) tr.* a înjuga, a pune în (la) jug.
Ank. *presc.* de la Ankunft.
ankämpfen, *kämpfte an, angekämpft, vb. (h) tr.* a lupta (împotriva…), a se împotrivi (unui lucru, unei forţe etc.); **mit Erfolg gegen Vorurteile ~** a lupta cu succes împotriva prejudecăţilor.
ankarren, *karrte an, angekarrt, vb. (h) tr.* a căra cu roaba, cu căruţa.
ankarriolen, *karriolte an, ankarriolt, vb. (s) intr. (fam.)* (despre vehicule cu tracţiune animală) a sosi.
Ankauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare, achiziţie, târguială, cumpărătură.
ankaufen, *kaufte an, angekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* a cumpăra, a achiziţiona. **II.** *refl. (în expr.)* **sich irgendwo ~** a se stabili undeva (cumpărând bunuri imobile).
Ankäufer, *-s, -, m.* cumpărător; achizitor.
Ankaufsgenehmigung, *-en, f.* autorizaţie de cumpărare, de achiziţionare.
Ankaufskommission, *-en, f.* comisie de achiziţii.
Ankaufskurs, *-(e)s, -e, m. (ec.)* curs de cumpărare.
Ankaufsmonopol, *-s, -e, m. (ec.)* monopol de cumpărare, achiziţionare.
Ankaufs|preis, *-es, -e, m.* preţ de cumpărare, de achiziţionare.
Ankaufs|provision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de cumpărare.
Ankaufsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de cumpărare, de achiziţionare.
Ankaufs|stelle, *-n, f.* loc, birou, centru, punct de achiziţii.

Ạnkaufszeit, *-en, f.* timp de cumpărare, de achiziționare.
Ạnkaufung, *-en, f.* v. Ankauf.
Ạnke, *-n, f.* și *-n, -n, m.* **1.** *(reg.)* unt. **2.** *(iht.)* somn, somon. **3.** ceafă, grumaz. **4.** *f. (metal.)* matriță de formare (pentru nicovală); presă de ștanțat. **5.** *m.* gleznă.
ạnkehren, *kehrte an, angekehrt, vb.* **I.** *intr. (s) (reg.)* a poposi, a trage în gazdă. **II.** *tr. (h)* a cheltui (energie, forță), a face eforturi.
ạnkeilen, *keilte an, angekeilt, vb. (h) tr.* **1.** a înțepeni cu o așchie. **2.** *(fig., fam.)* a se împrumuta.
Ạnkel, *-s, -n, m. (reg.)* v. Enkel **(3)**.
ạnken, *ankte, geankt, vb. (h) tr. (reg.)* a face unt, a bate putineiul.
Ạnken, *-s, -, m. (elv.)* unt.
ạnkennen, *kannte an, angekannt, vb. (h) tr. (rar)* a recunoaște, a observa.
Ạnker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră; **~ werfen** sau **vor ~ gehen** sau **sich vor ~ legen** a ancora, a arunca ancora; **vor ~ liegen** a sta ancorat; **die ~ lichten** sau **den ~ einholen** a ridica ancora; **den ~ kappen** a tăia odgonul, lanțul ancorei. **2.** *(tehn.)* ancoră; șurub de fundație. **3.** *(tehn.)* ancoră de căldare; ancoră (de ceas). **4.** *(electr.)* armătură (de electromagnet). **5.** *(electr.)* indus (de mașină electrică). **6.** *(reg.)* măsură de capacitate (de cca 35 litri).
Ạnker|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* braț al ancorei. **2.** *(constr.)* braț de ancorare.
Ạnkerbalken, *-s, -, m. (mar.)* grinda (de fixare a) ancorei, capon.
Ạnkerbelastung, *-en, f. (electr.)* densitate lineară de curent a indusului.
ạnkerben, *kerbte an, angekerbt, vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a însemna prin crestături. **2.** *(fig.; jm.)* a imputa cuiva (ceva); **ich werde es dir ~** ți-o voi plăti.
Ạnkerblech, *-(e)s, -e, n. (electr.)* tolă de rotor, de indus (de mașină electrică).
Ạnkerboje, *-n, f. (mar.)* **1.** geamandură de legare. **2.** căpățână de ancoră.
Ạnkerbolzen, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* bulon de ancorare; tirant (tijă) al (a) ancorei. **2.** *(electr.)* bolț de rotor, bolț de indus.
Ạnker|eisen, *-s, -, n. (constr.)* scoabă; fier de ancorat, fier de consolidare.
ạnkerfest *adj.* **1.** bun de ancorat. **2.** ancorat.
Ạnkerfestwert, *-(e)s, -e, m. (electr.)* constanta indusului.
Ạnkerfliege, *-n, f. (mar.)* pironul ancorei; palma ancorei.
Ạnkerflügel, *-s, -, m. (mar.)* palma ancorei.
ạnkerförmig *adj.* în formă de ancoră.
Ạnkergebühr, *-en, f.*, **Ạnkergeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de ancoraj.
Ạnkergeschirr, *-(e)s, -e, n.* utilaj pentru ancorare, instalație de ancorare.
Ạnkergrund, *-(e)s, -gründe, m. (mar.)* dană; teren, loc de ancoraj.
Ạnker|haar, *-(e)s, -e, n.* v. Angelhaar.
Ạnker|haken, *-s, -, m. (mar.)* cârlig de ancoră.
Ạnker|hand, *-hände, f.* v. Ankerflügel.
Ạnker|haspel, *-n, f.* vinci, tambur al ancorei.
Ạnker|induktion, *-en, f. (electr.)* inducție în indus, inducție rotorică.
Ạnkerkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* armătură, miez de indus, de rotor (la o mașină electrică).
Ạnkerkette, *-n, f.* lanț al ancorei.
Ạnkerklüse, *-n, f. (mar.)* nară (de ancoră).
Ạnkerkran, *-(e)s, -e* și *-kräne), m. (mar.)* gruie de ancoră.
Ạnkerkreuz, *-es, -e, n. (mar.)* diamantul ancorei.
Ạnkerkrücke, *-n, f.* v. Ankerstock.
Ạnkerloch, *-(e)s, -löcher, n.* nară de ancoră, gaură pentru bulonul de ancorare.
ạnkerlos *adj.* fără ancoră.
Ạnkermanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar.)* manevră de ancorare.
Ạnkermast, *-es, -e (-n), m.* **1.** *(av.)* pilon de ancorare (pentru dirijabile). **2.** *(ferov.)* stâlp de ancorare.
ạnkern, *ankerte, geankert, vb.* **I.** *intr. (h) (mar.)* a ancora, a arunca ancora. **II.** *tr. (h)* **1.** a ancora (un vas, o ambarcație). **2.** *(tehn., constr.)* a întări, a consolida, a ancora.
Ạnkerpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* masiv de ancoraj (la poduri suspendate); *(maș.)* pilă ancorată.
Ạnkerplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* loc de ancorare.
Ạnkerquerfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp (magnetic) transversal al indusului.
Ạnker|re|aktanz, *-en, f. (electr.)* reactanța indusului.
Ạnker|recht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* drept de ancorare, de debarcare.
Ạnker|ring, *-(e)s, -e, m. (mar.)* inelul ancorei.
Ạnker|rückwirkung, *-en, f. (electr.)* reacția indusului.
Ạnker|rute, *-n, f.*, **Ạnkerschaft**, *-(e)s, -schäfte, m. (mar.)* fus, tijă a ancorei.
Ạnkerschaufel, *-n, f. (mar.)* gheară de ancoră, palmă de ancoră.
Ạnkerschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon de ancorare, șurub de fundație.
Ạnkerschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de ancorare.
Ạnkerseil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* parâmă a ancorei. **2.** *(tv.)* ancoră de pilon.
Ạnker|spill, *-s, -e, n. (mar.)* cabestan de ancoră.
Ạnker|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de indus.
Ạnker|stange, *-n, f.* **1.** *(constr.)* bară, tirant, tijă de ancorare. **2.** *(mar.)* fus al ancorei; traversă de ancoră.
Ạnker|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de ancorare pentru zidării foarte rezistente (poduri, faruri, diguri).
Ạnker|stelle, *-n, f. (mar.)* loc de ancoraj.
Ạnker|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mar.)* traversă a ancorei.
Ạnker|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent prin indus.
Ạnker|stromkreis, *-(e)s, -e, m. (electr.)* circuit al indusului.
Ạnker|tau, *-(e)s, -e, n.* parâmă, funie, odgon a(l) ancorei.
Ạnker|uhr, *-en, f.* ceas cu ancoră.
Ạnkerwährung, *-en, f. (ec.)* monedă de referință.
Ạnkerwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinare a indusului.
Ạnkerwinde, *-n, f. (mar.)* vinci al ancorei.
Ạnkerzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Ankergebühr.
Ạnkete, *-n, f. (reg.)* facerea, fabricarea untului.
ạnketteln, *kettelte an, angekettelt (ich kett(e)le an), vb. (h) tr.* a lega cu un lănțișor.
ạnketten, *kettete an, angekettet (du kettest an, er kettet an), vb. (h) tr.* a lega cu lanț, a pune în lanțuri, a încătușa, a înlănțui.
Ạnkettung, *-en, f.* legare cu lanț, încătușare.
ạnkeuchen, *keuchte an, angekeucht, vb. (s) intr. (în expr.)* **angekeucht kommen** a veni gâfâind, cu sufletul la gură.
ạnkieken, *kiekte an, angekiekt, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a privi, a cerceta, a se uita la ceva.
ạnkippen, *kippte an, angekippt, vb. (h) tr.* a înclina (puțin); a face să basculeze.
ạnkitten, *kittete an, angekittet (du kittest an, er kittet an), vb. (h) tr.* a chitui, a lega, a fixa cu chit, a încleia.
ạnkläffen, *kläffte an, angekläfft, vb. (h) tr. (despre câini)* a lătra (la...); *(fig.)* a se răsti (la cineva).
ạnklagbar *adj.* acuzabil.
Ạnklagbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi acuzat.
Ạnklage, *-n, f.* acuzare, învinuire, inculpare; *(jur.)* **gegen jn. ~ erheben** *(wegen gen.)* a acuza pe cineva, a da în judecată (pentru); a ridica acuză contra cuiva; **unter *(ac.)* ~ stellen** a pune sub acuzare; **öffentliche ~** acuzație publică; **die ~ fallen lassen** a retrage acuzarea; **die ~ vertreten** a reprezenta acuzarea.
Ạnklage|akt, *-(e)s, -e, m.*, **Ạnklage|akte**, *-n, f. (jur.)* act de acuzare.
Ạnklage|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de acuzare.
Ạnklage|bank, *-bänke, f.* banca acuzaților; **(jn.) auf die ~ bringen** a aduce (pe cineva) în fața instanței; *(fam.)* **die ~ drücken** a se afla pe banca acuzaților.
Ạnklagebe|hörde, *n. f. (jur.)* autoritate acuzatorială; **in Vertretung der ~** reprezentând autoritatea acuzatorială.
Ạnklagebeschluss, *-es, -schlüsse, m.* ordonanță definitivă de acuzare.
Ạnklage|er|hebung, *-en, f. (ec.)* punere sub acuzare.
Ạnklagegrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de acuzare.
Ạnklagekammer, *-n, f.* cameră de punere sub acuzare, procuratură.
ạnklagen, *klagte an, angeklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acuza, a învinui; a ridica acuză; **vor Gericht ~** a chema în judecată; **des Diebstahls ~** a învinui de furt; **wegen Betrugs ~** a acuza de fraudă; **öffentlich ~** a acuza în public; **sein eigenes Gewissen klagt ihn an** propria sa conștiință îl acuză; **des Hochverrats ~** a acuza de înaltă trădare. **II.** *refl.* a se acuza, a se învinui.
Ạnklagepunkt, *-(e)s, -e, m.* cap de acuzație.
Ạnkläger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* acuzator(-oare), pârâtor(-oare); reclamant(ă); **öffentlicher ~** acuzator public, procuror.
Ạnklagerede, *-n, f. (jur.)* rechizitoriu.
ạnklägerisch *adj.* acuzator, pârâtor.
Ạnklageschrift, *-en, f.* v. Anklageakt.
Ạnklagesenat, *-(e)s, -e, m. (jur., înv.)* senat de punere sub acuzare.
Ạnklage|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Anklagezustand.
Ạnklageverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de acuzare.
Ạnklagevertreter, *-s, -, m. (jur.)* procuror, reprezentant al acuzării.
Ạnklagezu|stand, *-(e)s, m. sg. (jur.)* stare de prevenție; **in den ~ versetzen** a pune în stare de prevenție.
ạnklammern, *klammerte an, angeklammert, vb. (h)* **I.** *tr. (an* cu *ac.)* a prinde, a fixa cu scoabe. **II.** *refl.* a se agăța (de ceva), a se ține scai; *(fig.)* **sich an den letzten Strohhalm ~** a se agăța de un fir de pai, de ultima speranță.
Ạnklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** sunet, răsunet; *(fig.)* ecou; *(fig., în expr.)* **~ finden** a găsi aprobare, a avea succes, a avea răsunet, a avea ecou. **2.** începutul unui sunet. **3.** *(muz.)* acord. **4.** reminiscență; asemănare; **dieses Lied zeigt Anklänge an das Volkslied** acest cântec amintește de cântecele populare.
ạnklatschen, *klatschte an, angeklatscht, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi (plescăind, clipocind) în..., a se izbi (cu zgomotul ploii) de ...; *(fig., fam.)* a sta lipit; **das Kopfhaar ist glatt angeklatscht** părul stă lipit. **II.** *tr. (fam.)* a lipi.
ạnkleben, *klebte an, angeklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lipi; **hier dürfen keine Zettel angeklebt werden** afișajul, lipirea afișelor interzis(ă). **II.** *intr.* **1.** a se lipi; *(fig.)* **dieses Laster klebt ihm von Jugend auf an** are acest păcat din tinerețe. **2.** *(fig., dat.)* a fi atașat de..., a se ține de... **III.** *refl.* a se lipi; **er klebt sich förmlich an mich an** se ține scai de mine.
ạnklebend I. *part. prez.* de la ankleben. **II.** *adj.* **1.** lipicios. **2.** aderent, înrădăcinat.
Ạnkleber, *-s, -, m.* lipitor de afișe.
ạnkleckern, *kleckerte an, angekleckert, vb. (h) tr. (în expr.)* **angekleckert kommen** a tot veni deranjând; a veni, a sosi unul câte unul, cu târâita.
ạnklecksen, *kleckste an, angekleckst (du, er kleckst an), vb. (h)* **1.** a murdări, a păta. **2.** a vopsi prost, a mânji, a mâzgăli.
Ạnkleidekabine, *-n, f.* cabină (la țărm); garderobă.
ạnkleiden, *kleidete an, angekleidet (du kleidest (dich) an, er kleidet (sich) an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbrăca; **sich anders ~** a-și schimba hainele; a se îmbrăca altfel.
Ạnkleide|raum, *-(e)s, -räume, m.*, **Ạnkleidezimmer**, *-s, -, n.* **1.** garderobă, vestiar. **2.** *(teatru)* cabină (a actorilor).
Ạnkleidung, *-en, f.* îmbrăcare.
ạnkleistern, *kleisterte an, angekleistert, vb. (h) tr.* a lipi cu clei, cu pap, cu cocă.
ạnklemmen, *klemmte an, angeklemmt, vb. (h) tr.* a strânge (în ceva).
ạnklettern, *kletterte an, angeklettert*, **ạnklimmen**, *klomm an, angeklommen, vb. (s) intr.* a se urca pe (în); a începe să urce pe (în).
ạnklickbar *adj. (inform.)* clicabil; **ein ~es Bild** o imagine clicabilă.
ạnklicken, *klickte an, angeklickt, vb. (h) tr. (inform.)* a clica; **etwas mit der Maus ~** a clica cu mausul.
ạnklingeln, *klingelte an, angeklingelt (ich kling(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a suna (pe cineva); a chema pe cineva la telefon. **II.** *intr.* **1.** *(bei jm.)* a suna la ușa cuiva; a chema pe cineva la telefon. **2.** *(fig.)* a sonda, a încerca să afle.
ạnklingen, *klang an, angeklungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a ciocni făcând să răsune; a răsuna; **lasst uns mit den Gläsern ~** să ciocnim paharele. **2.** a începe să sune. **3.** a se acorda, a se potrivi în ton. **4.** *(fig.) (an* cu *ac.)* a aminti de ceva; a evoca, a trezi asemănări; **der Aufenthalt daheim ließ viele Erinnerungen in meiner Seele ~** șederea acasă a trezit multe amintiri în sufletul meu; **diese Melodie klingt an ein bekanntes Lied an** această

melodie îmi amintește un cântec cunoscut. **II.** *tr.* **1.** a face să sune, a ciocni; **die Gläser ~** a ciocni paharele. **2.** *(in expr.)* **eine Saite ~ (lassen)** a face să sune o coardă.

ạnklopfen, *klopfte an, angeklopft, vb. (h)* **I.** *intr.* a bate (la ușă); **bei jm. ~ a)** și *(fig.)* a bate la ușa cuiva; **b)** *(fig.)* a căuta să afle gândurile, intențiile cuiva, a sonda pe cineva; **er hat vergebens um Hilfe angeklopft** în zadar a cerut ajutor. **II.** *tr.* **1.** a tasa, a bătători; **die Erde fest ~** a tasa pământul. **2.** *(med.)* a ciocăni, a percuta (pe cineva).

Ạnklopfer, *-s, -, m.* **1.** persoană care bate la ușă, la poartă. **2.** ciocan de bătut în ușă sau în poartă.

Ạnklopfring, *-(e)s, -e, m.* ciocan (în formă de inel) de bătut în ușă sau în poartă.

ạnknabbern, *knabberte an, angeknabbert, vb. (h) tr.* a roade marginea, a ronți (din ceva).

ạnknacksen, *knackste an, angeknackst (du, er knackst an), vb. (h) tr. (fam.)* a fisura, a rupe (puțin); a scrânti; **sie hatte den Arm nur angeknackst** își scrântise doar brațul; *(fig., în expr.)* **er ist leicht angeknackst** e cam țicnit, scrântit.

ạnknallen *(knallte an, angeknallt) vb. (h) tr.* **1.** a pocni din bici. **2.** a mâna (caii) pocnind din bici. **3.** *(fam.)* a face pe cineva cu ou și cu oțet, a trage o săpuneală.

ạnknarren, *knarrte an, angeknarrt, vb. (h) tr.* a mustra aprig, a face observații severe.

ạnknebeln, *knebelte an, angeknebelt (ich kneb(e)le an), vb. (h) tr.* a lega fedeleș.

ạnkneipen, *kneipte an, angekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* a ciupi; a apuca cu vârful degetelor sau cu cleștele.

ạnknicken, *knickte an, angeknickt, vb. (h) tr.* a îndoi, a frânge.

ạnknipsen, *knipste an, angeknipst (du, er knipst an), vb. (h) tr. (fam.)* a aprinde (lumina întorcând comutatorul); **das Licht ~** a aprinde lumina.

ạnknöpfen, *knöpfte an, angeknöpft, vb. (h) tr.* **1.** a încheia cu nasturi, a prinde în nasturi. **2.** *(fig., fam.)* a pune în spinarea cuiva; **jm. etwas ~** a vinde cuiva marfă veche, a potcovi pe cineva.

ạnknoten, *knotete an, angeknotet (du knotest an, er knotet an), vb. (h) tr.* a lega (de ceva) făcând noduri; a înnoda.

ạnknüpfen, *knüpfte an, angeknüpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înnoda, a lega. **2.** *(fig.)* a începe; a stabili contacte; **ein Gespräch ~** a începe o convorbire, a intra în vorbă; **mit jm. Bekanntschaft ~** a face cunoștință cu cineva; **Unterhandlungen ~** a începe tratative; **eine Geschäftsverbindung ~** a intra în legături de afaceri; **mit jm. ein Verhältnis ~** a intra în relații de dragoste cu cineva. **II.** *intr.* **1.** *(mit)* a intra în relații (cu cineva). **2.** *(an* cu *ac.)* a se referi; a lega, a înnoda (vorba, șirul ideilor); **an die Worte des Vorredners ~** a porni de la cuvintele antevorbitorului.

Ạnknüpfung, *-en, f.* **1.** înnodare, legare (a unei cunoștințe); *(fig.)* (punct de) contact; unire, împreunare, convergență; **behufs ~ geschäftlicher Verbindungen** pentru stabilire de legături în afaceri. **2.** *(fig.)* început.

Ạnknüpfungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de legătură, de unire, de contact, de plecare, de atingere, de convergență.

ạnknurren, *knurrte an, angeknurrt, vb. (h) tr.* **1.** a mârâi (la cineva); **der Hund knurrt mich an** câinele mârâie la mine. **2.** *(fig., jn.)* a se răsti, a se da la cineva.

ạnkochen, *kochte an, angekocht, vb. (h) tr.* a da un (singur) clocot.

ạnködern, *köderte an, angeködert, vb. (h) tr.* a momi, a amăgi.

Ạnköderung, *-en, f.* momire, amăgire.

ạnkohlen, *kohlte an, angekohlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a carboniza superficial, a pârli în foc (lemne). **2.** *(fam.)* a înșela, a trage pe sfoară.

Ạnkohlung, *-en, f. (tehn.)* carbonizare la suprafață (a capetelor stâlpilor de lemn).

ạnkommen, *kam an, angekommen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a sosi, a veni; **wir sind glücklich angekommen** am sosit cu bine; **bei Schmidts ist ein kleiner Junge angekommen** la familia Schmidt s-a născut un băiețel; **die Sendung ist angekommen** transportul a sosit; **in der Stadt ~** a sosi în oraș; **mit dem 6-Uhr-Zug ~** a sosi cu trenul de (la ora) 6; **(recht)zeitig ~** a sosi la timp. **2.** a ajunge (la ...), a se apropia (de ...); a atinge; **er war so umringt, dass ich nicht ~ konnte** era atât de înconjurat încât nu am putut ajunge până la el; **man kann ihm nicht ~** n-ai ce să-i faci; **es ist zu hoch, ich kann nicht ~** e prea sus, nu pot să ajung. **3.** a o nimeri, a o brodi, a fi primit; **gut (schlecht, übel) bei jm. ~** a fi bine (rău) primit (de cineva); **damit kommt er bei mir nicht an** în felul acesta n-a nimerit-o cu mine, nu-și ajunge scopul; *(iron.)* **da ist er gut angekommen** a nimerit-o rău de tot; **ich bin bei ihm schön angekommen** am pățit-o rău cu el; **das Stück ist beim Publikum gut angekommen** piesa a fost bine primită de către publicul spectator; **er kann gegen ihn nicht ~** degeaba, nu răzbește pe lângă el, nu poate face nimic. **4.** a se angaja, a găsi un loc de muncă, de studii; **er ist bei Siemens angekommen** a găsit un post la Siemens; **auf der Fakultät ~** a reușì la facultate. **5.** *impers. (auf)* a depinde, a atârna, a fi în funcție de ...; **es kommt auf Sie an** depinde de dumneata (dumneavoastră). **es auf jn. ~ lassen** a se lăsa în nădejdea cuiva; **es auf etwas ~ lassen** a risca; **es kommt darauf an** depinde de împrejurări; **darauf kommt es eben an** tocmai de aceasta e vorba; **es kommt ihm darauf an** ține foarte mult la aceasta; **darauf kommt es nicht an!** nu importă, nu de asta e vorba!; **es auf etwas ~ lassen** a risca; **es aufs Glück ~ lassen** a se încrede în noroc; a se lăsa la voia norocului; **es aufs Äußerste ~ lassen** a merge până la extrem; **es auf eine Probe ~ lassen** a condiționa, a supune la o probă; **es auf einen Zufall ~ lassen** a lăsa la voia întâmplării; **es auf keinen Prozess ~ lassen** a evita un proces. **II.** *intr.* și *tr.* a cuprinde, a se lăsa biruit; **die Lust kam ihm (ihn) an** i-a venit pofta; **es kommt ihm schwer (hart, sauer) an** îi vine greu, îl costă mult; **der Entschluss kam mir (mich) hart an** hotărârea m-a costat mult; **es kam ihn ein Grauen an** l-a cuprins groaza, spaima; **der Schlaf kommt mir (mich) an** mă cuprinde somnul; **was kommt euch an?** ce v-a găsit? ce v-a apucat? ce vă e?.

Ạnkömmling, *-s, -e, m.* **1.** nou-venit, străin. **2.** *(fam.)* nou-născut.

ạnkönnen, *konnte an, angekonnt (ich kann an, du kannst an, er kann an), vb. (h) intr. (fam., în expr.)* **ich kann nicht dagegen an** nu mă pot împotrivi (opune) la aceasta; **das Schiff konnte nicht gegen den Sturm an** vaporul n-a putut lupta cu furtuna.

ạnkoppeln, *koppelte an, angekoppelt (ich kopp(e)le an), vb. (h) tr.* a lega laolaltă (câini, cai).

ạnkören, *körte an, angekört, vb. (h) tr. (zootehn.)* a selecta pentru prăsilă.

ạnkörnen, *körnte an, angekörnt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a momi (cu grăunțe). **2.** *(tehn.)* a însemna cu puncte, a puncta, a marca cu punctatorul.

ạnkotzen, *kotzte an, angekotzt (du, er kotzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a dezgusta, a scârbi; **alles kotzte ihn an** totul îl-a scârbit. **2.** a se răsti (la cineva), a face cu ou și cu oțet. **3.** a vomita pe.

ạnkrallen, *krallte an, angekrallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a apuca cu ghearele. **2.** *(fig., fam.)* a cere (cuiva ceva); a se da la cineva (pentru a obține ceva). **II.** *refl.* **1.** a se agăța cu ghearele. **2.** *(fig.)* a se crampona.

ạnkrampen, *krampte an, angekrampt, vb. (h) tr.* a întări cu scoabe.

ạnkränkeln, *kränkelte an, angekränkelt (ich kränk(e)le an), vb. (h) tr.* a îmbolnăvi, a slăbi; *(fig.)* a mâhni, a indispune, a face să sufere; **von etwas angekränkelt sein** a fi (ușor) atins (de o boală, de o manie, de o idee etc.).

Ạnkratz, *-es, m. sg. (în expr., despre fete)* **~ haben** a avea succes la bărbați.

ạnkratzen, *kratzte an, angekratzt (du, er kratzt an), vb. (h) tr.* **1.** a zgâria, a provoca (prin atingere) o zgârietură; *(fig.)* **er ist schon leicht angekratzt** e între două vârste. **2.** *(fam.)* a face cunoștință cu un domn, a agăța (un domn).

ạnkrausen, *krauste an, angekraust (du, er kraust an), vb. (h) tr.* a încreți (o stofă, o haină).

ạnkreiden, *kreidete an, angekreidet (du kreidest an, er kreidet an), vb. (h) tr.* a însemna cu creta, a pune cuiva în socoteală; *(fig.)* a nu ierta, a i-o plăti; **ich werde dir das ~** ți-o voi plăti; *(fam.)* **tief angekreidet sein** a fi înglodat în datorii.

Ạnkreis, *-es, -e, m. (geom.)* cerc exînscris.

ạnkreischen, *kreischte an, angekreischt, vb. (h) tr. (reg.)* a țipa (la cineva).

ạnkreuzen, *kreuzte an, angekreuzt (du, er kreuzt an), vb. (h) tr.* **1.** a însemna cu o cruce. **2.** *(mar.)* a naviga împotriva vântului.

ạnkriechen, *kroch an, angekrochen, vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia târându-se. **II.** *(h) (fig.)* a cuprinde încet; **Angst kriecht ihn an** îl cuprinde un sentiment de frică.

ạnkriegen, *kriegte an, angekriegt, vb. (h) tr.* **1.** a purta război (împotriva cuiva). **2.** *(fam.)* a izbuti să îmbrace; **ich kann die Stiefel nicht ~** nu pot să încalț cizmele. **3.** a pune mâna (pe cineva), a prinde din urmă. **4.** *(reg.)* a cere (un împrumut).

ạnkritzeln, *kritzelte an, angekritzelt, (ich kritz(e)le an), vb. (h) tr.* a scrie la repezeală, a mâzgăli.

ạnkucken, *kuckte an, angekuckt, vb. (h) tr.* v. angucken.

ạnkümmeln, *kümmelte an, angekümmelt (ich kümm(e)le an), vb. (h) refl. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen ~** a se îmbăta.

ạnkündigen, *kündigte an, angekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a face cunoscut, a înștiința, a da de știre, a anunța, a comunica, a vesti; **feierlich ~** a proclama în mod solemn; **förmlich ~** a notifica; **öffentlich ~** a anunța în mod public, a publica; **den Krieg ~** a declara război; **eine Sitzung ~** a anunța o ședință. **2.** a prevesti, a anunța anticipat.

ạnkündigend I. *part. prez.* de la ankündigen. **II.** *adj.* **1.** vestitor, anunțător. **2.** *(jur.)* de notificare.

Ạnkündiger, *-s, -, m.* vestitor, anunțător.

Ạnkündigung, *-en, f.* **1.** înștiințare, aviz, anunț, comunicat. **2.** *(jur.)* notificare; avertisment; punere în întârziere; **amtliche ~** anunț, aviz oficial; **gesetzliche ~** anunț legal; **schriftliche ~** comunicat, aviz scris.

Ạnkündigungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandă prevestitoare, de așteptare (prima parte a unei comenzi).

Ạnkündigungs|säule, *-n, f.* coloană de afișaj.

Ạnkündigungs|schreiben, *-s, -, n.* aviz, înștiințare.

Ạnkündigungs|tafel, *-n, f.* tablă, panou pentru afișaj.

Ạnkunft, *-künfte, f.* sosire, venire; **die ~ des Zuges** sosirea trenului.

Ạnkunftsbahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron de sosire.

Ạnkunftsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de sosire (a trenurilor).

Ạnkunfts|hafen, *-s, -häfen, m.* port, chei de sosire; debarcader.

Ạnkunfts|halle, *-n, f.* hală de sosire.

Ạnkunfts|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de sosire, loc de destinație.

Ạnkunfts|perron [-pɛrõ:], *-s, -s, m.* v. Ankunftsbahnsteig.

Ạnkunfts|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua sosirii.

Ạnkunftszeit, *-en, f.* timp de sosire, ora sosirii.

ạnkuppeln, *kuppelte an, angekuppelt (ich kupp(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.)* a lega împreună, a cupla (vagoane). **2.** v. ankoppeln.

ạnkurbeln, *kurbelte an, angekurbelt (ich kurb(e)le an), vb. (h) tr. (tehn.)* a porni cu manivela (o mașină, un motor); *(fig.)* **ein Geschäft ~** a pune pe roate o afacere; **das Wirtschaftsleben ~** a înviora viața economică, a-i da avânt.

Ạnkurb(e)lung, *-en, f. (tehn.)* pornire cu manivela; *(fig.)* pornire, înviorare, prosperare; *(ec.)* **~ des Wirtschaftslebens** înviorare a vieții economice, demarare, relansare, stimulare a economiei.

ạnkuscheln, *kuschelte an, angekuschelt (ich kusch(e)le an), vb. (h) refl.* a se lipi tandru (de cineva).

Ankylọse, *-n, f. (med.)* anchiloză, anchilozare.

ạnlächeln, *lächelte an, angelächelt, (ich läch(e)le an), vb. (h) tr.* a privi surâzând (la cineva), a zâmbi, a surâde cuiva.

ạnlachen, *lachte an, angelacht, vb. (h) tr.* a privi râzând (la cineva), a râde la cineva, a privi radios.

Ạnlage, *-n, f.* **1.** construire, clădire, așezare, plantare, aranjare, instalare; **~ eines neuen Werkes** construirea unei uzine noi; **~ einer Fabrik** clădirea unei fabrici; **~ einer Straße** construirea unei șosele; **bauliche ~n** construcții: **~ eines Gartens** plantarea unei grădini. **2.** construcție, uzină, stabiliment, instalație; **die ~n des Hafens** instalațiile portuare; **elektrische ~n** instalații electrice; **fernbediente ~** instalație telecomandată. **3.** *(ec.)* plasare, investire; investiție; **~ eines Kapitals** plasare a unui capital; **vorteilhafte ~** plasament avantajos; **kurzfristige ~** plasament, investiție pe termen scurt; **langfristige ~** plasament, investiție pe termen lung; **verfügbare ~** plasament disponibil; **zinstragende ~** plasament cu dobândă. **4.** *(zu)* aptitudine înnăscută, dar, talent, predispoziție, înclinație (pentru); **er hat gute ~n** are aptitudini bune; **mit den besten ~n** cu calități eminente; **er hat ~n zur Malerei** are talent pentru pictură; **dichterische ~** talent poetic; **er hat ~ zum Geiz** are înclinație spre avariție; **~ zur Schwindsucht** predispoziție spre tuberculoză. **5.** *(adm.)* anexă, supliment (la scrisori); **in der ~** alăturat. **6.** *(mai ales la pl.)* plantație artificială, parc, scuar; **öffentliche ~n** grădină publică, parc. **7.** *(mai ales la sg.)* plan, proiect, schiță;

structură, construcție; ~ **des Romans** structura romanului. **8.** *(arhit.)* bază, piedestal. **9.** *(în expr.)* ~ **des Gewehrs** patul puștii. **10.** unghi de înclinație. **11.** *(tipogr.)* margine de așezare (a colilor la mașini de tipărit). **12.** *(fin., înv.)* impunere, fixare de impozite.

Anlageberater, *-s, -, m. (ec.)* consilier în investiții.

anlagegleich *adj. (biol.)* omolog, de aceeași origine.

Anlagegüter *pl.* bunuri de investiție.

Anlagekapital, *-s, -e* și *-lien* [-liən], *n. (ec.)* capital, fonduri de investiție; capital investit.

Anlagekosten *pl.* cheltuieli de investiție, de instalare.

Anlagemarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de valori.

Anlagemaß, *-es, -e, n. (fot.)* distanța utilă (a unui obiectiv).

Anlagemittel *n. pl. (ec.)* fonduri de investiție.

Anlagemöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de plasare, de investire (a capitalului).

Anlagenbau, *m. sg. (ec.)* construcția, producerea de echipamente.

Anlagen|export, *-(e)s, -e, m.* export de echipamente.

Anlageplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de investiție.

anlagern, *lagerte an, angelagert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** *(chim.)* a admite; a acumula, a îngrămădi; a (se) lia. **2.** *(geol.)* a (se) depune, a (se) forma; a se stratifica; a se sedimenta.

Anlagerung, *-en, f.* **1.** stratificare (de roci de munte). **2.** *(mineral.)* depunere, sediment (de cristale).

Anlagesphäre [-sfɛ:rə], *-n, f. (ec.)* sferă, zonă de investiție, de aplicare; ~ **des Kapitals** zonă de investiție a capitalului.

Anlagevermögen, *-s, -, n. (ec.)* activ imobilizat, investiții.

Anlagewerte *pl. (ec.)* titlu de valoare, de plasament; **finanzielle** ~ activ financiar; **immaterielle** ~ activ imaterial.

Anlagezinsen *pl. (ec.)* dobândă la capitalul investit.

anlandbar *adj.* abordabil, unde se poate acosta.

Anlände, *-n, f.* loc de debarcare-îmbarcare, debarcader; loc de aterizaj.

Anlandebrücke, *-n, f. (mar.)* debarcader, chei de debarcare; puntea debarcaderului.

anlanden, *landete an, angelandet, (du landest an, er landet an), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave)* a sosi, a aborda, a acosta. **2.** *(despre malurile apelor)* a se mări prin aluviune. **3.** *(iron., despre oameni)* a sosi, a pica, a ateriza. **II.** *tr. (h)* **1.** a ieși la uscat, a debarca, a ateriza. **2.** a transporta, a aduce la țărm, la mal (cu o navă).

Anlandeplatz, *-es, -plätze, m.*, **Anlande|stelle**, *-n, f.* debarcader, loc de debarcare.

Anlandung, *-en, f.* **1.** sosire (a unei nave), acostare. **2.** *(geol.)* aluviune, depozitarea de nisip sau nămol la malul apei. **3.** *(iron.)* sosire. **4.** ieșire la uscat, debarcare, aterizare.

anlangen, *langte an, angelangt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ajunge, a sosi, a veni; **ein Brief ist angelangt** a sosit o scrisoare; *(fig.)* **sie sind auf dem Nullpunkt angelangt** au ajuns la punctul mort. **II.** *tr. (h)* **1.** *(fig.)* a se referi (la), a privi; **was diese Sache anlangt** în ce privește lucrul acesta; **was mich anlangt** în ceea ce mă privește, cât despre mine... **2.** *(reg.)* a atinge; a apuca.

anlappen, *lappte an, angelappt, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti (la cineva).

anlaschen, *laschte an, angelascht, vb. (h) tr.* **1.** a cresta, a marca; **Bäume** ~ a cresta copaci cu ciocanul. **2.** *(tehn.)* a lega, a îmbina, a împreuna prin eclize, buloane de legătură etc.

Anlaschung, *-en, f.* **1.** crestare a copacilor. **2.** *(tehn.)* îmbinare, împreunare prin eclize, buloane de legătură.

Anlass, *-es, -lässe, m. (zu)* motiv, cauză; ocazie, prilej (pentru); inițiativă; **aus** ~ din cauza, cu prilejul; **bei (diesem)** ~ din acest motiv, cu această ocazie; **ohne allen** ~ fără nici un motiv; ~ **zu etwas geben** a da ocazie la ceva, a da loc la ceva, a da naștere la ceva; **auf** ~ **der Regierung** la inițiativa guvernului; ~ **nehmen** a profita de ocazie.

Anlassdüse, *-n, f. (auto., av.)* jiclor de pornire.

anlassen, *ließ an, angelassen (du lässt an, er lässt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păstra pe sine (pălăria, paltonul), a nu dezbrăca; **den Mantel** ~ a păstra paltonul pe sine; **er ließ ihm nicht einmal das Hemd an** nu i-a lăsat nici măcar cămașa pe el, l-a jecmănit. **2.** *(auto., tehn.)* a porni; a pune în funcțiune; a demara; a da drumul (apei), a deschide (stavila); **der Teich wurde angelassen** s-a dat drumul apei în lac; **den Ofen** ~ a pune cuptorul în funcțiune; **eine Maschine** ~ a porni o mașină. **3.** *(metal.)* a reveni la un oțel (prin încălzire), a micșora tenacitatea unui oțel călit (prin încălzire); **blau** ~ a reveni la albastru (oțelul). **4.** *(vân.)* a asmuți câinii (asupra vânatului); **den Hund** ~ a asmuți câinele. **5.** *(fig.) (în expr.)* **jn. barsch (rauh, übel)** ~ a sări cu gura mare la cineva, a se da la cineva. **II.** *refl.* a avea aparență, a se prezenta, a se arăta, a părea; **sich gut** ~ a da bune speranțe, a promite; **es lässt sich nicht so an, als ob es schönes Wetter geben würde** nu prea se arată vreme frumoasă; **der Junge lässt sich gut an** băiatul promite.

Anlasser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* reostat de demarare, de pornire. **2.** *(auto., av.)* demaror, starter; ~ **mit Luftkühlung** demaror cu răcire cu aer.

Anlassfarbe, *-n, f. (metal.)* culoare de revenire.

Anlasshebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie de pornire.

Anlasskraft|stoffdüse, *-n, f.* v. Anlassdüse.

Anlasskurbel, *-n, f. (auto.)* manivelă de pornire.

anlässlich *prep.* cu *gen.* cu ocazia, cu prilejul.

Anlass|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de revenire (a oțelului).

Anlass|schalter, *-s, -, m. (auto., electr.)* întrerupător de declanșare, de pornire.

Anlass|schaltung, *-en, f. (electr., autom.)* schemă de pornire.

Anlass|steuerung *f. sg. (maș.)* comandă de pornire.

Anlass|taste, *-n, f. (electr.)* buton de pornire.

Anlassverdichter, *-s, -, m. (maș.)* compresor de pornire.

Anlassvor|richtung, *-en, f.* mecanism de pornire, de punere în mișcare, dispozitiv de demarare.

anlasten, *lastete an, angelastet (du lastest an, er lastet an), vb. (h) intr. (jm. etwas)* a încărca, a împovăra (pe cineva cu ceva); *(fig.)* a învinui, a găsi la cineva o greșeală, o neregulă.

anlatschen, *latschte an, angelatscht, vb. (s) intr. (fam.)* a veni, a sosi târșâind; **er kam angelatscht** a venit târându-și picioarele.

Anlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** avânt, elan, repezire; **mit (einem)** ~ cu avânt; *(sport)* **(einen)** ~ **nehmen** a-și lua avânt (și *fig.*); ~ **zu dem Sprung nehmen** a lua avânt pentru săritură. **2.** afluență, năvală (a apei); **ein** ~ **von Menschen, ein großer** ~ o îngrămădire de oameni, o mare afluență; ~ **des Wassers** năvălirea apelor. **3.** *(mil.)* asalt, atac; năvală; **die Stellung wurde im ersten** ~ **genommen** poziția a fost ocupată la primul asalt; **mit einem** ~ dintr-un singur asalt. **4.** *(constr.)* pantă, povârniș, plan înclinat; rampă de acces; *(arhit.)* ~ **eines Gewölbes** nașterea bolții. **5.** *(și fig.)* start, început. **6.** *(sport)* distanță necesară pentru a-și lua avânt. **7.** punere în mișcare (a unei mașini), lansare (a unui motor), începere (a unei mișcări), demarare. **8.** *(ec.)* lansare (a unui produs); start, început; ~ **der Produktion** demararea, începerea producției.

Anlauf|adresse, *-n, f.* centru social de ocrotire a copiilor de stradă și boschetarilor.

Anlaufbeschleunigung, *-en, f. (maș.)* accelerație de demarare; *(maș.)* accelerație inițială.

Anlaufbremse, *-n, f. (auto.)* frânare prin motor.

Anlaufdrehmoment, *-s, -e, m. (maș.)* cuplu de demarare.

anlaufen, *lief an, angelaufen (du läufst an, er läuft an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a atinge, a acosta, a se opri, a face escală (într-un port); **einen Hafen** ~ a intra în port. **2.** *(mil.)* a ataca, a asalta; **eine Stadt** ~ a ataca un oraș. **3.** *(fam.)* a plictisi pe cineva; **jn. um etwas** ~ a plictisi pe cineva pentru a obține un lucru. **II.** *intr. (s)* **1.** a veni în fugă; a începe să alerge; *(sport)* a-și lua avânt; *(tehn.)* a demara, a porni, a lansa; **ein Pferd** ~ **lassen** a mâna un cal în trap; **das Wild läuft an** vânatul vine în bătaia puștii; **die Maschinen liefen an** mașinile au pornit, s-au pus în mișcare; *(fig.)* **die Produktion läuft an** începe producția, începe procesul de producție; **ein neuer Film läuft an** rulează un nou film. **2.** a da peste, a se repezi (în ...); a se lovi, a se izbi (de ...); **gegen etwas** ~ a se repezi la ceva; **mit dem Kopf gegen die Wand** ~ **a)** a se lovi cu capul de perete; **b)** a se da cu capul de pereți; *(mil.)* **gegen eine Stadt** ~ a da asalt asupra unui oraș. **3.** *(fig.)* a nimeri (prost), a o brodi (rău); a greși, a o scrânti; **er ist dabei schön (übel, schlimm) angelaufen** a brodit-o rău; **jn.** ~ **lassen** a trimite pe cineva la plimbare. **4.** a crește, a spori, a se ridica; a se umfla, a se urca; **die Gewässer sind angelaufen** apele au crescut, s-au urcat; **seine Schulden sind sehr hoch angelaufen** datoriile lui au crescut foarte mult; **die Zinsen sind auf 100 Lei angelaufen** dobânzile s-au urcat la 100 lei; **er ließ seine Aufgaben** ~ a lăsat să i se aglomereze sarcinile, lecțiile. **5.** *(reg.)* a se inflama, a se umfla; **die Füße sind mir angelaufen** mi s-au umflat picioarele. **6.** a pierde luciul, a se aburi, a deveni mat; **die Fensterscheiben laufen an** geamurile se aburesc. **7.** a (se) colora; a primi o anumită culoare; **sein Gesicht war ganz blau angelaufen** fața i s-a învinețit cu totul; **sie läuft rot an** se înroșește; **den Stahl blau** ~ **lassen** a albăstri oțelul; **schwarz** ~ **lassen** a înnegri; **den Gewehrlauf** ~ **lassen** a damaschina țeava puștii. **8.** a fi înclinat, a fi în pantă ascendentă. **9.** *(fam.; în expr.)* **bei jm. blau** ~ a fi primit prost de cineva, a fi prost tratat.

Anlauf|farbe, *-n, f.* v. Anlassfarbe.

Anlaufkosten *pl.* cheltuieli, costuri de lansare, de pornire.

Anlauflast *f. sg. (ferov.)* tonaj de pornire, sarcină de demarare.

Anlaufleistung, *-en, f. (electr.)* putere de pornire.

Anlaufschiene, *-n, f.* șină de ghidare.

Anlaufs|hafen, *-s, -häfen, m.* port de escală.

Anlauf|stelle, *-n, f.* v. Anlaufadresse.

Anlaufs|strecke, *-n, f.* **1.** *(av.)* spațiu de demarare, spațiu de rulare (la decolare). **2.** *(sport)* porțiunea drumului de parcurs până la linia de demarare, de avânt.

Anlauf|station, *-en, f.* stație de oprire, de escală.

Anlaufwert, *-(e)s, -e, m.* valoare inițială, de pornire.

Anlaufwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistență de pornire.

Anlaufzeit, *-en, f.* perioadă de demarare.

Anlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet inițial; **im** ~ la începutul unui cuvânt (unei silabe).

anlauten, *lautete an, angelautet (er, sie, es lautet an), vb. (h) intr. (fon., cu mit)* a începe; **die Silbe lautet mit einem Mitlaut an** silaba începe cu o consoană.

anläuten, *läutete an, angeläutet (du läutest an, er läutet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suna; **etwas** ~ a vesti începutul prin sunarea clopotelor; *(înv.)* a trage (clopotul). **2.** a chema la telefon (pe cineva). **II.** *intr.* a da telefon (cuiva); a suna (la ușa cuiva); **er läutete bei mir an a)** m-a chemat la telefon; **b)** a sunat la ușa mea.

anlecken, *leckte an, angeleckt, vb. (h) tr. (fam.)* a atinge cu limba, a linge; **eine Briefmarke** ~ a umezi o marcă poștală cu limba.

Anlege|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* alimentator automat de hârtie, puitor automat.

Anlegebrücke, *-n, f. (mar.)* pasarelă pentru debarcare, debarcader din lemn.

Anlegegebühren *pl. (mar.)* cheiaj; taxă de cheiaj.

Anlegegelder *pl.* bani de plasat, de investit.

Anlege|hafen, *-s, -häfen, m.* v. Anlaufshafen.

Anlegemarke, *-n, f.* jeton, fisă.

Anlegemaschine, *-n, f.* v. Anlegeapparat.

Anlegemaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* riglă (divizată) de măsurare, riglă cu scară grafică.

anlegen, *legte an, angelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (pe), a aplica; a încărca (pe), a propti (de); a așeza (pe); a rezema; **Hand** ~ a da o mână de ajutor; **Bleisiegel** ~ a plumbui; **ein Siegel** ~ a pune sigiliu; **einen Verband** ~ a aplica un bandaj; **die Leiter an die Wand** ~ a propti scara de perete; **den Grund** ~ a picta fondul; **Holz** ~ a pune lemne pe foc; **lege an!** pune pe foc!; **Feuer** ~ a pune foc, a incendia; **einen Winkel an eine gegebene Gerade** ~ a construi un unghi pe o linie dreaptă; **Zügel** (sau **Zaum**) ~ a pune (calului) căpăstru; *(la domino, rummy, la jocuri de cărți)* **einen Stein, eine Karte** ~ a adăuga, a aplica o piatră, o carte; **die Mutter legt den Säugling an die Brust an** mama își pune copilul la sân, își alăptează copilul; **ein Gewehr** ~ a duce arma la ochi, a lua la ochi, a ochi; **legt an! Feuer!** arma la ochi! foc!; **dem Fass Reifen** ~ a pune cercuri la butoi; *(fig.)* **die letzte Feile** ~ a face ultima revizie; *(fig.)* **einen strengen Maßstab** ~ a aplica o măsură severă, a fi exigent în apreciere. **2.** a lega, a întări; a pune în lanț; **den Hund** ~ a lega câinele, a pune câinele în lanț; **ein Schiff** ~ a lega un vas la țărm; **dem Tobsüchtigen die Zwangsjacke** ~ a pune nebunul furios în cămașă de forță; **Ketten** (sau **Fesseln**) ~ a pune (în) lanțuri, cătușe. **3.** a concepe, a schița, a proiecta, a plănui, a înjgheba; a construi, a clădi, a întemeia; *(inform.)* a crea, a face; **Gärten** ~ a planta grădini; **Gebäude** ~ a construi clădiri; **neue Städte** ~ a construi orașe noi; **eine Straße** ~ a construi un drum; **eine Eisenbahn** ~ a construi o cale ferată; **einen Kanal** ~ a săpa, a construi un canal; **eine Sammlung** ~ a face o colecție; **ein Gemälde** ~ a schița un tablou; *(inform.)* **eine Kopie** ~ a face o copie; *(fig.)* **von Natur angelegt sein** a fi înzestrat de la natură; **es war auf Sie angelegt** au pus ochii pe dumneata; **er legt es auf mich an** vrea să mă câștige; **man hatte es darauf angelegt, mich zu täuschen** scopul lor a fost să mă amăgească; **es darauf** ~ a căuta să facă ceva, a avea de gând; **er hat die Rede gut angelegt** și-a

construit, şi-a conceput bine cuvântarea; **groß angelegt** în stil mare, de mare anvergură; conceput larg, grandios; **eine Dichtung als Novelle angelegt** o operă artistică concepută ca nuvelă; **die Jagd war vorbildlich angelegt** vânătoarea a fost organizată exemplar. **4.** a îmbrăca, a se îmbrăca (cu); **ein Kleid ~** a îmbrăca o haină; **die Orden ~** a pune decoraţiile; **Schmuck ~** a pune bijuterii; **Trauer ~** a se îmbrăca în doliu; **Waffen ~** a se înarma. **5.** *(ec.)* a plasa (valori, echipament), a investi, a face un plasament; **Geld ~** a plasa bani; **sein Geld in Wertpapieren ~** a-şi plasa banii în hârtii de valoare; **er hat das Geld für die neue Einrichtung angelegt** a întrebuinţat banii pentru noua instalaţie; **Geld auf Zinsen ~** a da bani cu dobândă; **gut angelegtes Kapital** capital bine investit; **etwas für eine Sache ~** a cheltui pentru un lucru; **was wollen Sie dafür ~?** cât (vreţi să) plătiţi pentru asta?; **ein Konto ~** a deschide un cont. **II.** *intr.* **1.** *(mar., despre vapoare)* a acosta, a face o escală, a aborda; a trage la mal; a fi amarat; **der Dampfer legt an** vaporul trage la mal, este amarat; **hier wollen wir ~** aici debarcăm, coborâm pe ţărm. **2.** *(auf jn.)* **~** a lua la ochi, a ochi (cu puşca pe cineva); **der Wachposten legte auf den Flüchtenden an** sentinela a ochit cu puşca pe fugar. **III.** *refl.* **1.** a se rezema, a se sprijini; **sich an etwas ~** a se rezema de ceva; a se lipi de ceva. **2.** *(fam.)* a se certa; **sich mit jm. ~ wollen** a căuta pricină cuiva.

Anlegen, *-s, n. sg.* **1.** punere, aplicare, aşezare; **das ~ eines Verbandes** aplicarea unui pansament. **2.** legare, fixare; **das ~ des Hundes** legarea câinelui. **3.** concepere, proiectare, întocmire; construire, întemeiere; **das ~ von Grünflächen** amenajarea de spaţii verzi; *(inform.)* **das ~ von Verzeichnissen** întocmirea de liste. **4.** îmbrăcare; **das ~ der Uniform** îmbrăcarea uniformei. **5.** *(ec.)* plasare, investire; **das ~ von Geldsummen** investirea de sume de bani; **das ~ eines Kontos** deschiderea unui cont. **6.** acostare. **7.** rezemare, lipire (de cineva sau ceva). **8.** ochire.

Anlegeplatz, *-es, -plätze, m.* dană, loc de acostare.

Anleger[1], *-s, -, m.* v. Anlegeapparat.

Anleger[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(tipogr.)* puitor(-oare). **2.** *(fin.)* depunător(-oare) de bani (la o bancă). **3.** investitor; **~ in Immobilien** investitor imobiliar. **4.** *(text.)* lucrător(-oare) la maşina puitoare.

Anlegeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Anlege|span, *-(e)s, -späne, m. (tipogr.)* unealtă cu tăiş înclinat.

Anlege|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** pasarelă pentru debarcare, punte de acostare. **2.** *(tipogr.)* riglă mică, regletă.

Anlege|stelle, *-n, f.* loc de debarcare, debarcader.

Anlegetisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masa puitorului automat.

Anlegung, *-en, f.* **1.** punere, potrivire, aplicare, aşezare, îngrămădire. **2.** legare (cu funii, lanţuri etc.), întărire. **3.** construire, întemeiere, înfiinţare, aranjare. **4.** îmbrăcare. **5.** plasare, investiţie. **6.** debarcare. **7.** proiectare, schiţare (a unui tablou).

Anlehen, *-s, -, n. (înv.)* împrumut; **ein ~ machen** a face, a contracta un împrumut.

anlehnen, *lehnte an, angelehnt, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.)* a sprijini, a rezema (de); a propti. **2.** *(mil.)* a face joncţiunea. **3.** *(mar.)* a se apropia de bord. **4.** a închide incomplet, a nu închide bine; **die Tür, das Fenster ~** a lăsa întredeschisă uşa, fereastra. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.)* a se sprijini; **sich ~** a se rezema de ceva; **sich an die Wand ~** a se sprijini de perete. **2.** *(fig.)* a imita, a lua drept model; a reda fidel; **dieser Vertrag lehnt sich an den vorhergehenden an** acest contract este întocmit pe baza, după modelul celui anterior; **der Dichter lehnt sich eng an die Geschichte an** poetul se sprijină îndeaproape pe istorie.

Anlehnung, *-en, f.* **1.** rezemare. **2.** sprijin, proptea; **irgendwo (sau bei jm.) ~ suchen** a căuta sprijin undeva (sau la cineva). **3.** imitaţie; redare fidelă; lipsă de originalitate; **in ~ an ihn** imitându-l pe dânsul; **in ~ an ...** pornind de la ...

Anlehnungsbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie de sprijin, de sprijinire.

anlehnungsbedürftig *adj.* care are nevoie de sprijin (sufletesc).

Anlehnungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin, de reazem.

anlehren, *lehrte an, angelehrt, vb. (h) tr.* **1.** a instrui, a deprinde, a forma, a iniţia (pe cineva); *(inv.)* a lua în ucenicie. **2.** *(jm. etwas)* a învăţa (ceva pe cineva).

anleiern, *leierte an, angeleiert, vb. (h) tr. (fam.)* a pune în mişcare, a da drumul; a accelera.

Anleihe, *-n, f.* **1.** *(ec.)* împrumut; **eine ~ machen** sau **aufnehmen** a contracta un împrumut; **eine ~ unterbringen** a plasa un împrumut; **eine ~ ausschreiben** a anunţa, a publica lansarea unui împrumut; **die ~ zeichnen** a subscrie la împrumut; **gesicherte ~** împrumut asigurat, acoperit; **kündbare ~** împrumut rambursabil; **steuerbegünstigte ~** împrumut cu fiscalitate atractivă; **zinslose ~** împrumut fără dobândă; **verzinsliche ~** împrumut cu dobândă; **innere ~** împrumut intern; **eine ~ auflegen** a emite un împrumut. **2.** *(fig.)* împrumut, inspiraţie; **er hat eine ~ bei Schiller gemacht** a împrumutat din (de la) Schiller (din opera lui).

Anleihe|ablösung, *-en, f. (ec.)* amortizarea împrumutului.

Anleihebesitzer, *-s, -, m. (ec.)* purtător al obligaţiunilor de împrumut.

Anleihedeckung, *-en, f. (ec.)* rambursare a împrumutului; acoperire a unui împrumut.

Anleihe|ertrag, *-(e)s, -erträge, m.* produs de împrumut (venit din împrumut).

Anleiheforderung, *-en, f.* cerere de împrumut.

Anleihegeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţie de împrumut.

Anleihegläubiger, *-s, -, m.* creditorul unui împrumut; posesor de obligaţiuni, de titluri.

Anleihegewährung, *-en, f. (fin.)* acordare a unui împrumut.

Anleihekapital, *-s, -lien* [-liən], *n. (ec.)* capital împrumutat, de împrumut.

Anleihelos, *-es, -e, n. (fin., ec.)* obligaţiune.

Anleihen, *-s, -, n. (elv.)* v. Anleihe.

Anleihepapier, *-(e)s, -e, n.* titlu de împrumut.

Anleiher, *-s, -, m.* împrumutător.

Anleiheschuld, *-en, f.* datorie provenită din împrumuturi.

Anleihevertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract încheiat la acordarea unui împrumut.

Anleihezahlung, *-en, f.* restituire, rambursare a împrumutului.

anleimen, *leimte an, angeleimt, vb. (h) tr.* a lipi, a încleia; **er sitzt wie angeleimt** şade parcă ar fi lipit de scaun.

Anleim|maschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de lipit, de încleiat.

anleinen, *leinte an, angeleint, vb. (h) tr.* **1.** a lega de coardă, de funie; a lega (un câine) de lesă. **2.** *(vân.)* a înşira pe aţă.

anleiten, *leitete an, angeleitet, (du leitest an, er leitet an), vb. (h) tr.* **1.** *(jn. zu etwas)* a conduce, a dirija (pe cineva la ceva); a îndruma, a călăuzi; a instrui; **zum Guten ~** a arăta calea (cea) bună. **2.** *(bot.)* a lega de par.

Anleiter, *-s, -, m.* îndrumător, conducător, călăuzitor; călăuză; instructor; iniţiator; cap.

Anleitung, *-en, f.* **1.** conducere, dirijare; îndrumare, călăuzire; instruire; **jm. zu etwas ~ geben** a instrui, a îndruma pe cineva în ceva; **unter ~ des Meisters** sub conducerea maestrului. **2.** manual de îndrumare, îndrumător, călăuză; **~ für Lokomotivführer** instrucţiuni pentru conducătorii de locomotivă. **3.** legarea lujerilor, a părţii volubile la plante.

anlenken, *lenkte an, angelenkt, vb. (h) tr. (tehn.)* a articula; a prevedea cu o balama-şarnieră.

Anlernberuf, *-(e)s, -e, m.* profesiune deprinsă (prin calificare) la locul de producţie.

anlernen, *lernte an, angelernt, vb. (h) tr.* **1.** *(etwas)* a învăţa, a deprinde (ceva). **2.** a iniţia, a învăţa, a instrui, a forma (pe cineva); a califica; **angelernter Arbeiter** muncitor calificat (la locul de producţie); **einen Lehrling ~** a instrui pe un ucenic.

Anlern(e)zeit, *-en, f.* timp de iniţiere, de calificare (la locul de producţie).

Anlernling, *-s, -e, m.* muncitor care se califică la locul de producţie; ucenic, muncitor în stagiul de calificare.

Anlernung, *-en, f.* iniţiere, instruire, formare, ucenicie, calificare; **die ~ des Arbeiters** iniţierea, calificarea muncitorului (la locul de producţie).

Anlernverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de instruire.

anlesen, *las an, angelesen (du liest an, er liest an), vb. (h) tr.* **1.** a citi câte ceva; a răsfoi; a arunca o privire (într-o carte, într-un ziar etc.); **ein Buch ~** a citi câteva pagini dintr-o carte. **2.** a citi, a-şi însuşi prin citit, din lecturi; **sich** *(dat.)* **allerhand Kenntnisse ~** a culege din lectură tot soiul de cunoştinţe.

anleuchten, *leuchtete an, angeleuchtet (du leuchtest an, er leuchtet an), vb. (h) tr.* a lumina, a ilumina.

anliefern, *lieferte an, angeliefert, vb. (h) tr.* a furniza, a livra; **Kohle frei Haus ~** a livra cărbune transportându-l la destinaţie.

Anlieferung, *-en, f.* livrare, predare, transportare de mărfuri (la destinaţie).

anliegen, *lag an, angelegen, vb. (h) intr.* **1.** a se învecina, a se mărgini; **an etwas ~** a fi învecinat, a fi alăturat; **er liegt mir an** mi-e vecin. **2.** a se lipi de, a veni bine; **die Jacke liegt eng (knapp) am Leibe an** vestonul stă strâns pe corp. **3.** *(mar.)* a pluti, a se îndrepta, a pune capul (spre); **Nord ~** a se îndrepta, a merge, a pune capul spre nord; **am Winde ~** a merge cu vântul în spate. **4.** *(vân.)* a sta la pândă; **er liegt dem Wild an** pândeşte vânatul. **5.** *(poet.)* a-i sta la inimă, a avea grijă, a avea (a pune) la inimă; **es liegt mir sehr an, ihm zu helfen** ţin foarte mult să-l ajut; **was liegt mir an?** ce-mi pasă? nu mă interesează. **6.** *(înv., jm.)* a cere stăruitor, a asalta pe cineva cu rugăminţi.

Anliegen, *-s, -, n.* **1.** dorinţă; solicitare; rugăminte (insistentă); **ich habe ein ~ an Sie** am o rugăminte către dumneavoastră; **ein ~ vorbringen** a prezenta, a-şi exprima o dorinţă. **2.** chestiune, afacere, treabă.

anliegend I. *part. prez.* de la anliegen. **II.** *adj.* învecinat, alăturat, riveran; *(despre haine)* lipit de, ajustat, colant; **ein ~es Kleid** o rochie (ca) turnată; **ein fest ~er Verband** un pansament strâns. **III.** *adv.* alăturat, anexat; **~ schicke ich dir das gewünschte Buch** alăturat îţi trimit cartea dorită.

Anliegenheit, *-en, f. (inv.)* v. Anliegen.

Anlieger, *-s, -, m.* vecin; riveran; **Parken nur für ~** parcare rezervată numai pentru locatari.

Anlieger|staat, *-e, -en, m.* stat riveran.

Anliegerverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie rezervată riveranilor.

anlinsen, *linste an, angelinst (du, er linst an), vb. (h) tr. (fam.)* a se uita pe furiş, a trage cu coada ochiului la cineva.

anloben, *lobte an, angelobt, vb. (h) tr.* a făgădui.

anlocken, *lockte an, angelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a momi, a ademeni; a seduce; **er lockt mich an** caută să mă ispitească.

anlockend I. *part. prez.* de la anlocken. **II.** *adj.* atractiv, ademenitor, seducător, ispititor.

Anlocker, *-s, -, m.* ademenitor.

Anlockung, *-en, f.* ademenire, atragere, momire, seducere, ispitire.

Anlockungsmittel, *-s, -, n.* momeală, mijloc de ademenire, de atragere.

anlöten, *lötete an, angelötet (du lötest an, er lötet an), vb. (h) tr.* a îmbina prin lipire, a lipi (cu cositor), a lipi la temperatură joasă.

Anlötung, *-en, f.* lipire; lipitură.

anludern, *luderte an, angeludert, vb. (h) tr. (vân.)* a momi cu hoit.

anlügen, *log an, angelogen, vb. (h) tr.* **1.** a minţi. **2.** a calomnia; a cleveti; **jm. etwas ~** a spune o minciună pe socoteala cuiva, a calomnia pe cineva.

anluven [-vən şi -fən], *luvte an, angeluvt, vb. (h) tr. (mar.)* a ţine direcţia vântului; a veni în vânt.

Anm. *presc.* de la Anmerkung.

anmachen, *machte an, angemacht, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a agăţa, a lega, a înţepeni; **ein Bild ~** a agăţa un tablou. **2.** a pune în, a amesteca; a prepara, a pregăti; a asezona, a drege (o mâncare); **eine Speise mit Essig ~** a pune oţet într-o mâncare; a drege o mâncare cu oţet; **Salat ~** a pregăti salată; **Mörtel ~** a amesteca mortarul; **Kalk ~** a stinge var. **3.** a aprinde; **Feuer ~** a aprinde focul; **Licht ~** a aprinde lumina. **II.** *refl. (an* cu *ac.)* a se îmbulzi (la), a se înghesui (în), a se freca (de); **sich an jn. ~** a se freca de cineva.

Anmachen, *-s, n. sg.* preparare, amestecare; **~ des Betons** prepararea, amestecarea betonului.

Anmachewasser, *-s, n. sg.* apă de amestec (a betonului, a mortarului).

anmähen, *mähte an, angemäht, vb. (h) tr.* a cosi marginea (unei fâneţe, unui câmp).

anmahnen, *mahnte an, angemahnt, vb. (h) tr.* a soma; a atrage atenţia în mod serios (referitor, cu privire la); **eine Ratenzahlung ~** a soma plata unei rate; **ich habe das ausgeliehene Buch angemahnt** am cerut energic restituirea cărţii împrumutate.

Anmahnung, *-en, f.* avertizare, admonestare, atragere a atenţiei în mod serios.

Anmal, *-(e)s, -e* (şi *-mäler) n. (înv.)* semn din naştere.

anmalen, *malte an, angemalt, vb. (h)* **1.** *tr.* a zugrăvi, a vopsi; a picta (pe cineva). **II.** *refl. (fam.)* a se boi, a se sulimeni.

Anmann, *-(e)s, -männer, m. (sport)* persoană din capul rândului (la gimnastică).

Anmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** *(mil.)* marş de apropiere, înaintare; defilare (de trupe); **im ~ sein** a se apropia în marş, a fi în înaintare. **2.** *(fam.)* drum (până la locul de muncă); **er hat einen langen ~** vine de departe (până la serviciu).

anmarschieren, *marschierte an, anmarschiert, vb. (s) intr.* a se apropia în marş.

anmarschiert I. *part. trec.* de la anmarschieren. **II.** *(cu funcţie adverbială) ~* **kommen** a se apropia în marş.

Anmarschlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (mil.)* linia de înaintare.

Anmarsch|straße, *-n, f.*, **Anmarschweg**, *-(e)s, -e, m. (mil.)* drum de apropiere, de înaintare; direcţie de înaintare.

anmaßen, *maßte an, angemaßt, (du, er maßt an), vb. (h) refl.* a-şi aroga (un drept, o calitate), a uzurpa; a-şi permite să ...; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi aroga ceva, a-şi atribui ceva (neîntemeiat); a pretinde ...; **ich maße mir kein Urteil an** nu îndrăznesc să am o părere; **sich** *(dat.)* **~ (zu tun)** a îndrăzni, a-şi permite (să facă).

anmaßend I. *part. prez.* de la anmaßen. **II.** *adj.* pretenţios, arogant, îndrăzneţ; *(cu funcţie adverbială)* **~ auftreten** a se purta arogant.

anmaßlich *adj.* **1.** v. anmaßend. **2.** uzurpat, pretins.

Anmaßlichkeit, *-en, f.* pretenţie, aroganţă, îndrăznealâ.

Anmaßung, *-en, f.* **1.** pretenţie nejustificată; **diese ~ weisen wir entschieden zurück** pretenţia aceasta nejustificată o respingem hotărât. **2.** impertinenţă, insolenţă, aroganţă, îngâmfare.

anmästen, *mästete an, angemästet (du mästest an, er mästet an), vb. (h) tr.* a îngrăşa.

anmauern, *mauerte an, angemauert, vb. (h) tr.* a zidi alăturat, a alătura o clădire de alta, a construi o clădire alipită de alta; **wie angemauert dastehen** a rămâne ca înlemnit.

anmeckern, *meckerte an, angemeckert, vb. (h) tr. (fam.)* a sâcâi cu observaţii.

anmeiern, *meierte an, angemeiert, vb. (h) tr. (fam.)* a duce de nas, a trage pe sfoară, a păcăli (pe cineva).

Anmeldebogen, *-s, -, (şi -bögen), m.* buletin, formular de înscriere, de declarare; declaraţie.

Anmeldeformular, *-s, -e, n.* formular, buletin de înscriere, de declarare; cerere de înregistrare (la poliţie).

Anmeldefrist, *-en, f.* termen, răgaz de declaraţie, de înscriere.

Anmeldegebühr, *-en, f.* taxă de înregistrare, de înscriere.

anmelden, *meldete an, angemeldet (du meldest an, er meldet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunţa, a înştiinţa, a vesti, a notifica; **einen Besuch ~** a anunţa o vizită. **2.** a declara, a formula; a anunţa, a înscrie; a înregistra; **eine Erfindung zum Patent ~** a breveta o invenţie; **seine Ansprüche ~** a-şi formula pretenţiile; **ein Ferngespräch ~** a da comanda pentru o convorbire telefonică (interurbană, internaţională); **das Kind in der Schule ~** a înscrie copilul la şcoală; **Konkurs ~** a declara faliment; **die Ware beim Zollamt ~** a declara marfa la vamă; **einen Fremden ~** a anunţa sosirea unui străin. **II.** *refl.* **1.** a se anunţa, a comunica, a înştiinţa despre sosirea sa; **sich ~ lassen** a-şi anunţa vizita. **2.** a se anunţa, a se înscrie; **sich zu einem Kursus ~** a se înscrie la un curs; **sich auf der Polizei ~** a se anunţa la poliţie.

Anmeldepflicht, *-en, f.* obligaţia de a se anunţa la poliţie, primărie etc.

anmeldepflichtig *adj.* obligat să se anunţe, să se declare la poliţie, primărie etc.

Anmeldepflichtige, *-n, -n (ein Anmeldepflichtiger), m.* şi *f.* persoană obligată să se declare la poliţie, primărie etc.

Anmelder, *-s, -, m.* declarant; anunţător, crainic.

Anmelde|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** aviz de sosire (a mărfurilor); fraht. **2.** fişă de înscriere (la poliţie, hotel etc.).

Anmelde|stelle, *-n, f.* ghişeu, birou de înscrieri, pentru declaraţii.

Anmeldetermin, *-s, -e, m.* termen de înregistrare, de anunţare, de rezervare; termen de depunere a cererii de înregistrare (la poliţie).

Anmeldung, *-en, f.* **1.** înştiinţare, vestire; **~ eines Anspruchs** declararea unei pretenţii. **2.** declarare, înregistrare (pentru domiciliu); anunţare, înscriere (la curs); **die ~ auf der Polizei** anunţarea la poliţie; **die ~ beim Zollamt ist heute erfolgt** declaraţia la vamă s-a făcut astăzi; **die ~ eines Patents** înregistrarea unui patent; **die ~ einer Geburt** declararea unei naşteri; **~ des Konkurses** declararea falimentului.

Anmeldungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de evidenţă a populaţiei.

Anmeldungsbogen, *-s, -bögen, m.* v. Anmeldebogen.

Anmeldungsfrist, *-en, f.* v. Anmeldefrist.

anmengen, *mengte an, angemengt, vb. (h) tr.* a amesteca; a introduce amestecând.

Anmerkebuch, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de notiţe, de buzunar, agendă.

anmerken, *merkte an, angemerkt, vb. (h) tr.* **1.** a nota, a însemna; a înregistra; **diesen Tag hab ich mir im Kalender rot angemerkt** mi-am însemnat cu roşu în calendar ziua aceasta; **mit einem Strich ~** a sublinia, a însemna cu o linioară; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a lua notă. **2.** a adnota; a adăuga; **dazu möchte ich folgendes ~** la aceasta aş vrea să adaug următoarele. **3.** a observa, a băga de seamă, a cunoaşte; **man merkt es ihm an, dass er krank war** se cunoaşte că a fost bolnav; **er merkt mir die schlechte Laune an** observă că sunt prost dispus; **er lässt sich nichts ~** se (pre)face că nu ştie nimic (despre ceva); nu arată că ştie (ceva); **man merkt es dir an, dass ...** ţi se vede, ţi se citeşte pe faţă că ...; se cunoaşte după înfăţişarea ta că ...

anmerkenswert *adj.* demn de a fi notat, reţinut.

Anmerker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adnotator(-oare), comentator(-oare). **2.** controlor(-oare) (al punctualităţii muncitorilor, funcţionarilor). **3.** *(tehn.)* înregistrator.

Anmerkung, *-en, f.* **1.** însemnare, notă. **2.** *(tipogr.)* notă de subsol; adnotare. **3.** observaţie.

anmerkungsweise *adv.* trecător, într-o doară.

anmerkungswert *adj.* v. anmerkenswert.

Anmerkungszeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* (semn de) trimitere, referire (la o notă sau însemnare).

anmessen, *maß an, angemessen (du misst an, er misst an), vb. (h) tr.* **1.** a lua măsură (pentru o haină); **er misst mir den Anzug an** îmi ia măsură pentru costum. **2.** *(fig.)* a conforma, a adapta, a adecva, a croi pe măsură. **3.** *(astron.)* a măsura distanţa între două corpuri cereşti.

Anmessung, *-en, f.* probă, încercare (a unei haine).

anmieten, *mietete an, angemietet (du mietest an, er mietet an), vb. (h) tr. (ec.)* a lua în locaţie.

Anmietung, *-en, f. (ec.)* luare în locaţie.

anmischen, *mischte an, angemischt, vb. (h) tr.* a amesteca.

anmontieren, *montierte an, anmontiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a monta, a instala; **eine Antenne ~** a monta o antenă.

anmoorig *adj. (despre terenuri)* mlăştinos, mocirlos.

anmuntern, *munterte an, angemuntert, vb. (h) tr.* a însufleţi, a înviora; a încuraja; a îndemna; a stimula; **jn. zu etwas ~** a încuraja, a îndemna pe cineva la ceva.

anmurren, *murrte an, angemurrt, vb. (h) tr. (fam.)* a mormăi, a mârâi (la cineva).

anmustern, *musterte an, angemustert, vb. (h)* **I.** *tr. (mil.)* a înrola; **Seeleute ~** a înrola, a angaja marinari. **II.** *intr. (mar.)* a se angaja marinar.

Anmusterung, *-en, f. (mil.)* angajare, recrutare, înrolare.

Anmut *f. sg.* graţie, drăgălăşenie, farmec; **ein Mädchen voll ~** o fată graţioasă; **~ der Formen** eleganţa formelor.

anmuten, *mutete an, angemutet (du mutest an, er mutet an), vb. (h) tr.* **1.** a plăcea, a fermeca; **das mutet mich (nicht) an** aceasta îmi (nu-mi) place. **2.** a părea; **das mutet mich eigenartig an** aceasta îmi pare ciudat; **sein Benehmen mutet mich seltsam an** găsesc curioasă atitudinea lui; **das Haus mutete ihn heimlich an** casa i s-a părut intimă; **die Sache hat uns sonderbar angemutet** chestiunea ni s-a părut ciudată; **eine freundlich ~ de Wohnung** o locuinţă prietenoasă. **3.** *(inv.)* a aştepta ceva de la cineva, a presupune ceva despre cineva, a pretinde; **das kannst du mir nicht ~** nu poţi pretinde, cere de la mine aşa ceva.

anmutig *adj.* atrăgător, plăcut, graţios, drăgălaş, fermecător; **~e Bewegungen** mişcări graţioase; **~e Frau** femeie fermecătoare; **~er Ort** loc plăcut, agreabil, încântător.

Anmutigkeit, *-en, f.* graţie, farmec, drăgălăşenie.

anmut(s)los *adj.* neplăcut; lipsit de graţie, dizgraţios, fără farmec; stângaci.

Anmut(s)losigkeit *f. sg.* lipsă de graţie, de farmec; stângăcie.

anmutsreich, **anmutsvoll** *adj.* v. anmutig.

Anmutung, *-en, f.* **1.** exigenţă, *(inv.)* pretenţie exagerată (faţă de cineva). **2.** dorinţă, poftă; regret (după ceva). **3.** graţie, farmec, drăgălăşenie.

an|nadeln, *nadelte an, angenadelt (ich nad(e)le an), vb. (h) tr.* a prinde cu ace.

an|nageln, *nagelte an, angenagelt (ich nag(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a fixa, a bate în cuie, a ţintui, a pironi; *(fam.)* **er steht wie angenagelt da** stă ca pironit; **ein Brett ~** a bate, a fixa o scândură cu cuie. **2.** *(fig.)* a înfiera.

An|nagelung, *-en, f.* fixare în cuie; ţintuire; pironire.

an|nagen, *nagte an, angenagt, vb. (h) tr.* a roade cu dinţii (din ceva); **die Mäuse haben das Brot angenagt** şoarecii au început să roadă pâinea.

an|nähen, *nähte an, angenäht, vb. (h) tr.* a coase la ... (de ...); **jm. den Knopf ~** a-i coase cuiva nasturele.

an|nähern, *näherte an, angenähert, vb. (h)* **I.** *tr.* a apropia. **II.** *refl.* **1.** a se apropia (de cineva sau ceva); **sich einem Ort ~** a se apropia de o localitate. **2.** *(fig.)* a se împrieteni (cu cineva). **3.** *(mat.)* a se apropia într-un punct, a converge.

an|nähernd I. *part. prez.* de la annähern. **II.** *adj.* aproximativ, cam; **im ~en Wert von 3,14** în valoare de aproximativ 3,14.

An|näherung, *-en, f.* **1.** apropiere; **bei ~ des Feindes** la apropierea duşmanului; **stetige ~ an eine Grenze** apropiere continuă de limită. **2.** *(mat.)* apropiere, aproximaţie; **mit sehr großer ~** cu foarte mare aproximaţie; **bei stetiger ~ von „x" an „a"** dacă x se apropie continuu de a. **3.** împrietenire; **eine ~ zwischen den Gegnern zustandebringen** a realiza o apropiere între adversari. **4.** asemănare.

An|näherungsgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranşee de apropiere.

An|näherungskraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forţă centripetă.

An|näherungsmethode, *-n, f.* metodă de aproximaţie, metoda aproximaţiilor.

An|näherungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marş de apropiere.

An|näherungs|politik *f. sg.* politică de apropiere.

An|näherungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de apropiere; *(fig.)* încercare de împăcare.

annäherungsweise *adv.* aproximativ, cu aproximaţie.

An|näherungswert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare aproximativă.

An|nahme, *-n, f.* **1.** primire, acceptare; **~ einer Bedingung** acceptarea unei condiţii; **~ eines Geschenkes** acceptarea unui cadou; **~ eines Vorschlages** primirea unei propuneri; **~ eines Wechsels** acceptarea unei cambii; **~ an Kindes statt** adopţiune; **zur ~ vorlegen** a prezenta spre acceptare. **2.** primire, luare în primire; recepţionare; **~ der Ware** recepţionarea mărfii; **~ verweigert** se refuză primirea. **3.** *(fig.)* presupunere, ipoteză; **eine irrige (sau falsche) ~** o presupunere falsă; **diese ~ erwies sich als trügerisch** presupunerea aceasta s-a dovedit falsă; **die ~ liegt nahe** se impune presupunerea; **ich habe Grund zu der ~, dass ...** am motiv să presupun că ...; **unter (in) der ~, dass ...** presupunând că... **4.** adoptare (a unei legi); **~ des Haushaltes** adoptarea bugetului.

An|nahmeberechtigung, *-en, f.* împuternicire, îndreptăţire de preluare, de acceptare.

An|nahme|erklärung, *-en, f.* declaraţie de primire, de acceptare.

An|nahmefrist, *-en, f.* termen de recepţionare.

An|nahme|stelle, *-n, f.* locul, biroul de primire, de recepţionare.

An|nahme|stellenleiter, *-s, -, m.* şeful biroului de primire, de recepţionare.

An|nahmevermerk, *-(e)s, -e, m.* declaraţie de primire, de acceptare, de recepţionare.

An|nahmeverweigerung, *-en, f.* refuz de primire, de acceptare, de recepţionare.

Annalen *pl.* anale, cronică veche.

Annalist, *-en, -en, m.* analist, scriitor de anale.

Annamit, *-en, -en, m.* anamit.

annamitisch *adj.* anamitic (în limba anamită).

an|nässen, *nässte an, angenässt (du, er nässt an), vb. (h) tr.* a uda (puţin), a muia, a umezi.

an|nehmbar *adj.* **1.** acceptabil, admisibil; **das ist ein ~er Vorschlag** aceasta este o propunere acceptabilă; **etwas zu einem ~en Preis verkaufen** a vinde ceva la un preţ acceptabil; **nicht ~er Vorschlag** ofertă inacceptabilă; *(fam.)* **ganz ~** cinstit, cumsecade, convenabil. **2.** de presupus, de crezut, admisibil. **3.** plăcut, agreabil. **4.** destul de, suficient de bun.

An|nehmbarkeit, *-en, f.* admisibilitate, caracter acceptabil (al unui lucru, fapt etc.).

an|nehmen, *nahm an, angenommen (du nimmst an, er nimmt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a primi; a lua în primire; a accepta; **ein Geschenk ~** a primi un cadou; **den Wechsel ~** a accepta cambia, polița; **eine Einladung ~** a accepta o invitaţie; **den Kampf ~** a primi,

a accepta lupta; **er nimmt seine Strafe an** își acceptă pedeapsa. **2.** a adopta, a consimți, a accepta; **eine Resolution** ~ a adopta o rezoluție. **3.** a lua, a prelua, a-și însuși; **ein Pseudonym** ~ a-și lua un pseudonim; **schlechte Gewohnheiten** ~ a deprinde obiceiuri proaste; **die Katastrophe nimmt unvorstellbare Ausmaße an** catastrofa ia proporții inimaginabile. **4.** a primi, a admite; a înfia; **auf der Hochschule nicht angenommen werden** a nu fi admis la facultate; **neue Arbeitskräfte** ~ a angaja noi brațe de muncă; *(fam.)* **sie wollen einen kleinen Jungen** ~ vor să înfieze un băiețel. **5.** a primi, a fixa; **dieser Stoff nimmt Farbe gut an** acest material prinde culoarea, se poate vopsi bine. **6.** a considera; a crede, a presupune; **mit Recht** ~, **dass...** a crede pe bună dreptate că...; **angenommen, dass...** considerând că...; **etwas als gegeben** ~ a considera ceva ca dat. **7.** *(vân.)* a lua urma; a accepta lupta; **der Hund nahm die Fährte an** câinele a luat urma; **der Eber hat den Hund angenommen** mistrețul a atacat câinele. **8.** *(sport) (în expr.)* **den Ball** ~ a prelua mingea (dintr-o pasă). **II.** *refl.* a se interesa, a avea grijă (de cineva, de ceva); **sich einer Sache** ~ a se interesa, a se ocupa de ceva; **nimm dich meiner an** poartă-mi de grijă, ocupă-te de mine.

An|nehmer, *-s, -. m.*, **~in**, *-nen, f.* primitor(-oare); *(com.)* acceptant(ă).

an|nehmlich *adj.* **1.** *(înv.)* plăcut, agreabil. **2.** acceptabil.

An|nehmlichkeit, *-en, f.* **1.** plăcere, grație; confort, comoditate. **2.** avantaj; favoare; **~en der Welt** plăcerile pe care le oferă lumea.

an|neigen, *neigte an, angeneigt, vb. (h) refl.* a (se) înclina către; **~de Linien** linii convergente.

annektieren, *annektierte, annektiert, vb. (h) tr.* a anexa, a uni prin forță, a ocupa (un teritoriu străin).

Annektierung, *-en, f.* anexare, alipire (a unui teritoriu străin).

an|nesteln, *nestelte an, angenestelt (ich nest(e)le an), vb. (h) tr.* a lega cu o sfoară, a șnurui.

an|netzen, *netzte an, angenetzt (du, er netzt an), vb. (h) tr.* v. annässen.

Annex, *-es, -e, m.* **1.** apendice, anexă; **~ des Vertrages** anexa pactului, a contractului; supliment al contractului. **2.** *(constr.)* anexă, clădire anexă.

Annexbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Annex **(2.)**.

Annexion, *-en, f.* anexiune; anexare, alipire (a unui teritoriu străin).

Annexionist, *-en, -en, m.* anexionist, partizan al anexării.

annexionistisch *adj.* anexionist.

Annexionsforderung, *-en, f.* pretenție de anexare.

Annexionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de anexiune.

Annexions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de anexiune.

Annexions|politik *f. sg.* politică anexionistă.

an|nicken, *nickte an, angenickt, vb. (h) tr.* a saluta dând din cap.

anniesen, *nieste an, angeniest (du, er niest an), vb. (h) tr.* **1.** a strănuta cuiva în față. **2.** *(fam.)* a se răsti la cineva.

an|nieten, *nietete an, angenietet (du nietest an, er nietet an), vb. (h) tr.* a nitui, a îmbina prin nituire.

Anni|hilation [-hi-], *-en, f.* **1.** distrugere, anihilare. **2.** *(jur.)* anulare, invalidare.

anni|hilieren, *annihilierte, annihiliert, vb. (h) tr.* **1.** a distruge; a anihila. **2.** *(jur.)* a invalida, a declara nul, a anula.

an|nisten, *nistete an, angenistet (du nistest an, er nistet an), vb. (h) refl.* a se cuibări, a lipi cuibul de, a-și clădi cuib.

Anniversarium [-vɛə-], *-s, -rien* [-riən], *n.* aniversare.

anno, Anno *adv.* în anul; **~ dazumal** demult, foarte demult; în vremi străvechi; **pro ~** în anul; **~ Tobak** pe timpul lui străbunicu'.

annoch *conj. (înv.)* încă, până acum.

Annonce [-'nõ:sə], *-n, f.* anunț, mică publicitate, inserat; **eine ~ in der Zeitung aufgeben** a da un anunț la ziar.

Annoncen|aufnahme *f. sg.* primire de anunțuri pentru mica publicitate.

Annoncenbüro, *-s, -, n.* agenție de publicitate.

Annoncen|expedition, *-en, f.* **1.** v. Annoncenbüro. **2.** v. Annoncenaufnahme.

Annoncengebühr, *-en, f.* taxă de inserat.

Annoncentafel, *-n, f.* tablă, panou de anunțuri, de afișaj, de publicitate; afișier.

Annoncenteil, *-(e)s, -e, m.* mica publicitate, rubrică cu anunțuri, cu publicitate (într-un ziar).

Annoncenwesen, *-s, n. sg.* publicitate; tipărire de reclame.

annoncieren [-nõ'si:-], *annoncierte, annonciert, vb. (h) tr.* a anunța, a publica, a insera (în ziare, reviste etc.); a da un anunț (la ziar).

Annoncierung, *-en, f.* publicare, inserare.

Annotation, *-en, f.* **1.** adnotație, notă (de subsol); adnotare. **2.** înscriere, înregistrare. **3.** anunț de apariții noi în librării.

annotieren, *annotierte, annotiert, vb. (h) tr.* **1.** a adnota, a face observații. **2.** a nota, a însemna.

annu|ell *adj.* **1.** *(înv.)* anual. **2.** de un an; **~e Pflanze** plantă anuală, cu ciclu vegetativ de un an.

Annuität, *-en, f.* **1.** anuitate, rată anuală de amortizare. **2.** rentă anuală. **3.** *pl.* venituri anuale.

Annuitätenkapital, *-s, -ien* [-liən], *n.* capital necesar pentru plata rentei anuale.

Annuitätentermin, *-s, -e, m.* termen de plată a anuităților.

annullierbar *adj.* care se poate anula, anulabil.

Annullierbarkeit *f. sg.* putința de a fi anulat, anulabilitate; posibilitate de informare.

annullieren, *annullierte, annulliert, vb. (h) tr.* a anula, a infirma.

Annullierung, *-en, f.* anulare, infirmare.

Annuntiation, *-en, f. (bis.)* Buna-Vestire.

Anode, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* anod, electrod pozitiv al unei pile, bornă pozitivă. **2.** *(radio.)* pol pozitiv (al unei lămpi electronice).

Anodenbatterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* baterie anodică.

Anodenbüchse, *-n, f. (fiz.)* bucșă anodică.

Anoden|effekt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* efect anodic.

Anoden|entladung, *-en, f. (fiz.)* descărcare anodică.

Anodenfall, *-(e)s, -fälle, m. (fiz.)* cădere de tensiune anodică.

Anodengleichrichter, *-s, -, m. (tv.)* redresor anodic.

Anoden|gleich|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent continuu anodic.

Anodenkreis, *-es, -e, m. (fiz.)* circuit anodic.

Anodenmodulation, *-en, f. (fiz.)* modulație anodică.

Anodenschlamm, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* nămol anodic.

Anoden|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune anodică.

Anoden|stecker, *-s, -, m. (tehn.)* fișă anodică.

Anoden|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază anodică.

Anoden|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent anodic.

Anodenwechsel|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune anodică alternativă.

Anodenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistență anodică; sarcină anodică.

Anodenwider|standslampe, *-n, f. (fiz.)* lampă de rezistență anodică.

an|öden, *ödete an, angeödet (du ödest an, er ödet an), vb. (h) tr. (fam.)* a plictisi (pe cineva); **jn. mit seinem Geschwätz** ~ a plictisi pe cineva cu flecăreala sa.

An|ödung, *-en, f.* plictisire.

an|öhren, *öhrte an, angeöhrt, vb. (h) tr.* a prevedea cu toarte, cu urechi.

an|ölen, *ölte an, angeölt, vb. (h)* **1.** *tr. (tehn.)* a gresa, a unge cu ulei. **2.** *(fig., fam.)* a trage chiulul, a înșela. **II.** *refl.* **1.** a se unge cu ulei. **2.** *(fig., fam.)* a se chercheli.

anomal *adj.* neregulat, anormal.

Anomalie, *-n* [-li:ən], *f.* anomalie.

anonym *adj.* anonim; **~e Gesellschaft** societate anonimă; **~er Brief** scrisoare anonimă.

Anonymität *f. sg.* anonimat; **er hat seine ~ bewahrt** și-a păstrat anonimatul.

Anonymous-Server [-nimɔs-], *-s, -, m. (inform.)* server anonim.

Anonymus, *-, -mi* (și *-men), m.* anonim, persoană necunoscută, autor necunoscut.

Anopheles, *-, f. (entom.)* țânțarul malariei, anofel *(Anopheles maculipennis)*.

anopisthographisch *adj. (tipogr.)* tipărit (sau scris) pe o singură față (nu și pe contrapagină).

Anorak, *-s, -s, m.* (h)anorac.

an|ordnen, *ordnete an, angeordnet (du ordnest an, er ordnet an), vb. (h) tr.* **1.** a dispune, a orândui, a ordona, a porunci; **die Mobilmachung** ~ a decreta mobilizarea. **2.** a prescrie, a stabili; a institui, a statua; **einen Tag** ~ a stabili, a institui o zi; **eine Kur** ~ a prescrie o cură. **3.** a pune în ordine, a aranja; a pune, a așeza în rând; **es ist sinnreich angeordnet** este aranjat, dispus ingenios. **4.** *(electr.)* a grupa.

An|ordnung, *-en, f.* **1.** dispoziție; ordin, poruncă; ordonanță; **~en treffen** a da dispoziții, ordine; **auf seine ~** la îndrumarea lui; **ihrer ~ gemäß** potrivit instrucțiunilor sale; *(jur.)* **gerichtliche ~** ordin judiciar; **vorläufige ~** dispoziție provizorie. **2.** rânduială, aranjare, dispunere; **geschickte ~** aranjare isteață. **3.** prescripție (medicală).

Anorexie, *-n* [-i:ən], *f.* anorexie.

an|organisch *adj.* anorganic; **~e Chemie** chimie anorganică.

anormal *adj.* anormal.

Anpaarung, *-en, f. (zootehnie)* împerechere dirijată a două animale cu caracteristici deosebite.

anpacken, *packte an, angepackt, vb. (h) tr.* a apuca, a pune mâna pe ...; *(fig.)* **den Gegner hart** ~ a ataca energic pe dușman; **fest** ~ a apuca vârtos; *(fig.)* **eine Frage kühn** ~ a aborda cu îndrăzneală o chestiune.

anpaddeln, *paddelte an, angepaddelt (ich padd(e)le an), vb. (h) tr. (sport)* a deschide sezonul de sporturi nautice (cu padele).

anpampsen, *pampste an, angepampst (du, er pampst an), vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se îndopa cu băutură, cu mâncare. **2.** a se împopoțona, a se găti.

anpappen, *pappte an, angepappt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lipi cu pap. **II.** *intr. (s)* a se lipi de.

Anpassbarkeit, *-en, f. (ec.)* adaptabilitate.

anpassen, *passte an, angepasst (du, er passt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încerca, a proba (o haină); **einen Mantel** ~ a face proba unui palton. **2.** *(dat.)* a potrivi, a ajusta, a adapta; a adeeva; **er passt seine Worte der Fassungskraft seiner Schüler an** își potrivește cuvintele după capacitatea de înțelegere a elevilor săi; **das Leben den Umständen** ~ a trăi după împrejurări. **3.** *(ec.)* a adapta, a ajusta; a indexa. **II.** *refl.* a se conforma, a se adapta; a se adeeva; a se acomoda; **sich der Situation** ~ a se conforma, adapta situației.

anpassend I. *part. prez.* de la anpassen. **II.** *adj.* **1.** proporționat cu..., potrivit cu..., conform cu... **2.** *(fig.)* convenabil.

Anpasser, *-s, -. m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se adaptează mereu, oportunist(ă).

Anpassfräulein, *-s, -, n.* Anprobefräulein.

Anpassung, *-en, f.* **1.** potrivire, aranjare, adaptare; **~ der Musik an den Text** adaptarea muzicii la text. **2.** *(tehn.)* ajustare. **3.** acomodare; adaptare; *(biol.)* aclimatizare; **~ einer Pflanze an ihre Umgebung** adaptarea unei plante la mediul înconjurător; **mimetische ~** mimetism. **4.** *(ec.)* adaptare, ajustare, acomodare; indexare.

anpassungsbereit *adj.* gata de a se adapta.

Anpassungs|charakter [-ka-], *-s, -e, m. (biol.)* caracter adaptabil, acomodabil.

anpassungsfähig *adj.* adaptabil, capabil de adaptare; acomodabil; *(biol.)* aclimatizabil.

Anpassungsfähigkeit, *-en, f.* facultatea de a se adapta, adaptabilitate.

Anpassungsgerät, *-(e)s, -e, n. (ec.)* adaptor.

Anpassungshilfe, *-n, f. (ec.)* asistență, suport, protecție în perioada acomodării, adaptării.

Anpassungsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură în vederea adaptării.

Anpassungsmechanismus [-mɛça-], *-, -men, m. (ec.)* mecanism de ajustare.

Anpassungsmodus, *-, -modi, m. (ec.)* mod, modalitate de adaptare.

Anpassungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de adaptare.

Anpassungs|politik *f. sg.* politică de acomodare, oportunism.

Anpassungs|problem, *-s, -e, n. (ec.)* problemă de adaptare.

Anpassungs|schwierigkeiten *pl.* dificultăți (psihice) de adaptare.

Anpassungs|test, *-(e)s, -s, m. (ec.)* test de ajustare; test de validitate a ajustării.

Anpassungs|typ, *-s, -en, m. (ec.)* tip de adaptare.

Anpassungsvermögen, *-s, -, n.* ~, Anpassungsfähigkeit.

Anpassungszeit, *-en, f. (biol.)* perioadă de adaptare, de aclimatizare.

anpasten, *pastete an, angepastet (du pastest an, er pastet an), vb. (h) tr.* a prepara alifie; a pastifica.

anpeilen, *peilte an, angepeilt, vb. (h) tr. (mar., av.)* a sonda, a stabili prin radio (situația sau distanța); a da direcția.

anpeitschen, *peitschte an, angepeitscht, vb. (h) tr. a* biciui, a mâna cu biciul; *(fig.)* a stimula, a zori pe cineva.

anpellen, *pellte an, angepellt, vb. (h) tr. (fam., reg.)* a se îmbrăca.

anpesen, *peste an, angepest (du, er pest an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni în fugă; **angepest kommen** a veni în viteză mare.

anpetzen, *petzte an, angepetzt (du, er petzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a denunța, a raporta, a pârî.

Anpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (mine)* grinda superioară a galeriei.

anpfählen, *pfählte an, angepfählt, vb. (h) tr. (hort.)* a lega de un par, de un arac; **Weinstöcke** ~ a arăci via.

anpfeifen, *pfiff an, angepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a chema prin fluierat, a fluiera pe cineva (să vină); **der Wind pfeift die Fenster an** vântul șuieră scuturând ferestrele. **2.** *(fam.)* a dojeni, a trage un perdaf; **jn.** ~ a se răsti la cineva, a bruftu(lu)i. **3.** *(sport)* a da semnalul de începere; **das Spiel** ~ a fluiera începutul jocului.

Anpfiff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* dojană, săpuneală, bruftu(lu)ială. **2.** *(sport)* semnal de începere.

anpflanzen, *pflanzte an, angepflanzt (du, er pflanzt an), vb. (h)* **I.** tr. a sădi, a răsădi, a planta; a cultiva; **einen Garten** ~ a sădi, a cultiva o grădină. **II.** *refl.* a se instala, a se stabili (cu domiciliul); **sich** ~ a se așeza, a se statornici undeva.

Anpflanzer, *-s, -, m.* **1.** *(hort.)* plantator; cultivator. **2.** colonist.

Anpflanzung, *-en, f.* **1.** sădire, plantare; împădurire. **2.** plantație, cultură. **3.** colonie; colonizație.

anpflaumen, *pflaumte an, angepflaumt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a tachina, a lua peste picior. **2.** a se răsti, a mustra.

anpflocken, *pflockte an, angepflockt,* **anpflöcken**, *pflöckte an, angepflöckt, vb. (h) tr.* **1.** a lega de țăruș; **eine Ziege** ~ a lega o capră de țăruș. **2.** a fixa cu țăruși; **die Zelte müssen angepflockt werden** corturile trebuie fixate cu țăruși.

anpflügen, *pflügte an, angepflügt, vb. (h)* **I.** *tr. a* împreuna (două ogoare) arând. **II.** *intr.* a începe să are.

anpfropfen, *pfropfte an, angepfropft, vb. (h) tr.* **1.** *(hort.)* a altoi. **2.** a umple, a îndesa, a burdușî; *(fam.)* a bucși, a ticsi.

anpicken, *pickte an, angepickt, vb. (h) tr.* **1.** a ciuguli; **die Vögel haben das Obst angepickt** păsările au ciugulit poamele. **2.** *(tehn.)* a cresta, a face tăieturi. **3.** a prinde cu puncte de sudură. **4.** *(austr.)* a lipi (de).

anpiep(s)en, *piep(s)te an, angepiep(s)t (du piep(s)t an, er piep(s)t an), vb. (h) tr.* a se adresa cuiva plângând; *(fig.)* **jn.** ~ a molesta pe cineva.

anpinkeln, *pinkelte an, angepinkelt, vb. (h) tr.* v. anpissen.

anpinnen, *pinnte an, angepinnt, vb. (h) tr. (fam.)* a prinde în piuneze, în ace.

anpinseln, *pinselte an, angepinselt (ich pins(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a da cu pensula, a zugrăvi. **2.** *(med.)* a badijona (cu pensula), a pensula.

anpirschen, *pirschte an, angepirscht, vb. (h) refl. (vân. și fam.) (an* cu *ac.)* a se furișa, a se apropia târându-se.

anpissen, *pisste an, angepisst (du, er pisst an), vb. (h) tr. (vulg.)* a urina, a face pipi pe ceva.

anplärren, *plärrte an, angeplärrt, vb. (h) tr. (fam.)* a striga, a zbiera la cineva.

anplatschen, *platschte an, angeplatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti la cineva; a vorbi obraznic (către cineva).

anplätzen, *plätzte an, angeplätzt (du, er plätzt an), vb. (h.) tr.* **1.** a cresta (coaja unui copac). **2.** *(cizmărie)* a pune un petic, un flec.

Anpöbelei, *-en, f.* mojicie, grosolănie.

anpöbeln, *pöbelte an, angepöbelt (ich pöb(e)le an), vb. (h) tr.* a se purta grosolan, mojicește (cu cineva); a jigni; a se adresa (cuiva) cu cuvinte urâte.

Anpöb(e)lung, *-en, f.* (tratare cu) grosolănie, mojicie.

anpochen, *pochte an, angepocht, vb. (h) tr.* a bate (la ușă); *(fig.)* **bei jm.** ~ a bate la ușa cuiva; a se abate pe la cineva.

anpoltern, *polterte an, angepoltrert, vb. intr.* **1.** *(s)* a se apropia cu mare larmă. **2.** *(h)* a bate zgomotos la ușă.

Anpölzung, *-en, f. (constr.)* proptea (pe laturi sau dedesubt).

Anprall, *-(e)s, -e, m.* lovire, ciocnire, izbire.

anprallen, *prallte an, angeprallt, vb. (s) intr. (an* cu *ac., gegen)* a se lovi, a se ciocni, a se izbi (de ceva).

Anprallwinkel, *-s, -, m.* unghi de ricoșare.

anprangern, *prangerte an, angeprangert, vb. (h) tr.* a pune, a ținti la stâlpul infamiei; a stigmatiza, a înfiera.

Anprangerung, *-en, f.* țintuire la stâlpul infamiei; stigmatizare, înfierare.

anpredigen, *predigte an, angepredigt, vb. (h) tr.* a predica cuiva; *(fig., fam.)* **jn.** ~ a ține cuiva o predică, a face cuiva morală.

anpreien, *preite an, angepreit, vb. (h) tr. (mar.)* a chema la megafon; **ein Schiff** ~ a chema un vapor la megafon.

anpreisen, *pries an, angepriesen (du, er preist an), vb. (h) tr.* a lăuda; a elogia; a face publicitate, reclamă, a recomanda; **eine Ware** ~ a lăuda, a recomanda o marfă pentru cumpărare.

Anpreisung, *-en, f.* lăudare, elogiere; reclamă, publicitate.

anprellen, *prellte an, angeprellt, vb. (s) intr. (an, auf* cu *ac.)* a (se) lovi, a (se) ciocni, a (se) izbi (de...); **es ist angeprellt** s-a ciocnit.

anpreschen, *preschte an, angeprescht, vb. (s) intr. (fam.) (in expr.)* **angeprescht kommen** a sosi cu sufletul la gură; a veni în fuga mare.

anpressen, *presste an, angepresst (du, er presst an), vb. (h) tr.* a apăsa, a presa pe ...; a strivi, a strânge de...

Anpressung, *-en, f.* presare pe ceva, strângere, strivire.

Anprobe, *-n, f.* probare (a unei haine), probă.

Anprobefräulein, *-s, -, n. (înv.)* manechin.

anproben, *probte an, angeprobt,* **anprobieren**, *probierte an, anprobiert, vb. (h) tr.* a încerca, a proba (o haină); **er prob(ier)t den Anzug an** încearcă, probează costumul.

anpummeln, *pummelte an, angepummelt (ich pumm(e)le an), vb. (h) refl. (reg.)* a se înfofoli.

anpumpen, *pumpte an, angepumpt, vb. (h) tr.* **1.** a începe să pompeze. **2.** a pompa; **etwas mit Luft** ~ a umple ceva cu aer pompând. **3.** *(fam., fig.)* a se împrumuta, a cere bani; a tapa (pe cineva) de bani.

anpusten, *pustete an, angepustet (du pustest an, er pustet an), vb. (h) tr.* a sufla (către ceva sau cineva); *(fig.)* **man braucht ihn nur anzupusten, und schon fällt er um** ajunge să-l sufli că se și năruie.

Anputz, *-es, m. sg.* **1.** *(film.)* găteală, toaletă (fistichie). **2.** *(constr.)* tencuială.

anputzen, *putzte an, angeputzt (du, er putzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a găti. **2.** *(constr.)* a tencui. **II.** *refl.* a se găti (extravagant).

anquälen, *quälte an, angequält, vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca cu greu, cu chiu cu vai. **2. sich** *(dat.)* a obține, a dobândi cu greu.

anqualmen, *qualmte an, angequalmt vb. (h) tr.* a umple de fum, a afuma; a sufla fumul (spre cineva sau ceva); **jn.** ~ a da fumul de țigară cuiva în față.

anquasseln, *quasselte an, angequasselt,* **anquatschen**, *quatschte an, angequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a se adresa cuiva (cam obraznic); a stânjeni pe cineva vorbindu-i.

anquellen, *quoll an, angequollen (du quillst an, er quillt an), vb. (s) intr.* a se umfla, a inunda, a crește tare.

anquetschen, *quetschte an, angequetscht, vb. (h) tr.* a apăsa (pe ...), a strivi, a strânge, a presa (de ...); **sich** *(dat.)* **den Finger** ~ a-și prinde degetul.

anquicken, *quickte an, angequickt, vb. (h) tr. (tehn.)* a face un amalgam, a amalgama.

Anquickung, *-en, f. (tehn.)* amalgamare.

anquirlen, *quirlte an, angequirlt, vb. (h) tr.* a amesteca cu telul; **ein Ei** ~ a bate un ou cu telul.

anradeln, *radelte an, angeradelt (ich rad(e)le an), vb. (h)* **I.** *intr.* a sosi cu bicicleta. **II.** *tr.* a călca, a lovi cu bicicleta.

anrainen, *rainte an, angeraint, vb. (h) intr.* a se răzori, a se învecina, a se mărgini.

Anrainer, *-s, -, m.* vecin de răzor, megieș; proprietar vecin, riveran.

Anrainergrund|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă învecinată.

Anrainer|staat, *-(e)s, -en, m.* stat riveran.

Anrainerverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație, acces rezervat(ă) riveranilor.

Anrand, *-(e)s, , m. sg. (austr. și sport)* avânt, elan, luare de avânt și marcare (prin bătaia cu picioarele pe marginea trambulinei).

anranken, *rankte an, angerankt, vb. (h)* **I.** *tr.* a prinde cu cârcei. **II.** *refl. (bot.)* a se prinde cu cârcei; a se răsuci (vița de vie), a se cățăra, a se agăța de, a se urca.

anranzen, *ranzte an, angeranzt (du, er ranzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a se repezi (la cineva), a bruftu(lu)i (pe cineva).

anrasen, *raste an, angerast (du, er rast an), vb. (s) intr. (in expr.)* **angerast kommen** a veni în goana mare.

anraspeln, *raspelte an, angeraspelt (ich rasp(e)le an), vb. (h) tr.* a începe să răzuiască, să dea cu rașpelul.

anrasseln, *rasselte an, angerasselt (ich rass(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia cu mare zgomot, zăngănind, zornăind. **II.** *tr. (h) (fam.)* a se răsti (la cineva), a repezi (pe cineva).

anraten, *riet an, angeraten (du rätst an, er rät an), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a recomanda (cuiva ceva), a sfătui (pe cineva).

Anraten, *-s, n. sg.* recomandație, sfat, recomandare, sfătuire; **auf sein** ~, după sfatul său; **auf js.** ~, la sfatul cuiva.

anrattern, *ratterte an, angerattert, vb. (s) intr.* a veni huruind.

anrauchen, *rauchte an, angeraucht, vb. (h) tr.* **1.** a aprinde (țigara etc.); **die Pfeife** ~ **a)** a-și aprinde pipa; **b)** a inaugura o pipă. **2.** a umple de fum, a afuma; **er raucht mich an** îmi suflă fumul în față.

anräuchern, *räucherte an, angeräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma slab (șuncă etc.). **2.** a tămâia. **3.** *(fam.) (jn. mit etwas)* a trage pe sfoară, a păcăli.

Anräucherung, *~en, f.* afumare, tămâiere.

anrauen, *raute an, angeraut, vb. (h) tr.* **1.** a înăspri (piele); a scămoșa (textile). **2.** *(fig.)* a îngroșa; **der Zigarettenrauch hat seine Stimme angeraut** fumul de țigară i-a îngroșat vocea.

Anraum și **Anreim**, *-(e)s, m. sg. (reg.)* chiciură.

anraunzen, *raunzte an, angeraunzt, vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a trage un perdaf, a mustra.

Anraunzer, *-s, -, m. (fam.)* răstire, ceartă, critică aspră.

anrauschen, *rauschte an, angerauscht, vb.* **I.** *intr. (s) (in expr.)* **angerauscht kommen a)** a sosi șuierând; **b)** *(fig.)* a veni cu îndrăzneală, a se apropia cu zgomot. **II.** *refl. (h)* a se ameți, a se chercheli.

anrechenbar *adj.* care poate fi socotit, calculabil; care poate fi trecut la socoteală.

anrechnen, *rechnete an, angerechnet (du rechnest an, er rechnet an), vb. (h) tr.* **1.** a socoti, a trece în socoteală; **jm. einen zu hoben Preis** ~ a pune cuiva la socoteală un preț exagerat; **wie hoch rechnen Sie das an?** la cât (la ce valoare) socotiți aceasta? **wieviel rechnen Sie dafür an?** cât puneți la socoteală pentru aceasta? **2.** *(fig.)* a atribui; a considera, a ține cont, a lua în considerare, în seamă; a împuia; **als Verdienst** ~ a considera că merit; **jm. etwas hoch** ~, a aprecia foarte mult că ... , a pune mare preț pe ...; **sich etwas zur Ehre** ~ a-și face un punct de onoare din ...; **als Schuld (Pflicht)** ~ a considera ca obligație (datorie). **3.** *(ec.)* a factura, a socoti; a ține cont; a imputa, a trece în cont.

Anrechnung, *-en, f.* **1.** socoteală, punere la socoteală; luare în considerare; **in ~ bringen** a pune la socoteală; **unter ~ Ihrer Spesen** incluzând cheltuielile dv. **2.** *(ec.)* facturare; debit; imputare, trecere în cont.

anrechnungsfähig *adj.* bun, potrivit, posibil de a fi luat în calcul.

Anrechnungsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* metodă de luare în considerare a impozitelor.

Anrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(auf* cu *ac.)* drept (la ceva); îndreptățire; pretenție (asupra); **er hat darauf ein** ~ are drept la aceasta; **sein ~ auf etwas behaupten** a-și afirma dreptul la ceva. **2.** drept decurgând dintr-o plată anticipată; drept de abonat.

Anrechts|inhaber, *-s, -, m.* **1.** posesor al unui drept sau al unei concesiuni, acționar, asociat. **2.** abonat.

Anrechtskarte, *-n, f.* **1.** carte de asociat. **2.** bilet de abonat, abonament.

Anrede, *-n, f* **1.** alocuțiune, discurs, cuvântare solemnă; **eine ~ an jn. halten** a adresa o alocuțiune către cineva. **2.** adresare (a cuvântului către cineva); apostrofare. **3.** formulă de adresare, fel de a se adresa (cuiva); **die ~ mit du** tutuire; **der Vokativ dient zur ~** vocativul îl întrebuințăm pentru adresare.

Anredefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* vocativ.

Anredefürwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* pronume folosit ca formă de adresare.

anreden, *redete an, angeredet (du redest an, er redet an), vb. (h) tr.* **1.** a adresa cuvântul, a se adresa, a vorbi (cuiva); **ich wagte nicht, ihn auf der Straße anzureden** n-am îndrăznit să-l abordez pe stradă; **er redete mich mit du an** mi s-a adresat cu „tu", m-a tutuit. **2.** *(jn. um etwas)* a ruga, a cere (cuiva să-i facă) un serviciu, o favoare; **er hat mich um eine Gefälligkeit angeredet** mi-a cerut o favoare. **3.** a sugera cuiva ceva, a-i băga în cap ceva; **jm. eine Krankheit** ~ a îmbolnăvi pe cineva prin sugestie; **jm. einen Schmarren** ~, a impune cuiva un lucru de nimic, un fleac.

Anredepronomen, *-s, -* şi *-mina, n. (lingv.)* v. Anredefürwort.

Anredeweise *f. sg.* fel de a se adresa (cuiva).

Anregekristall, *-s, -e, m. (mineral.)* cristal pentru însămânțat.

anregen, *regte an, angeregt, vb. (h) tr.* **1.** a îmboldi, a inspira; a incita, a stimula; a însufleți; **dieses Buch regt an** această carte stimulează (te face să reflectezi); **eine Frage** ~ a ridica o chestiune; **jn. zu etwas** ~ a îndemna pe cineva la ceva; **die Einbildungskraft** ~ a stimula fantezia; **jn. zu einer Handlung** ~ a încuraja pe cineva la o faptă; **den Appetit** ~ a stimula pofta de mâncare. **2.** a propune (ceva), a lua inițiativa (pentru ceva); **einen Ausflug** ~ a propune o excursie. **3.** a menționa; **etwas flüchtig** ~ a menționa ceva în treacăt.

anregend I. *part. prez.* de la anregen. **II.** *adj.* **1.** stimulent, incitant; interesant, atrăgător. **2.** interesant.

Anreger, *-s, -, m.*, **~in**, *~nen, f.* **1.** inițiator(-oare), instigator(-oare), stimulator(-oare), inspirator(-oare). **2.** *m. (tehn.)* excitator.

Anregung, *-en, f.* **1.** imbold, impuls, stimulare, incitare; însuflețire; **eine ~ geben (zu etwas)** a da impuls, îndemn (la ceva). **2.** propunere; menționare; inițiativă; **in ~ bringen** a propune; **auf ~** (cu *gen.* sau *von)* la propunerea..., la inițiativa... **3.** menționare; **~ einer Frage** ridicarea unei chestiuni. **4.** *(tehn.)* excitare; impuls.

Anregungsmittel, *-s, -, n. (med.)* excitant, stimulent.

Anreibemaschine, *-n, f.* mașină pentru frecat cerneluri.

anreiben, *rieb an, angerieben, vb. (h) tr.* **1.** a freca; **ein Zündholz** ~, a aprinde un chibrit. **2.** a amesteca, a bate, a freca; *(tipogr.)* a freca de proba (o cerneală tipografică); *(arte)* a freca culori.

anreichen, *reichte an, angereicht, vb. (h) tr. (reg.)* a da la mână.

anreichern, *reicherte an, angereichert, vb. (h) tr.* **1.** a concentra, a îmbogăți, a aduna; *(tehn.)* a îmbogăți un minereu. **2.** (și *refl.)* a(-și) mări substanța, conținutul.

Anreicherung, *-en, f. (tehn.)* concentrare, îmbogățire (a unui minereu).

anreihen[1], *reihte an, angereiht, vb. (h)* **I.** tr. a înșira, a înșirui. **II.** *refl. (an* cu *ac.)* a se alătura, a se ralia; **sich ~** a se așeza la coadă; **sich um Theaterkarten** ~, a face coadă pentru bilete de teatru; **sich einer Meinung** ~ a se ralia la o părere.

anreihen[2], *reihte* (sau *rieh) an, angereiht* (sau *angeriehen), vb. (h) tr. (în croitorie)* a încreți.

anreihend I. *part. prez.* de la anreihen[1]. **II.** *adj. (in expr.)* **~e Bindewörter** conjuncții copulative.

Anreihung, *-en, f.* înșirare, înșiruire; alăturare, adăugire.

Anreim, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* aliterație. **2.** *(reg.)* chiciură.

Anreise, *-n, f.* sosire (dintr-o călătorie).

anreisen, *reiste an, angereist (du, er reist an), vb. (s) intr.* a sosi, a veni (dintr-o călătorie).

Anreisetag, *-(e)s, -e, m.* ziua sosirii (dintr-o călătorie).

anreißen, *riß an, angerissen (du, er reißt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să se rupă (dar nu de tot); **eine Schachtel Zigaretten** ~ a începe un pachet de țigări. **2.** a ataca (o rezervă); **eine Summe** ~ a se atinge de o sumă. **3.** a schița; **einen Plan** ~ a schița un proiect, un plan. **4.** *(tehn.)* a marca, a trasa (prin zgâriere); **Holz** ~ a însemna un lemn. **5.** a racola; a atrage; **das Publikum** ~ a atrage publicul. **6.** a strânge, a trage (brusc). **II.** *refl.* a se ameți, a se chercheli.

Anreißer, *-s, -, m.* **1.** *(fig.)* racoler, agent de reclamă. **2.** *(tehn.)* trasator. **3.** *(tehn.)* ac de trasaj; trasor.

Anreißerei *f. sg.* reclamă zgomotoasă.

anreißerisch *adj.* gălăgios, de reclamă.

Anreißnadel, *-n, f.* ac de trasat.

Anreißplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de trasare.

Anreißzirkel, *-s, -, m.* compas (de desen).

anreiten, *ritt an, angeritten (du reitest an, er reitet an), vb.* **I.** *intr. (s)* a se apropia călare. **II.** *tr. (h)* **1.** a dresa; **ein Pferd** ~, a dresa un cal pentru călărie. **2.** a da cu calul peste cineva, a ataca călare; **er hat einen Baum angeritten** a dat cu calul într-un pom.

Anreiz, *-es, m. sg.* **1.** imbold, stimul, încurajare; impuls; **den ~ geben** a stimula; *(ec.)* **steuerlicher** ~ stimul fiscal. **2.** seducție; ademenire; încântare.

anreizen, *reizte an, angereizt (du, er reizt an), vb. (h) tr.* **1.** *(zu)* a îmboldi; a stimula, a încuraja; a incita; **zum Sparen** ~ a îndemna la economii. **2.** a seduce, a încânta; **ihre Schönheit reizt mich an** frumusețea ei mă încântă.

anreizend I. *part. prez.* de la anreizen. **II.** *adj.* **1.** excitant, stimulent. **2.** atrăgător, fermecător, încântător.

Anreizer, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* stimulator(-oare), instigator(-oare), ispititor(-oare), incitator(-oare).

Anreizfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond de încurajare materială.

Anreizmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare.

Anreizung, *-en, f.* v. Anreiz.

Anreizwirkung, *-en, f.* efect stimulant.

Anrempelei, *-en, f. (fam.)* îmbrânciri, înghiontiri.

anrempeln, *rempelte an, angerempelt (ich remp(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a îmbrânci, a lovi (cu umărul și coatele), a înghionti; **jn.** ~ a da peste cineva. **2.** *(fam.)* a căuta să jignească, a insulta, a căuta ceartă. **3.** *(reg.; fig.)* a sări în sus (ca ars), a protesta violent.

Anremp(e)lung, *-en, f.* **1.** îmbrâncire, izbire. **2.** provocare la ceartă; insultare; jignire. **3.** *(reg.; fig.)* protestare violentă.

anrennen, *rannte an, angerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a alerga către, a veni în fugă. **2.** *(an* cu *ac.; gegen)* a se lovi în fugă (de ceva); *(fig.)* **er ist angerannt** a scrântit-o. **3.** a începe să alerge. **II.** *tr. (h)* a lovi în fugă, a da peste (cineva); **jn.** ~ a da peste cineva, a ataca pe cineva; **die Nase an etwas** ~ a da cu nasul peste ceva, a se lovi cu nasul de ceva.

Anrichte, *-n, f.* bufet, servantă.

anrichten, *richtete an, angerichtet (du richtest an, er richtet an), vb. (h) tr.* **1.** a pregăti, a aranja (mâncare); **die Speisen** ~, a pregăti mâncărurile (pentru a fi servite); a drege; **es ist angerichtet** masa este servită; **Sie können** ~ puteți să serviți la masă. **2.** a cauza, a pricinui, a face; *(peior.)* **was hast du da angerichtet?** ce ispravă ai făcut? **einen Schaden** ~ a pricinui o pagubă; **Verwirrung** ~ a produce haos; **da habt ihr etwas Schönes angerichtet!** bună ispravă ați făcut! halal să vă fie! **man richtet auch mir nichts anderes an** nici eu nu am altă soartă. **3.** a aranja, a regla; *(geod.)* a instala; *(mil.)* a viza, a ținti.

Anrichtetisch, *-(e)s, -e, m.* v. Anrichte.

Anrichtung, *-en, f.* pregătire, gătire.

anriechen, *roch an, angerochen, vb. (h) tr.* și *intr.* a simți după miros; a răspândi miros; **man riecht ihm an, dass er geraucht hat** se cunoaște după miros că a fumat; **dieser Wein riecht einen sehr an** vinul acesta are un buchet foarte plăcut.

Anriss, *-es, -e, m.* **1.** ruptură, spărtură. **2.** *(tehn.)* schiță.

Anritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** venire călare; șarjă de cavalerie. **2.** prima încercare de călărie.

anritzen, *ritzte an, angeritzt (du, er ritzt an), vb. (h) tr.* a zgâria ușor; a cresta.

anrollen, *rollte an, angerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rostogoli, a da de-a dura; **Fässer** ~ a rostogoli butoaie. **2.** a transporta (mărfuri) cu camionul. **II.** *intr. (s)* **1.** a se apropia rostogolindu-se. **2.** *(despre tren, automobil etc.)* a se apropia; **schwere Panzer rollen an** tancuri grele se apropie. **3.** a începe să tune.

anrosten, *rostete an, angerostet (du rostest an, er rostet an), vb. (s) intr.* a începe să ruginească, a se acoperi cu rugină.

anrösten, *röstete an, angeröstet (du röstest an, er röstet an), vb. (h) tr.* **1.** a frige, a rumeni (ușor). **2.** *(tehn.)* a prăji minereul.

anrotzen, *rotzte an, angerotzt (du, er rotzt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a scuipa pe cineva. **2.** a înjura cu cuvinte ordinare.

anrüchig *adj.* suspect; cu nume rău, rău famat.

Anrüchigkeit, *-en, f.* **1.** reputație, faimă proastă. **2.** caracter suspect (al conduitei), afacere suspectă.

Anruck, *-(e)s, -e, m.* izbitură; impuls.

anrucken, *ruckte an, angeruckt, vb. (s) intr. (despre o locomotivă, un automobil etc.)* a porni brusc.

anrücken, *rückte an, angerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apropia (împingând), a aduce mai aproape. **2.** a face să meargă (ceasul). **II.** *intr. (s)* **1.** a se apropia; *(mil.)* a înainta; **der Feind rückt an** inamicul se apropie; **die anrückenden Truppen** trupele care se apropie. **2.** *(reg.)* v. anrucken.

Anrückung, *-en, f.* apropiere; înaintare.

anrudern, *ruderte an, angerudert, vb. (h* și *s) intr. (an* cu *ac.)* **1.** *(mar.)* a se apropia vâslind; **ans Ufer** ~ a vâsli către țărm; **gegen den Strom** ~ a vâsli contra curentului. **2.** *(sport)* a începe să tragă la rame; **angerudert!** vâsliți! lopătați! **gegen etwas** ~ a se lovi de ceva vâslind.

Anruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** chemare, strigare, apel; ~ **um Hilfe** chemare în ajutor; *(mil.)* somare. **2.** apel telefonie.

Anrufbe|antworter, *-s, -, m.* robot de înregistrare a apelurilor telefonice.

anrufen, *rief an, angerufen, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a chema; **jn. um Hilfe** ~ a chema pe cineva în ajutor; **zum Zeugen** ~ a chema ca martor. **2.** a chema la telefon, a telefona. **3.** a ruga; **jn. um Schutz** ~ a cere protecția cuiva; **js. Vermittlung** ~ a cere intervenția cuiva. **4.** *(jur.)* a face apel, recurs; **ein höheres Gericht** ~ a apela, a face recurs la o instanță superioară.

Anrufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(jur.)* apelant(ă), recurent(ă). **2.** persoană care cheamă la telefon. **3.** persoană care strigă (pe cineva), care se adresează (cuiva).

Anrufnummer, *-n, f.* număr de telefon.

Anrufrelais [-rə'lɛ:], - [rə'lɛ:s], - [rə'lɛ:s], *n.* **1.** *(tel.)* releu de apel (de linie). **2.** *(auto., ferov.)* releu de avizare.

Anrufsignal, *-s, -e, n.* semnal de apel.

Anrufung, *-en, f.* chemare, invocare; adresare (cuiva); apel; cerere, solicitare.

Anrufungsformel, *-n, f. (fit.)* formulă de invocație.

Anrufungs|schrift, *-en, f. (jur.)* apel.

Anrufzeichen, *-s, -, n.* v. Anrufsignal.

anrühmen, *rühmte an, angerühmt, vb. (h) tr.* a lăuda, a acoperi cu laude; a face reclamă.

anrühren, *rührte an, angerührt, vb. (h) tr.* **1.** a atinge; **keinen Bissen** ~ a nu se atinge de mâncare; *(fig.)* **das Leid rührte ihn an** durerea, suferința l-a impresionat. **2.** a amesteca; a pregăti; **den Teig mit Ei** ~ a amesteca aluatul cu ouă; **eine Farbe** ~ a freca o culoare; **Eier** ~ a bate ouă.

Anrührmaschine, *-n, f. (maș.)* malaxor.

Anrührplatte, *-n, f. (dentistică)* plăcuță de cristal pentru preparat plomba.

Anrührung, *-en, f.* **1.** atingere. **2.** amestecare.

anrußen, *rußte an, angerußt (du, er rußt an), vb. (h) tr.* înnegri cu funingine.

anrüsten, *rüstete an, angerüstet (du rüstest an, er rüstet an), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a pune schele. **2.** *(tehn.)* a echipa.

anrutschen, *rutschte an, angerutscht, vb. (s) intr.* a se apropia alunecând.

ans *prep. (presc.* de la an das) la; **bis ~ Ende** până la sfârșit.

Ansaat, *-en, f. (agr.)* semănătură.

ansacken, *sackte an, angesackt, vb. (h)* **I.** tr. a apuca, a ridica ceva greu. **II.** *refl.* **1.** *(fam.)* a se îndopa. **2.** *(fam.)* a se certa, a se sfădi.

ansäbeln, *säbelte an, angesäbelt (ich säb(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a începe să taie în bucăți, în felii; **das Brot** ~ a tăia pâinea (în bucăți mari).

ansäen, *säte an, angesät, vb. (h) tr. (agr.)* a semăna.

Ansage, *-n, f.* **1.** înștiințare, notificare, vestire, anunțare. **2.** prezentare (a unui program).

Ansagedienst, *-(e)s, -e, m. (telefoane)* serviciu special de informații.

ansagen, *sagte an, angesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înștiința; a anunța; **eine Hochzeit** ~ a anunța o nuntă; **kein Spiel** ~ a spune pas (la cărți de joc); **Treff** ~ a declara treflă; *(fig.)* **der Morgen sagte einen schönen Tag an** dimineața vestea o zi frumoasă. **2.** a anunța, a transmite (prin radio); **das Radio hat angesagt, dass ...** radioul a anunțat că ..., s-a anunțat la radio că...; **das Programm** ~ a prezenta, a anunța programul; *(fam.)* **sag' an!** ia spune! **II.** *refl.* a anunța sosirea, a-și notifica vizita; **sich zum Besuch** ~ a-și anunța vizita.

ansägen, *sägte an, angesägt, vb. (h) tr.* a începe să taie cu ferăstrăul, a face o tăietură cu ferăstrăul.

Ansager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** vestitor(-oare), anunțător(-oare); *(teatru)* prezentator. **2.** *(radio.)* crainic(ă), spicher(iță), prezentator(-oare).

Ansageverfahren, *-s, -, n.* procedură de declarare la vamă (a mărfurilor supuse taxelor vamale).

Ansagung, *-en, f.* **1.** înștiințare, anunțare, notificare; prevestire; avertisment. **2.** convocare.

ansalben, *salbte an, angesalbt, vb. (h) tr.* a unge (cu o alifie).

ansalzen, *salzte an, angesalzen (du, er salzt an), vb. (h) tr.* a săra ușor.

ansammeln, *sammelte an, angesammelt (ich samm(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a (în)grămădi, a aduna, a strânge; a acumula. **II.** *refl.* a se aduna, a se îngrămădi, a se concentra; a se întruni, a se reuni; a se acumula; **das Wasser hat sich angesammelt** apa s-a strâns, s-a adunat; *(med.)* **es sammelt sich an** coace, face puroi, colectează.

Ansammler, *-s, -, m.* acumulator.

Ansammlung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, adunare, strângere, aglomerație; acumulare; **~ von Schätzen** colecție de comori; **~ von Leuten** aglomerație de oameni. **2.** *(med., în expr.)* **~ von Eiter** colectare de puroi.

Ansandung, *-en, f. (geol.)* depunere de nisip.

ansässig *adj.* stabilit, domiciliat; **ist er hier ~?** el domiciliază aici? **er ist sehon acht Jahre hier ~** e stabilit aici de opt ani; **im Ausland ~** locuiește în străinătate; **sich ~ machen** a se statornici, a se stabili, a se așeza, a-și fixa domiciliul.

Ansässigkeit *f. sg.* domiciliere, ședere stabilă; domiciliu; indigenat.

Ansatz, *-es, -sätze, m.* **1.** adaos, supliment, adăugire, înnăditură, anexă, prelungire; **das Rohr mit einem ~ versehen** a prevedea țeava cu un adaos. **2.** *(mat.)* așezare, dată, dispoziție; punere, formulare; **~ einer Gleichung** formulare a unei ecuații. **3.** *(biol.)* loc de inserțiune, înnăditurâ, umflătură, apendice; *(bot.)* **~ von Blättern** mugur, mlădiță; **~ der Haare** rădăcina părului. **4.** *(muz.)* ambușură, poziția buzelor suflătorului (la instrumentele de suflat). **5.** *(sport)* avânt, elan; **er nimmt den ~ zu kurz** își ia avânt prea scurt; **beim ersten ~** la primul avânt. **6.** început; **einen ~ zur Arbeit nehmen** a începe lucrul. **7.** înclinație, predispoziție; **~ zur Schwärmerei** înclinație spre reverie, spre visare; **~ zum Trübsinn** înclinație spre melancolie. **8.** depozitare, depunere; **~ von Land** aluviune; **~ von Fett** depunere de grăsime. **9.** evaluare, prețuire; sumă, cheltuială; speze; **in ~ bringen** a trece la socoteală; **die Ansätze des Anwalts** spezele de avocat; **die Ansätze einer Rechnung** pozițiile contului; **jm. etwas in ~ bringen** a pune în socoteala cuiva; **es blieb außer ~** nu s-a luat în socoteală. **10.** apreciere; estimație; **ich halte diesen ~ für zu niedrig** socotesc această estimație prea redusă. **11.** stadiu inițial, început; primele semne; **die ersten Ansätze zu einer Literaturgeschichte** primele încercări de o scrie o istorie a literaturii. **12.** presupunere; **ein falscher ~** o presupunere greșită. **13.** căptușeală; **~ an einer Tür** căptușeală la o ușă. **14.** *(chim.)* sediment, depunere, precipitat, reziduu. **15.** *(tehn.)* amplasare, amplasament.

ansatz|ähnlich *adj.* în formă de apendice.

Ansatzberichtigung, *-en, f. (com.)* corectarea pozițiilor din factură.

Ansatz|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* daltă; ciocan de nituit.

Ansatzfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă plată.

Ansatzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de pornire, de plecare. **2.** loc de amplasare, amplasament.

Ansatzrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat., fon.)* cavitate bucală (ca parte componentă a aparatului fonator). **2.** *(tehn.)* țeavă de racordare.

Ansatzröhre, *-n, f.* țeavă de adăugire, țeavă suplimentară.

Ansatz|stück, *-(e)s, -e, n.* adaos, apendice, bucată adăugită, piesă de joncțiune; *(muz.)* mușțiuc.

ansäuern, *säuerte an, angesäuert, vb. (h) tr.* **1.** a acri ușor; a fermenta, a dospi. **2.** *(chim.)* a acidula.

ansaufen, *soff an, angesoffen (du säufst an, er säuft an), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbăta. **II.** *refl.* **1.** a se îmbăta; **sich** *(dat.)* **einen Rausch ~** a se îmbăta. **2.** *(mine)* a se inunda, a se umple cu apă.

Ansaug, *-s, m. sg. (tehn.)* absorbție; aspirație.

Ansauge|gebiss, *-es, -e, n. (med.)* protează pneumatică.

ansaugen, *sog an, angesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să sugă; **das Kind will nicht ~** copilul nu vrea să sugă. **2.** a aspira, a absorbi; **die Pumpe ~ lassen** a face pompa să aspire (să sugă). **II.** *refl.* a se prinde sugând, a se lipi prin aspirație; **die Blutegel saugen sich an** lipitorile se prind.

Ansaugen, *-s, n. sg. (tehn.)* absorbție; aspirație.

Ansauger, *-s, -, m. (tehn.)* aspirator.

Ansaug(e)rohr, *-(e)s, -e, n. (mas.)* țeavă de aspirație.

ansäuseln, *säuselte an, angesäuselt (ich säus(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* a sufla lin, a adia. **II.** *refl. (fam.)* a se cherchelisi, a se ameți ușor; **heute säus(e)le ich mir einen an** astăzi mă cherchelesc.

ansausen, *sauste an, angesaust (du, er saust an), vb. (s) intr.* a veni în goană; **er kam mit dem Wagen angesaust** a venit în goană mare cu mașina.

Anschaffe *f. sg.* **1.** *(reg.)* ordin, dispoziție. **2.** *(reg.)* lucru, posibilitate de câștig. **3.** *(vulg.)* prostituție. **4.** *(vulg.)* furt.

anschaffen, *schaffte an, angeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra, a achiziționa (un obiect de folosință îndelungată); **ein Auto ~** a cumpăra o mașină. **2.** *(fam.)* a procura, a face rost de; **sich Kinder ~** a face, a avea copii; **sich einen Liebhaber ~** a-și lua un ibovnic; **sich ein dickes Fell ~** a îngroșa obrazul. **3.** *(reg.)* a câștiga bani; *(fam.)* a se prostitua; **er muß ~ gehen** trebuie să meargă ca să câștige bani; **als Prostituierte ~ gehen** a face rost de bani ca prostituată. **4.** *(fam.)* a fura. **5.** *(austr.)* a comanda, a porunci; **ein Frühstück ~** a comanda micul dejun.

Anschaffer, *-s, -, m. (fam.)* hoț.

Anschaffung, *-en, f.* **1.** dobândire; procurare, achiziționare, cumpărare; **~ von Möbeln** cumpărare de mobilă. **2.** *(com.)* plată prin remitere (de bani, cambii etc.). **3.** livrare, furnizare.

Anschaffungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare, preț de achiziție.

Anschaffungskosten *pl.* cheltuieli de procurare, de achiziționare.

Anschaffungs|preis, *-es, -e, m.* preț de procurare, de achiziționare.

Anschaffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare, de achiziționare.

anschäften, *schäftete an, angeschäftet (du schäftest an, er schäftet an), vb. (h) tr.* **1.** a pune mâner; a monta coadă; **ein Gewehr ~** a pune pat la o pușcă; **Stiefel ~** a (în)căpuța cizme; **einen Hammer ~** a pune coadă la ciocan. **2.** *(hort.)* a altoi în copulație.

Anschäften, *-s, n. sg. (hort.)* altoire în copulație.

anschälen, *schälte an, angeschält, vb. (h) tr.* a începe să curețe de coajă.

anschalten, *schaltete an, angeschaltet (du schaltest an, er schaltet an), vb. (h) tr. (tehn., electr.)* a racorda, a cupla; a conecta.

Anschaltung, *-en, f. (tehn.)* cuplare, racordare; conectare; *(geol.)* includere.

anscharren, *scharrte an, angescharrt, vb. (h) tr. (despre găini etc.)* a scormoni; *(fig.)* **Vermögen ~** a aduna, a îngrămădi avere (prin mijloace sordide).

anschauen, *schaute an, angeschaut, vb. (h) tr.* a privi (la...), a se uita (la...); a contempla; *(fam.)* **er schaute mich an** s-a uitat la mine; *(fig.)* **er schaut das Geld an** îi plac banii, e avar; **der Arzt schaute sich den Kranken an** medicul l-a examinat pe bolnav.

Anschauen, *-s, n. sg.* **1.** contemplație. **2.** *(inv.)* aspect, vedere. **3.** meditare.

anschauend I. *part. prez.* de la anschauen. **II.** *adj.* **1.** contemplativ. **2.** v. anschaulich.

anschauenswert *adj.* vrednic de văzut.

anschaufeln, *schaufelte an, angeschaufelt (ich schaufe(le an), vb. (h) tr.* a aduna, a strânge cu lopata.

anschaulich *adj.* clar, lămurit; intuitiv, plastic; concret; **etwas ~ machen** a lamuri, a da o idee clară (despre ceva).

Anschaulichkeit *f. sg.* claritate, plasticitate, caracter intuitiv.

Anschau|ung, *-en, f.* **1.** părere, vedere, opinie, punct de vedere, concepție; viziune; **politische ~en** vederi politice; **js. ~ in jeder Hinsicht teilen** a împărtăși părerea cuiva în toate privințele; **nach kaufmännischer ~** din punct de vedere comercial. **2.** *sg.* contemplație; contemplare; **in ~ versunken** cufundat în contemplație. **3.** *(fil.)* intuiție; intuire.

Anschau|ungsbegriff, *-(e)s, -e, m. (fil.)* noțiune intuitivă.

Anschau|ungs|erkenntnis *f. sg. (fil.)* cunoaștere intuitivă.

Anschau|ungskraft, *-kräfte, f.* forță intuitivă.

Anschau|ungskreis, *-es, -e, m. (fil.)* sferă intuitivă; orizont intelectual.

Anschau|ungsmaterial, *-s, -ien* [-ion], *n.* material intuitiv, material didactic; material ilustrativ.

Ansehau|ungsmethode, *-n, f. (fil.)* metodă intuitivă.

Anschau|ungsmittel, *-s, -, n.* v. Anschauungsmaterial.

Anschau|ungs|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ intuitiv, pe bază de material didactic.

Anschau|ungsvermögen, *-s, -, n.* capacitate intuitivă.

Anschau|ungsweise, *-n, f.* mod de a vedea, de a gândi; concepție.

Anschein, *-(e)s, m. sg.* aspect, înfățișare, aer; aparență; **dem (sau allem) ~ nach** după toate aparențele, probabilitățile; **es hat den ~, als ob ...** face impresia că ...; **sich** *(dat.)* **den ~ geben** a se prefface, a-și da aerul.

anscheinen, *schien an, angeschienen, vb. (h) tr.* **1.** a lumina; **die Sonne scheint einen an** ne luminează soarele. **2.** a părea, a avea aerul că ..., a da aparența că ...

anscheinend I. *part. prez.* de la anscheinen. **II.** *adj.* aparent, imaginar, fictiv. **III.** *adv.* după aparență; după cât se pare; **er hat ~ keinen Heller mehr** după cât se pare nu mai are nici un ban; pare-se că nu mai are nici un șfanț.

anscheinlich I. *adj.* vizibil. **II.** *adv.* după cum se vede.

anscheißen, *schiss an, angeschissen (du, er scheißt an), vb. (h) tr. (vulg.)* **1.** a elimina excremente pe ... **2.** *(fig.)* a trage pe sfoară, a înșela. **3.** a lua la refec pe cineva, a batjocori pe cineva. **4.** *(în expr., fam.)* **angeschissen kommen** a veni nepoftit, la o oră nepotrivită.

anschellen, *schellte an, angeschellt, vb. (h) intr.* a suna (la ușa cuiva).

Anschere, *-n, f.* urzeală.

anscheren, *scherte an, angeschert, vb. (h)* **I.** *tr.* a urzi (pânza). **II.** *intr.* a începe să urzească.

Anscherer, *-s, -, m.* urzitor.

Anscherung, *-en, f.* urzitul (pânzei).

anschesen, *scheste an, angeschest (du, er schest an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni în grabă; **endlich kam er angeschest** în sfârșit a venit în mare grabă.

anschichten, *schichtete an, angeschichtet (du schichtest an, er schichtet an), vb. (h) tr.* a așeza în straturi, a clădi, a îngrămădi.

anschicken, *schickte an, angeschickt, vb. (h) refl.* a fi gata, a se pregăti să ...; **er schickte sich an zu gehen** el se pregătea să plece; **sich ~** a se apuca de ceva; **sich albern zu etwas ~** a se apuca cu stângăcie să facă ceva; **sich zur Abreise ~** a se pregăti de plecare.

anschickig *adj.* dibaci, îndemânatic.

Anschickung, *-en, f.* pregătire, preparative (imediat premergătoare unei acțiuni).

anschieben, *schob an, angeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împinge spre..., a apropia de... **2.** a pune în mișcare împingând; *(în expr.)* **angeschoben kommen** a veni alene, târându-și picioarele. **II.** *intr.* a juca primul (la popice).

Anschieber, *-s, -, m.* **1.** protos (primul) la popice. **2.** v. Anschiebestück.

Anschiebe|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată adăugată, înnăditurâ; placă de prelungire a mesei.

Anschiebetisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Anschiebsel, *-s, -, n.* bucată adăugată, apendice, supliment.

anschielen, *schielte an, angeschielt, vb. (h) tr. (fam.)* a se uita chiorâș, strâmb (la cineva, la ceva).

anschienen, *schiente an, angeschient, vb. (h) tr. (med.)* a pune atele, scândurele (la mână, la picior, pentru fractură); **ein gebrochenes Bein ~** a pune piciorul rupt în atele.

anschießen, *schoss an, angeschossen (du, er schießt an), vb. (h* și s) **I.** *tr. (h)* **1.** a răni cu o armă de foc; **das Wild ~** a răni vânatul. **2.** a încerca trăgând; **eine Flinte ~** a încerca o pușcă. **3.** a vesti, a da semnalul (prin salve); **das Fest ~** a vesti o sărbătoare. **4.** a potrivi la ceva; **die Ärmel~** a monta mânecа. **5.** *(s) (fig.; în expr.)* **angeschossen sein a)** a fi amorezat; **b)** a fi într-o ureche; a fi țicnit. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a începe să tragă (cu o armă); a trage primul (cu o armă). **2.** *(s)* a se repezi, a da buzna; **angeschossen kommen** a veni glonț, ca din pușcă. **3.** *(s) (chim.)* a se forma, a se cristaliza, a înghețа; **in (zu) Kristallen ~** a se cristaliza.

anschiffen, *schiffte an, angeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra pe apă (o încărcătură). **2.** *(pop.)* a urina, a face pipi pe... **II.** *intr. (s)* a se apropia cu corabia; **an eine Insel ~** a ancora lângă o insulă.

Anschiffung *f. sg.* apropierea vasului (de mal), sosire, ancorare, abordare.

anschiften, *schiftete an, angeschiftet (du schiftest an, er schiftet an), vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a fixa cu cuie; a ciopli, a ascuți. **2.** v. anschäften **(1)**.

anschimmeln, *schimmelte an, angeschimmelt (ich schimm(e)le an), vb. (s) intr.* a începe să prindă mucegai, a se acoperi cu mucegai; **das Brot ist angeschimmelt** pâinea a început să mucegăiască.

anschimmern, *schimmerte an, angeschimmert, vb. (h) tr.* a luci spre… (sau asupra…), a licări spre…, a răspândi o lumină slabă peste; **die Sterne schimmern uns an** stelele lucesc, licăresc spre noi; **eine kleine Hoffnung schimmerte an** o speranță slabă a licărit.

anschimpfen, *schimpfte an, angeschimpft, vb. (h) tr.* a înjura, a certa pe cineva.

anschirren, *schirrte an, angeschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma, a pune hamurile.

Anschirrung, *-en, f.* înhamare.

Anschiss, *-es, -e, m.* **1.** *(argon studențesc)* rană, tăietură de sabie (de la duel); *(fig.)* răfuială. **2.** *(pop.)* ocară, săpuneală, mustruluială. **3.** *(pop.)* tragere pe sfoară.

Anschlag, *- (e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură, lovire; ciocnire; **~ der Wellen ans Ufer** izbirea valurilor de mal; **~ der Glocke** bătaia clopotului. **2.** *sg. (muz.)* tușeu; **einen leichten ~ haben** a avea un tușeu ușor; **der Künstler hat einen kräftigen ~** artistul are tușeu puternic; **das Klavier hat einen schweren ~** pianul are o claviatură tare; *(despre mașina de scris)* **einen leichten ~ haben** a avea o bătaie moale; **sie schreibt 300 Anschläge in der Minute** serie 300 de bătăi pe minut. **3.** afiș; **durch öffentlichen ~** prin afișare publică. **4.** *sg. (mil.)* poziție de tras (cu arma la ochi); **in ~ liegen** a ochi; **in ~ gehen** a lua poziție de tras; a duce arma la ochi; **~ eines Gewehrs** patul puștii. **5.** atac; atentat; puci; **heimlicher ~** complot; **auf (sau gegen) js. Leben einen ~ machen** a săvârși un atentat împotriva cuiva; **der ~ ist misslungen** atentatul a eșuat. **6.** *(com.)* deviz, apreciere, estimație, evaluare, taxare; **in ~ bringen (kommen)** a pune în socoteală, a avea în vedere, a ține seamă de… **7.** *sg. (vân.)* lătrat. **8.** *(tehn.)* tampon; opritor. **9.** primul rând la croșetat, împletit etc. **10.** *(tipogr.)* reglet de sprijin. **11.** *(la jocul de-a v-ați ascunselea)* bătaie, semn că un jucător a fost văzut; loc de bătaie.

Anschlagbrett, *-(e)s, -er, n.* panou de afișaj, panou de afișe.

anschlagen, *schlug an, angeschlagen (du schlägst an, er schlägt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate (un cui), a pironi, a înțepeni; **mit Nägeln ~** a bate în cuie; **die Erde ~** a bătători pământul. **2.** *(muz.)* a lovi (clapele), a suna, a intona; **die Glocke ~** a trage clopotul; **einen Ton (sau eine Arie) ~** a intona o melodie (o arie), a da tonul (la pian); **einen anderen Ton ~** a schimba tonul; **eine Saite ~ a)** a atinge, a ciupi o coardă; **b)** *(fig.)* a atinge la coarda sensibilă (pe cineva); **einen Akkord ~** a lua, a da un acord; (și *fig.)* **ein rascheres Tempo ~** a accelera ritmul, a grăbi pasul; *(fig.)* **er weiß den richtigen Ton anzuschlagen** știe să ia atitudinea potrivită, știe să pună punctul pe i; **einen hohen Ton ~** a vorbi de sus. **3.** *(în expr.)* **Feuer ~** a scăpăra; **Licht ~** a aprinde lumina. **4.** a afișa, a publica; **ein Plakat ~** a lipi un afiș, a afișa; **öffentlich ~** a afișa în public; **am schwarzen Brett ~** a afișa la tabloul de afișaj, la afișier; **zum Verkauf ~** a publica spre vânzare; **ein Haus ~** a pune în vânzare o casă. **5.** *(despre arme)* a duce repede la… , a îndrepta repede spre…; **das Gewehr auf jn. ~** a îndrepta arma contra cuiva; **schlagt an!** la ochi! **6.** a prețui, a prețălui, a evalua, a estima, a calcula; **die Kosten lassen sich auf 300 Gulden ~** cheltuielile se pot evalua la 300 florini; *(fig.)* **sein Leben nicht hoch ~** a nu pune mare preț pe viață; **zu hoch ~** a supraestima; **zu niedrig (sau zu gering) ~** a subestima. **7.** a lovi, a atinge, a bate ușor; **ich habe mir das Knie angeschlagen** m-am lovit la genunchi; *(înot)* **als erster ~** a atinge primul (marginea bazinului); *(la jocul de copii)* **er hat Peter angeschlagen** l-a bătut pe Peter (un' doi trei). **8.** a fixa; **die Eimer an das Seil ~** a lega gălețile de funie; *(mine)* **den Grubenhund ~** a fixa vagonetul la cablul de extracție. **9.** *(austr.)* a da cep, a desfunda. **10.** *(reg.)* a pecetlui cu o strângere de mână; **eine Wette ~** a face un pariu. **11.** *(mine)* a începe lucrul. **12.** *(tipogr.)* a completa cu regleți. **II.** *intr.* **1.** a da lovitura de începere, a da prima lovitură, a juca primul (la jocul cu mingea). **2.** (și *refl.) (an* cu *ac., gegen)* a (se) lovi, a (se) izbi, a (se) ciocni (de); **an etwas ~** a se lovi, a se ciocni de ceva; **die Wellen schlagen an die Felsen an** valurile (se) izbesc de stânci; **mit dem Kopf gegen die Wand ~** a se lovi cu capul de perete. **3.** a răsuna, a începe să răsune; **der Hund schlug an** câinele a început să latre; **die Glocke schlägt an** clopotul răsună. **4.** a prii; a avea efect (bun, pozitiv); a se manifesta; **das Essen schlägt (bei) ihm gut an** mâncarea îi prieste; **die Kur schlägt bei ihm trefflich an** cura dă rezultate excelente; **nichts will bei ihm ~** nu-i prieste nimic; **bei jm. ~** a reuși pe lângă cineva; **Feuchtigkeit schlägt sich an etwas an** umezeala cuprinde ceva, se lasă pe ceva. **5.** *(despre plante)* a prinde rădăcini.

Anschlagen, *-s, n. sg.* **1.** afișare, publicare. **2.** fixare, batere în cuie. **3.** izbire, lovire. **4.** început de sunat, lătrat.

Anschläger, *-s, -, m.* **1.** ciocănel (la pian). **2.** regulator (la ceas). **3.** *(tehn.)* semnalizator; ciocan de marcat. **4.** *(mine)* semnalist.

Anchlage|rad, *-(e)s, -räder, n.* rotița clopoțelului (la ceasuri deșteptătoare).

Anschlagfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafața de contact.

Anschlaghammer, *-s, -, m.* ciocan forestier.

anschlägig *adj.* **1.** *(reg.)* iscusit, priceput, dibaci; ingenios, isteț. **2.** *(înv.)* priitor, priincios.

Anschlagline|al, *-(e)s, -e, n.* teu (de desen).

anschlagmäßig *adj.* prevăzut în deviz.

Anschlag|säule, *-n, f.* **1.** stâlp pentru afișaj, pentru reclame. **2.** *(constr.)* coloană de sprijin. **3.** *(ferov.)* stâlp de rampă.

Anschlagschaufel, *-n, f. (tehn.)* lopată (de stins).

Anschlagschiene, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* contraac, contrașină a macazului. **2.** capul teului (de desen). **3.** *(auto.)* bară-tampon.

Anschlagsdrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă cu impact.

Anschlag(s)kosten *pl.* **1.** preț de cost evaluat; cost după deviz. **2.** cheltuieli de afișaj.

Anschlag(s)|preis, *-es, -e, m.* preț conform devizului.

Anschlag|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* traversa superioară a ferestrei. **2.** *(maș.)* piesă limitatoare.

Anschlagtafel, *-n, f.* panou de afișare, stâlp de reclame.

Anschlagwinkel, *-s, -, m.* **1.** colțar, echer (de tâmplar) cu talpă. **2.** *(auto.)* colțar-tampon. **3.** *(constr.)* tăbliță opritoare la zăvor.

Anschlagzettel, *-s, -, m.* afiș, comunicat.

anschlämmen, *schlämmte an, angeschlämmt, vb. (h) tr.* și *refl. (geol.)* a (se) acoperi de nămol, a (se) umple cu nămol, a (se) nămoli; **angeschlämmtes Land** aluviune.

Anschlämmung, *-en, f. (geol.)* aluviune; depunere de nămol.

anschleichen, *schlich an, angeschlichen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a se apropia târâș, pe furiș, a se apropia (de ceva) târându-se neobservat. **II.** *intr. (s)* a se apropia târâș; **angeschlichen kommen** a se apropia târându-se, a se strecura pe nesimțite; *(fig.)* **die alten Sorgen schlichen wieder an** iar au venit (s-au instalat) vechile griji; *(fam.)* **er kam schon wieder angeschlichen** iar a venit pe nepusă masă.

anschleifen[1], *schliff an, angeschliffen, vb. (h) tr.* a poliza, a ascuți, a șlefui; **dem Messer eine Spitze ~** a face un vârf ascuțit la cuțit prin șlefuire.

anschleifen[2], *schleifte an, angeschleift, vb. (h) tr.* a târî, a trage după sine.

anschlendern, *schlenderte an, angeschlendert, vb. (s) intr. (in expr.)* **angeschlendert kommen** a se apropia alene, agale.

anschleppen, *schleppte an, angeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a aduce târâș; a remorca; **jn. ~** a aduce pe cineva cu forța, pe sus.

Anschlick, *-(e)s, -e, m.* aluviune, depunere de nămol.

anschließen, *schloss an, angeschlossen (du, er schließt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(an* cu *ac.)* a lega (de), a împreuna (cu ceva); **das Fahrrad an den Zaun ~** a lega bicicleta de gard. **2.** a da legătura (la telefon), a pune în circuit. **3.** a anexa, a alătura; **der Schule wird ein Internat angeschlossen** școala va avea și internat, școlii i se anexează un internat. **4.** *(electr.)* a conecta, a racorda, a branșa; a face legătură; **ans Stromnetz ~** a conecta la rețeaua de curent; **alle Sender sind angeschlossen** toate posturile preiau programul. **5.** *(inform.)* a conecta; **ans Internet ~** a conecta la internet. **II.** *intr. (h)* **1.** *(despre uși etc.)* a se închide bine; **die Tür schließt nicht gut an** ușa nu se închide bine, stă crăpată. **2.** a se potrivi; *(fig.)* a veni, a cădea bine; **das Kleid schließt gut an** rochia vine bine, se mulează perfect. **3.** a strânge; **die Schenkel ~** a strânge picioarele (la călărit). **4.** a face legătura (cu …); **an die Worte des Vorredners ~** a porni de la cele spuse de antevorbitor. **III.** *refl. (h) (dat.* sau *an* cu *ac.)* a se lega; a se atașa (de cineva), a adera, a se ralia (la cineva, la ceva); **sich aneinander ~** a strânge rândurile; **sich an den Nebenmann ~** a strânge rândurile, a simți cotul; **sich (an jn.) ~** a se lega, a se lipi, a se alătura, a se atașa (de cineva); **sich einer Partei ~** a se alătura unui partid; **sich js. Meinung ~** a se asocia, a se ralia la părerea cuiva; **dem Referat schloss sich eine Diskussion an** după referat au urmat discuții; **der Garten schließt (sich) an das Haus an** în continuarea casei este grădina; **darf ich mich Ihnen ~?** pot să mă atașez dv.? **er schließt sich schwer an** anevoie se împrietenește.

Anschließen, *-s, -, n. (electr.)* conectare; conexiune; contact.

anschließend I. *part. prez.* de la anschließen. **II.** *adv.* direct, imediat după …; în continuare; alăturat; **~ gingen wir ins Kino** imediat după aceea ne-am dus la cinematograf.

anschließlich I. *adj.* alăturat, anexat. **II.** *adv.* în continuare, în legătură cu; **~ will ich noch hier bemerken** în legătură cu aceasta aș dori să mai observ.

Anschliff, *-(e)s, -e, m.* ascuțire.

anschlingen, *schlang an, angeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a fixa (printr-un nod sau ochi); a înnoda. **2.** *(med.)* a strânge, a fixa un bandaj.

Anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** *(și fig.)* legătură (strânsă); **~ haben** a se învecina; **im ~ an** *(ac.)* **a)** imediat după …; **b)** în legătură cu … , cu referire la … **2.** *(ferov.)* legătură (cu alt tren, vapor, autobuz); **den ~ verpassen, verfehlen a)** a scăpa trenul de legătură; **b)** *(fig.)* a pierde trenul, a veni prea târziu; **direkter ~** legătură directă. **3.** anexă, supliment. **4.** relație, legătură; cunoștință; **~ suchen** a căuta cunoștințe; **er hat keinen ~** n-are prieteni, n-are contact cu nimeni; *(sport)* **den ~ an die Weltspitzenklasse erreichen** a intra în elita mondială (într-un anumit domeniu). **5.** (și *pol.)* alipire, anexare; raliere, asociere; joncțiune; intrare (într-o asociație). **6.** *(tehn., electr.)* legătură (la telefon), contact; racord, cuplaj; branșament; **~ haben (bekommen)** a căpăta legătura (la telefon); **um ~ ersuchen (bitten)** a cere legătură; **~ an die Leitung** racordare la conductă, facere a legăturii cu conducta. **7.** *(tipogr., înv.)* cuvânt de legătură (care se punea altădată în josul unei pagini și cu care începea pagina următoare). **8.** *(inform.)* conectare; **~ ans Internet** conectare la internet.

Anschlussbahn, *-en, f. (ferov.)* linie de legătură, linie de joncțiune; bifurcație.

Anschlussbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de legătură, stație de joncțiune.

Anschlussblech, *-(e)s, -e, n.* placă de cuplare, de racordare, de asamblare.

Anschlussbüchse, *-n, f. (electr.)* bucșă de joncțiune, de legătură.

Anschlussdose, *-n, f. (electr.)* doza de derivație, cutie de conexiune, priză de perete, de telefon.

Anschlussfehler, *-s, -, m.* eroare de conectare, de branșare.

Anschlussfläche, *-n, f.* suprafață de atingere, contact de racordare.

Anschlussflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de legătură, în continuare.

Anschlussgebühr, *-en, f.* taxă de racordare, de conectare.

Anschlussg(e)leis, *-es, -e,* **Anschlussg(e)leise**, *-s, -, n. (ferov.)* linie de joncțiune; linie de legătură laterală, locală.

Anschlussgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere complementară.

Anschlussgruppe, *-n, f. (tehn.)* ansamblu, grup de mașini.

Anschlusskabel, *-s, -, n. (tel.)* cablu de joncțiune.

Anschlussklemme *-n, f. (electr.)* bornă de racord(are).

Anschlussleitung, *-en, f. (tehn., electr.)* conductă de legătură.

Anschlusslinie [-niə], *-n, f.* linie de joncțiune (pentru tramvaie).

Anschlussmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de racordare, de conectare.

Anschlusspunkt, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* nod de cale ferată, punct de joncțiune.

Anschlussrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de racord(are), de branșament.

Anschluss|schnur, *-en, f.* cordon de legătură.

Anschluss|station, *-en, f.* v. Anschlussbahnhof.

Anschluss|stecker, *-s, -, m. (electr.)* ștecăr de racord(are), fișă de legătură.

Anschluss|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de racord(are).

Anschluss|tafel, *-n, f. (electr.)* tablou de racordare.

Anschluss|tor, *-(e)s, -e, n.,* **Anschluss|treffer**, *-s, -, m. (sport)* gol de egalare.

Anschlussverbindung, *-en, f. (mil.)* legătură (pe front).

Anschlusswinkel, *-s, -, m. (constr.)* cornieră de asamblare.

Anschluss|zug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de legătură directă; corespondență.
Anschluss|zwinge, *-n, f.* bornă, clemă de racordare.
anschmachten, *schmachtete an, angeschmachtet (du schmachtest an, er schmachtet an), vb. (h) tr.* a se topi de dorul cuiva, a privi pe cineva galeș.
Anschmack, *-(e)s, m. sg. (reg.)* degustare, gustare de probă.
anschmecken, *schmeckte an, angeschmeckt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a gusta, a încerca (de probă), a degusta; a simți, a cunoaște după gust; *(fam.)* **man schmeckt ihm den Fachmann an** se cunoaște că este specialist; **das schmeckt man auch der Suppe an** aceasta se simte și după gustul supei.
anschmeicheln, *schmeichelte an, angeschmeichelt (ich schmeich(e)le an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a linguși pe cineva. **2.** *(jm. etwas)* a convinge (pe cineva) prin lingușiri să primească (ceva). **II.** *refl.* a se linguși (pe lângă cineva); **sich bei jm.** ~ a intra cuiva pe sub piele.
anschmeißen, *schmiss an, angeschmissen (du, er schmeißt an), vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli (către cineva sau ceva).
anschmelzen, *schmolz an, angeschmolzen (du, er schmilzt an), vb* **I.** *tr. (h)* a uni, a lipi, a suda prin topire. **II.** *intr. (s)* a se lipi topindu-se, a se suda.
anschmieden, *schmiedete an, angeschmiedet (du schmiedest an, er schmiedet an), vb. (h) tr.* **1.** a suda prin forjare. **2.** a ținti, a nitui; a încătuşa; **etwas an den Felsen** ~ a înlănțui ceva de stâncă; **ein Eisenstück dem anderen** ~ a lipi forjând două bucăți de fier; **wie angeschmiedet** ca țintuit locului; ca pironit; (și *fig.)* **er ist an Händen und Füßen angeschmiedet** e legat de mâini și de picioare, e legat în lanțuri, e încătușat.
anschmiegen, *schmiegte an, angeschmiegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi exact, ușor; a conforma. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.)* a se alinta (pe lângă cineva), a se lipi (de cineva); **das Kind schmiegt sich innig an die Mutter an** copilul se lipește strâns de mama sa. **2.** *(fig.) (despre îmbrăcăminte)* a sta strâns pe corp; a se mula; **das Kleid schmiegt sich eng an den Körper an** rochia se mulează strâns pe corp; *(fig.)* **die Häuschen schmiegen sich an die Berglehne an** căsuțele se alipesc de panta muntelui, căsuțele sunt așezate în pantă.
anschmiegend, anschmiegsam *adj.* **1.** (și *fig.*) mlădios, flexibil, elastic; acomodabil. **2.** tandru; supus.
Anschmiegsamkeit, *-en, f.* **1.** (și *fig.*) flexibilitate, elasticitate, capacitate de acomodare. **2.** tandrețe.
anschmieren, *schmierte an, angeschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a unge. **2.** a mâzgăli, a mânji. **3.** *(fam.)* a înșela, a păli, a păcăli; **jm. eine Ware** ~ a trage pe cineva pe sfoară cu o marfă proastă; **jn. tüchtig** ~ a înșela pe cineva, a trage bine pe sfoară pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se murdări, a se mânji. **2.** *(fam.)* a se păcăli, a cădea în cursă. **3.** *(fam.)* a se linguși (pe lângă cineva), a intra pe sub pielea cuiva.
anschminken, *schminkte an, angeschminkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) farda, a (se) boi.
anschmollen, *schmollte an, angeschmollt, vb. (h) tr. (jn.)* a face mutre (cuiva).
anschmoren, *schmorte an, angeschmort, vb. (h) tr.* a frige puțin; a frige înăbușit.
anschmücken, *schmückte an, angeschmückt, vb. (h) tr.* a găti, a împodobi (o mireasă).
anschmunzeln, *schmunzelte an, angeschmunzelt (ich schmunz(e)le an), vb. (h) tr.* a zâmbi (cuiva), a surâde (cuiva) șăgalnic, ștrengărește.
anschmusen, *schmuste an, angeschmust (du, er schmust an), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) linguși; **er schmust sich bei ihm an, um etwas zu erreichen** îl lingușește, îl perie pentru a obține ceva.
anschmutzen, *schmutzte an, angeschmutzt (du, er schmutzt an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) murdări, a (se) mânji, a (se) păta.
anschnallen, *schnallte an, angeschnallt, vb. (h) tr.* a încheia, a prinde cu cataramă, a încătărăma; a lega; **die Schlittschuhe** ~ a pune patinele; **die Sporen** ~ a pune pintenii (la cizme); **den Säbel** ~ a se încinge cu sabia.
Anschnallgurt, *-(e)s, -e, m. (av.)* centură de siguranță.
Anschnallpflicht *f. sg. (av., auto.)* obligativitate de a pune centura de siguranță.
Anschnallriemen, *-s, -, m.* curea cu cataramă.
Anschnall|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* pinten care se leagă cu curele.
anschnarren, *schnarrte an, angeschnarrt,* **anschnauben**, *schnaubte an, angeschnaubt, vb. (h) tr.* v. anschnauzen.
anschnaufen, *schnaufte an, angeschnauft, vb. (h) tr. (în expr.)* **angeschnauft kommen** a sosi, a veni gâfâind.
anschnauzen, *schnauzte an, angeschnauzt (du, er schnauzt an), vb. (h) tr. (fam.)* a se răsti, a țipa, a urla (la cineva); a bruftu(lu)i, a ocărî (pe cineva).
Anschnauzer, *-s, -, m. (fam.)* perdaf, săpunealâ; bruftu(lu)ială; **von jm. einen tüchtigen** ~ **bekommen** a fi ocărât, certat, mustrat urât de cineva.
anschneiden, *schnitt an, angeschnitten (du schneidest an, er schneidet an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe să taie; **Brot** ~ a tăia din pâine; **ich will den Stoff nicht** ~ nu vreau să tai din stofă. **2.** *(fig.)* a aborda o problemă; **eine Frage** ~ a ridica o chestiune; **ein heikles Thema** ~ a aborda un subiect delicat. **3.** *(tehn.)* a cresta, a însemna; a începe așchierea; **eine Schraube** ~ a fileta un șurub. **4.** *(vân.; despre câini)* a sfâșia vânatul. **5.** *(chim.)* a dilua; a fracționa. **II.** *refl.* a se tăia.
Anschneidung, *-en, f.* **1.** tăiere. **2.** crestare. **3.** *(fig.)* început.
anschneien, *schneite an, angeschneit, vb. (s) intr. (în expr.)* **angeschneit kommen** a veni pe neașteptate, pe nepregătite.
anschnellen, *schnellte an, angeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a lansa (cu forță); **der Wind schnellt die Bäume an** vântul scutură arborii; *(fig.)* **jn.** ~ a năvăli, a da năvală asupra cuiva. **II.** *intr. (s)* a se lovi de.
anschniegeln, *schniegelte an, angeschniegelt (ich schnieg(e)le an), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) dichisi, a (se) găti, a (se) ferchezui; a se împopoțona.
Anschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** prima bucată tăiată; **er bekam den** ~ a primit prima felie; **der** ~ **vom Brot** colțul, coltucul pâinii. **2.** crestătură. **3.** tăietură, suprafață de tăiere. **4.** *(constr.)* debleu. **5.** trecere în cont.
anschnitzeln, *schnitzelte an, angeschnitzelt (ich schnitz(e)le an), vb. (h) tr.* a ciopli, a încresta ceva.
anschnorren, *schnorrte an, angeschnorrt, vb. (h) tr. (fam.)* a cerși (de la cineva) cu insistență, a se da pe lângă cineva pentru a obține ceva.
anschnüffeln, *schnüffelte an, angeschnüffelt (ich schnüff(e)le an), vb. (h) tr. (despre animale)* a mirosi, a apropia botul pentru a mirosi, a adulmeca.
anschnüren, *schnürte an, angeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge, a lega (cu șireturi, cu curele).
Anschnürung, *-en, f.* strângere, legare (cu șireturi, cu curele).
anschobern, *schoberte an, angeschobert, vb. (h) tr.* a strânge (fânul în stog); **Heu** ~ a așeza fânul în clăi, căpițe.
Anschoppung, *-en, f.* **1.** *(med.)* început, debut, prima fază a unei congestii. **2.** umflare, tumefiere, umflătură.
Anschove [-'o:və], *-n, f.*, **Anschovis** [-'o:vIs] *f. sg. (înv.)* **1.** *(iht.)* căciugă, sardea mică din familia scrumbiilor *(Engraulis encrasicholus).* **2.** *(cul.)* (sardele) anșoa.
anschrammen, *schrammte an, angeschrammt, vb. (h) tr.* a zgâria, a zdreli ușor.
anschrauben, *schraubte an, angeschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba, a strânge cu șurubul.
Anschraube|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* pinten de cavalerie.
anschreiben, *schrieb an, angeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a scrie, a adăuga (un cuvânt, rând etc.); **ein Wort an (auf) die Tafel** ~ a scrie un cuvânt pe tablă; **in einem Buch** ~ a înscrie într-o carte. **2.** a scrie cuiva (o scrisoare); **jn.** ~ a scrie, a se adresa în scris. **3.** a nota; a înregistra; a marca; ~ **lassen** a lua pe credit, a uza de credit. **4.** *(fig.; jm. etwas)* a pune în (sau pe) socoteala cuiva; **er ist bei mir gut (schlecht) angeschrieben** am o părere bună (rea) despre el; **er ist überall gut angeschrieben** e apreciat peste tot, e bine văzut de toată lumea; **jm. etwas gut** ~ a nota ceva în favoarea cuiva.
Anschreiben, *-s, n. sg.* **1.** trecere, înregistrare în contul curent. **2.** ordonanță, circulară.
Anschreiber, *-s, -, m.* **1.** persoană care scrie, notează, marchează. **2.** monitor (la școală). **3.** denunțător.
Anschreibetafel, *-n, f.* tablă pentru notat; tăbliță.
Anschreibung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare. **2.** adăugare în scris, post-scriptum.
anschreien, *schrie an, angeschrien, vb. (h) tr.* a striga, a țipa (la cineva); **im Zorn** ~ a striga la mânie.
anschreiten, *schritt an, angeschritten (du schreitest an, er schreitet an), vb. (s) intr.* a umbla cu pași mari, agale; **angeschritten kommen** a se apropia agale, pas cu pas.
Anschrift, *-en, f.* **1.** adresă (la scrisoare). **2.** inscripție (pe cărți); titlu.
Anschriften|änderung, *-en, f.* schimbare de adresă.
Anschriftenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* indicator (sau anuar) de adrese.
Anschriftenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de adrese.
Anschrot, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*), **Anschrote**, *-n, f. (text.)* bată, chenar (la stofe).
anschroten, *schrotete an, angeschrotet (du schrotest an, er schrotet an), vb. (h) tr.* **1.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a rostogoli un butoi. **2.** a borda (cu bată).
Anschub, *-(e)s, -schübe, m. (sport)* prima aruncătură la popice; **um den** ~ **werfen** a juca pentru alegerea protosului.
Anschubfinanzierung, *-en, f. (ec.)* finanțare pentru pornire (a unui proiect).
anschubsen, *schubste an, angeschubst (du, er schubst an), vb. (h) tr.* a da o lovitură ușoară de pornire; **einen Ball** ~ a lovi ușor o minge.
anschuhen, *schuhte an, angeschuht, vb. (h) tr.* **1.** a pune fețe noi la încălțăminte, a încăputa. **2.** *(tehn.)* a pune saboți (la piloți); a înnădi (un pilot de lemn); a arma la capete; **ein Rohr** ~ a prelungi o țeavă. **3.** (și *refl., reg., înv.)* a (se) încălța; **jn.** ~ a încălța pe cineva.
anschuldigen, *schuldigte an, angeschuldigt, vb. (h) tr.* (cu *gen.*) a învinovăți, a învinui, a acuza; **jn. eines Verbrechens** ~ a acuza pe cineva de o crimă.
Anschuldigung, *-en, f.* învinovățire, învinuire, acuzație; **falsche** ~ învinuire falsă; **eine** ~ **gegen jn. schleudern** a aduce o învinuire cuiva; **schwere** ~ **en gegen jn. erheben** a aduce acuzații grave împotriva cuiva.
anschüren, *schürte an, angeschürt, vb. (h) tr.* **1.** a scormoni, a aduna (lemnele, tăciunii în vatră, cuptor). **2.** (și *fig.)* a atâța, a înteți; **das Feuer** ~ a atâța focul; **den Hass** ~ a atâța ura.
Anschürer, *-s, -, m.* **1.** vătrai. **2.** instigator, atâțător.
Anschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** primul foc (tras cu o armă); **ich habe den ersten** ~ eu am primul foc. **2.** loc de pătrundere a glonțului; *(vân.)* locul rănii provocate de o armă de foc; rană; **hier war der** ~ aici a atins glonțul vânatul. **3.** *(vân.)* loc unde se află vânatul în momentul împușcării; **den** ~ **verbrechen** a însemna locul unde a fost împușcat vânatul prin crengi. **4.** *(vân.)* împușcarea vânatului; împușcătură; **im** ~ **stehen** a sta la pândă. **5.** *(chim.)* sedimentare; cristalizare a sării. **6.** *(în expr.)* ~ **des Wassers** presiunea apei. **7.** *(forest.)* adaos la o plantație.
Anschussloch, *-(e)s, -löcher, n. (vân.)* orificiu al rănii (de împușcătură).
Anschutt, *-(e)s, m. sg.* aluviune, îngrămădire de pământ, umplutură (de pământ), rambleu.
anschütten, *schüttete an, angeschüttet (du schüttest an, er schüttet an), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa, a turna pe ... **2.** a astupa cu pământ; a rambleia, a împlini; a face un dig; **den Grund** ~ a ridica nivelul terenului cu pământ; **Erde an eine Mauer** ~ a sprijini un zid cu pământ. **3.** *(în expr.)* **Getreide** ~ a înmagazina grâne.
Anschüttung, *-en, f.* **1.** rambleu, umplutură (de pământ), dig. **2.** înmagazinare (de grâu etc.).
Anschütze, *-n, f.* stavilă (a unui stăvilar, baraj etc.).
anschützen, *schützte an, angeschützt (du, er schützt an), vb. (h) tr.* a ridica stăvilarul.
Anschützung, *-en, f.* stavilă (mică) de moară.
anschwängern, *schwängerte an, angeschwängert, vb. (h) tr.* a umple pătrunzând prin..., a impregna; **einen Stoff** ~ a impregna o stofă.
Anschwängerung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* impregnare. **2.** fecundare.
anschwanken, *schwankte an, angeschwankt, vb. (s) intr.* a se apropia clătinându-se.
anschwänzeln, *schwänzelte an, angeschwänzt (ich schwänz(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s) (în expr.)* **angeschwänzelt kommen** a se apropia dând din coadă; *(fig.)* a se apropia cu pași mărunți, dând din șolduri; a se apropia tiptil. **II.** *refl. (h) (fig.; sich bei jm.)* a intra pe sub piele, a se insinua pe lângă cineva.
anschwären, *schwärte an, angeschwärt, (h) tr.* **1.** a coace, a face puroi; a supura. **2.** *(despre bandaje)* a se lipi prin supurație.
anschwärmen, *schwärmte an, angeschwärmt, vb.* **I.** *(s) intr.* a începe să roiască. **II.** *(h) tr.* a se entuziasma, a se înflăcăra (pentru cineva), a adula, a adora (pe cineva).
anschwärzen, *schwärzte an, angeschwärzt (du, er schwärzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a înnegri (ușor). **2.** *(fig.)* a ponegri, a defăima, a calomnia, a denigra; a denunța; **jn. bei jm.** ~ a ponegri pe cineva față de altcineva. **II.** *intr. (s)* a se înnegri.
Anschwärzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* defăimător(-oare), clevetitor(-oare), calomniator(-oare); denunțător(-oare).

Anschwärzerei, **Anschwärzung**, *-en. f.* ponegrire, defăimare; calomniere, denigrare; denunțare.

anschwatzen, *schwatzte an, angeschwatzt (du, er schwatzt an), vb. (h) tr.* a ameți cu vorba; **jm. etwas ~** a convinge (prin lingușeală, prin vorbe frumoase) pe cineva (să cumpere sau să facă ceva).

anschwefeln, *schwefelte an, angeschwefelt (ich schwef(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a sulfuriza, a unge (sau a afuma) cu pucioasă. **2.** *(fig.)* a spune minciuni, a cleveti, a sporovăi.

Anschweif, *-(e)s, -e, m.* **1.** urzeală. **2.** margine a postavului, tivitură de margine, bată (a unei stofe).

anschweifen, *schweifte an, angeschweift, vb. (h) tr.* a urzi (fire).

Anschweifrahmen, *-s, -, m.* ramă de urzeală.

Anschweifrolle, *-n, f.* mosor, bobină de urzeală.

anschweißen, *schweißte an, angeschweißt (du, er schweißt an), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a suda, a îmbina prin sudură. **2.** *(vân.)* a răni vânatul cu un foc de armă.

Anschweißung, *-en, f. (tehn.)* înnădire prin sudură.

anschwellen[1], *schwoll an, angeschwollen (du schwillst an, er schwillt an), vb. (s) intr.* **1.** a se umfla, a se mări, a crește; **der Fluss schwoll an** râul s-a umflat, a crescut; *(fig.)* **der Mut schwoll ihm an** i-a crescut curajul, a devenit îndrăzneț, temerar. **2.** *(med.)* a se inflama, a se umfla; **der Fuß ist ihm angeschwollen** i s-a umflat piciorul. **3.** *(muz.)* a se intensifica, a crește; **einen Ton ~ und wieder schwach werden lassen** a fila un sunet, o notă.

anschwellen[2], *schwellte an, angeschwellt, vb. (h) tr.* a umfla; a face să crească (ca volum, intensitate), a mări; a face să inunde; **der Wind schwellte die Segel an** vântul a umflat pânzele; **Sonnenhitze schwellt die Trauben an** arșița soarelui face strugurii să crească; *(muz.)* **einen Ton ~** a crește, a intensifica un sunet.

anschwellend I. *part. prez.* de la anschwellen[1]. **II.** *adj. (muz.)* crescendo.

Anschwellung, *-en, f.* **1.** umflare; creștere (a apei). **2.** *(med.)* protuberanță; umflătură, tumefacție, coacere, inflamare. **3.** *(muz.)* intensificare (a sunetului).

anschwemmen, *schwemmte an, angeschwemmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca, a aduce la mal; **der Fluss schwemmt Holz an** râul aruncă lemne la mal; **angeschwemmtes Land** aluviune. **2.** a aduce cu plutele; **Holz auf dem Fluss ~** a transporta lemne pe râu cu plutele. **II.** *intr.* a se depune (la mal).

Anschwemmung, *-en, f. (geol.)* depozitare de aluviuni.

Anschwemmungsküste, *-n, f.* plajă, țărm aluvionar.

Anschwemmungsrecht, *-(e)s, -e, n.* dreptul de aluviune.

anschwimmen, *schwamm an, angeschwommen, vb.* **I.** *tr. (h)* a înota spre; **das Ufer ~** a înota spre mal. **II.** *intr. (s)* a se apropia înotând, a ajunge înot, a se apropia plutind pe apă; (și *fig.*) **gegen den Strom ~** a înota împotriva curentului.

anschwindeln, *schwindelte an, angeschwindelt (ich schwind(e)le an), vb. (h) tr.* a înșela, a păcăli (pe cineva); **jm. etwas ~ a)** a atribui cuiva ceva prin șarlatanie; **b)** a face pe cineva (prin șarlatanie) să cumpere ceva.

anschwingen, *schwang an, angeschwungen, vb. (h)* **I.** *intr.* a începe să vibreze; a oscila. **II.** *refl.* (și *fig.*) a se avânta (spre).

anschwirren, *schwirrte an, angeschwirrt, vb.* **I.** *intr. (s)* a veni șuierând, zbârnâind. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **Pfeile schwirrten mich an** săgeți șuierau în jurul meu, spre mine.

anschwitzen, *schwitzte an, angeschwitzt (du, er schwitzt an), vb. (h) tr.* a îngălbeni prăjind, a rumeni ușor.

Anschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* avânt, elan.

Anse, *-n, f.* **1.** oiște. **2.** *(astron.)* partea vizibilă a inelului lui Saturn. **3.** golf (mic, puțin adânc), cotitură a malului.

ansegeln, *segelte an, angesegelt (ich seg(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre nave cu pânze)* a se apropia cu pânzele întinse; **er ist gegen einen Felsen angesegelt** s-a izbit (cu o ambarcație cu vele) de o stâncă. **2.** *(sport)* a ieși prima dată cu o ambarcație cu vele. **II.** *tr. (h)* **1.** a naviga spre o țintă într-o ambarcație cu pânze. **2.** a lovi; **ein Schiff ~** a se lovi (cu o ambarcație cu vele) de un vapor.

ansehen, *sah an, angesehen (du siehst an, er sieht an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se uita, a privi, a contempla; **starr ~** a se uita țintă; **schief ~** a se uita chiorâș; **über die Achseln** (sau **Schultern**) **~** a privi peste umăr, a se uita cu dispreț; **eine Ausstellung ~** a vizita o expoziție; **Bilder ~** a privi tablouri; **jn. böse ~** a se uita urât la cineva; **er kann mich nicht gerade ~** nu îndrăznește să se uite în ochii mei; **er sah mich groß** (sau **verwundert** sau **mit verwunderten Augen**) **an** a făcut ochii mari, m-a privit mirat (cu o mutră miratâ); **es war herrlich anzusehen** a fost un spectacol măreț; **es war lieblich anzusehen** era mai mare dragul să privești, era un spectacol plăcut; **es war schrecklich anzusehen** era o privelițte oribilă; **jn. (verächtlich) von oben bis unten** (sau **vom Kopf bis zu den Füßen**) **~** a măsura pe cineva de sus până jos (sau din cap până-n picioare); **er sah sie verstohlen an** o privea pe furiș; **etwas mit ~** a îngădui, a tolera ceva; **ich kann das nicht länger mit ~ a)** nu mai pot suporta, nu mai e de suferit; **b)** mi-e imposibil să mai privesc la așa ceva; **etwas durch eine andere Brille ~** a privi cu alți ochi, a fi cu totul de altă părere; **er musste es mit dem Rücken ~** a trebuit să renunțe la ceva; **alles von der schlimmsten Seite ~** a privi totul sub aspectul cel mai rău, a lua totul în rău; **du sollst es auch von einer anderen Seite ~** trebuie să privești și din alt punct de vedere; **etwas von der falschen Seite ~** a privi ceva dintr-un punct de vedere greșit; **kaum ~** a nici nu băga în seamă; *(fam.)* **das Geld nicht ~** a nu se uita la bani, a nu se da în lături de la cheltuială; **etwas mal näher ~** a cerceta ceva îndeaproape; *(fam.)* **sieh mal an!** *(inv.)* **seh' mal einer an!** ia te uită!; **sehe** (sau **sieh**) **doch einer den kleinen Trotzkopf an** ia te uită la încăpățânatul ăsta mic. **2.** a examina; a cerceta; **den Kranken ~** a consulta bolnavul; **einen Apparat auf seine Brauchbarkeit hin ~** a examina un aparat din punct de vedere al utilității sale. **3.** a cunoaște, a vedea, a observa, a-și da seama; **jm. etwas ~** a observa ceva la cineva; **man sieht ihm an** se observă la el; **man sieht ihm sein Alter nicht an** nu-și arată vârsta; **man sieht ihm den Ausländer sofort an** se cunoaște numai-decât că este străin; **man sieht es dir an, dass du geweint hast** se vede că ai plâns; **an den Augen ~** a citi în ochi; **man sieht ihm keine Not an** nu se cunoaște pe el mizeria; **ich sehe es dir an der Nase an, dass ...** te cunosc după nas că... **4.** a socoti, a considera, a privi ca; a lua drept; **einen Floh für einen Elefanten ~** a face din țânțar armăsar; **etwas für etwas anderes ~** a lua ceva drept altceva; **wie wir die Sache ~** așa cum privim noi lucrurile; **für wen** sau **wofür siehst du mich an?** drept cine mă iei? **ich sah ihn als meinen besten Freund an** îl consideram (sau îl priveam) drept cel mai bun prieten; **wie man die Sache auch ~ mag** oricum am privi lucrurile; **jn.** (sau **etwas**) **ganz anders ~** a privi pe cineva (sau ceva) cu alți ochi; **die Person nicht ~d** fără considerarea persoanei, fără a ține seama de persoană. **II.** *refl.* **1.** a se privi. **2.** a arăta (bine, rău); a avea aspect (bun, rău); **das sieht sich gut an** asta arată bine.

Ansehen, *-s, n. sg.* **1.** privire, vedere, examinare; **das ~ hat man umsonst** nu te costă nimic să privești; **dem ersten ~ nach** la prima vedere; **bei flüchtigem ~** la o aruncătură de ochi, la o privire rapidă; **vom ~ wird man nicht satt** numai cu privirea nu te poți sătura; **jn. nur vom ~ kennen** a cunoaște pe cineva numai din vedere. **2.** aer; înfățișare, formă exterioară; **hübsch von ~** drăguț(ă) la înfățișare; **die Sache hat ein anderes ~ gewonnen** lucrurile au căpătat altă înfățișare; **niemand würde ihn dem ~ nach für so alt halten** după cum arată, nimeni n-ar zice că e atât de bătrân; **allem ~ nach** după toate aparențele; **er gibt sich** *(dat.)* **das ~, als ob ...** își dă niște aere, de parcă ... **3.** vază, autoritate, prestigiu, încredere, considerație; **~ genießen** a se bucura de stimă; **~ gewinnen** a câștiga prestigiu; **sich** *(dat.)* **~ verschaffen** a-și crea un prestigiu; a impune respect; **an ~ gewinnen** a spori în prestigiu; **in ~ stehen** a fi în mare cinste; **jn. um sein ~ bringen** a strica reputația cuiva; a discredita; **das geschäftliche ~ schädigen** a compromite imaginea comercială; **ein Mann von großem ~** un om de mare vază; **sein ~ behaupten** a-și ține rangul; **wieder zu ~ kommen** a-și recăpăta stima; **ohne ~ der Person** fără a ține seama de persoană; **in ~ dessen** având în vedere faptul că ...

ansehnlich *adj.* **1.** cu vază, renumit, impunător; impozant, bine făcut; **~e Gelehrte** savanți celebri; **~er Mann** om impunător, arătos; **das ~ste Haus** casa cea mai impunătoare. **2.** important, remarcabil, apreciabil, considerabil; **~e Zahl** număr important; **eine ~e Summe** o sumă apreciabilă; **ein ~es Vermögen** o avere considerabilă; *(substantivat)* **um ein Ahnsehnliches** foarte mult, enorm.

Ansehnlichkeit *f. sg.* **1.** prestanță, splendoare, luciu, înfățișare impunătoare. **2.** importanță, însemnătate, prestigiu.

Ansehung *f. sg. (în expr.)* **in ~** (cu *gen.*) cu privire la, având în vedere, luând în considerare; **ohne ~ der Person urteilen** a judeca fără a ține seama de persoană.

ansеilen, *seilte an, angeseilt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lega cu o frânghie; *(sport)* a asigura (cu coarda) **II.** *refl.* a se lega de...; *(sport)* a se asigura (cu coarda).

an sein, *war an, ist an gewesen (ich bin an, du bist an, er ist an), vb. (s) intr.* a fi aprins, a fi în funcțiune.

Ansеite, *-n, f.* margine, graniță.

ansengen, *sengte an, angesengt, vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a pârli; *(glumeț) er ist angesengt* **a)** e afumat, cherchelit; **b)** e foarte îndrăgostit.

ansetzbar *adj.* care poate fi pus, aplicat, adaptat; adaptabil, aplicabil.

Ansetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* mugur; frunză tânără. **2.** *(tipogr.)* apendice (la carte), anexă; pagină adăugată.

Ansetzbottich, *-(e)s, -e, m.* vas de sedimentare.

ansetzen, *setzte an, angesetzt (du, er setzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza, a pune la...; **einen Hebel ~ a)** a pune o pârghie; **b)** *(fig.)* a urni din loc; **das Glas ~** a duce la gură paharul; **Blutegel ~** a aplica lipitori; *(muz.)* **ein Blasinstrument ~** a duce un instrument de suflat la gură; **die Sporen ~** a da pinteni; *(mineral.)* **das Erz ~** a încărca minereul în cuptor; **einen Knopf ~** a coase un nasture; (și *fig.*) **das Messer an die Kehle ~** a pune cuțitul la gât (cuiva); **die Gewehre in Pyramiden ~** a pune, a așeza armele piramidă; **eine Gleichung ~** a pune în ecuație; **Rost ~** a (se) rugini. **2.** a alătura, a adăuga; **ein Stück ~** a adăuga o bucată; **Ärmel ~** a coase mâneci la o haină. **3.** a face, a prepara; a pune (pentru a se face); **Essig ~** a prepara oțet, a pune vin la oțetit; **Farbe ~** a prepara o culoare; **das Essen ~** a pregăti mâncarea (pentru a o pune pe foc). **4.** a hotărî, a fixa (un termen, timpul, prețul); a prețui, a evalua; **ein Haus zu hoch ~** a evalua prea scump o casă; **eine Rechnung zu hoch ~** a încărca o socoteală; **einen Tag zur Verhandlung ~** a hotărî o zi pentru tratative (judecată); **den Preis zu hoch ~** a stabili un preț prea mare. **5.** a începe, a se apuca de ceva; *(mil.)* **einen Angriff ~** a porni un atac; **den Pinsel ~** a începe să picteze; **die Feder ~** a pune pe hârtie (pentru a începe să scrie). **6.** a produce, a încolți, a ieși; *(bot.)* **Sprösslinge ~** a înmuguri; **Blüten ~** a înflori; **Knospen ~** a da muguri, a înboboci. **7.** a depune, a depozita; **Fleisch** (sau **Speck**) **~** a se îngrășa. **8.** *(ec.)* a estima, a evalua (costuri, prețuri). **II.** *intr.* **1.** a se dezvolta; *(bot.)* a se prinde, a se deschide, a înflori; **die Früchte setzen an** fructele încep să se dezvolte; **die Kartoffeln setzen gut an** cartofii se dezvoltă frumos; **das Tier hat gut angesetzt** animalul s-a îngrășat bine. **2.** *(chim.)* a se precipita, a se depune. **3.** a încerca, a-și lua avânt; a se pregăti; **zum Sprung ~** a-și lua avânt (pentru o săritură); **zum Trinken ~** a duce paharele la gură; **noch einmal ~** a mai încerca o dată; **er setzt es darauf an** el bate într-acolo; *(fam., în expr.)* **angesetzt kommen** a veni cu pași mari, sărind. **4.** *(tehn.)* a începe așchierea (potrivind pătrunderea sculei). **5.** *(av.; în expr.)* **zum Landen ~** a începe manevrele de aterizare. **III.** *refl.* **1.** a se așeza, a se depune; **sich in Kristallen ~** a se cristaliza; **der Rost setzt auf (an) etwas an** rugina se depune pe ceva; **das Schiff setzt sich im Schlamm an** vaporul, vasul se împotmolește în nămol. **2.** v. ansiedeln.

Ansetzer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* îndesător (la tun). **2.** *(sport)* persoană care începe jocul.

Ansetz|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată adăugită, adaos.

Ansetzung, *-en, f.* **1.** punere, adaptare, aplicare, adăugire. **2.** desemnare, stabilire (a timpului); **~ eines Zeitpunktes** fixarea unui termen. **3.** dezvoltare. **4.** începere, întreprindere. **5.** așezare, depunere. **6.** evaluare, prețuire.

anseufzen, *seufzte an, angeseufzt (du er seufzt an), vb. (h) tr.* a vorbi cu cineva suspinând, oftând; a suspina către cineva.

Ansichbringen, *-s, n. sg.* faptul de a-și însuși, însușire, dobândire.

Ansich|halten, *-s, n. sg.* reținere, stăpânire de sine.

Ansicht, *-en, f.* **1.** (*über* cu *ac.*) părere, opinie, idee; concepție (despre); **ich bin der ~, dass...** sunt de părere că ...; **meiner ~ nach** după părerea mea; **er hat verschrobene ~en** are idei sucite, concepții ciudate; **unvertretbare ~** opinie nejustificată; **seine ~ ging dahin** după părerea sa; **anderer ~ sein** a fi de altă părere; **ich bin ganz Ihrer ~** sunt cu totul de părerea dv.; **ich teile seine ~** îi împărtășesc părerea; **er hat seine eigenen ~en** are o părere formată, are păreri proprii; **schiefe ~en haben** a avea păreri sucite; **nach ~ aller**

după părerea generală: **Sie kennen ja seine ~en** dv. cunoașteți doar părerea lui; **etwas aus eigener ~ kennen** a cunoaște ceva din proprie experiență. **2.** vedere, priveliște; perspectivă; **das Schiff kommt in ~** corabia apare la orizont; **eine ~ von Prag** o vedere a orașului Praga; **die ~ der Stadt** priveliștea orașului; **~ von vorn** vedere din față; **perspektivische ~** privire în perspectivă. **3.** examinare, considerare; alegere; **Waren zur ~ schicken** a trimite marfă pentru alegere; **zur ~** spre examinare, de probă. **4.** *(tipogr.)* tipar de control. **5.** vedere, ilustrată; **~en von Bukarest kaufen** a cumpăra vederi cu București.

ạnsichtig *adj. (în expr.)* **~ werden** (cu *gen.)* a zări, a observa; **einer Sache ~ werden** a zări ceva; **er wurde meiner ~** m-a observat.

Ạnsichtsbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de probă.

Ạnsichts|ebene, *-en, f.* plan de proiecție.

Ạnsichtsnummer, *-n, f.* exemplar de ziar sau de revistă gratuit pentru reclamă.

Ạnsichts(post)karte, *-n f.* carte poștală ilustrată.

Ạnsichts|sache, *-n. f.* chestie de gust, de concepție.

Ạnsichts|seite, *-n, f.* frontispiciu.

Ạnsichts|sendung, *-en, f.* expediere de mostre.

Ansiedelei, *-en, f.* așezare, colonizare.

ạnsiedeln, *siedelte an, angesiedelt (ich sied(e)le an), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stabili, a (se) așeza, a (se) coloniza; **sich in der Stadt ~** a se stabili la oraș.

Ạnsiedelung, *-en, f.* v. Ansiedlung.

ạnsieden, *sott an* (și *siedete an), angesotten* (și *angesiedet), vb. (h) tr.* a înfierbânta, a fierbe, a face să dea în clocot.

Ạnsiedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** colonist(ă). **2.** *(bot.)* plantă aclimatizată.

Ạnsiedlung, *-en, f.* **1.** așezare, colonie. **2.** stabilire, așezare, populare, colonizare.

ạnsiegeln, *siegelte an, angesiegelt (ich sieg(e)le an), vb. (h) tr.* a pecetlui, a aplica sigiliul.

ạnsingen, *sang an, angesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a slăvi pe cineva prin cântare; **jn. ~** a întâmpina pe cineva cu cântări. **II.** *intr.* a începe, a deschide (o serbare etc.) cu un cântec.

ạnsinnen, *sann an, angesonnen, vb. (h) tr.* a pretinde; **jm. etwas ~** a crede despre cineva ceva; **er sinnt es mir an** mă crede capabil de; **man kann ihm doch nicht ~, dass er alles wisse** nu-i poți pretinde să știe totul.

Ạnsinnen, *-s, n. sg.* pretenție; **ein freches ~** o pretenție neobrăzată, cerință insolentă, exagerată; **jm. (an jn.) ein ~ stellen** a cere de la cineva ceva (neonest).

Ạnsitz, *-es, -e, m.* **1.** reședință, domiciliu. **2.** *(vân.)* (post de) pândă; observator, hoștand; **auf dem ~ sein (sitzen)** a sta, a ședea la pândă.

ạnsitzen, *saß an, angesessen (du, er sitzt an), vb. (s) intr.* **1.** *(înv.)* a locui, a domicilia, a fi stabilit; **er ist dort angesessen** locuiește acolo. **2.** a-i sta (cuiva), a(-i) veni (cuiva); **der Rock sitzt ihm an** haina îi vine (stă) ca turnată; **der Schmutz sitzt ihm fest an** e îmbâcsit de murdărie. **3.** *(vân.)* a sta la pândă (în observator). **4.** a fi legat (de ...).

Ạnsitzhütte, *-en, f. (vân.)* loc de pândă, observator, hoștand.

ạnsocken, *sockte an, angesockt, vb. (s) intr. (fam.)* a veni în grabă.

ạnsohlen, *sohlte an, angesohlt, vb. (h) tr.* **1.** a pingeli, a tălpui. **2.** *(fig., fam.)* a trage pe sfoară, a potcovi.

ansọnst I. *adv.* v. ansonsten. **II.** *conj. (austr., elv.)* altfel.

ansọnsten *adv.* **1.** de altfel, de altminteri. **2.** altfel, altminteri.

ạn|spalten, *spaltete an, angespaltet* (și *angespalten) (du spaltest an, er spaltet an), vb. (h) tr.* a sparge, a crăpa (un lemn).

Ạn|spann, *-(e)s, m. sg.* **1.** atelaj, cal înhămat (la ceva), cai înhămați (la ceva). **2.** înhămat.

ạn|spannen, *spannte an, angespannt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde (coarda); a încorda; **den Bogen ~** a încorda arcul; **eine Feder ~** a întinde, a trage resortul; **das Seil ~** a întinde coarda, frânghia. **2.** a înhăma (caii); **das Pferd ~** a înhăma calul; **den Wagen ~** a pune caii la trăsură. **3.** *(fig.)* a încorda (puterile); **seine Kräfte ~** a-și încorda toate puterile, a depune tot efortul; **seine Muskeln ~** a-și încorda mușchii; **seine Geduld ist aufs Äußerste angespannt** răbdarea i-a ajuns la limită; **durch angespannte Arbeit** cu (prin) muncă încordată; **mit angespannter Aufmerksamkeit** cu atenție încordată. **4.** *(fig.)* a împovăra, a supraîncărca, a copleși cu treburi; **er ist angespannt** e foarte prins, e foarte ocupat, stresat.

Ạn|spannen, *-s, n. sg.* v. Anspannung.

Ạn|spänner, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* iobag muncind la clacă cu caii săi, clăcaș. **2.** *(reg.)* vizitiu; conducător de atelaj.

Ạn|spannung, *-en, f.* **1.** încordare, întindere; folosire; **mit ~ aller Kräfte** cu încordarea tuturor forțelor; **eine außerordentliche ~ des Kredits** o folosire extraordinară a creditului; *(sport)* **~ der Bauchmuskeln** contracție abdominală. **2.** înhămare. **3.** încărcare, împovărare.

ạn|sparen, *sparte an, angespart, vb. (h) intr.* a face economii.

ạn|spazieren, *spazierte an, anspaziert, vb. (s) intr. (în expr.)* **anspaziert kommen** a veni agale, plimbându-se.

ạn|speien, *spie an, angespien, vb. (h) tr.* a scuipa pe...; **jn. ~** a-l scuipa pe cineva (a-i scuipa cuiva) în față.

ạn|speienswert *adj.* de scuipat, care merită să fie scuipat.

ạn|speilern, *speilerte an, angespeilert, vb. (h) tr.* a fixa cu un betișor ascuțit.

ạn|spendeln, *spendelte an, angespendelt (ich spend(e)le an),* **ạn|spenen**, *spente an, angespent, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde cu ace (de gămălie).

ạn|spicken, *spickte an, angespickt, vb. (h) tr. (cul.)* a umple, a împăna.

Ạn|spiel, *-(e)s, -e, n.* prima mână (la jocul de cărți); **Ihr ~** rândul d-tale; **das ~ haben** a începe jocul (de cărți), partida.

ạn|spielen, *spielte an, angespielt, vb. (h)* **I.** *intr:* **1.** (la jocul de cărți) a începe să joace, a juca primul, a fi protos. **2.** *(auf* cu *ac.)* a face aluzie la, a bate undeva; **ich weiß nicht, auf welchen Brief Sie ~** nu știu la ce scrisoare faceți aluzie; **mehr als einmal spielte er auf seine Ansprüche an** a făcut nu o dată aluzie la pretențiile sale. **3.** a încerca, a cânta de probă (la un instrument muzical). **II.** *tr.* **1.** *(muz.)* a începe să cânte (ceva); **eine Sonate ~** a începe să cânte o sonată. **2.** *(sport)* a pasa (mingea); **den Mittelstürmer ~** a da o pasă centrului înaintaș. **3.** *(în expr.)* **eine Farbe ~** a juca o (sau aceeași) culoare (la jocul de cărți).

Ạn|spielung, *-en, f.* aluzie; **boshafte ~** aluzie răutăcioasă; **~en machen, ~en fallen lassen** a face, a scăpa aluzii; **das ist eine ~ auf Sie** aceasta e o aluzie la dumneavoastră.

ạn|spießen, *spießte an, angespießt (du, er spießt an), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu sabia, cu sulița, cu acul); a trage în țeapă. **2.** a pune în frigare.

ạn|spinnen, *spann an, angesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(text.)* a începe să toarcă, a împreuna fire prin toarcere; **den Faden an etwas ~** a prinde firul prin răsucire de ceva. **2.** *(fig.)* a începe, a înfiripa, a angaja; **eine Unterhaltung ~** a înfiripa o conversație; **ein Liebesverhältnis mit jm. ~** a înfiripa o legătură de dragoste cu cineva; **Verhandlungen ~** a începe negocieri; **Ränke ~** a urzi intrigi; **Verbindungen mit jm. ~** a intra în relații cu cineva. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *ac.),* a se închide prin toarcere; **die Seidenraupe spinnt sich an** viermele de mătase își face gogoașa. **2.** *(fig.)* a se isca; a lua naștere; **es spann sich eine feste Freundschaft zwischen ihnen an** s-a legat o puternică prietenie între ei.

ạn|spitzen, *spitzte an, angespitzt (du, er spitzt an), vb. (h) tr.* **1.** a ascuți (creionul), a ciopli, a face vârf. **2.** *(fam.)* a înviora; a îndemna; a face să prindă curaj.

Ạn|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare.

Ạn|sporn, *-(e)s, m. sg.* stimulent, impuls, imbold, încurajare, îndemn; **der schon errungene Erfolg wird uns als ~ zu weiteren Anstrengungen dienen** succesul atins ne va servi drept imbold pentru continuarea eforturilor.

ạn|spornen, *spornte an, angesport, vb. (h) tr.* **1.** a da pinteni (calului). **2.** *(fig.)* a încuraja, a stimula, a îndemna; **er muss immer angespornt werden** trebuie îmbărbătat, încurajat tot timpul.

Ạn|spornung, *-en, f.* îmboldire, stimulare.

Ạn|sprache, *-n, f.* **1.** *(an* cu *ac.)* alocuțiune, cuvântare, discurs; **eine ~ halten** a ține o alocuțiune. **2.** *(mil.)* descrierea semnalmentelor. **3.** *(austr.)* conversație; **keine ~ finden (haben)** a nu fi luat în seamă.

ạn|sprechbar *adj.* **1.** liber, gata să stea de vorbă. **2.** accesibil.

Ạn|sprechbarkeit *f. sg. (med.)* reactivitate.

ạn|sprechen, *sprach an, angesprochen (du sprichst an, er spricht an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adresa cuiva cuvântul, a se adresa cuiva; a aborda, a acosta (pe cineva); **jn. freundlich ~** a se adresa cuiva cu amabilitate; **jn. französisch ~** a se adresa cuiva în franceză; **die Werktätigen direkt ~** a se adresa direct muncitorilor; **ein Schiff ~** a semnala (a face semnale) unui vapor. **2.** *(um* cu *ac.)* a solicita, a cere cuiva un lucru, a se adresa cuiva cu o rugăminte; **jn. um Feuer ~** a cere cuiva foc; **jn. um Fürsprache ~** a cere intervenția cuiva. **3.** a reclama, a pretinde (ceva); **etwas als sein Eigentum ~** a considera ceva drept proprietate. **4.** *(fig.)* a plăcea (cuiva); a interesa (pe cineva); **das spricht mich an** îmi place; **dieses Gemälde spricht mich an** acest tablou îmi place. **5.** și *intr. (muz.)* a suna, a avea rezonanță; **das Instrument spricht leicht an** instrumentul începe să sune încet; **der Ton spricht nicht an** abia auzi tonul. **6.** *(fig.; în expr.)* **etwas als, für ... ~** a privi, a considera ceva ca ...; **einen Hund für einen Wolf ~** a lua câinele drept lup; **man muss sein Verhalten als sehr besonnen ~** atitudinea lui trebuie considerată pe drept cuvânt chibzuită. **7.** *(mil.)* a descrie semnalmentele. **8.** *(vân.)* a stabili locul vânatului. **II.** *intr.* **1.** *(bei)* a intra la ...; a vizita pe cineva. **2.** *(în expr.)* **bei jm. um etwas ~** a cere cuiva ceva. **3.** *(techn.)* a reacționa; **auf etwas ~** a reacționa la ceva.

ạn|sprechend I. *part. prez.* de la ansprechen. **II.** *adj.* atrăgător, plăcut, interesant, captivant.

Ạn|sprechrelais [-rə'lɛ:], -[-rə'lɛ:s], -[-rə'lɛ:s], *n. (techn.)* releu, receptor.

ạn|spreizen, *spreizte an, angespreizt (du, er spreizt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a propti, a sprijini. **II.** *refl.* a se propti; **sich an etwas ~** a se rezema de ceva, a se propti.

ạn|sprengen, *sprengte an, angesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi, a uda; **die Blumen ~** a stropi florile. **2.** a păta, a împestrița; **angesprengtes Haar** păr pe jumătate încărunțit. **3.** *(mil.)* a face să explodeze. **II.** *intr. (s) (mil.)* a se repezi (către); **auf jn. ~** a se repezi cu calul asupra cuiva; *(în expr.)* **angesprengt kommen** a se apropia în galop.

Ạn|sprengung, *-en, f.* **1.** stropire, udare. **2.** explodare a unei mine. **3.** apropiere în galop.

ạn|springen, *sprang an, angesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se apropia sărind; **sie kommt angesprungen** (ea) vine sărind. **2.** a porni, a pune în mișcare; **der Motor springt an** motorul pornește; **den Motor ~ lassen** a pune în mișcare, a porni (un motor); *(fig., fam.)* **er springt sofort an** el pricepe imediat, îi pică fisa repede. **3.** a începe să crape, să plesnească; a crăpa, a plesni puțin. **II.** *tr. (h)* **1.** a sări (la cineva), a se arunca (asupra cuiva); **der Hund hat ihn angesprungen** câinele a sărit la el. **2.** *(vân.)* a se apropia până în bătaia puștii.

ạn|spritzen, *spritzte an, angespritzt (du, er spritzt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a stropi, a împroșca; **jn. mit Morast ~** a stropi pe cineva cu noroi. **II.** *intr. (s) (fam.)* a veni repede; **angespritzt kommen** a veni în viteză mare.

Ạn|spritzung, *-en, f.* stropire.

Ạn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (auf* cu *ac.)* pretenție, drept (la); revendicare; **~ erheben (machen, stellen)** a pretinde, a ridica pretenții; **für bescheidene Ansprüche** pentru pretenții modeste; **hoher ~** pretenție mare; **js. ~ anerkennen** a recunoaște pretenția cuiva; **einen ~ befriedigen** a îndeplini o dorință; **seine Ansprüche herabsetzen** a mai lăsa din pretenții; **Ansprüche hat er auch noch!** mai are și pretenții! **berechtigter ~** revendicare justificată; **dringlicher ~** drept real; **obligatorischer** (sau **schuldrechtlicher**) **~** drept obligațional; **strittiger ~** revendicare litigioasă; **verfallener ~** revendicare prescrisă, expirată; **einen ~ geltend machen** a valida un drept; **Sie haben keinen ~ gegen mich** nu aveți nici o pretenție față de mine; **er hat ~ auf Ruhe** are dreptul la odihnă; **jn. in ~ nehmen** a ocupa, a monopoliza pe cineva; **zu sehr in ~ genommen sein** a fi prea ocupat; **das nimmt meine ganze Kraft in ~** acest lucru îmi solicită toate puterile; **js. Güte in ~ nehmen** a recurge la bunătatea cuiva.

Ạn|spruchsberechtigte, *-n, -n (ein Anspruchsberechtigter), m.* și *f.* persoană îndreptățită.

Ạn|spruchsberechtigung, *-en, f.* îndreptățire.

ạn|spruchsfrei *adj.* fără pretenții, modest.

Ạn|spruchsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație; acțiune de scoatere de sub sechestru, acțiune în revendicare; **eine ~ erheben** a face o reclamație, a intenta un proces, o acțiune pentru scoaterea de sub sechestru, acțiune de revendicare.

ạn|spruchslos *adj.* v. anspruchsfrei.

Ạn|spruchslosigkeit *f. sg.* modestie, simplitate, lipsă de pretenții.

Ạn|spruchs|prozess, *-es, -e, m.* proces de revendicare.

Ạn|spruchsverjährung, *-en, f. (jur.)* prescripția dreptului de revendicare.

ạn|spruchsvoll *adj.* pretențios, exigent.

ạn|sprudeln, *sprudelte an, angesprudelt (ich sprudel(e) an), vb. (h) tr.* a țâșni, a curge bolborosind; **ein Bächlein sprudelt uns an** curge bolborosind spre noi un pârâiaș.

ạn|sprühen, *sprühte an, angesprüht, vb. (s şi h) intr:* şi *tr:* a scânteia; a arunca, a lansa (scântei, apă etc.), a împroşca.

Ạn|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** avânt, elan, săritură. **2.** atac (făcut de un animal de pradă). **3.** caimac (de deasupra laptelui).

ạn|spucken, *spuckte an, angespuckt, vb. (h)* tr. a scuipa pe ceva, pe cineva.

ạn|spulen, *spulte an, angespult, vb. (h) tr:* a prinde pe mosor, a înfăşura pe mosor.

ạn|spülen, *spülte an, angespült, vb. (h) tr:* **1.** a depune aluviuni, a înnămoli; **angespültes Land** teren de aluviune; **von den Wellen angespültes Land** un ţărm depus de valuri; **das Meer hat Leichen an das Ufer angespült** marea a aruncat leşuri la ţărm. **2.** a stropi, a uda; a spăla, a clăti.

Ạn|spülung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* pământ depus la mal, aluviune. **2.** creştere a suprafeţei litoralului prin aluviune. **3.** udare, spălare, clătire.

ạn|spüren, *spürte an, angespürt, vb. (h) tr:* a observa, a băga de seamă; **man spürt ihm die Unsicherheit an** se simte că e nesigur.

ạn|stacheln, *stachelte an, angestachelt (ich stach(e)le an), vb. (h) tr:* **1.** a împunge, a înţepa. **2.** *(fig.)* a incita; a îndemna, a îmboldi; **jn. zur Wut** ~ a înfuria pe cineva.

Ạn|stachelung, *-en, f.* incitare, îndemnare, îmboldire.

ạn|stählen, *stählte an, angestählt, vb. (h) tr: (metal.)* a oţeli, a transforma în oţel.

ạn|staksen, *stakste an, angestakst (du, er stakst an), vb. (s) intr:* a veni cu picioare ţepene.

Ạn|stalt, *-en, f.* **1.** instituţie, întreprindere, stabiliment; **öffentliche ~** instituţie publică; **öffentlich-rechtliche ~** instituţie de drept public; şcoală (de stat); **typographische ~** întreprindere tipografică; **kartographische ~** institut cartografic; **geschlossene ~** ospiciu (de alienaţi); **in einer ~ unterbringen a)** a plasa pe cineva într-o instituţie; **b)** a interna pe cineva. **2.** *pl.* măsuri, pregătiri; **~en machen (zu)** a se pregăti, a lua măsuri (pentru); **~en zur Reise treffen** a se pregăti, a face pregătiri de drum; **ohne ~en a)** fără pregătiri deosebite; **b)** fără mofturi.

Ạn|stalts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de instituţie.

Ạn|stalts|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* perioadă de timp petrecută într-o instituţie (şcoală, spital etc.).

Ạn|stalts|erziehung, *-en, f.* educaţie în pension.

Ạn|stalts|leiter, *-s, -, m.* directorul instituţiei.

Ạn|stalts|leitung, *-en, f.* direcţiunea, conducerea instituţiei.

Ạn|stalts|verpflegung, *-en, f.* întreţinere, masă, serviciu dintr-o instituţie (internat, spital etc.).

Ạn|stalts|zögling, *-s, -e, m.* **1.** *(inv.)* elev (intern). **2.** *(mil.)* cadet.

ạn|stammen, *stammte an, angestammt, vb. (h) tr:* a lăsa ca moştenire; **das angestammte Haus** casa moştenită (din generaţie în generaţie).

ạn|stampfen, *stampfte an, angestampft, vb. (h) tr:* a bătători, a îndesa, a bate pământul; **die Erde mit den Füßen** ~ a bătători pământul cu picioarele.

Ạn|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** bună-cuviinţă, bune maniere; ţinută, demnitate; **gegen den ~ verstoßen** sau **den ~ beiseite legen** a nu ţine cont, a uita (de) buna-cuviinţă; **feinen ~ haben** a fi manierat, a avea maniere alese; **er hat kein Gefühl (keinen Sinn) für ~** nu ştie ce se cade; **mit ~** în mod manierat; **ein Mann von ~** un om cu bune maniere; **das gebietet der ~** asta o cere buna-cuviinţă, bunul-simţ; **mit ~ verlieren können** a şti să pierzi cu demnitate. **2.** *(vân.)* (post de) pândă, observator, hoştand; **auf den ~ gehen** a se pune la pândă. **3.** amânare, tărăgănare; şovăială, îndoială; scrupule; **ohne (allen) ~** fără ezitare, fără şovăială; **ich nehme keinen ~ zu …** nu stau la îndoială să …, nu mă jenez să …; **wir würden keinen ~ nehmen, es zu sagen** am spune-o fără jenă; **ohne ~** fără ocol; **das hat gar keinen ~** aceasta se înţelege de la sine; **das soll keinen ~ haben** acest lucru trebuie făcut fără întârziere.

ạn|ständig *adj. şi adv.* **1.** cuviincios; cumsecade; decent; cinstit; curat; onorabil; **er hat ein ~es Auskommen** el are un venit onorabil; **sich ~ benehmen** a se purta cuviincios; **~es Mädchen** fată cinstită; **~ gekleidet** îmbrăcat cuviincios, decent. **2.** cum trebuie, cum se cuvine; rezonabil, respectabil; însemnat, considerabil; zdravăn; **~ zahlen** a plăti cum trebuie; **es regnet ~** plouă zdravăn. **3.** *(reg.)* aproximativ, oarecum. **4.** *(reg.)* plăcut, agreabil.

ạn|ständigerweise *adv.* din bun simţ, din simţ de cuviinţă.

Ạn|ständigkeit *f. sg.* **1.** bună-cuviinţă, onestitate, decenţă; onorabilitate. **2.** atitudine cuviincioasă, decentă, rezonabilă, onestă.

Ạn|standsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de curtoazie, de ceremonie, de etichetă.

Ạn|standsbissen, *-s, -n, m.* ultima bucată, bucăţica ruşinii.

Ạn|standsbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare de amânare (a termenului de plată a datoriei).

Ạn|standsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cartea, codul bunelor maniere.

Ạn|standsdame, *-n, f.* doamnă de onoare; damă de companie; guvernantă.

Ạn|standsfrist, *-en, f.* amânare, prelungire a termenului, păsuială.

Ạn|standsgefühl, *-(e)s, -e, n.* bun simţ, tact, sentiment al convenienţelor.

ạn|standshalber *adv.* de dragul bunei-cuviinţe; pentru respectarea formei, de formă, de dragul formei, din politeţe.

ạn|standslos I. *adj.* fără greutate, fără dificultate. **II.** *adv.* fără condiţii, necondiţionat, fără rezerve, fără întârziere.

Ạn|stands|ort, *-(e)s, -e, m.* closet.

Ạn|stands|pflicht, *-en, f.* (datoria de) bună-cuviinţă; **es ist eine ~** aşa se cade.

Ạn|standsregel, *-n, f.* regulă de bună-cuviinţă.

Ạn|standsrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină de ceremonie; fustă, îmbrăcăminte de sărbătoare.

Ạn|stands|stück, *-(e)s, n. sg. (fam.)* v. Anstandsbissen.

ạn|standsvoll *adj. şi adv.* cuviincios.

Ạn|standswauwau, *-s, -s, m. (argou)* damă de companie (pentru tinerele fete).

ạn|standswidrig *ad.* contrar bunei-cuviinţe, necuviincios.

ạn|stängeln, *stängelte an, angestängelt (ich stäng(e)le an), vb. (h) tr:* a lega pe araci (viţa, fasolea).

ạn|stänkern, *stänkerte an, angestänkert, vb. (h) tr: (fam.; peior.)* a se adresa cu cuvinte urâte, injurioase.

ạn|stapeln, *stapelte an, angestapelt (ich stap(e)le an), vb. (h) tr: (an* cu *ac.)* a grămădi, a înmagazina; **Holz ~** a stivui lemne.

ạn|stapfen, *stapfte an, angestapft, vb. (s) intr: (in expr.)* **angestapft kommen** a veni cu paşi apăsaţi, a merge anevoios.

ạn|stärken, *stärkte an, angestärkt, vb. (h) tr:* a scrobi, a întări.

ạnstarren, *starrte an, angestarrt, vb. (h) tr:* a boldi, a holba ochii, a se uita ţintă la…; **er starrt mich an** se uită fix la mine.

ạn|statt I. *prep.* cu *gen.* în loc de; **~ meiner** în locul meu. **II.** *conj. (~ dass* sau *zu)* în loc să…; în loc de a…; **~ zu kommen** în loc să vină, în loc să fi venit.

ạn|stauben, *staubte an, angestaubt, vb. (s) intr:* a se umple de praf, a se prăfui.

ạn|stäuben, *stäubte an, angestäubt, vb. (h) tr:* **1.** a umple de praf, a prăfui; a sufla cu…; **mit Gold angestäubt** suflat cu aur. **2.** *(bot.)* a poleniza.

ạn|stauchen, *stauchte an, angestaucht, vb. (h) tr: (tehn.)* **1.** a refula. **2.** a aplatiza.

ạn|stauen, *staute an, angestaut, vb. (h)* **I.** *tr:* a stăvili, a îndigui apa (pentru a-i ridica nivelul). **II.** *refl. (despre apă)* a se umfla, a se aduna; **das Wasser staut sich an** apele se acumulează; *(despre oameni, vehicule)* a se îngrămădi, a se aduna în număr mare (blocând circulaţia); *(fig.)* **der Ärger hat sich in ihm angestaut** a tot strâns în el supărare.

ạn|staunen, *staunte an, angestaunt, vb. (h) tr:* a privi uimit la …

Ạn|stau|ung, *-en, f.* **1.** indiguire, stăvilire; îngrămădire, acumulare; blocare (a circulaţiei). **2.** umflare, inflamaţie, umflătură.

ạn|stechen, *stach an, angestochen (du stichst an, er sticht an), vb. (h) tr:* **1.** a înţepa, a împunge. **2.** a începe (un butoi); **ein Fass Wein ~** a da cep unui butoi cu vin. **3.** *(in expr.)* **angestochen sein a)** *(fam.)* a fi cherchelit, pilit; **b)** *(despre fructe)* a fi viermănos; **c)** a fi nebun; **wie angestochen arbeiten** a lucra ca un nebun. **4.** *(reg.)* a însăila.

Ạn|steck|ärmel, *-s, -, m.* mânecuţă.

Ạn|steckblume, *-n, f.* floare artificială care se prinde la haină.

Ạn|steckbohrer, *-s, -, m.* sfredel.

Ạn|steckdose, *-n, f.* doză de contact, priză.

ạn|stecken, *steckte an, angesteckt, vb. (h)* **I.** *tr:* **1.** a pune, a înfige, a prinde (cu ace); **Bänder ~** a prinde funde cu ace; **den Braten ~** a pune friptura în frigare. **2.** a aprinde (lumina, focul); a da foc, a pune foc; a incendia; **jm. das Haus ~** a-i aprinde cuiva casa; a-i pune cuiva foc la casă, **einen Wald ~** a incendia o pădure; **eine Zigarette ~** a(-şi) aprinde ţigara. **3.** *(med.; durch, von)* a molipsi, a infecta; **angesteckt werden** a se molipsi, a se infecta (de la); **er hat ihn mit der Grippe angesteckt** el i-a dat gripa; *(fig.)* **auch er wurde von der Angst angesteckt** şi el s-a molipsit de frică. **4.** a atârna, a agăţa, a prinde, a vâri; a băga; **sich** *(dat.)* **einen Ring ~** a-şi pune un inel pe deget; *(iron.)* **das kannst du dir ~!** n-ai decât să ţi-o pui la butonieră! **5.** *(constr.)* a consolida cu piloni. **6.** *(reg.)* a da cep (unui butoi). **II.** *refl.* a se molipsi, a se contagia, a se infecta. **III.** *intr:* a fi molipsitor, contagios; *(fig.)* **Lachen steckt an** râsul e molipsitor.

ạn|steckend I. *part. prez.* de la anstecken. **II.** *adj.* **1.** *(med.)* molipsitor, contagios; infecţios. **2.** *(fig.)* molipsitor; **Gähnen ist ~** căscatul e molipsitor.

Ạn|stecker, *-s, -, m.* **1.** persoană care pune, înfige. **2.** aprinzător (de lumânări, felinare); lampagiu. **3.** *(tehn.)* adaos, prelungire.

Ạn|stecknadel, *-n, f.* broşă, agrafă.

Ạn|steckung, *-en, f. (med.)* molipsire, infectare, contagiune; **der ~ wehrend** dezinfectant, profilactic; **frei von ~** imun.

ạn|steckungsfähig *adj. (med.)* susceptibil de a se infecta.

Ạn|steckungsfähigkeit, *-en, f.* posibilitate de a se infecta, contagiozitate.

Ạnsteckungsgefahr, *-en, f.* pericol de contagiune, de infecţie.

Ạn|steckungsgift, *-(e)s, -e, n.* v. Ansteckungsstoff.

Ạn|steckungs|herd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecţie; sursă de contagiune, de infecţie.

Ạn|steckungskrankheit, *-en, f.* boală infecţioasă.

Ạn|steckungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de infectare.

Ạn|steckungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* material contagios; *pl.* miasme.

ạn|steckungsverdächtig *adj.* suspect de infecţie.

ạn|stehen, *stand an, angestanden, vb. (h) intr:* **1.** a fi aproape, a sta lipit de ceva. **2.** a sta la rând, a face coadă (aşteptând). **3.** a sta bine, a se potrivi, a conveni; **gut ~** a şedea bine, a merge bine; **es stände mir an** mi s-ar potrivi; **es steht mir nicht an zu entscheiden, ob …** nu e atribuţia mea să decid dacă …; **Zorn steht ihm schlecht an** nu-i stă bine când e furios; **es steht ihm gut an** i se potriveşte de minune; **es würde ihm übel ~** nu i-ar sta bine. **4.** a fi înscris (în registru); a (mai) exista; **diese Schulden stehen noch an** aceste datorii mai există; *(jur.)* **der Termin der Verhandlung steht an** a fost fixat termenul de judecare (a procesului); **zwei Fragen stehen zur Beratung an** sunt două probleme de discutat, pe ordinea de zi. **5.** a sta la îndoială; a ezita; **ich stehe an, es zu tun** stau la îndoială dacă s-o fac; **er steht nicht an, es zu tun** nu se sfieşte, nu ezită să o facă. **6.** a întârzia, a trece mult până; a amâna, a tergiversa; **es wird noch lange ~, bis …** va mai trece mult timp până …; **die Sache kann noch einige Tage ~** afacerea se mai poate amâna câteva zile; **etwas ~ lassen** a amâna ceva; **das steht noch an** asta mai rămâne încă în picioare; **es wird lange ~, bis er zurückkommt** mai durează mult până se reîntoarce; **es wird noch eine Weile ~** va mai dura un timp. **7.** *(geol.)* a sta descoperit, la zi. **8.** *(s) (austr.)* a depinde (de ceva sau cineva); **ich stehe nicht auf dich an** nu depind de tine, nu sunt la cheremul tău.

ạn|stehend I. *part. prez.* de la anstehen. **II.** *adj.* **1.** care e în contact, în vecinătate. **2.** *(despre roci)* care e descoperit, la zi. **3.** care există; **die ~en Fragen** problemele de discutat, de rezolvat.

ạn|steifen, *steifte an, angesteift, vb. (h)* **I.** *tr:* **1.** a scrobi. **2.** *(tehn.)* a sprijini, a rezema, a propti. **II.** *refl. (fam.)* a se înfige, a se propti bine pe picioare; *(fig.)* a prinde rădăcini.

ạn|steigen, *stieg an, angestiegen, vb. (s) intr:* **1.** a (se) urca, a fi în pantă ascendentă; *(fig.)* a creşte; **die Küste steigt steil an** malul urcă abrupt; **der Fluss steigt an** râul se umflă, creşte; *(in expr.)* **angestiegen kommen** a veni cu paşi mari. **2.** *(av.)* a decola. **3.** *(ec.)* a (se) urca, a fi în ascensiune; a creşte; a progresa; **die Preise steigen an** preţurile cresc.

Ạn|steigen, *-s, n. sg.* creştere, progresie; **~ der Arbeitslosigkeit** creştere a şomajului.

ạn|steigend I. *part. prez.* de la ansteigen. **II.** *adj.* care urcă, care se ridică; crescând.

Ạn|steigung, *-en, f.* suire; (şi *fig.)* urcare, înălţare; creştere.

ạn|stellbar *adj.* folosibil, aplicabil.

ạn|stelle şi **an Stelle** *prep. (cu gen.)* în loc de.

ạn|stellen, *stellte an, angestellt, vb. (h)* **I.** *tr:* **1.** a rezema de …, a aşeza lângă …; **die Leiter an den Baum ~** a rezema scara de copac; *(fig.)* **angestellt stehen a)** a sta la rând; **b)** *(fam.)* a sta gură-cască. **2.** a da un serviciu, un post; a tocmi, a angaja; a recruta; a folosi, a utiliza; **angestellt sein** a fi în serviciu; **falsche Zeugen ~** a tocmi martori

mincinoşi; **er wurde als Reisender angestellt** a fost angajat comis voiajor. **3.** a da drumul, a pune în funcţiune; a aprinde; **das Licht** ~ a aprinde lumina; **den Motor** ~ a da drumul la motor. **4.** a pregăti, a organiza, a (o)rândui; a face, a efectua; **eine Jagd** ~ a organiza o vânătoare; *(fig.)* **Beobachtungen** ~ a face observaţii; **Versuche** ~ a face experienţe, a experimenta; **ich weiß nicht, wie ich es** ~ **soll** nu ştiu cum să fac; **etwas so** ~, **dass...** a o ticlui astfel, încât...; **was hast du da bloß angestellt?** ce ispravă, ce trăsnaie ai făcut? **Dummheiten** ~ a face prostii, năzbâtii; *(iron.)* **da habt ihr was Schönes angestellt!** ce naiba aţi făcut? frumos vă stă! **es geschickt** ~ a o ticlui bine, a lucra cu cap; **wie hast du das bloß angestellt?** cum ai reuşit să faci aşa ceva? **Betrachtungen (über** cu *ac.)* ~ a medita (asupra unui lucru), a reflecta; **einen Vergleich** ~ a face o comparaţie; **ein Verhör (eine Untersuchung)** ~ a lua un interogatoriu, a face o anchetă. **II.** *refl.* **1.** a se preface, a simula; a părea; **er stellt sich an, als ob (als wenn) ...** el se preface că ...; **er stellt sich geschickt an** pare priceput, dibaci; **stell dich nicht so an** nu fi atât de neîndemânatic; nu face pe prostul; **sich krank** ~ a face pe bolnavul. **2.** a se aşeza la rând, la coadă; **sich** ~ a se aşeza la rând; **stellen Sie sich an!** aşezaţi-vă la rând! **3.** *(in expr.)* **sich** ~ **lassen** a primi (să fie numit într-)un post; a obţine angajarea într-un serviciu.

An|steller, *-s, -, m.* persoană care angajează; patron.

An|stellerei, *-en, f.* **1.** făţărnicie, simulare, ipocrizie. **2.** sensibilitate la dureri.

an|stellig *adj.* **1.** priceput, dibaci, îndemânatic, inteligent, deştept, isteţ. **2.** utilizabil, potrivit.

An|stelligkeit *f. sg.* dibăcie, îndemânare, dexteritate; aptitudine, utilitate, potrivire.

An|stellung, *-en, f.* **1.** numire, angajare. **2.** slujbă, funcţie; serviciu; post; **ich habe eine** ~ **angenommen** am intrat în serviciu, am ocupat un post; **ohne** ~ **sein** a fi şomer, a fi fără angajare; **zeitlich begrenzte** ~ angajare limitată în timp, interimară.

An|stellungsbedingung, *-en, f.* condiţie de angajare.

an|stellungsberechtigt *adj.* îndreptăţit să ocupe o slujbă.

an|stellungsfähig *adj.* capabil de a ocupa o slujbă.

An|stellungsdekret, *-(e)s, -e, n.* decizie de angajare, de numire.

An|stellungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de angajare.

An|stellungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de angajare, de muncă.

An|stellungs|prüfung, *-en, f.* examen pentru angajare.

An|stellungs|sperre, *-n, f.* blocarea recrutărilor, angajărilor.

An|stellungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de angajare, angajament; contract de muncă.

An|stellwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* unghi de incidenţă (al unui profil). **2.** *(av.)* unghi de incidenţă la aripile avionului.

an|stemmen, *stemmte an, angestemmt, vb. (h)* **I.** *tr. (gegen)* a rezema, a sprijini (contra, de). **II.** *refl.* **1.** a se sprijini (în), a se opinti; **sich** ~ a se rezema de; **sich gegen einen Baum** ~ a se rezema de un copac. **2.** *(fig.)* a se împotrivi.

an|steuern, *steuerte an, angesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a dirija; a pune capul pe...; **den Hafen** ~ a se îndrepta spre port. **2.** *(av.)* a dirija spre, a lua curs spre, a pilota spre. **II.** *intr. (s)* a trage la mal, a acosta.

An|steuerungsfeuer, *-s, -, n.* far de navigaţie, far aerian, radiofar.

An|steuerungs|tonne, *-n, f. (mar.)* geamandură de balizaj.

An|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** desfundare; începere; **der** ~ **eines Bierfasses** scoaterea cepului la un butoi de bere; **frischer** ~ desfundare recentă (a butoiului). **2.** prima împunsătură, lovitură (de lopată, de sabie etc.).

an|sticheln, *stichelte an, angestichelt (ich stich(e)le an), vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **auf etwas** ~ a face aluzie la ceva. **II.** *tr.* a aţâţa.

an|sticken, *stickte an, angestickt, vb. (h) tr.* **1.** a înnădi brodând. **2.** a începe brodatul.

an|stiefeln, *stiefelte an, angestiefelt (ich stief(e)le an), vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a se apropia grăbit; *(în expr.)* **angestiefelt kommen** a veni cu paşi mari. **II.** *refl. (h) (reg.)* a se încălţa.

An|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(şi fig.)* ascensiune, urcare; creştere. **2.** drum care urcă; **der** ~ **zum Gipfel** drumul care duce spre vârf. **3.** *(ec.)* progresie, creştere, urcuş; **der** ~ **der Preise** creşterea preţurilor; ~ **der Grenzkosten** creşterea costurilor marginale.

an|stieren, *stierte an, angestiert, vb. (h) tr.* a holba ochii, a se uita ţintă, a pironi cu privirea.

an|stiften, *stiftete an, angestiftet (du stiftest an, er stiftet an), vb. (h) tr.* **1.** a pricinui, a provoca; *(iron.)* **da hast du etwas Schönes angestiftet!** frumoasă ispravă ai făcut! **Unruhen** ~ a provoca tulburări; **Streitigkeiten** ~ a produce vrajbă. **2.** a instiga, a aţâţa, a urzi, a unelti; **jn. zu etwas** ~ a instiga pe cineva la ceva; **er stiftet ihn dazu an** îl instigă la asta.

An|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), aţâţător(-oare), urzitor(-oare).

an|stifterisch *ad.* agitator, instigator, aţâţător.

An|stiftung, *-en, f.* instigare, aţâţare, urzire; **auf js.** ~ **etwas tun** a săvârşi ceva la îndemnul, la instigarea cuiva.

an|stimmen, *stimmte an, angestimmt, vb. (h) tr.* a intona (un cântec); a da tonul; a începe să cânte (la un instrument); *(fig.)* **immer wieder das alte Lied** ~ a cânta mereu vechiul cântec; **einen anderen Ton** ~ a schimba tonul; **Klagen** ~ a ridica plângeri, a se tângui.

an|stinken, *stank an, angestunken, vb. (h)* **I.** *tr. (pop.)* a dezgusta, a scârbi; **diese Sache stinkt mich an** această treabă mă scârbeşte, îmi repugnă. **II.** *intr. (pop.)* a răzbate; **gegen jn. nicht** ~ **können** a nu reuşi să se impună, a nu putea ţine piept cuiva.

an|stolpern, *stolperte an, angestolpert, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a se împiedica (de).

an|stopfen, *stopfte an, angestopft, vb. (h)* **I.** *tr.* a umple până sus, a îndesa, a burduşi; **er stopft sich** *(dat.)* **die Taschen an** îşi umple buzunarele până la refuz. **II.** *refl.* a se îndopa, a se îmbuiba; **er hat sich mit Süßigkeiten angestopft** s-a îndopat cu dulciuri.

An|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** ciocnire, lovire, izbire; *(sport)* lovitură de începere (a meciului). **2.** îndemn, imbold, impuls; **den (ersten)** ~ **zu etwas geben** a da (primul) impuls la ceva; a lua iniţiativa. **3.** piedică, greutate, obstacol; **ohne** ~ fără piedică, greutăţi. **4.** *(fig.)* supărare, necaz, scandal, indignare; **ein Stein des ~es** motiv de supărare, pricină de ceartă, de indignare; ~ **erregen** (sau **geben) (bei)** a scandaliza, a revolta, a indigna (pe cineva), a cauza nemulţumire, a pricinui (sau a provoca) supărare; ~ **nehmen an** *(cu dat.)* a se formaliza, a găsi că ceva e necuviincios, a se scandaliza (de), a se indigna (de). **5.** *(reg.)* graniţă, margine, hotar. **6.** *(reg.)* aripă (a unei clădiri), pavilion. **7.** *(tehn.)* impuls(ie), şoc.

an|stoßen, *stieß an, angestoßen (du, er stößt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ciocni; a lovi, a izbi; a atrage atenţia lovind (uşor); **auf gute Freundschaft die Gläser** ~ a ciocni paharele, a bea pentru prietenie; **auf js. Wohl** ~ a închina, a bea (un pahar) în sănătatea cuiva; **er hat mich angestoßen** m-a înghiontit. **2.** a prinde, a împreuna, a lega, a îmbina, a uni; **eine Röhre an eine andere** ~ a lega un tub de altul, a uni două ţevi. **3.** a pune în mişcare prin izbire (uşoară), prin lovire; a împinge; *(sport)* **den Ball** ~ a da lovitura de începere; *(fig.)* **man muss ihn immer** ~ mereu trebuie să-l împingi din spate. **4.** *(inv.)* a cuprinde; **Fieber hat ihn angestoßen** a făcut temperatură. **II.** *intr. (s* şi *h)* **1.** a se izbi, a se lovi (de), a se ciocni (de); **mit den Gläsern** ~ a ciocni paharele; **das Obst ist angestoßen** fructele sunt bătute. **2.** a se încurca, a îngăima; a se poticni (şi *fig.);* **mit der Zunge** ~ a vorbi peltic, a sâsâi; **beim Lesen** ~ a se împiedica la citit; **das Pferd stößt an** calul se poticneşte. **3.** *(an* cu *ac.)* a se învecina (cu). **4. (bei)** a supăra, a jigni, a şoca, a scandaliza; **man stößt leicht bei ihm an** (el) se supără uşor; **ich möchte nicht** ~ n-aş vrea să supăr pe nimeni. **5.** a greşi; a contraveni; **gegen (sau wider) etwas** ~ a greşi împotriva (unei dispoziţii); **gegen das Gesetz** ~ a călca legea.

an|stoßend I. *part. prez.* de la anstoßen. **II.** *adj.* învecinat, alăturat, vecin.

An|stößer, *-s, -, m.* vecin, megieş.

An|stoß|er|reger, *-s, -, m.* persoană care provoacă supărare, necaz, nemulţumire, indignare, scandal; care şochează.

an|stößig *adj.* şi *adv.* supărător; revoltător; necuviincios; indecent, îndrăzneţ, scandalos; scabros.

An|stößigkeit, *-en, f.* necuviinţă; indecenţă; lucru scandalos.

An|stoßnaht, *-nähte, f.* refec; cusătură invizibilă.

An|stoßpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de impact.

An|stoßwinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de ciocnire, unghi de incidenţă.

An|stoßzapfen, *-s, -, m.* cep opritor.

an|strahlen, *strahlte an, angestrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a iradia, a lumina (cu raze), a arunca raze (asupra); **angestrahlt von ...** iluminat de (raze). **2.** a privi radios, extaziat (pe cineva).

an|stranden, *strandete an, angestrandet (du strandest an, er strandet an), vb. (s) intr. (mar.)* a eşua, a fi aruncat pe coastă, pe ţărm.

an|strängen, *strängte an, angesträngt, vb. (h) tr.* v. anspannen.

An|strebekraft, *-kräfte, f. (fiz.)* forţă centripetă.

an|streben, *strebte an, angestrebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a aspira, a năzui, a tinde, a râvni (la ceva); **ich strebe eine Karriere als Professor an** aspir la o carieră ca profesor. **II.** *intr.* **1.** a tinde să se înalţe, a se ridica; *(fig.)* **hoch** ~ a avea gânduri mari, a ţinti sus. **2.** *(gegen)* a se împotrivi, a se opune, a lupta împotriva (unui lucru).

an|strebenswert *adj.* **1.** care merită trudă; **2.** ademenitor, tentant.

an|streichen, *strich an, angestrichen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vopsi, a spoi, a zugrăvi. **2.** a însemna, a sublinia; a bifa; **eine Stelle in einem Buch** ~ a sublinia un pasaj într-o carte; **sich** (cu *dat.)* **einen Tag im Kalender rot** ~ a însemna o zi în calendar (cu roşu), a ţine minte o zi; *(pop.)* **das will (sau werde) ich dir ~!** asta am să ţi-o plătesc! o s-o ţin minte! o să-ţi arăt eu! **3.** a freca; *(med.)* a fricţiona; **ein Zündholz** ~ a aprinde un chibrit. **II.** *intr.* **1.** *(an)* a se atinge, a se lovi uşor (de). **2.** *(vân.)* a se apropia în zbor. **III.** *refl.* **1.** a se freca (de ceva sau de cineva). **2.** *(fam.)* a se boi, a se farda.

An|streicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* zugrav, vopsitor(-oare); *(iron.)* pictor prost; *(fam.)* mâzgălitor.

An|streicher|arbeit, *-en, f.* zugrăveală, zugrăvire, vopsitorie.

An|streicherei, *-en, f.* **1.** vopsire, zugrăvire. **2.** mâzgălire.

An|streicher|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de zugrav, de vopsitor.

An|streicherpinsel, *-s, -, m.* pensulă de vopsit; bidinea.

An|streichge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de zugrav, de vopsitor.

an|streifen, *streifte an, angestreift, vb. (h) intr. (an)* a (se) atinge în treacăt (de).

an|strengen, *strengte an, angestrengt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1** a încorda; a obosi; **alle seine Kräfte** ~ a-şi aduna toate puterile; **seine Gedanken** ~ a depune eforturi mintale; **die Reise hat ihn angestrengt** călătoria l-a obosit; **mit angestrengter Aufmerksamkeit** cu atenţia încordată. **2.** *(jur.)* a intenta; **eine Klage gegen jn.** ~ a intenta cuiva o acţiune, un proces. **II.** *refl.* **1.** a-şi da silinţa, a se trudi, a se strădui, a se extenua; **du musst dich ein wenig** ~ trebuie să-ţi dai mai multă silinţă, trebuie să depui eforturi mai mari. **2.** *(fam.)* a face cheltuieli.

an|strengend I. *part. prez.* de la anstrengen. **II.** *adj.* obositor, istovitor, extenuant.

An|strengung, *-en, f.* **1.** efort, încordare, străduinţă, sforţare, silinţă; anevoinţă; **mit** ~ cu greu; **es kostet mich große** ~ îmi cere un efort mare; **~en unternehmen** a face eforturi. **2.** *(tehn.)* solicitare.

an|streuen, *streute an, angestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a împrăştia; **Salz** ~ a pune sare.

An|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** vopsire, zugrăvire, spoire; zugrăveală, spoială; **der erste** ~ grundul. **2.** *(fig.)* exterior, aparenţă; aer(e); aspect înşelător, înfăţişare înşelătoare, lustru, spoială; **einen** ~ **von Ernst verleihen** a da o notă de seriozitate; **einer Sache einen günstigen** ~ **geben** a prezenta o chestiune într-o lumină favorabilă; **er gibt sich einen gelehrten** ~ face pe savantul, îşi dă aere de savant. **3.** *(muz.)* atac, prima trăsătură de arcuş.

an|stricken, *strickte an, angestrickt, vb. (h)* a înnădi împletind, tricotând; **Strümpfe** ~ a încăputa ciorapi.

an|strömen, *strömte an, angeströmt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a veni în valuri, a se apropia năvălind. **2.** a veni în număr mare, în masă. **II.** *tr. (h) (despre ape curgătoare)* a atinge curgând; a scălda, a izbi (ţărmurile, malurile); **Land** ~ a forma o aluviune.

An|strömung, *-en, f.* **1.** curgere rapidă, revărsare, năvălire. **2.** *(fig.)* afluenţă; îngrămădire. **3.** *(med.)* aflux, congestie.

an|stückeln, *stückelte an, angestückelt (ich stück(e)le an)*, **an|stücken**, *stückte an, angestückt, vb. (h) tr.* (*an* cu *ac.*) a înnădi, a adăuga o bucată (la); a cârpi din bucăţi.

An|stückelung, *-en, f.* înnădire, adăugire a unei bucăţi.

an|studieren, *studierte an, anstudiert, vb. (h) tr.* a învăţa prin studiu; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi însuşi studiind.

An|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* **1.** asalt; năvală, iureş, atac; **der größte** ~ **ist vorüber** iureşul mare a trecut. **2.** *(ec.)* afluenţă; ~ **der Aufträge** afluenţă de comenzi.

an|stürmen, *stürmte an, angestürmt, vb.* **I.** *tr. (h)* a asalta, a ataca. **II.** *intr. (s) (auf* cu *ac., gegen, wider)* a se apropia atacând, a da iureş, a da năvală, a veni în goană; **angestürmt kommen** a veni în goană.

An|sturz, *-es, -stürze, m.* izbire; lovire; **der** ~ **der Wogen** izbirea valurilor.

an|stürzen, *stürzte an, angestürzt (du, er stürzt an), vb. (s) intr.* a da buzna, a se năpusti; **angestürzt kommen** a veni în mare grabă.

ạn|stutzen, *stutzte an, angestutzt (du, er stutzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a privi uimit, a se uita surprins. **2.** *(hort.)* a tăia, a scurta, a reteza, a tunde. **II.** *intr. (s) (fam.)* a se furlandisi, a se fuduli, a se impăuna.

ạn|stützen, *stützte an, angestützt (du, er stützt an), vb. (h) tr.* şi *refl. (an* cu *ac., gegen)* a (se) propti, a (se) rezema, a (se) sprijini (pe, de).

ạnsuchen, *suchte an, angesucht, vb. (h) intr.* a solicita, a petiţiona, a cere; **bei jm. um etwas** ~ a cere, a ruga pe cineva pentru ceva.

Ạnsuchen, *-s, -, n.* cerere, petiţie; **auf** ~ **des** (sau **von**) ... la cererea lui...; **sein** ~ **vorbringen** sau **vortragen** a-şi prezenta cererea, doleanţa.

Ạnsucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* petiţionar(ă), solicitant(ă).

Ạnsuchung, *-en, f.* cerere, petiţie; insistenţă; solicitare; recurs.

Ạnsuchungs|schreiben, *-s, -, n. (înv.)* petiţie, cerere.

Ạnsud, *-(e)s, -e, m.* lichid fiert puţin.

ạnsudeln, *sudelte an, angesudelt (ich sud(e)le an), vb. (h) tr. (fam.)* a mânji, a murdări.

ạnsummen, *summte an, angesummt, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a bombăni (către cineva); a lua la rost. **II.** *intr. (s) (în expr.)* **angesummt kommen** a veni zumzăind.

ạnsüßen, *süßte an, angesüßt (du, er süßt an), vb. (h) tr.* a îndulci (puţin), a face mai dulce.

Antagonịsmus, *-, -men, m.* antagonism; opoziţie; duşmănie, rivalitate.

Antagonịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* antagonist(ă), adversar(ă); rival(ă).

antagonịstisch *adj.* antagonist, antagonic.

ạntakeln, *takelte an, angetakelt (ich tak(e)le an), vb. (h) tr. (mar.)* a echipa o navă, a grea.

Ạntakelung, *-en, f. (mar.)* greare, echipare a unei nave.

ạntanzen, *tanzte an, angetanzt (du, er tanzt an), vb.* **1.** *tr. (h)* a lovi, a izbi dansând, în timpul dansului. **2.** *(fam.)* a căpăta din cauza (în urma) dansului; **er hat sich die Schwindsucht angetanzt** s-a îmbolnăvit de oftică din cauza dansului. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a deschide balul, a dansa primul dans; a dansa cel dintâi. **2.** *(s)* a veni, a se apropia dansând. **3.** *(s) (fam.)* a veni, a se înfiinţa la; **morgen tanze ich bei dir an** mâine trec pe la tine.

ạntappen, *tappte an, angetappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a da peste ceva dibuind, a atinge bâjbâind. **2.** *(fam.)* a prinde (pe cineva) cu ocaua mică, a pune mâna (pe cineva). **II.** *intr. (s) (în expr.)* **angetappt kommen** a se apropia bâjbâind, dibuind.

ant|ạrktisch *adj.* antarctic.

ạntasten, *tastete an, angetastet (du tastet an, er tastet an), vb. (h) tr.* **1.** a atinge (uşor) cu degetele, a pipăi; a palpa. **2.** *(fig.)* a leza, a atinge (onoarea, dreptul); a ataca, a jigni; **js. Ehre** ~ a leza onoarea cuiva; **verbriefte Rechte** ~ a viola drepturi consacrate.

Ạntaster, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* **1.** persoană care pipăie. **2.** persoană care vatămă un drept, care calcă o lege, care atentează la ceva.

Ạntastung, *-en, f.* **1.** atingere, pipăire, palpare. **2.** *(fig.)* atentare, călcare, vătămare, lezare.

ạntatschen, *tatschte an, angetatscht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) apuca (dur).

ạntauchen, *tauchte an, angetaucht, vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a împinge. **2.** a face un efort mai mare, a se strădui mai mult.

ạntaumeln, *taumelte an, angetaumelt (ich taum(e)le an), vb. (s) intr.* **1.** a se apropia clătinându-se. **2.** *(gegen)* a se lovi (de ceva) clătinându-se.

Ạnte, *-n, f. (arhit.)* antă.

antedatịeren, *antedatierte, antedatiert, vb. (h) tr.* a antedata.

antediluviạnisch [-vi-] *adj.* antediluvian; *(fig.)* străvechi; înapoiat, demodat.

ạnteeren, *teerte an, angeteert, vb. (h) tr.* a cătrăni, a gudrona, a smoli, a unge cu smoală.

Ạnteerung, *-en, f.* cătrănire, gudronare, smolire.

ạnteigen, *teigte an, angeteigt, vb. (h) (tehn.)* a pastifica, a transforma în pastă.

Ạnteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte (cuvenită); câtime; participaţie; cotă-parte; ~ **haben (an** cu *dat.)* a participa (la), a avea (de primit) o parte din; **prozentualer** ~ procentaj; **steuerpflichtiger** ~ cotă impozabilă. **2.** *sg.* interes; participare; simpatie; **(lebhaften)** ~ **nehmen (an** cu *dat.)* a arăta un (viu) interes (pentru), a se interesa (intens) de ceva; **tätigen** ~ **nehmen (an** cu *dat.)* a lua parte activă (la); a participa activ (la); **an seinem Unglück** ~ **nehmen** a lua parte la nenorocirea lui.

Ạnteilbesitzer, *-s, m.*, **~in**, *-nen, f.* coproprietar(ă).

Ạnteilhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* interesat(ă), părtaş(ă), participant(ă).

ạnteilig *adj.* aferent, corespunzător participării.

Ạnteilkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n.* aport de capital al unui asociat, capital de participare.

Ạnteil|lohn, *-(e)s, -löhne, m. (agr.)* plată în natură.

ạnteil|los *adj.* neinteresat; **er verhält sich** ~ e indiferent.

Ạnteilnahme *f. sg.* **1.** participare; **unter reger** ~ **der Bevölkerung** cu participarea vie a populaţiei. **2.** interes; simpatie; compătimire; **mit** ~ **zuhören** a asculta cu interes; **seine** ~ **ausdrücken** a-şi exprima compasiunea.

Ạnteilpacht, *-en, f.* arendare a părţii unui coproprietar (în indiviziune).

Ạnteilsberechtigte, *-n, -n, (ein Anteilsberechtigter), m.* şi *f.* persoană având dreptul la o cotă-parte.

Ạnteilschein, *-(e)s, -e, m.* carte de beneficiar, de participaţie; acţiune, obligaţiune.

Ạnteils|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* coproprietate.

Ạnteils|eigentümer, *-s, -, m.* coproprietar.

Ạnteils|eigner, *-s, -, m.* acţionar, titular al unei părţi.

Ạnteils|gesellschaft, *-en, f.* societate în participaţie.

ạnteilsmäßig *adj.* şi *adv.* conform, corespunzător, potrivit, proporţional cu participarea.

Ạnteilsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de participare.

Ạnteils|satz, *-es, sg. m.* cotă-parte.

Ạnteilsumme, *-n., f.* sumă cu care se participă (la o afacere); participaţie.

ạnteilsvoll *adj.* şi *adv.* compătimitor; cu mult interes.

Ạnteilverschreibung, *-en, f.*, **Ạnteilzettel**, *-s, -, m.* v. Anteilschein.

Ạnteilziffer, *-n, f. (statistică)* cifru proporţional.

ạntelefonieren, *telefonierte an, antelefoniert, (înv.* şi) **ạntelephonieren**, *telephonierte an, antelephoniert, vb. (h)* **1.** *tr.* a telefona (cuiva). **II.** *intr.* **(bei)** a telefona (cuiva sau la cineva), a da cuiva un telefon.

Antennạten *pl. (entom.)* insecte antenate (*Antennata*).

Antẹnne, *-n, f. (radio, tv.; zool.)* antenă; **freihängende** ~ antenă liberă; **abgeschirmte** ~ antenă antiparazit; *(fig.; fam.)* **(k)eine** ~ **für etwas haben** a (nu) avea simţ pentru ceva, a nu simţi ceva.

Antẹnnen|ableitung, *-en, f. (radio, tv.)* coborârea antenei.

Antẹnnen|ab|stand, *-(e)s, -stände m. (radio, tv.)* distanţă dintre antene.

Antẹnnen|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (radio, tv.)* legătură cu antena, racord al antenei.

Antẹnnenbuchse, *-n, f. (radio, tv.)* bucşă a antenei.

Antẹnnendraht, *-(e)s, -drähte, m. (radio, tv.)* sârmă de antenă.

Antẹnnen|ei, *-(e)s, -er, n. (radio, tv.)* ou izolator de antenă.

Antẹnnenkapazität, *-en, f. (radio, tv.)* capacitate a antenei.

Antẹnnenkondensator, *-s, -en, m. (radio, tv.)* condensator de antenă.

Antẹnnenkopplung, *-en, f. (radio, tv.)* cuplaj al antenei.

Antẹnnenlänge, *-n, f. (radio)* lungime al antenei.

Antẹnnenleistung *f. sg. (radio, tv.)* putere radiată de antenă.

Antẹnnenleitung, *-en, f. (radio, tv.)* fir de coborâre al antenei, linie de alimentare a antenei.

Antẹnnenmast, *-(e)s, -e(n), m. (radio, tv.)* stâlp al antenei.

Antẹnnen|spule, *-n, f. (radio, tv.)* bobină de antenă.

Antẹnnen|stecker, *-s, -, m. (radio, tv.)* bornă de antenă.

Antẹnnenturm, *-(e)s, -türme, m. (radio, tv.)* pilon al antenei.

Antẹnnenwald, *-(e)s, -wälder, m. (fam.)* număr mare de antene pe un acoperiş.

Ạntentempel, *-s, -, m. (arhit.)* templu în antis, cu ante.

Antepänụltima, *-mä, f. (lingv.)* silaba antepenultimă.

Antepẹndium, *-s, -dien* [-diən], *n. (bis. cat.; înv.)* perdea pe partea anterioară a altarului.

anteponịeren, *anteponierte, anteponiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune înainte, a prepune, a antepune. **2.** a acorda preferinţă.

anteponịerend *adj. (med.)* antepus, prematur.

Anteridion, *-s, -dien* [-diən], *n.* v. Strebepfeiler.

Ạntestat, *-(e)s, -e, n.* adeverinţă de înscriere la un curs la începutul semestrului.

ạntestieren, *testierte an, antestiert, vb. (h) tr.* a da o adeverinţă de înscriere la un curs.

Antezẹdens, *-, -dẹnzien* [-tsiən], *n.* **1.** premisă; antecedente. **2.** bază, fundament, temei, cauză.

antezedịeren, *antezedierte, antezediert, vb. (s) intr.* a anteceda, a premerge.

Antezẹssor, *-s, -ssoren, m. (înv.)* predecesor (în funcţie); înaintaş.

Ạnthem ['ænθəm], *-s, -s, n.* motet, cantată engleză (cu caracter religios).

Anthẹmion, *-s, -mien* [-miən], *n.* **1.** *(arhit.)* antemion (ornament spiral în formă de frunze şi flori de lotus). **2.** *(zool.)* răsucire, circumvoluţiune.

Ạnthemis *f. (bot.)* margaretă-de-câmp, muşeţel cu floarea mare (*Anthemis*).

Anthẹre *f. (bot.)* anteră.

Antheridium, *-dien* [-diən], *n. (bot.)* anteridie.

Anthẹse *f. sg. (bot.)* inflorescenţă; înflorire.

Anthologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* antologie, culegere.

anthologisch *adj.* antologic.

Anthozyạn, *-s, -e, n. (bot.)* antocian, materie colorantă vegetală.

Anthrakọse, *-n, f. (med.)* antracoză.

Ạnthrax, *-, m. sg. (med.)* antrax, dalac.

Anthrazẹn, *-s, -e, n. (chim.)* antracen.

Anthrazịt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* antracit.

Anthropobiologie *f. sg.* biologie antropologică, antropobiologie.

Anthropogenẹse, **Anthropogenie** [-ni:] *f. sg.* antropogeneză.

Anthropogeographie [-'fi:] *f. sg.* antropogeografie.

anthropo|id *adj.* antropoid.

Anthropo|iden *pl. (zool.)* antropoizi.

Anthropolọg, *-en, -en, m.*, **Anthropologe**, *-n, -n, m.* antropolog.

Anthropologie *f. sg.* antropologie.

anthropologisch *adj.* antropologic.

Anthropometrie *f. sg.* antropometrie.

anthropomọrph(isch) *adj.* antropomorf.

Anthropomorphịsmus, *-, -men, m.* antropomorfism.

Anthropopathịsmus, *-, m. sg. (fil.)* antropopatism, reprezentare a lui Dumnezeu ca o fiinţă cu pasiuni omeneşti.

Anthropo|phag(e), *-(e)n, -(e)n, m.* antropofag, canibal.

anthropo|phagisch *adj.* antropofag, canibalic.

Anthropo|phobie *f. sg.* antropofobie.

Anthroposophie *f. sg.* antropozofie.

anthroposọphisch *adj.* antropozofic.

anthropozẹntrisch *adj.* antropocentric.

Ạnthropus, *-, m. sg.* treaptă inferioară de dezvoltare a omului.

Anti|alko|holiker, *-s, -, m.* antialcoolic.

anti|alko|họlisch *adj.* antialcoolic.

Anti|alko|holịsmus, *-, m. sg.* antialcoolism.

Anti|atọmbewegung, *-en, f.* mişcare antiatomică, mişcare de protest împotriva folosirii armei atomice.

Antibạbypille [-'be:bi-], *-n, f. (fam.)* pilulă anticoncepţională.

Antibạrbarus, *-, -ri, m. (înv.; lingv.)* manual cu indicaţii pentru îmbunătăţirea limbii şi pentru combaterea barbarismelor.

Antibiọtikum, *-s, -ka, n. (farm.)* antibiotic.

antibiọtisch *adj.* antibiotic.

antichambrieren [-ʃam- şi -ʃâb-], *antichambrierte, antichambriert, vb. (h) intr.* **1.** a face anticameră. **2.** a se înjosi; a fi servil, linguşitor.

Antichlọr [-'klo:ɐ], *-s, -e, n. (chim.)* anticlor.

Antichrẹse [-'kre:zə], *-n, f.* anticreză, cedare către creditor a venitului unui imobil.

Ạntichrist [-krɪst] **I.** *-(s), m. sg.* anticrist, diavol. **II.** *-en, -en, m.* adversar al creştinismului.

ạntichristlich *adj.* anticreştin.

ạnticken, *tickte an, angetickt, vb. (h) tr.* a atinge uşor; **das Pendel der Uhr** ~ a face să meargă ceasul, mişcând uşor pendulul.

Antidọt, *-(e)s, -e, n.*, **Antịdoton**, *-s, -ta, n.* antidot.

Antidụmping|gesetz [-'dam-], *-es, -e, n. (ec.)* lege antidumping.

ạntiefen, *tiefte an, angetieft, vb. (h) intr. (mar.)* a se apropia de ţărm sondând adâncimea.

Anti-Etatịsmus, *-ses, m. sg.* antietatizare.

Antifaschịsmus, *-, m. sg.* antifascism.
Antifaschịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* antifascist(ă).
antifaschịstisch *adj.* antifascist.
Antifebrịn, *-s, n. sg. (farm.)* antipiretic, medicament contra febrei.
Antifriktịonsmetall, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* metal antifricțiune, compoziție de peliere.
Antigẹn, *-s, -e, n. (biol.)* antigen.
Ạnti|held, *-en, -en, m. (lit.)* personaj principal inactiv, negativ sau pasiv (într-o operă literară).
Anti|histaminikum, *-s, -ka, n. (farm.)* medicament împotriva alergiei; antihistaminic.
Anti|imperialịsmus, *-, m. sg.* antiimperialism.
anti|imperialịstisch *adj.* antiimperialist.
anti|inflationär *adj.* antiinflaționist.
Anti|inflatịons|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan antiinflație.
Anti|inflatịons|politik, *f. sg.* politică de luptă contra inflației.
antịk *adj.* antic; **~e Möbel** mobilă de stil.
Antikạglien [-'kaljən] *pl.* mici antichități.
antikapitalịstisch *adj.* anticapitalist.
Antikathọde, *-n, f. (electr.)* anticatod.
Antịkbronze [-brɔŋsə sau -brɔ̃sə], *-n, f.* bronz antic, obiect de bronz patinat.
Antịke, *-n, f.* **1.** *sg.* antichitate; cultură a antichității; **der Einfluss der ~ auf die deutsche Klassik** influența culturii antice asupra literaturii clasice germane. **2.** obiect (de artă) antic. **3.** *pl.* antichități.
Antịkenhändler, *-s, -, m.* negustor de antichități.
Antịkensammlung, *-en, f.* colecție de antichități.
antịkisch *adj.* antichizant, imitând antichitatea.
antikisịeren, *antikisierte, antikisiert, vb. (h) intr.* a imita antichitatea; a lucra în spiritul antichității, a antichiza.
antikisịerend *adj.* care imită antichitatea, care este în spiritul antichității, antichizant.
antiklerikạl *adj.* anticlerical.
antiklinạl *adj. (geol.)* anticlinal.
Antiklinạle, *-n, f. (geol.)* anticlinal.
Antiklinạlkamm, *-(e)s, -kämme, m. (geol.)* creastă a anticlinalului.
Antiklinọrium, *-s, n. sg. (geol.)* anticlinoriu.
Antiklọpfmittel, *-s, -, n. (tehn.)* antidetonant.
antikonzeptionẹll [-tsio-] *adj.* anticoncepțional.
Antikonzeptiọnsmittel, *-s, -, n.* metodă, mijloace de contracepție; anticoncepționale.
Ạntikörper, *-s, -, m. (biol.)* anticorp.
Antikrịegsdemonstration, *-en, f.* **Antikrịegskundgebung**, *-en, f.* demonstrație, manifestație împotriva războiului.
Antikrịegsroman, *-s, -e, m.* roman care condamnă războiul.
Antikrịsenpolitik *f. sg.* politică anticrizâ.
Antikritịk și **Ạntikritik**, *-en, f.* răspuns la o critică.
antiliberạl *adj.* antiliberal.
Antilogarịthmus, *-, -men, m. (mat.)* antilogaritm.
Antilọpe, *-n, f. (zool.)* antilopă; *(la pl.)* familia antilopelor *(Antilopinae)*.
antimarxịstisch *adj.* antimarxist.
Antimatẹrie [-riə] *f. sg. (fiz.)* antimaterie.
Antimilitarịsmus, *-, m. sg.* antimilitarism.
Antimilitarịst, *-en, -en, m.* antimilitarist.
antimilitarịstisch *adj.* antimilitarist.
antiministeriẹll [-riɛl] *adj.* antiministerial.
Antimọn(ium), *-s, n. sg. (chim.)* antimoniu, stibiu.
antimonạrchisch *adj.* antimonarhic.
Antimọnblüte *f. sg. (mineral.)* valentinit.
Antimọn|erz, *-es, n. sg.*, **Antimọn|glanz**, *-es, m. sg. (mineral.)* minereu de antimoniu.
Antimọn|oxid și **Antimọn|oxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de antimoniu.
Antimọnsäure *f. sg. (chim.)* acid antimonic, stibic.
Antimọnsilberblende, *-n. f. (mineral.)* pirargirit.
Antimọnwasser|stoff, *-(e)s, m. sg.* hidrogen antimoniat, stibiat.
antinationạl *adj.* antinațional.
antinazịstisch *adj.* antinazist; antifascist.
antineuralgisch *adj.* antinevralgic.
Antinomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* antinomie.
Antipapịst, *-en, -en, m.* adversar al papalității.
antiparallẹl *adj.* antiparalel.
Antiparallẹle, *-n, f.* antiparalelă.
Antiparallelogrạmm, *-s, -e, n. (geom.)* antiparalelogram.
Antiparallẹlschaltung, *-en, f. (electr.)* conexiune în opoziție, antiparalelă.
Antipathie, *-n* [-ti:ən], *f.* antipatie, aversiune.
antipathisch *adj.* antipatic, nesuferit.
Antiphọn [-'fo:n], *-s, -e, n.* **1.** *(tel.)* fonoabsorbant. **2.** *(bis.)* cântare antifonică.
Antiphonạr, *-s, -ien* [-riən] *(și -e), n. (bis.)* antifonar.
Antipọde, *-n, -n, m.* **1.** antipod. **2.** *(fig.)* adversar, inamic, antagonist.
antipọdisch *adj.* antipodic.
ạntippen, *tippte an, angetippt, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor. **2.** *(fig.)* a da să se înțeleagă; **ein Thema ~** a atinge (discret) o temă; **bei jm. ~** a se informa discret (la cineva).
Antipyrịn, *-s, n, sg. (farm.)* antipirină.
Antịqua *f. sg.* v. Antiquaschrift.
Antịquabuch|stabe, *-n, -n, m. (tipogr.)* (literă) anticva.
Antịquakasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* casetă cu litere anticva.
Antiquạr, *-s, -e, m.* anticar, negustor de antichități, de obiecte (de artă) sau cărți vechi.
Antiquariạt, *-(e)s, -e, n.* anticariat.
Antiquariạtsbuchhändler, *-s, -, m.* anticar, negustor de cărți vechi.
Antiquariạtsbuchhandlung, *-en, f.* anticariat.
antiquạrisch I. *adj.* de la anticar; vechi; **~e Bücher** cărți de la anticariat. **II.** *adv.* de la anticariat; de ocazie; **ein Buch ~ beschaffen** a procura o carte de la anticariat.
Antịqua|schrift *f. sg.* scriere cu litere anticva.
antiquịeren, *antiquierte, antiquiert, vb.* **I.** *tr. (h)* a declara (ceva ca) învechit. **II.** *intr. (s)* a se învechi, a se perima, a se demoda.
antiquịert I. *part. trec.* de la antiquieren. **II.** *adj.* **1.** învechit, demodat, perimat; **~ aussehen** a avea o înfățișare demodată; **eine ~e Ausdrucksweise** mod de exprimare învechit, desuet. **2.** *(jur.)* învechit; suprimat, abrogat.
Antiquitạt, *-en, f.* **1.** (mai ales la *pl.*) obiecte de artă veche; piesă veche. **2.** *sg.* antichitate.
Antiquitätengeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Antiquitätenladen.
Antiquitätenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu antichități.
Antiquitätenhändler, *-s, -, m.* negustor de antichități.
Antiquitätenjäger, *-s, -, m.* căutător, colecționar pasionat de antichități.
Antiquitätenladen, *-s, -* (sau *-läden*) *m.* magazin de antichități.
Antiquitätensammler, *-s, -, m.* colecționar de antichități.
Antiquitätensammlung, *-en, f.* colecție de antichități.
Antiquitäts|wert, *-(e)s, -e, m.* valoare ca obiect vechi.
antireligiọs *adj.* antireligios.
Antisemịt, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* antisemit(ă).
antisemịtisch *adj.* antisemit.
Antisemitịsmus, *-, m. sg.* antisemitism.
Antisẹpsis *f. sg.* antisepsie.
Antisẹptikum, *-s, -ka, n.* antiseptic.
antisẹptisch *adj.* antiseptic.
antisowjẹtisch *adj.* antisovietic.
Antisowjetịsmus, *-, m. sg.* antisovietism.
antisoziạl *adj.* antisocial.
anti|spạstisch [-'spastɪ̃] *adj. (med.)* antispastic; contra spasmelor.
Anti|strẹikgesetz, *-es, -e, n.* lege de interzicere a grevelor.
Anti|strophe [-fə], *-n, f. (metr.)* antistrofă.
Antitẹilchen, *-s, -, n. (fiz.)* antiparticulă.
Antithẹse, *-n, f.* antitează.
Antithẹtik [-'te:tlk] *f. sg.* **1.** punere față în față, confruntare, opunere. **2.** contrast; caracteristică contrară.
antithẹtisch *adj.* antitetic.
Antitoxịn, *-s, -e, n.* antitoxină.
Anti-Trụstgesetz, *-es, -e, n.* lege antitrust, lege ce interzice constituirea trusturilor.
Antivịrus [-vi:-], *-, m. sg. (inform.)* antivirus.
Antivịrus|programm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* program antivirus.
antizipạndo *adv. (inv.)* cu anticipație, anticipând.
Antizipatiọn, *-en, f.* anticipație, anticipare.
antizipatịv *adj.* anticipat.
antizipịeren, *antizipierte, antizipiert, vb. (h) tr.* a anticipa.
antizyklonạl *adj. (met.)* anticiclonal.
Antizyklọne, *-n, f. (met.)* anticiclon.
Ạntlitz, *-es, -e, n. (poet.)* chip, față, figură.
ạntoben, *tobte an, angetobt, vb. (s) intr.* a se apropia zgomotos.
Antọke, *-n, -n, m. (geogr.)* om pe același meridian și la aceeași latitudine dar în emisfera opusă.
ạntönen, *tönte an, angetönt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să răsune. **2.** *(elv.)* a face aluzii. **II.** *intr. (s)* a răsuna, a începe să sune, să răsune.
Antonomasie, *-n* [-zi:ən], *f.* antonomasie.
Antonym, *-s, -e, n.* antonim.
antonymisch *adj.* antonimic.
ạntosen, *toste an, angetost (du, er tost an), vb. (s) intr.* v. antoben.
ạntraben, *trabte an, angetrabt, vb. intr.* **1.** *(h)* a se pune în mișcare, a începe să meargă în trap. **2.** *(s)* a se apropia în trap; *(fam.)* **er kommt als Letzter angetrabt** sosește ultimul (în pas alergător).
Ạntrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** propunere; ofertă; **auf ~** la propunere; **~ auf** *(ac.)* propunere pentru. **2.** cerere; **einen ~ stellen** a face, a înainta o cerere; **einen ~ zurückziehen** a retrage o propunere, o cerere; **ein schriftlicher ~** o cerere scrisă; **den ~ befürworten** a aviza, a aproba cererea. **3.** cerere în căsătorie; **sie hat schon viele Anträge bekommen** ea a avut deja multe cereri în căsătorie. **4.** moțiune; **einen ~ einbringen** a prezenta o moțiune; **über einen ~ abstimmen** a pune la vot o moțiune; **einen ~ ablehnen** a respinge o moțiune.
ạntragen, *trug an, angetragen (du trägst an, er trägt an), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduce, a cără; **Holz ~** a aduce lemne; **Putz an eine Wand ~** a tencui un perete. **2.** *(fig.)* a oferi, a propune; **seine Dienste ~** a-și oferi serviciile; **jm. die Leitung ~** a propune cuiva să preia conducerea; *(inv.)* **die Ehe ~** sau **seine Hand ~** a face o propunere de căsătorie. **II.** *intr. (inv.)* a cere; **auf eine Strafe ~** a propune o pedeapsă; **auf Scheidung ~** a cere divorțul. **III.** *refl.* a se oferi; **sich als Begleiter ~** a se oferi să însoțească (pe cineva).
Ạnträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Antragsteller.
ạntragsberechtigt *adj.* autorizat de a prezenta o cerere.
Ạntragsformular, *-s, -e, n.* formular de cerere.
Ạntragsfrist, *-en, f.* termen de depunere a cererii.
Ạntragsgebühr, *-en, f.* taxă de cerere.
ạntragsgemäß *adj.* conform, potrivit propunerii, cererii.
Ạntragsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de propunere, de inițiativă.
Ạntrag|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* propunător(-oare); persoană care prezintă o moțiune; petiționar(ă), persoană care prezintă, care înaintează o cerere; *(jur.)* reclamant.
Ạntrag|stellung, *-en, f.* prezentare a unei propuneri, cereri; *(jur.)* reclamație.
Ạntragsvergehen, *-s, -, n. (jur.)* delict justițiabil numai la cererea părții păgubite.
Ạntragsvordruck, *-(e)s, -e, m.* imprimat de cerere.
ạntrainieren [-trɛ-], *trainierte an, antrainiert, vb. (h) tr.* a(-și) forma prin antrenament.
Ạntrans|port, *-(e)s, -e, m.* transport de aprovizionare, de aducere.
ạntrans|portieren, *transportierte an, antransportiert, vb. (h) tr.* a aduce (cu o mașină, căruță etc.).

ạntrauen, *traute an, angetraut, vb. (h) tr.* **1.** a cununa; **das Mädchen dem Mann ~** a cununa fata cu bărbatul; **sich** *(dat.)* **ein Mädchen ~ lassen** a lua o fată în căsătorie; **seine angetraute Frau** soția sa legitimă. **2.** *(inv.; jm. etwas)* a încredința (ceva cuiva).

ạntreffen, *traf an, angetroffen (du triffst an, er trifft an), vb. (h) tr.* a întâlni, a găsi; **jn. zu Hause ~** a găsi pe cineva acasă; **ich habe ihn bei bester Gesundheit angetroffen** l-am întâlnit și era perfect sănătos; **er ist niemals anzutreffen** nu este niciodată de găsit.

ạntreiben, *trieb an, angetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mâna (animalele cu biciul); a îndemna; **er treibt die Pferde mit der Peitsche an** mână caii cu biciul; **er trieb uns zur Eile an** ne-a grăbit; **nur die Neugier hat ihn dazu angetrieben** numai curiozitatea l-a îndemnat să facă asta. **2.** a pune în mișcare; a ține în mișcare; a antrena, a acționa (o mașină). **3.** *(an* cu *ac.)* a arunca la mal; **der Sturm hat ein Boot ans Ufer angetrieben** furtuna a aruncat o barcă la mal; **eine Leiche wurde angetrieben** a fost aruncat la mal un cadavru. **4.** *(hort.)* a face să crească; **die Pflanzen im Gewächshaus ~** a pune să încolțească plantele în seră. **II.** *intr. (s)* a fi aruncat, adus, împins la mal; **Eisschollen sind ans Ufer angetrieben** sloiuri de gheață sunt aduse (de ape) la mal.

Ạntreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* vechil, supraveghetor(-oare) care îi zorește pe lucrători.

Ạntreibermethode, *-en, f. (peior.)* metodă de a-i zori pe cei ce muncesc.

Ạntreibung *f. sg.* **1.** mânare; îndemnare. **2.** punere în mișcare; antrenare; îmboldire.

ạntreten, *trat an, angetreten (du trittst an, er tritt an), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apăsa călcând; **er hat die Erde um die Pflanze herum angetreten** a bătătorit pământul în jurul plantei cu piciorul. **2.** a porni, a pune în mișcare călcând; **das Motorrad ~** a porni motocicleta (cu piciorul). **3.** a începe, a prelua (o funcție, o moștenire); **eine lange Reise ~** a porni la drum lung; **ein neues Amt ~** a prelua o nouă funcție; **den Beweis ~** a face dovada; **den Rückzug ~** a bate în retragere; **seine letzte Reise ~** a muri. **4.** a se apropia; *(inv.; poet.)* **der Tod tritt ihn an** trage să moară; *(fam.)* **der Hunger tritt ihn an** îl apucă foamea. **II.** *intr. (s)* **1.** a se prezenta, a fi de față; a se aranja, a se rândui; **zum Dienst ~** a se prezenta la serviciu; **zum Tanz ~** a se aranja pentru dans; *(fam.)* **da kannst du nicht mit ~** nu poți face față acolo, nu te poți măsura (cu ei). **2.** *(mil.; sport)* a se aduna, a se alinia, a se prezenta; **~!** adunarea! **~ lassen a)** a soma să se adune; **b)** a soma să se prezinte (la pedeapsă); **in Linie zu zwei Gliedern ~!** adunarea în linie pe două rânduri! **zu einem Wettkampf ~** a se prezenta la concurs; a se alinia la start. **3.** *(lingv.)* a se alipi; **das Suffix ist an den Stamm angetreten** sufixul s-a alipit la rădăcină. **4.** *(reg.)* a ajuta; **die Freunde mussten tüchtig mit ~** prietenii au trebuit să dea o mână de ajutor. **5.** *(reg.)* a porni, a începe să meargă; **mit dem rechten Fuss ~** a porni cu dreptul.

Ạntreten, *-s, n. sg.* **1.** acționare, punere în funcțiune cu piciorul. **2.** apăsare, bătătorire cu piciorul. **3.** *(mil.)* adunare.

Ạntrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** îndemn, imbold, impuls; **auf ~ von** din îndemnul lui ...; **aus eigenem** (sau **freiem**) **~** din inițiativă proprie, de bunăvoie, spontan; **aus natürlichem ~** din instinct; **aus innerem ~** dintr-un impuls interior; **es fehlt ihm jeder ~** îi lipsește orice impuls. **2.** *(tehn., mec.)* propulsie, antrenare, atac, acționare; **diese Maschine hat elektrischen ~** această mașină este acționată electric.

Ạntriebs|achse, *-n, f. (maș.)* osie motor; ax motor, ax de antrenare, de acționare.

Ạntriebs|arm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* braț de acționare.

Ạntriebs|art, *-en, f. (tehn.)* mod, fel de antrenare; sistem de acționare, de atac, de propulsie.

Ạntriebs|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element de antrenare; *(maș.)* organ de acționare.

Ạntriebs|energie, *-n* [-i:ɔn], *f. (maș.)* energie de acționare.

Ạntriebsge|häuse, *-s, -, n. (auto)* cutie de angrenaj.

Ạntriebsgerät, *-(e)s, -e, n. (maș.)* mecanism de acționare.

Ạntriebshebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie de antrenare.

Ạntriebskasten, *-s, -kästen, m. (auto.)* cutie de viteze.

Ạntriebskegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* pinion (conic) de atac.

Ạntriebsknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (maș.)* buton de comandă.

Ạntriebskraft, *-kräfte, f. (maș.)* forță motrice, forță de acționare, de antrenare.

Ạntriebslaufrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată propulsoare, roată alergătoare a transmisiei.

Ạntriebsleistung, *f. sg. (tehn.)* putere de antrenare.

Ạntriebsmaschine, *-n, f. (maș.)* mașină de antrenare.

Ạntriebsmittel, *-s, -, n. (maș.)* **1.** element de antrenare. **2.** agent motor, combustibil.

Ạntriebsmoment, *-(e)s, -e, n. (maș.)* cuplu de antrenare, cuplu motor.

Ạntriebsmotor, *-s, -en, m. (maș.)* motor de antrenare, motor propulsor.

Ạntriebsrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată motoare; roată propulsoare.

Ạntriebsriemen, *-s, -, m. (maș.)* curea de antrenare, de transmisie.

Ạntriebsritzel, *-s, -, n. (maș.)* pinion de antrenare.

Ạntriebs|scheibe, *-n, f. (maș.)* roată motoare, de transmisie.

Ạntriebs|schema, *-s, -s* (și *-ta* sau *-schemen) n. (maș.)* sistem al mecanismului de antrenare.

ạntriebs|schwach *adj. (psih.)* nemotivat, slab în acțiune.

Ạntriebs|schwäche, *-n, f.* slăbiciune în acțiune.

Ạntriebs|seil, *-(e)s, -e, n. (maș.)* cablu de antrenare.

ạntriebs|stark *adj. (psih.)* puternic motivat, activ.

Ạntriebs|system, *-s, -e, n. (maș.)* sistem de acționare.

Ạntriebs|trommel, *-n, f. (maș.)* tambur de antrenare, de transmisie, de comandă.

Ạntriebsvor|richtung, *-en, f. (maș.)* echipament, dispozitiv, mecanism de antrenare.

Ạntriebswelle, *-n, f. (maș.)* arbore conductor, de antrenare, de comandă, de transmisie.

Ạntriebszyklus, *-, -klen, m. (maș.)* ciclu de antrenare.

ạntrinken, *trank an, angetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* a începe (o sticlă), a lua o înghițitură (dintr-o sticlă, dintr-un pahar); a bea primul (dintr-o sticlă, dintr-un pahar etc.); **eine Flasche ~** a începe o sticlă, a bea primul pahar dintr-o sticlă; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **einen Rausch** (sau **einen Spitz**) **~** a se ameți, a se chercheli; **sich** *(dat.)* **Mut ~** a bea pentru a-și face curaj. **II.** *refl.* a se ameți; a se chercheli, a se îmbăta (ușor).

Ạntrinket, *-, m. sg. (elv.)* **1.** băutură de bun venit la un nou cârciumar într-un han. **2.** băutură de începere a sărbătoririi hramului.

Ạntritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** început, debut; intrare, preluare; **~ eines Amtes** preluarea unei funcții; **der ~ des Urlaubs** începutul concediului; **der ~ des Erbes** preluarea unei moșteniri; **zum ~** drept început, cu ocazia începutului. **2.** treaptă de pornire, prima treaptă (a unei scări). **3.** *(sport)* demaraj; mărire bruscă a vitezei. **4.** *(reg.)* scândură de dușumea.

Ạntritts|audienz [-diɛnts], *-en, f.* audiență la intrarea într-un serviciu.

Ạntrittsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de prezentare.

Ạntrittsrede, *-n, f.* discurs inaugural, cuvântare de deschidere.

Ạntrittsrolle, *-n, f. (teatru)* rol de debut.

Ạntritts|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* masă, chef pentru sărbătorirea intrării într-o funcție.

Ạntrittsvorlesung, *-en, f.* prelegere inaugurală, de deschidere (a unui profesor nou venit).

ạntrocknen, *trocknete an, angetrocknet (du trocknest an, er trocknet an), vb. (s) intr.* **1.** a începe să se usuce. **2.** *(an* cu *dat.)* a se lipi (de ceva) uscându-se.

Ạntrunk, *-(e)s, -trünke, m.* **1.** prima înghițitură, prima închinare. **2.** v. Antrittsschmaus.

ạntuckern, *tuckerte an, angetuckert, vb. (s) intr. (fam.)* a veni încet, cu bătaie de motor.

ạntun, *tat an, angetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a pune, a îmbrăca; **ein Kleid ~** a îmbrăca o rochie; **Schmuck ~** a-și pune bijuterii. **2.** a face, a cauza, a pricinui; **jm. Ehre (Schande) ~** a face cuiva cinste (rușine); **jm. Gewalt, Zwang ~** a constrânge pe cineva; a silui; **jm. Gutes ~** a face cuiva un bine; **jm. die letzte Ehre ~** a aduce cuiva un ultim omagiu; **den Tatsachen Gewalt ~** a denatura realitatea, faptele; **tu mir das nicht an!** nu-mi face una ca asta! **3.** a vrăji, a fermeca; **es jm. ~** a vrăji pe cineva; **das Mädchen hat es ihm angetan** fata l-a fermecat. **II.** *refl.* **1.** a-și face seama, a se sinucide; **er hat sich** *(dat.)* **ein Leid(s) ~** s-a sinucis. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **Zwang ~** a-și impune, a se sili; **sich** *(dat.)* **keinen Zwang ~** a nu se jena; a nu se forța; a se comporta degajat.

ạntunlich *adj.* **1.** blând, afabil. **2.** impresionant, mișcător.

ạntupfen, *tupfte an, angetupft, vb. (h) tr.* a atinge ușor; *(med.)* a tampona.

ạntürmen, *türmte an, angetürmt, vb. (h) tr.* a (în)grămădi, a face grămadă.

ạnturnen[1], *turnte an, angeturnt, vb. (s) intr. (fam.)* a se apropia zburdalnic, hârjonindu-se.

ạnturnen[2] [-tœrn-], *turnte an, angeturnt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pune în transă, a droga. **2.** a suci capul, a aprinde călcâile.

ạntuschen, *tuschte an, angetuscht, vb. (h) tr.* a colora cu tuș.

Ạntwort, *-en, f.* **1.** răspuns, replică; ripostă (la); **abschlägige** (sau **verneinende**) **~** răspuns negativ, refuz; **zustimmende ~** aprobare, răspuns favorabil, pozitiv; **eine ausweichende ~** un răspuns evaziv, ocolit; **eine schlagfertige ~** o ripostă promptă; **eine spitze ~** un răspuns răutăcios; **eine umgehende ~** un răspuns cu prima poștă, imediat; **zur ~ geben** a răspunde; **um ~ wird gebeten** *(presc.* u.A.w.g.) așteptăm răspunsul dvs.; **die ~ schuldig bleiben** a rămâne dator cu răspunsul; **er bleibt keine ~ schuldig** găsește imediat o replică, nu rămâne dator; **er ist um keine ~ verlegen** are totdeauna gata un răspuns; **jn. keiner ~ würdigen** a nu învrednici pe cineva cu un răspuns; **keine ~ ist auch eine ~** și tăcerea e un răspuns; **~ bezahlt** răspuns plătit; **Rede und ~ stehen** a da socoteală. **2.** contraacțiune, punere la punct.

Ạntwortbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Antwortschreiben.

ạntworten, *antwortete, geantwortet (du antwortest, er antwortet), vb. (h) intr.* **1.** *(jm.)* a răspunde (cuiva); **was soll ich ihr ~?** ce să-i răspund? **2.** *(auf* cu *ac.)* a răspunde (la); a replica; **auf eine Bemerkung ~** a da o replică la observație; **ausweichend ~** a răspunde evaziv; **umgehend ~** a răspunde imediat, neîntârziat; **darauf lässt sich nichts ~** la asta n-ai ce răspunde; **schnell** (sau **treffend**) **~** a răspunde prompt; **gut geantwortet!** i-ai răspuns bine! i-ai zis-o! **3.** a riposta, a contraacționa.

ạntwortlich *adv. (com.)* ca răspuns, răspunzând la; **~ Ihres Schreibens** ca răspuns, răspunzând la scrisoarea dvs.

Ạntwortnote, *-n, f. (dipl.)* notă de răspuns.

Ạntwortschein, *-(e)s, -e, m.* aviz de confirmare (la o scrisoare).

Ạntwortschreiben, *-s, -, n.* răspuns, scrisoare de răspuns.

Ạntwortschrift, *-en, f. (jur.)* obiecție (scrisă, ridicată de apărare).

ạn|ulken, *ulkte an, angeulkt, vb. (h) tr. (fam.)* a face glume (la adresa cuiva), a tachina (pe cineva).

An|ulkung, *-en, f.* tachinare.

Anurie *f. sg. (med.)* anurie.

Anus, *-, Ani, -, m. (anat.)* anus.

ạnvermählen, *vermählte an, anvermählt, vb. (h) tr.* a cununa; **dem Professor seine Studentin ~** a cununa pe profesor cu studenta sa.

ạnversuchen, *versuchte an, anversucht, vb. (h) tr. (fam.)* a încerca (o haină).

ạnvertrauen, *vertraute an, anvertraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încredința, a lăsa în paza cuiva; **seinem Schutz ~** a da în paza, în grija sa. **2.** a spune confidențial, a destăinui; **jm. ein Geheimnis ~** a destăinui cuiva un secret. **II.** *refl.* a se încrede în cineva; a se destăinui (cuiva); **er hat sich seinem Freunde anvertraut** s-a confesat, destăinuit prietenului său; **sich seinem Schutz ~** a se încredința, a se supune protecției sale.

Ạnvertrau|ung, *-en, f.* **1.** încredințare. **2.** destăinuire, confesiune.

ạnverwandeln, *verwandelte an, anverwandelt (ich verwand(e)le an), vb. (h) tr.* a-și însuși, a declara ca propriu.

ạnverwandt *adj.* (cu *dat.)* înrudit (cu); **einander ~ sein** a fi înrudit cu.

Ạnverwandte, *-n, -n (ein Anverwandter), m.* și *f.* rudă, rubedenie.

Ạnverwandtschaft *f. sg.* **1.** înrudire. **2.** rude, rubedenii; **die ganze ~ war zugegen** toate neamurile erau de față.

ạnvettern, *vetterte an, angevettert, vb. (h) refl.* **1.** *(mit)* a intra într-o familie, a deveni rudă (cu cineva) prin alianță. **2.** a se insinua pe lângă cineva, a se impune cuiva (sub pretext de rudenie).

ạnvisieren [-vi-], *visierte an, anvisiert (du visierst an, er visiert an), vb. (h) tr.* **1.** a ținti, a orbi, a lua ținta; a lua drept țintă. **2.** a repera, a marca prin repere.

Ạnwachs, *-es, m. sg.* **1.** creștere, sporire; augmentare; înmulțire. **2.** *(reg.)* boală de stomac.

ạnwachsen, *wuchs an, angewachsen (du, er wächst an), vb. (s) intr.* **1.** a crește, a spori, a se înmulți; **die Bevölkerung wuchs rasch an** populația a crescut repede. **2.** *(an* cu *ac.)* a prinde rădăcini, a se înrădăcina. **3.** *(bot., chir.)* a (se) prinde, a se fixa, a se lipi (de ceva) crescând, a adera la ceva, a fi lipit (de); **der Ast ist angewachsen** creanga s-a prins; *(fig.)* **die Zunge ist ihm nicht angewachsen** e bun de gură; **er steht wie angewachsen** stă neclintit, fără să se urnească, stă de parcă a prins rădăcini.

Ạnwachsen, *-s, n. sg. (ec.)* creștere, augmentare.

Ạnwachsung, *-en, f.* **1.** v. Anwachs **(1). 2.** înrădăcinare. **3.** teren aluvionar.

anwackeln, *wackelte an, angewackelt (ich wack(e)le an), vb. (s) intr. (fam.; în expr.)* **angewackelt kommen** a se apropia clătinându-se.

anwählen, *wählte an, angewählt, vb. (h) tr.* **1.** a stabili legătura telefonică; **Berlin kann direkt angewählt werden** Berlinul poate fi apelat direct. **2.** a chema prin semnal radio, a intra în legătură cu cineva.

Anwalt, *-(e)s, Anwälte, m.*, **Anwältin**, *-nen, f.* avocat(ă); procuror(-oare). **2.** mandatar(ă), împuternicit(ă). **3.** apărător(-oare), susținător(-oare).

anwaltlich *adj.* **1.** de avocat. **2.** de colegiu avocațional; de barou.

Anwaltsbüro, *-s, -s, n.* birou de avocatură.

Anwaltschaft, *-en, f.* **1.** avocatură. **2.** colegiu de avocați, barou.

Anwaltskammer, *-n, f.* colegiu de avocați, barou.

Anwaltskanzlei, *-en, f.* birou al avocatului.

Anwaltskosten *pl.* onorariu pentru avocat.

Anwalts|prozess, *-es, -e, m.* proces în care părțile sunt reprezentate obligatoriu de avocați.

Anwaltszwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligație a părților de a-și lua un avocat.

anwalzen, *walzte an, angewalzt (du, er walzt an), vb.* **I.** *tr. (h)* a netezi (pământul) cu tăvălugul. **II.** *intr. (s)* a se apropia încet și greoi; **angewalzt kommen** a veni, a se apropia încet și greoi.

anwälzen, *wälzte an, angewälzt (du, er wälzt an), vb. (h) tr.* a rostogoli spre.

Anwand, *-wände, f.* hat.

anwandeln, *wandelte an, angewandelt (ich wand(e)le an), vb.* **I.** *tr. (h)* a fi apucat, a fi cuprins de, a-i veni pofta; **was wandelt dich an?** ce ți-a venit? ce te-a apucat? **eine Laune wandelte ihn an** i-a venit o toană; **eine Ohnmacht wandelt ihn an** îi vine (deodată) să leșine, îl apucă un leșin; **Mitleid wandelte ihn an** (deodată) i se făcu milă. **II.** *intr. (s)* a veni liniștit, domol.

Anwand(e)lung, *-en, f.* **1.** chef, poftă, dispoziție; apucătură, veleitate; **in einer ~ von Großmut** într-un acces (momentan) de mărinimie; *(fam.)* **jetzt hat er dichterische ~en** acum are veleități literare; **gewisse ~en haben** a avea apucături ciudate. **2.** acces, atac (ușor de boală).

anwandern, *wanderte an, angewandert, vb. (s) intr.* a sosi, a veni pe jos.

anwanken, *wankte an, angewankt, vb. (s) intr.* a veni clătinându-se.

anwanzen, *wanzte an, angewanzt (du, er wanzt an), vb. (h) refl. (fam.)* a se pune bine, a se băga în sufletul cuiva.

anwärmen, *wärmte an, angewärmt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a încălzi puțin.

Anwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (*auf* cu *ac.*) candidat(ă), aspirant(ă); pretendent(ă); **es sind viele ~ auf diesen Posten** sunt mulți candidați la acest post; **er ist ~ auf den Thron** el este pretendent la tron; *(sport)* **sie ist ~in auf den 1. Platz** ea este prima favorită.

Anwartschaft, *-en, f. (auf* cu *ac.)* **1.** candidatură; aspirare la (o funcție). **2.** *(jur.)* drept de succesiune, expectativă; **seine ~ auf diese Erbschaft kann nicht bestritten werden** dreptul său la această succesiune nu poate fi tăgăduit.

anwartschaftlich *adj.* expectativ.

anwaschen, *wusch an, angewaschen (du wäschst an, er wäscht an), vb. (h) tr.* a spăla ușor, superficial; **Wäsche ~** a muia rufe.

Anwassern, *-s, n. sg. (av.)* amerizare.

anwässern, *wässerte an, angewässert, vb. (h) tr.* a uda ușor, a umezi, a adăuga apă; *(mine)* a înunda.

anwatscheln, *watschelte an, angewatschelt (ich watsch(e)le an), vb. (s) intr.* a veni, a se apropia legănându-se greoi; **angewatschelt kommen** a se apropia legănându-se (ca o rață).

anweben, *webte an, angewebt* (rar și *wob an, angewoben), vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a adăuga țesând, a țese (la).

anwedeln, *wedelte an, angewedelt (ich wed(e)le an), vb. (h) tr. (despre câini)* a da din coadă (la vederea cuiva); *(fig.)* a se gudura, a se linguși (pe lângă cineva).

anwehen, *wehte an, angeweht, vb. (h) tr.* **1.** *(despre vânt)* a sufla spre, a bate spre; **wenn ihn nur ein Lüftchen anweht, wird er krank** la cea mai mică adiere se îmbolnăvește; *(fig.)* **es weht mich heimatlich an** mă simt ca acasă, ca în patrie; parcă simt aerul de acasă, al patriei; **eine Ahnung wehte sie an** era cuprinsă de o presimțire. **2.** *(despre vânt)* a aduce, a îngrămădi; **Schnee ~** a troieni, a îngrămădi zăpada. **3.** (și *fig.)* a aținta; **der Wind weht das glimmende Feuer zu heller Flamme an** vântul face ca focul mocnit să ardă cu flăcară.

anweichen, *weichte an, angeweicht, vb. (h) tr.* a uda puțin, a muia, a înmuia.

anweisbar *adj.* **1.** indicabil. **2.** predabil, livrabil, înmânabil.

anweisen, *wies an, angewiesen (du, er weist an), vb. (h) tr.* **1.** a da indicația, a indica, a hotărî; a ordona, a însărcina; **der Botschafter wurde angewiesen, das Memorandum zu überreichen** ambasadorul a fost însărcinat să predea memoriul; **der Pförtner wurde angewiesen, den Dienstausweis zu verlangen** portarul a primit ordin să ceară legitimația de serviciu; **die Schüler ~, etwas zu tun** a cere, a da indicație elevilor să facă ceva; *(fig.)* **er ist auf mich angewiesen** depinde de mine. **2.** a repartiza, a indica, a desemna; **einen Platz (eine Wohnung) ~** a indica, a repartiza un loc (o locuință). **3.** a trimite, a îndruma, a îndrepta spre; a vira; **Geld durch die Post ~** a trimite bani prin mandat poștal; **etwas zur Zahlung ~** a emite un ordin de plată, a ordonanța. **4.** a instrui, a învăța pe cineva.

Anweiser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* plasator(-oare); persoană care arată, indică, îndrumează, repartizează.

anweißen, *weißte an, angeweißt (du, er weißt an), vb. (h) tr.* a albi, a spoi, a văruI.

Anweisung, *-en, f.* **1.** indicare, îndrumare, lămurire; instrucțiuni (de folosire), indicație; **ich bitte um ~, wie das zu machen ist** vă rog să-mi explicați cum trebuie să fac aceasta; **Tropfen nur nach ärztlicher ~ einnehmen** picăturile se iau numai după prescripție medicală; **~en befolgen** a urma instrucțiunile. **2.** ordin, instrucțiune, directivă; **dafür gibt es strenge ~en** pentru aceasta există instrucțiuni, directive precise; **die nötigen ~en geben** a da indicațiile, ordinele necesare. **3.** repartizare; atribuire; **die ~ eines Zimmers** repartizarea unei camere. **4.** *(ec.)* bon, mandat, ordin de plată, cec; ordonanțare; **eine ~ auf diesen Betrag** un mandat (ordin de plată) pentru această sumă; **eine ~ ausstellen** a emite un mandat, un ordin de plată.

Anweisungsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare a mandatului.

Anweisungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică de mandate, de avize.

Anweisungsfolge, *-n, f. (inform.)* suită de comenzi.

Anweisungsgebühr, *-en, f.* taxă de mandat.

Anweisungs|platte, *-n, f. (tehn.)* placă indicatoare, cu instrucțiuni.

Anweisungs|schein, *-(e)s, -e, m.*, **Anweisungszettel**, *-s, -, m.* **1.** aviz de plată. **2.** (cupon de) mandat.

Anweisungs|sprache *f. sg. (inform.)* limbaj de comandă.

anwelken, *welkte an, angewelkt, vb. (s) intr.* a începe să se veștejească.

anwendbar *adj.* aplicabil, folosibil, practicabil; de folosit; **die einzig ~e Methode** singura metodă care poate fi aplicată.

Anwendbarkeit, *-en, f.* posibilitate de a fi întrebuințat, aplicat, pus în practică; aplicabilitate.

anwenden, *wandte an, angewandt (du wendest an, er wendet an), vb. (h) tr.* **1.** a întrebuința; a folosi, a utiliza; **etwas richtig (falsch) ~** a întrebuința, a folosi, a aplica ceva în mod corect (greșit); **viel Fleiß ~** a-și da silința; **alle seine Kräfte ~** a face toate eforturile, a-și încorda toate puterile; **ein Heilmittel ~** a folosi un medicament; **Geld zu nützlichem Zwecke ~** a întrebuința, a cheltui banii în mod util; **Gewalt ~** a folosi forța. **2.** *(auf* cu *ac.)* a aplica (la); **die Wissenschaft auf die Praxis ~** a aplica știința în practică; **das Gesetz ~** a aplica legea; **die Regel auf einen besonderen Fall ~** a aplica regula la un caz special; **übel angewandt** deplasat.

Anwender, *-s, -, m.* utilizator.

Anwenderbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere utilizatoare.

Anwenderfehler, *-s, -, m.* eroare de utilizare.

Anwendung, *-en, f.* **1.** întrebuințare, folosire, utilizare; **in** (sau **zur**) **~ bringen** a întrebuința; **in ~ kommen** sau **~ finden** a fi întrebuințat, aplicat, folosit; **unter ~ von** întrebuințând...; **unter ~ von Gewalt** folosind forța; **vorschriftsmäßige ~** folosire, aplicare, întrebuințare conform prescripțiilor. **2.** aplicare, aplicație; **das findet hier keine ~** aceasta nu se aplică aici; **die ~ der Regeln** aplicarea regulilor, normelor; *(jur.)* **in ~ des Artikels 25** prin aplicarea articolului 25.

Anwendungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*), **Anwendungsgebiet**, *-(e)s, -e, n.* domeniu de aplicare, de folosire.

Anwendungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de aplicare, de folosire.

Anwendungs|programm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program soft; **ein ~ starten** a porni un program soft; **~e einsetzen** a introduce programe soft.

Anwendungsvorschrift, *-en, f.* indicație, prescripție de aplicare, de folosire.

Anwendungsweise, *-n, f.* mod de aplicare, de folosire.

anwerben, *warb an, angeworben (du wirbst an, er wirbt an), vb. (h)* **I.** *tr.* a angaja, (și *mil.)* a recruta; **Arbeitskräfte ~** a recruta forță de muncă (făcându-se reclamă în acest sens); **sich ~ lassen a)** a intra în armată (mai ales ca mercenar); **b)** a se angaja (la lucru). **II.** *intr. (um etwas)* a cere, a solicita ceva.

Anwerber, *-s, -, m.* recrutor, persoană care recrutează, care angajează.

Anwerbe|stopp [-stɔp], *-s, -, m.* stopare, oprire a angajărilor.

Anwerbung, *-en, f.* înrolare, recrutare; angajare, solicitare.

anwerfen, *warf an, angeworfen (du wirfst an, er wirft an), vb. (h) tr.* **1.** a arunca (la); **Mörtel an eine Wand ~** a tencui un perete. **2.** a lovi pe cineva aruncând în el. **3.** *(tehn.)* a porni ceva; a lansa; **einen Motor ~** a porni un motor. **4.** *(handbal)* a avea lovitura de începere.

Anwerfen, *-s, n. sg. (tehn.)* lansare, punere în mișcare.

Anwert, *-(e)s, m. sg. (reg.)* preț (de evaluare); prețăluire.

Anwesen, *-s, -, n.* teren (cu clădiri); proprietate; fermă, gospodărie.

anwesend *adj.* de față, prezent; **bei einem Vorkommen ~ sein** a fi de față la o întâmplare; **er ist heute nicht ~** lipsește astăzi.

Anwesende, *-n, -n (ein Anwesender), m.* și *f.* **1.** persoană de față, prezentă. **2.** *pl.* asistență, auditoriu; **verehrte ~!** onorată asistență! **alle ~n erhoben sich von den Plätzen** toți cei prezenți s-au ridicat în picioare.

Anwesenheit, *-en, f.* prezență; ședere; existență; **während meiner ~ in Bukarest** în timpul șederii mele la București; **in meiner ~** în prezența mea; **in ~ des Bürgermeisters** în prezența primarului; **die ~ von Gift feststellen** a constata existența otrăvii.

Anwesenheitsliste, *-n, f.* listă de prezență.

anwettern, *wetterte an, angewettert, vb. (h) tr.* a mustra aspru, a lua la rost, la refec; a certa; a se răsti, a țipa (la).

anwetzen, *wetzte an, angewetzt (du, er wetzt an), vb. (h) tr.* a ascuți; *(fig.; fam.)* **angewetzt kommen** a veni în fugă, în goană.

anwidern, *widerte an, angewidert, vb. (h) tr.* a dezgusta, a scârbi; **das widert mich an** asta îmi repugnă, mă scârbește.

anwidernd I. *part. prez.* de la anwidern. **II.** *adj.* și *adv.* dezgustător, respingător, scârbos.

anwiehern, *wieherte an, angewiehert, vb. (h) tr.* a necheza (spre).

anwinkeln, *winkelte an, angewinkelt (ich wink(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(gimn.)* a face echer, a îndoi picioarele, brațele. **2.** *(tehn.)* a pune, a îndoi într-un anumit unghi.

anwinken, *winkte an, angewinkt, vb. (h) tr.* a face semn (din cap sau cu mâna) spre cineva.

anwinseln, *winselte an, angewinselt (ich wins(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(despre câini)* a chelălăi, a scâncI (la, spre); *(în expr.)* **angewinselt kommen** a se apropia chelălăind. **2.** *(fig.; fam.)* a se smiorcăi (în fața cuiva).

anwirken, *wirkte an, angewirkt, vb. (h) tr.* **1.** *(gegen)* a se opune, a acționa contra. **2.** v. anweben.

anwittern, *witterte an, angewittert, vb.* **I.** *tr. (h) (vân.)* a mirosi, a simți după miros, a adulmeca. **II.** *intr. (s) (mineral.)* a se desface, a se fărâmița sub acțiunea agenților atmosferici.

Anwitterung, *-en, f.* **1.** *(vân.)* miros(ire), simțire a urmei animalului, adulmecare. **2.** *(chim.)* acțiune de oxidare. **3.** *(mineral.)* desfacere, sfărâmare sub acțiunea agenților atmosferici.

anwohnen, *wohnte an, angewohnt, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a fi vecin (cu cineva), a locui aproape de; **er wohnt dem Walde an** locuiește imediat lângă pădure. **2.** (cu *dat.)* a fi de față, prezent (la), a lua parte (la); **wir wohnten der Feier an** am asistat la serbare.

Anwohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vecin(ă); riveran(ă); **die ~ vom Schillerplatz** locuitorii din piața Schiller; **~ des Meeres** locuitor de pe țărmul mării.

Anwohnerschaft *f. sg.* vecinii; vecinătate.

Anwohnerschutz, *-es, m. sg.* protecția mediului local.

Anwuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** creștere, înmulțire, sporire; *(bot.)* prindere, lipire prin creștere; *(hidr.)* **der ~ des Ufers** creșterea malului, țărmului (prin depunerea aluviunilor). **2.** *(forest.)* semințiș natural; **junger ~** copaci tineri; pădure tânără.

Anwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* urare bună.

anwünschen, *wünschte an, angewünscht, vb. (h) tr.* a dori, a ura; a face o urare.

Anwünschung, *-en, f. (reg.)* înfiere, adopțiune.

Anwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(constr.)* tencuială; grund; stucatură. **2.** *(la jocuri cu mingea)* prima aruncare, azvârlire; **den ~ haben** a deschide jocul, a avea lovitura de începere. **3.** *(pictură)* grund, apret. **4.** *(croitorie)* bucată adăugată. **5.** *(auto.)* pornire (a motorului) cu manivela. **6.** *(fig.)* reproș; învinuire (gratuită). **7.** *(monetărie)* presă pentru baterea monedei.

Anwurfkurbel, *-n, f. (auto.)* manivelă de pornire.

Anwurfmotor, *-(e)s, -en, m. (maș., electr.)* motor de pornire, de demaraj, de lansare, demaror.

Anwurfschlüssel, *-s, -, m.* braț al balansierului (la monetărie).

anwurzeln, *wurzelte an, angewurzelt (ich wurz(e)le an), vb. (s) intr.* a prinde rădăcini, a se înrădăcina; *(fig.)* **wie angewurzelt dastehen** a rămâne nemișcat, ca împietrit.

anwüten, *wütete an, angewütet (du wütest an, er wütet an), vb. (h) intr. (fam.) (gegen)* a se manifesta vehement (împotriva cuiva), a se năpusti cu furie (asupra).

Anzahl *f. sg.* număr, cantitate; **große ~** număr mare, important; **geringe ~** număr mic, neînsemnat; **eine ~ von Schülern** un număr de elevi; **die ~ der Mitglieder war angestiegen** numărul membrilor a crescut.

anzahlen, *zahlte an, angezahlt, vb. (h) tr.* a arvuni, a aconta, a da un acont.

Anzahlung, *-en, f.* acont, arvună; **eine ~ leisten** a da un acont.

anzapfen, *zapfte an, angezapft, vb. (h) tr.* **1.** a da cep, a pune caneaua; **ein Fass ~** a începe un butoi, a da cep unui butoi; *(fig., fam.)* a lua sânge; **morgen zapfen wir dich an** mâine te înțepăm ca să-ți luăm sânge. **2.** *(fam.)* a lua, a stoarce bani; **jn. (gehörig) ~** a stoarce bani, a tapa pe cineva, a cere cuiva bani cu împrumut; **er wurde oft um Geld angezapft** adesea i s-au cerut bani cu împrumut. **3.** *(tel., electr., tehn.)* a branșa, a racorda, a face un branșament; a ramifica, a deriva; **eine Wasserleitung ~** a face un racord la o conductă de apă; *(fig., fam.)* **die Telefonleitung ~** a intercepta convorbirile telefonice. **4.** *(fig., fam.)* a tachina, a sâcâi. **5.** *(forest.)* a crește un arbore pentru rezinaj.

Anzapf|spule, *-n, f. (tel.)* bobină cu prize.

Anzapf|station, *-en, f. (electr.)* stație de distribuție.

Anzapf|stelle, *-n, f.* **1.** loc unde se pune cepul. **2.** loc de incizie a scoarței (la brazi pentru a recolta rășină). **3.** *(electr.)* punct de derivație; loc de priză; loc de interceptare (a convorbirilor telefonice); *(hidr.)* loc unde se face branșamentul.

Anzapfung, *-en, f.* **1.** scoatere de lichid, desfundare. **2.** incizie (la brazi). **3.** *(electr., tel., hidr.)* racord; ramificație; *(fig., fam.)* interceptare a convorbirilor telefonice. **4.** *(fam.)* luare de sânge. **5.** *(fig., fam.)* împrumut, stoarcere de bani. **6.** *(fig., fam.)* tachinare.

anzaubern, *zauberte an, angezaubert, vb. (h) tr.* **1** a vrăji, a fermeca; a încânta; **jm. ~** a fermeca pe cineva. **2.** a face farmece; a deochea; **jm. eine Krankheit ~** a îmbolnăvi pe cineva prin farmece.

anzäumen, *zäumte an, angezäumt, vb. (h) tr.* a lega de dârlogi, de hățuri; a pune hățurile.

anzechen, *zechte an, angezecht, vb. (h) refl.* a se îmbăta, a se chercheli, a o face lată.

Anzeichen, *-s, -, n.* (prim) semn; indiciu, simptom; **die ersten ~ der Krankheit** primele simptome ale bolii; **wenn nicht alle ~ trügen** dacă nu ne înșeală toate aparențele.

anzeichnen, *zeichnete an, angezeichnet (du zeichnest an, er zeichnet an), vb. (h) tr.* a nota, a însemna; a marca.

Anzeichner, *-s, -, m.* persoană care notează, însemnează, marchează.

Anzeige, *-n, f.* **1.** anunț, inserat, afiș; **eine ~ aufgeben** sau **in die Zeitung setzen** a da un anunț la ziar; **in der Zeitung unter „Kleine ~en"** în ziar la „Mica publicitate"; **wir haben die ~ ihrer Vermählung erhalten** am primit ferparul, anunțul căsătoriei lor. **2.** denunț, reclamație; **~ von etwas machen** (sau **erstatten**) a denunța ceva; **etwas zur ~ bringen** a reclama ceva. **3.** *(înv.)* comunicare, înștiințare; știre, aviz; **öffentliche ~** comunicat oficial; **unter ~, dass...** avizându-vă că...; **amtliche ~** notificare. **4.** semn, indicație. **5.** *(înv.)* v. Anzeichen.

Anzeige|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Anzeigenamt.

Anzeige|an|nahme, *-n, f.* v. Anzeigenannahme.

Anzeigebildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran, monitor de afișare, vizualizare.

Anzeigeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Anzeigenblatt.

Anzeigebrett, *-(e)s, -er, n.* avizier.

Anzeige|einheit, *-en, f.* unitate (periferică) de afișare (vizualizare).

Anzeigegerät, *-(e)s, -e, n.* dispozitiv de afișare, vizualizare.

anzeigen, *zeigte an, angezeigt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a indica, a prevesti; **das Barometer zeigt schönes Wetter an** barometrul arată vreme frumoasă; **der Pfeil zeigt die Richtung an** săgeata indică direcția; *(fig.)* **das zeigt nichts Gutes an** asta nu-i a bună; **es für angezeigt halten** a găsi nimerit; **in diesem Falle ist eine Operation angezeigt** în acest caz este indicată, recomandabilă o operație; **die angezeigten Preise** prețurile notate. **2.** a anunța, a înștiința, a da de știre; a aviza, a informa; **jm. seine Ankunft ~** a-și anunța cuiva sosirea; **den Eingang der Beträge ~** a confirma primirea sumelor (de bani). **3.** a anunța, a publica; **seine Verlobung ~** a-și anunța (prin ziar) logodna; **das Erscheinen eines Buches ~** a anunța apariția unei cărți. **4.** a denunța, a reclama; **einen Diebstahl bei der Polizei ~** a reclama un furt la poliție. **5.** *(inform.)* a afișa; **am Bildschirm ~** a afișa pe ecran.

Anzeigen|abteilung, *-en, f.* secție, serviciu de (mica) publicitate (la un ziar).

Anzeigen|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Anzeigen|an|nahme(|stelle)**, *-n, f.* agenție, birou, oficiu de primire a anunțurilor, agenție de publicitate.

Anzeigenbeilage, *-n, f.*, **Anzeigenblatt**, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de anunțuri, supliment (de ziar) cu mica publicitate.

Anzeigenbüro, *-s, -s, n.* v. Anzeigenamt.

Anzeigenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* șef al secției de publicitate.

Anzeigengebühr, *-en, f.* taxă, tarif de publicitate.

Anzeigenschluss, *-es, m. sg.* dată limită de acceptare a anunțurilor.

Anzeigentarif, *-s, -e, m.* taxă, tarif de publicitate.

Anzeigenteil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de anunțuri, mica publicitate.

Anzeigenvermittlungs|stelle, *-n, f.* v. Anzeigenannahme(stelle).

Anzeigenvertreter, *-s, -, m.* agent de publicitate.

Anzeigenwerbung, *-en, f.* reclamă prin anunțuri.

Anzeigenwesen, *-s, n. sg.* publicitate.

Anzeigepflicht, *f. sg.* obligativitate de a înștiința autoritățile.

anzeigepflichtig, *adj.* care trebuie anunțat, declarat autorităților.

Anzeiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care anunță; informator(oare). **2.** denunțător(-oare), delator(-oare), reclamant(ă). **3.** *m.* monitor; buletin; **kleiner ~** mica publicitate. **4.** *m. (tehn.)* indicator; contor.

Anzeigetafel, *-n, f.* panou cu anunțuri.

Anzeigeverfahren, *-s, -, n.* procedeu de afișare.

Anzeigevor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, aparat, sistem de semnalizare.

anzeps *adj. (metr., despre silaba* sau *vocala finală din versul antic)* când lung, când scurt.

anzetteln, *zettelte an, angezettelt (ich zett(e)le an), vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a urzi. **2.** *(fig.)* a pune la cale; a urzi, a unelti; **eine Verschwörung ~** a pune la cale, a urzi o conspirație.

Anzett(e)ler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare); intrigant(ă).

Anzett(e)lung, *-en, f.* **1.** *(text.)* urzire. **2.** *(fig.)* uneltire, mașinație.

anziehbar *adj.* **1.** care poate fi atras. **2.** care poate fi purtat, îmbrăcat.

anziehen, *zog an, angezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca; a încălța; **jn. ~** a îmbrăca pe cineva; **den neuen Anzug ~** a îmbrăca, a pune costumul nou; **sich** *(dat.)* **Handschuhe ~** a-și pune mănuși; **sich warm ~** a se îmbrăca cu haine călduroase, groase; **sich festlich ~** a se îmbrăca de sărbătoare; *(fam.)* **den bunten Rock ~** a se înrola în armată. **2.** a întinde, a încorda, a strânge; **den Bogen ~** a întinde arcul; **die Schraube ~** a strânge șurubul; **die Zügel ~ a)** a trage hățurile; **b)** *(fig.)* a ține din scurt; **Beine und Füße unter der Brust ~** a strânge picioarele sub piept (la gimnastică); **die Schultern ~** a ridica din umeri. **3.** a trage, a atrage; **der Magnet zieht das Eisen an** magnetul atrage fierul; *(fig.)* **sich angezogen fühlen** a se simți atras (de ceva, cineva); **der Film zieht das Publikum an** filmul atrage publicul; **das Salz zieht Feuchtigkeit an** sarea trage umiditatea. **4.** a absorbi, a trage în piept, a aspira; **den Atem ~** a-și ține respirația. **5.** a cita; a se referi (la); **ein Gesetz ~** a se referi la o lege; **eine Stelle aus einem Roman ~** a cita un pasaj dintr-un roman. **II.** *intr.* **1.** a începe să tragă; **die Pferde ziehen nicht an** caii nu vor să tragă, nu se urnesc din loc; **die Lokomotive zieht an** locomotiva se pune în mișcare. **2.** a crește, a se urca; **der Frost zieht an** gerul crește; **die Preise ziehen an** prețurile urcă; **Baumwolle zieht an** prețul bumbacului urcă. **3.** a începe jocul, a deschide jocul. **4.** a prinde, a-și face efectul, a se lipi; **das Pflaster zieht an** plasturele se prinde; **der Mörtel zieht an** tencuiala prinde; *(fig.)* **es zieht bei ihm nicht an** nimic nu se lipește de el. **5.** *(s)* a sosi, a se apropia; **das Heer zieht an** armata se apropie; **mit Hab und Gut angezogen kommen** a sosi cu căței, cu purcel. **III.** *refl.* a se îmbrăca; a se încălța.

anziehend I. *part. prez.* de la anziehen. **II.** *adj.* **1.** atrăgător, atractiv, interesant; **eine ~e Gestalt** o figură atrăgătoare. **2.** în creștere; **~e Nachtfröste** gerul în creștere noaptea; **~e Preise** prețuri în creștere.

Anzieher, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* mușchi aductor. **2.** limbă de pantofi, încălțător.

Anziehung, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* atracție; **magnetische ~** atracție magnetică. **2.** *(fig.)* atracție, farmec.

Anziehungskraft, *-kräfte, f.* **1.** *(fig.)* forță de atracție. **2.** *(mec.)* forță de tracțiune, de pornire. **3.** *(fig.)* putere de atracție, farmec.

Anziehungskreis, *-es, -e, m.* sferă de atracție.

Anziehungsmoment, *-(e)s, -e, n. (mec.)* cuplu de atracție.

Anziehungsmuskel, *-s, -n, m.* v. Anzieher **(1)**.

Anziehungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* centru, punct de atracție.

Anziehungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Anziehungskraft.

Anziehungswinkel, *-s, -, m. (maș.)* unghi de înclinație (la o pantă).

anzielen, *zielte an, angezielt, vb. (h) tr.* a avea drept scop, a năzui spre.

anzischen, *zischte an, angezischt, vb. (h) tr.* a șuiera, a fluiera, a sâsâi (spre cineva).

anzotteln, *zottelte an, angezottelt (ich zott(e)le an), vb. (s) intr. (fam.)* a veni alene, agale.

Anzucht, *-züchte, f.* **1.** *(mine)* șanț pentru apa reziduală. **2.** *sg.* creștere; cultivare; **die ~ von Rassepferden** creșterea cailor de rasă.

anzüchten, *züchtete an, angezüchtet (du züchtest an, er züchtet an), vb. (h) tr.* a crește (animale, plante); a cultiva.

Anzuchtgarten, *-s, -gärten, m.* pepinieră.

Anzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** costum, îmbrăcăminte (bărbătească); *(înv.)* taior; *(mil.)* uniformă, ținută; **seinen guten ~ anziehen** a-și îmbrăca, a-și pune costumul cel bun; **ein abgetragener ~** un costum uzat; **einen ~ beim Schneider in Arbeit geben** a-și face, a-și comanda un costum la croitor; **einen ~ von der Stange kaufen** a-și cumpăra un costum de gata, de la confecții; *(fig., fam.)* **jn. aus dem ~ boxen** a cotonogi pe cineva în bătaie; *(fam.)* **aus dem ~ fallen** a fi slăbit mult. **2.** apropiere, pregătire; **ein Gewitter ist im ~** se apropie o furtună; **Fieber ist im ~** face temperatură. **3.** stabilire, statornicire, așezare, mutare într-un alt loc, colonizare. **4.** prima mutare (la șah); **wer hat den ~?** cine deschide? **5.** *(reg.)* mișcare. **6.** *(elv.)* propunere (la parlament). **7.** *(tehn.)* putere de demarare; **das Auto hat einen schlechten ~** mașina nu pornește ușor.

Anzugsbremsung, *f. sg. (tehn.)* frânare prin presiune.

anzüglich *adj.* **1.** plin de aluzii ofensatoare, răutăcioase; caustic, mușcător, tendențios; **er wird ~** începe să fie tendențios, mușcător. **2.** indecent, echivoc; picant; **ein ~er Witz** un banc indecent, *(fam.)* fără perdea. **3.** *(înv.)* v. anziehend **(II)**.

Anzüglichkeit, *-en, f.* **1.** aluzie ofensatoare, caustică, răutăcioasă. **2.** indecență; echivoc.

Anzugsgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de stabilire, de așezare (într-un loc).

Anzugskosten *pl.* cheltuieli de stabilire, de așezare, de mutare (într-un loc).

anzünden, *zündete, an, angezündet (du zündest an, er zündet an), vb. (h) tr.* a aprinde; a da, a pune foc; **eine Zigarette ~** a aprinde o țigară; **das eigene Haus ~** a pune foc la propria sa casă; *(fig., înv.)* **jm. ein Licht ~** a lumina pe cineva, a face pe cineva să înțeleagă.

Anzünder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** incendiator(-oare). **2.** *m.* aprinzător.

anzwängen, *zwängte an, angezwängt, vb. (h) tr.* a pune, a îmbrăca cu forța.

anzwecken, *zweckte an, angezweckt, vb. (h) tr.* a prinde în pioneze.

anzweifeln, *zweifelte an, angezweifelt, vb. (h) tr.* a fi în dubiu (despre ceva); **etwas ~** a pune ceva la îndoială.

Anzweif(e)lung, *-en, f.* exprimare a îndoielii; îndoială, dubiu, contestare.

ạnzwinkern, *zwinkerte an, angezwinkert, vb. (h) tr. (fam.)* a trage cu ochiul (spre cineva).
ạnzwitschern, *zwitscherte an, angezwitschert, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a veni agale, fără grabă. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen** ~ a se îmbăta.
äọlisch *adj.* **1.** eolic, din Eolia. **2.** eolian.
Äọlsharfe, *-n, f.* harpă eoliană.
Äọn, *-s, -en, m. (mai ales pl.)* **1.** veşnicie, eternitate, eră. **2.** *pl. (fil.)* eon.
äọnenlang *adj.* infinit de lung, etern, eonic.
Aọrịst, *-(e)s, -e, m. (gram.)* aorist.
Aọrta, *-ten, f. (anat.)* aortă.
Aọrt|algie, *-n, f. (med.)* durere care porneşte din peretele aortei, aortalgie.
Aọrten|entzündung, *-en, f. (med.)* aortită.
AP [eɪ'pi:], *presc. de la* Associated Press.
Apạche [-'paχə sau a'patʃə], *-n, -n, m.* **1.** şi [-patʃə] indian apaş. **2.** pungaş, ticălos, escroc, şarlatan, pezevenghi.
Apanạge [-'na:ʒə], *-n, f.* **1.** apanaj. **2.** pensie, rentă viageră.
apạrt I. *adj.* aparte, deosebit, ales; rar; ciudat; **sie sieht sehr ~ aus** e o apariţie cu totul deosebită. **II.** *adv. (inv.)* aparte; pentru sine; **etwas ~ legen** a pune ceva la o parte.
Apạrte[1], *-n (Apartes), n. sg.* ceva deosebit, ales, rar, distins; **etwas Apartes** ceva cu totul deosebit.
Apạrte[2], *-(s), -s, n. (teatru)* aparteu, ceea ce spune un actor ca pentru sine, dar cu glas tare.
Apạrt|heid [-'pa:rt-], *f. sg.* apartheid, separarea raselor.
Apạrt|heid(s)politik [a'pa:rthait-], *f. sg.* politică de apartheid.
Apạrtment [a'partmənt], *-s, -s, n.* apartament (mic) închiriat într-un bloc luxos.
Apathịe *f. sg.* apatie.
apạthisch *adj.* apatic.
Apatịt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* apatit.
ạpen *adj. (reg.)* v. offen.
Apepsịe *f. sg. (med.)* apepsie.
ạper *adj. (reg.)* fără zăpadă.
Aperçu [apɛr'sü], *-s, -s, n.* **1.** *(inv.)* privire generală; rezumat. **2.** remarcă spirituală, spirit.
aperiọdisch *adj.* aperiodic.
Aperitịf, *-s, -s, n.* aperitiv.
Aperitịvum [-vʊm], *-s, -tiva* [-va], *n.* **1.** medicament care face poftă de mâncare. **2.** laxativ uşor.
ạpern, *aperte, geapert, vb. (h) (austr., elv.)* **I.** *intr.* a scăpa, a se elibera de zăpadă. **II.** *tr. (rar)* a curăţa de zăpadă.
Apertọmeter, *-s, -, n. (fiz.)* apertometru.
Apertụr, *-en, f.* **1.** deschidere, deschizătură. **2.** *(opt.)* deschidere a diafragmei (unei lentile, unui obiectiv etc.).
Ạperung, *-en, f. (austr., elv.)* **1.** topirea zăpezii. **2.** plaiuri eliberate de zăpadă.
Ạperwind, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vânt cald, de dezgheţ.
apetạl *adj. (bot.)* apetal.
Ạpex, *-, Apizes, m.* **1.** vârf, pisc, creastă, culme. **2.** *(astron.)* apex, punct în direcţia căruia se mişcă un astru. **3.** *(fon.)* semn care indică accentul sau lungimea unei vocale. **4.** *(muz.)* semn care indică accentuarea (unei note).
Ạpfel, *-s, Äpfel, m.* **1.** măr (fruct); *(cul.)* **Äpfel im Schlafrock** mere în aluat; *(fig.)* **in den saueren ~ beißen** a face un lucru neplăcut, de nevoie, a nu avea încotro; **der ~ fällt nicht weit vom Stamm** aşchia nu sare departe de trunchi, ce iese din pisică şoareci mănâncă; **ihm ist alles wie ein reifer ~ in den Schoß gefallen** a căpătat totul mură-n gură. **2.** măr (pom); **die Äpfel blühen schon** merii au şi înflorit.
ạpfel|artig *adj.* ca un măr.
Ạpfel|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter malic.
Ạpfel|auflauf, *-(e)s, -läufe, m. (cul.)* sufleu de mere.
Ạpfelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* măr (pom) *(Malus pumila* Mill.).
Ạpfelblattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-meri *(Aphis mali, Aphis pomi).*
Ạpfelblüte, *-n, f.* **1.** floare de măr. **2.** *sg.* înflorire a merilor.
Ạpfelblüten|stecher, **Ạpfelbohrer**, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţa merilor *(Anthonomus pomorum).*
Äpfelbrater, *-s, -, m. (fam.)* persoană retrasă, care stă mereu acasă.
ạpfelbraun *adj. (despre cai)* murg rotat.
Ạpfelbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de mere.
Ạpfelbutz, *-es, -e,* **Ạpfelbutzen**, *-s, -, m.* cotor, miez al mărului.
Ạpfelchen, *-s, -, n.* merişor.
ạpfelförmig *adj.* de forma mărului.
Ạpfelfrau, *-en, f.* vânzătoare de mere.
Ạpfelfuchs, *-es, -füchse, m.* cal murg rotat.
Ạpfelgarten, *-s, -gärten, m.* livadă de meri.
Ạpfelge|häuse, *-s, -, n.* inimă a mărului, căsuţă seminală.
ạpfelgrau *adj.* cenuşiu bătând în alb.
Ạpfelgriebs, *-es, -e, m. (reg.)* v. Apfelgehäuse.
ạpfelgrün *adj.* verde deschis.
Ạpfelgrutzen, *-s, -, m. (reg.)* v. Apfelgehäuse.
ạpfelig *adj.* **1.** cu pete mici. **2.** *(despre cai)* rotat.
Ạpfelkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de măr.
Ạpfelkraut, *-(e)s, n. sg.* pastă de mere uscată, pistil.
Ạpfelkuchen, *-s, -, m.* plăcintă cu mere.
Ạpfelmade, *-n, f.* vierme din măr.
Ạpfelmost, *-es, m. sg.* must de mere, cidru.
Ạpfelmus, *-es, n. sg.* v. Apfelbrei.
äpfeln. *äpfelte, geäpfelt (ich äpf(e)le) vb. (h) intr. (despsre cai)* a se bălega.
Ạpfelquitte, *-n, f. (bot.)* (soi de) gutuie *(Cydonia oblonga* Moll.).
Ạpfelröster, *-s, -, m.* tigaie, vas de copt mere la foc.
ạpfelrund *adj.* rotund ca un măr.
Ạpfelrüsselkäfer, *-s, -, m.* v. Apfelblütenstecher.
Ạpfelsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de mere.
Ạpfelsäure *f. sg. (chim.)* acid malic.
Ạpfelschale, *-n, f.* coajă de măr.
Ạpfelschaumwein, *-es, -e, m.* must de mere, cidru.
Ạpfelschimmel, *-s, -, m.* cal sur rotat.
Apfelsịne, *-n, f.* portocală.
Apfelsịnenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* portocal *(Citrus aurantium).*
Apfelsịnenlimonade, *-n, f.* oranjadă.
Apfelsịnenschale, *-n, f.* coajă de portocală.
Apfelsịnenscheibe, *-n, f.* felie de portocală.
Ạpfelsorte, *-n, f.* soi de mere.
Ạpfel|stecher, *-s, -, m.* **1.** v. Apfelblütenstecher. **2.** instrument pentru curăţatul miezului merelor.
Ạpfel|strudel, *-s, -, m.* ştrudel cu mere.
Ạpfelwein, *-(e)s, -e, m.* cidru, vin de mere.
Ạpfelwickler, *-s, -, m. (entom.)* torcător *(Carpocapa pomonella).*
Aphärẹse, **Aphärẹsis** [-fɛ-], *-rẹsen, f. (fon.)* aferează.
Aphasịe [-fa-] *f. sg. (med.)* afazie.
Aphẹl [-fe:l], *-s, -e, n.,* **Aphẹlium**, *-s, -lien* [-liən] (şi *Aphelia), n. (astron.)* afeliu.
Aphorịsmus, *-, -men, m.* aforism.
Aphorịstiker, *-s, -, m.* autor de aforisme.
aphorịstisch *adj.* aforistic, concis, scurt, pregnant.
Aphrodisiạkum, *-s, -ka, n.* afrodisiac.
Ạphte, *-n, f. (med.; mai ales la pl.)* **1.** aftă. **2.** v. Aphtenseuche.
Ạphtenseuche *f. sg.* febră aftoasă.
Apiạrium, *s, -rien* [-riən], *n.* stup, casa albinelor.
Apikultụr *f. sg.* apicultură.
Aplanạt, *-s, -e, m. (opt.)* aplanat.
Aplọmb [aplɔ̃:], *-s, m. sg. (inv.)* **1.** aplomb, îndrăzneală, tupeu. **2.** curmare a unei mişcări de balet.
Apochromạt [-kro-], *-(e)s, -e, m. (fot.)* apocromat.
apodịktisch *adj.* **1.** apodictic, de netăgăduit; necesar, care nu admite opoziţie. **2.** cu convingere fermă, hotărât.
Apogamịe *f. sg.* **1.** *(bot.)* apogamie, înmulţire asexuată. **2.** *(med.)* apogamie, sterilitate.
Apogäum [-'gɛ:ʊm], *-s, -gäen* [-'gɛ:ən], *n. (astron.* şi *fig.)* apogeu.
Apokalỵpse, *-n, f.* apocalips; apocalipsă.
Apokalỵptik *f. sg.* culegere de apocalipse, totalitatea apocalipselor.
apokalỵptisch *adj.* **1.** apocaliptic; prevestind un apocalips. **2.** nebulos, întunecat, de neînţeles, misterios.
apokạrp *adj. (bot.)* apocarp, cu fruct separat.
Apokọpe, *-n, f. (fon.)* apocopă.
apokopịeren, *apokopierte, apokopiert, vb. (h) tr. (fon.)* a apocopa.
Apokryph, *-s, -en, n.,* **Apọkryphon**, *-s, -pha, n.* scriere apocrifă, neautentică.
apokryph(isch) *adj.* apocrif.
ạpolitisch *adj.* apolitic.
apollịnisch *adj.* apolinic.
Apolọg, *-s, -e, m.* apolog, fabulă, istorioară morală.
Apologẹt, *-en, -en, m.* apologet, apologist, apărător.
Apologẹtik, *-en, f.* apologetică.
apologẹtisch *adj.* apologetic.
Apologịe, *-n,* [-'gi:ən], *f.* apologie.
Apophthẹgma, *-s, -men* (şi *-mata), n.* apoftegmă, maximă, sentinţă; citat.
Apophỵse, *-n, f.* **1.** *(anat.)* apofiză. **2.** *(geol.)* apofiză, filon lateral, secundar.
Apoplẹktiker, *-s, -, m.* apoplectic, persoană predispusă la apoplexie.
apoplẹktisch *adj.* apoplectic.
Apoplexịe, *n* [-'ksi:ən], *f.* apoplexie.
Aporịe, *-n* [-ri:ən], *f.* aporie.
Apostasịe, *-n* [-'zi:ən], *f.* apostazie.
apostasịeren, *apostasierte, apostasiert, vb. (h) intr.* a-şi lepăda credinţa, a deveni apostat.
Apọstel, *-s, -, m.* apostol.
Apọstel|amt, *-(e)s, n. sg.* v. Apostolat.
Apọstelgeschichte *f. sg. (bibl.)* Faptele apostolilor.
Apọstelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* cană (de bere sau de vin), halbă cu ornamente reprezentând apostolii.
Apọsteltum, *-s, n. sg.* v. Apostolat.
Aposteriọri, *-, -, n. (fil.)* idee dedusă empiric, din experienţă.
aposteriọrisch *adj. (fil.)* dedus empiric, din experienţă.
Apostolạt, *-(e)s, -e, n.* apostolat, funcţie de apostol.
Apostọliker, *-s, -, m.* membru al unei comunităţi apostolice.
Apostọlikum, *-s, n. sg.* crez apostolic.
apostọlisch *adj.* **1.** apostolic. **2.** papal; **Apostolischer Nuntius** nunţiu papal; **Apostolischer Stuhl** Sfântul Scaun. **3.** bazat pe Biblie.
Apostrọph [-'stro:f], *-s, -e, m.* apostrof.
Apostrọphe [-'stro:fə], *-n, f. (rel.)* apostrofă.
apostrophịeren, *apostrophierte, apostrophiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune apostrof. **2.** a apostrofa; **jn. als Lügner** ~ a califica pe cineva drept mincinos.
Apothẹke, *-n, f.* **1.** farmacie. **2.** dulăpior, trusă de medicamente. **3.** *(iron.)* magazin cu preţuri mari, piperate.
apothẹkenpflichtig *adj.* care se vinde numai la farmacie.
Apothẹkenschränkchen, *-s, -, n.* dulăpior cu medicamente.
Apothẹker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* farmacist(ă), spiţer; *(fig., fam.)* **du hast beim ~ gekauft** ai cumpărat foarte scump.
Apothẹkerberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie de farmacist.
Apothẹkerbuch, *-(e)s, -bücher, n.* farmacopee.
Apothẹkerge|hilfe, *-n, -n, m.* ajutor de farmacist.

Apothẹkergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate oficinală.
Apothẹkerkunst *f. sg.* farmaceutică; pricepere în a prepara medicamente.
Apothẹkerlehrling, *-s, -e, m.* v. Apothekergehilfe.
apothẹkermäßig *adv.* **1.** farmaceutic. **2.** *(fam.)* de spiţerie; cântărit exact, drămuit. **3.** scump.
apothẹkern, *apothekerte, apothekert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a practica profesiunea de farmacist. **2.** a lua medicamente.
Apothẹker|ordnung *f. sg.* formular, carte cu formule pentru prepararea medicamentelor.
Apothẹkerpreise *pl. (fam.)* preţuri piperate.
Apothẹker|rechnung, *-en, f. (fam.)* factură exagerată, piperată.
Apothẹkerware, *-n, f.* articol farmaceutic.
Apothẹkerwissenschaft *f. sg.* ştiinţă farmaceutică; farmacologie.
Apothẹose, *-n, f.* **1.** apoteoză, divinizare. **2.** *(teatru)* tablou final, efect final.
Apparạt, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat; **den ~ einschalten** a da drumul la aparat. **2.** telefon; **bleiben Sie bitte am ~** vă rog, rămâneţi la telefon; **wer ist am ~?** cine e la telefon? **3.** aparat, totalitatea organelor care au o anumită funcţiune; **der ~ der Verwaltung** aparatul administrativ. **4.** *(fam.)* pompă, fast; alai; **mit großem ~** cu mare fast, alai, cheltuială. **5.** *(la elaborarea lucrărilor ştiinţifice) (în expr.)* **kritischer ~** aparat critic.
Apparatebau, *-(e)s, m. sg.* construire, confecţionare, fabricare a aparatelor.
apparatịv *adj.* referitor la un aparat sau la construcţia aparatelor.
Apparạt|stecker, *-s, -, m.* contrafişă de aparat (electric), fişă.
Apparatụr, *-en, f.* aparatură.
Appartement [-t(ə)'mã:], *-s, -s, m.* apartament.
Appartement|haus, *-es, -häuser, n.* bloc de locuinţe, de apartamente.
Appẹll, *-s, -e, m.* **1.** apel; chemare; **er richtete an ihn einen eindringlichen ~** i-a adresat un apel stăruitor. **2.** *(mil.)* apel; adunare în formaţie; **~ blasen** a suna adunarea (pentru raport); **zum ~ antreten** a se aduna pentru apel. **3.** *(vân. despre câinii de vânătoare)* ascultare; **der Hund hat keinen ~** câinele nu ascultă.
appellabel *adj. (înv.; jur.)* apelabil, atacabil.
Appellant, *-en, -en, m. (jur.)* apelant.
Appellat, *-en, -en, m. (jur.)* intimat.
Appellatiọn, *-en, f. (jur.)* apel, recurs.
Appellatiọnsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de apel.
Appellatiọnsgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la curtea de apel.
Appellatiọnsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de apel.
Appellatịv, *-s, -e, n. (gram.)* substantiv comun, apelativ.
Appellatịvname, *-ns, -n, m. (gram.)* apelativ provenit dintr-un nume propriu.
Appellatịvum [-vƆm], *-s, -va, n.* v. Appellativ.
Appẹllhof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* v. Appellationsgericht.
appellịeren, *appelierte, appelliert, vb. (h) intr.* **1.** a apela, a face apel; **an die Öffentlichkeit ~** a face apel la opinia publică; **an js. Gewissen ~** a face apel la conştiinţa cuiva. **2.** *(înv.; jur.)* a face apel.
Appẹllplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de adunare.
Appẹndix, *-es* (sau *-), -e* (sau *-dizes), m.* **1.** apendice; adaos, anexă. **2.** şi *f. (anat.)* apendice.
Appendizịtis, *tiden, f. (med.)* apendicită.
Appẹrtinens, *-nẹnzien* [-tsiən], *n.* accesoriu.
Apperzeptiọn, *-en, f. (psih.)* apercepţie.
apperzipịeren, *apperzipierte, apperzipiert, vb. (h) tr. (psih.)* a percepe.
Appetịt, *-(e)s, -e, m.* poftă de mâncare; **guten ~!** poftă bună! **~ machen** a face poftă de mâncare; **das verschlägt mir den ~!** asta îmi strică, îmi taie pofta! **~ auf etwas haben** a avea poftă de ceva, a dori ceva; **jm. den ~ verderben a)** a strica cuiva pofta de mâncare; **b)** *(fig.)* a strica cuiva cheful; **mit ~ essen** a mânca cu poftă.
appetịt|anregend *adj.* care deschide, stimulează pofta; apetisant.
Appetịt(s)brötchen, *-s, -, n.* aperitiv (sandviş).
appetịt|er|regend *adj.* v. appetitanregend.
appetịtlich *adj.* apetisant; aranjat, atrăgător.
appetịtlos *adj.* fără poftă de mâncare.
Appetịtlosigkeit *f. sg.* lipsă de poftă de mâncare.
applanịeren, *applanierte, applaniert, vb. (h) tr.* **1.** a aplana, a nivela, a netezi. **2.** *(înv., fig.)* a aplana, a înlătura (o ceartă, un conflict).
Applanierung *f. sg. (înv., fig.)* aplanare.
applaudịeren, *applaudierte, applaudiert, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* (şi *fig.)* a aplauda.
Applaus, *-es, -e, m.* aplauze; **stürmischer ~** aplauze furtunoase.
applikabel *adj.* aplicabil.
Applikạnt, *-en, -en, m. (înv.)* aspirant, candidat.
Applikatiọn, *-en, f.* **1.** aplicare; punere în practică, folosire, întrebuinţare; punere, aplicare peste. **2.** *(înv.)* silinţă, sârguinţă. **3.** *(înv.)* cerere. **4.** *(med.)* prescriere, urmare a unui tratament. **5.** *(croitorie)* aplicare prin coasere.
Applikatiọns|stickerei, *-en, f.* broderie aplicată.
Applikatụr, *-en, f.* **1.** *(muz.)* digitaţie. **2.** *(înv.)* aplicare, folosire (în practică).
applizịeren, *applizierte, appliziert, vb. (h) tr.* **1.** a aplica, a pune în practică. **2.** a pune (peste); **eine Farbe ~** a aplica o culoare, a da o culoare; *(fig., fam.)* **er applizierte ihm eine Ohrfeige** i-a dat o palmă. **3.** *(med.)* a prescrie un medicament; a da un medicament. **4.** a aplica prin coasere.
Applizierung, *en, f.* aplicare.
Appọint [a'poẽ:], *-s, -s, m.* **1.** monedă mărunţă. **2.** poliţă; cupon.
appọrt! *interj. (ordin adresat câinelui)* aport! adu! caută!
Appọrt, *-s, -e, m.* **1.** *(vân.)* aducere a vânatului de către câine; aport. **2.** *(fin.)* depunere de obiecte (în loc de bani, la societate pe acţiuni).
apportịeren, *apportierte, apportiert, vb. (h) tr. (despre câini)* a face aport, a aporta, a aduce.
Appositiọn, *-en, f. (gram.)* apoziţie.
appositionẹll *adj. (gram.)* apoziţional.
Appre|hensiọn, *-en, f.* **1.** (capacitate de) cuprindere, pricepere, înţelegere. **2.** teamă (vagă), îngrijorare, aprehensiune.
appre|hensịv *adj. (înv.)* **1.** fricos, îngrijorat. **2.** susceptibil.
Appreteụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (text.)* apretor.
appretịeren, *appretierte, appretiert, vb. (h) tr. (text.)* a apreta.
Appretụr, *-en, f.* **1.** *(text., ind. pielii)* apret; apretare; apretură; luciu **2.** *(ind. hârtiei)* satinare.
Appreturmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de apretat.
Appretụrwerk|stätte, *-n, f. (text.)* atelier de finisaj.
Approbatiọn, *-en, f.* **1.** confirmare; aprobare, încuviinţare; permisiune. **2.** aprobare, acordare a liberei practici (a medic, dentist, farmacist).
approbịeren, *approbierte, approbiert, vb. (h) tr.* **1.** a aproba, a permite; a confirma (în urma unui examen). **2.** a acorda libera practică (medicilor, dentiştilor, farmaciştilor).
approbịert I. *part. trec.* de la approbieren. **II.** *adj.* confirmat (ca medic, dentist, farmacist).
Approche [-'proʃə], *-n, f. (mil.)* tranşee de legătură.
Appropriatiọn, *-en, f.* apropriere, însuşire.
Approximatiọn, *-en, f. (mat.)* aproximaţie.
approximatịv *adj.* aproximativ; cu aproximaţie.
Aprikọse, *-n, f.* caisă, zarzără.
Aprikọsenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cais, zarzăr *(Prunus armeniaca* L.*).*
Aprikọsenlikör, *-s, -e, m.* lichior de caise.
Aprikọsenmarmelade, *-n, f.* marmeladă, gem de caise.
Aprikọsen|stein, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de caisă.
Apríl, *-(e)s, -e, m.* aprilie; *in den ~ schicken* **a)** a păcăli de întâi aprilie; **b)** a păcăli, a juca o festă.
Aprílblume, *-n, f. (bot.)* floarea-vântului *(Anemone nemerosa* L.*).*
Aprílglück, *-s, n. sg. (fam.)* noroc nestatornic.
aprílisch *adj. (reg.)* capricios, cu toane.
Aprílnarr, *-en, -en, m.* persoană păcălită de întâi aprilie.
Aprílschauer, *-s, -, m.* aversă de ploaie de aprilie (de scurtă durată).
Aprílschein, *-(e)s, m. sg.* lună nouă în aprilie.
Aprílscherz, *-es, -e, m.* **1.** păcăleală de întâi aprilie. **2.** *(fig.)* păcăleală; **das ist wohl ein ~?** glumeşti? vrei să mă păcăleşti!
Aprílwetter, *-s, n. sg.* vreme de aprilie; vreme nestatornică, schimbătoare.
Aprịori, *-, -, n. (fil.)* idee apriorică.
a prịori, **aprịorisch**, *adj. (fil.)* apriori, aprioric.
apropọs [-'po:] *adv.* apropo.
Apsịde, *-n, f.* **1.** *(astron.)* apsidă. **2.** v. Apsis.
Apsịdenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (astron.)* linia apsidelor.
Apsis, *Apsịden, f. (arhit.)* absidă, nişă (pentru altar).
aptịeren, *aptierte, aptiert, vb. (h) tr. (înv.)* a adapta, a ajusta, a potrivi.
Aptịerung, *-en, f. (înv.)* adaptare, ajustare, potrivire.
apụlisch *adj.* apulic, din Apulia.
Aquädụkt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* apeduct.
Aquädụktbrücke, *-n, f. (constr.)* pod-apeduct.
Aquafortịst, *-en, -en, m.* acvafortist.
Aquamarịn, *-s, -e, m. (mineral.)* acvamarină.
Aquamarịnfarbe, *-n, f.* culoare acvamarină, a apei de mare.
Aquanạut, *-en, -en, m.* acvanaut, cercetător într-o staţie subacvatică.
Aquanautik, *f. sg.* acvanautică.
Aquaplaning, [ækwə'plæniŋ], *-s, n. sg.* acvaplanare.
Aquarẹll, *-s, -e, n.* acuarelă; pictură în acuarelă.
Aquarẹllfarbe, *-n, f.* culoare, vopsea de acuarelă.
Aquarẹllgemälde, *-s, -, n.* acuarelă; tablou, pictură în acuarelă.
aquarellịeren, *aquarellierte, aquarelliert, vb. (h) intr.* a picta în acuarelă.
Aquarellịst, *-en, -en,* **Aquarẹllmaler**, *-s, -, m.* pictor în acuarelă, acuarelist.
Aquarẹllmalerei *f. sg.* (pictură în) acuarelă.
Aquarịaner, *-s, -, m. sg.* iubitor de acvarii.
Aquarịstik *f. sg.* acvaristică, ştiinţă despre creşterea peştilor în acvariu.
Aquarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* acvariu.
Aquatịnta, *-ten, f.* **1.** *sg.* gravare în apă tare, acvatintă. **2.** gravură lucrată în acvatintă.
aquatisch *adj.* acvatic.
Äquạtor, *-s, m. sg.* ecuator; **unter dem ~** în ţările tropicale.
äquatorịal *adj.* ecuatorial.
Äquatorialgegend, *-en, f.* v. Äquatorialzone.
Äquatorialregen, *-s, -, m.* ploaie ecuatorială.
Äquatorial|strömung, *-en, f.* curenţi ecuatoriali (de mare sau atmosferici).
Äquatorialzone, *-n, f.* zonă ecuatorială.
Aquavịt [-vi:t], *-s, -e, m.* lichior de fructe; *(fam.)* apa vieţii.
äquilibrịeren, *äquilibrierte, äquilibriert, vb. (h) tr. (înv.)* a echilibra.
Äquilibrịst, *-en, -en, m.* echilibrist, dansator pe sârmă.
Äquilibrịstik *f. sg.* echilibristică.
äquinoktịal [-nɔk'tsia:l] *adj.* echinocţial.
Äquinoktialgegenden *pl.* ţinuturi echinoxiale, tropicale.
Äquinoktialkreis, *-es, -e, m.,* **Äquinoktial|linie** [-niə], *-n, f.* linie echinocţială.
Äquinoktial|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună echinocţială.
Äquinọktium [-'nɔktsiʊm], *-s, -tien,* [-tsiən], *n.* echinox, echinocţiu.
Äquität *f. sg. (înv.)* echitate.
Äquivalẹnt [-va:], *-(e)s, -e, n.* **1.** echivalent. **2.** despăgubire, compensaţie (corespunzătoare).
äquivalẹnt [-va-] *adj. (mat.)* echivalent, corespunzător.
Äquivalẹnz [-va-], *-en, f.* echivalenţă.
Äquivalẹnzprinzip [-va-], *-s, n. sg.* principiu al echivalenţei.
äquivọk [-vo:k] *adj.* **1.** echivoc. **2.** indecent.
Ar[1] *presc.* de la Argon.
Ar[2], *-s, -e, n.* (şi *m.)* ar (100 m^2).
Ara, *-s, -s, m.* papagal (specie sud-americană).
Āra, *Āren, f.* eră.

Araber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** arab(ă), locuitor(-oare) din Arabia. **2.** *m.* cal arab.
arabęsk *adj. (arhit.)* arabesc.
Arabęske, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* arabesc. **2.** *(muz.)* arabescă.
arąbisch *adj.* arab, arăbesc.
Arąbische, *-n, n. sg.* (limba) arabă.
Arabịst, *-en, -en, m.* specialist în limba arabă.
Ąrachis [-çIs], *-, f.* arahidă, alună americană (*Arachis hypogaea).*
Ąrachis|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de arahide.
Arachnịden, **Arachno|ịden** [araχ-] *pl. (zool.)* arahnide, păianjeni.
aragọnisch *adj.* de, din Aragon, aragonez.
Aragonịt, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* aragonit.
Arąlie, *-n* [-liən], *f. (bot.)* aralie *(Fatsia japonica, Aralia sieboldi).*
Aranzịni *pl. (reg.)* coji de portocale zaharisite sau glasate cu ciocolată.
Aräometer, *-s, -, n. (fiz.)* areometru.
Aräometrie *f. sg. (fiz.)* areometrie.
Ärąr, *-s, -e, n.* **1.** vistierie, tezaur al statului; arhivă de stat. **2.** *(austr.)* fisc.
Ärąrbe|amte, *-n, -n, m.* funcționar la vistierie.
ärąrisch *adj.* aparținând statului, al statului, de stat.
Araukąrie [-riə], *-n* [-riən], *f. (bot.)* araucarie *(Araucaria).*
Ąrbeit, *-en, f.* **1.** muncă, lucru, ocupație; strădanie, efort; trudă; **in ~ sein** *(despre obiecte)* a fi în funcțiune; **in ~ nehmen a)** *(jn.)* a angaja (pe cineva); **b)** *(etwas)* a lua (ceva) de lucru, a începe lucrul (la ceva); **er hat den Schuh in ~** tocmai a luat pantoful în lucru, lucrează tocmai acum la pantof; *(fig.)* **jn. in die ~ nehmen** a se pune pe capul cuiva, a face cuiva mizerii; **~ leisten** a presta muncă; **bei jm. in ~ sein** (sau **stehen)** a fi în serviciul cuiva; **an die ~ gehen** sau **sich an die ~ machen** a se apuca de lucru, a se pune pe lucru; **über der ~ sitzen** a sta la masa de lucru, a lucra; **zu keiner ~ fähig sein** a nu fi capabil să lucreze ceva; *(fam.)* **keinen Mumm zu einer ~ haben** a nu avea nici un chef să lucreze, să facă o treabă; **die ~ einstellen** (sau **niederlegen)** a înceta lucrul; a face grevă; **die ~ wieder aufnehmen** a reîncepe lucrul; **sich** *(dat.)* **die ~ einteilen** a-și planifica, a-și împărți lucrul; *(fam.)* **bis zum Hals in ~ stecken** a nu-și mai vedea capul de atâta treabă; *(fam.)* **die ~ nicht erfunden haben** a fi leneș; **keine ~ scheuen** a nu se da în lături de la nici o treabă, muncă; **mit ~ überlastet sein** a fi supraaglomerat (cu munca); **auf ~ gehen** a lucra cu ziua; **zur ~ gehen** a merge la lucru; *(fam.)* **die ~ schwänzen** a chiuli, a lipsi nemotivat de la lucru; **keine ~ haben a)** a nu avea de lucru; **b)** a șoma; **etwas in ~ haben** a avea ceva în lucru; **von seiner Hände ~ leben** a trăi din munca brațelor; **ąnfallende ~** muncă de executat; **geistige ~** muncă intelectuală; **(un)qualifizierte ~** muncă (ne)calificată; **gesellschaftlich notwendige ~** muncă socialmente necesară; **körperliche ~** muncă fizică; **vergegenständlichte ~** muncă materializată; **alle Bürger haben das Recht auf ~** toți cetățenii au dreptul la muncă; **~ im Tagelohn** muncă cu ziua; **vorbereitende ~en** lucrări pregătitoare, preliminare; **eine undankbare ~** muncă ingrată; **da ist noch ein Haufen ~** mai e încă mult de lucru; **ein schweres Stück ~** o treabă grea; multă trudă; **gute ~ machen** a face muncă de calitate; **er hat ganze ~ geleistet** a făcut o treabă bună; **~ macht das Leben süß** munca îndulcește viața. **2.** operă, creație; lucrare; temă, teză, compunere; **schriftliche ~** lucrare scrisă; *(tehn.)* **eingelegte ~** marchetărie; *(arte)* **erhabene ~** relief; **halb erhabene ~** basorelief; **eine literarische ~** o operă literară; **seine einreichen** a-și preda lucrarea, teza; **~en in Gips** lucrări, opere în ghips. **3.** sarcină, treabă; **das ist nicht deine ~** aceasta nu e treaba ta. **4.** fermentare, fierbere; **der Wein ist in der ~** mustul fierbe. **5.** funcționare, activitate; **der Vulkan ist in ~** vulcanul e activ; **die ~ der Gezeiten an der Küste** acțiunea mareelor asupra coastei.

ąrbeiten, *arbeitete, gearbeitet (du arbeitest, er arbeitet), vb. (h)* **I.** *tr.* a lucra; a confecționa; a fasona; **den Acker ~** a lucra câmpul; **ein Armband in Gold ~** a lucra o brățară de aur; **bei welchem Schneider lassen Sie ~?** la ce croitor lucrați? **der Anzug ist sauber gearbeitet** costumul e lucrat cu grijă. **II.** *intr.* **1.** a lucra, a munci; a trudi; **gewissenhaft ~** a munci conștiincios; **schwer** sau **hart ~** a munci din greu, a trudi; *(fam.)* **mit Hochdruck ~** a da zor, a munci din toate puterile; **bis tief in die Nacht hinein ~** a lucra până noaptea târziu; **im Tagelohn ~** a lucra cu ziua; **im Akkord ~** a lucra în acord; **jm. in die Hand ~** a ajuta pe cineva; **jm. entgegen ~** a lucra împotriva cuiva; **gegen Barzahlung ~** a lucra cu plata pe loc; **gegen Kost und Logis ~** a lucra pentru masă și casă; **nach der Vorlage ~** a lucra după un model; **nur auf Bestellung ~** a lucra numai pe comandă; **an einem Kleid ~** a lucra la o rochie; **er arbeitet am Plan** el se ocupă de plan; **er arbeitet schon lange daran** se ocupă de mult de treaba aceasta; **über ein Thema ~** a lucra la o temă; **ich arbeite über Schiller** lucrez la un studiu despre Schiller; *(fig.)* **gegen Wind und Wellen ~** a lupta împotriva vântului și a valurilor. **2.** *(fig.)* a activa, a fi în acțiune; a funcționa, a fi în funcțiune; a fierbe, a fermenta; a fi neliniștit; **die See arbeitet** marea e agitată; **der Most arbeitet** mustul fierbe; **der Teig arbeitet** aluatul crește; **die Maschine arbeitet präzis** mașina funcționează bine, lucrează exact; **sein Geld arbeitet** banii săi lucrează, aduc venit; **mein Herz arbeitet nicht mehr gut** inima mea începe să mă lase. **III.** *refl.* a munci până la un anumit punct, până la un anumit rezultat; **er arbeitet sich krank, müde, zuschanden** muncește până se îmbolnăvește, obosește, se distruge; **sich durch den Schnee ~** a se lupta prin zăpadă; *(fig.)* **er hat sich in die Höhe gearbeitet** s-a ridicat prin muncă; **es arbeitet sich leicht, wenn…** e ușor de lucrat, când…

ąrbeitend I. *part. prez.* de la arbeiten. **II.** *adj.* lucrător, muncitor, truditor; muncitoresc; **die ~e Klasse** clasa muncitoare.

Ąrbeiter, *-s, -, m.* muncitor, lucrător; **ungelernter** (sau **unqualifizierter) ~** muncitor necalificat; **angelernter (geschulter, qualifizierter) ~** lucrător calificat; **jugendlicher ~** muncitor tânăr; **geistiger ~** lucrător intelectual; **ein gewerkschaftlich organisierter ~** muncitor sindicalist.

Ąrbeiter|abteilung, *-en, f.* detașament de muncitori.
Ąrbeiter|aristokratie [-ti:] *f. sg.* aristocrație muncitorească.
Ąrbeiter|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată a muncitorilor.
Ąrbeiter|assoziation, *-en, f.* asociație (internațională) a muncitorilor.
Ąrbeiter|auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* revoltă, răscoală a muncitorilor.
Ąrbeiter|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet muncitoresc.
Ąrbeiter|aus|sperrung, *-en, f.* concediere a muncitorilor.
Ąrbeiter|aus|stand, *-(e)s, -stände, m.* grevă.
Ąrbeiterbaracke, *-n, f.* baracă pentru muncitori.
Ąrbeiterbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n.* detașament de muncitori.
Ąrbeiterbevölkerung, *f. sg.* populație muncitorească.
Ąrbeiterbewegung, *-en, f.* mișcare muncitorească.
Ąrbeiterbudget [-bydʒe:], *-s, -, n.* buget al unei familii de muncitori.
Ąrbeiterbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune, asociație muncitorească.
Ąrbeiterdasein, *-s, n. sg.* viață, existență de muncitor.
Ąrbeiterdelegation, *-en, f.* delegație a muncitorilor.
Ąrbeiterdemonstration, *-en, f.* demonstrație, manifestație a muncitorilor.
Ąrbeiter|einheit *f. sg.* unitate a clasei muncitoare.
Ąrbeiter|entlassung, *-en, f.* concediere de muncitori.
Ąrbeiterfamilie [-liə], *-n* [-liən], *f.* **1.** familie de muncitori, muncitorească. **2.** *(fig.)* familie, totalitate a muncitorilor.
Ąrbeiterfluktuation, *-en, f.* fluctuație a mâinii de lucru.
Ąrbeiterfrage, *-n, f.* chestiune, problemă muncitorească.
Ąrbeiterfrau, *-en, f.* soție de muncitor.
ąrbeiterfreundlich *adj.* care simpatizează cu muncitorii.
Ąrbeiterführer, *-s, -, m.* conducător al muncitorilor.
Ąrbeiterfunktionär, *-s, -e, m.* activist muncitor.
Ąrbeitergenossenschaft, *-en, f.* cooperativă muncitorească.
Ąrbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor.
Ąrbeiter|hand, *-hände, f.* mână de muncitor; **von ~** din truda muncitorilor.
Ąrbeiter|haus, *-es, -häuser, n.* casă a unei familii de muncitori, locuință muncitorească.
Ąrbeiter|haushalt, *-(e)s, -e, m.* gospodărie, buget al unei familii de muncitori.
Ąrbeiter|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin muncitoresc.
Ąrbeiter|hilfe, *-n, f.* ajutor muncitoresc.
Ąrbeiterin, *-nen, f.* muncitoare, lucrătoare.
Ąrbeiter|interessen *n. pl.* interese, nevoi ale muncitorilor.
Ąrbeiter|internationale, *-n, f.* internațională muncitorească.
Ąrbeiterjugend, *f. sg.* tineret muncitoresc.
Ąrbeiterjunge, *-n, -n, m.* **1.** băiat de muncitor. **2.** tânăr muncitor.
Ąrbeiterkind, *-(e)s, -er, n.* copil de muncitor.
Ąrbeiterklasse, *-n, f.* clasă muncitoare.
Ąrbeiterkolonne, *-n, f.* coloană, detașament de muncitori.
Ąrbeiterkongress, *-es, -e, m.* congres al muncitorilor.
Ąrbeiterkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent voluntar.
Ąrbeiterkreise *pl.* mediu muncitoresc, sferă muncitorească.
Ąrbeiterkundgebung, *-en, f.* manifestație muncitorească, miting al muncitorilor.
Ąrbeiterkurse *pl.* cursuri pentru muncitori.
Ąrbeiterlied, *-(e)s, -er, n.* cântec muncitoresc.
Ąrbeitermädel, *-s, -, n.* **1.** fiică de muncitor. **2.** muncitoare tânără.
Ąrbeitermangel, *-s, m. sg.* lipsă de mână de lucru, de muncitori.
Ąrbeitermassen *pl.* mase ale muncitorilor.
Ąrbeiter|organisation, *-en, f.* organizație muncitorească.
Ąrbeiterpartei, *-en, f.* partid muncitoresc.
Ąrbeiterpresse, *-n, f.* presă muncitorească.
Ąrbeiter|rat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al muncitorilor.
Ąrbeiter|regierung, *-en, f.* guvern muncitoresc.
Ąrbeiter(rück)fahrkarte, *-n, f. (ferov.)* bilet de călătorie (dus și întors) cu preț redus pentru muncitori.
Ąrbeitersache, *f. sg.* cauză a muncitorilor; **sein Leben der ~ widmen** a-și dedica viața cauzei muncitorilor.
Ąrbeiterschaft *f. sg.* muncitorime.
Ąrbeiterschule, *-n, f.* școală muncitorească.
Ąrbeitersiedlung, *-en, f.* colonie muncitorească, cartier muncitoresc.
Ąrbeitersohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu de muncitor.
Ąrbeiter|stand, *-(e)s, m. sg.* stare (socială) muncitorească; muncitorime.
Ąrbeiter|unruhen *pl.* tulburări, frământări muncitorești.
Ąrbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație, uniune muncitorească.
Ąrbeiter|ver|ein, *-(e)s, -e, m.* cerc muncitoresc; asociație muncitorească.
Ąrbeiter|versammlung, *-en, f.* adunare muncitorească.
Ąrbeiterversicherung, *-en, f.* asigurare a muncitorilor.
Ąrbeiterviertel, *-s, -, n.* cartier muncitoresc.
Ąrbeitervolk, *-(e)s, n. sg.* v. Arbeiterschaft.
Ąrbeiterwehr, *-en, f.* gardă muncitorească.
Ąrbeiterwohlfahrt *f. sg. (înv.)* asistență socială pentru muncitori.
Ąrbeiterwohnung, *-en, f.* locuință de muncitor, muncitorească.
Ąrbeiterzahl *f. sg.* efectiv, număr al muncitorilor.
Ąrbeiterzeitung, *-en, f.* foaie, gazetă muncitorească, ziar muncitoresc.
Ąrbeiterzirkel, *-s, -, m.* cerc muncitoresc.
Ąrbeiterzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren-cursă pentru muncitori.
Ąrbeitgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patron(-oană), stăpân(-ă).
Ąrbeitgeber|anteil, *-s, -e, m.* contribuție, cotă-parte a patronilor.
Ąrbeitgeberschaft, *f. sg.* patroni, patronat.
Ąrbeitgeberverband, *-(e)s, -bände, m.*, **Ąrbeitgeberver|einigung**, *-en, f.* asociație a patronilor.
Ąrbeitnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* angajat(ă), lucrător(-oare), muncitor(-oare), salariat(ă).
Ąrbeitnehmer|anteil, *-(e)s, -e, m.* contribuție, cotă-parte a muncitorilor.
Ąrbeitnehmerverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație a lucrătorilor, a muncitorilor, a salariaților.
Ąrbeits|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* desfășurare, proces a(l) muncii, proces de producție.
Ąrbeits|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* etapă în procesul de producție.
arbeitsam *adj.* harnic, muncitor, truditor, laborios, silitor; **ein ~es Leben** o viață laborioasă.
Ąrbeits|ameise, *-n, f.* **1.** furnică lucrătoare *(Formica).* **2.** *(fig.)* om foarte muncitor.
Ąrbeitsamkeit *f. sg.* hărnicie, silință.
Ąrbeits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou, oficiu de plasare a brațelor de muncă.

Arbeits|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* cantitate de muncă existentă.
Arbeits|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Arbeitsbeginn.
Arbeits|anforderungen *pl.* exigenţe intelectuale, fizice şi psihice impuse salariaţilor.
Arbeits|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de lucru.
Arbeits|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în câmpul muncii; intrare în serviciu, în slujbă.
Arbeits|anweisung, *-en, f.* directive de muncă, privind procesul muncii.
Arbeits|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de lucru, salopetă.
Arbeits|atmosphäre, *f. sg.* atmosferă de muncă, de lucru.
Arbeits|auf|fassung, *-en, f.* concepţie despre muncă.
Arbeits|aufgabe, *-n, f.* funcţie, sarcină de serviciu.
Arbeits|aufnahme, *-n, f.* începere a lucrului, a muncii.
Arbeits|aufwand, *-(e)s, m. sg.* consum, cantitate de muncă; **voller ~** consum de muncă total.
Arbeits|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* întrerupere, încetare temporară a lucrului.
Arbeits|ausrüstung, *-en, f.* echipament de lucru; costum de lucru.
Arbeitsbank, *-bänke, f.* masă de lucru, banc(ă); tejghea (de tâmplar).
Arbeitsbanner, *-s, -, n.* drapel al muncii.
Arbeitsbedingung, *-en, f.* condiţie de muncă.
Arbeitsbefreiung, *-en, f.* scutire de muncă.
Arbeitsbegeisterung, *-en, f.* entuziasm, însufleţire în muncă.
Arbeitsbeginn, *-(e)s, m. sg.* începere a lucrului.
Arbeitsbelastung, *-en, f.* împovărare cu prea multă muncă, cu o muncă grea, epuizantă.
Arbeitsberatung, *-en, f.* consfătuire de lucru.
Arbeitsbereich, *-(e)s, -e, m.* sector, domeniu de activitate.
Arbeitsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de activitate.
Arbeitsbeschaffung, *-en, f.* creare de locuri de muncă.
Arbeitsbeschaffungsmaßnahme, *-n, f.* măsură în vederea creării de locuri de muncă.
Arbeitsbeschaffungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program (guvernamental) de creare de locuri de muncă.
Arbeitsbe|sprechung, *-en, f.* şedinţă de lucru; consfătuire de lucru.
Arbeitsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de lucru.
Arbeitsbewilligung, *-en, f.* autorizaţie de lucru.
Arbeitsbewußtsein, *-s, n. sg.* conştiinţă profesională.
Arbeitsbiene, *-n, f.* **1.** albină lucrătoare *(Apis mellifica)*. **2.** *(fig.)* om foarte muncitor.
Arbeitsbildschirm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* ecran de lucru.
Arbeitsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (inform.)* foaie de lucru, de calcul.
Arbeitsbörse, *-n, f.* bursă, piaţă a forţei de muncă.
Arbeitsbrigade, *-n, f.* brigadă de lucru.
Arbeitsbrücke, *-n, f. (tehn.)* pod de lucru.
Arbeitsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, carnet de muncă.
Arbeitsbühne, *-n, f. (tehn., constr.)* platformă de lucru; eşafodaj, schelă de zidărie.
Arbeitsdatei, *-en, f. (inform.)* fişier de lucru.
Arbeitsdauer, *f. sg.* durată a lucrului, a muncii, timp de muncă.
Arbeitsdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* corvoadă. **2.** muncă obştească (obligatorie).
Arbeitsdienstlager, *-s, -, n.* lagăr de muncă.
Arbeitsdienstler, *-s, -, m.* membru al unei unităţi de muncă (obştească).
Arbeitsdienstpflicht, *f. sg.* obligativitate a serviciului de muncă obştească.
Arbeitsdisziplin, *-en, f.* disciplină a muncii.
Arbeits|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, râvnă, zel la lucru.
Arbeits|einheit, *-en, f.* **1.** unitate de muncă. **2.** *(tehn.)* unitate de lucru mecanic.
Arbeits|einkommen, *-s, -, n.* venit, câştig provenit din muncă.
Arbeits|einsatz, *-es, -sätze, m.* (mobilizare pentru) muncă obştească.
Arbeits|ein|stellung, *-en, f.* **1.** încetare a lucrului; grevă. **2.** atitudine faţă de muncă.
Arbeits|einteilung, *-en, f.* repartizare, organizare a muncii.
Arbeits|energie, *f. sg.* putere, energie de muncă.
Arbeits|entgelt, *-(e)s, n. sg.* remuneraţie, retribuţie, salariu; onorariu.
Arbeits|erfahrung, *-en, f.* experienţă a muncii, experienţă într-un domeniu de activitate.
Arbeits|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes în muncă.
Arbeits|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat, produs al muncii.
Arbeits|erlaubnis, *-se, f.* permisiune de a munci.
Arbeits|erleichterung, *-en, f.* uşurare a muncii.
Arbeits|er|sparnis, *-se, f.* economie de muncă.
Arbeits|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Arbeitsergebnis.
Arbeits|essen, *-s, -, n.* dineu de afaceri.
Arbeits|ethos, *-, n. sg.* etică a muncii.
arbeitsfähig *adj.* apt pentru muncă, capabil de muncă; în stare să muncească.
Arbeitsfähigkeit *f. sg.* aptitudine pentru muncă, capacitate de muncă.
Arbeitsfeld, *-(e)s, -er, n.* domeniu, sferă, tărâm de activitate; **es bot sich ihm ein neues ~** i s-a oferit un nou câmp de activitate.
Arbeitsfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de lucru.
Arbeitsfertigkeit, *-en, f.* pricepere, uşurinţă, îndemânare, dexteritate, dibăcie la lucru; *pl.* abilităţi.
Arbeitsfieber, *-s, n. sg.* zel mare (la lucru).
Arbeitsform, *-en, f.* formă (organizatorică) a muncii.
arbeitsfrei *adj.* liber (de la programul de lucru); **heute ist mein ~er Tag** azi am liber, e ziua mea liberă.
Arbeitsfreude, **Arbeitsfreudigkeit** *f. sg.* plăcere de a munci; zel, ardoare în muncă.
arbeitsfreudig *adj.* iubitor de muncă; **ein ~er Mensch** un om căruia îi place să muncească.
Arbeitsfriede(n), *-(n)s, m. sg.* pace socială (între patron şi muncitori).
Arbeitsgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* **1.** proces de fabricaţie; etapă, fază de lucru; operaţie de prelucrare. **2.** ritm de muncă. **3.** flux tehnologic.
Arbeitsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Arbeitsfeld.
Arbeitsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** obiect al muncii. **2.** subiect, materie, temă de lucru.
Arbeitsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de muncă.
Arbeitsgemeinschaft, *-en, f.* **1.** colectiv de muncă; cerc; asociaţie de muncă; întovărăşire, cooperaţie. **2.** *(rar.)* colaborare; **er hat das Werk in ~ mit anderen geschrieben** a scris opera în colaborare cu alţii.
Arbeitsgemeinschafts|politik *f. sg.* politică de promovare a asociaţiilor, a întovărăşirilor de muncă.
Arbeitsgenehmigung, *-en, f. (ec.)* autorizaţie de lucru.
Arbeitsgenosse, *-n, -n, m.*, **Arbeitsgenossin**, *-nen, f.* tovarăş(ă) de muncă.
Arbeitsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociaţie de muncă.
Arbeitsgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă; **ein unentbehrliches ~** o unealtă indispensabilă.
Arbeitsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal pentru judecarea conflictelor de muncă.
arbeitsgerichtlich *adj.* care ţine de tribunalul pentru judecarea conflictelor de muncă.
Arbeitsgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă, eşafodaj.
Arbeitsgeschwindigkeit, *-en, f.* **1.** rapiditate, viteză, iuţeală a muncii; ritm, viteză de lucru. **2.** *(inform.)* viteză operaţională; **die ~ erhöhen** a creşte viteza de lucru.
Arbeitsgesetz, *-es, -e, n.* lege a muncii; cod al muncii.
Arbeitsgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod al muncii.
Arbeitsgesetzgebung, *-en, f.* legislaţie a muncii.
Arbeitsge|staltung, *-en, f. (ec.)* amenajare a locului de muncă (după norme ştiinţifice).
Arbeitsgrube, *-n, f.* canal de lucru.
Arbeitsgruppe, *-n, f.* echipă, colectiv, grupă de lucru, de muncă.
Arbeitshaltung, *-en, f. (ec.)* **1.** poziţia corpului în timpul lucrului. **2.** *(fig.)* atitudine faţă de muncă.
Arbeitshand, *-hände, f.* **1.** mână marcată de muncă fizică, mână muncită, mână bătătorită, tăbăcită. **2.** *(fig.; înv.)* mână de lucru.
Arbeitshaus, *-es, -häuser, n.* casă de corecţie.
Arbeitsheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de lucru, maculator.
Arbeitshose, *-n, f.* pantaloni de lucru.
Arbeitshygiene [-gie:-] *f. sg.* igienă a muncii.
Arbeitshypothese, *-n, f.* ipoteză de lucru.
Arbeits|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conţinut al muncii; volum de muncă.
Arbeits|instruktion, *-en, f.* instrucţiuni privind procesul de muncă.
Arbeits|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument, unealtă de muncă.
Arbeits|intensität, *-en, f.* **1.** *(ec.)* intensitate a muncii, consum de muncă pe unitate de timp; **die ~ steigern** a creşte intensitatea muncii. **2.** *(electr.)* intensitate de serviciu.
arbeits|intensiv *adj. (ec.)* care cere multă muncă, cu consum mare de muncă.
Arbeits|intensivierung [-vi:-], *-en, f. (ec.)* intensificare a muncii.
Arbeitsjacke, *-n, f.* haină de lucru.
Arbeitsjahre *pl.* ani de muncă.
Arbeitskalender, *-s, -, m.* plan de muncă calendaristic.
Arbeitskamerad, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tovarăş(ă), coleg(ă) de muncă.
Arbeits|kammer, *-n, f. (constr.)* **1.** adăpost de tunel, nişă. **2.** cameră de lucru (a chesonului). **3.** *(înv., ec.)* cameră de muncă.
Arbeitskampf, *-es, -kämpfe, m.* conflict de muncă (între patron şi salariaţi).
Arbeitskatalog, *-(e)s, -e, m. (inform.)* catalog de lucru.
Arbeitskarte, *-n, f.* **1.** carte, fişă de pontaj (a muncitorului). **2.** permis de muncă (pentru tineri).
Arbeitskasten, *-s, -kästen, m.* dulap de scule.
Arbeitskittel, *-s, -, m.* bluză, halat de lucru; salopetă.
Arbeitsklassifizierung, *-en, f. (ec.)* clasificare a muncii.
Arbeits|kleidung, *-en, f.* echipament, ţinută de lucru.
Arbeitsklima, *-s, n. sg.* atmosferă de lucru.
Arbeitskollege, *-n, -n, m.*, **Arbeitskollegin**, *-nen, f.* tovarăş(ă), coleg(ă) de muncă.
Arbeitskollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de muncă.
Arbeitskolonne, *-n, f.* brigadă de muncitori.
Arbeitskommando, *-s, -s, n.* detaşament de muncă.
Arbeitskonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict de muncă.
Arbeitskontakt, *-(e)s, -e, m. (tel., ferov.)* contact de lucru, de transmisie.
Arbeitskörbchen, *-s, -, n.* coşuleţ de lucru, coşuleţ pentru lucru de mână.
Arbeitskraft, *-kräfte, f.* **1.** putere de muncă. **2.** *pl.* forţe active; muncitori, braţe de muncă; **geschulte Arbeitskräfte** muncitori calificaţi. **3.** *(ec.)* forţă de muncă.
Arbeitskräfte|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* ofertă de mână de lucru.
Arbeitskräftebedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, necesitate, cerere de braţe de muncă.
Arbeitskräftebilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ al personalului.
Arbeitskräfte|einsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* gestionare, dispunere a personalului.
Arbeitskräfte|lenkung, *-en, f. (ec.)* dirijare, orientare a personalului.
Arbeitskräftemangel, *-s, m. sg. (ec.)* lipsă de braţe de muncă; **den ~ überwinden** a surmonta, a depăşi lipsa de personal.
Arbeitskräfteplanung, *-en, f.* planificare a forţelor de muncă.
Arbeitskräfteressourcen [-'sUesən] *pl. (ec.)* resurse umane.
Arbeitskräfte|überlassung, *-en, f. (ec.)* deplasarea forţei de muncă.
Arbeitskräfte|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent de forţă de muncă.
Arbeitskräfteverteilung, *-en, f. (ec.)* repartizare a personalului.
Arbeitskräftewerbung, *-en, f. (ec.)* recrutare de personal.
Arbeitskreis, *-es, -e, m.* **1.** cerc (de muncă, de studiu etc.) **2.** v. Arbeitsfeld.
Arbeitslager, *-s, -, n.* lagăr de muncă.
Arbeitslast, *-en, f.* **1.** greutate, povară a muncii. **2.** *(tehn.)* sarcină utilă, sarcină de serviciu.
Arbeitsleben, *-s, n. sg.* viaţă profesională; **ein erfülltes ~** o viaţă profesională împlinită.
Arbeitslehre, *-n, f. (metr.)* calibru de lucru.
Arbeitsleistung, *-en, f.* **1.** prestare de muncă. **2.** putere de lucru, capacitate de muncă; randament (al muncii). **3.** *(tehn.)* debit, efect, randament.
Arbeitslohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată, salariu, leafă.
Arbeitslokal, *-(e)s, -e, n.* local, clădire, încăpere de lucru, de muncă.
arbeitslos *adj.* şomer, fără ocupaţie, fără lucru; **~es Einkommen** câştig, venit fără muncă.
Arbeitslose, *-n, -n (ein Arbeitsloser), m.* şi *f.* şomer(ă).
Arbeitslosenfrage *-, f. sg.* problemă a şomajului.

Arbeitslosengeld, *-(e)s, -er, n.* alocaţie pentru şomeri.
Arbeitslosenheer, *-(e)s, -e, n.* armată de şomeri.
Arbeitslosenhilfe *f. sg.* v. Arbeitslosenunterstützung.
Arbeitslosenproblem, *-s, -e, n.* v. Arbeitslosenfrage.
Arbeitslosen|unter|stützung, *-en, f.* ajutor de şomaj.
Arbeitslosenversicherung *f. sg.* asigurare contra şomajului.
Arbeitslosenversicherungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contribuţie la asigurarea de şomaj.
Arbeitslosenzahl, *-en, f.* număr de şomeri.
Arbeitslosigkeit, *-en, f.* şomaj, lipsă de lucru.
Arbeitslust *f. sg.* plăcere, dispoziţie pentru muncă; poftă de muncă.
arbeitslustig *adj.* dispus să muncească; cu poftă de lucru.
Arbeitsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lucru.
Arbeitsmann, *-(e)s, -leute, m.* lucrător; muncitor, salahor; zilier.
Arbeitsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă a braţelor de muncă; **die Lage auf dem ~** situaţia pe piaţa muncii, pe piaţa forţelor de muncă; **ausgeglichener ~** piaţa echilibrată a muncii.
Arbeitsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de lucru; *(fig., fam.)* **er ist bloß eine ~** lucrează automat, fără să gândească.
Arbeitsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de lucru.
Arbeitsmedizin *f. sg.* medicina muncii.
Arbeitsmenge, *-n, f.* cantitate de lucru.
Arbeitsmensch, *-en, -en, m. (fam.)* om de corvoadă, om care trage din greu.
Arbeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* indicator, măsurător de lucru mecanic.
Arbeitsmethode, *-n, f.* metodă de lucru.
Arbeitsminister, *-s, -, m.* ministru al muncii.
Arbeitsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al muncii.
Arbeitsmittel, *-s, -, n.* mijloc de muncă *(ec.)*; **geringwertige und schnell verschleißende ~** mijloace de producţie cu fiabilitate redusă şi uzură rapidă.
Arbeitsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a lucra.
Arbeitsmoral *f. sg.* mentalitate, atitudine faţă de muncă.
arbeitsmüde *adj.* obosit, plictisit de muncă.
Arbeitsnachfrage, *-n, f. (ec.)* cerere de lucru (pe piaţa muncii).
Arbeitsnachweis, *-es, -e, m.* **1.** oficiu, birou de plasare a braţelor de muncă. **2.** anunţ de posturi libere. **3.** certificat de serviciu, dovadă din câmpul muncii.
Arbeitsnehmer, *-s, -, m.* v. Arbeitnehmer.
Arbeitsniederlegung, *-en, f.* v. Arbeitseinstellung **(1)**.
Arbeitsnorm, *-en, f.* normă de lucru.
Arbeitsnormung, *-en, f. (ec.)* normare a lucrului.
Arbeits|opfer, *-s, -, n.* victimă a unui accident de muncă, accidentat în muncă.
Arbeits|ordnung, *-en, f.* regulament de serviciu, de desfăşurare a procesului de muncă.
Arbeits|organisation *f. sg.* organizare a muncii; **fehlerhafte ~** organizare defectuoasă a muncii.
Arbeits|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de muncă.
Arbeits|papiere *pl.* acte doveditoare pentru vechimea în câmpul muncii; dosar de muncă.
Arbeits|pause, *-n, f.* pauză (în muncă), repaus.
Arbeits|pensum, *-s, -sen, n. (fam.)* normă, lucru, treabă; **ich habe mein heutiges ~ erledigt** mi-am făcut norma, porţia pe ziua de astăzi.
Arbeits|personal, *-s, n. sg.* personal de lucru.
Arbeits|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de muncă, de corvoadă; *(fig., fam.)* **er ist ein richtiges ~** munceşte ca un cal, trage tare.
Arbeits|pflicht, *-en, f.* obligaţie de a munci; obligativitate a muncii.
Arbeits|physiologie *f. sg.* fiziologie a muncii.
Arbeits|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de lucru, de muncă.
Arbeits|platz, *-(e)s, -plätze, m.* **1.** loc de muncă, de producţie; şantier; **er ist der erste auf dem ~** e primul la locul de muncă; **das Kind braucht einen ~, an dem es seine Aufgaben macht** copilul are nevoie de un loc unde să-şi facă lecţiile. **2.** post, loc (de muncă); **er hat den ~ gewechselt** şi-a schimbat locul de muncă; **neue Arbeitsplätze schaffen** a crea posturi noi; *(inform.)* post de lucru.
Arbeitsplatzbewertung, *-en, f. (ec.)* evaluarea postului.
Arbeitsplatzge|staltung, *-en, f.* amenajarea cadrului de lucru.
Arbeitsplatz|ordnung, *-en, f.* amenajarea postului de lucru.
Arbeits|produkt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* produs al muncii.
Arbeits|produktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate a muncii; **hohe ~** productivitate ridicată.
Arbeits|programm, *-(e)s, -e, n.* program de lucru.
Arbeits|prozess, *-es, -e, m.* **1.** procesul muncii; câmpul muncii; **(sich) in den ~ eingliedern** a (se) încadra în câmpul muncii. **2.** ciclu energetic.
Arbeits|psychologie, *-n, f.* psihologie a muncii.
Arbeits|pult, *-(e)s, -e, n. (inv.)* pupitru de lucru, de scris.
Arbeitsrationalisierung, *-en, f.* raţionalizare a muncii.
Arbeitsraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră de lucru; atelier; birou; laborator.
Arbeitsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept al muncii, legislaţie a muncii.
Arbeitsrechtfähigkeit, *-en, f.* capacitatea juridică a unei persoane de a semna un contract de muncă.
Arbeitsrechtler, *-s, -, m. (jur.)* specialist în domeniul legislaţiei muncii.
arbeitsrechtlich *adj.* după, conform cu legislaţia muncii; **ein ~er Streitfall** controversă, litigiu conform legislaţiei muncii.
Arbeitsrecht|sache, *-n, f.* problemă juridică privind legislaţia muncii, conflict de muncă.
Arbeitsrecht|ver|hältnis, *-ses, -se, n.* relaţie, situaţie conformă cu legislaţia muncii.
arbeitsreich *adj.* bogat în muncă; **ein ~es Leben** o viaţă plină de muncă.
Arbeitsrente, *-n, f.* pensie.
Arbeitsreserven [-vən] *pl.* rezerve (în braţe) de muncă.
Arbeitsrhythmus, *-, m. sg.* ritm al muncii, ritm de lucru.
Arbeitsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător în probleme de legislaţie a muncii.
Arbeitsrichtlinien [-niən] *pl.* directive de muncă, de lucru.
Arbeitsrock, *-(e)s, -röcke, m. (inv.)* haină, bluză de lucru; halat de lucru.
Arbeitsruhe *f. sg.* pauză în muncă; întrerupere a muncii.
Arbeits|saal, *-(e)s, -säle, m.* **1.** sală de lucru, atelier. **2.** sală de studiu.
Arbeits|sache, *-n, f.* **1.** *(pl.)* instrumente, unelte de lucru; **seine ~n vom Schreibtisch räumen** a face ordine în lucrurile de pe birou. **2.** *(pl.)* haine de lucru. **3.** *(jur.)* litigiu în domeniul legislaţiei muncii.
arbeits|scheu *adj.* care se eschivează, fuge de muncă; leneş, trândav.
Arbeits|scheu *f. sg.* aversiune faţă de muncă; lenevie, trândăvie.
Arbeits|schicht, *-en, f.* schimb (de lucru), tură.
Arbeits|schiene, *-n, f. (tel.)* placă de transmisie.
Arbeits|schluss, *-es, m. sg.* încheiere, terminare a lucrului.
Arbeits|schritt, *-(e)s, -e, m.* etapă, fază de lucru; **etwas in drei ~en bewerkstelligen** a realiza ceva în trei etape de lucru.
Arbeits|schuhe *pl.* încălţăminte de lucru.
Arbeits|schule, *-n, f.* şcoală de iniţiere în munca practică; şcoală a muncii.
Arbeits|schulung, *-en, f.* calificare în muncă.
Arbeits|schutz, *-es, m. sg.* protecţie a muncii.
Arbeits|schutz|an|ordnung, *-en, f.* instrucţie de protecţie a muncii.
Arbeits|schutzbe|stimmung, *-en, f.* dispoziţie privind protecţia muncii.
Arbeits|schutzgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privind protecţia muncii.
Arbeits|schwung, *-(e)s, m. sg.* elan în muncă; poftă de lucru.
Arbeits|sitzung, *-en, f.* şedinţă de lucru.
Arbeits|sklave [-və], *-n, -n, m. (fam.)* sclav, robot, om de corvoadă.
Arbeits|soll, *-s, n. sg.* normă de lucru.
Arbeits|soziologie *f. sg.* sociologie a muncii.
Arbeits|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie de lucru.
Arbeits|sperre, *-n, f.* lock-out, concediere în masă a muncitorilor.
Arbeits|sprache, *-n, f. (inform.)* limbaj de lucru.
Arbeits|spur, *-en, f. (inform.)* pistă de lucru.
Arbeits|station, *-en, f. (inform.)* calculator personal, PC.
Arbeits|stätte, *-n, f.* loc de muncă (birou, atelier etc.).
Arbeits|steg, *-(e)s, -e, m.* pasarelă, pod de lucru, de serviciu.
Arbeits|stelle, *-n, f.* **1.** post; **eine neue ~ suchen** a căuta un alt post. **2.** secţie, colectiv; **eine neue ~ gründen** a înfiinţa o secţie nouă.
Arbeits|stil, *-s, -e, m.* stil de muncă.
Arbeits|stimmung, *-en, f.* dispoziţie de lucru; **er ist in der richtigen ~** are chef de lucru.
Arbeits|streit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* conflict de muncă.
Arbeits|streitigkeit, *-en, f.* conflict de muncă.
Arbeits|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de lucru, curent intermitent.
Arbeits|stube, *-n, f.* cabinet de lucru; birou; atelier; laborator.
Arbeits|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de prelucrare.
Arbeits|studie, *-n, f.* analiză de lucru, studiu.
Arbeits|stufe, *-n.* v. Arbeitsgang **(1)**.
Arbeits|stunde, *-n, f.* oră de lucru.
Arbeit(s)|suche, *f. sg.* căutare de lucru; **auf ~** în căutare de lucru.
arbeit(s)|suchend I. *adj.* care caută de lucru. **II.** *adv.* în căutare de lucru.
Arbeit(s)|suchende, *-n, -n (ein Arbeitssuchender), m.* şi *f. (rar)* persoană care caută de lucru.
Arbeits|sucht, *f. sg.* dorinţa de a munci neîncetat, dependenţa de muncă.
arbeits|süchtig *adj.* dependent de muncă.
Arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de muncă; zi lucrătoare.
Arbeits|tag|aufnahme, *-n, f.* stabilirea orelor de lucru.
arbeits|täglich *adj.* în fiecare zi lucrătoare.
Arbeits|tagung, *-en, f.* sesiune de lucru; congres profesional.
Arbeits|takt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* etapă de lucru. **2.** ritm, cadenţă de lucru.
arbeits|tauglich *adj.* apt pentru lucru, muncă; capabil să muncească.
Arbeits|team [-ti:m], *-s, -s, n.* colectiv, grupă, echipă de lucru.
Arbeits|technik, *-en, f.* tehnică a lucrului, a muncii; **eine spezielle ~ anwenden** a folosi, a aplica o tehnică de lucru specială.
arbeits|teilig *adj.* care se bazează pe diviziunea muncii; **die ~e Gesellschaft** societatea bazată pe diviziunea muncii.
Arbeits|teilung, *-en, f. (ec.)* diviziune a muncii; **die gesellschaftliche ~** diviziunea socială a muncii.
Arbeits|tempo, *-s, -s, n.* ritm de muncă.
Arbeits|therapie, *-n , f.* [-pi:ən] terapie prin muncă.
Arbeits|tier, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal de muncă. **2.** *(fig.)* om de corvoadă, care munceşte din greu, care trage din plin.
Arbeits|tisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** birou, masă de scris. **2.** banc, tejghea, masă de lucru.
Arbeits|titel, *-s, -, m.* titlu de lucru provizoriu (al unei lucrări).
Arbeits|treffen, *-s, -, n.* întâlnire de lucru.
Arbeits|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(ec.)* surplus, prisos de muncă. **2.** *(tehn.)* exces de lucru mecanic, de energie.
Arbeits|überlastung, *-en, f.* supraîncărcare (cu muncă, cu sarcini).
Arbeits|übertragung, *-en, f. (electr.)* transmisie de energie.
arbeits|unfähig *adj.* inapt pentru muncă, incapabil de a munci; **vom Arzt ~ geschrieben werden** a fi declarat inapt de muncă (de către medic); *(inv.)* invalid.
Arbeits|unfähigkeit *f. sg.* neputinţă, incapacitate de a munci; *(inv.)* invaliditate.
Arbeits|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Arbeits|unfallmeldung, *-en, f.* declaraţie de accident de muncă.
Arbeits|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor de muncă.
Arbeits|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere, oprire a lucrului.
Arbeits|unterlage, *-n, f.* material de lucru, documente (pentru discuţii, tratative etc.).
Arbeits|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ practic; învăţare prin muncă.
Arbeitsverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum de muncă; *(mec.)* consum de energie.
Arbeitsverdienst, *-(e)s, -e, m.* salariu, venit, câştig (de pe urma muncii depuse).
Arbeitsverfahren, *-s, -, n.* procedeu, metodă de lucru.

Arbeitsvergütung, *-en, f.* v. Arbeitsverdienst.

Arbeitsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(jur.)* relație, raport de muncă; **das ~ lösen** a anula, a rezilia contractul de muncă; **ein ~ eingehen** a încheia, a accepta un contract de muncă; **in einem ~ stehen** a avea un contract de muncă, a fi angajat. **2.** *pl.* condiții de muncă.

Arbeitsverkürzung, *-en, f.* reducere a timpului de lucru.

Arbeitsvermittlung, *-en, f.* **1.** plasare a brațelor de muncă. **2.** oficiu de plasare a brațelor de muncă.

Arbeitsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** capacitate, putere de muncă. **2.** *(tehn., mec.)* energie, putere. **3.** *(ec.)* efectiv de lucrători; **genutztes ~** efectiv utilizat din populația activă; **gesellschaftliches ~** efectivul populației active, potențial de forță de muncă; **individuelles ~** facultăți individuale de lucru.

Arbeitsversäumnis, *-ses, -se, n.* lipsă, absență de la lucru.

Arbeitsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de muncă; **zeitlich befristeter ~** contract de muncă pe durată determinată.

Arbeitsverweigerung, *-en, f.* refuz de a munci.

arbeitsverwendungsfähig *adj.* apt pentru muncă, capabil, bun de (folosit la) muncă.

Arbeitsvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Arbeitstier **(1)**.

Arbeitsvorbereitung, *-en, f. (tehn.)* pregătiri pentru începerea lucrului.

Arbeitsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operație (în procesul muncii); proces de desfășurare a muncii.

Arbeitsweise, *-n, f.* **1.** manieră, metodă de lucru. **2.** mod de funcționare.

Arbeitswelt, *-en, f.* domeniul, universul muncii; **die industrielle ~** domeniul industrial, ramura industrială.

Arbeitswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă, instrument de lucru. **2.** *sg.* unelte, instrumente, scule de lucru.

Arbeitswert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* valoare a muncii. **2.** *(tehn.)* echivalent mecanic; **der ~ der Wärmeeinheit** echivalentul mecanic al caloriei.

Arbeitswettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere în muncă; **im ~ stehen** a fi în întrecere; **zum ~ auffordern** a provoca la întrecere.

Arbeitswille, *-ns, m. sg.* voință de a lucra.

arbeitswillig *adj.* care vrea să muncească, care nu se eschivează de la muncă; sârguincios.

Arbeitswillige, *-n, -n (ein Arbeitswilliger), m.* și *f.* antigrevist(ă).

Arbeitswissenschaft, *-en, f.* știința muncii.

Arbeitswoche, *-n, f.* săptămână de lucru; **ununterbrochene ~** săptămână de lucru fără întreruperi.

Arbeitswut *f. sg. (fam.)* furie, zel exagerat pentru muncă; **die ~ hat ihn gepackt** e nebun după muncă.

arbeitswütig *adj.* nebun după muncă; **ein ~er Mensch** un om nebun după muncă.

Arbeitszeit, *-en, f.* timp de muncă; program de lucru; **während der ~** în timpul programului; *(ec.)* **gesellschaftlich notwendige ~** timp de muncă socialmente necesar.

Arbeitszeit|abkommen, *-s, -, n.* acord, înțelegere privind onorariul de lucru.

Arbeitszeit|erfassung, *-en, f.* înregistrarea timpului de lucru.

Arbeitszeit|ordnung, *-en, f.* regulament privind durata timpului de lucru.

Arbeitszeitregime [-ʒi:m], *-s, n., sg.* organizarea orarului.

Arbeitszeitverkürzung, *-en, f.* scurtare, reducere a timpului de lucru.

Arbeitszettel, *-s, -, m.* **1.** fișă de lucru. **2.** tichet, fișă de pontaj.

Arbeitszeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** haină de lucru. **2.** v. Arbeitswerkzeug **(2).**

Arbeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat, dovadă, adeverință de muncă, din câmpul muncii.

Arbeitsziel, *-(e)s, -e, n.*, scop, țel al muncii.

Arbeitszimmer, *-s, -, n.* odaie, cameră, încăpere de lucru; birou; cabinet.

Arbeitszoll, *-(e)s, m. sg. (constr.)* dimensiune brută (înainte de cioplire).

Arbeitszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stadiu de execuție.

Arbeitszwang, *-(e)s, m. sg.* constrângere la muncă, obligație de a munci; obligativitate a muncii.

Arbeitszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de activitate; branșă.

Arbeitszylinder, *-s, -, m. (maș.)* cilindru motor.

Arbiter, *-s, -, m. (înv.)* **1.** arbitru. **2.** martor.

Arbitrage [-'tra:ʒə] *-n, f.* **1.** arbitraj. **2.** evaluare, prețuire. **3.** *(com.)* afacere bazată pe diferența de curs a unei valori pe diferite piețe sau la diferite burse.

Arbitrage|händler, *-s, -, m. (ec.)* cel care face arbitrajul la bursă.

Arbitragekauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.) pl.* achiziționarea, cumpărarea de arbitraje.

arbiträr *adj.* arbitrar, după bunul plac.

arbitrieren, *arbitrierte, arbitriert, vb. (h) tr.* **1.** a arbitra. **2.** a evalua, a prețui.

arboreszent *adj.* arborescent.

Arboretum, *-s, -ta,* (și *-ten*) *m. (bot., forest.)* pepinieră.

Arbuse, *-n, f.* pepene verde, harbuz, lubeniță *(Citrullus vulgaris).*

Arc|atomschweißung [-ka-] *f. sg. (tehn.)* sudare cu hidrogen atomic, sudare arcatom.

Archaik [ar'ça:ik] *f. sg. (înv.)* stil arhaic (în artă).

Archaikum, *-s, n. sg. (geol.)* era arhaică.

archaisch, archäisch *adj.* **1.** arhaic, străvechi, foarte vechi; învechit. **2.** *(geol.)* (stră)vechi, timpuriu, aparținând primelor ere.

archaisieren, *archaisierte, archaisiert, vb. (h) intr.* a arhaiza; a lucra, a se exprima în stil arhaic.

archaisierend I. *part. prez.* de la archaisieren. **II.** *adj.* arhaizant.

Archaismus, *-, -men, m.* arhaism.

archaistisch *adj.* care imită stilul arhaic; care folosește forme, cuvinte, expresii învechite.

Archäolith, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en), m.* unealtă de piatră a omului primitiv.

Archäolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* arheolog.

Archäologie *f. sg.* arheologie.

archäologisch *adj.* arheologic.

Archäopteryx, *-e, f.* și *-, -e,* (și *-pteryges), m. (zool.)* arheopterix *(Archaeopteryx).*

Archäozoikum, *-s, n. sg. (geol.)* era arheozoică.

Arche, *-n, f.* **1.** *(bibl.)* arcă, corabie; **~ Noah** arca lui Noe. **2.** *(fam.)* vehicul încăpător și demodat.

Archegonium, *-s, -nien* [-niən] *n. (bot.)* arhegon, organ feminin la mușchi și ferigi.

Archetyp, *-s, -en,* **Archetypus**, *-, -typen, m.* **1.** prototip, model. **2.** arhetip, cea mai veche versiune cunoscută a unui manuscris, a unei tipărituri.

Archidiakon, *-en, -en, m. (bis.)* arhidiacon.

Archidiakonat, *-(e)s, -e, n.* (și *m.) (bis.)* **1.** arhidiaconat. **2.** locuință a arhidiaconului.

Archimandrit, *-en, -en, m. (bis.)* arhimandrit.

archimedisch *adj.* arhimedic.

Archipel, *-s, -e, m. (geogr.)* arhipelag.

Architekt, *-en, -en, m.* arhitect.

Architektenbüro, *-s, -s, n.* **1.** biroul unui arhitect. **2.** birou de arhitectură.

Architekten|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de arhitectură.

Architektonik *f. sg.* arhitectonică.

architektonisch *adj.* arhitectonic.

Architektur, *-en, f.* arhitectură.

Architrav, *-s, -e* (și *-en, -en) m. (arhit.)* arhitravă; buiandrug.

Archiv, *-(e)s, -e* [-və] *n.* arhivă; **etwas im ~ aufbewahren** a păstra ceva la arhivă.

Archivalien [-'va:liən] *pl.* piese de arhivă.

archivalisch *adj.* **1.** arhivistic. **2.** documentar, autentic.

Archivar [-'va:ɐ] *-s, -e, m.* arhivar.

Archivbild, *-(e)s, -er, n.* imagine dintr-o arhivă.

Archivbit, *-s, -s, n. (inform.)* bit de arhivă.

Archivdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de arhivă.

Archiv|exemplar, *-(e)s, -e, n.* exemplar de arhivă.

archivieren [-'vi:], *archivierte, archiviert, vb. (h)* tr. a primi, a înregistra ceva la arhivă.

Archivierung, *-en, f. (inform.)* arhivare a datelor.

Archivistik, Archivkunde *f. sg.* arhivistică.

Archivolte [-'vol-], *-n, f. (arhit.)* arhivoltă.

Archivwissenschaft *f. sg.* arhivistică.

Archon [-çɔn], *-s, -ten,* **Archont**, *-en, -en, m. (ist.)* arhonte.

Arcogenschweißung [-ko-] *f. sg. (metal.)* sudură arcogenă, sudură (electrică) combinată cu arc și cu gaz.

Arcus [-kʊs], *-, -, m.* v. Arkus.

Are, *-n, f. (elv.)* ar (100 m^2).

Area, *-s* sau *Areen* [-e:ən], *f.* **1.** *(înv.)* suprafață; arie. **2.** teren de luptă.

Areal, *-s, -e, n.* **1.** suprafață, arie; întindere. **2.** cuprinsul unei suprafețe. **3.** zonă de colonizare; zonă de răspândire (a unor plante sau animale).

Areal|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit (calculat) pe suprafață de pământ, clădiri etc.; impozit funciar.

Arekba|nuss, *-nüsse, f.* v. Betelnuss.

Arena, *-nen, f.* **1.** arenă; teren de luptă, de sport; arenă a circului; *(fig.)* **die ~ des politischen Kampfes** arena luptei politice. **2.** *(austr.)* teatru de vară, scenă în aer liber.

Areopag, *-s, m. sg. (ist.)* areopag.

arg *(ärger, der, die, das ärgste)* **I.** *adj.* **1.** rău, răutăcios. **2.** *(fam.)* tare, mare; strașnic, sever; **das war ein ~er Fehler** a fost o mare greșeală; **in ~e Verlegenheit kommen (geraten)** a fi la mare strâmtoare; **in ~er Not leben** a trăi într-o mare sărăcie, mizerie; **das ist zu ~!** asta e prea de tot! **es wird nicht so ~ sein** nu-i chiar așa de negru dracul; nu va fi chiar atât de rău. **3.** *(reg.)* rău, prost, neplăcut; **~es Wetter** vreme urâtă. **II.** *adv.* **1.** rău; tare, foarte; **jm. ~ mitspielen** a pricinui cuiva un mare rău; a juca cuiva o festă; **er treibt es zu ~** prea își face de cap, merge prea departe; **die Krankheit hat ihn ~ mitgenommen** boala l-a zdruncinat serios; *(fam.)* **sich ~ freuen** a se bucura grozav; **er ist noch ~ jung** este încă foarte, tare tânăr; *(reg.)* **es ist mir ~, dass...** îmi pare rău că... **III.** *(substantivat; în expr.)* **nichts Arges denken a)** a nu se gândi la rău; **b)** a nu avea gând rău; **er führt Arges im Schild** nutrește gânduri rele; **auf das Ärgste gefasst sein** a se aștepta la ce e mai rău; *(livr.)* **im Argen liegen a)** a se afla într-o mare dezordine; **b)** a fi într-o mare încurcătură, într-o situație proastă.

Arg, *-s, n. sg. (livr., înv.)* rău, răutate; **ohne ~** fără răutate; **kein ~ dabei haben** a fi de bună-credință, a nu bănui nimic rău; **es ist kein ~ an ihm** este un om fără nici o răutate; **kein ~ finden** a nu găsi nimic rău.

argdenkend *adj.* bănuitor, rău intenționat, de rea-credință.

Argentan, *-s, n. sg.* alpaca; aliaj din nichel și bronz.

Argentinier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* argentinian(ă).

argentinisch *adj.* argentinian.

ärger *(comp.* de la arg) *adj.* mai rău; **~ werden** a se înrăutăți.

Ärger, *-s, m. sg.* **1.** necaz, supărare; mânie, furie; ciudă; **aus ~ über die Verspätung** de necaz din cauza întârzierii; **aus lauter ~** numai de necaz, de furie; **zu meinem ~** spre necazul meu; **seinen ~ an jm. auslassen** a-și vărsa necazul, veninul pe cineva; **seinem ~ Luft machen** a-și vărsa focul, necazul; **seinen ~ verbeißen** a-și înghiți supărarea; a nu-și arăta supărarea; **sich** *(dat.)* **~ machen** a-și face sânge rău; *(fam.)* **vor ~ bersten** (sau **platzen**, sau **grün und gelb, schwarz vor ~ werden)** a plesni, a crăpa de ciudă, de furie. **2.** scandal, supărare, neplăcere; **~ im Beruf haben** a avea neplăceri profesionale; **ich habe nichts als ~ mit ihm** am numai necazuri cu el; **es hat damit viel ~ gegeben** treaba aceasta a provocat multe neplăceri; *(fam.)* **mach keinen ~!** să nu ne faci greutăți! nu ne provoca încurcături!

ärgerlich *adj.* **1.** supărat, necăjit; **~ sein** a fi supărat; **er wird leicht ~** se supără ușor; **er ist ~ über die Störung** e supărat din cauza deranjului; **ein ~es Gesicht machen** a fi supărat, încruntat, a se uita urât. **2.** supărător, neplăcut, penibil; **ein ~er Zwischenfall** un incident supărător, neplăcut; **eine ~e Sache** o poveste neplăcută; **es ist ~, dass...** este neplăcut că...

ärgerlicherweise *(adv.)* în mod neplăcut, supărător.

Ärgerlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* neplăcere, (stare de) supărare; **er wollte seine ~ nicht zeigen** nu voia să-și arate supărarea. **2.** *sg.* **bei aller ~ brachte die Sache auch ein Gutes mit sich** cu toată neplăcerea a existat și un punct bun. **3.** situație neplăcută; **auf solche ~en waren sie nicht gefasst** nu s-au așteptat la, nu erau pregătiți pentru astfel de neplăceri.

ärgern, *ärgerte, geärgert vb. (h) tr.* și *refl. (über* cu *ac.)* a (se) supăra, a (se) necăji; a (se) înfuria; **es ärgert ihn furchtbar** îl supără rău; **er ärgert sich furchtbar** se face foc; **sich über jn. ~** a se supăra pe cineva, din cauza cuiva; **über jn. geärgert sein** a fi supărat, a avea necaz pe cineva; *(fam.)* **sich grün und gelb ~** a se supăra foc, a face

spume la gură de mânie; *(fam.)* **jn. bis aufs Blut** sau **jn. zu Tode** ~ a supăra de moarte pe cineva; **sich über die Fliege an der Wand** ~ a se enerva din orice; **die Kinder ärgerten den Hund** copiii au întărâtat câinele; *(joc de copii)* **Mensch, ärgere dich nicht!** omule, nu te supăra! Nu te supăra, frate!

Ärgernis, *-ses, -se, n.* **1.** necaz, supărare; jignire (a sentimentelor morale); **an etwas ~ nehmen** a se scandaliza de ceva; **die Ärgernisse des Tages** micile supărări cotidiene, necazurile zilei. **2.** indignare; scandal (şi *fig.);* **ein (öffentliches) ~ erregen** a provoca un scandal (public), indignare (publică); **er wurde wegen Erregung öffentlichen ~ses bestraft** a fost pedepsit pentru scandal public.

ärg|gesinnt, ärgherzig *adj.* rău la suflet, rău intenţionat.

Argillit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* argilită.

Arginin, *-s, -e, n. (chim.)* arginină.

Ärglist *f. sg.* viclenie, şiretenie, perfidie, făţărnicie, prefăcătorie, inducere în eroare.

ärglistig *adj.* şiret, viclean, perfid, fals, făţarnic; **ein ~er Mensch** un om perfid, prefăcut; *(jur.)* **~e Täuschung** inducere intenţionată în eroare.

ärglos *adj.* nevinovat, naiv; fără răutate; candid.

Ärglosigkeit *f. sg.* nevinovăţie; naivitate; candoare.

Argon şi **Argon**, *-s, n. sg. (chim.)* argon.

Argonaut, *-en, -en, m.* **1.** *(iht.)* argonaut *(Argonautes).* **2.** *(mit.)* argonaut.

Argot [-'go:], *-s, m.* sau *n. sg.* argou.

Argotismus, *-, -men, m.* termen, expresie argotică).

Argument, *-(e)s, -e, n.* **1.** argument; dovadă; indiciu; probă; **ein ~ vorbringen** sau **ins Feld führen** a aduce argumente; a proba, a demonstra. **2.** *(mat.)* argument (al unei funcţii). **3.** *(lingv.)* v. Leerstelle.

Argumentation, *-en, f.* argumentare, dovedire, demonstraţie.

Argumentformat, *-(e)s, -e, n. (inform.)* formatul argumentului.

argumentieren, *argumentierte, argumentiert, vb. (h) intr.* a argumenta, a aduce dovezi.

Argumentmenge, *-n, f. (inform.)* ansamblu de argumente.

Argus, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Argus. **2.** *(fig.)* păzitor, păndar credincios şi vigilent.

Argus|augen *pl.* ochi de Argus, pătrunzători; **~ haben** a nu scăpa nimic din vedere; **mit ~ ansehen** a privi cu ochi de Argus, de vultur, vigilent, neîncrezător, bănuitor, pătrunzător.

argus|äugig *adj. (in expr.)* **~ über etwas wachen** a păzi ceva cu străşnicie.

Ärgwille, *-ns, m. sg. (rar)* răutate, rea-voinţă.

ärgwillig *adj.* răutăcios.

Ärgwohn, *-s, m. sg.* bănuială; suspiciune; **~ schöpfen** (sau **fassen)** a intra la bănuială, a bănui; **der ~ frisst am ihm** a început să-l roadă bănuiala; **in ~ stehen** a fi bănuit, suspectat; **~ hegen (gegen jn.)** a nutri bănuială (împotriva cuiva), a bănui, a suspecta (pe cineva).

ärgwöhnen, *argwöhnte, geargwöhnt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a bănui, a suspecta, a avea suspiciuni.

ärgwöhnisch *adj.* bănuitor, suspicios; **gegen jn. ~ sein** a bănui pe cineva; a nu avea încredere în cineva.

Argyllit, *-(e)s, m. sg.* v. Argillit.

Ariadnefaden, *-s, m. sg.* firul Ariadnei, fir conducător; mijloc salvator din încurcătură.

Arianer *-s, -, m. (rel.)* arian, adept al lui Arie.

arianisch *adj.* arian; **die ~e Lehre** doctrina arianā (a lui Arie).

Arianismus, *-, m. sg. (rel.)* arianism, doctrina lui Arie.

arid *adj.(geogr.)* arid, uscat, sec.

Aridität *f. sg. (geogr.)* ariditate, uscăciune.

Arie ['a:riə], *-n, f. (muz.)* arie.

Arier ['a:riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* arian(ă): **a)** *(lingv.)* membru al comunităţii lingvistice indo-europene; **b)** *(ist.; termen rasist)* aparţenent al rasei nordice, germanice.

Arietta [-'rietə], *-n, f. (muz.)* arie mică, arietă.

Arioso, *-s, -s, (*şi *-si), n. (muz.)* arioso.

arisch *adj.* arian **a)** indo-european; **die ~en Sprachen** limbile indo-europene; **b)** *(ist.)* (termen nazist) de rasă nordică, germanică.

Aristokrat, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen f.* aristocrat(ă).

Aristokratie [-'ti:], *-en* [-ti:ən], *f.* aristocraţie; nobilime, boierime.

aristokratisch *adj.* aristocratic.

aristophanisch *adj.* **1.** aristofanic. **2.** *(fig.)* ironic-satiric, spiritual-muşcător.

Aristoteliker, *-s, -, m.* aristotelician, adept al filozofiei lui Aristotel.

aristotelisch *adj.* aristotelic; **die ~e Logik** logica aristotelică.

Arithmetik *f. sg.* aritmetică.

arithmetisch *adj.* aritmetic; *(mat.)* **~es Mittel** medie aritmetică; **~e Reihe** progresie aritmetică.

Arkade, *-n, f. (arhit.)* arcadă, boltă.

Arkadien, *-s, n. sg. (poet.)* Arcadia, Ţara fericirii.

arkadisch *adj.* arcadic, ca în Arcadia; *(fig.)* pastoral, bucolic, simplu, fără griji, fericit, paşnic; **~e Dichtung** poezie pastorală.

Arkanum, *-s. -na, n.* secret; mijloc secret.

Arkebuse, *-n, f. (ist.)* archebuză.

Arkebusier [-'zi:ɐ], *-s, -e, m. (ist.)* archebuzier.

Arkose *f. sg. (mineral.)* arcoză.

Arktiker, *-s, -, m.* arctic, locuitor al regiunii arctice.

Arktis *f. sg.* regiunea arctică.

arktisch *adj.* arctic; **~e Fauna** faună arctică.

Arkus, *-, -, m. (mat.)* arc.

Arkusfunktion, *-en, f. (mat.)* funcţie arc (circulară).

Arkuskosinus, *-, -* şi *-se, m. (mat.)* arccosinus.

Arkuskotangens, *-, -, m. (mat.)* arccotangentă.

Arkus|sinus, *-, -* şi *-se, m. (mat.)* arcsinus.

Arkus|tangens, *-, -, m. (mat.)* arctangentă.

ärm *(ärmer, der, die, das ärmste)* **I.** *adj.* **1.** sărac; neavut; calic, nevoiaş; **seine Eltern waren ~** părinţii săi erau săraci; **~ wie eine Kirchenmaus** sărac lipit (pământului); **~ sein (an** cu *dat.)* a fi sărac (în), lipsit de ceva; **~ an Erzen** sărac în minereuri; **~ an Geist** sărac cu duhul, nerod; **~ werden** a sărăci; **davon werde ich nicht ärmer** atâta pagubă (să fie)! **er hat mich um 10 Lei ärmer gemacht** m-a uşurat de 10 lei. **2.** sărman, biet, nefericit, nenorocit; **~er Schlucker!** bietul om! sărmanul! **ich ~er Mensch** săracul, bietul de mine; *(fam.)* **seit seine Frau nicht mehr da ist, ist er ~ dran** de când soţia lui nu mai este, îi merge rău; **um jn.** sau **etwas ärmer werden** a pierde ceva; **er sitzt da wie ein ~er Sünder** stă acolo retras ca un biet păcătos; *(înv.)* **~er Sünder** condamnat la moarte. **3.** *(in expr.)* **~e Ritter** friganele. **II.** *(substantivat)* sărac, sărman; **für die Armen** pentru săraci; *(fam.)* **es trifft ja keinen Armen** are destui bani, aşa încât nu îl afectează prea tare; *(înv.)* **Arm und Reich** toată lumea.

Arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** braţ; **in den ~en** în braţe; **~ in ~ gehen** a merge (braţ) la braţ; **am ~ führen** a duce de braţ; **mit offenen ~en** cu braţele deschise; **jn. in die ~e schließen** a îmbrăţişa pe cineva; **sie trägt ein Kind auf dem ~** poartă un copil în braţe; **sie nimmt ein Kind auf den ~** ia un copil în braţe; **den ~ in der Schlinge tragen** a purta braţul în eşarfă; **den Mantel über den ~ nehmen** a lua, a purta paltonul pe braţ; **unter den ~ nehmen** a pune sub braţ; **jm. den ~ anbieten** a oferi cuiva braţul; **jm. in die ~e fliegen** a se arunca în braţele cuiva; **in js. ~en liegen** a fi în braţele cuiva; **mit verschränkten ~en a)** cu braţele încrucişate; **b)** *(fig.)* inactiv, fără să intervină; **sich** *(dat.)* **den ~ brechen** (sau **verrenken)** a-şi fractura (sau a-şi luxa) braţul; **die ~e in die Seiten stemmen** a-şi pune mâinile în şolduri; **den ~ heben** a ridica braţul; **den ~ ausstrecken** a întinde braţul; **den ~ um jn., um js. Schulter legen** a lua pe cineva pe după umăr; **jn. am ~ packen** a lua, a apuca pe cineva de braţ; **sich aus js. ~en reißen** a se smulge din braţele cuiva; **die ~e sinken lassen** a lăsa braţele (să-i cadă) în jos; *(fig.)* **jm. unter die ~e greifen** a da cuiva o mână de ajutor, a ajuta pe cineva; **so weit reicht sein ~ nicht** n-are chiar atâta influenţă, atâta putere; *(fam.)* **die Beine unter die ~e nehmen** a-şi lua picioarele la spinare, a o lua la picior, la sănătoasa; *(fam.)* **jn. auf den ~ nehmen** a păcăli pe cineva; a-şi bate joc de cineva, a lua pe cineva peste picior; **jm. in den ~** (sau **die ~e) fallen** a opri pe cineva (de la o acţiune), a împiedica pe cineva (să facă ceva); **jn. jm. in die ~e treiben** a arunca, a azvârli pe cineva în braţele cuiva; *(fam.)* **jm. in die ~e laufen** a întâlni pe cineva din întâmplare; *(poet.)* **der ~ der Gerechtigkeit** braţul justiţiei; **in Morpheus' ~en ruhen** a dormi adânc şi fără griji, a se odihni în braţele lui Morfeu; **js. verlängerter ~ sein** a acţiona în numele, în locul cuiva; *(fam.)* **jn. am steifen** sau **ausgestreckten ~ verhungern lassen** a fi neîndurător, nemilos, intransigent cu cineva. **2.** *(tehn.)* braţ; **der ~ eines Hebels, einer Waage, eines Kronleuchters** braţul unei pârghii, unui cântar, unui candelabru. **3.** *(geogr.)* braţ (al unui râu sau al unei mări); **dieser ~ ist nicht schiffbar** acest braţ nu este navigabil.

Armada, *-den, f. (ist.)* armadă, flotă puternică de război.

ärm|amputiert *adj.* care are amputat un braţ.

Armarium, *-s, -rien,* [-riən] (şi *-ria), n. (ist.)* **1.** dulap. **2.** bibliotecă, raft, dulap de cărţi, de acte etc., arhivă. **3.** *(bis.)* nişă (lângă altar) pentru păstrarea moaştelor, ostiilor etc.

Armatur, *-en, f.* **1.** *(tehn., constr.)* armătură; accesorii. **2.** *(mil., înv.)* armament (individual).

Armatur|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru armătură de beton, fier-beton.

Armaturenbrett, *-(e)s, -bretter, n. (auto., av.)* tablou (pentru armături) de bord.

Armaturenhaus, *-es, -häuser, n.* cabină de comandă.

Armband, *-(e)s, -bänder, n.* brăţară; *(iron.)* **eiserne Armbänder** cătuşe.

Armband|uhr, *-en, f.* ceas de mână.

Armberg, *-(e)s, -e, m.*, **Armberge**, *-n, f.* brăţar (în armura cavalerului).

Armbeuge, *-n, f.* îndoitură formată de braţ şi antebraţ, cot.

Armbeugen, *-s, n. sg. (gimn.)* flexiune a braţelor.

Armbewegung, *-en, f.* mişcare, gest cu braţul (sau braţele).

Armbinde, *-n, f.* **1.** banderolă. **2.** eşarfă.

Armblatt, *-(e)s, -blätter n. (croitorie)* subrau.

Armbruch, *-(e)s, -brüche, m.* fractură a braţului.

Armbrust, *-brüste* (şi *-bruste) f. (ist.)* arbaletă.

Armbruster, *-s, -*, **Armbrustschütze**, *-n, -n, m. (ist.)* arbaletier.

Ärmchen, *-s, -, n. (dim.* de la A r m) braţişor.

ärmdick *adj.* de grosimea braţului.

Arme, *-n, -n (ein Armer), m.* şi *f.* sărac(ă); nevoiaş(ă), sărman(ă); **der ~ hat viel gelitten** a suferit mult, săracul.

Armee, *-n* [-'me:ən], *f.* armată; **in die ~ eintreten** a intra în armată; **die zweite ~ wurde besiegt** armata a doua (corpul doi de armată) a fost învins(ă); *(fig.)* **zur großen ~ abberufen** (sau **versammelt) werden** (sau **abgehen)** a muri.

Armeebefehl, *-(e)s,s, -e, m.* ordin de zi pe armată.

Armeebefehlshaber, **Armeeführer**, *-s, -, m.* comandant de armată.

Armeegeneral, *-s, -e, (*şi *-räle), m.* general de armată.

Armeegruppe, *-n, f.* grup de armată.

Armeekommandant, *-en, -en, m.* v. Armeebefehlshaber.

Armeekorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp de armată.

Armeeleitung *f. sg.* conducere a armatei, comandament.

Armeelieferant, *-en, -en, m.* furnizor al armatei.

Armee|oberkommando, *-s, -s, n.* comandant suprem al armatei; stat-major al armatei.

Armeepistole, *-n, f.* pistol de serviciu în armată.

Armeeverband, *-(e)s, -bände, m.* mare unitate militară.

Armeever|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* monitor al armatei.

Ärmel, *-s, -, m.* mânecă; **beim (am) ~ festhalten** a apuca, a ţine de mânecă; **beim (am) ~ zupfen** a trage de mânecă; **mit kurzen ~n** cu mâneci scurte; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~ hochkrempeln a)** a-şi sufleca mânecile; **b)** *(fig.)* a se apuca cu elan, având de ceva; a pune umărul; *(euf., vulg.)* **leck mich am ~** lasă-mă în pace; pupă-mă-n fund; *(fig.)* **das lässt sich nicht aus dem ~ schütteln** asta nu se poate improviza.

Ärmel|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* manşetă (dublă).

Ärmel|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* răscroială a mânecii.

Ärmel(bügel)brett, *-(e)s, -er, n.* scândură de călcat mâneca.

Ärmelhalter, *-s, -, m.* brăţar, elastic pentru suflecarea mânecii cămăşilor bărbăteşti.

Ärmelkanal, *-s, m. sg.* Canalul Mânecii.

Ärmel|länge, *-n, f.* lungime a mânecii.

Ärmel|loch, *-(e)s, -löcher, n.* manşură, gaura mânecii.

ärmel|los *adj.* fără mâneci; **eine ~e Bluse** o bluză fără mâneci.

Ärmelschoner, Ärmelschützer, *-s, -, m.* mânecar, mânecuță, apărător de mânecă, cotier.
Ärmelzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(croitorie)* semn unde vine mâneca. **2.** brasardă; semn pe mânecă.
ạrmen, *armte, gearmt, vb. (h) intr. (înv.)* a sărăci, a scăpăta.
Ạrmen|an|stalt, *-en, f.* v. Armenhaus.
Ạrmen|anwalt, *-(e)s, -e* (și *-wälte), m. (jur.)* apărător din oficiu pentru săraci.
Ạrmen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al asistenței publice, al săracilor; medic comunal (obligat să asiste pe săraci).
Ạrmenbecken, *-s, -, m.* v. Armenbüchse.
Ạrmenbe|hörde, *-n, f.* oficiu al asistenței publice, al ocrotirii săracilor.
Ạrmenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție pentru săraci.
Ạrmenbüchse, *-n, f. (bis.)* cutia milelor.
Ạrmenfriedhof, *-s, -höfe, m.* cimitir al săracilor.
Ạrmenfürsorge, *-n, f.* asistență pentru săraci.
Ạrmengeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** pomană, milostenie. **2.** *pl.* fond pentru săraci, fond al milelor.
Ạrmengesetz, *-es, -e, n.* lege pentru ocrotirea săracilor.
Ạrmenhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* azil pentru săraci.
Ạrmenhäusler, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f. (înv.)* pensionar(ă) al unui azil de săraci.
Armẹnier [-nie], *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* armean(că).
armẹnisch *adj.* armean, armenesc.
Ạrmenkasse, *-n. f.* fond al milelor, casă (de ajutorare) a săracilor; *(reg., euf.)* **etwas aus der ~ kriegen** a mânca bătaie.
Ạrmenkommission, *-en, f.* comisie de asistență publică, pentru săraci.
Ạrmenpflege *f. sg.* asistență publică acordată săracilor.
Ạrmenpfleger, *-s, -, m.* tutore, îngrijitor al săracilor.
Ạrmenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept la asistență juridică gratuită, din oficiu.
Ạrmenschule, *-n, f.* școală pentru săraci.
Ạrmen|steuer, *-n, f.* dar, contribuție pentru săraci.
Ạrmenvater, *-s, -väter, m.* v. Armenpfleger.
Ạrmenviertel, *-s, -, n.* cartier al săracilor.
Ạrmenwesen, *-s, n. sg.* **1.** v. Armenpflege. **2.** instituții ale asistenței publice. **3.** pauperism.
ärmer *(comp.* de la arm) mai sărac.
Ạrmeslänge, *-n, f.* v. Armlänge.
Arme|sünder, *Armensünders, Armensünder (ein Armersünder) m. (înv.).* persoană condamnată la moarte.
Arme|sünderblume, *n, f. (bot.)* cicoare *(Cichorium intybus).*
Arme|sündergesicht, *Armensündergesicht(e)s, Armensündergesichter, n.* mutră plouată, expresie de om vinovat, necăjit.
Arme|sünderglocke *f. sg. (înv.)* clopot care anunță executarea celui condamnat la moarte.
Arme|sündermiene, *-n, f.* v. Armensündergesicht.
Armesünder|stühlchen, *Armensünderstühlchens, Armensünderstühlchen, n.* scăunaș al condamnatului (la spânzurătoare).
Armesünderzelle, *Armensünderzelle, Armensünderzellen, f.* celulă a morții, celula celor condamnați la moarte.
Ạrmfeile *f. (tehn.)* pilă de degroșare.
Ạrmflosser, *-s, -, m. (iht.; mai ales pl.)* brahioptere *(Pediculati).*
ạrmförmig *adj.* în formă de braț.
Ạrmfüßler, *-s, -, m, (zool.; mai ales pl.)* brahiopod *(Brachiopoda).*
Ạrmgelenk, *-(e)s, -e, n.* articulație a brațului.
Ạrmgeschmeide, *-s, -, n.* brățară.
Ạrmhaltung *f. sg. (gimn.)* poziție a brațelor.
Ạrmhöhle, *-n, f. (anat.)* axilă.
armiẹren, *armierte, armiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil., înv.)* a înarma, a blinda, a fortifica; a arma cu echipament de război (un vas, o cetate). **2.** *(constr.)* a întări, a arma (betonul); **armierter Balken** (sau **Träger)** grindă armată, de beton armat; **armierter Beton** beton armat. **3.** *(maș.)* a arma, a blinda.
Armiẹrung *f. sg.* **1.** *(mil.)* (în)armare; fortificare, armătură; blindaj. **2.** *(tehn.)* armătură, consolidare, blindaj.
Armiẹrungs|eisen, *-s, -, n. (constr.)* oțel (rotund) pentru armare.
Armiẹrungsge|halt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* procent de armare (la beton armat).
Armiẹrungskabel, *-s, -n. (electr.)* cablu armat.
Armiẹrungs|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat al unei unități de construcție.
Armiẹrungs|truppe, *-n, f.* trupă care lucrează în construcții, la o fortificație.
Armillạrsphäre [-sfɛːrə], **Armịlle,** *-n, f. (astron.)* sferă armilară (pentru determinat poziția astrelor).
Ạrmkissen, *-s, -, n.* perniță de rezemat (brațele).
Ạrmknochen, *-s, -, m.* os al brațului.
Ạrmkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de mână.
ạrmlang *adj.* de lungimea unui braț; de o lungime de braț.
Ạrmlänge, *-n, f.* lungime de braț; lungimea unui braț; **bis auf ~** până la o lungime de braț.
Ạrmlehne, *-n, f.* braț de fotoliu.
Ạrmleuchter, *-s, -, m.* **1.** candelabru, lustră. **2.** *(bot.)* algă înstelată *(Chara fragilis).* **3.** *(vulg.; cuvânt de insultă)* cretin, dobitoc, prost.
ärmlich *adj.* **1.** sărăcăcios, sărman; biet; calic; nevoiaș; demn de milă. **2.** *(fig.)* slab, insuficient; meschin; **sein Deutsch war ~** cunoștințele sale de germană erau modeste.
Ärmlichkeit *f. sg.* **1.** sărăcie, lipsă, nevoie. **2.** *(fig.)* meschinărie.
Ạrmling, *-(e)s, -e, m.* v. Ärmelschoner.
Ạrmloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** v. Ärmelloch. **2.** *(vulg.)* v. Armleuchter **(3).**
ạrmlos *adj.* ciung; fără brațe.
Ạrm|muskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi brahial.
Armorịal, *-s, -e, n.* armorial, carte a blazoanelor; manual de heraldică.
Armorịst, *-en, -en, m.* cunoscător de armoarii, de blazoane, specialist în heraldică.
Ạrmpolster, *-s, -, n. (rar* și *m.)* v. Armkissen.
Ạrmreif, *-(e)s, -e, m.,* **Ạrmreifen,** *-s, -, m.* brățară.
Ạrmschiene, *-n, f.* v. Armberg.
Ạrmschild, *-(e)s, -er,* **1.** *m.* scut mic fixat pe brațul stâng. **2.** *n.* placă purtată pe braț.
Ạrmschlinge, *-n, f.* eșarfă de susținut brațul.
ạrmselig *adj.* **1.** mizer, sărac, nenorocit; **er führt ein ~es Leben** trăiește în mizerie, duce o viață amărâtă; **eine ~e Wohnung** o locuință sărăcăcioasă, nenorocită. **2.** jalnic, deplorabil; insuficient, slab.
Ạrmseligkeit *f. sg.* v. Ärmlichkeit.
Ạrmsessel, *-s, -, m.* fotoliu.
Ạrm|spange, *-n, f.* v. Armreif.
Ạrm|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Armsessel.
Ạrm|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot (rămas după tăierea brațului).
Armsünderglocke, *-n, f.* v. Armesünderglocke.
Armüre, *-n, f. (text.)* armură.
Ạrmut *f. sg.* sărăcie, lipsă (de); **bittere ~** sărăcie lucie; **in ~ geraten** a sărăci, a deveni sărac; **die ~ des Ausdrucks** sărăcie în exprimare; **~ an Wäldern** lipsă de păduri; **~ an Gedanken** lipsă de idei; *(în expr.)* **~ schändet nicht** nu e rușine să fii sărac.
Ạrmutsgrenze, *-n, f.* limita, pragul sărăciei; **unterhalb der ~ leben** a trăi sub pragul sărăciei.
Ạrmutszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de paupertate; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **ein ~ ausstellen** a-și dovedi incapacitatea; **das ist ein ~** aceasta este o dovadă de incapacitate.
ạrmverschränkt *adj.* cu brațele încrucișate.
Ạrmvoll, *-, -, m.* braț încărcat, plin (cu ceva); **ein paar ~ Reisig** câteva brațe de vreascuri; **er hat einen ~ Stroh gebracht** a adus un braț de paie.
Ạrnika *f. sg. (bot.)* arnică *(Arnica montana* L.).
Ạrnikatropfen *pl. (farm.)* picături de arnică.
Arọm, *-(e)s, -e,* **Arọma,** *-s, -men (*și *-ta, -s), n.* **1.** aromă, parfum, mireasmă, miros plăcut. **2.** buchet (la vin).
aromạtisch *adj.* aromatic, plăcut mirositor.
aromatisiẹren, *aromatisierte, aromatisiert, vb. (h) tr.* a aromatiza.
Aron, *-s, m. sg.,* **Aron(s)|stab,** *-(e)s, -stäbe, m.,* **Aronswurz** *f. sg. (bot.)* rodul-pământului *(Arum maculatum).*
Arpạde, *-n, -n, m.* descendent al dinastiei Arpad.
Arpeggiatụr [-pɛdʒa-], *-en, f. (muz.)* serie de acorduri arpegiate.
arpeggiẹren [-pɛdʒiː-], *arpeggierte, arpeggiert, vb. (h) tr. (muz.)* a arpegia.
Arpẹggio [-'pɛdʒo], *-s, -s* (și *-ggien)* [-dʒiən], *n. (muz.)* arpegiu.
Ạrrak, *-s, -e (*și *-s), m.* arac, rachiu de orez (japonez).
Arrangemẹnt [-rãʒə'mãː], *-s, -s, n.* **1.** aranjament, rânduială, (o)rânduire; **ein ~ aus Blumen** un buchet de flori frumos aranjate. **2.** învoială, acord. **3.** *(muz.)* aranjament, prelucrare (pentru alte voci sau instrumente).
Arrangeụr [-'ʒɑːʁ], *-s, -e, m.* **1.** persoană care aranjează o piesă muzicală, orchestrator. **2.** organizator (de excursie, bal, serbare etc.).
arrangiẹren [-rã'ʒiː], *arrangierte, arrangiert, vb. (h) tr.* **1. a)** a aranja; a organiza; **eine Zusammenkunft ~** a aranja, a pune la cale o întrunire; **eine Reise ~** a pune la punct organizarea unei excursii. **b)** a (o)rândui, a așeza în ordine; **Blumen, den Tischschmuck geschmackvoll, wirkungsvoll ~** a aranja florile, ornamentul de pe masă cu bun gust, cu efect. **2.** *(refl.)* a (se) învoi, a (se) împăca; **er hat sich mit seinem Nachbarn arrangiert** s-a înțeles, a căzut de acord cu vecinul său. **3.** *(muz.)* a aranja, a prelucra (pentru alte voci sau instrumente), a orchestra.
Arrangiẹrprobe, *-n, f. (teatru)* repetiție de mișcare.
Arrangiẹrung, *-en, f. (jur.)* aranjament, compromis, înțelegere.
Arrendạtor, *-s, -toren, m. (înv.)* arendaș.
Arrẹnde, *-n, f. (înv.)* arendă, învoială privind arendarea.
arrendiẹren, *arrendierte, arrendiert, vb. (h) tr.* a arenda.
Arrẹst, *-(e)s, -e, m.* **1.** arest, închisoare; **leichter ~** închisoare simplă; **strenger ~** închisoare grea; *(fam.)* **jn. in ~ stecken** a băga pe cineva la închisoare. **2.** *(jur.)* sechestru, poprire; **etwas mit ~ belegen** sau **etwas unter ~ stellen** a sechestra, a popri ceva; **auf js. Vermögen ~ stellen** a pune sub sechestru averea cuiva.
Arrestạnt, *-en, -en, m. (înv.)* **~in,** *-nen, f.* arestat(ă), deținut(ă), prizonier(ă), prins(ă).
Arrestạntenliste, *-n, f.* listă a arestaților, deținuților, prizonierilor.
Arrestạt, *-en, -en, m.* v. Arrestant.
Arrestatiọn, *-en, f.* arestare.
Arrẹstbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin, mandat de arestare.
Arrẹstbruch, *-(e)s, -brüche, m. (jur.)* delapidare a unor obiecte sechestrate.
Arrẹstlegung *-en, f.* **1.** arestare; reținere; deținere. **2.** sechestrare.
Arrẹstlokal, *-(e)s, -e, n. (înv.)* arest, închisoare.
Arrẹst|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă cu închisoare, închisoare.
Arrẹst|stube, *-n, f.* cameră de) arest.
Arrẹstzelle, *-n, f.* celulă de arest, de închisoare.
arretiẹren, *arretierte, arretiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a aresta; a reține. **2.** *(tehn.)* a opri, a bloca, a imobiliza. **3.** *(mar.)* a opri în port (o navă).
Arretiẹrfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de oprire, arc de blocare.
Arretiẹr|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de zăvorâre, de blocare; manetă de oprire.
Arretiẹrklinke, *-n, f. (tehn.)* zăvor de siguranță.
Arretiẹr|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft opritor.
Arretiẹrung, *-en, f.* **1.** arestare; reținere. **2** *(tehn.)* oprire, blocare, imobilizare; piedică, dispozitiv de oprire, de blocare, de imobilizare. **3.** *(mar.)* oprire în port (a unei nave).
Arretiẹrungs|platte, *-n, f. (electr.)* placă de oprire.
Arretiẹrungs|stange, *-n, f. (tehn.)* bară, tijă opritoare, de închichetare.
Arretiẹrvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de oprire, de blocare, de închichetare.
Arrẹt|stoß [a'rɛː-], *-es, -stöße m. (scrimă)* (lovitură de) parare.
Arrhythmiẹ, *-n* [-'miːən], *f.* **1.** aritmie, lipsă de ritm; mișcare neritmică. **2.** *(med.)* aritmie (respiratorie).
arrhythmisch *adj.* aritmic, neritmic, fără ritm.
Arrièregarde [a'rɪeːʁ-], *-n, f. (mil., înv.)* ariergardă.
Arrịval [ə'raivəl], *-s, -s, n.* sosire (pe aeroport).
arriviẹren [-'viː-], *arrivierte, arriviert, vb. (s) intr.* **1.** a ajunge la țintă, a avea succes, a izbuti. **2.** a parveni. **3.** *impers. (înv.)* **es arriviert** se întâmplă.

arriviert **I.** *part. tr.* de la arrivieren. **II.** *adj.* **1.** care a reuşit, a izbutit; recunoscut. **2.** parvenit.

Arrivierte [-'vi:ɐ-], *-n, -n, (ein Arrivierter), m.* şi *f.* **1.** persoană care şi-a ajuns scopul, ţinta; artist(ă) care a reuşit (să se impună). **2.** parvenit(ă); arivist(ă).

Arrivist [-vIst], *-en, -en, m.* arivist, om care vrea să parvină.

Arröder, *-s, -, m. (reg.)* lucrător agricol, zilier.

arrogant *adj.* arogant, îngâmfat; **einen ~en Ton anschlagen** a vorbi pe un ton arogant; **~ auftreten** a se comporta arogant.

Arroganz *f. sg.* aroganţă, îngâmfare.

arrondieren, *arrondierte, arrondiert, vb. (h) tr.* **1.** a rotunji. **2.** a comasa (terenuri).

Arrondierung, *-en, f.* **1.** rotunjire. **2.** comasare (de terenuri).

arrosieren, *arrosierte, arrosiert, vb. (h) tr. (inv.)* **1.** a stropi (un teren); a iriga. **2.** a plăti în plus; a percepe o dobândă, o rentă mai mare.

Arsch, *-(e)s, Ärsche, m. (vulg.)* şezut, dos, cur; **jm. geht der ~ mit Grundeis** a-i fi foarte frică; **den ~ offen haben** a nu fi în toate minţile (critic); **den ~ zukneifen** sau **einen kalten ~ kriegen** a muri; **jm. den ~ aufreißen** a scoate untul din cineva (prin efort fizic); **am ~ der Welt** la capătul lumii, la dracu-n praznic; **leck mich am ~** pupă-mă-n fund; **sich** *(dat.)* **etwas am ~ abfingern können** a se putea gândi ceva, a putea şti ceva; **jm. in den ~ kriechen** a fi linguşitor cu cineva, a pupa în fund; **im ~ sein** a fi distrus; **das Auto ist im ~** maşina este distrusă.

Arschbacke, *-n, f. (vulg.)* bucă, fesă.

Arschficker, *-s, -, m. (vulg.)* homosexual, poponar.

Arschin, *-s, -en, m.* arşin (veche unitate de măsură pentru lungimi = 0,711 m).

arschklar *adj. (vulg.)* clar, limpede, evident.

Arschkriecher, *-s, -, m. (vulg.)* lingău, linguşitor.

Arschleder, *-s, -, n.* bazon de piele (la pantalonii minerilor).

Arschloch, *-(e)s, -löcher, n. (vulg.)* **1.** găoază, cur. **2.** *(cuvânt de ocară)* porc.

Arschpauker, *-s, -, m. (vulg.)* dascăl.

Arschwisch, *-(e)s, -e, m. (vulg.)* hârtie (scrisă) fără valoare, bună de şters la cur.

Arsen, *-s, n. sg. (chim.)* arsen.

Arsenal, *-s, -e, n.* **1.** *(mil.)* arsenal; **ein ~ anlegen** a înfiinţa un arsenal; *(fig.)* **wir müssen unsere geistigen und seelischen ~e nutzen** trebuie să folosim resursele noastre spirituale şi psihice. **2.** grămadă; aglomerare; **ein ~ von leeren Bierflaschen** o grămadă de sticle de bere goale.

Arsenal|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la arsenal.

Arsenat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* arsenat, sare a acidului arsenic.

Arsenblende, *f. sg.*, **Arsen|eisen**, *-s, n. sg.* minereu de arsen.

arsenhaltig *adj. (chim.)* care conţine arsen.

arsenig *ad. (chim.)* arsenios.

Arsenik, *-s, n. sg. (chim.)* arsenic; şoricioaică.

Arsenikalien [-liən] *pl. (chim.)* preparate din arsen.

arsenikhaltig *adj. (chim.)* care conţine arsenic.

Arseniksalz, *-es, -e, n.* v. Arsenat.

Arseniksäure, *-n, f.* v. Arsensäure.

Arsenikvergiftung, *-en, f.* otrăvire cu arsenic.

arsenisiert *adj. (chim.)* arsenicat.

Arsenit, *-(e)s, n. sg. (chim.)* arsenit.

Arsenkies, *-es, m. sg. (mineral.)* mispichel.

Arsenrot, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* realgar.

Arsensäure, *-n. f. (chim.)* acid arsenic.

Arsen|spiegel, *-s, -, m. (chim.)* oglindă de arsen.

Arsenverbindung, *-en, f. (chim.)* legătură chimică cu arsen.

Arsenvergiftung, *-en, f.* otrăvire cu arsen.

Arsenwasser|stoff, *-(e)s, -e. m. (chim.)* hidrogen arseniat.

Arsin, *-s, -e, n. (chim.)* arsină.

Arsis, *Arsen f.* **1.** *(metr. germ.)* arsis (silabă accentuată). **2.** *(metr. antică)* silabă neaccentuată; *(muz.)* notă neaccentuată.

Art, *-en, f.* **1.** *sg.* fel, mod, chip; fire; **auf die ~** în felul acesta (acela); **auf die eine oder die andere ~** într-un fel sau altul; **auf natürliche ~** pe cale naturală; **auf deutsche ~** după moda germană; **nach ~ von...** în felul lui...; **aller ~** de tot felul; **seine ~ zu reden** felul lui de a vorbi; **auf diese ~ und Weise** în acest fel; **in einer bestimmten ~ (und Weise)** într-un anume fel, mod; *(gram.)* **Umstandsbestimmung der ~ und Weise** circumstanţial de mod; **das ist nicht seine ~** nu este genul său; **Fragen allgemeiner ~** probleme cu caracter general. **2.** *(biol.)* specie; *(pop.)* speţă, soi; gen; calitate; **Ursprung der ~en** originea speciilor; **diese ~ stirbt aus** această specie dispare; **aus der ~ schlagen** a degenera, a nu avea însuşirile speciei (originii) sale; a nu semăna cu nimeni din familia sa; **diese ~ Wein mag ich nicht** acest soi de vin nu-mi place; **jede ~ Möbel** mobilă de toate felurile; *(in expr.)* **~ lässt nicht von ~** aşchia nu sare departe de trunchi, ce naşte din pisică şoareci mănâncă. **3.** *sg. (fam.)* purtare, comportare, manieră, stil; **auf eigene (sau nach seiner) ~** în felul lui; **das ist gar keine ~ (und Weise)** asta nu-i purtare; **seine ganze ~ gefällt mir nicht** nu-mi place felul său de a fi. **4.** *(reg.)* pământ arat; arătură, ogor.

Art. *presc.* de la Artikel.

Art|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanţial de mod.

artbar *adj. (reg.) (despre pământ)* cultivabil.

Artbastard, *-(e)s, -e, m. (biol.)* hibrid între specii.

Artbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune de specie.

Artbildung, *-en, f. (biol.)* geneză, formare a speciei (speciilor).

Artcharakter [-karak-], *-s, -e, m.* caracter al unei specii; caracter specific.

Artdirector [a:tdirɛktə], *-s, -, m.* director de layout într-o agenţie de publicitate.

Artefakt, *-(e)s, -e* (şi *-en), n.* **1.** produs de artă. **2.** *(arh.)* unealtă preistorică din os sau piatră. **3.** *(med.)* artefact; automutilare.

art|eigen *adj. (biol.)* propriu speciei; specific, caracteristic.

Artel, *-s, -s, n.* artel; **landwirtschaftliches ~** artel agricol.

artelmäßig *adj.* în felul artelului.

Artemisia, *-sien* [-ziən], *f. (bot.)* pelin *(Artemisia vulgaris).*

arten, *artete, geartet (du artest, er artet), vb.* **I.** *intr. (s)* a avea, a dezvolta (anumite) însuşiri, a fi de un anumit fel, caracter; a fi, a deveni asemănător; **nach jemand(em) ~** a semăna cu cineva; **die Menschen sind schon so geartet** aşa sunt oamenii ...; **gut geartet** (bine) reuşit, cu însuşiri bune; **schlecht geartet** nereuşit, nărăvit. **II.** *tr. (h)* a forma (într-un anumit fel); **die Natur hat den Menschen so geartet** natura i-a dat omului astfel de însuşiri.

Arten|entwicklung, *-en, f.* v. Artbildung.

artenreich *adj. (biol.)* bogat în specii.

Artenreichtum, *-s, m. sg. (biol.)* bogăţie de specii.

Artenschutz, *-es, (rar -e), m.* protecţia speciilor.

Artenvielfalt, *-, f.* varietatea, diversitatea speciilor.

Art|er|haltung, *f. sg. (biol.)* conservare a speciei.

Arterie [-riə], *-n.* [-riən], *f. (anat.)* arteră.

arteriell [-'riɛl] *adj. (anat.)* arterial.

Arteriendruck [-riən-], *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială.

Arterienklemme [-riən-], *-n, f. (med.)* pensă hemostatică.

Arterienverkalkung [-riən-], *-en, f. (fam.)* arterioscleroză.

Arterienzange [-riən-], *-n, f. (med.)* v. Arterienklemme.

Arteri|itis, *-tiden, f. (med.)* arterită.

Arteriographie, *-n* [-fi:ən], *f. (med.)* arteriografie.

Arteriosklerose, *-n, f. (med.)* v. Arterienverkalkung.

artesisch *adj.* artezian; **~er Brunnen** fântână arteziană.

artfremd *adj.* de altă specie, eterogen; care nu face parte din specie.

artgemäß *adv.* corespunzător (însuşirilor) speciei, specific.

Artgenosse, *-n, -n, m. (biol.)* fiinţă, reprezentant congener(ă).

artgerecht *(adj.)* caracteristic, corespunzător speciei.

artgleich *adj.* omogen, de aceeaşi specie.

art|haft *adj.* **1.** specific, particular speciei. **2.** natural.

Arthritiker, *-s, -, m.* persoană care suferă de artrită.

Arthritis, *-tiden, f. (med.)* gută; artrită.

Arthropoden, *pl. (zool.)* artropode.

artifiziell [-'tsiɛl] *adj.* **1.** artificial, de fabricaţie artificială. **2.** nenatural, forţat.

artig *adj.* **1.** *(despre copii)* cuminte, ascultător; **sich ~ benehmen** a se purta bine, politicos. **2.** *(inv.)* amabil, politicos, bine crescut; drăguţ; galant; graţios, drăgălaş; cochet; **mit einer ~en Verbeugung** cu o plecăciune galantă; **ein ~es Mädchen** o fată drăgălaşă. **3.** *(reg.; despre sol)* cultivabil.

Artigkeit, *-en, f.* **1.** *sg. (inv.)* politeţe, amabilitate. **2.** *pl.* complimente, amabilităţi.

Artikel, *-s, -, m.* **1.** *(gram.)* articol. **2.** *(com.)* articol, sortiment de marfă; **ein gefragter ~** un articol, o marfă care se caută. **3.** articol (de ziar, dicţionar, enciclopedie etc.). **4.** articol, paragraf (al unei legi); **gemäß ~ 4 des Bürgerlichen Gesetzbuches** conform articolului 4 din Codul civil.

Artigkeit, *-en, f.* **1.** *sg. (inv.)* politeţe, amabilitate. **2.** *pl.* complimente, amabilităţi.

Artikel, *-s, -, m.* **1.** *(gram.)* articol. **2.** *(com.)* articol, sortiment de marfă; **ein gefragter ~** un articol, o marfă care se caută. **3.** articol (de ziar, dicţionar, enciclopedie etc.). **4.** articol, paragraf (al unei legi); **gemäß ~ 4 des Bürgerlichen Gesetzbuches** conform articolului 4 din Codul civil.

Artikelreihe, *-n, f.* serie de articole (dintr-o publicaţie).

Artikelschreiber, *-s, -, m.* autor al articolului; publicist.

Artikelserie, *-n* [-riən], *f.* v. Artikelreihe.

artikelweise *adv.* pe articole, articol cu articol.

artikular *adj. (anat.)* articular.

Artikulation, *-en, f.* **1.** *(anat.)* articulaţie, încheietură. **2.** *sg. (fon.)* rostire articulată, articulare.

Artikulationsbasis, *-basen, f. (fon.)* bază de articulare.

artikulatorisch *adj.* articulator; referitor la pronunţare, la rostire.

artikulieren, *artikulierte, artikuliert, vb. (h)* **1.** a articula, a pronunţa desluşit. **2. a)** *tr.* a formula, a exprima; **seinen Willen ~** a-şi exprima voinţa. **b)** *(refl.)* **die Extremisten ~ sich durch Terrorakte** extremiştii se manifestă prin acte teroriste.

Artillerie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mil.)* artilerie; **reitende ~** artilerie călare; **motorisierte ~** artilerie motorizată; **leichte ~** artilerie uşoară.

Artillerie|abteilung, *-en, f. (mil.)* detaşament, pluton de artilerie.

Artillerie|abwehr, *f. sg. (mil.)* apărare antiartilerie.

Artillerie|aufmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* intrare a artileriei în poziţie (de tras); dispunere în coloană a artileriei.

Artilleriebedeckung, *-en, f. (mil.)* acoperire de artilerie.

Artilleriebekämpfung, *-en, f. (mil.)* tragere de contrabaterie.

Artilleriebe|obachter, *-s, -, m. (mil.)* observator de artilerie.

Artilleriebeschießung, *-en, f. (mil.)* foc, atac de artilerie.

Artilleriedivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie de artilerie.

Artillerie|einsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* intrare în luptă a artileriei.

Artilleriefeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de artilerie.

Artillerieflieger, *-s, -, m. (mil.)* aviator care dirijează tirul artileriei.

Artillerieflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion pentru reglarea tirului de artilerie.

Artilleriegefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de artilerie.

Artilleriegeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun (de artilerie).

Artillerie|offizier, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ofiţer de artilerie.

Artilleriepark, *-(e)s, -e, m. (mil.)* parc, depozit de tunuri.

Artillerieregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de artilerie.

Artillerieschießplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* poligon de tragere al artileriei.

Artillerieschule, *-n, f. (mil.)* şcoală de artilerie.

Artillerie|stellung, *-en, f. mil.)* poziţie a artileriei, a tunurilor.

Artillerietruppe, *-n, f. (mil.)* artilerie, unitate de artilerie.

Artillerie|übung, *-en, f. (mil.)* trageri cu tunuri la poligon.

Artillerie|unter|stützung, *-en, f. (mil.)* sprijin de artilerie.

Artillerieverbindungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de legătură al artileriei.

Artillerievorbereitung, *-en, f. (mil.)* pregătire a luptei de către artilerie.

Artilleriewerk|stätte, *-n, f. (mil.)* arsenal militar.

Artilleriewesen, *-s, n. sg. (mil.)* artilerie.

Artilleriewirkung, *-en, f. (mil.)* efect al tirului de artilerie.

Artillerist, *-en, -en, m. (mil.)* artilerist, tunar.

artilleristisch *adj.* de domeniul artileriei.

Artischocke, *-n, f. (bot.)* anghinare (*Cynara scolymus*).

Artist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) (de circ, de varieteu).
Artistenberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie de artist (de circ, de varieteu).
Artistenblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de artist (de circ, de varieteu).
Artistenfakultät, *-en, f. (ist.)* facultatea celor şapte arte liberale la universităţile medievale.
Artistenleben, *-s, -, n.* viaţă de artist (de circ, de varieteu).
Artistentruppe, *-n, f.* trupă de artişti (de circ, de varieteu).
Artistenvolk, *-(e)s, n. sg.* artişti (de circ, de varieteu).
Artistik, *-, f.* **1.** artă (de circ, de varieteu). **2. a)** îndemânare, iscusinţă extraordinară; **b)** artă a formei, formă fără fond.
artistisch *adj.* **1.** *(referitor la artiştii de circ, de varieteu)* artistic; **eine ~ gut ausgewogene Nummer** un număr bine echilibrat din punct de vedere artistic. **2.** virtuoz; cu măiestrie; **er beherrscht das Rakett ~** stăpâneşte racheta cu măiestrie.
Artkennzeichen, *-s, -, n.* semn caracteristic, distinctiv al speciei.
Artland, *-(e)s, -länder, n. (reg.)* arătură.
artlich *adj. (reg.)* drăguţ; deosebit, remarcabil.
Artlohn, *-(e)s, -löhne, m. (reg.)* salariu, plată pentru aratul unui ogor.
Art|umbildung, *-en, f.* v. Artbildung.
Artung, *-en, f.* caracter; natură; făptură, soi.
Art|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de specie; deosebire specifică, esenţială.
Artushof, *-(e)s, m. sg. (mit.)* curtea regelui Artus.
Artusritter, *-s, -, m. (mit.)* cavaler al mesei rotunde (de la curtea regelui Artus).
artverschieden *adj.* deosebit, diferenţiat ca specie.
artverwandt *adj.* înrudit, care face parte din aceeaşi specie, familie.
Artwort, *-(e)s, -wörter (şi -worte) n. (gram.; rar)* adjectiv.
Arundo, *-s, m. sg. (bot.)* arundo *(Arundo donax).*
Arve [-və], *-n, f. (bot.)* zâmbru *(Pinus cembra).*
Arzneі, *-en, f.* leac, doctorie, medicament; **(eine) ~ (ein)nehmen** a lua un medicament; **eine ~ verschreiben** (sau **verordnen**) a prescrie un medicament; **etwas ist für jn. eine bittere, heilsame ~** ceva ce reprezintă pentru cineva o experienţă, o învăţătură amară, utilă.
Arzneibereitung *f. sg.* prepararea medicamentelor.
Arzneibereitungskunst *f. sg.* farmaceutică.
Arzneibuch, *-(e)s, -bücher, n.* farmacopee, codice de farmacie.
Arzneibüchse, *-n, f.* trusă de medicamente.
arzneien, *arzneite, arzneit, vb. (h)* **I.** *intr. (inv.)* a lua un medicament. **II.** *tr.* a prescrie, a da cuiva un medicament.
arzneifest *adj.* rezistent la medicamente.
Arzneifläsch|chen, *-s, -, n.* sticluţă de leac, de doctorie, de medicament.
Arzneiformel, *-n, f.* formulă farmaceutică.
Arzneiglas, *-es, -gläser, n.* fiolă, sticluţă de medicamente.
Arzneі|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu medicamente.
Arzneikapsel, *-n, f. (farm.)* caşetă.
Arzneikästchen, *-s, -, n.* dulăpior de medicamente.
Arzneikosten *pl.* cheltuieli pe medicamente.
Arzneikraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Arzneipflanze.
Arzneikunde *f. sg.* **1.** farmacologie. **2.** *(inv.)* ştiinţă medicală.
Arzneikunst *f. sg.* artă, pricepere farmaceutică.
Arzneilehre *f. sg.* v. Arzneikunde **(1).**
arzneilich *adj.* farmaceutic, medicamentos.
Arzneimittel, *-s, -, n.* medicament; produs farmaceutic.
Arzneimittel|lehre *f. sg.* farmacologie.
Arzneimittelmissbrauch, *-(e)s, m., sg.* supraconsum, abuz de medicamente.
Arzneimittelverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de medicamente.
Arzneipflanze, *-n, f.* plantă medicinală.
Arzneischrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de medicamente.
Arzneі|stäbchen, *-s, -, n.* bastonaş de amestecat medicamente, pistil.
Arzneitaxe, *-n, f.* costul, tariful medicamentelor.
Arzneitrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură medicamentoasă, poţiune.
Arzneiver|ordnung, Arzneiverschreibung, Arzneivorschrift, *-en, f.* reţetă.
Arzneiwaren *pl.* v. Arzneimittel.
Arzneiwissenschaft *f. sg.* v. Arzneikunde **(1).**
Arzneizettel, *-s, -, m.* etichetă de farmacie.
Arzt, *-es, Ärzte, m.* medic; doctor; **praktischer ~** doctor în medicină generală; medic nespecialist; **behandelnder ~** medic curant; **diensttuender ~** medic de gardă; **den ~ konsultieren** sau **sich an den ~ wenden** a consulta un medic.
Arztberuf, *-(e)s, m. sg.* meserie de medic.
Arztbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită (a medicului) la un bolnav.
Arztbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu sfaturi medicale, carte de sănătate.
Ärztebe|steck, *-(e)s, -e, n.* instrumentarul medicului.
Ärztebund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune a medicilor.
Ärztekammer, *-n, f.* colegiu al medicilor.
Ärztekommission, *-en, f.* comisie de expertiză medicală.
Ärztemangel *-s, m. sg.* lipsă de medici.
Ärzteschaft, *f. sg.* corp medical.
Ärztetagung, *-en, f.* congres al medicilor.
Arztfrau, *-en, f.* soţie de medic.
Arztgebühr, *-en, f.* taxă, onorariu a(l) medicului.
Arzt|helferin, *-nen, f.* asistentă medicală (de cabinet).
Arzthilfe, *f. sg.* asistenţă acordată de un medic.
Arzt|honorar, *-s, -e, n.* v. Arztgebühr.
Ärztin, *-nen, f.* doctoriţă.
Arztkosten *pl.* costuri, taxe medicale.
ärztlich *adj.* medical; **~ behandeln** a trata (un bolnav); **in ~er Behandlung sein** a fi în tratament medical; **~es Zeugnis** certificat medical; **der ~e Befund ist zufriedenstellend** rezultatele consultului sunt satisfăcătoare.
Arztpraxis, *-praxen, f.* **1.** cabinet de consultaţii, cabinet al medicului. **2.** *sg.* număr de pacienţi; **eine große ~ haben** a avea un cerc numeros de pacienţi.
Arztrechnung, *-en, f.* notă de plată (a medicului); taxă, onorariu de consultaţie.
Arztwahl, *-en, f.* alegere a medicului.
As[1], *-, -, n. (muz.)* la bemol; **As-Dur** la bemol major; **as-Moll** la bemol minor.
As[2], *Asses, Asse, n. (ist.)* as **a)** monedă romană; **b)** greutate de farmacie la romani.
As[3], *Asses, Asse, n. (inv.)* v. Ass.
Asbest, *-es, -e, m. (mineral.)* azbest, aminată.
Asbestdichtung, *-en, f.* garnitură de azbest.
Asbestfilter, *-s, -, m.* filtru de azbest.
Asbestfiltrier|stoff, *-(e)s, -e, m.* material pentru filtrul de azbest.
Asbestgewebe, *-s, -, n. (termo.)* ţesătură de azbest.
Asbest|isolierung, *-en, f.* izolare cu azbest.
Asbestpackung, *-en, f. (chim., maş.)* garnitură, umplutură de azbest.
Asbestplatte, *-n, f.* placă de azbest.
Asbestring, *-(e)s, -e, m.* inel de azbest.
Asbest|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (termo.)* pânză de azbest.
Asbestverseuchung, *-en, f.* poluare cu azbest.
Asbestwolle, *-f. sg. (termo.)* lână de azbest.
Asbestzement, *-(e)s, -e, m.* fibrociment, azbociment, azbestciment.
Asch, *-(e)s, Äsche, m. (reg.)* **1.** oală, ghiveci, glastră, saxie. **2.** v. Äsche.
Aschanti|nuss [as'kan-], *-nüsse, f. (bot., înv.)* alună de pământ, alună americană *(Arachis hypogalea L.).*
Aschbecher, *-s, -, m.* v. Aschenbecher.
aschbleich *adj.* v. aschfahl.
aschblond *adj.* blond cenuşiu.
Asche, *-n, f.* **1.** cenuşă; **in (Schutt und) ~ legen** a arde până la temelie, a preface în cenuşă; **zu ~ werden** a se preface în cenuşă, a deveni cenuşă; **die ~ von der Zigarette abstreifen** a scutura scrumul de ţigară; *(fig.)* **die ~ seines Glückes** ruinele fericirii sale, fericirea distrusă; **sich** *(dat.)* **~ aufs Haupt streuen** a-şi pune cenuşă pe cap; **Friede seiner ~!** să-i fie ţărâna uşoară! **wie ein Phönix aus der ~ steigen** a renaşte din propria-i cenuşă; *(fam., glumeţ)* **jn. mit ungebrannter ~ schmieren** a-i trage cuiva o bătaie, a-i muia cuiva oasele. **2.** praf; *(agr.)* pământ prăfuit. **3.** *(chim., înv.)* oxid, cenuşă. **4.** zgură. **5.** *sg. (fam.)* bani mărunţi, mărunţiş.
Äsche, *-n, f. (iht.)* lipan *(Thymallus vulgaris).*
Aschege|halt, *-(e)s, m. sg.* v. Aschengehalt.
Aschegrube, *-n, f.* v. Aschengrube.
Aschekasten, *-s, -, (şi -kästen), m.* v. Aschenkasten.
Ascheкübel, *-s, -, m.* v. Ascheneimer.
aschen|arm *adj.* sărac în (conţinut de) cenuşă.
Aschenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de cenuşă, groapă de cenuşă.
Aschenbahn, *-en, f. (sport)* pistă de zgură.
Aschenbecher, *-s, -, m.* scrumieră.
Aschenbe|hälter, *-s, -, m.* cenuşar (al sobei).
Aschenbrödel, *-s, -, n.* **1.** cenuşăreasă. **2.** fată bună la toate; **sie ist das ~ der Familie** ea face toată treaba grea din familie.
Aschenbrot, *-(e)s, n. sg.* lipie coaptă în spuză.
Aschen|eimer, *-s, -, m.* găleată pentru cenuşă.
Aschenfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** ploaie de cenuşă. **2.** cutie de cenuşă, cenuşar; groapă de cenuşă.
Aschenfarbe, *-n, f.* culoare cenuşie.
aschenfarbig *adj.* v. aschfahl.
Aschenge|halt, *-s, m. sg.* conţinut în cenuşă.
Aschengrube, *-n, f.* groapă pentru cenuşă.
Aschenkasten, *-s, - (şi -kästen), m.* cenuşar.
Aschenkratze, *-n, f. (termo.)* racletă de cenuşă.
Aschenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* cinerarie *(Cineraria hybrida).*
Aschenkrücke, *-n, f. (tehn.)* v. Aschenkratze.
Aschenkrug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Aschenurne.
Aschenkuchen, *-s, -, m.* v. Aschenbrot.
Aschenlauch, *-(e)s, -e, m.* v. Aschlauch.
Aschenlauge, *-n, f. (chim.)* leşie de cenuşă.
Aschenloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Aschengrube.
Aschen|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru fabricarea sticlei.
Aschenplatz, *-(e)s, -plätze, m. (tenis)* teren de zgură.
Aschenputtel, *-s, -, n.* v. Aschenbrödel.
Aschenraum, *-(e)s, -räume, m.* cenuşar.
Aschenregen, *-s, -, m.* ploaie de cenuşă.
Aschensalz, *-es, -e, n. (chim.)* potasă, carbonat de potasiu.
Aschentuch, *-(e)s, -tücher, n.* săculeţ, cârpă cu cenuşă (pentru făcut leşie).
Aschen|urne, *-n, f.* urnă funerară.
Aschenverflüssigung *f. sg. (tehn.)* lichefiere a cenuşii.
Ascher, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* scrumieră. **2.** *(tăb.)* groapă (bazin) de cenuşărit.
Ascher, *-s, -, m. (tăb.)* cenuşar.
Aschermittwoch, *-s, m. sg. (bis. cat.)* miercurea cenuşii (miercurea cu care începe postul Paştilor).
äschern, *äscherte, geäschert, vb. (h) tr.* **1.** a preface în cenuşă. **2.** a presăra cu cenuşă. **3.** *(tăb.)* a scoate grăsimea (de pe piei) cu var, a cenuşări.
Ascher|satz, *-es, -sätze, m. (metal.)* pat de cenuşă.
aschfahl, aschfarben, aschfarbig *adj.* cenuşiu.
aschgrau *adj.* gri-cenuşiu, brumăriu; **er hat eine ~e Farbe** e cenuşiu, pământiu la faţă; *(fig.; substantivat)* **das geht ins Aschgraue** asta se întinde prea mult, nu se mai termină, e fără sfârşit.
aschig *adj.* **1.** care conţine cenuşă. **2.** ca scrumul, ca cenuşa, pulverulent. **3.** cenuşiu.
Aschlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* un fel de arpagic *(Allium ascalonicum).*

As-Dur, *-, -, n.* la bemol major.
Ase, *-n, -n, m. (în mitologia germ.)* zeu.
äsen, *äste, geäst (du, er äst), vb. (h) tr.* şi *intr. (despre vânat)* a mânca, a paşte, a păşuna.
Aşepsis *f. sg. (med.)* asepsie.
aseptisch *ad. (med.)* aseptic.
Äser I. *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* traistă. **2.** *(vân.)* gură (a cerbului, a căprioarei, a iepurelui). **II.** *pl.* de la Aas.
asexual, aşexuell [-uɛl] *adj.* asexuat.
Asiat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* asiatic(ă); locuitor(-oare) din Asia.
asiatisch *adj.* asiatic.
Askese *f. sg.* ascetism, asceză.
Asket, *-en, -en, m.* ascet.
Asketik *f. sg.* ascetică.
asketisch *adj.* ascetic, ca un ascet.
asklepiadisch *adj. (despre versuri)* asclepiad, asclepiadic.
Askomyzete, *-n, m. (mai ales pl.) (bot.)* ascomicete (clasă mare a ciupercilor).
Askorbinsäure, *-n, f. (chim.)* acid ascorbic.
Äskulapnatter, **Äskulapschlange**, *-n, f.*, **Äskulap|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(zool.)* şarpele lui Esculap (*Elaphe congissima*). **2.** simbol al medicinei.
as-Moll, *-, -, n.* la bemol minor.
äsopisch *adj.* esopic; glumeţ-înţelept.
asozial *adj.* asocial; nesociabil; neadaptat vieţii sociale; **~e Elemente** elemente asociale.
Asparagus şi **Asparagus**, *-, m. sg. (bot.)* asparagus (*Asparagus officinalis*).
Aspe, *-n, f. (bot., reg.)* v. Espe.
Aspekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** aspect; punct de vedere; **unter verschiedenen ~en betrachten** a privi sub diverse aspecte; **soziale ~e** aspecte sociale. **2.** *pl. (astron.)* poziţii planetare. **3.** *(gram.)* aspect (al verbului).
aspergieren, *aspergierte, aspergiert, vb. (h) tr. (bis.)* a stropi cu apă sfinţită.
Aspergillus, *-, m. sg. (bot.)* un soi de mucegai (*Eurotium*).
Aspersion, *-en, f. (bis.)* stropire cu apă sfinţită.
Asphalt şi **Äsphalt** [as'falt, `as-], *-(e)s, -e, m.* asfalt.
Asphalt|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la asfaltare, asfaltator.
asphaltartig *adj.* ca asfaltul.
Äsphaltbelag, *-(e)s, -beläge, m.* acoperire, căptuşire anticorosivă cu asfalt.
Asphaltbeton [-tõ:], [-tɔŋ] şi *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (şi -e), m.* beton asfaltic.
Asphaltbitumen, *-s, n. sg.* bitum asfaltic.
Asphaltdachpappe, *-n, f. (constr.)* carton asfaltat (pentru acoperiş).
Asphaltdecke, *-n, f.* strat de asfalt.
Asphaltfeinbeton [-tõ:], [-tɔŋ] şi *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (şi -e), m.* beton asfaltic fin.
Asphaltgestein, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* rocă asfaltică.
Asphaltgrobbeton [-tõ:], [-tɔŋ] şi *(austr.)* [-to:n], *-s, -s (şi -e), m.* beton asfaltic cu pietriş.
asphaltieren, *asphaltierte, asphaltiert, vb. (h) tr.* a asfalta.
Asphaltierung, *-en, f.* asfaltare.
asphaltisch *adj.* asfaltic.
Asphaltlack, *-(e)s, -e, m. (chim.)* lac de asfalt.
Asphaltmastix, *-es, m. sg.* amestec asfaltic.
Asphaltmischmakadam, *-s, -e, m. (constr.)* macadam asfaltic obţinut prin amestec.
Asphaltpappe, *-n, f.* carton asfaltat.
Asphaltpflaster, *-s, -, n.* pavaj de asfalt.
Asphaltpresse, *-n, f. (peior.)* presă bulevardieră, senzaţională.
Asphalt|straße, *-n, f.* drum, stradă, şosea asfaltat(ă).
Asphalt|tränkmakadam, *-s, -e, m. (constr.)* macadam asfaltic penetrat.
Asphalt|trottoir [-toaɐ], *-s, -e (şi -s), n.* trotuar asfaltat.
Asphaltweisheit, *-en, f. (peior.)* banalitate, filozofie uşoară, de bulevard.
Asphodill, *-s, m. sg. (bot.)* asfodel (*Asphodelus ramosus*).
asphyktisch [asf-] *adj.* **1.** de asfixie; amenințat de asfixie. **2.** leşinat.
Asphyxie, *-n* [asfy'ksi:ən], *f.* asfixie, înăbuşire, sufocare.
Aspidistra, *-tren, f. (bot.)* aspidistra, palmierul cizmarilor (*Liliaceae*).
Aspik, *-s, -e, m. (austr.* şi *n.)* aspic, piftie, răcituri.
Aspirant, *-en, -en, m.* **1.** candidat (la o funcţie). **2.** aspirant. **3.** cadru ştiinţific tânăr al unei facultăţi (în fosta RDG).
Aspirantur, *-en, f.* aspirantură, cursuri speciale de pregătire pentru cadrele ştiinţifice tinere (în fosta RDG).
Aspirata, *-ten (şi Aspiratä) f. (fon.)* consoană aspirată.
Aspiratеur [-'tœ:ɐ], *-s, -e, m. (agr.)* aspirator, exhaustor.
Aspiration, *-en, f.* **1.** aspiraţie, râvnă, strădanie. **2.** *(fon., med. mec.)* aspiraţie.
Aspirationsventilation [-vɛn-], *-en, f. (tehn.)* ventilaţie prin aspiraţie.
Aspirator, *-s, -toren, m. (tehn.)* aspirator, ventilator aspirator.
aspiratorisch *adj. (fon.)* aspirat, pronunţat cu aspiraţie.
aspirieren, *aspirierte, aspiriert, vb. (h) tr.* **1.** a tinde spre ceva, a aspira la ... **2.** *(fon., med., mec.)* a aspira.
aspiriert I. *part. trec.* de la aspirieren. **II.** *adj. (fon.)* aspirat.
Aspirin, *-s, n. sg. (farm.)* aspirină.
Aspirintablette, *-n, f. (farm.)* tabletă de aspirină.
Ass[1], *-es, -e, n.* **1.** as, cea mai mare carte la jocul de cărţi. **2.** *(fam.)* persoană cu performanţe deosebite, **ein ~ in Mathematik** un as al matematicii; *(vulg.)* **ein ~ auf der Bassgeige sein** a fi foarte abil. **3.** *(sport)* as, lovitură la tenis. **4.** *(sport)* lovitură la golf, care trimite mingea direct în gaură.
Ass[2], *-es, -e, n. (austr.; fam.)* abces, inflamaţie purulentă.
aß *ind. imperf.* de la essen.
assanieren, *assanierte, assaniert, vb. (h) tr.* **1.** a asana (terenuri, oraşe etc.); a face igienic. **2.** *(fig.; fin.)* a asana.
Assanierung, *-en, f.* **1.** asanare (a terenurilor, oraşelor etc.); îmbunătăţire, dezvoltare a igienei, a problemelor sanitare. **2.** *(fig.; fin.)* asanare.
Assassinator, *-s, -toren*, **Assassine**, *-n, -n, m. (inv.)* asasin, ucigaş.
Assekuranz, *-en, -en, m. (inv.)* persoană care face asigurări.
Assekuranz, *-en, f. (inv.)* asigurare.
Assekuranzbrief, *-(e)s, -e, m.* poliţă de asigurare.
Assekuranzfonds [-fõ:], - [-fõs], - [-fõ:s], *m.* fond de asigurare.
Assekuranzgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurări.
Assekuranzprämie [-miə], *-n* [-mien], *f.* primă de asigurare.
Assekuranzschein, *-(e)s, -e, m.* chitanţă de plată a ratelor de asigurare.
Assekuranzwesen, *-s, n. sg.* asigurări.
Assekurat, *-en, -en, m. (inv.)* asigurat, persoană asigurată.
assekurieren, *assekurierte, assekuriert, vb. (h) tr.* şi *refl. (inv.)* a (se) asigura.
Assel, *-n, f. (zool.)* cârcâiag (*Asellus aquaticus*).
Assel|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen-de-mare (*Pantepoda*).
Assemblee [asã'ble:], *-n, f.* adunare; reprezentanţă populară.
Assembler [ə'sɛmblə], *-s, -e, m. (inform.)* asamblor.
Assembleranweisung, *-en, f.* instrucţiuni de asamblare.
Assemblerbefehl, *-(e), -e, m.* comandă de asamblare.
Assemblercode [-ko:t], *-s, -s, m. (inform.)* codul asamblorului; **den ~ definieren** a defini codul asamblorului.
Assembler|sprache *f. sg.* limbaj de asamblare.
Assemblierer, *-s, -, m.* asamblor.
Assemblierung, *-en, f.* asamblare.
Assembling [ə'sɛmblIŋ], *-s, -s, n. (ec.)* fuziune a întreprinderilor industriale în scopul creşterii producţiei şi raţionalizării vânzărilor.
assentieren, *assentierte, assentiert, vb. (h)* **I.** *tr. (austr.; mil.)* a recruta, a asenta. **II.** *intr.* a fi de acord; a se declara de acord.
Assentierung, *-en, f.* **1.** *(austr.; mil.)* recrutare, asentare, **2.** aprobare, acord.
Assentkommission, *-en, f. (austr.; mil.)* comisie de recrutare.
asserieren, *asserierte, asseriert, vb. (h) tr.* a afirma, a susţine; **die Richtigkeit einer Theorie ~** a susţine justeţea unei teorii.
Assertion, *-en, f.* **1.** aserţiune; afirmare. **2.** *(jur.)* confirmare.
assertorisch *adj.* **1.** afirmator, doveditor. **2.** *(jur.)* confirmator; **~er Eid** jurământ confirmator.
Asservat [-va:t], *-(e)s, -e, n. (jur.)* fapt, lucru păstrat de autorităţi ca dovadă.
asservieren [-vi:-], *asservierte, asserviert, vb. (h) tr. (adm.)* a păstra, a menţine; a pune deoparte, la păstrare.
Assessor, *-s, -oren, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** asesor(-oare). **2.** practicant în drept; aspirant la funcţii administrative (de stat) superioare.
assessoral, assessorisch *adj.* de asesor, referitor la asesor.
Assessorismus, *-, m. sg. (peior.)* birocraţie.
assibilieren, *assibilierte, assibiliert, vb. (h) intr. (fon.)* a se transforma dintr-o consoană ocluzivă într-una siflantă.
Assiduität *f. sg. (inv.)* asiduitate, perseverenţă.
Assiette [a'siɛtə], *-n, f. (inv.)* **I.** farfurie, taler. **2.** *(austr.)* aperitiv. **3.** stare de spirit, dispoziţie.
Assignant, *-en, -en, m. (com., înv.)* asignant, persoană care dispune o plată, un transfer.
Assignat, *-en, -en, m. (com., înv.)* asignat, persoană pe numele căreia se dispune o plată, un transfer pe baza ordinului primit.
Assignatar, *-s, -e, m. (com., înv.)* asignatar, beneficiar al unei plăţi, al unui transfer.
Assignation, *-en, f. (com., înv.)* asignare.
assignieren, *assignierte, assigniert, vb. (h) tr. (com., înv.)* a emite, a trage o poliţă; a asigna, a transmite, a transfera o sumă de bani.
Assimilation, *-en, f.* **1.** asimilare, asimilaţie. **2.** adaptare. **3.** *(med.)* fixare genetică a unei caracteristici dobândite.
Assimilationsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut asimilator.
Assimilationskraft *f. sg.* putere de asimilare.
Assimilations|parenchym [-çy:m], *-s, e, n. (bot.)* parenchim asimilator.
Assimilations|prozess, *-es, -e, m.* proces de asimilare.
Assimilationswurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină asimilatoare.
assimilatorisch *adj.* asimilator.
assimilierbar *adj.* asimilabil.
Assimilierbarkeit *f. sg.* facultate de a (se) asimila.
assimilieren, *assimilierte, assimiliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a asimila. **II.** *refl.* a se asimila, a se adapta; **sich jm. ~** a se asimila cuiva; **die Pflanzen ~ sich an ihre neuen Lebensbedingungen** plantele se adaptează noilor condiţii de viaţă.
Assimilierung, *-en, f.* asimilare; adaptare.
Assisen *pl. (inv.)* curte cu juri (în Franţa şi Elveţia); şedinţă a curţii cu juri.
Assistent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** asistent(ă), ajutor(-oare); secundant(ă). **2.** asistent(ă) universitar(ă).
Assistenz, *-en, f.* **1.** asistenţă, ajutor(are), sprijinire. **2.** *(bis.* şi *fig.)* asistenţă, persoane care participă (la o ceremonie, adunare etc.).
Assistenz|arzt, *-es, -ärzte, m.* **1.** medic secundar (de spital). **2.** *(înv.)* medic sublocotenent (în armata germană şi austriacă).
assistieren, *assistierte, assistiert, vb. (h) intr.* a asista, a sprijini, a ajuta (pe cineva), a fi prezent, a asista (la ceva).
Associé [-'sie:], *-s, -s, m. (înv.)* asociat.
Assonanz, *-en, f.* asonanţă.
assonierend *adj.* asonant.
assortieren, *assortierte, assortiert, vb. (h) tr. (com.)* a asorta; a sorta, a aranja, a alege după categorii (mărimi, specii etc.); a aproviziona cu diferite feluri de mărfuri.
Assortiment, *-(e)s, -e, n. (înv.)* asortiment, sortiment; depozit, stoc de mărfuri (bine asortat).
Assoziation, *-en, f.* asociaţie, asociere; întovărăşire.
Assoziationsfreiheit, *-en, f.* libertate de a se asocia, întovărăşi.
Associationsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de asociere, de întovărăşire.
assoziativ *adj. (psih.)* asociativ.
Assoziativ|speicher, *-s, m. sg.* memorie asociativă.
assozi|ieren, *assoziierte, assoziiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a asocia, a împerechea, a pune în legătură. **II.** *refl.* a se asocia, a se întovărăşi; a se alia.

assozi|iert I. *part. trec.* de la assoziieren. II. *adj.* asociat, în dependență reciprocă; **~e Tätigkeit** colaborare.
Assozi|ierung, *-en, f.* asociere; întovărășire.
Assozi|ierungs|abkommen, *-s, -, n.* acord de asociere.
assumieren, *assumierte, assumiert, vb. (h) tr.* a accepta; a asuma.
Assyrier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asirian(ă).
assyrisch *adj.* asirian.
Ast, *-(e)s, Äste, m.* **1.** ramură, creangă, cracă; **einen ~ abbrechen** a rupe o creangă; *(fig.)* **er sägt den ~ ab, auf dem er sitzt** își taie craca de sub picioare; *(fam.)* **einen ~ durchsägen** a sforăi. **2.** nod (în lemn); ciot, cicatrice (formată în locul unei crengi tăiate sau rupte); **eingewachsener ~** nod învelit, încrescut. **3.** *(fig.)* ramificație (și *electr.*); ramură (a unei familii); **absteigender ~ einer Familie** o ramură descendentă a unei familii; **absteigender ~ einer Geschossbahn** ramură coborâtoare a unei traiectorii. **4.** *(fam.)* spinare; cocoașă; **den Rucksack auf den ~ nehmen** a lua rucsacul în spinare; *(fig.)* **ich lache mir einen ~** mă umflă râsul, mă cocoșez de râs, mă stric de râs. **5.** *(reg.)* muncă grea, trudă.
astatisch *adj.* astatic; *(fig.)* **~e Nadel** ac astatic (de busolă).
Ästchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ast) crenguță, rămurică.
Äste, *n, f. (reg.)* v. Ast **(5).**
ästen, *astete, geastet (du astest, er astet),* **ästen**, *ästete, geästet (du ästest, er ästet). vb. (h)* **I.** *intr. (și s)* **1.** a da ramuri, a (se) ramifica. **2.** *(reg.)* a trudi din greu, a munci din greu; a căra din greu; a urca cu greu. **II.** *tr.* a tăia ramurile (nefolositoare), a emonda, a curăța (un pom).
Aster, *-n, f. (bot.)* ochiul boului *(Aster alpinus).*
Asteriskus, *-, -ken, m.* asterisc.
Astero|id, *-(e)s* (și *-en), -en, m.* **1.** *(astron.)* asteroid, planetă mică. **2.** *(zool.)* stea-de-mare *(Asterias).*
Ästfäule, *f. sg. (forest.)* putrezire a lemnului.
ästfrei *adj.* fără ramuri; *(despre lemn)* fără noduri.
Ästgabel, *-n, f.* ramificație de crengi.
Asthenie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* astenie.
Astheniker, *-s, -, m. (antropologie)* tip slab, firav; astenic.
asthenisch *adj.* astenic.
Ästhet, *-en, -en, m.* estet.
Ästhetik *f. sg.* estetică.
Ästhetiker, *-s, -, m.* estetician.
ästhetisch *adj.* estetic, frumos, plăcut; cu gust; artistic.
ästhetisieren, *ästhetisierte, ästhetisiert, vb. (h) tr.* a judeca, a crea după legile esteticii.
Ästhetizismus, *-, m. sg.* esteticism.
Asthma, *-s, n. sg. (med.)* astmă.
Asthmatiker, *-s, -, m.* astmatic, bolnav de astmă.
asthmatisch *adj.* astmatic.
ästig *adj.* **1.** cu ramuri, cu crengi; rămuros, crengos, crenguros. **2.** cu noduri, noduros.
astigmatisch *adj. (opt.)* astigmatic.
Astigmatismus, *-, m. sg. (opt.)* astigmatism.
ästimabel *adj.* stimabil, care se bucură de considerație.
Ästimation, *-en, f.* evaluare, estimare, prețuire.
ästimieren, *ästimierte, ästimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a prețui.
Astknorren, *-s, -*, **Astknorz**, *-es, -e*, **Astknoten**, *-s, -, m.* nod (în lemn), ciot.
Ästlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ast) rămurică, crenguță.
Ästling, *-(e)s, -e, m.* pasăre (mai ales șoim) care începe să zboare.
Astloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură rămasă în locul unui nod (la scânduri).
astlos *adj.* **1.** fără ramuri, nerămuros. **2.** fără cioturi; fără noduri.
Astmoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi de pădure *(Hypnum).*
Astrachan [-χan], *-s, -s, n.* blană de astrahan.
Astragal, *-s, -e, m. (anat.; arhit.)* astragal.
Astragalus, *-, -li, m.* **1.** v. Astragal. **2.** *sg. (bot.)* tragant *(Papilionaceae).*
astral *adj.* astral.
Astralkörper, *-s, -, m.* corp ceresc, astral.
Astral|lampe, *-n, f.* lampă cu fitil circular (atârnată de tavan).
Astral|leib, *-(e)s, -er, s. m. (teozofie, spiritism)* corp astral (invizibil) al omului.
Astral|licht, *-(e)s, n. sg.* **Astralschein**, *-(e)s, m. sg.* lumină astrală (produsă noaptea pe cer de stele fixe).
astreich *adj.* bogat în crengi, în ramuri; stufos.
astrein *adj.* **1.** fără crengi; **ein ~es Brett** o scândură fără noduri (în lemn). **2.** *(fig., fam.)* curat din punct de vedere moral, nepătat, fără hibe; **die Sache ist nicht ganz ~** treaba are o hibă, nu-i totul în regulă. **3.** *(fam.)* foarte bun, frumos; **diese Party ist ~** asta este o petrecere frumoasă. **4.** neaoș, adevărat; **ein ~er Mexikaner** un mexican adevărat.
Astrograph, *-en, -en, m.* **1.** aparat pentru desenat hărți cerești. **2.** teleobiectiv pentru fotografierea astrelor.
Astrographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* astrografie.
Astrolab(ium), *-s, -bien* [-biən], *n.* astrolab(iu), instrument vechi astrologic pentru determinarea poziției astrelor.
Astrolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* astrolog.
Astrologie, *-n* [-'gi:ən] *f.* astrologie.
astrologisch *adj.* astrologic, de astrologie.
Astrometrie *f. sg.* astrometrie.
Astronaut, *-en, -en, m.* astronaut.
Astronautik *f. sg.* astronautică.
Astronom, *-en, -en, m.* astronom.
Astronomie, *-n* [-'mi:ən], *f.* astronomie.
astronomisch *adj.* astronomic, de astronomie; *(fig.)* **~e Preise** prețuri astronomice, foarte mari.
astrophisch *adj. (lit.)* astrofic, fără strofe.
Astrophysik *f. sg. (astron.)* astrofizică.
Astro|statik *f. sg. (astron.)* astrostatică.
Ästschere, *-n, f. (forest.)* emondor, foarfecă de tăiat crengi.
ast|ständig *adj.* rămuros.
Ast|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot (al unui arbore).
Âstuar(ium), *-s, -rien* [-riən], *n.* estuar.
Astver|hau, *-(e)s, -e, m. (mil.)* obstacol de nuiele.
Ästwerk, *-(e)s, n. sg.* ramurile unui copac; rămuriș.
Äsung, *-en, f.* **1.** *(vân.)* pășune (pentru animale sălbatice). **2.** hrănitoare, adăpost pentru hrănirea animalelor sălbatice. **3.** hrănire a animalelor sălbatice.
Asyl, *-s, -e, n.* **1.** azil, (loc de) refugiu (pentru refugiați politici); **politisches ~** azil politic; **jm. ~ gewähren** a acorda cuiva azil. **2.** azil, adăpost; **~ für Obdachlose** azil pentru cei fără adăpost.
Asylant, *-en, -en, m.* azilant.
Asyl|antrag, *-(e)s, -träge m.* cerere de azil.
Asylbewerber, *-s, -, m.* solicitant de azil.
Asylrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de azil.
Asylwerber, *-s, -, m. (austr.)* azilant.
Asymmetrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* asimetrie.
asymmetrisch *adj.* asimetric, nesimetric.
Asymptote, *-n, f. (geom.)* asimptotă.
Asymptotenkegel, *-s, -, m. (geom.)* con asimptotic.
Asymptotenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f. (geom.)* linie asimptotică.
asymptotisch *adj. (geom.)* asimptotic.
asynchron [-'kro:n] *adj.* asincron.
Asynchronbetrieb, *-(e)s, m. sg.* funcționare asincronă, exploatare asincronă.
Asynchrongenerator, *-s, -en, m. (electr.)* generator asincron.
asyndetisch *adj. (gram.)* fără conjuncție, asindetic.
Asyndeton, *-s, -ta, n. (gram.)* asindet, (parte de) propoziție juxtapusă.
Aszendent, *-en, -en, m.* **1.** *(genealogie)* ascendent, precursor, străbun. **2.** *(astron.)* punct de răsărit al unui astru.
Aszendenz *f. sg.* **1.** ascendență, (grad de) rudenie în ramura ascendentă. **2.** *(astron.)* răsărit al unui astru.
aszendieren, *aszendierte, aszendiert, vb. (h) intr.* a fi în ascensiune; a se ridica; *(fig.)* a crește.
Aszension, *-en, f.* **1.** *(înv., rel.)* înălțare (a Domnului); *(fig.)* ascensiune, urcare, ridicare. **2.** *(astron., mat.)* unghi de elevație.
Aszese *f. sg.* v. Askese.
Aszet, *-en, -en, m.* v. Asket.
Aszites, *-, m. (med.)* hidropsie abdominală.
A.T. *(presc.* de la Altes Testament) Vechiul Testament.
at *(tehn., înv.) presc.* de la technische Atmosphäre atmosferă tehnică.
ata *(în expr.)* **~ (~) gehen** *(în limbajul copiilor)* a merge la plimbare.
Atavismus [-'vis-], *-, -men, m.* atavism.
atavistisch [-'vist-] *adj.* atavic.
Atelier [-'lie:], *-s, -s, n. (arte, fot.)* atelier; studio.
Atelier|aufnahme, *-n, f.* fotografie, filmare în studio.
Atem, *-s, m. sg.* **1.** respirație, răsuflare, suflare, suflu; **kurzer ~ a)** respirație scurtă; **b)** astmă; **den ~ benehmen** a tăia răsuflarea; **(tief) ~ holen** (sau **schöpfen)** a respira, a răsufla (adânc); a-și trage, a-și recăpăta răsuflarea; **außer ~ kommen** (sau **sein)** a-și pierde răsuflarea, a gâfâi; (și *fig.)* **lass mich zu ~ kommen** lasă-mă să răsuflu; nu mă presa mereu; **mit verhaltenem ~** ținându-și răsuflarea, cu respirația oprită; **den ~ anhalten** a-și reține respirația, răsuflarea; (și *fig.)* **in einem ~** într-un suflet; cu sufletul la gură; **jn. in ~ halten** a ține pe cineva sub tensiune; **sie lachte und weinte in einem ~** plângea și râdea în același timp; aci râdea, aci plângea; *(fig.)* **den längeren ~ haben** a avea mai mult suflu, a rezista mai mult; **jm. den ~ verschlagen** a lăsa pe cineva fără grai; **jm. geht der ~ aus** cineva și-a epuizat puterile, mijloacele, resursele financiare. **2.** *(fig., înv.)* ton, cuvânt, glas; **den Trompeten ~ geben** a suna din trompete; **seinen Leiden ~ geben** a da glas suferințelor sale, a-și descrie suferințele. **3.** *(fig.)* suflu; **der ~ der Freiheit** suflul, spiritul libertății; **der ~ des Todes** suflul morții. **4.** *(poet.)* viață, suflet, forță vitală.
atembar *adj.* respirabil; **nicht ~** irespirabil.
Atembeklemmung, *-en, f. (med.)* dispnee, greutate în respirație, sufocare, sufocație.
atemberaubend *adj.* **1.** care taie, oprește respirația, *(med.)* sufocant. **2.** *(fig.)* emoționant, palpitant, uluitor; **eine ~e Geschichte** o poveste palpitantă; **~e Geschwindigkeit** viteză care-ți taie respirația.
Atembeschleunigung, *-en, f. (med.)* accelerare a respirației, tahipnee.
Atembeschwerde, *-n, f.* v. Atembeklemmung.
Atemfilter, *-s, -, m. (mil.)* filtru împotriva gazelor.
Atemgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat pentru respirație; mască de gaze; respirator.
Atemgeräusch, *-es, -e, n.* zgomot produs de respirație.
Atemgymnastik *f. sg.* exerciții de respirație, gimnastică respiratorie.
Atemholen, *-s, n. sg.* respirație, răsuflare.
atemlos *adj.* fără respirație, fără răsuflare; cu răsuflarea tăiată, gâfâind; *(fig.)* **~e Stille** liniște absolută, ca-n mormânt; **~ zuhören** a asculta cu răsuflarea tăiată.
Atemluft *f. sg.* aerul de respirat.
Atem|maske, *-n, f. (med.)* mască de oxigen.
Atem|messer, *-s, -, m.* spirometru.
Atemnot *f. sg. (med.)* dispnee, insuficiență respiratorie; sufocare, sufocație; astmă.
Atempause, *-n, f.* pauză de respirație; *(fig.)* pauză (pentru a-și trage răsuflarea); răgaz; **eine ~ einschalten** a face o pauză pentru a-și trage sufletul.
a tempo *adv.* **1.** *(fig.)* în același timp; imediat, la timp, la timpul oportun; **er ist gerade ~ gekommen** a sosit la timp, la țanc. **2.** *(muz.)* în același tempo (ca la început).
atemraubend *adj.* v. atemberaubend.
Atemschlauch, *-es, -schläuche, m. (mil.)* tub de legătură la masca de gaze.
Atemschützer, *-(e)s, -, m. (mil.)* aparător antigaz.
Atemschutzgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat pentru protecția respirației, mască antipraf, antigaz.
Atem|übung, *-en, f.* v. Atemgymnastik.

Atemwege *pl.* căile respiratorii.
Atemwurzel, *-n, f. (bot.)* pneumatofor.
Atemzug, *-(e)s, -züge, m.* suflare, respirație; **bis zum letzten ~** până la ultima suflare, până la moarte; **mit einem ~** dintr-o (singură) suflare; **sich im selben ~ widersprechen** a se contrazice în același moment.
Äthan, *-s, n. sg. (chim.)* etan.
Äthanol, *-s, n. sg. (chim.)* etanol.
Athe|ismus [-te'Ismus], *-, m. sg.* ateism.
Athe|ist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ateu, atee.
athe|istisch *adj.* (de) ateu, ateist.
Äther, *-s, m. sg. (fiz., chim.)* eter; **Rundfunksendungen in den ~ ausstrahlen** a difuza (o emisiune) la radio.
Ätherbildung *f. sg.* eterificare.
Ätherdämpfe *pl. (chim.)* vapori de eter.
äther|haft *adj.* ca eterul, eteric.
äther|haltig *adj.* care conține eter.
ätherisch *adj.* **1.** *(chim.)* eteric; volatil; **~e Öle** uleiuri eterice, volatile. **2.** *(fig.)* eteric, aerian; delicat mirositor.
ätherisieren, *ätherisierte, ätherisiert, vb. (h) tr. (med.)* a eteriza, a trata cu eter.
Ätherisierung, *-en, f. (med.)* eterizare.
ätherleicht *adj.* ușor ca eterul.
atherman *adj. (fiz.)* aterman, impermeabil la radiații calorice.
Äthermaske, *-n, f. (med.)* mască pentru anestezia cu eter.
Äthernarkose, *-n, f. (med.)* anestezie cu eter.
Äther|öl, *-(e)s, -e, n.* eterol.
Äthersäure, *-n, f.* acid eteric.
Äthersubstanz, *-en, f.* substanță eterică.
Ätherwaage, *-n, f. (fiz.)* areometru pentru eter.
Ätherweingeist, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(chim.)* amestec de alcool cu eter. **2.** *(farm.)* picături Hoffmann.
Ätherwelle, *-n, f. (fiz.)* undă eterică.
Äthiopier [-piɐ], *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* etiopian(ă).
äthiopisch *adj.* etiopian.
Athlet, *-en, -en, m.* **1.** *(sport)* atlet; luptător. **2.** *(fig.)* om puternic.
Athletik *f. sg.* atletism, atletică.
Athletiker, *-s, -, m.* persoană atletică, om puternic, musculos.
Athletin, *-nen, f.* **1.** atletă. **2.** *(fig.)* persoană puternică, voinică.
athletisch *adj.* **1.** atletic. **2.** puternic, musculos, voinic.
Äthyl, *-s, n. sg. (chim.)* etil.
Äthyl|alko|hol, *-s, m. sg. (chim.)* alcool etilic, etanol.
Äthylen, *-s, n. sg. (chim.)* etilenă.
Äthylenbindung, *-en, f. (chim.)* legătură etilenică.
Äthylengruppe, *-n, f. (chim.)* grupă etilenică.
Äthylenharn|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* etilen-uree.
Äthylwasser|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* etan.
Ätiologie *f. sg. (med.)* etiologie.
ätiologisch *adj. (med.)* etiologic.
Atlant, *-en, -en, m. (arhit.)* stâlp de susținere reprezentând un bărbat voinic, atlant.
Atlantikblock, *-s, m. sg.* bloc atlantic.
Atlantik|küste, *-n, f.* coastă atlantică, țărmurile Oceanului Atlantic.
Atlantikpakt, *-(e)s, m. sg. (pol.)* Pactul Nordatlantic.
Atlantik|staaten *pl.* bloc atlantic, state din blocul atlantic.
Atlantis *f. sg.* Atlantida.
atlantisch *adj.* atlantic; **der Atlantische Ozean** Oceanul Atlantic.
Atlas[1], *- (și -ses), -se, m.* **1.** *(anat.)* atlas (prima vertebră cervicală). **2.** *(arhit.)* v. Atlant. **3.** *sg.* Atlas (gigant din mitologia greacă, care poartă bolta cerească pe umeri). **4.** *sg.* Munții Atlas. **5.** *la pl. Atlanten* atlas (geographic); **anatomischer Atlas** atlas anatomic, atlas de anatomie.
Atlas[2], *- (și -ses), -se, m. (text.)* atlaz.
Atlasband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de atlaz.
Atlasbrokat, *-(e)s, -e, m. (text.)* brocat satinat.
Atlasformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format de atlas.
Atlasglanz, *-es, m. sg.* luciu, strălucire ca a atlazului.
Atlaskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de atlaz.
Atlas|schimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Atlas|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de atlaz.
atlassen *adj.* de atlaz.
atlasweich *adj.* moale ca atlazul, satinat.
Atlaszeder, *-n, f. (bot.)* cedru *(Pinaceae).*
Atlaszeug, *-(e)s, -e, n.* satin, imitație de atlaz.
atm, **Atm** *(inv.) presc.* de la Atmosphäre.
atmen, *atmete, geatmet (du atmest, er atmet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a respira, a răsufla; **leicht ~** a respira ușor, a avea respirația ușoară; **schwer ~** a respira greu; a avea respirația grea; *(fig.)* **solange ich atme** cât timp voi trăi. **2.** *(fig.)* a exala, a emana (un miros); **die Rosen ~ duftig** trandafirii răspândesc parfum. **II.** *tr.* a respira; a emana; (și *fig.)* **eine reine Luft ~** a respira un aer curat; **dieses Buch atmet den Geist der Antike** cartea aceasta respiră, emană atmosfera antichității; **die Welt atmet Schönheit** lumea respiră frumusețe; **alles ringsum atmet Freude** totul din jur respiră bucurie.
Atmosphäre, *-n, f.* **1.** atmosferă. **2.** *(fiz.)* atmosferă fizică, unitate de presiune. **3.** *(fig.)* climat, atmosferă, mediu; **~ des Vertrauens** climat de încredere; **eine behagliche ~ schaffen** a crea o atmosferă plăcută.
Atmosphärendruck, *-(e)s, m. sg.* presiune atmosferică.
Atmosphärenschicht, *-en, f. (met.)* strat atmosferic.
Atmosphären|überdruck, *-(e)s, -drücke, m. (fiz.)* presiune relativă.
Atmosphärilien [-liən] *pl.* particule atmosferice.
atmosphärisch *adj.* atmosferic; **~e Störungen** tulburări atmosferice.
Atmung, *-en, f.* respirație, răsuflare.
atmungs|aktiv *adj.* care lasă aerul să circule.
Atmungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Atemgerät.
Atmungsbeschwerden *pl.* astmă, tulburări de respirație.
Atmungsferment, *-(e)s, -e, n. (med.)* ferment respirator, enzimă respiratorie.
Atmungs|organ, *-s, -e, n.* organ de respirație.
Atmungszentrum, *-s, -tren, n. (med.)* centru respirator.
Atoll, *-s, -e, n.* atol (de corali).
Atom, *-s, -e, n.* atom.
Atom|abfall, *-s, -fälle, m.* reziduu atomic.
Atom|ab|stand, *-(e)s, stände m. (fiz.)* distanță interatomică.
Atom|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiatomică.
Atom|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac atomic.
Atom|antrieb, *-(e)s, -e, m. (fig.)* propulsie nucleară.
atomar *adj.* alcătuit din atomi izolați între ei, atomar; **die ~e Abrüstung** dezarmarea nucleară.
Atom|aufrüstung, *-en, f.* înarmare nucleară.
Atombatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (fiz.)* baterie atomică, de uraniu.
Atombau, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* structură a atomului.
Atombeschuss, *-es, -beschüsse m. (fiz.)* bombardament atomic.
atombetrieben *adj.* acționat cu energie atomică.
Atombombe, *-n, f.* bombă atomică.
Atombomben|explosion, *-en, f.* explozie a unei bombe atomice.
Atombombenkrieg, *-(e)s, -e, m.* v. Atomkrieg.
atombombensicher *adj.* care prezintă siguranță contra bombei atomice.
Atombrandwunde, *-n, f.* arsură provocată de arma atomică.
Atombrenner, *-s, -, m.* v. Atommeiler.
Atombrenn|stoff, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* combustibil nuclear.
Atombunker, *-s, -, m.* buncăr atomic.
Atombusen, *-s, -, m. (fam., euf.)* sâni plini, atractivi.
Atom|eisbrecher, *-s, -, m. (mar.)* spărgător de gheață atomic.
Atom|energie *f. sg.* energie atomică, nucleară.
Atom|energiekommission, *-en, f.* comisie a energiei atomice.
Atomfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp atomic.
Atomforscher, *-s, -, m.* cercetător în domeniul structurii atomului, atomist.
Atomforschung, *-en, f.* cercetare nucleară, atomică.
Atomfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvență atomică.
Atomgegner, *-s, -, m.* persoană care este împotriva creării și utilizării energiei atomice.
Atomge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret atomic.
Atomgenerator, *-s, -en, m.* generator atomic.
atomgetrieben *adj. (fiz., maș.)* acționat atomic, cu propulsie atomică, nucleară.
Atomgewicht, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* greutate atomică.
Atomgewichtsbe|stimmung, *-en, f. (fiz.)* determinare a greutății atomice.
Atomgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea atomică.
Atomhülle, *-n, f. (fiz.)* înveliș al atomului.
Atomisator, *-s, -toren*, **Atomiseur** [-zø:ɐ], *-s, -e, m.* atomiz(at)or, pulverizator.
atomisch *adj.* atomic.
atomisieren, *atomisierte, atomisiert, vb. (h) tr.* (și *fig.)* a atomiza, a pulveriza; a distruge; a descompune, a desface în atomi.
Atomisierung, *-en, f.* atomizare, pulverizare, distrugere, descompunere, desfacere în atomi.
Atomismus, *-, m. sg. (fil.)* atomism.
Atomist, *-en, -en, m. (fil.)* atomist, adept al atomismului.
Atomistik *f. sg. (fiz., fil.)* atomistică.
atomistisch *adj.* atomist.
Atomkern, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* nucleu atomic.
Atomkern|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.
Atomkerntechnik, *-en, f. (fiz.)* tehnică nucleară.
Atomkernzertrümmerung, *-en, (fiz.)* dezintegrare a nucleului atomic.
Atomklub, *-s, m. sg. (fam.)* totalitatea marilor puteri deținătoare de arme atomice.
Atomkontrolle, *-n, f. (pol.)* control atomic, al energiei atomice.
Atomkraft *f. sg.* v. Atomenergie.
Atomkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală de energie atomică.
Atomkrieg, *-(e)s, -e, m.* război atomic.
Atomkriegs|politik *f. sg.* politică de război atomic.
Atomladung, *-en, f. (fiz.)* sarcină nucleară, atomică.
Atomlehre, *-n, f. (fiz.)* teorie atomică.
Atom|macht, *-mächte, f. (pol.)* forță, putere nucleară, atomică.
Atom|masse, *-n, f. (fiz.)* masă atomică; greutate atomică absolută.
Atom|meiler, *-s, -, m. (fiz.)* reactor atomic.
Atom|monopol, *-s, n. sg.* monopol asupra armei atomice.
Atom|müll, *-s, m. sg.* reziduu atomic.
Atomniveau [-nivo:], *-s, -s, n. (fiz.)* nivel energetic al atomului.
Atomnummer, *-n, f. (chim.)* număr atomic, număr de ordine în sistemul periodic.
Atomphysik *f. sg.* fizică atomică.
Atomphysiker, *-s, -, m.* specialist în fizică atomică.
Atompilz, *-(e)s, -e, m.* ciupercă atomică (la explozie).
Atomrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă atomică.
Atomreaktor, *-s, -en, m.* v. Atommeiler.
Atomrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (fiz.)* schelet atomic (alcătuit din nucleul atomului cu electronii cei mai apropiați de nucleu).
Atomrüstung, *-en, f. (mil.)* înarmare cu armament atomic, înarmare nucleară.
Atomschiff, *-(e)s, -e, n.* navă cu propulsie atomică.
Atomschmuggel, *-s, m. sg.* contrabandă cu materiale nucleare.
Atomschutz, *-es, n. sg.* protecție împotriva radiațiilor atomice.
Atom|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.

Atom|sperrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* tratat de neproliferare a armelor atomice.
Atom|sprengkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (mil.)* ogivă atomică.
Atom|stopp, *-s, m. sg.* suspendarea experiențelor nucleare.
Atom|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație atomică.
Atom|streitmacht, *-mächte, f. (mil.)* forță armată dotată cu armament atomic.
Atomteilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă atomică.
Atomtest, *-(e)s, -s* (și *-e), m.* test nuclear.
Atomtest|stopp|abkommen, *-s, -, n.* acord privind încetarea testelor nucleare.
Atomtheorie, *-n, f. (fiz.)* teorie nucleară, atomică.
Atomtod, *-(e)s, m. sg.* moarte provocată de radiații nucleare.
Atomträger, *-s, -, m. (mil.)* avion încărcat cu bombe atomice.
Atom-U-Boot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* submarin atomic.
Atom|umwandlung, *-en, f. (fiz.)* transmutație, transformare atomică.
Atom|unterseeboot, *-(e)s, -e, n.* v. Atom-U-Boot.
atomverseucht *adj.* infectat de radiații nucleare.
Atomversuch, *-(e)s, -e, m. (mil.)* experiență nucleară; **Einstellung der ~e** suspendarea experiențelor nucleare.
Atomvolumen [-vo-], *-s, -* (și *-volumina), n. (fiz.)* volum al atomului.
Atomwaffe, *-n, f.* armă atomică.
atomwaffenfrei *adj.* fără arme atomice; **~e Zone** zonă denuclearizată.
Atomwaffen|sperrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* v. Atomsperrvertrag.
Atomwaffenverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a armei atomice.
Atomwärme *f. sg. (fiz.)* căldură atomică.
Atomwirtschaft, *f. sg.* managementul energiei atomice.
Atomwissenschaft *f. sg.* știință nucleară.
Atomzahl, *-en, f. (fiz.)* număr atomic.
Atomzeit|alter, *-s, n. sg.* eră atomică.
Atomzerfall, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* dezintegrare atomică.
Atomzertrümmerung, *-en, f. (fiz.)* v. Atomumwandlung.
atonal *adj. (muz.)* atonal.
Atonalität *f. sg. (muz.)* atonalitate.
Atonie *f. sg. (med.)* atonie.
atonisch *adj. (med.)* atonic, lipsit de puteri.
Atout [-'tu:], *-s, -s, n.* atu.
atoxisch *adj.* netoxic.
Atrium, *-s, Atrien* [-triən], *n.* **1.** *(ist.)* atrium. **2.** *(arhit.)* curte interioară; parte de mijloc a unei biserici. **3.** *(anat.)* auricul.
Atrophie, *-n,* [ˈfi:ən], *f. (med.)* atrofie.
atrophieren, *atrophierte, atrophiert, vb. (s) intr. (med.)* a se atrofia.
atrophisch *adj. (med.)* atrofiat.
Atropin, *-s, n. sg. (chim.)* atropină.
Atrozität, *-en, f.* atrocitate, cruzime.
ätsch! *interj. (fam.)* sâc!
ätschen, *ätschte, geätscht, vb. (h) tr.* v. ausätschen.
Attaché [-'ʃe:], *-s, -s, m.* atașat.
Attachement [-taʃ'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* atașament.
attachieren [-'ʃi:-], *attachierte, attachiert, vb. (h) tr.* **I. 1.** *(mil., înv.)* a repartiza; a atașa pe lângă cineva. **2.** a anexa, a atașa. **3.** *(înv.)* a prăji, a rumeni (felii de carne). **II.** *refl. (sich an jn.)* a se atașa, a se lega sufletește (de cineva).
Attacke, *-n, f.* **1.** *(mil.* și *fig.)* atac; șarjă de cavalerie; **~ im Schwarm** atac prin răspândire; **eine ~ gegen die Regierung** o critică la adresa guvernului. **2.** *(med.)* criză, atac; **er hatte eine Herzattacke** a avut un atac de cord. **3.** *(muz.)* atacare a unei note.
attackieren, *attackierte, attackiert, vb. (h) tr. (mil.* și *fig.)* a ataca; a șarja; a critica vehement.
Attentat, *-(e)s, -e, n. (auf* cu *ac.)* atentat; **ein ~ auf jn. verüben** a săvârși un atentat împotriva cuiva; **einem ~ zum Opfer fallen** a cădea victima unui atentat; *(fam.)* **ich habe ein ~ auf dich vor** am o treabă cu tine.
Attentäter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* atentator(-oare).
attentieren, *attentierte, attentiert, vb. (h) tr. (înv.)* a atenta.
Attentismus, *-, m. sg. (peior.)* atitudine expectativă.
Attest *(înv.),* **Attestat**, *-(e)s, -e, n.* certificat (medical); atestat; aviz; dovadă, adeverință; **ärztliches ~** certificat medical.
Attestation, *en, f.* **1.** titularizare pe post a unui profesor (în fosta R.D.G.). **2.** acordarea unui titlu, atestarea unei calificări în cadrul profesiei.
attestieren [-'sti:-], *attestierte, attestiert, vb. (h) tr.* a certifica, a atesta; a aviza; a adeveri.
Attestierung, *en, f.* atestare, certificare.
Ätti, *-s, -s, m. (elv.)* **1.** tată. **2.** cel (mai) în vârstă.
Attich, *-s, -e, m. (bot.)* boz *(Sambucus ebulus).*
Attika, *-ken, f. (arhit.)* atic; antablament (la fațada clădirilor, menit să mascheze acoperișul).
Attilla, *-s, -s, m.* sau *-s, f.* atilă, tunică de husar (cu găitane).
attisch *adj.* **1.** atic. **2.** *(fig.)* elegant; spiritual; **~es Salz** spirit, ironie (fină).
Attitüde, *-n, f.* **1.** poziție (a corpului). **2.** atitudine, comportare; comportament.
Attizismus, *-, m. sg.* aticism, finețe de gust; puritate în stil și în limbă.
Attraktion, *-en, f.* atracție, atragere; forță de atracție; număr, punct de atracție (al unui spectacol, circ etc.); **die ~ des Abends** atracția serii; *(ec.)* **Repulsion und ~ von Arbeitern mit Entwicklung des Maschinenbetriebs** concediere și angajare în urma dezvoltării întreprinderilor dotate cu mașini.
attraktiv *adj.* atrăgător; **eine ~e Frau** o femeie atrăgătoare; **~e Bezahlung** salariu atractiv.
Attrappe, *-n. f.* **1.** imitație desăvârșită, înșelătoare; imitație de mărfuri, de obiecte etc. (destinate expunerii în vitrinele magazinelor); machetă, model. **2.** *(fig.)* aparență înșelătoare; păcăleală.
attrappieren, *attrappierte, attrappiert, vb. (h). tr. (reg.)* a prinde, a apuca.
attribu|ieren, *attribuierte, attribuiert, vb. (h) tr.* a atribui.
Attribut, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(gram.)* atribut; **präpositionales ~** atribut prepozițional. **2.** caracteristică, atribut, însușire; semn distinctiv. **3.** *(inform.)* atribut; **~e löschen** a șterge atribute.
attributiv *adj.* și *adv.* atributiv.
Attribut|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție atributivă.
atü *presc.* de la Atmosphärenüberdruck.
atypisch *adj.* atipic.
Atz, *-es, m. sg.* **1.** nutrire, hrănire, alimentare. **2.** hrana păsărilor de pradă. **3.** momeală.
Ätz|alkali, *-s, n. sg. (chim.)* alcaliu.
Ätz|ammoniak, *-(e)s, m. sg. (chim.)* amoniac concentrat.
Ätzbad, *-(e)s, -bäder, n. (tipogr.)* baie de coroziune.
ätzbar *adj.* corodabil, care poate fi atacat chimic.
Ätzbarkeit, *f. sg.* corodabilitate.
Ätzbeize, *-n, f.* **1.** *(chim.)* materie corosivă, corosiv. **2.** *(text.)* ronjant.
Ätzbrett, *-(e)s, -er, n. (gravură)* cuvă de corodare.
Ätzdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** tipar de probă după un clișeu de cupru; gravură cu acvaforte. **2.** imprimare prin corodare.
Ätze, *-n, f. (rar* și *m.) (reg., fam.)* **1.** frate, prieten. **2.** soră, prietenă. **3.** *(fără art.)* frate! prietene! soro!
Ätze *f. sg.* **1.** *(chim.)* lichid corosiv. **2.** corodare.
Ätzel, *-n, f. (reg.)* v. Elster.
ätzeln, *ätzelte, geätzelt (ich ätz(e)le), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a fura, a șterpeli.
ätzen, *ätzte, geätzt (du, er ätzt), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a hrăni, a nutri (animale, păsări). **2.** v. aasen **(I. 1.)**.
ätzen, *ätzte, geätzt (du, er ätzt), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a cauteriza. **2.** *(tipogr.)* a grava chimic cu apă tare, a ețui. **3.** *(chim., text.)* a coroda, a ronja. **4.** v. atzen **(1)**.
Ätzen, *-s, n. sg.* **1.** *(med.)* cauterizare. **2.** *(chim., text.)* corodare. **3.** *(tipogr.)* corodare, ețuire; gravare cu apă tare.
ätzend I. *part. prez.* de la ätzen. **II.** *adj.* **1.** corosiv, caustic; *(fig.)* **~er Hohn** ironie caustică, mușcătoare. **2.** *(fam.)* grozav, foarte bun; **dieser Film ist echt ~** acest film este într-adevăr grozav.
Ätzer, *-s, m. (tipogr.)* gravor în apă tare; ețuitor, corodor, zincograf.
Ätzfarbe, *-n, f.* **1.** *(chim.)* soluție pentru gravare. **2.** *(tipogr.)* cerneală antiacidă.
ätzfest *ad.* rezistent la coroziune.
Ätzflüssigkeit, *-en, f.* soluție cauterizantă, pentru gravare.
Ätzgas, *-es, e, n. (mil.)* gaz iritant, corosiv.
Ätzgrund, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* lac de acoperire, de protecție (în gravură de acvaforte).
Ätzkali, *-s, n. sg. (chim.)* potasă caustică, hidroxid de potasiu.
Ätzkali|lauge, *-n, f. (chim.)* leșie de potasă caustică.
Ätzkalk, *-(e)s, m. sg. (chim.)* var ars, oxid de calciu.
Ätzkasten, *-s, -kästen, m.* v. Ätzbrett.
Ätzkraft, *-kräfte, f. (chim.)* corosivitate, putere de coroziune, forță corosivă, causticitate.
Ätzkunst, *-künste, f.* gravură, arta de a grava cu apă tare.
Ätzlauge, *-n, f. (chim.)* leșie de corodare.
Ätzmittel, *-s, -, n. (chim.)* substanță corosivă, caustică, agent corosiv; reactiv pentru corodare.
Ätznadel, *-n, f. (metal., tipogr.)* ac de gravat.
Ätznatron, *-s, n. sg. (chim.)* sodă caustică, hidroxid de sodiu.
Ätzpapier, *-s, -e, n.* hârtie pigment.
Ätzpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (chim.)* pulbere caustică, corosivă.
Ätz|samt, *-(e)s, -e, m. (text.)* velur obținut prin corodare.
Ätzschale, *-n, f. (tipogr.)* tasă pentru gravare.
Ätz|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Ätzkalk.
Ätz|stift, *-(e)s, -e, m. (med.)* creion de cauterizare.
Ätzsublimat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sublimat corosiv, clorură mercurică.
Ätz|tiefe, *-n, f.* adâncime de gravare.
Ätzung, *-en, f. (înv.)* **1.** hrănire, nutrire. **2.** hrană, nutreț.
Ätzung, *-en, f.* **1.** *(med.)* cauterizare. **2.** *(chim.)* (proces de) coroziune. **3.** *(tipogr., metal.)* corodare; gravare cu apă tare; gravare chimică, ețuire.
Ätzverfahren, *-s, -, n. (chim., tipogr.)* procedeu de corodare, de decapare, de mordansare; *(fot.)* procedeu de gravare cu apă tare.
Ätzwasser, *-s, -, n. (chim.)* apă tare.
au! *interj.* vai! oh! au! aoleu!
Au[1] *(chim.)* simbolul aurului.
Au[2], *-(e)n. f.* **1.** luncă, poiană, șes (tăiat de un pârâu); insulă (într-un râu); *(fig.)* ținut desfătător. **2.** *(reg.)* mlaștină cu turbă. **3.** *(înv.)* râu.
Au[3], *Äue, f. (reg.)* oaie (cu miel).
aua! *interj. (fam.)* au!
aubergine [obɛr'ʒi:nə] *adj.* roșu-violet.
Aubergine [obɛr'ʒi:nə], *-n, f. (bot.)* (pătlăgea) vânătă *(Solanum melongena* L.).
auberginefarben *adj.* v. aubergine.
auch *conj.* **1.** și, (de) asemenea; **~ dir kann es geschehen** și ție (sau ție de asemenea) ți se poate întâmpla; **ich kann nicht und ich will ~ nicht** nu pot și nici nu vreau; **~ gut!** și așa e bine! fie și așa! **sowohl er als ~ ich** atât el cât și eu; și el și eu; **sie sieht dem Vater wie ~ der Mutter ähnlich** seamănă atât cu tata cât și cu mama; **er hat nicht nur die Brille, sondern ~ die Schlüssel verloren** și-a pierdut nu numai ochelarii, ci și cheile; **er hat es ~ verdient!** a și meritat-o! **2.** chiar și, măcar; **~ du mein Sohn?** (chiar) și tu, fiul meu? **ohne ~ nur zu fragen** fără să întrebe măcar, chiar fără să întrebe; **wenn ~** (sau **~ wenn**) chiar dacă; **~ nicht** nici; **~ dann noch, als...** chiar și atunci când...; **~ nur...** măcar, cel puțin...; **es ist ~ nicht einer davongekommen** nici măcar unul n-a scăpat; **~ wenn es regnet, werde ich kommen** chiar dacă plouă, tot am să vin. **3.** *(împreună cu un pron. interogativ exprimă o generalizare)* **wer (immer) ~ kam...** indiferent cine venea, oricine venea...; **was (immer) ~ kommen mag, ich stehe zu dir** orice se va întâmpla, eu voi fi de partea ta; **wie klug er ~ sei** oricât ar fi de deștept; **wozu ~!** la ce bun! **4.** într-adevăr, sigur, desigur, evident; **das ist ~ wahr** și asta este adevărat; **so ist es ~** așa și este, într-adevăr așa este; **so wird's ~ sein** desigur așa va fi. **5.** *(exprimă îndoiala în propoziții interogative)* și; **kann ich es ~ glauben?** pot să și cred asta? **hast du es dir ~ gemerkt?** ai reținut-o bine? ești sigur? **kann ich mich ~ darauf verlassen?** mă pot baza sigur pe asta? într-adevăr mă pot baza pe asta? **6.** *(ca întărire în propoziții ce*

exprimă un reproș, o nemulțumire, o dojană etc.) **er kann ~ nie den Mund halten!** niciodată nu poate să-și țină gura! **du bist mir ~ einer!** așa, din ăștia-mi ești! **das ist aber ~ zu dumm!** ce situație! e prea de tot! asta mai lipsea! **das hilft ihm ~ was Rechtes** n-o să-i folosească mult, mult o să-i și folosească! **den Teufel ~ ! zum Donnerwetter ~!** la naiba! afurisit! afurisită treabă!

Auchdichter, *-s, -, m. (peior.)* așa-numit poet, pseudopoet.

Auchkünstler, *-s, -, m. (peior.)* pseudoartist, așa-zis artist.

Auch|sportler, *-s, -, m. (peior.)* așa-zis sportiv, pseudosportiv.

Audienz [-'dɪənts], *-en, f.* audiență; **jn. in ~ empfangen** a primi pe cineva în audiență; **jm. ~ erteilen** a acorda cuiva audiență; **um ~ bitten** sau **ansuchen** a solicita o audiență.

Audienz|zimmer, *-s, -, n.* sală de audiență.

Audimax, *-, n. sg. (argou studențesc; presc.* de la Auditorium maximum) aulă, amfiteatrul cel mai mare.

Audiobuchse, *-n, f.* conector sunet.

Audio-CD [aodio tse'de:], *-s, f. (inform.)* CD audio.

Audio|eingangbuchse, *-n, f.* priză de intrare sunet.

Audio-Hardware, *-s, f. (inform.)* hardware audio.

Audiokabel, *-s, -, n.* cablu audio.

Audiokassette, *-n, f.* casetă audio.

Audio-Konferenz, *-en, f.* audio-conferință.

Audiometer, *-s, -, n. (fiz.)* audiometru.

Audion, *-s, -en, n. (radio.)* audion, detector rezistență-condensator pe grilă.

Audionschaltung, *-en, f. (radio.)* montaj în audion.

Audiopegel|anzeiger, *-s, -, m. (tehn.)* indicator de nivel audio.

Audiosignal, *-s, -e, m.* semnal audio.

Audiosystem, *-s, -e, n.* sistem audio.

audiovisuell [-vi-] *adj.* audiovizual.

Audiphon, *-s, -e, n.* aparat acustic pentru surzi.

Audit, *-(e)s, -e, n. (econ.)* audit; expertiză, verificare.

auditiv *adj. (med., psih.)* auditiv.

Auditor, *-s, -toren, m.* **1.** ascultător, auditor. **2.** *(reg.)* procuror militar (al tribunalului diviziei).

Auditorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** auditoriu, sală de prelegeri; amfiteatru; **~ maximum** aulă; auditoriu cel mai mare. **2.** auditoriu, asistență, public.

Aue, *-n, f.* v. Au[2] **(1, 3).**

Auenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de luncă, zăvoi.

Auer, *-s, m.* v. Auerochs.

Auer|hahn, *-s, -hähne, m. (ornit.)* gotcan, cocoș-de-munte *(Tetrao urogallus).*

Auer|henne, *-n, f. (ornit.)* gotcă, găinușă-de-munte.

Auer|huhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Auerhahn.

Auerkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de zimbru.

Auerkuh, *-kühe f.* femela zimbrului.

Auer|ochs, *-en, -en,* **Auer|ochse**, *-n, -n, m.* zimbru *(Bos bonasus).*

auf I. *prep.* (cu *dat. pe lângă verbe care nu arată mișcare,* cu *ac. pe lângă verbe care arată mișcare cu direcție)* **1.** pe, peste, deasupra; **auf dem (den) Tisch** pe masă; **~ dem (den) Berg(e)** pe munte; **~ der (die) Erde** pe pământ; **~ der Stelle** pe loc; *(fig.)* imediat; **~ frischer Tat** asupra faptului; **~ Treu und Glauben** pe încredere, pe cinste; **~ eigenen Füßen stehen** a sta pe propriile picioare, a nu depinde de nimeni. **2.** la; **~ der (die) Hochzeit** la nuntă; **~ der (die) Jagd** la vânătoare; **~ dem Lande (aufs Land)** la țară; **~ dem (den) Markt** la piață; **~ dem Bahnhof warten** a aștepta la gară: **~ der Versammlung sein** a fi la adunare; **~ dem Kongress das Wort ergreifen** a lua cuvântul la congres; **~ die Bitte** la rugămintea; **~ den ersten Blick** la prima vedere; **sich ~ etwas verstehen** a se pricepe la ceva; **~ der Hochschule sein** a fi la universitate; a fi student; **~ dem Gymnasium sein** a fi (elev) la liceu; **~ Arbeit sein** a fi plecat (în altă parte) la lucru; **~ Erholung sein** a se afla la odihnă; **~ die Post gehen** a merge la poștă; **~ das Gericht schicken** a trimite la tribunal; **sich ~ der Polizei melden** a se prezenta la poliție. **3.** în; pe; **~ der ganzen Welt** în toată lumea, pe lume; **~ Reisen** în călătorie; **~ dem Hofe** în curte; **~ jn. vertrauen** a se încrede în cineva; **~ folgende Art** în felul următor; **~ -lein enden** a se termina în (sau cu sufixul) -lein; **~ deutsch** pe nemțește, în germană; **~ dein Wohl!** în sănătatea ta! *(fam.)* **~ Besuch sein** a fi în vizită; **~ seinem Zimmer sein** a se afla, a fi în camera sa; **~ Urlaub gehen** a pleca în concediu; **das geht ~ sein Konto** asta se trece în contul său, el e vinovat. **4.** de, din; **~ beiden Seiten** de ambele părți; **~ beiden Beinen lahm sein** a fi olog de ambele picioare; **aufs Neue** din nou. **5.** spre, către, asupra; **~ den Abend** către seară; pe seară; **es geht ~ neun Uhr** e aproape (ora) nouă, e către (ora) nouă; **ein Viertel ~ zehn** (ora) nouă și un sfert; **~ ihn zu** spre el; **er lief ~ das Haus zu** a alergat spre casă. **6.** după, în urmă, la; **~ seinen Befehl** la ordinul său, în urma ordinului său; **~ meine Empfehlung** după (sau la) recomandarea mea; **~ dieses Betragen hin** în urma acestei comportări; **~ Wunsch** la cerere; **wie ~ Bestellung** ca la comandă; **Schlag ~ Schlag** una după alta, fără întrerupere. **7.** pentru; **~ immer** pentru totdeauna; **~ einen Augenblick** pentru un moment; **aufs ganze Leben** pentru toată viața; *(fam.)* **~ einen Sprung vorbeikommen** a trece (pe la cineva) pentru o clipă. **8.** cu; **sich ~ Degen schlagen** a se bate (în duel) cu spada. **9.** în timpul; **~ dem Rückzug** în timpul retragerii. **10.** *(în expr.)* **~ einmal** sau **~ einen Zug** dintr-odată; **alle ~ einmal** toți odată; **~s Höchste** în cel mai înalt grad; **~s Beste** cât se poate de bine; **~s Äußerste gefasst sein** a se aștepta la orice; **~ alle Fälle** în orice caz; **es hat nichts ~ sich** nu face nimic; **das hat etwas ~ sich** cazul e important; **etwas ~ sich laden** a se împovăra cu ceva, cu o sarcină; **einer Sache ~ den Grund kommen** a descoperi cauza (unui lucru); *(fam.)* **jm. ~s Dach steigen** a trage cuiva o săpuneală; **~ die Hälfte reduzieren** a reduce la jumătate; **den Ruf ~ einen Lehrstuhl erhalten** a primi oferta de a ocupa postul de șef de catedră; *(fam.)* **jn. ~ dem Hals haben** a avea pe cineva pe cap; **~ Anhieb** la prima încercare, de la început; **mit jm. ~ du und du stehen** a se tutui cu cineva; **~ den Millimeter genau** la fix, fix la milimetru; **~ Grund von ...** în baza, pe bază de...; **~ Wiedersehen!** la revedere! **~ Wiederhören!** la revedere! (formulă folosită la telefon); **bis ~ weiteres** până una-alta; **~ gut Glück** sau **~s Geratewohl** la noroc, la voia întâmplării; **das liegt ~ der Hand** acest lucru este evident, este la mintea oricui. **II.** *adv.* **1.** *(în corelație cu von; arată punctul de plecare)* **von unten ~** de jos în sus; **von klein ~** de mic copil; **von Jugend ~** din tinerețe; **von unten ~ dienen** a trece prin toate gradele. **2.** *(în corelație cu alte adverbe)* **~ und ab** în lung și în lat, în sus și în jos, de colo până colo; **~ und ab gehen** a merge, a se plimba încolo și încoace; **die Treppe ~ und ab laufen** a fugi pe scări în sus și în jos; **~ und davon gehen** a o lua la sănătoasa; **er war schon ~ und davon** o și ștersese, plecase deja; **~ und nieder** în sus și în jos. **3.** *(fam., construit cu un verb)* treaz, sculat; **~ sein** a fi treaz, a fi sculat, **er ist noch nicht ~** nu s-a sculat încă; **ich fand ihn ~** l-am găsit treaz, sculat. **4.** *(fam.)* deschis; **das Tor steht weit ~** poarta e larg deschisă; **das Fenster ist ~** fereastra e deschisă; **wie lange haben Sie ~?** cât, până la ce oră țineți deschis? **Mund ~!** deschide gura! **III.** *conj.* **~ dass** pentru ca; **~ dass nicht** ca nu cumva. **IV.** *interj.* **~! frisch ~!** haide! sus! sculați! **Glück ~! a)** *(la mineri)* noroc bun! **b)** hai noroc!

Auf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* bufniță.

auf|ächzen, *ächzte auf, aufgeächzt (du, er ächzt auf), vb. (h) intr.* a ofta, a geme scurt, a icni; **unter der Last ~** a icni sub povară.

auf|ackern, *ackerte auf, aufgeackert, vb. (h) tr.* a ara; a întoarce pământul, ogorul.

auf|applizieren, *applizierte auf, aufappliziert, vb. (h) tr. (croitorie)* a aplica, a coase pe.

auf|arbeiten, *arbeitete auf, aufgearbeitet (du arbeitest auf, er arbeitet auf), vb. (h) I. tr.* **1.** a termina prelucrarea (unui stoc de materii prime, materiale etc.); a recupera (restanțele). **2.** a renova, a transforma, a repara (o haină, mobilă etc.); **II.** *refl.* **1.** *(reg.)* a se istovi muncind. **2.** *(fam.)* a se ridica prin muncă; **er arbeitete sich zum Meister auf** a ajuns maistru.

Auf|arbeitung, *-en, f.* **1.** terminare a prelucrării; lichidare (a lucrărilor restante). **2.** renovare, transformare, reparare (a unei haine).

Auf|artung *f. sg. (biol.)* ameliorare (a speciilor).

auf|atmen, *atmete auf, aufgeatmet (du atmest auf, er atmet auf), vb. (h) intr.* a răsufla ușurat, a i se lua o piatră de pe inimă.

auf|ätzen, *ätzte auf, aufgeätzt (du, er ätzt auf), vb. (h) tr. (tipogr.)* a deschide semitonurile printr-o nouă corodare.

aufbacken, *buk (și backte) auf, aufgebacken, tr. (h)* **1.** a coace din nou, a răscoace; **das Brot ~** a reîmprospăta pâinea (punând-o încă o dată în cuptor). **2.** a consuma complet la copt; **alles Mehl ~** a coace toată făina (disponibilă).

aufbahren, *bahrte auf, aufgebahrt, vb. (h) tr.* a așeza, a pune pe catafalc, pe năsălie.

Aufbahrung, *-en, f.* așezare pe catafalc, pe năsălie.

aufbammeln, *bammelte auf, aufgebammelt (ich bamm(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a atârna, a agăța (ceva ce se bălăbănește). **2.** a spânzura.

Aufbau, *-s, -ten, m.* **1.** *sg.* construire, construcție; reconstruire, reconstrucție; **der ~ der Stadt** reconstruirea orașului; **der ~ eines Gerüsts** construirea, ridicarea unei schele; **wirtschaftlicher ~** construcție economică; **~ einer neuen gesellschaftlichen Ordnung** construirea unei noi orânduiri sociale; **im ~ begriffen** în construcție. **2.** *sg. (fig.)* construcție, zidire; structură; **der ~ des Dramas** construcția dramei; **der grammatikalische ~ der Sprache** structura gramaticală a limbii; **der innere ~ des Atoms** structura internă a atomului; **gesellschaftlicher ~** structura socială. **3.** *pl.* și *-e (constr., tehn., maș. etc.)* partea superioară a unei construcții; suprapetajare; suprastructură; coronament; capac; prelungitor; ajutaj; caroserie. **4.** *(mar.)* încăperile, cabinele aflate pe puntea superioară. **5.** *(chim.)* sinteză; structură; compoziție. **6.** *(ec.)* organizare; **leitungsmäßiger ~** organigramă, sistem de organizare a muncii.

Aufbau|arbeit, *-en, f.* muncă constructivă; muncă de reconstrucție.

Aufbaube|strebung, *-en, f.* sforțare, efort constructiv(ă).

Aufbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcții.

Aufbaudarlehen, *-s, -, n.* împrumut, credit de reconstrucție (pentru sinistrați).

aufbauen, *baute auf, aufgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (și *fig.)* a construi, a înălța, a ridica, a zidi, a clădi, a edifica; a monta; a asambla; **Zelte ~** a ridica corturi; **den Stadtteil ~** a reconstrui cartierul orașului; **Geschenke auf einem Tisch ~** a aranja cadouri pe o masă. **2.** *(fig.)* a clădi, a se întemeia; **auf neuen Quellen ~** a se baza pe izvoare noi; **eine Anklage auf etwas ~** a întemeia o acuzație pe ceva. **3.** *(chim.)* a sintetiza. **4.** a construi deasupra. **5.** a fundamenta (teorii). **II.** *refl.* **1.** *(chim.)* a se compune, a se construi. **2.** *(fam.)* a se planta; **sich vor jm. ~** a se planta în fața cuiva. **3.** *(despre nori)* a se îngrămădi, a se aduna.

Aufbau|erfolg, *-(e)s, -e, m.* rezultat, succes în construcție, succes al construcției.

Aufbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* teren, zonă de construcție.

Aufbaugesetz, *-es, -e, n.* lege de reconstrucție.

Aufbau|helfer, *-s, -, m.* persoană care ajută la reconstrucție.

Aufbaukost *f. sg.* hrană întăritoare.

Aufbaukraft, *-kräfte, f. (fig.)* putere, forță constructivă.

aufbaumeln, *baumelte auf, aufgebaumelt (ich baum(e)le auf), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) spânzura.

aufbaumen, *baumte auf, aufgebaumt, vb. (h) intr. (vân.)* a se urca într-un copac; a se așeza pe o creangă, într-un copac.

aufbäumen, *bäumte auf, aufgebäumt, vb. (h)* **I.** *tr. (text.)* a înfășura, a rula urzeala (pe sul). **II.** *refl.* **1.** *(despre cal)* a (se) cabra. **2.** *(fig.)* a se împotrivi vehement, a se opune, a se revolta, a se cabra.

Aufbaumöbel *pl.* mobilă compusă din bucăți (care se asamblează una peste alta).

Aufbauplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de (re)construcție, de structurare; plan de perspectivă.

Aufbauprozess, *-es, -e, m.* **1.** proces de (re-)construcție. **2.** proces de nutriție vegetală.

Aufbau|salze *pl.* săruri nutritive.

aufbauschen, *bauschte auf, aufgebauscht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** și *refl.* a (se) umfla; **der Wind bauschte die Segel auf** vântul a umflat pânzele; **aufgebauschte Ärmel** mâneci bufante. **2.** *(fig.)* a exagera, a umfla; **eine Sache ~** a umfla o chestiune, a exagera. **II.** *intr. (s)* a se umfla.

Aufbau|schule, *-n, f.* școală secundară cu durată redusă.

Aufbauschung, *-en, f.* **1.** umflare; umflătură. **2.** *(fig.)* exagerare, umflare, mărire.

Aufbau|stunde, *-n, f.* oră de muncă voluntară pentru (re)construcție.

Aufbautempo, *-s, n. sg.* ritm al muncii constructive; ritm de (re)construcție (în fosta RDG).

Aufbauwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** operă de (re)construcție. **2.** muncă de reconstrucție.

Aufbauwille, *-ns, m. sg. (fig.)* voință constructivă.

aufbauwillig *adj.* dispus să reconstruiască; dornic de a reclădi, reconstrui.

aufbeben, *bebte auf, aufgebebt, vb. (s) intr.* **1.** a se cutremura (scurt). **2.** *(fig.)* a tresări.

aufbefinden, *befand auf, aufbefunden (du befindest dich auf, er befindet sich auf), vb. (h) refl.* **1.** a fi treaz; **sich noch** ~ a nu se fi culcat încă, a fi treaz încă. **2.** a fi sculat din pat (după o boală).

aufbegehren, *begehrte auf, aufbegehrt, vb. (h) intr. (gegen* cu *ac.)* **1.** a protesta (violent), a se ridica protestând (împotriva); a-şi exprima, manifesta revolta, protestul. **2.** a cere, a pretinde cu insistenţă, violent.

aufbe|halten, *behielt auf, aufbehalten (du behältst auf, er behält auf), vb. (h) tr.* **1.** a păstra, a menţine; **den Hut** ~ a rămâne cu pălăria pe cap. **2.** a ţine deschis; **die Augen** ~ a ţine ochii deschişi, a fi cu ochii în patru; **den Regenschirm** ~ a ţine umbrela deschisă. **3.** *(fam.)* a ţine (pe cineva) treaz, neculcat, a împiedica (pe cineva) să se culce. **4.** *(înv.)* a păstra pentru mai târziu, a pune deoparte; a amâna.

aufbeißen, *biss auf, aufgebissen (du, er beißt auf), vb. (h) tr.* a sparge, a desface cu dinţii.

aufbeizen, *beizte auf, aufgebeizt (du, er beizt auf), vb. (h) tr.* a recondiţiona (o mobilă) cu baiţ.

aufbekommen, *bekam auf, aufbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a izbuti să deschidă (o uşă, un lacăt etc.). **2.** a izbuti să pună (pălăria, mănuşile etc.). **3.** a avea de făcut o lecţie, o temă şcolară; **wir haben einen Aufsatz** ~ avem de făcut o temă, ni s-a dat să facem o compunere. **4.** *(despre mâncare)* a reuşi să termine, să mănânce tot.

aufbereiten, *bereitete auf, aufbereitet (du bereitest auf, er bereitet auf), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a prepara (un minereu). **2.** a prepara, a trata, a curăţa; **Saatgut** ~ a curăţa sămânţa. **3.** *(fig.)* a prelucra; a utiliza; a valorifica; **alte Texte** ~ a valorifica texte vechi; **das statistische Material** ~ a prelucra materialul statistic.

Aufbereitung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* preparare, separare, îmbogăţire, concentrare (a minereului). **2.** preparare, curăţare. **3.** *(fig.)* valorificare, prelucrare, utilizare.

Aufbereitungs|prozess, *-es, -e, m. (metal.)* proces de preparare.

Aufbereitungs|technik, *-en, f. (metal., hidr.)* tehnică de preparare.

Aufbereitungsverlust, *-(e)s, -e, m. (metal.)* pierdere la preparare.

aufbersten, *barst auf, aufgebersten (du, er birst auf), vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa.

Aufberstung, *-en, f.* plesnire, crăpare; fisurare.

aufbessern, *besserte auf, aufgebessert, vb. (h) tr.* a îmbunătăţi, a ameliora; a spori, a mări (valoarea, salariul, conţinutul); a repara; **Möbel** ~ a recondiţiona mobila; **seine Kenntnisse** ~ a-şi îmbogăţi cunoştinţele.

Aufbesserung, *-en, f.* îmbunătăţire, ameliorare; sporire, mărire (a valorii, salariului, conţinutului); ~ **der Kenntnisse** îmbogăţire a cunoştinţelor; ~ **der Möbel** recondiţionare a mobilei.

aufbetten, *bettete auf, aufgebettet (du bettest auf, er bettet auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune un pat în plus (într-o cameră de hotel). **2.** *(austr.)* a face patul (pentru culcare).

aufbewahren, *bewahrte auf, aufbewahrt, vb. (h) tr.* a păstra; a conserva, a depozita; **das lässt sich nicht** ~ nu ţine, nu se poate conserva; **kühl** ~ a se păstra la rece; **für später** ~ a păstra, a rezerva pentru mai târziu.

Aufbewahrung *f. sg.* păstrare, depozitare, conservare.

Aufbewahrungsfrist, *-en, f.* termen de depozitare.

Aufbewahrungsgebühr, *-en, f.* taxă de păstrare, de depozitare.

Aufbewahrungskosten, *pl.* costuri de depozitare.

Aufbewahrungs|ort, *-(e)s, -e,* **Aufbewahrungsraum**, *-(e)s, -räume, m.* loc de păstrare.

Aufbewahrungs|pflicht, *-en, f.* obligativitatea de a conserva documente în arhivă.

Aufbewahrungs|schein, *-(e)s, -e, m.* buletin, recipisă de depozitare.

Aufbewahrungszimmer, *-s, -, n.* cameră, loc de păstrare, depozit, magazie.

aufbiegen, *bog auf, aufgebogen, vb. (h) tr.* **1.** a dezdoi; a îndrepta; a desface prin îndoire. **2.** a îndoi în sus.

aufbieten, *bot auf, aufgeboten (du bietest auf, er bietet auf), vb. (h) tr.* **1.** a face uz, a se folosi (de), a pune la contribuţie; **alles** ~ a folosi toate mijloacele, a face tot ce stă în putinţă; **seine ganze Autorität** ~ a face uz de toată autoritatea sa. **2.** a chema, a aduna sub arme (armate, contingente); a convoca; **die ganze Belegschaft** ~ a convoca toţi angajaţii, a mobiliza întregul colectiv; **Polizei** ~ a folosi forţe poliţieneşti. **3.** a face cunoscut, a anunţa o căsătorie (prin afişare la primărie sau prin anunţare de la amvon).

Aufbietung, *-en, f.* **1.** întrebuinţare (de mijloace); folosire; **bei** ~ **aller Kräfte** mobilizând toate forţele; **unter** ~ **seiner Überredungskunst** făcând uz de arta sa de convingere. **2.** chemare (la arme); convocare; apel; **die** ~ **der Jugend** convocarea tineretului (printr-un apel). **3.** anunţare, publicare, afişare a unei căsătorii.

aufbinden, *band auf, aufgebunden (du bindest auf, er bindet auf), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a desface, a desprinde. **2.** *(auf etwas)* a lega (pe sau de ceva); **den Koffer auf den Wagen** ~ a lega cufărul pe maşină; *(fig., fam.)* **sich** *(dat.)* **eine Rute** ~ a se încărca cu ceva neplăcut, a-şi lua asupra sa o sarcină neplăcută, o povară. **3.** a strânge, a lega în mănunchi; **sie bindet sich** *(dat.)* **die Haare auf** îşi leagă, îşi strânge părul; îşi prinde părul sus; **das Kleid** ~ a ridica, a sumete haina, rochia; **Reben** ~ a lega viţa (de araci). **4.** *(tipogr.)* a lega tot tirajul; *(agr.)* **Garben** ~ a termina legatul snopilor. **5.** *(fam.; în expr.)* **jm. etwas** (sau **einen Bären**) ~ a spune (cuiva) gogoşi, a turna palavre (cuiva), a păcăli pe cineva.

aufblähen, *blähte auf, aufgebläht, vb. (h)* **I.** *tr.* a umfla; **der Wind bläht die Segel auf** vântul umflă velele; *(fig.)* **die Verwaltung** ~ a umfla administraţia. **II.** *refl.* **1.** a se umfla; *(med.)* a se balona. **2.** *(fig.)* a face pe grozavul, a se îngâmfa, a se umfla în pene.

Aufblähung, *-en, f.* **1.** *(şi fig.)* gonflare, umflare; ~ **der Verwaltung** inflaţie administrativă; *(med.)* balonare. **2.** *(fig.)* îngâmfare.

aufblasbar *adj.* gonflabil.

aufblasen, *blies auf, aufgeblasen (du, er bläst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umfla (cu aer) suflând; a desface, a deschide suflând; **den Ball** ~ a umfla mingea; **die Backen** ~ a-şi umfla obrajii suflând; **das Feuer** ~ a aţâta focul suflând. **2.** a trezi (pe cineva) cântând (dintr-un instrument de suflat). **3.** a cânta (dintr-un instrument de suflat); **zum Tanze** ~ a cânta pentru dans. **II.** *refl. (fam.)* a se umfla în pene, a se fuduli, a face pe grozavul.

aufblättern, *blätterte auf, aufgeblättert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deschide, a răsfoi (o carte). **II.** *tr. şi refl.* a se deschide; **die Rose blättert sich auf** trandafirul se deschide.

aufbleiben, *blieb auf, aufgeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a veghea, a sta treaz; **er ist die ganze Nacht aufgeblieben** a stat de veghe toată noaptea. **2.** a rămâne deschis.

aufblenden, *blendete auf, aufgeblendet (du blendest auf, er blendet auf), vb. (h) tr. şi intr.* **1.** *(fot., film)* a ilumina treptat imaginea; a deschide diafragma. **2.** *(auto., despre faruri)* a lumina cu faza mare.

Aufblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** înălţare a privirii; privire în sus. **2.** *(inv.)* fulger, (străl)fulgerare.

aufblicken, *blickte auf, aufgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a ridica privirea, a privi în sus; **von seinem Buch** ~ a-şi ridica privirea de pe carte. **2.** *(fig.)* a admira pe cineva; **zu jm.** ~ a privi pe cineva cu admiraţie, a recunoaşte superioritatea cuiva.

aufblinken, *blinkte auf, aufgeblinkt, vb. (h) intr.* a sclipi (pentru o clipă), a (străl)fulgera.

aufblitzen, *blitzte auf, aufgeblitzt (du, er blitzt auf), vb. intr.* **1.** *(h)* a scânteia, a (străl)fulgera; a sclipi, a licări pentru o clipă; **ein Scheinwerfer blitzte auf** un reflector a străfulgerat; **ein Messer blitzte in seiner Hand auf** un cuţit a scânteiat deodată în mâna sa. **2.** *(s) (fig.)* **ein Gedanke ist mir aufgeblitzt** m-a fulgerat o idee.

aufblocken, *blockte auf, aufgeblockt, vb. (s) intr. (vân., despre păsări răpitoare mari)* a se aşeza pe o stâncă.

aufblühen, *blühte auf, aufgeblüht, vb. (s) intr.* **1.** a înboboci, a înflori. **2.** *(fig.)* a înflori, a prospera; **die Künste blühen auf** artele înfloresc.

Aufblühen, *-s, n. sg. (şi fig.)* înbobocire, înflorire; prosperare; ~ **der Wissenschaften** înflorire a ştiinţelor.

Aufblüte, *f. sg. (reg.)* înflorire.

aufbocken, *bockte auf, aufgebockt, vb. (h) tr. (tehn.)* a aşeza pe capră.

aufbohnern, *bohnerte auf, aufgebohnert, vb. (h) tr.* a freca, a face din nou parchetul, duşumeaua.

aufbohren, *bohrte auf, aufgebohrt, vb. (h) tr.* a găuri, a străpunge cu sfredelul, cu burghiul.

aufbojen, *bojte auf, aufgebojt, vb. (h) tr.* a ridica cablul (ancorei) cu plutitori.

Aufbördelung, *-en, f.* tivire; rabatare a marginii (tablei).

aufborgen, *borgte auf, aufgeborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta (din toate părţile).

aufbranden, *brandete auf, aufgebrandet (du brandest auf, er brandet auf), vb. (s) intr. (despre valuri)* a se îngrămădi, a se ridica la mare înălţime; *(fig.)* **Jubel brandete auf** a izbucnit o mare bucurie.

aufbrassen, *brasste auf, aufgebrasst (du, er brasst auf), vb. (h) tr. (mar.)* a pune în pană (o navă cu vele); **aufgebrasst liegen** a sta cu velele în pană.

aufbraten, *briet auf, aufgebraten (du brätst auf, er brät auf), vb. (h) tr.* a frige din nou, a încălzi friptura.

Aufbrauch, *-(e)s, m. sg. (com.)* epuizare completă (a stocurilor).

aufbrauchen, *brauchte auf, aufgebraucht, vb. (h) tr.* a consuma (complet); a epuiza; a slei; **er hat sein Vermögen ganz aufgebraucht** şi-a cheltuit întreaga avere; **seine Kraft** ~ a-şi cheltui forţele; a se epuiza.

aufbrausen, *brauste auf, aufgebraust (du, er braust auf), vb. intr. (h şi s)* **1.** *(despre mare)* a spumega, a vui, a se ridica în valuri tumultuoase; *(fig.)* **Beifall brauste im Saal auf** în sală s-a dezlănţuit o furtună de aplauze. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a se aprinde, a se înfierbânta; **er braust leicht auf** se înfurie uşor. **3.** *(chim.)* a face efervescenţă.

aufbrausend I. *part. prez.* de la a u f b r a u s e n. **II.** *adj.* **1.** spumegând. **2.** *(fig.)* iute (la mânie), mânios; **er hat ein ~es Wesen** are o fire impulsivă.

aufbrechen, *brach auf, aufgebrochen (du brichst auf, er bricht auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sparge (prin efracţie), a rupe; **die Türe** ~ a sparge, a forţa uşa. **2.** a deschide; **eine Kiste** ~ a deschide o ladă; **einen Brief** ~ a deschide o scrisoare. **3.** a ara; a desţeleni. **4.** *(vân.)* a scoate măruntaiele vânatului. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre gheaţă)* a se sparge, a se rupe. **2.** *(bot.)* a se deschide, a înboboci. **3.** *(med., despre abcese)* a se sparge, a se deschide. **4.** a ieşi la iveală; **der Gegensatz ist zwischen ihnen aufgebrochen** între ei a izbucnit contradicţia. **5.** a porni, a pleca (la drum); **wir brachen früh auf** am pornit de dimineaţă, devreme; **zu einer Reise** ~ a porni la drum, în călătorie.

Aufbrechen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, rupere; deschidere (a unei scrisori etc.). **2.** pornire (la drum), plecare.

aufbreiten, *breitete auf, aufgebreitet (du breitest auf, er breitet auf), vb. (h) tr.* a dezdoi, a despături, a întinde, a desface (pătura, rufele etc.).

aufbrennen, *brannte auf, aufgebrannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se aprinde, a lua foc, a izbucni în flăcări; **ein Lichtchen brennt auf** deodată se aprinde o luminiţă. **2.** *(fig.)* a izbucni, a se aprinde; a se enerva, a sări în sus; **Hass brannte in ihm auf** s-a aprins ura în el. **II.** *tr. (h)* **1.** a arde, a înfiera; **ein Zeichen** ~ a însemna cu fierul roşu; *(fig., fam.)* **jm. eins** (sau **eine Kugel**) ~ a trage în cineva un glonţ; **jm. eins** ~ a-i arde cuiva una; **jm. etwas** ~ a-i impune cuiva ceva, a forţa pe cineva să accepte ceva. **2.** a arde, a consuma prin ardere. **III.** *refl. (h)* a se consuma prin ardere.

aufbringen, *brachte auf, aufgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a procura, a găsi, a face rost; **Geld** ~ a procura bani; **Zeugen** ~ a aduce martori; **die Miete** ~ a face rost de bani pentru chirie; *(fig.)* **den Mut nicht** ~ **können** a nu găsi curajul. **2.** *(şi fig.)* a reuşi să pui pe (sau în) picioare; **einen Kranken** ~ a vindeca, a restabili, a (re)pune pe picioare un bolnav; **ein Geschäft** ~ a pune pe picioare o afacere. **3.** *(fam.)* a deschide prin efort, a reuşi să deschidă. **4.** a ridica, a duce ceva undeva; **Getreide** ~ a colecta, a strânge cereale. **5.** a descoperi, a lansa, a introduce; a născoci, a inventa; **eine Mode** ~ a introduce, a lansa o modă; **ein Gerücht** ~ a pune în circulaţie un zvon, a născoci un zvon; **das hat er aufgebracht** aceasta a născocit-o el; **man kann gegen ihn nichts** ~ nu i se poate imputa nimic. **6.** a mânia, a întărâta, a supăra; **er hat ihn gegen uns aufgebracht** l-a întărâtat contra noastră; **so etwas bringt mich förmlich auf!** aşa ceva mă scoate din sărite! **7.** *(înv.; despre copii sau animale tinere)* a creşte, a educa. **8.** *(fam.)* a aplica (ceva pe, la ceva); **Salbe auf die Haut** ~ a da cu alifie pe piele; **ein Muster auf das Gewebe** ~ a aplica un model pe ţesătură; *(fam.)* **Gardinen** ~ a pune perdele. **9.** *(mar.)* a opri pentru control, a controla o navă; a captura (o navă). **10.** *(sport; în expr.)* **in den letzten drei Spielen hat er es schön aufgebracht** în ultimele trei jocuri a progresat frumos. **11.** *(tipogr.)* a intercala (în zaţ) un cuvânt, un rând lipsă.

Aufbringer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* misit; persoană care procură. **2.** *(mar.)* vas pentru observaţii sau capturi (folosit de vameşi).

Aufbringung, *-en, f.* **1.** introducere, inventare, născocire; lansare. **2.** procurare (de capital); colectare, strângere, adunare; câştigare; ~ **der Ernte** strângerea recoltei. **3.** *(mar.)* capturare (a unei prize, a unui vas).

Aufbringungskommission, *-en, f.* comisie de colectare, de preluare.

aufbrisen, *briste auf, aufgebrist (du, er brist auf), vb. (s) intr. (despre vânt)* a sufla mai tare.

aufbröckeln, *bröckelte auf, aufgebröckelt (ich bröck(e)le auf), vb.* **I.** *(s) intr.* a se fărâmița. **II.** *(h) tr.* a fărâmița.

aufbrodeln, *brodelte auf, aufgebrodelt (ich brod(e)le auf), vb. intr.* **1.** *(h)* a țâșni; a da în clocot, a fierbe. **2.** *(s.) (fig.)* a clocoti de mânie, a se mânia; **ein Gemurre brodelte auf** a izbucni un murmur de protest, de nemulțumire.

Aufbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** spargere; deschidere (cu forța). **2.** *sg.* plecare; pornire; *(fig.)* **das Volk ist im ~** poporul se ridică. **3.** deșlelenire. **4.** *sg. (vân.)* măruntaie (ale vânatului).

aufbruch(s)bereit *adj.* gata de plecare.

Aufbruch(s)signal, *-s, -e, n.* semnal de plecare.

Aufbruch|station, *-en, f. (ferov.)* gară, stație de plecare.

Aufbruch|stimmung *f. sg.* atmosferă de plecare; **im Saal herrscht ~** în sală toată lumea se pregătește de plecare.

Aufbruchzeit, *-en, f.* ora pornirii.

aufbrücken, *brückte auf, aufgebrückt, vb. (h) tr. (mil.)* a construi un pod.

aufbrühen, *brühte auf, aufgebrüht, vb. (h) tr.* a opări; **den Kaffee ~** a opări cafeaua.

aufbrüllen, *brüllte auf, aufgebrüllt, vb. (h) intr.* a urla deodată, a scoate țipete.

aufbrummen, *brummte auf, aufgebrummt, vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** a scoate un mârâit, a mârâi; a bombăni. **2.** *(pop.)* a aplica; **jm. eine Strafe ~** a da cuiva o pedeapsă. **3.** *(mar.)* a ajunge la fund.

aufbuckeln, *buckelte auf, aufgebuckelt (ich buck(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a împovăra (pe cineva cu ceva).

aufbuden, *budete auf, aufgebudet (du budest auf, er budet auf), vb. (h) tr.* a face, a construi o dugheană.

Aufbügelmuster, *-s, -, n.* model aplicabil prin călcare cu fierul.

aufbügeln, *bügelte auf, aufgebügelt (ich büg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a călca (din nou); **einen alten Hut ~** a călca (din nou) o pălărie veche. **2.** a aplica (un model) prin călcare cu fierul.

aufbumsen, *bumste auf, aufgebumst (du, er bumst auf), vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a trânti (ceva pe ceva) cu zgomot. **II.** *intr. (s)* a cădea, a fi trântit (pe ceva) cu zgomot.

Aufbund, *-(e)s, -e, m. (reg.)* coafură înaltă, legată în formă de turn.

aufbürden, *bürdete auf, aufgebürdet (du bürdest auf, er bürdet auf), vb. (h) tr. (jm.)* a pune (cuiva) o povară în spinare; a încărca (cu o povară); *(fig.)* **jm. etwas ~** a pune în sarcina cuiva (ceva); **jm. die Schuld ~** a arunca vina asupra cuiva; a face să plătească; a impune.

Aufbürdung, *-en, f.* (și *fig.*) încărcare.

aufbürsten, *bürstete auf, aufgebürstet (du bürstest auf, er bürstet auf), vb. (h) tr.* **1.** a împrospăta (blănuri, catifea) periind. **2.** a peria (părul) în răspăr.

aufdämmen, *dämmte auf, aufgedämmt, vb. (h) tr.* a bara, a îndigui, a rambleia.

aufdämmern, *dämmerte auf, aufgedämmert, vb. (s* și *h) intr.* **1.** a se crăpa de ziuă, a se lumina de ziuă. **2.** *(fig.)* a se trezi; a începe să vadă clar; **eine Hoffnung dämmert in mir auf** o speranță se trezește, licărește în mine.

aufdampfen, *dampfte auf, aufgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(chim.)* a metaliza (catodic). **2.** *(fam.)* **eine Zigarre ~** a termina de fumat o țigară. **II.** *intr. (s)* a se înălța în formă de vapori.

aufdämpfen, *dämpfte auf, aufgedämpft, vb. (h) tr.* a călca cu cârpa umedă.

aufdecken, *deckte auf, aufgedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descoperi, a dezveli; a dezvălui; **die Karten ~ a)** a da cărțile pe față; **b)** *(fig.)* a dezvălui intențiile. **2.** *(fig.)* a dezvălui, a descoperi, a revela; **js. Fehler ~** a dezvălui greșelile cuiva; **ein Verbrechen ~** a descoperi o crimă; **Gesetzmäßigkeiten ~** a explica, a dezvălui, a lămuri legitățile, procesul legic. **3.** a întinde pe; **das Tischtuch ~** a pune fața de masă. **II.** *refl.* a se dezveli, a se descoperi (în timpul somnului).

Aufdeckung, *-en, f.* (și *fig.*) descoperire; dezvăluire; revelare.

aufdeichen, *deichte auf, aufgedeicht, vb. (h) tr.* a înălța un dig.

aufdocken, *dockte auf, aufgedockt, vb. (h) tr.* a face, a aduna grămadă.

aufdonnern, *donnerte auf, aufgedonnert, vb.* **I.** *intr. (s)* a sări în sus tunând și fulgerând (de mânie). **II.** *tr.* și *refl. (h) (fam.)* a (se) împopoțona.

aufdoppeln, *doppelte auf, aufgedoppelt (ich dopp(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a dubla. **2.** *(reg.)* a pune pingele.

aufdorren, *dorrte auf, aufgedorrt, vb. (h) tr.* a usca.

aufdrängen, *drängte auf, aufgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a împinge cu forța; **die Tür ~** a împinge ușa cu forța. **2.** *(fig.)* a impune, a da cu sila, a băga pe gât; **jm. ein Geschenk ~** a insista pe lângă cineva să accepte un dar. **II.** *refl.* **1.** a se băga, a se vârî în sufletul cuiva; **sich jm. ~ a)** a se impune în societatea cuiva; **b)** a molesta pe cineva, a se ține scai de cineva, a inoportuna. **2.** *(fig.)* a se impune, a reveni insistent; **der Gedanke drängt sich auf (dass ...)** se impune ideea (că ...).

Aufdrängung, *-en, f.* impunere; vârâre.

aufdrehen, *drehte auf, aufgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a deșuruba, a învârti; a întoarce; a ridica în sus prin răsucire; a pune în funcțiune prin înșurubare; **den Hahn ~** a deschide robinetul; *(fam.)* **das Radio ~** a pune mai tare aparatul de radio; **die Uhr ~** a întoarce ceasul. **2.** *(reg., austr.)* a aprinde; **das Licht ~** a aprinde lumina electrică; **das Radio ~** a deschide radioul. **3.** (și *refl.)* a (se) desface, a (se) dezrăsuci; a (se) descolăci; **ein Tau ~** a descolăci o funie. **4.** *(sport)* a răsuci vâslele cu 90°. **5.** *(pop., jm. etwas)* a vinde (cuiva ceva) prin înșelăciune, a vârî pe gât (o marfă). **II.** *intr. (fam.)* **1.** a accelera, a da viteză; **mächtig ~** a da zor, a forța. **2.** a se înveseli, a deveni foarte bine dispus (la petreceri).

aufdreschen, *drosch auf, aufgedroschen (du drischst auf, er drischt auf), vb. (h) tr.* a termina de treierat.

aufdringen, *drang auf, aufgedrungen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* v. aufdrängen. **II.** *intr. (s) (zu)* a se ridica, a pătrunde până la.

aufdringlich *adj.* îndrăznet, insistent, obraznic; supărător, plictisitor, enervant, care nu-ți dă pace.

Aufdringlichkeit, *-en, f.* îndrăzneală, stăruință, insistență supărătoare.

aufdröhnen, *dröhnte auf, aufgedröhnt, vb. (h) intr.* a bubui (deodată).

aufdröseln, *dröselte auf, aufgedröselt (ich drös(e)le auf), vb. (h) tr.* a despleti; *(fig.)* a desluși.

Aufdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** text imprimat (pe hârți, tablouri etc.). **2.** supraimprimare; **~ der Briefmarken** surșarjare, supratipărire a mărcilor, a timbrelor poștale.

aufdrucken, *druckte auf, aufgedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări, a imprima (pe ceva). **2.** a surșarja, a supratipări, a supraimprima.

aufdrücken, *drückte auf, aufgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide prin apăsare; **die Tür ~** a deschide ușa prin împingere; **ein Geschwür ~** a presa, a apăsa, a stoarce un abces, un furuncul. **2.** a apăsa pe, a fixa prin apăsare (un plasture); a aplica, a imprima; **einen Stempel ~** a pune ștampila; **sein Siegel ~** a-și pune sigiliul; *(fig.)* **der Zeit den Stempel ~** a-și lăsa amprenta asupra epocii; *(fam.)* **er drückte ihr einen auf** i-a dat un pupic. **II.** *intr.* a apăsa.

Aufdrücken, *-s, n. sg.* **1.** deschidere prin apăsare sau stoarcere. **2.** punere, aplicare (a sigiliului, a ștampilei).

aufducken, *duckte auf, aufgeduckt, vb. (h) intr.* a se ridica deodată (dintr-o poziție ghemuită).

aufdunsen, *dunste auf, aufgedunst (du, er dunst auf), vb. intr. (s)* și *refl. (h)* a se buhăi, a se umfla.

aufdunsten, *dunstete auf, aufgedunstet (du dunstest auf, er dunstet auf), vb. (s) intr.* a se evapora (complet), a dispărea prin evaporare.

auf|eggen, *eggte auf, aufgeeggt, vb. (h) tr.* **1.** a desțeleni grăpând. **2.** a grăpa din nou.

auf|ein|ander *adv.* unul după altul, succesiv; unul peste altul; **~ angewiesen sein** a depinde, a avea nevoie unul de celălalt; **~ achten** a avea grijă unul de celălalt; **~ abstimmen** a pune de acord; **~ schlagen** a se bate, a da unul în celălalt.

auf|ein|ander drücken, *drückte aufeinander, aufeinander gedrückt, vb. (h) tr.* a fixa ceva peste altceva prin apăsare.

auf|ein|ander fallen, *fiel aufeinander, aufeinander gefallen (du fällst aufeinander, er fällt aufeinander), vb. (s) intr.* a cădea grămadă una peste alta.

Auf|ein|anderfolge *f. sg.* succesiune; **die ~ der Ereignisse** succesiunea evenimentelor.

auf|ein|ander folgen, *folgte aufeinander, aufeinander gefolgt, vb. (s) intr.* a se succeda.

auf|ein|ander folgend **I.** *part. prez.* de la aufeinander folgen. **II.** *adj.* succesiv, unul după altul.

auf|ein|ander geraten, *geriet aufeinander, aufeinander geraten (du gerätst aufeinander, er gerät aufeinander), vb. (s) intr.* **1.** a se regăsi, a da de cineva. **2.** a ajunge una peste alta.

auf|ein|ander häufen, *häufte aufeinander, aufeinander gehäuft, vb. (h* și *s) tr.* a acumula, a îngrămădi (una peste alta).

auf|ein|ander hetzen, *hetzte aufeinander, aufeinander gehetzt (du, er hetzt aufeinander), vb. (h) tr.* a atâța, a instiga pe unul împotriva altuia.

auf|ein|ander legen, *legte aufeinander, aufeinander gelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza una peste alta.

auf|ein|ander liegen, *lag aufeinander, aufeinander gelegen, vb. (h) intr.* a fi așezat, a sta unul peste altul.

auf|ein|ander passen, *passte aufeinander, aufeinander gepasst (du, er passt aufeinander), vb. (h) intr.* a se potrivi unul cu altul.

Auf|ein|anderprall, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.)* ciocnire; tamponare.

auf|ein|ander prallen, *prallte aufeinander, aufeinander geprallt, vb. (s) intr.* (și *fig.)* a se ciocni unul de altul, a se tampona.

auf|ein|ander pressen, *presste aufeinander, aufeinander gepresst (du, er presst aufeinander), vb. (h) tr.* a presa una peste alta.

auf|ein|ander schichten, *schichtete aufeinander, aufeinander geschichtet (du schichtest aufeinander, er schichtet aufeinander) vb. (h) tr.* a suprapune, a stivui.

auf|ein|ander setzen, *setzte aufeinander, aufeinander gesetzt (du, er setzt aufeinander), vb. (h) tr.* a așeza una peste alta.

auf|ein|ander sitzen, *saß aufeinander, aufeinander gessessen (du, er sitzt aufeinander), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* a sta îngrămădit unul peste altul.

auf|ein|ander stapeln, *stapelte aufeinander, aufeinander gestapelt (ich stap(e)le aufeinander) vb. (h) tr.* a stivui, a îngrămădi.

auf|ein|ander stoßen, *stieß aufeinander, aufeinander gestoßen (du, er stößt aufeinander) vb.* **I.** *tr. (h)* a ciocni, a lovi (ceva de ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a se ciocni, a se lovi. **2.** *(fig.)* a se contraria (reciproc), a veni în contradicție (unul cu celălalt).

auf|ein|ander treffen, *traf aufeinander, aufeinander getroffen (du triffst aufeinander, er trifft aufeinander) vb. (s) intr.* a se întâlni (întâmplător), a da unul de altul; **die Heere trafen aufeinander** a avut loc o ciocnire între armate.

auf|ein|ander türmen, *türmte aufeinander, aufeinander getürmt, vb. (h) tr.* a îngrămădi (în înălțime), a face grămezi (una peste alta).

auf|eisen, *eiste auf, aufgeeist (du, er eist auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a sparge gheața (unui râu). **II.** *refl.* a se dezgheța, a se decongela.

auf|entern, *enterte auf, aufgeentert, vb. (s) intr. (mar.)* a se urca (repede) în gabie.

Auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** oprire; întârziere; zăbavă; **ohne ~ a)** fără oprire; **b)** fără întârziere, neîntârziat; **~ haben** a se opri; **wie viel Minuten ~ hat der Zug hier?** câte minute stă trenul aici? **jeden ~ vermeiden** a evita orice întârziere. **2.** ședere, sejur, petrecere; domiciliu; reședință; **dauernder ~** domiciliu permanent; **vorübergehender ~** domiciliu provizoriu, ședere trecătoare; **seinen ~ ausdehnen** a-și prelungi șederea; **js. ~ nicht kennen** a nu ști unde se află cineva, a nu cunoaște domiciliul cuiva. **3.** casă și masă, pensiune; **voller ~** pensiune completă.

Auf|ent|haltsbescheinigung, *-en, f.* certificat de ședere.

Auf|ent|haltsbeschränkung, *-en, f. (jur.)* limitare a dreptului de ședere (într-o localitate, țară).

Auf|ent|haltsbewilligung, *-en, f.* v. Aufenthaltsgenehmigung.

Auf|ent|haltsdauer *f. sg.* durată a șederii.

Auf|ent|halts|erlaubnis, *-se, f.* v. Aufenthaltsgenehmigung.

Auf|ent|haltsgenehmigung, *-en, f.* autorizație, permisiune de ședere.

Auf|ent|haltskarte, *-n, f.* permis de ședere.

Auf|ent|haltskosten *pl.* costuri, cheltuieli de sejur.

Auf|ent|halts|ort, *-(e)s, -e, m.* localitate de ședere, reședință; **ständiger ~** domiciliu permanent.

Auf|ent|haltsraum, *-(e)s, räume, m.* cameră de aşteptare, cameră destinată destinderii, întrunirii, cameră unde angajaţii stau în timpul pauzei de lucru etc.

Auf|ent|halts|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Aufenthaltskarte.

Auf|ent|haltsver|änderung, *-en, f.* v. Aufenthaltswechsel.

Auf|ent|haltsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de şedere, de a sta într-o localitate, ţară.

Auf|ent|haltsverlängerung, *-en, f.* prelungire a sejurului.

Auf|ent|haltswechsel, *-s, m. sg.* schimbare de domiciliu.

Auf|ent|haltszeit *f. sg.* timp de şedere, de aşteptare, de oprire (în gară).

auf|erlegen, *erlegte auf* (şi *auferlegte*), *auferlegt (du erlegst auf* şi *du auferlegst, er erlegt auf* şi *er auferlegt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a(-şi) impune; a dicta; **jm. eine Pflicht** ~ a-i impune cuiva o sarcină, o datorie; **Bedingungen** ~ a impune, a dicta condiţii; **jm. eine Strafe** ~ a da, a aplica cuiva o pedeapsă; **sich** *(dat.)* **Zwang** ~ a se constrânge, a-şi impune o restricţie.

Auf|erlegung, *-en, f.* constrângere, impunere; aplicare (a unei pedepse).

auf|er|stehen, *auferstand* (şi *erstand auf; neuzitat la imperfect), auferstanden (du auferstehst, er aufersteht), vb. (s) intr. (rel.)* a învia (din morţi); *(fam.)* **er ist wieder auferstanden** s-a făcut din nou bine, sănătos.

Auf|er|stehung, *-en, f. (rel.)* **1.** înviere. **2.** Paştele.

Auf|er|stehungsfeier, *-n, f. (rel.)* slujba, solemnitatea învierii.

Auf|er|stehungsfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* Sărbătorile Paştilor.

Auf|er|stehungs|tag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* ziua învierii; Paştele.

auf|erwachen, *erwachte auf (neuzitat la imperfect), auferwacht, vb. (s) intr.* **1.** a se deştepta (din somn), a se trezi. **2.** *(fig.)* v. auferstehen.

auf|erwecken, *erweckte auf (neuzitat la imperfect), auferweckt (du auferweckst, er auferweckt), vb. (h) tr. (rel.)* a reînvia, a scula din morţi.

Auf|erweckung *f. sg. (rel.)* reînviere, sculare din morţi.

auf|erziehen, *erzog auf, auferzogen, vb. (h) tr.* a creşte, a educa.

auf|essen, *aß auf, aufgegessen (du, er isst auf), vb. (h) tr.* a mânca tot.

auffächern, *fächerte auf, aufgefächert, vb. (h) tr.* **1.** a aranja în formă de evantai. **2.** *(fig.)* a structura, a dispune cu claritate. **3.** *(refl.)* a se desface; **die Straße fächert sich auf** drumul se bifurcă, se desface în mai multe drumuri.

auf|fädeln, *fädelte auf, aufgefädelt (ich fäd(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a înşira pe fir; **Perlen auf einen Faden** ~ a înşira mărgăritare pe un fir. **2.** (şi *refl.*) a (se) dezrăsuci; a (se) desface în fire.

Auf|fädelung *f. sg.* înşirare.

auf|fahren, *fuhr auf, aufgefahren, (du fährst auf, er fährt auf) vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a (se) urca, a se ridica, a se înălţa (cu un vehicul); *(mine)* **aus dem Schacht** ~ a se urca, a ieşi din mină. **2.** *(rel.)* a se înălţa. **3.** a veni cu trăsura; a intra cu alai; cu pompă; *(fam.)* **die Zeugen fahren auf** martorii vin, se prezintă pe rând. **4.** *(mil.)* a lua, a ocupa poziţia de tragere; *(fig., fam.)* **mit schwerem Geschütz** ~ a combate cu argumente tari. **5.** a se tampona, a da de, a se izbi de; *(mar.)* a se pune pe uscat, a se împotmoli. **6.** *(despre uşi, ferestre)* a se deschide brusc. **7.** a sări în sus (furios, ca ars, speriat), a tresări, a se ridica brusc; **aus dem Schlafe** ~ a tresări din somn; **vor Schreck** ~ a tresări de spaimă; **aus seinen Gedanken** ~ a-şi reveni din gânduri tresărind; **vor Zorn** sau **wütend** ~ a se înfuria, a sări ca ars (de supărare). **II.** *tr. (h)* **1.** a aşeza în ordine, a orândui; *(mil.)* **Geschütze** ~ **lassen** a aşeza, a pune tunurile în baterie; *(fig.)* **er fährt das große Geschütz auf** aduce dovezi puternice; **grobes Geschütz** ~ a arunca cuiva cuvinte tari în faţă, a insulta pe cineva (cu cuvinte grosolane). **2.** a înălţa (un teren prin suprapunere de pământ, pietriş etc.); **er hat auf die Straße Kies aufgefahren** a pus pietriş pe şosea, pe drum; a umplut drumul cu piatră. **3.** *(fam.)* a servi (o cantitate mare); **bei einem Essen viel** ~ **lassen** a servi la o masă numeroase feluri de mâncare. **4.** a uza, a distruge ceva cu un vehicul; **die Wege** ~ a distruge drumurile. **5.** *(mine)* a înainta, a deschide, a săpa, a tăia; **einen Stollen** ~ a înainta într-o galerie. **6.** *(auto)* a ciocni, a avaria din spate (la un accident).

Auf|fahren, *-s, n. sg.* **1.** *(mil.)* luare a poziţiei de tragere. **2.** ciocnire, tamponare, izbire (de ceva); *(mar.)* eşuare, împotmolire, punere pe uscat. **3.** *(mine)* înaintare (într-o galerie); deschidere (a unei galerii).

auf|fahrend, **auf|fahrig** *adj.* violent, pornit spre mânie, irascibil; iute, aprins; **er hat ein ~es Wesen** are o fire colerică, imediat sare în sus.

Auf|fahrschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* daună, avarie prin ciocnire din spate.

Auf|fahrt, *-en, f.* **1.** şosea în pantă, urcuş, suiş; cale, drum de acces; rampă de acces; **die ~ zur Autobahn** drumul de acces spre autostradă; **die ~ zur Burg war schwer** drumul de acces (în pantă) spre cetate era greu. **2.** urcare, suire (cu un vehicul). **3.** sosire a unui cortegiu (solemn) de trăsuri, automobile (în faţa unei clădiri). **4.** *(mine)* înaintare, săpare; rampă de acces. **5.** *(rel., reg.)* înălţare.

Auf|fahrtsfest, *-(e)s, -e, n. (elv.)* Înălţarea Domnului.

Auf|fahrtsrampe, *-n, f. (ferov.; constr.)* rampă de acces.

Auf|fahrts|schiene, *-n, f. (ferov.)* şină de acces, de repunere pe cale.

Auf|fahrts|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de acces.

Auffahrts|straße, *-n, f.* drum de acces.

Auf|fahrtswinde, *-n, f. (tehn.)* troliu, macara de ridicare.

Auf|fahr|unfall, *-(e)s, -fälle, m. (auto)* accident cu ciocnire din spate.

auf|fallen, *fiel auf, aufgefallen (du fällst auf, er fällt auf), vb. (s) intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a cădea peste (sau pe). **2.** *(fig.:* **jm.)** a izbi, a bate la ochi, a surprinde; **sein Benehmen ist mir gleich aufgefallen** purtarea lui m-a surprins imediat; **seine Gestalt fiel mir gleich auf** figura sa mi-a sărit în ochi imediat; **mir ist nichts aufgefallen** n-am observat nimic deosebit; **seine Abwesenheit fiel nicht auf** nimeni n-a remarcat absenţa sa.

auf|fallend I. *part. prez.* de la auffallen. **II.** *adj.* bătător la ochi; izbitor; surprinzător; ciudat, bizar, neobişnuit; **~e Ähnlichkeit** asemănare izbitoare; *(adverbial)* **sich ~ benehmen** a se purta neobişnuit (pentru a atrage atenţia); **eine ~e Erscheinung** o apariţie neobişnuită, care sare imediat în ochi.

Auf|fallende, *-n (etwas Auffallendes), n. sg.* aspect bătător la ochi, surprinzător, izbitor; **das ~ an der Sache war...** ceea ce bătea la ochi era...

auf|fällig *adj.* v. auffallend.

Auf|fälligkeit, *-en, f.* caracter frapant, bătător la ochi; ciudăţenie, excentricitate.

Auf|fallswinkel, *-s, -, m.* unghi de cădere, de incidenţă.

auf|falten, *faltete auf, aufgefaltet (du faltest auf, er faltet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a despături, a desface, a desfăşura, a descreţi. **II.** *intr. (geol.)* a face cute, a se împături.

Auf|fangbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de triaj.

auf|fangbar *adj.* **1.** care se poate capta, prinde; captabil. **2.** care se poate intercepta, interceptabil.

Auf|fangbecken, *-s, -, n.* bazin de captare, de colectare; *(fig.)* rezervor.

Auf|fangbe|hälter, *-s, -, m. (hidr.)* rezervor de captare, de colectare.

auf|fangen, *fing auf, aufgefangen (du fängst auf, er fängt auf), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca (din zbor, în cădere); **den Ball** ~ a prinde mingea. **2.** a capta (apă de ploaie etc.), a colecta; a strânge (lichid). **3.** *(tehn., radio)* a capta, a intercepta; **eine Sendung** ~ a intercepta o emisiune; *(fig.)* **Lichtstrahlen** ~ a capta raze luminoase. **4.** *(fig.)* a prinde; a pune mâna (pe); a intercepta; **Neuigkeiten** ~ a afla noutăţi, a culege ştiri; **der Spion wurde aufgefangen** spionul a fost prins; **er wurde von einer Streife aufgefangen** a fost prins de o patrulă; **js. Post** ~ a intercepta scrisorile cuiva; **seinen besorgten Blick** ~ a observa, a prinde privirea sa îngrijorată; **er hat das Wort 'Verrat' aufgefangen** a prins, a interceptat cuvântul 'trădare'. **5.** a para, a amortiza; **einen Schlag** ~ a para o lovitură; *(mil.)* **den Angriff** ~ a respinge un atac. **6.** *(ec.)* a stopa, a evita; **die Preissteigerung** ~ a stopa creşterea preţurilor; **einen Kriseneinbruch** ~ a evita declanşarea unei crize. **7.** *(tricotaj)* a prinde, a recupera (un ochi căzut).

Auf|fänger, *-s, -, m. (electr.)* colector.

Auf|fangfläche, *-n, f. (tel.)* suprafaţă de recepţie.

Auf|fang|gefäß, *-es, -e, n.* vas de captare.

Auf|fang|gesellschaft, *-en, f. (fin.)* societate de creditori (creată pentru a împiedica falimentul unei bănci).

Auf|fanglager, *-s, -, n.* centru, lagăr de triaj pentru emigranţi; centru de ajutorare (a refugiaţilor, a sinistraţilor).

Auf|fangs|pfanne, *-n, f. (tehn.)* oală, căldare de captare.

Auf|fangs|spitze, *-n, f.* vârf de paratrăsnet.

Auf|fang|stelle, *-n, f.* loc, punct de colectare.

Auf|fang|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie (camuflată) ocupată pentru a respinge, a para un atac inamic.

Auf|fang|straße, *-n, f.* drum de interceptare.

Auf|fangtricher, *-s, -, m. (hidr.)* pâlnie de colectare.

Auf|fangvor|richtung, *-en, f. (radio)* receptor, instalaţie de recepţie.

auf|färben, *färbte auf, aufgefärbt, vb. (h) tr.* **1.** a colora (din nou). **2.** a restaura (o pictură). **3.** a consuma (vopsind).

auf|fassen, *fasste auf, aufgefasst (du, er fasst auf), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca; **eine Masche** ~ a prinde, a remaia un fir. **2.** *(fig.)* a concepe, a percepe; a pricepe, a înţelege, a interpreta; **das Problem richtig** ~ a înţelege corect problema; **das Leben von der richtigen Seite** ~ a înţelege viaţa cum trebuie; **falsch** ~ a înţelege greşit; **schnell** ~ a înţelege, a prinde uşor, repede; **das kann man verschieden** ~ aceasta poate fi interpretat în mai multe feluri; **er fasst das Stück als Tragödie auf** priveşte piesa ca o tragedie.

Auf|fassung, *-en, f.* **1.** pricepere, înţelegere; interpretare, apreciere; **die ~ des Stückes als Komödie** înţelegerea, interpretarea piesei ca o comedie. **2.** concepţie, părere; **nach meiner** ~ după părerea, opinia mea; **die ~ vertreten** a fi de părere; **eine irrige ~ haben** a avea o concepţie greşită; **sich js. ~ zu eigen machen** a-şi însuşi ideile cuiva.

Auf|fassungs|art, *-en, f.* mod, fel de a înţelege, de a privi lucrurile.

Auf|fassungsfähigkeit, **Auf|fassungsgabe**, **Auf|fassungskraft** *f. sg.* facultate de percepere; percepţie; putere de înţelegere; comprehensiune; concepere, înţelegere, pricepere; inteligenţă.

Auf|fassungs|sache *f. sg.* chestiune de concepţie, de înţelegere, de interpretare.

Auf|fassungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Auffassungsfähigkeit.

Auf|fassungsweise, *-n, f.* mod, fel de a înţelege, de a privi lucrurile.

auf|fegen, *fegte auf, aufgefegt, vb. (h) tr.* a mătura şi aduna (murdăria).

auf|feilen, *feilte auf, aufgefeilt, vb. (h) tr.* a deschide prin pilire (o cutie de metal).

auf|feimen, *feimte auf, aufgefeimt vb. (h) tr.* a aşeza în claie.

auf|fetzen, *fetzte auf, aufgefetzt (du, er fetzt auf) vb. (h) tr.* a deschide rupând, smucind.

auf|feuchten, *feuchtete auf, aufgefeuchtet (du feuchtest auf, er feuchtet auf), vb. (h) tr.* a umezi (din nou).

auf|fiedeln, *fiedelte auf, aufgefiedelt (ich fied(e)le auf), vb. (h) tr. (pop., în expr.)* **ein Stückchen** ~ a cânta o bucată la vioară, la diblă, la scripcă.

auf|findbar *adj.* care poate fi găsit, aflat, descoperit; găsibil; **er ist nicht** ~ e de negăsit.

auf|finden, *fand auf, aufgefunden (du findest auf, er findet auf), vb. (h) tr.* **1.** a găsi, a afla, a descoperi, a depista. **2.** *(mil.)* a detecta; **eine Mine** ~ a detecta o mină.

Auf|findung, *-en, f.* găsire, descoperire.

auf|firnissen, *firnisste auf, aufgefirnisst (du, er firnisst auf), vb. (h) tr.* a lustrui din nou.

auf|fischen, *fischte auf, aufgefischt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate din apă, a pescui. **2.** *(fam.)* a salva, a scoate, a pescui din apă. **3.** *(fig., fam.)* a găsi (întâmplător); a da (întâmplător) de cineva; a afla (întâmplător); **wo hast du den aufgefischt?** unde l-ai pescuit pe ăsta? **wo hast du diese Neuigkeit aufgefischt?** unde ai aflat această noutate?

auf|flackern, *flackerte auf, aufgeflackert, vb. (s) intr.* **1.** a începe să ardă cu flacără; a pâlpâi. **2.** *(fig.)* a licări; a se înflăcăra; **Hass flackerte in seinen Augen auf** ochii săi ardeau de ură.

auf|flammen, *flammte auf, aufgeflammt, vb. (s) intr.* **1.** a arde cu flăcări, a izbucni în flăcări, a se aprinde; **ein Streichholz flammt auf** se aprinde un chibrit. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra, a se emoţiona; **Liebe flammte in seinem Herzen auf** dragostea s-a aprins în inima sa; **sein Gesicht flammte auf** deodată se aprinse la faţă. **3.** şi *(h)* a incendia, a face să ardă cu flăcări; a flamba; *(fig.)* **der Aufstand flammte auf** deodată a izbucnit revolta.

auf|flattern, *flatterte auf, aufgeflattert, vb. (s) intr.* a se ridica subit în zbor.

auf|flechten, *flocht auf, aufgeflochten (du flichtst auf, er flicht auf), vb. (h) tr.* **1.** a despleti, a desface; **den Zopf** ~ a despleti, a desface codiţa. **2.** a împleti (ridicând); **das Haar** ~ a ridica părul în sus împletindu-l.

auf|flicken, *flickte auf, aufgeflickt, vb. (h) tr.* a coase un petic (pe ceva).

auf|fliegen, *flog auf, aufgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a-şi lua zborul, a se ridica în zbor, a zbura în sus; **die Vögel fliegen auf** păsările se ridică-n zbor. **2.** a sări în aer, a exploda;

das Schiff ist aufgeflogen vaporul a sărit în aer, a explodat. **3.** *(despre uși, ferestre, lacăte etc.)* a se deschide brusc; **der Vorhang fliegt auf** cortina se ridică brusc. **4.** *(fig.)* a eșua, a nu izbuti; **in Rauch** ~ a se alege praful (de ceva); **der Plan ist aufgeflogen a)** nu s-a ales nimic din plan; **b)** planul a fost descoperit; **die Bande ist aufgeflogen** banda a fost descoperită (și arestată). **5.** a se ridica, a sări în sus (de pe scaun); a izbucni; **vom Stuhl** ~ a sări ca ars de pe scaun.

auf|flimmern, *flimmerte auf, aufgeflimmert, vb. (s) intr.* a licări, a sclipi.

Auf|flug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* **1.** decolare. **2.** ridicare în zbor; *(fig.)* elan, avânt. **3.** pui (de pasăre) care a început să zboare.

auf|fordern, *forderte auf, aufgefordert, vb. (h) tr. (zu)* a invita, a pofti; a chema; a soma; **zum Tanz** ~ a invita la dans; *(mil.)* **zur Übergabe** ~ a cere capitularea; **zum Reden** ~ a invita pe cineva să vorbească; a insista pe lângă cineva să vorbească; **jn. zum Zahlen** ~ a soma pe cineva să plătească.

Auf|forderung, *-en, f.* invitație, chemare; somație; **eine ~ zur Mitarbeit erhalten** a primi o invitație la colaborare.

Auf|forderungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție imperativă.

Auf|forderungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** invitație scrisă. **2.** somație.

auf|formen, *formte auf, aufgeformt, vb. (h) tr.* a pune pe calapod (o pălărie), a da formă, a modela.

auf|forsten, *forstete auf, aufgeforstet (du forstest auf, er forstet auf), vb. (h) tr.* a (re)împăduri, a (re)planta (o pădure) cu puieți.

Auf|forstung, *-en, f.* (re)împădurire.

Auf|forstungskosten *pl.* costuri, cheltuieli de împădurire.

auf|fressen, *fraß auf, aufgefressen (du, er frisst auf), vb. (h) tr. (despre animale)* a mânca tot; *(pop., despre oameni)* a înbuca, a hali; *(fig., fam.)* **ich könnte dich ~!** îmi vine să te mănânc, nu alta! **die Konzerne fressen die kleinen Unternehmen auf** concernele înghit întreprinderile mici; **die Sorge frisst ihn auf** îl macină grija.

auf|frieren, *fror auf, aufgefroren, vb. (s) intr.* **1.** a îngheța lipindu-se (de ceva). **2.** *(reg.)* a se dezgheța.

auf|frischen, *frischte auf, aufgefrischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a restaura, a reface, a recondiționa; a colora din nou; **Möbel** ~ a recondiționa mobila; **Farben** ~ a reîmprospăta culorile. **2.** și *refl. (fig.)* a (se) împrospăta; **ich frische mein Französisch auf** îmi reîmprospătez franceza; **Erinnerungen** ~ a trezi, a reînvia amintiri; **seine Lebensgeister mit einer Tasse Kaffee** ~ a se înviora cu o ceașcă de cafea. **II.** *intr. (și s) (despre vânt)* a se înteți; a crește.

Auf|frischung, *-en, f.* **1.** împrospătare, recondiționare, restaurare, reparare; ~ **der Vorräte** reîmprospătarea rezervelor. **2.** *(fig.)* reîmprospătare; încurajare; înviorare; ~ **des Gedächtnisses** reîmprospătarea memoriei. **3.** întețire (a vântului); creștere (a forței vântului).

auf|frisieren, *frisierte auf, auffrisiert, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** *(tehn.)* a îmbunătăți (un motor) prin modificări. **2.** a împrospăta coafura.

auf|führbar *adj.* **1.** care se poate clădi, construi; construibil. **2.** *(teatru)* care poate fi reprezentat, jucat, pus în scenă.

auf|führen, *führte auf, aufgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a construi, a clădi; a ridica, a înălța (o construcție); **einen Damm** ~ a construi un zăgaz; **eine Mauer** ~ a ridica, a zidi un perete. **2.** *(teatru)* a prezenta, a reprezenta, a juca; a monta, a pune în scenă; **ein Schauspiel** ~ a prezenta, a juca o piesă; **ein Musikstück** ~ a cânta, a executa o piesă muzicală; *(fig.)* **einen (wahren) Freudentanz** ~ a-și manifesta (exuberant) bucuria; *(fam.)* **jm. ein Theater** ~ a-i face cuiva o scenă. **3.** a specifica, a enumera; a cita; **Beispiele** ~ a da exemple; **Preise im Verzeichnis** ~ a indica, a specifica prețurile într-o listă; **den Verfasser** ~ a cita pe autor; **die Gründe** ~ a menționa motivele; *(com.)* **einen Posten in der Rechnung** ~ a trece, a înscrie un post într-o evidență contabilă, într-un cont; *(mil.)* **die Wache** ~ a schimba garda. **II.** *refl.* a se purta; a se comporta; **sich schlecht** ~ a se purta rău.

Auf|führung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* construire, ridicare, executare, execuție. **2.** *(teatru)* prezentare, reprezentație; montare; **es war eine gute** ~ a fost un spectacol reușit; **ein Theaterstück zur ~ bringen** a monta, a prezenta o piesă de teatru. **3.** specificare, enumerare, menționare; citare; *(com.)* trecere în cont. **4.** purtare, conduită.

Auf|führungsrecht, *-(e)s, -e, n. (teatru)* drept de a juca, de a prezenta o piesă.

auf|führungsreif *adj. (despre o piesă de teatru, o operă)* care poate fi jucată, prezentată.

Auf|füllboden, *-s, -böden, m. (constr.)* umplutură (cu pământ), teren umplut, rambleu.

auf|füllen, *füllte auf, aufgefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple (din nou); a completa; a reaproviziona; **den Benzintank** ~ a umple rezervorul de benzină; **das Regiment** ~ a completa regimentul; **die Flaschen mit Wein** ~ a trage vin în sticle, a umple sticlele cu vin; **seinen Bestand an Zigaretten** ~ a-și reface stocul de țigări; *(constr.)* **mit Erde** ~ a rambleia, a umple cu pământ. **2.** *(cul.)* a adăuga (amestecând). **3.** *(reg.)* a servi (supă).

Auf|füllung, *-en, f.* umplere; *(constr.)* rambleu, rambleiaj.

auf|funkeln, *funkelte auf, aufgefunkelt (ich funk(e)le auf), vb. (h) intr.* a sclipi, a străfulgera pentru o clipă.

auf|furchen, *furchte auf, aufgefurcht, vb. (h) tr.* a brăzda.

auf|futtern, *futterte auf, aufgefuttert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a mânca, a înbuca tot. **2.** v. auffüttern **(1).**

auf|füttern, *fütterte auf, aufgefüttert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a crește animale, a da nutreț, a îngrășa (animale). **2.** *(fam.)* a crește copii.

Auf|fütterung, *-en, f.* **1.** nutrire, îngrășare (a animalelor). **2.** *(fam.)* creștere a copiilor.

Aufgabe, *-n, f.* **1.** lecție, temă; **eine schriftliche** ~ o temă scrisă; **seine ~n machen** a-și face lecțiile; **die ~n abhören** a asculta (pe un elev) la lecție. **2.** misiune, însărcinare, sarcină; datorie, scop, țintă; **eine dringende** ~ o sarcină urgentă; **jn. mit einer ~ betrauen** a încredința, a da cuiva o misiune; **sich** *(dat.)* **zur ~ machen** a lua asupră-și, a-și lua ca sarcină. **3.** *(mat.)* problemă. **4.** *sg.* predare, prezentare (a unei scrisori, a unui pachet la poștă, la gară etc.). **5.** *sg.* comandă, comandare (la restaurant). **6.** *sg.* publicare; **die ~ eines Inserats bei einer Tageszeitung** darea unui anunț la ziar. **7.** *sg.* părăsire, abandonare, renunțare; *(sport)* renunțare la continuarea competiției; ~ **des Amtes** renunțare la funcția (avută); *(box)* **Sieg durch** ~ victorie prin abandon. **8.** *(metal.)* dozare, încărcare, șarjare.

aufgabeln, *gabelte auf, aufgegabelt (ich gab(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a lua cu furculița, a ridica cu furca. **2.** *(fam.)* a agăța (pe cineva); a găsi din întâmplare; a pescui; **wo hast du die aufgegabelt?** de unde ai mai găsit-o și pe asta?

Aufgabebescheinigung, *-en, f.* recipisă (de la poștă).

Aufgabenbereich, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Aufgabengebiet.

Aufgabenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Aufgabensammlung.

Aufgabengebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de activitate; domeniu de probleme, de lucrări, de teme, de exerciții; **das gehört nicht in sein** ~ aceasta nu ține de domeniul său de activitate.

Aufgabenheft, *-(e)s, -e, n.* **1.** caiet de exerciții, de teme. **2.** caiet de sarcini.

Aufgabenkreis, *-es, -e, m.* v. Aufgabengebiet.

Aufgabensammlung, *-en, f.* culegere de probleme, de exerciții.

Aufgaben|stellung *f. sg.* punere a problemei; indicare a temelor, a lecțiilor.

Aufgabenverteilung, *-en, f.* distribuirea sarcinilor, a funcțiilor.

Aufgabe|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de predare pentru expediere (a mărfurilor, a scrisorilor la gară, poștă etc.).

Aufgabeschein, *-(e)s, -e, m.* adeverință de predare (a scrisorilor, coletelor pentru expediere, păstrare etc.).

Aufgabe|station, *-en, f.* gară, stație de predare.

Aufgabe|stempel, *-s, -, m.* ștampilă a biroului de predare.

Aufgabetag, *-(e)s, -e, m.* zi de predare.

Aufgabevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație de încărcare.

Aufgabezeit *f. sg.* ora predării, expedierii (a unui colet, a unei scrisori etc.).

Aufgallop, *-s, m. sg. (curse de cai)* galop înainte de start.

Aufgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trepte, scară de intrare, acces (spre locuință); scară; drum de acces (spre un punct situat mai sus); **der ~ zur Burg** drumul de acces spre cetate. **2.** *(astron.)* răsărit; apariție, ivire a unui astru. **3.** *sg. (vân.)* deschidere a vânătorii (în noul sezon).

Aufgangs|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punct de răsărit (al unui astru).

Aufgangs|treppe, *-n, f.* scară de acces, de intrare (într-o locuință).

Aufgangszeit, *-en, f. (astron.)* timpul răsăritului, ivirii unui corp ceresc.

aufgantern, *ganterte auf, aufgegantert, vb. (h) tr.* a îngrămădi, a stivui, a tasona bușteni.

aufgären, *gor auf, aufgegoren, vb. (s) intr.* a fermenta.

aufgattern, *gatterte auf, aufgegattert, vb. (h) tr.* v. aufgabeln **(2).**

aufgeben, *gab auf, aufgegeben (du gibst auf, er gibt auf), vb. (h) tr.* **1.** a da o sarcină, a da o misiune, a da teme pentru acasă, a da de învățat; **jm. ein Rätsel** ~ a da cuiva o ghicitoare de dezlegat; **der Lehrer hat uns einen Aufsatz aufgegeben** profesorul ne-a dat (ca temă) o compunere; **ich habe ihm aufgegeben, die Arbeit bis morgen zu beenden** l-am însărcinat să termine lucrarea până mâine. **2.** a renunța, a se lipsi; a părăsi, a abandona (și *sport);* **den Kranken** ~ a considera bolnavul pierdut; a pierde orice speranță în vindecarea bolnavului; **alle Hoffnung** ~ a pierde orice speranță; **die Schachpartie** ~ a ceda partida de șah; **den Kampf** ~ a abandona lupta; **seine Wohnung** ~ a părăsi definitiv locuința; **seine Stelle** ~ a renunța la funcție, la serviciu; **den Geist** ~ a-și da sufletul; *(fig.)* **er gibt das Rennen nicht auf** el nu renunță, nu se dă bătut. **3.** a expedia (scrisori); a preda (bagaje). **4.** a face o comandă, a comanda (o consumație la restaurant). **5.** a da la ziar (un anunț). **6.** *(reg.)* a pune în farfurie, a umple farfuria (cu mâncare). **7.** *(metal.)* a încărca (furnalul). **8.** *(sport)* a servi; **den Ball** ~ a servi mingea.

Aufgeber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** expeditor(-oare). **2.** *(sport)* sportiv care ridică mingea la plasă (la volei).

aufgebläht I. *part. trec.* de la aufblähen. **II.** *adj.* balonat; *(vet.)* cu meteorisme; *(fig.)* umflat, în număr prea mare.

aufgeblasen I. *part. trec.* de la aufblasen. **II.** *adj. (fam.)* îngâmfat, înfumurat; **ein ~er Geck** un mare trufaș, un înfumurat și jumătate.

Aufgeblasenheit *f. sg. (fam.)* îngâmfare, înfumurare.

Aufgebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* anunțare (publică); publicare; ordonanță; apel, chemare; publicare (prin afișare) a unei căsătorii (la primărie); anunțare a unei căsătorii (la biserică). **2.** *(mil.)* recrutare, chemare în armată; **das ~ erhalten** a primi ordinul de chemare. **3.** efectiv; contingent; grup (mare) de oameni; **ein großes ~ an Material** o cantitate mare de material; *(mil.)* **das ~ der Achtzehnjährigen** contingentul celor de optsprezece ani; *(mil. și fig.)* **das letzte ~** ultima rezervă. **4.** folosire, punere la contribuție, **unter** (sau **mit**) **~ aller Kräfte** folosind toate forțele, toate puterile.

aufgebracht I. *part. trec.* de la aufbringen. **II.** *adj.* **1.** supărat, iritat, enervat, mânios, revoltat; ~ **sein** a fi supărat, revoltat, furios; **er ist immer gleich** ~ sare în sus imediat, se enervează foarte ușor. **2.** *(mar.)* capturat.

Aufgebung *f. sg.* **1.** renunțare. **2.** părăsire.

aufgedonnert I. *part. trec.* de la aufdonnern. **II.** *adj. (fam.)* împopoțonat, înzorzonat.

aufgedreht I. *part. trec.* de la aufdrehen. **II.** *adj. (fam.)* bine dispus, cu vervă; **er ist mächtig** ~ parcă e pus în priză.

aufgedunsen I. *part. trec.* de la aufdunsen. **II.** *adj.* **1.** umflat, buhăit, puhav. **2.** *(fig., reg.)* plin de el, îngâmfat.

Aufgedunsenheit *f. sg.* **1.** buhăială, umflare. **2.** *(fig., reg.)* obrăznicie, îngâmfare.

aufgehen, *ging auf, aufgegangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a se ridica, a (se) urca; a răsări; **der Vorhang geht auf** cortina se ridică; **die Sonne, der Mond geht auf** soarele, luna răsare; *(vân.)* **die Rebhühner gehen auf** un cârd de potârnichi se ridică. **2.** a dospi; **der Teig geht auf** aluatul dospește; *(fig., fam.)* **sie ist wie ein Pfannkuchen aufgegangen** s-a îngrășat, s-a făcut ca un poloboc. **3.** *(bot.)* a răsări, a înboboci, a încolți; **die Saat geht auf** semănătura răsare; **der Same geht auf** bobul, sâmburele încolțește; *(fam.)* **die Pocken sind aufgegangen** s-au format pustule (după vaccin antivariolic); *(fig.)* **die Liebe ging in ihrem Herzen auf** în inima ei a încolțit dragostea. **4.** a se deschide; a se desface, a se descheia; a se deznoda; a se descoase; a se sparge; **das Fenster geht nicht auf** fereastra nu se deschide, fereastra nu se poate deschide; **die Tür ist aufgegangen** ușa s-a deschis; **der Knoten ist aufgegangen** nodul s-a desfăcut, s-a deznodat; **die Naht ist aufgegangen** cusătura s-a desfăcut, s-a descusut; **die Blase ist aufgegangen** băsica s-a spart; **die Knospen gehen nicht auf** bobocii nu se deschid, nu plesnesc; *(med.)* **der Furunkel ist aufgegangen** furunculul a spart; *(fig.)* **das Herz geht einem dabei auf** ți se topește, ți se moaie inima; **es geht mir ein Licht auf** încep să văd clar, acum pricep; **die Augen sind ihm aufgegangen** i s-au deschis ochii, și-a dat seama de adevărata situație; **der Sinn des Lebens ist ihm noch nicht aufgegangen** încă n-a înțeles sensul vieții. **5.** *(mat.)* a se împărți exact, a nu rămâne nici un rest (la împărțire); **2 geht in 6 auf** 2 se

cuprinde exact în 6; **5 geht in 15 ohne Rest auf** 5 se cuprinde în 15 fără rest; *(fig.)* **deine Rechnung geht nicht auf** te înșeli, socoteala ta nu se potrivește. **6.** a se preface, a se transforma (în cenușă); a se dizolva; a se contopi (în); **die kleinen Gemeinden gingen in der Stadt auf** satele mici au fost înglobate în oraș; **in Dampf ~** a se preface în vapori, în aburi; *(fig.)* **in der Arbeit ~** a fi absorbit de muncă, a se consacra complet muncii (sale); **ihr ganzes Leben geht in lauter Äußerlichkeiten auf** toată viața și-o pierde cu lucruri mărunte, viața ei și-o dedică aparențelor; **sie geht ganz in ihren Kindern auf** se dedică în întregime copiilor. **7.** *(in etwas)* a se mistui, a fi consumat (de ceva); **in Flammen ~** a izbucni în flăcări; a fi mistuit de foc. **8.** *(fig.)* a se consuma, a se sprăvi (cu), a se epuiza, a se termina; **unser Holz ist aufgegangen** ni s-au terminat lemnele (de foc); **es geht sehr viel Geld auf** se cheltuiesc foarte mulți bani. **9.** *(vân.)* a se deschide sezonul de vânătoare; **die Hasenjagd geht am ersten Oktober auf** vânatul iepurilor începe la 1 octombrie. **II.** *tr. (în expr.)* **sich** *(cu dat.)* **die Füße ~** a face băsici umblând.

aufge|hoben I. *part. trec.* de la aufheben. **II.** *adj.* păstrat, păzit; **es ist gut ~** este bine păstrat, păzit; se află la loc bun, sigur; **das Kind ist bei den Großeltern gut ~** la bunici copilul se află în mâini bune.

aufgeien, *geite auf, aufgegeit, vb. (h) tr. (mar., în expr.)* **Segel ~** a strânge velele; **geit auf!** strângeți! (comandă pentru strângerea velelor).

aufgeigen, *geigte auf, aufgegeigt, vb. (h) tr.* a cânta la vioară (pentru dans).

aufgeklärt I. *part. trec.* de la aufklären. **II.** *ad.* luminat, cult, instruit; lămurit (în privința ...); **eine ~e Familie** o familie luminată, cu idei progresiste, fără prejudecăți; **in dieser Hinsicht bin ich ~** sunt lămurit în această privință.

Aufgeklärt|heit *f. sg.* limpezime, claritate de spirit; minte luminată, fără prejudecăți; stare de aleasă cultură; cultură.

aufgeknöpft I. *part. trec.* de la aufknöpfen. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **er ist ~ a)** e accesibil, e comunicativ; se poate ajunge la el; **b)** e vesel, bine dispus.

aufgekratzt I. *part. trec.* de la aufkratzen. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* bine dispus, cu voie bună. **2.** *(argou studențesc)* mândru, îngâmfat, lăudăros.

aufgekrempelt I. *part. trec.* de la aufkrempeln. **II.** *adj.* suflecat; **mit ~en Ärmeln** cu mânecile suflecate.

Aufgeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(com.)* agio. **2.** *(reg.)* supliment, sumă de bani plătită peste costul mărfii; majorare de preț. **3.** avans, arvună.

aufgelegt I. *part. trec.* de la auflegen. **II.** *adj.* **1.** dispus; înclinat; **er ist heute gut ~** azi e bine dispus, în toane bune; **heute bin ich zu nichts ~** azi n-am chef de nimic. **2.** *(fam.)* evident, vădit; **das ist ein ~er Schwindel** asta e o înșelăciune vădită. **3.** *(despre cărți, liste etc.)* etalat (pentru a fi consultat). **4.** *(reg.)* nesolvabil, incapabil de a plăti.

Aufgelegt|heit *f. sg.* dispoziție, bună dispoziție.

aufgelockert I. *part. trec.* de la auflockern. **II.** *adj. (muz. și fig.)* mai detașat, mai liber, neforțat.

aufgelöst I. *part. trec.* de la auflösen. **II.** *adj. (fig.)* distrus; înnebunit; **in Tränen ~** era numai lacrimi; **er war völlig in Wehmut ~** era cu totul copleșit de melancolie, durere.

aufgepasst! *interj.* atenție! fiți atenți!

aufgeraut I. *part. trec.* de la aufrauen. **II.** *adj.* scămoșat; asprit.

aufgeräumt I. *part. trec.* de la aufräumen. **II.** *adj.* **1.** *(despre o cameră, locuință etc.)* dereticat, măturat, aranjat; **ein ~es Zimmer** o cameră dereticată, pusă la punct. **2.** *(fig.)* vesel, bine dispus, cu chef.

Aufgeräumt|heit *f. sg.* bună dispoziție, veselie.

aufgeregt I. *part. trec.* de la aufregen. **II.** *adj.* enervat, emoționat, agitat; nervos; **ich bin schrecklich ~** sunt teribil de nervos, am mari emoții.

Aufgeregt|heit *f. sg.* agitație, nervozitate; emoție.

aufgerieben I. *part. trec.* de la aufreiben. **II.** *adj. (mil.)* nimicit, distrus.

Aufgesang, *-(e)s, -sänge, m. (metr.)* parte introductivă a unei strofe.

aufgeschlossen I. *part. trec.* de la aufschließen. **II.** *adj.* deschis, sincer, franc; comunicativ; **er ist für alle neuen Ideen ~** e receptiv la toate ideile noi.

Aufgeschlossenheit *f. sg.* caracter, spirit deschis, interesat, receptiv; **geistige ~** deschidere, sensibilitate intelectuală.

aufgeschmissen I. *part. trec.* de la aufschmeißen. **II.** *adj. (fam.)* dezorientat, pierdut; **jetzt bin ich ~** acum sunt într-o situație disperată, sunt pierdut, nu știu ce să mă fac.

aufgeschossen I. *part. trec.* de la aufschießen. **II.** *adj. (despre oameni)* zvelt, deșirat; **hoch ~** foarte înalt, deșirat, lungan.

aufgeschwemmt I. *part. trec.* de la aufschwemmen. **II.** *adj.* **1.** umflat; buhăit; hidropic. **2.** aluvionar, de aluviune.

aufgesessen I. *part. trec.* de la aufsitzen. **II.** *interj.* **~!** pe cai! încălecarea!

aufge|sprungen I. *part. trec.* de la aufspringen. **II.** *adj. (despre piele, buze etc.)* crăpat, plesnit.

aufge|stülpt I. *part. trec.* de la aufstülpen. **II.** *adj.* răsfrânt, boltit, îndoit; **~e Nase** nas cârn; **~e Lippen** buze răsfrânte.

aufgetakelt I. *part. trec.* de la auftakeln. **II.** *adj.* **1.** *(mar.)* great, echipat (cu manevre, pânze, scripeți etc.). **2.** *(fig., fam.)* împopoțonat.

aufgetan I. *part. trec.* de la auftun. **II.** *adj.* receptiv, interesat.

aufgetrieben I. *part. trec.* de la auftreiben. **II.** *adj.* balonat, umflat (din cauza gazelor din stomac); *(vet.)* cu meteorisme.

Aufgetriebenheit *f. sg.* faptul de a fi umflat, balonat; *(vet.)* meteorism.

aufgewärmt I. *part. trec.* de la aufwärmen. **II.** *adj.* **1.** (re)încălzit; **eine ~e Suppe** o supă, ciorbă reîncălzită. **2.** *(fig., fam.)* reînviat; **~e Erinnerungen** amintiri reînviate, reîmprospătate.

aufgeweckt I. *part. trec.* de la aufwecken. **II.** *ad.* vioi, deștept, isteț, inteligent; dezghețat; **ein ~er Kopf** om cu mintea deschisă, om deștept, dezghețat.

Aufgeweckt|heit *f. sg. (fig.)* vioiciune, deșteptăciune, istețime.

aufgeweicht I. *part. trec.* de la aufweichen. **II.** *adj.* muiat, înmuiat; **der Weg ist ~** drumul e desfundat.

Aufgewicht, *-(e)s, -e, n.* întregire a greutății (la alergările de cai).

aufgeworfen I. *part. trec.* de la aufwerfen. **II.** *adj.* **1.** răsfrânt, întors în sus; **~e Lippen** buze groase, răsfrânte; gură buzată; **eine ~e Nase** un nas cârn, în sus. **2.** pus, ridicat, aruncat (deasupra); *(fig.)* **eine ~e Frage** o problemă ridicată.

aufgewühlt I. *part. trec.* de la aufwühlen. **II.** *adj. (fig.)* răscolit.

aufgezogen I. *part. trec.* de la aufziehen. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* în vervă, antrenant; **er ist wie ~** e în mare vervă. **2.** *(în expr.)* **~ kommen** a veni, a sosi în formație, organizat.

aufgichten, *gichtete auf, aufgegichtet (du gichtest auf, er gichtet auf), vb. (h) tr. (metal.)* a alimenta, a încărca (un cuptor).

aufgießen, *goss auf, aufgegossen (du, er gießt auf), vb. (h) tr.* a turna peste (sau în), a vărsa pe, a face o infuzie; a umple din nou; **Tee ~** a face ceai(ul).

aufglänzen, *glänzte auf, aufgeglänzt (du, er glänzt auf), vb. (h* și *s) intr.* a luci, a străluci deodată; **Lichter glänzten am Horizont auf** deodată apărură lumini la orizont; *(fig.)* **sein Gesicht glänzte auf** deodată se luminâ la față.

Aufglasurfarbe, *-n, f.* culoare aplicată peste email.

Aufglasurmalerei, *-en, f.* pictură pe glazură.

aufglätten, *glättete auf, aufgeglättet (du glättest auf, er glättet auf), vb. (h) tr.* a netezi, a polei din nou.

Aufgleisung, *-en, f. (ferov.)* repunere pe șină.

Aufgleisungs|platte, *-n, f. (ferov.)* placă de deraiere, de repunere pe șină.

Aufgleisungs|schuh, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* sabot de repunere pe șină.

aufgleiten, *glitt auf, aufgeglitten (du gleitest auf, er gleitet auf), vb. (s) intr. (met.) (despre straturile de aer)* a luneca deasupra (altui strat).

aufgliedern, *gliederte auf, aufgegliedert, vb. (h) tr.* a dezmembra, a descompune în unități, a diviza; a sorta, a clasifica; a desfășura, a defalca; **ein Wort in Silben und Laute ~** a descompune un cuvânt în silabe și sunete; **etwas nach verschiedenen Gesichtspunkten ~** a clasa, a clasifica ceva după puncte de vedere diferite; **das Produktionssoll in Schichtsoll(s) ~** a defalca planul de producție pe sarcini (de producție) ce revin fiecărui schimb.

Aufgliederung, *-en, f.* descompunere, dezmembrare; clasificare; defalcare; **~ des Plans** defalcarea planului.

aufglimmen, *glomm auf, aufgeglommen* și *glimmte auf, aufgeglimmt, vb. (s) intr.* **1.** a licări, a se aprinde (ușor); **im Zimmer glomm eine Zigarette auf** în cameră licări o țigară. **2.** *(fig.)* a licări, a se aprinde; **eine letzte Hoffnung glomm auf** licărea o ultimă speranță.

aufglitzern, *glitzerte auf, aufgeglitzert, vb. (h) intr.* a licări deodată.

aufglühen, *glühte auf, aufgeglüht, vb. (s) intr.* **1.** a se aprinde deodată, a se face roșu; a dogorî. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra.

aufgraben, *grub auf, aufgegraben (du gräbst auf, er gräbt auf), vb. (h) tr.* a săpa, a scormoni, a răscoli pământul; **die Erde um die Bäume ~** a săpa pământul în jurul pomilor.

Aufgrabung, *-en, f.* săpare, scormonire; deschidere prin săpare.

aufgrapsen, *grapste auf, aufgegrapst (du, er grapst auf), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a culege, a aduna (cu lăcomie); a strânge.

aufgrätschen, *grätschte auf, aufgegrätscht, vb. (s) intr. (gimn.)* **1.** a îndepărta picioarele. **2.** a sări depărtând picioarele.

aufgreifen, *griff auf, aufgegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a apuca, a ridica (de jos); *(fig.)* a relua; a prelua (dezvoltând); a scoate în evidență; **eine alte Methode wieder ~** a relua o metodă veche; **den Gedanken ~** a prinde, a relua, a prelua ideea (cuiva). **2.** a prinde, a înhăța; **einen Flüchtling ~** a prinde un evadat, un fugar. **II.** *intr. (despre câinii de vânătoare)* a da de urmă, a adulmeca urma, a urmări.

aufgrund și **auf Grund** *prep.* cu *gen.* pe baza; **~ seiner Kenntnisse** pe baza cunoștințelor sale.

aufgrünen, *grünte auf, aufgegrünt, vb. (s) intr.* a înverzi; *(fig.)* a renaște, a se trezi din nou la viață.

aufgucken, *guckte auf, aufgeguckt, vb. (h) intr. (fam.)* a ridica privirea, a privi în sus; **neugierig guckt er zu ihm auf** își ridică privirea spre el cu curiozitate.

aufgürten, *gürtete auf, aufgegürtet (du gürtest auf, er gürtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încinge (un cal). **2.** a ridica, a lega în sus, a sumete (o haină). **3.** a descinge, a scoate șaua. **II.** *refl.* **1.** a-și sumete (haina etc.). **2.** a se descinge, a-și scoate cureaua, centironul.

Aufguss, *-es, -güsse, m.* **1.** infuzie. **2.** *(fig., în expr.)* **ein schwacher ~** o imitație jalnică, o copie slabă.

Aufguss|tierchen, *-s, -, n. (zool.)* infuzor (clasa *Protozoarelor*).

aufhaben, *hatte auf, aufgehabt (du hast auf, er hat auf), vb. (h) tr.* **1.** a purta pe cap; **den Hut ~** a avea pălărie pe cap; **nichts ~** a fi cu capul descoperit. **2.** *(fam.)* a ține, a avea deschis; **die Geschäfte haben noch auf** magazinele sunt încă deschise. **3.** a avea de învățat, de făcut lecții (acasă pentru școală); **wir haben viel auf** avem mult de învățat. **4.** *(fam.)* a reuși să mănânce tot; **hast du deine Suppe auf?** ți-ai mâncat toată supa? **5.** *(fam.)* a fi reușit să deschidă; **ich habe den Knoten auf** am reușit să dezleg nodul; **ich habe die Kiste auf** am reușit să deschid lada.

aufhacken, *hackte auf, aufgehackt, vb. (h) tr.* a sparge (cu lovituri de topor, de cazma, de târnăcop etc.); **das Eis ~** a sparge gheața cu toporul.

aufhäkeln, *häkelte auf, aufgehäkelt (ich häk(e)le auf), vb. (h) tr.* a sprăvi tot firul lucrând cu croșeta.

aufhaken, *hakte auf, aufgehakt, vb. (h) tr.* **1.** a descopcia, a desface copcile; a deschide desprinzând un cârlig. **2.** *(vân. despre păsări răpitoare)* a se așeza (pe un copac, stâncă).

aufhalsen, *halste auf, aufgehalst (du, er halst auf), vb. (h) tr. (fam.)* a pune în cârcă, a încărca, a împovăra; **jm. etwas ~** a împovăra pe cineva cu ceva; a pune ceva în spinarea (sau pe umerii) cuiva; **da hat er sich was Schönes aufgehalst!** s-a înhămat bine de tot!

aufhalten, *hielt auf, aufgehalten (du hältst auf, er hält auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține deschis; **das Tor ~** a ține poarta deschisă; **sie konnte die Augen nicht mehr ~** nu mai putea să țină ochii deschiși; **die Hand ~ a)** a ține mâna deschisă; **b)** *(fig.)* a întinde mâna (pentru pomană). **2.** a opri, a reține, a împiedica (să înainteze, să plece, să pornească etc.); **den Gegner ~** a opri inamicul; **jn. an der Grenze mit Formalitäten ~** a reține pe cineva la graniță pentru formalități; **ich will Sie nicht lange ~** nu vreau să vă reții mult. **II.** *intr. (reg.)* a înceta; **halt auf mit dem Blödsinn!** încetează odată cu prostia asta! **III.** *refl.* **1.** a se ocupa (prea mult) de ceva; **sich nicht mit Kleinigkeiten ~** a nu-și pierde timpul cu lucruri mărunte, cu fleacuri; **sich bei einer Sache ~** a se ocupa îndelung de o problemă, a trata pe larg o chestiune; **sich unnütz mit (bei) etwas ~** a-și pierde inutil timpul cu ceva. **2.** a sta, a se afla, a trăi; a zăbovi, a rămâne un timp oarecare; **sich im Freien ~** a

sta în aer liber; **sich längere Zeit im Ausland** ~ a sta mai mult timp în străinătate; **sich in js. Nähe** ~ a sta (tot timpul) în apropierea cuiva; **sich bei jm.** ~ a zăbovi la cineva. **3.** *(fam.)* a se supăra, a se indigna; **sich über jn. (etwas)** ~ a se formaliza; a se indigna de cineva (ceva); a critica pe cineva.

Aufhalter, *-s, -, m. (tehn.)* piedică, opritor.

aufhältlich *adj.* care provoacă întârziere.

Aufhaltung, *f. sg.* reținere, oprire.

aufhämmern, *hämmerte auf, aufgehämmert, vb. (h) tr.* **1.** a deschide, a desface prin lovituri de ciocan. **2.** a fixa prin lovituri de ciocan.

Aufhängeband, *-(e)s, -bänder, n. (auto.)* bandă de suspendare; suspensor.

Aufhängeboden, *-s, -böden, m.* **1.** pod pentru uscat rufe. **2.** *(tipogr.)* dispozitiv pe care se fixează foile tipărite spre a se usca, uscătoare.

Aufhängebrücke, *-n, f.* pod suspendat.

Aufhänge|haken, *-s, -, m.* cârlig de suspendare.

Aufhängekette, *-n, f.* lanț de agățat; lanț de suspendare.

Aufhängekreuz, *-es, -e, n. (tipogr.)* cruce de fixare a foilor tipărite pentru uscat.

Aufhängeleine, *-n, f.* frânghie pentru întinsul rufelor.

aufhängen, *hängte auf (și hing auf), aufgehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăța, a atârna, a suspenda; **den Mantel** ~ a atârna paltonul (în cuier); **Wäsche** ~ a întinde rufe. **2.** *(part. trec. reg. și aufgehangen)* a spânzura. **3.** *(fig., fam.) (jm. etwas)* a pune (ceva cuiva) în cârcă, pe umeri, pe spinare; **er lässt sich** *(dat.)* **alles** ~ se lasă ușor convins (înduplecat) să accepte orice; înghite orice; **jm. schlechte Ware** ~ a păcăli pe cineva cu o marfă proastă. **II.** *refl.* **1.** *(part. trec. reg. și aufgehangen)* a se spânzura. **2.** *(nach etwas)* a se topi (după ceva), a dori mult (ceva).

Aufhängepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de suspensie, de suspendare.

Aufhänger, *-s, -, m.* **1.** gaică, agățătoare. **2.** *(fig.)* motiv, prilej (de prezentare a unei probleme în presă).

Aufhänge|stange, *-n, f.* tijă de agățare.

Aufhängevor|richtung, *-en, f.* instalație, dispozitiv de agățare, de suspendare.

Aufhängung, *-en, f.* **1.** agățare, atârnare; *(tehn.)* suspensie; suspendare. **2.** spânzurare.

aufharken, *harkte auf, aufgeharkt, vb. (h) tr.* a grebla, a afâna (pământul).

aufhärten, *härtete auf, aufgehärtet (du härtest auf, er härtet auf), vb. (h) tr. (metal.)* a căli, a durifica.

Aufhärtung, *f. sg. (metal.)* călire, durificare.

aufhaschen, *haschte auf, aufgehascht, vb. (h) tr. (fam.)* a culege, a aduna; **eine Nachricht** ~ a prinde, a culege (în treacăt) o știre; **Worte** ~ a prinde în treacăt câte o vorbă.

aufhas|peln, *haspelte auf, aufgehaspelt (ich hasp(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a depăna. **II.** *refl. (fig., fam.)* a se ridica cu greu.

aufhauen, *haute (și hieb auf), aufgehauen, vb. (h)* **I.** *tr.* a despica; a sparge (cu securea). **II.** *intr.* a bate cu putere; **auf den Tisch** ~ a bate cu pumnul în masă; *(fam.)* **er hat aufs Eis aufgehauen** a căzut pe gheață.

aufhäufeln, *häufelte auf, aufgehäufelt (ich häuf(e)le auf), vb. (h) tr.* a mușuroi, a prăși făcând grămăjoare; **Erde um die Weinstöcke** ~ a face mușuroaie în jurul viței de vie, a mușuroi vița.

aufhäufen, *häufte auf, aufgehäuft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) strânge; a (se) acumula; a stivui; *(fig.)* **Schuld häuft sich auf** vina crește tot mai mult.

Aufhäufung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, strângere. **2.** *(ec.)* acumulare.

Aufhebemuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi elevator.

aufheben, *hob auf, aufgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (de jos); a sumete; **ein Stück Papier** ~ a ridica o bucată de hârtie; **die Hand zum Schwur** ~ a ridica mâna pentru jurământ; **die Augen zu ihm** ~ a ridica ochii spre el; **ein Kleid** ~ a sumete o rochie. **2.** a anula, a abroga, a aboli, a desființa (o funcțiune etc.); a ridica; a pune capăt, a suspenda, a încheia; **eine Sitzung** ~ a ridica, a suspenda o ședință; **eine Belagerung** ~ a ridica un asediu; **den Belagerungszustand** ~ a ridica starea de asediu; **ein Verbot** ~ a anula, a ridica o interdicție; **einen Kontrakt** ~ a rezilia un contract; **eine Verordnung** ~ a revoca o dispoziție; **einen Posten** ~ a suprima un post; **die Tafel** ~ a se scula de la masă, a da semnalul de ridicare de la masă; *(in expr.)* **aufgeschoben ist nicht aufgehoben** amânare nu înseamnă anulare. **3.** a păstra, a pune bine; a pune în siguranță; **seine Sachen** ~ a-și pune lucrurile bine; **Akten** ~ a păstra acte; **sich** *(dat.)* **etwas von der Mahlzeit** ~ a-și păstra pentru mai târziu ceva de la masă; **bei jm. gut aufgehoben sein** a fi în mâini bune, în bună îngrijire. **4.** *(mat.)* a reduce; **einen Bruch** ~ a reduce o fracție. **5.** *(inv.)* a ridica, a aresta; *(mil.)* **einen Posten** ~ a captura o sentinelă prin surprindere. **II.** *refl.* **1.** a se scula. **2.** a se compensa; a se anula; a se reduce; *(mat.)* **+10 und −10 heben sich auf** +10 și −10 se compensează, se anulează.

Aufheben, *-s, n. sg.* **1.** ridicare. **2.** anulare, reziliere, abolire, abrogare, desființare; suprimare; revocare; suspendare. **3.** păstrare, depozitare, conservare. **4.** *(inv.)* arestare. **5.** *(mat.)* anulare, reducere (a unei fracții). **6.** *(in expr.)* **viel ~(s) machen (von) a)** a face caz mare (de); **b)** a se lăuda (cu ceva); **ohne alles** ~ fără să atragi atenția, fără tam-tam, în liniște.

Aufheber, *-s, -, m.* **1.** ridicător. **2.** *(anat.)* mușchi elevator.

Aufhebung *f. sg.* **1.** ridicare (a mesei). **2.** anulare, abrogare, reziliere, abolire; desființare; suprimare; revocare; suspendare: ~ **der Klassen** desființarea claselor; ~ **des Urteils** infirmare, anulare a sentinței. **3.** *(inv.)* arestare; surprindere (a unei sentinele).

Aufhebungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* **1.** hotărâre, decizie de casare. **2.** *(inv.)* mandat de arestare.

Aufhebungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de casație.

Aufhebungsklage, *-n, f. (jur.)* **1.** recurs în casație. **2.** acțiune de divorț.

Aufhebungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză de reziliere.

Aufhebungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* act de reziliere a contractului de muncă.

Aufhebungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* becar.

aufhefteln, *heftelte auf, aufgeheftelt (ich hefte(e)le auf), vb. (h) tr.* a descopcia.

aufheften, *heftete auf, aufgeheftet (du heftest auf, er heftet auf), vb. (h) tr.* **1.** a coase pe, a însăila. **2.** a descoase.

aufheitern, *heiterte auf, aufgeheitert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lumina, a (se) înseni; **der Himmel (das Wetter) heitert sich auf** cerul (vremea) se înseninează, se luminează. **2.** *(fig.)* a (se) înveseli, a (se) distra; a (se) însenina; a(-și) descreți fruntea; **sein Blick heiterte sich auf** privirea i se lumină; **nichts konnte ihn** ~ nimic nu-l putea înveseli.

Aufheiterung, *-en, f.* **1.** înseninare. **2.** *(fig.)* înveselire, distracție.

Aufheiterungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* zonă în care cerul se înseninează.

aufheizen, *heizte auf, aufgeheizt (du, er heizt auf), vb. (h) tr.* a încinge, a încălzi, a încărca (soba).

aufhelfen, *half auf, aufgeholfen (du hilfst auf, er hilft auf), vb. (h) intr.* și *(rar) tr.* **1.** *(jm. și inv. jn.)* a ajuta (pe cineva) să se ridice; **dem Kranken** ~ a ajuta pe bolnav să se ridice; *(fig.)* **dem ist nicht mehr aufzuhelfen** nu i se mai poate ajuta. **2.** *(fig.)* a redresa; a da o mână de ajutor; **seiner Kasse** ~ a-și reface situația financiară; a mai câștiga ceva bani (în plus); **ihrer Schönheit** ~ a se aranja, a pune fard pentru a arăta mai bine, pentru a se face mai frumoasă.

aufhellen, *hellte auf, aufgehellt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lumina, a (se) limpezi; a (se) înseni; **das Wetter hellt sich auf** vremea se însenină; **sein Gesicht hellt sich auf** se luminează la față. **2.** *(fig.)* a (se) clarifica, a (se) lămuri, a (se) desluși; a (se) elucida; a descoperi; **ein Geheimnis** ~ a lămuri un secret; **ein Verbrechen** ~ a elucida o crimă; a urmări o infracțiune spre a o clarifica. **3.** a pune în lumină, în evidență. **4.** a deschide nuanța unei culori.

Aufhellung, *-en, f.* **1.** limpezire, înseninare. **2.** clarificare, elucidare, lămurire.

Aufhellungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* substanță cu care se deschide nuanța unei culori.

Aufhellungs|schirm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* abajur de luminare.

aufhetzen, *hetzte auf, aufgehetzt (du, er hetzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a hăitui, a goni (vânatul din adăpost). **2.** a instiga, a ațâța; a incita.

Aufhetzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), ațâțător(-oare), incitator(-oare).

Aufhetzerei, *-en, f.* instigare, ațâțare, incitare.

aufhetzerisch *adj.* instigator, ațâțător, incitator.

Aufhetzung, *-en, f.* v. Aufhetzerei.

aufheulen, *heulte auf, aufgeheult, vb. (h) intr.* a urla; a scoate (deodată) un țipăt, un urlet; **die Sirene heult auf** sirena începe să urle, să sune.

Aufhilfe *f. sg.* ajutor, ajutorare; sprijin.

aufhissen, *hisste auf, aufgehisst (du, er hisst auf), vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a arbora, a înălța, a ridica (un pavilion, o velă). **2.** a ridica o ambarcație cu ajutorul parâmelor.

Aufhissung, *-en, f.* **1.** arborare, înălțare, ridicare (a unui pavilion, a unei vele). **2.** ridicare a unei ambarcații (cu ajutorul parâmelor).

aufhocken, *hockte auf, aufgehockt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(reg.)* a lua în cârcă, în spinare (o greutate). **2.** *(agr.)* a așeza în claie, în grămadă. **II.** *intr. (s și h)* **1.** *(fam.)* a se urca, a se așeza într-o căruță (a cuiva, mergând cu el). **2.** *(gimn.)* a urca pe un aparat luând poziția ghemuit. **3.** a se urca în spinarea cuiva.

Aufhock|spiel, *-(e)s, -e, n.* (jocul de-a) capra.

aufhöhen, *höhte auf, aufgehöht, vb. (h) tr.* a ridica, a înălța.

Aufhöhung, *-en, f.* înălțare.

aufholen, *holte auf, aufgeholt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a recupera; a (re)câștiga; **der Zug holt die Verspätung auf** trenul recuperează întârzierea; **Planrückstände** ~ a recupera din întârzierile de plan. **2.** *(mar.)* a ridica, a trage (velele, ancora). **II.** *intr.* a ajunge din urmă; *(sport)* a recâștiga terenul (pierdut); a reduce distanța; **die Mannschaft hat gut aufgeholt** echipa a redus din diferența de scor, a recâștigat terenul pierdut.

Aufholer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* scripete, palan. **2.** *(mar.)* fungă.

aufholzen, *holzte auf, aufgeholzt (du, er holzt auf), vb. (h) tr.* v. aufforsten.

Aufhör *f. sg. (in expr.)* **ohne** ~ fără încetare.

aufhorchen, *horchte auf, aufgehorcht, vb. (h) intr.* a asculta cu atenție, a fi atent; a ciuli urechile, a trage cu urechea, a fi numai urechi; a asculta ridicând capul; *(fig.)* **ein Name, der ~ lässt** un nume care atrage atenția; **diese Nachricht ließ die Welt** ~ această știre a trezit atenția lumii întregi.

aufhören, *hörte auf, aufgehört, vb. (h) intr.* a înceta, a conteni, a sfârși, a pune capăt, a isprăvi, a termina (cu); **es hört auf zu regnen** ploaia încetează; **ohne aufzuhören** fără încetare, necontenit, fără întrerupere; **der Weg hört hier auf** drumul se termină aici; **in Geldsachen hört die Gemütlichkeit auf** frate, frate, dar brânza-i pe bani; **die Firma hat aufgehört zu zahlen** firma, întreprinderea a încetat plățile; **hör doch endlich auf!** isprăvește! termină! încetează odată! **da hört (sich) doch alles auf!** până aici! asta-i prea de tot!; *(inform.)* a ieși din program.

Aufhören, *-s, n. sg.* încetare, contenire; **ohne** ~ fără întrerupere, necontenit, necurmat, neîncetat.

aufhucken, *huckte auf, aufgehuckt, vb. (h) tr. (fam.)* a lua în spinare.

aufhüllen, *hüllte auf, aufgehüllt, vb. (h) tr.* a dezveli, a descoperi.

aufhüpfen, *hüpfte auf, aufgehüpft, vb. (s) intr.* a sări (deodată) în sus; **vor Freude** ~ a sări în sus de bucurie.

aufhusten, *hustete auf, aufgehustet (du hustest auf, er hustet auf), vb. (h)* **I.** *intr.* a începe să tușească; **laut** ~ a tuși zgomotos. **II.** *tr. (in expr.)* **er hustet Blut auf** scuipă sânge.

Aufhütte, *-n, f.* colibă vânătorească (pentru vânarea ciorilor).

aufjagen, *jagte auf, aufgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stârni vânatul (în timpul unei goane). **2.** *(fig.)* a goni; **jn. aus dem Schlaf** ~ a trezi brusc pe cineva din somn; **jn. von seinem Lager** ~ a scula brusc, a goni pe cineva din pat. **II.** *intr. (s) (inv.)* a urca în goană; **den Hügel** ~ a urca dealul în galop.

aufjammern, *jammerte auf, aufgejammert, vb. (h) intr.* a se văita, a se jelui, a se tângui, a se văicări (deodată).

aufjaulen, *jaulte auf, aufgejault, vb. (h) intr.* a chelălăi scurt.

aufjauchzen, *jauchzte auf, aufgejauchzt (du, er jauchzt auf), vb. (h) intr.* a chiui, a izbucni în strigăte de bucurie.

aufjochen, *jochte auf, aufgejocht, vb. (h) tr.* v. aufbürden.

aufjubeln, *jubelte auf, aufgejubelt (ich jub(e)le auf), vb. (h) intr.* v. aufjauchzen.

aufjuchzen, *juchzte auf, aufgejuchzt (du, er juchzt auf), vb. (h) intr.* a chiui scurt.

aufkaden, *kadete auf, aufgekadet (du kadest auf, er kadet auf), vb. (h) tr. (reg.)* a supraînălța un dig (pentru prevenirea inundațiilor).

aufkämmen, *kämmte auf, aufgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna în sus; a aranja (o perucă). **2.** a despieptăna; a descurca părul.

Aufkanten, *kantete auf, aufgekantet (du kantest auf, er kantet auf), vb. (h) tr.* a aşeza pe muchie.

Aufkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare (cu ridicata, cu toptanul); **der ~ von Bildern** achiziționare, cumpărare (în masă) a tablourilor. **2.** acaparare.

aufkaufen, *kaufte auf, aufgekauft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra (cu toptanul, cu ridicata). **2.** a acapara.

Aufkäufer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* cumpărător(-oare) cu toptanul, toptangiu(-gioaică); achizitor(-oare).

Aufkaufpreis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare (cu ridicata), de achiziție.

aufkegeln, *kegelte auf, aufgekegelt (ich keg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a aşeza popicele. **2.** a aşeza în formă de con, a face grămadă în formă de con.

aufkehren, *kehrte auf, aufgekehrt, vb. (h) tr.* a mătura (gunoiul pe făraș).

Aufkehricht, *-(e)s, m. sg.* gunoi (strâns cu mătura).

aufkeimen, *keimte auf, aufgekeimt, vb. (s) intr.* **1.** a încolți, a da colțul; a răsări, a germina. **2.** *(fig.)* a se naște; **Zweifel keimte auf** începu să încolțească îndoiala; **Liebe keimt auf** se înfiripă dragostea.

Aufkeimung, *-en, f.* **1.** încoltire, germinare. **2.** *(fig.)* naștere.

aufkippen, *kippte auf, aufgekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* a ridica într-o parte, a face să basculeze. **II.** *intr. (s)* a cădea, a se răsturna, a bascula.

aufkitten, *kittete auf, aufgekittet (du kittest auf, er kittet auf), vb. (h) tr.* a lipi (ceva pe ceva) cu chit.

aufklaffen, *klaffte auf, aufgeklafft, vb. (h) intr.* a se căsca, a forma o deschizătură, crăpătură.

aufklaftern, *klafterte auf, aufgeklaftert, vb. (h) tr.* a face stânjeni, a stivui (lemne).

Aufklang, *-(e)s, -klänge, m.* debut; început (plin de efect, plin de promisiuni) al unei festivități.

aufklappbar *adj. (despre o masă, un pat pliant, un briceag etc.)* care se poate deschide, ridica, întinde, desface.

aufklappen, *klappte auf, aufgeklappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide (un briceag, un capac); **den Tisch ~** a întinde o masă (pliantă). **2.** a ridica (capacul unei lăzi etc.); **den Hut ~** a ridica borurile pălăriei; **den Mantelkragen ~** a ridica gulerul paltonului; **das Bett ~** a ridica patul (pliant) închizându-l. **II.** *intr. (s) (despre uși, ferestre)* a se deschide cu zgomot.

Aufklapp(e)tisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă; masă pliantă.

aufklaren, *klarte auf, aufgeklart, vb. (h)* **I.** *intr. (met.)* a se însenina, a se limpezi; a se clarifica; **das Wetter klart auf** vremea se însenină, se îmbunătățește. **II.** *tr. (mar.)* a curăța, a face ordine.

aufklären, *klärte auf, aufgeklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(über* cu *ac.)* a lămuri, a explica, a desluși, a lumina, a instrui; **jn. über die wirkliche Lage ~** a lămuri pe cineva despre situația adevărată; **die Jugendlichen ~** a face tinerilor educația sexuală; **die Bevölkerung politisch ~** a lămuri populația din punct de vedere politic. **2.** a lămuri, a clarifica, a limpezi; **ein Verbrechen ~** a elucida o crimă; **einen Fehler ~** a lămuri, a clarifica o greșeală; **den Irrtum ~** a înlătura, a limpezi eroarea. **3.** *(mil.)* a cerceta, a recunoaște, a face o recunoaștere. **II.** *refl.* **1.** a se lămuri, a se clarifica, a se desluși; **die Sache hat sich aufgeklärt** chestiunea s-a lămurit; **das wird sich noch ~** treaba asta se va lămuri în curând. **2.** a se însenina; a se lumina; **es hat sich aufgeklärt** s-a înseninat; **ihr Blick klärt sich auf** privirea ei se luminează.

Aufklärer, *-s, -, m.* **1.** (i)luminist. **2.** agitator; persoană care lămurește. **3.** *(mil.)* cercetaș, ecleror; avion de recunoaștere.

Aufklärerei *f. sg.* **1.** supraestimare a rațiunii. **2.** inițiere exagerată în probleme sexuale.

aufklärerisch *adj.* **1.** lămuritor, care explică, lămurește, instruiește; didactic. **2.** iluminist, raționalist.

Aufklärung, *-en, f.* **1.** explicație; lămurire; informație; **jm. ~ über etwas geben** a-i da cuiva explicații despre ceva; **~ verlangen** a cere explicații, lămuriri; **~ der Jugendlichen** inițiere, lămurire a tinerilor în probleme sexuale, educație sexuală; **die ~ der Massen** lămurirea maselor. **2.** *sg.* clarificare, lămurire, elucidare; **~ eines Irrtums** elucidarea unei erori; **~ eines Verbrechens** elucidarea unei crime; **dieser Fall hat noch keine ~ gefunden** acest caz încă n-a fost clarificat. **3.** *(mil.)* recunoaștere. **4.** *sg.* (i)luminism, secolul luminilor; **das Zeitalter der ~** epoca (i)luminismului. **5.** limpezire (a unui lichid). **6.** înseninare (a vremii).

Aufklärungs|abteilung, *-en, f. (mil.)* detașament de recunoaștere.

Aufklärungs|aktion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* acțiune de recunoaștere (a frontului). **2.** acțiune de informare, de descoperire, de lămurire (a unei probleme).

Aufklärungs|arbeit, *-en, f.* muncă de lămurire.

Aufklärungsbataillon [-tal'jo:n], *-s, -s, n. (mil.)* batalion de recunoaștere.

Aufklärungsbroschüre, *-n, f.* broșură cu conținut informativ, instructiv, de inițiere.

Aufklärungsdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de recunoaștere.

Aufklärungsfilm, *-(e)s, -e, m.* film de educație sexuală.

Aufklärungsflieger, *-s, -, m. (mil.)* **1.** aviator de recunoaștere. **2.** *pl.* avioane de recunoaștere.

Aufklärungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (mil.)* zbor de recunoaștere.

Aufklärungsflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion de recunoaștere.

Aufklärungsgruppe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* patrulă de recunoaștere. **2.** grup cultural-educativ.

Aufklärungskampagne [-panjə], *-n, f.* campanie de lămurire, de educare.

Aufklärungsliteratur, *-en, f.* **1.** *sg.* literatură din epoca iluminismului. **2.** literatură cu caracter educativ, informativ.

Aufklärungslokal, *-(e)s, -e, n.* punct, centru, local de lămurire politică, de sfaturi politice; cameră, sală, punct a(l) agitatorului.

Aufklärungsmanifest, *-(e)s, -e, n.* manifest al iluminismului.

Aufklärungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de agitație și propagandă; material explicativ.

Aufklärungs|organ, *-(e)s, -e, n.* organ, publicație (periodică) de agitație, de propagandă.

Aufklärungs|organisation, *-en, f.* organizație culturală, educativă.

Aufklärungs|pflicht *f. sg. (jur.)* obligația medicului de a informa pacientul despre riscurile operației.

Aufklärungs|schrift, *-en, f.* v. Aufklärungsbroschüre.

Aufklärungs|sucht *f. sg.* mania de a vrea să explice totul celorlalți.

Aufklärungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate, muncă de lămurire.

Aufklärungs|truppe, *-n, f. (mil.)* pluton de recunoaștere.

Aufklärungszeit *f. sg.*, **Aufklärungszeit|alter**, *-s, n. sg.* epoca iluminismului, raționalismului.

aufklatschen, *klatschte auf, aufgeklatscht, vb. (s) intr.* a cădea pe ceva plescăind.

aufklauben, *klaubte auf, aufgeklaubt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a strânge, a culege, a aduna de pe jos (spice etc.). **2.** *(reg.)* a șterpeli, a ciordi, a sparli.

Aufklebe|etikett, *-(e)s, -en* (și *-e* sau *-s), n. (com.)* etichetă lipită (sau de lipit) pe mărfuri.

aufkleben, *klebte auf, aufgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi pe.

aufklecksen, *kleckste auf, aufgekleckst (du, er kleckst auf), vb. (h) tr.* a mânji cu culori, a mâzgăli, a smângăli.

aufkleistern, *kleisterte auf, aufgekleistert, vb. (h) tr.* a lipi pe.

aufklimmen, *klomm* (și *klimmte) auf, aufgeklommen* (și *aufgeklimmt), vb. (s) intr.* a se urca pe, a se cățăra pe.

aufklingen, *klang auf, aufgeklungen, vb. (h* și *s) intr.* a suna, a răsuna deodată; **Musik klang auf** deodată răsună muzica; *(fig.)* **Erinnerungen klingen auf** se trezesc amintirile.

aufklinken, *klinkte auf, aufgeklinkt, vb. (h) tr.* a deschide ușa (apăsând pe clanță).

aufklopfen, *klopfte auf, aufgeklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a sparge prin lovituri; **Nüsse ~** a sparge nuci. **2.** a bate pe, a fixa bătând. **3.** a trezi, a deștepta (bătând la ușă). **II.** *intr.* a ciocăni; a bate în (sau pe) ceva; *(muz., despre dirijori)* a avertiza (bătând cu bagheta în pupitru).

aufklotzen, *klotzte auf, aufgeklotzt (du, er klotzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune, a aşeza pe trunchi, pe butuc. **2.** *(tipogr.)* a fixa clișeul pe un suport de lemn, a țintui.

aufknabbern, *knabberte auf, aufgeknabbert, vb. (h) tr.* a ronți.

aufknacken, *knackte auf, aufgeknackt, vb. (h) tr. (fam.)* a sparge; **Nüsse ~** a sparge nuci; *(fig.)* **eine harte Nuss ~** a ghici o ghicitoare grea; rezolva o problemă dificilă; *(pop.)* **einen Geldschrank ~** a sparge o casă de bani.

aufknallen, *knallte auf, aufgeknallt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi; *(fam.)* **jm. eins ~ a)** a plesni pe cineva (cu biciul); **b)** a împuşca pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a exploda, a pocni, a plesni, a sări în aer. **2.** *(argou)* a se curăța, a muri.

aufknattern, *knatterte auf, aufgeknattert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre focul de arme)* a răpăi. **2.** a decola, a demara cu pârâituri, cu pocnituri, cu rateuri.

aufknebeln, *knebelte auf, aufgeknebelt (ich kneb(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a lega fedeleş, a garota; a pune (cuiva) căluş. **2.** a dezlega, a scoate căluşul.

aufkneifen, *kneifte auf, aufgekneift.* **aufkneipen**, *kneipte auf, aufgekneipt, vb. (h) tr. (reg.)* a deschide cu cleștele, cu penseta.

aufknien, *kniete auf, aufgekniet, vb. (h) refl.* a se lăsa în genunchi, a sta în genunchi.

aufknipsen, *knipste auf, aufgeknipst (du, er knipst auf). vb. (h) tr. (fam.)* a deschide apăsând pe un buton (de comandă, de presiune etc.).

aufknirschen, *knirschte auf, aufgeknirscht, vb. (h) intr. (despre zăpadă)* a scârțâi.

aufknöpfen, *knöpfte auf, aufgeknöpft, vb. (h)* **I.** *tr.* a descheia (nasturi); *(fam.)* **knöpfe (dir) die Ohren auf!** cască-ți urechile bine! **II.** *refl.* **1.** a se descheia. **2.** a face confidențe.

aufknos|pen, *knospte auf, aufgeknospt, vb. (s) intr.* a înmuguri; *(fig.)* a se dezvolta, a se împlini, a înflori.

aufknoten, *knotete auf, aufgeknotet (du knotest auf, er knotet auf), vb. (h) tr.* a deznoda, a desface; **die Schnur ~** a desface nodurile sforii.

aufknüpfen, *knüpfte auf, aufgeknüpft, vb. (h) tr.* **1.** a deznoda, a dezlega, a desface. **2.** a ridica, a agăța (făcând noduri). **3.** *(fig., fam.)* a spânzura (pe cineva).

aufknurren, *knurrte auf, aufgeknurrt, vb. (h) intr.* a mârâi; a începe să mârâie; **der Hund knurrt auf** câinele mârâie; **der leere Magen knurrt auf** stomacul gol chiorăie, ghiorțăie.

aufkochen, *kochte auf, aufgekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a lăsa ceva să dea în clocot; a pune la fiert, a fierbe (ceva) din nou. **2.** *(reg.)* a pregăti o masă bogată. **II.** *intr. (h* și *s)* a da în clocot; *(fig.)* **er kocht rasch auf** sare în sus numaidecât; se mânie uşor.

aufkohlen, *kohlte auf, aufgekohlt, vb. (h) tr. (tehn.)* a carboniza.

Aufkohlungs|periode, *-n, f. (tehn.)* perioadă de carbonizare.

aufkommen, *kam auf, aufgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoşi, a se întrema; **er kommt wieder auf** se face iarăşi bine (după boală); **er kommt nicht wieder auf** nu-şi mai revine. **2.** a se forma, a se ivi; a apărea; a lua naştere; a creşte, a se face mare; a se răspândi; *(bot.)* a răsări, a încolți; **nicht ~ lassen** a nu lăsa să crească, a înăbuşi; **ein Gewitter kommt auf** se apropie o furtună; *(fig.)* **keinen Zweifel ~ lassen** a nu lăsa să încapă nici o îndoială; **der Verdacht kommt auf** se naşte bănuiala; **neue Staaten kommen auf** apar state noi; **ein Gerücht nicht ~ lassen** a împiedica răspândirea unui zvon. **3.** a se ridica; a face față; **niemanden neben sich ~ lassen** a nu suferi rival, a nu lăsa să se ridice nimeni; **gegen jn. nicht ~ können** a nu putea concura, rivaliza cu cineva, a nu se putea măsura cu cineva; **gegen eine solche Macht konnten sie nicht ~** nu puteau să facă nimic față de o asemenea putere, nu se puteau măsura cu o astfel de forță. **4.** *(despre obiceiuri noi)* a se introduce, a intra în uz, a fi pus în circulație; **eine neue Mode ist aufgekommen** s-a introdus, a apărut o modă nouă. **5.** a garanta; a răspunde; **für einen Schaden ~** a răspunde pentru o pagubă, a despăgubi. **6.** *(despre abcese)* a se deschide, a sparge. **7.** *(sport)* a se apropia, a ajunge din urmă, a câștiga teren; **der Läufer kommt auf** alergătorul câștigă terenul pierdut. **8.** *(mar.)* a se apropia, a apărea (la orizont). **9.** *(reg.)* a ieşi la iveală, la suprafață; **der Schwindel ist aufgekommen** escrocheria a ieşit la suprafață, a fost descoperită.

Aufkommen, *-s, n. sg.* **1.** *(ec.)* încasări, venituri bugetare într-o perioadă dată. **2.** *(ec.)* cotă obligatorie de produse agrozootehnice. **3.** disponibilități, resurse. **4.** *(fin.)* randament. **5.** restabilire, însănătoşire; întremare; **der Arzt zweifelt an seinem ~** medicul se îndoieşte de însănătoşirea sa.

Aufkommens|analyse, *sg. f.* analiza încasărilor; **~ der Staatseinnahmen** analiza încasărilor bugetare.

Aufkömmling, *-s, -e, m. (rar)* parvenit.

aufkönnen, *konnte auf, aufgekonnt (ich kann auf, du kannst auf, er kann auf), vb. (h) intr.* a se putea scula.

aufkoppeln, *koppelte auf, aufgekoppelt (ich kopp(e)le auf), vb. (h) tr.* v. abkoppeln.

aufkorken, *korkte auf, aufgekorkt, vb. (h) tr.* a desfunda (o sticlă), a scoate dopul.

aufkrachen, *krachte auf, aufgekracht, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre cusături)* a plesni. **2.** a cădea cu zgomot; **der Ast ist auf das Wagendach aufgekracht** ramura a căzut cu zgomot pe capota maşinii. **3.** *(despre uşi, ferestre etc.)* a se deschide brusc cu zgomot.

aufkramen, *kramte auf, aufgekramt, vb. (h) tr. (fam.)* a face ordine, a aranja, a pune la loc, a strânge.

aufkratzen, *kratzte auf, aufgekratzt (du, er kratzt auf), vb. (h) tr.* **1.** a scărpina, a zgâria, a juli; **die Erde** ~ a răcâi pământul; **eine Wunde** ~ a deschide o rană prin scărpinare; **die Mauern** ~ a răzui pereţii. **2.** *(fam.)* a dispune bine pe cineva; **er ist sehr aufgekratzt** e foarte bine dispus.

aufkräuseln, *kräuselte auf, aufgekräuselt (ich kräus(e)le auf), vb. (h) tr.* a încreţi (părul), a friza.

aufkreischen, *kreischte auf, aufgekreischt, vb. (h) intr.* a scoate un ţipăt, a striga (brusc); *(fig.)* **Bremsen kreischen auf** frânele scrâşnesc, scârţâie.

aufkrempeln, *krempelte auf, aufgekrempelt (ich kremp(e)le auf)*, **aufkrempen**, *krempte auf, aufgekrempt, vb. (h) tr.* a sufleca (mâneca, poalele), a ridica (borul).

aufkreuzen, *kreuzte auf, aufgekreuzt (du, er kreuzt auf), vb. (s) intr.* **1.** *(fam.)* a apărea pe neaşteptate. **2.** *(mar.)* a naviga în zig-zag contra vântului.

aufkriechen, *kroch auf, aufgekrochen, vb. (s) intr.* a se urca târându-se.

aufkriegen, *kriegte auf, aufgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a izbuti să deschidă. **2.** a fi în stare, a reuşi să mănânce tot. **3.** a căpăta de învăţat, de scris, de făcut o lecţie acasă.

aufkritzeln, *kritzelte auf, aufgekritzelt (ich kritz(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a zgâria pe, mâzgăli pe.

aufkünden, *kündete auf, aufgekündet (du kündest auf, er kündet auf), vb. (h) tr.* **1.** a anunţa solemn, oficial. **2.** *(reg.)* v. aufkündigen.

aufkündigen, *kündigte auf, aufgekündigt, vb. (h) tr.* **1.** a rezilia un contract (de muncă, de închiriere etc.); **er hat seinem Meister den Dienst aufgekündigt** l-a anunţat pe maistru că pleacă din serviciu. **2.** a întrerupe relaţiile (cu cineva); **die Freundschaft** ~ a rupe relaţiile de prietenie; **den Waffenstillstand** ~ a denunţa armistiţiul; *(com.)* **ein Kapital** ~ a retrage un capital.

Aufkündigung, *-en, f.* **1.** reziliere a unui contract (de muncă, de închiriere etc.). **2.** întrerupere a relaţiilor (cu cineva).

Aufkündigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* înştiinţare scrisă de concediere.

Aufkündigungsfrist, *-en, f.* termen de reziliere a unui contract.

Aufkündigungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de reziliere, de desfacere a unui contract.

aufkurbeln, *kurbelte auf, aufgekurbelt (ich kurb(e)le auf), vb. (h) tr.* a deschide învârtind o manivelă.

aufküssen, *küsste auf, aufgeküsst (du, er küsst auf), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a săruta trezind din somn. **2.** a sorbi (lacrimile) prin sărutări.

Aufl. *presc.* de la Auflage ediţie, ed.

auflachen, *lachte auf, aufgelacht, vb. (h) intr.* a izbucni în râs, a pufni în râs.

auflackieren, *lackierte auf, auflackiert, vb. (h) tr.* a da cu lac, a reîmprospăta cu lac.

Auflagengebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.

aufladen, *lud auf, aufgeladen (du lädst auf, er lädt auf), vb. (h) tr.* **1.** *(şi fiz., electr.)* a încărca; **Sand** ~ a încărca nisip; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a încărca, a lua ceva în spinare; **wieder** ~ a reîncărca; **die Batterie** ~ a (re)încărca bateria. **2.** *(fig.)* a încărca, a împovăra; a impune o sarcină; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua asupra sa (o răspundere, o sarcină).

Auflagenplatz, *-es, -plätze, m.* loc de încărcare.

Auflader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** maşină de încărcat.

Auflade|rampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare.

Auflade|stelle, *-n, f.* v. Aufladeplatz.

Auflade|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de încărcare.

Auflagevor|richtung, *-en, f.* instalaţie, dispozitiv de încărcare, de alimentare.

Auflagung, *-en, f. (electr., ferov., transport)* **1.** încărcare; încărcătură. **2.** supraîncărcare.

Auflage, *-n, f.* **1.** ediţie; tiraj; **durchgesehene** ~ ediţie revăzută; **diese** ~ **ist schon vergriffen** această ediţie, acest tiraj s-a epuizat deja; *(fig.)* **eine** ~ **von Möbeln** o serie (nouă) de mobilă. **2.** impunere, dare; impozit, taxă. **3.** obligaţie; ordin; sarcină; *(jur.)* condiţie, clauză (la donaţii, testamente); **an die Schenkung war keine** ~ **geknüpft** donaţia nu era legată de nici o clauză; **eine** ~ **erhalten** a primi o sarcină, un ordin; **die** ~ **des Traktors war 90 Hektar** sarcina de plan a tractorului era de 90 de hectare. **4.** *(tehn.)* îmbrăcăminte (metalică etc.), strat acoperitor; proptea, sprijin, suport; placă metalică (la schi); ~ **einer Drehbank** proptea de sprijin a unui strung. **5.** *(înv.)* adunare (a membrilor unei corporaţii, bresle). **6.** *(forest.)* creştere anuală (la arbori).

Auflagebock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* capră de reazem.

Auflagefläche, *-n, f.* suprafaţă de aşezare, de sprijin.

Auflagege|stell, *-(e)s, -e, n. (tir.)* piedestal de ochire.

Auflage|höhe, *-n, f. (tipogr.)* mărime a tirajului, tiraj, număr de exemplare (tipărite).

Auflage|nachricht, *-en, f.* comunicat obligatoriu (într-un ziar).

Auflageplatte, *-n, f. (fiz.)* placă-suport.

Auflager, *-s, -, n. (tehn., mec., ferov.)* reazem, sprijin, suport.

Auflagerdruck, *-(e)s, m. sg. (mec.)* presiune pe reazem, reacţiune la reazem.

auflagern, *lagerte auf, aufgelagert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rezema, a sprijini. **2.** a înmagazina, a depozita. **II.** *intr. (s) (geol.)* a se sedimenta, a se depozita, a se aşeza în straturi.

Auflager|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bloc de fundaţie, bloc de reazem.

Auflagerung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* poziţie de zăcământ, substrat, stratificaţie; sedimentare; depozit, sediment. **2.** *(tehn.)* rezemare, reazem.

Auflageseite, *-n, f. (constr.)* latură de rezemare; faţă de aşezare (a blocului de piatră).

Auflagesockel, *-s, -, m. (tehn.)* postament.

Auflagetisch, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* masă de sortare, de depunere.

Auflageziffer *f. sg.* tiraj (la tipărituri).

auflandig *adj. (mar.)* (îndreptat) spre coastă, spre ţărm; **ein ~er Wind** un vânt care bate spre coastă.

Auflandung, *-en, f.* depunere aluvionară.

Auflanger, *-s, -, m. (mar.)* element de coastă de lemn.

auflassen, *ließ auf, aufgelassen (du, er lässt auf), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a lăsa deschis(ă) (o fereastră, o uşă etc.); a lăsa descheiat(ă) (o haină). **2.** *(fam.)* a păstra (pe cap); **den Hut** ~ a rămâne acoperit, a păstra pălăria pe cap. **3.** *(fam.)* a lăsa, a permite (să stea) treaz, sculat; **die Kinder** ~ a permite copiilor să se culce mai târziu. **4.** *(reg.)* a abandona, a închide; a renunţa la; **sein Geschäft** ~ a-şi închide prăvălia; **sein Amt** ~ a renunţa la funcţia sa; **seine Frau** ~ a-şi abandona soţia; **eine Grube** ~ a înceta exploatarea unei mine; a abandona o mină. **5.** *(jur.)* a renunţa la, a ceda un drept (funciar); a fi de acord cu transferul unei proprietăţi funciare. **6.** a da drumul (să se ridice, să zboare); **einen Ballon** ~ a da drumul unui balon.

auflässig *adj. (mine; reg.)* părăsit, abandonat.

Auflassung, *-en, f.* **1.** *(reg.)* încetare a exploatării, a funcţionării. **2.** *(jur.)* renunţare, cedare (de drepturi funciare, a unei proprietăţi). **3.** *(reg.)* semnal (de începere); **die ~ bei der Hochzeitstafel geben** a deschide ospăţul la nuntă.

auflasten, *lastete auf, aufgelastet (du lastest auf, er lastet auf), vb. (h) tr.* a încărca; a împovăra (cu o sarcină).

Auflauerer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pândeşte, care stă la pândă; spion(-oană).

auflauern, *lauerte auf, aufgelauert, vb. (h) intr. (jm.)* a pândi, a spiona (pe cineva).

Auflauerung, *-en, f.* pândire, observare; spionare.

Auflauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** îngrămădire, aglomeraţie, afluenţă (de oameni); agitaţie, tumult; **einen ~ erregen** a pricinui tumult, zarvă. **2.** *(cul.)* sufleu; budincă (coaptă în formă). **3.** *(mine)* galerie în strat. **4.** *(reg.)* pasarelă, pod transportor.

Auflaufbremse, *-n, f.* piedică (la vagonete, remorcă etc.).

auflaufen, *lief auf, aufgelaufen (du läufst auf, er läuft auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(mar.)* a eşua (pe uscat), a se împotmoli; *(auto.)* a intra cu maşina în cea din faţă. **2.** a creşte, a se umfla; *(com.: despre capitaluri)* a creşte prin acumularea dobânzilor; *(despre dobânzi)* a se acumula, a se aduna (la capital); **die Schulden laufen auf** cresc datoriile. **3.** *(sport)* a avansa, a ajunge în faţă (într-o cursă de alergare). **4.** *(agr., despre seminţe)* a încolţi. **5.** *(reg., despre o cusătură)* a plesni. **II.** *tr. (h) (mine)* **1.** a abandona o gură de puţ. **2.** a transporta, a căra în sus cu vagonete. **III.** *refl. (h) (în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Füße** ~ a-şi răni picioarele umblând.

Auflaufen, *-s, n. sg.* **1.** *(com.)* creştere, acumulare (a cheltuielilor, a dobânzilor). **2.** *(mar.)* împotmolire, eşuare.

Aufläufer, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* elev marinar; *(înv.)* ucenic corăbier. **2.** *(mine; înv.)* manipulant al vagonetelor. **3.** încărcător, vagonetar la furnal. **4.** v. Auflauf **(2)**.

Auflauf|form, *-en, f.* vas, formă pentru sufleuri.

Auflaurer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Auflauerer.

auflauschen, *lauschte auf, aufgelauscht, vb. (h) intr.* v. aufhorchen.

aufleben, *lebte auf, aufgelebt, vb. (s) intr.* **1.** a-şi veni în fire; a (re)învia; **nach dem Regen lebten die Blumen wieder auf** florile şi-au revenit după ploaie. **2.** *(fig.)* a se înviora; a câştiga puteri noi; **der Brauch lebt wieder auf** obiceiul renaşte ierăşi.

auflecken, *leckte auf, aufgeleckt, vb. (h) tr.* a linge (tot).

Auflegematratze, *-n, f.* saltea care se pune pe dormeză.

auflegen, *legte auf, aufgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aplica, a aşeza pe; a aşterne, a întinde; **ein Tischtuch** ~ a aşterne o faţă de masă; **ein Pflaster** ~ a pune un plasture; **dem Pferd den Sattel** ~ a pune şaua pe cal; **Farbe (sau Schminke)** ~ a se farda, a-şi da cu ruj; **die Ellenbogen** ~ a se sprijini în coate; **die Karten** ~ a da cărţile pe faţă; **eine andere Schallplatte** ~ a pune un alt disc (pe picup); **den Hörer** ~ a pune receptorul în furcă; **Holz** ~ a pune lemne pe foc. **2.** *(fig.)* a impune (o obligaţie, o sarcină), a încărca; a împovăra; **jm. eine Strafe** ~ a aplica cuiva o pedeapsă; **dem Volk Steuern** ~ a împovăra poporul cu dări. **3.** *(com.)* a emite, a lansa; **neue Aktien** ~ a pune în circulaţie acţiuni noi; **zur öffentlichen Zeichnung** ~ a oferi pentru subscripţie publică; **eine Anleihe** ~ a lansa un împrumut. **4.** a edita, a scoate (o carte); **ein Buch (neu)** ~ a (re)edita, a (re)tipări o carte; a scoate o (nouă) ediţie a unei cărţi; *(fig.)* **eine neue Serie** ~ a scoate, a produce o serie nouă (de mărfuri, produse, cărţi). **5.** *(despre animale)* a se îngrăşa; *(despre pomi)* a se dezvolta bine. **6.** a expune, a pune la dispoziţie (publică pentru luare la cunoştinţă); **Waren** ~ a expune mărfuri în vitrine; **Zeitschriften** ~ a pune reviste la dispoziţia publicului (într-o sală de lectură, într-un club). **7.** *(mar.)* a pune o navă pe cală (în şantier); a duce o navă în port de iarnă; a capela; a lega la chei; a retrage (o navă din circulaţie). **8.** *(mine)* a aglomera minereu mărunt. **9.** *(în expr.)* **ein Fass Bier** ~ a da cep unui butoi cu bere (aşezându-l pe grinzi). **II.** *refl.* **1.** a se rezema (sprijini) în coate. **2.** *(reg.)* a se certa, a se lua la harţă cu cineva.

Auflieger, *-s, -, m. (metal.)* încărcător (la furnal).

Auflegung *f. sg.* **1.** punere, aplicare. **2.** impunere (a unei obligaţii), prestare (de jurământ). **3.** *(com.)* emitere, lansare (de hârtii de valoare).

auflehnen, *lehnte auf, aufgelehnt, vb. (h) refl.* **1.** a se ridica (împotriva cuiva), a se revolta, a se răscula, a se răzvrăti; a se opune. **2.** şi *tr.* a (se) rezema, a (se) sprijini (în coate).

Auflehnung, *-en, f.* împotrivire, răzvrătire, revoltă, opunere, opoziţie.

aufleimen, *leimte auf, aufgeleimt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lipi pe (cu clei). **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a (se) dezlipi.

auflesen, *las auf, aufgelesen (du, er liest auf), vb. (h) tr.* **1.** a aduna, a culege, a strânge (bucată cu bucată); *(fig., fam.)* a culege, a aduna; a găsi; **jn. auf der Straße** ~ a culege pe cineva de pe stradă. **2.** *(fig.)* a lua, a căpăta, a prinde (o boală).

aufleuchten, *leuchtete auf, aufgeleuchtet (du leuchtest auf, er leuchtet auf), vb. (h* şi *s) intr.* a luci, a se lumina deodată; *(despre lumânări)* a licări; a se aprinde; *(fig.)* **ihre Augen leuchteten auf** ochii ei începură să strălucească.

Aufleuchten, *-s, n. sg.* aprindere, licărire, (stră)fulgerare; **das ~ der Leuchtkugel** aprinderea rachetei (de semnalizare).

Auflicht, *-(e)s, n. sg. (fot.)* lumină directă (de la reflector).

auflichten, *lichtete auf, aufgelichtet (du lichtest auf, er lichtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(pict.)* a lumina, a face (mai) luminos, a deschide (culoarea, tonul). **2.** *(fig.)* a aduce lumină; a elucida. **II.** *refl.* a se lumina, a se deschide; a se înseninа; *(fig.)* a se clarifica.

Auflichtmikroskop, *-(e)s, -e, n. sg.* microscop la care se pot analiza obiecte netransparente.

Auflichtung, *f. sg.* deschidere la culoare; înseninare; *(fig.)* elucidare, clarificare.

Auflieferer, *-s, -, m. sg. (com.)* expeditor al unei livrări.

aufliegen, *lag auf, aufgelegen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a sta culcat pe, a se rezema de, a sta rezemat pe. **2.** a fi deschis; a fi expus; a sta, a fi ţinut la dispoziţia (publicului); **in unserem Lesesaal liegen viele Zeitungen und Zeitschriften auf** în sala noastră de

lectură se găsesc (sau stau la dispoziție) multe ziare și reviste. **3.** *(mar.)* a fi legat la chei, a fi scos din circulație. **4.** *(fig.; jm.)* a privi (pe cineva), a reveni; a fi în sarcina (cuiva); **es liegt mir auf, alles zu kontrollieren** cade în sarcina mea să controlez totul. **5.** *(fig., reg.)* a apăsa (greu); **diese Pflicht liegt ihm schwer auf** această sarcină îl apasă greu. **II.** *refl.* a-și face răni zăcând în pat; **sich** *(dat.)* **den Rücken** ~ a-și face spatele numai răni (din cauza zăcutului în pat).

auflisten[1], *listete auf, aufgelistet (du listest auf, er listet auf), vb. (h) tr.* a determina pe cineva prin șiretenie să facă (sau să cumpere) ceva.

auflisten[2], *listete auf, aufgelistet (du listest auf, er listet auf), vb. (h) tr. (inform.)* a lista; **Dateien** ~ a lista fișiere; **Verzeichnisse** ~ a lista repertorii.

auflockern, *lockerte auf, aufgelockert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afâna; a face moale. **2.** a slăbi (un nod); a destinde; a degaja; a aerisi; **das Programm** ~ a face programul mai lejer. **II.** *refl.* a (se) slăbi, a se destinde, a ceda; *(fig.)* a se relaxa; **die Stimmung lockerte sich auf** atmosfera deveni mai destinsă.

Auflockerung, *-en, f.* **1.** afânare; (în)muiere. **2.** slăbire (a unui nod); cedare; destindere; degajare; rărire. **3.** *(fig.)* destindere, relaxare. **4.** dezmăț.

Auflockerungszahl, *-en, f. (tehn.)* coeficient de afinare.

auflodern, *loderte auf, aufgelodert, vb. (s) intr.* a izbucni în flăcări; a se aprinde; a arde cu flăcări, cu vâlvătaie; *(fig.)* **Hass loderte auf** a răbufnit ura.

auflöffeln, *löffelte auf, aufgelöffelt (ich löff(e)le auf), vb. (h) tr.* a mânca cu lingura.

auflohen, *lohte auf, aufgeloht, vb. (s) intr.* v. auflodern.

auflösbar *adj.* **1.** rezolvabil; care se poate rezolva, dezlega. **2.** *(chim.)* solubil. **3.** *(jur.)* care se poate anula.

Auflösbarkeit *f. sg.* **1.** *(mat.)* posibilitate de rezolvare, de dezlegare. **2.** *(chim.)* solubilitate.

auflösen, *löste auf, aufgelöst (du, er löst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a descheia (un șiret); a deznoda, a descurca, a descălci; a despleti. **2.** a rezolva, a soluționa (o problemă), a dezlega (o ghicitoare, cuvinte încrucișate). **3.** a dizolva, a desființa; a rezilia (un contract); a anula; **eine Ehe** ~ a desface o căsătorie, a divorța; **das Parlament** ~ a dizolva parlamentul; **einen Haushalt** ~ a lichida o gospodărie. **4.** *(chim.)* a dizolva, a descompune; a analiza (componentele). **5.** *(mat.)* a reduce (o fracție, o ecuație); *(muz.)* a anula. **6.** *(tipogr.; înv.)* a desface (tiparele, coloanele). **II.** *refl.* a se dizolva; **Zucker löst sich in Wasser auf** zahărul se dizolvă în apă; **der Nebel hat sich aufgelöst** ceața s-a risipit; *(fig., fam.)* **die Sache löst sich in Wohlgefallen auf** acțiunea se sfârșește cu bine, spre mulțumirea tuturor; **sich in Tränen** ~ a se scălda în lacrimi; **vor Hitze aufgelöst sein** a se topi de căldură.

auflöslich *adj.* v. auflösbar.

Auflösung, *-en, f.* **1.** deznodare, desfacere. **2.** rezolvare (a unei probleme), soluție, dezlegare (a unei ghicitori, enigme); *(teatru)* deznodământ. **3.** *(chim.)* soluție, descompunere (de substanțe). **4.** desființare, desfacere, dizolvare (a unei adunări, a unui partid etc.); **die ~ des Heeres** destrămarea armatei; **in ~ begriffen sein** a fi în curs de desființare, de descompunere; **die ~ einer Verlobung** desfacerea unei logodne; **die ~ eines Geschäfts** închiderea, desființarea unei prăvălii, a unui magazin. **5.** *(euf.)* sfârșit, moarte. **6.** *(mat.)* rezolvare. **7.** *(muz.)* anulare. **8.** *(inform.)* rezoluție.

Auflösungsdekret, *-(e)s, -e, n.* decret de dizolvare.

Auflösung|erscheinung, *-en, f.* fenomen de descompunere, de dizolvare, de desființare.

auflösungfähig *adj.* care poate dizolva, dizolvant.

Auflösungsfähigkeit, *-en. f.* solubilitate.

Auflösungkraft, *-kräfte, f.* putere de dizolvare.

Auflösungsmittel, *-s, -, n.* dizolvant, solvent.

Auflösungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de descompunere, de dizolvare.

Auflösungsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul de rezolvare.

Auflösungsvermögen, *-s, -, n. (fot., opt.)* putere, capacitate separatoare.

Auflösungswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt de dezlegare, cheie.

Auflösungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* becar.

auflöten, *lötete auf, aufgelötet (du lötest auf, er lötet auf), vb. (h) tr.* **1.** a lipi (peste) cu cositor. **2.** a dezlipi (ceva lipit cu cositor).

auflüpfisch *adj.* răzvrătit, rebel.

aufluven [-lu:vən], *luvte auf, aufgeluvt, vb. (h) intr. (mar.)* a ține la capăt (a merge cu prora contra vântului și a valurilor).

Aufmache *f. sg. (reg., fam.)* ținută, aspect exterior.

aufmachen, *machte auf, aufgemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide; a desface; a destupa; a dezlega (un nod); a descheia (o haină); **das Tor** ~ a deschide poarta; **ein Paket** ~ a desface, a deschide un pachet; **das Geschäft** ~ a deschide prăvălia; *(com.)* **ein Konto** ~ a deschide un cont; *(in expr.)* **Dampf** ~ a face foc la cazane; *(fig.)* **mach deine Augen auf!** deschide ochii! fii atent! **mach den Mund auf!** cască gura! vorbește! **2.** a deschide, a înființa; **einen Frisörladen** ~ a deschide, a înființa o frizerie. **3.** a monta, a pune (o perdea). **4.** a aranja, a prezenta (cu aspect plăcut); a decora, a împodobi; **die Waren geschmackvoll** ~ a prezenta mărfurile cu gust; **das Bett** ~ a face, a aranja patul; **die Ausstellung war geschickt aufgemacht** expoziția a fost abil (bine) aranjată; *(fig., fam.)* **sie war auf jung aufgemacht** s-a aranjat ca o fetișcană; **mach keinen Laden auf!** nu face caz! nu exagera! **5.** *(fam.)* a face, a întocmi (o socoteală); **der Wirt macht die Rechnung auf** hangiul face socoteala. **6.** *(reg.)* a risipi, a face risipă. **II.** *refl.* **1.** a pleca, a porni la drum; **sich auf und davon machen** a o lua la sănătoasa; **er hat sich zu Fuß aufgemacht** a pornit pe jos. **2.** *(despre vânt)* a începe să sufle.

Aufmacher, *-s, -, m.* **1.** titlu incitant al unui articol de ziar. **2.** *(tv.)* prima știre din jurnal.

Aufmachung, *-en, f.* montare; decorare (artistică); aspect (exterior); înfățișare, aranjare, aranjament; **ein Buch in ansprechender** ~ o carte cu un aspect atrăgător, frumos prezentată; *(com.)* **in sensationeller** ~ într-o prezentare senzațională, de reclamă.

aufmahlen, *mahlte auf, aufgemahlt, vb. (h) tr.* a măcina tot.

aufmalen, *malte auf, aufgemalt, vb. (h) tr.* **1.** a picta pe. **2.** a restaura (un tablou). **3.** a termina culorile pictând.

aufmandeln, *mandelte auf, aufgemandelt (ich mand(e)le auf), vb. (h) tr. (agr.)* a pune în clăi de câte 15 snopi.

Aufmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* desfășurare; așezare (a trupelor) în ordinea de luptă; marș; ieșire (de trupe, mase); defilare, demonstrație; ~ **in Viererreihen** defilare, marș pe patru rânduri; **der ~ des Regiments** defilarea regimentului; ~ **der Arbeiterschaft** demonstrație muncitorească.

Aufmarschbasis, *f. sg. (mil.)* bază de desfășurare, de pornire a marșului.

Aufmarschgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* regiune (zonă) de concentrare a trupelor; zonă de desfășurare a armatei; zonă de pornire a operațiilor.

aufmarschieren, *marschierte auf, aufmarschiert, vb. (s) intr.* a se desfășura (într-o ordine); a înainta în șiruri; a înainta în coloană; **er ließ die Kompanie** ~ a dat ordin companiei să înainteze; *(fig., fam.)* **er ließ die Zeugen** ~ a chemat pe rând martorii la bară; *(fam.)* **ein paar Flaschen Wein** ~ **lassen** a pune la bătaie câteva sticle de vin.

Aufmarschkommando, *-s, -s, n.* ordine de desfășurare, de pornire în marș.

Aufmarschlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie de desfășurare, de pornire în marș.

Aufmarschplatz, *-es, -plätze, m.* loc, piață, unde se așază coloanele; piață unde are loc defilarea.

Aufmaß, *-es, -e, n. (constr.)* măsurare; plan de situație.

aufmästen, *mästete auf, aufgemästet (du mästest auf, er mästet auf), vb. (h) tr. (despre păsări, porci etc.)* a crește îngrășând, a îngrășa.

aufmauern, *mauerte auf, aufgemauert, vb. (h) tr.* **1.** a ridica zidind, a zidi, a clădi; **einen Ofen** ~ a zidi o sobă; **das Haus** ~ a ridica zidurile casei. **2.** a isprăvi materialul de zidit.

aufmeißeln, *meißelte auf, aufgemeißelt (ich meiß(e)le auf), vb. (h) tr.* a deschide cu dalta.

Aufmeißelung, *-en, f.* deschidere cu dalta.

aufmengen, *mengte auf, aufgemengt, vb. (h) tr.* a amesteca; **einen Teig** ~ a face, a amesteca un aluat.

aufmerken, *merkte auf, aufgemerkt, vb. (h) intr.* a fi atent, a băga de seamă.

Aufmerker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* observator(oare); controlor(oare).

aufmerksam *adj.* și *adv.* atent, cu băgare de seamă, cu luare aminte; grijuliu; **ein ~er Gastgeber** o gazdă atentă; **auf jn.** ~ **werden** a băga pe cineva în seamă; **jn.** ~ **machen** *(auf* cu *ac.)* a atrage atenția cuiva (asupra), a face pe cineva atent.

Aufmerksamkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* atenție, luare aminte, băgare de seamă; **einer Sache** ~ **schenken** a acorda atenție unui lucru; **mit gespannter** ~ cu atenție încordată; **js.** ~ **fesseln** a captiva interesul, atenția cuiva; **das ist meiner** ~ **entgangen** asta am pierdut-o, am scăpat-o din vedere. **2.** amabilitate, atenție, politețe, grijă; **~en erweisen** a copleși cu amabilități. **3.** atenție, dar (mic); **eine kleine** ~ **für Sie** o mică atenție pentru dumneavoastră.

aufmessen, *maß auf, aufgemessen (du, er misst auf), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a măsura. **2.** *(fam.)* a-i trage (cuiva) una, a-i măsura (cuiva) spinarea; **jm. eine Tracht Prügel** ~ a trage cuiva o mamă de bătaie.

aufmischen, *mischte auf, aufgemischt, vb. (h) tr.* a amesteca; **Farben** ~ a amesteca culori; *(reg.)* **die Karten** ~ a amesteca, a face cărțile (de joc).

aufmöbeln, *möbelte auf, aufgemöbelt (ich möb(e)le auf), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) înviora, a (se) însufleți; **die Stimmung** ~ a înviora atmosfera.

aufmontieren, *montierte auf, aufmontiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a monta (pe).

aufmotzen, *motzte auf, aufgemotzt (du, er motzt auf), vb. (h) tr.* și *refl. (fam.)* a (se) aranja cu dichis.

aufmucken, *muckte auf, aufgemuckt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre animale)* a fi nărăvaș. **2.** *(fig., fam.)* a protesta (ușor), a cârti; *gegen jn.* ~ a nu da ascultare, a nu se supune, a se împotrivi; **er wagte nicht aufzumucken** nu îndrăznea să cârtească.

aufmuntern, *munterte auf, aufgemuntert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbărbăta, a încuraja, a ridica moralul. **2.** a înveseli, a distra, a înviora.

Aufmunterung, *-en, f.* **1.** îmbărbătare, încurajare; stimulare. **2.** înviorare; înveselire.

Aufmunterungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de încurajare, de stimulare, de înviorare, de înveselire; stimulent.

aufmüpfig *adj.* răzvrătit, refractar, renitent.

aufmüssen, *musste auf, aufgemusst (ich muss auf, du musst auf, er muss auf), vb. (h) intr. (fam.)* a trebui să se scoale.

aufmutzen, *mutzte auf, aufgemutzt (du, er mutzt auf), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a atârna; *(fig.)* a împovăra. **2.** a imputa, a învinovăți, a dojeni; a aminti ceva pe un ton dojenitor (sau laudativ). **3.** a împodobi, a aranja, a potrivi.

aufnageln, *nagelte auf, aufgenagelt (ich nag(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a fixa (cu cuie); a bate în cuie; a țintui, a pironi. **2.** a scoate cuiele, a scoate din cuie.

aufnagen, *nagte auf, aufgenagt, vb. (h) tr.* **1.** a găuri prin roadere. **2.** a consuma rozând, a roade tot.

Aufnäh|arbeit, *-en, f. (croitorie)* aplicație.

aufnähen, *nähte auf, aufgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coase; *(auf* cu *ac.)* a coase pe, a prinde pe, a aplica prin coasere. **2.** a consuma cosând. **II.** *refl. (fam.)* a se descoase.

Aufnäher, *-s, -, m.* figurină, model din material textil aplicat pe un obiect vestimentar.

Aufnahme, *-n. f.* **1.** primire, admitere; recepție; recepționare; adoptare (de cuvinte, obiceiuri străine); adopțiune (a unui copil); naturalizare (ca cetățean); **eine gute** ~ **finden** a fi bine primit, a se bucura de o primire, găzduire bună; ~ **unter die Soldaten** incorporare; **die ~ in die Organisation** primirea în organizație; **das Buch fand gute** ~ cartea a fost bine primită; **die ~ des Gedichtes in den Band** includerea, acceptarea poeziei în volum. **2.** oficiu, cameră de internări (într-un spital); sală, birou de primire; recepție. **3.** *sg. (biol., fiz.)* asimilare; absorbție; ~ **von Nährstoffen** absorbire a substanțelor nutritive. **4.** *sg. (ec.)* preluare, acceptare, admitere; luare cu împrumut, încheiere a unui împrumut. **5.** *(fot.)* fotografie, film; fotografiere, luare de fotografii; filmare; **eine ~ machen** a face o poză, o fotografie; a lua o vedere. **6.** înregistrare (radiofonică, de discuri, pe bandă de magnetofon). **7.** *sg.* înregistrare, notare; redactare; inventariere; ~ **eines Warenlagers** inventarierea unui depozit de mărfuri; **die ~ der Personalien** înregistrarea datelor personale; **die ~ eines Protokolls** întocmirea unui proces verbal; **die ~ ins Protokoll** includerea în procesul verbal. **8.** *(top.)* ridicare (topografică); **flüchtige** ~ schiță; **hydrographische** ~ releveu hidrografic. **9.** *sg.* începere, reluare; **die ~ der Arbeit** reluarea muncii; începerea muncii; **die ~ von diplomatischen Beziehungen** stabilirea relațiilor diplomatice; **die ~ der Verhandlungen wurde verschoben** reluarea, începerea tratativelor a fost amânată. **10.** *sg.* înțelegere; percepere. **11.** *(inform.)* înregistrare.

Aufnahme|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de primire (într-o organizație, școală, într-un partid etc.).

Aufnahme|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de fotografiat, de filmat. **2.** aparat de înregistrat, de înregistrare.

Aufnahmebedingung, *-en, f.* condiție de admitere, de primire, de recepție, de acceptare.

aufnahmebereit *adj.* **1.** gata de primire. **2.** receptiv.

Aufnahmebereitschaft *f. sg.* receptivitate (a ascultătorilor).

Aufnahmebüro, *-s, -s, n.* birou, oficiu de primire, de admitere.

Aufnahmedorn, *-(e)s, -en, m.* cui, spin, dinte al unei curele la cataramă; *(tehn.)* dorn de prindere.

aufnahmefähig *adj.* **1.** admisibil, acceptabil. **2.** în stare să primească, să asimileze, să absoarbă; *(fig.)* receptiv; *(tehn.; fiz.)* având volumul de; cu capacitatea de.

Aufnahmefähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a asimila; capacitate de absorbție; capacitate de acumulare; capacitate, volum (al unei instalații). **2.** *(fig.)* capacitate de asimilare, receptivitate.

Aufnahmefeld, *-(e)s, -er, n. (fot.)* câmp fotografiat.

Aufnahmegebühr, *-en, f.* taxă de admitere.

Aufnahmegerät, *-(e)s, -e, n.* v. Aufnahmeapparat.

Aufnahmegesuch, *-(e)s, -e, n.* v. Aufnahmeantrag.

Aufnahme|intervall [-val], *-s, -e, n. (fot.)* interval de timp în succesiunea fotografiilor.

Aufnahmekopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de imprimare (al magnetofonului).

Aufnahmelager, *-s, -, n.* lagăr, centru de primire (pentru refugiați, emigranți etc.).

Aufnahmeland, *-(e)s, -länder, n.* țară care primește (emigranți, refugiați etc.).

Aufnahmeleiter, *-s, -, m.* persoană care conduce o înregistrare (fonetică, magnetică); *(film)* operator șef; *(radio)* șef de sunet.

Aufnahmematerial, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** material înregistrat, înregistrare. **2.** material negativ pentru fotografiere; film.

Aufnahmemikrophon, *-s, -e, n.* microfon de înregistrare.

Aufnahme|objektiv, *-s, -e, n.* obiectiv fotografic.

Aufnahmeprüfung, *-en, f.* examen de admitere.

Aufnahmeraum, *-(e)s, -räume, m.* studio, cameră de înregistrări (acustice); atelier fotografic.

Aufnahmeschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de admitere.

Aufnahme|station, *-en, f.* stație de înregistrare.

Aufnahmetag, *-(e)s, -e, m.* zi de înregistrare (la radio); zi de filmare.

Aufnahmetrick, *-s, -e, (și -s), m.* truc la fotografiere, filmare, înregistrare.

Aufnahmeverfahren, *-s, n, n.* metodă de înregistrare, fotografiere, filmare.

Aufnahmevermögen, *-s, n. sg.* v. Aufnahmefähigkeit **(2).**

Aufnahmewagen, *-s, -, m. (radio., tv.)* car de înregistrare; car de reportaj.

aufnahmewillig *adj.* v. aufnahmebereit.

aufnahmewürdig *adj.* demn de a fi admis.

Aufnahmsbedingung, *-en, f.* v. Aufnahmebedingung.

Aufnahmsfähigkeit, *-en, f.* v. Aufnahmefähigkeit.

Aufnahmskanzlei, *-en, f.* v. Aufnahmebüro.

Aufnahms|prüfung, *-en, f.* v. Aufnahmeprüfung.

aufnaschen, *naschte auf, aufgenascht, vb. (h) tr.* a mânca (tot) din lăcomie; *(fam.)* a ciupi din mâncare.

aufnehmbar *adj.* admisibil.

aufnehmen, *nahm auf, aufgenommen (du nimmst auf, er nimmt auf), vb. (h) tr.* **1.** a ridica; a lua de jos; **den Teppich ~** a ridica covorul; **die Mutter nahm das Kind auf** mama a luat copilul (în brațe); *(în expr.)* **es mit jemandem ~ können a)** a putea concura cu cineva; **b)** *(fam.)* a se putea lua în bețe cu cineva. **2.** a deschide, a începe, a stabili; **den Kampf ~** a începe lupta; **diplomatische Beziehungen ~** a stabili relații diplomatice. **3.** a primi; a adăposti, a găzdui; **gastlich ~** a primi ospitalier (cu ospitalitate). **4.** a admite, a accepta, a primi (ca membru, partener); a introduce; **als Mitglied ~** a primi, a accepta ca membru; **in die Tagesordnung ~** a introduce pe ordinea de zi; *(austr.)* a angaja; **einen Knecht ~** a angaja un argat. **5.** a cuprinde; a primi; **der Saal kann 100 Personen ~** sala cuprinde 100 de persoane. **6.** a absorbi, a-și asimila; a include; **das Kind nimmt leicht auf** copilul învață (asimilează) ușor; **der Rasen nimmt das Wasser auf** gazonul absoarbe apa. **7.** a prinde un ochi (la tricotat). **8.** a înregistra (în scris, pe peliculă, pe disc, pe bandă de magnetofon sau video); **ein Diktat ~** a scrie după dictare; **sich ~ lassen** a se fotografia, a se lăsa filmat; **ein Konzert auf Tonband ~** a înregistra un concert pe bandă de magnetofon. **9.** *(ec.)* a contracta un împrumut, a împrumuta bani. **10.** *(top.)* a ridica (un teren); a face un releveu. **11.** a înțelege, a pricepe, a percepe; a interpreta, a da un înțeles, a privi; **als eine Beleidigung ~** a privi, a considera drept insultă; **etwas übel (sau gut) ~** a lua în nume de rău (sau de bine); **als Ernst ~** a lua în serios. **12.** *(inform.)* a înregistra; **mit der Festplatte ~** a înregistra cu hard discul.

Aufnehmer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* cârpă de șters pe jos. **2.** *(reg.)* făraș. **3.** *(tehn.)* spațiu de legătură între cilindri de înaltă și joasă presiune.

äufnen, *äufnete, geäufnet (du äufnest, er äufnet), vb. (h) tr. (elv.)* a spori, a mări; **ein Kapital ~** a mări un capital.

aufnesteln, *nestelte auf, aufgenestelt (ich nest(e)le auf), vb. (h) tr.* a desface, a dezlega (șireturi, bețe).

aufnieten, *nietete auf, aufgenietet (du nietest auf, er nietet auf), vb. (h) tr.* a nitui (pe ceva).

aufnotieren, *notierte auf, aufnotiert, vb. (h) tr.* a nota, a însemna.

aufnorden, *nordete auf, aufgenordet (du nordest auf, er nordet auf) vb. (h) tr.* **1.** *(ist., rasism)* a apropia de rasa nordică. **2.** *(fig., iron.)* a îmbunătăți; **das Image ~** a îmbunătăți imaginea.

aufnötigen, *nötigte auf, aufgenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a impune (cuiva ceva), a sili, a constrânge (pe cineva să primească); **sich *(dat.)* nichts ~ lassen** a nu primi nimic, a refuza tot ce i se oferă; **jm. seine Überzeugung ~** a impune cuiva convingerile sale.

auf|oktroyieren [-troaji:-], *oktroyierte auf, aufoktroyiert, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a impune, a da (cuiva) cu sila; **jm. seine Meinung ~ wollen** a căuta să impună cuiva părerea proprie.

auf|opfern, *opferte auf, aufgeopfert, vb. (h)* **I.** *tr. (für)* a jertfi, a sacrifica (pentru). **II.** *refl.* a se jertfi, a se sacrifica; a se devota.

auf|opfernd I. *part. prez.* de la aufopfern. **II.** *adj.* devotat; gata de a se sacrifica.

Auf|opferung, *f. sg.* jertfire, sacrificare, renunțare, devotament, abnegație; **jn. mit ~ pflegen** a îngriji pe cineva cu abnegație.

Auf|opferungsbereitschaft *f. sg.* devotament, faptul de a fi gata de a face sacrificii.

auf|opferungsfähig *adj.* capabil de devotament, de abnegație.

Auf|opferungsfähigkeit *f. sg.* putere de sacrificiu, spirit de sacrificiu, de abnegație.

auf|opferungsfreudig *adj.* gata de sacrificiu, de a se devota, de a renunța.

Auf|opferungslust *f. sg.* dorință, plăcere de a se sacrifica, de a se devota cu abnegație.

auf|opferungsvoll *adj.* devotat; plin de abnegație; **~e Arbeit** muncă plină de sacrificii.

aufpacken, *packte auf, aufgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încărca pe; a pune (ceva) în spinare; **jm. etwas ~** a încărca pe cineva cu ceva, a pune cuiva ceva în spate. **2.** *(fig.)* a încărca, a împovăra (pe cineva). **3.** a despacheta. **II.** *intr. (fam.)* a o lua din loc.

aufpäppeln, *päppelte auf, aufgepäppelt (ich päpp(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a hrăni cu multă grijă, a crește cu biberonul (un copil sau un pui de animal). **2.** *(fig.)* a crește, a dădăci, a îngriji, a pune pe picioare (pe cineva) cu multă atenție și tandrețe; a alinta, a răsfăța.

aufpappen, *pappte auf, aufgepappt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a lipi (pe). **2.** *(reg., în limbajul copiilor)* a mânca, a păpa (tot).

aufpassen, *passte auf, aufgepasst (du, er passt auf), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi atent; a da atenție, a băga de seamă; a lua aminte; a supraveghea, a observa; **er passt in der Schule nicht auf** nu este atent la școală; **aufs Kind ~** a supraveghea copilul, a avea grijă de copil; *(fam.)* **man muss höllisch ~** trebuie să fii foarte atent; *(fam.)* **pass mal auf!** ai să vezi! **passt auf!** sau **aufpassen!** sau **aufgepasst!** fiți atenți! atenție! **2.** *(fam.) (jm.) ~* a pândi, a spiona (pe cineva). **II.** *tr.* a ajusta, a potrivi; a proba; **einen Deckel ~** a potrivi un capac; **den Hut ~** a face proba unei pălării; a potrivi o pălărie.

Aufpasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** supraveghetor(-oare); pândar(ă); paznic(ă); gardian(ă). **2.** spion(-oană); copoi.

Aufpasserei, *-en (peior.) f.* supraveghere, pândă, spionare.

aufpausen, *pauste auf, aufgepaust (du, er paust auf), vb. (h) tr.* a face un decalc, a copia cu foiță.

aufpeitschen, *peitschte auf, aufgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a scula biciuind; **jn. ~** a scula (pe cineva) cu biciul. **2.** a crăpa biciuind; **jm. die Haut ~** a face pielea cuiva numai vergi, a-l răni biciuindu-l. **3.** *(fig.)* a atâța, a răscoli, a aprinde, a excita; **die Leidenschaften ~** a atâța, a răscoli pasiunile; **der Sturm peitscht das Meer auf** furtuna răscolește marea.

aufpfeifen, *pfiff auf, aufgepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a fluiera; a cânta din fluier. **2.** *(jn.) ~* a scula (pe cineva) din somn fluierând.

Aufpfeil, *-(e)s, -e, m. (inform.)* săgeată în sus.

aufpelzen, *pelzte auf, aufgepelzt (du, er pelzt auf), vb. (h) tr. (fam.)* a împovăra, a încălța (cu o sarcină).

aufpflanzen, *pflanzte auf, aufgepflanzt (du, er pflanzt auf), vb. (h) tr.* a ridica, a înălța; a așeza drept, în picioare; **eine Fahne ~** a înălța un steag (înfigând coada în pământ); *(mil.)* a implânta, a înfige; **das Seitengewehr ~** a pune baioneta la armă. **II.** *refl. (fam.)* a se opri provocator, a se înfige, a se propti, a se proțăpi în fața cuiva.

aufpflastern, *pflasterte auf, aufgepflastert, vb. (h) tr.* a pava din nou, a reface pavajul.

aufpflöcken, *pflöckte auf, aufgepflöckt, vb. (h) tr.* a fixa cu țăruși.

aufpflügen, *pflügte auf, aufgepflügt, vb. (h) tr.* a trage brazde; a răsturna cu plugul; a ara, a desțeleni.

aufpfropfen, *pfropfte auf, aufgepfropft, vb. (h) tr.* **1.** *(bot.)* a altoi; *(fig.)* **dem Land eine fremde Kultur ~** a introduce o cultură străină în țară. **2.** *(constr.)* a îmbina cap la cap (lemnul).

Aufpfropfung, *-en, f. (constr.)* îmbinare în prelungire; înnădire cap la cap.

aufpichen, *pichte auf, aufgepicht, vb. (h) tr.* a lipi cu smoală (pe).

aufpicken, *pickte auf, aufgepickt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre păsări)* a ciuguli (tot). **2.** a deschide cu ciocul. **3.** *(reg.)* a lipi (pe ceva).

aufpiken, *pikte auf, aufgepikt, vb. (h) tr. (reg.)* a lua în țepușă, în furcă.

aufpinseln, *pinselte auf, aufgepinselt (ich pinsel(e)le auf), vb. (h) tr.* a vopsi, a zugrăvi, a unge cu pensula (pe deasupra).

aufplätten, *plättete auf, aufgeplättet (du plättest auf, er plättet auf), vb. (h) tr.* a trece din nou cu fierul de călcat (peste o bluză, rochie etc. șifonată), a călca din nou.

aufplatzen, *platzte auf, aufgeplatzt (du, er platzt auf), vb. (s) intr.* a crăpa, a plesni; **die Naht ist aufgeplatzt** cusătura a plesnit; **die Knospen platzen auf** bobocii se deschid.

aufplumpsen, *plumpste auf, aufgeplumpst (du, er plumpst auf), vb. (s) intr.* a cădea cu zgomot, cu plescăit; a se prăbuși greu (pe sau peste ceva).

aufplustern, *plusterte auf, aufgeplustert, vb. (h) refl.* **1.** *(despre păsări)* a se zburli, a se umfla în pene, a se înfoia. **2.** *(fig.)* a face pe grozavul, a se îngâmfa; a se burzului.

aufpochen, *pochte auf, aufgepocht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre inimă)* a bate, a palpita; *(fig.)* a sări; **das Herz pochte mir auf** mi-a sărit inima din loc. **2.** *(auf cu ac.)* a bate, a ciocni, a lovi (în). **3.** *(fig.; gegen)* a se revolta (contra); a se repezi, a se înfige (la sau în cineva); a se răți. **II.** *tr.* a trezi, a scula ciocănind.

aufpolieren, *polierte auf, aufpoliert, vb. (h) tr.* a lustrui din nou, a reda lustrul; a polei, a lustrui; *(fig., fam.)* **js. Ansehen ~** a reface prestigiul cuiva.

aufpolstern, *polsterte auf, aufgepolstert, vb. (h) tr.* **1.** a reface tapițeria (unei mobile); a tapisa. **2.** a ridica tapițeria (unei mobile).

aufprägen, *prägte auf, aufgeprägt, vb. (h) tr.* a imprima, a bate (pe ceva); **einer Münze ein Bild ~** a imprima o efigie pe o monedă; *(fig.)* **einer Sache seinen Stempel ~** a-și pune amprenta asupra unui lucru.

Aufprall, *-(e)s, -e, m.* ciocnire, lovire.

aufprallen, *prallte auf, aufgeprallt, vb. (s) intr.* a se lovi, a se izbi (de ceva sau cineva); a ricoșa lovindu-se de ceva, căzând pe ceva; **das Auto prallt auf den Mast auf** mașina se lovește de stâlp.

aufprasseln, *prasselte auf, aufgeprasselt (ich prass(e)le auf), vb. (s) intr.* (despre flăcări) a izbucni scăpărând; a scăpăra.

Aufpreis, *-es, -e, m. (com.)* supliment la preț.

aufprellen, *prellte auf, aufgeprellt, vb. (s) intr.* v. aufprallen.

aufpressen, *presste auf, aufgepresst (du, er presst auf), vb. (h) tr.* **1.** a imprima, a aplica prin presiune. **2.** a deschide prin apăsare. **3.** *(fig.)* **jm. etwas ~** a obliga, a sili (pe cineva) să primească (ceva); a vârî pe gât. **4.** *(tehn.)* a cala (prin apăsare).

aufprobieren, *probierte auf, aufprobiert, vb. (h) tr.* a pune (pe cap, pe nas) de probă (pălării, ochelari).

aufprotzen, *protzte auf, aufgeprotzt (du, er protzt auf), vb. (h) tr.* și *intr. (mil.)* a împerechea tunul cu chesonul, a agăța tunul de antetren.

aufpudern, *puderte auf, aufgepudert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pudra (din nou).

aufpulvern [-fɐn sau -vɐn], *pulverte auf, aufgepulvert, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) ridica dispoziția, moralul, a (se) încuraja; a (se) remonta, a (se) înviora.

Aufpulverungsmittel, *-s, -, n.* stimulent.

aufpumpen, *pumpte auf, aufgepumpt, vb. (h) tr.* a umfla (un cauciuc) pompând.

aufpuppen, *puppte auf, aufgepuppt, vb. (h) tr. (reg.)* a strânge snopi de cereale în clăi.

aufpusten, *pustete auf, aufgepustet (du pustest auf, er pustet auf), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a umfla sufland. **II.** *refl.* a se umfla în pene, a face pe grozavul.

aufputschen, *putschte auf, aufgeputscht (du, er putscht auf), vb. (h) tr.* **1.** a instiga, a incita, a atâța la răzvrătire. **2.** a excita.

Aufputschung, *-en, f.* **1.** atâțare, instigare. **2.** excitare.

Aufputschungsmittel, *-s, -, n.* v. Aufpulverungsmittel.

Aufputz, *-es, m. sg.* ornament; ornamentație; *(fam.)* găteală, podoabă; împopoțonare; **die Häuser standen im festlichen** ~ casele erau împodobite festiv.

aufputzen, *putzte auf, aufgeputzt (du, er putzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța; a lustrui. **2.** *(constr.)* a finisa; a retușa. **3.** a împodobi, a înfrumuseța, a găti; *(fam.)* a împopoțona. **II.** *refl.* a se împodobi, a se înfrumuseța, a se găti; *(fam.)* a se împopoțona; **aufgeputzt wie ein Pfingstochse** împopoțonat ca la circ.

aufquellen, *quoll auf, aufgequollen (du quillst auf, er quillt auf), vb. (s) intr.* **1.** a se umfla, a crește; **der Teig quillt auf** aluatul se umflă; **Bohnen** ~ **lassen** a pune fasole la umflat; **sie hat aufgequollene Augen** are ochii umflați. **2.** a izvorî; a se înălța (crescând); **Rauch quillt aus den Schloten auf** fumul se înalță din hornuri; *(fig.)* **Sehnsucht quillt in ihr auf** dorul crește în sufletul ei.

aufquetschen, *quetschte auf, aufgequetscht, vb. (h) tr.* a deschide, a sparge strivind.

aufquirlen, *quirlte auf, aufgequirlt, vb. (h)* **I.** *tr. (cul.)* a bate, a freca (ouăle, ciocolata etc.). **II.** *intr.* a țâșni din adâncime, a izbucni; a se învârteji (amestecându-se).

aufraffen, *raffte auf, aufgerafft, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica (cu grabă sau lăcomie); a ridica strângând; **das Kleid** ~ a sumete haina, rochia; *(fig.)* **eine Nachricht** ~ a culege, a pescui o informație, o veste. **II.** *refl.* **1.** a se ridica în grabă, a se scula brusc. **2.** *(fig.)* a se reculege, a-și recăpăta curajul; a-și lua inima în dinți; a se decide; a-și aduna puterile, a-și reveni, a se pune din nou pe picioare, a se reface.

aufragen, *ragte auf, aufgeragt, vb. (h) intr.* a se ridica, a se înălța (depășind ceva).

aufrahmen, *rahmte auf, aufgerahmt, vb. (h)* **I.** *intr. (despre lapte)* a prinde caimac. **II.** *tr. (tăb.)* a întinde (pielea) pe ramă.

Aufrahmung *f. sg. (tăb.)* întindere pe rame (a pielii).

aufranken, *rankte auf, aufgerankt, vb.* **I.** *intr. (s)* și *refl. (h) (despre plante)* a se agăța, a se cățăra. **II.** *tr. (h) (text.)* a scămoșa (lâna).

aufrappeln, *rappelte auf, aufgerappelt (ich rapp(e)le auf), vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se scula, a se ridica (cu greu). **2.** *(fig.)* a-și aduna puterile, a se reculege, a se redresa; a se pune din nou pe picioare, a se reface, a se întrema. **3.** a se hotărî, a se decide.

aufrasseln, *rasselte auf, aufgerasselt (ich rassel(e auf), vb. (s) intr.* a se deschide zornăind.

aufrauchen, *rauchte auf, aufgeraucht, vb. (h)* a fuma până la capăt (o țigară); a isprăvi, a termina (țigările, tutunul etc.).

aufrauen, *raute auf, aufgeraut, vb. (h) tr.* **1.** *(despre lemne: piele)* a înăspri; a răzui; a scămoșa. **2.** *(text.)* a scărmăna, a scămoșa (lâna).

Aufrauer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scărmănător(-oare) (de lână).

aufräufeln, *räufelte auf, aufgeräufelt (ich räuf(e)le auf), vb. (h) tr. (reg.)* a deșira (ceva tricotat etc.).

aufräumen, *räumte auf, aufgeräumt, vb. (h) tr.* și *intr. (in* cu *dat.)* **1.** a scutura, a deretica; a face curățenie; a aranja, a rândui, a pune în regulă; **ein Zimmer** ~ sau **in einem Zimmer** ~ a face ordine într-o cameră. **2.** a da deoparte; a înlătura; a goli de ...; a curăța de ...; a face ravagii; **die Seuche hat unter der Bevölkerung furchtbar aufgeräumt** molima a făcut ravagii cumplite în rândurile populației. **3.** a lichida, a termina (cu ceva) **mit Vorurteilen** ~ a termina cu prejudecățile. **4.** *(inform.)* a ordona, a defragmenta.

Aufräumer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care curăță (un loc, un teren, o cameră etc.), persoană care face ordine. **2.** *m. (tehn.)* alezor. **3.** *(ferov.)* apărătoare (la locomotive).

Aufräumen, *-s, n. sg. (inform)* ordonare, defragmentare; **das ~ eines Datenträgers** ordonarea, defragmentarea unui disc.

Aufräumung *f. sg.* **1.** curățenie, aranjare (a locuinței); golire de ...; *(constr.)* curățare, debleiere (a unui loc, a unui teren etc.). **2.** *(fig.)* înlăturare, lichidare; epurare.

Aufräumungs|arbeiten *pl.* operații, lucrări de curățire, de lichidare, de punere la punct, de debleiere (a unui teren, loc etc.).

aufrauschen, *rauschte auf, aufgerauscht, vb. (s) intr.* a se ridica (deodată) vâjâind, vuind.

Aufrau|ung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* înăsprire. **2.** *(text.)* scărmănare.

aufrechen, *rechte auf, aufgerecht, vb. (h) tr. (agr.)* a grebla, a curăța cu grebla.

aufrechnen, *rechnete auf, aufgerechnet (du rechnest auf, er rechnet auf), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a pune în socoteală; *(fig.)* **es jm. als Fehler** ~ a considera drept greșeală (o faptă a cuiva). **2.** *(com.)* a compensa (o sumă prin alta); a încheia socotelile.

Aufrechnung, *-en, f.* **1.** punere în socoteală. **2.** *(com.)* compensație, compensare; încheiere a socotelilor.

aufrecht I. *adj.* **1.** drept; în sus, vertical; în picioare; **2.** *(fig.)* sincer, deschis; drept, cinstit, onest; obiectiv. **II.** *adv.* (stând) drept, (stând) în picioare, vertical; **(sich)** ~ **halten a)** a se ține drept; **b)** *(fig.)* a (se) ține tare, dârz, a nu se lăsa; **die Hoffnung hält (jn.)** ~ speranța îl susține, îl încurajează, îl îmbărbătează.

aufrecht|erhalten, *erhielt aufrecht, aufrechterhalten (du erhältst aufrecht, er erhält aufrecht), vb. (h)* **1.** *tr.* a menține, a păstra; **die Kontakte** ~ a menține (în continuare) contactele; **die Ordnung** ~ a menține ordinea; **diese Hypothese ist nicht aufrechtzuerhalten** ipoteza aceasta nu stă în picioare. **II.** *refl.* a se menține, a rămâne în picioare.

Aufrecht|erhaltung, *-en, f.* **1.** menținere, păstrare; ~ **des Vertrages** menținerea în vigoare, respectarea tratatului. **2.** *(inform.)* mentenanță.

aufrecken, *reckte auf, aufgereckt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întinde, a (se) lungi (în sus); **die Arme** ~ a-și întinde (în sus) brațele; **sich hoch** ~ a se ridica, a se întinde în toată lungimea sa; **die Ohren** ~ a(-și) ciuli urechile.

aufreden, *redete auf, aufgeredet (du redest auf, er redet auf), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a convinge (pe cineva), a da cu gura (pe lângă cineva), a bate la cap (pe cineva), a pleda să accepte (ceva); a spune (cuiva) gogoși, a păcăli, a trage pe sfoară (pe cineva).

aufregen, *regte auf, aufgeregt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a enerva, a agita, a irita (pe cineva). **2.** *(gegen)* a atâța, a monta, a instiga (împotriva). **3.** a tulbura, a răscoli; **Gefühle in jm.** ~ a răscoli sentimentele cuiva. **II.** *refl.* **1.** *(über)* a se tulbura, a se agita, a se irita, a se enerva; **es lohnt sich nicht, sich darüber aufzuregen** n-are rost să te enervezi (pentru asta). **2.** *(fam.)* a se scandaliza, a se indigna.

aufregend I. *part. prez.* de la aufregen. **II.** *adj.* palpitant, tulburător, excitant, emoționant; senzațional; **ein ~er Film** un film palpitant; **eine ~e Fahrt** un drum cu emoții, plin de întâmplări neprevăzute.

Aufregung, *-en, f.* **1.** enervare, iritare, tulburare, emoție; **vor** ~ **stottern** a se bâlbâi din cauza emoției; **in der** ~ **alles verkehrt machen** a face totul pe dos din cauza emoției; **jede** ~ **vermeiden** a evita orice emoție, supărare. **2.** alarmă, agitație, zarvă; **der Besuch brachte viel** ~ **ins Haus** toată casa era în alertă din cauza vizitei; **in** ~ **geraten** a se alarma.

aufreiben, *rieb auf, aufgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui, a roade. **2.** *(reg.)* a freca podele. **3.** *(fig.)* a nimici, a stârpi, a distruge, a extermina; **das Heer des Feindes wurde aufgerieben** armata dușmanului a fost nimicită. **4.** *(fig.)* a obosi peste măsură, a slei, a extenua, a epuiza, a istovi, a surmena. **5.** *(tehn.)* a aleza. **II.** *refl.* **1.** a-și jupui, a-și roade (pielea). **2.** *(fig.)* a se surmena, a se obosi peste măsură, a se extenua, a se istovi.

aufreibend I. *part. prez.* de la aufreiben. **II.** *adj.* istovitor, extenuant, epuizant; **eine ~e Tätigkeit** o activitate extenuantă.

Aufreiber, *-s, -, m. (tehn.)* alezor.

Aufreibteig, *-(e)s, -e, m.* aluat fără drojdie; frecătei.

Aufreibung *f. sg.* **1.** scădere, împuținare; stârpire, nimicire, exterminare. **2.** extenuare, epuizare; surmenare, surmenaj, istovire.

aufreihen, *reihte auf, aufgereiht, vb. (h) tr.* a așeza în rând, a rândui, a aranja; a înșira (mărgele etc.).

Aufreihung, *-en, f.* înșirare, așezare în rând.

aufreißen, *riss auf, aufgerissen (du, er reißt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide cu forța, a deschide brusc (o ușă etc.); *(fig.)* **die Augen** ~ a holba, a căsca ochii (mari). **2.** *(despre secetă)* a face să crape pământul; *(agr.)* a desțeleni. **3.** a sfâșia, a sfârteca, a răni; a juli; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și juli pielea. **4.** a smulge, a scoate; **das Straßenpflaster** ~ a smulge pietrele din pavaj, a desface pavajul. **5.** a schița, a desena (un plan, o schiță). **6.** *(tehn.)* a trasa, a schița un plan, a desena un profil, o proiecție verticală, a face o epură. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre pământ, pietre, lemn)* a crăpa, a plesni. **2.** a juli. **III.** *refl.* **1.** a se ridica, a se scula brusc. **2.** *(fig.; în expr.)* **sich** ~ a face un efort, a face tot posibilul.

aufreißerisch *adj.* și *adv. (fam.)* deosebit de fascinant(ă), atractiv(ă).

aufreiten, *ritt auf, aufgeritten (du reitest auf, er reitet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a roade spinarea (unui cal) călărind. **II.** *intr. (s)* **1.** a defila călare; a veni călare într-o formație. **2.** *(in expr.)* **auf- und abreiten** a se plimba călare în sus și în jos. **III.** *refl.* a-și roade pielea, a se jupui călărind.

aufreizen, *reizte auf, aufgereizt (du, er reizt auf), vb. (h) tr.* **1.** a întărâta, a atâța, a incita, a instiga. **2.** a excita, a irita.

aufreizend I. *part. prez.* de la aufreizen. **II.** *adj.* provocator, atâțător, instigator, excitant.

Aufreizer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* provocator(-oare), atâțător(-oare), instigator(-oare).

Aufreizung, *-en, f.* **1.** provocare, atâțare, incitare, instigare. **2.** excitare, iritare.

aufrennen, *rannte auf, aufgerannt, vb.* **I.** *intr. (s) (mar.; auf* cu *ac.)* a da peste, a se lovi, a se izbi (de); a eșua (pe). **II.** *tr. (h)* a sparge (o ușă) repezindu-se în (ea).

aufribbeln, *ribbelte auf, aufgeribbelt (ich ribb(e)le auf), vb. (h) tr. (reg.)* a desface, a deșira

aufrichten, *richtete auf, aufgerichtet (du richtest auf, er richtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța (îndreptând); **den Gestürzten** ~ a ridica pe cel căzut; **seinen Rücken** ~ a-și îndrepta spatele; **den Mantelkragen** ~ a ridica gulerul de la palton; **die Leiter** ~ a ridica, a pune scara; **wieder** ~ a îndrepta. **2.** *(fig.)* a ridica (cuiva) moralul, a îmbărbăta, a încuraja, a consola (pe cineva). **3.** a ridica, a construi; a monta; **ein Denkmal** ~ a ridica o statuie; *(fig.)* **eine neue Ordnung** ~ a institui, a întemeia o nouă ordine; **den Frieden wieder** ~ a restabili pacea; **die Firma** ~ a înființa, a fonda firma. **4.** *(reg.)* a repara; *(tehn., av.)* a redresa. **II.** *refl.* **1.** a se ridica (în capul oaselor, în picioare etc.), a se îndrepta; **der Weizen hat sich nach dem Regen wieder aufgerichtet** grâul s-a ridicat, s-a îndreptat din nou după ploaie. **2.** *(fig.)* a-și ridica moralul, a se reface, a se îmbărbăta, a se încuraja, a se consola; a-și reveni.

aufrichtig *adj.* și *adv.* sincer, loial, franc, deschis, drept; de bună credință, cinstit, onest; ~ **gesagt** sincer, deschis, la drept vorbind; **mit jm. ein ~es Wort sprechen** a vorbi cu cineva deschis, sincer.

Aufrichtigkeit, *(rar) -en, f.* sinceritate, loialitate, franchețe; bună-credință, cinste, onestitate.

Aufrichtung *f. sg.* **1.** ridicare, îndreptare. **2.** *(fig.)* încurajare, îmbărbătare, consolare. **3.** ridicare, construire; montare; *(fig.)* întemeiere, înființare, fondare. **4.** *(tehn., av.)* redresare.

aufriegeln, *riegelte auf, aufgeriegelt (ich rieg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a deszăvorî (ușa, camera, un mecanism), a deschide. **2.** *(fig.; jn.)* a înveseli, a provoca buna dispoziție (a cuiva); a face (pe cineva) apropiat, comunicativ.

aufringeln, *ringelte auf, aufgeringelt (ich ringe)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a descreți, a întinde, a desface; a descolăci. **II.** *refl.* **1.** a se descreți, a se întinde, a se desface; a se descolăci. **2.** *(despre fum)* a se ridica în spirală.

Aufriss, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* schiță, plan, desen; vedere frontală; proiecție verticală; elevație. **2.** privire generală; schiță; **ein** ~ **der Literaturgeschichte** o schiță a istoriei literaturii; **der** ~ **eines Romans** prezentarea succintă a unui roman.

Aufritt, *-(e)s, -e, m.* defilare călare.

aufritzen, *ritzte auf, aufgeritzt (du, er ritzt auf), vb. (h) tr.* a zgâria; a spinteca.

aufrollen, *rollte auf, aufgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rula, a întășura, a face sul. **2.** a răsuci, a încreți, a ondula, a bucla. **3.** a desfășura, a desface, a derula, a întinde. **4.** *(mil.)* a ataca flancul inamicului, scoțându-l din dispozitiv. **5.** *(fig.)* a dezvolta, a trata în toată amploarea

lor (idei, probleme etc.); **eine Frage** ~ a pune în discuție o problemă; **einen Prozess wieder** ~ a pune un proces din nou pe rol. **6.** a sufleca, a răsuci (mânecile). **7.** *(text.)* a calandra. **II.** *intr. (s) (despre o perdea, o cortină etc.)* a se ridica. **III.** *refl. (h)* **1.** a se rula, a se înfășura, a se face sul. **2.** a se răsuci, a se încreți, a se ondula, a se bucla. **3.** a se desfășura, a se desface, a se derula, a se întinde.

aufrücken, *rückte auf, aufgerückt, vb. (s) intr.* **1.** a înainta, a avansa (într-un rând, într-o coloană, în autobuz etc.). **2.** a avansa, a promova (în grad, funcție); **in eine führende Stellung** ~ a avansa într-un post de conducere; *(sport)* **auf den ersten Platz** ~ a trece pe locul întâi.

Aufruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** apel; **namentlicher** ~ apel nominal. **2.** chemare, apel; proclamație. **3.** strigăt, țipăt. **4.** *(jur.)* somație, citație. **5.** *(ec.)* scoatere din circulație, retragere (a bancnotelor); *(jur.)* declarație de anulare. **6.** *(com.)* punere în circulație (a unei mărfi raționalizate). **7.** *(inform.)* apelare; **der** ~ **einer Funktion** apelarea unei funcții.

aufrufen, *rief auf, aufgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a chema pe nume; **die Namen** ~ a face apel nominal; a striga catalogul (în clasă); **einen Schüler** ~ a striga un elev; a scoate un elev la lecție. **2.** a face apel, a chema (la o acțiune), a apela; a mobiliza. **3.** *(înv.)* a evoca (amintiri etc.). **4.** *(jur.)* a soma. **5.** *(fin.)* a scoate din circulație, a retrage o bancnotă; *(jur.)* a anula. **6.** *(com.)* a permite vânzarea (unei mărfi raționalizate). **7.** *(inform.)* a apela; **eine Funktion** ~ a apela o funcție.

Aufrufparameter, *-s, -, m. (inform.)* parametru de apelare.

Aufrufung, *-en, f.* **1.** strigare, chemare; apel. **2.** *(jur.)* anulare, somație.

aufruhen, *ruhte auf, aufgeruht, vb. (h) intr. (poet.)* a sta, a poposi; **auf einem Sockel** ~ a sta pe un piedestal.

Aufruhr, *-(e)s, -e, m.* **1.** neliniște, tulburare, zbucium, agitație; **in** ~ **versetzen** a tulbura; **in** ~ **geraten** a se neliniști, a se tulbura, a se agita, a se zbuciuma; *(fig.)* ~ **der Elemente** zbucium al naturii. **2.** revoltă, răzvrătire, răscoală; **es kam zu einem offenen** ~ populația s-a răzvrătit; **der** ~ **wurde niedergeschlagen** răscoala a fost înăbușită.

aufrühren, *rührte auf, aufgerührt, vb. (h) tr.* **1.** a amesteca, a agita; *(fig.)* **viel Staub** ~ a provoca o mare vâlvă, agitație. **2.** *(fig.)* a răscula, a agita, a tulbura; **die Leidenschaften** ~ a stârni pasiunile; **die Nachricht hat ihn aufgerührt** vestea l-a tulburat. **3.** a evoca, a pune (din nou) pe tapet, a readuce în discuție; **vergessene Geschichten** ~ a răscoli întâmplări uitate, a reaminti întâmplări de demult; **Erinnerungen** ~ a răscoli amintiri; **einen Streit wieder** ~ a dezgropa o ceartă veche.

Aufrührer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* răzvrătitor(-oare); rebel(ă).

aufrührerisch *adj. și adv.* **1.** revoltat, rebel, răzvrătit, răsculat. **2.** ațâțător, răzvrătitor, instigator.

Aufruhrgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de răzvrătire.

Aufruhr|stifter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare); ațâțător(-oare) la revoltă.

aufrunden, *rundete auf, aufgerundet (du rundest auf, er rundet auf), vb. (h) tr.* a rotunji în plus (prețuri, sume etc.), a întregi (numere).

Aufrundung, *-en, f.* rotunjire în plus (a prețurilor, numerelor, sumelor).

aufrüsten, *rüstete auf, aufgerüstet (du rüstest auf, er rüstet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(constr.)* a eșafoda; a monta, a ridica, a construi o schelă, un cintru. **2.** *(tehn.)* a echipa (o instalație). **3.** *(mil.)* a arma, a înarma, a dota cu armament; **wieder** ~ a reînarma. **II.** *intr. (mil.)* a mări, a întări armata; a se înarma.

Aufrüstung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* eșafodare; montare, construire a unei schele, a unui cintru. **2.** *(tehn.)* echipare. **3.** *(mil.)* înarmare.

Aufrüstungs|politik *f. sg.* politică de înarmare.

Aufrüstungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de înarmare.

aufrütteln, *rüttelte auf, aufgerüttelt (ich rütt(e)le auf), vb. (h) tr.* a scutura, a zgudui, a zgâlțâi; a lărgi, a deschide scuturând; a trezi din somn scuturând; *(fig.)* a zgâlțâi, a scoate din nepăsare, din apatie etc.

Aufrütt(e)lung, *-en, f.* **1.** scuturare, zguduire, zgâlțâire. **2.** *(fig.)* trezire, scoatere din nepăsare; încurajare.

aufs *prep. (formă prescurtată de la* auf das*)* pe, asupra, peste; în; *(în expr.)* ~ **beste** (sau **Beste**) cel mai bine; ~ **höchste** (sau **Höchste**) în gradul cel mai înalt; ~ **neue** (sau **Neue**) din nou; ~ **Geratewohl** la (bun) noroc, la întâmplare, într-o doară; ~ **äußerste** (sau **Äußerste**) la culme, la maximum.

aufsacken, *sackte auf, aufgesackt, vb. (h) tr.* **1.** *(jm. etwas)* a pune, a încărca (cuiva ceva) în spinare. **2.** *(fig.: jm. etwas)* a da (cuiva) o sarcină grea; *(fig.)* a imputa (cuiva ceva), a pune (cuiva ceva) în spinare. **3.** *(reg.)* a lua în spinare (o povară băgată într-un sac). **4.** *(fam.)* a se alege, a se căpătui (cu păduchi, râie etc.).

Aufsage, *-n, f.* **1.** eliberare (din funcție); concediere, destituire. **2.** denunțare (a unui contract etc.).

aufsagen, *sagte auf, aufgesagt, vb. (h) tr.* **1.** a elibera; a concedia, a destitui. **2.** a denunța (un contract). **3.** a recita, a spune pe de rost; *(fam.)* **sein Sprüchlein** ~ a spune ce are de spus, a-și spune poezioara.

aufsägen, *sägte auf, aufgesägt, vb. (h) tr.* a deschide, a tăia cu ferăstrăul.

Aufsagung, *-en, f.* v. Aufsage.

aufsammeln, *sammelte auf, aufgesammelt (ich samm(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aduna, a culege, a strânge de pe jos; **die Scherben vom Boden** ~ a aduna cioburile de pe jos. **2.** *(fam.)* a înhăța; **die Polizei hat einen Betrunkenen aufgesammelt** poliția a cules un bețiv. **II.** *refl.* a se aduna, a se acumula, a se îngrămădi; *(fig.)* **die Wut hat sich in ihm aufgesammelt** s-a strâns în el mânia.

Aufsandung, *-en, f. (geol.)* aluviune, depunere de nisip.

aufsässig *adj.* **1.** *(înv.)* dușmănos, ostil; **jm.** ~ **sein** a dușmăni pe cineva. **2.** recalcitrant, nesupus, rebel, încăpățânat, răzvrătit.

Aufsässigkeit, *-en, f.* **1.** *(înv.)* animozitate, ostilitate, dușmănie. **2.** caracter recalcitrant, nesupunere, răzvrătire. **3.** *pl.* manifestări de nesupunere.

aufsatteln, *sattelte auf, aufgesattelt (ich satt(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune șaua, a înșeua. **2.** *(tehn.)* a cupla.

Aufsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** compunere; articol, studiu. **2.** coronament; ornamentație deasupra unei uși, unei mobile etc.; *(arhit.)* capitel. **3.** obiect ornamental care se pune pe masă; fructieră (cu un picior). **4.** element etajat, garnitură ce se adaugă, se așază pe ceva; **der** ~ **einer Kredenz** element superior (cu vitrină) al unei servante. **5.** *(tehn.)* ajutaj (la furtun, havuzuri, robinete etc.); capac; prelungitor; *(constr.)* căciulă (la guri de ventilație, coșuri etc.). **6.** mușiuc (la instrumentele de suflat); tub de rezonanță (la orgă). **7.** *(mil.)* înălțător; dispozitiv de indicare a distanței (la tunuri). **8.** *(la cai)* rădăcina gâtului.

Aufsatzdiktat, *-(e)s, -e, n.* dictare liberă.

Aufsatzfolge, *-n, f.* v. Aufsatzreihe.

Aufsatzheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de compunere.

Aufsatzhöhe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* înălțime, diviziune (a înălțătorului sau lunetei de tragere). **2.** *(geol.)* cotă, nivel.

aufsätzig *adj.* v. aufsässig.

Aufsatzreihe, *-n, f.* serie de articole, de studii (într-o revistă, într-un ziar).

Aufsatzrohr, *-(e)s, -e, n. (maș.)* racord, țuț.

Aufsatz|stütze, *-n, f.* suport pentru un element etajat.

Aufsatz|thema, *-s, -men, n.* subiect de compoziție.

Aufsatzwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs de compunere.

aufsäubern, *säuberte auf, aufgesäubert, vb. (h) tr.* a curăța.

aufsaufen, *soff auf, aufgesoffen (du säufst auf, er säuft auf), vb. (h) tr.* **1.** *(despre animale)* a bea tot, a bea până la fund; *(pop., despre oameni)* a stinge (băutura). **2.** *(fam.)* a cheltui pe băutură; **das Geld** ~ a-și bea banii.

aufsaugbar *adj.* care poate fi absorbit.

aufsaugen, *sog auf, aufgesogen* și *saugte auf, aufgesaugt, vb. (h) tr.* a absorbi, a aspira.

aufsäugen, *säugte auf, aufgesäugt, vb. (h) tr.* a alăpta, a crește (un copil sau un pui de animal) alăptând(u-l).

Aufsaugfähigkeit, *-en, f.* capacitate de absorbție.

Aufsaugung *f. sg.* absorbție, aspirație.

aufschaben, *schabte auf, aufgeschabt, vb. (h) tr.* **1.** a roade, a juli. **2.** a rade, a răzui (de tot).

aufschärfen, *schärfte auf, aufgeschärft, vb. (h) tr.* **1.** a reascuți (un tăiș). **2.** *(vân.)* a spinteca (un vânat). **3.** *(mil.)* a amorsa.

Aufschärfung, *-en, f.* **1.** reascuțire. **2.** *(vân.)* spintecare. **3.** *(mil.)* amorsare.

aufscharren, *scharrte auf, aufgescharrt, vb. (h) tr.* a scurma, a scormoni, a râcâi; a dezgropa, a scoate (din pământ).

aufschaudern, *schauderte auf, aufgeschaudert, vb. (s) intr.* a se înfiora.

aufschauen, *schaute auf, aufgeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a privi în sus, a ridica ochii. **2.** *(fig., zu)* a recunoaște superioritatea cuiva, a admira pe cineva.

aufschaufeln, *schaufelte auf, aufgeschaufelt (ich schauf(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a aduna grămadă, a îngrămădi cu lopata. **2.** a deschide cu lopata; **ein Grab** ~ a deschide un mormânt (săpând).

aufschaukeln, *schaukelte auf, aufgeschaukelt (ich schauk(e)le auf), vb. (h) tr. (tehn.)* a amorsa o oscilație.

aufschäumen, *schäumte auf, aufgeschäumt, vb. (s) intr.* **1.** a spumega, a forma spumă; a se ridica spumegând; a da în clocot. **2.** *(fig.)* a spumega, a fierbe, a clocoti (de mânie).

aufscheinen, *schien auf, aufgeschienen, vb. (s) intr.* **1.** a luci, a se lumina deodată; **in der Ferne schienen Lichter auf** în depărtări luciră lumini. **2.** *(austr.)* a apărea, a-și face apariția; **der Name schien damals in den Spalten der Zeitung auf** numele a apărut atunci în coloanele ziarului.

aufschellen, *schellte auf, aufgeschellt, vb. (h) tr.* a deștepta, a trezi cu soneria.

aufschenken, *schenkte auf, aufgeschenkt, vb. (h) tr.* **1.** a servi băutură (turnând în pahare). **2.** *(sport)* a servi (mingea).

aufscheren, *schor auf, aufgeschoren* (rar și *scherte auf, aufgeschert), vb. (h) tr. (text.)* a urzi.

aufscheuchen, *scheuchte auf, aufgescheucht, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a stârni (vânatul, mai ales păsările). **2.** *(fig.)* a speria, a alunga.

aufscheuern, *scheuerte auf, aufgescheuert, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a freca, a curăța, a spăla (pe jos); **die Stube** ~ a freca dușumeaua. **2.** a(-și) roade, a(-și) răni (pielea, piciorul etc.) frecând; **sich** *(dat.)* **die Haut** ~ a-și juli pielea frecând.

aufschichten, *schichtete auf, aufgeschichtet (du schichtest auf, er schichtet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a clădi, a așeza în stive, în teancuri, a stivui, a suprapune, a așeza una peste alta. **II.** *refl. (geol.)* a se așeza (sau depune) în straturi, a se stratifica.

Aufschichter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care așază, clădește (cărămizi, lemne etc.) în stive, care stivuiește, stivuitor(-oare).

Aufschichtung *f. sg.* **1.** stivuire. **2.** *(geol.)* stratificare, stratificație.

aufschieb|bar *adj.* care poate fi amânat.

aufschieben, *schob auf, aufgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a amâna; a căuta să câștige timp; a tergiversa; **auf morgen** ~ a amâna pe (sau pentru) mâine; **aufgeschoben ist nicht aufgehoben** amânare nu înseamnă renunțare; **besser aufgeschoben, als aufgehoben** mai bine mai târziu decât niciodată. **2.** *(jur.)* a amâna, a proroga. **3.** a deschide trăgând, împingând sau făcând să alunece lateral.

Aufschiebling, *-s, -e, m. (constr.)* proptea (exterioară) a căpriorului.

Aufschiebung, *-en, f.* **1.** amânare, întârziere, tergiversare; *(jur.)* prorogare. **2.** *(geol.)* pliere; strat pliat.

aufschießen, *schoss auf, aufgeschossen (du, er schießt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide, a sparge prin lovituri de armă. **2.** *(vân.)* a stârni, a goni vânatul (din culcuș) cu focuri de armă. **3.** *(mar.)* a ridica derulând (un cablu, un odgon etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a țâșni (în sus); a zvâcni, a izbucni (în sus), a se repezi; **eine Rakete schießt auf** o rachetă se înalță (cu repeziciune); **in Samen** ~ a da sămânță. **2.** *(fig.; despre plante sau copii)* a crește repede, brusc în înălțime, a se deșira.

aufschimmern, *schimmerte auf, aufgeschimmert, vb. (s) intr.* a licări (scurt, deodată).

aufschirren, *schirrte auf, aufgeschirrt, vb. (h) tr.* a pune hamurile, a înhăma (un cal).

aufschlacken, *schlackte auf, aufgeschlackt, vb. (h) intr.* a se zgurifica complet.

Aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** cădere; ciocnire, lovire (a unui lucru de altul), șoc, lovitură; **man hört den** ~ **des Körpers auf den Boden** se aude izbitura corpului de pământ; *(fig.)* ~ **der (Spiel-)Karten** aruncarea cărților (de joc) pe masă (cu fața în sus). **2.** *(mil.)* impact, ricoșeu; explozie prin contact; crater provocat de explozie. **3.** ridicare; ~ **der Augen** ridicarea (sau deschiderea) ochilor. **4.** *(muz.)* arsis, timpul slab al unei măsuri; măsură incompletă. **5.** *(com.)* mărire, creștere (a prețurilor); supliment, adaos la preț; diferența dintre prețul de vânzare și cel de cumpărare; remiză; *(ec.)* suprataxă. **6.** manșetă; rever; bor; tiv, bordură; petliță. **7.** *(tenis)* serviciu, lovitură de deschidere; **er ist am** ~

el are serviciul. **8.** *(vân.)* laţ, atrapă (pentru păsări). **9.** *(text.)* lanţ (la războiul de ţesut). **10.** *(forest.)* sămânţă căzută sub pom; puiet, lăstar (crescut din această sământă). **11.** *(inv.)* taxă de folosire (sau de circulaţie), vamă, acciz.

aufschlagen, *schlug auf, aufgeschlagen (du schlägst auf, er schlägt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ridica; **die Augen, den Blick** ~ a-şi ridica ochii, privirea. **2.** a sufleca, a răsfrânge; a tivi; a garnisi cu petliţe. **3.** a deschide, a desface; a forţa; a sparge; **eine Nuss** ~ a sparge o nucă; **ein Buch** ~ a deschide o carte; **Karten** ~ a întinde cărţile, a da în cărţi; **eine Karte** ~ a întoarce, a da o carte de joc pe faţă; **ein Fass** ~ a desfunda un butoi; **sich** *(dat.)* **das Schienbein** ~ a se juli la fluierul piciorului. **4.** a face să izbucnească, să răsune; **ein Gelächter** (sau **eine Lache**) ~ a izbucni în hohote de râs. **5.** *(com.)* a mări, a ridica, a urca, a creşte, a spori, a sălta (preţul); a scumpi (marfa); **die Ware** ~ a scumpi marfa. **6.** a fixa, a aplica ciocănind, bătând; **ein Hufeisen** ~ a potcovi; **Bilder** ~ a bate cuie în perete pentru tablouri; **einen Schuh (auf den Leisten)** ~ a întinde o gheată pe calapod. **7.** a construi, a aşeza; **ein Gerüst** ~ a construi o schelă; **seine Wohnung** (sau **seinen Wohnsitz**) ~ a-şi stabili domiciliul, a se stabili (undeva); **ein Lager** ~ a aşeza o tabără; **das Zelt** ~ sau **Zelte** ~ **a)** a întinde cortul; **b)** *(fig.)* a se instala, a se stabili, a se aşeza. **II.** *intr. (s).* **1.** a sări în sus, a izbucni; **die Flammen schlagen auf** flăcările izbucnesc. **2.** a se lovi, a se izbi căzând; *(auf* cu *ac.)* a lovi, a bate (în, pe); **mit der Faust auf den Tisch** ~ a lovi, a bate cu pumnul în masă. **3.** *(com., despre preţuri)* a se urca, *(despre mărfuri)* a se scumpi; **mit der Ware** ~ a scumpi marfa.

Aufschlagfarbe, *-n, f.* **1.** culoare pentru tăbăcit. **2.** *(mil.)* culoare a petliţei; *(fig.)* arma pe care o indică petliţa.

Aufschlag|granate, *-n, f. (mil.)* grenadă prin contact.

Aufschlaghammer, *-s, -hämmer, m.* baros.

Aufschlaglinie [-niə], *-n,* [-niən], *f. (sport)* linie de serviciu (la tenis).

Aufschlagung, *-en, f.* **1.** v. Aufschlag **(1). 2.** construire, construcţie; aşezare, instalare. **3.** *(text.)* urzit. **4.** *(geol.)* explorare.

Aufschlagwasser, *-s, n. sg. (tehn.)* forţa hidraulică din centrale producătoare de forţă.

Aufschlagzünder, *-s, -, m. (mil.; mine)* focos percutant; capsă pirotehnică.

aufschlämmen, *schlämmte auf, aufgeschlämmt, vb. (h) tr. (chim.)* a aduce în stare de suspensie.

Aufschleppe, *n, f. (mar.)* **1.** instalaţie pentru a trage un vas pe uscat, pe cală. **2.** macara (pentru ridicarea peştilor prinşi pe vas).

aufschleppen, *schleppte auf, aufgeschleppt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a trage (un vas) pe mal, pe cală. **2.** *(reg.)* a uza (o haină) purtând.

Aufschlepp|helling, *-en, f. m. (mar.)* cală de halaj.

aufschleudern, *schleuderte auf, aufgeschleudert, vb. (h) tr. (despre roţi)* a arunca în sus (pământ, pietre).

aufschließen, *schloss auf, aufgeschlossen (du, er schließt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descuia, a deschide; **den Koffer** ~ a descuia geamantanul; *(fig.)* **jm. sein Herz** ~ a-şi deschide inima faţă de cineva; **jm. den Sinn einer Stelle** ~ a face pe cineva să înţeleagă (sau a tălmăci cuiva) sensul unui pasaj. **2.** *(chim.)* a descompune, a dizolva (în acizi puternici substanţe aproape insolubile); *(şi metal.)* a dezagrega. **3.** *(tipogr.)* a deschide (forma). **4.** *(mine)* a deschide (un filon). **II.** *intr.* **1.** *(mil.)* a strânge rândurile. **2.** *(sport)* a înainta, a ajunge din urmă; **zur Spitzengruppe** ~ a face joncţiunea cu grupul din faţă; **die Autos fuhren dicht aufgeschlossen** maşinile mergeau compact, la mică distanţă una de alta. **III.** *refl.* (şi *fig.)* a deschide; a fi receptiv; **sich jm.** ~ a se destăinui cuiva; *(despre flori)* a înflori.

Aufschließer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* deschizător(-oare), portar(-tăreasă).

Aufschließung, *-en, f.* **1.** deschidere. **2.** *(chim., metal.)* dizolvare, dezagregare. **3.** *(mil.)* strângere a rândurilor. **4.** *(mine, geol.)* deschidere, explorare; descoperire.

aufschlingen, *schlang auf, aufgeschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deznoda, a desface. **2.** a lega în sus. **3.** *(fam.)* a mânca (cu nesaţ). **II.** *refl. (despre plante)* **1.** a se căţăra, a se încolăci. **2.** a se desface, a se deznoda; a se descurca.

aufschlitzen, *schlitzte auf, aufgeschlitzt (du, er schlitzt auf), vb. (h) tr.* a spinteca.

Aufschlitzer, *-s, -, m.* spintecător.

Aufschlitzung, *-en, f.* spintecare.

aufschluchzen, *schluchzte auf, aufgeschluchzt (du, er schluchzt auf), vb. (h) intr.* a izbucni în plâns, a plânge cu sughiţuri.

Aufschluck, *-(e)s, -e, m.* sughiţ.

aufschlucken, *schluckte auf, aufgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi; *(fig.)* **der Teppich schluckt den Lärm auf** covorul absoarbe zgomotul.

aufschlürfen, *schlürfte auf, aufgeschlürft, vb. (h) tr. (fam.)* a sorbi; a bea (tot) sorbind.

Aufschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** lămurire, explicaţie, informaţie; **~ geben** *(über* cu *ac.)* a da lămuriri (despre ...); **~ erhalten** *(über* cu *ac.)* a primi o lămurire (despre ...), a se lămuri (asupra ...); **um ~ bitten** a cere informaţii, a cere explicaţii, a se informa. **2.** *sg. (mine, geol.)* sondaj de teren, explorare, deschidere, afloriment; **~ einer Lagerstätte** dezvelirea unui zăcământ. **3.** *(chim.)* dezagregare, descompunere.

Aufschluss|arbeiten *pl. (mine)* pregătiri pentru începerea exploatării.

aufschlüsseln, *schlüsselte auf, aufgeschlüsselt (ich schlüss(e)le auf), vb. (h) tr.* a repartiza, a distribui, a desface; a descompune (un tot) în părţi, a defalca.

Aufschlüss(e)lung, *-en, f.* defalcare.

aufschlussreich *adj.* lămuritor, instructiv, interesant; concludent, semnificativ; revelator.

aufschmauchen, *schmauchte auf, aufgeschmaucht, vb. (h) tr.* v. aufrauchen.

aufschmausen, *schmauste auf, aufgeschmaust, vb. (h) tr. (fam.)* v. aufessen.

aufschmeißen, *schmiss auf, aufgeschmissen (du, er schmeißt auf), vb. (h) tr. (fam.)* v. aufwerfen; *(fig., fam.)* **er ist aufgeschmissen** e în aer, nu mai ştie ce să facă.

aufschmelzen, *schmolz auf, aufgeschmolzen (du schmilzt auf, er schmilzt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se topi (de tot). **2.** a se deschide, a se desface prin topire. **II.** *tr. (h)* (şi *rar schmelzte auf, aufgeschmelzt; du, er schmelzt auf)* **1.** a topi; a deschide, a desface prin topire. **2.** *(tehn.)* a lipi, a fixa pe ceva prin topire, prin sudură.

aufschmettern, *schmetterte auf, aufgeschmettert, vb. (fam.)* **I.** *(h) tr.* a deschide cu zgomot (o uşă, un capac etc.); a pocni, a lovi (de ceva). **II.** *intr. (s)* **1.** a se deschide cu zgomot, a pocni. **2.** *(despre sunete stridente, mai ales despre trompetă)* a (răsuna brusc. **3.** a cădea pe ceva lovindu-se cu zgomot.

aufschmieden, *schmiedete auf, aufgeschmiedet (du schmiedest auf, er schmiedet auf), vb. (h) tr.* a fixa, a îmbina prin forjare.

aufschmieren, *schmierte auf, aufgeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge, a întinde (pe deasupra); **Butter** ~ a întinde unt (pe pâine). **2.** a consuma ungând.

aufschmoren, *schmorte auf, aufgeschmort, vb. (h) tr. (cul.)* a fierbe înăbuşit.

aufschmücken, *schmückte auf, aufgeschmückt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) împodobi, a (se) găti; *(fam.)* a (se) dichisi.

aufschnallen, *schnallte auf, aufgeschnallt, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a fixa, a prinde cu cureaua. **2.** a descătărăma, a desface cureaua.

aufschnappen, *schnappte auf, aufgeschnappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a apuca, a înhăţa, a înşfăca; **der Hund schnappt den Knochen auf** câinele înşfacă osul. **2.** *(fig.)* a afla, a auzi, a prinde la întâmplare (o vorbă, o ştire etc.); **Kinder schnappen manches auf, was sie nicht hören sollten** copiii află multe ce n-ar trebui să audă. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre un resort)* a se destinde; a scăpa; a se deschide; **das Schloss ist aufgeschnappt** lacătul, broasca, încuietoarea s-a deschis. **2.** *(fam.)* a respira greu, sacadat.

aufschnarchen, *schnarchte auf, aufgeschnarcht, vb. (h) intr.* a scoate un sforăit.

aufschnaufen, *schnaufte auf, aufgeschnauft, vb. (h) intr. (austr.)* a răsufla (şi *fig.)*

aufschneiden, *schnitt auf, aufgeschnitten (du schneidest auf, er schneidet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia; a deschide, a desface tăind; a spinteca; **einen Knoten** ~ a tăia un nod; **ein Buch** ~ a tăia filele unei cărţi. **2.** *(med.)* a face o incizie. **3.** a tăia tot, a împărţi tăind; a tăia (ceva) felii; **die Wurst** ~ a tăia salamul felii; **den Kuchen** ~ a tăia prăjitura în bucăţi. **II.** *intr. (fam.)* a exagera, a croi (la) minciuni, a minţi, a tăia (la) piroane; **mit dem grossen Messer** sau **nach Noten** ~ a spune una gogonată; **das heißt aufgeschnitten!** asta e prea de tot! asta e barbă!

Aufschneiden, *-s, n. sg.* **1.** tăiere (în felii sau completă); retezare; desfacere, spintecare; *(med.)* incizie. **2.** *(fig.)* v. Aufschneiderei.

Aufschneider, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (fam.)* mincinos(-oasă); lăudăros(-oasă); palavragiu(-gioaică).

Aufschneiderei, *-en, f.* lăudăroşenie, fanfaronadă.

aufschneiderisch *adj.* mincinos, lăudăros, fanfaron.

aufschnellen, *schnellte auf, aufgeschnellt, vb. (s) intr.* **1.** a sări, a se repezi în sus. **2.** a se deschide brusc.

aufschniegeln, *schniegelte auf, aufgeschniegelt (ich schnieg(e)le auf), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. anschniegeln.

aufschnippeln, *schnippelte auf, aufgeschnippelt (ich schnipp(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a face, a tăia (în) bucăţele mici.

Aufschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* mezeluri (tăiate felii); **kalter** ~ gustare rece (alcătuită din mezeluri, felii de friptură rece etc.). **2.** crestare, tăiere; crestătură; tăietură; *(med.)* incizie. **3.** *(inv., fig., fam.)* v. Aufschneiderei.

Aufschnittmaschine, *-n, f.* maşină de tăiat mezeluri.

Aufschnittplatte, *-n, f.* tavă, platou cu mezeluri tăiate felii şi aranjate frumos.

aufschnitzeln, *schnitzelte auf, aufgeschnitzelt (ich schnitz(e)le auf),* **aufschnitzen**, *schnitzte auf, aufgeschnitzt (du, er schnitzt auf), vb. (h) tr.* v. aufschnippeln.

aufschnobern, *schnoberte auf, aufgeschnobert,* **aufschnüffeln**, *schnüffelte auf, aufgeschnüffelt (ich schnüff(e)le auf),* **aufschnuppern**, *schnupperte auf, aufgeschnuppert, vb. (h) tr.* a adulmeca, a descoperi (urma vânatului).

aufschnüren, *schnürte auf, aufgeschnürt, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a prinde (cu o sfoară) pe (sau de) ceva. **2.** şi *refl.* a slăbi (o legătură), a (se) dezlega, a (se) desface. **3.** a înşira (pe un fir).

aufschobern, *schoberte auf, aufgeschobert, vb. (h) tr.* a aduna, a îngrămădi, a face stoguri, clăi.

aufschöpfen, *schöpfte auf, aufgeschöpft, vb. (h) tr.* a scoate cu lingura sau căuşul (lichidul dintr-un vas).

Aufschössling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* lăstar, mlădiţă. **2.** *(fam., fig.)* lungan.

aufschrammen, *schrammte auf, aufgeschrammt, vb. (h) tr.* a(-şi) zgâria (mâna, pielea etc.); **sich** *(dat.)* **die Hand** ~ a se zgâria la mână.

aufschrauben, *schraubte auf, aufgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înşuruba pe. **2.** a deşuruba. **3.** *(fig.)* a urca, a ridica (preţurile, pretenţiile etc.); a exagera, a umfla.

aufschrecken, *schreckte auf, aufgeschreckt, vb.* **I.** *tr. (h)* a speria; a trezi brusc, a face să tresară; **das Wild** ~ a speria vânatul făcându-l să fugă; **jn. aus seinen Gedanken** ~ a face pe cineva, cufundat în gânduri, să tresară; **aus dem Schlaf** ~ a trezi brusc din somn. **II.** *intr. (s)* **schrak auf, aufgeschrocken** *(du schrickst auf, er schrickt auf)* a se speria, a sări în sus de spaimă, a tresări; a se trezi speriat (din somn, gânduri etc.).

Aufschrei, *-(e)s, -e, m.* ţipăt; strigăt (scurt); exclamare (scurtă, bruscă).

aufschreiben, *schrieb auf, aufgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a nota, a însemna (ceva sau pe cineva); **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi nota, a-şi însemna (ceva); **seine Erinnerungen** ~ a-şi scrie memoriile. **2.** *(austr.)* a trece, a scrie în cont. **3.** *(fam.)* a prescrie (un medicament).

aufschreien, *schrie auf, aufgeschrien, vb. (h) intr.* a scoate un ţipăt (de spaimă, de bucurie), a ţipa (scurt şi tare); **vor Schmerz** ~ a ţipa de durere.

aufschreiten, *schritt auf, aufgeschritten (du schreitest auf, er schreitet auf), vb. (s) intr. (in expr.)* **auf- und abschreiten** a se plimba de colo până colo, a umbla în sus şi-n jos.

Aufschrift, *-en, f.* **1.** inscripţie (pe un monument, o monedă etc.); legendă; titlu; etichetă; firmă; **ein Schild mit dreisprachiger** ~ o firmă scrisă în trei limbi. **2.** adresă (scrisă pe un plic, pachet etc.).

aufschroten, *schrotete auf, aufgeschrotet (du schrotest auf, er schrotet auf), vb. (h) tr. (mine)* a măcina (granule mari), a urlui.

Aufschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** amânare, prelungire de termen; **zwei Wochen ~ bewilligen** a acorda, a admite o amânare de două săptămâni; **ohne ~** fără zăbavă, imediat, urgent; *(jur.)* **~ der Strafe** suspendarea pedepsei. **2.** termen, durată a amânării (sau prelungirii).

Aufschubs|urteil, *-s, -e, n.* sentinţă de condamnare dată cu amânarea executării.

aufschultern, *schulterte auf, aufgeschultert, vb. (h) tr.* a lua, a ridica, a pune pe umăr.

aufschüren, *schürte auf, aufgeschürt, vb. (h) tr.* **1.** a înteţi, a aţâţa (focul). **2.** *(fig.)* a excita, a aţâţa (ura etc.).

aufschürfen, *schürfte auf, aufgeschürft, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) zgâria (uşor), a (se) juli.

Aufschürfung, *-en, f.* zgârietură (uşoară), julitură.

aufschürzen, *schürzte auf, aufgeschürzt (du, er schürzt auf), vb. (h) tr.* şi *refl.* a(-şi) sufleca, a(-şi) sumete (poalele fustei); *(fig.)* **die Lippen** ~ a face bot.

Aufschürzer, *-s, -, m.* agrafă sau panglică pentru ridicarea sau susţinerea poalelor rochiei.

Aufschürzung, *-en, f.* suflecare, sumetere.

Aufschüttboden, *-s, -böden, m.* teren de umplutură, aluvionar.

aufschütteln, *schüttelte auf, aufgeschüttelt (ich schütt(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a scutura (perne etc.) **2.** a scutura, a agita (un amestec lichid).

aufschütten, *schüttete auf, aufgeschüttet (du schüttest auf, er schüttet auf), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa, a turna pe (sau peste); **Getreide** ~ a turna grâne în coşul morii. **2.** a aduna, a strânge în magazii, a înmagazina. **3.** a rambleia; a îngrămădi; **einen Damm** ~ a ridica, a construi un dig.

Aufschüttung, *-en, f.* **1.** strângere, înmagazinare, îngrămădire de ... **2.** *(geol.)* aluviune; grohotiş. **3.** *sg. (constr.)* rambleu; rambleiere.

aufschützen, *schützte auf, aufgeschützt (du, er schützt auf), vb. (h) tr. (hidr.)* a ridica stăvilare.

aufschwänzen, *schwänzte auf, aufgeschwänzt (du, er schwänzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a îndoi, a ridica, a lega în sus coada (unui cal). **2.** *(fam.)* a face să se grăbească, să se mişte mai repede; a speria. **3.** *(com.)* a provoca o creştere artificială a valorilor de bursă cumpărând acţiuni. **II.** *refl. (fig.)* a se împăuna, a face pe grozavul, a-şi da aere.

aufschwärzen, *schwärzte auf, aufgeschwärzt (du, er schwärzt auf), vb. (h) tr.* a înnegri (din nou), a da cu negru pe deasupra.

aufschwatzen, *schwatzte auf, aufgeschwatzt (du, er schwatzt auf);* **aufschwätzen**, *schwätzte auf, aufgeschwätzt (du, er schwätzt auf), vb. (h) tr. (fam.)* a convinge prin vorbărie (să cumpere ceva); **jm. eine Ware** ~ a face pe cineva să cumpere o marfă încântându-l cu vorba.

aufschweben, *schwebte auf, aufgeschwebt vb. (s) intr.* a se ridica, a se înălţa în aer, în zbor.

aufschweifen, *schweifte auf, aufgeschweift, vb. (h) tr.* **1.** v. aufschwänzen **(1).** **2.** a urzi, a năvodi (la confecţionarea frânghiilor).

aufschweißen, *schweißte auf, aufgeschweißt (du, er schweißt auf), vb. (h) tr. (metal.)* a suda pe ceva, a înnădi sudând.

aufschwellen, *schwellte auf, aufgeschwellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a umfla; a face să crească; **der Wind schwellt die Segel auf** vântul umflă velele; *(fig.)* **das Ereignis war zu einem Skandal aufgeschwellt worden** întâmplarea a fost umflată mult, căpătând proporţii de scandal. **II.** *intr. (s) schwoll auf, aufgeschwollen (du schwillst auf, er schwillt auf)* a-şi mări volumul, a se umfla; *(despre ape)* a creşte, a se umfla.

Aufschwellung, *-en, f.* **1.** umflare *(şi fig.).* **2.** umflătură.

Aufschwemme, *-n, f. (reg.)* loc, punct unde se trag sau ies plutele la mal.

aufschwemmen, *schwemmte auf, aufgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a plutări; a aduce cu plutele; **Holz** ~ a scoate lemnele de plută de pe apă la mal. **2.** a umfla; **das Bier hat ihn aufgeschwemmt** berea l-a umflat, l-a făcut să se îngraşe. **3.** *(despre ape)* a muia, a desfunda (drumurile); *(chim.)* a flota, a face să plutească.

Aufschwemmer, *-s, -, m. (reg.)* plutaş.

Aufschwemmung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* aluviune. **2.** *(chim.)* substanţă în stare de suspensie; flotaţie; plutire.

aufschwimmen, *schwamm auf, aufgeschwommen, vb. (s) intr.* a pluti, a ieşi la suprafaţa apei.

aufschwindeln, *schwindelte auf, aufgeschwindelt (ich schwind(e)le auf), vb. (h) tr. (fam.)* a vinde (cuiva ceva) înşelându-l.

aufschwingen, *schwang auf, aufgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a sălta, a ridica; *(fig.)* a stimula, a exalta; **was uns aufschwang** ceea ce ne-a dat imbold. **II.** *refl.* **1.** a se avânta, a se înălţa, a se ridica; *(fig.)* a prospera, a progresa; **er hat sich zum Direktor aufgeschwungen** s-a ridicat mult, ajungând director. **2.** *(fam.) (zu etwas)* a-şi încorda puterile, a face un efort, a se osteni (să ...), a se decide (la ...); **dazu kann ich mich nicht** ~ la aceasta nu mă pot hotărî.

aufschwitzen, *schwitzte auf, aufgeschwitzt (du, er schwitzt auf), vb. (h) tr. (cul.)* a prăji, a opări, a înăbuşi (în unt, untură etc.).

Aufschwung, *-(e)s, -schwünge, m.* **1.** avânt, zbor (în sus), înălţare. **2.** *(fig.)* avânt, ascensiune, progres, îmbunătăţire; prosperare; **einen ~ nehmen** a lua avânt, a se dezvolta repede, a prospera.

aufsegeln, *segelte auf, aufgesegelt (ich seg(e)le auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a naviga în susul unui râu. **II.** *intr. (s)* **1.** a naviga în susul apei. **2.** a eşua cu o ambarcaţie sau navă cu vele.

aufsehen, *sah auf, aufgesehen (du siehst auf, er sieht auf), vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita în sus, a ridica ochii; **von seiner Arbeit** ~ a-şi ridica ochii, întrerupându-şi lucrul. **2.** *(fig.)* a se uita (la cineva) cu respect, cu stimă. **3.** *(reg.)* a veghea, a supraveghea.

Aufsehen, *-s, n. sg.* **1.** senzaţie, vâlvă; **~ erregen (machen)** a face senzaţie; **~ vermeiden** a evita orice vâlvă. **2.** *(înv.)* v. Aufsicht.

Aufsehen er|regend *adj.* senzaţional.

Aufseher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* supraveghetor(-oare); gardian(ă); inspector(-oare); pedagog(ă) (de şcoală).

Aufseher|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Aufseher|stelle**, *-n, f.* post, serviciu de supraveghetor.

aufseilen, *seilte auf, aufgeseilt, vb. (h) tr.* a ridica cu o frânghie.

auf sein, *war auf, auf gewesen (ich bin auf, du bist auf, er ist auf), vb. (s) intr.* **1.** a fi treaz, a fi sculat. **2.** a fi, a sta deschis.

Aufsein, *-s, n. sg.* veghe.

aufsetzbar *adj.* care se poate pune peste; aplicabil.

aufsetzen, *setzte auf, aufgesetzt (du, er setzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza, a pune pe (sau peste), deasupra; **den Hut** ~ a pune pălăria pe cap; **die Brille** ~ a-şi pune ochelarii; **den Topf** (sau **das Essen**) ~ a pune oala (sau mâncarea) la fiert; **die Speisen** ~ a pune mâncărurile pe masă; **den besten Wein** ~ a servi, a pune pe masă cel mai bun vin; *(constr.)* **ein Stockwerk** ~ a adăuga un etaj; **Knöpfe** ~ a aplica, a coase nasturi (pe ...); *(vân.)* **der Hirsch setzt das Geweih auf** cerbului îi cresc coarnele; *(fig., iron.)* **jm. Hörner** ~ a încornora (pe cineva), a pune coarne (cuiva); *(fig.)* **einer Sache die Krone** ~ a pune vârf unui lucru; **das setzt allem die Krone auf** asta pune vârf la toate, asta-i culmea; **eine Miene** (sau **ein Gesicht**) ~ a face o mutră, a lua un aer de ...; **sein gewöhntes Lächeln** ~ a afişa zâmbetul său obişnuit; *(fam.)* **seinen Kopf** ~ a se încăpăţâna. **2.** a pune (sau a aşeza) în picioare, a ridica; a pune să stea drept; **den Kranken** ~ a face pe bolnav să se ridice, să stea drept în pat; *(sport)* **die Kegel** ~ a aşeza popicele; **die Segel** ~ a ridica pânzele. **3.** a compune, a întocmi, a alcătui, a redacta, a formula (o scrisoare, un contract etc.); **eine Rechnung** ~ a face o socoteală; **den Bericht** ~ a redacta raportul. **4.** a călca, a pune piciorul pe; **er kann den Fuß nicht** ~ nu poate pune piciorul pe pământ. **5.** a ateriza; **der Pilot setzte das Flugzeug sicher auf** pilotul a adus avionul în siguranţă pe pământ; *(mar.)* **das Boot** ~ a trage barca pe uscat. **6.** *(pictură)* a aplica, a adăuga. **7.** *(reg.)* a stivui (lemne, cărămizi). **II.** *refl.* **1.** a se urca (în trăsură, pe cal etc.); **sich aufs Pferd** ~ a încăleca. **2.** a se ridica, a se aşeza drept; **sich im Bett** ~ a se ridica în capul oaselor în pat; a se ridica să stea drept în pat. **3.** *(fig., înv.; gegen jn.)* a se răzvrăti (împotriva cuiva). **III.** *intr.* **1.** a lua contact cu solul, a atinge solul în momentul aterizării; a ateriza; a ameriza; **die Maschine setzt sanft auf** avionul aterizează lin; *(sport)* **der Schispringer hat bei 70 Metern aufgesetzt** săritorul cu schiuri a aterizat la punctul ce indică 70 de metri. **2.** *(despre cai)* a (se) cabra.

Aufsetzen, *-s, n. sg.* **1.** *(croitorie)* aplicare. **2.** *(pictură)* adăugare; **das ~ der Lichter** distribuirea luminii (pe pânză). **3.** redactare. **4.** aterizare; amerizare.

Aufsetzer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** încărcător(-oare); persoană care introduce material într-un cuptor. **2.** stivuitor(-oare) de materiale. **3.** *m.* băiat de popice (care aşază popicele). **4.** *(constr.)* fetiţă.

Aufsetzung, *f. sg.* **1.** punere, aşezare, ridicare (pe sau peste ceva). **2.** redactare, compunere.

aufseufzen, *seufzte auf, aufgeseufzt (du, er seufzt auf), vb. (h) intr.* a scoate un suspin, un oftat (adânc); a ofta din adânc, din rărunchi, din greu.

Aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere; pază, control; **er steht unter ärztlicher** ~ se află sub supraveghere medicală; **das Kind darf nicht ohne ~ sein** nu e voie să fie copilul fără supraveghere; **Lehrer B hat die ~ in den Pausen** profesorul B e de serviciu în recreaţii; **die ~ haben (führen)** a avea în seamă controlul, supravegherea, inspecţia. **2.** *sg.* gardă, pază, om de serviciu; supraveghetor. **3.** privire de sus (pe ceva).

Aufsichter, *-s, -, m. (ferov., înv.)* inspector, controlor (de căi ferate).

Aufsicht führend *adj.* care controlează, care supraveghează, care inspectează; care face de pază (sau de gardă); **~er Lehrer** profesor de serviciu (în timpul recreaţiilor).

Aufsichtführende, *-n, -n (ein Aufsichtführender), m.* şi *f.* supraveghetor(-oare), controlor(-oare), inspector(-oare).

Aufsicht habend *adj.* de serviciu, de gardă; care supraveghează; cu rol de inspector.

aufsichtlos *adj.* v. aufsichtslos.

Aufsichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, autoritate de control, de supraveghere; inspectorat.

Aufsichtsbe|amte, *-n, -n (ein Aufsichtsbeamter), m.* funcţionar care controlează, care supraveghează; *(mai ales ferov.)* controlor, inspector; supraveghetor.

Aufsichtsbe|amtin, *-nen, f.* funcţionară care controlează, care supraveghează; controloare, inspectoare; supraveghetoare.

Aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* for tutelar de control; inspectorat.

Aufsichtsbeschwerde, *-n, f. (jur.)* recurs, cerere de îndreptare (la curtea supremă).

Aufsichtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie, zonă de inspecţie.

Aufsichts|instanz, *-en, f.* v. Aufsichtsbehörde.

Aufsichtskosten *pl.* cheltuieli pentru control, supraveghere.

aufsichtslos *adj.* nesupravegheat, necontrolat, nepăzit.

Aufsichts|personal, *-s, n. sg.* personal de pază, de supraveghere; funcţionarii serviciului de pază, de control.

Aufsichts|pflicht, *-en, f.* obligaţie de a supraveghea, de a păzi, de a face control.

Aufsichtsrat, *-(e)s, -räte, m. (jur., ec., fin.)* **1.** consiliu, comitet de administraţie (al unei societăţi anonime sau pe acţiuni sau în comanditâ, al unei fundaţii etc.). **2.** membru în consiliul de administraţie, al comitetului de administraţie.

Aufsichtsrats|mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al comitetului de administraţie.

Aufsichts|stelle, *-n, f.* serviciu de supraveghere.

Aufsichts|sucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor reflex.

aufsiedeln, *siedelte auf, aufgesiedelt (ich sied(e)le auf), vb. (h) tr.* a repopula (un ţinut).

Aufsiedelung, *-en, f.* repopulare a unui ţinut.

aufsieden, *sott auf, aufgesotten* şi *siedete auf, aufgesiedet (du siedest auf, er siedet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a pune ceva la fiert, a fierbe, a da (ceva) în clocot. **II.** *intr. (s)* a fierbe, a clocoti, a da în clocot.

Aufsiedlung, *-en, f.* v. Aufsiedelung.

aufsiegeln, *siegelte auf, aufgesiegelt (ich sieg(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a pune (sau a aplica) pecetea, sigiliul; a sigila. **2.** a despecetlui, a scoate sigiliul.

aufsingen, *sang auf, aufgesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a cânta, a face o serenadă, a recita cântând; **jn. (aus dem Schlaf)** ~ a deştepta, a trezi pe cineva (din somn) cântând. **II.** *intr. (mar.)* a cânta ritmat (la anumite munci colective).

Aufsitz, *-es, m. sg. (mil., înv.)* încălecare; **zum ~ bereit sein** a fi gata pentru încălecare.

Aufsitzbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil., înv.)* ordin de încălecare.

Aufsitzbrettchen, *-s, -, n.* scândurică (înaintea unui porumbar).

aufsitzen, *saß auf, aufgesessen (du, er sitzt auf), vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(s)* a încăleca, a se urca (pe cal, pe bicicletă etc.); **~!** încălecarea! **er ist auf den Pferdewagen aufgesessen** s-a urcat în căruţa cu cai. **2.** a sta, a se ridica în capul oaselor (în pat). **3.** a sta treaz, a veghea; **die ganze Nacht** ~ a sta treaz, a veghea toată noaptea. **4.** *(mar.)* a se împotmoli, a eşua; a se pune pe uscat. **5.** *(fig., fam.)* a părăsi; **jn. ~ lassen** a părăsi pe cineva; a lăsa pe cineva să aştepte în zadar, a lăsa în drum pe cineva. **6.** *(austr. şi reg.)* a cădea în cursă, a se păcăli, a se lăsa tras pe sfoară; **er ist einer Lüge aufgesessen** s-a lăsat tras pe sfoară de o minciună; **jm. ~** a se lăsa păcălit de cineva. **7.** *(vân., în expr.)* **das Ziel ~ lassen** a pune ţinta în poziţie „gata pentru tragere". **8.** *(reg., despre păsări)* a se culca (aşezându-se pe o stinghie).

Aufsitzer, *-s, -, m. (austr. şi reg.)* păcăleală, farsă, cursă.

Aufsitz|stange, *-n, f.* stinghie pentru păsări.

auf|spähen, *spähte auf, aufgespäht, vb. (h) tr.* a descoperi căutând, cercetând, spionând, iscodind.

Auf|spalten, *spaltete auf, aufgespalten* (şi *aufgespaltet*) *(du spaltest auf, er spaltet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a despica, a crăpa, a sparge; a împărţi în două, a rupe în două, a scinda. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se sparge, a se crăpa, a se despica; a se scinda; *(fiz.)* a se dezintegra.

Auf|spaltung, *-en, f.* despicare; crăpare (în două); sciziune; *(fiz.)* dezintegrare.

Auf|spann|apparat, *-(e)s, -e, m. (maş.)* aparat de prindere.

Auf|spannblock, *-(e)s, -blöcke, m. (maş.)* placă de prindere.

Auf|spanndorn, *-(e)s, -e, m. (maş.)* dorn, mandrin de prindere.

auf|spannen, *spannte auf, aufgespannt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a desfăşura; **den Regenschirm** ~ a deschide umbrela; **alle Segel** ~ a întinde toate velele (unei nave); **das Seil** ~ a întinde frânghia, funia. **2.** a întinde fixând (pe ceva); a încorda; **die Leinwand zum Malen** (sau **zum Trocknen etc.**) ~ a întinde pânza pentru pictat (sau la uscat etc.); **die Saiten** ~ a pune coarde (la instrumente muzicale); *(fig.)* **andere Saiten** ~ a schimba tonul, a întoarce foaia; *(fig.)* **gelindere Saiten** ~ a o lua mai domol, mai încet, a o lăsa mai moale. **3.** *(tehn.)* a fixa (prin întindere), a prinde, a strânge.

Auf|spanner, *-s, -, m.* întinzător.

Auf|spannloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gaură de fixare, de prindere.

Auf|spannplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de fixare, de prindere.

Auf|spannschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de prindere, de fixare.

Auf|spanntisch, *-(e)s, -e, m. (maş.)* masă de fixare, de prindere (a unei maşini-unelte).

Auf|spannung, *-en, f. (maş.)* prindere, fixare.

Auf|spannvor|richtung, *-en, f. (maş.)* dispozitiv de prindere, de fixare.

Auf|spannwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (maş.)* unealtă de prindere, fixare.

Auf|spannwinkel, *-s, -, m. (maş.)* unghi de fixare.

auf|sparen, *sparte auf, aufgespart, vb. (h) tr.* a economisi, a păstra, a pune deoparte; a ţine în rezervă; **für die Zukunft** ~ a păstra, a ţine pentru mai târziu.

Auf|sparung, *-en, f.* economisire, păstrare; ţinere în rezervă.

Auf|speicher, *-s, -, m.* **1.** magazie. **2.** *(tehn.)* acumulator.

auf|speichern, *speicherte auf, aufgespeichert, vb. (h) tr.* a aduna în hambar, a înmagazina; a depozita; a strânge, a îngrămădi; *(fig.)* **in ihm hat sich ein großer Zorn aufgespeichert** s-a acumulat o mare mânie în sufletul lui.

Auf|speicherung, *-en, f.* înmagazinare, îngrămădire; strângere; acumulare; depozitare.

auf|speisen, *speiste auf, aufgespeist (du, er speist auf), vb. (h) tr.* v. aufessen.

auf|sperren, *sperrte auf, aufgesperrt, vb. (h) tr.* **1.** a deschide tare, a căsca (gura, pliscul); a deschide larg (fereastra, uşa). **2.** *(austr., reg.)* a descuia, a deschide (un lacăt etc.).

auf|spielen, *spielte auf, aufgespielt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta; **zum Tanze** ~ a cânta pentru dans la horă; **die Kapelle spielt auf** cântă orchestra (la dans). **2.** *(sport)* a juca; **groß** ~ a face, a desfăşura un joc formidabil. **3.** *(în expr., despre piese de maşini)* **auf- und niederspielen** a avea joc. **II.** *refl. (fam.)* a face pe grozavul, a-şi da aere (de); a se erija în; **sich als Held** ~ a face pe eroul.

auf|spießen, *spießte auf, aufgespießt (du, er spießt auf), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu sulita); a înfige (strângând); a pune (sau a trage) în frigare; a trage în ţeapă; *(despre tauri)* a lua în coarne. **2.** *(fig.)* a critica, a înfiera. **3.** a ridica în vârful sulitei.

auf|spindeln, *spindelte auf, aufgespindelt (ich spind(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a depăna pe fus. **II.** *refl.* a se înălţa în spirală.

auf|spinnen, *spann auf, aufgesponnen, vb. (h) tr.* a toarce până la ultimul caier, a isprăvi de tors firul; **sich** *(dat.)* **die Finger** ~ a-şi băşica, a-şi jupui degetele torcând, a face bătături la degete torcând.

auf|splittern, *splitterte auf, aufgesplittert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) diviza; a (se) desprinde, a (se) separa, a (se) scinda; a se destrăma.

Auf|splitterung, *-en, f.* diviziune; desprindere; scindare; destrămare.

auf|sprayen [spreiən], *sprayte auf, aufgesprayt, vb. (h) tr.* a da cu spray.

auf|spreizen, *spreizte auf, aufgespreizt (du, er spreizt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a deschide larg; a crăcăna. **2.** *(reg.)* a spraiţui, a propti (stogurile de paie, snopii de grâu). **II.** *refl.* **1.** a se desface, a se crăcăna. **2.** *(fig.)* a-şi da importanţă, a se îngâmfa.

auf|sprengen, *sprengte auf, aufgesprengt, vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a deschide cu forţa (o uşă, un lacăt etc.). **2.** a face să explodeze, a arunca în aer. **3.** *(reg., vân.)* v. aufscheuchen. **4.** a stropi, a uda.

auf|sprießen, *spross auf, aufgesprossen (du, er sprießt auf), vb. (s) intr. (bot.)* a răsări, a încolţi, a germina; *(fig.)* a lua naştere, a încolţi, a apărea.

auf|springen, *sprang auf, aufgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări în sus; a se ridica brusc, a ţâşni; **von seinem Platz** ~ a se ridica brusc de pe scaun; **vor Freude** ~ a sări în sus de bucurie. **2.** a sări (în, pe); **auf die Straßenbahn** ~ a sări în tramvai. **3.** *(despre uşi, capace etc.)* a se deschide brusc; *(despre dopuri)* a sări; *(despre piele, muguri etc.)* a plesni, a crăpa; **die Lippen sind ihm aufgesprungen** i-au crăpat buzele. **4.** *(fig.)* a izbucni, a porni, a se stârni.

auf|spritzen, *spritzte auf, aufgespritzt (du, er spritzt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a stropi în sus, a ţâşni. **2.** *(fam.)* a sări în sus, în picioare. **II.** *tr. (h)* a stropi (pe cineva sau ceva), a uda ceva; **Farben** ~ a stropi cu culori; **Metall** ~ a metaliza prin pulverizare.

auf|sprossen, *sprosste auf, aufgesprosst (du, er sprosst auf), vb. (s) intr. (inv.)* v. aufsprießen.

auf|sprudeln, *sprudelte auf, aufgesprudelt (ich sprud(e)le auf), vb. (s) intr.* **1.** a ţâşni, a izbucni clocotind. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a izbucni.

auf|sprühen, *sprühte auf, aufgesprüht, vb.* **I.** *intr. (s)* a ţâşni, a sări (în sus). **II.** *tr. (h)* a pulveriza, a da cu un pulverizator (peste ceva).

Auf|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt, săritură, contact cu pământul la o săritură; *(schi)* aterizare; **beim** ~ **kam er zum Fall** a căzut la aterizare.

auf|spulen, *spulte auf, aufgespult, vb. (h) tr.* a depăna (pe mosor), a înfăşura (pe sul), a bobina.

auf|spülen, *spülte auf, aufgespült, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape)* a depune (nisip, pietriş etc.) la mal, a sedimenta. **2.** a clăti, a spăla.

auf|spunden, *spundete auf, aufgespundet (du spundest auf, er spundet auf), vb. (h) tr.* a destupa (un butoi), a da cep.

auf|spüren, *spürte auf, aufgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a da de urmă, a găsi, a depista, a descoperi. **2.** a căuta, a urmări, a adulmeca; **der Hund spürt Wild auf** câinele adulmecă vânatul.

Auf|spürung, *-en, f.* **1.** descoperire, depistare. **2.** urmărire, căutare; adulmecare.

auf|stacheln, *stachelte auf, aufgestachelt (ich stach(e)le auf), vb. (h) tr.* a aţâţa; a instiga, a incita; a îndemna, a împinge, a încuraja.

Auf|stach(e)lung, *-en, f.* aţâţare, instigare, incitare, îndemnare.

auf|staffieren, *staffierte auf, aufstaffiert, vb. (h) tr. (rar)* a împodobi, a găti; *(fam.)* a înţoli; a înzestra.

auf|stählen, *stählte auf, aufgestählt, vb. (h) tr. (metal.)* a placa cu oţel.

auf|stampfen, *stampfte auf, aufgestampft, vb. (h)* **I.** *intr.* a tropăi, a bate din picioare. **II.** *tr.* a bătători, a îndesa.

Auf|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** răscoală, revoltă, rebeliune, răzmeriţă, răzvrătire; insurecţie; **bewaffneter** ~ răscoală armată. **2.** *(mine)* dare de seamă, raport asupra realizărilor unei mine. **3.** *(constr.)* bază a unei coloane.

auf|ständig *(rar)*, **auf|ständisch** *adj.* şi *adv.* revoltat, răzvrătit, răsculat, rebel; răzvrătitor.

Auf|ständische, *-n, -n, (ein Aufständischer), m.* şi *f.* revoltat(ă), răsculat(ă); rebel(ă); insurgent(ă); **die ~n übernehmen die Macht** răsculaţii preiau puterea.

Auf|standsbewegung, *-en, f.* mişcare insurecţională.

Auf|standsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de revoltă, de răscoală.

auf|stapeln, *stapelte auf, aufgestapelt (ich stap(e)le auf), vb. (h) tr.* a îngrămădi, a înmagazina, a stoca, a depozita; a stivui, a pune una peste alta.

Auf|stap(e)lung, *-en, f.* îngrămădire, înmagazinare, depozitare; stivuire.

auf|starren, *starrte auf, aufgestarrt, vb. (h) intr. (livr.)* **1.** a privi ţintă, a privi fix în sus. **2.** *(despre stânci etc.)* a sta ridicat, a se înălţa drept în sus.

Auf|stau, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(tehn.)* frânare artificială a curentului de aer. **2.** *(hidr.)* barare, stăvilire, zăgăzuire.

auf|stäuben, *stäubte auf, aufgestäubt, vb. (s) intr.* a se ridica în sus în formă de praf; a se pulveriza.

auf|stauchen, *stauchte auf, aufgestaucht, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a refula. **2.** *(tipogr.)* a bigui.

auf|stauen, *staute auf, aufgestaut, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) aduna, a (se) acumula; *(despre ape)* a se bara, a se stăvili; a (se) strânge la un stăvilar (natural sau artificial); *(fig.)* **Ärger staut sich (in ihm) auf** se strânge, se adună mânia (în sufletul lui).

Auf|stau|ung, *-en, f.* îngrămădire, adunare, stocare; umflare, creştere, stăvilire, barare (a apei).

auf|stechen, *stach auf, aufgestochen (du stichst auf, er sticht auf), vb. (h) tr.* **1.** a înţepa; a deschide înţepând (un abces, o băşică etc.); *(fig., reg.)* **einen Fehler** ~ a descoperi o vină, o greşeală, a demasca o lipsă. **2.** a împunge, a înfige; a prinde în (sau cu) ace; **das Fleisch mit der Gabel** (sau **auf die Gabel**) ~ a înfige furculiţa în carne, a lua carnea în furculiţă. **3.** *(reg.)* a întoarce, a vântura (fânul). **4.** *(în expr.)* **es sticht auf** bate la ochi. **5.** a stârni vânatul.

auf|stecken, *steckte auf, aufgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a ridica fixând cu ace; **sich** *(dat.)* **das Haar** ~ a(-şi) prinde părul în ace. **2.** a fixa, a înfige; a pune (mai sus); **einc Fahne** ~ a arbora un steag; **einen Ring** ~ a pune un inel (în deget); **Futter** ~ a umple ieslea cu fân; **eine Kerze** ~ a pune, a înfige o lumânare în sfeşnic; *(fig., fam.)* **jm. ein Licht** ~ a lămuri pe cineva, a deschide ochii cuiva; *(fig.)* **eine frohe Miene** ~ a-şi lua o mutră veselă, a se lumina la faţă. **3.** *(fam.)* a renunţa (la ceva); *(sport)* a abandona, a se retrage (dintr-un concurs). **4.** *(austr., reg.)* a câştiga, a-i reuşi; **er hat nicht viel Ehre aufgesteckt** nu i-a făcut prea mare cinste; **das kann ich mir** ~ cu asta mă pot mândri, asta îmi face cinste.

Auf|stecker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* bobinator (-oare).

Auf|steckglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lentilă adiţională.

Auf|steck|kabel, *-s, -, n. (tehn.)* cablu prevăzut cu fişă.

Auf|steck|kurbel, *-n, f. (auto., tehn.)* manivelă de pornire; manivelă detaşabilă.

Auf|stecknadel, *-n, f.* ac de prins, ac cu gămălie.

Auf|steckrohr, *-(e)s, -e, n.* fretă; prelungitor de ţeavă.

Auf|steck|spule, *-n, f.* **1.** *(electr.)* bobină interschimbabilă. **2.** *(text.)* mosor de schimb. **3.** *(fot.)* bobină receptoare.

auf|stehen, *stand auf, aufgestanden, vb. intr.* **1.** *(s)* **1.** a se ridica în picioare. **2.** a se scula (din pat, de la masă, după boală etc.); **er steht um vier Uhr auf** se scoală la ora patru; **vom Tisch** ~ a se scula de la masă; **nach zwei Wochen durfte er** ~ după două săptămâni (de boală) avu voie să se scoale, să se dea jos din pat; *(fig.)* **mit dem linken Bein zuerst** ~ a călca cu stângul; *(fig., fam.)* **da musst du früher ~!** cu din astea nu mă duci, nu-ţi merge! *(fig.)* **Zorn stand in ihm auf** s-a trezit mânia în el. **3.** *(fig.)* a se răscula; **wider jn.** ~ a se răzvrăti, a se răscula împotriva cuiva. **4.** *(vân., despre păsări)* a se ridica zburând. **5.** *(inv.)* a da faliment. **II.** *(h)* **1.** a sta deschis. **2.** a sta pe, a se sprijini (cu picioarele) pe.

Auf|stehen, *-s, n. sg.* ridicare în picioare; sculare; **beim** ~ la sculare.

auf|steifen, *steifte auf, aufgesteift, vb. (h) tr. (inv.)* a apreta, a scrobi (din nou).

auf|steigen, *stieg auf, aufgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, a se înălţa, a se ridica, a se urca; **aufs Rad** ~ a se urca pe bicicletă; **zum Gipfel** ~ a escalada vârful (muntelui); **Rauch steigt auf** fumul se înalţă. **2.** a decola; a se ridica în zbor; **die Lerche steigt auf** ciocârlia se înalţă în văzduh. **3.** a înainta, a se ridica, a avansa în grad; **zum Direktor** ~ a avansa în postul de director; *(sport)* **in die Oberliga** ~ a promova în divizia A, în liga întâi. **4.** *(despre soare, lună etc.)* a răsări; *(fig.)* a se ivi, a apărea; a lua naştere, a lua fiinţă; **eine neue Hoffnung steigt in mir auf** o nouă speranţă se naşte în mine; **in mir stieg ein Verdacht auf** mi-a venit o bănuială; **ein Wind steigt auf** se stârneşte un vânt; **Bilder aus der Vergangenheit steigen vor mir auf** imagini de demult îmi apar în faţa ochilor.

auf|steigend 1. *part. prez.* de la aufsteigen. **II.** *adj.* ascendent, suitor; *(mil.)* **der ~e Ast der Geschossbahn** ramură ascendentă a traiectoriei proiectilului; *(jur.)* **~e Linie** linie ascendentă, ascendenţii; **in ~er Linie** în progres, progresând; **ein ~es Gewitter** o furtună care se apropie, care se ridică; *(muz.)* **~e Tonleiter** gamă ascendentă.

Auf|steiger, *-s, -, m.* **1.** *(sport.)* echipă promovată (într-o divizie, ligă superioară). **2.** *(fam.)* persoană care urcă pe scara ierarhică; persoană care avansează repede în posturi de conducere.

Auf|steigung, *-en, f.* **1.** suire, urcare, ascensiune. **2.** *(astron.)* ascensiune; **gerade** ~ ascensiune dreaptă.

auf|stellen, *stellte auf, aufgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza vertical, în picioare; **eine Säule** ~ a ridica o coloană; **noch ein Bett** ~ a mai pune un pat (în cameră); **eine Falle** ~ a întinde o cursă, capcană. **2.** *(tehn.)* a instala, a amplasa, a monta; **die Maschine** ~ a monta maşina. **3.** a aşeza într-o anumită ordine, a rândui, a aranja; a plasa; a posta; a

dispune; **Posten** (sau **Wachen**, **Truppen**) ~ a posta, a plasa, a pune santinele (pază, trupe); **einen Beobachter** ~ a plasa un observator; **die Tanzpaare** ~ a aranja perechile pentru dans. **4.** a înființa, a forma, a pune pe picioare; **ein Heer** ~ a forma, a strânge o armată; **eine Fußballmannschaft** ~ a înființa, a alcătui, a forma o echipă de fotbal; **ein Orchester** ~ a înființa, a forma o orchestră. **5.** a elabora, a întocmi, a fixa, a stabili; a preciza (condiții etc.); **einen Plan** ~ a elabora un plan; **das Budget fürs nächste Jahr** ~ a alcătui, a întocmi bugetul pentru anul viitor; **eine Rechnung** ~ **a)** a face, a întocmi un cont; **b)** a compune un exercițiu, o socoteală; **eine grammatische Regel** ~ a stabili o regulă gramaticală; **eine Hypothese** ~ a emite o ipoteză; **eine Behauptung** ~ a face o afirmație, a susține ceva, a emite o părere; *(sport)* **einen Rekord** ~ a stabili un record. **6.** a stabili, a indica, a desemna; **einen Kandidaten** ~ a pune candidatura cuiva; **sich** ~ **lassen** a-și pune candidatura; **Zeugen** ~ a aduce, a pune martori. **7.** *(reg.)* a pune pe foc; **den Topf mit Wasser** ~ a pune oala cu apă pe foc. **8.** *(fam.)* a întreprinde, a face (o poznă); **was hast du wieder aufgestellt?** ce poznă, strengărie ai mai făcut? **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se posta; a se înșira; **sich vor dem Haus** ~ a se posta în fața casei; **sich hintereinander** ~ a se aranja, a se așeza în rând unul după altul. **2.** *(in expr.)* **es lässt sich nichts mit ihm** ~ nu e nimic de făcut cu el.

Auf|steller, *-s, -, m.* **1.** băiat care ridică, aranjează popicele (doborâte). **2.** postament pentru reclame. **3.** persoană care așază un obiect, aranjează marfa într-un anumit loc.

Auf|stellg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de triaj.

Auf|stellung, *-en, f.* **1.** așezare, poziție; aranjare, dispunere, plasare; ~ **eines Postens** plasare, punere a unei santinele; ~ **nehmen** a se încolona; a se posta. **2.** *(tehn.)* montare, ridicare, instalare, amplasare; ~ **eines Gerüstes** montare a unei schele. **3.** înființare, creare; ~ **eines Heeres** înființare a unei armate; ~ **der Mannschaft** alcătuire a echipei. **4.** componență, formație; **die Mannschaft tritt in einer neuen** ~ **auf** echipa se prezintă într-o formație nouă; **die** ~ **vor dem Spiel bekannt geben** a face cunoscută formația înainte de joc. **5.** elaborare, întocmire; stabilire, fixare; producere (de argumente); ~ **eines Programms** întocmire a unui program; ~ **einer Regel** formulare, stabilire a unei reguli; ~ **eines Inventars** întocmire a unui inventar, inventariere; ~ **einer Hypothese** emitere, construire a unei ipoteze; *(sport)* ~ **eines neuen Rekordes** stabilire a unui nou record. **6.** numire, propunere, indicare (drept candidat); **die** ~ **der Kandidaten für die Wahlliste** propunerea, desemnarea de candidați pentru lista de alegători; **die** ~ **von Zeugen** propunerea de martori. **7.** *(ec., com.)* tabel; înșirare, enumerare; notă, listă; proiect; deviz, însemnare, expunere; **zentralisierte** ~ centralizator; **zahlenmäßige** ~ întabulare.

Auf|stellungskosten *pl.* cheltuieli de instalare, de montare.

Auf|stellungs|ort, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* amplasament, loc de amplasare.

Auf|stellungszeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen de montaj, schiță, proiect.

auf|stemmen, *stemmte auf, aufgestemmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide (cu o daltă); a deschide cu forța proptindu-se (în). **2.** a sprijini, a propti; a apăsa pe; **die Arme** (sau **Ellbogen**) ~ a pune coatele (pe masă), a se sprijini în coate. **II.** *refl.* **1.** a se sprijini. **2.** *(fig.)* a se opune, a se răzvrăti. **3.** *(fam., vor jm.)* a se proțăpi, a se înfige (înaintea cuiva).

auf|stempeln, *stempelte auf, aufgestempelt (ich stemp(e)le auf), vb. (h) tr.* a imprima (cu o ștampilă); *(fam.)* a pune ștampila.

auf|steppen, *steppte auf, aufgesteppt, vb. (h) tr.* a da un tighel, a tigheli.

auf|sticken, *stickte auf, aufgestickt, vb. (h) tr.* a aplica o broderie (pe).

auf|stieben, *stob auf, aufgestoben* și *stiebte auf, aufgestiebt, vb. (s) intr.* **1.** a se ridica împrăștiindu-se; a sări (în toate părțile); a se stârni; **die Funken stoben auf** scânteile săreau. **2.** *(despre un stol de păsări)* a se ridica repede în zbor.

Auf|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** urcare, ascensiune; urcuș; **der** ~ **zum Gipfel** urcarea spre vârf, escaladarea muntelui; **ein gefährlicher** ~ **a)** o pantă periculoasă, un urcuș, un drum în pantă periculos; **b)** o escaladare, o ascensiune periculoasă. **2.** *(av.)* decolare. **3.** *(arhit.)* treaptă. **4.** *(fig.)* ascensiune, progres; **wirtschaftlicher** ~ progres economic; *(sport)* **der** ~ **der Mannschaft in die Oberliga** promovarea echipei în divizia A.

Auf|stiegs|chance [-ˈʃãːsə], *-n,* **Auf|stiegsmöglichkeit**, *-en, f.* posibilitate de progres, de ascensiune, de avansare (în grad).

Auf|stiegs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de ascensiune.

Auf|stiegs|platz, *-es, -plätze, m. (av.)* teren, pistă de decolare.

Auf|stiegs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* meci de calificare.

Auf|stiegs|stelle, *-en, f.* v. Aufstiegsort.

Auf|stöberer, *-s, -, m. (vân.)* câine care stârnește vânatul.

auf|stöbern, *stöberte auf, aufgestöbert, vb. (h) tr.* **1.** a găsi, a scoate, a da la iveală scormonind, răscolind; a scotoci. **2.** *(vân.)* a stârni vânatul (cu câinele).

Auf|stöberung, *-en,* **1.** scotocire, scormonеală; descoperire. **2.** *(vân.)* stârnire a vânatului (cu câinele).

auf|stochern, *stocherte auf, aufgestochert, vb. (h) tr.* a scobi, a deschide scobind (cu un obiect ascuțit); a zgândări, a scociorî.

auf|stocken, *stockte auf, aufgestockt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(arhit., constr.)* a adăuga etaj(e), a etaja; a supraetaja. **2.** *(fin.)* a mări, a spori (capitalul).

Auf|stockung, *-en, f.* **1.** *(arhit., constr.)* adăugare a unui etaj; supraetajare. **2.** *(fin.)* sporire, mărire (a capitalului).

auf|stöhnen, *stöhnte auf, aufgestöhnt, vb. (h) intr.* a scoate un geamăt; a geme (tare).

auf|stöpseln, *stöpselte auf, aufgestöpselt (ich stöps(e)le), vb. (h) tr.* a destupa, a desfunda (o sticlă).

auf|stören, *störte auf, aufgestört, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a speria, a tulbura; a stârni. **2.** *(fig.)* a deranja, a scula (din somn).

Auf|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** ciocnire, izbire. **2.** *(vân.)* momeală pentru păsări de pradă.

auf|stoßen, *stieß auf, aufgestoßen (du, er stößt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a deschide împingând, a deschide cu o izbitură bruscă (o ușă etc.); **ein Fass** ~ a desfunda un butoi; *(fig.)* **die Tür zum Nachbarland** ~ a stabili legături cu țara vecină; **in der Technik neue Türen** ~ a deschide căi noi în dezvoltarea tehnicii. **2.** a lovi, a bate pe ceva (cu ceva). **3.** a împinge în sus, a ridica împingând. **4.** *(vân.)* v. aufstöbern **(2).** **5.** *(tipogr.)* a bate colile (pentru a le îndrepta). **II.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se lovi, a se izbi, a se poticni, a se ciocni de ceva, a da peste ceva; *(mar.)* **auf den Grund** ~ a atinge, a lovi fundul apei; a se împotmoli; **auf einen Felsen** ~ a se lovi de o stâncă. **2.** a fermenta, a se înăcri (un lichid). **3.** a râgâi; **die Speisen stoßen ihm auf** râgâie, îi vine mâncarea pe gât; **es stößt ihm sauer auf** îi vine acreală de la stomac, îi vine acru pe gât. **4.** *(fig., fam.)* a se întâmpla; a surveni; **das könnte dir noch sauer** ~ cine știe ce o să ți se mai tragă de aici. **5.** *(fam.)* a remarca, a observa; *(fig., în expr.)* **dick** ~ a mînți, a tăia piroane. **6.** *(vân., despre șoim)* a se năpusti asupra prăzii.

Auf|stoßen, *-s, n. sg.* **1.** deschidere (violentă) prin lovire, ciocnire. **2.** fermentare. **3.** eructație; râgâială.

Auf|stoßer, *-s, -, m.* **1.** râgâit. **2.** *(tipogr.)* bătător de coli.

auf|stößig *adj.* **1.** *(despre vin)* oțetit, acrit, tulburat; alterat, stricat. **2.** *(fig., înv.)* indispus; fără poftă de mâncare; bolnav.

auf|strahlen, *strahlte auf, aufgestrahlt, vb. (h) intr.* a luci, a străluci, a începe să lucească; a radia.

auf|sträuben, *sträubte auf, aufgesträubt, vb. (h) intr.* și *refl.* a se ridica în sus, a se zbârli; **das Haar sträubt sich auf** se face părul măciucă.

auf|streben, *strebte auf, aufgestrebt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre construcții, stânci etc.)* a se înălța, a se ridica; a sta drept. **2.** *(fig.)* a năzui, a tinde, a aspira; **zu etwas** ~ a năzui la ceva.

auf|strebend I. *part. prez.* de la aufstreben. **II.** *adj.* **1.** care se înalță; **~e Felsen** stânci care se ridică drept în sus. **2.** *(fig.)* care năzuiește, care tinde, care aspiră (spre progres); **ein ~er junger Mann** un tânăr care se afirmă, în plină ascensiune; **ein ~er Staat** un stat în plină dezvoltare.

Auf|streich, *-(e)s, -e, m. (reg.)* licitație; **im** ~ **verkaufen** a vinde la licitație.

auf|streichen, *strich auf, aufgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a unge, a întinde; a vopsi, a da cu; **Butter** ~ a unge cu unt; **rote Farbe** ~ a vopsi cu roșu. **2.** v. aufstreifen **(1).** **3.** *(fig., fam.)* a cârpi, a atinge; **jm. eins** ~ a-i șterge, a-i cârpi, a-i da cuiva o palmă. **4.** *(text.)* a netezi în contra firului, în răspăr. **II.** *intr. (s)* **1.** a atinge, a lovi ușor. **2.** *(pop.)* a cânta la vioară. **3.** *(vân., despre păsări)* a se ridica repede în zbor.

auf|streifen, *streifte auf, aufgestreift, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sufleca, a sumete; a răsfrânge. **2.** a deschide atingând ușor. **II.** *intr. (s)* a atinge ușor (pământul).

auf|streuen, *streute auf, aufgestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a întinde împrăștiind; (și *intr.*) a așterne (la vite).

Auf|streuwerk, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* aparat de pudrare.

Auf|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** pastă, aliment (unt, cremă de brânză, marmeladă etc.) pentru uns sau întins pe pâine; strat de vopsea. **2.** *(caligrafie* și *stenografie)* linie subțire (trasă în sus). **3.** *(muz.)* trăsătură în sus cu arcușul (pe un instrument de coarde). **4.** *(reg.)* licitație.

auf|stricken, *strickte auf, aufgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a aplica tricotând; a adăuga ochiuri (la tricotat). **2.** a consuma tot materialul tricotând.

auf|striegeln, *striegelte auf, aufgestriegelt (ich strieg(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a țesăla din nou. **II.** *refl. (fam.)* a se sclivisi, a se lustrui, a se țesăla; a se dichisi.

Auf|strom, *-(e)s, -ströme, m.* curent (de apă etc.) ascendent.

auf|stufen, *stufte auf, aufgestuft, vb. (h) tr.* și *refl. (geol.)* a (se) ridica în trepte, gradat; a (se) etaja.

Auf|stufung, *-en, f.* **1.** etajare. **2.** gradație, gradare.

auf|stülpen, *stülpte auf, aufgestülpt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a răsturna (cu fundul în sus) peste; **einen Schirm auf die Lampe** ~ a pune un abajur peste lampă; **sie hat sich rasch die Mütze aufgestülpt** și-a pus repede căciuliță în cap. **2.** a ridica, a îndoi (în sus); **sich den Mantelkragen** ~ a-și ridica gulerul de la palton; *(fig.)* **die Lippen** ~ a-și răsfrânge buzele.

auf|stürmen, *stürmte auf, aufgestürmt, vb. (s) intr.* a se ridica vijelios, vehement; **auf- und abstürmen** a alerga, a se repezi în sus și în jos.

auf|stürzen, *stürzte auf, aufgestürzt (du, er stürzt auf), vb.* **I.** *tr. (h)* a răsturna (brusc, repede) cu fundul în sus (punând peste). **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea cu violență pe ceva. **2.** a se deschide brusc.

auf|stutzen, *stutzte auf, aufgestutzt (du, er stutzt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi, a ajusta, a aranja, a fasona retezând; **neu** ~ a înnoi. **II.** *refl. (fam.)* a se dichisi, a se spilcui, a se sclivisi. **III.** *(intr.)* a rămâne surprins, a-și da seama (căzând pe gânduri).

auf|stützen, *stützte auf, aufgestützt (du, er stützt auf), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) sprijini, a (se) rezema; a (se) odihni, a sta pe… **2.** a (se) ridica sprijinind(u-se).

auf|suchen, *suchte auf, aufgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a vizita, a căuta (pentru un interes personal); a consulta; **den Arzt** ~ a consulta medicul, a se duce (la consultație) la medic. **2.** a merge, a se deplasa (într-un loc); **den Speisewagen** ~ a se duce în vagonul-restaurant. **3.** a căuta; a cerceta, a investiga. **4.** *(rar)* a culege, a ridica de jos.

Aufsucher, *-s, -, m.,* **~in**, *~nen, f.* vizitator(-oare).

Aufsuchung *f. sg.* vizită (scurtă), vizitare.

aufsummen, *summte auf, aufgesummt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se ridica (în zbor) bâzâind, zumzăind. **II.** *(refl.) (h) (fam., despre datorii, valori etc.)* a crește, a se aduna.

aufsummieren, *summierte auf, aufsummiert, vb. (h) refl.* v. aufsummen **II.**

auftabellieren, *tabellierte auf, auftabelliert, vb. (h) tr.* a face un tabel, a pune într-un tabel (cifre, date).

auftafeln, *tafelte auf, aufgetafelt (ich taf(e)le auf), vb. (h) tr.* v. auftischen.

auftakeln, *takelte auf, aufgetakelt (ich tak(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a grea o navă, a monta greementul, a echipa o navă (cu corzi, vele etc.). **2.** *(fam.)* a găti, a împopoțona, a înzorzona. **II.** *refl. (fam.)* a se găti, a se împopoțona, a se înzorzona, *(glumeț)* a se pune la țol festiv.

Auftakelung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* montare a greementului unei nave. **2.** *(fam.; iron.)* mare ținută, înzorzonare, împopoțonare.

Auftakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(muz.)* anacruză. **2.** *(fig.)* început, prolog, preludiu.

auftaljen, *taljete auf, aufgetaljet (du taljest auf, er taljet auf), vb. (h) tr. (mar.)* a ridica cu palancul.

auftanken, *tankte auf, aufgetankt, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) alimenta (cu benzină etc.), a face plinul.

auftauchen, *tauchte auf, aufgetaucht, vb. (s) intr.* **1.** a ieși, a apărea la suprafața apei. **2.** *(fig.)* a se ivi pe neașteptate, a răsări, a ieși la iveală, la lumină; **Zweifel tauchen auf** se nasc, apar îndoieli; **der Verbrecher soll in B. wieder aufgetaucht sein** criminalul se pare că a fost văzut din nou la B.

auftauen, *taute auf, aufgetaut, vb.* **I.** *tr. (h)* a topi, a dezgheța, a decongela. **II.** *intr. (s)* **1.** a se topi, a se dezgheța. **2.** *(fig.)* a se înviora, a deveni vorbăreț.

auftaumeln, *taumelte auf, aufgetaumelt (ich taum(e)le auf), vb. (s) intr.* a se ridica clătinându-se.

Auftau|ung, *-en, f.* topire, dezghețare; dezgheț, decongelare.

aufteilen, *teilte auf, aufgeteilt, vb. (h) tr.* a împărți, a diviza, a repartiza (tot); *(jur.)* a partaja.

Aufteilung, *-en, f.* împărțire, divizare, repartizare; *(jur.)* partajare, partaj.

Aufteilungskabel, *-s, -, n. (tel.)* cablu de distribuție.

Aufteilungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de repartizare; *(geod.)* plan de parcelare.

Aufteilungs|schlüssel, *-s, -, m.* raport, cheie de divizare, metodă după care se efectuează o repartizare.

auftiefen, *tiefte auf, aufgetieft, vb. (h) tr.* a găuri, a scobi (mai adânc), a adânci.

auftippen, *tippte auf, aufgetippt, vb. (h) tr.* a atinge cu vârful degetului, a atinge ușor.

auftischen, *tischte auf, aufgetischt, vb. (h) tr.* **1.** a pune (mâncărurile) pe masă; a trata, a ospăta, a servi pe cineva cu ceva, a pune cuiva ceva dinainte (pe masă). **2.** *(fig.)* a debita, a spune (minciuni, glume etc.); **Lügen** ~ a turna la minciuni.

auftoben, *tobte auf, aufgetobt, vb. (h) intr.* a se înfuria, a turba.

auftosen, *toste auf, aufgetost (du, er tost auf), vb. (h) intr. (despre furtuni, mări etc.)* a mugi, a urla, a vui; a se dezlănțui, a bântui.

Auftrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** însărcinare, mandat, misiune; ordin; comision; **sich eines ~es entledigen** a se achita de o sarcină, de o însărcinare; **einen ~ ausführen** a executa o sarcină; **den ~ haben** a avea sarcina; **in js. ~ kommen** a veni din însărcinarea cuiva; **einen ~ erteilen** a da o poruncă, o sarcină; **ein geheimer ~** un ordin, o sarcină secret(ă); **der gesellschhaftliche ~ der Kunst** misiunea socială a artei. **2.** comandă, ordin; lucrare; **in ~ geben** a comanda; **ein ~ in Höhe von tausend Euro** o comandă în valoare de o mie de euro; **ich habe einen neuen ~ erhalten** am primit o comandă nouă; mi s-a dat, repartizat o lucrare nouă; **Ihrem ~ gemäß** conform ordinului dv. **3.** *(constr.; mine)* strat; grund; *(drumuri)* rambleu; **~ einer Farbe** aplicare a unei vopsele. **4.** *(text.)* urzeală.

Auftrag|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pantograf.

Auftragbrett, *-(e)s, -er, n.* tavă de lemn pentru servit.

Auftragbürste, *-n, f.* perie de uns cu cremă (încălțăminte).

auftragen, *trug auf, aufgetragen (du trägst auf, er trägt auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (mâncare) pe masă, a aduce, a da, a servi la masă; **das Essen ist aufgetragen** mâncarea e servită. **2.** a aplica, a pune un strat (de pudră, culoare, vopsea, unt etc.). **3.** a schița, a desena, a înscrie (o figură pe hârtie). **4.** *(constr.; mine)* a rambleia. **5.** *(jm. etwas)* a porunci (cuiva ceva), a da (sau a trasa) (cuiva) o sarcină, o misiune; **er hat mir Grüße an Sie aufgetragen** vă transmite (prin mine) salutări. **6.** a uza, a toci (hainele). **7.** *(text.)* a urzi, a întinde urzeala. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a exagera; **dick ~** a umfla, a exagera mult, a șarja. **2.** a îngroșa, a umfla.

Aufträger, *s, -, m.* **1.** *(inv.)* ospătar. **2.** v. Auftraggeber.

Auftrag|geber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care face o comandă, care dă o însărcinare, un ordin. **2.** *(jur.)* comitent(ă); persoană care dă o împuternicire, un mandat; mandant.

Auftragnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care primește o însărcinare, care execută o comandă, un ordin. **2.** *(ec.)* executant; mandatar(ă).

Auftrags|ausführung, *-en, f.* executare a unei comenzi, a unui ordin.

Auftragsbe|stätigung, *-en, f. (com.)* confirmare a comenzii, a mandatului.

Auftrags|erledigung, *-en, f.* **1.** (aducere la) îndeplinire a unui mandat. **2.** *(com.)* executare a unei comenzi.

Auftrags|erteilung, *-en, f.* comandă, dare a unei comenzi.

auftragsgemäß *adv.* conform însărcinării, misiunii, ordinului, mandatului.

Auftragsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de comenzi.

Auftragsnummer, *-n, f.* număr (de ordine) al comenzii.

Auftragsrückgang, *-(e)s, m. sg. (com.)* scădere a comenzilor.

Auftrags|sperre, *-n, f. (com.)* blocare a comenzilor.

auftragsweise *adv.* făcând un comision; din însărcinarea cuiva.

Auftragung, *-en, f.* **1.** aplicare (de culori, a unui strat). **2.** schițare, transpunere pe hartă, reprezentare grafică. **3.** *(constr.; mine)* rambleiere.

Auftragwalze, *-n, f. (tipogr.)* val ungător; cilindru de aplicare (a cernelii); *(text.)* cilindru de aplicare.

auftrampeln, *trampelte auf, aufgetrampelt (ich tramp(e)le auf), vb.* **I.** *intr. (s)* a tropăi pe ceva. **II.** *tr. (h)* a trezi tropăind.

aufträufeln, *träufelte auf, aufgeträufelt (ich träuf(e)le auf), vb.* **I.** *intr. (s)* a picura pe ceva. **II.** *tr. (h)* a turna picătură cu picătură.

auftreffen, *traf auf, aufgetroffen (du triffst auf, er trifft auf), vb. (s) intr. (auf* cu *ac.)* a se ciocni, a se lovi; a nimeri pe (sau în) ceva.

Auftreffgeschwindigkeit, *-en, f. (mec.)* viteză de șoc.

Auftreff|stelle, *-n, f.* punct de ciocnire, de lovire.

Auftreffwinkel, *-s, -, m. (hidr.)* unghi de cădere.

Auftreffwucht *f. sg.* forță de izbire, de ciocnire, de lovire.

auftreib|bar *adj. (fam.)* găsibil, de găsit, de făcut rost, care se poate procura.

auftreiben, *trieb auf, aufgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răscoli, a răscula, a ridica; a stârni; a face să se ridice; **Staub ~** a ridica praf; **die Unruhe treibt ihn auf** neliniștea îl face să se ridice, să se agite; **die Preise ~** a face să crească prețurile. **2.** a alunga, a goni; a stârni; **Wild ~** a stârni vânatul. **3.** *(bot.)* a face să crească mai repede. **4.** *(fam.)* a-și procura, a găsi, a face rost de...; **Geld ~** a-și procura bani; **Arbeit ~** a găsi de lucru; **nirgends war ein Taxi aufzutreiben** nicăieri nu era de găsit un taxi. **5.** a umfla, a face să se baloneze; **diese Speisen treiben den Magen auf** aceste mâncăruri balonează stomacul. **6.** *(metal.)* a bomba. **7.** *(tehn.)* a lărgi (un orificiu) cu priboiul. **8.** a fixa pe ceva; **Reifen ~** a pune cercuri (la butoaie, roți etc.). **9.** a duce, a mâna vitele la târg; a duce vitele la munte. **10.** *(reg.)* a ara; **den Acker ~** a sparge glia, a desțeleni. **II.** *intr. (s)* **1.** a fi dus de apă; **das Schiff trieb auf eine Sandbank auf** vaporul a eșuat pe un banc de nisip. **2.** *(despre stomac)* a se umfla, balona; *(despre mâncăruri)* a fi greu de digerat. **3.** *(bot.)* a crește, a se dezvolta (repede). **4.** *(despre aluat)* a crește, a dospi.

Auftreibung *f. sg.* **1.** *(metal., tehn.)* reliefare; ambutisare; lărgire; fixare. **2.** *(agr., reg.)* desțelenire. **3.** *(bot.)* creștere. **4.** dospire.

auftrennen, *trennte auf, aufgetrennt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) descoase, a (se) desface, a (se) deșira.

auftreten, *trat auf, aufgetreten (du trittst auf, er tritt auf), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a călca, a păși pe; **leise ~** a păși încet, ușor; **vorsichtig ~** a merge prudent, a călca cu grijă; **sicher ~ a)** a călca sigur, a păși cu siguranță; **b)** *(fig.)* a fi sigur, a avea o comportare sigură, a nu ezita. **2.** a apărea, a intra în scenă; a juca într-o piesă; a se produce; **zum ersten Male ~** a debuta. **3.** a se înfățișa, a se prezenta, a se comporta; a avea o atitudine, o comportare, un aer, o ținută; **für jn. ~** a lua atitudine, a fi pentru cineva; **in der Öffentlichkeit ~** a apărea în public; **gegen jn. ~** a ataca pe cineva, a se ridica împotriva cuiva; **in der Gesellschaft sicher ~** a avea o comportare sigură în societate; **als Zeuge ~** a apărea ca martor; **als Kandidat ~** a-și pune candidatura, a candida; **als Kläger ~** a se prezenta în calitate de reclamant. **4.** a apărea, a se arăta, a se ivi; **plötzlich traten Probleme auf** pe neașteptate s-au ivit niște probleme; **eine Seuche ist aufgetreten** a apărut o molimă; **das Gerücht tritt auf, dass...** se zvonește că...; **ein heftiger Wind ist aufgetreten** s-a pornit un vânt puternic; *(geol.)* **in dieser Gegend tritt Kupfer auf** în această regiune se găsește cupru; *(biol.)* **diese Pflanze tritt in mehreren Arten auf** din această plantă se găsesc diferite specii. **II.** *tr. (h)* **1.** a deschide, a sparge călcând sau lovind cu piciorul. **2.** a bătători.

Auftreten, *-s, n. sg.* **1.** intrare în scenă. **2.** producere, apariție, manifestare (ca artist); **sein ~ als Musiker** apariția sa ca muzician; **das erste ~** debutul. **3.** purtare, comportare, ținută, atitudine; **er hat ein sicheres ~** are o atitudine sigură, este sigur de sine. **4.** ivire, apariție (a unei boli). **5.** înfățișare (ca martor). **6.** *(gegen jn.)* ridicare (împotriva cuiva).

Auftrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* forță ascensională; *(mec.)* forță portantă. **2.** *(fig.)* imbold, stimulare, stimulent; avânt. **3.** ducere, mânare a vitelor la pășune, la munte. **4.** *(com.)* vite de tăiat aduse pentru a fi vândute. **5.** *(zool., bot.)* plancton.

Auftriebsgeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză ascensională.

Auftrieb(s)kraft, *-kräfte, f.* forță ascensională; portanță.

Auftriebsmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* punct de aplicație a forței portante.

auftrinken, *trank auf, aufgetrunken, vb. (h) tr. (inv., reg.)* **1.** a bea până la ultima picătură. **2.** a absorbi, a suge.

Auftritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pășire, mers, umblet. **2.** intrare în scenă (a unui actor). **3.** scenă (parte dintr-un act). **4.** *(fig.)* ceartă, incident, conflict; **einen ~ mit jm. haben** a avea o ceartă, un conflict cu cineva. **5.** *(arhit.)* treaptă (fața orizontală a unei trepte); prispă; peron.

Auftritt|sperre, *-n, f.* v. Auftrittsverbot.

Auftritt|stufe, *-n, f. (constr.)* **1.** lățime a unei trepte; prima treaptă (la o scară). **2.** scândură pe care stau (sau calcă) zidarii.

Auftrittsverbot, *-(e)s, -e, n.* suspendare a unui actor; interdicție de a apărea pe scenă, de a juca.

auftrocknen, *trocknete auf, aufgetrocknet (du trocknest auf, er trocknet auf), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a usca, a zvânta. **2.** *(mar.)* a face impermeabil. **II.** *intr. (s)* a se usca.

auftrommeln, *trommelte auf, aufgetrommelt (ich tromm(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a bate toba; a trezi pe cineva din somn cu toba. **2.** *(fig.)* a îndemna la treabă, a face (pe cineva) să se miște. **3.** *(pop.)* a face rost, a(-și) găsi, a(-și) procura.

auftröpfeln, *tröpfelte auf, aufgetröpfelt (ich tröpf(e)le auf),* **auftropfen**, *tropfte auf, aufgetropft, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. auträufeln **(I).**

Auftropf|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* stalagmită.

auftrumpfen, *trumpfte auf, aufgetrumpft, vb. (h) intr.* **1.** a juca atu, a tăia cu atu (la jocul de cărți); *(fam.)* **jm. einen Kuss ~** a-i trânti cuiva un sărut. **2.** *(fig.)* a se lăuda (cu ceva), a etala; a aduce un argument important, hotărâtor; **mit seinen Leistungen ~** a avea ca atu realizările sale; a se lăuda cu realizările sale. **3.** *(inv.)* a spune cuiva vreo două; **jm. ~** a spune cuiva adevărul în față cu brutalitate.

auftun, *tat auf, aufgetan, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide; **den Mund ~** a vorbi, a căsca gura; **er hat Angst, den Mund aufzutun** îi e frică să deschidă gura, să spună ceva. **2.** *(fam.)* a așeza, a pune pe; **Suppe ~** a pune supă în farfurie. **3.** *(reg.)* a deschide, a inaugura, a întemeia. **4.** *(fam.)* a da peste, a descoperi (din întâmplare); **ein gutes Lokal ~** a descoperi un local bun. **II.** *refl.* **1.** a se deschide; a se arăta; a apărea, a se ivi; **die Tür tat sich plötzlich auf** deodată s-a deschis ușa. **2.** a se deschide, a se forma, a se crea; **ein neuer Verein tut sich auf** se întemeiază o nouă asociație.

auftünchen, *tünchte auf, aufgetüncht, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi (din nou).

auftupfen, *tupfte auf, aufgetupft, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor ceva, a tampona ușor. **2.** *(în expr.)* **Punkte ~** a puncta, a presăra cu picățele.

auftürmen, *türmte auf, aufgetürmt, vb. (h) tr.* și *refl.* (și *fig.)* a (se) îngrămădi, a (se) aduna morman; a (se) stratifica; a (se) înălța, a (se) ridica; *(fig.)* **die Schwierigkeiten türmen sich auf** greutățile se îngrămădesc.

Auftürmung, *-en, f.* îngrămădire (unele peste altele).

auftuschen, *tuschte auf, aufgetuscht, vb. (h) tr.* a retușa.

Auf-und-ab-Gehen, *-s, n. sg.* mers înainte și înapoi, în sus și în jos, de colo până colo, încoace și încolo.

aufwachen, *wachte auf, aufgewacht, vb. (s) intr.* a se deștepta, a se trezi; *(fig.)* a (re)învia; **der Künstler in ihm ist wieder aufgewacht** s-a redeșteptat artistul din el.

aufwachsen, *wuchs auf, aufgewachsen (du, er wächst auf), vb. (s) intr.* **1.** a crește; a se face mare. **2.** *(fig)* a se ridica, a se înălța; a apărea.

aufwagen, *wagte auf, aufgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să se ridice, să se scoale.

aufwägen, *wägte auf, aufgewägt* (și *wog auf, aufgewogen), vb. (h) tr.* **1.** a (contra)balansa. **2.** a compensa, a evolua (și *fig.);* **das ist nicht mit Gold aufzuwägen** asta nu poate fi plătit nici cu aur.

aufwallen, *wallte auf, aufgewallt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre valuri, foc)* a se ridica învolburându-se. **2.** *(despre apă)* a da în clocot; a fierbe în clocot, a clocoti. **3.** *(fig.)* a se înfierbânta, a clocoti; a izbucni; a răbufni.

aufwällen, *wällte auf, aufgewällt, vb. (h) tr. (reg.)* a fierbe, a face să clocotească, să dea în clocot.

Aufwallung, *-en, f.* **1.** fierbere, clocotire; învolburare; efervescență. **2.** *(fig.)* izbucnire, răbufnire, pornire pătimașă.

aufwalzen, *walzte auf, aufgewalzt (du, er walzt auf), vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a mandrina, a vălțui. **2.** *(constr.)* a cilindra. **3.** *(tipogr.)* a aplica cu ajutorul valțurilor.

Aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli (mari), risipă; lux; **großen ~ machen (treiben)** a cheltui mult, a risipi; a face lux; **ohne ~ leben** a trăi simplu, fără a face lux; **~ von (sau an) Beweisen** lux de argumente, de dovezi; **mit einem (großen) ~ an Geld, Mühe etc.** fără a cruța banii, osteneala etc.; punând la bătaie bani, osteneală etc.; **mit ~ von Gelehrsamkeit** cu multă erudiție.

aufwändig *adj.* v. aufwendig.

Aufwands|entschädigung, *-en, f.* indemnizație, despăgubire pentru cheltuieli, speze; indemnizație de reprezentare.

Aufwandsgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru impunerea mărfurilor de lux.

Aufwandskosten *pl.* cheltuieli de reprezentare.

Aufwands|steuer, **Aufwand|steuer**, *-n, f.* taxă, impozit pentru achiziții.

aufwärmen, *wärmte auf, aufgewärmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încălzi din nou, a reîncălzi (mâncare etc.); *(fig.)* **alte Geschichten** (sau **alten Kohl**) **~** a readuce pe tapet, a reînvia chestiuni vechi. **II.** *refl.* **1.** a se încălzi. **2.** *(sport)* a se încălzi, a face încălzirea.

Aufwärmer, *-s, -, m. (fam., sport)* joc de încălzire.

Aufwärmung, *-en, f.* încălzire.

Aufwartebursche, *-n, -n, m. (înv.)* fecior, băiat de serviciu, grom.

Aufwartefrau, *-en, f.* femeie de serviciu (plătită cu ora), femeie cu ziua.

Aufwartegeld, *-(e)s, -er, n.*, **Aufwartelohn**, *-(e)s, -löhne, m.* simbrie, bani plătiți unei femei cu ziua.

Aufwartemädchen, *-s, -, n.* v. Aufwartefrau.

aufwarten, *wartete auf, aufgewartet (du wartest auf, er wartet auf), vb. (h) intr.* **1.** a servi (pe cineva); **bei Tisch ~** a servi la masă; **mit etwas ~** a servi cu ceva, a trata, a ospăta; **womit kann ich ~?** cu ce vă pot servi? ce vă pot oferi? **2.** *(fig.)* a oferi, a se prezenta în public (cu ceva); **mit einer Neuigkeit ~** a avea o noutate (de povestit); **er wartet mit neuen Erfolgen auf** se prezintă (în fața lumii) cu succese noi. **3.** *(despre câini)* a face sluj. **4.** *(înv.)* a face o vizită (de curtoazie, de politețe) cuiva, a se prezenta la cineva; a face cuiva curte.

Aufwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* om (femeie) de serviciu, îngrijitor(-oare); servitor, fecior.

Aufwarte|stelle, *-n, f.* post de om (femeie) de serviciu, de îngrijitor(-oare).

aufwärts *adv.* în sus; sus; **das Wasser ~** pe apă în sus; **auf- und abwärts** în sus și-n jos; **es geht ~ a)** merge în sus, la deal; **b)** *(fig.)* merge spre bine; **~ gebogen** îndoit în sus; **c) von 100 Dollar ~** de la 100 de dolari în sus.

Aufwärtsbewegung, *-en, f.* **1.** mișcare ascendentă. **2.** *(fig.)* înflorire, progres, ascensiune.

Aufwärts|entwicklung, *-en, f.* progres, evoluție ascendentă.

aufwärts gehen, *ging aufwärts, aufwärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge spre bine, a se ameliora.

Aufwärtsgehen, *-s, n. sg.* mers în sus, spre bine; ameliorare.

Aufwärts|haken, *-s, -, m. (box)* upercut.

Aufwärtsklettern, *-s, n. sg.* cățărat.

Aufwärtstrend *m.* v. Aufwärtsentwicklung.

Aufwartung, *-en, f.* **1.** serviciu cu ora la munci menajere; servire; **die ~ versehen** (sau **machen**) a face menajul. **2.** *(înv.)* v. Aufwartefrau. **3.** vizită (de curtoazie, de politețe); **jm. seine ~ machen a)** a face o vizită de curtoazie, de politețe; **b)** a face curte cuiva.

Aufwasch, *-(e)s, m. sg.* **1.** vase (și tacâmuri) murdare. **2.** spălare a vaselor murdare; *(fig., fam.)* **in einem ~** la un loc; (totul) deodată (sau dintr-o dată).

Aufwaschbecken, *-s, -, n.* chiuvetă (îngropată) de spălat vase.

Aufwaschbursche, *-n, -n, m.* v. Aufwäscher.

aufwaschen, *wusch auf, aufgewaschen (du wäschst auf, er wäscht auf), vb. (h) tr.* **1.** a spăla (vase); a freca (podeaua). **2.** a uza, a toci, a răni spălând; **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-și jupui, a-și face băsici la mâini spălând.

Aufwaschen, *-s, n. sg.* spălat; *(fig., fam.)* **in einem ~** la un loc, dintr-o dată; **es ist ein ~** este totuna, este egal.

Aufwäscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care spală veselă (într-un restaurant).

Aufwaschfass, *-es, -fässer, n.* vas de spălat (podele sau vase).

Aufwaschfrau, *-en, f.* spălătoreasă de vase (într-un restaurant); femeie care spală pe jos.

Aufwaschkübel, *-s, -, m.* hârdău de spălat pe jos.

Aufwaschlappen, *-s, -, m.* v. Aufwaschtuch.

Aufwasch|schüssel, *-n, f.* lighean de spălat vase.

Aufwaschtisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru spălat vase.

Aufwaschtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de spălat (vase).

Aufwaschwasser, *-s, -wässer, n.* **1.** apă de spălat (vase sau pe jos). **2.** lături, zoaie.

auf|weben, *wob auf, aufgewoben* și *webte auf, aufgewebt, vb. (h) tr.* **1.** *(auf* cu *ac.)* a țese pe ceva. **2.** a șterge (a țesut firul (de pe suveică).

auf|wechseln, *wechselte auf, aufgewechselt (ich wechs(e)le auf), vb. (h) tr.* **1.** a schimba monede, bani, valută. **2.** a face cămătărie, samsarlâc (cu schimbul de valută).

aufwecken, *weckte auf, aufgeweckt, vb. (h) tr.* **1.** a deștepta, a trezi din somn. **2.** *(fig.)* a redeștepta, a învia; a înviora; a trezi interesul (cuiva); **ein aufgeweckter Junge** un băiat deștept, cu mintea ageră.

auf|wehen, *wehte auf, aufgeweht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(despre vânt)* a sufla ridicând (praful etc.). **2.** a împinge, a deschide suflând. **3.** a umfla (pânzele). **4.** a îngrămădi suflând. **5.** a dezveli, a dezgoli suflând. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre vânt)* a se ridica, a porni. **2.** *(despre praf etc.)* a se ridica, suflat de vânt.

auf|weichen, *weichte auf, aufgeweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a muia, a face moale; **einen Weg ~** a desfunda un drum; **Semmeln in Milch ~** a muia chifle în lapte; *(fig.)* **die Demokratie ~** a submina democrația. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muia, a se face moale. **2.** a se muia (udându-se), a se îmbiba în, cu un lichid; **die Wäsche weicht auf** rufele se moaie.

auf|weichend I. *part. prez.* de la aufweichen. **II.** *adj. (med.)* emolient; **~e Mittel** emoliente.

Aufweichung, *-en, f.* muiere, înmuiere; desfundare (a drumurilor); *(fig.)* subminare.

auf|weinen, *weinte auf, aufgeweint, vb. (h) intr.* a izbucni în plâns.

auf|weisen, *wies auf, aufgewiesen (du, er weist auf), vb. (h) tr.* a arăta, a prezenta; a produce; a da, a scoate la iveală; **es ließen sich keine Mängel ~** nu s-au găsit lipsuri, minusuri; **dieser Ort hat nichts aufzuweisen** această localitate n-are nimic de arătat, de oferit.

auf|weißen, *weißte auf, aufgeweißt (du, er weißt auf), vb. (h) tr.* a spoi, a vărui din nou.

Aufweisung, *-en, f.* arătare, prezentare; producere; exhibiție.

auf|weiten, *weitete auf, aufgeweitet (du weitest auf, er weitet auf), vb. (h)* tr. **1.** (și *fig.)* a lărgi, a întinde; a dezvolta; a extinde; a mări proporțiile, a da amploare. **2.** a rări, a rarefia.

Aufweitung *-en, f.* **1.** (și *fig.)* lărgire, întindere; amploare, dezvoltare. **2.** rărire, rarefiere.

auf|wenden, *wandte auf, aufgewandt* și *wendete auf, aufgewendet (du wendest auf, er wendet auf), vb. (h) tr. (auf* cu *ac; zu)* a întrebuința; a cheltui; a consuma; **Geld** (sau **Kraft**) **~** a cheltui bani (putere); **viel Mühe ~** a face eforturi mari, a se strădui mult; **er musste seine ganze Überredungskunst ~** trebuia să facă uz de toată puterea sa de convingere.

aufwendig (și **aufwändig**) *adj.* costisitor; cu mult fast, lux.

Aufwendung, *-en, f.* **1.** *sg.* folosire, cheltuială, întrebuințare; investiție. **2.** *pl.* cheltuieli; fonduri.

auf|werfen, *warf auf, aufgeworfen (du wirfst auf, er wirft auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce pământul, a ara. **2.** a ridica, a înălța îngrămădind; a construi; a săpa; a rambleia; **einen Damm ~** a ridica un dig; a construi un stăvilar; **eine Grube ~** a săpa o groapă. **3.** a arunca în sus; a ridica; **Schaum ~** a spumega, a face spumă; **Staub ~** a ridica praf; *(fig.)* **viel Staub ~** a face vâlvă mare. **4.** a face o mișcare în sus, a ridica, a înălța; **den Kopf ~ a)** a arunca, a da capul pe spate; **b)** *(fig.)* a ridica fruntea, a se menține demn, dârz; **die Lippen ~** a strâmba din nas, a face bot, a deveni botos, a face o mutră lungă. **5.** *(auf* cu *ac.)* a arunca, a pune (pe...); **Holz aufs Feuer ~** a pune lemne pe foc; **die Würfel ~** a arunca zarurile; (și *fig.)* **die Karten ~** a da cărțile pe față. **6.** a deschide brusc; **die Tür ~** a deschide brusc ușa, a da ușa de perete. **7.** a deschide spărgând; a trânti spărgând; **das Fenster ~** a trânti geamul (spărgându-l); **ein Glas ~** a trânti un pahar. **8.** *(fig.)* a pune (o întrebare), a ridica (o problemă); a provoca, a face să se ivească; a schița; **eine Frage** (sau **Fragen**) **~** a aduce în discuție o problemă (probleme); **Zweifel ~** a formula o îndoială, a provoca îndoieli. **9.** *(reg.)* a licita, a vinde prin licitație. **10.** *(vân.)* a scoate măruntaiele (unui vânat). **11.** *(înv.)* a înălța, a ridica steagul; *(fig.)* **gegen jn. Panier ~** a se împotrivi, a se opune cuiva. **II.** *refl.* **1.** a se erija, a face pe...; a uzurpa calitatea de...; **sich zum (als) Richter ~** a se erija în judecător. **2.** *(gegen)* a se revolta, a se răzvrăti, a se răscula contra cuiva. **3.** *(reg.)* a se strâmba, a se scoroji, a se îndoi, a se ondula.

Aufwerfen, *-s, n. sg.* **1.** arat, întoarcere a gliei. **2.** ridicare, construire; săpare; rambleiere. **3.** *(fig.)* punere, ridicare (a unei probleme etc.).

aufwerten, *wertete auf, aufgewertet (du wertest auf, er wertet auf), vb. (h) tr.* a ridica valoarea, a revaloriza; *(fig.)* a spori valoarea, prestigiul.

Aufwertung, *-en, f.* ridicare a valorii, revalorizare.

Aufwertungsgesetz, *-es, -e, n.* lege cu privire la revalorizare; lege a revalorizării.

Aufwertungs|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* procent, proporție, cotă de revalorizare.

aufwichsen, *wichste auf, aufgewichst (du, er wichst auf), vb. (h)* **I.** *tr.* a văxui; a cerui, a lustrui; *(fig., fam.)* **jm. eins ~** a-i da, a-i arde, a-i trage cuiva o palmă. **II.** *refl. (pop.)* a se găti, a se lustrui, a se dichisi.

Aufwickelmaschine, *-n, f.* mașină de depănat.

aufwickeln, *wickelte auf, aufgewickelt (ich wick(e)le auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face ghem, scul sau sul, a înfășura; a depăna; **die Haare ~** a pune părul pe bigudiuri, pe moațe. **2.** a despacheta, a scoate dintr-un ambalaj, dintr-un pachet; a desface un pachet. **II.** *refl.* a (se) depăna, a (se) desface.

Aufwick(e)lung, *-en, f.* **1.** înfășurare, depănare. **2.** rulare. **3.** desfacere, desfășurare; despachetare.

Aufwiegelei *-en, f. (peior.)* v. Aufwiegelung.

aufwiegeln, *wiegelte auf, aufgewiegelt (ich wieg(e)le auf), vb. (h) tr.* a ațâța la revoltă, rebeliune, nesupunere, a instiga, a incita, a agita.

Aufwieg(e)lung, *-en, f.* ațâțare, instigare, incitare.

aufwiegen, *wog auf, aufgewogen, vb. (h) tr.* a cântări cât..., a egala; a echilibra, a contrabalansa, a pune în balanță; a compensa, a răsplăti; a despăgubi; a înlocui.

Aufwiegler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* instigator(-oare), ațâțător(-oare); răzvrătitor(-oare); **bestellter ~** agent provocator.

aufwieglerisch *adj.* ațâțător, instigator; înclinat spre acte de răzvrătire.

aufwiehern, *wieherte auf, aufgewiehert, vb. (h) intr.* a necheza (brusc).

Aufwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* curent (de aer) ascendent, vânt anabatic.

aufwinden, *wand auf, aufgewunden (du windest auf, er windet auf), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (cu scripetele, cu macaraua); *(mar.)* **Anker ~** a ridica ancora. **2.** *(text.)* a înfășura, a bobina, a depăna, a face ghem. **II.** *refl.* **1.** a se desface, a se descolăci, a se desuci. **2.** a se cățăra, a se urca încolăcindu-se, șerpuind.

Aufwinder, *-s, -, m.* **1.** scripete. **2.** depănător.

Aufwindung, *-en, f.* **1.** desfacere, descolăcire, desucire. **2.** înfășurare, depănare. **3.** cățărare, încolăcire; șerpuire în sus. **4.** ridicare cu scripetele, cu macaraua.

aufwirbeln, *wirbelte auf, aufgewirbelt (ich wirb(e)le auf), vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) ridica în vârtejuri, a (se) învârteji, a (se) învolbura; *(fig.)* **großen** (sau **viel**) **Staub ~** a face vâlvă mare, a provoca un mare scandal.

aufwirken, *wirkte auf, aufgewirkt, vb. (h) tr.* **1.** *(text.)* a desface urzeala; a isprăvi de țesut (materialul); a lucra firul de la marginea țesăturii. **2.** *(reg.; în expr.)* **Brot ~** a da pâinii o anumită formă. **3.** *(vân.)* a spinteca vânatul.

aufwischen, *wischte auf, aufgewischt, vb. (h) tr.* a șterge cu cârpa; a spăla pe jos cu cârpa; *(fam., inv.)* a da peste cap, a face de mântuială.

Aufwischer, **Aufwischlappen**, *-s, -, m.*, **Aufwischtuch**, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de șters, de frecat pe jos; otreapă, spălător, spălătoare.

aufwogen, *wogte auf, aufgewogt, vb. (h) intr. (despre mare)* a se ridica în valuri; a fi agitat; (și *fig.)* a clocoti.

aufwölben, *wölbte auf, aufgewölbt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bolti, a (se) ridica în formă de boltă.

aufwollen, *wollte auf, aufgewollt (ich will auf, du willst auf, er will auf), vb. (h) intr. (fam.)* a vrea, a voi să se scoale, să se ridice.

aufwuchern, *wucherte auf, aufgewuchert, vb. (s) intr. (despre iarbă, buruieni etc.)* a crește bogat și sălbatic, a năpădi.

Aufwuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** *sg. (despre plante)* creștere. **2.** *(forest.)* plantație tânără; semințiș. **3.** *(fig.)* urmași, generație nouă.

aufwühlen, *wühlte auf, aufgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a răscoli (pământul); a scormoni; a scotoci, a scoate la suprafață, la lumină, a da la iveală; a tulbura (apa). **2.** *(fig.)* a instiga, a aținа, a incita; a răscoli, a tulbura.

Aufwühler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* aținător(-oare); instigator(-oare); răscolitor(-oare).

aufwühlerisch *adj.* instigator, aținător.

Aufwühlung, *-en, f.* **1.** răscolire, scormonire, scotocire. **2.** *(fig.)* tulburare, frământare; instigație, incitare, aținare.

aufwulsten, *wulstete auf, aufgewulstet (du wulstest auf, er wulstet auf), vb. (h) refl.* a se îngroșa, a se umfla.

Aufwulstung, *-en, f.* **1.** *sg.* umflare, îngroșare. **2.** umflătură.

Aufwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** grămadă, îngrămădire de pământ; rambleu. **2.** *(reg.)* licitație.

aufzahlen, *zahlte auf, aufgezahlt, vb. (h) tr. (reg., austr.)* a plăti în plus, pe deasupra.

aufzählen, *zählte auf, aufgezählt, vb. (h) tr.* **1.** a enumera, a înșira. **2.** a număra (banii în fața cuiva, punându-i jos). **3.** *(pop.)* a arde, a trage cuiva una.

Aufzählung, *-en, f.* **1.** enumerare, înșirare. **2.** numărare, numărat (al banilor).

aufzaubern, *zauberte auf, aufgezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a deschide, a desface prin farmece, prin vrăji. **2.** a evoca, a sugera.

aufzäumen, *zäumte auf, aufgezäumt, vb. (h) tr.* a pune frâul; *(fig.)* **das Pferd beim Schwanz ~** a începe (sau a face) o treabă de-a-ndoaselea.

Aufzäumung, *-en, f.* punere a frâului.

aufzechen, *zechte auf, aufgezecht, vb. (h) tr.* a bea tot, a zvânta (băutura).

aufzehren, *zehrte auf, aufgezehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mânca tot. **2.** a consuma, a mistui; a irosi; a absorbi, a epuiza; **die Gicht zehrt ihn auf** îl roade, îl arde guta; **die Sorgen zehren ihn auf** grijile îl mănâncă, îl consumă. **II.** *refl.* a se consuma; *(fig.)* a se prăpădi.

Aufzehrung, *-en, f.* consumare; mistuire; irosire.

aufzeichnen, *zeichnete auf, aufgezeichnet (du zeichnest auf, er zeichnet auf), vb. (h) tr.* **1.** a desena, a schița. **2.** a însemna, a nota. **3.** a înregistra (pe bandă magnetică, video).

Aufzeichner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** desenator(-oare). **2.** persoană care notează, care ia note.

Aufzeichnung, *-en, f.* **1.** desenare, schițare. **2.** însemnare, notare; notiță; **man hat seine ~en entdeckt** notițele sale au fost descoperite. **3.** *pl. (com.)* înregistrare; trecere în evidență, în inventar; inventariere. **4.** înregistrare (pe bandă magnetică, video).

Aufzeichnungsbuch, *-es, -bücher, n.* carnet de note; jurnal.

Aufzeichnungsdichte, *-n, f. (inform.)* densitate de înregistrare.

aufzeigen, *zeigte auf, aufgezeigt, vb. (h) tr.* a arăta, a demonstra; a scoate în evidență.

Aufzeigung, *-en, f.* scoatere în evidență; demonstrare.

aufzerren, *zerrte auf, aufgezerrt, vb. (h) tr.* **1.** a deschide trăgând, smucind. **2.** a scula, a ridica smucind, trăgând.

aufziehbar *adj.* care se poate deschide, trage.

Aufziehbrücke, *-n, f.* pod basculant, ridicător.

aufziehen, *zog auf, aufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a ridica, a trage (în sus); **den Anker ~** a ridica ancora; **den Vorhang ~** a ridica cortina; **die Flagge ~** a arbora drapelul; **den Schlagbaum ~** a ridica bariera; *(inv., fam.)* **ein Mädchen ~** a lua, a invita o fată la dans. **2.** a suge, a absorbi, a aspira, a pompa; **das Serum in die Spritze ~** a trage serul în seringă. **3.** *(constr.)* a netezi tencuiala. **4.** a construi, a ridica, a trage (un zid, un etaj). **5.** a desface, a deschide trăgând; **eine Schublade ~** a trage un sertar; **die Vorhänge ~** a deschide perdelele; **einen Pullover ~** a desface un pulover; **eine Schleife ~** a desface o fundă; **eine Flasche ~** a destupa, a desfunda o sticlă. **6.** a întinde, a lipi, a aplica; **Karten (sau Bilder etc.) auf Leinwand ~** a întinde, a lipi hârți (tablouri etc.) pe pânză; **eine Stickerei ~** a monta, a înrăma o broderie; **eine Saite ~** a întinde coarda unui instrument; *(fig.)* **andere Saiten ~** a întoarce foaia, a o lua altfel, a schimba atitudinea; **strengere Saiten ~** a lua o atitudine mai severă; **gelindere Saiten ~** a o lua, a o lăsa mai domol. **7.** a încorda un arc, a întoarce un mecanism; **die Uhr ~** a întoarce ceasul; *(fig.)* **er ist wie aufgezogen** e cu chef, e plin de vervă. **8.** *(fig.)* a crește (copii, animale); a cultiva (plante). **9.** *(fig.)* a organiza, a aranja, a pune la cale (o afacere, o treabă), a porni (o acțiune etc.); **einen Betrieb ~** a pune pe picioare o întreprindere; **ein Fest groß ~** a organiza o festivitate cu mare fast, pompă. **10.** *(fam.: în expr.)* **jn. ~** a lua peste picior, a tachina, a necăji pe cineva. **11.** *(inv.)* a cântări (aur, monede). **12.** *(mine)* a exploata, a săpa din nou, a săpa o galerie. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre nori, furtună etc.)* a apărea, a se ivi, a sosi; a se ridica, a se apropia, a veni; **ein Gewitter zieht auf** se apropie o furtună. **2.** a merge, a veni, a se apropia organizat, în șir, în formație; *(mil.)* **die Wache zieht auf** garda intră în post; **die Kapelle zieht auf dem Platz auf** fanfara intră (în formație) în piață și ia poziție; *(fig.)* **eine Gefahr zieht auf** se apropie, amenință un pericol; *(fam.)* **armselig ~** a se prezenta prost. **III.** *refl. (h)* a se deschide.

Aufziehen, *-s, n. sg.* **1.** ridicare, tragere în sus. **2.** desfacere, deschidere prin tragere; deznodare, destupare. **3.** întindere a coardelor (pe instrumente muzicale). **4.** fixare, lipire, aplicare (a hârtiilor, fotografiilor pe pânză); montare (a unei broderii). **5.** întoarcere a ceasului. **6.** creștere (de animale, copii); cultivare (de plante). **7.** *(agr.)* stricăciune provocată de ger (la unele plante). **8.** *(fig.)* organizare, aranjare, punere pe picioare, în funcțiune. **9.** *(despre nori, furtună etc.)* apropiere, sosire, venire; *(despre trupe, formații, persoane etc.)* apropiere (grupat în formație, organizat); *(mil.)* **das ~ der Wache** ceremonialul de schimbare a gărzii. **10.** îmbrăcare a cotorului unei cărți (în piele, pânză, etc.).

Aufziehere|i, *-en, f.* luare în bătaie de joc, tachinărie, ironie; păcăleală, glumă.

Aufziehseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie, funie, cablu de ridicat (poveri), de tracțiune.

Aufziehtau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* odgon, funie de ridicat poveri.

Aufziehvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de ridicare, de tragere, de îmbrăcare.

Aufziehwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* ecluză navigabilă, cu porți (care se pot ridica).

aufzimmern, *zimmerte auf, aufgezimmert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a rearma cu lemn. **2.** *(reg.)* a consuma (tot materialul) executând lucrări de dulgherie; *(fig.)* a consuma tot, a isprăvi; a prăpădi.

Aufzins, *-es, -en, m. (fin.)* agio.

aufzischen, *zischte auf, aufgezischt, vb. (h) intr.* a scoate un șuierat (brusc), a șuiera (împrăștiindu-se, zburând etc.).

Aufzögling, *-s, -e, m. (înv.)* elev, școlar; pupil, tânăr aflat sub supravegherea unui educator.

Aufzucht *f. sg.* creștere (de animale, păsări, plante); crescătorie.

Aufzucht|station, *-en, f.* **1.** crescătorie. **2.** stație de montă.

aufzüchten, *züchtete auf, aufgezüchtet (du züchtest auf, er züchtet auf), vb. (h) tr.* a crește (animale); a cultiva.

aufzucken, *zuckte auf, aufgezuckt, vb. (s* și *h) intr.* **1.** *(despre ființe)* a tresări. **2.** *(despre fulger, faruri, flăcări)* a face vâlvătăi; a țâșni, a izbucni, a apărea deodată.

Aufzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** ridicare (prin tragere). **2.** lift, ascensor; elevator. **3.** urzeală. **4.** cortegiu, procesiune, paradă, demonstrație; **festlicher (sau feierlicher) ~** alai, pompă; **~ zu Pferde** cavalcadă, paradă cu cai; **~ der Wache** ceremonial de schimbare a gărzii. **5.** *(teatru)* act. **6.** fel de a se prezenta, aspect; ținută; costum, îmbrăcăminte; **in feierlichem ~** în haine sărbătorești; **in einem lächerlichen ~** într-o îmbrăcăminte ridicolă, caraghioasă, hilară; **in diesem ~ kann ich mich nicht zeigen** în halul ăsta nu pot să mă arăt. **7.** *(tipogr.)* așternut.

Aufzugführer, *-s, -, m.* conductor de ascensor, liftier.

Aufzugkette *-n, f. (tehn.)* lanț de ascensor.

Aufzugmotor, *-s, -en, m.* motor de ascensor.

Aufzug|rad, *-(e)s, -räder, n. (la ceas)* rotiță de armare, a remontoarului.

Aufzug(s)feder, *-n, f.* resort (spiral), arc de întors, de încordat; remontoar.

Aufzugskasten, *-s, -kästen* (și *-), m. (constr.)* cabină de elevator, ascensor.

Aufzugsklappe, *-n, f.* tablier de pod ridicător.

Aufzugskorb, *-(e)s, -körbe, m.* cabină de ascensor.

Aufzugsmaschine, *-en, f.* mașină de ridicat; macara, elevator.

Aufzugs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puț al ascensorului.

Aufzugs|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de macara, de elevator, de ascensor.

Aufzugs|turm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* turn de extracție.

Aufzugsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de ridicare.

Aufzugswinde, *-n, f. (tehn.)* troliu al ascensorului.

aufzupfen, *zupfte auf, aufgezupft, vb. (h) tr.* **1.** a desface, a dezlega (o fundă, un nod). **2.** a destrăma ciupind, ciugulind; a desface fir cu fir.

aufzwängen, *zwängte auf, aufgezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide cu forța. **2.** a îmbrăca cu forța, a îndesa; **einen Hut ~** a îndesa cu putere o pălărie pe cap. **3.** v. aufzwingen. **II.** *refl.* a se impune (cuiva); a se vârî în sufletul cuiva.

aufzwecken, *zweckte auf, aufgezweckt, vb. (h) tr. (cizmărie)* a bate în cuie.

aufzwicken, *zwickte auf, aufgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* v. aufzwecken. **2.** a deschide ciupind, pișcând. **3.** *(fam.)* a afla, a descoperi, a da de fir.

aufzwingen, *zwang auf, aufgezwungen, vb. (h).* **I.** *tr. (jm. etwas)* a impune, a sili, a forța, a constrânge (pe cineva) să primească (ceva), a da cu sila, a vârî pe gât. **II.** *refl.* **1.** a se impune; **eine Ahnung zwingt sich mir auf** am o presimțire (care mă urmărește tot mai mult). **2.** *(fam.)* a se sili să se scoale (din pat).

Aug|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** glob ocular. **2.** *(fig.)* lumina ochilor; lucrul cel mai de preț; **etwas wie seinen ~ hüten** a avea grijă de ceva ca de lumina ochilor.

Aug|apfel|entzündung, *-en, f. (med.)* oftalmie.

Aug|apfelhäutchen, *-s, -, n. (anat.)* membrană coroidă, coroidee.

Aug|apfelschwinden, *-s, n. sg. (med., inv.)* TBC ocular.

Auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi; **schwarze ~n** ochi negri; **blaue ~n** ochi albaștri; **ein blaues ~** vânătaie în jurul ochiului, ochi învinețit; **eingefallene ~n** ochi adânciți în orbite, băgați în fundul capului; **tief liegende ~n** ochi adânci, adânciți; **entzündetes ~** ochi roșu, injectat; **hervorstehende (sau hervortretende) ~n** ochi ieșiți din orbită, bulbucați; **kurzsichtige ~n** ochi miopi; **künstliches ~** ochi de sticlă, protează oculară; **muntere ~n** ochi vioi; **schiefe (sau schief geschnittene) ~n** ochi oblici; **auf einem ~ blind** chior; **falsche ~n** ochi vicleni, falși; **kein ~ zutun** a nu închide un ochi, a nu dormi (toată noaptea); **vier ~n sehen mehr als zwei** patru ochi văd mai bine decât doi; **große ~n machen** a face ochi mari, a căsca ochii, a se mira; **verliebte ~n machen** a face ochi dulci; **mit einem blauen ~ davonkommen a)** a scăpa cu un ochi învinețit; **b)** *(fig.)* a scăpa cu fața curată, ieftin, ușor; **das ~ gewöhnen** *(an* cu *ac.)* a(-și) obișnui ochii (cu ceva); **unter vier ~n** între patru ochi; *(poet.)* **die ~n gingen ihm über** l-au podidit lacrimile; *(fig.)* **es ist mir ein Dorn im ~** îmi stă ca sarea, ca un ghimpe în ochi; **mit weit aufgerissenen ~n** cu ochii larg deschiși; *(fig.)* **mit bewaffneten ~n** cu binoclu, cu ochean, lunetă, telescop; **mit bloßem ~** cu ochiul liber; (și *fig.)* **die ~n verdrehen** a da ochii peste cap; **kaum wagt er die ~n aufzuschlagen** abia cutează să-și ridice ochii; **die ~n niederschlagen** a pleca ochii (în jos); **es brennen mir die ~n** îmi ard ochii, mă usturăochii; *(poet.)* **sein ~ ist gebrochen** a murit; **da blieb kein ~ trocken** toți aveau lacrimi în ochi; **ich traute meinen ~n nicht** nu-mi venea să-mi cred ochilor; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **die ~n aus dem Kopf schämen** a-i fi cuiva foarte rușine; **sich** *(dat.)* **die ~n aus dem Kopf weinen** a-și usca ochii de plâns; **er hat dafür kein ~** n-are ochi pentru asta; *(fam.)* **die ~n waren größer als der Magen** deși era sătul, ochii mai cereau de mâncare; *(fig.)* **jm. den Daumen aufs ~ setzen** a-i veni cuiva de hac; *(fam.)* **wie die Faust aufs ~ passen** a se potrivi ca nuca în perete; *(fam.)* **mit scheelen ~n ansehen** a se uita chiorâș, a pizmui, a invidia; **der Gefahr ins ~ sehen** a privi în față primejdia; **jm. Sand in die ~n streuen** a arunca cuiva praf în ochi; **er ist seinem Vater wie aus den ~n geschnitten** e leit tatăl său; **für ewig die ~n schließen** a muri; **dem Toten blieben die ~n hängen** ochii mortului au rămas deschiși; **~ um ~, Zahn um Zahn** ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; *(în expr.)* **eine Krähe hackt der anderen kein ~ aus** corb la corb nu-și scoate ochii; **die ~n zu!** închide(ți) ochii! *(mil.)* **~n rechts!** pentru onor la dreapta! **2.** vedere, privire; *(fig.)* vigilență; **gute (sau schwache) ~n haben** a avea vederea bună (sau slabă); **vor den ~n** în fața (sau înaintea) ochilor; *(fig.)* **vor ~n haben** sau **nicht aus den ~n verlieren (sau lassen)** a ține sub ochi, a nu pierde din vedere, a urmări tot timpul; **vorn und hinten ~n haben** a vedea totul, a nu scăpa nimic; **ein ~ zudrücken** a închide ochii, a trece cu vederea; **ganz ~ sein** a privi cu mare atenție; **scharfes ~** ochi atent, ager; ochi de vultur; **ein (wachsames) ~ auf etwas (sau jn.) haben** a fi cu ochii în patru la ceva (sau cineva), a supraveghea, a urmări ceva sau pe cineva de aproape; **jn. ins ~ fassen** a pune ochii pe cineva, a avea pe cineva în vedere,

a urmări cu atenție, a lua la ochi; **etwas ins ~ fassen** a se gândi serios la ceva, a intra (în mod serios) în vederile cuiva; **im ~ behalten** a ține sub observație; a nu pierde din vedere; **im ~ haben** a avea în vedere; a nu pierde din vedere; **aus den ~n lassen** (sau **verlieren)** a pierde din vedere, a neglija; **ins ~** (sau **in die ~n) fallen** (sau **springen)** a bate la ochi, a sări în ochi; **das sticht mir in die ~n** asta îmi place mult, vreau s-o cumpăr, s-o am; **es fiel ihm wie Schuppen von den ~n** deodată a văzut clar, și-a dat seama de toate dedesubturile; deodată a priceput totul; **vor ~n liegen** a fi evident, vădit, învederat; **vor ~n stellen** a propune; **jm. nicht unter die ~n kommen (treten)** a nu îndrăzni să apară în fața ochilor cuiva, să se prezinte înaintea cuiva; **jm. die ~n öffnen** a deschide cuiva ochii, a lămuri pe cineva; **die ~n sind ihm aufgegangen** i s-au deschis ochii, și-a dat seama; **öffne die ~n!** fii atent! deschide-ți ochii! **mit den ~n messen** a măsura, a cântări din ochi; **nach dem ~** după ochi; **ein ~ auf jn. werfen** a pune ochii, a alege pe cineva; **vor aller ~n** în văzul tuturor, în ochii lumii, în public, fățiș; **mit ganz anderen ~n ansehen** a privi cu alți ochi; **die Ehrfurcht aus den ~n setzen** a pierde respectul; **geh mir aus den ~n!** piei din ochii mei! *(în expr.)* **aus den ~n, aus dem Sinn** ochii care nu se văd se uită; *(glumeț)* **das ~ des Gesetzes** ochiul legii, *p. ext.* polițistul, gardianul public; **~ Gottes a)** *(reg., pop.)* ochean, telescop; **b)** *(bis.)* ochiul lui Dumnezeu. **3.** *(tehn.)* ochi; *(radio.)* **magisches ~** ochi magic. **4.** lumină, luciu, strălucire; sclipire; *(fig.)* **das ~ des Tages** soarele. **5.** *(la împletituri)* ochi; fir (la ciorap). **6.** *(bot.)* mugure, ochi; altoi; *(fig.)* **der Mannesstamm steht auf wenig ~n** ramura bărbătească are puțini membri, se stinge. **7.** punct (la zaruri sau cărți de joc). **8.** ochi de fereastră (dintr-o cupolă). **9.** pată pe animale; punct, picățea (pe coada păunului, aripa fluturelui etc.). **10.** steluță de grăsime în supă. **11.** *(tipogr.)* floarea literei.

Äugelchen, *-s, -*, **Äugelein**, *-s, -, n. (dim.* de la Auge) ochișor.

äugeln, *äugelte, geäugelt (ich äug(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (bot.)* a altoi. **II.** *intr. (fam.)* a face cu ochiul, a se uita pe ascuns, pe furiș la (sau după) cineva; a schimba, a face ochi dulci, a trage ocheade, a cocheta.

Augen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță pupilară.

Augen|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* agat cu ochiuri.

Augen|achse, *-n, f.* axa ochiului.

Augen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic oculist, oftalmolog.

augen|ärztlich *adj.* oftalmologic.

Augen|aufschlag, *-(e)s, m. sg.* ridicare a privirii, a ochilor; *(fig.)* privire.

Augen|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie a ochilor; privire.

Augen|auswischerei, *-en, f.* șmecherie, coțcărie; ceea ce se face de ochii lumii; *(fig.)* praf în ochi.

Augenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de ochi, baie oculară.

Augenbader, *-s, -, m.* vas mic pentru baia de ochi.

Augenbeschreibung *f. sg. (med.)* oftalmografie.

Augenbesichtigung *f. sg. (med.)* oftalmoscopie.

Augenbild, *-(e)s, -er, n.* imagine vizuală.

Augenbinde, *-n, f.* **1.** bandaj, legătură pentru ochi. **2.** *(pop.)* cataractă, albeață.

Augenbinde|haut, *-häute, f. (anat.)* conjunctivă.

Augenblende, *-n, f. (la căpăstru de cai)* ochelar, clapă la ochi.

Augenblick, *-(e)s, -e, m.* clipă, clipită, moment; **im ~** momentan; **im letzten ~** în ultima clipă, în ultimul moment; **nehmen Sie einen ~ Platz** luați puțin loc, stați un moment jos; **für den ~** pentru moment; **jeden ~** sau **alle ~e** în fiecare clipă, în fiece moment; **der entscheidende ~** momentul hotărâtor; **der schlimme ~** ceasul rău; **lichter ~** moment de luciditate; **ein erhebender ~** un moment înălțător.

augenblicklich și **augenblicklich I.** *adj.* momentan, actual; de scurtă durată. **II.** *adv.* imediat, numaidecât, îndată, într-o clipă, instantaneu; în clipa de față.

augenblicks *adv. (inv.)* imediat, îndată.

Augenblicks|aufnahme, *-n, f. (fot.)* **1.** fotografie la minut. **2.** instantaneu.

Augenblicks|auslösung, *-en, f.* declanșare instantanee.

Augenblicksbild, *-(e)s, -er, n.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblicksdichter, *-s, -, m.* poet improvizator.

Augenblicks|eingebung, *-en, f.* inspirație de moment.

Augenblicks|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes de moment, efemer.

Augenblicksfotografie, *-n* [-fi:ən], *f.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblickshebelschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător instantaneu cu pârghie.

Augenblicks|interesse, *-s, -, n.* interes de moment.

Augenblicks|photographie și **-fotografie**, *-n* [-fi:ən], *f.* v. Augenblicksaufnahme.

Augenblicksvorteil, *-(e)s, -e, m.* profit, avantaj momentan.

Augenblickswirkung, *-en, f.* efect momentan, instantaneu.

Augenblicks|zünder, *-s, -, m. (mil.)* focos rapid; *(mine)* amorsă instantanee.

Augenblinzeln, *-s, n. sg.* clipire din ochi.

Augenblödigkeit *f. sg. (pop.)* slăbiciune a ochiului.

Augenboden, *-s, -böden, m. (anat.)* interior al ochiului, fund de ochi.

Augenbraue, *-n, f.* sprânceană; **buschige ~n** sprâncene stufoase.

Augenbrauenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arcadă a sprâncenei, linie (arcuită) a sprâncenei.

Augenbrauen|stift, *-(e)s, -e, m.* creion dermatograf.

Augenbutter *f. sg.* urdoare.

Augendeckel, *-s, -, m.* v. Augenlid.

Augendiagnose, *-n, f.* metodă de investigare pe baza irisului, iridologie.

Augendiagnostiker, *-s, -, m.* iridolog, persoană care stabilește un diagnostic pe baza irisului.

Augendiener, *-s, -, m.* om lingușitor, slugarnic, periuță.

Augendienerei *f. sg.* slugărnicie, servilism.

augendienerisch *adj.* slugarnic, lingușitor, servil.

Augendienst, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** v. Augendienerei. **2.** v. Augenweide.

Augendistanz, *-en, f.* v. Augenabstand.

Augendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă lacrimală.

Augen|empfindlichkeit *f. sg.* sensibilitate a ochilor.

Augen|entzündung, *-en, f. (med.)* oftalmie, inflamație a ochiului.

Augen|erkundung, *-en, f.* cercetare, observație vizuală, oculară.

augenfällig *adj.* care bate la ochi, care sare în ochi, evident, învederat, vădit.

Augenfälligkeit, *-en, f.* evidență, învederare.

Augenfalter, *-s, -, m. (entom.)* specie de fluture satirid *(Satyridae).*

Augenfarbe, *-n, f.* culoare a ochilor.

Augenfehler, *-s, -, m.* defect de vedere.

Augenfistel, *-n, f.* fistulă lacrimală.

Augenfleck, *-(e)s, -e, m. (biol.)* organ vizual al organismelor unicelulare (al protozoarelor).

Augenflimmern, *-s, n. sg.* licărire (sau tremur) înaintea ochilor.

Augenfluss, *-es, m. sg. (med.)* secreție conjunctivală, *(pop.)* scurgere din ochi.

augenförmig *adj.* în formă de ochi.

Augenfunkeln, *-s, n. sg. (med.)* fotopsie.

Augengeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare oculară.

Augengeschwür, *-s, -e, n.* urcior.

Augenglas, *-es, -gläser, n.* **1.** ochelari; monoclu. **2.** binoclu, ochean, lunetă.

Augengrube, *-n, f. (med.)* fosă supraorbitală.

Augenhäutchen, *-s, -, n. (anat.)* membrană coroidă.

Augenheil|an|stalt, *-en, f.* v. Augenklinik.

Augenheilkunde *f. sg.* oftalmologie.

Augenhintergrund, *(e)s, -gründe, m. (med.)* fund de ochi.

Augenhöhe, *-n, f. (în expr.)* **in ~** la înălțimea ochilor.

Augenhöhle, *-n, f.* orbită a ochiului.

Augenhornhaut, *-häute, f. (anat.)* cornee.

Augenklappe, *-n, f.* ochelar de cal (fixat la căpăstru).

Augenklinik, *-en, f.* clinică oftalmologică.

Augenkneifer, *-s, -, m. (înv.)* ochelari (prinși de nas), pince-nez.

augenkrank *adj.* bolnav de ochi.

Augenkranke, *-n, -n (ein Augenkranker), m.* și *f.* persoană bolnavă de ochi.

Augenkrankheit, *-en, f.* boală de ochi, oftalmie; **ägyptische ~** trahom.

Augenlager, *-s, -, m. (tehn.)* palier broască.

Augenleder, *-s, -, n.* v. Augenklappe.

Augenlehre, *-n, f.* v. Augenheilkunde.

Augenleiden, *-s, -, n.* v. Augenkrankheit.

Augenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** vedere; **das ~ verlieren** a-și pierde vederea. **2.** *(fig.)* lumina ochilor.

Augenlid, *-(e)s, -er, n.* pleoapă.

Augenlid(er)|ent|zündung, *-en, f. (med.)* blefarită.

Augenlinse, *-n, f. (anat.)* cristalin.

augenlos *adj.* **1.** fără ochi. **2.** care suferă de anoftalmie.

Augenlust *f. sg.* v. Augenweide.

Augenmaß, *es, -e, n.* capacitate de a aprecia (just) cu ochiul; **ein gutes ~ haben** a putea aprecia bine din ochi.

Augenmensch, *-en, -en, m. (psih.)* tip vizual.

Augenmerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** atenție; **sein ~ (auf etwas) richten** a-și îndrepta atenția asupra... **2.** *(înv.)* scop, țintă, țel.

Augenmesser, *-s, -, n.* oftalmometru.

Augenmittel, *-s, -, n.* medicament pentru ochi.

Augenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi ocular.

Augen|nerv, *-(e)s, -en* [-vən sau -fən], *m. (anat.)* nerv optic.

Augen|operation, *-en, f. (med.)* operație la ochi.

Augen|optiker, *-s, -, m.* optician.

Augenpaar, *-es, -e, n.* pereche de ochi.

Augenpflege *f. sg.* igienă a ochilor.

Augenprothese, *-n, f.* ochi artificial, proteză oculară.

Augenpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* **1.** medicament pentru ochi. **2.** *(fig., fam.)* scris mărunt, neciteț (de mână sau tipar) care obosește ochii. **3.** *(fig., fam.)* cusătură, broderie foarte fină și măruntă (care obosește ochii).

Augenpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct principal; centru de perspectivă; *(arte)* punct de fugă; punct de vedere.

Augenränder *pl.* marginile pleoapelor (inferioară și superioară); **gerötete ~ haben** a avea pleoapele iritate, roșii.

Augenreiz, *-es, -e, m.* iritație a ochiului.

Augenring, *-(e)s, -e, m.* cearcăn (la ochi).

Augenrinnen, *-s, n. sg.* v. Augenfluss.

Augenröte *f. sg.* înroșire a ochiului (prin congestia conjunctivei), hiperemie a conjunctivei.

Augensalbe, *-n, f.* alifie, unguent pentru ochi.

Augenschatten *pl.* cearcăne (la ochi).

Augenschein, *-(e)s, m. sg.* **1.** aspect; privire (cu propriii săi ochi); aparență; **der ~ trügt** ochiul, aparența înșeală; **dem ~ nach** după ochi, după câte am văzut; după aparență; *(în expr.)* **etwas, jn. in ~ nehmen** a cerceta, a examina, a se uita la cineva sau ceva; **wie der ~ lehrt** sau **zeigt** după cum se poate observa, după cum se vede. **2.** *(jur.)* cercetare, descindere la fața locului.

Augenscheinbefund, *-(e)s, -e, m. (jur.)* rezultat al cercetării, descinderii la fața locului, constatare la fața locului.

augenscheinlich *adj* și *adv.* aparent, după toate aparențele, evident; **es hat ihm ~ gefallen** după toate aparențele i-a plăcut; **ein ~er Mangel** o lipsă evidentă.

Augenscheinlichkeit, *-en, f.* **1.** învederare, evidență. **2.** aparență.

Augenscheinprotokoll, *-s, -e, n. (jur.)* proces verbal asupra cercetării la fața locului.

Augenschirm, *-(e)s, -e, m.* cozoroc, vizieră.

Augenschleim, *-(e)s, m. sg.* v. Augenbutter.

Augenschmaus, *-es, -schmäuse, m. (glumeț)* v. Augenweide.

Augenschmerz, *-es, -en, m.* durere de ochi.

Augenschwäche, *-n, f.* slăbiciune a ochilor, ambliopie.

Augen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* oftalmoscop.

Augen|spiel, *-(e)s, n. sg.* joc al ochilor.

Augen|sprache *f. sg.* limbaj al ochilor.

Aug(en)|sprosse *f. sg.* v. Augspross.

Augen|star, *-(e)s, m. sg.* albeață (la ochi), cataractă.

Augen|stechen, *-s, n. sg.* junghi la ochi.
Augen|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* sulfat alb de zinc. **2.** *(med.)* concreţiune care se formează în canalele lacrimale în mod patologic.
Augen|stern, *-(e)s, -e, m. (poet.)* **1.** pupilă. **2.** *(fig.)* lumină a ochiului; **das Kind war ihr ~** copilul era lumina ochilor ei.
Augentäuschung, *-en, f.* **1.** iluzie optică. **2.** *(arte)* copie fidelă.
Augentierchen, *-s, -, n.* v. Geißeltierchen.
Augentriefen, *-s, n. sg.* urdoare.
Augentripper, *-s, -, m. (med.)* blenoree.
Augentropfen *pl. (med.)* picături pentru ochi.
Augentrost, *-(e)s, m. sg.* **1.** mângâiere a ochilor. **2.** *(bot.)* silur, burueniţă *(Euphrasia stricia).*
Augen|übel, *-s, -, n. (pop.)* v. Augenkrankheit.
Augen|untersuchung, *-en, f.* examen ocular.
augenverderbend *adj.* care strică, vatămă, atacă ochii.
Augenverdreher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (persoană) fățarnic(ă), prefăcut(ă).
Augenverletzung, *-en, f.* leziune a ochiului.
Augenwasser, *-s, -, n.* **1.** v. Augentropfen. **2.** *(fig.)* lacrimi.
Augenwassersucht *f. sg. (med.)* hidroftalmie.
Augenweh, *-(e)s, n. sg.* durere de ochi.
Augenweide *f. sg.* bucurie, plăcere, desfătare a ochilor.
Augenwimper, *-n, f.* geană.
Augenwink, *-(e)s, -e, m.* semn cu ochiul, ocheadă.
Augenwinkel, *-s, -, m.* coada ochiului; **jn. aus den ~n betrachten** a privi pe cineva cu coada ochiului.
Augenwischerei, *-en, f.* înşelăciune; praf în ochi, ceea ce se face de ochii lumii.
Augenwurz, *-en, f. (bot.)* **1.** dediţel, floarea-vântului *(Anemone nemorosa* L.). **2.** păpădie.
Augenzahl, *-en, f. (la cărţi de joc)* număr de puncte.
Augenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte canin; canin (superior), colţ.
Augenzeuge, *-n, -n, m.* martor ocular.
Augenzeugenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport, relatare a unui martor ocular.
Augenzeugin, *-nen, f.* martoră oculară.
Augenzeugnis, *-ses, -se, n.* mărturie, depoziţie a unui martor ocular.
Augenzinke, *-n, f.* v. Augspross.
Augenzittern, *-s, n. sg.* tremur al globului ocular.
Augenzucken, *-s, n. sg.* tresărire a pleoapei.
Augenzwinkern, *-s, n. sg.* clipit din ochi; făcut cu ochiul.
Augias|stall, *-(e)s, -ställe, m. (mit.)* grajdul lui Augias; *(fig.)* dezordine, murdărie; depravare, corupţie; **den ~ reinigen** sau **ausmisten** a face curăţenie radicală.
Augit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* augit.
Äuglein, *-s, -, n.* **1.** ochişor. **2.** *(bot.)* mugure. **3.** punct (la cărţile de joc).
Augment, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* augment.
Augmentation, *-en, f.* augmentare, mărire, sporire.
Augmentationsvor|rat, *-s, -räte, m. (înv.)* disponibil, rezervă.
Augmentativ, *-s, -e* [-vɔ], *n. (lingv.)* augmentativ.
Augmentativsuffix, *-es, -e, n. (lingv.)* sufix augmentativ.
Augmentativum [-vUm], *-s, -va* [-va], *n.* v. Augmentativ.
augmentieren, *augmentierte, augmentiert, vb. (h) tr.* a spori, a augmenta.
Augmentierung, *-en, f.* v. Augmentation.
au gratin [ogra'tɛ̃:] *(cul., franc.)* gratinat.
Augsburger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Augsburg.
augsburgisch *adj.* care ţine de oraşul Augsburg, din Augsburg.
Aug|spross, *-es, -e, m. (vân.)* ramură de jos a coarnelor de cerbi.
Augur, *-s* (şi *-n* sau *Auguren*). *-n* (sau *Auguren*), *m.* augur, prezicător, profet.
Augurenlächeln, *-s, n. sg.* surâs ironic (al celui ce ştie ceva).
augurieren, *augurierte, auguriert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a profetiza, a prezice. **2.** a ura.
Augurium, *-s, -rien* [-riən], *n.* prezicere, profeţie; semn prevestitor.
August[1], *-s, m. sg. (în expr.)* **der dumme ~** măscărici, bufon, clovn; *(fam.)* **den dummen ~ spielen (abgeben)** a face pe nebunul, pe prostul; a face bufonerii, a face giumbuşlucuri.
August[2], *-(e)s* (şi *-), -e, m.* (luna) august; **Mitte ~** la mijlocul lui august.
August|abend, *-(e)s, -e, m.* seară de august.
August|apfel *-s, -äpfel, m.* măr văratic.
Augustbirne, *-n, f.* pară oarzănă, pară de sf. Maria.
August|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus pedunculata).*
augusteisch [-'tɛ:lʃ] *adj. (ist.; în expr.)* **das ~e Zeitalter** epoca, secolul lui August.
August|hafer, *-s, m. sg.* ovăz timpuriu, ovăzul-ţiganului *(Avena nuda).*
August|hopfen, *-s, m. sg.* hamei timpuriu.
Augustiner, *-s, -, m.* călugăr augustin.
Augustinerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări augustini.
Augustinermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Augustiner.
Augustiner|orden, *-s, -, m.* ordinul călugărilor augustini.
augustinisch *adj.* (din ordinul) augustin.
Augustkirsche, *-n, f.* vişină.
Augustpflaume, *-n, f.* prună văratică, goldană.
August|sonne *f. sg.* soare de august.
August|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de august.
Augustwoche, *-n, f.* săptămână de, din august.
Au|hirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb (de baltă).
Auktion, *-en, f.* licitaţie, mezat; **in ~ verkaufen** a vinde la licitaţie; **sich** *(dat.)* **etwas auf einer ~ ersteigern** a cumpăra ceva la licitaţie.
Auktionator, *-s, -toren, m.* agent care conduce o licitaţie.
auktionieren, *auktionierte, auktioniert, vb. (h) tr.* a vinde la licitaţie.
Auktions|ausrufer, *-s, -, m.* persoană care face (cu glas tare) ofertele la licitaţie.
Auktionsbridge [-brIdʒ] *-, n. sg.* bridge-licitaţie.
Auktionshammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan cu care se anunţă sfârşitul, încheierea ofertelor de licitaţie.
Auktionskommissar, *-s, -e, m.* v. Auktionator.
Auktionslokal, *-(e)s, -e, n.* sală de licitaţie.
Auktions|spesen *pl.* cheltuieli, speze de licitaţie.
Aul, *-s, -e, m.* şatră a populaţiilor turcice.
Aula, *Aulen* (şi *-s*), *f.* aulă, sală festivă.
Aulebäcker, **Aulner**, *-s, -, m. (reg.)* olar.
Aulos, *-, -oi, m. (muz.)* fluier din Grecia antică.
au naturel [onaty'rɛl] *(cul., franc)* natur.
au pair [o'pɛ:ɐ] *(franc.)* fără plată, cu masă şi casă (despre servicii în străinătate).
Aupairmädchen, şi **Au-pair-Mädchen**, *-s, -, n.* fată au-pair (care lucrează fără plată, cu masă şi casă, la o familie în străinătate).
Aupairstelle, şi **Au-pair-Stelle**, *-n, f.* post, serviciu ca au pair.
Aura, *-ren* şi *-rae* [-rɛ], *f.* aură.
Auramin, *-s, n. sg.* auramină.
Aurecht, *-(e)s, -e, n.* drept de păşunat.
Aureole, *-n, f.* aureolă.
Aureomycin [-'tsi:n], *-s, n. sg. (farm.)* aureomicină.
Aurignacien [orInja'siɛ̃:], *-s, n. sg.* aurignacian, cultură din paleoliticul superior (după oraşul francez Aurignac).
Aurikel, *-n, f. (bot.)* urechea-ursului *(Primula auricula).*
aurikular, **aurikulär** *adj. (med.)* care ţine, aparţine de ureche, auricular.
Auripigment, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* auripigment, orpiment.
Auriverbindung, *-en, f. (chim.)* compus auric.
Aurora *f. sg.* **1.** *(poet.)* aurora, zori. **2.** Aurora, zeiţa romană a răsăritului de soare.
Aurum, *-(s), n. sg. (chim.)* aur.
aus **I.** *prep.* cu *dat.* **1.** *(local)* din, de la; pe, prin; **a)** *(arată locul de unde porneşte acţiunea)* **das Schwert ~ der Scheide ziehen** a scoate sabia din teacă; **~ dem Hause treten** a ieşi din casă; **es kommt ~ Berlin** vine, este adus de la Berlin; **~ der Nähe** din apropiere; **etwas ~ der Tasche ziehen** a scoate ceva din buzunar; **~ vollem Halse schreien** a ţipa cît îl ţine gura; **der Zorn spricht ~ ihm** mânia îl face să vorbească astfel, mânia vorbeşte din el; **~ dem Kopf** pe de rost, pe dinafară; **wie ~ der Pistole geschossen** ca din puşcă; **~ verschiedenen Quellen schöpfen** a folosi, a lua din diferite izvoare; **das ist ~ der Luft gegriffen** e o scornealâ, o invenţie; **b)** *(arată originea, categoria din care face parte, proveniența)* **~ dem Volke** din popor; **ein Märchen ~ uralten Zeiten** o poveste din vremuri străvechi; **sie wählen einen ~ ihrer Mitte** ei aleg pe unul dintre ei, dintr-ai lor; **~ dem Rumänischen übersetzt** tradus din română; **~ eigener Erfahrung** din proprie experienţă; **c)** *(arată elementul din care se dezvoltă ceva* sau *punctul de pornire al unei schimbări)* **~ einem Kind wird ein Mann** dintr-un copil va ieşi un bărbat; **~ ihm wird nie etwas** nu se va alege niciodată nimic de el; **etwas ~ sich machen** a se realiza, a-şi dezvolta toate calităţile. **2.** *(modal)* din, de; **a)** *(arată materia, materialul din care este făcut ceva)* **~ Holz** din (sau de) lemn; **ein Satz ~ zwei Wörtern** o propoziţie (formată) din două cuvinte. **3.** *(cauzal)* de, din; în; *(arată motivul, cauza din care se face sau din care urmează ceva)* **~ Zorn** de furie; **~ Freundschaft** din prietenie; **~ diesem Grunde** din acest motiv; **er hat es ~ Spaß gesagt** a spus-o în glumă; **~ eigener Initiative** din proprie iniţiativă. **4.** *(austr.)* la; **Prüfung ~ Deutsch ablegen** a da examen la germană; **er hat 10 ~ Rechnen** are 10 la aritmetică. **5.** *(în expr.)* **jm. ~ dem Wege gehen** a ocoli pe cineva, a se da la o parte, a se feri din calea cuiva; **~ dem Schlaf wecken** a trezi din somn; **schlag dir das ~ dem Kopf!** scoate-ţi asta din cap! **er ist ~ dem Gröbsten heraus** a trecut de ce a fost mai greu; **~ den Augen, ~ dem Sinn** ochii care nu se văd se uită; **~ dem Effeff verstehen** a se pricepe foarte bine, a fi specialist, maestru în materie; a cunoaşte (ceva) perfect, la perfecţie; a avea la degetul cel mic. **II.** *adv.* **1.** *(fam.)* gata, terminat; **a)** *(cu verbul* sein) **die Schule ist ~** şcoala s-a terminat; **der Krieg ist ~** războiul s-a sfârşit; **es ist ~ mit ihm** s-a zis cu el; **zwischen uns ist alles ~** între noi totul s-a terminat; **b)** *(cu un auxiliar, în compunere cu un verb subînţeles, având sensul imprimat de acesta)* **die Flasche ist ~** sticla s-a golit; **er hat die Schuhe ~** a reuşit să-şi scoată pantofii. **2.** *(fam. cu verbul* sein) a ieşi; **er ist mit ihr ~** a ieşit cu ea; *(sport)* **der Ball ist ~** mingea a ieşit în aut. **3.** *(fam.)* **auf etwas ~ sein** a urmări ceva, a căuta să obţină ceva; **auf Abenteuer ~ sein** a căuta, a urmări aventuri. **4.** *(arată locul, punctul de plecare; în corelaţie cu von)* **von hier ~** de aici încolo; **von mir ~** din (sau despre) partea mea, despre mine; **von Grund ~** din temelie; radical, temeinic; **von Haus ~** de felul lui, său; la origine, iniţial; ca formaţie (de bază); **von Natur ~** din naştere; de felul lui, său; **von diesem Standpunkt ~** din acest punct de vedere. **5.** *(arată direcţia mişcării; în corelaţie cu ein)* **ein und ~** înăuntru şi afară; **nicht mehr ~ und ein wissen** a fi dezorientat; a nu şti unde-i stă capul.
Aus, *-, -, n. (sport)* aut, minge afară din teren.
aus|ackern, *ackerte aus, ausgeackert, vb. (h) tr.* a dezgropa arând, cu plugul.
aus|ädern, *äderte aus, ausgeädert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Fleisch ~** a scoate vinele din carne.
aus|äffen, *äffte aus, ausgeäfft, vb. (h) tr. (fam.)* a-şi bate joc (de cineva).
ausagieren, *agierte aus, ausagiert, vb. (h) intr. (psih.)* a exprima, a refula; **seine Wut ~** a-şi descărca furia, nervii.
aus|antworten, *antwortete aus, ausgeantwortet (du antwortest aus, er antwortet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a preda, a extrăda.
aus|apern, *aperte aus, ausgeapert, vb. (reg.)* **I.** *tr. (h)* a deszăpezi. **II.** *intr. (s) (despre zăpadă, gheaţă)* a se topi.
Ausaperung, *-en, f.* topire a zăpezii, deszăpezire; loc deszăpezit.
aus|arbeiten, *arbeitete aus, ausgearbeitet (du arbeitest aus, er arbeitet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a perfecţiona, a pune la punct; a prelucra (un material); a finisa; a elabora, a compune, a redacta; **den Entwurf ~** a elabora proiectul (conceput deja); **schriftlich ~** a elabora în scris. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a înceta să lucreze. **2.** *(despre vin)* a înceta, a termina de fermentat. **III.** *refl.* a munci fizic pentru a face mişcare.
Ausarbeitung, *-en, f.* **1.** punere la punct, perfecţionare, finisare; elaborare, compunere, redactare. **2.** *(tehn.)* prelucrare; degroşare.
aus|arten, *artete aus, ausgeartet (du artest aus, er artet aus), vb. (s) intr.* **1.** a depăşi limitele, a se transforma (în...), a degenera. **2.** *(biol.)* a degenera.
Ausartung, *-en, f.* degenerare, degenerescenţă.

aus|ästen, *ästete aus, ausgeästet (du ästest aus, er ästet aus), vb. (h)* **I.** *tr. (forest.)* a emonda, a tăia ramurile (nefolositoare ale) unui pom. **II.** *refl.* a se ramifica.

Aus|ästung, *-en, f.* **1.** *(forest.)* emondare, emondaj, tăiere a ramurilor (nefolositoare). **2.** ramificare.

Aus|atemventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* Ausatmungsventil.

aus|äthern, *ätherte aus, ausgeäthert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage cu eter.

aus|atmen, *atmete aus, ausgeatmet (du atmest aus, er atmet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a expira (aer, fum de ţigară etc.). **2.** a exala. **II.** *intr.* **1.** a expira; **aus- und einatmen** a inspira şi expira, a respira. **2.** *(fig.)* a muri, a-şi da sufletul, a expira. **III.** *refl.* a-şi trage sufletul, a răsufla.

Aus|atmung, *-en, f.* expiraţie; exalare.

Aus|atmungsluft *f. sg.* aer expirat, exalat, uzat, folosit.

Aus|atmungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil de expirare (la măşti de gaze); *(chim.)* supapă de evacuare (a gazului).

aus|ätschen, *ätschte aus, ausgeätscht, vb. (h) tr. (fam.)* a-şi bate joc (de cineva), a se strâmba (la cineva), a da cu sâc (cuiva).

aus|backen, *backe* (şi *buk*) *aus, ausgebacken (du bäckst aus, er bäckt aus), vb. (h) tr.* a coace, a frige (bine, complet); a prăji.

ausbaden, *badete aus, ausgebadet (du badest aus, er badet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina baia. **II.** *tr. (fig.)* a plăti oalele sparte, a trage ponosul, a suferi (sau suporta paguba) pentru altul.

Ausbaggerer, *-s, -, m.* lucrător la dragă, dragor.

ausbaggern, *baggerte aus, ausgebaggert, vb. (h) tr.* a draga; a excava; a adânci o apă, un loc.

Ausbaggerung, *-en, f.* dragare, dragaj.

ausbaken, *bakte aus, ausgebakt, vb. (h) tr.* a jalona, a picheta; *(mar.)* a baliza.

ausbalancieren [-laŋ'si:- sau -lã'si:-], *balancierte aus, ausbalanciert, vb. (h) tr.* a echilibra, a restabili echilibrul; *(tehn.)* a echilibra (un aparat, o maşină etc.).

Ausbalancierung, *-en, f.* (şi *tehn.*) echilibrare.

ausbaldowern, *baldowerte aus, ausbaldowert vb. (h) tr. (argou)* a spiona, a cerceta, a lua informaţii.

ausbalgen, *balgte aus, ausgebalgt,* **ausbälgen**, *bälgte aus, ausgebälgt, vb. (h) tr. (vân.)* **1.** a jupui (pielea unui animal). **2.** a împăia (un animal).

Ausball, *-(e)s, -bälle, m (fotbal)* minge de aut.

ausballen, *ballte aus, ausgeballt, vb. (h) tr.* a desfăşura dintr-un balot; a deschide, a desface un balot

ausbalzen, *balzte aus, ausgebalzt (du, er balzt aus), vb. (h) intr. (vân.: despre păsări şi pisici)* a ieşi din perioada de împerechere.

Ausbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* demontare. **2.** amplificare, mărire, extindere; desăvârşire; încununare (a unei opere); **der ~ von Handelsbeziehungen** extindere a relaţiilor comerciale; **der ~ des Straßennetzes** extinderea reţelei de drumuri; *(fig.)* **der ~ einer These** adâncirea unei teze. **3.** *(mine)* exploatare (completă) a unei mine. **4.** *(mine)* susţinere (în subteran). **5.** *(constr.)* reconstruire, (re)amenajare; completare; terminare; desăvârşire. **6.** *pl. -ten (arhit.)* ieşind. **7.** *pl. -ten (reg.)* gospodărie, casă pe câmp (în afara localităţii).

ausbauchen, *bauchte aus, ausgebaucht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) bomba, a (se) îngroşa; a (se) rotunji.

Ausbauchung, *-en, f.* îngroşare; bombare; umflare; *(med.)* eventraţie.

ausbauen, *baute aus, ausgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a demonta; **die Batterie aus dem Auto ~** a demonta bateria de pe, din maşină. **2.** a extinde, a mări, a amplifica; a desăvârşi; a încununa (o operă). **3.** *(mine)* a exploata; a construi o galerie. **4.** *(constr.)* a reconstrui, a reamenaja; a termina, a desăvârşi; a adăuga construind. **5.** *(despre vinuri)* a matura. **II.** *intr.* a înceta, a termina de clădit.

ausbaufähig *adj.* **1.** *(despre construcţii)* apt de a fi mărit, lărgit, completat. **2.** *(fig.)* apt de a fi dezvoltat, amplificat.

Ausbau|holz, *-es, -hölzer, n. (mine, constr.)* lemn de susţinere.

ausbauschen, *bauschte aus, ausgebauscht, vb. (h) tr.* a înfoia, a umfla.

Ausbauschung *f. sg.* înfoiere, umflare.

Ausbauwohnung, *-en, f.* locuinţă provenită din transformarea unui spaţiu iniţial nedestinat locuirii.

ausbedingen, *bedang aus, ausbedungen, vb. (h) tr.* a condiţiona, a pune o condiţie, a stipula o condiţie (într-o învoială); **sich** *(dat.)* **~** a pune, a-şi rezerva o condiţie; **dies ausbedungen** cu această condiţie.

Ausbedingung, *-en, f. (jur.)* stipulare (formală); **unter ~** *(gen.)* **...** sub rezerva...

ausbeeren, *beerte aus, ausgebeert, vb. (h) tr.* **1.** a culege boabele de pe ciorchine. **2.** a dezghioca (fasole, mazăre). **3.** a curăţa (cireşe, vişine etc.) de sâmbure.

ausbeichten, *beichtete aus, ausgebeichtet (du beichtest aus, er beichtet aus), vb. (h) intr.* a mărturisi tot; a isprăvi spovedania.

ausbeinen, *beinte aus, ausgebeint, vb. (h) tr.* **1.** *(reg. în expr.)* **Fleisch ~** a curăţa carnea de oase, a scoate oasele din carne, a dezosa. **2.** a încrusta, a împodobi cu fildeş.

ausbeißen, *biss aus, ausgebissen (du, er beißt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rupe cu dinţii, a muşca (o bucată) din... **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **einen Zahn ~** a-şi rupe un dinte muşcând; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **an einer Sache die Zähne ~** a încerca un lucru greu; a nu răzbi (într-o situaţie grea, dificilă); *(fig., fam.)* **jn. ~** a pune în umbră, a eclipsa pe cineva luându-i locul (prin intrigi etc.). **II.** *intr. (geol.)* a se ivi.

ausbeizen, *beizte aus, ausgebeizt (du, er beizt aus), vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta prin mijloace caustice; a decapa. **2.** a cauteriza; a dezinfecta. **3.** *(cul.)* a macera, a pune la macerat.

ausbekommen, *bekam aus, ausbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuşi să se dezbrace de ceva, a reuşi să dea jos.

ausbersten, *barst aus, ausgeborsten (du birst aus, er birst aus), vb. (s) intr. (în expr.)* **in Lachen ~** a izbucni în râs.

Ausbesserer, *-s, -, m.* restaurator (de tablouri etc.).

Ausbesserin, *-nen, f.* femeie care cârpeşte, repară, peticeşte etc.

ausbessern, *besserte aus, ausgebessert, vb. (h) tr.* a drege, a repara; a cârpi, a petici; a restaura (un tablou); a corecta, a îndrepta; a ameliora.

Ausbesserung, *-en f.* reparaţie; peticire, cârpire; restaurare; îndreptare, corectare; ameliorare.

Ausbesserungs|arbeit, *-en, f. (mai ales la pl.)* lucrări de reparaţie, reparaţii; restaurare; **~en ausführen** a efectua lucrări de reparaţii.

ausbesserungsbedürftig *adj.* care are nevoie de reparaţie.

ausbesserungsfähig *adj.* care poate fi reparat, reparabil.

Ausbesserungskosten *pl.* cheltuieli de reparaţie.

Ausbesserungswerk, *-(e)s, -e, n. (mai ales ferov.)* atelier de reparaţii.

ausbesserungswürdig *adj.* care merită să fie reparat, restaurat.

ausbeten, *betete aus, ausgebetet (du betest aus, er betet aus), vb. (h) intr.* a isprăvi rugăciunea, a înceta cu rugatul.

ausbetten, *bettete aus, ausgebettet (du bettest aus, er bettet aus), vb. (h) tr.* **1.** a muta din pat (un bolnav, pentru a-i primeni aşternutul). **2.** a exhuma.

ausbeugen *vb. (h) tr.* v. ausbiegen **(1).**

ausbeulen, *beulte aus, ausgebeult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre îmbrăcăminte)* a deforma, a întinde (datorită purtării); **er hat seine Hose ausgebeult** şi-a deformat pantalonii (la genunchi). **2.** *(despre tablă, placaj)* a netezi, a îndrepta, a egaliza (o gâlmă, o turtire, o suprafaţă denivelată). **II.** *refl.* a se deforma întinzându-se; **der Rock hat sich schnell ausgebeult** haina s-a întins, s-a deformat repede (la buzunare).

Ausbeulung, *-en, f. (tehn.)* **1.** coşcoveală, umflătură (în tablă, placaj etc.). **2.** netezire (a tablei), îndreptare a umflăturilor (în placaj).

ausbeutbar *adj.* exploatabil.

Ausbeute, *-n, f.* **1.** produs, câştig, beneficiu; rezultat, randament; grad de valorificare; *(mine)* exploatare; *(fig.)* profit. **2.** *(mil., înv.)* pradă (de război); trofeu.

Ausbeutefaktor, *-s, -en, m. (ec.)* factor de valorificare.

ausbeuteln, *beutelte aus, ausgebeutelt (ich beut(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. ausbeulen **(1). 2.** *(reg., austr.)* a scutura; a deşerta; *(fig., fam.)* a scutura pe cineva de bani, a lefteri pe cineva, a-i lua toţi banii; **ich bin ganz ausgebeutelt** sunt lefter. **3.** *(reg.)* a cerne (făina). **II.** *refl. (reg., fam.)* a se scutura de bani, a rămâne lefter.

ausbeuten, *beutete aus, ausgebeutet (du beutest aus, er beutet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mine, ec.)* a exploata; a extrage, a prelucra; **die historischen Quellen ~** a folosi, a epuiza izvoarele istorice. **2.** *(fig.)* a exploata, a profita, a abuza de munca cuiva.

Ausbeuter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* exploatator(-oare).

Ausbeuterei, *-en, f. (peior.)* exploatare.

Ausbeutergesellschaft, *-en, f.* societate bazată pe exploatare.

Ausbeutergruppe, *-n, f.* grup de exploatatori.

Ausbeuter|herrschaft, *-en, f.* dominaţie, stăpânire a exploatatorilor, a clasei exploatatoare.

ausbeuterisch *adj.* şi *adv.* exploatator; **eine ~e Politik** o politică de exploatare.

Ausbeuterklasse, *-n, f.* clasă exploatatoare.

Ausbeuter|staat, *-(e)s, -en, m.* stat exploatator, al exploatatorilor.

Ausbeutertendenz, *-en, f.* tendinţă de exploatare.

Ausbeutertum, *-s, n. sg.* regim, sistem de exploatare.

Ausbeutung, *-en, f. (mine, ec., fig.)* exploatare; **die Abschaffung der ~ des Menschen durch den Menschen** desfiinţarea exploatării omului de către om.

Ausbeutungs|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracter de exploatare.

Ausbeutungsfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* câmp de exploatare.

Ausbeutungsform, *-en, f.* formă, mod de exploatare.

Ausbeutungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Ausbeutungsfeld.

Ausbeutungsgewinn, *-(e)s, -e, m. (mine, ec.)* câştig provenit din exploatare.

Ausbeutungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn., ec.)* grad de exploatare.

ausbeutungshalber *adv.* în scop de exploatare, pe baza exploatării.

Ausbeutungskosten *pl.* cheltuieli de exploatare.

Ausbeutungs|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect care urmează să fie exploatat; obiect al exploatării.

Ausbeutungs|politik *f. sg.* politică de exploatare.

Ausbeutungs|system, *-s, -e, n,* sistem de exploatare.

Ausbeutungsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relaţii de exploatare.

Ausbeutungsweise, *-n, f.* mod de exploatare.

ausbezahlen, *bezahlte aus, ausbezahlt, vb. (h) tr.* a plăti (în întregime), a achita.

Ausbezahlung, *-en, f.* plată (integrală), achitare.

ausbiegen, *bog aus, ausgebogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsfrânge, a încovoia, a strâmba în afară (marginile unui obiect); a lărgi, a evaza. **2.** a îndrepta (ceva strâmb, încovoiat); **einen Draht ~** a îndrepta o sârmă. **II.** *intr. (s)* **1.** a coti, a se feri; a se da în lături, la o parte; *(fig.)* a se eschiva; **er ist ihm (sau vor ihm) ausgebogen** s-a ferit din faţa (sau dinaintea) lui. **2.** *(ferov.; în expr.)* **einen Zug ~ lassen** a gara un tren pe o linie secundară.

Ausbiegung, *-en, f.* **1.** răsfrângere, încovoiere, rabatere; lărgire, evazare. **2.** îndreptare (a unui obiect strâmb). **3.** cotire; *(fig.)* eschivare. **4.** garare (a unui tren) pe o linie secundară.

ausbieten, *bot aus, ausgeboten (du bietest aus, er bietet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a expune, a oferi, a propune (o marfă) spre vânzare; **amtlich ~** a vinde la mezat; *(fig., fam.)* **wie saures Bier ~** a oferi (ceva) pe degeaba, la toată lumea (numai să-l poţi plasa). **II.** *refl.* a-şi oferi serviciile, a se pune la dispoziţia cuiva.

Ausbietung, *-en, f.* **1.** scoatere în vânzare; ofertă; **amtliche ~** licitaţie publică. **2.** supraofertă.

ausbilden, *bildete aus, ausgebildet (du bildest aus, er bildet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a instrui, a forma, a cultiva, a face educaţia; **Lehrlinge ~** a pregăti, a instrui ucenici; **Rekruten ~** a instrui recruţi; **Krankenpfleger ~** a forma sanitari. **2.** a dezvolta, a perfecţiona, a desăvârşi; **seinen Geschmack ~** a-şi dezvolta gustul; **ein System weiter ~** a perfecţiona un sistem. **II.** *refl.* a se pregăti, a se forma; a se perfecţiona, a se desăvârşi; **sich in Gesang ~ lassen** a se pregăti luând lecţii de canto; **sich in Fremdsprachen ~** a se specializa în limbi străine; **sich zum Deutschlehrer ~** a se pregăti pentru meseria de profesor de germană.

Ausbildende, *-n, -n (ein Ausbildender), m.* şi *f.* instructor, educator.

Ausbilder|eignungsverordnung *f. sg.* ordonanţă cu privire la calitatea de instructor.

Ausbild(n)er, *-s, -, m. (mai ales mil.)* instructor; educator.

Ausbildung, *-en, f.* **1.** pregătire, instruire, formare, educare; cultură, studii; **mit abgeschlossener ~** cu studii (de specialitate) încheiate; **eine akademische ~ haben** a avea studii superioare. **2.** dezvoltare, desăvârşire, perfecţionare; cultivare; **die geistige ~ des Kindes** dezvoltarea, formarea intelectuală a copilului; **die ~ des Geschmacks** cultivarea gustului.

Ausbildungs|abschluss|prüfung, *-en, f.* examen la încheierea instruirii.
Ausbildungs|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* etapă în pregătirea profesională.
Ausbildungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor de studii.
Ausbildungsberuf, *-(e)s, -e, m.* meseria de profesor, instructor, educator.
Ausbildungsdauer *f. sg.* durată a şcolarizării, a pregătirii profesionale, a instruirii militare.
ausbildungsfähig *adj.* educabil; capabil de a se perfecţiona, forma, dezvolta, cultiva, instrui.
Ausbildungsförderung, *-en, f.* ajutor (material) pentru studii, asistenţă financiară pentru studii.
Ausbildungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* mers al pregătirii, instruirii, formării.
Ausbildungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de pregătire (profesională), de instruire, de formare, de cultură.
Ausbildungshilfe, *-n, f.* v. Ausbildungsbeihilfe.
Ausbildungskosten *pl.* cheltuieli pentru instruire, perfecţionare profesională.
Ausbildungskurs, *-es, -e, m.*, **Ausbildungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de pregătire, de instruire, de perfecţionare.
Ausbildungsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) al (a) unui curs de pregătire, de perfecţionare.
Ausbildungsmethode [-to-], *-n, f.* metodă de educare, de instruire; metodă de studii.
Ausbildungs|offizier, *-s, -e, m.(mil.)* ofiţer de instrucţie, de instruire a recruţilor.
Ausbildungs|personal *n. sg. (mil.)* personal de instrucţie.
Ausbildungs|pflicht, *-en, f.* obligaţie de instruire profesională.
Ausbildungs|platz, *-es, -plätze, m. (mil.)* câmp de instrucţie.
Ausbildungs|praktikum, *-s, -ka, n.* practică, stagiu de formare, de pregătire practică.
Ausbildungs|programm, *-(e)s, -e, n.* program de instruire, perfecţionare profesională.
Ausbildungs|stätte, *-n, f.* şcoală; centru de perfecţionare; instituţie de educare, de instruire.
Ausbildungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de instruire, perfecţionare.
Ausbildungsvorschrift, *-en, f. (mil.)* regulament de instrucţie.
Ausbildungsweg, *-(e)s, -e. m.* cale, mod de pregătire; studii, şcoli urmate, pregătire profesională.
Ausbildungswesen, *-s, n. sg.* sistem de instrucţie, educaţie, formare, cultivare.
Ausbildungszeit, *-en, f.* timp, perioadă de instrucţie, de educare, de studii.
ausbimsen, *bimste aus, ausgebimst (du, er bimst aus), vb. (s) intr. (reg.)* a o şterge, a fugi.
ausbinden, *band aus, ausgebunden (du bindest aus, er bindet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a lega (zăţul). **2.** *(constr.)* a asambla; a termina dulgheria. **3.** *(reg.)* a lega, a priponi un animal. **4.** a lega, a termina de legat (în legături, în mănunchiuri, în baloturi).
ausbitten, *bat aus, ausgebeten (du bittest aus, er bittet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a invita, a pofti în oraş, la masă, la plimbare; **ausgebeten sein** a fi invitat la masă (la cineva acasă sau în oraş). **2.** a învoi (un elev de la şcoală pentru scurt timp). **II.** *refl. (sich* cu *dat.)* **1.** a se ruga, a cere, a pretinde; **sich etwas (von jm.)** ~ a cere, a pretinde ceva (de la cineva); **sich eine Gunst** ~ a cere o favoare; **sich von jm. ein Buch** ~ a cere, a împrumuta de la cineva o carte. **2.** a nu accepta; **das bitte ich mir aus** sau **das will ich mir ausgebeten haben** interzic! nu accept! nu admit! te rog, fă bine şi scuteşte-mă!
Ausblase|apparat, *- (e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de purjare, de suflare.
Ausblase|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de purjare, de evacuare.
ausblasen, *blies aus, ausgeblasen (du, er bläst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla, a stinge suflând (focul, lumina); **eine Kerze** ~ a stinge o lumânare suflând; *(fig.)* **jm. das Lebenslicht** ~ a face cuiva de petrecanie, a omorî, a ucide pe cineva. **2.** a sufla sticla, a fasona sticla prin suflare. **3.** a deschide suflând; *(tehn.)* a purja, a evacua; a curăţa prin suflare (de aburi, de aer). **4.** a goli prin suflare; **ein Ei** ~ a goli un ou suflând. **5.** a scoate, a da afară suflând; **den Rauch** ~ a da fumul afară suflând. **II.** *intr. (despre vânt)* a înceta să mai bată.
Ausbläser, *-s, -, m. (mil.)* grenadă, obuz care arde (după ce face contactul cu un obiect), dar nu explodează.
Ausblase|rohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă de evacuare, de purjare.
Ausblaseventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil, supapă, valvă de purjare, de evacuare; purjor.
ausblassen, *blasste aus, ausgeblasst (du, er blasst aus), vb. (s) intr. (despre ţesături)* a se decolora.
ausblatten, *blattete aus, ausgeblattet (du blattest aus, er blattet aus), vb. (h) tr. (dulgherie)* a face o îmbinare la jumătatea lemnului.
ausblättern, *blätterte aus, ausgeblättert, vb. (h) tr. (în expr.)* **ein Buch** ~ a răsfoi o carte până la sfârşit.
ausbleiben, *blieb aus, ausgeblieben, vb. (s) intr.* a absenta, a fi absent, a nu se prezenta, a lipsi; **ich werde nicht lange** ~ nu voi lipsi mult; **seine Strafe soll nicht** ~ el nu trebuie să scape de pedeapsă; **hier ist ein Wort ausgeblieben** aici s-a omis un cuvânt; **mit der Zahlung** ~ a rămâne în restanţă cu plata, a întârzia cu plata; **das konnte nicht** ~ aceasta trebuia să se întâmple, era inevitabil; **der Atem bleibt ihm aus** i se taie respiraţia; **die Hilfe blieb aus** ajutorul n-a sosit.
Ausbleiben, *-s. n. sg.* lipsă, absenţă, absentare, neprezentare, întârziere; *(jur.)* ~ **vor Gericht** contumacie; *(mil.)* **beschränktes** ~ amânare; **unbeschränktes** ~ scutire.
ausbleichen, *bleichte aus, ausgebleicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a albi, a înălbi, a decolora; **einen Fleck** ~ a scoate o pată prin decolorare. **II.** *blich aus, ausgeblichen, intr. (s)* a se decolora, a păli, a ieşi; a se ofili; **ausgeblichene Farbe** culoare decolorată.
ausbleien, *bleite aus, ausgebleit, vb. (h) tr. (tehn.)* a plumbui.
ausblenden, *blendete aus, ausgeblendet (du blendest aus, er blendet aus), vb. (h) tr. (radio., film)* **1.** *(despre sunet, lumină)* a face să dispară treptat. **2.** *(radio.)* a separa, a selecta.
Ausblendung, *-en, f.* pierderea, dispariţia sunetului, imaginii.
Ausblick, *-(e)s, -e. m.* vedere, privire, privelişte, perspectivă; **ein Zimmer mit ~ auf das Meer** o cameră cu vedere spre mare; **~ in die Zukunft** o privire în viitor.
ausblicken, *blickte aus, ausgeblickt, vb. (h) intr. (nach)* a aştepta cu dor, cu nerăbdare; a căuta cu privirea (spre sau după).
ausblitzen, *blitzte aus, ausgeblitzt (es blitzt aus), vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es hat ausgeblitzt** a încetat să fulgere.
ausblühen, *blühte aus, ausgeblüht, vb. (h) intr.* **1.** a înceta să înflorească; **die Narzissen haben für dieses Frühjahr ausgeblüht** narcisele s-au trecut deja în această primăvară. **2.** *(chim.)* a se depune în formă de eflorescenţă.
Ausblühen, *-s, n. sg.* veştejire, ofilire.
Ausblühung, *-en, f.* **1.** *(chim., geol.)* eflorescenţă. **2.** *(med.)* erupţie.
ausbluten, *blutete aus, ausgeblutet (du blutest aus, er blutet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a pierde tot sângele; a sângera. **2.** a se opri din sângerat. **II.** *tr. (în expr.)* **sein Leben** ~ a muri sângerând, în urma unei hemoragii.
ausböden, *bödete aus, ausgebödet (du bödest aus, er bödet aus), vb. (h) tr. (dogărie)* a pune fund (unui butoi).
ausbogen, *bogte aus, ausgebogt, vb. (h) tr.* a curba, a îndoi; a răscroi.
ausbohlen, *bohlte aus, ausgebohlt, vb. (h) tr.* a pune podele, a podi.
Ausbohlung, *-en, f.* podire.
ausbohren, *bohrte aus, ausgebohrt, vb. (h) tr.* **1.** a sfredeli, a găuri, a străpunge cu burghiul. **2.** a scoate, a destupa sfredelind; **den Spund** ~ a scoate dopul (unui butoi) cu burghiul.
Ausbohrung, *-en, f.* **1.** *sg.* sfredelire, scobire, găurire. **2.** scobitură.
ausbojen, *bojete aus, ausgebojet, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza.
ausbomben, *bombte aus, ausgebombt, vb. (h) tr.* (se foloseşte la *pasiv* sau *part. trec.)* a distruge prin bombardament; **ausgebombte Häuser** case bombardate, distruse de bombe.
ausbooten, *bootete aus, ausgebootet (du bootest aus, er bootet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a debarca în bărci. **2.** *(fig., fam.)* a debarca, a scoate dintr-un post; **der Direktor wurde ausgebootet** directorul a fost debarcat, a fost scos din post; **die Konkurrenz** ~ a înlătura concurenţa.
Ausbootung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* debarcare de pe nave (în bărci). **2.** *(fig., fam.)* debarcare, scoatere a cuiva dintr-un post.
ausborgen, *borgte aus, ausgeborgt, vb. (h) tr.* a împrumuta, a da cu împrumut; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua ceva cu împrumut, a împrumuta.
ausboxen, *boxte aus, ausgeboxt (du, er boxt aus), vb. (h) tr.* a învinge detaşat pe adversar (la box).
ausbracken, *brackte aus, ausgebrackt, vb. (h) tr. (com.)* a rebuta, a da la o parte marfa stricată, deşeurile; a selecţiona.
ausbraten, *briet aus, ausgebraten (du brätst aus, er brät aus), vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* **1.** a (se) frige, a (se) prăji bine, de tot. **2.** a extrage prin frigere, prin prăjit; **Fett** ~ a extrage untura prin prăjire.
ausbrauchen, *brauchte aus, ausgebraucht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a consuma, a epuiza; *(fig.)* a uza. **2.** a nu mai avea nevoie de...
ausbrauen, *braute aus, ausgebraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fermenta bine berea. **2.** a extrage prin fermentare. **3.** *(fig.)* a prepara, a pune la cale, a cloci. **II.** *intr.* a termina preparatul berii.
ausbrausen, *brauste aus, ausgebraust (du, er braust aus), vb. (h) intr.* şi *refl.* **1.** *(rar)* a înceta să mai fermenteze, să mai dospească, să mai fiarbă; **der Most hat ausgebraust** mustul a încetat să mai fiarbă. **2.** *(despre vânt)* a se potoli, a se linişti; *(fig.)* a se calma.
ausbrechen, *brach aus, ausgebrochen (du brichst aus, er bricht aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge din ceva; a smulge; **ein Fenster ~ lassen** a face o fereastră (spărgând zidul). **2.** *(reg.)* a vărsa, a voma, a vomita; **der Kranke hat ausgebrochen** bolnavul a vomat. **3.** *(hort.)* a emonda, a curăţa rupând (lujere nefolositoare de la roşii, viţă etc.); *(reg.)* a culege, a recolta rupând (fasole, mazăre etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se sparge; **der Becher ist am Rand ausgebrochen** paharul s-a ciobit la margine. **2.** a ieşi forţând, a năvăli, a se salva, a evada; **aus einer Festung** ~ a ieşi dintr-o fortăreaţă asediată; *(mil., vân.)* **aus einem Kessel** ~ a rupe încercuirea. **3.** *(despre epidemii, războaie, revoluţii etc.)* a apărea brusc, a izbucni, a se dezlănţui; **Panik ist ausgebrochen** a izbucnit panică. **4.** *(despre vulcani)* a erupe; **der Vesuv ist wieder ausgebrochen** Vezuviul a erupt iar. **5.** *(referitor la manifestări ale sentimentelor) (în* cu *ac.)* **in Tränen** ~ a izbucni în plâns; **in (ein) Gelächter** ~ a izbucni în râs; **in Schmähungen** ~ a izbucni în înjurături. **6.** *(călărie, auto.)* a se abate de pe traseu; a refuza să treacă un obstacol. **7.** *(sport)* a ajunge în frunte; a evada (din pluton).
Ausbrechen *n. sg.* **1.** rupere, frângere; smulgere. **2.** *(reg.)* vomare. **3.** emondare. **4.** evadare. **5.** erupţie (a unui vulcan). **6.** izbucnire (a unui război). **7.** *(călărie, auto.)* abatere de pe traseu.
Ausbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** evadat(ă), fugar(ă). **2.** cel care se abate de pe traseu.
Ausbrecherkönig, *-s, -e, m. (arg.)* deţinut cu multiple evadări reuşite la activ.
ausbreiten, *breitete aus, ausgebreitet (du breitest aus, er breitet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a despături, a aşterne; **ein Tischtuch** ~ a aşterne o faţă de masă; **die Waren vor dem Käufer** ~ a aşterne, întinde, aşeza marfa în faţa cumpărătorului. **2.** a desface, a desfăşura, a întinde; **die Arme (die Flügel)** ~ a desface, a întinde braţele (aripile). **3.** *(fig.)* a răspândi, a propaga; **Gerüchte** ~ a răspândi zvonuri. **4.** *(fig.)* a extinde, a creşte sau a face să crească, a spori, a mări, a lărgi; **seine Macht** ~ a-şi mări, a-şi întinde puterea. **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se aşterne; a se lărgi, a se extinde; **die Ebene breitet sich vor uns aus** în faţa noastră se aşterne câmpia. **2.** *(fig.)* a se răspândi, a se propaga; **die Epidemie breitet sich aus** epidemia se extinde; **die Nachricht hat sich schnell ausgebreitet** vestea s-a răspândit repede. **3.** *(fam.)* a-şi da pe larg cu părerea, a se întinde la vorbă (despre ceva).
Ausbreitung, *-en, f.* **1.** întindere; extensiune, răspândire (în spaţiu). **2.** desfacere, desfăşurare. **3.** *(fig.)* răspândire, propagare. **4.** *(fig.)* extindere, sporire, lărgire, mărire; expansiune.
Ausbreitungsdrang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de expansiune.
ausbreitungsfähig *adj.* care poate fi întins, răspândit etc.
Ausbreitungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu, zonă de răspândire.
Ausbreitungsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de răspândire, de propagare, de extindere.
Ausbreitungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de răspândire, de propagare, de extindere.
Ausbreitungszeit, *-en, f.* timp, durată de propagare, răspândire.
ausbremsen, *bremste aus, ausgebremst (du, er bremst aus), vb. (h) tr.* **1.** *(auto.)* a stingheri, a împiedica pe cineva să conducă prin faptul că cel din faţă frânează brusc. **2.** *(fam.)* a elimina concurenţa, a pune bețe-n roate.
ausbrennen, *brannte aus, ausgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde, a curăţa, a distruge prin foc; **ein Wespennest** ~ a arde un viespar. **2.** *(med.)* a cauteriza; **eine Wunde** ~ a cauteriza o rană. **3.** a curăţa în interior arzând; **den Schornstein** ~ a arde hornul. **4.** *(rar)* a usca de tot; a pârjoli; **die Sonne brennt die Erde aus** soarele pârjoleşte pământul. **II.** *intr. (s)* **1.** a fi consumat, mistuit de foc, a arde până la sfârşit; **die Kerze (das Feuer) brennt aus** lumânarea (focul) arde până la sfârşit. **2.** a se stinge, a înceta să ardă; **ein**

ausgebrannter Krater un crater stins; *(fig.)* **er ist ausgebrannt** e un om sfârșit; **~ lassen** a lăsa să se stingă. **3.** a arde pe dinăuntru mistuind tot; *(fam.)* a fi sinistrat în urma unui incendiu; **das Schiff brannte aus** vaporul a fost mistuit de flăcări.

Ausbrennen, *-s, n. sg.* **1.** ardere. **2.** curățire prin ardere. **3.** cauterizare (a unei răni). **4.** mistuire (prin foc). **5.** stingere (a focului).

Ausbrenner, *-s, -, m. (text.)* țesut imprimat pirotehnic.

Ausbrennung, *-en, f.* ardere, trecere prin foc, mistuire (prin foc); cauterizare.

ausbringen, *brachte aus, ausgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate; a reuși să scoată (o pată etc.). **2.** *(vân.)* a cloci, a scoate pui. **3.** *(înv.)* a da în vileag (o taină), a divulga. **4.** *(mine)* a produce. **5.** *(în expr.)* **einen Trinkspruch auf jn.** ~ a ține un toast, a închina în sănătatea cuiva. **6.** *(tipogr.)* a rări.

Ausbringer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (rar)* **1.** *(în expr.)* **~ eines Toastes** persoană care ține un toast. **2.** *(reg.)* persoană care colportează (știri).

Ausbringung *f. sg. (metal.)* extragere, scoatere.

ausbröckeln, *bröckelte aus, ausgebröckelt (ich bröck(e)le aus), vb. (s) intr.* a se sfărâma, a se dărâma.

Ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** izbucnire, declanșare; răbufnire; **vor ~ des Krieges** înainte de izbucnirea războiului; **zum ~ kommen** a izbucni; **ein heftiger ~ der Begeisterung** declanșarea unui val de entuziasm. **2.** erupție; **~ eines Vulkans** erupție a unui vulcan. **3.** evadare (din închisoare); *(mil.)* spargere a unei încercuiri, ieșire din încercuire. **4.** v. Ausbruchwein.

Ausbruchge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă, vulcanică.

Ausbruch(s)herd, *-(e)s, -e, m. (geol.)* crater.

Ausbruch|unternehmen, *-s, -, n. (mil.)* acțiune de a sparge o încercuire.

Ausbruchversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de evadare.

Ausbruchwein, *-(e)s, -e, m.* vin de primă calitate din struguri răscopți.

ausbrühen, *brühte aus, ausgebrüht, vb. (h) tr.* a opări pentru a încălzi (ceainicul); a curăța opărind (vase, rufe noi).

ausbrüllen, *brüllte aus, ausgebrüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* a mugi, a răcni, a urla; **er brüllt seine Seele aus** urlă de-și dă sufletul. **II.** *intr.* a înceta urletele, răcnetele, mugetele.

ausbrüten, *brütete aus, ausgebrütet (du brütest aus, er brütet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cloci, a scoate pui. **2.** *(fig.)* a născoci (ceva rău); a cloci (ceva); a inventa, a plănui, a proiecta. **II.** *intr. (despre păsări)* a termina de clocit.

Ausbrütung, *-en, f.* clocire.

ausbuchen, *buchte aus, ausgebucht, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a radia, a șterge (din registru); **einen Posten aus dem Konto** ~ a elimina o poziție din cont. **2.** *(în expr.)* **das Flugzeug (der Zug, das Hotel etc.) ist ausgebucht** toate locurile de avion (tren, hotel etc.) au fost vândute; **der Künstler ist ausgebucht** artistul are angajamente peste angajamente, nu mai are niciun termen liber; **die beiden nächsten Wochen bin ich vollkommen ausgebucht** în următoarele două săptămâni sunt ocupat până peste cap, nu am niciun moment liber.

ausbuchsen, *buchste aus, ausgebuchst (du, er buchst aus), vb. (h) tr.* a căptuși (butucul unei roți).

ausbuchten, *buchtete aus, ausgebuchtet (du buchtest aus, er buchtet aus), vb. (h) tr.* a scobi, a lărgi, a adânci; a scoate în afară.

Ausbuchtung, *-en, f.* **1.** lărgire, scobire, adâncire. **2.** scobitură; proeminență. **3.** golf.

Ausbuchung, *-en, f.* **1.** radiere, ștergere din registru. **2.** epuizare a tuturor locurilor, biletelor etc.

ausbuddeln, *buddelte aus, ausgebuddelt (ich budd(e)le aus), vb. (h) tr. (pop.)* a dezgropa cu mâinile, a scormoni cu degetele în pământ; **Kartoffeln** ~ a scoate cartofi (din pământ).

ausbügeln, *bügelte aus, ausgebügelt (ich büg(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a călca (bine); a scoate prin călcat (cute). **2.** *(fig., fam.)* a aranja, a repara; **einen Fehler** ~ a repara o greșeală.

ausbuhen, *buhte aus, ausgebuht, vb. (h) tr.* a huidui pe cineva.

ausbühnen, *bühnte aus, ausgebühnt, vb. (h) tr. (mine)* a ghizdui (un puț); a căptuși cu lemn, a construi un ghizd.

ausbummeln, *bummelte aus, ausgebummelt (ich bumm(e)le aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a flana, a hoinări; a petrece, a chefui (prin localuri, cârciumi etc.). **2.** *(h)* a se lăsa de petreceri, de chefuri.

Ausbund, *-(e)s, -bünde, m.* model, tip; exemplu (de); chintesență, culme; **ein ~ von Hässlichkeit** culmea urâteniei; **ein ~ von Schönheit** frumusețea întruchipată.

ausbündig *adj. (înv.)* excepțional, nemaipomenit, extraordinar; **eine ~e Leistung** o reușită splendidă; **etwas ~ Feines** ceva excepțional de bun, de fin.

Ausbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** persoană care nu locuiește în domiciliul său legal; flotant. **2.** persoană care locuiește în afara orașului.

ausbürgern, *bürgerte aus, ausgebürgert, vb. (h) tr.* a retrage cetățenia.

Ausbürgerung, *-en, f.* retragere a cetățeniei.

ausbürsten, *bürstete aus, ausgebürstet (du bürstest aus, er bürstet aus), vb. (h) tr.* a peria, a curăța (cu peria).

ausbuschen, *buschte aus, ausgebuscht,* **ausbüschen**, *büschte aus, ausgebüscht, vb. (h) tr.* **1.** a curăța (o pădure) de mărăcini și tufișuri. **2.** *(agr.)* a plivi.

ausbüßen, *büßte aus, ausgebüßt (du, er büßt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a ispăși (păcatul sau pedeapsa); *(fam.)* a plăti oalele sparte, a trage ponoasele. **2.** a înfunda, a astupa. **3.** *(înv.)* a repara (o plasă). **II.** *intr.* a termina, a înceta de ispășit (păcatul sau pedeapsa).

ausbuttern, *butterte aus, ausgebuttert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate laptele (sau smântâna), a scoate untul; **viel aus der Milch** ~ a scoate mult unt din lapte. **2.** *(fig., fam.)* a scoate untul (din cineva). **II.** *intr.* a termina de scos, de bătut untul; *(fig.)* **er hat ausgebuttert** și-a mâncat mălaiul.

ausbüxen, *büxte aus, ausgebüxt (du, er büxt aus), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca, a o șterge, a se căra; **sie ist ihrem Mann ausgebüxt** ea și-a părăsit bărbatul.

aus|checken [-tʃe], *checkte aus, ausgecheckt, vb. (h) tr. și intr.* **1.** a rezolva formalitățile după aterizare; **das Gepäck** ~ a preda bagajele pasagerilor după aterizare. **2.** a elibera camera de hotel; **Gäste müssen vor 12 Uhr** ~ oaspeții, clienții trebuie să elibereze camerele până în ora 12.

ausdampfen, *dampfte aus, ausgedampft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(chim.)* a aburi. **2.** *(fiz.)* a face să se vaporizeze, a vaporiza, a evapora. **II.** *intr. (s)* a înceta să scoată aburi.

ausdämpfen, *dämpfte aus, ausgedämpft, vb. (h) tr.* **1.** v. ausdampfen **(2).** **2.** a înăbuși, a face să ardă înăbușit; a stinge (cărbuni). **3.** *(vân.)* a scoate vânatul din vizuină prin fum.

Ausdampfung, *-en, f.* aburire.

Ausdämpfung, *-en, f.* **1.** *(petr.)* dămfuire. **2.** ardere înăbușită; stingere (a cărbunilor).

Ausdampfzone, *-n, f. (termo.)* zonă de evaporare.

ausdärmen, *därmte aus, ausgedärmt, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate mațele, a eviscera.

Ausdauer *f. sg.* perseverență, rezistență; răbdare, statornicie; persistență; stăruință, tenacitate.

ausdauern, *dauerte aus, ausgedauert, vb. (h) tr. și intr. (înv.)* **1.** a fi statornic, perseverent, persistent; a suporta, a răbda, a rezista. **2.** *(bot.; despre plante)* a fi vivace (a trăi mai mult de un an, a rezista mai multe ierni).

ausdauernd **I.** *part. prez.* de la ausdauern. **II.** *adj.* **1.** persistent, rezistent, stăruitor, perseverent; răbdător. **2.** *(bot.)* vivace; care rezistă, trăiește mai multe ierni.

Ausdauerprüfung, *-en, f.* probă de rezistență.

ausdehnbar *adj.* dilatabil, extensibil; *(despre gaze)* expansibil.

ausdehnen, *dehnte aus, ausgedehnt, vb. (h) tr. și refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) lărgi; a (se) prelungi; **einen Handschuh** ~ a întinde o mănușă; **der Wald dehnt sich weit aus** pădurea se întinde până departe. **2.** a (se) extinde, a (se) mări, a (se) întinde; **er hat sein Geschäft ausgedehnt** și-a mărit, și-a extins firma, magazinul; **ausgedehnte Verbindungen** relații vaste, multiple. **3.** *(fiz.)* a (se) dilata; *(despre gaze)* a se rarefia.

ausdehnend **I.** *part. prez.* de la ausdehnen. **II.** *adj. (fiz.)* expansiv, expansibil; extensiv; rarefiat.

Ausdehnung, *-en, f. sg.* **1.** întindere, lungire, lărgire. **2.** extindere, mărire. **3.** *(fiz.)* dilatare; rarefiere; expansiune, destindere. **4.** *(mat.)* dimensiune; **die drei ~en** cele trei dimensiuni. **5.** *(ec.)* extindere, lărgire, expansiune; **~ der Investitionstätigkeiten** extinderea investițiilor; **~ des Geldvolumens** mărirea volumului de masă monetară.

ausdehnungsfähig *adj.* capabil să se extindă, să se dilate.

Ausdehnungsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de dilatare, de extindere, de mărire, de expansiune.

Ausdehnungsko|effizient [-tsient], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de dilatare.

Ausdehnungskraft, *-kräfte, f. (geol.)* forță de expansiune.

Ausdehnungsmesser, *-s, -, m. (metrol.)* dilatometru.

Ausdehnungs|politik *f. sg.* politică de expansiune.

Ausdehnungsvermögen, *-s, -, n. (fiz.)* capacitate, forță de dilatare, de expansiune.

ausdeichen, *deichte aus, ausgedeicht, vb. (h) tr.* a despărți, a separa printr-un zăgaz, printr-un dig.

ausdenkbar *adj.* imaginabil, de închipuit, care se poate închipui.

ausdenken, *dachte aus, ausgedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a imagina, a închipui; a născoci; a inventa; **es ist nicht auszudenken** este de neînchipuit, de neimaginat; **er dachte eine List aus** a născocit un șiretlic. **II.** *refl. (sich* cu *dat.)* a-și imagina, a-și închipui; a inventa; **sich eine Ausrede** ~ a inventa o scuză, un pretext.

ausdeuten, *deutete aus, ausgedeutet (du deutest aus, er deutet aus), vb. (h) tr.* a explica; a tâlmăci; a interpreta; *(fig.)* a socoti, a considera, a taxa (ca sau de); **das deute ich (dir) als Hochmut aus** asta o consider îngâmfare (din partea ta).

ausdeutschen, *deutschte aus, ausgedeutscht, vb. (h) tr. (reg.)* a explica, a spune pe înțelesul cuiva.

Ausdeutung, *-en, f.* explicație; tâlmăcire; interpretare.

ausdichten, *dichtete aus, ausgedichtet (du dichtest aus, er dichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** v. abdichten. **2.** v. ausdenken **(II).**

ausdielen, *dielte aus, ausgedielt, vb. (h) tr.* a podi, a pardosi cu scânduri.

ausdienen, *diente aus, ausgedient, vb. (h) intr.* **1.** a-și termina stagiul militar; **er hat ausgedient** și-a terminat armata. **2.** *(fig.)* a-și împlini anii de serviciu. **3.** *(fig.)* a-și trăi traiul, a se uza, a nu mai fi bun de nimic; **dieser Rock hat ausgedient** haina aceasta și-a scos banii.

ausdifteln, *diftelte aus, ausgediftelt (ich dift(e)le aus), vb. (h) tr.* v. austüfteln.

ausdingen, *dang aus, ausgedungen* și *dingte aus, ausgedingt, vb. (h)* **I.** *tr.* a condiționa; a conveni condiționând. **II.** *intr. (înv.; reg.)* a încheia o convenție, un târg; a se tocmi la cineva sau undeva.

ausdiskutieren, *diskutierte aus, ausgediskutiert, vb. (h) tr.* a discuta lămurind; **ein Problem** ~ a discuta o problemă până ce se clarifică.

ausdocken, *dockte aus, ausgedockt, vb. (h) tr. (mar.)* a scoate (o navă) din doc.

ausdonnern, *donnerte aus, ausgedonnert, vb. (h) intr. impers.* a înceta să tune; **es hat ausgedonnert** a încetat să tune.

ausdorren, *dorrte aus, ausgedorrt, vb. (s) intr.* a se usca; a seca.

ausdörren, *dörrte aus, ausgedörrt, vb. (h) tr.* a face să se usuce, să secе; a usca, a seca; *(fig.)* **ihr Herz war ausgedörrt** inima ei era secată.

Ausdörrung, *-en, f.* uscare, secare.

ausdrechseln, *drechselte aus, ausgedrechselt (ich drechs(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a da, a rotunji, a fasona lemn la strung; a strunji. **2.** *(fig.)* a scorni, a născoci.

ausdrehen, *drehte aus, ausgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deșuruba, a scoate (ră-)sucind; *(fig., fam.)* **jm. etwas** ~ a smulge, a stoarce de la cineva ceva. **2.** a întrerupe, a opri, a stinge (gazul, curentul electric). **3.** *(tehn.)* a strunji, a sfredeli, a găuri (la strung); a fasona (la strung); a aleza. **4.** a uza (filetul unui șurub); **eine Schraube** ~ a uza un șurub. **II.** *refl. (despre șuruburi)* a se uza, a se toci.

Ausdrehung, *-en, f. (tehn.)* **1.** strunjire interioară, alezare. **2.** deșurubare.

ausdreschen, *drosch aus, ausgedroschen (du drischst aus, er drischt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmblăti, a treiera, a obține prin treierat; **die Garben** ~ a treiera snopii; **den Samen** ~ a obține semințele prin treierat. **II.** *intr.* a isprăvi treieratul; **die Bauern haben für dieses Jahr ausgedroschen** țăranii au isprăvit treieratul anul acesta.

Ausdruck[1], *-(e)s, -drücke, m.* **1.** expresie, termen; **veralteter** ~ arhaism; **sich im ~ vergreifen** a folosi un ton nepotrivit. **2.** *sg.* stil (literar), mod de exprimare; **er besitzt große Gewandtheit im ~** are un stil ales. **3.** *sg.* expresie; expresivitate (artistică); **sein Spiel ist ohne ~** are un joc inexpresiv. **4.** *sg.* expresie, indiciu, semn caracteristic; **Monumentalität ist ~ dieser Epoche** monumentalitatea este expresia acestei epoci; *(înv., formulă de încheiere a unei scrisori)* **mit dem ~ der größten Hochachtung** cu expresia celei mai înalte considerațiuni. **5.** expresie (a feței), mină; **sein Gesicht bekam einen**

heiteren ~ s-a înseninat la față. **6.** *(mat.)* expresie. **7.** *(informatică)* simbol sau grup de simboluri folosit într-un limbaj de programare.

Ausdruck[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tel.)* text obținut prin telex. **2.** *(inform.)* rezultat obținut și dactilografiat de un computer; text scos la imprimantă, print(are). **3.** *(tipogr.)* terminarea tipăririi; **Termin für den ~ des Buches ist der 1. Juni** termenul pentru terminarea tipăririi cărții este 1 iunie.

ausdrückbar *adj.* exprimabil.

ausdrucken, *druckte aus, ausgedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* **1.** a isprăvi de tipărit, a tipări tot. **2.** a tipări neprescurtat. **3.** a uza prin tipărire, prin imprimare. **4.** a scoate la imprimantă, a printa; **ich muss noch den Text** ~ trebuie să mai scot textul la imprimantă.

ausdrücken, *drückte aus, ausgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stoarce, a tescui; **den Schwamm** ~ a stoarce buretele; **die Zitrone** ~ a stoarce lămâia. **2.** a stinge strivind; **eine Zigarette** ~ a stinge o țigară. **3.** a exprima; **das Beileid** ~ a exprima condoleanțe; **seine Ansicht** ~ a-și spune părerea; **das hast du schön ausgedrückt** asta ai spus-o frumos; **sein Blick drückt Verachtung aus** privirea sa exprimă dispreț; **in Euro ausgedrückt kostet es 10** socotit în euro, asta costă zece. **II.** *refl.* a se exprima; **sich klar** ~ a se exprima clar, precis; **wenn ich mich so ~ darf** dacă mă pot exprima astfel.

ausdrückend I. *part. prez.* de la ausdrücken. **II.** *adj.* expresiv.

ausdrücklich I. *adj.* expres, formal, precis, clar, categoric; **~er Befehl** ordin categoric. **II.** *adv.* în mod expres, formal, categoric, precis; **er hat es uns ~ verboten** ne-a interzis-o categoric; **es wird ~ darauf hingewiesen** asupra acestui fapt se atrage atenția în mod expres, categoric.

Ausdrücklichkeit *f. sg.* caracter formal, explicit; mod ritos.

Ausdrucks|art, *-en, f.* mod de exprimare; stil; elocuțiune.

Ausdrucksbewegung, *-en, f.* gest expresiv.

Ausdrucksfähigkeit, *-en, f.* capacitate de exprimare.

Ausdrucksform, *-en, f.* formă de exprimare; manifestare.

Ausdrucksgymnastik *f. sg.* gimnastică ritmică.

Ausdruckskraft, *-kräfte, f.* forță de exprimare; **die ~ der Sprache** forța de exprimare a limbii.

Ausdruckskunst, *-künste, f.* arta exprimării, expresiei.

ausdrucksleer *adj.* v. ausdruckslos.

Ausdrucksleere *f. sg.* v. Ausdruckslosigkeit.

ausdruckslos *adj.* fără expresie, inexpresiv.

Ausdruckslosigkeit *f. sg.* lipsă de expresivitate.

Ausdrucksmittel, *-s, -, n.* mijloc de exprimare.

Ausdrucks|psychologie *f. sg.* psihologia gesturilor.

ausdrucks|schwach *adj.* vag, inexpresiv; **ein ~es Wort** un cuvânt fără expresivitate.

ausdrucks|stark *adj.* expresiv.

Ausdrucks|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de expresie.

Ausdrucksvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de exprimare, de a se exprima.

ausdrucksvoll *adj.* expresiv; elocvent; **~er Kopf** cap expresiv; **er hat sehr ~ vorgelesen** a citit foarte expresiv.

Ausdrucksweise, *-en, f.* v. Ausdrucksart.

Ausdrusch, *-(e)s, m. sg. (agr.)* **1.** îmblătit, treierat. **2.** cereale obținute prin treierat.

Ausdruschprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de treieriș.

ausdüfteln, *düftelte aus, ausgedüftelt (ich düft(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. austüfteln.

ausduften, *duftete aus, ausgeduftet (du duftest aus, er duftet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a exala, a răspândi un parfum, un miros plăcut. **2.** a umple cu parfum, a parfuma. **II.** *intr.* **1.** a se evapora. **2.** a înceta să miroasă, a-și pierde parfumul, a (se) răsufla.

ausdüften, *düftete aus, ausgedüftet (du düftest aus, er düftet aus), vb. (h) tr.* v. ausduften **(I).**

Ausduftung, *-en, f.* exalare, răspândire (a unui miros).

ausdulden, *duldete aus, ausgeduldet (du duldest aus, er duldet aus), vb. (h) (înv.)* **I.** *tr.* a răbda, a suferi, a îndura până la sfârșit. **II.** *intr.* a înceta să mai sufere; a muri (după suferințe).

ausdünnen, *dünnte aus, ausgedünnt, vb. (h) tr. (agr.)* a rări (semănătura).

ausdunstbar, **ausdünstbar** *adj.* evaporabil, vaporizabil.

Ausdunstbarkeit, *-en, f.* capacitate de evaporare.

ausdunsten, *dunstete aus, ausgedunstet (du dunstest aus, er dunstet aus)*, **ausdünsten**, *dünstete aus, ausgedünstet (du dünstest aus, er dünstet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a exala; a degaja (miros). **II.** *intr. (s)* a se vaporiza, a se evapora.

Ausdünstung, *-en, f.* **1.** *sg.* evaporare, vaporizare; exalare. **2.** evaporație; vapori, aburi; miasmă, emanație rău mirositoare.

Ausdünstungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* vaporizator.

Ausdünstungsmesser, *-s, -, m. (termo.)* evaporimetru.

aus|ebnen, *ebnete aus, ausgeebnet (du ebnest aus, er ebnet aus), vb. (h) tr.* a nivela.

aus|ecken, *eckte aus, ausgeeckt, vb. (h) tr.* a ascuți muchiile.

aus|eggen, *eggte aus, ausgeeggt, vb. (h)* **I.** *tr.* a grăpa; a scoate cu grapa. **II.** *intr.* a termina grăpatul, de grăpat.

aus|einander *adv.* separat, despărțit unul de altul (sau unii de alții), la distanță; **die beiden Schwestern sind sieben Jahre** ~ între cele două surori sunt șapte ani diferență; **die Täler liegen weit** ~ cele două văi se află la mare distanță una de cealaltă; *(mil.)* **~!** rupeți rândurile!; *(fam.)* **sie sind** ~ s-au despărțit (certându-se).

aus|einander biegen, *bog auseinander, auseinander gebogen, vb. (h) tr.* a distanța, a despărți prin îndoire.

aus|einander blasen, *blies auseinander, auseinander geblasen (du, er bläst auseinander), vb. (h) tr.* a împrăștia suflând.

aus|einander brechen, *brach auseinander, auseinander gebrochen (du brichst auseinander, er bricht auseinander), vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) rupe în două; a (se) desface, a (se) despărți rupând(u-se) sau spărgând(u-se); a (se) disloca.

aus|einander breiten, *breitete auseinander, auseinander gebreitet (du breitest auseinander, er breitet auseinander), vb. (h) tr.* a desfășura; a așterne.

aus|einander bringen, *brachte auseinander, auseinander gebracht, vb. (h) tr.* **1.** a despărți, a separa; a dezbina; **sie hat die zwei auseinander gebracht** i-a despărțit, dezbinat pe cei doi. **2.** *(fam.)* a descurca, a descâlci.

aus|einander drehen, *drehte auseinander, auseinander gedreht, vb. (h) tr.* a desface ceva care este răsucit.

aus|einander drücken, *drückte auseinander, auseinander gedrückt, vb. (h) tr.* a lăți, a întinde, a împrăștia, a desface în bucăți turtind, strivind, apăsând.

aus|einander fahren, *fuhr auseinander, auseinander gefahren (du fährst auseinander, er fährt auseinander), vb. (s) intr.* **1.** a se răspândi, a se împrăștia brusc, a sări în toate părțile; a se despărți în fugă, brusc. **2.** a exploda, a plesni; *(fig.)* **vor Wut** ~ a plesni, a crăpa de ciudă, de necaz.

aus|einander fallen, *fiel auseinander, auseinander gefallen (du fällst auseinander, er fällt auseinander), vb. (s) intr.* a se desface în bucăți; a se dezmembra, a se dărâma.

aus|einander falten, *faltete auseinander, auseinandergefaltet (du faltest auseinander, er faltet auseinander), vb. (h) tr.* a desfășura, a desface faldurile, a despături, a dezdoi.

aus|einander fliegen, *flog auseinander, auseinander geflogen, vb. (s) intr.* a zbura, a sări, a se împrăștia în toate direcțiile.

aus|einander fließen, *floss auseinander, auseinander geflossen (du, er fließt auseinander), vb. (s) intr.* a curge separându-se; a se vărsa, a se revărsa (în locuri diferite, în direcții opuse); a se scurge în toate direcțiile împrăștiindu-se.

aus|einander gehen, *ging auseinander, auseinander gegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se despărți, a se separa, a se împrăștia; *(fig.)* a divorța; **die Meinungen gehen auseinander** părerile sunt împărțite, părerile se deosebesc. **2.** a se descompune, a se dezagrega, a se dizolva, a se desface; **das Geklebte ist auseinander gegangen** lipitura s-a desfăcut; *(fig.)* **die Verlobung geht auseinander** se strică logodna. **3.** *(înv.; despre flori)* a se deschide, a înflori. **4.** *(fam.)* a se îngrășa peste măsură, a se lățăra. **5.** *(mil.)* a rupe rândurile.

Aus|einandergehen, *-s, n. sg.* **1.** despărțire, separare, împrăștiere; **beim ~** la despărțire, despărțindu-se; **vor dem ~** înainte de despărțire. **2.** dizolvare, descompunere; dislocare. **3.** *(mil.)* ruperea rândurilor.

aus|einander gehend I. *part. prez.* de la auseinander gehen. **II.** *adj.* divergent.

aus|einander hacken, *hackte auseinander, auseinander gehackt, vb. (h) tr.* a separa tăind; a tăia bucăți, felii.

aus|einander halten, *hielt auseinander, auseinander gehalten (du hältst auseinander, er hält auseinander), vb. (h) tr.* **1.** a ține despărțit, separat; a despărți, a separa. **2.** a distinge, a deosebi; **ich kann die Zwillingsbrüder nicht** ~ nu pot să deosebesc pe cei doi frați gemeni.

aus|einander jagen, *jagte auseinander, auseinander gejagt, vb. (h) tr.* a împrăștia; a alunga, a goni împrăștiind.

aus|einander kämmen, *kämmte auseinander, auseinander gekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna părul cu cărare. **2.** a descurca, a descâlci (păr, lână etc.).

aus|einander klaffen, *klaffte auseinander, auseinander geklafft, vb. (h) intr.* a fi, a sta întredeschis; a fi, a sta larg deschis, căscat; *(fig.)* **die Meinungen klaffen auseinander** părerile se deosebesc radical.

aus|einander, klamüsern, *klamüserte auseinander, auseinander klamüsert vb. (h) tr. (pop.)* a descurca ițele.

aus|einander kommen, *kam auseinander, auseinander gekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se despărți, a se pierde (unul de altul); **im Gedränge kamen sie auseinander** în îmbulzeală s-au pierdut unul de altul. **2.** *(fig.)* a se răci (unul de altul), a ajunge în conflict; **sie sind ganz auseinander gekommen** s-au îndepărtat definitiv.

aus|einander laufen, *lief auseinander, auseinander gelaufen (du läufst auseinander, er läuft auseinander), vb. (s) intr.* **1.** a se împrăștia fugind în toate părțile, a alerga în toate direcțiile; a se dispersa. **2.** a se muia, a deveni (prea) moale, a curge.

aus|einander leben, *lebte auseinander, auseinander gelebt, vb. (h) refl. (reciproc)* a se înstrăina încetul cu încetul, a se răci, a se distanța (unul de altul).

aus|einander legen, *legte auseinander, auseinander gelegt, vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a despături, a etala; **einen Teppich** ~ a întinde un covor. **2.** a explica, a comenta, a desluși, a lămuri. **3.** a demonta; **eine Maschine** ~ a demonta o mașină. **4.** *(mil.)* a disloca; **Truppen** ~ a disloca trupe.

Aus|einanderlegung, *-en, f.* **1.** despăturire, etalare. **2.** explicare, deslușire, lămurire. **3.** demontare. **4.** *(mil.)* dislocare.

aus|einander liegen, *lag auseinander, auseinander gelegen, vb. (h* și rar *s) intr.* a fi, a se afla departe, la distanță (unul de altul); **die Häuser liegen weit auseinander** casele sunt la distanță mare (una de alta).

aus|einander machen, *machte auseinander, auseinander gemacht, vb. (h) tr.* a separa, a despărți, a despreuna, a desface; a demonta.

aus|einander marschieren, *marschierte auseinander, auseinander marschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a porni în marș în direcții diferite; a se desfășura în marș.

aus|einandernehmbar *adj.* demontabil.

aus|einander nehmen, *nahm auseinander, auseinander genommen (du nimmst auseinander, er nimmt auseinander), vb. (h) tr.* a desface, a demonta; a despărți; **den Motor** ~ a demonta motorul; *(fig., fam.)* **den Gegner** ~ a distruge un adversar.

aus|einander platzen, *platzte auseinander, auseinander geplatzt (du, er platzt auseinander), vb. (s) intr.* a plesni sărind în aer; *(fig.)* a se dezbina.

aus|einander posamentieren, *posamentierte auseinander, auseinander posamentiert, vb. (h) tr. (pop.)* a lămuri (cu greu), a reuși să deslușească.

aus|einander quartieren, *quartierte auseinander, auseinander quartiert, vb. (h) tr. (mil.; înv.)* a disloca (trupe).

aus|einander reißen, *riss auseinander, auseinander gerissen (du, er reißt auseinander), vb. (h) tr.* a sfâșia, a rupe în bucăți; a desface, a despărți, a separa cu forța.

aus|einander rollen, *rollte auseinander, auseinander gerollt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) rostogoli în diferite direcții; a (se) desface, a (se) derula.

aus|einander rücken, *rückte auseinander, auseinander gerückt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) îndepărta (unul de altul); a (se) rări; a (se) distanța împingând(u-se reciproc), dând(u-se unul pe altul) mai încolo; *(fig.)* **die beiden sind auseinander gerückt** cei doi s-au distanțat, s-au înstrăinat.

aus|einander schlagen, *schlug auseinander, auseinander geschlagen (du schlägst auseinander, er schlägt auseinander), vb. (h) tr.* a sparge, a face bucăți prin lovituri.
aus|einander schneiden, *schnitt auseinander, auseinander geschnitten (du schneidest auseinander, er schneidet auseinander), vb. (h) tr.* a separa tăind.
aus|einander setzen, *setzte auseinander, auseinander gesetzt (du, er setzt auseinander), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a așeza la distanță, separat; a despărți. **2.** *(jm. etwas)* a expune, a explica; a analiza, a dezvolta, a lămuri. **II.** *refl.* **1.** a se așeza la distanță, separat; a se despărți. **2.** *(mit)* a discuta, a dezbate; a se ocupa îndeaproape de ceva; **sich mit einer Frage kritisch** ~ a trata o problemă în mod critic; **sich mit jemandem scharf** ~ a avea o explicație furtunoasă cu cineva. **3.** *(jur., com.)* a se învoi; a se aranja; **sich mit seinen Gläubigern** ~ a se învoi, a cădea la învoială, a se aranja cu creditorii.
Aus|einandersetzung, *-en, f.* **1.** explicație, lămurire. **2.** discuție, dezbatere; schimb de idei, păreri. **3.** *(jur., com.)* învoială. **4.** controversă, ceartă.
aus|einander spalten, *spaltete auseinander, auseinander gespaltet* (și *gespalten) (du spaltest auseinander, er spaltet auseinander), vb. (h) tr.* a despica, a crăpa.
aus|einander sperren, *sperrte auseinander, auseinander gesperrt, vb. (h) tr. (în expr.)* **Gefangene** ~ a pune prizonieri în celule separate.
aus|einander sprȩizen, *spreizte auseinander, auseinander gespreizt (du, er spreizt auseinander), vb. (h) tr.* v. spreizen.
aus|einander sprengen, *sprengte auseinander, auseinander gesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a sparge, a sfărâma prin explozie. **2.** *(fig.)* a împrăștia, a alunga, a dispersa (mulțimea). **II.** *intr. (s)* a galopa în toate direcțiile.
aus|einander spritzen, *spritzte auseinander, auseinander gespritzt (du, er spritzt auseinander), vb. (h) tr.* și *(s) intr.* **1.** a stropi în toate direcțiile. **2.** *(fam.)* a (se) împrăștia, a (se) răspândi, a (se) risipi în fugă; **die Feinde spritzten auseinander** dușmanii s-au împrăștiat, s-au risipit în fugă.
aus|einander stehen, *stand auseinander, auseinander gestanden, vb. (h) intr.* a sta la distanță (unul de altul); **~de Ohren** urechi îndepărtate de cap, clăpăuge, pleoștite.
aus|einander stellen, *stellte auseinander, auseinander gestellt, vb. (h) tr.* a așeza la distanță (unul de altul), a separa, a despărți.
aus|einander stieben *vb.* **I.** *intr. (s) stob auseinander, auseinander gestoben,* a fugi, a se împrăștia în toate părțile. **II.** *tr. (h) stiebte auseinander, auseinander gestiebt* a împrăștia în toate părțile.
aus|einander streben, *strebte auseinander, auseinander gestrebt, vb. (h) intr.* **1.** a tinde să se despartă, a avea tendințe separatiste; a merge în direcții diferite. **2.** *(mat., fiz.)* a diverge.
aus|einander teilen, *teilte auseinander, auseinander geteilt, vb. (h) tr.* a împărți, a divide, a diviza.
aus|einander treiben, *trieb auseinander, auseinander getrieben, vb. (h) tr.* v. auseinander jagen.
aus|einander treten, *trat auseinander, auseinander getreten (du trittst auseinander, er tritt auseinander), vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge, a sfărâma călcând în picioare. **II.** *intr. (s) (despre un cerc de oameni)* a face loc, a se da înapoi, deoparte; *(mil.)* a lua distanță (sau interval).
aus|einander tun, *tat auseinander, auseinander getan, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) distanța.
aus|einander weichen, *wich auseinander, auseinander gewichen, vb. (s) intr.* v. auseinander treten **(II).**
aus|einander werfen, *warf auseinander, auseinander geworfen (du wirfst auseinander, er wirft auseinander), vb. (h) tr.* **1.** a distruge, a demonta prin lovituri. **2.** a împrăștia, a arunca în toate părțile.
aus|einander wickeln, *wickelte auseinander, auseinander gewickelt (ich wick(e)le auseinander), vb. (h) tr.* a despărți desfășurând.
aus|einander wirren, *wirrte auseinander, auseinander gewirrt, vb. (h) tr.* a descurca, a descălci.
aus|einander ziehen, *zog auseinander, auseinander gezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a despărți trăgând. **2.** a întinde, a lungi, a lărgi. **II.** *intr. (s)* a pleca în direcții opuse, a se despărți, a se muta separat (unul de altul).
aus|eisen, *eiste aus, ausgeeist (du, er eist aus), vb. (h) tr.* a curăța de gheață; a scoate din gheață; a libera din gheață.
aus|eitern, *eiterte aus, ausgeeitert, vb. (h) intr.* a elimina tot puroiul (până la vindecare).
aus|erkiesen, *erkor aus, auserkoren (du, er erkiest aus), vb. (h) tr. (inv., poet.; de regulă la part. trec.)* v. auserwählen.
aus|erkoren I. *part. trec.* de la auserküren și auserkiesen. **II.** *adj. (poet.)* **1.** ales, selecționat, de elită; *(substantivat)* **der Auserkorene** cel ales; iubitul. **2.** predestinat.
aus|erküren, *erkor aus, auserkoren* (și *erkürte aus, auserkürt), vb. (h) tr. (poet., înv.)* v. auserwählen.
aus|erlesen I. *erlas aus, auserlesen (rar du, er erliest aus), vb. (h) tr.* v. auserwählen. **II.** *adj.* ales, select, de soi, de cea mai bună calitate; **~er Geschmack** gust ales; **~e Weintrauben** struguri selecționați.
aus|ersehen, *ersah aus, ausersehen (du ersiehst aus, er ersieht aus), vb. (h) tr. (als, zu)* a destina, a alege, a predestina, a ursi (ca sau pentru).
aus|ersinnen, *ersann aus, ausersonnen, vb. (h) tr.* a născoci, a inventa.
aus|erwählen, *erwählte aus, auserwählt, vb. (h) tr.* a alege selecționând cu grijă; a predestina, a ursi.
aus|erwählt I. *part. trec.* de la auserwählen. **II.** *adj.* ales, selecționat; predestinat, ursit; select, de elită; **viele sind berufen, aber wenige sind** ~ mulți sunt chemați, puțini aleși.
Aus|erwählte, *-n, -n (ein Auserwählter), m.* și *f.* ales, aleasă; **die ~ seines Herzens** aleasa inimii sale.
Aus|erwählung, *-en, f.* alegere, selecționare; predestinare.
aus|erzählen, *erzählte aus, auserzählt, vb. (h)* **I.** *tr.* a povesti până la capăt, a sfârși o poveste sau o întâmplare. **II.** *refl.* a-și epuiza poveștile, a-și goli sacul.
aus|erziehen, *erzog aus, auserzogen, vb. (h) tr.* a termina educația cuiva.
aus|essen, *aß aus, ausgegessen (du, er isst aus), vb. (h) tr.* a mânca tot; *(fig.)* **man muss ~, was man sich eingebrockt hat** capul face, capul trage; cum îți așterni, așa dormi.
ausfachen, *fachte aus, ausgefacht, vb. (h) tr.* a face rafturi (într-un dulap).
ausfächern, *fächerte aus, ausgefächert, vb. (s) intr. (mil.)* a se răsfira în formă de evantai.
ausfädeln, *fädelte aus, ausgefädelt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate ața din ac sau dintr-un șirag. **II.** *refl.* **1.** *(despre ață)* a ieși din ac; a se deșira. **2.** și *intr. (fig., despre automobile)* a ieși din coloană.
ausfahren, *fuhr aus, ausgefahren (du fährst aus, er fährt aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși la plimbare cu un vehicul. **2.** a pleca, a porni; **die Flotte fährt aus** flota pornește, iese în larg; **der Zug fährt aus dem Bahnhof aus** trenul pleacă, pornește din gară; **er fährt nach Holz aus** pleacă după lemne, să aducă lemne. **3.** *(mine)* a ieși din mină. **4.** a-și pierde direcția, a ieși din făgaș; **der Fuß fuhr ihm aus** i-a alunecat, i-a scăpat piciorul; *(tipogr.)* **die Buchstaben sind ausgefahren** literele au ieșit din rând. **5.** *(înv.)* a se enerva, a izbucni (contra cuiva). **6.** *(fam.)* a face un herpes, o erupție; **im Gesicht ausgefahren sein** a avea o erupție pe față. **II.** *tr. (h)* **1.** a plimba, a scoate pe cineva la plimbare cu un vehicul; **das Baby** ~ a plimba copilul cu căruciorul. **2.** a transporta la destinație, a livra; **die Milch** ~ a livra laptele, a distribui laptele la domiciliu. **3.** a strica, a brăzda drumul (cu un vehicul). **4.** a nu tăia o curbă, a lua bine curba. **5.** *(sport)* a parcurge până la capăt; **das Rennen wurde nicht ausgefahren** concursul automobilistic (sau moto) n-a avut loc. **6.** *(tehn.)* a scoate; *(av.)* **die Landeklappen** ~ a scoate voleții de aterizare. **7.** a folosi la maximum capacitatea (tehnică) de mers (a unei mașini); *(fam.)* a folosi un vehicul până la distrugere, a-l scoate din uz. **8.** *(com., înv.)* a exporta.
ausfahrend I. *part. prez.* de la ausfahren. **II.** *adj. (înv.)* agresiv, arțăgos, irascibil.
Ausfahrg(e)leis(e), *-(e)s, -(e), n. (ferov.)* linie de ieșire.
Ausfahrgruppe, *-n, f. (ferov.)* grup al liniilor de plecare.
Ausfahrschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de ieșire.
Ausfahrsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de ieșire.
Ausfahr|straße, *-n, f.* **1.** drum, cale de ieșire (din oraș). **2.** *(ferov.)* linie de ieșire.
Ausfahrt, *-en, f.* **1.** *sg.* plecare, pornire, ieșire (din gară, oraș, mină etc.). **2.** plimbare (cu un vehicul). **3.** poartă (de ieșire), ieșire, drum de ieșire; **die Autobahn hat vor der Stadt eine** ~ înaintea orașului există un drum de ieșire de pe autostradă.
Ausfahrt(s)gleis, *-es, -e, n.* v. Ausfahrg(e)leis(e).
Ausfahrts|hafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.
Ausfahrtsrichtung, *-en, f.* direcție de ieșire.
Ausfahrts|straße, *-n, f.* drum, șosea de ieșire (din oraș).
Ausfahrweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de ieșire, ultimul macaz.
Ausfall, *-(e)s, fälle, m.* **1.** cădere, desprindere; **~ des Haares** căderea părului. **2.** diferență în minus, lipsă, deficit, pagubă; **den ~ der Arbeitsstunden wettmachen** a recupera orele de lucru pierdute; **~ des Unterrichts** suspendarea orelor de curs (la școală); **die Kompanie hatte viele Ausfälle** compania a avut pierderi mari; *(sport)* **der Läufer war ein** ~ mijlocașul a dezamăgit; **~ des Stroms** întreruperea curentului; **~ der Maschine** oprirea mașinii (din cauza unei defecțiuni). **3.** *(mil.)* atac, ieșire (dintr-o cetate asediată, dintr-o poziție încercuită). **4.** v. Ausfalltor. **5.** *(scrimă)* fandare; atac; poziție de atac. **6.** *(fig.)* atac împotriva cuiva; insultare; ieșire agresivă, dușmănoasă. **7.** afirmație jignitoare, insultă. **8.** *(înv.)* rezultat; **der ~ der Wahlen** rezultatul alegerilor. **9.** *(ec.)* lipsă, omitere (într-o clauză contractuală).
Ausfall|analyse, *-n, f. (cc.)* analiza deficitului.
Ausfallbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de probă, de maculatură.
ausfallen, *fiel aus, ausgefallen (du fällst aus, er fällt aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se desprinde; **die Haare fallen aus** cade părul; **die Lettern der Inschrift sind ausgefallen** literele inscripției au căzut. **2.** a nu se mai ține, a nu mai avea loc; a rămâne pe dinafară; a se opri; **die heutige Stunde fällt aus** ora de azi se suspendă, nu se ține; **der Zug fällt am Sonntag aus** trenul nu circulă, se suspendă duminica; **heute sind zwei Spieler ausgefallen** azi n-au putut fi folosiți doi jucători; **der Strom fällt aus** curentul se oprește; **die Bremse fiel aus** frâna n-a funcționat. **3.** *(mil.)* a ataca, a face o ieșire dintr-o poziție fortificată sau încercuită; a năvăli. **4.** *(scrimă)* a ataca, a face un asalt, a fanda. **5.** *(fig.; gegen)* a se repezi, a se răsti la cineva, a insulta pe cineva. **6.** a ieși (bine sau rău), a avea un rezultat (bun sau rău); **schlecht** ~ a ieși prost; a avea urmări neplăcute; **gut** ~ a ieși bine; a reuși; **das Urteil fiel zu unseren Gunsten aus** sentința a fost în favoarea noastră; **wie ist die Ernte ausgefallen?** cum a fost recolta? **II.** *tr. (h)* a-și scoate din loc căzând, a-și disloca; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și pierde un dinte căzând, a-și rupe (a-i sări) un dinte căzând; **er hat sich** *(dat.)* **einen Arm ausgefallen** și-a frânt, luxat brațul căzând.
ausfällen, *fällte aus, ausgefällt, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a scoate prin precipitare, a precipita. **2.** *(elv.; jur.)* a da o pedeapsă.
ausfallend I. *part. prez.* de la ausfallen. **II.** *adj.* agresiv, insultător, ofensator.
Ausfallgarantie [-ti:], *-n* [ti:ən], *f. (fin., com.)* garanție în caz de pierdere, în caz de producere a unui deficit.
Ausfallgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă care se desfășoară în timpul unei ieșiri dintr-o fortăreață.
Ausfallhafen, *-s, -häfen, m. (mil.)* port de atac, bază maritimă de pornire la atac.
ausfällig *adj.* agresiv; insultător; ofensator; **~ werden** a deveni agresiv, a ofensa.
Ausfälligkeit, *-en, f.* ofensă, insultă; agresivitate.
Ausfallmuster, *-s, -, n. (tehn.)* mostră, probă de fabricație.
Ausfallpforte, *-n, f.* v. Ausfalltor.
Ausfallquote, *-n, f.* procent de rebuturi.
Ausfallrate, *-n, f.* v. Ausfallquote.
Ausfall|senkung, *-en, f.* **1.** scădere, micșorare a rebuturilor. **2.** acțiune pentru reducerea rebuturilor.
Ausfallsmuster, *-s, -, n.* v. Ausfallmuster.
Ausfalls|pforte, *-n, f.* v. Ausfalltor.
Ausfallsquote, *-n, f.* v. Ausfallquote.
Ausfall|stellung, *-en, f. (mil., sport)* poziție de atac.
Ausfalls|tor, *-(e)s, -e, n.* v. Ausfalltor.
Ausfall|straße, *-n, f.* șosea, arteră, cale de ieșire (din oraș).
Ausfall|stunde, *-n, f.* oră (de curs) suspendată.
Ausfallvergütung, *-en, f. (ec.)* indemnizație pentru pierderile salariale.
Ausfalls|winkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de emergență, de reflexie.

Ausfalltor, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* poartă ascunsă (de cetate) care dădea în șanțuri și pe care se ieșea la atac. **2.** *(fig.)* punct, centru de plecare; **die Stadt war das ~ der südlichen Kolonisation** orașul a fost centrul de plecare al colonizării din sud.

Ausfällung *f. sg. (chim.)* extracție prin precipitare; precipitare.

Ausfallwinkel, *-s, -, m.* v. Ausfallswinkel.

Ausfallzeit *f. sg. (ec.)* timp de oprire a utilajelor.

ausfalten, *faltete aus, ausgefaltet (du faltest aus, er faltet aus), vb. (h) tr.* **1.** a desfășura. **2.** a netezi cutele.

ausfalzen, *falzte aus, ausgefalzt (du. er falzt aus), vb. (h) tr. (constr.)* a fălțui; a îndoi; a cresta.

ausfärben, *färbte aus, ausgefärbt, vb.* **I.** *tr. (h) (text.)* a vopsi; **er hat den Stoff grün ausgefärbt** a vopsit stofa verde. **II.** *intr. (s)* a se decolora, a-și pierde culoarea; **die Farbe war völlig ausgefärbt** culoarea ieșise de tot.

ausfasern, *faserte aus, ausgefasert, vb. (h) tr.* și *refl.* și *(s) intr. (despre țesături)* a (se) destrăma, a (se) rări, a (se) răsfira; a (se) scămoșa.

Ausfaserung, *-en, f. (despre țesături)* destrămare, rărire; scămoșare.

ausfaulen, *faulte aus, ausgefault, vb. (s) intr.* **1.** a putrezi. **2.** *(despre dinți)* a se caria.

ausfaulenzen, *faulenzte aus, ausfaulenzt (du, er faulenzt aus), vb. (h) refl.* a lenevi, a trândăvi (până la saturație).

ausfechten, *focht aus, ausgefochten (du fichtst aus, er ficht aus), vb. (h) tr. (fig.)* a se lupta pentru obținerea unui rezultat; **einen Streit ~** a soluționa, a rezolva prin discuții contradictorii un litigiu, o controversă etc.; **eine Ehrensache ~** a tranșa o chestiune de onoare.

ausfegen, *fegte aus, ausgefegt, vb. (h) tr.* a mătura, a curăța.

Ausfeger[1], *-s, -, m.* măturătă de păr, perie (din păr) de măturat pe jos.

Ausfeger[2], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care mătură, care face curat.

Ausfegsel, *-s, -, n. (reg.)* gunoi de la măturat.

Ausfegung, *-en, f.* măturat.

ausfeilen, *feilte aus, ausgefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili, a lua cu pila; a potrivi, a ajusta pilind; **die Säge ~** a ascuți ferăstrăul. **2.** *(fig)* a desăvârși, a cizela, a perfecționa (fraza, stilul etc.).

ausfem(m)eln, *fem(m)elte aus, ausgefem(m)elt (ich fem(m)(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a tăia copacii cei mai groși. **2.** *(agr.)* a smulge cânepa de vară (cu flori bărbătești).

ausfenstern, *fensterte aus, ausgefenstert, vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a ocări.

ausfertigen, *fertigte aus, ausgefertigt, vb. (h) tr.* **1.** a fabrica, a confecționa, a face gata. **2.** a redacta, a întocmi, a alcătui (un act); a elibera (un certificat etc.); **Papiere auf js. Namen ~** a scrie, a elibera acte pe numele cuiva; **etwas doppelt ~** a scrie, a elibera ceva în două exemplare; *(com.)* **Fakturen (über etwas) ~** a factura.

Ausfertiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care întocmește, scrie un act, o hârtie, factură etc.

Ausfertigung, *-en, f.* **1.** *sg.* fabricare, confecționare; executare. **2.** redactare, întocmire (a unui document). **3.** act, document; **amtliche ~** act oficial; **~ einer Baugenehmigung** eliberare a unui permis, a unei autorizații de construcții. **4.** exemplar; **in einfacher ~** într-un singur exemplar; **zweite ~** copie.

Ausfertigungsdatum, *-s, -ten, n.* data redactării, eliberării unui act.

Ausfertigungsgebühr, *-en, f.* taxă de întocmire sau de eliberare (a unui act).

Ausfertigungs|tag, *- (e)s, -e, m.* v. Ausfertigungsdatum.

ausfetten, *fettete aus, ausgefettet (du fettest aus, er fettet aus), vb. (h) tr.* **1.** a unge cu grăsime. **2.** a degresa.

ausfeuern, *feuerte aus, ausgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a încălzi bine; **das Zimmer ~** a încălzi bine camera. **II.** *intr. (fam., despre cai)* a zvârli (cu picioarele).

ausfiltern, *filterte aus, ausgefiltert, vb. (h) tr. (tehn.)* a filtra (sunete), a scoate paraziții cu ajutorul unui filtru.

ausfilzen, *filzte aus, ausgefilzt (du, er filzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a căptuși sau a îmbrăca cu pâslă. **2.** a umple cu câlți, cu păr de cal etc. **3.** *(fig., fam.)* a certa, a mustra, a mușt rului. **4.** *(reg.)* a descurca, a descâlci.

ausfinden, *fand aus, ausgefunden (du findest aus, er findet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a găsi, a descoperi; *(fig.)* a născoci, a scorni, a inventa; a minți.

ausfindig *adv. (în expr.)* **~ machen** a depista, a descoperi, a afla, a da de urmă; **er sucht etwas ~ zu machen** caută să afle ceva; **den Täter ~ machen** a depista făptașul; **einen Parkplatz ~ machen** a găsi (după străduanii) un loc de parcare.

Ausfindigmachung *f. sg.* depistare.

ausfirnissen, *firnisste aus, ausgefirnisst (du, er firnisst aus), vb. (h) tr.* a lustrui (pe dinăuntru) cu firnis.

ausfischen, *fischte aus, ausgefischt, vb. (h) tr.* **1.** a pescui, a scoate din apă; *(fig.)* a descoperi, a găsi, a da de urmă; **er hat sich was Schönes ausgefischt** s-a ales cu ceva bun. **2.** a depopula de pește, a scoate toți peștii (dintr-un lac).

ausflackern, *flackerte aus, ausgeflackert, vb. (h* și *s) intr.* a înceta să mai pâlpâie.

ausflaggen, *flaggte aus, ausgeflaggt, vb. (h) tr. (schi)* a marca pârtia (cu steguțe).

ausflammen, *flammte aus, ausgeflammt, vb. (h)* **I.** *tr. (mil.)* a flamba (țeava tunului). **II.** *intr.* a se stinge, a înceta să ardă.

ausflattern, *flatterte aus, ausgeflattert, vb. (s) intr.* v. ausfliegen **(I 1, 3).**

ausflechten, *flocht aus, ausgeflochten (du flichtst aus, er flicht aus), vb. (h) tr.* **1.** a împrăca pe dinăuntru cu o împletitură. **2.** a despleti.

Ausfleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit de descărnat.

ausfleischen, *fleischte aus, ausgefleischt, vb. (h) tr. (tăb.)* a cărnosi, a descărna.

Ausfleischmesser, *-s, -, n.* v. Ausfleischeisen.

Ausfleischung, *-en, f. (tăb.)* cărnosire, descărnare.

ausflicken, *flickte aus, ausgeflickt, vb. (h) tr.* a cârpi, a repara, a drege, a petici; **den Zaun ~** a repara gardul.

Ausflickerei, *-en, f. (peior.)* cârpăceală, cârpeală, peticeală.

ausfliegen, *flog aus, ausgeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a zbura, a-și lua zborul, a părăsi cuibul zburând; *(fig.)* a o șterge; **er ist ausgeflogen a)** șters-o, a luat-o din loc; **b)** a plecat de acasă. **2.** *(fig.)* a face o excursie. **II.** *tr. (h) (mil.)* a transporta pe calea aerului (dintr-un teritoriu încercuit).

ausfliesen, *flieste aus, ausgefliest (du, er fliest aus), vb. (h) tr.* a pardosi, a pava cu dale, cu lespezi (de piatră).

ausfließen, *floss aus, ausgeflossen (du er fließt aus), vb. (s) intr.* **1.** a se scurge, a curge afară; **~ lassen** a lăsa să se scurgă, a scurge (un lichid). **2.** *(fig.)* a emana, a porni de la…, a izvorî din…

ausflippen, *flippte aus, ausgeflippt, vi. (s) (fam.)* **1.** a se țăcăni. **2.** a-și ieși din fire. **3.** a cădea în transă (luând droguri).

ausflöhen, *flöhte aus, ausgeflöht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pureca.

ausfluchen, *fluchte aus, ausgeflucht, vb. (h) refl.* a se descărca, a se ușura înjurând.

Ausflucht, *-flüchte, f.* **1.** ieșire secretă, ascunsă; **der Fuchsbau hat zwei Ausflüchte** vizuina de vulpe are două ieșiri. **2.** *(fig.)* eschivare, pretext, stratagemă, subterfugiu; **Ausflüchte machen** a se scuza, a se eschiva; **Ausflüchte suchen** a căuta pretexte; **nie um eine ~ verlegen sein** a avea mereu la îndemână un pretext, o scuză.

Ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** excursie; **einen ~ ins Blaue machen** a face o excursie după inspirație, într-un loc nestabilit dinainte. **2.** zbor, plecare în zbor din cuib; părăsire a cuibului. **3.** gaura prin care ies albinele din stup, urdiniș.

Ausflügler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* excursionist(ă).

Ausflugsdampfer, *-s, -, m.* vapor de croazieră.

Ausflugslokal, *-s, -e, n.* local într-un punct turistic.

Ausflugs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de excursie.

Ausflugs|schiff, *-(e)s, -e, n.* v. Ausflugsdampfer.

Ausflugsverkehr, *-s, m. sg.* trafic turistic.

Ausflugswetter, *-s, n. sg.* timp potrivit pentru excursie.

Ausflugsziel, *-(e)s, -e, n.* țintă a excursiei.

Ausfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** scurgere (printr-o deschizătură). **2.** șanț, canal de scurgere; gură de scurgere. **3.** *(med.)* secreție, scurgere; supurare; **weißer ~** poală albă. **4.** vărsare; gură de râu. **5.** *(fig.)* urmare, consecință.

Ausflussgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de scurgere.

Ausflussko|effizient [-tsient], *-en, -en, m.* coeficient de scurgere.

Ausflusskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de scurgere.

Ausflussloch, *-(e)s, -löcher, n.* (orificiu, deschizătură de) scurgere; gură de canal.

Ausflussmenge, *-n, f. (hidr.)* debit scurs, de scurgere.

Ausflussmündung, *-en, f.* gură a unui râu.

Ausfluss|öffnung, *-en, f.* v. Ausflussloch.

Ausflussrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.

Ausflussrohr, *-s, -e, n.,* **Ausflussröhre**, *-n, f.* țeavă, tub de scurgere.

Ausflussviskosimeter [-vis-], *-s, -, m. (chim.)* viscozimetru prin metoda de scurgere.

Ausfluss|zeit, *-en, f.* timp de scurgere.

Ausflut, *-en, f. (mine)* canal pentru scurgerea apei.

ausfluten, *flutete aus, ausgeflutet (du flutest aus, er flutet aus), vb. (s) intr.* **1.** *(mine)* a se scurge. **2.** a se revărsa.

ausfolgen, *folgte aus, ausgefolgt, vb. (h) tr. (austr.)* a înmâna, a preda, a elibera; **jm. ein Buch ~** a înmâna, a preda cuiva o carte.

Ausfolge|schein, *-(e)s, -e, m. (austr.)* bilet, adeverință de eliberare, de predare, de livrare.

Ausfolgung, *-en, f. (austr.)* eliberare, predare, livrare.

ausfoppen, *foppte aus, ausgefoppt, vb. (h) tr.* a râde, a-și bate joc de cineva.

ausfordern, *forderte aus, ausgefordet, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a provoca; **zum Kampf ~** a provoca la luptă. **2.** a juca, a cere atu (la jocul de cărți).

ausfördern, *förderte aus, ausgefördet, vb. (h) tr. (mine)* a extrage, a scoate.

Ausförderung, *-en, f. (mine)* extracție, scoatere.

ausformen, *formte aus, ausgeformt, vb. (h) tr.* **1.** a forma; a da o formă definitivă; a fasona. **2.** *(fig.)* a finisa, a cizela.

Ausformung, *-en, f.* formare, fasonare; *(fig.)* cizelare, finisare.

ausforschen, *forschte aus, ausgeforscht, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a investiga; a scruta; a sonda; a explora. **2.** *(fig.)* a descoase, a trage de limbă (pe cineva), a căuta să afle (de la cineva). **3.** *(mil.)* a aduna informații, a cerceta; a interoga.

Ausforscher, *-s, -, m. (mil.)* cercetaș, iscoadă; spion.

Ausforschung, *-en, f.* sondaj, explorare, scrutare.

ausforsten, *forstete aus, ausgeforstet (du forstest aus, er forstet aus), vb. (h) tr.* **1.** a tăia o pădure, a exploata o pădure. **2.** a despăduri (un teren), a defrișa.

ausfragen, *fragte aus, ausgefragt, vb. (h)* **I.** *tr.* a interoga, a întreba; a examina; a chestiona; *(pop.)* a descoase, a trage de limbă. **II.** *intr.* a termina cu interogatul (cuiva).

Ausfragen, *-s, n. sg.* interogare; examinare, chestionare.

Ausfrager, *-s, -, m.* examinator; persoană care descoase, culege informații, trage de limbă.

Ausfragerei, *-en, f.* mania de a pune mereu întrebări, de a descoase; tras de limbă.

Ausfragerin, *-nen, f.* examinatoare; persoană care descoase, culege informații, trage de limbă.

ausfransen, *franste aus, ausgefranst (du, er franst aus), vb. (h) tr. refl.* și *intr. (despre țesături)* a (se) destrăma, a (se) rări.

ausfräsen, *fräste aus, ausgefräst (du, er fräst aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a face o gaură cu freza; a sfredeli, a freza.

ausfressen, *fraß aus, ausgefressen (du, er frisst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre animale)* a mânca tot, a înghiți tot. **2.** a roade, a găuri; a ataca prin substanțe corosive. **3.** *(pop.)* a comite; **was hat er schon wieder ausgefressen?** ce ispravă a mai făcut? **bei mir hat er ausgefressen** la mine și-a pierdut orice credit, cu mine nu-i mai merge, pe mine nu mă mai duce. **4.** *(pop.)* a suporta consecințele, a înghiți; **er hat es ~ müssen** a trebuit s-o înghită și pe asta; **die hat sich** *(dat.)* **etwas ausgefressen** știu că și-a luat o belea pe cap. **II.** *intr. (despre animale)* a termina de mâncat. **III.** *refl. (pop.)* a se îngrășa, a se îndopa, a se ghiftui.

Ausfressen, *-s, n. sg. (tehn., fot.)* corodare.

ausfrieren, *fror aus, ausgefroren, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(agr.)* a degera, a se distruge din cauza gerului; **die Saat ist fast ganz ausgefroren** semănăturile au degerat aproape în întregime. **2.** *(despre ape)* a înghețа complet; **der Teich ist ausgefroren** lacul a înghețat până-n fund. **3.** și *refl. (h) (despre ființe)* a înghețа până în fundul sufletului, până-n măduva oaselor. **II.** *tr. (h) (tehn.)* a separa prin metode criogene, prin înghețare.

Ausfrieren, *-s, n. sg.* **1.** înghețat, degerat. **2.** *(tehn.)* criogenie.
ausfugen, *fugte aus, ausgefugt, vb. (h) tr. (constr.)* a rostui (zidul), a umple rosturile.
Ausfugung, *-en, f. (constr.)* rostuire (a zidurilor); umplere a rosturilor.
Ausfuhr, *-en, f. (com.)* export; **zollfreie ~** export scutit de vamă.
Ausfuhr|abgabe, *-n, f.* v. Ausfuhrgebühren.
Ausfuhr|abteilung, *-en, f. (ec.)* serviciu, departament de export.
Ausfuhr|agent, *-en, -en, m. (ec.)* agent exportator.
Ausfuhr|antrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* solicitarea licenței de export.
Ausfuhr|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol de export.
ausführbar *adj.* **1.** *(com.)* exportabil. **2.** executabil, realizabil.
Ausführbarkeit *f. sg.* posibilitate, putință de realizare, de executare (a unui lucru).
Ausfuhrbeschränkung, *-en, f. (com.)* restricție la export.
Ausfuhrbestimmungen *pl. (ec.)* dispoziții, reglementări la export.
Ausfuhrbewilligung, *-en, f. (com.)* licență, aprobare, autorizație de export.
Ausfuhrboom [-bu:m], *-s, -s, m. (ec.)* avalanșă de exporturi.
Ausfuhrbürgschaft, *-en, f. (ec.)* cauțiune de export.
Ausfuhrdeklaration, *-en, f.* declarație de vamă (la export).
ausführen, *führte aus, ausgeführt, vb. (h) tr.* **1.** a duce, a conduce, a scoate (la plimbare, la o distracție, în oraș etc.); *(rar)* a conduce afară; **die Tochter ~** a scoate fiica în lume. **2.** *(com.)* a exporta. **3.** *(fam.: jm. etwas)* a lua, a șterpeli (cuiva ceva). **4.** a executa, a realiza, a efectua, a îndeplini; a duce la bun sfârșit; **einen Befehl ~** a executa un ordin; **einen Streich ~** a face o poznă; *(sport)* **einen Freistoß ~** a executa o lovitură liberă; **das Gemälde in Öl ~** a executa tabloul în ulei; **sich ~ lassen** a putea fi realizat, a fi realizabil. **5.** a prelucra (ceva existent), a finaliza; a dezvolta, a expune, a explica; **einen Gedanken ~** a dezvolta o idee.
ausführend I. *part. prez.* de la ausführen. **II.** *adj.* care execută, executant; *(jur.)* **die ~e Gewalt** puterea executivă.
Ausführer, *-s, -, m.* **1.** exportator. **2.** persoană care execută (ceva), executant.
Ausfuhr|erklärung, *-en, f.* declarație de export.
Ausfuhr|erlaubnis, *-se, f.* v. Ausfuhrbewilligung.
Ausfuhr|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* beneficiu din export.
Ausfuhrfirma, *-men, f. (ec.)* firmă exportatoare, de export.
Ausfuhrförderung, *-en, f. (ec.)* promovare a exportului.
Ausfuhrgebühren *pl.* taxe de export.
Ausfuhrgenehmigung, *-en, f.* autorizație de export.
Ausfuhrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** tranzacție, afacere de export. **2.** firmă, casă de export.
Ausfuhrgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, *(la pl.)* bunuri de export.
Ausfuhr|hafen, *-s, -häfen, m.* port de export.
Ausfuhr|handel, *-s, m. sg.* comerț de export.
Ausfuhr|haus, *-es, -häuser, n.* v. Ausfuhrgeschäft **(2).**
Ausfuhrkontingent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contingent de export.
Ausfuhrkredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru export.
Ausfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară exportatoare.
ausführlich *adj.* amănunțit, detaliat, pe larg.
Ausführlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter amănunțit (al unei expuneri etc.). **2.** lux de amănunte; amănunțime; **mit aller ~** cu toate amănuntele, până în cele mai mici amănunte.
Ausfuhrmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de export.
Ausfuhr|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de proveniență (al mărfurilor exportate).
Ausfuhrplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de export.
Ausfuhrprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de export.
Ausfuhrpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de export.
Ausfuhrprogramm, *-s, -e, n. (ec.)* program de export.
Ausfuhrquote, *-n, f. (ec.)* contingent, cotă de export.
Ausfuhr|risiko, *-s, -s* (și *-risiken), n. (ec.)* risc de export.
Ausfuhr|rückgang, *-(e)s, m. sg. (ec.)* scădere a exportului.
Ausfuhrschein, *-(e)s, -e, m.* certificat, permis de export.
Ausfuhr|sperre, *-n, f. (ec.)* embargo asupra exportului.
Ausfuhr|steigerung, *-en, f. (ec.)* creștere a exportului.
Ausfuhr|steuer, *-n, f.* impozit, taxă de (sau pe) export.
Ausfuhr|subvention [-vɛn-], *-en, f. (ec.)* subvenție pentru export.
Ausfuhr|überschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* excedent de export.
Ausführung, *-en, f.* **1.** *(sg.)* realizare, efectuare, executare, îndeplinire; **zur ~ bringen** a duce la îndeplinire, a executa; **in kunstvoller ~** într-o execuție artistică; **der Entwurf war fertig, nun ging es an die ~** proiectul era gata, acum se trecea la executare. **2.** *(pl.)* expunere, dezvoltare, explicare pe larg (a unei chestiuni etc.); **seine ~en waren langweilig** expunerea sa a fost plicticoasă; **einwandfreie ~** executare ireproșabilă; **geschmackvolle ~** realizare cu gust.
Ausführungs|anweisung, *-en, f.* instrucțiuni de executare.
Ausführungs|auftrag, *-(e)s, -träge,* **Ausführungsbefehl**, *-(e)s, -e, m.* ordin de executare.
Ausführungsbedingung, *-en, f. (ec.)* condiții de executare, de realizare.
Ausführungsbeginn, *-(e)s, m. sg. (ec.)* începere a execuției.
Ausführungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate, instanță executivă.
Ausführungsberechtigung, *-en, f. (ec.)* autorizare de executare.
Ausführungsbe|stimmung, *-en, f. (jur.)* dispoziție de aplicare; **~ zum Gesetz** dispoziție de aplicare a legii.
Ausführungsdatum, *-s, -daten, n. (ec.)* dată de punere în aplicare, de începere a execuției.
Ausführungsdauer *f. sg. (ec.)* durată a execuției.
Ausführungs|ende, *-s, n. sg. (ec.)* terminare a execuției.
Ausführungs|etappe, *-n, f. (ec.)* etapă de execuție.
Ausführungs|fehler, *-s, -, m. (ec.)* eroare de execuție.
Ausführungs|folge, *-n, f. (ec.)* suită (secvență) de execuție.
Ausführungs|frist, *-en, f. (ec.)* termen de execuție.
Ausführungsgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* canal de evacuare.
Ausführungs|geschwindigkeit *f. sg. (ec.)* viteză, rapiditate de execuție.
Ausführungsgesetz, *-es, -e, n.* lege execuțională, care reglementează executarea hotărârilor.
Ausführungsklappe, *-n, f. (tehn.)* valvă, clapă de emisiune, de golire.
Ausführungs|leistung, *-en, f. (ec.)* performanță de execuție.
Ausführungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de execuție, de realizare.
Ausführungs|ordnung, *-en, f. (ec.)* ordin de execuție.
Ausführungs|phase [-fa:zə], *-n, f. (ec.)* fază de execuție.
Ausführungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de execuție, de realizare.
Ausführungs|termin, *-s, -e, m.* termen de execuție.
Ausführungs|priorität, *-en, f. (ec.)* prioritate de execuție.
Ausführungs|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de execuție.
Ausführungs|simulation, *-en, f. (ec.)* simulare a execuției.
Ausführungs|takt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cadență, ritm de execuție.
Ausführungsverlauf, *-(e)s, -verläufe, m. (ec.)* curs al, derulare a execuției.
Ausführungsver|ordnung, *-en, f.* v. Ausführungsbestimmung.
Ausführungsweise, *-n, f.* mod de executare, de execuție.
Ausführungs|zeit *f. sg. (ec.)* durată, timp de execuție, de realizare.
Ausführungs|zustand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* stadiu de execuție.
Ausführungs|zyklus, *-, -zyklen, m. (ec.)* ciclu de execuție.
Ausfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere a exportului.
Ausfuhrvergütung, *-en, f.* v. Ausfuhrprämie.
Ausfuhrware, *-n, f.* articol, marfă de export.
Ausfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă, vamă de export.
Ausfüll|arbeit, *-en, f. (mine)* lucrări de rambleiere, de umplere.
ausfüllbar *adj.* care poate fi umplut.
Ausfüllbarkeit *f. sg.* posibilitate de a umple.
ausfüllen, *füllte aus, ausgefüllt, vb. (h) tr.* **1.** a umple, a astupa; **eine Lücke ~** a umple un gol; *(fig.)* a umple o lacună. **2.** *(tehn.)* a rambleia, a călăfătui; a umple rosturi; *(stomatologie)* a plomba. **3.** a completa (o chitanță, un formular etc.). **4.** a umple, a ocupa; a preocupa; **dieser Gedanke füllt seine ganze Seele aus** acest gând îl preocupă din tot sufletul; **die Zeit gut ~** a folosi bine tot timpul; **einen Posten gut ~** a corespunde, a face față unui post, unei funcții.
Ausfüllfigur, *-en, f. (tipogr.)* vinietă de ornamentație (pentru completarea unei pagini).
Ausfüllgeiger, *-s, -, m.* violonist care ține locul altuia (sau dublează pe altul) într-un ansamblu muzical.
Ausfüll|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată de umplutură, de completare (a unui program). **2.** *(tehn.)* piesă de astupare.
Ausfüllung *f. sg.* **1.** umplere, astupare; *(fig.)* ocupare. **2.** *(tehn.)* rambleiere, călăfătuire; rostuire; *(stomatologie)* plombare. **3.** completare (a unei chitanțe, a unui formular etc.). **4.** deșertare, golire (a unui vas, a unui recipient); transvazare.
Ausfüllungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grad de umplere.
Ausfüllungsholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de umplutură.
Ausfüllungsmasse, *-n, f.* material de umplutură.
Ausfüllungswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de umplutură.
ausfurchen, *furchte aus, ausgefurcht, vb. (h) tr.* **1.** a brăzda. **2.** a netezi brazdele.
ausfuttern, *futterte aus, ausgefuttert, vb. (h) tr.* v. ausfüttern **(1).**
ausfüttern, *fütterte aus, ausgefüttert, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a căptuși (o haină, o galerie de mină etc.). **2.** a hrăni bine, din belșug, a îngrășa (animale). **II.** *refl. (fam.)* a mânca bine, din belșug, cu lăcomie, a se îndopa.
Ausfütterung, *-en, f.* **1.** căptușire. **2.** hrănire, îngrășare (a animalelor).
Ausgabe, *-n, f.* **1.** *sg.* distribuire; **~ von Lebensmitteln** distribuire de alimente; **die ~ des Gepäckes** eliberarea, înmânarea bagajelor. **2.** *sg.* emitere, comunicare (de ordine), difuzare (a știrilor); **~ einer Anleihe** emitere a unui împrumut; **~ von Investmentzertifikaten** emitere de certificate de investitor. **3.** *(mai ales la pl.)* cheltuială, speze; **(nicht) absetzbare ~n** cheltuieli (ne)deductibile, care (nu) pot fi deduse (de la impozit); **außerplanmäßige ~n** cheltuieli extrabugetare; **unvorhergesehene ~n** cheltuieli neprevăzute; **die laufenden ~n** cheltuielile curente. **4.** emisiune (de bancnote, de acțiuni). **5.** ediție (a unei cărți); **eine vollständige ~ der Werke** o ediție completă a operelor.
Ausgabe|art, *-en, f.* mod de editare.
Ausgabebank, *-en, f. (ec.)* bancă de emisie.
Ausgabebeleg, *-(e)s, -e, m.* act justificativ al cheltuielilor.
Ausgabebewilligung, *-en, f. (ec.)* autorizație bugetară.
Ausgabebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de cheltuieli.
Ausgabebudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* bugetul cheltuielilor.
Ausgabedatei, *-en, f. (inform.)* fișier de distribuire, de destinații.
Ausgabedatum, *-s, -daten, n. (ec.)* dată de emisiune.
Ausgabe|einheit, *-en, f. (ec.)* unitate (periferică) de distribuție.
Ausgabe|etat [-eta], *-s, -s, m. (ec.)* v. Ausgabebudget.
Ausgabefehler, *-s, -, m.* eroare de distribuire.
Ausgabefreudigkeit *f. sg.* plăcere de a cheltui.
Ausgabejahr, *-(e)s, -e, n. (ec.)* an de editare, de emisiune.
Ausgabejournal [-ʒurna:l], *-s, -s, n.* jurnal de cheltuieli.
Ausgabekasse, *-n, f.* casă de emitere, de distribuire.
Ausgaben|aufgliederung, *-en, f. (ec.)* repartizare a cheltuielilor.
Ausgaben|aufstellung, *-en, f. (ec.)* listare a, prezentare a cheltuielilor.
Ausgabenbeleg, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgabebeleg.
Ausgabenbeschränkung, *-en, f. (ec.)* limitare a cheltuielilor.
Ausgabenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Ausgabebuch.
Ausgabenbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* v. Ausgabebudget.
Ausgabendeckung, *-en, f. (ec.)* acoperire a cheltuielilor.
Ausgaben|einsparungen *pl. (ec.)* reducere a cheltuielilor.
Ausgabenjournal [-ʒurna:l], *-s, -s, n.* v. Ausgabejournal.
Ausgabenkonto, *-s, -s* (și *-ten* sau *-ti), n.* cont de cheltuieli.
Ausgabenkürzung, *-en, f. (ec.)* reducere, restrângere a bugetului.
Ausgabenposten, *-s, -, m. (cont.)* post de cheltuieli.
Ausgabenrubrik, *-en, f.* rubrică de cheltuieli.
Ausgabensumme, *-n, f.* sumă a cheltuielilor.

Ausgabenummer, *-n, f.* număr de emisiune.
Ausgabenverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă, registru de cheltuieli.
Ausgabeposten, *-s, -, m.* v. Ausgabenposten.
Ausgabeschalter, *-s, -, m.* ghişeu de emisiune, de distribuire, de eliberare.
Ausgabe|station, *-en, f.* **1.** oficiu de expediţie. **2.** post de emisiune.
Ausgabe|stelle, *-n, f.* centru de distribuire; oficiu de expediţie; birou de emisiune; birou, loc de eliberare.
Ausgabesumme, *-n, f.* v. Ausgabensumme.
Ausgabetag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* zi de emitere.
Ausgabetermin, *-s, -e, m.* termen de eliberare, de expediere, de distribuire, de emisiune.
Ausgabewert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de distribuţie, de emisie.
ausgähnen, *gähnte aus, ausgegähnt, vb. (h) refl. (fam.)* a se sătura de căscat, a căsca după pofta inimii.
Ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** ieşire; **Eingang und ~** intrare şi ieşire; **den ~ freihalten** a lăsa ieşirea liberă. **2.** (zi de) ieşire, zi liberă, învoire; **die Rekruten haben heute ~** recruţii au azi zi de ieşire; **er machte den ersten ~ nach seiner Krankheit** a ieşit întâia oară după boală. **3.** sfârşit, terminare; rezultat; deznodământ; **~ des Mittelalters** sfârşitul evului mediu; **~ des Krieges** sfârşitul, rezultatul războiului; **am ~ der Allee** la capătul aleii; **einen schlimmen ~ nehmen** a (se) sfârşi prost; **einen guten ~ nehmen** a se termina cu bine; **ich bin auf den ~ gespannt** sunt curios cum se va termina; *(fig.)* **unser ~** sfârşitul nostru, moartea noastră. **4.** *(lingv.)* terminaţie (a unui cuvânt, vers etc.). **5.** origine, punct de plecare; **seinen ~ nehmen** a porni, a pleca (de la); **das nahm von hier seinen ~** de aici a pornit. **6.** mărfuri, scrisori de expediat; **die Ausgänge registrieren** a înregistra tot ce iese (scrisori, mărfuri etc.). **7.** *(tipogr.)* rând de sfârşit de aliniat.
ausgangs *adv.* la sfârşit, spre sfârşit.
Ausgangs|adresse, *-n, f. (ec.)* adresă de plecare.
Ausgangs|angebot, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ofertă iniţială, de pornire.
Ausgangs|atom, *-s, -e, n. (fiz.)* atom primar.
Ausgangsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de plecare, de formare (a trenului).
Ausgangsbasis, *-basen, f.* bază de plecare.
Ausgangsbedingung, *-en, f.* condiţie iniţială.
Ausgangsbelastung, *-en, f. (electr.)* sarcină de ieşire.
Ausgangsbrenn|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* combustibil de bază.
Ausgangsbescheinigung, *-en, f. (ec.)* certificate de ieşire, de expediţie.
Ausgangsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de expediţie.
Ausgangsdaten *pl.* date iniţiale.
Ausgangsdeklaration, *-en, f. (com.)* declaraţie de ieşire (a mărfurilor).
Ausgangs|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs primar.
Ausgangsformel, *-n, f. (mat.)* formulă iniţială.
Ausgangsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză iniţială.
Ausgangshalle, *-n, f. (ferov.)* hol de ieşire.
Ausgangskabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de ieşire.
Ausgangsklappe, *-n, f.* supapă de ieşire.
Ausgangskolumne, *-n, f. (tipogr.)* ultima paginã (a unui capitol, a unei cărţi).
Ausgangslage *f. sg.* situaţie iniţială.
Ausgangs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc, staţie de pornire, de plecare.
Ausgangs|passierzettel, *-s, -m.* bilet de voie.
Ausgangs|position, *-en, f.* poziţie iniţială.
Ausgangs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de plecare.
Ausgangsrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de scurgere.
Ausgangs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** bon de ieşire. **2.** v. Ausgangspassierzettel.
Ausgangs|silbe, *-n, f.* silabă finală.
Ausgangs|sperre, *-n, f.* interdicţie de a ieşi afară, pe stradă, în oraş.
Ausgangs|stelle, *-n, f.* loc, punct de plecare.
Ausgangs|stellung, *-en, f.* poziţie iniţială.
Ausgangs|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie primă, material de bază.
Ausgangs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de ieşire.
Ausgangs|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem iniţial.
Ausgangs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de ieşire, zi liberă; învoire.
Ausgangs|treppe, *-n, f.* scară de ieşire.
Ausgangs|tür, *-en, f.* uşă de ieşire.
Ausgangswerk|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgangsstoff.
Ausgangswert, *-(e)s, -e, m.* valoare iniţială.
Ausgangszahl, *-en, f. (ec.)* număr iniţial, de debut.
Ausgangszeile, *-n, f. (tipogr.)* rând final, rând de încheiere.
Ausgangszoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Ausfuhrzoll.
Ausgangszoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou vamal de export.
ausgären, *gor aus, ausgegoren, vb. (h)* **I.** *intr.* a termina de fermentat. **II.** *tr.* a fermenta, a face să fermenteze bine.
ausgasen, *gaste aus, ausgegast (du, er gast aus), vb. (h) tr.* a gaza, a dezinfecta cu ajutorul gazelor.
ausgäten, *gätete aus, ausgegätet (du gätest aus, er gätet aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. ausjäten.
ausgattern, *gatterte aus, ausgegattert, vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a face rost. **2.** *(fam.)* a găsi (după multă căutare); a da de urmă.
Ausgebäude, *-s, -, n. (înv.)* bovindou.
ausgeben, *gab aus, ausgegeben (du gibst aus, er gibt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cheltui; **das Geld mit vollen Händen ~** a risipi banii (cu amândouă mâinile); *(fig.)* **der dreht jeden Pfennig dreimal um, bevor er ihn ausgibt** e zgârcit, e un zgârie-brânză; *(iron.)* **er hat sein Schulgeld umsonst ausgegeben** degeaba s-a dus la şcoală, tot prost a rămas. **2.** a distribui, a împărţi; **Lebensmittel ~** a distribui alimente; **das Gepäck wird am zweiten Schalter ausgegeben** bagajele se eliberează la ghişeul doi; **die Karten ~** a da, a împărţi cărţile (de joc). **3.** a emite (hârtii de valoare, acţiuni etc.). **4.** a da; **einen Befehl** (sau **eine Parole**) **~** a da un ordin (sau un cuvânt de ordine); **eine Losung ~** a lansa o lozincă. **5.** a emite, a secreta, a da, a scoate; **der Meerschaum gibt beim Erhitzen Wasser aus** prin încălzire spuma de mare secretă apă. **6.** *(inform.)* a edita (fişiere, programe). **II.** *tr.* şi *refl. (für)* a (se) da (drept cineva sau ceva), a pretinde că este…; **jn. für seinen Sohn ~** a da pe cineva drept fiul său; **eine Nachricht für wahr ~** a da o ştire drept adevărată; **sich für einen Fachmann ~** a se da drept specialist. **III.** *refl. (fig.)* a se cheltui, a se istovi, a se dărui. **IV.** *intr.* **1.** *(fam.)* a produce mult; a spori; a renta, a aduce; **der Boden gibt gut aus** pământul produce mult; **es gibt gut aus** e cu spor, rentează, aduce. **2.** *(reg.)* a vomita.
Ausgeber, *-s,-, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** distribuitor(-oare). **2.** emiţător(-oare).
Ausgeberei, *-en, f.* cheltuială nesocotită, risipă.
Ausgebeutete, *-n, -n (ein Ausgebeuteter), m.* şi *f.* exploatat(ă).
ausgebogt I. *part. trec.* de la ausbogen. **II.** *adj.* festonat; **ein ~er Kragen** un guler festonat.
ausgebombt I. *part. trec.* de la ausbomben. **II.** *adj.* **1.** bombardat. **2.** sinistrat de bombardament.
Ausgebombte, *-n, -n (ein Ausgebombter), m.* şi *f.* sinistrat(ă) de bombardament, în urma unui bombardament.
Ausgebot, *-(e)s, -e, n.* scoatere în vânzare (la o licitaţie).
ausgebrannt I. *part. trec.* de la ausbrennen. **II.** *adj.* ars, pârjolit.
ausgebröselt *adj. (cul.)* presărat cu pesmet.
ausgebucht I. *part. trec.* de la ausbuchen. **II.** *adj.* complet, rezervat în întregime, până la ultimul loc.
ausgebufft *adj. (fam.)* **1.** rafinat, viclean. **2.** terminat, lichidat; care şi-a pierdut importanţa.
Ausgeburt, *-en, f. (peior.)* produs, creaţie, creatură; **o du ~ der Hölle!** spurcăciune a iadului! **~ einer krankhaften Phantasie** produsul, emanaţia, născocirea unei fantezii bolnăvicioase.
ausgedehnt I. *part. trec.* de la ausdehnen. **II.** *adj.* întins, vast; larg, cuprinzător; **~e Beziehungen** relaţii vaste, întinse.
ausgedient I. *part. trec.* de la ausdienen. **II.** *adj. (despre militari)* în retragere, *(despre funcţionari)* ieşit la pensie; **~er Beamter** funcţionar ieşit la pensie, pensionar; *(despre cai)* reformat; *(despre lucruri)* uzat, scos din uz.
Ausgedinge, *-s, -, n.* v. Altenteil.
ausgedroschen I. *part. trec.* de la ausdreschen. **II.** *adj.* **1.** îmblătit, treierat. **2.** *(fig.)* banal, răsuflat, trivial; **~es Stroh** lucruri, vorbe răsuflate, banale.
ausgedruckt I. *part. trec.* de la ausdrucken. **II.** *adj.* scos la imprimantă, printat.
ausgefahren I. *part. trec.* de la ausfahren. **II.** *adj. (despre drumuri)* stricat, desfundat, cu gropi, cu dâre (făcute) de roţile vehiculelor; *(despre şine)* uzat; *(fig.)* **sich in ~en Geleisen bewegen** a merge pe căi bătătorite.
ausgefallen I. *part. trec.* de la ausfallen. **II.** *adj.* neobişnuit, straniu, ciudat; excentric, puţin sărit, bizar; **~e Ideen** idei bizare, ciudate.
ausgefeimt *adj. (reg.)* şiret, viclean, rafinat; **ein ~er Schuft** un ticălos uns cu toate unsorile, trecut prin ciur şi prin dârmon.
ausgeflippt I. *part. trec.* de la ausflippen. **II.** *adj.* **1.** ţăcănit. **2.** scos din fire, înfuriat. **3.** *(argou)* în transă (după consumarea de droguri).
ausgefranst I. *part. trec.* de la ausfransen. **II.** *adj.* rărit, tocit, destrămat; zdrenţuit.
ausgefressen I. *part. trec.* de la ausfressen. **II.** *adj.* **1.** gras, cu grăsime. **2.** gol, scorburos, găunos. **3.** ros, găurit. **4.** cauterizat.
ausgefuchst *adj. (fam.)* versat, cu experienţă bogată într-un anumit domeniu.
ausgefüllt I. *part. trec.* de la ausfüllen. **II.** *adj. (ec.)* completat (formular cec).
ausgeglichen I. *part. trec.* de la ausgleichen. **II.** *adj. (despre caractere, firi, temperamente)* echilibrat, ponderat, calm, egal cu sine însuşi; *(despre jocuri, buget etc.)* echilibrat.
Ausgeglichenheit *f. sg.* echilibru (sufletesc); armonie; *(ec.)* **~ des Haushaltes** echilibru bugetar; **~ des Wirtschaftskreises** echilibrul circuitului economic.
Ausgeh|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de ieşit (la plimbare în oraş, în vizită); haine de sărbătoare; uniformă de gală.
ausgehen, *ging aus, ausgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieşi; a pleca; **die Mutter ist ein wenig ausgegangen** mama a ieşit puţin; **am Sonntag gehen wir aus** duminica ieşim (să ne distrăm, să mâncăm în oraş); **bei jm. ein- und ~** a frecventa casa cuiva, a se simţi la cineva ca la el acasă; *(fig.)* **leer ~** a pleca cu mâna goală, a rămâne cu buzele umflate; **frei ~** a scăpa nepedepsit; **heil ~** a scăpa nevătămat. **2.** a ieşi, a putea fi scos; a se lăsa scos; **der Pfropfen geht schwer aus** dopul iese greu. **3.** *(despre acţiuni etc.)* a se termina, a se sfârşi (cu bine, rău etc.); **die Sache ist gut ausgegangen** treaba s-a terminat cu bine; **das Wort geht auf einen Vokal aus** cuvântul se termină cu o vocală; *(fam.)* **der Turm geht in eine Spitze aus** turnul se sfârşeşte cu un vârf. **4.** *(despre materiale, provizii etc.)* a se sfârşi, a se isprăvi, a se epuiza, a fi pe sfârşite; **die Zigaretten sind ihm ausgegangen** i s-au terminat ţigările; **der Atem** (sau **die Luft** sau **die Puste**) **geht ihm aus** i se taie respiraţia; **die Geduld geht mir aus** îmi pierd răbdarea; **das Haar geht mir aus** îmi cade părul; *(fig.)* **die Luft ist ihm ausgegangen** i-a secat apa de la moară, i s-au terminat mijloacele (materiale); *(fam.)* **mein Latein ist ausgegangen** m-am prostit, nu mai ştiu ce să spun. **5.** *(despre culori)* a se şterge, a ieşi (la spălat, la soare). **6.** *(despre foc, lumină)* a se stinge. **7.** *(auf* cu *ac.)* a tinde (spre ceva), a umbla (după ceva); **auf Abenteuer ~** a umbla după aventuri; **sein Plan geht darauf aus** planul său urmăreşte, ţinteşte să…; **er geht darauf aus, mich zu ärgern** urmăreşte să mă necăjească. **8.** *(von)* a porni (de la), a proveni; **von einem Gedanken ~** a porni de la o idee; **der Vorschlag ist von ihm ausgegangen** propunerea a pornit de la el; **vom Markt gehen mehrere Straßen aus** din piaţă pornesc mai multe străzi. **9.** a se răspândi, a da; **~ lassen** a lansa, a publica, a emite; **eine Botschaft ~ lassen** a lansa un mesaj. **II.** *tr. (h)* a măsura (o distanţă) parcurgând(-o) pe jos.
ausgehend I. *part. prez.* de la ausgehen. **II.** *adj.* care se sfârşeşte; care se isprăveşte, pe terminate; **das ~e Mittelalter** sfârşitul evului mediu.
Ausgeher, *-s, -, m. (reg.)* curier.
ausgehfertig *adj.* gata, pregătit pentru a ieşi (în oraş, în vizită etc.).
Ausge|hobene, *-n, -n (ein Ausgehobener), m.* **1.** arestat, cel ridicat de acasă. **2.** *(reg.)* recrut.
ausge|höhlt I. *part. trec.* de la aushöhlen. **II.** *adj.* scobit, gol, găunos, scorburos; concav.
Ausgeh|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Ausgangstag.
ausge|hungert I. *part. trec.* de la aushungern. **II.** *adj.* lihnit, hămesit; leşinat, istovit de foame.

Ausgeh|uniform, *-en, f.* uniformă de gală.

Ausgehverbot, *-(e)s, e, n.* interdicție de a ieși, de a părăsi (casa, cazarma, internatul etc.); consemnare (în cazarmă etc.).

ausgeigen, *geigte aus, ausgegeigt, vb. (h) tr.* **1.** a cânta la vioară (o bucată) până la sfârșit. **2.** a termina de cântat la vioară.

ausgeißeln, *geißelte aus, ausgegeißelt (ich geiß(e)le aus), vb. (h) tr.* a biciui.

ausgeizen, *geizte aus, ausgegeizt (du, er geizt aus), vb. (h) tr. (agr., hort.)* a rări; a tăia din ramuri.

ausgekerbt I. *part. trec.* de la auskerben. **II.** *adj.* încrestat.

ausgeklügelt I. *part. trec.* de la ausklügeln. **II.** *adj.* studiat amănunțit, pus la punct în toate amănuntele.

ausgekocht I. *part. trec.* de la auskochen. **II.** *adj. (peior.)* dibaci; șiret, șmecher, uns cu toate alifiile, trecut prin ciur și prin dârmon; **ein ~er Gauner** un tâlhar trecut prin ciur și prin dârmon.

ausgekohlt *adj. (despre minele de cărbuni)* complet exploatat.

ausgekragt I. *part. trec.* de la auskragen. **II.** *adj. (constr.)* proeminent, ieșit în afară.

ausgelassen I. *part. trec.* de la auslassen. **II.** *adj.* **1.** zburdalnic, nebunatic, exuberant; **~ sein** a nu-și mai încăpea în piele. **2.** dezmățat, destrăbălat.

Ausgelassenheit, *-en, f.* **1.** *sg.* exuberanță, veselie zburdalnică, neastâmpărată, zburdălnicie. **2.** glume, pozne, șotii.

ausgeleiert I. *part. trec.* de la ausleiern. **II.** *adj.* **1.** *(tehn.)* uzat; **eine ~e Schraube** un șurub cu filetul uzat, șurub slăbit. **2.** *(fig)* răsuflat, vechi, plicticos, banal.

Ausgelernte, *-n, -n (ein Ausgelernter), m.* și *f.* **1.** muncitor, meseriaș calificat. **2.** persoană care și-a terminat studiile, și-a încheiat calificarea.

Ausgeliefert|sein, *-s, n. sg.* faptul, starea de a fi cu totul la discreția cuiva, de a fi lipsit de apărare față de ceva sau de cineva.

ausgelitten *(livr.) (în expr.)* **~ haben** a înceta din viață după o lungă suferință.

ausgelost I. *part. trec.* de la auslosen. **II.** *adj. (fam.)* ieșit, tras la loterie, la sorți.

ausgelutscht I. *part. trec.* de la auslutschen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** fără vlagă. **2.** *(fig.)* banalizat, care nu mai prezintă interes.

ausgemacht I. *part. trec.* de la ausmachen. **II.** *adj.* hotărât, stabilit, decis, sigur, categoric, indiscutabil; **eine ~e Sache** un lucru hotărât, sigur; **~!** s-a făcut! ne-am înțeles!; *(ca întărire)* **er ist ein ~er Schurke** fără discuție, e un ticălos; e ticălos sută la sută; **er ist ein ~er Dummkopf** e un prost de dă în gropi.

ausgemergelt I. *part. trec.* de la ausmergeln. **II.** *adj.* stors, vlăguit, istovit; fără putere, dârâmat, hodorogit; **er ist ganz ~** e numai piele și os.

ausgenießen, *genoss aus, ausgenossen (du, er genießt aus), vb. (h) tr.* a trăi, a se distra din plin, a gusta, a savura fără rezervă.

ausgenommen I. *part. trec.* de la ausnehmen. **II.** *adj. (despre animale tăiate)* golit, eviscerat, curățat de intestine; *(fig., fam.)* **ich bin wie ~** parcă am un gol (în cap, în stomac). **III.** *prep.* (cu *ac*; *rar* și cu *nom.*) cu excepția, în afară de..., exceptând pe...; **diese Tatsache ~** cu excepția acestui fapt; **sie trinkt nie Wein, ~ zu Festtagen** (ea) nu bea niciodată vin, exceptând zilele de sărbătoare; **die ganze Stadt hatte keinen Strom, ein (**sau **einen) Vorort ~** cu excepția unui cartier mărginaș, tot orașul a rămas fără lumină. **IV.** *conj.* afară doar dacă; **der Ausflug findet statt, ~ es regnet** excursia are loc afară doar dacă plouă.

ausgepicht I. *part. trec.* de la auspichen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** viclean și experimentat (într-un anumit domeniu); **ein ~er Kerl** un ticălos trecut prin ciur și prin dârmon. **2.** foarte rafinat, cu mult rafinament.

ausgepickt I. *part. trec.* de la auspicken. **II.** *adv. (fam.)* tocmai, chiar, precis; **~ ich soll es sein?** tocmai eu? chiar pe mine m-ați găsit?

ausgepolstert I. *part. trec.* de la auspolstern. **II.** *adj. (fam.; glumeț)* gras, grăsuț, rotofei, bine capitonat.

ausgeprägt I. *part. trec.* de la ausprägen. **II.** *adj.* pronunțat; accentuat; **~e Gesichtszüge** trăsături faciale accentuate.

ausgepresst I. *part. trec.* de la auspressen. **II.** *adj.* **1.** stors, istovit, vlăguit, epuizat. **2.** jefuit, lefter.

ausgepumpt I. *part. trec.* de la auspumpen. **II.** *adj.* v. ausgepresst **(II).**

ausgerben, *gerbte aus, ausgegerbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăbăci (complet). **2.** *(fam.)* a bate zdravăn, a bușî; a tăbăci; **jm. das Fell ~** a trage o bătaie bună cuiva, a-i tăbăci cuiva pielea (în bătăi). **II.** *intr.* a termina cu tăbăcitul.

ausgerechnet I. *part. trec.* de la ausrechnen. **II.** *adv.* chiar, tocmai; curios că tocmai...; stupid că tocmai...; **~ heute!** tocmai astăzi!

ausgereift I. *part. trec.* de la ausreifen. **II.** *adj.* matur; *(fig.)* serios; **ein ~es Werk** o operă matură, serioasă, gândită.

ausgerichtet I. *part. trec.* de la ausrichten. **II.** *adj.* **1.** aliniat, pus în regulă. **2.** *(auf* cu *ac.)* așezat în direcția...; îndreptat spre...

ausgeschlossen I. *part. trec.* de la ausschließen. **II.** *adj.* exclus; **ein Irrtum ist ~** o eroare e exclusă; **~!** exclus! imposibil! nici vorbă! cu neputință! **ich halte es für nicht ~** cred că nu e imposibil; **es ist nicht ~, dass...** nu e imposibil să (sau ca)...

Ausgeschlossene, *-n, -n (ein Ausgeschlossener), m.* și *f.* persoană exclusă, eliminată.

ausgeschnitten I. *part. trec.* de la ausschneiden. **II.** *adj. (despre rochii etc.)* decoltat.

ausgeschweift I. *part. trec.* de la ausschweifen. **II.** *adj.* **1.** arcuit; **~e Stuhlbeine** picioare de scaun arcuite. **2.** *(despre frunze)* cu marginile ondulate.

ausgesprochen I. *part. trec.* de la aussprechen. **II.** *adj.* și *adv.* pronunțat, categoric, evident; clar, vizibil, realmente; **ein ~er Gegner** un adversar categoric; **das ist ~es Pech** ăsta e ghinion curat.

ausgestalten, *gestaltete aus, ausgestaltet (du gestaltest aus, er gestaltet aus), vb. (h) tr.* **1.** a da formă, a forma. **2.** a dezvolta; a amplifica. **3.** a amenaja.

Ausgestaltung *f. sg.* **1.** formare, alcătuire; formă. **2.** dezvoltare; amplificare. **3.** amenajare.

ausgesteckt *part. trec.* de la ausstecken.

ausgestellt I. *part. trec.* de la ausstellen. **II.** *adj. (croitorie)* evazat; **ein leicht ~er Rock** o fustă ușor evazată.

ausgesteuert I. *part. trec.* de la aussteuern. **II.** *adj.* scos de pe lista de ajutor; **ein ~er Erwerbsloser** șomer care a pierdut dreptul la ajutor.

ausgestirnt *adj. (poet.)* spuzit de stele.

ausgestopft I. *part. trec.* de la ausstopfen. **II.** *adj.* împăiat; **~es Tier** animal împăiat.

ausgestorben I. *part. trec.* de la aussterben. **II.** *adj.* (și *fig.)* mort, fără viață.

ausgestoßen I. *part. trec.* de la ausstoßen. **II.** *adj.* exilat, expulzat, izgonit.

Ausgestoßene, *-n, -n (ein Ausgestoßener), m.* și *f.* exilat(ă), expulzat(ă), izgonit(ă).

ausgesucht I. *part. trec.* de la aussuchen. **II.** *adj.* **1.** ales, selecționat; de calitate superioară. **2.** *(fig.)* select, ales, fin, distins; **eine ~e Gesellschaft** o societate distinsă, aleasă; **eine ~e Redeweise** un fel ales de a vorbi; **aufs ~este (**și **Ausgesuchteste) gekleidet** îmbrăcat cu cea mai mare grijă, cu multă distincție. **3.** evident, vizibil, categoric; **mit ~er Bosheit** cu o răutate evidentă; **~ schlechte Waren** mărfuri de cea mai proastă calitate.

ausgetauscht I. *part. trec.* de la austauschen. **II.** *adj.* schimbat; **er ist völlig ~** e complet schimbat.

ausgetragen I. *part. trec.* de la austragen. **II.** *adj.* născut, fătat la termen.

ausgetreten I. *part. trec.* de la austreten. **II.** *adj.* **1.** *(despre încălțăminte)* scâlciat. **2.** *(despre scări, praguri)* ros, tocit. **3.** *(despre poteci, drumuri)* bătătorit; *(fig.)* răsuflat, arhicunoscut.

ausgewachsen I. *part. trec.* de la auswachsen. **II.** *adj.* **1.** adult, matur; care nu mai crește; *(fam.)* în toată firea, cogeamite; **ein ~er Mann** om în toată firea, cogeamite omul. **2.** *(fam.)* cocoșat; diform. **3.** *(reg.) (despre haine)* rămas prea mic.

ausgewählt I. *part. trec.* de la auswählen. **II.** *adj.* (și *fig.)* ales, selecționat; select; **~e Werke** opere alese; **ein ~es Publikum** un public select, distins.

Ausgewanderte, *-n, -n (ein Ausgewanderter), m.* și *f.* emigrat(ă).

ausgewaschen I. *part. trec.* de la auswaschen. **II.** *adj.* decolorat, spălăcit; **die Farbe ist ganz ~** culoarea a ieșit de tot (la spălat).

ausgewechselt I. *part. trec.* de la auswechseln. **II.** *adj.* v. ausgetauscht.

ausgewittert I. *part. trec.* de la auswittern. **II.** *adj. (mine)* descompus, dezagregat.

ausgewogen I. *part. trec.* de la auswiegen. **II.** *adj.* echilibrat, ponderat.

Ausgewogenheit *f. sg.* ponderație, echilibru.

ausgezackt I. *part. trec.* de la auszacken. **II.** *adj.* zimțat, dințat, crestat.

ausgezeichnet I. *part. trec.* de la auszeichnen. **II.** *adj.* și *adv.* excelent, eminent, distins; admirabil, foarte bine.

ausgiebig I. *adj.* spornic, copios, îmbelșugat. **II.** *adv.* copios, din plin.

ausgießen, *goss aus, ausgegossen (du, er gießt aus), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa (apa), a goli, a deșerta. **2.** *(fig.)* a răspândi; a vărsa (peste); a arunca; **seinen Zorn ~** a-și vărsa furia; **sein Herz ~** a-și ușura sufletul, a spune ce are pe inimă, a-și vărsa focul, a-și spune păsul; **die Sonne gießt ihr Licht über die Felder aus** soarele își revarsă lumina peste ogoare. **3.** a stinge (focul) cu apă. **4.** *(tehn.)* a turna, a umple cu un material topit (o formă, un mulaj, un gol). **5.** *(tipogr.)* a termina turnatul (la monotip).

Ausgießer, *-s, -, m.* cioc (de ulcior, cană, ceainic), țurloi.

Ausgießung, *-en, f. (bis., în expr.)* **die ~ des Heiligen Geistes** coborârea, pogorârea Duhului Sfânt.

ausgipfeln, *gipfelte aus, ausgegipfelt (ich gipf(e)le aus), vb. (h) tr.* a tăia vârful (unui copac).

ausgipsen, *gipste aus, ausgegipst (du, er gipst aus), vb. (h) tr.* a ghipsui, a netezi, a umple cu ghips.

ausglätten, *glättete aus, ausgeglättet (du glättest aus, er glättet aus), vb. (h). tr.* a netezi.

Ausgleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** nivelare. **2.** *(com.)* achitare, compensare; soldare; compensație, echivalent. **3.** înțelegere, acord, învoială; compromis; împăcare, aplanare (a unui conflict). **4.** *(tehn.)* echilibrare; egalizare; compensare; restabilire. **5.** *(sport)* handicap; egalitate (la puncte).

ausgleichbar *adj.* care se poate aplana, compensa, nivela, echilibra, egaliza.

Ausgleichdüse, *-n, f. (auto.)* jiclor compensator.

ausgleichen, *glich aus, ausgeglichen, vb. (h) tr.* **1.** a nivela. **2.** a compensa, a echilibra, a egaliza; a restabili. **3.** *(com.)* a solda (un cont); a echilibra (o balanță); a balansa. **4.** a achita, a plăti; **seine Schulden ~** a-și achita datoriile. **5.** *(fig.)* a pune la punct; a aplana; a face un compromis; a împăca.

Ausgleichen, *-s, n. sg.* **1.** *(tipogr.)* uniformizare a spațierii; egalizare a paginilor. **2.** *(tehn.)* echilibrare, compensare, amortizare.

Ausgleicher, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* egalizator. **2.** *(tehn., mil.)* compensator, corector; *(radio.)* redresor. **3.** *(mine)* compensator.

Ausgleichfeder, *-n, f.* v. Ausgleichsfeder.

Ausgleichgefäß, *-es, -e, n. (av.)* rezervor de compensare; butelie de egalizare.

Ausgleichge|häuse, *-s, -, n.* v. Ausgleichsgehäuse.

Ausgleichgetriebe, *-s,-, n.* v. Ausgleichsgetriebe.

Ausgleichkegelrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Ausgleichskegelrad.

Ausgleichkupplung, *-en, f. (maș.)* cuplaj de egalizare.

Ausgleichleiter, *-s, -, m.* v. Ausgleichsleiter.

Ausgleichs|abgaben *pl.* taxe de compensare, de egalizare.

Ausgleichs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* comisie de arbitraj.

Ausgleichsbecken, *-s, -, n.(hidr.)* bazin de compensare.

Ausgleichsbeiträge *pl. (ec.)* indemnizații, sume de compensare, compensatorii.

Ausgleichs|entschädigung, *-en, f. (ec.)* indemnizații, despăgubiri compensatorii.

Ausgleichs|entwickler, *-s, -, m. (fot.)* revelator de egalizare, de compensare.

Ausgleichsfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de compensare.

Ausgleichsfläche, *-n, f. (tehn., av.)* suprafață de compensare, de egalizare.

Ausgleichfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond de regularizare.

Ausgleichsforderung, *-en, f. (fin.)* creanță în compensare.

Ausgleichs|ge|häuse, *-s, -, n. (auto., tehn.)* carter al diferențialului; casetă a sateliților.

Ausgleichsgesetz, *-es, -e, n.* lege de împăciuire, de împăcare.

Ausgleichsgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* diferențial.

Ausgleichsgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate de echilibrare; contragreutate.

Ausgleichsgymnastik, *-en, f.* gimnastică medicală, ortopedică.

Ausgleichshebel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* balansier, compensator. **2.** *(ferov.)* grindă egalizatoare.

Ausgleichskegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn., auto.)* pinion-satelit; satelit.

Ausgleichskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de compensație.

Ausgleichskurve [-və sau -fə], *-n, f. (ec.)* curbă de ajustare.

Ausgleichsleistungen *pl.* prestații de compensare.
Ausgleichsleiter, *-s, -, m.*, **Ausgleichsleitung**, *-en, f. (tehn., electr.)* conductă de compensare; legătură de echilibrare.
Ausgleichsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură compensatorie.
Ausgleichsmethode, *-n, f. (ec.)* metodă de ajustare, de compensare.
Ausgleichsmoment, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* moment de echilibrare.
Ausgleichs|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de ajustare, compensare.
Ausgleichs|puffer, *-s, -, m. (maș.)* amortizor, tampon de compensare, de amortizare.
Ausgleichsrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul de compensare.
Ausgleichsrennen, *-s, -, n. (călărie)* alergare cu handicap.
Ausgleichsrente, *-n, f.* pensie de compensare (pentru victime de război).
Ausgleichsruder, *-s, -, n. (mar.)* cârmă compensată.
Ausgleichs|schicht, *-en, f. (constr.)* strat de egalizare.
Ausgleichs|schiene, *-n, f. (ferov., tehn.)* șină compensatoare, șină scurtă pentru curbe.
Ausgleichs|sport, *-(e)s, -e, m.* **1.** sport complementar. **2.** gimnastică medicală.
Ausgleichs|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de compensare, de echilibrare.
Ausgleichs|stern, *-(e)s,-e, m. (tehn.)* crucea sateliților.
Ausgleichs|steuer, *-n, f.* taxă, impozit de compensare.
Ausgleichs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de compensare, de echilibrare.
Ausgleichs|strömung, *-en, f. (hidr.)* curent de compensare.
Ausgleichs|tor, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgleichs|treffer**, *-s, -, m. (sport)* gol egalizator.
Ausgleichsverbindung, *-en, f. (electr.)* legătură egalizatoare, legătură echipotențială.
Ausgleichsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedeu de compensare, ajustare.
Ausgleichsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de compensare, de egalizare.
Ausgleichswechsel, *-s, -, m. (fin.)* poliță de compensație.
Ausgleichswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de compensare.
Ausgleichs|zahlung, *-en, f. (ec.)* plată compensatorie, vărsământ compensatoriu.
Ausgleichszulage, *-n, f. (tehn., com.).* adaos de echilibrare, compensare.
Ausgleichung, *-en, f.* **1.** acord, înțelegere, compromis. **2.** *(tehn.)* echilibrare, compensare. **3.** *(fin.)* achitare, soldare, compensare.
Ausgleichungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de soluționare a litigiilor, de conciliere, de împăciuire.
Ausgleichungsmünze, *-n, f.* monedă măruntă pentru întregirea unei sume.
Ausgleichungsrechnung, *-en, f.* calcul relativ și proporțional.
Ausgleichungsrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgleichungsröhre**, *-n, f. (tehn.)* tub compensator.
Ausgleichungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de conciliere, de împăcare.
Ausgleichungswaage, *-n, f.* cântar de verificare a greutății monedelor (pentru controlul toleranței legale).
ausgleiten, *glitt aus, ausgeglitten (du gleitest aus, er gleitet aus), vb. (s) intr.* a (a)luneca; **er glitt auf dem Eis aus** a alunecat pe gheață; *(fig.)* **die Zunge glitt ihm aus** a scăpat un cuvânt în plus, a spus prea mult, s-a scăpat.
ausgliedern, *gliederte aus, ausgegliedert, vb.(h) tr.* a detașa, a scoate, a elimina dintr-un tot (organic).
Ausgliederung, *-en, f.* detașare, scoatere (dintr-un tot organic).
ausglimmen, *glomm aus, ausgeglommen* (și *glimmte aus, ausgeglimmt) vb. (s) intr: (despre foc, tăciuni etc.)* a se stinge cu încetul, a înceta să mai ardă (mocnit), să mai lumineze.
ausglitschen, *glitschte aus, ausgeglitscht, vb. (s) intr.* v. ausgleiten.
ausglühen, *glühte aus, ausgeglüht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a flamba (sârmă, ace, instrumente). **2.** a arde, a pârjoli, a seca, a usca; **die Hitze hat das Land ausgeglüht** arșița a pârjolit pământul. **3.** *(metal.)* a recoace. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să ardă, a se stinge; **die Drähte der Lampe glühten aus** filamentul lămpii s-a stins. **2.** *(s)* a (se) arde complet pe dinăuntru (fără flacără); **der Wagen ist ausgeglüht** automobilul a ars complet pe dinăuntru.
Ausglühen *f. sg.* **1.** flambare. **2.** ardere, pârjolire, secare, uscare. **3.** încetare a arderii; stingere. **4.** ardere completă pe dinăuntru. **5.** *(metal.)* recoacere.
Ausglühflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de recoacere cu flacără.
Ausglüh|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de recoacere.
Ausglühtemperatur, *-en, f. (metal.)* temperatură de recoacere.
Ausglühtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (metal.)* oală de recoacere.
Ausglühung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* recoacere. **2.** *(chim.)* calcinație.
ausgraben, *grub aus, ausgegraben (du gräbst aus, er gräbt aus), vb. (h)tr.* **1.** a dezgropa; a săpa, a adânci (o groapă); a exhuma; a deshuma, a scoate (din pământ); **antike Skulpturen** ~ a scoate din pământ sculpturi antice făcând săpături; *(fig.)* **das Kriegsbeil** ~ a dezgropa securea, a porni, a începe un conflict, o ceartă. **2.** *(fig.)* a dezgropa, a dezmorminta, a scoate la iveală; **alte Geschichten** ~ a dezgropa lucruri de mult uitate.
Ausgrabung, *-en, f.* **1.** dezgropare; exhumare, scos (din pământ); *pl. (arh.)* săpături. **2.** săpare, adâncire (a unei gropi). **3.** *(fig.)* dezgropare, scoatere la iveală.
Ausgrabungs|arbeiten *pl. (arh.)* săpături.
Ausgrabungsfund, *-(e)s, -e, m.* descoperire arheologică.
Ausgrabungs|stätte, *-n, f.* șantier arheologic.
ausgräten, *grätete aus, ausgegrätet (du grätest aus, er grätet aus), vb. (h) tr.* a curăța (peștele) de oase.
ausgreifen, *griff aus, ausgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a umbla cu pași mari; a iuți, a lungi pasul; **die Pferde ~ lassen** a da frâu liber cailor. **2.** a face un gest larg cu brațul, a întinde brațul. **3.** *(fig.)* a se face simțit până departe, a avea efecte puternice; a se întinde; **weit ~** a o lua de la început, a începe de la Adam.
ausgreifend I. *part. prez.* de la ausgreifen. **II.** *adj.* vast, întins.
ausgrenzen, *grenzte aus, ausgegrenzt (du, er grenzt aus), vb. (h) tr.* a scoate (dintr-un tot unitar), a separa; a izola.
Ausgrenzung, *-en, f.* separare; izolare.
Ausgriff, *-(e)s, -e, m.* pătrundere într-un alt domeniu, extindere prin aplicare la un domeniu nou.
ausgrollen, *grollte aus, ausgegrollt, vb. (h) intr. (reg.)* a-i trece (cuiva) supărarea, mânia; a se îmblânzi, a se împăca.
ausgrübeln, *grübelte aus, ausgegrübelt (ich grüb(e)le aus), vb. (h) tr.* a scorni, a inventa, a născoci; a descoperi (ceva) după multă bătaie de cap.
ausgründen, *gründete aus, ausgegründet (du gründest aus, er gründet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a înființa (o întreprindere, firmă etc. independentă) separând o parte (dintr-o firmă mai mare). **2.** *(reg.)* a cerceta, a studia.
ausgrünen, *grünte aus, ausgegrünt, vb. (h) intr.* a înceta să înverzească, a nu mai înverzi.
Ausguck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* observație; ~ **halten (nach)** a observa, a se uita (după cineva sau ceva); a spiona. **2.** foișor de observație; *(mar.)* post de observație la punte; gabie. **3.** *(mar.)* om de veghe, observator (pe punte, pe coastă). **4.***(fig.)* priveliște; belvedere.
ausgucken, *guckte aus, ausgeguckt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(fam.) (nach)* a se uita împrejur (după...); a privi cu încordare (la...); **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a privi până îi ies ochii (din cap). **2.** *(mar.)* a sta de strajă în gabie; a observa, a cerceta.
Ausgucker, *-s, -, m. (mar.)* observator; gabier; *(fig.)* spion.
Ausguckposten, *-s, -, m. (mar.)* observator (din gabie).
Ausguss, *-es, -güsse, m.* **1.** chiuvetă; țeavă de scurgere; canal; uluc; rigolă. **2.** *(sg.)* vărsare, turnat, golit (al unui lichid). **3.** lături. **4.** cioc (de cană). **5.** *(metal.)* lingou; căptușeală a lagărului. **6.** *(tipogr.)* turnare.
Ausgussbecken, *-s, -, n.* chiuvetă.
Ausgusshahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de scurgere.
Ausgusskelle, *-n, f.*, **Ausgusslöffel**, *-s, -, m.* căuș, lingură de turnat.
Ausgussmasse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* masă supusă golirii, evacuării. **2.** *(metal.)* umplutură (a unui cazan). **3.** *(constr.)* material de turnat.
Ausgussmuschel, *-n, f. (metal.)* cochilie.
Ausgussrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.
Ausgussrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Ausgussröhre**, *-n, f.* țeavă, tub de scurgere, conductă de evacuare.
Ausgussventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* supapă, ventil de scurgere.
Ausgusswasser, *-s, n. sg.* apă reziduală, lături.
aushaaren, *haarte aus, ausgehaart, vb. (h) intr.* a-și pierde, a-și schimba părul, a năpârli.
aushacken, *hackte aus, ausgehackt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (din pământ) săpând; **eine Pflanze samt der Wurzel** ~ a scoate cu sapa o plantă cu rădăcină cu tot. **2.** a scoate ciugulind, cu ciocul; **die Augen** ~ a scoate ochii (cu ciocul); *(în expr.)* **eine Krähe hackt der anderen kein Auge aus** corb la corb nu-și scoate ochii. **3.** *(reg.)* a tăia, a rări tăind, a defrișa. **4.** *(austr.; despre vite tăiate)* a tranșa, a tăia bucăți.
aushageln, *hagelte aus, ausgehagelt, vb. (h) intr. impers. (în expr.)* **es hat ausgehagelt** a încetat grindina, nu mai cade grindina.
aushagern, *hagerte aus, ausgehagert, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* v. abmagern
aushaken, *hakte aus, ausgehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate din țâțâni, din balamale; a scoate, a desprinde din cui, din copci etc. **II.** *intr.* și *refl.* (și *s)* a ieși din țâțâni, din balamale; a ieși, a se desprinde din cui (sau cuie); a se descopcia. **III.** *intr. (fig., fam.)* a-și pierde echilibrul sufletesc, a-și ieși din fire, din sărite, a se ține; **meine Geduld hakt aus** nu mai am răbdare, simt că-mi pierd răbdarea; **jetzt hakt's aus!** nu mai merge, s-a isprăvit! **bei ihm hakt es (sau hakt's) aus** a luat-o cam într-o parte, cam razna, nu mai e în toate mințile, s-a țicnit.
aushalftern, *halfterte aus, ausgehalftert, vb. (h) tr.* a scoate căpăstrul (unui cal).
aushallen, *hallte aus, ausgehallt, vb. (h) intr. (despre voce, sunete)* **1.** a înceta să răsune, să se audă; a se stinge, a se pierde. **2.** a suna până la sfârșit; a nu mai suna.
aushalten, *hielt aus, ausgehalten (du hältst aus, er hält aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a răbda, a îndura, a suporta, a suferi; a rezista; **Schmerzen** ~ a suporta dureri; **es ist nicht mehr auszuhalten** nu mai este de suportat; **ich halte es nicht mehr aus vor Durst** nu mai pot de sete; *(fam.)* **es ist mit ihm nicht auszuhalten** e insuportabil, nu mai pot să-l suport; *(fam.)* **hier lässt es sich** ~ aici se poate trăi; **den Vergleich** ~ a nu se teme de comparație, a rezista la comparație, a suporta comparația; **seine Zeit** ~ a-și face timpul, orele pentru care s-a făcut contractul. **2.** *(peior.)* a întreține; a finanța; **eine Geliebte** ~ a întreține o iubită; **ein Unternehmen** ~ a finanța o afacere. **3.** *(muz.)* a ține, a prelungi; **einen Ton** ~ a prelungi un ton, a ține o notă. **4.** *(înv.)* a rezerva; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-și rezerva ceva. **5.** a tria, a selecționa, a sorta; *(mine)* **Berge** ~ a sorta rocă sterilă; *(forest.)* **Holz** ~ a tăia lemne (copaci doborâți) cu ferăstrăul, sortându-le. **II.** *intr.* **1.** *(bei)* a persevera, a rezista, a se ține tare; a rămâne consecvent; **er hat jahrelang treu bei mir ausgehalten** a fost ani de zile credincios alături de mine; **sie hält nirgends lange aus** (ea) nu rezistă nicăieri multă vreme. **2.** a dura; a rezista; **diese Farbe hält viel Waschen nicht aus** această culoare nu rezistă la multe spălaturi.
Aushalten, *-s. n. sg.* **1.** răbdare, rezistență. **2.** *(peior.)* întreținere (a unei persoane). **3.** *(mine, forest.)* triere, selecționare.
Aushalter, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* susținător, persoană care întreține pe cineva. **2.** *(muz.)* ton ținut lung, notă ținută.
Aushaltung *f. sg.* v. Aushalten **(3).**
Aushaltungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.
Aushaltungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* fermată, coroană.
aushämmern, *hämmerte aus, ausgehämmert, vb. (h) tr.* a bate, a întinde, a netezi cu ciocanul.
aushandeln, *handelte aus, ausgehandelt (ich hand(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a se tocmi, a încheia o tranzacție, a negocia; **einen Kompromiss** ~ a negocia un compromis. **II.** *intr.* a înceta să activeze, să acționeze; a înceta să mai facă comerț.
aushändigen, *händigte aus, ausgehändigt, vb. (h) tr.* a înmâna, a preda, a remite.
Aushändiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care predă, înmânează (cuiva, ceva).
Aushändigung, *-en, f.* înmânare, predare, remitere.
Aushang, *-(e)s, -hänge, m.* **1.** anunț (afișat), afiș, aviz. **2.** expunere a mărfurilor în vitrină; articole expuse.
Aushängebogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de control (pentru bunul de difuzare).
Aushängebrett, *-(e)s, -er, n.* v. Aushängekasten.
Aushänge|exemplar, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* exemplar, coli de probă. **2.** exemplar pentru vitrină.
Aushängekasten, *-s, -kästen, m.* galantar, vitrină.
aushängen[1] și **aushangen**, *hing aus, ausgehangen, vb. (h) intr.* a atârna, a fi atârnat, afișat, expus la vedere; **die Bekanntmachung hängt aus** comunicatul e afișat; **das Brautpaar hängt aus** anunțul de căsătorie este afișat; numele mirilor sunt afișate (la primărie).

aushängen[2], *hängte aus, ausgehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afișa, a expune la vedere. **2.** a scoate, a desprinde din balamale, țâțâni, cuie. **II.** *refl. (despre haine șifonate)* a se netezi, a se descreți, a-și reveni.

Aushänger, *-s, -, m.* v. Aushängebogen.

Aushängeschild, *-(e)s, -er, n.* **1.** firmă. **2.** *(fig.)* firmă; etichetă; **sein vornehmer Name dient ihm als ~** numele său nobil îi servește drept firmă.

Aushängezettel, *-s, -, m.* afiș, mic anunț afișat (la avizier).

Aushängung *f. sg.* atârnare; expunere, afișare.

aushären, *härte aus, ausgehärt, vb. (h) tr. (înv.)* a curăța de păr.

ausharnen, *harnte aus, ausgeharnt, vb. (h) intr.* **1.** a urina mult. **2.** a înceta să urineze.

ausharren, *harrte aus, ausgeharrt, vb. (h) intr.* a rămâne (pe loc), a aștepta până la sfârșit; a răbda; a rămâne consecvent; **auf seinem Posten ~** a nu-și părăsi postul, a rămâne pe poziție.

aushärten, *härtete aus, ausgehärtet (du härtest aus, er härtet aus), vb.* **I.** *(h) tr. (metal.)* a căli, a întări. **II.** *(s) intr.* a se întări, a deveni tare, dur.

Aushärtung *f. sg. (metal.)* durificare prin îmbătrânire.

aushaspeln, *haspelte aus, ausgehaspelt (ich hasp(e)le aus), vb. (h) tr.* a depăna.

Aushau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg. (forest.)* defrișare; rărire a pădurii. **2.** luminiș, poiană. **3.** *(mine)* exploatare.

Aushau|arbeiten *pl. (forest.)* lucrări de defrișare sau de rărire a pădurilor.

aushauchen, *hauchte aus, ausgehaucht, vb. (h) tr.* **1.** a exala, a emana, a răspândi. **2.** a expira; *(fig)* **den Geist** (sau **sein Leben**) **~** a-și da sufletul, duhul; a muri.

Aushauchung, *-en, f.* **1.** exalare, emanare. **2.** expirare.

aushauen, *hieb* (și *haute*) *aus, ausgehauen (reg. și ausgehaut), vb. (h) tr.* **1.** a defrișa; a rări (o pădure). **2.** a tăia; a săpa; *(mine)* a exploata, a excava. **3.** a ciopli, a dălțui; a decupa; a ștanța. **4.** a sculpta (cu dalta în piatră). **5.** *imperf.: haute aus (reg., ind. cărnii)* a tăia în bucăți (un animal), a tranșa. **6.** *imperf.: haute aus (fam.)* a bate măr, a trage o bătaie zdravănă. **7.** *impers. (fam., în expr.)* **es haut nicht aus** nu ajunge, nu e suficient.

Aushäuser, *-s, -, m. (înv.)* risipitor.

aushäusig *adj. (înv.)* în afară de casă; **~e Erziehung** educație în afara familiei, într-un internat; **~ sein** a lipsi mult de acasă, a fi amator de petreceri, de chefuri, a fi ușarnic, petrecăreț, haimana.

aushäuten, *häutete aus, ausgehäutet (du häutest aus, er häutet aus), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) jupui.

Aushau|ung *f. sg.* **1.** rărire (a unei păduri) **2.** săpare; *(mine)* exploatare. **3.** cioplit (cu barda). **4.** sculptat, sculptare (cu dalta în piatră).

ausheben, *hob aus, ausgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate; a scoate din țâțâni. **2.** a săpa (o groapă); a scoate săpând (pământ, pietriș, un copac cu rădăcină); a excava. **3.** a scoate, a goli; **ein Nest ~** a lua ouăle, puii dintr-un cuib; **Wein ~** a deșerta vin; *(med.)* **den Magen ~** a face tubaj gastric; *(austr.)* **den Briefkasten ~** a goli cutia de scrisori; **eine Latrine ~** a goli haznaua, latrina. **4.** *(mil.)* a lua la armată, a recruta. **5.** *(fig.)* a ridica, a prinde, a aresta; a distruge. **6.** *(tipogr.)* a scoate (o formă) din mașină; a scoate din formă. **7.** *(sport)* a pune pe podea ridicând(u-și adversarul la lupte). **8.** *(vân.)* a ridica (vânatul) de picioarele dindărăt. **II.** *refl.* a se distinge; **er hob sich durch sein Talent aus** s-a distins prin talentul său. **III.** *intr. (în expr.)* **die Uhr hebt zum Schlag aus** ceasul declanșează pârghia și începe să bată.

Ausheber, *-s, -, m.* **1.** *(lupte)* apucătură prin care adversarul este ridicat și pus la podea. **2.** *(înv.)* ofițer de recrutare.

ausheben, *heberte aus, ausgehebert, vb. (h) tr.* **1.** a goli (un vas), scoțând, trăgând lichidul cu sifonul. **2.** *(med.)* a face tubaj; a face spălătură stomacală.

Ausheberung, *-en, f.* **1.** golire (a unui vas) cu ajutorul sifonului. **2.** *(med.)* extragere a conținutului gastric, tubaj; spălătură stomacală.

Aushebung, *-en, f.* **1.** *sg. (mil.)* înrolare, recrutare. **2.** *sg.* arestare, ridicare. **3.** săpătură. **4.** *(austr.)* golire (a cutiilor de scrisori).

Aushebungsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție de recrutare.

Aushebungskommission, *-en, f.* comisie de recrutare.

aushecheln, *hechelte aus, ausgehechelt (ich hech(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna, a dărăci (fuiorul). **2.** *(fig., fam.)* a critica, a scărmăna.

aushecken, *heckte aus, ausgeheckt, vb. (h) tr. (fam.)* a inventa, a scorni, a născoci; a urzi.

ausheilen, *heilte aus, ausgeheilt, vb. (h) tr.* și *(s) intr.* a (se) vindeca (de tot, pe deplin).

Ausheilung *f. sg.* vindecare deplină.

ausheimisch *adj. (înv.)* **1.** străin. **2.** de peste ocean, exotic, din țări străine.

ausheitern, *heiterte aus, ausgeheitert, vb. (h) refl.* a se însenina.

ausheizen, *heizte aus, ausgeheizt (du, er heizt aus), vb. (h) tr.* a încinge, a încălzi bine; a usca (o clădire etc.) încălzind(-o).

aushelfen, *half aus, ausgeholfen (du hilfst aus, er hilft aus), vb. (h) intr.* **1.** *(jm.)* a ajuta, a da (cuiva) o mână de ajutor, a veni (cuiva) în ajutor, a scoate (pe cineva) din încurcătură; **ich kann dir mit drei Dollar ~** pot să-ți împrumut trei dolari, să te ajut cu trei dolari. **2.** a lucra în mod temporar, ca ziler, suplinitor, auxiliar.

Aushelfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Aushilfe **(2).**

aushellen, *hellte aus, ausgehellt, vb. (h) refl. (impers.)* **es hellt sich aus** se luminează, se însenină.

aushemmen, *hemmte aus, ausgehemmt, vb. (h) tr.* a scoate piedica (de la o roată), a despiedica (o roată).

aushetzen, *hetzte aus, ausgehetzt (du, er hetzt aus), vb. (h) tr. (vân.)* a scoate vânatul din vizuină (cu ajutorul câinilor de vânătoare).

ausheulen, *heulte aus, ausgeheult, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să urle; *(despre sirenă)* a înceta să sune. **II.** *refl. (fam.)* v. ausweinen **(1).**

Aushieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură; *(scrimă)* lovitură cu tăișul (de sabie.) **2.** *(forest.)* tăiere. **3.** *(mine)* abataj.

Aushilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, serviciu; ajutor temporar, provizoriu; **er hatte niemanden zur ~** n-avea nici un ajutor; n-avea pe nimeni să-l ajute; **zur ~ angestellt sein** a fi angajat provizoriu pentru lucrări auxiliare. **2.** ajutor (persoană care lucrează temporar în locul alteia sau ajută în gospodărie); **um die Bibliothek in Ordnung zu bringen, hat man mir eine ~ gegeben** ca să aranjez biblioteca, mi s-a dat o persoană să mă ajute; **er sucht eine ~ für die Saison** caută un sezonier, un ajutor pentru sezon.

aushilflich *adv.* v. aushilfsweise.

Aushilfling, *-s, -e, m.* v. Aushilfe **(2).**

Aushilfs|arbeit, *-en, f.* muncă temporară (cerută de o nevoie momentană).

Aushilfs|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) auxiliar(ă), temporar(ă), sezonier(ă) (angajat(ă) pentru durata unei lucrări).

Aushilfsbe|amte, *-n, -n (ein Aushilfsbeamter), m.* funcționar auxiliar, temporar.

Aushilfsfrau, *-en, f.* femeie cu ziua, cu ora (în gospodărie).

Aushilfsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de ajutor.

Aushilfskellner, *-s, -, m.* ospătar temporar, sezonier.

Aushilfskoch, *-(e)s, -köche, m.* ajutor de bucătar; bucătar angajat temporar, sezonier.

Aushilfskraft, *-kräfte f.* v. Aushilfe **(2).**

Aushilfsmädchen, *-s, -, n.* v. Aushilfsfrau.

Aushilfsmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* catarg auxiliar, de rezervă.

Aushilfsmittel, *-s, -, n.* paliativ, mijloc ajutător provizoriu.

Aushilfs|personal, *-s, n. sg.* personal ajutător, auxiliar.

Aushilfsrolle, *-n, f. (teatru)* dublură.

Aushilfs|stellung, *-en, f.* post provizoriu, temporar.

Aushilfs|tätigkeit, *-en, f. (ec.)* activitate temporară, de ajutor.

Aushilfswagen, *-s, -, m.* vehicul ajutător, auxiliar.

aushilfsweise *adv.* ca ajutor vremelnic; provizoriu; cu împrumut.

aushobeln, *hobelte aus, ausgehobelt (ich hob(e)le aus), vb. (h) tr.* a da la rindea, a netezi, a gelui, a scoate (o pată, o asperitate) cu rindeaua.

aushöhlen, *höhlte aus, ausgehöhlt, vb. (h) tr.* a scobi; a găuri; a adânci.

Aushöhlung, *-en, f.* **1.** *sg.* scobire, găurire. **2.** gaură; scobitură; canelură; scorbură; excavație; adâncitură, cavitate.

aushöhnen, *höhnte aus, ausgehöhnt, vb. (h) tr.* a-și bate joc (de cineva), a batjocori.

Aushöhnung, *-en, f.* batjocorire.

ausholen, *holte aus, ausgeholt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-și lua avânt; a ridica mâna; **zum Schlag ~** a ridica mâna pentru a lovi; **zum Sprunge ~** a-și lua avânt pentru a sări; **zum Wurf ~** a-și lua elan pentru a arunca; *(fig.)* **zum entscheidenden Schlag ~** (a se pregăti pentru) a da lovitura decisivă. **2.** *(fig.)* a începe, a o porni, a o lua; **weit ~** a o lua de pe departe, a începe de la Adam. **3.** *(reg.; în expr.)* **das holt mir nichts aus** asta nu mă deranjează, îmi este indiferent. **II.** *tr. (reg.)* a interoga, a descoase, a trage de limbă.

ausholzen, *holzte aus, ausgeholzt (du, er holzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a rări (o pădure). **2.** a despăduri.

Ausholzung, *-en, f.* **1.** rărire (a unei păduri). **2.** despădurire.

aushorchen, *horchte aus, ausgehorcht, vb. (h)* **I.** *tr.* a descoase, a trage de limbă; a scoate, a afla (de la cineva) lucruri secrete; **horche ihn mal darüber aus** ia vezi de află de la el ceva în legătură cu... **II.** *intr.* a asculta cu atenție, a ciuli urechile.

Aushorcher, *-s, -, m.* persoană indiscretă, care caută să afle, să descoasă, să tragă de limbă; iscoadă.

Aushorcherei, *-en, f. (peior.)* indiscreție, curiozitate de a afla.

Aushorchung *f. sg.* descoasere, iscodire.

aushören, *hörte aus, ausgehört, vb. (h)* **I.** *tr.* a asculta până la sfârșit. **II.** *intr.* a înceta să mai asculte.

aushosen, *hoste aus, ausgehost (du, er host aus), vb. (h) tr.* și *refl. (pop., înv.)* a mai da jos din haine, a mai scoate (de pe el) din haine.

Aushub, *-(e)s, -hübe, m.* **1.** *sg. (înv.)* drept de a alege; alegere, triaj. **2.** recrutare, luare la armată. **3.** *(mil.)* contingent. **4.** *(constr., mine)* excavare, săpătură; adâncitură, excavație. **5.** pământ scos (prin excavare, săpături).

Aushub|arbeiten *pl. (constr.)* lucrări de excavare, săpături.

Aushubmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (constr.)* material excavat.

Aushülfe, *-n, f. (înv.)* v. Aushilfe.

aushülsen, *hülste aus, ausgehülst (du, er hülst aus), vb. (h) tr.* a scoate din păstăi, a dezghioca, a curăța de coajă (mazăre, fasole).

Aushülser, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care dezghioacă legumele din păstăi.

aushungern, *hungerte aus, ausgehungert, vb. (h) tr.* **1.** a înfometa. **2.** a nimici prin înfometare; a sili prin foame (să capituleze).

Aushungerung, *-en, f.* înfometare; silire prin înfometare.

Aushungerungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de istovire prin foamete, război de înfometare.

Aushungerungs|politik *f. sg.* politică de înfometare.

Aushungerungs|taktik *f. sg.* tactică de înfometare.

aushunzen, *hunzte aus, ausgehunzt (du, er hunzt aus), vb. (h) tr. (fam.)* a bețeli, a ocări, a mustra.

aushusten, *hustete aus, ausgehustet (du hustest aus, er hustet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scuipa tușind, a expectora. **II.** *intr.* a tuși (până ce dispare iritația). **III.** *refl.* a tuși tare, violent, fără a se reține.

aus|ixen, *ixte aus, ausgeixt (du, er ixt aus), vb. (h) tr. (fam.)* a șterge, a anula bătând x-uri (la mașina de scris), a ixa.

ausjagen, *jagte aus, ausgejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stârpi, a termina, a epuiza tot vânatul; a străbate o pădure, o luncă etc. după vânat; **den Wald ~** a epuiza tot vânatul dintr-o pădure. **2.** *(fig.)* a scoate, a alunga; **ich werde ihm die Mucken schon ~** o să-i scot eu gărgăunii din cap. **II.** *intr.* a sfârși cu vânatul, a termina de vânat, a nu mai vâna.

ausjammern, *jammerte aus, ausgejammert, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta cu văitatul. **II.** *refl.* a se ușura văitându-se, a se văita după pofta inimii.

Ausjät|eisen, *-s, -, n.* sapă de plivit, de rărit.

ausjäten, *jätete aus, ausgejätet (du jätest aus, er jätet aus), vb. (h) tr.* a plivi, a scoate plivind.

ausjauchzen, *jauchzte aus, ausgejauchzt (du, er jauchzt aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a sfârși de chiuit, de scos chiote de bucurie. **II.** *refl.* a chiui după pofta inimii, a-și da drumul veseliei; a chiui de veselie fără a se reține.

ausjochen, *jochte aus, ausgejocht, vb. (h) tr.* a dejuga.

ausjubeln, *jubelte aus, ausgejubelt (ich jub(e)le aus), vb. (h) intr.* v. ausjauchzen.

Auskalken, *kalkte aus, ausgekalkt, vb. (h) tr.* **1.** a extrage varul (din...), a decalcifia. **2.** a vărui, a da cu var (pe dinăuntru).

auskälten, *kältete aus, ausgekältet (du kältest aus, er kältet aus), vb. (h) intr. (reg.)* a (se) răci.

Auskämmekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de descâlcit părul.

auskämmen, *kämmte aus, ausgekämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna, a descurca pieptănând. **2.** a pieptăna, a dârâci (fuiorul, lâna). **3.** *(mil.)* a pieptăna; a scotoci.

auskämpfen, *kämpfte aus, ausgekämpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hotărî, a lichida, a tranșa (o ceartă, o discuție, un conflict, un diferend) prin luptă. **2.** a lupta până la sfârșit; **einen Kampf** ~ a duce o luptă până la capăt. **II.** *intr.* a înceta să (mai) lupte; a nu mai lupta; *(fig.)* **er hat ausgekämpft** a decedat, a murit.

auskanten, *kantete aus, ausgekantet (du kantest aus, er kantet aus), vb. (h) tr.* a rotunji muchiile.

auskarbatschen, *karbatschte aus, auskarbatscht, vb. (h) tr. (înv., fam.)* a bate cu biciul, cu cravașa, cu gârbaciul.

auskarren, *karrte aus, ausgekarrt, vb. (h) tr.* a căra, a duce, a transporta (de undeva) cu roaba, cu căruța.

auskauen, *kaute aus, ausgekaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate zeama, sucul (din ceva) mestecând. **II.** *intr.* a înceta, a termina de mestecat, a nu mai mesteca.

Auskauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare până la ultima bucată. **2.** răscumpărare.

auskaufen, *kaufte aus, ausgekauft, vb. (h) tr.* **1.** a cumpăra tot (de la cineva, dintr-o prăvălie); **einen Laden ~ a)** a cumpăra toate mărfurile dintr-o prăvălie, a goli toată prăvălia de mărfuri; **b)** *(fam.)* a cumpăra foarte mult, multe mărfuri. **2.** *(reg.)* a profita; **die Zeit ~** a economisi timpul, a profita de timp; **die Gelegenheit ~** a profita de ocazie. **3.** (și *refl.*) a (se) răscumpăra.

auskegeln, *kegelte aus, ausgekegelt (ich keg(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a juca popice (pe un obiect, o sumă de bani etc.); **ein Fass Bier ~** a juca popice pe un butoi de bere. **2.** *(reg.)* a luxa; **sich** *(dat.)* **den Arm ~** a-și luxa brațul.

auskehlen, *kehlte aus, ausgekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tâmplărie, metal.)* a cresta, a scobi, a canela. **2.** a curăța (peștele) de branhii și mărunțaie.

Auskehlung, *-en, f. (tâmplărie)* **1.** *sg.* scobire; canelare. **2.** scobitură; canelură.

auskehren, *kehrte aus, ausgekehrt, vb. (h) tr.* **1.** a mătura; **den Rauchfang ~** a curăța coșul; *(fig.)* **den Bürokratismus ~** a înlătura birocratismul; **mit eisernem Besen ~** a face curățenie radicală; a pune la punct; **im Dorf war es wie ausgekehrt** nu era nimeni în sat, satul era pustiu. **2.** *(înv.)* a plăti (partea unui moștenitor), a plăti cuiva ceea ce i se cuvine.

Auskehren, *-s, n. sg.* măturat; **das wird sich beim ~ finden a)** o să se găsească la măturat; **b)** *(fig.)* până la urmă o să iasă la iveală.

Auskehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* măturător(-oare).

Auskehricht, *-s, n.* (și *m.*) *sg.* gunoi.

Auskehrwalzer, *-s, -, m. (glumeț)* vals de închidere a balului.

auskeifen, *keifte aus, ausgekeift, vb. (h) tr.* a certa cu vorbe urâte, țipând.

auskeilen, *keilte aus, ausgekeilt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre cai)* a azvârli cu picioarele de dinapoi, a fi nărăvaș. **2.** și *refl. (geol.)* a se efila; a se subția (în formă de pană); a se contracta, a se îngusta.

Auskeilung *f. sg.* **1.** subțiere. **2.** *(mineral., geol.)* subțiere (în formă de pană); efilare, îngustare.

auskeimen, *keimte aus, ausgekeimt, vb. (h) intr.* **1.** a încolți, a germina. **2.** a înceta să încolțească.

auskeltern, *kelterte aus, ausgekeltert, vb. (h)* **I.** *tr.* a tescui, a stoarce, a presa. **II.** *intr.* a termina cu tescuitul, a nu mai tescui.

auskennen, *kannte aus, ausgekannt, vb. (h) refl. (in* cu *dat.; irgendwo)* a se pricepe (la...), a ști rostul (unui lucru), a se orienta (în...); a se descurca; **da kenne ich mich nicht mehr aus** nu mai știu încotro s-o apuc, ce să fac, nu mai înțeleg nimic; **er kennt sich mit den Pferden gut aus** se pricepe bine la cai; **er kennt sich in Berlin gut aus** cunoaște bine Berlinul.

auskerben, *kerbte aus, ausgekerbt, vb. (h) tr.* a cresta, a dința, a scobi.

Auskerbung, *-en, f.* **1.** *sg.* crestare. **2.** crestătură.

auskernen, *kernte aus, ausgekernt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate sâmburi (din fructe). **2.** *(mine)* a separa minereul de steril.

auskippen, *kippte aus, ausgekippt, vb. (h) tr.* a răsturna, a goli, a bascula.

auskitten, *kittete aus, ausgekittet (du kittest aus, er kittet aus), vb. (h) tr.* a chitui, a lipi, a astupa cu chit.

auskläftern, *klafterte aus, ausgeklaftert, vb. (h) tr. (reg.)* a măsura cu stânjenul.

auskläglich *adj. (jur.)* exigibil, care poate fi urmărit prin justiție.

auskla̲gen, *klagte aus, ausgeklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da în judecată; a introduce o acțiune juridică; a obține rezolvarea pe cale juridică. **II.** *intr.* a înceta cu văitatul. **III.** *refl.* a-și spune, a-și vărsa tot amarul.

auskla̲mmern, *klammerte aus, ausgeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a elimina, a exclude (dintr-un complex de probleme, dintr-un tot, dintr-o unitate etc.); *(gram.)* a scoate din cadrul sintactic. **2.** *(mat.)* a scoate din paranteze, a desface parantezele.

Auskla̲mmerung, *-en, f.* **1.** eliminare, excludere (a unei chestiuni dintr-un complex de probleme); *(gram.)* scoatere din cadrul sintactic. **2.** *(mat.)* desfacere a parantezelor.

auskla̲müs(t)ern, *klamüs(t)erte aus, ausklamüs(t)ert, vb. (h) tr. (reg., fam.)* a născoci, a inventa.

Auskla̲ng, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** încetare, stingere (a unui sunet); ultimul acord, ultimul sunet. **2.** *(fig.)* încheiere, sfârșit, final.

auskla̲ppbar *adj.* pliabil; demontabil; rabatabil; basculant.

Auskla̲ppbild, *-(e)s, -er, n.* imagine pliată.

auskla̲ppen, *klappte aus, ausgeklappt, vb. (h) tr.* a deschide prin rabatare, a trage; **eine Schreibplatte ~** a deschide placa extensibilă pentru scris.

auskläre̲n, *klärte aus, ausgeklärt, vb. (h) tr.* a limpezi.

auskla̲rieren, *klarierte aus, ausklariert, vb. (h) tr. (mar.)* a vămui vaporul și bunurile înainte de plecare din port.

auskla̲tschen, *klatschte aus, ausgeklatscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a divulga; a nu ține, a nu păstra (un secret); a-i umbla gura cuiva (despre ceva); a umple târgul (cu o veste, o știre răutăcioasă); a bate toba; a răspândi clevetind. **2.** a dezaproba, a blama, a face ridicol bătând din palme. **II.** *refl. (fam.)* a cleveti, a bârfi, a trâncăni până la saturație.

auskla̲uben, *klaubte aus, ausgeklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecta, a curăța (grâu, linte etc.). **2.** *(mine)* a alege, a selecționa, a tria. **3.** *(fig.)* a descoperi, a afla, a realiza, a reuși (ceva) după multă migală sau bătaie de cap.

Auskla̲uber, *-s, -, m. (mine)* muncitor care selecționează minereul, muncitor la banda de claubaj.

auskle̲ben, *klebte aus, ausgeklebt, vb. (h) tr.* a lipi, a îmbrăca, a tapisa pe dinăuntru (cu hârtie, pânză etc.).

Auskle̲bung, *-en, f.* lipire, tapisare, îmbrăcare pe dinăuntru.

auskle̲iden, *kleidete aus, ausgekleidet (du kleidest aus, er kleidet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) dezbrăca. **II.** *tr.* **1.** a tapisa, a îmbrăca pe dinăuntru, a căptuși (cu hârtie, stofă, lemn etc.). **2.** *(constr.)* a lambrisa, a căptuși cu lambriuri.

Auskle̲ideraum, *-(e)s, -räume, m.*, **Auskle̲idezimmer**, *-s, -, n.* garderobă, cabină.

Auskle̲idung, *-en, f.* **1.** *sg. (tehn.)* căptușeală. **2.** tapet; căptușeală (de hârtie, stofă, lemn); *(constr.)* lambriuri. **3.** căptușire. **4.** *(mil.)* preluarea hainelor și efectelor personale de către un soldat după terminarea serviciului militar.

auskle̲inen, *kleinte aus, ausgekleint, vb. (h) tr. (mine)* a sparge în bucăți mici, a face bucățele, a mărunți, a zdrobi.

auskle̲istern, *kleisterte aus, ausgekleistert, vb. (h) tr. (fam.)* a lipi cu clei, pap.

auskli̲ngeln, *klingelte aus, ausgeklingelt (ich kling(e)le aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre clopoței, sonerii)* a înceta să sune. **2.** *(impers.)* a suna de ieșire (la școală). **II.** *tr.* a vesti, a anunța (ceva) sunând întâi cu clopoțelul.

auskli̲ngen, *klang aus, ausgeklungen, vb. (h* și *s) intr.* **1.** *(despre sunete)* a înceta să mai sune, să se mai audă, a se pierde, a se stinge; *(despre melodii)* a se sfârși, a se termina. **2.** *(fig.)* a se sfârși, a se termina, a lua sfârșit, a dispărea.

auskli̲nken, *klinkte aus, ausgeklinkt, vb. (h) tr.* **I.** **1.** *(tehn.)* a desprinde, a desface legătura dintre două piese mecanice; a descliceta, a deszăvorî. **2.** *(argou)* a plăti pentru cineva; **das nächste Mal musst du ~** data viitoare trebuie să plătești tu. **II.** *intr. (s) (fam.)* a-și pierde stăpânirea de sine; **das war zu viel für ihn, und er ist ausgeklinkt** a fost prea mult pentru el și și-a ieșit din fire. **III.** *refl. (fam.)* a se retrage dintr-o societate, comunitate, grup.

Auskli̲nken, *-s, n. sg.* punere în funcțiune a declicului; desfacere, desprindere, deszăvorâre, desclichetare.

Auskli̲nkhebel, *-s, -, m. (mec.)* pârghie de declanșare.

Auskli̲nk|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă de declic.

Auskli̲nkvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* declic.

auskli̲opfen, *klopfte aus, ausgeklopft, vb. (h) tr.* **1.** a bate; a scutura, a curăța bătând; **Teppiche ~** a bate covoare; **die Pfeife ~** a scutura luleaua. **2.** *(fam.)* a bate zdravăn, a scărmăna; **jm. das Wams** (sau **die Hose vom Leibe) ~** a trage cuiva o bătaie. **2.** *(tehn.)* a bate; a îndrepta, a netezi (tablă) bătând cu ciocanul.

Auskli̲opfer, *-s, -, m.* bătător, palmă de bătut covoare.

auskli̲ügeln, *klügelte aus, ausgeklügelt (ich klüg(e)le aus), vb. (h) tr.* a născoci, a inventa; (și *iron.*) a găsi (o soluție) ingenioasă, după multă chibzuință, după multă bătaie de cap.

auskneifen, *kniff aus, ausgekniffen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a o șterge, a o lua la sănătoasa, a dispărea, a se face nevăzut. **2.** a se eschiva.

auskneten, *knetete aus, ausgeknetet (du knetest aus, er knetet aus), vb. (h) tr.* a frământa.

ausknicken, *knickte aus, ausgeknickt, vb. (h) intr. (tehn.)* a flamba.

Ausknickung, *-en, f. (tehn.)* flambaj.

ausknien, *kniete aus, ausgekniet, vb. (h) tr.* a toci, a roade (pantalonii, podeaua, bancheta) îngenunchind mereu.

ausknipsen, *knipste aus, ausgeknipst (du, er knipst aus), vb. (h) tr. (fam.)* a stinge (lampa, radioul etc.).

ausknobeln, *knobelte aus, ausgeknobelt (ich knob(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a juca, a da cu zarurile (pe ceva). **2.** *(fig.)* a inventa, a scorni, a pune la cale, a plănui (ceva complicat, o strengărie etc.). **3.** *(fig.)* a se informa (despre ceva), a afla, a descoperi (spionând).

ausknocken, *knockte aus, ausgeknockt, vb. (h) tr. (box)* a învinge prin cnocaut, a face cnocaut.

ausknöpfen, *knöpfte aus, ausgeknöpft, vb. (h) tr. (despre mesade)* a descheia, a desprinde, a scoate.

auskochen, *kochte aus, ausgekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fierbe bine; a scoate, a extrage prin fierbere (din ceva). **2.** a dezinfecta, a steriliza prin fierbere; a curăța fierbând. **3.** *(fig., fam.)* a pregăti pe tăcute, a o coace cuiva; **etwas insgeheim ~** a urzi ceva în secret. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre lichide)* a ieși, a da pe dinafară, a da în foc fierbând. **2.** *(austr.)* a găti, a face de mâncare (pentru cineva); **für die Mäher ~** a găti pentru cosași.

Auskocher, *-s, -, m. (austr.)* birtaș, cârciumar; bucătar.

Auskocherei, *-en, f. (austr.)* birt, bucătărie.

Auskocherin, *-nen, f. (austr.)* bucătăreasă.

Auskochung, *-en, f.* **1.** fierbere, fiert. **2.** dezinfectare, sterilizare prin fierbere.

Auskofferung, *-en, f. (ferov.)* desfacere a unui pat de balast.

Auskoksen, *-s, n. sg. (metal.)* eliminare a cocsului.

auskolken, *kolkte aus, ausgekolkt, vb. (h) tr.* a scobi, a spăla, a eroda local; **das Wasser hat ausgekolkt** apa a scobit, a spălat, a subminat.

Auskolkung, *-en, f. (hidr.)* **1.** *sg.* erodare, subminare. **2.** adâncitură în albia unei ape; afuiere.

auskommen, *kam aus, ausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a avea îndeajuns; a se ajunge; a ieși la socoteală; **damit kommt er nicht aus** cu asta nu iese la capăt, asta nu-i ajunge; **wir kommen mit zwei Flaschen Wein nicht aus** nu ne ajung două sticle de vin. **2.** a se înțelege, a se împăca, a o scoate la capăt; **mit ihm ist nicht auszukommen** nu te poți înțelege cu el; **wir kommen gut miteinander aus** ne împăcăm bine amândoi. **3.** *(despre pui)* a ieși (din găoace). **4.** *(despre foc)* a se isca; a izbucni. **5.** *(reg., austr.)* a scăpa, a se refugia; **der Vogel ist aus dem Käfig ausgekommen** pasărea a scăpat, a ieșit din colivie; **aus einem Schiffbruch ~** a scăpa dintr-un naufragiu. **6.** *(fig.)* a se întinde, a se lăți, a se răspândi; a deveni public; **das Gerücht kam weit aus** zvonul s-a răspândit în cercuri largi.

Auskommen, *-s, n. sg.* **1.** posibilităţi (de trai); venituri; existenţă materială (îndestulătoare), cele necesare pentru existenţă; **sein ~ ist gesichert** are întreţinerea asigurată, e asigurat din punct de vedere material; **sein sicheres ~ haben** a-şi avea existenţa asigurată, a avea un venit sigur; **er hat ein knappes ~** de-abia are cu ce să trăiască, n-are decât strictul necesar. **2.** convieţuire bună, înţelegere; **es ist kein ~ mit ihm** nu e de trăit cu el. **3.** *(fig.)* răspândire (a unui zvon).

auskömmlich *adj.* **1.** îndestulător, suficient. **2.** paşnic, de înţeles.

auskönnen, *konnte aus, ausgekonnt (ich kann aus, du kannst aus, er kann aus), vb. (h) intr. (in expr.)* **weder aus- noch einkönnen a)** a nu putea nici să ieşi, nici să intri; **b)** *(fig.)* a fi la mare strâmtoare, la ananghie, a nu şti pe unde să scoţi cămaşa.

auskopieren, *kopierte aus, auskopiert, vb. (h) tr. (fot.)* a copia.

Auskopierpapier, *-s, -e, n. (fot.)* hârtie de copiat.

auskoppeln, *koppelte aus, ausgekoppelt (ich kopp(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega, a desprinde (cai, câini legaţi sau înhămaţi împreună). **2.** a scoate (caii) din ocol. **3.** *(tehn.)* a decupla; a scoate un single de pe CD.

Auskopp(e)lung, *-en, f.* **1.** dezlegare, desprindere. **2.** decuplare. **3.** single.

auskörnen, *körnte aus, ausgekörnt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate grăunţele, boabele, a decortica (cereale); a dezghioca. **2.** *(mineral., metal.)* a mărunţi (minereu, metale, zgură). **II.** *intr. (s) (despre cereale)* a se scutura, a-şi pierde grăunţele.

auskosten, *kostete aus, ausgekostet (du kostest aus, er kostet aus), vb. (h) tr.* **1.** a gusta; a degusta; *(fig.)* a savura, a se bucura din plin (de ceva); **einen Triumph ~** a savura din plin triumful, victoria. **2.** *(fig.)* a trăi, a păţi, a suferi, a suporta; a avea de suferit, de suportat.

auskötеn, *kötete aus, ausgekötet (du kötest aus, er kötet aus), vb. (h) refl. (reg., despre cai)* a-şi scrânti chişiţa.

auskotzen, *kotzte aus, ausgekotzt (du, er kotzt aus), vb. (h) refl.* şi *tr.* **1.** *(pop.)* a vărsa, a voma, a vomita; a da afară vârsând, vomitând. **2.** *(fig., fam.)* a-şi spune oful; **ich habe mich bei ihm ausgekotzt** i-am spus tot ce mă doare.

auskragen, *kragte aus, ausgekragt, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a face să iasă în consolă, să fie proeminent. **II.** *intr. (arhit.)* a ieşi în relief, a fi proeminent.

Auskragung, *-en, f. (arhit., constr.)* parte proeminentă într-un zid; consolă.

auskrähen, *krähte aus, ausgekräht, vb. (h)* **I.** *tr. (despre cocoşi; în expr.)* **den Tag ~** a vesti ziua cântând. **II.** *intr.* a înceta să cânte.

auskramen, *kramte aus, ausgekramt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a expune (la vedere); **Waren ~** a expune, a etala mărfuri: *(fig.)* **alte Schulkenntnisse ~** a-şi reaminti de noţiuni căpătate la şcoală. **2.** a despacheta (în dezordine), a scoate la iveală (lucruri diverse, catrafuse uitate, strânse, vârâte undeva); a goli, a deşerta (lăzi, dulapuri, sertare); **kram' deine Siebensachen aus!** scoate-ţi catrafusele! **kram' den Koffer aus!** desfă-ţi, goleşte-ţi geamantanul! **3.** *(fig.)* a scoate la iveală, a dezgropa; **alte Erinnerungen ~** a dezgropa amintiri vechi.

Auskramung *f. sg.* **1.** expunere (spre vânzare), etalare. **2.** despachetat, scos; golit.

auskratzen, *kratzte aus, ausgekratzt (du, er kratzt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a curăţa zgâriind, răzuind; **jm. die Augen ~** a scoate ochii cuiva. **2.** *(med.)* a racla, a chiureta. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o întinde, a o şterge, a o lua din loc.

Auskratzung, *-en, f. (med.)* raclaj, chiuretaj.

auskrauten, *krautete aus, ausgekrautet (du krautest aus, er krautet aus), vb. (h) tr.* a plivi (bine de tot), a curăţa de buruieni.

auskrebsen, *krebste aus, ausgekrebst (du, er krebst aus), vb. (h) tr.* a prinde toţi racii (dintr-un pârâu).

auskrempeln, *krempelte aus, ausgekrempelt (ich kremp(e)le aus), vb. (h) (text.)* **I.** *tr.* a scărmăna, a dărăci (bine, complet). **II.** *intr.* a înceta cu dărăcitul, a nu mai dărăci.

auskreuzen, *kreuzte aus, ausgekreuzt (du, er kreuzt aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a tăia cu dalta, a dăltui cu dalta crucişă, a crăiţui.

auskriechen, *kroch aus, ausgekrochen, vb. (s) intr. (reg.) (despre puii de păsări)* a ieşi din ou, din găoace.

auskriegen, *kriegte aus, ausgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuşi să scoată, să dezbrace; **er kriegt seinen Rock nicht aus** nu reuşeşte să-şi dezbrace haina.

auskristallisieren, *kristallisierte aus, auskristallisiert, vb. (h) intr.* şi *(rar) refl. (chim., fiz.)* a cristaliza, a (se) separa în cristale.

auskrümeln, *krümelte aus, ausgekrümelt (ich krum(e)le aus), vb. (h) tr.* a fărâmiţa.

auskugeln, *kugelte aus, ausgekugelt (ich kug(e)le aus), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.) (sich dat.)* a-şi luxa, a-şi scoate din loc, a-şi scrânti (o încheietură).

auskühlen, *kühlte aus, ausgekühlt, vb.* **I.** *tr. (h)* a răci. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se răcori.

Auskühlung, *-en, f.* răcire, răcorire.

Auskultant, *-en, -en, m. (jur.; înv.)* asesor (fără drept de vot).

Auskultation, *-en, f. (med.)* auscultaţie.

Auskultator, *-s, -toren, m. (înv.)* judecător stagiar; referendar la judecătorie.

auskultatorisch *adj.* şi *adv. (med.)* pe bază de auscultaţie.

auskultieren, *auskultierte, auskultiert, vb. (h) tr. (med.)* a ausculta.

auskünden, *kündete aus, ausgekündet (du kündest aus, er kündet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a publica, a aduce la cunoştinţă publicului.

auskundschaften, *kundschaftete aus, ausgekundschaftet (du kundschaftest aus, er kundschaftet aus), vb. (h) tr.* **1.** a cerceta, a explora, a face o recunoaştere; a iscodi, a spiona. **2.** a afla, a descoperi.

Auskundschafter, *-s, -, m.* om trimis în recunoaştere, cercetaş, emisar, spion, iscoadă.

Auskundschaftung, *-en, f.* cercetare, explorare, recunoaştere militară, spionare.

Auskunft, *-künfte, f.* **1.** informaţie, lămurire; **jm. ~ geben** (sau **erteilen**) a da cuiva informaţii, a informa pe cineva (despre), a lămuri asupra; **eine falsche ~ erhalten** a primi o informaţie falsă, greşită. **2.** *sg.* (birou de) informaţii. **3.** *(reg.)* ieşire, scăpare; **eine ~ finden** a găsi o scăpare, salvare, rezolvare.

Auskunftei, *-en, f.* v. Auskunftsstelle.

Auskunftgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** informator (-oare). **2.** *(com.)* persoană care dă referinţe, relaţii.

Auskunftsbe|amte, *-n, -n (ein Auskunftsbeamter), m.* funcţionar de la biroul de informaţii.

Auskunftsbüro, *-s, -s, n.* birou de informaţii (cu plată).

Auskunftsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de informaţii.

Auskunftsmittel, *-s, -, n. (înv.)* ieşire, scăpare; mijloc de a ieşi dintr-un impas; expedient.

Auskunfts|pflicht *f. sg.* obligaţie de a furniza informaţii.

auskunfts|pflichtig *adj.* obligat să furnizeze informaţii.

Auskunfts|schalter, *-s, -, m.* ghişeu de informaţii.

Auskunfts|stelle, *-n, f.* birou, centru de informaţii.

Auskunftverweigerungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* dreptul martorului de a nu răspunde la anumite întrebări.

Auskunftswesen, *-s, n. sg.* serviciu de informaţii.

auskünsteln, *künstelte aus, ausgekünstelt (ich künst(e)le aus), vb. (h) tr.* a născoci, a inventa, a scorni.

auskuppeln, *kuppelte aus, ausgekuppelt (ich kupp(e)le aus), vb. (h) tr.* a debreia; a decupla; a descopcia, a dezlega.

Auskuppelung, *-en, f.* debreiere, decuplare, dezlegare, descopciere.

auskurieren, *kurierte aus, auskuriert, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl.* a (se) vindeca; *(fam.)* a cura, a curarisi (un bolnav). **2.** *(fig., fam.)* a dezbăra, a dezobişnui, a dezvăţa (de un obicei prost).

auslachen, *lachte aus, ausgelacht, vb. (h)* **1.** *tr.* a râde, a-şi bate joc (de cineva); **lass dich doch nicht ~!** nu fi ridicol! nu te face de râs! **II.** *refl.* a râde după pofta inimii, a se sătura de râs. **III.** *intr.* a înceta să râdă.

auslachenswert, **auslachenswürdig** *adj.* ridicol.

Ausladе, *-s, m. (elv.)* descărcare.

Ausladebrücke, *-n, f.* apuntament de descărcare, ponton.

Ausladegebühren *pl.* taxă de descărcare.

Ausladekosten *pl.* cheltuieli de descărcare.

ausladen, *lud aus, ausgeladen (du lädst aus, er lädt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descărca, a goli. **2.** a debarca. **3.** *(fam.)* a contramanda o invitaţie. **II.** *intr.* v. auskragen **(II).**

ausladend **I.** *part. prez.* de la ausladen. **II.** *adj.* ieşit în afară; proeminent; **~e Hüften** şolduri late; *(fig.)* **~e Beredsamkeit** elocvenţă exagerată.

Ausladе|ort, *-(e)s, -e*, **Ausladeplatz**, *-es, -plätze, m.* loc de descărcare.

Ausladеr, *-s, -, m.* (muncitor) descărcător. **2.** *(fiz., electr.)* aparat de descărcare.

Ausladerampe, *-n, f.* rampă de descărcare.

Ausladе|stelle, *-n, f.* v. Ausladeort.

Ausladung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** debarcare. **3.** contramandare a unei invitaţii. **4.** v. Auskragung.

Ausladungskosten *pl.* v. Ausladekosten.

Auslage, *-n, f.* **1.** marfă, articol expus(ă) în vitrină. **2.** vitrină, galantar. **3.** *(mai ales pl.)* cheltuială, speze. **4.** *(sport)* poziţie de gardă (la box, scrimă); poziţie iniţială. **5.** *(vân.)* distanţa dintre coarnele de cerb. **6.** afişare, expunere a listelor electorale. **7.** *(tehn.)* consolă, braţ.

Auslage(n)fenster, *-s, -, m.* vitrină, geam de vitrină.

Auslagerung, *-en, f.* evacuare.

Ausland, *-(e)s, n. sg.* străinătate; **ins ~ fahren** a pleca în străinătate.

Ausland|deutsche, *-n, -n (ein Auslanddeutscher), m.* şi *f.* german care trăieşte în străinătate (în afara graniţelor Germaniei, Austriei şi Elveţiei).

Ausländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* străin(ă).

Ausländer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou pentru străini.

Ausländerei, *-en, f.* manie de a imita pe străini.

ausländerfeindlich *adj.* xenofob.

Ausländerfeindlichkeit *f. sg.* xenofobie.

Ausländerkonvertierbarkeit [-vɛɐ], *-en, f. (fin.)* convertibilitate externă.

Ausländermelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înmatriculare a străinilor.

Ausländerpolizei, *-en, f.* poliţie pentru străini.

ausländisch *adj.* străin, din străinătate; *(com.)* importat.

Auslandreise, *-n, f.* v. Auslandsreise.

Auslands|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* desfacere în străinătate.

Auslands|abteilung, *-en, f.* serviciu, birou, secţie de relaţii cu străinătatea.

Auslands|anleihe, *-n, f.* împrumut în străinătate.

Auslands|auf|enthalt, *-(e)s, -e, m.* şedere în străinătate.

Auslandsbericht|er|statter, *-s, -, m.* v. Auslandskorrespondent.

Auslandsbesitz, *-es, -e, m.* proprietate, avere în străinătate.

Auslandsbeziehungen *pl.* relaţii cu străinătatea.

Auslandsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare pentru străinătate; scrisoare din străinătate; scrisoare externă.

Auslandsdeutsche, *-n, -n (ein Auslandsdeutscher), m.* şi *f.* v. Auslanddeutsche.

Auslands|erfahrung, *-en, f.* experienţă în (sau cu) străinătatea.

Auslandsfracht, *-en, f.* v. Auslandsbrief.

Auslandsgeschäft, *-(e)s,-e, n.* afacere cu străinătatea.

Auslandsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică în străinătate.

Auslandsgläubiger, *-s, -, n.* creditor extern.

Auslandsgut|haben, *-s, -, n.* cont în străinătate.

Auslandshandel, *-s, m. sg. (ec.)* comerţ cu străinătatea, comerţ exterior.

Auslandshilfe, *-n, f.* ajutor din străinătate, ajutor extern.

Auslandshilfeprogramm, *-(e)s, -e, n.* program de ajutor extern.

Auslands|investition [-vɛs-], *-en, f. (ec.)* investiţii externe; **direkte ~en** investiţii externe directe; **indirekte ~en** investiţii externe indirecte.

Auslandskader, *-s, -, m.* cadru, funcţionar cu post în străinătate.

Auslandskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital străin, extern; capital în străinătate.

Auslandskonto, *-s, -s* (şi *-ten* sau *-ti), n.* cont în (din) străinătate; **ein ~ besitzen** a deţine un cont în străinătate.

Auslandskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent din (sau pentru) străinătate.

Auslandskredit, *-(e)s, -e, m.* credit extern; credit în străinătate.

Auslandskunde, *-n, -n, m.* client extern.

Auslandsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă externă.

Auslandsmontage [-ta:ʒə], *-n, f.* asamblare, montare în străinătate.

Auslandsnachfrage, *-n, f.* cerere externă; **eine starke ~ erwarten** a se aştepta la o masivă cerere externă.

Auslands|pass, *-es, -pässe, m.* paşaport.
Auslands|preis, *-es, -e, m.* preţ pe piaţa externă.
Auslands|preis|statistik, *-en, f.* statistica preţului pe piaţa externă.
Auslands|presse *f. sg.* presă din străinătate.
Auslandsreise, *-n, f.* călătorie în străinătate.
Auslands|schuld, *-en, f.* datorie externă.
Auslands|sender, *-s, -, m (radio.)* post străin.
Auslands|sendung, *-en, f.* **1.** transport (poştal), colet, imprimat destinat străinătăţii; poştă din străinătate. **2.** *(radio.)* emisiune pentru sau din străinătate.
Auslands|sucht *f. sg.* admiraţie exagerată faţă de străinătate.
Auslands|tarif, *-(e)s, -e, m.* tarif pentru străinătate.
Auslands|tournee [-tuːne:], *-n, f.* turneu în străinătate.
Auslands|überweisung, *-en, f.* virament internaţional.
Auslands|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cifră de afaceri cu străinătatea.
Auslandsverbindlichkeiten *pl. (ec.)* obligaţii faţă de extern.
Auslandsverbindung, *-en, f.* legătură cu străinătatea.
Auslandsverkäufe *pl.* vânzări la extern, în străinătate.
Auslandsvermögen, *-s, -, n.* avere, bunuri în străinătate.
Auslandsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant străin; reprezentant în străinătate.
Auslandsvertretung, *-en, f.* reprezentantă din străinătate; reprezentanţă în străinătate.
Auslandswährung, *-en, f.* monedă străină.
Auslandsware, *-n, f.* marfă din străinătate.
Auslandswerte *pl.* valori externe, străine.
Auslandszulage, *-n, f.* indemnizaţie de deplasare în străinătate.
auslangen, *langte aus, ausgelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde; **die Arme nach etwas ~** a întinde braţele după ceva. **II.** *intr. (fam.)* **1.** a întinde braţul, a ridica mâna (pentru a lovi); **er hat ausgelangt und zugeschlagen** a ridicat mâna şi a lovit. **2.** a fi de ajuns, a fi suficient, a ajunge; **das Geld langt nicht aus** nu ajung banii. **3.** a avea de ajuns, a ieşi (la socoteală), a o scoate la capăt; **mit diesem Geld lange ich nicht aus** cu banii aceştia nu ies la capăt, la socoteală. **III.** *refl. (reg.)* a-şi face rău, a se schilodi, a se deşela întinzându-se (prea tare).
Auslangen, *-s, n. sg. (fam.)* resurse; **das ~ finden** a o scoate la capăt.
auslängen, *längte aus, ausgelängt, vb. (h) tr. (mine)* a prelungi o galerie.
auslärmen, *lärmte aus, ausgelärmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să mai facă zgomot. **II.** *refl.* a face zgomot după pofta inimii.
Auslass, *-es, -lässe, m.* scurgere; gură de canal, orificiu de scurgere; robinet.
auslassen, *ließ aus, ausgelassen (du, er lässt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da drumul, a evacua; **das Wasser aus der Badewanne ~** a da drumul la apa din cadă; **Dampf ~** a evacua aburul. **2.** a omite, a sări, a trece cu vederea, a nu lua în seamă, a nu ţine seama (de…); **zwei Zeilen ~** a sări două rânduri; **man soll (sau darf) keinen Tag ~** să nu pierzi nici o zi; **eine einmalige Gelegenheit ~** a pierde o ocazie unică; **eine Person ~** a trece peste o persoană (care e la rând). **3.** a topi (unt, untură). **4.** a arăta, a manifesta, a da expresie (unei păreri etc.), a expune, a declara; **seinen Zorn (sau seine Galle, seine üble Laune) an jm. ~** a-şi vărsa necazul pe cineva. **5.** *(croitorie)* a da drumul; a lărgi; a desface; **eine Falte ~** a da drumul unei cute; **eine Weste ~** a lărgi o vestă. **6.** *(reg. şi austr.)* a lăsa în pace, a scuti; **lass mich aus damit** scuteşte-mă de astea; **lass mich doch aus!** dă-mi pace! nu mă mai necăji! **7.** *(reg.)* a slăbi; **mein Gedächtnis lässt aus** îmi slăbeşte memoria, mă lasă memoria. **8.** *(fam., în expr.)* **einen Ofen ~** a lăsa să se stingă focul dintr-un cuptor. **II.** *refl. (über etwas)* a-şi spune părerea, a se pronunţa, a vorbi (despre ceva); **sich des langen und breiten über etwas ~** a vorbi pe larg, a nu mai termina de vorbit despre ceva; *(über jn.)* a vorbi, a cleveti (despre cineva), a bârfi (pe cineva).
Auslasshahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de golire, de evacuare, de purjare.
Auslasskanal, *-s, -näle, m.* canal de scurgere, de evacuare.
Auslassrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de golire, de scurgere, de evacuare.
Auslass|schleuse, *-n, f. (hidr.)* stăvilar de evacuare, ecluză de scurgere.
Auslassung, *-en, f.* **1.** omisiune, sărire (a unui rând, cuvânt, a unei persoane etc.). **2.** părere; **seinen ~en zufolge** după părerea lui, după cele susţinute de el; **die ~en der Presse** atacurile presei.
Auslassungsfehler, *-s, -, m.* greşeală de omitere.
Auslassungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mai ales pl.)* puncte de suspensie.
Auslassungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.; inv.)* propoziţie eliptică.
Auslassungszeichen, *-s, -, n. (gram.)* apostrof.
Auslassventil [-vɛn], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de evacuare; robinet de golire.
auslasten, *lastete aus, ausgelastet (du lastest aus, er lastet aus), vb. (h) tr.* **1.** a utiliza, a folosi (la întreaga capacitate); a încărca complet; **die Fahrzeuge voll ~** a exploata la maximum mijloacele de transport. **2.** *(tehn.)* a descărca.
Auslastung, *-en, f.* **1.** folosire, utilizare, exploatare (la întreaga capacitate). **2.** încărcare completă (a vagoanelor, camioanelor etc.); grad de încărcare; *(inform.)* **die ~ des Servers überprüfen** a verifica gradul de solicitare a serverului.
Auslastungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilizare a capacităţilor.
auslatschen, *latschte aus, ausgelatscht, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a scălcia (ghete). **II.** *intr. (s) (reg.)* a întrece măsura, a sări peste cal.
auslauben, *laubte aus, ausgelaubt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi cu verdeaţă. **2.** a curăţa de frunziş.
auslauern, *lauerte aus, ausgelauert, vb. (h) tr. (fam.)* a spiona, a observa pe ascuns.
Auslauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *sg.* curgere; scurgere; (a unui lichid). **2.** gură de scurgere; gură de râu; revărsare. **3.** *sg.* ieşire (din port); plecare (din gară); *(sport)* plecare, pornire. **4.** *sg.* oprire; încetare (a unei mişcări). **5.** *(schi, bob)* pistă de oprire (după trecerea liniei de sosire); *(tenis)* loc de refugiu. **6.** loc de zburdat, loc pentru animale unde se pot mişca liber (manej, curte de păsări etc.). **7.** *(mine)* încărcătură a unui vagonet. **8.** ramificaţie, ramificare.
auslaufen, *lief aus, ausgelaufen (du läufst aus, er läuft aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a curge, a se scurge, a se revărsa; **das Fass läuft aus a)** butoiul se goleşte; **b)** butoiul curge, pierde lichid. **2.** *(mar., ferov.)* a porni în larg, a pleca; **aus dem Hafen ~** a pleca din port în largul mării. **3.** *(sport)* a se opri, a încetini (cursa după trecerea liniei de sosire), a mai alerga puţin (după trecerea liniei de sosire) până ce reuşeşte să se oprească; a termina de fugit, a-şi sfârşi fuga; a alerga pentru relaxare. **4.** *(despre culori)* a ieşi, a se spălăci; a păta, a ieşi (la spălat). **5.** *(tipogr.)* a depăşi formatul. **6.** *(constr.)* a ieşi în afară (în unghi), a depăşi, a fi proeminent. **7.** a se întinde, a se prelungi; a se ramifica; **die Wurzeln laufen weit aus** rădăcinile se întind departe; **die Radien laufen vom Kreismittelpunkt aus** razele pornesc din centrul cercului. **8.** *(despre copaci)* a da vlăstare noi (la rădăcină). **9.** *(fig.)* a se termina, a se sfârşi; **niemand weiß, wie die Sache ~ wird** nimeni nu ştie cum se va termina această treabă; **der Plan ist gut ausgelaufen** planul a ieşit bine, s-a terminat cu bine; *(in sau auf* cu *ac.)* a se termina cu…, a merge spre…, a evolua spre…, a degenera în…; **das Tal läuft in eine Ebene aus** valea se termină trecând, transformându-se într-o câmpie; **in eine Spitze ~** a se sfârşi cu un vârf; **das Gespräch lief auf einen Streit aus** discuţia a degenerat într-o ceartă; **das läuft auf dasselbe aus** tot acolo iese, e totuna. **10.** *(tehn.; despre maşini, mecanisme)* a funcţiona prin inerţie până la oprire. **11.** *(ec.)* a expira un contract; a ajunge la terminarea seriei (unui produs). **II.** *refl. (h)* **1.** *(mai ales despre câini, cai etc.)* a alerga după pofta inimii, a se sătura de alergat, de plimbare. **2.** a obosi alergând, mergând. **3.** *(tehn.; despre ţevi, tuburi, filete)* a se lărgi prin uzură, a căpăta joc. **III.** *tr. (h)* **1.** a lua (o curbă) în întregime, a nu tăia (o curbă); a parcurge în întregime, de la un capăt la altul; **eine Bahn ~** a parcurge toată pista de la un capăt la celălalt. **2.** *(fam.)* a merge, a umbla, a alerga făcând să dispară; **seine Wut ~** a umbla până ce îi trece furia. **3.** *(fam.)* (şi *refl.)* a (se) toci, a (se) uza din cauza umblatului, a alergatului; **Treppen ~** a toci scările; **Schuhe ~** a toci, a uza, a scălcia, a deforma ghetele; **das Rad hat sich ausgelaufen** bicicleta s-a uzat, şi-a trăit traiul.
Auslaufen, *-s, n. sg.* **1.** scurgere; revărsare. **2.** *(mar., ferov.)* ieşire (din port), plecare (din gară). **3.** *(ec.)* oprire, suspendare; **~ der Produktion** suspendarea producţiei **4.** *(reg.)* diaree.
Ausläufer, *-s, -, m.* **1.** *(mai ales la pl.)* parte ce se desprinde dintr-un tot; *(geogr.)* pinten; *(met.)* zonă periferică; **die ~ eines Tiefs** marginea unui câmp depresionar; *(geol.)* **die ~ eines Bebens** undele periferice ale unui cutremur. **2.** *(mine)* vagonetar. **3.** *(ferov.)* ramificaţie de cale ferată. **4.** *(bot.)* mlădiţă, lăstar; stolon; *(fig.)* descendent, vlăstar, odraslă. **5.** *(elv.)* curier; comisionar. **6.** *(fig., reg.)* ecou, stingere (a unui sunet); sfârşit. **7.** *(mine)* ramură a filonului.
Auslaufhafen, *-s, -häfen, m.* port de plecare.
Auslaufhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de scurgere, de evacuare.
Auslaufkarren, *-s, -, m. (mine)* roabă.
Auslaufknie [-kniː], *-s, -* [-kniːə], *n.* cot de scurgere.
Auslaufmanöver [-vɑ], *-s, -, n. (mar.)* manevră de plecare, de ieşire în larg.
Auslaufmodell, *-s, -e, n. (ec.)* model care a fost scos din producţie, nu se mai fabrică.
Auslauf|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* v. Auslaufhafen. **2.** *(ferov.)* staţie de plecare.
Auslaufperiode, *-n, f. (ec.)* perioadă de descreştere.
Auslaufrinne, *-n, f.* jgheab de scurgere.
Auslaufrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de scurgere.
Auslaufseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de transport.
Auslaufweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de ieşire.
Auslaufzeit, *-en, f. (maş.)* perioadă, timp de inerţie, de oprire (la motoare).
auslaugen, *laugte aus, ausgelaugt, vb. (h) tr.* **1.** a opări cu leşie. **2.** *(chim.)* a extrage prin (dizolvare, prin spălare cu) leşie, cu substanţe alcaline. **3.** *(geol.)* a spăla, a dizolva părţile solubile dintr-un amestec solid; **Kalksteine werden durch Sickerwasser ausgelaugt** calcarele sunt spălate de apele de infiltraţie. **4.** *(farm.)* a lixivia. **5.** *(fig., fam.)* a epuiza complet.
Auslaugung *f. sg.* **1.** opărit cu leşie. **2.** *(chim.)* macerare; extragere prin (spălare cu) leşie, cu substanţe alcaline. **3.** *(geol.)* spălare, leşiere. **4.** *(farm.)* lixiviere. **5.** desevare, spălare de sevă a lemnului.
auslausen, *lauste aus, ausgelaust (du, er laust aus), vb. (h) tr.* a despăduchea.
Auslaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet final (al unei silabe, al unui cuvânt).
auslauten, *lautete aus, ausgelautet (du lautest aus, er lautet aus), vb. (h) intr. (lingv.)* a se termina într-un sunet; **das Wort lautet auf -r aus** cuvântul se termină în -r.
ausläuten, *läutete aus, ausgeläutet (du läutest aus, er läutet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunţa, a aduce la cunoştinţă publică prin sunet de clopot, a vesti sunând; *(fig.)* a umple târgul (cu o veste, un zvon), a bate toba. **2.** a anunţa sfârşitul (unui lucru) prin sunet de clopot; **das alte Jahr ~** a vesti sfârşitul anului trăgând clopotele. **II.** *intr. (despre clopote, sonerii)* a înceta să mai sune, să mai bată; a tăcea, a amuţi.
auslautend *(lingv.)* **I.** *part. prez.* de la auslauten. **II.** *adj.* final. **III.** *adv. (lingv.; despre sunete)* în poziţie finală.
Auslautver|härtung, *-en, f. (lingv.)* transformarea unei consoane finale sonore într-una surdă.
ausleben, *lebte aus, ausgelebt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trăi din plin, a savura viaţa din plin; **den Augenblick ~** a gusta momentul; **sein Leben (sau seine Zeit) ~** a-şi trăi traiul. **2.** a-şi dezvolta (din plin) capacităţile; **seine Natur voll ~** a-şi dezvolta din plin caracterul. **II.** *refl* **1.** a se epuiza, a se consuma, a se trece din cauza exceselor. **3.** a se dezvolta, a se desfăşura; **seine Phantasie lebt sich ungehemmt aus** fantezia i se desfăşoară nestingherit. **III.** *intr. (în expr.) er hat ausgelebt* a murit.
auslecken, *leckte aus, ausgeleckt, vb. (h) tr.* a linge, a goli lingând.
ausledern, *lederte aus, ausgeledert, vb. (h) tr.* a căptuşi, a tapisa cu piele.
ausleeren, *leerte aus, ausgeleert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deşerta, a goli; a scoate; *(fig.)* **sein Herz ~** a-şi uşura sufletul, a-şi deschide inima; *(fam.)* **er fühlte sich ganz ausgeleert** se simţea ca stors, vlăguit. **II.** *refl. (fam.)* a se goli, a ieşi afară, a avea scaun.
Ausleerung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** golire, deşertare, golire, scoatere. **2.** *(med.)* evacuare (a tubului digestiv, a intestinului); defecaţie; vomitare. **3.** *(mar.)* pompare (a apei din vas). **II.** excremente, fecale.
Ausleerungs|pumpe, *-n, f.* pompă de golire, de vidare, de deşertare.
auslegen, *legte aus, ausgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune, a etala (mărfuri etc.). **2.** a avansa (o sumă de bani); **Geld für jn. ~** a avansa bani pentru cineva **3.** a pune în poziţie justă, la distanţă corectă; *(electr.)* **Kabel ~** a pune, a poza cablul; *(agr.)* **Kartoffeln ~** a pune, a semăna cartofi; *(sport)* **die Ruder ~** a aşeza ramele în poziţie corectă; **Angeln ~** a pune, a fixa undiţele. **4.** a avansa, a debursa (bani). **5.** *(fig.)* a interpreta, a înţelege, a tălmăci (un sens, o intenţie); a considera, a lua drept; **als Beleidigung ~** a considera, a

lua drept insultă; **eine Inschrift** ~ a interpreta o inscripție; **einen Traum** ~ a tălmăci un vis; **den Text** ~ a face exegeza textului. **6.** a pardosi; a tapisa; a căptuși; a pava. **7.** a încrusta (lemn). **II.** *intr. (reg.)* a se îngrășa. **III.** *refl.* **1.** *(sport)* a se pune în gardă (la scrimă). **2.** a se pleca în afară.

Auslegen, *-s, n. sg.* **1.** etalare (a mărfurilor). **2.** avansare de bani **3.** plantare, sădire. **4.** *(tehn.)* punere; pozare. **5.** încrustare. **6.** tapisare, căptușire, pavare, punere a parchetului, pardosire. **7.** *(fig.)* interpretare.

Ausleger, *-s, -, m.* **1.** interpret, tălmaci, comentator, exeget. **2.** *(constr.)* consolă; schelă în consolă. **3.** *(mar.)* suport exterior al vâslelor; furchet. **4.** *(tehn.)* braț de macara; consolă, braț. **5.** *(tipogr.)* strângător.

Auslegerboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu furcheții în consolă.

Auslegerbrücke, *-n, f.* pod în consolă.

Auslegerei, *-en, f.* manie de a interpreta.

Auslegerkran, *-s, -kräne, m. (maș.)* macara-consolă.

Auslegermast, *-(e)s, -en, m.* catarg, coloană în consolă.

Auslegeware *f. sg.* mochetă.

Auslegung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** expunere (de mărfuri). **2.** debursare, avansare (a unei sume). **3.** *(fig.)* interpretare, tălmăcire; comentariu, exegeză. **4.** pardosire, pavare, tapisare. **II. 1.** interpretare, comentariu. **2.** pardoseală, pavaj; căptușeală, tapiserie.

Auslegungskunde, **Auslegungskunst** *f. sg.* ermeneutică, arta de a interpreta.

Auslegungs|sucht *f. sg.* v. Auslegerei.

auslehren, *lehrte aus, ausgelehrt, vb. (h) tr.* a termina instrucția (cuiva).

ausleiden, *litt aus, ausgelitten (du leidest aus, er leidet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a suferi până la sfârșit. **II.** *intr.* a înceta să sufere; **er hat ausgelitten** a decedat.

ausleiern, *leierte aus, ausgeleiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a citi (a recita) monoton până la sfârșit. **2.** și *refl. (fam.)* a (se) uza; *(despre elastic)* a (se) slăbi.

Ausleihe, *-n, f.* **1.** închiriere (de cărți, îmbrăcăminte etc.); împrumut. **2.** birou, ghișeu de eliberare a cărților (într-o bibliotecă publică).

ausleihen, *lieh aus, ausgeliehen, vb. (h) tr.* a împrumuta; a da cu împrumut; a lua cu împrumut.

Ausleiher, *-s, -, m.* persoană care împrumută, care dă sau ia cu împrumut.

Ausleih|stelle, *-n, f.* birou, oficiu, ghișeu de împrumut.

Ausleihung, *f. sg.* împrumut; ~ **der Bücher nicht gestattet** e interzis împrumutul cărților.

auslernen, *lernte aus, ausgelernt, vb. (h) intr.* a termina studiile, învățătura; a termina învățatul unei meserii, ucenicia; **man lernt nie aus** totdeauna mai ai ceva de învățat; **er ist ein ausgelernter Koch** e un bucătar cu școală (terminată), cu diplomă; *(fig., pop.)* **ein ausgelernter Gauner** un tâlhar uns cu toate alifiile.

Auslese, *-n, f.* **1.** *sg.* alegere, triere, selecționare; *(biol.)* selecție; **natürliche** ~ selecție naturală. **2.** *sg.* elită, lamură; cremă. **3.** culegere; antologie; crestomație. **4.** vin ales, vin de calitate superioară, vin selecționat, vin din struguri selecționați.

auslesen, *las aus, ausgelesen (du, er liest aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alege, a selecționa, a selecta. **2.** a citi (o carte) complet, până la sfârșit. **II.** *intr.* a termina de citit.

Ausleser, *-s, -, m. (agr.)* selector; sortator.

Auslesung *f. sg.* alegere, selecționare, selectare.

ausleuchten, *leuchtete aus, ausgeleuchtet (du leuchtest aus, er leuchtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a ilumina, a umple cu lumină. **2.** *(fig.)* a înțelege, a lămuri.

auslichten, *lichtete aus, ausgelichtet (du lichtest aus, er lichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(forest.)* a rări, a curăța. **2.** *(mar.; înv.)* a descărca parțial (un vas).

Auslichtung *f. sg.* **1.** *(forest.)* rărire. **2.** *(mar.; înv.)* descărcare parțială (a unui vas).

Auslieferer, *-s, -, m.* persoană care predă, înmânează, eliberează, distribuie.

ausliefern, *lieferte aus, ausgeliefert, vb. (h) tr.* **1.** a preda; a înmâna; a elibera; a livra. **2.** a extrăda. **3.** (și *refl.*) a (se) pune la dispoziția (cuiva), a (se) preda; **ich bin ihm ganz ausgeliefert** sunt cu totul la discreția lui, în mâna sa; **jn. an die Justiz** ~ a deferi pe cineva justiției.

Auslieferung, *-en, f.* **1.** predare; înmânare, eliberare, livrare; distribuire. **2.** extrădare.

Auslieferungs|abkommen, *-s, -, n.* **1.** *(com.)* convenție de livrare, predare. **2.** *(pol.)* convenție de extrădare.

Auslieferungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Auslieferungsbegehr**, *-s, m.* și *n. sg.* cerere de extrădare.

Auslieferungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* ordin de livrare.

Auslieferungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de expediție, de livrare.

Auslieferungs|ersuchen, *-s, -, n.* v. Auslieferungsantrag.

Auslieferungslager, *-s, -, n. (com.)* depozit de mărfuri (de unde acestea sunt livrate comerțului).

Auslieferungsliste, *-n, f.* listă de expediție, de livrări.

Auslieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* foaie, chitanță de predare, de livrare.

Auslieferungs|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua expedierii, livrării.

Auslieferungs|termin, *-s, -e, m.* termen de livrare.

Auslieferungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de extrădare.

Auslieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** convenție de extrădare. **2.** contract de livrare, de expediere.

ausliegen, *lag aus, ausgelegen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi expus pentru vânzare, pentru consultație, a sta la dispoziție; **hier liegen Zeitungen aus** aici se află (sau sunt) ziare la dispoziția cititorilor; **die Dissertation liegt zwei Wochen aus** disertația este depusă (la bibliotecă, secretariat etc. pentru a putea fi consultată) timp de două săptămâni. **2.** *(despre vin)* a se învechi. **3.** *(mar.; despre nave)* a fi de gardă, a face de pază; a sta în radă. **II.** *tr. (în expr.)* **seine Krankheit** ~ a zăcea la pat în tot timpul bolii, *(fam.)* a-și cloci boala în pat.

Ausliegen, *-s, -, m. (mar.)* vas de pază, de gardă.

auslisten, *listete aus, ausgelistet (du listest aus, er listet aus), vb. (h) tr.* a lista, a trece pe o listă.

Auslistung, *-en, f.* listare.

ausloben, *lobte aus, ausgelobt, vb. (h) tr. (înv.)* a stabili (în public) o recompensă, un premiu (pentru un merit, pentru o faptă).

auslochen, *lochte aus, ausgelocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora; *(mine)* a străpunge.

auslöchern, *löcherte aus, ausgelöchert, vb. (h) tr.* a găuri; a scobi; a sfredeli, a străpunge.

auslocken, *lockte aus, ausgelockt, vb. (h) tr.* **I.** a descreți părul. **II.** *(reg.)* a momi să iasă din ascunziș.

auslöffeln, *löffelte aus, ausgelöffelt (ich löffle)e aus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mânca cu lingura; a goli, a deșerta cu lingura (o farfurie, un castron), a scoate cu lingura (toată mâncarea dintr-o farfurie); a mânca tot, a lichida, a rezolva. **2.** *(fig., fam.)* a trage consecințele, ponoasele (unei fapte); **er muss jetzt die Suppe** ~, **die er sich eingebrockt hat** cu mâna lui și-a făcut-o, acum trage ponoasele.

ausloggen, *loggte aus, ausgeloggt, vb. (h) tr.* și *refl (inform.)* a (se) deconecta de la rețea.

auslogieren [-ʒi:-], *logierte aus, auslogiert, vb. (h) tr.* a muta în altă parte, în altă casă, cameră; a evacua.

auslohen, *lohte aus, ausgeloht, vb. (h) tr.* **1.** *(tăb.)* a îndepărta coaja. **2.** *(ind. lemnului)* a scoate seva din lemn.

auslohnen, *lohnte aus, ausgelohnt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti salariul (cuiva). **2.** a concedia.

Auslohnung, *-en, f.* **1.** plata salariului. **2.** concediere.

auslosbar *adj.* amortizabil prin tragere la sorți.

auslösbar *adj.* **1.** care poate fi răscumpărat. **2.** *(tehn.)* declanșabil.

Auslösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de răscumpărare. **2.** *(tehn.)* posibilitate, capacitate de declanșare; declanșabilitate.

auslöschen[1], *löschte aus, ausgelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge; **das Licht** ~ a stinge lumina. **2.** a șterge; a radia; **mit dem Radiergummi** ~ a șterge cu guma; *(fig.)* **eine Schuld** ~ a anula o datorie; **aus dem Gedächtnis** ~ a șterge din memorie. **3.** *(fig.)* a nimici, a distruge, a extermina, a șterge, a rade de pe fața pământului.

auslöschen[2], *losch* (și *löschte) aus, ausgelöscht* (și *ausgeloschen) (du lischst aus, er lischt aus), vb. (s) intr.* **1.** a se stinge. **2.** *(despre scris)* a se șterge, a dispărea, a se spălăci. **3.** *(fig.)* a se stinge, a se prăpădi, a muri.

Auslöschen, *-s, n. sg.* **1.** stingere. **2.** ștergere; radiere. **3.** *(fig.)* distrugere, nimicire.

Auslöscher, *-s, -, m.* stingător, extinctor (de incendiu).

auslöschlich *adj.* **1.** care se poate stinge. **2.** care se poate șterge, care poate fi făcut să dispară.

Auslöschung *f. sg.* **1.** dispariție. **2.** exterminare.

Auslöse|hebel, *-s, -, m. (tehn., tel.)* pârghie, manetă de declanșare.

Auslöse|impuls, *-es, -e, m. (tehn.)* impuls de declanșare, de pornire, de comandă.

Auslösekontakt, *-(e)s, -e, m. (tehn., fot.)* contact de declanșare.

auslosen, *loste aus, ausgelost (du, er lost aus), vb. (h) tr.* a trage la sorți, a hotărî prin tragere la sorți.

auslösen, *löste aus, ausgelöst (du, er löst aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a declanșa, a decupla, a desprinde; a desface; **den Alarm** ~ a declanșa sistemul de alarmă. **2.** *(fig.)* a declanșa; a stârni; a provoca, a pricinui; **das Thema hat heftige Diskussionen ausgelöst** tema a stârnit discuții vii, aprinse; **eine Krise** ~ a provoca o criză; **Beifall** ~ a stârni aplauze. **3.** a răscumpăra (un prizonier); a scoate (un obiect amanetat); a achita (o poliță). **4.** *(reg.)* a desface; **die Knochen** ~ a scoate oasele (din carne); **Bohnen** ~ a dezghioca fasolea. **II.** *refl.* a se răscumpăra.

Auslöser, *-s, -, m. (tehn.)* declanșator, dispozitiv de declanșare, de deszăvorâre; mecanism de deconectare; *(fot.)* declanșator.

Auslöse|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță de declanșare.

Auslöse|stärke *f. sg. (electr.)* putere de declanșare.

Auslösetaste, *-n, f. (tehn.)* clapă de declanșare.

Auslösevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv, mecanism de declanșare.

Auslosung, *-en, f.* tragere la sorți.

Auslösung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* declanșare, deconectare, decuplare, eliberare. **2.** *(fig.)* declanșare; stârnire; provocare. **3.** răscumpărare; achitare (a unei polițe). **4.** indemnizație (pentru cei ce lucrează în afara localității). **5.** *(vân.)* taxă de vânătoare.

Auslösungs|summe, *-n. f.* sumă de răscumpărare.

Auslösungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție pentru schimbul prizonierilor, pentru eliberarea prizonierilor.

Auslösungsvor|richtung, *-en, f.* v. Auslösevorrichtung.

ausloten, *lotete aus, ausgelotet (du lotest aus, er lotet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a sonda (adâncimea mării); *(fig.)* a cerceta, a pătrunde. **2.** a determina verticala cu firul cu plumb.

auslöten, *lötete aus, ausgelötet (du lötest aus, er lötet aus), vb. (h) tr.* a lipi (cu cositor).

auslotsen, *lotste aus, ausgelotst (du, er lotst aus), vb. (h) tr. (mar.)* a pilota (o navă) afară din port.

auslüften, *lüftete aus, ausgelüftet (du lüftest aus, er lüftet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) aerisi, a aera, a ventila. **II.** *intr.* (și *s)* a-și pierde mirosul în contact cu aerul.

Auslüftung, *-en, f.* aerisire.

Auslug, *-(e)s, -e, m.* **1.** post de observație. **2.** *(mar.)* veghe (în vârful catargului). **3.** *sg.* priveliște.

auslugen, *lugte aus, ausgelugt, vb. (h) intr.* a observa; a se uita (după cineva), a căuta cu ochii.

Ausluger, *-s, -, m.* **1.** observator. **2.** punct de observație.

Auslug|erker, *-s, -, m.* balcon în colț, bovindou.

Auslug|station, *-en, f. (mar.)* post de veghe.

auslutschen, *lutschte aus, ausgelutscht, vb. (h) tr. (fam.)* a suge (tot sucul); **eine Zitrone** ~ a suge tot sucul unei lămâi.

ausmachen, *machte aus, ausgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge, a închide (lumina, gazul). **2.** a face, a costa, a se urca (la); a constitui; a reprezenta; **wie viel** (sau **was) macht es aus?** cât costă? **das macht zusammen 100 Euro aus** asta face, costă împreună 100 de euro; **das macht die Hälfte aus** aceasta reprezintă jumătatea; **Stuhl und Bett machen die ganze Einrichtung aus** un pat și un scaun e tot ce are ca mobilă; **das macht den Kern der Sache aus** acest lucru reprezintă miezul problemei; **sieben Tage machen eine Woche aus** șapte zile fac o săptămână; **eine Schwalbe macht noch keinen Frühling aus** cu o rândunică nu se face primăvară. **3.** *(fam.)* a conta, a avea importanță; **was macht das aus?** ce contează? ce are a face? **würde es Ihnen etwas** ~, **wenn...?** v-ar supăra dacă...? **4.** *(fam.)* a face rost (de...); **jm. eine Wohnung** ~ a face rost cuiva de locuință. **5.** a isprăvi, a termina, a lichida; a se înțelege, a se învoi, a aranja, a lămuri; **einen Streit** ~ a sfârși, a rezolva o ceartă; **die Angelegenheit vor Gericht** ~ a rezolva cazul în fața

justiției; **den Preis** ~ a stabili prețul, a se învoi asupra prețului; **etwas in Güte** ~ a se învoi pe cale pașnică; **einen Tag** ~ a-și fixa o zi, a conveni asupra unei zile; **das machten sie miteinander aus** despre asta s-au înțeles ei între ei; **(das ist) ausgemacht** asta-i lucru hotărât; s-a hotărât, s-a făcut; **es ist ausgemacht, dass...** ne-am înțeles că...; **mit sich allein** ~ a lămuri ceva cu sine însuși. **6.** *(reg.)* a scoate; **Kartoffeln** ~ a scoate cartofi; **Erbsen** ~ a dezghioca mazăre; **Flecken** ~ a scoate, a curăța pete; **Falten aus dem Kleid** ~ a călca rochia, a scoate cutele cu fierul de călcat. **7.** *(mar., mil.)* a observa, a determina, a identifica; **ein Schiff** ~ a identifica un vas; (și *fig.)* **das lässt sich nicht mit Sicherheit** ~ asta nu se poate stabili, identifica cu certitudine. **8.** *(vân.)* a adulmeca, a căuta urmele; **der Hund macht das Wild aus** câinele adulmecă vânatul. **9.** *(reg.)* a certa, a mustra, a dojeni.

Ausmachung, *-en, f. (reg.)* **1.** ceartă, mustrare, dojană. **2.** tiv (la haină).

ausmahlen, *mahlte aus, ausgemahlen, vb. (h)* **I.** *tr.* a măcina. **II.** *intr.* a termina de măcinat.

Ausmahlen, *-s, -, n.* măcinat.

Ausmahlungsvorschrift, *-en, f.* prescripție pentru măcinat.

ausmalen, *malte aus, ausgemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a picta; a zugrăvi. **2.** *(fig.)* a zugrăvi, a descrie. **II.** *intr.* a termina să picteze. **III.** *refl.* a-și închipui, a-și imagina; **sich etwas in der Phantasie** ~ a-și imagina ceva în închipuire.

Ausmalung *f. sg.* **1.** pictat; zugrăvire. **2.** *(fig.)* descriere, zugrăvire; imaginare.

ausmangeln, *mangelte aus, ausgemangelt (ich mang(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a mângâlui (rufe). **2.** a întinde (aluat).

ausmanövrieren [-vri:-], *manövrierte aus, ausmanövriert, vb. (h) tr. (fam.)* a înlătura (prin diverse manevre).

ausmarchen, *marchte aus, ausgemarcht, vb. (h) intr. (elv.)* a conveni, a se înțelege (asupra unor drepturi, interese).

ausmären, *märte aus, ausgemärt, vb. (h) refl. (reg.)* **1.** a termina cu lenevia, cu trândăvia. **2.** a vorbi mult, a trăncăni.

Ausmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* plecare în marș (din oraș, cazarmă etc.); *(fig.)* excursie.

ausmarschieren, *marschierte aus, ausmarschiert, vb. (s) intr.* **1.** a porni în marș; a ieși în marș (din oraș, cazarmă etc.). **2.** a termina marșul.

Ausmaß, *-es, -e, n.* (și *fig.)* dimensiune; măsură; proporție; extensiune; grad; amploare; ~ **der Arbeitslosigkeit** amploarea șomajului.

ausmästen, *mästete aus, ausgemästet (du mästest aus, er mästet aus), vb. (h) tr.* **1.** a îngrășa, a îndopa bine. **2.** a termina de îngrășat.

Ausmästung, *-en, f.* îngrășat, îndopat.

ausmatratzen, *matratzte aus, ausmatratzt, vb. (h) tr.* a căptuși cu saltele, a capitona.

ausmatrikulieren, *matrikulierte aus, ausmatrikuliert, vb. (h) tr. (inv.)* a exmatricula.

ausmauern, *mauerte aus, ausgemauert, vb. (h) tr.* a zidi; a întări zidind (un perete interior); a umple cu zidărie.

Ausmauerung, *-en, f.* **1.** *sg.* zidire. **2.** zidărie.

ausmausen, *mauste aus, ausgemaust (du, er maust aus), vb. (h) tr.* a curăța de șoareci, a deratiza.

ausmeißeln, *meißelte aus, ausgemeißelt (ich meiß(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu dalta; a dălți. **2.** *(fig.)* a desăvârși, a cizela.

ausmelken, *molk aus, ausgemolken,* și *melkte aus, ausgemelkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a mulge; **die ganze Milch** ~ a mulge tot laptele. **II.** *intr.* a termina cu mulsul.

ausmergeln, *mergelte aus, ausgemergelt (ich merg(e)le aus), vb. (h) tr.* a istovi, a slei, a epuiza; a stoarce; a vlăgui; **der Boden war ausgemergelt** pământul devenise neroditor, sterp.

ausmerzen, *merzte aus, ausgemerzt (du, er merzt aus), vb. (h) tr.* a elimina, a suprima, a scoate; a extirpa; **aus einem Buche die Fehler** ~ a corecta, a elimina greșelile dintr-o carte.

Ausmerzung, *-en, f.* eliminare; suprimare; extirpare.

ausmessbar *adj.* care se poate măsura, măsurabil.

ausmessen, *maß aus, ausgemessen (du, er misst aus), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (pentru a afla dimensiunile, volumul). **2.** a cântări.

Ausmessen, *-s, n. sg.* v. Ausmessung **(I).**

Ausmesser, *-s, -, m.* măsurător, arpentor.

Ausmessung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** măsurare, măsurătoare, arpentare, arpentaj. **2.** cântărire. **II.** dimensiune, întindere.

ausmieten, *mietete aus, ausgemietet (du mietest aus, er mietet aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate din groapă (cartofi, legume însilozate). **2.** *(elv.)* a închiria, a da cu chirie; a da în arendă. **3.** *(fam.)* a scoate (un chiriaș) din locuință (oferind o chirie mai mare). **4.** a face, a determina pe un angajat casnic să plece de la stăpân.

ausmisten, *mistete aus, ausgemistet (du mistest aus, er mistet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța (de gunoi). **2.** *(fig., fam.)* a curăța, a face ordine (aruncând ce e vechi, uzat, de prisos); a epura. **3.** *(fam.)* a curăța de bani. **II.** *intr.* **1.** a scoate gunoiul. **2.** a face curățenie; *(fig.)* a epura.

Ausmistung, *-en, f.* **1.** scos, cărat al gunoiului. **2.** *(fig., fam.)* curățenie; epurare.

ausmitteln, *mittelte aus, ausgemittelt (ich mitt(e)le aus), vb. (h) tr. (inv.)* a afla, a descoperi (prin cercetări).

Ausmittelung, *-en, f. (inv.)* descoperire, aflare (prin cercetări).

ausmittig *adj. (mat.)* excentric, dezaxat, anaxial.

ausmöblieren, *möblierte aus, ausmöbliert, vb. (h) tr.* **1.** a mobila (complet). **2.** *(fam.)* a da afară, a evacua pe subchiriaș, a scoate din casă.

ausmontieren, *montierte aus, ausmontiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a demonta: **einen Motor** ~ a demonta un motor. **2.** *(mil.; înv.)* a echipa.

ausmünden, *mündete aus, ausgemündet (du mündest aus, er mündet aus), vb. (h) intr.* **1.** *(despre ape curgătoare)* a se vărsa. **2.** *(despre străzi)* a da în...; **die Straße mündet auf dem Platz aus** strada dă în piață. **3.** *(fig.)* a se termina, a se sfârși (în, cu); **die Rede mündet in einen Appell aus** cuvântarea se termină cu un apel.

Ausmündung, *-en, f.* **1.** vărsare, debușeu; gură (de râu, de canal, de țeavă). **2.** ieșire, capăt a(l) unei străzi (spre altă stradă, spre o piață etc.).

ausmünzen, *münzte aus, ausgemünzt (du, er münzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a bate monedă. **2.** *(fig.)* a întrebuința, a valorifica; a exploata; a scoate foloase, avantaje (din ...), a bate monedă (din...).

ausmüssen, *musste aus, ausgemusst (ich muss aus, du musst aus, er muss aus), vb. (h) intr. (fam.)* a trebui să iasă; **die Stiefel müssen aus** cizmele trebuie să iasă.

ausmustern, *musterte aus, ausgemustert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a respinge la recrutare, a scuti de serviciul militar. **2.** *(mil., fam.)* a recruta, a declara apt (pentru serviciul militar). **3.** *(fig., fam.)* a tria; a reforma, a lepăda, a da deoparte. **4.** *(croitorie)* a pregăti un model nou (pentru probă).

Ausmusterung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* respingere la recrutare, scutire de serviciul militar. **2.** *(mil., fam.)* recrutare; *(fig.)* triere; lepădare. **3.** *(croitorie)* pregătire a unui model nou (pentru probă).

ausnagen, *nagte aus, ausgenagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri rozând. **II.** *intr.* a termina de ros, a nu mai roade.

ausnähen, *nähte aus, ausgenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* a coase, a broda (un model de broderie); **Knopflöcher** ~ a face butoniere. **II.** *intr.* a termina de cusut.

Ausnahme, *-n, f.* **1.** excepție; abatere; **mit jm. eine** ~ **machen** a face o excepție cu cineva; **ohne** ~ fără excepție; **bis auf verschwindende ~n** cu mici excepții; **die** ~ **bestätigt die Regel** excepția confirmă regula; **mit** ~ **von** (sau cu *gen.)*... exceptând, cu excepția, afară de...; *(com.)* **mit** ~ **und Vorbehalt** cu rezervă; **das Gesetz lässt keine ~n zu** legea nu admite excepții. **2.** *(reg.)* v. Altenteil.

Ausnahme|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă excepțională.

Ausnahmebe|stimmung, *-en, f.* măsură, reglementare excepțională.

Ausnahmebewilligung, *-en, f.* autorizație excepțională.

Ausnahmecharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter excepțional.

Ausnahme|erscheinung, *-en, f.* fenomen de excepție.

Ausnahmefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz excepțional.

Ausnahmegenehmigung, *-en, f.* v. Ausnahmebewilligung.

Ausnahmegericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal extraordinar, tribunal special.

Ausnahmegesetz, *-es, -e, n.* lege excepțională.

Ausnahmeklausel, *-n, f.* clauză excepțională.

Ausnahmemensch, *-en, -en, m.* om excepțional, cu calități excepționale.

Ausnahmenatur, *-en,f.* persoană cu o fire excepțională.

Ausnahmepreis, *-es, -e, m.* preț excepțional, de ocazie.

Ausnahmesituation, *-en, f.* situație excepțională.

Ausnahme|stellung, *-en, f.* poziție, situație excepțională; **eine** ~ **genießen** a se bucura de o poziție excepțională, specială.

Ausnahmetarif, *-s, -e, m.* tarif excepțional, special.

Ausnahmeverfügung, *-en, f.* dispoziție excepțională.

Ausnahmezollsatz, *-es, -sätze, m.* tarif vamal preferențial.

Ausnahmezu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare excepțională, de urgență; **den** ~ **verhängen** a declara starea excepțională.

ausnahmslos *adj.* fără excepție.

Ausnahmslosigkeit *f. sg.* faptul de a nu exista excepții.

ausnahmsweise *adv.* în mod excepțional.

ausnehmen, *nahm aus, ausgenommen (du nimmst aus, er nimmt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate; a extrage; **die Asche** ~ a scoate cenușa (din sobă); **Vogelnester** ~ a lua ouăle dintr-un cuib; **Bienenstöcke** ~ a goli stupii; **ein Huhn** ~ a scoate mărunțaiele și intestinele unei păsări; *(fig.)* **eine feindliche Stellung** ~ a face inofensivă, a nimici o poziție inamică. **2.** a excepta, a face excepție (cu...,), a exclude, a nu lua în considerație, a nu ține seama (de...); **ich nehme keinen Menschen aus** nu fac excepție cu nimeni; **die Anwesenden nehme ich selbstverständlich aus** cei prezenți fac, bineînțeles, excepție. **3.** *(fam.)* a trișa, a păcăli; a jumuli, a jupui. **4.** *(austr.)* a recunoaște; a-și da seama. **5.** *(reg.)* a trage (pe cineva) de limbă, a descoase. **II.** *refl.* a se prezenta, a arăta; **sich gut** sau **schlecht** ~ a arăta bine (sau rău); **sich** ~ **wie...** a arăta ca..., a avea aerul unui...

ausnehmend I. *part. prez.* de la ausnehmen. **II.** *adj.* excepțional, extraordinar, deosebit, neobișnuit. **III.** *adv.* foarte, deosebit de, excepțional de, extraordinar de.

Ausnehmer, *-s, -, m. (austr.)* bătrân, părinte care s-a retras pe bucățica sa de pământ (după împărțirea averii între moștenitori).

ausnesteln, *nestelte aus, ausgenestelt (ich nest(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a descheia (nasturi, copci); a dezlega.

ausniesen, *nieste aus, ausgeniest (du, er niest aus), vb. (h) intr.* a înceta cu strănutatul.

ausnippen, *nippte aus, ausgenippt, vb. (h) tr.* a bea tot sorbind câte puțin.

ausnüchtern, *nüchterte aus, ausgenüchtert, vb. (h) refl.* a se dezmetici, a se trezi, a se limpezi (după un chef).

Ausnüchterung, *-en, f.* trezire, revenire (după un chef).

Ausnüchterungs|zelle, *-n, f.* celulă destinată persoanelor aflate în stare de ebrietate.

ausnutzbar, **ausnützbar** *adj.* care se poate exploata; de care se poate profita.

Ausnutzbarkeit, **Ausnützbarkeit** *f. sg.* posibilitate de exploatare, de folosire, de profit.

ausnutzen, *nutzte aus, ausgenutzt (du, er nutzt aus),* **ausnützen**, *nützte aus, ausgenützt (du, er nützt aus), vb. (h) tr.* **1.** a se folosi (de...), a profita (de...); a utiliza. **2.** *(peior.)* a exploata.

Ausnutzung, **Ausnützung**, *-en, f.* folosire, profitare; exploatare.

Ausnutzungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilizare.

Ausnutzungskennziffer, *-n, f. (ec.)* indice de utilizare.

aus|öden, *ödete aus, ausgeödet (du ödest aus, er ödet aus), vb. (h) tr.* a pustii.

aus|ölen, *ölte aus, ausgeölt, vb. (h) tr.* a unge (bine) cu ulei; a unge cu ulei pe dinăuntru.

aus|pachten, *pachtete aus, ausgepachtet (du pachtest aus, er pachtet aus), vb. (h) tr.* a arenda, a da în arendă.

Aus|packe, *-n, f. (fam.)* ceartă, dojană, mustrare.

aus|packen, *packte aus, ausgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a despacheta, a desface (geamantane, lăzi, marfă). **2.** *(fam.)* a spune; a deșerta (noutățile); a-și vărsa tot focul; **Neuigkeiten** ~ a spune noutăți; **in seinem Zorn hat er alles ausgepackt** în furia sa a spus totul, i-a trântit-o în față. **II.** *intr.* **1.** a vorbi, a spune tot, a-și vărsa inima (sau focul), a se spovedi; a-și spune părerea, a spune verde-n față; **da habe ich aber ausgepackt!** știu că i-am spus-o! **2.** *(über* cu *ac.)* a vorbi rău (de cineva), a bârfi (pe cineva). **3.** *(reg.: mit)* a termina (cu cineva), a nu mai avea de-a face (cu cineva).

Aus|packen, *-s, n. sg.* despachetare.

Aus|packer, *-s, -, m.* muncitor (calificat) care despachetează mărfurile ambalate.

aus|parieren, *parierte aus, ausparíert, vb. (h) tr.* **1.** a para; a se feri, a se apăra (de o lovitură). **2.** *(fig.)* a para; a face față, a răspunde cu prezență de spirit (unui atac).

aus|pauken, *paukte aus, ausgepaukt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face cunoscut, a vesti prin bătaie de tobă. **2.** *(fig., fam.)* a nu ține un secret; a-i umbla gura cuiva (despre ceva), a umple târgul (cu o veste, o noutate), a bate toba. **3.** *(argou școlăresc)* a trage cuiva o bătaie. **II.** *intr.* **1.** *(argou școlăresc)* a toci (până ce știe pe de rost); a termina de tocit. **2.** *(argou studențesc)* a înceta duelul.

aus|pauschen, *pauschte aus, ausgepauscht, vb. (h) tr. (mine)* a strivi, a zdrobi, a fărâma (minereu).

aus|peilen, *peilte aus, ausgepeilt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a sonda, a stabili adâncimea apei. **2.** *(tel.)* a determina o direcție (cu ajutorul goniometrului).

aus|peitschen, *peitschte aus, ausgepeitscht, vb. (h) tr.* a biciui, a bate cu biciul, a flagela.

Aus|peitscher, *-s, -, m. (ist.)* biciuitor, flagelant.

Aus|peitschung, *-en, f.* biciuire, bătaie cu biciul, flagelare.

aus|pellen, *pellte aus, ausgepellt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a curăța de coajă, de pieliță; a coji (cartofi, fructe). **2.** și *refl.* a (se) dezbrăca.

aus|pendeln, *pendelte aus, ausgependelt (ich pend(e)le aus), vb. (h) intr.* a înceta să penduleze.

aus|pfählen, *pfählte aus, ausgepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a jalona, a picheta, a delimita (un teren) cu jaloane. **2.** *(mine)* a întări, a căptuși cu stâlpi.

aus|pfänden, *pfändete aus, ausgepfändet (du pfändest aus, er pfändet aus), vb. (h) tr.* a sechestra, a pune sechestru (pe întreaga avere).

Aus|pfändung, *-en, f.* sechestrare.

aus|pfarren, *pfarrte aus, ausgepfarrt, vb. (h) tr. (fam.)* a muta (un preot) în altă parohie.

Aus|pfarrung, *-en, f. (fam.)* mutare (a unui preot) în altă parohie.

aus|pfeifen, *pfiff aus, ausgepfiffen, vb. (h) tr.* **1.** a fluiera (pe cineva în semn de dezaprobare, de protest, de batjocură). **2.** a fluiera (un cântec) până la sfârșit; *(fig., fam)* **ein Glas Wein** ~ a da de dușcă, a da pe gât, a da peste cap un pahar de vin.

Aus|pfeifer, *-s, -, m.* persoană (angajată) care fluieră în semn de dezaprobare; scandalagiu.

aus|pferchen, *pferchte aus, ausgepfercht, vb. (h) tr.* a da drumul (animalelor) din țarc.

aus|pflanzen, *pflanzte aus, ausgepflanzt (du, er pflanzt aus), vb. (h) tr. (hort., forest.)* a transplanta; a răsădi.

aus|pflastern, *pflasterte aus, ausgepflastert, vb. (h) tr.* a pava, a pardosi.

Aus|pflasterung, *-en, f.* **1.** *sg.* pavare, pardosire. **2.** pavaj, pardoseală.

aus|pflöcken, *pflöckte aus, ausgepflöckt, vb. (h) tr.* v. auspfählen **(1).**

aus|pflücken, *pflückte aus, ausgepflückt, vb. (h) tr.* a ciuguli, a jumuli, a smulge; a scoate, a curăța ciugulind, ciupind, smulgând; *(în expr.)* **einen Baum** ~ a rări fructele (în pom); a culege fructele coapte (din pom).

aus|pflügen, *pflügte aus, ausgepflügt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ara complet, până la capăt. **2.** a dezgropa arând. **II.** *intr.* a termina, a sfârși de arat.

aus|pichen, *pichte aus, ausgepicht, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a unge pe dinăuntru cu smoală. **2.** *(drumuri)* a cătrăni, a smoli, a unge, a astupa cu smoală.

Aus|pichung, *-en, f. (drumuri)* smolit, cătrănit.

aus|picken, *pickte aus, ausgepickt, vb. (h) tr.* a scoate (ciugulind) cu ciocul.

aus|pinseln, *pinselte aus, ausgepinselt (ich pins(e)le aus), vb. (h) tr. (med.)* a badijona.

aus|pissen, *pisste aus, ausgepisst (du, er pisst aus), vb. (h)* **I.** *refl.* a urina (până la ultima picătură). **II.** *intr.* a înceta să urineze, a termina de urinat.

Auspizien [-iən] *pl.* auspicii; **unter js.** ~ sub auspiciile cuiva.

aus|plappern, *plapperte aus, ausgeplappert, vb. (h) tr.* v. ausplaudern.

aus|platten, *plattete aus, ausgeplattet (du plattest aus, er plattet aus), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a netezi, a bate (o placă de metal, o tablă). **2.** a pardosi cu lespezi, cu dale.

aus|plätten, *plättete aus, ausgeplättet (du plättest aus, er plättet aus) vb. (h) tr.* a călca, a netezi cu fierul.

aus|platzen, *platzte aus, ausgeplatzt (du, er platzt aus), vb. (h) tr.* **1.** a plesni. **2.** *(fam.)* a izbucni; **in (ein) Gelächter** ~ a izbucni în râs.

Aus|plauderer, *-s, - m.* gură-spartă.

aus|plaudern, *plauderte aus, ausgeplaudert, vb. (h)* **I.** *tr.* a divulga, a nu ține un secret; a trâncăni, a povesti peste tot (o știre), a-l lua gura pe dinainte. **II.** *intr.* a termina de sporovăit. **III.** *refl.* a pălăvrăgi după pofta inimii.

Aus|plaudern, *-s, n. sg.* **Aus|plauderung**, *-en, f.* trâncăneală, flecăreală; divulgare (a unui secret).

aus|plauschen, *plauschte aus, ausgeplauscht, vb. (h) tr. (austr.)* v. ausplaudern.

Aus|plünderer, *-s, -, m.* jefuitor, persoană care jefuiește, care prădă; tâlhar.

aus|plündern, *plünderte aus, ausgeplündert, vb. (h) tr.* a jefui, a prăda; a fura.

Aus|plünderung, *-en, f.* jefuire, jefuit, jaf, prădat.

Aus|plünderungs|politik *f. sg.* politică de jaf.

aus|pochen, *pochte aus, ausgepocht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a desface ceva bătând. **2.** *(fig., fam.)* a huidui tropăind, bătând din picioare, a goni bătând din picioare. **3.** a trezi (din somn) bătând. **4.** *(fig., fam.)* a obține, a scoate prin stăruință, prin pisălogeală.

aus|polieren, *polierte aus, auspoliert, vb. (h) tr.* a lustrui, a polei.

Aus|polierung, *-en, f.* lustruit, poleit.

aus|polstern, *polsterte aus, ausgepolstert, vb. (h) tr.* a căptuși cu perne; a capitona; *(fig., fam.)* **sie ist gut ausgepolstert** e durdulie, e bine capitonată.

Aus|polsterung, *-en, f.* **1.** *sg.* căptușire cu perne; capitonare. **2.** căptușeală. **3.** *(fig., fam.)* forme pline, durdulii; grăsime.

aus|poltern, *polterte aus, ausgepoltert, vb. (h) intr.* a înceta să facă zgomot.

aus|posaunen, *posaunte aus, ausposaunt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vesti cu trâmbița. **2.** *(fig., fam.)* a face cunoscut în gura mare, a da de știre în toate părțile, a trâmbița. **II.** *intr.* a înceta de trâmbițat.

aus|powern [-po:vɐn], *powerte aus, ausgepowert, vb. (h) tr.* a pauperiza, a sărăci; a împinge, a aduce în mizerie; a stoarce, a exploata.

Aus|powerung [-po:və-] *f. sg.* pauperizare; sărăcire, aducere în mizerie; exploatare.

aus|prägen, *prägte aus, ausgeprägt, vb. (h)* **I.** *tr.* a bate (monedă). **II.** *refl.* și *tr. (fig.)* a (se) reliefa, a (se) contura, a se preciza.

Aus|prägung *f. sg.* **1.** batere de monedă. **2.** *(fig.)* reliefare, conturare, precizare.

aus|predigen, *predigte aus, auspredigt, vb. (h)* **I.** *intr.* a isprăvi de predicat, a-și termina predica. **II.** *tr. (fam.) (jm. etwas)* a scoate (cuiva ceva) din cap, vorbind mult și insistent.

aus|preisen, *pries aus, ausgepriesen (du, er preist aus), vb. (h) tr. (com.)* a afișa, a pune peste tot prețul (pe mărfurile expuse).

aus|pressen, *presste aus, ausgepresst (du, er presst aus), vb. (h) tr.* **1.** a stoarce, a tescui. **2.** *(fig.)* a stoarce (bani, lacrimi etc.), a smulge (o mărturisire); a extorca; a exploata; *(fam.)* **jn. wie eine Zitrone** ~ a stoarce pe cineva ca pe o lămâie.

Aus|pressung, *-en, f.* **1.** stoarcere, tescuire, presare. **2.** *(fig.)* stoarcere, extorcare.

aus|proben, *probte aus, ausgeprobt,* **aus|probieren**, *probierte aus, ausprobiert, vb. (h) tr.* a încerca, a face proba (unui lucru).

aus|prügeln, *prügelte aus, ausgeprügelt (ich prüg(e)le aus), vb. (h) tr.* a bate zdravăn, a trage (cuiva) o bătaie.

Aus|puff, *-(e)s, -e (și -püffe), m. (tehn.)* **1.** *sg.* evacuare. **2.** eșapament.

Aus|puffdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (termo.)* abur evacuat, abur de eșapament.

aus|puffen, *puffte aus, ausgepufft, vb. (h) tr. (tehn.)* a evacua (gaze).

Aus|puffgas, *-es, -e, n.* gaze de eșapament.

Aus|puffgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de evacuare (a gazelor).

Aus|puffkammer, *-n, f.* cutie de eșapament.

Aus|puffkanal, *-s, -kanäle, m. (tehn.)* canal de evacuare.

Aus|puffklappe, *-n, f.* supapă de eșapament.

Aus|puffleitung, *-en, f.* conductă de evacuare; țeavă de eșapament.

Aus|puffmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu emisiune în atmosferă.

Aus|puffrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Auspuffleitung.

Aus|pufftopf, *-(e)s,-töpfe, m. (tehn.)* **1.** tobă de eșapament. **2.** oală de evacuare.

Aus|puffventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* valvă, supapă de eșapament.

Aus|puffwärme *f. sg.* căldură evacuată prin eșapament.

aus|pumpen, *pumpte aus, ausgepumpt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a pompa, a scoate, a extrage, a evacua cu pompa. **2.** *(fig., fam.)* a exploata; a stoarce (de puteri); **er ist völlig ausgepumpt** e total epuizat, stors. **3.** *(fam.)* a împrumuta, a lua cu împrumut.

Aus|pumpung, *-en, f.* pompare, scoatere, extragere, evacuare cu pompa.

aus|punkten, *punktete aus, ausgepunktet (du punktest aus, er punktet aus), vb. (h) tr. (la box)* a învinge la puncte; *(fig.)* **du hast mich ausgepunktet** m-ai întrecut.

aus|punktieren, *punktierte aus, auspunktiert, vb. (h) tr.* a puncta, a umple (o suprafață) cu puncte.

aus|pusten, *pustete aus, ausgepustet (du pustest aus, er pustet aus), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a stinge sufland, a sufla (în lumânare, în lampă). **2.** a expira zgomotos. **3.** a goli, a curăța sufland. **II.** *refl.* a se odihni, a răsufla, a-și trage sufletul.

Aus|putz, *-es, m. sg.* **1.** podoabă, garnisească, decor. **2.** *(constr.)* ornament, decor; tencuială; tencuire. **3.** *(reg.)* gunoi, murdărie (care se adună când se face curățenie).

aus|putzen, *putzte aus, ausgeputzt (du, er putzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța (pe dinăuntru). **2.** (și *refl.*) a (se) găti, a (se) împodobi, a (se) decora, a (se) aranja, a (se) înfrumuseța, a (se) garnisi. **3.** *(reg.; fam.)* a certa, a mustra, a dojeni, a trage (cuiva) un perdaf, o săpunească. **4.** *(reg.)* a păcăli; a jumuli. **5.** *(reg.)* a stinge (o lumânare). **II.** *intr.* a termina de curățat.

Aus|putzer, *-s, -, m.* **1.** *(fotbal)* (stoper) măturător, fundaș central. **2.** *(reg.)* profitor. **3.** *(reg.)* perdaf, săpunească.

Aus|putzklappe, *-n, f. (tehn.)* capac de vizitare.

Aus|putzloch, *-(e)s, -löcher, n. (maș.)* gură de curățire.

Aus|putz|öffnung, *-en, f. (ferov.)* gură de vizitare.

ausqualmen, *qualmte aus, ausgequalmt, vb. (h) intr.* **1.** *(tehn.)* a înceta de fumegat. **2.** *(fam.)* a termina de fumat.

ausquartieren, *quartierte aus, ausquartiert, vb. (h) tr.* **1.** a sili să se mute, a evacua. **2.** (și *refl.*) a (se) muta în altă locuință. **3.** *(mil.)* a cartirui în altă parte.

Aus|quartierung, *-en, f.* **1.** evacuare. **2.** mutare. **3.** *(mil.)* cartiruire în altă parte, mutare.

ausquatschen, *quatschte aus, ausgequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a trâncăni, a divulga un secret.

ausquetschen, *quetschte aus, ausgequetscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stoarce (sucul), a presa. **2.** *(fig., fam.)* a interoga insistent; a trage de limbă. **II.** *refl. (fam.)* a se exprima greu, a mărturisi cu greu, șovăind; a scoate vorbele cu cleștele.

ausradeln, *radelte aus, ausgeradelt (ich rad(e)le aus),* **ausrädeln**, *rädelte aus, ausgerädelt (ich räd(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(croitorie)* a da, a marca semne cu ruleta. **2.** *(cul.)* a tăia cu ruleta (aluatul).

ausraden, *radete aus, ausgeradet (du radest aus, er radet aus), vb. (h) tr.* v. ausroden.

ausradieren, *radierte aus, ausradiert, vb. (h) tr.* **1.** a rade (cu lama), a șterge (cu guma). **2.** *(fig.)* a șterge de pe fața pământului, a extirpa.

ausraffen, *raffte aus, ausgerafft, vb. (h) tr. (tipogr.)* a goli (o casă) de litere.

ausrahmen, *rahmte aus, ausgerahmt, vb. (h) tr.* a scoate din ramă (un tablou, o oglindă).

ausranden, *randete aus, ausgerandet (du randest aus, er randet aus),* **ausrändern**, *ränderte aus, ausgerändert, vb. (h) tr.* a cresta marginea.

ausrangieren [-ʒi:-], *rangierte aus, ausrangiert, vb. (h) tr.* **1.** a elimina; a scoate din uz; a reforma (cai, materiale). **2.** *(ferov.)* a tria (vagoane); a scoate din circulație.

Ausrangierung *f. sg.* eliminare; scoatere din serviciu, din uz, reformare.

ausrasen, *raste aus, ausgerast (du, er rast aus), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a se potoli, a se domoli, a(-i) trece (cuiva) furia. **2.** *(s)* a porni în goană nebună. **II.** *refl. (h)* a da frâu liber nebuniei, furiei.

ausrasieren, *rasierte aus, ausrasiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bărbieri, a (se) rade (complet).

ausrasten, *rastete aus, ausgerastet (du rastest aus, er rastet aus), vb.* **I. 1.** *intr. (s) (tehn.)* a se declanșa, a-și da drumul la declic. **2.** *(fam.)* a-și pierde nervii; **bei ihm rastet es aus** el își pierde nervii. **II.** *intr.* și *refl. (s* și *h) (austr.* și *reg.)* a se odihni, a face un popas.

ausrauben, *raubte aus, ausgeraubt,* **ausräubern**, *räuberte aus, ausgeräubert, vb. (h) tr.* a jefui, a prăda.

Ausraubung, *-en, f.* jefuire, jaf.

ausrauchen, *rauchte aus, ausgeraucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a fuma până la capăt (o țigară, o lulea). **II.** *intr.* **1.** *(h)* a termina de fumat; *(fam.)* a nu mai fuma, a se lăsa de fumat. **2.** *(s)*

(austr., reg.) a se evapora; a dispărea, a pieri; **der Kaffee ist ausgeraucht** cafeaua şi-a pierdut aroma; **der Alkohol raucht aus** alcoolul se evaporă; *(fig.)* **sein Zorn ist ausgeraucht** i-a dispărut, i s-a risipit mânia.

ausräuchern, *räucherte aus, ausgeräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma, a umple de fum (o încăpere, un butoi); a dezinfecta afumând; a parfuma arzând mirodenii; a alunga prin fum, afumând; **den Fuchs ~** a scoate vulpea din vizuină prin fum; *(fig.)* **die Polizei räucherte die Bande in ihrem Versteck aus** poliţia a scos banda din ascunzişul ei folosind gaze (lacrimogene etc.). **2.** a afuma bine, tare (carne).

Ausräucherung, *-en, f.* afumare.

ausraufen, *raufte aus, ausgerauft, vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge; a jumuli; **sich** *(dat.)* **die Haare ~** a-şi smulge părul; *(fam.)* **er möchte sich vor Wut die Haare ~** îi vine să-şi smulgă părul de mânie. **II.** *refl.* a se bate, a se părui pe săturate.

Ausraufung *f. sg.* smulgere.

ausräumen, *räumte aus, ausgeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a goli; a evacua, a elibera (o cameră, o locuinţă, un raft etc.); **den Schrank ~** a goli dulapul; **alle Möbel mussten ausgeräumt werden** trebuia scoasă afară toată mobila; *(com.)* **ein Lager ~** a goli un depozit, a vinde toată marfa dintr-un depozit. **2.** *(fig., fam.)* a jefui, a goli (o casă, buzunarele) furând. **3.** a curăţa (canale, haznale); *(geol.)* a spăla roci; *(med.)* a face chiuretaj (la un avort). **4.** *(fig.)* a înlătura; **alle Einwände ~** a înlătura toate obiecţiile, a face să dispară toate obiecţiile.

Ausräumer, *-s, -, m.* **1.** curăţitor de latrine, vidanjor; canalagiu. **2.** fier de răzuit.

Ausräum|maschine, *-n, f. (mine)* maşină de curăţire.

Ausräumung, *-en, f.* **1.** golire; evacuare. **2.** curăţire. **3.** *(med.)* evidare; chiuretare. **4.** *(fig.)* eliminare, înlăturare.

Ausräumungskosten *pl.* cheltuieli de mutare.

Ausräumverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* lichidare, vânzare totală (pentru a elibera magazia).

ausraupen, *raupte aus, ausgeraupt, vb. (h) tr.* a curăţa (pomii) de omizi.

ausrauschen, *rauschte aus, ausgerauscht, vb. (h) intr.* a înceta de a vui, de a vâjâi, de a fremăta.

ausräus|pern, *räusperte aus, ausgeräuspert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Schleim ~** sau **sich** *(dat.)* **den Hals ~** a-şi drege glasul, a scoate flegmă tuşind uşor.

ausrechen, *rechte aus, ausgerecht, vb. (h) tr. (austr.* şi *reg.)* a grebla (toată grădina, tot locul).

ausrechenbar *adj.* calculabil, care se poate calcula.

ausrechnen, *rechnete aus, ausgerechnet (du rechnest aus, er rechnet aus), vb. (h) tr.* a calcula, a socoti, a obţine prin calcul; **ich habe sein Alter ausgerechnet** i-am calculat vârsta.

Ausrechner, *-s, -, m.* calculator.

Ausrechnung, *-en, f.* calculare, socotire; calcul.

ausrecken, *reckte aus, ausgereckt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) întinde, a (se) lungi; **er musste den Arm ~, um in das Regal zu reichen** trebui să-şi întindă bine braţul ca să ajungă până la raft; **man reckte sich** *(dat.)* **fast die Hälse aus** aproape că ţi-ai sucit gâtul privind.

Ausrede, *-n, f.* pretext, scuză, subterfugiu; **faule ~n a)** scuze, pretexte neîntemeiate, nevalabile; **b)** minciuni grosolane, gogonate; **immer eine ~ bei der Hand haben** a avea oricând o scuză la îndemână; **ohne ~n!** fără scuze!

ausreden, *redete aus, ausgeredet (du redest aus, er redet aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a termina de vorbit, a spune ce e de spus; **ich habe ausgeredet!** atât aveam de spus! am zis! **lass mich ~!** lasă-mă să vorbesc! nu mă întrerupe! încă n-am terminat! *(austr.)* **wir haben miteinander ausgeredet** am terminat cu tine, cu tine nu mai discut. **II.** *tr.* **1.** a pronunţa; a termina (de spus); **einen Satz ~** a termina o frază. **2.** *(jm. etwas)* a scoate (cuiva ceva) din cap, a face (pe cineva) să renunţe (la ceva), să nu mai creadă (ceva); **das lasse ich mir nicht ~!** asta nu mi-o scoate nimeni din cap! **jm. einen Plan ~** a face pe cineva să renunţe la un plan. **3.** *(reg.) (etwas mit jm.)* a discuta, a stabili (ceva cu cineva). **III.** *refl.* **1.** *(austr., reg.)* a spune tot, a se uşura vorbind, a-şi deschide inima. **2.** a se scuza, a invoca pretexte; *(austr., elv.)* **er hat sich auf mich ausgeredet** s-a scuzat, dând vina pe mine, invocând numele meu.

ausreeden, *reedete aus, ausgereedet (du reedest aus, er reedet aus), vb. (h) tr. (mar.)* a echipa, a arma (o navă).

Ausreedung *f. sg. (mar.)* echipare, armare a unui vas.

ausregnen, *regnete aus, ausgeregnet (es regnet aus), vb. (h) intr. (impers.) es hat ausgeregnet* a încetat să plouă.

ausreiben, *rieb aus, ausgerieben, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a curăţa frecând; **Morastflecken ~** a scoate pete de noroi; **das Blech ~** a curăţa tabla; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den Schlaf aus den Augen ~** sau **sich** *(dat.)* **die Augen ~** a se freca la ochi de somn. **2.** *(tehn.)* a aleza; a netezi; *(pielărie)* **die Naht ~** a netezi cusătura. **3.** *(austr.)* a curăţa, a freca pe dinăuntru.

Ausreibtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de frecat.

ausreichen, *reichte aus, ausgereicht, vb. (h)* **I.** *intr.* a ajunge, a fi de ajuns, a fi destul, a fi suficient; **das wird ~** asta are să ajungă; **er reicht mit dem Gehalt nicht aus** nu-i ajunge salariul; **dafür reicht sein Verstand nicht aus** asta nu o pricepe cu mintea sa; **mit etwas ~** a se ajunge (cu ceva), a ieşi la capăt (cu ceva), a avea suficient (din ceva). **II.** *tr.* a da, a oferi; a distribui.

ausreichend I. *part. prez.* de la ausreichen. **II.** *adj.* **1.** suficient, de ajuns, destul. **2.** larg, cuprinzător.

Ausreichung, *-en, f. (ec.)* concesiune.

ausreifen, *reifte aus, ausgereift, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre fructe)* a se coace. **2.** *(fig.)* a se maturiza, a se desăvârşi. **II.** *tr. (h)* a coace; **die Sonne reift die Äpfel aus** soarele coace merele.

ausreihen, *reihte aus, ausgereiht, vb. (h) tr.* a elimina, a exclude, a înlătura, a da deoparte; a reforma.

ausreinigen, *reinigte aus, ausgereinigt, vb. (h) tr.* a curăţa.

Ausreise, *-n, f.* **1.** plecare în străinătate, plecare peste graniţă; viză de plecare peste graniţă. **2.** trecere a frontierei. **3.** *(inv.)* plecare, pornire (la drum, în excursie).

Ausreisebeschränkung, *-en, f.* limitare a plecărilor în străinătate.

Ausreisebewilligung, *-en, f.*, **Ausreise|erlaubnis**, *-se, f.*, **Ausreisegenehmigung**, *-en, f.* permisiune, aprobare de a părăsi ţara, de a pleca în străinătate, de a trece frontiera; viză de ieşire (din ţară).

ausreisen, *reiste aus, ausgereist (du, er reist aus), vb. (s) intr.* **1.** a pleca în străinătate; a emigra. **2.** *(inv.)* a pleca, a porni (la drum, într-o excursie).

Ausreisevisum [-vi:-], *-s, -visa, n.* viză de ieşire din ţară.

ausreißen, *riss aus, ausgerissen (du, er reißt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a smulge, a smuci, a rupe; *(fig.)* **Bäume ~ können** a fi foarte puternic; *(fam.)* **er reißt sich** *(dat.)* **kein Bein aus** nu se prea omoară, nu se prea trece cu firea; **er kann keiner Fliege ein Bein ~** nu e în stare să facă cuiva vreun rău. **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre ţesături, articole de piele etc.)* a se rupe, a se sfâşia, a se desface; a se destrăma; *(despre cusături, haine)* a se descoase. **2.** *(fig., fam.)* a o şterge, a o lua la sănătoasa, a spăla putina; a dezerta; a evada. **3.** *(ciclism)* a evada.

Ausreißer, *-s, -, m. (fam.)* dezertor, fugar.

ausreiten, *ritt aus, ausgeritten (du reitest aus, er reitet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate la plimbare (un cal). **2.** a epuiza (calul) călărind(u-l); a scoate (dintr-un cal) tot ce poate da, toate resursele. **3.** a lua parte la o cursă (de cai), a concura într-o cursă (de cai); *(în expr.)* **seine Wut ~** a-şi vărsa furia, a-şi potoli mânia călărind până la epuizare. **II.** *intr. (s)* a ieşi, a pleca, a se plimba călare.

Ausreiter, *-s, -, m.* **1.** *(inv.)* călăreţ. **2.** *(reg.)* supraveghetor agricol.

ausrenken, *renkte aus, ausgerenkt, vb. (h) tr.* a scoate din loc, din încheietură, a scrânti, a luxa; **sich** *(dat.)* **den Arm ~** a-şi scrânti braţul; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **den Hals ~ (nach)...** a-şi strâmba gâtul uitându-se după...; *(fig., fam.)* **renk dir bloß nichts aus!** vezi să nu păţeşti ceva, că tare nepriceput mai eşti! *(fig.)* **den Sinn ~** a deforma, a falsifica sensul, judecata.

Ausrenkung, *-en f.* **1.** *sg.* scrântire, luxare. **2.** scrântitură, luxaţie.

ausrennen, *rannte aus, ausgerannt, vb. (h)* **I.** *tr.* a străbate, a parcurge alergând (o distanţă, o pistă, un teren); **sich** *(dat.)* **einen Zahn ~** a-şi scoate un dinte lovindu-se în fugă. **II.** *intr. (s)* a ieşi în fugă (dintr-un loc). **III.** *refl.* a se sătura de alergat, a alerga după pofta inimii.

ausreuten, *reutete aus, ausgereutet (du reutest aus, er reutet aus), vb. (h) tr. (inv.)* v. ausroden.

ausrichten, *richtete aus, ausgerichtet (du richtest aus, er richtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a alinia; a aşeza, a aranja; *(auf* cu *ac.)* a orienta, a îndrepta (spre); **die Truppe ~** a alinia trupa; **die Stiefel ~** a alinia, a aşeza (în linie) cizmele (de către militari). **2.** *(tehn.)* a aranja, a aşeza, a potrivi, a ajusta (piese de maşini etc.); a redresa; *(fig.)* a orienta, a îndrepta (într-o anumită direcţie), a da o anume orientare. **3.** a pune la cale, a aranja, a pregăti, a organiza (un ospăţ, o serbare, o sesiune, un meci etc.). **4.** a împlini, a executa (o dorinţă, un ordin); a transmite (salutări etc.); **an jn. eine Botschaft ~** a transmite cuiva un mesaj. **5.** a reuşi, a izbuti, a realiza; **damit ist nichts ausgerichtet** cu asta n-am făcut nici o ispravă; **er kann bei ihm nichts ~** nu are nicio trecere la el, nu poate rezolva nimic cu el. **6.** *(mine)* a da în exploatare (un filon, un strat). **7.** *(vân.)* a adulmeca, a găsi, a urmări. **8.** *(reg.)* a dojeni, a mustra, a certa. **9.** *(austr., reg.)* a bârfi.

ausrichtig *adj. (reg.)* îndemânatic.

Ausrichtung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* aliniere. **2.** *(tehn.)* reglare, ajustare; corectare (a erorilor); aşezare, aranjare (într-o anumită ordine); îndreptare. **3.** îndeplinire, executare (a unei sarcini, a unui comision). **4.** *(mine)* dare, punere în exploatare (a unui filon). **5.** *(reg.)* ospăţ.

ausriechen, *roch aus, ausgerochen, vb.(h) tr.* **1.** a umple de miros, a parfuma. **2.** a simţi, a descoperi după miros.

ausriefen, *riefte aus, ausgerieft, vb. (h) tr.* a brăzda, a face şanţuri, adâncituri, brazde (în...); a cresta, a canela.

ausriffeln, *riffelte aus, ausgeriffelt (ich riffle)le aus), vb. (h) tr. (text.)* a destrăma.

ausringen, *rang aus, ausgerungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a stoarce (rufe). **2.** v. ausrenken. **II.** *intr.* **1.** a lupta până la sfârşit, până la capăt. **2.** a înceta lupta, a nu mai lupta; **er hat ausgerungen** a decedat, a încetat să mai sufere.

ausrinnen, *rann aus, ausgeronnen, vb. (s) intr.* **1.** a curge, a se scurge; a picura. **2.** *(reg.)* a slăbi.

ausrippen, *rippte aus, ausgerippt, vb. (h) tr.* a curăţa de vine, de nervuri (foile de tutun).

Ausritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** plimbare călare; cavalcadă. **2.** defilare călare.

ausröcheln, *röchelte aus, ausgeröchelt (ich röch(e)le aus), vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta de a horcăi. **II.** *tr. (în expr.)* **sein Leben ~** a muri, a-şi da sufletul, duhul horcăind.

Ausrodemaschine, *-n, f. (forest., agr.)* maşină de desţelenit, de defrişat.

ausroden, *rodete aus, ausgerodet (du rodest aus, er rodet aus), vb. (h) tr.* a defrişa; a scoate din pământ (rădăcini, cioturi); a desţeleni.

Ausrodung, *-en, f.* defrişare.

ausrohren, *rohrte aus, ausgerohrt,* **ausröhren**, *röhrte aus, ausgeröhrt, vb. (h) tr.* a căptuşi, a îmbrăca cu trestie, cu papură.

ausrollen, *rollte aus, ausgerollt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde (cu un sucitor, cilindru); a vălţui; a rostogoli; **Teig ~** a întinde foaia de aluat cu sucitorul. **2.** a scoate afară rostogolind. **3.** (şi *refl.) (tehn., despre cabluri etc.)* a se derula, a se întinde; a demosora, a cilindra; a (se) desfăşura. **II.** *intr.* şi *(s)* **1.** a înceta să se rostogolească, să ruleze; **der Donner hat ausgerollt** a încetat să tune, nu mai bubuie tunetul. **2.** *(av.)* **das Flugzeug ist ausgerollt (auf der Landebahn)** avionul s-a oprit, nu mai rulează (pe pista de aterizare).

Ausroll|strecke, *-n. f. (av.)* pistă de aterizare.

Ausrollung *f. sg. (av.)* rulare până la oprire (la aterizare).

ausrottbar *adj.* exterminabil, care poate fi stârpit, exterminat, extirpat.

ausrotten, *rottete aus, ausgerottet (du rottest aus, er rottet aus), vb. (h) tr.* a stârpi, a nimici, a distruge, a extermina, a extirpa.

Ausrotter, *-s, -, m.* persoană care nimiceşte, extermină, extirpă.

Ausrottung, *-en, f.* stârpire, nimicire, distrugere, exterminare, extirpare.

Ausrottungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de exterminare.

Ausrottungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de exterminare.

Ausrottungslager, *-s, -, n.* lagăr de exterminare.

Ausrottungsmethode, *-n, f.* metodă de exterminare.

ausrücken, *rückte aus, ausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a trage afară; a deplasa; a trece peste margine (când se bate la maşina de scris). **2.** *(tehn.)* a debreia; a decupla.

II. *intr. (s)* **1.** *(mil.)* a porni, a pleca în marş, a ieşi din cazarmă, din unitate în marş; **gegen den Feind** ~ a porni la atac împotriva duşmanului. **2.** *(fam.)* a o şterge, a o întinde, a spăla putina.

Ausrücker, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de debreiere.

Ausrückgabel, *-n, f. (tehn.)* furcă de debreiere.

Ausrückhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie, pedală de debreiere.

Ausrück|klaue, *-n, f. (tehn.)* carbot, gheară de decuplare.

Ausrückmuffe, *-n, f. (auto.)* mufă de debreiere.

Ausrücksicherung, *-en, f. (maş.)* siguranţă de decuplare.

Ausrück|stellung, *-en, f.* poziţie de decuplare.

Ausrückung, *-en, f. (tehn.)* debreiere, decuplare.

Ausruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** exclamaţie, strigăt. **2.** încunoştinţare (publică), proclamare, strigare publică (a mărfii); strigare (la licitaţie); **etwas kommt zum** ~ un lucru ajunge la mezat, la licitaţie.

ausrufen, *rief aus, ausgerufen vb. (h)* **I.** *tr.* a striga (o marfă), a face cunoscut, a proclama, a declara strigând cu voce tare; **der Schaffner ruft die Station aus** taxatorul anunţă staţia; **einen Streik** ~ a declara o grevă; **Karten** ~ a anunţa cărţile. **II.** *intr.* a striga, a exclama.

Ausrufer, *-s, -, m.* vestitor, crainic; persoană care strigă marfa.

Ausrufesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie exclamativă.

Ausrufewort, *-(e)s, -wörter* (şi *-worte) n. (gram.)* interjecţie.

Ausrufezeichen, *-s, -, n.* semn de exclamaţie.

Ausrufung, *-en, f.* proclamare, anunţare.

Ausrufungs|satz, *-es, -sätze, m.* v. Ausrufesatz.

Ausrufungszeichen, *-s,-,n.* v. Ausrufezeichen.

ausruhen, *ruhte aus, ausgeruht, vb. (h)* **I.** *intr.* şi *refl.* a se odihni; a se reface; **(sich) von einer Mühe** ~ a se odihni după o trudă, un efort; **das Feld ~ lassen** a lăsa câmpul nearat, să se odihnească; **auf seinen Lorbeeren** ~ a se culca pe lauri. **II.** *tr.* a odihni; **seinen Kopf, seine Beine** ~ a-şi odihni capul, picioarele; *(fam.)* **seine müden Knochen** ~ a-şi odihni oasele obosite.

ausrühren, *rührte aus, ausgerührt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage amestecând.

ausrunden, *rundete aus, ausgerundet (du rundest aus, er rundet aus), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* **1.** a rotunji pe dinăuntru, a scobi în formă rotundă. **2.** a rotunji, a da formă de cerc sau de sferă. **II.** *refl. (fam.)* a se rotunji; a se îngrăşa.

Ausrundung, *-en, f* rotunjire.

Ausrundungs|halbmesser, *-s, -, m. (tehn.)* rază de rotunjire, de racordare.

ausrunzeln, *runzelte aus, ausgerunzelt (ich runz(e)le aus), vb. (h) tr.* a descreţi.

ausrupfen, *rupfte aus, ausgerupft, vb. (h) tr.* a smulge (pene, păr); a jumuli.

Ausrupfung, *-en, f.* smuls, jumulit.

ausrüsten, *rüstete aus, ausgerüstet (du rüstest aus, er rüstet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a arma, a echipa (o navă). **2.** *(tehn.)* a utila, a echipa; *(constr.)* a ridica o schelă, o podină. **3.** şi *refl. (mil.)* a (se) înarma, a (se) echipa. **4.** şi *refl.* a (se) aproviziona; a (se) înzestra; **eine Expedition** ~ a echipa o expediţie; **er war gut ausgerüstet** era bine echipat, bine înzestrat. **5.** *(text.)* a apreta.

Ausrüster, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* armator. **2.** *(text.)* apretor. **3.** constructor de schelă.

Ausrüstung, *-en, f.* **1.** *sg.* aprovizionare; înzestrare. **2.** *sg. (mil.)* înarmare; echipare. **3.** *(tehn.)* utilare. **4.** *(constr.)* decofrare, descintrare. **5.** echipament; **sie liefern ~en für den Bergbau** livrează echipament pentru industria minieră. **6.** *(text.)* apret.

Ausrüstungs|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* investiţii în echipament (cotă-parte din totalul cheltuielilor de investiţie).

Ausrüstungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* comandă de utilaje, de echipament.

Ausrüstungsbei|hilfe, *-n, f. (ec.)* subvenţii pentru utilaje.

Ausrüstungs|be|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* parc de utilaje.

Ausrüstungsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ al fondurilor fixe.

Ausrüstungsgegen|stände *pl.* obiecte de echipament.

Ausrüstungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de utilare, de echipare.

Ausrüstungs|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* bazin de armare, de echipare.

Ausrüstungskammer, *-n, f.* arsenal.

Ausrüstungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de echipare, de înarmare; echipament.

Ausrüstungsmusterung, *-en, f. (mil., mar.)* inspectare a echipamentului; inspecţie la echipament.

Ausrüstungs|station, *-en, f.* staţie de echipare.

Ausrüstungs|stück, *-(e)s, -e, n. (mil.)* piesă de echipament.

ausrutschen, *rutschte aus, ausgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca; *(despre maşini)* a derapa; *(fam.)* **die Hand ist ihm ausgerutscht** i-a scăpat mâna, l-a atins. **2.** *(fig., fam.)* a face o gafă (mică), a face o greşeală, a călca alături; a decădea. **3.** *(sport, fam.)* a claca, a pierde (în mod surprinzător).

Ausrutscher, *-s, -, m. (fam.)* **1.** gafă; greşeală. **2.** *(sport)* înfrângere (surprinzătoare).

ausrütteln, *rüttelte aus, ausgerüttelt (ich rütt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scutura; a scoate scuturând.

Aus|saat, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** *(agr.)* însămânţare, semănat. **2.** *(bot.)* răspândire naturală. **3.** *(entom.)* fecundaţie a insectelor. **II. 1.** sămânţă. **2.** sămânţă.

Aus|saatfläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă de însămânţare.

Aus|saatkampagne [-panjə], *-n, f. (agr.)* campanie de însămânţare.

Aus|saatplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânţări.

aus|sackeln, *sackelte aus, ausgesackelt (ich sack(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a stoarce de bani.

aus|säckeln, *säckelte aus, ausgesäckelt (ich säck(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a goli punga cuiva, a scutura de bani. **2.** a scoate din pungă.

aus|sacken, *sackte aus, ausgesackt, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate, a vărsa, a descărca din sac.

aus|säen, *säte aus, ausgesät, vb. (h) tr.* a semăna, a arunca sămânţa; *(fig.)* **Zwietracht** ~ a semăna zâzanie, vrajbă.

Aus|sage, *-n, f.* **1.** declaraţie, afirmaţie; **seiner** ~ **nach** după spusele sale. **2.** *(jur.)* depoziţie; mărturie. **3.** *(fig.)* mesaj; **die künstlerische** ~ **des Werkes** mesajul artistic al lucrării.

aus|sagekräftig *adj.* cu mare putere de expresie.

aus|sagen, *sagte aus, ausgesagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a declara, a spune; **die Wahrheit** ~ a spune adevărul. **II.** *intr.* **1.** *(jur.)* a depune, a mărturisi. **2.** a spune, a exprima; **mit diesem Sprichwort wird ausgesagt, dass...** prin această zicală se spune că...; **dieses Beispiel sagt nichts aus** acest exemplu nu spune nimic, nu este concludent.

aus|sägen, *sägte aus, ausgesägt, vb. (h) tr.* a tăia, a scoate, a decupa cu ferăstrăul; **eine Figur** ~ a decupa un model cu ferăstrăul.

Aus|sagesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie enunţiativă.

Aus|sageverweigerung, *-en, f. (jur.)* refuz de a depune mărturie.

Aus|sageweise, *-n, f. (gram.)* mod.

Aus|sagewert, *-(e)s, m. sg.* valoare, calitate a mesajului (exprimat de un lucru).

Aus|sagewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* predicat.

aus|salzen, *salzte aus, ausgesalzt (du, er salzt aus), vb. (h) tr. (chim.)* a salifia; a extrage sărurile (dintr-un compus).

Aus|salzung *f. sg. (chim.)* salifiere.

aus|satteln, *sattelte aus, ausgesattelt (ich satt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scoate din şa.

Aus|satz, *-es, m. sg.* **1.** lepră. **2.** *(înv.)* câştig la jocul de cărţi, premiu, miză. **3.** *(tipogr.)* uniformitate a tiparului. **4.** v. Aussetzung.

aus|sätzig *adj.* lepros.

Aus|sätzige, *-n, -n (ein Aussätziger), m.* şi *f.* lepros; *(fam.)* **jn. wie einen ~n behandeln** a se purta cu cineva de parcă ar fi lepros.

Aus|sätzigenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de leproşi, leprozerie.

aus|säubern, *säuberte aus, ausgesäubert, vb. (h) tr.* a curăţa pe dinăuntru.

aus|säuern, *säuerte aus, ausgesäuert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage acidul (dintr-un compus).

aus|saufen, *soff aus, ausgesoffen (du säufst aus, er säuft aus), vb. (h)* **I.** *tr. (despre animale* şi *peior. despre oameni)* a bea tot, a bea până la fund. **II.** *intr.* a înceta de băut, a nu mai bea; **er hat ausgesoffen** a încetat să mai bea, s-a lăsat de băutură; *(despre beţivi, fig.)* a murit. **III.** *refl.* a bea până nu mai poate, pe săturate.

aus|saugen, *saugte aus, ausgesaugt* şi *sog aus, ausgesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suge; a scoate, a extrage sugând; a aspira. **2.** a suge tot, a deşerta sugând. **3.** *(agr.)* a epuiza, a slei (solul). **4.** *(fig.)* a suge, a stoarce, a slei, a exploata. **II.** *intr. (reg.)* a termina de supt.

aus|säugen, *säugte aus, ausgesäugt, vb. (h) tr.* a alăpta cât trebuie (cantitativ şi ca perioadă).

Aus|sauger, *-s, -(fig.), m.* exploatator.

Aus|saugerei, *-en (fig.), f.* exploatare.

Aus|saugung *f. sg.* **1.** sugere, supt. **2.** *(fig.)* stoarcere, exploatare. **3.** *(agr.)* sleire (a pământului).

aus|schaben, *schabte aus, ausgeschabt, vb. (h) tr.* **1.** a rade; a curăţa, a şterge răzuind; *(med.)* a chiureta. **2.** a scobi, a găuri răzuind.

Aus|schabung, *-en, f. (med.)* v. Auskratzung.

Aus|schacht|arbeit, *-en, f.* v. Ausschachtungsarbeit.

aus|schachten, *schachtete aus, ausgeschachtet (du schachtest aus, er schachtet aus), vb. (h) tr.* a săpa în adâncime (puţuri de mină, fântâni etc.), a excava pentru adâncire; a adânci.

Aus|schachtung, *-en, f.* **1.** *sg.* săpare (în adâncime); excavare. **2.** săpături.

Aus|schachtungs|arbeiten *pl. (mine, drumuri)* lucrări de pământ; săpături; săpare a puţului (de mină).

aus|schäkeln, *schäkelte aus, ausgeschäkelt (ich schäk(e)le aus), vb. (h) tr. (mar.)* a desface o cheie de împreunare a lanţului ancorei.

aus|schalen, *schalte aus, ausgeschalt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a curăţa de coajă, a dezghioca, a scoate miezul. **2.** *(metal.)* a scoate din formă (metalul turnat). **3.** a căptuşi cu scânduri. **4.** *(constr.)* a scoate, a da jos cofrajele, a decofra. **5.** *(despre valuri)* a spăla (malul).

aus|schälen, *schälte aus, ausgeschält, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de coajă; a dezghioca. **2.** a curăţa (oasele) de carne; a da jos carnea (de pe oase). **3.** şi *refl. (fam.)* a (se) dezbrăca, a (se) despuia.

aus|schallen, *schallte aus (înv., poet.* şi *scholl aus), ausgeschallt, vb. (h) intr.* a înceta să sune, să răsune, a nu mai suna.

aus|schalmen, *schalmte aus, ausgeschalmt, vb. (h) tr. (forest.)* a însemna cu o crestătură (copacii) pentru tăiat.

aus|schalten, *schaltete aus, ausgeschaltet (du schaltest aus, er schaltet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(electr., maş.)* a scoate din circuit, a deconecta, a dezactiva, a debranşa; a închide (radioul, lumina etc.); **den Motor** ~ a opri motorul. **2.** *(fig.)* a scoate din circulaţie; a elimina; a îndepărta, a înlătura; **einen Mitbewerber** ~ a elimina un concurent; **alle Zweifel** ~ a îndepărta orice îndoială; **diesen Fall ausgeschaltet** eliminând, lăsând deoparte cazul acesta, posibilitatea aceasta; dacă nu ţinem seama de cazul acesta. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se retrage, a ieşi, a abandona; **beim Wettbewerb** ~ a ieşi din concurs, din competiţie, a abandona concursul.

Aus|schalter, *-s, -, m.(electr.)* întrerupător, disjunctor, deconector.

Aus|schalt|hahn, *-s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de închidere, întrerupere.

Aus|schaltknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* întrerupător.

Aus|schalt|strom, *-(e)s, -s, m. (electr.)* curent de întrerupere.

Aus|schalt|tafel, *-n, f. (electr.)* tablou de deconectare.

Aus|schaltung, *-en, f.* **1.** oprire, întrerupere, comutare; deconectare, dezactivare, debranşare. **2.** *(fig.)* eliminare.

Aus|schalung, *-en, f.* **1.** curăţare de coajă, descojire, dezghiocare. **2.** *(metal.)* scoatere din formă (a metalului turnat). **3.** *(constr.)* decofrare. **4.** căptuşire cu scânduri; căptuşeală de scânduri; cofraj, înveliş.

aus|schämen, *schämte aus, ausgeschämt, vb. (h)* **I.** *tr. (in expr.)* **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a muri de ruşine. **II.** *refl.* a nu mai avea nici o ruşine, a-şi pierde orice ruşine.

Aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** vânzare de băuturi; **der** ~ **alkoholischer Getränke** vânzarea de băuturi alcoolice. **2.** *(austr., f.)* cârciumă, bodegă. **3.** tejghea de cârciumă; bufet; bar (într-un restaurant).

Aus|schankberechtigung, *-n, f.*, **Aus|schank|erlaubnis** *f. sg.* licenţă de a vinde băuturi spirtoase.

Aus|schankzelt, *-(e)s, -e, n.* cort în care se servesc băuturi spirtoase (la serbări câmpeneşti).

aus|scharren, *scharrte aus, ausgescharrt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a scoate scurmând, scormonind. **2.** *(argou studenţesc)* a-şi exprima nemulţumirea faţă de profesor hârşâind din picioare.

aus|scharten, *schartete aus, ausgeschartet (du schartest aus, er schartet aus), vb. (h) tr.* a cresta; a însemna cu crestături.

aus|schattieren, *schattierte aus, ausschattiert, vb. (h) tr.* a umbri, a da umbre (unui desen).

Aus|schau *f. sg.* priveliște; ~ **halten nach** a căuta cu privirea, cu ochii (pe cineva sau ceva).

aus|schauen, *schaute aus, ausgeschaut, vb. (h) intr.* **1.** a privi încordat, cu atenție (din interior afară); *(nach)* a căuta, a cerceta cu privirea; a privi așteptând; **nach einer Gelegenheit** ~ a pândi o ocazie; **sich** *(dat.)* **die Augen** ~ a privi până-ți ies ochii din cap; **weit** ~ **de Pläne** planuri cu perspective mari. **2.** a arăta (a...), a avea aspectul, a avea aerul; **gut** ~ a arăta bine, a avea mină bună; **es schaut nach Regen aus** parcă ar vrea să plouă, pare a ploaie; **es schaut ganz danach aus** cam așa pare (să fie), pare a fi chiar așa; chiar așa mă așteptam să fie; **das schaut schlimm aus!** e (de) rău! stăm prost! *(iron.)* **schön schaun wir aus!** bine stăm! strașnic mai stăm!

aus|schaufeln, *schaufelte aus, ausgeschaufelt (ich schauf(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu lopata. **2.** a săpa, a curăța cu lopata, a elibera (un drum, o potecă) săpând cu lopata; a scoate de sub dărâmături (oameni).

aus|schäumen, *schäumte aus, ausgeschäumt, vb.* **I.** *tr.* **1.** *(h)* a lua, a strânge, a curăța spuma. **2.** *(constr., tehn.)* a umple cu spumă (de poliuretan etc.) spațiile, golurile (dintre ferestre și zidărie etc.). **II.** *tr.* și *intr.* **1.** *(s* și *h)* a spumega, a da afară spumegând; *(fig.)* **Gift und Galle** ~ a spumega de mânie. **2.** *(h)* a înceta să spumege, a nu mai spumega, a nu mai face spume; *(fig.)* a se liniști, a se calma, a se potoli; **sein Zorn hat ausgeschäumt** i-a trecut mânia, s-a calmat. **III.** *refl. (fig.)* a da frâu liber mâniei, a spumega după pofta inimii.

aus|scheiden, *schied aus, ausgeschieden (du scheidest aus, er scheidet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a elimina; a separa, a scoate; a îndepărta (ce-i rău); a secreta; **Fremdkörper** ~ a elimina corpuri străine; **Urin** ~ a elimina urină, a urina. **2.** *(chim.)* a separa, a extrage. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca, a ieși, a demisiona (dintr-o asociație, un serviciu etc.); **aus der Firma** ~ a ieși din firmă, a se retrage de la firmă; **aus der Armee** ~ a se retrage din armată. **2.** a fi eliminat, a nu fi luat în considerație; **die Pianistin ist ausgeschieden** pianista a fost eliminată; **die Mannschaft ist ausgeschieden** echipa a fost eliminată, nu s-a calificat mai departe; **diese Frage scheidet aus** această problemă nu se discută.

Aus|scheiden, *-s, n. sg.* **1.** v. Ausscheidung **(I). 2.** plecare; demisie.

Aus|scheidung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** eliminare; îndepărtare. **2.** *(chim.)* separare, precipitare. **3.** secretare, secreție. **II. 1.** secreție. **2.** *(sport)* probă eliminatorie, concurs de calificare, meci de baraj.

Aus|scheidungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut secretor.

Aus|scheidungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* joc, meci de calificare, de baraj, probă eliminatorie.

Aus|scheidungskanal, *-s, -näle, m. (med.)* canal excretor, canal de secreție.

Aus|scheidungskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert-concurs, concurs de calificare (într-un concert).

Aus|scheidungs|organ, *-s, -e, n.* organ secretor.

Aus|scheidungs|produkt, *-(e)s, -e, n.* excremente; materie secretată.

Aus|scheidungsrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă eliminatorie.

Aus|scheidungsrunde, *-n, f. (sport)* rundă, etapă eliminatorie.

Aus|scheidungs|spiel, *-(e)s, -e, n.* meci eliminator, joc de calificare, de baraj.

Aus|scheidungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* secreție; materie secretată.

Aus|scheidungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de eliminare.

Aus|scheidungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** proces de secreție. **2.** proces de eliminare.

Aus|scheidungswettkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs eliminatoriu.

aus|scheinen, *schien aus, ausgeschienen, vb. (h) intr.* a înceta de a luci, de a lumina.

aus|schellen, *schellte aus, ausgeschellt, vb. (h) intr.* v. ausklingeln.

aus|schelten, *schalt aus, ausgescholten (du schiltst aus, er schilt aus), vb. (h) tr.* a mustra, a dojeni, a certa.

aus|schenken, *schenkte aus, ausgeschenkt, vb. (h) tr.* **1.** a turna (consumatorilor băutură în pahare), a vinde băuturi (cu paharul, halba etc.). **2.** a turna (supă în farfurie etc.).

aus|scheren, *scherte aus, ausgeschert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre vehicule)* a ieși lateral din rând, din formație. **2.** a părăsi urma, dâra, prin alunecare. **3.** *(mar.)* a scoate, a schimba odgoanele.

aus|scherzen, *scherzte aus, ausgescherzt (du, er scherzt aus), vb. (h) intr.* a înceta de glumit.

aus|scheuern, *scheuerte aus, ausgescheuert, vb. (h) tr.* a curăța, a freca pe dinăuntru.

aus|schicken, *schickte aus, ausgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (afară); a trimite la plimbare; a trimite într-o misiune; **jn. nach jm.** sau **nach etwas** ~ a trimite pe cineva după cineva sau ceva.

Aus|schickung, *-en, f.* trimitere.

aus|schieben, *schob aus, ausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a da afară; **einen Tisch** ~ a lungi, a întinde o masă. **2.** *(înv.)* a luxa; **den Arm** ~ a-și luxa brațul. **3.** a juca popice (pe ceva).

aus|schießen, *schoss aus, ausgeschossen (du, er schießt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pustii, a epuiza (prin împușcare); **das Jagdrevier wurde ausgeschossen** a fost împușcat, exterminat tot vânatul de pe teritoriul de vânătoare. **2.** a concura la tir (pentru o cupă, un premiu); a câștiga la tir (un premiu); a organiza un concurs, campionat de tir; **es wurden 20 Euro ausgeschossen** întrecerea de tir s-a făcut pe 20 euro; s-au câștigat 20 de euro la tir. **3.** a elimina, a da deoparte, a selecționa, a tria. **4.** a scoate prin împușcare; **jm. ein Auge** ~ a scoate cuiva un ochi cu pușca. **5.** a goli trăgând; **sein Gewehr** ~ a trage toate gloanțele din pușcă. **6.** *(reg.)* a scoate; a descărca (o greutate); **Brot** ~ a scoate pâinea din cuptor. **7.** *(tipogr.)* a așeza paginile (în ramă). **II.** *intr. (s)* **1.** a țâșni. **2.** a ieși în afară, a fi proeminent. **3.** *(despre plante)* a încolți; **die Tulpen schießen aus** lalelele încolțesc, cresc. **4.** a se decolora. **5.** *(mar., despre vânt)* a se întoarce, a-și schimba direcția (spre dreapta).

Aus|schießen, *-s, n. sg.*, **Aus|schießung** *f. sg.* **1.** pustiire (a unui teren de vânătoare). **2.** câștigare (a unui premiu) la tir; organizare a unui concurs de tir. **3.** *(bot.)* încolțire, creștere. **4.** eliminare; triere, selecționare. **5.** *(tipogr.)* așezare a paginilor (în ramă).

aus|schiffen, *schiffte aus, ausgeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a debarca. **2.** *(fig.)* a debarca, a îndepărta, a scoate (dintr-o funcție). **II.** *refl.* a debarca, a coborî din vapor, a pune piciorul pe uscat.

Aus|schiffung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* debarcare; coborâre de pe navă. **2.** *(fig.)* debarcare; concediere.

Aus|schiffungs|platz, *-es, -plätze, m.* debarcader.

aus|schilfen, *schilfte aus, ausgeschilft, vb. (h) tr.* a curăța de trestie (un lac, o baltă), a tăia trestia (dintr-un lac, dintr-o baltă).

aus|schimpfen, *schimpfte aus, ausgeschimpft, vb. (h)* **I.** *tr.* a ocărî; a înjura; a defăima, a insulta. **II.** *refl.* a se ușura înjurând, ocărând.

aus|schinden, *schindete aus* și *(rar:) schund aus, ausgeschunden (du schindest aus, er schindet aus), vb. (h) tr.* **1.** a jupui. **2.** *(fig.)* a jupui, a exploata, a se purta rău (cu cineva); a lua șapte piei (de pe cineva).

aus|schirren, *schirrte aus, ausgeschirrt, vb. (h) tr.* a deshăma.

aus|schl. *presc.* de la ausschließlich.

aus|schlachten, *schlachtete aus, ausgeschlachtet (du schlachtest aus, er schlachtet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a tăia vitele de calitate proastă (dintr-o turmă sau cireadă). **2.** *(despre un animal tăiat)* a desface, a tăia în bucăți; a tranșa; a curăța de măruntaie. **3.** *(reg.)* a parcela (pentru vânzare); a vinde cu bucata. **4.** *(tipogr.)* a scoate materialul de albitură din formă. **5.** *(fam.)* a demonta piese (bune dintr-un aparat, motor, automobil distrus, uzat) în vederea reutilizării. **6.** *(fig.)* a exploata la maximum (o situație); a profita; **einen Fall** ~ a exploata, a trage foloase dintr-un caz, dintr-o situație.

Aus|schlachtung, *-en, f.* **1.** tăiere a animalelor; împărțire a unui animal tăiat, tranșare. **2.** demontare a pieselor (dintr-un aparat, automobil etc. uzat) pentru reutilizarea lor. **3.** *(fig.)* exploatare la maximum (a unei situații, unui fapt etc.). **4.** *(reg.)* parcelare.

ausschlacken, *schlackte aus, ausgeschlackt, vb. (h) tr.* a curăța de zgură, a scoate zgura.

Aus|schlackung, *-en, f. (metal.)* scoatere a zgurii.

aus|schlafen, *schlief aus, ausgeschlafen (du schläfst aus, er schläft aus), vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a dormi îndeajuns, a se sătura de somn. **II.** *tr. (în expr.)* **seinen Rausch** ~ a dormi adânc după o beție, a se dezmetici din beție după un somn bun; **seinen Ärger** sau **seinen Kummer** ~ a-și uita mânia, necazul, supărarea dormind.

Aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(med.)* eczemă, spuzeală, erupție. **2.** eflorescență (la ziduri, roci). **3.** floare, mucegai (la vin). **4.** *(hort.)* drajonaj; mlădiță, vlăstar. **5.** v. Ausschlageisen. **6.** *(fiz.)* înclinație; deviere (la acul magnetic); deviație (a unui instrument). **7.** *(mec.)* elongație (în oscilații), deplasare. **8.** bătaie (la cântar); plus (la marfă). **9.** *(mil.)* recul. **10.** *(geol.)* erupție. **11.** *(constr.)* căptușeală. **12.** *(fig.)* lucru, faptă hotărâtor; **den** ~ **geben** a fi hotărâtor, a fi determinant; a apleca cumpăna.

aus|schlag|artig *adj. (med.)* ca o eczemă; eczematos.

Aus|schlagbetrieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* exploatare a pădurii.

Aus|schlagbläs|chen, *-s, -, n.* veziculă, băsicuță; pustulă; coș.

Aus|schlag|eisen, *-s -, n. (tehn., tipogr.)* ștanță, poanson; perforator.

aus|schlagen, *schlug aus, ausgeschlagen (du schlägst aus, er schlägt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a face să iasă, să cadă lovind, izbind, bătând; a deschide ciocănind; a găuri, a decupa bătând; **jm. einen Zahn** ~ a scoate cuiva un dinte lovindu-l; **ein Ei** ~ a sparge un ou; **ein Loch** ~ a face o gaură, a găuri; **einem Fass(e) den Boden** ~ a scoate fundul unui butoi, a desfunda un butoi; *(fig.)* **das schlägt dem Fass den Boden aus!** asta pune vârf la toate! asta-i culmea! **2.** a scoate, a face să apară; **der Ofen schlägt Flammen aus** soba scoate flăcări; **die Wand schlägt Nässe aus** peretele scoate umezeală, are igrasie. **3.** a stinge călcând, lovind (cu ceva); **das Feuer** ~ a stinge focul călcându-l în picioare, izbind în el. **4.** a căptuși, a îmbrăca, a tapisa; a tivi, a borda; **die Kassette mit Samt** ~ a îmbrăca caseta în catifea. **5.** a întinde, a bate cu ciocanul, a ciocăni; a lamina bătând; a ștanța. **Gold zu Blättchen** ~ a face, a bate foițe din aur. **6.** *(mar.; în expr.)* **den Fahrweg** ~ a trasa drumul, itinerarul pe hartă. **7.** a bate; a anunța; **die Uhr schlägt die Stunden aus** ceasul bate orele. **8.** a refuza; a respinge; **das Angebot** ~ a refuza oferta. **9.** *(sport)* a para; **den Hieb** ~ a para lovitura; **den Ball** ~ a degaja, a respinge mingea. **10.** *(mine)* a extrage (minereu); a curăța (minereu). **II.** *intr. (h)* **1.** a azvârli din picioare; **das Pferd schlägt aus** calul azvârle; **mit Händen und Füßen** ~ a da din mâini și din picioare. **2.** *(despre ceas)* a sfârși de bătut, a nu mai bate; *(fig.)* **das Herz hat ausgeschlagen** inima a încetat să mai bată, s-a oprit. **3.** (și cu *s; despre limba cântarului, pendule etc.)* a bate, a se înclina într-o parte; a oscila, a pendula; *(fiz.)* a devia; *(fiz., fam.)* **das schlägt nicht aus** asta nu contează, n-are a face, n-are importanță. **4.** (și cu *s; despre pereți)* a asuda, a se umezi, a face igrasie. **5.** (și cu *s; despre pomi etc.)* a da (frunze, muguri, mlădițe); a înverzi, a înmuguri. **6.** (și cu *s; despre foc)* a izbucni; a răzbi; **das Feuer schlägt zum Dach(e) aus** focul răzbește prin acoperiș. **7.** *(s)* a erupe. **8.** *(s)* a face eflorescență. **9.** *(s; fig.)* a reuși, a ieși (bine, rău); **alles ist zum Guten ausgeschlagen** totul s-a sfârșit cu bine.

Aus|schläger, *-s, -, m. (reg.)* cal nărăvaș.

Aus|schlagfähigkeit *f. sg.* capacitate de a da vlăstari.

Aus|schlagfieber, *-s, -, n. (med.)* febră eruptivă.

aus|schlag|gebend *adj.* hotărâtor, decisiv, determinant.

Aus|schlagung, *-en, f.* **1.** căptușire, îmbrăcare, tapisare. **2.** refuz, respingere; renunțare. **3.** *(fiz.)* înclinație; deviere, deviație; bătaie (la cântar).

Aus|schlagwinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de deviere.

aus|schlämmen, *schlämmte aus, ausgeschlämmt, vb. (h) tr.* a curăța de noroi, de nămol, de mâl.

Aus|schlämmung, *-en, f.* curățare de noroi, curățatul nămolului.

aus|schleifen[1], *schleifte aus, ausgeschleift, vb. (h) tr.* a transporta, a căra trăgând, târând.

aus|schleifen[2], *schliff aus, ausgeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a rectifica, a poliza, a șlefui (o cavitate); a scobi. **2.** a ascuți complet. **II.** *refl.* a se toci, a se uza de prea mult ascuțit.

aus|schleimen, *schleimte aus, ausgeschleimt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăța (pești). **2.** a curăța de mucozități, de bale. **II.** *refl. (fam.)* a-și vărsa inima, a-și spune păsul, a-și deschide sufletul.

aus|schleudern, *schleuderte aus, ausgeschleudert, vb. (h) tr.* a azvârli, a arunca (afară).

aus|schlichten, *schlichtete aus, ausgeschlichtet (du schlichtest aus, er schlichtet aus), vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a netezi. **2.** *(tehn.)* a strunji fin.

aus|schließen, *schloss aus, ausgeschlossen (du, er schließt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a închide, a încuia (cuiva) ușa; a nu lăsa să intre; a(-i) opri, a(-i) interzice (cuiva) accesul. **2.** a exclude; a elimina; **jn. von der Gerichtsverhandlung** ~ a exclude pe cineva de la proces; **jn. aus dem Verein** ~ a exclude pe cineva din asociație; **ich schließe niemanden davon aus** nu fac nici o excepție în privința aceasta, mă refer la toți. **3.** *(tipogr.)* a încheia, a completa (un rând prin introducerea spațiilor între cuvintele culese); **den Satz** ~ a completa zațul. **II.** *refl. (von, aus)* a se retrage (din, de la), a nu mai face parte (din); a se exclude;

wir sind alle schuld, ich schließe mich nicht aus toți suntem vinovați, nu mă exclud nici eu.

aus|schließend I. *part. prez.* de la ausschließen. **II.** *adj.* exclusiv, exceptând.

aus|schließlich I. *adj.* exclusiv. **II.** *adv.* **1.** exclusiv; **bis zum 1. April** ~ până la 1 aprilie exclusiv; **er beschäftigt sich** ~ **mit Physik** se ocupă exclusiv de fizică. **III.** *prep.* (cu *gen.*) exclusiv; cu excepția, făcând abstracție de; ~ **der Kosten** exceptând cheltuielile.

aus|schließlicherweise *adv.* v. ausschließlich **(II).**

Aus|schließlichkeit *f. sg.* exclusivitate.

Aus|schließung, *-en, f.* **1.** excludere, neadmitere, eliminare. **2.** imposibilitate.

Aus|schließungs|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord, contract de exclusivitate.

Aus|schließungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen prescris, termen preclusiv.

Aus|schließungsmethode, *-n. f.* metodă prin excludere, prin eliminare.

Ausschließungs|patent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* brevet de exclusivitate.

Aus|schließungs|system, *-s, -e, n.* sistem prohibitiv.

aus|schlingen, *schlang aus, ausgeschlungen, vb. (h) tr.* a desface (un laț), a deznoda.

aus|schluchzen, *schluchzte aus, ausgeschluchzt (du, er schluchzt aus), vb. (h) intr.* a înceta să suspine, a nu mai suspina.

aus|schlucken, *schluckte aus, ausgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți (tot, complet).

aus|schlummern, *schlummerte aus, ausgeschlummert, vb. (h) intr.* a înceta să moțăie, să doarmă.

Aus|schlupf, *-(e)s, -schlüpfe, m.* deschizătură; ieșire, loc de scăpare.

aus|schlüpfen, *schlüpfte aus, ausgeschlüpft, vb. (s) intr.* **1.** a scăpa, a ieși strecurându-se; a ieși pe neașteptate, pe nesimțite. **2.** *(despre pui)* a ieși din ou.

aus|schlürfen, *schlürfte aus, ausgeschlürft, vb. (h) tr.* a sorbi, a bea (tot, până la fund) sorbind.

Aus|schluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** excludere; **der** ~ **einer dritten Person** excluderea unei terțe persoane; *(ec.)* ~ **der Haftung** excluderea responsabilității. **2.** excludere, eliminare; *(sport)* descalificare; **mit** ~ în afară de, cu excepția, excluzând...; **unter** ~ **der Öffentlichkeit** cu ușile închise. **3.** *(tipogr.)* albitură. **4.** *(jur.; în expr.)* ~ **der Gütergemeinschaft a)** despărțirea averii a doi soți; **b)** regim de excludere din comunitatea de avere.

Aus|schlussfrist, *-en, f. (ec.)* termen de excludere.

Aus|schluss|prinzip [-iɔn], *-s, -ien, n. (ec.)* principiul exclusivității.

Aus|schlussverfahren, *-s, -, n.* v. Ausschließungsmethode.

aus|schmähen, *schmähte aus, ausgeschmäht, vb. (h) tr.* a insulta, a ocărî.

aus|schmälen, *schmälte aus, ausgeschmält, vb. (h) tr.* a mustra, a certa; a insulta, a ocărî.

aus|schmanden, *schmandete aus, ausgeschmandet (du schmandest aus, er schmandet aus), vb. (h) tr. (chim.)* a curăța, a spăla de nămol.

aus|schmauchen, *schmauchte aus, ausgeschmaucht, vb. (h) intr.* și *tr.* a înceta de a fuma, a nu mai fuma; a termina cu fumatul (țigării, lulelii).

aus|schmausen, *schmauste aus, ausgeschmaust (du, er schmaust aus), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a mânca, a păpa, a savura tot (cu deliciu). **II.** *intr.* a termina de mâncat; a termina ospățul.

aus|schmelzen, *schmolz aus, ausgeschmolzen (du, er schmilzt aus) (inv. schmelzte aus, ausgeschmelzt) (du, er schmelzt aus), vb.(h) tr.* a topi; a extrage prin topire; **die Butter** ~ a topi untul.

Aus|schmelzung, *-en, f.* topire; extragere, separare prin topire.

Aus|schmiede|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de forjă.

aus|schmieden, *schmiedete aus, ausgeschmiedet (du schmiedest aus, er schmiedete aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a forja, a ciocăni, a întinde bătând cu ciocanul, a da (metalului) forma dorită.

aus|schmieren, *schmierte aus, ausgeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge (bine, peste tot, pe dinăuntru). **2.** a lipi, a astupa golurile; *(mar.)* a călăfătui. **3.** *(fam.)* a trage un perdaf, a trage o săpuneală.

Aus|schmierung *f. sg.* **1.** ungere. **2.** astupare; călăfătuire.

aus|schmücken, *schmückte aus, ausgeschmückt, vb.(h)* **I.** *tr.* **1.** a împodobi, a găti, a decora; a pavoaza. **2.** *(fig).* a amplifica, a înflori. **II.** *refl.* a se găti.

Aus|schmücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* decorator(-oare).

Aus|schmückung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împodobire, decorare; pavoazare. **2.** *(fig.)* înfloritură, înflorire, amplificare. **II.** podoabă, găteală.

aus|schnallen, *schnallte aus, ausgeschnallt, vb. (h) tr.* a desface (cataramele sau din catarame).

aus|schnappen, *schnappte aus, ausgeschnappt, vb. (h) intr. (despre resorturi* sau *mecanisme în resorturi)* a se destinde; a sări (din), a scăpa (din).

aus|schnarchen, *schnarchte aus, ausgeschnarcht, vb. (h) intr.* a înceta să sforăie, a nu mai sforăi.

aus|schnattern, *schnatterte aus, ausgeschnattert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre rațe și gâște)* a înceta cu măcăitul, a nu mai măcăi. **2.** *(fam.)* a nu mai trăncăni, a termina de trăncănit.

aus|schnauben, *schnaubte aus, ausgeschnaubt* (și *schnob aus, ausgeschnoben), vb. (h)* **I.** *tr.* a expira, a sufla, a da afară aerul cu putere și zgomot pe nări; a răsufla, a pufăi; *(despre cai)* a fornăi, a sforăi. **II.** *refl.* a(-și) sufla nasul. **III.** *intr.* și *refl. (reg.)* v. ausschnaufen.

aus|schnaufen, *schnaufte aus, ausgeschnauft, vb. (h) intr.* și *refl. (austr.* și *reg.)* a (mai) răsufla; a se odihni, a-și trage sufletul.

ausschnäuzen, *schnäuzte aus, ausgeschnäuzt (du, er schnäuzt aus), vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) sufla nasul (cu putere), a(-și) curăța nasul.

Aus|schneidebild, *-(e)s, -er, n.* siluetă, figură (colorată) de decupat, de tăiat cu foarfeca.

Aus|schneidebogen, *-s, -* (și *-bögen) m.* coală cu figuri colorate pentru decupat (cu foarfeca).

Aus|schneide|eisen, *-s, -, n.* unealtă de decupat.

Aus|schneidemesser, *-s, -, n.* cuțit de răzuit, cuțitoaie (de potcovar, de tăbăcar).

aus|schneiden, *schnitt aus, ausgeschnitten (du schneidest aus, er schneidet aus), vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a decupa; *(med.)* a extirpa. **2.** a răscroi. **3.** a tăia, a reteza, a curăța; **Bäume** ~ a curăța, a reteza pomi. **4.** a tăia cupoane (de stofă) și a vinde cu bucata.

Aus|schneidung *f. sg.* **1.** decupare. **2.** răscroire, răscroit, răscroială. **3.** decoltare; scobire. **4.** *(forest.)* curățat (al arborilor).

aus|schneien, *schneite aus, ausgeschneit, vb. (h) intr. (impers.)* a înceta să ningă.

aus|schneuzen, *schneuzte aus, ausgeschneuzt (du, er schneuzt aus), vb. (h) tr.* și *refl. (inv.)* v. ausschnäuzen.

Aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gaură, scobitură; deschidere. **2.** tăietură (de ziar), articol, pozã decupat(ă) din ziar, revistă. **3.** decolteu. **4.** *(mat.)* sector. **5.** *(com.; înv.)* vânzare cu bucata, în detaliu (de produse textile); **Stoff im** ~ **verkaufen** a vinde stofă în cupoane. **6.** *(fig.)* parte, fragment, extras; detaliu; aspect; **einen** ~ **aus dem Buch vorlesen** a citi un fragment din carte.

Aus|schnittbüro, *-s, -s, n.* serviciu, birou ce colecționează articole sau poze din ziare.

Aus|schnitt|handel, *-s, m. sg.* comerț cu amănuntul.

Aus|schnittvergrößerung, *-en, f. (fot.)* mărire parțială.

Aus|schnittwaren *pl.* mărfuri de vândut cu amănuntul.

aus|schnittweise *adv.* fragmentar, în fragmente.

aus|schnitzbar *adj.* care se poate sculpta (în lemn).

aus|schnitzeln, *schnitzelte aus, ausgeschnitzelt (ich schnitz(e)le aus), vb. (h) tr.* a tăia (figuri) din hârtie, a decupa.

aus|schnitzen, *schnitzte aus, ausgeschnitzt (du, er schnitzt aus), vb. (h) tr.* a ciopli; a sculpta în lemn.

aus|schnüffeln, *schnüffelte aus, ausgeschnüffelt (ich schnüff(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a simți, a găsi după miros, adulmecând. **2.** *(fam.)* a iscodi, a spiona; a da de urma (unui lucru sau cuiva).

aus|schnupfen, *schnupfte aus, ausgeschnupft, vb. (h) tr.* a trage, a priza tot tutunul.

aus|schnüren, *schnürte aus, ausgeschnürt, vb. (h) tr.* a desface (șireturile, șnururile), a dezlega.

aus|schöpfen, *schöpfte aus, ausgeschöpft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate; a deșerta, a goli scoțând cu lingura, cu găleata etc.; a seca; a secătui; **Suppe** ~ a împărți, a servi supă în farfurii; **einen Brunnen** ~ a slei o fântână. **2.** *(fig.)* a epuiza; **alle Möglichkeiten** ~ a epuiza toate posibilitățile; **die Kapazität eines Betriebes** ~ a folosi întreaga capacitate a întreprinderii; **das Thema** ~ a epuiza tema.

Aus|schöpfkelle, *-n, f.* căuș.

Aus|schöpflöffel, *-s, -, m.* polonic.

Aus|schöpfung *f. sg.* **1.** scoatere (a unui lichid) cu lingura sau căușul; sleire (a fântânii). **2.** *(fig.)* epuizare.

aus|schoten, *schotete aus, ausgeschotet (du schotest aus, er schotet aus), vb. (h) tr.* a scoate din păstăi, a curăța de păstăi, a dezghioca.

aus|schrauben, *schraubte aus, ausgeschraubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) deșuruba.

aus|schreiben, *schrieb aus, ausgeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a copia, a extrage; a plagia; a transcrie; a face note, extrase; a excerpta. **2.** a scrie fără prescurtări; a scrie cu litere; **eine Summe** ~ a scrie o sumă cu litere; **den Namen** ~ a scrie numele complet, fără prescurtări. **3.** a anunța, a publica (în scris); a emite; **Wahlen** ~ a anunța alegeri; **eine Stelle** ~ a publica, a scoate la concurs un post; **einen Preis** ~ a stabili, a fixa, a pune un premiu; **Steuern** ~ a pune, a fixa dări (impozite); **einen Scheck** ~ a emite un cec; **einen Wettbewerb** ~ a publica un concurs; **eine Versammlung** ~ a convoca o adunare, a fixa data ținerii unei adunări. **4.** a întocmi, a scrie, a elibera; **eine Rechnung** ~ a scrie o notă de plată; **einen Krankenschein** ~ a elibera un certificat de boală. **5.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Hand** ~ a-și forma scrisul, a-și forma mâna la scris. **II.** *intr.* și *tr.* a termina de scris, a scrie până la capăt; a nu mai avea ce scrie. **III.** *refl.* a se ușura scriind, a-și vărsa focul scriind.

Aus|schreiber, *-s, -, m.* **1.** copist. **2.** compilator; plagiator.

Aus|schreibung, *-en, f.* **1.** anunțare, publicare; **die** ~ **eines Wettbewerbs** publicarea unui concurs; **die** ~ **von Wahlen** anunțarea alegerilor. **2.** convocare. **3.** fixare (a impozitelor), stabilire (a unui concurs, premiu etc.).

Ausschreibungsbedingungen *pl.(jur.)* condiții de adjudecare.

Ausschreibungskartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel de licitare, de adjudecare.

aus|schreien, *schrie aus, ausgeschrien* [-i:ən], *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a striga, a anunța prin strigare; *(fig.)* a trâmbița; **er wird es überall** ~ o va trâmbița peste tot. **2.** a lăuda, a oferi (marfa) strigând. **3.** a vorbi de rău, a defăima, a ocărî. **II.** *intr.* a înceta de a striga. **III.** *refl.* a striga după placul inimii, a se sătura de a striga; *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **die Lunge** ~ a striga din răsputeri, a striga cât îl ține gura.

Aus|schreier, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care-și strigă marfa (spre vânzare).

aus|schreiten, *schritt aus, ausgeschritten (du schreitest aus, er schreitet aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a măsura un spațiu cu pasul, a străbate. **II.** *intr. (s)* **1.** a păși; **wacker** (sau **tüchtig**) ~ a merge cu pași mari, în pas vioi. **2.** *(fig.)* a depăși limitele, a întrece marginile.

Aus|schreitung, *-en, f.* **1.** exces; act de desfrâu; încălcare a limitelor bunei-cuviințe. **2.** *pl.* neregulă, dezordine; acte de violență; **es kam zu ~en** s-a ajuns la dezordini, a avut loc o încăierare.

aus|schröpfen, *schröpfte aus, ausgeschröpft, vb. (h) tr.* **1.** a extrage, a suge; **Blut** ~ a pune ventuze, a pune lipitori. **2.** *(fig.)* a exploata, a stoarce.

aus|schroten, *schrotete aus, ausgeschrotet (du schrotest aus, er schrotet aus), vb. (h) tr.* **1.** *(austr.)* a tăia în bucăți (carnea, pregătind-o pentru vânzare). **2.** a urlui. **3.** *(fig.)* a exploata (o situație). **4.** *(reg.)* a scoate (butoaiele de vin) din pivniță.

Aus|schuhen, *-s, n. sg.*, **Aus|schuhung**, *-en, f. (vet.)* exongulare, desculțare (căderea copitelor la cai sau a unghiilor la boi).

Aus|schulung *f. sg.* terminare a studiilor școlare, ieșire din școală, părăsire a școlii.

aus|schuppen, *schuppte aus, ausgeschuppt, vb. (h) tr.* a curăța de solzi.

aus|schürfen, *schürfte aus, ausgeschürft, vb. (h) tr.* a explora; a prospecta.

Aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *sg.* deșeu, brac, rămășiță; sold; rebut; *(tipogr.)* maculatură; **ohne** ~ **arbeiten** a lucra fără rebut; *(ec.)* **arbeitsmittelbedingter** ~ rebut datorat tehnologiei; **materialbedingter** ~ rebut datorat materiilor prime improprii. **2.** comisie; comitet; comitet restrâns; birou; **beratender** ~ comitet consultativ; **einen** ~ **bilden** sau **einsetzen** a forma, a constitui un comitet. **3.** loc de ieșire a unui proiectil dintr-un corp. **4.** *(bot.)* mlădiță, vlăstar.

Aus|schuss|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere a biroului, a comitetului.

Aus|schussberatung, *-en, f.* deliberare, consfătuire a comitetului.

Aus|schussbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al comitetului, al comisiei.

Aus|schussbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de maculatură.

Aus|schussholz, *-es, n. sg.* deșeu de lemn.

Aus|schussloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. Ausschuss **(3).**

Aus|schusskosten *pl. (ec.)* costuri de rebut.
Aus|schussmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material cu defecte, rebut.
Aus|schussmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru în birou, în comisie, în comitet.
Aus|schussquote, *-n, f.* taxă de rebut.
Aus|schuss|seite, *-n, f.* parte a corpului prin care a ieşit glontele, proiectilul.
Aus|schuss|sitzung, *-en, f.* şedinţă de comitet.
Aus|schussvorsitzende, *-n, -n (ein Ausschussvorsitzender), m.* şi *f.* preşedinte(ă) a(l) comitetului, al(a) comisiei.
Aus|schussware, *-n, f. (com.)* marfă cu defect; sold; rebut.
Aus|schusswunde, *-n, f.* rană provocată de glonte (sau de schijă) la ieşirea din corp.
Aus|schusszigarre, *-n, f.* ţigară de foi de calitate inferioară.
aus|schütteln, *schüttelte aus, ausgeschüttelt (ich schütt(e)le aus), vb. (h) tr.* a scutura, a curăţa de praf scuturând.
Aus|schüttelung *f. sg.* scuturat.
aus|schütten, *schüttete aus, ausgeschüttet (du schüttest aus, er schüttet aus), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** (şi *fig.)* a vărsa, a deşerta; **seinen Zorn** ~ a-şi vărsa mânia, focul; **sein Herz** ~ a-şi deschide inima, a-şi spune păsul; **das Kind mit dem Bade** ~ a arunca copilul cu apa din copaie; **sich vor Lachen** ~ a leşina, a se strica, a nu mai putea de râs. **2.** *(com.)* a plăti, a vărsa (dividende). **3.** *(reg.)* a făta. **4.** a umple cu pământ, a rambleia.
Aus|schüttlung *f. sg.* v. Ausschüttelung.
Aus|schüttung *f. sg.* **1.** vărsare, turnare, vârsat, turnat. **2.** *(com.)* plată (a dividendelor). **3.** rambleiere.
aus|schwanken, *schwankte aus, ausgeschwankt, vb. (h) intr.* a înceta să se legene.
aus|schwären, *schwor aus, ausgeschworen* (şi *schwärte aus, ausgeschwärt) (du schwierst aus* şi *schwärst aus, er schwiert aus* şi *schwärt aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a ieşi prin scurgerea puroiului. **2.** *(h)* a înceta să mai curgă puroi (din…).
aus|schwärmen, *schwärmte aus, ausgeschwärmt, vb. (s) intr.* **1.** a roi; *(fam.)* **die ganze Familie war ausgeschwärmt** toată familia era plecată; *(fig.)* **die Gedanken ~ lassen** a da frâu liber gândurilor. **2.** *(mil.)* a se răspândi, a se desfăşura în linie de trăgători. **3.** *(h)* a înceta roitul.
aus|schwärzen, *schwärzte aus, ausgeschwärzt (du, er schwärzt aus), vb. (h) tr.* a înnegri pe dinăuntru.
aus|schwatzen, *schwatzte aus, ausgeschwatzt (du, er schwatzt aus),* **aus|schwätzen**, *schwätzte aus, ausgeschwätzt (du, er schwätzt aus), vb. (h) tr.* v. ausplaudern.
aus|schwefeln, *schwefelte aus, ausgeschwefelt (ich schwef(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a afuma cu pucioasă. **2.** a dezinfecta, a curăţa cu pucioasă.
Aus|schwefeln, *-s, n. sg.*, **Aus|schwefelung**, *-en, f.* **1.** afumare cu pucioasă. **2.** dezinfectare cu pucioasă.
aus|schweifen, *schweifte aus, ausgeschweift, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se abate, a devia, a face digresiuni. **2.** (şi *h)* a nu cunoaşte măsura, a exagera; a duce o viaţă desfrânată, a face excese. **II.** *tr. (h)* **1.** a scobi, a tăia în formă de arc, a rotunji; a decolta. **2.** a clăti, a limpezi.
aus|schweifend I. *part. prez.* de la ausschweifen. **II.** *adj.* **1.** exagerat; excesiv, capricios. **2.** desfrânat, imoral.
Aus|schweifling, *-s, -e, m.* desfrânat; chefliu, beţiv.
Aus|schweifung, *-en, f.* **1.** scobire, rotunjire. **2.** abatere, deviere; digresiune. **3.** exces; desfrâu.
aus|schweigen, *schwieg aus, ausgeschwiegen, vb. (h) refl.* a tăcea continuu, a nu spune nimic.
aus|schweißen, *schweißte aus, ausgeschweißt (du, er schweißt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (metal.)* a încărca prin sudare. **II.** *intr. (despre un vânat împuşcat)* a-şi pierde tot sângele.
aus|schwelgen, *schwelgte aus, ausgeschwelgt, vb. (h) intr.* a gusta, a savura plăcerile unui lucru; a chefui, a benchetui; a duce o viaţă desfrânată.
aus|schwemmen, *schwemmte aus, ausgeschwemmt, vb. (h) tr.* **1.** a spăla, a scobi; **das Wasser hat das Ufer ausgeschwemmt** apa a spălat malul. **2.** a spăla, a extrage prin spălat; **Gold** ~ a spăla aur.
aus|schwenkbar *adj. (tehn.)* basculant; care poate fi basculat.
aus|schwenken, *schwenkte aus, ausgeschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a spăla, a clăti; **ein Glas** ~ a spăla, a clăti un pahar; **Wäsche** ~ a clăti rufe; *(fig., fam.)* **er schwenkt sich** *(dat.)* **die Gurgel aus** trage o duşcă. **2.** *(tehn.)* a mişca, a da la o parte, a bascula; a pivota. **II.** *intr. (s)* **1.** a se abate, a o lua într-o parte; *(mil.)* a schimba direcţia. **2.** *(fam.)* a se căra, a o şterge, a o lua din loc, a spăla putina.
aus|schwimmen, *schwomm aus, ausgeschwommen, vb. (h).* **I.** *tr. (h)* a concura la un concurs de înot. **II.** *intr. (s)* a pleca înot.
aus|schwingen, *schwang aus, ausgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura; a desfăşura scuturând. **2.** *(mar.)* a lăsa la apă (o barcă). **3.** *(fam.)* a da afară, a face vânt (cuiva); a se descotorosi (de cineva); a exclude (pe cineva). **II.** *intr.* **1.** *(despre coarde)* a înceta să vibreze; *(despre pendul)* a înceta să oscileze; *(despre o melodie)* a înceta să răsune. **2.** *(gimn., la inele)* a rămâne în poziţie dreaptă, a nu mai oscila. **3.** *(schi)* a-şi schimba direcţia. **4.** *(gimn.)* a face o mişcare de rotaţie (cu corpul). **5.** *(mar.)* a pivota. **6.** *(fig.)* a se sfârşi (în). **7.** *(fig.)* a se întinde.
aus|schwitzen, *schwitzte aus, ausgeschwitzt (du, er schwitzt aus), vb. (h)* **I.** *tr. (h)* **1.** a elimina prin transpiraţie; **eine Krankheit** ~ a-şi scoate boala din oase transpirând. **2.** *(despre pereţi)* a asuda, a se umezi; *(despre copaci)* a secreta (răşină). **3.** *(fam.)* a uita cu totul (un lucru învăţat sau citit). **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să mai transpire. **2.** *(s) (despre apă, săruri, răşină etc.)* a ieşi, a picura.
Aus|schwitzung, *-en, f.* **1.** *sg.* asudare, transpirare; asudat, transpirat. **2.** *(med.)* exsudaţie; exsudat.
aus|segeln, *segelte aus, ausgesegelt (ich seg(e)le aus), vb.* **I.** *intr. (h* şi *s)* a pleca, a ieşi (cu o navă cu vele). **II.** *tr. (h)* **1.** a întinde (plase de pescuit, toate velele unei bărci). **2.** *(sport)* a concura la o regată, la o competiţie de iahting; a învinge (pe cineva) la o regată.
aus|segnen, *segnete aus, ausgesegnet (du segnest aus, er segnet aus), vb. (h) tr.* a binecuvânta, a da binecuvântarea.
aus|sehen, *sah aus, ausgesehen (du siehst aus, er sieht aus), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a arăta, a avea aerul, a avea aspectul; *(nach, wie)* a părea, a semăna (cu, a); **gut** ~ a arăta bine, a avea mină bună; **jung** ~ a arăta, a părea tânăr; **sie sieht aus wie Milch und Blut** (ea) arată sănătos, ca o floare; *(fam.)* **sauer** ~ a fi bosumflat, a face o mutră acră; **die Sache sieht faul aus** ceva nu e în ordine aici, ceva e putred; **so siehst du aus!** ăsta-mi eşti! *(iron.)* **schön sehen wir aus!** bine stăm! dar ştiu că stăm bine! strașnic mai stăm! **nach etwas Besonderem** ~ a părea ceva deosebit; **nach nichts** ~ a nu arăta a nimic, a nu face nici o impresie, a nu arăta bine; *(iron.)* **du siehst mir danach aus!** chiar tu eşti ăla! vezi-ţi de treabă! **sie sieht aus, als ob** (sau **wie wenn) sie kein Wässerchen trüben könnte** parcă n-ar fi în stare să facă vreun rău, pare a fi foarte blândă; **er sieht aus, als ob er nicht bis drei zählen könnte** parcă n-ar fi în stare să numere până la doi; **er sieht aus wie drei Tage Regenwetter** e morocănos, posac, face o mutră acră. **2.** *(impers.)* a părea; **es sieht so aus** aşa (se) pare; **es sieht nach Regen aus** vremea e a ploaie; **es sieht (ganz) danach aus** pare într-adevăr chiar aşa; **es sieht schlimm aus mit ihm** (sau **um ihn)** lucrurile stau prost cu el; **wie sieht es aus bei euch?** ce mai e pe la voi? cum merg treburile pe la voi? **es sieht nach einer Hochzeit aus** parcă seamănă (sau miroase) a nuntă. **3.** a se uita (după cineva), a vedea dacă vine (cineva sau ceva). **4.** *(zu)* a privi prin, pe. **II.** *tr.* a privi, a vedea până la sfârşit, până la capăt.
Aus|sehen, *-s, n. sg.* aspect, înfăţişare, exterior; mină; aer; aparenţă; **dem ~ nach** după aparenţă, după aspectul exterior, după impresia exterioară; judecând după cum arată; **er hat ein kluges** ~ are o înfăţişare, o mutră inteligentă; **sie hat ein gepflegtes** ~ e îngrijit îmbrăcată, arată bine; **das ~ trügt** aparenţele înşală; **jn. nach dem ~ beurteilen** a judeca pe cineva după aspectul exterior.
aus|seifen, *seifte aus, ausgeseift, vb. (h) tr.* a curăţa, a spăla cu apă şi săpun (în interior).
aus|seigern, *seigerte aus, ausgeseigert, vb. (h) tr. (metal.)* a segrega; a extrage prin topire; a separa cristale dintr-un aliaj.
aus|seihen, *seihte aus, ausgeseiht, vb. (h) tr.* a strecura, a da prin strecurătoare.
aus|seimen, *seimte aus, ausgeseimt, vb. (h) tr.* a extrage mierea (prin încălzirea fagurilor).
aus sein, *war aus, aus gewesen (ich bin aus, du bist aus, er ist aus, wir sind aus, ihr seid aus, sie sind aus), vb. (s) intr.* **1.** a fi sfârşit, a fi gata; **die Sitzung ist aus** şedinţa s-a terminat; **mit meiner Geduld ist es aus** nu mai am răbdare; **es ist aus mit ihm a)** s-a terminat cu el; **b)** a murit. **2.** *(auf* cu *ac.)* a fi pornit pe… (sau după); **er ist auf Abenteuer aus** umblă după aventuri, caută aventuri. **3.** a fi plecat; **er ist oft aus** deseori lipseşte (de acasă), este adesea plecat.
außen *adv.* afară, în exterior; pe dinafară; **~ ist es weiß** pe dinafară e alb; **nach ~ (hin)** în (spre) afară, pe dinafară; **die Tür führt nach** ~ uşa dă afară, spre curte; **es soll nichts nach ~ dringen** să nu afle nimeni nimic; **von ~ (her) a)** din afară, de afară; **b)** din străinătate; **von ~ betrachtet** văzut din afară; privit superficial; **von ~ und von innen** de peste tot; cu totul; complet; **von ~ hui, von innen pfui** sau **von ~ fix, von innen nix** de departe trandafir, de aproape borş cu ştir, pe dinafară măr frumos, pe dinăuntru găunos; *(austr.)* **er saß ~ im Garten** stătea afară în grădină.
Außen, *-s, -, m. (sport)* extremă, aripă.
Außen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* ministerul afacerilor externe.
Außen|ansicht, *-en, f.* aspect exterior.
Außen|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă exterioară.
Außen|aufnahme, *-n, f. (fot., cinema)* (fotografie de) exterior.
Außenbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboţi exteriori.
Außenbahn, *-en, f. (sport)* pistă exterioară.
außenbei *(mar.)* către mal.
Außenbekleidung, *-en, f. (tehn.)* înveliş exterior, căptuşeală exterioară, manta.
Außenbeleuchtung, *-en, f.* iluminaţie exterioară.
Außenbeplankung, **Außenbeplattung**, *-en, f.* **1.** *(hidr.)* căptuşeală exterioară. **2.** *(mar.)* bordaj exterior.
Außenbezirk, *-(e)s, -e, m.* cartier periferic.
Außenbild, *-(e)s, -er, n.* v. Außenaufnahme.
Außenbordmotor, *-s, -en, m.* motor în afara bordului, motor suspendat (la bărci).
außenbords *adv. (mar.)* în afara bordului ambarcaţiunii.
Außenböschung, *-en, f. (mil.)* contraescarpă.
Außendeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte exterioară.
Außendeich, *-(e)s, -e, m.* **1.** dig exterior. **2.** teritoriu din exteriorul digului, de dincolo de dig.
aus|senden, *sandte aus, ausgesandt* (şi *sendete aus, ausgesendet) (du sendest aus, er sendet aus), vb. (h) tr.* **1.** a trimite (la cineva sau undeva); **einen Boten** ~ a trimite un curier, sol, emisar. **2.** *(fiz.)* a emite; **Strahlen** ~ a emite raze.
Außendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu extern.
Aus|sendling, *-s, -e, m. (înv.)* trimis, sol, emisar.
Außensendung, *-en, f.* **1.** trimitere (de emisari, de misiuni etc.). **2.** *(fiz.)* emitere.
Außenfall, *-(e)s, -fälle, m. (mar.)* fungă exterioară, funga picului.
Außenfeu(e)rung, *-en, f. (tehn.)* încălzire exterioară.
Außenfilm, *-(e)s, -e, m.* film turnat în aer liber.
Außenfläche, *-n, f.* suprafaţă exterioară; *(constr.)* **die ~ eines Gewölbes** extrados.
Außengang, *-(e)s, -gänge, m.* culoar, gang exterior.
aus|sengen, *sengte aus, ausgesengt, vb. (h) tr.* a pârli.
Außengetriebe, *-(e)s, -e, n. (maş.)* angrenaj exterior.
Außengraben, *-s, -gräben, m.* şanţ exterior.
Außengrenze, *-n, f.* frontieră; graniţă, limită exterioară.
Außenhafen, *-s, -häfen, m.* port exterior.
Außenhandel, *-s, m. sg.* comerţ exterior.
Außenhandel|abgabepreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ de en gros în comerţul exterior.
Außenhandelsbeziehungen *pl.* relaţii comerciale cu străinătatea.
Außenhandelsbilanz, *-en, f.* bilanţ al comerţului exterior.
Außenhandels|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* beneficiu din relaţiile comerciale externe.
Außenhandelsförderung, *-en, f. (ec.)* încurajare a comerţului exterior.
Außenhandelsgesellschaft, *-en, f.* societate pentru comerţul exterior.
Außenhandelskennziffer, *-n, f. (ec.)* indice de plan al comerţului exterior.
Außenhandelsmonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra comerţului exterior.
Außenhandels|politik *f.* politică de comerţ exterior.
Außenhandels|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ internaţional, preţ pentru bunuri exportate şi importate.
Außenhandels|stelle, *-n, f.* oficiu, birou pentru comerţul exterior.

Außenhandels|umsatz, *-es, m. sg. (ec.)* cifră de afaceri a comerțului exterior.
Außenhandels|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de comerț exterior.
Außenhandelsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție, contract de comerț exterior.
Außenhaut, *-häute, f.* **1.** epidermă. **2.** înveliș extern; piele; coajă.
Außenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte exterioară (a unei cetăți).
Außen|isolierung, *-en, f. (constr.)* izolație exterioară.
Außenkante, *-n, f.* muchie, margine exterioară.
Außenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu extern.
Außenklüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* velă, foc exterior.
Außenkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță exterioară.
Außenlandung, *-en, f. (av.)* aterizare (forțată) în afara aeroportului.
Außenläufer, *-s, -, m. (sport)* mijlocaș de margine.
Außenleitung, *-en, f. (electr.)* conductă exterioară.
Außenleuchte, *-n, f.* lampă exterioară.
außen liegend I. *adj.* de dinafară, situat înafară. **II.** *adv.* afară, în exterior.
Außenlinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie exterioară, contur.
Außenluft *f. sg.* aer din exterior.
Außenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață externă.
Außenmauer, *-n, f.* **1.** perete exterior. **2.** zid împrejmuitor.
Außenminister, *-s, -, m.* ministru de externe.
Außenministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister de externe.
Außenministerkonferenz, *-en, f.* conferință a miniștrilor de externe.
Außenpolitik, *-en, f.* politică externă.
außenpolitisch I. *adj.* de politică externă. **II.** *adv.* din punct de vedere al politicii externe.
Außenputz, *-(e)s, m. sg. (constr.)* tencuială exterioară.
Außenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată exterioară.
Außenrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine, bordură exterioară.
Außenrevision [-vi-], *-en, f. (ec.)* audit extern.
Außenronde, *-n, f. (mar.)* inspecție, razie făcută în port; rond exterior.
Außenrück|spiegel, *-s, -, m. (auto.)* oglindă retrovizoare exterioară.
Außenschein, *-(e)s, -e, m.* aparență; **den ~ (be-)wahren** a păstra, a salva aparențele.
Außenschicht, *-en, f.* strat exterior.
Außenseite, *-n, f.* latură, parte exterioară.
Außenseiter, *-s, -, m.* **1.** persoană individualistă, izolată, nesociabilă, persoană care nu face parte dintr-o colectivitate. **2.** *(sport)* concurent cu o mică șansă de câștig, outsider.
Außensohle, *-n, f.* talpă exterioară.
Außen|stände *pl. (ec.)* creanțe.
außen stehend *adj.* extern; exterior; din afară; care nu face parte dintr-un colectiv, dintr-o organizație.
Außen|stehende, *-n, -n (ein Außenstehender), m.* și *f.* persoană din afară, străină, nefamiliarizată (cu o problemă); persoană neinițiată (într-o problemă).
Außen|stelle, *-n, f.* serviciu detașat; filială.
Außen|strang *-(e)s, -stränge, m. (ferov.)* firul exterior al căii.
Außen|stürmer, *-s, -, m. (sport)* extremă (dreaptă sau stângă).
Außentasche, *-n, f.* buzunar exterior, aplicat.
Außentemperatur, *-en, f.* temperatură exterioară.
Außentoilette [-toa-], *-n. f.* closet, toaletă în afara casei, în curte.
Außentreppe, *-n, f.* scară exterioară.
Außenwache, *-n, f.* sentinelă așezată în exterior.
Außenwall, *-(e)s, -wälle, m.* **1.** v. Außendeich. **2.** meterez exterior, fortificație exterioară.
Außenwand, *-wände, f. (constr.)* perete exterior.
Außenwärme, *-n. f.* v. Außentemperatur.
Außenwelt *f. sg.* lume exterioară.
Außenwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fort, fortăreață exterioară.
Außenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistență de sarcină.
Außenwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* unghi extern. **2.** *(constr.)* colț exterior.
Außenzolltarif, *-s, -e, m. (ec.)* tarif vamal exterior comun (stabilit de țările membre ale unei uniuni vamale față de terțe țări).
außer I. *prep.* **1.** *(dat.)* în afară, afară de, cu excepția; **~ dir ist niemand da** afară de tine nu mai e nimeni; afară de tine n-a mai venit nimeni; **~ sich sein** a-și ieși din fire, din sărite; **sie war ~ sich vor Freude** nu mai știa ce să facă de bucurie; **die Kinder waren ~ Rand und Band** copiii erau tare neastâmpărați, zvăpăiați; **~ Stand(e)** (și **außerstand(e)** incapabil; **~ (allem) Zweifel** fără (nici o) îndoială; **~ Acht lassen** a trece cu vederea, a nu lua în considerare; **~ Atem sein** a-și pierde răsuflarea; a fi cu sufletul la gură; **~ Gefahr sein** a fi în afara primejdiei; **~ (dem) Hause sein** a nu fi acasă; a nu fi în clădire, a fi ieșit; **die Maschine ist ~ Betrieb** mașina nu funcționează, e scoasă din funcțiune; **das Gesetz ist ~ Kraft** legea nu mai e în vigoare; **~ Dienst** *(presc. a.D.)* în retragere. **2.** *(ac, cu verbe de mișcare)* în afară de; **jn. ~ Fassung bringen** a scoate pe cineva din sărite; **~ jeden Zusammenhang stellen** a pune, a așeza în afara oricărei legături, corelații, oricărui raport. **3.** *(gen.; în expr.)* **~ Landes sein** (sau **gehen**) a fi plecat (sau a pleca) în străinătate. **II.** *conj.* numai; **~ wenn** (sau **dass**) afară de cazul că, afară numai dacă nu, cel mult dacă; **wir gehen spazieren, ~ wenn es regnet** mergem la plimbare, afară de cazul că plouă.
Außer|achtlassung, *-en, f.* trecere cu vederea; omitere; neglijare, nerespectare.
außer|amtlich *adj.* neoficial, particular.
außerberuflich *adj.* extraprofesional; în afara profesiei, a serviciului, a obligațiilor de serviciu.
Außerbetriebsetzung, *-en, f.* scoatere din funcțiune, din circulație; *(mine)* oprire a exploatării.
außerblatt|ständig *adj. (bot.)* extrafoliaceu.
außerdem *adv.* în afară de aceasta, pe lângă aceasta.
außerdienstlich *adj.* neoficial, particular, în afara orelor de serviciu.
Außerdienst|stellung, *-en, f.* scoatere din serviciu.

äußere *adj. (der, die, das ~)* exterior; extern; **der ~ Rand** marginea exterioară; **ohne ~ Ursache** fără cauză externă; **die ~ Form** forma exterioară; **die ~n Verhältnisse** situația externă.
Äußere, *-n (ein Äußeres), n. sg.* **1.** exterior, aspect, înfățișare; aparență; **dem ~n nach** după înfățișare; **ein gepflegtes ~s** aspect (exterior) îngrijit. **2.** ceea ce este extern, în afară; **Ministerium des ~n** ministerul de externe.
außer|ehelich *adj.* extraconjugal; nelegitim.
außer|etatmäßig [-eta:-] *adj.* în afara bugetului, extrabugetar.
außer|europäisch *adj.* extraeuropean, neeuropean, din afara Europei.
außerfür *prep.* și *adv. (reg.)* v. außerhalb.
außergerichtlich *adj.* extrajudiciar.
außergesetzlich *adj.* în afara legii, ilegal.
außergewöhnlich *adj.* excepțional, extraordinar, neobișnuit; **ein ~es Ereignis** un eveniment deosebit, neobișnuit; **eine ~e Leistung** o realizare extraordinară, ieșită din comun; *(adv.)* **das ist ~ interesant** e extraordinar de interesant.
Außerhaft|setzung, *-en, f.* punere în libertate.
außerhalb I. *prep. (gen.)* afară din, în afară de; **er wohnt ~ der Stadt** locuiește în afara orașului; **~ der Dienstzeit** în afara orelor de serviciu. **II.** *adv.* (în) afară, pe din afară, în exterior; **von ~ kommen** a veni de afară, din provincie, de la țară, din alt oraș, din altă țară, din străinătate; **er hat sich ~ gehalten** a stat, a rămas deoparte, n-a făcut parte din nici o organizație.
außerhäuslich *adj.* în afara casei, familiei; **~e Arbeiten** munci în afara celor din propria gospodărie, extracasnice.
außer|irdisch *adj.* nepământean; de dincolo de pământ; extraterestru.
außerkirchlich *adj.* (care este) în afara bisericii; laic.
Außerkraftsetzung, *-en, f.* anulare, suspendare, infirmare.
Außerkurs|setzung, *-en, f. (fin.)* scoatere din circulație.
äußerlich I. *adj.* exterior, extern; aparent; **er zeigt ~e Ruhe** în aparență e liniștit; **er ist ein ~er Typ** e un tip, un om superficial. **II.** *adv.* **1.** din afară, extern. **2.** în aparență, superficial.
Äußerlichkeit *-en, f. sg.* aspect exterior; caracter superficial; formalism; lucru neesențial; **sie gibt viel auf ~en** ea pune un mare accent pe aspecte exterioare, pe chestiuni de formalitate, pe aspecte formale.
außermenschlich *adj.* extraomenesc.
außermittig *adj.* excentric.
äußern, *äußerte, geäußert, vb. (h)* **I.** *tr.* a arăta, a manifesta; a exprima, a declara; **seinen Zweifel** ~ a-și exprima îndoiala. **II.** *refl.* **1.** a se exterioriza, a se manifesta, a ieși la iveală; **wie äußerte sich die Krankheit?** cum s-a manifestat boala? **2.** *(über* cu *ac.)* a se pronunța asupra..., a-și spune părerea despre..., a se exprima despre...
außernatürlich *adj.* nenatural.
außer|ordentlich I. *adj.* extraordinar; **eine ~e Tagung** o sesiune extraordinară; **~er Professor** profesor agregat, conferențiar universitar. **II.** *adv.* din cale afară, extrem, peste măsură, extraordinar; **er ist ~ fleißig** e foarte sârguincios; **das freut mich ~** asta mă bucură nespus de mult.
außerparlamentarisch *adj.* extraparlamentar.
außerparteilich *adj.* în afară de partid, fără partid.
außerplanmäßig *adj.* în afară de plan; neplanificat, neinclus în plan.
außerschulisch *adj.* extrașcolar; în afara obligațiilor didactice, școlare.
Außer|spielsetzen, *-s, n. sg.* scoatere, înlăturare, îndepărtare, eliminare (dintr-o acțiune, dintr-o activitate).
äußerst I. *adj.* **1.** extrem; foarte mare; maxim; **von ~er Wichtigkeit** de importanță extremă, de cea mai mare importanță; **er befindet sich in ~er Gefahr** (el) se află în cea mai mare primejdie. **2.** cel mai îndepărtat; **der ~e Rand der Stadt** marginea cea mai îndepărtată a orașului; **die ~e Linke a)** extrema stângă (a partidului); **b)** grupare, partid de extremă stângă. **II.** *adv.* extrem de..., foarte, în cel mai mare grad.
außer|stand(e) și **außer Stand(e)** *adv.* incapabil; **~ sein** a nu putea, a fi incapabil, a nu fi în stare; **~ setzen** a pune în imposibilitate; **ich fühle mich ~, dir zu helfen** îmi este peste putință să te ajut.
Äußerste, *-n (ein -Äußerstes), n. sg.* caz extrem; **sein ~s tun** a face tot posibilul; **bis aufs ~** până la refuz; **auf das ~ gefasst sein** a se aștepta la orice; **etwas aufs ~ treiben** a împinge lucrurile până la ultima limită.
äußerstenfalls *adv.* în cel mai rău caz, în cazul extrem.
außertariflich *adj.* extratarifar.
außertourlich [-tu:ɐ-] *adj.* în afară de rând; suplimentar.
Äußerung, *-en, f.* **1.** expresie; manifestare; semn exterior; **das ist eine ~ ihres Mitgefühls** este un semn al compasiunii ei. **2.** exprimare; declarație; afirmație; **eine ~ tun (fallen lassen)** a se pronunța, a se exprima, a face o afirmație.
außer|universitär [-vɛɐ-] *adj.* extrauniversitar, în afara universității, în afara cadrului universitar.
außerweltlich *adj.* transcendental.
außerwesentlich *adj.* neesențial.
außerzellular *adj.* extracelular.
aus|setzen, *setzte aus, ausgesetzt (du, er setzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a așeza (afară); **Wachen** (sau **Posten**) ~ a pune santinele. **2.** a părăsi, a abandona; **ein Kind** ~ a abandona, a lepăda un copil. **3.** *(vân.)* a popula; a pune (un vânat) în condiții de libertate. **4.** *(mar.)* a coborî, a lăsa la apă; **die Boote** ~ a coborî bărcile pe mare. **5.** *(biliard)* a pune bila. **6.** a transplanta. **7.** (și *refl.)* a (se) expune; **jn. der Gefahr** ~ a expune pe cineva pericolului. **8.** a fixa, a stabili; **eine Prämie ~ für...** a institui un premiu pentru... **9.** a întrerupe, a suspenda, a amâna. **10.** a critica; a obiecta, a cârti; **an etwas** *(dat.)* **auszusetzen haben** a avea de criticat, de obiectat ceva la...; **an allem etwas auszusetzen haben** a găsi nod în papură la orice, a găsi veșnic cusur. **11.** *(tipogr.)* a culege complet (un manuscris, o casă de litere). **II.** *intr.* a se întrerupe, a se opri; a funcționa intermitent; *(despre motoare)* a da rateuri.
aus|setzend I. *part. prez.* de la aussetzen. **II.** *adj.* **1.** care se întrerupe; intermitent. **2.** care încetează, care se oprește.
Aus|setzer, *-s, -, m. (elv.)* **1.** întrerupere, pauză, intermitență. **2.** rateu.

Aus|setzung, *-en, f.* **1.** aşezare (afară). **2.** abandonare, lepădare. **3.** *(vân.)* populare (cu puiet de peşti, animale); punere în condiţii de libertate (a vânatului). **4.** *(mar.)* coborâre (a bărcilor) pe mare; aducere la mal a pasagerilor. **5.** răsădire; transplantare. **6.** expunere. **7.** stabilire, fixare (a unui premiu, a unei recompense). **8.** întrerupere; suspendare; amânare. **9.** căptuşit, lipit. **10.** *(tipogr.)* cules complet al zaţului. **11.** obiecţie, critică.

Aus|sicht, *-en, f.* **1.** vedere, priveliştе, perspectivă; **sich einer schönen ~ erfreuen** a se bucura de o priveliştе frumoasă. **2.** *(fig.)* perspectivă, nădejde, şansă; **gute ~en haben** a avea şanse de reuşită, a avea perspective; **jm. etwas in ~ stellen** a face pe cineva să spere la ceva, a deschide, a oferi cuiva perspective referitoare la ceva; **in ~ stehen** a fi în perspectivă; **in ~ nehmen** a-şi propune.

aus|sichtslos *adj.* lipsit de perspectivă, fără nici o speranţă, fără speranţe; fără viitor.

Aus|sichtslosigkeit *f. sg.* lipsă de perspectivă, de speranţe.

Aus|sichts|punkt, *-(e)s, -e, m.* loc de unde ai o priveliştе largă, frumoasă.

aus|sichtsreich *adj.* cu multe perspective, cu perspective frumoase, plin de speranţe.

Aus|sichts|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de observaţie; belvedere.

aus|sichtsvoll *adj.* v. aussichtsreich.

Aus|sichtswagen, *-s, -, m.* **1.** trăsură (sau maşină, autocar) deschis(ă) (pentru excursie). **2.** vagon cu ferestre mari (şi uneori cu tavan de sticlă pentru excursionişti).

aus|sickern, *sickerte aus, ausgesickert, vb. intr.* **1.** *(s)* a se goli picurând, a se strecura; *(fig.)* **die Nachricht ist ausgesickert** ştirea a răzbit în afară. **2.** *(h)* a înceta să picure.

aus|sieben, *siebte aus, ausgesiebt, vb. (h) tr.* **1.** a cerne; *(fig.)* a tria; a discerne. **2.** *intr.* a înceta cu cernutul.

aus|siedeln, *siedelte aus, ausgesiedelt (ich sied(e)le aus), vb.* **I.** *tr. (h)* a evacua, a transplanta, a muta o populaţie, a face să emigreze. **II.** *intr. (s)* a emigra, a se muta, a pleca, a se stabili într-o altă localitate, într-o altă ţară.

aus|sieden, *sott aus, ausgesotten* (şi *siedete aus, ausgesiedet) (du siedest aus, er siedet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a fierbe bine; *(chim.)* **Silber ~** a afina argintul. **II.** *intr.* a înceta să fiarbă.

Aus|siedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colonist(ă); emigrant(ă).

Aus|siedlung, *-en, f.* evacuare; emigrare, mutare, aşezare, stabilire în altă parte, în altă ţară, decolonizare.

aus|singen, *sang aus, ausgesungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta până la sfârşit, până la capăt. **2.** a înceta să cânte, a termina de cântat. **II.** *tr.* **1.** a reda (o melodie) cântând cu vocea plină; a cânta interpretând cu măiestrie (o melodie); **seine Stimme ~** a-şi forma, a-şi exersa vocea; **die Lerche singt den Lenz aus** ciocârlia anunţă cu cântecul ei primăvara. **2.** *(mar.)* a anunţa, a înştiinţa (cântând). **III.** *refl.* a se sătura cântând, a cânta până la epuizare, a-şi distruge vocea.

aus|sinnen, *sann aus, ausgesonnen, vb. (h) tr.* şi *refl.* a născoci, a(-şi) închipui; a inventa (ceva).

aus|sitzen, *saß aus, ausgesessen (du, er sitzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sta, a şedea până la sfârşit, a-şi face stagiul; **seine Zeit ~** a-şi face termenul. **2.** a cloci. **II.** *intr. (com.)* a sta afară; **mit Waren ~** a face comerţ stradal (expunându-şi mărfurile spre vânzare).

aus|söhnbar *adj.* **1.** *(despre oameni)* care se poate împăca, care poate fi împăcat; înduplecabil; reconciliabil. **2.** *(despre greşeli)* care se poate îndrepta, repara; reparabil.

aus|söhnen, *söhnte aus, ausgesöhnt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) împăca, a (se) reconcilia; **sich mit dem Gedanken ~** a se împăca cu gândul.

Aus|söhner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* împăciuitor(-oare), (re)conciliator(-oare).

Aus|söhnung, *-en, f.* împăcare, (re)conciliere, conciliaţie.

aus|sondern, *sonderte aus, ausgesondert, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecţiona, a sorta; a pune la o parte; a deosebi; a separa; a desprinde. **2.** *(med.)* a secreta. **3.** *(jur.)* a separa (bunuri).

Aus|sonderung, *-en, f.* **1.** alegere, selecţionare; selecţie; eliminare; desprindere. **2.** *(med.)* secreţie. **3.** *(jur.)* separare de bunuri din masa falită.

Aus|sonderungsberechtigte, *-n, -n (ein Aussonderungsberechtigter), m. (jur.)* îndreptăţit la retragere de bunuri din masa falită.

aus|sorgen, *sorgte aus, ausgesorgt, vb. (h) intr.* a înceta de a (se) îngriji (pe sau de cineva); **ich habe für ihn ausgesorgt** am încetat să mă mai îngrijesc de el.

aus|sortieren, *sortierte aus, aussortiert, vb. (h) tr.* a sorta, a alege, a tria.

aus|spähen, *spähte aus, ausgespäht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cerceta cu privirea; **nach etwas ~** a se uita, a privi atent (sau cu încordare) la (sau după) ceva. **2.** a înceta să mai spioneze. **II.** *tr.* a spiona.

Aus|späher, *-s, -, m.* cercetaş; spion; *(peior.)* copoi.

Aus|späherei, *-en, f. (peior.)* spionaj.

Aus|spähung, *-en, f.* **1.** cercetare cu privirea; supraveghere. **2.** spionare.

Aus|spann, *-(e)s, -e, m.*, **Aus|spanne**, *-n, f. (înv.)* poştă, loc unde se schimbă caii (la poştalioane, diligenţe).

aus|spannen, *spannte aus, ausgespannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desface, a întinde (o plasă, ţesături, aripi). **2.** a deshăma (caii), a dejuga (boii); a scoate (o broderie din gherghef, o coală din maşina de scris etc.). **3.** *(fam.)* a lua, a-şi însuşi; a împrumuta (cu voia proprietarului, până la urmă); **der Mutter den Schmuck für einen Abend ~** a lua bijuteriile mamei pentru o seară; *(în expr.)* **jm. ein Mädchen ~** a sufla cuiva o fată. **II.** *intr.* a se odihni, a se destinde; a se deconecta; **sie will eine Woche an der See ~** (ea) vrea să se odihnească o săptămână la mare.

Aus|spannen, *-s, n. sg.* **1.** deshămare. **2.** scoatere (din gherghef, menghină etc.). **3.** odihnă, destindere.

Aus|spänner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** clăcaş cu cai. **2.** *(înv.)* hangiu, stăpân al unui han de poştă.

Aus|spannung *f. sg.* odihnă; destindere, deconectare.

aus|sparen, *sparte aus, ausgespart, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(înv.)* a economisi, a face economie. **2.** a utiliza, a folosi judicios. **3.** a lăsa liber, a lăsa (ceva) gol; **ein Wort ~** a lăsa spaţiu alb pentru un cuvânt (în cadrul unui rând sau text scris); **ein Thema ~** a trece peste o temă, a evita, a elimina o temă (într-o discuţie). **II.** *intr.* a înceta să facă economii.

aus|spaßen, *spaßte aus, ausgespaßt (du, er spaßt aus), vb. (h) intr.* a înceta să glumească.

aus|spazieren, *spazierte aus, ausspaziert vb. intr.* **1.** *(s)* a ieşi la aer curat; **aus- und einspazieren** a intra şi a ieşi. **2.** *(h)* a-şi termina plimbarea.

aus|speien, *spie aus, ausgespien* [-i:(ə)n], *vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scuipa, a arunca, a da afară (cu putere); a voma; **Galle ~** a voma, a vărsa venin, fiere; *(fig.)* **seine Galle auf jn. ~** a-şi vărsa necazul, furia pe cineva. **2.** *(despre vulcani)* a erupe, a arunca; *(despre furnale)* a scoate, a elimina. **II.** *intr.* **1.** a scuipa, a voma; **vor Ekel ~** a scuipa de scârbă. **2.** a înceta să scuipe.

aus|spelzen, *spelzte aus, ausgespelzt (du, er spelzt aus), vb. (h) tr.* a curăţa de pleavă; **Körner ~** a vântura grânele.

aus|spenden, *spendete aus, ausgespendet (du spendest aus, er spendet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a împărţi, a distribui (gratuit).

aus|sperren, *sperrte aus, ausgesperrt, vb. (h) tr.* **1.** a da la o parte, a exclude; a nu lăsa să intre; a încuia, a închide uşa (în nas). **2.** a concedia (muncitori în grevă). **3.** *(tipogr.)* a spaţia.

Aus|sperren, *-s, n. sg. (tipogr.)* culegere spaţiată.

Aus|sperrung, *-en, f.* **1.** închidere a uşii (în nas), oprire de a intra. **2.** concediere; **~ der Arbeiter** concediere a muncitorilor (care se află în grevă sau intenţionează să facă grevă).

aus|spicken, *spickte aus, ausgespickt, vb. (h) tr.* a împăna (cu slănină etc.).

aus|spielen, *spielte aus, ausgespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a juca, a arunca prima carte la joc; **Trumpf ~** a juca atu; *(fig.)* **den letzten Trumpf ~** a juca ultima carte, ultimul atu; *(fig.)* **etwas gegen jn. ~** a folosi un atu împotriva cuiva. **2.** a juca; a pune în joc; *(sport)* **einen Pokal ~** a pune în joc o cupă; **bei der Lotterie wurden zehntausend Euro ausgespielt** câştigul era de zece mii de euro la loterie. **3.** *(sport)* a organiza o competiţie; **eine Meisterschaft ~** a organiza un campionat. **4.** *(sport: la jocuri cu mingea)* **einen Gegner ~** a nu da nici o şansă adversarului, a învinge detaşat, a nu lăsa să atingă mingea. **5.** *(teatru)* a interpreta (un rol), scoţând în evidenţă toate detaliile. **6.** a isprăvi; a termina, a încheia; **seine Rolle ~** a-şi termina rolul, a interpreta tot rolul; *(fig.)* a nu mai avea nici un cuvânt de spus, nici un rol de îndeplinit. **7.** *(jn. gegen jn.)* a se folosi de cineva împotriva altcuiva. **8.** a uza un instrument cântând mult cu el; **ein ausgespieltes Klavier** un pian uzat, hodorogit. **II.** *refl.* **1.** *(tehn.)* a se uza; **der Zapfen hat sich ausgespielt** cepul a căpătat joc. **2.** a se obosi, a se epuiza jucând. **III.** *intr.* **1.** a juca primul, a fi protos (la jocul de noroc, şah etc.). **2.** a înceta să joace; *(fig.)* **er hat ausgespielt** s-a terminat cu el, e pierdut, nu mai are nici un cuvânt de spus.

Aus|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care joacă întâi, protos.

Aus|spielung, *-en, f.* **1.** joc la loterie; miză; fond de premii; *(sport)* punere în joc (a unei cupe, a unui premiu etc.). **2.** tragere (la loto). **3.** jucare (a unei cărţi).

aus|spinnen, *spann aus, ausgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a toarce până la capăt; a lungi firul torcând. **2.** *(fig.)* a continua; a dezvolta; **einen Gedanken ~** a dezvolta o idee; **den Faden einer Erzählung ~** a lungi o povestire. **3.** *(fig.)* a urzi, a închipui, a concepe; **einen Plan ~** a urzi un plan. **4.** a înceta să toarcă; *(fig.)* **der Faden seines Lebens ist ausgesponnen** firul vieţii lui s-a terminat, a ajuns la capăt.

aus|spintisieren, *spintisierte aus, ausspintisiert, vb. (h) tr.* **1.** a despica firul în patru; a medita, a căuta (o rezolvare, o cale). **2.** v. ausspinnen **(I 3).**

aus|spionieren, *spionierte aus, ausspioniert, vb. (h) tr.* a spiona, a iscodi; *(fam.)* a trage de limbă.

aus|spitzen, *spitzte aus, ausgespitz (du, er spitzt aus), vb. (h) tr.* a ascuţi, a face vârf (la ceva).

aus|spötteln, *spöttelte aus, ausgespöttelt (ich spött(e)le aus), vb. (h) tr.* a zeflemisi, a lua peste picior; a-şi bate joc (de cineva).

aus|spotten, *spottete aus, ausgespottet (du spottest aus, er spottet aus), vb. (h) tr.* a-şi bate joc, a lua în râs, a lua în derâdere.

Aus|spottung, *-en, f.* bătaie de joc, luare în râs, în derâdere.

Aus|sprache, *-n, f.* **1.** pronunţare; articulare; pronunţie; **deutliche ~** pronunţie clară, limpede; **undeutliche ~** pronunţie neclară, bolborosire; **eine fremde ~ haben** a avea un accent străin; **die ~ ist im Wörterbuch angegeben** în dicţionar s-a dat şi pronunţia. **2.** convorbire explicativă, discuţie, explicaţie; schimb de păreri; **wir haben eine ~ gehabt** am avut o explicaţie; **~ über die Zukunft** schimb de păreri, discuţie asupra perspectivelor de viitor.

Aus|sprache|abend, *-s, -e, m.* seară de discuţii.

Aus|sprachebezeichnung, *-en, f.* indicare a pronunţiei; transcriere fonetică.

Aus|sprachefehler, *-s, -, m.* greşeală de pronunţie.

Aus|sprachewörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicţionar de pronunţie, dicţionar ortoepic.

Aus|sprachezirkel, *-s, -, m.* cerc de discuţii.

aus|sprechbar *adj.* **1.** care se poate exprima, exprimabil. **2.** care se poate pronunţa, pronunţabil.

aus|sprechen, *sprach aus, ausgesprochen (du sprichst aus, er spricht aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pronunţa, a articula; **undeutlich ~** a pronunţa neclar, a bolborosi; **er konnte kein r ~** nu putea să pronunţe pe r. **2.** a exprima, a enunţa; a rosti; **eine Meinung ~** a exprima o părere; **ein Urteil ~** a pronunţa o sentinţă, a se pronunţa; **den Bann über jn. ~** a arunca anatema asupra cuiva. **3.** a rosti, a exprima complet, până la capăt; **einen Satz ~** a spune o propoziţie până la sfârşit. **II.** *intr.* a isprăvi de vorbit; a spune tot ce are de spus; **lass mich ~** lasă-mă să spun totul, să spun tot ce am de spus. **III.** *refl.* a se pronunţa, a se exprima; **wir sprechen uns gegen den Krieg aus** ne pronunţăm împotriva războiului; *(fig.)* **in diesem Gedicht spricht sich sein Talent aus** în această poezie se manifestă, se vădeşte talentul lui; **sich für jn. ~** a se pronunţa, a se declara pentru cineva, a lua partea cuiva; **sich (mit jm.) ~** a se explica (cu cineva); a-şi deschide inima; **wir haben uns ausgesprochen und versöhnt** am avut împreună o explicaţie şi ne-am împăcat; **sprich dir ruhig dein Herz aus** spune tot ce ai pe suflet.

Aus|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f. (înv.)* persoană care pronunţă, rosteşte (o sentinţă, un aforism etc.).

aus|sprechlich *adj.* v. aussprechbar.

Aus|sprechung, *-en, f.* **1.** exprimare, rostire. **2.** v. Aussprache.

aus|spreiten, *spreitete aus, ausgespreitet (du spreitest aus, er spreitet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a întinde, a desfăşura.

aus|spreizen, *spreizte aus, ausgespreizt (du, er spreizt aus), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a crăcăna. **2.** a propti, a sprijini.

aus|sprengen, *sprengte aus, ausgesprengt, vb. (h) tr.* **1.** a face să sară în aer, a arunca în aer, a desprinde prin explozie; *(reg.)* **ein Pferd ~ lassen** a lăsa un cal să alerge, să sară. **2.** *(fig.)* a împrăştia, a răspândi, a lansa (zvonuri). **3.** *(reg.)* a stropi cu furtunul.

Aus|sprengung, *-en, f.* **1.** aruncare în aer. **2.** *(fig.)* răspândire (de zvonuri). **3.** *(reg.)* stropire cu furtunul.

aus|springen, *sprang aus, ausgesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sări afară; a ieşi sărind; a sări, a se desprinde (din ceva), a crăpa sărind; *(fig.)* **aus dem Gefängnis ~** a scăpa din închisoare, a evada. **2.** *(arhit.)* a ieşi în afară; a forma un ieşind, o ieşitură. **3.** a sări de pe o linie. **4.** *(fam.)* a-şi schimba profesia. **II.** *tr. (h)* **1.** *(schi)* a sări întreaga distanţă (de la trambulină). **2.** a scrânti, a luxa sărind; **sich** *(dat.)* **den Fuß ~** a-şi scrânti piciorul sărind. **III.** *refl.* a se sătura de sărit.

aus|spritzen, *spritzte aus, ausgespritzt (du, er spritzt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca, a azvârli (apă etc.); a stropi; a goli stropind; a face să ţâşnească, să stropească, să arunce stropi; **die Feder ~** a face ca peniţa să arunce stropi, să stropească. **2.** a curăţa (străzi, răni etc.) prin stropire; **die Straße ~** a uda strada; **das Feuer ~** a stinge focul cu pompele de incendiu. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a înceta să stropească. **2.** *(s)* a ţâşni, a stropi.

Aus|spritzung, *-en, f.* **1.** stropire, udare. **2.** curăţare, spălare, deşertare, stingere prin stropire. **3.** ţâşnire, azvârlire.

aus|sprossen, *sprosste aus, ausgesprosst (du, er sprosst aus), vb. intr.* **1.** *(s)* a încolţi, a înmuguri. **2.** *(h)* a se termina de încolţit.

Aus|sprossung, *-en, f.* încolţire, înmugurire.

Aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentinţă, maximă, cuvânt, vorbă; **einen ~ tun a)** a rosti o vorbă; **b)** a exprima o părere, o judecată (de valoare).

aus|sprudeln, *sprudelte aus, ausgesprudelt (ich sprud(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a azvârli (apă); a împroşca (cu apă); *(fig., inv.)* **Schmähungen ~** a împroşca cu ocări, cu insulte. **II.** *intr.* **1.** a ţâşni; a clocoti. **2.** a înceta să clocotească.

aus|sprühen, *sprühte aus, ausgesprüht, vb. (h)* **I.** *tr. (despre vulcani etc.)* a azvârli, a vărsa (flăcări, scântei etc.); a face să ţâşnească (scântei). **II.** *intr.* **1.** a ţâşni, a izbucni, a (răbufni. **2.** a înceta să arunce flăcări, scântei etc.

aus|spucken, *spuckte aus, ausgespuckt, vb. (h) tr.* **1.** a scuipa; **einen Kern ~** a scuipa un sâmbure; *(fig., fam.)* **er tut's, wenn ich tausend Euro ausspucke** o face dacă scot o mie de euro; **spuck's aus!** hai, spune! **2.** *(fam.)* a vomita, a da afară (ce ai mâncat). **3.** *(inform.)* a scoate, a edita (date).

aus|spuken, *spukte aus, ausgespukt, vb. (h) intr. (despre stafii)* a înceta să se arate, să umble; *(fig.)* **diese Lüge hat ausgespukt** minciuna asta nu ne mai sperie, nu ne mai impresionează.

aus|spulen, *spulte aus, ausgespult, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bobina, a depăna (tot). **2.** *(fig., fam.)* v. ausessen. **II.** *intr.* a înceta să depene.

aus|spülen, *spülte aus, ausgespült, vb. (h) tr.* **1.** a clăti, a spăla; **die Wäsche ~** a clăti rufele; **sich** *(dat.)* **den Mund ~** a-şi clăti gura; **sich** *(dat.)* **die Kehle ~** a-şi uda gâtlejul. **2.** *(despre apă)* a eroda, a roade (ţărmul etc.). **3.** a arunca la ţărm, a depune (aluviuni).

Aus|spülicht, *-s, -e, n. (inv.)* lături (de la spălatul vaselor etc.).

Aus|spülung, *-en, f.* **1.** clătire, spălare; spălătură. **2.** roadere, erodare a ţărmului (de către apă). **3.** aruncare la ţărm; depunere aluvionară.

aus|spunden, *spundete aus, ausgespunden (du spundest aus, er spundet aus), vb. (h) tr. (hidr.)* a închide cu palplanşe.

aus|spüren, *spürte aus, ausgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a spiona, a iscodi, a afla (un secret) spionând, a-şi băga nasul într-o chestiune. **2.** a adulmeca, a descoperi.

Aus|spürer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spion (spioană); persoană care-şi bagă nasul (în toate), care scormoneşte.

Aus|spürung, *-en, f.* v. Aufspürung.

aus|stacken, *stackte aus, ausgestackt, vb. (h) tr. (mine)* a astupa o crăpătură.

aus|staffieren, *staffierte aus, ausstaffiert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înzestra; a (se) echipa; **ein Zimmer mit neuen Teppichen ~** a înzestra o cameră cu covoare noi; **wir haben sie von Kopf bis Fuß neu ausstaffiert** am îmbrăcat-o nou din cap până-n picioare; **er wurde als Indianer ausstaffiert** a fost travestit în indian (în piele roşie). **2.** a (se) garnisi, a (se) împodobi, a (se) găti; *(fam.)* a (se) împopoţona, a (se) înzorzona, a (se) dichisi; *(iron.)* **du hast dich aber mächtig ausstaffiert!** strașnic te-ai mai împopoţonat! **II.** *tr.* a orna, a decora.

Aus|staffierung, *-en, f.* **1.** înzestrare; echipare. **2.** garnisire, împodobire, gătire; ornare, decorare. **3.** împopoţonare, dichisire. **4.** zestre, dotă, trusou.

aus|stampfen, *stampfte aus, ausgestampft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate lovind cu maiul; a scoate călcând cu picioarele. **2.** a îndesa, a bate (pământul) cu maiul, a bătători. **II.** *intr.* a înceta să (mai) tropăie, să (mai) bată din picioare.

Aus|stand, *-(e)s, -stände, m. (se foloseşte la sg.)* grevă; **in den ~ treten** a intra în grevă; **im ~ stehen** a fi în grevă. **2.** *pl. (com.)* creanţe; datorii, sume împrumutate; **einzutreibende Ausstände** datorii de încasat. **3.** *(reg.)* amânare, termen. **4.** *(austr.* şi *reg.)* ieşire din serviciu, absolvire a şcolii.

Aus|ständer, *-s, -, m. (apic.)* stupină.

aus|ständig *adj.* **1.** în grevă; **~er Arbeiter** muncitor grevist. **2.** de încasat; **~e Schulden** datorii de încasat. **3.** de făcut, de executat; **er hat noch drei Jahre Haft ~** mai are de executat trei ani de închisoare, detenţie.

Aus|ständige, *-n, -n (ein Ausständiger), m.* şi *f.* grevist(ă).

Aus|ständler, *-s, -, m.* grevist.

aus|stänkern, *stänkerte aus, ausgestänkert, vb. (h) (pop.) tr.* **1.** (şi *refl.)* a (se) dezinfecta, a scoate mirosul. **2.** a umple de miros, de putoare; **das ganze Zimmer ~** a împuţi toată camera. **3.** *(fig.)* a cerceta adulmecând; a-şi vârî nasul.

Aus|stänkerpatrone, *-n, f. (mil.)* cartuş asfixiant.

aus|stanzen, *stanzte aus, ausgestanzt (du, er stanzt aus), vb. (h) tr.* a stampa; a ştanţa.

aus|statten, *stattete aus, ausgestattet (du stattest aus, er stattet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înzestra; a echipa, a dota; a da zestre, a constitui dotă; a conferi (drepturi, puteri); **die Schule mit modernen Unterrichtsmitteln ~** a dota şcoala cu material didactic modern; **er hat seine Tochter ausgestattet** şi-a înzestrat fiica; **er war mit Vollmachten ausgestattet** i se dăduseră puteri depline; **der Dichter stattete seinen Helden mit vielen guten Eigenschaften aus** scriitorul l-a înzestrat pe eroul său cu multe însuşiri frumoase. **2.** a împodobi, a decora, a orna; **der Verlag hat das Buch gut ausgestattet** editura a scos cartea într-o prezentare grafică frumoasă. **3.** a amenaja, a mobila (o locuinţă). **II.** *refl.* a se dota, a se înzestra, a se prevedea cu...

Aus|stattung, *-en, f.* **1.** înzestrare; echipare; echipament; utilare; dotare; **infrastrukturelle ~** echipament, utilare a infrastructurii. **2.** zestre, dotă, trusou. **3.** amenajare, mobilare. **4.** *(tipogr.)* prezentare grafică şi exterioară (a unei cărţi); *(com.)* **die ~ der Ware ist geschmackvoll** prezentarea mărfii e făcută cu gust. **5.** *(teatru)* montare, decor; costume, măşti etc.; **prächtige ~** montare fastuoasă.

Aus|stattungsfilm, *-(e)s, -e, m.* film cu montare fastuoasă.

Aus|stattungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* piesă, obiect de decor; piesă care face parte din echipament, din instalaţie; piesă de mobilă; *(teatru)* recuzită.

Aus|stattungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de utilare, echipare, înzestrare.

Aus|stattungskosten *pl.* cheltuieli de echipare, de dotare, de înzestrare, de montare.

Aus|stattungskredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru utilare, echipare.

Aus|stattungsleiter, *-s, -, m. (film, teatru)* scenograf-şef, decorator-şef.

Aus|stattungs|oper, *-n, f.* operă cu montare fastuoasă.

Aus|stattungs|revue [-re'vy: sau -rə'vy:], *-n, f. (teatru)* revistă fastuoasă.

Aus|stattungs|schutz, *-es, m. sg. (com.)* protecţia legală a ambalajului.

Aus|stattungs|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Ausstattungsgegenstand. **2.** *(teatru)* feerie, piesă cu montare fastuoasă.

aus|stattungsweise *adv.* sub formă de zestre, în chip de dotă.

aus|stauben, *staubte aus, ausgestaubt,* **aus|stäuben**, *stäubte aus, ausgestäubt, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa, a şterge, a scutura de praf. **2.** *(inv.)* v. ausstieben.

aus|stechen, *stach aus, ausgestochen (du stichst aus, er sticht aus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a tăia bucăţi cu ceva ascuţit; **die Augen ~** a scoate ochii; **den Torf ~** a scoate turba (sau tizicul); **einen Graben ~** a săpa un şanţ (cu cazmaua); **Rasen ~** a săpa, a desprinde (cu cazmaua) brazde de gazon; *(cul.)* **Figuren ~** a tăia, a decupa figuri dintr-un aluat. **2.** *(inv.)* a goli; **ein Fass ~** a trage cu furtunul din butoi, a sifona; *(fam.)* **eine Flasche ~ a)** a desfunda o sticlă; **b)** a bea o sticlă (de vin) golind-o. **3.** a grava (cu dalta, cu priboiul); a înţepa, a înfige; **ein Muster ~** a puncta un tipar, un model. **4.** a tăia cu un atu mai mare (la jocul de cărţi). **5.** *(inv.)* a învinge, a doborî (din şa). **6.** *(fig.)* a birui, a învinge, a întrece (pe cineva); a triumfa (asupra cuiva); **den Nebenbuhler ~** a triumfa asupra rivalului (în dragoste); *(com.)* **eine Konkurrenz ~** a eclipsa o concurenţă.

Aus|stecher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* catarg din prova pentru semnalizare; bompres. **2.** escapadă; **einen ~ machen** a da o tură.

aus|stecken, *steckte aus, ausgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune afară; a expune, a etala; **eine Fahne ~** a arbora un steag, un pavilion; *(austr.)* **es ist ausgesteckt** la cârciumă s-a atârnat mănunchiul sau smocul (de ramuri, crenguţe etc., ca semn că există vin nou). **2.** *(mit etwas)* a împodobi, a decora, a orna (cu ceva). **3.** v. abstecken. **4.** *(reg.)* a planta, a sădi.

Aus|steckflagge, *-n, f.* pavilion arborat.

aus|stehen, *stand aus, ausgestanden, vb.* **I.** *intr. (h)* **1.** a fi, a se afla expus; a fi în aer liber; **diese Möbel stehen im Schaufenster aus** această mobilă este expusă în vitrină. **2.** a nu fi sosit încă; **die wichtigsten Nachrichten stehen noch aus** ştirile cele mai importante n-au sosit încă; **eine Antwort steht noch aus** n-avem încă un răspuns; **Geld ~ haben** a avea bani de încasat, a nu fi primit încă banii. **3.** *(inv.)* a debarca, a coborî pe ţărm. **4.** *(s) (reg.* şi *austr.)* a părăsi serviciul, a se retrage din serviciu. **II.** *tr. (h)* a îndura, a suferi, a suporta, a răbda; **ich kann ihn nicht ~** nu-l pot suferi; **große Ängste ~** a-l trece spaimele pe cineva; **Hunger (sau Durst) ~** a răbda, a suferi de foame (sau de sete); **er hat harte Proben ausgestanden** a trecut prin grele încercări; **eine Höllenpein ~** a suferi chinurile iadului, a pătimi din greu.

aus|stehend I. *part. prez.* de la ausstehen. **II.** *adj.* de încasat, de recuperat.

Aus|stehende, *-n, -n (ein Ausstehender), m.* v. Ausständige.

aus|steifen, *steifte aus, ausgesteift, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi (o haină) cu pânză groasă (şi tare). **2.** *(constr.)* a propti, a consolida; a rigidiza; **einen Brunnen ~** a propti un puţ; **einen Schacht ~** a consolida o galerie.

Aus|steifung, *-en, f.* **1.** căptuşire cu pânză groasă. **2.** proptire, consolidare; rigidizare.

Aus|steigefenster, *-s, -*, **Aus|steigeloch**, *-(e)s, -löcher, n.* gură, gaură de coborâre (sau ieşire); gură a podului, tabacheră (la acoperiş).

aus|steigen, *stieg aus, ausgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a coborî, a se da jos (dintr-un vehicul); **aus dem Schiff(e) ~** a debarca. **2.** *(fig.)* a se retrage; **aus einem Geschäft ~** a se retrage dintr-o afacere; *(sport)* a ieşi din cursă, din competiţie; a abandona; **der Favorit stieg nach zwei Kilometern aus** favoritul a abandonat (cursa) după doi kilometri. **3.** *(vân.)* a ieşi; **der Fischotter steigt aus** vidra iese din apă. **4.** *(inform.)* a ieşi; **aus dem Programm ~** a ieşi din program.

Aus|steigeplatz, *-es, -plätze, m.* debarcader.

Aus|steigseite, *-n, f.* partea pe unde se coboară, partea de coborâre.

aus|steinen, *steinte aus, ausgesteint, vb. (h) tr.* **1.** a curăţa de pietre (un ogor). **2.** a scoate sâmburii.

aus|stellbar *adj.* care poate fi expus, expozabil.

aus|stellen, *stellte aus, ausgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a expune, a etala (spre vânzare, la o expoziţie etc.); a exhiba. **2.** a pune, a aşeza afară; **Wachen ~** a pune santinele, străji; **Fallen ~** a pune, a întinde capcane, curse. **3.** a emite (o poliţă); a redacta (un document); a elibera (un certificat); a completa (un formular); **die Schule stellt ihm das Diplom aus** şcoala îi eliberează diploma; *(fig.)* **diese Sache stellt ihm kein gutes Zeugnis aus** această chestiune nu este, nu pledează în favoarea sa. **4.** *(fig.)* a critica; **etwas an einer Sache auszustellen haben** a avea de criticat ceva, a avea de obiectat (la ceva). **5.** *(tehn.)* a opri, a stinge. **6.** *(inv.)* a înzestra cu cunoştinţele necesare, cu pregătirea necesară. **7.** a deschide oblic în afară (o fereastră, un oblon). **8.** *(croitorie)* a evaza.

Aus|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care expozant. **2.** semnatar, emitent al unui document, persoană care redactează (un certificat); *(com.)* trasant (al unei trate, poliţe etc.).

Aus|steller|ausweis, *-es, -e, m.* permis, autorizaţie de expozant.

Aus|stellfenster, *-s, -, n.* **1.** vitrină. **2.** *(tehn.)* fereastră care se deschide oblic în afară.

Aus|stellerfirma, *-firmen, f.* firmă care expune (la un târg).

Aus|stellung, *-en, f.* **1.** expoziţie. **2.** expunere, etalare, exhibiţie. **3.** aşezare, punere; plasare (de santinele, curse etc.). **4.** redactare, emitere (a unui document, a unei trate etc.); completare (a unui formular). **5.** *pl. (uşor înv.)* dojană, ceartă; criticare; critică; **~en an jm. machen** a critica pe cineva.

Aus|stellungsbesucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vizitator(-oare) a(l) expoziției.
Aus|stellungsdatum, *-s, -daten, n.* dată a eliberării, a emiterii (unui act, document, certificat etc.).
Aus|stellungsfläche, *-n, f.* suprafață a expoziției, suprafață de expunere.
Aus|stellungsgebäude, *-s, -, n.* clădire a expoziției.
Aus|stellungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de expoziție, exponat.
Aus|stellungsgelände, *-s, -, n.* teren de expoziție, teren expozițional.
Aus|stellungshalle, *-n, f.* hală, pavilion de expoziție.
Aus|stellungskatalog, *-s, -e, m.* catalog al expoziției.
Aus|stellungsleitung, *-en, f.* direcție, conducere a expoziției.
Aus|stellungs|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect, articol expus, exponat.
Aus|stellungs|ort, *-(e)s, -e,m.* loc al eliberării, emiterii (unui act, certificat etc.).
Aus|stellungs|pavillon [-ˈpavljõ], *-s, -s, m.* v. Ausstellungshalle.
Aus|stellungsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de expoziție.
Aus|stellungs|stand, *(e)s, -stände, m.* stand de expoziție.
Aus|stellungs|stück, *-(e)s, -e, n.* exponat; mostră.
Aus|stellungs|tag, *-(e)s, -e, m. (com.)* data (sau ziua) emiterii (unui act, certificat, unei polițe etc.).
aus|stemmen, *stemmte aus, ausgestemmt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu dalta, a scobi; **ein Loch in der Wand** ~ a face o gaură în perete cu dalta. **2.** a scoate forțat, cu forța.
aus|steppen, *steppte aus, ausgesteppt, vb. (h) tr.* a da tighel, a tigheli.
Aus|sterbe|etat [-eta:], *-s, m. sg. (în expr.)* **auf den ~ kommen** (sau **gesetzt werden**) a fi sortit să dispară.
aus|sterben, *starb aus, ausgestorben (du stirbst aus, er stirbt aus), vb. (s) intr.* a muri, a se sfârși, a pieri; *(despre popoare)* a se stinge, a dispărea; *(despre plante, animale, limbi, obiceiuri etc.)* a fi pe cale de dispariție, a dispărea; *(despre localități)* a se depopula, a deveni (sau a rămâne) pustiu; **eine ausgestorbene Straße** o stradă pustie; **eine ausgestorbene Stadt** un oraș mort, dispărut.
Aus|sterben, *-s, n. sg.* moarte; stingere (a unui neam); pieire; dispariție; depopulare (a unei localități etc.).
Aus|sterbe|stand, *-(e)s, m. sg. (biol.; despre specii)* dispariție iminentă.
Aus|steuer, *-n, f.* trusou, zestre, dotă.
aus|steuern, *steuerte aus, ausgesteuert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a înzestra, a da zestre; a dota; a constitui dotă; a echipa. **2.** *(jur.)* **ausgesteuert werden** a nu mai avea dreptul la ajutor social (după o anumită perioadă); a lua unui șomer dreptul de a încasa ajutor, a șterge (un șomer) de pe lista de ajutoare. **II.** *intr. (s)* a ieși din port.
Aus|steuerung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* pierdere a dreptului la ajutor social (după o anumită perioadă). **2.** *(mar., despre vapoare)* ieșire din port.
Aus|steuerversicherung, *-en, f.* asigurare a dotei.
Aus|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** scobitură. **2.** produs (mai ales vin) de cea mai bună calitate; cremă, lamură. **3.** hotărâre, decizie.
Aus|stichware, *-n, f.* marfă de prima calitate.
aus|sticken, *stickte aus, ausgestickt, vb. (h) tr.* **1.** a broda. **2.** a tigheli. **3.** a termina (ceva) de brodat.
aus|stieben, *stob aus, ausgestoben* (și *stiebte aus, ausgestiebt), vb. (s) intr.* a se preface în pulbere, a se face praf.
Aus|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** partea pe unde se coboară. **2.** (loc de) coborâre. **3.** *(vân.)* loc de ieșire din apă.
aus|stöbern, *stöberte aus, ausgestöbert, vb. (h) tr.* v. aufstöbern **(2).**
aus|stochern, *stocherte aus, ausgestochert, vb. (h) tr.* a scobi cu scobitoarea; **sich** *(dat.)* **die Zähne** ~ a se scobi în dinți.
aus|stocken, *stockte aus, ausgestockt, vb. (h) tr. (silv.; în expr.)* **einen Wald** ~ a curăța o pădure de rădăcini.
aus|stopfen, *stopfte aus, ausgestopft, vb. (h) tr.* **1.** a umple, a îndopa, a îndesa (cu lână, cu păr etc.); *(fig., fam.)* **er muss die Löcher in seinem Wissen** ~ trebuie să-și umple golurile în cultură. **2.** a împăia (animale).
Aus|stopfer, *-s, -, m.* împăietor, preparator de animale.
Aus|stopfhaare *pl.* păr de cal (pentru umplut perne, saltele etc.).
Aus|stopfung, *-en, f.* **1.** umplere, îndopare, îndesare. **2.** împăiere.
Aus|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** *(sport)* ieșire, atac; prima lovitură (la scrimă). **2.** *(tehn.)* golire, descărcare, evacuare; *(mar.)* lansare; **der ~ von Torpedos** lansarea de torpile. **3.** *(ec.)* producție a unei mașini, instalații, fabrici pe o anumită perioadă; randament. **4.** v. Ausstoßrohr. **5.** *(reg.)* desfundare (a unui butoi de bere).
Aus|stoß|arm, *-(e)s, -e, m. (maș.)* braț aruncător; braț ejector.
Aus|stoßdampf, *-(e)s, m. sg.* abur de emisiune.
aus|stoßen, *stieß aus, ausgestoßen (du er stößt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a exclude, a izgoni, a da afară, a expulza, a elimina; **aus einem Verein** ~ a exclude dintr-o asociație; **aus der Armee** ~ a da afară din armată; **aus dem Haus(e)** ~ a izgoni din casă; **aus dem Land(e)** ~ a exila, a expatria. **2.** a azvârli, a arunca; a lansa; **Flammen** ~ a scoate flăcări; **die Vulkane stoßen heiße Dämpfe aus** vulcanii emană aburi fierbinți; *(mar.)* **die U-Boote stoßen Torpedos aus** submarinele lansează torpile. **3.** a scoate; a profera; **einen Schrei** ~ a scoate un țipăt; **Beleidigungen** ~ a rosti, a profera insulte. **4.** a scoate printr-o lovitură; **(jm.) ein Auge** ~ a scoate (cuiva) un ochi; **einem Fass(e) den Boden** ~ **a)** a desfunda un butoi; **b)** *(fig.)* a pune vârf (la toate); a strica treaba. **5.** *(gram.)* a elida (o vocală); a suprima (o consoană). **6.** *(despre o mașină, fabrică etc.)* a produce (într-o anumită perioadă de timp); **jede Stunde wird ein Motor ausgestoßen** la fiecare oră se scoate, se produce un motor. **7.** *(tipogr.)* a tăia, a rectifica piciorul literei; a înlătura interliniile; a tăia o signatură. **II.** *intr.* **1.** *(h) (scrimă)* a împunge, a da o (sau prima) lovitură fandând înainte. **2.** *(s)* a izbucni (în strigăte).
Aus|stoßfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de interior (pentru găuri).
Aus|stoßhebel, *-s, -, m. (maș.)* pârghie aruncătoare.
Aus|stoßmaschine, *-n, f.* **1.** *(mine)* mașină de scos sau de împins afară; mașină care împinge vagonetele. **2.** *(tăb.)* mașină de întins piei.
Aus|stoßplatte, *-n, f. (tipogr.)* placă de eliminare.
Aus|stoßrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* țeavă a mitralierei. **2.** *(mar.)* tub lans-torpilă. **3.** *(tehn.)* țeavă de emisiune a aburului.
Aus|stoßung, *-en, f.* **1.** excludere; izgonire; dare afară; expulzare, eliminare. **2.** azvârlire, aruncare, lansare. **3.** *(gram.: despre vocale)* elidare, eliziune; *(despre consoane)* suprimare.
aus|strahlen, *strahlte aus, ausgestrahlt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răspândi, a emite; **ein Licht** ~ a răspândi o lumină; *(fig.)* **seine Augen strahlen Freude aus** ochii săi radiază bucurie. **2.** *(fig.)* a radia; *(radio.)* a difuza, a emite; **über Kurzwellen** ~ a transmite pe unde scurte. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a radia, a emite raze. **2.** *(h)* a înceta să radieze, să emită raze. **3.** *(fig.)* a avea efect (asupra), a radia; a influența.
aus|strahlend I. *part. prez.* de la ausstrahlen. **II.** *adj.* iradiant; *(fig.)* radiant.
Aus|strahlung, *-en, f.* **1.** răspândire. **2.** radiație, emitere, emisiune de raze. **3.** efect. **4.** *(radio.)* transmitere, transmisie.
Aus|strahlungskraft, *-kräfte, f.* forță de răspândire, de radiație; efect.
Aus|strahlungsvermögen, *-s, n. sg.* putere de radiație, de emitere de raze.
aus|strecken, *streckte aus, ausgestreckt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) lungi, a (se) tolăni; *(fig.)* **seine Hand nach fremdem Besitz** ~ a căuta să pună mâna pe averea altuia; **er braucht nur den kleinen Finger auszustrecken, um es zu erreichen** nu trebuie decât să miște din degetul mic ca să obțină aceasta. **2.** *(metal.)* a (se) lamina.
Aus|streckung, *-en, f.* **1.** întindere, lungire, tolănire. **2.** *(metal.)* laminare.
aus|streichbar *adj.* care poate fi șters, tăiat, lăsat la o parte.
aus|streichen, *strich aus, ausgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a șterge, a tăia; **den Namen von der Liste** ~ a tăia numele de pe listă; *(fig.)* **das lässt sich nicht einfach aus dem Gedächtnis** ~ așa ceva nu se poate șterge ușor din memorie. **2.** a netezi, a descreți; a întinde; **Falten** ~ a descreți, a netezi cute; **den Handschuh auf der Hand** ~ a întinde mănușa pe mână. **3.** a unge; a întinde; **eine Backform** ~ a unge o formă de copt; *(med.)* **Blutstropfen** ~ a întinde picături de sânge (pe lamelă). **4.** *(constr.)* a astupa; **Fugen** ~ a astupa rosturi, crăpături. **5.** *(tăb.)* a stoarce; **Häute** ~ a stoarce piei. **6.** *(agr.)* a săpa (brazde). **7.** *(inv.)* a colora, a vopsi. **II.** *intr. (s)* **1.** *(mine)* a se întinde, a ieși la suprafață; **der Gang streicht zu Tage aus** galeria iese la suprafață. **2.** *(reg.)* a hoinări, a colinda, a bate drumurile; a da târcoale. **3.** *(sport)* a înota bras.
Aus|streich|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* unealtă pentru fățuire.
Aus|streichfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de netezit.
Aus|streichung, *-en, f.* **1.** ștergere, tăiere, scoatere. **2.** netezire; întindere. **3.** *(constr.)* chituire, astupare. **4.** *(tăb.)* fățuire. **5.** săpare (de brazde).
aus|streifeln, *streifelte aus, ausgestreifelt (ich streif(e)le aus), vb. (h) tr.* v. ausstreifen **(II).**
aus|streifen, *streifte aus, ausgestreift, vb.* **I.** *intr. (s) (fam.)* a umbla după..., a hoinări, a bate drumurile, a da târcoale. **II.** *tr. (h) (reg.)* a dezghioca; **Erbsen** ~ a curăța mazăre.
aus|streiten, *stritt aus, ausgestritten (du streitest aus, er streitet aus), vb. (h)* **I.** *hr.* **1.** a lupta (până la capăt); **einen Kampf** ~ a duce o luptă până la sfârșit. **2.** *(inv.)* a certa (pe cineva). **II.** *intr.* a înceta să lupte.
aus|streuen, *streute aus, ausgestreut, vb. (h) tr.* **1.** a împrăștia, a răspândi; **Samen** ~ a semăna; **mit vollen Händen Gaben** ~ a împărți daruri cu amândouă mâinile. **2.** a întinde (peste tot); a presăra. **3.** *(fig.)* a propaga, a difuza; **Gerüchte** ~ a împrăștia zvonuri, a colporta.
Aus|streuer, *-s, -, m.* semănător.
Aus|streu|ung, *-en, f.* **1.** împrăștiere, răspândire, semănare. **2.** presărare. **3.** *(fig.)* divulgare; răspândire, difuzare, colportare (de zvonuri).
Aus|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* minereu de aluviune; afloriment. **2.** *(înot)* bătaie cu brațul. **3.** *(med.)* frotiu.
aus|stricken, *strickte aus, ausgestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a isprăvi (ceva) de împletit; **einen Strumpf** ~ a isprăvi de împletit un ciorap. **2.** *(înv.)* a desface, a dezlega corzile, legăturile.
aus|striegeln, *striegelte aus, ausgestriegelt (ich strieg(e)le aus), vb. (h) tr.* a țesăla.
aus|strömen, *strömte aus, ausgeströmt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a emana, a răspândi, a revărsa; a exala (mirosuri); **der Ofen strömt Wärme aus** soba răspândește, emană căldură; *(fig.)* **er lässt seinen Hass gegen sie** ~ își varsă furia asupra lor. **2.** a emite (raze). **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre lichide, ape)* a se scurge, a se revărsa, a se răspândi; **ins Meer** ~ a se vărsa în mare. **2.** *(despre gaze)* a ieși, a izvorî, a izbucni. **3.** *(despre căldură)* a se răspândi. **4.** *(în expr.)* **ein- und** ~ *(despre ape)* a se revărsa; *(despre oameni)* a intra și a ieși în număr mare.
Aus|strömung, *-en, f.* **1.** răspândire, revărsare, exalare; emanare; ~ **der Wärme** răspândire a căldurii. **2.** emitere (de raze). **3.** scurgere; (re)vărsare; ieșire; evacuare. **4.** izvorâre, izbucnire.
Aus|strömungs|energie, *-n, f. (tehn.)* energie de ieșire, de scurgere (la gaze sau lichide).
Aus|strömungsgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de scurgere, de ieșire.
Aus|strömungskanal, *-s, -näle, m. (tehn.)* canal de evacuare, de ieșire, canal deversor.
Aus|strömungskraft, *-kräfte, f. (tehn.)* putere de emisiune, de evacuare.
Aus|strömungsmenge, *-n, f. (tehn.)* cantitate, debit de scurgere.
Aus|strömungs|öffnung, *-en, f. (tehn.)* orificiu, deschidere de evacuare, de deversare, de scurgere, de ieșire, de eșapament.
Aus|strömungsrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă, tub de deversare, de scurgere, de eșapament, de evacuare, de ieșire.
Aus|strömungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă de deversare, de scurgere, de ieșire, de evacuare.
Aus|strömungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de deversare, de scurgere, de eșapament.
aus|stückeln, *stückelte aus, ausgestückelt (ich stück(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a tăia bucățele (din); a decupa; a cresta. **2.** *(fam.)* a cârpi, a petici.
Aus|stückelung, *-en, f. (tehn.)* decupare.
Aus|stückelungs|arbeit, *-en, f. (reg.)* cârpăceală.
aus|studieren, *studierte aus, ausstudiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a studia ceva temeinic, a aprofunda. **II.** *intr.* **1.** a-și termina studiile; a absolvi o școală, un ciclu de învățământ. **2.** a înceta să studieze.
aus|studiert I. *part. trec.* de la ausstudieren. **II.** *adj.* **1.** cu studiile terminate, încheiate; învățat, cu școală, cu carte, cu studii. **2.** *(fam.; pop.)* prea învățat, prea savant.

aus|stülpen, *stülpte aus, ausgestülpt, vb. (h) tr.* a întoarce partea dinăuntru înafară (la un buzunar etc.), a răsfrânge.
Aus|stülpung, *-en, f.* **1.** margine răsfrântă (la haine). **2.** întoarcere a părții dinăuntru înafară.
aus|stürmen, *stürmte aus, ausgestürmt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ieși afară ca o furtună; a se precipita afară. **II.** *refl. (h)* a se potoli, a se calma, a se liniști. **III.** *intr. (h) (impers.)* **es hat ausgestürmt** furtuna s-a potolit.
aus|stürzen, *stürzte aus, ausgestürzt (du, er stürzt aus), vb. (h) tr.* a vărsa, a goli, a descărca răsturnând; *(fam.)* **ein Glas Wein** ~ a da pe gât, a da de dușcă un pahar de vin.
Aus|stürzer, *-s, -, m. (mine)* descărcător.
Aus|stürzplatz, *-es, -plätze, m. (mine)* loc de descărcare, loc unde se golește minereul.
aus|stützen, *stützte aus, ausgestützt (du, er stützt aus), vb. (h) tr. (tehn.)* a propti, a sprijini; a consolida.
Aus|stützung, *-en, f. (tehn.)* proptire, sprijinire, consolidare.
aus|suchen, *suchte aus, ausgesucht, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) căuta, a alege; a selecționa; ~ **und sondern** a sorta, a tria; **ich habe mir ein gutes Quartier ausgesucht** mi-am căutat, ales o gazdă, o locuință bună. **2.** a cotrobăi, a cerceta, a căuta peste tot; **seine Taschen** ~ a se căuta prin buzunare, a se scotoci prin buzunare. **II.** *intr.* a înceta să caute.
Aus|suchung, *-en, f.* alegere, selecționare.
aus|sühnen, *sühnte aus, ausgesühnt, vb. (h) tr.* a ispăși.
aus|sülzen, *sülzte aus, ausgesülzt (du, er sülzt aus), vb. (h) refl. (reg., pop.)* a pălăvrăgi, a trăncăni pe săturate, a povesti tot ce ai pe suflet.
aus|süßen, *süßte aus, ausgesüßt (du, er süßt aus), vb. (h) tr.* a îndulci.
Aust, *-en, f. (reg.)* **1.** recoltă. **2.** roi de insecte efemere.
aus|täfeln, *täfelte aus, ausgetäfelt (ich täf(e)le aus), vb. (h) tr. (arhit.)* a căptuși cu tăblii, cu lambriuri, a lambrisa; **eine Wand** ~ a căptuși un perete cu lambriuri; **einen Fußboden** ~ a parcheta podeaua.
Aus|täfelung, *-en, f. (arhit.)* **1.** căptușire cu tăblii, cu lambriuri, lambrisaj, parchetare. **2.** lambriu.
Aus|tage *pl. (reg.)* primăvară târzie, pe sfârșite (când s-au terminat proviziile de iarnă).
aus|tanzen, *tanzte aus, ausgetanzt (du, er tanzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dansa (un dans) până la sfârșit. **2.** *(sport, jarg.)* a dribla (cu măiestrie). **II.** *refl.* a se sătura de dans. **III.** *intr.* **1.** a înceta să danseze. **2.** *(în expr.) aus- und eintanzen* a intra și a ieși dansând.
aus|tapezieren, *tapezierte aus, austapeziert, vb. (h) tr.* **1.** a tapeta (complet), a pune tapet. **2.** a tapisa, a îmbrăca (cu stofă, cu covoare etc.).
Aus|tapezierung, *-en, f.* **1.** tapetare; tapet. **2.** tapisat, îmbrăcare (cu stofă); tapiserie.
aus|tarieren, *tarierte aus, austariert, vb.* **1.** *(h) tr.* a lua tara, daraua. **2.** *(fig.)* a aduce la echilibru.
aus|tasten, *tastete aus, ausgetastet (du tastest aus, er tastet aus), vb. (h) tr.* a măsura pipăind.
aus|tauchen, *tauchte aus, ausgetaucht, vb. (s) intr. (înv.)* a ieși la suprafața apei, a emerge.
Aus|tausch, *-es, -e, m.* **1.** schimb; înlocuire; troc; **im** ~ **gegen etwas** în schimbul unui lucru; ~ **von Gefangenen** schimb de prizonieri; ~ **von Telegrammen, E-Mails** schimb de telegrame, emailuri; **Motoren im** ~ **von Lebensmitteln ausführen** a exporta motoare în schimbul alimentelor; ~ **der Gefühle** împărtășirea sentimentelor. **2.** *(chim.)* difuzie.
aus|tauschbar *adj.* care poate fi schimbat; *(tehn.)* interșanjabil, interschimbabil.
Aus|tauschbarkeit *f. sg.* calitate (sau posibilitate) de a putea fi schimbat, înlocuit; interșanjabilitate.
Aus|tauschbau, *-(e)s, -ten, m. (tehn.)* construcție cu piese interschimbabile.
Aus|tauschbilanz, *-en, f. (com.)* balanță de schimb.
Aus|tauschdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu, birou de schimb; **akademischer** ~ serviciu de schimb academic (între profesori, studenți din țări diferite); birou de relații externe (al unei universități).
Aus|tausch|element, *-(e)s, -e, n.* element de schimb.
aus|tauschen, *tauschte aus, ausgetauscht, vb. (h) tr.* a înlocui, a schimba; a face schimb, troc; **gegen etwas** ~ a schimba contra (sau pe) ceva; **Botschafter, Studenten, Dokumente** ~ a face schimb de ambasadori, studenți, documente; **einen Gruß** ~ a se saluta (cu cineva); **Gedanken** ~ a-și împărtăși idei; a schimba idei, gânduri (cu cineva); **er ist wie ausgetauscht** parcă ar fi alt om.
Aus|tauscher, *-s, -, m.* persoană care schimbă; schimbător.
Aus|tauschfaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* factor de schimb.
Aus|tauschform, *-en, f.* formă de schimb.
Aus|tauschgeräte *pl. (tehn.)* instrumente interschimbabile.
Aus|tauschgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operație de troc, de schimb.
Aus|tauschgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de schimb, de înlocuire.
Aus|tauschgewebe, *-s, -, n.* țesut de înlocuire.
Aus|tauschlager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr, depozit cu piese de schimb.
Aus|tauschlieferung, *-en, f. (ec.)* livrare pe bază de reciprocitate.
Aus|tauschmodul, *-s, -e, m.* modul de schimb.
Aus|tauschmotor, *-s, -en, m.* motor recalibrat, motor asamblat cu piese de schimb noi.
Aus|tauschprofessor, *-s, -en, m.* profesor străin venit pe bază de schimb (academic).
Aus|tauschreaktion, *-en, f. (chim.)* reacție de înlocuire, de schimbare.
Aus|tausch|schüler, *-s, -, m.* elev străin venit pe bază de schimb.
Aus|tausch|stoff, *-(e)s, -e, m. (ec.)* material, substanță de schimb, de înlocuire.
Aus|tausch|strom, *-(e)s, -ströme, m. (hidr.)* curent de amestec turbulent.
Aus|tausch|student, *-en, -en, m.* student străin venit pe bază de schimb (academic).
Aus|tauschteile *pl. (tehn.)* piese de schimb, părți care se pot schimba; piese interșanjabile.
Aus|tauschver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de schimb(uri).
Aus|tauschverkehr, *-(e)s, m. sg. (ec.)* circulație de schimb.
Aus|tauschvertrag,- *(e)s, -träge, m.* contract de schimb.
Aus|tauschware, *-n, f. (com.)* marfă de schimb.
aus|teeren, *teerte aus, ausgeteert, vb. (h) tr. (constr.)* a gudrona, a cătrăni.
aus|teilen, *teilte aus, ausgeteilt, vb. (h) tr.* a împărți; a repartiza; a distribui; a difuza; **unter die Menge** ~ a împărți mulțimii; **das Essen** ~ a împărți, a distribui masa, hrana; *(bis.)* **das Abendmahl** ~ a cumineca; **Orden** ~ a conferi decorații, ordine; **Befehle** ~ a da ordine; *(fam.)* **Ohrfeigen** ~ a pălmui, a împărți, a da palme.
Aus|teilen, *-s, n. sg.* v. Austeilung.
Aus|teiler, *-s, -, m.* împărțitor, distribuitor.
Aus|teilung, *-en, f.* distribuire, împărțire; repartizare; difuzare; ~ **von Befehlen** dare de ordine, ordonare; ~ **von Orden** conferire de decorații.
Austenit, *-s, -e, m. (chim., metal.)* austenită.
Auster, *-n, f.* **1.** *(zool.)* stridie *(Ostrea edulis).* **2.** *(reg.)* salivă, scuipat.
Austerität *f. sg.* austeritate.
Austerity-Politik [ɔ:s'teriti-] *f. sg.* politică de austeritate.
Austernbank, *-bänke, f.* banc de stridii, colonie de stridii.
Austerndieb, *-(e)s, -e, m.* v. Austernfischer **(2).**
Austernfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Austernfischerei.
Austernfänger, *-s, -, m.* pescuitor de stridii.
Austernfischer, *-s, -, m.* **1.** pescuitor de stridii. **2.** *(ornit.)* pasăre din apropierea coastelor mărilor nordice și baltice care se hrănește cu crustacei și moluște *(Haematopus ostrealegus* L.).
Austernfischerei, *-en, f.* pescuit de stridii.
Austernhändler, *-s, -, m.* vânzător de stridii.
Austernkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș lunguieț (pentru stridii).
Austernkultur, *-en, f.* v. Austernzucht.
Austernmesser, *-s, -, n.* cuțit pentru (deschis) stridii.
Austernpark, *-(e)s, -s, m.* banc, parc artificial pentru cultivat stridii; cultură de stridii.
Austernschale, *-n, f.* scoică (sau valvă) de stridie.
Austernzucht, *-en, f.* ostreicultură, cultură de stridii.
aus|testen, *testete aus, ausgetestet (du testest aus, er testet aus), vb. (h) tr.* a testa, a supune unui test.
Aus|testung, *-en, f.* testare, supunere unui test.
aus|tiefen, *tiefte aus, ausgetieft, vb. (h) tr.* a scobi, a adânci; *(metal.)* a ambutisa.
Aus|tiefhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de ambutisare.
Aus|tiefung, *-en, f.* **1.** adâncire, scobire; *(tehn.)* ambutisaj. **2.** adâncitură; scobitură.
aus|tifteln, *tiftelte aus, ausgetiftelt (ich tift(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. austüfteln.
aus|tilgen, *tilgte aus, ausgetilgt, vb. (h) tr.* **1.** a stârpi, a distruge, a nimici, a extirpa, a extermina. **2.** *(fig.)* a șterge, a spăla, a face să dispară (o amintire, o insultă, o datorie).
Aus|tilgung, *-en, f.* **1.** stârpire, nimicire, exterminare. **2.** *(fig.)* ștergere.
aus|toben, *tobte aus, ausgetobt, vb. (h)* **I.** *tr. (despre sentimente etc.)* a se manifesta violent, furtunos; **seine Wut** ~ a-și da frâu liber mâniei; **seinen Groll gegen jn.** ~ a-și descărca furia pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se zbengui, a zburda până la epuizarea forțelor. **2.** *(fig.)* a trăi din plin; a gusta din toate plăcerile vieții; **er hat sich ausgetobt** și-a făcut de cap. **III.** *intr.* și *refl. (despre o furtună, boală, persoană furioasă etc.)* a se manifesta violent (până ce se potolește); a se potoli, a se liniști; **der Sturm hat ausgetobt** furtuna s-a potolit; **Jugend muss sich** ~ tineretul trebuie să-și consume energia.
aus|tollen, *tollte aus, ausgetollt, vb. (h) intr.* și *refl.* **1.** a se zbengui, a face nebunii, a zburda. **2.** a termina cu nebuniile, cu zburdălniciile.
aus|tönen, *tönte aus, ausgetönt, vb. (h) intr.* a înceta să sune.
aus|tonnen, *tonnte aus, ausgetonnt vb. (h) tr.* **1.** a scoate (ceva) dintr-un butoi. **2.** a ghizdui (un puț); *(mine)* a căptuși o galerie.
aus|tosen, *toste aus, ausgetost (du, er tost aus), vb. (h) intr.* a înceta să vuiască, să mugească, să facă zgomot; *(despre vânt,* și *fig.)* a se liniști, a se potoli.
aus|traben, *trabte aus, ausgetrabt, vb.* **I.** *intr. (s)* a ieși sau a merge la trap. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **ein Pferd** ~ **(lassen)** a mâna un cal în trap mare.
Aus|trag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** dispută; răfuială; **es kommt zum** ~ se ajunge la un diferend, la o dispută. **2.** hotărâre, decizie; reglementare; sfârșit, ieșire, soluție; **zum** ~ **bringen a)** a lichida un diferend, un conflict; **b)** a duce la bun sfârșit. **3.** înțelegere, învoială. **4.** *(jur.)* arbitraj. **5.** *(austr.* și *reg.)* obligațiile succesorului pentru întreținerea țăranului (bătrân) care și-a cedat averea.
Aus|trägalgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* tribunal de arbitraj.
Aus|trägal|instanz, *-en, f. (înv.)* (instanță de) arbitraj.
Aus|trägalrichter, *-s, -, m. (înv.)* (judecător) arbitru.
aus|tragen, *trug aus, ausgetragen (du trägst aus, er trägt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împărți, a distribui; **Briefe** ~ a împărți scrisori. **2.** a purta până la capăt; **ein Kind** ~ a naște un copil la termen. **3.** a purta (haine, ghete) până se uzează. **4.** a răspândi, a difuza (zvonuri), a divulga (secrete), a colporta; **jn.** ~ a vorbi pe cineva de rău, a bârfi pe cineva. **5.** a se înțelege, a se învoi (cu cineva); a hotărî, a decide; a condiționa; **wir werden das unter uns** ~ ne vom înțelege între noi asupra acestui lucru, ne vom învoi. **6.** *(com.; în expr.)* **einen Posten** ~ a șterge un post din registru, a descărca un cont. **7.** a arbitra (între două persoane); a da o decizie de arbitraj. **8.** *(sport)* a concura, a juca (într-o competiție, într-un campionat). **II.** *intr.* și *tr.* a se ridica, a se urca (la suma de); **es trägt die Kosten nicht aus** nu acoperă cheltuielile. **III.** *refl. (despre pomi)* a nu mai rodi, a se epuiza.
Aus|träger, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* **1.** împărțitor(-oare); comisionar(ă); curier(ă). **2.** pârâtor(-oare); colportor(-oare), difuzor(-oare); bârfitor(-oare). **3.** *(austr.* și *reg.)* persoană în vârstă care și-a cedat averea copiilor cu obligația acestora de a o întreține.
Aus|trägerei, *-en, f.* obicei de a trăncăni, de a colporta, de a bârfi; bârfă.
Aus|trage|rinne, *-n, f. (hidr.)* jgheab de evacuare.
Aus|trägler, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f. (austr.)* v. Austräger **(3).**
aus|träglich *adj. (înv.)* îndestulător, îndeajuns, suficient.
Aus|trag(s)bedingungen *pl.* condiții de învoială, de convenție.
Aus|tragung, *-en, f.* **1.** dispută, răfuială. **2.** soluționare (a unui diferend); învoială. **3.** *(sport)* disputare; **die** ~ **der Meisterschaft** desfășurarea campionatului; ~ **der Spiele** disputare a jocurilor.
Aus|tragungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de desfășurare (a unei competiții sportive, a unui joc sportiv).
Aus|tragungs|termin, *-s, -e, m.* termen de desfășurare (a unei competiții sportive, a unui joc sportiv).
aus|trainiert [-trɛ:- sau -tre:-] *adj. (despre sportivi)* antrenat complet, în cea mai bună formă în urma antrenamentului.
austral *adj.* sudic, austral.
Australier [-liɐ]. *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* australian(ă).

australisch *adj.* australian.
Austral|licht, *-(e)s, n. sg.* aurora australă.
australo|id *adj.* australoid.
Australopithecus [-kʊs], *-, -cinae* [-tsinɛ] şi *-cinen* [-tsi:nən], *m.* australopitec.
Australsien [-ziən] *(ist.)* Austrasia (partea răsăriteană a imperiului merovingian).
aus|trauern, *trauerte aus, ausgetrauert, vb. (h) intr.* **1.** a purta doliu până la sfârşit. **2.** a înceta să (mai) poarte doliu.
aus|träufeln, *träufelte aus, ausgeträufelt (ich träuf(e)le aus), vb. (h) tr.* şi *intr.* a (se) vărsa picătură cu picătură, până la ultima picătură.
aus|träumen, *träumte aus, ausgeträumt, vb. (h)* **I.** *intr.* a înceta să mai viseze; *(fig.)* **er hat endlich ausgeträumt** în sfârşit s-a trezit (la realitate). **II.** *tr.* a visa; **der schöne Traum ist ausgeträumt** frumosul vis a luat sfârşit, s-a spulberat; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a visa la ceva, a-şi închipui (sau dori) ceva în vis.
Aus|treibemittel *pl. (în superstiţii)* vrăji pentru gonirea spiritelor rele, a diavolului, metode de exorcizare.
aus|treiben, *trieb aus, ausgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a alunga, a goni, a izgoni; a elimina; **jm. die Grillen** ~ a scoate cuiva gărgăunii din cap; **jm. das Lügen** ~ a dezvăţa pe cineva să mai spună minciuni; **den Teufel** ~ a descânta, a face vrăji pentru a alunga diavolul; a exorciza; **den Teufel durch** (sau **mit**) **Beelzebub** ~ cui pe cui se scoate; a alunga un rău printr-un alt rău; **der Frühling treibt den Winter aus** primăvara alungă iarna. **2.** a scoate, a duce, a mâna (afară); **das Vieh** ~ a scoate vitele la păşunat. **3.** *(tipogr.)* a rări; a mări o formă tipografică. **4.** *(metal.)* a cupela, a alunga. **5.** *(austr.)* a întinde (aluatul). **II.** *intr. (s)* **1.** a îmboboci, a înmuguri, a da muguri. **2.** *(despre sudoare)* a ieşi.
Aus|treiben, *-s, n. sg. (tipogr.)* rărire (a spaţiilor între rândurile unei pagini culese).
aus|treibend I. *part. prez.* de la austreiben. **II.** *adj.* diuretic.
Aus|treibung, *-en, f.* **1.** alungare, gonire, izgonire, expulzare; eliminare. **2.** *(despre vite)* scoatere la păşunat. **3.** descântec, exorcism, exorcizare. **4.** *(tehn.)* ambutisaj.
aus|trennen, *trennte aus, ausgetrennt, vb. (h) tr.* a descoase, a desface o cusătură.
aus|treten, *trat aus, ausgetreten (du trittst aus, er tritt aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a călca, a bătători; **einen Weg** ~ a bătători, a croi un drum, o potecă călcând, mergând mereu pe acolo; **Körner** ~ a treiera cu picioarele; **Weintrauben** ~ a călca strugurii; **das Feuer** ~ a stinge focul călcând (pe el). **2.** a uza, a strica (călcând); **die Schuhe** ~ a scălcia ghetele; **die Stufen einer Treppe** ~ a toci treptele unei scări; *(fig.)* **er hat die Kinderschuhe noch nicht ausgetreten** încă mai e copil, încă n-a ieşit din vârsta copilăriei. **3.** a-şi scrânti, a-şi luxa piciorul călcând (rău); **er hat sich** *(dat.)* **den Knöchel ausgetreten** şi-a luxat glezna (călcând greşit). **II.** *intr. (s)* **1.** *(despre râuri)* a se revărsa; a ieşi din albie. **2.** a ieşi (afară); a se retrage; **aus einem Verein** ~ a ieşi, a se retrage dintr-o asociaţie; **aus dem Geschäft** ~ a se retrage dintr-o afacere; *(mil.)* **aus der Reihe** ~ a ieşi din rând; *(vân.)* **das Wild tritt zur Äsung aus** vânatul iese (din pădure) la păşunat. **3.** *(fam.)* a ieşi să-şi facă nevoile. **III.** *refl. (despre ghete sau pantofi)* a se lărgi, a se uza.
Austriazismus, *-, -men, m.* austriacism, cuvânt sau expresie specific austriacă.
aus|tricksen, *trickste aus, ausgetrickst (du, er trickst aus), vb. (h) intr. (fam.)* a fenta, a păcăli.
Aus|trieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** scoatere, mânare a vitelor la păşunat. **2.** înmugurire, îmbobocire.
aus|triefen, *triefte aus, ausgetrieft* (şi *troff aus, ausgetroffen), vb. (h) intr.* a înceta să (mai) picure.
aus|trimmen, *trimmte aus, ausgetrimmt, vb. (h) tr. (mar., av.)* a arima (o navă), a aduce (din nou) în poziţie corectă.
aus|trinken, *trank aus, ausgetrunken, vb. (h)* **I.** *tr.* a bea până-n fund, a goli (paharul, sticla etc.). **II.** *intr.* a înceta să bea, a se sătura de băut.
Aus|tritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ieşire, retragere (dintr-o asociaţie etc.); ~ **aus der Firma** părăsirea firmei; ~ **aus dem Leben** moarte, deces. **2.** revărsare (a unui râu). **3.** *(arhit., înv.)* balconaş.
Aus|trittsbescheinigung, *-en, f.* dovadă de ieşire (dintr-o asociaţie etc.); certificat de retragere.
Aus|tritts|erklärung, *-en, f.* declaraţie de retragere.
Aus|trittsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de ieşire.
Aus|trittsfläche, *-n, f. (hidr.)* suprafaţă de ieşire.
Aus|trittsgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de ieşire.
Aus|trittskante, *-n, f. (tehn.)* muchie de ieşire.
Aus|trittsleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de ieşire, de scurgere.
Aus|tritts|punkt, *-(e)s, -e, m.* loc, punct de ieşire la suprafaţă.
Aus|trittsquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secţiune (transversală) de ieşire.
Aus|trittsverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere (de energie) la ieşire.
Aus|trittswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de emergenţă.
Aus|trittszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de retragere, de demisie.
aus|trocknen, *trocknete aus, ausgetrocknet, vb.* **I.** *tr. (h)* a usca, a zvânta; a usca ştergând (cu o cârpă); a seca (o apă); **die Sonne hat den Boden ausgetrocknet** soarele a uscat, a secat pământul. **II.** *intr. (s)* a se usca, a seca; **die Kehle trocknet aus** gâtlejul se usucă.
Aus|trocknung, *-en, f.* uscare, zvântare; secare.
aus|trommeln, *trommelte aus, ausgetrommelt (ich tromm(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anunţa prin baterea tobei. **2.** *(fig., fam.)* a răspândi, a bate toba; a divulga. **3.** a dezaproba pe cineva (un profesor, un actor) tropăind cu picioarele. **II.** *intr.* a înceta să (mai) bată toba.
aus|trompeten, *trompetete aus, ausgetrompetet (du trompetest aus, er trompetet aus), vb. (h) tr.* **1.** a anunţa prin sunete de trâmbiţă, de goarnă. **2.** *(fig., fam.)* a trâmbiţa peste tot, a răspândi (o ştire); a divulga (un secret).
aus|tröpfeln, *tröpfelte aus, ausgetröpfelt (ich tröpf(e)le aus), vb. (s) intr.* a se scurge picătură cu picătură; a picura (tot, până la ultima picătură).
aus|tropfen, *tropfte aus, ausgetropft, vb. (h) intr.* a se scurge cu picături mari, a se scurge de tot.
aus|trotzen, *trotzte aus, ausgetrotzt (du, er trotzt aus), vb. (h) intr.* a-i trece încăpăţânarea.
aus|trudeln, *trudelte aus, ausgetrudelt (ich trud(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* v. auswürfeln.
aus|tüfteln, *tüftelte aus, ausgetüfteln (ich tüft(e)le aus), vb. (h) tr. (fam.)* a găsi, a descoperi după multă chibzuinţă, prin subtilitate; a inventa, a concepe subtil (un plan, o acţiune etc.).
aus|tun, *tat aus, ausgetan vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a dezbrăca, a scoate (o haină). **2.** a stinge (lampa). **3.** *(înv.)* a da un copil din casă (la cămin, internat, spre adopţie etc.). **II.** *refl.* a vorbi (pe larg) despre ceva, a-şi da drumul (la vorbă).
aus|tünchen, *tünchte aus, ausgetüncht, vb. (h) tr.* a vărui, a spoi, a zugrăvi peste tot, integral.
aus|tunken, *tunkte aus, ausgetunkt, vb. (h) tr. (fam.)* a întinge, a şterge cu pâine tot (din farfurie).
aus|tupfen, *tupfte aus, ausgetupft, vb. (h) tr.* a tampona; **eine Wunde** ~ a tampona o rană (pentru a o curăţa).
aus|tuschen, *tuschte aus, ausgetuscht, vb. (h) tr.* a colora cu tuş (un desen).
aus|tuten, *tutete aus, ausgetutet (du tutest aus, er tutet aus), vb. (h) tr. (înv.)* a suna din corn (o melodie); **die Stunden** ~ a anunţa orele sunând din corn.
aus|üben, *übte aus, ausgeübt, vb. (h) tr.* **1.** a practica, a profesa; a exercita (o meserie, a artă etc.); **er übt einen günstigen Einfluss auf ihn aus** exercită o influenţă binefăcătoare asupra sa; **einen Druck auf jn.** ~ a face presiuni asupra cuiva; **er übt keine große Macht über sie aus** n-are putere prea mare asupra lor; **er übt ein Handwerk aus** e meseriaş, practică o meserie; **welche Tätigkeit üben Sie aus?** unde lucraţi acum? ce meserie aveţi? **2.** a săvârşi, a comite; **Handlungen der Grausamkeit** ~ a comite, a săvârşi acte de cruzime. **3.** a face uz de; **sein Stimmrecht** ~ a-şi exercita dreptul la vot. **4.** a exersa, a perfecţiona; **sein Gedächtnis** ~ a-şi exersa memoria, a-şi perfecţiona memoria prin exerciţii.
aus|übend I. *part. prez.* de la ausüben. **II.** *adj.* care practică, exercită; **die ~e Gewalt** puterea executivă; *(muz.)* **~er Künstler** (artist) executant.
Aus|übende, *-n, -n (ein Ausübender), m.* şi *f.* persoană care practică, care exercită (o meserie, o profesie), practician, profesionist.
Aus|übung, *-en, f.* **1.** profesare, practicare, exercitare; ~ **des Berufes** exercitare a profesiei; ~ **des Einflusses** exercitare a influenţei. **2.** folosire (a unui drept).
aus|ufern, *uferte aus, ausgeufert, vb. (s) intr.* a se revărsa.
Aus|uferungswasser|stand, *-(e)s, -stände, m. (hidr.)* nivel al apelor (în timpul inundaţiilor).
Ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare completă a întregului stoc de mărfuri; lichidare, desfacere totală (cu preţuri reduse); soldare.
ausverkaufen, *verkaufte aus, ausverkauft, vb. (h) tr.* **1.** a lichida prin vânzare; a vinde tot, a desface integral; a solda. **2.** *(teatru)* a vinde toate biletele; **das Haus ist ausverkauft** toate biletele sunt vândute; se joacă cu casa închisă.
Ausverkaufpreis, *-es, -e, m.* preţ de sold, în cadrul lichidării stocului.
ausverschämt *adj. (reg., fam.)* obraznic, nerușinat.
ausvieren [-fi:-], *vierte aus, ausgeviert, vb. (h) tr.* a face, a tăia pătrat.
Auswachsen, *wuchs aus, ausgewachsen (du wächst aus, er wächst aus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a creşte mare, a atinge vârsta de adult, a se face mare; **er ist jetzt ausgewachsen** s-a făcut mare, e deja matur. **2.** *(agr.)* a germina, a încolţi. **3.** *(fam.)* a-şi pierde răbdarea; **ich wachse hier aus** mă plictisesc de moarte aici. **4.** a deveni cocoşat, diform. **5.** *(reg.; despre răni)* a trece, a se cicatriza. **II.** *tr. (h)* **1.** şi *intr. (s) (despre haine)* a rămâne prea mic; **er hat den Anzug** ~ a crescut şi costumul i-a rămas prea mic. **2.** şi *intr.* a înceta să (mai) crească. **III.** *refl. (h)* a se dezvolta, a creşte, a se face mare; a ajunge dezvoltându-se; **er hat sich schön ausgewachsen** a crescut mare, s-a dezvoltat frumos; **der Setzling wächst sich zu einem mächtigen Baum aus** butaşul ajunge un copac mare; *(fig.)* **dieses Dorf hat sich zu einer Stadt ausgewachsen** această comună s-a dezvoltat devenind oraş; **die Skandale wuchsen sich immer mehr aus** scandalurile au luat o amploare tot mai mare.
Auswachsen, *-s, n. sg.* **1.** creştere. **2.** încolţire. **3.** *(in expr.)* **das ist zum ~!** asta e tare plicticos, nu e de suportat!
auswagen, *wagte aus, ausgewagt, vb. (h) refl. (fam.)* a îndrăzni să iasă (afară), să se arate.
auswägen, *wog aus* şi *wägte aus, ausgewogen* (rar *ausgewägt), vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., chim.)* a cântări. **2.** *(metrol.)* a etalona; a verifica; a calibra. **3.** *(fig.)* a aprecia.
auswaggonieren, *waggonierte aus, auswaggoniert, vb. (h) tr. (ferov.)* a descărca din vagon.
Auswaggonierung, *-en, f. (ferov.)* descărcare din vagon.
Auswahl *f. sg.* **1.** alegere; sortare, triere; **nach** ~ pe alese; **ohne** ~ la întâmplare; **eine erste** ~ **treffen** a face o primă triere, primă alegere; **verschiedene Apparate standen zur** ~ erau diferite aparate la alegere; **freie** ~ alegere liberă. **2.** asortiment; **vollständige** ~ garnitură completă; **eine große** ~ **haben** a fi bine asortat, a avea de unde alege. **3.** *(fig.)* elită, selecţie; **eine** ~ **von Persönlichkeiten** *o elită* de oameni, personalităţi; **eine** ~ **von Gedichten** o culegere de poezii. **4.** *(sport)* selecţionată, echipă reprezentativă. **5.** *(inform.)* selecţie; text selectat; **eine** ~ **löschen** a şterge o selecţie; **eine** ~ **rückgängig machen** a anula o selecţie; **eine** ~ **umkehren** a inversa o selecţie.
Auswahlbalken, *-s, -, m.* bară de selecţie.
Auswahlband, *-(e)s, -bände m.* (volum de) opere alese, culegere (de texte, poezii etc.).
auswählen, *wählte aus, ausgewählt, vb. (h) tr.* a alege; a tria; a sorta; a selecţiona; (şi *inform.)* a selecta.
Auswählen, *-s, n. sg.* v. Auswahl **(1).**
Auswahlfunktion, *-en, f. (inform.)* funcţie de selecţie.
Auswahl|liste, *-n, f.* catalog; listă (pentru alegere, comenzi etc.)
Auswahlmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă reprezentativă, selecţionată.
Auswahlmethode, *-en, f.* metodă de selecţie.
Auswahlprinzip, *-s, -e* (şi *-ien*[-piən]), *n.* principiu de selecţionare; principiu electoral.
Auswahlregel, *-n, f.* regulă de alegere, de selecţionare.
Auswahl|sendung, *-en, f. (com.)* transport de mărfuri de probă; expediere de eşantioane.
Auswahl|sortierung, *-en, f.* sortare, triere selectivă.
Auswahltaste, *-n, f.* tastă de selecţie.
Auswahlverfahren, *-s,-, n.* procedeu de selecţie, selectare.
auswalken, *walkte aus, ausgewalkt, vb. (h) tr. (austr.* şi *reg.)* a întinde aluatul.
auswallen, *wallte aus, ausgewallt, vb. (h) tr. (elv.* şi *reg.)* a întinde aluatul.
auswalzen, *walzte aus, ausgewalzt (du, er walzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(metal.)* a mandrina, a lamina. **2.** a treiera cu vălătucul. **II.** *refl.* a valsa, a dansa vals pe săturate.
Auswalzung, *-en, f. (metal.)* laminare.
Auswanderer, *-s, -, m.* emigrant.
Auswandererschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor cu emigranţi.

Auswanderin, *-nen, f.* emigrantă.
auswandern, *wanderte aus, ausgewandert, vb. intr. (s)* a emigra, a se expatria.
Auswanderung, *-en, f.* emigrare.
Auswanderungs|abkommen, *-s, -, n.* convenție de emigrare.
Auswanderungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* permis de emigrare.
Auswanderungsbe|hörde, *-n, f.* autoritate, birou de emigrare.
Auswanderungsbeschränkung, *-en, f.* restricție în privința emigrării.
Auswanderungs|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de a emigra.
Auswanderungsgesetz, *-es, -e, n.* lege asupra emigrării.
Auswanderungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de emigrare.
Auswanderungs|schein, *-(e)s, -e, m.* permis de emigrare.
Auswanderungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de a emigra.
Auswanderungswelle, *-n, f.* val de emigrare.
auswanderungswillig *adj.* care dorește, care e gata să emigreze.
Auswandrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Auswanderer.
auswärmen, *wärmte aus, ausgewärmt, vb. (h) tr.* și *refl.* (și *fig.*) a (se) încălzi (bine).
Auswärmer, *-s, -, m.* **1.** *(termo.)* încălzitor. **2.** fochist (la cuptoare).
auswarten, *wartete aus, ausgewartet (du wartest aus, er wartet aus), vb. (h) tr. (reg.)* a aștepta sfârșitul (unui eveniment); a sta până la sfârșit.
auswärtig *adj.* extern; străin; **wir haben ~en Besuch** avem musafir(i) din afară, din provincie; **das Auswärtige Amt** Ministerul de Externe; **~e Politik** politică externă; *(subst.)* **ich kenne sie nicht, sie ist eine Auswärtige** nu o cunosc, nu e de aici, din această localitate, e o străină.
auswärts *adv.* **1.** (în sau spre) afară; **die Fußspitzen ~ kehren** a îndrepta vârfurile picioarelor în afară; **~ gehen** a merge cu vârfurile picioarelor îndreptate în afară; **nach ~ geneigt** înclinat în afară, spre exterior. **2.** în altă localitate; în străinătate; în altă parte; **nach ~** în alt loc; **~ essen** a lua masa în oraș.
Auswärtsbewegung, *-en, f.* mișcare în afară, spre exterior, spre periferie.
Auswärts|erfolg, *-(e)s, -e, m. (sport)* v. Auswärtssieg.
auswärts gehen, *ging auswärts, auswärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge cu vârfurile picioarelor îndreptate în afară.
auswärts|schwach *adj. (sport)* care este, care joacă slab în deplasare.
Auswärts|sieg, *- (e)s, -e, m. (sport)* victorie în deplasare.
Auswärts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc în deplasare.
auswärts|stark *adj. (sport)* care este, care joacă bine în deplasare.
auswaschbar *adj.* lavabil.
auswaschen, *wusch aus, ausgewaschen (du wäschst aus, er wäscht aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a spăla, a clăti; a scoate, a îndepărta spălând; **einen Fleck ~** a scoate o pată prin spălare; **ein Hemd ~** a spăla o cămașă; **warm ~** a spăla cu apă caldă; *(med.)* **eine Wunde ~** a curăța, a spăla o rană. **2.** *(fam.)* a face ciuciulete. **3.** *(fam.; jn.)* a bate (pe cineva), a muia (cuiva) oasele. **4.** *(despre ape)* a spăla, a lua (nisipul), a mânca (malul); a eroda.
Auswaschen, *-s, n. sg.* spălat.
Auswaschflüssigkeit, *-en, f. (chim.)* lichid, soluție pentru spălat.
Auswaschung, *-en, f.* **1.** spălare, clătire. **2.** *(geol.)* ablațiune; spălare, eroziune.
Auswaschungskluft, *-klüfte, f. (geol.)* prăpastie de eroziune.
auswässern, *wässerte aus, ausgewässert, vb. (h) tr.* **1.** a muia în apă; a desăra (pești, brânză). **2.** a macera, a pune (în apă) la macerat. **3.** *(tehn.)* a deshidrata.
Auswässerung, *-en, f.* **1.** muiere în apă; desărare. **2.** macerare, macerat. **3.** *(tehn.)* deshidratare.
auswattieren, *wattierte aus, auswattiert, vb. (h) tr.* a vătui, a căptuși cu vată.
Auswattierung, *-en, f.* vătuire, căptușire cu vată.
ausweben, *webte aus, ausgewebt (înv.* și *poet.* și *woh aus, ausgewoben), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a țese complet, până la capăt. **2.** *(fig.)* a țese, a urzi, a plănui. **II.** *intr.* a înceta să (mai) țeasă.
Auswechselbank, *-bänke, f. (sport)* banca rezervelor.
auswechselbar *adj.* înlocuibil, care poate fi schimbat, înlocuit, interschimbabil, interșanjabil.
Auswechselbarkeit *f. sg.* substituibilitate; *(tehn.)* interschimbabilitate.
auswechseln, *wechselte aus, ausgewechselt (ich wechs(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a schimba; a înlocui; **eine Glühbirne ~** a schimba, a înlocui un bec; *(sport)* **einen Spieler ~** a înlocui un jucător; **eine Akte ~** a substitui un act. **II.** *intr. (vân.; despre cerbi)* a-și schimba culcușul.
Auswechsel|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* jucător(-oare) de rezervă.
Auswechs(e)lung, *-en, f.* schimbare; înlocuire; substituire.
Auswechs(e)lungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de schimb.
Ausweg, *-(e)s, -e, m.* ieșire, scăpare, soluție; expedient; **es bleibt nur noch ein ~** mai există o singură ieșire; **möglicher ~** șansă de scăpare.
ausweglos *adj.* fără scăpare, fără ieșire, fără rezolvare.
Ausweglosigkeit, *-en, f.* lipsă de perspectivă; lipsă de speranțe, de scăpare.
auswehen, *wehte aus, ausgeweht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stinge suflând. **2.** *(mar.)* a umfla (velele); a flutura, a face să fluture pavilionul. **II.** *intr. (s)* a se stinge prin suflarea vântului.
Ausweichbewegung, *-en, f.* mișcare de ocolire.
Ausweiche, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* linie dublă pentru încrucișare. **2.** *(drum)* bandă dublă, porțiune largă (a șoselei) pentru încrucișare, ocolire.
ausweichen, *wich aus, ausgewichen, vb. (s) intr.* **1.** a ocoli, a se da în lături, a face loc, a se da la o parte; a coti; **rechtzeitig ~** a se feri la timp; **dem Auto ~** a face loc automobilului. **2.** a ocoli; a se feri (de ceva); a evita; **einer Frage ~** a evita, a ocoli o întrebare; a da un răspuns evaziv; **js. Blicken ~** a ocoli privirea cuiva; **jm. in weitem Bogen ~** a ocoli pe cineva de departe. **3.** *(ferov.)* a se gara, a fi garat (pe o linie secundară). **4.** *(despre ziduri)* a ceda, a se înclina, a se strâmba. **5.** *(muz.)* a trece de la o tonalitate la alta; a modula. **6.** *(muz.)* a evita, a nu cânta (o cadență, un pasaj etc.).
ausweichend I. *part. prez.* de la ausweichen. **II.** *adj.* și *adv.* ocolit, neclar, evaziv; pe ocolite; **~ antworten** a da un răspuns evaziv.
Ausweichflughafen, *-s, -häfen, m.* aeroport de rezervă, de degajare.
Ausweichg(e)leis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de garare, linie de evitare.
Ausweichklausel, *-, f.* clauză cu subterfugii, cu portițe de scăpare.
Ausweichmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de evitare.
Ausweichmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de ocolire, de evitare.
Ausweich|stelle, *-n, f.* loc de evitare, de ocolire, de încrucișare (pentru vehicule).
Ausweich|stoff, *-(e)s, -e, m.* material suplimentar, de rezervă, auxiliar.
Ausweichung, *-en, f. (tehn.)* deviație.
Ausweichungs|platz, *-es, -plätze, m. (ferov.)* schimbător de cale.
ausweiden, *weidete aus, ausgeweidet (du weidest aus, er weidet aus), vb. (h) tr. (vân.)* a spinteca, a scoate intestinele vânatului.
ausweinen, *weinte aus, ausgeweint, vb. (h)* **I.** *tr.* a plânge; **seinen Schmerz ~** a-și ușura durerea plângând; **seine Tränen ~** a nu mai avea lacrimi să plângă. **II.** *refl.* a plânge mult, a-și îneca durerea în plâns; **sie hat sich in der Stille ausgeweint** a plâns singură până s-a liniștit, până s-a ușurat (de durere). **III.** *intr.* a termina de plâns.
Ausweis, *-es, -e, m.* **1.** legitimație, document; **den ~ vorzeigen** a se legitima. **2.** dovadă. **3.** *(ec.)* statistică; situație; raport (financiar, economic); *(fig.)* **nach ~ von...** în baza...; **nach ~ des Berichts** pe baza raportului, după cum se arată în raport.
ausweisen, *wies aus, ausgewiesen (du, er weist aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alunga, a izgoni (din țară); a exila, a expulza; a exclude. **2.** a arăta, a dovedi, a demonstra; a constata. **3.** a prevedea; a indica; **der Plan weist mehrere Straßen aus** planul arată că sunt prevăzute mai multe străzi. **4.** *(ec.)* a da situația (financiară); a da raport (financiar). **II.** *refl.* a se legitima; a aduce dovezi; a produce actele (de studii etc.); **sich über etwas ~** a se justifica, a justifica ceva; **das wird sich bald ~** asta se va vedea în curând, se va dovedi în curând; **er hat sich als guter Fachmann ausgewiesen** s-a dovedit a fi un bun specialist.
Ausweiskarte, *-n, f.* legitimație, carnet de legitimare, de identitate.
Ausweiskontrolle, *-n, f.* control al actelor de identitate.
Ausweisleistung, *-en, f.* legitimare; producere a dovezilor; **zur ~ auffordern** a legitima, a cere legitimația.
ausweislich *adj.* care poate justifica, legitima; justificabil; doveditor; grăitor, concludent.
Ausweis|papiere *pl.* acte, documente de legitimare.
ausweißen, *weißte aus, ausgeweißt (du, er weißt aus), vb. (h) tr.* a vărui, a spoi.
Ausweißung, *-en, f.* văruire, spoire.
Ausweisung, *-en, f.* **1.** alungare, izgonire, dare afară (din țară); expulzare, exilare. **2.** *(constr.)* prevedere; destinație (a clădirii).
Ausweisungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de expulzare, de exilare.
ausweiten, *weitete aus, ausgeweitet (du weitest aus, er weitet aus), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lărgi, a (se) întinde; a (se) extinde; a (se) dilata; **den Export ~** a lărgi, a extinde exportul; **die Krise weitet sich aus** criza se extinde, ia proporții. **2.** *(mil.)* a decalibra (gura unei țevi de tun).
Ausweitung, *-en, f.* lărgire, întindere; extindere, dilatare.
auswellen, *wellte aus, ausgewellt, vb. (h) tr. (reg.)* a întinde aluatul.
auswendig I. *adj.* exterior, extern, pe din afară. **II.** *adv.* pe de rost, pe dinafară; din memorie; **~ lernen** a învăța pe de rost; **~ können** a ști pe de rost, a cunoaște temeinic.
Auswendige, *-n (etwas Auswendiges), n. sg.* exterior.
Auswendiglernen, *-s, n. sg.* învățare pe dinafară, pe de rost.
aus werden, *wurde aus, aus geworden (du wirst aus, er wird aus), vb. (s) tr. (fam.)* a se sfârși, a se termina.
auswerfen, *warf aus, ausgeworfen (du wirfst aus, er wirft aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a (a)zvârli, a ejecta; a scoate; **die Angel ~** a arunca undița; **den Anker ~** a lăsa ancora; (și *fig.*) **einen Köder ~** a arunca o momeală, a momi; **Ballast ~** a arunca balast; *(fig., fam.)* **der Bahnhof wirft täglich Tausende von Reisenden aus** zilnic se revarsă mii de călători din gară; **jm. ein Auge ~** a scoate cuiva un ochi (aruncând cu un obiect). **2.** a săpa; **einen Graben ~ a)** a săpa un șanț; **b)** a curăța (un șanț) de nămol; **Sand ~** a scoate nisip (dintr-o groapă, dintr-un râu etc.). **3.** *(med.)* a expectora. **4.** a constitui; a fixa, a asigura; **jm. eine Summe für etwas ~** a aloca cuiva o sumă pentru ceva; **jm. eine Rente ~** a asigura cuiva o pensie. **5.** *(jur.)* a pedepsi; **eine Strafe ~** a da o pedeapsă. **6.** *(cont.)* a scoate afară, a scoate din rând (o sumă, un rezultat); a nota pe margine; **einen Posten ~** a însemna, a nota un post pe margine. **7.** *(despre mare, râuri)* a arunca la mal, la țărm. **8.** *(înv.)* a da afară, a izgoni; a exclude. **9.** *(în expr.)* **ein Tier ~** sau **einem Tier die Hoden ~** a castra un animal. **10.** *(despre lumini)* a răspândi. **11.** a stinge aruncând (ceva) peste; **das Feuer ~** a stinge (sau înăbuși) focul aruncând pământ peste el. **12.** a împrăștia, a semăna. **13.** a produce (într-un interval de timp cu ajutorul unui mecanism); **wie viel Tabletten wirft die Maschine aus?** câte tablete produce mașina (într-un interval dat de timp)? **II.** *intr.* **1.** a arunca afară. **2.** a isprăvi un joc printr-o aruncătură de bilă, de zar. **3.** *(despre animale)* a deveni sterp.
Auswerfen, *-s, n. sg.* v. Auswerfung.
Auswerfer, *-s, -, m. (tehn.)* ejector.
Auswerfung, *-en, f.* **1.** aruncare, azvârlire (afară). **2.** săpare, curățire (a unui șanț). **3.** *(med.)* expectorare, vărsare, scuipare de sânge. **4.** alocare; constituire (a unei rente). **5.** *(com.)* însemnare pe margine. **6.** înăbușire, stingere prin acoperire (cu ceva).
auswertbar *adj.* valorificabil, utilizabil.
Auswertegerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* aparat de decodificat. **2.** aparat de valorificare a datelor (culese).
auswerten, *wertete aus, ausgewertet (du wertest aus, er wertet aus), vb. (h) tr.* **1.** a evalua, a estima, a aprecia. **2.** a valorifica; a întrebuința, a utiliza, a folosi; a exploata; **eine Umfrage ~** a valorifica, a exploata datele unui test; **seine Kenntnisse ~** a-și valorifica cunoștințele.
Auswerter, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* operator al unei stațiuni de radiolocație. **2.** v. Auswertegerät.
Auswertung, *-en, f.* **1.** valorificare, exploatare, întrebuințare, utilizare, folosire; *(mil.)* valorificare a informațiilor. **2.** evaluare; estimare, apreciere; **statistische ~** interpretare statistică. **3.** *(mat.)* determinare a valorii de adevăr a unei formule; definire a valorii. **4.** *(chim.)* titrare.
Auswertungs|methode, *-n, f.* metodă de exploatare, de interpretare (a datelor).
auswettern, *wetterte aus, ausgewettert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre furtuni)* a se liniști, a se potoli, a trece; *(fig.)* **er hat ausgewettert** (el) s-a domolit, nu mai tună, nu mai înjură. **2.** *(impers.)* **es hat ausgewettert** furtuna a încetat, a trecut.
auswetzen, *wetzte aus, ausgewetzt (du, er wetzt aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a ascuți; a netezi, a egaliza (ascuțind); *(fig.)* **eine Scharte ~ a)** a repara o greșeală; **b)** a-și lua revanșa. **II.** *refl.* a se toci; **das Messer wetzt sich aus** cuțitul se tocește.

auswichsen, *wichste aus, ausgewichst (du, er wichst aus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a cerui (pe dinăuntru). **2.** *(fig., fam.)* a muia (cuiva) spinarea, oasele; a freca (cuiva) ridichea. **II.** *intr. (s) (reg.)* a o lua la sănătoasa, a da bir cu fugiții, a se căra.

auswickeln, *wickelte aus, ausgewickelt (ich wick(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a desfășa, a scoate din față, din scutece; a desface, a despacheta. **2.** *(fil., inv.)* a explica, a dezvolta.

auswiegen, *wog aus, ausgewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări; **die Butter pfundweise ~** a cântări untul în jumătăți de kg. **2.** *(tehn.)* a echilibra.

auswindeln, *windelte aus, ausgewindelt (ich wins(e)le aus), vb. (h) tr.* a scoate din față, din scutece, a desfășa.

auswinden, *wand aus, ausgewunden (du windest aus, er windet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. auswringen. **2.** *(înv.; jm. etwas)* a smulge (cuiva ceva) din mână. **3.** a ridica (cu macaraua, cabestanul etc.). **II.** *refl. (fam.)* a se dezvinovăți cu cuvinte abile, a găsi pretexte.

auswinseln, *winselte aus, ausgewinselt (ich wind(e)le aus), vb. (h) intr.* a înceta scheunatul, a nu mai scheuna.

auswintern, *winterte aus, ausgewintert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a conserva în timpul iernii, a scoate din iarnă. **2.** a expune asprimii iernii. **II.** *intr. (s)* **1.** *(agr.)* a degera, a nu suporta iarna; **die Saat ist ausgewintert** semănăturile au suferit din cauza gerului. **2.** (și *refl.*) a (pe)trece iarna undeva, a ierna.

Auswintern, *-s, n. sg.* distrugere de animale și plante prin ger.

Auswinterung, *-en, f.* **1.** iernare, iernat; ieșire din iarnă. **2.** *(agr.)* înghețare, degerare.

auswirken, *wirkte aus, ausgewirkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(reg.)* a isprăvi de țesut (o pânză). **2.** a obține, a dobândi (ceva pentru cineva); a mijloci. **3.** a frământa aluatul; a da o formă (aluatului). **4.** *(vân.)* a scoate mărunțaiele; a tranșa vânatul. **II.** *refl.* a se răsfrânge; a-și produce efectul, a avea repercusiuni; a influența; **das wirkt sich positiv aus** are un efect pozitiv. **III.** *intr.* **1.** *(reg.)* a termina (cu țesutul). **2.** a înceta să lucreze.

Auswirkung, *-en, f.* **1.** efect, influență; repercusiune, urmare; consecință; **die ~en der Reform** efectele, consecințele reformei. **2.** dobândire, obținere; mijlocire.

auswirren, *wirrte aus, ausgewirrt, vb. (h) tr.* a descurca.

auswischbar *adj.* care se poate șterge.

auswischen, *wischte aus, ausgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a curăța, a șterge; **den Staub ~** a șterge praful (din ceva); **sich** *(dat.)* **die Augen ~** a-și freca, a-și șterge ochii; *(fig., fam.)* **jm. die Augen ~** a înșela, a duce pe cineva. **2.** *(pop.)* a juca cuiva o farsă, a i-o plăti cuiva; a provoca cuiva o neplăcere, o pagubă; **jm. eins ~ a)** a trage cuiva o palmă; **b)** a juca cuiva o festă. **3.** a rade, a șterge (ceva scris). **II.** *intr. (s) (fam.)* a o șterge, a o întinde, a evada, a fugi; **er wischt mir aus** îmi scapă din mână.

Auswischer, *-s, -, m.* **1.** palmă. **2.** farsă.

auswittern, *witterte aus, ausgewittert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune acțiunii intemperiilor. **2.** a altera, a dezagrega, a fărâmița, a descompune (sub influența intemperiilor). **3.** *(vân.)* a adulmeca, a simți, a mirosi; *(fig., fam.)* a sonda, a cerceta. **II.** *intr.* **1.** *(despre furtună)* a înceta, a se potoli. **2.** *(s)* a se altera, a se descompune, a se dezagrega (sub influența intemperiilor, a aerului); **das Erz wittert aus** minereul se dezagregă.

Auswitterung, *-en, f.* **1.** alterare, descompunere, dezagregare (sub influența intemperiilor). **2.** adulmecare.

auswölben, *wölbte aus, ausgewölbt, vb. (h) tr.* a bolti.

Auswölbung, *-en, f.* boltă; boltire, boltitură.

auswringen, *wrang aus, ausgewrungen, vb. (h) tr.* a stoarce (rufe).

auswuchern, *wucherte aus, ausgewuchert, vb. (h)* **I.** *tr.* a jupui, a stoarce, a exploata (prin camătă). **II.** *intr.* a prolifera, a se înmulți rapid; a năpădi, a se întinde pretutindeni.

Auswucherung, *-en, f.* **1.** acoperire, năpădire, întindere. **2.** *(med.)* excrescență; proliferare. **3.** jupuire, stoarcere, exploatare prin camătă.

Auswuchs, *-es, -wüchse, m.* **1.** excrescență; protuberanță; cucui; cocoașă; diformitate; caruncul. **2.** *(agr.)* încolțire pe tulpină (a gramineelor). **3.** *(fig.)* născocire, aberație; exces; viciu; monstruozitate; **~ der Fantasie (Phantasie)** născocire a fanteziei.

auswühlen, *wühlte aus, ausgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a scoate scormonind, răscolind pământul. **2.** a săpa scormonind.

Auswurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** *(med.)* expectorație, spută, flegmă; *(pop.)* scuipat. **2.** gunoi; murdărie; dejecție. **3.** *(fig.)* lepădătură, drojdie; **~ der Gesellschaft** drojdie a societății. **4.** deșeu; *(mar.)* obiect aruncat de mare pe țărm. **5.** *(geol.)* dejecție vulcanică; lavă. **6.** *(tehn.)* evacuare, orificiu de golire.

auswürfeln, *würfelte aus, ausgewürfelt (ich würf(e)le aus), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca cu zarul, a juca ceva la zaruri. **II.** *intr.* a da primul cu zarurile.

Auswürfling, *-s, -e, m.* **1.** *(geol.)* material piroclastic; piatră, lavă aruncată de un vulcan. **2.** *(peior.)* lepădătură.

Auswurf|stoffe *pl.* excreție; excremente.

auswürgen, *würgte aus, ausgewürgt, vb. (h) tr.* a vărsa, a voma cu mari sforțări.

auswurzeln, *wurzelte aus, ausgewurzelt (ich wurz(e)le aus), vb. (h) tr.* a dezrădăcina; a stârpi din rădăcină, a extirpa.

auswüten, *wütete aus, ausgewütet (du wütest aus, er wütet aus), vb. (h) intr.* și *refl. (despre furtuni)* a se potoli, a se liniști; *(despre oameni)* a-i trece furia, a se domoli.

auszacken, *zackte aus, ausgezackt, vb. (h) tr.* a cresta, a dința; a tăia în zigzag.

auszahlen, *zahlte aus, ausgezahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a plăti; a achita; **den Lohn ~** a plăti salariul; *(fig., fam.)* **wart! ich werd dich ~!** lasă! am să ți-o plătesc eu! **II.** *refl. (fam.)* a merita; **das zahlt sich nicht aus** nu merită (osteneala).

auszählen, *zählte aus, ausgezählt, vb. (h)* **I.** *tr.* a număra (separând); **die Stimmen ~** a număra voturile; *(box)* **der Gegner wurde ausgezählt** adversarul a fost numărat. **II.** *intr.* a înceta să numere, a termina de numărat.

Auszahler, *-s, -, m.* platnic, plătitor.

Auszahlung, *-en, f.* plată, rambursare, vărsământ; **telegrafische ~** mandat telegrafic.

Auszählung, *-en, f.* numărare, numărătoare.

Auszahlungs|anweisung, *-en, f.* mandat de plată.

Auszahlungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoarea plății; suma totală de plată.

Auszahlungsgenehmigung, *-en, f.* autorizație de plată.

Auszahlungs|schein, *-(e)s, -e, m.* aviz de plată.

Auszahlungs|termin, *-s, -e, m.* termen de plată.

auszähneln, *zähnelte aus, ausgezähnelt (ich zähn(e)le aus), vb. (h) tr.* a cresta în formă de dinți, a dința.

auszahnen, *zahnte aus, ausgezahnt, vb. (h)* **I.** *tr.* v. auszähneln. **II.** *intr.* a-i fi crescut ultimii dinți.

auszanken, *zankte aus, ausgezankt, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a certa, a lua la rost. **II.** *intr.* și *refl.* a înceta să (se) certe.

auszapfen, *zapfte aus, ausgezapft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a trage (vin) din butoi. **2.** a da cep unui butoi; a goli (un butoi). **3.** a turna (vin). **4.** *(fig., fam.)* a stoarce pe cineva.

auszappeln, *zappelte aus, ausgezappelt (ich zapp(e)le aus), vb. intr.* **1.** *(h)* a înceta de a se zbate, a înceta să se zbată. **2.** *(s)* a ieși zbătându-se.

auszäunen, *zäunte aus, ausgezäunt, vb. (h) tr.* a separa cu un gard; a împrejmui (cu gard).

auszausen, *zauste aus, ausgezaust (du, er zaust aus), vb. (h) tr.* a smulge; **jm. die Haare ~** a smulge cuiva părul, a trage pe cineva de păr.

auszechen, *zechte aus, ausgezecht, vb. (h)* **I.** *tr.* a goli (bând), a bea (un pahar) până la fund. **II.** *intr.* a înceta cu chefuitul.

auszeh(e)nten, *zeh(e)nte aus, ausgezeh(e)nt, vb. (h) tr. (ist.)* a dijmui, a lua zeciuială.

auszehren, *zehrte aus, ausgezehrt, vb. (h) tr.* și *refl.* a slăbi, a (se) slei, a (se) epuiza, a se consuma; **er ist ausgezehrt** a slăbit, e stors; **die Krankheit hat ihn ausgezehrt** boala l-a epuizat, l-a sleit de puteri.

auszehrend **I.** *part. prez.* de la auszehren. **II.** *adj.* epuizant.

Auszehrung, *-en, f.* **1.** epuizare, sleire; slăbire, epuizare fizică. **2.** *(med. pop.)* tuberculoză, oftică.

auszeichnen, *zeichnete aus, ausgezeichnet (du zeichnest aus, er zeichnet aus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a decora, a distinge, a evidenția; **der Lehrer hat den Schüler ausgezeichnet** profesorul l-a evidențiat pe elev; **er wurde mit einem Orden ausgezeichnet** a fost decorat cu un ordin; **Sinn für Kunst zeichnet ihn aus** se face remarcat printr-un (deosebit) simț artistic. **2.** *(tipogr.)* a evidenția; a scoate în evidență (cuvinte, pasaje etc.). **3.** a însemna, a nota; a marca; *(com.)* a pune, a afișa prețul (la mărfuri). **II.** *intr.* a termina de desenat; a desena complet. **III.** *refl.* a se distinge, a se evidenția; a se face cunoscut.

Auszeichnerpunkt, *-(e)s, -e, m. (top.)* punct geodezic, punct de orientare, punct de reper.

Auszeichnung, *-en, f.* **1.** decorație; distincție (ordin, premiu, titlu etc.); **jn. zur höchsten ~ vorschlagen** a propune pe cineva pentru cea mai înaltă distincție. **2.** decorare; evidențiere; **die ~ findet morgen statt** decorarea, acordarea distincțiilor (premiilor etc.) are loc mâine; **er hat das Abitur mit ~ bestanden** a luat examenul de maturitate, bacalaureatul cu brio. **3.** notă, însemnare, marcare; *(com.)* punerea, afișarea prețului la mărfuri. **4.** *(com.)* etichetă, marcă. **5.** *(tipogr.)* scoatere în evidență (a unor cuvinte sau pasaje prin întrebuințarea altor caractere de litere).

Auszeichnungs|pflicht, *-en, f. (com.)* obligație de a pune, a afișa prețul (la mărfuri).

Auszeichnungs|schrift, *-en, f. (tipogr.)* literă de evidențiere.

auszeichnungswert, auszeichnungswürdig *adj.* demn de a fi decorat, evidențiat, distins.

auszeideln, *zeidelte aus, ausgezeidelt (ich zeid(e)le aus), vb. (h) tr. (reg.)* a tăia (a scoate) fagurele (din ramă).

Aus|zeit *f. sg. (sport)* taim-aut, time-out.

auszementieren, *zementierte aus, auszementiert, vb. (h) tr.* a pune ciment; a cimenta, a îmbrăca în ciment.

auszerren, *zerrte aus, ausgezerrt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a smulge smucind. **2.** a întinde smucind.

ausziehbar *adj.* care se poate întinde, extensibil.

Ausziehbarkeit *f. sg.* însușirea de a se putea întinde, extensibilitate.

ausziehen, *zog aus, ausgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a întinde, a lungi; **die Antenne am Auto ~** a scoate, a ridica antena la automobil; **Draht ~** a întinde sârmă; **den Teig dünn ~** a întinde aluatul (cu sucitorul); **einen Tisch ~** a lungi o masă. **2.** a scoate afară, a extrage, a smulge; **dem Vogel eine Feder ~** a smulge o pană păsării; **den Schlüssel ~** a scoate cheia (din ușă); **einen Zahn ~** a scoate un dinte. **3.** a scoate, a dezbrăca, a descălța; **die Schuhe ~** a scoate pantofii, a descălța; **die Kleider ~** a dezbrăca hainele; *(fig.)* **die Kinderschuhe ~** a se face mare, a deveni matur; **jn. ~** a dezbrăca pe cineva, a despuia, a jupui pe cineva; *(fig.)* **jn. bis aufs Hemd ~** a lua și cămașa de pe cineva; **die Uniform (sau des Kaisers Rock) ~ a)** a dezbrăca uniforma; **b)** a părăsi armata; **das Schwert ~ a)** a scoate sabia din teacă; **b)** a scoate sabia dintr-o rană; *(fig.)* **den alten Adam ~** a începe o viață nouă. **4.** a face un extract, a extrage; a excerpta; **Stellen aus einem Buche ~** a conspecta pasaje dintr-o carte; *(chim.)* **eine Lösung mit einem Lösungsmittel ~** a extrage o soluție cu un dizolvant; **Saft aus einer Pflanze ~** a extrage suc dintr-o plantă; *(mat.)* **eine Wurzel ~** a extrage o rădăcină, un radical. **5.** a decolora; **die Sonne zieht die Farben aus** soarele decolorează, pălește culorile. **6.** a desena, a trage (după model); a uni (trăgând o linie); **er zieht die Zeichnung mit Tusche aus** el trage cu tuș peste un desen; **die Linien ~** a îngroșa liniile. **7.** *(fam.; în expr.)* **ein Glas ~** a trage un pahar; a goli, a da de dușcă, a da pe gât un pahar. **8.** *(muz.)* a reduce, a prescurta (o operă muzicală). **II.** *refl. (h)* **1.** a se dezbrăca, a se descălța. **2.** a se întinde, a se lungi. **III.** *intr. (s)* **1.** a se muta, a schimba domiciliul; **er muss aus der Wohnung ~** trebuie să se mute din locuință. **2.** a pleca; a porni (la drum); a emigra; **die Truppen ziehen zur Parade aus** trupele ies la paradă; **zu Pferde ~** a pleca pe cal, a porni călare. **3.** *(fam.)* a o lua la sănătoasa, a-și lua picioarele la spinare. **4.** a ieși, a se pierde; **das Aroma des Kaffees ist ausgezogen** cafeaua și-a pierdut aroma; *(mine)* **die verbrauchten Wetter ziehen aus dem Schacht aus** aerul greu, viciat iese din puț.

Ausziehen, *-s, n. sg.* **1.** întindere, lungire. **2.** scoatere, smulgere, extragere; extracție; excerptare. **3.** dezbrăcare, descălțare, despuiere. **4.** plecare (în lume); emigrare; mutare.

Auszieher, *-s, -, m.* extractor (la o pușcă).

Ausziehfeder, *-n, f. (desen)* trăgător, peniță de desen.

Ausziehleiter, *-n, f.* scară extensibilă.

Ausziehmaschine, *-n, f. (drumuri)* dispozitiv de extragere (piloți).

Ausziehmädchen, *-s, -, n. (fam., peior.)* model nud.

Ausziehplatte, *-n, f.* tăblie de lungit masa.

Ausziehschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de aeraj (pentru evacuarea aerului viciat).

Ausziehtisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Ausziehtusche, *-n, f.* tuș de China, tuș de tras linii.

Ausziehung, *-en, f.* v. Ausziehen **(1, 2).**
auszieren, *zierte aus, ausgeziert, vb. (h) tr.* a împodobi, a decora.
auszimmern, *zimmerte aus, ausgezimmert, vb. (h) tr.* a căptuși, a pardosi cu scânduri.
Auszimmerung, *-en, f.* căptușire cu scânduri; pardosire cu scânduri.
auszinnen, *zinnte aus, ausgezinnt, vb. (h) tr.* a cositori; a spoi (cu cositor).
auszirkeln, *zirkelte aus, ausgezirkelt (ich zirk(e)le aus), vb. (h) tr.* **1.** a măsura cu compasul. **2.** *(fig., fam.)* a fixa, a stabili, a aranja. **3.** *(reg.)* a inventa, a născoci.
auszischen, *zischte aus, ausgezischt, vb.* **I.** *(h) tr.* a fluiera (pe cineva), a șuiera în semn de dezaprobare. **II.** *(s) intr. (rar)* a se stinge (despre țigări, lumânări).
auszittern, *zitterte aus, ausgezittert, vb. (h) intr.* **1.** a înceta să tremure, a nu mai tremura. **2.** a vibra.
Auszubildende, *-n, -n (ein Auszubildender), m.* și *f. (presc.* **Azubi)** ucenic(ă), persoană în curs de formare profesională.
auszucken, *zuckte aus, ausgezuckt, vb. (h) intr.* a înceta să zvâcnească, a nu mai zvâcni.
Auszug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** extras; rezumat; prescurtare; sumar; **Auszüge aus dem Roman vorlesen** a citi părți, pasaje din roman; **~ aus der Kriegsstammrolle** extras din matricol, din registrul matricol al armatei, din controalele active ale armatei; *(jur.)* **~ aus dem Strafgesetzbuch** extras din codul penal; **der ~ des Bankkontos weist einen Soldo von 50.000 Euro aus** extrasul de cont evidențiază un sold de 50.000 euro. **2.** *(chim.)* extract. **3.** esență; *(fig.)* chintesență. **4.** ieșire; plecare; mutare; emigrare; **der ~ aus der alten Wohnung** mutarea din vechea locuință. **5.** prelungire (a unei mese), tăblie care se trage; parte a unui obiect care se trage, se scoate (pentru a-l prelungi); sertar. **6.** *(reg.)* calitate superioară, floare (de grîș, făină etc.). **7.** *(muz.)* prelucrare pentru pian, prescurtare, adaptare. **8.** *(reg. și austr.)* v. Altenteil. **9.** *(elv.)* primul contingent al soldaților în termen. **10.** *(fot.; în expr.)* **Apparat mit ~** aparat pliant.
Auszug|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de formare a trenurilor.
Auszügler, *-w, -, m.* **1.** *(elv.)* soldat din primul contingent. **2.** *(reg. și austr.)* părinte care și-a cedat (la bătrânețe) averea copiilor și se află în îngrijirea acestora.
auszüglich *adj.* v. auszugsweise.
Auszugplatte, *-n, f.* v. Auszugsplatte.
Auszugsfest, *-(e)s, -e, n.* paștele evreiesc.
Auszugs|hieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* extracție a arborilor bătrâni.
Auszugsmehl, *-(e)s, -e, n.* făină foarte fină, de calitate superioară, floare de făină.
Auszugs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de extracție.
Auszugs|platte, *-n, f.* bucată adăugată la o masă, tăblie care se trage (pentru a prelungi masa).
auszugsweise *adv.* în extras; în rezumat; **~ veröffentlichen** a publica în fragmente.
Auszugswelle, *-n, f. (text.)* arbore posterior (la războiul).
Auszugswellenrad, *-(e)s, -räder, n. (text.)* roată de comandă a arborelui posterior (la războiul).
auszupfen, *zupfte aus, ausgezupft, vb. (h) tr.* a destrăma, a scoate, a smulge (fire, pene etc.).
Auszupfer, *-s, m. (text.)* destrămător.
auszürnen, *zürnte aus, ausgezürnt, vb. (h) intr.* a sfârși cu supărarea, a înceta mânia.
auszwicken, *zwickte aus, ausgezwickt, vb. (h) tr.* **1.** a pișca, a scoate ciupind; a smulge. **2.** *(constr.)* a împăna rosturile unei zidării.
auszwiebeln, *zwiebelte aus, ausgezwiebelt (ich zwieb(e)le aus), vb. (h) tr. (fam.)* a trage o mamă de bătaie.
Auszwirnen, *-s, n. sg. (text.)* torsiune definitivă, suplimentară.
auszwitschern, *zwitscherte aus, ausgezwitschert, vb. (h) intr.* a înceta (cu) ciripitul, a nu mai ciripi.
autark *adj.* autarhic.
Autarkie, *-n* [-ki:ən], *f.* autarhie; independență economică a unei țări față de celelalte.
autarkisch *adj.* v. autark.
auteln, *autelte, geautelt (ich aut(e)le), vb. (h) intr. (inv.* și *reg.)* a merge cu automobilul.
Authentie[-'ti:] *f. sg. (livr.)* v. Authentizität.
authentifizieren, *authentifizierte, authentifiziert, vb. (h) tr.* a autentifica, a certifica.
authentisch *adj.* **1.** autentic, adevărat. **2.** *(reg.)* solid, puternic.
authentisieren, *authentisierte, authentisiert, vb. (h) tr. (jur.)* a autentifica.
Authentizität *f. sg.* autenticitate.
Autismus, *-, m. sg. (med.)* autism.
autistisch *adj.* autist; **ein ~es Kind** un copil autist.
Autler, *-s, -, m. (inv., reg.; fam.)* automobilist, șofer.
Auto, *-s, -s, n.* automobil, mașină; **~ fahren a)** a conduce automobilul; **b)** a merge cu mașina; **~ mit Schiebedach** automobil decapotabil; **umweltfreundliches ~** automobil nepoluant.
Auto|anhänger, *-s, -, m. (auto.)* remorcă.
Auto|atlas, - (și *-lasses), -lasse* (și *-lanten), m.* atlas rutier, automobilistic.
Auto|ausfahrt, *-en, f.* (poartă de) ieșire pentru autovehicule.
Autobahn, *-en, f.* autostradă; **gebührenpflichtige ~** autostradă cu taxă.
Autobahn|anschluss|stelle, *-n, f.* punct de acces (dintr-o șosea secundară) pe autostradă.
Autobahn|auf|fahrt, *-en, f.* acces, intrare pe autostradă.
Autobahn|ausfahrt, *-en, f.* ieșire de pe autostradă.
Autobahnbrücke, *-n, f.* pod pe autostradă, viaduct.
Autobahndrei|eck, *-(e)s, -e (reg.* și *-en)* intersecție de autostrăzi (în formă de triunghi).
Autobahnkontrollpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de control pe autostradă.
Autobahnkreuz, *-es, -e, n.*, **Autobahnkreuzung**, *-en, f.* intersecție de autostrăzi (pe două niveluri).
Autobahnmeisterei, *-en, f.* serviciu de întreținere și reparație a autostrăzii.
Autobahn|netz, *-es, -e, n.* rețea de autostrăzi.
Autobahn|nutzungsgebühr, *-en, f.* taxă de utilizare a autostrăzii.
Autobahnrast|hof, *-(e)s, -höfe, m.*, **Autobahnrast|stätte**, *-n, f.* restaurant, han lângă o autostradă, popas pe autostradă.
Autobahnschere, *-n, f.* bifurcare a autostrăzii.
Autobahn|strecke, *-n, f.* (porțiune de) autostradă.
Autobahn|überführung, *-en, f.* pasaj, trecere superioară al (a) autostrăzii.
Autobahnverbindung, *-en, f.* legătură autorutieră, prin intermediul unei autostrăzi.
Autobahnverkehr, *-s, m. sg.* trafic pe autostradă.
Autobahnzubringer, *-s, -, m.* drum, cale de acces spre autostradă.
Autobatterie, *-rien* [-ri:ən], *f.* baterie, acumulator de automobil.
Autobereifung, *-en, f.* pneuri, cauciucuri ale autovehiculului; punere a pneurilor la autovehicule.
Autobesitzer, *-s, -, m.* proprietar, posesor de automobil.
Autobetonmischer, *-s, -, m. (constr.)* betonieră automobilă.
Autobiografie, **Autobiographie**, *-n* [-'fi:ən] *f.* autobiografie.
autobiografisch, **autobiographisch** *adj.* autobiografic.
Autobombe, *-n, f.* automobil capcană.
Autobrille, *-n, f.* ochelari de automobilist.
Autobus, *-ses, -se, m.* autobuz.
Autobus|halte|stelle, *-n, f.* stație de autobuz.
Autobuslinie [-niə], *-n* [-niən], *f.* linie de autobuz.
Autobusreise, *-n, f.* excursie, călătorie cu autobuzul.
Autobus|unglück, *-(e)s, -e, n.* accident de autobuz.
Autocar[-ka:ɐ], *-s, -s, m. (elv.)* autocar.
Autochrom [-'kro:m], *-(e)s, n. sg.* autocrom, fotocromie.
autochthon [-ɔx'to:n] *adj.* autohton, băștinaș.
Autochthone, *-n, -n (ein Autochthoner), m.* autohton, băștinaș.
Autocross și **Auto-Cross**[-krɔs], *-, -e, m.* autocros.
Autodafé, *-s, -s, n.* **1.** autodafeu. **2.** ardere în public a cărților și scrierilor interzise.
Autodetermination *f. sg. (pol.)* autodeterminare.
Autodidakt, *-en, -en, m.* autodidact.
autodidaktisch *adj.* autodidact.
Autodieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de automobile.
Autodieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt de automobile.
Autodienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de întreținere și reparare a automobilelor; auto-service.
Autodrom, *-s, -e, n. (austr.)* autodrom (în parcuri de distracții).
Autodroschke, *-n, f. (inv., austr.)* taxi(metru).
autodynamisch *adj.* autodinamic.
Auto|elektrik *f. sg.* instalație electrică a automobilului.
Auto|ersatz|teile *m. pl.* piese de schimb pentru autovehicule.
Autofabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de automobile.
Autofähre, *-n, f.* bac pentru autovehicule.
Autofahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* automobilist(ă), conducător(-oare) auto, șofer(iță).
Autofahrt, *-en, f.* călătorie cu mașina.
Autofalle, *-n, f.* **1.** *(fam.)* radar instalat la marginea șoselei pentru constatarea vitezei mașinilor. **2.** obstacol plasat de bandiți pe autostradă pentru jefuirea mașinilor.
autofest *adj. (despre stofe)* care nu se șifonează în mașină.
Autofirma, *-men, f.* firmă de automobile.
autofrei *adj.* fără circulație de autovehicule; **~er Sonntag** duminică în care nu se circulă cu mașina; **~e Zone** zonă cu restricție de circulație.
Autofriedhof, *-(e)s, -höfe, m. (fam.)* cimitir de mașini.
Autoführer, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Autogamie *f. sg. (biol.)* autogamie, autofecundare.
Autogarage [-ra:ʒe], *-n, f.* garaj (pentru automobile).
autogen *adj.* autogen; **~e Schweißung** sudură autogenă.
Autogengerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de sudură autogenă.
Autogenschneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de tăiat autogen.
Autogenschweißer, *-s, -, m. (tehn.)* sudor autogen.
Autogenschweißgerät, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* aparat de sudură autogenă.
Autogenschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură autogenă.
Autogeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de automobile.
Autogiro [-'ʒi:-], *-s, -s, n. (av.)* autogir.
Autognosie *f. sg. (fil.)* autognosie.
autognostisch *adj. (fil.)* autognostic.
Autograf, *-s, -e(n), n.* v. Autograph.
autografisch *adj.* v. autographisch.
Autogramm, *-(e)s, -e, n.* autograf.
Autogrammjäger, *-s, -, m. (fam.)* vânător de autografe.
Autogrammsammler, *-s, -, m.* colecționar de autografe.
Autograph, *-s, -e(n), n.* manuscris autograf.
Autographie, *-n* [-'fi:ən], *f. (tipogr.)* autografie, autografică.
autographieren, *autographierte, autographiert, vb. (h) tr.* **1.** a scrie cu propria mână. **2.** *(tipogr.)* a autografia, a reproduce printr-o autografie.
autographisch *adj.* **1.** autograf, scris de propria mână. **2.** *(tipogr.)* autografic, reprodus prin autografie.
Autogravüre [-'vy:-], *-n, f. (tipogr.)* autogravură.
Auto|halle, *-n, f.* **1.** hală de montaj (într-o fabrică de automobile). **2.** sală de expoziție pentru automobile.
Auto|händler, *-s, -, m.* negustor de automobile.
Auto|heber, *-s, -, m. (auto.)* cric.
Auto|hilfsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de depanare.
Auto|hof, *-s, -höfe, m.* garaj (mare, cu stație de întreținere), parc de mașini.
Auto|hofbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de garaj, al unui parc de mașini.
Auto|hupe, *-n, f.* claxon (de automobil).
Auto|hypnose, *-n, f.* autohipnoză.
Auto|industrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* industrie de automobile.
Auto|infektion, *-en, f.* autoinfecție.
Auto|intoxikation, *-en, f.* autointoxicație.
Autokappe, *-n, f.* passe-montagne.
Autokarte, *-n, f.* hartă rutieră.
Autokennzeichen, *-s, -, n.* număr de înmatriculare (al unui automobil).
autokephal (și **autozephal)** *adj. (bis.)* autocefal.

Autokephalie *f. sg. (bis.)* autocefalie.
Autokino, *-s, -s, n.* cinematograf în aer liber (unde se vede filmul din automobil).
Autoklav, *-(e)s, -en* [-vən-], *m. (chim.)* autoclav(ă).
Autoklub, *-s, -s, m.* v. Automobilklub.
Autoknacker, *-s, -, m. (fam.)* spărgător de automobile.
Autokoffer, *-s, -, m. (auto.)* cufăr pentru bagaje.
Aut|ökologie *f. sg.* domeniu al ecologiei care studiază efectele factorilor de mediu asupra individului.
Autokolonne, *-n, f.* coloană de mașini.
Autokonfiguration, *-en, f.* autoconfigurație.
autokonjugiert *adj. (mat.)* autoconjugat.
Autokorrelationsfunktion, *-en, f.* funcție de autocorelare.
Autokorrelationsko|effizient [-'tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de autocorelare.
Autokorso, *-s, -s, m.* corso pentru mașini, automobile.
Autokran, *-s, -kräne* (și *-e), m.* automacara.
Autokrat, *-en, -en, m.* autocrat.
Autokratie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* autocrație.
autokratisch *adj.* și *adv.* autocratic, autocrat.
Autokühler, *-s, -, m.* radiator (de automobil).
Autolack, *-(e)s, -e, m.* lac pentru automobile.
Autolenker, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Autolotsendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de pilotaj pentru autovehicule.
Automarder, *-s, -, m. (fam., jarg.)* v. Autoknacker.
Automarke, *-n, f.* marcă de automobil.
Automat, *-en, -en, m.* automat.
Automatenbuffet [-byfe:], *-s, -s, n.* bufet automat, expres.
Automatenfern|sprech|amt, *-(e)s, -ämter, n.* centrală telefonică automată.
Automatenfütterung, *-en, f.* alimentare automatizată (a animalelor).
automatenhaft *adj.* ca un automat.
Automatenrestaurant [-restorã:], *-s, -s, n.* restaurant cu serviciu automat.
Automatenstraße, *-n, f.* șir de automate așezate unul lângă celălalt (într-o cantină etc.).
Automaten|stuhl, *-(e)s, -stühle m. (text.)* războiu de țesut automat.
Automatik, *-en, f.* automatică.
Automation [-tsio:n], *-en, f.* v. Automatisierung.
automatisch *adj.* și *adv.* automat.
automatisieren, *automatisierte, automatisiert, vb. (h) tr.* a automatiza.
Automatisierung, *-en, f.* automatizare; **fortgeschrittene** ~ automatizare avansată; **komplexe** ~ automatizare totală.
Automatisierungsgrad, *-(e)s, m. sg.* grad de automatizare; ~ **der Produktion** grad de automatizare a producției.
Automatisierungsko|effizient [-'tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de automatizare.
Automatisierungsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel de automatizare.
Automatisierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de automatizare.
Automatismus, *-, -men, m.* **1.** *(tehn.)* mecanism automatizat, automat. **2.** *(biol.; psih.)* automatism.
Automatwerk, *-(e)s, -e, n.* sistem automat, mecanism automat.
Automechaniker, *-s, -, m.* mecanic auto.
Autominute, *-n, f.* distanță parcursă cu o viteză medie de o mașină într-un minut.
Automobil, *-(e)s, -e, n.* automobil.
Automobil|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de automobile.
Automobil|bau, *-(e)s, m. sg.* construcție de automobile.
Automobil|brille, *-n, f.* v. Autobrille.
Automobil|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor auto.
Automobil|fahrer, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Automobil|ge|stell, *-(e)s, -e, n.* șasiu de automobil.
Automobil|halle, *-n, f. (auto.)* garaj.
Automobil|industrie, *-n* ['tri:ən], *f.* industrie de automobile.
Automobilismus, *-, m. sg.* automobilism.
Automobilist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* automobilist(ă).
automobilistisch *adj.* automobilistic.
Automobil|kasten, *-s, -kästen, m.* caroserie de automobil.
Automobil|klub, *-s, -s, m.* automobilclub, autoclub.
Automobil|lenker, *-s, -, m.* v. Autofahrer.
Automobil|markt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de automobile.
Automobil|reifen, *-s, -, m.* v. Autoreifen.
Automobil|rennbahn, *-en, f.* v. Autorennbahn.
Automobil|rennen, *-s -, n.* v. Autorennen.
Automobil|salon [-'lõ:], *-s,-s, m.* salon automobilistic.
Automobil|schuppen, *-s, -, m. (înv.)* garaj.
Automobil|technik *f. sg.* tehnică automobilistică.
Automobil|versicherung, *-en, f.* v. Autoversicherung.
Automobil|werk, *-(e)s, -e, n.* uzină de automobile.
Automobil|werkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Autowerkzeug.
Automobilwesen, *-s, n. sg.* automobilism.
automorph *adj.* automorf; *(mat.)* **~e Funktion** funcție automorfă.
autonom *adj.* și *adv.* autonom; **~es Gebiet** regiune autonomă; ~ **handeln** a acționa autonom, independent.
Autonomie, *-n* ['mi:ən], *f.* autonomie.
Autonomiebe|strebung, *-en, f.* aspirație la autonomie.
Autonomiegedanke, *-n, -n, m.* idee de autonomie.
Autonomist, *-en, -en, m.* autonomist, adept al autonomiei.
Autonummer, *-n, f. (auto.)* număr de înmatriculare.
Auto|oxidation și **Auto|oxydation**, *-en, f.* autooxidare.
Autopapiere *pl.* acte de automobil, de mașină.
Autopark, *-s, -e* (sau *-s), m.* parc de automobile.
Autoparkplatz, *-es, -plätze, m.* loc, teren de parcare (pentru automobile).
Autopflege *f. sg.* întreținere a automobilului.
Autopilot, *-en, -en, m. (av.)* pilot automat.
Autoplastik *f. sg. (med.)* autoplastică.
Autopolymerisation, *-en, f. (chim.)* autopolimerizare.
Autopsie, *-n* [-'psi:ən], *f.* **1.** *(anat)* autopsie; disecție. **2.** ocupație; descindere la fața locului.
Autor, *-s, -toren m.* autor.
Auto|radio, *-s, -s, n.* radio de automobil.
Auto|reifen, *-s, -, m.* pneu, anvelopă de autovehicule.
Auto|reise, *-n, f.* călătorie cu automobilul.
Auto|reisezug, *-(e)s, -züge, m.* tren care transportă persoanele împreună cu mașinile acestora.
Autoren|abend, *-s, -e, m.* ședință a cenaclului literar.
Autoren|exemplar, *-s, -e, n. (tipogr.)* exemplar de autor.
Autorenhonorar, *-s, -e, n.* drepturi de autor, onorariu (pentru o carte).
Autorenkollektiv, *-s, -e* [-vɔ], *n.* colectiv de autori, autor colectiv.
Autorenkorrektur, *-en, f.* corectură (efectuată) de autor.
Autorenlesung, *-en, f.* citire de către autor din propria sa carte, operă.
Auto|rennbahn, *-en, f.* pistă pentru curse automobilistice.
Auto|rennen, *-s, -, n.* cursă de automobile.
Autorenrechte *pl.* drepturi de autor.
Autorenregister, *-s, -, n.* indice de autori.
Autorenschutzverband, *-(e)s, -bände, m. (jur.)* uniune de apărare a drepturilor de autor.
Autorenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Autorenregister.
Autoreparatur, *-en, f.* reparație de automobile; depanare.
Autoreparaturwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de reparații auto.
Autorisation, *-en, f.* **1.** autorizare. **2.** împuternicire.
autorisieren, *autorisierte, autorisiert, vb. (h) tr.* **1.** a autoriza; a da autorizație. **2.** a împuternici.
autorisiert **I.** *part. trec.* de la autorisieren. **II.** *adj.* **1.** autorizat, aprobat; **eine ~e Übersetzung** o traducere autorizată. **2.** împuternicit.
autoritär *adj.* autoritar, bazat pe autoritate, categoric; **~es Regime** regim autoritar, sprijinit pe forță.
Autorität, *-en, f.* **1.** *sg.* autoritate; **die staatliche** ~ autoritatea statului; **er hat keine** ~ **gegenüber den Schülern** n-are autoritate față de elevi. **2.** somitate, autoritate; **als** ~ **gelten** a trece drept autoritate.
autoritativ *adj.* autoritar, care se bazează pe autoritate, de autoritate, hotărâtor.
Autoritäts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare a autorității.
Autoritäts|glaube, *-ns, m. sg.* încredere, credință în autoritate, în autorități.
autoritätsgläubig *adj.* care crede în autoritate.
Autoritäts|gläubigkeit *f. sg.* credință în autoritate.
Autoritätsmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz de autoritate.
Autoritäts|prinzip, *-(e)s, -ien* [-iən], *n.* principiu al autorității.
Auto|rotation, *-en, f. (tehn.)* autorotație.
Autor|recht, *- (e)s, n. sg.* v. Urheberrecht.
Autor|schaft *f. sg.* calitate de autor; faptul de a fi autor; paternitate; **die ~ dieses Buches ist unbekannt** paternitatea acestei cărți este necunoscută.
Auto|ruf, *-(e)s, m. sg.* comandă de mașină prin telefon.
Autosalon, *-s, -s, m.* v. Automobilsalon.
Autoschlange, *-n, f.* coloană, șir de automobile (care se deplasează foarte încet, anevoie).
Autoschlitten, *-s, -, m.* sanie-automobil.
Autoschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș, mecanic auto.
Autoschlüssel, *-s, -, m.* cheie de mașină, de automobile.
Autoschonbezug, *-s, -züge, m.* husă (pentru scaune) de automobil.
Autoschuppen, *-s, -, m.* remiză pentru automobil.
Autoservice [-zœrvis și -zə:rvis], *-, -s, m.* (sau *n.)* autoservice, serviciu de întreținere și reparații auto.
Auto|sex, *-(e)s, m. sg.* **1.** onanie. **2.** *(fam.)* act sexual comis într-un automobil, într-o mașină.
Autosicherheitsglas, *-es, -gläser, n.* geam securit.
Autosilo, *-s, -s, m. (fam.)* garaj cu mai multe nivele.
Autositz, *-es, -e, m.* scaun al automobilului.
Autoskooter [-sku:tɐ], *-s, -, m.* (auto-)scuter.
Auto|spengler, *-s, -, m.* tinichigiu auto.
Auto|sport, *-(e)s, m. sg. (sport)* automobilism.
Autostereotyp [-stɛ-], *-s, -e, n.* autostereotip.
Auto|stopp, *-(e)s, m. sg.* autostop.
Auto|stopper, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* autostopist(ă).
Auto|straße, *-n, f.* șosea rezervată circulației autovehiculelor.
Auto|strich, *-(e)s, m. sg. (fam.)* **1.** stradă, zonă unde prostituatele se oferă conducătorilor auto. **2.** formă de prostituție în care prostituatele se oferă conducătorilor auto.
Auto|stunde, *-n, f.* distanță parcursă de un automobil într-o oră (cu viteză medie).
Autosuggestion, *-en, f.* autosugestie.
auto|suggestiv *adj.* pe bază de autosugestie.
Autotank|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Autotaxi, *-s, -s, n.* taximetru.
Autotelefon, *-s, -e, n.* telefon pentru automobil.
Autotomie, *-n* [-i:ən], *f. (zool.)* autotomie.
Auto|tour [-tu:ɐ], *-en, f.* excursie, plimbare cu automobilul.
Auto|tourismus [-tu:rɪs-], *-, m. sg.* turism practicat cu automobilul.
Autotoxin, *-s, -e, n.* autotoxină.
Autotrain [-trɛ̃:], *-s, -s, m. (mil.)* convoi de automobile.
Autotransporter, *-s, -, m.* camion de transportat automobile.
autotroph *adj. (biol.)* autotrof.
Autotrophie *f. sg. (bot.)* autotrofie.
Autotür, *-en, f.* ușă de automobil, portieră.
Autotypie, *-n* [-pi:ən], *f. (tipogr.)* autotipie.
Auto|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de automobil.

Auto|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor rutiere.
Autovakzine [-vak-], *-n, f. (med.)* autovaccin.
Autoverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație, trafic auto.
Autoverleih, *-(e)s, -e, m.* birou, oficiu unde se pot închiria automobile, întreprindere care închiriază automobile.
Autovermietung, *-en, f.* închiriere de autovehicule.
Autoversicherung, *-en, f.* asigurare auto.
Autowerk|statt, *-stätten, f.* v. Autoreparaturwerkstatt.
Autowerkzeug, *-(e)s, -e, n.* scule pentru reparații auto.
Autowrack, *-(e)s, -s* (și *-e), n.* automobil complet avariat.
autozentriert *adj. (pol.)* de sine stătător, care nu are în vedere integrarea în economia mondială.
autozephal *adj.* v. autokephal.
Autozoom [-zu:m], *-s, n. (fot.)* zoom automat(ic).
Autozube|hör, *-s, n. sg.* accesorii de automobil.
Autozusammen|stoß, *-es, -stöße, m.* ciocnire, coliziune a două (sau mai multe) automobile.
autsch! *interj.* aoleo!
Auwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure inundabilă, zăvoi.
auweh! *interj.* vai! oi! ah!
auwei! *interj. (reg.)* vai! aoleo!
auxiliar, **auxiliär**, **auxiliarisch** *adj. (înv.)* auxiliar, ajutător, de ajutor.
Auxiliarkraft, *-kräfte, f. (înv.)* ajutor; persoană angajată temporar pentru munci auxiliare.
Auxiliärtruppen *pl. (înv.)* trupe auxiliare.
Auxin, *-s, -e, n. (bot.)* auxină, hormon care influențează creșterea plantelor.
Aval [a'val], *-s, -e, m.* (și *n.) (com.)* avalare a unei trate, a unei polițe.
avalieren, *avalierte, avaliert, vb. (h) tr. (com)* a avala, a gira (o poliță).
Avalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* avalist(ă) a unei trate, a unei polițe.
Avalkredit, *-(e)s, -e, m.* credit aval.
Avance [a'vã:sə], *-n. f.* **1.** *(înv.)* avans; avantaj; *(com.)* beneficiu. **2.** concesii (încurajatoare); **~n machen** a face avansuri.
Avancement [avãs(ə)'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* avansare (în grad).
avancieren [avã'si:rən], *avancierte, avanciert, vb. (s) intr.* **1.** a avansa, a înainta (în grad). **2.** *(mil.; înv.)* a porni la atac.
Avancierte [avã'si:rtə], *-n, -n (ein Avancierter), m.* și *f. (mil.)* **1.** avansat(ă). **2.** gradat(ă).
Avantage [avã'ta:ʒə], *-n, f.* avantaj.
Avantageur [avãta'ʒø:ɐ], *-s, -s, m. (înv.)* **1.** cadet, locțiitor de sublocotenent. **2.** stegar.
Avantgarde [a'vã:gardə și avã'gard], *-n, f.* (și *mil.)* avangardă.
Avantgardismus, *-, m. sg.* avangardism.
Avantgardist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* avangardist(ă).
avantgardistisch *adj.* avangardist.
avanti! [avan-] *interj. (fam.)* avanti! înainte! dă-i drumu'!
Avanturin [avan-], *-s, -e, m. (geol.)* avanturin, cuarț brun-roșcat.
Avec [a'vɛk] *m. (înv.; fam.; în expr.)* **mit einem ~** cu aplomb.
Ave-Maria [a:ve-], *-(s), -(s), n. (rel.)* Ave Maria.
Aventüre [avɛn'ty:-], *-n, f. (înv.)* aventură.
Aventurier [avã:tyri'e:], *-s, -s, m. (înv.)* aventurier, escroc.
Aventurin [avɛn-], *-s, -e, m. (geol.)* v. Avanturin.
Avenue [avə'ny:], *-n* [av'ənyːən], *f.* stradă largă, șosea.
Avèrbo [a'vɛrbo], *-s, -s, n. (gram.)* forme principale, de bază ale verbului.
Avers [a'vɛrs], *-es, -e, m.* avers (al unei monede sau medalii).
Versalsumme [avɛr'za :l-], *-n, f.* **1.** despăgubire. **2.** sumă forfetară.
Aversion [avɛr'zio: n], *-en, f.* aversiune.
Aversionalsumme [avɛr-], *-n, f.*, **Avèrsum** [a'vɛrzum], *-s, n.* v. Aversalsumme.
avertieren [avɛr-], *avertierte, avertiert, vb. (h) tr. (înv.)* a avertiza, a înștiința.
Avertissement [avɛrtis(ə)'mã:], *-s, -s, n. (înv.)* avertisment, înștiințare.
Aviatik [av-] *f. sg. (înv.)* aviație; tehnică aviatică.
Aviatiker, *-s, -, m. (înv.)* aviator.
Avis [a'vi:(s)], *-es, -e, m.* (și *n.)* **1.** aviz, înștiințare; **vorläufiges ~** înștiințare preliminară. **2.** *(reg.)* ziar. gazetă. **3.** avertizare.
Avisbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de înștiințare, de avertizare.
avisieren [avi'zi: -], *avisierte, avisiert, vb. (h) tr.* **1.** a aviza; a înștiința. **2.** *(reg.)* a avertiza.
Avisierung, *-en, f.* avizare; înștiințare.
Aviso[1] [a'vi:zo], *-s, -s, m. (mar.; înv.)* avizo; crucișător neescortat.
Aviso[2],*-s, -s, n. (austr.)* v. Avis.
avista ['vis-] *adv. (com.)* la vedere.
Avistawechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie la vedere.
Avitaminose [avita-], *-n, f. (med.)* avitaminoză.
Avivage [avi'va:ʒə], *-n, f. (text.)* avivare.
avivieren [avivi:-], *avivierte, aviviert, vb. (h) tr. (text.)* a aviva, a da o nuanță mai vie (culorii).
Avocado [avoka:-], *-s, f. (bot.)* avocado.
A-Waffe, *-n, f.* armă atomică, nucleară.
Aware, *-n, -n, m. (ist.)* avar.
Awarenfürst, *-en, -en, m. (ist.)* principe al avarilor.
awarisch *adj. (ist.)* avar.
axial *adj.* axial.
Axialbremse, *-n, f. (maș.)* frână axială.
Axial|ebene, *-n, f. (mat.)* plan axial.
Axialgebläse *-s, -, n. (maș.)* suflantă axială.
Axialkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță axială.
Axial|lager, *-s, -, n. (maș.)* lagăr axial.
Axialrad, *-(e)s, -räder, n. (maș.)* roată axială.
Axialschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiune axială.
Axialschub, *-(e)s, -schübe, m. (mec.)* deplasare axială.
Axial|spannung, *-en, f. (mec.)* tensiune axială.
Axialsymmetrie, *-n* [-tri:ən], *f. (mat.)* simetrie axială.
axillar *adj. (anat., bot.)* axilar.
Axillardrüse, *-n, f. (anat.)* glandă axilară.
Axiologie *f. sg. (fil.)* axiologie.
Axiom, *-s, -e, n.* axiomă.
Axiomatik *f. sg.* axiomatică; știința despre axiome; ciclu omogen de axiome.
axiomatisch *adj.* **1.** axiomatic. **2.** sigur, precis.
Axiomatisierung, *-en, f.* axiomatizare.
Axonometrie *f. sg. (mat)* axonometrie.
Axt, *Äxte, f.* topor, secure; *(fig.)* **die ~ an die Wurzel des Übels legen** a curma răul din rădăcină; *(în expr.)* **die ~ im Haus erspart den Zimmermann** dacă ai un topor în casă, n-ai nevoie de dulgher.
Axtblatt, *-(e)s, -blätter, n.* lamă de topor, de secure.
Äxtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Axt) toporaș, toporișcă.
Axtfutteral, *-s, -e, n.* teacă, învelitoare de topor.
Axt|helm, *-(e)s, -e, m.* v. Axtstiel.
Axt|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de topor, de secure.
Axt|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de topor.
Azalee [-le:ə], *-n* [-le:ən], **Azalie**, *-n* [-liən], *f. (bot.)* azalee *(Azalea ericaceae).*
Azarole, *-n, f. (bot.)* azarolă, moșmon azurol *(Mespilus azurolus).*
azen, *azte, geazt (du, er azt) (reg., înv.)* v. atzen.
azeotropisch *adj.* azeotrop.
Azetat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* acetat.
Azetatfaden, *-s, -fäden, m. (text)* fir (filat din fibre artificiale tip) acetat.
Azetat|seide, *-n, f.* mătase acetat.
Azetat|zellwolle, *-n. f. (text)* fibră artificială tip acetat.
Azetol, *-s, n. sg. (chim.)* acetol.
Azeton, *-s. n. sg.* acetonă.
Azetonkörper *m. pl. (chim.)* produse acetonice.
Azetyl, *-(e)s, n. sg. (chim.)* acetil.
Azetylen, *-s, n. sg. (chim.)* acetilenă.
Azetylen|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* generator de acetilenă.
Azetylenbrenner, *-s, -, m.* arzător cu acetilenă.
Azetylen|entwickler, *-s, -, m.* v. Azetylenapparat.
Azetylenkupfer, *-s, n. (chim.)* acetilură de cupru.
Azetylen|natrium, *-s, n. sg. (chim.)* acetilură de sodiu.
Azetilenschweißung, *-en, f. (metal.)* sudură oxiacetilenică.
Azetylierung, *-en, f. (chim.)* acetilare.
Azetylsäure, *-n, f. (chim.)* acid acetic.
Azidimetrie *f. sg. (chim.)* acidimetrie, determinare a acidității unei soluții.
Azidität *f. sg. (chim.)* aciditate.
Azimut, *-(e)s, -e, n.* (și *m.) (astron.)* azimut.
azimutal *adj. (astron.)* azimutal.
Azimutalkreis, *-es, -e, m. (astron.)* cerc azimutal.
Azimutalwinkel, *-s, -, m. (astron.)* unghi azimutal.
Azinfarb|stoffe *pl. (chim.)* coloranți azinici.
azinös *adj. (anat., despre glande)* în formă de bob de strugure.
Azofarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant azoic.
Azoikum, *-s, n. sg. (geol.)* perioada azoică.
azoisch *adj. (geol)* azoic, lipsit de viață animală.
Azot, *-(e)s, n. sg. (chim.)* azot.
Azotfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant de azot.
Azotieren, *-s, n. sg. (chim.)* nitrare, azotare.
Azotierungsgemisch, *-(e)s, -e, n. (chim.)* amestec nitrant, amestec pentru nitrare.
Azotierungs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru nitrurare, pentru nitrogenare.
azotisch *adj. (chim.)* azotic.
Azotometer, *-s, -, n.* nitrometru, măsurător de nitrogen.
Azur, *-s, -e, m.* albastru (ca de sinealbă), azur; albastrul cerului.
azurblau *adj.* azuriu.
Azurleglinien [-niən] *pl.* linii de siguranță (la cecuri, polițe, trate, chitanțe), linii de poliță.
azurliert *adj. (despre polițe, trate, chitanțe)* prevăzut cu linii de siguranță, cu linii de poliță.
Azurit, *-s, m. sg. (mineral.)* azurit.
azurn *adj.* v. azurblau.
azyklisch *adj.* aciclic.
Azymon, *-(s), -ma, n.* azimă.

B

B, b, -, -, *n.* (litera) B, b; **wer A sagt, muss auch B sagen** dacă ai intrat în horă, trebuie să joci; cine a început un lucru să-l ducă până la capăt, să-l continue. **2.** *(muz.)* si bemol. **3.** *(muz.)* bemol; **eine Note mit b bezeichnen** a pune un bemol înaintea unei note.

b *presc.* **a)** de la b-Moll; **b)** de la Bar[1].

B *presc.* **a)** *(ec.)* de la Brief; **b)** *(muz.)* de la B-Dur.

bạ! *interj.* bee!; bâ! *(fam.)* **er kann nicht ~ sagen** nu e în stare să deschidă gura de prost ce e.

bä! ! *interj. (onomatopee)* bee(h), behehe.

Baalsdiener, *-s, -, m.* **1.** *(rel.)* slujitor, preot al lui Baal; preot păgân; păgân; închinător la idoli. **2.** *(fig.)* fățarnic, ipocrit; profet mincinos.

Baals|pfaffe, *-n, -n, m.* v. Baalsdiener **(2)**.

Baals|priester, *-s, -, m.* v. Baalsdiener **(1)**.

Baas, *-es, -e, m. (reg.; mar.)* meșter, maistru; stăpân, patron.

baasig *adj. (reg.)* de maistru; măiestrit, desăvârșit.

bạba, bäbä *adj. (în limbajul copiilor)* murdar, scârbos, câh! **nicht anfassen, das ist ~!** nu pune mâna, asta-i câh!

Baba *f. sg.* **1.** *(reg.)* bunică, mătușă, bătrână. **2.** *(în limbajul copiilor)* pătuț; **in die ~ gehen** a merge la culcare; **~ machen** a face nani. **3.** *(reg.)* cozonac.

Bäbbel *f. sg. (reg.)* gură, fleancă.

bạbbeln, *babbelte, gebabbelt (ich babb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a trăncăni, a flecări. **2.** a se bâlbâi; a îngâima. **3.** *(reg.)* a cerși. **4.** *(despre copii)* a vorbi stâlcit.

Bạbitmetall, *-s, -e, n. (metal.)* metal antifricțiune, compoziție pentru lagăre.

Bạbbser, *-s, -, m. (argou mil.)* civil.

Bạbe, Bäbe, *-n, f. (reg.)* **1.** omletă. **2.** bunică, mătușă, bătrână. **3.** cozonac.

Babel, *-s, n. sg.* (și *fig.*) **1.** (*ist.*) Babel, Babilon; **der Turm zu ~** turnul Babel; **das neue ~** Babilonul modern, Parisul. **2.** *(fig.; bis.)* mlaștină, mocirlă (a păcatelor). **3.** babilonie, zăpăceală, haos. **4.** metropolă poliglotă; **New York ist ein ~** New York este un oraș în care se vorbesc multe limbi.

Babẹsia, *-sien* [-ziən], *f. (zool.)* babezia, sporozoar parazit al sângelui bovinelor din Texas *(Babesia bigemina)*.

Babirụssa, *-s, -s, m. (zool.)* babirusa, mistreț din Insulele Moluce.

Bạbuin, *-s, -e, m. (zool.)* babuin, specie de maimuță *(Papio cynocephalus)*.

Babụsche, *-n, f. (reg.)* papuc.

Bạbuschke, *-n, f. (reg.)* femeie bătrână, babă.

Baby ['be:bi], *-s, -s, n.* **1.** sugar, bebe. **2.** *(peior.)* neisprăvit. **3.** drăguță, iubită.

Baby|aus|stattung, *-en, f.* trusou de sugar.

Bạbyjahr, *-(e)s, -e, n.* an de concediu de maternitate inclus în calculul pensiei.

Bạbykorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș (pat de nuiele) pentru sugari.

Babylọnier [-iə], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* locuitor(-toare) din Babilon, babilonian(ă).

babylọnisch *adj.* babilonic, babilonian, din Babilonia; **der ~e Turm** turnul Babel, turnul Babilonului; **~e Sprachverwirrung** sau **ein ~es Sprachengewirr a)** *(bibl.)* încurcare, amestecare a limbilor; **b)** zăpăceală, babilonie; *(ist.)* **Babylonische Gefangenschaft** captivitate babilonică.

bạbysitten *vb. (h) intr. (numai la inf.)* a îngriji un copil contra plată în absența părinților acestuia.

Bạbysitter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care îngrijește un copil contra plată în absența părinților acestuia.

Bạbysitting, *-s, n. sg.* îngrijire contra plată a unui copil în absența părinților acestuia.

Baccalaureạt [baka-], *-(e)s, -e, n.* v. Bakkalaureat.

Bacchanạl [baχa-], *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* **1.** (*ist.*) bacanală, festivitate la romani închinată lui Bachus, zeul vinului. **2.** *(fig.)* petrecere zgomotoasă și destrăbălată, orgie.

bacchanạlisch *adj.* **1.** de bacanală. **2.** *(fig.)* orgiac.

bacchanalisịeren, *bacchanalisierte, bacchanalisiert, vb. (h) intr.* a chefui, a petrece, a o duce în orgii.

Bacchạnt, *-en, -en, m.* **1.** bacant, preot al zeului Bachus. **2.** *(fig.)* chefliu. **3.** *(înv.)* vagant, goliard, student vagabond (din Evul Mediu).

Bacchạntin, *-nen, f.* bacantă, preoteasă a zeului Bachus; menadă.

bacchạntisch *adj.* **1.** bahic; bacantic; sălbatic. **2.** amețit, beat (de vin); *(fig.)* nebun de bucurie.

bạcchisch ['baχIʃ] *adj.* **1.** bahic. **2.** amețit, beat (de vin); *(fig.)* nebun de fericire.

Bạcchius, -, *Bacchien* [-iən], *m.* metru antic roman trisilabic.

Bạcchusfest, *-(e)s, -e, n.* serbare închinată zeului Bachus.

Bạch, *-(e)s, Bäche, m.* pârâu; șiroaie; *(fig.)* **Bäche von Schweiß** șiroaie de sudoare.

bach|ạb *adv. (elv.)* pe pârâu în jos; *(fig.)* **etwas ~ schicken** a abandona.

Bạch|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă de pârâu *(Cinelus aquaticus)*.

Bạchbett, *-(e)s, -en, n.* matcă, albie a pârâului.

Bạchblume, *-n, f. (bot.)* bulbuc, halcea calului *(Caltha palustris)*.

Bạchbohne, Bạchbumele, Bạchbunge, *-n, f. (bot.)* babornic *(Veronica beccabunga)*.

Bạche, *-n, f.* **1.** *(zool.)* scroafă sălbatică, femela mistrețului (după ce a trecut de vârsta de 2 ani). **2.** *(reg.)* bucată (mare) de slănină.

Bächelchen, *-s, -, n.* v. Bächlein.

bạchen, *bachte, gebacht, vb. (h) tr. (reg.)* v. backen.

Bạcher, *-s, -, m.* (*rar; zool.*) vier mistreț (până la vârsta de 4 ani).

bạcher(l)n, *bacher(l)te, gebacher(l)t, vb. (h) tr. (fam.)* a urina.

Bạchfahrt, *-en, f.* ruscă; vale seacă; strungă.

Bạchforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv *(Trutta iacio)*.

Bạchfurche, *-n, f.* v. Bachfahrt.

Bạchkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de pârâu *(Astacus fluviatillis)*.

Bächlein, *-s, -, n. (dim.* de la Bach) pârâiaș; *(în limbajul copiilor)* **ein ~ machen** a urina, a face pipi.

Bạchminze, *-n, f. (bot.)* mentă, izma-broaștelor (*Mentha acquatica* L.).

Bạchmücke, *-n, f. (entom.)* țânțar-de-baltă *(Corethra plumicornis)*.

Bạchpflanze, *-n, f.* plantă de râu.

bạchreich *adj.* bogat în pâraie.

Bạch|schisch, *-(e)s, -e, n.* v. Bakschisch.

Bạch|stelze, *-n, f. (ornit.)* codobatură *(Actacilla alba)*.

Bacht[1] *f. sg. (reg.)* v. Backwerk.

Bacht[2], *-(e)s, -en, n. (reg.)* mocirlă, băltoacă, smârc.

Bạchwasser, *-s, n. sg.* apă de pârâu.

Bạchweide, *-n, f. (bot.)* răchită, salcie *(Salix)*.

bạck *adv. (mar.; reg.)* înapoi, îndărăt; **~es** sau **~ tragendes Segel** velă întoarsă, pusă în pană; **ein Schiff ~ legen** a pune (o navă cu vele) în pană.

Bạck[1], *-en, f. (mar.)* **1.** gaiard, teugă, partea dinainte a punții. **2.** masă (suspendată). **3.** comeseni. **4.** castron, gamelă, blid. **5.** (*reg.*) tutun.

Bạck[2] [bæk], *-s, -s, m. (elv.; fotbal)* fundaș, bec.

Bäck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Bäcker.

Bạck|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de babord.

Bạck|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr copt (în cuptor), uscat.

Bạck|birne, *-n., f.* pară coaptă (în cuptor), uscată.

Bạck|blech, *-(e)s, -e, n.* tavă de copt.

Bạckbord, *-(e)s, -e, n.* (și *m.) (mar.)* babord, partea stângă a unui vas (după direcția înaintării).

Bạckbordflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă stângă.

Bạckbordmotor, *-s, -en, m. (av.)* motorul din stânga.

bạckbords *adv. (mar.)* la babord, la stânga, spre stânga.

Bạckbordseite, *-n, f. (mar.)* v. Backbord.

bạckbrassen, *backbrasste, backbrasst (du, er backbrasst), vb. (h) intr. (mar.)* a naviga contra vântului, a contrabrața.

Bạckbrett, *-(e)s, -er, n.* lopată pentru cuptor (de copt).

Bäckchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Backe) obrăjor.

Bạckdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte a teugei, a gaiardului.

Bạckdeckel, *-s, -, m. (reg.)* capac de puț, de fântână.

Bạcke, *-n, f.* **1.** obraz; bucă; falcă; **eine dicke ~ haben** a fi cu falca umflată; *(fam.)* **mit vollen ~n kauen** a mesteca cu gura plină; *(fig.)* **die ~n vollnehmen** a se lăuda, a zice vorbă mare; *(fam.)* **au ~!** aoleo! **2.** coapsă; pulpă; bucă; fesă; carne macră. **3.** *(tehn.)* falcă, bac; sabot; **~n einer Drehbank** bacurile unui strung. **4.** *pl.* brațe (de clește, scaun). **5.** *(vân.)* obrăzar, periniță (sau obraz) a(l) patului puștii. **6.** *(mil.)* vergea de fier (la tun). **7.** *(mar.; mai ales pl.)* obraz; partea dinapoi a arcurilor provei. **8.** *(mine; în expr.)* **~ eines Kohlenflözes** banc de cărbune. **9.** *(desen)* cap al teului, al riglei. **10.** *pl. (arhit.)* grosime a zidului (la fereastră, ușă).

bạcken, *buk, gebacken* și *(reg.) backte, gebackt (du bäckst, er bäckt), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a coace, a prăji; a frige (în tigaie); **Brot ~** a coace pâine; **Pflaumen ~** a usca prune. **2.** a arde; **Ziegel ~** a arde cărămizi. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se coace, a se prăji; a se frige (în tigaie);

das Brot bäckt pâinea se coace. **2.** (doar: *backte, gebackt) (h)* a se întări; a se lipi; **der Schnee backt an den Schneeschuhen** zăpada se lipeşte (se lipea, s-a lipit) de schiuri.

Bạcken, *-s, -, m.* v. Backe **(2).**

Bạckenbart, *-(e)s, -bärte, m.* favoriţi.

bạckenbärtig *adj.* cu favoriţi.

Bạckenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* umărul obrazului.

Bạckenbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor cu fălci.

Bạckenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboţi.

Bạckendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă maxilară.

Bạckenfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină cu fălci.

Bạckengrübchen, *-s, -, n.* gropiţă în obraz.

Bạckenhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriţă cu fălci *(Eutamias asiaticus).*

Bạckenklee, *-s, m. sg. (bot.)* sulniţică *(Doryentum herbaceum).*

Bạckenknochen, *-s, -, m.* os maxilar.

Bạckenminze, *-n, f.* v. Bachminze.

Bạckenmuskel, *-s, -n, m.* muşchi al obrazului.

Bạckenquetsche, *-n, f.* v. Backenbrecher.

Bạckenriemen, *-s, -, m.* curea, legătură sub bărbie.

bạckenrot *adj.* rumen la faţă, îmbujorat.

Bạckenschiene, *-n, f. (ferov.)* contraac (la macaz).

Bạcken|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* palmă. **2.** *(bis. cat.)* atingerea obrazului la confirmare.

Bạcken|stück, *-(e)s, -e, n.* fălcea, curea (a căpăstrului) care se aşază pe fălcile calului.

Bạckentasche, *-n, f.* **1.** *(zool.)* pungă a fălcilor (la hârciog etc.). **2.** *(fig.)* om lacom, mâncău.

Bạckenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* măsea.

Bäcker, *-s, -, m.* brutar.

bäckerbeinig *adj.* cu picioarele în formă de x.

Bäckerbeschneider, *-s, -, m.* calfă de brutar care se îngrijeşte de măcinarea şi sortarea făinii.

Bạck|erbse, *-n, f. (cul.)* cruton rotund prăjit pentru supă.

Bäckerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de brutar; băiat de brutărie.

Backerei *f. sg.* copt frecvent, permanent, enervant; **diese ewige ~** coptul ăsta interminabil.

Bäckerei, *-en, f.* **1.** brutărie. **2.** *(austr.)* prăjitură.

Bäckereikolonne, *-n, f. (mil.)* brutărie de campanie.

Bäckergeselle, *-n, -n, m.* calfă de brutar.

Bäckergewerbe, **Bäcker|handwerk**, *-(e)s, n. sg.* meseria de brutar.

Bäckerin, *-nen, f.* brutăreasă, brutăriţă.

Bäcker|innung, *-en, f. (ist.)* breasla brutarilor.

Bäckerjunge, *-n, -n, m.* ucenic de brutar.

Bäckerladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* brutărie; magazin, centru de desfacere a pâinii.

Bäckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de brutar.

Bäckermeister, *-s, -, m.* meşter, maistru brutar.

Bäcker(s)frau, *-en, f.* soţie a brutarului, brutăreasă.

Bäckerzunft, *-zünfte, f.* breaslă, corporaţie a brutarilor.

bạckfertig *adj. (cul.)* gata de pus la cuptor.

Bạckfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** peşte (pentru) prăjit. **2.** *(fig., fam.)* fetişcană, codană; *(iron.)* gâsculiţă.

Bạckfisch|alter, *-s, n. sg.* începutul adolescenţei, vârsta pubertăţii (la fete); *(fig.)* vârsta ingrată (a fetelor).

bạckfisch|haft *adj.* de fetişcană, *(iron.)* de gâsculiţă.

Bạckfischjahre *pl.* anii tineri, primii ani ai adolescenţei (la fete).

Bạckform, *-en, f.* formă de copt.

Bạckgeld, *-(e)s, -er, n.* costul coacerii la cuptor.

Bạckgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de brutărie.

Bạckhähnchen, *-s, -, n. (reg.)* v. Backhuhn.

Bạckhand ['bɛkhɛnt], *-(s), -s, m. (sport)* rever (la tenis).

Bạckhaube, *-n, f.* ţest.

Bạckhaus, *-es, -häuser, n.* brutărie.

Bạckhefe, *-n, f.* drojdie pentru copt.

Bạckhend(e)l, *-s, -(n), n. (reg.)* v. Backhuhn.

Bạckhitze *f. sg.* căldură a cuptorului.

Bạckhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (cul.)* pui pané.

Bạckhühnchen, *-s, -, n. dim.* de la Backhuhn.

bạckig *adj.* lipicios, cleios (ca o cocă).

Bạck|kohle, *-n, f. (mine)* cărbune cocsificabil (aglutinant).

Bạck|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coşul brutarului.

Bạckmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de copt.

Bạckmeister, *-s, -, m. (mar.)* maistru cu serviciul pe teugă.

Bạckmulde, *-n, f.* v. Backtrog.

Bạck|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame uscate; *(fig.)* **danke für ~** mersi, nu! în nici un caz!

Bạck|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor.

Bạck|ofenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură a cuptorului.

Bạckpfanne, *-n, f.* tigaie.

Bạckpfeife, *-n, f. (fam.)* palmă (lovitură).

bạckpfeifen, *backpfeifte, gebackpfeift, vb. (h) tr. (fam.)* a pălmui.

Bạckpfeifengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mutră care cere palme.

Bạckpflaume, *-n, f.* prună uscată.

Bạckpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf de copt.

Bạckrädchen, *-s, -, n.* rotiţă, rolă de tăiat aluatul.

Bạckrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Bạckröhre**, *-en, f.* cuptor (la soba de gătit).

Bạckschaft, *-en, f. (mar.)* comeseni, comunitate de marinari care iau masa împreună; **~ machen** a face de serviciu la masă.

Bạckschaufel, **Bạckscheibe**, *-n, f.*, **Bạckscheit**, *-(e)s, -e, n.*, **Bạckschieber**, *-s, -, m*, **Bạckschieße**, *-n, f.* lopată de brutărie.

Bạckschüssel, *-n, f.* v. Backtrog.

Bạcksgast, *-(e)s, -gäste, m. (mar.)* marinar de serviciu pe teugă.

Bạck|spiere, *-n, f. (mar.)* tangon (de pupă); scondru (longitudinal) de care se leagă ambarcaţiile lăsate la apă.

Bạck|stag *-(e)s, -e* (şi *-en), n. (mar.)* pataraţină; manevră fixă care susţine catargul dinspre pupă.

Bạck|stagwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt larg (din pupă).

Bạck|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă.

Bạck|steinbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie în cărămidă (aparentă), clădire de cărămidă (aparentă).

Bạck|steingotik *f. sg.* stil gotic de construcţie, în cărămidă (aparentă).

Bạck|steinkäse, *-s, -, m.* caş semigras de Limburg.

Bạck|stube, *-n, f.* v. Backhaus.

Bạcktag, *-(e)s, -e, m.* zi a coptului, zi de copt.

Bạckteig, *-(e)s, -e, m.* aluat gata pentru copt.

bạcktragend *adj. (mar.)* încărcat pe pupă.

Bạcktrog, *-(e)s, -tröge, m.* copaie, căpistere.

Bạckvermögen, *-s, n. sg. (metal.)* capacitate de aglutinare.

Bạckwanne, *-n, f.* v. Backtrog.

Bạckware, *-n, f.* produs de brutărie.

Bạckwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** produs de patiserie; prăjitură. **2.** *(reg.)* v. Backware.

bạckwinds *adv. (mar.)* cu vânt din spate.

Bạckzahn, *-(e)s, -zähne, m.* v. Backenzahn.

Bạckzeit, *-en, f.* durată de copt.

Bacon['be:kən], *-s, m. sg.* bacon, slănină afumată, costiţă de porc.

Bad[1], *-(e)s, Bäder, n.* **1.** baie; **ein ~ nehmen** a face o baie; **Zimmer mit ~** cameră cu baie; *(iron.)* **jm. das ~ segnen** a se răzbuna pe cineva, a i-o plăti cuiva; **jm. ein ~ rüsten** a băga pe cineva în bucluc; *(fig.)* **er muss das ~ austragen** (sau **ausgießen)** (el) plăteşte oalele sparte; *(fig.)* **das Kind mit dem ~e ausschütten** a vărsa copaia cu copil cu tot, a exagera. **2.** (cameră de) baie. **3.** localitate balneară, băi; **ins ~ reisen** a se duce la băi. **4.** ştrand; **öffentliches ~** baie publică. **5.** *(tehn., chim.)* instalaţie, baie (instalată pentru încălzire, spălare, developare, vopsire etc.); baie (soluţie pentru galvanizarea metalelor, developarea filmelor fotografice, vopsirea materialelor etc.).

Bad[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* sol, trimis.

Bad[3], *-(e)s, n. sg. (reg.)* solie, misiune.

Badbe|hälter, *-s, -, m. (tehn.)* baie, cadă (de baie).

Bade|anlage, *-n, f.* instalaţie de baie.

Bade|anstalt, *-en, f.* stabiliment de băi, baie comunală, publică; bazin de înot (în sală); terme (la romani).

Bade|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de baie.

Bade|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic balneolog.

Badediener, *-s, -, m.* băieş.

Bade|einheit, *-en, f. (mil.)* unitate de baie, de dezinfectare.

Bade|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de baie; instalaţie balneară.

Badefrau, *-en, f.* băieşiţă.

Badefreiheit, *-en, f.* **1.** permisiune de a face baie. **2.** lipsă de jenă (la baie).

Badegast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist într-o staţiune balneară.

Badegelegenheit, *-en, f.* loc de baie.

Bade|haube, *-n, f.* v. Badekappe.

Bade|haus, *-es, -häuser, n. (inv.)* baie publică.

Bade|hose, *-n, f.* chiloţi de baie, slip.

Badekabine, *-n, f.* cabină de baie.

Badekappe, *-n, f.* cască, bonetă de baie.

Badekleid, *-(e)s, -er, n.* v. Badeanzug.

Badekopf, *-(e)s, -köpfe, m. (med.)* ventuză.

Badekostüm, *-s, -e, n.* v. Badeanzug.

Badekur, *-en, f.* cură de băi.

Badelaken, *-s, -, n.* cearşaf de baie.

Badeliste, *-n, f.* lista vizitatorilor la băi.

badeln, *badelte, gebadelt (ich bad(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a goni, a alerga, a zbura ca vântul.

badelustig *adj.* amator de baie.

Bademantel, *-s, mäntel, m.* halat de baie.

Badematte, *-n, f.* rogojină pentru baie.

Bademeister, *-s, -, m.* **1.** şef al băieşilor; supraveghetor la un bazin de înot. **2.** maistru de înot.

Bademutter, *-mütter, f. (pop.; înv.)* moaşă.

Bademütze, *-n, f.* v. Badekappe.

baden, *badete, gebadet (du badest, er badet), vb. (h)* **I.** *intr.* a face baie, a se scălda; a se îmbăia; **kalt ~** a face o baie rece; *(reg.; fam.)* **gehen's ~!** pleacă de aici! **dabei gehst du ~** o să ai deziluzii. **II.** *tr.* a îmbăia, a scălda pe cineva; a face (cuiva) baie; **das Kind ~** a face baie copilului; *(fam.)* **nass wie eine gebadete Katze** ud leoarcă, ca un câine plouat; **in Schweiß gebadet** lac de apă, de transpiraţie. **III.** *refl.* a se scălda; *(fig.)* **sich in Tränen ~** a fi scăldat în lacrimi, a-i curge (cuiva) lacrimile şiroaie.

Bade|napf, *-(e)s, -näpfe, m.* castronaş pentru baie (în colivia păsărilor).

Badener, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din ţinutul Baden.

Badenser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* v. Badener.

badensisch *adj. (înv.)* v. badisch.

Bade|ofen, *-s, -öfen, m.* cazan de baie.

Bade|ordnung, *-en, f.* regulamentul băilor.

Bade|ort, *-(e)s, -e, m.* staţiune balneară.

Badeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de scăldat, de (făcut) baie.

Bader, *-s, -, m.* **1.** bărbier; felcer. **2.** *(înv.)* şef al băieşilor. **3.** medic prost. **4.** medic neautorizat, vraci.

Bade|reise, *-n, f.* călătorie la băi, în staţiuni balneare.

Bader|geselle, *-n, -n, m.* calfă de bărbier.

Bäderkunde *f. sg.* balneologie.

Bade|sachen *pl.* v. Badewäsche.

Badesaison[-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon de băi.

Badesalz, *-es, -e, n.* sare de baie.
Badeschiff, *-(e)s, -e, n.* vas, navă amenajat(ă) pentru băi în râu sau în mare.
Badeschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de baie.
Badeschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de baie.
Bade|stelle, *-n, f.* v. Badeplatz.
Bade|strand, *-(e)s, -e, m.* plajă, ştrand.
Bade|stube, *-n, f.* **1.** v. Badehaus. **2.** v. Badezimmer.
Badeteppich, *-s, -e, m.* covoraş de baie.
Badetier, *-(e)s, -e, n.* animal de cauciuc (care se poate umfla) pentru jucat în apă.
Badetrikot [-ko:], *-s, -s, m.* şi *n. (înv.)* costum de baie.
Badetuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop, ştergar, cearşaf de baie.
Bade|urlaub, *-s, -e, m.* concediu pentru băi.
Badeverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a face baie.
Badeverwaltung, *-en, f.* administraţie a băilor.
Badewanne, *-n, f.* cadă de baie.
badewarm *adj.* cald, călduţ, călâu, la temperatura potrivită pentru baie.
Badewärter, *-s, -, m.* v. Bademeister **(1)**.
Badewäsche *f. sg.* termen colectiv pentru cearşaful, prosopul şi costumul de baie; echipament de baie.
Badewetter, *-s, n. sg.* vreme favorabilă pentru baie.
Badezeit *f. sg.* **1.** timp, oră de baie. **2.** sezon de băi.
Badezelle, *-n, f.* v. Badekabine.
Badezeug, *-(e)s, n. sg.* v. Badewäsche.
Badezimmer, *-s, -, n.* (cameră de) baie.
Badian, *-s, -e, m. (bot.; reg.)* anason stelat *(Illicium anisatum)*.
badisch *adj.* din Baden.
Baedeker ['bɛ:-], *-s, -, m.* (prin extensie de la numele editorului unui) ghid de călătorie.
bähen ['bɛ:ən], *bäte, gebät, vb. (h) intr.* v. bähen[2].
Bafel, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* marfă rebutată, rebut, mardă; resturi. **2.** *(fam.)* vorbărie, trăncăneală. **3.** *(reg.)* ultima iarbă lăsată pentru păşunat.
bafeln, *bafelte, gebafelt (ich baf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a adormi. **2.** a flecări, a trăncăni, a sporovăi.
baff! *interj. (fam.)* v. paff.
baffen, *baffte, gebafft, vb. (h) intr.* a lătra (scurt şi înfundat); a chefni.
BAFÖG, BAföG, Bafög *presc.* de la Bundes-Ausbildungs-Förderungsgesetz. **1.** lege în vigoare în RFG pentru sprijinirea financiară a studenţilor cu posibilităţi materiale reduse. **2.** bursă de studiu în baza BAFÖG.
Bag [bæg], *-(s), -(s), n.* pungă, sac (ca unitate de măsură de 50–60 kg).
Bagage [ba'ga:ʒə], *-n, f.* **1.** *(înv.)* bagaj. **2.** *(fam.)* adunătură (de oameni), bandă.
Bagagekarren, *-s, -, m.* v. Bagagewagen.
Bagagepferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.
Bagagewagen, *-s, -, m. (mil.)* căruţă, furgon de bagaje.
Bagarre, *-n, f. (reg.)* înghesuială; bătaie; ciomăgeală.
Bagasse, *-n, f.* trestie din care s-a extras zahărul (folosită drept combustibil).
Bagatelldelikt, *-(e)s, -e, n. (jur.)* contravenţie minoră; pricină de mică importanţă.
Bagatelle, *-n, f.* **1.** bagatelă, fleac, lucru de nimic. **2.** *(muz.)* bagatelă. **3.** *(jur.)* mic proces cu procedură simplificată.
Bagatellgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanţă pentru judecarea pricinilor de mică importanţă.
bagatellisieren, *bagatellisierte, bagatellisiert, vb. (h) tr.* a bagateliza, a diminua importanţa, a desconsidera.
Bagatellisierung *f. sg.* bagatelizare, diminuare a importanţei, desconsiderare.
Bagatellkartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel minor.
Bagatellklage, *-n, f. (jur.)* acţiune în cauză măruntă.
Bagatellkommission, *-en, f. (jur.)* instanţă pentru judecarea proceselor mărunte.
bagatellmäßig *adv.* fără importanţă; **etwas ~ ansehen** a nu acorda importanţă unui lucru, a bagateliza ceva.
Bagatellprozess, *-es, -e, m.* **1.** *(jur.)* proces civil de mică importanţă. **2.** *(iron.)* proces de importanţă minoră.
Bagatellrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător în cauze de mică importanţă, în cauze mărunte.
Bagatellsachen *pl.* **1.** *(jur.)* contravenţii. **2.** fleacuri.
Bagatellschaden, *-s, -schäden, m. (ec.)* prejudiciu, daună, pagubă minoră.
Bagatellverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură în cauze mărunte.
Bägel, *-s, -, m. (reg.)* v. Steigbügel.
bägelig *adj. (elv.) (despre mâncare)* greţos de gras.
Bagen, *-s, -, m. (reg.)* v. Bogen **(1)**.
bagen *adj. (reg.)* îndoit, curbat.
Bager, *-s, -, m. (reg.)* activitate neobosită, roboteală, grabă, pripă.
Bagerei *f. sg. (reg.)* v. Bager.
bagern, *bagerte, gebagert vb. (h) tr. (reg.)* a chinui, a munci pe cineva.
Bagger, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* excavator. **2.** *(mar.)* dragă (de săpat fundul apelor).
Bagger|bau, *-(e)s, m. sg.* fabricare, construcţie de drage, de excavatoare.
Bagger|eimer, *-s, -, m.* cupă de excavator.
Baggerer, *-s, -, m.* muncitor la dragă, dragor.
Baggerführer, *-s, -, m.* v. Baggerer.
Baggermaschine, *-n, f.* v. Bagger **(2)**.
baggern, *baggerte, gebaggert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a scoate cu excavatorul, a excava. **2.** a draga.
Bagger|saugwagen, *-s, -, m.* cărucior de dragă cu absorbitor.
Baggerschiff, *-(e)s, -e, n.* dragă plutitoare, navă-dragă.
Baggersee, *-s, -n, m.* lac artificial, excavat.
Baggertorf, *-(e)s, -e* (şi *-törfe), m.* turbă scoasă cu excavatorul.
Baggerung *f. sg.* dragaj, dragare; excavare.
Baggerungs|arbeiten *pl.* lucrări de dragare.
Bagno, ['banjo:], *-s, -s* (şi *Bagni), n.* (şi *m.)* **1.** temniţă grea; ocnă. **2.** (pedeapsă cu) muncă forţată.
Bag|stall, *-(e)s, -e* sau *-ställe, m. (austr.)* stâlp de susţinere; stâlp de gard.
bah!, bäh! *interj.* v. bä.
bähen[1], *bähte, gebäht, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a pune prişniţe, comprese calde; a pune cataplasme; a obloji. **2.** a înmuia în (sau a spăla cu) apă fierbinte. **3.** *(reg.)* a prăji; a încălzi, a înfierbânta; **Brot ~** a prăji pâine.
bähen[2], *bähte, gebäht, vb. (h) intr.* a behăi.
Ba|hja|holz, *-es, n. sg.* lemn roşu american.
Bähkissen, *-s, -, n.* pernă caldă.
Bahl, *-en, f. (reg.)* v. Bohle.
Bähmittel, *-s, -, n.* prişniţe calde, comprese calde, aplicaţii calde uscate; *(pop.)* oblojeală.
Bahn, *-en, f.* **1.** drum, cale; parte carosabilă; **~ frei! a)** linia e liberă! **b)** *(sport)* feriţi! loc! pârtie! **sich** *(dat.)* **~ brechen** a-şi croi drum; **auf der rechten ~ sein** a fi pe calea cea bună; *(fig.)* **auf die schiefe** (sau **abschüssige) Bahn geraten** a apuca o cale greşită. **2.** linie ferată; cale ferată; tren; tramvai; **per** (sau **mit der) ~** cu trenul; **zur ~ gehen** a merge la gară; **die ~ entlang gehen** a merge de-a lungul liniei ferate; **sich auf die ~ setzen** a merge cu trenul. **3.** *(mat., fiz., astron.)* parcurs, drum străbătut, traiectorie, orbită; **die ~ eines Schiffes** urmă, dâră a unui vapor în mers; **~ des Geschosses** traiectorie a proiectilului; **etwas in die richtige ~ lenken** a pune pe traiectoria corectă, pe drumul cel bun. **4.** arenă, loc de luptă; ring; **die ~ betreten** a intra în arenă, *(fig.)* în luptă. **5.** loc pe gheaţă unde se poate patina, patinoar; pârtie (de săniuţe, bob etc.); **die ~ fegen** a mătura zăpada; **die ~ ist gut** gheaţa e bună. **6.** *(text.)* lăţime; **die ~ eines Gewebes** lăţimea unei ţesături. **7.** *(tehn.)* faţă (netedă) de lucru a unei unelte.
Bähn, *-(e)s, -e, m.* (şi *f.)* *(reg.)* pod de casă.
Bahn|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* porţiune de linie ferată, de drum, de pârtie, de orbită, de traiectorie.
Bahn|aktien [-tsiən] *pl. (ec.)* acţiuni de cale ferată.
bahn|amtlich *adj.* feroviar, (tăcut, întreprins) de către autorităţile de cale ferată; **~ abgestempelt** ştampilat de către calea ferată.
Bahn|anlage, *-n, f.* reţea de căi ferate.
Bahn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* v. Bahnverbindung.
Bahn|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la căile ferate, muncitor feroviar.
Bahn|aufseher, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier-şef.
Bahn|ausrüstung, **Bahn|aus|stattung**, *-en, f.* echipare a căii ferate.
Bahnbau, *-(e)s, m. sg.* construire de cale ferată; tehnică feroviară.
Bahnbauten *pl.* căi ferate; construcţii feroviare.
Bahnbe|amte, *-n, -n (ein Bahnbeamter), m.* funcţionar la calea ferată, (salariat) feroviar.
Bahnbe|amtin, *-nen, f.* funcţionară la calea ferată.
Bahnbedienstete, *-n, -n (ein Bahnbediensteter), m.* v. Bahnbeamte.
Bahnbeförderung, *-en, f. (ferov.)* transport pe calea ferată.
Bahnbeleuchtungs|anlage, *-n, f.* instalaţie feroviară de iluminat.
Bahnbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare feroviară; trafic feroviar.
Bahnbetriebswagenwerk, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* atelier de reparaţie a materialului rulant.
Bahnbetriebswerk, *-(e)s, -e, n.* atelier de reparaţii al căilor ferate.
Bahnbogen, *-s, -bögen, m.* curbă de cale ferată.
bahnbrechend *adj.* deschizător de drumuri, care deschide drumuri noi.
Bahnbrecher, *-s, -, m.* pionier, iniţiator; pregătitor, deschizător de drumuri.
Bahnbreite, *-n, f. (ferov.)* ecartament, distanţă între şine.
Bahnbrücke, *-n, f.* pod de cale ferată.
Bahnbus, *-busses, -busse, m. (ferov.)* cursă, autobuz a(l) căilor ferate.
Bahn|damm, *-(e)s, -dämme, m.* terasament de cale ferată.
Bahndaten *pl. (astron.)* date, parametri de orbită.
Bahndressur, *-en, f.* dresură pentru manej.
Bahn|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de cale ferată.
Bahn|elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică pentru calea ferată.
bahnen, *bahnte, gebahnt, vb. (h) tr.* a deschide (drum), a croi (drum), a netezi, a nivela; a face carosabil; **sich** *(dat.)* **den Weg durch die Menge ~** a-şi croi drum prin mulţime; *(fig.)* **jm. den Weg ~** a uşura drumul cuiva.
Bahnengolf, *-s, n. sg. (sport)* minigolf.
Bahnenrock, *-(e)s, -röcke m.* fustă din mai mulţi clini.
bahnenweise *adv.* fâşie cu fâşie.
Bahner, *-s, -, m. (fam.)* muncitor la calea ferată.
Bahn|er|haltung *f. sg.* v. Bahninstandhaltung.
Bähnert, *-s, -e, m. (reg.)* coş (de nuiele).
Bahnfahrt, *-en, f.* călătorie cu trenul, pe calea ferată.
Bahnfahrer, *-s, -, m. (ciclism)* alergător de pistă.
Bahnfracht, *-en, f.* **1.** marfă transportată cu trenul. **2.** taxă de transport pe calea ferată.
bahnfrei *adj. (ferov.)* **1.** *(despre trenuri)* liber (pe linie); care are drumul liber. **2.** liber pentru transport, fără taxe de transport (pe calea ferată).
Bahngebäude, *-s, -, n.* clădire a căii ferate; gară.
Bahngebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă a căii ferate.
Bahngelände, *-s, -, n.* rază, teren al căilor ferate.
Bahng(e)leis(e), *-s, -, n.* linie (de cale) ferată.
Bahngerippe, *-s, -, n. (constr.)* panou de cale ferată.
Bahngraben, *-s, -gräben, m.* şanţ al căii ferate.
Bahnhäus|chen, *-s, -, n.* canton de cale ferată.
Bahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** gară, staţie. **2.** *(fig., fam.; in expr.)* **ich verstehe immer nur ~** nu înţeleg nimic; **großer ~** mare pompă.
bahnhoflagernd *adj.* v. bahnlagernd.
Bahnhofsbuch|handlung, *-en, f.* librărie a gării.
Bahnhofsgebäude, *-s, -, n.* clădire a gării.
Bahnhofshalle, *-n, f.* hală a gării.
Bahnhofs|inspektor, *-s, -en, m.* inspector al gării.
Bahnhofskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (ferov.)* capăt al staţiei.

Bahnhofs|planum, *-s, n. sg. (ferov.)* platformă a staţiei.
Bahnhofsvor|steher, *-s, -, m.* şef de gară, de staţie.
Bahnhofswache, *-n, f.* post de poliţie al gării.
Bahnhofswirtschaft, *-en, f.* restaurant, bufet al gării.
Bahnhöhe, *-n, f. (astron.)* înălţime de orbită.
Bahn|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de cale ferată.
Bahn|in|standhaltung *f. sg.* întreţinere a liniei ferate.
Bahnknotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* nod de cale ferată.
Bahnkörper, *-s, -, m.* terasament de cale ferată.
Bahnkreuzung, *-en, f.* încrucişare de linii ferate.
Bahnkrone, *-n, f. (ferov.)* platformă a căii.
Bahnkurve [-və sau -fə], *-n, f.* **1.** traiectorie. **2.** *(ferov.)* curbă de cale ferată.
bahnlagernd *adj.* **1.** depozitat în magazia gării (sau pe rampă). **2.** post-restant gară.
Bahnlänge, *-n, f.* lungime a liniei ferate; lungime a pistei, pârtiei, traiectoriei; lungime a orbitei.
Bahnlinie [-nīə], *-n, f.* linie (de cale) ferată.
bahnlos *adj.* **1.** lipsit de drumuri, fără drumuri. **2.** neumblat; de neumblat, impracticabil.
Bahnmagnetismus, *-, m. sg. (fiz. atomică)* magnetism al orbitei, moment magnetic orbital.
Bahnmeister, *-s, -, m. (ferov.)* maistru de întreţinere; picher.
Bahnmeisterei, *-en, f.* **1.** serviciu de întreţinere a liniei ferate. **2.** meşteşug al întreţinerii liniei ferate; picherie, picherit.
Bahnmeisterwagen, *-s, -, m. (ferov.)* drezină, vagon de inspecţie.
Bahnmetall, *-s, -e, n.* aliaj pentru lagăre (sau cuzineţi) la vagoanele de cale ferată.
Bahnmittel|linie [-nīə], *-n, f. (ferov.)* axă a căii.
Bahnmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz. atomică)* moment orbital.
Bahnmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de tracţiune.
Bahn|netz, *-es, -e, n.* reţea de căi ferate.
Bahn|oberbau, *-(e)s, -ten, m.* suprastructură a căii ferate.
Bahnpost *f. sg.* **1.** poştă feroviară. **2.** birou de poştă al gării.
Bahnpostwagen, *-s, -, m.* vagon (de) poştă.
Bahnräumer, *-s, -, m. (ferov.)* curăţător de şine (la locomotivă).
Bahnrennen, *-s, -, n. (sport)* alergare de pistă.
Bahnreise, *-n, f.* călătorie (de vacanţă) cu trenul.
Bahnreiten, *-s, f. sg.* călărit la manej.
Bahnrichter, *-s, -, m. (ferov.)* rectificator de cale.
Bahnrichtung, *-en, f. (mec.)* direcţie a traiectoriei.
Bahnschranke, *-n, f. (ferov.)* barieră de trecere.
Bahnschutz, *-es, m. sg.* (organ de) pază a(l) gării.
Bahnschwelle, *-n, f.* traversă de cale ferată.
Bahnselbst|anschluss|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalaţie automată de conectare a căii ferate.
Bahnsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de cale ferată.
Bahn|station, *-en, f.* gară, haltă, staţie de cale ferată.
Bahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron; **hochliegender** ~ peron înalt; **offener** ~ peron deschis; **tiefliegender** ~ peron coborât; **überdachter** ~ peron acoperit.
Bahn|steigbeleuchtung, *-en, f.* iluminat al peronului.
Bahn|steigbrücke, *-n, f. (ferov.)* pasarelă de peron, de linii.
Bahn|steigkarte, *-n, f.* bilet de peron.
Bahn|steig|sperre, *-n, f.* **1.** lanţ, barieră de peron. **2.** interdicţie de a ieşi pe peron.
Bahn|steig|unterführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj inferior de peron.
Bahn|stollen, *-s, -, m.* tunel.
Bahn|strecke, *-n, f.* sector de cale ferată.
Bahntarif, *-(e)s, -e, m.* tarif feroviar.
Bahn|überführung, *-en, f.* pasaj superior de cale ferată.
Bahn|übergang, *-(e)s, -gänge, m. (ferov.)* pasaj de nivel, trecere de nivel.
Bahn|uhr, *-en, f.* ceas al gării.
Bahnung, *-en, f.* **1.** deschidere, croire a unui drum; străpungere; nivelare, netezire. **2.** *(tehn.)* aplatizare. **3.** deblocare a unei căi de comunicaţie.
Bahn|unterbau, *-(e)s, -ten, m.* infrastructură de cale ferată.
Bahn|unterführung, *-en, f.* **1.** pasaj inferior de cale ferată. **2.** pasaj subteran (în gară); trecere pe sub linie.
Bahn|unter|haltung, *-en, f.* v. Bahninstandhaltung.
Bahnverbindung, *-en, f.* legătură de cale ferată (cu alt tren).
Bahnverkehr, *-s, m. sg.* trafic feroviar.
Bahnversand, *-(e)s, m. sg. (ec.)* expediere pe calea ferată.
Bahnverwaltung, *-en, f.* **1.** administraţie a căilor ferate. **2.** administraţie a gării.
Bahnwächter, *-s, -, m.* v. Bahnwärter.
Bahnwächterbude, *-n, f.* v. Bahnwärterbude.
Bahnwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ferov.)* cantonier(ă).
Bahnwärterbude, *-, f.*, **Bahnwärterhäus|chen**, *-s, -, n.* canton de cale ferată, cabină de cantonier.
Bahnweiche, *-n, f. (ferov.)* schimbător de cale, macaz.
Bahnzeit *f. sg.* ora gării.
Bahnzug, *-(e)s, -züge, m.* tren, garnitură.
Bahre, *-n, f.* **1.** targă, brancardă. **2.** *(poet.)* coşciug; *(fig.)* moarte; **von der Wiege bis zur** ~ toată viaţa. **3.** catafalc, năsălie. **4.** *(reg.)* iesle.
Bähre, *-n, f. (reg.)* **1.** targă, roabă. **2.** vârşă.
Bahrgericht, **Bahr|recht**, *-(e)s, -e, n. (în Evul Mediu)* procedură de judecată (pentru aflarea vinovatului) cu aducerea bănuiţilor în faţa cadavrului celui ucis.
Bahrträger, *-s, -, m.* brancardier.
Bahrtuch, *-(e)s, -tücher, n.* giulgiu.
Bähung, *-en, f.* terapeutică cu vapori calzi; oblojire.
Bai, *-en, f. (geogr.)* golf.
Baier, *-n, -n, m.* v. Bayer.
bai(e)risch *adj. (lingv.)* v. bay(e)risch.
Baiser [beˈze:], *-s, -s, m.* (şi *n.*) **1.** *(cul.)* bezea. **2.** *(înv.)* sărutare, bezea.
Baisse [bɛ:sə], *-n, f. (fin.)* (s)cădere (a preţurilor sau cursului de bursă); **er spekuliert auf** ~ mizează, scontează pe căderea cursurilor; **der Weizen hat eine große** ~ **erlitten** preţul grâului a scăzut mult.
Baisse|strömung, **Baisse|tendenz**, *-en, f.* tendinţă de (s)cădere (a preţurilor sau a cursurilor de bursă).
Baissier [bɛˈsje:], *-s, -s, m.* speculant asupra (s)căderii cursurilor.
Bajadere, *-n, f.* baiaderă.
Bajazzo, *-s, -s, m.* paiaţă.
Bajonett, *-(e)s, -e, n.* baionetă; **das ~ fällen** a încrucişa baioneta cu inamicul; **das ~ aufpflanzen** a pune baioneta la armă.
Bajonett|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac la baionetă.
Bajonettfassung, *-en, f. (tehn.)* dulie-baionetă.
Bajonettfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu baioneta.
Bajonettgewehr, *-(e)s, -e, n.* puşcă cu baionetă.
bajonettieren, *bajonettierte, bajonettiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se lupta cu baioneta. **II.** *tr.* a străpunge cu baioneta.
Bajonettkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj (în) baionetă.
Bajonettscheide, *-n, f.* teavă a baionetei.
Bajonett|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* străpungere, lovitură cu baioneta.
Bajonettverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* îmbinare în baionetă.
Bajonettwunde, *-n, f.* rană (cauzată) de baionetă.
Bajuware [-ˈva:-], *-n, -n, m. (ist.)* bavarez din vechime, baiuvar.
bajuwarisch *adj. (ist.)* vechi-bavarez, baiuvaric.
Bake, *-n, f.* **1.** *(mar.)* baliză, piramidă pentru balizare. **2.** par, jalon (la măsurări de teren). **3.** *(ferov.)* baliză avertizoare.
Bakel, *-s, -, m. (înv.)* vargă, nuia (a învăţătorului).
Bakelit, *-(e)s*, **Bakelite**, *-s, n. sg.* bachelită.
baken, *bakte, gebakt, vb. (h) tr.* şi *intr. (mar.)* a baliza, a indica prin balize relieful fundului mării.
Bakengeld, *-(e)s, -er, n. (mar.)* taxă de balizaj.
Bakenmeister, *-s, -, m. (mar.)* maistru însărcinat cu balizajul.
Baken|steuerung, *-en, f. (av.)* dirijare, comandă a balizajului.
Baken|strahl, *-(e)s, -en, m. (av.)* fascicul director.
Bakentonne, *-n, f.* v. Bake.
Baker, *-s, -, m.* v. Bakenmeister.
Bakkalaureat, *-(e)s, -e, n.* **1.** bacalaureat. **2.** titlu de bacalaureat.
Bakkalaureus [bakaˈlaureUs], *-, -rei* [-rei], *m.* **1.** bacalaureat. **2.** candidat la examenul de bacalaureat. **3.** *(înv.)* aprod.
Bakkarat [-ra şi -ˈra], *-s, n. sg.* bacara (joc de cărţi).
Bakschisch, **Bakschisch**, *-(e)s, -e, n.* bacşiş.
Bak|stall, *-(e)s, -en, m.* v. Bagstall.
Bakterie [-riə], *-n, f.* v. Bakterium.
bakteriell [-riˈɛl] *adj.* bacterian.
bakterienbe|ständig [-riən-] *adj.* rezistent la bacterii.
Bakterienbombe, *-n, f. (mil.)* bombă bacteriologică.
bakteriendicht *adj.* prin care nu pot trece, pătrunde bacteriile.
Bakterienfilter, *-s, -, m.* filtru bacterian.
Bakterienforscher, *-s, -, m.* cercetător în domeniul bacteriologiei.
Bakterienforschung, *-en, f.* cercetare în domeniul bacteriologiei.
bakterienfrei *adj.* aseptic, fără bacterii.
Bakterienherd, *-(e)s, -e, m. (med.)* colonie de bacterii.
Bakterienkrieg, *-(e)s, -e, m.* război bacteriologic.
Bakterienkultur, *-en, f.* cultură de bacterii.
Bakterienkunde *f. sg.* bacteriologie, microbiologie.
Bakterien tötend *adj.* bactericid.
Bakterienträger, *-s, -, m.* purtător de bacterii, de microbi.
Bakterienzüchtung, *-en, f.* v. Bakterienkultur.
Bakteriologe, *-n, -n, m.* bacteriolog.
Bakteriologie *f. sg.* bacteriologie.
bakteriologisch *adj.* bacteriologic.
Bakteriophagen *pl.* bacteriofagi.
Bakteriose, *-n, f.* bacterioză (boală pricinuită de bacterii, mai ales la plante).
Bakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (biol.)* bacterie.
bakterizid *adj.* bactericid; care omoară, distruge bacteriile.
Bakterizid, *-(e)s, -e, n.* substanţă bactericidă; bactericid.
bal *adv. (reg.)* v. bald.
Balalaika, *-s* şi *-ken, f. (muz.)* balalaică.
Balance [-ˈlāŋsə], *-n, f.* **1.** echilibru. **2.** *(com.)* bilanţ, balanţă; **die ~ ziehen** a face bilanţul. **3.** *(mar.)* notă, recipisă de încărcare. **4.** *(reg.)* volan, garnitură (la poala rochiei).
Balancé, **Balancé** [balāŋˈse:], *-s, -s, n.* pas (de dans) legănat, balansat.
Balance|akt, *-(e)s, -e, m.* spectacol, număr de echilibristică la circ (sau varieteu).
Balanceruder, **Balance|steuer**, *-s, -, n. (mar.)* cârmă compensată.
Balancier [-lāˈsie:], *-s, -s, m. (tehn.)* **1.** balansier, balanţier. **2.** pârghie, macara oscilantă. **3.** pendul, limbă, coadă (la ceas). **4.** echilibrator, echilibru.
Balancierbremse [-ˈsi:ɐ-], *-n, f. (ferov.)* frână echilibrată.
Balancierdampfmaschine, *-n, f.* maşină cu aburi cu balansier.
Balancierdrehscheibe, *-n, f. (ferov.)* placă învârtitoare echilibrată.
balancieren [balāˈsi:-], *balancierte, balanciert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a balansa, a legăna. **2.** *(com.)* a face bilanţul. **3.** *(ec.)* a echilibra, a balansa (o balanţă); a compensa. **4.** *(arte)* a proporţiona. **II.** *intr.* a menţine echilibrul.
Balancierklappe [-lāˈsie:-], *-n, f. (tehn.)* clapă cu balansier.
Balancierkunst [-ˈsi:ɐ-], *-künste, f.* **1.** *sg.* artă a echilibristicii. **2.** *pl.* spectacol (cu numere) de echilibristică.
Balancierpflug, *-es, -pflüge, m.* plug balansier, plug întorcător.
Balancierpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă de balansier.

Balancier|stange, *-n. f.* **1.** *(tehn.)* tijă a balansierului. **2.** *(circ)* prăjină pentru menținerea echilibrului.

Balancierung [-lă'si:-], *-en, f. (mec.)* echilibrare.

Balancierwelle [-lă'si:ɐ-], *-n. f.* ax al balansierului.

Balancierzapfen, *-s, -, m.* fusul balansierului.

Bạlata *f. sg.* balata, un fel de cauciuc produs de arborele american *Mimusops balata.*

Bạlata|riemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea de balata.

Bạlata|sohle, *-n. f.* talpă de balata.

Bạlatum, *-s, n. sg.* un fel de covor din pâslă de lână îmbibat cu o soluție de cauciuc.

Balbạn, *-s, -e, m. (vân.)* pasăre-momeală artificială.

Balbier, *-s, -e, m. (reg.)* v. Barbier.

bạld I. *adv.* **1.** curând, în curând, îndată, peste puțin; **recht ~** foarte curând; **ich werde ~ wiederkommen** mă voi întoarce curând; **so ~ als** (sau **wie**) **möglich** cât (se poate) de curând; **~ darauf** îndată după aceasta (sau după aceea); **der kommt so ~ nicht wieder** n-o să mai revină prea curând; **bis ~!** pe curând! **2.** repede; **möglichst ~** (și **baldmöglichst**) cât se poate de repede; **eine Woche geht ~ hin** o săptămână trece repede. **3.** ușor; **das ist ~ gesagt, aber schwer getan** ușor de zis, dar greu de făcut. **4.** cât pe-aci; **ich wäre ~ gefallen** eram cât pe-aci să cad; *(fam.)* **ich hätte ~ was gesagt** eram gata să zic ceva. **5.** *(reg.)* poate. **II.** *conj. (în expr.)* **bald ..., bald...**, când..., când, ba..., ba...; **~ dies, ~ das** când una, când alta; ba una, ba alta; **~ hier, ~ da** când aici, când acolo; **~ so, ~ anders** când într-un fel, când într-altul, ba așa, ba așa, când așa, când altcum.

Bạldachin [-χi:n], *-s, -e, m.* baldachin, oranist, uranisc.

Bạldachinträger, *-s, -, m.* purtător de baldachin.

Bạlde *f. sg. (poet.; în expr.)* **in ~** în curând, îndată, peste puțin.

bạlder *adv. (comp. înv.* de la bald) mai ușor; **das ist bald gesagt und ~ noch getan** ușor de zis, dar și mai ușor de făcut; **je ~, je lieber** cu cât mai repede, cu atât mai bine.

bạldig *adj.* grabnic, în curând; **auf ~es Wiedersehen!** la revedere pe curând!

bạldigst *adv. (sup.* de la bald) foarte curând, în foarte scurt timp; **aufs ~e** cât se poate de curând.

bạldmöglichst *adv.* cât se poate de curând.

Baldọwer, *-s, -, m.* pungaș; *(argou)* cântător, delator.

baldọwern, *baldowerte, baldowert, vb. (h) tr.* a cerceta, a spiona, a pândi (pentru a vinde pontul); *(argou)* a turna.

Bạldrian, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** odolean *(Valeriana dioica).* **2.** valeriană *(Valeriana officinalis).*

Bạldrian|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de valeriană.

Bạldriangewächs, *-es, -e, n. (mai ales pl.)* plantă din familia *Valerianaceae.*

Bạldriantee, *-s, -s, m.* ceai de odolean.

Bạldriantropfen, *-s, -, m. (med.)* picături de valeriană.

Bạldrianwurzel, *-n, f.* v. Baldrian.

bạldtunlichst *adv. (înv.)* v. baldmöglichst.

bạle *adv. (reg.)* v. bald.

Balẹster, *-s, -, m.* arbaletă.

Bạlg[1], *-(e)s, Bälge, m.* **1.** piele, blană (de animal jupuit); *(fig.)* piele, corp (al omului); **einem den ~ abziehen** a jupui pe cineva, a lua pielea de pe cineva; **jm. auf den ~ rücken** a insista pe lângă cineva, a-l asalta, a-l agasa. **2.** *(tehn.)* foale, burduf; **die Bälge treten a)** a acționa (cu picioarele) foalele; **b)** *(fig.)* a face muncă de rob (numai fizică, fără efort intelectual). **3.** corp împăiat; **der ~ in der Probepuppe** trupul manechinului (de vitrină). **4.** *(anat.)* ganglion limfatic din fundul gurii. **5.** pojghiță, pleavă. **6.** *(reg.)* păstaie, coajă (de mazăre etc.). **7.** *(înv.)* coș, coviltir (de trăsură). **8.** *sg. (reg.)* burtă, burduf, foale; *(peior.; despre oameni grași)* hoit.

Bạlg[2], *-(e)s, Bälger, n.* (și *m.*) **1.** ștrengar, pici; copil prost crescut, neastâmpărat. **2.** *(peior.)* bastard. **3.** *(reg.)* copil urât, urâțenie, pocitanie.

Bạlge, *-n, f. (reg.)* **1.** căldare, găleată, hârdău, vas de lemn. **2.** șanț (de scurgere). **3.** golf mic.

bạlgen, *balgte, gebalgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jupui (de piele); a beli; a lua pielea. **2.** *(reg.)* a certa, a ocărî. **II.** *refl.* **(mit jm.)** a se încăiera, a se lua la trântă, a se ciomăgi, a se bate (cu cineva).

bälgen, *bälgte, gebälgt, vb. tr.* v. balgen (**I.1.**).

Bạlgen, *-s, -, m.* burduf al aparatului de fotografiat.

Bạlgen|arm, *-(e)s, -e, m.* brațul foalelor.

Bạlgen|auszug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* extensiune a burdufului.

Bạlgenblende, *-n. f. (fot.)* burduf paralumină.

Bạlgenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândura foalelor.

Bạlgengebläse, *-s, -, n.* **1.** suflare cu foalele. **2.** *(tehn.)* suflantă cu foale.

Bạlgengerüst, *-(e)s, -e, n.* scaunul foalelor.

Bạlgenschwengel, *-s, -, m.* v. Balgenarm.

Bạlgentreter, *-s, -, m.* persoană care calcă foalele.

Bạlgenwerk, *-(e)s, -e, n.* foale.

Bạlger, *-s, -, m.* bătăuș, ciomăgaș.

Balgerẹi, *-en, f.* încăierare, bătaie, ciomăgeală.

Bälgetreter, *-s, -, m.* v. Balgentreter.

Bạlgfrucht, *-früchte, f.* v. Balgkapsel.

Bạlg|geschwulst, *-schwülste, f. (med.)* chist sebaceu.

Bạlg|haare *pl.* păr, lână (la animale).

Bạlg|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu burduf.

Bạlgkapsel, *-n, f. (bot.)* folicul, fruct unicarpelar, uscat, dehiscent.

Bälglein, *-s, -, n.* v. Deckspelze.

Bạlgtreter, *-s, -, m.* v. Bälgetreter.

Bạlgwechsel, *-s, -, m.* năpârlire.

Bạlje, *-n. f.* **1.** *(mar.)* balie. **2.** v. Balge.

balkanisch *adj.* balcanic.

balkanisiẹren, *balkanisierte, balkanisiert, vb. (h) tr.* **1.** a balcaniza. **2.** *(peior.)* a fărâmița statal. **3.** a produce complicații.

Balkanisiẹrung, *-en, f.* balcanizare.

Bạlkankrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război balcanic.

Bạlkanländer *pl.* țări balcanice.

Bạlkan|staat, *-(e)s, -en, m.* stat balcanic.

Balkanologie, *f. sg.* balcanologie.

Bạlkanvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor balcanic.

Bälkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Balken); grindă mică, grinzișoară, grinduță.

Bạlken, *-s, -, m.* **1.** bârnă, grindă; pârghie; *(fig.)* **er sieht den Splitter im fremden, den ~ im eigenen Auge nicht** vede paiul din ochiul altuia și nu vede bârna din ochiul său; râde dracul de porumbe negre și pe sine nu se vede. **2.** stâlp; *(fig.)* **Wasser hat keine ~** a nu găsi nici un punct de sprijin, a nu te putea baza pe nimic; *(fig.)* **er lügt, dass sich die ~ biegen** minte de îngheață apele, de stinge; *(fig.)* **bis an die ~ springen** a sări până-n tavan. **3.** braț de balanță. **4.** grindei (al plugului). **5.** brazdă. **6.** *(anat.)* corpul calos. **7.** *(pop.)* pod (la casă); grânar, hambar. **8.** *(reg.)* oblon de fereastră. **9.** fâșie de pământ rămasă între două brazde. **10.** *(reg.)* bavețică (de copii).

bạlken, *balkte, gebalkt, vb. (h) tr.* **1.** a sprijini, a construi pe grinzi; a separa prin grinzi. **2.** a răsturna (cu plugul) o brazdă într-o mirișe.

Bạlken|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță între grinzi.

Bạlken|anker, *-s, -, m. (tehn.)* ancoră a grinzii.

Bạlken|auflage, *-n, f. (constr.)* reazem, suport al grinzii.

Bạlken|auskragung, *-en, f. (constr.)* ieșire, scoatere în consolă a grinzii.

Bạlkenbahn, *-en, f.* drum de bârne.

Bạlkenband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* platbandă de armare; colier de armare a grinzii; zbanț.

Bạlkenbinder, *-s, -, m. (constr.)* fermă de lemn ecarisat.

Bạlkenbrücke, *-n, f.* pod de grinzi, de ferme.

Bạlkenbucht, *-en, f. (mar.)* curbură a punții.

Bạlkendecke, *-n, f. (constr.)* planșeu cu grinzi.

Bạlken|eisen, *-s, -, n.* grindă de fier.

Bạlken|ende, *-s, -n, n.* capăt de grindă.

Bạlkenfach, *-(e)s, -fächer, n. (constr.)* traversă a planșeului.

Bạlkenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* grindă cu zăbrele.

Bạlkenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Balkenfach.

Bạlkengerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de grinzi.

Bạlkenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn cioplit, ecarisat.

Bạlkenkante, *-n, f.* **1.** fațetă a grinzii. **2.** muchie a grinzii.

bạlkenkantig *adj.* tăiat în muchii.

Bạlkenkeller, *-s, -, m.* pivniță cu planșeu cu grinzi.

Bạlkenkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă masivă.

Bạlkenknie, *-s, -, n.* călcâi al grinzii.

Bạlkenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (constr.)* cap de grindă, frunte a grinzii.

Bạlkenlage, *-n, f.* **1.** grindiș. **2.** șarpantă de grinzi.

Bạlkenletter, *-n, f. (tipogr.)* literă mare pentru titluri.

Bạlken|netz, *-es, -e, n. (constr.)* rețea de grinzi.

Bạlkenschleuse, *-n, f.* ecluză de bârne.

Bạlkensiel, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) conductă de evacuare din lemn.

Bạlkensystem, *-s, -e, n.* sistem de grinzi.

Bạlkenträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă (purtătoare); *(pop.)* proptea, sprijin.

Bạlkenträgerbrücke, *-n, f.* pod de grinzi.

Bạlken|überschrift, *-en, f. (tipogr.)* titlu tipărit cu litere mari sau groase.

Bạlkenwaage, *-n, f.* balanță cu brațe egale.

Bạlkenweg, *-(e)s, -e, m.* drum de bârne.

Bạlkenwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* grinzi de batardou (în poziție montată).

Bạlkenweite, *-n, f.* v. Balkenabstand.

Bạlkenwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** grindiș. **2.** șarpantă de lemn.

Balkọn [bal'kɔŋ și bal'ko:n], *-s, -s* (și *-e*) [bal'kɔŋs și -ko:nə], *m.* balcon.

Balkọnbrüstung, *-en, f.* parmaclâc, parapet de balcon.

Balkọnfenster, *-s, -, n.* fereastră care dă în balcon.

Balkọnkasten, *-s, -kästen, m.* ladă de flori așezată pe balustrada balconului, jardinieră.

Balkọnloge [-lo:ʒə], *-n, f. (teatru)* lojă de balcon (la săli de spectacole).

Balkọnsäule, *-n, f.* stâlp (de susținere) al balconului.

Balkọnträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă (pentru susținerea balconului).

Balkọntür, *-en, f.* ușă a balconului, ușă-fereastră.

Balkọnzimmer, *-s, -, n.* cameră cu balcon.

Bạlkweger, *-s, -, m. (mar.)* curent orizontal.

Bạll[1], *-(e)s, Bälle, m.* **1.** minge; *(fig.)* jucărie; **(mit dem) ~ spielen** a se juca cu mingea; **einen ~ schießen, werfen** a trimite o minge; *(fig.)* **am ~ bleiben** a nu se abate, a nu se lăsa distras; **jm. den ~ zuspielen** a ajuta, a sprijini pe cineva (creându-i avantaje); **ein ~ des Schicksals sein** a fi o jucărie în mâna destinului. **2.** bilă (de biliard); bulă; **den ~ an die Bande spielen** a lipi bila de bandă. **3.** glob; sferă. **4.** *(mar.)* bulă de semnalizare. **5.** bulgăre.

Bạll[2], *-(e)s, Bälle, m.* bal; **sie besucht Bälle** merge la baluri.

Bạll[3], *-(e)s. Bälle, m. (vân.)* lătratul (pe loc al) câinelui când a adulmecat mistrețul.

bạll *adv. (reg.)* v. bald.

bạlla (bạlla) *adj. (argou)* țicnit, nu în toate mințile.

Bạll|abend, *-s, -e, m.* seară de bal.

Bạll|abgabe, *-n, f. (sport)* pasare a mingii.

Ballade, *-n. f.* baladă.

Ballạdendichter, *-s, -, m.* autor de balade.

ballạdenhaft *adj.* de baladă, baladesc.

ballạdesk *adj.* v. balladenhaft.

Bạll|an|nahme, *-en, f. (sport)* acțiune de preluare a mingii.

Bạll|anzug, *-(e)s, -anzüge, m.* ținută, costum de bal.

Bạllasrubin, *-s, -e, m. (mineral.)* balaș, un fel de rubin albinet.

Ballạst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar., av.)* balast; lest, sabură. **2.** *(fig.)* balast, umplutură, greutate inutilă; **den ~ über Bord werfen** a arunca balastul peste bord, a se descotorosi de lucrurile inutile.

ballạsten, *ballastete, ballastet (du ballastest, er ballastet), vb. (h) refl.* a se încărca cu balast.

Ballạstleichter, *-s, -, m.* v. Ballastschute.

Ballạstpforte, *-n, f. (mar.)* deschizătură mare prin care se încarcă mărfurile pe vas; sabord pentru balast.

Ballạstschute, *-n, f. (mar.)* șaland, luntre pentru transportul balastului.

Ballạst|stoffe *pl. (fiziol.)* fibre alimentare.

Ballawatsch, *-(e)s, -e, m. (austr.)* dezordine, haos, zăpăceală, confuzie.

Ballbohrer, *-s, -, m. (ind. lemnului)* dogar.

Bällchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Ball) minge mică, mingiuță. **2.** *(dim.* de la Ballen) pachet mic, balot mic (de pânză).

Balldame, *-n, f.* damă în toaletă de bal.

Ballei, *-en, f. (ist. evului mediu)* ocol al unui judecător (al ordinelor cavalerești).

Ball|eisen, *-s, -, n.* daltă cu tăiș oblic, de cioplit, de degroșat.

ballen, *ballte, geballt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a presa făcând cocoloș, bulgăre, ghem, ghemotoc; a strânge; a face balot; **die Hand zur Faust** ~ a strânge pumnul. **2.** a lovi pe cineva, a arunca după cineva cu mingea; *er ballt mich* aruncă cu mingea în (sau după) mine. **II.** *intr. (reg.)* a (se) juca cu mingea. **III.** *refl.* a se face cocoloș, bulgăre; a se condensa; a se strânge (și *sport*); **es ballt sich am Himmel** se adună norii anunțând furtună.

Ballen, *-s, -, m.* **1.** *(com.)* balot; pachet, legătură. **2.** bal, val; unitate de măsură (pentru hârtie, pânză, postav, stofă, piele); **zehn ~ Papier** zece baluri de hârtie; *(înv.)* **ein ~ Wolle** un val de lână (de 120 kg); **ein ~ Tuch** un val de stofă (de 12 bucăți de câte 32 de coți). **3.** *(pop.)* minge. **4.** *(anat.)* pulpa degetului; podul palmei, partea cărnoasă a palmei; eminența tenară, partea cărnoasă a plantei piciorului. **5.** vârful (umflat al) nasului. **6.** *(tehn.)* față de degajare, suprafață a dălții. **7.** *(tipogr.)* tampon, top de 5 000 de coli. **8.** *(reg.)* prăjitură rotundă.

Ballenbinder, *-s, -, m.* muncitor care face baloturi.

Ballenblume, *-n, f. (constr.)* ornament în formă de minge.

Ballenbrecher, *-s, -, m.* muncitor care desface baloturi.

Ballen|eisen, *-s, n. sg.* v. Balleisen.

Ballengicht *f. sg. (med.)* podagră.

Ballengut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* mărfuri în baloturi.

Ballenhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei *(Humulus lupulus* L.).

Ballenkreuz, *-es, -e, n.* cruce cu sfere la capătul brațelor.

Ballenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru făcut baloturi.

Ballen|speicher, *-s, -, m.* depozit de baloturi; antrepozit.

Ballen|stück, *-(e)s, -e, n.* partea inferioară a pulpei dindărat (la bovine).

Ballenware, *-n, f.* v. Ballengut.

ballenweise *adv.* în baloturi, în valuri, în topuri, în teancuri.

Ballenzeichen, *-s, -, n. (vân.)* urmă.

Ballerbüchse, *-n, f.* pușcoci (jucărie de copii).

Ballerbüx, *-en, f.*, **Ballerbuxe**, *-n, f. (fam.)* pantalon murdar de copil.

Ballerina, *-nen*, **Ballerine**, *-n, f.* balerină, baletistă.

Ballermann, *-(e)s, -männer, m. (glumeț)* pistol.

ballern, *ballerte, geballert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.; despre arme, bici* etc.) a pocni, a plesni. **2.** a bate, a trânti; **gegen die Tür** ~ a bate puternic (amenințător) în ușă; *(fam.)* **jm. eine** ~ a pocni, a pălmui pe cineva.

Ballett, *-(e)s, -e, n.* balet (trupă, dans, piesă, reprezentație).

Ballett|abend, *-(e)s, -e, m.* seară de balet.

Balletteuse [-'tø:zə], *-n, f.* dansatoare, balerină.

Ballettkorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp, trupă de balet.

Ballettkunst, *-künste, f.* coregrafie.

Ballettmeister, *-s, -, m.* maistru de balet.

Ballettratte, *-n, f.* **1.** *(fam.)* amator(-oare), pasionat(ă) de balet. **2.** elevă de balet.

Ballett|tanz, *-es, -tänze, m. (cor.)* balet.

Ballett|tänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* balerin(ă).

Ballett|theater, *-s, -, n.* teatru de balet.

Ballett|truppe, *-n, f.* trupă de balet.

Ballfest, *-(e)s, -e, n.* bal (mare), serată dansantă.

ballförmig *adj.* sferic, ca mingea, în formă de minge.

Ballführung, *-en, f. (sport)* acțiunea de a conduce mingea.

Ballgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspe, oaspete, invitat la bal.

Ballgesellschaft, *-en, f.* participanți, invitați la un bal.

Ballhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan planator cilindric.

Ballhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** sală de dans. **2.** *(înv.)* sală de competiții sportive (de jocuri cu mingea); *(ist.)* **der Schwur im** ~ jurământul din sala de jocuri de la Versailles (depus de reprezentanții Stării a treia la 20 iunie 1789).

ballhornisieren, *ballhornisierte, ballhornisiert, vb. (h) tr.* a strica vrând să dreagă; *(tipogr.)* a face corectura introducând greșeli noi.

Ballhupe, *-n, f. (auto.)* trompetă cu pară.

ballig *adj.* **1.** ușor curbat, bombat. **2.** noduros. **3.** care se poate lipi.

Ballig, *-s, -e, m. (reg.)* butoi mare, butie.

Balliste, *-n, f. (ist.)* balistă, mașină de azvârlit pietre.

Ballistik *f. sg.* balistică.

Ballistiker, *-s, -, m.* cercetător în domeniul balisticii.

ballistisch *adj.* balistic; **~e Kurve** curbă balistică.

Balljunge, *-n, -n, m. (sport)* băiat de mingi.

Ballkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de bal.

Ballkönigin, *-nen, f.* regină a balului.

ballmäßig *adj.* (ca) pentru (sau de) bal; ~ **gekleidet sein** a fi îmbrăcat (ca) de bal.

Ballmutter, *-mütter, f. (înv.)* însoțitoare la bal (a unei femei tinere).

Ballnacht, *-nächte, f.* noapte de bal.

Ballnetz, *-es, -e, n. (sport)* **1.** plasă pentru mingi. **2.** *(înv.)* rachetă (de tenis).

Ballon [și -'lɔŋ], *-s, -e* (și *-s), m.* **1.** balon; aerostat; **einen ~ steigen lassen** a lansa un balon; **einen ~ einholen** a readuce un balon pe pământ. **2.** *(chim.)* balon (de sticlă). **3.** *(poet.)* glob. **4.** damigeană. **5.** *(fam.)* cap, bostan, dovleac; **er hat einen ~** sau **er hat den ~ voll a)** e cu capul plin de griji, e preocupat; **b)** e cu capul plin de băutură, i s-a urcat vinul la cap; **(so) einen ~ bekommen** (sau **kriegen)** a roși de jenă. **6.** *(mar.)* balon, velă la iahturi.

Ballon|anker, *-s, -, m.* ancoră de balon.

Ballonbe|ob|achter, *-s, -, m.* observator din balon, din aerostat.

Ballonẹtt, *-(e)s, -e, n. (av.)* sac umplut cu aer în interiorul baloanelor (sau aeronavelor).

Ballonfahrer, *-s, -, m.* călător cu balonul.

Ballonfahrt, *-en, f.* călătorie cu balonul.

Ballonflasche, *-n, f.* damigeană, balon.

Ballonformation, *-en, f. (mil.)* formație de baloane.

ballonförmig *adj.* sferic, de forma unui balon.

Ballonführer, *-s, -, m.* pilot al unui balon.

Ballonfüllung, *-en, f. (mil.)* umplutură, încărcătură a balonului.

Ballongas, *-es, -e, n.* gaz pentru baloane, pentru aerostate.

Ballongondel, *-n, f. (av.)* gondolă, nacelă a balonului.

Ballonhalle, *-n, f.* hangar, hală de aerostate.

Ballonhülle, *-n, f.* înveliș al balonului.

Ballonklüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* floc-balon.

Ballonkorb, *-(e)s, -körbe, m.* nacelă, coș al balonului.

Ballonmantel, *-s, -mäntel, m.* v. Ballonseidenmantel.

Ballonmütze, *-n, f.* șapcă.

Ballonpost *f. sg.* poștă aeriană (transportată cu baloane libere).

Ballonreifen, *-s, -, m. (auto., av.)* anvelopă-balon, cauciuc-balon (cu presiune redusă).

Ballon|segel, *-s, -, n.* v. Ballonklüver.

Ballon|seide *f. sg. (text.)* balonzaid(e).

Ballonseidenmantel, *-s, -mäntel, m.* (pardesiu din) balonzaid(e).

Ballon|sperre, *-n, f. (mil.)* baraj de baloane captive.

Ballon|stoff, *-(e)s, -e, m. (av.)* pânză de balon.

Ballọt ['-lo:], *-s, -s, n.* balot, val (de mărfuri).

Ballotade, *-n, f.* balotadă, figură de călărie (de înaltă școală).

Ballotage [-'ta:ʒə], *-n, f.* balotaj; votare (secretă) cu bile.

ballotieren, *ballotierte, ballotiert, vb. (h) tr.* a vota (secret) cu bile.

Ballrobe, *-n, f.* v. Ballkleid.

Ballrose, *-n, f. (bot.; pop.)* dârmoz *(Viburnum lantana* L.).

Ball|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de bal, de dans.

Ballschlegel, *-s, -, m.* rachetă (de tenis), paletă (de tenis de masă).

Ballschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de bal.

Ball|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu mingea.

Ball|spieler, *-s, -, m.* jucător cu mingea.

Ball|spielplatz, *-es, -plätze, m.* teren pentru jocuri cu mingea.

Balltoilette [-toa-], *-n, f.* v. Ballkleid.

Ball|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* pelerină de bal.

Ballung, *-en, f.* strângere, aglomerare, conglomerare, condensare.

Ballungsgebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Ballungsraum**, *-(e)s, -räume, m.* zonă de aglomerație industrială.

Ballungs|zentrum, *-s, -tren, n.* centru de aglomerație urbană.

Balm, *-s, -e, m.*, **Balme**, *-n, f. (geol., reg.)* eroziune, cavitate (în pereți stâncoși).

Balmung, *-s, m. sg. (lit.)* Balmung, spada lui Siegfried.

Balneographie, *-phien* [-'fi:ən], *f. (med.)* balneografie.

Balneolog, *-en, -en*, **Balneologe**, *-n, -n, m. (med.)* balneolog.

Balneologie *f. sg.* balneologie.

balneologisch *adj.* balneologic.

Balneotherapie *f. sg. (med.)* balneoterapie.

Balsam, *-s, -e, m.* balsam; (și *fig.)* **~ auf** (sau **in) js. Wunde gießen** (sau **träufeln)** a turna (sau picura) cuiva balsam pe răni; a calma, a alina suferința cuiva; a mângâia pe cineva.

Balsambaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copacul cu balsam *(Myroxylon balsamum).*

Balsamduft, *-(e)s, -düfte, m.* miros de balsam.

Balsamharz, *-es, -e, n.* rășină balsamică.

balsamieren, *balsamierte, balsamiert, vb. (h) tr.* a îmbălsăma.

Balsamierung, *-en, f.* îmbălsămare.

Balsamine, *-n, f. (bot.)* canale, canaluțe *(Impatiens balsamina).*

balsamisch *adj.* balsamic, de balsam.

Balsamkrämer, *-s, -, m.* negustor de balsam.

Balsamkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* frăguliță, moscușor *(Adoxa moschatellina* L.).

Balsam|öl, *-s, -e, n.* ulei balsamic.

Balsamtanne, *-n, f. (bot.)* brad balsamic *(Abies balsamea).*

ball|stürig *adj. (reg.)* nesupus, neascultător, recalcitrant, refractar.

Balte, *-n, -n, m.* **1.** locuitor din regiunea baltică. **2.** locuitor de origine germană din regiunea baltică.

Baltin, *-nen, f.* **1.** locuitoare din regiunea baltică. **2.** locuitoare de origine germană din regiunea baltică.

baltisch *adj.* baltic; *das Baltische Meer* Marea Baltică.

Baluster, *-s, -, m.*, **Balustersäule**, *-n, f. (constr.)* balustru.

Balustrade, *-n, f.* balustradă.

Balz, *-en, f.*, **Balz**, *-es, -e, m.* **1.** jocuri nupțiale (la păsări). **2.** perioada împerecherii (la păsări, rar la pisici); *(vân.)* **auf die ~ gehen** a vâna păsări în perioada împerecherii.

Balz|arie [-a:riə], *-n, f. (vân.)* cântec, strigăt de împerechere (al păsărilor).

balzen, *balzte, gebalzt (du, er balzt) vb. (h) intr. (despre păsări sălbatice)* a ademeni, a chema (prin cântec, strigăte și mișcări caracteristice la împerechere).

Balzgräten *pl.* v. Balzstift.

Balzhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoș sălbatic, cocoș de munte *(Tetrao urogallus).*

Balzjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de cocoși sălbatici.

Balzkammer, *-n, f. (vân.)* cameră de împerechere.

Balzkragen, *-s, -, m. (vân.)* guler de pene (la cocoșul sălbatic).

Balzlaut, *-(e)s, -e, m. (vân.)* strigăt, sunet de împerechere (al păsărilor sălbatice).

Bạlzpfeife, *-n, f. (vân.)* fluier pentru ademenire (a cocoşului de munte).
Bạlzruf, *-(e)s, -e, m. (vân.)* strigăt de împerechere (al păsărilor sălbatice).
Bạlzsaison [-sɛ'zɔ̃:] *f. sg.* v. Balz.
Bạlz|späne *pl. (vân.)* excremente de cocoş sălbatic.
Bạlz|stift, *-(e)s, -e, m.* pinten (la cocoşul sălbatic).
Bạlz|zeit, *-en, f.* v. Balz **(2).**
bạm! *interj.* bang (sunetul clopotului); **bim! bam!** bing! bang!
Bạm, *-s, -e, m. (reg.)* arbore.
Bạmbi[1], *-s, -s, n. (fam.)* pui de căprioară.
Bạmbi[2], *-s, -s, m. (film)* premiu anual (în Germania).
Bambịno, *-s, -bini, m.* **1.** *(arte)* copilul Iisus (în pictură şi sculptură). **2.** *(fam.)* copilaş, băieţel (italian).
Bạmbus, *- (şi -ses), -se, m. (bot.)* bambus *(Bambusa arundinacea).*
Bambụse, *-n, -n, m.* servitor negru (din Africa).
Bạmbuskohle, *-n, f.* cărbune de bambus.
Bạmbusrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Bambus.
Bạmbus|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston de bambus.
Bạmbusvor|hang, *-(e)s, -hänge, m. (pol.)* cortina de bambus (între statele comuniste şi necomuniste din sud-estul Asiei).
Bạmbus|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de bambus.
Bạmmel[1], *-s, m. sg. (fam.)* spaimă, fricǎ; teamă; **er hat mächtigen ~ davor** grozav se mai teme de asta.
Bạmmel[2], *-n, f.* **1.** breloc. **2.** v. Bammel[1].
bạmmelig *adj.* **1.** *(despre haine)* prost croit, care nu vine bine. **2.** fricos, temător, laş.
bạmmeln, *bammelte, gebammelt (ich bamm(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a atârna (clătinându-se); a se bălăngăni; a se legăna. **2.** a-i fi fricǎ, a se îngrozi (de ceva). **3.** a cerşi. **4.** *(înv.)* a suna ca un clopot.
bämmeln, *bämmelte, gebämmelt (ich bämm(e)le) vb. (h) intr.* a arunca cu pietricele pe suprafaţa apei.
Bạmperletsch, *-es, -e, m. (austr., fam.)* sugar.
bạmpfen, *bampfte, gebampft, vb. (h) intr. (argou, reg.)* a mânca, a hali, a înfuleca.
Bạms, *-, -e, m. (austr., fam.)* copil.
Bạmschabl, *-s, -, m. (rar)* nătărău, găgăuţă, nătăfleţ.
bạmsen, *bamste, gebamst (du, er bamst) vb. (h) tr.* **1.** a bate (pe cineva). **2.** a scutura de praf (bătând).
bạmstig *adj.* **1.** *(reg.)* umflat, gras. **2.** *(reg.)* îngâmfat. **3.** *(despre fructe)* lemnos.
Bạn, *-s, -e, m. (ist.)* ban (demnitate şi funcţie administrativă în vechea Oltenie, Serbo-Croaţie şi Austro-Ungarie).
banạl *adj.* banal, plat, arhicunoscut; răsuflat.
banalisịeren, *banalisierte, banalisiert, vb. (h) tr.* a banaliza; a diminua însemnătatea.
Banalisịerung, *-en, f.* banalizare, diminuare a însemnătăţii.
Banalität, *-en, f.* banalitate.
Bananẹ, *-n, f.* **1.** banană, fruct de bananier. **2.** *(fam., glumeţ)* elicopter cu două rotoare.
Bananenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* bananier (*Musa paradisiaca).*
Bananenfresser, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre bananier *(Musophaga violacea).*
Bananenpflanze, *-n, f.* v. Bananenbaum.
Bananenrepublik, *-en, f. (pol., peior.)* republică bananieră.
Bananen|staude, *-n, f.* v. Bananenbaum.
Bananen|stecker, *-s, -, m. (electr.)* banană (fişă de contact).
Banạt, *-(e)s, n.* **1.** banat (funcţia şi teritoriul jurisdicţional al unui ban). **2.** *sg. (geogr.)* Banat.
Banause, *-n, -n, m.* persoană lipsită de sensibilitate; filistin.
banausenhaft *adj.* v. banausisch.
Banausentum, *-s, n. sg.* lipsă de sensibilitate artistică; banalitate, filistinism; orizont redus.
banausisch *adj.* lipsit de sensibilitate artistică; banal, filistin.
bạnd *ind. imperf.* de la binden.
Bạnd[1], *-(e)s, Bände, m.* **1.** volum, tom; **das Werk erscheint in drei Bänden** opera apare în trei volume; *(fig.)* **das spricht Bände** este foarte grăitor, foarte elocvent. **2.** legătură (în carton, pânză, piele etc. a unei cărţi).
Bạnd[2], *-(e)s, Bänder, n.* **1.** legătură. **2.** panglică; cordon (de decoraţie); şnur, şiret; găitan; galon; baieră. **3.** *(anat.)* ligament; tendon. **4.** inel, brăţară; cerc de butoi. **5.** *(tehn.)* bandă; *(fig.)* **am laufenden ~** (ca) pe bandă rulantă; prin muncă continuă, neîntreruptă. **6.** bandă de magnetofon. **7.** balama (de uşă sau fereastră); **außer Rand und ~ geraten** a-şi ieşi din balamale, a-şi ieşi din fire. **8.** *(constr.)* brâu; consolă (cu sprijin înclinat); şarnieră. **9.** *(alpinism)* prag (de stâncă), brâu; surplombă.
Bạnd[3], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(poet., înv.)* cătuşă, lanţ; **in ~en liegen** a fi încătuşat, a fi în lanţuri; **in ~e schlagen** (sau **werfen)** a pune, a arunca în lanţuri. **2.** legătură; obligaţie; **die ~e der Freundschaft** legăturile prieteniei (sau de prietenie); **~e des Blutes** legături de sânge, rudenie de sânge; **zarte ~e knüpfen** a stabili relaţii amoroase.
Bạnd[4] [bænd], *-s, f.* mică trupă de muzicanţi.
Bạnda, *-s, f.* orchestră (italiană) de instrumente de suflat.
Bandạge [-'da:ʒə], *-n, f. (med.; sport)* bandaj, pansament, legătură; **mit harten ~n kämpfen** a lupta cu îndârjire.
Bandagenmacher, *-s, -, m.* v. Bandagist.
bandagịeren [-'ʒi:-], *bandagierte, bandagiert, vb. (h) tr.* **1.** a bandaja; a pansa; a lega (o mână etc.). **2.** *(tehn.)* a freta, a aplica frete; a bandaja (anvelope).
Bandagiermaschine, *-n, f. (electr.)* maşină de bandajat.
Bandagịst [-'ʒlst], *-en, -en, m.* bandajist, producător de bandaje şi proteze.
bạnd|ähnlich *adj.* ca o panglică.
Bạnd|algen *pl. (bot., înv.)* alge verzi, unicelulare *(Desmidiaceae).*
Bạnd|antrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* acţionare a unei benzi transportoare. **2.** *(text.)* antrenare (a fuselor) cu ajutorul unor cureluşe.
Bạnd|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă la banda rulantă, la conveier. **2.** muncă la legarea cărţilor.
bạnd|artig *adj.* **1.** ca o panglică. **2.** de natură ligamentoasă.
Bạnd|assel, *-n, f.* v. Bandfüßer.
Bạnd|aufnahme, *-n, f.* înregistrare pe bandă de magnetofon.
Bạnd|ausgabe, *-n, f.* ediţie în volume.
Bạnd|axt, *-äxte, f.* topor de dulgherie.
Bạndbalken, *-s, -, m. (constr.)* moază.
Bạndbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu-lingură (mic) pentru lemn.
Bạndbreite, *-n, f. (fiz.; inform.)* lăţime de bandă.
Bạndbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu bandă, cu panglică.
Bạndchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* al lui Band[2]) panglicuţă. **2.** *(dim.* al lui Band[1]) volumaş.
Bạnd|doppler, *-s, -, m. (text.)* reunitor de benzi.
Bạnde, *-n, f.* **1.** bandă, ceată, haită; *(iron.)* **das ist eine schöne ~!** frumoasă şleahtă! **2.** trupă de actori. **3.** orchestră de dans. **4.** mandanea, bandă (la masa de biliard). **5.** margine; împrejmuirea arenei circului (sau a pistei hipodromului). **6.** dungă; vargă.
Bandẹau [bã'do:], *-s, -s, m. (şi n.)* **1.** *(înv.)* cordeluţă; panglică pentru frunte. **2.** *(arhit.)* bandou, plintă.
Bạnd|einfassung, *-en, f.* tivitură, şnuruit.
Bạnd|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* scoabă de fier. **2.** *(metal.)* oţel-balot, bandă de oţel.
Bạnd|eisenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de benzi.
Bạndel, *-s, -, n. (fam.; austr.),* **Bändel**, *-s, -, n (şi m.)* panglicuţă, cureluşă; **jn. am ~ führen** (sau **haben)** a stăpâni pe cineva, a face ce vrei din cineva; a îmbrobodi.
Bändelei, *-en, f.* legătură de dragoste trecătoare.
Bandelier, *-s, -e, n. (înv.)* bandulieră, curea de care se atârnă arma.
Bändelkrämer, *-s, -, m.* v. Bandhändler.
bạndeln, *bandelte, gebandelt (ich band(e)le) vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a lega, a şnurui. **II.** *intr.* **1.** a cocheta. **2.** a tândăli, a lucra alene.
Bạndelwerk, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* motiv decorativ în panglică, în bandă.
Bạnd|empfänger, *-s, -, m. (radio.)* receptor de bandă.
Bạndenführer, *-s, -, m.* şef de bandă.
Bạndenkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de gherilă.
Bạnden|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren, n.* v. Bandspektrum.
Bạnden|stoß, *-es, -stöße, m. (la biliard; în expr.)* **durch ~ machen** a juca la mandanea.
Bạndenwerbung, *-en, f. (ec.)* reclamă la mandanea.
Bạndenwesen, *-s, n. sg.* v. Banditentum.
Bạnder, *-s, -, m. (reg.)* dogar.
Bänderbesatz, *-es, -besätze, m.* garnitură de panglici.
bạnde|reich *adj.* cuprinzând multe volume.
Banderịlla [-'rɪla], *-s, f.* banderilă, suliţă împodobită cu steguleţe (la luptele de tauri).
Banderium, *-s, -rien* [-rɪən], *n. (ist.)* banderiu.
bändern, *bänderte, gebändert, vb. (h) tr.* **1.** a vărga, a vopsi în dungi; a vârsta; a ţese în dungi; **einen Stoff ~** a vărga o stofă. **2.** a prevedea cu panglici, cu benzi. **3.** a face panglici.
Banderọle, *-n, f.* **1.** banderolă. **2.** etichetă, bandă aplicată de fisc pe unele obiecte impozabile (cutii de ţigări, sticle de băuturi alcoolice etc.).
Banderọlen|steuer, *-n, f.* impozit perceput prin banderolă.
banderolịeren, *banderolierte, banderoliert, vb. (h) tr.* a impune, a taxa prin aplicarea unei banderole.
Banderolierung, *-en, f.* (impunere, taxare prin) punerea unei banderole (pe obiectul impozabil).
Bạnder|riss, *-es, -e, m. (med.)* ruptură de ligament.
Bänderschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* espadrilă.
Bänderton, *-(e)s, -e, m. (geol.)* straturi de lut în formă de dungi.
Bänderung, *-en, f.* desen, model în dungi.
Bạndfabrik, *-en, f.* fabrică de panglici.
Bạndfeder, *-n, f. (tehn.)* resort lamelar.
Bạndfilter, *-s, -, m. (radio.)* filtru de bandă.
Bạndfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de peşte în formă de panglică *(Cepola rubescens).*
Bạndflechte, *-n, f. (bot.)* râia copacilor, lichen atâmător în formă de tufă *(Evernia prunastri).*
Bạndförderer, *-s, -, m. (tehn.)* transportor cu bandă.
bạndförmig *adj.* în formă de panglică.
Bạndfüßer, *-s, -, m. (zool.)* specie de miriapod *(Geophilus longicornis).*
Bạndgesims, *-es, -e, n. (constr.)* bandă de cornişă, de antablament.
Bạndgießmaschine, *-n, f.* maşină de turnat peliculă pentru filme.
Bạndgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* ierbăluţă, iarbă albă *(Phalaris arundinacea* L.).
Bạndhacke, *-n, f.* secure îngustă de dulgher.
Bạndhaken, *-s, -, m.* cârlig cu fălci (pentru strângerea doagelor).
Bạndhandel, *-s, m. sg.* negoţ cu panglici.
Bạndhändler, *-s, -, m.* negustor de panglici.
Bạndhobel, *-s, -, m.* răzuitoare (de doage).
Bạndholz, *-es, -hölzer, n.* cerc de lemn (pentru butoaie, lăzi etc.).
bändigen, *bändigte, gebändigt, vb. (h) tr.* a îmblânzi, a domestici, a dresa; a domoli, a supune; *(fig.)* a înfrâna.
Bändiger, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* îmblânzitor(-oare), dresor(-oare).
Bändigung, *-en, f.* îmblânzire, domesticire, dresare; domolire, supunere; *(fig.)* înfrânare.
Bạnd|iltis, *-ses, -se, m.* dihor vărgat *(Mustela putorius).*
Bandịt, *-en, -en, m.* bandit, tâlhar.
Bandịtenbeute, *-n, f.* prada banditilor.
Bandịtenführer, *-s, -, m.* **1.** căpetenie de bandiţi, de tâlhari. **2.** *(înv.)* căpitan de haiduci.
bandịtenhaft *adj.* banditesc, tâlhăresc, hoţesc.
Bandịten|stück, *-(e)s, -e, n.* faptă banditească.
Bandịtentum, *-s, n. sg.* banditism, tâlhărie, hoţie.
Bandịten(un)wesen, *-s, n. sg.* v. Banditentum.
Bạndkabel, *-s, -, n. (tehn., electr.)* cablu turtit.
Bạndkeramik, *-en, f. (arh.)* ceramică cu ornamente în dungi din spaţiul dunărean datând din epoca de piatră târzie.
Bạndkrämer, *-s, -, m.* v. Bandhändler.
Bạndkupp(e)lung, *-en, f. (auto.)* ambreiaj cu benzi.

Bạndl, *-s, -n, n.* panglică mică şi îngustă; *(fam.)* **jemanden am ~ haben** a avea un admirator, un iubit.
Bandlerei, *-en, f. (reg.)* cochetărie; înţelegere secretă.
Bạndmacher, *-s, -, m.* fabricant de panglici.
Bạndmarmor, *-s, -e, m.* marmură vărgată.
Bạndmasche, *-n, f.* **1.** fundă. **2.** cocardă.
Bạndmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* ruletă, panglică de măsurat.
Bạndmesser, *-s, -, n.* rindea (de doage).
Bạndmikrophon, *-s, -e, n.* microfon cu bandă.
Bạndnagel, *-s, -nägel, m. (constr.)* cui de lemn, cui pentru fixarea benzilor.
Bạndnudeln *pl.* tăieţei laţi.
Bạndnummer, *-n, f.* număr de volum, numărul volumului, al tomului.
Bandọla, *-s, f. (muz.)* bandură (instrument ucrainean cu coarde).
Bandọneon, *-s, -s*, **Bandọnion**, *-s, -s* şi *-ien* [-iən], *n. (muz.)* bandoneon.
Bạndreifen, *-s, -, m.* cerc de butoi.
Bạndrolle, *-n, f.* v. Banderole.
Bạndrose, *-n, f.* **1.** rozetă, trandafir artificial făcut din panglici. **2.** nod de panglică (asemănător cu un trandafir).
Bạndsäge, *-n, f.* ferăstrău-panglică.
Bạndsägefeile, *-n, f.* pilă de ascuţit pânza de ferăstrău.
Bạndscheibe, *-n, f. (anat.)* disc intervertebral.
Bạndscheibenschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* discopatie.
Bạndscheibenvorfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* hernie de disc.
Bạndscheider, *-s, -, m. (mine)* separator cu bandă.
Bạndschleife, *-n, f.* fundă.
Bändsel, *-s, -, m. (*şi *n.)* **1.** *(mar.)* parâmă subţire (pentru amaraj), legătură. **2.** *(reg.)* panglică mică.
Bạndspektrum [-sp-], *-s, -tren, (*şi *-tra) n. (fiz.)* bandă de spectru (emisă de gazele moleculare).
Bạnd|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* balot de oţel.
Bạnd|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* consolă cu balcon (din piatră).
Bạnd|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* cerc de lemn (pentru butoaie); nuiele groase pentru coşuri.
Bạnd|straße, *-n, f. (tehn.)* vastă instalaţie de transport pe bază de benzi rulante.
Bạnd|streifen, *-s, -, m.* dungă, vargă.
Bạnd|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Bandwebstuhl.
Bạnd|tresse, *-n, f.* galon de livrea.
Bandụra, *-s, f. (muz.)* v. Bandola.
Bạndware, *-n, f.* panglici (ca marfă); pasmanterie.
Bạndweber, *-s, -, m.* ţesător de panglici.
Bạndweberei, *-en, f.* v. Bandfabrik.
Bạndweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de ţesut panglici.
bạndweise *adv.* **1.** în benzi; cu benzi; câte o bandă (o dată). **2.** câte un volum (o dată).
Bạndwirker, *-s, -, m.* v. Bandweber.
Bạndwirkerei, *-n, f.* v. Bandfabrik.
Bạndwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(zool.)* tenie, panglică *(Taenia).* **2.** *pl. (glumeţ)* tăieţei. **3.** *(fam.)* ceva prea lung; **lang wie ein ~** extrem de lung.
Bạndwurmbefall, *-(e)s, m. sg.*, **Bạndwurmleiden**, *-s, -, n. (med.)* teniază.
Bạndwurm|mittel, *-s, -, n.* medicament, leac contra teniei, tenifug.
Bạndwurmrede, *-n, f. (glumeţ)* cuvântare (sau vorbărie) fără sfârşit.
Bạndwurmwort, *-(e)s, -wörter, n. (hazliu)* cuvânt foarte lung.
Bạngart, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Bangert.
bạng(e) *adj.* **1.** fricos; temător, sperios; **vor jm. ~ sein** a se teme de cineva; **ich bin ~** sau **mir ist (angst und) ~** sau **mir wird ~** mi-e (tare) frică; **darum ist mir nicht ~** de asta nu mă tem. **2.** neliniştit, îngrijorat; **es ist mir ~ um ihn** sunt îngrijorat pentru el; **in ~r Erwartung stehen** a aştepta îngrijorat, cuprins de nelinişte; **~e Ahnungen** presimţiri negre.
Bạnge *f. sg.* **1.** frică, teamă; **haben Sie keine ~!** nu vă temeţi! **nur keine ~!** nu vă fie frică, nici o grijă! **jm. ~ machen** a speria pe cineva; **~ machen gilt nicht!** la mine nu se prind ameninţările; nu mă sperii aşa de uşor. **2.** nelinişte, îngrijorare.
bạngen, *bangte, gebangt, vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se îngrijora; a fi îngrijorat; a avea grijă (pentru cineva); **ich bange mich um ihn** sunt îngrijorat pentru el, din cauza lui. **2. (nach jm.)** a-i fi tare dor (de cineva); **ich bange mich nach ihm** mi-e tare dor de el. **II.** *intr.* **1.** *(impers.)* a se teme, a-i fi frică, teamă; **es bangt mir vor diesem Augenblick** mi-e frică de această clipă; **mir bangt, ihn wiederzusehen** mi-e teamă să-l revăd. **2.** *(reg.)* a se istovi muncind.
Bạngenkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Schierling.
Bạngert, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pomet, livadă de pomi.
Bạng|hase, *-n, -n, m. (fig.)* iepure fricos, suflet de iepure.
Bạng|heit *f. sg.*, **Bạngigkeit**, *-en, f.* nelinişte, îngrijorare, grijă, teamă.
bạnglich, **bänglich** *adj. (reg.)* (cam) îngrijat, (cam) îngrijorat, cu grijă.
Bạngnis, *-se, f. (poet.)* v. Bangheit.
Bạnjo ['banjo], *-s, -s, n. (muz.)* banjo.
Bank[1], *Bänke, f.* **1.** bancă, laviţă; **vor leeren Bänken spielen** a nu avea public; **etwas auf die lange ~ schieben** a amâna, a tărăgăna. **2.** banc, strat, depozit; *(mar.)* banc de nisip; *(geol.)* strat. **3.** *(tehn.)* masă de lucru, banc; scaun (de măcelărie); *(fig.)* **jn. zur ~ hauen** a forfeca, a da în tărbacă pe cineva, a calomnia, a executa pe cineva. **4.** pupitru; tejghea. **5.** *(mil.)* barbetă; **über die ~ schießen** a trage peste ţintă. **6.** *(reg.)* măcelărie. **7.** *(sport; la lupte)* poziţie fundamentală de la parter. **8.** totalitatea celor care stau pe o (sau într-o) bancă (la şcoală, în parlament etc.); **alle durch die ~** toţi fără nici o deosebire.
Bank[2], *-en, f.* **1.** *(ec.)* bancă; **emittierende ~** bancă emitentă; **verlässliche ~** bancă de încredere; **zugelassene ~** bancă admisă, agreată; **Geld bei der ~ stehen** (sau **auf der ~**) **haben** a avea bani depuşi la bancă. **2.** bancă (de joc); **die ~ auflegen** a da banca; **die ~ halten** a ţine banca; **die ~ sprengen** a câştiga toţi banii, a sparge banca.
Bạnk|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (ec.)* închidere a băncii.
Bạnk|agent, *-en, -en. m.* agent bancar.
Bạnk|agentur, *-en, f.* agentură bancară.
Bạnk|agio [-a:dʒio], *-s, n. sg. (ec.)* provizion al băncii.
Bạnk|aktie [-tsiə], *-n, f.* acţiune bancară.
Bạnk|aktionär, *-s, -e, m.* acţionar al unei bănci.
Bạnk|akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* accept bancar.
Bạnk|amboss, *-es, -e, m.* nicovală mică pentru bancul de lucru.
Bạnk|ange|stellte, *-n, -n (ein Bankangestellter), m.* şi *f.* funcţionar(ă) de bancă.
Bạnk|anleihe, *-n, f.* împrumut prin bancă; împrumut al băncii.
Bạnk|an|stalt, *-en, f.* v. Bank[2] **(1).**
Bạnk|anweisung, *-en, f.* **1.** scrisoare, bilet de bancă, asigurare asupra băncii. **2.** cec.
Bạnk|assignation, *-en, f.* hârtie-monedă.
Bạnk|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* ordin pentru bancă, ordin de plată.
Bạnk|auswahl *f. sg.* **1.** schimbare a băncii. **2.** *(inform.)* comutarea băncilor.
Bạnk|ausweis, *-es, -e, m.* extras, borderou bancar.
Bạnk|auszug, *-(e)s, -züge, m. (fin.)* extras de cont.
Bạnk|axt, *-äxte, f.* topor, secure de dulgher; bardă.
Bạnkbe|amte, *-n, -n (ein Bankbeamter), m.* v. Bankangestellte.
Bạnkbescheinigung, *-en, f. (fin.)* certificat bancar (al băncii).
Bạnkbetriebslehre *f. sg.* management bancar.
Bạnkbillet [-bljɛt], *-(e)s, -s, (şi -e), n.* bilet de bancă, bancnotă.
Bạnkbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* maşină de găurit (de masă sau de banc).
Bạnkbruch, *-(e)s, -brüche, m.* faliment (bancar), bancrută, crah bancar.
bạnkbrüchig *adj. (inv.)* v. bankrott **(1).**
Bạnkbrüchige, *-n, -n (ein Bankbrüchiger), m. (inv.)* falit, persoană care a dat faliment.
Bạnkbuch, *-(e)s, -bücher, n.* libret de bancă, de depuneri.
Bạnkbürgschaft, *-en, f.* cauţiune, garanţie bancară.
Bänkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bank[1]) băncuţă, scăunel.
Bạnkdarlehen, *-s, -, n.* împrumut bancar.
Bạnkdeckung, *-en, f.* acoperire bancară.
Bạnkdepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit la bancă.
Bạnkdiener, *-s, -, m.* servitor la bancă.
Bạnkdirektion, *-en, f.* direcţie de bancă.
Bạnkdirektor, *-s, -en, m.* director de bancă.
Bạnkdiskont, *-(e)s, -e, m.* procent, dobândă (percepută de bancă pentru operaţiunile bancare); scont, discont.
Bạnk|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere a băncii.
Bạnk|einlage, *-n, f.* depozit în bancă, depozit bancar.
Bạnk|eisen, *-s, -, n. (ind. lemnului)* **1.** cârlig cu fălci (pentru fixat scândura pe bancul tâmplarului). **2.** sulă.
Bänkelgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bâlci.
Bänkelkind, *-(e)s, -er, n.* v. Bankert.
Bänkelkrämer, *-s, -, m.* negustor de mărunţişuri, mămular, coropcar.
Bänkel|lied, *-(e)s, -er, n.* cântec de bâlci.
Bänkelsang, *-(e)s, m. sg.* v. Bänkelgesang.
Bänkelsänger, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cântăreţ ambulant, de bâlci (în sec. 17–19). **2.** poet care îşi scrie şi recită baladele în maniera cântăreţilor ambulanţi.
bạnken, *bankte, gebankt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a se pune pe uscat. **2.** *(mar.)* a se aşeza la masă (pe bancă). **3.** a ţine banca, a da un banc (la jocul de cărţi).
Bạnken|aufsicht *f. sg.* oficiu de supraveghere a băncilor.
Bạnken|netz, *-es, -e, n.* reţea de bănci.
Bạnkenver|rechnung, *-en, f.* compensaţie interbancară, transfer interbancar.
bankerọtt *adj.* v. bankrott.
Bankerọtt, *-s, -e, m.* v. Bankrott.
Bạnkert, *-s, -e, m.* copil nelegitim, din flori; bastard.
Bankẹtt, *-s, -e, n.* **1.** banchet, ospăţ. **2.** *(constr.)* banchetă. **3.** *(constr.)* acostament.
Bankẹtte, *-n, f.* v. Bankett **(2, 3).**
bankettieren, *bankettierte, bankettiert, vb. (h) intr.* a benchetui, a (se) ospăta; a da un ospăţ.
bạnkfähig *adj. (ec.)* care poate fi scontat de o bancă.
Bạnkfähigkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi scontat de o bancă.
Bạnkfeiertag, *-(e)s, -e, m.* zi de repaus la bancă.
Bạnkfiliale, *-n, f.* filială, sucursală a unei bănci.
Bạnkfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond bancar.
Bạnkforderungen *pl.* creanţe bancare.
Bạnkgebühren *pl.* taxe bancare.
Bạnkge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de bancă.
Bạnkgeld, *-(e)s, n. sg.* monedă scripturală.
Bạnkgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** operaţie bancară. **2.** v. Bankwesen.
Bạnkgesetz, *-es, -e, n.* lege bancară.
Bạnkgewerbe, *-s, -, n.* v. Bankwesen.
Bạnkgirokonto [-ʒi:-], *-s, -s* (sau *-ten* şi *-ti), n.* cont (bancar) de virament.
Bạnkgiroverkehr, *-s, m. sg.* circulaţia girurilor bancare.
Bạnkgruppe, *-n, f.* consorţiu bancar.
Bạnkgut|haben, *-s, -, n.* sold creditor la bancă.
Bạnkhaken, *-s, -, m.* v. Bankeisen.
Bạnkhalter, *-s, -, m.* **1.** persoană care ţine banca, bancher (la jocul de cărţi). **2.** *(inv.)* bancher.
Bạnkhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut cuie.
Bạnkhaus, *-es, -häuser, n.* bancă, întreprindere bancară.
Bạnkherr, *-n, -en, m. (inv.)* v. Bankier.
Bạnkhobel, *-s, -, m.* gealău, rindea de îndreptat.
Bạnkhorn, *-(e)s, -hörner, n.* nicovală (cu două coarne), nicovală de banc.
Bankier [baŋ'kie:], *-s, -s, m.* bancher.
Bạnkiergeschäft, *-(e)s, -e, n.* comerţ bancar, tranzacţie bancară.
Bạnkierkredit, *-(e)s, -e, m.* v. Bankkredit.
bạnkig *adj. (mine)* stratificat.

Bạnk|inkasso, *-s, -s* (şi *-ssi*), *n.* incasso bancar.
Bạnk|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Bank[2] **(1).**
Bạnk|kapital, *-s, -ien* [-liən], *n.* capital bancar.
Bạnk|kapitalist, *-en, -en, m.* capitalist bancar.
Bạnk|hauf|frau, *-en, f.* funcţionară la bancă.
Bạnk|kaufmann, *-(e)s, m. sg.* economist specializat în domeniul bancar.
Bạnk|konto, *-s, -s,* (şi *-konten* sau *inv. -konti*), *n.* cont la bancă; **ein ~ eröffnen** a deschide un cont la bancă; **überzogenes ~** cont descoperit.
Bạnk|krach, *-(e)s, m. sg.* crah bancar.
Bạnk|kredit, *-(e)s, -e, m.* credit bancar.
Bạnk|krise, *-n, f.* criză bancară.
Bạnk|kunde[1], *-n, -n, m.* client al băncii.
Bạnk|kunde[2] *f. sg. (înv.)* economie, ştiinţă bancară.
Bạnk|kundschaft, *-en, f.* clientelă a băncii.
Bạnklehne, *-n, f.* rezemătoare, spetează a unei bănci.
Bạnkleitzahl, *-en, f., presc.* **BLZ** cod (de identificare) al băncii.
Bạnkmann, *-(e)s, Bankleute, m.* expert, specialist bancar.
bạnkmäßig *adj.* ca la bancă, bancar.
Bạnkmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă.
Bạnkmesser, *-s, -, n.* satâr, topor de măcelar.
Bạnkmonopol, *-s, -e, n.* monopol bancar.
Bạnkniederlassung, *-en, f.* v. Bankfiliale.
Bạnknote, *-n, f.* bilet de credit; bilet de bancă; bancnotă; **in Umlauf befindliche ~** bancnotă aflată în circulaţie.
Bạnknoten|ausgabe, *-n, f.* emisie de bancnote.
Bạnknotenfälscher, *-s, -, m.* falsificator de bancnote.
Bạnknotenfälschung, *-en, f.* falsificare de bancnote.
Bạnknotenschein, *-(e)s, -e, m.* v. Banknote.
Bạnknoten|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulaţie fiduciară, circulaţie a bancnotelor.
Bạnko, *-s, -s, n.* bilet de bancă, bancnotă, asignat.
Bạnkokratie [-ti:] *f. sg.* **1.** oligarhie a capitalului bancar. **2.** putere executată de capitalul bancar.
Bạnk|operation, *-en, f.* operaţiune de bancă, bancară.
Bạnk|ordnung *f. sg.* statut al unei bănci.
Bạnkpapier, *-s, -e, n.* **1.** bilet de bancă. **2.** *pl.* valori bancare.
Bạnkpolitik *f. sg.* politică bancară.
Bạnkprofit, *-(e)s, -e, m.* profit bancar.
Bạnkprokurist, *-en, -en, m.* procurist al unei bănci.
Bạnkprovision [-vi-], *-en, f.* tantiemă, comision al băncii, comision bancar.
Bạnkrate, *-n, f.* procent al dobânzii bancare.
Bạnkraub, *-(e)s, -e, m.* spargere, jefuire de bancă.
Bạnkräuber, *-s, -, m.* spărgător de bancă.
Bạnkreihe, *-n, f.* rând, şir de bănci.
bankrọtt *adj.* **1.** falit, falimentar, bancrutar; **~ werden** (sau **gehen**) a da faliment, a face bancrută. **2.** *(fig.)* istovit, extenuat, vlăguit, stors.
Bankrọtt, *-(e)s, -e, m.* bancrută, faliment; **~ machen** a da faliment, a face bancrută; **betrügerischer ~** bancrută frauduloasă.
Bankrọtt|erklärung, *-en, f.* declarare a stării de faliment.
Bankrotteụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Bankrottierer.
bankrottieren, *bankrottierte, bankrottiert, vb. (h) intr.* a da faliment, a face bancrută.
Bankrottierer, *-s, -, m.* falit; persoană în stare de faliment; bancrutar.
Bạnkrücklage, *-n, f.* rezervă a băncii.
Bạnksatz, *-es, -sätze, m.* taxă oficială de scont.
Bạnkscheck, *-s, -s,* (şi *-e*), *m.* cec (bancar).
Bạnkschein, *-(e)s, -e, m.* v. Banknote.
Bạnkschlächter, *-s, -, m. (reg.)* măcelar.
Bạnkschließfach, *-(e)s, -fächer, n.* seif de bancă.
Bạnkschraub|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* menghină de banc (de lucru).
Bạnkschwindel, *-s, m. sg.* speculaţie asupra efectelor publice, escrocherie bancară.
Bạnk|spesen *pl.* cheltuieli bancare.
Bạnk|sperre, *-n, f.* închidere a băncii.
Bạnk|stück, *-(e)s, -e, n.* piatră de moară tăiată în carieră.
Bạnktechnik *f. sg.* tehnică bancară.
Bạnktratte, *-n, f.* poliţă bancară, cambie, trată.
Bạnktresen, *-s, -, m.* tejghea de bancă.
Bạnk|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* spargere, jefuire de bancă.
Bạnk|überweisung, *-en, -f.* virament bancar.
bạnk|üblich *adj.* bancar, de bancă; uzual în bănci, în sistemul bancar.
Bạnk|umsatz, *-es, -sätze, m.* v. Banknotenumlauf.
Bạnk|unternehmen, *-s, -n,* v. Bank[2] **(1).**
Bạnk|unwesen, *-s, n. sg.* v. Bankschwindel.
Bạnkvaluta [-va-], *-luten, f.* v. Bankwährung.
Bạnkver|ein, *-(e)s, -e, m.* concern, consorţiu bancar; societate bancară.
Bạnkverkehr, *-s, m. sg.* operaţii, tranzacţii bancare.
Bạnkvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans bancar.
Bạnkwährung, *-en, f.* valută bancară.
Bạnkwechsel, *-s, -, m.* bilet de bancă, trată bancară.
Bạnkwert, *-(e)s, -e, m.* valoare bancară.
Bạnkwesen, *-s, -, n.* economie bancară.
Bạnkzettel, *-s, -, m.* v. Banknote.
Bạnkzins, *-es, -en, m.* dobândă bancară.
Bạnkzinsfuß, *-es, -füße, m.* procent al dobânzii bancare.
Bann[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** vrajă, farmec; **sich im ~ von etwas** (sau **jm.) befinden** a fi fermecat, vrăjit de ceva (sau de cineva); **jn. in ~ schlagen** a vrăji pe cineva; **in js. ~ geraten** a ajunge sub influenţa cuiva; **js. ~ brechen** a învinge puterea cuiva; **der Redner zwang die Hörer in seinen ~** oratorul a cucerit auditoriul. **2.** *(bis)* blestem, anatemă, afurisenie, excomunicare; **jn. mit dem ~ belegen** sau **jn. in den ~ tun** a blestema, a afurisi, a anatemiza, a excomunica pe cineva; a arunca anatema asupra cuiva; **in Acht und ~ tun** a excomunica. **3.** *(poet.)* exilare, surghiunire, proscriere, relegare; exil; surghiun; **in den ~ tun** sau **mit dem ~ belegen** a proscrie, a exila; **den ~ brechen a)** a se întoarce la locul de unde a fost izgonit; **b)** a rupe vraja. **4.** *(ist.)* detaşament fascist de tineret (în timpul lui Hitler). **5.** *(pop.)* imaş, izlaz în jurul satului. **6.** *(pop.)* drept exclusiv. **7.** teritoriu înconjurat cu bariere.
Bann[2], *-(e)s, Bänne, n. (reg.)* bandă, panglică.
Bannbier, *-(e)s, -e, n.* bere din unica berărie autorizată a unui teritoriu.
Bannbrauerei, *-en, f.* unica berărie autorizată a unui teritoriu.
Bannbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Bannbulle.
Bannbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(ist.)* întoarcere nepermisă la locul de unde a fost izgonit, exilat, proscris, surghiunit. **2.** contrabandă.
Bannbulle, *-n, f. (bis.)* bulă de excomunicare.
Banndeich, *-(e)s, -e, m.* dig de iarnă.
bannen, *bannte, gebannt, vb. (h) tr.* **1.** *(bis.)* a blestema; a afurisi, a anatemiza, a arunca anatema; a excomunica. **2.** a izgoni, a proscrie; a relega, a exila, a surghiuni. **3.** a vrăji, a fermeca; **sein Blick bannte mich** privirea lui m-a fermecat; **Geister ~ a)** a chema, a invoca, a conjura spiritele; **b)** a goni spiritele rele. **4.** a robi, a captiva; **das Glück ~** a atrage norocul, a avea noroc. **5.** a opri, a înceta, a pune piedică; *(fig.)* **die Not ~** a pune capăt mizeriei; **die Epidemie ~** a opri răspândirea epidemiei, a limita epidemia. **6.** *(înv.)* a declara sacru, inviolabil.
Bạnner[1], *-s, -, m.* persoană care descântă, care face farmece; vrăjitor.
Bạnner[2], *-s, -, n.* drapel, steag; *(poet.)* flamură, prapur, stindard.
bạnnerflüchtig *adj. (mil., înv.)* dezertor.
Bạnner|herr, *-n, -en, m. (ist.)* nobil feudal, senior (care putea ridica cel puţin o companie de soldaţi).
Bạnner|lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă senioralâ.
Bạnnerschild, *-(e)s, -e, m. (ist.)* blazon pe stindard.
Bạnner|träger, *-s, -, m.* stegar, port-drapel.
Bannfluch, *-(e)s, -flüche, m. (bis.)* anatemă, afurisenie, excomunicare; **mit dem ~ belegt** lovit de afurisenie, afurisit, blestemat.
Bannformel, *-n, f. (bis.)* formulă de excomunicare, de afurisenie, de blestem.
Bannforst, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Bannwald **(1).**
Banngut, *-(e)s, -güter, n.* marfă de contrabandă.
Bann|herr, *-n, -en, m. (ist.)* senior feudal cu drept de jurisdicţie.
bannig *adv. (reg.)* foarte (mult), extrem de..., puternic; al dracului de...
Bannkelter, *-n, f.* teasc unic autorizat într-un ţinut.
Bannkreis, *-es, -e, m.* sferă de influenţă; orbită; vrajă; **in js. ~ geraten** a intra în sfera de influenţă a cuiva; a fi vrăjit de farmecul cuiva.
Bannleute *pl. (ist.)* vasali.
Bannmeile, *-n, f.* **1.** împrejurimile, raza unui oraş mare; **aus der ~ entfernen** a îndepărta din raza oraşului. **2.** teritoriu oprit (pentru un proscris sau surghiunit).
Bann|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Bannfluch.
Bann|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de hotar.
Bann|strahl, *-(e)s, -en, m.* afurisenie, excomunicare; fulgerele afurisenieі.
Bannung, *-en, f.* **1.** vrăjire, fermecare. **2.** blestemare, afurisire, excomunicare. **3.** izgonire, proscriere, exilare, relegare; surghiunire.
Bannvogt, *-(e)s, -vögte, m.* pândar, jitar.
Bannwald, *-(e)s, -wälder, m.* **1.** *(înv.)* pădure oprită; pădure de ocrotire pentru vânat. **2.** *(forest.)* pădure de protecţie; perdea forestieră de ocrotire (mai ales împotriva lavinelor).
Bannware, *-n, f.* marfă de contrabandă.
Bannwart, *-(e)s, -e, m. (reg.)* păzitor al ogoarelor, jitar.
Bannwasser, *-s, n. sg.* apă în care este interzis pescuitul.
Banschaft *f. sg. (ist.)* banat, bănie; funcţie de ban.
Bạnse, *-n, f.*, **Bạnsen**, *-s, -, m. (reg.)* hambar, siloz (de cereale, de cărbuni etc.).
bạnsen, *banste, gebanst (du, er banst) vb. (h) tr. (reg.)* a băga în hambar, a însiloza.
Bạntamgewicht, *-(e)s, -e, n. (sport)* **1.** *sg. (la box)* categorie cocoş. **2.** boxer de categorie cocoş.
Bạntamgewichtler, *-s, -, m.* v. Bantamgewicht **(2).**
Bạntam|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină mică, piticâ.
Bantịne, *-n, f.* mătase naturală italiană.
Bạntu|sprachen *pl.* limbi bantu.
Bạnus, *-, -, m.* v. Ban.
Bạnuswürde *f. sg. (ist.)* demnitate de ban, bănie.
Bạobab, *-s, -s. m.* v. Affenbrotbaum.
baptịeren, *baptierte, baptiert, vb. (h) tr.* **1.** a cufunda, a muia. **2.** *(tehn.)* a vopsi; a pune într-o baie.
Baptịsmus, *-, m. sg. (rel.)* baptism.
Baptịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (rel.)* baptist(ă).
Baptịstengemeinde, *-n, f.* comunitate de baptişti.
Baptịsterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (constr., rel.)* baptisteriu.
baptịstisch *adj.* baptist.
bạr *adj.* şi *adv.* **I.** *adj.* **1.** gol; **mit ~em Haupt** cu capul gol, descoperit; **~ und bloß** gol puşcă. **2.** *(fig.)* lipsit de, fără; **allen Argwohns ~** fără nici o bănuială; **jeder Liebe ~** lipsit de iubire; **allen menschlichen Gefühls ~** lipsit de orice sentiment uman; **er ist aller Ehre ~** e lipsit cu totul de cinste. **3.** peşin, numerar; lichid; **~es Geld** bani peşin, numerar, lichizi; *(fig.)* **etwas für ~e Münze nehmen** a lua drept sigur, a se încrede orbeşte. **4.** *(fig.)* curat, clar; **das ist ~er Unsinn** asta este prostie curată; **das ist ~er Ernst** asta este foarte serios. **II.** *adv.* peşin, numerar; lichid; **in ~ zahlen** a plăti cu bani gata; **gegen ~** contra plată în (bani) numerar.
Bạr[1], *-s, -s, n. (fiz.)* bar (unitate de măsură).
Bạr[2], *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) **1.** *(înv.)* cântec de maistru-cântăreţ. **2.** *(reg.)* cântec, melodie de dans. **3.** *(reg.)* urs.
Bạr[3], *-s, f.* bar (local); tejghea înaltă la care se bea (stând pe scaune înalte).

Bar[4], *-en, f. (reg.)* castron, farfurie, blid.

Bär, *-en, -en, m.* **1.** urs; *(fig.)* om puternic, greoi; fire ursuză, morocănoasă; **jm. einen ~en aufbinden a)** a minți, a păcăli pe cineva; a trage pe cineva pe sfoară; **b)** *(reg.)* a face datorii la cineva, a lua pe datorie de la cineva. **2.** *(constr.)* berbec (de sonetă). **3.** *(astron.)* ursă; **der Große** (sau **Kleine)** ~ Ursa-Mare (sau Mică).

barbern, *baraberte, barabert, vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a munci la drumuri. **2.** a trudi din greu.

Barąber, *-s, -, m. (austr., peior.)* muncitor constructor; salahor.

Bar|abfindung, *-en, f. (ec.)* reglementare, compensație în numerar.

Bar|abhebung, *-en, f. (ec.)* retragere de numerar.

Barącke, *-n, f.* baracă; *(peior.)* hardughie, hodoroagă.

Barąckenbau, *-(e)s, m. sg.* ridicare, construire de bараci.

Barąckenlager, *-s, -, n.* **Barąckensiedlung**, *-en, f.* tabără de bараci, baracament.

Bar|akkreditiv, *-s, -e, n.* acreditiv, credit numerar.

Bar|anschaffung, *-en, f.* **1.** procurare, achiziționare în numerar. **2.** transport numerar.

Barątt, *-(e)s, m. sg.* schimb de mărfuri.

Baratterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mar.)* baraterie; pagubă provocată (neintenționat armatorului sau proprietarului încărcăturii) de către echipajul navei.

Barąttgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afaceri de schimb (de mărfuri).

Barątt|handel, *-s, m. sg.* comerț de schimb (de mărfuri).

barattieren, *barattierte, barattiert, vb. (h) intr.* a face comerț de schimb (de mărfuri).

Bar|auslage, *-n, f.* cheltuială în bani numerar, lichizi.

Barbąr, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** barbar(ă); *(fig.)* om crud, sălbatic, feroce. **2.** *(inv.; ist.)* barbar(ă).

Barbara *f. sg. (mar.; înv.)* depozit de muniții pe o corabie.

Barbarakraut, *-(e)s, n. sg.* v. Barbenkraut.

Barbarei, *-en, f.* **1.** barbarie, cruzime, sălbăticie; ferocitate. **2.** lipsă de cultură. **3.** stat barbar, primitiv.

Barbąrentum, *-s, n. sg.* barbarie; lipsă de cultură.

barbąrisch *adj.* barbar; crud, sălbatic.

Barbarịsmus, *-, -men, m. (lingv.)* barbarism.

Bąrbe, *-n, f.* **1.** *(iht.)* mreană *(Barbus fluviatilis).* **2.** baiere de dantelă de la bonetă (care se leagă sub bărbie); guler de dantelă cu barbetă.

bärbeißig *adj. (fam.)* ursuz, morocănos, ciufut.

Bärbeißigkeit *f. sg.* fire ursuză, morocănoasă.

Bärbelekraut, **Barbenkraut**, *-(e)s, n. sg.* **1.** v. Winterkresse. **2.** v. Schafgarbe.

Bąrbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* **1.** numerar în casă; incasso. **2.** rezervă în aur și argint (la bancă).

Bąrbetrag, *-(e)s, -träge, m.* valoare totală a numerarului.

Bąrbezüge *pl.* remunerare în numerar.

Barbięr, *-s, -e, m.* bărbier, frizer.

Barbięrbecken, *-s, -, n.* lighenaș pentru ras, bărbierit.

barbięren, *barbierte, barbiert, vb. (h)* **1.** a bărbieri, a rade. **2.** *(fig.)* a înșela; a trage pe sfoară; **über den Löffel** ~ a trage pe sfoară. **II.** *refl.* a se bărbieri, a se rade.

Barbięrer, *-s, -, m.* v. Barbier.

Barbięrge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de bărbier, băiat de frizerie.

Barbięrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* frizerie.

Barbięrgeselle, *-n, -n, m.* v. Barbiergehilfe.

Barbięrladen, *-s, -läden, m.* v. Barbiergeschäft.

Barbięrmesser, *-s, -, n.* brici.

Barbięr|riemen, *-s, -, m.* curea de brici.

Barbięr|stube, *-n, f.* v. Barbiergeschäft.

Barbięrzeug, *-s, n. sg.* scule, trusă de bărbier.

Barbitąl, *-s, n. sg. (farm.)* veronal.

Bąrbiton, *-s, -s, n. (muz.)* barbiton, instrument muzical vechi grecesc.

Barbiturąt, *-(e)s, -e, n. (farm.)* somnifer, calmant.

Barbitursäure *f. sg. (chim.)* acid barbituric.

bąrbrüstig *adj.* cu pieptul gol.

bąrbusig *adj.* cu sănii goi.

Bąrch, *-(e)s, Bärche, m. (reg.)* vier castrat.

bąrchen *adj.* de barhet.

Bąrchen, *-s, -, m.* v. Barchent.

Bärchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bär) ursuleț.

Bąrchent, *-s, -e, m. (text.)* barhet.

Bąrchentmacher, **Bąrchentweber**, *-s, -, m.* fabricant, țesător de barhet.

Bąrches, *-, -, m.* pâine albă împletită (pentru sabat, la evrei).

Bąrdame, *-n, f.* femeie care servește la bar, barmaniță.

bardauz! *interj.* tronc! buf! (onomatopee însoțind o căderе).

Bąrde[1], *-n, -n, m.* **1.** bard, poet care cântă faptele eroilor, la celți și gali. **2.** *(iron.)* poet care își cântă singur versurile.

Bąrde[2], *-n, f.* **1.** slănină de împănat, felie subțire de slănină (cu care se învelește friptura de pasăre). **2.** *(reg.)* bardă; halebardă.

Bąrdeckung, *-en, f.* **1.** acoperire în metal prețios. **2.** acoperire în bani numerar.

Bąrdentum, *-s, n. sg.* **1.** barzii, totalitatea barzilor. **2.** caracter al poeziei bardice.

bardięren, *bardierte, bardiert, vb. (h) tr. (cul.)* a împăna cu felii de slănină.

Bardięt, *-(e)s, -e, n.* **1.** poezie patriotică. **2.** v. Barditus.

bąrdisch *adj.* de bard, bardic.

Bąrditus, *-, m. (ist.)* strigăt de luptă al popoarelor germanice.

Bąre, *-n, f.* ger uscat (fără zăpadă).

Bąr|eingang, *-(e)s, -gänge, m.*, **Bąr|ein|nahme**, *-n, f.* venit, încasare în bani numerar.

Bąr|eis, *-es, n. sg. (rar)* polei; gheață.

Bąreme [-'rɛ:m], *-s, -n, m.* (și *n.)* **1.** manual, carte de aritmetică, de calculat. **2.** tabelul taxelor de cărăușie.

bären|artig *adj.* ca ursul, ca un urs.

Bärenbeißer, *-s, -, m.* (câine) buldog.

Bärendecke, *-n, f.* blană de urs.

Bärendienst, *-(e)s, -e, m. (fam.)* deserviciu făcut fără voie; **jm. einen ~ erweisen** a face cuiva involuntar un deserviciu.

Bärendreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** excrement de urs. **2.** *(reg.; fam.; cul.)* miambal, candel negru pentru tuse.

Bärenfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Bärenjagd.

Bärenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de urs.

Bärenfett, *-(e)s,-e, n.* grăsime de urs.

Bärenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de urs.

Bärenführer, *-s, -, m.* **1.** ursar. **2.** *(fam.)* ghid (pentru străini), cicerone.

Bärenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *sg. (vet.)* labă de urs (la cai). **2.** *(bot.)* talpa-ursului *(Heracleum sphondylium).*

Bärengrube, *-n, f.* groapă în care se țin urși în captivitate.

bärenhaft *adj.* greoi (ca un urs).

Bärenhatz, *-en, f.* vânătoare de urși (cu câini și gonaci).

Bärenhaut, *-häute, f.* piele de urs; *(fig.)* **auf der ~ liegen** a trândăvi.

Bärenhäuter, *-s, -, m.* **1.** figură din basme. **2.** om neîngrijit, sălbăticit. **3.** *(fig.)* om leneș, trândav.

Bärenhäuterei *f. sg. (fig.)* lenevie, trândăvie.

Bärenhetze, *-n, f.* v. Bärenhatz.

Bärenhöhle, *-n, f.* bârlog de urs.

Bärenhunger, *-s, m. sg.* foame de lup.

Bärenjagd, *-en, f.* vânătoare de urși.

Bärenjäger, *-s, -, m.* vânător de urși.

Bärenkälte *f. sg.* ger strașnic, de crapă pietrele.

Bärenklaue, *-n, f.* v. Bärenfuß **(2).**

Bärenlager, *-s, -, n.* v. Bärenhöhle.

Bärenlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* leurdă *(Allium ursinum).*

Bärenmütze, *-n, f.* căciulă mițoasă.

bären|stark *adj.* puternic, voinic ca un urs.

Bären|stiefel, *-s, -, m.* cizmă cu carâmb înalt.

Bärentanz, *-es, -tänze, m.* joc al ursului.

Bärentatze, *-n, f.* **1.** labă de urs. **2.** *(bot.)* ciupercă, barba-caprei, rămurele *(Clavaria viscosa).*

Bärentraube, *-n, f. (bot.)* strugurii-ursului *(Arctostaphylos uva-ursi).*

Bärentrecker, *-s, -, m.* v. Bärenführer.

Bar|entrichtung, *-en, f.* plată în numerar.

Bärentrommel, *-n, f.* dairea, tamburină (tobă cu clopoței a ursarilor).

Bärenwurz *f. sg.* v. Bärenklaue.

bärenzottig *adj.* cu păr lung (ca ursul), mițos(-oasă).

Bärenzucker, *-s, m. sg. (cul.)* mierea ursului.

Bärenzwinger, *-s, -, m.* îngrădătură pentru urși.

Bar|erlag, *-(e)s, m. sg.* depunere în numerar.

Bar|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (com., ec.)* produs, venit net.

Barętt, *-(e)s, -e, n.* **1.** baretă, tocă (purtată de magistrați, avocați în ședință, de profesori universitari la festivități, de prelați catolici). **2.** beretă, tichie.

Barętthram, *-(e)s, m. sg. (com.)* mărunțișuri.

Barętthrämer, *-s, -, m.* negustor de mărunțișuri.

Bąrforderung, *-en, f.* creanță în numerar.

Bąrfreimachung, *-en, f.* francare (a scrisorilor) fără plată în numerar.

Bąrfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger uscat, strașnic (fără zăpadă).

bąrfuß *adv.* desculț, cu picioarele goale; ~ **bis an den Hals** gol-goluț.

Bąrfüßele, *-s, n. sg. (reg.)* fetiță desculță.

Bąrfüßer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** (și *fig.)* desculț(ă). **2.** călugăr cordelier; călugăriță desculță.

Bąrfüßermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Barfüßer **(2).**

bąrfüßig *adj.* v. barfuß.

Bąrfüßige, *-n, -n (ein Barfüßiger), m.* și *f.* persoană desculță.

Bąrfüßler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Barfüßer.

barg *ind. imperf.* de la bergen.

Bąrgeld, *-(e)s, -er, n.* bani peșin, bani gheață, numerar.

bąrgeldlos *adj.* fără bani peșin, fără bani gheață, fără numerar.

Bąrgeld|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație bănească în numerar.

Bąrgeld|umsatzplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a circulației bănești.

Bąrgeldverkehr, *-(e)s, m. sg.* operații, tranzacții cu numerar.

Bąrgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com., ec.)* tranzacție cu plata în numerar.

Bąrgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură servită la bar.

bąr|haupt, **bąr|häuptig** *adj.* cu capul gol, descoperit.

Bąr|hocker, *-s, -, m.* taburet înalt de bar.

Bąribal, *-s, -s, m. (zool.)* urs negru din America de Nord *(Ursus americanus).*

bärig *adj. (reg.)* puternic, robust.

Bärin, *-nen f.* ursoaică.

bąrisch *adj. (met.)* privind presiunea atmosferică, baric.

Bąriton, *-s, -e* [-'to:nə], *m. (muz.)* bariton.

Baritonịst, *-en, -en, m. (muz.)* bariton.

Bąriton|stimme, *-n, f.* voce de bariton.

Bąrium, *-s, n. sg. (chim.)* bariu; **kohlensaures** ~ carbonat de bariu; **salpetersaures** ~ nitrat de bariu; **schwefelsaures** ~ sulfat de bariu.

Bąrk[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* vier castrat, porc.

Bąrk[2], *-en, f.* **1.** *(mar.)* navă-barc (velier cu trei catarge). **2.** *(bot.; reg.)* mesteacăn.

Barkąne, *-n, f.* barcă de pescari din Mediterana cu două sau trei catarge.

Barkarọle, *-n, f.* barcarolă.

Barkąsse, *-n, f. (mar.)* barcaz; șalupă; ~ **mit Deck** barcaz cu punte.

Bąrkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu numerar.

Bąrkaution, *-en, f.* cauțiune solvabilă.

Bąrke, *-n, f.* barcă.

Bąrkeeper [-ki:pɐ], *-s, -, m.* **1.** proprietar de bar. **2.** barman; chelner care servește la bar.

Barkenführer, *-s, -, m.* barcagiu.
Barkette, *-n, f.* barcă mică (cu vâsle).
Barkredit, *-s, -e, m. (fin.)* credit descoperit, lipsit de acoperire.
Bärlapp, *-s, -e, n. (bot.)* pedicuță, brădișor *(Lycopodium clavatum).*
Bärlappgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plante din familia *Lycopodiaceae.*
Bärlappmehl, *-(e)s, n. sg. (bot.; pop.)* făina-vrăjitoarei.
Bärlapp|samen, *-s, -, m. (bot.)* sămânța plantelor din familia *Lycopodiaceae.*
Bärlauch, *-(e)s, -e, m.* v. Bärenlauch.
Barlauf, *-(e)s, m. sg.*, **Barlaufen**, *-s, n. sg.* joc sportiv german (din evul mediu).
Barleistung, *-en, f.* prestație în bani; plată în numerar.
Barlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu în numerar.
Barm, *-(e)s, m. sg.*, **Bärme** *f. sg. (reg.)* **1.** drojdie de bere. **2.** spumă. **3.** grămadă, cantitate mare.
Barmädchen, *-s, -, n.* barmaniță.
Barmeister, *-s, -, m.* patron de bar.
barmen, *barmte, gebarmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a se plânge, a se văicări. **II.** *tr. (reg.)* **1.** a provoca milă; **er barmt mich** îmi face milă. **2.** a îngrămădi.
Barmen, *-s, m. sg.* v. Bärme.
barmherzig *adj.* **1.** milos, milostiv, îndurător; caritabil; **~e Schwestern** surori de caritate. **2.** *(reg.)* jalnic, înduioșător, mișcător.
Barmherzigkeit *f. sg.* milostenie, îndurare, caritate; milostivire.
bärmig *adj. (reg.)* care lasă drojdie.
Barmittel *pl. (ec.)* disponibil.
Barmixer, *-s, -, m.* barman.
Barn, *-(e)s, -e, m. (reg.)* iesle.
barock *adj.* **1.** baroc. **2.** *(fig.)* ciudat, bizar; fistichiu, încărcat, pompos; **er hat einen ~en Geschmack** are un gust ciudat. **3.** *(despre pietre prețioase, perle* etc.) cu formă neregulată.
Barock, *-(e)s* și *-, n.* (și *m.)* baroc (epoca și stilul).
Barockheit *f. sg.* bizarerie, ciudățenie.
barockisieren, *barockisierte, barockisiert, vb. (h) tr.* a imita stilul baroc; a adapta stilului baroc.
Barockperlen *pl.* perle cu formă neregulată.
Barock|stil, *-(e)s, m. sg.* stil baroc.
Barogramm, *-(e)s, -e, n. (met.)* barogramă.
Barograph [-'gra:f], *-en, -en, m. (met.)* barograf.
Barometer, *-s, -, n.* barometru; **das ~ steht auf schön** barometrul arată timp frumos.
Barometerbe|ob|achtungen *pl.* observații barometrice.
Barometer|röhre, *-n, f.* tub barometric.
Barometerschwankung, *-en, f.* fluctuație barometrică.
Barometer|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* situație barometrică.
Barometer|uhr, *-en, f.* v. Barometer.
Barometrie *f. sg.* barometrie.
barometrisch *adj.* barometric.
Baron, *-s, -e, m.* baron.
Baronat, *-(e)s, -e, n.* baronie.
Baronesse, *-n, f.* (domnișoară) baroneasă.
Baronet ['baronɛt și 'bɛronɛt], *-s, -e, m.* baronet.
Baronie, *-n* [-'ni:ən], *f.* baronie.
Baronin, *-nen, f.* (doamnă) baroneasă.
baronisieren, *baronisierte, baronisiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a ridica la rangul de baron. **II.** *intr.* **1.** a trăi ca baronii. **2.** *(fam.)* a nu avea ocupație, a trândăvi.
Baroskop, *-e(s), -e, m. (fiz.)* baroscop.
Barras, *-, m., sg. (reg.)* **1.** pâine cazonă. **2.** *(fig.)* militărie, cătănie.
Barre, *-n, f.* **1.** bară, drug, vargă. **2.** barieră; zăvor. **3.** banc de nisip (care împiedică navigația); podmol. **4.** *(jur.)* bară.
Barreau [-'ro:], *-s, -s, n. (jur.)* barou.
Barrel ['bɛral], *-s, -s, n.* **1.** baril (unitate de măsură pentru capacități). **2.** butoiaș.
Barren, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* bară, drug, vargă; barieră; zăvor. **2.** *(înv.)* banc de nisip; podmol. **3.** *(jur.; înv.)* bară. **4.** *(sport)* paralele. **5.** lingou. **6.** *(reg.)* iesle.
Barrengold, *-(e)s, n. sg.* aur în lingouri.
Barrenriff, *-(e)s, -e, n.* recif, barieră de corali.
Barriere [-'riɛ:rə], *-n, f.* barieră.
Barrieremethode, *-n, f. (ec.)* metodă de penalizare internă.
Barriereparameter, *-s, -, m. (ec.)* parametru de penalizare internă.
Barrikade, *-n, f.* baricadă; **~n errichten** (sau **bauen)** a ridica (sau a construi) baricade; *(și fig.)* **auf die ~n gehen** (sau **steigen)** a urca pe baricade, a protesta vehement.
Barrikadenbau, *-(e)s, -e, (și -ten), m.* ridicare, construire de baricade.
Barrikadenheld, *-en, -en, m.* erou al baricadelor.
Barrikadenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pe baricade.
Barrikadenkämpfer, *-s, -, m.* luptător pe baricade.
Barrikadentaktik, *-en, f.* tactică a luptei pe baricade.
barrikadieren, *barrikadierte, barrikadiert, vb. (h) tr.* a baricada, a ridica baricade.
Barring, *-en,* (și *-s), f. (mar.)* amplasament pentru bărcile de salvare (pe puntea superioară).
Barrister ['bɛ-], *-s, -, m.* **1.** avocat (în Anglia). **2.** avocat stagiar.
bars *adj. (reg.)* desculț.
Bars, *-es, -e, m. (reg.)* v. Barsch.
barsch *adj.* **1.** brusc, brutal, aspru, răstit; grosolan; vexant; **~ anfahren** a brusca, a se răsti; **mit ~en Worten** cu vorbe aspre; **~ tun** a se îmbufna. **2.** pișcător (la limbă), aspru (la gust sau la pipăit). **3.** *(reg.)* rânced.
Barsch, *-(e)s, -e, (și Bärsche),* **Bärsch**, *-(e)s, -e, m.*, **Bärsche**, *-n, f. (iht.)* costreș, biban *(Perca fluviatilis).*
Barschaft, *-en, f.* **1.** *(ec.)* numerar, „cassa". **2.** bani disponibili.
Barscheck, *-s, -s,* (și *-e), m. (ec.)* cec plătibil în numerar.
Barsch|heit, *-en, f.* bruschețe, asprime; brutalitate; grosolănie; atitudine vexantă.
Barschlachs, *-es, -e, m. (iht.)* somon; lostriță.
Barschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap la bar.
Barschuld, *-en, f.* datorie în numerar.
Barsendung, *-en, f.* expediere de bani în numerar.
Barsoi [-'zɔɔ], *-s, -s, m.* ogar rusesc (cu păr lung).
Barsortiment, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** organ comercial intermediar între edituri și librării (de difuzare a cărții). **2.** depozit de cărți (intermediar între edituri și librării).
barst[1] *adj.* v. barfuß.
barst[2] *ind. imperf.* de la bersten.
Bar|stempel, *-s, -, m.* ștampilă, timbru care dovedește plata în numerar.
Bart, *-(e)s, Bärte, m.* **1.** barbă; **sich** *(dat.)* **einen ~ stehen lassen** a-și lăsa barbă; **den ~ abnehmen** a rade, a da jos barba; **etwas in den ~ brummen** (sau **murmeln)** a mormăi ceva în barbă, a vorbi neclar; **der Witz hat einen solchen ~** gluma aceasta e veche, e cu barbă; *(fig.)* **der ~ ist ab** gata cu povestea asta! nu se mai prinde! **jm. einen ~ machen a)** a înșela pe cineva; **b)** a-i pune cuiva coarne; **sie schmiert ihm Honig um den ~** se lingușește pe lângă el; *(fig.)* **er schlägt sich zu ~** mănâncă; **sich** *(dat.)* **den ~ streichen** a-și mângâia barba; **in den ~ hineinlügen** a minți cu nerușinare; *(fig.)* **um des Kaisers ~ streiten** a se certa fără rost; *(fam.)* **(jm.) um den ~ gehen** a peria, a linguși (pe cineva). **2.** floarea cheii. **3.** mustăți (la animale și plante); **~ der Fische** țepi la gura unor pești; **~ der Ähre** barba spicului; **~ der Federn** firele, perii penelor; **~ am Lichte** mucul lumânării. **4.** coada cometei. **5.** mucegai (prins pe ceva). **6.** alge prinse pe coca navei. **7.** *(tipogr.)* scamă, tăietură neregulată.
Bart|anflug, *-(e)s, m. sg.* mijire a bărbii.
Bartbecken, *-s, -, n.* lighenaș pentru ras, bărbierit.
Bartbinde, *-n, f.* bandaj de mustață.
Bartbürstchen, *-s, -, n. dim.* de la Bartbürste.
Bartbürste, *-n, f.* perie pentru mustăți.
Bärtchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Bart **(1))** bărbuță; barbișon; cioc; muscă; mustăcioară. **2.** cârlți.
Barte, *-n, f.* **1.** bardă. **2.** halebardă. **3.** *(zool.)* plăci cornoase, fanoane la maxilarul superior al balenei.
Bartel, *-n, f. (iht.)* mustața peștilor.
Bärtel, *-s, -, m.* **1.** deșeuri la torsul cânepii, cârlți de dărăcit. **2.** v. Barte(r) **(1).**
bärteln, *bärtelte, gebärtelt (ich bärt(e)le), vb. (h) tr. (text.)* **1.** a tunde (postavul). **2.** a pieptăna, a face o stofă mițoasă.
barten, *bartete, gebartet (du bartest, er bartet) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bărbieri, a (se) rade.
Bartender, *-s, -, m.* barman.
Bartenwal, *-(e)s, -e, m.* balenă cu fanoane *(Balena mysticetus).*
Barte(r)l, *-s, -(n), n. (reg.)* bavețică.
Bart|erzeugungsmittel, *-s, -, n.* produs cosmetic pentru creșterea bărbii.
Bartfaden, *-s, -fäden, m.*, **Bartfaser**, *-n.* v. Bartel.
Bartfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* mreană *(Barbus fluvialis).* **2.** *(zool.)* balenă.
Bartflaum, *-(e)s, m. sg.* puf (la bărbie).
Bartflechte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* pletele muierii *(Usnea barbata).* **2.** pecingine.
Bartgeier, *-s, -, m. (ornit.)* vulturul-mieilor *(Gypaetus barbatus).*
Bartgerste, *-n, f. (bot.)* orzoaie, orzoaică mustăcioasă *(Hordeum zeocrithon).*
Bartgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* bărboasă *(Andropogon ischaemum* L.).
Bartgründel, *-n, f. (iht.)* pișcar, chișcar, țipar *(Cobitis fossilis* L.).
Bart|haar, *-(e)s, -e, n.* păr al bărbii.
Barthel, *-s, m. sg.* **1.** *(reg.) presc.* de la Bartholomäus. **2.** *(în argoul spărgătorilor)* rangă; **er weiß, wo der ~ den Most holt** se pricepe, e șmecher.
Bartholomäusnacht [-'mɛ:ʊs-], *-nächte, f. (ist.)* noaptea Sfântului Bartolomeu.
Bärtierchen, *-s, -, n. (zool.)* tardigrad (un artropod) *(Tardigrada).*
bärtig *adj.* bărbos, cu barbă.
Bartkauz, *-es, -käuze m. (ornit.)* bufniță cu barbă *(Scotiopter lapponica* Retz.).
Bartkotelett, *-(e)s, -s* (și *-en), n.* favoriți, cotleți.
Bartkratzer, *-s, -, m. (iron.)* bărbier.
Bartkünstler, *-s, -, m. (fam.)* bărbier.
Bartlappen, *-s, -, m.* bărbie, gușă (la păsări).
Bartling, *-s, -e, m.* **1.** *sg. (bot., rar)* cânepă de vară *(Cannabis sativa).* **2.** bărbos.
bartlos *adj.* fără barbă, imberb, spân.
Bartlosigkeit *f. sg.* lipsă de barbă, lipsă de mustață.
Bartmoos, *-es, -e, m. (bot.)* pletele-muierii, lichen *(Usnea barbata).*
Bartnelke, *-n, f. (bot.)* garofiță de grădină *(Dianthus barbatus).*
Bartnuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună.
Bartputzer, *-s, -, m. (iron.)* bărbier.
Bartsch, *-es, m. sg. (bot.)* anghelică sălbatică *(Archangelica officinalis).*
Bartschaber, **Bartscherer**, *-s, -, m. (reg.)* bărbier, frizer.
Bartseife, *-n, f.* săpun de ras, bărbierit.
Bart|stern, *-(e)s, -e, m.* cometă.
Bart|stoppeln *pl.* tuleie de barbă.
Bart|streicher, *-s, -, m. (iron.)* lingușitor, periuță.
Bart|tracht, *-en, f.* modă de a purta (sau cum se poartă) barba.
Bartvögel *pl.* păsări cu barbă *(Capitonidae).*
Bartwachs, *-es, -e, n.* v. Bartwichse.
Bartweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu cârnău *(Triticum vulgare).*
Bartwichse, *-n, f. (fam.)* pomadă pentru barbă.
Bartwisch, *-(e)s, e, m. (austr.)* măturică.
Bartwuchs, *-es, m. sg.* creșterea bărbii; formatul bărbii.
Bartzotteln *pl.* barbă flocoasă, nepieptănată.
Barutsche, *-n, f.* caleașcă cu două roți, faeton.
Barverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu numerar.
Barverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere în numerar.
Barvermögen, *-s, -, n.* avere în numerar, avere în bani lichizi.
Barvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (com.)* fond, rezervă de numerar.
Barvorschuss, *-es, -schüsse, m.* acont în bani.

Barwert, *-(e)s, -e, m.* valoare în numerar.
Bärwurz *f. sg.* v. Bärenklaue.
Barymetrie *f. sg. (met.)* barimetrie, măsurarea presiunii atmosferice.
Bary|sphäre *f. sg. (geogr.)* barisferă.
Baryt, *-(e)s, -e, m. (mine)* baritā.
Barytgelb, *-(e)s, n. sg.* cromat de bariu, galben de bariu.
Barytlauge *f. sg. (chim.)* leşie de baritā, apă de baritā.
Baryton, *-s, -s* (şi *-e), n.* instrument muzical (în genul violei d'amore) cu şase coarde, din sec. 18.
Barytonon, *-s, -a, n. (lingv.)* cuvânt cu ultima silabă neaccentuată.
Barytwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de baritā.
Baryt|zement, *-(e)s, m. sg.* ciment cu baritā.
baryzentrisch *adj.* baricentric.
Baryzentrum, *-s, -tra* (şi *-tren), n. (fiz.)* baricentru, centru de greutate.
Barzahlung, *-en, f.* plată în numerar.
Bärzeit *f. sg.* perioadă de împerechere la urşi.
Bas, *-es, -e, m.* v. Baas.
basal *adj.* bazal.
Basalt, *-(e)s, -e, m. (geol.)* bazalt.
Basaltbims|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră ponce bazaltică.
Basaltbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de bazalt.
basalten *adj.* de bazalt, bazaltic.
Basaltfelsen, *-s, -, m.* stâncă de bazalt.
basaltförmig *adj.* bazaltiform.
basalt|haltig *adj.* care conţine bazalt, bazaltic.
basaltig, basaltisch *adj.* ca bazaltul, bazaltic.
Basaltporphyr, *-s, m. sg.* bazalt porfiric.
Basalt|säule, *-n, f.* coloană de bazalt.
Basaltschiefer, *-s, m. sg.* şist bazaltic.
Basalt|stele, *-n, f. (arh.)* stelă de bazalt.
Basaltit, *-(e)s, m. sg. (geol.)* bazaltit.
Basalt|tuff, *-s, m. sg. (mine)* tuf bazaltic.
Basaltwacke, *-n, f.* argilă cu bazalt, argilă bazaltică.
Basalzelle, *-n, f. (bot.)* celulă de bază (conţinută în sacul embrionar al florilor).
Basament, *-(e)s, -e, n.* fundament.
Basane, *-n, f.* piele de oaie subţire (pentru legat cărţi).
Basar, *-s, -e, m.* **1.** bazar (târg oriental). **2.** magazin; hală de vânzare a mărfurilor. **3.** bazar (vânzare în scop de binefacere).
Basargewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* măsură (orientală) de greutate (= 37,3 kg.).
Bäs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Base[1] **(1))** **1.** *(inv.)* verişoară. **2.** mătuşică.
Baschkire, *-n, -n, m.* başkir.
Baschlik, *-s, -s, m.* glugă (de lână).
Base[1], *-n, f.* **1.** *(inv.)* verişoară. **2.** mătuşă; rudă feminină. **3.** vecină, surată, cumătră; *(peior.)* trăncănitoare, gură spartă.
Base[2], *-n, f. (chim.)* bază.
Base[3] [be:s], *-, -s, n. (baseball)* unul dintre cele patru colţuri ale terenului de joc.
Baseball ['be:sbo:l], *-s, -s, m.* baseball.
Basedow ['ba:zədo:], *-s, m. sg. (med.)* **~sche** [-do:ʃə] **Krankheit** boala lui Basedow.
Basedowkranke, **-n**, *-n (ein Basedowkranker), m.* şi *f.* bolnav(ă) de boala lui Basedow, basedovian(ă).
baselig *adj. (reg.)* uituc.
Baselum, *-s, -, m. (reg.)* haină, surtuc de lucru.
Basengeschwätz, Basengewäsch, *-es, n. sg.* trăncăneală, vorbe de cumătră, bârfă, cleveteală, flecăreală.
basenhaft *adj.* cu caracter (de) fată bătrână, de mătuşă; ca o fată bătrână, ca o mătuşă.
Basenschaft, *-en, f.* **1.** legătură de rudenie între verişoare. **2.** nepotism; gaşcă, cumetrie. **3.** *(inv.)* palavre muiereşti, bârfă, cleveteală.
Baserei, *-en, f.* bârfă, cleveteală, flecăreală.
baserig *adj.* încurcat, confuz, zăpăcit, agitat.
Basidie [-diə], *-n, f. (bot.)* bazidie (organ sporifer cu spori externi).
Basidienpilze [-diən-] *pl. (bot.)* ciuperci cu bazidii, bazidiomicete *(Basidiomycetes).*
basieren, *basierte, basiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a (se) baza, a (se) întemeia, a (se) bizui.
Basiliąner, *-s, -, m.* călugăr aparţinând unui ordin ortodox.
Basilie [-liə], *-n, f.*, **Basilienkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* busuioc *(Ocimum basilicum* L.).
Basilika, *-ken, f.* **1.** bazilică; biserică. **2.** *sg. (med.)* vena bazilică.
Basilikum, *-s, n. sg.* v. Basilie.
Basilikum|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de busuioc.
Basilisk, *-en, -en, m.* **1.** *(mit.)* vasilisc, fiinţă fantastică cu privire ucigătoare (de obicei imaginată ca şarpe). **2.** *(zool.)* şopârlă inofensivă din America de Sud *(Basiliscus).*
Basiliskenblick, *-(e)s, -e, m.* privire înspăimântătoare, plină de răutate, care te îngheaţă, care te face să încremeneşti; privire ucigătoare.
Basiliskenei, *-(e)s, -er, n. (fig.)* maliţiozitate, răutate otrăvitoare; **~er ausbrüten** a cloci o mârşăvie.
Basis, *Basen, f.* **1.** *(arhit.)* bază, fundament, temelie; picior; *(fig.)* temei. **2.** *(ec. pol.)* bază; **ökonomische ~** bază economică; **die gesellschaftliche ~** baza socială; *(fig.)* **sich auf gleichen Basen treffen** a se întâlni pe aceeaşi platformă. **3.** *(mat., geom.)* plan, linie de bază, bază; număr de bază. **4.** *(lingv.)* cuvânt de bază; rădăcină a cuvântului. **5.** *(chim., mineral.)* bază. **6.** bază (militară).
Basis|apparat, *-(e)s, -e, m. (top.)* instrument de măsură pentru lungimea bazelor geodezice.
basisch *adj. (chim.)* bazic; **~es Gestein** rocă bazică.
Basischfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant bazic.
Basisdatei, *-en, f. (ec.)* fişier de bază.
Basisfraktur, *-en, f. (med.)* fractură a bazei craniului.
Basisgruppe, *-n, f. (pol.)* grup studenţesc de orientare stângă.
Basis|indexmenge, *-n, f. (ec.)* ansamblul indicilor de bază.
Basisjahr, *-(e)s, -e, n. (statistică)* an de referinţă.
Basis|lager, *-s, -, n. (sport alpin)* bază principală de aprovizionare.
Basislinie [-niə], *-n, f. (geom.)* linie de bază.
Basis|preis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ de bază; **einen ~ akzeptieren** a accepta un preţ de bază.
Basis|stärke, *-n, f. (chim.)* tărie a bazei.
Basis|umwandlung, *-en, f. (ec.)* conversie de bază.
Basiswechsel, *-s, -, m. (ec.)* schimb de bază.
Basiswinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi la bază.
Basis|zins|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* dobândă de bază bancară.
Basität, Basizität *f. sg. (chim.)* bazicitate.
Baske, *-n, -n, m.* basc (locuitor al Ţării Bascilor).
Baskenmütze, *-n, f.* beret-basc, bască.
Basketball, *-s, m. sg.* v. Korbball.
Baskile, *-n, f.* v. Basküle.
Baskin, *-nen, f.* femeie bască.
baskisch *adj.* basc; **die ~e Sprache** limba bască; *(substantivat)* **das Baskische** limba bască.
Baskülle, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** basculă (dispozitiv special pentru închiderea ferestrelor). **3.** cumpănă de fântână.
Baskülle|verschluss, *-es, -schlüsse, m.* închizător cu basculă (la geamuri şi uşi).
Bäslein, *-s, -, n.* v. Bäschen.
Basler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) oraşului elveţian Basel.
Basquile, *-n, f.* v. Baskülle.
Basrelief ['bareliɛf], *-s, -s, n.* basorelief.
bass *adv.* **1.** foarte, prea; **ich war ~ erstaunt** am fost foarte mirat. **2.** *(reg.)* mai bine; mai mult.
Bass, *Basses, Bässe m. (muz.)* **1.** (voce) bas; **~ singen a)** a avea voce de bas; **b)** a cânta partea basului. **2.** (cântăreţ) bas; totalitatea basilor într-un cor sau într-o orchestră. **3.** contrabas. **4.** acompaniament în registrul de jos; **bezifferter ~** bas cifrat; **begleitender ~** bas continuu.
Bassa, *-s, -s* (şi *Bassen), m. (înv.)* paşă.
Bassbläser, *-s, -, m. (muz.)* fagot.
Bassbrummer, *-s, -, m.* bombardă (instrument de suflat din lemn; registrul sunetelor grave la orgă).
Basse, *-n, -n, m. (reg., vân.)* mistreţ adult, puternic.
Basset[1] [ba'se:], *-s, -s, m. (zool.)* baset (câine de vânătoare).
Basset[2] [ba'sɛt], *-s, -e, m. (muz., înv.)* violoncel.
Bassflöte, *-n, f.* flaut de bas.
Bassgeige, *-n, f. (muz.)* contrabas; **kleine ~** contrabas mic.
Bassgeiger, *-s, -, m. (muz.)* contrabasist.
Basshorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* bashorn.
Bassin [ba'sɛ̃:], *-s, -s, n.* bazin.
Bassist, *-en, -en, m.* basist, bas.
Basso, Basson, *-s, -s, m. (muz.)* fagot, bason.
Bass|partie, *-n, f. (muz.)* partitură pentru başi.
Bass|pfeife, *-n, f. (muz.)* fagot.
Bass|saite, *-n, f. (muz.)* coardă de bas.
Bass|sänger, *-s, -, m. (muz.)* basist, (cântăreţ) bas.
Bass|spieler, *-s, -, m.* contrabasist.
Bass|schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheia (de) fa, cheia de bas.
Bass|stimme, *-n, f.* voce de bas.
Bass|teil, *-(e)s, -e, m. (muz.)* partea pentru bas a acordeonului.
Bass|tuba, *-n, f. (muz.)* tubă de bas.
Bast, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* rafie; ţesut liberian. **2.** *(vân.)* moţ, piele care acoperă coarnele nou crescute ale cerbilor. **3.** mătase nespălată. **4.** *(reg.)* piele.
basta! *interj.* basta! destul! ajunge! **und damit ~!** şi cu asta basta!
Bastard, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(biol.)* hibrid. **2.** bastard, copil din flori. **3.** corcitură.
Bastard|art, *-en, f.* corcitură; specie hibridă.
bastard|artig *adj.* bastard, hibrid, corcit.
Bastardenfaden, *-s, -fäden, m. (her.)* fir oblic tras peste scut (pentru a arăta originea nelegitimă).
Bastard|erzeugung *f. sg. (biol.)* producţie de hibrizi.
Bastardfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă-bastard.
Bastardfenster, *-s, -, n.* fereastră oarbă.
Bastardgeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam bastard.
Bastardhieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dinţare bastardă (la pile).
bastardieren, *bastardierte, bastardiert, vb. (h) tr. (biol.)* a hibridiza, a încrucişa.
Bastardierung *f. sg. (biol.)* hibridizare, încrucişare.
bastardisieren, *bastardisierte, bastardisiert, vb. (s) intr.* a se încrucişa.
Bastardklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi hibrid.
Bastardmakrele, *-n, f. (iht.)* scrumbie de mare *(Scomber scomber).*
Bastardpflanze, *-n, f.* plantă hibridă.
Bastard|sandläufer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândaci, repedea *(Cicindella hybrida).*
Bastardschaft *f. sg.* **1.** naştere nelegitimă. **2.** *(biol.)* hibriditate.
Bastardschloss, *-es, -schlösser, n.* încuietoare primitivă (cu un singur zăvor, fără opritoare); broască.
Bastardschrift *f. sg. (tipogr.)* literă, scriere batardă.
Bastard|tier, *-(e)s, -e, n.* animal corcit, corcitură.
Bastardwechsel, *-s, -, m. (ec.)* cambie fictivă.
bast|artig *adj.* ca rafia.
Bast|decke, *-n, f.* pătură, rogojină de rafie.
Baste, *-n, f.* atu; as de treflă (la jocul de cărţi).
Bastei, *-en, f.* bastion, fortăreaţă.
Bastel|arbeit, *-en, f.* **1.** bricolaj. **2.** lucrare manuală efectuată de un amator.
Bastel|ecke, *-n, f.* **1.** rubrică de bricolaj (în ziare). **2.** colţ, sector de bricolaj (într-un supermagazin, într-o locuinţă).

Bastelei, *-en, f.* v. Bastelarbeit.
basteln, *bastelte, gebastelt (ich bast(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a face bricolaj, a bricola; a meşteri; **er hat sich** *(dat.)* **ein Radio gebastelt** şi-a construit singur un aparat de radio. **2.** *(inv.)* a cârpi; a cârpăci.
basten *adj.* de rafie.
Bastfaser, *-n, f. (bot.)* **1.** fibră de rafie. **2.** fibră liberiană.
Bast|hanf, *-(e)s, m. sg.* cânepă de rafie.
Bast|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie din fibre de rafie.
bastig *adj.* v. basten.
Bastille [ba'sti:jə şi -bas'ti:] *f. sg.* **1.** Bastilia. **2.** *(fig.)* închisoare, cetăţuie fortificată.
Bastion [-'io:n], *-en, f.* bastion, fortificaţie.
bastionieren, *bastionierte, bastioniert, vb. (h) tr. (inv.)* a întări o fortăreaţă cu bastioane.
Bastionsbefestigung, *-en, f.* fortificaţii pe bază de bastioane.
Bastkohle *f. sg.* cărbune brun.
Bastler, *-s, -, m.* persoană care face bricolaj.
Bastling, *-s, m. sg. (bot.)* cânepă de toamnă.
Bastmatte, *-n, f.* rogojină de rafie.
bastonieren, *bastonierte, bastoniert, vb. (h) tr.* a bate cu bâtul, cu nuiaua (la talpă).
Bastonade, *-n, f.* bastonadă.
Bast|papier, *-(e)s, -e, n.* hârtie subţire (pentru pungi).
Bast|schicht, *-en, f.* **1.** strat de rafie. **2.** *(bot.)* strat de liber.
Bast|schuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de rafie.
Bast|seide, *-n, f.* mătase naturală (soie écrue).
Bast|seil, *-(e)s, -e, n.* funie de rafie.
Bast|teil, *-(e)s, -e, m.* v. Bastschicht **(2).**
Bast|zelle, *-n, f. (bot.)* (celulă de) liber, celulă liberiană.
bat *ind. imperf.* de la bitten.
Bat. *(mil.) presc.* de la Bataillon.
Batąille [-'taljə], *-n, f. (inv.)* luptă, bătălie.
Bataillon [-tal'jo:n], *-s, -s, n.* batalion.
Bataillons|adjutant, *-en, -en, m.* aghiotant de batalion.
Bataillons|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de batalion.
Bataillons|exerzieren, *-s, n. sg.* şcoală (cursuri) de batalion (la instrucţie tehnică).
Bataillonsführer, *-s, -*, **Bataillonskommandant**, *-en, -en*, **Bataillonskommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e, m.* comandant de batalion.
Bataillonskommando, *-s, -s, n.* comandament al batalionului.
Bataillonsrapport, *-(e)s, -e. m.* raport al batalionului.
Batate, *-n, f.* cartof dulce *(Ipomaea batatas).*
Bataver [-vɐ], *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* batav. **2.** *(fam.)* olandez.
Batengel, *-s, m. sg. (bot.)* jugărel, dumbeţ *(Venerium chamaedrys).*
Batholit, *-(e)s,* (şi *-en). -en, m. (geol.)* batolit.
Bathometer, *-s, -, n. (tehn.)* batometru.
bathygraphisch *adj.* batografic.
Bathyskaph, *-en, -en, m.* batiscaf.
Bathy|sphäre *f. sg.* batisferă, adâncimea cea mai mare a oceanelor.
Batik, *-s, -en, m.* (şi *inv. f.) (text.)* **1.** *sg.* tehnică de vopsire, de imprimare (a mătăsii) cu şabloane de ceară. **2.** ţesătură de bumbac vopsită.
batiken, *batikte, gebatikt, vb. (h) tr. (text.)* a vopsi, a imprima cu şabloane de ceară.
Bäting, *-en, f. (inv.)* buştean pentru înţepenitul luntrelor.
Batist, *-(e)s, -e, m. (text.)* batist.
batisten *adj.* de batist.
Batistweber, *-s, -, m.* ţesător de batist.
Baton, *-s, -s, m.* baghetă (de dirijor).
Batrachier [-χiɐ] *pl. (zool.)* batracieni.
Battement [bat'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* tril dublu. **2.** bătaie (de tobă).
Battarismus, *-, m. sg.* bâlbâială.
Batt. *(mil., presc.* de la Batterie) bat. (baterie).
Batterie, *-n,* [-ri:ən], *f.* **1.** *(mil.)* baterie; **fahrende** ~ baterie mobilă; **schwimmende** ~ baterie plutitoare; *(fig.)* **seine ~n auffahren** a se pregăti pentru respingerea unui atac, a-şi pune tunurile în bătaie. **2.** *(electr., fiz.)* baterie (electrică); **stationäre** ~ baterie fixă; **galvanische ~n** baterii de elemente galvanice. **3.** *(muz.)* baterie; instrumente de percuţie (dintr-o orchestră). **4.** *(fam.)* grup mare de lucruri de acelaşi fel; **eine ~ Flaschen** multe sticle, un şir lung de sticle.
Batteriechef [-ʃɛf],*-s, -s, m. (mil.)* comandant de baterie.
Batteriedeck, *-(e)s, -e. n. (mar.)* punte a bateriilor de artilerie (pe o navă).
Batterie|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element de baterie.
Batteriefahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autovehicul cu acumulator.
Batteriefeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de baterie.
Batteriegerät, *-(e)s, -e, n. (electr.)* aparat cu baterii.
Batteriegeschütz, *-es, -e, n.* tun de baterie.
Batteriekessel, *-s, -, m.* căldare, cazan (de abur) multicilindric.
Batteriekommandant, *-en, -en, m.* comandant de baterie.
Batterien|empfänger, *-s, -, m.* receptor cu baterii.
Batteriesalve [-və], *-n, f. (mil.)* salvă de baterie.
Batterieschaltung, *-en, f. (electr.)* baterie în serie, cuplare de baterie.
Batterie|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie de foc a bateriei.
Batteriezündung, *-en, f. (auto.)* aprindere cu acumulator.
Bätze, *-n, f.* **1.** femelă de animal răpitor. **2.** *(reg.)* căţea.
Batzen, *-s, -, m.* **1.** monedă veche, mărunţă; para, leţcaie; **die Kuh gilt einen** ~ vaca nu face nici două parale. **2.** sumă de bani; *(fig.)* **ein guter ~ Geld** o grămadă de bani; **das kostet einen ganzen** ~ aceasta costă o mulţime de bani. **3.** *(reg.)* pată (de cerneală). **4.** bulgăre de pământ. **5.** nod; ghem. **6.** *(tehn.)* bucată de staniu, de minereu compact. **7.** *(reg.)* cărămidă nearsă.
Batzen|stück, *-(e)s, -stücke, n.* **1.** monedă veche (de 4 creiţari). **2.** bucată de carne din pulpă.
Batzenware, *-n, f.* marfă foarte ieftină.
batzig *adj. (fam.)* îngâmfat, înfumurat; **sich** ~ **machen** a se îngâmfa, a se umfla în pene; a face pe grozavul.
Bau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* **I.** *(pl. -e)* **1.** construcţie, clădire; **mit dem** ~ **beginnen** a începe construcţia; **im** ~ **begriffen** în curs de construire; **im (sau in)** ~ **sein** (sau **stehen, sich befinden)** a se afla în construcţie; **er ist beim** ~ **der U-Bahn** lucrează la construirea metroului; *(fig.)* **vom** ~ **sein** a fi specialist, a fi competent, a se pricepe. **2.** clădire în curs de construcţie, clădire în lucru; **der Maurer ist auf dem** ~ zidarul se află sus pe clădire, pe schelă, pe locul de construcţie. **3.** mod de construcţie, alcătuire, structură, mecanism; **der** ~ **der Maschine** construcţia maşinii; **sie ist von schlankem** ~ ea este zveltă la trup; **ein Drama von gutem** ~ o dramă bine construită. **4.** vizuină; bârlog; *(fig.; fam.)* **ich gehe heute nicht aus dem** ~ astăzi nu ies din bârlog; *(fig.; fam.)* **immer in seinem** ~ **sitzen** a trăi retras. **5.** cultivare, producere; ~ **des Feldes** cultura pământului. **6.** *(mine)* mină; cadru (deschis) jos. **7.** *(tehn.)* decor, culise. **8.** *(reg.)* îngrăşăminte. **9.** *(mil.)* arest; **er hat drei Tage** ~ **bekommen** a primit trei zile de arest. **II.** *(pl., -ten)* construcţii, clădiri, case, edificii.
Bau|ablaufplan, *-(e)s, -pläne m.* proiect de construcţie; planificarea diferitelor faze de execuţie ale construcţiei.
Bau|abnahme, *-n, f. (constr.)* **1.** recepţie a unei construcţii, a unei clădiri de către beneficiar. **2.** dovadă eliberată de autoritatea edilitară din care rezultă că o construcţie este executată în conformitate cu autorizaţia de construire.
Bau|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* sector de construcţii.
Bau|akademie, *-n* [-'mi:ən], *f.* şcoală superioară, academie, institut de construcţii, de arhitectură.
Bau|akademiker, *-s, -, m.* student la institutul de construcţii, de arhitectură.
Bau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciul construcţiilor.
Bau|angelegenheit, *-en, f.* problemă de construcţie.
Bau|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz de construcţie.
Bau|anteil, *-(e)s, -e, m.* participare la investiţii în construcţii, cotă-parte din investiţiile în construcţii.
Bau|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere de autorizaţie de construcţie.
Bau|arbeit, *-en, f.* lucrare de construcţie, de construire.
Bau|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător constructor.
Bau|arbeitergeselle, *-n, -n, m. (inv.)* calfă de muncitor constructor.
Bau|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor din construcţii.
Bau|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie, uniune a muncitorilor constructori.
Bau|art, *-en, f.* **1.** stil arhitectonic, tip de construcţie. **2.** concepţie; proiect.
Bau|aufgabe, *-n, f.* sarcină în domeniul construcţiilor.
Bau|aufseher, *-s, -, m.* **1.** supraveghetor, contramaistru în construcţii. **2.** picher.
Bau|aufsicht *f. sg.* supraveghere a construcţiei.
Bau|aufsichtsbe|hörde, *-n, f.* organ de supraveghere şi control în construcţii.
Bau|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de construcţie.
Bau|auftrag|geber, *-s, -, m.* cel care comandă o construcţie.
Bau|auftragnehmer, *-s, -, m.* executant al unui contract de construcţie.
Bau|aufwand, *-(e)s, -m. sg.* costuri, cheltuieli de construcţie.
Bau|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* troliu, ascensor pentru construcţii.
Bau|ausführung, *-en, f. (constr.)* executare a construcţiei.
Baubank, *-en, f.* bancă de credit pentru construcţii.
Baubedarf, *-(e)s, m. sg.* **1.** material de construcţie. **2.** necesităţi în domeniul construcţiilor.
Baubeflissene, *-n, -n (ein Baubeflissener) m.* student la institutul de construcţii, de arhitectură.
Baube|hörde, *-n, f.* autoritate din sectorul construcţiilor, autoritate edilitară.
Baube|stand, *-(e)s, -stände, m.* numărul şi felul construcţiilor existente pe o anumită suprafaţă.
Baubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcţii.
Baubetriebswerk|stätt, *-stätten, f.* atelier într-o întreprindere de construcţii.
Bau|bewilligung, *-en, f.* autorizaţie de construire.
Baublech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă pentru construcţii.
Baublock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** bloc (de material) de construcţii. **2.** bloc (de clădiri).
Baubrigade, *-n, f.* brigadă de construcţie.
Baubude, *-n, f.* v. Bauhütte.
Baubüro, *-s, -s, n.* birou de construcţii.
Bauch, *-(e)s, Bäuche, m.* **1.** burtă, abdomen, pântece; **er bekommt einen** ~ face burtă; **sich** *(dat.)* **den** ~ **(vor Lachen) halten** a se tăvăli de râs; **mach(e) keinen ~!** nu-ţi scoate burta! **du bist ein fauler ~!** eşti un leneş!; *(fig.)* **vor jm. auf dem** ~ **kriechen** (sau **auf den** ~ **fallen)** a linguşi pe cineva umilindu-se; *(fig.)* **jm. ein Loch in den** ~ **reden** a vorbi foarte mult căutând să convingi pe cineva. **2.** *(fig.)* umflătură, ridicătură; ~ **eines Schiffes** cală; ~ **des Segels** umflătura pânzei de corabie; ~ **der Flasche** burta sticlei; **das Kleid macht hier einen** ~ rochia face aici o cută, are o umflătură.
Bauch|atmung, *-en, f. (med.)* respiraţie abdominală.
Bauch|aufschlitzer, *-s, -, m.* apaş, cuţitar.
Bauchbinde, *-n, f.* **1.** *(med.)* centură abdominală. **2.** *(bis.)* brâu roşu din îmbrăcămintea preoţilor.
Bauchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominală.
Bauchdeckenreflex, *-es, -e, m. (med.)* reflex cutanat abdominal.
Bauchdiener, *-s, -, m. (fam.)* om al burţii, rob al stomacului.
Bauche, *-n, f.* v. Beuche.
Bäuchelchen, *-s, -, n.* v. Bäuchlein.
bauchen, *bauchte, gebaucht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) bomba, a (se) umfla, a (se) bulbuca, a ieşi în afară.
Baucherl, *-s, -n, n. (reg.)* v. Bäuchlein.
Bauchfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* peritoneu.
Bauchfell|entzündung, *-en, f. (med.)* peritonită.
Bauchfilz, *-es, -e, m. (anat.)* strat gras al peretelui abdominal.
Bauchfinne, *-n, f.* aripioară abdominală (a peştelui).

Bauchfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** pată deschisă pe burta unor animale. **2.** *(sport)* cădere pe burtă (la o săritură în apă).
Bauchflosse, *-n, f.* v. Bauchfinne.
Bauchflosser, *-s, -, m.* peşte cu aripioare abdominale.
Bauchfluss, *-es, -flüsse, m. (pop.)* diaree.
bauchförmig *adj.* în formă de burtă.
Bauchfüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* gasteropod.
Bauchgegend *f. sg.* regiune abdominală.
Bauchgrimmen, *-s, n. sg. (înv.)* colici, crampe, dureri abdominale.
Bauchgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă (la ham).
Bauchhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate abdominală.
Bauchhöhlenschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
bauchig, **bäuchig** *adj.* **1.** pântecos, burtos, umflat. **2.** bombat, convex.
bauchkitzeln, *bauchkitzelte, gebauchkitzelt (ich bauchkitz(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a linguşi; a flata; a peria.
Bauchkneipen, *-s, -, n.* v. Bauchschmerzen.
Bauchknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (fam.)* buric.
Bauchkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* crampe abdominale, colici.
Bauchkrankheit, *-en, f.* boală de abdomen.
bauchkriecherisch *adj.* linguşitor, lipsit de demnitate, servil.
Bauchladen, *-s, -läden, m. (pop.)* tablă, cutie de lucruri de vânzare (agăţată de gâtul negustorilor ambulanţi).
Bäuchlein, *-s, n. sg. (dim.* de la Bauch) burtică, burticică.
bäuchlings *adv.* pe burtă; ~ **liegen** a sta culcat pe burtă.
Bauchmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi abdominal.
Bauchnabel, *-s, -, m. (fam.)* buric.
Bauchnerv, *-s, -en* [-f(ə)n *sau* -vən], *m. (anat.)* nerv abdominal.
Bauch|organe *pl. (anat.)* viscere, organe abdominale.
bauchpinseln, *bauchpinselte, gebauchpinselt (ich bauchpins(e)le), vb. (h) tr.* v. bauchkitzeln.
Bauchredekunst *f. sg.* artă a ventrilocului, artă a vorbitului din burtă.
bauchreden *vb. (h) intr. (numai la inf.)* a vorbi ca un ventriloc, a vorbi din burtă.
Bauchredner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ventriloc(ă).
Bauchriemen, *-s, -, m.* chingă (la şa sau ham).
Bauchsäge, *-n, f.* ferăstrău cu arc.
Bauchschmerzen *pl.* dureri de burtă; **ich habe** ~ mă doare burta.
Bauchschneiden, *-s, n. sg.* crampe, colici, dureri abdominale.
Bauchschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* laparotomie, incizie abdominală.
Bauchschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură abdominală.
Bauch|seite, *-n, f. (anat.)* parte abdominală (la animale).
Bauch|speicheldrüse, *-n, f. (anat.)* pancreas.
Bauch|stich, *-(e)s, -e, m. (med.)* paracenteză, puncţie abdominală.
Bauch|stück, *-(e)s, -e, n.* slănină slabă, slănină de pe burtă.
Bauchtanz, *-es, -tänze, m.* dansul buricului, dans de cadână.
bauchtanzen, *bauchtanzte, gebauchtanzt (du, er bauchtanzt), vb. (h) intr.* a dansa din buric.
Bauchtänzer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* dansator(-toare) din buric.
Bauchterz, *-en, f. (sport)* (paradă de) terţă.
Bauchung, *-en, f.* convexitate, bombare, bulbucare.
Bauchwassersucht *f. sg. (med.)* hidropizie abdominală.
Bauchweh, *-s, n. sg.* v. Bauchschmerzen.
Bauchwürmer *pl.* viermi intestinali.
Bauchzwicken, *-s, n. sg.* crampe în burtă.
Baud, *-s, -, n. (telegr.)* baud, unitate a vitezei de telegrafiere.
Baude, *-n, f.* **1.** cabană. **2.** cocioabă. **3.** *(reg.)* chioşc.
Baudenkmal, *-s, -mäler, n.* monument arhitectonic.
Baudirektion, *-en, f.* direcţie a construcţiilor.
Baudirektor, *-s, -en, m.* director al lucrărilor de construcţie.
Bau|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar al unei construcţii.
Bau|eisen, *-s, n. sg.* fier, armătură de oţel pentru construcţii.
Bau|element, *-(e)s, -e, n.* element de construcţie; element al unui mecanism.
bauen, *baute, gebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a construi, a clădi; a face; **Nester** ~ a face cuiburi; *(fig.)* **Luftschlösser** ~ a clădi castele în Spania; **Maschinen** ~ a construi maşini; **Purzelbäume** ~ a face tumbe; *(fam.)* **er lässt sich** *(dat.)* **einen Anzug** ~ îşi face costum (de comandă); *(fig.)* **eine Prüfung** ~ a da un examen. **2.** a cultiva; **Getreide** ~ a cultiva cereale; **Rüben** ~ a cultiva sfeclă; **Obst, Wein** ~ a cultiva fructe, viţă-de-vie. **3.** a extrage (cărbuni). **4.** a comite, a face ceva greşit; **einen Unfall** ~ a comite un accident; *(fig.)* **er hat Mist gebaut** a făcut totul greşit. **II.** *intr.* şi *tr.* a se baza, a se bizui; **auf etwas** ~ a se bizui pe ceva; **auf jn.** ~ a conta pe cineva; **ich habe Häuser auf dich gebaut** am crezut mult în tine.
Bau|entwurf, *-(e)s, -würfe m.* proiect de construcţie.
Bauer[1], *-n, (şi -s), -n, m.* **1.** ţăran, agricultor; *(prov.)* **der dümmste ~ hat die dicksten Kartoffeln** are un succes neaşteptat de mare. **2.** *(fig.; peior.)* bădăran, mojic. **3.** *(la şah)* pion. **4.** *(la jocuri de cărţi)* valet. **5.** *(reg.)* şofer de camion.
Bauer[2] *-s, -, m.* constructor, ziditor.
Bauer[3] *-s, -, n. (rareori şi m.)* colivie.
Bau|erde *f. sg.* pământ arabil.
Bauerei, *-en, f.* manie de a clădi.
Bäuerin, *-nen, f.* ţărancă.
bäuerisch *adj. (peior.)* ţărănos, necioplit, mojic.
Bau|erlaubnis, *-se, f.* autorizaţie de construire.
bäuerlich *adj.* ţărănesc, sătesc.
bauern, *bauerte, gebauert, vb. (h) intr. (rar)* a gospodări, a cultiva pământul.
Bauern|adel, *-s, m. sg.* nobilime, boierime de ţară.
Bauern|arbeit, *-en, f.* munca câmpului; *(fig.)* muncă grea.
Bauern|aufruhr, *-(e)s, -e*, **Bauern|auf|stand**, *-(e)s, -stände, m.* răscoală ţărănească.
Bauernbefreiung, *-en, f.* eliberare a ţăranilor.
Bauernbengel, *-s, -, m.* ţărănoi.
Bauernberater, *-s, -, m.* consilier agricol.
Bauernbesitz, *-es, -e, m.* proprietate ţărănească.
Bauernbevölkerung, *-en, f.* populaţie ţărănească.
Bauernbewegung, *-en, f.* mişcare ţărănească.
Bauernbourgeoisie [-ʒoazi:], *-n* [-ʒoazi:ən], *f.* burghezie a satelor.
Bauernbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine neagră.
Bauernbub, *-en, -en, m. (reg.)* copil, băiat de ţăran.
Bauernbund, *-(e)s, -bünde, m.* ligă, uniune ţărănească.
Bauernbursche, *-n, -n, m.* flăcău, fecior de ţăran.
Bauerndelegierte, Bauerndeputierte, *-n, -n (ein Bauerndelegierter, ein Bauerndeputierter), m.* delegat al ţăranilor.
Bauerndirne, *-n, f.* v. Bauernmädchen.
Bauernfakultät, *-en, f.* facultate ţărănească.
Bauernfamilie [-liə], *-n, f.* familie ţărănească.
Bauernfänger, *-s, -, m.* escroc, şarlatan.
Bauernfängerei *f. sg.* escrocherie, şarlatanie.
Bauernfeind, *-(e)s, -e, m.* duşman al ţăranilor.
bauernfeindlich *adj.* antiţărănesc.
Bauernfest, *-(e)s, -e, n.* serbare ţărănească.
Bauernflegel, *-s, -, m.* ţărănoi, bădăran.
Bauernfrage, *-n, f.* problemă, chestiune ţărănească.
Bauernfrau, *-en, f.* ţărancă, gospodină (la ţară).
Bauernfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al ţăranilor.
Bauernfron, *-en, f. (ist.)* clacă, angara.
Bauernfrüh|stück, *-s, -e, n. (cul.)* gustare compusă din cartofi prăjiţi, ouă şi şuncă sau sângerete.
Bauernführer, *-s, -, m.* conducător al ţăranilor.
Bauernfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* car ţărănesc.
Bauerngemeinde, *-n, f.* obşte ţărănească.
Bauerngericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie rurală.
Bauerngeschlecht, *-(e)s, -er, n.* familie veche de ţărani, neam de ţăran.
Bauerngut, *-(e)s, -güter, n.* gospodărie ţărănească mare, de chiabur.
bauernhaft *adj.* v. bäuerisch.
Bauernhaus, *-es, -häuser, n.* casă ţărănească.
Bauernhilfe *f. sg.* ajutor ţărănesc.
Bauernhochzeit, *-en, f.* nuntă ţărănească.
Bauernhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** curte ţărănească. **2.** gospodărie ţărănească.
Bauernhose, *-n, f.* cioareci.
Bauernhund, *-(e)s, -e, m.* câine corcit, ţărănesc.
Bauernhütte, *-n, f.* bordei.
Bauernjugend *f. sg.* tineret sătesc.
Bauernjunge, *-n, -n, m.* **1.** ţărănuş, băiat de ţăran. **2.** *(fig.)* ţărănoi.
Bauernkaff, *-(e)s, -e, n. (peior.)* sat mic, cătun.
Bauernkalender, *-s, -, m.* culegere de reguli meteorologice.
Bauernkammer, *-n, f.* cameră agricolă.
Bauernkarpfen, *-s, -, m.* v. Karausche.
Bauernkerl, *-s, -e, m.* ţărănoi.
Bauernkind, *-(e)s, -er, n.* copil de ţăran, ţărănuş.
Bauernkittel, *-s, -, m.* suman.
Bauernknabe, *-n, -n, m.* băiat de ţăran.
Bauernknecht, *-(e)s, -e, m.* argat.
Bauernkomitee, *-s, -s, n.* comitet ţărănesc.
Bauernkonferenz, *-en, f.* consfătuire ţărănească.
Bauernkongress, *-es, -e, m.* congres ţărănesc.
Bauernkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent sătesc.
Bauernkost *f. sg.* mâncare ţărănească.
Bauernkrieg, *-(e)s, -e, m.* război ţărănesc.
Bauernkundgebung, *-en, f.* manifestaţie ţărănească.
Bauernland, *-(e)s, -länder, n.* stat ţărănesc, agrar.
Bauernleben, *-s, n. sg.* viaţă rustică, viaţă de ţăran.
Bauernlegen, *-s, n. sg. (ist.)* confiscare, desfiinţare a gospodăriilor ţărăneşti (nerentabile).
Bauernleier, *-n, f. (muz.)* flaşnetă.
Bauernlied, *-(e)s, -er, n.* cântec ţărănesc, rustic.
Bauernlilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin-alb *(Lilium candidum* L.*).*
Bauernlümmel, *-s, -, m.* ţărănoi, ţopârlan.
Bauernmädchen, *-s, -, n.* fată de la ţară, ţărăncuţă.
Bauernmagd, *-mägde, f.* slujnică la ţăran.
Bauernmandel, *-n, f.* veche unitate de măsură (mai ales pentru ouă) care cuprindea 15 bucăţi.
Bauernmassen *pl.* mase ţărăneşti; **die werktätigen** ~ masele de ţărani muncitori.
Bauernmeister, *-s, -, m.* primar la sat.
Bauern|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor ţărănesc.
Bauernpartei, *-en, f.* partid ţărănesc.
Bauernpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de plug (sau de căruţă).
Bauernpolitik *f. sg.* politică în problema ţărănească.
Bauernrebellion, *-en, f. (înv.)* răscoală ţărănească.
Bauernregel, *-n, f.* regulă meteorologică simplă (bazată pe experienţa poporului).
Bauernregierung, *-en, f.* guvern ţărănesc.
Bauernrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluţie ţărănească.
Bauernrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis* L.*).*
Bauer(n)same, *-, f. (elv.)* ţărănime.
Bauernschädel, *-s, -, m. (peior.)* **1.** cap mare, rezistent. **2.** om încăpăţânat. **3.** *(fig.)* încăpăţânare.
Bauernschaft *f. sg.* ţărănime.

Bauernschenke, *-n, f.* cârciumă țărănească.
Bauernschicht, *-en, f.* pătură socială țărănească.
Bauernschinder, *-s, -, m.* exploatator al țărănimii.
bauernschlau *adj.* **1.** șiret. **2.** *(peior.)* neîncrezător, bănuitor.
Bauernschläue *f. sg.* șiretenie țărănească.
Bauernschminke, *-n, f. (bot.)* mărgeluşă, mei păsăresc *(Lithospermum arvense)*.
Bauernschuh, *-(e)s, -e, m.* opincă.
Bauernschwager, *-s, -schwäger, m. (reg.)* frate al cumnatului, al cumnatei, cuscru.
Bauernschwägerin, *-nen, f. (reg.)* soră a cumnatului, a cumnatei, cuscră.
Bauernsenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* plosca-ciobanului, creţişoară *(Alchemilla vulgaris)*.
Bauernsitte, *-n, f.* obicei, moravuri de țară.
Bauernsowjet, *-s, -s, m. (ist.)* soviet al țăranilor.
Bauern|stand, *-(e)s, m. sg.* țărănime.
Bauern|stolz, *-es, m. sg.* **1.** mândrie țărănească. **2.** *(peior.)* mândrie prostească.
Bauern|streik, *-(e)s, -e, (*şi *-s), m.* grevă țărănească.
Bauern|stube, *-n, f.* odaie țărănească.
Bauern|student, *-en, -en, m.* student care este fiu de țăran.
Bauerntabak, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tutun de sapă, tutun țărănesc *(Nicotiana tabacum* L.).
Bauerntagung, *-en, f.* congres țărănesc, adunare țărănească.
Bauerntanz, *-es, -tänze, m.* joc, dans țărănesc.
Bauerntheater, *-s, -, n.* teatru țărănesc.
Bauerntölpel, *-s, -, m.* țopârlan, bădăran.
Bauerntracht, *-en, f.* port țărănesc, popular.
Bauerntum, *-s, n. sg.* țărănime; **stolz auf sein** ~ mândru de originea lui țărănească.
Bauernverband, *-(e)s, -bände, m.* **Bauernver|einigung**, *-en, f.* asociaţie țărănească.
Bauernversammlung, *-en, f.* adunare țărănească.
Bauernver|stand, *-(e)s, m. sg.* şiretenie; iscusinţă.
Bauernvolk, *-(e)s, n. sg.* țărănime.
Bauernwagen, *-s, -, m.* car țărănesc (cu coviltir).
Bauernweib, *-(e)s, -er, n.* țărancă; femeie, muiere de la țară.
Bauernweihrauch, *-(e)s, m. sg.* răşină de molift.
Bauernweisheit, *-en, f.* înţelepciune țărănească, populară.
Bauernwesen, *-s, n. sg.* fire țărănească; *(peior.)* grosolănie, țărănie.
Bauernwetzel, *-s, m. sg. (pop.)* oreion.
Bauernwirtschaft, *-en, f.* gospodărie țărănească; **zersplitterte ~en** gospodării țărăneşti fărâmiţate.
Bauernwohl|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare țărănească.
Bauerschaft *f. sg.* v. Bauernschaft.
Bauersfrau, *-en, f.* v. Bauernfrau.
Bauersmann, *-(e)s, Bauersleute, m.* țăran, agricultor.
Bauersvolk, *-(e)s, -völker, n.* v. Bauernvolk.
Baufach, *-(e)s, -fächer, n.* arhitectură; construcţii.
Baufachmann, *-(e)s, -leute, m.* specialist în construcţii.
baufähig *adj.* **1.** arabil, cultivabil. **2.** exploatabil.
baufällig *adj.* dărăpănat, şubred, gata să se prăbuşească.
Baufälligkeit *f. sg.* şubrezenie; dărăpănare.
Baufeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* porţiune de zăcământ prevăzută pentru exploatare.
baufest *adj.* solid, rezistent, bine construit.
Baufeuchtigkeit *f. sg. (constr.)* igrasie.
Baufirma, *-firmen, f.* întreprindere de construcţii.
Baufläche, *-n, f. (mine)* câmp de abataj.
Bauflucht, *-en, f.* **1.** aliniere a construcţiilor. **2.** limita terenului construibil.
Bauform, *-en, f.* formă arhitectonică a construcţiei.
Bauformel, *-n, f.* formulă de construcţie (sau de structură).
Bauformenlehre *f. sg.* studiu al formelor.
Baufortschritt, *-(e)s, m. sg.* progres în construcţie, progresare a construcţiei.
Baufristenplan, *-(e)s, -pläne, m.* grafic de construcţii.
Baufuhre, *-n, f.* căruţă pentru materiale de construcţie.
Bauführer, *-s, -, m.* conducător de lucrări de construcţie.
Bauführung *f. sg.* v. Bauleitung.
Baugebühr|ausmaß, *-es, -e, n.* fixare a taxelor de construcţie.
Baugefangene, *-n, -n (ein Baugefangener), m. (inv.)* ocnaş.
Baugelände, *-s, -, n.* loc viran, teren de construcţie, amplasament al construcţiei.
Baugenehmigung, *-en, f.* autorizaţie de construcţie.
Baugenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de construcţii.
Baugerätschaften *pl.* instalaţii de construcţii.
Baugerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă.
Baugesellschaft, *-en, f.* societate de construcţii.
Baugesetz, *-es, -e, n.* lege a construcţiilor.
Baugewerbe, *-s, -, n.* industrie a construcţiilor; meserie de constructor.
Baugewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate proprie a construcţiei.
Baugips, *-es, m. sg.* ipsos de construcţie.
Bauglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de construcţie; cărămidă de sticlă.
Baugrube, *-n, f.* groapă de fundaţie.
Baugrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** teren (viran) pentru clădiri. **2.** teren de fundaţie.
Baugrundpressung, *-en, f. (constr.)* presiune asupra fundaţiei.
bau|haft *adj.* cultivabil; exploatabil; ~ **halten** a ţine în stare bună.
Bau|helling, *-en, f. (mar.)* cală de construcţie.
Bau|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie a construcţiilor, de constructor.
Bau|haus|stil, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* stil Bauhaus.
Bau|herr, *-n, -en, m.* antreprenor constructor; proprietar de construcţie, de clădire.
Bau|herrenmodell, *-(e)s, -e, n. (ec.)* schemă de înlesniri fiscale cu scopul creării de proprietăţi imobiliare.
Bau|hexe, *-n, f.* troliu pentru construcţii, bob.
Bau|hilfe, *-n, f.* ajutor bănesc pentru construit.
Bau|hilfs|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor auxiliar (în construcţii).
Bau|hof, *-(e)s, -höfe, m.* incintă a şantierului de construcţii, loc pentru lucrat dulgheria.
Bau|höhe, *-n, f.* înălţime a construcţiei.
Bau|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de construcţie; **fehlkantiges** ~ cherestea cu defect, teşitură; **sägegestreiftes** ~ cherestea defectă, cu muchii zimţate; **scharfkantiges** ~ cherestea cu muchii fără defect.
Bau|hütte, *-n, f.* **1.** şantier; baracă a şantierului. **2.** *(ist.)* asociaţie a zidarilor. **3.** lojă masonică.
Bau|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a construcţiilor.
Bau|industrielle [-strɪɛlə], *-n, -n (ein Bauindustrieller), m.* (mare) antreprenor de construcţii.
Bau|ingenieur [-lnʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer constructor.
Bau|inspektor, *-s, -en, m.* inspector de construcţii.
Baujahr, *-(e)s, -e, n. (auto.)* an de fabricaţie.
Baujugend *f. sg.* tineret muncitor în construcţii.
Bauk. *presc.* de la Baukunst.
Baukanzlei, *-en, f.* birou al şantierului de construcţii.
Baukapital, *-s, -e* şi *-ien* [-iən] *n.* capital pentru construcţii.
Baukasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* **1.** *(constr.)* cheson de construcţii. **2.** cutie cu cuburi de lemn (pentru jucat); joc de cuburi (pentru construit).
Baukaufmann, *-(e)s, -kaufleute, m.* agent comercial într-o întreprindere de construcţii.
Bauklotz, *-es, -klötze, m.*, **Bauklötzchen**, *-s, -, n.* cub de lemn (jucărie); *(fig., fam.)* **Bauklötze staunen** a fi foarte mirat, a rămâne cu gura căscată.
Baukommission, *-en, f.* comisie pentru construcţii.
Baukompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de geniu.
Baukonsens, *-es, e, m. (inv.)* autorizaţie pentru construit.
Baukonstruktion, *-en, f.* **1.** construcţie de clădiri. **2.** structură a unei construcţii.
Baukonstruktionslehre *f. sg.* statica construcţiilor.
Baukosten *pl.* cheltuieli de construcţie.
Baukosten|(vor)anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz de construcţie.
Baukostenzuschuss, *-es, -schüsse, m.* subvenţie la cheltuielile de construcţie.
Baukran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (constr.)* macara.
Baukredit, *-(e)s, -e, m.* credit pentru construcţii.
Baukunde *f. sg.* ştiinţă a construcţiilor.
Baukunst, *-künste, f.* arhitectură.
Baukünstler, *-s, -, m. (inv.)* arhitect.
Bauland, *-(e)s, n. sg.* **1.** pământ cultivabil. **2.** zonă clădită; teren de construcţie.
Baulänge, *-n, f. (tehn.)* lungime a construcţiei.
Baulast, *-en, f.* obligaţie de întreţinere a clădirii.
Bauleistungen *pl.* prestaţii în sectorul construcţiilor.
Bauleiter, *-s, -, m.* conducător de lucrări de construcţie, şef de şantier.
Bauleitung, *-en, f.* conducere a lucrărilor de construcţie.
Bauleute *pl.* **1.** v. Bauschaffende. **2.** v. Baumann.
baulich *adj.* **1.** arhitectural, constructiv; ~ **gut erhalten** întreţinut în stare bună din punctul de vedere al construcţiei. **2.** *(despre un teren)* cultivabil, exploatabil.
Baulichkeit, *-en, f.* construcţie, clădire.
Baulinie [-niə], *-n, f.* **1.** aliniere. **2.** directivă în construcţii. **3.** *(constr.)* linie roşie.
Baulizenz, *-en, f.* autorizaţie pentru construit.
Baulöwe, *-n, -n, m. (peior.)* proprietar cu multe case de închiriat.
Baulücke, *-n, f.* parcelă goală printre construcţii (unde a existat cândva o construcţie).
Baulust *f. sg.* plăcere (manie) de a construi.
baulustig *adj.* doritor de a construi.
Baum, *-(e)s, Bäume, m.* **1.** arbore, copac, pom; **ein morscher** ~ un copac putred; *(fig.)* **seine Frechheit stieg auf die Bäume** a fost revoltător de obraznic; **das geht über die Bäume** aceasta întrece orice măsură; **es ist dafür gesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen** toate au o limită; **auch du wirst keine Bäume ausreißen** nu vei face minuni nici tu; **zwischen ~ und Borke** între două focuri; **den Wald vor lauter Bäumen nicht sehen** a nu vedea pădurea din cauza copacilor; **wie der ~, so die Frucht** cum e sacul, şi peticul; *(fig.)* **es ist, um auf die Bäume zu klettern** e exasperant. **2.** *(tehn., mar.)* ghiu. **3.** barieră. **4.** rudă (la trăsură). **5.** *(glumeţ)* figurant (la teatru).
baum|ähnlich *adj.* asemănător cu un copac.
Baum|allee, *-n* [-le:ən], *f.* alee de copaci.
Baum|aloe [-lo:ə], *-n, f. (bot.)* agavă *(Agave* L.).
Baum|ameise, *-n, f.* furnică care trăieşte pe arbori.
Baum|anlage, *-n, f.* **1.** sădire, plantare de arbori. **2.** plantaţie de arbori.
Baumann, *-(e)s, Bauleute, m. (reg.)* **1.** ţăran. **2.** argat; vătaf.
Baumarkt, *-(e)s, -märkte, m. (în expr.)* **Krise auf dem** ~ criză în sectorul construcţii.
baum|arm *adj.* sărac în arbori, cu puţini arbori.
baum|artig *adj.* ca un arbore, arborescent.
Baumaschine, *-n, f.* maşină pentru construcţii.
Bau|mast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de schelă.
Baum|ast, *-(e)s, -äste, m.* cracă (de copac), creangă.
Baumaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de construcţie.
Baumaterialien|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în industria materialelor de construcţii.
Baumaterialien|industrie, *-n* [-stri:ən] *f.* industrie a materialelor de construcţii.
Baum|ausheber, *-s, -, m. (agr.)* maşină de defrişat.
Baum|axt, *-äxte, f.* secure a tăietorului de lemne.
Baumbast, *-(e)s, m. sg.* v. Bast **(1)**.
Baumbeschreibung, *-en, f.* dendrografie.
Baumbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** pădurice, grup de copaci. **2.** *(forest.)* efectiv al copacilor pe o suprafaţă anumită.
Baumblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de copac.
Baumblüte, *-n, f.* **1.** floare de arbore. **2.** înflorire a pomilor.
Baumbürste, *-n, f.* perie de sârmă pentru curăţat scoarţa copacilor.
Bäumchen, *-s, -, n. (dim.* de la Baum) pomişor.
baumdick *adj.* gros cât un copac.
Baum|efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix* L.).

Baumeister, *-s, -, m.* constructor; arhitect.
Baumel, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** breloc. **3.** supliment, anexă, nadă, înnăditură.
baumeln, *baumelte, gebaumelt (ich baum(e)le), vb. (h) intr.* a (se) legăna, a (se) bălăbăni; **mit den Füßen** ~ a-şi bălăbăni picioarele; **mit den Armen** ~ a-şi legăna mâinile; *(glumeţ)* **er wird** ~ va sfârşi la spânzurătoare.
baumen, *baumte, gebaumt, vb. (h)* **1.** *intr. (vân.)* a se sui în copac; a se lăsa, a sta pe un copac. **2.** v. baumen **(I). 3.** *(text.)* a fixa urzeala (pe războiul).
bäumen, *bäumte, gebäumt, vb. (h)* **I.** *tr.* a prinde, a fixa cu un par (fânul încărcat). **II.** *refl.* **1.** *(despre cai)* a se ridica în două picioare, a se cabra. **2.** *(fig.)* a se răzvrăti.
Bäumerl, *-s, -, n. (reg., dim.* al lui Baum) pomişor.
Baum|eule, *-n, f.* bufniţă.
Baumfalk, *-en, -en,* **Baumfalke**, *-n, -n, m. (ornit.)* uliul rândunelelor *(Falco subbuteo* L.).
Baumfalle, *-n, f. (vân.)* capcană, cursă (făcută) din pari şi crengi.
Baumfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă arborescentă *(Alsophila dicksonia).*
baumfest *adj.* solid, ţeapăn.
Baumflechte, *-n, f. (bot.)* lichen *(Lichen).*
baumförmig *adj.* în formă de copac.
Baumfraß, *-es, m. sg. (pop.)* râia copacilor.
Baumfrevel [-fre:f(ə)l], *-s, -, m.* delict silvic.
Baumgang, *-(e)s, -gänge, m.* alee.
Baumgans, *-gänse, f.* gâscă sălbatică.
Baumgarten, *-s, -gärten, m.* grădină cu arbori fructiferi, livadă.
Baumgärtner, *-s, -, m.* grădinar al unei pepiniere.
Baumgärtnerei, *-en, f.* cultura pomilor.
Baumgattung, *-en, f.* specie de copac.
Baumgeländer, *-s, -, n.* spalier.
baumgerade *adj.* drept ca bradul, zvelt.
Baumgipfel, *-s, -, m.* vârf al copacului.
Baumgrenze, *-n, f.* limită a vegetaţiei arborescente.
Baumgrube, *-n, f.* groapă pentru plantarea unui copac.
Baumgruppe, *-n, f.* boschet; grup de arbori.
Baumhäckel, **Baumhacker**, *-s, -, m. (ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie (familia *Picidelor*).
Baumhaken, *-s, -, m. (glumeţ)* nas coroiat.
Baumharz, *-es, n., sg.* răşină.
Baumhasel, *-n, f. (bot.)* alune turceşti *(Corylus colurna* L.*).*
Baumhecke, *-n, f.* gard viu.
Baumheide, *-n, f. (bot.)* iarbă-neagră *(Erica arborea).*
Baumhippe, *-n, f.* cosor pentru pomi, cuţit grădinăresc.
baumhoch *adj.* **1.** înalt ca un copac. **2.** *(fam.)* lung cât o prăjină.
Baumhof, *-(e)s, -höfe, m.* grădină cu pomi fructiferi.
Baumhöhle, *-n, f.* scorbură.
Baumholz, *-es, n. sg. (forest.)* pădure de copaci înalţi; lemn de dimensiuni mari.
Baumhopf, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pasăre căţărătoare africană *(Irrisorinae).*
bäumig *adj.* îndesat, robust.
Baumkahn, *-(e)s, -kähne, m.* ciobacă, lotcă, luntre făcută dintr-un trunchi de copac scobit.
Baumkänguru, *-s, -s, n.* cangur căţărător *(Dendrolagus).*
Baum|kante, *-n, f.* teşitură cu scoarţă.
baumkantig *adj.* cu muchii teşite la care se mai vede scoarţa copacului.
Baumkelter, *-n, f.* teasc de struguri cu drug.
Baumkenner, *-s, -, m.* dendrolog.
Baumkitt, *-(e)s, m. sg.* ceară de altoit.
Baumkluppe, *-n, f.* clupă, compas forestier.
Baumknospe, *-n, f.* mugure de arbore.
Baumkratzer, *-s, -, m.* răzuitoare de arbori.
Baumkrebs, *-es, -e, m. (bot.)* racul arborilor.
Baumkrone, *-n, f.* coroană a copacului.
Baumkübel, *-s, -, m.* hârdău, ciubăr, vas mare (cu două toarte) pentru cultura plantelor arborescente.
Baumkuchen, *-s, -, m.* cozonac înalt cilindric, în formă de trunchi de copac.
Baumkultur, *-en, f.* **1.** cultură, cultivare a copacilor. **2.** pomicultură.
Baumkunde *f. sg.* dendrologie.
baumlang *adj.* lung cât o prăjină; *(fam.)* **ein ~er Bursche** un lungan.
Baumläufer, *-s, -, m. (ornit.)* scorţărel *(Certhia familiaris).*
Baumlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de copac *(Aphis).*
Bäumlein, *-s, -, n.* v. Bäumchen.
Baumleiter, *-n, f.* scară dublă.
Baumlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie de pădure *(Lullula arborea).*
Baumliest, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pescăruş african *(Halcyon semicaeruleus cancrophaga).*
baumlos *adj.* fără arbori, neîmpădurit.
Baumlücke, *-n, f.* poiană, luminiş (în pădure).
Baum|malve [-və], *-n, f. (bot.)* dârmoz *(Viburnum lantana).*
Baum|marder, *-s, -, m.* v. Edelmarder.
Baum|mast, *-en, f.* îngrăşare cu ghindă.
Baum|messer, *-s, -, n.* cosor.
Baum|moos, *-es, n. sg.* muşchi arboricol.
Baumnachtigall, *-en, f. (ornit.)* pitulice din regiunea vest-mediteraneană *(Agrobates galactodes).*
Baumnymphe [-nYmfə], *-n, f. (mitol.)* nimfă de pădure, hamadriadă.
Baum|öl, *-s, n. sg.* **1.** ulei de măsline provenit din a doua presare. **2.** ulei vegetal.
Baumotiv, *-s, -e* [-ti:və], *n.* motiv de arhitectură.
Baumpappel, *-n, f. (bot.)* rujă-neagră *(Rhodiola).*
Baumpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par (pentru legat pomii).
Baumpflanzung, *-en, f.* plantaţie de arbori.
Baumpflaster, *-s, n. sg.* plasture pentru arbori.
Baumpicker, *-s, -, m. (ornit.)* ciocănitoare *(Picidae).*
Baumpresse, *-n, f.* teasc cu drug.
Baumputzer, *-s, -, m.* curăţător de arbori.
Baumräude *f. sg.* râia arborilor (boală criptogamică).
baumreich *adj.* bogat în arbori.
Baumreihe, *-n, f.* şir de arbori.
Baumriese, *-n, -n, m. (poet.)* arbore uriaş, gigantic.
Baumrinde, *-n, f.* scoarţă de copac.
Baumrodung, *-en, f.* defrişare a copacilor.
Baumrose, *-n, f. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea officinalis* L.*).*
Baumrutsche, *-n, f.* scoc, jgheab, jilip.
Baumsaft, *-(e)s, -säfte, m.* sevă.
Baumsäge, *-n, f.* ferăstrău de grădinar, de arbori.
Baumsarg, *-(e)s, -särge, m. (ist.)* coşciug neolitic din trunchi de copac.
Baumschabel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie *(Picus dendrocopus).* **2.** persoană care fierbe smoala, topitor de smoală.
Baumscheibe, *-n, f.* porţiune de teren săpat sub un arbore.
Baumschere, *-n, f.* v. Astschere.
Baumschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** loc de tăiere (a arborilor în pădure); parchet. **2.** *(arte)* reprezentare artistică a ramurilor şi frunzelor.
Baumschläfer, *-s, -, m. (zool.)* alunar-de-pădure, căţelul-pământului *(Muscardinus avelunarius).*
Baumschlüpfer, *-s, -, m.* v. Baumläufer.
Baumschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăiere ornamentală a copacilor; tundere a copacilor. **2.** mod de tăiere, tundere a copacilor.
Baumschröter, *-s, -, m. (entom.)* rădaşcă *(Lucinus cervus).*
Baumschule, *-n, f.* pepinieră de arbori.
Baumschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de copac.
Baum|sperre, *-n, f. (mil.)* abatiză, baricadă construită din arbori.
Baum|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi de copac.
baum|stark *adj.* **1.** de grosimea unui copac. **2.** *(fig.)* vârtos, foarte puternic.
Baum|stärkemesser, *-s, -, m.* măsurător de copaci, dendrometru.
Baum|steiger, *-s, -, m.* v. Baumläufer.
Baum|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* dendrită.
Baum|steppe, *-n, f. (geogr.)* savană.
Baum|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Baumstumpf.
Baum|strick, *-(e)s, -e, m.* funie de legat copaci.
Baumstruktur, *-en, f. (inform.)* structură arborescentă.
Baum|strunk, *-(e)s, -strünke,* **Baum|stumpf**, *-(e)s, -stümpfe, m.* butuc, buturugă.
Baum|stück, *-(e)s, -e, n.* (grădină cu) grup de copaci.
Baum|stütze, *-n, f.* arac, par, tutore.
Baumtaube, *-n, f. (pop.)* porumbel de pădure.
Baumuster, *-s, -, n.* model, tip, machetă de construcţie.
Baumver|hau, *-(e)s, -e, m.* v. Baumsperre.
Baumwachs, *-es, -e, n.* ceară pentru protecţia locului altoit.
Baumwachtel, *-n, f. (ornit.)* găină-de-Virginia *(Colinus virginianus).*
Baumwagen, *-s, -, m.* camion (pentru buşteni).
Baumwanze, *-n, f. (entom.)* ploşniţă de copac.
Baumweißling, *-s, -e, m. (entom.)* albiliţă *(Aporia crataegi).*
Baumwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** tufiş. **2.** frunziş.
Baumwermut, *-(e)s, m. sg. (bot.)* peliniţă-de-pădure *(Artemisia pontica).*
Baumwipfel, *-s, -, m.* vârf, coroană (la copaci).
Baumwoll|abfallgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din deşeuri de bumbac.
Baumwoll|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare, plantare de bumbac.
Baumwollbatist, *-(e)s, -e, m.* batist de bumbac, batist de Scoţia, belacoază.
Baumwollbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de bumbac.
Baumwollbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* bumbac *(Ceiba pentandra).*
Baumwolldraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă izolată cu fire de bumbac.
Baumwolle *f. sg.* bumbac; **angeraute** ~ bumbac moltonat; *(fam., fig.)* **ein Kind in ~ wickeln** a răsfăţa un copil, a ţine un copil ca-n vată, în puf.
baumwollen *adj.* de bumbac.
baumwollen|artig *adj.* ca bumbacul.
Baumwoll|ernte, *-n, f.* recoltă de bumbac.
Baumwoll|erzeugung *f. sg.* cultură, producere a bumbacului.
Baumwollfabrik, *-en, f.* fabrică de bumbac.
Baumwollfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de bumbac.
Baumwollfabrikation *f. sg.* industrie a bumbacului.
Baumwollfaden, *-s, -fäden, m.* fir de bumbac.
Baumwollfarmer, *-s, -, m.* plantator, cultivator de bumbac.
Baumwollfaser, *-n, f.* fibră de bumbac.
Baumwollfeld, *-(e)s, -er, n.* teren plantat cu bumbac.
Baumwollgarn, *-(e)s, -e, n.* aţă de bumbac, bumbăcel.
Baumwollgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune unde se cultivă bumbacul.
Baumwollgewebe, *-s, -, n.* ţesătură de bumbac.
Baumwollgrob|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de bumbac cu fire groase.
Baumwoll|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie a bumbacului.
Baumwollkapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă de bumbac.
Baumwollkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de bumbac.
Baumwoll|lese, *-n, f.* recoltă de bumbac.
Baumwollnot *f. sg.* penurie de bumbac.
Baumwollpackung, *-en, f. (tehn.)* împachetare, presare a bumbacului.
Baumwollpflanze, *-n, f.* v. Baumwollbaum.
Baumwollpflanzung, *-en, f.* **1.** *sg.* plantare a bumbacului. **2.** plantaţie de bumbac.
Baumwollpflücker, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-toare) la strânsul recoltei de bumbac, culegător(-toare) de bumbac.
Baumwollproduktion *f. sg.* v. Baumwollerzeugung.

Baumwollsaat, *-en, f.* semănătură de bumbac.
Baumwollsaatkuchen, *-s, -, m.* turtă din semințe de bumbac.
Baumwollsaat|öl, **Baumwollsamen|öl**, *-(e)s, n. sg.* ulei din semințe de bumbac.
Baumwoll|spinner, *-s, -, m.* torcător de bumbac.
Baumwoll|spinnerei, *-en, f.* **1.** prelucrare a bumbacului prin toarcere. **2.** filatură de bumbac.
Baumwoll|staude, *-en, f.* v. Baumwollbaum.
Baumwoll|stoff, *-(e)s, -e, m.* țesătură de bumbac.
Baumwoll|stramin, *-(e)s, -e, m. text.)* canava.
Baumwoll|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă de bumbac.
Baumwoll|streichgarn|spinnerei, *-en, f.* v. Baumwollgrobspinnerei.
Baumwolltüll, *-(e)s, -e, m.* tul de bumbac.
Baumwollware, *-n, f.* țesături, mărfuri din bumbac.
Baumwollweberei, *-en, f.* țesătorie de bumbac.
Baumwollzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Baumwollstoff.
Baumwollzucht *f. sg.* cultivare, producție de bumbac.
Baumwollzüchter, *-s, -, m.* cultivator de bumbac.
Baumwollzwirn, *-(e)s, -e, m.* ață de bumbac.
Baumwucherer, *-s, -, m. (bot.)* parazit care trăiește pe copaci *(Dendrobium)*.
Baumwuchs, *-es, m. sg.* **1.** vegetație formată din arbori; **Grenze des ~es** limita zonei copacilor. **2.** creștere (formă, dimensiune) a copacului.
Baumzucht *f. sg.* pomicultură, arboricultură.
Baumzüchter, *-s, -, m.* pomicultor, arboricultor.
Baune, *-n, f.* bazin pentru pești.
Bau|nebengewerbe, *-s, -, n.* ramuri anexe ale industriei de construcții.
Baunormen *pl.* regulament, norme pentru lucrări de construcții.
Baunzerl, *-s, -, n. (austr.)* chiflă (cu lapte).
Bau|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect al unei construcții.
Bau|opfer, *-s, -, n.* jertfă rituală făcută pentru succesul unei construcții.
Bau|ordnung, *-en, f.* regulament de construcție.
Bau|ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament arhitectural, de construcție.
Baupappe, *-n, f.* carton asfaltat.
Bauplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de construcție; planul construcției.
Bauplanke, *-n, f.* scândură de construcție, dulap.
Bauplanung, *-en, f.* **1.** planificare a construcțiilor. **2.** proiectare de construcții.
Bauplatte, *-n, f.* placă de construcții.
Bauplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** șantier. **2.** teren, parcelă (pentru construcții).
Bauplatz|steuer, *-n, f.* impozit pe terenuri virane.
Baupolizei *f. sg.* v. Bauaufsichtsbehörde.
baupolizeilich *adj.* referitor la regulamentul construcțiilor.
Baupreis, *-es, -e, m.* preț de construcție.
Bauprogramm, *-s, -e, n.* program de construcții.
Bauprojekt, *-(e)s, -e, n.* proiect de construcții.
Baurat, *-(e)s, -räte, m.* funcționar superior la serviciul construcțiilor.
Baurecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** dreptul de a construi. **2.** legislația construcțiilor.
baureif *adj.* gata de construit, gata de realizat în construcții.
Baurichtung, *-en, f.* direcție, tendință a construcțiilor.
bäurisch *adj.* v. bäuerisch.
Bauriss, *-es, -e, m. (inv.)* schiță, desen a(l) construcției.
Bauruine, *-n, f.* construcție neterminată, abandonată.
Bausachver|ständige, *-n, -n (ein Bausachverständiger) m.* v. Baufachmann.
Bausand, *-(e)s, m. sg.* nisip pentru construcție.
Bausch, *-(e)s, -e* (și *Bäusche), m.* **1.** umflătură, fronseu (de material textil). **2.** ghemotoc, cocoloș; *(med.)* tampon; **ein ~ Watte** un tampon de vată. **3.** *(fig.; în expr.)* **in ~ und Bogen** cu totul, în întregime, cu toptanul.
Bau|schaffende, *-n, -n (ein Bauschaffender), m.* constructor.
Bausch|ärmel, *-s, -, m.* mânecă bufantă.
Bausche, *-n, f. (austr.)* compresă, cataplasmă.
Bauschel, **Bäuschel**, *-s, -, n. (mine)* baros.
bauschen, *-s, -, m. (austr.)* v. Bausch.
bauschen, *bauschte, gebauscht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umfla, a (se) lărgi prin crețuri; **das Kleid bauscht sich** rochia se umflă, este largă; **die Segel ~ sich im Wind** pânzele se umflă în vânt.
bauschig *adj.* umflat, înfoiat, bufant.
Bauschild, *-(e)s, -er, n.* tablă, placă cu numele constructorului.
Bauschkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu toptanul.
Bauschlosser, *-s, -, m.* lăcătuș de construcții.
Bauschlosserei, *-en, f.* lăcătușerie de construcții.
Bau|schreiner, *-s, -, m.* tâmplar de construcții.
Bauschule, *-n, f.* școală de construcții, de arhitectură.
Bauschung, *-en, f.* umflare, înfoiere.
Bauschutt, *-(e)s, m. sg.* moloz.
Bause, *-n, f. (inv.)* v. Pause.
Bau|sohle, *-n, f. (mine)* nivel de exploatare.
Bau|sparen, *-s, n. sg.* sistem de economisire colectiv, având ca scop construcția de locuințe.
Bau|spargesellschaft, *-en, f.* asociație de economii pentru construcții (de locuințe).
Bau|sparvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de economii pentru construcții.
Bau|spekulant, *-en, -en, m.* speculant de construcții (de locuințe).
Bau|spekulation, *-en, f.* speculă cu clădiri.
Bau|stätte, *-n, f.* șantier.
Bau|statut, *-(e)s, -en, n.* regulament, statut al construcțiilor.
Bau|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de construcție. **2.** cub de construit (jucărie).
Bau|stelle, *-n, f.* v. Bauplatz.
Bau|stellenbeleuchtung, *-en, f.* instalație de iluminat a șantierului.
Bau|stellen-Einrichtungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de organizare a șantierului.
Bau|stellen|erfahrung, *-en, f.* experiență a construcțiilor, a șantierelor.
Bau|stellenleiter, *-s, -, m.* șef de șantier.
Bau|stellniet, *-(e)s, -e, n.* nit pentru lucrări de montaj.
Bau|stil, *-(e)s, -e, m.* stil arhitectonic.
Bau|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** material de construcție. **2.** *(biol.)* material celular.
Bau|stoff|industrie *f. sg.* industria materialelor de construcție.
Bau|stoff|industrie|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în industria materialelor de construcție.
Bau|stofflager, *-s, -, n.* depozit de materiale de construcții.
Bau|sucht *f. sg.* manie de a construi.
Bautagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de șantier.
Bauta|stein, *-(e)s, -e, m.* stelă comemorativă (fără inscripții) din perioada vikingilor.
Bautätigkeit, *-en, f.* activitate în domeniul construcțiilor.
Bautechnik *f. sg.* tehnică a construcțiilor.
Bautechniker, *-s, -, m.* arhitect; tehnician constructor.
bautechnisch *adj.* referitor la tehnica construcției.
Bauteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* element (prefabricat) de construcție. **2.** parte a construcției.
Bautischler, *-s, -, m.* tâmplar de construcții.
Bautischlerei, *-en, f.* tâmplărie de construcții.
Bauträger, *-s, -, m.* firmă constructoare.
Bautruppe, *-n, f.* trupă de construcții (militare).
bautz! *interj.* v. bauz.
Bau|unternehmen, *-s, -, n.* antrepriză, firmă de construcții.
Bau|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de construcții.
Bau|unternehmung, *-en, f.* antrepriză de construcții.
Bauverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de construcție.
Bauver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație în vederea construirii (unui obiectiv).
Bauverfahren, *-s, -, n.* procedeu de construcție.
bauver|ständig *adj.* expert în construcții.
Bauver|ständige, *-n, -n (ein Bauverständiger), m.* expert în probleme de construcții.
Bauvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de construcție.
Bauverwalter, *-s, -, m.* **1.** administrator de clădire. **2.** inspector al construcțiilor.
Bauvor|anschlag, *-s, -schläge, m.* deviz de construcție.
Bauvor|haben, *-s, -, n.* **1.** construcție planificată. **2.** plan, proiect de construcție.
Bauvorschrift, *-en, f.* prescripție, norme de construcție.
Bauweise, *-n, f.* regim de construcție; mod de construire: stil.
Bauwerk, *-(e)s, -e, n.* construcție, clădire.
Bauwesen, *-s, n. sg.* știință a construcțiilor; arhitectură.
Bauwich, *-(e)s, -e, m. (inv.)* distanță între două case.
Bauwirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan economic în domeniul construcțiilor.
Bauwissenschaft, *-en, f.* arhitectură; știință a construcțiilor.
Bauwut *f. sg.* manie de a construi.
Bauxit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* bauxită.
bauz! *interj.* buf! tronc!
Bauzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard, împrejmuire a unui șantier.
Bauzeichner, *-s, -, m.* desenator constructor.
Bauzeichnung, *-en, f.* desen de construcție.
Bauzeit, *-en, f.* durată de construcție.
Bauzieraten *pl.* ornamente de arhitectură.
Bauzweck, *-(e)s, -e, m.* scop al construcției; **zu ~en** pentru a servi la construcții.
Bavel [-f(ə)l], *-s, m. sg.* v. Bafel.
Bayer, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* bavareză.
bay(e)risch *adj.* bavarez.
Bazar, *-(e)s, -e, m.* v. Basar.
bazillär *adj.* bacilar.
Bazille, *-n, f.* v. Bazillus.
Bazillen|krieg, *-(e)s, -e, m.* război bacteriologic.
Bazillen|streuer, *-s, -, m. (med.)* sursă de infecție, purtător de microbi, de bacili.
Bazillenträger, *-s, -, m. (med.)* purtător de bacili.
Bazillus, *-, Bazillen, m.* bacil, microb.
bb *(muz.)* dublu bemol.
Bch. *presc.* de la Buch.
Bd. *presc.* de la Band.
Bde. *presc.* de la Bände.
Bdelle, *-n, f. (zool.)* lipitoare *(Hirudo officinalis)*.
Bdellium, *-s, Bdellien* [-iən], *n.* rășină medicinală (din India).
B-Dur *(muz.)* si bemol major; **~ Tonleiter** gama si bemol major.
be|absichtigen, *beabsichtigte, beabsichtigt, vb. (h) tr.* a intenționa, a proiecta; **etwas (zu tun) ~** a intenționa (să facă) ceva; **was beabsichtigt man?** ce se intenționează? **er beabsichtigt nichts Gutes** nu are intenții bune.
be|achten, *beachtete, beachtet (du beachtest, er beachtet), vb. (h) tr.* a lua în considerație, în seamă; a da atenție; **einen Rat ~** a asculta de un sfat.
be|achtenswert, **be|achtlich** *adj.* **1.** demn de atenție, de luat în seamă, remarcabil. **2.** impunător.
Be|achtung, *-en, f.* considerație, considerare, luare în considerare; atenție; **einer Sache keine ~ schenken** a nu da atenție unui lucru; **~ einer Regel** respectarea unei reguli.
be|ächzen, *beächzte, beächzt (du, er beächzt), vb. (h) tr.* a se văita de ceva.
be|ackern, *beackerte, beackert, vb. (h) tr.* **1.** a ara, a ogorî. **2.** *(fig., fam.)* a prelucra, a cerceta temeinic; **der Gelehrte hat dieses Thema gründlich beackert** savantul a tratat, a cercetat temeinic subiectul acesta.
Be|amte, *-n, -n (ein Beamter), m.* funcționar; **richterlicher ~r** magistrat.
be|amten, *beamtete, beamtet (du beamtest, er beamtet), vb. (h) tr.* a angaja ca funcționar permanent.
Be|amten|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere, prin concediere, a numărului funcționarilor.
Be|amten|apparat, *-(e)s, m. sg.* aparat, corp funcționăresc.
Be|amtenbeleidigung, *-en, f.* insultare a unui funcționar în exercițiul funcțiunii.
Be|amtenbe|stechung, *-en, f.* mituire a unui funcționar.

Be|ạmtendasein, *-s, n. sg.* viață de funcționar.
Be|ạmtenge|halt, *-(e)s, -gehälter, n. (fin.)* salariu, retribuție.
Be|ạmtenherrschaft *f. sg.* birocrație, dominația birocratismului, regim birocratic.
Be|ạmtenkörper, *-s, m. sg.* corp funcționăresc.
Be|ạmtenlaufbahn, *-en, f.* carieră de funcționar.
Be|ạmtenmaschinerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* v. Beamtenapparat.
Be|ạmten|neuwahl, *-en, f.* schimbare a funcționarilor prin alegeri noi.
Be|ạmtenpersonal, *-s, n. sg.* personal funcționăresc.
Be|ạmtenposten, *-s, -, m.* slujbă, post de funcționar.
Be|ạmtenprüfung, *-en, f.* examen de funcționar.
Be|ạmtenrestauration, *-en, f.* v. Beamtenneuwahl.
Be|ạmtenschaft *f. sg.* funcționărime.
Be|ạmtenschicht, *-en, f.* clasa funcționarilor.
Be|ạmten|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a funcționarilor.
Be|ạmten|status [-sta-], *-, m. sg.* numărul total al funcționarilor.
Be|ạmten|stelle, *-n, f.* post de funcționar; slujbă, serviciu.
Be|ạmtentum, *-s, n. sg.* **1.** funcționărime. **2.** calitate de funcționar.
Be|ạmtenwillkür *f. sg.* bunul plac al funcționarului, samavolnicie birocratică.
Be|ạmtenwirtschaft *f. sg. (peior.)* birocratism; birocrație.
Be|ạmtenzopf, *-(e)s, m. sg. (fam.)* pedanterie birocratică.
be|ạmtet *adj.* salariat, în serviciu, în slujbă.
Be|ạmtete, *-n, -n, m. (ein Beamteter)* salariat, slujbaș, funcționar.
Be|ạmtin, *-nen, f.* funcționară.
be|ạ̈ngstigen, *beängstigte, beängstigt, vb. (h) tr.* a speria, a neliniști, a îngrijora.
be|ạ̈ngstigend I. *part. prez.* de la beängstigen. **II.** *adj.* neliniștitor; **er ist ~ blass** este îngrijorător de palid.
Be|ạ̈ngstigung, *-en, f.* neliniștire, îngrijorare, frică.
be|ạnlagen, *beanlagte, beanlagt, vb. (h) tr.* v. veranlagen.
be|ạnlagt I. *part. trec.* de la beanlagen. **II.** *adj.* talentat, înzestrat; **er ist gut ~** este înzestrat, are însușiri bune.
Be|ạnlagung, *-en, f.* talent, capacitate.
be|ạn|spruchen, *beanspruchte, beansprucht, vb. (h) tr.* **1.** a solicita, a cere, a pretinde, a reclama, a revendica; **Schadenersatz ~** a pretinde daune. **2.** *(tehn.)* a solicita, a întrebuința, a folosi; **beansprucht werden** a fi solicitat.
Be|ạn|spruchung, *-en, f.* **1.** *sg.* pretenție, solicitare, revendicare. **2.** *(tehn.)* solicitare; **elektrische ~** solicitare electrică; **magnetische ~** solicitare magnetică; **zulässige ~** solicitare admisibilă.
be|ạn|standen, *beanstandete, beanstandet (du beanstandest, er beanstandet), vb. (h) tr.* a obiecta, a face o obiecție; a găsi un cusur, a imputa, a contesta.
Be|ạn|standung, *-en, f.* obiecție; imputare; **bei ~ von** în caz de reclamații; **zur ~ Anlass geben** a da motiv de obiecție, de imputare.
be|ạntragen, *beantragte, beantragt, vb. (h) tr.* a cere, a propune; **die Aufnahme in eine Organisation ~** a cere primirea într-o organizație.
Be|ạntragung, *-en, f.* cerere, propunere.
be|ạntworten, *beantwortete, beantwortet (du beantwortest, er beantwortet), vb. (h) tr.* a răspunde; **Ihr Schreiben vom 10. ds. Mts. ~d** răspunzând la scrisoarea dumneavoastră din 10 ale lunii în curs.
Be|ạntworter, *-s, -, m.* persoană care răspunde.
Be|ạntwortung, *-en, f.* răspuns; **in ~ Ihres Schreibens** ca răspuns la scrisoarea dumneavoastră; **wir ersuchen Sie, in ~ dieses uns anzuzeigen** vă rugăm a ne comunica prin răspunsul dumneavoastră.
Be|ạntwortungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare, adresă de răspuns.
be|ạrbeiten, *bearbeitete, bearbeitet (du bearbeitest, er bearbeitet), vb. (h) tr.* **1.** a cultiva (pământul). **2.** a prelucra, a fasona; **er bearbeitet Marmor** fasonează marmura; **das Sägewerk bearbeitet Holz** fabrica de cherestea prelucrează lemnul. **3.** a prelucra, a compune, a trata o materie (o temă); a întocmi; **er bearbeitet den russischen Text** (el) prelucrează textul rusesc; **die Akten ~** a întocmi, a aranja actele; *(fig.)* **jn. ~** a prelucra pe cineva, a căuta să convingă pe cineva. **4.** *(fam.)* a buși, a bate; **das Klavier ~** a zdrăngăni la pian; **mit Fußtritten und Faustschlägen ~** a trata cu pumni și cu lovituri de picior. **5.** *(inform.)* a edita, a prelucra; **Unterverzeichnisse ~** a edita subrepertorii.
Be|ạrbeiter, *-s, -, m.* **1.** specialist care prelucrează (un caz, acte, material documentar). **2.** contra-maistru; revizor. **3.** finisor. **4.** redactor, autor (al unei prelucrări, adaptări).
be|ạrbeitet I. *part. trec.* de la bearbeiten. **II.** *adj.* prelucrat, revăzut; **neu ~e Ausgabe** ediție nouă, revăzută.
Be|ạrbeitung, *-en, f.* **1.** cultivarea pământului. **2.** prelucrare, fasonare a unui metal; **spanabhebende ~** prelucrare prin așchiere. **3.** prelucrare (a unui subiect); influențare (a unei persoane). **4.** compunere, redactare a unei lucrări. **5.** *(la cai)* dresare, dresaj. **6.** *(inform.)* editare.
Be|ạrbeitungsfähigkeit, *-en, f. (tehn.)* capacitate de a putea fi prelucrat.
Be|ạrbeitungsfolge, *-n, f. (tehn.)* succesiune a proceselor de prelucrare.
Be|ạrbeitungsfunktion, *-en, f. (inform.)* funcție de editare.
Be|ạrbeitungsgebühr, *-en, f.* taxă administrativă de examinare, de prelucrare.
be|ạrgwohnen, *beargwohnte, beargwohnt*, **be|ạrgwöhnen**, *beargwöhnte, beargwöhnt, vb. (h) tr.* a bănui, a suspecta.
Be|ạrgwöhnung, *-en, f.* bănuială, suspectare.
Be|atifikatiọn, *-en, f. (bis.)* beatificare, sanctificare.
be|atifizieren, *beatifizierte, beatifiziert, vb. (h) tr. (bis.)* a beatifica, a sanctifica.
be|ạtmen, *beatmete, beatmet (du beatmest, er beatmet), vb. (h) tr. (med.)* a insufla cuiva aer sau oxigen în căile respiratorii (în scopuri terapeutice); a face respirație artificială.
Bẹatschuppen ['bi:t-], *-s, -, m. (fam.)* local de dans cu muzică beat, discotecă.
Beau [bo:], *-s, -s, m.* cavaler, fante, filfizon.
Beaufort|skala ['bo:fort-], *-len, f. (met.)* scara Beaufort.
Be|aufschlagung, *-en, f. (tehn.)* admisie a aburului sau apei (la turbine).
be|aufsichtigen, *beaufsichtigte, beaufsichtigt, vb. (h) tr.* a supraveghea, a controla, a ține sub control.
Be|aufsichtigung, *-en, f.* supraveghere.
be|auftragen, *beauftragte, beauftragt, vb. (h) tr.* a însărcina (cu o lucrare); a delega, a da mandat.
be|auftragt I. *part. trec.* de la beauftragen. **II.** *adj.* delegat, însărcinat; **ich bin mit... ~** sunt însărcinat cu...
Be|auftragte, *-n, -n, (ein Beauftragter), m.* și *f.* însărcinat(ă), delegat(ă), mandatar(ă).
Be|auftragung, *-en, f.* însărcinare, delegare.
be|äugeln, *beäugelte, beäugelt (ich beäug(e)le), vb. (h) tr.* v. beäugen **(1)**.
be|äugen, *beäugte, beäugt, vb. (h) tr.* **1.** a privi cu atenție; a cerceta, a examina amănunțit, cu de-amănuntul. **2.** a puncta mărunt, a împestrița.
be|augenscheinigen, *beaugenscheinigte, beaugenscheinigt, vb. (h) tr.* a cerceta, a examina cu privirea.
Be|augenscheinigung, *-en, f.* examinare, cercetare cu privirea.
be|auskunften, *beauskunftete, beauskunftet (du beauskunftest, er beauskunftet), vb. (h) tr.* a îndruma, a da lămuriri, a informa.
Beauté [bo'te:], *-s, f.* **1.** frumusețe. **2.** femeie frumoasă.
be|baken, *bebakte, bebakt, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza.
Be|bakung, *-en, f. (mar.)* balizare.
be|bändern, *bebänderte, bebändert, vb. (h) tr.* a împodobi cu panglici.
bebartet, **bebärtet** *adj.* bărbos, cu barbă.
bebaubar *adj.* **1.** *(despre pământ)* cultivabil, arabil. **2.** *(despre terenuri)* de construcție, pe care se poate construi.
Bebaubarkeit *f. sg.* 1. putința de a fi arat, cultivat. **2.** însușirea de a servi pentru construcții.
bebauen, *bebaute, bebaut, vb. (h) tr.* **1.** a ara, a cultiva (pământul). **2.** a construi. **3.** *(mine)* a exploata.
Bebauer, *-s, -, m.* **1.** cultivator. **2.** ziditor.
Bebau|ung, *-en, f.* **1.** *(agr.)* cultivare, lucrare (a pământului). **2.** *(constr.)* regim de construcție; **geschlossene ~** construcție de clădiri în regim închis.
Bebau|ungsdichte *f. sg. (constr.)* densitate a construcțiilor; procent de ocupare a terenului cu suprafețe construite.
Bebau|ungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de cultivare a pământului, plan de sistematizare. **2.** plan de construcții.
bębbern, *bebberte, gebebbert, vb. (h) intr.* v. bibbern.
Bebę, *-s, -s, n.* **1.** bebe, copil mic, sugaci. **2.** *(reg.)* păpușă.
Bębeland, *-(e)s, n. sg.* teren mișcător.
bęben, *bebte, gebebt, vb. (h) intr.* **1.** a tremura; **vor Furcht ~** a tremura de frică; **vor Wut ~** a fierbe de mânie; **für (sau um) jn. ~** a tremura (de grijă) pentru cineva. **2.** a se cutremura; **die Erde bebt** se cutremură pământul.
Bęben, *-s, -, n.* **1.** *sg.* tremur, fior. **2.** vibrare, oscilare. **3.** cutremur. **4.** *(muz.)* tremolo.
bębend I. *part. prez.* de la beben. **II.** *adj.* tremurând, tremurător.
Bębenherd, *-(e)s, -e, m. (geol.)* focar seismic, hipocentru al unui cutremur de pământ.
Bębenmesser, *-s, -, m. (geol.)* seismograf.
Bębenstärke, *-n, f. (geol.)* intensitate seismică.
Bębenzeiger, *-s, -, m. (geol.)* seismometru.
Bęber|esche, *-n, f. (bot.; rar)* plop tremurător (*Populus tremula* L.).
Bębeschwanz, *-es, -schwänze, m.* v. Bachstelze.
bebịldern, *bebilderte, bebildert, vb. (h) tr.* **1.** a ilustra, a împodobi cu ilustrații. **2.** a exemplifica, a da un exemplu concret.
Bebịlderung, *-en, f.* **1.** ilustrare, ilustrație; împodobire cu tablouri. **2.** *(fig.)* demonstrare, ilustrare.
bebịnden, *behand, bebunden (du bebindest, er bebindet), vb. (h) tr.* a lega; **mit Stroh ~** a înfășura în paie.
beblạken, *beblakte, beblakt, vb. (h) tr.* a afuma.
beblättern, *beblätterte, beblättert, vb. (h) refl.* a se acoperi cu frunze, a înfrunzi.
beblättert I. *part. trec.* de la beblättern. **II.** *adj.* înfrunzit.
beblęchen, *beblechte, beblecht, vb. (h) tr.* a acoperi, a îmbrăca cu tablă.
bebleien, *bebleite, bebleit, vb. (h) tr.* **1.** a plumbui, a sigila cu plumb. **2.** a lesta cu plumb. **3.** a îmbrăca în plumb.
beblümen, *beblümte, beblümt, vb. (h) tr.* a împodobi, a înfrumuseța, a orna cu flori.
beblümt I. *part. trec.* de la beblümen. **II.** *adj.* înflorat, împodobit cu flori.
bebọhlen, *bebohlte, bebohlt, vb. (h) tr.* a podi cu dulapi, cu scânduri (groase).
bebọrden, *bebordete, bebordet (du bebordest, er bebordet), vb. (h) tr.* a pune bordură, a borda.
bebọrten, *bebortete, bebortet (du bebortest, er bebortet), vb. (h) tr.* a borda; a pune o bordură, a borda; a galona, a tivi.
bebrämen, *bebrämte, bebrämt, vb. (h) tr.* a tivi cu blană.
bebrịllen, *bebrillte, bebrillt, vb. (h) tr.* a pune ochelari.
bebrịllt I. *part. trec.* de la bebrillen. **II.** *adj.* cu ochelari.
bebrücken, *bebrückte, bebrückt, vb. (h) tr.* a construi un pod peste...
bebrühen, *bebrühte, bebrüht, vb. (h) tr.* a opări.
bebrüten, *bebrütete, bebrütet (du bebrütest, er bebrütet), vb. (h) tr.* **1.** a cloci; **Eier ~** a cloci ouă; *(fig.)* a cloci, a urzi, a unelti. **2.** a aburi, a steriliza cu aburi.
Bebrütung, *-en, f.* clocit.
bebụmfiedeln, *bebumfiedelte, bebumfiedelt (ich bebumfied(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a linguși (pe cineva), a se da bine (pe lângă cineva).
bebürden, *bebürdete, bebürdet (du bebürdest, er bebürdet), vb. (h) tr.* a împovăra, a încărca.
Bębung, *-en, f. (muz.)* tremolo, tril.
bebụnkern, *bebunkerte, bebunkert, vb. (h) tr. (mar.)* a aproviziona cu combustibil.
bebụschen, *bebuschte, bebuscht, vb. (h) tr.* **1.** a planta (cu) arbuști. **2.** a împodobi cu panaș.
bebụscht I. *part. trec.* de la bebuschen. **II.** *adj.* acoperit cu tufișuri.
Béchamẹlsoße [beʃa'mɛl-], *-n, f. (cul.)* sos beșamel.
Bęcher, *-s, -, m.* **1.** pahar, cupă, pocal, stacană; **den ~ herumgehen lassen** a lăsa paharul să treacă din mână în mână, a face paharul roată; **zu tief in den ~ geschaut haben** a fi băut prea mult, a fi cherchelit. **2.** *(tehn.)* godeu, cupă, cerpac. **3.** *(bot.)* cupulă. **4.** *(înv.)* unitate de măsură pentru capacitate.

Bęcherblume, *-n, f. (bot.)* cebare, pimpinea *(Poterium sanguisorba)*.
Bęcherchen, *-s, -, n. (dim.* de la Becher **(1))** cupă mică, cupușoară, păhărel.
Bęcher|eisen, *-s, -, n.* nicovală de bijutier.
Bęcherflechte, *-n, f. (bot.)* trâmbița-muşchiului *(Cladonia pyxidata)*.
bęcherförmig *adj.* **1.** în formă de pahar, de cupă. **2.** *(bot.)* în formă de cupă.
Bęcherfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct al cupuliferelor.
Bęcherglas, *-es, -gläser, n.* **1.** vas de laborator în formă de pahar. **2.** cupă, pocal.
Bęcherkabel, *-s, -, n. (tehn.)* transportor cu cablu şi cupe.
Bęcherkette, *-n, f. (tehn.)* transportor cu lanț şi cupe.
Bęcherklang, *-(e)s, m. sg.* **1.** ciocnire a paharelor. **2.** clinchet de pahare.
Bęcherling, *-s, -e, m.* v. Becherpilz.
bęchern, *becherte, gebechert, vb. (h) intr. (fam.)* a chefui, a trage la măsea.
Bęcherpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitacu-dracului, urechea-babii *(Poziza venosa)*.
Bęcher|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc cu zaruri.
Bęcher|stürzer, *-s, -, m.* beţiv.
Bęcherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* transportor cu paternoster, elevator cu cupe.
bęchten, *bechtete, gebechtet (du bechtest, er bechtet), vb. (h) tr. (reg.)* a împrăştia.
bęcircen [-'tslrts-], *becircte, becirct (du, er becirct), vb. (h) tr.* a vrăji, a fermeca, a încânta; **sie hat ihn becirct** l-a vrăjit.
Bęckbeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinum myrtillus)*.
Bęcken, *-s, -, n.* **1.** lighean, bazin, cuvă, chiuvetă. **2.** *(anat., geogr.)* bazin. **3.** *(muz.)* cimbal. **4.** *(mine)* bazin carbonifer.
Bęckenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Bęckenblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră iliacă.
Bęckenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de bazin.
bęckenförmig *adj.* în formă de bazin.
Bęckengürtel, *-s, -, m. (anat.)* centură sacro-iliacă.
Bęckenhöhle, *-n, f. (anat.)* cavitate a bazinului.
Bęckenknochen, *-s, -, m.* os al bazinului.
Bęckenlage, *-n, f. (med.)* poziție pelviană (a fătului în uter).
Bęckenschläger, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* cinelist, cimbalist. **2.** *(înv.)* tinichigiu.
Bęckenverschluss, *-es, -schlüsse, m.* dop de chiuvetă (prevăzut cu lanț).
Bęckenweite, *-n, f.* lărgime a bazinului.
Bęckmesser, *-s, -, m.* critic meschin.
Beckmesserei, *-en, f.* critică meschină.
bęckmessern, *beckmesserte, gebeckmessert, vb. (h)* a face o critică meschină.
bedạchen, *bedachte, bedacht, vb. (h) tr.* a acoperi (o casă), a înveli, a pune acoperiş.
bedạcht, **I.** *part. trec.* **1.** de la bedenken. **2.** de la bedachen. **II.** *adj.* **1.** calculat, circumspect; **~ sein (auf** cu *ac.)* a fi chibzuit, a se gândi, a avea în vedere. **2.** înzestrat, dăruit, prevăzut cu; **mit Blumen ~** plin de flori. **3.** acoperit, prevăzut cu acoperiş.
Bedạcht, *-(e)s, m. sg.* chibzuință, reflecție, circumspecție, băgare de seamă, precauție; **mit ~** cu chibzuință, cu (mare) grijă, cu premeditare; **~ nehmen (auf** cu *ac.)** a ține cont, a avea în vedere.
Bedạcht|heit *f. sg.* v. Bedächtigkeit.
bedạchtig *adj.* **1.** chibzuit, calculat, prevăzător, circumspect, cu băgare de seamă, prudent. **2.** încet, pe îndelete.
Bedạchtigkeit *f. sg.* **1.** chibzuință, prevedere, circumspecție, băgare de seamă; prudență. **2.** încetineală.
bedạchtlos *adj.* nechibzuit.
Bedạchtlosigkeit, *-en, f.* lipsă de chibzuință.
bedạchtsam *adj.* v. bedächtig.
Bedạchtsamkeit *f. sg.* v. Bedächtigkeit.
bedạchtvoll *adj.* v. bedachtsam.
Bedạchung, *-en, f.* **1.** *sg.* acoperirea unei case. **2.** acoperiş.
bedạmmelt *adj. (reg.)* ameţit, năucit.
bedạng, *ind. imperf.* de la bedingen.
bedạnken, *bedankte, bedankt, vb. (h) refl.* a mulțumi; **sich bei jm. (für** cu *ac.)* **~** a mulțumi cuiva (pentru ceva); **nun sei bedankt!** mulțumire ție! *(iron.)* **ich bedanke mich dafür!** îți foarte mulțumesc! *(iron.)* **der wird sich ~** n-o să zică mulțumesc.
bedạrf *ind. prez. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la bedürfen.
Bedạrf, *-(e)s, m. sg.* trebuință, necesitate, cantitate cerută; *(ec.)* cerere; **~ haben** a avea nevoie; **nach ~** după trebuință, după cerință; **der augenblickliche ~** necesitatea imediată; **der inländische ~** necesarul pe plan intern; **außerplanmäßiger ~** necesitate în afară de plan; **dringlicher ~** nevoi imediate; **vordringlicher ~** nevoi prioritare; **wirklicher ~** nevoi efective; **bei ~** în caz de nevoie; **Haltestelle nach ~** oprire, stație facultativă; **~ an Lebensmitteln** nevoie, cerință de alimente; **der ~ an Kohle ist gedeckt** cantitatea necesară de cărbuni este asigurată; **wir sind über ~ mit Rohstoffen eingedeckt** suntem aprovizionați cu materii prime peste trebuințele noastre.
Bedạrfs|artikel, *-s, -, m.* articol de primă necesitate; articol de larg consum.
Bedạrfsdeckung, *-en, f.* acoperire a cererii (de mijloace, materiale, mărfuri).
Bedạrfsdeckungs|schein, *-(e)s, -e, m.* dispoziție (de plată) pentru acoperirea necesităților.
Bedạrfsdeckungswirtschaft *f. sg.* **1.** economie care are drept scop satisfacerea necesităților proprii, economie închisă. **2.** economie autarhică.
Bedạrfs|ermittlung, *-en, f.* determinarea, stabilirea nevoilor.
Bedạrfsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de (primă) necesitate; **im ~(e)** la nevoie.
Bedạrfsforschung, *-en, f.* studiere a cererii (de mărfuri a) consumatorilor.
Bedạrfsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* articol de primă necesitate; articol de larg consum.
bedạrfsgerecht *adj.* conform necesității, nevoilor; **ein ~es Angebot machen** a face o ofertă adaptată nevoilor.
Bedạrfsgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Bedarfsartikel.
Bedạrfsgüter|industrie *f. sg.* industria bunurilor de larg consum.
Bedạrfshalte|stelle, *-n, f.* stație facultativă.
Bedạrfs|präliminar, *-(e)s, -rien* [-rĭən], **Bedạrfs|präliminare**, *-s, -rien* [-rĭən], *n.* deviz de cheltuieli.
Bedạrfs|träger, *-s, -, m.* consumator, utilizator.
bedauerlich *adj.* regretabil.
bedauerlicherweise *adv.* în mod regretabil, din păcate.
bedauern, *bedauerte, bedauert, vb. (h) tr.* **1.** a regreta, a-i părea rău; **den Vorfall ~** a regreta cele întâmplate; **bedauere sehr!** regret foarte mult! îmi pare foarte rău! **ich bedauere, kann aber damit nicht dienen** îmi pare rău, dar nu pot să vă servesc cu aceasta. **2.** a compătimi; a deplânge; **er ist zu ~** el este de compătimit.
Bedauern, *-s, n. sg.* **1.** regret, părere de rău. **2.** compătimire.
bedauernswert, **bedauernswürdig** *adj.* regretabil, de compătimit.
Będe, *-n, f.* **1.** *(ist.)* cel mai vechi impozit german. **2.** *(reg.)* rugăminte, cerere.
bedęcken, *bedeckte, bedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi, a înveli, a îmbrăca; **Schnee bedeckt die Erde** zăpada acoperă pământul; **das Gesicht mit den Händen ~** a acoperi fața cu mâinile; **den Kopf ~** a pune ceva pe cap; **den Körper ~** a îmbrăca trupul; **seine Nacktheit ~** a-şi ascunde goliciunea; **mit Kacheln ~** a acoperi cu cahle, cu plăci de faianță; *(fig.)* **sich mit Ruhm ~** a deveni renumit, a se acoperi cu lauri. **2.** *(mil.)* a apăra, a acoperi; a escorta. **3.** a acoperi, a umple, a încărca; **das Kind mit Küssen ~** a acoperi, a copleşi copilul cu sărutări. **4.** *(zool.)* a masca, a apăra. **5.** *(despre cai, cerbi etc.)* a monta, a fecunda. **6.** *(fig.)* a ascunde, a tăinui, a muşamaliza; **jemandes Fehler ~** a scuza greşelile cuiva. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi, a se înveli. **2.** a-şi pune pălăria; *(fam.)* **~ Sie sich!** acoperiți-vă, puneți-vă pălăria! **3.** a se asigura, a se apăra, a se pune la adăpost.
Bedęcker, *-s, -, m.* armăsar de montă.
bedęckt **I.** *part. trec.* de la bedecken. **II.** *adj.* **1.** acoperit; înnorat; **der Himmel ist ~** cerul este înnorat, acoperit. **2.** *(despre voce)* voalat, acoperit; **eine ~e Stimme** o voce voalată.
Bedęckt|samer, *-s, -, m. (bot.)* angiosperme.
bedęckt|samig *adj. (bot.)* angiosperm.
Bedęckt|samigen *pl.* v. Bedecktsamer.
Bedęckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire. **2.** *(mil.)* acoperire, escortă; **unter starker ~** sub escortă puternică; **unter polizeilicher ~** escortat de poliție; sub acoperire polițienească. **3.** înveliş, acoperiş, învelitoare. **4.** copleşire, acoperire. **5.** împerechere (la cai). **6.** mascare, denaturare (a adevărului).
Bedęckungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (jur.)* cerere de execuție silită pentru declararea stării de faliment.
Bedęckungsmannschaft, *-en, (mil.)* escortă, trupă de acoperire.
Bedęckungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de escortă.
Bedęckungs|truppe, *-n, f. (mil.)* v. Bedeckungsmannschaft.
bedęichen, *bedeichte, bedeicht, vb. (h) tr.* a apăra prin diguri.
bedęnken, *bedachte, bedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gândi, a cumpăni, a chibzui, a medita; **die Folgen ~** a cumpăni urmările, a se gândi la urmări; **wenn man bedenkt** când te gândeşti; **ich gebe Ihnen zu ~** gândiți-vă bine. **2.** a înzestra, a dona, a subvenționa, a lăsa moştenire; **mit diesem Stipendium wurden die besten Schüler bedacht** cu această bursă au fost subvenționați elevii cei mai buni; **mit etwas ~** a dărui ceva. **II.** *refl.* **1.** a sta pe gânduri, a reflecta. **2.** a sta în cumpănă, la îndoială, a ezita; **sich eines andern ~** a se răzgândi; **sich eines Besseren ~** a-şi schimba părerea; **ohne sich zu ~** fără a ezita.
Bedęnken, *-s, -, n.* **1.** gândire, cumpănire, chibzuială; **nach reiflichem ~** după matură chibzuință. **2.** îndoială, ezitare; obiecție; **ohne ~** fără ezitare; **~ tragen** (sau **hegen)** a avea îndoieli; **voller ~** scrupulos; **~ stiegen ihm auf** începu să se îndoiască; **er trägt (sau hegt) ~ , dies zu tun** ezită (sau şovăie) să facă acest lucru; **ich habe ihm alle ~ zerstreut** i-am risipit orice îndoială.
bedęnkenfrei *adj.* fără îndoială, fără rezerve.
bedęnkenlos *adj.* nechibzuit, necontrolat.
Bedęnkfrist, *-en, f.* termen de gândire.
bedęnklich *adj.* **1.** care dă de gândit, îngrijorător, delicat, critic; **~ werden** a deveni îngrijorător; **eine ~e Lage** o situație delicată, critică; **es steht ~ mit ihm** este într-o stare îngrijorătoare. **2.** îndoielnic, problematic, nefavorabil; **es wirft ein ~es Licht auf ihn** îl pune într-o lumină nefavorabilă; **die Verhandlungen haben eine ~e Wendung genommen** discuțiile au luat o întorsătură nefavorabilă; **es kam mir ~ vor** mi s-a părut ciudat. **3.** îngândurat; **seine Augen wurden ~** privirea îi deveni îngândurată, meditativă; **das stimmt ~** dă de gândit.
Bedęnklichkeit, *-en, f.* **1.** şovăială, îndoială. **2.** scrupule. **3.** seriozitate, gravitate.
bedęnksam *adj.* **1.** chibzuit, calculat, prevăzător, circumspect, prudent. **2.** încet, pe gânduri.
Bedęnkzeit *f. sg.* timp de gândit, răgaz; **nimm dir ~!** ia-ți răgaz! gândeşte-te bine!
bedęppert *adj. (fam.)* încurcat; abătut; uluit.
bedeuten, *bedeutete, bedeutet (du bedeutest, er bedeutet), vb. (h) tr.* **1.** a însemna; a avea însemnătate; **was hat das zu ~?** ce va să zică asta? **was soll das ~?** ce înseamnă aceasta? **das hat nichts zu ~** n-are nici o importanță, n-are a face, nu-i nimic. **2.** a anunța, a prevesti; **das bedeutet nichts Gutes** ăsta nu-i semn bun. **3.** a da cuiva să înțeleagă; **er bedeutete mir schweigend, mich zu setzen** îmi făcu semn în tăcere să stau jos.
Bedeuten, *-s, n. sg.* **1.** îndrumare; **mit dem ~** cu îndrumarea de a... **2.** sens, semnificație; *(fig.)* semn, prevestire. **3.** însemnătate, importanță.
bedeutend **I.** *part. prez.* de la bedeuten. **II.** *adj.* însemnat, important. **III.** *adv. (înaintea unui comparativ)* (cu) mult; **~ besser** mult mai bine.
Bedeutende, *-n, n. sg.* lucru (fapt) important; **etwas ~s** ceva important.
Bedeutendheit, *-en, f.* importanță, însemnătate.
bedeutsam *adj.* **1.** însemnat, important. **2.** semnificativ.
Bedeutsamkeit *f. sg.* **1.** importanță, însemnătate. **2.** semnificație.
Bedeutung, *-en, f.* **1.** sens, înțeles, semnificație; **die ~ des Wortes** sensul cuvântului; **die ~ der Inschrift** înțelesul inscripției; **in der strengen ~ des Wortes** în înțelesul strict al cuvântului; **von schlimmer ~ sein** a fi semn rău; a fi de prost augur. **2.** importanță, însemnătate; **~ beimessen** a da importanță; **~ haben** a avea importanță; **mit ~ a)** semnificativ; **b)** intenționat; **ohne ~** neînsemnat; **von ~** important, de importanță; **ein Mann von ~** om cu vază; **es ist für mich von keiner ~** asta n-are nici o importanță pentru mine; **nichts von ~** nimic important.
Bedeutungs|erweiterung, *-en, f. (lingv.)* lărgire de sens.
Bedeutungslehre *f. sg. (lingv.)* semantică, semasiologie.
bedeutungslos *adj.* lipsit de importanță, fără însemnătate, insignifiant.
Bedeutungslosigkeit *f. sg.* lipsă de importanță, de însemnătate; insignifianță.

bedeutungsreich, bedeutungs|schwer *adj.* plin de însemnătate, important; semnificativ.
Bedeutungsver|engung, *-en, f. (lingv.)* restrângere de sens.
bedeutungsvoll *adj.* v. bedeutungsreich.
Bedeutungswandel, *-s, m. sg.* evoluție semantică; schimbare de sens.
bedielen, *bedielte, bedielt, vb. (h) tr.* a pardosi, a podi (cu scânduri, cu dușumele).
Bedielung, *-en, f.* **1.** pardosire cu scânduri. **2.** dușumea, pardoseală, podea, estradă.
bedienen, *bediente, bedient, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sluji, a servi; **die Tafel (sau bei Tische) ~** a servi la masă; **Kunden ~** a servi clienți. **2.** *(la jocuri de cărți)* a da, a servi. **3.** *(tehn.)* a supraveghea; a deservi; a manevra, a conduce (o mașină); **ein Geschütz ~** a deservi un tun. **II.** *refl.* a se servi, a se folosi de...; **sich einer Sache** *(gen.)* **~** a se servi de un lucru; **~ Sie sich!** serviți-vă! **er bediente sich des Wagens** s-a folosit de vehicul.
Bedi|ener, *-s, -, m.* **1.** servitor, slujitor. **2.** *(tehn.)* mânuitor, servant.
Bedienerin, *-nen, f.* **1.** îngrijitoare, femeie de serviciu. **2.** *(tehn.)* mânuitoare.
bedienern, *bedienerte, bedienert, vb. (h) tr. (fam.)* a slugări, a servi pe cineva (ca un lacheu) în mod exagerat.
Bedi|ener|oberfläche, *-n, f. (inform.)* interfață de utilizator; interfață grafică.
Bedienhebel, *-s, -, m. (tehn.)* manetă de comandă.
bediensten, *bedienstete, bedienstet (du bedienstest, er bedienstet) vb. (h) tr. (inv.)* **jn. ~** a da o slujbă cuiva, a angaja pe cineva în serviciu.
bedienstet I. *part. trec.* de la bedienste n. **II.** *adj.* salariat, angajat.
Bedienstete, *-n, -n, (ein Bediensteter) m.* și *f.* **1.** *(înv.)* slujbaș(ă), salariat(ă). **2.** *m. (mil.)* recrut.
Bedienstung, *-en, f. (înv.)* slujbă, serviciu.
bedi|ent I. *part. trec.* de la bedienen. **II.** *adj.* **1.** *(fam.)* sfătuit, învățat; **gut** sau **schlecht ~ sein** a fi învățat de bine, de rău. **2.** *(vulg.)* plictisit, lehamite.
Bedi|ente, *-n, -n (ein Bedienter), m.* și *f.* slugă, servitor(-oare).
Bedi|enten|art *f. sg.* slugărnicie; prefăcătorie.
Bedi|entenglocke, *-n, f.* sonerie pentru servitori.
bedi|entenhaft *adj. (inv.)* slugarnic, servil.
Bedi|entenhaftigkeit, *-en, f.* slugărnicie, servilism.
Bedi|entenpack, *-(e)s, n. sg. (peior.)* slugărime, slugi.
Bedi|entenseele, *-n, f.* caracter servil; suflet de slugă.
Bedi|enten|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a servitorilor.
Bedi|ententracht, *-en, f.* livrea.
Bedi|ententross, *-es, m. sg.*, **Bedi|entenvolk**, *-(e)s, n. sg.* slugărime, servitorime.
Bedienung, *-en, f.* **1.** *sg.* serviciu; folosire; folosință; **er hat viele Leute zu seiner ~** are mulți servitori; **man hat es mir zur ~ überlassen** mi s-a lăsat în folosință. **2.** *(sg.)* personal de serviciu. **3.** *(mil.)* servanți (la artilerie); **~ eines Geschützes** manevrarea unui tun. **4.** *(tehn.)* mânuire, manipulare, deservire. **5.** *(inform.)* utilizare.
Bedienungs|anleitung, *-en, f.* instrucțiuni de folosire, de exploatare.
Bedienungs|anweisung, *-en, f.* manual de utilizare, instrucțiuni de exploatare.
Bedienungs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment pentru serviciu (la restaurant).
Bedienungsbühne, *-n, f. (tehn.)* punte de manipulare.
Bedienungsfehler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* greșeală de manevrare, manipulare greșită. **2.** *(inform.)* eroare de utilizare.
Bedienungsgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spațiu, (coridor) de manipulare.
Bedienungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bacșiș.
Bedienungskosten *pl.* cheltuieli de servire, de serviciu.
Bedienungsmann, *-(e)s, -männer, m. (mil., tehn.)* servant, mânuitor.
Bedienungsmannschaft, *-en, f. (mil.)* echipă de deservire.
Bedienungsnummer, *-n, f. (mil.)* numărul servantului (la tun).
Bedienungs|sprache *f. sg. (inform.)* limbaj de comandă.
Bedienungs|tafel, *-n, f. (tehn.)* tablou de comandă, de serviciu.
Bedienungs|tritt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pedală (de acționare).
Bedienungsvorschrift, *-en, f.* regulament de deservire; mod de întrebuințare, instrucțiuni de manipulare (a mașinilor etc.).
Bedienungs|zeit, *-en, f. (tehn.)* timp de mânuire.
Bedienungs|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* adaos, supliment de exploatare.
Bedi|ng, *-(e)s, -e, m.* v. Bedingung.
bedingen, *bedang, bedungen* (și *bedingte, bedingt), vb. (h) tr.* **1.** a stabili, a conveni; a se tocmi. **2.** a permite, a face posibil; a avea drept consecință; a condiționa; **vertraglich ~** a condiționa contractual; **diese Erscheinung bedingt strukturelle Veränderungen der Materie** acest fenomen condiționează schimbări structurale ale materiei.
Bedingnis, *-se, f.* v. Bedingung.
bedingt I. *part. trec.* de la bedingen. **II.** *adj.* **1.** limitat, îngrădit, restrâns. **2.** condiționat, condițional; **~es Lob** laudă condiționată; *(gram.)* **~e Form** mod condițional; *(jur.)* **~e Verurteilung** condamnare condiționată; *(jur.)* **~e Strafaussetzung** suspendare condiționată a pedepsei; **~e Versprechung** promisiune legată de condiții; *(mil.)* **~ tauglich** condiționat apt (pentru serviciu); **von etwas ~ sein** (sau **durch etwas ~ sein**) a fi condiționat de ceva; **das ist ~ zulässig** aceasta este admisibil (condiționat).
Bedingt|heit, *-en, f.* caracter condiționat, limitat; relativitate.
Bedingung, *-en, f.* **1.** condiție; **~en stellen** a pune condiții; **mit** (sau **unter**) **der ~** cu condiția; **unter keiner ~** nici într-un caz, nicidecum; *(jur.)* **auflösende ~** condiție care dezleagă; **aufschiebende ~** condiție suspensivă; **ausdrückliche ~** condiție clară, expresă; **hinreichende und notwendige ~** condiție necesară și suficientă; **stillschweigende ~** condiție tacită; **eine ~ auferlegen** (sau **aufstellen**) a pune o condiție; **die ~en bestimmen wir von Fall zu Fall** stabilim condițiile de la caz la caz; **~en einhalten** a respecta, a îndeplini condițiile. **2.** *pl.* împrejurări, condiții; **unter günstigen ~en** în împrejurări favorabile.
Bedingungs|anzeige|register, *-s, -, n. (inform.)* registru de condiții.
Bedingungsform, *-en, f. (gram.)* mod condițional.
Bedingungsgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație de condiție.
bedingungslos *adj.* necondiționat, fără condiții; **~e Übergabe** (sau **Kapitulation**) capitulare necondiționată.
Bedingungslosigkeit *f. sg.* necondiționare.
Bedingungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție condițională.
bedingungsweise *adv.* (în mod) condiționat; **er nimmt den Antrag ~ an** el primește propunerea (în mod) condiționat.
bedornen, *bedornte, bedornt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui cu mărăcini. **2.** a prevedea cu țepi, ghimpi.
bedornt I. *part. trec.* de la bedornen. **II.** *adj.* spinos, cu spini, cu țepi.
bedrängen, *bedrängte, bedrängt, vb. (h) tr.* **1.** a asupri; a strâmtora, a strânge, a încolți; **von Feinden bedrängt** încolțit de dușmani. **2.** *(fig.)* a cere cu insistență, a insista; a cerși.
Bedrängner, *-s, -, m.* , **~in**, *-nen, f.* asupritor(-oare).
bedränglich *adj.* supărător, împovărător.
Bedrängnis, *-se, f.* nevoie, strâmtoare, ananghie; asuprire, năpăstuire; mâhnire, supărare; **sie befand sich in arger ~** era la mare strâmtoare, într-o situație grea.
bedrängt I. *part. trec.* de la bedrängen. **II.** *adj.* strâmtorat; încolțit; **~e Zeiten** timpuri grele; **in einer ~en Lage sein** a fi într-o situație critică.
Bedrängt|heit, **Bedrängung**, *-en, f.* v. Bedrängnis.
bedräuen, *bedräute, bedräut, vb. (h) tr. (poet.)* v. bedrohen.
bedrẹcken, *bedreckte, bedreckt, vb. (h) tr.* a murdări.
bedrịppst, **bedrịppt** *adj. (fam.)* v. bedeppert.
bedrọhen, *bedrohte, bedroht, vb. (h) tr.* **1.** a amenința. **2.** a primejdui, a pune în primejdie.
bedrọhlich, **bedrọhsam** *adj.* amenințător; periculos, primejdios; **es sieht ~ aus** pare amenințător; **die Lage wurde immer ~er** situația a devenit din ce în ce mai periculoasă; **der Himmel sieht ~ aus** amenință furtuna.
Bedrọhung, *-en, f.* **1.** amenințare. **2.** primejduire, punere în pericol, periclitare.
bedrụcken, *bedruckte, bedruckt, vb. (h) tr.* a imprima, a tipări.
Bedrụcken, *-s, n. sg. (inform.)* tipărire.
bedrücken, *bedrückte, bedrückt, vb. (h) tr.* **1.** a asupri, a oprima, a apăsa, a împila. **2.** *(fig.)* a apăsa, a îngrijora, a întrista; **seine Krankheit bedrückt mich** boala lui mă îngrijorează; **was bedrückt dich?** ce te apasă? ce ai pe suflet?
bedrückend I. *part. prez.* de la bedrücken. **II.** *adj.* greu, apăsător.
bedrückenderweise *adv.* în mod îngrijorător.
Bedrücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asupritor(-oare); împilator(-oare).
bedrụckt I. *part. trec.* de la bedrucken. **II.** *adj.* imprimat.
bedrückt I. *part. trec.* de la bedrücken. **II.** *adj.* abătut, împovărat.
Bedrückt|heit, *-en, f.* **1.** stare de asuprire. **2.** stare de apăsare (sufletească).
Bedrụckung, *-en, f.* tipărire, imprimare.
Bedrückung, *-en, f.* **1.** apăsare, asuprire, împilare. **2.** deprimare, apăsare (sufletească).
Beduine[1], *-n, -n, m.* beduin, arab.
Beduine[2], *-n, f.* beduină, haină femeiască lungă.
Beduinin, *-nen, f.* beduină.
beduinisch *adj.* beduin.
bedụngen I. *part. trec.* de la bedingen. **II.** *adj.* stabilit, convenit, hotărât, fixat; **der ~e Preis** prețul stabilit.
bedüngen, *bedüngte, bedüngt, vb. (h) tr.* a îngrășa (pământul).
Bedüngung, *-en, f.* îngrășare (a pământului).
bedünken, *bedünkte, bedünkt* și *(înv.) bedeuchte, bedeucht, vb. (h) impers.* a i se părea, a i se năzări, a avea impresia; **es will mich (schier) ~** (aproape că) mi se pare, am impresia că...; **es bedünkt mich** mi se pare.
Bedünken, *-s, n. sg.* părere, impresie; **meines ~s** (sau **nach meinem ~**) după părerea mea.
bedürfen, *bedurfte, bedurft (ich bedarf, du bedarfst, er bedarf), vb. (h) intr. (cu gen.)* **1.** a avea nevoie; **du wirst noch meiner Hilfe ~** o să mai ai tu nevoie de ajutorul meu; **ich bedarf deines Rates** am nevoie de sfatul tău. **2.** *(impers.)* a fi nevoie; **es bedurfte nur eines Wortes** era nevoie doar de un singur cuvânt; **es bedarf einer Erklärung** este nevoie de o explicație.
Bedürfnis, *-ses, -se, n.* **1.** nevoie, trebuință, necesitate, dorință; **die ~se des Lebens** nevoile vieții; **ich habe ~ nach Ruhe** am nevoie de liniște, de odihnă; **seine ~se befriedigen** a-și satisface trebuințele; **nach seinen ~sen entlohnt werden** a fi retribuit după nevoile sale; **dringendste ~se** nevoi urgente; **gesellschaftliche ~se** necesități sociale; **seine lebensnotwendigen ~se befriedigen** a-și satisface nevoile vitale. **2.** *(înv.)* nevoie fiziologică; **sein ~ verrichten** a-și face nevoile.
Bedürfnis|an|stalt, *-en, f.* WC public.
Bedürfnisfrage, *-n, f. (jur.)* urgență (la depunerea unui proiect de lege).
bedürfnislos *adj.* simplu, fără pretenții, modest.
Bedürfnislosigkeit *f. sg.* lipsă de pretenții; simplitate, modestie.
bedürftig *adj.* **1.** nevoiaș, lipsit, sărac; **~ sein** a fi nevoiaș. **2.** (cu *gen.*) având nevoie de; **ich bin seiner ~** sunt silit să recurg la ajutorul său; **ich bin deiner Hilfe ~** am nevoie de ajutorul tău; **er ist des Trostes ~** are nevoie de consolare, de mângâiere.
Bedürftigkeit *f. sg.* sărăcie, lipsă, nevoie.
beduseln, *beduselte, beduselt (ich bedus(e)le), vb. (h) refl. (fam.)* a se pili, a se ameți.
bedw. *presc.* de la bedingungsweise.
Beefsteak ['bi:fste:k], *-s, -s, n.* biftec; **deutsches ~** friptură din carne de vacă tocată.
Beeftea ['bi:fti:], *-s, -s, m.* supă de carne (din carne slabă de vacă, pentru bolnavi).
be|eggen, *beeggte, beeggt, vb. (h) tr.* a grăpa.
be|ehren, *beehrte, beehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a onora, a cinsti; **~ Sie uns mit Ihrer Gegenwart** onorați-ne cu prezența dv.; *(glumeț)* **ein Vöglein beehrte ihn** l-a stropit o păsărică. **II.** *refl.* a avea onoarea; **ich beehre mich anzuzeigen** am onoarea să vă aduc la cunoștință.
Be|ehrung, *-en, f.* onoare, stimă, cinste.
be|eiden, *beeidete, beeidet (du beeidest, er beeidet) vb. (h) tr.* a întări o depunere prin jurământ.
be|eidet I. *part. trec.* de la beeiden. **II.** *adj.* autorizat; **~er Dolmetscher** translator autorizat.
be|eidigen, *beeidigte, beeidigt, vb. (h) tr.* **1.** v. beeiden. **2.** *(înv.)* a pune pe cineva să jure.
be|eidigt I. *part. trec.* de la beeidigen. **II.** *adj.* oficial; **~er Übersetzer** translator oficial autorizat.
Be|eidigung, *-en, f.* **1.** întărire prin jurământ. **2.** luare a jurământului.
be|eifern, *beeiferte, beeifert, vb. (h) refl.* a se sili, a se strădui; **sich ~ etwas zu tun** a se strădui să facă ceva.

Be|eiferung, *-en, f.* râvnă, silință, străduință, zel.
be|eilen, *beeilte, beeilt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) grăbi; **seine Schritte** ~ a grăbi (mări) pasul; ~ **Sie sich!** grăbiți-vă!
be|eindrucken, *beeindruckte, beeindruckt, vb. (h) tr.* a impresiona; **von etwas beeindruckt werden** a fi impresionat de ceva; **ich wurde von seiner Erzählung sehr beeindruckt** povestea lui m-a impresionat foarte mult; *(refl.)* **sich ~ lassen** a se lăsa impresionat.
be|einflussbar *adj.* influențabil.
Be|einflussbarkeit *f. sg.* însușirea de a fi influențabil, influențabilitate.
be|einflussen, *beeinflusste, beeinflusst (du, er beeinflusst), vb. (h) tr.* a influența; a înrâuri; **von jm.** (sau **etwas**) **beeinflusst werden** a fi influențat de cineva (sau de ceva); **jn. gut** ~ a influența pe cineva în bine; **er lässt sich** ~ poate fi ușor influențat, e influențabil; **nicht zu** ~ neinfluențabil, de neinfluențat.
Be|einflussung, *-en, f.* influențare; înrâurire; **gegenseitige** ~ influențare reciprocă.
be|einträchtigen, *beeinträchtigte, beeinträchtigt, vb. (h) tr.* **1.** a vătăma, a leza, a păgubi, a știrbi; a prejudicia; **jn. in etwas** ~ a leza, a păgubi pe cineva într-o privință; **js. Rechte** ~ a lovi în drepturile cuiva, a leza drepturile cuiva. **2.** *(inform.)* a dăuna, a deteriora.
Be|einträchtigung, *-en, f.* păgubire, micșorare, diminuare; prejudiciere; prejudiciu; *(jur.)* ~ **der Rechte** prejudiciere a drepturilor.
be|eisen, *beeiste, beeist (du, er beeist) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi cu gheață. **2.** a fereca. **II.** *refl.* a se acoperi cu gheață.
Be|eisung, *-en, f.* **1.** acoperire cu gheață. **2.** ferecare.
be|ekeln, *beekelte, beekelt (ich beek(e)le), vb. (h) tr.* a dezgusta, a scârbi.
be|elenden, *beelendete, beelendet (du beelendest, er beelendet) vb. (h) tr. (elv.)* a întrista.
Be|elzebub [be'ɛl- și 'be:l-], *-s, m. sg.* Belzebut; **den Teufel durch ~ austreiben** a scăpa de dracu și a da peste frate-său.
be|enden, *beendete, beendet (du beendest, er beendet),* **be|endigen**, *beendigte, beendigt, vb. (h) tr.* **1.** a sfârși, a isprăvi, a termina. **2.** *(inform.)* a termina, a închide; **ein Dokument** ~ a închide un document.
Be|endigung, *-en, f.* terminare, ducere la sfârșit, isprăvire.
be|engen, *beengte, beengt, vb. (h) tr.* **1.** a îngusta; a strâmtora. **2.** *(fig.)* a restrânge, a limita, a îngrădi; **ich fühle mich in dieser Umgebung so beengt** mă simt atât de strâmtorat în acest mediu, nu mă simt în largul meu în acest mediu.
Be|engung, *-en, f.*. **Be|engt|heit** *f. sg.* **1.** îngustare, strâmtoare. **2.** *(fig.)* limitare, strâmtorare, restrângere.
Beer, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** bere. **2.** sărbătoare; sărbătorire, serbare.
Beerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Beerenesche.
be|erben, *beerbte, beerbt, vb. (h) tr.* a moșteni.
beerblau *adj.* de culoarea afinei, albastru vegetal.
be|erbt **I.** *part. trec.* de la beerben. **II.** *adj.* moștenit; ~ **sein** a avea moștenitori.
Be|erbung, *-en, f.* moștenire.
Beerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Beere) boabă, broboană, bacă mică.
be|erden, *beerdete, beerdet (du beerdest, er beerdet) vb. (h) tr. (agr.)* a mușuroi.
be|erdigen, *beerdigte, beerdigt, vb. (h) tr.* a înmormânta, a îngropa, a băga în pământ.
Be|erdigung, *-en, f.* înmormântare, îngropare; *(fam.)* **auf der falschen ~ sein a)** a nu fi la locul potrivit; **b)** a avea o părere greșită, eronată.
Be|erdigungs|anzeige, *-n, f.* bilet de faire-part (la înmormântare), anunț mortuar.
Be|erdigungs|an|stalt, *-en, f.* (antrepriză de) pompe funebre.
Be|erdigungsfeier, *-n, f.* ceremonie de înmormântare.
Be|erdigungs|institut, *-s, -e, n.* v. Beerdigungsanstalt.
Be|erdigungskasse, *-n, f.* casă de ajutor pentru înmormântare; asociație de înmormântare.
Be|erdigungskontor, *-s, -e, n.* v. Beerdigungsanstalt.
Be|erdigungskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.
Be|erdigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* autorizație de înmormântare.
Be|erdigungs|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de pompe funebre.
Be|erdigungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Beerdigungskasse.
Beere, *-n, f.* **1.** boabă, bacă. **2.** *(reg.)* pară.
beeren, *beerte, gebeert, vb. (h) tr.* a culege boabe.
beeren|ähnlich *adj.* v. beerenartig.
beeren|artig *adj.* ca o boabă.
Beeren|auslese *f. sg.* selectare de boabe (mai ales la struguri).
Beeren|eibe, *-n, f. (bot.)* tisă *(Taxus baccata).*
Beeren|esche, *-n, f. (bot.)* scoruș de munte *(Sorbus aucuparia).*
beerenförmig *adj.* în formă de boabă.
Beeren fressend *adj.* bacivor, care mănâncă bace.
Beerenfresser, *-s, -, m.* animal bacivor.
Beerenfrucht, *-früchte, f.* v. Beere.
Beeren|obst, *-(e)s, n. sg. (bot.)* fructe în formă de boabă, fruct-bacă.
Beerensaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de boabe.
Beeren|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă baciferă.
Beerentang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* specie de algă brună *(Sargassum bacciferum).*
Beeren tragend *adj.* bacifer.
Beerenwein, *-(e)s, -e, m.* vin de boabe (de coacăze etc.).
Beerenwinde, *-n, f. (bot.)* cupa-vacii *(Calystegia sepium).*
Beerenzapfen, *-s, -, m. (bot.)* fruct de ienupăr.
Beergrün, *-s, n. sg.* imortelă.
Beer|hüter, *-s, -, m. (reg.)* paznic de vie.
beerig *adj.* cu boabe.
Beermost, *-(e)s, -e, m.* primul must care se scurge.
Beer|raute, *-n, f. (bot.)* rută, virnanț *(Ruta graveolens).*
beet *adj. (reg.)* **1.** obosit, ostenit, zdrobit; bolnav. **2.** (la jocul de cărți) fără levată.
Beet, *-(e)s, -e, n.* strat, rond, brazdă (de flori sau zarzavat).
Beete, *-n, f. (reg.)* **1.** sfeclă roșie. **2.** sfeclă albă.
Beet|einfassung, *-en, f.* bordură a stratului (de flori ori zarzavat).
beeten, *beetete, gebeetet (du beetest, er beetet) vb. (h) tr. (hort.)* a împărți în straturi; **ein Feld** ~ a împărți un câmp în straturi.
Beetenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de sfeclă.
Beetgraben, *-s, -gräben, m.* brazdă de irigație.
Beetkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* sfeclă roșie *(Beta rubra).*
Beetkultur, *-en, f.* cultură în straturi (a ogorului).
beetweise *adv.* în straturi, în brazde.
befähigen, *befähigte, befähigt, vb. (h) tr.* **1.** (cu *zu*) a declara apt (pentru), a împuternici (să), a califica. **2.** *(jur.)* a da un drept. **3.** *(inform.)* a capacita.
befähigt **I.** *part. trec.* de la befähigen. **II.** *adj.* **1.** (cu *zu*) capabil, apt, bun (de ceva). **2.** calificat.
Befähigung, *-en, f.* **1.** capacitate, aptitudine; destoinicie. **2.** *(ec.)* calificare, competență; **berufliche** ~ competență profesională.
Befähigungsnachweis, *-es, -e, m.* diplomă de calificare.
Befähigungs|prüfung, *-en, f.* examen de calificare.
Befähigungs|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de calificare, de capacitate.
befahl *ind. imperf.* de la befehlen.
befahrbar *adj. (despre drumuri)* practicabil, carosabil; *(despre ape)* navigabil.
Befahrbarkeit *f. sg.* carosabilitate; navigabilitate.
befahren[1], *befuhr, befahren (du befährst, er befährt), vb. (h) tr.* **1.** a umbla (cu un vehicul); **eine Straße** ~ a circula (cu un vehicul) pe o stradă. **2.** a naviga, a străbate; **die See** ~ a străbate marea cu vaporul; **die Küsten** ~ a naviga de-a lungul coastelor. **3.** *(mine)* a coborî (în mină), a intra în mină; **einen Schacht** ~ a coborî într-un puț de mină. **4.** a duce, a căra (la câmp); **den Acker mit Dung** ~ a duce îngrășăminte la câmp; **einen Weg mit Kies** ~ a căra pietriș pe un drum. **5.** *(vân.)* a intra în vizuină. **6.** *(reg.)* a apuca (vremuri, întâmplări).
befahren[2] **I.** *part. trec.* de la befahren[1]. **II.** *adj.* **1.** umblat; circulat; **eine viel ~e Straße** o stradă mult circulată, frecventată. **2.** locuit; *(vân.)* **~er Bau** vizuină locuită. **3.** *(mine)* în exploatare; **~er Schacht** galerie în exploatare. **4.** *(mar.)* deprins cu marea; **ein ~er Seemann** un marinar cu experiență.
Befahrung, *-en, f.* **1.** umblare (cu un vehicul). **2.** navigare. **3.** coborâre în mină. **4.** cărat (pietrișului).
Befall, *-(e)s, -fälle, m. (mai ales despre plante)* atac, năpădire (prin agenți nocivi).
befallen, *befiel, befallen (du befällst, er befällt), vb. (h) tr.* a ataca, a năpădi, a cuprinde, a surprinde; **der Mehltau hat die Reben** ~ făinarea a năpădit via de vie; *(med.)* **von einer Krankheit ~ werden** a se îmbolnăvi; **es befiel ihn ein Fieberschauer** l-au prins frigurile; **es befiel mich eine üble Ahnung** m-a cuprins o presimțire rea.
befangen[1], *befing, befangen (du befängst, er befängt), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura, a împresura, a cuprinde. **2.** *(fig.)* a tulbura, a jena, a încomoda, a intimida. **3.** a cuprinde; **mein Herz ist von Kummer** ~ inima mi-e cuprinsă de supărare; **du bist in einem Irrtum** ~ greșești, te înșeli. **4.** a participa, a fi ocupat; **in einem Unternehmen ~ sein** a participa la o întreprindere; *(inv.)* **in etwas ~ sein** a fi ocupat cu ceva.
befangen[2] **I.** *part. trec.* de la befangen[1]. **II.** *adj.* **1.** *(in, von)* prins, stăpânit, preocupat; **in Vorurteilen ~ sein** a avea prejudecăți. **2.** sfios, intimidat, stânjenit, încurcat; ~ **sein** a fi intimidat, încurcat; ~ **werden** a se zăpăci, a se ruși na, a se jena; **~er Kopf a)** minte tulburată; **b)** spirit îngust; **er macht mich** ~ mă intimidează. **3.** părtinitor; *(jur.)* **den Zeugen für ~ erklären** a declara martorul ca fiind părtinitor.
Befangenheit *f. sg.* **1.** sfială, timiditate; **ihre ~ löste sich langsam** încet, încet timiditatea ei se risipi. **2.** părtinire, parțialitate; *(jur.)* ~ **des Richters** parțialitate a judecătorului.
befassen, *befasste, befasst (du, er befasst) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însărcina; **eine Kommission mit der Untersuchung des Falles** ~ a însărcina o comisie cu cercetarea cazului. **2.** *(reg.)* a pipăi. **II.** *refl.* a se ocupa, a se îndeletnici; **sich mit etwas** ~ a se ocupa, a se îndeletnici cu ceva; **mit dieser Frage habe ich mich nie befasst** nu m-am ocupat de această chestiune niciodată.
Befassen, *-s, n. sg.* **1.** atingere. **2.** ocupație, îndeletnicire.
befehden, *befehdete, befehdet (du befehdest, er befehdet) vb. (h)* **I.** *tr.* a dușmăni; a porni război. **II.** *refl.* a se dușmăni, a se război.
Befehdung, *-en, f.* vrajbă, războire, atac.
Befehl, *-(e)s, -e, m.* **1.** ordin, poruncă, comandă; **den ~ ausführen** a executa ordinul; **er führt** (sau **hat**) **hier den** ~ el comandă aici; **einen ~ erlassen** (sau **geben, erteilen**) a da un ordin; **er gab ihm den ~ zu schießen** i-a poruncit să tragă; **sie gehorchen dem ~** se supun ordinului; **was ist** (sau **steht**) **zu Ihrem ~?** ce porunciți? **auf ~** la comandă, din ordin; **laut ~** conform poruncii, ordinului; **bis auf weiteren ~** până la noi ordine, dispoziții; **zu ~!** ordonați! să trăiți! **~ ist ~!** ordinul nu se discută; **dein Wunsch ist mir ~** fac ce vrei tu. **2.** *(mil.)* comandă, conducere; **den ~ führen** a avea comanda; **unter seinem ~** sub comanda lui; **er übernimmt den ~** (el) preia comanda. **3.** *(reg.)* recomandare. **4.** *(jur.)* mandat (de arestare); **einen ~ gegen jn. erlassen** a emite un mandat contra cuiva. **5.** *(inform.)* comandă; **einen ~ eingeben** a introduce o comandă; **einen ~ rückgängig machen** a anula o comandă; **~ zum Löschen** comandă de ștergere; **~e per Maus aufrufen** a apela comenzi cu mausul.
befehlen, *befahl, befohlen (du befiehlst, er befiehlt), vb. (h) tr* și *intr.* **1.** a ordona, a porunci, a comanda, a decreta; **wie Sie** ~ cum porunciți, (pre)cum dorîți. **2.** *(über* cu *ac.)* a dispune (de), a avea comanda peste... **3.** a chema prin ordin; **er wurde nach Bukarest befohlen** a fost chemat prin ordin la București. **4.** *(reg.)* a încredința; a recomanda; *(în expr.)* **Gott befohlen!** Domnul să fie cu tine!
befehlerisch *adj.* poruncitor, imperativ; categoric.
befehlgemäß *adv.* conform ordinului.
befehligen, *befehligte, befehligt, vb. (h) tr.* a comanda, a conduce (trupe); **eine Armee** ~ a conduce o armată.
Befehls|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* executarea, derularea comenzii.
Befehls|ausführung, *-en, f. (inform.)* executare de comenzi.
Befehls|ausgabe, *-n, f. (mil.)* comunicare a ordinului de zi.
Befehlsbereich, *-(e)s, -e, m. (*și *n.) (mil.)* sferă de comandă.
Befehls|eingabe, *-n, f. (inform.)* introducere de comenzi.
Befehls|empfänger, *-s, -, m.* executant al ordinului.
Befehlsfeld, *-(e)s, -er, n. (inform.)* zonă de comenzi.
Befehlsflagge, *-n, f.* stindard al comandantului.

Befẹhlsform *f. sg.* **1.** *(gram.)* imperativ. **2.** formă poruncitoare; ton de poruncă; **in ~** în formă poruncitoare.
Befẹhlsführung *f. sg.* comandă, conducere; comandament.
befẹhlsgemäß *adv.* v. befehlgemäß.
Befẹhlsgewalt, *-en, f.* drept de conducere, de comandă.
Befẹhlshaber, *-s, -, m. (mil.)* comandant, şef.
befẹhlshaberisch *adj.* poruncitor, autoritar; tăios.
Befẹhlsnetz, *-es, -e, n. (mil.)* reţea de ordine.
Befẹhlsnot|stand, *-(e)s, -stände, m.* executare forţată a unui ordin (împotriva convingerilor proprii).
Befẹhls|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie imperativă.
Befẹhls|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(ferov.)* paletă de comandă (a impiegatului de mişcare). **2.** *(mil.)* baston de comandă.
Befẹhls|stelle, *-n, f. (mil.)* comandament; autoritate.
Befẹhls|taste, *-n, f. (electr.)* tastă de comandă.
Befẹhls|übermitt(e)lung, *-en, f.* transmitere a ordinului.
Befẹhlsverweigerung, *-en, f.* refuz de a executa ordinul.
befẹhlsweise *adv.* prin ordin.
befẹhlswidrig *adj.* contrar ordinului.
Befẹhlswort, *-(e)s, -e (şi -wörter), n.* vorbă poruncitoare, cuvânt imperativ; poruncă.
Befẹhls|zeile, *-en, f. (inform.)* bară de comenzi; **die ~ einschalten** a activa bara de comenzi; **die ~ ausschalten** a dezactiva bara de comenzi.
befẹilen, *befeilte, befeilt, vb. (h) tr.* a pili.
Befẹilung, *-en, f.* pilire.
befẹinden, *befeindete, befeindet (du befeindest, er befeindet) vb. (h) tr.* a duşmăni, a nutri sentimente duşmănoase, a porni acţiuni duşmănoase; **jn. ~** a duşmăni, a combate, a ataca pe cineva.
Befẹindung, *-en, f.* duşmănire.
befẹstigen, *befestigte, befestigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a fixa, a înţepeni, a pironi; *(mar.)* a întări. **2.** *(mil.)* a întări, a fortifica. **3.** *(fig.)* a întări, a consolida; **er hat seinen Ruhm befestigt** şi-a consolidat faima. **II.** *refl.* a se întări, a se consolida; **die Preise ~ sich** preţurile se stabilizează.
befẹstigt I. *part. trec.* de la befestigen. **II.** *adj.* fortificat, întărit; *(mil.)* **~e Feldstellung** poziţie fortificată.
Befẹstigung, *-en, f.* **1.** fixare, înţepenire, consolidare, pironire, legare. **2.** *(mil.)* fortificare, întărire (a terenului prin fortificaţii); *pl.* întăriturí, fortificaţii.
Befẹstigungs|anlage, *-n, f. (mil.)* (lucrare de) fortificaţii, loc fortificat, poziţie fortificată.
Befẹstigungsbau, *-(e)s, -ten, m. (mil.)* lucrare, construcţie de fortificaţie; întăriturá.
Befẹstigungsgürtel, *-s, -, m. (mil.)* centură de fortificaţii.
Befẹstigungshaken, *-s, -, m.* cârlig de fixare, de asigurare.
Befẹstigungskunst *f. sg.* artă a fortificaţiei.
Befẹstigungslehre, *-n, f. (mil.)* ştiinţă a fortificaţiei.
Befẹstigungsmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de asigurare, de fixare.
Befẹstigungs|pfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par de palisadă.
Befẹstigungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de fixare.
Befẹstigungs|schelle, *-n, f. (tehn.)* clamă, brăţară de fixare.
Befẹstigungs|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de fixare.
Befẹstigungs|teil, *-(e)s, -e, m.* parte care trebuie asigurată, fixată.
Befẹstigungswerk, *-(e)s, -e, n.* v. Befestigungsanlage.
befẹtten, *befettete, befettet (du befettest, er befettet) vb. (h) tr.* a unge (cu grăsime); a gresa.
befẹuchten, *befeuchtete, befeuchtet (du befeuchtest, er befeuchtet) vb. (h) tr.* a umezi, a muia, a stropi.
Befẹuchtung, *-en, f.* umezire, muiere, stropire.
Befẹuchtungs|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** *(la călcat)* cârpă udă. **2.** *(industria hârtiei)* pânză umezitoare.
befẹuern, *befeuerte, befeuert, vb. (h) tr.* **1.** a face foc, a încălzi. **2.** *(mar.)* a marca prin semnale luminoase. **3.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma.
Befẹuerung, *-en, f. (mar.)* marcare prin semnale luminoase.
Bẹffchen, *-s, -, n.* **1.** guler alb plisat (la reverenda preoţilor şi la roba magistraţilor). **2.** *(fam.)* guler scrobit, înalt.
Bẹffel, *-n, f.* **1.** bărbie ieşită în afară. **2.** ostie (unealtă în formă de furcă pentru prins peşte).
befiedern, *befiederte, befiedert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) acoperi cu pene.
befiedert I. *part. trec.* de la befiedern. **II.** *adj.* **1.** înaripat; (acoperit) cu pene, cu puf. **2.** *(poet.)* sprinten; foarte repede.
Befiederung, *-en, f.* **1.** acoperire, împodobire, garnisire cu pene; penaj. **2.** parte a săgeţii.
befịnden, *befand, befunden (du befindest, er befindet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găsi, a socoti; **für gut ~ a)** a găsi cu cale; **b)** a considera bun, a aproba; **etwas richtig ~** a socoti potrivit, just; **in Ordnung ~** a găsi în ordine; **die Nachricht ist als wahr befunden worden** ştirea s-a adeverit. **2.** a hotărî, a decide; **hier hat nur der Ausschuss zu ~** aici numai comitetul poate decide; *(jur.)* **jn. für schuldig ~** a declara pe cineva vinovat. **II.** *refl.* **1.** a se găsi, a se afla; **wo befindet er sich?** unde e? unde se găseşte? **dort befand sich ein Haus** acolo se afla o casă; **sich viel auf Reisen ~** a călători mult. **2.** a se simţi, a se afla, a sta (cu sănătatea); **sich wohl ~** a se simţi bine; **wie ~ Sie sich?** cum vă simţiţi? **sich in anderen Umständen ~** a fi însărcinată. **III.** *intr.* a face aprecieri; **über** (cu *ac.*) **etwas ~** a judeca ceva, a-şi exprima părerea asupra ceva.
Befịnden, *-s, n. sg.* **1.** părere, judecată; **nach meinem ~** după părerea mea; **nach ~** după plac, cum vă place; **nach ~ der Sache** (sau **der Umstände**) după starea lucrurilor (sau a împrejurărilor). **2.** starea sănătăţii, condiţie fizică; **sich nach js. ~ erkundigen** a întreba, a se interesa de sănătatea cuiva; **wie ist Ihr ~?** cum staţi cu sănătatea?
befịndlich *adj.* existent, aflător; **es ist dort ~** se află acolo.
befịngern, *befingerte, befingert, vb. (h) tr.* **1.** a pipăi, a palpa. **2.** *(muz.)* a însemna, a nota digitaţia. **3.** *(fig.)* a dibui, a încerca. **4.** a rezolva, a tranşa; **das werden wir schon ~** vom aranja noi asta.
Befịngerung, *-en, f.* atingere, pipăire (cu degetele), palpare.
beflạggen, *beflaggte, beflaggt, vb. (h) tr.* a pavoaza, a împodobi cu steaguri; **die Häuser wurden beflaggt** casele au fost pavoazate, împodobite cu steaguri.
Beflạggung *f. sg.* pavoazare cu steaguri.
beflẹchten, *beflocht, beflochten (du beflichtst, er beflicht), vb. (h) tr.* a împleti, a împrăca (cu paie, răchită, bumbac etc.); **eine Flasche ~** a împrăca o sticlă cu împletitură de paie, de răchită; *(electr.)* a împleti un conductor.
Beflẹchtung, *-en, f.* **1.** împletire, împrăcare (cu paie, răchită). **2.** *(electr.)* împletitură exterioară, tresă; împletire a conductorului.
beflẹcken, *befleckte, befleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a păta, a mânji, a murdări. **2.** a pune flecuri (la pantofi). **3.** *(fig.)* a pângări, a dezonora; **js. Ehre ~** a dezonora pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se murdări, a se păta; **sich mit Blut ~** a ucide, a comite o crimă. **2.** *(in expr.)* **sich selbst ~ a)** a practica onania; **b)** a avea o poluţie.
beflẹckt I. *part. trec.* de la beflecken. **II.** *adj.* **1.** murdărit, pătat, mânjit; **mit Blut ~** mânjit cu sânge. **2.** *(fig.)* pângărit, dezonorat.
Beflẹckung, *-en, f.* **1.** pătare, mânjire, murdărire. **2.** *(fig.)* ruşine, dezonoare; pângărire. **3.** reparare (a pantofilor) cu flecuri. **4.** onanie.
beflẹgeln, *beflegelte, beflegelt (ich befleg(e)le) vb. (h) tr. (austr.)* a insulta, a ocărî, a înjura.
befleißen, *befliss, beflissen (du, er befleißt),* **befleißigen**, *befleißigte, befleißigt, vb. (h) refl.* **1.** a-şi da silinţa, a se strădui; **sich einer Sache** *(gen.)* **~** a se ocupa intens de o chestiune; **sich der Kürze ~** a se strădui să reducă timpul; **befleiße dich der Pünktlichkeit!** sileşte-te să fii punctual! **2.** *(înv.)* a studia; **sich der Rechtswissenschaft ~** a studia dreptul.
Befleißigung, *-en, f.* silinţă, râvnă, zel.
beflịcken, *beflickte, beflickt, vb. (h) tr.* a cârpi, a petici, a repara (haine).
beflịegen, *beflog, beflogen, vb. (h) tr.* a parcurge în zbor; **das Flugzeug befliegt die Strecke ...** avionul străbate distanţa..., circulă pe linia...
beflịeßen, *befloss, beflossen, vb. (h) tr. (despre apă)* a iriga, a se scurge în jurul unui corp.
beflịss *ind. imperf.* de la befleißen.
beflịssen I. *part. trec.* de la befleißen. **II.** *adj.* (cu *gen.*) silitor, zelos, sârguincios; stăruitor; **er ist der Sache ~** este neobosit în această treabă.
Beflịssene, *-n, -n (ein Beflissener) m. (inv.)* elev, student; **der ~ der Rechte** studentul la drept.
Beflịssenheit, *-en, f.* silinţă, zel, sârguinţă.
beflịssentlich *adj.* **1.** sârguitor, stăruitor, silitor. **2.** intenţionat, dinadins.
beflịttern, *beflitterte, beflittert, vb. (h) tr.* a garnisi cu fluturaşi (de aur), cu paiete.
beflọgen I. *part. trec.* de la befliegen. **II.** *adj.* **1.** v. flügge. **2.** acoperit cu conifere tinere crescute din sămânţă. **3.** *(vân.)* zburător, înaripat.
beflọren, *beflorte, beflort, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu zăbranic, a pune doliu; **den Hut ~** a pune crep negru la pălărie. **II.** *refl. (despre cer)* a se acoperi de nori.
beflügeln, *beflügelte, beflügelt (ich beflüg(e)le) vb. (h) tr. (poet.)* **1.** a înaripa, a da aripi. **2.** *(fig.)* a grăbi; a înviora, a însufleţi, a anima; **die Angst beflügelte seinen Fuß** frica i-a dat aripi la picioare; **diese Geschichte beflügelte ihre Phantasie** această povestire îi înaripă imaginaţia.
beflügelt I. *part. trec.* de la beflügeln. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(fig.)* iute; **~en Schrittes** cu paşi repezi.
beflụten, *beflutete, beflutet (du beflutest, er beflutet) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a imerge, a cufunda. **2.** a inunda.
befọhlen *part. trec.* de la befehlen.
befọlgen, *befolgte, befolgt, vb. (h) tr.* **1.** a urma (un exemplu, o prescripţie); a respecta, a îndeplini; **er hat die Vorschrift des Arztes streng befolgt** a urmat cu stricteţe prescripţia medicului. **2.** a executa (o poruncă).
befọlgenswert, **befọlgenswürdig** *adj.* demn de a fi urmat, ascultat.
Befọlger, *-s, -, m.* persoană care ascultă de un sfat.
Befọlgung, *-en, f.* urmare, respectare, executare, ascultare; **durch ~ Ihres Rates** ascultând de sfatul dv.
befọrderbar *adj.* **1.** transportabil. **2.** avansabil. **3.** care poate fi sprijinit.
Befọrderer, *-s, -, m.* **1.** promotor, protector; **~ der Künste** protector al artelor. **2.** transportor, cărăuş; *(com.)* expeditor (de mărfuri).
befọrderlich *adj. (elv.)* grăbit, accelerat, iuţit.
befọrdern, *beförderte, befördert, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia, a transporta; **ich beförderte das Paket durch die** (sau **mit der**) **Post** am trimis pachetul prin poştă; **jn. ins Jenseits ~** a omorî, a trimite pe cineva pe lumea cealaltă. **2.** a avansa, a promova, a înainta pe cineva în rang; **er wurde zum Major befördet** a fost avansat la gradul de maior. **3.** a grăbi, a zori; **jn. an die frische Luft ~** a-i face cuiva vânt *(fig.)*. **4.** a sprijini, a favoriza, a promova.
befọrdernd I. *part. prez.* de la befördern. **II.** *adj.* care grăbeşte; care favorizează; care promovează; **die Verdauung ~e Mittel** mijloace care înlesnesc digestia.
Befọrderung, *-en, f.* **1.** expediţie, transport; remitere; **die ~ zu Lande** transportul pe uscat; **~ per Bahn** transport pe căile ferate; **zur ~ an X** a se remite lui X. **2.** grăbire, zorire. **3.** protecţie, încurajare, favorizare, promovare. **4.** înaintare în rang, avansare; **zu einer ~ vorschlagen** a propune pentru avansare. **5.** *(ferov.)* tracţiune.
Befọrderungsbedingung, *-en, f.* **1.** *pl.* condiţii de transport (mărfuri). **2.** condiţie de avansare.
Befọrderungsdauer *f. sg.* timp, durată de expediere, de transport.
Befọrderungsgebühr, *-en, f.* taxă, speze de expediere, de transport.
Befọrderungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de înaintare (în grad, funcţie).
Befọrderungskosten *pl. (com.)* cheltuieli, speze de transport; cost al frahtului.
Befọrderungsliste, *-n, f.* listă a avansărilor (în grad, funcţie).
Befọrderungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de transport. **2.** mijloc de transmisiune.
Befọrderungs|pflicht, *-en, f.* obligaţie contractuală de a transporta persoane şi bunuri.
Befọrderungs|schein, *-(e)s, -e, m.* document însoţitor de transport al mărfii, fraht.
Befọrdrer, *-s, -, m.* v. Beförderer.
befọrsten, *beforstete, beforstet (du beforstest, er beforstet) vb. (h) tr. (forest.)* **1.** a împăduri. **2.** a gospodări (din punct de vedere silvic).

beförstern, *beförsterte, beförstert, vb. (h) tr. (forest.)* a administra o pădure proprietate privată prin funcționari silvici de stat.

Beförsterung, *-en f. (forest.)* administrare a unei păduri proprietate privată prin funcționari silvici de stat.

Beforstung, *-en, f. (forest.)* **1.** împădurire. **2.** gospodărire (din punct de vedere silvic).

befrachten, *befrachtete, befrachtet (du befrachtest, er befrachtet) vb. (h) tr.* a încărca (pentru transport); *(fig.)* a împovăra, a îngreuna; a umple.

Befrachter, *-s, -, m.* **1.** expeditor, încărcător; proprietarul transportului. **2.** persoană care închiriază o navă.

Befrachtung, *-en, f.* **1.** *sg.* încărcare; încărcătură. **2.** *(mar.)* fraht al unui vapor, încărcătură a unei nave de comerț.

Befrachtungsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* conosament; contract pentru transportul frahtului pe un vapor, contract de închiriere a unui vapor.

Befrachtungs|zeit, *-en, f.* termen de încărcare.

befrackt *adj.* îmbrăcat în frac.

befragen, *befragte, befragt, vb. (h)* **I.** *tr. (um, über* cu *ac.; nach, wegen)* a întreba; a chestiona; a intervieva; a consulta, a se informa; **jn. ~** a întreba pe cineva. **II.** *refl.* a se informa; a conferi (cu cineva); a discuta.

Befrager, *-s, -, m.* **1.** examinator. **2.** *(jur.)* anchetator.

Befragung, *-en, f.* **1.** chestionare, consultare, interogare, întrebare. **2.** informare; cerere de referințe; culegere de informații; **statistische ~** anchetă statistică. **3.** interogatoriu.

befransen, *befranste, befranst (du, er befranst) vb. (h) tr.* a garnisi cu ciucuri, franjuri.

befreien, *befreite, befreit, vb. (h)* **I.** *tr. (*cu *von)* **1.** a elibera, a dezrobi, a da drumul; *(fig.)* **sein Gewissen ~** a-și ușura conștiința. **2.** *(fin.)* a scuti, a dispensa; **von Steuern ~** a scuti de dări, de impozite. **3.** a salva, a scăpa (pe cineva de o primejdie). **II.** *refl.* a se elibera, a se dispensa.

Befreier, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* eliberator(-oare).

befreit I. *part. trec.* de la befreien. **II.** *adj.* eliberat, dezrobit; scutit, scăpat; dispensat; **~ von Abgaben** scutit de impozite, de dări; **vom Schulgeld ~** scutit de taxe școlare.

Befreiung, *-en, f.* **1.** eliberare, dezrobire, salvare, scăpare. **2.** scutire, dispensare.

Befreiungs|aktion, *-en, f.* acțiune de eliberare.

Befreiungs|armee, *-n, f.* armată de eliberare.

Befreiungsbewegung, *-en, f.* mișcare de eliberare.

Befreiungsbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune de eliberare.

Befreiungsfeier, *-n, f.*, **Befreiungsfeierlichkeit**, *-en, f.* festivitate, sărbătorire a eliberării.

Befreiungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de dispensă, de scutire.

Befreiungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de eliberare, de independență.

Befreiungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de independență, de eliberare.

Befreiungsrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție de eliberare.

Befreiungs|tat, *-en, f.* faptă, acțiune eliberatoare.

Befreiungswille, *-ns, m. sg.* voință de eliberare.

befremden, *befremdete, befremdet (du befremdest, er befremdet) vb. (h) tr.* a surprinde, a uimi; a șoca; **es befremdet mich** mă uimește (în mod neplăcut).

Befremden, *-s, n. sg.* uimire, mirare, surprindere, șocare; **zu meinem großen ~** spre marea mea surprindere; **~ hervorrufen** a produce o surpriză (neplăcută).

befremdend I. *part. prez.* de la befremden. **II.** *adj.* care surprinde, uimește, uluiește (în mod neplăcut).

befremdlich *adj.* surprinzător, uimitor; straniu, ciudat.

Befremdnis, *-se, f.* v. Befremden.

Befremdung, *-en, f.* v. Befremden.

befressen, *befraß, befressen (du, er befrisst) vb. (h) tr.* a mânca, a roade de jur împrejur.

befreunden, *befreundete, befreundet (du befreundest, er befreundet) vb. (h)* **I.** *tr.* a împrieteni. **II.** *refl.* a se împrieteni; **ich befreundete mich mit ihm** m-am împrietenit cu el; **sich mit etwas ~** a se deprinde, a se familiariza, a se împăca cu ceva; **sich mit dem Gedanken ~ , dass...** a se obișnui cu ideea că; **mit dieser Auffassung kann ich mich nicht ~** cu concepția aceasta nu mă pot împăca.

befreundet I. *part. trec.* de la befreunden. **II.** *adj.* împrietenit; **er ist (mit) mir ~** îmi este prieten; **sie sind eng ~** sunt prieteni intimi; **eine ~e Macht** o putere aliată; **ein mir ~er Ingenieur** un inginer care mi-e prieten.

Befreundung, *-en, f.* împrietenire, alianță.

befrieden, *befriedete, befriedet (du befriedest, er befriedet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a liniști, a pacifica. **2.** *(poet.)* a împrejmui, a îngrădi (cu un gard). **II.** *refl.* a se împăca.

befriedigen, *befriedigte, befriedigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mulțumi, a satisface, a îndestula; **er befriedigt seine Bedürfnisse** își satisface aspirațiile, necesitățile. **2.** a(-și) potoli (foamea, setea); **er befriedigt seinen Hunger** își astâmpără foamea; **er befriedigt seinen Durst** își potolește setea. **3.** a liniști, a calma; **sein Gewissen ~** a-și liniști conștiința. **4.** a plăti, a achita; **seine Gläubiger ~** a-și achita creditorii. **II.** *refl.* **1.** a se mulțumi, a fi mulțumit. **2.** a se liniști.

befriedigend I. *part. prez.* de la befriedigen. **II.** *adj.* satisfăcător, mulțumitor; **~ ausfallen** a da, a avea rezultat satisfăcător; a ieși bine.

Befriedigung, *-en, f.* **1.** satisfacție, mulțumire; **die ~ der Gläubiger** satisfacerea creditorilor; **jm. ~ bieten** a da cuiva satisfacție; **volle ~ gewähren** a da satisfacție deplină; **zu allgemeiner ~** spre satisfacția generală. **2.** astâmpărare, potolire. **3.** împăcare, reconciliere.

Befriedung, *-en, f.* pacificare; **die ~ Europas** pacificarea Europei.

befrieren, *befror, befroren, vb. (s) intr.* a se acoperi cu gheață.

befristen, *befristete, befristet (du befristest, er befristet) vb. (h) tr.* **1.** a stabili un termen, a fixa o dată. **2.** a prelungi, a amâna un termen.

befristet I. *part. trec.* de la befristen. **II.** *adj.* cu termen fix, stabilit; *(com.)* **~es Angebot** ofertă cu termen fix; **~e Verträge** contracte pe termen; **kurz (sau lang) ~** (stabilit) pe termen scurt (sau lung), cu termen scurt (sau lung); **~er Vertrag** contract limitat; **~es Arbeitsverhältnis** contract de muncă limitat.

Befristung, *-en, f.* fixare de termen; **~ des Rechtes** limitarea dreptului în funcție de respectarea unui termen.

befruchten, *befruchtete, befruchtet (du befruchtest, er befruchtet) vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a fecunda, a fertiliza, a face să rodească; **die Blüte wird befruchtet** floarea este fecundată. **2.** *(fig.)* a inspira, a stimula, a îndemna.

Befruchter, *-s, -, m.* fecundator, care are puterea de a fecunda.

befruchtet I. *part. trec.* de la befruchten. **II.** *adj.* **1.** fecundat. **2.** însărcinată, gestantă.

Befruchtung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* fecundare, rodire. **2.** *(fig.)* îndemn, stimulare.

Befruchtungsboden, *-s, m. sg. (bot.)* receptacul.

Befruchtungs|organe *pl. (bot.)* organe ale fecundării.

Befruchtungs|säule, *-n, f. (bot.)* coloană cu organe fecundatoare.

Befruchtungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces al fecundării.

Befruchtungswerkzeuge *pl.* v. Befruchtungsorgane.

Befruchtungs|zeit, *-en, f. (bot.)* timp al fecundării, al polenizării.

befugen, *befugte, befugt, vb. (h) tr.* a împuternici, a autoriza.

Befugnis, *-se, f.* împuternicire, autorizație; drept, competență; **jm. die ~ erteilen** a împuternici pe cineva; **seine ~se überschreiten** a-și depăși competența; **die ~ eines Richters** competența unui judecător.

Befugnis|überschreitung, *-en, f.* exces de putere, de autoritate.

befugt I. *part. trec.* de la befugen. **II.** *adj.* împuternicit, autorizat, competent; **~ sein** a fi autorizat, îndreptățit de a face ceva; **der ~e Agent** agentul împuternicit; **hierzu sind wir nicht ~** aceasta nu intră în competența noastră.

befühlen, *befühlte, befühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pipăi; a atinge. **II.** *refl.* a se pipăi; **das befühlt sich angenehm** e agreabil la pipăit.

Befühlung, *-en, f.* pipăpire, atingere.

befummeln, *befummelte, befummelt (ich befumm(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a observa, a examina, a cerceta, a mirosi; *(glumeț)* **seine Einstellung werde ich gründlich ~** voi examina cu mare atenție atitudinea sa. **2.** *(fam.)* a rezolva, a face (cu abilitate); **das werde ich schon ~** îi dau eu de capăt.

Befund, *-(e)s, -e, m.* **1.** stare (de fapt); situație. **2.** constatare; diagnostic; **nach ~** după constatare; **den ~ aufnehmen** a inventaria, a nota starea de lucruri așa cum se află; **nach ärztlichem ~** conform diagnosticului pus de medic; *(med.)* **ohne ~** fără boală constatabilă, fără diagnostic.

Befundbuch, *-(e)s, -bücher, n.* inventar, registru-inventar.

Befundprotokoll, *-(e)s, -e, m.* proces-verbal de inventariere, de constatare.

Befundschein, *-(e)s, -e, m.* act de constatare.

befürchten, *befürchtete, befürchtet (du befürchtest, er befürchtet), vb. (h) tr.* a se teme, a-i fi frică; **Sie haben nichts zu ~** nu aveți de ce vă teme; **es ist zu ~, dass ...** e de temut că ...; (trebuie să) ne temem că; **das Schlimmste ist zu ~** trebuie să ne așteptăm la ce e mai rău.

Befürchtung, *-en, f.* teamă, temere, grijă; **~en kamen ihm** l-au năpădit grijile.

befürsorgen, *befürsorgte, befürsorgt, vb. (h) tr.* a îngriji, a ajuta.

befürworten, *befürwortete, befürwortet (du befürwortest, er befürwortet), vb. (h) tr.* **1.** a recomanda, a aviza favorabil, a sprijini; **ein Gesuch ~** a sprijini o cerere, a aviza favorabil. **2.** a preconiza.

Befürworter, *-s, -, m.* **1.** protector, susținător, sprijinitor. **2.** avocat.

Befürwortung, *-en, f.* sprijinire, recomandare, ocrotire, protejare.

Beg, *-s, -s, m.* bei.

begaben, *begabte, begabt, vb. (h) tr.* **1.** a înzestra cu aptitudini. **2.** a dărui, a face cadouri.

begabt I. *part. trec.* de la begaben. **II.** *adj.* dotat, înzestrat, talentat; **~ für Klavier** cu talent la pian.

Begabte, *-n, -n (ein Begabter), m.* și *f.* talentat(ă), înzestrat(ă).

Begabten|auslese, *-n, f.* selecționare a elevilor înzestrați (în vederea continuării studiilor).

Begabtenförderung *f. sg.* sprijinire a elevilor înzestrați, talentați.

Begabt|heit *f. sg.* dar, talent; aptitudine.

Begabung, *-en, f.* **1.** talent, capacitate, aptitudine. **2.** dar, zestre.

Begabungsforschung *f. sg. (psih.)* cercetare, studiere a aptitudinilor.

begaffen, *begaffte, begafft, vb. (h) tr.* a căsca gura la ceva.

begampern, *begamperte, begampert,* **begängeln**, *begängelte, begängelt (ich begäng(e)le), vb. (h) refl. (despre păsări)* a-și trece ciocul prin pene.

Begangenschaft, *-en, f.* **1.** *(jur.)* faptă; situație faptică care duce la pedeapsă. **2.** purtare, comportare; conduită.

Begängnis, *-ses, -se, n.* ceremonie, celebrare.

begann *ind. imperf.* de la beginnen.

begasen, *begaste, begast (du, er begast), vb. (h) tr.* a gaza, a supune unui atac chimic.

Begasung, *-en, f.* combatere a dăunătorilor prin gazare.

begatten, *begattete, begattet (du begattest, er begattet), vb. (h) refl. (mai ales despre animale)* a se împerechea, a se împreuna; a se goni.

Begattung, *-en, f.* împerechere, împreunare, gonire.

Begattungs|akt, *-(e)s, -e, m.* actul împerecherii.

Begattungs|organe *pl.* organe sexuale.

Begattungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct sexual.

Begattungswerkzeuge *pl.* v. Begattungsorgane.

Begattungs|zeit, *-en, f.* timp al împerecherii, fecundării; epocă a rutului.

begaukeln, *begaukelte, begaukelt (ich begauk(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a vrăji, a fermeca. **2.** a înșela prin șiretlicuri; a momi, a păcăli.

begaunern, *begaunerte, begaunert, vb. (h) tr.* a înșela, a escroca.

begeb|bar *adj.* transmisibil, negociabil; care poate fi vândut.

Begeb|barkeit *f. sg.* transmisibilitate; negociabilitate.

begeben, *begab, begeben (du begibst, er begibt), vb. (h)* **I.** *tr. (com.)* a emite, a pune în circulație; **eine Anleihe ~** a emite un împrumut; **einen Wechsel ~** a vinde o poliță. **II.** *refl.* **1.** a se duce, a pleca; **sich auf den Weg ~** a porni la drum; **er begibt sich in eine andere Stadt** pleacă în alt oraș; **er begibt sich nach Hause** se duce acasă; *(fig.)* **sie begab sich in den Ehestand** s-a măritat, s-a căsătorit; **sich an die Arbeit ~** a porni la treabă, a începe lucrul; **sich in Dienste ~** a se angaja, a intra în serviciu; **sich an Ort und Stelle ~** a se duce la fața locului; **sich in Gefahr ~** a se expune unui pericol. **2.** (cu

gen.) a renunța la; a se dezbăra de; **sich seiner Rechte** ~ a renunța la drepturile sale; **sich der Erbschaft** ~ a renunța la moștenire. **III.** *refl. impers. (în expr.)* **es begab sich, dass ...** s-a întâmplat că ...

Begebenheit, *-en, f.*, **Begebnis**, *-ses, -se, n.* întâmplare, eveniment.

Begeber, *-s, -, m. (fin.)* girant al unei polițe.

Begebung, *-en, f.* **1.** *(com.)* negociere (a unei afaceri); vânzare, emitere; ~ **einer Anleihe** negociere, emitere a unui împrumut. **2.** renunțare, cedare.

Begebungscourtage [-kʊrta:ʒə], *-n, f.* comision de vânzare.

Begebungsnote, *-n, f.* notă de vânzare.

begegnen, *begegnete, begegnet (du begegnest, er begegnet), vb. (s* și *înv. h)* **I.** *intr. (*cu *dat.)* **1.** a întâlni; **jm.** ~ a întâlni pe cineva; **das Wort begegnet (uns) schon bei Goethe** cuvântul apare, îl găsim deja la Goethe. **2.** a întâmpina; **sie sind mir höflich begegnet** m-au întâmpinat cu politețe; **sie begegnete mir mit Güte** (ea) m-a întâmpinat cu bunătate. **3.** a se întâmpla; **mir ist etwas begegnet** mi s-a întâmplat ceva; **es ~ einem gar seltsame Dinge** omului i se pot întâmpla lucruri ciudate; **das kann einem jeden** ~ așa ceva i se poate întâmpla oricui. **4.** *(h)* a se împotrivi, a se opune. **5.** a remedia, a preîntâmpina; a para; **einer Sache** ~ a preîntâmpina o chestiune; **einem Laster** ~ a combate un viciu; **einem Übel** ~ a preîntâmpina un rău. **II.** *refl. reciproc* a se întâlni; **einander** ~ a se întâlni; **große Geister** ~ **sich** spiritele superioare se întâlnesc.

Begegnis, *-ses, -se, n. (înv.)* **1.** întâmplare, eveniment. **2.** întâlnire.

Begegnung, *-en, f.* **1.** întâlnire, întrevedere. **2.** *(mil.)* ciocnire; **feindliche** ~ ciocnire între trupe inamice. **3.** *(sport)* competiție, întrecere. **4.** tratament, comportare.

Begegnungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* ciocnire, luptă de întâlnire.

begehbar *adj.* **1.** *(despre drumuri, poduri)* practicabil, pe care se poate merge. **2.** *(despre o greșeală)* care poate fi comis(ă). **3.** *(despre sărbători)* care poate fi ținută.

begehen, *beging, begangen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a traversa, a parcurge, a circula, a umbla pe; **der Weg wird stark begangen** drumul este foarte circulat; **die Grenze** ~ a inspecta granița. **2.** a serba, a sărbători, a petrece; **festlich** ~ a serba, a sărbători, a petrece într-un cadru festiv; **ein Fest** ~ a ține o sărbătoare. **3.** a face, a făptui, a comite, a săvârși; **eine Dummheit** ~ a face o prostie; **ein Verbrechen** ~ a comite, a săvârși o crimă; **was hat er begangen?** cu ce a păcătuit? ce a comis? **II.** *refl.* **1.** *(elv.)* a se purta. **2.** a se înțelege (cu cineva). **3.** *(despre animale mari)* a se împerechea.

Begehr, *-s, m. (*și *n.) sg. (înv.)* **1.** cerere, dorință, poftă; **was ist Ihr** ~**?** ce doriți? **2.** căutare; *(com.)* **es ist kein** ~ **danach** nu are căutare, nu este solicitat.

begehren, *begehrte, begehrt, vb. (h) tr.* **1.** a cere; **er begehrt zu wissen** dorește să știe; **ein Mädchen zur Ehe** ~ a cere o fată în căsătorie. **2.** *(*și *intr.;* cu *nach)* a râvni la, a dori; **er begehrt nach Ruhm** e dornic de glorie.

Begehren, *-s, n. sg.* cerere; dorință; rugăminte.

begehrenswert, **begehrenswürdig** *adj.* de dorit, demn de râvnit.

begehrlich *adj.* **1.** pofticios, lacom, râvnitor, avid. **2.** de dorit. **3.** zgârcit, avar.

Begehrlichkeit, *-en, f.* **1.** poftă, râvnire, lăcomie, aviditate; **in jm.** ~ **wecken** a stârni pofta cuiva. **2.** dorință (sexuală).

begehrt I. *part. trec.* de la begehren. **II.** *adj. (despre marfă)* cerută, căutată; **diese Ware ist sehr** ~ această marfă este foarte căutată.

Begehrung, *-en, f.* v. Begehren.

begehrungslos *adj.* fără dorințe; **er ist** ~ nu are nici o dorință, nici o poftă.

begehrungswürdig *adj.* de dorit, de râvnit.

Begehung, *-en, f.* **1.** parcurgere, umblare, circulare, cutreierare; **kommissionelle** ~ controlul comisiei de reambulare; **technisch-polizeiliche** ~ controlul comisiei tehnice-polițienești de reambulare. **2.** *(jur.)* comitere, făptuire; ~ **eines Verbrechens** comiterea, făptuirea unei crime. **3.** sărbătorire, celebrare; procesiune.

Begehungskommission, *-en, f.* comisie de inspecție și control care aprobă construirea unui edificiu de utilitate publică.

begeifern, *begeiferte, begeifert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbăla; a murdări cu bale. **2.** *(fig.)* a calomnia, a bârfi, a vorbi de rău, a împroșca cu noroi.

Begeiferung, *-en, f.* **1.** îmbălare. **2.** *(fig.)* calomniere.

begeilen, *begeilte, begeilt, vb. (h) tr.* a îngrășa pământul.

Begeisterer, *-s, -, m.* însuflețitor, inspirator.

begeistern, *begeisterte, begeistert, vb. (h)* **I.** *tr.* a entuziasma, a însufleți, a înflăcăra, a inspira; **dies begeisterte ihn zur Tat** aceasta l-a însuflețit să treacă la fapte; **begeistert sein** a fi entuziasmat. **II.** *refl.* a se entuziasma, a se înflăcăra; **er begeistert sich für die Idee** se entuziasmează pentru idee.

Begeisterung, *-en, f.* entuziasm, însuflețire, înflăcărare; **dichterische** ~ inspirație, vervă poetică.

begeisterungsfähig *adj.* capabil de a se entuziasma.

Begeisterungs|sturm, *- (e)s, -stürme, m.* val de entuziasm.

begeisterungsvoll *adj.* plin de entuziasm, entuziast.

begichten, *begichtete, begichtet (du begichtest, er begichtet), vb. (h) tr. (metal.)* a încărca furnalul.

Begichtungs|anlage, *-n, f. (metal.)* dispozitiv de încărcare, de alimentare a unui furnal.

Begichtungsbühne, *-n, f. (metal.)* platformă de încărcare, de alimentare (la furnal).

Begier *f. sg.*, **Begierde**, *-n, f.* lăcomie, poftă, dorință nestăpânită; **ich brenne vor** ~ **ihn zu sehen** ard de dorința de a-l vedea; ~ **nach Ruhm** poftă de glorie.

begierig *adj.* **1.** lacom, râvnitor, pofticios; **ich bin** ~ **nach allem Neuen** râvnesc la tot ce-i nou; **jn. nach etwas** ~ **machen** a trezi cuiva pofta după ceva. **2.** dornic, curios; **ich bin** ~ **zu erfahren** sunt dornic, curios să aflu; **er war** ~ **ihn zu sehen** dorea să-l vadă.

Begierigkeit *f. sg.* lăcomie.

begierlich *adj.* v. begehrlich.

begießen, *begoss, begossen (du, er begießt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uda, a (se) stropi; **die Blumen** ~ a uda florile; **jm. das Kleid** ~ a uda rochia cuiva; *(fig.)* **das muss begossen werden!** asta trebuie sărbătorit(ă), trebuie udat(ă), stropit(ă)! *(glumeț)* **er begießt sich die Nase** își udă gâtlejul, se pilește, trage (la măsea).

Begießer, *-s, -, m.* persoană care udă, stropește.

Begießung, *-en, f.* udare, udat, stropire, stropit.

Begine, *-n, f. (bis.)* beghină.

Beginn, *-(e)s, m. sg.* început; **bei (**sau **zu)** ~ la început; **von** ~ **an** de la început; **gleich zu** ~ de la bun început, încă de la început; **der** ~ **des Aufstiegs a)** începutul ascensiunii; **b)** *(fig.)* începutul ascensiunii, al progresului, al gloriei.

beginnen, *begann, begonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a începe (o lucrare), a deschide (o ședință); **eine neue Arbeit** ~ a începe o muncă nouă; **den Kampf** ~ a începe lupta. **2.** a întreprinde, a face; **was soll ich nun** ~**?** ce să fac acum? încotro s-o apuc? **II.** *intr.* a începe; **die Vorstellung hat bereits begonnen** reprezentația tocmai a început; **der Tag beginnt** se face ziuă; *(la jocul de șah)* **Weiß beginnt** albul începe; **frisch begonnen, halb gewonnen** treaba începută bine este pe jumătate terminată.

Beginnen, *-s, n. sg.* început; activitate; intenție; strădanie.

Beginner, *-s, -, m.* începător.

begipsen, *begipste, begipst (du, er begipst), vb. (h) tr.* a tencui cu ipsos.

begittern, *begitterte, begittert, vb. (h) tr.* a pune grilaj, a zăbreli.

Begl. *presc.* de la Beglaubigung.

beglänzen, *beglänzte, beglänzt (du, er beglänzt), vb. (h) tr.* **1.** a lumina. **2.** a face să strălucească.

beglasen, *beglaste, beglast (du, er beglast), vb. (h) tr.* **1.** a pune sticlă, geamuri; a acoperi cu sticlă. **2.** a lăcui; a glazura.

Beglasung, *-en, f.* **1.** punere de geamuri. **2.** lăcuire, **3.** lac; glazură.

beglaubigen, *beglaubigte, beglaubigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adeveri, a confirma, a legaliza, a autentifica, a certifica; *(sport)* a omologa; **amtlich, gerichtlich** ~ a legaliza, a autentifica; **einen Pass** ~ a viza un pașaport; **die richtige Abschrift beglaubigt** pentru conformitate. **2.** *(pol.)* a acredita (un ambasator). **II.** *refl.* a se legitima.

Beglaubiger, *-s, -, m.* persoană care autentifică, care certifică.

beglaubigt I. *part. trec.* de la beglaubigen. **II.** *adj.* legalizat; **in ~er Abschrift** în copie legalizată.

Beglaubigung, *-en, f.* **1.** certificare, atestare, adeverire, legalizare, autentificare; **notarielle** ~ legalizat prin notariat; **zur** ~ **dessen** pentru conformitate. **2.** acreditare (a unui ambasador); **es wurde dem Botschafter die** ~ **erteilt** ambasadorul a fost acreditat.

Beglaubigungsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de acreditare.

Beglaubigungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de întărire.

Beglaubigungsklausel, *-n, f.* clauză întăritoare.

Beglaubigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* adeverință, certificat.

Beglaubigungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** procură. **2.** *(pol.)* scrisoare de acreditare; **das** ~ **überreichen** a prezenta scrisorile de acreditare.

Beglaubung, *-en, f.* v. Beglaubigung.

Begleich, *-(e)s, m. sg.* v. Begleichung.

begleichen, *beglich, beglichen, vb. (h) tr.* **1.** a egala, a echilibra. **2.** a achita; *(com.)* a plăti, a solda (contul, datoria); **eine Rechnung** ~ a achita o notă de plată, o factură; **einen Wechsel** ~ a onora o poliță; **eine Schuld** ~ a se achita de o datorie; **ein Konto** ~ a regla, a solda un cont.

Begleichung, *-en, f.* **1.** egalare, egalizare. **2.** achitare; *(com.)* ~ **der Rechnung** încheiere, soldare a socotelilor; plată, achitare a debitelor; lichidare; **zur vollständigen** ~ spre acoperire totală.

Begleit|adresse, *-n, f.* scrisoare de trăsură.

Begleit|brief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de trăsură, fraht, borderou de expediție.

Begleitdokument, *-(e)s, -e, n.* aviz, document însoțitor.

begleiten, *begleitete, begleitet (du begleitest, er begleitet) vb. (h) tr.* **1.** a însoți, a petrece, a întovărăși; **bis zur Tür** ~ a conduce până la ușă. **2.** *(muz.)* a acompania; **jn. auf dem Flügel** ~ a acompania pe cineva la pian. **3.** *(mil.)* a escorta.

Begleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** însoțitor(-oare), tovarăș(ă) de drum. **2.** *(muz.)* acompaniator(-oare).

Begleiterschaft *f. sg.* **1.** suită. **2.** escortă.

Begleit|erscheinung, *-en, f.* fenomen însoțitor, secundar.

Begleitflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de escortă.

Begleitge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă accesorie, minereu accesoriu.

Begleitmannschaft, *-en, f.* (trupă de) escortă.

Begleitmetalle *pl. (metal.)* metale însoțitoare, impurități.

Begleitmusik *f. sg.* fond sonor, fond muzical; muzică de scenă.

Begleitpapiere *pl.* acte, documente însoțitoare, borderou de expediție.

Begleitperson, *-en, f.* însoțitor(-oare).

Begleitpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă însoțitoare.

Begleit|saite, *-n, f. (muz.)* coardă acompaniatoare.

Begleitschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** act însoțitor. **2.** *(com.)* fraht.

Begleitschiff, *-(e)s, -e, n.* vas de escortă.

Begleitschreiben, *-s, -, n. (com.)* scrisoare de trăsură, fraht.

Begleitschutz, *-es, m. sg. (mil.)* escortă.

Begleit|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.

Begleit|stimme, *-n, f. (muz.)* ison, voce de acompaniament.

Begleit|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* împrejurare, circumstanță însoțitoare, concurs de împrejurări.

Begleitung, *-en, f.* **1.** însoțire, întovărășire, companie; **in** ~ **ihres Bruders** în compania fratelui ei. **2.** *(mil.)* suită; escortă. **3.** *(muz.)* acompaniament.

Begleitungsmannschaft, *-en, f.* trupă de escortă.

begleitungsweise *adv.* concomitent, inseparabil; în tovărășie; ~ **mit jm. reisen** a călători însoțind pe cineva.

Begleitverzeichnis, *-ses, -se, n.* notă însoțitoare.

Begleitworte *pl.* cuvinte într-o scrisoare de însoțire.

Begleit|zettel, *-s, -, m.* foaie de drum (pentru vamă).

beglichen I. *part. trec.* de la begleichen. **II.** *adj.* lichidat, achitat.

beglotzen, *beglotzte, beglotzt (du, er beglotzt) vb. (h) tr. (fam.)* a holba ochii, a se zgâi (la cineva); a căsca gura (la cineva).

beglücken, *beglückte, beglückt, vb. (h) tr.* **1.** a ferici, a face fericit; **beglückt werden** a fi făcut fericit; **er hat uns beglückt** ne-a făcut o mare bucurie, ne-a făcut fericiți. **2.** *(fam., iron.)* a vizita; **er hat uns beglückt** ne-a vizitat.

Beglücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** binefăcător(-oare). **2.** *(fam., iron.)* musafir (nepoftit).
Beglückt|heit *f. sg.* fericire, stare de fericire.
Beglückung, *-en, f.* fericire.
beglückwünschen, *beglückwünschte, beglückwünscht, vb. (h) tr.* a felicita, a ura fericire.
Beglückwünschung, *-en, f.* felicitare, urare de fericire.
begnaden, *begnadete, begnadet (du begnadest, er begnadet) vb. (h) tr.* **1.** *(mit.)* a dărui (cu un talent); a înzestra (cu daruri); a binecuvânta (cu ceva). **2.** *(înv.)* a grația, a amnistia, a ierta (de pedeapsă).
begnadigen, *begnadigte, begnadigt vb. (h) tr.* a grația, a ierta (de pedeapsă), a amnistia; *er wird begnadigt* este amnistiat, grațiat.
Begnadiger, *-s, -, m.* persoană care iartă, care grațiază.
Begnadigte, *-n, -n (ein Begnadigter) m.* și *f.* amnistiat(ă), grațiat(ă).
Begnadigung, *-en, f.* iertare, grațiere, amnistie.
Begnadigungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de grațiere, de amnistiere.
Begnadigungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de grațiere.
Begnadung *f. sg.* înzestrare, dăruire cu un talent deosebit.
begnügen, *begnügte, begnügt, vb. (h) refl. (mit* și *an* cu *dat.)* a se mulțumi cu ceva; **damit kann ich mich nicht ~** nu mă pot mulțumi cu aceasta.
begnüglich, begnügsam *adj.* **1.** modest, nepretențios, mulțumit cu puțin, ușor de satisfăcut. **2.** sobru, temperat, moderat.
Begonie [-niə], *-n, f. (bot.)* begonie, țigancă *(Begonia semperflorens).*
begonnen *part. trec.* de la beginnen.
begönnern, *begönnerte, begönnert, vb. (h) tr.* a proteja, a ocroti, a apăra, a susține (cu un aer pretector).
begöschen, *begöschte, begöscht, vb. (h) tr. (reg.)* a liniști, a face să tacă.
begoss *ind. imperf.* de la begießen.
begr. *presc.* de la begraben[2].
begraben[1], *begrub, begraben (du begräbst, er begräbt) vb. (h) tr.* **1.** a îngropa, a înmormânta; **die Toten ~** a îngropa morții; **dort möchte ich nicht ~ sein** acolo n-aș vrea să trăiesc; **die Streitaxt ~** a se împăca; *(fig.)* **damit können Sie sich ~ lassen** cu asta n-ați rezolvat nimic, asta n-are nici o valoare; *(glumeț)* **lass dich ~!** spânzură-te! **2.** *(fig.)* a renunța la ceva; **er begräbt seine Hoffnungen** renunță la orice speranță.
begraben[2] **I.** *part. trec.* de la begraben. **II.** *adj.* **1.** îngropat, înmormântat; **von den Wellen ~** înghițit de valuri; **da liegt der Hund ~** aici e aici, ăsta-i punctul vulnerabil. **2.** *(fig.)* uitat, trecut sub tăcere; **~e Hoffnungen** speranțe spulberate.
Begrabene, *-n, -n (ein Begrabener) m.* și *f.* persoană înmormântată.
Begräbnis, *-ses, -se, n.* **1.** înmormântare, îngropare; **ein ~ zweiter Klasse** o înmormântare clasa a doua. **2.** *(reg.)* mormânt, cavou.
Begräbnisfeier, *-n,* **Begräbnisfeierlichkeit**, *-en, f.* funeralii (cu pompă).
Begräbnisgruft, *-grüfte, f.* cavou.
Begräbnis|inschrift, *-en, f.* epitaf, inscripție funerară.
Begräbniskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.
Begräbnis|ort, *-(e)s, -e,* **Begräbnis|platz**, *-es, -plätze, m.*, **Begräbnis|stätte**, *-n, f.* loc de înmormântare, de veci.
Begräbnis|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de pompe funebre.
Begrabung, *-en, f.* înmormântare, îngropare.
begradigen, *begradigte, begradigt, vb. (h) tr.* **1.** a nivela, a aplana; a rectifica; a regulariza. **2.** a așeza în linie dreaptă; a îndrepta (drumul, hotarul, brazda).
Begradigung, *-en, f.* redresare a albiei (unui râu).
begrannt *adj. (bot.; despre cereale)* țepos, cu mustăți.
Begrannung, *-en, f. (bot.)* totalitatea țepilor, aristelor, a inflorescenței gramineelor.
begrasen, *begraste, begrast (du, er begrast) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi cu iarbă, cu gazon; a semăna iarbă. **2.** a paște, a duce, a mâna la păscut. **3.** a îngrășa (animale); **Kühe ~** a pune vacile la îngrășat. **4.** *(vân.)* a urmări urmele prin iarbă. **II.** *refl.* **1.** a înverzi, a se acoperi cu iarbă. **2.** a se înțeleni. **3.** *(înv.)* a se îmbogăți.
Begrasung, *-en, f.* **1.** acoperire cu iarbă, înțelenire (a pământului). **2.** păscutul ierbii.
begreifbar *adj.* **1.** clar, inteligibil, comprehensibil. **2.** *(înv.)* pipăibil, perceptibil (prin pipăit).
begreifen, *begriff, begriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înțelege, a pricepe; **er begreift leicht** pricepe, prinde ușor; **ich kann es durchaus nicht ~** nu pot deloc să înțeleg asta. **2.** *(reg.)* a pipăi; **Hühner ~** a căuta găinile de ouă. **3.** *(înv., în expr.)* **etwas in sich ~** a cuprinde, a conține. **II.** *refl. (înv.)* a se reculege, a-și reveni; *(impers.)* **das begreift sich von selbst** se înțelege de la sine.
begreiflich *adj.* inteligibil; de înțeles; **jm. etwas ~ machen** a face pe cineva să înțeleagă ceva.
begreiflicherweise *adv.* bineînțeles, desigur, natural; de la sine înțeles.
Begreiflichkeit *f. sg.* inteligibilitate, comprehensibilitate.
Begreifung *-en, f.* **1.** percepere, înțelegere. **2.** *(înv.)* pipăire, palpare, atingere.
Begreifungskraft *f. sg.*, **Begreifungsvermögen**, *-s, n. sg.* putere de percepere, de înțelegere.
begrenzen, *begrenzte, begrenzt (du, er begrenzt) vb. (h) tr.* **1.** a mărgini, a hotărnici, a delimita. **2.** *(fig.)* a imita, a îngrădi; **eine Aktion zeitlich ~** a limita o acțiune în timp.
begrenzt I. *part. trec.* de la begrenzen. **II.** *adj.* limitat, mărginit; **~e Möglichkeiten haben** a avea posibilități limitate.
Begrenzt|heit, *-en, f.* limitare, mărginire.
Begrenzung, *-en, f.* **1.** hotărnicire, mărginire, delimitare. **2.** *(fig.)* limitare. **3.** *(ec.)* limitare, plafonare; **~ der Kaufkraft** limitarea puterii de cumpărare.
Begrenzungsleuchte, *-n, f.*, **Begrenzungslicht**, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lumină de gabarit.
Begrenzungs|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub distanțier, limitor.
Begrenzungs|stift, *-(e)s, -e. m. (tehn.)* spin, știft, distanțier, limitor.
Begrenzungs|symbol, *-s, -e, n.* separator.
Begriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noțiune, idee, concept; concepție; **falscher ~** idee falsă, greșită; **er hat einen hohen ~ von sich** *(dat.)* are despre el o părere grozavă; **nach unseren ~en** după părerea noastră; **das ist mir (k)ein ~** (nu) cunosc acest lucru; asta (nu) știu; **unklare ~e** noțiuni neclare, idei confuze; **über alle ~e** în cel mai înalt grad, peste măsură; **ich habe keinen ~ davon** n-am nici o părere despre aceasta, habar n-am. **2.** înțelegere, pricepere; **schwer von ~** greu de cap; **das geht über meine ~e** aceasta întrece puterea mea de pricepere. **3.** conținut; **kurzer ~** rezumat. **4.** *(în expr.)* **im ~ sein (sau stehen) etwas zu tun** a avea intenția, a fi pe cale să facă ceva; **sie war schon im ~e, Ihnen zu schreiben** era gata-gata să vă scrie.
begriffen I. *part. trec.* de la begreifen. **II.** *adj. (în expr.)* **mit (sau in) etwas ~ sein** a fi pe cale de, a fi ocupat cu; **in der Entwick(e)lung ~ sein** a fi în evoluție, a se afla în dezvoltare; **im Bau ~ sein** a fi în construcție; **ich war im Weggehen ~** eram pe punctul de a pleca; **in Auflösung ~** în stare de dizolvare, de descompunere; **im Werden ~** în devenire, în formare; pe punctul de a se naște; **er war mitten in der Arbeit ~** era în toiul lucrului; **sie waren auf dem Marsch zur Front ~** erau în drum spre front.
begrifflich *adj.* abstract; **~e Abbilder der Dinge** imagini abstracte ale lucrurilor; *(log.)* **~er Unterschied** diferență, deosebire noțională.
Begriffs|ähnlichkeit, *-en, f.* sinonimie.
Begriffsbe|stimmung, *-en, f. (log.)* definiție.
Begriffsbildung, *-en, f.* formare a unei noțiuni.
Begriffsfach, *-(e)s, -fächer, n. (fil.)* categorie.
Begriffsgebrauch, *-(e)s, m. sg.* aplicare a noțiunilor.
begriffsgemäß *adj.* v. begriffsmäßig.
Begriffs|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al noțiunii.
Begriffslehre *f. sg. (fil.)* teoria conceptelor.
begriffsmäßig I. *adj.* noțional. **II.** *adv.* conform ideii, în mod abstract.
Begriffs|schrift, *-en, f.* scriere ideografică.
begriffs|stutzig, begriffs|stützig *adj.* tont, care înțelege greu, greu de cap.
Begriffs|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (log.)* sferă a noțiunii.
Begriffsvermögen, *-s, n. sg.* putere, capacitate de înțelegere.
Begriffsverwechs(e)lung, Begriffsverwirrung, *-en, f.* confuzie de idei, de noțiuni.
Begriffswort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt abstract. **2.** *(gram.)* nume abstract.
Begriffs|zeichen, *-s, -, n. (lingv.)* ideogramă, simbol.
begrinsen, *begrinste, begrinst (du, er begrinst) vb. (h) tr.* a rânji cuiva în față, a rânji la cineva.
begrübeln, *begrübelte, begrübelt (ich begrüb(e)le) vb. (h) tr.* a frământa o problemă; a se frământa într-o problemă.
begründen, *begründete, begründet (du begründest, er begründet) vb. (h) tr.* **1.** a crea, a înființa, a întemeia, a fonda, a stabili. **2.** *(fig.)* a dovedi, a motiva, a întemeia pe argumente; **er begründet seine Ansichten** își motivează părerile.
Begründer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* întemeietor(-oare), fondator(-oare); **Max Planck ist der ~ der Quantentheorie** Max Planck este fondatorul teoriei cuantelor.
begründet I. *part. trec.* de la begründen. **II.** *adj.* întemeiat, motivat, justificat, îndreptățit; **~e Ansprüche** pretenții întemeiate.
Begründung, *-en, f.* **1.** fondare, întemeiere, înființare, creare; **dieses Gerücht entbehrt jeder ~** acest zvon n-are nici un temei, este cu totul neîntemeiat. **2.** expunere de motive, motivare, dovedire; *(jur.)* **zur ~ seiner Aussage** spre justificarea depoziției sale.
Begründungs|angabe, *-n, f. (gram.)* complement circumstanțial de cauză.
Begründungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție cauzală.
begrünen, *begrünte, begrünt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu verdeață. **II.** *intr.* și *refl.* **1.** a înverzi. **2.** a se acoperi cu iarbă, cu verdeață.
begrüßen, *begrüßte, begrüßt (du, er begrüßt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a saluta, a da bună ziua. **2.** a primi cu plăcere; a saluta cu bucurie; **ein Ereignis ~** a se bucura de un eveniment. **3.** *(elv.)* a cere părerea cuiva. **II.** *refl. reciproc* a se saluta.
begrüßenswert *adj.* satisfăcător, îmbucurător, salutar.
Begrüßung, *-en, f.* **1.** salutare. **2.** salut de primire, de întâmpinare; **festliche ~** primire festivă, solemnă.
Begrüßungs|an|sprache, *-n, f.* cuvântare de primire, cuvânt de bun venit; cuvânt de deschidere (a unui congres, a unei sesiuni etc.).
Begrüßungsfeier, *-n,* **Begrüßungsfeierlichkeit**, *-en, f.* solemnitate de primire.
Begrüßungsformel, *-n, f.* formulă de salut.
Begrüßungsrede, *-n, f.* v. Begrüßungsansprache.
Begrüßungs|schluck, *-(e)s, m. sg.* păhărel de bun venit.
Begrüßungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de salut.
Begrüßungs|schuss, *-es, -schüsse, m.* tragere de salut (la nave), salvă de salut.
Begrüßungs|telegramm, *-s, -e, n.* telegramă de salut.
Begrüßungswort, *-(e)s, -e, n.* urare, cuvânt de bun venit.
Begrüßungs|zeremonie, *-n* [-ni:ən], *f.* solemnitate, ceremonie de primire, de deschidere (a unei adunări festive).
begucken, *beguckte, beguckt, vb. (h) tr. (fam.)* a privi, a se uita; a cerceta cu privirea; **etwas ~** a se uita (atent) la ceva.
begünstigen, *begünstigte, begünstigt, vb. (h) tr.* a proteja, a favoriza; a părtini; a prefera; **begünstigt werden durch...** a fi favorizat prin...
Begünstigte, *-n, -n (ein Begünstigter) m.* și *f.* **1.** protejat(ă), favorizat(ă). **2.** *(ec.)* beneficiar(ă).
Begünstigung, *-en, f.* **1.** protejare, ocrotire, favorizare; **er lässt ihn einer ~ teilhaftig werden** îi permite să fie printre cei favorizați; **er gewährt ihm alle möglichen ~en** îi acordă toate favorurile posibile. **2.** *(jur.)* favorizare de infracțiune, complicitate; **~ des Verbrechens** complicitate. **3.** favoare, hatâr.
Begünstigungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză de favorizare, clauză preferențială.
Begünstigungswesen, *-s, n. sg.* favoritism, preferențialism.
Begünstigungs|zoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* vamă preferențială.
begürten, *begürtete, begürtet (du begürtest, er begürtet) vb. (h) tr.* a încinge, a pune un cordon.
Beguss, *-es, -güsse, m.* **1.** udat, stropit. **2.** *(tehn.)* angobă, smalț (nelucios). **3.** *(cul.)* glazură.
begut|achten, *begutachtete, begutachtet (du begutachtest, er begutachtet) vb. (h) tr.* a aprecia, a-și da avizul; a aviza favorabil asupra; *(com.)* **~ lassen** a supune aprecierii, expertizei.
Begut|achter, *-s, -, m.* expert.

Begut|achtung, *-en, f.* aviz, părere, apreciere; expertiză; **zur ~ vorlegen** a supune expertizei; **zur ~** pentru aviz (aprobare); **~ des Schadens** estimarea daunelor.

begüten, *begütete, begütet (du begütest, er begütet) vb. (h) tr.* v. begütigen.

begütern, *begüterte, begütert, vb. (h) tr.* a înzestra cu bunuri, a îmbogăți.

begütert I. *part. trec.* de la begütern. **II.** *adj.* înstărit, avut, bogat.

Begüterte, *-n, -n (ein Begüterter) m.* om bogat, avut; bogătaș, bogătan; înstărit.

begütigen, *begütigte, begütigt, vb. (h) tr.* a potoli, a calma, a liniști, a domoli, a îmbuna.

begütigt I. *part. trec.* de la begütigen. **II.** *adj.* îmbunat, potolit, domolit, calmat.

Begütigung, *-en, f.* potolire, calmare, liniștire, domolire, îmbunare.

be|haaren, *behaarte, behaart, vb. (h) refl.* a se acoperi cu păr.

be|haart I. *part. trec.* de la behaaren. **II.** *adj.* acoperit cu păr, păros.

Be|haarung, *-en, f.* **1.** creștere a părului. **2.** păr; *(glumeț)* blană.

be|haben, *behabte, behabt (du behabst, er behabt) vb. (h) refl.* **1.** a se comporta, a se simți. **2.** *(elv.)* a se stăpâni, a se reține. **3.** *(reg.)* a se ocupa (de cineva sau de ceva). **4.** *(reg.)* a se plânge.

Be|haben, *-s, n. sg.* comportare, conduită.

be|häbig *adj.* **1.** comod, confortabil, tihnit. **2.** corpolent, greoi. **3.** impunător, grav. **4.** *(elv.)* înstărit, avut.

Be|häbigkeit *f. sg.* **1.** comoditate, confortabilitate, tihnă. **2.** corpolență.

be|hacken, *behackte, behackt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a ciopli. **2.** a săpa, a prăși. **3.** *(glumeț)* a păcăli, a înșela.

Be|hackung, *-en, f.* **1.** tăiere, cioplire. **2.** săpat, prășit. **3.** *(glumeț)* păcălire, înșelare; păcăleală.

be|haften, *behaftete, behaftet (du behaftest, er behaftet) vb. (h) tr. (elv.)* a face (pe cineva) răspunzător (pentru ceva).

be|haftet *adj.* (cu *mit)* atins (de boală); împovărat (de datorii); încărcat; **er ist mit dem Fehler ~** acesta-i defectul său; **er ist mit einer Erbkrankheit ~** suferă de o boală ereditară; **mit Schulden ~ sein** a fi înecat în datorii; **mit Elektrizität ~e Teile** părți încărcate cu electricitate.

be|hagen, *behagte, behagt, vb. (h) intr. impers.* a prii, a plăcea, a face plăcere; **es behagt mir** îmi place, îmi face plăcere, îmi prieste.

Be|hagen, *-s, n. sg. (an* cu *dat.)* tihnă, plăcere; **er findet kein ~ daran** nu simte nici o plăcere într-asta; **nach seinem ~** după placul său.

be|haglich *adj.* confortabil, comod; plăcut, tihnit; **machen Sie sich's ~** faceți-vă comod; simțiți-vă ca acasă; **~ leben** a trăi în tihnă; **ich fühle mich hier ganz ~** mă simt foarte bine aici; **eine ~e Stimmung** o atmosferă plăcută, cordială.

Be|haglichkeit, *-en, f.* confort; comoditate; atmosferă plăcută; tihnă.

be|haken, *behakte, behakt, vb. (h) tr.* a prevedea cu cârlig.

be|halftern, *behalfterte, behalftert, vb. (h) tr.* a pune căpăstru.

be|halmt *adj. (bot.)* cu spice, înspicat.

be|haltbar *adj.* **1.** care se poate reține. **2.** care se poate nota, remarca.

be|halten[1], *behielt, behalten (du behältst, er behält) vb. (h) tr.* **1. (bei** *(dat.)* sau **für sich)** a ține, a reține, a opri (la sine, pentru sine); **Waren auf Lager ~** a reține marfa în depozit; **er behält den Hut auf dem Kopf** stă cu pălăria în cap; *(fig.)* **das Feld ~** a rămâne stăpân pe situație; **er hat den Kopf oben ~** nu și-a pierdut firea, nu s-a descurajat; *(vân.)* **eine Fährte ~** a ține urma. **2.** a păstra; **wohl ~** a păstra bine; **etwas (im Gedächtnis) ~** a ține minte ceva; **im Auge ~** a nu pierde din vedere; **Recht ~** a avea dreptate (până la urmă); **etwas bei sich** *(dat.)* **~** a păstra un secret; **er behielt seine Meinung für sich** nu și-a exprimat părerea; **die Oberhand ~ (über** cu *ac.)* a învinge, a triumfa.

be|halten[2] I. *part. trec.* de la behalten[1]. **II.** *adj. (mar.; despre nave)* întreg, neavariat.

Be|hälter, *-s, -, m.* **1.** recipient, rezervor; vas. **2.** cutie. **3.** butelie. **4.** cazan.

Be|hälterschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor cu containere.

Be|hälterverkehr, *-s, m. sg.* circulație, transport de obiecte în containere.

Be|hälterwagen, *-s, -, m.* cisternă.

be|haltlich, behältlich *adj.* v. behaltbar.

Be|hältnis, *-ses, -se, n.* v. Behälter.

be|hämmern, *behämmerte, behämmert, vb. (h) tr.* a prelucra, a trata cu ciocanul.

be|hämmert I. *part. trec.* de la behämmern. **II.** *adj. (fam.)* țicnit, cam nebun; **~ sein** a-i lipsi o doagă.

be|händ(e), be|händig *adj.* sprinten, iute, dibaci, agil, îndemânatic.

Be|händigkeit *f. sg.* sprinteneală, agilitate, iuțeală, dibăcie, iscusință, îndemânare.

be|handeln, *behandelte, behandelt (ich behand(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a trata, a se purta cu; **er behandelt ihn als Freund** îl tratează ca pe un prieten; **er behandelt ihn schlecht** se poartă urât cu el; **er behandelt ihn behutsam** se poartă cu grijă, cu menajamente față de el; **er behandelt sie stiefmütterlich** o tratează ca o mamă vitregă. **2.** *(chim.)* a trata. **3.** *(tehn.)* a manipula, a mânui; **die Maschine hat er fachgemäß behandelt** a mânuit mașina cu pricepere. **4.** *(med.)* a trata; a îngriji; **sich ~ lassen** a se trata. **5.** *(lit.)* a trata (un subiect), a prelucra. **6.** *(com.)* a cădea la învoială.

be|händigen, *behändigte, behändigt, vb. (h) tr.* **1.** *(elv.)* a ridica, a lua asupra sa. **2.** a înmâna, a preda, a remite.

Be|händigung, *-en, f.* înmânare.

Be|handler, *-s, -, m.* **1.** persoană care tratează. **2.** mânuitor, manipulant.

Be|handlung, *-en, f.* **1.** tratare, tratament, îngrijire; **gute ~** tratament (sau îngrijire) bun(ă); **bevorzugte ~** tratament preferențial; **steuerliche ~** regim fiscal. **2.** *(med.)* tratament; **ärztliche ~** tratament medical. **3.** *(lit.)* tratare (a unui subiect, a unei teme), prelucrare. **4.** *(tehn.)* tratament, mânuire, manipulare; *(ferov.)* întreținere. **5.** *(chim.)* tratare.

Be|handlungs|art, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* mod de a trata, de a mânui (o piesă). **2.** *(med.)* metodă de tratament. **3.** *(lit.)* fel de a trata (un subiect, o temă).

be|handlungsbedürftig *adj.* care necesită tratament.

Behandlungsmethode, *-n, f.* v. Behandlungsart.

Be|handlungs|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (med.)* **1.** fotoliu dentar. **2.** scaun ginecologic.

Be|handlungsweise, *-n, f.* v. Behandlungsart.

be|handschuhen, *behandschuhte, behandschuht, vb. (h) tr.* a pune mănuși, a îmbrăca mănuși, a înmănușa.

be|handschuht I. *part. trec.* de la behandschuhen. **II.** *adj.* înmănușat, cu mănuși.

Be|hang, *-(e)s, -hänge, m.*, **Be|hänge**, *-s, -, n.* **1.** draperie, perdea; cuvertură; franjuri, podoabe (la pomul de iarnă). **2.** *pl. (mar.)* pavilioane (pentru pavoazare). **3.** adaos la cântar. **4.** *(vân.)* urechi (la câinii de vânătoare); *(fig.)* auz; **ein Hund mit gutem ~** un câine cu auz fin. **5.** *(vân.)* an de învățământ vânătoresc; **er hat drei Behänge zu studieren** trebuie să-și însușească noțiunile de vânătoare timp de trei ani. **6.** *(zool.)* blană stufoasă (pe picioarele cailor, pe umerii maimuțelor).

be|hangen *adj.* v. behängt.

be|hängen, *behängte, behängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca, a garnisi, a drapa, a acoperi cu ceva; **schwarz ~** a cerni. **2.** *(vân.)* a dresa câinii la lesă. **II.** *refl.* a se găti; *(fam.)* **sich mit etwas ~** a se împopoțona.

Be|hangezeit, *-en, f. (vân.)* **1.** perioadă în care se dresează câinele. **2.** perioadă de năpârlire a cerbului.

Be|hangsel, *-s, -, n.* v. Behang **(1).**

be|hängt I. *part. trec.* de la behängen. **II.** *adj.* **1.** garnisit, acoperit, drapat, îmbrăcat cu ceva; **schwarz ~** acoperit cu negru. **2.** *(despre câini)* dresat.

Be|hängung, *-en, f.* garnisire, împodobire, acoperire.

be|harken, *beharkte, beharkt, vb. (h) tr.* **1.** a grebla. **2.** *(reg.)* a ține sub foc de artilerie.

be|harnen, *beharnte, beharnt, vb. (h) tr.* a umple cu urină, a urina pe…

be|harnischen, *beharnischte, beharnischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrăca cu platoșă, cuirasă; a împlătoși. **II.** *refl.* a îmbrăca platoșa, a-și pune platoșa.

be|harren, *beharrte, beharrt, vb. (h) intr. (auf* cu *dat., bei)* a persista, a persevera, a stărui; **auf etwas ~** a insista asupra unui lucru, a rămâne neclintit în privința unui lucru; **bei seiner Meinung ~** a-și menține părerea; **auf einer Lüge ~** a persista în minciună.

Be|harren, *-s, n. sg.* persistență, perseverență, neclintire.

be|harrlich *adj.* persistent, perseverent, stăruitor; statornic.

Be|harrlichkeit *f. sg.* statornicie, persistență, perseverență.

Be|harrnis *f. sg. (înv.)* v. Beharrung.

be|harrsam *adj.* v. beharrlich.

Be|harrung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* inerție. **2.** persistență, perseverență, neclintire; statornicie.

Be|harrungsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre care prorogă, amână.

Be|harrungsgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* lege a inerției.

Be|harrungskraft *f. sg.* v. Beharrungsvermögen.

Be|harrungsmoment, *-(e)s, n. sg. (fiz.)* moment de inerție.

Be|harrungsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** *(fiz.)* inerție. **2.** *(fig.)* persistență, perseverență; statornicie.

Be|harrungs|zu|stand, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* stare de inerție.

be|härten, *behärtete, behärtet (du behärtest, er behärtet), vb. (h) tr. (reg.)* a afirma cu tărie, a întări (o afirmație), a asigura de…

be|harzen, *beharzte, beharzt (du, er beharzt) vb. (h) tr.* a unge cu rășină.

be|haubt *adj. (despre păsări)* moțat.

be|hauchen, *behauchte, behaucht, vb. (h) tr.* **1.** a sufla (pe ceva), a aburi. **2.** *(fon.)* a aspira.

Be|hauchung, *-en, f.* **1.** aburire. **2.** *(fon.)* aspirație.

be|hauen[1], *behaute, behauen, vb. (h) tr.* **1.** a ciopli, a fasona (cu ciocanul sau cu o unealtă tăioasă). **2.** a ciopli, a ecarisa (un lemn); a emonda. **3.** *(mine)* a începe o rocă (prin ciocănire, lovire).

be|hauen[2] I. *part. trec.* de la behauen[1]. **II.** *adj.* **1.** cioplit; sculptat; fasonat; ecarisat; emondat. **2.** *(despre persoane)* cult, bine crescut, manierat; priceput, versat.

be|häufeln, *behäufelte, behäufelt (ich behäuf(e)le), vb. (h) tr.* a prăși, a mușuroi (plante, pomi).

be|hau|pten, *behauptete, behauptet (du behauptest, er behauptet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a afirma, a susține, a pretinde; **steif und fest ~** a afirma sus și tare; **er behauptet seine Unschuld** își susține nevinovăția; **man behauptet** se zice că. **2.** a menține, a apăra; **seine Rechte ~** a-și apăra drepturile; **seinen Platz ~** a-și menține locul; **er behauptet das Feld** e stăpân pe situație. **3.** a repurta; **den Sieg ~** a repurta victoria, a învinge. **II.** *refl.* a se menține, a se afirma, a se apăra cu succes; **die Preise ~ sich** prețurile se mențin.

be|hauptend I. *part. prez.* de la behaupten. **II.** *adj.* care susține, care pretinde, care afirmă; *(gram.)* **~er Satz** propoziție enunțiativă.

Be|hauptung, *-en, f.* **1.** afirmație, asertiune, susținere; **~en aufstellen** a face afirmații; **falsche ~en aufstellen a)** a face afirmații false; **b)** a aduce mărturii false; **es sind unbegründete ~en** sunt afirmații neîntemeiate. **2.** păstrare, menținere. **3.** apărare.

Be|hauptungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție enunțiativă, expozitivă.

Be|hauptungswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de afirmare.

Be|hauptungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* predicat.

be|hausen, *behauste, behaust (du, er behaust), vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a adăposti. **II.** *refl. (rar)* a se stabili (cu domiciliul).

be|haust I. *part. trec.* de la behausen. **II.** *adj.* domiciliat.

Be|hausung, *-en, f.* **1.** locuință, domiciliu. **2.** adăpost, azil. **3.** vizuină, bârlog.

be|häuten, *behäutete, behäutet (du behäutest, er behäutet), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrăca cu piele (la șelari). **II.** *refl. (despre răni)* a se acoperi cu piele (nou crescută).

Be|hau|ung, *-en, f.* cioplire, subțiere, emondare; **~ eines Baumes** emondare a unui copac.

be|heben, *behob, behoben, vb. (h) tr.* **1.** a îndepărta, a înlătura, a elimina; **Schwierigkeiten ~** a înlătura dificultăți; **einen Schaden ~** a repara o stricăciune, a drege un defect. **2.** *(austr.)* a ridica (o sumă de bani), a încasa.

Be|hebung, *-en, f.* **1.** înlăturare, îndepărtare, eliminare. **2.** *(austr.)* ridicare (a unei sume de bani).

Be|hebungsfrist, *-en, f. (austr.)* termen de ridicare.

be|hef|ten, *beheftete, beheftet (du beheftest, er beheftet), vb. (h) tr.* **1.** a însăila. **2.** *(tipogr.)* a broșa (o carte).

be|heimaten, *beheimatete, beheimatet (du beheimatest, er beheimatet), vb. (h) tr.* a da cuiva un domiciliu stabil.

be|heimatet *adj.* **1.** originar, de fel din; **in diesem Dorf ~** originar din acest sat. **2.** stabilit, împământenit.

Be|heimatung, *-en, f.* domiciliu stabil.

be|heizbar *adj. (despre încăperi)* care poate fi încălzit(ă).

be|heizen, *beheizte, beheizt (du, er beheizt), vb. (h) tr.* a încălzi, a încinge (soba, cuptorul).

Be|heizung, *-n, f.* încălzire.
Be|heizungs|anlage, *-n, f.* instalație de încălzire.
Be|heizungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de încălzire.
Be|helf, *-(e)s, -e, m.* **1.** mijloc auxiliar, ajutor, sprijin. **2.** scuză, pretext, motiv. **3.** *(mil.; fam.)* ordonanță. **4.** *(jur.)* obiecție.
be|helfen, *behalf, beholfen (du behilfst, er behilft) vb. (h) refl.* **1.** a se descurca, a reuși, a izbuti; **er wollte sich ohne meine Hilfe** ~ a vrut să se descurce fără ajutorul meu; **sich mit wenigem** ~ a se descurca, a se mulțumi cu puțin; **sich ohne etwas** ~ a se lipsi de ceva, a se descurca fără ceva; **sich kümmerlich** ~ a trăi de azi pe mâine, a se descurca greu. **2.** a recurge; **sich mit etwas** ~ a recurge la ceva; **sich mit Lügen** ~ a recurge la minciuni, a căuta să scape prin minciuni.
Be|helfs|antenne, *-n, f. (radio)* antenă auxiliară.
Be|helfs|ausfahrt, *-en, f.* ieșire provizorie (de pe autostradă).
Be|helfsbau, *-(e)s, m. sg.* v. Behelfsheim.
Be|helfsbrücke, *-n, f.* pod provizoriu, improvizat.
Be|helfsheim, *-(e)s, -e, n.* locuință provizorie (după război).
Be|helfskraft, *-kräfte, f.* forță auxiliară.
be|helfsmäßig *adj.* auxiliar, temporar.
Be|helfsmaßnahme, *-n, f.* măsură provizorie.
Be|helfs|unterkunft, *-künfte, f.* adăpost provizoriu.
be|helfsweise *adv.* în mod provizoriu; în lipsă de altceva mai bun.
be|helligen, *behelligte, behelligt, vb. (h) tr.* a incomoda, a importuna, a inoportuna *(fam.)*, a deranja; a supăra.
Be|helligung, *-en, f.* incomodare, deranj, supărare.
be|helmen, *behelmte, behelmt, vb. (h) tr.* a pune coif, cască.
be|helmt I. *part. trec.* de la behelmen. **II.** *adj.* **1.** cu coif, cu cască. **2.** *(bot.)* în formă de coif, de cască.
be|hemdet *adj.* purtând cămașă.
Be|hemoth, *-(s), m. sg.* **1.** animal uriaș, monstru. **2.** hipopotam.
be|hende, **be|hendig** *adj.* v. behände.
Behendigkeit *f. sg.* v. Behändigkeit.
be|herbergen, *beherbergte, beherbergt, vb. (h) tr.* a găzdui; **einen Freund** ~ a primi, a adăposti un prieten.
Be|herbergung, *-en, f.* găzduire, adăpostire.
Be|herbergungsgewerbe, *-s, n. sg.* industrie hotelieră.
Be|herrschbarkeit *f. sg.* putere de stăpânire.
be|herrschen, *beherrschte, beherrscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stăpâni, a domni, a cârmui, a guverna, a controla; **er beherrscht das ganze Land** stăpânește (peste) țara întreagă. **2.** *(fig.)* a domina; **diese Richtung beherrscht die Literatur der ersten Jahrhunderthälfte** această tendință domină literatura din prima jumătate a secolului. **3.** *(fig.)* a stăpâni, a poseda, a cunoaște la perfecție; **die Technik** ~ a stăpâni tehnica; **er beherrscht das Französische** știe foarte bine franceza. **4.** *(fig.)* a stăpâni, a înfrâna; **seine Leidenschaften, seine Triebe** ~ a-și înfrâna pasiunile, a-și stăpâni poftele. **5.** a domina, a se ridica, a se înălța peste; **der Berg beherrscht die Landschaft** muntele domină întreaga regiune. **II.** *refl.* a se stăpâni, a se înfrâna; **er konnte sich nicht** ~ nu s-a putut stăpâni, nu s-a putut reține.
be|herrschend I. *part. prez.* de la beherrschen. **II.** *adj.* dominant; *(mil.)* **~e Höhe** înălțime, culme dominantă.
Be|herrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** stăpânitor(-oare); dominator(-oare). **2.** *(fig.)* stăpân(ă).
be|herrscht I. *part. trec.* de la beherrschen. **II.** *adj.* înfrânat, stăpânit; **er tritt ~ auf** se ține în frâu.
Be|herrschte, *-n, -n (ein Beherrschter) m.* și *f.* persoană dominată; stăpânită.
Be|herrscht|heit *f. sg.*, **Be|herrschtsein**, *-s, n. sg.* stăpânire de sine.
Be|herrschung *f. sg.* **1.** stăpânire, cârmuire, dominare. **2.** *(fig.)* stăpânire (a unei limbi, a unei științe etc.). **3.** înfrânare, stăpânire de sine.
be|herzen, *beherzte, beherzt (du, er beherzt), vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbărbăta, a da curaj, a încuraja. **II.** *refl.* a se îmbărbăta, a-și face curaj.
be|herzigen, *beherzigte, beherzigt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la inimă, a se pătrunde de ceva. **2.** a ține seama de ceva, a asculta de un sfat; a lua în considerație.
be|herzigenswert *adj.* demn de luat în considerație, de ținut minte.
Be|herzigung, *-en, f.* luare în considerație, în seamă; **zur ~!** pentru a fi luat în considerație, în seamă.
be|herzt I. *part. trec.* de la beherzen. **II.** *adj.* curajos, viteaz, brav, îndrăzneț, inimos.
Be|herzt|heit *f. sg.* **Be|herztsein**, *-s, n. sg.* curaj, vitejie, bărbăție, îndrăzneală.
be|hetzen, *behetzte, behetzt (du, er behetzt), vb. (h) tr. (vân.)* **1.** a asmuți (câinele). **2.** a goni, a fugări (vânatul). **3.** *(fig.)* a urmări, a hărțui; a sâcâi.
be|hexen, *behexte, behext (du, er behext), vb. (h) tr. (și fig.)* a vrăji, a fermeca, a deochia, a amăgi, a fascina.
Be|hexung, *-en, f.* **1.** vrăjire, fermecare, deochiere. **2.** *(fig.)* fascinare; vrajă, farmec.
be|hilflich *adj.* de ajutor; **jm.** ~ **sein** a fi de ajutor cuiva; **zu etwas** ~ **sein** a fi de ajutor la ceva, într-o privință, într-o împrejurare.
be|hindern, *behinderte, behindert, vb. (h) tr.* a împiedica, a stingheri, a opri; **behindert sein** (sau **werden**) **von** (sau **durch**) a fi împiedicat de.
be|hindert I. *part. trec.* de la behindern. **II.** *adj.* împiedicat, stingherit; **ich bin** ~ sunt împiedicat; **körperlich** ~ infirm, handicapat fizic; **geistig** ~ handicapat mintal.
Be|hinderte, *-n, -n (ein Behinderter), m.* și *f.* persoană cu handicap.
Be|hinderung, *-en, f.* **1.** împiedicare, stingherire. **2.** infirmitate; handicap.
Be|hinderungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (în expr.)* **im** ~ dacă este vreo piedică.
Behle, *-n, f. (reg.)* copil.
Behm|lot, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ecometru, aparat pentru sondare prin ecou.
Behner, *-s, -, m. (pop.)* șovarcă, paner.
be|hobeln, *behobelte, behobelt (ich behob(e)le), vb. (h) tr.* a trage (sau a da) la rindea, a netezi cu rindeaua sau geălăul.
Be|hobelung *f. sg.* netezire cu rindeaua, fățuire, geluire.
be|hohnlächeln, *behohnlächelte, behohnlächelt (ich behohnlächl(e)le) vb. (h) tr.* a lua în derădere, a ironiza; a surâde ironic, batjocoritor.
be|holzen, *beholzte, beholzt (du, er beholzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aproviziona cu lemne. **2.** a acoperi, a căptuși cu lemn; a lambrisa. **3.** a tăia pădurea. **4.** a împăduri. **II.** *refl.* **1.** a da ramuri. **2.** a se acoperi cu arbori, a se împădurii.
Be|holzung, *-en, f. (forest.)* **1.** împădurire. **2.** lăstărire.
Be|holzungsrecht, *-(e)s, n.* drept de tăiere.
be|hopfen, *behopfte, behopft, vb. (h) tr.* a pune hamei; a semăna cu hamei.
Be|hör, *-en, f.*, **Be|hör**, *-(e)s, -e, n. (înv.)* **1.** apartenență. **2.** convenință.
be|horchen, *behorchte, behorcht, vb. (h) tr.* **1.** a trage cu urechea, a asculta la ușă, a spiona. **2.** *(med.)* a ausculta.
Be|horchung *f. sg.* spionare.
Be|hörde, *-n, f.* **1.** autoritate, organ al puterii de stat, instanță; **die oberste** ~ instanța supremă; **städtische** ~ autoritate municipală, orășenească. **2.** instituție, serviciu; **nachgeordnete, untergeordnete** ~ administrație subordonată; **vorgesetzte** ~ autoritate superioară; **zuständige** ~ autoritate competentă.
Be|hörden|ange|stellte, *-n, -n (ein Behördenangestellter), m.* și *f.* agent administrativ.
Be|hördendeutsch, *-(s), sg., n.* **Be|hörden|sprache**, *-n, f.* limbaj administrativ, birocratic; limbă de lemn.
be|hördlich *adj.* oficial; **~e Vorschrift** ordonanță oficială.
be|hördlicherseits *adv.* din partea autorităților.
be|hören, *behörte, behört, vb. (h) tr.* **1.** a examina, a interoga. **2.** a asculta.
be|hörig I. *adj.* cuvenit, potrivit, adecvat. **II.** *adv.* cum se cuvine, cum trebuie.
be|host *adj. (fam.)* îmbrăcat cu pantaloni.
be|höst *adj.* **1.** *(fam.)* cu pantaloni, surtucar. **2.** *(despre păsări)* cu pene la picioare, împintenat.
Be|huf, *-(e)s, m. (adm., înv.)* **1.** obicei. **2.** scop, țel; **zu diesem ~e** în acest scop.
be|hufen, *behufte, behuft, vb. (h) tr.* a potcovi.
be|hufs *prep. (cu gen.) (adm., înv.)* spre a, pentru a, cu scopul de a, în vederea; ~ **Ergänzung der Studien** pentru completarea studiilor.
be|huft I. *part. trec.* de la behufen. **II.** *adj.* cu copită, copitat.
be|hülflich *adj. (înv.)* v. behilflich.
be|hüten, *behütete, behütet (du behütest, er behütet) vb. (h) tr.* a feri, a păzi; a ocroti; **jn. vor etwas** ~ a feri pe cineva de ceva; **der Hund behütet das Haus** câinele păzește casa; **jn. vor Schaden** ~ a feri pe cineva de pagubă; *(în expr.)* **behüte!** în nici un caz! **Gott behüte!** Doamne ferește!
Be|hüter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** ocrotitor(-oare); protector(-oare). **2.** păzitor(-oare), gardian(ă), paznic(ă).
be|hut|sam *adj.* precaut, prudent, atent.
Behut|samkeit *f. sg.* precauție, prudență, băgare de seamă.
Be|hütung, *-en, f.* ferire, păzire; ocrotire.
bei I. *prep. (cu dat.)* **1.** la; ~ **uns** la noi; ~ **Tisch(e)** la masă; ~ **der Hand** la îndemână; ~ **den Fliegern dienen** a face serviciu la aviație; ~ **ihm ist alles möglich** la el totul este posibil; ~ **ihm ist das Überzeugung** la el este (din) convingere; **das kommt selten** ~ **ihm vor** i se întâmplă rar; **sich** ~ **jm. beschweren** a se plânge cuiva; ~ **jm. im Dienste stehen** a sluji pe cineva, a fi în slujba cuiva; ~ **jm. wohnen** a locui la cineva; ~ **seiner Meinung bleiben** a-și menține părerea, a rămâne la părerea sa; **~m Hinausgehen** la ieșire; **wie es** ~ **Goethe heißt** cum spune, cum scrie Goethe; **er hat Geld** ~ **sich** are bani la el; **das ist** ~ **uns nicht Sitte** aceasta nu se obișnuiește la noi; ~ **einem Glas Wein** la un pahar de vin; *(fam.)* **ich bin nicht** ~ **Kasse** n-am bani, nu sunt în fonduri, sunt lefter; **mir ist nicht wohl** ~ **dieser Sache** nu-mi convine treaba asta; **~m ersten Wink** la primul semn; ~ **Überwindung der Schwierigkeiten** la înfrângerea greutăților. **2.** lângă, pe lângă, de lângă, de la; aproape de; **er wohnt** ~ **der Brücke** locuiește lângă pod; **Potsdam** ~ **Berlin** Potsdam lângă Berlin; ~ **jm. sitzen** a ședea lângă cineva; **nahe** ~ **der Stadt** aproape de oraș; **die Schlacht** ~ **Marengo** lupta de la Marengo. **3.** de; **es steht** ~ **Ihnen** depinde de dv.; ~ **der Hand nehmen** a lua de mână. **4.** cu; ~ **dieser Gelegenheit** cu această ocazie; ~ **all dem** cu toate că, în ciuda faptului că; ~ **alledem** cu toate acestea; ~ **weitem größer** cu mult mai mare; **fangt** ~ **mir an** începeți cu mine; ~ **jm. Unterricht nehmen** a învăța cu (sau la) cineva, a lua lecții cu (sau de la) cineva; **Schritt** ~ **Schritt** pas cu pas; ~ **Gelegenheit** când se ivește ocazia, ocazional; ~ **all seiner Klugheit** cu toată inteligența lui. **5.** pe; ~ **meiner Ehre!** pe onoarea mea! ~ **meiner Treu** sau ~ **meinem Barte** pe legea mea; **die Sachen ~m Namen nennen** a spune lucrurilor pe nume; ~ **zwanzig Grad Kälte** pe un ger de –20°; ~ **weitem das schönste Bild** pe departe cel mai frumos tablou; ~ **weitem nicht** nici pe departe; **jn. ~m Wort nehmen** a soma pe cineva să-și țină făgăduiala; ~ **Gott!** pe Dumnezeul meu! zău! **6.** în; ~ **der rumänischen Armee** în armata română; **er ist schon** ~ **Jahren** este un om deja în etate; **etwas** ~ **sich** *(dat.)* **denken** a gândi ceva în sinea lui. **7.** sub; **es ist** ~ **Strafe verboten** e interzis sub pedeapsă. **8.** (construit cu *sein*) a fi în, a avea; ~ **Gesundheit sein** a fi sănătos; ~ **guter Laune sein** a fi bine dispus, a fi în toane bune; ~ **Gelde sein** a avea bani; **nicht** ~ **Stimme sein** a nu fi în voce, a fi răgușit; ~ **Verstande sein** sau ~ **Sinnen sein** a fi cu mintea întreagă; *(fig.)* ~ **sich** *(dat.)* **sein** a fi în toate mințile. **9.** la, când; ~ **Abgang des Zuges** la plecarea trenului; ~ **Lebzeiten seines Vaters** pe când trăia tatăl său; ~ **hellichtem Tage** ziua-n amiaza mare; ~ **seinem hiesigen Aufenthalt(e)** când a fost aici, în timpul șederii lui aici; ~ **Tag(e)** ziua, în timpul zilei; ~ **Nacht** noaptea, în timpul nopții; ~ **der Übergabe der Waren** la predarea mărfii, în timpul predării mărfii. **II.** *adv.* **1.** cam, aproximativ; **es waren** ~ **tausend Mann** au fost cam vreo mie de oameni; ~ **zehn Jahren** vreo zece ani. **2.** ~ **sein** *(fam.)* a fi de față, prezent; **da müsste ich doch auch** ~ **sein** ar trebui să fiu și eu acolo, să particip și eu.
Bei [bai, *rar* be:i], *-s, -s (și -e), m. (ist.)* bei, mare dregător turc.
bei|an *adv. (înv.)* alături; **er steht** ~ stă alături.
beibe|halten, *behielt bei, beibehalten (du behältst bei, er behält bei) vb. (h) tr.* a menține, a păstra; **seine Gewonheiten** ~ a-și păstra obiceiurile.
Beibe|haltung *f. sg.* păstrare, conservare, menținere; **unter** ~ menținând.

beibiegen, *bog bei, beigebogen, vb. (h) tr.* **1.** a alătura, a anexa; *(fam.)* a-şi însuşi; **er hat sich** *(dat.)* **das Buch beigebogen** şi-a însuşit cartea. **2.** *(fam.)* a spune; a explica ceva cuiva în mod repetat; a spune într-un mod diplomatic.

beibinden, *band bei, beigebunden (du bindest bei, er bindet bei), vb. (h) tr.* a lega de, a fixa de, a ataşa de.

Beiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** supliment (la o gazetă); foileton; ediţie specială. **2.** foaie anexată, anexă.

beibleiben, *blieb bei, beigeblieben, vb. (s) intr. (reg.)* a fi, a rămâne statornic în ceva, pe lângă ceva.

Beiboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă remorcată; barcă de salvare.

Beibreche, *-n, f. (mine)* mineral însoţitor.

beibringen, *brachte bei, beigebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a prezenta, a cita; **neue Beweise** ~ a aduce noi dovezi; **Zeugen** ~ a aduce martori. **2.** a cauza, a pricinui; **Verluste** ~ a pricinui pierderi. **3.** a învăţa, a face (pe cineva) să înţeleagă; **jm. etwas** ~ **a)** a învăţa pe cineva, a-i băga ceva în cap; **b)** a face pe cineva să priceapă, să înţeleagă; **jm. eine Meinung** ~ a impune cuiva o părere; **jm. Lebensart** ~ a învăţa pe cineva cum să se poarte; **Gehorsam** ~ a impune ascultare, supunere. **4.** a administra; **eine Arznei** ~ a da o doctorie; **Gift** ~ a turna pe furiş otravă.

Beibringung, *-en, f.* **1.** aducere, prezentare (de dovezi sau martori). **2.** cauzare, pricinuire, aplicare. **3.** învăţare. **4.** citare. **5.** administrare (a unui medicament).

Beibuch, *-(e)s, -bücher, n. (cont.)* registru auxiliar.

Beicht|andacht, *-en, f. (rel.)* spovedanie, mărturisire, confesiune.

Beichte, *-n, f.* **1.** *(rel.)* spovedanie, mărturisire, confesiune; ~ **ablegen** a se spovedi; **zur** ~ **gehen** a merge la spovedanie; ~ **hören (sau abnehmen)** a spovedi. **2.** confiere, mărturisire.

beichten, *beichtete, gebeichtet (du beichtest, er beichtet) vb. (h) tr.* şi *intr. (rel.)* **1.** a se spovedi. **2.** *(fig.)* a mărturisi; **er beichtet es ihm** i-o mărturiseşte.

Beichtformel, *-n, f. (rel.)* formulă de spovedanie.

Beichtge|heimnis, *-ses, -se, n. (rel.)* secret al spovedaniei.

Beichtgeld, *-(e)s, -er, n.*, **Beichtgroschen**, *-s, -, m. (rel.)* bani daţi preotului la spovedanie.

Beichtiger, *-s, -, m. (rel.)* duhovnic.

Beichtkind, *-(e)s, -er, n.*, **Beichtling**, *-s, -e, m. (rel.)* persoană care se spovedeşte.

Beichtpfennig, *-s, -e, m.* v. Beichtgeld.

Beicht|siegel, *-s, n. sg.* v. Beichtgeheimnis.

Beicht|spiegel, *-s, -, m. (rel.)* chestionar pentru spovedanie.

Beicht|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (rel.)* scaun pentru spovedanie, confesional.

Beichtvater, *-s, -väter, m.* v. Beichtiger.

beichtwillig *adv.* dispus a se spovedi.

Beicht|zettel, *-s, -, m. (rel.)* listă a păcatelor.

beid|armig *adj. (sport.)* ambidextru, care joacă cu ambele mâini la fel de abil.

beid|äugig *adj. (fiz.)* binocular.

beidbeinig *adj. (sport)* cu ambele picioare; **ein ~er Absprung** o săritură cu ambele picioare.

beide *pron.* amândoi, amândouă; ambii, ambele; **alle** ~ amândoi, amândouă; **wir** ~ noi amândoi, amândouă; **einer von (den) beiden** unul din doi; **eines von beiden** una din două; **keiner von beiden** nici unul, nici altul; **man muss beides tun** trebuie să facem şi una şi alta.

beide Mal *adv.* de ambele dăţi.

beident|halben *adv.* v. beiderseits.

beidentwegen *adv.* din ambele motive.

beider|hand *adv.* şi la (sau de-a) stânga şi la (sau de-a) dreapta; de (sau în) ambele laturi.

beiderlei *adj. invar.* de ambele feluri; **auf** ~ **Art** şi într-un fel, şi în altul; ~ **Geschlechts** de ambele sexe; *(gram.)* de amândouă genurile.

beiderseitig *adj.* şi *adv.* **1.** de ambele părţi, de o parte şi de alta, bilateral. **2.** reciproc, mutual. **3.** *(mil.)* din amândouă flancurile.

beiderseits I. *adv.* **1.** de ambele părţi, de o parte şi de alta. **2.** reciproc, mutual. **II.** *prep.* (cu *gen.)* de ambele părţi ale...

Beiderwand *f. sg.* şi **Beiderwand**, *-(e)s, n. sg. (inv., text.)* postav jumătate bumbac, jumătate lână.

beiderwandsch *adj. (reg.)* grosolan, comun.

beides *pron.* v. beide.

beidfüßig *adj. (sport.)* care joacă la fel de abil cu ambele picioare; **~er Stürmer** atacant care joacă la fel de bine cu stângul şi cu dreptul.

beidgeschlechtig *adj.* **1.** *(gram.)* ambigen; neutru. **2.** hermafrodit.

Beidhänder, *-s, -, m.* **1.** persoană care se serveşte la fel de bine de amândouă mâinile, ambidextru. **2.** *(ist.)* spadă mare (care se apucă cu ambele mâini).

beidhändig *adj* ambidextru.

Bei|ding, *-(e)s, -e, n.* (obiect) accesoriu.

Beidleber *pl. (biol.)* amfibii.

beidlebig *adj. (biol.)* amfibiu.

beidrecht *adj.* **1.** *(despre ţesături)* cu două feţe. **2.** *(mine)* bilateral, cu două aripi.

Beidrecht, *-(e)s, -e, n. (text.)* stofă cu două feţe.

beidrehen, *drehte bei, beigedreht, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(mar.)* a aduce la capă. **2.** *(fig.)* a ceda, a face concesii.

Beidrehen, *-s, n. sg. (mar.)* încetinire a mersului unui vapor.

beidrucken, *druckte bei, beigedruckt, vb. (h) tr. (tipogr.)* a tipări în anexă.

beidrücken, *drückte bei, beigedrückt, vb. (h) tr.* a apăsa pe, a strânge de; **sein Siegel** ~ a(-şi) pune sigiliul.

Beidrückung *f. sg.* pecetluire

beidseitig *adj.* şi *adv.* v. beiderseitig.

beidseits *adv. (elv.)* v. beiderseits.

bei|einander *adv.* **1.** împreună, laolaltă; *(fig., reg.)* **gut** ~ **sein** a fi sănătos, voinic, bine dispus; *(fig.)* **er ist nicht ganz** ~ nu e în toate minţile. **2.** ordonat(ă); în ordine; **in der Wohnung war alles** ~ în locuinţă era totul în ordine.

bei|einander haben, *hatte beieinander, beieinander gehabt (du hast beieinander, er hat beieinander) vb. (h) tr.* a avea la un loc; *(în expr.)* **er hat nicht alle** ~ nu e în toate minţile.

bei|einander halten, *hielt beieinander, beieinander gehalten (du hältst beieinander, er hält beieinander) vb. (h) tr.* **1.** a ţine la un loc. **2.** a gospodări bine; **sie hält ihr Haus gut** ~ îşi gospodăreşte bine casa, menajul.

Bei|einandersein, *-s, n. sg.* timp petrecut împreună în mod plăcut.

bei|einander sitzen, *saß beieinander, beieinander gesessen (du, er sitzt beieinander) vb. (h) intr.* a sta, a şedea la un loc.

bei|einander stehen, *stand beieinander, beieinander gestanden, vb. (h) intr.* a sta (în picioare) împreună.

Beifahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care stă pe şaua din spate sau în ataş (la motociclete). **2.** însoţitor; ajutor de şofer.

Beifahrer|sitz, *-es, -e, m.* loc, scaun de lângă şofer.

Beifall, *-(e)s, m. sg.* **1.** aplauze; ovaţii; **stürmischer anhaltender** ~ aplauze furtunoase prelungite; ~ **finden (sau haben)** a fi aplaudat, a avea succes; ~ **klatschen** a aplauda, a ovaţiona. **2.** aprobare; ~ **zollen** a aproba.

Beifall|äußerung, *-en, f.* v. Beifallsbezeigung.

beifallen, *fiel bei, beigefallen (du fällst bei, er fällt bei) vb. (s) intr.* **1.** a se alătura, a fi de acord; **einer Meinung** ~ a se alătura unei opinii. **2.** *(inv.)* a-i veni în minte; **sich** *(dat.)* ~ **lassen** a-i trece prin minte.

beifällig *adj.* **1.** aprobativ, favorabil; **sich** ~ **äußern** a se pronunţa aprobativ, favorabil. **2.** flatant, măgulitor.

Beifallsbezeigung, *-en, f.* manifestare de aprobare (prin aplauze); ovaţionare.

beifallsfreudig *adj.* dispus să aplaude; **~es Publikum** un public darnic cu aplauzele.

Beifallsgemurmel, *-s, n. sg.* murmur aprobativ, de simpatie.

Beifallsgetöse, *-s, n. sg.* ropot de aplauze.

Beifallsjubel, *-s, m. sg.* aplauze însoţite de manifestarea puternică şi zgomotoasă a bucuriei.

Beifallsklatschen, *-s, n. sg.* aplaudare, aplauze.

Beifallskundgebung, *-en, f.* v. Beifallsbezeigung.

Beifallsruf, *-(e)s, -e, m.* ovaţie, aprobare zgomotoasă; manifestare de simpatie.

Beifalls|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună de aplauze, aplauze furtunoase.

beifallswert *adj.* demn de a fi aplaudat, ovaţionat.

Beifalls|zeichen, *-s, -, n.* semn de simpatie.

Beifang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** captură ocazională (la pescuit). **2.** *(reg.)* strat de ţărână mai ridicată între două brazde.

Beifilm, *-(e)s, -e, m.* film de (scurt metraj dat în) completare.

beifolgen, *folgte bei, beigefolgt, vb. (s) intr.* a urma, a fi anexat.

beifolgend I. *part. prez.* de la beifolgen. **II.** *adj.* alăturat, anexat; **das ~e Muster** mostra alăturată.

Beiform, *-en, f. (gram.)* participiu (prezent, trecut).

Beifracht *f. sg. (mar.)* bagaj pe care-l poate lua o persoană la bord.

beifügen, *fügte bei, beigefügt, vb. (h) tr.* a adăuga, a anexa, a alătura; *(inform.)* **die beizufügende Datei** fişierul de ataşat.

Beifügung, *-en, f.* **1.** adăugare, anexare, alăturare; ataşare; **unter** ~ anexând. **2.** *(gram.)* atribut.

Beifügungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie atributivă.

Beiführung *f. sg. (mar.)* încărcătură maximă (a unui vapor).

Beifuß, *-es, m. sg. (bot.)* peliniţă *(Artemisia* L.); **gemeiner** ~ pelin-negru *(Artemisia vulgaris* L.).

Beifutter, *-s, n. sg.* adaos la hrana obişnuită a animalelor.

Beigabe, *-n, f.* supliment, adaos.

Beigang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(arhit.)* coridor dosnic de comunicaţie. **2.** *(mineral.)* filon secundar. **3.** *(mine)* galerie paralelă.

beige [bɛ:ʒ] *adj.* (de culoare) bej.

Beige[1] [bɛ:ʒ], *-, n. sg.* (culoarea) bej.

Beige[2], *-n, f. (reg.)* stivă (de lemne).

beigeben, *gab bei, beigegeben (du gibst bei, er gibt bei) vb. (h) tr.* **1.** a adăuga, a alătura, a da ca ajutor; **er wurde mir als Assistent beigegeben** mi-a fost repartizat ca asistent. **2.** a da (la jocul de cărţi); **klein** ~ **a)** a da o carte mică; **b)** *(fig.)* a ceda, a se supune, a o lăsa mai moale.

beige|farben ['bɛ:ʒ-] *adj.* bej; **~e Strümpfe** ciorapi bej.

beigefügt *adj.* alăturat, anaexat.

beigehen, *ging bei, beigegangen, vb. (s) intr. (înv.)* **1.** a fi anexat. **2.** *(reg.)* a lua parte.

beigehend I. *part. prez.* de la beigehen. **II.** *adj.* alăturat, adăugat.

beigelegt I. *part. trec.* de la beilegen. **II.** *adj.* **1.** anexat, alăturat. **2.** aplanat.

Beigemach, *-(e)s, -gemächer, n.* odăiţă, cămăruţă (alăturată).

beigen, *beigte, gebeigt, vb. (h) tr. (reg.)* a stivui.

beige|ordnet *adj.* **1.** *(gram.)* coordonat. **2.** dat ca ajutor.

Beige|ordnete, *-n, -n (ein Beigeordneter) m.* şi *f.* **1.** ajutor(-oare) de primar. **2.** consilier(ă) municipal(ă).

Beigericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** garnitură (la o mâncare). **2.** aperitiv, gustare, mizilic.

Beigeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros aparte, particular (neplăcut); iz.

beigeschlossen *adj.* v. beigefügt.

Beigeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust aparte, special, particular, secundar (neplăcut); *(fig.)* **ein bitterer** ~ un gust (secundar) amar; **dieser Scherz hat einen bösen** ~ gluma aceasta are un gust amar; **eine Sache mit üblem** ~ o poveste cu un iz neplăcut; **einen** ~ **von etwas haben** a şti ce înseamnă, a şti din experienţă.

Beigeschoss, *-es, -e, n. (reg.)* etaj, nivel intermediar, mezanin.

beigesellen, *gesellte bei, beigesellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a alătura, a da ca tovarăş; a anexa. **II.** *refl.* a se asocia, a se alătura.

Beigesellung *f. sg.* asociere, întovărăşire.

beigießen, *goss bei, beigegossen (du, er gießt bei), vb. (h) tr.* a adăuga prin turnare.

Beiglied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* parte de pervaz.

Beiguss, *-es, -güsse, m. (cul.)* sos.

Beigut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* încărcătură suplimentară, fraht suplimentar.

Bei|hälterin, *-nen, f.* concubină, ţiitoare.

bei|handen *adv.* la îndemână.

Bei|hau, *-(e)s, -e, m. (reg.)* os (care se dă la o anumită cantitate de carne).
Bei|heft, *-(e)s, -e, n.* supliment la o publicație.
beiheften, *heftete bei, beigeheftet (du heftest bei, er heftet bei), vb. (h), tr.* a îndosaria, a anexa.
bei|helfen, *half bei, beigeholfen (du hilfst bei, er hilft bei), vb. (h), tr.* a ajuta, a da o mână de ajutor (la ceva).
bei|her *adv.* **1.** alături. **2.** în treacăt; printre altele.
Bei|hilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, asistență; **~ leisten** a da ajutor. **2.** contribuție; subvenție; **staatliche ~** subvenție de stat; **finanzielle ~** ajutor financiar, subvenție; **tarifliche ~** ajutor tarifar. **3.** complicitate.
bei|hilflich *adj.* **1.** ajutător. **2.** *(jur.)* subsidiar.
Bei|hirsch, *-es, -e, m. (vân.)* cerb tânăr.
bei|holen, *holte bei, beigeholt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a strânge velele. **2.** *(jur.)* a cere pe cale judiciară.
Bei|hülfe, *-n, f.* v. Beihilfe.
Beijagd, *-en, f.*, **Beijagen**, *-s, n. sg.* vânătoare secundară, vânătoare de vânat mic (când se pândește vânatul mare).
Beikammer, *-n, f.* odăiță, cămăruță (alăturată).
Beikarte, *-n, f.* carte mică (la jocul de cărți).
Beikind, *-(e)s, -er, n.* bastard.
Beikirche, *-n, f.* capelă.
Beiklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** sunet secundar (de fond), sunet acompaniator. **2.** *(muz.)* flageolet. **3.** *sg. (fig.)* subînțeles, nuanță, ton; **seine Worte haben einen ~ von Trauer** cuvintele sale au o nuanță de tristețe.
Beiknecht, *-(e)s, -e, m.* rândaș.
Beikoch, *-(e)s, - köche, m.* ajutor de bucătar.
Beiköchin, *-nen, f.* ajutoare de bucătar.
beikommen, *kam bei, beigekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se apropia, a ajunge la; **er kann seinem Geld(e) nicht ~** nu poate să-și încaseze banii; **er kommt seinem Schaden bei** își recuperează paguba; **ihm ist nicht beizukommen** nu te poți atinge de el. nu-i poți veni de hac. **2.** *(fig.)* a privi pe cineva; a reveni cuiva; **das kommt mir bei** asta mă privește pe mine, este treaba, datoria mea. **3.** a egala, a se ridica până la ceva; **die Kopie kommt dem Original nicht bei** copia nu egalează originalul, copia nu este de talia originalului; **ihm ist nicht beizukommen** este de neegalat, de neînvins. **4.** a rezolva, a soluționa. **5.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **~ lassen** a-și aminti; a-i trece prin minte.
Beikost *f. sg.* completare (a mesei la sugari), hrană suplimentară, supliment; regim suplimentar.
beil. *presc.* de la beiliegend.
Beil, *-(e)s, -e, n.* **1.** topor, bardă, secure; **er wirft das ~ weit** a dat cu bâta în baltă. **2.** secure a călăului; **durch das ~ hinrichten lassen** a condamna la moarte prin decapitare; **das ~ der Guillotine** cuțitul ghilotinei.
Beilade, *-n, f.* **1.** cutiuță. **2.** sertar mic; despărțitură într-un geamantan de lemn.
beiladen, *lud bei, beigeladen (du lädst bei, er lädt bei), vb. (h) tr.* **1.** a încărca (suplimentar, împreună cu altceva). **2.** *(jur.)* a cita; **jn. ~** a cita pe cineva.
Beiladung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* încărcătură suplimentară. **2.** *(mil.)* încărcătură de rezervă. **3.** *(jur.)* citare, chemare.
Beilage, *-n, f.* **1.** adaos, anexă, supliment; *(tehn.)* bailag. **2.** garnitură (la mâncare). **3.** *(tipogr.)* supliment.
Beilager, *-s, -, n. (ist.)* **1.** ceremonie de nuntă. **2.** *(înv.)* v. Beischlaf.
Beilagscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă, rondelă (de adaos).
Beilag|stück, *-(e)s, -e, n.* supliment.
Beiländer, *-s, -, m.* v. Binnenländer.
Beilast, *-en, f. (mar.)* **1.** balast. **2.** bagaj pe care-l iau marinarii la bord.
Beiläufer, *-s, -, n.* **1.** *(astron.)* satelit. **2.** *(fig.)* tovarăș de drum. **3.** curier.
beiläufig **I.** *adj.* întâmplător, ocazional, incidental. **II.** *adv.* **1.** între altele, în treacăt; **~ gesagt** fiindcă veni vorba de, în treacăt fie zis; **2.** *(austr.)* cam, aproape, vreo.
Beilbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* contract pentru construirea unei nave. **2.** certificat de construcție. **3.** *(elv., inv.)* ipotecă.
Beilchen, *-s, -, n. (dim.* de la Beil) toporaș, toporișcă.
beilegen, *legte bei, beigelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a anexa, a alătura. **2.** *(fig.)* a da, a atribui (un nume, o poreclă). **3.** a împăca, a aranja, a aplana (un conflict). **II.** *intr. (mar.)* a strânge velele.
Beilegung, *-en, f.* **1.** anexare, alăturare. **2.** atribuire. **3.** încetare, suspendare, aplanare (a unui conflict); **gütliche ~** rezolvare pașnică; **gerichtliche ~** rezolvare, reglementare juridică. **4.** *(mar.)* strângerea velelor.
beileibe *adv.* nici pe departe; **das ist ~ nicht so** asta nu-i deloc așa; **das darf ~ nicht sein** asta să nu se întâmple în nici un caz; **~ nicht** pentru nimic în lume, cu nici un chip.
Beileid, *-(e)s, n. sg.* compătimire, condoleanțe; **sein ~ ausdrücken** a prezenta condoleanțe; **~ empfinden** a compătimi; **mein ~!** condoleanțele mele!
Beileidsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de condoleanțe.
Beileidsbezeigung, **Beileidsbezeugung**, *-en, f.* exprimare a condoleanțelor.
Beileidskarte, *-n, f.* carte poștală de condoleanțe.
Beileids|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de condoleanțe.
Beileids|telegramm, *-(e)s, -e, n.* telegramă de condoleanțe.
Beil|eisen, *-s, -, n.* partea de fier a toporului.
Beileitungswassermenge, *-n, f.* debit de apă în derivație.
beilen, *beilte, gebeilt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia cu toporul (lemne); a ciopli cu barda. **2.** *(rar)* a executa, a tăia capul cu securea.
beilfertig *adj. (înv.; mar.; despre construirea navelor)* gata, isprăvit; **~es Schiff** vapor gata cu tachelajul nemontat.
beilförmig *adj.* în formă de topor.
Beilhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu toporul.
beiliegen, *lag bei, beigelegen, vb. (h) intr.* **1.** a fi anexat, a fi alăturat. **2.** *(mar.)* a încetini, a opri, a aștepta; **das Schiff liegt bei** vaporul așteaptă să treacă furtuna. **3.** a coabita; **jm. ~** a se culca cu cineva, alături de cineva, lângă cineva.
beiliegend **I.** *part. prez.* de la beiliegen. **II.** *adj.* anexat, alăturat.
Beilkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coroniște *(Coronilla varia* L.).
Beilrücken, *-s, -, m.* muchia toporului.
Beil|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* jad, nefrit.
Beil|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de topor.
beim (formă prescurtată pentru bei dem) la; **~ Einpacken** la împachetare.
beimengen, *mengte bei, beigemengt, vb. (h) tr.* v. beimischen.
Beimengung, *-en, f.* v. Beimischung.
beimessen, *maß bei, beigemessen (du, er misst bei), vb. (h) tr.* a atribui, a acorda; **einer Sache eine große Bedeutung ~** a da, a acorda mare importanță unui lucru; **Glauben ~** a da crezare; **eine Schuld ~** a imputa, a învinui.
Beimessung, *-en, f.* atribuire; imputare.
beimischen, *mischte bei, beigemischt, vb. (h) tr.* a amesteca, a adăuga în amestec.
Beimischung, *-en, f.* amestecare, adăugare.
be|impfen, *beimpfte, beimpft, vb. (h) tr.* a trata prin vaccin.
Bein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior; **die ~e übereinander schlagen** a pune picior peste picior; **jn. auf die ~e bringen** sau **jm. auf die ~e helfen** a ajuta pe cineva să se pună pe picioare, să se restabilească; **wieder auf die ~e kommen** a se însănătoși, a se face bine; **wieder auf den ~en sein** a fi din nou sănătos; **mit einem ~ im Grab(e) stehen** a fi grav bolnav, a fi cu un picior în groapă; **immer wieder auf die ~e fallen** a-și reveni mereu fără a fi păgubit; **die ~e in die Hand nehmen** a fugi, a o șterge; a-și lua picioarele la spinare, a o lua la picior, la sănătoasa; *(fam.)* **jm. ~e machen** a zori pe cineva, a face pe cineva să umble mai repede; **sich auf die ~e machen** a porni, a pleca; **der Schreck ist ihm in die ~e gefahren** i s-au muiat picioarele de spaimă; **jm. ein ~ stellen** a pune cuiva o piedică; **jm. Knüppel zwischen die ~e werfen** a pune cuiva bețe în roate; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **für jn. ein ~ ausreißen** a se strădui, a face tot posibilul pentru cineva; **sich** *(dat.)* **kein ~ ausreißen** a nu se obosi muncind prea mult; **~e bekommen** a dispărea; **auf eigenen ~en stehen** a fi independent, a sta pe picioarele proprii; **sich** *(dat.)* **die ~e in den Leib stehen** a obosi (sau a-i trece os prin os) stând în picioare, a aștepta mult timp în picioare; **Lügen haben kurze ~e** minciuna are picioare scurte; **sich** *(dat.)* **die ~e vertreten** a-și dezmorți picioarele; **mit dem linken ~ zuerst aufgestanden sein** a fi prost dispus. **2.** os; ciolan; *(fig.)* **durch Mark und ~ gehen a)** a zdruncina, a zgudui adânc; **b)** a face nervos, a irita; *(fam.)* **kein ~!** nici un pic. **3.** fildeș.
Bein|ader, *-n, f. (anat.)* arteră femurală.
beinah(e), **beinahe** *adv.* aproape, cât pe-aci; **ich hätte ~ etwas gesagt** eram gata-gata să spun ceva.
Beiname, *-ns, -n, m.* **1.** poreclă, **2.** epitet.
bein|amputiert *adj.* cu picior amputat; **ein ~er Mann** un om cu piciorul amputat.
Bein|arbeit, *-en, f. (sport)* lucrul cu picioarele.
Bein|arbeiter, *-s, -, m.* strungar (în lemn sau fildeș).
Bein|asche *f. sg.* cenușă de oase (calcinate).
Beinbrech, *-(e)s, m. sg. (geol.)* tuf calcaros.
Beinbrecher, *-s, -, m.* **1.** vultur de mare *(Heliaetos albicilla).* **2.** *sg. (bot.)* cruciuliță *(Senecio vulgaris* L.).
Beinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** fractură a piciorului; **Hals- und Beinbruch!** *(fam.)* noroc! succes! baftă! **2.** *(geol.)* v. Beinbrech.
beinbrüchig *adj.* care are un os sau un picior fracturat.
Beinchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Bein) **1.** picioruș. **2.** oscior.
beindürr *adj.* **1.** slab de-i numeri coastele. **2.** foarte tare și uscat.
beineln, *beinelte, gebeinelt (ich bein(e)le), vb. (h) tr. (elv.)* a merge cu pași mărunți și iuți.
beinennen, *nannte bei, beigenannt, vb. (h) tr.* **1.** a porecli. **2.** a numi, a enumera, a înșira.
Bein|erde *f. sg.* v. Beinasche.
beinern *adj.* de os; de fildeș.
Beinfäule, **Beinfäulnis** *f. sg.* v. Beinfraß.
Beinfessel, *-n, f.* cătușe pentru picioare.
Beinfolter, *-n, f.* butuc (instrument de tortură).
Beinfraß, *-es, m. sg. (înv.)* carie a oaselor.
Beingerüst, *-(e)s, -e, n. (rar)* schelet.
Beingeschwulst, *-geschwülste, f. (med.)* tumoare osoasă.
Beinglas, *-es, -gläser, n.* sticlă mată, translucidă.
be|inhalten, *beinhaltete, beinhaltet (du beinhaltest, er beinhaltet), vb. (h) tr.* a conține, a cuprinde.
beinhart *adj.* tare și uscat ca osul.
Beinhase, *-n, -n, m. (vân.; iron.)* vânător nepriceput.
Beinhaus, *-es, -häuser, n.* osuar.
Beinhaut *f. sg. (anat.)* periost.
Beinheil, *-(e)s, n. sg.* v. Beinwell **(1).**
Beinholz, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** corn *(Cornus mas* L.). **2.** sânger *(Cornus sanguinea* L.). **3.** mălin-negru *(Ligustrum vulgare* L.).
beinicht *(înv.)*, **beinig** *adj.* osos, ciolănos.
Beinkleid, *-(e)s, -er, n.* pantalon.
Beinknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de os.
Beinleder, *-s, -, n.* apărătoare din piele (pentru picioare), jambieră.
Beinling, *-s, -e, m.* **1.** pulpar, carâmb al ciorapului. **2.** crac de pantalon. **3.** *(la animale)* blană de la picioare.
Beinmark, *-(e)s, n. sg.* măduvă osoasă.
Beinmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de oase.
Bein|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de oase.
Beinprothese, *-n, f. (med.)* proteză, picior artificial.
Beinröhre, *-n, f.* v. Beinschiene **(1).**
Beinschelle, *-n, f.* cătușă pentru picioare.
Beinschere, *-n, f. (sport)* foarfecă; șut de tip foarfecă.
Beinschiene, *-n, f.* **1.** *(ist.)* pulpar, parte a armurii care apăra pulpa piciorului. **2.** apărătoare pentru jucători de hochei și baschet. **3.** *(med.)* atelă metalică (la aparatele ortopedice pentru picior).

Beinschlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* mișcare a picioarelor la înot.
Beinschoner, *-s, -, m.* v. Beinschiene **(1, 2)**.
Beinschrauben *pl.* butuci (instrument de tortură).
Beinschuss, *-es, -schüsse, m.* rană la picior cauzată de o armă de foc; împușcătură în picior.
Beinschwarz, *-es, n. sg.* **1.** cărbune animal. **2.** praf sau făină de oase.
Bein|spreizen, *-s, n. sg. (sport)* crăcănare, îndepărtare laterală a picioarelor.
Bein|stellen, *-s, n. sg.* punere de piedică, împiedicare.
Bein|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* ciot, picior amputat.
Beintasche, *-n, f.* v. Beinschiene **(1)**.
Beinverletzte, *-n, -n (ein Beinverletzter), m.* și *f.* persoană rănită la picior.
Beinvieh, *-(e)s, n. sg.* vite cornute.
Beinwell, *-(e)s, -e, m.* (și *n*) **1.** (*bot.*) brustur-negru *(Symphytum officinale* L.). **2.** *(mineral.)* tuf calcaros.
Beinwickel, *-s, -, m.* moletieră.
Beinwurz *f. sg.* v. Beinwell **(1)**.
Beinzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Beinschiene **(1)**.
bei|ordnen, *ordnete bei, beigeordnet (du ordnest bei, er ordnet bei), vb. (h) tr.* **1.** a ataşa, a da ca ajutor. **2.** a coordona.
bei|ordnend I. *part. prez.* de la beiordnen. **II.** *adj.* coordonator.
Bei|ordnung, *-en, f.* **1.** ataşare. **2.** coordonare.
Beipack, *-(e)s, -e* (și *-päcke), m.* **1.** fraht suplimentar. **2.** *(tel.)* circuite simetrice (cvarte sau perechi) care însoțesc o conductă coaxială într-un cablu de telecomunicații.
beipacken, *packte bei, beigepackt, vb. (h) tr.* **1.** a împacheta (împreună) cu... **2.** a mai pune ceva într-un pachet.
Beipackung *f. sg.* împachetare, adăugare, adaos la un pachet.
Beipackzettel, *-s, -, m.* prospect (al unui produs).
Beipferd, *-(e)s, -e, n.* cal lăturaș.
beipflichten, *pflichtete bei, beigepflichtet (du pflichtest bei, er pflichtet bei), vb. (h) intr.* a aproba, a consimți, a se învoi; **ich pflichte deiner Meinung bei** sunt de părerea ta.
Beipflichtung, *-en, f.* aprobare, consimțire, încuviințare, aderare la ...
Beiprogramm, *-(e)s, -e, n.* program suplimentar; completare (film).
Beiram, *-s, -s, m.*, **Beiramfest**, *-(e)s, -e, n.* bairam turcesc.
Beirat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu, sfat; comitet consultativ; consiliu consultativ. **2.** consilier, sfetnic, expert, consultant.
Beiratschaft *f. sg.* tutelă, curatelă.
be|irren, *beirrte, beirrt, vb. (h) tr.* a încurca, a induce în eroare; **sich nicht ~ lassen** a nu se lăsa influențat, a nu se zăpăci.
Beisaat, *-en, f. (agr.)* semănătură suplimentară.
beisammen *adv.* împreună; **dicht ~** înghesuit; **seine Gedanken ~ haben** a fi atent, concentrat; **nicht ganz ~ sein a)** a se simți prost, a fi ușor bolnav; **b)** *(fig.)* a nu fi în toate mințile.
Beisammensein, *-s, n. sg.* întrunire, reunire; reuniune.
beisammensitzen, *saß beisammen, beisammengesessen (du, er sitzt beisammen), vb. (h* și *s) intr.* **1.** a sta, a ședea împreună, a sta unul lângă altul. **2.** a fi împreună.
beisammen|stehen, *stand beisammen, beisammengestanden, vb. (h* și *s) intr.* a sta împreună în picioare.
Bei|sass, *-en, -en.* **Bei|sasse**, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* locuitor fără (drept de) cetățenie. **2.** țăran sărac. **3.** asesor.
Beisatz, *-es, -sätze, m.* **1.** adăugire, adaos. **2.** *(gram.)* apoziție.
beischaffen, *schaffte bei, beigeschafft, vb. (h) tr.* a procura.
Beischaffung *f. sg.* procurare.
beischießen, *schoss bei, beigeschossen (du, er schießt bei), vb. (h) tr.* v. beisteuern.
Beischiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas de escortă.
Beischlaf, *-(e)s, m. sg.* relație sexuală.
beischlafen, *schlief bei, beigeschlafen (du schläfst bei, er schläft bei), vb. (h) intr.* a avea relații sexuale.
Beischläfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* concubin(ă), amant(ă).
Beischlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(constr.)* terasă, peron (în fața casei), estradă. **2.** monedă cu defect (greșit bătută).
beischlagen, *schlug bei, beigeschlagen (du schlägst bei, er schlägt bei), vb. (h)* **I.** *tr.* a anexa, a adăuga. **II.** *intr. (vân.; despre mai mulți câini)* a adulmeca și a indica vânatul prin lătrat.
beischließen, *schloss bei, beigeschlossen (du, er schließt bei), vb. (h) tr.* **1.** a anexa, a alătura, a adăuga. **2.** a uni. **3.** a închide, a strânge.
Beischließung, *-en, f.* anexare, alăturare, adăugare.
Beischluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** anexă, adaos (împachetat sau trimis împreună cu ceva). **2.** anexare, adăugare; **unter ~ unserer Rechnung** alăturând nota noastră de plată.
Beischlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă.
Beischmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* v. Beigeschmack.
beischreiben, *schrieb bei, beigeschrieben, vb. (h) tr.* a completa un act, un text oficial.
Beischrift, *-en, f.* **1.** supliment, notă post-scriptum. **2.** adaos ulterior în registrul de contabilitate.
Beisegel, *-s, -, n. (mar.)* velă auxiliară.
bei sein, *war bei, bei gewesen, vb. (s) intr. (fam.)* a fi de față, prezent; **da müsste ich doch auch ~** ar trebui să fiu și eu acolo, ar trebui să particip și eu.
Beisein, *-s, n. sg.* prezența; **in seinem ~** în prezența lui.
beiseite *adv.* la o parte, într-o parte; deoparte; **Scherz ~!** să lăsăm gluma, destul cu glumele; fără glumă; **~ bringen a)** a salva; **b)** a-și însuși; **c)** a face să dispară, a omorî; **~ legen** (sau **setzen** sau **tun**) a pune la o parte (sau deoparte); **Geld ~ legen** a economisi bani; **er setzt die Ehrfurcht ~** lasă respectul deoparte, se poartă nerespectuos; **~ lassen** a omite; **~ nehmen** a reține; a lua deoparte; **~ schaffen a)** a face să dispară, a îndepărta; **b)** a omorî; **~ schieben** a înlătura, a da la o parte; **~ stehen** a nu se implica, a nu fi băgat în seamă; (și *fig.*) **~ stoßen** sau **schieben** a da sau a împinge la o parte cu bună știință.
Beiseitelassung, *-en, f.* omitere.
Beiseiteschaffung, *-en, f.* îndepărtare, înlăturare.
Beiseitesetzung, *-en, f.* v. Beiseitelassung.
beiseits *adv. (reg.)* v. beiseite.
Beis(e)l, *-s, -(n), n. (reg.* și *austr.)* cârciumă, tavernă.
beisetzen, *setzte bei, beigesetzt (du, er setzt bei), vb. (h) tr.* **1.** a adăuga. **2.** a înmormânta; **einen Verstorbenen ~** a înmormânta un răposat. **3.** a pune pe foc; **eine Suppe ~** a pune supa pe foc. **4.** *(mar.)* a întinde vela.
Beisetzung, *-en, f.* **1.** alăturare. **2.** înmormântare. **3.** *(mar.)* întindere a pânzelor.
Beisetzungsfeier, *-n, f.* ceremonie funerară, funeralii.
beisichtig *adj. (reg.)* miop.
Beisitz, *-es, -e, m. (jur.)* asistență, participare ca asesor în instanță.
beisitzen, *saß bei, beigesessen (du, er sitzt bei), vb. (h) intr.* **1.** a fi de față (la o ședință), a participa (la o ședință). **2.** *(jur.)* a asista la un proces, a îndeplini funcția de asesor.
Beisitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* asesor(-oare).
Beisitzer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de asesor.
beispannen, *spannte bei, beigespannt, vb. (h) tr.* a înhăma (un cal) alături de...
Bei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu; pildă; **zum ~** de exemplu; **ein treffendes ~** un exemplu potrivit; **sich** *(dat.)* **ein ~ nehmen** a lua drept (sau de) exemplu; **als ~ anführen** a da ca exemplu; **böse ~e verderben gute Sitten** merele putrede strică pe cele bune.
bei|spielhaft *adj.* exemplar; **~e Haltung** ținută exemplară.
bei|spiel|los *adj.* fără precedent, fără asemănare, nemaiauzit, nemaipomenit, fără pereche.
Bei|spiel|losigkeit, *en, f.* enormitate, ceva fără precedent; lipsă de precedent.
bei|spielmäßig *adj.* v. beispielhaft.
Bei|spielsammlung, *-en, f.* culegere de modele, de exemple, de paradigme.
Bei|spielsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz exemplar.
bei|spiel(s)halber, **bei|spielsweise** *adv.* de exemplu, drept pildă, de pildă.
bei|springen, *sprang bei, beigesprungen, vb. (s) intr.* a sări în ajutor; **er ist mir beigesprungen** mi-a sărit în ajutor.
Beißel, *-s, -, m. (reg.)* daltă.
beißen, *biss, gebissen (du, er beißt), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mușca, a rupe cu dinții; a mesteca; **nichts zu ~ noch zu brechen haben** a nu avea ce mânca; **sich** *(dat.* sau *ac.)* **auf die Zunge ~** a-și mușca limba; **um sich ~** a mușca în jur, a căuta să apuce cu dinții în toate părțile; **nach jm. ~** a încerca să muște, să apuce cu dinții pe cineva; *(fig., fam.)* **ins Gras ~** a muri, a da ortul popii; **den letzten ~ die Hunde** celor târziu veniți (le rămân) oasele; **in den sauren Apfel ~** a înghiți gălușca; **seine Wut in sich ~** a-și înghiți furia. **2.** a ustura; a înțepa; a pișca; **der Rauch beißt in die Augen** fumul înțeapă la ochi; **Essig beißt** oțetul pișcă; **ein Floh hat mich gebissen** m-a înțepat un purice. **3.** a mușca din; **die Fische ~ heute gut** peștii muște azi bine din momeală. **4.** *(fig.)* a înțepa, a mușca, a împunge (cu vorbe).
Beißen, *-s, n. sg.* **1.** mușcat. **2.** usturime, mâncărime, pișcătură. **3.** *(fig.)* împungere, înțepare (cu vorbe ironice, răutăcioase).
beißend I. *part. prez.* de la beißen. **II.** *adj.* mușcător; *(fig.)* înțepător; caustic, sarcastic; **~er Spott** sarcasm; **es ist ~ kalt** pișcă gerul; **~er Schmerz** durere arzătoare.
Beißer, *-s, -, m.* **1.** animal care mușcă; câine rău. **2.** dinte incisiv de lapte. **3.** *(iht.)* grindel, zvârlugă, pișcar *(Gurnus fossilis).* **4.** piedică în roata căruței. **5.** *(austr.)* rangă.
Beißerzahn, *-(e)s, -zähne, m. (fam.)* incisiv de lapte.
beißig *adj.* beißend **(II)**.
Beißigkeit *f. sg.* **1.** coroziune. **2.** usturime, mâncărime.
Beißker, *-s, -, m.* v. Beitzker.
Beißkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* sfeclă *(Beta vulgaris* L.).
Beißkorb, *-(e)s, -körbe, m.* botniță.
Beißwut *f. sg.* furie, obicei de a mușca.
Beißzahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* dinte incisiv.
Beißzange, *-n, f.* clește de tăiat, de cuie.
Bei|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** ajutor, sprijin; asistență; **~ leisten** a da ajutor. **2.** *(jur.)* persoană care acordă asistență juridică. **3.** *(înv.; austr.)* naș (de cununie).
Bei|stands|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* convenție de întrajutorare.
bei|ständig *adj. (pop., înv.)* săritor, gata de a veni în ajutor.
Bei|standskredit, *-(e)s, -e, m.* credit de întrajutorare.
Bei|standleistung *f. sg.* ajutorare, sprijinire; asistență.
Bei|standsgelder *pl.* subvenție.
Bei|standsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* acord de asistență.
bei|stechen, *stach bei, beigestochen (du stichst bei, er sticht bei), vb. (h)* **I.** *tr.* a grava alături. **II.** *intr. (mar.)* a se apropia.
bei|stecken, *steckte bei, beigesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a șterpeli, a băga ceva în buzunar. **2.** a strecura cuiva un lucru. **3.** *(fam.)* a băga la răcoare. **4.** a exclude; **einen Studenten ~** a exclude un student (dintr-o asociație).
bei|stehen, *stand bei, beigestanden, vb. (h) intr.* **1.** a ajuta, a sprijini, a susține. **2.** a apăra; **Gott stehe dir bei!** Domnul să te aibă în pază! **3.** *(mar., în expr.)* **alle Segel ~ lassen** a întinde toate velele.
bei|stehend I. *part. prez.* de la beistehen. **II.** *adv.* aici notat, alăturat.
Bei|steher, *-s, -, m.* asistent, sprijinitor, ocrotitor.
bei|stellen, *stellte bei, beigestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la dispoziție. **2.** a pune, a așeza alături (de ceva). **3.** a transporta.
Bei|stellung, *-en, f.* **1.** punere la dispoziție; furnizare. **2.** așezare.
Bei|stellungskosten *pl.* cheltuieli de transport, de instalație.
Bei|steuer, *-n, f.* contribuție, cotizație; subvenție.
bei|steuern, *steuerte bei, beigesteuert, vb. (h) tr.* a contribui la ceva, a cotiza; a subvenționa.
bei|stimmen, *stimmte bei, beigestimmt, vb. (h) intr. (dat.)* a aproba, a consimți, a fi de acord, a adera la; **wir können Ihrer Meinung nicht ~** nu putem fi de acord cu părerea dumneavoastră.
Bei|stimmung, *-en, f.* aprobare, asentiment, consimțământ, aderare; **~ finden** a găsi aprobare, a primi consimțământul.
Bei|strich, *-(e)s, -e, m.* virgulă.
Beitel, *-s, -, m. (reg.)* daltă pentru prelucrarea lemnului.
Bei|ton, *-(e)s, -töne, m. (fiz.)* sunet complementar.

Beitrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** cotizație, cotă-parte, contribuție; aport. **2.** articol; contribuție; **einen ~ liefern** a scrie un articol; a scrie ceva pentru o publicație; **geschichtliche Beiträge** contribuții istorice.

beitragen, *trug bei, beigetragen (du trägst bei, er trägt bei), vb. (h) tr.* a contribui, a ajuta; a cotiza; **zum Siege ~** a contribui la victorie.

Beiträger, *-s, -, m.* colaborator (la publicații).

Beitrags|anteil, *-(e)s, -e, m.* cotă-parte, participație.

Beitragsbemessung, *-en, f.* determinarea contribuției, cotizației.

beitragsfrei *adj.* scutit de cotizații.

Beitrags|höhe *f. sg.* valoare a cotizației, plafon al cotizației.

Beitragsleistung, *-en, f.* plată a cotizației, a contribuției.

Beitragsmarke, *-n, f.* timbru de cotizație.

Beitrags|pflicht, *-en, f.* cotizație obligatorie.

beitrags|pflichtig *adj.* contribuabil, dator de a contribui, de a cotiza.

Beitrags|pflichtige, *-n, -n (ein Beitragspflichtiger), m.* și *f.* contribuabil(ă).

Beitragsquote, *-n, f.* cotizație; contribuție, cotă de participare.

Beitragsrück|er|stattung, *-en, f.* rambursarea contribuției, cotizației depuse.

Beitrags|satz, *-es, -sätze, m.* cotă de participare, cotizație, contribuție.

Beitragszahler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contribuabil(ă).

Beitragszahlung, *-en, f.* plată a cotizației, a contribuției.

beitreiben, *trieb bei, beigetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a încasa (impozitele, birul etc.); **eine Schuld ~** a încasa o datorie; *(mil.)* a rechiziționa. **2.** *(vân.)* a stârni vânatul.

Beitreibung, *-en, f.* **1.** strângere, încasare; rechiziționare. **2.** *(vân.)* stârnire a vânatului.

beitreten, *trat bei, beigetreten (du trittst bei, er tritt bei), vb. (s) intr.* **1.** a adera la, a se ralia la părerea cuiva, a se alătura cuiva; **einer Meinung ~** a se alătura unei opinii; **einem Vertrag (einem Abkommen) ~** a adera la un contract (un pact). **2.** a intra, a se afilia; **der Partei ~** a intra în partid; **einer Gesellschaft ~** a intra într-o asociație.

Beitritt, *-(e)s, -e, m. (zu)* **1.** intrare (în partid, într-o asociație). **2.** aderare (la un pact); **seinen ~ erklären** a-și declara aderarea la... **3.** asociere, raliere (la o opinie).

Beitritts|antrag, *-(e)s, -anträge, m.* cerere de aderare.

Beitritts|einladung, *-en, f.* invitație de intrare, de aderare (într-o sau la o asociație etc.).

Beitritts|erklärung, *-en, f.* declarație de aderare, adeziune.

Beitrittsland, *-(e)s, -länder, n.* țară aderentă.

Beitritts|urkunde, *-n, f.* act, document de aderare.

Beitrittszeugnis, *-ses, -se, n.* adeverință, dovadă de adeziune.

Beitrum, *-(e)s, -e* (și *-trümer), m.* (și *n.*) puț accesoriu, galerie accesorie.

Beitun, *-s, n. sg.* v. Zutun.

Beitzker, *-s, -, m. (iht.)* grindel, zvârlugă *(Missurnus fossilis).*

Bei|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* hotărâre interlocutorie.

Beiwache, *-n*, **Beiwacht**, *-en, f. (inv.)* bivuac.

beiwachten, *wachtete bei, beigewachtet (du wachtest bei, er wachtet bei), vb. (h) tr. (mil.; inv.)* a face tabără, a bivuaca.

Beiwagen, *-s, -, m.* **1.** remorcă. **2.** ataș (la motocicletă).

Beiwagenmaschine, *-n, f.*, **Beiwagenmotor|rad**, *-(e)s, -räder, n.* motocicletă cu ataș.

Beiwart, *-(e)s, -e, m. (inv.)* v. Beisitzer.

Beiweg, *-(e)s, -e, m.* drum lateral (paralel cu o șosea sau ramificându-se din ea).

beiwege *adv. (inv.)* foarte aproape, pe cale să...; **er ist ~** acum se poate sta de vorbă cu el; **er ist gut ~ a)** el se simte aproape bine; **b)** o duce destul de bine.

Beiwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** împodobire, ornament(ație). **2.** (obiect) accesoriu.

Beiwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* coeficient.

Beiwesen, *-s, -, n.* **1.** colaborare; concurs. **2.** prezență. **3.** accesoriu.

Beiwinkel, *-s, -, m.* unghi adiacent.

Beiwirkung, *-en, f.* sprijin, ajutorare, concurs.

beiwohnen, *wohnte bei, beigewohnt, vb. (h) intr.* **1.** a asista, a fi prezent. **2.** *(fig.)* a fi inerent. **3.** *(înv.)* a întreține relații sexuale; a coabita; **einer Frau ~** a întreține relații sexuale cu o femeie.

Beiwohnung, *-en, f.* **1.** asistare, prezență, participare. **2.** coabitare; concubinaj.

Beiwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** *(gram.)* adjectiv. **2.** *(stil.)* epitet. **3.** titlu (cu care se adresează cuiva).

beiwörtlich *adj. (gram.)* adjectival; *(stil.)* epitetic.

Beiwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină adventivă.

Beiz, *-en, f. (elv.)* cârciumă.

Beizahl, *-en, f. (mat.)* număr asociat.

beizählen, *zählte bei, beigezählt, vb. (h) tr.* a număra printre; **jn. seinen Freunden ~** a socoti (sau a număra) pe cineva printre prietenii săi.

Beiz|apparat, *-(e)s, -e, m. (agr.)* aparat de tratare a semințelor.

Beizbe|handlung, *-en, f. (agr.)* tratare a semințelor cu chimicale (pentru a preveni și combate bolile datorate insectelor și ciupercilor).

Beizbrühe, *-n, f.* soluție de băițuit, de decapat; *(agr.)* soluție de tratat semințe.

Beize, *-n, f.* **1.** argăseală, baiț, mordant, decapant. **2.** colorant textil. **3.** cauterizare; corodare; decapare. **4.** *(cul.)* marinată. **5.** *(agr.)* soluție de tratare a semințelor. **6.** vânătoare cu șoimi. **7.** *(reg.)* cârciumă.

Bei|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mat., chim.)* simbol. **2.** *(muz.)* semn de alterație (diez, bemol, becar); armătură. **3.** *(com.)* contramarcă. **4.** *(vân.)* urmă împerecheată (a piciorului dinapoi lângă cea a piciorului din față).

beizeichnen, *zeichnete bei, beigezeichnet (du zeichnest bei, er zeichnet bei), vb. (h) tr.* a adăuga un semn; a însemna, a marca.

beizeiten *adv.* la timp, la vreme.

beizen, *beizte, gebeizt (du, er beizt), vb (h) tr.* **1.** a băițui, a argăsi, a tăbăci. **2.** a macera, a marina (carne provenită din vânat). **3.** *(tehn.)* a coroda, a ataca pe cale chimică. **4.** *(vân.)* a vâna cu șoimi. **5.** *(fig.)* a băga la apă.

Beizen, *-s, n. sg.* **1.** băițuire, argăsire, tăbăcire. **2.** macerare, marinare (a cărnii). **3.** *(tehn.)* corodare, atacare chimică; decapare. **4.** *(vân.)* vânătoare cu șoimi. **5.** băițuire (a lemnului).

beizend I. *part. prez.* de la beizen. **II.** *adj.* caustic, care ustură, pișcă; *(tehn.)* corosiv, decapant.

Beizer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* băițuitor. **2.** *(reg.)* crâșmar.

Beizeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor secundar, informator.

Beizfärben, *-s, n. sg.* colorare, vopsire cu mordanți.

Beizfarbenverfahren, *-s, -, n.* colorare cu coloranți de mordansare.

Beizfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant de mordansare.

Beizflüssigkeit, *-en, f.* soluție caustică, corosivă.

Beizhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* copoi.

beiziehen, *zog bei, beigezogen, vb. (h) tr.* a atrage, a încorpora; a folosi pentru...; **jn. ~** a-și alătura pe cineva; **Literatur für eine Arbeit ~** a folosi literatura de specialitate într-o lucrare; **er wurde zur militärischen Ausbildung beigezogen** a fost încorporat în armată.

Bei|ziehung, *-en, f.* încorporare, alăturare.

Bei|zimmer, *-s, -, n.* odăiță.

Beizjagd, *-en, f. (vân.)* șoimărit, vânătoare cu șoimi.

Beizker, *-s, -, m.* v. Beitzker.

Beizkraft *f. sg.* putere, forță de coroziune, de decapare.

Beizlösung, *-en, f.* soluție corosivă, baiț.

Beizmittel, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* substanță corosivă, argăseală, baiț, decapant. **2.** *(agr.)* saramură.

Beiz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de băițuire.

Beiztrog, *-(e)s, -tröge, m.* cadă de băițuire.

Beiztrommel, *-n, f. (agr.)* tambur de băițuit, de tratare chimică (a semințelor).

beizu *adv. (inv.)* accesoriu, în subsidiar.

Beizung, *-en, f.* **1.** băițuire, argăsire. **2.** cauterizare; corodare; decapare; gravare (cu apă tare). **3.** *(cul.)* marinare. **4.** *(agr.)* tratare chimică (a semințelor).

Beizverfahren, *-s, n. sg.* mod de a colora cu mordanți; procedeu de băițuire, de decapare.

Beizvogel, *-s, -vögel, m. (vân.)* șoim de vânătoare.

Beizwolle, *-n, f.* lână pentru vopsit.

bejagen, *bejagte, bejagt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a străbate o regiune vânând; **ein Revier ~** a vâna într-un district (de vânătoare); a vâna un anumit animal. **2.** *(mar.)* a urmări; **ein Schiff ~** a urmări o corabie.

bejahen, *bejahte, bejaht, vb. (h) tr.* a confirma, a răspunde afirmativ.

bejahend I. *part. prez.* de la bejahen. **II.** *adj.* afirmativ.

bejahendenfalls *adv.* în caz (de răspuns) afirmativ, în caz că se aprobă.

Bejaher, *-s, -, m.* adept.

bejahren, *bejahrte, bejahrt*, **bejähren**, *bejährte, bejährt, vb. (h) refl.* a înainta în vârstă.

bejahrt *adj.* vârstnic, bătrân.

Bejahung, *-en, f.* răspuns afirmativ, afirmație, confirmare; consimțire.

Bejahungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz afirmativ; **im ~** în caz de răspuns afirmativ.

Bejahungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție afirmativă.

bejammern, *bejammerte, bejammert, vb. (h) tr.* a deplânge, a jeli, a boci.

bejammernswert, **bejammernswürdig** *adj.* deplorabil, jalnic, de deplâns, vrednic de compătimire.

bejauchzen, *bejauchzte, bejauchzt (du, er bejauchzt)*, **bejubeln**, *bejubelte, bejubelt (ich bejub(e)le), vb. (h) tr.* a aclama, a întâmpina cu strigăte de bucurie.

bekakeln, *bekakelte, bekakelt (ich bekak(e)le), vb. (h) tr. (reg., fam.)* a discuta (ceva) pe larg, sporovăind, a întoarce pe toate fețele.

bekalken, *bekalkte, bekalkt, vb. (h) tr.* a vărui, a acoperi cu var, a spoi.

bekalmen, *bekalmte, bekalmt, vb. (h) tr. (mar.)* a pune la adăpost de vânt; a feri de vânt alt vas.

bekämpfen, *bekämpfte, bekämpft, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a combate (pe cineva sau ceva), a lupta contra; **die feindlichen Familien bekämpften sich auf Leben und Tod** familiile învrăjbite s-au luptat pe viață și pe moarte. **2.** *(fig.)* a combate, a înfrânge, a învinge; **wir müssen unsere Vorurteile ~** trebuie să ne învingem prejudecățile; **eine Seuche ~** a combate o molimă.

Bekämpfung, *-en, f.* combatere, luptă; *(fig.)* înfrângere.

Bekämpfungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de luptă, de combatere.

bekannt I. *part. trec.* de la bekennen. **II.** *adj.* cunoscut, știut, renumit; **allgemein ~** notoriu, cunoscut de toți; **von alters her ~** cunoscut de când e lumea; **er ist hier ~ a)** e cunoscut pe aici, îl cunosc oamenii; **b)** cunoaște acest loc, această localitate; **~ machen** a face cunoscut; **sich ~ machen** sau **~ werden (mit jm.)** a face cunoștință (cu cineva); **sich mit etwas ~ machen** a se familiariza cu ceva; **~ sein (mit) a)** a cunoaște (pe cineva); **b)** a fi competent (într-o problemă); **mehr als ~** arhicunoscut; *(fam.)* **~ wie ein bunter Hund** cunoscut ca un cal breaz.

Bekannte, *-n, -n (ein Bekannter), m.* și *f.* cunoștință, cunoscut(ă).

Bekanntenkreis, *-es, -e, m.* cerc de cunoștințe.

bekanntermaßen *adv.* după cum se știe; știut fiind că ...

Bekanntgabe, *-n, f.* publicare, înștiințare; anunț; comunicare; divulgare.

bekannt geben, *gab bekannt, bekannt gegeben (du gibst bekannt, er gibt bekannt), vb. (h) tr.* a publica, a declara, a face cunoscut, a aduce la cunoștință publică.

Bekannt|heit *f. sg.* notorietate.

bekanntlich *adv.* după cum se știe, după cum este cunoscut, se știe că, știut fiind că.

bekannt machen, *machte bekannt, bekannt gemacht, vb. (h) tr.* **1.** a publica, a face cunoscut, a anunța. **2.** a divulga; **ein Geheimnis ~** a dezvălui un secret. **3.** a prezenta (o persoană alteia), a face cunoștință.

Bekanntmachung, *-en, f.* **1.** publicare, anunțare, încunoștințare; **feierliche ~** proclamare; **~ eines Gesetzes** promulgarea unei legi. **2.** anunț, aviz, afiș. **3.** divulgare. **4.** prezentare reciprocă (a două persoane).

Bekanntschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* cunoștință; **eine ~ anknüpfen (sau machen)** a face cunoștință (cu cineva). **2.** cunoștințe, cunoscuți; **eine ausgebreitete ~** un cerc larg de cunoscuți.

bekannt werden, *wurde bekannt, bekannt geworden (du wirst bekannt, er wird bekannt), vb. (s) intr.* a deveni cunoscut, știut; *(despre zvonuri)* a se răspândi.

bekanten, *bekantete, bekantet (du bekantest, er bekantet), vb. (h) tr.* a pune canturi.

bekappen, *bekappte, bekappt, vb. (h) tr.* **1.** a reteza vârful (unui copac). **2.** a pune o bonetă, o șapcă. **3.** a pune vârfuri la ghete. **4.** a pune o capsă la un artificiu.

Bekappung, *-en, f.* retezare a vârfului unui copac.

Bekạsse, *-n, f. (ornit.)* sitar de pădure *(Scolopax rusticola)*.
Bekassịne, *-n, f. (ornit.)* becațină comună *(Capella gallinago)*.
bekaufen, *bekaufte, bekauft, vb. (h) refl. (fam.)* a cumpăra prea scump.
bekẹhrbar *adj.* care poate fi convertit.
bekẹhren, *bekehrte, bekehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a converti; **Andersgläubige ~** a converti persoane de altă credință. **2.** a îndrepta, a readuce pe drumul cel bun; **du hast mich bekehrt** m-ai convins (să-mi schimb părerea). **II.** *refl.* **1.** a se converti; **die Heiden haben sich teilweise zum Christentum bekehrt** păgânii s-au convertit în parte la creștinism. **2.** a se îndrepta, a reveni pe drumul cel bun; **er bekehrte sich zu meiner Auffassung** și-a însușit concepția mea.
Bekẹhrer, *-s, -, m.* misionar, convertitor.
Bekẹhrte, *-n, -n (ein Bekehrter), m.* și *f.* **1.** convertit(ă). **2.** pocăit(ă).
Bekẹhrung, *-en, f.* **1.** convertire (religioasă). **2.** îndreptare (morală); schimbare a punctului de vedere.
Bekẹhrungs|an|stalt, *-en, f.* misiune, instituție de propagandă religioasă.
Bekẹhrungs|eifer, *-s, m. sg.*, **Bekẹhrungs|sucht**, **Bekẹhrungswut** *f. sg.* prozelitism.
bekẹimen, *bekeimte, bekeimt, vb. (h) intr.* **1.** a încolți. **2.** *(reg.)* a se înfiripa; a se întrema.
bekẹnnen, *bekannte, bekannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a recunoaște; a mărturisi; **seinen Irrtum ~** a-și recunoaște greșeala; **eine Sünde ~** a mărturisi un păcat. **2.** *(în expr.)* **Farbe ~ a)** *(la jocul de cărți)* a răspunde la culoare; **b)** *(fig.)* a-și spune părerea în mod deschis, a da cărțile pe față. **II.** *refl.* a se declara; **sich schuldig ~** a se declara vinovat, a-și recunoaște vina; **sich zu jm. ~ a)** a crede în cineva; **b)** a lua partea cuiva, a interveni pentru cineva.
Bekẹnner, *-s, -, m.* **1.** partizan, adept; prozelit. **2.** confesor.
Bekẹnnerbrief, *-(e)s, -e, m*; **Bekẹnnerschreiben**, *-s, -, n.* document, înscris prin care o persoană își recunoaște crimele, delictele (politice).
Bekẹnntnis, *-ses, -se, n.* **1.** recunoaștere, mărturisire; **ein offenes ~ ablegen** a mărturisi deschis. **2.** crez, confesiune de credință. **3.** depoziție, declarație.
Bekẹnntnisbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manifest, scriere în care se expune un crez, o ideologie.
Bekẹnntnisfreiheit, *-en, f.* libertate a cultului.
bekẹnntnislos *adj.* fără apartenență la un cult.
Bekẹnntnis|schrift, *-en, f.* v. Bekenntnisbuch.
Bekẹnntnis|schule, *-n, f.* școală confesională.
bekịeken, *bekiekte, bekiekt, vb. (h) tr. (reg.)* a privi; *(fam.) er hat sich inwendig bekiekt* a dormit.
bekịesen, *bekieste, bekiest (du, er bekiest), vb. (h) tr.* a acoperi cu pietriș, a așterne (cu) pietriș; **bekiester Weg** drum presărat cu pietriș.
beklagen, *beklagte, beklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a deplânge, a regreta, a jeli; **es ist sehr zu ~** e foarte regretabil; **er ist zu ~** e de deplâns, de compătimit. **II.** *refl.* (*über* cu ac.) a se plânge (de cineva sau ceva).
beklagenswert, **beklagenswürdig** *adj.* de deplâns, deplorabil, regretabil.
beklagt I. *part. trec.* de la beklagen. **II.** *adj.* plâns, regretat.
Beklagte, *-n, -n (ein Beklagter), m.* și *f. (jur.)* acuzat(ă); inculpat(ă); pârât(ă); **zu Lasten des ~n** pe spezele inculpatului.
Beklagtenpartei, *-en, f. (jur.)* parte acuzată, pârâtă.
beklạmmern, *beklammerte, beklammert, vb. (h) tr.* a fixa cu cârlige.
beklạtschen, *beklatschte, beklatscht, vb. (h) tr.* **1.** a aplauda. **2.** *(fam.)* a bârfi, a calomnia.
beklạuen, *beklaute, beklaut, vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli (cuiva ceva).
beklẹben, *beklebte, beklebt, vb. (h) tr.* a lipi ceva; a lipi peste (sau pe) ceva.
Beklẹbung, *-en, f.* lipire.
beklẹcken, *beckleckte, beckleckt*, **beklẹckern**, *beckleckerte, beckleckert*, **beklẹcksen**, *beckleckste, beckleckst (du, er beckleckst), vb. (h) tr.* și *refl.* a păta, a mânji; *(iron.)* **du hast dich ja nicht gerade mit Ruhm bekleckert** nu te-ai prea acoperit de glorie.
beklẹiden, *bekleidete, bekleidet (du bekleidest, er bekleidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca. **2.** a ocupa (o funcție etc.); **ein Amt ~** a ocupa un post, a îndeplini o funcție publică; **mit einem Amt ~** a învesti cu o funcție. **3.** *(tehn.)* a căptuși, a tapeta, a placa, a îmbrăca; **mit Tafelwerk ~** a lambrisa. **II.** *refl.* a se îmbrăca.
Beklẹidung, *-en, f.* **1.** îmbrăcăminte, costum; confecții; *(mil.)* echipament, uniformă. **2.** ocupare, îndeplinire (a unei funcții); **~ eines Amtes** ocuparea a unui post, a unei funcții. **3.** *(tehn.)* căptușire, tapetare, îmbrăcare; căptușeală, tapet, placaj.
Beklẹidungs|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în industria de confecții.
Beklẹidungsfaschine, *-n, f. (hidr.)* fascină pentru căptușire.
Beklẹidungsgebühr, *-en, f. (mil.)* indemnizație pentru efecte militare.
Beklẹidungsgegen|stände *pl.* efecte, obiecte de îmbrăcăminte.
Beklẹidungsgewerbe, *-s, -, n.*, **Beklẹidungs|industrie**, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de confecții.
Beklẹidungsleder, *-s, -, n.* piele de îmbrăcat, de acoperit ceva.
Beklẹidungsmaterial, *-s, -lien* [-liən], *n. (tehn.)* material de căptușit, de acoperit, de tapisat.
Beklẹidungsmauer, *-n, f. (constr.)* perete despărțitor de lemn; zid de reținere, zid de căptușire.
Beklẹidungs|pauschale, *-s, -lien* [-liən], *n. (înv.)* v. Bekleidungsgebühr.
Beklẹidungsrasen, *-s, -, m.* strat verde (de iarbă), gazon.
Beklẹidungs|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac cu îmbrăcăminte, sac cu efecte.
Beklẹidungs|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv al celor ce trebuie echipați.
Beklẹidungs|stück, *-(e)s, -e, n.* haină. veșmânt, articol vestimentar.
Beklẹidungsvorschriften *pl.* prescripții. regulament referitor la ținuta vestimentară.
Beklẹidungswerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de confecții.
beklẹistern, *bekleisterte, bekleistert, vb. (h) tr.* a unge cu clei, a încleia.
beklẹmmen, *beklemmte, beklemmt* și *(înv.) beklomm, beklommen, vb. (h) tr.* a strânge, a presa; (și *fig.*) a apăsa, a neliniști; **es beklemmt mir den Atem** îmi taie răsuflarea; **die Angst beklemmt mich** frica mă ține(ște) locului, mă paralizează.
beklẹmmend I. *part. prez.* de la beklemmen. **II.** *adj.* apăsător, neliniștitor; depresiv.
Beklẹmmnis, *-ses, -se, n.*, **Beklẹmmung**, *-en, f.* strângere de inimă, depresiune (sufletească); frică; coșmar.
beklẹttern, *bekletterte, beklettert, vb. (h) tr.* a (se) cățăra, a (se) urca (pe ceva).
beklọmmen I. *part. trec.* de la beklemmen. **II.** *adj.* neliniștit, deprimat, cu strângere de inimă; **mir ist das Herz ~** mi se strânge inima, sunt foarte neliniștit, mi-e frică.
Beklọmmenheit *f. sg.* **1.** strângere de inimă; neliniște; îngrijorare. **2.** stare depresivă.
beklọpfen, *beklopfte, beklopft, vb. (h) tr.* **1.** a ciocăni. **2.** *(med.)* a percuta.
Beklọpfung, *-en, f.* **1.** ciocănire. **2.** *(med.)* percuție.
beklọppt *adj. (fam.)* prostuț, bătut în cap.
beklọtzen, *beklotzte, beklotzt (du, er beklotzt), vb. (h) tr.* **1.** a fixa pe butuc, pe lemn. **2.** *(fam.)* a îmbrânci.
Beklọtzung, *-en, f. (mine)* consolidare cu bușteni; armare, căptușire cu scânduri.
beklugeln, *beklugelte, beklugelt (ich beklug(e)le), vb. (h) tr.* v. bekritteln.
beklunkern, *beklunkerte, beklunkert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umple de noroi, a (se) murdări.
beknạbbern, *beknabberte, beknabbert, vb. (h) tr.* a ronți.
beknạckt *adj. (fam.)* prostesc, nebunesc; neplăcut; (despre persoane) sărit de pe fix.
beknẹipen, *bekneipte, bekneipt, vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta, a se chercheli.
beknịffen *adj.* **1.** abătut, supărat. **2.** jenat, intimidat.
beknịen, *bekniete, bekniet, vb. (h) tr. (fam.)* a ruga stăruitor, insistent.
bekọchen, *bekochte, bekocht, vb. (h) tr. (glumeț)* a găti cuiva (de mâncare).
bekọ̈dern, *bekoderte, bekodert, vb. (h) tr. (în expr.)* **eine Angel ~** a pune momeală în vârful undiței.
bekọhlen, *bekohlte, bekohlt, vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.; mar.)* a aproviziona cu cărbuni, a încărca un vapor cu cărbunii necesari. **2.** *(metal.)* a carbura. **3.** *(mine)* a trimite (mineri) în șut, în schimb.
Bekọhlung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* aprovizionare cu cărbuni; încărcare a unui vapor cu cărbunele necesar. **2.** *(metal.)* carburare, alimentare a unui cuptor cu cărbuni. **3.** *(mine)* trimitere (de mineri) în șut, în schimb.
Bekọhlungs|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalație de alimentare cu cărbuni.
Bekọhlungskran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (ferov.)* macara de încărcat cărbuni.
bekọmmen, *bekam, bekommen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a primi, a căpăta; **ein Geschenk ~** a primi un cadou; **Durst** (sau **Hunger**) **~** a i se face sete (sau foame); **ich habe Besuch ~** am o vizită, au venit musafiri; **Kinder ~** a face, a naște copii; **er bekommt einen Bart** îi crește barba; **an etwas Geschmack ~** a prinde gust de ceva; **er hat Lust ~** i-a venit pofta; **wie viel ~ Sie von mir?** cât vă datorez? **er hat auf die Finger ~ a)** i s-a dat peste degete; **b)** *(fig.)* i s-a dat peste nas; **Strafe ~** a primi pedeapsă; **Schläge ~** a primi, a lua bătaie; **einen Infarkt ~** a face un infarct; **du bekommst es mit mir zu tun!** ai să ai de-a face cu mine!. **2.** a găsi, a obține, a căpăta; **eine Stelle ~** a căpăta o slujbă; **eine Erlaubnis ~** a obține o permisie. **3.** a se afla, a se găsi; **das Buch ist zu ~** cartea se găsește (în comerț etc.); **Brot ist hier zu ~** aici se găsește pâine. **4.** a reuși să; **etwas fertig ~** a reuși să termine ceva. **II.** *intr. (s)* a prii; **das bekommt ihm nicht** asta nu-i prieste; **wohl bekomm's!** să-ți fie de bine! **III.** *(refl. reciproc) (h)* a se căsători; **endlich haben sie sich ~** în fine au reușit să se căsătorească.
bekọ̈mmlich *adj.* care face bine, sănătos; prielnic, priincios; **ein ~es Klima** o climă sănătoasă, prielnică.
bekomplimentieren, *bekomplimentierte, bekomplimentiert, vb. (h) tr.* a face cuiva multe complimente.
bekọrken, *bekorkte, bekorkt, vb. (h) tr.* **1.** a astupa cu dop; **eine Flasche ~** a pune dop unei sticle. **2.** a pune plută; **die Netze ~** a pune plută la năvoade.
bekọ̈stigen, *beköstigte, beköstigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da de mâncare, a da masa, a hrăni, a ospăta. **II.** *refl.* a lua masa, a se hrăni; a se îngriji de mâncare.
Bekọ̈stigung *f. sg.* masă, hrană, mâncare; **Wohnung mit ~** casă și masă, pensiune.
Bekọ̈stigungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani pentru masă, pentru întreținere.
bekọtzen, *bekotzte, bekotzt (du, er bekotzt), vb. (h) tr. (vulg.)* a vomita, a vărsa pe ceva.
bekräftigen, *bekräftigte, bekräftigt, vb. (h) tr.* **1.** a confirma, a întări; **durch Handschlag ~** a întări prin bătutul palmei (ca semn de aprobare, de confirmare); **mit einem Eid ~** a întări prin jurământ. **2.** a sprijini, a întări (o bănuială etc.).
Bekräftigung, *-en, f.* **1.** confirmare, întărire, dovadă; **zur ~** drept dovadă. **2.** sprijinire, întărire (a unei presupuneri etc.).
Bekräftigungs|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ de confirmare (a celor declarate).
bekrạllt adj. care are gheare, cu gheare.
bekränzen, *bekränzte, bekränzt (du, er bekränzt), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) încununa, a (se) încorona (cu o coroană de flori, lauri etc.). **II.** *tr.* a înmâna un premiu.
Bekränzung, *-en, f.* încununare, încoronare.
bekrạtzen, *bekratzte, bekratzt (du, er bekratzt), vb. (h) tr.* a zgâria.
bekreuzen, *bekreuzte, bekreuzt (du, er bekreuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însemna cu o cruciuliță. **2.** a face cruce (asupra ceva sau cuiva). **II.** *refl.* v. bekreuzigen.
bekreuzigen, *bekreuzigte, bekreuzigt, vb. (h) refl.* a(-și) face cruce, a(-și) face semnul crucii, a se închina.
bekriẹchen, *bekroch, bekrochen, vb. (h) tr.* a se urca, a se sui (târându-se pe ceva).
bekriẹgen, *bekriegte, bekriegt, vb. (h) tr.* și *refl.* a se război (cu cineva); a duce război împotriva cuiva; **sie ~ einander** se războiesc între ei; *(fam.)* **sich ~** a se război (între ei).
bekrịppen, *bekrippte, bekrippt, vb. (h) tr. (constr.)* a executa un cleionaj.
Bekrịttelei, *-en, f.* manie de a căuta pete în soare, de a critica totul.
bekrịtteln, *bekrittelte, bekrittelt (ich bekritt(e)le), vb. (h) tr.* a critica meschin și neîntemeiat; a căuta nod în papură.
Bekrịtt(e)lung, *-en, f.* criticare a amănuntelor neesențiale, critică gălăgioasă (cu vorbe goale).
Bekrịttler, *-s, -, m.* criticastru, critic răutăcios și pedant, bârfitor.
bekrịtzeln, *bekritzelte, bekritzelt (ich bekritz(e)le), vb. (h) tr.* a mâzgăli, a scrie, a zgâria (pe perete, uși); **Papier ~** a mâzgăli hârtia.
Bekrịtzelung, *-en, f.* mâzgălire, mâzgăleală.
bekrönen, *bekrönte, bekrönt, vb. (h) tr.* a încorona.
Bekrönung f. *sg.* **1.** încoronare. **2.** *(constr.)* coronament, frontispiciu. **3.** *(hidr.)* coronament (la diguri etc.).
bekrümeln, *bekrümelte, bekrümelt (ich bekrüm(e)le), vb. (h) tr.* a umple de firimituri.
bekrụsten, *bekrustete, bekrustet (du bekrustest, er bekrustet), vb. (h)* **I.** *tr.* a face să prindă coajă, crustă. **II.** *refl.* a prinde coajă, a face crustă.

bekümmern, *bekümmerte, bekümmert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întrista, a mâhni. **2.** a interesa, a-l privi pe cineva; a avea legătură cu cineva; **das bekümmert mich nicht** asta nu mă privește. **II.** *refl.* **1. (über** cu *ac.)* a se întrista, a se mâhni, a se îngrijora. **2.** (cu *um)* a se îngriji, a avea grijă, a se ocupa; **er bekümmert sich um alles a)** are grijă (sau se îngrijește) de toate; **b)** se amestecă în toate.

Bekümmernis, *-se, f.*, **Bekümmert|heit**, *-en, f.*, **Bekümmerung**, *-en, f.* mâhnire, întristare, supărare.

bekümmert I. *part. trec.* de la bekümmern. **II.** *adj.* îngrijorat, supărat, mâhnit.

bekunden, *bekundete, bekundet (du bekundest, er bekundet), vb. (h)* **I.** *tr.* a declara, a atesta, a certifica; *(jur.)* **etwas eidlich** ~ a declara ceva sub jurământ. **II.** *tr* și *refl.* a (se) manifesta, a (se) arăta; **Interesse für etwas** ~ a arăta interes pentru ceva, a se arăta interesat de ceva.

Bekundung, *-en, f.* **1.** declarare, atestare. **2.** manifestare.

belächeln, *belächelte, belächelt (ich beläch(e)le), vb. (h) tr.* a zâmbi (ironic în legătură cu ceva).

belachen, *belachte, belacht, vb. (h) tr.* a râde, a-și bate joc de ceva sau cineva; a lua în derâdere.

belachenswert *adj.* ridicol, rizibil.

Belade|arbeit, *-en, f.* muncă de așezare, de încărcare.

beladen, *belud, beladen (du belädst, er belädt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) încărca. **2.** *(fig.)* a se împovăra.

Beladeplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de încărcare.

Beladevorschriften *pl.* norme de încărcare.

Beladung, *-en, f.* **1.** încărcătură, greutate, fraht. **2.** încărcare, împovărare.

Belag, *-(e)s, Beläge, m.* **1.** strat subțire; peliculă. **2.** ceea ce se pune pe sandviș (unt, mezeluri, brânzeturi etc.). **3.** abureală (la geam). **4.** *(tehn.)* garnitură; căptușeală; acoperire; pardoseală. **5.** *(constr.)* pat de fundație. **6.** *(electr.)* armătură.

Belagerer, *-s, -, m. (mil.)* asediator.

belagern, *belagerte, belagert, vb. (h) tr. (mil.)* a asedia, a împresura.

Belagerung, *-en, f. (mil.)* asediere, asediu; **die ~ aufheben** a ridica, a înceta asediul.

Belagerungs|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată de asediere, corp de asediu.

Belagerungs|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f.* artilerie de asediu.

Belagerungsge|schütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de asediu.

Belagerungs|heer, *-(e)s, -e, n.* v. Belagerungsarmee.

Belagerungswerke *pl. (mil.)* instalații, utilaj pentru asediere.

Belagerungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de asediu; **den ~ verhängen** a proclama stare de asediu.

belämmern, *belämmerte, belämmert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (pop.)* a (se) murdări de fecale. **II.** *tr.* **1.** a plictisi, a agasa. **2.** a înșela, a păcăli. **III.** *intr. (mar.)* a ocupa loc prea mult, a încurca locul.

belämmert I. *part. trec.* de la belämmern. **II.** *adj.* **1.** *(pop.)* murdar de fecale. **2.** stingher, jenat; jalnic; rău, neplăcut. **3.** *(despre oameni)* înșelat, păcălit.

Belang, *-(e)s, -e, m.* **1.** importanță, însemnătate; **das ist von** ~ asta este important; **das ist nicht von** ~ aceasta n-are importanță. **2.** *pl.* interese; **überseeische ~e** interese transoceanice.

belangen, *belangte, belangt, vb. (h) tr.* **1.** a privi; a interesa; **was mich belangt** în ce mă privește, cât despre mine. **2.** *(jur.)* a urmări, a da în judecată; **gerichtlich** ~ a da în judecată; **schuldenhalber** ~ a urmări pentru datorii.

belanglos *adj.* fără importanță, neimportant; lipsit de însemnătate, insignifiant.

Belanglosigkeit, *-en, f.* **1.** lucru lipsit de importanță. **2.** lipsă de importanță, insignifianță.

belangreich *adj.* important, însemnat; considerabil.

Belangung, *-en, f. (jur.)* chemare în judecată.

belangvoll *adj.* v. belangreich.

belappen, *belappte, belappt, vb. (h) tr. (vân.)* a marca, a prevedea cu cârpe agățate (pentru a speria vânatul).

belapsen, *belapste, belapst (du, er belapst), vb. (h) tr. (reg.)* a înhăța, a pune mâna (pe un infractor).

belassen, *beließ, belassen (du, er belässt), vb. (h) tr.* a lăsa pe loc (sau neschimbat); **es bei etwas** ~ a se mulțumi cu ceva.

belastbar *adj.* încărcabil, care poate fi încărcat; care poate fi împovărat.

Belastbarkeit *f. sg.* capacitate de încărcare, de sarcină.

belasten, *belastete, belastet (du belastest, er belastet), vb. (h) tr.* **1.** a încărca, a împovăra. **2.** *(fig.)* a încărca, a impune (pe cineva cu impozite, biruri). **3.** *(jur.)* a învinovăți (penal); a acuza, a incrimina. **4.** *(com.)* a debita în cont (pe cineva), a greva.

belastend I. *part. prez.* de la belasten. **II.** *adj.* incriminator; **~e Beweise** dovezi incriminatoare.

belastet I. *part. trec.* de la belasten. **II.** *adj.* încărcat, împovărat; *(fig.)* **erblich ~ sein** a avea o tară ereditară.

belästigen, *belästigte, belästigt, vb. (h) tr.* a plictisi, a incomoda, a importuna; a molesta, a supăra, a se ține de capul cuiva.

Belästigung, *-en, f.* plictisire, importunare, incomodare, supărare, deranj.

Belastung, *-en, f.* **1.** *(tehn.* și *electr.)* încărcare; încărcătură, sarcină; **höchstzulässige** ~ încărcare maximal admisă; **ausmittige** ~ încărcare excentrică; **bewegliche** ~ încărcare mobilă; **dauernde** ~ încărcare permanentă; **gleichförmig verteilte** ~ încărcare uniform repartizată; **schwingende** ~ încărcare de inducție; **spezifische** ~ încărcare specifică; **ständige** ~ încărcare permanentă; **stoßweise** ~ încărcare periodică; **zulässige** ~ încărcare admisă. **2.** *(fin.)* încărcare; **finanzielle** ~ încărcare financiară; **steuerliche** ~ încărcare fiscală. **3.** *(fig.)* împovărare. **4.** *(jur.)* învinovățire (în penal). **5.** debitare (în cont). **6.** *(med.)* tară; **erbliche** ~ tară ereditară, atavism.

Belastungs|anzeige, *-n, f. (banc.)* aviz de debit.

belastungsfähig *adj.* încărcabil, care suportă o povară.

Belastungsfähigkeit, *-en, f.* capacitate de încărcare.

Belastungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de încărcare; *(jur.)* factor agravant.

Belastungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Belastungszustand.

Belastungsgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate, povară, încărcătură, sarcină.

Belastungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de încărcare.

Belastungsgrenze, *-n, f.* limită de încărcare.

Belastungskurve [-və sau -fə], *-n, f. (tehn.)* curbă de încărcare, de utilizare.

Belastungslinie [-niə], *-n,* [-li:nıən], *f.* linie de încărcare.

Belastungsmaterial, *-s, n. sg. (jur.)* material, dovezi de acuzare, corp delict.

Belastungsmoment, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fiz.)* moment al unei încărcări. **2.** *(jur.)* fapt sau împrejurare care mărește vina.

Belastungs|probe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* probă de încărcare. **2.** *(fig.)* încercare a rezistenței (unei prietenii etc.); **die Freundschaft hat die ~ bestanden** prietenia s-a dovedit a fi solidă, s-a verificat la greu.

Belastungs|schwankung, *-en, f.* oscilație a sarcinii, încărcăturii.

Belastungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de încărcare.

Belastungs|zeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor al acuzării.

Belastungs|zahl, *-en,* **Belastungs|ziffer**, *-n, f.* coeficient de încărcare.

Belastungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* stare de încărcare.

belatten, *belattete, belattet (du belattest, er belattet), vb. (h) tr.* a acoperi cu leațuri, cu șipci.

Belattung, *-en, f. (constr.)* fixare de leațuri, de șipci.

belauben, *belaubte, belaubt, vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a ornamenta (cu motive de frunze). **II.** *refl.* a înfrunzi, a da frunze, a se acoperi cu frunze.

belaubt I. *part.trec.* de la belauben. **II.** *adj.* înfrunzit, acoperit cu frunze; **dicht** ~ stufos, bogat în frunziș.

Belaubung *f. sg.* **1.** înfrunzire. **2.** frunziș.

Belauerer, *-s, -, m.* persoană care pândește.

belauern, *belauerte, belauert, vb. (h) tr.* a pândi.

Belauerung *f. sg.* pândă.

Belauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** total, sumă; **im ~e von** în sumă de ... **2.** *(forest.)* zonă păzită (într-o pădure), zonă de activitate a unui pădurar.

belaufen, *belief, belaufen (du beläufst, er beläuft), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străbate, a parcurge, a vizita; **ein wenig ~er Pfad** o potecă umblată mai rar. **2.** a acoperi. **II.** *intr.* a se aburi. **III.** *refl.* **1.** *(despre animale)* a se împerechea. **2.** *(auf* cu *ac.)* a se ridica la, a valora; a fi socotit, apreciat la ..., a fi în jur de ...; **die Kosten ~ sich auf ...** costul, cheltuielile se ridică la ...; **die Besucherzahl der Ausstellung beläuft sich auf 8 000** numărul vizitatorilor expoziției este cam de 8 000.

Belaurer, *-s, -, m.* v. Belauerer.

belauschen, *belauschte, belauscht, vb. (h) tr.* a urmări ascultând pe ascuns; **man hat unser Gespräch belauscht** discuția noastră a fost interceptată.

Belauschung *f. sg.* interceptare, ascultare.

Belche, *-n, f. (zool.)* **1.** pasăre brează *(Fulica atra).* **2.** somon *(Salmo pavaretus).*

belcben, *belebte, belebt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da viață, a însufleți. **2.** *(fig.)* a înviora, a stimula; **eine verlassene Gegend neu** ~ a stimula un ținut izolat; **alte Sitten und Bräuche** ~ a înviora vechi obiceiuri și datini. **II.** *refl.* a se înviora, a se anima; **die Natur belebt sich** natura se înviorează.

belebend I. *part. prez.* de la beleben. **II.** *adj.* înviorător, stimulant.

Belcber, *-s, -, m.* **1.** care dă viață. **2.** stimulent.

belebt I. *part. trec.* de la beleben. **II.** *adj. (despre străzi etc.)* animat, plin de viață, frecventat, populat.

Belebt|heit *f. sg.* animație, însuflețire, vioiciune, vivacitate.

Belebung, *-en, f.* însuflețire, înviorare, stimulare; relansare; **schwache** ~ stimulare moderată.

Belebungsmittel, *-s, -, n.* stimulent, regenerator.

Belebungs|phase, *-n, f.* fază de relansare.

Belebungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a readuce la viață, de reanimare.

belecken, *beleckte, beleckt, vb. (h) tr.* **1.** a linge (ceva); **die Katze beleckt sich** pisica se linge. **2.** *(fig.)* a da lustru; **von der Kultur beleckt** cu o spoială de cultură.

Beleckung, *-en, f.* **1.** lingere. **2.** *(fig.)* atingere.

belcdern, *beledierte, beledert, vb. (h) tr.* a îmbrăca, a tapisa sau a acoperi cu piele.

Belederung, *-en, f.* îmbrăcare cu piele.

Beleg, *-(e)s, -e, m.* **1.** act justificativ, document, dovadă, chitanță; **buchungsmäßiger** ~ document contabil. **2.** exemplu concludent. **3.** *(tipogr.)* v. Belegexemplar.

belegbar *adj.* **1.** care poate fi acoperit. **2.** care poate fi reținut. **3.** care poate fi dovedit, ilustrat.

Belegbogen, *-s, -, m. (limbaj studențesc)* listă de frecvență, tabel de prezență la cursuri.

Belegbrett, *-(e)s, -er, n.* placă subțire de lemn, placă de parchet.

belegen, *belegte, belegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi, a îmbrăca, a garnisi; **mit Rasen** ~ a așterne cu glii, cu brazde de iarbă; **mit Brettern** ~ a pardosi cu scânduri; **mit Marmor** ~ a acoperi cu marmură; **Brötchen** ~ a face sandvișuri; **Butterbrot mit Schinken** ~ a pune șuncă pe o tartină cu unt; **mit Teppichen** ~ a acoperi cu covoare; **am Rande mit etwas** ~ a tivi, a borda cu ceva; **mit Blei** ~ a acoperi cu plumb, a plumbui; *(mil.)* **mit Bomben** ~ a bombarda, a arunca un covor de bombe; **mit Feuer** ~ a bate cu foc de arme (sau artilerie). **2.** a pune, a impune, a încărca (cu impozite); **mit Steuern** ~ a pune impozite, a supune la dări, la biruri; **mit Strafe** ~ a aplica o pedeapsă; **mit Beschlag** ~ a confisca; **mit einem Namen** ~ a da, a pune un nume, a porecli; **mit Fluch** ~ a blestema; **mit Lasten** ~ a împovăra. **3.** a ocupa (un loc); **die Straße** ~ a închide, a bara drumul; **die Stadt mit Truppen** ~ **a)** a caza trupe în oraș; **b)** a ocupa orașul. **4.** *(fig.)* a reține, a ocupa; **einen Platz** ~ a reține, a ocupa un loc; **ein Zimmer** ~ a reține o cameră (la hotel); **das Hotel ist belegt** locurile din hotel sunt toate ocupate; **die Telefonleitung ist belegt (besetzt)** telefonul sună ocupat. **5.** a dovedi, a argumenta, a ilustra (cu documente); **mit Beispielen** ~ a ilustra cu exemple. **6.** a angaja; **das Werk mit Arbeitern** ~ a angaja forțele de muncă necesare întreprinderii. **7.** *(despre animale)* a goni, a monta; **eine Stute** ~ a monta o iapă. **8.** a pune, a întări cu ceva; *(mar.)* **ein Boot** ~ a lega barca, vaporul de țărm; *(mar.)* **ein Tau** ~ a lega parâma de baba, a amara. **9.** *(tehn.)* a încărca, a echipa. **10.** a se înscrie la; **einen Kurs** ~ a se înscrie la un curs; **eine Vorlesung** ~ a se înscrie la un curs universitar. **II.** *refl.* a se voala; **seine Stimme hat sich belegt** vocea lui s-a voalat.

Beleg|exemplar, *-s, -e, n. (tipogr.)* număr (de ziar, carte), exemplar documentar, de control; extras justificativ.

Belegfläche, *-n, f.* suprafață de încărcare.
Belegmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* totalitatea materialelor, documentelor justificative.
Belegquittung, *-en, f.* chitanță contabilă justificativă.
Belegraum, *-(e)s, -räume, m.* loc de încărcare sau descărcare, rampă (la gară).
Belegschaft, *-n, f.* totalitate a muncitorilor (și funcționarilor) dintr-o întreprindere sau instituție; personal efectiv.
Belegschafts|aktien [-aktsiən] *pl.* acțiuni ale angajaților.
Belegschafts|ange|hörige, *-n, -n (ein Belegschaftsangehöriger), m.* persoană care face parte din colectivul celor angajați.
Belegschafts|stärke, *-n, f.* efectiv al personalului angajat.
Belegschaftsversammlung, *-en, f.* adunare, ședință a întregului personal dintr-o întreprindere sau instituție.
Belegschaftsvertreter, *-s, -, m.* delegat al personalului.
Beleg|stelle, *-n, f.* pasaj, loc citat pentru argumentare.
Beleg|stück, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* exemplar justificativ.
belegt I. *part. trec.* de la belegen. **II.** *adj.* **1.** acoperit, așternut cu; **ein ~es Brot** (sau **Brötchen)** sandviș, tartină. **2.** încărcat; **eine ~e Zunge** o limbă încărcată. **3.** voalat, stins, răgușit; **eine ~e Stimme** voce voalată, stinsă, glas răgușit. **4.** ocupat, reținut; **ein ~er Platz** un loc ocupat.
Belegung, *-en, f.* **1.** acoperire, garnisire, pardosire. **2.** *(mil.)* acoperire (cu foc). **3.** *(electr.)* masă activă de acumulator. **4.** încărcare, împovărare. **5.** impunere. **6.** angajare a personalului necesar într-o întreprindere. **7.** reținere, ocupare (a unui loc); **~ eines Krankenbettes** ocupare a unui pat de spital. **8.** înscriere; **~ eines Kollegs** înscriere la un curs universitar. **9.** gonire, împerechere (a animalelor). **10.** *(mar.)* amarare.
Belegungsfähigkeit *f. sg.* capacitate (de primire); **das Krankenhaus hat eine ~ von 300 Kranken** spitalul are o capacitate de 300 de paturi.
Beleg|stück, *-(e)s, -e, n. (cont. jur.)* act, document justificativ.
Belegungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad, procent de ocupare; **~ je Wohnung** grad de ocupare pe apartament.
Belegungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de ocupare a muncii productive.
Belegver|arbeitung, *-en, f.* prelucrarea documentelor.
Belegzeit *f. sg.* epocă a împerecherii (la animale).
belehnen, *belehnte, belehnt, vb. (h) tr.* **1.** a învesti. **2.** *(ist.)* a da o feudă (unui vasal).
Belehnte, *-n, -n, m. (ein Belehnter) (ist.)* vasal.
Belehnung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* învestire (a unui vasal); înfeudare. **2.** acordare a unui credit sau a unui împrumut (în bani).
belehren, *belehrte, belehrt, vb. (h) tr. (über* cu *ac.)* a învăța, a instrui, a informa, a povățui, a lămuri; **jn. eines Besseren ~ a)** a lămuri pe cineva, a deschide ochii cuiva; **b)** a învăța minte; **sich nicht ~ lassen** a refuza orice sfaturi și învățăminte.
belehrend I. *part. prez.* de la belehren. **II.** *adj.* instructiv.
Belehrung, *-en, f.* învățătură, povață, sfat.
belei̲bt *adj.* corpolent, trupeș, gros, plin.
Belei̲bt|heit *f. sg.* corpolență, trupeșie.
beleidigen, *beleidigte, beleidigt, vb. (h) tr.* a insulta, a ofensa; a injuria; *(fig.)* **das Ohr ~** a supăra, a zgâria la ureche.
beleidigend I. *part. prez.* de la beleidigen. **II.** *adj.* ofensator, jignitor, injurios, supărător.
Beleidiger, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* persoană care ofensează.
beleidigt I. *part. trec.* de la beleidigen. **II.** *adj.* ofensat, jignit; **~ sein** a fi ofensat, a fi jignit; **sich ~ fühlen** a se simți ofensat, jignit.
Beleidigte, *-n, -n (ein Beleidigter), m.* și *f.* persoană ofensată; **den ~n spielen** a face pe supăratul, pe ofensatul.
Beleidigung, *-en, f.* ofensă, jignire, insultă, injurie; **sich** *(dat.)* **jede ~ gefallen lassen** a se lăsa insultat fără a riposta; **eine schwere ~** o insultă gravă; **eine ~ einstecken** a înghiți o jignire.
Beleidigungsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație pentru insultă, pentru calomnie.
beleihbar *adj.* care poate fi ipotecat.
beleihen, *belieh, beliehen, vb. (h) tr.* **1.** a învesti. **2.** a ipoteca; **ein Haus ~** a lua o ipotecă pe casă. **3.** a da sau a lua ca amanet. **4.** v. belehnen **(2).**
Beleihung, *-en, f.* **1.** învestire. **2.** ipotecare; gaj; garantarea împrumutului prin valori patrimoniale. **3.** împrumut pe amanet. **4.** v. Belehnung **(1).**
Beleihungsgrenze, *-n, f.* limita împrumutului.
beleimen, *beleimte, beleimt, vb. (h) tr.* a lipi, a încleia.
belemmern, *belemmerte, belemmert, vb.* v. belämmern.
belemmert v. belämmert.
Belemnit, *-en, -en, m. (zool.)* belemnit; *(pop.)* cozi de pește.
belesen *adj.* citit, erudit, instruit; **ein sehr ~er Mann** un om foarte citit.
Belesenheit *f. sg.* erudiție, cultură (dobândită prin lecturi); **eine große ~ haben** a fi foarte citit, a avea o instrucție bogată.
Belesprit [bɛles'pri:], *-s, -s, m.* persoană cultă, spirit luminat.
Bel|etage [bɛle'ta:ʒə] *(inv.) f.* etajul întâi.
beleuchten, *beleuchtete, beleuchtet (du beleuchtest, er beleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a lumina; a ilumina; **festlich ~** a ilumina festiv. **2.** *(fig.)* a explica, a desluși, a clarifica, a lămuri; a cerceta, a examina; **ein Problem näher ~** a cerceta o problemă mai îndeaproape.
Beleuchter, *-s, -, m. (teatru, film)* mașinist (care manipulează luminile).
Beleuchtung, *-en, f.* **1.** luminat, iluminat; iluminație; **elektrische ~** iluminat electric; *(auto.)* **die ~ anstellen** a aprinde farurile. **2.** *(fig.)* deslușire, elucidare, clarificare, lămurire; cercetare, examinare.
Beleuchtungs|anlage, *-n, f.* instalație de iluminat.
Beleuchtungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* racordare, conectare la rețeaua electrică.
Beleuchtungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de iluminat.
Beleuchtungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (artă, teatru)* efect de lumină.
Beleuchtungs|einrichtung, *-en, f.* instalație de iluminat.
Beleuchtungsgas, *-es, -e, n.* gaz de iluminat.
Beleuchtungskörper, *-s, -, m.* corp de iluminat.
Beleuchtungskosten, *pl.* cheltuieli de iluminat.
Beleuchtungsmast, *-(e)s, -e(n), m.* stâlp de iluminat.
Beleuchtungsmenge, *-n, f.* **1.** cantitate de lumină folosită pentru iluminat. **2.** *(fiz.)* număr de lucși.
Beleuchtungsmesser, *-s, -, n. (fiz.)* luxmetru.
Beleuchtungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de iluminat.
Beleuchtungsröhre, *-n, f.* tub luminiscent.
Beleuchtungs|stärke *f. sg. (fig.)* iluminat; iluminare.
Beleuchtungs|system, *-s, -e, n.* sistem de iluminat.
Beleuchtungs|technik *f. sg.* tehnica iluminatului.
beleum(un)den, *beleum(un)dete, beleum(un)det (du beleum(un)dest, er beleum(un)det), vb. (h) tr.* a crea (cuiva) o faimă, un renume; **jn. gut ~** a crea cuiva un renume bun; **jn. übel ~** a denigra pe cineva.
beleum(un)det I. *part. trec.* de la beleum(un)den. **II.** *adj.* cu faimă, cu reputație; **gut ~** cu reputație bună; **schlecht ~** cu reputație proastă.
belfern, *belferte, gebelfert, vb. (h) intr.* **1.** a lătra, a chelălăi. **2.** *(fig.)* a se certa. **3.** *(fig.)* a trăncăni; a bârfi; a cârti, a murmura.
Belfern, *-s, n. sg.* **1.** lătrat, chelălăit. **2.** *(fig.)* ceartă. **3.** *(fig.)* bârfeală, cârteală.
Belfried, *-(e)s, -e, m.* turn principal al unei cetăți; turn (al orașului), clopotniță.
belfzen, *belfzte, gebelfzt (du, er belfzt), vb. (h) intr. (reg.)* v. belfern.
Belgier [-iɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* belgian(ă).
belgisch *adj.* belgian.
belichten, *belichtete, belichtet (du belichtest, er belichtet), vb. (h) tr.* **1.** a lumina. **2.** *(fot.)* a expune (placa fotografică).
Belichtung, *-en, f.* **1.** luminare. **2.** *(fot.)* expunere (a plăcii fotografice).
Belichtungsdauer *f. sg. (fot.)* durată, timp de expunere la lumină.
Belichtungsmesser, *-s, -, m. (fot.)* exponometru.
Belichtungs|tabelle, *-n, -n, f. (fot.)* tabelă de expunere.
Belichtungs|zeit, *-en, f.* v. Belichtungsdauer.
Belieb, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Belieben.
belieb|äugeln, *beliebäugelte, beliebäugelt (ich beliebäug(e)le), vb. (h) tr.* a face ochi dulci; **jn. ~** a face cuiva ochi dulci.
belieben, *beliebte, beliebt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a pofti, a dori; **er beliebt lange zu schlafen** îi place să doarmă mult; **~ Sie sonst noch etwas?** mai doriți încă ceva? **2.** a conveni, a plăcea, a binevoi; a fi dispus să ...; **ich beliebe dir zu antworten** binevoiesc să-ți răspund; *(impers.)* **es beliebt Ihnen zu scherzen** vă place să glumiți; **was beliebt?** ce poftiți? **wie beliebt?** poftim, poftiți? **wie Sie ~** cum doriți.
Belieben, *-s, n. sg.* bun plac, plăcere, voie, poftă; **es steht in Ihrem ~** depinde de dumneavoastră; faceți cum credeți de cuviință; **nach ~** după plac, în voie.
beliebig *adj.* oarecare, oricare, orice, după plac; arbitrar; **zu jeder ~en Stunde** oricând, la orice oră; **x-beliebig** oarecare; *(mat.)* **eine ~e Größe** o mărime oarecare; *(substantivat)* **jeder Beliebige** oricare, oricine.
beliebt I. *part. trec.* de la belieben. **II.** *adj.* **1.** iubit, agreat, bine văzut, popular; **sich bei jm. ~ machen** a câștiga favoarea cuiva, a câștiga simpatia cuiva; a se insinua pe lângă cineva. **2.** *(despre marfă)* căutat, cerut.
Beliebt|heit *f. sg.* trecere, calitate de a fi iubit, simpatizat; favoare, vogă, popularitate.
beliefern, *belieferte, beliefert, vb. (h) tr.* a aproviziona; a furniza; **jn. mit Waren ~** a furniza cuiva mărfuri.
Belieferung, *-en, f. (ec.)* furnizare, livrare; aprovizionare.
beliisten, *belistete, belistet (du belistest, er belistet), vb. (h) tr.* a înșela, a trage pe sfoară, a duce de nas.
Beliistung, *-en, f.* înșelare, tragere pe sfoară.
Belkanto, *-s, m. sg. (muz.)* belcanto.
Bell, *-e, f.* **1.** clopoțel sferic. **2.** năvod dreptunghiular.
Belladonna, *-donnen, f.* **1.** *(bot.)* beladonă, mătrăgună *(Atropa belladonna).* **2.** *sg. (chim.)* atropină.
bellen, *bellte, gebellt, vb. (h) intr.* **1.** a lătra. **2.** *(fam.)* a tuși tare. **3.** *(fig.)* a lătra, a se certa.
Beller, *-s, -, m.* **1.** câine care latră. **2.** *(fig.)* persoană care se ceartă toată ziua.
Bell|etage [bɛle'ta:ʒə], *-n, f.* v. Beletage.
Belletrist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* beletrist(ă); literat(ă), scriitor(-oare) de romane și nuvele; persoană versată în literatură.
Belletristik *f. sg.* beletristică.
belletristisch *adj.* beletristic, literar.
Bellevue [bɛl'vy:], *-, -n* [-'vy:ən], *f. (înv.)* panoramă, priveliște.
bellikos *adj.* belicos.
Bellizist, *-en, -en, m.* partizan al războiului.
belob(ig)en, *belob(ig)te, belob(ig)t, vb. (h) tr.* a lăuda, a menționa, a cita laudativ; a aduce mulțumiri (cuiva).
Belob(ig)ung, *-en, f.* laudă; mențiune; elogiu; aprobare.
Belobungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de apreciere, de laudă; diplomă de merit.
belochen, *belochte, belocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora, a da găuri.
belohnen, *belohnte, belohnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a răsplăti, a recompensa; **ich belohne ihn für die Mühe** îl răsplătesc pentru osteneală.
belohnenswert *adj.* demn de recompensă, demn de răsplată.
Belohnung, *-en, f.* răsplată, recompensă; **zur ~** drept recompensă; **eine ~ aussetzen** a institui un premiu, a oferi o recompensă.
belorbeeren, *belorbeerte, belorbeert, vb. (h) tr. (iron.)* a încununa cu lauri.
Beloruṣse, *-n, -n, m.* bielorus, belarus.
Beloruṣsin, *-nen, f.* bielorusă, belarusă.
beloruṣsisch *adj.* bielorus, belarus.
beluchsen, *beluchste, beluchst (du, er beluchst), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a pândi. **2.** a păcăli, a înșela. **3.** a fura.
beludern, *beluderte, beludert, vb. (h) refl. (vân.)* a se îndopa.
belüften, *belüftete, belüftet (du belüftest, er belüftet), vb. (h) tr.* a aerisi.
belugen, *belugte, belugt, vb. (h) tr.* a pândi.

belügen, *belog, belogen, vb. (h) tr.* a minți (pe cineva); **du hast mich also belogen!** așadar m-ai mințit!

belustigen, *belustigte, belustigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înveseli, a amuza, a desfăta. **II.** *refl.* a petrece, a se amuza, a se (în)veseli; **sich über etwas** ~ a se amuza de ceva; *(elevat)* **sich über jn. oder etwas** ~ a-și bate joc de cineva sau ceva glumind.

belustigend I. *part. prez.* de la belustigen. **II.** *adj.* amuzant. înveselitor.

Belustigung, *-en, f.* petrecere, amuzament, distracție, haz, înveselire; **zur ~ der Menge** pentru distracția maselor.

Belvedere [belve-], *-(s), -s, n.* belvedere; loc, turn, casă, restaurant cu priveliște frumoasă.

bẹlzen, *belzte, gebelzt (du, er belzt), vb. (h) intr.* a altoi.

Bem. *presc.* de la Bemerkung.

Bema, *-s, -ta, n.* **1.** estradă, podium; tribună. **2.** *(rel.)* bema.

bemạchen, *bemachte, bemacht, vb. (h) tr. (și refl.)* **1.** a (se) murdări (cu fecale); a face pe el. **2.** a se grozăvi; **er bemacht sich wegen jeder Kleinigkeit** el se sperie de fiecare lucru mărunt.

bemächtigen, *bemächtigte, bemächtigt, vb. (h) refl. (cu gen.)* a pune stăpânire pe, a lua în stăpânire; a pune mâna pe ceva; a-și însuși ceva; **der Schlaf bemächtigte sich meiner** m-a cuprins somnul; **er bemächtigt sich des Geldes** își însușește banii cu forța.

Bemächtigung, *-en, f.* ocupare, luare în stăpânire.

bemähnt *adj.* cu coamă, încomat.

bemạkeln, *bemakelte, bemakelt (ich bemak(e)le), vb. (h) tr.* a murdări, a profana.

bemäkeln, *bemäkelte, bemäkelt (ich bemäk(e)le), vb. (h) tr.* a găsi cusur, imperfecțiuni, a critica cu răutate.

Bemäk(e)lung, *-en, f.* critică nedreaptă.

Bemäkler, *-s, -, m.* cusurgiu, criticastru.

bemạlen, *bemalte, bemalt, vb. (h)* **I.** *tr.* a vopsi, a zugrăvi, a picta. **II.** *refl.* a se farda prea tare, a se boi, a se sulimeni; a se tatua.

Bemạlung, *-en, f.* **1.** zugrăvire. **2.** sulimeneală, boială.

bemängeln, *bemängelte, bemängelt (ich bemäng(e)le), vb. (h) tr.* a găsi cusur, a critica; a denigra.

Bemängelung, *-en, f.* diminuare (a calităților), criticare; denigrare.

Bemängelungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de constatare a lipsurilor.

Bemängler, *-s, -, m.* critic meschin; denigrator.

bemạnnen, *bemannte, bemannt, vb. (h) tr.* **1.** a echipa o navă (cu marinari, soldați etc.). **2.** *(înv., reg.)* a găsi (unei fete) un soț, a mărita.

bemannt I. *part. trec.* de la bemannen. **II.** *adj.* **1.** echipat (cu marinari, cu soldați). **2.** *(înv., reg.)* măritată.

Bemạnnung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* echipaj. **2.** *(reg., înv.)* măritiș.

bemänteln, *bemäntelte, bemäntelt (ich bemänt(e)le), vb. (h) tr.* a acoperi, a ascunde, a tăinui; a mușamaliza; **einen Fehler** ~ a ascunde, a cocoloși o greșeală.

Bemänt(e)lung, *-en, f. (fig.)* ascundere, acoperire, tăinuire, trecere sub tăcere, mușamalizare.

Bemaßung, *-en, f. (tehn.)* cotare a unui desen (tehnic).

bemạsten, *bemastete, bemastet (du bemastest, er bemastet), vb. (h) tr. (mar.)* a monta catargele unei corăbii.

Bemạstung, *-en, f. (mar.)* **1.** montare a catargelor. **2.** catargele unei corăbii.

bemauern, *bemauerte, bemauert, vb. (h) tr.* a zidi, a închide, a bloca sau a împrejmui cu zid(ărie).

bemaulschellen, *bemaulschellte, bemaulschellt, vb. (h), tr. (fam.)* a pălmui, a plesni.

bemausen, *bemauste, bemaust (du, er bemaust), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli, a fura; **jn.** ~ a fura cuiva lucrurile.

Bẹmbergseide, *-n, f.* mătase vegetală tip Bemberg.

bemẹhlen, *bemehlte, bemehlt, vb. (h) tr.* a presăra cu făină.

bemẹiern, *bemeierte, bemeiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arenda o fermă. **2.** *(fam.)* a trage pe sfoară, a înșela. **II.** *refl.* a-și greși socotelile.

bemeißeln, *bemeißelte, bemeißelt (ich bemeiß(e)le), vb. (h) tr.* a ciopli cu dalta, a dălțui.

bemẹistern, *bemeisterte, bemeistert, vb. (h)* **I.** *tr.* a stăpâni, a înfrâna. **II.** *refl.* **1.** *(înv.)* a se stăpâni, a se înfrâna. **2.** (cu *gen.*) a pune stăpânire, a lua cu forța (ceva).

Bemẹisterung, *-en, pl.* **1.** stăpânire, dominare. **2.** stăpânire de sine.

bemẹldet *adj. (înv.)* pomenit, citat, numit, indicat.

bemẹrkbar *adj.* observabil, perceptibil, vizibil; **sich ~ machen** a atrage atenția asupra sa, a se face remarcat.

Bemẹrkbarkeit *f. sg.* perceptibilitate.

bemẹrken, *bemerkte, bemerkt, vb. (h) tr.* **1.** a observa, a băga de seamă, a zări, a percepe. **2.** a remarca, a constata, a semnala; a nota; a vedea; **ich habe zu** ~ trebuie să observ, să remarc; **wie oben bemerkt** după cum am arătat mai sus, după cum am menționat.

Bemẹrken, *-s, n. sg.* **1.** zărire, observare. **2.** remarcă, constatare; **mit dem ~, dass ...** cu observația că ...

bemẹrkenswert *adj.* remarcabil.

bemẹrklich *adj.* remarcabil, vizibil, perceptibil; **es macht sich** ~ se remarcă, se vede, bate la ochi.

Bemẹrkung, *-en, f.* **1.** observare; percepere. **2.** semnalare, notă. **3.** observație, remarcă; **kritische ~en** observații critice.

bemẹssen, *bemaß, bemessen (du, er bemisst), vb. (h) tr.* **1.** a repartiza, a măsura. **2.** *(fig.)* **(nach)** a prețui, a aprecia (după un model, în comparație cu ceva).

Bemẹssung, *-en, f.* **1.** repartizare, măsurare. **2.** *(fig.)* prețuire; apreciere.

Bemẹssungsgrenze, *-n, f. (ec.)* plafon (de salarii ce servește la calculul impozitului).

Bemẹssungsgrundlage, *-n, f.* bază de calcul pentru stabilirea impozitului.

bemịstet, *bemistete, bemistet (du bemistest, er bemistet), vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a gunoi, a îngrășa (pământul). **2.** *(fig.)* a defăima, a blama; *(fam.)* a porcăi, a spurca.

bemịtleiden, *bemitleidete, bemitleidet (du bemitleidest, er bemitleidet), vb. (h) tr.* a compătimi; a-i fi milă (de cineva).

bemịtleidenswert, bemịtleidenswürdig *adj.* demn de compătimire.

Bemịtleidung *f. sg.* compătimire, milă.

bemịttelt *adj.* înstărit, cu stare, cu dare de mână; **wenig** ~ cu puțină stare, neînstărit.

Bẹmmchen, *-s, -, n. (reg., dim.* de la Bemme) tartină mică, tartinuță.

Bẹmme, *-n, f. (reg.)* felie de pâine cu unt, tartină.

bemogeln, *bemogelte, bemogelt (ich bemog(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a înșela, a trage pe sfoară, a păcăli.

bemoosen, *bemooste, bemoost (du, er bemoost), vb. (s) intr.* și *refl.* a se acoperi cu mușchi.

bemoost I. *part. trec.* de la bemoosen. **II.** *adj.* **1.** acoperit cu mușchi. **2.** *(fig.)* foarte vechi; *(fig.)* **~es Haupt** bărbat, student bătrân.

bemọpsen, *bemopste, bemopst (du, er bemopst), vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli, a fura.

bemörteln, *bemörtelte, bemörtelt (ich bemört(e)le), vb. (h) tr.* a tencui.

Bems, *-es, -e, m. (reg.)* om burduhănos, burtos, grăsan.

bemühen, *bemühte, bemüht, vb. (h)* **I.** *tr. (în* cu *dat.*; **mit, wegen)** a osteni, a supăra, a deranja; **darf ich Sie damit** ~ **?** îmi permiteți să vă deranjez cu aceasta? **ich möchte Sie nicht** ~ n-aș vrea să vă deranjez, să vă supăr. **II.** *refl.* a se osteni, a se strădui, a-și da osteneală; **sich für jn.** ~ a se osteni, a se strădui pentru cineva; **sich um etwas** ~ a se strădui să obțină ceva; a umbla după ceva; **sich um eine Stelle** ~ a se strădui să obțină un post; **bitte, ~ Sie sich nicht!** nu vă deranjați, vă rog! **er bemüht sich vergebens** se ostenește, își dă osteneală degeaba, zadarnic; **er bemüht sich vorwärtszukommen** se străduiește să se ridice, să ajungă mai sus, să progreseze; **er hat sich ganz besonders für mich bemüht** s-a străduit în mod deosebit pentru mine; **er bemüht sich um ihre Liebe** se străduiește să-i câștige dragostea.

Bemühen, *-s, n. sg.*, **Bemühung**, *-en, f.* osteneală, trudă, sforțare, străduințe.

bemüht I. *part. trec.* de la bemühen. **II.** *adj. (în expr.)* **eifrig ~ sein** a se strădui cu zel.

bemüßigen, *bemüßigte, bemüßigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a determina; a obliga, a sili, a constrânge; **dieses Ereignis bemüßigte ihn, sofort abzureisen** această întâmplare l-a silit, l-a determinat să plece imediat. **II.** *refl.* a se sili, a-și da osteneala.

bemüßigt I. *part. trec.* de la bemüßigen. **II.** *adj.* determinat, constrâns, obligat, silit; **sich ~ sehen** a se vedea silit; **wir fühlten uns dazu** ~ ne-am simțit constrânși să facem acest lucru.

bemustern, *bemusterte, bemustert, vb. (h) tr. (com.)* a da o mostră, a trimite sau a alătura o mostră; **ein bemustertes Angebot** ofertă însoțită de mostră.

Bemusterung, *-en, f.* **1.** împodobire cu modele; executarea unei machete. **2.** *(com.)* alăturare, trimitere de mostră.

bemuttern, *bemutterte, bemuttert, vb. (h) tr.* a dădăci, a îngriji ca o mamă.

Bemutterung, *-en, f.* dădăcire, îngrijire, grijă ca de mamă.

benachbar(e)n, *benachbarte, benachbart, vb. (h) refl.* a se învecina (cu cineva sau ceva).

benachbart *adj.* învecinat, megieș; limitrof.

benachrichtigen, *benachrichtigte, benachrichtigt, vb. (h) tr.* a înștiința, a încunoștința, a aviza, a aduce la cunoștință, a informa; **wir müssen ihn sofort** ~ trebuie să-l înștiințăm numaidecât.

Benachrichtigung, *-en, f.* înștiințare, avizare, încunoștințare, aducere la cunoștință, informare, comunicare; **schriftliche** ~ înștiințare scrisă; **vorherige** ~ înștiințare, avizare prealabilă.

Benachrichtigungs|schreiben, *-s, -, n.* aviz.

benachteiligen, *benachteiligte, benachteiligt, vb. (h) tr.* a dezavantaja; a păgubi, a pricinui pierderi, a prejudicia; **er ist benachteiligt worden** a fost dezavantajat; **das wird ihn sehr** ~ va fi pentru el o mare pierdere, pagubă; **ein wirtschaftlich benachteiligtes Gebiet** o zonă dezavantajată economic.

Benachteiligte, *-n, -n (ein Benachteiligter), m.* și *f.* prejudiciat(ă), dezavantajat(ă); păgubit(ă).

Benachteiligung, *-en, f.* dezavantajare; păgubire, provocare de pagube; prejudiciere; prejudiciu.

benạgeln, *benagelte, benagelt (ich benag(e)le), vb. (h) tr.* a țintui, a bate în cuie.

Benạgelung, *-en, f.* țintuire, batere în cuie.

benạgen, *benagte, benagt, vb. (h) tr.* a roade cu dinții.

Benạgung, *-en, f.* roadere cu dinții.

benähen, *benähte, benäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase, a broda; **mit Perlen** ~ a broda cu mărgele. **2.** a coase pentru cineva; **die Mutter benäht die Kinder selbst** mama coase toate lucrurile pentru copii.

benạm(s)en, *benam(s)te, benam(s)t (du benamst, er benamt* și *du, er benamst), vb. (h) tr. (înv., fam., glumeț)* a numi, a denumi, a pune un nume.

Benạm(s)ung, *-en, f.* denumire.

benạnnt I. *part. trec.* de la benennen. **II.** *adj.* **1.** numit, denumit. **2.** pomenit, amintit. **3.** *(mat.)* concret; **~e Zahlen** numere concrete.

benạrben, *benarbte, benarbt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cicatriza. **2.** *(agr.)* a acoperi cu strat vegetal; **den Erdboden** ~ a acoperi pământul cu plante. **II.** *refl.* **1.** a se cicatriza, a se suda. **2.** a se acoperi cu un strat vegetal.

benạrbt I. *part. trec.* de la benarben. **II.** *adj.* **1.** *(înv.)* acoperit, plin de cicatrice; **ein ~es Gesicht** o față brăzdată de cicatrice. **2.** *(agr.)* acoperit cu un strat vegetal.

Benạrbung, *-en, f.* **1.** cicatrizare. **2.** *(agr.)* acoperire cu un strat vegetal.

benaschen, *benaschte, benascht, vb. (h) tr.* a gusta pe furiș.

benässen, *benässte, benässt (du, er benässt), vb. (h) tr.* a uda, a muia.

benạuen, *benaute, benaut, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a strâmtora; a închide. **2.** a devânta.

benaut *adj. (mar.)* apăsător.

Bẹndel, *-s, -, m.* și *n. (elv.)* panglică, șnur.

Bẹne, *-s, n., sg.* **1.** bine(facere); **jm. ein ~ antun** a face cuiva un mare bine. **2.** întâietate; **ich gebe dir ein** ~ îți dau întâietate.

bẹne *adv. (fam.)* **sich ~ tun** a face chef.

benębeln, *benebelte, benebelt (ich beneb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu ceață, a înnegura. **II.** *refl. (fig.)* **1.** a se încețoșa. a se înnegura. **2.** *(fam.)* a se cherceli, a se griza.

benębelt I. *part. trec.* de la benebeln. **II.** *adj. (fam.)* cherchelit, grizat, pilit.

Benębelung, *-en, f.* **1.** înnegurare, înnorare. **2.** *(fig.)* întunecare, încețoșare, tulburare. **3.** cherchelează, grizare.

benedẹien, *benedeite, benedeit (înv. gebenedeit), vb. (h) tr. (înv.)* a binecuvânta; a preamări.

Benedẹiung *f. sg. (înv.)* binecuvântare; preamărire.

Benediktenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** mărțișor *(Geum montanum).* **2.** călțunul-doamnei *(Geum rivale).* **3.** cerențel, cuișoriță *(Geum urbanum).*

Benediktenrose *f. sg. (bot.)* bujor *(Paeonia officinalis)*.
Benediktenwurz *f. sg. (bot.)* v. Benediktenkraut **(3)**.
Benediktiner, *-s, -, m.* **1.** *(bis.)* călugăr benedictin. **2.** benedictină (lichior).
Benediktiner|abtei, *-en, f. (bis.)* mănăstire benedictină.
Benediktiner|orden, *-s, m. sg. (bis.)* ordin al călugărilor benedictini.
Benediktion, *-en, f. (bis.)* binecuvântare.
benedizieren, *benedizierte, benediziert, vb. (h) tr. (bis.)* a binecuvânta.
Benefaktion, *-en, f.* binefacere.
Benefaktor, *-s, -toren, m.* binefăcător.
Benefiz, *-es, -e, n.* **1.** *(înv., ist.)* feudă. **2.** *(înv.)* binefacere. **3.** spectacol (sau reprezentație) dat(ă) în folosul unei persoane.
Benefiziant, *-en, -en, m.* **1.** *(înv.)* binefăcător. **2.** beneficiar, persoană în folosul căreia se dă o reprezentație.
Benefiziat, *-en, -en, m.* **1.** beneficiar. **2.** bursier, stipendist.
Benefizium, *-s, -zien* [-tsiən], *n.* **1.** beneficiu. **2.** *(ist.)* feudă. **3.** *(bis.)* prebendă, beneficiu bisericesc.
Benefizvor|stellung, *-en, f. (teatru)* reprezentație dată în beneficiul cuiva.
benehmen, *benahm, benommen (du benimmst, er benimmt), vb. (h)* **I.** *tr.* a lua, a tăia, a răpi; **die Aussicht** ~ a ascunde vederea; **jede Aussicht auf etwas** ~ a lua orice speranță (perspectivă); **der Schreck benahm mir den Atem** frica mi-a tăiat respirația; **eine Sorge** ~ a scăpa de o grijă; **die Lust zu etwas** ~ a tăia pofta de ceva; **den Mut** ~ a descuraja; **jm. den Irrtum** ~ a deschide ochii cuiva; **einen Zweifel** ~ a înlătura o îndoială; **den Kopf** ~ **a)** a ameți, a zăpăci; **b)** a i se urca (băutura) la cap. **II.** *refl.* a se purta, a se comporta; **sich gut** ~ a se purta manierat; **sich (un)höflich gegen jn.** sau **jm. gegenüber** ~ a se purta (ne)politicos față de cineva.
Benehmen, *-s, n. sg.* **1.** purtare, comportare, conduită, maniere. **2.** legătură, contact; **sich mit jm. ins** ~ **setzen** a conveni cu cineva asupra ceva.
beneiden, *beneidete, beneidet (du beneidest, er beneidet), vb. (h) tr.* a invidia, a pizmui; **er wird allgemein beneidet** toți îl invidiază.
beneidenswert, beneidenswürdig *adj.* demn de invidiat.
Beneidung *f. sg.* invidie, pizmuire.
benennbar *adj.* care poate fi denumit, denominabil, care poate fi determinat cu precizie.
benennen, *benannte, benannt, vb. (h) tr.* a denumi, a numi; a desemna; *(inform.)* **eine Datei** ~ a denumi un fișier; **einen Tag** ~ a fixa o zi; *(mat.)* **benannte Zahlen** numere concrete.
Benennung, *-en, f.* denumire; numire; nume.
benetzen, *benetzte, benetzt (du, er benetzt), vb. (h) tr.* a umezi, a uda, a muia ușor, a stropi.
Benetzung *f. sg.* udare, umezire, stropire, irigare, muiere.
Benetzungsmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de umezire.
Benetzungswärme *f. sg. (fig.)* căldură de umezire.
benevolent [-vo-] *adj.* binevoitor.
Benevolenz *f. sg.* bunăvoință.
bengalisch *adj.* bengal; **~es Feuer** foc bengal.
Bengel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* bâtă, ciomag, retevei. **2.** băiețandru; *(peior.)* bădăran, mojic, obraznic; **kleiner** ~ puști; **großer** ~ vlăjgan. **3.** *(tipogr.)* pârghie a presei de mână. **4.** limbă (a clopotului). **5.** *(tehn.)* braț balansier. **6.** *(reg.)* nervură centrală a foii de varză sau de salată. **7.** *(înv.)* ghioagă țintuită.
Bengelei, *-en, f.* **1.** ștrengărie. **2.** *(peior.)* mojicie.
bengelhaft *adj.* **1.** rău, neascultător. **2.** *(peior.)* mojic, grosolan.
Bengelkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Bingelkraut.
bengeln, *bengelte, gebengelt (ich beng(e)le), vb. (h) tr.* a trage o sfântă de bătaie, a ciomăgi; a chelfăni.
benicken, *benickte, benickt, vb. (h) tr.* v. beipflichten.
beniemen, *beniemte, beniemt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a hotărî. **II.** *refl.* a se grozăvi.
beniesen, *benieste, beniest (du, er beniest), vb. (h) tr. (fam., glumeț)* a confirma prin strănutare.
Benignität *f. sg.* **1.** bunătate, indulgență. **2.** *(med.)* benignitate.
Benimm, *-s, m. sg. (fam.)* purtare, comportament.
benippen, *benippte, benippt, vb. (h) tr.* a sorbi.
Benjamin, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* (nume de persoană) Benjamin. **2.** benjamin, băiatul cel mai mic din familie; **mein** ~ băiatul meu cel mai mic.
Benne, *-n, f. (elv. și reg.)* **1.** roabă. **2.** *(fam.)* automobil vechi, neaspectuos. **3.** benă. **4.** *(constr.)* epiu.
benommen **I.** *part. trec.* de la benehmen. **II.** *adj.* **1.** buimăcit, zăpăcit, confuz. **2.** toropit; amețit, amorțit.
Benommenheit *f. sg.* **1.** zăpăceală, buimăceală. **2.** stare inconștientă; toropeală; amețeală.
benoten, *benotete, benotet (du benotest, er benotet), vb. (h) tr.* a nota, a da o notă, a aprecia cu o notă.
benötigen, *benötigte, benötigt, vb. (h) tr.* a necesita, a avea nevoie (de ceva).
benötigt **I.** *part. trec.* de la benötigen. **II.** *adj.* necesar, necesitat; **das ~e Geld** suma (de bani) necesară.
Benthos, *n. sg.* floră și faună bentonică.
benummern, *benummerte, benummert, vb. (h) tr.* a numerota.
Benummerung, *-en, f.* numerotare.
benüsselt *adj. (fam.)* amețit; cherchelit.
benutzbar, benützbar *adj.* utilizabil, care poate fi folosit, întrebuințat.
Benutzbarkeit *f. sg.* capacitate de a fi utilizat, folosit.
benutzen, *benutzte, benutzt (du, er benutzt),* **benützen**, *benützte, benützt (du, er benützt), vb. (h) tr.* **1.** a utiliza, a folosi, a întrebuința; **etwas zu seinem Vorteil(e)** ~ a întrebuința ceva în folos propriu; **Sie ~ die Nähmaschine sehr geschickt** lucrați cu multă îndemânare la mașina de cusut; **jn. als Dolmetscher** ~ a folosi pe cineva ca translator. **2.** a profita, a trage folos din ceva; **er benutzt die Gelegenheit** profită de ocazie.
Benutzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se folosește de ceva, utilizator.
benutzerfreundlich, benützerfreundlich *adj.* ușor de folosit.
Benutzerkonto, *-s, -konten* (și *-ti* sau *-ten), n. (inform.)* cont de utilizator; **das ~ löschen** a șterge contul de utilizator.
Benutzermenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu de utilizare; **das ~ definieren** a defini meniul de utilizare.
Benutzermodus, *-, -modi, m. (inform.)* modul utilizator.
Benutzer|oberfläche, *-n, f. (inform.)* interfața utilizator; **die graphische** ~ interfața grafică a utilizatorului.
Benutzer|sprache, *-en, f. (inform.)* limbaj de utilizator.
Benutzung, Benützung, *-en, f.* întrebuințare, folosință, folosire, utilizare; **den Park zur öffentlichen** ~ **freigeben** a da parcul în folosință publică; **mit** ~ **einer Maschine** cu ajutorul unei mașini.
Benutzungsdauer *f. sg.* durată de folosire.
Benutzungsfrist, *-en, f.* termen de folosință.
Benutzungsgebühr, Benützungsgebühr, *-en, f.* taxă de folosire.
Benutzungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de întrebuințare, de uzură.
Benutzungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de folosință.
Benutzungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de exploatare.
benzen, *benzte, gebenzt (du, er benzt), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a îndemna, a îmboldi. **2.** a insista, a pisa. **3.** a incomoda, a plictisi, a importuna.
Benzin, *-s, -e, n.* benzină.
Benzin|abscheider, *-s, -, m.* separator de benzină.
Benzinbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de benzină.
Benzinbrenner, *-s, -, m.* arzător de benzină.
Benzin|er|sparnis, *-se, f.* economisire de benzină.
Benzinfeuerzeug, *-(e)s, -e, n. (înv.)* brichetă cu benzină.
Benzinfilter, *-s, -, m.* filtru de benzină.
Benzinhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de benzină.
Benzin|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie de benzină.
Benzinkanister, *-s, -, m.* canistră de benzină.
Benzinlampe, *-n, f.* lampă cu benzină.
Benzinleitung, *-en, f.* conductă de benzină.
Benzinmotor, *-s, -motoren, m.* motor cu benzină.
Benzinpumpe, *-n, f.* pompă de benzină.
Benzinreiniger, *-s, -, m.* v. Benzinfilter.
Benzin|standmesser, Benzin|standzeiger, *-s, -, m.* indicator de nivel (al benzinei).
Benzintank, *-s, -e,* (și *-s), m.* rezervor de benzină.
Benzintank|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Benzin|uhr, *-en, f.* indicator de benzină.
Benzinverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de benzină.
Benzinvor|ratsmesser, *-s, -, m.* v. Benzinuhr.
Benzinwerk, *-(e)s, -e, n.* rafinărie (de benzină).
Benzinzapf|stelle, *-n, f.* stație de benzină.
Benzoe ['bɛntsoe] *f. sg.* benzoe, rășină benzoică.
Benzoe|äther, *-s, -, m.* eter benzoic.
Benzoe|harz, *-es, n. sg.* smirnă.
Benzoesalz, *-es, -e, n. (chim.)* benzoat.
Benzoesäure *f. sg. (chim.)* acid benzoic.
Benzoetinktur *f. sg.* tinctură benzoică.
Benzoin, *-s, n. sg. (chim.)* benzoină.
Benzol, *-s, -e, n. (chim.)* benzen.
Benzol|abscheidung, *-en, f. (chim.)* separare a benzenului.
Benzolring, *-(e)s, -e, m. (chim.)* inel, lanț benzenic.
Benzoylieren, *-s, n. sg. (chim.)* benzoilare.
Benzyl, *-s, n. sg. (chim.)* benzil; **essigsaures** ~ acetat de benzil.
Benzylfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant de benzil.
Benzylsenf|öl, *-(e)s, -n. sg. (chim.)* benzil-senevol.
Benzylzellulose *f. sg. (chim.)* benzilceluloză.
be|obachtbar *adj.* ce se poate observa, observabil.
be|obachten, *beobachtete, beobachtet (du beobachtest, er beobachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a observa, a studia, a examina cu atenție; a supraveghea; **den Lauf der Gestirne** ~ a observa mișcarea aștrilor; **jn. auf Schritt und Tritt** ~ a nu pierde din ochi pe cineva, a-l controla pas cu pas; **scharf** ~ a supraveghea cu strictețe. **2.** a băga de seamă, a observa; **ich habe es schon seit längerer Zeit beobachtet** am băgat de seamă de mai multă vreme, de mai demult. **3.** a respecta; a păstra; **den Anstand** ~ a respecta buna-cuviință, a se purta cuviincios; **Stillschweigen** ~ a păstra tăcere, a tăcea; **eine Diät** ~ a ține, a respecta o dietă; **die Gesetze** ~ a respecta legile; **seine Pflicht** ~ a-și face datoria. **II.** *refl.* a se observa, a se controla.
Be|obachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* observator(-oare); supraveghetor(-oare).
Be|obachtung, *-en, f.* **1.** observare, examinare, studiere. **2.** observație; **~en machen** a face observații; **es ist meiner** ~ **ganz und gar entgangen** a ieșit cu totul din sfera atenției mele. **3.** *(mil.)* supraveghere, observare. **4.** băgare de seamă, constatare. **5.** *(fig.)* respectare (a unor indicații, prescripții, legi); împlinire (a unei datorii).
Be|obachtungs|abteilung, *-en, f.* **1.** *(med.)* sector de observație, serviciu de izolare (în spital). **2.** *(mil.)* unitate de observație.
Be|obachtungsballon, *-s, -s, m. (mil.)* balon de observație, de recunoaștere.
Be|obachtungsfehler, *-s, -, m. (mat., fiz.)* eroare de observație, de examinare, de studiu.
Be|obachtungsfenster, *-s, -, n.* fereastră prin care se poate observa, supraveghea (cineva sau ceva); vizetă, spion.
Be|obachtungsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de recunoaștere.
Be|obachtungsgabe *f. sg.* dar de a observa, spirit de observație.
Be|obachtungsgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, instrument de observație.
Be|obachtungsgeschwader, *-s, -, n. (av.)* escadră de recunoaștere.
Be|obachtungsgut, *-(e)s, n. sg.* material de observație; **an Hand eines großen ~es** pe baza unui vast material de observație.
Be|obachtungs|posten, *-s, -, m.* post de observație.

Be|o̲bachtungsreihe, *-n, f.* şir de observaţii; serie de constatări.
Be|o̲bachtungs|satellit, *-en, -en, m.* satelit de observaţie.
Be|o̲bachtungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vedetă, vas de pază.
Be|o̲bachtungs|spiegel, *-s, -, m.* periscop (terestru).
Be|o̲bachtungs|stand, *-(e)s, -stände, m.*, **Be|o̲bachtungs|station**, *-en, f.* staţie, post de observaţie.
Be|o̲bachtungs|stelle, *-n.* **Be|o̲bachtungs|stellung**, *-en, f.* post, poziţie de observaţie.
Be|o̲bachtungs|tagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de observaţii zilnice.
Be|o̲bachtungsverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* unitate de observaţie.
Be|o̲bachtungs|zentrale, *-n, f. (mil.)* centru de observare şi legătură.
be|o̲hrt *adj.* cu urechi.
be|ö̲len, *beölte, beölt, vb. (h) tr.* a unge cu ulei.
be|o̲rdern, *beorderte, beordert, vb. (h) tr.* a chema la ordin; a trimite cu ordine, în misiune; **beordert werden** a primi ordin.
Be|o̲rderung, *-en, f.* **1.** ordin; misiune. **2.** trimitere cu ordin, cu misiune.
bepa̲aren, *bepaarte, bepaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a împerechea. **II.** *refl.* **1.** a trăi în doi. **2.** a se împerechea, a se acupla.
bepa̲cken, *bepackte, bepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca (cu bagaje, pachete). **II.** *refl. (fam.)* a-şi umple buzunarele.
bepa̲ckt I. *part. trec.* de la bepacken. **II.** *adj.* încărcat; **schwer ~** foarte încărcat, cu multă povară.
Bepa̲ckung, *-en, f.* încărcare, încărcătură, povară.
bepa̲nzern, *bepanzerte, bepanzert, vb. (h) tr.* a cuirasa; a împlătoşa, a îmbrăca cu platoşă. în zale.
Bepa̲nzerung, *-en, f.* cuirasare; împlătoşare.
bepe̲lzen, *bepelzte, bepelzt (du, er bepelzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îmblăni, a acoperi sau a căptuşi cu blană.
bepe̲rlen, *beperlte, beperlt, vb. (h) tr.* a împodobi cu mărgele, cu perle.
bepfä̲hlen, *bepfählte, bepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui, a sprijini cu pari. **2.** a arăci (via).
Bepfä̲hlung, *-en, f.* **1.** împrejmuire cu un gard de pari, cu palisadă. **2.** arăcire.
bepflạnzen, *bepflanzte, bepflanzt (du, er bepflanzt), vb. (h) tr.* a planta, a sădi, a răsădi; **mit Bäumen ~** a sădi, a planta copaci.
Bepflạnzung, *-en, f.* plantare, cultivare, sădire.
bepflạstern, *bepflasterte, bepflastert, vb. (h) tr.* **1.** a pava. **2.** *(fam.)* a lipi, a pune un plasture. **3.** a acoperi (cu cărţi etc.). **4.** *(mil.)* a lua, a ţine sub tir (de artilerie grea).
Bepflạsterung, *-en, f.* **1.** pavare, pavaj. **2.** *(med.)* lipire a unui plasture (pe o rană), pansare.
bepflö̲cken, *bepflöckte, bepflöckt, vb. (h) tr.* a marca cu ţăruşi, a picheta.
bepflü̲gen, *beflügte, bepflügt, vb. (h) tr. (agr.)* a ara.
bepfrü̲nden, *bepfründete, bepfründet (du bepfründest, er bepfründet), vb. (h) tr.* a da cuiva o sinecură.
bepi̲chen, *bepichte, bepicht, vb. (h) tr.* a cătrăni, a smoli, a gudrona, a asfalta.
Bepi̲chen, *-s, n. sg.* gudronare, smolire, cătrănire, asfaltare.
Bepi̲chmaschine, *-n, f.* maşină de asfaltat.
bepi̲cken, *bepickte, bepickt, vb. (h) tr.* a ciuguli; **etwas ~** a lovi ceva cu ciocul; *(constr.)* a aspri, a ciopli (piatra).
bepi̲nkeln, *bepinkelte, bepinkelt (ich bepink(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. bepissen.
bepi̲nseln, *bepinselte, bepinselt (ich bepins(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a zugrăvi. **2.** a vopsi cu pensula. **3.** *(med.)* a badijona.
bepi̲ssen, *bepisste, bepisst (du, er bepisst), vb. (h) tr.* şi *refl. (pop.)* a urina pe; **sich ~** a urina în pat, în pantaloni.
bepla̲nen, *beplante, beplant, vb. (h) tr.* a acoperi cu foaie de cort.
bepla̲nken, *beplankte, beplankt, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi, a înveli, a podi cu scânduri. **2.** *(mar.)* a construi bordajul (unei nave, unei ambarcaţii).
Bepla̲nkung, *-en, f.* **1.** căptuşire cu scânduri. **2.** *(mar.)* bordaj.
bepla̲tten, *beplattete, beplattet (du beplattest, er beplattet), vb. (h) tr.* **1.** a pardosi cu lespezi. **2.** *(mar.)* a cuirasa; **ein Schiff ~** a cuirasa o navă.
Bepla̲ttung, *-en, f.* **1.** pardosire cu lespezi. **2.** *(mar.)* cuirasare (a unei nave).
bepo̲lstern, *bepolsterte, bepolstert, vb. (h) tr.* a capitona.
bepre̲isen, *bepries, bepriesen (du, er bepreist), vb. (h) tr.* **1.** a lăuda, a preamări, a proslăvi. **2.** a fixa, a afişa preţul.
bepu̲dern, *bepuderte, bepudert, vb. (h) tr.* a pudra; a presăra (cu un praf).
bepu̲mmeln, *bepummelte, bepummelt (ich bepumm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a înfăşura. a înveli. a încotoşmăna; *(fig.)* a răsfăţa, a alinta. **II.** *refl.* a se înfofoli; a se îmbrăca călduros.
bepu̲tzen, *beputzte, beputzt (du, er beputzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa. **2.** a împodobi, a găti. **II.** *refl.* a se găti.
bequa̲tschen, *bequatschte, bequatscht, vb. (h) tr. (fam.)* a bârfi pe..., a cleveti despre...
bequ̲em I. *adj.* **1.** comod; leneş, trândav; **er ist zu ~** este (un om) prea comod. **2.** agreabil, convenabil, potrivit; **eine ~e Gelegenheit** o ocazie bună, potrivită. **II.** *adv.* **1.** comod, lejer; **es sich** *(dat.)* **~ machen** a se face, a se instala comod; **es jm. ~ machen** a face înlesniri cuiva, a-i netezi calea; **der Rock sitzt ~** fusta cade lejer. **2.** convenabil, bine, potrivit; **wenn es Ihnen ~ ist** dacă vă convine, dacă sunteţi dispus; **wie es Ihnen ~ ist** cum vă e mai comod.
bequ̲emen, *bequemte, bequemt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(inv.)* a determina, a hotărî pe cineva. **2.** a ajusta, a potrivi. **II.** *refl.* **1.** a se acomoda, a se adapta, a se conforma. **2.** a consimţi, a accepta; **sich zu etwas ~** a accepta, a se învoi să facă ceva; **er musste sich dazu ~** n-a avut încotro.
bequ̲emlich *adj.* v. bequem.
Bequ̲emlichkeit, *-en, f.* **1.** comoditate, confort, tihnă; **eine Wohnung mit allen ~en** o locuinţă cu tot confortul; **das hat seine ~en** asta îşi are avantajele ei. **2.** comoditate; lenevie, trândăvie. **3.** plăcere, poftă; **nach Ihrer ~** cum vă convine, la voia dumneavoastră. **4.** toaletă (şi cu baie).
Bequ̲emlichkeitsliebe *f. sg.* plăcere de a trăi în tihnă; înclinaţie către comoditate.
Bequ̲emlichkeits|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (inv.)* scaun de noapte.
Bequ̲emling, *-s, -e, m.* om comod, leneş.
Bequ̲emung *f. sg. (inv.)* acomodare; **nach ~** după plac.
berạhmen, *berahmte, berahmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încadra, a înrăma. **II.** *refl. (despre lapte)* a face smântână.
berä̲ndeln, *berändelte, berändelt (ich beränd(e)le)*, **berạnden**, *berandete, berandet (du berandest, er berandet), vb. (h) tr.* **1.** a pune margini, a borda; a tivi. **2.** a zimţui; **Münzen ~** a zimţui monede.
Berạndung, *-en, f.* **1.** bordare. **2.** zimţuire (a monedelor).
berạnken, *berankte, berankt, vb. (h) tr.* a acoperi cu lujeri, cu curpeni.
Berạpp, *-(e)s, m. sg. (constr.)* tencuială brută (nedrişcuită); prima tencuială pusă pe un zid.
berạppen, *berappte, berappt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a plăti, a se scotoci de bani. **2.** *(constr.)* a tencui brut, nedrişcuit. **3.** *(în expr.)* **Holz ~** a degroşa lemn.
Berạppung, *-en, f.* **1.** *(fam.)* plată. **2.** tencuire brută (nedrişcuită). **3.** degroşare (a lemnelor).
berạsen, *beraste, berast (du, er berast), vb. (h) tr.* a gazona, a acoperi cu gazon sau glii de iarbă.
berạspeln, *beraspelte, beraspelt (ich berasp(e)le), vb. (h) tr.* a răzui, a pili; a degroşa cu pila.
Berạsung, *-en, f.* gazonare.
berạten[1], *beriet, beraten (du berätst, er berät), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sfătui, a da sfaturi; **jn. übel ~** a sfătui (de) rău pe cineva. **2.** a consulta, a cere cuiva sfatul. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** a discuta ceva; a delibera, a chibzui asupra ...; **(über) ein Gesetz ~** a discuta o lege. **2.** *(inv.)* a echipa, a dota, a înzestra; **ein Mädchen ~** a dota, a înzestra o fată. **II.** *refl.* a se sfătui; **sich mit jm. ~** a se sfătui cu cineva.
berạten[2] **I.** *part. trec.* de la beraten[1]. **II.** *adj.* sfătuit, învăţat; **er ist gut** (sau **wohl**) **~** este bine sfătuit, bine învăţat; **übel ~ sein** a fi rău inspirat, a se afla într-o situaţie proastă.
berạtend I. *part. prez.* de la beraten[1]. **II.** *adj.* consultant; consultativ; **mit ~er Stimme** cu vot consultativ; **~er Ingenieur** inginer consultant, consilier; **~es Mitglied** membru consultativ.
Berạter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sfătuitor(-oare), consultant(ă), consilier(ă).
berạtschlagen, *beratschlagte, beratschlagt, vb. (h) intr.* a se consfătui; a (se) consulta, a discuta, a chibzui.
Berạtschlagung, *-en, f.* dezbatere, discutare, discuţie, consfătuire, consultare, chibzuire.
Berạtung, *-en, f.* consfătuire, dezbatere, discutare, consiliu; **ärztliche ~** consultaţie medicală, sfatul medicului; **etwas zur ~ bringen** a supune ceva discuţiei; **juristische ~** consultaţie juridică; **kollektive ~** dezbatere colectivă; **zur ~ zuziehen** a consulta.
Berạtungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* consiliu (consultativ).
Berạtungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de consultanţă.
Berạtungsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* şedinţă, discuţie cu caracter consultativ.
Berạtungs|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de consiliu.
Berạtungs|stelle, *-n, f.* **1.** centru de consultaţii. **2.** *(med.)* cabinet medical, punct medical de consultaţie.
Berạtungs|stimme, *-n, f.* vot consultativ.
Berạtungs|zimmer, *-s, -, n.* cameră de consiliu.
berạuben, *beraubte, beraubt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a jefui, a prăda; a jecmăni. **2.** (cu *gen.*) a răpi (cuiva ceva), a priva, a lipsi de ceva; **jn. der Freiheit ~** a răpi cuiva libertatea; **eines Besitzes ~** a deposeda; **es beraubt ihn der Besinnung** asta îi ia minţile; **der letzten Hoffnung ~** a răpi şi ultima speranţă. **II.** *refl.* (cu *gen.*) a se priva; **sich einer Sache ~** a se lipsi de un lucru.
Berạuber, *-s, -, m.* jefuitor, jecmănitor, prădător.
berạubt I. *part. trec.* de la berauben. **II.** *adj.* lipsit de; **des Augenlichts ~** lipsit de lumina ochilor, orb.
Berạubung, *-en, f.* jefuire, prădare, despuiere.
berạuchen, *berauchte, beraucht, vb. (h) tr.* a afuma.
berä̲uchern, *beräucherte, beräuchert, vb. (h) tr.* **1.** a afuma. **2.** (şi *fig.*) a tămâia; a linguşi.
Berä̲ucherung, *-en, f.* **1.** afumare. **2.** tămâiere.
berä̲uchert I. *part. trec.* de la beräuchern. **II.** *adj.* afumat.
berạucht I. *part. trec.* de la berauchen. **II.** *adj.* v. beräuchert **(II)**.
berạumen, *beraumte, beraumt, vb. (h) tr.* a stabili, a fixa un termen; **die Verhandlungen wurden auf den 15. Mai beraumt** tratativele au fost fixate pentru 15 mai.
berạuschen, *berauschte, berauscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbăta, a ameţi; **der Erfolg berauschte ihn** succesul l-a ameţit. **II.** *refl.* **1.** a se îmbăta. **2.** *(fig.)* a se desfăta, a fi încântat, fermecat; **sich an den neuen Ideen ~** a fi încântat de ideile noi. **3.** *(vân.; despre porci mistreţi)* a se împerechea.
berạuschend I. *part. prez.* de la berauschen. **II.** *adj.* **1.** îmbătător; *(despre băuturi)* tare, ameţitor. **2.** *(fig.)* îmbătător, fermecător, încântător.
berạuscht I. *part. trec.* de la berauschen. **II.** *adj.* **1.** îmbătat; ameţit, beat. **2.** *(fig.)* încântat, fermecat.
Berạuschung *f. sg.* **1.** îmbătare, ameţire. **2.** încântare, fermecare.
Bẹrber, *-s, -, m.* berber.
Berbere̲i *f. sg.* ţinut în nord-vestul Africii.
Bẹrberis *f. sg. (bot.)* drăcilă *(Berberis vulgaris)*.
bẹrberisch *adj.* berber.
Berberi̲tze, *-n, f.* v. Berberis.
Berce̲use [bɛr'sø:zə], *-n, f.* **1.** cântec de leagăn. **2.** balansoar, leagăn.
berẹchenbar *adj.* **1.** calculabil, evaluabil. **2.** *(mat.)* raţional, calculabil; **~e Zahl** număr raţional.
Berẹchenbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi calculat. **2.** *(mat.)* raţionalitate.
berẹchnen, *berechnete, berechnet (du berechnest, er berechnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a calcula, a socoti, a evalua; **den Umfang ~** a calcula circumferinţa; **unsere Preise sind auf Barzahlung berechnet** preţurile noastre sunt calculate pentru plata în numerar. **2.** a planifica, a dimensiona; **einen Plan ~** a întocmi un plan; **das Werk ist auf drei Bände berechnet** opera este prevăzută să apară în trei volume. **3.** a chibzui, a cumpăni; *(fig.)* a calcula, a prevedea; **alles auf den Effekt ~** a miza totul pe efect; **die Folgen lassen**

sich nicht ~ urmările nu se pot prevedea. **II.** *refl.* a se socoti; **sich mit jm.** ~ a se socoti cu cineva; a încheia socotelile cu cineva; *(com.)* a face socoteala.

berẹchnend I. *part. prez.* de la berechnen. **II.** *adj.* econom, cu socoteală, prevăzător, prudent; calculat (care se gândeşte la avantajele personale).

Berẹchner, *-s, -, m.* **1.** calculator. **2.** *(tipogr.)* culegător în acord, cu bucata.

berẹchnet I. *part. trec.* de la berechnen. **II.** *adj.* **1.** calculat, socotit. **2.** econom, cu socoteală.

Berẹchnung, *-en, f.* **1.** *sg.* calculare, calcul, evaluare, socoteală; **auf Erfahrung gegründete** ~ calcul bazat pe experienţă; **nach einer oberflächlichen** ~ după un calcul superficial; **ungefähre** ~ calcul aproximativ; **nach meiner** ~ după mine, după aprecierea mea; **meine ~en wurden über den Haufen geworfen** socotelile mele au fost răsturnate; **eine ~ aufstellen** a face un calcul, o socoteală; **in ~ arbeiten** a lucra cu bucata. **2.** *(fig.)* calcul, socoteală, combinaţie. **3.** *(ec.)* calcul, facturare; ~ **der Kaufkraftentwicklung** calculul evoluţiei puterii de cumpărare; **überschlägige** ~ calcul aproximativ.

Berẹchnungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de calcul.

Berẹchnungs|ingenieur [-lnʒeniø:e] *-s, -e, m.* inginer calculator.

berẹchnungslos adj. **1.** nesocotit, necalculat. **2.** *(fig.)* dezinteresat.

Berẹchnungs|tabelle, Berẹchnungs|tafel, *-n, f.* tabelă de calcul.

Berẹchnungsweise, *-n, f.* mod de a calcula.

berẹchtigen, *berechtigte, berechtigt, vb. (h) tr.* a îndreptăţi, a autoriza, a da dreptul; **seine Versprechungen haben uns zu den größten Hoffnungen berechtigt** promisiunile sale ne-au îndreptăţit la speranţele cele mai mari; **seine Erfahrung berechtigt ihn zu dieser Kritik** experienţa sa îl îndreptăţeşte să critice; **berechtigt werden** a fi îndreptăţit, a fi autorizat, a avea dreptul (să...).

berẹchtigt I. *part. trec.* de la berechtigen. **II.** *adj.* **1.** îndreptăţit; ~ **sein** a fi îndreptăţit. **2.** în drept. **3.** autorizat.

Berẹchtigte, *-n, -n, (ein Berechtigter), m.* şi *f. (ec.)* beneficiar(ă), persoană autorizată, îndreptăţită.

berẹchtigterweise *adv.* în mod îndreptăţit, legitim.

Berẹchtigung, *-en, f.* **1.** autorizaţie, împuternicire; **nicht ohne ~ a)** nu fără autorizaţie; **b)** nu fără îndreptăţire. **2.** drept, privilegiu; **die ~ zum Unterrichten erwerben** a obţine dreptul de a preda. **3.** titlu, act care confirmă un drept. **4.** temei; **das Gerücht ist ohne jede** ~ zvonul n-are nici un temei.

Berẹchtigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* titlu, act care stabileşte un drept.

Berẹchtigungsnachweis, *-es, -e, m.* autorizaţie; dovadă.

Berẹchtigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** diplomă de capacitate. **2.** autorizaţie.

Berẹchtigungswesen, *-s, n. sg. (jur.)* sistem de reglementare a drepturilor conferite de o diplomă.

Berẹchtigungs|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Berechtigungsschein.

berẹden, *beredete, beredet (du beredest, er beredet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vorbi, a discuta (despre ceva); a dezbate. **2.** a înduplleca, a convinge; **leicht zu** ~ uşor de convins, de înduplecat. **3.** a calomnia, a bârfi, a vorbi de rău. **4.** *(inv.)* a descânta, a face vrăji. **II.** *refl. recipr.* a-şi da o întâlnire.

berẹdsam *adj.* v. beredt.

Berẹdsamkeit *f. sg.* elocvenţă.

berẹdt *adj.* elocvent; convingător; *(fig.)* **~es Schweigen** tăcere grăitoare.

Berẹdt|heit *f. sg.* v. Beredsamkeit.

Berẹdung, *-en, f.* **1.** discutare; dezbatere. **2.** înduplecare, convingere. **3.** calomnie. **4.** *(inv.)* descântare, vindecare prin descântece.

berẹedern, *bereederte, bereedert, vb. (h) tr.* a deţine, a se îngriji în calitate de armator.

berẹedert *adj. (mar.)* ţinând de o societate de navigaţie.

berẹgnen, *beregnete, beregnet (du beregnest, er beregnet), vb. (h) tr.* **1.** a ploua (pe cineva, pe ceva). **2.** *(agr.)* a iriga prin ploaie artificială. **3.** *(fig.)* a presăra (cu ceva).

Berẹgnung, *en, f.* ploaie artificială; aspersiune.

Berẹgnungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de ploaie artificială (pentru irigaţie).

berẹgt *adj.* numit, amintit, atins, în discuţie; **in der ~en Frage** în chestiunea despre care este vorba; **der ~e Gegenstand** subiectul în chestiune.

berẹiben, *berieb, berieben, vb. (h) tr.* a fricţiona, a freca.

Berẹich, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* **1.** domeniu, sferă (de activitate), resort, competenţă; **das gehört nicht in meinen** ~ aceasta nu ţine de domeniul meu, nu este de competenţa mea; **im ~(e) der Möglichkeit** în limita posibilităţii; **im genossenschaftlichen** ~ în sectorul cooperatist. **2.** *(mil.)* zonă. **3.** *(mat.)* domeniu, întindere. **4.** *(pol.)* sferă. **5.** *(ec.)* zonă, regiune, areal.

berẹichen, *bereichte, bereicht, vb. (h) tr. (reg.)* a ajunge la, a sosi la; a întâlni.

berẹichern, *bereicherte, bereichert, vb. (h) tr.* şi *refl.* (şi *fig.)* a (se) îmbogăţi; **sein Wissen** ~ a-şi îmbogăţi cunoştinţele; **sich auf Kosten der Armen** ~ a se îmbogăţi pe spinarea săracilor.

Berẹicherung, *-en, f.* îmbogăţire; *(jur.)* **ungerechtfertigte** ~ îmbogăţire nejustificată.

Berẹicherungs|absicht, *-en, f.* intenţie de îmbogăţire.

Berẹicherungsmittel, *-s, -, n.* mijloace de îmbogăţire.

Berẹichs|angabe, *-en, f.* menţionare a domeniului.

berẹifen[1], *bereifte, bereift, vb. (h) tr.* **1.** a cercui, a pune cercuri (la butoi, roată etc.). **2.** a pune anvelope (unui automobil); *(argou)* a încălţa.

berẹifen[2], *bereifte, bereift, vb. (s) intr.* a (se) acoperi cu brumă.

berẹift I. *part. trec.* de la bereifen. **II.** *adj.* **1.** brumos, rourat, acoperit cu promoroacă. **3.** *(auto.)* cu anvelopele montate.

Berẹifung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* şină (la roţi de căruţă); bandă, cerc (de fier). **2.** *sg.* cercuire, fixare a cercurilor (pe butoi). **3.** montare a anvelopelor. **4.** acoperire cu brumă **5.** brumă.

berẹimen, *bereimte, bereimt, vb. (h) tr.* **1.** a versifica. **2.** a cânta în versuri.

berẹinen, *bereinte, bereint, vb. (h) tr.* a pune în ordine, a lămuri, a limpezi, a clarifica, a lichida; *(tehn.)* a purifica, a rafina; **eine Angelegenheit** ~ a clarifica, a pune la punct o chestiune; **Missverständnisse** ~ a lichida, a înlătura neînţelegeri.

berẹinigen, *bereinigte, bereinigt, vb. (h) tr.* **1.** a pune în ordine, a clarifica; **einen Streitfall** ~ a clarifica o stare conflictuală; **eine bereinigte Ausgabe eines Buches** o ediţie revizuită a unei cărţi. **2.** *(ec.)* a lichida (un sold, un conflict).

Berẹinigung *f. sg.* limpezire, clarificare; *(tehn.)* purificare, rafinare; lichidare (a unui cont, a unui conflict), punere la punct; ~ **der Lage** clarificarea, limpezirea situaţiei; ~ **des Konfliktes** lichidarea, rezolvarea conflictului.

berẹisen, *bereiste, bereist (du, er bereist), vb. (h) tr.* a vizita, a cutreiera, a colinda, a străbate de la un capăt la altul (o ţară, un ţinut etc.); **eine Gegend zu Fuß** ~ a străbate, a colinda un ţinut pe jos; **er hat die ganze Welt bereist** a cutreierat toată lumea.

berẹißen, *beriss, berissen (du, er bereißt), vb. (h) tr. (mine)* a coptorî.

berẹist I. *part. trec.* de la bereisen. **II.** *adj.* **1.** umblat, care a cutreierat lumea; călătorit, voiajat. **2.** *(fig.)* priceput, cunoscător; competent, expert; **er ist in der Literatur nicht sehr** ~ nu prea se pricepe la literatură.

Berẹisung, *en, f.* vizitare, cutreierare, colindare.

berẹit *adj.* gata, dispus; **(zu etwas) ~ stehen** sau **sich (zu etwas) ~ halten** a sta gata, a fi gata (pentru ceva); **sich (zu etwas) ~ erklären** sau **sich (zu etwas) ~ finden** a se declara gata pentru ceva; **sei ~!** fii gata!

berẹiten[1], *bereitete, bereitet (du bereitest, er bereitet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a prepara, a face; **jm. Aufnahme** (sau **einen guten Empfang)** ~ a face cuiva o primire bună; **ein Bad** ~ a pregăti baia; **Tee** ~ a face, a pregăti ceai. **2.** *(tehn.)* a pregăti, a fasona; **Leder** ~ a tăbăci pielea. **3.** *(fig.)* a face, a pricinui, a provoca, a cauza; **jm. Freude** ~ a face cuiva o plăcere; **jm. Kummer** ~ a pricinui cuiva supărare; **Unannehmlichkeiten** ~ a provoca neplăceri; **Schwierigkeiten** ~ a face greutăţi. **II.** *refl.* a se pregăti, a face pregătiri.

berẹiten[2], *beritt, beritten (du bereitest, er bereitet), vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a cutreiera călare. **2.** a deprinde un cal la călărit; a dresa un cal. **3.** (despre animale) a se împerechea, a (se) încăleca.

Berẹiter, *-s, -, m.* **1.** preparator, persoană care pregăteşte ceva. **2.** maestru de călărie, dresor. **3.** supraveghetor, paznic călare.

berẹit|halten, *hielt bereit, bereitgehalten (du hältst bereit, er hält bereit), vb. (h) tr.* a avea, a ţine pregătit, a avea (a ţine) gata, la îndemână; **sich zur Abfahrt** ~ a fi gata de drum; **eine Überraschung** ~ a pregăti o surpriză; **das Geld** ~ a avea banii pregătiţi.

Berẹit|haltung *f. sg.* ţinere, punere la dispoziţie.

Berẹit|heit *f. sg.* **1.** stare de pregătire. **2.** bunăvoinţă, grabă de a servi.

berẹitlegen, *legte bereit, bereitgelegt, vb. (h) tr.* a pregăti, a pune la îndemână; **ich habe die Unterlagen bereitgelegt** am pregătit documentele.

berẹitliegen, *lag bereit, bereitgelegen, vb. (h) intr.* a se afla pregătit, la îndemână; **im Hafen liegen Transportschiffe bereit** în port se află nave de transport pregătite (pentru încărcare).

berẹitmachen, *machte bereit, bereitgemacht, vb. (h) tr.* şi *refl.* **(zu etwas)** a (se) pregăti (pentru ceva); **sich zur Reise** ~ a se pregăti de drum.

berẹits *adv.* deja, aproape.

Berẹitschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* stare de pregătire; *(ec.)* standby; *(mil.)* stare de alarmă; **in ~ a)** gata, pregătit; **b)** la îndemână; **c)** în stare de alarmă. **2.** *sg.* faptul de a fi dispus sau gata (să execute ceva). **3.** şi *pl.* unitate de poliţie (gata pentru intervenţii). **4.** echipament.

Berẹitschafts|abteilung, *-en, f.* schimb (grupă) al (a) unei unităţi de serviciu aflat(ă) în repaus.

Berẹitschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* post de intervenţie (la miliţie, pompieri, salvare).

Berẹitschaftslokomotive [-vo], *-n, f. (ferov.)* locomotivă de schimb; locomotivă de rezervă.

Berẹitschafts|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie iniţială (de aşteptare) pentru plecare la atac.

Berẹitschafts|tasche, *-n, f.* geantă pentru aparatul fotografic.

Berẹitschafts|truppe, *-n, f. (mil.)* armată în stare de alarmă; trupă de rezervă, de susţinere.

Berẹitschafts|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mil.)* pluton de rezervă, de alarmă. **2.** tren de schimb, de rezervă, de serviciu.

Berẹitschafts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de alarmă.

berẹit|stehen, *stand bereit, bereitgestanden, vb. (h) intr.* a fi gata, a fi pregătit, a sta la dispoziţie; **das Mittagsmahl steht bereit** prânzul este gata.

berẹit|stellen, *stellte bereit, bereitgestellt, vb. (h) tr.* a pregăti, a pune la îndemână, la dispoziţie; a aloca

Berẹit|stellung *f. sg.* **1.** pregătire; punere la dispoziţie; alocare (de mijloace băneşti, maşini, trupe); ~ **von Vorräten** acumulare de rezerve, pregătire de provizii. **2.** elaborare (a unui studiu etc.) **3.** *(mil.)* grupare a unei trupe în vederea unui atac; poziţie pentru gruparea trupei (în vederea atacului).

Berẹit|stellungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de grupare (pentru pornire la atac).

Berẹit|stellungs|provision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision de angajament.

Berẹit|stellungsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de grupare a trupei pentru pornirea la atac.

Berẹitung *f. sg.* **1.** pregătire, preparare; fabricare. **2.** (şi *fig.)* pricinuire, cauzare.

Berẹitungs|art, *-en,* **Berẹitungsweise**, *-n, f.* fel, mod de preparare.

berẹitwillig I. *adj.* săritor, serviabil, gata de a face un serviciu. **II.** *adv.* bucuros, cu plăcere; **auf einen Vorschlag ~ eingehen** a primi cu plăcere o propunere.

Berẹit|willigkeit *f. sg.* solicitudine, serviabilitate.

berẹnnen, *berannte, berannt, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a asalta, a lua cu asalt; **die feindlichen Stellungen** ~ a lua cu asalt poziţiile inamice. **2.** a asedia, a înconjura, a bloca; **eine Festung** ~ a asedia o cetate; **einen Hafen** ~ a bloca un port.

Berẹnnung, *-en, f. (mil.)* asalt; împresurare.

berẹnten, *berentete, berentet (du berentest, er berentet), vb. (h) tr.* a acorda cuiva o rentă, o pensie.

berẹuen, *bereute, bereut, vb. (h) tr.* a regreta, a se căi, a-i părea rău; **das sollst du ~!** ai să regreţi!

berẹuenswert *adj.* regretabil.

Berẹuung *f. sg.* regretare, regret, căinţă, părere de rău.

Bẹrg, *-(e)s, -e, m.* **1.** deal, munte; **Feuer speiender** ~ vulcan; **jenseits des ~es a)** de partea cealaltă a muntelui; **b)** *(fig.)* trecut de floarea tinereţii; **~e versetzen** a face minuni; **er verspricht goldene ~e** promite marea cu sarea; **mit seiner Meinung hinter dem ~(e) halten** a nu-şi spune părerea, a-şi ţine planurile ascunse, a nu se pronunţa; **über den ~ sein** a fi trecut hopul, a fi scăpat de greu; **er ist längst über alle ~e** a plecat de mult; **mir stehen die Haare zu ~e** mi se face părul măciucă; **er steht wie der Ochs am ~e** stă ca vitelul la poarta nouă; **über ~ und Tal** peste munţi şi văi, peste mări şi ţări; **über**

den ~en schwatzen a bate câmpii; **am ~e stehen** a se împiedica, a da de un obstacol. **2.** *pl. (mine)* rocă sterilă, masiv steril, rambleu; galerie diagonală. **3.** *(fig.)* grămadă; morman; **ein ~ von Briefen** un vraf de scrisori. **4.** *(pop.)* pășune (alpină). **5.** *(reg.)* vie.

berg|ab *adv.* la vale, devale, în jos; *(fig.)* **mit seiner Gesundheit geht es ~** starea sănătății sale se înrăutățește; **bergauf, ~** la deal, la vale; în sus, în jos.

Berg|abfahrt, *-en, f.* mers în pantă descendentă.

Berg|abhang, *-(e)s, -hänge, m.* coastă, povârniș, ponor.

berg|abwärts *adv.* în jos, la vale.

Berg|acker, *-s, -äcker, m.* țarină, ogor de munte.

Berg|ader, *-n, f. (mine)* vână, filon.

Berg|adler, *-s, -, m.* acvilă, pajură *(Aquila fulva)*.

Berg|ahorn [-hɔrn], *-(e)s, -e, m. (bot.)* paltin *(Acer pseudoplatanus* L.).

Berg|akademie, *-n, f.* școală superioară, academie, institut de mine.

Berg|akademiker, *-s, -, m.* absolvent al unui institut de mine.

Bergamọtte, *-n, f. (bot.)* **1.** bergamotă, (pară) pergamută *(Pirus sativa)*. **2.** varietate de portocal *(Citrus aurantica)*.

Berg|amt, *-(e)s, -ämter, n.* inspectorat minier, autoritate minieră.

berg|ạn *adv.* la deal, în sus, urcând.

Berg|anlage, *-n, f. (mine)* exploatare minieră.

Berg|anteil, *-(e)s, -e, m. (mine)* cuxă (acțiune minieră).

Berg|anzug, *-(e)s, -anzüge, m. (mine)* costum de miner.

Berg|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă de munte.

Berg|arbeit, *-en, f.* minerit, muncă în mină.

Berg|arbeiter, *-s, -, m.* miner.

Berg|arbeiter|streik, *-s, -s (și -e), m.* grevă a minerilor.

Berg|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* sindicat al minerilor.

Berg|art, *-en, f. (geol., mine)* mineral.

Berg|aster, *-n, f. (bot.)* steliță, ochiul-boului, rusă-de-toamnă *(Aster amellus* L.).

berg|auf *adv.* la deal, în sus; *(fig.)* **es geht wieder ~** merge iarăși mai bine, situația s-a îmbunătățit.

Berg|aufgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* cheltuieli de exploatare.

berg|aufwärts *adv.* la deal, spre deal; spre munte, în sus pe deal (sau pe munte).

Berg|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (mine)* ascensor (vertical sau înclinat) pentru transport de steril.

Bergbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de munte.

Bergbahn, *-en, f.* **1.** cale ferată de munte. **2.** cale ferată de mină.

Bergbau, *-(e)s, n. sg.* exploatare minieră.

Bergbaubeflissene, *-en, -en (ein Bergbaubeflissener), m.* student la un institut de mine care prestează timp de un an muncă efectivă în mină înaintea începerii studiului.

Bergbauberechtigung, *-en, f.* drept de a exploata o mină.

Bergbaubetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* întreprindere minieră.

Bergbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* muntean, țăran de la munte.

Bergbaufrei|heit *f. sg. (mine)* dreptul de liberă exploatare (a zăcămintelor).

Bergbaufristung, *-en, f. (mine)* suspendare a unei exploatări miniere.

Bergbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune minieră.

Bergbaugesellschaft, *-en, f.* societate minieră.

Bergbau|industrie *f. sg.* industrie extractivă, minieră.

Bergbaukunde *f. sg.* știința minelor; curs de exploatare minieră.

Bergbaukundige, *-n, -n (ein Bergbaukundiger), m.* expert în știința minelor.

Bergbaulehre, *-n, f.* v. Bergbaukunde.

bergbaulich *adj.* minier.

Bergbaumaschine, *-n, f.* mașină minieră.

Bergbaupacht, *-en, f. (mine)* arendare a unei mine; arendare a dreptului de exploatare minieră.

Bergbauprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs minier.

Bergbauschatz, *-es, -schätze, m.* bogăție minieră.

Bergbauschule, *-n, f.* școală de mine.

bergbautechnisch *adj.* de tehnică minieră.

Bergbauwesen, *-s, n. sg.* mine, minerit.

Bergbe|amte, *-n, -n (ein Bergbeamter), m.* funcționar la mine.

Bergbe|hörde, *-n, f.* v. Bergamt.

Bergbeschreibung, *-en, f. (geogr.)* orografie.

Bergbe|steigung, *-en, f.* ascensiune; alpinism.

Bergbewohner, *s-, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muntean(ă), locuitor(-oare) din regiune muntoasă.

Bergblau, *-(e)s, n. sg. (chim.)* albastru de cupru, albastru Sander.

Bergbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* v. Steinbock.

Bergbohrer, *-s, -, m.* sfredel pentru perforare în rocă.

Bergbraun, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* umbra.

Bergbutter *f. sg. (mineral.)* halotrichit, alaun de fier; *(pop.)* piatră acră.

Bergdicke *f. sg.* grosime a unui zăcământ.

Bergdirektor, *-s, -en, m.* director de mină.

Bergdistel, *-n, f. (bot.)* scaiete de munte *(Carduus personata)*.

Bergdistrikt, *-(e)s, -e, m.* regiune minieră.

Bergdohle, *-n, f. (ornit.)* cioară *(Pyrrhocorax graculus)*.

Bergdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de munte.

Berge *pl. (mine)* **1.** rocă sterilă, masiv steril, rambleu. **2.** galerie diagonală.

Berg|ebene, *-n, f. (geogr.)* platou, podiș.

Berge|bett, *-(e)s, -en, n. (mine)* pat de rocă sterilă.

Berg(e)damm, *-(e)s, -dämme, m. (mine)* dig de rambleu.

Berg(e)feste, *-n, f. (mine)* pilier de rocă în subteran.

Bergegeld, *-(e)s, -er, n. (mar.)* plată pentru salvarea unei nave eșuate.

Berge|halde, *-n, f. (mine)* haldă de steril.

Berg(e)hauer, *-s, -, m. (mine)* miner la înaintări în rocă sterilă.

berg(e)hoch *adj.* înalt cât un munte.

Berg|eisen, *-s, -, n.* piolet.

Bergeklein, *-s, n. sg. (mine)* sfărâmătură de rocă.

Bergelohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Bergegeld.

Bergemauer, *-n, f. (mine)* zid, perete de rambleu.

bergen, *barg, geborgen (du birgst, er birgt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a salva; a pune la adăpost, a păstra; **einen Verwundeten ~** a salva un rănit; **bei ihm fühle ich mich geborgen** la el mă simt la adăpost, în siguranță. **2.** *(poet.)* a ascunde, a învălui; **der Wald birgt ein Geheimnis** pădurea ascunde o taină. **3.** *(mar.)* a strânge (velele). **4.** *(în expr.)* **in sich** *(dat.)* **~** a implica, a conține; **dein Plan birgt Gefahren in sich** planul tău implică riscuri. **II.** *refl.* a se salva; a se pune la adăpost.

Berg|enge, *-n, f.* defileu, strungă, chei.

Berg|ente, *-n, f. (ornit.)* **1.** rață de Islanda (Tadorna). **2.** rață de munte *(Fuligula marila)*.

Berg|eppich, *-(e)s, -e, m.* v. Bergpetersilie.

Berger, *-s, -, m. (mar.)* salvator, navă de salvare.

Bergere [bɛr'ʒɛ:r(ə)], *-n, f. (inv.)* jilț, fotoliu capitonat.

Berge|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de priză maritimă, drept de proprietate asupra bunurilor unei nave naufragiate, salvate și aduse la țărm cu mijloace proprii.

Berg|erle, *-n, f. (bot.)* anin-de-munte, aninaș, liliac-de-munte *(Alnus viridis)*.

Bergerutsche, *-n, f. (mine)* jgheab de steril.

Berg|erz, *-es, -e, n.* minereu.

Berg|esche, *-n, f.* v. Bergahorn.

Bergeshöhe, *-n, f. (poet.)* culmea, înălțimea muntelui.

Berge versętzend *adj.* care mută munții din loc; **~er Wille** voință care mută munții din loc, nestrămutată, fără margini.

Bergfach, *-(e)s, n. sg.* v. Bergkunde.

Bergfahrt, *-en, f.* **1.** excursie, călătorie în munți. **2.** ascensiune (pe munte). **3.** *(agr.)* trimitere a vitelor la pășunatul de vară (la munte). **4.** *(mar.)* navigație în contra curentului, mersul în susul apei.

Bergfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** versant, povârniș. **2.** *(mine)* scufundătură, surpătură, dărâmătură, alunecare de teren.

Bergfäustel, *-s, -, n. (mine)* ciocan minier ușor.

bergfein *adj. (mine)* (despre argint) nativ.

Bergfenchel, *-s, -, m. (bot.)* smeoaie *(Seseli)*.

bergfertig *adj. (mine)* inapt pentru munca în mină.

Bergfeste, *-n, f.* **1.** fortăreață, cetate. **2.** *(mil.)* fâșie de siguranță. **3.** *(mine)* stâlp de siguranță din rocă.

Bergfestung, *-en, f.* v. Bergfeste **(1)**.

Bergfeuer, *-s, -, n.* foc pe munte în noaptea de Sânziene.

Bergfex, *-es* (și *-en), -e* (și *-en), m. (reg.)* alpinist de perete, de performanță, cățărător pasionat.

Bergfink, *-en, -en, m. (ornit.)* pițigoi *(Fringilla montifringilla)*.

Bergflachs, *-es, -e, m.* **1.** *(mineral.)* azbest. **2.** *(bot.)* măciulie *(Thesium)*.

Bergflecken, *-s, -, m.* orășel de mineri; orășel de munte.

Bergfördernis, *-ses, -se, n.* minereu adus la zi.

Bergforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv-roșu *(Salmo salvelinus alpinus)*.

bergfrei *adj.* liber să exploateze o mină.

Bergfrei|heit *f. sg.* libertate de a exploata o mină.

Bergfried, *-(e)s, -e, m.* donjon, turn principal al cetății.

Bergführer, *-s, -, m.* **1.** călăuză (în munți). **2.** ghid alpin (carte).

Berg|gamander, *-s, -, m. (bot.)* șugărel *(Teucrium montanum* L.).

Berg|gang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon metalifer.

Berg|gebäude, *-s, -, n. (mine)* **1.** casă, clădire a minelor. **2.** instalația dintr-o galerie.

Berg|gebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al minerilor.

Berg|gefälle, *-s, -, n.* venit al unei mine, unei exploatări miniere.

Berg|gegend, *-en, f.* regiune de munte, ținut muntos.

Berg|ge|halt, *-(e)s, -e, m. (mine)* conținut metalifer.

Berg|geist, *-(e)s, -er, m.* spiriduș de munte (în basm).

Berg|gelb, *-s, n. sg. (mineral.)* ocru, limoniu.

Berg|gericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal al minelor.

Berg|geschworene, *-n, -n (ein Berggeschworener), m.* jurat miner.

Berg|geselle, *-n, -n, m.* ortac.

Berg|gesetz, *-es, -e, n.* lege a minelor.

Berg|gesinde, *-s, -, n.* personal minier auxiliar.

Berg|gezähe, *-s, -, n.*, **Berg|gezau**, *-(e)s, -e, n.*, **Berg|gezeug**, *-(e)s, n. sg* unelte miniere, utilaj minier.

Berg|gipfel, *-s, -, m.* pisc, vârf de munte, creștet.

Berg|glas, *-es, n. sg. (mineral.)* cristal de stâncă.

Berg|glöckchen, *-s, -, n. (bot.)* clopoțel muntenesc *(Campanula patula* L.).

Berg|gold, *-(e)s, n. sg.* aur nativ filonian.

Berg|grat, *-(e)s, -e, m.* creastă, coamă dințată (de munte).

Berg|grün, *-s, n. sg. (mineral.)* malahit.

Berg|gruß, *-es, -grüße, m.* salut al minerilor.

Berg|gut, *-(e)s, -güter, n.* minereu; produs minier.

Berghaar, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* azbest.

Berghacke, *-n, f. (mine)* piolet; târnăcop de miner.

Berghäckel, *-s, -, n. (mine)* scoabă minieră.

Berghalde, *-n, f.* v. Berghang.

Berghalmenfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* gălbenele-de-munte *(Ranunculus montanus)*.

Berghammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de miner.

Berghang, *-(e)s, -hänge, m.* coastă, povârniș, pripor; versant.

Berghaue, *-n, f.* v. Berghacke.

Berghäuer, *-s, -, m.* miner, ortac.

Berghauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* inspector de mine.

Berghauptmannschaft, *-en, f.* inspectorat minier.

Berghaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă pe munte. **2.** casă de adunare a minerilor.

Bẹrghenne, *-n, f.* **1.** *(bot.)* iarbă-de-urechi, iarbă-grasă *(Sedum reflexum)*. **2.** *(ornit.)* potârniche-de-munte *(Perdix perdix)*.
berghinạb *adv.* la vale, în jos.
berghinạn, **berghinauf** *adv.* la deal, în sus.
berghinụnter *adv.* v. berghinab.
bẹrghoch *adj.* v. bergehoch.
Bẹrgho|heit *f. sg.*, **Bẹrgho|heitsrecht**, *-(e)s, n. sg. (ist., în orânduirea feudală)* drept al unui feudal de a exploata o minâ.
Bẹrgholz, *-es, -hölzer, n. (mine)* lemn de minâ.
Bẹrghuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Berghenne **(2)**.
Bẹrghund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine ciobănesc. **2.** vagonet de minâ.
Bẹrghütte, *-n, f.* **1.** *(mine)* minâ. **2.** cabanâ pe munte. **3.** acoperiş al unui puţ.
bẹrgicht *(înv.)*, **bẹrgig** *adj.* muntos, deluros.
Bẹrg|ingenieur [-ʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de mine.
Bẹrg|inspektion, *-en, f.* inspectorat al minelor.
Bẹrg|invalide [-va-], *-n, -n (ein Berginvalider), m.* miner invalid accidentat în minâ.
bẹrgisch *adj.* **1.** aparţinând landului, ţinutului Berg. **2. das Bergische Land** ţinut muntos între Rin, Ruhr şi Sieg.
Bẹrgjoch, *-(e)s, -e, n.* şa, coamâ de munte; suiş (abrupt).
Bẹrgjunge, *-n, -n, m.* miner tânâr, ucenic.
Bẹrgkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Berggrat.
Bẹrgkante, *-n, f.* muchie a coastei muntoase.
Bẹrgkänguru, *-s, -s, n. (zool.)* cangur-de-munte *(Macropus robustus)*.
Bẹrgkappe, *-n, f.* şapcâ de miner; şapcâ alpinâ.
Bẹrgkapelle, *-n, f.* **1.** orchestrâ a minerilor. **2.** capelâ de munte.
Bẹrgkatze, *-n, f.* **1.** pisicâ sâlbaticâ. **2.** otrâvire cu plumb.
Bẹrgkegel, *-s, m. sg.* deal înalt şi izolat, cucâ.
Bẹrgkern, *-(e)s, -e. m. (mine)* minereu granulat.
Bẹrgkessel, *-s, -, m. (geogr.)* câldare, cazan, zânoagâ între munţi.
Bẹrgkette, *-n, f.* lanţ de munţi, catenâ muntoasâ.
Bẹrgkiefer, *-n, f. (bot.)* pin-de-munte, jneapân *(Pinus montana* Mill.).
Bẹrgkittel, *-s, -, m.* câmaşâ sau bluzâ de miner.
Bẹrgklee, *-s, m. sg.* trifoi-de-munte *(Trifolium alpestre)*.
Bẹrgkleid, *-(e)s, -er, n.* uniformâ de miner.
Bẹrgkluft, *-klüfte, f.* **1.** prâpastie, abis, genune. **2.** *(mine)* fisurâ în rocâ.
Bẹrgknappe, *-n, -n, m. (mine)* miner, bâieş, ortac.
Bẹrgknappschaft, *-en, f.* corporaţie a minerilor.
Bẹrgkohle *f. sg. (mineral.)* cârbune natural brut.
Bẹrgkoppe, *-n, f.* v. Bergkuppe.
Bẹrgkork, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* varietate de azbest.
Bẹrgkrankheit *f. sg.* râu de munte, de altitudine.
Bẹrgkratze, *-n, f.* sapâ de miner; greblâ.
Bẹrgkraxler, *-s, -, m. (glumeţ)* alpinist pasionat; *(argoul alpiniştilor)* mazdrop.
Bẹrgkristall, *-s, -e, m. (mineral.)* cristal de stâncâ.
Bẹrgkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* zmeoaicâ-de-munte *(Siler montanum)*.
Bẹrgkunde *f. sg.* **1.** orognosie. **2.** ştiinţâ referitoare la mine.
Bẹrgkupfer, *-s, n. sg. (mineral.)* cupru nativ.
Bẹrgkuppe, *-n, f.* creştet, vârf de munte (în formâ de con).
Bẹrgland, *-(e)s, -länder, n.* ţarâ, regiune muntoasâ, ţinut muntos.
Bẹrglandschaft, *-en, f.* **1.** privelişte de munte. **2.** *(pict.)* peisaj de munte.
Bẹrgleder, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* şorţ protector (de piele sau cauciuc) pentru mineri. **2.** *(mineral.)* varietate de palygorskit.
Bẹrglehm, *-(e)s, m. sg. (constr.)* argilâ grasâ.
Bẹrglehne, *-n, f.* pantâ de munte, povârniş, costiş, înclinare, coborâş, rampâ.
Bẹrglehrling, *-s, -e, m.* ucenic minier.
Bẹrglein, *-s, -, n. (dim.* de la Berg) muncel, muscel, deluşor.
Bẹrgler, *-s, -, m.* muntean, om de la munte.
Bẹrgleute *pl.* de la Bergmann.
Bẹrglied, *-(e)s, -er, n.* cântec de munte.
Bẹrglosung, *-en, f. (mine)* groapâ pentru colectarea sterilului.
Bẹrgluft *f. sg.* aer de munte.
Bẹrgmann, *-(e)s, Bergleute, m.* **1.** miner. **2.** locuitor de la munte, muntean.
Bẹrgmännchen, *-s, -, n. (în basme)* spiriduş de munte, gnom.
bẹrgmännisch *adj.* minier, de miner.
Bẹrgmannrohr, *-(e)s, -e, n. (electr.)* tub Bergmann.
Bẹrgmanns|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie de miner.
Bẹrgmannsgruß, *-es, -grüße, m.* salut al minerilor (Noroc bun!).
Bẹrgmannskleidung *f. sg.* costum de miner.
Bẹrgmannskutte, *-n, f.* hainâ largâ de miner.
Bẹrgmannslicht, *-(e)s, -er, n.* lampâ de miner.
Bẹrgmannsrente, *-n, f.* pensie de miner.
Bẹrgmanns|stand, *-(e)s, m. sg.* mineri (ca stare socialâ); meseria de miner.
Bẹrgmanns|tracht, *-en, f.* port al minerilor.
Bẹrgmanns|treue *f. sg.* **1.** credinţâ de miner. **2.** *(bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre)*.
Bẹrgmaus, *-mäuse, f. (zool.)* **1.** ţâncul-pâmântului *(Cricetus)*. **2.** leming *(Myodes lemnus)*.
Bẹrgmehl, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* diatomit; tripoli, pâmânţel.
Bẹrgmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi-de-munte *(Aegithalos caudatus)*.
Bẹrgmeister, *-s, -, m.* maistru miner.
Bẹrgmesser, *-s, -, m.* **1.** nivelâ de pantâ; clinometru, clinoscop. **2.** topograf minier.
Bẹrgmilch *f. sg. (chim.)* lapte de var.
Bẹrgminze, *-n, f. (bot.)* izma-pâdurilor *(Calamintha officinalis* Moench.).
Bẹrgmittel, *-s, -, n.*, **Bẹrgmittel|streifen**, *-s, -, m. (mineral.)* intercalaţie.
Bẹrgmühle, *-n, f. (mine)* moarâ subteranâ de rambleu.
Bẹrgmutter *f. sg. (mine)* rocâ de bazâ, rocâ-mamâ.
Bẹrgnase, *-n, f.* vârf, pisc (de munte).
Bẹrgnelke, *-n, f. (bot.)* garofiţâ-de-munte *(Dianthus compactus* Kit.).
Bẹrgnot, *-nöte, f.* stare de primejdie (mortalâ) pentru un alpinist.
Bẹrg|öl, *-(e)s, n. sg.* ţiţei, petrol.
Bẹrg|ordnung *f. sg.* regulament de exploatare minierâ.
Bẹrgparte, *-n, f.* piolet de sârbâtoare (de paradâ) frumos incrustat.
Bẹrgpartei *f. sg.* partidul montagnarzilor (în timpul revoluţiei franceze din 1789).
Bẹrgpartie, *-n, f.* excursie, plimbare în munţi.
Bẹrgpech, *-(e)s, n. sg. (geol.)* asfalt.
Bẹrgpetersilie [-liə], *-n, f. (bot.)* mârarul-porcului *(Peucedanum oreoselinum)*.
Bẹrgpfad, *-(e)s, -e, m.* potecâ de munte.
Bẹrgpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* tulichinâ *(Daphne mezereum)*.
Bẹrgpolizei *f. sg.* pazâ a securitâţii în minâ.
Bẹrgpredigt *f. sg. (rel.)* predica de pe munte.
Bẹrgrobierer, *-s, -, m. (mine)* v. Bergwardein.
Bẹrgpumpe, *-n, f.* pompâ de minâ.
Bẹrgrand, *-(e)s, -ränder, m.* muchie a muntelui.
Bẹrgrast *f. sg.* popas de munte.
Bẹrgrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de minâ.
Bẹrgrecht, *-(e)s, n. sg. (mine)* **1.** drept de exploatare. **2.** drept minier; legislaţie a minelor.
bẹrgrechtlich *adj.* în conformitate cu legea minelor.
Bẹrgregal, *-s, n. sg. (jur.)* monopol de stat asupra exploatârii zâcâmintelor miniere.
Bẹrgreich, *-(e)s, n. sg.* regiune muntoasâ, ţinut muntos; *(poet.)* împârâţia munţilor.
bẹrgreich *adj.* muntos.
Bẹrgreise, *-n, f.* câlâtorie prin munţi.
Bẹrgrennen, *-s, -, n. (sport)* cursâ de coastâ.
Bẹrgrettungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu al salvârii alpine, salvamont.
Bẹrgrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* sector de minâ.
Bẹrgrevier|statuten [-vi:ɐ-], *n. pl.* statute miniere.
Bẹrgrichter, *-s, -, m.* judecâtor al minerilor.
Bẹrgriss, *-es, -e, m.* crâpâturâ, crevasâ.
Bẹrgrolle, *-n, f. (mine)* rostogol de steril, de rambleu.
Bẹrgrücken, *-s, -, m.* coamâ de munte, creastâ de munte, obcinâ, crupâ.
Bẹrgrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m.* trunchi de munte.
Bẹrgrute, *-n, f.* nuieluşâ, vergea cu ajutorul câreia fântânarii cautâ vâna de apâ.
Bẹrgrutsch, *-(e)s, -e, m.*, **Bẹrgrutschung**, *-en, f.* alunecare, dislocare de munte, pornitură.
Bẹrgrutsche, *-n, f. (mine)* scoc de steril.
Bẹrg|saft, *-(e)s, m. sg.* mineral solubil în apâ.
Bẹrg|salz, *-es, -e, n. (mineral.)* sare gemâ brutâ.
Bẹrg|sattel, *-s, -sättel, m.* şa, coamâ de munte.
Bẹrg|saum, *-(e)s, -säume, m.* poalele muntelui.
Bẹrgschäden *pl.* pagubâ cauzatâ de minerit.
Bẹrgschaffner, *-s, -, m.* administrator, intendent la minâ.
Bẹrgscheitel, *-s, m.* v. Berggrat.
Bẹrgscheidung *f. sg. (mine)* zâcâmânt între douâ straturi diferite de teren.
Bẹrgschicht, *-en, f.* **1.** *(geol.)* strat de rocâ. **2.** *(mine)* muncâ suplimentarâ în minâ.
Bẹrgschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(mine, geol.)* avalanşâ de pietre; prâbuşire, surpare a rocilor; lovitură de acoperiş. **2.** ogor aşezat pe o coastâ de munte.
Bẹrgschlepper, *-s, -, m. (mine)* vagonetar, râznaş.
Bẹrgschleusung, *-en, f. (hidr.)* ecluzare spre amonte.
Bẹrgschlipf, *-(e)s, -e, m.* alunecare de deal, de teren.
Bẹrgschloss, *-es, -schlösser, n.* cetâţuie, castel pe munte.
Bẹrgschlucht, *-en, f.* prâpastie, genune, abis.
Bẹrgschlupf, *-(e)s, -e, m.* v. Bergschlipf.
Bẹrgschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar minier.
Bẹrgschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar *(Scolopax rusticola)*.
Bẹrgschonung *f. sg.* teritoriu muntos ocrotit, rezervaţie alpinâ.
Bẹrgschreiber, *-s, -, m.* controlor de mine.
Bẹrgschrund, *-(e)s, -schründe, m.* crevasâ.
Bẹrgschuh, *-(e)s, -e, m.* bocanc de munte.
Bẹrgschuhnagel, *-s, -nägel, m.* ţintâ de bocanc.
Bẹrgschule, *-n, f.* şcoalâ de mine.
bẹrgschüssig *adj. (mine)* bogat în rocâ sterilâ.
Bẹrgschwaden, *-s, m. sg.* gaze de minâ, grizu.
Bẹrgschwebe|seilbahn, *-en, f.* funicular, teleferic.
Bẹrgschwefel, *-s, m. sg.* sulf nativ.
Bẹrgsee, *-s, -n, m.* lac de munte, ochi de mare, iezer.
Bẹrgsegen, *-s, m. sg.* produs al exploatârii miniere.
Bẹrgseide, *-n, f.* azbest.
Bẹrgseife, *-n, f. (mineral.)* bol.
Bẹrgseil, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(alpinism)* coardâ. **2.** *(mine)* cablu de extracţie.
Bẹrgseite, *-n, f.* **1.** versant, coastâ a muntelui. **2.** *(hidr.)* paramentul amonte al unei construcţii.
bẹrgseitig *adj.* pe partea întoarsâ câtre munţi.
Bẹrg|senkungsgebiet, *-(e)s, -e, n. (geol.)* regiune de scufundare geologicâ.
Bẹrg|setzer, *-s, -, m. (mine)* rambleiator.
Bẹrg|sicher|heit *f. sg.* securitate minierâ.
Bẹrg|silge, *-n, f.* v. Bergpetersilie.
Bẹrg|spitze, *-n, f.* pisc, vârf de munte, creştet.
Bẹrgs|port, *-(e)s, m. sg.* alpinism.
Bẹrg|stadt, *-städte, f.* **1.** oraş de mineri. **2.** oraş de munte.
Bẹrg|steigekunst *f. sg.* alpinism.
Bẹrg|steigen, *-s, n. sg.* alpinism, ascensiune, urcare pe munte; câţârare.
Bẹrg|steiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** alpinist(ă). **2.** maistru miner. **3.** *pl.* bocanci (de alpinism).
Bẹrg|steinbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* câprior (de munte) sâlbatic *(Capra ibex)*.

Bẹrg|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** piolet, alpenştoc. **2.** *(geogr.)* masiv muntos.
Bẹrg|straße, *-n, f.* drum de munte.
Bẹrg|strich, *-(e)s, -e, m. (geol.)* trăsură pentru reprezentarea formelor de teren.
Bẹrg|strom, *-(e)s, -ströme, m.* râu de munte, torent.
Bẹrg|sturz, *-es, -stürze, m.* surpare de teren, alunecare de munte.
Bẹrg|stütze, *-n, f.* cală de sprijin, reazem de pantă (la maşini, vagonete); furcă de munte (fixată sub căruţă în timpul urcuşului, pentru a nu da îndărăt).
Bẹrgsucht *f. sg. (mine)* boală a minerilor.
Bẹrgtechnik *f. sg.* tehnică minieră.
Bẹrgteer, *-(e)s, m. sg.* bitum natural, asfalt.
bẹrgtief *adj.* foarte adânc; **ein ~er Abgrund** o prăpastie fără fund.
Bẹrgtour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. Bergpartie.
Bẹrgtracht, *-en, f.* **1.** port al oamenilor de la munte. **2.** uniformă de miner.
Bẹrgtrog, *-(e)s, -tröge, m. (mine)* trog pentru minereu.
bẹrg|über *adv.* peste munţi, dincolo de munţi.
Bẹrg|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm-de-munte *(Ulmus scabra* Mill.)
Bẹrg-und-Tạl-Bahn, *-en, f.* montagne-russe.
Bẹrgung, *-en, f.* **1.** salvare, scăpare, recuperare (din naufragiu, accident). **2.** strângere (a recoltei). **3.** *(mar.)* ranfluare. **4.** ascundere.
Bẹrgungs|aktion, *-en, f.* acţiune de salvare, recuperare.
Bẹrgungsgut, *-(e)s, -güter, n.* bunuri salvate, marfă salvată.
Bẹrgungskommando, *-s, -s, n.* echipă de intervenţie a poliţiei pentru situaţii de catastrofă.
Bẹrgungsmannschaft, *-en, f.* echipă de salvare.
Bẹrgungs|prahm, *-(e)s, -e, m. (mar.)* şaland(ă), ponton de salvare.
Bẹrgungs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de ranfluare, de ranfluaj; vapor, barcă de salvare.
berg|ụnter *adv.* la vale, în jos, devale.
Bẹrgveilchen, *-s, -, n. (bot.)* micşunea-de-munte, trei-fraţi-pătaţi *(Viola declinata* W.).
Bẹrgversatz, *-es, -sätze, m. (mine)* grohotiş, rambleu.
bẹrgver|ständig *adj.* expert în probleme de minerit.
Bẹrgverwalter, *-s, -, m.* administrator al minei.
Bẹrgvogt, *-(e)s, -vögte, m.* judecător minier.
Bẹrgvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor (sau oameni) din regiunea muntoasă; munteni. **2.** *sg.* mineri. **3.** *sg. (mit.)* spiriduşi de munte.
Bẹrgwaage, *-n, f. (geol.)* linie de creastă.
Bẹrgwachs, *-es, n. sg. (mineral.)* ozocheritā, ceară de pământ, ceară minerală.
Bẹrgwacht *f. sg.* organizaţie de voluntari care salvează drumeţi aflaţi în primejdie la munte; salvamont.
Bẹrgwand, *-wände, f.* **1.** perete de stâncă (abruptă). **2.** rocă sterilă.
Bẹrgwanderung, *-en, f.* v. Bergpartie.
Bẹrgwardein, *-s, -e, m. (mine)* funcţionar care determină conţinutul de minereu al rocii.
bẹrgwärts *adv.* spre munte; în susul apei, în amonte.
Bẹrgweide, *-n, f.* păşune alpină.
Bẹrgwerk, *-(e)s, -e, n.* mină.
Bẹrgwerks|aktie [-tsiə], *-n, f.* acţiune a unei societăţi miniere.
Bẹrgwerksbahn, *-en, f.* cale ferată minieră.
Bẹrgwerksbetrieb, *-(e)s, -e, m.* industrie minieră.
Bẹrgwerksbetriebs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de exploatare minieră.
Bẹrgwerksgesellschaft, *-en, f.* societate minieră.
Bẹrgwerkskapitalist, *-en, -en, m.* capitalist, patron, proprietar de mină.
Bẹrgwerkskatastrophe [-stro:fə], *-n, f.* catastrofă minieră.
Bẹrgwerkskonzession, *-en, f.* concesie minieră.
Bẹrgwerkskunde *f. sg.* ştiinţă a minelor.
Bẹrgwerksmaschine, *-n, f.* maşină minieră.
Bẹrgwerksmaß, *-es, -e, n.* (unitate de) măsură minieră.
Bẹrgwerks|ordnung, *-en, f. (jur.)* regulament de exploatare a minelor.
Bẹrgwerks|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs minier.
Bẹrgwerksrente, *-n, f.* rentă minieră.
Bẹrgwerksriss, *-es, -e, m.* hartă minieră.
Bẹrgwerks|steuer, *-n, f.* impozit minier.
Bẹrgwerks|unternehmer, *-s, -, m.* exploatator de mine.
Bẹrgwerksverfassung, *-en, f.* statut al minelor.
Bẹrgwerksver|ständige, *-n, -n (ein Bergwerksverständiger), m.* specialist în ştiinţa minieră, expert minier.
bẹrgwerksverwandt *adj.* înrudit cu producţia minieră.
Bẹrgwerkswissenschaft, *-en, f.* montanistică, ştiinţa exploatării miniere.
Bẹrgwesen, *-s, n. sg.* minerit.
Bẹrgwetter, *-s, -, n.* grizu.
Bẹrgwiesenklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi alb de munte *(Trifolium montanum).*
Bẹrgwind, *-(e)s, -e, m.* brizā, vânt de munte.
Bẹrgwissenschaft, *-en, f.* v. Bergwerkswissenschaft.
Bẹrgwohlverleih, *-s, -, m. (bot.)* arnică *(Arnica).*
Bẹrgwolle, *-n, f. (mineral.)* palygorskit.
Bẹrgwurzel, *-n, f.* piciorul muntelui.
Bẹrgzeh(e)nt, *-en, -en, m. (ist.)* zeciuială de la mine.
Bẹrgzimmerling, *-s, -e, m. (mine)* dulgher de mină.
Bẹrgzinn, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* minereu de staniu.
Bẹrgzug, *-(e)s, züge, m.* şir de munţi, lanţ de munţi.
Berịcht, *-(e)s, -e, m.* **1.** raport; relatare obiectivă (a unei întâmplări sau stări de fapt). **2.** comunicare; prezentare; expunere; referat; **~ erstatten** a raporta, a informa; **einen ~ abfassen** a întocmi un raport; **einen ~ geben** a raporta; **amtlicher ~** proces-verbal; **laut ~** conform înştiinţării, în conformitate cu comunicatul.
berịchten, *berichtete, berichtet (du berichtest, er berichtet), vb. (h) tr.* **1.** a raporta, a comunica, a informa; **jm. etwas ~** a raporta cuiva ceva; **jm. ~** a înştiinţa, a informa pe cineva; **wie oben berichtet** după cum am arătat mai sus. **2.** a expune; a comunica; a relata.
Berịcht|er|statter, *-s, -, m.* **1.** raportor. **2.** corespondent de presă, reporter. **3.** informator.
Berịcht|er|stattung, *-en, f.* **1.** raport, dare de seamă. **2.** încunoştinţare; anunţ. **3.** reportaj.
Berịcht|er|stattungs|pflicht, *sg. f.* obligativitate de a prezenta un raport.
Berịcht|er|stattungsversammlung, *-en, f.* şedinţă de dare de seamă (la care se prezintă raportul de activitate).
berịchtet I. *part. trec.* de la berichten. **II.** *adj.* înştiinţat, informat; **er ist gut ~** el este bine informat; **Sie sind falsch ~** sunteţi greşit informat.
berịchtigen, *berichtigte, berichtigt, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta, a corecta, a ajusta; a rectifica; **einen Fehler ~** a corecta o greşeală; **einen Irrtum ~** a rectifica o eroare; **jn. ~** a corecta pe cineva, a face observaţii cuiva; a mustra, a dojeni pe cineva. **2.** a regla, a aranja, a lichida, a pune la punct; **eine Schuld ~** a achita o datorie; *(com.)* **ein Geschäft ~** a încheia o afacere.
Berịchtiger, *-s, -, m.* persoană care face (sau aduce) corectări, îndreptări, rectificări.
Berịchtigung, *-en, f.* **1.** îndreptare; rectificare; corectare; amendament; **~ eines Textes** corectarea unui text. **2.** aranjare, reglare, terminare, lichidare, punere la punct; **~ einer Schuld** achitare, lichidare a unei datorii; *(ec.)* **~ einer Buchung** rectificarea unei înregistrări contabile; **~ einer Rechnung** rectificarea unei facturi.
Berịchtigungsbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* erată.
Berịchtigungsfaktor, *-s, -faktoren, m. (mat.)* factor de corecţie.
Berịchtigungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză rectificativă.
Berịchtigungs|tabelle, *-n, f. (mat.)* tabelă de corecţie.
Berịchtsbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* aviz.
Berịchtsjahr, *-(e)s, -e, n.* an pentru care se face un raport, o dare de seamă; an de referinţă.
Berịchts|periode, *-n, f.* perioadă cuprinsă într-un raport, într-o dare de seamă.
Berịcht|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* raportor(-oare).
Berịchtsverflechtungsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ interbranşe al anului anterior.
Berịchtsversammlung, *-en, f.* v. Berichterstattungsversammlung.
Berịchts|zeitraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** interval de timp între două dări de seamă periodice. **2.** v. Berichtsperiode.
berịechen, *beroch, berochen, vb. (h) I. tr.* **1.** a mirosi; a adulmeca; a muşina; a examina ceva mirosind. **2.** *(fig.)* a iscodi, a cerceta, a examina. **II.** *refl. reciproc* **1.** *(despre câini)* a se mirosi. **2.** a se examina, a se cerceta, a se iscodi, a se cântări.
Berịechung *f. sg.* **1.** mirosit; adulmecat, muşinare. **2.** *(fig.)* cercetare, iscodire.
berịefe(l)n, *berief(te)lte, berief(te)lt (ich berief(te)le), vb. (h) tr.* a cresta, a stria, a canela.
berịegeln, *beriegelte, beriegelt (ich berieg(e)le), vb. (h) tr.* a zăvorî; a încuia; a pune sub lacăt.
berịemen, *beriemte, beriemt, vb. (h) tr.* **1.** a prevedea cu curele. **2.** a pune hamuri (calului).
Berịemung, *-en, f.* punere a curelelor.
berịeseln, *berieselte, berieselt (ich beries(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a iriga; a uda, a stropi (cu ploaie artificială). **2.** *(fig., fam.)* a influenţa permanent; **sich mit Radiomusik ~ lassen** a auzi permanent muzică la radio fără să asculte; **die Käufer mit Werbung ~** a influenţa cumpărătorii prin reclame.
Berịes(e)lung, *-en, f.* irigare; udat, stropit.
Berịeselungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de irigare, de udat, de stropit.
Berịeselungsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp irigat.
Berịeselungskanal, *-s, -näle, m.* canal de irigaţie.
Berịeselungsmaschine, *-n, f.* stropitor, maşină pentru irigat.
berịnden, *berindete, berindet (du berindest, er berindet), vb. (h) refl.* a face coajă, a prinde crustă.
berịndet I. *part. trec.* de la berinden. **II.** *adj.* cu scoarţă; cu coajă; necojit; nedecorticat; **~es Holz** lemn necojit.
Berịng, *-(e)s, -e, m.* împrejurimi; **im ~ der Stadt** în împrejurimile oraşului, în raza oraşului.
berịngen, *beringte, beringt, vb. (h) tr.* **1.** a garnisi, a împodobi cu inele. **2.** *(ornit.)* a marca cu inel (pentru recunoaştere).
Berịngung, *-en, f. (ornit.)* marcare cu inele a păsărilor pentru identificare.
berịppen, *berippte, berippt, vb. (h) tr.* a prevedea cu nervuri.
berịppt *adj. (tehn.)* nervurat, cu nervuri.
Berịppung, *-en, f. (tehn.)* nervurare.
Berịtt, *-(e)s, -e, m.* **1.** unitate de cavalerie. **2.** *(forest.)* ocol, raion.
berịtten I. *part. trec.* de la bereiten[2]. **II.** *adj.* călare; **~ machen** a înzestra cu cai de călărit; **schlecht ~ sein** a nu avea cai buni de călărie; **~e Polizei** poliţie călare.
Berịttenmachung *f. sg.* înzestrare cu cai a unor trupe pedestre.
Berkạn, *-(e)s, -e, m.* buracan, stofă groasă de lână (în special de cămilă sau de capră, utilizată mai ales ca stofă de mobile).
Bẹrkefeldfilter, *-s, -, n.* şi *m. (chim.)* filtru Berkefeld.
Bẹrle, *-n, f. (bot.)* cosiţel *(Sium latifolium).*
Berlịnale, *-n, f.* denumire pentru festivalul anual al filmului de la Berlin.
Berlịne, *-n, f.* berlină; trăsură de călătorie cu patru locuri (faţă în faţă).
Berlịner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** berlinez(ă). **2.** *m. (cul.)* gogoaşă.
Berlịner[2] *adj. (invar.)* berlinez; de la Berlin.
Berlịnerblau, *-s, n. sg.* albastru închis, albastru de Berlin, albastru de Prusia.
Berlịnerblausäure *f. sg. (chim.)* acid prusic, acid cianhidric.
berlịn(er)isch I. *adj.* berlinez. **II.** *adv.* ca la Berlin.
Berlọcke, *-n, f.* breloc.
Bẹrme, *-n, f.* **1.** margine, bordură, pervaz. **2.** *(constr.)* banchetă, contrabanchetă; *(mine)* banchetă; bermă. **3.** *(reg.)* drojdie.
Bẹrmenkanal, *-s, -kanäle, m. (hidr.)* canal (de irigaţie) pe malul râului.
Bẹrmepfad, *-(e)s, -e, m. (drumuri)* potecă de bermă.
Bermụdagras, *-es, n. sg. (bot.)* iarbă-de-Bermuda *(Cynodon dactylon).*
Bermụdahoch, *-s, -s, n. (met.)* anticiclonul Bermudelor.
Bẹrner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Berna.
Bẹrner[2] *adj. (invar.)* de la Berna, din Berna.
bẹrn(e)risch I. *adj.* bernez, de la Berna. **II.** *adv.* ca la Berna.
Bernhardịner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** călugăr(-iţă) bernardin(ă). **2.** *m.* câine bernardin.
Bernhardịnerhund, *-(e)s, -e, m.* v. Berhardiner **(2)**.
Bernhardịnerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări bernardini.

Bernhardinerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Benediktenkraut.
Bernhardiner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor bernardini.
Bẹrn|stein, *-(e)s, m. sg.* chihlimbar.
Bẹrn|stein|alabaster, *-s, m. sg. (mineral.)* ghips compact de culoare gălbuie.
Bẹrn|stein|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) specializat(ă) în prelucrarea chihlimbarului.
Bẹrn|stein|äther, *-s, m. sg.* eter succinic.
Bẹrn|steindreher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Bernsteinarbeiter.
bẹrn|steine(r)n *adj.* din chihlimbar.
Bẹrn|steinfang, *-(e)s, m. sg.* extragere a chihlimbarului de sub apă.
Bẹrn|steinfarbe *f. sg.* culoare a chihlimbarului.
Bẹrn|steinfischer, *-s, -, m.* căutător, pescuitor de chihlimbar.
Bẹrn|steinfischerei *f. sg.* v. Bernsteinfang.
Bern|steinianer, *-s, -, m.* bernsteinian, adept al lui Bernstein, reformist.
Bẹrn|steinkette, *-n, f.* colier, şirag de chihlimbar.
Bẹrn|steinlesen, *-s, n. sg.* recoltare de chihlimbar.
Bẹrn|steinsäure *f. sg. (chim.)* acid succinic.
Bẹrn|steinschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă de chihlimbar, bijuterie de chihlimbar.
Bẹrn|stein|spitze, *-n, f.* portţigaret, şpiţ de chihlimbar.
berọhren, *berohrte, berohrt, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a înveli, a îmbrăca, a căptuşi cu trestie. **2.** *(petr.)* a tuba o gaură de sondă.
Berọhrung, *-en, f. (petr.)* tubare.
Berọllung, *-en, f. (drumuri)* rulare.
berọsten, *berostete, berostet (du berostest, er berostet), vb. (h) refl.* a se acoperi cu rugină, a rugini.
Bẹrschkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-italiană, varză-creaţă *(Brassica oleracea).*
Bẹrschling, *-s, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis).*
Bẹrserker, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* războinic furios, sălbatic, turbat, înverşunat. **2.** *(fig.)* om furios, mânios, violent.
bẹrserker|haft *adj.* înverşunat, furios, sălbatic, turbat.
Bẹrserkerwut *f. sg.* furie, mânie, turbare.
Bẹrstdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mec., tipogr.)* presiune de plesnire.
Bẹrstdruckprüfung, *-en, f. (text.)* analiză a rezistenţei la străpungere a unui produs textil.
Bẹrstdruckwider|stand, *-(e)s, -widerstände, m. (tehn.)* rezistenţă la plesnire.
bẹrsten, *barst, geborsten (du, er birst,* rar *du berstest, er berstet), vb. (s) intr.* a crăpa, a plesni; a exploda; **die Haut ist geborsten** a crăpat pielea; **geborstene Mauern** ziduri crăpate; **vor Lachen ~ (wollen)** a muri de râs; **vor Neid ~** a crăpa de ciudă, de invidie.
Bẹrsten, *-s, n. sg.* **1.** explozie (de obuz). **2.** crăpat, plesnit; crăpare, plesnire; **das ist zum ~** să crăpi de ciudă, nu alta.
Bẹrstgeschwindigkeit, *-en, f. (mec.)* viteză de plesnire.
Bẹrstung *f. sg.* crăpare, plesnire; **~ von Blutgefäßen** rupere, plesnire a vaselor sanguine; **~ des Dampfrohres** plesnire a ţevii de abur.
Bẹrt(h)e, *-n, f.* **1.** tiv, bordură, fâşie. **2.** garnitură, fâşie de dantelă (la rochii).
Bẹrtram, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** tarhon *(Artemisia dracunculus).* **2.** rotoţele-albe *(Achillea ptarmica).* **3.** spilcuţă *(Chrysanthemum parthenium).* **4.** vetricea *(Chrysanthemum macrophyllum).* **5.** rădăcină de *Anacyclus officinarum.* **6.** rădăcină de *Anacyclus pyrethrum.*
Bẹrtrambaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* frasin *(Fraxinus excelsior).*
Bẹrtramschafgarbe, *-n, f.* v. Bertram **(2).**
Bẹrtramwurzel, *-n, f.* v. Bertram **(5, 6).**
berụchtigt *adj.* cu renume prost, rău famat; de pomină; de temut, **eine ~e Kneipe** o cârciumă rău famată; **ein ~er Prüfer** un examinator temut.
berụcken, *berückte, berückt, vb. (h) tr.* **1.** a seduce, a ademeni, a momi. **2.** a fermeca, a vrăji, a fascina, a captiva, a încânta; **sie hat sein Herz berückt** l-a fermecat cu totul.
berụckend I. *part. prez.* de la berücken. **II.** *adj.* ademenitor, seducător; captivant, fascinant; fermecător.
Berụcker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană fermecătoare, seducătoare.
berụcksichtigen, *berücksichtigte, berücksichtigt, vb. (h) tr.* a considera, a lua în consideraţie, a avea în vedere, a lua în seamă, a ţine seama de...; **ich bitte meine schwierige Lage zu ~** vă rog să ţineţi seamă de situaţia grea în care mă aflu; **wir werden Ihren Vorteil immer ~** vom avea întotdeauna în vedere avantajul dv.; **wir werden Ihre Dienste ~** vom ţine seamă de serviciile dv.; **jn. vor anderen ~** a da cuiva întâietate.
Berụcksichtigung *f. sg.* consideraţie; **unter (sau in) ~, dass...** luând în considerare că, având în vedere că, ţinând seamă de faptul că...; **ohne ~** fără a se ţine seamă, fără să se ia în considerare; **in ~ seiner Verdienste** ţinând seamă de meritele sale.
Berụckung *f. sg.* captivare, fascinare, seducere.
Berụf, *-(e)s, -e, m.* **1.** profesiune, meserie, funcţie; carieră; ocupaţie; **in (der) Ausübung des ~es** în exerciţiul funcţiunii; **einen ~ ausüben** a exercita o profesiune, o meserie; **einen ~ ergreifen** a alege o profesiune; **seinen ~ verfehlen** a-şi greşi cariera; **einen freien ~ wählen** a alege o profesiune liberă; *(ec.)* **handwerklicher ~** profesie artizanală; **kaufmännischer ~** profesiune comercială; **im ~e stehen** a profesa, a lucra; **seinem ~(e) nach ist er Ingenieur** de profesiune este inginer; **er ist Historiker von ~** este istoric de profesie; **das ist nicht meines ~es** aceasta nu ţine de meseria mea. **2.** chemare, vocaţie, menire, înclinaţie spre ..., aptitudine pentru ...; **keinen ~ zu etwas haben** a nu avea vocaţie pentru ceva.
berụfen[1], *berief, berufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema; a invita; a convoca; **wer hat ihn ~?** cine l-a chemat? **2.** *(în expr.)* **~ zu** a numi (într-o calitate, într-un post). **3.** a deochea; **er soll es bloß nicht ~!** numai de n-ar deochea totul! **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* a invoca, a se referi (la), a se întemeia, a se bizui (pe), a lua ca mărturie (ceva sau pe cineva); **er beruft sich auf mich** se referă la mine.
berụfen[2] **I.** *part. trec.* de la berufen[1]. **II.** *adj.* **1.** competent; de resort; **ein ~er Kritiker** un critic competent; **das ~e Organ** organul competent. **2. (zu)** capabil, având vocaţia, apt, indicat, chemat (pentru). **3.** *(înv.)* rău famat, de pomină.
Berụfer, *-s, -, m. (jur.)* apelant.
Berụfkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Berufskraut.
berụflich *adj.* profesional; de serviciu; **~e Ausbildung** pregătire profesională, de specialitate; **eine ~e Angelegenheit** o chestiune profesională, de serviciu; *(adverbial)* **~ ist er gut angesehen** din punct de vedere profesional e bine văzut.
Berụfs|agitator, *-s, -en, m. (pol.)* activist.
Berụfs|anfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* începător(-oare) în profesie, stagiar(ă).
Berụfs|arbeit, *-en, f.* muncă profesională, de specialitate.
Berụfs|art, *-en, f.* carieră, specialitate, profesie.
Berụfs|ausbildung, *-en, f.* pregătire profesională, calificare profesională.
Berụfs|ausbildfungsfrage, *-n, f.* problemă a pregătirii (calificării) profesionale.
Berụfs|ausbildungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind calificarea profesională.
Berụfs|aus|übung *f. sg.* exercitare a profesiunii; **das Recht der freien ~** dreptul la liberă practică (a profesiunii).
Berụfsbeamte, *-n, -n (ein Berufsbeamter), m.* funcţionar de carieră.
Berụfs|be|amtentum, *-s, n. sg.* funcţionărime (de carieră).
Berụfsbeamtin, *-nen, f.* funcţionară de carieră.
Berụfsberater, *-s, -, m.* îndrumător, consilier profesional.
Berụfsberatung, *-en, f.* **1.** consfătuire profesională. **2.** îndrumare profesională (pentru alegerea unei profesiuni). **3.** *(ec.)* consiliere profesională.
Berụfsbezeichnung, *-en, f.* denumire a unei profesiuni.
Berụfsbild, *-(e)s, -er, n. (ec.)* profil profesional.
Berụfsbildung, *-en, f.* v. Berufsausbildung.
Berụfsboxer, *-s, -, m.* **1.** boxer profesionist. **2.** *(fam.)* scandalagiu, bătăuş.
Berụfsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de muncă.
Berụfsdiplomat, *-en, -en, m.* diplomat de carieră.
Berụfs|ehre *f. sg.* cinste profesională.
Berụfs|eifer, *-s, m. sg.* râvnă profesională.
berụfs|erfahren *adj.* competent, cu experienţă în muncă.
Berụfs|erfahrung, *-en, f.* experienţă profesională.
Berụfs|erziehung *f. sg.* educaţie profesională.
Berụfs|ethos *n. sg.* etică profesională, deontologie profesională.
Berụfsfachschule, *-n, f.* şcoală profesională.
Berụfsfahrer, *-s, -, m.* **1.** conducător auto profesionist. **2.** alergător profesionist (la cursele auto); pilot de testare (auto).
Berụfsfindungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al alegerii carierei.
Berụfsfortbildungs|schule, *-n, f.* şcoală de perfecţionare profesională, de ridicare a nivelului profesional.
berụfsfremd *adj.* **1.** străin de o anumită profesiune, care nu cunoaşte o anumită profesiune, nespecialist. **2.** *(iron.)* cârpaci.
Berụfsfremde, *-n, -n (ein Berufsfremder), m.* şi *f.* **1.** necunoscător(-oare) al unei anumite profesiuni, nespecialist. **2.** *(iron.)* cârpaci.
Berụfsfreudigkeit *f. sg.* dragoste pentru profesiune.
Berụfsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret profesional.
berụfsgemäß *adj.* şi *adv.* v. berufsmäßig.
Berụfsgenosse, *-n, -n, m.* tovarăş de profesie, coleg de breaslă, confrate.
Berụfsgenossenschaft, *-en, f.* asociaţie profesională, corporaţie.
Berụfsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* chestiune oficială; afacere, problemă profesională.
Berụfsgruppe, *-n, f. (ec.)* categorie profesională.
Berụfsheer, *-(e)s, -e, n.* armată regulată.
Berụfs|interesse, *-s, -n, n.* **1.** interes profesional. **2.** interes faţă de profesiune.
Berụfsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de practică (profesională).
Berụfskamerad, *-en, -en, m.* v. Berufsgenosse.
Berụfskartei, *-en, f.* cartotecă pe profesiuni sau ocupaţii.
Berụfskastrierer, *-s, -, m.* jugănar de profesie.
Berụfskenntnis, *-se, f.* cunoştinţe profesionale.
Berụfskittel, *-s, -, m.* halat, haină de lucru.
Berụfskleidung, *-en, f.* **1.** îmbrăcăminte caracteristică profesiunii (robă, salopetă, halat, uniformă). **2.** haine de lucru, costum de lucru.
Berụfskonsul, *-s, -n, m.* consul de carieră.
Berụfskrankheit, *-en, f.* boală profesională.
Berụfskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* bunghişor *(Erigeron acer);* **kanadisches ~** bătrâniş *(Erigeron canadensis).*
Berụfskreis, *-es, -e, m.* sferă de activitate profesională.
Berụfsleben, *-s, n. sg.* viaţă profesională; **im ~ stehen** a fi (foarte) (pre)ocupat de activitatea profesională.
Berụfslenkung *f. sg.* îndrumare la alegerea profesiunii.
berụfslos *adj.* fără meserie; fără ocupaţie.
Berụfsmantel, *-s, -mäntel, m.* halat (de birou, de laborator).
berụfsmäßig I. *adj.* **1.** profesional, de profesiune. **2.** potrivit funcţiei, profesiunii. **II.** *adv.* **1.** profesional, în mod profesional, din punct de vedere profesional. **2.** cu competenţă de profesionist, de specialist.
Berụfsmittelschule, *-n, f.* şcoală medie profesională.
Berụfsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-şi exercita profesiunea, de a munci; **die den Wünschen entsprechende ~** posibilitatea de a munci conform dorinţelor, cerinţelor.
Berụfsnachwuchs, *-es, m. sg.* rezervă de cadre tinere într-o profesiune.
Berụfs|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de carieră.
Berụfs|parlamentarier [-rie], *-s, -, m.* parlamentar profesionist.
Berụfs|pflicht, *-en, f.* datorie profesională.
Berụfs|politiker, *-s, -, m.* politician de carieră.
Berụfs|praktikum, *-s, sg. n. (ec.)* stagiu profesional.
Berụfsradfahrer, *-s, -, m.* ciclist profesionist.
Berụfsreise, *-n, f.* călătorie în interes de serviciu.
Berụfsrevolutionär [-vo-], *-s, -e, m.* revoluţionar de profesie.
Berụfs|schädigung, *-en, f.* **1.** leziune profesională. **2.** boală profesională.
Berụfs|schau|spieler, *-s, -, m.* actor de profesie.
Berụfs|schicht, *-en, f.* categorie profesională.

Berufs|schrift|steller, *-s, -, m.* scriitor de profesie.
Berufs|schule, *-n, f.* şcoală profesională, şcoală de meserii.
Berufs|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de şcoală profesională.
Berufs|schul|inspizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* inspector de şcoli profesionale.
Berufs|schul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de şcoală profesională.
Berufs|soldat, *-en, -en, m.* militar de carieră.
Berufs|sparte, *-n, f.* specialitate (în cadrul unei profesiuni).
Berufs|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător profesionist.
Berufs|spion, *-s, -e, m.* spion de profesie.
Berufs|sportler, *-s, -, m.* sportiv profesionist.
Berufs|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbaj profesional.
Berufs|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Berufsschicht.
Berufs|statistik, *-en, f.* statistică a profesiunilor, a categoriilor profesionale.
Berufs|stolz, *-es, m. sg.* mândrie profesională.
berufs|tätig *adj.* activ, muncitor; în câmpul muncii; **die ~en Mütter** mamele încadrate în câmpul muncii.
Berufs|tätige, *-n, -n (ein Berufstätiger) m.* şi *f.* persoană în câmpul muncii.
Berufs|tätigkeit *f. sg.* activitate profesională.
Berufs|umschulung, *-en, f.* recalificare profesională; reciclare.
berufs|unfähig *adj.* incapabil de muncă, inapt pentru activitatea profesională.
Berufs|unfähigkeit *f. sg.* **1.** incapacitate de muncă. **2.** nepricepere, incapacitate profesională.
Berufs|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Berufs|unfallversicherung, *-en, f.* asigurare împotriva accidentelor de muncă.
Berufsverband, *-(e)s, -bände, m.* organizaţie, asociaţie profesională.
Berufsverbot, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interdicţie de a profesa.
Berufsverbrecher, *-s, -, m.* şi **~in**, *-nen, f.* infractor(-oare) de meserie.
Berufsver|einigung, *-en, f.* uniune profesională.
Berufsverkehr, *-(e)s, m. sg.* oră de vârf în circulaţie.
Berufsvertretung, *-en, f.* reprezentanţă profesională.
Berufsvoraus|setzung, *-en, f.* condiţie preliminară pentru a putea munci într-o specialitate.
Berufsvorbereitungs|schule, *-n, f.* şcoală de pregătire profesională.
Berufsvor|urteil, *-s, -e, n.* prejudecată profesională.
Berufswahl *f. sg.* alegere a carierei, a profesiunii.
Berufswechsel, *-s, m. sg.* schimbare a profesiunii.
Berufswettbewerb, *-(e)s, -e*, **Berufswettkampf**, *-(e)s, -kämpfe, m.* întrecere profesională.
berufswidrig *adj.* **1.** contrar cerinţelor sau condiţiilor profesionale. **2.** contrar vocaţiei, aptitudinilor.
Berufs|zählung, *-en, f. (ec.)* recensământ al profesiilor.
Berufs|zuge|hörige, *-n, -n (ein Berufszugehöriger), m.* şi *f.* **1.** persoană care aparţine unei profesiuni. **2.** coleg(ă) de meserie, confrate de breaslă.
Berufung, *-en, f.* **1.** chemare; invitaţie; convocare. **2.** numire (într-o funcţie). **3.** vocaţie, menire, înclinaţie spre..., aptitudine pentru... **4.** *(jur.)* recurs, apelare (la instanţe superioare); apel; **~ gegen das Urteil einlegen** a face apel împotriva hotărârii. **5.** invocare, citare (a unui martor, unei mărturii). **6.** referire; **mit** (sau **unter**) **~ auf unseren Bericht** cu referire la raportul nostru, referindu-ne la raportul nostru.
Berufungs|anmeldung, *-en, f. (jur.)* introducere a apelului.
Berufungsbeklagte, *-n, -n (ein Berufungsbeklagter), m.* şi *f. (jur.)* pârât(ă), reclamat(ă) (în apel).
Berufungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.; în expr.)* **im ~** în caz de apel.
Berufungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen de apel.
Berufungsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* curte de apel.
Berufungs|instanz, *-en, f. (jur.)* instanţă, for de apel.
Berufungskammer, *-n, f.* v. Berufungsinstanz.
Berufungskläger, *-s, -, m. (jur.)* apelant.
berufungslos *adj. (jur.)* fără drept de apel.
Berufungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de apel.
Berufungsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de recurs, de apel.
Berufungsver|handlung, *-en, f.* dezbatere la curtea de apel.
beruhen, *beruhte, beruht, vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* **1.** a se baza, a se întemeia (pe); **das beruht auf einem Irrtum** e o eroare la mijloc. **2.** a depinde, a fi în funcţie de; **das beruht auf ihm** aceasta depinde de el. **3.** *(în expr.)* **etwas auf sich** (sau **dabei**) **~ lassen** a lăsa ceva baltă, a nu se mai ocupa, a nu mai vorbi, a nu se mai interesa de ceva, a nu-şi mai bate capul cu ceva; **lassen wir die Sache auf sich ~** să lăsăm totul aşa cum este, să nu mai insistăm asupra chestiunii.
beruhigen, *beruhigte, beruhigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) linişti, a (se) calma; a (se) astâmpăra; a (se) potoli; **seine Antwort hat mich beruhigt** răspunsul lui m-a liniştit; **wir hatten viel Mühe, (um) ihn zu ~** ne-am străduit mult să-l calmăm; **jetzt bin ich beruhigt** acum sunt liniştit(ă); **~ Sie sich!** liniştiţi-vă! calmaţi-vă! **sich bei etwas ~** a se mulţumi cu ceva, a se declara satisfăcut de ceva; a accepta ceva. **II.** *tr. (metal.; despre oţel)* a dezoxida.
beruhigend I. *part. prez.* de la beruhigen. **II.** *adj.* şi *adv.* liniştitor, calmant; **die Arznei wirkte ~** medicamentul a avut un efect calmant.
Beruhigung, *-en, f.* **1.** *sg.* liniştire, calmare, potolire. **2.** cuvânt, gest de mângâiere, de calmare.
Beruhigungsbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin disipator.
Beruhigungsdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de şoc de filtraj; şoc de filtraj.
Beruhigungsglied, *-(e)s, -er, n. (electr.)* filtru de netezire.
Beruhigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de a se calma, de a se linişti.
Beruhigungsmittel, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* calmant, sedativ. **2.** *(metal.)* dezoxidant.
Beruhigungsraum, *-(e)s, -räume, m. (hidr.)* spaţiu disipator de energie (de liniştire).
Beruhigungs|spritze, *-n, f. (med.)* injecţie calmantă.
berühmen, *berühmte, berühmt, vb. (h) refl. (înv.;* cu *gen.* sau cu *pron. pers.)* a se lăuda, a se făli, a se fuduli, a se mândri cu ceva; **wir haben keine Ursache, uns dessen zu ~** nu avem nici un motiv să ne mândrim cu aceasta.
berühmt I. *part. trec.* de la berühmen. **II.** *adj.* renumit, vestit, celebru, ilustru; **~ machen** a face ilustru; **~ werden** a deveni celebru; **er ist ~ wegen seiner Offenheit** e renumit pentru sinceritatea lui.
Berühmt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* reputaţie, faimă, renume, celebritate. **2.** om celebru, celebritate.
berühren, *berührte, berührt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atinge. **2.** a trece pe lângă...; a atinge în treacăt; **einen Ort ~** a trece pe lângă o localitate; **einen Hafen ~** a acosta, a se opri într-un port. **3.** *(fig.)* a atinge, a impresiona; **jn. angenehm ~** a impresiona plăcut pe cineva; **unangenehm ~** a impresiona în mod neplăcut; **das berührt mich peinlich** îmi face o impresie penibilă, mi-e penibil, îmi face rău. **4.** a menţiona, a atinge în treacăt; **er berührte auch diese Frage** el a atins şi această problemă; **der oben berührte Gegenstand** faptul mai sus amintit. **5.** a privi; a interesa; **das berührt mich nicht** aceasta nu mă priveşte. **II.** *refl. reciproc* a se atinge.
Berührung, *-en, f.* **1.** atingere. **2.** contact; **~ mit dem Feinde** contact cu inamicul; **in ~ kommen** a se întâlni, a lua contact. **3.** *(fig.)* legătură, relaţie. **4.** *(mat.)* tangenţă
Berührungs|angst, *-ängste, f.* v. Berührungsfurcht.
Berührungsbogen, *-s, -bögen, m. (mat.)* arc tangent.
Berührungsbüschel, *-s, -, n. (mat.)* fascicul de tangente.
Berührungs|ebene, *-n, f. (mat.)* plan tangent.
Berührungs|elektrizität *f. sg. (electr.)* electricitate produsă prin contact.
Berührungsfläche, *-n, f.* suprafaţă de contact, de atingere.
Berührungsfurcht *f. sg. (med.)* haptofobie.
Berührungskegel, *-s, -, m. (mat.)* con tangent, con de contact.
Berührungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (mat.)* curbă tangentă.
Berührungslager, *-s, -, n. (mine)* zăcământ de contact.
Berührungslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* tangentă.
Berührungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* punct de tangenţă; punct de contact. **2.** *(fig.)* punct comun.
Berührungs|schutz, *-es, m. sg. (tehn.)* protecţie de contact.
Berührungs|sehne, *-n, f. (mat.)* coardă de contact.
Berührungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de atingere, de contact.
Berührungswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de contact, unghi de racordare. **2.** *(mat.)* unghi de contingenţă.
beruṇzeln, *berunzelte, berunzelt (ich berunz(e)le), vb. (h) tr.* a cuta, a încreţi, a face cute, creţuri.
beruṗfen, *berupfte, berupft, vb. (h) tr.* **1.** a jumuli, a smulge penele, fulgii. **2.** *(fig.)* a jumuli, a păgubi, a jupui.
berußen, *berußte, berußt (du, er berußt), vb. (h) tr.* a murdări, a înnegri cu funingine.
berüsten, *berüstete, berüstet (du berüstest, er berüstet), vb. (h) tr.* a eşafoda; a monta o schelă (în jurul ...).
Beryll, *-s, -e, m. (mineral.)* beril.
Beryllium, *-s, n. sg. (chim.)* beriliu.
bes. *presc.* de la besonders.
besabbeln, *besabbelte, besabbelt (ich besabb(e)le)*, **besabbern**, *besabberte, besabbert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) îmbăloşa, a (se) murdări cu salivă. **II.** *tr. (fig.)* a bârfi, a împroşca (cu venin).
besacken, *besackte, besackt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încărca cu saci. **2.** *(fig.)* a (se) îmbogăţi.
besäen, *besäte, besät, vb. (h) tr.* **1.** a semăna (câmpul), a însămânţa. **2.** *(fig.)* a presăra cu.
besagen, *besagte, besagt, vb. (h) tr. (unipers.)* **1.** a spune; a comunica; a exprima; **das Gesetz besagt** legea spune; **ihr Staunen besagt alles** mirarea ei trădează totul. **2.** a însemna; **das besagt, dass ...** aceasta înseamnă că ...; **das will gar nichts ~** aceasta nu înseamnă nimic, n-are nici o importanţă.
besägen, *besägte, besägt, vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul.
besagt I. *part. trec.* de la besagen. **II.** *adj.* menţionat, sus-numit, pomenit; **um wieder auf ~en Hammel zu kommen** ca să revenim la oile noastre.
Besagte, *-n, -n (ein Besagter), m.* şi *f. (adm.)* sus-numit(ă), sus-menţionat(ă).
besagtermaßen *adv.* după cum s-a amintit; după cum s-a menţionat.
besaiten, *besaitete, besaitet (du besaitest, er besaitet), vb. (h)* a pune coarde (unui instrument).
besaitet I. *part. trec.* de la besaiten. **II.** *adj. (fig.; în expr.)* **zart ~** sensibil, delicat; *(iron.)* lipsit de tact.
besalben, *besalbte, besalbt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) unge (cu alifie).
besamen, *besamte, besamt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însămânţa. **2.** a fecunda. **II.** *refl. (biol.)* a se reproduce, a se înmulţi prin seminţe.
besammeln, *besammelte, besammelt (ich besamm(e)le), vb. (h) tr. (elv.)* a aduna, a convoca, a concentra, a mobiliza (trupe, asociaţii).
Besammlung, *-en, f. (elv.)* adunare, convocare, concentrare, mobilizare (de trupe, de asociaţii).
Besamung, *-en, f. (biol.)* **1.** însămânţare. **2.** fecundare; **künstliche ~** fecundare artificială. **3.** reproducere.
Besan, *-s, -e, m. (mar.)* randă.
Besandung, *-en, f. (ferov.)* nisipare.
Besandungsgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de alimentare cu nisip.
besänftigen, *besänftigte, besänftigt, vb. (h) tr.* a linişti, a calma, a potoli, a domoli, a alina, a îmblânzi.
besänftigend I. *part. prez.* de la besänftigen. **II.** *adj.* liniştitor, calmant.
Besänftigung *f. sg.* **1.** liniştire, calmare, potolire, domolire, îmblânzire. **2.** *(hidr.)* atenuare, amortizare, disipare.
Besänftigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de calmare, de liniştire, de domolire.
Besanmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* arbore artimon.
Besatz, *-es, -sätze, m.* **1.** margine, bordură, tiv, garnitură; **loser ~** volan. **2.** bizeţ (la ghete). **3.** siguranţă a broaştei. **4.** *(reg.)* vite aflate la munte, la păşune. **5.** *sg. (mine)* buraj. **6.** trusă de scule. **7.** *(iht.)* puieţi dintr-un eleşteu. **8.** *(vân.)* lot de vânat mic dintr-un district de vânătoare.
Besatzlatte, *-n, f. (constr.)* pervaz.

Besạtzleder, *-s, n. sg.* **1.** piele de bizeţuri. **2.** bizeţ (la ghete).
Besạtzmacher, *-s, -, m.* ceaprazar.
Besạtz|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mine)* dârg.
Besạtz|streifen, *-s, -, m.* galon; ceapraz; firet; bordură.
Besạtz|teich, *-(e)s, -e, m.* eleşteu în care se cresc puieţi; crescătorie de peşti.
Besạtzung, *-en, f.* **1.** *(av.; mar.)* echipaj; **das Schiff hat eine neue ~ bekommen** nava a primit un echipaj nou. **2.** *(mil.)* garnizoană (staţionată într-o fortăreaţă). **3.** *(mil.)* trupe de ocupaţie. **4.** *sg.* populare a unui eleşteu cu peşti de prăsilă.
Besạtzungs|armee, *-n, f. (mil.)* armată de ocupaţie.
Besạtzungs|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie a trupelor de ocupaţie; artilerie a unei cetăţi.
Besạtzungsbe|hörde, *-n, f. (mil.)* autoritate, serviciu a(l) trupelor de ocupaţie.
Besạtzungsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* buletin al trupelor de ocupaţie.
Besạtzungsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu al garnizoanei de ocupaţie.
Besạtzungs|institution, *-en, f.* v. Besatzungsbehörde.
Besạtzungskosten *pl.* cheltuieli pentru trupele de ocupaţie.
Besạtzungskostenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie la cheltuielile pentru trupele de ocupaţie.
Besạtzungskostenhaushalt, *-(e)s, m. sg.* buget al cheltuielilor de întreţinere a garnizoanei de ocupaţie.
Besạtzungskosten|steuer, *-n, f.* impozit de acoperire a cheltuielilor pentru trupele de ocupaţie.
Besạtzungsmacht, *-mächte, f.* **1.** putere ocupantă. **2.** armată de ocupaţie.
Besạtzungsmaßnahme, *-n, f.* măsură în legătură cu trupele de ocupaţie.
Besạtzungs|organ, *-s, -e, n.* organ al trupelor de ocupaţie.
Besạtzungs|politik *f. sg.* politică de ocupaţie.
Besạtzungsraum, *-(e)s, -räume, m. (av.)* cabină a echipajului.
Besạtzungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a ţine trupe de ocupaţie, de a ţine garnizoană de ocupaţie.
Besạtzungsregime [-reʒi:m], *-s, -e, n.* regim de ocupaţie.
Besạtzungs|schlüssel, *-s, -, m. (constr.)* cheie cu spintecătură (pentru broască).
Besạtzungs|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat din garnizoana de ocupaţie.
Besạtzungs|statut, *-(e)s, -en, n.* **1.** statut al trupelor de ocupaţie. **2.** statut al garnizoanei.
Besạtzungs|stelle, *-n, f.* v. Besatzungsbehörde.
Besạtzungs|steuer, *-n, f.* v. Besatzungskostensteuer.
Besạtzungs|streitkraft, *-kräfte,* **Besạtzungs|streitmacht**, *-mächte, f. (mil.)* forţă militară de ocupaţie.
Besạtzungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de ocupaţie.
Besạtzungs|zone, *-n, f.* zonă de ocupaţie.
besạuen, *besaute, besaut, vb. (h) tr.* şi *refl. (vulg.)* a (se) murdări (ca un porc).
besạufen, *besoff, besoffen (du besäufst, er besäuft) vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta.
besäụfen, *besäufte, besäuft, vb. (h) tr. (fam.)* a îmbăta, a face să se îmbete.
Besäụfnis, *-ses, -se,* **I.** *f. sg. (fam.)* stare de beţie, de chef. **II.** *n.* beţie, chef; **der Abend endete mit einem großen ~** seara se termină cu un mare chef.
besạugen, *besog, besogen* şi *besaugte, besaugt, vb. (h) tr.* **1.** a suge. **2.** *(fig.)* a stoarce, a exploata; a profita, a trage foloase (de pe urma cuiva).
besäụmen, *besäumte, besäumt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi, a mărgini, a borda, a împrejmui (cu un chenar). **2.** *(ind. lemnului)* a tivi, a refeca.
Besäụmgatter, *-s, -, n. (ind. lemnului)* gater de refecat.
Besäụmkreis|säge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău circular de tivit, de refecat.
Besäụmsäge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău de tăiat muchii.
Besäụmschere, *-n, f. (metal.)* foarfece de tuns tabla, de şanfrenat, de tivit.
Besä|ung *f. sg.* **1.** semănat; însămânţat, însămânţare. **2.** presărat.
besäụseln, *besäuselte, besäuselt (ich besäus(e)le) vb. (h) refl. (fam.)* a se chercheli, a se îmbăta uşor, a se ameţi, a se pili.
besäụselt I. *part. trec.* de la besäuseln. **II.** *adj.* pilit, cherchelit, ameţit uşor.
beschạben, *beschabte, beschabt, vb. (h) tr.* a jui, a răzui, a rade (la suprafaţă).
beschädigen, *beschädigte, beschädigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a strica, a deteriora, a defecta; a vătăma; a avaria; *(inform.)* **eine Diskette ~** a deteriora o dischetă. **2.** a face (cuiva) o pagubă, a păgubi. **II.** *refl.* a-şi face rău.
Beschädiger, *-s, -, m.* persoană care provoacă o daună.
beschädigt I. *part. trec.* de la beschädigen. **II.** *adj.* stricat, deteriorat, vătămat, avariat; **durch Unfall ~** accidentat; **durch Feuer ~** deteriorat prin incendiu.
Beschädigung, *-en, f.* **I.** stricare, vătămare, deteriorare; defectare; avariere. **2.** dăunare, păgubire. **II. 1.** stricăciune; avarie. **2.** daună, pagubă. **3.** *(med.)* contuziune, rană; afecţiune, leziune.
Beschädigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de avariere.
beschạffen[1], *beschaffte, beschafft, vb. (h) tr.* a procura; a face rost de...; a cumpăra; **es ist nicht zu ~** nu se poate procura, nu e de găsit.
beschạffen[2] *adj.* făcut, alcătuit, întocmit; **die Sache ist so ~** afacerea stă astfel, lucrurile stau în aşa fel; **so ist er ~** aşa e el de felul lui; **wie ist seine Gesundheit ~?** ce fel de constituţie are? **gut ~** în stare bună, bine format; **je nachdem die Umstände ~ sind** după cum sunt şi împrejurările; **es ist übel mit ihm ~** îi merge rău, lucrurile stau prost cu el.
Beschạffenheit, *-en, f.* constituţie, natură, caracter; structură; alcătuire; mod de a fi; **die ~ des Körpers** constituţia corpului; **(je) nach ~** după structură, în raport cu calitatea; **der Preis hängt von der ~ der Ware ab** preţul depinde de natura mărfii; **je nach ~ der Umstände** după natura împrejurării.
Beschạffenheitswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.; înv.)* adjectiv.
Beschạffung, *-en, f.* aprovizionare, procurare, achiziţionare.
Beschạffungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de aprovizionare.
Beschạffungskosten *pl.* cheltuieli de procurare, de achiziţionare.
Beschạffungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare, de achiziţionare.
beschäften, *beschäftete, beschäftet (du beschäftest, er beschäftet) vb. (h) tr. (în expr.)* **ein Gewehr ~** a pune pat unei puşti.
beschäftigen, *beschäftigte, beschäftigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ocupa, a da de lucru; **das Werk beschäftigt 1 000 Arbeiter** uzina dă de lucru la 1 000 de muncitori; **die Fabrik voll ~** a utiliza întreaga capacitate a fabricii. **2.** a preocupa; **dieser Gedanke beschäftigt mich** mă preocupă acest gând. **II.** *refl.* a se ocupa, a se îndeletnici; **ich beschäftige mich mit Nähen** mă ocup cu cususul.
beschäftigt I. *part. trec.* de la beschäftigen. **II.** *adj.* ocupat; **~ sein** a fi ocupat; a avea mult de lucru; **wo sind Sie ~?** unde lucraţi? **womit sind Sie ~?** ce ocupaţie aveţi? cu ce vă ocupaţi? ce lucraţi ?
Beschäftigte, *-n, -n (ein Beschäftigter) m.* şi *f.* persoană activă, angajată.
Beschäftigtengrad, *-(e)s, sg. m. (ec.)* procent de activitate; *(ec.)* **altersspezifischer ~** procent de activitate exprimat pe grupe de vârstă.
Beschäftigtenzeit, *-en, f.* timp de muncă.
Beschäftigung, *-en, f.* **1.** ocupaţie, treabă, muncă, îndeletnicire; **beständige ~** ocupaţie permanentă; *(ec.)* **gewinnbringende ~** activitate lucrativă; **hauptberufliche ~** activitate principală; **~ im öffentlichen Dienst** activitate în serviciul public; **lohnabhängige ~** activitate salarială; **nebenberufliche ~** activitate secundară. **2.** preocupare. **3.** *sg.* ocupare (a forţelor de muncă), angajare; **durch die ~ von 1 000 Arbeitern** prin faptul că s-a dat de lucru la 1 000 de muncitori.
Beschäftigungs|art, *-en, f.* fel, caracter al îndeletnicirii, ocupaţiei, profesiei; domeniul din care face parte ocupaţia.
Beschäftigungsbedingungen *pl. (ec.)* condiţii de angajare.
Beschäftigungsdauer *f. sg.* durata activităţii.
Beschäftigungsgesellschaft, *-en, f. (ec.)* întreprindere virtuală în care persoanele concediate pot fi recalificate.
Beschäftigungsgrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ind.)* grad, indice de utilizare a capacităţii (de producţie). **2.** *(ec.)* grad de ocupaţie.
Beschäftigungsjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n.* agendă (de birou).
Beschäftigungslage, *-n, f.* situaţie pe piaţa muncii.
beschäftigungslos *adj.* fără ocupaţie; **er ist ~** e şomer.
Beschäftigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de ocupaţie.
Beschäftigungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a munci, de a activa, de a fi angajat; posibilitate de a da de lucru, de a angaja salariaţi.
Beschäftigungs|therapie [-pi:] *f. sg. (med.)* terapeutică bazată pe activitate.
Beschäftigungsverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a profesa.
Beschäl|an|stalt, *-en, f.* **1.** herghelie. **2.** staţiune de montă.
beschạlen, *beschalte, beschalt, vb. (h) tr.* **1.** a căptuşi cu scânduri, a cofra. **2.** a podi. **3.** a pune coadă (la topor), a pune plăsele (la briceag).
beschälen, *beschälte, beschält, vb. (h) tr. (zootehn.)* a monta.
Beschäler, *-s, -, m. (zootehn.)* armăsar de montă, de reproducţie, de prăsilă.
Beschälgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de montă.
Beschälhengst, *-(e)s, -e, m.* v. Beschäler.
beschạllen, *beschallte, beschallt, vb. (h) tr. (despre megafoane)* a iradia acustic; **der Lautsprecher beschallt diesen Raum** megafonul deserveşte sala aceasta.
Beschạllung, *-en, f. (fiz.)* iradiere acustică.
Beschạllungsdauer *f. sg. (fiz.)* durată a iradierii acustice.
beschạlten, *beschaltete, beschaltet (du beschaltest, er beschaltet) vb. (h) tr. (electr.)* a monta, a racorda, a lega.
Beschạltungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (tel.)* mapă cu scheme de montaj.
Beschạltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (tel.)* plan, schemă de montaj.
Beschälung, *-en, f. (zootehnie)* reproducere, montă.
beschämen, *beschämte, beschämt, vb. (h) tr.* **1.** a face (pe cineva) să se ruşineze; a ruşina; a umili. **2.** a face (pe cineva) să se simtă jenat, stânjenit; a copleşi, a emoţiona (peste măsură); **Sie ~ mich durch Ihre Güte** mă copleşiţi cu bunătatea dumneavoastră.
beschämend I. *part. prez.* de la beschämen. **II.** *adj.* jenant, umilitor; penibil; **ein ~es Gefühl** un sentiment de umilinţă; **~e Worte** cuvinte care fac (pe cineva) să se ruşineze; **eine ~e Situation** o situaţie penibilă, jenantă.
Beschämung, *-en, f.* **1.** ruşinare, umilire. **2.** ruşine, jenă; umilinţă; **zu meiner ~ muss ich gestehen, dass...** spre ruşinea mea trebuie să recunosc că...
beschạtten, *beschattete, beschattet (du beschattest, er beschattet) vb. (h) tr.* **1.** (şi *fig.*) a umbri; **die Augen mit der Hand ~** a umbri ochii cu mâna; *(fig.)* **Trauer beschattete ihr Gesicht** tristeţea umbrea figura ei. **2.** *(fig.)* a urmări din umbră, a spiona, a fila; **der Spion wurde beschattet** spionul a fost urmărit din umbră.
Beschạttung *f. sg.* **1.** umbrire; *(fig.)* întunecare. **2.** *(fig.)* urmărire, spionare, filare.
Beschau *f. sg.* **1.** examinare, inspecţie. **2.** examen (al cărnii şi alimentelor). **3.** control vamal. **4.** vedere; peţit.
beschauen, *beschaute, beschaut, vb. (h) tr.* **1.** a examina, a inspecta. **2.** a contempla, a privi.
beschauenswert, beschauenswürdig *adj. (despre spectacole, privelişti)* demn, vrednic de a fi văzut, privit.
Beschauer, *-s, -, m.* , **~in**, *-nen, f.* **1.** examinator(-oare); inspector(-oare); controlor(-oare). **2.** *m.* inspector, controlor (al cărnii şi alimentelor). **3.** spectator(-oare).
beschaulich *adj.* **1.** contemplativ; recules, retras; tihnit; **ein ~es Leben** o viaţă tihnită. **2.** *(fam.)* visător, absent de la preocupările vieţii zilnice.
Beschaulichkeit *f. sg.* **1.** contemplativitate; contemplaţie. **2.** tihnă, linişte, pace interioară; reculegere.
Beschautisch, *-(e)s, -e, m. (vet.)* masă pentru examinarea cărnii (la abator).
Beschau|ung, *-en, f.* **1.** v. Beschau. **2.** contemplaţie.
Beschauzeichen, *-s, -, n.* marcă (la metale preţioase).
Bescheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** răspuns; **~ geben** (sau **sagen**) a da răspuns, a comunica o hotărâre luată (în urma unei întrebări). **2.** lămurire, informaţie; **~ geben** a da informaţii, lămuriri, relaţii, a informa, a lămuri; **über** (cu *ac.* sau **mit**) **etwas ~ wissen** a şti ceva, a se pricepe la ceva, a fi informat despre ceva, a fi la curent cu ceva, a fi orientat asupra unui lucru, într-un anumit domeniu; **ich weiß in dieser Gegend ~** cunosc bine această regiune; **sie sagt ihm gehörig ~** îi spune verde în faţă, îi spune părerea pe şleau. **3.** *(jur.)* sentinţă, decizie, hotărâre; **richterlicher ~** sentinţă judecătorească; *(ec.)* **amtlicher ~** răspuns oficial; **steuerlicher ~** aviz de impozitare; **abschlägiger ~** hotărâre de respingere; **bis auf weiteren ~** până la noi dispoziţii. **4.** *(în expr.)* **jm. ~ tun a)** a înfrunta pe cineva.

a rămâne ferm pe poziție față de cineva; **b)** a ridica paharul (ca răspuns, ca mulțumire) spre cineva; a închina, a bea, a ciocni paharul cu cineva.

beschẹiden[1], *beschied, beschieden (du bescheidest, er bescheidet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1. (jm. etwas)** a da, a împărți (cuiva ceva); a face parte (cuiva de ceva), a hărăzi; *(impers. pasiv* cu *dat.)* a avea parte (de ceva); **es wurde ihm ein Unglück beschieden** a avut parte de o nenorocire; **das Leben** (sau **das Schicksal) hat ihm Glück beschieden** viața (sau soarta) i-a hărăzit noroc; **es ist mir beschieden** mi-e dat, mi-e sortit; **es war mir nicht beschieden** nu mi-a fost dat, n-am avut parte. **2.** a informa; a răspunde, a aduce cuiva la cunoștință; **abschlägig ~** a refuza, a da răspuns negativ; **er ist dahin beschieden, dass ...** este informat că ...; **jn. eines Besseren ~** a deschide ochii cuiva; **sich ~ lassen** a asculta un sfat bun. **3.** a chema, a invita, a cita (înaintea instanței); **vor Gericht ~** a cita, a chema la judecată; **er beschied mich für heute zu sich** m-a chemat astăzi la el. **II.** *refl.* a se mulțumi (cu puțin); a se resemna; a se stăpâni; **du musst dich mit wenigem ~** trebuie să te mulțumești cu puțin; **man muss sich zu ~ wissen** trebuie să știi să te stăpânești, să-ți păstrezi măsura, să-ți cunoști lungul nasului, să te întinzi cât ți-e plapuma.

beschẹiden[2] *adj.* **1.** modest, moderat; **~er Preis** preț modest. **2.** modest, simplu; sărăcăcios; fără pretenții; **~e Ansprüche** pretenții modeste; *(adverbial)* **~ tun** a face pe modestul.

Beschẹidenheit *f. sg.* **1.** modestie; cumpătare; bună-cuviință. **2.** simplitate; sărăcie.

beschẹidentlich *adv. (înv.)* modest, simplu, fără pretenții.

beschẹidet *adj.* cu teacă; învelit.

beschẹidlich *adj. (jur.)* prin sentință, decizie.

beschẹinen, *beschien, beschienen, vb. (h) tr.* a lumina, a scălda în lumină, în raze; **von der Sonne beschienen** luminat de soare, însorit, expus la soare.

beschẹinigen, *bescheinigte, bescheinigt, vb. (h) tr.* a adeveri, a atesta, a certifica; a confirma; **den Empfang ~** a confirma primirea; **vor Gericht ~ lassen** a obține autentificarea prin tribunal.

Beschẹinigung, *-en, f.* **1.** *sg.* confirmare; atestare. **2.** adeverință, certificat, chitanță; **gegen ~** contrachitanță; *(ec.)* **zollamtliche ~** certificat vamal.

beschẹißen, *beschiss, beschissen (du, er bescheißt) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (vulg.)* a (se) murdări cu fecale. **II.** *tr. (fig.)* a trage pe sfoară, a păcăli. **III.** *refl. (fig.)* a face în pantaloni de frică.

Beschẹißer, *-s, -, m. (fig.)* **1.** înșelător. **2.** cinic.

beschẹllen, *beschellte, beschellt, vb. (h) tr.* a pune clopot sau zurgălăi (berbecilor, cailor etc.).

beschẹlten, *beschalt, bescholten (du beschiltst, er beschilt) vb. (h) tr.* **1.** a certa. **2.** a bârfi.

beschẹnken, *beschenkte, beschenkt, vb. (h) tr.* a dărui; **er beschenkt mich mit einem Buch(e)** îmi dăruiește o carte; **reichlich ~** a copleși cu daruri.

Beschẹnkte, *-n, -n (ein Beschenkter), m.* și *f.* persoană care a primit un dar.

Beschẹnkung *f. sg.* dăruire; împărțire de daruri.

beschẹren[1], *bescherte, beschert, vb. (h) tr.* **(jm. etwas** sau **jn. mit etwas)** a dărui (cuiva ceva sau pe cineva cu ceva); a împărți daruri (în special de sărbători sau de ziua nașterii); **solches Glück war uns nie beschert** n-am avut parte niciodată de asemenea noroc.

beschẹren[2], *beschor, beschoren (du bescherst, er beschert* sau *du beschierst, er beschiert) vb. (h) tr.* a tunde, a tăia scurt cu foarfeca.

Beschẹrung, *-en, f.* **1.** *sg.* împărțire de daruri. **2.** dar, cadou; *(iron.)* surpriză; **da haben wir die ~!** frumoasă treabă! iată pozna! frumoasă surpriză!

beschẹrzen, *bescherzte, bescherzt (du, er bescherzt) vb. (h) tr.* a face glume (pe socoteala cuiva).

beschẹuert *adj. (fam.)* **1.** țicnit, nu în toate mințile; **bist du ~?** ești nebun? **2.** supărător, neplăcut; **eine ~e Nachricht** o veste proastă.

beschịchten, *beschichtete, beschichtet (du beschichtest, er beschichtet), vb. (h) tr. (tehn.)* a acoperi, a aplica un strat (lac, material plastic etc.).

Beschịchtung, *-en, f. (tehn.)* **1.** aplicare a unui strat. **2.** strat (de lac, vopsea etc.) aplicat.

beschịcken, *beschickte, beschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite (reprezentanți, delegați, mărfuri); **das Parlament ~** a trimite reprezentanți în parlament; **eine Messe ~** a participa (cu exponate) la un târg de mostre; **den Markt regelmäßig ~** a aproviziona piața cu regularitate. **2.** *(metal.)* a alimenta, a încărca; **den Hochofen ~** a încărca furnalul. **3.** a rândui, a aranja, a face ordine; **sein Haus ~ a)** a-și orândui casa; **b)** a-și pune în ordine afacerile (înainte de moarte).

Beschịckung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** trimitere (de reprezentanți, delegați, mărfuri). **2.** *(metal.)* alimentare, încărcare (a unui furnal). **3.** rânduire, aranjare. **II.** și *pl. (metal.)* șarjă.

Beschịckungs|anlage, *-n, f. (metal.)* instalație de încărcare (a furnalului).

Beschịckungsboden, *-s, -böden, m.*, **Beschịckungsbühne**, *-n, f. (metal.)* platformă de încărcare (a furnalului).

Beschịckungsgut, *-(e)s, -güter, n. (metal.)* material de încărcare (a furnalului).

beschịenen[1], *beschiente, beschient, vb. (h) tr.* **1.** a aplica benzi de fier la...; a fereca; a cercui. **2.** a monta șinele pe... **3.** *(med.)* a fixa atele (la un membru fracturat).

beschịenen[2] *adj. part. trec.* de la beschẹinen.

Beschịenung, *-en, f.* **1.** aplicare a benzilor de fier; ferecare, ferecat; cercuire. **2.** montare a șinelor. **3.** *(med.)* fixare a atelelor (la un membru fracturat).

beschịeßen, *beschoss, beschossen (du, er beschießt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage (în...), a deschide focul (asupra...), a bombarda. **2.** *(jn.)* a trage salve în onoarea cuiva. **3.** *(constr.)* a placa; a pava, a acoperi, a îmbrăca, a căptuși. **II.** *intr. (impers.) (reg.)* **1.** a fi suficient. **2.** a aduce folos.

Beschịeßung, *-en, f.* tragere (asupra unui punct), canonadă, bombardament.

Beschịeßungskreis, *-es, -e, m. (mil.)* rază de acțiune.

Beschịeßungs|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de bombardament, de focul armelor.

beschịffbar *adj.* navigabil.

beschịffen, *beschiffte, beschifft, vb. (h) tr.* a naviga (pe...), a parcurge cu nava.

Beschịffung, *-en, f.* navigare (pe...).

beschịld(e)rn, *beschilde(r)te, beschilde(r)t, vb. (h) tr.* a prevedea cu firmă, cu placă indicatoare.

beschịld(e)rt **I.** *part. trec.* de la beschilde(r)n. **II.** *adj.* cu firmă, cu placă indicatoare.

Beschịlderung, *-en, f.* **1.** montare de firme, de plăci indicatoare. **2.** firme, plăci indicatoare montate.

beschịlfen, *beschilfte, beschilft, vb. (h) tr.* a acoperi, a căptuși cu stuf.

beschịlft *adj. (despre ape)* cu pipură, cu stuf, cu trestie.

beschịmmeln, *beschimmelte, beschimmelt (ich beschimm(e)le), vb. (h) refl.* a (se) mucegăi, a prinde mucegai.

beschịmmern, *beschimmerte, beschimmert, vb. (h) tr.* a arunca o lumină slabă (pe...).

beschịmpfen, *beschimpfte, beschimpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a insulta, a ocărî, a înjura, a sudui, a batjocori, a ultragia. **2.** a vorbi de rău, a bârfi, a ocărî în lipsă. **3.** a necinsti, a dezonora. **II.** *refl. reciproc* a se insulta, a se ocărî, a se batjocori.

beschịmpfend I. *part. prez.* de la beschimpfen. **II.** *adj.* jignitor, injurios; **~er Ausdruck** expresie jignitoare.

Beschịmpfer, *-s, -, m.* persoană care insultă pe cineva.

Beschịmpfung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** insultare, ocărâre, injuriere, suduire. **2.** necinstire, dezonorare. **II.** ocară, insultă, ultragiu, injurie, sudalmă.

beschịndeln, *beschindelte, beschindelt (ich beschind(e)le), vb. (h) tr.* a înveli, a acoperi cu șindrilă, cu șiță.

beschịnden, *beschindete* (rar și *beschund), beschunden (du beschindest, er beschindet) vb. (h) tr.* **1.** a jupui. **2.** *(fig.)* a speti.

beschịrmen, *beschirmte, beschirmt, vb. (h) tr.* **1.** a apăra (cu umbrela, cu abajurul, cu paravanul etc.). **2.** *(fig.)* a ocroti, a proteja, a feri, a adăposti.

Beschịrmer, *-s, -, m.* apărător, ocrotitor, protector.

Beschịrmung *f. sg.* apărare, ocrotire, protecție; adăpostire.

beschịrren, *beschirrte, beschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma, a pune harnașamentul (pe cal).

Beschịrrung, *-en, f.* **1.** *sg.* înhămat. **2.** harnașament, hamuri.

Beschịss, *-es, -e, m. (vulg.)* înșelătorie ordinară, tragere pe sfoară; **beim Spiel ~ machen** a trage o cacealma.

beschịssen I. *part. trec.* de la bescheißen. **II.** *adj. (vulg.)* **1.** murdar (de fecale). **2.** prost, ticălos; **eine ~e Angelegenheit!** proastă, ticăloasă treabă! mare porcărie! **3.** păcălit, înșelat.

Beschl. *presc.* de la Beschluss.

beschlạbbern, *beschlabberte, beschlabbert, vb. (h) refl. (reg., fam.)* a se murdări mâncând.

Beschlạcht, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* perete vertical de scânduri groase pentru consolidarea malurilor.

beschlạfen, *beschlief, beschlafen (du beschläfst, er beschläft) vb. (h) tr.* **1.** a se culca (cu o femeie). **2.** a reflecta peste noapte (la o hotărâre, acțiune etc.); **einen Plan ~** a rumega o idee peste noapte; **ich muss es erst ~** înainte de a mă hotărî, mai trebuie să dorm o noapte.

Beschlạg, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *sg.* potcoveală. **2.** potcoavă. **3.** garnitură, ornamentație (de metal); ferecătură; **der ~ eines Buches** ferecătura unei cărți. **4.** *(tehn.)* întărire, armătură. **5.** *(met.)* depunere de abur umed, condensare pe o suprafață rece expusă unui curent cald. **6.** *(jur.)* sechestru, poprire, confiscare; **mit ~ belegen** a pune sechestru, a confisca; *(fig.)* **in ~ nehmen** a acapara, a ocupa. **7.** *(vân.)* împerechere (la cerbi, căpriori, mistreți).

Beschlä̈g, *-(e)s, -e, n. (elv.)* v. Beschlag **(3).**

beschlạgen[1], *beschlug, beschlagen (du beschlägst, er beschlägt) vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a fixa, a prinde, a fereca; a bate în metal, a ornamenta cu metal; **mit Nägeln ~** a bate în cuie; **mit Silber ~** a fereca în argint; **mit Tuch ~** a îmbrăca, a căptuși cu pânză, cu postav întinzându-l, bătându-l în cuie. **2.** a potcovi. **3.** *(vân., despre cerbi, căpriori, mistreți)* a goni, a se împerechea. **4.** *(jur.)* a popri, a pune sechestru, a confisca. **5.** a ciopli. **6.** *(mar.)* a strânge, a fixa pânzele. **II.** *intr. (s)* și *(refl.) (h)* a se acoperi cu umezeală, cu abur; *(despre pereți)* a picura, a asuda; **das Fenster beschlägt (sich)** geamul se aburește.

beschlạgen[2] **I.** *part. trec.* de la beschlagen[1]. **II.** *adj. (în expr.)* **in etwas** *(dat.)* **(gut) ~ sein** a ști, a cunoaște ceva temeinic, a fi foarte bine pregătit într-un domeniu.

Beschlạgenheit *f. sg.* experiență, rutină, pricepere.

Beschlạgensein, *-s, n. sg.* v. Beschlagenheit.

Beschlạglegung, *-en, f.* v. Beschlag **(6).**

Beschlạgmeister, *-s, -, m.* potcovar.

Beschlạgnahme, *-n, f. (jur.)* sechestru, poprire, confiscare; **die ~ aufheben** a ridica sechestrul; **die ~ verfügen** a dispune sechestrarea.

beschlạgnahmen, *beschlagnahmte, beschlagnahmt, vb. (h) tr. (jur.)* a confisca; a popri, a sechestra.

beschlạgnahmefrei *adj.* scutit de sechestru.

Beschlạgnahmung, **Beschlạgnehmung**, *-en, f.* v. Beschlag **(6).**

Beschlạgsbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră de potcovit.

Beschlạg|schmied, *-(e)s, -e, m.* potcovar.

Beschlạgschmied|oberschütze, *-n, -n, m. (mil., înv.)* potcovar cu grad de fruntaș.

Beschlạg|stift, *-(e)s, -e, m.* capăt de metal la șireturi de ghete.

Beschlạgsverwalter, *-s, -, m.* administrator de sechestru.

Beschlạgung, *-en, f.* **1.** abureală; mucegai. **2.** potcovire.

Beschlạgzeug, *-(e)s, n. sg.* scule de potcovar.

beschlämmen, *beschlämmte, beschlämmt, vb. (h) tr.* a acoperi cu nămol.

beschlẹcken, *beschleckte, beschleckt vb. (h) tr.* a linge.

beschlẹichen, *beschlich, beschlichen, vb. (h) tr.* **1.** a se apropia pe furiș (de cineva), a da târcoale (unui lucru, cuiva sau unui loc). **2.** *(fig.)* a se strecura, a se furișa în sufletul cuiva; a cuprinde pe nesimțite; **ein Gefühl der Angst beschleicht ihn** o senzație de teamă îl cuprinde, i se strecoară, i se furișează în suflet.

Beschlẹichung *f. sg.* apropiere pe furiș; furișat.

beschlẹiern, *beschleierte, beschleiert, vb. (h) tr.* a voala, a acoperi cu un văl.

beschlẹunigen, *beschleunigte, beschleunigt, vb. (h) tr.* a grăbi; a iuți; a accelera; a zori; a urgenta; **allzusehr ~** a precipita; *(inform.)* **Ladevorgänge ~** a accelera procesele de încărcare.

Beschlẹuniger, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* accelerator (de particule). **2.** *(chim.)* catalizator de accelerare a reacției chimice.

beschleunigt I. *part. trec.* de la beschleunigen. **II.** *adj.* grăbit, accelerat, iuțit; **~er Puls** puls accelerat; **~e Bewegung** mișcare accelerată; **~er Marsch** marș forțat; **~er Schritt** pas alerător.

Beschleunigung, *-en, f.* **1.** accelerare, grăbire, iuțire, urgentare; precipitare; *(ec.)* **~ der monopolistischen Konzentration** accelerarea concentrării monopoliste; **~ des Treibhauseffektes** accelerarea efectului de seră; **~ des Wachstumstempos** accelerarea ritmului de creștere; *(inform.)* **die ~ Informationsverarbeitung** accelerarea prelucrării informațiilor. **2.** *(fiz.)* accelerație.

Beschleunigungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* accelerometru.

Beschleunigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de sporire a accelerației.

beschleusen, *beschleuste, beschleust (du, er beschleust) vb. (h) tr.* a prevedea cu ecluze; a canaliza.

Beschleusung *f. sg.* prevedere cu ecluze; canalizare.

beschließen, *beschloss, beschlossen (du, er beschließt) vb. (h) tr.* **1.** a decide, a hotărî; a decreta, a stipula; a pronunța (o hotărâre judecătorească); **etwas miteinander ~** a hotărî ceva de comun acord. **2.** a încheia, a termina, a sfârși, a isprăvi. **3.** a mărgini, a închide; **das Gebirge beschließt den Horizont** munțele închide orizontul.

Beschließer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (inv.)* administrator(-oare).

Beschließung, *-en, f.* hotărâre, decizie.

beschlossen I. *part. trec.* de la beschließen. **II.** *adj.* hotărât, stabilit; **es ist (eine) ~e Sache** e lucru hotărât.

beschlossenermaßen *adv.* după cum a fost stabilit, conform hotărârii.

Beschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** hotărâre, decizie; decret, rezoluție; **zu einem ~ kommen** a ajunge la o hotărâre; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre. **2.** încheiere, terminare, sfârșit; **zum Beschluss(e)** ca încheiere, ca sfârșit. **3.** loc ținut încuiat; **unter ~** sub cheie.

Beschluss|antrag, *-(e)s, -träge, m.* proiect de rezoluție.

beschlussfähig *adj.* capabil, în stare de a lua o hotărâre legală; **die Versammlung war ~** adunarea era statutar constituită.

Beschlussfähigkeit *f. sg.* capacitate de a lua o decizie legală.

Beschlussfassung, *-en, f.* luare a unei hotărâri; rezoluție.

Beschlussnahme, *-n, f.* luare a unei hotărâri, decizii.

beschlussreif *adj. (despre o problemă)* dezbătut îndeajuns pentru a se lua o hotărâre.

beschluss|unfähig *adj.* incapabil de a lua o decizie (legală).

beschmähen, *beschmähte, beschmäht, vb. (h) tr. (înv.)* a injuria, a insulta, a ocărî, a blama; a compromite.

beschmauchen, *beschmauchte, beschmaucht, vb. (h) tr. (fam.)* a afuma; a umple de fum.

beschmausen, *beschmauste, beschmaust (du, er beschmaust) vb. (h) tr. (fam.)* a da cuiva un banchet; a cinsti pe cineva cu o masă.

beschmeißen, *beschmiss, beschmissen (du, er beschmeißt) vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* v. bewerfen. **2.** a umple cu mușiță. **3.** *(reg.)* a murdări, a mânji. **4.** a înșela, a păcăli.

beschmieren, *beschmierte, beschmiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) unge, a (se) acoperi cu un strat de... **2.** a (se) murdări, a (se) păta, a (se) mânji. **II.** *tr.* **1.** a mâzgăli. **2.** *(fig., fam.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară. **3.** a mitui. **4.** *(tehn.)* a gresa, a unge.

Beschmierung *f. sg.* **1.** ungere. **2.** mânjire, pătare; murdărire. **3.** *(tehn.)* gresare, gresaj.

beschmitzen, *beschmitzte, beschmitzt (du, er beschmitzt),* **beschmutzen**, *beschmutzte, beschmutzt (du, er beschmutzt) vb. (h) tr.* **1.** a murdări, a păta. **2.** *(fig.)* a terfeli; a pângări.

Beschmutzung *f. sg.* **1.** murdărire, pătare, mânjire. **2.** *(fig.)* terfelire.

beschnarchen, *beschnarchte, beschnarcht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mirosi, a adulmeca, a mușina. **2.** a bodogăni. **3.** a amâna o hotărâre până a doua zi.

beschnauben, *beschnaubte, beschnaubt* (rar și *beschnob, beschnoben),* **beschnaufen**, *beschnaufte, beschnauft, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a mirosi, a adulmeca, a mușina. **2.** (despre cai) a sforăi (la cineva).

Beschneidebrett, *-(e)s, -er, n.* v. Beschneidepresse.

beschneiden, *beschnitt, beschnitten (du beschneidest, er beschneidet), vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a reteza, a tunde; **die Haare ~** a tăia părul; **die Nägel ~** a tăia unghiile; **die Bäume ~** a tunde copacii; *(fam.)* **jm. die Flügel ~** a reteza cuiva aripile. **2.** a circumcide, a tăia împrejur. **3.** *(fig.)* a micșora, a reduce, a scădea; **jm. den Lohn ~** a scădea, a reduce cuiva salariul. **4.** *(fig.)* a trunchia, a ciunti; **das Theaterstück ~** a trunchia piesa de teatru. **5.** *(fig.)* a falsifica, a contraface (vinul).

Beschneide|hobel, *-s, -, m. (legătorie)* cuțit de rindelat, rindea de tăiat marginile (unei cărți).

Beschneidemaschine, *-n. f.* v. Beschneidepresse.

Beschneidemesser, *-s, -, n. (rel.)* cuțit pentru circumcizie.

Beschneidepresse, *-n, f. (legătorie)* ghilotină, mașină de tăiat marginile (hârtiei sau cărților).

Beschneider, *-s, -, m.* **1.** persoană care execută circumcizia rituală. **2.** instrumentul cu care se execută circumcizia.

Beschneidung, *-en, f.* **1.** tăiere, tuns, retezare. **2.** *(ec.)* tăiere, reducere, restricție; **~ der Ausgaben** reducerea cheltuielilor. **3.** tăiere împrejur, circumcizie. **4.** trunchiere, ciuntire.

beschneien, *beschneite, beschneit, vb. (h) tr.* a ninge, a acoperi cu ninsoare.

beschneit I. *part. trec.* de la beschneien. **II.** *adj.* acoperit cu zăpadă; (și *fig.)* nins.

beschneiteln, *beschneitelte, beschneitelt (ich beschneit(e)le) vb. (h) tr.* a tunde, a reteza (copaci, crengi).

beschnellen, *beschnellte, beschnellt, vb. (h) tr. (fam.)* a păcăli, a trage pe sfoară.

beschnipfe(l)n, *beschnipfe(l)te, beschnipfe(l)t (ich beschnipf(el)e),* **beschnippe(l)n**, *beschnippe(l)te, beschnippe(l)t (ich beschnipp(el)e), vb. (h) tr.* a cresta, a tăia din margini, a ciopârți, a ciunti.

beschnitten I. *part. trec.* de la beschneiden. **II.** *adj.* circumcis, tăiat împrejur.

Beschnittene, *-n, -n (ein Beschnittener), m.* (om) circumcis, tăiat împrejur.

beschnitze(l)n, *beschnitz(el)te, beschnitz(el)t (ich beschnitz(el)e), vb. (h) tr.* v. beschnippeln.

beschnobe(r)n, *beschnob(er)te, beschnob(er)t,* **beschnopern**, *beschnoperte, beschnopert, vb. (h) tr. (reg.)* v. beschnuppern.

beschnörkeln, *beschnörkelte, beschnörkelt (ich beschnörk(e)le), vb. (h) tr. (despre manuscrise)* a împodobi cu floricele, cu codițe, cu linii întortocheate, cu încolăcituri (din condei).

beschnüffeln, *beschnüffelte, beschnüffelt (ich beschnüff(e)le),* **beschnuppern**, *beschnupperte, beschnuppert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(despre animale)* a mirosi, a mușina, a adulmeca. **2.** *(fig.)* a-și băga nasul (în toate). **3.** *(vân.)* a adulmeca. **II.** *refl. reciproc (fam.)* a se apropia prudent; a se cunoaște mai bine.

beschnüren, *beschnürte, beschnürt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi cu găitane, cu șnururi, cu trese. **2.** a lega cu sfoară.

Beschnürung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** împodobire cu șnururi, cu găitane. **2.** legat, legare cu sfoară. **II.** garnisealã de trese, de șnururi.

bescholten I. *part. trec.* de la beschelten. **II.** *adj.* discreditat; rău famat.

Bescholtenheit *f. sg.* faimă rea, nume rău.

beschönigen, *beschönigte, beschönigt, vb. (h) tr.* a înfrumuseța (lucrurile), a prezenta într-o lumină favorabilă.

Beschönigung, *-en, f.* înfrumusețare; prezentare într-o lumină favorabilă.

Beschönigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de scuză, pretext.

beschottern, *beschotterte, beschottert, vb. (h) tr.* a așterne pietriș (pe...), a acoperi cu pietriș; a pune balast.

Beschotterung, *-en, f.* **1.** *sg.* așternere de pietriș. **2.** strat de pietriș.

beschranken, *beschrankte, beschrankt, vb. (h) tr. (ferov.)* a prevedea cu bariere (o trecere de nivel).

beschränken, *beschränkte, beschränkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) restrânge, a (se) mărgini, a (se) limita; a (se) rezuma; **auf das geringste Maß ~** a limita; a reduce la un minim.

beschränkend I. *part. prez.* de la beschränken. **II.** *adj.* restrictiv, limitativ.

beschrankt I. *part. trec.* de la beschranken. **II.** *adj. (ferov.)* (trecere de nivel) prevăzut(ă) cu bariere.

beschränkt I. *part. trec.* de la beschränken. **II.** *adj.* **1.** restrâns; mărginit, limitat; **die Gültigkeit ist auf zwei Tage ~** valabilitatea e limitată la două zile; *(com.)* **Gesellschaft mit beschränkter Haftung** societate cu răspundere limitată; *(mil.)* **~ tauglich** apt necombatant. **2.** restrâns; strâmt, strâmtorat; **von ~em Umfang(e)** de dimensiuni reduse; **in ~en Verhältnissen leben** a trăi strâmtorat, cu mijloace restrânse. **3.** *(fig.)* mărginit, prost; **~er Kopf** cap sec.

Beschränkt|heit *f. sg.* **1.** (stare de) limitare, (de) îngustare; **die ~ der Mittel zwingt zu Sparmaßnahmen** limitarea mijloacelor obligă la un regim de economii. **2.** prostie, îngustime a minții; **das ist auf seine ~ zurückzuführen** aceasta se datorează prostiei sale.

Beschränkung, *-en, f.* îngrămădire, mărginire, limitare; restrângere; *(ec.)* **benachteiligende ~en** restricții discriminatorii; **devisenrechtliche ~en** restricții de schimb valutar.

Beschränkungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de îngrădire, de limitare.

beschreib|bar *adj. (inform.)* gata, pregătit pentru înregistrare; **das Floppy ist ~** discheta este pregătită, se poate înregistra, salva pe ea.

beschreiben, *beschrieb, beschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a descrie, a zugrăvi; **das ist nicht zu ~** asta nu se poate descrie. **2.** a acoperi, a umple scriind. **3.** *(mat.)* a duce, a trage (o linie), a descrie (un cerc etc.); **die Planeten ~ elliptische Bahnen** planetele descriu orbite eliptice.

beschreibend I. *part. prez.* de la beschreiben. **II.** *adj.* descriptiv.

Beschreiber, *-s, -, m.* , **~in**, *-nen, f.* persoană care descrie.

beschreiblich *adj.* descriptibil, care se lasă descris, se poate descrie.

Beschreibung, *-en, f.* **1.** descriere; zugrăvire; **das spottet jeder ~** aceasta nu se poate descrie, aceasta întrece orice închipuire; **eine genaue ~ liegt bei** este anexată o descriere amănunțită. **2.** *(mat.)* descriere (a unui cerc etc.). **3.** legendă.

beschreien, *beschrie, beschrie(e)n, vb. (h) tr.* **1.** a striga, a zbiera, a țipa, a răcni (la cineva sau ceva); **das neugeborene Kind beschrie die vier Wände** noul născut a țipat de a ridicat casa. **2.** a jeli țipând. **3.** a vorbi mult (despre ceva). **4.** a defăima; a face (cuiva) o reputație proastă. **5.** a influența în bine sau în rău; a deochea.

beschreiten, *beschritt, beschritten (du beschreitest, er beschreitet), vb. (h) tr.* a păși (pe... sau în...); a păși, a (o) lua, a merge pe, a (o) apuca (pe...); **das Zimmer ~** a păși, a intra în cameră; **einen Weg ~** a (o) apuca pe un drum; **den Rechtsweg ~** a lua calea judecății.

Beschrieb, *-s, -e, m. (elv.)* v. Beschreibung.

beschriebenermaßen *adv.* după cum a fost descris, după cum reiese din descriere.

beschriften, *beschriftete, beschriftet (du beschriftest, er beschriftet), vb. (h) tr.* **1.** a scrie o explicație, o legendă, o inscripție (sub figuri, desene etc.); *(inform.)* **eine Diskette ~** a scrie pe eticheta unei dischete. **2.** a eticheta.

Beschriftung, *-en, f.* **1.** etichetare. **2.** explicație, legendă, inscripție.

beschroten, *beschrotete, beschrotet (du beschrotest, er beschrotet) vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a debavura, a tăia marginile. **2.** *(vân.)* a umple cartușul cu alice.

beschuhen, *beschuhte, beschuht, vb. (h) tr.* **1.** a încălța. **2.** *(tehn.)* a pune sabot; a fereca vârful (unui par).

Beschuhung *f. sg.* încălțare; încălțăminte.

beschuldigen, *beschuldigte, beschuldigt, vb. (h) tr.* a acuza; **jn. einer Sache ~** a învinovăți, a acuza pe cineva de ceva; **sie beschuldigt ihn des Diebstahls** ea îl acuză de furt.

Beschuldiger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* acuzator(-oare).

beschuldigt I. *part. trec.* de la beschuldigen. **II.** *adj.* învinovățit, acuzat.

Beschuldigte, *-n, -n (ein Beschuldigter) m.* și *f.* acuzat(ă).

Beschuldigung, *-en, f.* **1.** *sg.* învinovățire, acuzare. **2.** acuzație.

beschulen, *beschulte, beschult, vb. (h) tr.* **1.** a da la școală, a școlariza. **2.** a înzestra cu școală (o comună).

Beschulung, *-en, f.* **1.** școlarizare. **2.** înzestrare cu școli.

beschummeln, *beschummelte, beschummelt (ich beschumm(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a înșela, a trage pe sfoară, a păcăli.

Beschummelung *f. sg. (fam.)* înșelăciune, păcăleală.

beschuppen, *beschuppte, beschuppt, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu solzi. **2.** a curăța de solzi. **3.** *(fam.)* a înșela.

beschuppt I. *part. trec.* de la beschuppen. **II.** *adj.* **1.** cu solzi. **2.** *(despre păr)* cu mătreață. **3.** fără solzi, curățat de solzi. **4.** *(fam.)* înșelat, păcălit.

beschupsen, *beschupste, beschupst (du, er beschupst) vb. (h) tr. (fam.)* v. beschuppen **(3).**

beschürfen, *beschürfte, beschürft, vb. (h) tr.* **1.** a explora, a prospecta. **2.** *(mine)* a descoperi, a deschide un filon.

beschürzen, *beschürzte, beschürzt (du, er beschürzt) vb. (h) refl.* a(-și) pune șorțul.

Beschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(mil.)* tragere, canonadă, bombardament. **2.** verificare prin tragere (a unei arme de foc). **3.** *(reg.)* venit; profit. **4.** *(reg.)* pavaj.

beschütten, *beschüttete, beschüttet (du beschüttest, er beschüttet) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) uda, a (se) stropi; a(-și) turna (pe…). **II.** *tr.* **1.** a acoperi; **mit Blumen** ~ a acoperi cu flori. **2.** a acoperi, a astupa, a umple; **mit Erde** ~ a umple cu pământ; **den Weg mit Kies** ~ a acoperi drumul cu pietriș, a pietrui.

Beschüttkanne, *-n, f. (reg.)* stropitoare.

Beschüttung *f. sg.* **1.** stropire; udare. **2.** umplere; astupare.

beschützen, *beschützte, beschützt (du, er beschützt) vb. (h) tr.* a ocroti, a apăra, a feri, a proteja.

Beschützer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ocrotitor(-oare), protector(-oare), apărător(-oare).

Beschützung, *-en, f.* apărare, ocrotire, protejare, protecție.

beschwägert *adj.* încuscrit.

beschwänzen, *beschwänzte, beschwänzt (du, er beschwänzt) vb. (h) tr.* a pune coadă; **die abergläubische Vorstellung beschwänzt den Teufel** superstiția pune dracului coadă, îl vede pe dracu cu coadă.

beschwänzt I. *part. trec.* de la beschwänzen. **II.** *adj.* cu coadă.

beschwatzen, *beschwatzte, beschwatzt (du, er beschwatzt),* **beschwätzen**, *beschwätzte, beschwätzt (du, er beschwätzt), vb. (h) tr.* **1.** a îndupleca, a convinge, a ademeni prin vorbe dulci; **zu etwas** ~ a convinge prin vorbe dulci; **sich zu etwas ~ lassen** a se lăsa înduplecat, convins. **2.** a cleveti, a vorbi de rău, a calomnia.

Beschwatzung, *-en, f.* **1.** înduplecare, convingere prin vorbe multe. **2.** clevetire, calomniere.

beschweifen, *beschweifte, beschweift, vb. (h) tr.* v. beschwänzen.

beschweift I. *part. trec.* de la beschweifen. **II.** *adj.* v. beschwänzt.

beschweigen, *beschwieg, beschwiegen, vb. (h) tr.* a trece sub tăcere; a face să tacă.

beschweißen, *beschweißte, beschweißt (du, er beschweißt) vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) uda, a (se) murdări de sudoare. **2.** *(despre vânat)* a lăsa urme de sânge.

beschwemmen, *beschwemmte, beschwemmt, vb. (h) tr.* a înunda.

Beschwer *f. sg. (inv.)* greutate, dificultate; neplăcere; supărare, necaz; **ohne** ~ fără nici o dificultate, fără greutate.

Beschwerde, *-n, f.* **1.** greutate, dificultate; neplăcere; supărare, necaz. **2.** boală, indispoziție; infirmitate; **er empfindet die ~n des Alters** simte neajunsurile, greutățile bătrâneții. **3.** *(jur.)* reclamație, plângere; apel, recurs; **gegen jn. ~ erheben** sau **über jn. ~ führen** a se plânge împotriva cuiva, a reclama pe cineva; *(ec.)* **abgelehnte** ~ reclamație respinsă; **vorgebrachte** ~ reclamație pusă în discuție; **unbegründete** ~ reclamație neîntemeiată.

Beschwerdebrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scrisoare de reclamație.

Beschwerdebuch, *-(e)s, -bücher, n.* condică de reclamații.

Beschwerdebüro, *-s, -s, n.* birou de reclamații.

beschwerdefrei *adj.* fără dureri, fără simptome de boală, fără supărări.

Beschwerdefrist, *-en, f. (ec.)* termen de recurs.

Beschwerdeführer, *-s, -, m.* reclamant, pârâș.

Beschwerdeführung, *-en, f.* reclamație, plângere.

Beschwerdematerial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material care formează obiectul reclamației; dosar al unei reclamații.

Beschwerdepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct, problemă la care se referă o reclamație.

Beschwerdesache, *-n, f. (jur.)* obiect de reclamație, cauză a reclamației.

Beschwerde|stelle, *-n, f. (jur.)* **1.** birou, oficiu de reclamații. **2.** instanță la care se adresează reclamațiile.

Beschwerdeschrift, *-en, f. (jur.)* reclamație scrisă.

Beschwerdeverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură aplicată reclamației; procedură de recurs.

beschwerdevoll *adj.* anevoios, greu, obositor, dificil.

Beschwerdeweg, *-(e)s, -e, m.* cale judiciară; **den ~ beschreiten** (sau **gehen)** a alege calea justiției, a depune o plângere, a înainta o reclamație.

beschweren, *beschwerte, beschwert, vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca, a împovăra; a îngreuna; **dieser Käse beschwert den Magen** brânza aceasta cade greu la stomac; **mit Sorgen** ~ a încărca, a copleși de griji; **mit einer Hypothek** ~ a greva cu o ipotecă. **II.** *refl. (über* cu *ac.)* a se plânge (de); a reclama; **ich beschwere mich über ihn** mă plâng de el, îl reclam.

Beschwerer, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* reclamant. **2.** v. Briefbeschwerer.

beschwerlich *adj.* **1.** greu, obositor, anevoios; supărător, plicticos; ~ **sein** (sau **fallen)** a incomoda, a supăra, a fi inoportun, a cădea belea pe capul cuiva. **2.** *(jur.)* oneros.

Beschwerlichkeit, *-en, f.* greutate, osteneală, anevoință.

Beschwernis, *-ses, -se, n.* plictiseală, supărare, necaz; greutate, osteneală, dificultate.

Beschwerung *f. sg.* încărcare; împovărare; îngreunare.

beschwichtigen, *beschwichtigte, beschwichtigt, vb. (h) tr.* a liniști, a calma; a alina, a potoli; a face să tacă; **seinen Hunger** ~ a-și potoli foamea; **seinen Zweifel** ~ a-și risipi îndoiala.

Beschwichtiger, *-s, -, m.* persoană care liniștește, alină, potolește.

Beschwichtigung, *-en, f.* **1.** liniștire, potolire, alinare. **2.** cuvânt sau gest de liniștire, de alinare.

Beschwichtigungsgeld, *-(e)s, -er, n.* preț al tăcerii, bani dați cuiva ca să tacă, să nu spună ce știe.

Beschwichtigungshofrat, *-(e)s, -räte, m. (iron.)* arbitru pentru aplanarea diferendelor; vești nicul împăciuitor.

Beschwichtigungs|politik *f. sg.* politică de împăciuire, de acalmare.

Beschwichtigungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a împăca, de a liniști pe cineva; încercare de a cumpăra tăcerea cuiva.

beschwindeln, *beschwindelte, beschwindelt (ich beschwind(e)le), vb. (h) tr.* a înșela; a păcăli; a escroca.

Beschwind(e)lung, *-en, f.* înșelăciune; păcăleală; escrocare.

beschwingen, *beschwingte, beschwingt, vb. (h) tr.* **1.** a înaripa. **2.** *(fig.)* a da (cuiva) avânt, entuziasm.

beschwingt *adj.* **I.** *part. trec.* de la beschwingen. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(fig.)* avântat; entuziasmat; **mit ~en Schritten** cu pași ușori, înaripați.

beschwipsen, *beschwipste, beschwipst (du, er beschwipst), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) chercheli, a (se) ameți.

beschwipst I. *part. trec.* de la beschwipsen. **II.** *adj.* amețit, cherchelit, cu chef.

beschwitzen, *beschwitzte, beschwitzt (du, er beschwitzt), vb. (h) tr.* v. beschweißen **(1).**

beschwören, *beschwor, beschworen, vb. (h) tr.* **1.** a jura, a întări prin jurământ. **2.** a implora, a ruga fierbinte, a conjura. **3.** a descânta, a goni spiritele.

Beschwörer, *-s, -, m.* vrăjitor, magician, necromant.

Beschwörerei, *-en, f.* descântec, exorcism.

Beschwörung, *-en, f.* **1.** confirmare prin jurământ. **2.** implorare, conjurare, rugă stăruitoare. **3.** descântec, exorcism.

Beschwörungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de vrăji, carte cu formule magice, de necromanție.

Beschwörungsformel, *-n, f.* descântec, formulă exorcistică.

Beschwörungskunst, *-künste, f.* arta de a face exorcisme.

beseelen, *beseelte, beseelt, vb. (h) tr.* a însufleți, a anima; *(fig.)* a entuziasma; **reine Menschenliebe beseelte sie** era însuflețită de dragoste pură față de oameni.

beseelt I. *part. trec.* de la beseelen. **II.** *adj.* însuflețit, animat; entuziasmat; plin de entuziasm, de însuflețire; **das ~e Spiel der Schauspielerin** jocul însuflețit al actriței.

Beseelt|heit *f. sg.* însuflețire, animație; entuziasm.

Beseelung *f. sg.* însuflețire, animație.

besegeln, *besegelte, besegelt (ich beseg(e)le), vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a pune pânze (unei corăbii). **2.** a naviga cu vele (pe o apă).

besegnen, *besegnete, besegnet (du besegnest, er besegnet), vb. (h) refl. (bis.)* a se închina.

besehen, *besah, besehen (du besiehst, er besieht), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) privi, a se uita la; a (se) examina; **das muss man bei Licht(e)** ~ trebuie bine examinat, bine cercetat. **2.** *(fam.)* a încasa, a mânca (o bătaie bună); **etwas** ~ a o încasa; **etwas nicht ~ können** a nu putea suferi ceva.

besehenswert, besehenswürdig *adj.* demn, vrednic de văzut; **das ist nicht** ~ asta nu merită să fie văzut.

besehnen, *besehnte, besehnt, vb. (h) tr.* a pune coardă (la arc).

beseifen, *beseifte, beseift, vb. (h)* **I.** *tr.* a săpuni, a da cu săpun. **II.** *refl. (fam.)* a se chercheli, a se îmbăta, a se afuma.

beseilen, *beseilte, beseilt, vb. (h) tr. (mar.)* a echipa cu funii, cu odgoane; a greea.

Beseilung *f. sg. (mar.)* greere a unei nave.

beseitbar *adj.* care se poate înlătura, înlăturabil.

beseitigen, *beseitigte, beseitigt, vb. (h) tr.* a înlătura, a da la o parte; a îndepărta; a lichida; a suprima; *(fig.)* a-(i) face (cuiva) de petrecanie, a lichida pe cineva.

Beseitigung *f. sg.* îndepărtare, înlăturare; **die ~ der Arbeitslosigkeit** lichidarea șomajului.

beseligen, *beseligte, beseligt, vb. (h) tr.* a ferici, a face fericit.

beseligend I. *part. prez.* de la beseligen. **II.** *adj.* care face fericit.

Beseligung *f. sg.* fericire.

Besen, *-s, -, m.* **1.** mătură; **mit eisernem ~ auskehren** a face ordine fără milă; **jn. auf den ~ laden a)** a duce cu preșul, a păcăli pe cineva; **b)** a da afară pe cineva; *(fig.)* **neue ~ kehren gut** sita nouă cerne bine. **2.** *(fam.)* femeie de serviciu. **3.** *(fam., în expr.)* **alter ~** baborniță. **4.** bidinea. **5.** *(fam.)* pușți. **6.** *(vulg.)* târfă. **7.** *(elv. argou)* fată.

Besenbinder, *-s, -, m.* măturar, meseriaș care face mături.

besenden, *besandte, besandt (du besendest, er besendet) vb. (h) tr.* v. beschicken **(1).**

besendürr *adj.* uscățiv, slab ca un țâr.

besenförmig *adj.* în formă de mătură.

besengen, *besengte, besengt, vb. (h) tr.* a pârjoli, a pârli; a arde; a frige.

Besenheide *f. sg. (bot.)* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris).*

Besenkammer, *-n, f.* debara.

Besenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** brâncuță *(Sisymbrium officinale).* **2.** mătură *(Kochia scoparia).* **3.** grozamă-de-pădure *(Sarothamnus scoparius).*

Besenputz, *-(e)s, m. sg.* stucatură aplicată prin stropire cu mătura.

Besenranke, *-n, f.* v. Besenkraut **(1).**

besenrein *adj.* bine măturat, curat ca oglinda; **einen Neubau ~ übergeben** a preda primilor chiriași o clădire pusă la punct.

Besenreis(ig), *-(e)s, n. sg.* crengi pentru târnuri.

Besen|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de mătură; **er geht, als hätte er einen ~ verschluckt** umblă de parcă ar fi înghițit un par (sau un băț).

Besen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* grozamă *(Genista sagittalis).*

besessen I. *part. trec.* de la besitzen. **II.** *adj.* **1.** posedat, apucat (de duhuri rele); nebun; **wie vom Teufel ~ sein** a fi ca posedat de diavol; **wie ~ wegrennen** a o lua la sănătoasa ca apucat. **2.** obsedat; angajat; entuziasmat, pasionat; **von einer Idee ~ sein** a fi obsedat de o idee; **er ist ein ~er Spieler** e un jucător pasionat.

Besessene, *-n, -n, (ein Besessener) m.* și *f.* **1.** persoană posedată, apucată (de duhurile rele); nebun(ă). **2.** persoană obsedată, entuziastă, pasionată.

Besessenheit *f. sg.* **1.** obsesie; dorință pătimașă, obsedantă. **2.** furie.

besetzen, *besetzte, besetzt (du, er besetzt), vb. (h) tr.* **1.** a garnisi, a împodobi; a tivi, a borda; **mit Edelsteinen** ~ a încrusta cu pietre scumpe. **2.** a ocupa (un post); a numi (într-o funcție); *(teatru)* a distribui (rolurile). **3.** a ocupa; a rezerva; **einen Platz** ~ a ocupa un loc. **4.** *(mil.)* a ocupa, a cuceri (un teritoriu, o poziție cu trupe). **5.** *(vân., pisc.)* a umple, a popula; **einen Teich mit Fischbrut** ~ a popula un eleșteu cu puiet de pește. **6.** a așeza, a pune (în sau pe ceva); **den Tisch mit Speisen** ~ a așeza mâncărurile pe masă.

besetzt I. *part. trec.* de la besetzen. **II.** *adj.* ocupat; **alles ~!** toate locurile sunt ocupate! *(mil.)* **~es Gebiet** regiune ocupată (de inamic).

Besetzt|zeichen, *-s, -, n. (tel.)* semnal, ton de ocupat.

Besẹtzung, *-en, f.* **1.** numire (într-un post); *(teatru)* distribuție; **die ~ der Rollen** distribuirea rolurilor. **2.** ocupare, luare în stăpânire. **3.** *(vân., pisc.)* populare. **4.** *(ec.)* fixarea numărului de lucrători pe echipe.

Besẹtzungsmacht, *-mächte, f. (elv.)* v. Besatzungsmacht.

Besẹtzungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a ocupa (un post, un teritoriu).

Besẹtzungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de numire (într-un post).

beseufzen, *beseufzte, beseufzt (du, er beseufzt), vb. (h) tr.* a ofta, a plânge (după, pentru ceva), a deplânge.

besịchtigen, *besichtigte, besichtigt, vb. (h) tr.* **1.** a se uita la ceva, a privi; a vizita (o expoziție); a viziona (un film). **2.** a examina (privind). **3.** *(mil.)* a inspecta; a trece în revistă.

Besịchtiger, *s, -, m., ~in, -nen, f.* persoană care privește, vizionează, examinează.

Besịchtigung, *-en, f.* **1.** vizitare (a unui muzeu etc.); vizionare (a unui film). **2.** examinare; **~ durch Sachverständige** expertiză. **3.** *(mil.)* inspecție; trecere în revistă.

Besịchtigungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport asupra inspecției.

Besịchtigungsfahrt, *-en, f.* turneu de inspecție; călătorie de documentare.

Besịchtigungsgebühr, *-en, f.* taxă de expertiză.

Besịchtigungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al inspecției, al descinderii, al expertizei.

Besịchtigungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de inspecție.

Besịchtigungsreise, *-n, f.* v. Besichtigungsfahrt.

Besịchtigungs|zeit, *-en, f.* ore de vizitare, vizionare (la muzeu, expoziție etc.).

besiedeln, *besiedelte, besiedelt (ich besied(e)le), vb. (h) tr.* a coloniza, a popula (o regiune).

Besied(e)lung, *-en, f.* colonizare.

besiegbar *adj.* care poate fi învins.

Besiegbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi învins.

besiegeln, *besiegelte, besiegelt (ich besieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pecetlui, a sigila. **2.** *(fig.)* a întări; a pecetlui; **mit einem Händedruck ~** a pecetlui, a întări cu o strângere de mână. **3.** *(fig.)* a pecetlui, a hotărî; **js. Schicksal ~** a hotărî soarta cuiva.

Besieg(e)lung, *-en, f.* **1.** pecetluire, sigilare. **2.** *(fig.)* hotărâre, întărire, pecetluire.

besiegen, *besiegte, besiegt, vb. (h) tr.* a birui, a învinge, a înfrânge.

Besieger, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* învingător(-oare), biruitor(-oare).

besiegt I. *part. trec.* de la besiegen. **II.** *adj.* învins, înfrânt, biruit; **sich für ~ erklären** a se declara învins, a se da bătut.

Besiẹgte, *-n, -n, (ein Besiegter), m.* și *f.* învins(ă), biruit(ă), înfrânt(ă).

Besiẹgung, *-en, f.* biruire, învingere.

Bẹsing, *-s, -e, m. (reg.)* v. Heidelbeere.

besịngen, *besang, besungen, vb. (h) tr.* a cânta, a slăvi prin cântece.

besịngenswert, **besịngenswürdig** *adj.* demn de a fi cântat.

besịnnen, *besann, besonnen, vb. (h) refl.* **1.** a se gândi bine, a se concentra, a-și aduna mințile, a-și bate capul. **2.** a reflecta, a (se) chibzui; a-și da seama; **ohne sich zu ~** fără a mai sta pe gânduri. **3.** a-și aminti, a-și aduce aminte; **ich kann mich nicht darauf ~** nu-mi pot aminti de aceasta; **wenn ich mich recht besinne** dacă îmi aduc bine aminte; **seit Menschen sich ~** de totdeauna, de când lumea. **4.** *(în expr.)* **sich anders** (sau **eines Besseren**, sau **eines anderen) ~** a se răzgândi.

Besịnnen, *-s, n. sg.* **1.** gândire, concentrare. **2.** chibzuire, reflectare; șovăire, ezitare; **was nützt das lange ~?** la ce bun atâta frământare, atâta ezitare?

besịnnlich *adj.* gânditor, reflexiv; recules, retras; liniștit.

Besịnnlichkeit *f. sg.* v. Beschaulichkeit.

Besịnnung *f. sg.* **1.** cunoștință, conștiință; **die ~ verlieren** a-și pierde cunoștința, a leșina; *(fig.)* a-și pierde mințile, a-și pierde cumpătul; **wieder zur ~ kommen** a-și veni în fire, a-și recăpăta cunoștința; *(fig.)* a se dezmetici; **er war nicht bei ~** n-a fost în toate mințile; **komm zur ~!** vino-ți în fire! **2.** chibzuință.

Besịnnungskraft *f. sg.* memorie.

besịnnungslos I. *adj.* fără cunoștință; leșinat; **~ werden** a-și pierde cunoștința, a leșina. **II.** *adj.* fără să reflecteze, fără să gândească, pe negândite.

Besịnnungslosigkeit *f. sg.* leșin, nesimțire, pierdere a cunoștinței.

besịppt *adj.* înrudit.

Besịtz, *-es, -e, m.* proprietate, avere; posesiune; stăpânire; **etwas in ~ nehmen** a lua ceva în posesiune, în stăpânire; **im ~(e) haben** a poseda, a avea în stăpânire; **im ~(e) eines Buches** (sau **von einem Buche) sein** a fi în posesia unei cărți; **von etwas ~ ergreifen** a lua în posesie, în stăpânire ceva; **staatlicher ~** proprietate de stat, bunuri ale statului; **im ~(e) Ihres Schreibens...** confirm primirea scrisorii dumneavoastră; *(ec.)* **gemeinsamer ~** proprietate comună; **mittelbarer ~** proprietate indirectă; **rechtmäßiger ~** deținere legală; **tatsächlicher ~** posesiune efectivă, de fapt.

Besịtz|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție de proprietar.

besịtz|anzeigend *adj. (gram.)* posesiv; **~es Fürwort** pronume posesiv.

besịtzbar *adj.* care poate fi posedat.

Besịtz|einkommen, *-s, n. sg. (ec.)* venit din capital; întrare de venituri din capital.

Besịtz|einräumung, *-en, f. (jur.)* punere în posesie.

besịtzen, *besaß, besessen (du, er besitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a poseda; a avea; a deține; a stăpâni. **2.** a sta bine, solid așezat (pe ceva); **ein Pferd ~** a se ține bine în șa. **3.** *(despre cocoș)* a călca (găina). **II.** *refl. (fig.)* a se stăpâni; a se controla.

besịtzend I. *part. prez.* de la besitzen. **II.** *adj.* avut, bogat; **die ~en Klassen** clasele avute.

Besịtzende, *-n, -n, (ein Besitzender), m.* și *f.* posesor(-oare).

Besịtzer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* posesor(-oare); proprietar(ă), deținător(-oare); **der rechtmäßige ~** posesorul legal.

Besịtz|ergreifer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care ia în posesie, în stăpânire.

Besịtz|ergreifung, *-en, f.* **1.** luare (sau intrare) în posesie, în stăpânire. **2.** expropriere.

besịtzfähig *adj. (jur.)* în stare, capabil de a fi proprietar.

Besịtzfall, *-(e)s, -fälle m. (gram.)* cazul genitiv.

Besịtzgemeinschaft *f. sg.* coposesiune, posesiune colectivă.

Besịtzklage, *-n, f. (jur.)* acțiune judiciară, reclamație în legătură cu o posesiune.

Besịtzklasse, *-n, f.* clasă posedantă.

besịtzlos *adj.* fără avere, sărac, nevoiaș, neavut.

Besịtzlose, *-n, -n, (ein Besitzloser), m.* și *f.* persoană lipsită de avere, sărac(ă).

Besịtzlosigkeit *f. sg.* lipsă de avere, paupertate, sărăcie.

Besịtznahme, **Besịtznehmung** *f. sg.* luare în posesie, în stăpânire.

Besịtzrecht, *-(e)s, m. sg.* drept de posesiune.

Besịtz|störung, *-en, f. (jur.)* tulburare a posesiunii.

Besịtz|streben, *-s, n. sg.* tendință, năzuință de a poseda, dorință de a stăpâni.

Besịtz|stück, *-(e)s, -e, n. (jur.)* obiect aflat în posesia cuiva.

Besịtz|titel, *-s, -, m. (jur.)* titlu de proprietate.

Besịtz|tum, *-s, -tümer, n.* proprietate, posesiune.

Besịtzung, *-en, f.* **1.** *sg.* posesiune, proprietate, stăpânire. **2.** proprietate, avere; proprietate (agricolă, imobiliară).

Besịtzver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de posesiune.

Besịtzwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare a posesorului. **2.** *(fam. iron.)* furt, înșrăinare. **3.** *(ec.)* schimb, transfer de proprietăți.

Besịtz|zer|splitterung, *-en, f. (ec.)* divizare a proprietății.

besọcken, *besockte, besockt, vb. (h) tr.* a încălța cu șosete.

besọffen I. *part. trec.* de la besaufen. **II.** *adj.* beat.

Besọffenheit *f. sg. (vulg.)* (stare de) ebrietate, beție.

besọhlen, *besohlte, besohlt, vb. (h) tr.* a pingeli.

besọlden, *besoldete, besoldet (du besoldest, er besoldet), vb. (h) tr.* a salariza; a plăti (cuiva) salariul, leafa; **ein schlecht besoldeter Posten** un post prost plătit.

Besọldete, *-n, -n (ein Besoldeter), m.* și *f.* **1.** salariat(ă). **2.** *(peior.)* persoană în solda cuiva.

Besọldung, *-en, f.* **1.** *sg.* salarizare, plătire, achitare a lefii. **2.** salariu; leafă; remunerație; soldă. **3.** angajare, plătire de mercenari.

Besọldungs|erhöhung, *-en, f.* ridicare, mărire, sporire a salariului.

Besọldungs|sperre, *-n, f.* suspendare a plății salariilor, a soldei.

Besọldungsver|hältnisse *pl.* condiții de salarizare.

Besọldungs|zulage, *-n, f.* adaos, supliment la salariu.

besọmmern, *besömmerte, besömmert, vb. (h) tr. (agr.)* a cultiva cu culturi de vară, a folosi numai vara.

Besọmmerung *f. sg. (agr.)* cultivare cu culturi de vară.

besọnder *adj.* **1.** deosebit, neobișnuit, extraordinar; straniu, curios, bizar, ciudat; **ein ~er Mensch** un om ciudat; **eine ~e Schönheit** o frumusețe neobișnuită; **ich habe das ~e Vergnügen** am deosebita plăcere să ... **2.** separat; **~es Zimmer** cameră separată; **in ~er Zeile** (cu) aliniat nou, (cu) rând nou, de la cap. **3.** specific, caracteristic, propriu, particular; **meine ~e Meinung** părerea mea proprie.

Besọndere, *-n (etwas Besonderes), n. sg.* particularitate, caracteristică, specific; **nichts ~s** nimic deosebit, nimic prea grozav; **es ist nichts ~s an ihm** nu-i nimic de capul lui; **im ~n erwähnen** a aminti în mod deosebit.

Besọnder|heit, *-en, f.* **1.** particularitate, caracteristică, specialitate. **2.** ciudățenie.

besọnders *adv.* **1.** îndeosebi, în special, în mod deosebit, mai ales, mai cu seamă; **das befriedigt mich nicht ~** asta nu mă satisface în mod deosebit, nu prea mă mulțumește. **2.** în parte, separat, izolat.

besọnnen[1], *besonnte, besonnt, vb. (h) tr. (despre soare)* a lumina, a încălzi, a însori; **sich ~ lassen** a se expune la soare.

besọnnen[2] **I.** *part. trec.* de la besinnen. **II.** *adj.* chibzuit, prevăzător, precaut, prudent, circumspect, cumpătat, ponderat, cuminte.

Besọnnenheit *f. sg.* cumințenie, chibzuință; prudență, precauție, seriozitate; prevedere; luciditate.

besọnnt I. *part. trec.* de la besonnen[1]. **II.** *adj.* luminat de soare, expus la soare, scăldat în soare, însorit.

Besọnnung *f. sg.* expunere la soare, luminare și încălzire la soare; însorire.

Besọnnungsmesser, *-s, -, m.* aparat pentru măsurarea radiațiilor solare.

besọrgen, *besorgte, besorgt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngriji; **Kinder** (sau **Kranke) ~** a îngriji copii (sau bolnavi). **2.** a se îngriji (de...) a avea grijă (de...), a purta de grijă (cuiva sau unui lucru); a se ocupa (de...). **3.** a face (un comision); a îndeplini, a executa (obligații, sarcini); **das Mittagessen ~** a găti prânzul; **den Haushalt ~** a avea grijă de casă, a face menajul; **Einkäufe ~** a face cumpărături, târgueli. **4.** *(în expr.)* **ich werde es ihm ~** sau **ich werde ihm seine Siebensachen ~** am să-i arăt eu lui, am să-l aranjez eu. **5.** a face rost de .... a procura; **eine Theaterkarte ~** a procura un bilet de teatru, a face rost de un bilet la teatru. **II.** *intr.* a fi îngrijorat, a-și face griji, a se teme; **ich besorge, dass sie krank wird** mă tem să nu se îmbolnăvească.

Besọrger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* îngrijitor(-oare).

besọrglich *adj.* **1.** îngrijorat, îngrijat, neliniștit. **2.** neliniștitor, alarmant, îngrijorător. **3.** grijulii, scrupulos, meticulos.

Besọrglichkeit *f. sg.* **1.** îngrijorare, teamă. **2.** grijă, scrupulozitate, meticulozitate.

Besọrgnis, *-se, f.* îngrijorare, teamă; **~se hegen** a avea temeri, a fi îngrijorat.

Besọrgnis er|regend *adj.* îngrijorător; **die Lage ist ~** situația este îngrijorătoare, alarmantă.

besọrgt *adj.* îngrijorat, neliniștit; **um** (sau **für) etwas ~ sein** a fi îngrijorat de ceva.

Besọrgt|heit *f. sg.* v. Besorgnis.

Besọrgung, *-en, f.* **1.** grijă, purtare de grijă. **2.** executare, îndeplinire; **die ~ des Haushaltes erfordert viel Zeit** facerea menajului necesită mult timp. **3.** procurare; cumpărătură; **~en machen** a face târgueli.

Besọrgungsgebühr, *-en, f.* (taxă de) comision, procent.

be|spähen, *bespähte, bespäht, vb. (h) tr.* a pândi, a spiona, a urmări.

be|spạngen, *bespangte, bespangt, vb. (h) tr.* a prinde în agrafe.

be|spạnnen, *bespannte, bespannt, vb. (h) tr.* **1.** a aplica (un material întins); a tapisa; **mit Leinwand ~** a întinde pânză (pe ceva), a acoperi cu pânză întinsă; **eine Trommel ~** a întinde membrana pe tobă; **ein Instrument mit Saiten ~** a pune coarde la un instrument. **2.** a înhăma; **den Wagen mit Pferden ~** a înhăma caii la căruță.

be|spạnnt I. *part. trec.* de la bespannen. **II.** *adj.* **1.** acoperit (cu un material întins) cu coarde. **2.** *(despre vehicule cu tracțiune animală)* înhămat, înjugat.

Be|spạnnung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** acoperire; tapisare; prevedere cu coarde. **2.** *(în expr.)* **~ der Räder** bandajare a roților. **3.** înhămat al animalelor de tracțiune. **II. 1.** prelată, învelitoare, husă. **2.** animale de tracțiune.

be|spẹien, *bespie, bespie(e)n, vb. (h) tr.* v. bespucken.

be|spicken, *bespickte, bespickt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împăna; **das Fleisch ~** a împăna carnea cu slănină; **mit Blumen ~** a împodobi cu flori. **II.** *refl. (glumeț)* a se umple de bani, a face avere.

be|spiegeln, *bespiegelte, bespiegelt (ich bespieg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reflecta în oglindă. **2.** a lumina, a iradia în oglinzi. **3.** *(fig.)* a oglindi, a descrie, a reda, a zugrăvi. **II.** *refl.* a se privi; *(fam.)* a se admira în oglindă; a se oglindi; **der Wald bespiegelt sich im klaren See** pădurea se reflectă, se oglindește în apa limpede a lacului.

Be|spieg(e)lung, *-en, f.* (și *fig.*) oglindire, reflectare.

be|spinnen, *bespann, besponnen, vb. (h) tr.* **1.** a împrăca cu fire, cu păienjeniș. **2.** *(text.)* a împleti. **3.** *(electr.)* a izola.

be|spitzeln, *bespitzelte, bespitzelt (ich bespitz(e)le), vb. (h) tr.* a pune sub urmărire; a pândi, a spiona, a urmări.

Be|spitzelung, *-en, f.* urmărire, observare din umbră, spionare.

be|spitzen, *bespitzte, bespitzt (du, er bespitzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți. **2.** v. bespitzeln. **II.** *refl.* a se pili, a se chercheli, a se ameți, a se afuma.

be|spitzt I. *part. trec.* de la bespitzen. **II.** *adj.* **1.** ascuțit. **2.** pilit, cherchelit, amețit.

be|sponnen I. *part. trec.* de la bespinnen. **II.** *adj.* împrăcat; **~er Draht** sârmă izolată; **~e Saiten** coarde împrăcate; **~er Knopf** nasture împrăcat.

bespornen, *besporнte, besporнt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împintena, a(-și) pune pinteni.

be|sporнt I. *part. trec.* de la besporнen. **II.** *adj.* pintenat, cu pinteni.

be|spöttеln, *bespöttelte, bespöttelt (ich bespött(e)le) vb. (h) tr.* a zeflemisi, a ironiza, a lua peste picior.

Be|spöttelung, *-en, f.* zeflemisire, ironizare.

be|spotten, *bespottete, bespottet (du bespottest, er bespottet), vb. (h) tr.* a-și bate joc (de cineva sau ceva), a lua în râs.

Be|spottung, *-en, f.* batjocorire.

be|sprechen, *besprach, besprochen (du besprichst, er bespricht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a discuta, a dezbate; **ein politisches Ereignis ~** a comenta un eveniment politic. **2.** a pune la cale, a pune la punct, a stabili, a fixa, a hotărî; **ein Stelldichein ~** a pune la cale o întâlnire; **den Zeitpunkt ~** a stabili momentul. **3.** a face o recenzie; a recenza; **ein Buch ~** a recenza o carte, a prezenta o carte. **4.** a imprima; **eine Schallplatte ~** a imprima un disc de patefon. **5.** a descânta. **6.** *(inv.)* a persuada, a convinge; a vorbi (cuiva) insistent. **II.** *refl. reciproc* **(mit)** a se consfătui, a delibera, a avea o convorbire (cu ...), a se înțelege, a se pune de acord (cu ...).

Be|sprecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** recenzent(ă). **2.** persoană care își imprimă vocea pe o bandă de magnetofon sau pe un disc. **3.** descântător(-oare).

Be|sprechraum, *-(e)s, -räume, m. (radio.)* studio.

Be|sprechung, *-en, f.* **1.** convorbire; dezbatere; discuție; consfătuire; conferință; **zur ~ kommen** a trece la discuții. **2.** recenzie. **3.** descântare; **die ~ der Krankheit durch den Medizinmann** descântarea bolii efectuată de vraci.

Be|sprechungs|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar pentru recenzie.

Be|sprechungsformel, *-n, f.* formulă de descântec, invocație.

Be|sprechungs|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Besprechungsexemplar.

Besprechungs|teil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de recenzii (în revistă, ziar).

be|sprengen, *besprengte, besprengt, vb. (h) tr.* a stropi, a uda, a umezi.

Be|sprengung, *-en, f.* stropit, udat, umezire; aspersiune.

be|sprenkeln, *besprenkelte, besprenkelt (ich besprenk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a stropi cu culoare. **2.** *(text.)* a imprima cu picățele.

be|springen, *besprang, besprungen, vb. (h) tr. (despre mamifere)* a se împerechea, a goni, a monta.

Be|springung, *-en, f. (despre mamifere)* împerechere, montă.

be|spritzen, *bespritzte, bespritzt (du, er bespritzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) stropi, a (se) uda, a (se) împroșca.

Be|spritzung, *-en, f.* stropire, udare.

be|sprudeln, *besprudelte, besprudelt (ich besprud(e)le), vb. (h) tr.* a uda, a stropi; a țâșni (peste...); a acoperi spumegând; **die Quelle besprudelt die Wiese** izvorul udă pajiștea.

Be|sprud(e)lung *f. sg.* udat, stropit; țâșnit al apei (peste...).

be|sprühen, *besprühte, besprüht, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu scântei. **2.** a stropi mărunt, a uda; a iriga.

be|spucken, *bespuckte, bespuckt, vb. (h) tr.* a scuipa (pe).

be|spulen, *bespulte, bespult, vb. (h) tr.* a bobina; a înfășura, a depăna (pe ceva).

be|spülen, *bespülte, bespült, vb. (h) tr.* **1.** *(despre râuri)* a uda; a curge de-a lungul..., a atinge curgând. **2.** a clăti, a limpezi rufele. **3.** a spăla; **die Wunde ~** a spăla rana.

be|spunden, *bespundete, bespundet (du bespundest, er bespundet)*, **be|spünden**, *bespündete, bespündet (du bespündest, er bespündet), vb. (h) tr.* a pune cep (la butoaie).

Bęssemerbirne, *-n, f. (metal.)* convertizor Bessemer.

bęssemern, *bessemerte, gebessemert, vb. (h) tr. (metal.)* a elabora o șarjă Bessemer.

Bęssemerprozess, *-es, -e, m. (metal.)* procedeu Bessemer.

Bęssemer|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel Bessemer.

Bęssemerverfahren, *-s, n. sg.* procedeu Bessemer.

bęsser *(comp.* de la gut) **I.** *adj.* mai bun; **einer ~en Sache würdig** vrednic de o cauză mai bună; **das macht nichts ~** aceasta nu schimbă lucrurile, nu îndreaptă nimic; **meine ~e Hälfte** jumătatea mea, nevasta mea. **II.** *adv.* **1.** mai bine; **es geht ihm ~** îi e, îi merge mai bine; **desto ~** sau **um so ~** cu atât mai bine; **das wäre noch ~!** asta ar mai lipsi! **er will alles ~ wissen** pe toate le știe mai bine; **das kommt ja immer ~!** *(iron.)* din ce în ce mai bine! **2.** *(inv.)* mai; **~ unten** mai jos.

Bęssere[1], *-n (etwas Besseres), n. sg.* ceea ce este mai bun; partea mai bună, preferabilă, corespunzătoare scopului; **belehre mich eines ~n!** învață-mă tu să fac mai bine! sfătuiește-mă la mai bine; arată-mi o soluție mai bună! **sich eines ~n besinnen** a se răzgândi, a-și schimba părerea; **eine Wendung zum ~n** o întorsătură spre (mai) bine; **jn. eines ~en belehren** a arăta cuiva că se înșală.

Bęssere[2], *-n, -n (ein Besserer) m.* și *f.* persoană mai bună.

Bęsserge|staltung, *-en, f.* îmbunătățire, ameliorare; **die ~ des Lebens** îmbunătățirea traiului.

Bęsserge|stellte, *-n, -n (ein Bessergestellter) m.* și *f.* persoană mai înstărită, mai bine situată.

Bęsserling, *-s, -e, m. (rar)* convalescent.

bęssern, *besserte, gebessert, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbunătăți, a ameliora; a ridica valoarea, calitatea (unui lucru); a repara; **ein Kleid ~ lassen** a da la reparat o rochie; **nicht zu ~ incorigibil**; **II.** *refl.* a se face mai bine (sau mai bun), a merge spre bine; **der Kranke bessert sich zusehends** bolnavul se îndreaptă văzând cu ochii; **das Wetter hat sich gebessert** vremea s-a îndreptat; *(impers.; în expr.)* **es bessert sich mit ihm** merge spre bine.

bęssernswert *adj.* care merită să fie reparat.

bęsser situiert *adj.* mai bine situat; mai înstărit.

bęsser stęllen, *stellte besser, besser gestellt, vb. (h) tr.* a crea (cuiva) o situație materială mai bună.

Bęsser|stellung *f. sg.* îmbunătățire a situației materiale.

Bęsserung *f. sg.* **1.** îmbunătățire, ameliorare; ridicare a calității, a valorii; **~ der Ergebnisse** ameliorarea rezultatelor. **2.** îndreptare; însănătoșire; **er ist auf dem Wege zur ~** este pe cale să se facă bine; **(ich wünsche Ihnen) gute ~!** (vă urez) grabnică însănătoșire! să vă găsesc sănătos! sănătate!

Bęsserungs|an|stalt, *-en, f.* institut (sau casă) de corecție.

bęsserungsfähig *adj.* corijibil; ameliorabil; care poate fi îndreptat.

Bęsserverdienende, *-n, -n (ein Besserverdienender) m.* persoană cu venituri peste medie, mai mari.

Bęsserwissen, *-s, n. sg.* v. Besserwisserei.

Bęsserwisser, *-s, -, m. (peior.)* deștept; om care le știe pe toate mai bine.

Besserwisserei *f. sg. (peior.)* deșteptăciune, savantlâc.

bęsserwisserisch *adj. (peior.)* atotștiutor.

Bęst, *-(e)s, n. sg. (austr., reg.)* premiu (pentru învingător).

bęst *adj. (superl.* de la gut) v. beste.

be|stählen, *bestählte, bestählt, vb. (h) tr.* a acoperi cu oțel.

be|stallen, *bestallte, bestallt, vb. (h) tr.* a instala, a numi într-un post, într-o funcție; **jn. zum Chefarzt des Krankenhauses ~** a numi pe cineva doctor șef al unui spital.

Be|stallung, *-en, f.* **1.** numire, angajare (într-un post). **2.** decizie, decret de numire.

Be|stallungsbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Be|stallungs|urkunde**, *-n, f.* decret de numire.

Be|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *sg.* durată, trăinicie, stabilitate, permanență; **von ~ sein** (sau **~ haben**) a fi durabil, a dura; **es geht um den ~ des Volkes** este în joc însăși existența poporului; **das Glück hat keinen ~** norocul e schimbător; **den ~ der Firma sichern** a asigura stabilitatea firmei. **2.** *sg.* stare, situație; **~ der Kasse** situația casei. **3.** sumă, număr, efectiv, stoc, inventar; **der ~ eines Regimentes** efectivul unui regiment; **~ an Vieh** efectiv de vite; **~ an Waren** stoc de mărfuri; **eiserner ~** rezervă, stoc intangibil; *(ec.)* **den ~ an Waren aufnehmen, erfassen** a inventaria stocul de mărfuri; **der ~ an unfertigen Erzeugnissen und Leistungen** situația stocurilor de produse și servicii în curs de execuție. **4.** *(reg.)* arendă; **in ~ geben** a da în arendă. **5.** *(forest.)* arboret. **6.** *(în expr.)* **mit ~** de fapt, într-adevăr; legal, de drept.

Be|standbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru inventar.

be|standen I. *part. trec.* de la bestehen. **II.** *adj. (în expr.)* **mit Wald** (sau **mit Bäumen**) **~** acoperit cu copaci, acoperit de pădure.

be|ständen, *beständete, beständet (du beständest, er beständet) vb. (h) tr. (reg.)* a arenda.

Be|stand(e)s|aufnahme, *-n, f.* **1.** *sg.* inventariere. **2.** inventar.

Be|standgeber, *-s, -, m. (reg.)* persoană care dă în arendă.

Be|standgeld, *-(e)s, -er, n. (reg.)* arendă; chirie.

Be|standgröße, *-n, f.* valoare momentană (a unui indicator economic).

Be|standgut, *-(e)s, -güter, n. (reg.)* moșie luată în arendă.

be|ständig I. *adj.* constant, permanent, statornic, ferm, invariabil, stabil; perseverent; consecvent; **~ werden** a se stabili; **das Barometer steht auf ~** barometrul arată timp invariabil, vreme staționară. **II.** *adv.* neîncetat, fără întrerupere, mereu, în mod constant.

Be|ständigkeit *f. sg.* stabilitate, trăinicie, durabilitate; tenacitate; constanță, statornicie, perseverență, stăruință; consecvență.

Be|stand|inhaber, *-s, -, m.* v. Bestandnehmer.

Be|standjagd, *-en, f.* (teren de) vânătoare arendat(ă).

Be|standliste, *-n, f.* inventar.

be|standlos *adj.* inconstant, nestatornic, variabil; trecător; neconsistent.

Be|standlosigkeit *f. sg.* inconstanță, nestatornicie; lipsă de consistență.

Be|standmasse, *-n, f. (forest.)* volum total lemnos al arboretului.

Be|standnachweis, *-es, -e, m.* tablou statistic al situației stocului.

Be|standnehmer, *-s, -, m. (reg.)* arendaș.

Be|stands|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* desfacere, vânzare a stocului.

Be|stands|aufnahme, *-n, f.* v. Bestand(e)saufnahme.

Be|stands|erfassung, *-en, f. (ec.)* inventar fizic al stocului.

Be|stands|erschöpfung *f. sg. (ec.)* epuizare de stoc.

Be|stands|jubiläum [-lɛːUm], *-s, -läen* [-lɛːən], *n. (austr.)* aniversare; **der Verein feiert sein 50jähriges ~** asociația își sărbătorește a 50-a aniversare.

Be|standsrichtwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cantitate medie (orientativă) a stocului.

Be|stand|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, obiect de inventar.

Be|stands|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotare a stocului.

Be|stands|zuwachs, *-es, m. sg. (ec.)* intrări în stoc, creștere a stocului.

Be|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* parte integrantă, componentă, constitutivă; *(chim.)* component, constituent.

Be|standvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.; reg.)* contract de arendă.

Be|standverzeichnis, *-ses, -se, n.* inventar, tablou, tabel, situație.

Bęst|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fruntaș(ă) în producție.

be|stärken, *bestärkte, bestärkt, vb. (h) tr.* a întări, a consolida; **das bestärkt mich in meinem Entschluss** asta mă întărește în hotărârea mea.

Be|stärkung, *-en, f.* întărire, consolidare.

be|stätigen, *bestätigte, bestätigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a adeveri, a atesta, a certifica, a confirma; **die Nachricht wurde bestätigt** știrea a fost confirmată; **wir ~ den Empfang Ihres Schreibens** confirmăm primirea scrisorii dv.; *(ec.)* **bestätigter Scheck** cec acceptat; *(inform.)* **mit der Return-Taste ~** a confirma cu tasta Return. **2.** a autentifica, a legaliza; a valida; a ratifica; **jn. in seinem Besitz ~** a legaliza dreptul de proprietate al cuiva, a

întări pe cineva în dreptul său de proprietate; **gerichtlich bestätigte Abschrift** copie autentificată; **eidlich** ~ a întări prin jurământ. **3.** *(vân.)* a stabili, a constata prezența vânatului. **II.** *refl. (impers.)* a se adeveri, a se dovedi îndreptățit.

Be|stä|tiger, *-s, -, m.* persoană care confirmă, certifică, adeverește, stă mărturie.

Be|stä|tigung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** adeverire, atestare, confirmare; **amtliche, offizielle** ~ confirmare oficială; **schriftliche** ~ confirmare scrisă. **2.** legalizare, autentificare; validare; ratificare. **II.** adeverință, dovadă, certificat.

Be|stä|tigungs|ein|stellung, *-en, f. (inform.)* reglarea, setarea confirmării.

Be|stä|tigungs|möglichkeit, *-en, f.* posibilitate de confirmare, de adeverire.

Be|stä|tigungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de autentificare, de certificare, de legalizare, de validare, de ratificare.

Be|stä|tigungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* decret de confirmare.

Be|stä|tigungs|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentință de confirmare.

be|stat|ten, *bestattete, bestattet (du bestattest, er bestattet) vb. (h) tr.* a înmormânta, a îngropa.

Be|stät|te|rei, *-en, f. (reg.)* întreprindere de transport.

Be|stät|ter(er), *-s, -, m. (reg.)* cărăuș.

be|stät|tern, *bestätterte, bestättert, vb. (h) tr. (reg.)* a căra (mărfuri); a face cărăușie.

Be|stät|terung, *-en, f. (reg.)* **1.** cărăușie, transport, expediție. **2.** înțelegere, convenție între negustor și cărăuș.

Be|stat|tung, *-en, f.* înmormântare.

Be|stat|tungs|institut, *-(e)s, -e, n.* firmă de servicii funerare.

Be|stat|tungskosten *pl.* cheltuieli de înmormântare.

Be|stat|tungs|unternehmen, *-s, -, n.* v. Bestattungsinstitut.

Be|stat|tungswesen, *-s, n. sg.* totalitate a obiceiurilor și a acțiunilor legate de înmormântări.

be|stau|ben, *bestaubte, bestaubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) prăfui, a (se) acoperi, a (se) murdări cu (sau de) praf.

be|stäu|ben, *bestäubte, bestäubt, vb. (h)* **1.** *tr.* și *refl.* a (se) prăfui, a (se) acoperi, a (se) murdări cu (sau de) praf. **2.** *tr. (bot.)* a poleniza.

be|staubt I. *part. trec.* de la bestauben. **II.** *adj.* prăfuit, acoperit cu praf, murdar de praf.

be|stäubt I. *part. trec.* de la bestäuben. **II.** *adj. (bot.)* polenizat; **von Bienen ~e Blüten** flori polenizate de către albine.

Be|stau|bung *f. sg.* prăfuire.

Be|stäu|bung, *-en, f.* **1.** prăfuire. **2.** *(bot.)* polenizare.

be|stau|den, *bestaudete, bestaudet (du bestaudest, er bestaudet) vb. (s) (bot.)* **1.** *intr.* a deveni lemnos. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi cu tufe. **2.** a lăstări; a (se) înfrăți.

be|stau|nen, *bestaunte, bestaunt, vb. (h) tr.* a admira, a privi cu uimire.

bęst|ausgerüstet *adj.* foarte bine echipat, înzestrat.

bęstbezahlt *adj.* cel mai bine plătit.

bęstbietend *adj.* care oferă cel mai mult (la o licitație).

bęste *(superl.* de la gut) **I.** *adj. (der, die, das ~)* **1.** cel mai bun, cea mai bună; **mein ~r Freund** prietenul meu cel mai bun; **seine Gesundheit ist nicht die ~** sănătatea lui nu e (tocmai) prea grozavă; **im ~n Alter** în floarea vârstei; **beim ~n Willen** cu cea mai mare bunăvoință, cu toată silința; **im ~n Fall(e)** în cazul cel mai bun; **im ~ Schlaf(e)** când e somnul mai dulce; **nach meinem ~n Wissen** după câte știu eu; **es ist im ~n Gang(e)** merge strună; **er ist im ~n Zug(e)** e pe drumul cel bun; *(glumeț)* **das kommt in den ~n Familien vor** asta i se poate întâmpla oricui; au mai pățit-o și alții; **~n Dank!** mulțumesc! **2.** *(în expr.)* **mein ~r Herr!** dragul meu domn, scumpul meu domn! **II.** (în *loc. adv.)* **am ~n** (cel) mai bine; **er weiß es am ~n** (dintre toți) el o știe (cel) mai bine; **es ist am ~n, du gehst selbst** cel mai bine e să te duci chiar tu.

Bęste[1], *-n, -n (ein Bester), m.* și *f.* **1.** cel mai bun, cea mai bună; cel (cea) dintâi; **der ~ in der Klasse** cel mai bun, primul din clasă; **die ~n des Volkes** cei mai buni fii ai poporului; **das kann dem ~n passieren!** asta i se poate întâmpla oricui! **2.** *(în expr.)* **mein ~r!** dragul meu, scumpul meu, dragă! **meine ~!** draga mea, scumpa mea, dragă! **der erste ~** primul venit, primul care îți iese în cale. **3.** *(reg.)* bunic(ă).

Bęste[2], *-n (Bestes), n, sg.* ceea ce este mai bun, mai ales, lucrul cel mai bun, cel dintâi (dintre altele asemenea); neîntrecut, cât se poate de bun, foarte bun; binele; **ich will dein ~s** îți vreau binele; **für das allgemeine ~** pentru binele obștesc; **er tut sein ~s** face tot ce poate, tot ce-i stă în putință, își dă toată silința; *(iron.)* **das ~ kommt erst!** abia de-acum vine ce e mai frumos! **ich halte es für das ~** socotesc că e lucrul cel mai bun, cel mai cuminte; **aufs ~** sau **zum ~n** cât se poate de bine; **es ist nicht aufs ~** (sau **zum ~n**) **gelungen** n-a reușit tocmai bine, n-a reușit prea grozav; **zum ~n geben** a da, a se produce cu..., a debita; **zum ~n haben** (sau **halten**) a-și bate joc (de cineva), a duce de nas (pe cineva); **zum ~n kehren** (sau **lenken**, sau **wenden**) a întoarce spre bine (lucrurile).

be|stęchbar *adj.* v. bestechlich.

Be|stęchbarkeit *f. sg.* v. Bestechlichkeit.

be|stęchen, *bestach, bestochen (du bestichst, er besticht) vb. (h) tr.* **1.** a corupe, a mitui, a șperțui; **sich ~ lassen** a lua mită. **2.** a coase cu împunsături simple. **3.** *(mine; în expr.)* **das Gezimmer ~** a controla schelăria dacă e putredă, a controla (rezistența) prin înțepături. **4.** *(reg.)* a tencui. **5.** *(fig.)* a cuceri, a fermeca, a captiva, a fascina, a seduce, a ispiti; **sie besticht durch ihr liebenswürdiges Wesen** ea cucerește prin felul ei amabil de a fi.

be|stęchend I. *part. prez.* de la bestechen. **II.** *adj.* captivant, seducător; ispititor, fermecător; **er hat ein ~es Äußeres** are o înfățișare seducătoare; **mit einem ~en Lächeln** cu un zâmbet captivant.

be|stęchlich *adj.* coruptibil, venal, care se lasă mituit; **ein ~er Beamter** un funcționar venal.

Be|stęchlichkeit *f. sg.* coruptibilitate, venalitate.

Be|stęchung, *-en, f.* mituire, corupere; **aktive ~** dare de mită; **passive ~** luare de mită; **der ~ widerstehen** a rezista tentativei de mituire.

Be|stęchungsgeld, *-(e)s, -er, n.* bacșiș, mită, șperț, spagă.

Be|stęchungs|skandal, *-s, -e, m.* scandal stârnit de o mituire, corupere.

Be|stęchungs|summe, *-n, f.* sumă dată ca mită.

Be|stęchungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de mituire.

Be|stęck, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâm (de masă); **noch ein ~ auflegen** a mai pune un tacâm. **2.** toc, cutie, trusă (pentru instrumente). **3.** garnitură (de unelte, de instrumente, de fumat). **4.** *(mar.)* punct al navei; **das ~ nehmen** a fixa poziția vasului după meridian și paralelă. **5.** arc. **6.** *(tehn.)* plan de construcție pichetat. **7.** *(mineral.)* figuri, rețea, păienjeniș. **8.** *(peior.)* persoană antipatică de sex feminin; **sie ist ein ganz dämliches ~** e cam toantă.

be|stęcken, *besteckte, besteckt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a fixa (cu ace de gămălie); a înfige, a împunge (în ceva); **mit Blumen ~** a împodobi cu flori; **den Tisch ~** a așterne masa. **2.** a jalona, a picheta; a schița; **einen Plan ~** a schița un plan.

Be|stęckfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar pentru tacâmuri.

Be|stęck|kasten, *-s, -kästen, m.* cutie pentru sau cu tacâmuri.

Be|stęck|korb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** suport pentru tacâmuri (la mașina de spălat vase). **2.** împărțitura sertarelor pentru tacâmuri.

Be|stęckschubfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Besteckfach.

Be|stęcktasche, *-n, f.* trusă pentru tacâmuri.

Be|stęder, *-s, -, m. (reg.)* armator.

Be|stęg, *-(e)s, -e, m. (mine)* **1.** depozit de lut pe fisuri și salbande. **2.** perete separator între straturi de roci sau între o galerie și straturi de roci.

be|stęhen, *bestand, bestanden, vb. (h)* **I.** *tr.* a învinge, a birui (greutăți), a trece; **einen Kampf (siegreich) ~** a birui într-o luptă; **einen Angriff ~** a rezista unui atac; **eine Prüfung ~** a lua, a trece un examen. **II.** *intr.* **1.** a exista, a fi; a continua, a dura; **es kann kein Zweifel ~** nu poate fi îndoială. **2.** *(auf* cu *dat.)* a insista, a stărui; **ich bestehe darauf** cer aceasta cu insistență, insist asupra acestui lucru. **3.** *(aus, in* cu *dat.)* a consta în; a fi compus din, a se compune; **das Werk besteht aus zwei Bänden** opera e compusă din două volume.

Be|stęhen, *-s, n. sg.* **1.** existență; **seit dem ~ der Welt** de când e lumea. **2.** insistență, stăruință, menținere. **3.** duratã. **4.** *(în expr.)* **~ der Prüfung** trecere a examenului.

be|stęh(e)n blęiben, *blieb besteh(e)n, besteh(e)n geblieben, vb. (s) intr.* a dăinui, a dura, a continua să existe; **Dichtung, die bestehen bleibt** poezie care durează.

be|stęhend I. *part. prez.* de la bestehen. **II.** *adj.* existent, în ființă; **die ~en Gesetze** legile în vigoare.

Be|stęhende, *-n (etwas Bestehendes), n. sg.* existent, ceea ce există (sau este în ființă, în vigoare).

be|stęhen lạssen, *ließ bestehen, bestehen lassen (du, er lässt bestehen), vb. (h)* a păstra, a lăsa să dureze.

be|stęhlen, *bestahl, bestohlen (du bestiehlst, er bestiehlt), vb. (h) tr.* a fura, a jefui, a buzunări.

Be|stęhung *f. sg.* **1.** existență. **2.** trecere (a unui examen); biruire (a unei dificultăți).

be|stęigen, *bestieg, bestiegen, vb. (h) tr.* **1.** a (se) urca, a se sui (pe ceva); **den Berg ~** a urca muntele; **den Wagen, das Schiff ~** a se sui în vagon, pe vapor. **2.** a încăleca; **das Pferd ~** a încăleca. **3.** *(zool.)* a monta.

Be|stęigung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** urcare, suire. **2.** încălecat. **II.** ascensiune.

Be|stęll|aufgabe, *-n, f. (com.)* comandă.

be|stęllbar *adj.* **1.** care se poate comanda. **2.** care se poate preda sau transmite (prin cineva). **3.** *(agr.)* cultivabil.

Be|stęllbezirk, *-s, -e, m. (tel.)* circumscripție poștală.

Be|stęllblock, *-(e)s, -blöcke* sau *-s, m. (com.)* registru de comenzi.

Be|stęllbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare de comandă.

Be|stęllbuch, *-(e)s, -bücher, n.* caiet de comenzi, registru de comenzi.

Be|stęlldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de comenzi.

Be|stęll|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (com.)* comandă intrată, primită sau livrată.

be|stęllen, *bestellte, bestellt, vb. (h) tr.* **1.** a chema, a invita, a cita; a da, a fixa (cuiva o întâlnire; a trimite (după cineva); **er hat mich für fünf Uhr zu sich** *(dat.)* **bestellt** m-a chemat la el la ora cinci. **2.** a comanda; a (se) abona; a tocmi; **Kleider ~** a(-și) comanda haine; **die Zeitung ~** a se abona la ziar; **einen Gärtner ~** a tocmi un grădinar; **Plätze ~** a reține locuri. **3.** a aranja; a se achita (de o sarcină, de o obligație, de un comision); a executa; a transmite; **einen Auftrag ~** a face un comision; **Grüße ~** a transmite salutări. **4.** a se îngriji, a se ocupa (de ceva), a aranja, a face; **das Essen ~** a găti (mâncarea); **den Haushalt ~** a face menajul; **sein Haus ~ a)** a se ocupa de casă; **b)** *(inv.)* a-și pune în ordine afacerile, a se pregăti de moarte. **5.** a așeza (pe ceva), a încârca; **den Tisch ~** a pune mâncărurile pe masă. **6.** *(agr., în expr.)* **den Acker, das Feld, den Grund, den Boden ~** a cultiva pământul. **7.** (cu *zu)* a numi în calitate de...; a desemna; **zum Vormund ~** a numi (ca) tutore; **zum Erben ~** a desemna ca moștenitor. **8.** *(în expr.)* **so ist es also um ihn bestellt?** va să zică așa stau lucrurile cu el? **so ist es damit bestellt?** așa stau lucrurile? până acolo s-a ajuns?

Be|stęller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care face o comandă.

Be|stęllgebühr, *-en, f.*, **Be|stęllgeld**, *-(e)s, -er, n.* **1.** porto; taxă de transport; taxă pentru aducere la domiciliu. **2.** taxă pentru executarea unei comenzi. **3.** cost al unui abonament.

Be|stęll|liste, *-n, f.* notă de comandă, listă de comandă; *(ec.)* listă de așteptare.

Be|stęllkarte, *-n, f.* talon de comandă.

Be|stęllnummer, *-n, f.* număr de comandă atribuit produselor, mărfurilor.

Be|stęllpersonal, *-s, f. sg. (tel.)* personal distribuitor.

Be|stęllpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț de comandă.

Be|stęllschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** notă (formular, buletin) de comandă. **2.** fișă de împrumut (a unei cărți).

Be|stęllverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de realizare a unei comenzi, a unei cereri.

Be|stęllung, *-en, f.* **1.** *(inv.)* chemare; invitație; înțelegere. **2.** comandă; **eine ~ auf** sau **über** sau **von etwas** comandă de ceva; **auf ~ etwas anfertigen** a produce ceva la comandă; **eine ~ ausführen** a executa o comandă; **eine ~ aufgeben** sau **erteilen** a face o comandă; **eine ~ annehmen** a accepta o comandă; **zahlbar bei ~** plătibil la efectuarea comenzii. **3.** aranjare, organizare; îndeplinire a unei sarcini. **4.** *(agr., în expr.)* **~ des Ackers** cultivarea pământului. **5.** numire, desemnare; angajare (într-un post). **6.** rezervare (a unui loc). **7.** mesaj; **eine ~ ausrichten** a trimite un mesaj.

Be|stęllungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Bestellbrief.

Be|stęllungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Bestellbuch.

Be|stęllungsgebühr, *-en, f.* v. Bestellgebühr.

Be|stęllungsnote, *-n, f.* notă de comandă.

Be|stęllungs|post|an|stalt, *-en, f. (tel.)* birou de distribuire.

Be|stęllungs|schreiben, *-s, -, n.* v. Bestellbrief.

Be|stellzeit *f. sg.* **1.** oră (sau perioadă) de primire a comenzilor. **2.** *(agr.)* epocă a muncii câmpului.

Be|stellzettel, *-s, -, m. (com.)* foaie de comandă, formular de comandă.

be|stempeln, *bestempelte, bestempelt (ich bestemp(e)le), vb. (h) tr.* a ştampila; a timbra, a franca.

bestenfalls *adv.* în cel mai bun caz.

bestens *adv.* **1.** cât se poate de bine; foarte mult; **danke ~** mulţumesc (foarte) mult; **meine Eltern lassen sich ~ empfehlen** părinţii mei vă trimit cele mai bune salutări. **2.** *(com.)* cât mai avantajos (posibil). **3.** în cel mai bun caz.

Bestensverkauf, *-(e)s, -verkäufe, m. (bursă)* vânzare avantajoasă, cât mai scump.

be|steppen, *besteppte, besteppt, vb. (h) tr.* a tigheli.

be|sternen, *besternte, besternt, vb. (h) tr.* **1.** a împodobi, a garnisi, a presăra cu stele. **2.** *(fig.)* a acoperi (cu stele, cu ordine, cu decoraţii).

be|stẹrnt I. *part. trec.* de la besternen. **II.** *adj.* **1.** înstelat. **2.** *(tipogr.)* însemnat cu o steluţă. **3.** *(fig.)* acoperit de decoraţii.

best|erprobt *adj.* cel mai încercat, cel mai experimentat, cel mai verificat.

be|steuerbar *adj.* impozabil, taxabil.

be|steuern, *besteuerte, besteuert, vb. (h) tr.* **1.** a impune; a pune dări, impozite (pe...). **2.** *(mar.)* a conduce (o navă). **3.** *(fig.)* a guverna.

Be|steuerte, *-n, -n (ein Besteuerter) m.* şi *f.* contribuabil(ă).

Be|steuerung, *-en, f.* **1.** impunere, fixare de impozite sau taxe, impozit; **fiskalische ~** impunere fiscală; **nichtfiskalische ~** impunere nefiscală. **2.** *(mar.)* conducere (a unui vas).

Be|steuerungs|art, *-en, f.* categorie de impunere.

Be|steuerungs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* majorare de impozit.

be|steuerungsfähig *adj. (fin.)* impozabil.

Be|steuerungsgrundlage, *-n, f. (fin.)* bază de impozitare.

Be|steuerungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a impune, de a pune impozite.

bẹstge|hasst *adj.* cel mai detestat, cel mai odios.

bẹstgemeint *adj.* cu intenţia cea mai bună, cel mai bine intenţionat.

bẹstgepflegt *adj.* cel mai bine îngrijit; cât se poate de bine îngrijit.

bestialisch *adj.* **1.** bestial, brutal, animalic. **2.** *(fam.)* insuportabil, foarte puternic, tare; **das ist eine ~e Arbeit** este o muncă insuportabilă; **hier ist es ~ kalt** este îngrozitor de frig; **etwas stinkt ~** miroase îngrozitor de urât.

Bestialität, *-en, f.* bestialitate.

be|sticheln, *bestichelte, bestichelte (ich bestich(e)le), vb. (h) tr.* a ironiza, a înţepa.

be|sticken, *bestickte, bestickt, vb. (h) tr.* a broda, a împodobi cu broderii.

Be|stickung, *-en, f.* **1.** broderie. **2.** *sg. (hidr.)* întărire a malului prin tasare.

Bẹstie ['bɛstiə], *-n, f.* fiară, bestie; *(fig.)* neom, brută, bestie.

be|stieben, *bestiebte, bestiebt* şi *bestob, bestoben, vb. (h) tr.* v. bestäuben.

be|stiefeln, *bestiefelte, bestiefelt (ich bestief(e)le), vb. (h) tr.* a încălţa cu cizme.

be|stiefelt I. *part. trec.* de la bestiefeln. **II.** *adj.* încălţat cu cizme.

be|stielen, *bestielte, bestielt, vb. (h) tr.* a pune coadă (la topor etc.).

bestiften, *bestiftete, bestiftet (du bestiftest, er bestiftet), vb. (h) tr. (apic.)* a depune ouă undeva; **die Bienenkönigin bestiftete die Zellen** matca a depus ouă în celule.

be|stimmbar *adj.* determinabil; care se poate hotărî.

Be|stimmbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi determinat. **2.** *(fil.)* determinanţă.

be|stimmen, *bestimmte, bestimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a defini; a determina; a preciza, a stabili; *(mat.)* a calcula (o suprafaţă); *(chim.)* a analiza, a stabili compoziţia (unei substanţe); **eine Pflanze ~** a determina o plantă; **gesetzlich ~** a stabili prin lege. **2.** a indica, a numi, a fixa; **seinen Erben ~** a-şi numi, a-şi desemna moştenitorul; **jn. als (sau zum) Erben ~** a desemna pe cineva ca moştenitor. **3.** a decide, a hotărî, a dispune; **das Gesetz bestimmt, dass...** legea dispune ca...; **hier habe ich zu ~** în chestiunea aceasta decid eu; **jn. zu etwas ~** a determina, a convinge pe cineva să facă ceva. **4.** a destina; **jm. (sau für jn.) ein Geschenk ~** a destina un cadou cuiva (sau pentru cineva). **II.** *intr.* **über jn.** sau **über etwas (nach Belieben) ~** a dispune de cineva sau de ceva (după bunul plac).

be|stimmend I. *part. prez.* de la bestimmen. **II.** *adj.* determinant, hotărâtor; *(gram.)* determinativ; **~ sein für jn.** (sau **etwas**) a fi determinant, hotărâtor pentru cineva (sau ceva).

be|stimmt I. *part. trec.* de la bestimmen. **II.** *adj.* **1.** anumit; stabilit, fixat, hotărât; precis. **2.** fix, stabil, permanent. **3.** precis, exact, sigur. **4.** categoric, hotărât, cert; *(gram.)* **der ~e Artikel** articolul hotărât. **5.** ferm, hotărât, neşovăitor. **III.** *adv.* (în mod) hotărât, categoric, sigur, cert; **~ wissen** a şti precis; **ganz ~** cu siguranţă; *(substantivat)* **aufs Bestimmteste** absolut sigur, indiscutabil; **Sie irren ~** greşiţi cu siguranţă.

Be|stimmt|heit *f. sg.* **1.** siguranţă, precizie; **mit ~** cu siguranţă; **ich kann es mit größter ~ behaupten** o pot afirma cu certitudine absolută. **2.** fermitate (a caracterului, a atitudinii).

Be|stimmung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** determinare, stabilire. **2.** desemnare; numire. **II. 1.** decizie, decret, hotărâre, ordin, dispoziţie, prescripţie; **die gesetzliche ~** dispoziţia legală; **allgemeine ~en** dispoziţii generale. **2.** definiţie. **3.** chemare, vocaţie, menire, destin. **4.** scop, rost, destinaţie. **5.** *(gram.)* determinare circumstanţială; **~ der Art und Weise** circumstanţial de mod; **~ der Zeit** circumstanţial de timp. **III.** *pl.* dispoziţii, specificări; **einschränkende ~en** dispoziţii restrictive; **geltende ~en** dispoziţii în vigoare, valabile; **gesetzliche ~en** dispoziţii legale; **preisrechtliche ~en** dispoziţii de reglementare a preţurilor; **satzungsmäßige ~en** dispoziţii conforme cu statutul, regulamentul; **vertragliche ~en** dispoziţii contractuale.

Be|stimmungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (poştă)* oficiu de destinaţie.

Be|stimmungsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de destinaţie.

be|stimmungsgemäß *adj.* conform dispoziţiei.

Be|stimmungshafen, *-s, -häfen, m.* port de destinaţie.

Be|stimmungsland, *-(e)s, -länder, n.* ţară de destinaţie.

Be|stimmungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de destinaţie.

Be|stimmungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de determinare, drept de a dispune.

Be|stimmungs|station, *-en, f.* staţie de destinaţie.

Be|stimmungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* determinativ.

bẹst|informiert *adj.* cel mai bine informat.

be|stirnt *adj.* v. besternt **(II 1).**

Bẹstkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare avantajoasă.

Bẹstleistung, *-en, f.* record, performanţă.

Bẹstmann, *-(e)s, -männer, m. (mar.)* ajutor de pilot, de cârmaci.

Bẹstmarke, *-n, f. (sport)* record; **eine neue ~ setzen** a stabili un nou record; **die ~ steigern** a bate recordul.

bẹstmöglich(st) I. *adj.* cel mai bun posibil. **II.** *adv.* cât mai bine posibil.

Bẹstmutter, *-mütter, f. (reg.)* bunică.

be|stöbern, *bestöberte, bestöbert, vb. (h) tr.* **1.** a acoperi cu fulgi (de zăpadă). **2.** a cotrobăi.

be|stọchern, *bestocherte, bestochert, vb. (h) tr.* **1.** a zgândări. **2.** *(fig.)* a pisa, a sâcâi.

be|stọcken, *bestockte, bestockt, vb. (h)* **I.** *tr. (forest., hort.)* a sădi, a planta; **den Weinberg mit Reben ~** a planta vita în vie. **II.** *refl. (bot.)* a înfrăţi, a lăstări, a da mlădiţe, a odrăsli.

Be|stọckung *f. sg.* **1.** *(forest.)* sădire, plantare, împădurire; arboret. **2.** *(hort.)* odrăslire, lăstărire, înfrăţire. **3.** fond lemnos al plantaţiei.

Be|stọckungsdichte *f. sg. (forest.)* densitate a arboretului.

bẹst|organisiert *adj.* cel mai bine organizat.

be|stọßen[1], *bestieß, bestoßen (du, er bestößt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) ciocni. **II.** *tr. (tehn.)* a teşi (muchiile), a morteza. **III.** *refl. reciproc* a se împinge, a se îmbrânci, a se lovi, a se buşi.

be|stọßen[2] **I.** *part. trec.* de la bestoßen. **II.** *adj.* ciocnit; uzat; **ein ~es Exemplar** un exemplar cu defect.

Be|stọßfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de degroşare.

be|strafen, *bestrafte, bestraft, vb. (h) tr.* a pedepsi; a sancţiona; **er muss für diese (sau wegen dieser) Frechheit bestraft werden** trebuie pedepsit pentru această obrăznicie; *(jur.)* **mit dem Tode ~** a pedepsi cu moartea; *(în expr.)* **jeder Unfug wird bestraft** orice prostie (sau greşeală) se plăteşte.

be|strafenswert *adj.* pasibil de pedeapsă, care merită o sancţiune.

Be|strafer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pedepseşte.

Be|strafung, *-en, f.* **1.** pedepsire, sancţionare; pedeapsă, sancţiune. **2.** amendă.

be|strahlen, *bestrahlte, bestrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a lumina (cu raze), a trimite raze (asupra cuiva sau a unui obiect). **2.** *(med.)* a trata cu raze, a iradia, a expune acţiunii razelor.

Be|strahlung, *-en, f.* **1.** expunere la acţiunea razelor. **2.** *(med.)* iradiere; tratament cu raze; radioterapie.

Be|strahlungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de iradiere.

Be|strahlungsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de terapie cu raze.

be|strẹben, *bestrebte, bestrebt, vb. (h) refl.* a se strădui, a se sili, a-şi da silinţa, a face eforturi, a se sforţa, a se osteni.

Be|strẹben, *-s, n. sg.* străduinţă; râvnă, osteneală, strădanie, silinţă, sforţare; **sein ganzes ~ war darauf gerichtet** a făcut toate sforţările în această direcţie.

Be|strẹber, *-s, -, m.* persoană care tinde spre ceva, se străduieşte, râvneşte.

be|strẹbsam *adj.* silitor, plin de râvnă, stăruitor, harnic.

be|strẹbt I. *part. trec.* de la bestreben. **II.** *adj. (în expr.)* **um etwas ~ sein** a tinde, a năzui la ceva; a fi preocupat de ceva.

Be|strẹbung, *-en, f.* străduinţă; strădanie, râvnă, silinţă; **es sind ~en im Gange ...** se fac demersuri, se depun eforturi ...

be|strẹichen, *bestrich, bestrichen, vb. (h) tr.* **1.** a unge (cu ceva); a vopsi; a spoi; a mâzgăli; **mit Öl ~** a da cu ulei; **das Brot mit Marmelade ~** a unge pâinea cu dulceaţă. **2.** a trece uşor (cu mâna) peste ceva; a mângâia, a netezi; **der Wind bestreicht die Gegend** vântul adie peste întregul ţinut; *(fig.)* **js. Rücken ~** a peria, a linguşi. **3.** *(mar.; în expr.)* **die Küste ~** a naviga de-a lungul ţărmului. **4.** *(mil.)* a lua sub bătaia tunurilor, a ţine sub focul armelor.

Be|strẹichfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc rulant, bombardament de artilerie, canonadă.

Be|strẹichung, *-en, f.* **1.** ungere; vopsit, spoit. **2.** atingere, mângâiere. **3.** *(fiz.; în expr.)* **~ mit dem Magnet** magnetizare prin frecare cu un magnet. **4.** *(mil.)* ţinere a unei porţiuni de teren sub foc continuu.

Be|strẹichungsfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* zonă de tragere, porţiune de teren ţinută sub foc continuu.

Be|strẹichungswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de tragere.

be|strẹifen, *bestreifte, bestreift, vb. (h) tr.* **1.** a dunga, a vârsta. **2.** a atinge uşor, în treacăt.

be|strẹiken, *bestreikte, bestreikt, vb. (h) tr.* a face grevă; **einen Betrieb ~** a face grevă într-o întreprindere.

Be|strẹikung, *-en, f.* grevă.

be|strẹitbar *adj.* **1.** contestabil, discutabil, îndoielnic, supus controversei. **2.** *(despre cheltuieli)* suportabil.

Be|strẹitbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a contesta, de a controversa (ceva). **2.** posibilitate de a acoperi (o cheltuială), de a face faţă (unei cheltuieli).

be|strẹiten, *bestritt, bestritten, (du bestreitest, er bestreitet), vb. (h) tr.* **1.** a contesta; a tăgădui; a nega, a combate; **wir ~ es nicht** nu punem la îndoială, nu contestăm; **es lässt sich nicht ~** e de netăgăduit, e incontestabil. **2.** *(poet.)* a lupta, a combate. **3.** a acoperi, a face faţă (cheltuielilor); **die Auslagen werden von der Gesellschaft bestritten** cheltuielile vor fi suportate de societate; **es ist schwer, solche Ansprüche zu ~** e greu să faci faţă unor asemenea pretenţii.

Be|strẹitung *f. sg.* **1.** contestaţie; tăgăduire, negare. **2.** suportare, acoperire (a cheltuielilor).

be|strẹuen, *bestreute, bestreut, vb. (h) tr.* a presăra; **mit Blumen ~** a presăra cu flori; **mit Zucker ~** a pudra cu zahăr.

Be|strẹu|ung, *-en, f.* presărare, pudrare.

be|strịchen I. *part. trec.* de la bestreichen. **II.** *adj.* **1.** uns; vopsit, spoit; **~es Brot** tartină. **2.** atins, bătut; *(în expr.)* **vom Nordwind(e) ~es Ufer** ţărm bătut de vântul dinspre nord; *(mil.)* **~er Raum** zonă bătută de artilerie, zonă periculoasă.

be|strịcken, *bestrickte, bestrickt, vb. (h) tr.* **1.** a lega (cu frânghii). **2.** *(fig.)* a fermeca, a captiva, a fascina, a încânta, a robi, a prinde în mreje; **jn. durch seinen Charme ~** a captiva pe cineva cu farmecul său. **3.** *(fam.)* a se lega (de cineva). **4.** *(fam.)* a tricota (pentru cineva) toate cele necesare. **5.** *(înv.)* a aresta.

be|strịckend I. *part. prez.* de la bestricken. **II.** *adj.* fermecător, captivant, încântător.

Be|strịckung, *-en, f.* fermecare, vrăjire, robire, încântare, cucerire.

be|strömen, *beströmte, beströmt, vb. (h) tr.* a inunda, a îneca; *(despre ape curgătoare)* a parcurge, a trece (prin ...).

be|strụmpft *adj.* îmbrăcat cu (un) ciorap; **ein lila ~es Bein** picior îmbrăcat într-un ciorap mov.

Bęst|seller, *-s, -, m.* carte cu cel mai mare succes (într-o anumită perioadă).

bęst|tunlich *adj.* cel mai potrivit, cel mai adecvat, cel mai corespunzător.

be|stụ̈cken, *bestụ̈ckte, bestụ̈ckt, vb. (h) tr. (av., mar.)* a echipa, a înarma cu tunuri.

Be|stụ̈ckung, *-en, f. (av., mar.)* **1.** *sg.* dotare, înzestrare cu tunuri. **2.** armament al unei unități.

be|stụhlen, *bestuhlte, bestuhlt, vb. (h) tr.* a prevedea, a înzestra cu scaune (o sală de cinema, de teatru); **einen Saal ~** a dota o sală cu scaune.

Be|stụhlung, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate a locurilor dintr-o sală (de teatru, cinematograf). **2.** înzestrare cu scaune (a unei săli de spectacol).

be|stụ̈rmen, *bestụ̈rmte, bestụ̈rmt, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a asalta; a da asalt, a năvăli (asupra, la ...); *(sport)* **die Mannschaft bestürmt das gegnerische Tor** echipa atacă poarta adversă. **2.** *(fig.)* a plictisi, a copleși cu întrebări și rugăminți; **mit Besuchen ~** a asalta cu vizite.

Be|stụ̈rmer, *-s, -, m.* persoană care dă asalt, asaltant.

Be|stụ̈rmung, *-en, f.* asaltare, luare cu asalt.

be|stụ̈rzen, *bestürzte, bestürzt (du, er bestürzt), vb. (h) tr.* **1.** a consterna, aului, a face să încremenească, a zăpăci. **2.** *(metal.)* a alimenta cu minereu, a încărca (cuptorul) pe sus.

be|stụ̈rzt I. *part. trec.* de la bestürzen. **II.** *adj.* consternat; confuz, zăpăcit, uluit; încremenit, perplex.

Be|stụ̈rzt|heit, *-en, f.* v. Bestürzung.

Be|stụ̈rzung, *-en, f.* consternare; uluire; nedumerire; încurcătură, zăpăceală.

be|stụsst *adj. (fam.)* nebun; **so ein ~er Kerl!** ce tip nebun!

Bęstvater, *-s, -väter, m. (reg.)* bunic.

Bęstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare maximă.

Bęst|zeit, *-en, f. (sport)* timp record.

Bęsuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** vizită; frecventare; **zu (**sau **auf) ~ sein** a fi în vizită; **zu (**sau **auf) ~ gehen** a merge în vizită; **einen ~ abstatten (**sau **machen)** a face o vizită; **den ~ erwidern** a întoarce vizita; **schuldiger ~** vizită de rigoare; **ärztlicher ~** consultație medicală. **2.** musafir, oaspete; oaspeți; **er hat ~** are musafiri. **3.** *sg.* frecvență, frecventare; **der ~ des Theaters ist schwach** teatrul e slab frecventat; **der ~ der Schule ist Pflicht** frecventarea școlii este obligatorie.

bęsuchen, *besuchte, besucht, vb. (h) tr.* **1.** a face (o) vizită (cuiva). **2.** a frecventa, a urma (o școală, cursuri etc.). **3.** a merge (la teatre, expoziții etc.).

Bęsucher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** vizitator(-oare); oaspete, musafir(ă). **2.** spectator(-oare).

Bęsucher|ritze, *-n, f.* v. Besuchsritze.

Bęsucherzahl *f. sg.* număr al vizitatorilor, al spectatorilor.

Bęsuchs|erlaubnis, *-se, f.* permis de vizitare; **der Kranke hat noch keine ~** bolnavul nu are încă voie să primească vizite.

Bęsuchskarte, *-n, f.* carte de vizită.

Bęsuchsritze, *-n, f. (fam., glumeț)* despărțitură între două paturi conjugale folosită, din lipsă de spațiu, ca loc de dormit pentru oaspeți.

Bęsuchs|stunde, *-n, f.* oră de primit sau de făcut vizite; oră de consultații.

Bęsuchs|zeit, *-en, f.* ore de vizitare (la muzeu, spital).

Bęsuchs|zimmer, *-s, -, n.* salon de primire.

bęsucht I. *part. trec.* de la besuchen. **II.** *adj.* vizitat, frecventat; **eine gut ~e Versammlung** o adunare numeroasă, cu participare largă.

bęsudeln, *besudelte, besudelt (ich besud(e)le), vb. (h) tr.* a mânji, a murdări, a păta; *(fig.)* a pângări.

Bęsud(e)lung, *-en, f.* murdărire, mânjire, pătare; *(fig.)* pângărire.

Bęta, *-(s), -s, n.* beta (a doua literă a alfabetului grecesc).

bętäfeln, *betäfelte, betäfelt (ich betäf(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a căptuși cu scânduri, a lambrisa, a placa.

Bętäfelung, *-en, f. (constr.)* căptușire cu scânduri sau cu plăci de lemn, lambrisaj, lambriu.

Bęta|funktion, *-en, f. (mat.)* funcție beta.

bętagen, *betagte, betagt, vb. (h) tr.* a convoca (în vederea unei amânări a plății scadente).

bętagt I. *part. trec.* de la betagen. **II.** *adj.* **1.** în vârstă, în etate, bătrân. **2.** *(com.; despre polițe)* scadent, ajuns la termen.

Bętagt|heit *f. sg.* vârstă înaintată.

bętakeln, *betakelte, betakelt (ich betak(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a greea (o navă). **2.** *(mar.)* a lega cu sfoară (capătul unui odgon). **3.** *(reg.)* a certa, a dojeni, a mustra. **4.** *(reg.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară.

Bętakelung, *-en, f. (mar.)* greere (a unei nave).

bętanken, *betankte, betankt, vb. (h) tr.* a face plinul cu combustibil; **das Flugzeug muss noch betankt werden** mai trebuie făcut plinul avionului.

Bętanker, *-s, -, m.* avion, navă de alimentare în mers cu combustibil a unui alt avion, a unei alte nave.

Bętankung, *-en, f.* alimentare.

Bętarezeptor, *-s, -en, m. (med.)* receptor beta.

Bętarezeptorenblocker, *-s, -, m. (med.)* inhibator al receptorilor beta.

bętasten, *betastete, betastet, (du betastest, er betastet), vb. (h) tr.* a pipăi; a atinge; *(med.)* a palpa.

Bęta|strahlen *pl. (fiz.)* raze beta.

Bętastung *f. sg.* pipăire; *(med.)* palpare.

Bętateilchen, *-s, -, n. (fiz.)* particulă beta.

bętätigen, *betätigte, betätigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a pune în funcțiune, a acționa, a folosi. **2.** a arăta, a manifesta, a dovedi prin fapte; **seine Freundschaft ~** a-și dovedi prietenia prin fapte. **II.** *refl.* a se manifesta; a activa, a lua parte activă; a se ocupa de..., a se îndeletnici cu...

Bętätigung *f. sg.* **1.** *(tehn.)* acționare, punere în funcțiune; **die ~ einer Taste** acționarea unei taste. **2.** activitate.

Bętätigungsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de activitate.

Bętätigungshebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie de comandă.

Bętatron, *-s, -tro|ne* (sau *-s), n. (fiz.)* betatron.

bętatschen, *betatschte, betatscht, vb. (h) tr.* a pipăi fără jenă.

bętäuben, *betäubte, betäubt, vb. (h) tr.* **1.** a ameți; a amorți; a face insensibil la durere. **2.** *(med.)* a narcotiza; a anestezia. **3.** *(fig.)* a adormi conștiința (cuiva); a ameți, a zăpăci; **der Lärm betäubte sie** gălăgia o zăpăci.

bętäubend I. *part. prez.* de la betäuben. **II.** *adj.* **1.** asurzitor. **2.** amețitor. **3.** amorțitor.

bętäubt I. *part. trec.* de la betäuben. **II.** *adj.* **1.** amețit; amorțit; buimăcit. **2.** *(med.)* narcotizat; anesteziat.

Bętäubung, *-en, f.* **1.** *sg.* amorțire; amețire. **II. 1.** amețeală; amorțeală. **2.** *(med.)* anestezie, narcoză; **einen Zahn mit ~ ziehen** a extrage o măsea cu anestezie.

Bętäubungsgift, *-(e)s, -e, n. (med.)* anestezic; narcotic; stupefiant.

Bętäubungsmittel, *-s, -, n.* narcotic; anestezic.

bętauen, *betaute, betaut, vb. (h) tr.* a înroura, a acoperi cu rouă.

bętaut I. *part. trec.* de la betauen. **II.** *adj.* înrourat, plin de rouă.

Bętbank, *-bänke, f.* băncuță de rugăciune în biserica catolică.

Bętbruder, *-s, -brüder, m. (iron.)* om bisericos; ipocrit; (fals) bigot.

Bętbrüderei, *-en, f.* (fals) bigotism.

Bętbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de rugăciuni.

bête [bɛ:t] *adj. (fam.; la jocuri de cărți; în expr.)* **~ sein** a fi lefter, a fi pierdut.

Bęte, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* sfeclă (roșie și albă). **2.** *(argou)* afacere neplăcută. **3.** *(argou)* mizā (la jocul de cărți).

bętęren, *beteerte, beteert, vb. (h) tr.* a cătrăni, a gudrona.

bętęilen, *beteilte, beteilt, vb. (h) tr.* a asocia, a face să participe, a cointeresa; **jn. mit etwas ~** a face cuiva parte de ceva.

bętęiligen, *beteiligte, beteiligt, vb. (h) (bei, an* cu *dat.)* **I.** *refl.* a participa, a lua parte; a coopera. **II.** *tr.* a da cuiva o parte; *(com.)* a face (sau lua) pe cineva asociat, partener, părtaș; a cointeresa.

bętęiligt I. *part. trec.* de la beteiligen. **II.** *adj.* participant, părtaș; **bei (**sau **an) dem Fest ~ sein** a lua parte, a participa la festivitate; *(com.)* (co)interesat.

Bętęiligte, *-n, -n (ein Beteiligter), m.* și *f.* participant(ă); părtaș(ă); *(com.)* asociat(ă); partener(ă); (co)interesat(ă).

Bętęiligung, *-en, f.* **1.** participare; **unter starker ~ der Bevölkerung** cu participare intensă, numeroasă a populației; **eine ~ an einem Unternehmen erwerben** a obține o participație la o întreprindere. **2.** *(com.)* asociere; (co)interesare; **~ am Gewinn** participare la beneficiu; **gegenseitige ~** cointeresare, participare reciprocă; **stille ~** participare mascată.

Bętęiligungsgesellschaft, *-en, f. (com.)* societate în participație.

Bętel, *-s, m. sg.* **1.** *(bot.)* betel *(Areca catechu).* **2.** *(reg.)* daltă.

Bętelkauen, *-s, n. sg.* obicei de a mesteca în gură frunze de betel.

Bętelnuss, *-nüsse, f. (bot.)* nucă betel.

Bętelnuss|palme, *-n, f. (bot.)* palmier betel *(Areca catechu).*

Bętel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de betel.

Bętelpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* piper betel *(Piper betle).*

bęten, *betete, gebete' (du betest, er betet), vb. (h) (rel.)* **I.** *intr.* **1.** a se închina, a se ruga. **2.** a recita monoton. **II.** *tr.* a spune, a rosti (rugăciuni).

Bętensuppe, *-n, f.* ciorbă de frunze de sfeclă.

bętęppert *adj. (reg.)* uimit, uluit, prostit, zăpăcit.

Bęter, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* persoană care se roagă, care se închină.

Beterei, *-en, f. (peior.)* rugăciuni nesfârșite.

Bętterfahrt, *-en, f.* v. Betfahrt.

bętęuern, *betęuerte, beteuert, vb. (h) tr.* a asigura cu tărie; a afirma solemn; **seine Unschuld ~** a-și susține nevinovăția.

Bętęuerung, *-en, f.* afirmație solemnă (întărită prin jurământ).

Bętęuerungsformel, *-n, f.* formulă de jurământ.

Bętfahrt, *-en, f. (rel.)* pelerinaj.

Bętgang, *-(e)s, -gänge, m. (rel.)* procesiune.

Bętglocke, *-n, f.* clopot care cheamă la rugăciune.

Bęt|halle, *-n, f.* sală, cameră de rugăciune; capelă.

Bęt|haus, *-es, -häuser, n.* casă de rugăciune; capelă.

Bęting, *-s, -e, m.* și *f. (mar.)* babă.

bętiteln, *betitelte, betitelt (ich betit(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a intitula, a da un titlu (unei cărți etc.). **2.** a se adresa (unei persoane) spunând(u-i) titlul; a da (cuiva) titlul de... **II.** *refl.* a se intitula, a purta un titlu.

bętitelt I. *part. trec.* de la betiteln. **II.** *adj.* intitulat; cu titlu.

Bętitelung, *-en, f.* intitulare; titulatură; fixare a titlurilor.

bętölpeln, *betölpelte, betölpelt (ich betölp(ele), vb. (h) tr. (reg.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară; a prosti; **sich ~ lassen** a se lăsa păcălit, a se lăsa tras pe sfoară.

Bętọn [be'tɔŋ, și be'tõ:, *austr.* beto:n], *-s, -e, (și -s), m.* beton; **armierter, bewehrter ~** beton armat; **fetter ~** beton gras; **feuerfester ~** beton refractar; **magerer ~** beton slab; **umschnürter ~** beton cercuit, fretat; **undurchlässiger ~** beton impermeabil; **verschleißfester ~** beton rezistent la uzură; **vorgespannter ~** beton precomprimat, pretensionat; **das Kriechen des ~s** fluajul betonului; **Unterwasserschüttung des ~s** turnarea betonului sub apă.

Bętọn|arbeit, *-en, f.* lucrare în beton.

Bętọnbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de beton.

Bętọnbauer, *-s, -, m.* constructor în beton, betonist.

Bętọnbekleidung, *-en, f.* înveliș de beton.

Bętọnblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de beton.

Bętọndecke, *-n, f.* planșeu de beton.

Bętọn|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier-beton.

Bętọn|eisenbiegmaschine, *-n, f.* mașină de îndoit fier-beton.

bętọnen, *betonte, betont, vb. (h) tr.* **1.** a accentua, a intona (o silabă, un cuvânt). **2.** *(fig.)* a accentua, a sublinia, a face să reiasă, a releva; **etwas nachdrücklich ~** a accentua ceva în mod deosebit, a spune răspicat.

Bętọnfabrik, *-en, f.* fabrică de beton.

Bętọnfertigteil, *-(e)s, -e, m.* (piesă sau element) prefabricat(ă) de beton.

Bętọnfundament, *-(e)s, -e, n.* fundament, fundație de beton.

Betonfundierung, *-en, f.* v. Betongründung.
Betongewölbe, *-s, -, n.* boltă de beton.
Betongründung, *-en, f.* fundație de beton.
Betonguss, *-es, -güsse, m.* turnare a betonului.
betonieren, *betonierte, betoniert, vb. (h) tr. (tehn.)* a betona.
Betonierung, *-en, f.* betonare.
Betonklotz, *-es, -klötze, m.* bucată neprelucrată din beton.
Betonkonstruktion, *-en, f.* construcție de beton.
Betonlage, *-n, f.* strat de beton.
Betonmaschine, *-n, f.* betonieră.
Betonmauer, *-n, f.* zid de beton.
Betonmisch|anlage, *-n, f.* instalație de amestecat beton.
Betonmischer, *-s, -, m.*, **Betonmischmaschine**, *-n, f.* betonieră; **kontinuierliche(r) ~** betonieră continuă; **~ mit unterbrochenem Betrieb** betonieră intermitentă.
betonnen, *-betonnte, betonnt, vb. (h) tr. (mar.)* a baliza cu geamanduri.
Betonnung, *-en, f. (mar.)* balizare cu geamanduri.
Betonpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* pilon de beton.
Betonpflaster, *-s, -, n.* pavaj de beton.
Betonpumpe, *-n, f.* pompă de beton.
Betonrund|eisen, *-s, -, n.* fier-beton rotund.
Betonschicht, *-en, f.* v. Betonlage.
Betonschüttung, *-en, f.* turnare a betonului.
Beton|spritzverfahren, *-s, -, n.* procedeu de betonare prin stropire, betonare prin torcretare.
betont I. *part. trec.* de la betonen. **II.** *adj.* **1.** accentuat; **schwach ~e Silbe** silabă slab accentuată. **2.** *(fig.)* ostentativ; **~e Liebenswürdigkeit** amabilitate ostentativă.
betont|er|maßen *adv.* clar, explicit; **er nahm ~ keine Partei** nu lua explicit partea nimănui.
Betonung, *-en, f.* **1.** accentuare; accent; **mit stärkerer ~** mai accentuat, mai cu tărie. **2.** subliniere, relevare; ostentație.
Betonwüste, *-n, f. (despre orașe mari și fără verdeață)* deșert de beton.
betören, *betörte, betört, vb. (h) tr.* **1.** a prosti, a înșela, a zăpăci. **2.** a orbi; a scoate din minți; a ameți; a seduce.
Betörer, *-s, -, m.* **1.** persoană care înșală, prostește, zăpăcește. **2.** seducător.
Bet|ort, *-(e)s, -e, m. (rel.)* loc de rugăciune.
Betörung, *-en, f.* **1.** înșelăciune. **2.** seducere.
Betplatz, *-es, -plätze, m.* v. Betort.
Betpult, *-(e)s, -e, n. (rel.)* pupitru pentru rugăciuni.
betr. *presc.* de la **a)** betreffend **b)** betreffs; **c)** betrifft.
Betr. *presc.* de la Betreff.
Betracht, *-(e)s, m. sg.* considerare, considerație; **außer ~ bleiben** (sau **stehen**) a nu fi luat în seamă, a fi lăsat la o parte; **in ~ ziehen** (sau **nehmen**) a ține seama de ..., a lua în considerație, a se avea în vedere; **in ~ kommen** a fi luat în seamă, în considerație, a veni în discuție; **(das) kommt nicht in ~** nu se discută.
betrachten, *betrachtete, betrachtet (du betrachtest, er betrachtet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) privi, a se uita la, a (se) observa, a (se) contempla. **2.** a (se) considera, a (se) socoti, a (se) privi (ca sau drept ...); **ich betrachte ihn als einen gescheiten Menschen** îl consider (un) om deștept. **II.** *tr.* a privi, a observa, a considera, a cerceta, a examina; **genau ~** a observa cu atenție; **politisch ~** a considera din punct de vedere politic; **näher betrachtet** privit mai îndeaproape.
betrachtenswert, **betrachtenswürdig** *adj.* **1.** demn, vrednic de a fi privit. **2.** demn de a fi luat în considerație, de care merită să se țină seamă.
Betrachter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* privitor(-oare), contemplator(-oare), observator(-oare); **für den objektiven ~ stellt sich die Situation anders dar** pentru observatorul obiectiv, altfel se prezintă situația.
beträchtlich I. *adj.* considerabil, important, apreciabil; *(substantivat)* **um ein Beträchtliches** considerabil, cu mult. **II.** *adv.* în mod considerabil.
Beträchtlichkeit *f. sg.* importanță, însemnătate.
betrachtsam *adj.* contemplativ, meditativ, speculativ; *(fil., inv.)* **ein ~er Kopf** un spirit speculativ.
Betrachtung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** privire, contemplare. **2.** considerare, apreciere. **3.** cercetare, examinare; **bei näherer ~** la o examinare mai atentă. **4.** *(psih.)* introspecție. **II.** considerație; reflecție.
Betrachtungsweise, *-n, f.* fel de a privi, de a lua în considerare.
Betrachtungswinkel, *-s, -, m.* unghi de vedere, de considerare.
Betrag, *-(e)s, -träge, m.* total, sumă, valoare; **im ~(e) von...** în valoare de, în sumă de...; **absetzbarer ~** sumă deductibilă; **ausstehender ~** sumă neplătită; **ein zu zahlender ~** sumă de plată; **voraus bezahlter ~** sumă achitată în avans; **überwiesener ~** sumă virată.
betragen, *betrug, betragen (du beträgst, er beträgt), vb. (h)* **I.** *intr.* a se urca la (suma de); a face; a reveni la ...; **der Schaden beträgt 500 Euro** paguba se ridică la 500 de euro; **die Entfernung beträgt 20 Kilometer** distanța este de 20 km. **II.** *tr. (înv.)* **etwas mit etwas ~** a umple ceva cărând (ceva). **III.** *refl.* a se purta; a se comporta; **er beträgt sich wie ein Narr** se poartă ca un nebun, ca un smintit; **er hat sich tadellos gut ~** s-a comportat ireproșabil, bine.
Betragen, *-s, n. sg.* purtare, conduită, comportare; **sein ~ war nicht einwandfrei** comportarea lui n-a fost ireproșabilă.
Betragensnote, *-n, f.* notă la purtare.
betragsfrei *adj.* scutit de taxe.
betrampeln, *betrampelte, betrampelt (ich betramp(e)le) vb. (h) tr.* a călca ceva în picioare.
betränt *adj.* stropit cu lacrimi.
betrauen, *betraute, betraut, vb. (h) tr.* a încredința (cuiva o sarcină, o misiune importantă); a însărcina (cu...); **jn. mit der Leitung einer Schule** (sau **einer Abteilung**) **~** a încredința cuiva conducerea unei școli (sau unei secții).
betrauern, *betrauerte, betrauert, vb. (h) tr.* **1.** a plânge, a jeli. **2.** a deplânge, a regreta.
betrauernswert, **betrauernswürdig** *adj.* **1.** demn de plâns, demn de a fi compătimit. **2.** regretabil.
beträufe(l)n, *beträuf(el)te, beträuf(el)t, (ich beträuf(el)e), vb. (h) tr.* a turna picături, a picura, a stropi (pe ceva); **das Schnitzel mit Zitronensaft ~** a picura zeamă de lămâie pe șnițel.
betraut I. *part. trec.* de la betrauen. **II.** *adj.* însărcinat cu o misiune; **mit einer diplomatischen Sendung ~** însărcinat cu o misiune diplomatică.
Betraute, *-n, -n, (ein Betrauter), m.* și *f.* persoană căreia i s-a încredințat ceva.
Betrau|ung *f. sg.* însărcinare; mandat; sarcină; comision.
Betreff, *-(e)s, -e, m. (adm.)* privință; **in ~ auf** în privința, în ceea ce privește; **in dem** (sau **diesem**) **~** în această privință; **im bezeichneten ~** cu privire la cele spuse, la cele arătate.
betreffen, *betraf, betroffen (du betriffst, er betrifft), vb. (h) tr.* **1.** *(unipers.)* a atinge, a se referi la, a privi; a fi vorba de ...; **was mich betrifft** în ceea ce mă privește. **2.** a lovi, a atinge, a ajunge; **dasselbe Los hat ihn betroffen** l-a ajuns aceeași soartă. **3.** a prinde, a surprinde; **er wurde dabei betroffen** a fost surprins asupra faptului. **4.** a surprinde, a ului; a impresiona, a afecta; **die traurige Nachricht hat uns alle betroffen** trista veste ne-a impresionat, ne-a afectat pe toți.
betreffend I. *part. prez.* de la betreffen. **II.** *adj.* menționat, de care e vorba; în chestiune, respectiv; **der ~e Arbeiter** muncitorul respectiv; **der ~e Betrieb** întreprinderea în chestiune. **III.** *prep.* (cu *ac.*) v. betreffs.
Betreffende, *-n, -n (ein Betreffender), m.* și *f.* persoana în chestiune; persoana respectivă; respectivul, respectiva.
betreffs *prep.* (cu *gen.*) cu privire la, privitor la, relativ la, referitor la; în ceea ce privește, în privința.
betreiben, *betrieb, betrieben, vb. (h) tr.* **1.** a se ocupa, a se îndeletnici; a exercita, a practica; **ein Bergwerk ~** a exploata o mină; **Handel ~** a face comerț. **2.** a urgenta; a urmări, a zori, a accelera, a grăbi (rezolvarea unei chestiuni, a unei afaceri). **3.** a studia cu sârguință. **4.** *(tehn.)* a acționa, a pune în funcțiune; **mit Dampf ~** a acționa cu abur; **ein Fahrzeug ~** a pune în funcțiune un automobil. **5.** *(în expr.)* **eine Weide** (sau **Wiese**) **mit Schafen** (sau **Vieh**) **~** a mâna oi (sau vite) la pășune.
Betreiben, *-s, n. sg.* insistență, stăruință; *(în expr.)* **auf mein (dein, sein etc.) ~** la îndemnul meu (tău, său etc.).
Betreiber, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* **1.** persoană care se ocupă cu ceva, exercită, practică ceva. **2.** persoană care se ocupă de ceva, urmărește ceva, insistă (pentru rezolvarea unei chestiuni).
Betreibung, *-en, f.* **1.** exercitare, practicare. **2.** insistență, stăruință; urmărire; accelerare, urgentare; **~ einer Klage** stăruință pentru soluționarea unei plângeri. **3.** *(tehn.)* acționare, punere în mișcare, în funcțiune; **die ~ eines Motors** acționarea unui motor. **4.** *(reg.)* retragere din circulație a monedelor. **5.** *(elv.)* execuție judecătorească. **6.** mânatul vitelor la pășune.
Betreibungs|art, *-en, f.* mod de exploatare.
Betreibungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de pășunat.
betressen, *betresste, betresst (du, er betresst), vb. (h) tr.* a pune trese, galoane (pe ceva), a împodobi cu trese, cu galoane, a galona.
betresst I. *part. trec.* de la betressen. **II.** *adj.* galonat, împodobit cu galoane, cu trese; **eine mit Gold ~e Uniform** o uniformă cu trese din aur.
betreten[1], *betrat, betreten (du betrittst, er betritt), vb. (h) tr.* **1.** a călca, a păși (pe ...), a intra, a trece (în ...); **das Zimmer ~** a intra în odaie; **js. Schwelle nie wieder ~** a nu mai călca niciodată pragul cuiva; *(jur.)* **den Rechtsweg ~** a lua drumul justiției; **eine Laufbahn ~** a-și alege o carieră. **2.** a surprinde; **auf frischer Tat ~** a surprinde asupra faptului, în flagrant delict. **3.** *(despre cocoș)* a călca (găina).
betreten[2] **I.** *part. trec.* de la betreten. **II.** *adj.* **1.** călcat, bătătorit, frecventat. **2.** surprins, perplex, încurcat; zăpăcit; confuz; consternat; **es herrschte ~es Schweigen** domnea o tăcere apăsătoare.
Betreten, *-s, n. sg.* intrare (în...); pășire, umblat, mers (pe ...); trecere (peste); **das ~ des Bahndammes ist verboten** trecerea peste linia ferată (este) interzisă.
Betretenheit *f. sg.* v. Betretung **(2)**.
Betretung *f. sg.* **1.** intrare (în...); pășire (pe ...). **2.** uimire; surprindere, perplexitate, încurcătură; zăpăceală; confuzie; consternare; rușine; emoție.
Betretungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de încălcare a unei dispoziții legale.
betreuen, *betreute, betreut, vb. (h) tr.* a îngriji (cu devotament), a avea grijă de; **sie eignet sich vortrefflich, Kinder zu ~** este foarte potrivită pentru a îngriji copii.
Betreuer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îndrumător(-oare).
Betreu|ung, *-en, f.* **1.** *sg.* îngrijire, asistență, purtare de grijă; **ärztliche, kulturelle ~ der Gäste** îngrijirea medicală, culturală a oaspeților. **2.** mandat, sarcină, comision.
Betreu|ungs|stelle, *-n, f.* centru sau punct de îndrumare, sprijinire.
Betrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întreprindere; **der Arbeiter steht 10 Jahre im ~** muncitorul lucrează de 10 ani în întreprindere; **forstwirtschaftlicher ~** întreprindere forestieră; **kaufmännischer ~** casă de comerț; **landwirtschaftlicher ~** exploatare agricolă; *(ist.)* **volkseigener ~** întreprindere de stat; **verstaatlichter ~** întreprindere naționalizată; **halbstaatlicher ~** întreprindere semietatizată; **mittelständischer ~** întreprindere mijlocie. **2.** *sg.* producție, exploatare; activitate; (și *fig.*) *sg.* circulație, mișcare; animație; trafic; **in ~ geben** a da în folosință; a da în exploatare (o mină); a pune în circulație (o linie de cale ferată); a pune în mișcare, în funcțiune (o mașină); **den ~ einstellen** a sista producția (exploatarea, traficul, circulația), a întrerupe lucrul; **elektrischer ~** acționare electrică; uzină electrică; **der Fahrstuhl ist in ~** ascensorul funcționează; **außer ~ setzen** a scoate din funcțiune; **im vollen ~ sein** a merge în plin, a fi în plină activitate; *(fig.)* **dort ist immer viel ~** acolo e întotdeauna multă animație, multă veselie. **3.** *sg.* mânatul, dusul vitelor la pășune.
betrieblich *adj. (tehn.)* uzinal, care ține de uzină; de producție; **~es Rechnungswesen** contabilitatea întreprinderii.
Betriebs|ab|bruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Betriebsstilllegung.
Betriebs|ablauf, *-(e)s, m. sg.* desfășurarea muncii în întreprindere.
Betriebs|ablaufbedingungen *pl.* condiții de desfășurare a muncii în întreprindere.
Betriebs|abrechnung, *-en, f.* calcul al cheltuielilor de producție.
Betriebs|abteilung, *-en, f.* secție de producție.

Betriebs|agitation *f. sg.* (muncă de) agitaţie în uzină.
betriebsam *adj.* activ, energic, sârguitor, harnic, întreprinzător, plin de iniţiativă, stăruitor, asiduu.
Betriebs|ambulanz, *-en, f.* dispensar al întreprinderii; infirmerie.
Betriebsamkeit *f. sg.* activitate, hărnicie, zel, asiduitate, stăruinţă, sârguinţă, energie, spirit de iniţiativă.
Betriebs|angehörige, *-n, -n (ein Betriebsangehöriger), m.* şi *f.* angajat(ă), salariat(ă) a(l) întreprinderii.
Betriebs|anlage, *-n. f.* instalaţie de exploatare.
Betriebs|anleitung, **Betriebs|anweisung**, *-en, f.* instrucţiune de exploatare, de funcţionare.
Betriebs|anzeige, *-n, f. (inform.)* indicator de punere sub tensiune.
Betriebs|arbeit, *-en, f.* muncă, activitate a întreprinderii; **die Erfolge unserer ~** succesele în muncă ale întreprinderii noastre.
Betriebs|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în întreprindere.
Betriebs|art, *-en, f.* fel al activităţii întreprinderii; *(inform.)* mod de lucru; **die ~ festlegen** a fixa modul de lucru.
Betriebs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de întreprindere.
Betriebs|aufseher, *-s, -e, m.* supraveghetor de producţie.
Betriebs|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie de uzină, limbaj de uzină.
Betriebs|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie organizată de o întreprindere.
Betriebs|ausschuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de întreprindere.
Betriebs|ausweis, *-es, -e, m.* legitimaţie de salariat (al unei întreprinderi).
Betriebs|bahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară de întreţinere (a vagoanelor etc.), gară de triaj.
Betriebsbe|anspruchung, *-en, f.* sarcină impusă de o întreprindere.
Betriebsbegehung, *-en, f.* vizitarea şi controlul unei întreprinderi.
Betriebsbelegschaft, *-en, f.* personal al unei întreprinderi.
Betriebsberater, *-s, -, m.* consilier al unei întreprinderi.
betriebsbereit *adj. (inform.)* în linie, gata de lucru, funcţionabil.
Betriebsberufschule, *-n, f.* şcoală profesională a unei întreprinderi.
betriebsblind *adj.* **1.** orb, ca urmare a activităţii desfăşurate. **2.** *(fig.)* insensibil la greşeli, lipsuri, neajunsuri survenite într-o secţie, întreprindere etc.
Betriebsblindheit *f. sg.* cecitate ca urmare a activităţii desfăşurate.
Betriebsbremse, *-n, f. (ferov.)* frână de serviciu.
Betriebsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de exploatare.
Betriebsbuchführung *f. sg.* contabilitate a unei întreprinderi.
Betriebsbuch|halter, *-s, -, m.* contabil al unei întreprinderi.
Betriebs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** şef al unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* şef al serviciului mişcării.
Betriebsdelegation, *-en, f.* delegaţie a unei întreprinderi.
Betriebsdelegierte, *-n, -n (ein Betriebsdelegierter), m.* şi *f.* delegat(ă) al (a) unei întreprinderi, reprezentant(ă) al (a) unei întreprinderi.
Betriebsdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu la uzină. **2.** *(ferov.)* serviciu de mişcare, de exploatare.
Betriebsdirektion, *-en, f.* direcţie a unei întreprinderi.
Betriebsdirektor, *-s, -en, m.* director al unei întreprinderi, uzine, fabrici.
Betriebsdispatcher [-pætʃə], *-s, -, m.* dispecer al întreprinderii.
Betriebsdrei|eck, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* triaj de întoarcere (în triunghi).
Betriebs|egoismus, *-, m. sg.* tendinţă de apărare a intereselor înguste ale unei întreprinderi (în dauna intereselor generale).
betriebs|eigen *adj.* propriu, aparţinând unei întreprinderi; **~e Wohnungen** locuinţe proprietate a întreprinderii.
Betriebs|einrichtung, *-en, f.* utilaj, echipamente, instalaţii.
Betriebserdung *f. sg. (electr.)* priză de pământ, legătură cu pământul.
Betriebs|erfahrung, *-en, f.* experienţă în (munca din) întreprindere.
Betriebs|erfindung, *-en, f.* invenţie, inovaţie a (salariaţilor) întreprinderii.
Betriebs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultate obţinute de o întreprindere, de o exploatare.
Betriebs|erlaubnis, *-se, f.* **1.** permis de funcţionare. **2.** proces verbal de recepţie (a unei maşini etc.).
betriebs|erschwerend *adj.* care împiedică, îngreunează funcţionarea, exploatarea, circulaţia, activitatea, producţia.
Betriebs|fachschule, *-n, f.* şcoală de specializare în cadrul întreprinderii.
betriebs|fähig *adj.* bun de dat în exploatare.
Betriebsferien [-iən] *pl.* vacanţă a întregii întreprinderi; întrerupere a activităţii pe perioada concediului tuturor salariaţilor unei întreprinderi.
betriebsfertig *adj.* gata pentru a intra în fabricaţie, în producţie, în funcţionare.
Betriebsfläche, *-n, f.* suprafaţă de producţie a întreprinderii.
Betriebsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃s:], -[-fɔ̃s], *m.* fond, capital de exploatare, de rulment.
Betriebsform, *-en, f.* formă, tip de întreprindere.
betriebsfremd *adj.* străin de întreprindere, care nu aparţine întreprinderii.
Betriebsfrequenz, *-en, f. (electr.)* frecvenţă de serviciu.
Betriebsfrieden, *-s, -, m. (jur.)* pace socială (între patronat şi sindicat).
Betriebsführer, *-s, -, m.* v. Betriebsleiter.
Betriebsführung, *-en, f.* conducere, direcţie a unei întreprinderi, a unei uzine.
Betriebsfunk|anlage, *-n, f.* staţie de radioficare în întreprindere.
Betriebsfunktionär, *-s, -e, m.* activist de partid sau sindical (în întreprindere).
Betriebsgebäude, *-s, -, n.* clădire a fabricii.
Betriebsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de producţie, de fabricaţie, de serviciu.
Betriebsgemeinschaft, *-en, f.* totalitatea celor care aparţin unei întreprinderi.
Betriebsgesundheitswesen, *-s, n. sg.* igiena întreprinderii, starea, organizarea sanitară în întreprindere.
Betriebsgewerkschaftsgrupppe, *-n, f.* grupă sindicală de întreprindere (în R.D.G.).
Betriebsgewerkschaftsleitung, *-en, f.* conducerea sindicală a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebsgewerkschafts|schule, *-n, f.* şcoală sindicală a unei întreprinderi (în R.D.G.).
Betriebsgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu al întreprinderii.
Betriebsgliederung, *-en, f. (ec.)* organigrama întreprinderii.
Betriebsgruppe, *-n, f.* secţie a unei întreprinderi.
Betriebshaftpflichtversicherung, *-en, f.* asigurare de răspundere civilă.
betriebsicher *adj.* sigur din punct de vedere al funcţionării.
Betriebs|ingenieur [-ʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de exploatare.
Betriebs|inhaber, *-s, -, m.* proprietar al unei întreprinderi.
betriebs|intern *adj.* din cadrul întreprinderii, intern, interior.
Betriebsjugend *f. sg.* tineret al întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebsjugendvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al tineretului întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebskampfgruppe, *-n, f.* unitate de luptă a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebskantine, *-n, f.* cantina unei întreprinderi.
Betriebskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [iən]) *n.* capital de exploatare, fond de rulment.
Betriebskasse, *-n, f.* casă (de bani), casierie a întreprinderii.
Betriebskessel, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* cazan în exploatare. **2.** *(mar.)* caldarină.
Betriebskindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniţă de copii a unei întreprinderi.
Betriebskindertages|stätte, *-n, f.* cămin de zi pentru copii ai întreprinderii, pe lângă întreprindere.
Betriebsklima, *-s, -ta, n.* atmosfera şi relaţiile omeneşti dintr-un colectiv de muncă; **ein gutes, gesundes ~** un climat de lucru bun, sănătos.
Betriebsko|effizient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de producţie.
Betriebskollege, *-n, -n, m.* coleg de branşă, de întreprindere, de uzină.
Betriebskollektiv|vertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv de muncă.
Betriebskommandant, *-en, -en, m.* comandant militar al unei întreprinderi (în R.D.G.).
Betriebskonsumverteilungs|stelle, *-n, f.* magazin de desfacere al unei întreprinderi.
Betriebskosten *pl.* cheltuieli de producţie, de fabricaţie.
Betriebskraft, *-kräfte, f.* forţă motrice (a întreprinderii).
Betriebskrankenkasse, *-n, f.* fond al asigurărilor sociale de întreprindere.
Betriebsküche, *-n, f.* bucătărie a întreprinderii; cantină.
Betriebskultur|abend, *-s, -e, m.* serată culturală organizată în întreprindere.
Betriebskulturver|an|staltung, *-en, f.* manifestare culturală organizată în întreprindere.
Betriebsladen, *-s, -läden, m.* magazin de desfacere al unei întreprinderi.
Betriebslänge, *-n, f. (ferov.)* lungime a liniilor ferate aflate în exploatare.
Betriebslast, *-en, f.* sarcină de producţie; sarcină de exploatare; *(ferov.)* sarcină de regim.
Betriebslehre *f. sg.* **1.** ucenicie în producţie. **2.** studiu al procesului de producţie.
Betriebslehrlings|schule, *-n, f.* şcoală de ucenici a unei întreprinderi.
Betriebsleistung, *-en, f.* randament al unei întreprinderi.
Betriebsleiter, *-s, -, m.* director de întreprindere.
Betriebsleitung, *-en, f.* v. Betriebsführung.
Betriebsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* unitate de măsură, etalon a(l) unei întreprinderi.
Betriebsmaterial, *-s, n. sg.* **1.** *(ferov.)* material rulant. **2.** *(tehn.)* utilaj, echipament mecanic.
Betriebsmittel, *-s, -, n.* **1.** *pl.* fonduri ale unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* vehicul.
Betriebsmittelpark, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m.* **1.** parc de vehicule. **2.** staţie de maşini a unei întreprinderi.
betriebsnah *adj.* adaptat condiţiilor unei întreprinderi.
Betriebs|obmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** supraveghetor de producţie. **2.** persoană de încredere a unei întreprinderi. **3.** conducător, purtător de cuvânt al muncitorilor şi salariaţilor din întreprindere.
Betriebs|ordnung, *-en, f.* regulament interior al unei întreprinderi.
Betriebs|organisation, *-en, f.* organizaţie din cadrul întreprinderii.
Betriebs|parteikomitee, *-s, -s, n.* comitet de partid al întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|partei|organisation, *-en, f.* organizaţie de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|parteischule, *-n, f.* şcoală de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|parteiversammlung, *-en, f.* şedinţă de partid a întreprinderii (în R.D.G.).
Betriebs|pass, *-es, -pässe, m. (ec.)* tabel de caracteristici tehnice şi economice ale întreprinderii.
Betriebs|patenschaft, *-en, f.* patronaj al întreprinderii.
Betriebs|personal, *-s, n. sg.* **1.** personal al unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* personal de mişcare.
Betriebs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de producţie. **2.** *(ferov.)* mers al trenurilor; grafic de exploatare, de mişcare.
Betriebs|planer, *-s, -, m.* planificator al unei întreprinderi.
Betriebs|poliklinik, *-en, f.* policlinică a unei întreprinderi.
Betriebs|position, *-en, f.* situaţie a unei întreprinderi.
Betriebs|prüfung, *-en, f.* control (financiar) extern.
Betriebsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** comitet de întreprindere. **2.** membru în comitetul de întreprindere.
Betriebsratsmitglied, *-(e)s, -er, m.* membru al comitetului întreprinderii.
Betriebsratsvorsitzende, *-n, -n (ein Betriebsratsvorsitzender), m.* preşedinte al comitetului de întreprindere.
Betriebsratwahl, **Betriebsrätewahl**, *-en, f.* alegere a comitetului de întreprindere.
Betriebsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(tehn.)* atelier; loc de muncă. **2.** *(electr.)* sală de comandă.
Betriebsreglement [-regləmã:], *-s, -s, n.* **1.** regulament interior al unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* regulament de mişcare.
Betriebs|sanitäts|stelle, *-n, f.* post de prim ajutor al întreprinderii.
Betriebs|schließung *f. sg.*, **Betriebs|schluss**, *-es, -schlüsse, m.* închidere a uzinei, încetarea lucrului.
Betriebs|schutz, *-es, m. sg.* **1.** pază a întreprinderii, serviciu de pază în întreprindere. **2.** protecţia muncii în întreprindere.
Betriebs|schutz|angehörige, *-n, -n (ein Betriebsschutzangehöriger), m.* membru al serviciului de pază al întreprinderii.
Betriebs|sicher|heit *f. sg. (tehn.)* siguranţă de funcţionare, siguranţă a circulaţiei.
Betriebs|spannung, *-en, f. (tehn., electr.)* tensiune, voltaj de exploatare.
Betriebs|sperre *f. sg.* închidere a unei întreprinderi.
Betriebs|spesen *pl.* v. Betriebskosten.
Betriebs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport în cadrul unei întreprinderi.
Betriebs|sportgemeinschaft, *-en, f.* organizaţie sportivă a unei întreprinderi.
Betriebs|sportler, *-s, -, m.* sportiv din cadrul unei întreprinderi.
Betriebs|stand|ort, *-(e)s, -e, m. (ec.)* loc de amplasare a întreprinderii.

Betriebs|statistik, *-en, f.* statistică a unei întreprinderi.
Betriebs|stätte, *-n, f.* loc de producție.
Betriebs|still|legung, *-en, f.* **1.** încetare, suspendare a exploatării; închidere a unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* întrerupere a circulației.
Betriebs|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* bursă instituită de o uzină, întreprindere.
Betriebs|stockung, *-en, f.* **1.** stagnare într-o exploatare. **2.** *(ferov.)* întrerupere, stagnare a circulației.
Betriebs|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** combustibil, carburant. **2.** materii prime și ajutătoare necesare fabricării unui produs.
betriebs|störend *adj.* care tulbură mersul întreprinderii; **~e Kalkablagerungen im Kühlsystem** depuneri de calcar în sistemul de răcire, care tulbură funcționarea.
Betriebs|störung, *-en, f.* întrerupere, gol de producție.
Betriebs|strecke, *-n, f.* cale ferată a unei întreprinderi.
Betriebs|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** curent necesar în întreprindere. **2.** curent de regim.
Betriebs|stunde, *-n, f.* oră de lucru.
Betriebs|system, *-s, -e, n. (inform.)* sistem de operare; **das ~ laden** a încărca sistemul de operare.
Betriebs|umwandlung, *-en, f.* reprofilare a unei întreprinderi; reorganizare a unei întreprinderi.
betriebs|unfähig *adj.* inapt pentru funcționare.
Betriebs|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
Betriebs|unkosten *pl.* v. Betriebskosten.
Betriebs|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de producție.
Betriebs|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a lucrului în întreprindere.
Betriebsveränderung, *-en, f.* v. Betriebsumwandlung.
Betriebsverbindungsmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.* coordonator al unei întreprinderi; dispecer.
Betriebsver|einbarung, *-en, f.* acord, învoială de muncă.
Betriebsverfassung, *-en, f.* regulament intern al întreprinderii.
Betriebsverfassungsgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru garantarea dreptului de implicare a angajaților în problemele întreprinderilor private.
Betriebsver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație de muncă. **2.** condiție de lucru, de exploatare.
Betriebsversammlung, *-en, f.* adunarea angajaților unei întreprinderi.
Betriebsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv de muncă.
Betriebsvertrauensmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* om de încredere al unei întreprinderi.
Betriebsvertretung, *-en, f.* reprezentanță a unei întreprinderi.
Betriebsverwaltung, *-en, f.* **1.** administrație a unei întreprinderi. **2.** *(ferov.)* direcție a serviciului de mișcare.
Betriebsvolks|schule, *-n, f.* școală elementară a unei întreprinderi.
Betriebsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de producție.
Betriebsvorschriften *pl.* instrucțiuni operative.
Betriebswasser, *-s, n. sg.* **1.** apă de exploatare. **2.** apă industrială.
betriebsweise *adv.* pe întreprinderi, grupați pe întreprinderi.
Betriebsweise, *-n, f.* mod de fabricare, mod de producție; **die Umwälzung der gesellschaftlichen ~** revoluționarea modului social de producție.
Betriebswelle, *-n, f. (tehn.)* arbore de comandă, arbore motor.
Betriebswerk|statt, *-stätten, f. (ferov.)* atelier de întreținere.
Betriebswert, *-(e)s, -e, m.* valoare internă, pentru întreprindere.
Betriebswettbewerb, *-(e)s, -e, m. (ist.)* întrecere socialistă în cadrul unei întreprinderi sau instituții (în R.D.G.).
Betriebswirt, *-(e)s, -e, m.* persoană cu studii în domeniul economiei de exploatare, economist în gestiunea întreprinderii.
Betriebswirtschaft, *-en, f.* **1.** *(ec.)* organizare industrială; economie de exploatare. **2.** gospodărie anexă a unei întreprinderi.
betriebswirtschaftlich *adj.* gospodăresc; *(adverbial)* **~ betrachtet** privit din punct de vedere gospodăresc, al economiei întreprinderii.
Betriebswirtschaftsfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă în legătură cu organizarea unei întreprinderi. **2.** problemă de economie a întreprinderii.
Betriebswirtschaftslehre, *-n, f. (presc.* BWL) știința, teoria organizării întreprinderilor, management.
Betriebswirtschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan economic al unei întreprinderi.
Betriebswissenschaft, *-en, f.* știința, teoria organizării întreprinderilor.
Betriebswissenschaftler, *-s, m.* specialist în organizarea întreprinderilor.
Betriebs|zeit, *-en, f.* **1.** timp de lucru, de funcționare, de exploatare; timp operator. **2.** orar al întreprinderii.
Betriebs|zeitfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* factor de timp de exploatare.
Betriebs|zeitung, *-en, f.* gazetă a întreprinderii, a uzinei.
Betriebs|zelle, *-n, f.* celulă de partid într-o întreprindere.
Betriebs|zuge|hörigkeit, *-en, f.* apartenență a întreprinderii.
Betriebs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de producție.
betriefen, *betriefte, betrieft, vb. (h) tr.* v. beträufeln.
betrifft *ind. prez.* de la betreffen.
betrinken, *betrank, betrunken, vb. (h) refl.* a se îmbăta.
betrocknen, *betrocknete, betrocknet (du betrocknest, er betrocknet), vb. (s) intr.* a se zvânta.
betrǫddeln, *betroddelte, betroddelt (ich betrodd(e)le), vb. (h) tr.* a garnisi cu ciucuri, cu canafuri.
betrǫddelt I. *part. trec.* de la betroddeln. **II.** *adj.* garnisit cu ciucuri, cu canafuri, cu pompoane.
betrǫffen I. *part. trec.* de la betreffen. **II.** *adj.* **1.** surprins, uimit, uluit, consternat, încremenit; impresionat, afectat; **er stand sprachlos und ~ da** a rămas mut și încremenit, cu gura căscată. **2.** *(med.)* atins, lovit; **von einem Übel ~** atins de o boală.
Betrǫffene, *-n, -n (ein Betroffener), m.* și *f.* persoană afectată; **alle von der Entscheidung ~n sollen sich melden** toți cei afectați de hotărâre trebuie să se anunțe.
Betrǫffenheit *f. sg.* surprindere, uimire, consternare.
betrǫg *ind. imperf.* de la betrügen.
betrǫgen *part. trec.* de la betrügen.
betröpfeln, *betröpfelte, betröpfelt (ich betröpf(e)le),* **betrǫpfen**, *betropfte, betropft, vb. (h) tr.* a picura (pe ceva), a turna picături (pe ceva).
betrüben, *betrübte, betrübt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întrista, a (se) mâhni, a (se) amărî; **jn. mit einer Nachricht, durch sein Verhalten ~** a mâhni pe cineva cu o știre, prin comportamentul său.
betrübend I. *part. prez.* de la betrüben. **II.** *adj.* v. betrüblich.
betrüblich *adj.* trist, deprimant, dezolant.
betrüblicherweise *adv.* din păcate, în mod regretabil.
Betrübnis, *-se, f.* întristare, mâhnire; amărăciune; tristețe, deprimare, supărare.
betrübt I. *part. trec.* de la betrüben. **II.** *adj.* trist, deprimat, posomorât, mâhnit, supărat, abătut; **über etwas ~ sein** a fi îndurerat, a fi mâhnit din cauza (de pe urma) unui lucru; **zu Tode ~ sein** a fi supărat de moarte; **ein ~es Gesicht machen** a face o față mâhnită.
Betrübt|heit *f. sg.* tristețe, mâhnire, supărare, deprimare.
Betrug, *-(e)s, m. sg.* înșelăciune; escrocherie; șarlatanie; pungășie; fraudă; **~ begehen** a comite o înșelăciune.
betrügen, *betrog, betrogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a înșela; a escroca; a păcăli; **sich ~ lassen** a se lăsa înșelat, a cădea în capcană; **er lässt sich nicht ~** nu se lasă înșelat; **jn. um etwas ~** a escroca pe cineva cu ceva, a lua cuiva ceva prin înșelăciune. **II.** *refl.* a se amăgi, a-și face iluzii.
Betrüger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** înșelător(-oare), escroc(-oacă); pungaș; șarlatan; **der betrogene ~** escrocul înșelat. **2.** fund bombat (la sticle).
Betrügerei, *-en, f.* înșelătorie; escrocherie; pungășie; șarlatanie; **~en begehen** a comite escrocherii, a face pungășii.
betrügerisch, betrüglich *adj.* înșelător, amăgitor; fraudulos; fals, neadevărat; perfid, viclean; **auf ~e Weise** în mod perfid; **~e Worte** cuvinte înșelătoare.
Betrugs|affäre, *-n, f.* caz de escrocherie.
Betrugsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* intrigă, vicleșug, mașinație, cabală.
betrunken I. *part. trec.* de la betrinken. **II.** *adj.* beat; **~ machen** a îmbăta; **vollständig ~** beat mort; *(fam.)* **total ~** beat turtă.
Betrunkene, *-n, -n (ein Betrunkener), m.* și *f.* persoană beată, bețiv(ă).
Betrunkenheit *f. sg.* beție, ebrietate.
Bęt|saal, *-(e)s, -säle, m.* v. Bethalle.
Bęt|säule, *-n, f.* troiță.
Bęt|schemel, *-s, -, m.* v. Betstuhl.
Bęt|schwester, *-n, f. (iron.)* persoană bisericoasă; (falsă) bigotă; ipocrită.
Bęt|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pe care se îngenunchează la rugăciune.
Bęt|stunde, *-n, f.* oră de rugăciune.
Bętt, *-(e)s, -en, n.* **1.** pat; **das ~ hüten** a zăcea bolnav; **das ~ machen** (sau **richten**) a face patul; **zu** (sau **ins**) **~ gehen** a se culca, a merge la culcare; **ein ~ zum Zusammenklappen** pat pliant; **zweischläfriges ~** pat dublu; **das ~ frisch überziehen** a primeni patul, a schimba așternutul; **ans ~ gefesselt a)** legat de pat; **b)** *(fig.)* pironit la pat; *(jur.)* **von Tisch und ~ geschieden** separați la pat și masă. **2.** *(inv.)* căsătorie; **Kinder aus erstem ~** copii din prima căsătorie. **3.** albie, matcă (de râu); **aus dem ~(e) treten** a se revărsa. **4.** *(mine)* strat, filon. **5.** culcuș (la vânat mare). **6.** *(tehn.)* pat; batiu (la mașini). **7.** *(hort., reg.)* strat (de flori). **8.** strat de snopi care se treieră deodată. **9.** strugurii din teasc.
Bęt|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de rugăciune.
Bętt|anzug, *-(e)s, -anzüge, m. (elv.)* cearșaf, așternut, lenjerie de pat.
Bęttbank, *-bänke, f.* laviță.
Bęttbarchent [-çənt], *-s, m.* barhet.
Bęttbe|hang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie de pat, perdea de pat.
Bęttbezug, *-(e)s, -bezüge, n.* cearșaf, așternut, lenjerie de pat.
Bęttboden, *-s, -böden, m.* pod al patului.
Bęttbodenbretter *pl.* scândurile din care e făcut podul patului.
Bęttchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bett) pătuț.
Bęttcouch [-kaʊtʃ], *-s, f.* canapea extensibilă.
Bęttdecke, *-n, f.* **1.** plapumă. **2.** cuvertură de pat.
Bętte, *-n, f.* v. Bett **(5)**.
Bętt|einsatz, *-es, -sätze, m.* somieră.
Bęttel, *-s, m. sg.* **1.** cerșetorie. **2.** vechituri, boarfe; fleac, lucru de nimic; **das ist der ganze ~ nicht wert** nu merită mizeria asta.
bęttel|arm *adj.* sărac lipit pământului.
Bęttel|armut *f. sg.* sărăcie lucie, mizerie neagră.
Bęttelbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare prin care se cere ceva milogindu-se.
Bęttelbrot, *-(e)s, n. sg.* pomană, milostenie.
Bęttelbruder, *-s, -brüder, n.* **1.** cerșetor; pomanagiu. **2.** *(rel.)* v. Bettelmönch.
Bęttelbube, *-n, -n, m.* copil cerșetor.
Bętteleі, *-en, f.* **1.** cerșetorie. **2.** căciuleală, milogeală. **3.** rugăminte insistentă și plictisitoare.
Bęttelfrau, *-en, f.* v. Bettlerin.
Bęttelgeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** bani cerșiți; pomană. **2.** sumă derizorie; **für ein ~** pentru o sumă foarte mică, aproape de pomană.
Bęttelgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar sărăcăcios, meschin.
Bęttelgesindel, *-s, n. sg. (peior.)* calicime, golănime; adunătură de coate-goale.
bęttelhaft *adj.* ca cerșetorii; cu milogeală.
Bęttelhandwerk, *-s, n. sg.* meserie de cerșetor; cerșetorie.
Bęttelherberge, *-n, f. (peior.)* han prost, mizerabil.
Bęttelhütte, *-n, f.* colibă de cerșetor.
Bętteljunge, Bęttelknabe, *-n, -n, m.* v. Bettelbube.
Bęttelkram, *-s, m. sg.* zdrențe, boarfe, vechituri; fleacuri, nimicuri.
Bęttel|leute *pl.* v. Bettelmann.
Bęttel|lizenz, *-en, f.* permis de cerșetorie.
Bęttel|lumpen *pl.* v. Bettelkram.
Bęttelmann, *-(e)s, Bettelleute,* **Bęttelmensch**, *-en, -en, m. (inv.)* cerșetor.
Bęttelmönch, *-(e)s, -e, m. (rel.)* călugăr cerșetor.
Bęttelmönchs|orden, *-s, -, m.* v. Bettelorden.

bẹtteln, *bettelte, gebettelt (ich bett(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a cerși; **um ein Almosen** ~ a cerși, a cere de pomană. **2.** a cerși, a cere insistent (ceva); a se ruga, a se milogi (pentru ceva); **um js. Gunst** ~ a cerși bunăvoința, favoarea cuiva.

Bẹttel|orden, *-s, -, m. (rel.)* ordin al călugărilor cerșetori.

Bẹttelpack, *-(e)s, n. sg.* v. Bettelgesindel.

Bẹttelranzen, *-s, -, m.* v. Bettelsack.

Bẹttelsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** traistă de cerșit. **2.** *(fig., fam.)* persoană care insistă cu rugămințile.

Bẹttelsmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Bettelmann.

Bẹttel|staat, *-(e)s, m. sg.* sărăcie cu ciucuri, cu lustru; mizerie înzorzonată.

Bẹttel|stab, *-(e)s, -stäbe. m.* toiag de cerșetor; **an den** ~ **bringen** a aduce la sapă de lemn; **an den** ~ **kommen** a sărăci, a ajunge în sapă de lemn.

Bẹttel|stand, *-(e)s, m. sg.* situație de cerșetor.

bẹttel|stolz *adj.* sărac lipit, dar fudul.

Bẹttel|stolz, *-es, m. sg. (iron., peior.)* trufie prostească, de coate-goale.

Bẹttel|student, *-en, -en, m.* student cerșetor.

Bẹttel|suppe, *-n, f.* **1.** zeamă lungă, apă chioară. **2.** *(fig.)* vorbe goale.

Bẹttelvogt [-fo:kt], *-(e)s, -vögte, m. (inv.)* funcționar de poliție care trebuie să împiedice și să pedepsească cerșitul.

Bẹttelweib, *-(e)s, -er, n.* v. Bettlerin.

Bẹttelwesen, *-s, n. sg. (adm.)* cerșetorie.

bẹtten, *bettete, gebettet (du bettest, er bettet), vb. (h)* **I.** *intr.* a face patul (sau paturile); **jm.** ~ a așterne cuiva, a face cuiva patul, a pregăti cuiva de culcare; **sich** *(dat.)* ~ a-și așterne (patul); **wie man sich bettet, so schläft man** cum îți așterni, așa vei dormi. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) culca; **sich voneinander** ~ a se culca separat; **sich zusammen** ~ a se culca împreună. **2.** *(fig.)* a (se) aranja, a (se) rostui; **er hat seine Kinder gut gebettet** și-a aranjat bine copiii, le-a făcut o situație bună, un rost bun în viață; **der ist nicht auf Rosen gebettet** nu stă pe roze; *(iron.)* **da haben wir uns schön gebettet!** bine ne-am mai aranjat, strașnic ne mai merge!

Bẹttenbau, *-(e)s, n. sg. (mil.)* v. Bettenmachen.

Bẹttenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv, număr de paturi existente (într-un spital).

Bẹtt|ende, *-s, -n, n.* partea de la picioare a patului.

Bẹttenmachen, *-s, n. sg.* aranjarea, făcutul patului.

Bẹtt|feder, *-n, f.* **1.** arc, tel de somieră. **2.** *pl.* puf de perne.

Bẹttflasche, *-n, f.* buiotă, călugăr.

Bẹttfrau, *-en, f.* femeie care face paturile.

Bẹttgang, *-(e)s, -gänge, m.* spațiu între pat și perete.

Bẹttgeher, *-s, -, m. (austr.)* persoană care ia cu chirie un loc de dormit la o gazdă.

Bẹttgenosse, *-n, -n, m.* coleg de cameră, care doarme în același pat.

Bẹttgerät, *-(e)s, n. sg. (reg.)* albituri de pat; așternut.

Bẹttgesell, *-en, -en*, **Bẹttgeselle**, *-n, -n. m. (inv.)* tovarăș de pat, coleg de cameră (de hotel, cămin).

Bẹttgeschichte, *-n, f. (peior.)* relație amoroasă.

Bẹttge|stell, *-(e)s, -e, n.* schelet al patului; **eisernes** ~ pat de fier.

Bẹttgurt *-(e)s, -e, m.* chingă care susține salteaua.

Bẹtt|hase, *-n, -n, m.*, **Bẹtt|häs|chen**, *-s, -n (fam.)* partener sexual.

Bẹtt|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* căpătâi al patului.

Bẹtt|himmel, *-s, -, m.* baldachin, polog, draperie la pat.

Bẹttjacke, *-n, f.* bluză de dormit.

Bẹttkammer, *-n, f.* dormitor, cameră de dormit.

Bẹttkante, *-n, f.* margine a patului; **auf der** ~ **sitzen** a sta pe marginea patului.

Bẹttkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* **1.** noptieră. **2.** schelet al patului. **3.** ladă sub pat sau sub canapea.

Bẹttkissen, *-s, -, n.* pernă de dormit.

Bẹttkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* capul patului, spetea a patului.

Bẹttkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coșuleț care servește ca pat de copil.

Bẹttlade, *-n, f. (reg.)* v. Bettgestell.

bẹttlägerig *adj.* bolnav la pat; ~ **sein** a zăcea bolnav.

Bẹttlaken, *-s, -, n.* cearșaf.

Bẹttler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cerșetor(-oare), milog(-oagă); **zum** ~ **machen** a calici, a aduce la sapă de lemn.

Bẹttlerbande, *-n, f.* bandă, ceată, șleahtă de cerșetori.

bẹttler|haft *adj.* ca un cerșetor.

Bẹttler|herberge, *-n, f.* **1.** speluncă, adăpost de cerșetori. **2.** v. Bettlerherberge.

bẹttlerisch *adj.* de cerșetor; sărăcăcios, mizer.

Bẹttlerleben, *-s. n. sg.* viață de cerșetor; viață de mizerie, de sărăcie neagră.

Bẹttlerleier, *-n, f.* flașnetă, caterincă.

Bẹttler|stolz, *-es, m. sg.* v. Bettelstolz.

Bẹttlerzinke, *-n, f.* **Bẹttlerzinken**, *-s, -, m.* semn secret (făcut de cerșetori pe uși și pe clădiri).

Bẹttlinnen, *-s, n. sg. (inv.)* rufărie, albituri de pat.

Bẹttmönch, *-(e)s, -e, m.* v. Bettflasche.

Bẹttnässen, *-s, n. sg. (med.)* incontinență urinară, enurezis (mai ales la copii).

Bẹttnische, *-n, f.* firidă, alcov, nișă (pentru pat).

Bẹttpfanne, *-n, f.* v. Bettschüssel.

Bẹttpfühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** pernă; sul. **2.** pat foarte moale și cald.

Bẹttprofil, *-s, -e, n. (geogr.)* profil al albiei (unui râu).

Bẹttpulle, *-n, f.* **1.** *(fam.)* v. Bettwärmer. **2.** *(reg.)* pernă.

Bẹttquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune transversală a batiului, a postamentului (unei mașini).

Bẹttrahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă a(l) patului.

bẹttreif *adj. (fam.)* somnoros; **das Kind ist** ~ copilul pică de somn și trebuie culcat.

Bẹttsack, *-(e)s, -säcke, m.* saltea, mindir.

Bẹttsäule, *-n, f.* coloană care susține baldachinul.

Bẹttschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan pentru pat.

Bẹttschüssel, *-n, f.* ploscă (pentru bolnavi).

Bẹttschwere, *-n, f.* somnolență; *(fam.)* **ich habe die nötige** ~ pic de somn, am început să moțăi.

Bẹttseite, *-n, f.* margine a patului.

Bẹttsohle, *-n, f. (geogr.)* patul râului, fundul albiei.

Bẹtt|sponde, *-n, f. (reg.)* v. Bettgestell.

Bẹtt|stange, *-n, f.* vergea, bară de prins draperia patului.

Bẹtt|statt, *-stätten*, **Bẹtt|stätte**, *-n. f.* v. Bettgestell.

Bẹtt|stelle, *-n, f.* v. Bettgestell.

Bẹtt|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* cearșaf.

Bẹt|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* eșarfă rituală (la evrei).

Bẹtt|überzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** față de pilotă. **2.** rufărie, lenjerie de pat.

Bẹtt|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* draperie la pat, perdea la pat, baldachin.

Bẹttung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* balast, pat de balast. **2.** *(mil.)* platformă (de tragere). **3.** *(tehn.)* postament; pat; ~ **einer Schleuse** albie a unei ecluze.

Bẹttungsdruck, *-(e)s, -drücke, m. (ferov.)* presiune pe patul de balast.

Bẹttungs|höhe, *-n, f. (ferov.)* grosime a patului (de balast).

Bẹttungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (ferov.)* balast, material pentru construcția patului liniei ferate.

Bẹttvor|hang, *-(e)s. -hänge, m.* perdea la pat, polog.

Bẹttvorlage, *-n, f.*, **Bẹttvorleger**, *-s, -, m.* carpetă, covoraș lângă pat.

Bẹttwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță de pat, stelniță *(Cimex lectularius).*

Bẹttwärmer, *-s, -, m.* termofor, bulotă.

Bẹttwäsche *f. sg.* rufărie, lenjerie de pat.

Bẹtt|zeug, *-(e)s, n. sg.* așternut.

Bẹtt|zieche, *-n, f.*, **Bẹtt|züchen**, *-s, -, m. (reg.)* față de pilotă.

bẹtuchen, *betuchte, betucht, vb. (h) tr.* a acoperi (cu pânză), a îmbrăca (cu stofă).

bẹtucht I. *part. trec.* de la betuchen. **II.** *adj. (fam.)* înstărit, bogat.

Bẹtuchung, *-en, f.* îmbrăcăminte, trusă.

bẹtulich *adj.* săritor dar neîndemânatic; **deine ~e Art geht mir auf die Nerven** felul tău neîndemânatic mă calcă pe nervi.

Bẹtulichkeit *f. sg.* bunăvoință stângace.

bẹtümpeln, *betümpelte, betümpelt (ich betümp(e)le) vb. (h) refl. (fam.)* a se îmbăta.

bẹtun, *betat, betan, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (pop.)* a (se) murdări, a face pe sine. **II.** *refl.* **1.** a se purta, a se comporta (cu cineva). **2. sich mit jm.** ~ a se apropia, a deveni intim, familiar (cu cineva). **3.** a face mofturi, fasoane.

bẹtünchen, *betünchte, betüncht, vb. (h) tr.* a spoi, a vărui.

bẹtüpfeln, *betüpfelte, betüpfelt (ich betüpf(e)le) vb. (h) tr.* v. betupfen **(2)**.

bẹtupfen, *betupfte, betupft, vb. (h) tr.* **1.** a atinge ușor cu degetele, a tampona (cu vată etc.). **2.** a împestrița, a păta, a stropi cu picățele. **3.** *(reg.)* a înșela.

bẹtuppen, *betuppte, betuppt, vb. (h) tr. (reg.)* v. betupfen.

bẹtürmen, *betürmte, betürmt, vb. (h) tr.* a împodobi cu turnuri.

bẹtusam *adj. (rar)* v. betulich.

Bẹtwoche, *-n, f.* săptămână a rugăciunilor.

Bẹtz, *-es, -e, m.* câine.

Bẹtze, *-n, f. (vân.)* **1.** lupoaică. **2.** cățea. **3.** *(peior.)* târfă, cățea.

Bẹtzel, *-s, -, m.* șapcă, scufie.

Bẹt|zimmer, *-s, -, n.* cameră de rugăciune.

Bẹuche, *-n, f.* **1.** leșie. **2.** *sg.* muiatul rufelor. **3.** *sg.* rufe murdare.

bẹuchen, *beuchte, gebeucht, vb. (h) tr.* **1.** a înmuia (rufele) în leșie. **2.** *(text.)* a fierbe în leșie (fibrele).

Bẹuch|haus, *-es, -häuser, n.* spălătorie.

Bẹuchung, *-en, f.* v. Beuche **(2)**.

bẹugbar *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, maleabil; *(fig.)* influențabil, maleabil. **2.** *(gram.)* flexibil.

Bẹuge, *-n, f.* **1.** îndoitură, aplecare, încovoiere; *(sport)* flexiune. **2.** *(anat.)* fosa poplitee, *(pop.)* nuca genunchiului. **3.** *(tehn.)* curbură. **4.** clește al dogarului. **5.** v. Beige.

bẹugefähig *adj.* v. beugungsfähig.

Bẹugefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram.)* caz (în declinare).

Bẹugel, *-s, -, n.* prăjitură (în formă de potcoavă).

Bẹugemuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi flexor.

bẹugen, *beugte, gebeugt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) îndoi, a (se) apleca, a (se) înclina, a (se) curba; **die Knie** ~ a îndoi genunchii. **2.** *(fig.)* a (se) umili; a (se) supune; a se (în)frânge; a se da bătut. **II.** *tr.* **1.** a doborî; **jm. den Nacken** ~ a frânge cuiva încăpățânarea; **jm. den Stolz** ~ a înfrânge cuiva mândria; **jm. den Sinn** ~ a converti pe cineva la alte păreri; **das Recht** ~ a răstălmăci legea. **2.** *(gram.)* a declina; a conjuga.

Bẹuger, *-s, -, m.* v. Beugemuskel.

bẹugsam *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, maleabil. **2.** *(fig.)* maleabil, influențabil.

Bẹugung, *-en, f.* **1.** îndoire, încovoiere, aplecare. **2.** *(gram.)* declinare; conjugare; flexiune. **3.** *(tehn.)* îndoitură, curbură. **4.** *(fig.)* înfrângere; violare (a unui drept). **5.** *(fiz.)* difracție.

Bẹugungs|endung, *-en, f. (lingv.)* terminație de flexiune, desinență.

bẹugungsfähig *adj. (gram.)* flexibil.

Bẹugungsfähigkeit *f. sg. (gram.)* posibilitate de a suferi flexiunea.

Bẹugungsgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea de difracție.

Bẹugungs|silbe, *-n, f. (gram.)* desinență (a flexiunii).

Bẹule, *-n, f.* **1.** *(med.)* abces; cucui; umflătură. **2.** *(despre obiecte de metal)* adâncitură în urma loviriі; proeminență, ieșitură.

bẹulen, *beulte, gebeult vb. (h) tr.* a se umfla, a se face cute.

Bẹulenbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciunele porumbului (provocat de *Ustilago maydis).*

Bẹulenklopfer, *-s, -, m.* ciocan de debavurare.

Bẹulenmelone, *-n, f.* (pepene) cantalup.

Bẹulenpest *f. sg. (med.)* ciumă bubonică (neagră).

bẹulicht *(înv.)*, **bẹulig** *adj.* plin de bube, bubos, buburos.

Bẹunde, *-n, f. (reg.)* îngrăditură, teren îngrădit (luat din proprietatea comunei).

be|ụnruhigen, *beunruhigte, beunruhigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) nelinişti, a (se) tulbura, a (se) alarma, a(-şi) face griji.

be|ụnruhigend I. *part. prez.* de la beunruhigen. **II.** *adj.* neliniştitor; alarmant; îngrijorător.

Be|ụnruhigung, *-en, f.* **1.** *sg.* neliniştе, îngrijorare, alarmare; agitaţie, zbucium. **2.** *pl. (mil.)* tulburare; atac, hărţuială.

Beunte, *-n, f. (reg.)* v. Beunde.

be|ụrbaren, *beurbarte, beurbart, vb. (h) tr.* a desţeleni.

be|ụrgrunzen, *beurgrunzte, beurgrunzt (du, er beurgrunzt), vb. (h) tr. (pop., glumeţ)* a cerceta, a examina mai de aproape.

be|ụrkunden, *beurkundete, beurkundet (du beurkundest, er beurkundet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atesta, a certifica, a adeveri, a dovedi cu acte; **die Kirchenbücher ~ das Sterbedatum** matricolele bisericeşti certifică data decesului. **2.** *(înv.)* a sta mărturie, a mărturisi; **seine Gesinnung ~** a-şi mărturisi concepţia de viaţă. **II.** *refl. (înv.)* a deveni evident.

Be|ụrkundung, *-en, f.* **1.** *(jur.)* certificare, atestare, adeverire; dovedire cu acte; legalizare, omologare; autentificare; **~ des Personenstandes** certificare a stării civile. **2.** mărturie.

be|ụrlauben, *beurlaubte, beurlaubt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a concedia, a licenţia, a elibera (temporar) din funcţie. **2.** a da, a aproba (cuiva) un concediu. **3.** a scuza (absenţa). **II.** *refl.* **1.** a-şi lua concediu. **2.** a-şi lua rămas bun. **3.** a lipsi motivat, a se învoi.

be|ụrlaubt I. *part. trec.* de la beurlauben. **II.** *adj.* **1.** în concediu. **2.** concediat; deblocat; pus în disponibilitate. **3.** absent motivat, învoit.

Be|ụrlaubte, *-n, -n (ein Beurlaubter), m.* şi *f.* **1.** persoană (aflată) în concediu. **2.** persoană concediată, eliberată din serviciu. **3.** persoană care absentează motivat.

Be|ụrlaubten|stand, *-(e)s, m. sg. (mil.)* cadru disponibil, efectiv în concediu, rezervă.

Be|ụrlaubung, *-en, f.* **1.** trimitere în concediu, acordare de concediu. **2.** concediere, licenţiere, eliberare din serviciu.

be|ụrteilen, *beurteilte, beurteilt, vb. (h) tr.* **1.** a judeca; a aprecia; **etwas richtig, falsch ~** a aprecia ceva corect, greşit. **2.** a aprecia, a critica; a discuta; a comenta; a-şi da părerea (despre ceva); a recenza.

Be|ụrteiler, *-s, -, m.* **1.** persoană care apreciază, judecă. **2.** critic; recenzent.

Be|ụrteilung, *-en, f.* **1.** judecare, apreciere; evaluare, taxare. **2.** critică, recenzare. **3.** referinţă. **4.** *(mil.)* foaie calificativă.

Be|ụrteilungs|art, *-en, f.* mod de apreciere.

Be|ụrteilungsgabe *f. sg.* capacitate, dar de a discerne.

Be|ụrteilungskraft *f. sg.* putere de judecată, de discernământ.

Be|ụrteilungsmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* criteriu de apreciere.

Be|ụrteilungsnotizen *pl. (mil.)* caracterizare, referinţe (în vederea alcătuirii foii calificative).

Be|ụrteilungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de apreciere, de judecare, capacitate de a discerne; discernământ.

Beuschel, *-s, n. sg. (austr.)* **1.** bojoc. **2.** *(cul.)* drob, mâncare făcută din măruntaie. **3.** *(reg.)* icre şi lapţi (de crap). **4.** *(pop.)* măruntaie; **jm. das ~ austreten a)** a-i scoate cuiva maţele, a face pe cineva piftie, zob; **b)** a întoarce pe dos pe cineva, a-i scoate cuiva sufletul. **5.** ciocan mare.

beụt *(poet., înv.)* v. bietet.

Beutchen, *-s, -n, n. (dim.* de la Beute) pradă mică, fără valoare.

Beute, *-n, f.* **1.** pradă; *(mil.)* captură; **~ machen** a captura; **das Haus wurde ein leichte ~ der Flammen** casa a căzut uşor pradă flăcărilor; **die Bienen gehen auf ~ aus** albinele pleacă după nectar. **2.** *(reg.)* covată, copaie, căpistere (pentru frământat pâine). **3.** stup sistematic.

Beute|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din pradă ce revine fiecăruia.

Beutebe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* totalitate a, inventar al bunurilor capturate; **aus Beutebeständen** din capturi.

Beutedeutsche, *-n, -n (ein Beutedeutscher), m.* şi *f. (peior.)* cetăţean german de origine est-europeană, având cunoştinţe insuficiente de limba germană.

Beutegier *f.* dorinţă, lăcomie de a prăda.

beutegierig v. beutelüstern.

Beutel, *-s, -, m.* **1.** pungă; portmoneu; **aus seinem ~ bezahlen** a da din buzunarul său; **den ~ ziehen** a scoate punga, a plăti; **in seinen eigenen ~ lügen** a minţi pe socoteala buzunarului propriu; a vrea să pară mai bogat decât este; **sich nach seinem ~ richten** a ţine seama de punga proprie; a se întinde cât îl ţine plapuma. **2.** săculeţ, traistă. **3.** sită de cernut făină (la moară). **4.** guşă (la păsări). **5.** *(reg.)* daltă. **6.** mai.

Beutel|arm, *-(e)s, -e, m. (morărit)* scuturător de sită-mânecă.

beutel|artig *adj.* în formă de pungă, ca o pungă.

Beutelbär, *-en, -en, m.* urs cu marsupiu *(Phascolaretus cinereus).*

Beutelbilch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* căţelul-pământului, sobol cu marsupiu *(Myoxidae).*

Beutelchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Beutel) punguţă, punguliţă, săculeţ.

Beutelfass, *-es, -fässer, n.* ghiordel.

Beutelfilter, *-s, -, n.* filtru pungă.

beutelförmig *adj.* v. beutelartig.

Beutelfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu marsupiu *(Nototrema marsupiatum).*

Beutelgarn, *-(e)s, -e, n.* plasă (pentru pescuit).

Beutelgaze [-ga:zə], *-n, f. (morărit)* gaz, pânză, plasă (pentru site de moară).

Beutelgeld, *-(e)s, -er, n.* bani economisiţi în punguliţă, în puşculiţă.

Beutelgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* pungă de puroi, fistulă.

Beutelherr, *-n, -en, m. (înv.)* casier (al unei asociaţii).

Beutelhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriţă cu marsupiu *(Petaurus).*

beutelig *adj.* v. beutelartig.

Beutelkammer, *-n, f.* cămară pentru saci (de făină).

Beutelkasten, *-s, -kästen, m. (agr.)* dulap cu sită.

Beutelkrebs, *-(e)s, -e, m. (zool.)* rac cu cleşte puternic, trăind din nuci de cocos *(Birgus latro).*

Beutelmarder, *-s, -, m. (zool.)* jder cu marsupiu *(Dasyuridae).*

Beutelmaschine, *-n, f. (morărit)* maşină de cernut cu sită-mânecă.

Beutelmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece cu marsupiu *(Phoscalomys).*

Beutelmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi *(Anthoscopus pendulinus).*

beuteln, *beutelte, gebeutelt (ich beut(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scutura; a zgâlţâi; **den Staub von den Kleidern ~** a scutura hainele de praf; *(fig.; fam.)* **jn. ~ a)** a scutura pe cineva; **b)** a curăţa pe cineva de bani (la jocul cu cărţi). **2.** a meliţa (cânepa). **3.** a cerne (făina). **II.** *intr.* a se face pungă, a (se) umfla, a (se) încreţi, a face cute. **III.** *refl.* a se scutura.

Beutelnetz, *-es, -e, n.* plasă (de peşte) în formă de pungă.

Beutelpackung, *-en, f.* marfă ambalată în pungi.

Beutelperücke, *-n, f. (înv.)* perucă cu cocul strâns într-un fileu.

Beutelratte, *-n, f. (zool.)* chiţcan cu marsupiu *(Didelphyidae).*

Beutelschloss, *-es, -schlösser, n.* fermoar de geantă.

Beutelschneider, *-s, -, m. (înv.; fam.)* pungaş, hoţ (de buzunare).

Beutelschneiderei *f. sg.* pungăşie, hoţie de buzunare.

Beutelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită deasă (pentru făină).

Beutel|springmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoricel lânos cu marsupiu *(Antechinomys laniger).*

Beutel|stand, *-(e)s, -stände, m. (înv.)* tichie de bufon.

Beutel|storch, *-(e)s, -störche, m. (zool.)* marabu *(Leptoptilus crumeniferus).*

Beuteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* sarig, marsupial *(Marsupialia).*

Beteltuch, *-(e)s, -tücher, n. (morărit)* plasă, pânză pentru sită.

beute|lüstern, **beute|lustig** *adj.* dornic, lacom de pradă.

Beutelwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* lup (din Australia) cu marsupiu *(Thylacinus cynocephalus).*

Beutelzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sită-mânecă scuturătoare.

beuten, *beutete, gebeutet (du beutest, er beutet), vb. (h)* **I.** *tr.* a prăda, a jefui. **II.** *intr.* a coloniza albine sălbatice.

Beutenheide, *-n, f.* pădurice cu albine sălbatice.

Beutenhonig, *-s, m. sg.* miere de pădure, miere de albine sălbatice.

Beutenzins, *-es, -e, m.* dijmă a mierii de pădure.

Beuterecht, *-(e)s, -e, n. (în război)* dreptul de a-şi însuşi bunurile duşmanului.

beuteschwer *adj.* încărcat cu pradă.

Beute|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect provenit din captură.

beutesüchtig *adj.* lacom de pradă.

Beutezug, *-(e)s, -züge, m.* expediţie de jaf.

beutig *adj.* v. beutelartig.

Beutler, *-s, -, m.* v. Beuteltier.

Beutner, *-s, -, m. (apic.)* stupar, prisăcar (de albine sălbatice).

bevatern, *bevaterte, bevatert, vb. (h) tr.* a înfia.

bevẹttern, *bevetterte, bevettert, vb. (h) tr.* a trata intim; a se adresa (cuiva) cu apelativul „cumetre".

bevọgten, *bevogtete, bevogtet (du bevogtest, er bevogtet), vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a tutela. **2.** *(fig.)* a domina, a guverna, a tiraniza.

bevölkern, *bevölkerte, bevölkert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a popula. **2.** a coloniza. **II.** *refl.* a se popula.

bevölkert I. *part. trec.* de la bevölkern. **II.** *adj.* populat, colonizat; locuit; **dicht, dünn ~** dens, slab populat.

Bevölkerung, *-en, f.* **1.** populaţie; **arbeitsfähige ~** populaţie aptă de muncă; **erwerbsfähige ~** populaţie activă; **lohnabhängige ~** populaţie salariată; **verarmte ~** populaţie sărăcită, pauperă. **2.** colonizare, populare.

Bevölkerungs|abnahme *f. sg.* scădere a cifrei populaţiei.

Bevölkerungsbewegung, *-en, f.* mutaţie demografică.

Bevölkerungsdichte *f. sg.* densitate a populaţiei.

Bevölkerungsgesetz, *-es, -e, n.* lege demografică, lege a populaţiei.

Bevölkerungsgliederung, *-en, f.* stratificare, componenţă a populaţiei.

Bevölkerungsgruppe, *-n, f.* v. Bevölkerungskreis.

Bevölkerungskategorie, *-n* [-ri:ən], *f.* strat social, categorie socială.

Bevölkerungskreis, *-es, -e, m.* grupă, categorie de populaţie.

Bevölkerungsmenge, *-n, f.* cifră a populaţiei.

Bevölkerungs|politik *f. sg.* politică demografică.

bevölkerungs|politisch *adj.* privind politica demografică.

Bevölkerungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu demografic.

bevölkerungsreich *adj.* foarte populat, bogat populat.

Bevölkerungs|schicht, *-en, f.* pătură, categorie socială; **halbproletarische ~en** pături sociale semiproletare.

Bevölkerungs|schwund, *-(e)s, m. sg.* regres demografic, scădere rapidă a populaţiei într-o ţară.

Bevölkerungs|statistik, *-en, f.* statistică demografică.

bevölkerungs|statistisch *adj.* privind statistica demografică.

Bevölkerungs|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie demografică.

Bevölkerungs|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** surplus de populaţie. **2.** v. Bevölkerungszunahme.

Bevölkerungsver|hältnisse *pl.* condiţii demografice.

Bevölkerungswachstum, *-s, n. sg.* creştere demografică; **das ~ begrenzen** a limita creşterea demografică.

Bevölkerungswissenschaft *f. sg.* ştiinţa demografică.

Bevölkerungs|zahl, *-en*, **Bevölkerungs|ziffer**, *-n, f.* cifră a populaţiei.

Bevölkerungs|zunahme, *-n, f.* **Bevölkerungs|zuwachs**, *-es, m. sg.* creştere a numărului populaţiei.

bevollmächtigen, *bevollmächtigte, bevollmächtigt, vb. (h) tr.* **1.** a împuternici, a autoriza; **jn. zu etwas ~** a împuternici pe cineva să facă ceva. **2.** *(jur.)* a da procură.

Bevollmächtiger, *-s, -, m.* persoană care dă procură, persoană care împuterniceşte, autorizează.

bevollmächtigt I. *part. trec.* de la bevollmächtigen. **II.** *adj.* împuternicit; cu depline puteri; *(dipl.)* **~er Minister** ministru plenipotenţiar.

Bevollmächtigte, *-n, -n (ein Bevollmächtigter), m.* şi *f.* împuternicit(ă), mandatar(ă); *(dipl.)* însărcinat cu afaceri, plenipotenţiar; **durch ~ vertreten** reprezentaţi prin delegaţi (cu depline puteri).

Bevọllmächtigung, *-en, f.* împuternicire, procură; mandat; **durch ~** prin procură.
bevọr I. *conj.* înainte să, înainte ca. **II.** *adv.* mai înainte; **kurz ~** cu puțin înainte.
bevọrmunden, *bevormundete, bevormundet (du bevormundest, er bevormundet), vb. (h) tr.* **1.** a tutela. **2.** a pune sub tutelă; *(fig.)* a ține sub tutelă; **ich lasse mich nicht ~** nu admit să fiu tutelat.
Bevọrmundung *f. sg.* tutelă, tutelare.
bevọr|raten, *bevorratete, bevorratet (du bevorratest, er bevorratet), vb. (h) tr.* a aproviziona.
Bevọr|ratung *f. sg.* aprovizionare.
bevọr|rechten, *bevorrechtete, bevorrechtet (du bevorrechtest, er bevorrechtet), vb. (h) tr.* a privilegia, a favoriza, a părtini; a acorda privilegii, prerogative.
bevọr|rechtet I. *part. trec.* de la bevorrechten. **II.** *adj.* privilegiat, favorizat, părtinit.
Bevọr|rechtete, *-n, -n, (ein Bevorrechteter) m.* și *f.* privilegiat(ă), favorizat(ă), părtinit(ă).
bevọr|rechtigen, *bevorrechtigte, bevorrechtigt, vb. (h) tr. (com.)* a acorda prioritate (unor creanțe).
Bevọr|rechtigung, *-en, f.*, **Bevọr|rechtung**, *-en, f.* **1.** favorizare, privilegiere, părtinire. **2.** acordare de drepturi speciale.
bevọr|reden, *bevorredete, bevorredet (du bevorredest, er bevorredet), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a prefața (o carte). **2.** a prelucra, a lămuri.
bevọrschussen, *bevorschusste, bevorschusst (du, er bevorschusst), vb. (h) tr.* a da, a acorda un avans, un acont.
Bevọrschussung, *-en, f.* acordare de avans, avansare (a unei sume).
bevọr|stehen, *stand bevor, bevorgestanden, vb. (h) intr.* a fi în perspectivă, a fi iminent, a urma să se producă, a fi pe cale să ...; **die Wahlen stehen unmittelbar bevor** alegerile bat la ușă; **es steht ihm ein großes Glück bevor** îl așteaptă un mare noroc; **bessere Zeiten stehen uns bevor** ne așteaptă timpuri mai bune.
bevọr|stehend I. *part. prez.* de la bevorstehen. **II.** *adj.* în perspectivă, iminent, aproape; **eine ~e Reise** o călătorie iminentă.
bevọrteilen, *bevorteilte, bevorteilt, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a favoriza, a prefera, a avantaja. **2.** a înșela (pe cineva).
Bevọrteilung, *-en, f.* **1.** avantajare, preferință, favorizare. **2.** înșelare.
bevọrworten, *bevorwortete, bevorwortet (du bevorwortest, er bevorwortet), vb. (h) tr.* **1.** a prefața. **2.** a declara în prealabil.
bevọrzugen, *bevorzugte, bevorzugt, vb. (h) tr.* **1.** a avantaja, a favoriza, a privilegia; **sie wird bei der Prüfung nicht bevorzugt** nu va fi avantajată la examen. **2.** a prefera; **ich bevorzuge diesen Stoff** prefer acest material.
bevọrzugt I. *part. trec.* de la bevorzugen. **II.** *adj.* **1.** avantajat, favorizat, privilegiat. **2.** preferat; **~e Ware** marfă preferată.
Bevọrzugte, *-n, -n, (ein Bevorzugter), m.* și *f.* preferat(ă); avantajat(ă), privilegiat(ă).
Bevọrzugung, *-en, f.* **1.** preferare, preferință. **2.** favorizare, privilegiere.
bewạchen, *bewachte, bewacht, vb. (h) tr.* a păzi, a supraveghea; **der Hund bewacht das Haus** câinele păzește casa; **die Ausgänge ~** a păzi ieșirile, a sta de pază la ieșire; **~ lassen** a pune sub supraveghere, sub pază.
Bewạcher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* paznic(ă), gardian(că).
bewạchsen, *bewuchs, bewachsen (du, er bewächst), vb. (h) tr.* a acoperi (prin creștere); a năpădi; **das Moos bewächst den Steg** mușchiul acoperă poteca.
bewạchsen I. *part. trec.* de la bewachsen. **II.** *adj.* acoperit (prin creștere), năpădit; **der Garten ist von Unkraut ~** grădina este năpădită de buruieni; **mit Haar ~** acoperit cu păr.
Bewạchsung, *-en, f.* **1.** acoperire (prin creștere), năpădire. **2.** vegetație, covor de plante.
Bewạchung, *-en, f.* pază; supraveghere; **unter starker ~** sub pază severă.
Bewạchungsfahrzeug, *-(e)s, -e, n. (mar.)* șalupă de pază (a coastelor).
Bewạchungsmannschaft, *-en, f.* echipă, patrulă de pază.
bewạffnen, *bewaffnete, bewaffnet (du bewaffnest, er bewaffnet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (mil.)* a (se) înarma. **II.** *tr. (tehn.)* a echipa, a înzestra, a aproviziona; *(fig.)* **die Augen mit Gläsern ~** a folosi binoclu sau lupă.
bewạffnet I. *part. trec.* de la bewaffnen. **II.** *adj. (mil.)* înarmat; **der ~e Aufstand** răscoala, insurecția armată; **die ~e Macht** puterea armată; **bis an die Zähne ~** înarmat până în dinți.
Bewạffnete, *-n, -n, (ein Bewaffneter), m.* și *f.* persoană înarmată.
Bewạffnung, *-en, f. (mil.)* **1.** înarmare. **2.** armament.
Bewạffnungs|industrie, *-n* [-tri:ən], *f.* industrie de armament.
Bewạffnungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect de înarmare.
Bewạhr *f. sg. (reg.)* dovadă, asigurare, garanție; **dafür hat man keine ~** nu există nici o garanție în această privință.
Bewạhr|an|stalt, *-en, f. (înv.)* **1.** leagăn, creșă. **2.** casă de corecție.
bewạhren, *bewahrte, bewahrt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) adeveri, a (se) confirma; **die Behauptung ist noch zu ~** afirmația rămâne să fie dovedită; **das bewährt nur seinen guten Ruf** asta nu face decât să-i confirme buna reputație. **II.** *refl.* a se confirma, a se dovedi corespunzător, a corespunde așteptărilor; **die Nachricht hat sich bewährt** știrea s-a confirmat; **sich als beständig ~** a se dovedi statornic, stabil; **sich als unbrauchbar ~** a se dovedi inutilizabil; **die Arznei hat sich bewährt** medicamentul s-a dovedit a fi bun.
Bewạhrer, *-s, -, m. (poet.)* păzitor, păstrător, supraveghetor, custode.
bewạhr|heiten, *bewahrheitete, bewahrheitet (du bewahrheitest, er bewahrheitet), vb. (h) refl.* a se adeveri, a se confirma; **meine Befürchtungen haben sich bewahrheitet** temerile mele s-au adeverit.
Bewạhr|heitung, *-en, f.* confirmare, adeverire.
bewạhrsam *adj.* precaut, prudent.
bewährt I. *part.trec.* de la bewähren. **II.** *adj.* încercat, verificat; experimentat.
Bewährt|heit, *-en, f.* calitatea de a fi fost experimentat și verificat; confirmare, verificare (a calităților).
Bewạhrung, *-en, f.* **1.** păstrare, conservare. **2.** pază, ocrotire, fereală.
Bewährung, *-en, f.* **1.** adeverire, confirmare. **2.** punere la încercare, la probă; confirmare (a capacității). **3.** *(jur.)* suspendare a executării pedepsei; **Gefängnis auf ~** închisoare cu suspendare.
Bewährungsfrist, *-en, f. (jur.)* termen de încercare, de verificare; suspendare a executării pedepsei.
Bewährungshelfer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (jur.)* agent(ă) social(ă) însărcinat(ă) cu recuperarea deținuților eliberați condiționat.
Bewährungsmittel, *-s, -, n.* medicament profilactic.
Bewährungs|probe, *-n, f.* probă de calitate.
Bewährungs|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă cu suspendare.
Bewährungs|zeit, *-en, f.* termen de probă, de verificare.
bewạlden, *bewaldete, bewaldet (du bewaldest, er bewaldet), vb. (h) tr.* a împădури.
bewạldet I. *part. trec.* de la bewalden. **II.** *adj.* împădurit.
bewạldrappen, *bewaldrappte, bewaldrappt*, **bewạldrechten**, *bewaldrechtete, bewaldrechtet (du bewaldrechtest, er bewaldrechtet), vb. (h) tr. (forest.)* a ciopli lemne din gros în pădure, a degroșa lemn (de construcție) în pădure.
Bewạldung, *-en, f.* **1.** împădurire. **2.** procent al suprafeței împădurite (în raport cu suprafața întreagă).
Bewạldungskarte, *-n, f.* **1.** hartă a pădurilor. **2.** schiță de împădurire.
bewạllen, *bewallte, bewallt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu ziduri. **2.** a îndigui (un râu). **3.** *(agr.)* a mușuroi; **Hopfen ~** a mușuroi pământul la rădăcina hameiului.
bewältigen, *bewältigte, bewältigt, vb. (h) tr.* **1.** a învinge, a înfrânge, a birui; a o scoate la capăt; **eine Schwierigkeit ~** a învinge o dificultate. **2.** a stăpâni, a domina; **einen Stoff ~** a stăpâni o materie, a-și însuși o materie.
Bewältiger, *-s, -, m.* biruitor, învingător.
Bewältigung, *-en, f.* **1.** biruire, înfrângere. **2.** stăpânire, însușire (a unei materii, discipline).
bewạndern, *bewanderte, bewandert, vb. (h) tr.* a colinda, a cutreiera, a străbate (pe jos); **ein Land ~** a colinda o țară.
bewạndert I. *part. trec.* de la bewandern. **II.** *adj. (in* cu *dat.)* **1.** versat, priceput (în); cunoscător (al unui lucru); experimentat, la curent; **er ist in kaufmännischen Geschäften ~** e inițiat în chestiuni comerciale; **er ist in dieser Sprache ~** cunoaște temeinic această limbă. **2.** călătorit, voiajat, umblat prin lume.
Bewạndert|heit *f. sg.* cunoaștere temeinică, experiență.
bewạndt *adj. (înv.)* **1.** atare, astfel; **so ist es um die Sache ~** așa stau lucrurile, asta este situația; **bei so ~en Umständen** așa fiind, în astfel de condiții; **es ist misslich um ihn ~** stă rău. **2.** *(pop.)* iscusit; experimentat, cu experiență.
Bewạndtnis, *-se, f.* natura, starea, caracterul, esența unui lucru; **damit hat es** (sau **die Sache hat) folgende ~** situația se prezintă astfel.
bewạppnen, *bewappnete, bewappnet (du bewappnest, er bewappnet), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a înarma. **2.** *(tehn.)* a înzestra, a echipa. **3.** a da un blazon.
bewässerbar *adj.* irigabil; care poate fi udat.
bewässern, *bewässerte, bewässert, vb. (h) tr.* a uda, a iriga.
Bewässerung, *-en, f.* udare, irigare; irigație.
Bewässerungs|anlage, *-n, f.* instalație de irigare.
Bewässerungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de irigare.
Bewässerungskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de irigare.
Bewässerungsnetz, *-es, -e, n.* rețea de irigare.
Bewässerungs|system, *-s, -e, n.* sistem de irigare.
Bewässerungswehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar; dig de irigare.
Bewässerungswesen, *-s, n. sg. (tehn.)* irigații.
bewẹgbar *adj.* **1.** care poate fi mișcat; mobil, transportabil. **2.** *(fig.)* sensibil.
Bewẹgbarkeit, *-en, f.* **1.** mobilitate. **2.** *(fig.)* sensibilitate.
bewẹgen[1], *bewog, bewogen, vb. (h) tr.* a îndemna, a înduplека, a determina pe cineva să facă un lucru; **er wurde dazu bewogen** a fost determinat la aceasta; **ich fühle mich nicht bewogen zu ...** nu mă simt îndemnat la ...; **sich ~ lassen** a se lăsa convins; a ceda stăruințelor; **jn. zum Bleiben ~** a determina pe cineva să rămână.
bewẹgen[2], *bewegte, bewegt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mișca, a urni, a pune în mișcare; *(inform.)* a muta; **der Wind bewegt die Blätter** vântul mișcă frunzele; **die Feder bewegt das Spielzeug** arcul pune jucăria în mișcare; *(inform.)* **eine Datei ~** a muta un fișier; **den Mauszeiger ~** a muta cursorul. **2.** *(fig.)* a mișca, a înduioșa; **zum Mitleid ~** a trezi mila cuiva; **zu Tränen ~** a mișca (pe cineva) până la lacrimi; **von Leidenschaft bewegt** împins de pasiune; **er lässt sich von nichts ~** nimic nu-l poate mișca, înduioșa. **II.** *refl.* a se mișca; **sich im Kreise ~** a se mișca în cerc; **sich um die Achse ~** a se roti în jurul axei; **sich in literarischen Kreisen ~** a frecventa cercuri literare; **sich in Zweideutigkeiten ~** a vorbi cu dublu înțeles, ambiguu.
Bewẹger, *-s, -, m. (fig.)* motor.
Bewẹg|grund *-(e)s, -gründe, m.* **1.** cauză, motiv. **2.** *(jur., fil.)* mobil.
Bewẹgkraft, *-kräfte, f.* v. Bewegungskraft.
bewẹglich *adj.* **1.** care se poate mișca, mobil, transportabil; **~e Habe** avere mobilă; **eine ~e Skala** scală mobilă. **2.** vioi, agil; **ein ~er Mensch** un om agil, activ, vioi. **3.** *(poet.)* mișcător, înduioșător.
Bewẹglichkeit *f. sg.* **1.** mobilitate. **2.** *(fig.)* vioiciune.
Bewẹglichkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de mobilitate.
bewẹgt I. *part. trec.* de la bewegen[2]. **II.** *adj.* **1.** agitat, neliniștit; **~e See** mare agitată; *(fig.)* **~es Leben** viață agitată, zbuciumată; **~e Vergangenheit** trecut furtunos, agitat. **2.** *(fig.)* mișcat, emoționat, înduioșat; **tief ~** adânc mișcat.
Bewẹgt|heit *f. sg.* **1.** agitație, mișcare. **2.** emoție; zbucium.
Bewẹgung, *-en, f.* **1.** mișcare; **~ machen** a face mișcare; **in ~ bringen** a pune în mișcare; **sich in ~ setzen** a se pune în mișcare; **alle Hebel in ~ setzen** a se face luntre și punte. **2.** *(tehn., fiz.)* mișcare; **~ auf schiefer Bahn** mișcare pe plan înclinat; **absolute ~** mișcare

absolută; ~ **nach vorne** mişcare înainte; **auf- und abgehende** ~ mişcare alternativă verticală, mişcare în sus şi în jos; **hin- und hergehende** ~ mişcare alternativă de du-te vino; **bedingt periodische** ~ mişcare cvasiperiodică; **beständige** ~ mişcare permanentă, perpetuă; **drehende** ~ mişcare de rotaţie; **eindimensionale** ~ mişcare unidimensională; **fortschreitende** ~ mişcare de avans; **freie** ~ mişcare, mers în gol; **geradlinige** ~ mişcare în linie dreaptă; **gleichförmige** ~ mişcare uniformă; **gleichförmig-beschleunigte** ~ mişcare uniform accelerată; **rückläufige** ~ mişcare regresivă (de mers înapoi); **schwingende** ~ mişcare oscilatoare; **verzögerte** ~ mişcare încetinită. **3.** *(pol.)* mişcare. **4.** *(fig.)* emoţie; **ohne die geringste** ~ fără cea mai mică emoţie.

Bewẹgungs|achse [-ksə], *-n, f. (tehn.)* axă de rotaţie.

Bewẹgungs|apparat, *-(e)s, -e, m. (anat.)* aparat locomotor.

Bewẹgungsbahn, *-en, f.* **1.** *(fig.)* traiectorie. **2.** *(sport)* pistă de încălzire.

Bewẹgungsdrang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de mişcare.

Bewẹgungs|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (fiz.)* energie cinetică.

bewẹgungsfähig *adj.* capabil de mişcare, mobil.

Bewẹgungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de mişcare, mobilitate.

Bewẹgungsform, *-en, f.* formă de mişcare.

Bewẹgungsfreiheit *f. sg.* libertate de mişcare; *(fig.)* libertate de acţiune.

Bewẹgungsfuge, *-n, f. (constr.)* rost de dilataţie.

Bewẹgungsgesetz, *-es, -e, n. (ec., fig.)* lege a mişcării.

Bewẹgungsgleichung, *-en, f. (fiz.)* ecuaţie a mişcării.

Bewẹgungsgröße, *-en, f. (fiz.)* cantitate de mişcare, impuls.

Bewẹgungskraft, *-kräfte, f.* forţă motrice.

Bewẹgungskrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de mişcare.

Bewẹgungskunst, *-künste, f. (arte)* ritmică.

Bewẹgungslehre *f. sg. (fiz.)* cinematică.

bewẹgungslos *adj.* nemişcat, imobil.

Bewẹgungslosigkeit *f. sg.* nemişcare, imobilitate.

Bewẹgungsmaschine, *-n, f. (mec.)* maşină de acţionare, de antrenare.

Bewẹgungsmechanismus, *-, -men, m.* mecanism de antrenare.

Bewẹgungsmelder, *-s, -, m. (tehn.)* senzor de supraveghere.

Bewẹgungsmenge, *-n, f. (fiz.)* v. Bewegungsgröße.

Bewẹgungsmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de locomoţie.

Bewẹgungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment cinetic.

Bewẹgungsnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m.* nerv motor.

Bewẹgungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de mişcare.

Bewẹgungsrichtung, *-en, f.* direcţie de mişcare.

Bewẹgungs|schaubild, *-(e)s, -er, n.* grafic al mişcării.

Bewẹgungs|spiele *pl.* jocuri de mişcare.

Bewẹgungs|störung, *-en, f. (med.)* tulburare a funcţiunilor motorii ale organismului; alterare a motricităţii.

Bewẹgungs|studie [-diə], *-n, f. (arte)* studiu de mişcare.

Bewẹgungs|therapie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* kinetoterapie.

Bewẹgungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* v. Bewegungsdrang.

Bewẹgungs|übertragung, *-en, f.* transmitere a mişcării.

bewẹgungs|unfähig *adj.* incapabil de mişcare.

Bewẹgungs|ursache, *-n, f.* cauză a mişcării.

Bewẹgungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de mişcare.

bewẹgungsvoll *adj.* plin de mişcare, agitat; *(fig.)* vioi.

Bewẹgungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă la înaintare, la mers.

Bewẹgungswissenschaft, *-en, f.* v. Bewegungslehre.

Bewẹgungs|zirkel, *-s, -, m. (astron.; înv.)* cerc deferent.

Bewẹgungs|zu|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* stare de mişcare.

bewẹhren, *bewehrte, bewehrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** *(mil.)* a (se) înarma. **2.** a se apăra, a (se) întări cu diguri. **3.** *(tehn.; constr.)* a arma.

bewẹhrt I. *part. trec.* de la bewehren. **II.** *adj.* **1.** *(mil.)* înarmat, echipat, întărit; *(tehn.)* armat; **~er Beton** beton armat. **2.** *(bot.)* cu ghimpi.

Bewẹhrung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* apărare, înarmare; armament. **2.** *(constr.)* armare, armătură. **3.** *(pop.)* gard, îngrăditură.

Bewẹhrungs|eisen, *-s, -, n. (constr.)* bară de armături, fier de armare, fier-beton.

Bewẹhrungs|stahl, *-(e)s, m. sg.* oţel-beton.

bewẹiben, *beweibte, beweibt, vb. (h) refl. (fam.)* a se însura; **er ist noch immer nicht beweibt** tot nu s-a însurat.

bewẹibt I. *part. trec.* de la beweiben. **II.** *adj. (fam.)* însurat; însoţit de o femeie.

bewẹiden, *beweidete, beweidet (du beweidest, er beweidet), vb. (h) tr.* a paşte; a folosi ca păşune.

Bewẹidung, *-en, f.* păscut, păşunat.

bewẹihrauchen, *beweihrauchte, beweihraucht,* **beweihräuchern**, *beweihräucherte, beweihräuchert, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a tămâia.

Bewẹihräucherung, *-en, f.* (şi *fig.*) tămâiere.

bewẹinen, *beweinte, beweint, vb. (h) tr.* a (de)plânge, a jeli (pe cineva); **er beweint sein Elend** îşi deplânge mizeria, se vaită de sărăcie; **einen Toten** ~ a jeli un mort; **er ist zu** ~ se află într-o stare deplorabilă.

bewẹinenswert, bewẹinenswürdig *adj.* vrednic de plâns, deplorabil.

Bewẹinung *f. sg.* deplângere, jelire.

Bewẹis, *-es, -e, m.* dovadă; probă; mărturie; **einen ~ von etwas geben** (sau **liefern**) a face dovada unui lucru; **den ~ eines Satzes führen** a face dovada unei afirmaţii; **ein schlagender** ~ o probă decisivă; **ein triftiger** ~ o dovadă temeinică; **ein hinreichender** ~ o probă suficientă; **ein schlüssiger** ~ o probă concludentă; **das dient als** ~ (sau **zum ~e**) **dafür** (sau **dessen**) serveşte ca dovadă pentru; **das ist ein ~ seines Vertrauens** aceasta este o mărturie a încrederii lui.

Bewẹis|antretung, *-en, f.* **Bewẹis|antritt**, *-(e)s, -e, m. (jur.)* prezentare, administrare a probelor.

Bewẹis|artikel, *-s, -, m.* act justificativ.

Bewẹis|aufnahme, *-n, f. (jur.)* cercetare a dovezilor, adunare a probelor.

bewẹisbar *adj.* care poate fi dovedit, probat.

Bewẹisbarkeit, *-en, f.* putinţă de a dovedi, demonstrabilitate.

bewẹisen, *bewies, bewiesen (du, er beweist), vb. (h)* **I.** *tr.* a dovedi; a demonstra; a face dovada; **seinen Mut** ~ a-şi arăta curajul; **Aufmerksamkeit** ~ a da dovadă de atenţie; *(jur.)* **durch Zeugen** ~ a dovedi cu martori; **das muss nicht bewiesen werden** faptul nu necesită dovezi, nu trebuie dovedit; **das will nichts** ~ aceasta nu dovedeşte nimic; **für etwas Interesse** ~ a arăta interes pentru ceva; **große Teilnahme** ~ a da dovadă de mare compasiune. **II.** *refl.* a se dovedi, a face dovadă.

Bewẹis|er|hebung, *-en, f.* v. Beweisführung.

bewẹisfähig *adj.* capabil de a demonstra, de a face dovadă.

Bewẹisfähigkeit, *-en, f.* putinţă, posibilitate de a demonstra, de a face dovadă.

Bewẹisfrist, *-en, f. (jur.)* termen acordat pentru aducerea dovezilor.

Bewẹisführung, *-en, f.* argumentare, dovedire, demonstrare.

Bewẹisgegen|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* obiect doveditor.

Bewẹisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* argument.

Bewẹiskraft, *-kräfte, f. (jur.)* forţă probatorie.

bewẹiskräftig *adj.* doveditor, concludent.

Bewẹislast *f. sg. (jur.)* obligaţie de a aduce dovezi.

bewẹislich *adj.* v. beweisbar.

Bewẹismaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material doveditor.

Bewẹismittel, *-s, -, n.* probă, dovadă.

Bewẹisnot *f. sg. (jur.)* lipsă de probe.

Bewẹis|pflicht *f. sg. (jur.)* v. Beweislast.

Bewẹisrede, *-n, f. (înv.)* pledoarie.

Bewẹis|schluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie a unei argumentări.

Bewẹis|schrift, *-en, f.* memoriu, act doveditor.

bewẹißen, *beweißte, beweißt (du, er beweißt), vb. (h) tr.* a albi, a vărui, a spoi (pereţii).

Bewẹis|stelle, *-n, f. (jur.)* pasaj, citat doveditor.

Bewẹis|stück, *-(e)s, -e, n. (jur.)* **1.** probă, act probatoriu; piesă probatorie. **2.** corp delict.

Bewẹisverfahren, *-s, -, n.* procedură de dovedire; *(jur.)* probatoriu.

Bewẹis|zeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor (doveditor).

bewẹnden, *bewendete, bewendet* (şi *bewandte, bewandt) (du bewendest, er bewendet), vb. (h) intr. (în expr.)* **es dabei ~ lassen** a se mulţumi cu situaţia existentă; a lăsa (ceva) aşa cum este; a se limita la ...; **es bei bloßen Worten ~ lassen** a se rezuma la vorbe; **die Sache auf sich ~ lassen** a lăsa lucrurile în voia lor.

Bewẹnden, *-s, n. sg. (în expr.)* **dabei** (sau **damit) hat es sein** ~ trebuie să rămână aşa; **bei dieser Entscheidung muss es sein ~ haben** această hotărâre e definitivă.

bewẹrben, *bewarb, beworben (du bewirbst, er bewirbt), vb. (h) refl. (um)* **1.** a cere, a solicita; a umbla după; **sich um ein Amt** ~ a solicita un post. **2.** a cere (în căsătorie), a peţi; **sich um ein Mädchen** ~ a cere o fată în căsătorie. **3.** a concura; **sich um einen Preis** ~ a concura pentru un premiu.

Bewẹrber, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* **1.** solicitant(ă); aspirant(ă); candidat(ă). **2.** pretendent(ă). **3.** concurent(ă).

Bewẹrbung, *-en, f.* **1.** cerere, solicitare. **2.** peţire; cerere în căsătorie. **3.** concurare; concurs.

Bewẹrbungsbogen, *-s, -bögen, m.* formular de cerere pentru candidatură.

Bewẹrbungsgesuch, *-(e)s, -e, n. (adm.)* cerere scrisă, petiţie; cerere de adeziune.

Bewẹrbungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de admitere la concurs. **2.** cerere de solicitare a unui post.

Bewẹrbungs|unterlagen, *pl.* dosar de candidatură.

bewẹrfen, *bewarf, beworfen (du bewirfst, er bewirft), vb. (h) tr. (mit)* **1.** a arunca (cu); **jn. mit Steinen** ~ a arunca în cineva cu pietre; *(fig.)* **jn. mit Schmutz** ~ a calomnia pe cineva. **2.** a tencui; **die Wand mit Mörtel** ~ a tencui peretele cu mortar.

Bewẹrfung *f.* **1.** tencuire. **2.** aruncare.

bewẹrk|stelligen, *bewerkstelligte, bewerkstelligt, vb. (h) tr.* a executa, a îndeplini; a realiza, a efectua; **was niemand ~ konnte, ist ihm gelungen** a reuşit să îndeplinească, să execute ceea ce nu izbutise nimeni să facă.

Bewẹrk|stelligung, *-en, f.* realizare, executare, aducere la îndeplinire, efectuare.

bewẹrten, *bewertete, bewertet (du bewertest, er bewertet), vb. (h) tr.* **1.** a evalua, a preţui; a preţălui. **2.** a aprecia, a estima.

Bewẹrtung, *-en, f.* **1.** evaluare; preţuire, preţăluire. **2.** apreciere; estimare. **3.** clasament; cotare (la bursă).

Bewẹrtungsbogen, *-s, -bögen, m.* fişă de apreciere, de clasament, de clasificare.

Bewẹrtungsgrundlage, *-n, f.*, **Bewẹrtungsgrundsätze**, *pl.* bază de evaluare.

Bewẹtterung *f. sg.* aerisire, climatizare; *(mine)* ventilare, aeraj, aerare (a unei galerii).

Bewẹtterungs|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de aerare.

bewịckeln, *bewickelte, bewickelt (ich bewick(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a înfăşura. **2.** a bobina.

Bewịck(e)lung, *-en, f.* **1.** *sg.* înfăşurare. **2.** *(tehn.)* bobinaj.

bewịesenermaßen *adv. (jur.)* după cum a fost dovedit.

bewịlligen, *bewilligte, bewilligt, vb. (h) tr.* a aproba; a consimţi; a acorda; a încuviinţa; **einen Urlaub** ~ a acorda un concediu.

Bewịlliger, *-s, -, m.* persoană care aprobă, acordă, încuviinţează.

Bewịlligung, *-en, f.* aprobare; încuviinţare; consimţire; acordare; **die ~ erhalten** a obţine autorizaţia; **die ~ erlischt am ...** autorizaţia expiră la ...

bewịllkomm(n)en, *bewillkomm(ne)te, bewillkomm(ne)t (du bewilllkomm(ne)st, er bewillkomm(ne)t), vb. (h) tr.* a ura (cuiva) bun-venit.

Bewịllkomm(n)ung, *-en, f.* urare de bun-venit.

Bewịllkomm(n)ungsgruß, *-es, -grüße, m.* salut de bun-venit.

bewịmmern, *bewimmerte, bewimmert, vb. (h) tr.* a boci (pe cineva).

bewịmpeln, *bewimpelte, bewimpelt (ich bewimp(e)le), vb. (h) tr.* a împodobi cu steaguri; *(mar.)* a pavoaza.

Bewịmp(e)lung, *-en, f.* împodobire cu steaguri; *(mar.)* pavoazare, pavoaz.

bewịnden, *bewand, bewunden (du bewindest, er bewindet), vb. (h) tr.* a înfăşura.

Bewịndsel, *-s, -, n. (mar.)* frânghie (de legat poveri).

bewịrkbar *adj.* realizabil.

bewịrken, *bewirkte, bewirkt, vb. (h) tr.* **1.** a cauza, a pricinui, a produce; ~, **dass...** a face ca...; **die Herbststürme bewirkten große Schäden** furtunile de toamnă au pricinuit mari pagube. **2.** a obține cu multă greutate.

bewịrkend I. *part. prez.* de la bewirken. **II.** *adj. (gram.; în expr.)* **das ~e Zeitwort** verbul cauzativ.

Bewịrkung, *-en, f.* cauzare, pricinuire.

bewịrten, *bewirtete, bewirtet (du bewirtest, er bewirtet), vb. (h) tr.* **1.** a găzdui; a ospăta, a trata; **mit Speise und Trank** ~ a ospăta cu mâncare și băuturã. **2.** a administra, a conduce; *(elv.)* **ein Landgut** ~ a conduce, a gospodări o moșie.

bewịrtschaften, *bewirtschaftete, bewirtschaftet (du bewirtschaftest, er bewirtschaftet), vb. (h) tr.* a administra, a gospodări; a conduce o gospodărie; **den Acker** ~ a exploata, a lucra pământul; **ein Gasthaus** ~ a conduce, a administra un restaurant.

Bewịrtschafter, *-s, -, m.* administrator; gospodar, persoană care conduce o gospodărie.

Bewịrtschaftung, *-en, f.* administrare, gospodărire; conducere a unei gospodării; **mit der ~ beginnen** a începe gospodărirea.

Bewịrtung, *-en, f.* găzduire, ospătare, tratare, primire; serviciu; **sie besorgt die ~** are grijă de musafiri, se ocupă de găzduire, de ospătare; **die ~ ist sehr gut** serviciul este foarte bun.

Bewịrtungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (jur.)* contract de găzduire.

bewịtzeln, *bewitzelte, bewitzelt, (ich bewitz(e)le), vb. (h) tr.* a lua în derâdere, în zeflemea, a zeflemisi; a ironiza; **er bewitzelt alles** își bate joc de toate, toate le ia în râs.

bewọg *ind. imperf.* de la bewegen[1].

bewọgen *part. trec.* de la bewegen[1].

bewọhnbar *adj.* în care se poate locui, de locuit, locuibil; **nicht ~** de nelocuit, nelocuibil.

Bewọhnbarkeit *f. sg.* posibilitate, calitate de a putea fi locuit.

bewọhnen, *bewohnte, bewohnt, vb. (h) tr.* **1.** a locui în; a ocupa; **ein Haus ~** a locui într-o casă; **diese Stämme ~ das rechte Ufer** triburile acestea locuiesc pe malul drept. **2.** a popula; **die Vögel bewohnen den Wald** păsările populează pădurea.

Bewọhner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen f.* locuitor(-oare); locatar(ă).

Bewọhnerschaft *f. sg. (pol.)* totalitate a locuitorilor; populație, totalitate a locatarilor.

bewọhnt I. *part. trec.* de la bewohnen. **II.** *adj.* locuit; **~es Haus** casă locuită.

Bewọhnung *f. sg. (cu gen.)* locuire în, locuit.

bewọ̈lken, *bewölkte, bewölkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înnora; *(fig.)* a (se) întuneca, a se posomori; **seine Stirn bewölkte sich** fruntea i se întunecă.

bewọ̈lkt I. *part. trec.* de la bewölken. **II.** *adj.* înnorat; întunecat; *(fig.)* posomorât.

Bewọ̈lkt|heit *f. sg.* faptul de a fi înnorat; înnorare.

Bewọ̈lkung *f. sg.* înnorare.

Bewọ̈lkungs|auflockerung, *-en, f. (met.)* reducere a nebulozității, destrămare a norilor.

Bewọ̈lkungs|zunahme *f. sg.* creștere a nebulozității, înnorare progresivă.

bewọllen, *bewollte, bewollt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) acoperi cu lână.

bewụchern, *bewucherte, bewuchert, vb. (h) tr.* **1.** *(despre plante)* a năpădi. **2.** a stoarce camătă.

Bewụchs, *-es, m. sg.* pătură, covor de verdeață; vegetație.

Bewụnd(e)rer, *-s, -, m.* admirator.

bewụndern, *bewunderte, bewundert, vb. (h) tr.* a admira.

bewụndernswert, **bewụndernswürdig** *adj.* demn de admirat, admirabil, minunat.

Bewụnderung, *-en, f.* admirare; admirație; **~ erregen** a provoca, a stârni admirație.

Bewụnd(r)erin, *-nen, f.* admiratoare.

Bewụrf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială.

bewụrzeln, *bewurzelte, bewurzelt (ich bewurz(e)le), vb. (h) refl.* și *(s) intr.* (și *fig.*) a se înrădăcina, a prinde rădăcini.

bewụsst I. *adj.* **1.** conștient; intenționat; **sich** *(dat.)* **seiner Fähigkeiten ~ sein** a fi conștient de posibilitățile sale; **ich bin mir meiner Schuld ~** sunt conștient de vina mea; **ich bin mir keines Fehlers ~** nu-mi dau seama să fi făcut vreo greșeală; **es ist jedem ~** este cunoscut tuturor; **soweit es mir ~ ist** în măsura în care îmi este cunoscut; **es ist mir wohl ~** îmi dau bine seama, sunt pe deplin conștient; **es ist mir nicht mehr ~** nu mai știu...; **mit ~er Verantwortung** conștient de răspundere; **~ oder unbewusst, das kommt auf eins** conștient sau nu, totuna e; **~e Haltung** atitudine conștientă; **~e Lüge** minciună intenționată. **2.** cunoscut, știut; anumit; **ein ~er Mensch** un anumit om; **das ~e Buch** cartea știută; **die ~e Sache** chestiunea cunoscută; **an dem ~en Tag** în ziua știută, stabilită. **II.** *adv.* (în mod) conștient, intenționat.

Bewụsst|heit *f. sg. (fig.)* **1.** conștiință. **2.** precugetare, premeditare.

bewụsstlos *adj.* și *adv.* inconștient, fără a fi conștient, fără cunoștință, fără simțire; **~ werden** a cădea în nesimțire, a leșina.

Bewụsstlosigkeit *f. sg.* inconștiență, nesimțire, leșin.

bewụsst machen, *machte bewusst, bewusst gemacht, vb. (h) tr.* a face (pe cineva) să-și dea seama, să devină conștient (de ceva).

Bewụsstmachen, *-s, n. sg.*, **Bewụsstmachung**, *-en, f.* conștientizare.

Bewụsst|sein, *-s, n. sg.* conștiință; cunoștință; **er hat das ~ verloren** și-a pierdut cunoștința; **es kommt mir zum ~** îmi dau seama, devin conștient; **mit vollem ~** deplin conștient; **das allgemeine ~** conștiința generală; **das gesellschaftliche ~** conștiința socială; **das revolutionäre ~** conștiința revoluționară.

Bewụsst|seins|änderung, *-en, f.* v. Bewusstseinsumformung.

Bewụsst|seinsbildung, *-en, f.* formare, dezvoltare a conștiinței.

Bewụsstseins|element, *-(e)s, -e, n. (fil.)* element al conștiinței.

Bewụsst|seinsform, *-en, f.* formă a conștiinței; **die gesellschaftlichen ~en** formele conștiinței sociale.

Bewụsst|seinslage *f. sg.* v. Bewusstseinszustand.

Bewụsst|seins|spaltung *f. sg. (med.)* schizofrenie.

Bewụsst|seins|störung, *-en, f.*, **Bewụsstseins|trübung**, *-en, f. (med.)* tulburare a conștiinței, obnubilare; *(fig.)* absență (de spirit).

Bewụsst|seins|umformung, *-en, f.* transformare a conștiinței.

Bewụsst|seins|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a conștiinței.

Bewụsstwerden, *-s, n. sg. (fil.)* conștientizare.

Bey, *-s, -s, m. (ist.)* bei (titlu administrativ turcesc).

bez. *presc.* de la **a)** bezahlt; **b)** bezüglich.

Bez. *presc.* de la **a)** Bezeichnung; **b)** Bezirk.

bezahlbar *adj.* plătibil, achitabil.

bezahlen, *bezahlte, bezahlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a plăti, a achita; **sich (teuer) ~ lassen** a lua bani (grei); a cere plata (pentru ceva); **auf Heller und Pfennig ~** a achita până la ultima centimă; *(fig.)* **die Zeche ~ müssen** a plăti oalele sparte; **mit dem Leben ~** a plăti cu viața; **statt mit klingender Münze, nur mit leeren Worten ~** a plăti în loc de bani cu vorbe goale; **Gutes mit Bösem ~** a plăti binele cu răul; **er ist nicht mit Gold zu ~** nu poate fi plătit nici cu aur, e de neprețuit; **mit gleicher Münze ~** a plăti cu aceeași monedă; **im Voraus ~** a plăti în avans; **in bar ~** a plăti în numerar; **ratenweise ~** a plăti în rate. **II.** *refl.* a merita; **das macht sich bezahlt** asta rentează, merită toți banii.

Bezahler, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* platnic(ă), plătitor(-oare).

Bezahlung, *-en, f.* **1.** plată; achitare. **2.** retribuție.

bezähmbar *adj.* care poate fi îmblânzit.

Bezähmbarkeit *f. sg.* facultate, putință de a fi îmblânzit.

bezähmen, *bezähmte, bezähmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmblânzi. **II.** *tr.* și *refl. (fig.)* a (se) înfrâna, a (se) stăpâni; **seine Wut ~** a-și stăpâni mânia.

Bezähmer, *-s, -, m.* îmblânzitor.

Bezähmung, *-en, f.* **1.** îmblânzire. **2.** *(fig.)* înfrânare, stăpânire.

bezähnen, *bezähnte, bezähnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a dința, a tăia dinți, a echipa cu dinți. **2.** a dantela. **II.** *refl.* **1.** a căpăta dinți. **2.** *(fam.)* a merge la dentist.

Bezahnung, *-en, f. (tehn.)* **1.** dințare (de roată dințată). **2.** dantelare.

Bezauberer, *-s, -, m.* vrăjitor, om care face farmece.

bezaubern, *bezauberte, bezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a vrăji, a face farmece. **2.** *(fig.)* a încânta, a fermeca, a fascina. **3.** a deochea.

bezaubernd I. *part. prez.* de la bezaubern. **II.** *adj.* fermecător, încântător, fascinant.

Bezauberung, *-en, f.* **1.** vrajă, vrăjire. **2.** *(fig.)* încântare; fascinare. **3.** deochere.

bezäumen, *bezäumte, bezäumt, vb. (h) tr.* a pune frâu, a ține în frâu (caii).

bezäunen, *bezäunte, bezäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui cu gard.

bezẹchen, *bezechte, bezecht, vb. (h) refl.* a se îmbăta.

bezẹcht I. *part. trec.* de la bezechen. **II.** *adj.* băut, cherchelit, beat.

Bezẹcht|heit *f.* stare de beție.

bezeichnen, *bezeichnete, bezeichnet (du bezeichnest, er bezeichnet), vb. (h) tr.* **1.** a însemna, a marca; **eine Bahn ~** a marca un itinerar. **2.** a desemna, a indica, a exprima; a denumi; **diesen Begriff kann man nicht mit einem Wort ~** noțiunea aceasta nu poate fi exprimată printr-un singur cuvânt; *(inform.)* **eine Diskette ~** a denumi, a desemna o dischetă. **3.** a caracteriza. **4.** a semnifica. **5.** a umple cu desene; **die ganze Wand ~** a umple peretele cu desene.

bezeichnend I. *part. prez.* de la bezeichnen. **II.** *adj.* caracteristic; semnificativ.

bezeichnenderweise *adv.* în mod semnificativ.

Bezeichnung, *-en, f.* **1.** însemnare, marcare. **2.** desemnare, indicare. **3.** caracterizare. **4.** semnificare. **5.** *(jur.)* înregistrare; **grundbücherliche ~** înregistrare în cartea funciară. **6.** denumire; **eine treffende ~** o denumire potrivită; **handelsübliche ~** denumire comercială.

Bezeichnungslehre *f. sg.* onomasiologie.

Bezeichnungs|zettel, *-s, -, m.* etichetă.

bezeigen, *bezeigte, bezeigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) arăta, a (se) manifesta; **Freude ~** a manifesta bucurie; **seine Achtung ~** a-și manifesta stima; **sich (gegen jn.) gütig ~** a se arăta binevoitor (față de cineva).

Bezeigung, *-en, f.* **1.** demonstrare, arătare, manifestare. **2.** semn, expresie.

bezeihen, *bezieh, beziehen, vb. (h) tr.* v. bezichtigen.

bezẹtteln, *bezettelte, bezettelt, (ich bezett(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a lipi bilețele (pe ceva). **2.** a pune etichete, prețuri. **3.** a fișa.

bezeugen, *bezeugte, bezeugt, vb. (h) tr.* **1.** a depune mărturie; a atesta, a certifica, a adeveri; **dein Rotwerden bezeugte es** ai dovedit-o roșind; **mit einem Eid(e) ~** a atesta prin jurământ. **2.** a dovedi; **etwas mit Rechnungen ~** a dovedi cu note de plată.

Bezeugung, *-en, f.* mărturie; atestare; adeverire, certificare; dovadă.

Bez. Ger. *presc.* de la Bezirksgericht.

Bezịcht, *-(e)s, -e, m.* v. Bezichtigung.

bezịchtigen, *bezichtigte, bezichtigt, vb. (h) tr.* a învinovăți, a acuza; **eines Verbrechens ~** a acuza de crimă.

Bezịchtigung, *-en, f.* învinovățire, acuzare.

bezịehbar *adj.* **1.** referitor la ... **2.** *(despre case, locuințe)* care poate fi locuit, în care se poate intra pentru a locui; **~e Wohnung** casă liberă, locuință disponibilă. **3.** *(despre mărfuri)* care poate fi procurat, adus; **nur bar ~** procurabil numai contra numerar.

bezịehen, *bezog, bezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se instala, a intra, a se stabili; a ocupa; **eine Wohnung ~** a se instala într-o locuință, a ocupa o locuință; **eine Schule ~** a intra într-o școală; a se înscrie într-o școală; **einen Posten ~** a ocupa, a lua în primire un post; *(mil.)* **eine Höhe ~** a ocupa o înălțime. **2.** a îmbrăca; a acoperi (cu); **die Wolken ~ den Himmel** norii acoperă cerul; **das Bett frisch ~** a schimba așternutul; **die Geige mit Saiten ~** a pune corzi la vioară; *(tipogr.)* **den Zylinder ~** a îmbrăca așternutul pe cilindru. **3.** *(com.)* a comanda, a aduce (mărfuri); a procura; **Waren aus Berlin ~** a procura mărfuri din Berlin; **zu ~ durch ...** de procurat prin .... **4.** a primi (retribuție, salariu, leafă etc.); **das Gehalt vom Staat(e) ~** a primi salariul de la stat. **5.** *(auf* cu *ac.)* a aplica, a raporta (la); **eine Regel auf etwas ~** a aplica o regulă la ceva. **6.** a păcăli (pe cineva), a duce de nas (pe cineva). **7.** *(com.; jur.)* a trage o cambie (asupra cuiva). **II.** *refl.* **1.** *(despre cer)* a se acoperi (de nori), a se înnora. **2.** *(auf* cu *ac.)* a se raporta, a se referi (la); **es bezieht sich nicht auf diesen Punkt** nu se referă la punctul acesta. **3.** *(vân.)* a se împerechea.

bezịehentlich *adv. (înv.)* referitor, cu privire la; **~ Ihrer Anstellung** referitor la angajarea dumneavoastră.

Bezịeher, *-s, -, m.* **1.** *(com.)* persoană care trage o poliță asupra cuiva, trăgător. **2.** abonat (la un ziar etc.), client permanent.

Bezịehung, *-en, f.* **1.** *pl.* relații, legături; cunoștințe; **diplomatische ~en aufnehmen** a stabili relații diplomatice; **seine ~en spielen lassen** a face uz de relații; **er hat gute ~en** are pile; *(fam.)* **geschäftliche ~en** relații de afaceri; **vertragliche ~en** raporturi contractuale; **zwischenstaatliche ~en** relații interstatale. **2.** relație raport; legătură; privință; **die ~**

zwischen Angebot und Nachfrage relația între cerere și ofertă; **zwischen diesen Ereignissen besteht keine ~** între aceste evenimente nu există nici o legătură; *(în expr.)* **in dieser ~** în această privință.

Beziehungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** idee relativă. **2.** idee corelativă.

Beziehungsfürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume relativ.

beziehungslos *adj.* fără nici o legătură, relație.

beziehungsweise *adv.* **1.** adică. **2.** respectiv.

Beziehungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt de referire; cuvânt determinat; substantiv regent.

beziehen, *bezielte, bezielt, vb. (h) tr.* a fixa ca scop, ca obiectiv.

beziffer|bar *adv.* comensurabil; exprimabil în cifre.

beziffern, *bezifferte, beziffert, vb. (h)* **I.** *tr.* a însemna cu cifre, a numerota; **die Seiten ~** a numerota paginile. **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* a se cifra la.

beziffert I. *part. trec.* de la bezifferN. **I.** *adj.* **1.** numerotat; însemnat prin cifre. **2.** cifrat. **3.** *(muz.)* cifrat; **~er Bass** bas cifrat.

Bezifferung, *-en, f.* **1.** însemnare, numerotare, notare prin cifre. **2.** cifrare. **3.** *(muz.)* armură.

bezimmern, *bezimmerte, bezimmert, vb. (h) tr.* a prelucra lemnul (dulgherește).

beziṇnen, *bezinnte, bezinnt, vb. (h) tr.* a cositori, a acoperi cu cositor; a spoi.

Bezirk, *-(e)s, -e, m.* **1.** district; județ; circumscripție; sector; cartier; *(inv.)* ocol; plasă; *(ist.)* regiune; raion. **2.** sferă, cuprins.

bezirken, *bezirkte, bezirkt, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui. **2.** a hotărnici, a delimita, a mărgini.

bezirklich *adj.* județean, regional, raional, de circumscripție.

Bezirks|aktiv, *-s, -e* [-və], *n.* activ regional.

Bezirks|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație locală județeană, regională, districtuală; *(inv.)* prefectură.

Bezirks|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție (de regiune, județ, raion, plasă etc.).

Bezirks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (inv.)* consiliu județean, districtual, regional.

Bezirksbe|hörde, *-n, f.* autoritate județeană, regională, raională; *(inv.)* prefectură; serviciu al prefecturii.

Bezirksgericht, *-(e)s, -e, n. (inv.)* judecătorie de ocol; tribunal de primă instanță, districtual.

Bezirkshauptmann, *-(e)s, -leute, m. (reg.)* prefect.

Bezirkshauptmannschaft, *-en, f. (reg.)* prefectură.

Bezirksjugend|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu județean, regional, raional de tineret.

Bezirkskommando, *-s, -s, n.* comisariat militar județean, districtual, regional.

Bezirks|organisation, *-en, f.* organizație județeană, districtuală, regională.

Bezirksrichter, *-s, -, m. (inv.)* judecător de ocol.

Bezirks|schul|inspektor, *-s, -en, m.* inspector, revizor școlar județean.

Bezirks|schulrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier școlar județean, regional.

Bezirks|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* sfat (adunat pe județ sau regiune; organ superior al puterii de stat (în R.D.G.).

Bezirks|tier|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic veterinar de circumscripție.

Bezirksvor|stand, *-(e)s, -stände,* **Bezirksvor|steher**, *-s, -, m.* președinte al consiliului județean, prefect.

Bezirkswirtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* comisie economică regională.

bezirksweise *adv.* pe regiune, pe regiuni; pe județe, pe circumscripții, pe districte.

beziṛzen, *bezirzte, bezirzt (du, er bezirzt), vb. (h) tr. (fam.)* a fermeca, a vrăji, a seduce.

bezischen, *bezischte, bezischt, vb. (h) tr.* a sâsâi (la cineva).

Bezoạr, *-s, -e, m.* piatră, calcul din aparatul digestiv al rumegătoarelor care se folosește ca leac popular.

Bezoạrbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* bezoar, țap din Persia *(Capra hircus masc.)*.

Bezoạrziege, *-n, f. (zool.)* bezoar, capră din Persia *(Capra hircus femin.)*.

bezọgen I. *part. trec.* de la beziehen. **II.** *adj.* **1.** *(com.)* procurat, adus; **die aus Leipzig ~en Waren** mărfurile aduse din Leipzig. **2.** *(despre rate, polițe)* tras.

Bezọgene, *-n, -n (ein Bezogener), m.* și *f. (com.)* tras, persoană asupra căreia se trage o poliță.

bezọpft *adj.* **1.** cu codițe; **ein ~es kleines Mädchen** o fetiță cu codițe. **2.** învechit, vetust.

bezüchtigen, *bezüchtigte, bezüchtigt, vb. (h) tr.* v. bezichtigen.

bezụckern, *bezuckerte, bezuckert, vb. (h) tr.* a presăra cu zahăr; a îndulci.

Bezụg, *-(e)s, -züge, m.* **1.** învelitoare, acoperitoare; îmbrăcăminte (de mobilă); lenjerie de pat. **2.** *sg.* procurare (regulată prin cumpărare); abonament; livrare; **unrechtmäßiger ~** procurare ilicită; *(com.)* **Zahlung bei ~** plata la livrare, ramburs. **3.** *pl. (austr.* și *sg.)* venit, leafă, remunerație; **er erhält die Bezüge eines Beamten** primește leafă de funcționar. **4.** relație; raport; referire; legătură; privință; **in ~ auf** referitor la, cu privire la; **den ~ zu etwas herstellen** a face legătura cu ceva; **dieser Film vermeidet Bezüge** acest film evită referiri, evită apropouri; *(în expr.)* **~ nehmen auf etwas** a se referi la ceva.

Bezụg|achse, *-n, f. (mat.)* axă de referință.

bezüglich I. *adj.* relativ; referitor; *(gram.)* **~es Fürwort** pronume relativ. **II.** *prep. (cu gen.)* privitor la.

Bezụgnahme, *-n, f.* raportare; luare de poziție față de ...; **mit ~ auf** privitor la, cu privire la; referindu-se la.

Bezụgs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (com.)* pretenție referitoare la calitatea mărfii (bazată pe comandă).

Bezụgs|anweisung, *-en, f.* ordin de livrare; indicație asupra livrării.

Bezụgsbedingungen *pl.* condiții de abonament (la publicații); *(com.)* condiții de livrare.

bezụgsberechtigt *adj.* care are dreptul de a obține, de a ridica (o marfă, un produs limitat, rațional etc.).

bezụgsbeschränkt *adj.* rațional.

Bezụgsbeschränkung, *-en, f. (com.)* reducere a livrărilor, limitare, contigentare a furnizărilor, livrărilor.

Bezụgsdaten *pl. (mat., fiz.)* date de referință.

bezụgsfertig *adj. (despre locuințe, birouri etc.)* gata de a fi luat în primire.

Bezụgsfrist, *-en, f. (com.)* termen de livrare.

Bezụgsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de aprovizionare.

Bezụgskosten *pl. (com.)* cheltuieli de procurare.

Bezụgs|ort, *-(e)s, -e, m. (com.)* loc de livrare.

Bezụgs|preis, *-es, -e, m.* **1.** preț al abonamentului (unui ziar, unei reviste). **2.** preț de procurare, de achiziționare.

Bezụgs|punkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de referință; *(geod.)* punct de orientare.

Bezụgsquelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare; provenință; furnizor; *(fig.)* origine, izvoare.

Bezụgsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de preempțiune.

Bezụgs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție relativă.

Bezụgs|schein, *-(e)s, -e, -m.* bon, mandat; cartelă; autorizație de achiziționare a mărfurilor contingentate.

Bezụgs|spesen *pl.* v. Bezugskosten.

Bezụgs|system, *-s, -e, n. (mat.)* sistem de referință; *(fiz.)* sistem de orientare, sistem de coordonate.

Bezụgs|termin, *-s, -e, m.* v. Bezugsfrist.

Bezụgs|zahl, *-en, f. (mat.)* număr de referință.

bezupfen, *bezupfte, bezupft, vb. (h) tr.* a scărmăna (lâna).

bezuschussen, *bezuschusste, bezuschusst (du, er bezuschusst), vb. (h) tr.* a suplimenta; a acorda un ajutor (bănesc); a acorda avans.

bezw. *presc.* de la beziehungsweise.

bezwạcken, *bezwackte, bezwackt, vb. (h) tr.* a ciopârți.

bezwẹcken, *bezweckte, bezweckt, vb. (h) tr.* **1.** a intenționa, a urmări să...; **was bezweckst du damit?** ce urmărești cu asta? **2.** a bate ținte, cuie de lemn (la încălțăminte).

bezwẹifelbar *adj.* îndoios, îndoielnic.

bezwẹifeln, *bezweifelte, bezweifelt (ich bezweif(e)le), vb. (h) tr.* a se îndoi (de ceva); **es ist nicht zu ~, dass ...** nu e nici o îndoială că ...

Bezwẹif(e)lung *f. sg.* punere la îndoială; îndoială; **~ augenscheinlicher Tatsachen** punere la îndoială împotriva evidenței faptelor.

bezwịngbar *adj.* care poate fi învins, biruit.

bezwịngen, *bezwang, bezwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învinge, a subjuga. **2.** *(fig.)* a birui, a dovedi (o muncă, o dificultate etc.). **II.** *refl.* a se înfrâna, a se stăpâni.

bezwịngend I. *part. prez.* de la bezwingen. **II.** *adj.* cuceritor; **ein ~es Lächeln** un zâmbet cuceritor.

Bezwịnger, *-s, -, m.* învingător, biruitor.

bezwịnglich *adj.* care poate fi înfrânt, subjugat; *(fig.)* care poate fi umilit.

Bezwịngung, *-en, f.* **1.** învingere; biruire; subjugare. **2.** stăpânire, înfrânare.

Bf. *presc.* de la Bahnhof.

Bg. *presc.* de la Bogen.

BGB *presc.* de la Bürgerliches Gesetzbuch.

BGG *presc.* de la Betriebsgewerkschaftsgruppe.

BGL *presc.* de la Betriebsgewerkschaftsleitung.

BH, *-(s), -(s), m. (fam.) (presc.* de la Büstenhalter) sutien.

Bhf. *presc.* de la Bahnhof.

BHG *presc.* de la Bäuerliche Handelsgenossenschaft.

biạnco [-ko] *adj. (fin.)* în alb, necompletat.

Biạncokredit, *-s, -e, m. (fin.)* credit fără acoperire, în alb.

Bi|archiẹ, *-n,* [-çi:ən], *f. (ist.)* condominiu.

bi|artikuliert *adj.* biarticulat.

Bi|athlon, *-s, -s, n. (sport)* biatlon.

bi|atomar *adj. (fiz.)* biatomic, cu doi atomi.

bi|aural *adj.* v. binaural.

bịbbern, *bibberte, gebibbert, vb. (h) tr. (pop.)* a tremura, a bâțâi.

Bịbel, *-n, f.* biblie.

Bịbel|an|stalt, *-en, f.* așezământ, instituție pentru răspândirea bibliei.

Bịbel|ausleger, *-s, -, m.* exeget al bibliei.

Bịbel|auslegung, **Bịbel|erklärung**, *-en, f.* explicare, exegeză a bibliei.

bịbelfest *adj.* versat, tare în (materie de) biblie; bun cunoscător al bibliei.

Bịbelforscher, *-s, -, m.* cercetător, exeget al bibliei.

Bịbelgesellschaft, *-en, f.* societate pentru editarea și difuzarea bibliei.

bịbelgläubig *adj.* sectar, care crede în cuvântul, în litera bibliei.

bịbelmäßig *adj.* ca în biblie, biblic.

Bibelọt [bib(ə)'lo:], *-s* [-'lo:s], *-s, m.* bibelou.

Bịbelregal, *-(e)s, -e, n. (muz.)* orgă portativă din secolele al 16-18-lea, de mărimea unei biblii.

Bịbel|sprache *f. sg.* **1.** limba bibliei. **2.** *(fig.)* limbaj biblic. **3.** *(lingv.)* limba germană folosită de Luther în traducerea bibliei.

Bịbel|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* verset biblic; proverb biblic.

Bịbel|stelle, *-n, f.* pasaj biblic.

Bịbel|übersetzung, *-en, f.* traducere a bibliei.

Bịbelwort, *-(e)s, -e, n.* verset, cuvânt biblic, expresie biblică.

Bịbelwerk, *-(e)s, -e, n.* biblie comentată.

Bịber, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* castor, biber *(Castor canadensis).* **2.** *(text.)* stofă mițoasă. **3.** *(constr.)* v. Biberschwanz **(3)**.

Bịber|affe, *-n, -n, m. (zool.)* v. Babuin.

Bịberbau, *-(e)s, -e, m.* mușuroi de castor.

Bịberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* magnolie *(Magnolia)*.

Bịberdamm, *-(e)s, -dämme, m. (zool.)* dig, stăvilar construit de castori.

Bịber|eisen, *-s, -, n.* v. Biberfalle.

Bịberẹtte, *-n, f.* biberet; imitație de biber din blană de iepure de casă.

Bịberfalle, *-n, f.* cursă pentru castori.

Bịberfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Biberfalle.

Bịberfell, *-(e)s, -e, n.* v. Biberpelz.

Bịberfett, *-(e)s, n. sg.* untură de castor.

Bịbergeil, *-(e)s, m. sg.* (și *n.) (farm.)* castoreum.

Bịber|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de castor, de biber.

Bịber|haut, *-häute, f.* v. Biberpelz.

Bịber|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de vânat castori.

Bịber|hut, *-(e)s, -hüte, m.* căciulă de biber.

Biberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi-de-apă *(Menyanthes trifoliata)*.
Biberkragen, *-s, -, m.* guler de biber.
Bibernell(e), *-(e)n, f. (bot.)* petrinjei-de-câmp *(Pimpinella saxifraga)*.
Biberpelz, *-es, -e, m.* blană de biber, de castor.
Biberplüsch, *-(e)s, -e, m. (text.)* imitație de biber, biberet.
Biber|ratte, *-n, f. (zool.)* nutria, guzgan de mosc, desman *(Sorex moschatus)*.
Biberschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de castor. **2.** ferăstrău de mină. **3.** *(constr.)* țiglă-solz, țiglă plată.
Biber|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de apă *(Neomys)*.
Biberwehr, *-(e)s, -e, n.* v. Biberdamm.
Biberwurz *f. sg. (bot.)* curcubețică *(Aristolochia clematitis)*.
Bibi, *-s, -s,* **1.** *n. (fam.)* găinușă. **2.** *m.* pălărie cu bor mic sau fără bor.
Bibliograf și **Bibliograph**, *-en, -en, m.* bibliograf.
Bibliografie și **Bibliographie**, *-n,* [-'fi:ən], *f.* bibliografie.
bibliografieren, *bibliografierte, bibliografiert* și **bibliographieren**, *bibliographierte, bibliographiert, vb. (h) tr.* a bibliografia.
bibliografisch și **bibliographisch** *adj.* bibliografic.
Bibliomane, *-n, -n, m.* bibliofil, iubitor de cărți; biblioman.
Bibliomanie *f. sg.* bibliomanie.
bibliophil *adj.* bibliofil.
Bibliophil|ausgabe, *-n, f.* ediție bibliofilă; ediție de lux.
Bibliophile, *-n, -n (ein Bibliophiler), m.* și *f.* bibliofil(ă).
Bibliothek, *-en, f.* bibliotecă.
Bibliothekar, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* bibliotecar(ă).
bibliothekarisch *adj.* de bibliotecă, de bibliotecar; bibliotecăresc.
Bibliotheksgebäude, *-s, -, n.* clădire a bibliotecii.
Bibliothekskunde *f. sg.* biblioteconomie.
Bibliothekslehre *f. sg.* biblioteconomie.
Bibliotheks|schule, *-n, f.* școală pentru bibliotecari.
Bibliothekswissenschaft *f. sg.* v. Bibliothekskunde.
Bibliotheks|zeichen, *-s, -, n.* «ex-libris».
biblisch *adj.* biblic; **~es Alter** vârstă biblică; **eine ~e Geschichte** o poveste biblică; **Biblische Geschichte** istoria bibliei (manual didactic); *(fig.)* **~e Gestalten** figuri biblice, de profeți.
Biblistik *f. sg.* biblistică, studiul bibliei.
Bichl, *-s, -, n. (reg.)* colină, deal.
Bi|chromat [-kro-], *-(e)s, -e, n. (chim.)* bicromat.
Bickbeere, *-n, f. (bot., reg.)* afină *(Vaccinium myrtillus)*.
Bicke, *-n, f. (reg.)* v. Picke.
Bickel, *-s, -, m.* **1.** sapă, ciocan, tămăcop. **2.** *(sport)* piolet. **3.** *(reg.)* oscior, gleznă. **4.** *(reg.)* bilă de joc (din pământ, lut).
bidẹrb *adj. (inv. și iron.)* v. bieder.
Bidẹt [-'de:], *-s, -, n.* bideu.
bieder *adj.* de treabă, cumsecade; cinstit, drept, integru, loial.
Biederkeit *f. sg.* onestitate; sinceritate, bună-credință; cumsecădenie; integritate, loialitate.
Biedermann, *-(e)s, -männer, m.* om de treabă, cumsecade, cinstit; **ein falscher ~** fățarnic, ipocrit.
Biedermeier, *-s, -, m.* **1.** om de treabă, cumsecade, cinstit; bonom. **2.** *sg.* obiect, modă, epocă, stil Biedermeier.
Biedermeier|stil, *-(e)s, m. sg.* stil «Biedermeier».
Biedermeierzeit *f. sg.* epoca stilului «Biedermeier» (1815–1848 în Germania și Austria).
Biedersinn, *-(e)s, m. sg. (înv.)* onestitate, sinceritate, bună-credință.
Biederweib, *-(e)s, -er, n. (înv.)* femeie de treabă, cumsecade.
biegbar *adj.* flexibil, mlădios, suplu.
Biege, *-n, f.* **1.** *(reg.)* îndoitură, curbură; întorsătură. **2.** unealtă pentru îndoirea metalelor.
Biegebe|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare la îndoire.
Biegedruckfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistență la îndoire.
Biegefall, *-(e)s, -fälle, m. (gram., înv.)* caz.
Biegefestigkeit [-stIç-], *-en, f. (tehn.)* rezistență la încovoiere.
Bieg|eisen, *-s, -, n.* bară, unealtă de lăcătușerie pentru îndoit.
biegen, *bog, gebogen, vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) îndoi, a (se) încovoia; **gerade ~** a îndrepta o îndoitură; **seitwärts ~** a îndoi lateral. **II.** *tr. (h) (gram.)* a declina, a conjuga. **III.** *intr. (s)* a coti, a ocoli; **er bog um die Ecke** el a cotit, a luat-o după colț.
Biegen, *-s, n. sg.* îndoire, îndoit; *(tipogr.)* îndoire a colilor de hârtie; *(în expr.)* **auf ~ oder Brechen** în orice chip, cu orice preț.
Biegmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de îndoit.
biegsam *adj.* **1.** flexibil, mlădios, suplu. **2.** *(fig.)* maleabil, adaptabil.
Biegsamkeit *f. sg.* **1.** flexibilitate, mlădiere. **2.** *(fig.)* maleabilitate, adaptabilitate, suplețe.
Biegung, *-en, f.* **1.** îndoitură; curbură. **2.** cotitură, cot. **3.** *(gram.)* flexiune, declinare, conjugare.
Biegungsfall, *-(e)s, -fälle, m. (gram., inv.)* v. Biegefall.
Biegungsfestigkeit *f. sg. (tehn.)* v. Biegefestigkeit.
Biegungslinie [-nɪə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie curbă. **2.** *(tehn.)* linie elastică deformată (prin încovoiere).
Biegungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de încovoiere.
Biegungs|silbe, *-n, f. (gram., înv.)* silabă flexionară.
Biegwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore flexibil.
Biegzange, *-n, f.* clește de îndoit.
Bielbrief, *-(e)s, -e, m. (mar., înv.)* v. Beilbrief.
Bien, *-s, m. sg.* stup, familie de albine.
Bienchen, *-s, -, n. (dim.* de la Biene) albinuță.
Biene, *-n, f.* **1.** albină *(Apis mellifica)*. **2.** *(jarg., fam.)* fată. **3.** *(fam.)* **eine ~ drehen, machen** a fugi; a se îndepărta neobservat, a se face nevăzut.
Bienenbau, *-(e)s, m. sg.* apicultură, albinărit, stupărit.
Bienenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arțar *(Aces platanoides)*.
Bienenbeute, *-n, f.* stup, adăpost pentru albine.
Bienenblume, *-n, f. (bot.)* floare himenopteră.
Bienenbrot, *-(e)s, -e, n.* păstură.
Bienenbrut, *-en, f.* puiet (de albine).
Bienenfänger, *-s, -, m.* **1.** roiniță (de prins albine). **2.** v. Bienenfresser.
Bienenfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(entom.)* dăunător al albinelor. **2.** v. Bienenfresser.
Bienenfleiß, *-es, m. sg.* hărnicie de albină.
bienenfleißig *adj.* harnic ca o albină.
Bienenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă albină *(Eristalis tenax)*.
Bienenflug, *-(e)s, m. sg.* zbor al albinelor.
Bienenfresser, *-s, -, m. (ornit.)* prigor, pasăre care se hrănește cu albine *(Meropidae)*.
Bienenfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* plantă meliferă *(Phacelia tanacetifolia)*. **2.** prieten al albinelor, om căruia îi plac albinele.
Bienenfutterpflanzen *pl. (bot.)* plante melifere.
Bienengarten, *-s, -gärten, m.* stupină, prisacă.
bienenhaft *adj.* ca o albină.
Bienenharz, *-es, -e, n.* propolis, rășină de albină.
Bienenhaube, *-n. f.* mască de apicultor, de stupar, de protecție (contra albinelor).
Bienenhaus, *-es, -häuser, n.* stup; stupărie, stupină.
Bienenhonig, *-s, m. sg.* miere de albine.
Bienenhüter, *-s, -, m.* v. Bienenwärter.
Bienenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul albinelor *(Sitaris muralis)*.
Bienenkappe, *-n, f.* v. Bienenhaube.
Bienenkasten, *-s,* - și *-kästen,* v. Bienenstock.
Bienenkönigin, *-nen, f.* matcă, regină (a albinelor).
Bienenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** stup, coșniță. **2.** *(cul.)* prăjitură în formă de stup, cuib de viespi.
Bienenkorbkoks|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor celular de cocs.
Bienenkorbkühler, *-s, -, m. (auto.)* radiator celular (de motor).
Bienenlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de albină *(Braula coeca)*.
Bienenmann, *-(e)s, -männer, m. (reg.)* prisăcar, apicultor.
Bienenmotte, *-n, f. (entom.)* molie de ceară *(Galleria mellonella)*.
Bienenmutter, *-mütter, f.* v. Bienenkönigin.
Bienenpflanze, *-n, f.* plantă preferată de albine; plantă meliferă.
Bienenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de albinărit.
Bienensalbe, *-n, f.* alifie contra înțepăturilor de albine.
Bienen|saug, *-(e)s, -e, m.* v. Biensaug.
Bienenschleier, *-s, -, m.* voal de protecție pentru apicultor.
Bienenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de albine.
Bienen|stachel, *-s, -n, m.* ac, țeapă de albină.
Bienen|stand, *-(e)s, -stände, m.* stupărie, stupină, prisacă.
Bienen|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înțepătură de albină. **2.** *(cul.)* prăjitură (cu drojdie, cremă și glazură de migdale), cuib de viespi.
Bienen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* stup.
Bienentrachtpflanze, *-n, f.* v. Bienenfutterpflanzen.
Bienenvater, *-s, -väter, m.* v. Bienenzüchter.
Bienenvolk, *-(e)s, -völker, n.* familie de albine.
Bienenwabe, *-n, f.* fagure.
Bienenwachs, *-es, n. sg.* ceară de albine.
Bienenwärter, *-s, -, m.* prisăcar.
Bienenweide, *-n, f.* câmp, poiană cu flori melifere.
Bienenweisel, *-s, -, m.* v. Bienenkönigin.
Bienenwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Bienenzüchter.
Bienenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (entom.)* **1.** gândac violet *(Trichodes apiarius)*. **2.** viespe *(Philanthus triangulum)*.
Bienenzeidler, *-s, -, m. (reg.)* v. Bienenzüchter.
Bienenzelle, *-n, f.* celulă de fagure.
Bienenzucht, *-en, f.* creștere a albinelor, apicultură.
Bienenzüchter, *-s, -, m.* crescător de albine, apicultor, prisăcar.
bi|ennal [biɛ'na:l] *adj.* bienal.
Bien|saug, *-(e)s, -e, m. (bot.)* urzică-moartă, urzică-albă *(Lamium album)*.
Bienzüchter, *-s, -, m.* v. Bienenzüchter.
Bier, *-(e)s, -e, n.* bere; **dunkles ~** bere neagră; **helles ~** bere blondă; **alkoholfreies ~** bere fără alcool; **~ brauen** a fabrica bere; **~ in Flaschen, in Dosen** bere la sticlă, la cutie; **ein Kasten ~** o ladă de bere; *(fam.)* **das ist nicht mein ~** asta nu-i treaba mea; *(fam., iron.)* **etwas wie sauer** sau **saures ~ ausbieten, anpreisen** a lăuda un lucru care nu-i bun de nimic, care nu-i trebuie nimănui.
Bier|arsch, *-es, -ärsche, m. (vulg.)* fund mare.
Bier|aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* berărie, braserie, local unde se servește bere.
Bierbank, *-bänke, f.* bancă (laviță) de berărie; **immer auf der ~ liegen** a fi un client nelipsit al berăriei.
Bierbankpolitik *f. sg. (iron.)* politică de cafenea.
Bierbankpolitiker, *-s, -, m. (iron.)* politician de cafenea.
Bierbank|stratege, *-n, -n, m. (iron.)* strateg de cafenea.
Bierbass, *-es, -bässe, m. (fam.)* voce răgușită, de bețiv.
Bierbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* burtă mare (de bețiv), burtoi.
Bierbecher, *-s, -, m.* v. Bierglas.
Bierbrauer, Bierbräuer, *-s, -, m.* fabricant de bere, berar.
Bierbrauerei, *-en, f.* fabrică de bere.
Bierbruder, *-s, -brüder, m.* tovarăș de beție, bețiv.
Bierdeckel, *-s, -, m.* **1.** cartonaș rotund (de pus sub halbă). **2.** capac de sticlă de bere.
Bierdose, *-n, f.* cutie de bere.
Bier|eifer, *-s, m. sg. (fam.)* zel exagerat.
bier|ernst *adj. (fam.)* foarte serios, exagerat de serios.
Bier|ernst, *-es, m. sg. (fam.)* seriozitate exagerată.

Bier|essig, *-s, -e, m.* oțet de bere.
Bierfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi de bere. **2.** *(fig.)* om gras, obez, butoi.
Bierfiedler, *-s, -, m. (fam.)* lăutar de cârciumă.
Bierflasche, *-n, f.* sticlă de bere.
Biergast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspe (obișnuit) al cârciumii.
Biergelag, *-(e)s, -e,* **Biergelage**, *-s, -, n.* chef cu bere, la care se bea multă bere.
Biergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă pe bere. **2.** bacșiș.
Bierglas, *-es, -gläser, n.* pahar de bere; halbă, țap.
Bier|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* cep (la butoiul) de bere; *(fig.)* **beim ~** la botul calului, la vrana butoiului.
Bier|halle, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|happen, *-s, -, m.* gustare (la bere).
Bier|haus, *-es, -häuser, n.* v. Bierausschank.
Bier|hefe *f. sg.* drojdie de bere.
Bier|held, *-en, -en, m.* **1.** bețiv. **2.** lăudăros; erou de cafenea.
Bier|idee, *-n, f.* idee sminti tă, de beț iv, care-ți vine la beție.
Bierkalt|schale, *-n, f.* supă rece preparată cu bere.
Bierkanne, *-n, f.* cană de bere.
Bierkarren, *-s, -, m.* car cu bere.
Bierkäse, *-s, m. sg.* brânză topită picantă.
Bierkeller, *-s, -, m.* **1.** depozit de bere. **2.** berărie (la subsol).
Bierkneipe, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bierkrug, *-(e)s, -krüge, m.* v. Bierkanne.
Bierlokal, *-s, -e, n.* v. Bierausschank.
Biermusik, *-en, f.* muzică proastă (de cârciumă).
Bierniederlage, *-n, f.* v. Bierverlag.
Bierprobe, *-n, f.* degustare a berii.
Bierreise, *-n, f. (glumeț, în expr.)* **eine ~ machen** a colinda toate cârciumile, a lua toate cârciumile la rând.
Bierschank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** licență de bere. **2.** v. Bierausschank.
Bierschänke, *-n, f.* v. Bierschenke.
Bier|schaum, *-(e)s, m. sg.* spumă de bere.
Bierschenk, *-en, -en, m.* berar; proprietar al unei berării, braserii.
Bier|schenke și **Bierschänke**, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|schinken, *-s, m. sg.* salam de șuncă.
Bierschröter, *-s, -, m. (reg.)* persoană care așază butoaiele de bere în pivniță.
Bier|seidel, *-s, -, n.* halbă (de sticlă sau ceramică) pentru bere.
bier|selig *adj. (fam.)* ușor ameț it de bere, aghezmuit.
Bier|sieder, *-s, -, m.* muncitor care prepară mustul de bere.
Bier|steuer, *-n, f.* impozit asupra berii.
Bier|stimme, *-n, f.* v. Bierbass.
Bier|stube, *-n, f.* v. Bierausschank.
Bier|suppe, *-n, f.* supă de bere.
Biertischpolitiker, *-s, -, m. (iron.)* politician de cafenea.
Biertrinker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* băutor(-oare) de bere.
Bierverlag, *-(e)s, -e, m.* întreprindere care comercializează berea.
Bierverleger, *-s, -, m.* negustor de bere.
Biervertrieb, *-(e)s, m. sg.* comerț cu bere.
Bierwagen, *-s, -wagen, m.* car cu (butoaie de) bere.
Bierwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor de bere.
Bierwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Bierschenk.
Bierwirtschaft, *-en, f.* v. Bierausschank.
Bierwisch, *-(e)s, -e, m. (înv., reg.)* v. Bierzeiger.
Bierwurst, *-würste, f.* specialitate de cârnat, cârnat de bere.
Bierwürze, *-n, f.* must de bere.
Bierzapfen, *-s, -, m.* cep la butoiul de bere.
Bierzeiger, *-s, -, m.* indicator, firmă, reclamă de bere.
Bierzeitung, *-en, f.* revistă umoristică ocazională (editată la serbări în cerc restrâns).
Bierzelt, *-(e)s, -e. n.* cort în care se servește bere (la diferite serbări).
Biese, *-n, f.* **1.** *(met.; înv., elv.)* vânt de nord-est. **2.** șnur (mai ales la uniforme militare). **3.** tiv (la rochie).
biesen, *bieste, gebiest (du. er biest), vb. (s.) intr. (despre vite atacate de streche)* a alerga bezmetic.
Biesfliege, *-, f.* v. Bremse.
Biest[1], *-(e)s, -er, n.* **1.** animal, vită. **2.** *(fam.)* bestie; lighioană; **diese ~er stechen so!** bestiile astea (de țânțari) înțeapă rău.
Biest[2], *-(e)s, m. sg.* v. Biestmilch.
biesten, *biestete, gebiestet (sie biestet), vb. (h) tr.* a da coraslă.
biestern, *biesterte, gebiestert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a hoinări. **2.** a munci din greu, a trudi (ca o vită).
biestig *adj. (fam., peior.)* **1.** abject, scârbos. **2.** *(fig.)* foarte tare, foarte mult, bestial.
Biestmilch *f. sg.* coraslă.
bieten, *bot, geboten (du bietest, er bietet), vb. (h)* **1.** *tr.* a oferi; a da; **wie viel ~ Sie?** cât oferiți? **einen guten Morgen ~** a da bună dimineața (cuiva); **den Rücken ~** a întoarce (cuiva) spatele; **ein Unglück bietet dem anderen die Hand** o nenorocire nu vine niciodată singură; *(in expr.)* **dem König Schach ~ a)** a da șah la rege; **b)** *(fig.)* a ataca pe cineva; **hier ist Vorsicht geboten** aici se impune precauție; aici trebuie să fim cu ochii în patru; **das lasse ich mir nicht ~** asta n-o înghit, n-o admit; **er lässt sich** *(dat.)* **alles ~** înghite, suportă orice; cu el poți să-ți permiți orice; **die Stirn (sau Trotz) ~** a se opune cuiva. **II.** *refl.* a se ivi; a se prezenta; a se oferi; **es bot sich eine günstige Gelegenheit** s-a ivit o ocazie favorabilă.
Bieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ofertant(ă) la o licitație, licitant(ă).
bifilar *adj.* bifilar.
Bifilar|hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru bifilar.
Bifilarwicklung, *-en, f. (electr.)* bobinaj bifilar.
Bifilarwirkung, *-en, f. (electr.)* influență (efect) bifilar(ă).
Bifluenz [-flu'ents] *f. sg.* **1.** bifurcare (la râuri). **2.** *(fiz.)* scurgere ramificată.
bifolisch *adj. (fiz.)* bifolic, din două foițe, folii.
biform *adj. (fiz.)* biform, cu două forme.
Bifurkation, *-en, f.* bifurcație.
Bigamie, *-n, f.* bigamie.
bigamisch *adj.* bigam, de bigamie.
Bigamist, *-en, -en, m.* bigam.
bigamistisch *adj.* bigam.
bigott *adj.* bigot.
Bigotterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* bigotism.
Bijou [-'ʒu:], *-s, -s, m.* (și *n.*) bijuterie, giuvaier, odor.
Bijouterie [-ʒute'ri:], *-n, f.* **1.** bijuterii, giuvaieruri, odoare. **2.** comerț cu bijuterii, giuvaiergerie.
Bijoutier [-'tje:], *-s, -s, m. (elv.)* bijutier, giuvaiergiu.
Bikarbonat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bicarbonat.
bikonjugiert *adj. (mat.)* biconjugat.
bikonkav *adj.* biconcav; **~es Glas** sticlă biconcavă.
bikonvex [-'vɛks] *adj.* biconvex.
bilabial *adj.* bilabial.
Bilanz, *-en, f.* bilanț, balanță; **die ~ ziehen** (sau **aufstellen**) a face bilanțul; **die ~ verzeichnet einen Verlust** bilanțul indică o pierdere; **~ der Anlagegüter** balanța fondurilor fixe; **~ der Kapitalbewegung** balanța mișcărilor de capital; **~ des gesellschaftlichen Gesamtprodukts** balanța produsului social brut; **~ des Nationaleinkommens** balanța venitului național; **~ des Staatshaushalts** balanța bugetului de stat; **aktive ~** bilanț activ (excedentar); **ausgeglichene ~** bilanț echilibrat; **passive ~** bilanț pasiv (deficitar); **überschüssige ~** balanță excedentară; **verschleierte ~** bilanț camuflat.
Bilanz|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a bilanțului, închidere bilanț.
Bilanz|analyse, *-n, f.* analiză de bilanț.
Bilanz|analytiker, *-s, -, m.* analist contabil.
Bilanz|auf|stellung, *-en, f.* întocmire a bilanțului.
Bilanz|aus|arbeitung, *-en, f.* elaborarea balanței.
Bilanz|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras de bilanț.
Bilanzberichtigung, *-en, f.* rectificare a bilanțului.
Bilanzbe|stätigung, *-en, f.* confirmare a bilanțului.
Bilanzbuch|halter, *-s, -, m.* contabil bilanțier.
bilanzieren, *bilanzierte, bilanziert, vb. (h) tr. (com.)* a face bilanțul.
Bilanziert|heit, *-en, f.* echilibrare.
Bilanzierung, *-en, f.* întocmire a balanței, punere în echilibru; **finanzielle ~** întocmirea bilanțului financiar; **materielle ~** întocmirea bilanțului material; **territorielle ~** întocmirea bilanțului teritorial.
Bilanzierungsgrundsätze *pl.* principii de întocmire a bilanțului.
Bilanzierungsmethode, *-n, f.* metodă de echilibrare.
Bilanzierungsvorschriften *pl.* prescripții legate de întocmirea bilanțului definitiv și de calculul pierderilor și al profitului.
Bilanzkonto, *-s, -en (înv. și -konti* sau *-s), n.* v. Bilanz.
bilanzmäßig *adj. (com.)* conform bilanțului, în formă de bilanț.
Bilanzposten, *-s, -, m.* post de bilanț.
Bilanzprüfer, *-s, -, m.* revizor contabil.
Bilanzprüfung, *-en, f.* verificare a bilanțului.
Bilanzrechnung, *-en, f.* v. Bilanz.
Bilanzsaldo, *-s, ...den* sau *...di, m.* sold al bilanțului.
Bilanzschema, *-s, -s, n. (com.)* schemă de bilanț.
Bilanz|stichtag, *-(e)s, -e, m.* dată de întocmire a bilanțului.
Bilanz|struktur, *-en, f.* structură a bilanțului; **die ~ verbessern** a ameliora structura bilanțului.
Bilanzsystem, *-s, -e, m.* sistem de balanțe.
Bilanzver|antwortung, *-en, f.* responsabilitate în întocmirea bilanțului.
Bilanzverschleierung, *-en, f.* acoperire, măsluire a datelor reale cuprinse în bilanț.
Bilanzwert, *-(e)s, -e, m. (com.)* total conform bilanțului.
bilateral *adj.* bilateral.
Bilch, *-es, -e, m.*, **Bilchmaus**, *-mäuse, f. (zool.)* rozătoare din familia veveriței *(Muscardinidae).*
Bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine, portret, tablou; gravură, ilustrație; chip, figură; **in ~ern** în imagini; **ein ~ von etwas entwerfen** a schița o imagine despre ceva; *(teatru)* **ein lebendes ~** un tablou vivant; *(fig.)* **ein ~ von einem Mädchen** o fată frumoasă ca o cadră; **ein sprechend ähnliches ~** un tablou de o asemănare extraordinară; **ein ~ aufreißen** a schița un tablou; **er ist nur ein schwaches ~ dessen, was er früher war** nu mai este decât o imagine palidă a ceea ce a fost înainte. **2.** *(fig.)* idee; imagine; reprezentare; **sich** *(dat.)* **ein ~ machen über etwas** a-și face o idee, imagine despre ceva; **über etwas im ~(e) sein** a fi informat despre ceva, a fi la curent cu ceva. **3.** aspect, imagine; **ein trübes ~ gewähren** a oferi o imagine tristă, a se prezenta sub un aspect trist. **4.** *(poet.)* statuie; **chernes ~** statuie de bronz. **5.** metaforă, simbol; **in ~ern reden** a vorbi în pilde, în parabole, metaforic; **sprich ohne ~** vorbește pe șleau. **6.** *(tipogr.)* floare de literă.
Bild|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz., fot.)* interval între imagini succesive.
Bild|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tel.: fot.)* copie a imaginii.
Bild|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de proiecție.
Bild|arbeit, *-en, f.* sculptură.
Bild|aufhellung, *-en, f.* mărire a luminozității imaginii.
Bild|aufklärung, *-en, f.* v. Bilderkundung.
Bild|auswertung, *-en, f. (geol.)* fotogrammetrie.
Bild|band, *-(e)s, -bände, m.* volum cu imagini, cu ilustrații; album.
bildbar *adj.* v. bildsam.
Bildbe|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a imaginii.
Bildbe|arbeitungs|programm, *-s, -e, m.* program de prelucrare a imaginilor.

Bịldbereich, *-(e)s, -e, m. (tv.)* câmp al imaginii, câmp vizual.
Bịldbericht, *-(e)s, -e, m.* fotoreportaj.
Bịldbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter fotografic.
Bịldbeschaffenheit, *-en, f. (fiz.)* calitate a imaginii.
Bịldblende, *-n, f.* diafragmă (a aparatului fotografic).
Bịldbreite, *-n, f.* lățime a imaginii.
Bịldchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Bild **(1)**) tablouaș, fotografie mică.
Bịld|datei, *-en, f.* fișier cu imagini.
Bịld|deutung, *-en, f.* interpretare a tabloului.
Bịld|dokument, *-(e)s, -e, n.* document fotografic.
Bịld|durchlauf, *-(e)s, -läufe, m. (tv.)* timp de transmisie a imaginii.
Bịld|ebene, *-n, f. (mat., fiz., geod., fot.)* plan cotat, plan-imagine.
Bịld|eingabegerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* aparat de inserție de imagini.
Bịld|empfänger, *-s, -, m. (tv., tel.)* receptor de televiziune, televizor; aparat de recepție fototelegrafic.
bịlden, *bildete, gebildet (du bildest, er bildet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a forma, a constitui, a alcătui, a organiza; **drei Seiten ~ ein Dreieck** trei laturi formează un triunghi; **ein Kabinett ~** a forma un guvern. **2.** a forma, a plăsmui; **nach der Natur ~** a plăsmui după natură. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) cultiva, a (se) instrui: **das Reisen bildet den Menschen** călătoriile îl cultivă pe om. **III.** *refl.* a se forma, a se constitui.
Bịlden, *-s, n. sg.* **1.** formare. **2.** *(chim.)* sedimentare.
bịldend I. *part. prez.* de la bilden. **II** *adj.* **1.** instructiv, educativ; civilizator; **auf jn. ~ wirken** a avea asupra cuiva o influență educativă. **2.** plastic, în imagini; **~e Künste** arte plastice.
Bịld|ende, *-s, -n, n. (tv., fot.)* partea de jos a imaginii.
Bịld|ent|stehung *f. sg. (fiz., fot.)* formarea imaginii.
Bịld|entzerrung, *-en, f. (geod.)* redresarea fotogramelor; *(tv.)* corecție a imaginii, corecția frecvențelor video.
Bịlder|abziehen, *-s, n. sg.* decalcare.
Bịlder|anbeter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* iconolatru(ă), adorator(-oare) de icoane.
Bịlder|anbetung, *-en, f.* iconolatrie.
Bịlder|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de tablouri, de fotografii.
Bịlderbeschreiber, *-s, -, m.* iconograf.
Bịlderbeschreibung, *-en, f.* iconografie.
Bịlderbibel, *-n, f.* biblie ilustrată.
Bịlderblende, *-n, f. (arhit.)* firidă, nișă, ocniță.
Bịlderbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* ilustrație, foaie ilustrată.
Bịlderbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu ilustrații, cu poze; album.
Bịlderdeutung, *-en, f.* iconologie.
Bịlderdienst, *-(e)s, m. sg.* **1.** fototecă; fond documentar video. **2.** iconolatrie.
Bịlderdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipărire a ilustrațiilor.
Bịlderfibel, *-n, f.* abecedar cu ilustrații.
Bịlderfolge, *-n, f. (tv.)* succesiune a imaginilor; suită de imagini; secvență.
Bịldergalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie de tablouri, de pictură.
Bịlderge|stell, *-(e)s, -e, n. (bis.)* **1.** iconostas. **2.** tâmplă, catapeteasmă.
Bịlder|handel, *-s, -, m.* comerț cu tablouri, cu icoane.
Bịlder|händler, **Bịlderkrämer**, *-s, -, m.* iconar, persoană care vinde icoane, tablouri.
Bịld|erkundung, *-en, f. (mil., av.)* observație foto-aeriană.
Bịlderlehre, *-n, f.* v. Bilderdeutung.
Bịlderleiste, *-n, f.* tipar, mulaj.
Bịldermarmor, *-s, m. sg.* marmură pentru sculptură.
bịldern, *bilderte, gebildert, vb. (h) intr.* a vorbi în parabole, a vorbi metaforic.
Bịldernische, *-n, f.* v. Bilderblende.
Bịlder|rahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă de tablou.
Bịlder|rätsel, *-s, -, n.* rebus (ghicitoare prin cuvinte și figuri).
bịlder|reich *adj.* **1.** bogat în imagini, bogat ilustrat. **2.** *(fig.)* metaforic, cu multe metafore.
Bịlder|reichtum, *-s, -tümer, n.* **1.** bogăție de imagini. **2.** *(fig.)* bogăție de metafore.
Bịldersaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Bildergalerie.
Bịldersammler, *-s, -, m.* colecționar de tablouri.
Bịldersammlung, *-en, f.* colecție de tablouri.
Bịlderschrift, *-en, f.* scriere cu ideograme, cu hieroglife.
Bịlder|sprache, *-n, f.* limbaj figurat, metaforic.
Bịlder|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Bịlder|sturm**, *-(e)s, m. sg. (ist.)* iconoclasm.
Bịlder|stürmer, *-s, -, m. (ist.)* iconoclast.
Bilder|stürmerei *f. sg.* v. Bildersturm.
Bịldertrödler, *-s, -, m.* v. Bilderhändler.
Bịlderver|ehrung *f.* v. Bilderanbetung.
Bịlderweberei, *-en, f.* țesătorie de stofe cu figuri.
Bịlderwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** carte cu ilustrații; album. **2.** complex de imagini, de ilustrații.
Bịlderzylinder, *-s, -, m. (tipogr.)* cilindru-formă.
Bịldfahrplan, *-(e)s, -pläne, m. (ferov.)* grafic de circulație.
Bịldfälschung, *-en, f.* falsificare de tablouri.
Bịldfang, *-(e)s, m. sg. (tv.)* reglare, fixare a imaginii.
Bịldfeldmarke, *-n, f. (geod.)* marcă de măsurat.
Bịldfenster, *-s, -, n. (fot.)* cadru delimitator al imaginii.
Bịldfläche, *-n, f.* **1.** tablou, suprafață a imaginii; ecran. **2.** *(fig.)* orizont; **auf der ~ erscheinen** a apărea la orizont; **von der ~ verschwinden** a dispărea. **3.** *(cinem.)* ecran; suprafață a imaginii.
Bịldflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion pentru fotografie aeriană.
Bịldfolge, *-n, f. (tv.)* succesiune a imaginilor.
Bịldformer, *-s, -, m.* v. Bildgießer.
Bịldfunk, *-(e)s, m. sg.* televiziune; radiofototelegrafie.
Bịldfunk|sender, *-s, -, m.* emițător, post de televiziune.
Bịldgerät, *-(e)s, -e, n.* televizor, aparat de televiziune; aparat de fototelegrafie.
Bịldge|staltung, *-en, f. (fot.)* compunere a imaginii.
Bịldgießer, *-s, -, m.* turnător de statui (în metal).
Bịldgießerei, *-en, f.* **1.** turnătorie de statui (în metal). **2.** arta de a turna statui (în metal).
Bịldgruppe, *-n, f. (mat.)* grup-imagine.
bịldhaft *adj.* în imagini, plastic.
bịldhauen, *bildhaute, gebildhaut, vb. (h) tr.* a sculpta, a ciopli (imagini).
Bịldhauer, *-s, -, m.* sculptor.
bịldhauern, *bildhauerte, gebildhauert, vb. (h) tr.* a sculpta.
Bịldhauer|arbeit, *-en, f.* **1.** munca sculptorului. **2.** sculptură.
Bịldhauerei *f. sg.* v. Bildhauerarbeit **(2)**.
Bịldhauerkunst *f. sg.* sculptură.
Bịldhauer|eisen, *-s, -, n.* daltă de sculptor.
bịldhauerlich *adj.* sculptural.
bịldhauerisch *adj.* de sculptură, sculptural.
bịldhübsch *adj.* foarte drăguț, frumos ca o cadră.
Bịldkanal, *-s, -kanäle, m. (tv.)* canal video.
Bịldkarte, *-n, f. (fot., geod.)* hartă fotografică.
Bịldkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tipogr.)* cap; **~ der Letter** capul literei.
Bịldkraft *f. sg.* plasticitate, evidență, claritate a imaginii.
bịldkräftig *adj.* plastic, pregnant, evident.
Bịldkunst, *-künste, f.* artă plastică.
Bịldkünstler, *-s, -, m.* artist plastic.
Bịldlein, *-s, -, n.* (*dim.* de la Bild **(1)**) v. Bildchen.
bịldlich *adj.* grafic, plastic, în imagini, figurat, metaforic; **~e Redensart** expresie figurată.
Bịldmaterial, *-s, n. sg.* material ilustrativ video.
Bịldmesskunst *f. sg. (geod.)* fotogrammetrie.
Bịldner, *-s, -, m.* **1.** sculptor, modelator. **2.** formator, instructor.
Bildnerei *f. sg.* **1.** sculptură, modelare. **2.** plăsmuire. **3.** imagistică.
bịldnerisch *adj.* **1.** plăsmuitor, modelator. **2.** imagistic.
Bịldnis, *-ses, -se, n.* portret, imagine, efigie.
Bịldniskunst *f. sg.* v. Bildnismalerei.
Bịldnismaler, *-s, -, m.* portretist.
Bịldnismalerei, *-en, f.* portretistică.
Bịldpaar, *-(e)s, -e, n. (fot.)* imagini-pereche (în stereoscopie).
Bịldplastik, *-en, f. (tv.)* dedublare a imaginii.
Bịldplatte, *-n, f. (inform.)* placă video.
Bịldpunkt, *-(e)s, -e, m. (inform.)* pixel.
Bịldreportage ['tɑ:ʒə], *-n, f.* fotoreportaj, reportaj ilustrat.
Bịldreporter, *-s, -, m.* fotoreporter.
Bịldröhre, *-n, f.* **1.** iconoscop. **2.** caleidoscop.
bịldsam *adj.* plastic, mlădios, maleabil; *(fig.)* maleabil; docil, ascultător; care primește învățătura.
Bịldsamkeit, *-en, f.* **1.** plasticitate, mlădiere. **2.** *(fig.)* maleabilitate, docilitate. **3.** *(biol.)* adaptabilitate.
Bịldsäule, *-n, f.* statuie, columnă, coloană cu imagini; **er stand starr wie eine ~** stătea încremenit, ca o stană de piatră.
Bịldschärfe, *-n, f. (fot.)* claritate a imaginii; *(tv.)* definiție a imaginii.
Bịldschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran de proiecție; *(inform.)* ecran, monitor; **flacher ~** ecran plat; **den ~ am Netzschalter ausschalten** a deconecta monitorul de la rețea; **Bilder auf dem ~ anzeigen** a afișa imagini pe monitor.
Bịldschirm|auflösung, *-en, f. (inform.)* rezoluția monitorului; **die ~ einstellen** a regla rezoluția monitorului.
Bịldschirmschoner, *-s, -, m. (inform.)* screensaver.
Bịldschirmtext, *-es, -e, m.* textul de pe monitor.
Bịldschneidekunst *f. sg.* **1.** artă de a decupa siluete. **2.** *(tehn.)* artă a decupării filmelor, montajului (de filme).
Bịldschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** chip decupat. **2.** *(tehn.)* tăietură, decupare de filme, imagine decupată. **3.** *(fot.)* decupaj, montaj.
Bịldschnitzer, *-s, -, m.* sculptor în lemn.
bịldschön *adj.* frumos ca o cadră, foarte frumos; **eine ~e Frau** o frumusețe de femeie.
Bịldschrift, *-en, f.* scriere simbolică, hieroglife, scriere în ideograme.
Bịldseite, *-n, f.* față monedei, efigie; avers.
Bịldsender, *-s, -, m. (tv.)* emițător de imagini.
Bịld|stecher, *-s, -, m.* gravor.
Bịld|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de scupltură, marmură.
Bịld|stelle, *-n, f.* **1.** fototecă; fond documentar video. **2.** *(tv.)* poziție a imaginii; porțiune a imaginii.
Bịld|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** troiță. **2.** *(tipogr.)* clișeu; formă de ilustrații.
Bịld|streifen, *-s, -, m.* peliculă de film.
Bịld|stromschwankung, *-en, f. (fiz.)* oscilație a curentului-imagine.
Bịldsucher, *-s, -, m. (fot.)* vizor.
Bịld|telegrafie, *f.* v. Bildtelegraphie.
Bịld|telegramm, *-(e)s, -e, n.* belinogramă, fototelegramă.
Bịld|telegraphie și **Bịld|telegrafie** *f. sg.* belinografie, fototelegrafie.
Bịld|teppich, *-(e)s, -e, m.* tapiserie reprezentând o scenă; goblen.
Bịld|übertragung, *-en, f. (tv.)* transmitere a imaginii.
Bịld|umkehrung, *-en, f. (fiz.)* solarizare, inversare a imaginii.
Bịld|umwandler, *-s, -, m. (tipogr.)* transformator optic.
Bịldung, *-en, f.* **1.** cultură, instrucție, educație; **allgemeine ~** cultură generală. **2.** aspect exterior, statură, conformație; constituție; **ein Mann von schöner ~** un bărbat bine făcut. **3.** formare; alcătuire; *(gram.)* formare; plăsmuire; **die ~ eines Wortes** formarea unui cuvânt. **4.** constituire, creare; organizare; **~ der Regierung** formarea guvernului; *(ec.)* **~ von Tochterfirmen** crearea de filiale. **5.** dezvoltare, perfecționare, cultivare.
Bịldungs|abend, *-s, -e, m.* serată culturală, educativă.
Bịldungs|anstalt, *-en, f.* instituție de învățământ.
Bịldungs|arbeit, *-en, f.* muncă culturală, educativă.

Bildungs|arbeiter, *-s, -, m.* activist cultural.
Bildungs|art, *-en, f.* fel de educaţie, mod de culturalizare.
Bildungs|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură a învăţământului şi a culturii.
Bildungs|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* sejur de instrucţie.
Bildungs|aufwand, *-(e)s, m. sg.*, **Bildungs|ausgaben** *pl.* cheltuieli de instrucţie.
Bildungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie a învăţământului şi a culturii publice.
Bildungs|energie, *-n, f. (fiz.)* energie de formare, de legătură.
bildungsfähig *adj.* educabil, cultivabil, capabil de a fi instruit.
Bildungsfähigkeit *f. sg.* aptitudine de a fi educat.
Bildungsfehler, *-s, -, m.* **1.** defect de conformaţie. **2.** defect de educaţie.
bildungsfördernd *adj.* cu efect instructiv, promovator de cultură.
Bildungsfortschritt, *-(e)s, -e, m.* progres cultural.
Bildungsgang, *-(e)s, m. sg.* (desfăşurare a) proces(ului) de învăţământ.
Bildungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a instrucţiei.
Bildungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut formativ.
Bildungsgrad, *-(e)s, m. sg.* grad, nivel de cultură, instrucţie.
Bildungsgut, *-(e)s, -güter, n.* bun cultural.
bildungshungrig *adj.* avid de cunoaştere.
Bildungs|ideal, *-s, -e, n.* ideal educativ.
Bildungs|institution, *-en, f.* instituţie de cultură, de educaţie.
Bildungskommission, *-en, f.* comisie culturală educativă.
Bildungskosten *pl.* cheltuieli de instruire.
Bildungskraft, *-kräfte, f.* forţă educativă.
bildungslos *adj.* fără cultură, incult.
Bildungslücke, *-n, f.*, **Bildungsmangel**, *-s, -mängel, m.* lipsuri educative, lacună, carenţă culturală.
Bildungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de instruire, de educaţie.
Bildungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de instruire.
Bildungsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel cultural, educativ.
Bildungs|organisation, *-en, f.* organizaţie culturală
Bildungs|philister, *-s, -, m.* semidoct, om pseudoinstruit, impostor cultural.
Bildungs|privileg [-vi-], *-s, -ien* [-iən], *n.* privilegiu educativ, de a primi educaţie, instrucţie.
Bildungsroman, *-(e)s, -e, m.* roman educativ, de formaţie (a unui tânăr supus influenţei nemijlocite a societăţii).
Bildungs|schule, *-n, f.* şcoală de culturalizare.
Bildungs|silbe, *-n, f. (gram.)* afix.
Bildungs|stand, *-(e)s, m. sg.* grad de cultură.
Bildungs|stätte, *n. f.* lăcaş de cultură.
Bildungs|stufe, *-n, f.* v. Bildungsgrad.
Bildungs|suffix, *-es, -e, n. (gram.)* sufix formativ.
Bildungs|trieb, *-(e)s, -e, m.* dorinţă de cultură.
Bildungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie educativă.
Bildungswärme, *-n, f. (chim.)* căldură de formare.
Bildungswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de formare, de reacţie, de disociere.
Bildungswesen, *-s, n. sg.* sistem educaţional.
Bildungswissenschaft, *-en, f.* **1.** ştiinţă a culturii. **2.** pedagogie.
Bild|unterschrift, *-en, f. (tipogr.)* legendă (la o ilustraţie).
Bildver|arbeitung, *-en, f. (inform.)* prelucrare a imaginii.
Bildver|arbeitungs|programm, *-s, -e, n. (inform.)* program de prelucrare a imaginilor.
Bildvergrößerung, *-en, f. (fot.)* mărire a imaginii, a fotografiei.
Bildwand, *-wände, f.* ecran de proiecţie.
Bildweber, *-s, -, m.* ţesător de goblenuri şi jacquarduri.
Bildweberei, *-en, f.* ţesătorie jacquard, de goblenuri.
Bildwerfer, *-s, -, m.* proiector de imagini (diascop sau epidiascop).
Bildwerk, *-(e)s, -e, n.* sculptură; imagine; operă plastică.
Bildwinkel, *-s, -, m. (fiz., fot.)* unghi de cuprindere a imaginii; unghiul imaginii.
Bildwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicţionar ilustrat.
Bildzeichen, *-s, -, n.* imagine simbol, pictogramă.
Bildzuschrift, *-en, f.* scrisoare la care este anexată o fotografie (de obicei ca răspuns la un anunţ din ziar).
Bilge, *-n, f. (mar.)* santină; compartiment din fundul navei.
Bilge|saugkorb, *-(e)s, -körbe, m. (mar.)* sorb de santină.
Bilgewasser, *-s, n. sg.* apă de santină, de la fundul navei.
biliär *adj. (med.)* biliar, al bilei.
Bilingualismus, *-, m. sg.* v. Bilinguismus.
bilingu|al, **bilingue** [-guə], **bilinguisch** *adj. (lingv.)* bilingv.
Bilinguismus, *-, m. sg.* bilingvism.
biliös *adj.* bilios.
Bill, *-s, f.* bil, proiect de lege (în Anglia).
Billard [ˈbiljart şi biˈja:ɐ], *-s, -e* (şi *-s), n.* biliard; **~ spielen** a juca biliard.
Billardball, *-(e)s, -bälle, m.*, **Billardkugel**, *-n, f.* bilă de biliard.
Billardqueue [-kø:], *-s, f.* şi *-s, -s, n.* sau *m.* tac.
Billard|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de biliard.
Billard|spieler, *-s, -, m.* jucător de biliard.
Billard|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* tac.
Billard|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură cu tacul.
Billardtisch, *-(e)s, -e, m.* masă de biliard.
Billardzimmer, *-s, -, n.* sală de biliard.
Bille, *-n, f.* **1.** târnăcop. **2.** ciocan de ferecat (piatra morii). **3.** *(mar.)* boltă a navei, parte rotundă de la pupa navei.
billen, *billte, gebillt, vb. (h) tr.* a fereca piatra de moară.
Billenhammer, *-s, -hämmer, m.* v. Bille **(2)**.
Billetdoux [bljeˈdu:], *-, -* [-du:s], *n.* bilet de amor, scrisorică de dragoste.
Billeteur [bljeˈtø:ɐ], *-s, -e, m.*, **Billeteuse** [blljeˈtø:zə], *-n, f.* **1.** *(austr.)* controlor(-oare) de bilete. **2.** *(elv.)* casier de bilete.

Billętt [blljɛt sau *austr.* biˈje:], *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** *(reg. şi înv.)* bilet (de tren, de spectacol). **2.** *(înv.)* bilet, scrisorică, notiţă.
Billętt|abgabe, *-n, f. (reg. şi înv.)* predare a biletelor.
Billętt|ausgabe, *-n, f. (reg. şi înv.)* **1.** distribuire a biletelor. **2.** ghişeu de bilete.
Billętt|ein|nehmer, *-s, -, m. (reg. şi înv.)* **1.** controlor. **2.** casier de bilete.
Billęttenkasse [blljɛtən-], *-n, f. (reg. şi înv.)* casă de bilete.
Billęttschalter, *-s, -, m. (reg. şi înv.)* casă de bilete, ghişeu.
Billęttverkauf, *-(e)s, m. sg. (reg. şi înv.)* vânzare de bilete.
Billiarde, *-n, f. (mat.)* o mie de bilioane.
billig *adj.* **1.** ieftin; **~ werden** a se ieftini. **2.** echitabil, drept; **wie ~** (după) cum se şi cuvine; **recht und ~** echitabil, drept; **was dem einen recht ist, ist dem anderen ~** nu trebuie să fii pentru unii mumă, pentru alţii ciumă; nu trebuie să cântăreşti cu două cântare; **~ denkend** raţional. **3.** de proastă calitate, ieftin, sărăcăcios; banal; **eine ~e Ausrede** o scuză banală, ieftină.
billigen, *billigte, gebilligt, vb. (h) tr.* a aproba, a încuviinţa; a consimţi, tolera: **nicht ~** a nu fi de acord.
billigermaßen, **billigerweise** *adv.* pe bună dreptate.
Billig|importe *pl.* importuri la preţuri scăzute.
Billigkeit *f. sg.* **1.** ieftinătate. **2.** echitate, dreptate; **die ~ seiner Forderungen** îndreptăţirea pretenţiilor sale.
Billigkeitsgrund, *-(e)s, -gründe, m. (înv.)* motiv de echitate; **aus Billigkeitsgründen** din motive de echitate.
Billiglohnland, *-(e)s, -länder, n.* ţară cu salarii mici, cu mână de lucru ieftină.
Billigpreisland, *-(e)s, -länder, n.* ţară de dumping.
billigst *adv.* foarte ieftin.
Billigste, *-n (Billigstes), n. sg.* ceea ce este mai ieftin; **das ~ ist immer das Teuerste** (lucrul) cel mai ieftin e întotdeauna cel mai scump; ce-i ieftin nu ţine mult.
Billigung, *-en, f.* aprobare, încuviinţare, consimţire, tolerare.
Billion, *-en, f.* un milion de milioane; bilion (la englezi, americani şi francezi: o mie de milioane).
Billon, *-s, -s, m. (înv.)* aliaj de aur cu conţinut de argint redus.
Bilse, *-n, f.*, **Bilsenkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* nebunariţă; măselariţă *(Hyosoyamus niger).*
Bilwiss, *-es, -e, m. (reg.)* iazmă, spiriduş; vrăjitor.
Bilz, *-es, -e, m. (reg.)* v. Pilz.
bimbam *(interj. onomatopee)* bing-bang; bang-balang.
Bimbam şi Bimbam, *-s, n. sg.* dangăt; *(pop.)* **heiliger ~!** sfinte Sisoe!
Bimęster, *-s, -, m. (înv.)* bimestru (durată de două luni).
Bimetall, *-s, -e, n. (tehn.)* bimetal.
Bimetallismus, *-, n. sg. (fin.)* bimetalism (sistem financiar având două metale preţioase ca etalon).
Bimmel, *-n, f. (pop.)* clopoţel.
Bimmelbahn, *-en, f. (fam.)* decovil; trenuleţ de munte.
bimmeln, *bimmelte, gebimmelt (ich bimm(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a suna din clopoţel.
Bims, *-es, -e, m.* **1.** piatră ponce. **2.** *(mil., glumeţ)* pâine.
bimsen, *bimste, gebimst (du, er bimst), vb. (h) tr.* **1.** a şlefui cu piatra ponce. **2.** *(fig.; fam.)* a învăţa, a toci o materie cu multă trudă. **3.** a face instrucţie (cu cineva); a chinui.
Bims|papier, *-s, -e, n.* hârtie de şlefuit.
Bims|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră ponce.
bin *pers. 1. sg. ind. prez.* de la sein.
binar, **binär**, **binarisch** *adj.* binar; *(inform.)* **~e Dateien** fişiere binare.
Binärdatei, *-en, f. (inform.)* fişier binar.
Binärsystem, *-s, -e, n.* sistem binar.
Binärzahl, *-en, f.* număr binar.
Binärzeichen, *-s, -, n.* semn binar.
bin|aural *adj. (med., tehn.)* pentru ambele urechi.
Bindchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Binde) legăturică, fundiliţă.
Binde, *-n, f.* **1.** legătură; *(med.)* bandaj, pansament, faşă; *(fig.)* **die ~ fiel ihm von den Augen** i s-au deschis ochii, i-a căzut vălul de pe ochi. **2.** ligatură, bandă, eşarfă; cravată; *(glumeţ)* **eins hinter die ~ gießen** a trage la măsea. **3.** *(constr.)* legătură. **4.** *(fam.) presc.* de la Damenbinde.
Bindebalken, *-s, -, m. (constr.)* traversă.
Bindeband, *-(e)s, -bänder, n.* sfoară; şnur (de legat).
Bindebogen, *-s, -bögen, m. (muz.)* semn de legătură.
Bindedraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de legătură.
Bindegewebe, *-s, -, n. (anat.)* ţesut conjunctiv.
Bindegewebs|entzündung, *-en, f. (med.)* flegmon.
Bindeglied, *-(e)s, -er, n.* verigă intermediară; piesă, element de legătură.
Binde|haut, *-häute, f. (anat.)* conjunctivă (a ochiului).
Binde|haut|entzündung, *-en, f. (med.)* conjunctivită.
Bindekraft, *-kräfte, f.* **1.** coeziune. **2.** afinitate.
Bindemäher, *-s, -, m. (agr.)* secerătoare-legătoare.
Bindematerial, *-s, -ien* [-liən] *n.* liant.
Bindemittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de legătură. **2.** *(chim.)* liant, aglomerant.
binden, *band, gebunden (du bindest, er bindet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(an* cu *ac.)* a lega de...; *(fig.)* **jn. an Händen und Füßen ~** a imobiliza pe cineva, a-l lega de mâini şi de picioare. **2.** a lega (o carte); **~ lassen** a da la legat. **3.** a lega, a înnoda; **Garben ~** a lega snopi; **einen Kranz ~** a împleti o cunună (de flori); **eine Schleife ~** a lega o fundă; *(fig.)* **jm. etwas auf die Seele ~** a-i pune cuiva ceva la suflet; **das werde ich dir nicht auf die Nase ~** n-am să-ţi trădez, să-ţi spun secretul. **4.** *(jur.)* a lega, a obliga; **an einen Ort gebunden sein** a avea domiciliu obligatoriu. **5.** *(gram.)* a face legătura, a lega. **II.** *intr.* a se prinde, a se lipi, a se lega; *(constr., despre beton)* a face priză. **III.** *refl.* a se lega, a se angaja; a se logodi.
bindend I. *part. prez.* de la binden. **II.** *adj.* care leagă, care angajează, angajant, care obligă; **eine ~e Zusage** acceptare care obligă, care implică obligaţii.
Bindenschwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc cu dungi.

Bịnde|ohr, *-(e)s, -en, n. (zool.)* liliac cu urechi lungi (din grupul *Plecateae)*.
Bịnder, *-s, -, m.* **1.** legător. **2.** *(agr.)* muncitor care leagă snopii. **3.** dogar. **4.** papion. **5.** *(constr.)* fermă butisă; strat intermediar de legătură. **6.** aglomerant, liant.
Bịnderbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală de tavan; coardă a fermei de acoperiş.
Bịnderbarte, *-en, f.* bardă, topor de dogar.
Bịnderei, *-en, f.* legătorie.
Bịnderin, *-nen, f.* **1.** *(arte grafice)* legătoare. **2.** *(agr.)* muncitoare care leagă snopii.
Bịndermesser, *-s, -, n.* cuţit de dogar.
bịndern, *binderte, gebindert, vb. (h) tr.* a lega cărţi, a compacta.
Bịnde-s ['bɪndə|ɛs], *-, -, n. (gram.)* litera „s" de legătură între componentele substantivelor compuse (ex. Schiffsrumpf).
Bịnde|schlüssel, *-s, -, m. (bis.)* putere a Bisericii de a lega şi dezlega.
Bịnde|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* liant.
Bịnde|strich, *-(e)s, -e, m.* liniuţă de unire, cratimă.
Bịndevermögen, *-s, -, n. (constr.)* proprietate de liere.
Bịndevokal [-vo-], *-s, -e, m. (gram.)* vocală intermediară de legătură.
Bịndewärme *f. sg. (chim.)* căldură de legare.
Bịndewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* conjuncţie.
Bịndezeichen, *-s, -, n.* v. Bindestrich.
Bịndezeit, *-en, f. (constr., chim.)* timp de priză.
Bịndezeitverzögerer, *-s, -, m.* încetinitor de priză.
Bịndezeug, *-(e)s, -e, n.* unelte folosite pentru legare.
Bịndfaden, *-s, -fäden, m.* sfoară, şiret; *(pop.)* **es regnet Bindfäden** plouă cu găleata.
Bịndfadenrolle, *-n, f.* ghem de sfoară.
Bịndholz, *-es, -hölzer, n.* doagă.
Bịndriemen, *-s, -, m.* curea, şiret, cordon, chingă.
Bịnd|salat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* (varietate de) lăptucă *(Lactuca sativa)*.
Bịndsel, *-s, -, n.* **1.** *(mar.)* legătură între două parâme. **2.** *(pop.)* bucată de şiret, şireţel; sforicică.
Bịndung, *-en, f.* **1.** *(arte grafice; gram.)* legare, legătură. **2.** *(constr.)* priză. **3.** cerc (la butoaie); cercuire. **4.** obligaţie; angajament; ataşament; **~ von Kapital** imobilizare de capital; **indexmäßige** ~ indexare; **preisliche** ~ angajament de fixare a preţului; **vertragliche** ~ angajament contractual, obligaţie contractuală. **5.** legătură (la schiuri). **6.** *(text.)* armură.
Bịndungs|angst, *-ängste, f.* teamă de a începe o legătură, o relaţie de durată, teamă de a se lega (de cineva).
Bịndungs|energie *f. sg. (electr.)* energie de legătură.
bịndungsfähig *adj.* care se poate lega, care este capabil să se lege; *(fig.)* capabil să înceapă o legătură, o relaţie de durată (cu cineva).
Bịndungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de a se lega (de cineva), uşurinţa de a începe o legătură, o relaţie de durată (cu cineva).
Bịndungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de legare, material de legătură, liant.
Bịndungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (text.)* punct, nod de legătură.
Bịngelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** brei de câmp, trepădătoare *(Mercurialis annua)*. **2.** brei de pădure *(Mercurialis perennis)*.
Bịnkel, **Bịnkl**, *-s, -(n), m.* şi **Bịnkerl**, *-s, -(n), m.* **1.** *(austr., reg.)* boccea. **2.** *(fam.)* tip nesuferit, antipatic.
bịnnen I. *prep.* cu *dat.* şi *gen.* în, până în; în decurs de; **~ kurzem** peste puţin (timp); **~ acht Tagen** până în opt zile; **~ Jahr und Tag** peste un an; **~ einem Monat** sau **~ eines Monats** în decurs de o lună, până într-o lună. **II.** *adv.* în interior, înăuntru.
bịnnenbords *adv. (mar.)* în interiorul vasului.
Bịnnendeich, *-(e)s, -e, m.* dig interior, dig de separaţie între incinte.
bịnnendeutsch *adj. (lingv.)* referitor la limba germană din Germania (excluzând Austria şi Elveţia), specific limbii germane din interiorul Germaniei.
Bịnnendeutsch, *-(s), n. sg.*, **Bịnnendeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană din Germania (excluzând Austria şi Elveţia).
Bịnnenfischerei, *-en, f.* pescuit în apă dulce.
Bịnnenfluss, *-es, -flüsse, m.* râu local, continental, de interior (care nu se varsă în mare).
Bịnnengewässer *pl.* ape interne, continentale.
Bịnnenhafen, *-s, -häfen, m.* port interior, port fluvial.
Bịnnenhandel, *-s, m. sg.* comerţ interior.
Bịnnenklima, *-s, -s* (sau *-ta), n.* climă continentală.
Bịnnenkonjunktur, *-en, f. (ec.)* conjunctură internă; nivelul activităţii economice interne.
Bịnnenland, *-(e)s, -länder, n.* ţară fără ieşire la mare.
Bịnnenländer, *-s, -, m.* locuitor al unei ţări fără ieşire la mare.
bịnnenländisch *adj.* **1.** intern. **2.** continental. **3.** mediteranean.
bịnnenlaufen, *lief binnen, binnengelaufen, vb. (s) intr.* (despre mare) a intra în port.
Bịnnenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă internă; **den ~ kontrollieren** a controla piaţa internă; **den ~ schützen** a proteja piaţa internă; **den ~ stabilisieren** a stabiliza piaţa internă; **beschränkter ~** piaţă internă limitată, restrânsă.
bịnnenmarkt|orientiert [-orɪɛn-] *adj.* orientat spre piaţa internă.
Bịnnenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare închisă.
Bịnnen|nachfrage, *-n. f.* cerere pe piaţa internă; **die ~ stimulieren** a stimula cererea pe piaţa internă.
Bịnnenreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* rimă interioară.
Bịnnenschiffer, *-s, -, m.* navigator pe apele fluviale interioare.
Bịnnenschiff|fahrt, *-en, f.* navigaţie fluvială.
Bịnnenschleuse, *-n, f.* ecluză de ape interioare.
Bịnnensee, *-s, -n, m.* **1.** lac interior. **2.** v. Binnenmeer.
Bịnnen|staat, *-(e)s, -en, m.* stat fără ieşire la mare.
Bịnnentransport, *-(e)s, -e, m.* transport intern.
Bịnnenverkehr, *-s, m. sg.* trafic intern.
Bịnnenwährung, *-en, f.* monedă naţională.
Bịnnenwasser, *-s, -, n.* v. Binnengewässer.
Bịnnenwirtschaft, *-en, f.* economie naţională, internă.
Bịnnenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă internă, în interiorul ţării.
Binọkel, *-s, -, n.* binoclu.
binokulạr *adj.* binocular.
Binọm, *-(e)s, -e, n. (mat.)* binom.
binomiạl *adj.* v. binomisch.
Binomialko|effizient [-tsɪɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* coeficient binomial.
Binomialreihe, *-n, f. (mat.)* binomul lui Newton.
Binomialsatz, *-es, -sätze, m. (mat.)* formulă a binomului.
binọmisch *adj. (mat.)* binomic; **der ~e Lehrsatz** teorema binomului.
Bịnse, *-n, f. (bot.)* pipirig, rugină *(Juncus effusus)*; *(fig.)* **in die ~n gehen** a se prăpădi, a se pierde, a se duce pe gârlă, pe apa sâmbetei.
Bịnsengewächse *pl. (bot.)* familia pipirigului *(Juncaceae)*.
Bịnsenginster, *-s, -, m. (bot.)* bucsău *(Spartium junceum)*.
Bịnsengras, *-es, -gräser, n.* v. Binse.
Bịnsenhalm, *-(e)s, -e, m.* tulpină de pipirig.
Bịnsenhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinuşă-de-baltă *(Gallinula)*.
Bịnsenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de papură, paporniţă.
Bịnsenmatte, *-n. f.* rogojină de pipirig.
bịnsenschlank *adj.* subţire ca trestia.
Bịnsenwahrheit, **Bịnsenweisheit**, *-en, f.* banalitate; lucru arhicunoscut, de la sine înţeles; loc comun.
bịnsig *adj.* v. binsenschlank.
Biochemie [-çe'mi:] *f. sg.* biochimie.
Biochẹmiker [-'çe:-], *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* biochimist(ă).
biochẹmisch *adj.* biochimic.
Biọgas, *-es, -e, n.* biogaz; biometan.
Biogenẹsis *f. sg.* biogeneză.
biogenẹtisch *adj.* biogenetic.
Biograf şi **Biograph**, *-en, -en, m.* biograf.
Biografie şi **Biographie**, *-n, f.* biografie.
biografisch şi **biographisch** *adj.* biografic.
Biokatalysator, *-s, -toren, m.* biocatalizator.
Bio|kost *f. sg.* hrană naturistă, din alimente netratate chimic.
Bio|laden, *-s, -läden, m.* magazin cu alimente netratate chimic.
Biolog, *-en, -en*, **Biologe**, *-n, -n, m.* biolog.
Biologie, *-n, f.* biologie.
Biologin, *-nen, f.* biologă.
biologisch *adj.* biologic.
biologisch-dynamisch *adj. (agr.)* biologic-dinamic; **~er Anbau** cultură netrată chimic (la care se ţine seama şi de constelaţiile cosmice).
Bioluminẹszenz, *-en, f.* bioluminiscenţă.
Bio|masse *f. sg. (biol.)* biomasă.
Biometrie *f. sg.* biometrie.
Bio|müll, *-s, m. sg.* resturi menajere de origine animală şi vegetală.
Biophysik *f. sg. (biol.)* biofizică.
Biopsie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* biopsie.
Bio|rhythmus, *-, -men, m.* bioritm.
Biọse, *-n, f.* biază.
Bioskọp, *-s, -e, m. (înv.)* aparat cinematografic.
Bio|sphäre *f. sg. (biol.)* biosferă.
Biotẹchnik *f. sg.* biotehnică.
biọtisch *adj. (biol.)* biotic.
Biotịt, *-s, n. sg. (mineral.)* biotită.
Biotọp, *-s, -e, m.* sau *n. (biol.)* biotop.
Biozid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* pesticid.
Biozönọse *f. sg. (biol.)* biocenoză, comunitate de vieţuire.
biozönọtisch *adj.* biocenotic.
Bipẹde, *-n, -n, m.* biped.
bipẹdisch *adj.* biped.
Biplạn, *-(e)s, -e, m. (av.)* biplan.
bipolạr *adj. (mat., electr.)* bipolar.
Bipolarität, *-en, f. (electr.)* bipolaritate.
Biquadrạt, *-(e)s, -e, n. (mat.)* bipătrat.
Biquẹt [-'ke: sau -'kɛ:], *-s, -s, m. (înv.)* cântar (de bijutier).
birationạl *adj. (mat.)* birațional.
Birgme, *-n, f. (ist.)* biremă, galeră cu două rânduri de rame (în antichitate).
Bịrke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn *(Betula verrucosa)*.
bịrken *adj.* de mesteacăn.
Bịrkenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Birke.
Bịrkenbesen, *-s, -, m.* mătură de nuiele, târn.
Bịrkenfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cu burta şi vârful cozii albe *(Canis vulpa)*.
Bịrkenge|hölz, *-es, -e, n.* pădure de mesteacăn, mestecăniş.
Bịrkengewächse *pl.* tufişuri de mesteacăn, mestecăniş.
Bịrkengertchen, *-s, -, n.* nuieluşă de mesteacăn.
Bịrkenhain, *-(e)s, -e, m.* pădurice de mesteceni.
Bịrkenholz, *-es, n. sg.* lemn de mesteacăn.
Bịrkenmeier, *-s, -, m.* pahar din coajă de mesteacăn.
Bịrkenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă *(Boletus scaber)*.
Bịrkenreis, *-es, -er, n.* ramură de mesteacăn.
Bịrkenreizker, *-s, -, m. (bot.)* flocoşel, bureţi flocoşi *(Lactarius torminosus)*.
Bịrkenrinde, *-n, f.* coajă de mesteacăn.
Bịrkenröhrling, *-s, -e, n.* v. Birkenpilz.
Bịrkenrute, *-n, f.* nuia de mesteacăn.
Bịrkenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de mesteacăn, iască *(Plocodes betulinus)*.

Birkenteer, *-(e)s, -e, n.* gudron de mesteacăn.
Birkenteer|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de gudron de mesteacăn.
Birkentochter, *-töchter, f.* v. Birkengertchen.
Birkenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de mesteacăn.
Birkenwasser, *-s, n. sg.* **1.** apă, sevă de mesteacăn. **2.** loţiune pentru baie, păr (extrasă din mesteacăn).
Birkhahn, *-(e)s, -hähne, n.* cocoş-de-munte *(Lyrurus tetrix masc.)*.
Birkhenne, *-n, f.* găinuşă-de-munte *(Lyrurus tetrix femin.)*.
Birkhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* cocoş-de-munte (fără referire la sex).
Birkicht, *-(e)s, n. sg.* mestecăniş.
Birkling, *-s, -e, m.* v. Birkenpilz.
Birling, *-(e)s, -e, m. (elv.)* căpiţă de fân.
Birmane, *-n, -n, m.* birmanez.
birmanisch *adj.* din Birmania, birman.
Birnball, *-(e)s, -bälle, m. (box)* minge-pară, pucing-bal.
Birnbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* păr *(Pirus)*.
Birne, *-n, f.* **1.** pară; **saftige ~** pară zemoasă; **teigige ~** pară mălăiaţă; **wilde ~** pară pădureaţă. **2.** *(electr.)* bec electric. **3.** *(tehn.)* retortă. **4.** *(fig.)* cap, căpăţână; **der hat eine weiche ~** este slab de minte; *(fam.)* **eins auf die ~ bekommen** a primi una în cap, pe scăfârlie.
birnenförmig *adj.* în formă de pară, piriform.
Birnenmilchling, *-s, -e, m. (bot.)* vineţică-cu-lapte, burete-dulce *(Lactarius volenus)*.
Birnenmost, *-(e)s, -e, m.* must de pere.
Birnenschiene, *-n, f. (tehn.)* şină cu cap gros, cu cap în formă de pară.
Birnenverfahren, *-s, -, n. (met.)* procedeu Bessemer.
Birnenwasser, *-s, n. sg.* rachiu de pere.
birnförmig *adj.* v. birnenförmig.
Birnmus, *-es, n.* şi *m. sg.* magiun de pere.
Birnquitte, *-n, f. (bot.)* varietate de gutuie în formă de pară *(Cydonia oblonga)*.
Birsch *f. sg. (vân.)* vânătoare la picior.
birschen, *birschte, gebirscht, vb. (h) tr.* şi *intr. (vân., reg.)* a vâna.
bis I. *prep.* până (mai ales urmat de *prep.)*; **~ Montag** până luni; **~ Januar** până în (luna) ianuarie; **~ auf weiteres** pentru moment, până la noi dispoziţii; **~ dahin** până (într-) acolo, până atunci: **~ hierher** până aici; **~ jetzt** până acum; **~ oben** până sus; **~ über** până peste; **~ wann?** până când? **~ wohin?** până unde? **~ aufs Blut** până la sânge; **~ über die Ohren** până peste urechi; **~ über die Knie** până peste genunchi; **~ gestern** până ieri; **6 ~ 8 Euro** 6 până la 8 euro; **~ ans Ende der Welt** până la capătul pământului, până la sfârşitul lumii; **Kampf ~ aufs Messer** luptă la cuţite; **~ ins Letzte durchdenken** a gândi, a calcula până în cele mai mici amănunte; **von Kopf ~ zu den Füßen** din cap până în picioare; **~ in die Nacht hinein** până noaptea târziu; **alle ~ auf einen a)** toţi în afară de unul singur; **b)** până la unul; **er hat seine Schuld ~ auf den letzten Groschen bezahlt** şi-a plătit datoria până la ultimul bănuţ. **II.** *conj.* până când, până ce; **so lange ~** până când, câtă vreme…
Bisam, *-s, -e, m.* **1.** mosc, bizam. **2.** blană de bizam, de guzgan mosc.
Bisam|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot.)* varietate de măr aromat. **2.** cupă pentru miresme (în formă de măr).
Bisamblume, *-n, f. (bot.)* **1.** pesmă *(Centaurea suaveolens)*. **2.** spoitori *(Centaurea moschata)*.
Bisambock, *-(e)s, -böcke, m.* gândac cu miros de mosc (*Aromia moschata*).
Bisamdistel, *-n, f. (bot.)* ciulin, scai *(Carduus nutans)*.
Bisamgeruch, *-(e)s, -gerüche, m.* miros de mosc.
Bisamhirsch, *-(e)s, -e, m.* v. Moschustier.
Bisamhyazinthe, *-n, f. (bot.)* ceapa-ciorii *(Mascari botryoides)*.
Bisamkäfer, *-s, -, m.* v. Bisambock.
Bisamklee, *-s, m. sg. (bot.)* sulcină-albastră (aromată) *(Trigonella caerulea)*.
Bisamkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* frăguliţă, moscuşor *(Adoxa moschatellina)*.
Bisam|ochs, *-en, -en, m. (zool.)* taur mosc *(Ovibos)*.
Bisamratte, *-n, f.* guzgan mosc *(Fiber zivethicus)*.
Bisamreh, *-(e)s, -e, n.* v. Moschustier.
Bisam|schwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc pecari *(Dicetyles tayassu)*.
Bisamziege, *-n, f. (zool.)* v. Bisamochs.
bis|an *adv. (elv.)* v. bisher.
bischen, *bischte, gebischt, vb. (h) tr. (reg.)* a linişti, a potoli (copiii legându-i în braţe).
Bischof, *-(e)s, -schöfe, m.* **1.** episcop. **2.** băutură rece din vin roşu cu zahăr şi coajă de portocale.
bischöflich *adj.* episcopal, episcopesc.
Bischofs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* episcopat, scaun episcopal, diecezăm diocezăm.
Bischofsbrot, *-(e)s, -e, n.* (un fel de) pandişpan (cu stafide şi migdale).
Bischofs|hut, *-(e)s, -hüte, m.* v. Bischofsmütze **(1)**.
Bischofsmantel, *-s, -mäntel, m.* palium, mantie de episcop.
Bischofsmütze, *-n, f.* **1.** mitră (episcopală). **2.** *(bot.)* ciupercă de masă *(Gyromitra)*. **3.** *(bot.)* varietate de cactus *(Astrophylum myriostigma)*.
Bischofsring, *-(e), -e, m.* inel episcopal.
Bischofs|sitz, *-(e)s, -e, m.* reşedinţă episcopală, scaun episcopal.
Bischofs|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* cârjă episcopală.
Bischofs|synode, *-n, f.* sinod episcopal.
Bischofs|tum, *-s, n. sg. (inv.)* funcţie de episcop.
Bischofswürde *f. sg.* demnitate de episcop; episcopat.
Bise, *-n, f. (elv.)* vânt de la nord-est.
Bi|sektion [-'tsio:n], *-en, f.* bisecţie, împărţire în două părţi.
Bisektrix, *-trizen, f. (mat.)* bisectoare.
biseriert *adj. (chim.)* dublu ars.
bi|sexual, **bisexuell** *adj. (biol.)* bisexuat, bisexual; hermafrodit.
Bi|sexualität *f. sg.* **1.** bisexualitate. **2.** *(med.)* hermafroditism.
bis|her *adv.* până acum, până aici.
bis|herig *adj.* de până acum, anterior, precedent; de până aici.
Biskotte, *-n, f. (austr.)* **1.** pişcot. **2.** porţelan dublu ars nesmălţuit.
Biskuit [bɪs'kvi:t], *-(e)s, -e* (şi *-s) n.* **1.** biscuit. **2.** pandişpan.
Biskuitporzellan, *-s, n. sg.* porţelan dublu ars nesmălţuit.
bislang *adv.* până acum.
Bismarckhering, *-s, -e, m.* hering marinat.
Bismut, *-(e)s, n. sg.* bismut.
Bison ['bi:zɔn], *-s, -s, m. (zool.)* bizon; bivol sălbatic *(Bison bison)*.
biss *ind. imperf.* de la beißen.
Biss, *-es, -e, m.* muşcătură; îmbucătură (ruptă cu dinţii).
biss|chen *adv. (în expr.)* **ein ~** puţin, un pic, oleacă de; **ein klein ~** puţin de tot, niţel; **ein ~ Salz** un pic de sare; **ein ~ näher** ceva mai aproape; **das ist ein ~ viel verlangt** e o pretenţie cam exagerată.
Biss|chen, *-s, -, n.* **1.** îmbucătură, puţintel. **2.** pic, olecuţă; fleac, nimic; **das ~ Licht** picul, raza de lumină; **das ~ Vermögen** fleacul de avere.
bissel *adv. (reg.)* v. bisschen.
Bissen, *-s, -, m.* îmbucătură, muşcătură, înghiţitură; bucată; gustare; **der ~ bleibt einem im Hals(e) stecken** îţi rămâne îmbucătura în gât; *(fig.)* **das war ihm ein harter ~** a fost o chestiune dificilă, greu de mistuit; *(fam.)* **das Mädchen ist kein übler ~** fata asta nu-i o bucăţică rea, nu e urâtă deloc.
bissenweise *adv.* cu bucăţica, cu picătura.
bisserl *adv. (reg.)* v. bisschen.
bissig *adj.* **1.** *(despre animale)* care muşcă; **ein ~er Hund** un câine rău. **2.** *(fig.)* muşcător, arţăgos, caustic, mordant; **~e Bemerkung** observaţie usturătoare.
Bissigkeit, *-en, f.* **1.** *(la animale)* caracter rău; răutate. **2.** *(fig.)* causticitate.
Biss|stelle, *-n, f.* loc al muşcăturii, loc unde a avut loc muşcătura.
Bisswunde, *-n, f.* (rană de) muşcătură.
bisten, *bistete, gebistet (du bistest, er bistet), vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a ademeni, a chema (prin fluier). **2.** *(fam.)* a cotcodăci.
Bister, *-s, m.* sau *n. sg. (chim.)* bistru.
bisterbraun *adj.* cafeniu.
Bistouri [bi'stu:ri], *-s, -s, m.* (sau *n) (med.)* bisturiu.
Bistritzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* bistriţean(că).
Bistum, *-s, -tümer, n.* episcopie, episcopat, diocezăm.
Bi|sulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bisulfat.
biswеilen *adv.* uneori, câteodată, din când în când.
Biswind, *-(e)s, m. sg. (elv.)* v. Bise.
bi|syllabisch *adj. (lingv.)* bisilabic.
Bit, *-(s), -(s), n. (inform.)* bit.
Bi|tartrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bitartrat.
Bit|synchronisierung [-kro-], *-en, f.* sincronizarea biţilor.
Bittbrief, *-(e)s, -e, m.* petiţie, jalbă, scrisoare de solicitare.
Bitte, *-n, f.* rugăminte, cerere; **ich habe eine ~ an Sie** am o rugăminte la dv.; **heiße ~, kalter Dank** faci bine, aşteaptă-te la rău; **eine ~ erhören** a da ascultare unei cereri, a asculta, a împlini o rugăminte.
bitte *adv.* sau *interj.* vă rog, te rog, mă rog; **~ seien Sie so freundlich** fiţi, vă rog, atât de amabil; **entschuldigen Sie ~!** mă scuzaţi, vă rog!; **schönen Dank!; ~!** vă mulţumesc frumos! pentru puţin!; **wie ~?** cum aţi spus? **~ schön** sau **~ sehr! a)** poftim! poftiţi; **b)** n-aveţi pentru ce!
bitten, *bat, gebeten (du bittest, er bittet), vb. (h) tr.* **1.** a ruga, a cere; **jn. um etwas ~** a cere cuiva ceva; **inständig ~** a cere cu insistenţă; **um Feuer ~** a cere un foc; **wenn ich ~ darf** dacă îmi permiteţi să vă rog; **für jn. ~** a interveni pentru cineva; **um eine Stelle ~** a solicita un post; *(fam.)* **da muss ich doch sehr ~!** ia te rog! ia fă bine!; **(ich) bitte um Verzeihung!** scuzaţi! **um Verzeihung ~** a cere iertare, a se ruga pentru a fi iertat; **~ steht frei** cerutul nu costă bani; *(impers.)* **es wird gebeten, die Tür zu schließen** rugăm să închideţi uşa. **2.** a pofti, a invita; **jn. zu Tisch ~** a pofti pe cineva la masă.
Bitten, *-s, n. sg.* rugăminte; **sich aufs ~ verlegen** a se pune pe rugăminţi, a cerşi.
bitter I. *adj.* **1.** amar; **~er Geschmack** gust amar; **~ werden** a deveni amar, a se amărî. **2.** *(fig.)* acru; sarcastic, caustic, înţepător; amarnic, aspru, **es ist ~er Ernst** nu e glumă, e lucru foarte serios; **die ~ste Not** mizerie neagră, cruntă; **in ~ster Not sein** a fi la mare nevoie, în mizerie neagră; **das ~e Ende** tragicul sfârşit; **die ~e Wahrheit** crudul adevăr; **~e Erfahrung** experienţe triste. **II.** *adv.* foarte; **es ist ~ kalt** e amarnic de frig, al naibii de frig.
Bitter, *-s, -, m.* **1.** solicitant. **2.** biter (lichior, aperitiv amar).
bitter|arm *adj.* sărac (lipit pământului).
bitterböse *adj.* **1.** supărat foc, foarte supărat. **2.** foarte rău, cumplit.
Bitt(e)re, *-n, -n (ein Bitterer), m.* biter (lichior, aperitiv amărui).
Bitter|erde *f. sg. (chim.)* magneziu (oxid de magneziu).
bitter|ernst *adj.* foarte serios, grav.
Bitterfäule *f. sg. (bot.)* putregai amar al fructelor.
Bitterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bitterling **(1)**.
Bitter|holz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn-amar *(Quassia amara)*.
Bitter|holzgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* simarabacee *(Simarabaceae)*.
Bitterkalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* dolomit, braunspat.
Bitterkeit *f. sg.* amăreală; *(fig.)* amărăciune.
Bitterklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoişte *(Menyanthes trifoliata)*.
Bitterkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* amăruţă; **gemeines ~** iarba-găii *(Picris hieracioides)*.
bitterlich I. *adj.* amărui. **II.** *adv.* amarnic; **~ weinen** a plânge amarnic.
Bitterling, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* peşte-alb *(Rhodeus amarus)*. **2.** *(bot.)* boarţă, ciupercă-amară *(Clitocybe amara)*.
Bittermandel, *-n, f. (bot.)* migdală amară.
Bittermandel|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de migdale amare.
Bitternis, *-se, f.* **1.** amăreală. **2.** amărăciune; destin amar.
Bitterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă amară *(Clitocybe amara)*.
Bitter|salz, *-es, n. sg.* sare amară.
Bitter|spat, *-(e)s, -e, m.* magnezit.

bịttersüß *adj.* dulce-amărui.
Bịtterwasser, *-s, n. sg.* apă purgativă.
Bịtterwein, *-(e)s, -e, m.* vin pelin.
Bịtterwurz, *-en, f. (bot.)* ghințură, gențiană *(Gentiana lulea)*.
Bịttgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** vizită, demers a(l) unui postulant. **2.** *(rel.)* procesiune, pelerinaj.
Bịttgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere, petiție, jalbă.
Bịttschreiben, *-s, -, n.*. **Bịttschrift**, *-en, f.* v. Bittgesuch.
Bịtt|steller, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* petiționar(ă).
Bịtt|tag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Ziua Crucii; *(la catolici)* zilele de luni, marți și miercuri înainte de Înălțare.
bịttweise *adj.* în formă de cerere, prin cerere.
Bịt|übertragungscodierung [-ko-], *-en, f. (inform.)* codarea transmiterii de biți.
Bitumen, *-s, -, n.* bitum.
Bitumenbe|stand|teil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* component al bitumului.
Bitumendecke, *n, f.* strat de bitum.
Bitumenkabel, *-s, -, n. (tehn.)* cablu izolat cu bitum.
bitumig *adj.* ca bitumul, bituminos.
bituminịeren, *bituminierte, bituminiert, vb. (h) tr.* a bitumina, a asfalta cu bitum.
bituminös *adj. (tehn.)* bituminos, care conține bitum, asfaltic.
Bịtz, *-es, m. sg.*, **Bịtzeli**, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* bucățică, pic. **2.** aromă (puternică), iz.
bịtzeln, *bitzelte, gebitzelt (ich bitz(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a furnica, a gâdila, a înțepa. **2.** a tăia mărunt.
bivalẹnt [-va-] *adj.* bivalent; *(chim.)* cu valența doi.
Bịwak, *-s, -e* (sau *-s), n. (mil.)* bivuac; **das ~ schlagen** a instala bivuacul, a se așeza în bivuac.
biwakịeren, *biwakierte, biwakiert, vb. (h) intr. (mil.)* a bivuaca.
bịxen, *bixte, gebixt (du, er bixt) vb. (h) tr.* v. büchsen.
bizạrr *adj.* bizar, curios, ciudat, straniu.
Bizarrerịe, *-n* [-'ri:ən], *f.* bizarerie, curiozitate, ciudățenie.
Bizeps, *-es, -e, m. (anat.)* biceps.
Bizọne *f. sg.* bizonă.
Bizykel, *-s, -s, n. (reg., înv.)* bicicletă.
bizyklisch *adj. (chim.)* biciclic.
Bizyklịst, *-en, -en, m. (reg., înv.)* biciclist.
B.J.A. *presc.* de la Bezirksjugendamt, *(ist.)* oficiu județean, regional, raional de tineret.
Bl. *presc.* de la Blatt.
blạch *adj. (reg.)* plat.
Blạche, *-n, f.* **1.** v. Blahe. **2.** *(poet., înv.)* șes, câmpie întinsă.
Blạchfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Blache **(2)**.
Blạchfrost, *-(e)s, -fröste, m.* ger uscat, fără zăpadă.
blạck *adj. (reg.)* negru.
Blạck, *-(e)s, -e.* **1.** *m.* cal negru, murg. **2.** *n.* cerneală.
Blạckbox, **Blạck Box** ['blɛkbɔks], *f.* cutie neagră.
Blạcke, *-n, f. (reg.)* frunză lată.
Blạckfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* sepie *(Sepia)*.
Blạcklade, *-n, f., m. (reg.)* călimară.
Blạck|out, **Blạck-out** ['blɛkaot], *-(s), -s, n.* și *m.* **1.** *(teatru)* stingere bruscă și completă a luminii. **2.** *(electr.)* întrerupere a contactului între nava spațială și stația de la sol. **3.** *(med.)* pierdere bruscă a cunoștinței, a memoriei.
Blạckpott, *-(e)s, -pötte, m. (reg.)* călimară.
Blạff, *-(e)s, -e, m.* chelălăit, lătrat.
blạffen, *blaffte, geblafft*, **blä̲ffen**, *bläffte, gebläfft, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a lătra. a zăpăi; a chelălăi. **2.** *(fam.)* a ocărî, a spune vorbe de ocară. **3.** a împușca, a trage (cu arma).
Blạg, *-s, -en, n. (reg., vulg.)* copil neastâmpărat.
Blạge, *-n, f.* fetiță neastâmpărată.
blagịeren, *blagierte, blagiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a se fuduli.
Blạgue ['blaːg(ə)], *n. f.* **1.** mândrie, lăudăroșenie. **2.** vorbărie, bârfeală.
Blagueur [-'gøːɐ], *-s, -e, m. (elv.)* lăudăros, fanfaron.
Blạhe, *-n, f. (reg.)* prelată, pânză groasă folosită ca acoperitoare.
blä̲hen, *blähte, gebläht, vb. (h)* **1.** *tr.* și *refl.* a (se) umfla; **der Wind bläht die Segel** vântul umflă pânzele; **der bläht sich wie der Frosch in der Fabel** se umflă ca broasca din fabulă; **blähe dich nicht wie ein Pfau** nu mai face pe grozavul, nu te mai umfla în pene. **II.** *tr.* și *intr. (med.)* a balona.
Blä̲h|hals, *-es, -hälse, m. (med.)* gușă incipientă.
Blä̲hlaut, *-(e)s, -e, m. (gram., înv.)* consoană moale.
Blä̲h|sucht *f. sg. (med.)* aglomerare anormală de gaze în intestine sau în stomac: balonare.
Blä̲hung, *-en, f. (med.)* balonare.
Blä̲hungsmittel, *-s, -, n. (med.)* carminativ.
blạk *adj. (reg.)* înnegrit, cănit.
Blạk, *-(e)s, -e, m.* **1.** afumătură de lampă, de lumânare. **2.** flacără care fîlează (la lampa de gaz sau lumânare).
blạken, *blakte, geblakt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fumega, a afuma, a fila. **2.** a căni.
Blạker, *-s, -, m. (reg.)* lampă (cu gaz) cu oglindă reflectoare.
blạk(e)rig, **blạkig** *adj. (reg.)* **1.** afumat, plin de funingine. **2.** cănit.
blamä̲bel *adj.* scandalos; rușinos; **eine blamable Geschichte** o poveste (chestiune) rușinoasă (compromițătoare).
Blamage [-'maːʒe] *f. sg.* rușine, dezonorare, blam, blamare.
blamịeren, *blamierte, blamiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) face de râs, de rușine, a (se) compromite, a (se) discredita, a (se) blama; a (se) demasca.
blanchịeren [blã'ʃiːən], *blanchierte, blanchiert, vb. (h) tr. (cul.)* a opări (păsări, migdale).
blạnk *adj.* **1.** alb; strălucitor; curat; **~e Teller** farfurii curate; **blink und ~** alb ca neaua; **~ poliert** lustruit; **~ gescheuerter Hosenboden** tur al pantalonilor tocit, lustruit (de purtare); *(fig.)* **ein ~er Unsinn** curată prostie. **2.** *(în expr.)* **~e Waffe** armă trasă (din teacă); **~e Worte** vorbe goale; *(electr.)* **~er Draht** fir electric neizolat; *(tipogr.)* **~ schlagen** a lăsa un spațiu alb, liber (pentru un clișeu, o formulă etc.); **~ und bloß** gol pușcă; **das ~e Ja und Nein** mai rămâne să spui: da sau nu; **ganz ~ sein** a nu avea para chioară; *(inv.)* **bei einem Kinde ~ stehen** a fi naș la botez; **mit jm. ~ stehen** a fi cu cineva în dușmănie; **sich mit dem ~en Hintern auf den kalten Boden setzen** a se așeza în fundul gol pe pământul rece. **3.** deschis, neted; **auf ~er Erde** pe pământul gol; **~er See** lac neted ca oglinda; *(mar., poet.)* **der ~e Hans** Marea Nordului în timpul furtunii.
blạnken, *blankte, geblankt*, **blä̲nken**, *blänkte, geblänkt, vb. (h) tr.* a polei, a lustrui.
blä̲nkern, *blänkerte, geblänkert, vb.(h) tr.* a pescui cu momeală metalică.
Blankẹtt, *-(e)s, -e, n.* **1.** blanchetă, formular. **2.** cec, document, poliță, scrisoare semnat(ă) în alb.
Blankẹtte, *-n, f.* **1.** vin alb. **2.** cuvertură de lână. **3.** *(cul.)* mâncare de pasăre.
Blạnkfilm, *-(e)s, -e, m.* film brut, peliculă neexpusă.
blạnk glühen, *glühte blank, blank geglüht, vb. (h) tr. (metal.)* a recoace la alb.
blankịeren, *blankierte, blankiert, vb. (h) tr. (ec.)* a vinde ceea ce încă nu posezi.
Blạnkleder, *-s, -, n.* piele blanc (pentru hamuri, harnașamente).
blạnko *adj. (com.)* blanco; în alb; **~ unterschreiben** a semna în alb; **einen Wechsel ~ akzeptieren** a accepta o poliță în alb.
Blạnko|akzept, *-(e)s, -e, n. (com.)* accept în alb, poliță în alb.
Blạnko|akzept(ations)kredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit dat pe o poliță în alb, credit neacoperit.
Blạnkogiro [-(d)ʒiːro], *-s, -s, n. (com.)* gir în alb.
Blạnko|indossament, *-(e)s, -e, n. (com.)* andosament în alb.
Blạnkokredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit în alb.
Blạnkopapiere, *n. pl. (fin.)* instrumente, hârtii în alb.
Blạnko|scheck, *-s, -s, m.* cec în alb.
Blạnko|unterschrift, *-en, f. (com.)* iscălitură în alb.
Blạnkoverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în alb (fără precizarea prețului).
Blạnkovollmacht, *-en, f. (com.)* procură în alb; *(fig.)* **er gibt mir ~** îmi dă mână liberă, îmi dă depline puteri.
Blạnkovorschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* avans în alb.
Blạnkowechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie, poliță în alb.
Blạnkozession, *- en, f.* cesiune, transfer în alb.
Blạnkscheit, *-(e)s, -e, n.* (os de) balenă (la corsete).
Blạnkvers [-fɛːs], *-es, -e, m.* vers alb, pentametru iambic.
blạnkziehen, *zog blank, blankgezogen, vb. (h) intr. (mil.)* a trage, a scoate sabia.
blanschịeren, *blanschierte, blanschiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a blanșirui, a blanșa, a fierbe anticipat.
Blä̲s|apparat, *-(e)s, -e, m.* foale, suflant.
Blä̲s|balg, *-(e)s, -bälge, m.* v. Blasebalg.
Blä̲s|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Blase) bășicuță, balonaș.
Blä̲se, *-n, f.* **1.** bășică, bulă, bulbuc; vezicuță, vezică; **es regnet mit ~n** plouă cu bășici; **sich** *(dat.)* **~n laufen** a face bășici de prea mult umblat; *(med.)* **~n ziehend** vezicant, vezicător; urzicător. **2.** *(anat.)* vezică urinară, bășică; **eine schwache ~ haben** a fi slab de bășică. **3.** *(peior.)* gașcă; adunătură; **sie hat die ganze ~ eingeladen** a invitat toată gașca. **4.** *(chim.)* blază. **5.** *(tehn.)* sulfură (în sticlă, metal).
Blä̲sebalg, *-(e)s, -bälge, m.* foale.
Blä̲sebalgklappe, *-n, f.* supapă de foale.
Blä̲sebalgrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de foale.
blä̲sen, *blies, geblasen (du, er bläst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a sufla; **Glas ~** a sufla sticlă; **was dich nicht brennt, das blase nicht** nu te băga unde nu-ți fierbe oala; **Staub in die Augen ~** a arunca praf în ochi. **2.** a cânta ceva la un instrument de suflat; *(mil.)* **Tagwache ~** a suna deșteptarea; *(fig.)* **er blies ihm den Marsch** i-a spus părerea; *(fig.)* **Trübsal ~** a fi supărat, trist, mâhnit. **II.** *intr.* **1.** a sufla; *(fig.)* **ich weiß, woher der Wind bläst** știu eu de unde bate vântul. **2.** a cânta dintr-un instrument de suflat: *(fig.)* **in ein** (sau **in dasselbe) Horn ~** a fi de conivență, a fi înțeleși; *(fig.)* **aus einem Mund(e) kalt und warm ~** a spune în același timp și alb și negru, a spune ba una, ba alta; *(fig.)* **jm. etwas in die Ohren ~** a sufla cuiva ceva la ureche; a influența pe cineva.
blä̲sen|ähnlich, **blä̲sen|artig** *adj.* cu bășici, în formă de bășică.
Blä̲sen|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* erupție veziculoasă, veziculară; *(pop.)* erupție cu bășici.
Blasendrang, *-(e)s, -dränge, m. (med.)* tenesme vezicale.
Blä̲sen|entzündung, *-en, f. (med.)* cistită.
blä̲senfrei *adj. (tehn.)* fără sufluri.
Blä̲senfüßer, *m. pl.*, **Blä̲senfußfliege**, *-n, f.* cantaridă, gândăcel *(Thysanoptera physopoda)*.
Blä̲sengrieß, *-es, -e, m. (med.)* mici calculi vezicali.
Blä̲sengrün, *-s, -s, n.* materie colorată verde (preparată din sucul fructelor nu prea mature de crușin) *(Rhamnus frangula)*.
Blä̲senkäfer *pl.* cantaridă, specie de gândaci din ținuturi calde *(Meloidae)*.
Blä̲senkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar vezical.
Blä̲senkirsche, *-n, f. (bot.)* păpălău *(Physalis alkekengi)*.
Blä̲senkohl, *-(e)s, m. sg.* varză creață, nemțească.
Blä̲senkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* colică vezicular.
Blä̲senkrankheit, *-en, f.* v. Blasenleiden.
Blä̲senkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer vezicular.
Blä̲senkupfer, *-s, -, m. (chim.)* oxid de cupru negru.
Blä̲senleiden, *-s, -, n. (med.)* boală, afecțiune veziculară.
Blä̲senpflaster, *-s, -, n. (med.)* vezicant, vezicătoare, emplastru cu cantaride *(Emplastrum Cantharidum ordinarium)*.
Blä̲senrobbe, *-n, f. (zool.)* focă *(Cystoporidae)*.
Blä̲senschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* cistotomie.
Blä̲senschote, *-n, f. (bot.)* beșicoasă, salcâm galben *(Colutea arborescens)*.
Blä̲senschwäche, *-n, f. (med.)* atonie vezicală.
Blä̲sensonde, *-n, f. (med.)* sondă vezicală, cateter.
Blä̲sen|spiegel, *-s, -, m. (med.)* cistoscop.
Blä̲sen|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel de convertizor.

Blasen|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(med.)* calcul vezicular, piatră la vezică, la băşică. **2.** piatră poroasă.
Blasentang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* algă cafenie *(Fucus vesiculosus).*
Blasenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* cisticerc; stadiu de evoluţie a teniei *(Cysticercus).*
Blasen ziehend, v. Blase **(1).**
Bläser, *-s, -, m. (reg.)* şapcă.
Bläser, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* suflător; trâmbiţaş. **2.** *(ind.)* suflător (în sticlărie).
Bläserquartett, *-(e)s, -e, n. (muz.)* cvartet de suflători.
Blase|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub de suflat, de lipit; suflător. **2.** *(tehn.)* eşapament; conductă de vânt (la furnale, cubilouri).
Blasewerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* foale, suflantă.
Blasgut, *-(e)s, -güter, n.* material produs prin suflare.
Blashorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn.
blasiert *adj.* blazat.
Blasiert|heit *f. sg.* blazare, atitudine blazată.
blasicht *(inv.)*, **blasig** *adj.* **1.** cu băşici, băşicat. **2.** *(tehn.)* poros.
Blas|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument de suflat.
Blasloch, *-(e)s, -löcher, n.* muştiuc.
Blasmusik, *-en, f.* **1.** muzică pentru (sau de) suflători. **2.** *(pop.)* fanfară.
Blason [-'zõ:], *-s, -e (şi -s), m.* blazon.
blasonieren, *blasonierte, blasoniert, vb. (h) tr.* a zugrăvi, a cerceta, a descrie blazoane.
Blas|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră de suflători; fanfară.
Blas|phemie, *-n,* [-'mi:ən], *f.* blasfem(ie).
blas|phemisch *adj.* blasfemator.
Blasrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub de suflat (armă la indieni). **2.** *(ferov.)* cap de emisiune. **3.** *(metal.)* conductă de aer.
blass *adj.* **1.** palid; **~ und bleich** palid şi galben (tras la faţă). **2.** spălăcit, decolorat, incolor, pal; **~e Farben** culori pale (spălăcite); **aus dir spricht der ~e Neid** din tine vorbeşte doar invidia; **~er Hohn** pură ironie; *(fig.)* **er hat davon keine ~e Ahnung** habar n-are (sau n-are nici cea mai slabă, mică idee) despre ce e vorba.
blassblau *adj.* albastru şters, pal.
Blässe *f. sg.* paloare, paliditate.
blassgelb *adj.* galben pal.
Blassgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** faţă palidă. **2.** om alb.
Blasshuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Blesshuhn.
blasslich *adj.* cam palid, gălbior.
Blastula *f. sg. (biol.)* blastulă.
Blasverfahren, *-s, -, n.* **1.** *(mil.)* emitere (de gaze toxice) prin suflare. **2.** *(tehn.)* procedeu de formare prin suflare (în sticlărie).
Blatt, *-(e)s, Blätter, n.* **1.** *(bot.* frunză, foaie. **2.** foaie (de hârtie); filă; *(muz.)* **vom ~ spielen** a cânta la prima vedere; **ein unbeschriebenes ~ a)** foaie albă, nescrisă; **b)** *(fig.)* om naiv, neştiutor, nevinovat; **kein ~ vor den Mund nehmen** a vorbi pe şleau, a nu-şi pune frâu gurii; **das steht auf einem anderen ~** asta e altceva, e o altă poveste, asta ţine de altă pagină; **loses ~** foaie volantă. **3.** ziar, gazetă; revistă; **wie es in den Blättern steht** după cum scrie în ziare; **illustrierte Blätter** reviste ilustrate; **öffentliches ~** monitor, buletin oficial. **4.** foaie (de aluat, tablă etc.); **ein ~ von Schiefer** o placă de ardezie. **5.** umăr, omoplat (la cornute şi mistreţi); *(vân.)* **ins ~ treffen** a nimeri în umăr. **6.** pală, placă a lopeţii; paletă; lamă; pânză de ferăstrău. **7.** tăblia mesei. **8.** carte de joc; **ein gutes ~ haben** a avea o carte bună; *(fig.)* **das ~ wendet sich** situaţia se schimbă. **9.** *(constr.)* îmbinare în jumătatea lemnului.
Blatt|achsel, *-n, f. (bot.)* subsuoară, axilă a frunzei (unghi format de frunză şi axa principală).
Blatt|ader, *-n, f. (bot.)* nervură a frunzei.
blatt|ähnlich *adj.* ca frunza, foliomorf.
Blatt|aktinie [-'ti:niə], *-n* [-niən], *f. (zool.)* actinie *(Actinia).*
Blatt|aluminium, *-s, n. sg.* foiţă de aluminiu.
Blatt|anlage, *-n, f. (bot.)* primordiu al frunzei.
Blatt|ansatz, *-es, -sätze, m. (bot.)* inserţiune a frunzei.
blatt|artig *adj.* v. blattähnlich.
Blatt|auge, *-s, -n, n. (bot.)* mugure de frunză.
Blattbinder, *-s, -, m. (reg.)* pieptănar.
Blattblei, *-(e)s, -e, n.* foiţă de plumb.
Blattbräune, *-n, f. (bot.)* boală de plante constând în pete brune pe frunze (de păr sau de cireş).
Blattbreite, *-n, f.* lăţime a unei frunze; lăţime a unei stofe; *(av.)* lăţime a palei de elice la avion.
blattbürtig *adj. (bot.)* de origine foliară.
Blättchen, *-s, -, n. (dim.* de la Blatt) foiţă, frunzuliţă; *(în expr.)* **das ~ wendet sich** se întoarce foaia, se schimbă situaţia.
Blattdorn, *-(e)s, -en, m. (bot.)* ţeapă foliară, aculeu.
Blatte, *-n, f. (vân.)* instrument pentru imitarea strigătului de căprior.
blatten, *blattete, geblattet (du blattest, er blattet), vb. (h)* **I.** *tr.* (şi *refl.)* a (se) desfrunzi, a (se) scutura (de) frunze. **II.** *intr. (vân)* a ademeni căprioriii prin imitarea strigătului de căprioară.
Blatter, *-n, f.* **1.** *sg.* semn de la vărsat, pustulă, bubuliţă. **2.** *pl.* v. Blattern. **3.** v. Blatte.
Blätter|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* cădere a frunzelor.
Blätter|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă de Siam *(Presbytis obscurus).*
Blätter|erde *f. sg. (chim.)* acetat de potasiu.
Blätter|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* nagyagit.
Blätterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Blattfisch.
Blättergebäck, *-(e)s, -e, n.* prăjitură din foi, foitaj.
Blättergold, *-(e)s, -n.* v. Blattgold.
Blättergrube, *-n, f.* cicatrice (a ciupitului) de vărsat.
blatt(e)rig *adj.* ciupit de vărsat.
blätt(e)rig *adj.* **1.** cu frunze, frunzos, foios. **2.** în formă de lame, lamelar, lameliform.
Blätterkohl, *-(e)s, m. sg.* v. Blattkohl.
Blätterkohle, *-n, f.* cărbuni în lame, în foi.
Blätterkuchen, *-s, -, m.* prăjitură din aluat franţuzesc, foitaj.
blätterlos *adj. (bot.)* fără frunze, desfrunzit.
Blättermagen, *-s, -, m. (zool.)* foios (stomacul al patrulea la rumegătoare).
Blättermagnet, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* magnet din tole.
Blättermeldung, *-en, f. (peior.)* ştire apărută în ziare.
blättern, *blätterte, geblättert, vb. (h)* **I.** *intr.* a frunzări; a răsfoi; **in einem Buch(e) ~** a răsfoi o carte. **II.** *tr.* a pune, a aşeza în foi separate; **Geldscheine auf den Tisch ~** a pune bancnote pe masă (una câte una). **III.** *(şi -s) refl.* a se desface în foi, în lame.
Blattern *pl. (med.)* varicelă, vărsat-de-vânt; **schwarze ~** variolă; **er hat die ~** are varicelă.
Blatter|narbe, *-n, f.* cicatrice de la vărsat.
blatter|narbig *adj.* ciupit de vărsat.
Blattern|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* epidemie de variolă.
Blatterngift, *-(e)s, n. sg.* variolă, virus al variolei.
Blattern|impfung, *-en, f.* vaccinare antivariolică.
blatternkrank *adj. (med.)* bolnav de variolă.
Blätterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuperci cu lamele pe partea inferioară a pălăriei *(Agoricaceae).*
blätter|reich *adj.* bogat în frunze, plin de frunze.
Blätterschmuck, *-(e)s, m. sg. (poet.)* frunziş.
Blätterschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Blätterpilz.
Blätter|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (arhit.)* mulură (cu profil curb), ornament cu frunze.
Blätter|stand, *-(e)s, -stände, m.* foliaţiune.
Blätter|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* variolit.
Blättertabak, *-s, -e, m.* tutun de foi.
Blätterteig, *-(e)s, -e, m.* aluat de foi, aluat franţuzesc, foitaj.
Blättertorf, *-(e)s, -e, m.* turbă în straturi.
Blätter tragend *adj. (bot.)* purtător de frunze.
Blättertrieb, *-(e)s, -e, m.* vlăstar.
blättervoll *adj.* plin de frunze.
Blätterwald, *-(e)s, sg. (glumeţ)* presă; **es rauscht im ~** presa face caz de un anumit subiect.
blätterweise *adj.* v. blattweise.
Blätterwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bot.)* frunziş. **2.** *(arte)* ornament cu frunze.
Blätterzahn, *-(e)s, -zähne, m.* v. Blattzahn.
Blattfall, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cădere regulată, periodică a frunzelor (în zona rece şi temperată).
Blattfallpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă care provoacă căderea frunzelor.
Blattfeder, *-n, f. (tehn.)* arc cu foi suprapuse.
Blattfieder, *-n, f. (bot.)* foliola unei frunze compuse.
Blattfisch, *-(e)s, -e, m.* specie de peşte mic, turtit, cu aripioare mari, colorate *(Phorophyllum scalare).*
Blattfläche, *-n, f. (bot.)* suprafaţă a frunzei.
Blattfleckenkrankheit, *-en, f. (bot.)* boală a frunzei provocată de paraziţi.
Blattfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* puricele-frunzei *(Psyllidae).*
blattförmig *adj.* de formă foliară, folioform.
Blattfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască verde.
Blattfuß, *-es, -füße, m.*, **Blattfüßer** *pl. (zool.)* raci primitivi *(Euphyllopoda).*
Blattgelenk, *-(e)s, -e, n. (bot.)* încheietură a frunzei.
Blattgemüse, *-s, n. sg.* plante a căror frunze se folosesc ca legume (de ex. spanac).
Blattgewächs, *-es, -e, n.* v. Blattpflanze.
Blattgold, *-(e)s, n. sg.* foiţă; folie de aur, aur lamelar.
Blattgrün, *-s, n. sg. (bot.)* clorofilă.
Blattgrund, *-(e)s, m. sg. (bot.)* baza frunzei.
Blattgrünkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* granulă de clorofilă.
Blattgrünkörper, *-s, -, m. (bot.)* cloroplast.
Blatt|halter, *-s, -, m.* **1.** fişier. **2.** *(tipogr.)* tenaclu, portmanuscris; suport pentru foi (la maşina de scris).
Blatt|holz, *-es, -hölzer, n.* furnir.
Blatt|hornkäfer, *-s, -, m. (zool.)* specie de gândac cu antenă lărgită la capete în formă de frunză *(Lamellicornia).*
Blatt|hüter, *-s, -, m. (tipogr.; înv.)* cuvânt de control al paginaţiei (odinioară primul cuvânt din pagină se imprima în subsolul paginii anterioare).
Blattkäfer, *-s, -, m. (entom.)* ochiul-boului, mămăruţă *(Coccinella).*
Blattkaktus, *-, -kakteen* [-te:ən], *m. (bot.)* gen de cactee *(Phyllocactus).*
Blatt|kamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* spată.
Blatt|kissen, *-s, -, n. (bot.)* umflătură la baza frunzei.
Blatt|kletterer, *-s, -, m. (bot.)* plantă agăţătoare.
Blattknospe, *-n, f. (bot.)* mugure (boboc) al frunzei.
Blattkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză furajeră, varză de iarnă *(Brassica oleracea).*
Blattkrankheit, *-en, f. (bot.)* boală a frunzei.
Blattkräuselung, *-en, f.* încreţire a frunzei.
Blattkreis, *-es, -e, m.* v. Blattquirl.
Blattkupfer, *-s, -, n.* foiţă de cupru, cupru lamelat.
Blattlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-frunză *(Aphididae).*
Blättlein, *-s, -, n. (dim.* de la Blatt) foiţă, frunzuliţă.
Blattler, *-s, -, m. (jarg.)* ziarist, redactor de ziar.
blattlos *adj.* v. blätterlos.
Blattmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuţit de tăiat hârtie.
Blattmetall, *-s, -e, n.* foiţă de metal.
Blattnarbe, *-n, f. (bot.)* cicatrice, loc de unde a căzut frunza.
Blattnase, *-n, f. (zool.)* vampir *(Vampirus spectrum).*
Blattnektarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* nectar foliar.
Blattnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (bot.)* nervură a frunzei.
Blattnervatur [-va-], *en, f.* nervaţiune a frunzei.
Blatt|oberseite, *-n, f.* faţă superioară a frunzei.
Blattpflanze, *-n, f.* plantă ornamentală cultivată pentru frumuseţea frunzelor.

Blạttpolster, *-s, -, n.* v. Blattkissen.
Blạttquirl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* verticil (de frunze).
Blạttrand, *-(e)s, -ränder, m. (bot.)* margine a frunzei.
Blạttranke, *-n, f. (bot.)* cârcel foliar.
blạttrig *adj.* v. blatterig.
blättrig *adj.* v. blätterig.
Blạttrippe, *-n, f.* v. Blattader.
Blạttroller, *-s, -, m. (entom.)* v. Blattwickler.
Blạttrosette, *-n, f. (bot.)* rozetă de frunze.
Blạtt|saftpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă cu frunze suculente.
Blạtt|säge, *-n, f. (hort.)* v. Baumsäge.
Blạtt|salat, *-(e)s, -e, m.* salată (din frunze: salată verde, andive, untişor etc.).
Blạtt|scheide, *-n, f. (bot.)* teacă a frunzei.
Blạtt|schmelz|streifen, *-s, -, m. (electr.)* siguranţă fuzibilă lamelară.
Blạtt|schrecke, *-n, f. (zool.)* lăcustă de frunze.
Blạtt|schuss, *-es, -schüsse, m. (vân).* împuşcătură care nimereşte vânatul în omoplat (după omoplat).
Blạtt|seite, *-n, f.* **1.** pagină. **2.** una dintre părţile unei foi, unei frunze etc.
Blạtt|silber, *-s, n. sg.* foiţă, folie de argint.
Blạtt|skelett, *-(e)s, -e, n. (bot.)* nervură a frunzei.
Blạtt|spindel, *-n, f. (bot.)* nervură centrală a frunzei, rachis al frunzei.
Blạtt|spitze, *-n, f. (bot.)* vârf al frunzei.
Blạtt|spreite, *-n, f. (bot.)* lamină a frunzei.
Blạtt|spur|strang, *-(e)s, m. sg. (bot.)* urmă foliară.
blạtt|ständig *adj. (bot.)* foliar.
blạtt|stechen, *stach blatt, blattgestochen (du stichst blatt, er sticht blatt), vb. (h) intr. (text.)* a perfora cartelele (de jacquard sau de rotieră).
Blạtt|stecher, *-s, -, m.* **1.** v. Blattwickler. **2.** *(text.)* perforator de cartele.
Blạtt|steckling, *-s, -e, m. (agr.)* butaş de frunză.
Blạtt|stellung, *-en, f. (bot.)* orânduire a frunzelor pe tulpină.
Blạtt|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* peţiol, codiţă a frunzei.
Blạtt|stielblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* filodin, peţiol transformat în frunză.
Blạtt|stoß, *-es, -stöße, m. (tehn., ferov.)* joantă în Z.
Blạtt|sukkulente *pl. (bot.)* frunze grase, suculente.
Blạtt|trieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* înmugurire a frunzei; **zur Zeit des ~es** în timpul înmuguririi.
Blạttung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* tăiere în plăci sau foi. **2.** *(constr.)* îmbinare dulgherească, în jumătatea lemnului.
Blạtt|unterseite, *-n, f. (bot.)* faţă inferioară a frunzei, dos al frunzei.
Blạttverband, *-(e)s, -bände, m. (tehn.)* legătură în plăci, foi.
Blạttver|steinerung, *-en, f.* pietrificare, fosilizare a frunzelor.
Blạttwanze, *-n, f. (entom.)* ploşniţă-de-frunze, -de-pomi *(Pentatoma).*
blạttweise *adv.* în modul, în felul frunzelor; foliar; foaie cu foaie.
Blạttwender, *-s, -, m. (muz.)* persoană care întoarce paginile partiturii.
Blạttwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Blätterwerk.
Blạttwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de frunze *(Teuthreudinidae).*
Blạttwickler, *-s, -, m. (entom.)* gândac întăşurător de frunze (sul).
Blạttwirtel, *-s, -, m. (bot.)* verticil (de frunze).
Blạttwulst, *-es, -wülste, m. (bot.)* umflătură foliară.
Blạtt|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* dinţură a frunzei.
Blạtt|zeichen, *-s, -, n.* semn de carte.
Blạtt|zeit, *-en, f. (vân.)* epocă de împerechere a căprioarei.
Blạtt|zinn, *-(e)s, -n, sg.* staniol, foiţă de cositor.
Blätz, *-(e)s, -en, m. (elv.)* cârpă, petic; bucată de pământ cultivabil.
blau *adj.* albastru; siniliu, azuriu, bleu; **~er Fleck** vânătaie; **~ färben** a colora în albastru; **~ werden** a se albăstri, a deveni albastru; **es wird mir grün und ~ vor den Augen a)** mi se face negru înaintea ochilor; **b)** văd stele verzi; **jn. grün und ~ schlagen** a bate măr pe cineva; *(fig.)* **~e Bohnen** gloanţe; **~es Blut** sânge albastru, nobil; **~ (sau ~en Montag) machen** a chiuli lunea de la lucru; *(fig.)* **sein ~es Wunder erleben** a păţi una nemaipomenită; *(fig.)* **jm. ~en Dunst vormachen a)** a toca câte în lună şi în soare; **b)** a umbla să înşele pe cineva; **mit einem ~en Auge davonkommen** a scăpa ieftin; **~e Jungen** matrozi, marinari; **ein Karpfen ~ gesotten** crap rasol; *(fam.)* **er ist ~** e beat criţă.
Blau, *-s, n. sg.* **1.** albastru; siniliu, azuriu, bleu, culoare albastră; **das ~e vom Himmel herunterlügen** a minţi de îngheaţă apele. **2.** albăstreală, sineală.
blau|aderig *adj.* cu vine albastre.
Blau|alge, *-n, f. (bot.; mai ales la pl.)* alge primitive de culoare albastră-verzuie *(Cyanophyceae).*
blau|äugig *adj.* cu ochi albaştri.
Blaubart, *-(e)s, -bärte, m. (în basme)* Barbă-albastră; *(fig.)* ucigaş de neveste.
Blaubeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinium myrtillus).*
Blaublut, *-(e)s, n. sg. (iron.)* sânge albastru.
Blaubruch, *-(e)s, -brüche, m. (tehn.)* fractură la albastru.
Blaubrüchigkeit, *-en, f. (tehn.)* fragilitate la albastru.
Blaubuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte albastră (editare de documente politice în Anglia).
blaubunt, *adj.* multicolor, pestriţ.
Blaudruck, *-(e)s, -drücke, m. (text.)* imprimeu albastru.
Blaue[1], *-n, -n (ein Blauer) m.* şi *f.* **1.** *(inv.)* poliţist. **2.** *(ist.)* bancnotă de 100 mărci.
Blaue[2], *-n, n. sg. (fig.)* zările albastre; *(fig.)* **ins ~ hinein reden** a vorbi în vânt, la pereţi.
Bläue *f. sg.* v. Blau.
Blau|eisen|erz, *-es, -e, n. (geol.)* vivianit.
Blau|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* crocidolit.
Blau|elster, *-n, f. (ornit.)* coţofană albastră *(Canopollus).*
blauen, *blaute, geblaut, vb. (h) intr. (rar, poet.)* a deveni albastru, a se albăstri, a se învineţi.
bläuen, *bläute, gebläut, vb. (h) tr.* **1.** a albăstri, a apreta. **2.** a bate. **3.** *(fig.)* a muia cuiva spinarea, oasele.
Blaufärben, *-s, n. sg.* vopsit, colorat în albastru.
Blaufärber, *-s, -, m.* **1.** colorant în albastru. **2.** *(glumeţ)* mincinos.
Blaufichte, *-n, f. (bot.)* molid argintos *(Picea pungens).*
Blaufuchs, *-es, -füchse, m.* vulpe albastră.
Blaufuß, *-es, -füße, m.* şoim, specie de uliu.
blaugrau *adj.* cenuşiu-albastru, bleu petrol.
blaugrün *adj.* verde-albăstrui.
Blaugummibaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* eucalipt *(Eucalyptus globulus).*
Blau|häher, *-s, -, m. (ornit.)* dumbrăveancă *(Cyanocitta).*
Blau|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin albastru *(Corcharias glaucus).*
Blau|helm, *-(e)s, -e, m. (mai ales pl.)* soldat ONU, căşti albastre.
Blau|holz, *-es, -hölzer, n. (bot.)* lemn-albastru, băcan *(Haematoxylon campechianum).*
Blau|holzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* copac de băcan.
Blaujacke, *-n, f. (argou)* marinar, matroz, matelot.
Blaukehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* prigor albastru *(Luscinia suecica).*
Blaukohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză roşie *(Brassica oleracea* var. *capitata).*
Blaukopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(entom.)* fluture-de-noapte *(Diloba caeruleocephala).* **2.** *(tehn.)* cuişor albastru cu floare mare.
Blaukraut, *-(e)s, -n. sg. (reg.)* v. Blaukohl.
Blaukreuz, *-(e)s, -e, n. (mil.)* gaz toxic (păstrat în recipiente însemnate cu o cruce albastră).
bläulich *adj.* albăstrui.
Blaulicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** bec cu lumină albastră (la maşinile de poliţie, salvare şi pompieri). **2.** *(med.)* unde scurte (ale luminii vizibile folosite în scopuri terapeutice). **3.** *(fot.)* lumină albastră.
blaumachen, *machte blau, blaugemacht, vb. (h) intr.* a chiuli, a nu merge (la lucru, la şcoală).
Blaumeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi albastru *(Parus caeruleus).*
Blaumontag, *-s, -e, m.* zi de chiul după chef (de obicei luni); prelungire a vacanţei (de duminică).
Blaumüller, *-s, -, m.* v. Blaumeise.
Blau|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de anilină.
Blaupapier, *-(e)s, -e, n.* indigo, hârtie-carbon.
Blaupause, *-n, f.* (copie prin) cianotipie.
Blaupilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă.
Blaupulver [-fe sau -ve], *-s, -, n.* albăstreală, sineală.
Blaurabe, *-n, -n, m. (ornit.)* cioară-albastră *(Cyanocorax).*
Blauracke, *-n, f. (ornit.)* dumbrăveancă *(Coracias).*
Blauregen, *-s, -, m. (bot.)* glicină *(Wistaria sinensis).*
Blaurock, *-(e)s, -röcke, m. (fam., înv.)* soldat; poliţist.
blaurot *adj.* albastru-roşiatic.
Blaurückenducker, *-s, -, m.* antilopă-cu-dungi *(Cephalophus rufilatus).*
Blausäure, *-n, f. (chim.)* acid prusic, acid cianhidric.
Blauschimmel, *-s, -, m. (zool.)* cal bălan, cal alb-vânăt.
Blauschimmelkäse, *-s, m. sg.* brânză Roquefort.
Blauschörl, *-s, -e, m. (mineral.)* cianit.
Blauschreiber, *-s, -, m. (tel.)* receptor.
blauschwarz *adj.* negru-albăstrui.
Blauschwarz, *-es, n. sg. (tipogr.)* **1.** negru-albastru, cerneală de imprimare combinată. **2.** nuanţă a tiparului negru (întrebuinţat la lucrări de artă).
Blau|spat, *-(e)s, -e, m.* v. Blaustein.
Blau|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ţiclete *(Sitta europea caesia).*
Blau|stein, *-(e)s, -e, m. (chim.)* lazulit.
bläu|sterig *adj. (reg.)* **1.** nesănătos înflorit. **2.** îngâmfat.
Blau|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* viorea, ceapa-ciorii *(Scilla bifotia* L.*).*
Blau|stich, *-(e)s, -e, m. (radio.)* refracţie a razelor ultraviolete.
Blau|stift, *-(e)s, -e, m.* creion albastru (cu mină albastră).
Blau|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m. (inv.; iron.)* savantă, scriitoare (lipsită de feminitate).
Blausucht *f. sg. (med.)* cianoză; maladie albastră (datorată stenozei arterei pulmonare).
blausüchtig *adj. (med.)* cianotic.
Blautaube, *-n, f.* turturea.
Blauwerden, *-s, n. sg.* învineţire.
Blauzwecke, *n. f.* v. Blaukopf **(2)**.
Blęch, *-(e)s, -e, n.* **1.** tinichea; tablă de fier; **mit ~ bekleiden** a acoperi, a căptuşi cu tinichea. **2.** *(fig.)* bani. **3.** *(muz.)* suflătorii de alămuri (într-o orchestră). **4.** *(fam.)* **das ist ~** asta-i o prostie; **~ reden** a vorbi prostii.
Blęch|arbeit, *-en, f.* lucrare de tinichigerie.
Blęchbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* garnitură de tablă.
Blęchblas|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument din grupa alămurilor.
Blęchbüchse, *-n, f.* cutie de tinichea.
Blęchdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de tablă.
Blęchdeckel, *-s, -, m.* capac de tinichea.
Blęchdose, *-n, f.* v. Blechbüchse.
Blęch|emballage [-ãbala:ʒə], *-n, f.* ambalaj de tinichea.
blęchen, *blechte, geblecht, vb. (h) tr.* şi *intr. (fam.)* a plăti, a desface baierele pungii.
blęche(r)n *adj.* **1.** de tablă, de tinichea. **2.** *(fig.)* sec, gol; **~e Weisheit** savantlâc ieftin. **3.** *(despre voce)* subţire, piţigăiată.
Blęchfabrik, *-en, f.* fabrică de (foi de) tablă.
Blęchflasche, *-n, f. (mil.)* bidon (de tinichea).
Blęchgeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă de tinichea.
Blęch|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** ciocan de tinichigiu. **2.** atelier de laminat tablă.
Blęch|handschuh, *-(e)s, -e, m. (ist.)* mănuşă de tinichea (la armură).
Blęch|haube, *-n, f.* coif de tinichea.
Blęch|hütte, *-n, f.* v. Blechhammer **(2)**.
Blęch|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument muzical de alamă; *pl.* alămuri.

Blęchkanne, *-n, f.* bidon de tinichea, canistră.
Blęchkappe, *-n, f.* v. Blechhaube.
Blęchkiste, *-n, f. (fam.)* automobil dărăpănat.
Blęchlawine, *-n, f. (fam.)* aglomerație de automobile care se deplasează încet pe șosea, pe autostradă.
Blęchlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru grosimea tablei.
Blęchlöffel, *-s, -, m.* lingură de tinichea.
Blęchmaß, *-es, -e, n.* calibru pentru tablă.
Blęchmünze, *-n, f. (inv.)* ban vechi ștanțat numai pe o parte.
Blęchmusik, *-en, f.* fanfară, orchestră de alămuri.
Blęchnagel, *-s, -nägel, m.* cui pentru tablă.
Blęchner, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu.
Blęchnum, *-s, n. sg. (bot.)* ferigă cu două feluri de frunze.
Blęchschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* avarie la caroserie.
Blęchschere, *-n, f.* foarfece de (tăiat) tablă.
Blęchschild, *-(e)s, -er, n.* firmă de tablă, tăbliță.
Blęchschläger, *-s, -*, **Blęchschmied**, *-(e)s, -e, m.* v. Blechner.
Blęchschmiede, *-n, f.* tinichigerie.
Blęchschneider, *-s, -, m.* tăietor de tablă în laminorie.
Blęchtafel, *-n, f.* placă de tinichea, de tablă.
Blęchwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de laminat tablă.
Blęchware, *-n, f.* mărfuri de tinichea, de tablă.
Blęchwarenhandlung, *-en, f.* tinichigerie, magazin pentru mărfuri de tinichea.
Blęchzange, *-n, f. (tehn.)* clește de apucat tablă.
Blęchzinn, *-(e)s, n. sg.* foiță de cositor; staniol.
Blęchzwinge, *-n, f.* menghină pentru tablă.
Blęck, *-(e)s, -e, n. (reg.)* câmpie, șes.
blęcken, *bleckte, gebleckt, vb. (h) tr. (în expr.)* **die Zähne** ~ a-și arăta dinții, colții, a rânji.
Blęck(e)zahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț, dinte.
Blei[1], *-(e)s, -e, m. (iht.)* bremă *(Abramis brame)*.
Blei[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** plumb; **mir liegt es wie ~ in den Gliedern** mă simt greu ca plumbul. **2.** v. Bleistift. **3.** *(tipogr.)* plumb, zaț. **4.** *(vân.)* alice, plumb; **er ist verurteilt zu Pulver und ~** e condamnat la moarte prin împușcare; *(fig.)* **ich bin im ~** sunt în ordine cu toate, m-am echilibrat.
Blei|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* zgură de plumb; reziduu de plumb.
Blei|ader, *-n, f. (mine)* vână, filon plumbifer.
Blei|akkumulator, *-s, -en, m.* acumulator cu plumb.
Blei|anode, *-n, f. (electr.)* anod de plumb.
Blei|an|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare (de creioane).
Blei|antimon|erz, *-es, -e, n.* minereu de antimoniu de plumb, zinkenit.
Blei|arbeit, *-en, f.* prelucrare a plumbului.
Blei|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în plumb.
Blei|armierung, *-en, f. (metal.)* căptușeală de plumb.
blei|artig *adj.* ca de plumb, ca plumbul.
Blei|arznei, *-en, f. (med.)* medicament care conține plumb.
Blei|asche, *-n, f. (chim.)* cenușă de plumb, zgură de plumb.
Blei|backe, *-n, f. (tehn.)* falcă de protecție de plumb (pentru menghină).
Bleibad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* baie de plumb.
Bleibarren, *-s, -, m.* lingou de plumb.
Bleibarryt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* angiesobarit.
Bleibe *f. sg.* refugiu, adăpost; **ich habe keine ~ für heute Nacht** n-am (nici un) adăpost pentru la noapte.
Bleibeize, *-n, f. (chim.)* mordant cu plumb.
bleiben, *blieb, geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne, a sta; **er muss zu Hause ~** trebuie să rămână acasă; **wo bleibt er?** pe unde e? pe unde întârzie?; **was bleibt mir übrig?** ce-mi rămâne de făcut?; **kein Stein ist auf dem anderen geblieben** n-a rămas piatră pe piatră; **alles bleibt beim Alten** rămân toate cum au fost; *(poet.; în expr.)* **auf dem Schlachtfeld ~** a rămâne pe câmpul de luptă. **2.** a stărui, a (se) menține, a rămâne neclintit; **bei seinen Meinungen ~** a-și menține părerea; **bei der Sache ~** a rămâne la (în) subiect; **bleib mir damit vom Halse** (sau **Leibe**)! scutește-mă de aceasta!
Bleiben, *-s, n. sg.* rămânere; **hier ist meines ~s nicht länger** aici nu e de mine, nu mai am ce căuta aici.
bleibend I. *part. prez.* de la bleiben. **II.** *adj.* durabil, statornic.
bleiben lassen, *ließ bleiben, bleiben lassen* (rar *bleiben gelassen) (du, er lässt bleiben), vb. (h) tr.* a lăsa, a renunța, a părăsi; a abandona; **er hat es ~** a renunțat la, a lăsat lucrurile cum erau; **lassen Sie das bleiben!** lăsați, nu faceți asta! **er sollte das ~** ar trebui să înceteze de a se mai ocupa de asta; mai bine s-ar lăsa păgubaș.
Bleibergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de plumb.
Bleiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **Bleiblech**, *-(e)s, -e, n.* tablă de plumb.
bleich *adj.* **1.** palid, galben. **2.** spălăcit, pal, decolorat.
Bleich|an|stalt, *-en, f.* spălătorie chimică, albitorie.
Bleichbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de albire.
Bleiche, *-n, f.* **1.** paloare. **2.** albire. **3.** albitorie.
Bleich|echt|heit *f. sg. (text.)* rezistență a culorilor la spălat.
bleichen[1], *bleichte, gebleicht, vb. (h) tr.* a înălbi, a albi; **Wäsche ~** a înălbi rufe; **Haare ~** a decolora părul.
bleichen[2], *blich, geblichen, vb. (s) intr.* a se decolora, a căpăta o culoare mai deschisă; **die Haare ~ (sich) an der Sonne** părul se decolorează la soare.
Bleichen, *-s, n. sg. (text.)* înălbire, albire; decolorare.
Bleicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* albitor(-oare); spălător(-easă).
Bleich|erde, *-n, f.* **1.** caolin. **2.** argilă decolorantă, pământ decolorant; fioridină.
Bleicherei, *-en, f. (text.)* albitorie.
Bleichfähigkeit, *-en, f.* capacitate de albire, de decolorare.
Bleichflotte, *-n, f. (tehn.)* flotă de albire.
Bleichgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** față palidă (spălăcită). **2.** alb (ca rasă).
Bleich|holländer, *-s, -, m.* holendru de albit.
Bleichkalk, *-(e)s, -e, m. (chim.)* clorură de var.
Bleichlauge, *-n, f.* leșie de albit, leșie decolorantă.
Bleichlösung, *-en, f.* soluție decolorantă.
Bleichmittel, *-s, -, n.* decolorant.
Bleichsucht *f. sg. (med.)* clorozã.
bleichsüchtig *adj.* anemic, clorotic.
Bleichung, *-en, f. (text.)* albire, albit.
bleichwangig *adj.* cu obraji palizi.
Bleichwasser, *-s, n. sg.* clorură de potasiu, apă de javel.
Bleidach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de tablă de plumb.
Bleidichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură de etanșare din plumb.
Bleidraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de plumb.
Blei|elektrolyse, *-n, f.* rafinare electrolitică a plumbului.
bleien, *bleite, gebleit, vb. (h) tr.* a plumbui.
bleiern *adj.* **1.** de plumb, din plumb. **2.** *(fig.)* greoi, stângaci, neîndemânatic.
Blei|erz, *-es, -e, n. (mine)* minereu de plumb.
Blei|erzröstung, *-en, f.* prăjire a minereului de plumb.
Blei|essig, *-s, m. sg.* acetat bazic de plumbui.
Bleifahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* bournonit.
Bleifarbe, *-n, f.* **1.** vopsea cu plumb. **2.** culoare a plumbului, plumburiu.
bleifarben, **bleifarbig** *adj.* plumburiu; *(fig.)* livid.
Bleifeder, *-n, f.* v. Bleistift.
Bleifenster, *-s, -, n. (constr.)* fereastră de plumb (pentru vitrouri).
bleifrei *adj.* lipsit de plumb, fără plumb.
Bleige|halt, *-(e)s, -e, m.* conținut în plumb.
Bleigeschoss, *-es, -e, n.* proiectil (de artilerie).
Bleigewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* greutate a plumbului. **2.** greutate de plumb a ceasornicului (pendulă).
Bleigießer, *-s, -, m.* topitor, turnător de plumb.
Bleigießerei, *-en, f.* topitorie, turnătorie de plumb.
Bleiglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* galenă.
Bleiglas, *-es, n. sg.* **1.** sticlă de plumb. **2.** *(mineral.)* anglozit.
Bleiglasur, *-en, f.* smalț de plumb.
Bleiglätte *f. sg. (chim.)* oxid de plumb; *(mineral.)* litargă, masicot.
Bleiglättemischung, *-en, f.* amestec de oxizi de plumb.
bleigrau *adj.* cenușiu, gri ca plumbul.
Bleigrube, *-n, f.* mină de plumb.
Bleigummi, *-s, n. sg.* cauciuc cu plumb (opac la razele X).
blei|haft, **blei|haftig**, **blei|haltig** *adj.* care conține plumb.
Blei|hemd, *-(e)s, -en, n. (mit.)* cămașă de plumb.
Blei|hütte, *-n, f.* v. Bleigießerei.
blei|ig *adj.* ca plumbul, de plumb.
Bleikabel, *-s, -, n.* cablu cu manta de plumb.
Bleikammer, *-n, f.* **1.** *(chim.)* cameră de plumb. **2.** *pl.* camerele de plumb (închisoare din Veneția).
Bleikammerverfahren, *-s, -, n. (chim.)* procedeu al camerelor de plumb.
Bleikappenzündung, *-en, f. (mit.)* focos (în cămașă) de plumb.
Bleikluppe, *-n, f. (fam.)* prelungitor de creion.
Bleikolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de plumb.
Bleikolik, *-en, f. (med.)* colică saturnină (provocată de intoxicația cu plumb).
Bleikorrektor, *-s, -en, m. (tipogr.)* corector în plumb (care corectează zațul direct, fără imprimarea lui pe hârtie).
Bleikorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură în formă.
Bleikrankheit, *-en, f. (med.)* saturnism, intoxicație cu plumb.
Bleikrätze, *-n, f.* reziduu de la topirea plumbului.
Bleikristallglas, *-es, -gläser, n.* sticlă, cristal de plumb.
Bleikugel, *-n, f.* glonte de plumb.
Bleilagermetall, *-s, -e, n. (metal.)* aliaj de plumb pentru lagăre.
Bleilasur, *-en, f. (mineral.)* linarit.
Bleilegierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de plumb.
Bleilot, *-(e)s, -e, n.* fir cu plumb, fir-a-plumb.
Bleilötung, *-en, f.* lipire (sudare) cu plumb.
Bleimännchen, *-s, -, n.* omuleț cu plumb, jucărie care stă întotdeauna în picioare, hopa-mitică.
Bleimantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* înveliș de plumb.
Blei|oxid și **Blei|oxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid de plumb.
Bleipflaster, *-s, -, n.* plasture conținând protoxid de plumb.
Bleiplatte, *-n, f.* placă de plumb.
Bleiplombe, *-n, f.* plombă de plumb.
Bleiraffinerie, *-n, f. (tehn.)* uzină de rafinat plumbul.
bleirecht *adj.* vertical.
Bleirohr, *-(e)s, -e, n.*, **Bleiröhre**, *-n, f.* țeavă, conductă de plumb.
Bleirolle, *-n, f.* rolă de plumb.
Bleirot, *-s, n., sg.* miniu de plumb.
Bleisalbe, *-n, f. (med.)* alifie cu plumb (pentru boli de piele).
Bleischaum, *-(e)s, -e, m.* v. Bleikrätze.
Bleischnitt, *-(e)s, -e, m.* gravură în plumb.
Bleischnur, *-schnüre, f.* v. Bleilot.
Bleischürze, *-n, f.* șort protector pentru radiolog.
bleischwer *adj.* foarte greu, greu ca plumbul; **es liegt mir ~ in den Gliedern** mă simt de parcă am plumb în oase.
Bleisiegel, *-s, -, n.* sigiliu de plumb.
Bleisoldat, *-en, -en, m.* soldat de plumb.
Blei|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* ceruzit.

Blei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion.
Blei|stift|an|spitzer, *-s, -, m.* v. Bleistiftspitzer.
Blei|stift|halter, *-s, -, m.* v. Bleistiftverlängerer.
Blei|stiftmine, *-n, f.* mină de creion.
Blei|stiftschützer, *-s, -, m.* apărătoare de creion.
Blei|stift|spitzer, *-s, -, m.* ascuțitoare de creion.
Blei|stiftverlängerer, *-s, -, m.* prelungitor de creion.
Blei|stift|zeichnung, *-en, f.* desen în creion.
Blei|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* plumb al undiței.
Bleisucht *f. sg. (med.)* saturnism; intoxicație cu plumb.
Bleisulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de plumb.
Bleiturm, *-(e)s, -türme, m. (tehn.)* turn căptușit cu plumb.
Blei|unterlage, *-n, f. (tehn.)* suport de plumb.
Bleivergiftung, *-en, f.* intoxicație cu plumb.
Bleiverschluss, *-es, -schlüsse, m.* sigiliu de plumb; plombă; *(ferov.)* plumb de legare, de siguranță.
Bleivitriol [-vi-], *-s, -e, n. (chim.)* anglozit, sulfat de plumb.
Bleiwaage, *-n, f.* boloboc cu fir cu plumb.
Bleiwasser, *-s, n. sg.* apă de plumb.
Bleiweiß, *-, n. sg. (chim.)* carbonat bazic de plumb, ceruză; alb de plumb.
Bleiwolle *f. sg.* vată, lână de plumb.
Bleiwurzgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* **1.** dicotiledonată. **2.** familie de plante dicotiledonate (*Plumbaginaceae*).
Bleizange, *-n, f. (tehn.)* cleşte pentru plumb.
Bleizucker, *-s, m. sg. (chim.)* zahăr, acetat de plumb.
Blend, *-s, -s, m.* şi *n.* **1.** amestec (de diferite soiuri de ceai, tutun, băuturi alcoolice). **2.** (*lingv.*) cuvânt contaminat.
Blende, *-n, f.* **1.** *(fiz., fot.)* diafragmă; obturator de lumină. **2.** *(arhit.)* fereastră oarbă, uşă oarbă; firidă, nişă. **3.** *(mil.)* blindă; paravan. **4.** *(mineral., chim.)* blendă. **5.** volan (la rochii). **6.** *(mar.)* oblon la hublou. **7.** *(bot.)* hrişcă *(Fagopyrum esculentum* Moench).
blenden, *blendete, geblendet (du blendest, er blendet), vb. (h) tr.* **1.** a orbi (pe cineva). **2.** *(despre o lumină puternică)* a lua vederea. **3.** *(fig.)* a orbi, a lua mințile; **lass dich durch den äußeren Schein nicht** ~ nu te lăsa furat, orbit de aparențe. **4.** *(mil.)* a blinda, a camufla. **5.** *(constr.)* a zidi un geam. **6.** *(fot.)* a diafragma. **7.** *(vân.)* a speria vânatul prin agățare de cârpe.
Blenden, *-s, n. sg.* amestecare a tutunului.
blendend I. *part. prez.* de la blenden. **II.** *adj.* şi *adv.* **1.** orbitor, strălucitor. **2.** *(fig.)* seducător, ademenitor.
Blender, *-s, -, m.* seducător, mincinos.
Blende|rösten, *-s, n. sg. (mineral.)* prăjire a blendei.
Blendfaschine, *-n, f. (mil.)* camuflaj cu crengi.
Blendfenster, *-s, -, n.* fereastră oarbă.
Blendgiebel, *-s, -, m. (constr., arhit.)* fronton orb.
Blendglas, *-es, -gläser, n.* sticlă mată, opacă.
Blendgläser *pl. (ferov.)* sticle de ochelari de semnal.
Blendlaterne *f.* lanternă camuflată, de buzunar.
Blendleder, *-s, -, n.* ochelari de cal.
Blendling, *-s, -e, m.* corcitură, bastard, hibrid.
Blendnis, *-ses, -se, n.* iluzie, amăgire; fantasmă.
Blendschirm, *-(e)s, -e, m.* cozoroc.
Blendschutz, *-es, m. sg.* perdea de vegetație, paravan de protecție (pentru faza lungă, între benzile de circulație ale autostrăzii).
Blend|stein, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* cărămidă, piatră de parament, de fațadă.
Blendtür, *-n, f.* uşă oarbă.
Blendung, *-en, f.* **1.** orbire. **2.** *(mil.)* blindaj. **3.** *(fot.)* diafragmare. **4.** *(fig.)* inducere în eroare.
Blendwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** iluzie (optică); nălucire, fantasmă. **2.** *(mil.)* blindaj.
Blendzeug, *-(e)s, -e, n. (vân.)* sperietoare din cârpe.
Blenor|rhö(e) [-ˈrø:(ə)], *-n, f. (med.)* blenoragie, blenoree.
Bleß, *-en*, **Blesse**, *-n, f.* stea (pată albă) în fruntea calului, țintă.
Blesshuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* lișiță *(Fulica atra)*.
blessieren, *blessierte, blessiert, vb. (h) tr.* a răni.
Blessierte, *-n, -n (ein Blessierter), m.* şi *f.* rănit(ă).
Blessur, *-en, f. (înv.)* rană, rănire.
Bleuel, *-s, -, m.* mai, lopată de bătut rufele (la spălat).
bleueln, *bleuelte, gebleuelt (ich bleu(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu maiul (rufele la spălat). **2.** *(fam.)* a bate zdravăn pe cineva, a-i muia oasele.
Bleuel|stange, *-n, ,.* **1.** îmblăciu. **2.** *(tehn.)* bielă.
bleuen, *bleute, gebleut, vb. (h) tr. (înv.)* v. bläuen.
Blick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire, căutătură; **auf den ersten** ~ la prima vedere; **einen** ~ **auf jn. werfen** a arunca o privire asupra cuiva; **jm. einen** ~ **zuwerfen** a arunca cuiva o privire; **einen** ~ **erhaschen** a fura o privire; **er hat keinen** ~ **dafür** n-are ochi pentru aşa ceva; **den** ~ **heben** a ridica privirea; **den** ~ **auf etwas heften** a pironi ochii pe ceva; **den** ~ **auf etwas richten** (sau **lenken**) a îndrepta (sau întoarce) privirea spre ceva; **den** ~ **senken** a coborî privirea; **einen** ~ **tauschen** a schimba o privire; **dem** ~ **entschwinden** a dispărea din fața ochilor; **mit dem** ~ **verfolgen** a urmări cu privirea. **2.** expresie a ochilor; **sprechender** ~ privire elocventă; **stechender** ~ privire pătrunzătoare. **3.** vedere; priveliște; **ein** ~ **über die Stadt** o privire asupra orașului. **4.** luciu; licăr; **der** ~ **des Silbers** luciul argintului.
Blickdiagnose, *-n, f. (med.)* diagnostic vizual.
blickdicht *adj.* opac, nestrăveziu.
blicken, *blickte, geblickt, vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita; **sich** ~ **lassen** a se arăta, a-şi face apariția. **2.** a luci.
Blickfang, *-(e)s, m. sg.* ceea ce bate la ochi, ceea ce iese în relief, ceea ce atrage privirile.
Blickfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(fiz.)* câmp vizual. **2.** orizont; **sein** ~ **ist eingeengt** are un orizont limitat.
Blickfeuer, *-s, -, n.* strălucire a metalului.
Blickgold, *-(e)s, n. sg.* aur rafinat (care conține încă puțin argint).
blicklos *adj. (despre ochi, privire)* fără viață, fără expresie, inexpresiv, pierdut.
Blickpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de fugă (la desenul în perspectivă). **2.** *(fig.)* **im** ~ **der Öffentlichkeit stehen** a fi în atenția publică.
Blickrichtung, *-en, f.* direcție vizuală.
Blicksignal, *-s, -e, n.* semnal luminos.
Blickwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimb de priviri. **2.** schimbare a punctului de vedere.
Blickwinkel, *-s, -, m.* unghi de vedere, unghi vizual.
blieb *ind. imperf.* de la bleiben.
blies *ind. imperf.* de la blasen.
blind I. *adj.* **1.** orb, nevăzător; ~ **werden** a orbi; **~er Eifer schadet nur** prea mult zel strică; **~e Leidenschaft** patimă oarbă; *(anat.)* **~er Fleck** pată oarbă; *(fig.)* **Glück** (sau **Zorn) macht** ~ norocul (sau mânia) orbește; **Liebe ist** ~ dragostea e oarbă; *(fig.)* **~er Zufall** întâmplare oarbă, coincidență; ~ **geboren** orb din naștere; *(fig.)* **mit sehenden Augen** ~ **sein** a nu vedea înaintea nasului; **eine ~e Henne** (sau **ein ~es Huhn) findet auch mal ein Korn** şi găina oarbă mai găseşte câte un bob, la barza chioară îi face Dumnezeu cuibul. **2.** *(despre obiecte)* întunecat, tulbure; **der Spiegel ist** ~ oglinda e aburită, pătată; **3.** orb; fals; prefăcut; **~es Fenster** fereastră oarbă; **~er Alarm** alarmă falsă; **~er Schuss** împuşcătură cu cartuşe oarbe; **~e Wut** furie oarbă; *(tipogr.)* **~es Material** albitură; *(constr.)* **~es Material** material de umplutură; **~e Gasse** fundătură. **II.** *adv.* orbește; ~ **darauf schlagen** (sau **losschlagen)** a lovi orbește; ~ **glauben** a crede orbește; ~ **ankommen** a fi inoportun.
Blind|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică.
Blindbahn, *-en, f. (ferov.)* linie moartă.
Blindboden, *-s, -böden, m. (constr.)* duşumea oarbă.
Blind|darm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* apendice.
Blind|darm|entzündung, *-en, f. (med.)* apendicită.
Blind|druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar sec, tipar în relief.
Blinde, *-n, -n (ein Blinder), m.* şi *f.* orb, oarbă; **das sieht ein ~er** e cu totul evident; **unter den ~n ist der Einäugige König** chiorul e împărat în țara orbilor.
Blindekuh *f. sg.* (jocul de-a) baba-oarba; ~ **spielen** a se juca de-a baba-oarba.
Blinden|an|stalt, *-en, f.* instituție, azil pentru orbi.
Blindenbrille, *-n, f.* ochelari negri (de orbi).
Blindendruck, *-(e)s, m. sg.* tipar, tipăritură în relief (pentru orbi), tipar Braille.
Blindenführer, *-s, -, m.* ~ **in**, *-nen, f.* persoană care conduce orbii.
Blinden(führer)hund, *-(e)s, -e, m.* câine dresat să conducă orbii.
Blindenfürsorge, *-n, f.* asistență, ocrotire a orbilor.
Blindenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de orbi.
Blindenschrift *f. sg.* v. Blindendruck.
blind fliegen, *flog blind, blind geflogen, vb. (s) intr. (av.)* a zbura, a pilota fără vizibilitate, numai cu ajutorul aparatelor de bord.
Blindflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor fără vizibilitate.
Blindgänger, *-s, -, m. (mil.)* proiectil neexplodat.
blindgläubig *adj.* care crede orbește.
Blindheit *f. sg.* faptul de a fi orb, orbire, cecitate; **mit** ~ **geschlagen sein a)** a fi atins de orbire; **b)** *(fig.)* a nu vedea ceva evident, a avea orbul găinilor.
Blindholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de umplutură.
blind laden, *lud blind, blind geladen (du lädst blind, er lädt blind), vb. (h) intr.* a încărca cu gloanțe oarbe.
Blindlandung, *-en, f. (av.)* aterizare fără vizibilitate, teleghidată.
Blindleistung, *-en, f. (tehn.)* putere reactivă.
blindlings *adv.* orbește, cu ochii închişi; la întâmplare.
Blindmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (tipogr.)* albitură.
Blindmauer, *-n, f.* zidărie oarbă; calcan.
Blindmaus, *-mäuse, f.* cârtiță, sobol *(Spalax typhius)*.
Blindrahmen, *-s, -, m.* v. Blendrahmen.
Blindrebe, *-n, f. (bot.)* butaș de un an (fără rădăcină) al viței de vie.
Blindschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț orb.
blind schießen, *schoss blind, blind geschossen (du, er schießt blind), vb. (h) tr.* a împuşca cu proiectile oarbe.
Blindschleiche, *-n, f. (zool.)* şarpe de casă *(Anguis fragilis)*.
Blindschloss, *-es, -schlösser, n. (tehn.)* broască (de uşă) îngropată.
blind schreiben, *schrieb blind, blind geschrieben, vb. (h) tr.* a bate orb (la maşina de scris), a scrie fără a se uita pe clape.
Blindschuss, *-(e)s, -schüsse, m.* împuşcătură oarbă.
Blind|spiel, *-(e)s, -e, n. (la şah)* partidă oarbă.
Blind|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară falsă (care nu suportă nimic).
Blind|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent dewattat.
Blindtram, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grindă falsă.
Blindverbrauchzähler, *-s, -, m. (electr.)* contor de energie electrică reactivă.
blindvoll *adj.* beat criță.
Blindvolt|ampere [-vɔltãpɛ:ɐ şi -ampɛ:ɐ], *-(s), -, n. (electr.)* voltamper reactiv.
Blindwanze, *-n, f.* ploşniță-de-câmp (din ordinul *Rhynchote*, familia *Capsidae)*.
Blindwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* reactanță efectivă.
Blindwühle, *-n, f. (zool.)* batracian fără membre în formă de şarpe *(Apoda gymnophiona)*.
blindwütig *adj.* orbit de mânie.
blink *adj. (în expr.)* ~ **und blank** strălucitor de curat.
Blink, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* semnalizare luminoasă intermitentă. **2.** fâşie de cer limpede (pe un cer acoperit).
blinken, *blinkte, geblinkt, vb. (h) intr.* **1.** a sclipi, a scânteia, a luci; **die Sterne** ~ stelele sclipesc. **2.** *(auto.)* a semnaliza. **3.** *(mil.)* a transmite semnale luminoase intermitente, a semnaliza cu farul. **4.** a clipi (din ochi). **5.** *(inform.)* a clipi.

Blinker, *-s, -, m.* **1.** *(mil.; auto)* semnalizator, aparat pentru semnale luminoase. **2.** persoană care transmite semnale luminoase. **3.** bucată de metal fixată de undiță pentru atragerea peștilor.

Blinkfeuer, *-s, -, n. (mil.)* semnal luminos intermitent.

Blinkgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aparat pentru semnalizare luminoasă intermitentă, semnalizator intermitent.

Blinklampe, *-n, f.* lampă cu lumină intermitentă.

Blinklicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină intermitentă. **2.** *(mil.; auto.)* semnalizator.

Blinkmeldung, *-en, f.* **Blink|spruch**, *-(e)s, -sprüche, m.* semnalizare, comunicare prin semnale luminoase.

Blinkzeichen, *-s, -, n.* v. Blinkfeuer.

blinze(l)n, *blinz(el)te, geblinz(el)t (ich blinz(el)e), vb. (h) intr.* a clipi din ochi; a ține ochii întredeschiși, a mijі ochii.

Blitz, *-es, -e, m.* fulger, trăsnet; **wie ein ~ aus heiterem Himmel** ca trăsnetul din senin; **wie der ~** ca fulgerul; **wie vom ~ getroffen** ca lovit de trăsnet; *(fig.)* **der ~ seines Geistes** scânteia spiritului său; **wie ein geölter ~** foarte repede.

Blitz|ableiter, *-s, -, m.* paratrăsnet.

blitz|ähnlich *adj.* ca fulgerul, fulgerător.

Blitz|aktiv, *-(e)s, -e* [-və], *n.* brigada de șoc.

Blitz|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac fulger.

blitz|artig *adj.* ca trăsnetul, fulgerător.

blitzblank *adj.* strălucitor de curat.

blitzblau *adj.* **1.** albastru intens colorat. **2.** beat criță.

Blitzbote, *-n, -n, m.* curier fulger, ștafetă rapidă.

blitzdumm *adj.* prost ca noaptea.

blitzen, *blitzte, geblitzt (du, er blitzt), vb. (h) intr.* **1.** a fulgera; *(impers.)* **es blitzt** fulgeră. **2.** *(fig.)* a scânteia, a străluci; a licări, a sticli. **3.** *(fig.)* a trage chiulul (de la școală). **4.** a străbate ca un fulger.

Blitz|entladung, *-en, f.* trăsnet.

Blitz|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes fulgerător, bombă.

Blitzes|eile, **Blitzes|schnelle** *f. sg.* viteză a fulgerului.

Blitzfänger, *-s, -, m.* v. Blitzableiter.

Blitzfeuer, *-s, -, n.* v. Blinkfeuer.

Blitzge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire fulger (la telefon).

Blitz|junge, *-n, -n*, **Blitzkerl**, *-(e)s, -e, m.* copil teribil, precoce.

Blitzkrieg, *-(e)s, -e, m.* război fulger.

Blitzleitung, *-en, f.* scurgere a paratrăsnetului.

Blitzlicht, *-(e)s, -er, n. (fot.)* lumină artificială puternică pentru fotografiat, lumină de magneziu, lumină-fulger, bliț.

Blitzlicht|aufnahme, *-n, f.* fotografie efectuată la lumină-fulger, cu bliț.

Blitzlichtpulver [-lfe sau -lvɐ], *-s, -, n. (fot.)* praf de magneziu.

Blitzmädchen, *-s, -, n.* v. Blitzmädel **(2)**.

Blitzmädel, *-s, -, n.* **1.** drac de fată. **2.** telegrafistă (din cadrul armatei germane în cel de-al 2-lea război mondial).

Blitzmeldung, *-en, f.* telegramă (de presă) fulger; știre (scurtă) fulger.

Blitzmerker, *-s, -, m.* **1.** persoană cu o inteligență sclipitoare. **2.** *(iron.)* persoană înceată la minte.

Blitzpartie, *-n, f. (șah)* partidă fulger.

Blitzröhre, *-n, f.* **1.** *(electr.)* dispozitiv de produs fulger electronic. **2.** *(mineral.)* fulgurit.

blitzsauber *adj.* curat lună.

Blitzschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de trăsnet.

Blitzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură de trăsnet.

blitzschnell I. *adj.* fulgerător. **II.** *adv.* foarte repede, într-o clipă; cu iuțeala fulgerului, iute ca fulgerul.

Blitzschutz, *-es, m. sg.* **1.** protecție contra trăsnetului. **2.** *(fig.)* apărare fulgerătoare.

Blitzschutz|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dispozitiv, aparat paratrăsnet.

Blitzsicherung, *-en, f.* paratrăsnet.

Blitzsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie fulger.

Blitz|spieler, *-s, -, m. (șah)* jucător rapid.

Blitz|strahl, *-(e)s, -en, m.* lumină a fulgerului; fulger, trăsnet.

Blitz|strecke, *-n, f. (av.)* linie aeriană rapidă.

Blitzsynchronisation [-kro-], *-en, f. (fot.)* dispozitiv de sincronizare cu blițul.

Blitztelegramm, *-s, -e, n.* telegramă fulger.

Blitztempo, *-s, n. sg.* tempo fulgerător.

blitzvergnügt *adj. (fam.)* foarte bine dispus.

blitzverliebt *adj. (fam.)* îndrăgostit fulgerător, la prima vedere.

Blitzwandzeitung, *-en, f.* gazetă de perete fulger.

Blitz|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren fulger.

Blizzard ['blɪzɑ:t], *-s, -s, m.* viscol puternic (în America de Nord).

Bln. *presc.* de la Berlin; **~ N** Berlin nord; **~ O** Berlin est; **~ S** Berlin sud; **~ W** Berlin vest.

Bloch, *-(e)s, Blöcher, m.* (și *n.) (reg.)* **1.** buștean, trunchi pentru cherestea; bilă. **2.** perie cu mâner. **3.** capră de tăiat lemne.

Block[1], *-(e)s, Blöcke, m.* **1.** buștean; butuc. **2.** calup. **3.** *(metal.)* bloc; blum; lingou. **4.** bloc, bolovan; *(fig.)* **im ~ kaufen** a cumpăra în bloc, angro; *(glumeț)* **den ~ abnehmen** a dansa pentru prima oară cu o fată. **5.** *(mar.)* macara, scripete. **6.** *(geogr.)* masiv muntos. **7.** *(geol.)* bloc (eratic). **8.** *(pol.)* bloc, coaliție.

Block[2], *-s, -s, m.* **1.** blocnotes. **2.** bloc (de locuit).

Blockade, *-n, f.* **1.** blocadă; **die ~ aufheben** a ridica blocada. **2.** *(tipogr.)* blocare, procedeu de a ține liber un loc în zațul cules pentru introducerea literei corecte. **3.** *(med.)* blocaj.

Blockadebrecher, *-s, -, m.* spărgător de blocadă.

Block|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de bloc.

Blockbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție din bârne. **2.** construcție din blocuri.

Blockbildung, *-en, f. (pol.)* formare de blocuri, de coaliții.

Blockbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte xilografică, tipărită cu plăci de lemn.

Blöckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Block) bloc mic, bloculeț.

Blockdamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* baraj de căsoaie.

Blockdiagramm, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* diagramă (în relief) a unei regiuni geografice (accidentate).

Block|eis, *-es, n. sg.* gheață în blocuri.

blocken, *blockte, geblockt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a presa, a efula. **2.** *(ferov.)* a bloca (o gară), a închide (o linie) prin semnale. **3.** v. blöcken. **4.** *(reg.)* v. bohnern.

blöcken, *blöckte, geblöckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a trage pe calapod (pantofi, pălării). **2.** a închide, a băga la închisoare.

Blockfangdamm, *-(e)s, -dämme, m. (tehn.)* batardou de căsoaie.

Blockflöte, *-n, f. (muz.)* flaut, fluier, caval.

blockfrei *adj. (pol.)* nefăcând parte din nici un bloc, din nici o coaliție.

Blockge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă a muflei.

Blockhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă, construcție de bârne. **2.** *(mil.)* casă blindată, redută, cazemată.

Blockholz, *-es, -hölzer, n.* buturugă.

Blockhütte, *-n, f.* cabană din bârne (la munte); gheretă; baracă.

blockieren, *blockierte, blockiert, vb. (h) tr.* **1.** a bloca. **2.** *(tipogr.)* a bloca, a culege cu litere întoarse.

Blockierung, *-en, f.* **1.** blocare, blocaj. **2.** *(mil.)* blocadă.

Block|kasten, *-s, -kästen, m. (tehn.)* cutie de acumulator.

Block|kondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator de blocare; baterie de condensatoare.

Block|kupfer, *-s, n. sg.* cupru în bare.

Blockpartei, *-en, f. (pol.)* partid intrat în componența unei coaliții, a unui bloc.

Blockpfeife, *-n, f.* v. Blockflöte.

Blockpflaster, *-s, -, n.* pavaj de pavele, de calupuri de piatră.

Blockpolitik, *-en, f.* politică a blocului, a coaliției.

Blockrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr., ferov.)* releu de bloc de linie.

Blockrolle, *-n, f.* scripete, rolă.

Blockscheibe, *-n, f. (mar.)* rai (de macara).

Blockschiff, *-(e)s, -e, n.* plută.

Blockschokolade *f. sg. (cul.)* ciocolată (amară) de menaj.

Blockschrift, *-en, f. (tipogr.)* scriere bloc cu litere de o grosime egală; *(fam.)* scriere cu majuscule.

Blockschwefel, *-s, -, m.* sulf în blocuri.

Block|sektion, *-en, f.* v. Blockstelle.

Blocksignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de blocare.

Block|staaten *pl.* state aliate, făcând parte dintr-un bloc.

Block|station, *-en, f. (ferov.)* punct de blocare, post de bloc.

Block|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bloc de piatră, bloc de zidărie.

Block|stelle, *-n, f. (ferov.)* canton.

Block|straße, *-n, f. (metal.)* laminor de lingouri (bluming).

Block|strecke, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* sector de bloc, sector de linie blocată. **2.** v. Blockstraße.

Block|stropp, *-s, -s, m. (mar.)* zbir de macara.

Block|stück, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** bucată monolit. **2.** stâlp, portal de piatră.

Blocksystem, *-s, -e, n.* **1.** *(autom., ferov.)* sistem-bloc. **2.** *(mine)* metodă de abataj cu stâlpi scurți.

Blockung, *-en, f. (ferov.)* **1.** asigurare a parcursului în sistem-bloc. **2.** mânuire a instalației sistem-bloc.

Blockwagen, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* furgon. **2.** *(ferov.)* vagon-platformă. **3.** *(metal.)* vagonet pentru lingouri.

Blockwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de laminor de blocuri, de bluming.

Blockwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* bluming, laminor de blocuri.

Blockwand, *-wände, f. (constr.)* perete de bârne.

Blockwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier.

Blockwerk, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* instalație de bloc.

Blockwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* anrocamente.

Blockzucker, *-s, m. sg.* zahăr în căpățâni.

blöd *adj.* **1.** v. blöde. **2.** *(elv.)* anost, fad (despre mâncăruri). **3.** *(elv.)* rărit, ros (despre țesături).

blöde *adj.* **1.** tâmpit, nerod, prost. **2.** *(med.)* idiot, cretin. **3.** sfios, timid, pudic. **4.** *(inv.)* miop. **5.** *(fam.)* nătărău, bleg, stângaci, zevzec.

Blödelei, *-en, f.* manifestare de tâmpenie, nerozie, prostie.

blödeln, *blödelte, geblödelt (ich blöd(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi, a debita prostii.

Blödewurz, *-en, f. (bot.)* mărarul-ursului, pătrunjel-de-munte *(Peucedanum oreoselinum).*

Blödhammel, *-s, -, m. (fam.)* tâmpit, nerod, prost, imbecil.

Blödheit, *-en, f.* **1.** tâmpenie, idioțenie, prostie; idioție, nerozie, absurditate. **2.** sfială, timiditate.

Blödian, *-s, -e, m.* tâmpit, idiot.

Blödigkeit, *-en, f.* prostie, tâmpenie, idioție.

Blödling, *-s, -e, m.* v. Blödian.

Blödmann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* v. Blödhammel.

Blödser, *-s, -, m. (înv.)* v. Blödian.

blödsichtig *adj. (inv.)* miop; *(fig.)* chior.

Blöd|sinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** tâmpenie, prostie, idioțenie; **welch ein ~** sau **solch ein ~!** ce prostie! **2.** absurditate.

blöd|sinnig *adj.* tâmpit, idiot; imbecil.

Blöd|sinnige, *-n, -n (ein Blödsinniger), m.* și *f.* tâmpit(ă); idiot(oată); imbecil(ă).

Blöd|sinnigkeit *f. sg.* v. Blödheit **(1)**.

blöken, *blökte, geblökt, vb. (h) intr.* a behăi; *(despre căprioare)* a brâhni.

blond *adj.* blond.

Blond, *-s, -s, n.* nuanță blond; **ein dunkles ~** blond cenușiu.

Blonde, *-n, -n (ein Blonder),* **I.** *m.* și *f.* băiat blond; fată sau femeie blondă; blondină; persoană blondă. **II.** *n. (ein Blondes)* bere blondă.

blond gelockt *adj.* v. blondlockig.

blondhaarig *adj.* blond(ă), cu părul blond.

blondieren, *blondierte, blondiert, vb. (h) tr.* a decolora, a face părul blond.

Blondine, *-n, f.* blondină, blondă.
Blondkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* persoană cu părul blond.
blondlockig *adj.* cu bucle blonde.
bloß I. *adj.* **1.** simplu, singur; **der ~e Gedanke erschreckt mich** simpla idee (chiar numai ideea) mă înspăimântă. **2.** gol, nud, despuiat, neacoperit, descoperit; **mit ~en Augen** cu ochiul liber; **mit ~en Füßen** desculț, cu picioarele goale. **II.** *adv.* numai, doar, abia; **nicht ~ dass ...** nu numai că ...; **er ist nicht schlecht, ~ dumm** nu e rău, e doar prost.
bloßdecken, *deckte bloß, bloßgedeckt, vb. (h) tr. (fig.)* a dezgoli, a descoperi.
Blöße, *-n, f.* **1.** goliciune, nuditate. **2.** *(forest.)* gol de pădure. **3.** *(fig.)* slăbiciune; latură slabă; punct vulnerabil; **sich** *(dat.)* **eine ~ geben a)** a se da de gol, a-și dezvălui punctele vulnerabile; **b)** a se expune. **4.** *(tăb.)* piele gelatină.
blößen, *blößte, geblößt (du, er blößt), vb. (h) tr.* v. entblößen.
bloßfüßig *adj.* desculț.
bloßgeben, *gab bloß, bloßgegeben (du gibst bloß, er gibt bloß), vb. (h) intr.* și *refl.* a (se) da de gol, a (se) face de rușine, a (se) compromite; **sich dem Grimm des Feindes ~** a se expune mâniei dușmanului.
bloßköpfig *adj.* cu capul gol, descoperit, neacoperit.
bloßlegen, *legte bloß, bloßgelegt, vb. (h) tr.* **1.** a descoperi, a dezvălui. **2.** a dezveli (o rană). **3.** a scoate la lumină (prin săpături). **4.** a face inofensiv.
Bloßlegen, *-s, n. sg.* dezvelire, descoperire; expunere.
Bloßlegung, *-en, f.* dezvelire, descoperire.
bloßliegen, *lag bloß, bloßgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a zăcea gol, a sta dezvelit. **2.** *(fig.)* a fi liber.
bloß|setzen, *setzte bloß, bloßgesetzt (du, er setzt bloß), vb. (h) tr.* v. bloßgeben.
bloß|stellen, *stellte bloß, bloßgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a demasca; a divulga; a descoperi. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) compromite; a (se) face ridicol; **js. Namen ~** a compromite numele cuiva. **2.** a (se) expune; **sich der Gefahr ~** a se expune primejdiei; **sich dem Gelächter ~** a se expune batjocurii.
Bloß|stellung, *-en, f.* demascare; umilire; dare de gol.
bloß|strampeln, *strampelte bloß, bloßgestrampelt (ich stramp(e)le bloß), vb. (h) refl.* a se dezveli dând din picioare; **der Säugling hat sich bloßgestrampelt** sugarul s-a dezvelit dând din picioare.
Blouson [blu'zɔŋ și blu'zõ:], *-s, -s, m.* bluzon, geacă.
blubbern, *blubberte, geblubbert, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* și *intr.* a bolborosi (repede și neinteligibil). **II.** *intr.* a face efervescență.
Blues [blu:z], *-, -, m.* dans lent, blues.
Bluff [și blœf], *-s, -s, m.* bluf.
bluffen, *bluffte, geblufft*, **blüffen**, *blüffte, geblüfft, vb. (h) tr.* a induce în eroare (prin simulare a unor lucruri neadevărate); **ich lasse mich nicht ~** nu mă las înșelat.
blühen, *blühte, geblüht, vb. (h) intr.* **1.** a înflori, a fi în floare. **2.** *(fig.)* a prospera; **sein Weizen blüht** îi merge bine, prosperă; *(iron.)* **das kann mir auch ~** asta mă poate paște și pe mine.
blühend I. *part. prez.* de la blühen. **II.** *adj.* înfloritor, în floare; **im ~(st)en Alter** în floarea vârstei; **~er Unsinn** prostie fără margini.
Blühet *f. sg. (elv.)*, **Blühezeit**, *-en, f.* v. Blütezeit **(1)**.
blühwillig *adj.* care înflorește mult.
Blum, *-(e)s, -e, m.* premiu de tragere (cu arma).
Blümchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Blume) floricică, floricea.
Blümchenkaffee, *-s, -s, m. (fam.)* cafea foarte slabă, subțiată.
Blume, *-n, f.* **1.** floare (și *fig.*); înfloritură, floare desenată; **künstliche ~** floare artificială; **welke ~n** flori ofilite; **durch die ~ sprechen** (sau **reden)** a vorbi, a spune ceva pe ocolite; **die ~ der Jugend** floarea tinereții; **jm. ~n auf den Weg streuen** a face cuiva viața plăcută. **2.** buchet (al vinului). **3.** spuma berii. **4.** *(vân.)* coadă de iepure; vârful cozii la vulpe și lup. **5.** *(text.)* fulg. **6.** *(fig.)* frumusețe, gingășie. **7.** *(mine)* afloriment (la zăcămintele metalifere). **8.** *(tăb.)* floare, depunere de acid elagic pe piele. **9.** premiu de tragere (cu arma).
Blümelein, *-s, -, n. (poet.) (dim.* de la Blume) floricică, floricea.
Blumen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** culme (a frumusețiI). **2.** venit al unei moșii, ferme etc. **3.** scuturătură, căzătură de făn.
blümeln, *blümelte, geblümelt (ich blüme(e)le), vb. (h) tr.* a zbura din floare în floare.
blümen, *blümte, geblümt, vb. (h) tr.* a împodobi cu flori (pictate sau brodate).
Blumen|arrangement [-arãʒəmã:], *-s, -s, n.* aranjament floral.
Blumen|au, *-en, f.* livadă înfloritã.
Blumen|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de flori.
Blumen|bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a florilor, floricultură.
Blumenbeet, *-(e)s, -e, n,* strat de flori.
Blumenbinderin, *-nen, f.* florăreasă (cu studii de specialitate).
Blumenbinse, *-n, f. (bot.)* roșățea *(Butomus umbellatus).*
Blumenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* petală.
Blumenbörse, *-n, f. (com.)* bursă de flori.
Blumenbrett, *-(e)s, -er, n.* etajeră de flori, suport pentru ghivece, jardinieră.
Blumenbüschel, *-s, -, n.* legătură de flori.
Blumendecke, *-n, f.* covor de flori.
Blumendraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă pentru flori.
Blumenduft, *-(e)s, -düfte, m.* mireasmă, parfum a(l) florilor.
Blumen|erde, *-n, f.* pământ de flori.
Blumenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare a florilor.
Blumenfliege, *-n, f. (entom.)* muscă-de-flori *(Anthomyidae).*
Blumenflor, *-s, -e, m. (poet.)* bogăție, abundență de flori.
Blumenflur, *-en, f.* v. Blumenau.
Blumenfrau, *-en, f.* florăreasă.
Blumenfreund, *-(e)s, -e, m.* iubitor de flori.
Blumenfülle *f. sg.* v. Blumenflor.
Blumenfurnir, *-s, -e, n.* furnir cu înfloriturI.
Blumengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de flori.
Blumengärtner, *-s, -, m.* grădinar, cultivator de flori.
Blumengärtnerei, *-en, f.* grădinărie cu flori.
Blumenge|hänge, *-s, -, n.* ghirlandă de flori.
Blumengeruch, *-(e)s, -rüche, m.* v. Blumenduft.
Blumengeschäft, *-(e)s, -e, n.* florărie.
Blumengewinde, *-s, -, n.* v. Blumengehänge.
Blumengöttin *f. sg.* zeița florilor, Flora.
Blumengras, *-es, -gräser, n.* iarbă decorativă.
Blumenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* florar, florăreasă, negustor(-oare) de flori, comerciant(ă) de flori.
Blumenhandlung, *-en, f.* v. Blumengeschäft.
Blumenkäfer, *-s, -, m.* bondar, gândac de flori.
Blumenkasten, *-s, -kästen, m.* lădiță de flori.
Blumenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu, potir.
Blumenkenner, *-s, -, m.* cunoscător, specialist în flori.
Blumenkette, *-n, f.* ghirlandă, lanț de flori.
Blumenknospe, *-n, f. (bot.)* boboc de floare.
Blumenkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* conopidă *(Brassica oleracea var. botrytis).*
Blumenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coș pentru transportul florilor. **2.** coș de flori ornamental.
Blumenkorso, *-s, -s, m.* bătaie cu flori (în carnavalul de la Nisa).
Blumenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană, cunună de flori.
Blumenkrippe, *-n, f.* jardinieră (la mai multe etaje).
Blumenkronblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Blumenblatt.
Blumenkrone, *-n, f.* **1.** *(bot.)* corolă. **2.** coroană de flori.
Blumenladen, *-s, -läden* (și *-*), *m.* v. Blumengeschäft.
Blumenlese, *-n, f.* **1.** culesul florilor. **2.** *(fig.)* antologie, culegere, florilegiu.
Blumenliebhaber, *-s, -, m.* v. Blumenfreund.
Blumenliebhaberei, *-en, f.* dragoste, pasiune pentru flori.
Blumenmädchen, *-s, -, n.* florăreasă, buchetieră.
Blumenmaler, *-s, -, m.* pictor de flori.
Blumenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de flori.
Blumenmonat, *-(e)s, m. sg.* luna mai, florar.
Blumenmuster, *-s, -, n.* motiv floral; model cu flori (la broderii).
Blumen|nymphe, *-n, f. (ornit.)* colibri.
Blumen|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Blütenöle.
Blumenpflege *f. sg.* creștere a florilor, florărit.
Blumenpolyp, *-en, -en, m. (zool.)* polip antozoar.
Blumenpracht *f. sg.* belșug, splendoare de flori.
Blumenrabatte, *-n, f.* strat cu flori.
blumenreich *adj.* bogat în flori, plin de flori.
Blumen|reich, *-(e)s, -e, n.* împărăție a florilor.
Blumenrohr, *-(e)s, -e, n. (bot.)* belșiță *(Canna indica).*
Blumenröhre, *-n, f. (bot.)* pistil.
Blumenschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (bot.)* tulpină.
Blumenscheide, *-n, f. (bot.)* teacă a florii, spată.
Blumenschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă de flori.
Blumenseife, *-n, f.* săpun cu miros de flori.
Blumen|sprache, *-n, f.* limbaj al florilor.
Blumen|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand de flori, chioșc de flori.
Blumen|ständer, *-s, -, m.* jardinieră, etajeră pentru flori.
Blumen|staub, *-(e)s, m. sg.* polen.
Blumen|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* peduncul.
Blumen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* ghiveci (cu floarea înflorită), sacsie.
Blumen|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchet de flori.
Blumen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(hort.)* strat de flori. **2.** *(arte)* flori.
Blumenteppich, *-s, -e, m.* covor de flori.
Blumentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* ghiveci de flori.
Blumen tragend *adj. (bot.)* florifer, purtător de flori.
Blumenvase [-va:zə], *n. f.* vază de flori.
Blumenverkäuferin, *-nen, f.* florăreasă, vânzătoare de flori.
Blumenwanze, *-n. f. (entom.)* ploșnița-florilor *(Pentatomidae).*
Blumenwerk, *-(e)s, -e, n.* ornamentație, aranjamente de flori.
Blumenwiese, *-n, f.* pajiște cu flori.
Blumenzeit *f. sg.* epoca florilor, primăvara.
Blumenzierat, *-(e)s, -e, m.* v. Blumenschmuck.
Blumenzucht, *-en, f.* cultură a florilor, floricultură.
Blumenzüchter, *-s, -, m.* cultivator de flori, floricultor.
Blumenzwiebel, *-n, f. (bot.)* bulb (de floare).
blümerant *adj.* amețit; **mir wird ganz ~ vor den Augen** mi se face negru înaintea ochilor.
blumicht *(inv.)*, **blumig** *adj.* cu flori, înflorat.
Blumistik *f. sg.* floricultură.
Blümlein, *-s, -, n.* v. Blümchen, Blümelein.
Blumziemer, *-s, -, n. (vân.)* parte a mușchiului de la spinarea vânatului.
Bläs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Blase) bluziță, bluzișoară.
Bluse, *-n, f.* **1.** bluză; ie. **2.** cămașă de protecție. **3.** *(mil.)* tunică.
blusen, *bluste, geblust (du, er blust) vb. (h) intr.* a sta lejer deasupra taliei, ca o bluză.
blusen|artig, **blusig** *adj.* ca o bluză, în formă de bluză.
Blut, *-(e)s, n. sg.* **1.** sânge; **ein Tropfen ~** o picătură de sânge; *(fig.)* **bis zum letzten Tropfen ~** până la ultima picătură de sânge; **alles ~ wich aus seinem Gesicht** a îngălbenit de tot, a pălit; s-a făcut alb ca varul; **das ~ schoss ihm ins Gesicht (vor Zorn)** i s-a urcat sângele la cap (de mânie); **das ~ steigt ihm in die Wangen** sau **(ins Gesicht)** (se) înroșește; *(biol.)* **arterielles ~** sânge arterial; *(fig.)* **jn. bis aufs ~ quälen** (sau **peinigen)** a chinui pe cineva la sânge; **durch ~ und Eisen** prin fier și sânge; **er liegt in seinem eigenen ~** zace scăldat în sânge, este rănit mortal; **das ist mit ~ befleckt** (sau **daran klebt ~)** (și *fig.)* e pătat de sânge; **seine Hände sind mit ~ besudelt** (și *fig.)* mâinile îi sunt pătate de sânge; *(fig.)* **mit ~ geschrieben** scris cu sânge; *(fig.)* **er schwitzt ~** îl trec

sudori reci; ~ **spucken** a scuipa sânge, a tuşi cu sânge; **für etwas** (sau **jn.**) ~ **vergießen** a-şi da sângele pentru ceva (sau cineva); **Gut und** ~ **einsetzen** a risca, a sacrifica totul, a pune totul în joc; **er vergoss** (sau **er ließ**) **sein** ~ **fürs Vaterland** şi-a dat viaţa pentru patrie; **ein Gesicht wie Milch und** ~ o faţă foarte tânără; *(fig.)* ~ **geleckt haben** a fi prins gustul. **2.** sânge, fire, temperament; **er hat feuriges, heißes** ~ are sânge fierbinte, se înfierbântă repede; **sie ist noch ein junges** ~ e încă foarte tânără; **ein unschuldiges** ~ un biet nevinovat; **kalten ~es der Gefahr entgegensehen** a privi pericolul cu sânge rece; **er hat ruhiges** ~ are o fire liniştită; **nur ruhig ~!** stai liniştit, nu te enerva!; **böses** ~ **machen** a face sânge rău; **er ist ohne** ~ n-are temperament; **das muss dir in Fleisch und** ~ **übergehen** trebuie să-ţi intre în sânge; ~ **und Wasser schwitzen** a trece (pe (cineva) toate sudorile; **das liegt ihm im** ~ i-e înnăscut, ţine de firea lui. **3.** sânge, origine, descendenţă, neam, specie, fel; **Bande des ~es** legătură de sânge; **er ist mein Fleisch und** ~ e din carnea şi din sângele meu; **von edlem ~(e)** de neam nobil, de origine nobilă; **blaues** ~ sânge albastru, nobil; **das** ~ **verleugnet sich nicht** sângele apă nu se face. **4.** roşeaţă; **das** ~ **der Abendsonne** roşeaţa soarelui care apune, roşeaţa, purpuriul amurgului; **Korallen ersten ~es** corali de culoarea cea mai frumoasă. **5.** sevă, suc; ~ **der Reben** suc de struguri, vin.

Blut|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* pierdere de sânge, hemoragie.

Blut|acker, *-s, -äcker, m. (bibl.)* ogorul sângelui.

Blut|ader, *-n, f.* vas sanguin.

blut|ähnlich *adj.* ca sângele.

Blut|alko|hol, *-(e)s, m. sg.* alcool în sânge.

Blut|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* drăgăvei *(Rumex sanguineus)*.

Blut|andrang, *-(e)s, m. sg.* congestie; ~ **nach dem Gehirn** congestie cerebrală.

Blut|apfelsine, *-n, f. (bot.)* portocală sangvină, sângerie, roşie *(Citrus aurantium)*.

blut|arm[1] *adj. (med. şi fig.)* anemic.

blut|arm[2] *adj.* sărac lipit.

Blut|armut *f. sg.* **1.** anemie. **2.** slăbiciune. **3.** paliditate, paloare.

blut|artig *adj.* ca sângele; hematic.

Blut|astrild, *-(e)s, -e, m.* v. Blutfink.

Blut|auf|frischung, *-en, f. (zool., biol.)* împrospătare a sângelui, regenerare a rasei (la animale).

Blut|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(bot.)* şapte-degete *(Comarum palustre)*. **2.** *(med.)* hemoftalmie.

Blut|ausleerung, *-en, f.* **1.** lăsare de sânge. **2.** pierdere de sânge, sângerare.

Blut|auswurf, *-(e)s, m. sg. (med.)* hemoptizie, scuipare de sânge.

Blutbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de sânge, măcel, carnagiu.

Blutbahn *f. sg.* circulaţia sângelui.

Blutbank, *-en, f.* centru de colectare a sângelui.

Blutbann, *-(e)s, m. sg. (jur., ist.)* jurisdicţie criminală.

Blutbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* băcan *(Haematoxylon campechianum)*.

blutbefleckt *adj.* **1.** pătat, murdar de sânge; însângerat. **2.** *(fig.)* vinovat de moartea cuiva, cu mâinile pline de sânge.

Blutbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** vas pentru sânge. **2.** *(anat.; înv.)* sinus venos.

Blutbereitung *f. sg.* v. Blutbildung.

blutbeschmiert *adj.* plin de sânge; **ein ~es Gesicht** o faţă plină de sânge.

Blutbeule, *-n, f.* v. Blutgeschwulst.

Blutbild, *-(e)s, -er, n. (med.)* hemogramă.

blutbildend *adj. (med.)* hematopoietic.

Blutbildung, *-en, f. (med.)* hematopoiezã.

Blutbirne, *-n, f.* pară roşiatică, sângerie.

Blutblase, *-n, f.*, **Blutbläs|chen**, *-s, -, n. (med.)* veziculă hemoragică.

Blutbrechen, *-s, n. sg. (med.)* hematemezã.

Blutbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hematocel.

Blutbuche, *-n, f. (bot.)* fag-roşu *(Fagus silvatica atrorubens)*.

Blutbühne, *-n, f.* eşafod.

Blutbürge, *-n, -n, m.* garant cu capul.

Blutdruck, *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială; **erhöhter** ~ hipertensiune arterială.

Blutdruckmesser, *-s, -, m.* aparat de măsurat tensiunea arterială.

blutdrucksenkend *adj. (med.)* care face să scadă tensiunea arterială, hipotensiv.

blutdruck|steigernd *adj. (med.)* care face să crească tensiunea arterială, hipertensor.

Blutdurst, *-(e)s, m. sg. (fig.)* sete de sânge, cruzime.

blutdürstig *adj. (fig.)* setos de sânge, sângeros, crud.

Blutdürstige, *-n, -n (ein Blutdürstiger), m.* tiran; fiară; vampir.

Blüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* floare; **männliche** ~ floare masculă; **weibliche** ~ floare femelă; **ein Baum voller ~n** un pom plin de flori; *(fig.)* **er sucht aus jeder** ~ **Honig zu saugen** caută peste tot avantajele; *(fig.)* **die Sache trieb dann sonderbare** (sau **wunderliche**) **~n** acţiunea, chestiunea a luat apoi o întorsatură ciudată. **2.** înflorire; **in ~n stehen** a înflori; *(fig.)* **zur** ~ **erheben** a dezvolta. **3.** *(fig.)* epocă de înflorire, stare înfloritoare, apogeu, culme, floare; **die** ~ **Roms** epoca de înflorire a Romei; **in der** ~ **seines Alters** în floarea vârstei; **in der** ~ **des Glücks** în culmea fericirii. **4.** *(fig.)* odor, comoară; **Ihre Tochter ist eine holde** ~ fata dv. este o comoară. **5.** *(fig.)* floare, elită; **die** ~ **der Jugend** elita tinereţii. **6.** *(med.)* eczemă, erupţie pe piele; **sein Gesicht ist voller ~n** faţa lui e plină de eczemă. **7.** *(argou)* bani falşi; **er wurde gefasst, als er ~n ausgab** a fost prins în timp ce plătea cu bani falşi. **8.** *(fam.)* gafă.

Blut|egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoare *(Hirudo medicinalis)*; ~ **ansetzen** a pune lipitori.

bluten, *blutete, geblutet (du blutest, er blutet), vb. (h) intr.* **1.** a sângera; **er blutet aus der Nase** îi curge sânge din nas; **die Hand blutet** mâna sângerează; *(fig.)* **mit ~dem Herzen** cu durere în suflet; fără plăcere, constrâns. **2.** *(fig.; cu für)* a-şi vărsa sângele, a se jertfi (pentru…). **3.** a se roşi. **4.** *(despre plante)* a secreta; **der Baum blutet** curge răşina din copac; **die Rebe blutet** viţa de vie asudă. **5.** a pierde culoarea, a se decolora. **6.** *(fam.)* a plăti, a da socoteală; **er wird** ~ **müssen** va trebui s-o plătească scump.

Blüten|achse, *-n, f. (bot.)* ax floral.

Blütenbiologie *f. sg. (bot.)* biologie florală.

Blütenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* v. Blumenblatt.

Blütenboden, *-s, -böden, m. (bot.)* receptacul.

Blütendeckblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* foilol involucral, bractee.

Blütendiagramm, *-s, -e, n. (bot.)* diagramă a florii.

Blütendimorphismus, *m. sg. (bot.)* dimorfism floral.

Blütendolde, *-n, f. (bot.)* floare umbeliformă.

Blütenduft, *-(e)s, -düfte, m.* mireasmă, miros de flori.

Blütenformel, *-n, f. (bot.)* formulă a florii.

Blütengrundriss, *-es, -e, m. (bot.)* schiţă a florii.

Blütenhonig, *-s, m. sg.* miere de flori.

Blütenhülle, *-n, f. (bot.)* înveliş floral.

Blütenkalender, *-s, -, m. (bot.)* calendar de înflorire al florilor, calendar al florilor.

Blütenkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* caliciu, potir.

Blütenknospe, *-, f. (bot.)* boboc, mugure (de floare).

Blütenkolben, *-s, -, m. (bot.)* cocean, spadice.

Blütenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* capitul floral.

Blütenkorb, *-(e)s, -körbe, m.*, **Blütenkörbchen**, *-s, -, n. (bot.)* antodiu, inflorescenţă în formă de cuib.

Blütenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună, coroană de flori.

Blütenlese *f. sg. (fig.)* culegere de panseuri şi sentinţe; antologie.

blütenlos *adj.* fără flori.

Blüten|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei eteric extras din flori.

Blütenpflanzen *pl. (bot.)* fanerogame; **bedecktsamige** ~ angiosperme; **nacktsamige** ~ gimnosperme.

blütenrein *adj.* perfect curat, alb(ă) ca neaua; *(fam.)* **eine** ~ **Weste haben** a nu fi comis nimic rău, a avea cămaşa curată.

Blütenschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (bot.)* pedunculfloral.

Blütenscheide, *-n, f. (bot.)* teacă floralã.

Blüten|stand, *-(e)s, -stände, m.* inflorescenţă.

Blüten|stand|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* peduncul.

Blüten|stängel, *-s, -, m.* tulpină floralã.

Blüten|staub, *-(e)s, m. sg. (bot.)* polen.

Blüten|staubkorn, *-(e)s, -körner, n.* granulă, bobiţă de polen.

Blüten|stecher, *-s, -, m. (entomol.)* gărgăriţă, gândac-de-măr *(Anthonomus)*.

Blüten|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* pedicel.

Blut|entnahme, **Blut|entziehung** *f. sg. (med.)* luare, recoltare de sânge; sângerare.

Blütentraube, *-n, f. (bot.)* racem.

Blütentraum, *-(e)s, -träume, m. (poet.)* vis minunat, mirific; *(in expr.)* **nicht alle Blütenträume reifen** nu se împlinesc toate visele.

blütenweiß *adj.* alb (ca neaua).

Blüteperiode, *-n, f.* v. Blütezeit.

Bluter, *-s, -, m. (med.)* hemofilic.

Blut|ergießung, *-en, f.*, **Blut|erguss**, *-es, -güsse, m. (med.)* hematom.

Bluter|krankheit *f. sg. (med.)* hemofilie.

blut|erzeugend *adj.* care produce sânge, hematopoietic.

Blut|erzeugung *f. sg.* v. Blutbildung.

Blütezeit, *-en, f.* **1.** (perioadă de) înflorire. **2.** *(fig.)* epocă de prosperitate, apogeu.

Blutfarbe, *-n, f.* culoare a sângelui.

blutfarben, **blutfarbig** *adj.* **1.** de culoarea sângelui, sângeriu. **2.** hematoid.

Blutfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (biol.)* hemoglobină.

Blutfaser|stoff, *-(e)s, m. sg. (biol.)* fibrină.

Blutfeind, *-(e)s, -e, m.* duşman de moarte.

Blutfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de luptă.

Blutfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cinteză, cintiţă africană *(Lagonosticta brunneiceps)*.

Blutfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de sânge.

Blutfluss, *-es, m. sg.* hemoragie.

blutflüssig *adj.* care are hemoragie, hemoragic.

Blutflüssigkeit *f. sg. (biol.)* plasmă sanguină.

blutfluss|stillend *adj. (med.)* hemostatic.

blutfremd *adj.* străin de neam.

Blutgang, *-(e)s, m. sg. (med.)* scurgere de sânge.

blutgebunden *adj.* înrudit, rudă de sânge.

blutgedüngt *adj. (poet.)* muiat, scăldat în sânge; **~er Boden** pământ scăldat în sânge.

Blutgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas de sânge, sanguin.

Blutgefäß|erweiterung, *-en, f. (med.)* vasodilataţie.

Blutgefäßlehre *f. sg. (anat.)* angiologie.

Blutgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** preţ al sângelui (vărsat). **2.** bani primiţi pentru descoperirea crimei. **3.** *(fig.)* bani obţinuţi prin stoarcere, prin jefuire, prin jupuire, prin jecmănire.

Blutgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal pentru criminalitate.

Blutgerinnsel, *-s, n. sg. (med.)* cheag, coagul de sânge.

Blutgerinnung *f. sg. (med.)* coagulare a sângelui.

Blutgerüst, *-(e)s, -e, n.* eşafod.

Blutgeschwulst, *-schwülste, f.* umflătură care apare la un hematom.

Blutgeschwür, *-s, -e, n.* **1.** furuncul, abces. **2.** *(fam., glumeţ)* cocteil din lichior de ouă şi lichior de cireşe.

Blutgesetzgebung *f. sg.* legislaţie nemiloasă, sângeroasă.

blutgetränkt *adj.* îmbibat de sânge.

Blutgier *f. sg.* sete de sânge.

blutgierig *adj.* gata de a vărsa sânge, sângeros.

Blutglanz *f. sg. (tăb.)* lustru de sânge.

Blutgruppe, *-n, f.* grupă sanguină.

Blutgruppen|untersuchung, *-en, f. (med.)* analiză, determinare a grupei sanguine.

Bluthänfling, *-s, -e, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis cannabina)*.

Blut|harn, *-(e)s, m. sg. (med.)* urină cu sânge, sanguinolentă, hematurică.

Blut|harnen, *-s, n. sg. (med.)* hematurie.

Blut|hochdruck, *-(e)s, m. sg. (med.)* tensiune arterială mărită, hipertensiune.

Blut|hochzeit *f. sg. (ist.)* măcel; *(în expr.)* **die Pariser** ~ noaptea Sf. Bartolomeu.

Blut|holz, *-es, n. sg. (bot.)* v. Blutbaum.
Blut|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(vân.)* (câine) limier. **2.** *(fig.)* tiran sângeros.
Blut|husten, *-s, m. sg.* tuse cu sânge, hemoptizie.
blutig *adj.* **1.** cu sânge, de sânge; sângerând; ~ **machen** a păta, a mânji cu sânge. **2.** sângeros, crunt; ~ **schlagen** a bate până la sânge, a umple pe cineva de sânge. **3.** *(fig.)* complet, total; **ein ~er Laie** un diletant lamentabil; **es ist ~er Ernst** este un lucru foarte serios.
blutjung *adj.* foarte tânăr, tânăr de tot.
Blutklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi-roşu *(Trifolium pratense* L.).
Blutklumpen, *-s, -, m.* cheag de sânge.
Blutkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-roşie *(Brassica oleracea var. capitata f. rubra).*
Blutkohle *f. sg.* cărbune animal (preparat din sânge).
Blutkolik, *-en, f.* colici hemoragice.
Blutkonserve [-və], *-n, f.* conservă de sânge, sânge conservat.
Blutkoralle, *-n, f.* coral, mărgean roşu.
Blutkörperchen, *-s, -, n. (anat.)* globulă de sânge; **rote** ~ globule roşii de sânge, hematii; **weiße** ~ globule albe, leucocite.
Blutkörperchen|senkungsgeschwindigkeit *f. sg. (med.)* viteza de sedimentare a hematiilor.
blutkrank *adj.* cu sânge bolnav; *(pop.)* sifilitic.
Blutkrankheit *f. sg.* boală a sângelui; *(pop.)* sifilis.
Blutkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* nume al mai multor plante hemostatice sau de culoarea sângelui.
Blutkrebs, *-es, m. sg. (med.)* leucemie.
Blutkreislauf, *-(e)s, m. sg.* circulaţie a sângelui.
Blutkuchen, *-s, -, m.* sânge coagulat.
Blutlache, *-n, f.* baltă, lac de sânge.
Blutlassen, *-s, n. sg. (med.)* sângerare, lăsare (sau luare) de sânge.
Blutlauf, *-(e)s, m. sg.* v. Blutkreislauf.
Blutlaugensalz, *-es, -e, n. (chim.; pop.)* ferocianură de potasiu; **gelbes** ~ ferocianură galbenă de potasiu; **rotes** ~ ferocianură roşie de potasiu.
Blutlaus, *-läuse, f. (entom.)* purice-roşu, purice-lânos (de copaci) *(Schizoneura lanigera).*
blutlechzend *adj.* v. blutrünstig.
blutleer *adj.* v. blutlos.
Blutleere *f. sg.* lipsă de sânge, anemie.
Blutlehre *f. sg.* hematologie.
blutlos *adj. (şi fig.)* fără sânge, anemic.
Blutmal, *-(e)s, -e, n. (inv.)* v. Muttermal.
Blutmangel, *-s, m. sg.* lipsă de sânge, anemie.
blutmäßig, *-adj.* v. blutsmäßig.
Blutmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de sânge (ca nutreţ, îngrăşământ).
Blutmensch, *-en, -en, m.* om sângeros, setos de sânge; barbar, canibal.
Blutmilchen, *-s, n. sg. (vet.)* boală a vacilor (inflamaţia ugerului) în timpul căreia laptele lor este amestecat cu sânge.
blutmüde *adj.* mort de oboseală.
Blut|opfer, *-s, -, n.* jertfă sângeroasă.
Blut|orange [-oraŋʒə şi -orã:ʒə], *-n, f.* portocală sângerie, roşie.
Blut|orden, *-s, -, m.* ordin al sângelui (decoraţie nazistă).
Blutpeterlein, *-s, -, n.* v. Blutschierling.
Blutpfirsich, *-s, -e, m.* piersică roşiatică.
Blutpfropf, *-(e)s, -e, m.* v. Blutgerinnsel.
Blutplättchen, *-s, -, n. (biol.)* lamelă sanguină.
Blutprobe, *-n, f.* **1.** *(ist.)* formă de ordalie. **2.** *(med.)* sânge recoltat pentru analiză.
Blutrache, *-n, f.* răzbunare a unui omor, vendetă.
Bluträcher, *-s, -, m.* răzbunător al unui omor.
Blutrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu pentru probleme de criminalitate.
Blutrausch, *-(e)s, -räusche, m. (fig.)* beţie de sânge, dorinţă de omor, pasiune criminală.
Blutregen, *-s, -, m.* ploaie de sânge.
Blutregierung, *-en, f.* domnie sângeroasă.
blutreich *adj.* sanguin(olent), bogat în sânge.
blutreinigend *adj.* depurativ, care curăţă sângele.
Blutreinigung *f. sg. (med.)* depuraţie, curăţare a sângelui.
Blutreinigungsmittel, *-s, -, n. (med.)* depurativ.
Blutreizker, *-s, -, m. (bot.)* roşcovă *(Lactarius deliciosus).*
Blutrichter, *-s, -, m.* **1.** judecător de crime. **2.** călău, gâde.
blutrot *adj.* roşu ca sângele; sângeriu; **er wurde** ~ s-a (sau a) roşit; i s-a urcat sângele la cap.
Blutröslein, *-s, -, n.* trandafir roşu.
Blutruhr *f. sg. (med.)* dizenterie.
blutrünstig *adj.* **1.** setos de sânge, sângeros. **2.** echimozat.
Blutrünstigkeit *f. sg.* **1.** sete de sânge; ~ **der Darstellung** caracter necruţător, sângeros al reprezentării, al ilustraţiei. **2.** bătaie până la sânge; aspect însângerat, rănit al cuiva.
blutsauer *adj. (fam.)* chinuit, foarte anevoios, cu chiu, cu vai; **es sich** *(dat.)* ~ **werden lassen** a suferi în mod cumplit.
Blutsäufer, *-s, -, m.* băutor de sânge.
blutsaugend *adj.* **1.** care suge sângele. **2.** *(fig.)* exploatator.
Blutsauger, *-s, -, m.* **1.** lipitoare. **2.** vampir. **3.** *(fig.)* exploatator, vampir, tiran.
Blutsaugerei *f. sg. (fig.)* exploatare, vampirism.
blutsaugerisch *adj. (fig.)* exploatator.
Blutsbande *pl.* legătură de sânge.
Blutsbruder, *-s, -brüder, m. (fig.)* frate de cruce; **sie wurden Blutsbrüder** s-au legat fraţi de cruce.
Blutsbruderschaft *f. sg.* frăţie de cruce.
Blutschande *f. sg. (jur.)* incest.
Blutschänder, *-s, -, m. (jur.)* persoană incestuoasă, autor al unui incest.
blutschänderisch *adj. (jur.)* incestuos.
blutscheu *adj.* hematofob, care se îngrozeşte de sânge.
Blutscheu(e) *f. sg.* hematofobie.
Blutschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută *(Copium maculatum).*
Blutschnee, *-s, m. sg. (bot.)* zăpadă roşie cauzată de alga *Chlamydomonas nivalis.*
Blutschöffe, Blutschöppe, *-n, -n, m. (jur.)* asesor la tribunalul pentru judecarea crimelor.
Blutschuld, *-en, f. (poet.)* omucidere, omor, crimă; ~ **auf sich laden** a se face vinovat de vărsare de sânge.
Blutschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* **1.** ciupercă care creşte pe trunchiul stejarilor *(Fistulina).* **2.** *(med.)* hemagiom.
Blutschwär, *-(e)s, -e, m. (reg.)* furuncul.
Blutschweiß, *-es, m. sg.* sudoare de sânge.
Blutsee, *-s, -n, m.* aglomerare de alge roşii.
Blutsenkung, *-en, f.* sedimentare a sângelui.
Blutserum, *-s, -ren* şi *-ra, n. (biol.)* ser sanguin.
Blutsfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** rudă de sânge. **2.** prieten intim.
Blutsfreundschaft, *-en, f.* **1.** rudenie de sânge. **2.** prietenie intimă.
blutsgemäß, blutsmäßig *adj.* conform cu sângele.
Blut|speien, *-s, n. sg. (med.)* hematemeză, vomitare cu sânge.
Blut|spender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* donator(-oare) de sânge.
Blut|spucken, *-s, n. sg. (med.)* hemoptizie.
Blut|spur, *-en, f.* urmă de sânge.
Blut|stau|ung, *-en, f. (med.)* stază sanguină.
Blut|stein, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* blutstein. **2.** *(constr.)* hematită roşie (material de şlefuit).
Blut|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit de sânge.
Blut|stillen, *-s, n. sg. (med.)* hemostază.
blut|stillend *adj. (med.)* hemostatic, care opreşte sângerarea.
Blut|stillung, *-en, f. (med.)* hemostază, oprire a unei hemoragii.
Blut|stillungsmittel, *-s, -, n.* (medicament) hemostatic.
Blut|stockung, *-en, f.* v. Blutstauung.
Blut|strieme, *-n, f.* dungă de sânge, vânătaie, vârstă de sânge.
Blut|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** sângele care circulă în corp. **2.** sângele care se scurge (la o hemoragie puternică).
Bluts|tröpfchen, *-s, -, n.*, **Bluts|tröpfel**, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* al lui Blutstropfen) picătură, picătură mică de sânge. **2.** *(zool.)* specie de fluture *(Zygoenis).* **3.** *(bot.)* nume dat mai multor plante care au mici flori roşii (de exemplu orhideea *Nigritella nigra).*
Bluts|tropfen, *-s, -, m.* picătură de sânge.
Blut|stuhl, *-(e)s, -stühle.* **1.** *(med.)* melenă, scaun cu sânge. **2.** v. Blutgerüst.
Blut|sturz, *-es, -stürze, m.* sângerare masivă pe gură, hemoptizie, hemoragie.
blutsverwandt *adj.* consanguin; înrudit prin sânge.
Blutsverwandte, *-n, -n, (ein Blutsverwandter), m.* şi *f.* rudă de sânge.
Blutsverwandtschaft *f. sg.* rudenie de sânge.
Blut|tat, *-en, f. (poet.)* omor, crimă, măcel, faptă sau acţiune sângeroasă.
Blut|taufe *f. sg. (bis.)* botezul sângelui.
Blütte, *-n, f. (reg.)* luminiş.
Blut|transfusion, *-en, f. (med.)* transfuzie de sânge.
blut|treibend *adj.* hemagog, care produce scurgerea sângelui.
blut|triefend *adj.* sângerând, însângerat, plin de sânge.
Blut|tropfen, *-s, m.* picătură de sânge.
Blut|tröpfchen, Blut|tröpfel, *-s, -, n.* v. Blutstropfen.
blut|über|strömt *adj.* acoperit de sânge, scăldat în sânge.
Blut|übertragung, *-en, f.* v. Bluttransfusion.
Blut|umlauf, *-(e)s, m. sg.* v. Blutkreislauf.
Blutung, *-en, f.* **1.** sângerare, hemoragie; **innere** ~ hemoragie internă. **2.** *pl.* menstruaţie. **3.** *(bot.)* eliminare a apei din plantă prin presiune radiculară.
Blutungsdruck, *-(e)s, m. sg. (bot.)* forţă a presiunii radiculare.
Blutungs|saft, *-(e)s, -säfte, m. (bot.)* suc eliminat prin presiune radiculară.
blut|unterlaufen *adj.* **1.** echimozat. **2.** *(despre ochi)* însângerat.
Blut|unterlaufung, *-en, f.* sufuziune sanguină, vânătaie.
Blut|untersuchung, *-en, f. (med.)* analiză a sângelui.
Blut|urteil, *-(e)s, -e, n. (înv.)* condamnare la moarte.
Blutvergießen, *-s, n. sg.* vărsare de sânge.
Blutvergiftung, *-en, f. (med.)* septicemie.
blutverkrustet *adj.* încălcit şi cu sânge uscat.
Blutverlust, *-(e)s, -e, m.* **1.** pierdere de sânge. **2.** *(fig.)* pierdere de oameni.
blutverschmiert *adj.* plin de sânge.
Blutversorgung *f. sg.* recoltare de sânge.
Blutvertrag, *-(e)s, -träge, m.* alianţă de sânge.
blutvoll *adj. (şi fig.)* bogat în sânge; voinic, puternic, viguros; vioi, vital.
Blutwallung, *-en, f.* v. Blutandrang.
Blutwärme *f. sg.* temperatură a sângelui.
Blutwasser, *-s, n. sg. (biol.)* limfă, partea apoasă a sângelui, ser.
Blutwässerigkeit *f. sg. (med.)* serozitate.
blutwenig *adj. (fig.)* prea puţin, foarte puţin, mai nimic.
Blutwurst, *-würste, f. (cul.)* cârnat cu sânge, sângerete.
Blutwurz *f. sg. (bot.)* sclipeţi *(Potentilla erecta).*
Blut|zeichen, *-s, -, n.* pată, semn de sânge.
Blut|zellen *pl. (biol.)* elemente figurate ale sângelui.
Blutzer, *-s, -, m. (austr.)* **1.** dovleac. **2.** *(fig.)* cap, dovleac, devlă, tigvă. **3.** ploscă. **4.** greşeală.
Blut|zersetzung *f. sg. (med.)* dezagregare a sângelui.
Blut|zeuge, *-n, -n, m.* martir.
Blut|zeugin, *-nen, f.* martiră.
Blut|zirkulation *f. sg.* v. Blutkreislauf.
Blut|zoll, *-(e)s, m. sg.* sacrificiu în vieţi omeneşti; **einen hohen** ~ **zahlen** a face sacrificii mari în vieţi omeneşti.
Blut|zucker, *-s, m. sg. (med.)* glicemie în sânge.
Blut|zucker|spiegel, *-s, -, m. (med.)* nivel al glicemiei.

Blut|zwang, *-(e)s, m. sg.* dizenterie.
BLZ, *-, f. presc.* de la Bankleitzahl cod al băncii.
b-Moll, *-, n. sg. (muz.)* si becar minor.
Bö, *-en, f. (mar.)* rafală (de vânt).
Boa, *-s, f.* **1.** *(zool.)* boa *(Boa constrictor).* **2.** boa, fâşie lungă de blană sau de pene purtată de femei în jurul gâtului.
Boabab, *-s, -, m. (bot., rar, înv.)* v. Baobab.
Bob [bɔp], *-s, -s, m.* v. Bobsleigh.
Bob|bahn, *-en, f.* v. Bobsleighbahn.
Bobbel, *-n, f.* băşică de apă, clăbuc.
bobbelig *adj. (reg.)* încet, cumpănit, demn.
bobbeln, *bobbelte, gebobbelt, (ich bobb(e)le), vb. (h) tr.* a face clăbuci; *(impers.)* **es bobbelt** spumegă, clocoteşte.
bobben, *bobbte, gebobbt, vb. (h) intr. (sport)* a spori viteza bobului (în timpul mersului, prin zvăcnirea înainte a corpului).
bobblig *adj.* v. bobbelig.
Bobby, *-s, -s, m. (fam.)* poliţist englez.
Bober, *-s, -, m. (mar.)* indicator maritim plutitor.
Boberelle, *-n, f. (reg.)* v. Judenkirsche.
Bobfahrer, *-s, -, m. (sport)* bober.
Bobine, *-n, f.* **1.** *(tehn., filatură)* bobină, sucală. **2.** *(mine)* tambur de troliu.
Bobinet, *-s, -s, m.*, **Bobinetgewebe**, *-s, -, n. (text.)* pânză subţire şi străvezie (de in, bumbac sau mătase), tul, voal.
Bobinetweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război pentru pânza subţire şi străvezie (în reţea), tul, voal.
Bobmeister, *-s, -, m.* campion de bob.
Bobmeisterschaft, *-en, f.* campionat de bob.
Bobo, *-s, -s, m. (fam.)* nebun, caraghios, poznaş.
Bobschlitten, *-s, -, m.* bobsleigh, bob (sanie).
Bobsleigh ['bɔbsle:], *-s, -s, m. (sport)* bob (sanie).
Bobsleighbahn, *-en, f. (sport)* pistă de bob.
Bocher, *-s, -, m.* evreu tânăr; talmudist.
Bock[1], *-(e)s, Böcke, m.* **1.** ţap, berbec, căprior, iepure; *(fam.)* **er stinkt wie ein ~** pute ca un ţap. **2.** simbol al îndărătniciei, al încăpăţânării; **ihn stößt der ~ a)** e încăpăţânat; **b)** plânge cu sughiţuri; **den ~ melken** a tăia frunze la câini; **den ~ zum Gärtner machen** a da oile în paza lupului; **die Schafe von den Böcken scheiden** a separa pe cei buni de cei răi, a separa grâul de neghină. **3.** (om) încăpăţânat, îndărătnic, căpăţânos; capsoman. **4.** om greoi, neîndemânatic. **5.** cal nărăvaş. **6.** *(tehn.)* berbec, sonetă. **7.** capră (de trăsură, de tăiat lemne); *(fam.)* **per ~ mitfahren** a călători fără bilet. **8.** capră (de gimnastică); **~ springen** a sări capra. **9.** butuc, căluş, scaun de tortură. **10.** ţap (de bere). **11.** *(tehn.)* capră (la poduri improvizate), capră-spargheţ. **12.** *(fig., în expr.)* greşeală, eroare: **einen ~ schießen** a face o boroboaţă, o greşeală grosolană, o gafă. **13.** *(fig.)* poftă; **(einen) ~ auf etwas haben** a avea poftă, chef de ceva. **14.** *(av.)* suport (pentru coada sau osiile roţilor unui avion). **15.** *(mar.)* tun. **16.** tumbă.
Bock[2], *-s, -, n. (pop) presc.* de la Bockbier.
bockbeinig *adj.* încăpăţânat, îndărătnic, căpăţânos.
Bockbeutel, *-s, -, m.* v. Bocksbeutel.
Bockbier, *-(e)s, -e, n.* bere tare.
Bockbrücke, *-n, f. (constr.)* pod pe capre.
Böckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bock[1]) ieduţ; ţap mic; iepuraş.
bocken, *bockte, gebockt, vb. (h) intr.* **1.** a împunge (cu coarnele). **2.** a mirosi ca un ţap. **3.** *(despre capre, iepuroaice etc.)* a fi în călduri. **4.** *(despre cai)* a se cabra. **5.** *(mar.; despre nave)* a tanga. **6.** *(fig.)* a se încăpăţâna, a se îndărătnici.
Bockerl, *-s, -n, n. (austr., pop.)* con de brad.
Bockfell, *-(e)s, -e, n.* piele de ţap.
Bockfuß, *-es, -füße, m.* **1.** v. Bockhuf. **2.** *(mitol.)* satir. **3.** *(fam.)* om căruia îi miros picioarele.
bockfüßig *adj.* **1.** cu picioare de capră. **2.** cu picioare urât mirositoare.
Bockhuf, *-(e)s, -e, m. (vet.)* picior de capră.
bockig *adj.* **1.** mirosind a ţap, a vier. **2.** *(fig.)* încăpăţânat, îndărătnic.
böckig, **böckisch** *adj.* **1.** încăpăţânat; rigid. **2.** lasciv; libidinos.
Bock|käfer, *-s, -, m. (entom.)* scarabeu *(Cerambyx).*
Bock|kalb, *-(e)s, -kälber, n.* **1.** ied. **2.** pui de căprioară.
Bock|kitz, *-es, -e, n.* v. Bockkalb **(2)**.
Bocklafette, *-n, f. (mil.)* afet de artilerie de munte.
Bockleder, *-s, -, n.* piele de ţap.
bockledern *adj.* **1.** de piele de ţap. **2.** *(fam.)* plicticos.
Böcklein, *-s, -, n.* v. Böckchen.
Bockleiter, *-n, f. (tehn.)* scară dublă.
Bockmist, *-(e)s, m. sg. (fam.)* prostii, vorbe deşarte.
Bockmühle, *-n, f.* v. Bockwindmühle.
Bockpfeife, *-n, f.* cimpoi.
Bockpfeifer, *-s, m.* cimpoier.
Bocksäge, *-n, f.* ferăstrău de mână, joagăr.
Bocksattel, *-s, -sättel, m.* şa de husar.
Bocks|auge, *-s, -n, n.* (un fel de) scoică.
Bocksäule, *-n, f. (constr.)* contrafişă (la acoperişuri cu un versant).
Bocksbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-caprei *(Tragopogon).*
Bocksbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** struguri negri *(Ripes nigrum)* **2.** *(reg.)* lemn-câinesc *(Ligustrum vulgare).*
Bocksbeutel, *-s, -, m.* **1.** sticlă rotundă plată (pentru vinuri nobile de Franconia). **2.** *(fig.)* indolenţă, nărav învechit. **3.** scrot de ţap.
Bocksbeutelei, *-en, f.* v. Bocksbeutel **(2)**.
bocksbeutelig *adj. (fam., fig.)* meschin.
Bockschemel, *-s, -, m.* capră de ridicare (la caretaşi).
Bocksdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* cătină-de-garduri *(Lycium halimifolium).*
Böckser, *-s, m. sg.* greşeală în fabricarea vinului care-l face să miroasă a hidrogen sulfurat.
Bocksfell, *-(e)s, -e, n.* v. Bockfell.
Bocksfuß, *-es, -füße, m.* v. Bockfuß.
Bocksgeile, *-n, f. (bot.)* ouăle-popii *(Himantoglossum hircinum).*
Bocksgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de ţap.
Bockshorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** corn de ţap. **2.** *(fig.; în expr.)* **ins ~ jagen** a băga în sperieţi, a înfricoşa, a intimida; aului. **3.** *(tehn.)* ornament metalic în spirală (la uşi, ferestre etc.). **4.** *(bot.)* roşcovă.
Bockshornbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* roşcovă *(Ceratonia siliqua).*
Bockshornklee, *-s, m. sg. (bot.)* schindul *(Trigonelia foenum-graecum).*
Bockskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* unghia-găii *(Astragalus glycyphyllos).*
Bocksleder, *-s, n. sg.* v. Bockleder.
bocksledern *adj.* din piele de ţap.
Bocksmelde, *-n, f. (bot.)* spanac sălbatic, tămâiţă *(Chenopodium album).*
Bocks|peterlein, *-s, -, n. (bot.)* pimpinea *(Pimpinella).*
Bock|springen, *-s, n. sg.* (joc de-a) capra; *(gimnastică)* săritură peste capră.
Bock|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** *(gimnastică)* săritură peste capră. **2.** mişcare iute şi rigidă.
bock|steif *adj.* ţeapăn.
Bock|stütze, *-n, f. (tehn.)* coloană cu contrafişă, suport în formă de capră.
Bockwehr, *-en, f. (tehn.)* stăvilar pe capre.
Bockwindmühle, *-n, f.* moară de vânt cu casă rotitoare.
Bockwurst, *-würste, f. (cul.)* cârnăcior picant.
Bodden, *-s, -, m.* **1.** golf (maritim) puţin adânc, aproape închis (la ţărmul german al Mării Baltice). **2.** *(reg.)* pământ, sol; teren, teritoriu. **3.** *(reg.)* putină.
boddern, *bodderte, geboddert, vb. (h) intr.* a se bălăci; a merge prin apă.
Bodega, *-s, f.* bodegă, cramă spaniolă.
bödeln, *bödelte, gebödelt (ich böd(e)le), vb. (h) intr.* a ţopăi, a dansa grosolan.
Boden, *-s, Böden, m.* **1.** pământ, sol; teren, teritoriu; **Durchlässigkeit des ~s** permeabilitatea solului; **geschütteter ~** pământ transportat; **aufgeweichter ~** pământ, sol, teren muiat; **ausgelaugter ~** sol epuizat; **fruchtbarer ~** sol fertil; **schwerer ~** pământ argilos; **den ~ bearbeiten** a cultiva pământul; **auf feindlichem ~** pe pământ, pe teritoriu duşman; **auf fremdem ~ a)** pe pământ, pe teritoriu străin, în străini; **b)** pe pământul altuia; **der geliebte ~ der Heimat** pământul iubit al patriei; **auf heimatlichem ~** pe pământul natal; **den ~ ebnen** a nivela, a netezi pământul; *(şi fig.)* **günstigen ~ finden** a găsi teren favorabil; *(şi fig.)* **den ~ (vor)bereiten** a pregăti terenul; *(şi fig.)* **an ~ gewinnen** a câştiga teren; **bis auf den ~** până la pământ; **zu ~ fallen** a cădea, a se prăbuşi, a se întinde (la pământ); **am ~ liegen** a fi culcat, a zăcea la pământ; *(şi fig.)* **jn. zu ~ strecken** (sau **werfen**) a trânti pe cineva la pământ, a da cu cineva de pământ; *(fig.)* **der ~ brannte ihm unter den Füßen** sau **der ~ wurde ihm zu heiß** îi ardea pământul sub picioare; *(fig.)* **der ~ schwankte ihm unter den Füßen** i se clătina pământul sub picioare; **~ fassen** a rămâne locului, a se stabili; **festen ~ unter den Füßen haben a)** *(şi fig.)* a sta pe teren solid; **b)** *(fig.)* a fi stăpân pe situaţie; **wie Pilze aus dem ~ schießen** a se înmulţi ca ciupercile; **neue Armeen aus dem ~ stampfen** a scoate armate noi (ca) din pământ; *(av.)* **sich vom ~ heben** a decola; **dem ~ gleich machen** a face una cu pământul, a rade de pe suprafaţa pământului; **er wäre am liebsten vor Scham in den ~ gesunken** ar fi intrat în pământ de ruşine. **2.** pământ; moşie; **den ~ verteilen** a împărţi pământurile, moşiile. **3.** podea, duşumea, podină; **der ~ ist mit Teppichen belegt** podeaua este acoperită cu covoare; **steinerner ~** duşumea din lespezi de piatră; **sich auf den ~ setzen** a se aşeza pe podea. **4.** fund; **einen ~ in ein Fass setzen** a pune fund unui butoi; **dem Fass den ~ ausstoßen a)** a desfunda un butoi; **b)** *(fig.)* a strica o treabă cu desăvârşire; **der ~ der Kiste** fundul lăzii; **Koffer mit doppeltem ~** geamantan cu fund dublu; **eine Moral mit doppeltem ~** o morală echivocă, şovăitoare; **das schlägt dem Fass den ~ aus!** asta pune capac la toate! asta este culmea! **zu ~ gehen** a coborî, a ajunge pe fund, a se lăsa la fund; **in Grund und ~ verdorben** stricat până în măduva oaselor. **5.** *(fig.)* fundament, bază; punct de vedere; **gemeinsamer ~** bază comună; **auf dem ~ der Erfahrung** bizuindu-se pe experienţă, pe baza experienţei; **auf dem ~ der Tatsachen** pe baza faptelor; **Handwerk hat goldenen ~** meseria este brăţară de aur. **6.** pod (de casă); *(reg.)* hambar; **auf dem ~** în pod; *(fig.)* **Korn auf dem ~ haben** a avea din ce trăi. **7.** *(înv.)* etaj. **8.** *(mar.)* punte de încărcare.
Boden|abdichtung, *-en, f.* zăgăzuire, oprire a apei, izolare a pământului (cu ajutorul unui zăgaz).
Boden|abtragung, *-en, f.* eroziune a solului.
Boden|abwehr, *-en, f. (mil.)* apărare antiaeriană la sol.
Boden|anker, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* ancoră de fund. **2.** *(hidr.)* ancoraj în pământ.
Boden|anlage, *-n, f.* **1.** *(av.)* instalaţii pe sol, infrastructură. **2.** *(tel.)* instalaţie terestră.
Boden|an|strich, *-(e)s, -e, m. (mar.)* pitură, vopsea de carenă.
Boden|anteil, *-(e)s, -e, m.* lot de pământ.
Boden|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de pământ.
Boden|arbeit, *-en, f. (metal.)* prima topire la un cuptor.
Boden|art, *-en, f.* tip de sol, fel de pământ; **bündige ~** pământ coeziv; **feinkörnige ~** tip de pământ cu granulaţie fină.
Boden|atmung *f. sg.* exalaţie.
Boden|auflockerung, *-en, f.* afânare a solului.
Boden|aufschließung *f. sg. (constr.)* deschidere a pământului, a solului; descopertă; explorare.
Boden|ausbeutung *f. sg.* exploatare a pământului.
Boden|bakterien [-riən] *pl. (bot.)* bacterii de pământ.
Bodenbalken, *-s, -, m.* grindă de pământ, grindă-talpă.
Bodenbe|arbeitung *f. sg.* **1.** cultură a solului. **2.** cultivare a pământului; **gemeinsame ~** cultivare a pământului în comun.
Bodenbe|arbeitungsmethode, *-n, f.* metodă de cultivare a pământului.
Bodenbebauer, *-s, -, m.* agricultor, ţăran.
Bodenbefestigung *f. sg.* **1.** consolidare, întărire, stabilizare a terenului. **2.** tălpuire a încălţămintei.
Bodenbelag, *-(e)s, -läge, m.* podea, pardoseală.

Bodenbenützung *f. sg.* **1.** folosire a pământului. **2.** folosire a podului (de casă); **gemeinsame** ~ folosirea în comun a podului.
Bodenbenützungs|er|hebung *f. sg.* supraveghere, control a(l) cultivării pământului.
Bodenbenutzungsgebühr, *-en, f. (ec.)* redevență pe pământ.
Bodenbenutzungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de ocupare a solului.
Bodenberieselung *f. sg. (agr.)* irigare prin stropire, prin aspersiune.
Bodenbeschaffenheit, *-en, f.* structură a solului, calitate, natură a terenului.
Bodenbesitz, *-es, -e, m.* proprietate funciară; **der vergesellschaftete** ~ proprietatea colectivă asupra pământului.
Bodenbesitzreform, *-en, f.* reformă agrară.
Bodenbe|stellung *f. sg. (agr.)* cultivare a pământului.
Bodenbewässerung *f. sg.* irigare a solului.
Bodenbewegung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* transport al pământului. **2.** *(geol.)* mișcare tectonică. **3.** mișcare pentru reformă agrară.
Bodenbewirtschaftung *f. sg.* cultivare, gospodărire, exploatare a pământului.
Bodenbohrer, *-s, -, m.* foreză pentru teren.
Bodenbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură de podea. **2.** *(metal.)* placă de model. **3.** *(text.)* placă de sprijin.
Bodenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* crăpătură în pământ.
Bodenchemie [-çemi:] *f. sg.* chimia pământului, a solului.
Bodendämpfung, *-en, f. (tel.)* atenuare a undei de sol.
Bodendruck, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(fiz.)* presiune pe fund (a lichidului). **2.** *(geol., mine)* presiune a terenului, a solului. **3.** *(hidr.)* presiune asupra terenului de fundație.
bodendumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi.
Boden|echo [-ɛço], *-s, -s, n. (tel.)* ecou de sol, semnal reflectat de pământ.
Boden|effekt, *-(e)s, -e, m. (av.)* efect al solului.
Boden|effektgerät, *-(e)s, -e, n. (av.)* aparat cu pernă de aer.
Boden|eigenschaft, *-en, f. (geol.)* calitate a pământului.
Boden|einsenkung, *-en, f.* **1.** depresiune de teren. **2.** tasare a terenului.
Boden|eis, *-es, n. sg.* sol înghețat.
Boden|entwässerung *f. sg.* desecare, drenaj a(l) solului.
Boden|er|hebung, *-en, f.* ridicătură de teren, movilă.
Boden|erosion, *-en, f.* eroziune a solului.
Boden|erschöpfung *f. sg.* sleire a pământului.
Boden|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* venit produs de sol, venit funciar; produs agricol.
Boden|erzeugnisse *pl.* produse agricole.
Bodenfenster, *-s, -, n.* fereastră de pod, lucarnă.
bodenfest *adj.* străvechi; împământenit, înrădăcinat.
Bodenfetzen, *-s, -, m.* sfoară, parcelă, petic de pământ.
Bodenfeuchtigkeit *f. sg.* umezeală a solului.
Bodenfeuer, *-s, -, n.* **1.** foc care înaintează pe suprafața solului (la incendii forestiere). **2.** *(forest.)* ardere a semințișului (din jurul unui arbore). **3.** *(av.)* lumină de balizaj. **4.** *(mil.)* foc (de respingere) la sol.
Bodenfläche, *-n, f. (metrol.)* suprafață a terenului (fără construcții); **ein Grundstück mit 1 000 m²** ~ un teren de 1 000 m².
Bodenfliese, *-n, f.* dală.
Bodenfonds, [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fonduri agricole (în bani).
Bodenformation, *-en, f.* compoziție, conformație, alcătuire a solului.
Bodenforscher, *-s, -, m.* cercetător al solului, pedolog.
bodenfrech *adj.* foarte obraznic, foarte impertinent.
Bodenfreiheit *f. sg.* **1.** *(auto.)* distanță minimă, gardă (la sol). **2.** *(tel.)* degajare a terenului (necesară legăturilor pe unde ultrascurte).
Bodenfrost, *-(e)s, -fröste, m.* **1.** *(met.)* îngheț la sol. **2.** *(constr.; hidr.)* înghețare a pământului; **künstlicher** ~ înghețare artificială a pământului.
Bodenfund, *-(e)s, -e, m. (arheol.)* obiect arheologic găsit în sol.
Bodengare *f. sg.* ogor, sol fertilizat.
Bodengas, *-es, -e, n.* gaz natural.
Bodengericht, *-(e)s, -e, n.* laț (de prins păsări) așezat pe pământ.
Bodenge|staltung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* structură, textură a solului. **2.** formă, conformație a pământului.
Bodengüte *f. sg.* calitate a pământului.
Bodengymnastik *f. sg.* gimnastică la sol.
Bodenhaftung *f. sg. (auto.)* aderență la sol.
Bodenhaube, *-n, f.* bonetă a femeilor din Suabia.
Bodenherrschaft *f. sg.* stăpânire, posesiune a pământului.
Bodenkammer, *-n, f.* cameră mică la mansardă.
Bodenklasse, *-n, f.* clasă, categorie de pământ.
Bodenkomitees *pl. (ist.)* comitete țărănești.
Bodenkredit, *-(e)s, -e, m.* credit funciar.
Bodenkredit|an|stalt, *-en, f.* institut de credit funciar.
Bodenkreditbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit funciar.
Bodenkreditpfandbrief, *-(e)s, -e, m.* poliță a unui institut de credit funciar.
Bodenkultur *f. sg. (agr.)* cultură a pământului.
Bodenkunde *f. sg.* știință a solurilor, pedologie.
bodenlang *adj.* lung până la podea, la pământ; **ein ~es Abendkleid** rochie lungă de seară.
Bodenleitfähigkeit *f. sg.* conductibilitate a pământului, a solului.
bodenlos *adj.* **1.** foarte adânc, fără fund. **2.** *(fig.)* imens, enorm; nemaipomenit, nemaiauzit; **~e Frechheit** obrăznicie nemaipomenită; **ein ~er Jammer** o jale imensă; *(fig.)* **~es Fass** sac fără fund.
Bodenluftdruck, *-(e)s, m. sg. (met.)* presiune atmosferică la suprafață, la nivelul pământului.
Bodenluke, *-n, f.* ferestruie de pod, lucarnă.
Bodenmangel, *-s, m. sg.* lipsă de pământ.
Bodenmannschaft, *-en, f.* v. Bodenpersonal.
Bodenmassiv, *-s, -e* [-və], *n.* suprafață, întindere de pământ.
Bodenmehl, *-(e)s, -e, n.* feculă.
Bodenmelioration *f. sg.* v. Bodenverbesserung.
Bodenmonopol, *-s, -e, n.* monopol al pământului.
Boden|nebel, *-s, -, m. (met.)* ceață la sol.
Boden|not *f. sg.* **1.** lipsă de pământ. **2.** *(fig.)* foame de pământ.
Boden|nutzung, *-en, f.* utilizare, folosire a pământului; **Urkunde für ewige** ~ act (document) de dare în folosință veșnică a pământului.
Boden|nutzungs|politik *f. sg.* politică agrară.
Bodenpacht, *-en, f.* arendă.
Bodenpersonal, *-s, n. sg. (av.)* personal terestru.
Bodenpflege *f. sg.* îngrijire, protecție a solului.
Bodenphysik *f. sg.* fizica solului.
Bodenplanken *pl. (mar.)* bordaj.
Bodenplatte, *-n, f.* **1.** *(constr.)* dală; placă de pardoseală. **2.** *(electr., tel.)* placă de legare la pământ, priză de pământ în formă de placă. **3.** șasiu de radioreceptor. **4.** *(metal.)* placă de fundație, de bază.
Bodenpolitik, *-en, f.* politică agrară.
Bodenpreis, *-es, -e, m.* prețul pământului.
Bodenprobe, *-n, f.* probă de sol.
Bodenprodukt, *-(e)s, -e, n.* **1.** produs agricol. **2.** *(chim.)* produs de fund, reziduu, precipitat.
Bodenprüfer, *-s, -, m.* dispozitiv, aparat pentru încercarea pământului.
Bodenraum, *-(e)s, -räume, m.* pod (de casă).
Bodenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept funciar.
Bodenreform, *-en, f. (ec.)* reformă agrară.
Bodenreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăție a solului.
Bodenrente, *-n, f. (ec.)* venit funciar, rentă funciară.
Bodensack, *-(e)s, -säcke, m. (reg., cul.)* tobă (de porc) cu sânge.
Bodensatz, *-es, -sätze, m. (chim.)* sediment, depozit.
Bodenschätze *pl.* bogății ale pământului, ale solului.
Bodenschicht, *-en, f. (geol.)* strat.
Bodenschutz, *-es, m. sg.* protecție a solului (împotriva eroziunii etc.).
Bodensenkung, *-en, f.* **1.** *(geol.)* depresiune; sinclinal. **2.** vâlcea; teren povârnit. **3.** tasare a pământului.
Boden|stampfmaschine, *-n, f.* mașină de compactat pământul.
bodenständig *adj.* **1.** băștinaș, localnic, autohton. **2.** care se găsește pe pământ; **~e Nester** cuiburi așezate pe pământ.
Boden|ständigkeit *f. sg.* caracter autohton.
Boden|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piatră inferioară (de moară).
bodenstet *adj. (bot.)* care crește numai în anumite feluri de pământ.
Boden|stiege, *-n, f.* v. Bodentreppe.
Boden|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe armate terestre.
Bodentemperatur, *-n, f. (met.)* temperatură a solului.
Bodentreppe, *-n, f.* scară spre pod.
Bodentruppen *pl. (av., mil.)* trupe terestre.
Bodenturnen, *-s, n. sg.* v. Bodengymnastik.
Bodentür, *-en, f.* ușă a podului.
bodenvag [-va:k] *adj. (bot.)* indiferent față de natura solului.
Bodenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet de fund.
Bodenverbesserung, *-en, f. (bot., agr.)* ameliorare a terenurilor.
Bodenver|hältnisse *pl.* **1.** natură a terenului. **2.** relații funciare (de proprietate).
Bodenversauerung *f. sg. (ec.)* acidificare a solului.
Bodenverteilung, *-en, f.* împărțire a pământului, a moșiilor.
Bodenvorbereitung *f. sg.* pregătire a solului.
Bodenwaage, *-n, f.* cântar zecimal; basculă.
Bodenwärme *f. sg.* temperatură a solului.
Bodenwasser, *-s, n. sg.* apă freatică.
Bodenwelle, *-n, f.* **1.** ridicătură, înălțime; *(geol.)* anticlinal. **2.** *(tel.)* undă directă, undă de suprafață. **3.** *pl. (geod.)* ondulații ale terenului.
Bodenwellenmissweisung, *-en, f. (tehn.)* eroare de teren (la măsurarea distanțelor).
Bodenwetterkarte, *-n, f. (met.)* hartă (sinoptică) de sol.
Boden|wider|stand, *-(e)s, -stände, m. (geol.)* rezistență a solului.
Bodenwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* vânt la sol.
Bodenwohnung, *-en, f.* mansardă.
Bodenwrange, *-n, f. (mar.)* varangă, tablă-varangă.
Bodenwurzelung *f. sg. (fig.)* legare de pământ, de glie.
Bodenzahl, *-en, f. (chim.)* număr al talerelor (de schimb din coloană).
Bodenzeiger, *-s, -, m.* indicator de sol.
Bodenzimmer, *-s, -, n.* v. Bodenkammer.
Bodenzins, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* rentă funciară. **2.** taxă de însilozare, de înmagazinare (a produselor agricole).
bodig *adj. (elv.)* adânc.
bodigen, *bodigte, gebodigt, vb. (h) (elv.)* **I.** *tr.* a doborî la pământ, a învinge. **II.** *intr.* a îngenunchea.
bodmen, *bodmete, gebodmet (du bodmest, er bodmet), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a ipoteca o navă în schimbul obținerii unui împrumut; *(fig.)* a da bani cu împrumut la voia întâmplării (fără a fi sigur de recuperare). **2.** *(în expr.)* **ein Fass** ~ a pune fund unui butoi.
Bodmerei, *-en, f. (mar.)* ipotecare a unei nave în schimbul unui împrumut; *(fig.)* acordare de împrumut riscat, nesigur.
Bodmereibrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* act de ipotecare a unei nave.
Bodonidruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare, tipărire cu caractere Bodoni (anticva clasice).
Boer [bu:ɐ], *-s, -en, m.* v. Bur.
Bofel, *-s, m. sg.* v. Bafel (**1**, **2**).
bofen, *bofte, geboft, vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a dormi. **2.** a sforăi. **3.** a se bosumfla.
Bofese, *-n, f. (reg.)* friganea.
bofiestig *adj. (reg., glumeț)* leneș, obosit.

Bofist, *-(e)s, -e, m. (bot.)* gogoaşă, specie de ciupercă comestibilă *(Lycoperdon bovista)*.
bog, *ind. imperf.* de la biegen.
Bogen, *-s, -* (şi *Bögen), m.* **1.** curbă, cotitură; arc; **halber ~** jumătate de arc; **voller ~** curbă completă; **die Straße macht einen ~** strada cotește; *(fig.)* **um jn. einen großen ~ machen** a ocoli pe cineva; *(fig., fam.)* **in hohem ~ aus der Stube hinausfliegen** a fi dat afară din cameră; *(fam.)* **er spuckt im großen ~** se făleşte, face pe grozavul. **2.** arcadă, boltă, boltitură; *(constr.)* arc; **abgeflachter ~** arc plat; **durchlaufender ~** arc continuu; **eingespannter ~** arc încastrat; **elliptischer ~** arc eliptic; **gotischer ~** arc gotic; **sächsischer ~** arc ascuțit; **steigender ~** arc ascendent; **~ schlagen** a bolti. **3.** arc (armă); **mit dem ~ schießen** a trage cu arcul; *(fig.)* **den ~ hoch spannen** a avea pretenții mari; *(fig.)* **den ~ heranhaben** a fi isteț, descurcăreț; *(fig.)* **etwas in Bausch und ~ verdammen** a condamna ceva în întregime, în mod global. **4.** coală (de hârtie, de carte); **ein ~ Papier** o coală de hârtie. **5.** *(muz.)* arcuș. **6.** *(muz.)* semn de legătură. **7.** *(sport)* cerc; **~ machen** a face cercuri. **8.** *(ec.)* carnet de cupoane (de eliberare a câștigurilor unei hârtii de valoare). **9.** *(reg.)* loc unde se ține fânul.
Bogen|anfänger, *-s, -, m. (arhit.)* cheia arcului.
Bogen|anker, *-s, -, m. (constr.)* tirant, ancoră a arcului.
Bogenbezeichnung, *-en, f. (tipogr.)* cifră, signatură a unei coli tipărite (care arată numărul colii).
Bogenbrücke, *-n, f. (constr.)* pod în arc.
Bogendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș boltit, în arc.
Bogendecke, *-n, f.* planșeu boltit.
Bogendüne, *-n, f. (geol.)* barcană.
Bogenfachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* arce cu zăbrele.
Bogenfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de făltuit coli, mașină de pliat coli.
Bogenfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (tipogr.; înv.)* muncitor(-oare) strângător de coli.
Bogenfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* câmp al arcului.
Bogenflamme, *-n, f. (fiz.)* flacără de arc.
Bogenfenster, *-s, -, n.* fereastră boltită.
Bogenform, *-en, f.*, **Bogenformat**, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* format în folio. **2.** format de coală. **3.** arcuitură.
bogenförmig *adj.* în formă de arc, arcuit.
Bogenfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friză arcuită.
Bogenführung *f. sg.* **1.** *(muz.)* mânuirea arcușului. **2.** *(tipogr.)* conducerea colilor. **3.** *(maș.)* ghidaj arcuit.
Bogenfuß, *-es, -füße, m. (constr.)* naşterea arcului; talpa boltii.
Bogengang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** arcadă, portic boltit, alee acoperită. **2.** *(anat.)* canale semicirculare ale urechii interne.
Bogengerüst, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* cofraj, eşafodaj boltit, în arc; cintru. **2.** *(maș.)* schelet în arc.
Bogengeschwindigkeit, *-en, f. (ferov.)* viteză admisibilă în curbă.
Bogenge|sperre *pl. (constr.)* căpriori în formă de arc.
Bogengewölbe, *-s, -, n.* boltă în arc, arcuită.
Bogengröße, *-n, f. (tipogr.)* format de coală.
Bogenhalle, *-n, f.* hală cu arce; arcadă.
Bogenhobel, *-s, -, m.* rindea curbă.
Bogenhöhe, *-n, f. (arhit.)* săgeată a bolții.
Bogenholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* coardă, cosoroabă, grindă de centură (la cofraje).
Bogen|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument cu arcuș.
Bogenkämpfer, *-s, -, m. (constr.)* naşterea bolții.
Bogenkehre, *-n, f. (ferov.)* sistem de întoarcere în curbă.
Bogenkreuz, *-es, -e, n. (constr.)* cruce a bolții, a arcului; arc, boltă în cruce.
Bogenlampe, *-n, f.* lampă cu arc.
Bogenlampenkohle *f. sg.* cărbunele lămpii cu arc.
Bogenlampenscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector al lămpii cu arc.
Bogenlänge, *-n, f. (mat., arhit., electr.)* lungime a arcului.
Bogenlaube, *-n, f.* umbrar, boltă de frunze.
Bogenlehre, *-n, f.* **1.** *(constr.)* cofraj pentru arce, bolți. **2.** *(metrol.)* șablon de arc.
Bogenleibung, *-en, f. (arhit.)* intradosul arcului.
Bogenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină de arc voltaic.
Bogenlinie [-niə], *-n, f.* linie curbă.
Bogenmaß, *-es, -e, n. (mat.)* (măsură în) radiani.
Bogenminute, *-n, f. (mat.)* minut de arc.
Bogen|öffnung, *-en, f. (arhit.)* deschidere, săgeată a arcului.
Bogen|offsetmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină offset pentru imprimarea pe coli de hârtie.
Bogenpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie în coli.
Bogenpfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* stâlp, pilon, coloană care susține un arc.
Bogenrippe, *-n, f. (arhit.)* nervură arcuită, nervură a arcului.
Bogenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* curbă, cot pentru țevi.
Bogenrücken, *-s, -, m. (constr.)* extrados al arcului.
Bogensäge, *-n, f.* ferăstrău în formă de arc, ferăstrău arcuit.
Bogenscheitel, *-s, -, m.* coama arcului; cheie de boltă.
Bogenschenkel, *-s, -, m.* articulație a arcului.
Bogenschießen, *-s, n. sg.* tragere cu arcul.
Bogenschluss, *-es, m. sg.* cheia arcului.
Bogenschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiunea arcului.
Bogenschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** tragere cu arcul, săgetare. **2.** *(mil.)* tragere cu traiectorie curbă.
Bogenschütze, *-n, -n, m.* **1.** arcaș. **2.** *(hidr.)* vană-segment cu fața amonte plană.
Bogensehne, *-n, f.* (şi *mat.)* coardă de arc.
Bogenseite, *-n, f.* pagină în folio.
Bogensekunde, *-n, f. (mat.)* secundă de arc.
Bogensims, *-es, -e, m.* (şi *n.)* cornișă arcuită, ciubuc arcuit, boltit.
Bogen|spanner, *-s, -, m.* întinzător de arc.
Bogen|spannung, *-en, f. (constr.)* deschidere, lumină a arcului.
Bogen|spektrum [-spɛk-], *-s, -tren* (şi *-tra), n. (fiz.)* spectru de arc.
Bogen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* curbetă.
Bogen|stellung, *-en, f. (arhit.)* arcadă; **blinde ~** arcadă plină; **durchbrochene ~** arcadă traforată.
Bogen|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură curbă (la popice).
Bogen|strebe, *-n, f. (constr.)* zăbrea, bară de arc.
Bogen|strich, *-(e)s, -e, m. (muz.)* trăsătură de arcuș.
Bogen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent din arcul electric, intensitate a curentului din arc.
Bogen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mat.)* element cu arc. **2.** *(tehn.)* racord curb, cot.
Bogen|sturz, *-es, -stürze, m. (arhit.)* cornișă, pervaz arcuit, buiandrug în arc.
Bogenträger, *-s, -, m. (arhit.)* grindă în arc.
Bogenverband, *-(e)s, -bände, m. (arhit.)* legătură în arc.
Bogenweg, *-(e)s, -e, m.* serpentină, drum în curbe.
bogenweise *adv.* cu coala; coală de coală, în foi izolate.
Bogenweite *f. sg. (arhit.)* deschiderea arcului; deschizătură în formă de arc.
Bogenwinde, *-n, f.* mașină pentru întinderea resortului arbaletei.
Bogenwölbung, *-en, f. (arhit.)* boltitură în arc.
Bogenzahl, *-en, f. (tipogr.)* **1.** numărul colilor. **2.** signatura colii.
Bogenzeichen, *-s, -, n.* v. Bogenbezeichnung.
Bogenzirkel, *-s, -, m.* compas arcuit, de grosime.
Bogie, *-s, f. (ferov.)* boghiu.
bogig *adj.* arcuit, boltit, curbat.
Bogner, *-s, -, m.* **1.** persoană care face arcuri. **2.** *(pop.)* mic comerciant.
Bogspriet, *-(e)s, -e, n.* v. Bugspriet.
Boheme [bo'ɛ:m] *f. sg.* boemă, lume a artiștilor dispreţuitori ai vieții burgheze.
Bohle, *-n, f.* **1.** scândură groasă, dulap, blană; grindă, bară. **2.** *(elv.)* înălțime, ridicătură, dâmb. **3.** *(reg.)* vânzare publică, licitație.
bohlen, *bohlte, gebohlt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pardosi cu scânduri, cu dulapi. **2.** *(reg.)* a azvârli, a împrăștia, a răspândi în toate părțile. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a bubui, a dudui. **2.** a rămâne cu gura căscată (la ceva).
Bohlenbelag, *-(e)s, -läge, m.* pardoseală de dulapi; podea.
Bohlendecke, *-n, f.* planșeu de dulapi.
Bohlensäge, *-n, f.* ferăstrău de dulapi, de tăiat în lung.
Bohlenschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot pentru pal-planșe.
Bohlenschutz, *-es, m. sg. (mine)* protecție prin dulapi.
Bohlen|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de dulapi.
Bohleträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă de dulapi (de lemn ecarisat).
Bohlewand, *-wände, f.* perete de dulapi, șir de pari înfipți în pământ, palisadă.
Bohlenweg, *-(e)s, -e, m.* drum podit cu dulapi.
Bohl(en)werk, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* construcție de plăci sau de scânduri solidarizate între ele.
Bohlenzarge, *-n, f. (constr.)* ramă brută înzidită pentru fixarea tocului de uşă.
Böhme, *-n, -n, m.* boemian, locuitor al Boemiei.
Böhmer *adj. invar.* boemian, din Boemia.
Böhmin, *-nen, f.* boemiană, locuitoare a Boemiei.
böhmisch *adj.* boemian; *(fig.)* **das sind mir ~e Dörfer** asta pentru mine este păsăreşte, nu înțeleg nimic.
Bohn|axt, *-äxte, f.* secure mică, toporişcă.
Bohnbürste, *-n, f.* v. Bohnerbürste.
Böhnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bohne) fasole mică; fasolică.
Bohne, *-n, f.* **1.** *(bot.)* fasole *(Phaseolus vulgaris);* **weiße ~n** fasole boabe uscată; **grüne ~** fasole verde; *(fig.)* **das ist keine ~ wert** nu face nici două parale; **keine ~ für etwas geben** a nu da doi bani pe ceva. **2.** bob (de cafea, cacao). **3.** *(pop.)* glonț; **blaue ~n** gloanțe de pușcă; **wir werden mit blauen ~n begrüßt** suntem primiți cu o ploaie de gloanțe. **4.** *(vet.)* mișină.
bohnen, *bohnte, gebohnt, vb. (h) tr. (reg.)* v. bohnern.
Bohnen|acker, *-s, -äcker, m.* lan de fasole.
bohnen|artig *adj.* **1.** ca fasolea. **2.** ca un bob.
Bohnenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* salcâm galben *(Laburnum anagyroides).*
Bohnen|egel, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță *(Calandra granaria).*
Bohnenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Bohnenacker.
Bohnenfest, *-(e)s, n. sg. (reg., înv.)* Bobotează.
bohnenförmig *adj.* în formă de fasole, de bob.
Bohnengericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de fasole.
Bohnenhülse, *-n, f.* păstaie (de fasole).
Bohnenkaffee, *-s, -s, m.* cafea boabe.
Bohnenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cimbru *(Satureja hortensis).*
Bohnenkuchen, *-s, -, m.* plăcintă care se face de Bobotează (cu o monedă pusă în aluat).
Bohnenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec satiric vechi; *(fig.)* **das geht über das ~** asta e prea de tot, întrece măsura; **jm. das ~ singen** a trimite pe cineva la plimbare.
Bohnenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de fasole.
Bohnenpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** v. Bohne **(1). 2.** plantă leguminoasă.
Bohnen|stange, *-n, f.* **1.** arac de fasole. **2.** *(fig.)* lungan, prăjină.
Bohnen|staude, *-n, f.* v. Bohne **(1)**.
Bohnen|stroh, *-(e)s, n. sg.* vrejuri de fasole; *(fig.)* **dumm wie ~** prost de dă în gropi; **grob wie ~** grosolan, necioplit.
Bohnensuppe, *-n, f.* ciorbă de fasole.
Bohner, *-s, -, m.* ceruitor (de podele).
Bohnerbesen, *-s, -, m.*, **Bohnerbürste**, *-n, f.* perie de lustruit podeaua, parchetul.
Bohnermaschine, *-n, f.* mașină de lustruit.
bohnern, *bohnerte, gebohnert, vb. (h) tr.* a cerui, a freca cu ceară (scândurile, parchetul).
Bohnerwachs, *-es, -e, n.* ceară de (lustruit) scânduri, ceară de parchet.
Böhnhase, *-n, -n, m.* **1.** cârpaci. **2.** samsar de ocazie.
Bohnlappen, *-s, -, m.* cârpă de șters, de frecat podele.
Bohnung *f. sg.* lustruire a podelelor.

Bohnwachs, *-es, -e, n.* v. Bohnerwachs.
Bohnzeug, *-(e)s, -n. sg.* ustensile pentru ştersul, lustruitul podelelor.
Bohr|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de foraj.
Bohr|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat, dispozitiv de sfredelit, de găurit. **2.** sondă.
Bohr|arbeit, *-en, f.* găurire; sfredelire; foraj.
Bohrbär, *-en, -en, m. (constr.)* berbec de forat; mai.
Bohrbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(constr.)* capră de foraj. **2.** *(maş.)* cap de găurit.
Bohrbogen, *-s, -bögen, m. (maş.)* dispozitiv de găurit cu arc.
Bohrbrunnen, *-s, -, m. (mine)* fântână arteziană.
Bohrbuch, *-(e)s, -bücher, n. (petr.)* jurnal de foraj.
Bohrbühne, *-n, f. (mine)* pod, platformă din faţa turlei de foraj.
Bohr|eisen, *-s, -, n. (mine)* sfredel, burghiu.
bohren, *bohrte, gebohrt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a sfredeli; a găuri, a perfora, a străpunge, a înfige (cu un obiect ascuţit prin mişcări de răsucire); **Löcher ins Brett ~** a face găuri cu burghiul într-o scândură; **Käfer ~ sich in das Holz** carii găuresc lemnul, pătrund în lemn; *(fig.)* **ein Schiff in den Grund ~** a scufunda un vas; **jm. den Degen durch den Leib ~** a străpunge pe cineva cu sabia, a înfige spada în cineva; *(fig.)* **er mag keine harten Bretter ~** sau **er bohrt gern, wo das Brett am dünnsten ist** se eschivează de la muncă; *(tehn.)* **die Seele einer Kanone ~** a aleza ţeava unui tun. **2.** a fora, a sonda. **II.** *intr.* **1.** a zgândări, a scobi; **in der Nase ~** a se scobi în nas; *(fig.)* **in einer alten Wunde ~** a zgândări o rană veche. **2.** *(fig.)* a pisa, a pisălogi, a sâcâi, a bate la cap; **sie bohrte so lange, bis die Mutter nachgab** a insistat atâta până când mama a cedat; *(fam.)* **das bohrt mir schon lange im Kopf herum** acest gând mă obsedează de mult. **3.** *(tehn.)* a fora, a face foraj; **nach Erdöl ~** a explora, a fora în căutare de petrol.
Bohren, *-s, n. sg.* găurire, sfredelire, perforare, foraj.
bohrend, **I.** *part. prez.* de la bohren. **II.** *adj.* pătrunzător, sfredelitor; **~er Schmerz** durere sfâşietoare.
Bohrer, *-s, -, m.* **1.** găuritor, sondor. **2.** *(tehn.)* burghiu, sfredel, alezor.
Bohrerfäustel, *-s, -, m.* ciocan mare de miner.
Bohrerfeile, *-n, f.* pilă rotundă.
Bohrfeld, *-(e)s, -er, n. (petr.)* câmp de foraj.
Bohrfliege, *-n, f. (entom.)* muscă din familia *Trypetidae*.
Bohrgang, *-(e)s, -gänge, m.* gaură de insectă (în lemn).
Bohrgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument, dispozitiv de găurit, de sfredelit.
Bohrgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de găurire, de sfredelire.
Bohrgut, *-(e)s, n. sg. (maş.)* aşchii de găurire.
Bohrgüte *f. sg. (geol.)* forabilitate; posibilitate de forare.
Bohr|hauer, *-s, -, m. (mine)* miner perforator.
Bohr|insel, *-n, f. (petr.)* insulă de foraj maritim.
Bohrkäfer, *-s, -, m. (entom.)* car *(Anobium pertinax)*.
Bohrlade, *-n, f.* **1.** *(mine)* maşină de forat, sondeză. **2.** *(tehn.)* bancă de perforat, de găurit.
Bohrladung, *-en, f.* încărcătură de exploziv a găurii de mină.
Bohrloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gaură de sondă. **2.** gaură de mină. **3.** *(constr.)* foraj.
Bohrmaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* bormaşină, maşină de găurit. **2.** *(dentistică)* bormaşină.
Bohrmehl, *-(e)s, n. sg. (geol.; petr.)* detritus fin măcinat prin perforare; praf de la perforare.
Bohrmeißel, *-s, -, m.* **Bohrmesser**, *-s, -, n.* **1.** *(mine; petr.)* sapă de foraj. **2.** *(maş.)* cuţit pentru strunjire interioară.
Bohrmine, *-n, f.* mină de găurit, de sfredelit.
Bohrmühle, *-n, f.* aparat de găurit ţevi.
Bohrmuschel, *-n, f. (zool.)* moluscă de stânci *(Pholas)*.
Bohrpatrone, *-n, f. (mine)* cartuş de exploziv.
Bohr|rohr, *-(e)s, -e, n.* **Bohr|röhre**, *-n, f. (petr.)* burlan de tubaj.
Bohrschlamm, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* noroi de foraj; detritus.
Bohr|späne *pl.* aşchii de găurit.
Bohr|spindel, *-n, f. (tehn.)* **1.** bară portburghiu. **2.** arbore de alezaj.
Bohr|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* **1.** *(metal.)* oţel pentru sfredele. **2.** *(maş.)* cuţit de strunjit interior.
Bohr|stampfer, *-s, -, m. (mine)* dârg (pentru burarea găurilor de mină).
Bohr|stange, *-n, f.* **1.** *(petr.)* prăjină de foraj. **2.** *(maş.)* bară portcuţit.
Bohrturm, *-(e)s, -türme, m.* turlă de foraj, de sondă.
Bohrung, *-en, f.* **1.** găurire, străpungere, sondare, forare. **2.** sfredelire. **3.** alezare; alezaj.
Bohrversuch, *-(e)s, -e, m. (metal.)* probă de găurire.
Bohrverwaltung, *-en, f. (ind. ţiteiului)* îngrijire, administrare a forajului.
Bohrwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor perforator.
Bohrwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* sculă de foraj.
Bohrwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă la găurire.
Bohrwinde, *-n, f. (tehn.)* coarbă (de găurit).
Bohrwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* moluscă care roade lemnul corabiei *(Teredo navalis)*.
Bohrzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** utilaj de forat. **2.** sondă.
Boi [bɔy], *-(e)s, -s, m.* flanelă de lână sau bumbac.
bö|ig *adj. (met.)* vijelios, cu rafale.
Bö|igkeit *f. sg. (met.)* vânt în rafale.
Boiler ['bɔy-], *-s, -, m. (tehn.)* boiler, cazan de apă caldă.
boisiert [boa'zi:rt] *adj.* căptuşit cu lemn, blănit cu scânduri, cu lambriuri, lambrisat.
Bojar, *-en, -en, m.* boier.
Boje, *-n, f.* **1.** *(mar.)* geamandură. **2.** *(reg.)* leagăn.
Boje|reep, *-(e)s, -e, n. (mar.)* saulă de geamandură.
boken, *bokte, gebokt, vb. (h) tr.* a meliţa (inul, cânepa).
Bola, *-s, f.* lasou, laţ (de aruncat) îngreunat cu bile.
Bolero, *-s, -s, m.* **1.** bolero, jachetă scurtă. **2.** bolero (dans spaniol).
Bolid, *-en, -en, m.* bolid.
Bö|linie [-ıə], *-n, f. (met.)* linie de gren.
Bolivianer [-vi-], *-s, -, m.* bolivian.
bolivianisch [-vi-] *adj.* bolivian.
Bölk, *-(e)s, -en, m. (reg.)* **1.** scăncet. **2.** rágâială.
bölken, *bölkte, gebölkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a scânci, a plânge. **2.** a râgâi. **3.** *(despre oi)* a behăi; *(despre vite)* a mugi.
böll *adj. (reg.)* **1.** găunos, gol, scobit. **2.** umflat, buhăit. **3.** ţeapăn.
Bolle, *-n, f. (reg.)* **1.** ceapă, bulb; *(glumeţ)* nas (mare); *(glumeţ)* ceas de buzunar. **2.** mugur; *(glumeţ)* gaură în ciorap. **3.** capsulă (cu seminţe).
Bölle, *-n, f. (elv.)* **1.** ceapă. **2.** ceas de formă rotundă.
Bollengewächs, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plantă cu bulb, plantă bulboasă.
Böller, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* mortier. **2.** *(fam.)* spărgător de nuci. **3.** *(fam.)* butoi mare. **4.** puşcă (de lemn, de joacă), puşcoci. **5.** maistru artificier. **6.** petardă.
bollern, *bollerte, gebollert, vb. (h) intr.* **1.** a face gălăgie mare. **2.** a fierbe bolborosind.
böllern, *böllerte, geböllert, vb. (h) intr.* **1.** a trage cu mortiere. **2.** a face să explodeze petarde.
Bollerwagen, *-s, -, m. (reg.)* cărucior.
Bollette, *-n, f.* **1.** *(austr.)* document de vamă. **2.** *(reg.)* bilet.
Bollwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* bastion. **2.** dig, zăgaz. **3.** *(fig.)* zid de apărare; **ein ~ errichten** a construi un zăgaz, un bastion.
Bollwerks|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn înconjurat de bastioane.
Bolometer, *-s, -, n. (fiz.)* bolometru.
Bolschewik, *-en, -i* (sau *-en), m.*, **~in**, *-nen, f.* bolşevic(ă).
Bolschewismus, *-, m. sg.* bolşevism.
bolschewistisch *adj.* bolşevic; **die ~e Partei** partidul bolşevic.
Bolz, *-es, -e,* **Bolzen**, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** bulon, şurub, bolţ; *(fig.)* **alles zu Bolzen drehen** a interpreta totul în rău. **2.** tijă. **3.** săgeată. **4.** *(mil.)* percutor. **5.** *(mine)* popic, bolţ. **6.** *(reg.)* fier; pilă care se pune în fierul de călcat; *(fam.)* **ein paar ~e(n) einlegen** a bea ceva, a trage puţin la măsea.
bolzen, *bolzte, gebolzt (du, er bolzt), vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a bate (pe cineva). **II.** *intr. (fotbal)* a juca dur.
Bolzenbüchse, *-n, f.* puşcă pneumatică.
bolzengerade *adj.* drept ca o lumânare, foarte drept.
Bolzenschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cilindric.
Bolzenschlüssel, *-s, -, m.* cheie de strâns şuruburi.
Bolzenschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon, bolţ filetat.
Bombage [-'ba:ʒə] *f. sg.* **1.** bombaj (la cutii de conserve alterate). **2.** proeminenţă, convexitate, bombare.
Bombarde, *-n, f.* **1.** *(mil.; înv.)* bombardă, maşină de război care aruncă pietre. **2.** *(muz.; înv.)* bombardă.
Bombardement [-bardəmã:], *-s, -s, n. (mil.)* bombardament.
bombardieren, *bombardierte, bombardiert, vb. (h) tr.* a bombarda.
Bombardierung, *-en, f.* bombardare.
Bombardon [şi bɔbar'dɔ̃:], *-s, -s, n. (muz.)* bombardon, contrabas, tubă (contra)bas.
Bombast, *-(e)s, m. sg.* **1.** stil bombastic, umflat. **2.** vorbire bombastică, emfază. **3.** vătuire (la haine).
bombastisch *adj.* bombastic, umflat, emfatic.
Bombe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* bombă; **~ mit Verzugszeit** bombă cu întârziere; **fliegende ~** avion-proiectil; **manometrische ~** bombă submersibilă; **thermonukleare ~** bombă termonucleară; **mit ~n belegen** a bombarda; **~n (ab)werfen** a bombarda, a lansa bombe; **die Nachricht schlug wie eine ~ ein** ştirea a avut efectul unei bombe; **die ~ ist geplatzt a)** bomba a explodat; **b)** *(fig.)* întâmplarea prevăzută a avut loc. **2.** *(geol.)* bombă vulcanică. **3.** rezervor cu pereţi groşi, care rezistă la presiuni mari. **4.** *(glumeţ)* pălărie tare, gambetă. **5.** *(cul.)* fel de îngheţată. **6.** *(glumeţ)* om gras, grăsan. **7.** *(sport)* lovitură puternică, bombă. **8.** *(fam.)* succes colosal, extraordinar.
bomben, *bombte, gebombt, vb. (h) tr.* v. bombardieren.
Bomben|abwurf, *-(e)s, -würfe, m.* lansare a bombelor, bombardament.
Bomben|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă aeriană.
Bomben|angriff, *-(e)s, -e, m. (av.)* atac cu bombe, bombardare, bombardament.
Bomben|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Bomben|attentat**, *-(e)s, -e, n.* atentat cu bombe.
Bomben|attentäter, *-s, -, m.* atentator care foloseşte bombe.
bombenbeschädigt *adj.* bombardat, avariat de bombe.
Bombenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu provocat de bombe.
Bombendrohung, *-en, f.* ameninţare cu un atentat cu bombe.
Bomben|effekt, *-(e)s, -e, m. (av.)* efect al unei bombe; *(fig.)* efect deosebit, neobişnuit, colosal.
Bomben|element! *interj. (reg.)* la dracu!
Bomben|erfolg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* succes colosal, nemaipomenit, extraordinar.
bombenfest *adj.* **1.** v. bombensicher **(1). 2.** absolut sigur, de neclintit.
Bombenflieger, *-s, -, m.* **Bombenflugzeug**, *-(e)s, -e, n. (av.)* bombardier, avion de bombardament.
bombengeschädigt *adj.* sinistrat, avariat, distrus de bombardament.
Bombengeschädigte, *-n, -n (ein Bombengeschädigter), m.* şi *f.* sinistrat(ă) de bombardament.
Bombengeschäft, *-(e)s, -e, n. (fam.)* afacere foarte avantajoasă.
Bombengeschwader, *-s, -, n. (av.)* escadrilă de bombardiere, de avioane de bombardament.
Bombenhagel, *-s, m. sg.* ploaie de bombe.
Bombenhitze *f. sg. (fam.)* căldură teribilă, toridă, caniculă.
Bombenkeller, *-s, -, m.* adăpost contra atacurilor aeriene.
Bombenkerl, *-(e)s, -e, m. (fam.)* tip teribil, extraordinar; un om şi jumătate.
Bombenkrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu bombardamente.
Bombenlast, *-en, f.* încărcătură de bombe.
Bombenleger, *-s, -, m.* atentator cu bombe.
Bombenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de mare efect.
Bombenruine, *-n, f.* ruină produsă de bombe.
Bombenschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de bombe.
Bombenschütze, *-n, -n, m. (av.)* membru din echipaj care lansează bombe.
bombensicher *adj.* **1.** *(mil.)* care rezistă bombelor; **~er Unterstand** adăpost contra bombelor. **2.** *(fig.)* absolut sigur; **das ist ~** este sigur de tot.
Bomben|splitter, *-s, -, m.* schijă de bombă.
Bomben|stimme, *-n, f. (fam.) (despre cântăreţi)* voce puternică, cu volumul mare.

Bombenteppich, *-s, -e, m.* covor de bombe, bombardament dens.
Bombentreffer, *-s, -, m.* lovitură în plin (cu bomba).
Bombentrichter, *-s, -, m.* groapă provocată de bombă.
Bomben|unterstand, *-(e)s, -stände, m.* adăpost contra bombelor.
Bomben|überfall, *-(e)s -fälle, m.* atac aerian cu bombe, bombardament.
Bomber, *-s, -, m. (av.)* bombardier, avion de bombardament.
Bomberjacke, *-n, f.* geacă vătuită, de pilot.
bombieren, *bombierte, bombiert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a bomba. **II.** *intr. (despre cutii de conserve)* a se bomba, a se umfla.
bombig *adj. (fam.)* excelent, magnific, grozav.
Bombus, *-, -, m. (med.)* vâjâit în urechi, țiuitul urechii.
Bon [bõ:], *-s, -s, m. (com.)* bon, adeverință.
Bonapartismus, *-, m. sg. (ist.)* bonapartism.
Bonapartist, *-en, -en, m. (ist.)* bonapartist.
bonapartistisch *adj. (ist.)* bonapartist.
Bonbon [bɔŋ'bɔŋ] și [bõ'bõ:], *-s, -s, m. (*sau *n.)* bomboană.
Bonboniere [bɔŋbɔ'niɛ:rə], *-n, f.* v. Bonbonniere.
Bonbonladen, *-s, -läden, m.* magazin de dulciuri; bomboneric, cofetărie.
Bonbonnière [bɔŋbɔ'niɛ:rə] *-n, f.* **1.** bomboniera. **2.** cutie de bomboane.
Bonbonschachtel, *-n, f.* v. Bonbonniere **(2)**.
Bond, *-s, -s, m. (fin.)* creanță: obligați(un)e.
Bonds|holder, *-s, -, m. (fin.)* posesor, proprietar de obligațiuni.
bongen, *bongte, gebongt, vb. (h) tr. (fam.)* a scrie, a elibera un bon; *(fig.)* **ist gebongt!** s-a înregistrat, s-a rezolvat, s-a făcut!
Bönhase, *-n, -n, m.* v. Böhnhase.
Bonhomie [bɔno'mi:] *f. sg.* bonomie.
Bonhomme [bɔ'nɔm], *-s, -s, m.* bonom.
bonieren, *bonierte, boniert, vb. (h) tr.* v. bongen.
Bonifikation, *-en, f. (com.)* bonificație, despăgubire.
bonifizieren, *bonifizierte, bonifiziert, vb. (h) tr.* a bonifica, a plăti, a despăgubi.
Bonität, *-en, f.* **1.** bunătate, valoare, calitate bună. **2.** *(cam.)* soliditate, solvabilitate, bonificație.
Bonitеur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* evaluator, prețuitor (de terenuri agricole).
bonitieren, *bonitierte, bonitiert, vb. (h) tr.* a taxa, a prețui, a evalua (terenuri agricole).
Bonitierung, *-en, f.* taxare, prețuire, evaluare (de terenuri agricole).
Bonitur, *-en, f.* stabilire a calității (terenurilor agricole).
Bonmot [bɔŋ'mo:], *-s, -s, n.* cuvânt spiritual, spirit.
Bonne, *-n, f.* bonă, guvernantă.
Bonneterie, *-n* [-ri:ən], *f. (elv.)* magazin de mărunțișuri.
Bonnetier [-'tie:], *-s, -s, m.* **1.** șepcar; ceaprazar. **2.** fabricant de ciorapi.
Bonnet(t), *-s, -, n.*. **Bonnette**, *-n, f.* **1.** bonetă, scufie, tichie. **2.** *(mil.)* bonetă, fortificație dincolo de povârnișul extern.
Bonus, *-, - (*și *-ses, -se), m. (com.)* **1.** câștig, excedent. **2.** reducere, bonificație; bonus; adaos gratuit la o cumpărătură mare.
Bonus|aktien [-tsiən] *pl. (ec.)* acțiuni gratuite.
Bonus|zahlung, *-, -en, f. (ec.)* plata unei bonificații.
Bonvivant [bɔŋvi'vã:], *-s, -s, m.* om vesel, om de chefuri, om de petreceri.
Bonze, *-n, -n, m.* **1.** bonz, preot budist. **2.** *(pop.)* popă. **3.** *(fig.)* bonz; lider, șțab.
Bonzenherrschaft, *-en, f.* dominație a bonzilor, a liderilor.
Bonzenkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de bonzi.
Bonzokratie, *-n* [-'ti:ən], *f.* v. Bonzenherrschaft.
Boofke, *-s, -s, m. (fam.)* tont, prostănac.
Boom [bu:m], *-s, -s, m. (com.)* conjunctură (de scurtă durată), boom, avânt.
boomen ['bu:mən], *boomte, geboomt, vb. (h) intr.* a merge foarte bine, a fi în plin avânt; **das Geschäft boomt** afacerea merge foarte bine, merge strună.
Boot [bo:t], *-(e)s, -e, n.* **1.** barcă, luntre, șalupă, lotcă; ambarcație; **zusammenlegbares ~** barcă pliantă; **im selben** sau **gleichen ~ sitzen** a fi în aceeași situație proastă cu alții. **2.** *(glumeț)* pantof mare, barcă.
booten ['bu:tn], *bootete, gebootet (du bootest, er bootet) vb. (h) tr. (inform.)* a buta; **den Computer ~** a buta calculatorul.
Bootprogramm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program de butare.
Boot|rennen, *-s, -, n. (sport)* concurs de canotaj, regată.
Boots|anker, *-s, -, m.* ancoră de barcă.
Bootsbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de bărci.
Bootsbauer, *-s, -, m.* constructor de bărci.
Bootsbemannung, *-en, f.* echipaj al unei bărci.
Bootsbrücke, *-n, f.* debarcader, dană pentru bărci.
Bootsdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de bărci.
Bootsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciul bărcilor.
Bootsducht, *-en, f. (mar.)* **1.** banc de barcă. **2.** grindă de punte (la cale).
Boots|eigner, *-s, -, m.* proprietar al unei bărci.
Bootsfahrer, *-s, -, m.* canotor.
Bootsfahrt, *-en, f.* călătorie cu barca.
Bootsführer, *-s, -, m.* șef al bărcii, cârmaci; luntraș, barcagiu.
Bootshaken, *-s, -, m.* cange.
Bootshaus, *-es, -häuser, n. (sport)* hangar pentru bărci.
Bootskadett, *-en, -en, m.* elev șef de barcă.
Bootsklampen, *-s, -, m.* tachet de barcă.
Bootsknecht, *-(e)s, -e, m.* marinar care trage la rame.
Bootsmann, *-(e)s, -leute, m. (mar.)* **1.** șef de echipaj. **2.** contramaistru; matelot. **3.** *pl.* echipaj al unei bărci.
Bootsmannsdepot [-de'po:], *-s, -s, n.* magazie a șefului de echipaj.
Bootsmannsmaat, *-(e)s, -e, m.* ajutor al șefului de echipaj.
Bootsmanns|pfeife, *-n, f. (mar.)* siflie.
Boots|steg, *-(e)s, -e, m.* debarcader.
Boots|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barbetă.
boot(s)weise *adv.* pe bărci izolate; pe nave mici izolate.
Boots|zieher, *-s, -, m.* **1.** edec. **2.** om care trage la edec, edecar.
Bor, *-s, n. sg. (chim.)* bor.
Borago, *-s, m. sg. (bot.)* limba-mielului *(Borago officinalis)*.
Borat, *-s, -e, n. (chim.)* borat.
Borax, *-es, m. sg. (chim.)* borax.
Boraxsäure, *-n, f. (chim.)* acid boric.
Boraxseife, *-n. f.* săpun de borax.
Borax|spat, *-(e)s, -e, m.* borax natural de magnezie.
Borch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vier castrat.
Bord[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** mal, litoral, margine. **2.** *(mar.* și *av.)* bord; **an ~** pe vapor, la bord; *(com.)* **frei an ~ (liefern)** a livra franco vapor; **die Schiffe liegen ~ an ~** vapoarele sunt alături; **an ~ des Schiffes** (sau **des Flugzeuges)** la bordul vaporului (sau avionului); **an ~ bringen** a îmbarca; **an ~ gehen** a se urca la bord; **an ~ haben** a avea pe vas, la bord, a transporta cu vaporul; **Mann über ~!** om la apă! **etwas über ~ werfen a)** a arunca ceva în mare; **b)** *(fig.)* a respinge, a părăsi ceva care te încurcă; *(fig.)* **alle Vorsicht über ~ werfen** a lăsa deoparte orice precauție; **von ~ gehen** a părăsi vaporul. **3.** *(arhit.)* bordură.
Bord[2], *-(e)s, -e, n.* **1.** poliță, raft (pentru cărți, farfurii). **2.** scândură.
Bord|arrest, *-(e)s, -e, n. (mar.)* arest la bord.
Bordbrett, *-(e)s, -er, n.* poliță; glaf de scândură.
Bordbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* jurnal de bord.
Bord|dienst, *-(e)s, -e, m. (marg.)* serviciu la bord.
Borde, *-n, f. (reg.)* v. Borte **(1, 2)**.
Börde, *-n, f.* câmpie roditoare.
Bordeaux [-'do:], *-s, -s, m.* vin de Bordeaux.
bordeauxrot [-'do:-] *adj.* bordo, roșu închis.
Bordeauxwein [-'do:-], *-(e)s, -e, m.* v. Bordeaux.
bord|eigen *adj.* de bord; **~es Maschinengewehr** mitralieră de bord.
Bordell, *-s, -e, n.* bordel.
Bordellwirt, *-(e)s, -e, m,* **~in**, *-nen, f.* patron(-oană) de bordel; *(fig.)* pezevenghi(-ghe).
bördeln, *bördelte, gebördelt (ich börd(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bordura, a îndoi marginile. **2.** a pune pazie sau glaf.
Bördelung, *-en, f.* bordurare.
bördeln, *bördete, gebördet (du bördest, er bördet), vb. (h) tr.* **1.** a bate în cuie. **2.** *(mar.)* a aborda.
Bord|ende, *-s. -n, n. (mar.)* barbetă.
Bordereau [bɔrdə'ro:], *-s, -s, m. (*sau *n.)* **1.** borderou. **2.** foaie de însoțire.
bordfest *adj. (mar.)* fixat la bord.
Bordflucht, *-en, f. (la drumuri)* aliniament, aliniere a bordurilor.
Bordflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mar., av.)* avion de luat pe bord (la nave).
Bordfunk, *-s, m. sg.* radiotelegrafie de bord.
Bordfunker, *-s, -, m.* radiotelegrafist de bord.
Bordfunk|station [-stsio:n], *-en, f. (mar.)* stație TFF la bord.
Bordfunk|stelle, *-n, f.* post TFF de bord.
Bordgericht, *-(e)s, -e, n. (mar.)* consiliu de bord.
Bordgeschütz, *-es, -e, n. (av.)* tun de bord.
Bordhemd, *-(e)s, -en, n.* bluză de bord.
bordieren, *bordierte, bordiert, vb. (h) tr.* a borda; a tivi; a încadra; a împodobi.
Bordierung, *-en, f.* tivire, încadrare.
Bording, *-s, -e, m. (mar.)* mahoană.
Bordjacke, *-n, f.* haină de bord.
Bordkanone, *-n, f. (av., mar.)* tun de bord.
Bordkante, *-n, f.* bordură a trotuarului.
Bordkarte, *-n, f. (av.)* talon de îmbarcare.
Bordkonnossement, *-(e)s, -e, n.* conosament.
Bordmannschaft, *-en, f. (av., mar.)* echipaj.
Bordmelder, *-s, -, m.* avertizor de bord
Bordmonteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* montor de bord.
bordorot *adj.* v. bordeauxrot.
Bordpeiler, *-s, -, m.* radiogoniometru de bord.
Bordplanke, *-n, f. (mar.)* filă din bordaj (de lemn).
Bordschütze, *-n, -n, m. (av., mil.)* trăgător de bord.
Bordschwelle, *-n, f.* piatră de bordură, bordură a trotuarului.
Bord|stein, *-(e)s, -e, m.* (piatră de) bordură.
Bordüre, *-n, f.* bordură.
Bordvermerk, *-(e)s, -e, m. (mar.)* clauză de încărcare.
Bordwaffe, *-n, f. (av., mar.)* armă de bord.
Bordwand, *-wände, f.* **1.** *(mar.)* bordaj, parapet. **2.** *(ferov.)* perete lateral al unui vagon (de marfă).
Bordzeit, *-en, f.* ora exactă (care corespunde cu poziția geografică a navei sau a avionului la un moment dat).
Bordzeitung, *-en, f.* gazetă de bord.
Bordzwieback, *-(e)s, -bäcke* și *-e, m. (mar.)* pesmeți marinărești, galeți.
Bore, *-n, f.* boră (maree înaltă, bruscă).
boreal *adj. (poet.)* boreal, nordic, de miazănoapte.
Boreas, *-, m. sg.* vânt rece, nordic, boreal.
Boretsch, *-es, m. sg.* v. Borago.
Borg, *-(e)s, m. sg.* **1.** împrumut, credit; **auf ~ geben** a da pe datorie, pe credit. **2.** *(mar.)* echipament de rezervă.
borgen, *borgte, geborgt, vb. (h) tr.* a (se) împrumuta.
Borgen, *-s, n. sg.* împrumut, luare pe datorie; **~ macht Sorgen** cine se-mprumută nu mai are liniște.
Borger, *-s, -, m.* împrumutător, persoană care dă și care ia cu împrumut.
Borgerei, *-en, f.* obicei de a se împrumuta.

Borgis *f. sg. (tipogr.)* borghis, corp 9.
Borgkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare pe credit, pe datorie.
borgweise *adv.* pe credit, pe datorie.
Borke, *-n, f.* **1.** *(bot.)* scoarță, coajă. **2.** *(reg.)* coajă, crustă (la răni).
Borkenbildung, *-en, f.* **1.** *(bot.)* formare, dezvoltare a scoarței, a cojii. **2.** *(reg.)* formare de crustă, cicatrizare.
Borkenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de cari *(Ipidae).*
Borkentier, *-(e)s, -e, n.* v. Seekuh.
Born, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* izvor; fântână; sursă (și *fig.);* **ein ~ der Weisheit** tezaur, sursă a înțelepciunii. **2.** puț cu apă sărată.
börnen, *börnte, gebörnt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a adăpa. **2.** a ridica.
Bornfahrt, *-en, f.* inspecție făcută la fântânile sărate.
borniert *adj.* mărginit, redus, obtuz.
Borniert|heit *f. sg.* stupiditate, mărginire.
Boro|silikat, *-(e)s, n. sg. (chim.)* borosilicat.
Boroviezka [-viɛ-], *-, -, m. (reg.)* țuică de jneapăn.
Bor|oxid, **Bor|oxyd**, *-s, -e, n. (chim.)* oxid de bor.
Borretsch, *-s, m. sg.* v. Borago.
Bors, *-es, -e, m. (iht.)* biban *(Perca fluviatilis).*
Borsalbe, *-n, f.* alifie boricată.
Borsäure, *-n, f. (chim.)* acid boric.
Borsdorfer, *-s, -, m.* soi de mere.
Börse, *-n, f.* **1.** *(ec.)* bursă; **an der ~ kaufen, verkaufen** a cumpăra, a vinde la bursă; **auf die ~ gehen** a merge la bursă; **an der ~ notiert werden** a fi cotat la bursă; **feste ~** bursă fermă; **flaue ~** bursă slabă; ternă; **matte ~** bursă fără rigoare; **zurückhaltende ~** bursă ezitantă. **2.** v. Börsengebäude. **3.** pungă de bani, portmoneu.
Börsen|aktie [-tsiə], *-n, f.* acțiune cotată la bursă.
Börsen|aufsicht *f. sg. (ec.)* supraveghere bursieră.
Börsen|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* ordin de bursă.
Börsenbericht, *-(e)s, -e, m.* situație la bursă, buletin al cotațiilor la bursă.
Börsenbesucher, *-s, -, m.* client al bursei.
Börsenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin de bursă.
börsenfähig, **börsengängig** *adj.* cotat, negociat la bursă.
Börsengebäude, *-s, -, n.* (clădire de) bursă.
Börsengeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, tranzacție de bursă, bursieră, operațiune la bursă.
Börsenhändler, *-s, -, m.* agent de bursă.
Börsen|index, *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices), m. (ec.)* indice bursier.
Börsen|interessent, *-en, -en, m.* persoană care e interesată în afaceri la bursă.
Börsenjobber [-dʒɔbə], *-s, -, m.* v. Börsenspekulant.
Börsenkammer, *-n, f.* local al bursei.
Börsenkapital, *-s, -e, (*și *-ien* [-liən]*), n.* capital de bursă.
Börsenkommissar, **Börsenkommissär**, *-s, -e, m.* comisar de bursă.
Börsenkönig, *-(e)s, -e, m.* rege al bursei.
Börsenkrach, *-(e)s, -e, m.* crah la bursă.
Börsenkurs, *-es, -e, m.* cursul bursei.
Börsenmakler, *-s, -, m.* agent, curtier la bursă, broker.
Börsenmann, *-(e)s, -männer (*și *Börsenleute), m.* om de bursă, speculant la bursă.
börsenmäßig *adj.* ca la bursă, în concordanță cu legile bursei.
Börsenmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al bursei.
Börsen|notierung, *-en, f.* cotare (la bursă).
Börsen|notiz, *-en, f.* notă, listă de bursă.
Börsen|operation, *-en, f.* operație de bursă.
Börsen|ordnung, *-en, f.* regulament al bursei.
Börsenpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtei de valoare care cotează la bursă.
Börsenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** comitet al bursei. **2.** consilier de bursă.
Börsenschiedsgericht, *-(e)s, -e, n.* comisie (aleasă) de arbitraj la bursă.
Börsenschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** tranzacție de bursă. **2.** închidere a bursei.
Börsenschwindel, *-s, -, m.* înșelătorie, escrocherie la bursă.
Börsen|spekulant, *-en, -en, m.* speculant la bursă.
Börsen|spekulation, *-en, f.* speculație la bursă.
Börsen|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la bursă.
Börsen|spieler, *-s, -, m.* speculant, jucător la bursă.
Börsen|sprache *f. sg. (lingv.)* limbaj specific afacerilor la bursă.
Börsen|steuer, *-n, f.* impozit de bursă.
Börsen|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Börsenkrach.
Börsentag, *-(e)s, -e, m.* zi de bursă, zi în care bursa e deschisă.
Börsenverkehr, *-(e)s, -e, m.* circulație a acțiunilor.
Börsenwucher, *-s, m. sg.* agiotaj, speculație de bursă.
Börsenzeitung, *-en, f.* v. Börsenblatt.
Börsenzettel, *-s, -, m.* v. Börsennotierung.
Börsianer, *-s, -, m.* jucător, speculant la bursă.
Börsianerpresse *f. sg.* presa bursei.
borst *indic. imperf. (inv.)* de la bersten.
Borst, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** crăpătură, despicătură. **2.** v. Borste.
Borste, *-n, f.* **1.** păr aspru și scurt; păr de porc. **2.** peri (la plante). **3.** ghimpe, țeapă. **4.** *(glumeț)* păr țepos, aspru, tăiat scurt.
borsten, *borstete, geborstet (du borstest, er borstet), vb. (h) refl.* a se zbârli.
borsten|ähnlich, **borsten|artig** *adj.* aspru ca părul de porc, țepos.
Borstenbesen, *-s, -, m.* mătură, perie din păr de porc.
borstenförmig *adj.* ca părul porcului.
Borstengras, *-es, n. sg. (bot.)* țăpoșică *(Nardus stricta).*
Borstenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de porc.
borstenhaarig *adj.* zbârlit, ciufulit.
Borstenhirse *f. sg. (bot.)* mohor *(Setaria glauca).*
Borsten|igel, *-s, -, m. (zool.)* specie de arici care se hrănește cu insecte *(Ceutetes ecaudatus).*
Borstenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* șofrănaș *(Carthamus tinctorius* L.).
Borstenpinsel, *-s, -, m.* pensulă din păr de porc; pensulă aspră.
Borstentier, *-(e)s, -e, n. (fam.)* porc.
Borstenvieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** porcine. **2.** *(fam., glumeț)* persoană ursuză, urs.
Borstenvieh|händler, *-s, -, m.* comerciant, negustor de porcine.
Borstenviehmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de porcine.
Borstenwalze, *-n, f. (text.)* cilindru de periat.
Borstenwisch, *-(e)s, -e, m.* mătur(ic)ă (de păr).
Borstenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* anelid, (vierme) din grupa *Chaetopodae (Oligochaeta, Polychaeta).*
Borstenzähner, *-s, -, m. (iht.)* pește din grupa *Chaetodontidae.*
borstig *adj.* **1.** zbârlit, țepos; ca părul de porc. **2.** *(fig.)* morocănos, arțăgos; **~ werden** a se mânia, a se burzului.
Borte, *-n, f.* **1.** margine, bordură; garnitură; tresă. **2.** găitan, galon. **3.** *(reg.)* spumă (la bere).
Bortenmacher, *-s, -, m.* ceaprazar, persoană care face găitane, galoane.
Bortenrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină galonată.
Borten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* mașină, război de țesut găitane, galoane.
Bortenwirker, *-s, -, m.* v. Bortenmacher.
bortieren, *bortierte, bortiert, vb. (h) tr.* v. bordieren.
Bor(t)wisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bartwisch.
Borusse, *-n, -n, m. (ist.)* prusian.
Borussia *f. sg.* (personaj feminin care simbolizează) Prusia.
borussifizieren, *borussifizierte, borussifiziert, vb. (h) tr.* a prusifica.
Borwasser, *-s, n. sg. (med.)* soluție de acid boric.
Borwasser|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* hidrură de bor.
Borwisch, *-(e)s, -e, m.* v. Bartwisch.
bös *adj.* v. böse.
bös|artig *adj.* **1.** răutăcios, malițios. **2.** rău; vătămător; *(med.)* malign.
Bös|artigkeit, *-en, f.* **1.** răutate, dușmănie, mânie. **2.** vătămare; *(med.)* malignitate, caracter malign.
Bösche, *-n, f. (reg.)* **1.** un fel de cărămidă. **2.** tufiș.
böschen, *böschte, geböschet, vb. (h) tr.* a tăia pieziș, a povârni, a taluza.
Böschung, *-en, f.* povârniș, pantă, taluz.
Böschungsgrad, *-(e)s, m. sg.*, **Böschungswinkel**, *-s, -, m.* unghi de înclinare al taluzului; **natürlicher ~** unghi natural de înclinare al taluzului.
böse *adj.* **1.** mânios, supărat; **(mit. jm., auf jn.** și **jm.) ~ sein** (sau **werden)** a se supăra, a se mânia; **miteinander ~ sein** a fi certați; *(fig.)* **die ~ Sieben** femeie arțăgoasă, cicălitoare; **sei mir nicht ~** nu fi supărat pe mine; **sie ist ~ auf mich** e supărată pe mine. **2.** rău; **es ist nicht ~ gemeint** este fără vreo intenție rea; **sich** *(dat.)* **~s Blut machen** a-și face sânge rău. **3.** bolnav; **ein ~r Finger** un deget bolnav. **4.** desfrânat, destrăbălat. **5.** greu; **die ~n Zeiten sind vorbei!** vremurile grele au trecut! **~ Krankheit** boală grea.
Böse[1], *-n, -n, (ein Böser)* **1.** *m.* și *f.* ființă, persoană rea. **2.** *m.* diavol.
Böse[2], *-n (viel Böses), n. sg.* rău; **sich** *(dat.)* **nichts ~es dabei denken** a nu se gândi la ceva rău; **gedenke meiner nicht im ~n** nu-mi păstra o amintire rea; **das Gute und das ~ unterscheiden** a deosebi binele de rău; **Gutes mit ~m vergelten** a răsplăti binele cu rău; **~s tun** a face rău; **im Guten wie im ~n** la bine și la rău.
bosen, *boste, gebost (du. er bost), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a bate, a lovi. **II.** *intr.* și *refl.* a se mânia, a se enerva, a se irita.
Bösewicht, *-(e)s, -er,* (și *-e), m.* răufăcător, ticălos, nelegiuit.
bösfertig *adj.* rău intenționat, răutăcios.
boshaft *adj.* **1.** rău, dușmănos. **2.** malițios. **3.** *(reg.)* supărăcios, iritabil.
Boshaftigkeit, **Bosheit**, *-en, f.* **1.** răutate, dușmănie; **aus ~** din răutate. **2.** malițiozitate.
bosherzig *adj.* răutăcios, rău din fire.
Boskett, *-s, -e, m.* boschet; arbust, tufiș.
böslich *adj. (rar)* răutăcios, cu intenții rele.
Bösling, *-s, -e, m. (reg., bot.)* cânepă feminină.
bösmäulig *adj.* rău de gură.
bösmeinend *adj.* rău, răutăcios, rău intenționat.
Bosniak, *-en, -en,* **Bosniake**, *-n, -n, m.* **1.** bosniac. **2.** *(ist.)* călăreț polonez sau prusac de proveniență slavă. **3.** un fel de prăjitură vieneză.
Bosnickel, *-s, -, m. (pop.)* om de rea-credință.
Bosnier [-niə], *-s, -, m.* v. Bosniak **(1)**.
bosnisch *adj.* bosniac.
Boss, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* șef, superior; om de afaceri, conducător de mare întreprindere; șef de organizație politică. **2.** greutate a grindeiului la plug, regulator.
Bossage [bɔ'saːʒə], *-n, f. (constr.)* bosaj; rustic(us); mod de prelucrare a feței exterioare la o zidărie de piatră naturală sau artificială.
Bossageputz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială cu bosaje, tencuială rustică.
Bosse, *-n, f.* **1.** formă sumar prelucrată a unei statui din piatră. **2.** ornament convex, bombat la lucrări de orfevrărie. **3.** *(reg.)* v. Beule.
Boßel, *-s, -, m.,* **Boßel**, *-n, f. (reg.)* bilă de popice.
Boßelbahn, *-en, f.* pistă, jgheab de popice, popicărie.
bosselieren, *bosselierte, bosseliert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra în relief; a cizela. **2.** a modela din argilă, din ceară.
bosseln[1], *bosselte, gebosselt (ich boss(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a migăli. **2.** v. bossieren.
bosseln[2], *bosselte, gebosselt (ich boss(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a juca popice (pe gheață). **II.** *tr.* v. bossieren.
boßeln, *boßelte, geboßelt (ich boß(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a arunca cu bila de popice; a juca popice (pe gheață).
Bossen, *-s, -, m. (reg.)* legătură, sarcină (în special de fân).
Bossenquader, *-s, -, m.* piatră cubică sumar prelucrată.
Bossenwerk, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* zidărie rustică.
Bossier|arbeit, *-en, f.* lucrătură în relief.
bossieren, *bossierte, bossiert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a dăltui, a prelucra, a ciopli; **einen Bruchstein ~** a ciopli, a dăltui o piatră brută de carieră. **2.** a modela în lut, ipsos sau ceară.

Bossierеn, *-s, n. sg. (constr.)* bosaj.
Bossierer, *-s, -, m.* persoană care face lucrări în relief.
Bossierkunst *f. sg.* arta de a lucra în relief.
Bọston[1], *-s, -s, m.* boston, vals lent.
Bọston[2], *-s, n. sg.* boston (joc de cărți).
Bọstonpresse, *-n, f. (tipogr.)* cea mai mică presă de imprimare (cu acțiune manuală).
bö̲swillig *adj.* răuvoitor, rău intenționat; de rea-credință.
Bö̲swilligkeit *f. sg.* rea-voință, rea-credință; *(jur.)* **~ der Absicht** rea-voință intenționată, premeditată.
bọt *ind. imperf.* de la bieten.
Bọt, *-(e)s, -e, n. (inv.; elv.)* **1.** poruncă. **2.** ofertă. **3.** licitație. **4.** știre, veste, informație, anunț. **5.** *(jur.)* citație, somație. **6.** adunare, întrunire. **7.** *(numai în expr.)* **gib ~!** fă loc! lasă spațiu liber!.
Botạnik *f. sg.* botanică.
Botạniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* botanist(ă).
botạnisch *adj.* botanic; **~er Garten** grădină botanică.
botanisi̲eren, *botanisiert, botanisiert, vb. (h) tr.* erboriza, a colecționa plante.
Botanisi̲ertrommel, *-n, f.* **1.** cutie de erborizare. **2.** *(mil.; glumeț)* cutie de mască de gaze.
Bọte, *-n, -n, m.* trimis, sol, mesager, curier; **reitender ~** ștafetă, curier călare; **eigener ~** trimis special; **~ des Friedens** vestitor, sol al păcii; **man muss ~n abwarten** urma alege.
Bọten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** birou de curieri, de comisionari. **2.** *(sg.)* meserie de curier, de comisionar.
Bọtenbrot, *-(e)s, n. sg.* v. Botenlohn.
Bọtenfrau, *-en, f.* mesageră, curieră.
Bọtengang, *-(e)s, -gänge, m.* cursă.
Bọtengänger, *-s, -, m.* curier, mesager, comisionar.
Bọtengebühr, *-en, f.*, **Bọtengeld**, *-(e)s, -er, n.*, **Bọtenlohn**, *-(e)s, -löhne, m.* plata curierului.
Bọtenmeister, *-s, -, m.* inspector de curieri.
Bọtenwesen, *-s, n. sg.* serviciul curierilor, curierat.
Bọtin, *-nen, f.* v. Botenfrau.
bọtmäßig *adj.* **1.** suzeran. **2.** supus. **3.** tributar.
Bọtmäßigkeit, *-en, f.* **1.** stăpânire; autoritate; **unter seine ~ bringen** a supune stăpânirii sale. **2.** dependență, atârnare.
Botokụde, *-n, -n, m.* **1.** botocud, indian din America de Sud. **2.** *(pop.)* om de nimic, prostănac, tâmpit.
botokụdisch *adj.* **1.** de botocud. **2.** *(pop.)* prostesc, tâmpit.
Bọtschaft, *-en, f.* **1.** veste; știre, solie. **2.** mesaj. **3.** *(dipl.)* ambasadă, misiune diplomatică; **sich an die ~ wenden** a se adresa la ambasadă.
Bọtschafter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (dipl.)* ambasador(-oare), reprezentant(ă) plenipotențiar(ă).
Bọtschafterposten, *-s, -, m.* post, funcție de ambasador.
Bọtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m. (dipl.)* consilier de ambasadă.
Bö̲ttcher, *-s, -, m.* **1.** dogar, butnar, lemnar; butoier. **2.** pivnicer, chelar.
Bö̲ttcher|arbeit, *-en, f.* dogărit, butnărit.
Bö̲ttcher|axt, *-äxte, f.*, **Bö̲ttcherbeil**, *-(e)s, -e, n.* secure de dogar.
Böttcherei, *-en f. sg.* **1.** dogărit, butnărit. **2.** atelier de dogar, butnar; dogărie.
Bö̲ttcher|handwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Böttcherei **(1)**.
Bö̲ttcher|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru dogărit.
Bö̲ttchermeister, *-s, -, m.* maistru dogar, butnar.
bö̲ttchern, *böttcherte, geböttchert, vb. (h) intr.* a lucra ca dogar, a face dogărie.
Bö̲ttcherschlägel, *-s, -, m.* ciocan de dogar.
Bö̲ttcherware, *-n, f.* produse de dogărie (butoaie, ciubere etc.).
Bö̲ttcherwerkstätte, *-n, f.* v. Böttcherei **(2)**.
Bö̲ttcherwoche, *-n, f.* săptămâna dogarilor (prima săptămână a marelui târg din Leipzig).
Bö̲ttcherzange, *-n, f.* clește de dogar.
Bọtte, *-n, f. (reg.)* ciubotă; bocanc.
Bottẹga, *-s, f.* v. Bodega.
Bottelerie, *-n, f.* v. Bottlerei.
Bottelier, *-s, -s, m. (mar.)* persoană care administrează proviziile (pe vapor); pivnicer, sufragiu.
bọtten, *bottete, gebottet (du bottest, er bottet), vb. (h)* **I.** *tr.* a bate inul. **II.** *intr. (pop.)* a bate drumurile, a umbla.
Bö̲ttgerporzellan, *-(e)s, -e, n.* denumire dată celui mai vechi porțelan european, creat de Böttger.
Bọttich, *-(e)s, -e, m.* **1.** putină. **2.** *(tehn.)* cadă.
Bọttichgärung, *-en, f.* fermentare în putină.
Bọttichmacher, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.
Bọttichreif, *-(e)s, -e, m.* cerc de putină.
Bọttichwürze *f. sg.* must de cuvă.
Bottịne, *-n, f.* gheată de damă, botină.
Bọttler, *-s, -, m.* v. Bottelier.
Bottlerei, *-en, f. (mar.)* cambuză.
bọttnisch *adj.* botnic; **der Bottnische Meerbusen** Golful Botnic (din Marea Baltică).
Botulịsmus, *-, m. sg. (med.)* botulism.
Bọtz, *-e, f. (reg.)* pantalon.
Boudoir [bu'doa:ɐ], *-s, -s, n.* budoar.
Boudoirformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format budoar (12 × 19 cm).
Bouffonerie [bu-], *-n, f.* bufonerie.
Bougie [bu'ʒi:], *-n, f.* **1.** lumânare. **2.** *(med.)* sondă uretrală.
Bouillon [bʊl'jõ:, bʊl'jɔŋ și bu'jõ:], *-s, f.* supă (concentrată) de carne, bulion.
Bouillonwürfel, *-s, -, m.* comprimat, cubuleț pentru supă, pentru bulion (de carne).
Boule|arbeit ['bu:l-], *-en, f.* încrustare în lemn.
Boulẹtte [bu-], *-n, f.* chifteluță, perișoară, buletă.
Boulevard [bul(ə)'va:ɐ], *-s, -s, m.* bulevard.
Boulevardblatt, *-(e)s, -blätter, m.* ziar bulevardier.
Boulevardpresse *f. sg.* presă bulevardieră.
bourbonisch [bʊr-] *adj. (ist.)* burbon.
Bourẹtte [bu-], **Bourrẹtte**, *-n, f. (text.)* buret.
bourgeois [bʊr'ʒoa] *adj.* burghez.
Bourgeois [bʊr'ʒoa], *-, -, m.* burghez.
Bourgeoisherrschaft *f. sg.* stăpânire, dominație a burgheziei.
Bourgeoisie [bʊrʒoa'zi:], *-n, f.* burghezie.
Bourgeoisieherrschaft *f. sg.* v. Bourgeoisherrschaft.
Bourgeois|presse *f. sg.* presa burgheză.
Bourrée [bu're:], *-s, f.* **1.** dans popular vechi francez. **2.** pasaj dintr-o suită.
Boutạde [bu-], *-n, f.* **1.** butadă. **2.** săritură artistică.
Boutẹille [bu'tɛljə], *-n, f.* sticlă, butelie de vin.
Boutịque [bu'ti:k], *-n* [-kn] *rar.: -s* [-ti:ks], *f.* magazin mic, butic.
Butọn [bu'tõ:], *-s, -, m.* **1.** cercel, buton cu briliante. **2.** bubuliță.
Bọvel [-fəl], *-s, -, m.* **1.** v. Bafel **(1, 2)**. **2.** *(reg.)* menaj, casă îmbelșugat(ă).
bọven [-fən] *adv. (reg.)* sus.
Bovịden [-vi:] *pl. (zool.)* bovide.
Bovịst [-vlst], *-(e)s, -e, m.* v. Bofist.
Bowdenzug ['baodən-], *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* fir, cablu Bowden.
Bọwiemesser ['bo:i:- și 'bo:vi:-], *-s, -, n.* cuțit Bowie.
Bọwle ['bo:lə], *-n, f.* **1.** crușon. **2.** bol, castron pentru crușon; **eine ~ aus Kristall** un bol de cristal.
bọwlen ['bo:lən și 'boʊlən], *bowlte, gebowlt, vb. (h) tr.* a juca bowling.
Bọwling ['bo:lɪŋ și 'boʊlɪŋ], *-s, -s, n.* **1.** joc american cu 10 popice. **2.** joc englezesc cu popice.
Bọx, *-en, f.* **1.** boxă individuală (pentru un cal etc.); garaj auto. **2.** debara, boxă. **3.** recipient; cutie. **4.** aparat simplu de fotografiat (în formă de cutie). **5.** *(reg.)* ladă, dulap.
Bọx|abend, *-s, -e, m. (sport)* seară de box, galâ de box.
Bọx-Acht *f. sg. (sport)* echipă de box (de opt persoane).
Bọxball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de box.
Bọxcalf [-ka:f], *-s, n. sg.* v. Boxkalf.
bọxen, *boxte, geboxt (du, er boxt), vb. (h) intr.* și *refl. (sport)* a (se) boxa, a (se) lupta cu pumnii.
Bọxen, *-s, n. sg. (sport)* box, pugilism.
Bọxer, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* boxer, pugilist. **2.** boxer, rasă de câine. **3.** *(ist.)* boxer (răsculat chinez).
Bọxer|auf|stand, *-(e)s, m. sg. (ist.)* răscoală a boxerilor.
Bọxhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de box.
Bọxkalf [-ka:f], *-s, n. sg.* piele de vițel, piele de box.
Bọxkalfschuh, *-(e)s, -e, m.* pantofi (din piele) de box.
Bọxkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* meci de box.
Bọxring, *-(e)s, -e, m. (sport)* ring de box.
Bọxvergleichs|treffen, *-s, -, n. (sport)* întrecere, întâlnire de box.
Bọx|staffel, *-n, f. (sport)* echipă de box.
Boy [bɔy], *-s, -s, m.* **1.** băiat, tânăr. **2.** boi, băiat de serviciu la hotel. **3.** postav gros. **4.** flanelă de lână sau bumbac.
Boykọtt, *-(e)s, -e* și *-s, m.* boicot; **mit ~ belegen** a boicota.
Boykọttbewegung, *-en, f.* mișcare de boicotare.
Boykọttfrage, *-n, f.* problemă a boicotului.
Boykọtt|hetze, *-n, f.* instigare la boicot.
boykotti̲eren, *boykottierte, boykottiert, vb. (h) tr.* a boicota.
Boykottierung, *-en, f.* boicotare.
Boykọttmaßnahme, *-n, f.* măsură de boicotare.
br! *(interj.)* **1.** br, ce scârbos! **2.** prr! ho! (strigătul birjarilor).
Br. *presc.* de la Bruder.
Brabạnter, *-s, -, m.* persoană din Brabant.
brabạntisch *adj.* brabantez; **~e Spitze** dantelă de Brabant.
brạbbeln, *brabbelte, gebrabbelt (ich brabb(e)le), vb. (h) intr.* a mormăi, a dondăni, a bombăni, a vorbi neclar.
brä̲bnen, *bräbnete, gebräbnet (sie bräbnet), vb. (h) intr. (despre scroafe)* a intra în călduri.
bra̲ch[1] *ind. imperf.* de la brechen.
bra̲ch[2] *adj.* înțelenit, necultivat, părăginit; *(fig.)* neocupat, neutilizat.
Bra̲ch|acker, *-s, -äcker, m.* v. Brache.
bra̲ch|ackern, *brachackerte, gebrachackert, vb. (h) tr.* v. brachen.
Bra̲ch|amsel, *-n, f. (ornit.)* fluierar *(Charadrius squatarola)*.
Bra̲chdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre)*.
Bra̲che, *-n, f. (agr.)* pârloagă, pământ înțelenit, paragină, ogor părăginit, țelină, obleagă; **schwarze ~** pământ înțelenit negru; (și *fig.*) **in der ~ liegen** a fi în paragină, a fi nefolositor.
bra̲chen, *brachte, gebracht, vb. (h) tr.* a desțeleni.
Bra̲cher, *-s, -, m.* desțelenitor, cel care desțelenește.
Bra̲chet, *-s, m. sg.* v. Brachmonat.
Bra̲chfeld, *-(e)s, -er, n.*, **Bra̲chflur**, *-en, f.* v. Brache.
brachi̲al *adj.* manual.
Brachi̲algewalt *f. sg.* forță brută; forță manuală.
Bra̲chkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș de iunie, cărăbuș târziu *(Scarabaeus solstitialis)*.
Bra̲chland, *-(e)s, n. sg.* v. Brache.
Bra̲chland|aktion, *-en, f.* acțiune pentru desțelenirea pământurilor virgine.
bra̲ch|lassen, *ließ brach, brachgelassen (du, er lässt brach)*, **bra̲chlegen**, *legte brach, brachgelegt, vb. (h) tr.* a lăsa nelucrat, în paragină, a nu cultiva (pământul).
Bra̲chlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*.
bra̲chliegen, *lag brach, brachgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a sta înțelenit, părăginit. **2.** *(fig.)* a se odihni, a nu lucra; **die besten Kräfte liegen brach** cele mai bune forțe nu sunt utilizate; *(fig.)* **etwas ~ lassen** a nu folosi un lucru, a lăsa în paragină; **Kenntnisse liegen brach** a nu-și folosi cunoștințele.
Bra̲chling, *-s, -e, m.*, **Bra̲chmännlein**, *-s, -, n.* v. Champignon.
Bra̲chmonat, **Bra̲chmond**, *-(e)s, -e, m. (înv.)* iunie, cireșar.

brachpflügen, *pflügte brach, brachgepflügt, vb. (h) tr.* a desțeleni.
Brachpilz, *-es, -e, m.* v. Champignon.
Brachs [braks], *-es, -e, m. (iht.)* plătică *(Abramis brama).*
Brach|schnepfe, *-n, f. (ornit.)* corlă *(Numenius arquatus).*
Brachse, *-n, f.*, **Brachsen**, *-s, -, m.* v. Brachs.
brachte *ind. imperf.* de la bringen.
Brachvogel, *-s, -vögel, m.* v. Brachschnepfe.
Brack[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** rebut, marfă stricată, brac. **2.** infirmitate. **3.** *(constr.)* coronament al barajului; creastă a digului. **4.** chihlimbar impur.
Brack[2], *-(e)s, -e, m.* pui de animal de pradă.
Bracke[1], *-n, -n, m.* brac, câine de vânătoare.
Bracke[2], *-n, f.* v. Bracke[1].
Bracke[3] *f.* **1.** v. Brack[1]. **2.** v. Brackwasser. **3.** v. Brache. **4.** crucea carului.
Bracke[4] *f. (com.)* **1.** control al mărfurilor. **2.** local unde se face controlul mărfurilor. **3.** organ care face controlul mărfurilor.
bracken, *brackte, gebrackt, vb. (h) tr. (reg.)* a alege, a sorta, a scoate marfa stricată.
Bracker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* sortator, persoană care sortează marfa.
Brackgut, *-(e)s, -güter, n. (reg.)* marfă proastă, de lepădat.
Brackierung, *-en, f.* triere, sortare, brăcuire.
brackig *adj. (reg.)* **1.** sălciu, nepotabil. **2.** de rebut, rău, prost.
Brackvieh, *-(e)s, n. sg.* vite nefolositoare, bune de tăiat.
Brackwaren *pl.* v. Brackgut.
Brackwasser, *-s, -wässer, n.* apă sălcie, nepotabilă.
Brägen, *-s, m. sg.* v. Bregen.
brägen, *brägte, gebrägt, vb. (h) tr.* a trage pieile argăsite peste un cuțit rotund.
Brahman ['bra:ma:n sau 'braχ-], *-s, n. sg.* sufletul lumii, putere magică a religiei indiene, Brahma.
Brahmane [bra'ma:nə], *-n, -n*, **Brahmine**, *-n, -n, m.* brahman, preot al lui Brahma.
Brahminentum, *-s, n. sg.* brahmanism, învățătura lui Brahma.
brahminisch *adj.* brahmanic.
Braille|schrift ['bra:j-] *f. sg.* scriere Braille (alfabetul orbilor).
Brainstorming ['breinsto:ɐmɪŋ], *-s, n. sg.* găsire colectivă de soluții.
Brakel, *-s, -, m. (reg.)* rasă de găini.
braken, *brakte, gebrakt, vb. (h) tr.* a melița.
Brakteat, *-en, -en, m. (ist.)* monedă de argint subțire ca o foaie, bătută pe o singură parte.
Braktee [-'te:ə], *-n* [-'te:ən], *f. (bot.)* bractee, frunză mică purtătoare de floare.
Brakteole, *-n, f. (bot.)* bracteolă.
Bram[1], *-en, f. (mar.)* arboret.
Bram[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Bram[1]. **2.** *(bot.)* drobiță *(Sarothamnus scoparius).* **3.** sprânceană.
Bramarbas, *-, -se, m.* palavragiu, fanfaron, lăudăros.
bramarbasieren, *bramarbasierte, bramarbasiert, vb. (h) intr.* a se lăuda, a pălăvrăgi.
Bramburi, *-s, f. (reg., glumeț)* cartof.
Bräme, *-n, f.* **1.** margine de tufe, de arbori a unei livezi, a unui ogor, lizieră. **2.** tiv, margine a unei rochii, a unei haine. **3.** pată de funingine. **4.** frână. **5.** bor de pălărie. **6.** margine. **7.** sprânceană.
brämen, *brämte, gebrämt, vb. (h) tr.* v. verbrämen.
Brämling, *-s, -e*, **Bramling**, *-s, -e, m. (ornit.)* cintez de munte *(Fringilla montifringilla).*
Bramme, *-n, f. (tehn.)* bramă, bloc gata de laminat.
Brammenschere, *-n, f. (tehn.)* foarfecă pentru brame.
Brammenwalze, *-n, f. (tehn.)* laminor de brame.
Bramrabe, *-n, f. (mar.)* vergă zburător.
Bramsegel, *-s, -, n. (mar.)* zburător.
bramsig *adj.* **1.** îngâmfat, lăudăros. **2.** amenințător.
Bram|stenge, *-n, f. (mar.)* arboret.
Branche ['brã:ʃə], *-n, f.* **1.** *(com.)* branșă, ramură. **2.** specialitate; **er ist nicht aus meiner ~** nu face parte din specialitatea mea; **die ~ wechseln** a-și schimba domeniul, specialitatea.
Branchenkenntnis, *-se, f.* cunoștință (pricepere) în branșă, în specialitate; *pl.* cunoștințe profesionale.
Branchen|aus|stellung, *-en, f.* expoziție specială, de ramură.
Branchengewerkschaft, *-en, f.* sindicat de ramură.
Branchenverzeichnis, *-ses, -se, n.* anuar de comerț și industrie de ramură.
Branchie [-çiə], *n. f.* v. Kieme.
Brand, *-(e)s, Brände, m.* **1.** ardere, combustiune; incendiu, foc; **in ~ stehen** a fi în flăcări, a arde; **in ~ geraten** a lua foc, a se aprinde; **in ~ stecken** a da foc, a incendia; *(fig.)* **sich aus den Bränden machen** a se sustrage, a se eschiva. **2.** *(tehn.)* ardere, prăjire (a cărămizilor, porțelanului, minereului). **3.** arșiță, căldură; *(fig.)* ardoare, înfocare. **4.** semn făcut cu fierul roșu, danga, cauterizare. **5.** material de ars, combustibil; **~ für den Winter anlegen** a depozita combustibil pentru iarnă; **er hat freien ~** are dreptul la încălzire gratuită. **6.** desțelenire a pământului prin arderea pădurilor. **7.** tăciune aprins, jăratic. **8.** *(agr.)* teren, petic de pământ alcalin sau mlăștinos. **9.** *(înv.)* spargere a valurilor. **10.** insolație. **11.** *(med.)* arsură; cangrenă, necroză; **trockener ~** mumificație, cangrenă rece. **12.** *(pop.)* sete provocată de băute; **ich habe einen tüchtigen ~** mi s-a uscat gâtul de sete; **seinen ~ löschen** a-și stinge, a-și potoli setea. **13.** *(fam.)* bani. **14.** *(fam.)* idee proastă. **15.** *(bot.)* rugină (boală a cerealelor) *(Ustilago).* **16.** *(reg.)* avort, naștere timpurie. **17.** *(reg.)* timpul amiezii; **zu ~** la prânz.
brand|aktuell [-tuɛl] *adj.* foarte actual; **eine ~e Nachricht** o știre de actualitate.
Brand|assekuranz *f. sg.* v. Brandversicherung.
Brandbalsam, *-s, m. sg.* v. Brandsalbe.
Brandbeule, **Brandblase**, *-n, f.* băsică de arsură.
Brandblättchen, *-s, -, n. (mil.)* hârtie incendiară.
Brandbock, *-(e)s, -böcke, m.* grătar al sobei.
Brandbombe, *-n, f. (mil.)* bombă incendiară.
Brandbombenwurf, *-(e)s, -würfe, m. (mil.)* lansare de bombe incendiare.
Brandbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de incendiu. **2.** scrisoare de amenințare cu incendiu. **3.** *(fig.)* scrisoare foarte insistentă, foarte presantă.
Brand|direktor, *-s, -toren, m.* șef de pompieri.
brand|eilig *adj.* foarte grăbit, foarte urgent.
Brand|eimer, *-s, -, m.* găleată de stins incendiul.
Brand|eisen, *-s, -, n.* fier de stigmatizat, de înfierat.
Brandel, *-s, -, n.* (și *m.*) *(reg.)* iască.
brandeln, *brandete, gebrandet (du brandest, er brandet), vb. (h) intr.* a se izbi de stânci, a se sparge de stânci; **die Wogen ~ an der Küste** valurile se sparg de mal.
Brandenburger, *-s, -, m.* locuitor din orașul sau provincia Brandenburg, brandenburghez.
brandenburgisch *adj.* brandenburgic.
Brand|ente, *-n, f. (ornit.)* soi de gâscă sălbatică *(Tadorna).*
Brander, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* focos, capsă. **2.** *(mar.)* (vapor) incendiator. **3.** cal roib.
Branderschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Brander **(2)**.
Brand|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu metalic inflamabil.
Brand|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță roșie *(Strix stridula).*
Brandfackel, *-n, f.* **1.** torță incendiatoare, facă, făclie. **2.** *(fig.)* scânteie care aprinde ceartă, discuție.
Brandfaschine, *-n, f. (ist.)* legătură de gâteje, de vreascuri pentru aprins focul.
Brandfass, *-es, -fässer, n. (mil.: înv.)* cameră de explozii (la arme de foc).
brandfest *adj.* rezistent la foc, ignifug.
Brandfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră datorată necrozei.
Brandfleck, *-(e)s, -e, m.* arsură.
brandfleckig *adj.* **1.** cu semne de arsură. **2.** *(în expr.)* **~es Pferd** cal cu pete negre.
Brandfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** vulpe cu picioare, coadă și urechi negre. **2.** cal roib. **3.** *(fig.)* roșcovan. **4.** *(limbaj studențesc)* student în semestrul doi.
Brandgans, *-gänse, f.* v. Brandente.
Brandgasse, *-n, f.* coridor, spațiu, interval antifoc.
brandgefährlich *adj.* foarte periculos.
Brandgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de ars.
Brandgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de ars.
Brandgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* obuz incendiator.
Brandgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* cangrenă abcedată.
Brandgiebel, *-s, -, m. (arhit.)* fronton despărțitor, intermediar, antifoc.
Brandglocke, *-n, f.* clopot de alarmă în caz de incendiu.
Brandgrab, *-(e)s, -gräber, n. (arh.)* mormânt de incinerare.
Brandhahn, *-(e)s, -hähne, m.* hidrant, robinet de incendiu.
Brandhaken, *-s, -, m.* cange de incendiu.
Brandherd, *-(e)s, -e, m.* **1.** focar de incendiu. **2.** *(med.)* focar de cangrenă.
brandheiß *adj.* foarte actual; **ein ~es Angebot** o ofertă foarte actuală.
Brandhirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus).*
brandig *adj.* **1.** ars, pârlit, afumat; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a ars. **2.** arzător; *(fig.)* ardent. **3.** ruginit, tăciunos (despre cereale). **4.** *(med.)* cangrenos.
Brandkalk, *-(e)s, m., sg. (constr.)* var stins.
Brandkasse, *-n, f.* **1.** casă de asigurare contra incendiilor. **2.** sumă de asigurare la care este evaluată clădirea.
Brandkitt, *-(e)s, m. sg.* chit refractar.
Brandkohle, *-n, f. (mine)* cărbune autoinflamabil.
Brandkorn, *-(e)s, -körner, n.* (bob de) cereală ruginită, tăciunoasă.
Brandkrankheit *f. sg. (bot.)* rugină provocată de *Uredinee.*
Brandkugel, *-n, f.* v. Brandgeschoss.
Brandleger, *-s, -, m.* v. Brandstifter.
Brandlegung, *-en, f.* v. Brandstiftung.
Brandleiter, *-n, f.* scară de incendiu.
Brandloch, *-(e)s, -löcher, n. (înv., mil.)* cameră de explozie a tunului.
Brandlunte, *-n, f.* fitil.
Brandmal, *-(e)s, -e, (și -mäler), n.* **1.** *(ist.)* înfierare, stigmat. **2.** semn din naștere, aluniță. **3.** v. Brandzeichen. **4.** *(med.)* arsură. **5.** *(fig.)* înfierare, stigmatizare, stigmat.
Brandmalerei, *-en, f.* pirogravură.
Brandmarke, *-n, f.* v. Brandzeichen.
brandmarken, *brandmarkte, gebrandmarkt, vb. (h) tr.* **1.** a însemna cu fierul roșu. **2.** *(fig.)* a înfiera, a stigmatiza; **er brandmarkt mich** mă stigmatizează.
Brandmarkung, *-en, f.* v. Brandzeichen. **2.** *(fig.)* înfierare, stigmatizare.
Brandmaschine, *-n, f.* mașină infernală.
Brandmauer, *-n, f.* **1.** *(constr.)* calcan, zid antifoc. **2.** *(metal.)* perete din spatele cuptorului; prag de foc.
Brandmaus, *-mäuse, f.* șoarece de câmp *(Micromys agrarius).*
Brandmeister, *-s, -, m.* **1.** căpitan de pompieri. **2.** comandant al operațiilor la locul incendiului.
Brandmetzger, *-s, -, m. (reg.)* măcelar care vine la domiciliu pentru tăiere.
Brandmittel, *-s, -, n.* medicament contra cangrenei.
Brandnessel, *-n, f. (bot.)* urzică *(Urtica).*
brandneu *adj. (fam.)* nou-nouț; **ein ~es Kleid** o rochie îmbrăcată prima dată.
Brand|opfer, *-s, -, n.* **1.** victimă a unui incendiu. **2.** *(rel.)* ardere de animale sacrificate. **3.** holocaust.
Brand|ordnung *f. sg.* regulament pentru pompieri.
Brandpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de care erau legați cei condamnați la moarte pe rug.
Brandpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată incendiară.
Brandpflaster, *-s, -, n.* plasture pentru arsuri.
Brandpilz, *-es, -e, m. (bot.)* tăciune *(Ustilagineae).*
Brandplatz, *-es, -plätze, m.* v. Brandstätte.
Brandplättchen, *-s, -, n. (mil.)* lamelă incendiară.
Brandrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă incendiară.
Brandrede, *-n, f.* discurs incendiar, discurs atățător.
Brandrodung, *-en, f. (forest.)* defrișare prin ardere.
Brandrose, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* bujor *(Paeonia).* **2.** *sg. (vet.)* erizipel cangrenos, brâncă.

Brạndrost, *-(e)s, -e, m.* grătar (de cuptor).
brạndrot *adj.* roşu aprins; **er wurde ~ im Gesicht** s-a înroşit la faţă.
Brạndröte *f. sg.* roşeaţa focului.
Brạndsalbe, *-n, f.* alifie contra arsurilor.
Brạndsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* materie incendiară.
Brạndsäure *f. sg. (chim.)* acid pirolignos.
Brạndschaden, *-s, -schäden, m.* **1.** pagubă pricinuită de incendiu. **2.** arsură.
Brạndschadenversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
brạndschatzen, *brandschatzte, gebrandschatzt (du, er brandschatzt), vb. (h) tr.* a jefui, a prăda; a trece prin foc şi sabie, a pârjoli; **jn. ~** a jefui pe cineva.
Brạndschatzung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* contribuţie imensă de război (pentru a apăra cetăţile de incendiere de către duşman). **2.** prădare, jefuire.
Brạndschiefer, *-s, -, m. (geol.)* şist bituminos.
Brạndschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Brander **(2)**.
Brạndschimmel, *-s, -, m.* cal şarg.
Brạndschott, *-(e)s, -e, n. (mar.)* perete izolator de incendiu.
Brạndschutz, *-es, m. sg.* asigurare contra incendiilor.
Brạndschwäre, *-n, f. (med.)* ulceraţie pricinuită de arsură.
Brạndsignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă în caz de incendiu.
Brạndsilber, *-s, n. sg.* argint fin.
Brạndsohle, *-n, f.* braţ.
Brạndsohl|leder, *-s, n. sg.* piele pentru braţuri.
Brạndsohl|leinwand *f. sg.* postav de căptuşit pantofii, pânză de braţ.
Brạnd|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu, tulumbă.
Brạnd|stätte, *-n, f.* loc al incendiului.
Brạnd|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă.
Brạnd|stelle, *-n, f.* **1.** loc ars, pată arsă. **2.** v. Brandstätte.
Brạnd|steuer, *-n, f.* **1.** ajutor dat sinistraţilor prin incendiu. **2.** taxă pentru asigurare contra incendiilor.
Brạnd|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* incendiator(-oare).
Brạnd|stiftung, *-en, f.* incendiere premeditată.
Brạnd|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă inflamabilă.
Brạnd|teig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* gen de aluat opărit.
Brạnd|teigkrapfen, *-s, -, m. (cul.)* choux à la crème.
Brạndür, *-en, f.* uşă (de ieşire în caz) de incendiu.
Brạnd|ung, *-en, f.* **1.** izbire a valurilor de stânci. **2.** brizanţi.
Brạndungsboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de brizanţi.
Brạndungsreiten, *-s, n. sg.* surfing
Brạndver|hütung *f. sg.* prevenire a incendiilor.
Brạndversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
Brạndvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* rândunică de mare *(Sterna hydrochelidon)*.
Brạndwache, *-n, f.* **1.** pază contra incendiului, pichet de incendiu. **2.** pompier rămas pentru pază pe locul sinistrului, după stingerea focului.
Brạndwunde, *-n, f. (med.)* arsură.
Brạndy ['brɛndi], *-s, -s. m.* brandy, coniac.
Brạndzeichen, *-s, -, n.* danga, semn (la vite), arsură.
Brạndzeug, *-(e)s, n. sg.* materie inflamabilă.
Brạne, *-n, f.* **1.** sprânceană. **2.** bordură, tiv.
Brạnke, *-n, f.* labă (a ursului, a viezurelui).
brạnnte *ind. imperf.* de la brennen.
Brạnnt|essig, *-s, -e, m.* oţet de rachiu.
Brạnntkalk, *-(e)s, -e, m. (chim.)* var ars, oxid de calciu.
Brạnntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu.
Brạnntweinblase, *-n, f.* alambic, cazan de rachiu.
Brạnntweinbrenner, *-s, -, m.* povarnagiu, producător de rachiu.
Brạnntweinbrennerei, *-en, f.* distilerie, fabrică de spirt, rachierie, povarnă.
Brạnntweinflasche, *-n, f.* sticlă de rachiu.
Brạnntweingenuss, *-es, m. sg.* consum de rachiu.
Brạnntweinpest *f. sg.* alcoolism.
Brạnntweinschank, *-(e)s, -schänke, m.*, **Brạnntweinschenke**, *-n, f.* cârciumă ordinară.
Brạnntwein|steuer, *-n, f.* impozit pe rachiu.
Brạnntweinverkäufer, *-s, -, m.* negustor de rachiu.
Brạnntweinwaage, *-n, f.* alcoolmetru.
brạnstig *adj. (fam.)* v. brandig **(1)**.
Brạnte, *-n, f.* v. Branke.
Brasịlholz, *-es, n. sg.* lemn de Brazilia; băcan, lemn roşu.
Brasiliạner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* brazilian(ă).
brasiliạnisch *adj.* brazilian.
Brasịlienholz [-liən-], *-es, n. sg.* v. Brasilholz.
Brạss, *-es, m. sg.* **1.** mânie, furie, supărare. **2.** vechituri, rest, rebut.
Brạsse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* braţ; odgon. **2.** v. Brachse.
Brasselẹt [brasə'lɛt], *-(e)s, -e, n.* **1.** *(inv.)* brăţară. **2.** *(argou)* cătuşe.
brạssen, *brasste, gebrasst (du, er brasst), vb. (h) tr. (mar.)* a braţa; **er brasst back** el contrabraţează.
Brạssen, *-s, -, m.* v. Brachs.
Brasserịe, *-n, f.* braserie.
Brạst, *-es, m. sg. (reg.)* **1.** lipsă, mizerie, nevoie. **2.** mânie. supărare. **3.** vechituri. **4.** gălăgie.
Brät, *-(e)s, n. sg. (elv.)* umplutură pentru cârnaţi.
Brạt|an|stalt, *-en, f.* bucătărie ambulantă, în aer liber.
Brạt|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr copt (la cuptor).
Brạtbock, *-(e)s, -böcke, m.* suport pentru frigare.
brạten, *briet, gebraten (du brätst, er brät), vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a frige, a prăji, a coace; **braun ~** a rumeni; **gar ~** a frige îndeajuns; **man wird dir was ~** puneţi pofta-n cui; **er denkt, die gebratenen Tauben werden ihm ins Maul fliegen** aşteaptă să-i cadă murăn gură; *(fig.)* **jn. bei kleinem Feuer ~** a lăsa pe cineva să fiarbă în zeama proprie, să se perpelească. **2.** *(tehn.)* a arde, a calcina, a prăji (minereu etc.). **II.** *refl.* a se prăji la soare.

Brạten[1], *-s, n. sg.* **1.** fript, prăjit, copt. **2.** *(tehn.)* calcinare, prăjire, ardere.
Brạten[2], *-s, -, m.* friptură; *(fig.)* **ein fetter ~** un mare chilipir, o pleaşcă; pradă bogată; **den ~ riechen** (sau **merken**) a mirosi, a simţi ceva; **dem ~ nicht trauen** a fi sceptic.
Brạtenbrühe, *-n, f.* sos de friptură.
Brạtenfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de friptură.
Brạtenkleid, *-(e)s, -er, n. (glumeţ)* haină de sărbătoare.
Brạtenrock, *-(e)s, -röcke, m. (fam.)* redingotă.
Brạtensaft, *-(e)s, -säfte, m.* sevă, zeamă de carne friptă.
Brạtenschüssel, *-n, f.* tavă, tigaie pentru friptură.
Brạtensoße, *-n, f.* sosul fripturii.
Brạtenwender, *-s, -, m.* paletă de întors friptura în tigaie.
brạtfertig *adj.* gata de prăjit.
Brạtfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte fript, prăjit.
Brạtgerät, *-(e)s, -e, n.* grătar, aparat de fript.
Brạt|hähnchen, *-s, -, n.*, **Brạt|hendl**, *-s, -n, n. (austr., reg.)* pui fript.
Brạt|hering, *-s, -e, m.* scrumbie friptă, prăjită.
Brạt|huhn, *-(e)s, -hühner, n.*, **Brạt|hühnchen**, *-s, -, n.* pui fript.
Brạtkartoffel, *-n, f.* cartofi fierţi şi apoi prăjiţi în tigaie; cartofi ţărăneşti.
Brạtling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* vineţică-cu-lapte *(Lactarius volemus* Fr.). **2.** *(iht.)* sardea *(Clupea spratlus)*. **3.** găluşcă prăjită de legume; chiftea de legume.
Brạtmaschine, *-n, f.* v. Bratgerät.
Brạt|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor.
Brạt|pfanne, *-n, f.* tigaie.
Brạtröhre, *-n, f.* v. Bratofen.
Brạtrost, *-(e)s, -e, m.* grătar.
Brạtsche, *-n, f.* **1.** *(muz.)* violă. **2.** *(reg.)* coajă de nucă verde. **3.** *(reg.)* perete de stâncă sfărâmicios. **4.** *(reg.)* piele roasă.
brạtschen, *bratschte, gebratscht (du, er bratscht)*, **brätschen**, *brätschte, gebrätscht (du, er brätscht), vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a bate, a turti bătând. **2.** a coji nuci.
Brạtscher, *-s, -*, **Bratschịst**, *-en, -en, m. (muz.)* persoană care cântă la violă.
Brạt|spieß, *-es, -e, m.* frigare.
Brạt|spill, *-(e)s, -e, m. (mar.)* cabestan.
Brạtwurst, *-würste, f.* cârnat fript; cârnat de fript.
Brạtze, *-n, f.* labă de animal.
Brau, *-(e)s, Bräue, m.*, **Bräu**, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.)* berărie; fabrică de bere; *(reg.)* berar.
brauberechtigt *adj.* autorizat de a fabrica bere.
Brauberechtigung, *-en, f.* autorizaţie de a fabrica bere.
Braubottich, *-(e)s, -e, m.* putină de fabricat bere.
Brauch, *-(e)s, Bräuche, m.* obicei, datină; **es ist bei uns so ~** aşa este obiceiul la noi.
brauchbar *adj.* **1.** folositor, trebuincios. **2.** utilizabil. **3.** destoinic, capabil.
Brauchbarkeit *f. sg.* **1.** folos, utilitate. **2.** aptitudine. **3.** capacitate; destoinicie.
brauchen, *brauchte, gebraucht, vb. (h) tr.* **1.** a avea nevoie; a necesita; **er braucht Geld für das neue Haus** are nevoie de bani pentru casa nouă; **Pflege ~** a avea nevoie de îngrijire; *(impers.)* a fi nevoie; **was braucht es so vieler Umstände?** la ce e nevoie de atâtea ceremonii, la ce bun atâtea complicaţii?; **das braucht es nicht** asta nu e necesar. **2.** a aplica, a întrebuinţa; **Gewalt ~** a întrebuinţa, a aplica forţa. **3.** a folosi, a întrebuinţa, a uza, a lua; **das Nachschlagewerk oft ~** a folosi des cartea de referinţă; **das ist nicht zu ~** acest lucru nu poate fi întrebuinţat, nu e bun de nimic. **4.** a consuma, a cheltui; **diese Geräte ~ wenig Strom** aceste aparate consumă puţin curent. **5.** (cu *inf.* cu *zu)* a fi nevoie să; **du brauchst es mir nicht zu sagen** nu-i nevoie să-mi spui.
bräuchlich *adj.* **1.** uzual, obişnuit; **das ist bei uns nicht ~** aceasta nu se obişnuieşte la noi. **2.** folositor, trebuincios.
Brauchtum, *-s, n. sg.* totalitate a obiceiurilor şi datinilor unui popor; obiceiuri populare.
Brauchwasser, *-s, n. sg.* apă industrială nepotabilă.
Braue, *-n, f.* sprânceană.
brauen, *braute, gebraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prepara (bere). **2.** *(fig.)* a cauza, a face; **die Hexen ~ Sturm** vrăjitoarele declanşează furtună. **II.** *intr. (unipers.; în expr.)* **der Nebel braut** se ridică ceaţa; **das Wasser braut** apa fierbe; **das Meer braut** marea se agită.
Brauer, *-s, -, m.* berar.
Brauerei, *-en, f.* **1.** fabricare a berii. **2.** fabrică de bere.
Brauereigilde, *-n*, **Brauerei|innung**, *-en*, **Brauereizunft**, *-zünfte, f.* corporaţie a berarilor.
Brauführer, *-s, -, m.* v. Braumeister.
Braugerät, *-(e)s, -e, n.* utilaj pentru fabricarea berii.
Braugerechtigkeit, *-en, f.* v. Brauberechtigung.
Braugerste *f. sg.* orz pentru fabricarea berii.
Brau|haus, *-es, -häuser, n.* berărie; fabrică de bere.
Brau|herr, *-n, -en, m.* proprietar al unei fabrici de bere.
Braukessel, *-s, -, m.* cazan de fabricat bere.
Brauknecht, *-(e)s, -e, m.* lucrător la o fabrică de bere.
Brau|malz, *-es, n. sg.* malţ pentru fabricarea berii.
Braumeister, *-s, -, m.* (maistru) berar.
braun *adj.* maro, brun, şaten, oacheş; **~es Pferd** cal murg; **~ backen** a rumeni; **sich ~ brennen lassen** a se bronza; **~ und blau schlagen** a stâlci în bătaie; *(ist.)* **die ~e Epoche** epoca naţional-socialistă.
Braun, *-s,* **I.** *n. sg.* culoarea maro, brun; **sie erschien in ~** a venit într-o rochie maro; **ich liebe ~** îmi place culoarea maro. **II.** *m. sg. (pop.)* **Meister ~** Moş Martin.
Braun|alge, *-n, f. (bot.; mai ales pl.)* alge brune *(Phaeophyta)*.
braun|äugig *adj.* cu ochi căprui.
Braunbär, *-en, -en, m.* urs brun *(Ursus arctos)*.
braunbeizen, *beizte braun, braungebeizt (du, er beizt braun), vb. (h) tr. (tehn.)* a bruna.
Braunblei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* piromorfit.
Braunbier, *-(e)s, -e, n.* bere neagră, brună.
braunbrennen, *brannte braun, braungebrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* a rumeni. **II.** *refl.* a se prăji la soare, a se bronza.

braunbunt *adj.* cu pete brune.
Braune[1], *-n, (etwas Braunes), n. sg.* culoare brună, maro, cafeniu închis.
Braune[2], *-n, -n (ein Brauner), m.* şi *f.* **1.** persoană brună (oacheşă). **2.** *m.* murg.
Bräune *f. sg.* **1.** *(med.; pop.)* anghină; **häutige ~** crup; anghină difterică. **2.** culoare brună a pielii.
bräune|artig *adj. (med.)* de anghină.
Braun|eisen|erz, *-es, n. sg.*, **Braunmulm**, *-(e)s, m. sg.*, **Braun|stein**, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* limonit.
bräunen, *bräunte, gebräunt, vb. (h)* **I.** *tr.* a rumeni, a bronza. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) pârli, a (se) bronza (la soare); **im Herbst ~ sich die Blätter der Bäume** toamna ruginesc frunzele copacilor.
Braunfalb, *-en, -en, (ein Braunfalber), m.* cal roib.
Braunfuchs, *-es, -füchse, m.* cal şarg.
braun gefleckt *adj.* cu pete brune, maronii.
braungelb *adj.* galben închis, maroniu.
braunhaarig *adj.* cu părul castaniu.
Braunhemd, *-(e)s, -en, n.* **1.** *(ist.)* cămaşă brună (din uniforma nazistă). **2.** *(fig.)* nazist.
Braunkehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* mărăcinar *(Pratincola)*.
Braunkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză roşie *(Brassica oleracea acephala)*.
Braunkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune brun, lignit.
Braunkohlenbrikett, *-(e)s, -s* (şi *-e*), *n.* brichetă de lignit.
Braunkohlenrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* bazin minier de lignit.
Braunkohlentagebau, *-(e)s, m. sg.* exploatare la zi (la suprafaţă) a lignitului.
Braunkohlenteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de lignit.
Braunkohlenwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de lignit.
bräunlich *adj.* **1.** cafeniu maroniu. **2.** *(despre oameni)* brunet, oacheş.
bräunlichgelb *adj.* galben-maroniu, şarg.
bräunlichrot *adj. (despre păr)* castaniu-roşcat.
Braunrost, *-(e)s, m. sg.*, **Braunpilz**, *-es, -e, m. (bot.)* rugină brună *(Puccinia triticina)*.
braunrot *adj. (despre cai)* roşu-castaniu, roib.
Braunschecke, *-n, -n, m.* cal murg, bălţat, pag.
braunscheckig *adj. (despre cai)* murg, bălţat, pag.
Braun|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* spat brun.
Braun|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* piroluzit amestecat cu alte minerale manganifere.
Braun|stein|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* spesartin.
Braun|stück|kohle *f. sg.* lignit în bucăţi.
Braun|stange, *-n, f.* v. Braunalge.
Bräunung *f. sg.* **1.** vopsire, vopsit în cafeniu închis. **2.** rumenire, rumenit; caramelizare, caramelizat. **3.** pârlire, bronzare; pârlit, bronzat.
Bräunungs|studio, *-s, -s, n.* salon dotat cu solar, salon de bronzare.
Braunvieh, *-s, n. sg.* vite brune de rasă elveţiană.
Braunwurz *f. sg. (bot.)* buberic *(Scrophularia nodosa* L.).
Brau|ordnung, *-en, f.* regulament pentru fabricarea berii.
Braupfanne, *-n, f.* v. Braukessel.
Braupfannen|ordnung *f. sg.* serie de căldări de malţ (la fabricarea berii).
Braurecht, *-(e)s, -e, n.* v. Brauberechtigung.
Braus, *-es, m. sg.* zgomot, tumult; **in Saus und ~ leben** a duce o viaţă de chefuri.
Brausche, *-n, f. (reg.)* umflătură, cucui pe frunte.
brauschen, *brauschte, gebrauscht, vb. (h) intr.* **1.** a urla, a vâjâi. **2.** a se umfla. **3.** *(despre cai)* a necheza nervos.
brauschig *adj.* umflat, balonat.
Brause, *-n, f.* **1.** duş; stropitoare. **2.** *(text.)* filieră. **3.** fermentare, fierbere. **4.** *(fig.)* adolescenţă.
Brausebad, *-(e)s, -bäder, m.* baie cu duş.
Brausekopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap, pară de duş. **2.** *(fig.)* om iute, repezit, impetuos.
brauseköpfig *adj.* repezit, impetuos, zvăpăiat.
Brauselimonade, *-n, f.* limonadă carbogazoasă.
brausen, *brauste, gebraust (du, er braust) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre vânt)* a vui, a şuiera, a vâjâi; *(despre mare, valuri)* a se agita, a clocoti; *(fig.)* **es braust das Blut in seinen Adern** îi fierbe sângele în vine; *(impers.)* **es braust mir in den Ohren** îmi ţiuie urechile. **2.** a răsuna, a bubui. **3.** a fermenta, a fierbe. **4.** a face duş. **5.** *(s)* a ţâşni; **ein Motorrad braust um die Ecke** o motocicletă ţâşneşte de după colţ. **II.** *tr.* a uda, a stropi; *(fig.)* **das Pferd braust Dampf aus der Nase** calul scoate aburi pe nări. **III.** *refl.* a face duş.
Brausen, *-s, n. sg.* **1.** vâjâit, şuierat, vuiet (al vântului). **2.** clocot, agitaţie (a mării). **3.** ţiuit (în urechi). **4.** fermentaţie, fierbere, efervescenţă (a unui lichid). **5.** udare, stropire (cu duşul, cu stropitoarea); duş.
brausend I. *part. prez.* de la brausen. **II.** *adj.* **1.** furtunos, vijelios, vuitor; **~er Beifall** aplauze furtunoase, manifestări zgomotoase de simpatie. **2.** efervescent, clocotitor.
Brausepulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* pulbere efervescentă.
Brausewind, *-(e)s, -e, m.* **1.** vânt vijelios. **2.** *(fig.)* om uşuratic, om fluşturatic.
Brau|stoffe *pl.* substanţe (materii prime) pentru fabricarea berii.
Bräu|stübchen, *-s, -, n.* **1.** restaurant mic. **2.** restaurantul unei berării.
Braut, *Bräute, f.* **1.** logodnică. **2.** mireasă. **3.** *(bot.; în expr.)* **~ in Haaren** barba-boierului *(Nigella damascena)*.
Braut|anzug, *-(e)s, -züge, m.* rochie, găteală de mireasă.
Braut|aus|stattung, *-en, f.* dotă.
Brautbett, *-(e)s, -en, n.* pat nupţial.
Brautbewerber, *-s, -, m.* peţitor.
Brautbukett, *-(e)s, -s* şi *-e, n.* buchetul miresei.
Bräutchen, *-s, -, n. (dim. de la* Braut) miresică, mireasă mică, dragă.
Braut|eltern *pl.* părinţii miresei, socrii mici.
Brautfahrt, *-en, f.* **1.** călătorie pentru căutarea unei mirese. **2.** călătorie (pentru a merge) în întâmpinarea miresei.
Brautfest, *-(e)s, -e, n.* nuntă.
Brautfuder, *-s, -, n.*, **Brautfuhre**, *-n, f.* car cu zestrea miresei.
Brautführer, *-s, -, m.* cavaler de onoare, frate de mână.
Brautführerin, *-nen, f.* v. Brautjungfer.
Brautgabe, *-n, f.* **1.** zestre, trusou, dotă. **2.** cadou de nuntă.
Brautgelage, *-s, -, n.* ospăţ de nuntă.
Brautgemach, *-(e)s, -mächer, n.* cameră nupţială.
Brautgeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou de nuntă.
Brautgeschmeide, *-s, -, n.* podoabe de mireasă.
Brautgewand, *-(e)s, -wänder, n.* v. Brautkleid.
Bräutigam, *-s, -e* (şi *-s*), *m.* **1.** logodnic. **2.** mire.
Brautjungfer, *-n, f.* domnişoară de onoare.
Brautkammer, *-n, f.* v. Brautgemach.
Brautkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil conceput în perioada logodnei.
Brautkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de mireasă.
Brautkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de mireasă.
Brautkrone, *-n, f.* coroniţă de mireasă.
Brautkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de logodnă; sărutul miresei.
Bräutlein, *-s, -, n.* v. Bräutchen.
Brautleute *pl.* **1.** logodnici. **2.** miri (mire şi mireasă).
bräutlich I. *adj.* de mireasă; nupţial. **2.** fecioresc. **II.** *adv.* ca o mireasă.
Brautlied, *-(e)s, -er, n.* epitalam, poemă cu prilejul nunţii cuiva.
Brautmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marş nupţial.
Brautmutter, *-mütter, f.* mama miresei, soacră mică.
Brautmyrthe, *-n, f. (bot.)* mirt *(Myrtus communis)*.
Brautnacht, *-nächte, f.* noapte a nunţii.
Brautpaar, *-(e)s, -e, n.* v. Brautleute.
Brautraub, *-(e)s, -e, m.* răpirea miresei.
Brautring, *-(e)s, -e, m.* verighetă.
Brautschaft *f. sg.* **1.** v. Brautstand. **2.** *(reg.)* zestre, trusou de mireasă.
Brautschatz, *-es, -schätze, m.* zestre, trusou, dotă.
Brautschau, *-en, f.* întâia vizită făcută viitoarei logodnice, vedere; **auf die ~ gehen** a umbla să se însoare, a umbla în peţit; **~ halten** a-şi căuta o nevastă.
Brautschleier, *-s, -, m.* văl de mireasă.
Brautschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe de mireasă.
Braut|staat, *-(e)s, m. sg.* îmbrăcăminte şi podoabe purtate de mireasă la cununie.
Braut|stand, *-(e)s, m. sg.* timpul de logodnă.
Braut|strauß, *-es, -sträuße, m.* buchetul miresei.
Braut|suppe, *-n, f.* **1.** *(pop.)* supă proastă (făcută de mireasă). **2.** uncrop.
Braut|tag, *-(e)s, -e, m.* ziua logodnei.
Brautvater, *-s, -väter, m.* tatăl miresei, socru mic.
Brautwagen, *-s, -, m.* trăsura miresei.
Brautwerber, *-s, -, m.* peţitor.
Brautwerbung, *-en, f.* cerere în căsătorie.
Braut|zeit *f. sg.* v. Brautstand.
Brauwagen, *-s, -, m.* car cu bere, car pentru bere, de berărie.
Brauwesen, *-s, n. sg.* (ceea ce ţine de) fabricarea berii.
brav I. *adj.* **1.** ascultător, cuminte, supus, docil, bun. **2.** cinstit, cumsecade. **3.** curajos, brav, viteaz. **4.** *(vân.)* tare, puternic; **ein ~er Hirsch** un cerb puternic. **II.** *adv.* bine; **sehr ~** foarte bine; **er hat ~ gehandelt** a procedat înţelept.
Bravade [-'va:-], *-n, f. (înv.)* **1.** bravadă, fanfaronadă, lăudăroşenie. **2.** încăpăţânare.
Bravheit ['bra:f-], *-en, f.* **1.** cuminţenie. **2.** cinste, onestitate. **3.** curaj, vitejie.
bravieren [-'vi:-], *bravierte, braviert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a brava, a provoca (pe cineva); a înfrunta (un pericol). **2.** a se lăuda.
bravissimo! [-'vi-] *interj.* bravo! bravísimo!
bravo! [-vo] *interj.* bravo! bine!
Bravo[1], *-s, -s,* (şi *Bravi*), *m.* asasin, asasin plătit.
Bravo[2], *-s, -s, n.* aplauze, aprobare.
Bravo|ruf, *-(e)s, -e, m.* ovaţie, strigăt de bravo.
Bravour [-'vu:ɐ] *f. sg.* **1.** bravură, vitejie. **2.** măiestrie, tehnică superioară (în a mânui un instrument muzical).
Bravour|arie [bra'vu:ɐ|a:riə], *-n, f.* arie a cărei interpretare necesită o deosebită virtuozitate.
Bravourleistung, *-en, f.* **1.** performanţă îndrăzneaţă. **2.** *(muz.)* înaltă virtuozitate.
bravourös [-vu-] *adj.* cu măiestrie.
Bravour|stück [-'vu:ɐ-], *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Bravourleistung. **2.** *(muz.)* bucată, piesă de înaltă tehnică, piesă muzicală de virtuozitate.
Bräzel, *-n, f. (reg.)* v. Brezel.
Breçh|anlage, *-n, f. (mine)* instalaţie de concasare.
Breçh|arznei, *-en, f. (med.)* vomitiv.
Breçhbank, *-bänke, f.* v. Breche.
breçhbar *adj.* **1.** fragil, friabil, sfărâmicios, casabil. **2.** *(despre raze)* refractabil, refrangibil.
Breçh|barkeit *f. sg.* **1.** fragilitate, friabilitate. **2.** *(fiz.; despre raze)* refrangibilitate.
Breçhbohne, *-n, f.* fasole verde, păstăi.
Breçhdurchfall, *-(e)s, m. sg. (med.)* gastroenterită acută.
Breçhe, *-n, f.* meliţă.
Breçh|eisen, *-s, -, n.* rangă, pârghie de fier.
breçhen, *brach, gebrochen (du brichst, er bricht), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe, a frânge, a sparge, a sfărâma, a fractura; **sich** *(dat.)* **das Bein ~** a-şi fractura piciorul; *(fig.)* **jm. den Trotz ~** a înfrânge încăpăţânarea cuiva; **sein Wort ~** a-şi călca cuvântul; **das Schweigen ~** a întrerupe liniştea; **den Frieden ~** a tulbura pacea; **die Ehe ~** a comite un adulter; *(fig.)* **über jm. den Stab ~** a condamna în mod irevocabil, definitiv pe cineva, a lua mâna de pe cineva; *(fig., fam.)* **er bricht sich** *(dat.)* **den Hals** îşi frânge gâtul; **sich** *(dat.)* **eine Bahn ~** a-şi croi un drum; *(fig.)* **eine Lanze für jn. ~** a apăra pe cineva, a lua apărarea cuiva; **eine Sache über das Knie ~** a se pripi (forţând); **eine Sprache ~** a stâlci o limbă; **Not bricht Eisen** nevoia te învaţă; *(tipogr.)* **ein Wort ~** a despărţi un cuvânt la capăt de rând; *(fam.)* **er hat nichts zu beißen noch zu ~** n-are ce mânca, n-are nici după ce să bea apă; **Steine ~** a exploata o carieră de piatră; **Erze ~** a scoate minereul din stânci; *(fig.)* **einen Streit vom Zaune ~** a căuta ceartă cu lumânarea. **2.** *(fiz.)* a refracta (raze).

3. a culege; **eine Frucht** ~ a culege un fruct. **4.** a (în)călca, a viola; **das Gesetz** ~ a călca legea. **5.** a meliţa; **Flachs** ~ a meliţa in. **6.** a vărsa, a voma, a vomita. **7.** a îndoi; **einen Bogen** ~ a îndoi o coală; **einen Rand** ~ a face o margine. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe, a se frânge, a se sparge, a se sfărâma; **der Stock ist gebrochen** bastonul s-a rupt; **der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă; *(fig.)* **besser biegen als** ~ capul plecat sabia nu-l taie; *(fig.)* **die Geduld bricht mir** îmi pierd răbdarea; *(fig.)* **das Herz bricht mir** mi se rupe inima; **das Auge bricht** moare, se stinge. **2.** *(despre raze;* cu *durch)* a străbate, a pătrunde (prin); **die Sonne bricht durch die Wolken** soarele răzbate prin nori. **3.** (cu *mit)* a o rupe, a se certa (cu). **4.** *(in* cu *acuz.)* a intra, a pătrunde cu forţa, prin spargere; **in ein Haus** ~ a intra prin spargere într-o casă. **5.** (cu *aus)* a evada; **aus dem Gefängnis** ~ a evada din închisoare. **III.** *refl. (h)* **1.** a se sparge, a se sfărâma. **2.** *(fiz.)* a se refracta, a se (răs)frânge. **3.** a se risipi; **die Wolken** ~ **sich** norii se risipesc. **4.** a slăbi, a scădea; **die Kälte bricht sich** frigul se moaie.

Brẹchen, *-s, n. sg.* **1.** rupere, spargere, frângere, (s)fărâmare. **2.** *(fiz.)* refracţie, refractare. **3.** (în)călcare (a legii). **4.** vărsătură, vomare, vomitare. **5.** meliţare.

Brẹcher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* talaz. **2.** *(tehn.)* concasor. **3.** vită care trece prin garduri.

Brẹchkoks, *-es, m. sg.* sfărâmătură de cocs.

Brẹchmaschine, *-n, f.* maşină de sfărâmat; concasor.

Brẹchmittel, *-s, -, n. (med.)* vomitiv.

Brẹchneigung, *-en, f.* v. Brechreiz.

Brẹchnuss, *-nüsse, f. (bot.)* turta-lupului *(Strychnos nux vomica).*

Brẹchnussbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de turta-lupului *(Strychnos nux vomica).*

Brẹchpille, *-n, f. (farm.)* pilulă emetică.

Brẹchpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n. (farm.)* praf emetic.

Brẹchreiz, *-es, -e, m.* greaţă, senzaţie de vomă.

brẹchreizend *adj. (med.)* vomitiv.

Brẹch|ruhr *f. sg. (med.)* gastroenterită acută.

Brẹch|stange, *-n, f.* v. Brecheisen.

Brẹchung, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* refracţie; refractare; **die ~ des Lichtes** refracţia luminii. **2.** *(lingv.)* asimilare parţială provocată de un *a* în silaba următoare.

Brẹchungs|ebene, **Brẹchungsfläche**, *-n, f. (fiz.)* plan de refracţie.

Brẹchungs|index, *-es, -e* (sau *-dizes* şi *-dices),* **Brẹchungs|koeffizient** [-koɛfi'tsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* indice, coeficient de refracţie.

Brẹchungswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de refracţie.

Brẹchwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* concasor cu valţuri.

Brẹchwein, *-(e)s, -e, m.* vin emetic.

Brẹchwurz *f. sg.*, **Brẹchwurzel**, *-n, f. (farm., bot.)* rădăcină de *Ipecacuanha.*

Bredouille [-'dʊljə], **Bredụlje** *f. sg.* tulburare, încurcătură; situaţie penibilă; **in der ~ sein** a fi în încurcătură, a se jena.

Brẹeches ['brɪtʃɪs] *pl.* pantaloni de sport bufanţi, de călărie.

Brẹgen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(cul.)* creier. **2.** *(fig.)* cap.

Brei, *-(e)s, -e, m.* **1.** păsat, coleaşă, terci, piure; *(fig.)* **jm. ~ um den Mund/ums Maul schmieren** a linguşi pe cineva; **wie die Katze um den heißen ~ herumgehen** a şovăi, a nu şti cum să începi un lucru; **viele Köche verderben den ~** copilul cu mai multe moaşe rămâne cu buricul netăiat; **ein Kerl von ~** un papă-lapte; **jn. zu ~ schlagen** a bate măr pe cineva. **2.** masă de metal de topit.

Brei|apfelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* măr sapotil *(Achras Sapota).*

brei|artig *adj.* ca păsatul, ca terciul.

Breigeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* aterom.

breiịcht *adj. (înv.)*, **breiig** *adj.* **1.** v. breiartig. **2.** *(fig.)* neclar (în gândire), şters, neprecis.

Breislauch, *-(e)s, -e, m.* v. Porree.

breit *adj.* **1.** lat, larg; **dieser Tisch ist einen Meter ~** această masă are o lăţime de un metru; **~er machen** a lărgi; **sich ~ machen** a ocupa mult loc; **etwas ~ schlagen** a trata cu amploare; **~er werden** a se lărgi; **ein Haar ~** mai lat cât un fir de păr; *(fig.)* **keinen Fuß ~** nici o palmă de loc; **keinen Finger ~** nici cât un lat de deget; nici de un deget; **weit und ~** în lung şi-n lat; pretutindeni; **die Sache ist so ~, wie (sie) lang (ist)** e totuna, e tot un drac; **er steht groß und ~ da** iată-l din cap până-n picioare, în mărime naturală; **es steht groß und ~ da** îţi sare în ochi; **er hat einen ~en Buckel** are pielea groasă, înghite multe. **2.** turtit; **~e Nase** nas turtit. **3.** prolix, întins; **~er Stil** stil de respiraţie largă; *(substantivat)* **etwas des Langen und Breiten schildern** a descrie ceva cu multe amănunte, pe larg. **4.** *(muz.)* larg, largo.

Brẹit|axt, *-, -äxte, f.* bardă.

Brẹitbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Breitaxt.

brẹitbasig *adj.* cu o bază largă.

brẹitbeinig *adj.* cu picioarele depărtate, crăcănate.

brẹitblätterig *(bot.) adj.* cu frunza lată.

Brẹitbrenner, *-s, -, m. (tehn.)* arzător cu flacără lată.

brẹitbrüstig *adj.* cu pieptul lat.

brẹitdrücken, *drückte breit, breitgedrückt, vb. (h) tr.* a turti pin apăsare, prin presare; a aplatiza.

Brẹite, *-n, f.* **1.** lărgime, lăţime, întindere; **in die ~ gehen** a se îngrăşa. **2.** *(geogr.)* latitudine; **die nördliche ~** latitudinea nordică, boreală. **3.** amploare; *(peior.)* prolixitate. **4.** *(reg.)* strat de minereu.

brẹiten, *breitete, gebreitet (du breitest, er breitet), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) întinde, a (se) desfăşura, a (se) aşterne; **einen Teppich auf den Boden ~** a aşterne un covor pe podea; **die Henne breitet ihre Flügel über die Kücken** cloşca îşi întinde aripile peste pui. **2.** a lărgi, a lăţi.

Brẹiten|achse, *-n, f.* axă în lăţime, axă transversală.

Brẹiten|änderung, *-en, f. (geogr.)* schimbare de latitudine.

Brẹiten|ausdehnung, *-en, f.* întindere în lăţime.

Brẹitenblick, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* înălţime şi grosime a unui strat de minereu.

Brẹitendurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* secţiune în lăţime.

Brẹitengrad, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* grad de latitudine.

Brẹitenkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* paralelă.

Brẹiten|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de masă, popular.

Brẹiten|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă de latitudine.

Brẹitenwachstum, *-s, n. sg.* creştere în lăţime (proporţională cu creşterea în lungime a părţilor corpului).

Brẹiterwerden, *-s, n. sg.* lăţire.

Brẹitfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film, peliculă lat(ă).

brẹitfingerig *adj.* cu degetele late.

Brẹitfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* clean *(Leuciscus (Squalius) cephalus].*

brẹitflossig *adj. (iht.)* cu aripioarele late.

brẹitfüßig *adj.* cu talpa lată.

Brẹitfußschiene, *-n, f. (ferov.)* şină cu talpă lată.

brẹitgefächert *adj. (fig.)* amplu, variat.

brẹitge|stirnt *adj.* cu fruntea lată.

Brẹit|hacke, *-n, f.* sapă cu tăiş lat.

Brẹit|halter, *-s, -, m. (text.)* tindeche.

Brẹit|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan planator, de netezit.

brẹit|händig *adj.* cu mâinile late.

Brẹit|haue, *-n, f.* **1.** târnăcop. **2.** *(mine)* sapă lată de mină.

Brẹitkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (iht.)* chefal *(Mugil cephalus).*

brẹitkrempig *adj. (despre pălării)* cu margini late, cu borul lat.

Brẹitling, *-s, -e, m. (iht.)* **1.** specie de scrumbie mică *(Clupea sprattus).* **2.** caracudă *(Carassius vulgaris).*

brẹitlippig *adj.* cu buzele late, buzat.

brẹit machen, *machte breit, breit gemacht, vb. (h) refl.* **1.** a se lăţi, a ocupa mult loc. **2.** *(fig.)* a se îngâmfa, a face pe grozavul; a se făli; a se umfla în pene; **sich mit etwas ~** a se fuduli cu ceva.

Brẹitnase, *-n, f. (zool.)* maimuţă cu botul turtit *(Platyrrhini).*

brẹitnasig *adj.* cu nasul lat, turtit.

brẹitrandig *adj.* cu marginea lată.

Brẹitreifen, *-s, -, m. (auto.)* cauciuc lat.

brẹitrückig *adj.* spătos, lat în spate.

Brẹitsaat, *-en, f.* semănat prin împrăştiere.

Brẹitsämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare care seamănă prin împrăştiere.

brẹitschlagen, *schlug breit, breitgeschlagen (du schlägst breit, er schlägt breit), vb. (h) tr.* **1.** a turti, a lăţi (prin batere). **2.** *(fig., fam.)* a îndupleca, a convinge; a impresiona, a face praf (pe cineva).

Brẹitschnäbler, *-s, -, m.* pasăre cu cioc turtit.

brẹitschult(e)rig *adj.* lat în umeri, spătos.

Brẹitschwanz, *-es, m. sg.* blană de braitşvanţ.

brẹitschwänzig *adj.* cu coada lată.

Brẹitseite, *-n, f. (mar.)* **1.** latură, bord a(l) unui vas. **2.** toate tunurile de pe un bord. **3.** bordee, salvă cu toate tunurile de pe un bord; **eine ~ abgeben** a trage o bordee.

brẹitseits *adv.* lateral.

Brẹit|spur, *-en, f. (ferov.)* ecartament larg.

Brẹit|spur|anschlussgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de ramificaţie cu ecartament larg.

Brẹit|spur|eisenbahn, *-en, f.* cale ferată cu ecartament larg.

brẹit|spurig *adj.* **1.** *(ferov.)* cu ecartament larg. **2.** *(fig.)* îngâmfat, orgolios, provocator.

brẹit|stirnig *adj.* cu fruntea lată.

Brẹit|strahler, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* far cu fascicul lat. **2.** *(fot.)* reflector cu împrăştiere. **3.** *(tel.)* antenă de bandă largă.

brẹit|treten, *trat breit, breitgetreten (du trittst breit, er tritt breit), vb. (h) tr.* **1.** a lăbărţa, a lărgi, a scălcia, a deforma (încălţămintea). **2.** *(fig.)* a întinde, a trata prea larg un subiect. **3.** *(fig.)* a spune, a povesti la toată lumea, a bate toba.

brẹitwalzen, *walzte breit, breitgewalzt (du, er walzt breit), vb. (h) tr. (fig.)* a trata dezlânat, plin de distorsiuni.

Brẹitwand *f. sg. (cinema)* ecran lat.

Brẹitwandfilm, *-(e)s, -e, m.* film pentru ecran lat.

Brẹit|zeher, *-s, -, m. (zool.)* animal cu degetele late.

Brẹit|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* cataplasmă.

brẹiweich *adj.* moale ca păsatul.

Brẹme, *-n, f. (reg.)* v. Bremse **(1)**.

Brẹmmer, *-s, -, m. (mine)* **1.** puţ mic. **2.** puţ de mină în etaje.

Brẹmmer|ochse, *-n, -n, m. (reg.)* taur de reproducţie.

Brẹms|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de frână.

Brẹms|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru mecanic de frânare.

Brẹmsbacke, *-n, f.* v. Bremsblock.

Brẹmsbackenbelag, *-(e)s, -läge, m. (tehn.)* garnitură pentru sabot de frână.

Brẹmsband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă de frână.

Brẹmsbelag, *-s, -beläge, m. (auto.)* garnitură de frână, ferodou.

Brẹmsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* plan înclinat de frânare; **doppeltrümiger ~** plan înclinat cu linie dublă.

Brẹmsblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* sabot de frână.

Brẹmse, *-n, f.* **1.** *(entom.)* tăun, streche *(Tabanus).* **2.** *(tehn.)* frână; **atmosphärische ~** frână cu aer comprimat; **hydraulische ~** frână hidraulică; **die ~ lockern** a slăbi, a destinde frâna. **3.** iavaşă (pentru cai). **4.** *(fam.)* palmă; **jm. eine ~ geben** a-i arde cuiva o palmă.

brẹmsen, *bremste, gebremst (du, er bremst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a frâna, a trage frâna. **2.** a încetini, a opri. **3.** *(fiz.)* a amortiza. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a adormi. **2.** *(reg.)* a zumzăi, a bâzâi.

Brẹmsen|stich, *-(e)s, -e, m.* înţepătură de tăun.

Brẹmser, *-s, -, m. (ferov.)* frânar.

Brẹmserhäus|chen, *-s, -, n. (ferov.)* cabină a frânarului.

Brẹmsfeld, *-(e)s, -er, n. (tel.)* câmp de frânare.

Brẹmsfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă a frânei.

Brẹmsfliege, *-n, f.* v. Bremse **(1)**.

Brẹmsflüssigkeit, *-en, f. (tehn.)* lichid de frână.

Brẹmsfußhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pedală a frânei.

Brẹmsge|stänge, *-s, -, n. (auto.)* timonerie a frânei.

Brẹmshebel, *-s, -, m. (tehn.)* levier de comandă a frânei.
Brẹmskeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cală, pană pentru frânare.
Brẹmsklotz, *-es, -klötze, m.* v. Bremsblock.
Brẹmskraft, *-kräfte, f.* forță de frânare.
Brẹmsleistung, *-en, f.* putere de frânare.
Brẹmsleuchte, *-n, f.*, **Brẹmslicht**, *-(e)s, -er, n. (auto.)* lampă de stop.
Brẹmsnach|stellschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de reglaj pentru frână.
Brẹmsnocke, *-n, f.* v. Bremskeil.
Brẹms|pedal, *-s, -e, n.* v. Bremsfußhebel.
Brẹms|prüf|stand, *-(e)s, -stände, m.* banc de încercare a frânei.
Brẹmsrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de frână.
Brẹmsregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de frână.
Brẹms|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de frână.
Brẹms|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* tub flexibil de frână.
Brẹms|schuh, *-(e)s, -e, m.* v. Bremsblock.
Brẹms|schwengel, *-s, -, m. (tehn.)* articulație de frână.
Brẹms|seil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu de frână.
Brẹms|spur, *-en, f.* urmă de frână, de frânare.
Brẹms|stange, *-n, f. (tehn.)* bară a frânei.
Brẹms|trommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de frână.
Brẹmsung, *-en, f.* frânare, frânat.
Brẹmsventil [-vɛn:], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil de frână.
Brẹmsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație de frânare, frână.
Brẹmsweg, *-(e)s, -e, m. (auto.: ferov.)* distanță de frânare.
Brẹmswelle, *-n, f. (tehn.)* ax de frână.
Brẹmswerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de frână; frână.
Brẹms|zahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată a frânei.
Brẹms|zug|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă de acționare a frânei.
Brẹms|zylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de frână.
Brẹnke , *-n, f.*, **Brẹnkel**, *-s, -, n. (reg.)* vas de lemn; cănuță.
Brẹnn|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de distilare. **2.** aparat de pirogravură. **3.** *(med.)* cauter.
brẹnnbar *adj.* combustibil, inflamabil.
Brẹnnbarkeit *f. sg.* combustibilitate, inflamabilitate.
Brẹnnblase, *-n, f.* balon de distilat.
Brẹnnbock, *-(e)s, -böcke, m.* grătar (la sobă, la focare), pirostrie.
Brẹnndauer *f. sg.* durată de ardere.
Brẹnndocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lampă.
Brẹnne, *-n, f. (tehn.)* soluție acidă de decapare.
Brẹnn|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan focal.
Brẹnn|eisen, *-s, -, n.* **1.** fier roșu. **2.** fier de frezat, de ondulat (părul). **3.** *(med.)* cauter.
brẹnnen, *brannte, gebrannt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arde; **Holz ~** a arde lemne; **Kalk ~** a arde var; **Silber ~** a afina argint; **Branntwein ~** a distila rachiu. **2.** *(fam.)* a da în cineva; a lovi, a plesni, a arde pe cineva; **einem eins auf das Leder ~** a da în cineva. **3.** a frige, a pârli; a calcina; **Kaffee ~** a prăji cafea; **was dich nicht brennt, das lösche nicht** nu-ți băga nasul unde nu-ți fierbe oala; nu te lega la cap dacă nu te doare. **4.** a coafa, a ondula (părul). **5.** a însemna, a marca (cu fierul roșu). **6.** *(med.)* a cauteriza. **7.** *(fam.)* a trage în cineva; **sich** *(dat.)* **eine Kugel vor den Kopf ~** a-și trage un glonte în cap. **II.** *intr.* **1.** a arde; **die Lampe brennt nicht gut** lampa nu arde bine; *(fig.)* **das Gesicht brennt mir** îmi arde fața; *(fig.)* **der Boden brennt mir unter den Füßen** îmi arde pământul de sub picioare; *(impers.)* **es brennt!** arde! foc! *(fig.)* **das Geheimnis brennt ihm auf der Seele** secretul îl frige pe suflet. **2.** a pâlpâi. **3.** *(fig.)* a fi înflăcărat; a arde (de dorință, de nerăbdare); **vor Begierde ~** a arde de nerăbdare. **4.** (și *tr.*) a ustura; **die Wunde brennt (mich)** rana (mă) ustură. **III.** *refl.* a se frige; *(fig.)* **da brennst du dich!** aici te înșeli! *(fig.)* **sich rein ~ wollen** a căuta să se dezvinovățească.
brẹnnend I. *part. prez.* de la brennen. **II.** *adj.* (și *fig.*) arzător, fierbinte; **ein ~er Schmerz** o durere usturătoare; **ein ~es Verlangen** o dorință arzătoare; **eine ~e Frage** o chestiune urgentă, arzătoare; **~ rot** roșu aprins. **III.** *adv.* într-o mare măsură, într-un grad superior; **~ gerne teilnehmen** a participa cu foarte mare plăcere.
Brẹnner, *-s, -, m.* **1.** bec (de gaz). **2.** arzător de gaz; injector. **3.** producător de rachiu; povarnagiu. **4.** *(inv.)* fochist. **5.** incendiator. **6.** *(agr.)* rugină. **7.** *(entom.)* gărgărița-merilor *(Anthonomus pomorum)*. **8.** *(bot.)* pete produse de ciuperci pe frunze de viță *(Gleosporium ampelophagum, Pseudoperiza tracheiphila)*. **9.** *(reg.)* arsuri la stomac. **10.** *(reg.)* fulger (fără trăsnet).
Brẹnnerbahn *f. sg.* cale ferată care trece prin pasul Brenner (făcând legătura între Austria și Italia).
Brẹnn|erde, *-n, f. (reg.)* turbă.
Brẹnnerei, *-en, f.* **1.** distilerie, fabrică de alcool, fabrică de spirtoase, povarnă. **2.** fabrică de cărămizi, fabrică de olane. **3.** varniță.
Brẹnngas, *-es, -e, n.* gaz de ardere.
Brẹnngeld, *-(e)s, n. sg.* plată pentru arderea cărămizilor.
Brẹnngeschwindigkeit *f. sg.* viteză de ardere.
Brẹnnglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lentilă convergentă.
Brẹnnhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr, țeapă de urzică.
Brẹnnhaus, *-es, -häuser, n.* povarnă.
brẹnnheiß *adj.* fierbinte.
Brẹnnhitze *f. sg.* căldură arzătoare, toridă; canicula.
Brẹnnholz, *-es, n. sg.* lemne de foc.
Brẹnnhütte, *-n, f. (tehn.)* afinărie.
Brẹnnkasten, *-s, -kästen, m. (tehn.)* ladă, cutie pentru ars (porțelanul).
Brẹnnkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con pirometric, con Seger.
Brẹnnkolben, *-s, -, m.* alambic.
Brẹnnlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie focală. **2.** *(fiz.)* curbă caustică.
Brẹnnlinse, *-n, f.* v. Brennglas.
Brẹnnluft *f. sg.* aer de ardere.
Brẹnnmaschine, *-n, f.* mașină de pirogravat.
Brẹnnmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* v. Brennstoff.
Brẹnnmaterial|er|sparnis, *-se, f.* v. Brennstoffersparnis.
Brẹnnmittel, *-s, -, n. (inv.)* cauter.
Brẹnn|nessel, *-n, f. (bot.)* urzică *(Urtica)*.
Brẹnn|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** cuptor. **2.** *(tehn.)* cuptor de calcinare.
Brẹnn|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei, petrol lampant.
Brẹnnpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* focar. **2.** *(fig.)* centru, punct central; **im ~ des Interesses steht ...** în punctul central al intereselor se află ...
Brẹnnpunktlosigkeit *f. sg. (med.)* astigmatism.
Brẹnnschere, *-n, f.* fier de frezat, de ondulat părul.
Brẹnnschiefer, *-s, -, m. (geol.)* ardezie.
Brẹnn|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă concavă.
Brẹnn|spiritus *m. sg.* spirt denaturat.
Brẹnn|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (fiz. atom.)* focos.
Brẹnn|stelle, *-n, f.* loc, punct de ardere.
Brẹnn|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** substanță combustibilă; **nuklearer ~** combustibil nuclear. **2.** substanță inflamabilă. **3.** *(auto.)* carburant.
Brẹnn|stoffbereitung *f. sg. (metal.)* pregătire a combustibilului.
Brẹnn|stoffbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare de combustibil.
Brẹnn|stoffbilanz, *-en, f.* balanță de combustibil.
Brẹnn|stoff|er|sparnis, *-se, f.* economie de combustibil.
Brẹnn|stoff|frage, *-n, f.* problema combustibilului, chestiune de combustibil.
Brẹnn|stoffgewinnung *f. sg.* exploatare, producție de combustibil.
Brẹnn|stoff|industrie, *-n, f.* industrie a combustibilului.
Brẹnn|stoffkosten *pl.* cheltuieli, costuri pentru combustibil.
Brẹnn|stoffla̲ger, *-s, -, n.* depozit de combustibil.
Brẹnn|stoffproduktion *f. sg.* producție de combustibil.
Brẹnn|stoffpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de benzină, de combustibil.
Brẹnn|stoff|speisevor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de alimentare cu combustibil.
Brẹnn|stoffverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de combustibil.
Brẹnn|stoffversorgung *f. sg.* aprovizionare cu combustibil.
Brẹnn|stoffvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie, rezervă de combustibil.
Brẹnn|stoffwert, *-(e)s, -e, m.* v. Brennwert.
Brẹnn|stoffwirtschaft *f. sg.* gospodărire, economie a combustibilului.
Brẹnn|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază focală.
Brẹnntrommel, *-n, f. (metal.)* cuptor rotativ de prăjit.
Brẹnnweite, *-n, f. (fiz.)* distanță focală.
Brẹnnwert, *-(e)s, m. sg.* capacitate, valoare, putere calorică.
Brẹnnzange, *-n, f. (tehn.)* clește de forjă.
Brẹnnzeit, *-en, f.* timp, durată de ardere; timp de prăjire a minereului.
Brẹnnziegel, *-s, -, m.* brichetă (de cărbune).
Brẹnnzone, *-n, f. (tehn.)* zonă de ardere.
Brẹnnzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos.
Brẹnz, *-es, -e, m.* v. Brenze.
brẹnz|apfelsauer *adj. (chim.: în expr.)* **~es Salz** piromolat.
Brẹnze *pl.* material care arde fără să lase rămășițe, materie minerală cu combustie totală.
brẹnzeln, *brenzelte, gebrenzelt (ich brenz(e)le), vb. (h) intr.* a mirosi a ars.
brẹnzlich(t) *(inv.)*, **brẹnzlig** *adj.* **1.** care miroase a ars, a pârlit. **2.** *(fig.)* suspect; care dă de bănuit; **die Sache ist ~** chestiunea este suspectă, îngrijorătoare.
Brẹnz|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei ars.
Brẹschbatterie [-ri:], *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie pentru (a face) breșă.
Brẹsche, *-n, f.* spărtură, breșă; **eine ~ schlagen** a face o breșă; *(fig.)* **in die ~ springen** a sări în ajutorul cuiva; a înlocui pe cineva, a umple un gol.
Brẹschmine, *-n, f. (mil.)* mină pentru (a face) breșe.
Brẹsch|schuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere în breșă.
Brẹst, *-(e)s, -e, m.*, **Brẹste**, *-n, f. (inv.)* infirmitate, defect corporal.
brẹst|haft *adj.* infirm; bolnăvicios.
Bretagner [-'tanjə], *-s, -*, **Bretone**, *-n, -n, m.* breton, locuitor din Bretania.
bretonisch *adj.* breton, din Bretania.
Brẹtt, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură; **mit ~ern beschlagen** a blăni cu scânduri; *(fig.)* **mit ~ern vernagelt** terminat, sfârșit; *(fig.)* **ein ~ vor dem Kopf haben** a fi imbecil, a fi redus; **auf einem ~ bezahlen** a plăti dintr-o dată; **das ~ bohren, wo es am dünnsten ist** a-și face lesne un lucru. **2.** tablă (de scris cu creta pe ea sau de afișat); **das schwarze ~** tabla neagră, afișier. **3.** eșichier; *(fig.)* **bei jm. einen Stein im ~ haben** a avea trecere la cineva. **4.** tavă; tablă. **5.** etajeră (de cărți), policioară. **6.** *pl. (teatru)* scenă; **auf den ~ern** pe scenă. **7.** *(muz.)* limbă (la instrumente de coarde).
Brẹttchen, *-s, -, n. (dim.* de la Brett) scândurică.
Brẹttel, *-s, -* (și *-n), n. (austr.)* **1.** schi. **2.** cabaret; varieteu.
Brẹttelsänger, *-s, -, m. (austr.)* cântăreț de varieteu.
Brẹtterboden, *-s, -böden, m.* v. Bretterfußboden.
Brẹtterbude, *-n, f.* baracă, gheretă, dugheană, chioșc de scânduri.
Brẹtterbühne, *-n, f.* scenă construită din scânduri; podium pe scânduri; estradă.
Brẹtterdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de scânduri.
Brẹtterdecke, *-n, f.* tavan din scânduri.
Brẹtterfieber, *-s, n. sg. (fam.)* trac, emoție.
Brẹtterfußboden, *-s, -böden, m.* podea de scânduri, dușumele.
Brẹttergerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de scânduri.
Brẹtter|haus, *-es, -häuser, n.* baracă, cabană.
Brẹtter|hecke, *-n., f.* uluci.
Brẹtter|hütte, *-n, f.* colibă, cocioabă de scânduri.
brẹttern[1], *bretterte, gebrettert, vb.* **I.** *(h) tr.* a pardosi, a podi, a căptuși, a blăni cu scânduri. **II.** *(s) intr. (fam.)* a goni (cu mașina) cu viteză mare.
brẹttern[2] *adj.* din scânduri, de scândură.
Brẹttersäge, *-n, f.* gater, joagăr, ferăstrău mecanic.
Brẹttertür, *-en, f.* ușă de scânduri.

Brętterverkleidung, **Brętterverschalung**, *-en, f. (constr.)* căptuşeală de scânduri, lambriu de scânduri.
Brętterverschlag, *-(e)s, -schläge, m.*, **Brętterwand**, *-wände, f.* perete de scânduri.
Brętterwerk, *-(e)s, n. sg.* scânduri, scândurărie.
Brętterzaun, *-(e)s, -zäune, m.* uluci, gard de scânduri, de uluci.
Brętt|gang, *-(e)s, -gänge, m.* estradă.
brętt|hart *adj.* foarte tare, foarte dur.
Brętt|l, *-s, -, n.* v. Brettel.
Brętt|sänger, *-s, -, m.* v. Brettelsänger.
Brętt|mühle, *-n, f.* gater, joagăr, fabrică de cherestea.
Brętt|nagel, *-s, -nägel, m.* cui de duşumea.
Brętt|säge, *-n, f.* v. Brettersäge.
Brętt|schneider, *-s, -, m.* tăietor de scânduri.
Brętt|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pe eşichier (şah, dame etc.).
Brętt|spieler, *-s, -, m.* jucător de şah, dame, table etc.
Brętt|verkleidung, *-en, f.* v. Bretterverkleidung.
Brętzel, *-n, f. (reg.)* v. Brezel.
Brẹve [-və], *-s,* (şi *-*), *-n. (bis.)* scurtă diplomă papală.
Brevẹt [-'ve:], *-s, -s* [-'ve:s], *n.* **1.** brevet. **2.** *(ist.)* scrisoare de graţiere dată de regii Franţei.
brevetiẹren [-ve-], *brevetierte, brevetiert, vb. (h) tr.* a elibera un brevet; a breveta.
Brevi|ar [-vi'a:ə], *-s, -e,* **~ium**, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** rezumat (al unei scrieri). **2.** v. Brevier **(1)**.
Brevi|er [-'vi:ə], *-s, -e, n.* **1.** *(rel.)* breviar. **2.** *(lit.)* culegere de fragmente scurte din opera unui poet.
Brevität [-vi-] *f. sg. (rar)* scurtime, concizie.
Brẹzel, *-n, f.* covrig.
Brẹzelbacken, *-s, n. sg.* coacerea covrigilor; **wie's ~ gehen** a ieşi, a merge foarte repede.
Brẹzelbäcker, *-s, -, m.* simigiu, covrigar.
Brẹzelbäckerei, *-en, f.* simigerie.
Brẹzelfrau, *-en, f.* vânzătoare de covrigi, covrigăreasă.
Brẹzen, *-s, -, f.* v. Brezel.
Bric-à-brạc [-brika'brak], *-s, n. sg.* mici obiecte de artă.
Brịcke, *-n, f. (iht.)* hadină *(Petromyzon fluviatilis)*.
Brịdge [brɪdʒ], *-, n. sg.* bridge (joc de cărţi).
Brief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare, epistolă, misivă; **~e zustellen** a distribui scrisori; **mit jm. ~e wechseln** a fi în corespondenţă cu cineva; **~e mit Wertangabe** scrisori cu valoare declarată; **offener ~** scrisoare deschisă (în presă). **2.** poliţă, cambie. **3.** pachet, plic; **ein ~ Stecknadeln** o testea, un pachet, un plic de ace cu gămălie. **4.** document, act scris; *(fig.)* **ich gebe dir ~ und Siegel** poţi avea încredere în mine; poţi fi sigur, convins. **5.** *(com.)* scrisoare (de ofertă).
Brief|abholung, *-en, f.* ridicare a scrisorilor (din cutie), colectarea scrisorilor.
Brief|ablage, *-n, f.* clasor pentru scrisori.
Brief|adel, *-s, m. sg. (ist.)* boierime cu pitac.
Brief|an|nahme, *-n, f.* **1.** primirea scrisorilor (recomandate, expres etc.). **2.** ghişeu (de primire a scrisorilor).
Brief|anschrift, **Brief|aufschrift**, *-en, f.* adresă.
Brief|ausgabe, *-n, f.* împărţire, distribuire a scrisorilor.
Brief|ausgabeschalter, *-s, -, m.* ghişeu de distribuire a scrisorilor.
Briefbeschwerer, *-s, -, m.* prespapier.
Briefbeutel, *-s, -, m.* sac de scrisori.
Briefbogen, *-s, -, m.* coală de hârtie pentru scrisori.
Briefbombe, *-n, f.* scrisoare capcană, explozivă.
Briefbote, *-n, -n, m. (inv.)* v. Briefträger.
Briefbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de corespondenţă.
Briefchen, *-s, -, n. (dim.* de la Brief) scrisorică.
Brief|einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* deschizătură a cutiei de scrisori.
briefen, *briefte, gebrieft, vb. (h) tr.* a informa.
Brief|fach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar pentru scrisori.
Brieffllut, *-en, f.* flux de scrisori.
Brief|form *f. sg.* formă de scrisoare, formă epistolară.
Brief|freundschaft, *-en, f.* prietenie prin scrisori.
Briefge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret al corespondenţei.
Briefgeld, *-(e)s, n, sg.* taxă poştală pentru francarea unei scrisori.
Briefhülle, *-n, f.* plic de scrisoare.
Briefkarte, *-n, f.* carte poştală închisă.
Briefkasten, *-s, -kästen, m.* **1.** cutie poştală, cutie de scrisori. **2.** *(la ziare)* cutie cu scrisori, poşta cititorilor, poşta redacţiei. **3.** *(inform.)* cutie poştală; **elektronischer ~** cutie poştală electronică; **in einem elektronischen ~ speichern** a stoca într-o cutie poştală electronică.
Briefkontakt, *-(e)s, -e, m.* contact prin scrisori; **~e suchen** a căuta schimb prin corespondenţă.
Briefkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* antet al unei scrisori.
Briefkopierbuch, *-(e)s, -bücher, n.* copier.
Briefkuvert [-ve:ə şi -vɛ:ə], *-s, -s, n.* plic.
Briefl|ein, *-s, -, n. (dim.* de la Brief) scrisorică.
brieflich *adj.* şi *adv.* prin scrisoare; prin corespondenţă; în scris; **~er Unterricht** învăţământ prin corespondenţă; **mit jm. ~ verkehren** a fi în corespondenţă cu cineva.
Briefl|ocher, *-s, -, m. (instrument de birou)* perforator.
Briefmappe, *-n, f.* **1.** mapă pentru scrisori pentru prezentarea scrisorilor la semnat. **2.** servietă.
Briefmarke, *-n, f.* marcă poştală, timbru poştal.
Briefmarken|album, *-s, -alben* (şi *-s), n.* album filatelic.
Briefmarken|anfeuchter, *-s, -, m.* buretieră pentru umezirea timbrelor poştale.
Briefmarken|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie filatelică.
Briefmarkenbörse, *-n, f.* bursă filatelică.
Briefmarkenhändler, *-s, -, m.* vânzător de timbre poştale.
Briefmarkenkunde *f. sg.* filatelie.
Briefmarkenliebhaber, *-s, -, m.* colecţionar de mărci poştale, filatelist.
Briefmarkensammler, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* filatelist(ă).
Briefmarkensammlung, *-en, f.* colecţie de mărci poştale, colecţie filatelică.
Briefmuster, *-s, -, n.* **1.** model de scrisoare. **2.** *(com.)* mostră de marfă prin corespondenţă.
Brief|öffner, *-s, -, m.* cuţitaş pentru deschiderea scrisorilor, coupe-papier.
Brief|ordner, *-s, -, m.* **1.** clasor de corespondenţă. **2.** cartator de corespondenţă.
Brief|ordonanz, *-en, f. (mil.)* curier pentru scrisori.
Briefpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de scrisori.
Briefpartner, *-s, -, m.* partener de corespondenţă.
Briefporto, *-s, -, n.* taxă poştală, porto.
Briefpost *f. sg.* **1.** curier. **2.** poştă de scrisori.
Briefpresse, *-n, f.* v. Briefbeschwerer.
Briefroman, *-(e)s, -e, m.* roman epistolar.
Briefsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de scrisori.
Briefsammelkasten, *-s, -kästen, m.* ladă (de colectare) pentru scrisori.
Briefschaften *pl.* corespondenţă; **die ~ erledigen** a rezolva corespondenţa.
Briefschalter, *-s, -, m.* ghişeu pentru scrisori.
Briefschreiber, *-s, -, m.* epistolograf, persoană care scrie scrisori.
Brief|steller, *-s, -, m.* **1.** (ghid) epistolar. **2.** *(inv.)* v. Briefschreiber.
Briefsendung, *-en, f.* emisiune poştală în formă epistolară.
Brief|stempel, *-s, -, m.* ştampilă a poştei.
Brief|stil, *-(e)s, m. sg.* stil epistolar.
Briefltasche, *-n, f.* portvizit; portofel.
Briefltaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel călător *(Columbia livia tabelaria)*.
Briefltaubenbotschaft, *-en, f.* veste, ştire primită prin porumbel călător.
Briefltaubenheimatschlag, *-(e)s, -schläge, m.* hulubar de unde se dă drumul porumbeilor călători.
Briefltaubenmeister, *-s, -, m.* dresor de porumbei călători.
Briefltaubenpost *f. sg.* poştă prin porumbei călători.
Briefltaubenverkehr, *-(e)s, -e, m.* corespondenţă prin porumbei călători.
Briefltelegramm, *-s, -e, n.* scrisoare-telegramă.
Briefträger, *-s, -, m.* factor poştal, poştaş.
Brief|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* plic.
Briefverkehr, *-(e)s, m. sg.* v. Briefwechsel.
Briefwaage, *-n, f.* cântar de scrisori.
Briefwechsel, *-s, -, m.* schimb de scrisori, corespondenţă; **mit jm. in ~ stehen** a fi în corespondenţă cu cineva.
Bries, *-es, -e, m.*, **Brie|schen**, *-s, -, n.*, **Briesel**, *-s, -, m.* **1.** glanda timus. **2.** *(cul.)* momiţe (de viţel). **3.** *sg.* cărbune-deşeu.
Briesem, *-s, n. sg.* v. Bries **(2)**.
briet *ind. imperf.* de la braten.
Brigade, *-n, f.* **1.** *(mil.)* brigadă. **2.** *(gastronomie)* totalitatea bucătarilor şi ajutorilor de bucătari dintr-un restaurant. **3.** echipă de muncă (dintr-o întreprindere), brigadă.
Brigade|adjutant, *-en, -en, m. (mil.)* adjutant de brigadă.
Brigade|arbeit, *-en, f.* muncă (executată) de brigadă; muncă de, în echipă.
Brigadeführer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* comandant de brigadă. **2.** şef, conducător de brigadă.
Brigadegeneral, *-(e)s, -e* (şi *-räle), m. (mil.)* general de brigadă; general-maior.
Brigadekommandeur [-do:ə], *-s, -e, m. (mil.)* comandant de brigadă.
Brigadekonferenz, *-en, f.* conferinţă pe brigadă.
Brigade(n)wimpel, *-s, -, m. (mil.)* fanion, steguleţ de brigadă (la trăsură, auto, cantonament, post de comandă).
Brigade|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major al brigăzii.
Brigadier, *-s, -s, m.* **1.** [-'dje:] *mil.* comandant de brigadă. **2.** *(pl.* şi *-e)* [-'dje: şi -'di:ə] brigadier; şef de echipă.
Brigadierin, *-nen, f.* brigadieră; şefă de echipă.
Brigadier, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* brigadier(ă), membru(-ă) a(l) unei brigăzi (de muncă); membru(-ă) a(l) unei echipe.
Brigant, *-en, -en, m.* tâlhar, bandit, brigand.
Brigantentum, *-s, n. sg.* tâlhărie, jaf, brigandaj.
Brigantine, *-n, f. (mar.)* brigantină.
Brigg, *-s,* (şi *-en), f. (mar.)* bric.
Brikętt, *-s, -s* şi *-e, n.* brichetă (de cărbune).
Brikęttfabrik, *-en, f.* fabrică de brichete (de cărbune).
brikettieren, *brikettierte, brikettiert, vb. (h) tr.* a face brichete, a bricheta (cărbune).
Brikęttmeister, *-s, -, m.* maistru brichetar.
Brikęttpresse, *-n, f.* presă de brichete (de cărbune).
Brikęttproduktion, *-en, f.* producţie, fabricare de brichete (de cărbune).
brikolieren, *brikolierte, brikoliert, vb. (h) intr.* **1.** *(biliard)* a juca astfel încât bila să lovească la întoarcere. **2.** *(fig.)* a ocoli, a umbla cu şiretlicuri.
brillant [brɪl'jant] *adj.* strălucitor; sclipitor; *(fig.)* strălucitor, briant; **ein ~er Einfall** o idee strălucită; **~e Geschäfte machen** a face afaceri strălucite; **sie sieht ~ aus** arată admirabil.
Brillant, *-en, -en, m.* **1.** briliant. **2.** *(tipogr.)* literă de 3 puncte.
Brillantcollier [-kolie:], *-s, -s, n.* colier cu briliante.
brillantieren [brɪljan-], *brillantierte, brillantiert, vb. (h) intr.* a străluci ca un briliant.
Brillantine, *-n, f.* briantină.
Brillantnadel, *-n, f.* ac, broşă cu briliante.
Brillantring, *-(e)s, -e, m.* inel cu briliante.
Brillantschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie, bijuterii din briliante.
Brillantschnitt, *-(e)s, -e, m.* (mod de) şlefuire a diamantului.
Brille, *-n, f.* **1.** ochelari; **mit ~n** cu ochelari; *(fig.)* **etwas durch eine gefärbte ~ ansehen** a privi ceva într-o lumină greşită; *(fig.)* **es gehört keine besonders scharfe ~ dazu** nu este nevoie de o perspicacitate deosebită pentru aceasta; *(fig.)* **er sieht alles durch eine rosa ~** vede totul în roz. **2.** *(fam.)* ramă de scânduri, colac (la latrine, la scaun de WC).

brillen|ähnlich *adj.* în formă de ochelari.
Brillenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (pop.)* v. Ahorn.
Brillenbogen, *-s, -bögen, m.* şaua ochelarilor.
Brillenbügel, *-s, -, m.* braţ de ochelari.
Brillen|einfassung, *-en, f.* v. Brillenfassung.
Brillen|etui [-ɛtvi: şi -ɛtyi:], *-s, -s, n.* toc de ochelari.
Brillenfabrik, *-en, f.* fabrică de ochelari.
Brillenfassung, *-en, f.* ramă de ochelari.
Brillenfutteral, *-s, -e, n.* toc de ochelari.
Brillenge|stell, *-(e)s, -e, n.* ramă de ochelari.
Brillengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu lunete.
Brillenglas, *-es, -gläser, n.* lentilă de ochelari.
Brillenglas|schleifer, *-s, -, m.* şlefuitor de lentile de ochelari.
Brillenhändler, **Brillenmacher**, *-s, -, m.* optician.
Brillenrand, *-(e)s, -ränder, m.* marginea superioară a ochelarilor.
Brillensalamander, *-s, -, m. (zool.)* salamandră-cu-ochelari *(Salamandrina perspicillata).*
Brillenschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe-cu-ochelari, cobra *(Naja tripudians).*
Brillenschleifer, *-s, -, m.* v. Brillenglasschleifer.
Brillen tragend *adj.* care poartă ochelari, cu ochelari.
Brillenträger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care poartă ochelari, ochelarist(ă).
Brillenwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Brillenfabrik.
brillieren [brll'ji:rən], *brillierte, brilliert, vb. (h) intr.* a străluci, a bria.
Brimborium, *-s, -rien* [-riən], *n. (fam.)* **1.** bagatelă. **2.** pălăvrăgeală. **3.** căi ocolite. **4.** prea mare zarvă, tevatură.
Brimsen, *-s, m. sg.*, **Brimsenkäse**, *-s, -, m. (austr.)* brânză (telemea de oaie).
Brinellhärte, *-n, f. (tehn.)* duritate Brinell.
bringen, *brachte, gebracht, vb. (h) tr.* **I. 1.** a aduce; **einen Brief ~** a aduce o scrisoare; **die Zeitung bringt heute viel Neues** ziarul aduce azi multe noutăţi; **was bringt dich her?** ce vânt te aduce? **Glück ~** a aduce noroc; **Opfer ~** a aduce sacrificii; **jm. Hilfe ~** a da cuiva ajutor, a ajuta pe cineva. **2.** a conduce; **jn. nach Hause ~** a conduce pe cineva acasă. **3.** a face, a produce; **Ehre ~** a aduce cinste; **Schande ~** a face de ruşine; **ein Ständchen ~** a face o serenadă; **Früchte ~** a rodi, a face fructe, a da roade; **Wahrheit bringt Hass** adevărul umblă cu capul spart; **ein Wort bringt das andere a)** din vorbă în vorbă ajungi la ceartă; **b)** din vorbă în vorbă afli adevărul. **4.** a izbuti, a reuşi; **es weit ~** sau **es hoch ~** a ajunge departe, a se distinge în; **es dahin ~** sau **es soweit ~, dass ...** a izbuti, a reuşi să ...; **seine Schüler weit** (sau **vorwärts**) **~** a face pe elevii săi să progreseze; **sein Leben hoch ~** a ajunge la o vârstă înaintată; **nichts fertig ~** a nu duce nimic la capăt; **Geld zusammen ~** a aduna, a strânge bani. **II.** *(in expr. cu prep.)* **1.** *(an* cu *ac.)* **etwas an sich ~** a dobândi, a câştiga ceva în mod nu tocmai legal şi cinstit; **etwas an den Mann ~ a)** a vinde cu câştig; **b)** a aduce ceva la cunoştinţă cuiva; **seine Tochter an den Mann ~** a-şi mărita fata; **an den Tag ~** a aduce la lumină, a da la iveală; **an den Bettelstab ~** a aduce la sapă de lemn. **2.** *(auf* cu *ac.)* **auf die Schule ~** a da la şcoală; *(fig.)* **auf den rechten Weg ~** a aduce pe drumul cel bun; **auf die Bühne ~** a (re)prezenta pe scenă; **auf den einfachsten Ausdruck ~** a reduce la expresia cea mai simplă; **eine Frage aufs Tapet ~** a aduce o chestiune pe tapet; **auf einen Gedanken ~** a inspira, a insufla, a da o idee; **jn. auf andere Gedanken ~ a)** a distra pe cineva; **b)** a face pe cineva să-şi schimbe părerea; **jn. aufs Äußerste ~** a exaspera, a scoate pe cineva din fire; **es auf eine Million ~** a aduna o avere de un milion; **etwas auf die Seite ~** a sustrage ceva; **jn. auf seine Seite ~** a dobândi sprijinul cuiva, a atrage pe cineva de partea sa; **auf die Spur ~** a pune pe urme, a îndrepta către; *(fam.)* **jn. auf den Trab ~** a băga pe cineva în viteză; **ein Kind auf die Welt ~** a naşte un copil; **etwas mit auf die Welt ~** a se naşte cu ceva. **3.** *(aus* cu *dat.)* **aus der Fassung ~ a)** a scoate din fire, din pepeni; **b)** a zăpăci, a buimăci; *(fig.)* **jm. etwas aus den Gedanken ~** a scoate cuiva ceva din cap. **4.** *(hinter)* **man wird ihn hinter Schloss und Riegel ~** va fi închis. **5.** *(in)* **in Ordnung ~** a rândui; **in Unordnung ~** a aduce în dezordine, a pune în neorânduială, a deranja; **in Anwendung ~** a aplica, a întrebuinţa; **in Anregung ~** a propune; **in Anschlag, in Rechnung ~** a pune la socoteală; **etwas in seinen Besitz ~** a se face stăpân pe ceva; **in Erinnerung ~** a aminti: **in den Kopf ~** a băga în cap; **in Sicherheit ~** a pune în siguranţă, la loc sigur; **in schlechten, üblen Ruf** (sau **in Verruf**) **~** a compromite, a discredita, a face o reputaţie proastă; **in Verdacht ~** a face să fie bănuit; **in Erfahrung ~** a afla; **in Vergessenheit ~** a face să fie uitat; **in Vorschlag ~** a propune; **in Verse ~** a pune în versuri, a versifica; **in Wegfall ~** a suprima; **in Blüte ~** a face să înflorească; **in Gang** (sau **in Zug**) **~** a pune în mişcare; **in Schlaf ~** a adormi; **in Wut ~** a înfuria; **6)** *(mit)* **es mit sich** *(dat.) ~* a cere, a avea ca rezultat; **wie es die Umstände mit sich ~** după împrejurări. **7.** *(über* cu *ac.)* **es übers Herz ~ a)** a-şi călca pe inimă; **b)** a-şi lua inima-n dinţi; **Unglück über jn. ~** a nenoroci pe cineva; **ich kann es nicht über mich ~ zu ...** nu mă pot îndura (sau decide) să ... **8.** *(um)* **jn. um etwas ~** a priva pe cineva de ceva, a provoca cuiva o pierdere; **sich um etwas ~** a se priva de ceva; **jn. ums Leben ~** a ucide pe cineva; **sich (freiwillig) ums Leben ~** a se sinucide. **9.** *(unter* cu *ac.)* **Geld unter die Leute ~** a face ca banul să circule; **unter seine Gewalt ~** a supune; **unters Joch ~** a subjuga; **ein Gerücht unter die Leute ~** a răspândi un zvon; **jn. unter die Erde ~** a băga pe cineva în mormânt; *(fam.)* **seine Tochter unter die Haube ~** a-şi mărita fata. **10.** *(von)* **jn.** (sau **etwas**) **vom Fleck** (sau **von der Stelle**) **~** a face pe cineva (sau ceva) să se mişte din loc; **von Sinnen ~** a scoate din minţi; **vom Weg(e) (ab)~** a abate din drum. **11.** *(vor* cu *ac.)* **vor das Haus ~** a duce, a conduce în faţa casei; *(fig.)* **etwas vor sich ~** a realiza ceva. **12.** *(zu)* **zu Papier ~** a aşterne pe hârtie; **zur Welt ~** a naşte, a aduce pe lume; **zu Bett ~** a culca, a sui în pat; **zur Ruhe ~ a)** a culca; **b)** a potoli, a linişti; **jn. zum Geständnis ~** a face pe cineva să mărturisească; **zu Fall ~** (şi *fig.)* a duce la căzere, a doborî; **zu Ende ~** a duce până la capăt; **jn. wieder zu Ehren ~** a reda cuiva onoarea; **jm. etwas zum Bewusstsein ~** a face pe cineva să-şi dea seama de ceva; **zur Entscheidung ~** a decide; **zum Opfer ~** a jertfi; **zur Verzweif(e)lung ~** a exaspera, a aduce la desperare; **zum Rasen ~** a înfuria; **zum Lachen ~** a face să râdă; **zum Schweigen ~** a face să tacă; **zur Sprache ~** a aduce vorba, a pune în discuţie; **zur Kenntnis ~** a aduce la cunoştinţă; **zur Vernunft ~** a învăţa minte; **etwas zustande** (şi **zu Stande**) **~** sau **es dazu ~** a reuşi să ...; **jn. zu etwas ~** sau **jn. dazu ~** a determina, a îndupleca pe cineva (să facă un lucru); **es zu etwas ~** a ajunge la ceva, să realizeze ceva; **es zu nichts ~** a nu izbuti, a eşua, a nu ajunge la nimic; **jn. wieder zu sich ~** a face pe cineva să-şi vină în fire.
Bringer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* aducător(-oare).
Bringerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* recompensă dată aducătorului.
Bring(er)schuld, *-en, f.* datorie care trebuie înmânată creditorului pe riscul şi cheltuiala debitorului.
Brink, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** păşune. **2.** colină, deal. **3.** mlaştină.
Brinkel, *-s, -, n. (reg.)* bucăţică.
Brinte, *-n, f. (reg.)* **1.** cană pentru lapte. **2.** putină. **3.** turtă-dulce.
Brio, *-s, -s, n.* brio; înflăcărare (în discuţie).
Brioche [bri'ɔʃ], *-s, f.* brioşă.
Brioletts *pl.* cercei.
brisant *adj.* brizant, exploziv.
Brisanz, *-en, f.* **1.** *(mil.)* putere de explozie, brizanţă. **2.** *sg. (fig.)* brizanţă.
Brisanzgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil brizant.
Brise, *-n, f. (mar.)* briză, boare; **es weht eine frische ~** bate o brizăroasă.
Brisling, *-s, -e, m. (iht.)* sardea *(Alosa sardina).*
Brisolett, *-(e)s, -e, n.*, **Brisolette**, *-n, f.* găluşcă din carne de vitel şi slănină, perişoară.
Bristolpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie bristol.
Britannia|metall, *-s, -e, n. sg.* metal-bretania.
britannisch *adj.* britanic, englez.
Brite, *-n, -n, m.* britanic, englez.
Britin, *-nen, f.* britanică, englezoaică.
britisch *adj.* britanic, englez.
Britsche, *-n, f.* v. Pritsche.
Britschka, *-s, f. (reg.)* brişcă.
Broccoli [-ko-], *-s, m. sg.* v. Brokkoli.
Bröckchen, *-s, -, n.* fărâmătură, bucăţică.
bröckchenweise *adv.* sfărmat, fărâmiţat; fărâmă cu fărâmă; bucăţică cu bucăţică.
bröckelig *adj.* v. bröcklig.
bröckeln, *bröckelte, gebröckelt (ich bröck(e)le), vb.(h) tr.* şi *refl.* a (se) sfărâma, a (se) fărâmiţa.
brocken, *brockte, gebrockt, vb. (h) tr.* a sfărâma, a fărâmiţa; **er hat nichts zu beißen und zu ~** n-are ce mânca.
Brocken, *-s, -, m.* **1.** bucată; fragment, fărâmă, crâmpei. **2.** fărâmătură; crâmpei; **die übriggebliebenen ~** fărâmăturile de la masă; *(fig.)* **ein paar ~ Latein** sau **ein paar lateinische ~** câteva cuvinte latineşti, câteva crâmpeie de limbă latină; *(fig.)* **mit gelehrten ~ um sich werfen** a se lăuda cu cunoştinţe pe care nu le are, a face pe savantul; *(fig.)* **das ist ein harter ~** acesta este un lucru greu. **3.** *(mil.; fam.)* **dicke ~** bombardament de artilerie grea.
Brockendistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Brockenge|stein, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* brecie.
Brockenhaus, *-es, -häuser, n. (elv.)* **1.** v. Brockensammlung. **2.** magazin în care se recondiţionează şi se vând obiecte vechi de uz casnic.
Brockensammlung, *-en, f.* colectare de obiecte casnice vechi (în vederea recondiţionării şi vânzării ulterioare).
Brocken|stahl, *-(e)s, -e,* (şi *-stähle), m. (metal.)* **1.** sfărâmătură de oţel. **2.** *(inv.)* oţel de arme (folosit în Evul Mediu), oţel de Kerneut.
Brockentorf, *-(e)s, m. sg. (geol.)* turbă bituminoasă.
brockenweise *adv.* în bucăţi mici; în frânturi; fragmentar.
bröcklig *adj.* fragil, fărâmicios, friabil.
Brodel, *-s, m. sg.* v. Brodem.
brodeln, *brodelte, gebrodelt (ich brod(e)le), vb. (h) intr.* a clocoti, a forfoti.
Brodem, *-s, -, m.*, **Broden**, *-s, m. sg.* **1.** abur. **2.** fum. **3.** exalaţie.
Broderie, *-n, f.* broderie.
brodieren, *brodierte, brodiert, vb. (h) tr. (inv.)* a broda.
Broiler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** pui fript la rotisor. **2.** pui pus la îngrăşat.
Brokat, *-(e)s, -e, m.* brocart.
Brokatell, *-(e)s, -e, n.* ţesătură de bumbac care imită brocartul.
Brokatkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de brocart.
brokaten *adj.* de, din brocart.
Brokatpapier, *-s, -e, n.* hârtie cu modele aurii sau argintii.
Brøker, *-s, -, m.* broker, agent de bursă.
Brøkkoli, *-s, m. sg.* broccoli, conopidă verde italiană.
Brom[1], *-s, n. sg. (chim.)* brom.
Brom[2], *-s, -en, m. (bot., reg.)* ramură în floare.
Brombeerbusch, *-(e)s, -büsche, m.* v. Brombeerstrauch.
Brombeere, *-n, f.* mură.
Brombeerkonfitüre, *-n, f.* dulceaţă de mure.
Brombeermarmelade, *-n, f.* gem de mure.
Brombeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mur, tufă de mure *(Rubus fruticosus).*
Brom|essigsäure, *-n, f. (chim.)* acid brom-acetic.
bromhaltig *adj. (chim.)* bromic, conţinând brom.
Bromid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bromură.
Bromkalium, *-s, n. sg. (chim.)* bromură de potasiu.
Brom|metall, *-s, -e, n. (chim.)* bromură metalică.
Brom|öl|umdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fot.)* proces pozitiv în bromoil. **2.** *(tipogr.)* variantă de fototipie.
bromsauer *adj. (chim.)* bromat.
Bromsäure *f. sg. (chim.)* acid bromic.
Bromsilber, *-s, n. sg. (chim.)* bromură de argint.
Bromverbindung, *-en, f. (chim.)* compus derivat al bromului.
bronchial [-çi-] *adj. (med.)* bronhic, bronhial.
Bronchialkatarrh, şi **Bronchialkatarr**, *-s, -e, m.* v. Bronchitis.
Bronchie [-çiə], *-n, f. (anat.; la pl.)* bronhii.

Bronchitis, *-itiden f. (med.)* bronşită.
Bronchus [-çʊsʃ], *-s, -chen. m. (anat.)* bronhie.
Brọnn, *-s, -en, m.* v. Bronnen.
Brọnne, *-n, f. (mil., mine)* palanc, întăritură cu pari înfipţi în pământ.
Brọnnen, *-s, -, m. (poet.)* v. Brunnen.
Brọnze ['brɔ̈:sə şi 'brɔŋsə], *-n, f.* bronz.
Brọnze|alter, *-s, n. sg.* v. Bronzezeit.
Brọnze|arbeit, *-en, f.* lucrare, piesă în bronz; *pl.* bronzuri.
Brọnze|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în bronz.
Brọnzefarbe, *-n, f.* culoare, vopsea de bronz.
brọnzefarben, **brọnzefarbig** *adj.* de culoarea bronzului.
Brọnzegießer, *-s, -, m.* turnător în bronz.
Brọnzegießerei, *-en, f.* turnătorie în bronz.
Brọnzeguss, *-es, -güsse, m.* bronz turnat.
Brọnzekrankheit, *-en, f. (med.)* insuficienţă suprarenală, boala lui Addison; *(pop.)* boala bronzului.
Brọnze|medaille [-medaljə], *-n, f.* medalie de bronz.
brọnzen *adj.* din bronz.
Brọnze|standbild, *-(e)s, -er, n.* statuie de bronz.
Brọnzeware, *-n, f.* articole de bronz.
Brọnzezeit, *-en, f.*, **Brọnzezeit|alter**, *-s, n. sg.* epoca bronzului.
brọnzezeitlich *adj.* din epoca bronzului.
bronzi̲eren [brõ:si:- şi brɔŋ-], *bronzierte, bronziert, vb. (h) tr. (tehn.)* a bronza, a acoperi cu bronz.
Bronzi̲eren, *-s, n. sg. (tehn.)* bronzat, bronzare, acoperire cu bronz.
bronzi̲ert **I.** *part. trec.* de la bronzieren. **II.** *adj.* de culoarea bronzului; bronzat, acoperit cu bronz.
Bronzi̲erung, *-en, f.* v. Bronzieren.
Brọsam, *-(e)s, -e, m.*, **Brọsame**, *-n, f. (mai ales pl.)* fărâmitură (de pâine).
Brọsche, *-n, f.* broşă.
Brös|chen, *-s, -, n.* **1.** v. Bries **(1).** **2.** fărâmitură de pâine.
broschi̲eren, *broschierte, broschiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a broşa. **2.** *(text.)* a amesteca fire de aur sau de argint la ţesut; **ein Gewebe** ~ a împodobi, a imprima o ţesătură cu (fire de) aur sau (de) argint.
Broschi̲ermaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de broşat.
broschi̲ert **I.** *part. trec.* de la broschieren. **II.** *adj.* broşat.
Broschi̲erung, **Broschụr**, *-en, f. (tipogr., text.)* broşare.
Broschụ̈re, *-n, f.* broşură.
Broschụ̈renschreiber, *-s, -, m.* autor de broşuri.
Brösel, *-s, -, m., (austr.) n.* **1.** fărâmitură. **2.** pesmet.
brösẹln, *bröselte, gebröselt (ich brös(e)le), vb.* **1.** *tr. (h)* a fărâmiţa. **II.** *intr. (s)* a se sfărâma, a se fărâmiţa.
Brọt, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine; **alt(backen)es** ~ pâine veche, uscată; **frisches** ~ pâine proaspătă; **schwarzes** ~ pâine neagră; *(glumeţ)* **flüssiges** ~ bere; **auf** ~ **und Wasser gesetzt sein a)** a fi pus la pâine şi apă, a fi în detenţie; **b)** a primi un minimum de hrană; *(fig.)* **der versteht mehr als** ~ **essen** nu e atât de prost. **2.** *(fig.)* câştig, pâine; **das tägliche** ~ pâinea (cea) de toate zilele; **sein (gutes, sicheres)** ~ **haben** a avea cu ce să trăiască, a-şi avea pâinea de toate zilele asigurată; **er hat nicht das liebe** ~ n-are ce mânca, n-are nici pâine, moare de foame; **sein** ~ **verdienen** a-şi câştiga pâinea; **ein hartes** sau **schweres** ~ o muncă grea; **in js.** ~ **stehen** sau **fremder Leute** ~ **essen** a mânca pâine străină sau la străini. **3.** *(tehn.)* calup; ~ **von Rohgummi** calup de cauciuc brut.
Brọt|auf|strich, *-(e)s, -e, m.* pastă de tartinat, aliment (unt, marmeladă etc.) de uns pe pâine.
Brọt|ausbeute *f. sg.* randament în pâine.
Brọt|aus|teilung *f. sg.* împărţirea pâinii.
Brọtbacken, *-s, n. sg.* coacerea, coptul pâinii.
Brọtbäcker, *-s, -, m.* brutar.
Brọtbäckerei, *-en, f.*, **Brọtbank**, *-bänke, f.* brutărie.
Brọtbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Brotfruchtbaum.
Brọtbedarf, *-(e)s, m. sg.* cantitate necesară de pâine.
Brọtbelag, *-(e)s, -läge, m.* felie de aliment (salam, caşcaval etc.) pus pe sandvici.
Brọtbereitung *f. sg.* facerea pâinii.
Brọtbeutel, *-s, -, m.* traistă de pâine; raniţă.
Brọtbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** raft, poliţă pentru pâine. **2.** scândură de tăiat pâine.
Brọtbüchse, *-n, f.* cutie de tablă pentru păstrat pâinea.
Brötchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Brot) pâinişoară; pâiniţă, chiflă; **belegtes** ~ sandvici.
Brötchengeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam., glumeţ)* patron(-oană).
Brọt|einheit, *-en, f. (med.)* unitate de calcul al hidrocarburilor în sânge (la diabet).
Brọt|erwerb, *-(e)s, -e, m.* mijloc de trai; câştigare a existenţei.
Brọt|erwerber, *-s, -, m.* persoană care îşi câştigă pâinea, existenţa.
Brọt|esser, *-s, -, m.* mâncător, consumator de pâine.
Brọtfabrik, *-en, f.* fabrică de pâine.
Brọtfrucht, *-früchte, f.* **1.** fructul arborelui de pâine. **2.** *pl. (agr.)* cereale.
Brọtfruchtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de pâine *(Artocarpus incisa).*
Brọtgeber, *-s, -, m.* v. Brotherr.
Brọtgelehrsamkeit *f. sg. (înv.)* ştiinţă care serveşte ca mijloc de trai.
Brọtgelehrte, *-n, -n, (ein Brotgelehrter) m. (înv.)* învăţat care face din ştiinţă un mijloc de trai.
Brọtgetreide, *-s, n. sg.* cereale pentru pâine (grâu, secară etc.).
Brọt|herr, *-n, -en, m.* stăpân, patron.
Brọt|hobel, *-s, -, m.* maşină de tăiat pâine.
Brọtkammer, *-n, f.* cămară de provizii.
Brọtkanten, *-s, -, m.* colţ de pâine.
Brọtkarte, *-n, f.* cartelă de pâine.
Brọtkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* căpistere, covată (de frământat pâine).
Brọtkonserve [-və], *-n, f.* conservă de pâine.
Brọtkonsum, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* consum de pâine. **2.** *(reg.)* loc unde se vinde pâine.
Brọtkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş pentru pâine; **jm. den** ~ **höher hängen** a reduce cuiva câştigul, a-i tăia din porţie; a scumpi viaţa.
Brọtkorn, *-(e)s, n. sg.* v. Brotgetreide.
Brọtkrümchen, *-s, -, n.* fărâmitură de pâine.
Brọtkruste, *-n, f.* v. Brotrinde.
Brọtkuchen, *-s, -, m.* lipie.
Brọtlaib, *-(e)s, -e, m.* pâine (întreagă, rotundă).
brọtlos *adj.* **1.** fără pâine. **2.** fără ocupaţie, slujbă, venituri; **~e Kunst** artă nelucrativă, ingrată.
Brọtlosigkeit *f. sg.* lipsă de lucru, şomaj.
Brọtmangel, *-s, m. sg.* lipsă de pâine.
Brọtmarke, *-n, f.* bon, cartelă de pâine.
Brọtmehl, *-(e)s, n. sg.* făină pentru pâine.
Brọtmesser, *-s, -, n.* cuţit de pâine.
Brọtneid, *-(e)s, m. sg.* invidie profesională.
Brọtpreis, *-es, -e, m.* preţ al pâinii.
Brọtpreis|er|höhung, *-en, f.* urcare, creştere a preţului pâinii.
Brọtrinde, *-n, f.* coajă de pâine.
Brọtröster, *-s, -, m.* aparat pentru prăjit pâine.
Brọtsack, *-(e)s, -säcke, m.* traistă, sac pentru pâine.
Brọtschau *f. sg.* examinare, control al pâinii.
Brọtschaufel, *-n, f.* lopată de băgat pâinea în cuptor.
Brọtscheibe, *-n, f.* felie de pâine.
Brọtschimmel, *-s, -, m. (bot.)* (ciupercă de) mucegai *(Penicillium glaucum).*
Brọtschneidemaschine, *-n, f.* maşină de tăiat pâine.
Brọtschnitte, *-n, f.* v. Brotscheibe.
Brọtschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de pâine.
Brọtschrift, *-en, f. (tipogr.)* literă dreaptă, de rând.
Brọt|spende, *-n, f.* împărţire de pâine la săraci.
Brọt|spender, *-s, -, m.* persoană care împarte pâine la săraci.
Brọt|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* învăţătură, studiu în vederea câştigării existenţei.
Brọtsuppe, *-n, f.* supă de pâine.
Brọt|taxe, *-n, f.* taxă pe pâine.
Brọt|teig, *-(e)s, m. sg.* aluat de pâine.
Brọtverdiener, *-s, -, m.* persoană care-şi câştigă existenţa.
Brọtverdienst, *-(e)s, -e, m.* câştig care asigură existenţa.
Brọtverfälschung, *-en, f.* falsificare a pâinii.
Brọtversorgung *f. sg.* aprovizionare cu pâine.
Brọtverteilung, *-en, f.* împărţire a pâinii.
Brọtverwandlung, *-en, f. (rel.)* transsubstanţiere.
Brọtwagen, *-s, -, m.* furgon, camion pentru pâine.
Brọtwissenschaft, *-en, f.* ştiinţă utilizată pentru câştigarea existenţei.
Brọtwurzel, *-n, f. (bot.)* **1.** rădăcina iams *(Dioscorea Batatas).* **2.** manioc *(Manihot dulcio).*
Brọt|zeit *f. sg.* **1.** ora dejunului. **2.** dejun (mâncare).
brọtzeln, *brotzelte, gebrotzelt (ich brotz(e)le), vb. (h., rar* şi *s) intr.* v. brodeln.
Brọt|zuteilung, *-en, f.* cotă, raţie de pâine.
brouilli̲eren [bru'ji:-], *brouillierte, brouilliert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a învrăjbi. **2.** a răvăşi. **II.** *refl.* a se supăra, a se certa, a se strica cu cineva.
Brouillọn [bru'jõ:], *-s, -s, n.* concept, bruion, ciornă.
Brọwning ['braonɪŋ], *-s, -s, m.* (revolver) Browning.
brọwsen ['braozn], *browste, gebrowst (du, er browst) vb. (h), tr.* a căuta date pe internet, a naviga.
Brọwser, *-s, -, m.* navigator, browser.
Brọwser|ein|stellung, *-en, f.* setare, reglare a navigatorului.
brr! *interj.* **1.** expresie de frig. **2.** expresie de scârbă. **3.** br, ho! (îndemn pentru atelaje de cai).
BRT, *presc.* de la Bruttoregistertonne.
Brụch[1], *-(e)s, Brüche, m.* **1.** ruptură, spărtură; **einen** ~ **bekommen** a crăpa, a se rupe, a se frânge; **in die Brüche gehen a)** a se destrăma, a se rupe, a se sparge; **b)** *(fig.)* a se pierde, a eşua. **2.** *(med.)* fractură; hernie; **ein offener** ~ o fractură deschisă; **sich** *(dat.)* **einen** ~ **heben** a face o hernie ridicând ceva prea greu. **3.** *(mat.)* fracţie; **gemeiner** ~ fracţie ordinară; **gemischter** ~ fracţie mixtă. **4.** *(fig.)* violare (a unui tratat). **5.** *(mine)* falie, surpare, fractură. **6.** *(constr.)* carieră. **7.** *(geol.)* rupere, cedare; falie. **8.** *(metal.)* deşeuri de metal; ruptură. **9.** îndoitură; cută (la hârtie, stofă). **10.** cheag (la prepararea brânzei). **11.** (şi *n.) (vân.)* ramură, crenguţă **a)** cu care vânătorul marchează o urmă de vânat; **b)** prinsă de pălăria vânătorului pentru a indica cantitatea vânatului capturat.
Brụch[2], *-(e)s, Brüche, m.* (şi *n.)* mlaştină, teren mlăştinos, nămolos; pădure mlăştinoasă.
Brụch|acker, *-s, -äcker, m.* pământ mocirlos, de arat, arătură mocirloasă.
brụch|artig *adj. (med.)* de natură herniară.
Brụchband, *-(e)s, -bänder, n. (med.)* bandaj herniar.
Brụchbau, *-(e)s, m. sg. (mine)* (metodă de) exploatare cu surpare.
Brụchbude, *-n, f. (fam.)* casă, locuinţă dărăpănată.
Brụch|eisen, *-s, -, n.* deşeuri de fontă.
Brụchfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* câmp de exploatare surpat.
brụchfest *adj.* rezistent la rupere.
Brụchfestigkeit, *-en, f. (tehn.)* rezistenţă la rupere.
Brụchfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de spărtură; **feinkörnige** ~ suprafaţă de spărtură cu granule mici; **grobkörnige** ~ suprafaţă de spărtură cu granule mari; **muschelige** ~ suprafaţă de ruptură în formă de scoică, în formă concoidală; **schieferige** ~ suprafaţă de ruptură şistoasă.
brụchfrei *adj.* **1.** fără fractură. **2.** *(med.)* fără hernie.
Brụchgold, *-(e)s, n. sg.* **1.** aur neprelucrat. **2.** fragmente, bucăţi de obiecte din aur.
Brụch|halter, *-s, -, m.* v. Bruchband.

br̲uchig *adj.* mlăştinos; nămolos.
brüchig *adj.* **1.** fragil, fărâmicios; spart. **2.** cu cute, stricat; *(despre pânză, stofă etc.)* găurit.
Br̲uchkoks, *-es, m. sg.* rămăşiţă de cocs.
Br̲uchkraft *f. sg. (tehn.)* forţă de rupere.
Br̲uchkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* feciorică *(Herniaria glabra)*.
Br̲uchland, *-(e)s, -länder, n.* pământ mlăştinos, nămolos.
br̲uchlanden, *bruchgelandet, vb. (s) intr. (numai la inf. şi part. trec.) (av.)* a ateriza suferind avarii.
Br̲uchlandung, *-en, f. (av.)* aterizare la care avionul suferă avarii.
Br̲uchlast, *-en, f. (tehn.)* sarcină de rupere.
Br̲uchlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(geol.)* linie de ruptură. **2.** *(mat.)* linie de fracţie.
Br̲uchpforte, *-n, f. (med.)* orificiu herniar.
Br̲uchprobe, *-n, f. (fiz.)* probă de ruptură.
Br̲uchquerschnittsverminderung, *-en, f. (tehn.)* micşorare, reducere a secţiunii transversale de ruptură.
br̲uchrechnen, *bruchgerechnet, vb. (h) intr. (numai la inf. şi part. trec.) (mat.)* a calcula cu fracţii.
Br̲uchrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul cu fracţii.
Br̲uchsalz, *-es, n. sg.* sare sfărâmată.
Br̲uchschaden, *-s, -schäden, m. (com.)* pagubă rezultată din spargere.
Br̲uchschiene, *-n, f. (med.)* atelă (pentru imobilizarea unui membru fracturat).
Br̲uchschlange, *-n, f.* v. Blindschleiche.
Br̲uchschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* herniotomie.
Br̲uchschrift, *-en, f. (tipogr.)* scriere gotică.
Br̲uchsilber, *-s, n. sg.* **1.** argint neprelucrat. **2.** fragmente, bucăţi de obiecte din argint.
Br̲uch|spannung *f. sg. (tehn.)* tensiune de rupere.
Br̲uch|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră brută, neprelucrată.
Br̲uch|steingewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de piatră brută, neprelucrată.
Br̲uch|steinmauer, *-n, f.* zid de piatră brută.
Br̲uch|stelle, *-n, f.* **1.** loc al rupturii. **2.** *(med.)* loc al fracturii; loc al herniei.
Br̲uch|strich, *-(e)s, -e, m. (mat.)* linie de fracţie.
Br̲uch|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** fragment. **2.** *(fig.)* pasaj, fragment (al unei opere literare).
br̲uch|stückhaft *adj.* fragmentar.
br̲uch|stückweise *adv.* în bucăţi; bucată cu bucată; *(fig.)* puţin câte puţin; fragmentar.
Br̲uchtee, *-s, -, m.* ceai de calitate inferioară (cu frunzuliţele fărâmiţate).
Br̲uchteil, *-(e)s, -e, m.* parte, fracţiune.
Br̲uchtragband, *-(e)s, -bänder, n. (med.)* suspensor herniar.
Br̲uchwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure mlăştinoasă.
Br̲uchwasser, *-s, -, n.* apă mlăştinoasă.
Br̲uchweide, *-n, f. (bot.)* răchită *(Salix fragilis* L.*)*.
br̲uchweise *adv.* fragmentar.
Br̲uch|winkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi de refracţie.
Br̲uchzahl, *-en, f. (mat.)* număr fracţionar.
Br̲uchziffer, *-n, f. (mat.)* fracţie.
Br̲uch|zucker, *-s, -, m.* zahăr sfărâmat.
Brücke, *-n, f.* **1.** pod; **hängende ~** pod suspendat; **bewegliche** (sau **schwimmende**) **~** pod mişcător, umblător; **feste** (sau **stehende**) **~** pod fix; **eine ~ über einen Fluss schlagen** a face, a construi un pod peste un râu. **2.** *(fig.)* punte, legătură, relaţie; **alle ~n hinter sich** *(dat.)* **abbrechen** a-şi tăia toate punţile, orice posibilitate de întoarcere; **jm. goldene ~n bauen** a crea cuiva relaţii, a face cuiva legături. **3.** covor mic, covoraş, carpetă, traversă. **4.** *(stomatologie)* punte. **5.** *(electr.)* punte. **6.** *(gimnastică)* pod; **er schlägt eine ~** face pod. **7.** *(mar.)* punte de comandă. **8.** *(elv.)* pod de furaj. **9.** *(elv.)* scăunel. **10.** *(austr.)* abator.
brücken, *brückte, gebrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a face, a construi un pod. **2.** *(fig.)* a pune în legătură, a iniţia o înţelegere. **II.** *refl.* a forma un pod.
Brücken|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de poduri şi şosele.
Brückenbahn, *-en, f. (constr.)* cale a podului.
Brückenbalken, *-s, -, m.* grindă a podului.
Brückenbau, *-(e)s, m.* construcţie de poduri.
Brückenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* căpătâi al unui pod plutitor.
Brückenbelag, *-(e)s, -läge, m.* podină a podului; pavaj al podului.
Brückenbelastung, *-en, f.* sarcină a podului.
Brückenbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* arc de pod.
Brückenbohle, *-n, f.* traversă (de pod).
Brückenboot, *-(e)s, -e, n.* ponton, bac.
Brückendamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig de traversare.
Brückendeck, *-s, -e, n. (mar.)* pasarelă; punte a pasarelei.
Brückendielung, *-en, f.* podină a podului.
Brückendurchlass, *-es, -lässe, m. (mar.; drumuri)* liberă trecere la pod.
Brücken|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă uriaşă *(Sphenodon punctatus)*.
Brückenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Brückenstrecke.
Brückenfloß, *-es, -flöße, n.* plută pentru pod.
Brückengeländer, *-s, -, n.* balustradă a podului.
Brückengeld, *-(e)s, -er, n.* brudină, podărit (taxă la trecerea peste un pod).
Brückengeld|ein|nehmer, *-s, -, m.* podar, brudar, brudnic.
Brückengewölbe, *-s, -, n.* boltă de pod.
Brückenglied, *-(e)s, -er, n. (constr.)* element de pod.
Brückenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (constr.)* v. Brückenkopf.
Brückenhaus, *-es, -häuser, n.* căsuţă a podarului.
Brückenhebel, *-s, -, m. (tipogr.)* pârghie de mână.
Brückenhelm, *-(e)s, -e, m. (constr.)* armătură la o pilă-culee.
Brücken|instrument, *-(e)s, -e, n. (tel.)* punte de măsură.
Brückenjoch, *-(e)s, -e, n. (constr.)* **1.** jug de pod. **2.** spargheţ.
Brückenkahn, *-(e)s, -kähne* (şi *-e), m.* ponton.
Brückenkanal, *-s, -näle, m. (hidr.)* apeduct.
Brückenkonstruktion, *-en, f.* **1.** construcţie de poduri. **2.** construire a podului.
Brückenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (constr.; mil.)* cap de pod.
Brückenkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e), m.* pod rulant.
Brückenmeister, *-s, -, m.* inspector de poduri.
Brückenmonteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* constructor, montor de poduri.
Brücken|nock, *-(e)s, -e, n. (mar.)* aripă a comenzii.
Brücken|öffnung, *-en, f.* deschidere a podului.
Brückenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilon pentru pod.
Brückenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilă-culee.
Brückenpfennig, *-s, -e, m.* v. Brückengeld.
Brückenpionier, *-s, -e, m. (mil.)* pontonier.
Brückenposten, *-s, -, m.* pază a podului.
Brückenprobe, *-n, f.* încercare, testare a podului (la suportarea greutăţii).
Brückenrampe, *-n, f. (constr.)* rampă de pod.
Brückenschanze, *-n, f.* redută a podului.
Brückenschiff, *-(e)s, -e, n.* ponton, bac.
Brückenschlag, *-(e)s, m. sg. (constr.)* construire a unui pod; **gliedweiser ~** montare a unui pod articulat.
Brückenschwelle, *-n, f.* traversă de pod.
Brücken|sprengung, *-en, f.* aruncare în aer a unui pod.
Brücken|steg, *-(e)s, -e, m.* pasarelă.
Brücken|strecke, *-n, f.* întindere, distanţă, zonă a podului.
Brückentafel, *-n, f.* v. Brückenbahn.
Brückentag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru între două zile de sărbătoare, de multe ori liberă; punte.
Brückenträger, *-s, -, m.* grindă a podului.
Brückenwaage, *-n, f.* basculă, cântar cu platformă.
Brückenwächter, *-s, -, m.* paznic de pod, podar, brudar.
Brückenwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar al podului.
Brückenweite, *-n, f.* deschidere a podului.
Brückenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Brückengeld.
Brücker, **Brückner**, *-s, -, m.* v. Brückenwächter.
Brückung, *-en, f.* **1.** construcţie de poduri. **2.** podeală; podea de lemn.
Brüde, *-n, f. (chim.)* priză de abur secundar.
Brüdendestillatleitung, *-en, f. (chim.)* conductă de condens al aburului secundar.
Brüdenfang, *-(e)s, -fänger, m. (chim.)* captare a vaporilor de apă.
Brüdenkompression, *-en, f. (chim.)* presiune a aburului secundar.
Brüdenraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de vapori a evaporatorului.
Brüdenwasser, *-s, n. sg. (chim.)* condensator al aburului secundar.
Br̲uder, *-s, Brüder, m.* **1.** frate. **2.** frate, călugăr. **3.** confrate; tovarăş, camarad (de armă); **lustiger ~** sau **~ Lustig** băiat vesel, om de petrecere; **~ Studio** student; **~ Leichtfuß** om superficial; **~ Liederlich** om desfrânat; **gleiche Brüder, gleiche Kappen** cum e sacul, aşa şi peticul; cum e turcul, şi pistolul.
Br̲uder|art, *-en, f.* frăţie; **nach ~** frăţeşte.
Br̲uderbund, *-(e)s, -bünde, m.* legământ de unire, alianţă frăţească.
Brüderchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bruder) frăţior.
Brüdergemeinde *f. sg. (rel.)* comunitate a fraţilor moravi.
Br̲udergruß, *-es, -grüße, m.* salut frăţesc.
Br̲uder|hand, *-hände, f.* mână frăţească.
Br̲uder|herz, *-ens, -en, n.* **1.** frate drag, inimă de frate. **2.** *(fig.)* prieten drag.
Br̲uderkind, *-(e)s, -er, n.* nepot, nepoată (de frate).
Br̲uderkrieg, *-(e)s, -e, m.* război fratricid; război civil.
Br̲uderkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare frăţească.
Brüderlein, *-s, -, n.* v. Brüderchen.
brüderlich *. adj.* frăţesc, fratern. **II.** *adv.* frăţeşte, ca fraţii.
Brüderlichkeit, *-en, f.* frăţie, sentiment frăţesc; fraternitate.
Br̲uderliebe *f. sg.* iubire frăţească; **allgemeine ~** fraternitate universală.
Br̲udermord, *-(e)s, -e, m.* fratricid.
Br̲udermörder, *-s, -, m.* ucigaş de frate, fratricid.
br̲udermörderisch *adj.* fratricid.
Br̲uderpartei, *-en, f.* partid frăţesc.
Brüderschaft, *-en, f.* legătură frăţească, frăţie; **mit jm. ~ trinken** a bea «bruderşaft» cu cineva.
Br̲uderschaft, *-en, f.* fraternitate; comunitate; *(rel.)* congregaţie.
Br̲udersfrau, *-en, f. (înv.)* cumnată.
Br̲uders|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* nepot (de frate).
Br̲uder|streit, *-(e)s, -e, m.* ceartă între fraţi.
Br̲uder|tochter, *-töchter, f.* nepoată (de frate).
Br̲udertreue *f. sg.* credinţă frăţească.
Br̲udertum, *-s, n. sg.* frăţietate, fraternitate.
Br̲udervolk, *-(e)s, -völker, n.* popor-frate.
Br̲uderzwist, *-(e)s, -e, m.* dezbinare între fraţi.
Brüge, *-n, f. (elv.)* **1.** boxă în grajd. **2.** pod de fân. **3.** pod pentru cereale. **4.** leasă, poliţă pentru păstrarea fructelor.
Brugg, **Brügg**, *-en,* **Brügge**, *-n, f. (reg.)* **1.** pod. **2.** pod de fân.
Brühe, *-n, f.* **1.** zeamă; fiertură; supă tulbure; **eine ~ von Geflügel und Gemüse kochen** a face o supă de pasăre cu legume; **~ mit Ei veredeln** a drege supa cu ou. **2.** *(fig.)* chestiune neplăcută, încurcătură; **in der ~ sitzen** a fi în încurcătură; **eine lange ~ machen** a face vorbărie, a lungi vorba. **3.** vechituri, lucruri de nimic; **so eine ~!** aşa vechituri!
brühen, *brühte, gebrüht, vb. (h) tr.* a opări, a fierbe (rufele etc.).
Brühfass, *-es, -fässer, n.* vas de opărit (rufele etc.).
Brühfutter, *-s, n. sg.* nutreţ opărit (pentru vite).
brüh|heiß *adj.* fierbinte, clocotit.
brühig *adj.* ca zeama, fiertura.
Brühkartoffeln *pl.* cartofi fierţi (în zeamă de carne).
Brühl, *-(e)s, -e, m.* pământ, teren mlăştinos.
Brühnäpfchen, *-s, -, n.* sosieră.

Brühreis, *-es, m. sg.* pilaf.
brühsiede|heiß *adj.* foarte fierbinte.
Brühsuppe, *-n, f.* bulion, supă.
brühwarm *adj. (și fig.)* proaspăt, cald; **eine ~e Neuigkeit** o știre caldă de tot.
Brühwasser, *-s, n. sg.* uncrop, apă de opărit.
Brühwürfel, *-s, -, m.* comprimat de supă.
Brüll|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță urlătoare *(Mycetes)*.
brüllen, *brüllte, gebrüllt, vb. (h)* **I.** *intr.* a urla, a rage, a mugi, a răcni; a vocifera. **II.** *tr.* a striga; **Beifall ~** a aplauda, a ovaționa zgomotos.
Brummbär, *-en, -en, m.* **1.** urs. **2.** *(fig.)* om morocănos.
Brummbart, *-(e)s, -bärte, m.* v. Brummbär **(2)**.
Brummbass, *-basses, -bässe, m.* **1.** bas profund. **2.** contrabas.
Brumme, *-n, f.* v. Brummer **(2)**.
Brumm|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* drâmbă. **2.** *(tehn.)* rindea mică. **3.** *(fam.)* închisoare.
brummeln, *brummelte, gebrummelt (ich brumm(e)le), vb. (h) intr.* a bombăni.
brummen, *brummte, gebrummt, vb. (h) intr.* **1.** a mormăi; *(fig.)* a bombăni; **in den Bart ~** a mormăi în barbă, a mârâi. **2.** *(despre bondari)* a bâzâi. **3.** *(despre clopote)* a răsuna adânc. **4.** *(despre cap)* a vâjâi; **mir brummt der Kopf** îmi vâjâie capul. **5.** *(pop.)* a sta la răcoare, a fi închis.
Brummen, *-s, n. sg.* **1.** mormăit, bombănit; mârâit; bâzâit, răsunet adânc (al clopotului). **2.** vâjâitul capului.
Brummer, *-s, -, m.* **1.** urs; *(fig.)* om morocănos. **2.** *(entom.)* muscoi, muscă de mușiță, muscă mare, albastră *(Calliphora vomitoria)*. **3.** *(mil., glumeț)* tun de calibru mare; bombardier. **4.** animal care rage, mormăie. **5.** *(glumeț)* cântăreț prost.
Brummfliege, *-n, f.* v. Brummer **(2)**.
brummig *adj.* care mormăie, care bombăne; ursuz.
Brummkreisel, *-s, -, m.* sfârlează.
Brummschädel, *-s, -, m. (în expr.)* **einen ~ haben** a avea dureri de cap după un chef, a fi mahmur.
Brunch [brantʃ] sau [-ɑ̃ʃ], *-(es)* și *-, -(es)* și *-e, m.* mic dejun luat târziu și care înlocuiește masa de prânz.
brünett *adj.* brunet, oacheș.
Brunft, *Brünfte, f.* timpul goanei (la animale), perioadă de rut.
Brunftbirsch *f. sg.* vânare a cerbului în perioada rutului.
brunften, *brunftete, gebrunftet (du brunftest, er brunftet), vb. (h) intr.* **1.** a fi în timpul rutului. **2.** *(despre animale)* a se împreuna, a se împerechea.
Brunft|hirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb în perioada rutului.
brunftig, brünftig *adj. (vân.; despre animale)* în goană, în călduri.
Brunftplatz, *-es, -plätze, m. (vân.)* loc de împerechere.
Brunftschrei, *-(e)s, -e, m. (vân.)* boncăluit al cerbilor în perioada de rut.
Brunftzeit, *-en, f.* timp de goană, perioadă de rut.
Brunn|er|eisen, Brünn|er|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* unealtă de sclivisit metalele.
brünn|ern, *brünnerte, brünnert, vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a polei; a sclivisi. **2.** a bruna, a da o culoare închisă.
Brünn|ern, *-s, n. sg. (tehn.)* **1.** poleit, sclivisit. **2.** bronzat.
Brünn|erer, *-s, -, m.* sclivisitor, lustruitor de metale.
Brunkel, *-s, -, m. (și n.) (reg.)* livadă mlăștinoasă.
Brünne, *-n, f. (ist.)* cămașă de zale.
Brunnen, *-s, -, m.* **1.** fântână, puț; cișmea; **artesischer ~** fântână arteziană; **einen ~ graben** a săpa o fântână; *(fig.)* **in den ~ fallen** a rămâne baltă; **Wasser in den ~ tragen** a căra apă în puț; **den ~ zudecken, wenn das Kind hineingefallen ist** a pune manta după ploaie, a interveni prea târziu. **2.** *(reg.)* (izvor de) apă minerală; **~ trinken** a bea apă minerală; **er braucht ~** are nevoie de o cură de apă minerală. **4.** stațiune balneară. **5.** *(mine)* puț de mină.
Brunnen|ader, *-n, f.* vână de apă.
Brunnen|anlage, *-n, f.* **1.** construcția unei fântâni. **2.** fântână. **3.** fântână construită artificial.
Brunnen|an|stalt, *-en, f.* stabiliment de ape minerale.
Brunnen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic balneolog.
Brunnen|aufseher, *-s, -, m.* inspector al izvoarelor de ape minerale.
Brunnenbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* foraj, săpare de fântână.
Brunnenbauer, *-s, -, m.* constructor de fântâni.
Brunnenbecken, *-s, -, n.* bazin de fântână.
Brunnenbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de apă de izvor, de fântână.
Brunnenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** fântânar, săpător de fântâni. **2.** instrument pentru foraj, sfredel de fântână.
Brunnenbrüstung, *-en, f.* balustradă, parapet a(l) fântânii; ghizd.
Brunnendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș de fântână.
Brunnendeckel, *-s, -, m.* capac de fântână.
Brunnen|eimer, *-s, -, m.* găleată de puț, ciutură.
Brunnenfeger, *-s, -, m.* curățitor de fântâni.
brunnenfrisch *adj.* proaspăt din fântână.
Brunnengast, *-(e)s, -gäste, m.* persoană care urmează un tratament balnear într-o stațiune.
Brunnengebrauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** întrebuințare de ape minerale. **2.** folosire a fântânii.
Brunnengeländer, *-s, -, n.* ghizd.
Brunnengräber, *-s, -, m.* v. Brunnenbohrer **(1)**.
Brunnenhaus, *-es, -häuser, n.* căsuță a fântânii.
Brunnenkasten, *-s, -kästen, m.* rezervor de puț, baie.
Brunnenkette, *-n, f.* lanț de fântână.
Brunnenkranz, *-es, -kränze, m.* v. Brunnengeländer.
Brunnenkresse, *-n, f. (bot.)* năsturel *(Nasturtium officinalis)*.
Brunnenkur, *-en, f.* cură de apă minerală.
Brunnenloch, *-(e)s, -löcher, n.* gură de puț.
Brunnenmacher, *-s, -, m.* v. Brunnenbohrer **(1)**.
Brunnenmeister, *-s, -, m.* v. Brunnenaufseher.
Brunnen|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune balneară.
Brunnenquell, *-(e)s, -e, m.* izvor de apă minerală.
Brunnenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de puț.
Brunnenrand, *-(e)s, -ränder, m.* v. Brunnenkranz.
Brunnenröhre, *-n, f.* țeavă, tub de puț sau de fântână.
Brunnensalz, *-es, -e, n.* sare conținută în apa minerală.
Brunnenschwengel, *-s, -, m.* cumpănă de fântână.
Brunnenseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie de puț, de fântână.
Brunnensenkung, *-en, f.* săpare, forare a unui puț.
Brunnen|stange, *-n, f.* cumpănă de fântână.
Brunnen|stube, *-n, f. (hidr.)* cabină a puțului.
Brunnen|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* galerie pentru scurgerea apei.
Brunnenvergifter, *-s, -, m.* **1.** otrăvitor de fântâni. **2.** *(fig.)* calomniator.
Brunnenvergiftung, *-en, f.* **1.** otrăvire a fântânilor. **2.** *(fig.)* clevetire; calomniere.
Brunnenwasser, *-s, -, n.* apă de fântână, de izvor.
Brunnenzeit, *-en, f.* sezon de cură de ape minerale, timpul de băut apă minerală.
Brunnenziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru zidit fântâni.
Brünnlein, *-s, -, n. (dim.* de la Brunnen) fântâniță; izvoraș.
Brunnquell, *-s, -e, m.*. **Brunnquelle**, *-n, f.* izvor.
Brunst, *Brünste, f.* **1.** ardoare, pasiune, excitare erotică. **2.** perioadă de rut (la animale).
brunsten, *brunstete, gebrunstet (du brunstest, er brunstet), vb. (h) intr.* v. brunften.
brünstig *adj.* **1.** *(fig.)* arzător, fierbinte, înfocat; senzual, excitat erotic. **2.** *(despre animale)* în goană, în călduri.
Brünstigkeit *f. sg.* ardoare, pasiune, căldură, excitare erotică puternică.
Brunst|zeit, *-en, f.* perioadă de rut (la animale).
brunzen, *brunzte, gebrunzt (du, er brunzt), vb. (h) intr. (pop.)* a urina, a se pișa.
Brüsche, *-n, f. (reg.)* cucui, umflătură.
brüsk *adj.* brusc.
brüskieren, *brüskierte, brüskiert, vb. (h) tr.* a brusca; a repezi (pe cineva).
Brust, *Brüste, f.* **1.** *sg.* piept, torace; **an der ~ leiden** a suferi de piept, a fi tuberculos; **an die ~ drücken** a strânge la piept, a îmbrățișa; *(fig.)* **sich in die ~ werfen** a se umfla în pene, a-și da importanță. **2.** sân, piept; **von der ~ entwöhnen** a înțărca. **3.** pieptar, corsaj.
Brust|angst, *-ängste, f.* v. Brustbeklemmung.
Brust|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră mamară.
Brust|arznei, *-en, f.* medicament expectorant.
Brust|atmung *f. sg.* respirație toracică.
Brustbalsam, *-s, m. sg.* balsam pectoral de Tolu.
Brustbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(text.)* iraversă de piept. **2.** *(ferov.)* grindă frontală. **3.** *(constr.)* parmac, parâmă.
Brustbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* jujubă *(Zizyphus vulgaris)*.
Brustbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* stern.
Brustbeklemmung, *-en, f.*, **Brustbeschwerden** *pl.* senzație de constricție toracică; apăsare pe piept, afecțiune la piept.
Brustbeutel, *-s, -, m.* pungă de bani purtată pe piept și agățată cu un șiret pe după gât.
Brustbild, *-(e), -er, n. (fot., pict.)* bust.
Brustbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* coarbă cu pieptar.
Brustbonbon [-bɔŋbɔŋ și -bõbõ:], *-s, -s, m. (și n.)* bomboană de tuse.
Brustdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă mamară.
Brustdrüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* mastită.
Brust|elixier, *-s, -e, n.* sirop pectoral.
brüsten, *brüstete, gebrüstet (du brüstest, er brüstet), vb. (h)* **I.** *tr. (mine)* a excava partea inferioară a frontului de înaintare în galerii (când înaintarea se execută în două reprize). **II.** *refl.* a se făli, a se îngâmfa; **sich mit seinen Taten ~** a se făli cu faptele sale.
Brust|entzündung, *-en, f.* v. Brustdrüsenentzündung.
Brustfalte, *-en, f.* creturi, încrețituri la platca unei rochii.
Brustfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pleură.
Brustfell|entzündung, *-en, f. (med.)* pleurită, pleurezie.
Brustfinne, *-n, f.* v. Brustflosse.
Brustfleisch, *-(e)s, n. sg.* mușchi pectoral; carne de la piept.
Brustflosse, *-n, f. (iht.)* aripioară pectorală.
Brustflosser *pl. (iht.)* pești cu aripioare pectorale, pești toracici *(Pectorales)*.
Brustgefäße *pl. (anat.)* vase mamare.
Brustgegend *f. sg.* regiune toracică.
Brustgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* leziune ulceroasă a sânului.
Brustgurt, *-(e)s, -e, m.* gură de ham (la cal), pieptar.
Brust|harnisch, *-(e)s, -e, m.* platoșă, cuirasă, pieptar.
brust|hoch *adj.* înalt până la piept.
Brust|höhe *f. sg.* înălțimea pieptului.
Brust|höhle, *-n, f. (anat.)* cavitate toracică. *(pop.)* coșul pieptului.
Brustjacke, *-n, f.* pieptar.
Brustkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Brustkorb.
Brustkind, *-(e)s, -er, n.* sugaci.
Brustknochen, *-s, -, m.* v. Brustbein.
Brustknorpel, *-s, -, m. (anat.)* cartilaj costal.
Brustkorb, *-(e)s, -körbe, m. (anat.)* torace, coșul pieptului.
Brustkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm toracic.
brustkrank *adj.* bolnav de piept, tuberclos.
Brustkranke, *-n, -n, (ein Brustkranker), m.* și *f.* bolnav(ă) de piept, tuberculos(-oasă).
Brustkrankheit, *-en, f.* boală de piept, tuberculoză.
Brustkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer de sân, neoplasm mamar.
Brustkügelchen, *-s, -, n.* v. Brustbonbon.
Brustlatz, *-es, -lätze, m.* pieptar.
Brustleder, *-s, -, n. (tehn.)* șorț de protecție (din piele).
Brustlehne, *-n, f. (constr.)* parmaclâc, balustradă.
Brustleiden, *-s, n. sg.* v. Brustkrankheit.
brustleidend *adj.* v. brustkrank.

Brụstleier, *-n, f. (pop.)* v. Brustb\ohrer.
Brụstmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi pectoral.
Brụstnadel, *-n, f.* broșă.
Brụst|organe *pl. (anat.)* viscere toracice.
Brụstpanzer, *-s, -, m.* platoșă, cuirasă, pieptar.
Brụstpflaster, *-s, -, n.* cataplasmă toracică.
Brụstpufferschwelle, *-n, f. (ferov.)* capră tampon, tampon de cap de linie.
Brụstpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf pectoral.
brụstreinigend *adj.* expectorant; **ein ~es Mittel** un expectorant.
Brụst|saft, *-(e)s, -säfte, m.* sirop pectoral, expectorant.
Brụst|schild, *-(e)s, -e, m.* **1.** platoșă. **2.** pieptar (al marelui preot la evrei).
Brụst|schleier, *-s, -, m. (bis. cat.)* văl purtat de călugărițe peste cap și piept.
Brụst|schleife, *-n, f.* fundă, panglică, rozetă care se prinde de piept.
Brụst|schmerz, *-es, -en, m.* durere de piept.
brụstschwimmen, *brustgeschwommen vb. (s) intr. (numai la inf.* și *part. trec.)* a înota în stil bras.
Brụst|schwimmen, *-s, n. sg. (sport)* înot (în stil) bras.
Brụst|schwimmer, *-s, -, m. (sport)* înotător de bras.
Brụst|seuche, *-n, f. (vet.)* pneumonie contagioasă a cailor, pasteureloza cailor.
Brụst|staffel, *-n, f. (sport)* ștafetă de înot bras.
Brụst|stiche *pl.* junghiuri toracice.
Brụst|stimme, *-n, f. (muz.)* voce profundă, din piept.
Brụst|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bust. **2.** bucată de piept (de pui, de gâscă etc.). **3.** *(ist.)* platoșă. **4.** *(croitorie)* piept. **5.** broșă; pandantiv.
Brụst|tasche, *-n, f.* buzunar de la piept.
Brụst|tee, *-s, -s, m.* ceai pectoral.
Brụst|ton, *-(e)s, -töne, m.* voce din piept; *(fig.)* **im ~ der Überzeugung** cu tonul celei mai profunde convingeri.
Brụst|trank, *-(e)s, -tränke, m.* poțiune pectorală.
Brụst|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* șal, fular, batic.
Brụst|übel, *-s, -, n. (înv.)* boală de piept.
Brụst|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* circumferință toracică.
Brụstung, *-en, f.* parmaclâc, balustradă, parapet.
Brụstwarze, *-n, f. (anat.)* sfârc, mamelon.
Brụstwassersucht *f. sg. (med.)* epanșament pleural, revărsat pleural.
Brụstweh, *-(e)s, n. sg.* durere în piept.
Brụstwehr, *-en, f.* parapet.
Brụstweite *f. sg.* v. Brustumfang.
Brụstwenzel, *-s, -, m. (reg.)* v. Rotkehlchen.
Brụstwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră toracică.
Brụt, *-en, f.* **1.** clocire, incubație. **2.** pui în cuibar. **3.** puiet piscin; ouă de insecte; **~ der Seidenwürmer** viermișori de mătase. **4.** pietre prețioase neșlefuite. **5.** *(tăb.)* oxidare prin încingere. **6.** *(fig.; în expr.)* **böse ~** soi rău.
brutal *adj.* brutal; aspru, crunt.
brutalisieren, *brutalisierte, brutalisiert, vb. (h) tr.* a brutaliza.
Brutalität, *-en, f.* brutalitate; asprime, cruzime.
Brụt|an|stalt, *-en, f.* stațiune de incubație.
Brụt|apparat, *-(e)s, -e, m.* clocitoare, incubator.
Brụtbiene, *-n, f.* v. Drohne.
Brụt|ei, *-(e)s, -er, n.* ou pus la clocit.
brüten, *brütete, gebrütet (du brütest, er brütet), vb. (h)* **I.** *tr.* a cloci, a sta pe ouă. **II.** *intr.* **1.** *(fig.; über* cu *dat.)* a urzi, a cloci, a medita; a se gândi insistent; **auf Rache ~** a pune la cale o răzbunare. **2.** a pluti; **die Hitze brütete über...** căldura dogorea, căldura plutea peste...
Brüten, *-s, n. sg.* **1.** clocit. **2.** *(fiz. atomică)* regenerare, reproducere.
Brüter, *-s, -, m. (fiz. atomică)* reactor cu reproducere, cu (auto)regenerare.
Brụtfaktor, *-s, -en, m. (fiz. atomică)* factor de conversiune, de regenerare, de reproducere.
Brụtfleck, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* loc fără pene (la păsări).
Brụtgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Brüten **(1)**.
Brụt|haus, *-es, -häuser, n.* v. Brutanstalt.
Brụt|henne, *-n, f.* cloșcă.
Brụt|hitze, *-n, f.* **1.** căldură necesară clocirii, incubației. **2.** *(fig.)* căldură caniculară.
brütig *adj. (despre păsări femele)* gata de clocit.
Brụtkäfig, *-s, -e, m.* v. Brutapparat.
Brụtkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.*, **Brụtkiste**, *-n, f.* ladă pentru incubație.
Brụtknospe, *-n, f. (bot.)* mlădiță, vlăstar, boboc.
Brụtkörper, *-s, -, m. (bot.)* mugur în desfacere.
Brụtmaschine, *-n, f.* clocitoare.
Brụt|ofen, *-s, -öfen, m.* incubator, clocitoare.
Brụt|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* loc de clocit. **2.** *(med.)* focar, cuib de infecție.
Brụtpflege *f. sg. (zool.)* îngrijire a puilor.
Brụtschrank, *-(e)s, -schränke, m.* etuvă bacteriologică, termostat.
Brụt|stätte, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* loc de clocit. **2.** *(zool.)* loc pentru adăpat. **3.** *(fig.)* răsadniță, seră.
Brụt|tasche, *-n, f. (zool.)* marsupiu.
Brụt|teich, *-(e)s, -e, m.* eleșteu pentru incubație (la pești etc.).
brụtto *adv.* bruto.
Brụtto|aus|stoß, *-es, -stöße, m. (ec.)* debit brut, producție totală.
Brụttobetriebsgewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig, profit brut de exploatare.
Brụttobilanz, *-en, f. (fin.)* bilanț brut.
Brụtto|einkommen, *-s, n. sg.*, **Brụtto|einkünfte** *pl.*, **Brụtto|einnahme**, *-n, f.* venit brut.
Brụtto|erlös, *-es, e*, **Brụtto|ertrag**, *-(e)s, -träge, m.* produs, câștig brut.
Brụtto|ersparnis, *-se, f.* economii brute.
Brụttofracht, *-en, f.* cost brut al transportului.
Brụttogefälle, *-s, -, n. (hidr.)* presiune brută.
Brụttoge|halt[1], *-(e)s, m. sg.* conținut brut.
Brụttoge|halt[2], *-(e)s, -hälter, n.* salariu brut.
Brụttogewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate brută.
Brụttogewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig brut.
Brụttogewinst|summe, *-n, f. (înv.)* totalul câștigului, al profitului brut.
Brụtto|inlandprodukt, *-(e)s, n. sg. (presc.* BIP) produs intern brut.
Brụttolast, *-en, f.* greutate brută.
Brụttolohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu brut.
Brụttolohn|summe, *-n, f.* totalul salariului brut, masă salarială brută.
Brụttomonats|einkommen, *-s, -, n.* venit lunar brut.
Brụttopreis, *-es, -e, m.* preț bruto.
Brụttoproduktion *f. sg.* producție brută.
Brụttoprofit, *-(e)s, -e, m.* profit, beneficiu brut.
Brụttoregistertonne, *-n, f. (mar.; ec.)* tonă registru bruto.
Brụttosozialprodukt, *-(e)s, -e, n. (presc.* BSP) *(ec.)* produs național brut, produs social brut.
Brụttotonnage, [-na:ʒə], *-n, f.* tonaj bruto.
Brụtto|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* produs total brut, cifră brută de afaceri.
Brụttoverdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* remunerație brută, salariu brut.
Brụtwabe, *-n, f.* fagure.
Brụtwärme *f. sg.* temperatură de clocire.
Brụt|zeit, *-en, f.* timpul clocitului.
brụtzeln, *brutzelte, gebrutzelt (ich brutz(e)le), vb. (h) intr.* a clocoti, a bolborosi.
Brụt|zwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă pentru înmulțire vegetativă; arpagic.
B.S.G. *presc.* de la Betriebssportgemeinschaft.
bst! *interj.* pst!
bto., **Btto.** *presc.* de la Brutto...
Bụb, *-en, -en, m. (reg.)* **1.** băiat, puști. **2.** strengar. **3.** flăcău.
Bübchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bub) băiețaș, băiețel.
Bụbe, *-n, -n, m.* **1.** *(peior.)* ticălos, mișel, nemernic; **jn. einen ~n schelten** a face pe cineva nemernic. **2.** *(înv.)* ucenic. **3.** paj; valet. **4.** valet (la jocul de cărți).
bụbenhaft, **bụbenmäßig** *adj.* strengăresc; **~es Benehmen** purtare copilărească. **2.** ticălos, mișelesc; **~e Handlung** mișelie.
Bụben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Bụben|stück**, *-(e)s, -e, n.* **1.** strengărie. **2.** mișelie, faptă ticăloasă, nemernică.
Büberei, *-en, f.* mârșăvie, mișelie.
Bụbi, *-s, -s, m. (reg.)* băiețel.
Bụbikopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap (de femeie) tuns băiețește.
Bübin, *-nen, f.* ticăloasă, nemernică.
bübisch *adj.* **1.** zburdalnic, strengăresc. **2.** nemernic, mișelesc.
Bụch, *-(e)s, Bücher, n.* **1.** carte; **ein ~ herausgeben** a scoate, a edita o carte; *(fig.)* **wie ein ~ reden** a vorbi ca din carte; a vorbi fără întrerupere; **über den Büchern sitzen** a citi mereu; **ein ~ mit sieben Siegeln** ceva de neînțeles, de nepătruns; **ein schlaues ~** o carte cu multe informații; **Goldenes ~** carte de oaspeți iluștri (a unui oraș); **das ~ der Bücher** cartea cărților, biblia; **wie es im ~e steht** cum scrie la carte. **2.** registru; **~ führen** sau **die Bücher führen** a ține registrele, a ține contabilitatea; **~ und Rechnung führen** a ține socoteală exactă. **3.** testea, top; **zwei Bücher Papier** două topuri de hârtie. **4.** notă de pariuri (la curse de cai). **5.** pachet, garnitură (la cărțile de joc). **6.** broșură, fasciculă.
Bụch|adel, *-s, m. sg.* v. Briefadel.
Bụch|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* măcrișul-păsărilor *(Oxalis acetosella).*
Buchara, *-(s), -s, m.* covor de Buhara.
Bụch|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de carte.
Bụch|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras de carte.
Bụchbeleg, *-(e)s, -e, m.* piesă contabilă, act contabil.
Bụchbe|sprechung, *-en, f.* **1.** recenzie de carte. **2.** discuție despre o carte.
Bụchbe|stand, *-(e)s, -bestände, m.* efectivul de cărți (al unei biblioteci).
Bụchbinder, *-s, -, m.* legător de cărți.
Buchbinderei, *-en, f.* legătorie de cărți (atelier și meserie).
Bụchbindergeselle, *-n, -n, m. (înv.)* calfă de legător de carte.
Bụchbinder|handwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Buchbinderei.
Bụchbinderkleister, *-s, m. sg.* clei de legătorie de cărți.
Bụchbinderkunst *f. sg.* artă a legătorului de cărți, legătorie.
Bụchdeckel, *-s, -, m.* scoarță, copertă de carte.
Bụchdraht|heftmaschine, *-n, f.* mașină de cusut cu sârmă (la legătoria de cărți).
Bụchdruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare de cărți, tipar.
Bụchdrucker, *-s, -, m.* tipograf.
Buchdruckerei, *-en, f.* **1.** tipografie. **2.** tipărire a cărților, imprimare.
Buchdruckereibesitzer, *-s, -, m.* proprietar de tipografie.
Buchdruckereifaktor, *-s, -en, m.* prot, șef de tipografie.
Bụchdruckerfarbe, *-n, f.* cerneală tipografică.
Bụchdruckerge|hilfe, *-n, -n, m.* calfă de tipografie.
Bụchdruckerkunst *f. sg.* arte grafice.
Bụchdruckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de tipografie.
Bụchdruckermaschine, *-n, f.* mașină, presă de imprimare.
Bụchdrucker|presse, *-n, f.* presă tipografică.
Bụchdruckerschwärze *f. sg.* cerneală neagră de tipar.
Bụchdruckertinte, *-n, f.* v. Buchdruckerfarbe.
Bụchdruckerverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a tipografilor.
Bụche, *-n, f. (bot.)* fag *(Fagus silvatica).*
Bụch|ecker, **Bụch|eichel**, *-n, f. (bot.)* jir.
Bụch|eignerzeichen, *-s, -, n.* ex libris, vinietă de posesor al cărții.
Bụch|einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură de carte.
Bụchel, *-n, f.* v. Buchecker.
Büchelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Buch) cărticică; carnețel; caiețel.

buchen[1], *buchte, gebucht, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a trece în registru, a înregistra, a nota. **2.** a rezerva (un bilet, o cameră etc.)
buchen[2] *adj.* de fag, din lemn de fag.
Buchenfrucht, *-früchte, f.* v. Buchecker.
Buchengewächse *pl. (bot.)* cupulifere *(Fugaceae)*.
Buchenhain, *-(e)s, -e, n.* pădurice, dumbravă de fagi.
Buchenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de fag.
Buchenholzteer, *-(e)s, -e, m.* catran, gudron din lemn de fag.
Buchenkrebs, *-es, m. sg. (bot.)* cancerul fagului (provocat de ciuperci şi de păduchi producători de gale).
Buchenpflanzung, *-en, f.* plantaţie de fagi.
Buchenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* păstrăv *(Pleurotus ostreatus)*.
Buchenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de fag, făget.
Bücher|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (com.)* încheierea registrelor contabile.
Bücher|aufseher, *-s, -, m.* bibliotecar.
Bücherbeschreiber, *-s, -, m.* bibliograf.
Bücherbeschreibung, *-en, f.* bibliografie; fişă de carte.
Bücherbe|stellzettel, *-s, -, m.* buletin de comandă de cărţi.
Bücherbord, **Bücherbort**, *-(e)s, -e*, **Bücherbrett**, *-(e)s, -er, n.* raft, poliţă pentru cărţi.
Bücherdieb, *-(e)s, -e, m.* hoţ de cărţi.
Bücherei, *-en, f.* bibliotecă.
Bücherfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de cărţi, bibliofil.
Bücherge|stell, *-(e)s, -e, n.* stelaj, etajeră pentru cărţi.
Bücher|handel, *-s, m. sg.* v. Buchhandel.
Bücher|händler, *-s, -, m.* v. Buchhändler.
Bücherkenner, *-s, -, m.* cunoscător de cărţi.
Bücherkenntnis *f. sg.* v. Bücherkunde.
Bücherkram, *-(e)s, m., sg.* (teanc de) cărţi vechi.
Bücherkrämer, *-s, -, m.* anticar.
Bücherkunde *f. sg.* bibliologie.
Bücherliebhaber, *-s, -, m.* bibliofil.
Bücherliebhaberei *f. sg.* bibliofilie.
Büchermappe, *-n, f.* servietă.
Büchermarder, *-s, -, m.* v. Bücherdieb.
Büchermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă a cărţilor, piaţă de carte.
Büchermensch, *-en, -en, m.* cărturar.
Büchermilbe, *-n, f. (entom.)* scorpion de cărţi *(Chelifer caneroides* L.).
Büchernachdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* contrafacere.
Büchernarr, *-en, -en, m.* biblioman.
Bücher|ranzen, *-s, -, m.* ghiozdan.
Bücher|regal, *-s, -e, n.* etajeră de cărţi.
Bücher|register, *-s, -, n.* catalog al cărţilor.
Bücher|repositorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Bücherschrank.
Bücher|revisor [-vi-], *-s, -en, m. (ec.)* revizor, controlor contabil.
Büchersaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de lectură (la bibliotecă).
Büchersammler, *-s, -, m.* colecţionar de cărţi.
Büchersammlung, *-en, f.* colecţie de cărţi, bibliotecă.
Bücherschmierer, *-s, -, m.* **1.** v. Bücherschreiber. **2.** *(fam.)* mâzgălitor de hârtie.
Bücherschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bibliotecă, dulap pentru cărţi.
Bücherschreiber, *-s, -, m.* **1.** autor de cărţi. **2.** v. Bücherschmierer **(2)**.
Bücher|sprache, *-n, f.* limbă literară.
Bücher|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand, chioşc de cărţi.
Bücher|ständer, *-s, -, m.* etajeră.
Bücher|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de cărţi.
Bücher|stube, *-n, f.* v. Buchhandlung.
Büchersucht *f. sg.* bibliomanie.
Büchertisch, *-(e)s, -e, m. (com.)* stand de cărţi la librărie.
Büchertitel, *-s, -, m.* titlu de carte.
Büchertrödel, *-s, m. sg.* negoţ cu cărţi vechi.
Büchertrödler, *-s, -, m.* v. Bücherkrämer.
Bücherverbrennung, *-en, f.* ardere publică demonstrativă de cărţi din motive politice şi religioase.
Bücherverleiher, *-s, -, m.* persoană care ţine o bibliotecă de împrumut.
Bücherverzeichnis, *-ses, -se, n.* catalog de cărţi.
Bücherwand, *-wände, f.* raft pentru cărţi ce acoperă un perete întreg.
Bücherweisheit, *-en, f.* v. Buchgelehrsamkeit.
Bücherwesen, *-s, n. sg.* v. Buchwesen.
Bücherwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(entom.)* v. Büchermilbe. **2.** *(fig.)* biblioman; şoarece de bibliotecă.
Bücherwut *f. sg.* bibliomanie.
Bücherzettel, *-s, -, m.* foaie de comandă sau de ofertă de cărţi, fişă.
Bücherzeichen, *-s, -, n.* v. Bucheignerzeichen.
Buch|esche, *-n, f. (bot.; reg.)* paltin *(Acer pseudoplatanus)*.
Buch|experte, *-n, -n, m.* expert, cunoscător de cărţi.
Buchfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de făluit.
Buchfink, *-en, -en, m. (ornit.)* pitigoi *(Fringilla coelebs)*.
Buchforderung, *-en, f., (com.)* activ în cont.
Buchform, *-en, f.*, **Buchformat**, *-(e)s, -e, n.* format de carte.
Buchführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contabil(ă).
Buchführung, *-en, f.* contabilitate; **doppelte ~** contabilitate dublă; **staatliche ~** contabilitate de stat.
Buchgeld, *-(e)s, n. sg. (ec.)* monedă scriptuală, de decontare.
Buchgelehrsamkeit *f. sg. (peior.)* erudiţie (sterilă şi ruptă de practică).
Buchgewerbe, *-s, -, n.* producţie, industrie poligrafică.
Buchgläubiger, *-s, -, m. (com.)* creditor în cont.
Buchgold, *-(e)s, n. sg.* aur în foiţe, pentru legătoria de cărţi, folie de aur.
Buch|halter, *-s, -, m.* contabil.
Buch|halterei, *-en, f.* contabilitate.
Buch|halterin, *-nen, f.* contabilă.
buch|halterisch *adj.* şi *adv.* din punct de vedere al contabilităţii.
Buch|haltung, *-en, f.* v. Buchführung.
Buch|haltungsbe|amte, *-n, -n (ein Buchhaltungsbeamter), m.* funcţionar la contabilitate.
Buch|handel, *-s, m. sg.* comerţ de cărţi.
Buch|händler, *-s, -, m.* librar.
Buch|händler|anzeige, *-n, f.* anunţ de librărie.
buch|händlerisch *adj.* de librărie.
Buch|händlermesse, *-n, f.* târg al librarilor, târg de carte.
Buch|händler|rechnung, *-en, f.* notă (de plată) a librarului.
Buch|handlung, *-en, f.* librărie.
Buch|hülle, *-n, f.* **1.** învelitoare de carte. **2.** supracopertă.
Buch|illustration, *-en, f.* ilustraţie de carte.
Buchkredit, *-(e)s, -e, m. (com.)* credit în cont.
Buchladen, *-s, -läden, m.* v. Buchhandlung.
Büchlein, *-s, -, n. (dim.* de la Buch) cărticică.
Buchmacher, *-s, -, m. (sport)* bookmaker.
Buchmalerei, *-en, f.* ilustrare de cărţi, grafică.
Buchmarkt, *-(e)s, m. sg.* v. Büchermarkt.
buchmäßig *adj. (com.)* conform registrului, conform evidenţei contabile.
Buchmesse, *-n, f.* târg de carte.
Buchprämie [-miə], *-n, f.* premiu în cărţi.
Buchpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ cu care librarul preia o carte de la editură.
Buchproduktion, *-en, f.* producţie de carte.
Buchprüfer, *-s, -, m.* v. Buchsachverständiger.
Buchrolle, *-n, f.* carte veche în formă de sul.
Buchrücken, *-s, -, m.* cotor de carte.
Buchrückenbiege|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* maşină pentru formarea cotorului rotund la cărţi.
Buchrückenrundziehmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de rotunjit cotoare.
Buchs, *-es, -e*, **Buchsbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cimişir, merişor-turcesc *(Buxus sempervivens)*.
Buch|sachver|ständige, *-n, -n (ein Buchsachverständiger), m.* şi *f.* expert contabil.
buchsbaumen *adj.* de cimişir.
Buchsbaumholz, *-es, n. sg.* lemn de cimişir.
Buchsbaum|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de cimişir.
Büchs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Büchse) cutiuţă.
Buch|schnitt, *-(e)s, -e, m.* margine, tăietură a cărţii.
Buch|schuld, *-en, f. (com.)* datorie în cont.
Buchse, *-n, f. (tehn.)* fişă, bucşă, bucea.
Büchse, *-n, f.* **1.** cutie cilindrică, cutie (de tinichea, lemn etc.); **die ~ der Pandora** cutia Pandorei; *(fig.)* **in die ~ blasen** a plăti o amendă; **sein Scherflein in die ~ werfen** a-şi pune obolul în cutia de chetă. **2.** archebuză; carabină, puşcă (de vânătoare). **3.** *(fam.)* pantaloni.
büchsen, *büchste, gebüchst (du, er büchst), vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a trage (cu puşca). **2.** a fura. **3.** a plăti.
Büchsenfleisch, *-es, n. sg.* carne conservată (în cutii), conservă de carne.
büchsenförmig *adj.* în formă de cutie.
Büchsenfutteral, *-s, -e, n.* toc de carabină.
Büchsengemüse, *-s, n. sg.* legume conservate (în cutii), conservă de legume.
Büchsenhandel, *-s, m. sg. (înv.)* comerţ cu arme de foc.
Büchsenhändler, *-s, -, m.* armurier.
Büchsenkugel, *-n, f.* glonte de carabină.
Büchsenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ţeavă de carabină.
Büchsenlicht, *-(e)s, n. sg. (vân.)* zare de ochire.
Büchsenmacher, *-s, -, m.* armurier.
Büchsenmacher|arbeit, *-en, f.* muncă de armurier; lucru de armurier.
Büchsenmacherei, **Büchsenmacherkunst** *f. sg.* meserie de armurier.
Büchsenmeister, *-s, -, m. (mil.)* tunar.
Büchsenmilch *f. sg.* lapte conservat; lapte condensat (la cutie).
Büchsen|öffner, *-s, -, m.* deschizător, cheie de conserve.
Büchsenpulver [-fə sau -və], *-s, -, n.* v. Schießpulver.
Büchsenranzen, *-s, -, m.* tolbă de vânătoare.
Büchsensack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Büchsenfutteral.
Büchsenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* pat al carabinei, al puştii.
Büchsenschießen, *-s, n. sg.* tragere cu puşca.
Büchsenschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier.
Büchsenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap, rastel pentru puşti.
Büchsenschrot, *-(e)s, -e, m.* şi *n.* alice (pentru puşcă).
Büchsenschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură de armă; **einen ~ weit** cât bate o puşcă.
Büchsenschütze, *-n, -n, m. (mil.)* **1.** archebuzier. **2.** carabinier.
Büchsen|spanner, *-s, -, m.* încărcător.
Büchsflinte, *-n, f. (vân.)* carabină cu o ţeavă pentru gloanţe şi una pentru alice.
Büchsgewächse *pl. (bot.)* plante din familia cimişirului *(Buxaceae)*.
Buch|stabe, *-ns* (rar şi *-n), -n, m.* literă; **kleiner ~** minusculă; **großer ~** majusculă; **in ~n** în litere; **mit lateinischen ~n schreiben** a scrie cu caractere latine; *(fig.)* **nach dem ~n** textual, ad litteram; **nach dem ~n des Gesetzes** după litera legii, conform textului legii; *(fam.)* **sich auf seine vier ~n setzen a)** a se aşeza (pe fund); **b)** a se apuca serios de învăţătură, a se pune cu burta pe carte.
buch|stäbeln, *buchstäbelte, gebuchstäbelt (ich buchstäb(e)le), vb. (h) intr.* a fi tipicar.
Buch|staben|aus|stoßer, *-s, -, m. (tipogr.)* eliminator de litere.
Buch|stabenblindheit *f. sg. (med.)* alexie.

Buch|stabenfolge, *-n, f.* ordine alfabetică.
buch|stabengetreu *adj.* foarte exact; textual.
Buch|stabenglaube, *-ns, m. sg.* **1.** dogmatism; bucherism. **2.** bigotism.
buch|stabengläubig *adj.* **1.** dogmatic. **2.** bigot.
Buch|stabengleichklang, *-(e)s, m. sg. (metr.)* aliterație în poezie.
Buch|stabengleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație algebrică.
Buch|stabenmensch, *-en, -en, m.* tipicar, pedant.
Buch|stabenrätsel, *-s, -, n.* logogrif.
Buch|stabenrechnung, *-en, f.* calcul algebric; algebră.
Buch|stabenreiter, *-s, -, m. (fig.)* v. Buchstabenmensch.
Buch|stabenschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu cifru.
Buch|stabenschrift, *-en, f.* scriere cu litere.
Buch|staben|spiel, *-(e)s, -e, n.* anagramă.
Buch|stabentafel, *-n, f.* alfabet.
Buch|stabenversetzung, *-en, f. (lingv.)* metateză.
Buch|stabenwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt prescurtat compus din inițiale.
buch|stabieren, *buchstabierte, buchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi, a spune pe litere.
Buch|stabierung, *-en, f.* silabisire.
buch|stäblich I. *adj.* textual. **II.** *adv.* cuvânt cu cuvânt; în sensul strict al cuvântului; literalmente; ~ **wahr** absolut adevărat.
Buch|stäblichkeit, *-en, f.* sensul riguros al cuvintelor, înțeles textual.
Buchswald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de cimișir.
Bucht, *-en, f.* **1.** golf marin. **2.** *(mar.)* bac, curbură laterală (marginală) a punții. **3.** lat, nod (în odgon). **4.** cocină de porci, boxă.
Buchtbreite, *-n, f.* deschidere, lărgime a golfului.
Buchtel, *-n, f. (cul.)* (un fel de) prăjitură din aluat dospit umplută cu dulceață.
buchten, *buchtete, gebuchtet (du buchtest, er buchtet), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a scobi. **2.** a forma un golf.
buchtig *adj.* sinuos; cu multe golfuri.
Buch|titel, *-s, -, m.* titlu de carte.
Buch|umbruch, *-(e)s, -brüche, m. (tipogr.)* paginație.
Buch|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* copertă de carte.
Buchung, *-en, f. (com.)* înregistrare (contabilă).
Buchungsmaschine, *-n, f.* mașină de înregistrat, contabilă.
Buchungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.
Buchverleih, *-s, m. sg.* împrumut (organizat) de cărți.
Buchversand, *-(e)s, m. sg.* **1.** expediere de cărți. **2.** firmă care expediază cărți.
Buchweizen, *-s, m. sg. (bot.)* hrișcă *(Polygonum fagopyrum)*.
Buchweizengrütze, *-n, f.* terci de hrișcă.
Buch|wesen, *-s, n. sg.* domeniul cărților, tot ceea ce privește cărțile.
Buchwissen, *-s, n. sg. (peior.)* v. Buchgelehrsamkeit.
Buchzeichen, *-s, -, n.* semn de carte.
Buchzwang, *-(e)s, m. sg. (jur.)* obligativitate a ținerii unei evidențe contabile.
Buckel[1], *-s, -, m.* **1.** gheb, cocoașă; **er hat einen** ~ e cocoșat, e ghebos; **die Katze macht einen** ~ pisica își încovoaie spinarea; **sich** *(dat.)* **einen** ~ **lachen** a se cocoșa de râs; *(fig., fam.)* **einen krummen** ~ **machen a)** a se închina în fața superiorilor; **b)** a fi servil; **einen breiten** ~ **haben** a rezista la critică, a nu se lăsa ușor impresionat; **dich juckt der** ~ te mănâncă spinarea, vrei s-o iei pe cocoașă. **2.** *(fam.)* spate, spinare; **er nimmt zu viel auf seinen** ~ își ia prea multe sarcini; **einen** (sau **eins**) **auf den** ~ **bekommen** a o lua pe cocoașă; **er kann mir den** ~ **hinunterrutschen** (sau **runterrutschen** sau **hinaufklettern**) nu-mi pasă de el, îmi este indiferent.
Buckel[2], *-s, -, m.*, **Buckel**, *-n, f.* **1.** ornament convex metalic. **2.** partea bombată a scutului. **3.** cataramă, pafta.
Bückel, *-s, -, m.* v. Bückling[1].
Buckel|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** buterolă, poanson de ambutisare. **2.** garnitură metalică din vârful tecii sabiei.
Buckelfliege, *-n, f.* muscă-cocoșată *(Phoridae)*.
buck(e)lich *(inv.)*, **buck(e)lig** *adj.* **1.** cocoșat, ghebos; **sich** ~ **lachen** a se strâmba, a se cocoșa de râs. **2.** împodobit cu reliefuri; plin cu ridicături.
Buck(e)lige, *-n, -n, (ein Buck(e)liger) m.* și *f.* cocoșat(ă), ghebos(-oasă).
Buckelmauerpfeffer, *-s, -, m. (bot.)* iarbă-de-șoaldină *(Sedum acre)*.
buckeln, *buckelte, gebuckelt (ich buck(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a face cocoașă, a-și încovoia spatele. **II.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a rotunji (metalul), a face umflături. **2.** a căra (ceva greu) în spinare.
Buckel|ochs, *-en, -en, m.*, **Buckelrind**, *-(e)s, -er, n. (zool.)* zebu *(Bos indicus)*.
Buckelzirpe, *-n, f. (zool.)* cicadă-cu-cocoașă *(Centrotus cornutus)*.
bücken, *bückte, gebückt, vb. (h), refl.* a se pleca, a se înclina; **sich vor jm.** ~ a se pleca în fața cuiva; *(fig.)* a îndoi spinarea în fața cuiva.
Bücking, *-s, -e, m.* v. Bückling[1].
Bückling[1], *-s, -e, m.* plecăciune, reverență; **er macht** ~**e** face plecăciuni.
Bückling[2], *-s, -e, m. (cul.)* scrumbie afumată.
Buddel, *-n, f. (reg.)* sticlă cu o băutură alcoolică.
Buddelei, *-en, f. (fam.)* scormoneală, scotoceală.
buddeln, *buddelte, gebuddelt (ich budd(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a săpa, a scormoni, a scurma; **Kinder** ~ **gern im Sand** copiilor le place să scormonească în nisip. **2.** a scoate (cartofi) cu mâna, cu sapa.
Buddhismus [-bʊ'dɪs-], *-, m. sg.* budism.
Buddhist, *-en, -en, m.*, ~**in**, *-nen, f.* budist(ă).
buddhistisch *adj.* budist.
Bude, *-n, f.* **1.** magherniță, șandrama; tarabă, dugheană; baracă; *(fig.)* **jm. fällt die** ~ **auf den Kopf** nu-i mai place locuința. **2.** *(fam.)* odăiță (studențească); **Leben in die** ~ **bringen** a anima, a însufleți o societate; **sturmfreie** ~ cameră separată; **jm. auf die** ~ **rücken** a vizita pe cineva.
Budenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de stand în piață.
Budengeld, *-(e)s, -er, n.* v. Budenzins.
Budenzins, *-es, -e, m. (reg.)* chirie pentru o tarabă; chirie pentru o cămăruță (închiriată unui student) etc.
Budenzauber, *-s, m. sg. (fam.)* petrecere veselă în camera proprie; **einen** ~ **veranstalten** a trânti un chef în camera proprie.
Budget [by'dʒe:], *-s, -s, n.* buget; **das** ~ **aufstellen** a stabili bugetul.
Budget|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* deficit bugetar.
Budget|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie bugetară.
Budgetberatung, *-en, f.* discuție la buget, dezbatere a bugetului.
Budgetbewilligung, *-en, f.* aprobare a bugetului.
Budgetdebatte, *-n, f.* v. Budgetberatung.
Budget|einschränkung, *-en, f. (ec.)* austeritate bugetară.
budgetieren [bydʒe:'ti:rən], *budgetierte, budgetiert, vb. (h) intr.* a întocmi un buget.
Budgetkapitel, *-s, -, n.* capitol bugetar.
Budgetkommission, *-en, f.* v. Budgetausschuss.
Budgetkürzung, *-en, f.* reducere a bugetului, reducere bugetară.
Budgetposten, *-s, -, m.* post bugeter, articol bugetar.
Budgetrecht, *-(e)s, -e, n.* drept bugetar.
Budgetrede, *-n, f.* discurs despre buget.
Budget|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent bugetar.
Budget|zahl, *-en, f.* cifră bugetară.
Budjke, *-n, f.* **1.** dugheană, prăvălioară. **2.** cârciumioară.
Budjker, *-s, -, m.* **1.** băcan, prăvăliaș. **2.** hangiu.
Budner, **Büdner**, *-s, -, m. (reg.)* țăran sărac, ziler.
Büfett [by'fe:], *-(e)s, -e, (și -s, -s), n.* **1.** bufet, tejghea; **kaltes** ~ bufet rece. **2.** *(austr.)* bufet, bodegă.
Büfettier [-tje:], *-s, -, m.* ospătar, barman la bufet.
Buffbohne, *-n, f. (bot.)* bob, boabă, favă *(Vicia faba major)*.
Büffel, *-s, -, m.* **1.** bivol *(Bos bubalus)*; **kleiner** ~ malac. **2.** *(fig.)* mojic, om grosolan. **3.** postav gros, păros. **4.** *(reg.)* jachetă scurtă.
Büffelei, *-en, f. (fam.)* toceală, învățare pe de rost, mecanică.
Büffelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de bivol.
Büffelhaut, *-häute, f.* piele de bivol.
Büffelherde, *-n, f.* cireadă de bivoli.
Büffeljagd, *-en, f.* vânătoare de bivoli (sălbatici).
Büffeljäger, *-s, -, m.* vânător de bivoli (sălbatici).
Büffelkalb, *-(e)s, -kälber, n.* malac, pui de bivol.
Büffelkuh, *-kühe, f.* bivoliță.
Büffel|leder, *-s, -, n.* v. Büffelhaut.
büffeln, *büffelte, gebüffelt (ich büff(e)le), vb. (h) intr.* și *tr. (fam.)* a toci, a învăța pe de rost (în mod mecanic); **er büffelt seine Aufgabe** tocește lecția; **er büffelt den ganzen Tag** tocește toată ziua.
Büffel|ochse, *-n, -n, m.* bivol.
Büffel|stier, *-(e)s, -e, m.* bivol de montă.
Buffet și **Büffet** [by'fe:], *-s, -s, n.* v. Büfett.
Büffler, *-s, -, m.*, ~**in**, *-nen, f. (fam.)* școlar care învață mecanic, pe de rost; tocilar.
Buffo, *-s, -s, m. (operă)* cântăreț de roluri comice.
Buffonerie, *-n, f.* bufonerie.
Buffo|tenor, *-s, -tenöre m. (muz.)* tenor pentru roluri comice.
Bug[1], *-(e)s, -e, (și Büge), m.* **1.** *(mar.)* proră, partea din față a navei. **2.** îndoitură; încheietură. **3.** spată, omoplat (la cai, bovine etc.). **4.** dungă (la pantaloni).
Bug[2], *-s, -s, m. (inform.)* greșeală, virus într-un program de computer.
Bug|ader, *-n, f. (vet.)* arteră axilară.
Bug|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră de proră. **2.** *(tehn.)* etrier.
Bugband, *-(e)s, -bänder, n. (mar.)* ghirlandă (la proră).
Bügel, *-s, -, m.* **1.** scară de șa. **2.** piedică (la armă). **3.** toartă, mâner, ureche; **der** ~ **des Korbes** toarta coșului; **der** ~ **am Sattelbaum(e)** toartă la trunchiul șeii. **4.** umerar, umeraș. **5.** *(electr.)* troleu. **6.** braț (de ochelari).
Bügel|an|stalt, *-en, f.* călcătorie.
Bügelbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de călcat.
Bügeldohne, *-n, f.* **1.** siloz, depozit, rezervor. **2.** furaj conservat.
bügel|echt *adj.* rezistent la călcat; nesifonabil.
Bügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat.
Bügelfalte, *-n, f.* îndoitură, cută călcată; dungă (la pantaloni).
bügelfest *adj.* **1.** *(inv.)* sigur în șa. **2.** care suportă călcatul (cu fierul).
bügelfrei *adj.* care nu trebuie călcat (cu fierul), care nu se calcă.
Bügelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn de vânătoare, goarnă, trompetă.
Bügelmaschine, *-n, f.* mașină de călcat.
bügeln, *bügelte, gebügelt (ich büg(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a călca (cu fierul); *(vulg.)* **gebügelt sein** a rămâne mască, a fi surprins (negativ). **2.** *(sport)* a învinge cu un scor mare; a bate; **die Holländer bügelten Malta 5:0** olandezii au învins Malta cu 5:0.
Bügelriemen, *-s, -, m.* curea de scară (la șa).
Bügelring, *-(e)s, -e, m.* belciug al curelei de la scara șeii.
Bügelsäge, *-n, f.* ferăstrău cu coardă.
Bügelschacht, *-(e)s, -schächte, m.* **1.** *(constr.)* puț, galerie cu trepte. **2.** *(mine)* puț susținut cu doage.
Bügel|strom|abnehmer, *-s, -, m. (electr.)* liră de luare de curent.
Bügel|stube, *-n, f.* călcătorie.
Bügeltisch, *-(e)s, -e, m.* masă de călcat.
Bügelwäsche *f. sg.* **1.** rufe călcate. **2.** rufe de călcat.
Bugfahrwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* parte din față a trenului de aterizare (sub botul avionului).
Bugfeuer, *-s, n. sg. (mar.)* lumina de la proră, de la ancoră.
Bugflagge, *-n, f. (mar.)* giac, pavilion la proră.
Buggy ['bagi], *-s, -s, m.* **1.** trăsură cu două sau patru roți înalte, șaretă. **2.** *(fam.)* cărucior sport de plimbat copiii. **3.** automobil de teren decapotat.
buglahm *adj.* spetit (la cai).
Buglähmung, *-en, f. (vet.)* șchiopătură cu sediul la nivelul articulației scapulo-humerale.

bụglastig *adj. (av.)* greu de bot; *(mar.)* aprovat.
Bụglastigkeit *f. sg. (av.)* greutate a botului, greutatea din față (a avionului); *(mar.)* greutate la prova.
Bügler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călcător(-easă) de rufe.
Bugsier|anker, *-s, -, m. (inv.)* ancoră de remorcaj.
Bugsierboot, *-(e)s, -e, n.*, **Bugsierdampfer**, *-s, -, m.*, **Bugsierschiff**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* remorcher.
bugsieren, *bugsierte, bugsiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a remorca; a pilota. **2.** *(fig.; fam.)* a (con)duce la un loc anumit; **jn. nach Hause ~** a duce pe cineva acasă.
Bugsierer, *-s, -, m. (mar.)* **1.** remorcher mare. **2.** marinar de pe remorcher.
Bugsierleine, *-n, f.*, **Bugsiertau**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă pentru remorcaj; rem.
Bug|spriet, *-(e)s, -e, n. (mar.)* bompres.
Bug|spriet|segel, *-s, -, n. (mar.; înv.)* velă pătrată care se pune sub bompres.
Bug|steuer, *-s, -, n. (mar.)* cârmă la proră.
Bug|stopper, *-s, -, m. (mar.)* stopă; opritoare pentru lanțul ancorei.
Bug|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* spată (de porc sau de vită). **2.** *(cul.)* pulpă de vacă. **3.** *(mar.)* piesă de artilerie de la prova unei nave.
Bụgt, *-en, f.* **1.** *(mar.)* golf marin. **2.** nod (în lemn).
Bugwelle, *-n, f. (mar.)* val de provă, mustăți.
Bugwinkel, *-s, -, m. (mar.)* relevment provă.
buh *interj.* huo! huideo!
Büh(e)l, *-(e)s, -e, m. (reg.)* colină, muncel.
bụhen, *buhte, gebuht, vb. (h) intr.* a fluiera dezaprobator (la teatru, pe stadion), a huidui.
Buhldirne, *-n, f. (inv.)* amantă, iubită.
Buhle, *-n, -n, m.* și *f. (înv.; poet.)* amant(ă), iubit(ă).
bụhlen, *buhlte, gebuhlt, vb. (h) intr.* **1.** *(înv.)* a fi în relații de dragoste cu cineva; **um ein Frauenzimmer ~** a face curte unei femei: **mit einer Frau ~** a trăi în concubinaj cu o femeie. **2.** a rivaliza. **3.** *(livr.)* a alinta. **4.** *(adesea peior.)* a râvni, a umbla după, a căuta să capeți favoarea cuiva; **er buhlt um ihre Gunst** caută să-i capete favoarea.
Bụhler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv., peior.)* amant(ă), iubit(ă); curtezan(ă).
Buhlerei, *-en, f.* **1.** *(înv., peior.)* relații de dragoste. **2.** desfrânare. **3.** năzuință, goană (după ceva). **4.** cochetărie.
bụhlerisch *adj.* **1.** *(înv., peior.)* amorezat, îndrăgostit. **2.** galant; cochet. **3.** ușuratic; desfrânat.
Bụhlschaft, *-en, f. (înv., peior.)* relații de dragoste.
Buh|mann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* țap ispășitor; **jn. zum ~ machen** a scoate pe cineva țap ispășitor.
Bụhne, *-n. f.* **1.** dig de colmataj; pinten; epiu. **2.** bazin (găurit) pentru păstratul peștilor (pe nave). **3.** *(la pescuit)* coteț, mreajă, lesuri (pe apele curgătoare).
Bühne, *-n, f.* **1.** scenă; teatru; **ein Stück auf die ~ bringen** a pune în scenă, a monta o piesă de teatru; **etwas über die ~ bringen** a reuși să facă ceva, a reuși să ducă la bun sfârșit; **über die ~ gehen** a fi reprezentat, jucat; a decurge; *(fig.)* **die ~ betreten** sau **zur ~ gehen** a deveni actor; *(fig.)* **von der ~ abtreten** a se retrage (din viața activă); *(teatru)* **sich von der ~ zurückziehen** a se retrage de pe scenă, a nu mai juca teatru. **2.** estradă, tribună. **3.** eșafodaj. **4.** *(mine)* repaus în puțul de mină; pod. **5.** *(ferov.; metal.)* platformă. **6.** *(reg.)* tavan (al camerei). **7.** *(reg.)* pod (al casei).
bühnen, *bühnte, gebühnt, vb. (h) tr.* **1.** a podi, a căptuși cu scânduri. **2.** *(mine)* a consolida un puț. **3.** a gunoi, a îngrășa. **4.** *(pop.)* a fierbe bine, a opări cu leșie (un butoi).
Bühnen|anweisung, *-en, f.* indicație de regie, indicație scenică.
Bühnen|aus|sprache *f. sg.* pronunție scenică.
Bühnen|aus|stattung, *-en, f.* decor(uri) de teatru.
Bühnen|autor, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* autor(-oare) dramatic(ă), de piese de teatru.
Bụhnenbau, *-(e)s, -e, m.* construire de dig.
Bühnenbe|arbeitung, *-en, f.* prelucrarea, adaptarea unei piese de teatru pentru scenă.
Bühnenbeleuchtung, *-en, f. (teatru)* ribaltă; luminat al scenei, lumină de rampă.
Bühnenbild, *-(e)s, -er, n.* decor, scenă, tablou.
Bühnenbildner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scenograf(ă).
Bühnenboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(teatru)* pod al scenei. **2.** *(ferov.)* platformă deschisă.
Bühnendekoration, *-en, f.* v. Bühnenausstattung.
Bühnendichter, *-s, -, m.* dramaturg, scriitor de piese de teatru, autor dramatic.
Bühnendichtung, *-en, f.* lucrare dramatică, piesă de teatru.
Bühnen|einrichtung, *-en, f.* aranjament al scenei.
bühnenfähig *adj.* reprezentabil, care se poate reprezenta.
Bühnenfassung, *-en, f.* v. Bühnenbearbeitung.
Bụhnenfeld, *-(e)s, -er, n. (hidr.)* spațiu, câmp dintre două epiuri.
Bühnenfest|spiel, *-(e)s, -e, n.* spectacol de gală, festival teatral.
Bühnenfläche, *-n, f.* scenă, suprafață de scenă.
Bühnengasse, *-n, f. (teatru)* coridor.
Bühnengeländer, *-s, -, n. (ferov.)* balustradă de platformă.
bühnengemäß *adj.* potrivit scenei, teatrului, conform cu regulile dramatice.
bühnengerecht *adj.* potrivit, adaptat regulilor scenice; **ein Stück ~ machen** a aranja, a adapta o piesă pentru scenă.
Bühnenge|stalt, *-en, f.* personaj dramatic, de teatru.
bühnengewandt *adj.* cu experiență teatrală.
bühnenhaft *adj.* ca la teatru; teatral; **~e Beleuchtung** iluminare ca la teatru.
Bühnenhaus, *-es, -häuser, n.* parte a teatrului care cuprinde scena, casa scenei.
Bühnenheld, *-en, -en, m.* erou, personaj de teatru.
Bühnenkabel, *-s, -, n. (mine)* cablu de suspendare a podului de lucru.
Bühnenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (hidr.)* cap al epiului.
Bühnenkrone, *-n, f. (hidr.)* coronament al epiului.
bühnenkundig *adj.* cunoscător în materie de teatru.
Bühnenkünstler, *-s, -, m.* artist dramatic.
Bühnenliteratur, *-en, f.* literatură dramatică.
Bühnenmaler, *-s, -, m.* pictor decorator, pictor scenograf.
Bühnenmalerei *f. sg.* pictură a decorului, scenografie.
bühnenmäßig *adj.* scenic, teatral.
Bühnenraum, *-(e)s, -räume, m.* (spațiu de) scenă.
Bühnenrechte *pl. (jur.)* drepturi de autor dramatic; dreptul de a reprezenta o anumită piesă.
bühnenreif *adj.* **1.** *(despre o piesă)* apt pentru a fi pus în scenă, de a fi jucat pe scenă. **2.** *(despre un actor, o actriță)* bun(ă) de a apărea pe scenă.
Bühnenschaffende, *-n, -n (ein Bühnenschaffender), m.* și *f.* om de teatru.
Bühnenschrift|steller, *-s, -, m.* autor dramatic.
Bühnensignal, *-(e)s, -e, n. (mine)* semnal de rampă.
Bühnen|sprache, *-n, f.* limbă literară (vorbită pe scenă).
Bühnen|station, *-en, f. (ferov.)* stație de încărcare-descărcare.
Bühnen|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de teatru.
Bühnentanz, *-es, tänze, m.* balet.
bühnentüchtig *adj.* dramatic, apt pentru scenă.
Bühnentüchtigkeit *f. sg.* teatralitate, aptitudine pentru teatru.
Bühnenver|änderung, *-en, f.* schimbare a decorului, de decor.
Bühnenvor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* cortină.
Bühnenwand, *-wände, f.* culisă.
Bühnenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** operă dramatică. **2.** mecanism, mașinărie scenic(ă).
Bühnenwerkmeister, *-s, -, m. (teatru)* maistru-mecanic, mașinist.
bühnenwidrig *adj.* contrar regulilor scenice.
bühnenwirksam *adj.* (cu efect) scenic.
Bühnenwirksamkeit *f. sg.* **1.** succes, reușită scenică; efect scenic. **2.** efect, influență a teatrului (asupra publicului).
Bühnenwirkung *f. sg.* efect scenic.
Bühnenzirkel, *-s, -, m.* cerc dramatic.
bühnisch *adj. (rar)* scenic, teatral.
Buh|ruf, *-(e)s, -e, m.* huiduială.
Bụ|hurt, *-(e)s, -e, m. (ist.)* turnir de mase (în care luptă două cete de cavaleri).
bụk *ind. imperf.* de la backen.
Bukanier [-nie], *-s, -, m. (ist.)* corsar, pirat (din Marea Caraibelor).
Bukett, *-s, -s* și *-e, n.* **1.** *(livr.)* buchet (de flori). **2.** parfum, buchet; **das ~ des Weins** buchetul vinului.
Bukinist, *-en, -en, m. (reg.)* librar anticar.
Bukoliker, *-s, -, m.* poet bucolic, autor de poeme pastorale.
bukolisch *adj.* bucolic, pastoral; **das ~e Gedicht** poezia bucolică, pastorală.
Bukowiner, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* bucovinean(că).
Bülbül, *-s, -, m.* privighetoare persiană gafis *(Luscinia megarhyncha golzi)*.
Bulette, *-n, f.* chifteluță (de carne) prăjită; perișoară; *(fam.)* **ran an die ~n** dă-i bătaie! dă-i bice! hai!
Bulgare, *-n, -n, m.* bulgar.
Bulgarin, *-nen, f.* bulgăroaică.
bulgarisch *adj.* bulgar.
Bụlge, *-n, f.* **1.** *(mine; înv.)* căldare de piele; tub de piele. **2.** butelie.
Bulimie *f. sg. (med.)* bulimie.
Bulin, *-en*, **Buline**, *-n, f. (mar.)* bulină (manevră care întinde marginea de căzere a velei în vânt).
Bull, *-s, -s, m.* **1.** *(la bursă)* persoană care speculează prețurile în urcare, speculant de hosă. **2.** *(fam.)* pălăvrăgeală neroadă.
Bụll|auge, *-s, -n, n. (mar.)* hublou.
Bụlldog, *-s, -s, m. (tehn.)* tractor mic.
Bụlldogg, *-s, -s, m.*, **Bụlldogge**, *-n, f.* (câine) buldog.
Bụlldozer [-zɐ], *-s, -, m. (tehn.)* buldozer.
Bụlle[1], *-n, -n, m.* **1.** taur de prăsilă. **2.** *(fig.; peior.)* om dur; fiară. **3.** *(argou mil.)* persoană importantă (în armată), ștab. **4.** *(argou)* polițist (din secția judiciară); curcan.
Bụlle[2], *-n, f.* **1.** capsulă de protecție pentru o pecete metalică. **2.** pecete (metalică). **3.** *(ist.)* bulă; **die Goldene ~** Bula de aur; **päpstliche ~** bulă papală.
Bụllenbeißer, *-s, -, m.* **1.** v. Bulldogg(e). **2.** *(pop.)* persoană morocănoasă, ciufută.
bụllen|beißerisch *adj.* v. bärbeißig.
Bụllenhitze *f. sg. (pop.)* căldură insuportabilă, caniculară.
Bụllen|kalb, *-(e)s, -kälber, n.* v. Bullkalb.
Bụllensammlung, *-en, f.* culegere de bule papale.
Bụllenschreiber, *-s, -, m.* copist al bulelor papale.
bụllen|stark *adj. (fam.)* foarte puternic.
bụllerig *adj.* **1.** care răsună înfundat. **2.** *(fig.)* arțăgos.
bụllern, *bullerte, gebullert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre apă)* a clocoti. **2.** *(fig.)* a se înfuria, a tuna și fulgera. **3.** *(impers.)* a tuna. **4.** *(gegen)* a bate, a bocăni (în).
Bụlletin [bYl'tɛ̃:], *-s, -s, n.* buletin.
bụllig *adj. (fam.)* **1.** masiv, solid. **2.** insuportabil; **eine ~e Hitze** o căldură infernală.
Bụllkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițel, tăuraș.
Bụllterrier [-riɐ], *-s, -s, m.* (câine) bulterier.
Bụlt, *-(e)s, -e*, **Bụlte**, *-n, -n, m.*, **Bülte**, *-n, f.* movilă uscată produsă de rogoz (burex) pe un teren apătos în stadiu de secare.
Bumerang, *-s, -s (și -e), m. (și n.)* bumerang.
bụm(m)! *interj.* bum!
Bụmmel[1], *-n, f.* ciucure, moț.
Bụmmel[2], *-s, m. sg. (fam.)* **1.** hoinăreală, plimbare. **2.** chef din cârciumă în cârciumă.
Bummelei, *-en, f.* **1.** haimanalâc, hoinăreală. **2.** amânare, tărăgăneală, trândăveală.
Bụmmelfritze, *-n, -n, m.*, **Bụmmelhans**, *-, m. sg. (pop.)* v. Bummler.
bụmm(e)lig *adj.* **1.** hoinar. **2.** trândav, leneș, neglijent.
bụmmeln, *bummelte, gebummelt (ich bumm(e)le), vb. intr.* **1.** *(s)* a hoinări. **2.** *(h)* a duce o viață ușuratică. **3.** *(h)* a tărăgăna, a amâna; a lenevi. **4.** *(h)* a chefui, a benchetui.
Bụmmelzug, *-(e)s, -züge, m. (fam.)* tren local (care circulă cu viteză mică), cursă.
bụmmer *adj. (reg.)* **1.** prost. **2.** urât.
Bụmmler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* hoinar(ă), trândav(ă); chefliu(-ie), neisprăvit(ă).

bummlig *adj.* v. bummelig.

bums! *interj.* tronc!, buf!

Bums, *-es, -e, m.* **1.** *(fam.)* ciocnire, lovitură. **2.** chef, petrecere, orgie. **3.** *(sport) (în expr.)* **er hat einen unerhörten ~** are un şut fantastic. **4.** *(vulg.)* act sexual.

bumsen, *bumste, gebumst (du, er bumst), vb. intr. (fam.)* **1.** *(h)* a bubui. **2.** *(h)* a lovi, a izbi; a bate; **er hat mit der Faust an** sau **gegen die Tür gebumst** a bătut cu pumnul în uşă. **3.** *(s)* a se lovi, a se izbi; **er ist mit dem Kopf gegen die Wand gebumst** s-a lovit cu capul de perete. **4.** *(sport) (h)* a şuta. **5.** *(vulg.) (h)* a se culca cu, a avea un raport sexual.

Buna, *-s, m.* (şi *n.), sg. (chim.)* Buna, cauciuc sintetic.

Bund[1], *-(e)s, Bünde, m.* **1.** uniune, federaţie, ligă; alianţă; **einen ~ eingehen** a încheia o alianţă; *(ist.)* **Deutscher ~** Confederaţia Germană; *(bis.)* **der Alte ~** Vechiul Testament; *(bis.)* **Schriften des Neuen ~es** scripturi din Noul Testament. **2.** *(fig.)* legătură, lanţ; **der ~ fürs Leben** legătură pe viaţă; căsătorie. **3.** betelie (la pantaloni); rejansă (la fustă). **4.** *(arhit.)* capitel.

Bund[2], *-(e)s, -e, n.* legătură; snop; mănunchi; **fünf ~ Stroh** cinci braţe de paie; **das ~ Schlüssel** legătura de chei.

bund|artig *adj.* în formă de mănunchi, de legătură, de snop.

Bundbalken, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de tavan; coardă a fermei (de acoperire).

Bundbruch, *-(e)s, -brüche, m.* violare a unui tratat.

bundbrüchig *adj.* care violează un tratat.

Bündchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Bund[2]) legăturică, pachetel.

Bündel, *-s, -, n.* **1.** legătură; boccea; *(fig.)* **sein ~ schnüren** a-şi strânge lucruşoarele, a se pregăti de plecare. **2.** mănunchi. **3.** *(mat.)* fascicul de raze.

Bündelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bündel) legăturică.

Bündelei, *-en, f.* **1.** sfori (cu care se leagă un pachet). **2.** *(fig.)* complot; conspiraţie.

bündelförmig *adj.* în formă de legătură, de boccea.

Bündelis|tag, *-(e)s, -e, m. (elv., înv.)* 2 februarie, zi de concediere a slugilor.

bündeln, *bündelte, gebündelt (ich bünd(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a face legături, a lega teancuri, mănunchiuri. **II.** *intr.* a complota.

Bündelpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp multiplu.

bündelweise *adv.* rânduit în pachete mici, în legăturele.

Bundes|adler, *-s, -, m.* pajura din stema Republicii Federale Germania.

Bundes|akte *f. sg. (ist.)* constituţie a Uniunii Germane (din 1815).

Bundes|amt, *-(e)s, -ämter, n.* organ administrativ federal.

Bundes|an|stalt, *-en, f.* oficiu federal.

Bundes|anwalt, *-(e)s, -anwälte, m.* procuror al Curţii Constituţionale din R.F.G.

Bundes|armee, *-n, f.* armată federală, armată aliată.

Bundes|autobahn, *-en, f.* autostradă din reţeaua federală de autostrăzi.

Bundes|bahn, *-en, f.* cale ferată federală.

Bundesbank *f. sg. (presc.* de la Deutsche ~) Banca Centrală Federală a Germaniei.

Bundesbe|amte, *-n, -n, (ein Bundesbeamter), m.* funcţionar al unui stat federal.

Bundesbe|hörde, *-n, f.* autoritate federală.

Bundesbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Bundbruch.

bundesbrüchig *adj.* v. bundbrüchig.

Bundesbruder, *-s, -brüder, m.* tovarăş de alianţă, confederat; membru într-o asociaţie studenţească.

Bundesbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cetăţean(ă) a(l) R.F.G.

bundesdeutsch *adj.* referitor la Republica Federală Germania sau la cetăţenii ei.

Bundesdeutsche, *-n, -n, (ein Bundesdeutscher), m.* şi *f.* cetăţean(ă) a(l) R.F.G., german(ă) din R.F.G.

Bundesdirektorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* directorat federal.

Bundes|ebene *f. sg. (în expr.)* **auf ~** pe plan federal, referitor la întregul teritoriu federal.

Bundes|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de alianţă.

bundes|eigen *adj.* aflat în proprietatea statului federal.

Bundesfern|straße, *-n, f.* şosea pentru trafic la mare distanţă într-un stat federal.

Bundesfest, *-(e)s, -e, n.* serbare federală.

bundesflüchtig *adj.* v. bundesbrüchig.

Bundesfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten aliat.

Bundesfürst, *-en, -en, m.* prinţ confederat.

Bundesgebiet, *-(e)s, n. sg.* teritoriu federal, unional.

Bundesgenosse, *-n, -n, m.* aliat.

Bundesgenossenschaft, *-en, f.* uniune, confederaţie, alianţă.

bundesgenössisch *adj.* federal, aliat.

Bundesgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal federal.

Bundesgerichtshof, *-(e)s, m. sg.* tribunalul suprem al R.F.G.

Bundesgesetzblatt, *-(e)s, n. sg. (jur.)* monitor oficial federal (în care sunt publicate acte oficiale, legi etc.) ale organelor federale germane.

Bundesglied, *-(e)s, -er, n.* membru al alianţei, aliat.

Bundesgrenzschutz, *-es, m. sg.* poliţie federală de frontieră.

Bundeshaupt|stadt, *-städte, f.* capitală a unui stat federal.

Bundeshaus, *-es, n. sg.* clădirea Bundestagului.

Bundeshaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget federal.

Bundesheer, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Bundesarmee. **2.** *(austr.)* forţele armate din Austria, armata naţională austriacă.

Bundeskabinett, *-s, -e, n. (pol.)* cabinet federal, consiliu de miniştri într-un guvern federal.

Bundeskanzlei, *-en, f. (elv.)* cancelarie subordonată preşedintelui (con)federaţiei.

Bundeskanzler, *-s, -, m.* cancelar federal.

Bundeskanzler|amt, *-(e)s, -ämter, n.* cabinet al cancelarului federal.

Bundeskongress, *-es, -e, m.* congres federal.

Bundeskriminal|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiul federal de criminalistică (în R.F.G.).

Bundeslade, *-n, f. (rel.)* chivotul legii.

Bundesland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** stat aliat. **2.** stat federal, land federal.

Bundesliga *f. sg.* divizia federală de fotbal.

Bundesligist, *-en, -en, m.* jucător în divizia federală de fotbal.

Bundesmächte *pl.* puteri confederate, aliate.

Bundesmahl, *-(e)s, -e* (şi *-mähler), n.* banchet la încheierea unei alianţe.

Bundesmarine *f. sg.* marina federală.

bundesmäßig *adj.* conform tratatului de alianţă.

Bundesminister, *-s, -, m.* ministru federal.

Bundesministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister federal.

Bundesnachrichtendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciul federal de informaţii.

Bundes|post *f. sg.* poştă federală.

Bundes|präsident, *-en, -en, m.* preşedinte federal.

Bundesrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu unional, federal, Bundesrat. **2.** consilier unional, federal.

Bundesrecht, *-(e)s, -e, n.* lege federală; **~ bricht Landesrecht** legea federală este mai presus de legea unui land.

Bundesregierung, *-en, f.* guvern federal.

Bundesrepublik, *-en, f.* republică federală.

Bundes|schatzbriefe *pl. (fin.)* scrisori federale de trezorerie.

Bundes|schwester, *-n, f.* membră a unei asociaţii de studente.

Bundes|staat, *-(e)s, -en, m.* stat unional, federal.

Bundes|staats|system, *-s, -e, n.* federalism.

Bundes|stadt, *-städte, f.* oraş federal.

Bundes|straße, *-n, f.* drum naţional, şosea naţională (în R.F.G. şi Austria).

Bundes|tag, *-(e)s, m. sg.* **1.** dietă, Cameră a Deputaţilor (într-un stat federal). **2.** parlamentul R.F.G., Bundestag.

Bundes|tags|abge|ordnete, *-n, -n (ein Bundestagsabgeordneter) m.* şi *f.* deputat(ă), membru(ă) a(l) parlamentului R.F.G., a(l) Bundestag-ului.

Bundes|tagsfraktion, *-en, f.* fracţiune politică în parlamentul R.F.G., în Bundestag.

Bundes|tags|präsident, *-en, -en, m.* preşedinte al parlamentului R.F.G., al Bundestag-ului.

Bundes|tagswahl, *-en, f.* alegeri de deputaţi, de membri în parlament, în Bundestag.

Bundes|trainer [-trɛ:nɐ], *-s, -, m.* antrenor al echipei naţionale (dintr-un stat federal).

bundes|treu *adj.* fidel uniunii, federaţiei.

Bundes|truppen *pl.* trupe federale.

Bundesverdienstkreuz, *-es, -e, n.* decoraţie supremă de merit în R.F.G.

Bundesverfassung, *-en, f.* constituţie unională, federală.

Bundesverfassungsgericht, *-(e)s, n. sg.* curte constituţională federală.

Bundesversammlung, *-en, f.* **1.** organ de alegere a preşedintelui federal (în R.F.G.). **2.** parlament (în Elveţia).

Bundesversicherungs|an|stalt *f. sg.* casa de asigurări sociale, casa de pensii din R.F.G.

Bundesvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de alianţă.

Bundesverwaltungsgericht, *-(e)s, -e, n.* instanţă federală în contencios administrativ.

bundesverwandt *adj.* aliat, confederat.

Bundesvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* conducere, preşedinţie federală.

Bundesvor|stands|sitzung, *-en, f.* şedinţă a conducerii federale.

Bundeswehr *f. sg.* forţele armate din R.F.G., armata federală.

bundesweit *adj.* pe plan federal, pe tot teritoriul R.F.G.

Bundgeschirr, *-(e)s, -e, n.* trusă de dulgherie.

Bundholz, *-es, n. sg.* **1.** legătură de lemne, braţ, sarcină de lemne. **2.** *(constr.)* căprioreală, lemnărie a fermelor de acoperiş.

Bundhose, *-n, f.* pantaloni bufanţi (până la genunchi).

bündig *adj.* **1.** obligatoriu, convingător, necondiţionat; **~er Beweis** dovadă convingătoare, absolută. **2.** concis; lapidar; **kurz und ~** scurt şi cuprinzător, fără multă vorbă. **3.** *(arh.)* aşezat pe acelaşi plan, coplanar, coliniar. **4.** *(hidr.)* coeziv.

Bündigkeit *f. sg.* **1.** conciziune, lapidaritate. **2.** validitate.

bündisch *adj.* confederal.

Bündler, *-s, -, m.* confederat.

Bündner, *-s, -, m.* **1.** confederat. **2.** locuitor din cantonul elveţian Graubünden (Grizoni); **~ Fleisch** specialitate din carne de vită sărată şi uscată la aer.

bündnerisch *adj.* referitor la cantonul elveţian Graubünden.

Bündnis, *-ses, -se, n.* alianţă; **ein ~ schließen** a încheia o alianţă; **ein ~ lösen** a desface o alianţă; **~ der Arbeiterklasse mit der werktätigen Bauernschaft** alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

bündnisfrei *adj.* nealiniat.

Bündnisgrüne, *-n, -n (ein Bündnisgrüner), m.* şi *f.* membru(ă) a(l) partidului verzilor (ecologist) din R.F.G.

Bündnis|partner, *-s, -, m.* tovarăş de convenţie, de alianţă.

Bündnis|politik *f. sg.* politică de alianţă.

Bündnisvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de alianţă.

Bundrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* disc de legătură.

Bundriemen, *-s, -, m.* curea de legat.

Bundsäge, *-n, f.* joagăr.

Bundschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** opincă. **2.** *sg. (ist.)* liga ţăranilor răsculaţi din Germania în secolul al 16-lea.

Bundschuh|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime opincară.

Bund|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de acoperiş.

Bund|steg, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* câmp de cotor.

Bund|stiel, *-(e)s, -e, m.* stâlp montant, pop.

Bund|stroh, *-(e)s, n. sg.* legătură, sarcină de paie.

Bund|strom, *-(e)s, -e* (şi *-ströme), m. (constr.)* grindă de legătură.

Bund|tram, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grindă de tavan, coarda fermei de acoperiş.

Bundverlängerung, *-en, f.* clapă a beteliei.

bundweise *adv.* în mănunchiuri, în legături.

Bundweite *f. sg.* **1.** *(constr.)* distanţă dintre fermele acoperişului. **2.** măsura taliei (la fustă, pantaloni).

Bundzeichen, *-s, n. sg. (la dulgherie)* semn de crestătură, reper, marcă.

Bungalow ['bʊngalo], *-s, -s, m.* bungalou.

Bụnge, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bot.)* bobornic *(Veronica beccabunga* L.). **2.** tobă. **3.** *(pisc.)* vârşă în formă de tobă.

bụngelos *adj.* fără zgomot.

Bụngert, *-s, -e, m. (reg.)* grădină publică, parc.

Bụnkel, *-s, -, m.* v. Bunkes.

Bụnker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* buncăr, nişă pentru minereu, cocs şi fondanţi; magazie de cărbuni; *(fam.)* **in den ~ kommen** a fi încarcerat. **2.** *(mil.)* adăpost subteran betonat; cazemată (subterană) betonată. **3.** *(sport)* gaură (de pe terenul de golf).

Bụnkerleuchte, *-n, f. (mar.)* lampă-buncăr.

bụnkern, *bunkerte, gebunkert, vb. (h) intr. (mar.)* a încărca cărbune, minereuri etc.; a umple un rezervor; a alimenta cu combustibil.

Bụnker|station, *-en, f. (mar.)* port în care navele se pot alimenta cu cărbune.

Bụnkes, *-es, -e, m. (reg.)* persoană îndesată.

Bụnsenbrenner, *-s, -, m. (chim.)* bec Bunsen.

bụnt *(bunter, der, die, das bunteste) adj.* **1.** pestriţ, împestriţat; bălţat; amestecat, felurit, multicolor, variat colorat; **~ machen** a împestriţa; **~e Flecken** pete pestriţe; **eine ~e Kuh** o vacă bălţată; **die ~esten Stoffe** stofe care de care mai împestriţate; **~e Zeichnung** desen colorat; *(fig.)* **ein ~er Abend** serată cu distracţii variate; *(înv.)* **er hat den ~en Rock angezogen** s-a făcut soldat; **er schwatzt ~es Zeug** îndrugă verzi şi uscate; **er treibt es zu ~** îşi permite prea mult. **2.** amestecat; dezordonat; **~ durcheinander** claie peste grămadă; **es geht da ~ her** acolo e petrecere, mare veselie, chef; **eine ~e Reihe** şir de oameni (format din bărbaţi şi femei în ordine alternativă); **jetzt wird's mir doch zu ~** asta e prea de tot, acum m-am săturat.

Bụnt, *-en, f. (elv.)* teren cultivabil îngrădit, grădină.

bụnt|artig *adj.* în toate culorile, pestriţ.

bụnt bewẹgt *adj.* **1.** pestriţ. **2.** *(fig.)* agitat.

bụntblätterig *adj.* cu frunze pestriţe.

Bụntblei|erz, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* piromorfit.

Bụntbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** *(entom.)* gândac care trăieşte pe stejar *(Clytus arcuatus).* **2.** *(zool.)* specie de antilopă *(Damaliscus pygargus).*

Bụntbücher *pl. (pol.)* cărţi cuprinzând documente diplomatice (carte albă, roşie etc.) editate de Ministerul de Externe.

Bụntdruck, *-(e)s, -e, m.* tipar colorat, tipar în culori.

Bụnterlei, *-s, n. sg.* **1.** (rubrică de ziar) miscelanee. **2.** împestriţătură, harababură.

bụntfarbig *adj.* multicolor, policrom.

bụntfleckig *adj.* împestriţat, bălţat.

bụnt gefi̲edert *adj.* cu pene pestriţe.

bụnt ge|sprẹnkelt *adj.* împestriţat, bălţat.

bụnt ge|strẹift *adj.* tărcat, vărgat cu dungi de diferite culori.

bụnt gewụ̈rfelt *adj.* cadrilat în multe culori.

Bụntglas, *-es, -gläser, n.* sticlă colorată.

Bụntglas|papier, *-s, n. sg. (tehn.)* vitrofan.

Bụnt|heit *f. sg.* împestriţătură, bogăţie de culori.

Bụntkäfer, *-s, -, m.* gândac pestriţ *(Cleridae).*

bụntlaubig *adj.* cu frunzişul pestriţ.

Bụntmetall, *-(e)s, -e, n.* metal neferos.

Bụntmetall|erzeugung, Bụntmetallproduktion, *-en, f.* producţie de metale neferoase.

Bụntpapier, *-s, -e, n.* hârtie colorată.

Bụntsand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie colorată.

bụntscheckig *adj.* pestriţ, bălţat.

Bụntscheckigkeit *f. sg.* împestriţătură, bălţătură.

bụnt schi̲llernd *adj.* cu ape, cu sclipiri multicolore, sclipitor în felurite culori.

Bụnt|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* gheonoaie, ciocănitoare pestriţă *(Dendrocopus major, minor, medius).*

Bụnt|stickerei, *-en, f.* broderie colorată.

Bụnt|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat.

bụnt|streifig *adj.* cu dungi pestriţe, colorate.

Bụntwäsche *f. sg.* rufe colorate.

Bụntweberei *f. sg. (text.)* **1.** ţesut în mai multe culori. **2.** ţesut, lucrat cu fire de mai multe culori (la război).

Bụnze, *-n, f.*, **Bụnzen**, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* poanson (de ambutisat, de cizelat). **2.** ştanţă pentru monede. **3.** *(tipogr)* dăltiţă de zeţar. **4.** *(tipogr.)* albul literei.

Bụr, *-en, -en, m.* v. Bure.

Bụrat, *-(e)s, -e, m. (text.)* stofă din lână ordinară.

Bürde, *-n, f.* **1.** povară, sarcină; **eine ~ Holz tragen** a căra o legătură de lemne. **2.** povară, grijă, pacoste; **eine drückende ~** o povară apăsătoare; **schwer unter der ~ des Alters leiden** a suferi greu sub povara bătrâneţii. **3.** *(reg.)* eliminare a placentei (la animale).

bürden, *bürdete, gebürdet (du bürdest, er bürdet), vb. (h) tr.* a împovăra; **jm. etwas auf den Hals ~** a impune cuiva, a obliga pe cineva să primească o sarcină, a o arunca în spinarea cuiva.

Bụre, *-n, -n, m.* bur.

Bü̲re, *-n, f. (reg.)* învelitoare, scoarţă de pat.

Bureau [by'ro:], *-s, -s, n. (înv., reg.)* v. Büro.

Bụrenheld, *-en, -en, m.* erou bur.

Bụrenkrieg, *-(e)s, -m. sg. (ist.)* războiul burilor.

Bürẹtte, *-n, f. (chim.)* biuretă.

Bụrg, *-en, f.* **1.** castel, palat; **die ~ zu Wien** palatul imperial din Viena. **2.** cetate feudală. **3.** *(fig.)* bastion; **eine feste ~ der Freiheit** un bastion puternic al libertăţii. **4.** *(vân.)* colonie, adăpost de castori.

Bụrgbann, *-(e)s, m. sg.* v. Burgfreiheit.

Bürge, *-n, -n, m.* garant; chezaş; girant; **er ist mein ~** garantează pentru mine; **er stellt einen ~n** pune chezaş; **der ~ zahlt** girantul plăteşte; *(jur.)* **der ~ und Zahler** girant plătitor în numerar; **~ sein (für)** a garanta (pentru).

Bụrgelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* boranţă, limba-mielului *(Borago officinalis).*

Bụrgemeister, *-s, -, m. (reg.)* v. Bürgermeister.

bürgen, *bürgte, gebürgt, vb. (h) intr. (für)* a garanta, a răspunde (de ceva, pentru cineva), a chezăşui, a gira.

bụrgenländisch *adj.* referitor la regiunea, ţinutul Burgenland din estul Austriei (la graniţa cu Ungaria).

Bürger, *-s, -, m.* **1.** cetăţean; **~ von Berlin** cetăţean al Berlinului; **~ des Staates** cetăţean al statului. **2.** burghez. **3.** *(ist.)* membru al unei asociaţii studenţeşti. **4.** *(reg.)* armator.

Bụrger, *-s, -, m. (elv.)* cetăţean născut şi crescut în localitatea respectivă (care se bucură de anumite privilegii politice, spre deosebire de cei care s-au mutat acolo mai târziu); *p. ext.* localnic.

Bürger|adel, *-s, m. sg.* **1.** patricianat. **2.** patricienii romani. **3.** cetăţenii fruntaşi, elita.

Bürger|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet cetăţenesc.

Bürgerbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de naturalizare; act de cetăţenie. **2.** decret de cetăţenie.

Bürgerdeputierte, *-n, -n (ein Bürgerdeputierter), m.* deputat al burghezimii.

Bürger|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ civic.

Bürgerfest, *-(e)s, -e, n.* serbare cetăţenească.

Bürgerfrau, *-en, f.* v. Bürgersfrau.

Bürgerfreund, *-(e)s, -e, m.* filoburghez.

Bürgergarde, *-n, f.* gardă civică.

Bürgergardist, *-en, -en, m.* soldat din garda civică.

Bürgerge|horsam, *-s, m. sg. (înv.)* puşcărie, penitenciar orăşenesc.

Bürgergerechtsame, *-n, f.* drepturi, privilegii ale unui oraş.

Bürger|hauptmann, *-s, -hauptleute, m.* căpitan din garda civică.

Bürger|haus, *-es, -häuser, n.* casă burgheză.

Bürgerin, *-nen, f.* **1.** cetăţeană. **2.** burgheză; *(ist.)* femeie făcând parte din starea a treia.

Bụrgerin, *-nen, f. (elv.)* cetăţeană născută şi crescută în localitatea respectivă (care se bucură de anumite privilegii politice, spre deosebire de alte persoane care s-au mutat acolo mai târziu); *p. ext.* localnică.

Bürger|könig, *-s, -e, m. (ist.)* rege al burgheziei (Ludovic Filip al Franţei, 1830–1848).

Bürgerkönigtum, *-s, n. sg. (ist.)* domnia regelui burghez (Ludovic Filip).

Bürgerkorps [-ko:ɐ], -[ko:ɐs], -[ko:ɐs], *n.* corp de gardă civică.

Bürgerkranz, *-es, -kränze, m.* v. Bürgerkrone.

Bürgerkrieg, *-(e)s, -e, m.* război civil.

Bürgerkrone, *-n, f.* cunună civică.

Bürgerkunde *f. sg.* instrucţie civică, educaţie cetăţenească.

Bürgerleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă civilă. **2.** viaţă de burghez.

Bürgerlehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă burgheză.

bürgerlich *adj.* **1.** burghez; **~e Demokratie** democraţie burgheză; *(ist.)* **~gutsherrlich** burghezo-moşieresc; **~kapitalistisch** burghezo-capitalist; **die ~en Parteien** partidele (politice) burgheze. **2.** cetăţenesc; civil; civic; **~e Ehre** onoare cetăţenească; *(jur.)* **das ~e Jahr** anul civil; **das ~e Recht** dreptul civil; **~e Zeitrechnung** eră civilă, calendar sau stil civil; **~es Gesetzbuch (BGB.)** codul civil. **2.** *(înv.)* simplu, modest; **~es Haus a)** casă modestă; **b)** familie burgheză; **~e Kleidung** haine civile de târgovеţ; **~e Küche** bucătărie bună cu preţuri modeste; **~e Preise** preţuri moderate.

Bürgerliche, *-n, -n, (ein Bürgerlicher) m.* şi *f.* v. Bürger **(1)** şi Bürgerin **(1)**.

Bürgerlichkeit *f. sg.* apucături, obiceiuri burgheze.

Bürgermädchen, *-s, -, n.* fată, fiică de burghez.

Bürgermeister, *-s, -, m.* primar.

Bürgermeister|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** primărie. **2.** funcţie de primar, primariat.

Bürgermeisterei, *-en, f.* v. Bürgermeisteramt **(1)**.

Bürgermeisterin, *-nen, f.* **1.** primăriţă (femeie-primar). **2.** soţie de primar.

Bürgermeister|stelle, *-n, f.* post, funcţie de primar.

Bürgermiliz, *-en, f.* gardă civică, miliţie.

bürgernah *adj.* aproape de cetăţeni; în spiritul, în favoarea, spre folosul cetăţenilor.

Bürgerpack, *-(e)s, n, sg. (peior.)* mitocanii de burghezi.

Bürgerpflicht, *-en, f.* datorie cetăţenească, civică, obligaţie la contribuţii băneşti şi prestări de muncă în folosul comunei (oraşului etc.).

Bürgerquartier, *-s, -e, n. (mil.)* încartiruire într-o casă particulară; **im ~ liegen** a fi cazat într-o casă particulară.

Bürger|recht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept cetăţenesc, civil. **2.** cetăţenie, indigenat, naturalizare; **das ~ erhalten** (sau **erlangen**) a fi încetăţenit, a obţine cetăţenia.

bürger|rechtlich *adj.* conform dreptului civil.

Bürgerschaft *f. sg.* **1.** totalitate a cetăţenilor (unei localităţi, unui stat). **2.** parlament într-un oraş hanseatic (de ex. Hamburg, Bremen).

Bürgerschaftswahl, *-en, f. (pol.)* alegeri de deputaţi în parlamentul unui oraş hanseatic.

Bürgerschreck, *-s, m. sg. (fig.)* persoană care provoacă un scandal public, oprobriul cetăţenilor.

Bürgerschule, *-n, f. (înv.)* şcoală medie comunală; **höhere ~** şcoală comunală superioară; şcoală reală.

Bürgerschüler, *-s, -, m. (înv.)* elev de şcoală medie comunală.

Bürgerschul|lehrer, *-s, -, m. (înv.)* profesor de şcoală medie comunală.

Bürgersfrau, *-en, f.* femeie burgheză; *(ist.)* femeie din starea a treia.

Bürger|sinn, *-(e)s, m. sg.* civism, conştiinţă civică.

Bürgersmann, *-es, Bürgersleute, m.* v. Bürger.

Bürger|soldat, *-en, -en, m. (ist.)* soldat cetăţean.

Bürger|spital, *-s, -täler, n. (înv.)* spital orăşenesc.

Bürger|stand, *-(e)s, m. sg.* burghezie, clasa burgheză; *(ist.)* starea a treia.

Bürger|steig, *-(e)s, -e, m.* trotuar.

Bürger|stolz, *-es, m. sg.* mândrie cetăţenească.

Bürger|stunde *f. sg. (înv.)* oră de închidere a restaurantelor.

Bürgertugend, *-en, f.* virtute cetăţenească.

Bürgertum, *-s, n. sg.* burghezie.

Bürgerwache, *-n,* **Bürgerwehr**, *-en, f. (ist.)* gardă cetăţenească (naţională).

Bürgerweib, *-(e)s, -er, n. (înv.)* v. Bürgerin.

Bụrgflecken, *-s, -, m. (ist.)* cătun, orăşel fortificat.

Bụrgfrau, *-en, f. (ist.)* castelană.

Burgfräulein, *-s, -, n. (ist.)* domnişoară din castel, fiică de nobil castelan.
Burgfreiheit, *-en, f. (ist.)* teritoriu aflat sub autoritatea juridică a castelului.
Burgfriede, *-ns,* **Burgfrieden**, *-s, m. sg.* **1.** *(ist.)* pace, linişte (garantată în cuprinsul cetăţii; singuranţa publică din castel, din cetate; **den ~n brechen** a viola pacea. **2.** *(fig.)* acord între partide (în parlament).
Burg|gerechtigkeit *f. sg. (ist.)* jurisdicţie asupra unui castel, unei cetăţi.
Burg|gericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* jurisdicţie senioralã.
Burg|graben, *-s, -gräben, m. (ist.)* şanţ în jurul castelului, cetăţii.
Burg|graf, *-en, -en, m. (ist.)* (nobil) castelan; comite; pârcălab.
Burg|gräfin, *-nen, f. (ist.)* castelană.
burg|gräflich *adj. (ist.)* de pârcălab, de castelan.
Burg|grafschaft, *-en, f. (ist.)* pârcălăbie.
Burg|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (ist.)* căpitan al cetăţii.
Burg|herr, *-n, -en, m. (ist.)* castelan, cavaler, senior.
Burg|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară a castelului.
Bürgin, *-nen, f.* garantă, chezaşă.
Burgkapelle, *-n, f.* capelă a cetăţii, a castelului.
Burgkastell, *-s, -e, n.* castel al cetăţii.
Burgkeller, *-s, -, m.* pivniţă a castelului, a cetăţii.
Burglehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă ţinând de stăpânirea unui castel.
Burgmann, *-(e)s, -leute, m. (ist.)* **1.** membru al garnizoanei castelului. **2.** vasal.
Burgmauer, *-n, f.* zid al cetăţii.
Burgrichter, *-s, -, m.* judecător senioral.
Burg|sass, *-en, -en, m.*, **Burg|sasse**, *-n, -n, m.* **1.** locuitor al burgului, al cetăţii. **2.** locuitor din cuprinsul unui domeniu feudal.
Bürgschaft, *-en, f.* **1.** garanţie, chezăşie, cauţiune; **~ leisten** a acorda garanţie, a răspunde de, a gira (pentru). **2.** (act de) garanţie; **eine ~ unterzeichnen** a semna un act de cauţiune.
Bürgschaftsbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Bürgschafts|erklärung**, *-en, f.* scrisoare de garanţie, declaraţie de cauţiune.
Bürgschaftskredit, *-(e)s, -e, m.* credit garantat.
Bürgschaftsleistung, *-en, f.* depunere de cauţiune.
Bürgschaftsnehmer, *-s, -, m.* creditor.
Bürgschafts|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Bürgschaftsbrief.
Burg|stall, *-(e)s, -ställe, m.* **1.** *(reg.)* ruină a unei cetăţi, a unui castel. **2.** *(vân.)* pământul dizlocat de pasul cerbului.
Burgtor, *-(e)s, -e, n.* poartă a cetăţii, a castelului.
Burgunde, *-n, -n, m. (ist.)* v. Burgunder **(1).**
Burgunder, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* burgund. **2.** locuitor din Burgundia. **3.** v. Burgunderwein.
Burgunderin, *-nen, f. (ist.)* burgundă.
Burgunderwein, *-(e)s, -e, m.* vin de Burgundia.
burgundisch *adj.* burgund, din Burgundia.
Burgverlies, *-es, -e, n. (ist.)* temniţă (subterană) a castelului.
Burgvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* intendent al unui castel; pârcălab.
Burgvogtei, *-en, f. (ist.)* intendenţă a unui castel; pârcălăbie.
Burgwache, *-n, f.* gardă a cetăţii.
Burgwarte, *-n, f.* chindie; foişor de cetate.
Burgzwinger, *-s, -, m.* coridor între zidul exterior şi interior al unei cetăţi.
Burin, *-nen, f.* femeie de neam bur.
Burjate, **Burjäte**, *-n, -n, m.* buriat, locuitor din Mongolia-Buriată.
Burjätin, *-nen, f.* buriată, locuitoare din Mongolia-Buriată.
burjätisch *adj.* buriat.
Burlak, *-en, -en, m. (ist.)* muncitor nestabil; trăgător de şlepuri (pe Volga).
burlesk *adj.* burlesc.
Burleske, *-n, f.* farsă, burlescă.
Burmese, *-n, -n, m.* birman.
Burmesin, *-nen, f.* birmană.
burmesisch *adj.* birman.
Burnus, *- (şi -ses), -se, m.* burnus.
Büro, *-s, -s, n.* **1.** birou; cancelarie; oficiu; **ins ~ gehen** a merge la serviciu. **2.** personalul dintr-un birou; **das ganze ~ hat mich beglückwünscht** tot biroul m-a felicitat. **3.** organ de conducere, birou; **er wurde ins ~ gewählt** a fost ales membru al biroului. **4.** *(reg.)* birou, masă de scris.
Büro|agenden *pl.* agendă, plan de activitate al unui birou.
Büro|ange|stellte, *-n, -n, (ein Büroangestellter), m.* şi *f.* **1.** funcţionar(ă) de birou; angajat(ă). **2.** funcţionar(ă) particular(ă).
Büro|arbeit, *-en, f.* muncă de birou.
Büro|artikel, *-s, -, m.* articol, obiect de birou; birotică.
Büro|aus|stattung, *-en, f.* mobilier de birou.
Büro|be|amte, *-n, -n, (ein Bürobeamter), m.* funcţionar de birou.
Büro|bedarfs|artikel, *-s, -, m.* v. Büroartikel.
Büro|bote, *-n, -n, m.* curier.
Büro|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Bürovorstand.
Büro|diener, *-s, -, m. (inv.)* om de serviciu la birou.
Büro|ge|hilfe, *-n, -n, m.* funcţionar, impiegat stagiar.
Büro|ge|hilfin, *-nen, f.* funcţionară, impiegată stagiară.
Büro|gemeinschaft, *-en, f.* asociaţie de firme mici cu un sediu comun.
Büro|haus, *-es, -häuser, n.* clădire pentru birouri.
Büro|kauf|frau, *-en, f.* funcţionară de birou (însărcinată cu efectuarea operaţiilor administrative şi de corespondenţă).
Büro|kaufmann, *-(e)s, -leute, m.* funcţionar de birou (însărcinat cu efectuarea operaţiilor administrative şi de corespondenţă).
Büro|klammer, *-n, f.* agrafă (pentru acte), clamă.
Büro|kraft, *-kräfte, f.* funcţionar(ă) de birou.
Bürokrat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* birocrat(ă); pedant(ă); chiţibuşar(ă).
Bürokratentum, *-s, n. sg.* birocratism.
Bürokratie [-'ti:], *-n,* [-'ti:ən] *f.* birocraţie.
bürokratisch *adj.* birocrat.
bürokratisieren, *bürokratisierte, bürokratisiert, vb. (h) tr.* a birocratiza.
Bürokratisierung, *-en, f.* birocratizare.
Bürokratismus *m. sg.* birocratism.
Büromaschine, *-n, f.* maşină de birou.
Büromensch, *-en, -en, m. (fam.)* birocrat, funcţionar formalist, conţopist.
Büromöbel, *-s, -, n.* mobilier de birou.
Büropalast, *-(e)s, -läste, m.* palat, clădire impozantă pentru birouri.
Büropersonal, *-s, n. sg.* personal de birou.
Büro|schluss, *-es, m. sg.* ora de încheiere a programului de lucru al unei firme, al unui birou, sfârşitul programului de lucru.
Bürositzung, *-en, f.* **1.** şedinţă de birou, de serviciu. **2.** şedinţă de comitet, de birou.
Büro|stunden *pl.* ore de serviciu.
Bürotagung, *-en, f.* şedinţă a biroului.
Bürotätigkeit, *-en, f.* activitate într-un birou.
Büro|vor|stand, *-(e)s, -stände, m.* şef de birou.
Bürozeit *f. sg.* timp de serviciu, program de lucru (la un birou).
Bursch, *-en, -en, m.* v. Bursche.
Bürsch, *-en, f. sg.* v. Pirsch.
Bürschchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Bursche) flăcăiaş. **2.** *(peior.)* secătură.
Bursche, *-n, -n, m.* **1.** tânăr, flăcău, băiat; **junger ~** băieţandru; *(iron.)* **ein sauberer ~!** un nemernic!; *(fam.)* **ich werde mir den ~n noch kaufen** am să-l iau la întrebări, la refec. **2.** fecior în casă; slugă; *(mil.)* ordonanţă. **3.** ucenic. **4.** student (membru al unei asociaţii studenţeşti); *(iron.)* **bemooster ~** student bătrân.
Burschendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de ordonanţă.
burschenhaft *adj.* **1.** flăcăiesc, de flăcău, ca un flăcău. **2.** studenţesc, de student.
Burschenleben, *-s, n. sg.* viaţă studenţească.
Burschenschaft, *-en, f. (ist.)* denumire a asociaţiilor studenţeşti (din Germania după 1815).
Burschenschafterei *f. sg.* obiceiuri ale asociaţiilor studenţeşti.
Burschenschaft(l)er, *-s, -, m.* membru al unei asociaţii studenţeşti.
burschenschaftlich *adj.* care ţine de organizaţia studenţească Burschenschaft.
Burschensitte, *-n, f.* datină studenţească, obicei studenţesc.
Burschentum, *-s, n. sg.* viaţă studenţească.
burschikos *adj.* **1.** studenţesc. **2.** fără jenă, neformalist, degajat. **3.** vesel.
Burschikosität *f. sg. (fig.)* purtare liberă, neformalistă, fără jenă, veselă.
Burse, *-n, f.* **1.** *(ist.)* pungă de bani medievală. **2.** *(inv.)* cămin studenţesc pentru bursieri.
Bürstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Bürste) periuţă.
Bürste, *-n, f.* (şi *tipogr., electr.)* perie; **mit der ~ abziehen** a da o corectură cu peria, o perie.
bürsten, *bürstete, gebürstet (du bürstest, er bürstet), vb. (h) tr.* **1.** a peria. **2.** *(glumeţ)* a bea. **3.** *(fam.)* a se grăbi. **4.** *(vulg.)* a se culca cu cineva, a avea o relaţie sexuală.
Bürsten|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* (corectură de) perie.
Bürsten|arm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* braţ al periei.
Bürstenbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de (masaj cu) perii.
Bürstenbinder, *-s, -, m.* **1.** perier, lucrător de perii; *(fam.)* **er trinkt wie ein ~** bea de stinge. **2.** *(entom.)* omidă păroasă de fluture nocturn *(Orgya antiqua).*
Bürstenbinderei, *-en, f.* **1.** atelier de făcut perii. **2.** meseria de perier.
bürstenförmig *adj.* în formă de perie.
Bürstenhalter, *-s, -, m.* portperie.
Bürstenhandel, *-s, m. sg.* negoţ, comerţ cu perii.
Bürstenkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de perie.
Bürstenkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (electr.)* casetă a periei.
Bürstenkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cu perie.
Bürstenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* şofrănaşă *(Carthamus tinctorius).*
Bürstenmacher, *-s, -, m.* v. Bürstenbinder **(1).**
Bürstenmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* maşină de periat. **2.** *(tehn.)* maşină de făcut perii.
Bürstenring, *-(e)s, -e, m. (electr.)* inel al jugului de portperii.
Bürstenschieber, *-s, -, m. (electr.)* şubler al periei.
Bürstenwalze, *-n, f. (text.)* valţ curăţitor; perie circulară.
Bürzel, *-s, -, m.* **1.** *(la păsări)* pigostil; târtiţă. **2.** *(vân.)* coadă (la mistreţ, bursuc etc.) **3.** *(bot.; reg.)* agurioară, portulacă *(Portulaca grandiflora).*
Bürzelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* tumbă; **einen ~ schlagen** (sau **schießen** sau **machen)** a face o tumbă, a se da peste cap.
Bürzeldorn, *-(e)s, -en, m. (bot.)* colţu-babei *(Tribulus terrestris).*
Bürzeldrüse, *-n, f. (ornit.)* glandă uropigiană.
Bürzelmännchen, *-s, -, n.* hopa-mitică.
bürzeln, *burzelte, geburzelt (ich burz(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a face tumbe, a se da peste cap.
Bus, *-ses, -se, m.* autobuz.
Busch, *-(e)s, Büsche, m.* **1.** tufă; tufiş; *(fig.)* **sich (seitwärts) in die Büsche schlagen** a o şterge, a se face nevăzut, a se căra; **hinter dem ~(e) halten** a-şi ascunde gândul, intenţiile; *(fig.)* **auf den ~ klopfen** a se strădui să afle gândurile cuiva, a sonda terenul; **um den ~ gehen** a şovăi; **es ist etwas im ~** se pregăteşte ceva în secret. **2.** pădure deasă tropicală. **3.** *(austr.)* mănunchi, buchet. **4.** panaş.
Busch|affe, *-n, -n, m. (zool.)* urangutan *(Simia satyrus).*
Busch|ameise, *-n, f.* furnică de pădure *(Formica rufa).*
Busch|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr pădureţ.
busch|artig *adj.* tufos, ca o tufă.
Buschbett, *-(e)s, -en, n.* culcuş din vreascuri.
Buschbohne, *-n, f. (bot.)* fasole oloagă *(Phaseolus vulgaris).*
Buschbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* antilopă de pădure.
Büschchen, *-s, -, n. (dim.* de la Busch) tufişoară.

Büschel, *-s, -, n.* **1.** tufişoară; mănunchi; bucheţel; smoc. **2.** moţ; *(la păsări)* egretă. **3.** *(mat., fiz.)* fascicul.
büschel|artig *adj.* în formă de smoc, ca un smoc.
Büschel|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare corona.
büschelförmig *adj.* v. büschelartig.
Büschelhaar, *-(e)s, -e, n.* păr vâlvoi.
büschelicht *adj. (reg.)* v. büschelartig.
büsch(e)lig *adj.* ca un smoc.
Büschelkiemer *pl. (iht.)* peşti cu branchii în formă de smocuri *(Lophobranchii)*.
büscheln, *büschelte, gebüschelt (ich büsch(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* a prinde, a strânge în smocuri, în mănunchi, în bucheţele.
büschelweise *adv.* în smocuri, în mănunchiuri, cu grămada.
Büschelwels, *-es, -e, m. (iht.)* specie de somn de forma ţiparului *(Saccobranchus fossilis* Bl.).
buschen, *buschte, gebuscht, vb. (h) refl.* a se face stufos.
Buschen *-s, -, m.* v. Büschel **(1)**.
Buschenschenke, *-n, f. (austr.)* birt, mic restaurant (în care se bea vin de anul acesta).
Busch|eule, *-n, f.* specie de cucuvea *(Syrnium aluco* L.).
Busch|heide, *-n, f.*. **Busch|holz**, *-es, n. sg.* mărăcini, mărăciniş.
buschieren, *buschierte, buschiert, vb. (h) tr.* **1.** a stârni vânatul cu câinele; a vâna la picior. **2.** *(elv.)* a trage vinul la sticle; a îmbutelia.
buschig *adj.* stufos.
Buschklepper, *-s, -, m.* **1.** braconier. **2.** tâlhar de codru.
Buschklepperei, *-en, f.* **1.** braconaj. **2.** tâlhărie la drumul mare.
Buschkuckuck, *-s, -e, m.* cuc indian de tufiş (familia *Phaenicopphaimae)*.
büschlig *adj.* v. büschelig.
Buschmann, *-(e)s, -männer, m.* buşmen, boşiman.
Buschmannfrau, *-en, f.* boşimană.
Buschmeister, *-s, -, m. (zool.)* şarpe veninos din Brazilia *(Lachesis mutus)*.
Buschmensch, *-en, -en, m.* **1.** om care trăieşte în pădure. **2.** urangutan.
Buschmesser, *-s, -, n.* **1.** tesac pentru tăiat drum prin desişul unei păduri; machete. **2.** foarfece de grădină.
Buschmöhre, *-n, f. (bot.)* asmăţui-sălbatic *(Chaerefolium anthriscus silvestre)*.
Busch|obst, *-(e)s, n. sg.* poame pădureţe.
Buschratte, *-n, f.* şobolan de pădure *(Batomys)*.
Busch|sänger, *-s, -, m.* v. Grasmücke.
Busch|schlüpfer, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* pasăre din Noua Zeelandă *(Zenia due)*. **2.** *(bot.)* ochiul-boului *(Troglodytidae)*.
Busch|spinne, *-n, f. (entom.)* păianjen sud-american care atacă insecte şi păsări tinere în cuib *(Avicularia mygale)*.
Buschwald, *-(e)s, wälder, m.* hăţiş, sihlă, desiş.
Buschweide, *-n, f. (bot.; reg.)* tulichină, lemn-câinesc *(Daphne mezereum)*.
Buschwerk, *-(e)s, n. sg.* tufiş, desiş; mărăciniş.
Buschwindrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* floarea-vântului, floarea-paştilor *(Anemone nemorosa)*.
Buschwürger, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** sfrâncioc mare *(Lanius excubitor)*. **2.** pasăre exotică din grupul *Malaconotinae*.
Buse, *-n, f. (elv.)* **1.** puf de lână. **2.** pisică.
Büse, *-n, f.* barcă de pescuit (scrumbii).
Busel, **Büsel**, *-s, -, m. (reg.)* puf; ciucure pufos.
Busen, *-s, -, m.* **1.** sân, piept; *(fig.)* inimă; **im tiefsten ~** în adâncul inimii; **eine Schlange am ~ nähren** a încălzi un şarpe la sân. **2.** golf, sân de mare.
busenfrei *adj.* cu pieptul, sânul gol; fără sutien.
Busenfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* prieten(ă) intim(ă), la cataramă.
Busengrapscher, *-s, -, m. (fam.)* bărbat care hărţuieşte sexual subalternele, colegele de serviciu.
Busenhalter, *-s, -, m.* v. Büstenhalter.
Busenkind, *-(e)s, -er, n.* copil favorit, puiul mamei.
Busenkrause, *-n, f.* v. Busenstreifen.
Busen|nadel, *-n, f.* broşă, agrafă.
Busenschleier, *-s, -, m.* voal pe care îl poartă călugăriţele pe piept.
Busenschleife, *-n, f.* fundă la piept.
Busen|star, *-s, -s, m. (fam.)* actriţă, stea de cinema (al cărei succes se datorează, în mod deosebit, sânilor ei).
Busen|streifen, *-s, -, m.* vapeluri (la pieptul unei cămăşi bărbăteşti).
Busentuch, *-(e)s, -tücher, n.* broboadă, năframă, şal.
Busfahrer, *-s, -, m.* şofer de autobuz.
Bus|halte|stelle, *-n, f.* staţie de autobuz.
busig *adj. (fam.)* (despre o femeie) cu sânii mari; *p. ext.* senzuală, sexy.
Buslinie [-niə], *-n, f.* linie de autobuz.
Bussard, *-(e)s, -e, n. (ornit.)* uliul-şoarecilor *(Buteo)*.
Bußbank, *-bänke, f. (bis.)* scăunel al penitentului.
Bußbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* carte cuprinzând ritualul pocăinţei.
Buße, *-n, f.* **1.** *(bis.)* ispăşire, căinţă, canon; **eine ~ auferlegen** a da un canon. **2.** amendă; despăgubire; **~ leisten** a plăti despăgubiri; **~ zahlen** a plăti amendă.
Bussel, *-s, -, n. (ref., fam.)* sărut, guriţă, pupat, pupic.
busseln, *busselte, gebusselt (ich buss(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a săruta, a da guriţă, a pupa, a da un pupic.
büßen, *büßte, gebüßt (du, er büßt), vb. (h)* **I.** *intr.* a se căi, a regreta. **II.** *tr.* **1.** a ispăşi; **dafür soll er ~!** pentru asta trebuie să plătească! **das sollst du ~!** pentru asta ai să plăteşti! **er büßt seine Vermessenheit mit dem Kopf(e)** (sau **Leben)** pentru cutezanţa lui plăteşte cu capul (sau viaţa). **2.** *(înv.)* a satisface; *(reg.)* a linişti, a potoli; **seine Lust ~** a-şi satisface pofta. **3.** *(reg.)* a cârpi, a repara.
Bußenzettel, *-s, -, m. (elv.)* amendă (scrisă), proces-verbal de amendă.
Büßer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* penitent(ă), pocăit(ă).
Büßergewand, *-(e)s, -wänder, n.*, **Büßer|hemd**, *-(e)s, -en, n. (bis.)* cămaşă (de penitent) din păr de capră, târsână.
Büßerkleid, *-(e)s, -er, n.* v. Büßerhemd.
Bussserl, *-s, -, n. (reg., fam.)* sărut, sărutare, pupat, pupic.
bußfällig *adj. (reg.)* culpabil, pasibil de pedeapsă, amendă.
bußfertig *adj.* gata, dispus a se căi, a face penitenţă.
Bußfertigkeit *f. sg.* căinţă; pocăinţă, penitenţă.
Bußgebet, *-(e)s, -e, n. (bis.)* rugăciune de pocăinţă.
Bußgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(înv.)* preţ de răscumpărare. **2.** amendă (contravenţională) în bani.
Bußgewand, *-(e)s, -wänder, n. (bis.)* haină de penitent.
Bußhemd, *-(e)s, -en, n.* v. Büßerhemd, Bußgewand.
Bussi, *-s, -, n.* v. Bussel.
Bussole, *-n, f.* busolă.
Bußprediger, *-s, -, m. (bis.)* predicator care predică pocăinţa.
Bußpredigt, *-en, f. (bis.)* predică de pocăinţă.
Bußpsalm, *-s, -en, m. (bis.)* psalm de pocăinţă.
Buß|schwester, *-n, f.* v. Büßerin.
Buß|strafe, *-n, f.* v. Buße.
Bußtag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de pocăinţă.
Bußtext, *-es, -e, m.* textul unei predici de pocăinţă.
Bußtränen *pl.* lacrimi de pocăinţă.
Buß|übung, *-en, f. (bis.)* mătanie.
Buß- und Bet|tag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de penitenţă şi rugăciune.
Büßung, *-en, f.* ispăşire, pocăinţă.
Büste, *-n, f.* **1.** bust. **2.** *(arte plastice)* bust. **3.** manechin.
Büstenhalter, *-s, -, m.* sutien.
Bus|transfer, *-s, -, m.* transfer (efectuat) cu autobuzul.
Büt *f. sg. (reg.)* pradă.
Butadien [-di'ɛ:n], *-s, n. sg. (chim.)* butadien.
Butadienkautschuk, *-s, m. sg.* cauciuc de butadien.
Butan, *-s, n. sg. (chim.)* butan.
Butangas, *-es, n. sg.* v. Butan.
butelst *adv. (reg.)* extrem de.
buten *adv. (reg.)* afară.
Butenhafen, *-s, häfen, m.* port exterior, avanport.
Butike, *-n, f.* v. Budike.
Butiker, *-s, -, m.* v. Budiker.
Butluf, **Butluv**, *-s, -s, m. (mar.)* picior de mură; tangonet al trincei.
Butt, *-(e)s, -e, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectidae)*.
Butte[1], *-n, f.* v. Butt.
Butte[2], **Bütte**, *-n, f.* **1.** putină; găleată; hârdău. **2.** bidon; vas de lemn pentru transportat lichide în spinare. **3.** *(reg.)* mugure, boboc.
Büttel, *-n, f. (fam.)* sticlă, butelie.
Büttel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* aprod. **2.** *(peior.)* poliţist. **3.** *(înv.)* ajutor de călău.
Büttelei, *-en, f. (înv.)* închisoare, temniţă.
Bütten, *-s, -, m.* **1.** ponton mic. **2.** lac mic. **3.** *(reg.)* v. Marder.
Bütten, *-s, -, n. (ind. hârtiei)* **1.** velinizare. **2.** hârtie velină.
bütten, *büttete, gebüttet (du büttest, er büttet), vb. (h) tr. (ind. hârtiei)* a veliniza (hârtia).
Büttenbrett, *-(e)s, -er, n. (ind. hârtiei)* masă de velinizare.
Büttenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş de purtat în spinare, coşniţă.
Büttenpapier, *-s, n. sg. (ind. hârtiei)* hârtie velină, ciocănită, făcută manual.
Büttenschöpfer, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* **1.** linguroi cu care se scoate masa (pasta) de hârtie. **2.** lucrător care lucrează hârtia velină, ciocănită, făcută manual.
Buttenträger, **Büttenträger**, *-s, -, m. (înv.)* hamal cu coş în spate.
Butter *f. sg.* unt; **ranzige ~** unt rânced; *(fig.)* **jm. die ~ vom Brot(e) nehmen** a călca interesele (sau demnitatea) cuiva; a-i lua caimacul, apa de la moară; *(fam.)* **alles ist in ~** totul e în ordine; *(vulg.)* **jm. fällt die ~ vom Brot** a fi foarte dezamăgit; **jm. nicht die ~ auf dem Brot gönnen** a fi răutăcios cu cineva; **~ auf dem Kopf haben** a se simţi cu musca pe căciulă; **ihm zerrinnt das Geld wie ~ an der Sonne** îi scapă banii printre degete; **bei ihr liegt der Kamm neben der ~** la ea e o dezordine de nedescris.
butter|ähnlich, **butter|artig** *adj.* ca untul, untos.
Butterbemme, *-n, f. (reg.)* felie de pâine cu unt.
Butterbesen, *-s, -, m.* pămătuf pentru uns (aluatul pe deasupra).
Butterbirne, *-n, f. (hort.)* pară zemoasă *(Pirus sativa)*.
Butterblume, *-n, f.* **I.** *(bot.)* **1.** calce *(Caltha palustris)*. **2.** păpădie *(Taraxacum officinale)*. **3.** bulbuci *(Trollius europaeus)*. **II.** pălărie de paie bărbătească (plată).
Butterbrot, *-(e)s, -e, n.* (tartină, felie de) pâine cu unt; **für ein ~** pentru nimica toată; **jm. etwas aufs ~ schmieren** sau **streichen** a da cuiva ceva de înţeles, a aminti cuiva ceva neplăcut.
Butterbrötchen, *-s, -, n. dim.* de la Butterbrot.
Butterbrotpapier, *-(e)s, -e, n.* (hârtie) pergament.
Butterbüchse, **Butterdose**, *-n, f.* untieră.
Buttercreme [-kre:m(ə)] *f. sg.* cremă de unt (pentru tort).
Butter|elf, *-en, -en, m. (reg.)* nătărău, prostănac.
Butter|ersatz, *-es, m. sg.* înlocuitor de unt.
Butterfahrt, *-en, f. (fam.)* călătorie cu vaporul unde se pot face cumpărături scutite de taxe vamale.
Butterfass, *-es, -fässer, n.* **1.** putinei. **2.** butoi de unt.
Butterfertiger, *-s, -, m.* v. Buttermaschine.
Butterfett, *-(e)s, -e, n.* unt(ul ca grăsime).
Butterfrau, *-en, f.* untăreasă.
Buttergebäck, *-(e)s, n. sg.* prăjiturele, fursecuri făcute cu unt.
buttergelb *adj.* galben ca untul.
butter|haltig *adj.* untos, care conţine unt.
Butter|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu unt.

Bụtter|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* untar(-ăreasă), negustor(-easă) de unt.
bụttericht *(înv.)*, **bụtt(e)rig** *adj.* untos, ca untul.
Bụtterkäse, *-s, m. sg.* sortiment de caşcaval cu un conţinut mare de grăsimi.
Bụtterkeks, *-es, -e, m. (reg.* şi *n.)* biscuit făcut cu unt.
Bụtterkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de râu după năpârlire *(Astacus fluviatilis)*.
Bụtterland, *-(e)s, n. sg.* nori pe care marinarii îi iau drept ţărm.
Bụttermann, *-(e)s, -männer, m.* untar.
Bụttermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de unt.
Bụttermaschine, *-n, f.* aparat pentru făcut unt, separator de unt.
Bụttermilch *f. sg.* lapte bătut degresat (după alegerea untului).
bụttern, *butterte, gebuttert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a alege untul, a bate putineiul. **2.** *(reg.)* a ciocăni, a tropăi. **3.** a unge cu unt (o tavă de copt, o formă de budincă). **4.** *(fam.)* a băga bani într-o afacere nerentabilă. **5.** *(reg.)* a lua, a mânca o gustare, un sandvici (adus la pachet). **6.** *(reg.)* (despre bube, răni) a supura. **II.** *intr.* a se preface în unt; **die Milch buttert gut** laptele dă unt gras; *(fig.)* **die Sache buttert nicht** afacerea nu stă bine; *(impers.)* **es buttert** merge strună.
Bụtternuss, *-nüsse, f. (bot.)* fruct comestibil din America tropicală *(Caryocar brasiliense)*.
Bụtterpapier, *-s, -e, n.* v. Butterbrotpapier.
Bụtterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* turta-vacii *(Boletus luteus)*.
Bụtter|rahm, *-(e)s, m. sg.* smântână, caimac.
Bụtter|ration, *-en, f.* raţie, porţie de unt.
Bụtter|refraktometer, *-s, -, n.* refractometru pentru unt.
Bụtter|röhrling, *-s, -e, m.* v. Butterpilz.
Bụttersauce [-'zo:sə], *-n, f.* v. Buttersoße.
bụttersauer *adj.* de acid butiric; **~es Salz** butirat.
Bụttersäure, *-n, f. (chim.)* acid butiric.
Bụttersäuregärung, *-en, f.* fermentare cu acid butiric.
Bụtterschlägel, *-s, -, m.* bătător (de putinei).
Bụtterschmalz, *-es, -e, n.* unt alimentar pentru prepararea de aluaturi, budinci etc.
Bụtterschminke, *-n, f.* colorant pentru unt.
Bụtterschnitte, *-n, f.* v. Butterbrot.
Bụtterseite, *-n, f.* partea unsă cu unt (a unei felii de pâine, a unui sandvici); *(fig.)* partea bună, rozã a lucrului, aspectul pozitiv.
Bụttersoße, *-n, f.* sos făcut cu unt.
Bụtter|stolle, *-n, f.*, **Bụtter|stollen**, *-s, -, m.*, **Bụtter|stulle**, *-n, f. (reg.)* pâine cu unt.
Bụtterteig, *-(e)s, -e, m. (cul.)* aluat franţuzesc.
Bụttertonne, *-n, f.* putinei.
Bụttertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală cu unt.
Bụtterung *f. sg.* batere, separare a untului.
Bụttervogel, *-s, vögel, m. (reg.)* fluture.
Bụtterweck, *-(e)s, -e*, **Bụtterwecken**, *-s, -, m.* **1.** franzeluţă, chiflă unsă cu unt. **2.** franzeluţă, chiflă făcută cu unt.
bụtterweich *adj.* moale ca untul.
Bụtterwoche *f. sg. (bis.)* săptămâna brânzei.
Bụttfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Butt.
Bụttgeselle, *-n, -n, m. (ind. hârtiei)* muncitor de la cernerea pastei.
bụttig *adj. (reg.)* mic, minuscul.
Bụttner, *-s, -, m.* dogar, butnar.
Butyromẹter, *-s, -, n.* butirometru.
Bụtz, *-en, -en, m. (reg.)* **1.** sărut. **2.** lovitură. **3.** puşti, pici. **4.** v. Butze **(2)**.
Bụtze, *-n, -n, m. f.* **1.** secreţie vâscoasă (puroi, mucozităţi nazale etc.). **2.** *(reg.; la fructe)* cocean, cotor. **3.** deşeu metalic. **4.** *(turnătorie)* umflătură, îngroşare.
Bụtzen, *-s, -, m.* v. Butze.
bützen, *bützte, gebützt (du, er bützt), vb. (h) (reg.)* a săruta, a pupa.
Bụtzen|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* oţel deşeu.
Bụtzenglas, *-es, -gläser, n.* ochi de geam bombat.
Bụtzenscheibe, *-n, f.* geam bombat şi îngroşat în mijloc, rotalit.
Bụtzenwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* formaţie de cuiburi de minereu.
bụtzig *adj.* drăguţ.
Büvẹtte [-'vɛ-], *-n, f.* **1.** buvetă, bar mic. **2.** bufet (dulap).
Bụ̈x, *-en, f. (reg.)*, **Bụxe**, *-n, f. (pop.)* nădragi.
Bụxbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Buchsbaum.
B-Verkehr, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* comunicaţie prin semnale optice.
B-Verstärker, *-s, -, m. (tel.)* condensator de şuntare, condensator de trecere (pentru punerea la masă a frecvenţei înalte).
b.w. *presc.* de la bitte wenden! verso
BWL [be:ve:'ɛl] *f. sg. presc.* de la Betriebswirtschaftslehre.
Bypass-Leitung ['bae-], *-en, f. (tehn.; auto.)* conductă în derivaţie; conductă de ocolire.
Byzantịner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** bizantin(ă). **2.** *m.* monedă bizantină (de aur).
byzantịnisch *adj.* bizantin.
Byzantinịsmus, *-, m. sg.* **1.** bizantinism. **2.** servilism; falsitate.
bz. *presc.* de la bezahlt achitat.
Bz. *presc.* de la Bezirk.
bzw. *presc.* de la beziehungsweise.

C

C, c [tse:], -, -, *n.* **1.** (litera) C, c. **2.** *(mar.)* **C-Deck** puntea C (uneori punte de vreme rea). **3.** *(muz.)* do; **C-Dur** do major; **c-Moll** do minor; **C-Schlüssel** cheia de do.

C *presc.* de la **1.** Cäsar. **2.** Konsul. **3.** Carboneum. **4.** Coulomb. **5.** Celsius. **6.** Centum (cifră romană) o sută.

c *presc.* de la Cent.

Ca. *presc.* de la **1.** Calcium. **2.** Kalifornien.

ca. *presc.* de la circa.

Cab [kɛb], *-s, -s, n. (înv.)* birjă.

Caban [ka'bã], *-s, -s, m.* **1.** palton scurt bărbătesc. **2.** jachetă trei sferturi de damă.

Cabaret [kaba're:] v. Kabarett.

Cabrio *presc.* de la Cabriolet.

Cabriolet [kabrio'le:] v. Kabriolett.

Cachenez [kaʃ(ə)'ne:], -, - [-ne:s], *n.* fular, şal.

Cachet [ka'ʃe:], *-s, -s, n.* **1.** *(înv.)* sigiliu. **2.** *(elv.)* aspect specific.

Cache-Zwischen|speicher ['kɛʃ-], *-s, -, m. (inform.)* memorie cache, memoria tampon de prindere.

Café [ka'fe:], *-s, -s, n.* cafenea.

Cafeteria, *-s* şi *-rien* [-'ri:ən], *f.* restaurant cu autoservire.

Cafetier [kafe'tie:], *-s, -s, m. (înv.)* cafegiu, proprietar de cafenea.

Caisson [kɛ'sɔ̃:], *-s, -s, m. (hidr.)* cheson (la lucrări cu aer comprimat sub apă).

Caissonkrankheit *f. sg. (med.)* boală de cheson.

Cakes [ke:ks] *pl.* pesmeţi, fursecuri, biscuiţi.

cal *presc.*, de la Kalorie.

Calcium ['kaltsiʊ̃m], *-s, n. sg.* v. Kalzium.

Calf [kalf], *-s, n. sg.* piele de viţel pentru legat cărţi.

Calvinismus [kalvi-], -, *m. sg.* calvinism.

Calvinist, *-en, -en, m.* calvin(ist).

Camembert [kamã'be:ɐ], *-s, -s, m.* (brânză de) Camembert.

Camion [ka'miɔ̃: şi 'kamion], *-s, -s, m. (elv.)* camion.

Camionnage [kamio'na:ʒə] *f. (elv.)* transport de mărfuri.

Camionneur [kamjɔ'nø:ɐ], *-s, -s, m. (elv.)* expeditor; firmă de transportare a mărfurilor.

Camouflage [kamu'fla:ʒə] *f. sg.* camuflaj.

Camp [kɛmp], *-s, -s, n.* **1.** tabără de corturi. **2.** lagăr de prizonieri.

Campanile [kam-], *-s, -s, m.* v. Kampanile.

Campanula [kam-], *-len, f. (bot.)* campanulă (diferite specii din familia *Campanulaceae).*

Campeche|holz [kam'peʃ-], *-es, n. sg. (bot.)* lemn de băcan cu care se roşesc ouăle la Paşti *(Haematoxylon campechianum).*

campen ['kɛm-], *campte, gecampt, vb. (h) intr.,* **1.** a sta în cort sau în rulotă, a face camping. **2.** *(mil.)* a bivuaca, a campa.

Camper [kɛm-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care stă în tabără, care face camping.

campieren [kam-], *campierte, campiert, vb. (h) intr. (austr., elv.)* v. campen **(1).**

Camping ['kɛmpliŋ], *-s, -s, n.* tabără, camping.

Camping|ausrüstung, *-en, f.*, **Campingbedarf**, *-(e)s, m. sg.* echipament de tabără, de camping.

Campingplatz, *-es, -plätze, m.* loc amenajat pentru camping.

Campingzube|hör, *-s, n. sg.* accesorii de tabără, de camping.

Canaille [ka'naljə] şi [ka'najə], *-n, f.* v. Kanaille.

Cancan [kã'kã:], *-s, -s, m.* cancan (dans de cabaret).

canceln ['kɛntsln], *cancelte, gecancelt (ich canc(e)le) vb. (h) tr.* a anula, a revoca; **eine Buchung ~** a anula o rezervare.

cand. *presc.* de la Kandidat.

Canette|seide [ka'nɛt-], *-n, f. (text.)* fir de mătase, ibrişin.

Cañon ['kanjɔn] şi [kan'jo:n], *-s, -s, m. (geor.)* vale îngustă, canion.

Canossagang [ka-], *-(e)s, -gänge, m. (elevat)* act smerit de supunere, de pocăinţă.

Cantate [kan-], *-n, f.* v. Kantate.

Capa ['ka-], *-s, f.* pelerină roşie a toreadorilor.

Cape [ke:p], *-s, -s, n.* capă, pelerină.

Caprese [ka-], *-n, -n, m.* locuitor al insulei Capri.

Capriccio [ka'prɪtʃo], *-s, -s, n. (muz.)* capriciu.

Car [ka:ɐ], *-s, -s, m. (elv.) presc.* de la Autocar.

Caramel [ka-], *-s, -s, n. (elv.)* **1.** *sg.* v. Karamell. **2.** v. Karamelle.

Caravan ['ka(:)ravan], [kara'va:n] şi (rar) ['kɛrəvɛn], *-s, -s, m. (auto.)* **1.** automobil brec. **2.** caravană. **3.** stand de vânzare tip rulotă.

Carbong|um [kar-], *-s, n. sg. (înv.; chim.)* carbon.

Carepaket ['kɛə-], *-s, -e. n.* pachet cu ajutoare.

Cargo ['kar-], *-s, -s, m. (transp.)* cargou.

Carioca [ka-], *-s, f.* dans latino-american.

caritativ [ka-] *adj.* de binefacere; **eine ~e Organisation** o organizaţie de binefacere, organizaţie filantropică.

Carmen ['kar-], *-s, Carmina, n. (livr.)* poem.

Carotin [ka-], *-s, n. sg.* v. Karotin.

Cartoon [kaɐ'tu:n], *-s, -s, m.* sau *n.* **1.** caricatură. **2.** poveste de desen animat, bandă desenată.

Cäsar ['tsɛ:zaɐ], *-aren, -aren, m.* împărat, imperator, cezar.

Cäsarenherrschaft *f. sg.*, **Cäsarentum**, *-s, n. sg.*, regim imperial (al cezarilor).

Cäsarenwahn, *-s, m. sg.* cezaromanie, mania de a domina, de a stăpâni lumea.

cäsarisch *adj.* cezarian, imperial.

Case|in [kaze'i:n], *-s, n. sg.* v. Kasein.

cash [kɛʃ] *adv.* cu bani gheaţă, în numerar, cash.

Casino [ka-], *-s, -s, n.* v. Kasino.

Cäsium ['tsɛ:ziʊ̃m], *-s. n. sg. (chim.)* cesiu.

Cäsur [tsɛ'zuɐ], *-en, f. (metr.)* v. Zäsur.

Casus [ka:-], *-s, -s, m.* v. Kasus.

Catchup ['kɛtʃap], *-s, -s, m.* sau *n.* v. Ketchup.

Catering ['keitərɪŋ], *-s, n. sg.* aprovizionare cu alimente preparate, catering.

Catgut ['kɛtgat], *-s, n. sg.* v. Katgut.

Causerie [kozə'ri:], *-n* [-'ri:ən], *f.* conversaţie uşoară, cozerie.

Causeur [ko'zø:ɐ], *-s, -e, m.* cozeur, interlocutor spiritual.

Causeuse [ko'zø:zə], *-n, f.* **1.** sofa mică. **2.** cozeuză.

cbm *presc.* de la Kubikmeter.

ccm *presc.* de la Kubikzentimeter.

CD [tse'de: şi *(rar)* si:'di:], *-s, f. (inform.)* CD, compact disc; **eine ~ lesen** a citi un CD.

cdm *presc.* de la Kubikdezimeter.

CD-Platte [tse'de: şi *(rar)* si:'di:-], *-n, f. (inform.)* compact disc.

CD-ROM-Laufwerk, *-(e)s, -e, n. (inform.)* unitate de CD-ROM.

CD-Treiber, *-s, -, m. (inform.)* driver de CD, emulator de CD.

CDU [tse:de:'u:] *presc.* de la Christlich-Demokratische Union Uniunea Creştin-Democrată.

C-Dur ['tse:-], -, *n. sg. (muz.)* do major.

Cedent [tse-], *-en, -en, m. (com., jur.)* cedent.

Cedertanne ['tse:-], *-n, f.* v. Zedertanne.

Cedille [se'di:j(ə)], *-n, f.* sedilă.

Celesta [tse-], *-s* (sau *-sten), f. (muz.)* celestă.

Cellist [tʃɛ'lɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* violoncelist(ă).

Cello ['tʃɛlo], *-s, -s* (şi *Celli), n.* violoncel, celo.

Cellophan [tsɛlo'fa:n], *-s, n. sg.*, **Cellophane** *f. sg.* v. Zellophan.

Cello|spieler ['tʃɛlo-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* violoncelist(ă).

Celluloid [tsɛlulo'i:t], *-s, n. sg.* v. Zelluloid.

Cellulose, *-n, f.* v. Zellulose.

Celsius ['tsɛl-], -, *m. sg.* celsius (grad).

Cembalist [tʃɛm-], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* persoană care cântă la clavecin, clavecinist(ă).

Cembalo, *-s, -s* (sau *-li), n.* clavecin.

Cent [sɛnt şi tsɛnt], *-s, -s, m.* cent (monedă).

Centaurea [tsɛn-] *f. sg. (bot.)* albăstrea *(Centaurea cyanus).*

Centime [sã'ti:m], *-s* [-'ti:ms], *-s* [-'ti:m], *m.* centimă.

Cẹnto [ts-], *-s, -tọnen, m.* **1.** poezie compusă din versuri luate de la diferiți poeți. **2.** vers izolat dintr-o poezie pierdută.

Cẹrcle ['sɛrkl], *-s, -s, m.* **1.** cerc, societate; **~ halten** a organiza o reuniune, a reuni un cerc. **2.** *(austr.)* primele rânduri la teatru și în sala de concert.

Cẹrium ['tse:-], *-s, n. sg. (chim.)* ceriu.

Certepartie [sɛrtpar'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* contract între un proprietar de corabie și un exportator de mărfuri.

Cęs [tsɛs], *-, -, n. (muz.)* do-bemol.

Cęs-Dur, *-, n. sg. (muz.)* do bemol major.

cęs-Moll, *-, n. sg. (muz.)* do bemol minor.

cg *presc.* de la Zentigramm.

CGS-Maßsystem, *-s, -e, n. (fiz.)* sistem CGS.

Cetacęen [tseta'tse:ən] *pl. (zool.)* cetacee.

Cẹterach ['tse:-], *-s, m. sg. (bot.)* feriga *(Ceterach officinarum).*

Chagrịn [ʃa'grɛ̃:], *-s, -s, n.* **1.** piele de șagrin. **2.** supărare, întristare.

chagrin|artig *adj.* ca pielea de șagrin.

chagrinịeren, *chagrinierte, chagriniert, vb. (h) tr.* a șagrina; a imprima modele în piele.

Chagrinịermaschine, *-n, f. (ind. pielii)* mașină de șagrinat.

Chagrịnleder, *-s, -, n.* piele de șagrin.

Chaine ['ʃɛ:n(ə)], *-n, f.* **1.** *(text.)* urzeală. **2.** *(la dansuri în cerc)* lanț; **die ~ machen** a se înșira.

Chaise ['ʃɛ:zə], *-n, f.* **1.** scaun (cu brațe), fotoliu. **2.** trăsură, caleașcă. **3.** targă.

Chaiselọngue [ʃɛzə'lɔŋ] și [-'lõ:k], *-n* (și *-s*), *f.* șezlong.

Chaldäer [kal'dɛ:ɐ], *-s, -, m. (ist.)* caldeu.

chaldäisch *adj.* caldeian.

Chalọt [ʃa'lɛ:] și [ʃa'le:], *-s, -s, n.* **1.** căsuță elvețiană. **2.** vilă, foișor, castel.

Chalkograph [çal-], *-en, -en, m.* calcograf.

Chalkographịe, *-n* [-fi:ən], *f.* calcografie.

chalkographisch *adj.* calcografic.

Chalkotipịe, *-n* [-'pi:ən], *f.* calcotipie.

Chalzedọn [kal-], *-s, -e, m. (mineral.)* calcedonie.

Chalzịt [çal-], *-(e)s, -e, m.* calcit.

Chamäleon [ka-], *-s, -s, n.* **1.** *(zool.)* cameleon *(Chameleon vulgaris).* **2.** *(fig.)* om cu două fețe, fățarnic.

chamäleon|artig *adj.* cameleonic.

chamäleọntisch *adj.* cameleonic; *(fig.)* schimbător, nestatornic.

Chambregarnịst ['ʃãbr(ə)-], *-en, -en, m.* locatar, chiriaș al unei camere mobilate.

chamọis [ʃa'moa] *adj.* culoarea părului de cămilă, brun-galben, culoarea argilei, șamoa.

Chamọis, *-, n. sg.*, **Chamọisleder**, *-s, n. sg. (ind. pielii)* piele de căprioară, piele șamoa.

Chamọtte [ʃa'mɔt(ə)], *n. f.* argilă refractară, șamotă.

Champągner [ʃam'panjɐ], *-s, -, m.* șampanie.

Champągnerfabrik, *-en, f.* fabrică de șampanie.

Champągnerglas, *-es, -gläser, n.* pahar de șampanie.

Champągnerwein, *-(e)s, -e, m.* v. Champagner.

Chąmpignon ['ʃampinjɔŋ], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota campestris).*

Chąmpion ['tʃæmpiən] și **Champiọn** [ʃãpi'õ:], *-s, -s. m.* campion.

Championạt [ʃampio'na:], *-(e)s,* [-t(ə)s], *-e* [-tə] *n.* campionat.

Chąnce ['ʃãs(ə) și 'ʃaŋsə], *-n, f.* șansă, noroc, probabilitate.

Chąncengleich|heit *f. sg.* egalitate a șanselor.

chąncenlos *adj.* fără șanse.

changeạnt [ʃã'ʒã:] *adj. (despre țesături)* șanjant, în ape.

Changeạnt, *-s, -s, m.* **1.** *(text.)* stofă șanjantă, în ape. **2.** piatră prețioasă șanjantă.

changịeren [ʃã'ʒi:-], *changierte, changiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(livr., înv.)* a schimba. **2.** *(despre cai)* a schimba pasul; **das Pferd changiert** calul își schimbă pasul. **II.** *intr. (despre țesături)* a sclipi, a lucri, a bate în două culori.

Chanson [ʃã'sõ:], *-s, -s, n.* cântec.

Chansonnętte și **Chansonętte** [ʃãso'nɛtə], *-n, f.* **1.** șansonetă. **2.** cântăreață de șansonete.

Chansonęttesängerin, *-nen, f.* v. Chansonette **(2).**

Chantạge [ʃã'ta:ʒə], *-n, f.* șantaj.

Chąos ['ka:ɔs], *-, n. sg.* haos.

chaọtisch [ka'o:-] *adj.* haotic.

Chaperọn [ʃapə'rõ:], *-s, -s, m.* **1.** șapcă (în evul mediu). **2.** *(înv.)* însoțitoare mai în vârstă a unei tinere (la bal).

chaperonịeren, *chaperonierte, chaperoniert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a însoți o fată tânără în societate, a șaperona. **2.** *(fig.; înv.)* a păzi, a apăra, a ocroti.

chaptalisịeren [ʃap-], *chaptalisierte, chaptalisiert, vb. (h) tr.* a dezacri (vinul).

Charabąn [ʃara'bã:], *-s, -s, m.* brec.

Charạde [ʃa'ra:də], *-n, f.* v. Scharade.

Charąkter [ka'raktɐ], *-s, -tęre, m.* **1.** caracter, fire; **ein Mann von ~** un om de caracter; *(fig.)* **ein starker ~** o personalitate puternică. **2.** semn grafic prescurtat, (tip de) literă. **3.** grad, rang; **Dozent mit Titel und ~ eines Professors** conferențiar cu rang de profesor. **4.** caracter, formă; fizionomie, aspect; **die Besprechung trug vertraulichen ~** convorbirea avea un caracter confidențial; **rechtlicher ~** caracter juridic.

charąkter|ähnlich *adj.* cu caracter asemănător.

Charąkter|ähnlichkeit, *-en, f.* asemănare de caracter.

Charąkter|anlage, *-n, f. (psih.)* însușire, predispoziție.

Charąkter|athlet, *-en, -en, m. (fam.)* om rigid, inflexibil.

Charąkterbild, *-(e)s, -er, n. (arte plastice; lit.)* portret, pictură de caracter.

Charąkterbildung *f. sg.* formare a caracterului.

Charąkter|dar|steller, *-s, -, m.* actor care interpretează roluri de caracter.

Charąkter|eigenschaft, *-en, f.* trăsătură de caracter.

Charąkterfehler, *-s, -, m.* defect de caracter.

charąkterfest *adj.* statornic, hotărât; de caracter.

Charąkterfestigkeit *f. sg.* tărie de caracter, statornicie, fermitate de caracter.

charakterisịeren, *charakterisierte, charakterisiert, vb. (h) tr.* a caracteriza.

Charakterisịerung, *-en, f.* caracterizare.

Charakterịstik, *-en, f.* caracteristică.

Charakterịstikum, *-s, -ka, n.* caracteristică; însușire tipică.

charakterịstisch *adj.* caracteristic; **ein ~es Merkmal** însușire caracteristică, un semn de recunoaștere; **das war ~ für ihn** asta îl caracteriza.

charakterịstischerweise *adv.* în mod caracteristic.

Charąkterkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (arte)* cap de studiu, de expresie.

Charąkterkunde *f. sg.* v. Charakterologie.

charąkterlich *adj.* de caracter.

charąkterlos *adj.* **1.** lipsit de caracter. **2.** *(arte)* inexpresiv.

Charąkterlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de caracter; **er hat eine ~ begangen** a săvârșit o mârșăvie. **2.** *(arte)* lipsă de expresie.

Charąktermaske, *-n, f. (teatru)* mască a unui actor care joacă un anumit personaj.

Charakterologie *f. sg.* caracterologie.

charakterologisch *adj.* caracterologic.

Charąkterpuppe, *-n, f.* păpușă cu trăsături vii, expresive.

Charąkter|rolle *-n, f. (teatru)* rol de caracter.

Charąkter|roman, *-s, -e, m.* roman psihologic.

Charąkterschilderung, *-en, f.* caracterizare.

Charąkterschwäche, *-n, f.* slăbiciune de caracter.

Charąkter|spieler, *-s, -,* v. Charakterdarsteller.

Charąkter|stärke *f. sg.* tărie de caracter.

Charąkter|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de caracter.

charąktervoll *adj.* de caracter.

Charąkterzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de caracter.

Chąrge ['ʃarʒə], *-n, f.* **1.** povară, încărcătură, sarcină, greutate. **2.** funcție; rang, grad. **3.** *(teatru)* (mic) rol de caracter. **4.** *(tehn.)* șarjă (la furnal). **5.** *(mil.)* șarjă, atac de cavalerie, iureș, asalt. **6.** *(mil.)* gradat; **die ~n und die Mannschaften** ofițerii și trupa. **7.** deținător al unei demnități (într-o asociație studențească). **8.** salvă.

Chąrgenbekleider, *-s, -, m.* v. Charge **(6)**.

Chąrgenpferd, *-(e)s, -e, n, (mil.)* cal de serviciu, de schimb.

chargịeren [ʃar'ʒi:rən], *chargierte, chargiert, vb. (h) tr.* **1.** a încărca (arma, furnalul). **2.** a însărcina, a da o misiune. **3.** *(mil.)* a șarja, a ataca impetuos. **4.** a exagera.

Chargierkran, *-(e)s, -e (și -kräne), m.* macara de încărcare.

Chargierte, *-n, -n (ein Chargierter), m.* **1.** *(mil.)* gradat. **2.** student care ocupă o funcție într-o asociație studențească.

Chargịerung, *-en, f. (tehn.)* încărcare, șarjare.

Charisma ['ça:rɪsma] și [ça'rɪsma], *-s, -men* și *-mata n.* **1.** *(teol.)* har. **2.** fire amabilă, cuceritoare, charismă.

Charivạri [ʃari'va:ri] *-s, -s, m.* (și *n.)* **1.** confuzie, haos, zăpăceală, harabaură, neorânduială. **2.** larmă asurzitoare, tămbălău. **3.** breloc (la ceas).

Charlatạn [ʃar-], *-s, -e, m.* v. Scharlatan.

Charlatanerịe, *-n* [-'ri:ən], *f.* v. Scharlatanerie.

charmạnt [ʃar'mant] *adj.* șarmant, fermecător, încântător; **ein ~er Herr** un domn amabil; **~ lächeln** a zâmbi cuceritor.

Chąrme [ʃarm], *-s, m. sg.* șarm, farmec, grație; **~ haben** a fi fermecător; **ein unwiderstehlicher ~** un farmec irezistibil.

Chart [tʃart], *-s, -s, m.* sau *n.* **1.** *(ec.)* diagramă, grafic. **2.** *pl. (muz.)* listă de piese de succes.

Chąrta ['kar-], *-tae* și *-s, f.* **1.** cartă, document, diplomă, act. **2.** cartă, constituție, lege fundamentală.

Chart|analyse ['tʃart-], *-n, f. (ec.)* tehnică de analiză grafică.

Chąrte ['tʃartə], *-n, f.* v. Charta **(2).**

Chąrtepartie ['ʃartparti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* v. Certepartie.

Chąrter ['tʃar-], *-s, -s, m.* **1.** salvconduct, bilet de liberă trecere. **2.** *(mar., av.)* contract de închiriere, charter.

Chąrterer, *-s, -, m.* persoană care afretează, care închiriază un vas, un avion.

Chąrterflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu un avion charter, închiriat special.

Chąrterflugzeng, *-(e)s, -e, n.*, **Chąrtermaschine** *-n, f. (av.)* charter, avion închiriat în anumit scop (turistic, particular etc.).

chąrtern ['tʃartɐrn], *charterte, gechartert, vb. (h) tr. (mar.)* a navlosi, a închiria corăbii pentru transport (de mărfuri); *(av.)* a închiria un avion.

Chąrterung, *-en, f.* contract de închiriere a unui vas, a unui avion.

Chąrterverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic charter.

Chąrtervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de afretare.

Chartịsmus [tʃar-], *-, m. sg. (ist.)* cartism.

Chartịst *-en, -en, m. (ist.)* cartist.

Chartịstenbewegung *f. sg. (ist.)* mișcare cartistă.

Chartrẹuse [ʃar'trø:zə], *-n, f.* **1.** mănăstire chartreză. **2.** chartreuse (lichior). **3.** budincă din zarzavaturi și carne.

Chassepọtgewehr (ʃas(ə)'po:-], *-s, -e, n.* Chassepot (pușcă franceză).

chassịeren [ʃa'si:-], *chassierte, chassiert, vb. (h) intr.* v. schassieren.

Chassịs [ʃa'si:], *-, -, m.* șasiu (la automobil).

Chat [tʃæt], *-s, -s. m. (inform.)* chat, conversație în linie, prin internet.

chątten ['tʃætn], *chattete, gechattet (du chattest, er chattet), vb. (h) intr.* a duce conversații prin internet, a face chat.

Chątter ['tʃætɐ], *-s, -, m.* persoană care face chat.

Chaudeau [ʃo'do:], *-s. -s, m.* șodou.

Chauffeur [ʃo'fø:ɐ], *-s, -e, m.* şofer.
chauffieren, *chauffierte, chauffiert, vb. (h) intr.* şi *tr.* a conduce (automobilul), a şofa.
Chaussee [ʃo'se:], *-n, f.* şosea.
Chausseearbeiter, *-s, -, m.* lucrător rutier.
Chausseebau, *-(e)s, m. sg.* construire de şosele.
Chausseefloh, *-(e)s, -flöhe, m. (glumeţ)* motocicletă.
Chausseegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de trecere.
Chausseegeldeinehmer, *-s, -, m.* perceptor al taxei de trecere.
Chausseegabel, *-n, f.* ramificaţie de şosea, bifurcaţie.
Chausseegraben, *-s, -gräben, m.* şanţ al şoselei.
Chausseehaus, *-es, -häuser, n.* birou de percepere a taxei de trecere.
Chausseewanze, *-n, f.* v. Chausseefloh.
Chausseewärter, *-s, -, m.* cantonier,
chaussieren [ʃo'si:rən], *chaussierte, chaussiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a pietrui, a acoperi o şosea (cu prundiş, pietriş), a şosa; **einen Weg ~** a pietrui un drum. **2.** a încălţa.
Chaussierung *f. sg.* pietruire, acoperire a unei şosele (cu pietriş).
Chauvinismus [ʃovi-], *-, m. sg.* şovinism.
Chauvinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* şovin(ă).
chauvinistisch *adj.* şovin.
Check[1] [ʃɛk], *-s, -s, m. (elv.)* cec.
Check[2] [tʃɛk], *-s, -s, m.* **1.** *(sport)* împiedicare. **2.** *(tehn.)* control, verificare.
checken ['tʃɛkən], *checkte, gecheckt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a împiedica. **2** *(tehn.)* a controla, a verifica. **3.** *(fam.)* a înţelege.
Chef [ʃɛf], *-s, -s, m.* **1.** şef, conducător; superior; *(mil.)* **der ~ des Generalstab(e)s** şeful Marelui Stat Major. **2.** antreprenor.
Chefarzt, *-es, -ärzte, m.* medic-şef.
Chefaufseher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* inspector(-oare) general(ă).
Chefdirigent, *-en, -en, m. (muz.)* şef de orchestră, capelmaistru.
Chef-d'oeuvre [ʃɛ'dœ:vr(ə)], *-s, -s, n.* capodoperă.
Chefingenieur ['ʃɛfinʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer-şef.
Chefkorrespondent, *-en, -en, m.* reporter-şef.
Chefpilot, *-en, -en, m. (av.)* prim-pilot, pilot-şef.
Chefredakteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* redactor-şef.
Chefstellvertreter, *-s, -, m.* prim locţiitor.
Chefvisite [-vi-], *-n, f.* vizita medicului şef (în spital).
Chemie [çe'mi:] *f. sg.* **1.** chimie; **anorganische, organische, analytische ~** chimie anorganică, organică, analitică; *(fig.)* **die ~ stimmt** relaţia merge bine (între persoane). **2.** *(fam.)* chimicale; **das schmeckt nach ~** are gust de chimicale.
Chemiearbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-toare) în industria chimică.
Chemiearbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al muncitorilor chimişti.
Chemiearbeiterverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a muncitorilor chimişti.
Chemiebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere chimică.
Chemiefaser, *-n, f.* fibră sintetică.
Chemieindustrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie chimică.
Chemieingenieur [-lnʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer chimist.
Chemiemüll, *-s, m. sg.* deşeuri chimice.
Chemiewerk, *-(e)s, -e, n.* uzină chimică, fabrică de produse chimice.
Chemiewerker, *-s, -, m. (fam.)* v. Chemiearbeiter.
Chemigraph, *-en, -en, m.* zincograf.
Chemigraphie *f. sg.* zincografie.
Chemik ['çe:-] *f. sg.* componentă chimică a apei de fluvii, lacuri şi mare.
Chemikalien [çemi'ka:liən] *pl.* chimicale, substanţe chimice.
Chemikant, *-en, -en, m.* laborant.
Chemiker ['çe:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chimist(ă).
chemisch *adj.* chimic; **~e Fabrik** fabrică de produse chimice; **~er Prozess** proces chimic; **~e Untersuchung** analiză chimică; **~e Verbindung** combinaţie chimică; **~ rein** chimic pur.
Chemisett [ʃəmi'zɛt], *-(e)s, -s* (şi *-e), n.*, **Chemisette**, *-n., f.* **1.** piept de cămaşă bărbătească scrobit (pentru frac şi smoching). **2.** platcă, garnitură de culoare deschisă la bustul rochiilor de damă.
Chemismus [çe-], *m. sg.* chimism.
Chemist, *-en, -en. m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** chimist(ă). **2.** *(austr.)* farmacist(ă).
Chemokeule ['çe:mo-], *-n, f.* **1.** recipient pentru spray paralizant. **2.** *(fam.)* chimioterapie dură.
Chemotechnik [çemo-] *f. sg.* tehnologie chimică.
Chemotechniker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tehnician(ă) chimist(ă).
Chemotherapeutikum, *-s, -therapeutika, n.* preparat chimioterapeutic.
chemotherapeutisch *adj.* chimioterapeutic.
Chemotherapie *f. sg.* chimioterapie.
Chenille [ʃə'nɪljə], *-n, f.* **1.** *(text.)* jenilie. **2.** *(tehn.)* şenilă.
Cheque [ʃɛk], *-s, -s, m. (elv.)* v. Scheck[1].
Cherub ['çe:rUp sau 'ke:-], *-s, -im* (sau *-inen) m.* heruvim.
Cherubingesang, *-(e)s, -sänge, m.* imn, cântare de heruvim.
cherubinisch *adj.* serafic, de heruvim.
Cherubsgestalt, *-en, f.* chip, întruchipare de heruvim.
Cherusker [çe-], *-s, -, m. (ist.)* cherusc.
chevalereşk [ʃəva-] *adj.* cavaleresc, gentil, curtenitor.
Cheviot ['ʃeviɔt], *-s, -s, m. (text.)* şeviot.
Chevreau [ʃə'vro:], *-s, n. sg.*, **Chevreauleder**, *-s, n. sg.* şevro, piele de căprioară.
Chiasmus [çi-], *-, m. sg.* chiasm.
chic [ʃɪk] *adj.* v. schick.
Chicorée ['ʃɪkore:] şi [ʃiko're], *-s, m. sg.* (şi *f. sg.*) andivă.
Chiffon [ʃi'fɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** şifon; madipolon. **2.** petic, zdreanţă, cârpă.
Chiffonnier [ʃifo'nje:], *-s, -s, m. (înv.)* secretar, birouaş.
Chiffonnire [ʃifo'njɛ:rə], *-n, f.* **1.** măsuţă de cusut; comodă, scrin pentru trusa de cusut. **2.** *(elv.)* şifonier, dulap.
Chiffre ['ʃIfr(ə)], *-n, f.* **1.** cifră. **2.** cifru; scrisoare cifrată, criptografie. **3.** parolă. **4.** monogramă.
Chiffreadresse, *-n, f.* telegramă, depeşă cifrată, adresă telegrafică.
Chiffreanzeige, *-n, f.* anunţ cu cifru.
Chiffreschlüssel, *-s, -, m.* cheie de cifru.
Chiffreschrift, *-en, f.* scriere cifrată, criptică.
Chiffreur [ʃi'frø:ɐ], *-s, -e, m.* persoană care cifrează sau descifrează bine.
chiffrieren [ʃi'fri:rən], *chiffrierte, chiffriert, vb. (h) tr.* a cifra, a transmite (o comunicare) prin cifru.
Chiffrierkunst *f. sg.* criptografie, arta scrierii cu cifru.
Chiffriermaschine, *-n, f.* maşină de cifrat şi descifrat.
Chiffrierschrift *f. sg.* scriere cifrată.
Chiffrierverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de cifrare.
Chignon [ʃi'njɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** rulou pentru coc. **2.** coc, conci, şinion.
Chilene [tʃi- şi çi-], *-n, -n. m.* chilian, locuitor din Chile.
Chilenin, *-nen, f.* chiliană, locuitoare din Chile.
chilenisch *adj.* chilian.
Chilesalpeter ['çi:-], *-s, m. sg. (chim.)* salpetru de Chile.
Chili ['tʃi:li], *-s, m. sg.* **1.** ardei iute mexican *(Capsicum annuum).* **2.** sos picant cu ardei iute.
Chimäre [çi-], *-n, f.* (şi *fig.)* himeră.
Chinaapfel ['çi:-],*-s, -äpfel, m.* portocală *(Citrus sinensis).*
Chinabaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Chinarindenbaum.
Chinabohne, *-n, f.* v. Sojabohne.
Chinaessenz, *-en, f.* esenţă de chinchină.
Chinagras, *-es, n. sg. (bot.)* ramie, plantă textilă *(Boehmeria nivea).*
Chinarinde, *-n, f.* scoarţă de chinchină *(Cortex Chinae).*
Chinarindenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de chinchină *(Cinchona culisaya).*
chinarot *adj.* roşu de chinchină.
Chinasäure, *-n, f.* acid chinic.
Chinasilber, *-s, n. sg.* argint de China, aliaj argintat (din cupru, nichel şi zinc).
Chinastoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** chininā. **2.** chinchină.
Chinawein, *-(e)s, -e, m. (med.)* vin de China.
Chinawurzel, *-n, f. (bot.)* china braziliană, rădăcina de *Discaria febrifuga.*
Chinchilla[1] [tʃɪn'tʃIlja], *-s, f. (zool.)* şinşilă *(Chinchilla breviculata).*
Chinchilla[2], *-s, -s, n.* **1.** iepure de casă cu blană cenuşie. **2.** blană de şinşilă. **3.** haină din blană de şinşilă.
Chinese [çi-], *-n, -n, m.* **1.** chinez. **2.** tipar de probă pe hârtie chinezească.
Chinesenviertel, *-s, -, n.* cartier chinezesc (în oraşe din afara R. P. Chineze).
Chinesin, *-nen. f.* chinezoaică.
chinesisch *adj.* chinez(esc); **die große ~e Mauer** marele zid chinezesc; *(fig.)* **~e Mauer** zid chinezesc, zid de apărare, izolare.
Chinin [çi'ni:n], *-s, n. sg. (med.)* chinină.
Chintz [tʃints], *-es, -e, m. (text.)* creton, ţesătură de bumbac imprimată.
Chip [tʃIp], *-s, -s, m.* cip.
Chipkarte, *-n, f. (inform.)* placă de cip.
Chiragra ['çi:-], *-s, n. sg.* gută la mâini.
Chirologie [çi-] *f. sg.* v. Chiromantie.
Chiromant, *-en, -en, m.* chiromant.
Chiromantie [-'ti:] *f. sg.* chiromanţie.
Chirurg [çi'rUrk], *-en, -en, m.* chirurg.
Chirurgie *f. sg.* chirurgie.
chirurgisch *adj.* chirurgic, chirurgical; **~er Eingriff** intervenţie chirurgicală.
Chitin [çi-], *-s, n. sg. (entom.)* chitină.
Chitinpanzer, *-s, -, m. (entom.)* carapace chitinoasă.
Chlor [klo:ɐ], *-s, n. sg. (chim.)* clor.
Chloral, *-s, n. sg. (chim.)* cloral.
Chloralhydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat de cloral.
Chloraluminium, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de aluminiu.
Chlorat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorat.
Chlorblei, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură de plumb.
Chlorderivat [-'va:t], *-(e)s, -e, n. (chim.)* derivat clorat.
Chloreisen, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de fier.
chloren ['klo:rən], *chlorte, gechlort, vb. (h) tr.* a clora.
chlorfrei *adj. (chim.)* **1.** fără clor. **2.** neclorat, netratat cu clor.
Chlorgas, *-es, -e, n. (chim.)* clor gazos.
chlorhaltig *adj.* cu clor, conţinând clor.
Chlorhydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorhidrat.
Chlorid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* clorură.
chlorieren [klo'ri:rən], *chlorierte, chloriert, vb. (h) tr.* v. chloren.
chlorig *adj. (chim.)* cloros.
Chlorit, *-(e)s, -e.* **1.** *m. (mineral.)* clorit. **2.** *n. (chim.)* clorit.
Chlorkali(um), *-s, n. sg. (chim.)* clorură de potasiu.
Chlorkalk, *-(e)s, m. sg. (chim.)* clorură de var.
Chlorkautschuk, *-s, m. sg. (chim.)* clor cauciuc.
Chlorkupfer, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de cupru.
Chlormesser, *-s, -, m. (chim.)* clorometru.

Chlormessung, *-en, f. (chim.)* clorometrie.
Chlornatrium, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de sodiu.
Chloroform, *-s, n. sg. (chim.)* cloroform.
chloroformieren, *chloroformierte, chloroformiert, vb. (h) tr.* a cloroformiza.
Chlorophyll [kloro'fYl], *-s, n. sg. (bot.)* clorofilă.
Chlorophyllkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte de clorofilă.
Chloroplast, *-en, -en, m. (bot.)* cloroplast, purtător al clorofilei.
Chlorose, *-n, f.* **1.** *(bot.)* clorază. **2.** *(med.)* anemie.
chlorsauer *adj. (chim.)* care conține acid de clor; **~e Verbindung** clorat; **~es Kali** clorat de potasiu.
Chlorsäure, *-n, f. (chim.)* acid cloric.
Chlorschwefel, *-s, m. sg. (chim.)* clorură de sulf.
Chlorsilber, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de argint.
Chlor|überträger, *-s, -, m. (chim.)* purtător de clor.
Chlorung, *-en, f. (chim.)* clorizare.
Chlorür, *-s, n. sg. (chim.)* clorură.
Chlorverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al clorului.
Chlorwasser|stoff, *-(e)s, m. sg.*, **Chlorwasser|stoffgas**, *-es, -e, n.*, **Chlorwasser|stoffsäure** *f. sg. (chim.)* acid clorhidric.
Chlorzink, *-s, n. sg. (chim.)* clorură de zinc.
Choc [ʃɔk], *-s, -s, m.* șoc; lovitură; atac.
chokant [ʃɔ-] *adj.* șocant; supărător.
chokieren, *chokierte, chokiert, vb. (h) tr.* a șoca; a leza; a scandaliza.
Cholera ['ko:-] *f. sg.* holeră; **~ der Kinder** enterită holeriformă; **leichte ~** holerină.
cholera|ähnlich, **cholera|artig** *adj.* holeriform, asemănător holerei.
Cholera|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac de holeră.
Cholera|bazillus, *-, -zillen, m.* bacil de holeră.
Cholera|epidemie, *-n* [-mi:ən] *f.* epidemie de holeră.
Choleragift, *-(e)s, -e, n.* toxină holerică.
cholerakrank *adj.* bolnav de holeră, holeric.
Choleratropfen *pl.* picături antiholerice.
Choleriker [ko-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* coleric(ă), persoană colerică, violentă.
Cholerine *f. sg.* holerină.
cholerisch *adj.* coleric, iute la mânie.
Cholesterin [çolɛstɛ'ri:n] și [ko-], *-s, n. sg.* colesterină.
Cholesterin|spiegel, *-s, -, m.* nivel al colesterinei (în sânge).
Chor[1] [ko:ɐ], *-(e)s, Chöre, m.* **1.** *(muz.)* cor, grup de cântăreți; **im ~ singen** a cânta în cor. **2.** cor, compoziție vocală (pentru mai multe voci); **einen vierstimmigen ~ singen** a cânta un cor pe patru voci. **3.** *(teatr.)* cor antic; **mit dem ~ einfallen** a ține isonul, a repeta în cor.
Chor[2], *-(e)s, -e* (și *Chöre*) **1.** *m.* (și *n.) (arhit.)* cor, strană. **2.** balcon, galerie a corului (într-o biserică). **3.** *n. (reg., peior.)* companie, șleahtă, gașcă; **ein liederliches ~** o gașcă desfrânată.
Choral [ko'ra:l], *-s, -räle, m.* coral.
choral|ähnlich, **choral|artig** *adj.* asemănător unui coral.
Choralbuch, *-(e)s, -bücher, n.* antifonar.
Choralist, *-en, -en, m.* prim corist al unui cor bisericesc.
Choralpartita, *-titen, f. (muz.)* partită corală.
Chor|altar, *-s, -täre, m.* altar principal.
Choralvor|spiel, *-(e)s, -e, n.* preludiu coral.
Chor|amt ['ko:ɐ-], *-(e)s, -ämter, n. (bis. cat.)* slujbă bisericească celebrată la altarul principal.
chor|artig în formă de cor.
Chorbischof, *-s, -schöfe, m.* locțiitor de episcop.
Choreograph [koreo-], *-en, -en, m.* core(o)graf.
Choreographie, *-n, f.* core(o)grafie.
choreographisch *adj.* core(o)grafic.
Chorführer, *-s, -, m.* **1.** dirijor de cor. **2.** *(fig.)* conducător; șef; corifeu.
Chorgang, *-(e)s, -gänge, m. (arhit.)* deambulatoriu.
Chorge|hilfe, *-n, -n, m.* paracliser.
Chorgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** retribuție a cântăreților. **2.** *(bis.)* bani (dați preotului) pentru liturghie.
Chorgesang, *-(e)s, -sänge, m.* coral, cor.
Chorgesangbuch, *-(e)s, -bücher, n. (bis.)* antifonar.
Chorge|stühl, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.* și *ev.)* strana preoților.
Chorgitter, *-s, -, n.* grilaj în fața corului.
Chor|haube, *-n, f.* partea din spate a bisericii.
Chor|hemd, *-(e)s, -en, n. (bis.)* stihar.
Chor|herr, *-n, -en, m. (bis.)* canonic.
choriambisch [ko-] *adj.* coriambic.
Choriambus, *-, -ben, m. (metr.)* coriamb, picior de vers compus dintr-un troheu și un iamb.
chorisch *adj.* în cor.
Chorist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* corist(ă).
Choristenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de corist.
Chorknabe, *-n, -n, m.* băiat care cântă în corul bisericesc.
Chorkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de cor.
Chörlein ['kø:ɐ-], *-s, -, n.* **1.** *(muz.)* cor mic. **2.** balconaș, foișor.
Chorleiter, *-s, -, m.* dirijorul corului.
Chormantel, *-s, -mäntel, m. (bis.)* sfită.
Chornonne, *-n, f.* călugăriță coristă.
Chorpult, *-(e)s, -e, n.* strană.
Chorprobe, *-n, f.* repetiție la cor.
Chor|regent [-regɛnt], *-en, -en, m. (bis.)* conducător al corului (într-o biserică catolică).
Chor|rock, *-(e)s, -röcke, m. (bis. cat.)* haină liturgică a preotului.
Chorsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* corist(ă), cântăreț(-eață) în cor.
Chorsatz, *-es, -sätze, m.* scriitură corală.
Chorschranke, *-n, f. (bis. cat.)* balustradă în fața altarului principal.
Chorschüler, *-s, -, m.* băiat, elev corist.
Chorschwester, *-n, f.* coristă.
Chor|stimme, *-n, f.* voce de cor.
Chor|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Chorgestühl.
Chor|übungen *pl.* exerciții de cor, de ansamblu.
Chorus, *-, Chöre, m.* cor.
chorweise *adv.* în cor.
Chorwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare corală.
Chose ['ʃo:zə], *-n, f.* **1.** obiect, lucru; treabă. **2.** *(iron.)* lucru neplăcut.
Chrestomathie [çrɛstoma'ti:] și [kr-], *-n, f.* crestomație, antologie.
Chrie [çri:ə], *-n* ['çri:ən], *f. (inv.)* schemă de redactare; redactare, compunere.
Chrisam ['çri:zam], *-s, m. sg. (bis.)* mir.
Chrisambüchse, *-n, f.* vas pentru păstrarea mirului.
Chrisma [çrɪs-], *-s, n. sg.* v. Chrisam.
Christ [krɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** creștin(ă); **ein gläubiger ~** un creștin convins, credincios; *(fig.)* **er ist und bleibt ein wunderlicher (sau toller) ~** este un om ciudat și așa rămâne cât va trăi. **2.** *m. (reg.; în expr.)* **der heilige ~ a)** Crăciun; **b)** cadou de Crăciun.
Christ|abend, *-s, -e, m.* ajunul Crăciunului.
Christ|auge, *-s, -n, n. (bot.)* steliță, ochiul-boului *(Aster amellus).*
Christbaum, *-(e)s, -bäume, m. (reg.)* pom de Crăciun.
Christbescherung, *-en, f.* **1.** dar de Crăciun. **2.** împărțire a darurilor de Crăciun.
Christbirne, *-n, f.* pară grasă.
Christblume, *-n, f. (bot.)* spânz *(Helleborus odorus).*
Christdemokrat, *-en, -en, m. (pol.)* membru al unui partid creștin-democrat.
christdemokratisch *adj. (pol.)* creștin-democrat.
Christdorn, *-(e)s, -e(n), m.* v. Christusdorn.
Christengemeinde *f. sg.* comunitate de creștini, parohie creștină.
Christenglaube, *-ns*, **Christenglauben**, *-s, m. sg.* credință creștină, religie creștină.
Christenheit *f. sg.* creștinătate; creștinism.
Christenkind, *-(e)s, -er, n.* creștin(ă).
Christenlehre *f. sg.* creștinism, învățătură creștină.
Christenliebe *f. sg.* iubire creștină.
Christenmensch, *-en, -en, m.* **1.** creștin. **2.** *(fig.)* om de treabă.
Christenpflicht *f. sg.* datorie creștinească.
Christen|seele, *-n, f.* **1.** suflet de creștin. **2.** *(fig.)* om de treabă.
Christen|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit creștin.
Christentum, *-s, n. sg.* creștinism.
Christentümelei *f. sg.* creștinism de paradă.
Christenverfolgung, *-en, f.* prigoană, prigonire a creștinilor.
Christenvolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** popor creștin. **2.** creștinătate.
Christfest, *-(e)s, n. sg.* Crăciun.
Christgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de Crăciun,
christianisieren, *christianisierte, christianisiert, vb. (h) tr.* a creștina.
christkatholisch *adj. (elv.)* catolic de stil vechi.
Christkind, *-(e)s*, **Christkindchen**, *-s*, **Christkindl**, *-s*, **Christkindlein**, *-s, n. sg. (bis.)* copilul Iisus; pruncul Iisus (care aduce daruri de Crăciun).
christlich *adj.* creștin(esc).
Christlichkeit *f. sg.* sentiment creștin.
christlich-sozial *adj. (pol.)* social-creștin.
Christlich-Soziale, *-n, -n (ein Christlich-Sozialer), m. (pol.)* social-creștin.
Christmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de Crăciun.
Christmesse, **Christmette**, *-n, f. (bis.)* liturghie din noaptea Crăciunului.
Christmonat, **Christmond**, *-(e)s, -e, m. (pop.)* luna Crăciunului, decembrie.
Christnacht, *-nächte, f.* noaptea Crăciunului.
Christophskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* orbalț, cristoforă *(Actaea spicata).*
Christ|rose, *-n, f.* v. Christblume.
Christ|schein, *-(e)s, m. sg.* lumină a lunii în decembrie.
Christ|stolle, *-n, f.*, **Christ|stollen**, *-s, -, m.* cozonac de Crăciun.
Christ|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Crăciun.
Christus|auge, *-s, -n, n.* v. Christauge.
Christusbild, *-(e)s, -er, n.* icoană cu chipul lui Cristos.
Christusdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* **1.** păliur *(Paliurus-Spina Christi).* **2.** gledicie *(Gleditschia triacanthos).* **3.** alor spinos *(Euphorbia splendens).*
Christuskirche *f. sg.* biserica lui Cristos.
Christuskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (arte)* cap de Crist.
Christuslehre *f. sg.* cristologie.
Christus|orden, *-s, m. sg.* ordinul lui Cristos.
Christvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* forfecuță *(Loxia curvirostra).*
Christwoche, *-n, f. (bis.)* săptămână a Crăciunului.
Christwurz *f. sg.* v. Christblume.
Chrom [kro:m], *-s, n. sg. (chim.)* crom.
Chromat [kro'ma:t], *-s, n. sg. (chim.)* cromat.
Chromatdruck, *-(e)s, -e, m.* v. Chromodruck.
Chromatik *f. sg.* **1.** teorie a culorilor, cromatică. **2.** *(muz.)* gamă cromatică.

chromatisch *adj.* **1.** cromatic, colorat; *(fiz.)* **~e Polarisation** polarizaţie cromatică. **2.** *(muz.)* cromatic; **~e Tonleiter** scală (gamă) cromatică.
Chromatịsmus, *-, -men, m.* cromatism.
Chromatomẹter, *-s, -, n. (fiz.)* măsurător pentru intensitatea culorilor transparente.
Chromatophọr, *-en, -en, n. (bot., zool.)* cromatofor, cromofor, cromatocit.
Chrọmblei, *-(e)s, n. sg. (chim.)* cromat de plumb.
chrọmblitzend *adj.* sclipind ca cromul, din cauza cromului.
Chrọmdruckfarb|stoffe *pl. (tipogr.)* substanţe pentru cromolitografie.
Chrọm|eisen, *-s, n. sg.*, **Chrọm|eisen|erz**, *-es, -e, n. (chim.)* cromat de fier.
Chrọm|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (chim.)* cromit.
Chrọmgelb, *-s, n. sg.* galben de crom.
chrọmgrün *adj.* verde de crom.
chrọmhaltig *adj. (chim.)* conţinând crom.
chrọmieren [kro'mi:rən], *chromierte, chromiert, vb. (h) tr.* a croma.
Chrọmisfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peste din Marea Tiberiadei *(Chromis galileus).*
Chrọmleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită în compuşi de crom.
chrọmlegiert *adj. (chim.)* aliat cu crom.
Chrom(o)lithographie, *-n, f.* cromolitografie, gravură în culori.
Chrọm|mangan|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel cromangan.
Chrọmnickel, *-s, n. sg.* nichel-crom.
Chrọmnickel|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel nichel-crom.
Chrọmodruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar în culori.
chromogẹn *adj.* care formează substanţă colorantă.
Chromolịth, *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* cromolit.
Chromolithograph, *-en, -en, m.* cromolitograf.
chromolithographisch *adj.* cromolitografic.
Chromoplạst, *-en, -en, m. (bot.)* cromoplast.
Chromosọm [kro-], *-s, -en, n. (biol.)* cromozom.
Chromosọmentheorie *f. sg.* teorie a cromozomilor.
Chromotypie, *-n* [-'i:ən], *f.* cromotipie.
Chrọmrot, *-s, n. sg.* roşu de crom.
chrọmsauer [kro:m-] *adj.* care conţine acid cromic.
Chrọmsäure, *-n, f. (chim.)* acid cromic.
Chrọmsäure|element, *-(e)s, -e, n.* element cu acid cromic.
Chrọm|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel cu crom, oţel cromat.
Chrọm|stahlguss, *-es, -güsse, m.* oţel-crom turnat.
Chrọm|uhr, *-en, f.* ceas cromat.
Chrọmverbindung, *-en, f. (chim.)* aliaj, combinaţie cu crom.
Chrọmziegenleder, *-s, n. sg.* piele crom de capră.
Chrọnik ['kro:-], *-en, f.* cronică, letopiseţ; *(glumeţ)* **er ist eine wandelnde ~** el cunoaşte toate bârfele, este o cronică ambulantă.
Chrọnika ['kro:-] *pl.* cronică; **die Bücher der ~** paralipomenele.
Chrọnikenschreiber, *-s, -, m.* cronicar.
chrọnisch *adj.* cronic, învechit; **~e Krankheit** boală cronică.
Chronịst, *-en, -en, m.* v. Chronikenschreiber.
Chronogrạmm, *-s, -e, n.* cronogramă.
Chronograph, *-en, -en, m.* **1.** cronicar, cronograf. **2.** (ceas) cronograf.
Chronographie, *-n* [-'fi:ən] *f.* cronografie; cronică.
Chronolọg [kro-], *-en, -en,* **Chronologe**, *-n, -n, m.* cronolog.
Chronologie, *-n* [-'gi:ən] *f.* cronologie.
chronologisch *adj.* cronologic.
Chronomẹter, *-s, -, n.* (şi *m.)* cronometru.
Chronomẹter|stand, *-(e)s, -stände, m.* punct de cronometrare.
chronomẹtrisch *adj.* cronometric.
Chronoskọp, *-s, -e, n* cronoscop, indicator de timp.
Chronostichon [-çɔn], *-s, -chen* (şi *-cha), n.* cronogramă în versuri.
Chrysalis ['çry:zalis], **Chrysalịde** [çrysa'li:də], *-liden, f. (entom.)* crisalidă, nimfă.
Chrysanthẹme [çryzan'te:mə şi kryzan'te:mə], *-n, f.,* **Chrysạnthemum** [çry'zantemʊm], *-s, -emen, n.* crizantemă *(Chrysanthemum).*
Chrysolịth [kryzo'li:t şi çry-], *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m. (mineral.)* crisolit (oliviu).
chthọnisch ['çto:-] *adj.* htonic; **~e Gottheiten** zeii infernului.
churwelsch ['ku:e-] *adj.* retoroman.
Chylus ['çy:-], *-, m. sg. (fiziol.)* chil.
Chymus ['çy:-], *-, m. sg. (fiziol.)* chim.
Cibọrium [tsi-], *-s, -rien* [-rɪən] *n.* artofor, anaforniţă.
Cịcero ['tsi:tsero şi 'tsɪ-], *f. sg.* cicero, unitate de măsură tipografică (cam 4 mm); caracter de literă tipografica în mărime de 1 cicero.
Cicerọne [tsitse-], *-s, -s* (şi *-, -ni), m.* cicerone, ghid.
ciceroniạnisch, **ciceronisch** *adj.* ciceronian.
Cịceroschrift *f. sg.* v. Cicero.
Cicisbẹo [tsitsɪs-], *-s, -s, m.* **1.** însoţitor al unei doamne, cicisbeu. **2.** curtezan, amant.
Cịmbal ['tsɪ-], *-s, -e* şi *-s, n.* v. Zimbal.
Cine|ạst [sine'ast], *-en, -en, m.* **1.** cineast, creator de film. **2.** critic de film. **3.** spectator entuziast al filmelor.
Cipollịn [tsɪ-], *-s, m. sg.* cipolin, marmură cu structură foioasă.
cịrca ['tsɪrka] *adv.* circa, aproximativ.
Cịrcus ['tsɪrkUs], *-, -se, m.* v. Zirkus.
Cịrruswolke ['tsɪ-], *-n, f.* nor cirus.
Cịs [tsɪs], *-, -, n. (muz.)* do-diez.
cis|alpịnisch [tsɪs-] *adj.* cisalpin.
Cịs-Dur, *-, n. sg. (muz.)* do-diez major.
cịs-Moll, *-, n. sg. (muz.)* do-diez minor.
Cịstensänger ['tsɪstsən-], *-s, -, m. (ornit.)* pasăre cântătoare care coase la un loc frunze de stuf pentru a-şi face cuibul *(Cisticola).*
C-Klarinette ['tse:-], *-n, f. (muz.)* clarinet (în do).
cl *presc.* de la Zentiliter.
Clair-obscụr [klɛrop'sky:ɐ], *-s, sg. n.* **1.** *(arte)* clarobscur. **2.** *(tipogr.)* monocrom.
Clan [kla:n şi klæn], *-s, -e* (şi *-s, -s), m.* **1.** clan, trib, seminţie. **2.** rubedenii, gaşcă, clică.
Clạnschaft ['kla:n- şi 'klæn-], *-en, f.* asociaţie de triburi.
Clạque[1] ['klak], *-s, -s, m.* clac, joben.
Clạque[2] ['klakə] *f. sg. (teatru)* clacă, spectatori plătiţi să aplaude (pentru a asigura succesul piesei prin aplauze).
Claqueụr [kla'kø:ɐ], *-s, -e, m. (teatru)* spectator plătit să aplaude.
Clearing ['kli:rɪŋ], *-s, -s, n. (ec.)* cliring, compensare, decontare multilaterală de creanţe şi datorii (în sistemul de plăţi naţional sau internaţional).
Clearing|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de compensare.
Clearinghaus, *-es, -häuser, n. (fin.)* casă de cliring, de compensare.
Clearingverkehr, *-(e)s, m. sg. (fin.)* tranzacţii, intrări şi ieşiri după sistemul cliringului.
Clematis [kle-], *-, f. (bot.)* v. Klematis.
Clementịne [kle-], *-s, f.* v. Klementine.
Clerk [kla:(r)k], *-s, -s, m.* **1.** *(in Marea Britanie şi SUA)* **a)** salariat în comerţ; **b)** funcţionar la tribunal. **2.** *(in Marea Britanie)* cleric al bisericii anglicane.
clẹver ['klɛvɐ] *adj.* destoinic, priceput, isteţ.
Clinch [klɪnʧ], *-es, m. sg. (la box)* clinch, luptă corp la corp.
Clip [klɪp], *-s, -s, m.* (şi *n.)* scoabă, cleşte, cârlig, agrafă, cataramă, clips.
Clique ['klɪkə], *-n, f.* clipă, gaşcă, bandă.
Cliquenwesen, *-s, n. sg.* metodă, activitate de clică, de gaşcă.
Cliquenwirtschaft *f. sg.* spirit de clică, dominaţie de clică.
Clou [klu:], *-s, -s, m.* poantă, moment culminant, atracţie principală.
Clown [klaon], *-s, -s, m.* clovn, măscărici.
Clownerie [klaonə'ri:], *-n* [-'ri:ən] *f.* clovnerie.
Clụb [klUp], *-s, -s, m.* v. Klub.
Clụster ['klastɐ], *-s, -, m. (inform.)* cluster, unitate de alocare.
cm *presc.* de la Zentimeter.
cmm presc. de la Kubikmillimeter.
c-Moll [tse:-], *-, n. sg. (muz.)* do minor.
Co. [ko:] *presc.* de la Kompanie.
Cobalt ['ko:-], *-s, n. sg.* v. Kobalt.
Cochenịlle [koʃe-], *-n, f. (entom.)* v. Koschenille.
Cochenillenbad, *-(e)s, -bäder, n.* . v. Koschenillenbad.
Cochenillenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Koschenillenbaum.
Cochenillenrot, *-s, n. sg.* v. Koschenillenrot.
Cọckpit ['kɔkpɪt] *-s, -s, n.* **1.** cocpit; banchetă în partea posterioară a unei bărci. **2.** cabină a piloţilor în avioane (cu reacţie). **3.** cabina pilotului la maşinile de curse.
Cọcktail ['kɔkte:l], *-s, -s, m.* cocteil.
Cọde [ko:t], *-s, -s, m.* **1.** *(jur.)* cod. **2.** cod, cheie de cifru.
Cọdetaste ['ko:t-], *-n f. (inform.)* tasta ALT.
Cọdex ['ko:-], *-* (şi *es), -e* (şi *-dizes), m.* v. Kodex.
codịeren [ko'di:rən], *codierte, codiert, vb. (h) tr. (inform.)* a codifica, a cifra.
Coeur [kø:ɐ], *-(s), -(s), n.* cupă (la jocul de cărţi).
Coffe|ịn, *-s, n.* v. Koffein.
Cọgnac ['kɔnjak], *-s, -s, m.* coniac.
cọgnacfarben *adj.* de culoarea coniacului.
Coiffeụr [koa'fø:ɐ], *-s, -e, m.* coafor.
Coiffeuse [koa'fø:zə], *-n, f.* coafeză.
Coiffụre [koa'fy:ɐ], *-n, f.* **1.** artă a coafurii. **2.** *(elv.)* salon de coafură. **3.** *(inv.)* coafură artistică.
Cọlibazillus ['ko-], *-, -zillen, m. (med.)* colibacil.
Collạge [kɔ'la:ʒe], *-n, f.* colaj.
collagieren [kɔla'ʒi:rən], *collagierte, collagiert, vb. (h) tr.* a crea prin colaj.
Cọllie ['kɔli:], *-s, -s, m.* rasă de câine ciobănesc scoţian.
Colliẹr [kɔ'lie:], *-s, -s, n.* colier.
Combịne [kɔm'bain], *-s, f. (agr.)* combină.
Combịneführer *-s, -, m.* combiner.
Commẹnt [co'mã], *-s, -s, m. (inv.)* cod al obiceiurilor asociaţiilor studenţeşti.
Commẹntbrüder *pl. (inv.)* studenţi făcând parte din aceeaşi asociaţie studenţească.
commẹntmäßig *adj. (inv.)* conform cu uzanţele studenţeşti.
commẹntwidrig *adj. (inv.)* contrar uzanţelor studenţeşti.
Commịs [kɔ'mi:], *-, -, m.* ajutor de negustor, amploiat comercial.
Commịsvoyageụr [kɔ'mi:voaja'ʒø:ɐ], *-s, -s, m.* comis-voiajor.
Communique [kɔmyni'ke:], *-s, -s, n.* v. Kommuniqué.
Compagnie [kɔmpa'nji:], *-n* ['-ji:ən], *f.* v. Kompanie.
Compagnọn [-'njõ:], *-s, -s, m.* v. Kompagnon.
Cọmpoundkabel ['kɔmpaund-], *-s, -, n. (electr.)* cablu compound.
Cọmpoundmaschine, *-n, f.* maşină compound.
comptạnt [kõ'tã:] *adj.* v. kontant.
Comptoir [kõ'toa:ɐ], *-s, -s, n.* v. Kontor.
Compụter [kɔm'pju:tɐ], *-s, -, m.* computer, calculator; **den ~ starten** a porni calculatorul.
Compụter|ausdruck, *-(e)s, -e, m. (inform.)* text produs de calculator şi imprimat de imprimantă.
Compụterbild, *-(e)s, -bilder, n.* imagine-fantomă produsă de calculator.
compụterge|steuert *adj.* controlat, asistat de calculator.
computerge|stützt *adj.* asistat de calculator.

computerisieren, *computerisierte, computerisiert, vb. (h.) tr.* **1.** a computeriza, a prevedea cu calculatoare. **2.** a adapta, a pregăti pentru calculator. **3.** a introduce în calculator, a stoca, a înregistra, a memora.
Computer|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la calculator.
Computer|sprache, *-n., f.* limbaj de programare.
computer|unterstützt *adj.* v. computergestützt.
Computervirus [-vi:-], *-, -viren, n.* (şi *m.*) *(inform.)* virus informatic.
Computerwissenschaft *f. sg.* informatică.
Comte [kõ:t], *-, -s, m.* conte.
Comtesse [kõ'tɛs(ə)], *-n, f.* v. Komtesse.
Conferencier [kõferã'sie:], *-s, -s, m.* **1.** conferenţiar, vorbitor. **2.** prezentator de program, moderator.
conferieren, *conferierte, conferiert vb. (h) tr. (austr.)* a prezenta (un program de varietăţi).
Container [kɔn'te:nɐ], *-s, -, m. (tehn.)* container.
Containerbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară pentru containere.
Container|einsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* containerizare, utilizare de containere.
Container|hafen, *-s, -häfen, m.* port pentru containere.
Containerschiff, *-(e)s, -e, n.* cargou.
Containerverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport cu containere.
Controller [kɔn'troʊlɐ], *-s, -, m. (ec.)* controler, economist specializat în calculul şi planificarea preţurilor de cost, auditor.
Controlling [kɔn'troʊlIŋ], *-s, n. sg. (ec.)* controling, conducere, coordonare, audit.
Conveyer [kɔn've:ɐ], *-s, -, m. (tehn.)* conveier, transportor, bandă rulantă.
cool [ku:l] *adj. (fam.)* **1.** calm, cu sânge rece; **lass dich nicht provozieren, bleib ~!** nu te lăsa provocat, stai calm! **2.** sigur, lipsit de risc; **ein ~es Versteck** o ascunzătoare sigură. **3.** grozav, super; **ein ~er Preis** un preţ foarte bun. **4.** la modă, modern; **die Musik war echt ~** muzica a fost (super)marfă.
Copyright ['kɔpIrait], *-s, -s. n.* drept de editare, copyright.
Coquille (kɔ'ki:j(ə)], *-n* [-'ki:jən], *f. (mai ales pl.)* cochilie, carapace (de scoică).
Cord [kɔrt], *-s, -s, m. (text.)* v. Kord.
Corner ['kɔ:nɐ], *-s, -(s), m.* **1.** *(sport)* corner, lovitură de colţ. **2.** *(sport)* colţ (la ringul de box). **3.** creşterea cursului (la bursă).
Cornichon [kɔrni'ʃõ:], *-s,* -s, *n.* castravecior pentru murat.
Corso ['kɔrzo], *-s, -s, n.* v. Korso.
cos [kɔs] *presc.* de la Kosinus.
cosec ['kɔsɛk] *presc.* de la Kosekans.
cot(g) [kɔt-] *presc.* de la Kotangens.
Cottage ['kɔtIdʒ], *-, -s, n. (reg.)* casă de ţară; vilă.
Cõtus ['tsø:-], *-, -ten, m. (inv.)* secţie, divizie, clasă paralelă.
Couch [kaotʃ], *-es, f.* studio, canapea.
Couchgarnitur, *-en, f.* garnitură compusă din canapea şi două fotolii.
Couchtisch, *-(e)s, -e, m.* măsuţă joasă.
Couleur [ku'lø:ɐ], *-en* (şi *-s), f.* **1.** culoare, colorit. **2.** culoare, atu (la jocul de cărţi). **3.** culori ale unei asociaţii studenţeşti.
Couleurband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică, cordon a(l) unei asociaţii studenţeşti.
Couleurmütze, *-n, f.* şapcă studenţească.
Couleur|student, *-en, -en, m. (ist.)* membru al unei asociaţii studenţeşti (în Germania).
Couloir [ku'loa:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** culoar, coridor. **2.** abis, prăpastie.
Coulomb [ku'lõ:], *-s, n. (electr.)* coulomb (unitate de măsură pentru sarcina electrică).
Coup [ku:], *-s, -s, m.* lovitură.
Coupé [ku'pe:], *-s, -s, n.* **1.** cupeu. **2.** maşină sport. **3.** *(inv., ferov.)* compartiment în tren.
Couplet [ku'plɛ:], *-s, -s, n.* cuplet.
Coupletdichter, *-s, -, m.* autor de cuplete.
Couplet|sänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cupletist(ă).
Coupon [ku'põ:], *-s, -s, m.* cupon (de rentă).
Coupon|abschneider, *-s, -, m. (fam.)* rentier.
Couponschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat cupoane.
Cour [ku:ɐ] *f. sg.* curte; *(inv.)* **die ~ machen** (sau **schneiden)** a curta, a face curte; **große ~ bei Hofe** mare primire la curte.
Courage [ku'ra:ʒə] *f. sg.* **1.** curaj, îndrăzneală; **~ haben** a avea curaj, îndrăzneală; **sie haben Angst vor der eigenen ~ bekommen** a început să le fie frică de propria lor îndrăzneală. **2.** *(reg.)* forţă fizică.
couragiert [kura'ʒi:rt] *adj.* curajos, inimos, îndrăzneţ.
Curant [ku'rã:], *-s, -e, n.* v. Kurant[1].
Curantgeld [ku'rã-], *-(e)s, -er, n. (fin.)* v. Kurantgeld.
Courbette [kuɐ'bɛt(ə)], *-n, f. (călărie)* curbetă, săritură cu boltă înaltă.
Courmacher, **Courschneider** ['ku:ɐ-], *-s, -, m.* **1.** persoană care face curte, curtezan. **2.** linguşitor.
Courtage [kʊr'ta:ʒə], *-n, f. (com.)* curtaj, comision, provizion.
Courtier [kʊr'tje:], *-s, -s, m.* curtier, samsar, misit, mijlocitor.
Courtine [kʊr-], *-n, f.* **1.** *(înv., teatru)* cortină. **2.** *(mil.)* val de legătură între două bastioane ale unui fort.
Courtoisie [kʊrtoa'zi:], *-n, f.* curtoazie, politeţe.
Cousin [ku'zɛ̃:], *-s, -s, m.* văr.
Cousine [ku'zi:-], *-n, f.* verişoară.
Couvert [ku've:ɐ] şi [ku'vɛ:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** cearşaf de plapumă. **2.** v. Kuvert.
Covercoat ['kɔvərko:t], *-(s), -s, m.* **1.** covercot. **2.** pardesiu bărbătesc.
Cowboy ['kaobɔo], *-s, -s, m.* cow-boy.
Crack[1] [kræk], *-s, -s, m. (sport)* sportiv de seamă, participant cu multe şanse.
Crack[2], *-s, n. sg. (argou)* drog sintetic pe bază de cocaină.
Crash [kræʃ], *-s, -s, m.* **1.** ciocnire, accident, **2.** *(cc.)* prăbuşire, crah.
Crawl [krɔ:l], *-s, m. sg. (la înot)* craul.
crawlen ['krɔ:lən], *crawlte, gecrawlt, vb. (h) intr.* a înota craul.
Credo ['kre:-], *-s, n. sg.* v. Kredo.
creme [kre:m] şi [krɛ:m] *adj. invar.* crem, galben deschis.
Creme [kre:m] şi [krɛ:m], *-s* (şi *-n), f.* **1.** cremă, alifie. **2.** cremă, umplutură pentru prăjituri, torturi etc. **3.** lichior gros. **4.** *(rar)* cremă, lapte pentru cafea. **5.** *(reg.)* smântână. **6.** *(elevat, iron.)* crema societăţii.
creme|artig *adj.* ca o cremă.
Cremefarbe, *-n, f.* culoare crem, galben deschis.
cremefarben *adj.* de culoare crem, gălbui.
cremen, *cremte, gecremt. vb. (h) tr.* a unge, a da cu cremă.
cremig *adj.* cremos.
Crêpe de Chine [krɛ:p də 'ʃi:n], - - -, *-s* - -, *m. (text.)* crep de Chine.
Crêpe Satin [krɛ:p sa'tẽ:], - -, *-s* -, *m. (text.)* crep satin.
cresc. *presc.* de la crescendo.
Crescendo [krɛ'ʃɛndo], *-s, -s* (şi *-di), n. (muz.)* crescendo.
crescendo *adv. (muz.)* crescendo.
Crevette [kre'vɛtə], *-n, f.* v. Krevette.
Crew [kru:], *-s, f.* **1.** echipaj de navă. **2.** echipaj de avion. **3.** *(sport)* echipaj de canoe. **4.** contingent de cadeţi la marină. **5.** echipaj format cu un anumit scop.
Croisé [kroa'ze:], *n. sg.* **1.** *(text.)* stofă ţesută în patru ţe, serj. **2.** tur de dans.
Croquet|spiel [krɔ'kɛ:-], *-(e)s, n. sg. (sport)* crochet.
Croquis [kro'ki:], *-s, -s, n.* **1.** *(tehn.)* schiţă, crochiu. **2.** *(lit.)* schiţă.
Croupier [kru'pje:], *-s, -s, m.* crupier.
Croupon [kru'põ:], *-s, -s, m. (ind. pielii)* crupon.
croupieren [kru'pi:rən], *croupierte, croupiert, vb. (h) tr.* a tăia dintr-o piele tăbăcită.
C-Saite ['tse:-], *-n, f. (muz.)* coardă de do.
C-Schlüssel ['tse:-], *-s, -, m. (muz.)* cheie de do.
CSU [tse/ɛs'u:] *presc.* de la Christlich-Soziale Union *(pol.)* Uniunea Social-Creştină.
ct, *pl. cts. presc.* de la Cent.
ctg *presc.* de la Kotangens.
Cumulus ['ku:-], *-s, -li, m.* v. Kumulus.
Cup [kap], *-s, -s, m.* **1.** *(sport)* cupă. **2.** concurs pentru cupă. **3.** cupă de sutien.
Curette [ky'rɛt(ə)], *-n, f. (med.)* chiuretă.
Curium ['ku:-], *-s, n. sg. (chim.)* curiu.
Curriculum [ku'ri:kulʊm], *-s, -la, n. (ped.)* plan de învăţământ, curriculum.
Curriculum vitae [ku'ri:kulʊm 'vitɛ:], - -, *-la -, n.* (scurtă) autobiografie, CV.
Cursor ['kɔ:sɐ], *-s, -s, m. (inform.)* cursor.
Cut [kat şi kæt], **Cutaway** ['katəwei şi 'kætə-], *-(s), -s, m.* haină (bărbătească) de vizită, redingotă.
cutten ['katn], *cuttete, gecuttet (du cuttest, er cuttet) vb. (h.) tr. (film, radio, tv.)* a monta.
Cutter ['katɐr], *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* cuter, ambarcaţie uşoară. **2.** *(cul.)* maşină de tocat cu cuţite rotative. **3.** *(cinema.)* cater, specialist în montajul de filme.
cuttern ['katɐrn], *cutterte, gecuttert, vb. (h) tr.* v. cutten.
Cyan [tsy-], *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyan.
Cyane [tsy'a:ne], *-n, f.* v. Kornblume.
Cyan|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyaneisen.
Cyankali(um), *-s, n. sg. (chim.)* v. Zyankali(um).
Cyanogen, *-s, n. sg.* v. Zyanogen.
Cyanometer, *-s, -, n.* v. Zyanometer.
cyansauer *adj. (chim.)* v. zyansauer.
Cyansäure, *-n. f. (chim.)* v. Zyansäure.
Cyanür, *-s, n. sg.* v. Zyanür.
Cyanverbindung, *-en, f.* v. Zyanverbindung.
Cyberliebe ['saibe-], *-n, f. (inform.)* dragoste virtuală.
Cyperpflaume ['tsy:-], *-n, f.* prună de Cipru.
Cypergras ['tsy:-], *-es, -gräser, n.* v. Zypergras.
cyprisch ['tsy:-] *adj.* din Cipru, cipriot.
cyrillisch [tsy-] *adj.* chirilic; **~e Schrift** scriere chirilică.

D

D, d, -, -, *n.* **1.** (litera) D, d. **2.** *(muz.)* re; **D-Dur** re major; **d-Moll** re minor.

d. *presc.* de la Durchmesser.

da l. *adv.* **1.** aici; acolo; ~ **und dort** (a)ici şi (a)colo; **von ~ an** (sau **ab)** începând de aici, de aici încolo; de acum încolo; de atunci încolo; ~ **ist ein Loch** aici (acolo) este o gaură; **war das Glas ~, wo ich sagte?** paharul era acolo unde am spus? **von ~ reiste ich nach Wien** de aici (de acolo) am călătorit la Viena; ~ **drinnen** aici (acolo) înăuntru; **was macht er ~?** ce face el aici? ~ **oben** acolo sus. **2.** *(cu verbul* sein) a fi aici, prezent; a exista; **ich bin gleich wieder ~** mă întorc îndată; **ich bin für niemanden ~** nu sunt aici pentru nimeni; ~ **war keiner, der...** n-a fost acolo nimeni care...; **diese Sache ist für mich gar nicht ~** acest lucru nici nu există pentru mine; **wäre er nicht ~ gewesen** de n-ar fi fost el aici; **das ist alles schon ~ gewesen** s-au mai văzut de-alde astea; **noch nie ~ gewesen** nemaivăzut; *(cu elipsa verbului)* **wer ~?** cine e? **das Geld ist ~** banii sunt aici, au sosit banii. **3.** *(întărind pronumele demonstrativ)* **dieser Mann ~** omul acesta. **4.** iată; **sieh ~!** iată, ia te uită! ~ **ist er ja** sau ~ **kommt er ja** iată-l; ~ **haben wir es!** iată (că) am păţit-o! **5.** unde; **der Ort, ~ das Unglück geschehen war** locul unde s-a întâmplat nenorocirea. **6.** atunci; în acest caz; în aceste împrejurări; ~ **sprach er** atunci el zise; ~ **kann man sagen** în acest caz se poate spune; *(în expr.)* **hie und ~** câteodată. **II.** *conj.* **1.** când; ~ **er ein Kind war** când era copil; **am Tage, ~ er starb** în ziua când a murit; ~ **sie bei Tische saßen** pe când şedeau la masă. **2.** deoarece, de vreme ce, fiindcă, întrucât; ~ **alles fertig war, gingen sie heim** fiindcă totul era gata, au plecat, s-au dus acasă; ~ **er sein Wort nicht gehalten hat** fiindcă nu s-a ţinut de cuvânt; ~ **das der Fall ist** sau ~ **dem so ist** aşa fiind, aşa stând lucrurile; ~ **sie sich liebten** fiindcă se iubeau; ~ **das doch wahr ist** de vreme ce aceasta este adevărat; ~ **das nun einmal geschehen ist** de vreme ce aceasta s-a întâmplat.

dabe|halten, *behielt da, dabehalten (du behältst da, er behält da), vb. (h) tr.* a păstra (pe loc).

dabei *adv.* **1.** alături; aproape, lângă; **ein Haus und ein Garten ~** o casă şi (sau cu) o grădină alături. **2.** tocmai pe punctul de; **ich bin ~, einen Brief zu schreiben** sunt pe punctul de a scrie o scrisoare; **ich bin nahe ~ fortzugehen** sunt pe punctul de a pleca. **3.** la aceasta...; **das Gute ~ ist, dass...** partea bună în treaba aceasta e că...; ~ **habe ich nichts gewonnen** din asta n-am câştigat nimic; **es bleibt ~** rămâne aşa cum ne-am înţeles; **es ist nichts ~** nu face nimic, nu are nici o importanţă.

dabe|bleiben, *blieb dabei, dabeigeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne (prezent) la, a nu pleca; *(fig.)* a persista, a stărui; **wenn du bei der Tanzprobe ~ willst, musst du warten** dacă vrei să rămâi la repetiţia de dans, trebuie să aştepţi; **ich bleibe dabei** îmi menţin punctul de vedere.

dabe|haben, *hatte dabei, dabeigehabt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a avea ceva cu sine; **er hatte seine Freundin ~** prietena lui era cu el, îi era alături. **2.** a permite cuiva să participe la ceva; **sie wollten ihn nicht ~** nu-l doreau alături de ei; nu doreau să participe.

dabei sein, *war dabei, dabei gewesen, vb. (s) intr.* **1.** a fi de faţă, a asista; **er war dabei** (el) a fost de faţă; **er wird auch ~** şi el va fi acolo. **2.** a lua parte la; **dass du auch bei jeder Rauferei ~ musst!** tu nu poţi lipsi de la nici o încăierare! **3.** *(fig.)* a fi de acord, a fi de (aceeaşi) părere; **er ist auch dabei gewesen, nicht zu reisen** şi el a fost de părere să nu călătorim.

dabei|sitzen, *saß dabei, dabeigesessen, vb. (h)* şi *reg. (s) intr.* a fi de faţă, a asista; **er ist** sau **hat ohne zu helfen dabeigesessen** a stat acolo fără să fi dat vreun ajutor.

dabei|stehen, *stand dabei, dabeigestanden, vb. (h* şi *reg. s) intr.* a sta acolo, a asista; **er stand dabei und lachte** stătea acolo şi râdea.

Dabei|stehende, *-n, -n (ein Dabeistehender), m.* şi *f.* persoană de faţă.

dableiben, *blieb da, dageblieben, vb. (s) intr.* a rămâne (pe loc).

Dach, *-(e)s, Dächer, n.* **1.** acoperiş; **flaches ~** acoperiş plan; **überhängendes ~** streaşină; **ziegelgedecktes ~** acoperiş din ţiglă; **das ~ abdecken** a demonta acoperişul; **er wohnt unter dem ~** locuieşte sub acoperiş, la mansardă; **ein ~ über dem Kopf haben** a avea un adăpost; **unter einem ~ wohnen** sau **leben** sau **hausen** a locui sub acelaşi acoperiş; **das Haus unter ~ und Fach bringen** a termina o casă; **in ~ und Fach erhalten** a menţine în stare bună, în ordine; **etwas unter ~ und Fach bringen** a pune ceva la adăpost; **endlich sind wir unter ~ und Fach** iată-ne, în sfârşit, la adăpost; *(fig.)* **er redet mit mir vom ~** vorbeşte dispreţuitor, de sus cu mine; *(fig.)* **nun regnet's auf mein ~** acum mă trage pe mine la răspundere; **besser ein Spatz in der Hand, als eine Taube auf dem ~** nu da vrabia din mână pe cioara de pe gard; **das ~ der Welt a)** podişul Pamirului; **b)** Munţii Himalaya; **c)** Tibetul. **2.** *(fam.)* cap, tigvă; **bei ihm ist gleich Feuer im ~** se aprinde repede, se supără uşor; **jm. aufs ~ steigen** a dojeni, a certa, a mustra pe cineva; **bei ihm ist es nicht richtig unter dem ~e** îi lipseşte o doagă; **er hat eins aufs ~ bekommen** a încasat o săpunea lă; *(fam.)* **jm. eins aufs ~ geben a)** a lovi pe cineva în cap; **b)** a mustra pe cineva; **einem auf dem ~ sitzen** a sta pe capul cuiva. **3.** *(auto.)* capotă. **4.** *(vân.)* spinare şi aripă de păsare. **5.** *(constr.)* marchiză.

Dach|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* înclinare, pantă a acoperişului.

Dach|antenne, *-n, f.* antenă de acoperiş.

dach|artig *adj.* sub formă de acoperiş, ca un acoperiş.

Dach|aufsatz, *-es, -sätze, m.* lanternă, turnuleţ pe creasta acoperişului (pentru ventilaţie, ca belvedere etc.).

Dachbalken, *-s, -, m.* grindă a acoperişului.

Dachbinder, *-s, -, m* schelet al acoperişului (unei hale), formă de acoperiş.

Dachblech, *-(e)s, -e, n.* tablă pentru învelitori, de acoperiş.

Dachboden, *-s, -böden, m.* pod (la casă).

Dachbrücke, *-n, f.* schelă a învelitorului de case.

Dachbund, *-(e)s, -bünde, m. (constr.)* fermă de acoperiş.

Dachdecker, *-s, -, m.* învelitor de case; tinichigiu, ţiglar; **das kannst du halten wie ein ~** *(vulg.)* faci ce vrei (oricum nu contează).

Dachdecker|arbeit, Dachdeckerei, *-en, f.* meseria învelitorului de case.

Dachdeckung, *-en, f.* **1.** *sg.* meseria învelitorului de case. **2.** învelitoarea acoperişului.

Dach|einlattung, *-en, f.* batere de şipci pe acoperiş.

Dächelchen, *-s, -, n.* v. Dächlein.

dächen, *dachte, gedacht vb. (h) tr.* a înveli (o casă).

Dach|erker, *-s, -, m.* donjon.

Dachfahne, *-n, f.* giruetă (pe casă).

Dachfenster, *-s, -, n.* lucarnă; tabacheră.

Dachfilz, *-es, m. sg.* filţ pentru acoperiş; pâslă de acoperire.

Dachfirst, *-(e)s, -e, m.* coamă, culme a acoperişului.

Dachfläche, *-n, f.* versant de acoperiş.

Dachflugplatz, *-es, -plätze, m. (av.)* platformă de aterizare (pe portavion).

Dachform, *-en, f.* formă de acoperiş.

dachförmig *adj.* în formă de acoperiş.

Dachfuß, *-es, -füße, m.* streaşină.

Dachgarten, *-s, -gärten, m.* grădină pe terasa acoperişului.

Dachgaube, *-n, f. (reg.)* v. Dacherker.

Dachgebälk, *-(e)s, n. sg.* căpriori, fermă (de acoperiş).

Dachgebinde, *-s, -, n.* fel de aşezare a şipcilor pe acoperiş.

Dachgepäckträger, *-s, -, m. (auto.)* portbagaj.

Dachgerüst, *-(e)s, -e, n.* şarpanta acoperişului.

Dachgeschoss, *-es, -e, n.* mansardă.

Dachgesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate holding.

Dachgesims, *-es, -e, n.* coronament al acoperişului; cornişă.

Dachgesparr, *-(e)s,* **Dachgesparre, Dachgespärre**, *-s, n. sg.* v. Dachgebälk.

Dachge|stein, *-(e)s, n. sg. (mine)* rocă de acoperiş (deasupra galeriei).

Dachgiebel, *-s, -, m.* fronton de pod (la case), pinion.

Dachgleiche, Dachgleichenfeier, *-n, f. (austr.)* sărbătorire a terminării şarpantei (acoperişului).

Dach|haken, *-s, -, m.* cârlig al învelitorului de case (de care îşi agaţă sculele).

Dach|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan al învelitorului de case.

Dach|hase, *-n, -n, m. (glumeţ)* pisică.

Dach|haube, *-n, f. (constr.)* coamă, cupolă.

Dach|haut, *-häute, f.* învelitoare (a acoperişului).

Dach|helm, *-(e)s, -e, m.* acoperiş de turnuleţ rotund.

Dachkamm, *-(e)s, -kämme, m.* ornamentaţie a coamei acoperişului (pe partea vizibilă).

Dachkammer, *-n, f.* cameră mansardată, mansardă.

Dachkandel *(reg.),* **Dach|kännel**, *-s, -, m. (elv., reg.)* v. Dachrinne.

Dachkehle, *-n, f. (constr.)* dolie (de învelitoare).

Dachkonstruktion, *-en, f.* construcţie de acoperişuri; şarpantă.

Dachlatte, *-n, f.* asterealâ; scândură pentru asterealâ.

Dachlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* iarba-ciutei, iarbă-de-ureche *(Sempervivum tectorum).*

Dachlaufbrett, *-(e)s, -er, (ferov.)* scândură de acoperiş îmbinată (la vagoane).

Dạ̈chlein, *-s, -, n. (dim.* de la D a c h) acoperiș mic.

Dạchleiste, *-n, f. (constr.)* șipcă pentru acoperiș.

Dạchrost, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grătar, grilă a acoperișului; suport al asterelei.

Dạchluke, *-n, f.* lucarnă.

Dạchnase, *-n, f.* scurgere de acoperiș.

Dạchneigung, *-en, f.* înclinare, pantă a acoperișului.

Dạch|organisation, *-en, f.* v. D a c h g e s e l l s c h a f t.

Dạchpappe, *-n, f.* carton gudronat, asfaltat.

Dạchpfanne, *-n, f.* olan; țiglă pentru acoperiș; țiglă olandeză.

Dạchpippau, *-(e)s, -e, m. (bot.)* barba-lupului *(Crepis tectorum).*

Dạchraum, *-(e)s, -räume, m.* încăpere, cameră mansardată.

Dạchreiter, *-s, -, m,* turn (foișor mic pe acoperiș).

Dạchrinne, Dạchröhre, *-n, f.* jgheab de acoperiș.

Dạchs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* bursuc, viezure *(Melestaxus); (fam.)* **ein frecher** ~ (om) obraznic, impertinent; *(fam.)* **junger** ~ bărbat tânăr, fără experiență. **2.** *(fig.)* om somnoros; **er schläft wie ein** ~ doarme buștean. **3.** baset. **4.** *(reg.)* vacă cu picioare scurte. **5.** *(pop.)* raniță, traistă a vânătorului. **6.** student liber (nefăcând parte din vreo asociație).

Dạch|sattel, *-s, m. sg.* v. D a c h f i r s t.

Dạch|saum, *-(e)s, -säume, m. (constr.)* poală a acoperișului.

Dạchs|bau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de viezure.

Dạchs|beil, *-(e)s, -e, n.* teslă dulgherească.

dạchs|beinig *adj.* cu picioare de cotei (scurte și strâmbe).

Dạch|schaden, *-s, -schäden, m.* **1.** pagube la acoperișul unei clădiri. **2.** *sg. (vulg.)* **du hast wohl einen** ~ ai o problemă la cap, nu ești întreg la minte.

Dạchschalung, *-en, f.* astereala acoperișului.

Dạchschiefer, *-s, -, m.* ardezie (pentru acoperiș).

Dạchschifter, *-s, -, m. (constr.)* arbaletrier; căprior de colț.

Dạchschindel, *-n, f.* șindrilă, draniță, șiță.

Dạchschirm, *-(e)s, -e, m. (constr.)* copertină.

Dạchschlussbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de încheiere, grindă de capăt la acoperiș.

Dạchschnitt, *-(e)s, -e, m. (constr.)* secțiune a acoperișului.

Dạchschütze, *-n, -n, m.* franctiror.

Dạchschwelle, *-n, f.* talpă (a acoperișului).

Dạchs|eisen, *-s, -, n.* capcană pentru viezuri.

Dạchsel, *-s, -, m.* baset.

Dạ̈chsel, *-s, -, m.* v. D e c h s e l.

dạchseln, *dachselte, gedachselt (ich dachs(e)le),* **dạ̈chseln**, *dächselte, gedächselt (ich dächs(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a vâna viezuri. **2.** a ciopli; **Holz** ~ a ciopli lemne cu tesla, cu barda.

dạchsen, *dachste, gedachst vb. (h) intr. (reg.)* a dormi profund.

Dạchser, *-s, -, m.* v. D a c h s e l.

Dạchsfalle, *-n, f.* capcană pentru prins viezuri.

Dạchsfang, *-(e)s, m. sg.* vânătoare, prindere de viezuri.

Dạchsfänger, *-s, -, m.* v. D a c h s h u n d.

Dạchsfell, *-(e)s, -e, n.* blană de viezure.

Dạchsfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de viezure.

Dạchsgraben, *-s, n. sg. (vân.)* scotocire a vizuinei unui viezure.

dạchsgrau *adj.* cenușiu ca viezurele.

Dạchshaar, *-(e)s, -e, n.* păr de viezure.

Dạchshaarpinsel, *-s, -, m.* pensulă din păr de viezure.

dạchshaft *adj.* ca un viezure.

Dạchs|haube, *-n, f. (vân.)* plasă de prins viezuri.

Dạchs|hund, *-(e)s, -e, m.* (câine) baset.

Dạ̈chsin, *-nen, f.* femelă a viezurelui.

Dạchsjagd, *-en, f.* vânătoare de viezuri.

Dạchsloch, *-(e)s, -löcher, n.* v. D a c h s b a u.

Dạch|span, *-(e)s, -späne, m.* v. D a c h s c h i n d e l.

Dạch|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior.

Dạch|spiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* oglindă de dublă inversare.

Dạchs|pinsel, *-s, -, m.* pămătuf pentru bărbierit (din păr de bursuc).

Dạch|spitze, *-n, f.* v. D a c h g i e b e l.

Dạchsröhre, *-n, f.* intrare a unei vizuini de viezure.

Dạch|spleiße, *-n, f.,* **Dạch|spließ**, *-es, -e, m. (reg.)* șindrilă.

Dạch|spriegel, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* arc de acoperiș (de vagon). **2.** *(constr.)* intrados al acoperișului.

Dạchs|schwarte, *-n, f.* blană de viezure.

Dạchs|schweiß, *-es, -e, m. (vân.)* sânge de viezure.

Dạch|stein, *-(e)s, -e, m.* olan, țiglă.

Dạch|steinkalk, *-(e)s, -e, m. (geol.)* calcar stratificat din trias (în Alpi).

Dạch|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie pentru acoperiș, paie de învelit case.

Dạch|stübchen, *-s, -, n. (dim.* de la D a c h s t u b e) cămăruță la mansardă; *(fig.)* **es ist bei ihm nicht richtig im** ~ îi lipsește o doagă.

Dạch|stube, *-n, f.* v. D a c h k a m m e r.

dạch|stuben|artig *adj.* în gen de mansardă.

Dạchstuhl, *-(e)s, -stühle, m. (constr.)* șarpantă a acoperișului; scaun al acoperișului.

Dạchsweibchen, *-s, -, n.* v. D ä c h s i n.

Dạchszange, *-n, f.* clește de tinichigiu, clește de fălțuit.

dạchte *ind. imperf.* de la **a)** d e n k e n; **b)** d a c h e n.

Dạchtel, *-n, f. (fam.)* palmă.

dạchteln, *dachtelte, gedachtelt (ich dacht(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a pălmui.

Dạchtraufe, *-n, f.* streașină, dolie a acoperișului.

Dạchtrespe, *-n, f. (bot.)* obsigă *(Bromus tectorum).*

Dạchung, *-en, f.* v. **1.** D a c h d e c k u n g. **2.** A b d a c h u n g.

Dạchverband, *-(e)s, - bände, m.* v. D a c h o r g a n i s a t i o n.

Dạchverzierung, *-en, f.* ornament de acoperiș.

Dạchwand, *-wände, f.* **1.** *(mine)* planșeu între două orizonturi. **2.** perete al podului.

Dạchwerk, *-(e)s, -e, n.* acoperiș (la casă).

Dạchwohnung, *-en, f.* locuință la mansardă.

Dạchwurz *f. sg.* v. D a c h l a u c h.

Dạchziegel, *-s, -, m.* țiglă, olan.

dạchziegel|artig *adj.* în formă de olan, de țiglă.

Dạchzimmer, *-s, -, n.* (cameră la) mansardă.

Dạckel, *-s, -, m. (fam.)* v. D a c h s h u n d.

Dạckelbeine *pl. (fam.)* picioare scurte și strâmbe.

dạckeln, *dackelte, gedackelt (ich dack(e)le) vb. (s) intr. (fam.)* a alerga greoi.

Dada|ịsmus, *-, m. sg.* dadaism.

dädalisch *adj.* dedalic; *(fig.)* încurcat, încâlcit.

daddeln, *daddelte, gedaddelt (ich dadd(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* a practica jocuri mecanice.

dadran *adv. (pop.)* v. d a r a n.

dadrauf *adv. (pop.)* v. d a r a u f.

dadraus *adv. (pop.)* v. d a r a u s.

dadraußen *adv. (pop.)* v. d r a u ß e n.

dadrịn *adv. (pop.)* v. d a r i n.

dadrịnnen *adv. (pop.)* v. d a r i n n e n.

dadroben *adv. (pop.)* v. d r o b e n.

dadrüben *adv. (pop.)* v. d a r ü b e n.

dadrüber *adv. (pop.)* v. d a r ü b e r.

dadrụm *adv. (pop.)* v. d a r u m.

dadrụnter *adv. (pop.)* v. d a r u n t e r.

dadụrch și **dadurch** *adv.* prin aceasta, prin aceea; '~, **dass...** prin faptul că...; ~' **wurde er begnadigt** prin aceasta a fost grațiat; '~, **dass Rom alle Völker unterjochte** prin faptul că Roma a subjugat toate popoarele; '~, **dass der Adel alle seine Rechte verlor** nobilimea pierzând toate drepturile ei...

dafẹrn *conj. (înv.)* dacă, în caz că, presupunând că, întrucât, încât.

Dạffke *(reg., Berlin)* **aus** ~ de aia, de chichi.

dafür și **dafür** *adv.* **1.** pentru aceasta, de aceea; **ich habe** ~' **10 Schilling bezahlt** am plătit pentru aceasta 10 șilingi; **ich muss ihm** ~' **danken** trebuie să-i mulțumesc pentru asta; '~ **bekommen Sie nicht viel** pentru aceasta nu primiți mult; **er sorgt schon** ~' are el grijă de asta; **er wurde** '~ **bestraft, dass...** a fost pedepsit pentru că...; **ich bin** ~' sunt de acord, sunt pentru; **alle Umstände sprechen** ~', **dass...** toate împrejurările confirmă că...; **wer ist** ~'? cine e pentru? ~' **und dawider** pro și contra, pentru și contra; '~ **sorgen, dass...** a avea grijă ca...; *(în expr.)* **er kann nichts** ~' nu e vinovat. **2.** în schimb; **er ist nicht stark,** ~' **aber ausdauernd** nu e puternic, dar e rezistent; **er bekommt einen Hut, du bekommst** ~' **Schuhe** el primește o pălărie, tu în schimb primești ghete.

dafür|halten, *hielt dafür, dafürgehalten (du hältst dafür, er hält dafür), vb. (h) intr.* a crede; a fi de părere; **ich halte dafür** după opinia mea.

Dafür|halten, *-s, n. sg.* părere, opinie; **nach meinem** ~ după părerea, după aprecierea mea.

dafür kọ̈nnen, *konnte dafür, dafür gekonnt (ich kann dafür, du kannst dafür, er kann dafür) vb. (h) intr.* a fi vinovat; **ich kann nichts dafür** nu sunt eu vinovat, n-am nici o vină.

dafür sprẹchen, *sprach dafür, dafür gesprochen (du sprichst dafür, er spricht dafür) vb. (h) intr.* **1.** a se pronunța în favoare. **2.** a indica, a face verosimil; **alles spricht dafür, dass...** există toate indiciile că...

Dạg, *-(e)s. n. sg. (chim.)* grafit coloidal artificial.

dagegen I. *adv.* **1.** împotrivă, contra; **ich habe nichts** ~ sau **ich bin nicht** ~ n-am nimic împotrivă, nu sunt contra; ~ **stimmen** a vota împotrivă; a fi contra...; ~ **kann ich nichts machen** nu pot face nimic împotrivă; ~ **bin ich machtlos** sunt neputincios față de aceasta; ~ **hilft nichts** aici nu ajută nimic; **wenn Sie nichts** ~ **haben** dacă nu aveți nimic împotrivă, dacă îmi dați voie. **2.** față de, prin comparație cu, în raport cu; **dein Verdienst ist nichts** ~ meritul tău nu e nimic în comparație cu...; das **ist ein Kinderspiel** ~ aceasta este un fleac în comparație cu... **II.** *conj.* **1.** însă, dar, în schimb; **er arbeitet schön,** ~ **verlangt er viel Geld** lucrează frumos, însă cere mult; **ich bezahle,** ~ **verlange ich gute Ware** plătesc, dar în schimb cer marfă bună. **2.** pe când, în timp ce; **er ist dein Feind,** ~ **bin ich dein Freund** el e dușmanul tău, pe când eu sunt amicul tău.

dagegenhalten, *hielt dagegen, dagegengehalten (du hältst dagegen, er hält dagegen), vb. (h) tr.* **1.** a compara. **2.** a obiecta, a replica; **da könnte man** ~ aici s-ar putea replica.

dagegenhandeln, *handelte dagegen, dagegengehandelt (ich hand(e)le dagegen) vb. (h) intr.* a acționa împotrivă.

dagegensetzen, *setzte dagegen, dagegengesetzt (du, er setzt dagegen) vb. (h) tr.* a opune, a aduce drept contraargument.

dagegen|stellen, *stellte dagegen, dagegengestellt, vb. (h) tr.* a opune; a replica.

dagegen|stemmen, *stemmte dagegen, dagegengestemmt, vb. (h) refl.* a se opune cu toată forța, cu toate mijloacele, cu încăpățânare.

dagegenwirken, *wirkte dagegen, dagegengewirkt, vb. (h) intr.* a acționa împotriva.

Dạ̈gel, *-s, -, m. (elv.)* fitil aprins.

Dạgg, *-s, -e, n.* capăt de odgon, de parâmă.

Daguerreotyp [dagɛːroˈtyːp], *-s, -e, m. (fot.)* dagherotip.

Daguerreotypie, *-n, f. (fot.)* dagherotipie.

daguerreotypieren, *daguerreotypierte, daguerreotypiert, vb. (h) tr.* a dagherotipa.

daguerreotypisch *adj.* dagherotipic.

Daguerrotypịst, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* dagherotipist.

Daguerreotypmaschine, *-n, f.* aparat de dagherotipie.

Daguerreotyp|platte, *-n, f.* placă dagherotipică.

da|haben, *hatte da, dagehabt (du hast da, er hat da) vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a avea în stoc, la dispoziție. **2.** a avea pe cineva în vizită; **wir haben seit zwei Wochen unsere Mutter da** de două săptămâni e mama la noi.

da|heim *adv. (austr., elv.)* acasă; în patrie; **da bleibe ich lieber** ~ atunci rămân mai bine acasă; **er ist nicht** ~ el nu-i acasă; **er sitzt gerne** ~ stă bucuros acasă; *(fig.)* **in etwas** ~ **sein** a fi stăpân pe o materie, a cunoaște foarte bine o problemă.

Da|heim, *-s, n. sg. (poet.)* **1.** casă părintească, cămin. **2.** patrie.

Da|heimgebliebene, *-n, -n (ein Daheimgebliebener), m.* și *f.* persoană care a rămas acasă; *(pl.)* cei de acasă.

da|her şi **dahęr I.** *adv.* **1.** de acolo, de aici; **bis ~** până aici. **2.** de aceea; **~ kam es, dass...** din această cauză s-a întâmplat că...; **~ kann er nicht kommen** de aceea nu poate veni; **~ kommt sein Unglück** de aici i se trage nenorocirea; **~ die Tränen** de aici lacrimile. **II.** *conj.* de aceea; aşadar; prin urmare; **er ist durchgefallen, ~ ist er fleißiger geworden** a căzut la examen, de aceea a devenit mai silitor; **er war krank, ~ musste er liegen** a fost bolnav, de aceea a trebuit să stea în pat.

da|herab *adv.* pe aici în jos.

da|herauf *adv.* pe aici în sus.

da|heraus *adv.* pe aici afară.

da|herblinken, *blinkte daher, dahergeblinkt vb. (h) intr.* a sclipi din depărtare.

da|herbrausen, *brauste daher, dahergebraust, (du, er braust daher) vb. (h) intr. (despre vânt)* a se apropia vâjâind; *(despre oameni)* a sosi în goană.

da|herbringen, *brachte daher, dahergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce încoace. **2.** a pălăvrăgi, a flecări, a trăncăni.

da|her|eilen, *eilte daher, dahergeeilt vb. (s) intr.* a veni în goană.

da|herein *adv.* pe aici înăuntru.

da|herfahren, *fuhr daher, dahergefahren (du fährst daher, er fährt daher), vb. (s) intr.* a trece, a se apropia cu un vehicul.

da|herfliegen, *flog daher, dahergeflogen, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia în zbor.

da|hergehen, *ging daher, dahergegangen, vb. (s) intr.* a se plimba, a trece încet.

dahergelaufen *adj.* venetic, pripăşit.

Dahergelaufene, *-n, -n, (ein Dahergelaufener) m.* şi *f.* venetic(ă), pripăşit(ă).

da|herjagen, *jagte daher, dahergejagt) vb. (s) intr.* a veni în goana mare.

da|herkommen, *kam daher, dahergekommen, vb. (s) intr.* a veni, a se apropia.

da|herlaufen, *lief daher, dahergelaufen (du läufst daher, er läuft daher), vb. (s) intr.* a veni în fugă.

da|her|reden, *redete daher, dahergeredet (du redest daher, er redet daher) vb. (h) intr.* a flecări, a vorbi într-o doară; **red' nicht so dumm daher** nu vorbi fleacuri.

da|her|rühren, *rührte daher, dahergerührt vb. (h) intr.* a proveni din (sau de la), a se întemeia pe.

da|herschleichen, *schlich daher, dahergeschlichen, vb. (s) intr.* a se apropia tiptil, pe furiş.

da|herschwätzen, *schwätzte daher, dahergeschwätzt (du, er schwätzt daher) vb. (h) tr. (fam.)* a flecări, a pălăvrăgi.

da|her|sprengen, *sprengte daher, dahergesprengt vb. (s) intr.* a se apropia în galop.

da|her|springen, *sprang daher, dahergesprungen, vb. (s) intr.* a veni sărind.

da|her|stolpern, *stolperte daher, dahergestolpert vb. (s) intr.* a veni împiedicându-se.

da|her|stolzieren, *stolzierte daher, daherstolziert, vb. (s) intr. (fam.)* a sosi păşind mândru; a se plimba fudul.

da|hertreten, *trat daher, dahergetreten (du trittst daher, er tritt daher), vb. (s) intr.* a se apropia (pas cu pas).

da|herwanken, *wankte daher, dahergewankt vb. (s) intr.* a se apropia clătinându-se.

da|herüber şi **da|herüber** *adv.* pe aici.

da|herum *adv.* **1.** (cam) pe aici. **2.** prin împrejurimi; prin apropiere.

da|herunter şi **da|herunter** *adv.* pe aici în jos.

da|herziehen, *zog daher, dahergezogen, vb. (s) intr.* a trece.

da|hier *adv. (înv.)* aici, în locul acesta.

da|hin şi **da|hin** *adv.* **1. a)** *(cu sens local)* încolo, într-acolo; **bis '~** până acolo; **'~ geht sie nicht** ea nu merge acolo; **'~ und dorthin** ici şi colo; **heute ist er ~ ' geflogen** azi a zburat într-acolo; **b)** *(cu sens temporal)* **bis '~** până atunci; **bis '~ fließt noch viel Wasser den Rhein hinunter** până atunci va mai curge multă apă pe Dunăre; **bis ~ sollst du fertig sein** până atunci să fii gata. **2.** *(fig.)* până acolo, (în) aşa fel, atât; **lass es nicht '~ kommen, dass...** nu lăsa să se ajungă până acolo, încât...; **sich '~ äußern, dass...** a se exprima în sensul că...; **'~ habe ich es noch nicht gebracht** n-am ajuns încă până acolo; **er bringt es noch '~, dass er entlassen wird** o să ajungă până acolo încât să fie demis; **sein Antrag geht '~** propunerea sa urmăreşte să...; **meine Meinung geht '~, dass...** propunerea mea e să...; **man hat sich '~ geeinigt, dass...** s-a căzut de acord în sensul că...; **'~ ist es gekommen** iată unde am ajuns, am ajuns acolo, până acolo. **3.** (cu *verbul* sein) trecut, pierdut; **der Sommer ist ~ '** vara a trecut; **seine Ruhe ist ~'** şi-a pierdut liniştea; **ihre Jugend ist ~'** tinereţea ei a trecut; **er ist ~'** a murit. **4.** *(ca expr.)* **~'!** s-a dus! s-a pierdut! s-a stricat! a murit!

da|hinab şi **da|hinab** *adv.* pe aici în jos.

dahinauf şi **da|hinauf** *adv.* pe aici în sus.

da|hinaus şi **da|hinaus** *adv.* pe aici afară; *(fig.)* **will er ~?** aici vrea să ajungă?

da|hin|äußern, *äußerte dahin, dahingeäußert vb. (h) refl.* a se exprima; **er äußerte sich dahin, dass...** s-a exprimat în sensul că...

da|hinbewegen, *bewegte dahin, dahinbewegt, vb. (h) refl.* a înainta încet.

da|hinbrausen, *brauste dahin, dahingebraust (du, er braust dahin) vb. (s) intr.* a trece ca o vijelie.

da|hinbringen şi **dahinbringen,** *brachte dahin, dahingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a convinge, a determina. **2.** a risipi; **er bringt die Zeit nutzlos dahin** îşi risipeşte timpul (fără folos).

da|hindämmern, *dämmerte dahin, dahingedämmert, vb. (h) intr.* a vegeta; a fi în somnolenţă; a somnola, a dormita.

da|hindurch *adv.* prin acest loc, prin această străfntoare, pe aici.

da|hin|eilen *vb. (s) intr.* a trece în grabă, în fugă; *(despre vreme)* a fugi, a trece repede.

da|hinein şi **da|hinein** *adv.* aici înăuntru.

da|hinfahren, *fuhr dahin, dahingefahren (du fährst dahin, er fährt dahin), vb. (s) intr.* **1.** a trece cu un vehicul. **2.** *(fig.)* a pieri, a muri.

da|hin|fallen, *fiel dahin, dahingefallen (du fällst dahin, er fällt dahin), vb. (s) intr. (elv.; despre contracte)* a pierde valabilitatea; **der Vertrag ist unter solchen Umständen für dahingefallen zu betrachten** în împrejurările de faţă contractul trebuie considerat anulat.

da|hin|fliegen, *flog dahin, dahingeflogen, vb. (s) intr.* a trece (repede, în zbor); *(fig.)* **die Jahre fliegen dahin** anii trec în zbor.

da|hin|fließen, *floss dahin, dahingeflossen (du, er fließt dahin), vb. (s) intr.* a curge, a se scurge liniştit; a trece curgând (încet); *(fig.)* **die Jahre flossen friedlich dahin** anii se scurgeau liniştiţi.

Da|hingabe *f. sg.* **1.** părăsire, renunţare. **2.** devotament deplin, sacrificiu de sine.

da|hingeben. *gab dahin, dahingegeben (du gibst dahin, er gibt dahin), vb. (h) tr.* **1.** a da, a jertfi. **2.** a se lăsa pradă (unui sentiment); **er gibt sich dem Grame dahin** se lasă pradă supărării.

Da|hingegangene, *-n, -n (ein Dahingegangener) m.* şi *f.* răposat(ă), defunct(ă), decedat(ă).

da|hingegen *adv.* din contră; în schimb.

da|hingehen, *ging dahin, dahingegangen, vb. (s) intr.* **1.** (şi *fig.)* a se duce, a trece; **die Zeit geht dahin** timpul trece. **2.** *(fig.)* a deceda, a se duce.

da|hingehören, *gehörte dahin, dahingehört vb. (h) intr.* **1.** a face parte din, a ţine de, a se potrivi (undeva, cu ceva); **das gehört nicht dahin** asta nu se potriveşte aici, nu face parte din...; **diese Personen gehören nicht dahin** aceste persoane n-au ce căuta acolo. **2.** a se referi la.

Da|hingeschiedene, *-n, -n (ein Dahingeschiedener) m.* şi *f. (euf.)* decedat(ă), răposat(ă), defunct(ă).

da|hingestellt I. *part. trec. de la* dahinstellen. **II.** *adv. (în expr.)* **etwas ~ sein lassen** a lăsa o chestiune nerezolvată, în afara discuţiei; **das bleibt ~** aceasta rămâne în suspensie, nerezolvat, nedecis; **das lasse ich noch ~ (sein)** rămâne încă de văzut.

da|hingleiten, *glitt dahin, dahingeglitten (du gleitest dahin, er gleitet dahin), vb. (s) intr.* a se mişca uşor, lin; a trece lunecând, planând, în mişcare lină.

da|hinhaben, *hatte dahin, dahingehabt (du hast dahin, er hat dahin), vb. (h) tr. (reg.)* a primi, a căpăta.

da|hinjagen, *jagte dahin, dahingejagt vb. (s) intr.* a trece în fuga mare, a zbura; *(despre cai)* a galopa, a trece în galop.

da|hinkränkeln, *kränkelte dahin, dahingekränkelt (ich kränk(e)le dahin) vb. (s) intr.* v. dahinsiechen.

da|hinlaufen, *lief dahin, dahingelaufen (du läufst dahin, er läuft dahin), vb. (s) intr.* a alerga încolo; a trece alergând; *(fig.)* a trece, a se scurge.

da|hinleben, *lebte dahin, dahingelebt vb. (h) intr.* a vegeta, a lâncezi.

da|hin|nehmen, *nahm dahin, dahingenommen (du nimmst dahin, er nimmt dahin), vb. (h) tr.* a primi, a accepta.

da|hinraffen, *raffte dahin, dahingerafft vb. (h) tr.* a răpi, a smulge; *(despre moarte)* a secera; **der Tod hat ihn dahingerafft** l-a răpit, secerat moartea.

da|hinrasen, *raste dahin, dahingerast (du, er rast dahin) vb. (s) intr.* a trece în fuga mare, în goana nebună.

da|hinreden, *redete dahin, dahingeredet (du redest dahin, er redet dahin) vb. (h) intr.* a vorbi într-o doară.

da|hinsagen, *sagte dahin, dahingesagt vb. (h) tr.* a vorbi fără a gândi; **das hat er nur so dahingesagt** a zis şi el aşa.

da|hinscheiden, *schied dahin, dahingeschieden (du scheidest dahin, er scheidet dahin), vb. (s) intr.* a deceda.

Da|hinscheiden, *-s, n. sg.* deces.

da|hinschießen, *schoss dahin, dahingeschossen (du, er schießt dahin), vb. (s) intr.* a trece repede, ca săgeata.

da|hinschleichen, *schlich dahin, dahingeschlichen. vb. (s) intr.* **1.** a se furişa. **2.** *(despre timp)* a trece încet, a se târî ca melcul.

da|hinschleppen, *schleppte dahin, dahingeschleppt, vb. (h) refl.* a se târî.

da|hinschmachten, *schmachtest dahin, dahingeschmachtet (du schmachtest dahin, er schmachtet dahin) vb. (s) intr.* a lâncezi, a tânji.

da|hinschmelzen, *schmolz dahin, dahingeschmolzen (du, er schmilzt dahin), vb. (s) intr.* a se topi; *(fig.)* a se subţia, a se pierde, a se duce.

da|hinschreiten, *schritt dahin, dahingeschritten (du schreitest dahin, er schreitet dahin), vb. (s) intr.* a trece, a merge; **anmutig schreitet sie dahin** merge cu pas graţios într-acolo.

da|hinschwinden, *schwand dahin, dahingeschwunden (du schwindest dahin, er schwindet dahin), vb. (s) intr.* **1.** a dispărea, a se topi. **2.** *(despre oameni)* a slăbi, a se ofili; *(fig.)* a trece; a dispărea.

da|hin sein, *war dahin, dahin gewesen (ich bin dahin, du bist dahin, er ist dahin), vb. (s) intr.* a fi dispărut; a fi terminat; a fi stricat; a fi mort.

da|hinsiechen, *siechte dahin, dahingesiecht, vb. (s) intr.* **1.** a slăbi continuu; a se prăpădi. **2.** a fi bolnav mult timp.

da|hinsinken, *sank dahin, dahingesunken, vb. (s) intr.* a se cufunda, a cădea din picioare.

da|hin|stehen, *stand dahin, dahingestanden, vb. (s) intr. (în expr.)* **es steht dahin, ob...** nu e sigur dacă...; rămâne de văzut dacă...

da|hin|stellen, *stellte dahin, dahingestellt, vb. (h) tr. (în expr.)* **es bleibt dahingestellt, ob...** rămâne nedecis dacă...; nu se pune problema (în această privinţă) dacă...; **ich lasse es dahingestellt, ob er recht hat** nu vreau să discut dacă are dreptate.

da|hin|sterben, *starb dahin, dahingestorben (du stirbst dahin, er stirbt dahin), vb. (s) intr.* a fi pe moarte, a trage să moară; a se stinge; a se prăpădi.

da|hin|stürmen, *stürmte dahin, dahingestürmt vb. (s) intr.* a trece în goană nebună, ca vântul, ca o furtună.

da|hin|stürzen, *stürzte dahin, dahingestürzt (du, er stürzt dahin), vb. (s) intr.* a trece ca o vijelie; a se prăvăli; a se năpusti.

da|hinten *adv.* (aici) în spate, în urmă.

da|hinter *adv.* **1.** îndărăt, în spate; **~ ist ein Hof** în spate(le casei, clădirii etc.) este o curte; **es ist ein Geheimnis ~** e un secret la mijloc; **viele Worte und wenig ~** vorbă multă sărăcia omului; mult zgomot pentru nimic. **2.** *(cu verbul* sein) a se ocupa, a avea grijă; **er ist fest ~, damit er seine Prüfung besteht** munceşte mult ca să treacă examenul; **es kann doch etwas ~ sein** e posibil ca afacerea să fie serioasă.

da|hinter gucken, *guckte dahinter, dahinter geguckt vb. (h) intr. (fam.)* a se uita mai atent la..., a lua la bani mărunţi.

da|hinter klęmmen, *klemmte dahinter, dahinter geklemmt, vb. (h) refl. (fam.)* a-şi da toată silinţa, a face totul (pentru a...).

da|hinter kni|en, *kniete dahinter, dahinter gekniet, vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca (de o treabă) cu toate forțele, a trage tare.
da|hinter ko|mmen, *kam dahinter, dahinter gekommen, vb. (s) intr. (fam.)* a afla, a descoperi (o taină); a descurca (o problemă); **ich werde schon ~** am să-i dau de urmă; **ich muss noch ~** trebuie să lămuresc chestiunea.
da|hinter mạchen, *machte dahinter, dahinter gemacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca de o treabă; a urmări cu perseverență (o chestiune); a insista.
da|hinter sẹtzen, *setzte dahinter, dahinter gesetzt (du, er setzt dahinter) vb. (h) refl. (fam.)* a se apuca de ceva; **setz' dich ordentlich dahinter** dă-ți silința, fă un efort serios.
da|hinter stẹcken, *steckte dahinter, dahinter gesteckt, vb. (h) intr. (fam.)* a fi (ceva) la mijloc; a se ascunde (ceva) în spatele unui lucru.
da|hinter stẹhen, *stand dahinter, dahinter gestanden, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a sprijini, a fi de acord (cu un lucru, cu o acțiune). **2.** a fi cauza principală, adevăratul motiv. **3.** a obliga, a sili; **er wollte nicht sparen, aber das harte Muss stand dahinter** n-a vrut să facă economii, dar a fost obligat de împrejurări (să le facă).
da|hinüber și **da|hinü̲ber** *adv.* pe aici peste, iată colo.
da|hinunter și **da|hinu̲nter** *adv.* pe aici în jos.
da|hinvegetieren [-ve-], *vegetierte dahin, dahinvegetiert, vb (h) intr.* a trăi de azi pe mâine, în mizerie.
da|hinwandeln, *wandelte dahin, dahingewandelt (ich wand(e)le dahin) vb. (s) intr.* a se plimba, a trece pe dinaintea cuiva.
da|hinwärts *adv.* încolo.
da|hinwelken, *welkte dahin, dahingewelkt, vb. (s) intr.* a se ofili, a se vesteji.
da|hinziehen, *zog dahin, dahingezogen, vb.* I. *(s) intr.* a trece mai departe; **die Wolken zogen dahin** norii treceau. **II.** *(h) refl.* a se lungi; a dura; a continua; **der Weg zog sich durch die Wiesen dahin** drumul continua printre pajiști; **die Sitzung zog sich lang dahin** ședința s-a lungit mult.
Dạhlbord, *-(e)s, -e, m. (mar.)* copastie, margine a bordajului.
dạhlen, *dahlte, gedahlt, vb. (h) intr. (pop.)* a se juca, a vorbi, a se comporta copilărește; **mit einem Mädchen ~** a cocheta cu o fată.
Dạhlia, *-lien.* **Dạhlie** [-liə], *-n, f. (bot.)* dalie, ghe(o)rghină *(Dahlia variabilis).*
dạhocken, *hockte da, dagehockt, vb. (h)* a sta ghemuit; a ședea.
Dạk, *-s, m. (mar.; reg.);* pâclă, negură deasă.
Dạker, *-s, -, m.* v. Dazier.
dạkig *adj. (reg.)* umed și cețos.
dạkisch *adj.* v. dazisch.
Dakoromạne, *-n, -n, m.* dacoroman.
dakoromạnisch *adj.* dacoroman; dacoromanic.
Dakoromạnische, *-n, n. sg.* dacoromana, dialectul dacoroman.
daktylisch *adj. (metr.)* dactilic.
Daktylogrạph, *-en, -en, m.* dactilograf.
Daktylographi̲e *f. sg.* dactilografie.
Daktylogrạphin, *-nen, f.* dactilografă.
daktylogrạphisch *adj.* dactilografic.
Daktylologi̲e *f. sg.* dactilologie, vorbire (a surdomuților) cu ajutorul mâinilor și al degetelor.
daktylologisch *adj.* dactilologic.
Daktyloskopi̲e *f. sg.* dactiloscopie.
Dạktylus, *-, -tylen, m. (metr.)* dactil.
dalassen, *ließ da, dagelassen (du, er lässt da), vb. (h) tr.* a lăsa (pe loc).
Dạlbe, *-n., f. (mar.)* pilot de port, trei-frați, piramidă formată din trei stâlpi duc d'Albe.
dạlbern, *dalberte, gedalbert vb. (h) intr.* v. albern[2],
dạliegen, *lag da, dagelegen, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a zăcea, a sta lungit; **er lag bewusstlos da** stătea întins, fără cunoștință. **2.** a sta la vedere (pregătit); **der Koffer liegt fertig gepackt da** geamantanul stă gata făcut.
Dạlk, *-(e)s, -e, m., (reg.)* **1.** prost, neghiob, nătăfleț; *(la cărți de joc)* valet de tobă. **2.** aluat prăjit în untdelemn.
dạlken, *dalkte, gedalkt. vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a pălăvrăgi, a vorbi prostii. **2.** a lucra prost.
dạlke(r)t *adj. (reg., fam.)* neindemânatic, prost; **ein ~er Kerl** un om neîndemânatic.
Dạlles, *-, m. sg.* **1.** *(fam.; argou studențesc)* sărăcie, mizerie; lipsă de bani; **den ~ haben** a fi la strâmtoare, a fi pe jantă. **2.** a fi spart, stricat; **die Tasse hat den ~** ceașca este spartă. **3.** stare de sănătate proastă, indispoziție.
dạlli! *interj. (fam.)* repede, mișcă! haide, mișcă!
Dalmati̲ner, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** dalmat(ă). **2.** *m.* câine dalmațian.
dalmati̲nisch. **dalmạtisch** *adj.* dalmatin.
Daltonịsmus, *-, m. sg.* daltonism.
dam *presc.* de la Dekameter.
Dạm, *-(e)s, -e, m. (inv.)* v. Damhirsch.
dạmalig *adj.* de pe atunci, de pe acea vreme; **der ~e König** regele care domnea atunci; **die ~e Verordnung** regulamentul de atunci.
dạmals *adv.* atunci, pe atunci, pe vremea (când); **schon ~** sau **gleich ~** încă de atunci.
damassi̲eren, *damassierte, damassiert, vb. (h) tr. (text.)* a damaschina; a fabrica, a țese pânzeturi, stofe cu desene (din țesătură).
Damạst, *-es, -e, m. (text.)* damasc.
Damạst|arbeit, *-en, f.* țesătură «damasc».
damạst|artig *adj.* ca damascul.
Damạstbezug, *-(e)s, -züge, m.* lenjerie de pat din damasc.
Damạstdecke, *-n, f.* față de masă, cuvertură din damasc.
damạsten *adj.* de, din damasc.
Damạstleinwand *f. sg.* pânză de damasc.
Damạstmöbel *pl.* mobile îmbrăcate cu damasc.
Damạstrohr, *-(e)s, -e, n.* țeava din oțel de Damasc.
Damạst|säbel, *-s, -, m.* sabie damaschinată.
Damạst|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel de Damasc.
Damạst|traube, *-n, f.* strugure de Damasc.
Damạstweber, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* țesător(-oare) de damasc.
Damạstweberei, *-en, f.* țesătorie de damasc.
Damạstweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de țesut damasc.
Damaszẹner I. *-s, -, m.* locuitor din Damasc. **II.** *adj. invar.* de Damasc; **die ~ Klinge** lamă (de oțel) de Damasc.
Damaszẹner|arbeit, *-en, f.* arta de a damaschina.
Damaszẹnerpflaume, *-n, f. (bot.)* prună de Damasc *(Chrysophyllum).*
damaszẹnisch *adj.* de Damasc.
damaszi̲eren, *damaszierte, damasziert, vb. (h) tr.* **1.** a damaschina. **2.** a îmbrăca cu damasc.
Damaszi̲erer, *-s, -, m.* persoană care damaschinează.
Damaszi̲erkunst *f. sg.* arta de a damaschina.
Dạmbock, *-(e)s, -böcke, m.* cerb dam, cerb-lopătar (mascul), căprior *(Cervus dama* L.).
Dä̲mchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dame) **1.** *(fam.)* fată tânără care face pe doamna. **2.** *(peior.)* dămuță.
Dạme, *-n, f.* **1.** doamnă; femeie cultivată și îngrijită; **eine ~ von Welt** o femeie mondenă; **die große ~ spielen** a face pe cucoana; *(fam.)* **js. alte ~** mama cuiva; **die große alte ~** cea mai în vârstă personalitate feminină renumită dintr-un anumit domeniu. **2.** *(la jocul de cărți și la șah)* damă; **eine ~ machen** a transforma un pion în damă. **3.** dame (joc); **~ spielen** a juca dame. **4.** manechin.
Dạmebrett, *-s, -er, n.* tablă pentru jocul de dame.
Dä̲mel, *-s, -,* **Dä̲m(e)lack**, *-s, -e, m. (fam.)* cap-sec; nătâng, gogoman, nătărău.
Dämelei, *-en, f. (fam.)* prostie; aiureală, gogomănie.
dä̲m(e)lich, **dä̲m(e)lig** *adj. (fam.)* prost, nerod; zăpăcit.
Dạmen|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment pentru femei.
Dạmen|armband|uhr, *-en, f.* ceas de mână de damă.
Dạmenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie (publică) pentru femei.
Dạmenbart, *-(e)s, m. sg.* păr facial (la femei).
Dạmenbedienung *f. sg.* personal de deservire feminin.
Dạmenbegleitung *f. sg. (în expr.)* **in ~** însoțit de o persoană feminină, de o doamnă, domnișoară.
Dạmenbekanntschaft, *-en, f.* cunoștință cu doamne; **eine ~ machen** a face cunoștință cu o femeie.
Dạmenbesuch, *-(e)s, -e m.* vizita unei femei (la un bărbat); **er bekam häufig ~** el era vizitat des de femei.
Dạmenbinde, *-n, f.* bandaj higienic, absorbant.
Dạmencoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Damenabteil.
Dạmendoppel, *-s, -, n. (tenis)* dublu femei.
Dạmen|einzel. *-s, -, n. (tenis)* simplu femei.
Dạmenfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* v. Damenrad.
Dạmenflor, *-s, -e, m.* (grup de) femei grațioase.
Dạmenfriseur [-zø:ɐ], *-s, -e, m.* coafor.
Dạmenfußball, *-(e)s, m. sg. (sport)* fotbal feminin.
Dạmengarnitur, *-en, f.* garnitură de lenjerie de damă.
Dạmengesellschaft, *-en, f.* **1.** societate de doamne, ceai de cucoane. **2.** compania unei doamne; **er war in ~** era în companie feminină.
Dạmengürtel, *-s, -, m.* cordon de damă.
dạmenhaft *adj.* potrivit unei doamne, femeiesc.
Dạmenhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de damă.
Dạmenhand|tasche, *-n, f.* poșetă de damă.
Dạmenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de damă.
Dạmenkapelle, *-n, f. (muz.)* formațiune muzicală formată numai din femei.
Dạmenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de damă.
Dạmenkleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de damă, îmbrăcăminte pentru femei.
Dạmenknecht, *-(e)s, -e, m. (iron.)* craidon.
Dạmenkonfektion *f. sg.* confecție de damă, confecții pentru femei.
Dạmenkränzchen, *-s, -, n.* cerc de prietene care au o zi fixă de întâlnire.
Dạmenkupee [-pe:], *-s, -s, n.* v. Damenabteil.
Dạmenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de femei, feminină.
Dạmenmode, *-n, f.* modă feminină, modă pentru femei.
Dạmen|oberbekleidung *f. sg. (com.)* îmbrăcăminte femei.
Dạmenpaletot [-palɔto:], *-s, -s, m.* pardesiu, demiu, palton, scurtă de damă.
Dạmenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de călărie pentru femei.
Dạmenrad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă de damă.
Dạmenreit|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de călărie pentru femei.
Dạmenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă.
Dạmensalon [-za'lɔŋ sau -sa'lõ:, *austr.* -sa'lo:n], *-s, -s, m.* **1.** coafură. **2.** croitorie pentru femei. **3.** încăpere, salon rezervat doamnelor.
Dạmensattel, *-s, -sättel, m.* șa de damă.
Dạmenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă de damă.
Dạmenschneider, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* croitor(-easă) de dame, pentru femei.
Dạmenschuh, *-(e)s, -e. m.* pantof de damă.
Dạmensitz, *-es, m. sg. (sport; în expr.)* **im ~ reiten** a călări ca amazoanele.
Dạme(n)|spiel, *-(e)s, n. sg.* joc (de) dame.
Dạme(n)|stein, *-(e)s. -e, m.* piesă de (la jocul) dame; pion, pul.
Dạmen|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de damă.
Dạmen|stift, *-(e)s, -e(r), n.* **1.** *(inv.)* cămin de doamne (nobile). **2.** mănăstire de călugărițe.
Dạmentäschchen, *-s, -, n.* poșetă mică de damă.
Dạmentasche, *-n, f.* poșetă de damă.
Dạmentausch, *-es, -e, m. (șah)* schimbul damelor, schimb de regine.
Dạmentausch|erzwingung, *-en, f. (șah)* forțare a schimbului de dame.
Dạmentoilette [-toa-], *-n, f.* **1.** toaleta femeilor. **2.** îmbrăcăminte elegantă de damă.
Dạmentuch, *-(e)s, -e* (și *-tücher), n.* batistă, basma pentru femei.
Dạmen|überwurf, *-(e)s, -würfe, m.* mantie (pelerină, capă etc.) de damă.
Dạmen|uhr, *-en, f.* ceas de damă.
Dạmen(unter)wäsche *f. sg.* lenjerie de damă.
Dạmenwahl *f. sg.* damenvals, dans la care doamnele invită.

Dạmenwelt *f. sg.* lume a doamnelor, societate de doamne.
Dạmgeiß, *-en, f.* ciută dam *(Dama dama).*
Dạmhirsch, *-es, -e, m.* cerb dam, cerb-lopătar *(Cervus dama).*
Dạmhirschkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de cerb dam, de cerb-lopătar.
dạmhirschledern *adj.* din piele de căprioară dam.
dạmisch, **dämisch** *adj. (reg.)* **1.** sucit, (cam) trăsnit, zăpăcit. **2.** prost, nerod. **3.** (foarte) mare.
dạmit și **damịt** **I.** *adv.* cu aceasta, prin aceasta; **was macht er ~'?** ce face cu asta? **ich bin ~' zufrieden** sunt mulțumit cu aceasta; **lassen Sie mich ~' in Ruhe!** slăbește-mă cu asta! *(pop.)* **' ~ können Sie mir gestohlen werden** cu asta poți să te duci dracului! **er geht ' ~ spazieren** și cu asta s-a dus la plimbare; **und '~ basta!** ajunge! și cu asta basta! **was wollen Sie ' ~ sagen?** ce vreți să spuneți cu asta? **' ~ ist es aus** acum s-a terminat; cu asta s-a terminat; **ich bin '~ einverstanden** consimt la aceasta, sunt de acord cu asta; **er fing '~ an, dass er weinte** începu prin a plânge; **'~ ist alles gesagt** asta spune totul; **'~ ist mir nicht gedient** asta nu-mi folosește la nimic; **heraus ~'!** spune odată! **her ~'!** dă încoace! *(fam.)* **weg ~'!** asta să dispară! **II.** *conj.* (numai ~') ca să, pentru ca; **~' du es weißt** ca să știi; **~' er es nicht erfährt** ca să nu afle; **~' ich es kurz mache** ca să isprăvesc mai repede.
Dạmkitz *-es, -e, n.*, **Dạmkitze**, *-n, f.* ied de cerb dam, de cerb-lopătar.
Dämlack, *-s, -e* și *-s, m. (reg.)* prostănac.
dämlich *adj.* v. däm(e)lich.
Dämlichkeit, *-en, f.* prostie, nerozie, gogomănie.
Dạmm, *-(e)s, Dämme, m.* **1.** dig, zăgaz, stăvilar, baraj; **die Dämme des Stromes** digurile fluviului; **einen ~ schlagen** a amenaja un dig, un rambleu, un mol; **der ~ der Talsperre** stăvilarul cheilor; *(în expr., fig.)* **wieder auf dem ~ sein** *a* fi restabilit, a fi sănătos; **wieder auf den ~ bringen** a restabili (pe cineva), a ajuta. **2.** pavaj, macadam, rambleu, terasament al părții carosabile; **der ~ der Eisenbahn** rambleul liniei ferate. **3.** *(anat.)* perineu.
Dạmm(ab)rutschung, *-en, f.* alunecare a rambleului, digului.
Dạmm|arbeiten *pl.* lucrări de terasament, de îndiguire.
Dạmm|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător de terasamente.
dạmm|artig *adj.* în formă de dig, de rambleu, de stăvilar.
Dạmmbalken, *-s, -, m. (hidr.)* grindă de batardou.
Dạmmbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m.* construire a unui rambleu, dig, baraj.
Dạmmbaumeister, *-s, -, m.* inginer-constructor de rambleuri, diguri, baraje.
Dạmmböschung, *-en, f.* taluz de rambleu, de dig.
Dạmmbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** rupere de dig, de baraj; breșă în dig, în baraj, în rambleu. **2.** *(med.)* ruptură de perineu.
Dạmmel, *-s, -* (și *-s), m.* v. Dämel.
dạmmelig *adj. (reg., fam.)* **1.** nebunatic. **2.** hoinar.
dạmmen, *dämmte, gedämmt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zăgăzui, a stăvili, a îndigui. **2.** a rambleia. **3.** a separa, a despărți, a izola. **4.** a ține în frâu, a împiedica, a stânjeni; **Kopfweh ~** a îndepărta, a lua durerea de cap. **II.** *intr.* **1.** a ridica un zăgaz, un dig. **2.** a face un rambleu. **3.** *(fig.)* a chefui; **~ und schlämmen** a o duce tot într-un chef.
Dạmmer[1], *-s. m. sg.* v. Dämmerung.
Dạmmer[2], *-s, -, m.* **1.** lucrător de diguri, de terasament; pavator. **2.** mai (pentru bătătorit).
Dạmm|erde *f. sg.* **1.** pământ de rambleiere, de umplutură (pentru diguri). **2.** cernoziom.
dạmmergrau *adj.* gri crepuscular.
dạmmer|haft *adj.* **1.** crepuscular, de amurg. **2.** vag, nedeslușit.
dạmmerig *adj.* **1.** crepuscular. **2.** adormit, somnoros.
Dạmmerlicht, *-(e)s, n. sg.* **I.** lumină de amurg, de crepuscul. **2.** lumina dimineții, aurora, revărsatul zilei; *(fig.)* **das ~ der Freiheit** zorile libertății. **3.** clarobscur, penumbră.
dạmmern, *dämmerte, gedämmert, vb. (h) intr.* **1.** a se crăpa de ziuă; *(impers.)* **es dämmert** se luminează, se face ziuă; **der Morgen** (sau **der Tag**) **dämmert** se revarsă zorile, se crapă de ziuă; **in ~der Frühe** la revărsatul zorilor. **2.** a amurgi, a se întuneca, a se lăsa noaptea; **der Abend dämmert** se înserează, amurgește, se lasă noaptea; **in ~dem Zimmer** în clarobscurul camerei; *(fig.)* **bei mir dämmert's a)** am o presimțire (vagă), încep să pricep; **b)** încep să-mi aduc aminte; **na, dämmert's nun?** ei, acum pricepi în sfârșit? **eine ~de Hoffnung** o vagă speranță. **4.** a moțăi; **vor sich hin ~** a visa, a picoti. **5.** *(reg.)* a tuna, a bubui.
Dạmmer|röte *f. sg.* roșeața zorilor, a amurgului.
Dämmerschein, *-(e)s, m. sg.* v. Dämmerlicht.
Dämmerschlaf, *-(e)s, m. sg.* somnolență; toropeală.
Dämmerschoppen, *-s, -, m. (fam.)* bere cu prietenii pe înserat.
Dạmmer|stunde, *-n, f.* **1.** vreme de amurg, de crepuscul. **2.** vremea revărsatului de zori.
Dạmmerung, *-en, f.* **1.** crepuscul, amurg; **in der ~** pe înserate, în amurg, pe vremea amurgului. **2.** revărsatul zorilor. **3.** lumină slabă, licărire; clarobscur.
Dạmmerungsdauer *f. sg.* v. Dämmerstunde.
Dạmmerungs|effekt, *-(e)s, -e, m. (tel.)* efect de crepuscul, de noapte.
Dạmmerungsfalter, *-s, -, m.* fluture de amurg *(Sphingidae).*
Dạmmerungskreis, *-es, m. sg. (astron.)* cerc crepuscular.
Dạmmerungs|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* întrerupător automat fotosensibil.
Dạmmerungs|schwalbe, *-n, f.* rândunică de amurg.
Dạmmerungs|sehen, *-s. n. sg.* tulburare a vederii provocată de lumina crepusculară.
Dạmmerungszeit *f. sg.* v. Dämmerstunde.
Dạmmerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(med.)* obnubilație. **2.** *(fig.)* (stare de) buimăceală, aiureală, ameteală. **3.** clarobscur; crepuscul.
Dạmmgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de cheiaj.
Dạmmkrone, *-n, f.* creasta rambleului, a digului, coronament al barajului.
Dạmm|meister *-s, -, m.* inspector de diguri, de terasament.
Dạmmriff, *-(e)s, -e, n.* recif, banc larg de corali.
dạmmrig *adj.* v. dämmerig.
Dạmmriss, *-es, -e. m.* v. Dammbruch **(2).**
Dạmmrutsch, *-(e)s, -e, m.* v. Damm(ab)rutschung.
Dạmmschlag|ader, *-n, f.* arteră perineală.
Dạmmschüttung, *-en, f.* umplutură de pământ, rambleu de dig.
Dạmmsetzer, *-s, -, m.* lucrător la diguri.
Dạmm|sohle, *-n, f. (hidr.)* talpă, fundație a barajului, a digului.
Dạmm|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** chihlimbar (de mărime mijlocie). **2.** *(hidr.)* piatră pentru baraj, dig.
Dạmm|stirnfläche, *-n, f.* suprafață frontală a digului; suprafață a taluzului amonte al unui baraj.
Dämm|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* material folosit pentru izolare fonică, termică etc.
Dạmm|straße, *-n, f.* **1.** drum pe coronamentul digului. **2.** *(hidr.)* traseul barajului.
Dạmm|stützkörper, *-s, -, m.* corp de susținere al stăvilarului.
Dạmmtor, *-(e)s, -e, n.* poartă de stăvilar; stavilă în corpul digului.
Dämmung, *-en, f. (tehn.)* izolare fonică, termică etc.
Dạmmwächter, **Dạmmwärter**, *-s, -, m.* păzitor de stăvilar.
Dạmmweg, *-(e)s, -e, m.* drum pe dig (pentru pietoni).
Dạmmwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar.
damnạbel *adj. (înv.)* condamnabil.
Damnifikạnt, *-en, -en, m. (jur.)* persoană care cauzează o daună; dăunător.
Damnifikạt, *-en, -en, m. (jur.)* păgubaș, dăunat.
damnifizịeren, *damnifizierte, damnifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a păgubi, a dăuna.
Dạmno, *-s, -s, m.* (și *n.),* **Dạmnum**, *-s, Damna n. (jur.)* pagubă, pierdere, scăzământ.
Dạmokles|schwert, *-(e)s, n. sg.* (și *fig.)* sabia lui Damocles.
Dạmon, *-s, -mọnen, m.* demon.
dämọnenhaft *adj.* demonic.
Dämọnie, *-n, f.* caracter demonic, diabolic.
dämọnisch *adj.* demonic, diabolic.
dämonisịeren, *dämonisierte, dämonisiert, vb. (h) tr.* a demoniza.
Dämonologie *f. sg.* demonologie.
Dạmpf, *-(e)s, Dämpfe, m.* **1.** abur, vapori; **das Schiff unter ~ halten** a ține nava sub presiune; *(fig.)* **mit vollem ~ arbeiten** a lucra de zor; *(fig.)* **~ hinter einer Sache machen** a urgenta, a grăbi un lucru; **jm. ~ machen** a impulsiona pe cineva; **unter ~ stehen** a fi energic; *(fam.)* **~ draufhaben a)** a conduce cu viteză mare; **b)** a fi entuziast. **2.** miros, mireasmă, parfum; **die Dämpfe der Speisen** miresmele bucatelor; **der ~ des Benzins** mirosul benzinei (vapori de benzină). **3.** *(med. vet.)* tignafes (la cai); **das Pferd hat den ~** calul are tignafes. **4.** *(fam.)* teamă, frică; **~ halten** a se teme, a se speria. **5.** *(fam.)* bețe, cherchelează; **er hat einen schweren ~** e cherchelit bine de tot. **6.** *(fam.)* foame. **7.** *(fam.)* năduf, greutate în respirație; **~ ablassen** a-și vărsa năduful. **8.** *(înv.)* fum (de praf de pușcă). **9.** *(în expr.)* **Hans ~ (in allen Gassen)** fluieră-vânt, hai-hui!
Dạmpf|ab|sperrung, *-en, f.* **1.** oprire a aburului. **2.** robinet de oprire a aburului.
Dạmpf|anlage, *-n, f.* **1.** instalație generatoare de abur. **2.** *(chim.)* instalație de distilare.
Dạmpf|antrieb, *-(e)s, -e, m.* acționare cu aburi.
Dạmpf|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de vaporizare.
dạmpf|artig *adj.* în formă de aburi.
Dạmpf|auflösung *f. sg. (chim.)* volatilizare.
Dạmpf|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* orificiu de emisie a aburului.
Dạmpf|auslassrohr, *-(e)s, -e, n.* țeava de emisie a aburului.
Dạmpfback|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu aburi.
Dạmpfbad, *-(e)s, -bäder, n.* (și *med.)* baie de aburi.
Dạmpfbagger, *-s, -, m.* dragă, excavator cu aburi.
Dạmpfbahn, *-en, f. (înv.)* tramvai cu aburi.
dạmpfbar *adj.* care poate fi potolit, moderat.
Dạmpfbarkasse, *-n, f. (mar.)* barcaz cu aburi.
Dạmpfbarometer, *-s, -, n.* elaterometru (manometru pentru aburi).
Dạmpfbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de aburi.
Dạmpfbetrieb, *-(e)s, -e, m.* instalație (de mașini) pornită de forța motrice a aburului; acționare cu aburi; *(ferov.)* tracțiune cu aburi.
Dạmpfbildung, *-en, f.* formare a aburului.
Dạmpfboot, *-(e)s, -e, n.* ambarcație, navă cu aburi.
Dạmpfbremse, *-n, f.* frână cu aburi.
Dạmpfbügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat cu aburi.
Dạmpfbügelpresse, *-n, f.* presă de călcat cu aburi.
dạmpfdicht *adj.* etanș la aburi.
Dạmpfdichte *f. sg.* densitate a aburului.
Dạmpfdom, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dom de aburi.
Dạmpfdreschmaschine, *-n, f.* mașină de treierat cu aburi.
Dạmpfdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune a aburului.
Dạmpfdruckmesser, *-s, -, m.* manometru pentru presiunea aburului.
Dạmpf|ein|strömung, *-en, f.*, **Dạmpf|eintritt**, *-(e)s, -e, m.* intrare, pătrundere, revărsare a aburilor.
Dạmpfel, *-s, -, n. (reg., cul.)* drojdie; plămădeală.
dạmpfen, *dampfte, gedampft vb.* **1.** *intr.* **1.** *(h)* a scoate aburi; a fumega; **das Wasser dampft** apa aburește; **die Pferde ~** caii sunt năduși; **die Erde dampft** pământul fumegă; **das Wasser ~ lassen** a lăsa apa să se evapore. **2.** *(s) (despre aburi)* a se înălța, a se ridica; **Nebel dampft aus den Tälern** se înalță negură din văi. **3.** *(s) (despre trenuri, vapoare)* a pleca, a merge; **der Zug dampft über die Brücke** trenul trece peste pod; **das Schiff dampft aus dem Hafen** vaporul pleacă din port. **4.** *(s) (fam., despre persoane)* a pleca, a porni (cu un tren, un vapor acționat cu aburi). **II.** *tr. (h)* a fuma, a pufăi; **er dampft sein Pfeifchen** pufăie din pipă.
dämpfen, *dämpfte, gedämpft, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a fierbe înăbușit, a înăbuși. **2.** *(alim., constr., text.)* a prepara cu aburi; a aburi; a vaporiza. **3.** *(tehn.)* a amortiza; a modera; a micșora, a reduce intensitatea (sunetului, a luminii); a pune surdină unui instrument; **mit gedämpfter Stimme** cu voce coborâtă; **die Geige ~** a pune surdină la vioară; **den Glanz des Lichtes ~** a micșora puterea luminii. **4.** a potoli; a domoli; **das lodernde Feuer ~** a potoli vâlvătaia focului; **den Brand ~** a potoli incendiul; **das Wehr dämpft die Strömung** stăvilarul slăbește curentul. **5.** a amortiza (o lovitură); a estompa (culori). **6.** *(fig.)* a potoli, a calma; **den Schmerz ~** a alina durerea; **das Leid ~** a alina suferința; **seine Leidenschaft ~** a-și înfrâna pasiunea; **seinen Zorn ~** a-și înfrânge mânia; **seine Freude ~** a-și stăpâni bucuria; **seinen Stolz ~** a-și înfrâna trufia, mândria.

Dạmpf|entweichungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de evacuare a aburului.
Dạmpfer, *-s, -, m.* vapor, navă, vas cu aburi; **auf dem falschen ~ sein** sau **sitzen** sau **sich befinden** a evalua greșit o situație, posibilitatea de a atinge un scop.
Dämpfer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* amortizor, dispozitiv de atenuare. **2.** *(text.)* aburitor. **3.** *(muz.)* surdină; *(fam.)* **jm. einen ~ aufsetzen** a potoli (pe cineva), a strica cheful, plăcerea cuiva; **einen ~ bekommen** *(fam.)* a trebui să suporte o dojană, a fi dezamăgit. **4.** oală de gătit sub presiune, oală-minune.
Dạmpferfahrt, *-en, f.* călătorie cu vaporul.
Dạmpferflotte, *-n, f.* flotă de vapoare.
Dạmpferlinie [-niə], *-n, f.* linie de navigație a vapoarelor.
Dạmpf|erzeuger, *-s, -, m.* generator de abur.
Dạmpf|erzeugung, *-en, f.* producere de vapori.
Dạmpf|erzeugungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Dampferzeuger.
Dạmpf|fähre, *-n, f.* bac cu aburi, de transbordare.
Dạmpf|fahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul acționat de aburi.
Dạmpf|fernheizung, *-en, f.* termoficare cu aburi.
Dạmpf|feuer|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu cu aburi.
dạmpf|förmig *adj.* în stare de vapori.
Dạmpfgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă cu aburi.
Dạmpfgetriebe, *-s, -, n.* v. Dampfbetrieb.
Dạmpfhahn, *-(e)s, -hähne, n.* robinet la cazanul de aburi.
Dạmpfhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan cu abur.
Dạmpfheizung, *-en, f.* încălzire cu aburi; calorifer cu aburi.
Dạmpfheizungskörper, *-s, -, m.* (corp de) calorifer, radiator (cu aburi).
Dạmpfheizungsröhre, *-n, f.* țeavă de încălzire cu aburi.
Dạmpfhorn, *-(e)s, -hörner, n.* stingător cu aburi.
dạmpfig *adj.* plin de vapori, de aburi.
dämpfig *adj.* **1.** sufocant, înăbușitor. **2.** *(med.)* astmatic; *(despre cai)* afectat de tignafes. **3.** care balonează; **~es Futter** nutreț care balonează.
Dämpfigkeit *f. sg. (med. vet.)* tignafes.
Dạmpfkammer, *-n, f.* cameră a unui aparat de vaporizare, cameră de aburire.
Dạmpfkessel, *-s, -, m.* cazan de aburi.
Dạmpfkesselmauerung *f. sg.* zidărie a cazanului de aburi.
Dạmpfkesselwandung, *-en, f.* șamotaj, căptușeală a cazanului de abur.
Dạmpfkissen, *-s, -, n. (termo.)* tampon de abur.
dạmpfklar *adj. (despre vehicule cu aburi)* gata de pus în funcțiune.
Dạmpfkoch|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ind. zahărului)* cazan de abur cu compensare. **2.** aparat de fiert, de gătit cu aburi.
Dạmpfkochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* **1.** autoclavă. **2.** oală (de gătit) sub presiune, oală-minune.
Dạmpfkolben, *-s, -, m.* piston de mașină cu aburi.
Dạmpfkraft *f. sg.* forță, energie a aburului; **mit voller ~** cu toată viteza, puterea.
Dạmpfkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* v. termocentrală cu aburi.
Dạmpfkran, *-(e)s, -kräne, m.* macara cu aburi.
Dạmpfkugel, *-n, f. (tehn.)* colipil, sferă în care se produc aburi.
Dạmpfkur, *-en, f. (med.)* cură de aburi.
Dạmpfl, *-s, -(-n-), n. (austr.)* plămădeală.
Dạmpfleistung, *-en, f.* producție de aburi.
Dạmpfleitung, *-en, f.* conductă de aburi.
Dạmpfleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub conductor de aburi.
Dạmpflok, *-s, f. presc.* de la Dampflokomotive.
Dạmpflokomotive [-ti:və], *-n, f.* locomotivă cu aburi.
Dạmpfluft|heizung *-en, f.* încălzire cu aer și aburi.
Dạmpfmaschine, *-n, f.* mașină cu aburi; motor cu aburi.
Dạmpfmesser, *-s, -, m.* **1.** contor de aburi **2.** elaterometru.
Dämpfmittel, *-s, -, n.* sedativ, calmant, mijloc de amortizare, de potolire.
Dạmpfmotor, *-s, -en, m.* motor cu aburi.
Dạmpfmühle, *-n, f.* moară cu aburi.
Dạmpfnudeln *pl.* tăieței fierți.
Dạmpf|pfeife, *-n, f.* fluier cu aburi; sirenă cu aburi.
Dạmpf|pflug, *- (e)s, -pflüge, m.* plug cu aburi.
Dạmpfpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă cu aburi.
Dạmpfpumpe, *-n, f.* pompă cu aburi.
Dạmpfputzerei, *-en, f.* curățătorie cu aburi.
Dạmpframme, *-n, f.* berbec (de bătut piloți) cu aburi.
Dạmpfraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu pentru aburi (la cazane).
Dạmpfreinigungs|anstalt, *-en, f.* v. Dampfputzerei.
Dạmpfrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de aburi.
Dạmpfross, *-es, -e, n. (glumeț)* locomotivă.
Dạmpfsäge, *-n, f.* joagăr, ferăstrău cu aburi.
Dạmpfsägewerk, *-(e)s, -e, n.* gater cu aburi.
Dạmpfsammler, *-s, -, m.* colector de aburi.
Dạmpfschieber, *-s, -, m.* sertar regulator de distribuție a aburului.
Dạmpfschiff, *- (e)s, -e, n.* v. Dampfer.
Dạmpfschiff|fahrt *f. sg.* navigație (cu vapoare).
Dạmpfschiff|fahrtsgesellschaft, *-en, f.* societate de navigație (cu vapoare).
Dạmpfschiff|fahrtsverbindung *-en, f.* legătură prin vapoare.
Dạmpfschiff|fahrtsverkehr, *-(e)s, m. sg.* serviciu regulat al vapoarelor, trafic fluvial și maritim.
Dạmpfschifflinie [-niə], *-n, f.* v. Dampferlinie.
Dạmpfschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de abur.
Dạmpfschorn|stein, *-(e)s, -e, m.* coș de evacuare a aburului.
Dạmpfsirene, *-n, f.* v. Dampfpfeife.
Dạmpf|spannung, *-en, f.* presiune, tensiune a vaporilor.
Dạmpf|speicher, *-s, -, m.* rezervor de aburi.
Dạmpf|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu cu aburi.
Dạmpf|strahl, *-s, -en, m. (termo.)* jet de abur.
Dạmpf|strahlgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* ejector cu jet de aburi.
Dạmpf|stürze, *-n, f. (tehn.)* înăbușitor.
Dạmpftriebwagen, *-s, -, m. (feros.)* automotor cu aburi.
Dạmpfturbine, *-n, f.* turbină cu aburi.
Dạmpf-und Segelfregatte, *-n, f.* fregată cu aburi și vele.
Dämpfung, *-en, f.* **1.** înăbușire, amortizare, frânare. **2.** reducere a intensității (sunetului); diminuare a intensității (luminoase); coborâre (a vocii). **3.** stingere (a unui foc). **4.** *(fig.)* potolire, înfrângere (a unei pasiuni). **5.** încetinire (progresivă) a oscilațiilor unei pendule. **6.** evaporare, vaporizare.
Dämpfungs|arbeit, *-en, f.* acțiune de amortizare a vibrațiilor.
Dämpfungsfaktor, *-s, -en, m.* **1.** *(mec.)* coeficient de amortizare. **2.** *(ec.)* factor de moderare, de amortizare.
Dämpfungsfläche, **Dämpfungsflosse**, *-n, f. (av.)* stabilizator; plan, suprafață de amortizare a oscilațiilor.
Dämpfungskonstante [-stan-], *-n, f. (fiz.)* constantă de amortizare.
Dämpfungsmesser, *-s, -, m.* decremetru, instrument de măsurare a atenuării, a amortizării.
Dämpfungswand, *-wände, f. v.* Dämpfungsfläche.
Dämpfungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistență la amortizare.
Dạmpfventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă, robinet pentru abur.
Dạmpfverteiler, *s, -, m.* distribuitor de abur.
Dạmpfverteilung *f. sg.* distribuție a aburului, repartizare a vaporilor.
Dạmpfvulkanisation [-vul-], *-en, f.* vulcanizare cu vapori.
Dạmpfwagen, *-s, -, m. (înv.)* locomotivă.
Dạmpfwagenge|stell, *-(e)s, -e, n.* șasiu de locomotivă cu aburi.
Dạmpfwalze, *-n, f.* tăvălug, cilindru-compresor cu aburi.
Dạmpfwäscherei, *-en, f.* spălătorie cu abur.
Dạmpfwasser|ableiter, *-s, -, m. (mas.)* robinet de descărcare a apei de condensație.
Dạmpfwasser|heizung, *-en, f.* încălzire mixtă cu abur-apă.
Dạmpfweg, *-(e)s, -e, m.* canal, cale, orificiu de trecere a aburului.
Dạmpfwinde, *-n, f.* troliu acționat cu aburi.
Dạmpfwolke, *-n, f.* nor de aburi.
Dạmpfziegelei, *-n, f.* fabrică de țiglă cu aburi.
Dạmpfzulassventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă, ventil de admisie a aburului.
Dạmpfzuleitung, *-en, f. (termo.)* conductă de abur, aducție a aburului.
Dạmpfzu|stand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* stare gazoasă, de vapori.
Dạmpfzylinder, *-s, -, m.* cilindru de mașină cu aburi.
Dạmschaufler, *-s, -, m.* v. Damhirsch.
Dạmschmaltier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* ciută tânără.
Dạm|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Dame(n)spiel.
Dạm|spießer, *-s, -, m.* pui de cerb, de căprioară.
Dạm|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Damestein.
Dạmtier, *-(e)s, -e, n.* ciută.
Dạmwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare de cerbi dam, de cerb-lopătar.
Dạmwildleder, *-s, n. sg.* piele de cerb dam, de cerb-lopătar.
danạch și **dạnach** *adv.* **1.** pe urmă, apoi, după aceea. **2.** despre aceasta, pentru aceasta, după aceasta; **ich habe ihn' ~ gefragt** l-am întrebat despre aceasta; **das Verlangen ~' ist groß** cererea în această privință este mare; **trachtet ~', dass...** căutați să...; **ich werde mich ~' erkundigen** mă voi informa despre aceasta; **es sieht mir ganz ~' aus. als ob...** îmi pare că... **3.** potrivit cu, în raport cu (ace)asta; **sich' ~ richten** a se conforma, a se orienta după (ace)asta; **handelt ~'** procedați conform acestui lucru; **seine Kräfte sind nicht ~'** îi lipsește puterea, nu-l ajută puterile; **er ist nicht der Mann ~'** el nu este omul potrivit; **~' sich einer führt, ~' wird einem** cum îți așterni, așa dormi; **~' der Mann ist, ~' brät man die Wurst** la așa cap, așa căciulă; *(iron.)* **du willst das machen? du siehst gerade ~' aus!** tu vrei să faci asta? vezi-ți de treabă! n-ai să reușești!
Dạnaer [-naɛ], *-s, -, m. (poet.)* danai, greci antici.
Dạnaergeschenk *-(e)s, -e, n.* dar funest și înșelător.
Dana|idenfass, *-es, -fässer, n.* butoiul Danaidelor; *(fig.)* butoi fără fund, muncă zadarnică.
Dạndy ['dɛndi], *-s, -s, m.* dandi, filfizon.
Dạndytum, *-(e)s, n. sg.* filfizonerie.
Dạne, *-n, -n, m.* danez.
dạnęben *adv.* **1.** alături, lângă; **ein Haus und ein Garten ~** o casă și o grădină alături; **gleich ~** imediat alături; **~ sein** a fi confuz, a nu se simți bine. **2.** pe lângă aceasta; **~ gibt es noch andere Dinge** pe lângă aceasta există și alte lucruri. **3.** în același timp, concomitent.
dạnębenbenehmen, *benahm daneben, danebenbenommen, (du benimmst dich daneben, er benimmt sich daneben), vb. (h) refl. (fam.)* a se comporta deplasat.
dạnębenfallen, *fiel daneben, danebengefallen, (du fällst daneben, er fällt daneben), vb. (s) intr.* a cădea pe alături, a nu nimeri.
dạnębengehen, *ging daneben, danebengegangen, vb. (s) intr.* (și *fig.*) a greși (drumul, ținta), a da greș.
dạnębengeraten, *geriet daneben, danebengeraten (du gerätst daneben, er gerät daneben), vb. (s) intr.* **1.** a nu reuși; **der Kuchen ist ~** prăjitura n-a reușit. **2.** a nimeri alături.
dạnębengreifen, *griff daneben, danebengegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a nu reuși să apuce un lucru. **2.** *(fam.)* a greși, a face o greșeală; **im Ausdruck ~** a se exprima greșit.
dạnębenhalten, *hielt daneben, danebengehalten, (du hältst daneben, er hält daneben) vb. (h) tr. (fam.)* a compara ceva cu altceva.
dạnębenhauen, *hieb* sau *haute daneben, danebengehauen* sau *danebengehaut, vb. (h) tr.* **1.** a lovi, a nimeri alături. **2.** *(fig., fam)* a se înșela, a nimeri alături.
dạnębenraten, *riet daneben, danebengeraten, (du rätst daneben, er rät daneben), vb. (h) tr. (fam.)* a sfătui greșit.
dạnębenschätzen, *schätzte daneben, danebengeschätzt, (du, er schätzt daneben), vb. (h) tr. (fam.)* a aprecia greșit.
dạnębenschießen, *schoss daneben, danebengeschossen (du, er schießt daneben), vb. (h) intr.* **1.** *(vân., sport)* a trage alături. **2.** *(fig., fam.)* a se înșela, a greși (ținta), a o nimeri alături.

danebentippen, *tippte daneben, danebengetippt, vb. (h) intr. (fam.)* a greși (în aprecieri), a da un pronostic greșit.
danebentreffen, *traf daneben, danebengetroffen, (du triffst daneben, er trifft daneben), vb. (h) intr.* (și *fig.*) a greși, a nu nimeri, a nimeri alături.
dang *ind. imperf.* de la dingen.
danieden *adv. (înv.; poet.)* aici pe pământ, pe lumea asta.
danieder *adv.* jos, la pământ.
daniederbeugen, *beugte danieder, daniedergebeugt, vb. (h) tr.* a încovoia; a apleca; *(fig.)* a copleși, a doborî.
daniederdrücken, *drückte danieder, daniedergedrückt, vb. (h) tr. (înv.)* a asupri.
daniederfallen, *fiel danieder, daniedergefallen (du fällst danieder, er fällt danieder), vb. (s) intr.* a cădea jos.
daniederkämpfen, *kämpfte danieder, daniedergekämpft, vb. (h) tr.* a doborî (prin luptă).
daniederkommen, *kam danieder, daniedergekommen, vb. (s) intr. (înv.) (despre femei)* a naște, a-i veni ceasul, sorocul.
daniederliegen, *lag danieder, daniedergelegen, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a zăcea bolnav. **2.** a suferi, a tânji. **3.** a fi în declin, în decădere; a sta pe loc; **der Handel lag danieder** comerțul stagna. **4.** a sta înțelenit; **der Acker lag danieder** ogorul stătea înțelenit.
danierderschlagen, *schlug danieder, daniedergeschlagen (du schlägst danieder, er schlägt danieder), vb. (h) tr.* a doborî; *(fig.)* a descuraja.
Dänin, *-nen, f.* daneză.
dänisch *adj.* danez.
Dänische, *-n, n. sg.* (limba) daneză.
dank *prep.* (cu *dat.* și cu *gen.)* mulțumită, datorită, grație; **~ seinem Fleiße** mulțumită sârguinței sale; **~ seines guten Willens** grație bunăvoinței sale.
Dank, *-(e)s, m. sg.* mulțumire, recunoștință; **ich bin ihm ~ schuldig** (sau **zu ~(e) verpflichtet**) sau **ich schulde ihm ~** îi datorez recunoștință, îi sunt îndatorat; **jm. ~ zollen** a aduce cuiva tributul de recunoștință; **jm. (für etwas) (vielen) ~ wissen** a fi cuiva (foarte) recunoscător (pentru ceva); **jm. für etwas schlechten ~ wissen** a plăti cuiva ceva cu nerecunoștință; **tausend ~** mii de mulțumiri; **um ~ dient keiner** cu vorbe goale nu se mulțumește nimeni; **ist das der ~ für meine Mühe?** asta e răsplata pentru osteneala mea? **ich habe keinen ~ davon** n-am nici o mulțumire; **als** sau **zum ~ dafür, dass...** drept mulțumire că...; **dem Himmel sei ~!** slavă cerului! *(înv.)* **das ist wider den ~ der Natur** aceasta nu e natural; **besten** (sau **schönen** sau **vielen** sau **herzlichen) ~!** mulțumesc foarte mult; **hab' ~ !** îți mulțumesc; **~ sagen** a mulțumi; **man kann dir nichts zum ~ machen** cu nimic nu ți se poate face pe plac.
Dank|adresse, *-n, f.* adresă, scrisoare (oficială) de mulțumire.
Dank|altar, *-s, -täre, m. (rel.)* altar pentru ofrande de mulțumire, de recunoștință.
dankbar *adj.* **1.** recunoscător, îndatorat; **ich wäre ~, wenn...** aș fi recunoscător dacă...; **er nimmt es ~ an** primește cu recunoștință; **sich ~ zeigen** a se arăta recunoscător; **ein ~er Blick** o privire recunoscătoare. **2.** rentabil, productiv; **eine ~e Arbeit** o muncă rentabilă, care dă satisfacții; *(teatru)* **eine ~e Rolle** un rol generos. **3.** *(fam.)* rezistent, durabil; **der Stoff ist sehr ~** materialul este rezistent. **4.** *(fam.)* nepretențios; **diese Pflanze ist sehr ~** această plantă nu necesită îngrijire deosebită.
Dankbarkeit *f. sg.* **1.** mulțumire, recunoștință; **seine ~ bezeigen** a-și exprima recunoștința; **aus ~** din recunoștință; **in** sau **mit (aufrichtiger, tiefer) ~** cu (sinceră, profundă) recunoștință. **2.** *(rar)* rentabilitate. **3.** *(fam.)* durabilitate, rezistență. **4.** *(fam.) (despre plante)* calitatea de a nu necesita prea multă îngrijire.
Dankbarkeitsbezeigung, *-en, f.* dovadă de recunoștință.
dankbarlich *adj.* v. dankbar.
dankbeflissen *adj.* zelos în a-și manifesta recunoștința.
Dankbegierde, *-n, f.* dorință de a se arăta recunoscător.
dankbegierig *adj.* însetat, doritor de recunoștință.
Dankbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de mulțumire.
Dankbezeigung, *-en, f.* manifestare a recunoștinței.
Dankbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de mulțumire.
danke *presc.* de la ich danke v. danken mulțumesc, mulțumim.
Dank|empfindung, *-en, f.* sentiment de recunoștință.
danken, *dankte, gedankt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a mulțumi (cuiva), a exprima mulțumiri; **danke schön!** mulțumesc! **danke bestens (sau sehr)!** mulțumesc frumos! *(com.)* **~d erhalten** primit cu mulțumiri; **Sie haben keine Ursache zu ~** n-aveți pentru ce să mulțumiți; **Gott** sau **(dem Himmel) sei gedankt** slava Domnului (cerului); **wie soll ich Ihnen das jemals ~?** cum pot să vă mulțumesc pentru asta? *(iron.)* **na, ich danke!** foarte mulțumesc! **2.** a răspunde (la salut); **ich grüßte ihn, aber er dankte nicht** l-am salutat, însă nu mi-a răspuns. **II.** *tr.* **1.** a datora; **ich danke ihm mein Leben** îi datorez viața; **das ist ihm zu ~** aceasta i se datorează lui. **2.** a răsplăti, a recompensa.
dankenswert, **dankenswürdig** *adj.* demn de recunoștință, care merită recunoștință.
dank|erfüllt *adj.* plin de recunoștință.
Dankesbesuch, *-(e)s, -e, m.* v. Dankbesuch.
Dankesbezeigung, *-en, f.* manifestare de recunoștință.
Dankesbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de mulțumire.
Dankeschön, *-s, n. sg.* **1.** exprimarea mulțumirii; **er sagte ihm ein herzliches ~** el i-a mulțumit din suflet. **2.** mică atenție în semn de mulțumire.
Dankesformel, *-n, f.* formulă de mulțumire.
Dankeskirche, *-en, f.* biserică clădită în semn de recunoștință pentru împlinirea unei rugi.
Dankes|pflicht, *-en, f.* obligație de a mulțumi.
Dankes|schuld *f. sg.* datorie de recunoștință.
Dankeswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de mulțumire.
Dankfeier, *-n, f.*, **Dankfest**, *-es, -e, n.* **1.** festivitate, solemnitate de mulțumire. **2.** tedeum, slujbă religioasă de mulțumire.
Dankgebet, *-(e)s, -e, n. (bis.)* rugăciune de mulțumire.
Dankgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de recunoștință.
dankgerührt *adj.* mișcat de adâncă recunoștință.
Dankgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* v. Dankfeier **(2).**
Danklied, *-(e)s, -er, n. (bis.)* cântec de recunoștință.
danklos *adj.* nerecunoscător, lipsit de recunoștință.
Dank|opfer, *-s, -, n. (bis.)* jertfă de mulțumire.
Dankpflicht, *-en, f.* v. Dankespflicht.
dankpflichtig *adj.* îndatorat.
Dankrede, *-n, f.* discurs de mulțumire.
danksagen, *danksagte* sau *sagte Dank, dankgesagt* sau *Dank gesagt (du danksagst* sau *du sagst Dank, er danksagt* sau *er sagt Dank), vb. (h) intr. (poet., rar) (jm.)* a mulțumi (cuiva).
Danksagung, *-en, f.* mulțumire, recunoștință.
Dankschreiben, *-s, -, n.*, **Dankschrift**, *-en, f.* scrisoare de mulțumire.
dankvergessen *adj.* nerecunoscător.
dankverpflichtet *adj.* îndatorat, obligat (la recunoștință).
Dankwort, *-(e)s, -e, n.* v. Dankeswort.
dann *adv.* apoi, atunci, după aceea; **erst will ich lesen, ~ schreiben** întâi vreau să citesc și apoi să scriu; **~ kam der Vater** apoi a venit tata; **selbst ~, wenn es wahr wäre** chiar de-ar fi adevărat; **wenn du fertig bist, ~ mach das Licht aus** când termini, stinge lumina; **was ~?** și apoi? **~ und wann** când și când, câteodată; **~ und ~** în cutare sau cutare timp; *(fam.)* **bis ~** *(formulă de despărțire)* pe curând; **von ~ bis ~** de atunci până atunci.
dannen *adv. (în expr.)* **von ~ gehen** (sau **ziehen)** a pleca, a porni, a o lua din loc; *(poet.)* **er ging von ~** a murit.
dannzumal *adv. (elv.)* apoi, în clipa aceea.
daran și **d(a)ran** *adv.* **1.** la aceasta, în aceasta, de aceasta; **'~ ist ein Stock befestigt** de aceasta e fixat un baston; **es liegt mir ~', zu wissen** țin mult să știu; **was liegt ~'?** ce contează? nu importă; **es liegt mir sehr viel ~'** mă interesează foarte mult; țin foarte mult să...; **ich habe ~' gedacht** m-am gândit la aceasta; *(fig., fam.)* **der arme Kerl hat ~' glauben müssen** sărmanul om a murit; **er glaubt nicht ~'** nu crede asta; **er hat seine Freude ~'** se bucură de aceasta; **er ist gut ~'** îi merge bine; **da sind wir schön ~'!** am pățit-o! **es ist etwas ~'** e ceva la mijloc, are oarecare importanță; **'~ wird er sich nicht stoßen** aceasta nu-l va deranja prea mult; **ich habe gut ~' getan** am procedat bine; **wer ist ~'?** cine e la rând? **darauf und ~'** (sau **nahe ~') sein, etwas zu tun** a fi cât pe-aci de a întreprinde ceva; **ich bin übel ~'** am nimerit rău; sunt într-o situație proastă. **2.** lângă, alături; **ein Haus und ein Garten ~'** o casă și o grădină lângă ea; **ich war nahe ~', es zu kaufen** era cât pe-aci s-o cumpăr, n-a lipsit mult ca s-o cumpăr.
daran|gehen, *gab daran, darangegeben (du gibst daran, er gibt daran), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a jertfi; a lăsa în plata Domnului, a renunța la ceva; **er hat sein Geschäft d(a)rangegeben** s-a retras din afaceri. **2.** a contribui.
d(a)ran|gehen, *ging d(a)ran, d(a)rangegangen, vb. (s) intr.* a se apuca de, a începe, a porni (la).
d(a)ran|halten, *hielt daran, darangehalten (du hältst d(a)ran, er hält d(a)ran), vb. (h) intr.* a se ține (de); a nu înceta.
d(a)ran|kommen, *kam daran, darangekommen, vb. (s) intr.* a veni la rând; **wenn ich d(a)rankomme** când îmi vine rândul.
d(a)ran|kriegen, *kriegte d(a)ran, d(a)rangekriegt, vb. (h) tr. (pop.)* a păcăli (pe cineva).
daran|machen, *machte daran, darangemacht, vb. (h) refl.* v. darangehen.
daran|müssen, *musste daran, darangemusst (ich muss daran, du musst daran, er muss daran), vb. (h) intr.* **1.** a fi nevoit, constrâns să... **2.** a veni rândul (cuiva).
daran|setzen, *setzte daran, darangesetzt, (du, er setzt daran), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (pe cineva) să lucreze. **2.** a face toate eforturile; a îndrăzni, a pune în joc; **ich werde alles ~** voi face totul. **II.** *refl.* a se apuca de treabă (stând jos); **ich muss mich jetzt ~, den Brief zu schreiben** trebuie să mă apuc să scriu scrisoarea.
daran|wenden, *wendete* (sau *wandte) daran, darangewendet* (sau *-gewandt) (du wendest daran, er wendet daran), vb. (h) intr.* a depune, a investi (eforturi).
darauf și **darauf** *adv.* **1.** pe aceasta, deasupra; **ein Tisch und eine Lampe ~'** o masă și o lampă pe ea; **der Weg führt gerade ~' zu** drumul duce de-a dreptul acolo; **der Deckel muss ~'** capacul trebuie pus deasupra; *(fig.)* **'~ kannst du liegen** te poți bizui pe aceasta; **alles beruht '~, dass...** totul se bazează pe faptul că...; **'~ gebe ich nicht viel** nu pun mare preț pe asta; **'~ wollte ich hinaus** la aceasta, aici am vrut să ajung; **wie kommst du ~'?** cum ai ajuns la aceasta? cum ți-a trecut asta prin cap? **~' ausgehen** a ținti la, a avea de gând; **ich lasse mich nicht ~' ein** nu mă încurc cu așa ceva; **es steht Todesstrafe ~'** asta se pedepsește cu moartea; **er versteht sich ~'** se pricepe la aceasta; **er kommt ~' zurück** revine la aceasta; **er ist ~' hereingefallen** a căzut în cursă pe chestia asta; **ich lasse mich ~' totschießen** pun capul pentru aceasta; **sich ~' freuen** a se bucura de asta; **~' bestehen** a insista asupra unui lucru; **er verzichtet ~'** renunță la aceasta; **ich wette ~', dass...** pariez (pe aceasta) că...; **~' eingehen** a fi de acord; **ich gebe nichts ~'** nu dau doi bani (pe asta); **'~ kommt es an** de asta depinde; **es kommt ~' an** depinde (de...); **~' und daran sein** a fi pe punctul de a...; **er untersuchte die Arbeit '~, welche Fehler am häufigsten sind** a controlat lucrarea pentru a stabili ce greșeli se repetă cel mai des. **2.** după aceea; **ein Jahr ~'** un an după aceea; **das Jahr ~'** anul următor; **man gab ihm ein Zeichen, ~' verstummte er** i s-a făcut un semn, drept urmare a tăcut.
darauf|folgend *adj.* următor; **am ~en Tag** în ziua următoare.
D(a)raufgabe, *-n. f.* dar, bani în plus (peste suma stabilită).
d(a)rauf|geben, *gab d(a)rauf, d(a)raufgegeben, (du gibst d(a)rauf, er gibt d(a)rauf), vb. (h) tr.* și *intr.* a da, a plăti peste (suma cuvenită); a da în plus; **ich gebe nichts darauf** nu dau nici un ban mai mult, nu dau nimic în plus, nu dau un ban peste (preț).
d(a)rauf|gehen, *ging darauf, daraufgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se pierde, a se risipi; a se irosi; **es ist viel Geld daraufgegangen** s-au cheltuit mulți bani; **es geht viel Zeit darauf** se pierde mult timp (cu aceasta). **2.** a pieri: a se prăpădi, a muri; **es sind viele Tiere draufgegangen** au pierit multe animale.
Daraufgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Daraufgabe.
daraufhin și **daraufhin** *adv.* apoi, după aceasta; drept urmare; **er hat ~ seine Pläne geändert** drept urmare și-a schimbat planurile.
d(a)rauf|kommen, *kam d(a)rauf, d(a)raufgekommen, vb. (s) intr.* a-și da seama; a înțelege, a se lămuri, a veni de acasă; **ick komme nicht darauf** nu-mi dau seama.
darauf|schlagen, *schlug darauf, daraufgeschlagen (du schlägst darauf, er schlägt darauf), vb. (h) tr.* a adăuga la socoteală.

daraufzahlen, *zahlte darauf, daraufgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti pe deasupra, peste preț. **2.** *(fig.)* a fi în pierdere, a o păți.

daraus și **daraus** *adv.* de aici, din aceasta; **'~ entstand der Brand** de aici a izbucnit incendiul; **'~ folgt** de aici rezultă; **was wird ~' werden?** ce va ieși de aici? ce se va întâmpla cu aceasta? **' ~ kann ich nicht klug werden** nu mai înțeleg nimic; **es ist ein Sprichwort ~' geworden** a devenit proverbial; **man sieht ~'** de aici, din aceasta se vede, reiese; **er macht sich** *(dat.)* **nichts ~'** nu-i pasă de asta; **'~ wird nichts** nu se va întâmpla nimic, nu iese nimic (de aici); *(fam.)* nu se poate, nu ve(ț)i face asta; **er hat ein interessantes Buch und will ~' vorlesen** are o carte interesantă și vrea să citească din ea.

darben, *darbte, gedarbt, vb. (h) intr.* a duce lipsă, a trăi în mizerie, a răbda; **er musste viel ~, bis...** a trebuit să rabde mult până...; **sich krank ~** a se îmbolnăvi din cauza lipsurilor; **sich in den Tod ~** a duce lipsă până la moarte; a muri din cauza mizeriei îndurate.

darbieten, *bot dar, dargeboten, (du bietest dar, er bietet dar), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) oferi, a (se) prezenta; a (se) înfățișa; **die Gelegenheit bot sich dar** s-a ivit ocazia; **ein Ballett ~** a prezenta un balet; **die dargebotene Hilfe zurückweisen** a respinge ajutorul oferit.

Darbietung, *-en, f.* **1.** ofertă; oferire, prezentare. **2.** reprezentație (teatrală), spectacol; (număr din) program.

darbringen, *brachte dar, dargebracht, vb. (h) tr.* a oferi, a prezenta, a aduce; **ein Opfer ~** a aduce o jertfă; **seine Huldigung ~** a-și prezenta omagiul; **er bringt seine Glückwünsche dar** prezintă urările sale de fericire.

Darbringer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care aduce prinos, jertfă.

Darbringung, *-en, f.* ofrandă, oferire de prinos, jertfă.

darein *adv.* aici, în acest loc, aici înăuntru *(cu verbe de mișcare)*; **ich lege das Brot ~** pun pâine aici înăuntru; **sich ~ ergeben** a se supune, a nu mai obiecta nimic.

dareinfahren, *fuhr darein, dareingefahren, (du fährst darein, er fährt darein), vb. (s) tr.* a interveni energic.

dareinfinden, *fand darein, dareingefunden, (du findest darein, er findet darein),* **dareinfügen**, *fügte darein, dareingefügt, vb. (h) refl.* a se acomoda; a se resemna; a se lăsa în voia sorții; **ich kann mich nicht ~** nu mă pot împăca cu asta.

dareinlegen, *legte darein, dareingelegt, vb. (h) refl.* v. d(a)reinfahren.

dareinmengen, *mengte darein, dareingemengt,* **d(a)reinmischen**, *mischte darein, dareingemischt, vb. (h) refl. (înv.)* a se amesteca (în treburile altora), a se vârî; a se amesteca în vorbele altora, a interveni în discuție.

dareinreden, *redete darein, dareingeredet (du redest darein, er redet darein), vb. (h) intr.* a se amesteca, a se băga în vorbă; a interveni în discuție; **rede nicht d(a)rein!** nu te amesteca! **ich lasse mir nicht ~** nu permit să se amestece nimeni!

d(a)reinschauen, *schaute d(a)rein, d(a)reingeschaut vb. (h) intr.* a privi (într-un anumit fel); a avea aerul, a avea o privire...; **er schaut munter drein** are o privire vioaie, arată bine; **er schaut verwundert drein** privește mirat.

dareinschicken, *schickte darein, dareingeschickt, vb. (h) refl.* v. d(a)reinfinden.

dareinschlagen, *schlug darein, dareingeschlagen, (du schlägst darein, er schlägt darein), vb. (h) tr.* a lovi furios (în dreapta și în stânga); a lovi cu sete: a se amesteca în bătaie.

dareinsetzen, *setzte darein, dareingesetzt (du, er setzt darein) vb. (h) tr.* a mobiliza, a pune în joc.

dareinwilligen, *willigte darein, dareingewilligt vb. (h) tr.* a consimți la ceva.

dargeben, *gab dar, dargegeben, (du gibst dar, er gibt dar), vb. (h) tr.* a prezenta, a oferi; **einen Monolog ~** a spune un monolog.

darin și **darin** *adv.* **1.** în aceasta, în privința aceasta; **'~ irren Sie sich** în privința aceasta greșiți; **der Unterschied besteht '~, dass...** deosebirea constă în aceea că... **2.** înăuntru; **er ist ~'** e înăuntru; **mit ~' begriffen** cuprinzându-se și...; **ein Beutel und kein Geld ~'** o pungă fără bani într-însa.

d(a)rinnen *adv. (înv.)* înăuntru.

Darg, **Dark**, *-s, -e, m.* ținut mlăștinos solid.

darlegen, *legte dar, dargelegt, vb. (h) tr.* a expune, a explica, a prezenta.

Darlegung, *-en, f.* **1.** expunere, prezentare, explicație; **die ~ der Lage** expunerea situației. **2.** dovadă, probă.

Darlehen, *-s, -, n.* împrumut; **ein ~ aufnehmen** a face, a lua, a primi un împrumut; **ein ~ geben** a da, a acorda un împrumut; *(ec.)* **kündbares ~** împrumut la termen; **kurzfristiges** sau **langfristiges ~** împrumut pe termen scurt, lung; **verzinsliches ~** împrumut cu dobândă.

Darlehensbedingung, *-en, f.* condiție de împrumut.

Darlehensgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care acordă un împrumut.

Darlehensgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operație de împrumut.

Darlehensgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de împrumut.

Darlehenskasse, *-n, f.* casă de credit, de împrumut.

Darlehensnehmer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* persoană care primește un împrumut.

Darlehens|tilgung, *-en, f. (ec.)* amortizare a împrumutului.

Darlehensvertrag, *-(e)s, -verträge m.* contract de împrumut.

darlehensweise *adv.* sub formă de împrumut.

Darlehenszins, *-es, -en, m.* dobândă pe împrumut.

Darleihe, *-n, f.* v. Darlehen.

darleihen, *lieh dar, dargeliehen, vb. (h) tr.* a împrumuta, a da cu împrumut.

Darleiher, *-s, -, m. (jur.)* persoană care acordă un împrumut.

Darleihung, *-en, f.* împrumut (acordat), credit.

Darm, *-(e)s, Därme, m.* intestin; *(ind. cărnii)* mațe, măruntaie.

Darm|anhang, *-(e)s, -hänge, m. (med.)* apendice intestinal.

Darm|ausleerung, *-en, f.* v. Darmentleerung.

Darmbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.

Darmbereitung *f. sg.* preparare, pregătire a mațelor pentru cârnați.

Darmbeschreibung, *-en, f. (anat.)* ileografie.

Darmblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie intestinală.

Darmbruch, *-(e)s, -brücke, m. (med.)* hernie intestinală.

Darmbürstmaschine, *-n, f. (ind. cărnii)* mașină de curățat mațele.

Darmdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă intestinală.

Darm|einklemmung, *-en, f. (med)* hernie strangulată, ocluzie intestinală.

Darm|einschiebung, *-en. f. (med.)* invaginație intestinală.

Darm|entleerung, *-en, f.* defecare.

Darm|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a intestinului, enterită.

Darm|erschlaffung, *-en, f. (med.)* atonie intestinală.

Darmfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* peritoneu.

Darmfistel, *-n, f. (med.)* fistulă intestinală.

Darmflora, *-ren, f. (med.)* floră intestinală.

Darmfluss, *-es, (med.) m. sg.* secreție intestinală.

Darmgang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal intestinal.

Darmgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer intestinal.

Darmgicht *f. sg.*, **Darmgrimmen**, *-s, n. sg.*, **Darmjammer**, *-s, m. sg.* colici, crampe intestinale.

Darmkanal, *-(e)s, -näle, m. (anat.)* canal intestinal.

Darmkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar intestinal.

Darmkolik, *-en, f. (med.)* colică intestinală.

Darmkot, *-(e)s, m. sg.* excremente, fecale.

Darmkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm intestinal.

Darmkrankheit, *-en, f.* maladie, boală intestinală.

Darmkrebs, *-es, -e, m. (med.)* cancer intestinal.

Darmlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie intestinală.

Darmleiden, *-s, -, n.* v. Darmkrankheit.

Darmparasit, *-en, -en, m.* parazit intestinal.

Darmperforation, *-en, f. (med.)* perforație intestinală.

Darmperistaltik *f. sg. (med.)* peristaltism intestinal.

Darmpresswalze, *-n, f. (ind. cărnii)* presă pentru mațe.

Darmreißen, *-s, n. sg. (fam.)* v. Darmkolik.

Darmreißer, *-s, -, m. (pop.)* vin acru; poșircă.

Darmruhr *f. sg. (med.)* dizenterie.

Darmsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc, secreție intestinal(ă).

Darmsaite, *-n, f. (muz.)* coardă, strună de mațe.

Darmsaitenmacher, *-s, -, m.* fabricant de coarde de mațe.

Darmschleim, *-(e)s, m. sg.* mucus intestinal.

Darmschleimhaut, *-häute, f. (med.)* mucoasă intestinală.

Darmschlinge, *-n, f. (anat.)* ansă intestinală.

Darmschmerz, *-es, -en, m.* durere intestinală, enteralgie.

Darmsenkung, *-en, f. (med.)* ptoză intestinală.

Darmsortier|apparat, *-(e)s, -e, m. (ind. cărnii)* aparat de sortat mațe.

Darm|spiegelung, *-en, f. (med.)* endoscopie intestinală.

Darm|spülung, *-en, f.* spălătură intestinală, clismă.

Darm|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* enterolit.

Darm|störung, *-en, f.* deranjament intestinal; diaree.

Darmträgheit *f. sg. (med.)* lenevire a intestinului, hipotonie.

Darmtrichine [-çi:-], *-n, f. (med)* trichină.

Darm|übel, *-s, -, n.* v. Darmkrankheit.

Darmver|engung, *-en, f. (med.)* stenoză intestinală.

Darmverschließung, *-en, f. (med.)* valvulus intestinal.

Darmverschlingung, *-en, f. (med.)* hernie strangulată; *(pop.)* încurcătură de mațe.

Darmverschluss, *-es, -schlüsse, m. (med.)* ocluzie intestinală.

Darmver|stopfung, *-en, f.* constipație.

Darmweh, *-(e)s, -e, n. sg (med.)* enteralgie.

Darmwind, *-(e)s, -e, m.* gaze intestinale, *(vulg.)* băsină.

Darmwurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme intestinal.

Darmzotte, *-n, f.* vilozitate intestinală.

Darmzwang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de a defeca.

darnach *adv.* v. danach.

darneben *adv.* v. daneben.

darnieder *adv.* v. danieder.

darob și **darob** *adv. (înv.)* pentru aceasta, din cauza aceasta.

Darr|anstalt, *-en, f.* uscătoare, instalație de uscat (fructe, grâne).

Darrbalken, *-s, -, m.* grindă de deasupra lesei de uscat.

Darrblech, *-(e)s, -e, n.* tablă găurită pentru uscatul farfuriilor.

Darrboden, *-s, -böden, m.* pod de uscat.

Darrbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură găurită pentru uscat, grătar pentru uscat, uscătoare.

Darre, *-n, f.* **1.** instalație de uscat, grătar de uscat (fructe, legume, grâne). **2.** uscătorie. **3.** uscare (a fructelor, grânelor). **4.** prăjire (a minereului). **5.** *(med.)* ciroză: atrofie: *(vet.)* pică, malarie.

darreichen, *reichte dar, dargereicht, vb (h) tr.* a oferi, a prezenta; a înmâna.

Darreichung, *-en, f.* prezentare, oferire, înmânare.

darren, *darrte, gedarrt, vb. (h) tr.* **1.** a usca (fructe, legume) în uscătorie. **2.** *(metal.)* a prăji (minereu).

Darrfeuerung, *-en, f.* încălzire pentru uscare.

Darrfieber, *-s, n. sg.* febră TBC.

Darrgekrätz, *-es, n. sg.* zgură de aramă.

Darrgeld, *-(e)s, -er, n.* dare pe borhotul de bere.

Darrgewicht, *-(e)s, n. sg. (forest.)* greutate a lemnului absolut uscat.

Darr|haus, *-es, -häuser, n.* uscătorie, cameră de uscare (pentru fructe, legume).

Darr|holz, *-es, n. sg.* lemne pentru încălzitul cuptorului.

Darr|horde, **Darr|hürde**, *-n, f.* leasă pentru uscatul malțului.

Darrkammer, *-n, f.* **1.** uscătoare (pentru fructe, legume, grâne). **2.** *(metal.)* cameră de prăjit.

Darrkupfer, *-s, n. sg.* cupru de afânare.

Darrmalz, *-es, n. sg.* malț uscat (în uscătoare).

Darr|ofen, *-s, -öfen, m.* (și *metal*) cuptor de uscat.

Darr|stube, *-n, f.* etuvă.

Darrsucht *f. sg.* v. Darre **(5).**

darrsüchtig *adj.* bolnav de pică, de friguri, de malarie.

darsetzen, *setzte dar, dargesetzt, (du, er setzt dar) vb. (h) tr.* **1.** a abandona, a lăsa într-un loc. **2.** a îndrăzni.

dar|stellbar *adj. (teatru)* potrivit pentru a fi reprezentat; reprezentabil; **das Stück war nicht ~** piesa nu se putea reprezenta.

dar|stellen, *stellte dar, dargestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a reprezenta; a însemna; **diese Arbeit stellt einen großen Erfolg dar** această lucrare reprezintă un mare succes; **etwas ~** a face impresie; **nichts ~** a nu fi nimic deosebit, a nu face impresie. **2.** a înfățișa, a arăta; **diese Zahlen stellen die sprunghafte Entwicklung am besten dar** aceste cifre prezintă cel mai bine dezvoltarea vertiginoasă; **jn. in seiner Blöße ~** a demasca pe cineva; **diese Blume stellt eine eigentümliche Abart dar** această floare reprezintă o varietate particulară. **3.** a descrie, a prezenta; **objektiv ~** a prezenta obiectiv; **die Novelle stellt seine Wandlung dar** nuvela descrie transformarea lui. **4.** a interpreta, a juca; **er hat die Rolle Tells überzeugend dargestellt** a interpretat convingător rolul lui Tell. **5.** *(fam.)* a fi cineva. **6.** *(chim.)* a prepara, a obține; **einen Stoff auf synthetischem Weg ~** a obține o substanță pe cale sintetică. **II.** *refl.* a se arăta, a se vădi; **das stellt sich (von selbst) dar** asta sare în ochi; **auch durch diese Tat stellt sich seine Tapferkeit dar** și prin această faptă se dovedește vitejia lui.

dar|stellend I. *part. prez.* de la darstellen. **II.** *adj.* **1.** reprezentativ, care reprezintă. **2.** descriptiv; **~e Geometrie** geometrie descriptivă; **die ~en Künste** artele plastice.

Dar|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru)* artist(ă), interpret(ă), actor, actriță; **der ~ einer Rolle** interpretul unui rol.

dar|stellerisch *adj.* dramatic; interpretativ; **seine ~e Leistung war groß** a făcut un rol mare.

Dar|stellung, *-en, f.* **1.** înfățișare; reprezentare; expunere; descriere; redare; **~ des Tatbestandes** expunere a situației; **graphische ~** reprezentare grafică, diagramă. **2.** *(teatru)* interpretare, joc. **3.** *(chim.)* preparare, fabricare.

Dar|stellungs|art, *-en, f.* mod de (re)prezentare; *(teatru)* mod de interpretare.

Dar|stellungsgabe *f. sg.* **1.** dar de a descrie, de a înfățișa, de a reprezenta. **2.** dar al imitației.

Dar|stellungskunst *f. sg.* **1.** artă de a reprezenta; *(teatru)* mod de interpretare. **2.** dar de a descrie, de a înfățișa, de a reprezenta.

Dar|stellungsmethode, *-n, f.* metodă de expunere, de descriere, de reprezentare.

Dar|stellungs|talent, *-(e)s, n. sg.* v. Darstellungsgabe.

Dar|stellungsweise, *-n, f.* v. Darstellungsart.

dar|strecken, *streckte dar, dargestreckt, vb. (h) tr. (rar)* **1.** a întinde, a prezenta. **2.** a avansa, a împrumuta (bani).

dartun, *tat dar, dargetan, vb. (h) tr.* a demonstra, a dovedi, a arăta; **im Folgenden sei dargetan, wie...** în continuare vom arăta cum...

darüber și **d(a)rüber** *adv.* **1.** asupra acestui lucru, (pe) deasupra; **eine Tür und ein Fenster ~'** o ușă și o fereastră deasupra; **er hat noch ein Hemd ~'** deasupra mai are o cămașă; **~' geht der Weg** pe deasupra, pe acolo trece drumul; **~' wollte er noch das Bild aufhängen** a mai vrut să agațe și tabloul deasupra; **er wohnt im vierten Stock und ~' wohnt niemand mehr** stă la etajul patru și deasupra (lui) nu mai stă nimeni; **~' fahren** a trece peste; **mit der Hand ~' fahren** a șterge cu mâna, a trece cu mâna peste... **2.** de aceasta, despre aceasta; peste aceasta; **er machte sich eiligst ~'** se apucă repede de treaba aceasta; (și *fig.)* **er ist ~' hinweggegangen** a trecut peste aceasta; **ich freue mich ~'** mă bucur de asta; **~' nachdenken** a medita la asta; **er beklagt sich ~'**, **dass...** se plânge că...; **was er mir ~' sagte** ce mi-a spus despre acest lucru; **denken Sie ~' nach** gândiți-vă la acest lucru; **~' hinaus** și mai departe, în afară de aceasta; **'~ hat er mir nichts gesagt** nu mi-a spus nimic despre asta; **sich ~' machen** a se apuca de ceva; **sich ~' hinwegsetzen a)** a trece cu vederea; **b)** a reuși să treacă peste ceva, să depășească ceva. **3.** din cauza aceasta, pentru aceasta; **~' ist es zum Streit gekommen** s-a ajuns la conflict pentru aceasta; **soll ich ~' meine Ehre verlieren?** să-mi pierd onoarea pentru aceasta? **~' ist er krank geworden** s-a îmbolnăvit din cauza aceasta; **~' hätte ich es bald vergessen** din cauza aceasta eram cât pe-aci să uit; **'~ lasse ich mir keine grauen Haare wachsen** de asta n-am grijă. **4.** într-acestea, în acest timp; **~' ist der Verfasser gestorben** între timp autorul a murit; **~' vergeht die Zeit** și apoi trece și timpul (cu această treabă). **5.** mai mult, peste, și ceva; în plus; **es ist zwei Uhr und etwas ~'** este ora două și ceva; **ich tue meine Pflicht und noch ~'** îmi fac datoria și chiar mai mult decât atât; **nicht ~'**, **noch darunter** nici mai mult, nici mai puțin; **~' geht nichts** asta n-are pereche, nu există nimic mai presus de asta; **d(a)runter und ~'** alandala, talmeș-balmeș; **~' stehen a)** a fi, a sta mai presus; a avea un orizont mai larg; a domina, a se detașa; **b)** a nu participa (la).

darüber fahren, *fuhr darüber, darüber gefahren (du fährst darüber, er fährt darüber) vb. (s) intr.* a trece peste; **mit der Hand ~** a șterge cu mâna, a trece cu mâna peste...

darüber machen, *machte darüber, darüber gemacht, vb. (h) refl.* a se apuca de ceva.

darüber stehen, *stand darüber, darüber gestanden, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a fi, a sta mai presus; a avea un orizont mai larg; a domina, a se detașa. **2.** a nu participa (la).

darum și **darum** *adv.* **1.** în jur, împrejur; în jurul acestui lucru; **~' liegt der Wald** în jur se întinde pădurea; **dort ist das Haus, ein großer Garten ~'** acolo este casa, în jurul ei o grădină mare; **er geht immer ~' herum** (și *fig.)* se învârtește mereu în jurul acestui lucru; **einen Zaun ~' führen** a împrejmui cu un gard; *(fig.)* **er spricht immer ~' herum** nu pune punctul pe i, ocolește mereu miezul problemei; **er muss den Auftrag ausführen, er kommt nicht ~' herum** trebuie să-și îndeplinească misiunea, însărcinarea, nu poate ocoli asta. **2.** de aceasta, pentru aceasta; **ich bitte dich ~'** te rog (pentru aceasta); **'~ sei unbesorgt** nu-ți face griji din cauza asta; **'~ handelt es sich nicht** nu este vorba de asta; **ich habe mich ~' bemüht** m-am străduit pentru aceasta; **'~ hat sich niemand zu kümmern** asta nu privește pe nimeni; **losen wir ~'** să tragem asta la sorți; **ich gäbe viel ~'**, **wenn...** mult aș da să...; **es steht schlecht ~'** stă prost (cu chestia asta); **'~ weil** pentru că; **es handelt sich '~**, **dass...** este vorba că...; **er ist '~ gekommen** de aceea a venit; *(fam.)* **Warum tust du das? – ' Darum!** de ce faci asta? – de-aia!; **es ist mir sehr ~' zu tun a)** am chef, poftă să fac asta; **b)** țin foarte mult ca...; **ihm geht es '~**, **dass...** pe el îl interesează faptul că... **3.** din această cauză; **'~ ist er erkrankt** din această cauză s-a îmbolnăvit; **'~ sage ich es schon jetzt** de aceea o spun de acum.

Darum și **Darum** *-s, n. sg.* pricină, cauză; **ich habe mehr als ein '~** am mai multe motive; **auf ein Warum hat er immer zehn '~** la fiecare întrebare are totdeauna zece răspunsuri; **jedes Warum hat sein '~** fiecare întrebare își are răspunsul ei; orice naș își găsește nașul; **das ganze Drum und Dran** tot ce atârnă, ține de...

darumbinden, *band darum, darumgebunden (du bindest darum, er bindet darum) vb. (h) tr.* a lega în jurul.

darumbringen, *brachte darum, darumgebracht, vb. (h)* **1.** *tr.* a face să piardă, a răpi. **II.** *refl.* a se lipsi de, a pierde (ceva).

darumkommen, *kam darum, darumgekommen, vb. (s) intr.* a pierde ceva.

darumlegen, *legte darum, darumgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a lega împrejur; **man soll sofort einen Verband ~** să se pună imediat un bandaj.

darum|stehen, *stand darum, darumgestanden, vb. (h* și *s) intr.* a sta în jurul unui lucru.

darumziehen, *zog darum, darumgezogen, vb. (h) tr.* a face (un desen, un cerc etc.) în jur(ul unui lucru).

darunten *adv.* v. drunten.

darunter *adv.* **1.** dedesubt, sub; **komm unter das Dach, ~ sind wir vor dem Regen geschützt** vino sub acoperiș, acolo suntem feriți de ploaie; **~ hat er nur ein Hemd** dedesubt nu are decât o cămașă; **~ steckt ein Geheimnis** e un secret la mijloc. **2.** din cauza aceasta; **wir hatten ~ zu leiden** am avut de suferit din cauza aceasta. **3.** printre; **es sind einige ~** sunt unii printre ei. **4.** mai puțin; **Schüler von zehn Jahren und ~** elevi de zece ani sau mai puțin; *(com.)* **~ kann ich die Ware nicht verkaufen** nu pot vinde marfa mai ieftin. **5.** prin aceasta, cu aceasta; **was versteht er ~?** ce înțelege el prin aceasta?

darunter gehen, *ging darunter, darunter gegangen, vb. (s) intr.* a merge sub (ceva), dedesubt.

darunter legen, *legte darunter, darunter gelegt, vb. (h) tr.* a pune dedesubt.

darunter liegen, *lag darunter, darunter gelegen, vb. (h) intr.* a zăcea sub (ceva), dedesubt.

darunter mengen, *mengte darunter, darunter gemengt, vb. (h)* **I.** *tr.* v. darunter mischen. **II.** *refl.* a se amesteca, a se îngrămădi printre.

darunter mischen, *mischte darunter, darunter gemischt, vb. (h) tr.* a amesteca printre.

darunter setzen, *setzte darunter, darunter gesetzt (du, er setzt darunter), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza dedesubt; **seine Unterschrift ~** a-și pune semnătura dedesubt. **II.** *refl.* a se așeza dedesubt.

darunter sitzen, *saß darunter, darunter gesessen (du, er sitzt darunter), vb. (h) intr.* a ședea dedesubt.

darunter stellen, *stellte darunter, darunter gestellt, vb. (h) intr.* a pune, a așeza sub, dedesubt.

darunter ziehen, *zog darunter, darunter gezogen, vb. (h) intr.* a îmbrăca pe dedesubt.

Darwinismus, *-, m. sg. (biol.)* darvinism.

Darwinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* darvinist(ă).

darwinistisch *adj.* darvinist.

darzählen, *zählte dar, dargezählt, vb. (h) tr. (înv.)* a număra; **jm. Geld ~** a număra bani (cuiva).

darzu *adv.* v. dazu.

das *art. hot. n.* v. der.

Dase, *-n, f.* v. Dasselfliege.

da sein, *war da, da gewesen (ich bin da, du bist da, er ist da), vb. (s) intr.* a fi de față; **er soll um 9 Uhr da sein** să fie prezent la ora nouă; **so etwas ist noch nicht da gewesen** așa ceva nu s-a întâmplat încă, așa ceva n-am mai pomenit; **ich bin für ihn nicht mehr da** nu mai exist pentru el; **er ist gleich mit Vorwürfen da** (el) este numaidecât gata să facă reproșuri.

Dasein, *-s, n. sg.* **1.** existență, viață; **der Kampf ums ~** lupta pentru existență; **das ~ der Materie** existența materiei; **ins ~ rufen** a da naștere, a crea (o teorie etc.); **ins ~ treten** a se naște, a se ivi; **er fristet ein kümmerliches ~** (el) duce o existență mizerabilă; **ein trauriges ~ führen** a duce o viață tristă. **2.** prezență; **sein ~ genügte, um...** simpla sa prezență era de-ajuns ca să...

Daseins|angst, *-ängste, f. (fil.)* teamă existențială.

Daseinsbedingung, *-en, f.* condiție de existență; **bessere ~en schaffen** a crea condiții de viață mai bune.

Daseinsberechtigung *f. sg.* rațiune de a fi, drept la existență.

Daseinsform, *-en, f.* formă de existență.

Daseinsfreude, *-n, f.* bucurie de a trăi.

daseinshungrig *adj.* însetat de viață.

Daseinskampf, *-(e)s, m. sg.* luptă pentru existență.

Daseinslust *f. sg.* bucurie, plăcere de a trăi; poftă de viață.

daseinsmäßig *adj.* existențial.

Daseinsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a exista.

daseinsmüde *adj.* v. lebensmüde.

Daseinsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de existență, la viață.

Daseinsvorsorge *f. sg.* măsuri de asigurare a existenței.

Daseinsweise, *-n, f.* fel de trai, mod de existență.

Daseinswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de a trăi.

Daseinszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al existenței, al vieții.

daselbst *adv.* acolo, în locul acela; chiar acolo.

dasig *adj.* **I.** *(înv.; în limba cancelariilor)* de aici, de acolo. **2.** *(reg.)* zăpăcit; simplut; straniu; intimidat; **so ein ~er Kerl** ce nătărău!

dasitzen, *saß da, dagesessen (du, er sitzt da), vb. (h* și *s) intr.* a ședea (aici, acolo); **er hat bis 10 Uhr dagesessen** (el) a stat aici până la ora 10.

dasjenige *pron. dem. n.* v. derjenige.

dass *conj.* **1.** *(introduce prop. completive, subiective și atributive)* că...; **schön, ~ du kommst!** bine că vii! **ich glaube, ~ er fort ist** cred că a plecat; **verzeihen Sie mir, ~ ich so spät schreibe** scuzați-mă că (vă) scriu atât de târziu; **außer ~ er klug ist, ist er auch brav** nu numai că e deștept, dar e și cuminte; **ich weiß nichts, außer ~ er gestorben ist** nu știu decât că a murit; **dadurch, ~ er fortgeht, verliert er** prin plecarea lui pierde; **ich bin der Meinung, ~ wir das machen können** sunt de părere că putem face aceasta. **2.** *(introduce prop. optative, imperative și exclamative)* ca, să; **~ doch alle erkennen mögen** pentru ca toți să recunoască; **~ ihn der Teufel holt!** lua-l-ar dracu'! **~ du dich nicht muckst!** să nu crâcnești! **~ gerade mir das passieren muss!** tocmai mie să mi se întâmple asta. **3.** *(introduce prop. finale, consecutive și modale)* (pentru) ca; încât; **arbeite, ~ du leben kannst** lucrează ca să poți trăi; **(auf) ~ ich die Arbeit beenden**

kann ca să pot termina lucrul; **ohne ~ seine Eltern es wussten** fără ca părinții săi să știe; **so ~** așa că, așa încât. **4.** *(în expr.)* **nicht ~ ich's wüsste** pe cât știu eu, nu; **~ ich nicht lache!** mă faci să râd! *(substantivat)* **weniger das Wie, als das Dass untersuchen** a cerceta mai puțin modul decât fondul chestiunii.

Dạssel, *-n, f.* **v.** Dasselfliege.

das|sẹlbe *pron. dem. n.* v. derselbe.

Dạsselbeule, *-n, f.* înțepătură de tăun.

das|sẹlbige *pron. dem. n.* v. dasselbe.

Dạsselfliege, *-n, f. (entom.)* tăun *(Cestridae hypodermabovis).*

Dạssel|larve [-fə și -və], *-n, f.* larvă de tăun.

Dạss|satz și **dạss-Satz**, *-(e)s, -sätze, m. (gram.)* propoziție introdusă de conjuncția dass.

dạ|stehen, *stand da, dagestanden, vb. (h) intr.* a fi, a se afla, a se găsi; **allein ~** a fi singur; **er stand wie versteinert da** rămase (ca) împietrit; **wie wir ~!** cum arătăm! în ce situație ne găsim! **er steht gut da** e asigurat; bine a mai ajuns! **jetzt steht er ganz anders da!** acum situația lui s-a schimbat.

Dasymẹter, *-s, -, n. (fiz.)* dasimetru.

Datẹi, *-en, f. (inform.)* fișier; **~ mit Direktzugriff** fișier cu acces direct; **eine ~ ändern** a modifica un fișier; **eine ~ anzeigen** a afișa un fișier; **eine ~ auf den PC herunterladen** a descărca un fișier pe PC; **eine ~ auf einem Drucker ausgeben** a edita un fișier pe imprimantă; **eine ~ auf der Festplatte speichern** a stoca, a salva un fișier pe hard; **eine ~ löschen** a șterge un fișier; **eine ~ unter... speichern** a înregistra, a salva fișierul sub...; **~en anfügen** a atașa fișiere; **~en auf Disketten übertragen** a transfera fișiere pe dischete; **~en übermitteln** a transmite fișiere.

Datẹi|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (inform.)* închidere a fișierului.

Datẹi|anzeige, *-n, f. (inform.)* afișare a fișierului.

Datẹi|er|öffnungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* comandă de deschidere a fișierului.

Datẹischließung, *-en, f. (inform.)* închidere a fișierului.

Datẹisicherung *f. sg. (inform.)* protejare, asigurare a fișierului.

Datẹi|sperre, *-n, f. (inform.)* virusare, inhibare a fișierului.

Datẹisuche *f. sg. (inform.)* căutare a fișierului.

Datẹiverzeichnis, *-ses, -se, n. (inform.)* repertoar de fișiere.

Datẹizugriff, *-(e)s, -e. m. (inform.)* acces la fișier.

Dạten|abfrage, *-n, f.* consultare de date.

Dạten|anpassung, *-en, f.* ajustare a datelor.

Dạten|aufzeichnung, *-en, f.* înregistrare de date.

Dạtenbank, *-banken, f.* bancă de date.

Dạtenschutz, *m. sg. (inform., jur.)* protecție a datelor.

Dạtenschutzbe|auftragte, *-n, -n, (ein Datenschutzbeauftragter), m.* persoană însărcinată cu protejarea datelor.

Dạtenschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de protejare a datelor.

Dạtentypist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care introduce datele în computer.

Dạten|übertragung, *-en, f.* transfer de informații, de date.

Dạten|übertragungsnetz, *-es, -e. n.* rețea informatică (de transmitere a datelor).

Dạtenver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a datelor; **elektronische ~** prelucrare electronică a datelor; **numerische ~** prelucrare numerică a datelor.

Dạtenverlust, *-(e)s, m. sg.* pierdere de date.

Dạtenverwaltungs|programm, *-s. -e, n. (inform.)* program de gestionare a datelor.

datierbar *adj.* databil.

datiẹren, *vb. (h)* **I.** *tr.* a data, a pune data. **II.** *intr.* a data (din); **der Brief ist vom 1. Mai datiert** scrisoarea este datată din 1 mai; **das Gemälde datiert aus dem XV. Jahrhundert** pictura datează din secolul al XV-lea.

Datiẹrung, *-en, f.* datare.

Dạtiv, *-s. -e, m. (gram.)* dativ.

Dạtiv|endung, *-en, f.* terminație a dativului.

Dạtiv|objekt, *-(e)s, -e, n.* complement indirect, în cazul dativ.

dạto *adv.* actualmente; *bis ~* până acum.

Dạtowechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță cu scadență fixă, cambie.

Dạttel, *-n, f.* curmală.

Dạttelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* curmal *(Phoenix dactylifera).*

Dạttelkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de curmală.

Dạttel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de curmale.

Dạttelpalme, *-n, f.* v. Dattelbaum.

Dạttelpflaume, *-n, f. (bot.)* prună kaki, gutui chinezesc *(Diospyros kaki* L.).

Dạttelwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de curmali.

Dạtum, *-s, Data* (și *-ten). n.* **1.** dată (calendaristică); **vom heutigen ~** cu data de astăzi; **unter demselben ~** cu aceeași dată, în aceeași zi; **ein früheres ~ setzen** a antedata; **ein späteres ~ setzen** a postdata; **welches ~ haben wir?** ce dată avem? **2.** *pl.* date caracteristice; indicații tehnice. **3.** *pl. (inform.)* date; **gespeicherte ~** date stocate; **statistische ~** date statistice. **4.** *pl. (tehn.)* caracteristici.

Dạtums|angabe, *-n, f.* punere a datei; dată (pe scrisori, acte etc.).

Dạtums|anzeiger, *-s, -, m.* indicator al datei.

Dạtumsgrenze, *-n, f.* **1.** termen, soroc. **2.** linia, meridianul zilei sau datei, 180 longitudine (Greenwich).

Dạtums|stempel, *-s, -. m. (poșta)* ștampilă cu data.

Datụra, *-ren, f. (bot.)* laur, ciuma-fetei *(Datura).*

Daturịn, *-s, n. sg.* atropină, daturină.

Daturịnsäure, *-n, f.* acid daturic.

Dau, *-en, f. (mar.)* vas mic cu pânze.

Daube, *-n, f.* doagă.

Daubenfügemaschine, *-n, f.* mașină de asamblat doage.

Daubenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru doage.

Daubenmacher, *-s, -, m. (inv.)* dogar.

Daubensäge, *-n, f.* ferăstrău pentru doage.

Daubholz|spalten, *-s. n. sg.* pregătire prin despicare a lemnului pentru doage.

Dạuer *f. sg.* durată, durabilitate; **auf die ~** pe durată, pentru multă vreme; **auf eine ~ von drei Jahren** pe o durată de trei ani; **es ist auf die ~ gearbeitet** este lucrat trainic; **von langer (kurzer) ~** de lungă (scurtă) durată; **ihr Glück war nicht von ~** fericirea ei n-a durat mult; **das geht nicht auf die ~** aceasta nu merge la nesfârșit.

Dạuer|anzeige, *-n, f.* anunț permanent.

Dạuer|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de iarnă.

Dạuer|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj de lungă durată.

Dạuer|arbeits|platz, *-es, -plätze, m.* loc de muncă permanent.

Dạuer|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină permanentă, dispoziție de lungă durată.

Dạuer|aus|stellung, *-en, f.* expoziție permanentă.

Dạuer|ausweis, *-es, -e, m.* permis permanent.

Dạuerbackware, *-n, f.* produse de patiserie care nu se alterează (fursecuri, biscuiți, pesmeți etc.).

Dạuerbau, *-(e)s, -ten, m. (mil.)* lucrări (fortificații) cu caracter permanent.

Dạuerbefürsorgte, *-n, -n, (ein Dauerbefürsorgter) m.* și *f.* asigurat(ă) pe termen lung.

Dạuerbelastung, *-en, f.* (și *tehn.)* sarcină, încărcare permanentă.

Dạuerbeschäftigung, *-en, f.* angajare permanentă.

Dạuerbeschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere de rezistență.

Dạuerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* exploatare, producție continuă; mers, serviciu de durată; funcționare continuă.

Dạuerbirne, *-n. f.* pară de iarnă.

Dạuerbrand, *-(e)s, -brände, m.* foc continuu.

Dạuerbrand|ofen, *-s, -öfen. m.* cuptor cu ardere continuă.

Dạuerbrenner, *-s, -, m.* **1.** arzător cu ardere continuă. **2.** *(fam.)* piesă de teatru, film, șlagăr care are mult timp succes. **3.** *(fam.)* sărut lung, pasional.

Dạuerbutter *f. sg.* unt conservat.

Dạuerdrainage [-drɛ'na:ʒə], *-n. f. (med.)* drenaj continuu.

Dạuer|einrichtung, *-en, f.* lucru continuu, organizare, formă permanentă, de durată; instalație stabilă.

Dạuer|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de rezistență.

Dạuer|erscheinung, *-en, f.* fenomen constant.

Dạuer|erfolg, *-(e)s,-e, m.* succes de durată, definitiv, total, complet.

Dạuerfahrer, *-s, -, m. (ciclism)* fondist, alergător la o cursă de fond.

Dạuerfahrt, *-en, f. (ciclism)* cursă de fond, de rezistență.

Dạuerfeuer, *-s, n. sg.* (și *mil.)* foc continuu, neîntrerupt.

Dạuerfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne conservată.

Dạuerflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de lungă durată.

Dạuerfriede, *-ns, m. sg.* pace trainică.

Dạuerfrost, *-es, -fröste, m.* ger permanent, pe perioade lungi.

Dạuerfrucht, *-früchte, f.* v. Dauerobst.

Dạuergast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete pe termen nelimitat.

Dạuergeschwindigkeit *f. sg.* viteză constantă.

Dạuergewächs, *-es, -e, n. (bot.)* vivacee (plante care trăiesc mai mulți ani).

Dạuergewebe, *-s, -, n.* țesătură durabilă.

dạuer|haft *adj.* durabil, rezistent, trainic; **~es Zeug** material durabil; **~es Werk** operă durabilă; **~er Frieden** pace durabilă, trainică; **eine ~e Beziehung** o relație de durată.

Dạuer|haftigkeit *f. sg.* durabilitate, trăinicie.

Dạuerkarte, *-n, f.* abonament (la concerte, operă etc.).

Dạuerkatheter, *-s, -, m. (med.)* sondă «à demeure».

Dạuerkonkurrenz, *-en, f.* concurență permanentă, continuă.

Dạuerlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie de durată.

Dạuerkrisenzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* (stare de) criză persistentă (în politică, economie etc.).

Dạuerkundschaft, *-en, f.* clientelă permanentă.

Dạuerlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(sport)* cursă, alergare de fond. **2.** pas alergător.

Dạuerläufer, *-s, -, m. (sport)* alergător de fond.

Dạuerleihgabe, *-n, f.* împrumut pe timp nelimitat.

Dạuerleistung, *-en, f.* **1.** prestație de durată. **2.** *(tehn.)* putere continuă.

Dạuermagnet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m. (electr.)* magnet permanent.

Dạuermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** marș de distanță lungă, marș de fond. **2.** *(mil.)* marș de rezistență, marș forțat.

Dạuermiete, *-n. f.* închiriere pe termen nelimitat.

Dạuermieter, *-s, -, m.* chiriaș permanent, pe termen nelimitat.

dạuern[1], *dauerte, gedauert, vb. (h)* **I.** *intr. impers.* a dura, a rezista, a dăinui, a ține; **meine Freude dauerte nicht lange** bucuria mea n-a ținut mult; **es dauerte nicht lange, so kam er zurück** n-a durat mult și s-a întors; **das soll nicht lange ~** asta nu va ține mult; asta să nu țină mult; **wie lange dauert es, bis...?** cât durează până să...? **dieses Obst dauert bis Neujahr** fructele acestea țin până la Anul Nou; **sich** *(dat.)* **das Geld ~ lassen** a face economii; **es dauert lange** durează mult. **II.** *tr.* a face să dureze.

dạuern[2], *dauerte, gedauert, vb. (h) tr.* și *impers.* a trezi compătimire, milă, a-i părea rău; **er dauert mich** sau **es dauert mich seiner** mi-e milă de el, (starea lui) mă întristează; îl compătimesc; **mich dauert das Geld nicht** nu-mi pare rău de bani; **sich weder Mühe noch Geld ~ lassen** a nu cruța nici bani, nici osteneală; **mich dauert das Kind** mi-e milă de copil; **es dauert mich, dass...** îmi pare rău că...

Dạuernarkose, *-n, f. (med.)* narcoză de durată.

dạuernd I. *part. prez.* de la dauern[1]. **II.** *adj.* durabil, rezistent, de durată; pentru multă vreme, constant; **eine ~e Gefahr** un pericol continuu; **~er Wohnsitz** domiciliu stabil, permanent; **nichts ist so ~ als der Wechsel** nimic nu este mai constant ca schimbarea; *(adverbial) (mil.)* **~ untauglich** reformat definitiv; **~ beurlaubt** mereu, tot timpul în concediu; *(iron.)* șomer.

Dạuer|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de iarnă.

Dạuerparker, *-s, -, m.* persoană care își parchează mașina pe lungă durată.

Dạuerprobe, *-n, f.* probă de rezistență.

Dạuer|redner, *-s, -, m. (peior.)* orator al cărui discurs durează prea mult, orator maratonist.

Dạuer|regelung, *-en, f.* reglementare de durată.

Dauer|regen, *-s, -, m.* ploaie de lungă durată.
Dauer|rekord, *-(e)s, -e, m.* record de durată.
Dauer|ritt, *-(e)s, -e, m. (călărie)* cursă de fond; mers călare pe mare distanță.
Dauerschablone, *-n, f.* șablon permanent.
Dauerschaden, *-s, -schäden, m.* sechelă (după o îmbolnăvire sau un accident).
Dauerschlacht, *-en, f.* luptă de uzură.
Dauerschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn de durată.
Dauerschlagprobe, *-n, f. (mec.)* probă pentru încercarea rezistenței la oboseală prin lovituri repetate.
Dauerschutz, *-es, m. sg.* protecție permanentă, de lungă durată.
Dauersitzung, *-en, f. (iron.)* ședință interminabilă.
Dauer|stellung, *-en, f.* **1.** post, serviciu permanent. **2.** *(mil.)* poziție de bază.
Dauerton, *-(e)s, -töne, m. (tv.)* semnal continuu.
Dauer|übung, *-en, f.* exercițiu de durată.
Dauerversuch, *-(e)s, -e, m.* v. Dauerprobe.
Dauerware, *-n, f.* **1.** marfă durabilă, articol durabil. **2.** afumătură; aliment care nu se alterează.
Dauerwellen, *pl.* ondulații permanente; permanent.
Dauerwerbung, *-en, f.* publicitate, propagandă permanentă.
Dauerwurst, *-würste, f.* salam uscat, de iarnă.
Dauerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare permanentă; *(tehn.)* regim staționar.
Däumchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Daumen) **1.** degețel; **~ drehen** a sta inactiv, a nu avea ce face. **2.** mănușă, degetar de piele pentru degetul mare.
Däumelinchen, *-s, n. sg. (în basme)* prichindel, năpârstoc.
Daumen, *-s, -, m.* **1.** policar, degetul mare, gros (al mâinii); **am ~ lutschen** a suge degetul. **2.** *(fig.)* **jm. den ~ drücken** (sau **halten**) a-i ține cuiva pumnii; **jm. den ~ aufs Auge setzen** a lua (pe cineva) din scurt; **jn. unter den ~ setzen** a pune (pe cineva) sub tutelă; **die ~ drehen** a pierde vremea, a se plictisi; **wenn's ans Geldgeben kommt, hat er den ~ verrenkt** decât să dea bani, mai bine și-ar tăia degetele; e zgârcit; **er hat den bessern ~** el se ține mai bine; **den ~ auf etwas** *(ac.)* **drücken** a insista asupra unui lucru; **auf etwas** *(ac.)* **den ~ halten, auf etwas** *(dat.)* **den ~ haben** a monopoliza ceva; **etwas** *(ac.)* **über den ~ peilen** a aprecia din ochi (o dimensiune, o distanță). **3.** *(tehn.)* nod, încheietură; camă. **4.** *(inv.)* palmac, țol (lățimea unui deget mare). **5.** *(înv.)* degetul mare de la picior.
Daumen|abdruck, *-es, -drücke, m.* amprentă a degetului mare.
daumenbreit *adj.* lat cât degetul mare, lat de un policar.
Daumenbreite, *-n, f.* lățime a degetului mare.
daumendick *adj.* gros cât degetul mare, de grosimea unui policar.
Daumendreher, *-s, -, m.* **1.** lingușitor. **2.** leneș, trântor, pierde-vară. **3.** șarlatan, escroc.
Daumendrücker, *-s, -, m.* **1.** *(lăcătușerie)* degetar de metal sau de piele (pentru degetul gros). **2.** *(fig., fam.)* protector.
Daumen|eisen, *-s, -, n.* nicovală mică de mână.
Daumenklapper, *-n, f.* castanietă.
Daumenklopfer, *-s, -, m. (anat.)* mușchi aductor, mușchi flexor.
daumenlang *adj.* lung cât (sau de) un policar.
Daumenleder, *-s, -, n.* v. *(lăcătușerie)* degetar de piele (pentru degetul mare).
daumenlos *adj.* ciung de degetul mare, fără policar.
Daumenlutscher, *-s, -, m. (iron.)* copil care își suge degetul.
Daumenring, *-(e)s, -e, m.* v. Daumendrücker **(1).**
Daumenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu came.
Daumenschraube, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* șurub fluture, șurub cu aripi. **2.** *(ist.)* menghină pentru strivit degetele (instrument de tortură); **jm. die ~ ansetzen** sau **anlegen** sau **aufsetzen** a descoase pe cineva, a interoga pe cineva sub presiune; *(fig.)* a supăra tare pe cineva.
Daumen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Daumenschraube **(2).**
Daumen|strecker, *-s, -, m. (anat.)* mușchi extensor al degetului mare.
Daumenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cu came.
Daumesbreite, *-n, f.* v. Daumenbreite.
Daumesdick, *-s, m. sg. (în basme)* degețel, năpârstoc.
Daumkraft, *-kräfte, f. (tehn.)* cric mic.
Däumling, *-s, -e, m.* **1.** om mic de statură, pitic; *(în basme)* prichindel, degețel. **2.** deget de mănușă (pentru degetul mare). **3.** *(tehn.)* camă.
Daumschraube, *-n, f.* v. Daumenschraube.
Daun, *-s, -e, m.* v. Hanfnessel.
Daune, *-n, f.* fulg, puf; primii fulgi (la păsări).
Daunenbett, *-(e)s, -en, n.* saltea de puf.
Daunendecke, *-n, f.* plapumă de puf, pilotă.
daunenhaft *adj.* ca puful, pufos.
Daunenkissen, *-s, -, n.* pernă de puf.
daunenweich *adj.* moale ca puful.
Dauphin [do'fɛ̃], *-s, -s, m. (ist.)* delfin, fiul cel mai mare al regilor Franței.
Daus[1], *-es, -e* (sau *Däuser), n.* **1.** doi ochi (la jocul cu zaruri). **2.** as (la cărți de joc).
Daus[2], *-es, -e, m.* drac; naiba; *ei,* **der ~!** ei, drace! *(inv.)* **was der ~!** ce dracu'!
Davidsbirne [-vɪts], *-n, f.* pară de iarnă (care se mănâncă fiartă).
Davidsharfe, *-n, f.* harfă mare.
Davids|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua lui David.
Davispokal ['de:vis-], *-(e)s, m. sg. (tenis)* Cupa Davis.
Davit ['de:vɪt și 'da:vɪt], *-s, -s. m.* (și *n.) (mar.)* gruie pentru ridicarea ambarcațiunilor.
davon și **davon** *adv.* de la aceasta, de acesta, despre aceasta; de aici; **was habe ich ~'?** la ce-mi servește aceasta? **nichts mehr ~'!** să nu mai vorbim (nimic) despre asta! **er ist auf und ~'** a luat-o la sănătoasa, a șters-o; **ein andermal ~'** s-o lăsăm pe altă dată; **er ist ~' gesund geworden** asta l-a făcut sănătos; **man spricht ~', dass...** e vorba să..., se spune că...; **'~ spricht er?** despre aceasta vorbește? **er hat sich** *(dat.)* **ein Stück ~' abgeschnitten** și-a tăiat o bucată de acolo; **er hat 3 Meter Stoff und will sich** *(dat.)* **~' einen Anzug machen** are trei metri de stofă și vrea să-și facă un costum din ea.
davonbleiben, *blieb davon, davongeblieben, vb. (s) intr.* a nu se atinge de un lucru; *(fig.)* a nu lua parte; a se abține, a nu se amesteca.
davonbrausen, *brauste davon, davongebraust, (du, er braust davon), vb. (s) intr. (fam.)* a se îndepărta cu mare viteză.
davonbringen, *brachte davon, davongebracht, vb. (h) tr.* a scăpa ceva de undeva, a aduce ceva de undeva: *(fig.)* **nichts als das nackte Leben ~** a scăpa doar cu viața; *(fig.)* **nichts ~** a nu câștiga nimic, a nu trage nici un folos din ceva.
davon|eilen, *eilte davon, davongeeilt, vb. (s) intr.* a se îndepărta în grabă, a fugi (de undeva).
davonfahren, *fuhr davon, davongefahren (du fährst davon, er fährt davon), vb. (s) intr.* a pleca, a se îndepărta (cu un vehicul).
davonflattern, *flatterte davon, davongeflattert, vb (s) intr.* a se îndepărta dând din aripi, fâlfâind.
davonfliegen, *flog davon, davongeflogen, vb. (s) intr.* a se îndepărta zburând.
davonfliehen, *floh davon, davongeflohen, vb. (s) intr.* a fugi, a părăsi în grabă un loc (pentru a scăpa de o primejdie).
davonführen, *führte davon, davongeführt, vb. (h) tr.* a duce, a lua cu sine.
davongehen, *ging davon, davongegangen, vb. (s) intr.* a se duce; a pleca; a fugi, a evada; *(fig.)* a muri; **auf und davon gehen** a o lua la sănătoasa, a o șterge.
davonheben, *hob davon, davongehoben, vb. (h) refl.* a se retrage.
davonhelfen, *half davon, davongeholfen (du hilfst davon, er hilft davon), vb. (h) tr. (în expr.)* **jm. ~ a)** a ajuta pe cineva să fugă; **b)** a scăpa pe cineva de o povară, de un lucru.
davonhuschen, *huschte davon, davongehuscht, vb. (s) intr.* a dispărea furișându-se ca o umbră.
davonjagen, *jagte davon, davongejagt, vb. (h)* **1.** *tr.* a alunga, a izgoni, a concedia. **II.** *intr. (s)* a pleca în galop, în fugă mare, ca o vijelie.
davonkommen, *kam davon, davongekommen, vb. (s) intr.* a scăpa de ceva; **mit dem Leben ~** a scăpa cu viață; **mit heiler Haut** (sau **wohlfeil, leichten Kaufes) ~** a scăpa ușor, ieftin; **mit bloßem Schrecken ~** a se alege doar cu spaima; **mit einem blauen Auge ~ a)** a se alege cu o vânătaie la ochi; **b)** a scăpa ieftin, ușor, cu fața curată.
davonlassen, *ließ davon, davongelassen, (du, er lässt davon), vb. (h) intr. (în expr.)* **die Finger ~** a nu se atinge de un lucru, a renunța (la).
davonlaufen, *lief davon, davongelaufen, (du läufst davon, er läuft davon), vb. (s) intr.* a fugi; a dezerta; a-și lua câmpii, a părăsi; **jm. ~** a o șterge de la cineva; **die Preise laufen davon** prețurile cresc vertiginos, nu mai pot fi controlate.
Davonlaufen, *-s, n. sg. (în expr.)* **es ist zum ~** îți vine să-ți iei câmpii.
davonmachen, *machte davon, davongemacht, vb. (h) refl.* a o lua din loc, a o șterge, a fugi; **der Alte hat sich jetzt auch davongemacht** bătrânul a murit și el.
davonmüssen, *musste davon, davongemusst, (ich muss davon, du musst davon, er muss davon), vb. (h) intr.* a fi constrâns, obligat să plece; *(fig.)* **er wird ~** va trebui să moară, nu va scăpa (cu viață).
davonreiten, *ritt davon, davongeritten, (du reitest davon, er reitet davon), vb. (s) intr.* a pleca călare.
davonrennen, *rannte davon, davongerannt, vb. (s) intr.* a pleca în fugă, în goană.
davonrollen, *rollte davon, davongerollt, vb. (s) intr.* **1.** a se îndepărta rostogolindu-se; **der Ball rollt davon** mingea se îndepărtează. **2.** *(despre vehicule)* a pleca agale pe roți.
davonsausen, *sauste davon, davongesaust (du, er saust davon), vb. (s) intr.* v. davonrennen.
davonschießen, *schoss davon, davongeschossen, (du, er schießt davon), vb. (s) intr.* v. davonjagen **(II).**
davonschleichen, *schlich davon, davongeschlichen, vb. (s) intr. și refl.* a se îndepărta, a pleca pe furiș.
davonschleppen, *schleppte davon, davongeschleppt, vb. (h) tr.* a cără, a lua cu sine.
davon|sprengen, *sprengte davon, davongesprengt, vb. (s) intr.* a pleca călare în goană.
davon|springen, *sprang davon, davongesprungen, vb. (s) intr.* a pleca sărind, a fugi.
davon|stehlen, *stahl davon, davongestohlen (du stiehlst davon, er stiehlt davon), vb. (h) refl.* a se îndepărta pe nevăzute, a pleca pe furiș, în taină, pe ascuns.
davon|stürmen, *stürmte davon, davongestürmt, vb. (s) intr.* a pleca vijelios.
davon|stürzen, *stürzte davon, davongestürzt (du, er stürzt davon) vb. (s) intr.* a pleca năpustindu-se.
davontraben, *trabte davon, davongetrabt, vb. (s) intr.* a pleca în trap; *(fam.)* a pleca, a se căra.
davontragen, *trug davon, davongetragen, (du trägst davon, er trägt davon), vb. (h) tr.* **1.** a duce într-un alt loc, a duce cu sine. **2.** a căpăta, a câștiga; **einen Preis ~** a câștiga un premiu; **eine Krankheit ~** a se alege cu o boală; **den Sieg ~ (über** cu *acuz.)* a repurta victoria (asupra cuiva), a învinge.
davontrollen, *trollte davon, davongetrollt, vb. (s) intr.* a pleca resemnat, nemulțumit, cu pași greoi.
davontun, *tat davon, davongetan, vb. (h) tr. (reg.)* a scoate, a lua, a pune în altă parte.
davonziehen, *zog davon, davongezogen, vb. (s) intr* **1.** a pleca; a se muta; a se retrage. **2.** *(sport)* a avea un avans față de ceilalți, a lăsa în urmă.
davor și **davor** *adv.* **1.** înainte, în față, dinainte; **lege einen Stein ~'** pune o piatră înainte. **2.** de aceasta; **hüte dich ~'** ferește-te de aceasta! **ich habe einen Ekel ~'** mi-e silă de asta, să fac aceasta; **sie fürchtet sich ~', allein durch den Wald zu gehen** se teme să meargă singură prin pădure; **'~ habe ich keine Angst** de asta nu mă tem.
davor legen, *legte davor, davorgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza înainte; **ein Schloss ~** a pune lacăt, a închide cu un lacăt.
davor liegen, *lag davor, davor gelegen, vb. (h* și *s) intr.* a se afla, a sta (culcat) în fața (altui lucru).
davor stehen, *stand davor, davor gestanden, vb. (h* și *s) intr.* a se afla, a sta (în picioare, vertical) în fața (unui lucru); **wenn Sie ~, kann ich nichts sehen** dacă stați în fața (lui), nu pot să văd nimic.
davor stellen, *stellte davor, davorgestellt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza înainte.
Davysch ['de:vɪʃ] *adj. (mine: în expr.)* **~e Lampe** lampă de siguranță Davij.
dawider și **dawider** *adv.* contra, împotrivă; **er ist nicht dafür und nicht ~'** nu este nici pentru, nici contra; **'~ kann ich nichts machen** împotriva acestui lucru nu pot face nimic.
dawider|reden, *redete dawider, dawidergeredet (du redest dawider, er redet dawider) vb. (h) intr. (înv.)* a contrazice, a vorbi împotrivă.

DAX *presc.* de la Deutscher Aktienindex *(bursă)* indice DAX.

Dazier [-tsɪɐ], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* dac(ă).

dazisch *adj.* dac(ă).

dazu şi **dazu** *adv.* **1.** la aceasta, lângă aceasta, la; **man kann nicht ~' gelangen** nu poţi ajunge la aceasta, nu te poţi apropia de aceasta. **2.** pentru aceasta, la aceasta, în acest scop; **er ist ~' nicht berechtigt** n-are dreptul la asta, să facă acest lucru; **'~ gehört Zeit** trebuie (sau este nevoie de) timp pentru aceasta, aceasta cere timp; **'~ wird es nicht kommen** nu se va ajunge la aceasta; **ich rate Ihnen nicht ~'** nu vă sfătuiesc să faceţi acest lucru; **was sagst du ~'?** ce spui de (sau la) asta? **das Geld ist '~ da, dass man es gebraucht** banii sunt făcuţi ca să-i foloseşti; **ich bin nicht der Mann ~'** nu sunt omul potrivit pentru asta; **wir sind ~' geboren, dass...** suntem născuţi ca să...; **wie bist du ~' gekommen?** cum ai făcut rost de asta? **im Gegensatz ~'** în opoziţie cu aceasta. **3.** pe lângă aceasta, afară de aceasta, şi mai; peste aceasta, în plus, pe deasupra; **er ist arm und noch krank ~'** e sărac şi mai e şi bolnav pe deasupra; **~' will er noch beschenkt sein** mai vrea şi un cadou; **~' kommt, dass...** (la asta) se mai adaugă (faptul) că...; **~' nehmen** a adăuga, a cuprinde, a pune la socoteală; **er ist auch noch frech ~'** (în plus) mai e şi obraznic. **4.** la, în decursul, între timp; **er arbeitet und singt ~'** munceşte cântând; **er war ganz still ~'** asculta fără să scoată vreun cuvânt, asculta în tăcere, fără să mişte.

dazubekommen, *bekam dazu, dazubekommen, vb. (h) tr.* a primi în plus, a primi ceva (pe lângă altceva deja existent).

dazubringen, *brachte dazu, dazugebracht, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge, a reuşi să; **er hat es dazugebracht, ein eigenes Haus zu haben** a ajuns să aibă o casă proprie. **2.** a determina, a face să; **er hat mich dazugebracht, Mathematik zu studieren** el m-a determinat să studiez matematica.

dazudichten, *dichtete dazu, dazugedichtet, (du dichtest dazu, er dichtet dazu), vb. (h) tr.* v. hinzudichten.

dazufügen, *fügte dazu, dazugefügt, vb. (h) tr.* a adăuga.

dazugeben, *gab dazu, dazugegeben, (du gibst dazu, er gibt dazu) vb. (h) tr.* **1.** a adăuga (la ceva), a da pe deasupra. **2.** a contribui; *(fig., fam.)* **seinen Senf ~** a-şi da cu părerea.

dazuge|hören, *gehörte dazu, dazugehört, vb. (h) intr.* a aparţine la ceva, a face parte din ceva; **er gehört auch dazu** face şi el parte din asta.

dazuge|hörig *adj.* aparţinând, făcând parte din, aferent; **~e Utensilien** ustensilele, sculele aferente; **die ~en Zeichnungen** desenele, planurile aferente.

dazugelangen, *gelangte dazu, dazugelangt, vb. (s) intr.* a ajunge (la ceva).

dazugesellen, *gesellte dazu, dazugesellt, vb. (h) refl.* a se alătura (cuiva).

dazu|halten, *hielt dazu, dazugehalten (du hältst dazu, er hält dazu), vb. (h) refl. (reg.)* a se grăbi.

dazukommen, *kam dazu, dazugekommen, vb. (s) intr.* **1.** a surveni, a veni pe neaşteptate; **ich kam gerade dazu, als er das tat** l-am surprins asupra faptului. **2.** a se adăuga; **dazu kommt noch, dass...** la aceasta se mai adaugă că...; **es kamen noch einige Gäste dazu** au mai venit câţiva musafiri în plus. **3.** a-şi permite; **wie kommst du dazu, mir solche Worte zu sagen?** cum îţi permiţi să-mi spui astfel de vorbe? **4.** a ajunge la ceva; **es wird nicht dazukommen** nu se va ajunge (până) acolo, atât de departe; **ich bin noch nicht dazugekommen, seinen Brief zu beantworten** n-am ajuns încă să-i răspund la scrisoare; **wie komme ich dazu? a)** de unde îmi (mai) vine (şi) asta? **b)** cum ajung la aceasta? **c)** ce mă priveşte, ce-mi pasă de aceasta? **d)** pe ce chestie?

Dazukommen, *-s, n. sg.* venire neaşteptată, neprevăzută.

dazulegen, *legte dazu, dazulegt, vb. (h) tr.* a adăuga; **etwas Geld ~ a)** a contribui cu ceva bani; **b)** a adăuga bani (la o anumită sumă).

dazulernen, *lernte dazu, dazugelernt, vb. (h) tr.* a învăţa ceva nou, ceva în plus.

dazumal *adv. (înv.)* pe atunci, pe acea vreme; **anno ~** odinioară; cu mulţi ani în urmă.

dazurechnen, *rechnete dazu, dazugerechnet (du rechnest dazu, er rechnet dazu) vb. (h) tr.* a adăuga la socoteală, a socoti în plus; **wenn man dazurechnet, wie...** şi dacă mai pui la socoteală şi cât...

dazuschlagen, *schlug dazu, dazugeschlagen, (du schlägst dazu, er schlägt dazu) vb. (h) tr.* a mai adăuga ceva (la); a mări; **zum Preise ~** a adăuga la preţ.

dazuschreiben, *schrieb dazu, dazugeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie alături; a adăuga (ceva) în scris; a adăuga, a trece la socoteală.

dazusetzen, *setzte dazu, dazugesetzt (du, er setzt dazu), vb. (h)* **1.** *tr.* a adăuga. **2.** *refl.* a se aşeza lângă, a se alătura. **3.** a adăuga în scris.

dazutreten, *trat dazu, dazugetrelen, (du trittst dazu, er tritt dazu) vb. (s) intr.* a păşi alături, a se întovărăşi, a se asocia.

dazutun, *tat dazu, dazugetan, vb. (h) tr.* a adăuga; **seinen Teil ~** a contribui cu partea sa.

Dazutun, *-s, n. sg. (în expr.)* **ohne sein ~** fără intervenţia sa, fără participarea sa.

dazuverdienen, *verdiente dazu, dazuverdient, vb. (h) tr.* a câştiga în plus (prin muncă).

dazwischen *adv.* între (una şi alta), la mijloc, în mijloc; **wählen Sie ~** alegeţi între (aceste două lucruri); **die Unterhaltung stockte, weil sich jemand ~ gesetzt hatte** conversaţia n-a mai continuat, fiindcă cineva s-a aşezat între ei; **Hügel und Schluchten ~** dealuri despărţite prin defileuri.

dazwischenfahren, *fuhr dazwischen, dazwischengefahren, (du fährst dazwischen, er fährt dazwischen) vb. (s) intr.* a interveni; a se amesteca (în); a întrerupe.

dazwischenfallen, *fiel dazwischen, dazwischengefallen, (du fällst dazwischen, er fällt dazwischen) vb. (s) intr.* a cădea între, a se intercala.

dazwischenfragen, *fragte dazwischen, dazwischengefragt, vb. (h) intr.* a pune o întrebare în mijlocul discuţiei; **darf ich einmal kurz ~?** pot să vă întrerup cu o întrebare?

dazwischenfunken, *funkte dazwischen, dazwischengefunkt, vb. (h) intr. (fam.)* a întrerupe, a interveni, a se băga.

dazwischengeraten, *geriet dazwischen, dazwischengeraten (du gerätst dazwischen, er gerät dazwischen) vb. (s) intr.* **1.** a ajunge între două sau mai multe lucruri. **2.** a fi amestecat în ceva fără să vrea.

dazwischenhauen, *haute dazwischen, dazwischengehaut* (şi *dazwischengehauen), vb. (h) intr. (fam.)* a interveni (într-o chestiune) prin bătaie, bătându-se.

dazwischenkommen, *kam dazwischen, dazwischengekommen, vb. (s) intr.* **1.** a interveni, a surveni, a veni pe neaşteptate; a împiedica; **wenn (mir) nichts dazwischenkommt** dacă nu mă împiedică nimic, dacă nu intervine nimic, dacă nu vine altceva pe neaşteptate. **2.** a interveni, a se amesteca; a deranja. **3.** *(pop.)* a veni la rând (între două persoane).

Dazwischenkunft *f. sg.* intervenire, amestec, întrerupere; împiedicare.

dazwischenlegen, *legte dazwischen, dazwischengelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune la mijloc (între două lucruri), a intercala, a aşeza între. **II.** *refl.* a se opune, a se amesteca punând obstacole.

dazwischenliegen, *lag dazwischen, dazwischengelegen, vb. (h) intr.* a se afla la mijloc, a fi intercalat, a fi aşezat între.

dazwischenliegend I. *part. prez.* de la dazwischenliegen. **II.** *adj.* intermediar, aşezat la mijloc.

dazwischenreden, *redete dazwischen, dazwischengeredet (du redest dazwischen, er redet dazwischen) vb. (h) intr.* a interveni, a întrerupe, a se amesteca în vorbă, în conversaţie.

dazwischenrufen, *rief dazwischen, dazwischengerufen, vb. (h) intr.* a întrerupe (un discurs, o cuvântare) prin strigăte.

dazwischenschalten, *schaltete dazwischen, dazwischengeschaltet (du schaltest dazwischen, er schaltet dazwischen) vb. (h) tr.* **1.** a intercala. **2.** şi *refl.* a interveni, a (se) amesteca.

dazwischenschieben, *schob dazwischen, dazwischengeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a introduce, a băga între două lucruri. **2.** a intercala. **II.** *refl.* a se interpune, a interveni.

dazwischenschlagen, *schlug dazwischen, dazwischengeschlagen (du schlägst dazwischen, er schlägt dazwischen), vb. (h) refl.* a interveni brutal, a face ordine prin bătaie; a interveni energic.

dazwischenschreiben, *schrieb dazwischen, dazwischengeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie printre rânduri.

dazwischensetzen, *setzte dazwischen, dazwischengesetz, vb. (h) tr.* v. dazwischenlegen.

dazwischen|springen, *sprang dazwischen, dazwischengesprungen, vb. (s) intr.* a interveni despărţind (pe cei care se bat sau se ceartă).

dazwischen|stecken, *steckte dazwischen, dazwischengesteckt, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi amestecat, a fi băgat, a fi vârât (în ceva). **II.** *refl.* a interveni (într-o problemă), a se băga (în ceva).

dazwischen|stehen, *stand dazwischen, dazwischengestanden, vb. (h) intr.* **1.** a sta, a se afla la mijloc. **2.** a împiedica; a se opune.

dazwischen|stellen, *stellte dazwischen, dazwischengestellt, vb. (h) tr.* v. dazwischenlegen.

dazwischentreten, *trat dazwischen, dazwischengetreten, (du trittst dazwischen, er tritt dazwischen) vb. (s) intr.* a interveni, a se amesteca; a despărţi (doi care se ceartă).

dazwischenwerfen, *warf dazwischen, dazwischengeworfen (du wirfst dazwischen, er wirft dazwischen), vb. (h)* **I.** *refl.* a sări în ajutor; a interveni, a se amesteca despărţind (doi care se bat, se ceartă). **II.** *tr.* a interveni într-o discuţie, conversaţie (făcând o observaţie).

dB *presc.* de la Dezibel decibel.

DB *presc.* de la Deutsche Bundesbahn Căile Ferate Germane.

DDR *(presc.* de la Deutsche Demokratische Republik) *(ist.)* R.D.G., Republica Democrată Germană.

D-Deck ['de:dɛk], *-(e)s, -e* (şi *-s), n. (mar.)* puntea D; (uneori) puntea principală.

D-Dur, *-, n. sg. (muz.)* re major.

de|aktivieren [-vi:-], *deaktivierte, deaktiviert vb. (h) tr. (inform.)* a dezactiva.

Debakel, *-s, -, n.* dezastru, prăbuşire, faliment, ruină.

debaklieren, *debaklierte, debakliert, vb. (h) tr. (mar.)* a evacua, a elibera portul.

Debardage [-'da:ʒə] *f. sg. (mar.)* descărcare.

Debardeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* docher, descărcător, hamal care cară marfa din magazii la chei.

debardieren, *debardierte, debardiert, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca.

Debatte, *-n, f.* dezbatere (în parlament), discuţie (contradictorie); **etwas zur ~ bringen** sau **stellen** a pune ceva în discuţie; **eine hitzige ~** o discuţie aprinsă.

debattelos *adj.* fără discuţie.

Debattenredner, *-s, -, m.* apărător, vorbitor priceput; participant la dezbatere.

Debattenschrift, *-en, f.* stenogramă a dezbaterilor parlamentare etc.

debattieren, *debattierte, debattiert, vb. (h) tr.* şi *intr. (über* cu *acuz.)* a dezbate, a discuta (despre ceva).

Debattierklub, *-s, -s, m. (peior.)* grup de vorbăreţi, de oratori înfocaţi.

Debauche [de'bo:ʃ(ə)], *-n, f.* desfrâu.

Debauché [debo'ʃe:], *-s, -s, m.* desfrânat, decăzut, persoană care face excese.

debauchieren [debo'ʃi:-], *debauchierte, debauchiert. vb. (h) intr.* a practica desfrâul, a decădea, a face excese, a se desfrâna.

Debẹnt, *-en, -en, m. (cont.)* datornic, debitor.

Debet, *-s, -s, n. (ec.)* **1.** debit, partea stângă, de intrări a conturilor (în registre); debitorii. **2.** datorie, împovărare; **er bringt (sau bricht sau stellt) es in sein ~** este (sau se pune sau se scrie) în sarcina lui; **für Ihr ~** în sarcina dv.

Debetkonto (sau *-ten* şi *-ti), -s, -s, n. (ec.)* cont debitor.

Debetposten, *-s, -, m. (cont.)* post de debit.

Debet|saldo, *-s, -den* (şi *-s,* şi *-di) m. (cont.)* sold debitor.

Debetscheck, *-s, -e* (şi *-s), m. (cont.)* cec debitor.

Debet|seite, *-n, f. (cont.)* parte a debitului, parte stângă a contului, listă a debitorilor.

debil *adj.* **1.** debil, slăbănog; şubred. **2.** slab la minte; nedezvoltat, debil.

Debilität *f. sg.* **1.** şubrezenie; constituţie slabă, debilitate. **2.** debilitate mintală.

Debit, *-s, m. sg.* debit, vânzare cu amănuntul.

debitieren, *debitierte, debitiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a desface, a vinde (cu amănuntul). **2.** a debita, a trece în contul cuiva; **jn. mit etwas ~** a trece ceva în debitul cuiva, a debita pe cineva.

Debit|station, *-en, f.* staţie de debit.

Debitor, *-s, -oren, m.* debitor, datornic.

deblockieren, *deblockierte, deblockiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a ridica blocada. **2.** *(tipogr.)* a înlocui litere blocate (întoarse).

debordieren, *debordierte, debordiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a deborda, a trece peste; a depăşi. **II.** *intr.* a ieşi din albie; *(fig.)* a face excese, a duce o viaţă desfrânată.

Debouché [debu'ʃe:], *-s, -s, n.* **1.** ieşire, gură a unei strâmtori, unui pas, unei văi. **2.** debuşeu, piaţă de desfacere.

debouchieren [debu'ʃi:-], *debouchierte, debouchiert, vb. (s) intr. (mil.; înv.)* a ieşi dintr-o strâmtoare, dintr-un defileu.

Debüt [de'by:], *-s, -s, n.* debut, început.

Debütant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* debutant(ă), începător(-oare).

debütieren, *debütierte, debütiert, vb. (h) intr.* a debuta.

Dechanat [dɛça-], *-(e)s, -e, n.* v. Dekanat **(2).**

Dechanei, *-en, f. (bis. ev. şi cat.)* decanat, locuinţă a decanului, reşedinţa decanului.

Dechant [dɛ'çant], *-en,-en, m. (bis. ev. şi cat.)* decan, protopop.

Dechanten|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis. ev. şi cat.)* decanat, funcţie de decan, de protopop.

Dechantenwürde, *-n, f. (bis. ev. şi cat.)* decanat, demnitate de decan, de protopop.

Dęcher ['dɛçɐ], *-s, -, m.* (şi *n.) (înv., unitate de măsură pentru piei şi blănuri)* zece bucăţi.

dechiffrierbar [deʃi-] *adj.* descifrabil.

dechiffrieren, *dechiffrierte, dechiffriert, vb. (h) tr.* a descifra; a citi un cifru.

Dechiffrierer, *-s, -, m.* descifrator, decodificator.

Dechiffrierung [deʃi-], *-en, f.* descifrare.

Dęchsel [-ks-], *-s, -, m.* secure lată, bardă, teslă.

Dęck, *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** punte a vasului, covertă; **alle Mann auf** (sau **an) ~!** tot echipajul pe punte! *(fig.)* **er ist nicht auf** ~ nu e complet sănătos. **2.** imperială (la autobuz, tramvai). **3.** *(av.)* suprafaţă purtătoare, aripă.

Dęck|adresse, *-n*, **Dęck|anschrift**, *-en, f.* adresă convenţională, camuflată.

Dęck|akt, *-(e)s, -e, m.* împerechere (la animale).

Dęck|aufbauten *pl. (mar.)* construcţii deasupra punţii unui vas navigabil.

Dęckbalken, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* grindă de planşeu. **2.** *(mar.)* traversă de punte.

dęckbar *adj.* care se poate acoperi.

Dęckbett, *-(e)s, -en, n.* plapumă de puf, pilotă. **2.** cuvertură de pat.

Dęckblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* bractee, prima învelitoare a unui mugur. **2.** foaie învelitoare la o ţigară de foi. **3.** *(tipogr.)* **a)** foaie suplimentară (cu adaosuri, corecturi); **b)** pagina de titlu a unei cărţi. **4.** foaie de calc (cu desene, însemnări etc.) pentru suprapus pe o hartă etc.

Dęckblättchen, *-s, -, n. (dim.* de la Deckblatt). **1.** *(bot.)* bracteolă, bractee în nemijlocita vecinătate a florii. **2.** *(ceasornicărie)* lamelă a balansierului.

Dęckblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de acoperit; capac de tablă.

Dęckbrett, *-(e)s, -er, n.* capac, scândură de acoperit.

Dęcke, *-n, f.* **1.** pătură, plapumă; faţă de masă, cuvertură; pătură pentru cai; învelitoare; *(fig.)* **sich nach der ~ strecken** a se întinde cât e plapuma, a se adapta la împrejurări. **2.** rogojină; velinţă; scoarţă, covor. **3.** înveliş, acoperământ; văl; strat; *(fig.)* **der Winter breitet seine ~ von Schnee über die Landschaft** iarna acoperă pământul cu un strat de zăpadă; *(fig.)* **die ~ der Nacht** vălul nopţii; *(fig.)* **mit jm. unter einer ~ stecken** a fi de connivenţă cu cineva, a se înţelege bine cu cineva. **4.** *(biol.)* tegument, piele; penaj; blană, înveliş pilos, acoperământ. **5.** *(bot.)* scoarţă, membrană. **6.** *(muz.)* placă de lemn pentru întărirea rezonanţei (la vioară). **7.** *(arhit.)* tavan, planşeu, plafon; **gewölbte ~** planşeu boltit; **getäfelte ~** planşeu lambrisat; *(fam.)* **jm. fällt die ~ auf den Kopf a)** cineva nu se simte în largul său, se simte strâmtorat; **b)** cineva se plictiseşte şi îşi doreşte o petrecere; **an die ~ gehen** a-i sări ţandăra; *(bis.)* **an die ~ springen (vor Freude)** a sări în sus de bucurie. **8.** *(auto.)* manta, cuvertură; **~ eines Pneus** anvelopă. **9.** *(geol.)* masă plată de roci vulcanice.

Dęckel, *-s, -, m.* **1.** capac; **sie gehören zusammen wie Topf und ~** un cuplu perfect, şi-a găsit oala capacul; **der Topf ist des ~s würdig** cum e sacul şi peticul, cum e turcul şi pistolul; **jeder Topf findet seinen ~** fiecare fată îşi găseşte soţul potrivit. **2.** *(fam.)* pălărie, şapcă; **du kriegst eins auf den ~** ai s-o încasezi, îţi dau una după ceafă; **jm. eins auf den ~ geben** a-i da cuiva una după ceafă; **den ~ vom Kopfe!** jos pălăria! **3.** copertă, scoarţă (de cărţi). **4.** *(bot., zool.)* opercul. **5.** *(tipogr.)* ramă (în care se pun foile de tipar). **6.** *(auto.)* acoperiş.

dęckel|ähnlich *adj.* asemănător unui capac.

dęckelförmig *adj.* în formă de capac.

Dęckelglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu capac.

Dęckelkanne, *-n, f.* cană cu capac.

Dęckelkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu capac.

Dęckelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior cu capac.

dęckeln, *deckelte, gedeckelt (ich deck(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* a pune un capac; *(fam.)* **jn. ~** a trage cuiva un perdaf; a contrazice pe cineva. **II.** *intr. (fam.)* a saluta, a scoate pălăria.

Dęckelpfeife, *-n, f.* lulea cu capac.

Dęckelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită dublă.

Dęckelwagen, *-s, -, m.* trăsură cu acoperiş.

Dęckelweide, *-n, f. (reg.)* salcie pentru acoperişuri, care se foloseşte la acoperirea de case.

Dęck|email [-emaljə şi -ema:j], *-s, -s, n.* email pentru acoperit (un metal).

Dęcken|auswurf, *-(e)s, -würfe, m. (legătorie de cărţi)* evacuare a scoarţelor.

dęcken, *deckte, gedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a acoperi; *(constr.)* a face acoperişul; **den Tisch ~** a pune masa; **es war nur für zwei Personen gedeckt** era pusă masa doar pentru două persoane **2.** a apăra, a ocroti (pe cineva); **einen Komplizen ~** a-şi acoperi complicele; *(şah)* **der Turm ist vom Läufer gedeckt** turnul este acoperit de nebun. **3.** *(mit.)* a adăposti, a apăra, a acoperi; **die Artillerie deckte den Rückzug** artileria a acoperit retragerea. **4.** *(fin.)* a acoperi, a compensa (cheltuielile); **einen Wechsel ~** a plăti, a acoperi o poliţă. **5.** a satisface (cererea), a pune (mărfuri suficiente) la dispoziţie. **6.** *(despre animale)* a monta. **7.** *(sport; despre jocuri cu mingea)* a supraveghea, a marca (adversarul). **8.** *(fot.)* a acoperi, a proteja (contra luminii). **9.** *(despre vopsele)* a acoperi; **diese Farbe deckt gut** această vopsea acoperă bine. **10.** *(vân.)* a prinde, a apuca. **II.** *refl.* **1.** a se acoperi; a se feri; *(mil.)* a se adăposti. **2.** *(reciproc)* a fi la fel, a avea acelaşi conţinut; a se suprapune, a coincide; **die beiden Begriffe ~ sich** ambele noţiuni au acelaşi conţinut, se suprapun. **3.** *(geom.)* a fi congruent.

Dęcken, *-s, n. sg.* **1.** *(tipogr., mil.)* acoperire. **2.** punerea mesei.

Dęckenbalken, *-s, -, m.* grindă a planşeului, a tavanului.

Dęckenbeleuchtung, *-en, f.* iluminare din plafon.

Dęckenbeleuchtungs|körper, *-s, -, m.* v. Deckenlampe.

Dęckenfeld, *-(e)s, -er; n. (constr.)* cheson, casetă de plafon.

Dęckenfenster, *-s, -*, n. geam, fereastră de plafon, luminator.

Dęckenflechter, *-s, -, m.* (meşter) rogojinar, împletitor de rogojini.

Dęckenfluter, *-s, -, m.* lampadar îndreptat spre tavan.

Dęckengemälde, *-s, -, n.* pictură, frescă de plafon.

Dęckengewölbe, *-s, -, n.* boltă a tavanului.

Dęckenhändler, *-s, -, m.* negustor de păturі, plăpumi etc.

Dęckenheizung, *-en, f.* încălzire prin tavan.

dęckenhoch *adj.* **1.** până în tavan. **2.** *(fig.)* cât o prăjină.

Dęckenlampe, *-n, f.* plafonieră, lustră, lampă atârnată de plafon.

Dęckenlicht, *-(e)s, n.* v. Deckenbeleuchtung.

Dęckenmacher, *-s, -, m.* **1.** plăpumar. **2.** velinţar. **3.** (meşter) rogojinar. **4.** plafonier.

Dęckenmaler, *-s, -, m.* pictor de tavane.

Dęckenmalerei, *-en, f.* pictură de plafon.

Dęckenpaneel, *-s, -e, n.* lambrisaj de tavan.

Dęckenriss, *-es, -e, m.* **1.** schiţă de plafon. **2.** fisură în plafon.

Dęckenschalung, *-en, f.* cofraj al planşeului, al tavanului.

Dęcken|stuck, *-(e)s, -e, n.* tavan de ipsos, stucatură la tavan.

Dęckenverkleidung, *-en, f.* căptuşeală a plafonului, placaj al planşeului (pentru reglarea acusticii).

Dęckenverputz, *-es, -e, m.* tencuială a plafonului.

Dęcker, *-s, -, m.* învelitor de case.

Dęckfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de acoperire (la casă). **2.** randament de montă (la animale).

Dęckfalte, *-n, f. (geol.)* pânză de ordinul **I.**

Dęckfäss|chen, *-s, -, n.* ciubăr pentru mortar.

Dęckfarbe, *-n, f.* **1.** culoare opacă, grund; vopsea de acoperire. **2.** *(fot.)* culoare pentru retuş.

Dęckfeder, *-n, f.* pană care acoperă aripile şi coada păsării.

Dęckfirnis, *-ses, -se, m.* verniu, lustru.

Dęckflügel, *-s, -, m. (entom.)* elitră, aripă exterioară la coleoptere.

Dęckflügler, *pl. (entom.)* elitroptere.

Dęckflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de însoţire, de protecţie, de acoperire.

Dęckgang, *-(e)s, -gänge, m. (mil.)* drum acoperit, apărat.

Dęckgebirge, *-s, -, n. (mine)* masă de steril care acoperă un zăcământ; formaţiuni acoperitoare; copertă (a unui zăcământ).

Dęckgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornişă de acoperiş.

Dęckgetäfel, *-s, -, n.* căptuşeală (de lemn) a tavanului.

Dęckglas, *-es, -gläser, n. (fiz.)* lamelă de acoperire (la aparatele microscopice).

Dęckgut, *-(e)s, n. sg.* învelişul unei ţigări.

Dęckhaar, *-(e)s, -e, n. (bot., zool.)* peri de acoperire.

Dęckhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan al învelitorului de case.

Dęckhengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar de montă.

Dęck|kapsel, *-n, f. (bot.)* capsulă de acoperire.

Dęck|kiemer, *-s, -, m. (iht.)* peşte cu bronhii acoperite.

Dęck|kraft *f. sg. (tehn.)* capacitate de acoperire (a vopselei).

dęck|kräftig *adj. (despre vopsele)* care acoperă bine.

Dęcklack, *-(e)s, -e, m.* lac protector.

Dęckladung, *-en, f. (mar.)* încărcătură de pe punte.

Dęckleiste, *-n, f.* şipcă, stinghie de acoperire (a unui rost), şipcă cu vrăjoantă.

Dęcklicht, *-(e)s, -er, n. (mar.)* **1.** iluminator de punte, foc de punte. **2.** *(auto.)* plafonieră.

Dęckmannschaft, *-en, f. (mar.)* echipaj de (pe) punte.

Dęckmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(auto.)* manta, înveliş. **2.** *(fig.)* pretext; mască, acoperământ; **unter diesem ~** sub acest pretext; **unter dem ~ des Gesetzes** sub masca legii.

Dęckname, *-ns, -n, m.* pseudonim.

Dęcknetz, *-es, -e, n.* plasă de prins păsări, iepuri etc.

Dęck|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* subofiţer de bord (pe un vas de război).

Dęckpanzer, *-s, -, m.* punte blindată, cuirasată.

Dęckpassagier [-ʒi:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* pasager de punte.

Dęckplatte, *-n, f.* **1.** *(constr.)* placă de acoperire. **2.** *(mar.)* punte.

Dęckplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(mar.)* loc pe punte. **2.** *(în omnibus)* loc pe imperială.

Dęckrasen, *-s, -, m.* brazdă de iarbă, gazon.

Dęckreisig, *-s, n. sg.* crăci de acoperiş la bocşe (de mangal).

Dęckscheibe, *-n, f. (hort.)* geam de acoperire (la răsadniţă).

Dęckschicht, *-en, f.* strat acoperitor.

Dęckschild, *-(e)s, -er, n. (entom.)* carapace, scutişor (la insecte), teastă.

Dęckschuppen *pl.* solzi care acoperă corpul unui animal.

Dęcksitz, *-es, -e, m.* v. Deckplatz **(2).**

Dęck(s)last, *-en, f.* v. Deckladung.

Dęck|spelze, *-n, f. (bot.)* cămaşă, înveliş a(l) unei flori, hoaspă.

Dęck|station, *-en, f.* staţie, centru de montă.

Dęck|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* dală, lespede; piatră de placaj.

Dęck|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun suspendat.

Dęckung, *-en, f.* **1.** *(com.)* satisfacere, acoperire (cu mărfuri); **~ der Nachfrage** satisfacerea cererii. **2.** acoperire, apărare, ferire; *(mil.)* adăpostire, camuflare; **hinter einer Mauer ~ suchen** a se adăposti în dosul unui zid; **ohne ~ lassen** a lăsa descoperit; *(mil.)* **mit der ~ des Rückzuges betraut sein** a fi însărcinat cu asigurarea, cu acoperirea retragerii, cu protecţia retragerii; *(mil.)* **~ nehmen** a se adăposti; *(şah)* **~ der Dame** acoperirea damei; **~ der Risiken** acoperire a riscurilor. **3.** *(fin.)* acoperire a unei poliţe, a unui cont; **bankmäßige ~** acoperire bancară. **4.** *(sport)* apărare, gardă; marcare a adversarului. **5.** montă. **6.** concordanţă, suprapunere, echivalenţă, egalitate (între două lucruri, noţiuni etc.); *(mat.)* congruenţă.

Dęckungsbetrag, *-(e)s, -träge m.* sumă totală de acoperire.

Dęckungsbe|stände, *pl. (fin.)* rezervă de acoperire.

Dęckungsfehler, *-s, -, m. (mil., sport)* greşeală în defensivă.
Dęckungsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de acoperire.
dęckungsgleich *adj.* (şi *mat.)* congruent.
Dęckungsgleich|heit *f. sg.* (şi *mat.*) congruenţă.
Dęckungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** cumpărare cu înlocuirea mărfurilor nelivrabile. **2.** vânzare pro forma, vânzare de mărfuri nedisponibile.
Dęckungsgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* tranşee.
Dęckungskarte, *-n, f.* adeverinţă de asigurare.
Dęckungslinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de apărare.
Dęckungsmannschaft, *-en, f.* v. Deckungstruppen.
Dęckungsmittel *pl. (ec.)* fonduri pentru acoperirea cheltuielilor.
Dęckungs|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător în defensivă, în apărare.
Dęckungs|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (ec.)* stoc de acoperire.
Dęckungs|truppen *pl. (mil.)* unităţi, trupe de acoperire.
Dęckungs|zusage, *-n, f. (com.)* clauză de acoperire (pentru pagube înainte de asigurarea mărfii).
Dęckwachs, *-es, -e, n.* ceară de umplut.
Dęckwagen, *-s, -, m.* camion (închis) pentru mobile; vagon acoperit.
Dęckweiß, *-, n. sg.* vopsea albă de acoperire.
Dęckwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mil.)* blindaj; camuflaj. **2.** *(constr.)* acoperiş; *(hidr.)* căptuşeala taluzului.
Dęckwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt cifrat, parolă
Dęckziegel, *-s, -, m.* cărămidă de acoperire, cărămidă, dală de placaj.
decodieren [-ko-], *decodierte, decodiert, vb. (h) tr.* **1.** a decodifica. **2.** a descifra.
Decodierung, *-en, f.* decodificare, descifrare.
decouragieren [-kura'ʒi:-], *decouragierte, decouragiert, vb. (h) tr.* a descuraja.
decouragiert **I.** *part. trec.* de la decouragieren. **II.** *adj.* descurajat.
Dedikation, *-en, f.* **1.** dedicaţie. **2.** cadou (cu dedicaţie). **3.** donaţie.
Dedikations|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar cu dedicaţie.
dedizieren, *dedizierte, dediziert, vb. (h) tr.* **1.** a dedica. a închina (o operă). **2.** a face un cadou (cu dedicaţie).
dediziert **I.** *part. trec.* de la dedizieren. **II.** *(inform.)* dedicat; **~er Server** server dedicat.
Deduktion, *-en, f.*, **Deduktions|schluss**, *-es, -schlüsse, m.* deducţie, deducere, urmare; **~ und Induktion** deducţie şi inducţie.
Deduktionsverfahren, *-s, -, n.* metodă deductivă.
deduktiv *adj.* deductiv; **~e Methode** metodă deductivă.
deduzieren, *deduzierte, deduziert, vb. (h) tr.* a deduce, a conchide.
Deele, *-n, f. (reg.)* v. Diele.
Deern, *-en, f. (reg.)* v. Mädchen
Deert, *-(e)s, n. sg. (reg.)* animal, vită.
De|eskalation, *-en, f. (mil.)* reducere treptată (a mijloacelor militare).
de|eskalieren, *deeskalierte, deeskaliert, vb. (h) tr.* a reduce treptat (mijloacele militare).
de facto [-kto] *adv.* de fapt.
De-facto-An|erkennung, *-en, f. (pol.)* recunoaştere de facto.
Defäkation, *-en, f.* defecare, defecaţie; bălegare (la animale).
Defätismus, -, *m. sg. (pol., mil.)* defetism.
Defätist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* defetist(ă).
defätistisch *adj.* defetist.
defękt *adj.* defect(at), cu lipsuri; defectuos; incomplet; *(tipogr.)* **~e Buchstaben** litere defec(ta)te.
Defękt, *-(e)s, -e, m.* **1.** defect, lipsă, cusur, viciu de fabricaţie; **~ an technischen Anlagen** pană la echipamentul tehnic; **einen ~ beheben** a repara, a înlătura un defect. **2.** *pl. (tipogr.)* litere de rezervă. **3.** *(med.)* lipsa unui organ, a unei părţi dintr-un organ, a unui simţ.
Defektar, *-s, -e,* **Defektarius**, *-, -ien,* farmacist-ajutor (care administrează stocul de medicamente).
Defęktbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (tipogr.)* coală excedentară.
Defęktbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(com.)* registru de comandă. **2.** *(tipogr.)* carte cu litere de rezervă.
Defektenbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* măsură disciplinară (împotriva unui funcţionar care a provocat pagube).
Defektenprotokoll, *-s, -e, n.* proces verbal de constatarea lipsurilor, daunelor.
defektieren, *defektierte, defektiert, vb. (h) tr.* **1.** a constata o sumă lipsă. **2.** a reclama o scrisoare, un pachet lipsă. **3.** a completa (lipsurile). **4.** a deturna, a sustrage; a delapida.
defektiv *adj.* incomplet, cu lipsuri: *(gram.)* defectiv.
Defektivum [-v-], *-s, -va, n. (gram.)* (cuvânt) defectiv de...
Defęktor, *-s, -toren, m. (farm.)* farmacist ocupat cu despărţirea unei substanţe în fracţiunile indicate pe reţetă.
Defektur, *-en, f. (farm.)* **1.** producere, fabricare de medicamente (pentru completarea stocului în farmacie). **2.** examinare.
Defendęnt, *-en, -en, m.* protejat; *(jur.)* client (de apărat).
Defension, *-en, f. (jur.)* apărare.
defensiv *adj.* defensiv, de apărare.
Defensiv|allianz, *-en, f.*, **Defensivbündnis**, *-ses, -se, n.* alianţă defensivă, de apărare.
Defensive [-və], *-n, f. (mil.)* defensivă, apărare; **in der ~ bleiben** a se ţine în defensivă, în apărare.
Defensivkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de apărare, defensivă.
Defensivkrieg, *-(e)s, -e, m.* război de apărare, defensiv.
Defensiv|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc de apărare, defensiv.
Defensiv|stellung, *-en, f.* (şi *sport)* poziţie defensivă, de apărare.
Defensivtaktik, *-en, f.* (şi *sport)* tactică defensivă, de apărare.
Defensivwaffe, *-n, f.* armă de apărare, defensivă.
Defęnsor, *-s, Defensoren, m. (bis. cat.)* apărător, mentor (al văduvelor şi orfanilor).
deferęnt *adj.* îngăduitor, tolerant; umil, supus, plecat; deferent.
Deferęnt, *-en, -en, n.* **1.** *(în limbajul cancelariilor)* autor al unei moţiuni; petiţionar. **2.** *(jur.)* reclamant. **3.** *(jur.)* persoană în faţa căreia se depune jurământul.
Deferęnz *f. sg.* **1.** îngăduire, îngăduinţă, toleranţă. **2.** umilinţă, supunere.
deferieren, *deferierte, deferiert. vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a deferi; **jm. den Eid ~** a deferi cuiva jurământul, a pune pe cineva să jure. **2.** a supune; **eine Sache ~** a supune o problemă (unei autorităţi). **3.** *(jur.)* a reclama, a denunţa.
Defiguration, *-en, f.* desfigurare; distrugere.
defigurieren. *defigurierte, defiguriert, vb. (h) tr.* a desfigura; a distruge.
Defilee [-'le:], *-s, -n* [-le:ən] şi *(austr.* şi *elv.)* **Defilé**, *-s, -es, n.* **1.** *(geogr.)* defileu **2.** *(elv.)* defilare.
Defiliercour [-ku:ɐ] *f. sg.* defilare a invitaţilor.
defilieren, *defilierte, defiliert, vb. (h şi s) intr.* **1.** a defila; **die Truppen defilierten vor der Tribüne** trupele au defilat în faţa tribunei. **2.** a parcurge un defileu.
Defiliermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marş de defilare; paradă.
Defilierung, *-en. f.* defilare.
definierbar *adj.* care poate fi definit(ă), definibil(ă).
definieren, *definierte, definiert, vb (h) tr.* a defini; a da definiţia unui lucru; a lămuri, a preciza, a descrie precis.
Definition, *-en, f.* definiţie.
definitiv *adj.* şi *adv.* definitiv, irevocabil.
Definitivfrieden, *-s, m. sg.* pace definitivă.
Definitivum [-vƆm], *-s, -tiva, n.* stare, situaţie definitivă.
Definitiv|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentinţă definitivă.
Definitor, *-s, -toren, m. (bis. cat.)* administrator, funcţionar administrativ (într-un episcopat); locţiitor al decanului.
definitorisch *adj.* definitoriu.
defizięnt [-'tsiənt] *adj.* deficient, incomplet, necorespunzător.
Defizięnt, *-en, -en, m.* **1.** om care posteşte. **2.** datornic. **3.** dizident. **4.** *(reg.) (despre preoţi sau soldaţi)* om inapt pentru serviciu.
Defizit, *-(e)s, -e, n.* deficit, lipsă, pierdere; **ein ~ aufweisen** a semnala un deficit; **ein ~ ausgleichen** a echilibra un deficit, o lipsă.
defizitär *adj.* deficitar.
Defizitware, *-n, f.* marfă deficitară.
Deflagration, *-en, f. (tehn.)* deflagraţie.
Deflation, *-en, f. (ec.; geol.)* deflaţie.
deflationistisch, **deflatorisch** *adj. (ec.)* deflaţionist.
Deflationswirkung, *-en, f.* efect deflaţionist.
deflektieren, *deflektierte, deflecktiert, vb. (h) tr.* a deflecta, a devia (acul magnetic).
Deflęktor, *-s, -toren, m.* deflector.
Defloration, *-en, f.* deflorare, dezvirginare.
Defloratór, *-s, -toren, m.* seducător; deflorator.
deflorieren, *deflorierte, defloriert, vb. (h) tr.* a deflora, a dezvirgina.
deform *adj.* diform, pocit, schimonosit.
Deformation, *-en, f.* **1.** deformare, schimonosire, pocire. **2.** *(geol.)* deformaţie.
deformieren, *deformierte, deformiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) deforma, a (se) schimonosi, a (se) poci; *(geol.)* a se deforma.
deformiert **I.** *part. trec.* de la deformieren. **II.** *adj.* deformat, schimonosit, strâmbat, schimbat.
Deformierung, *-en, f.* v. Deformation.
Deformität, *-en, f. (anat.)* diformitate, viciu de conformaţie.
defragmentieren, *defragmentierte, defragmentiert, vb. (h) tr. (inform.)* a defragmenta (hard discul).
Defragmentierung, *-en, f. (inform.)* defragmentare; **~ der Festplatte** defragmentarea hard discului.
Defraudant, *-en, -en, m.* **1.** defraudator, delapidator **2.** contrabandist.
Defraudation, *-en, f.* **1.** defraudare, delapidare. **2.** contrabandă.
defraudieren, *defraudierte, defraudiert, vb. (h) tr.* **1.** a defrauda, a delapida. **2.** a face contrabandă.
Defroster [-'frouste], *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de dezgheţare a parbrizului. **2.** soluţie pentru dezgheţarea parbrizului. **3.** dispozitiv de dezgheţare la frigidere.
dęftig *adj. (reg.)* **1.** dur; grosolan; (cam) brutal; **ein ~er Witz** o glumă deocheată. **2.** puternic, zdravăn; **jn. ~ verhauen** a trage cuiva o bătaie zdravănă. **3.** mare, gras.
Dęftigkeit, *-en, f.* **1.** grosolănie. **2.** exprimare grosolană, dură.
Degagement [-gaʒ(ə)'mã:], *-s, -s. n.* **1.** degajare, (e)liberare, dezlegare. **2.** naturaleţe.
degagieren [-'ʒi:-], *degagierte, degagiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a (e)libera, a scăpa (de o obligaţie), a degaja. **II.** *refl.* a se degaja, a se elibera.
degagiert **I.** *part. trec.* de la degagieren. **II.** *adj* **1.** liber, nesilit, degajat. **2.** *(reg.)* uşuratic, superficial.
Degen, *-s, -, m.* **1.** sabie, spadă; **einen Sireit mit dem ~ austragen** a rezolva o ceartă cu spada în mână; **zum ~ greifen** a pune mâna pe (sau a recurge la) spadă; **sich auf ~ schlagen** a se bate în duel cu spada; **den ~ ziehen** a scoate sabia (din teacă). **2.** baionetă. **3.** cuţit (pentru brânză). **4.** *(înv.)* război. **5.** *(poet.)* luptător, soldat; viteaz; **er ist ein kühner ~** este un soldat, un luptător îndrăzneţ, curajos, semeţ. **6.** *(tipogr.)* maistru zeţar şi tipograf.
Degenband, *-(e)s, -bänder, n.* dragon, şnur cu ciucure la mânerul sabiei.
Degendu|ell, *-(e)s, -e, n.* duel cu spada.
Degeneration, *-en, f.* degenerare.
degenerieren, *degenerierte, degeneriert, vb. (s) intr.* **1.** *(med.)* a degenera. **2.** a se dezvolta greşit, a decădea.
degenfähig *adj. (ist.)* de curte, de societate.
Degenfechten, *-s, -, n. (sport)* probă de spadă.
degenfest *adj. (ist.)* încercat, călit în lupte.
Degenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* xifia, peşte-sabie *(Trichiurus leptarus).*
Degenfläche, *-n, f.* latul sabiei.
Degenge|hänge, *-s, -, n.* eşarfă cu care se atârnă sabia de umăr.
Degenge|henk, *-(e)s, -e, n.* v. Degengurt.
Degengriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de spadă, de sabie.
Degengurt, *-(e)s, -e, m.* brâu, cingătoare, centură (de spadă).

Degenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de spadă, de sabie.
Degenkleid, *-(e)s, -er, n.* îmbrăcăminte de curte, costum de curte (în secolul XVIII).
Degenklinge, *n, f.* lamă de sabie.
Degenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* măciulie (la mânerul sabiei, spadei).
Degenkoppel, *-s, -, n.* v. Degengurt.
Degenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* apărătoare (de mână) la spadă.
Degenquaste, *-n, f.* dragon de spadă, de sabie.
Degenschärfe, *-n, f.* v. Degenklinge.
Degenscheide, *-n, f.* teaca spadei, a sabiei.
Degenschlucker, *-s, -, m.* înghiţitor de săbii (la bâlci).
Degen|spitze, *-n, f.* vârful sabiei.
Degen|stich, *-(e)s, -e,* **Degen|stoß**, *-es, -stöße, m.* lovitură de spadă, de sabie.
Degentroddel, *-n, f.* v. Degenquaste.
Degout [de'gu:], *-s, m. sg.* dezgust, greaţă, scârbă.
degoutant [degu'tant] *adj.* dezgustător, scârbos, greţos.
degoutieren [-gu-], *degoutierte, degoutiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) dezgusta, a (se) scârbi.
Degradation, *-en, f.* v. Degradierung.
degradieren, *degradierte, degradiert, vb. (h) tr.* **1.** a degrada (pe cineva); *(bis. cat.)* a exclude, a expulza (un preot). **2.** a degrada, a deteriora (ceva); *(agr.)* a slăbi (fertilitatea pământului).
Degradierung, *-en, f.* **1.** degradare, luare a gradului. **2.** decădere morală, socială. **3.** degradare, stricare, deteriorare.
degraissieren [-gre'si:rən], *degraissierte, degraissiert, vb. (h) tr.* a degresa.
Degraș [de'gra], *n. sg.* degras, unsoare, balsam pentru piele.
Degression, *-en, f.* digresiune.
degressiv *adj. (ec.)* degresiv, în scădere; *~e Preise* preţuri în scădere.
Degustation [-sta-], *-en, f.* (de)gustat, încercare, probă.
degustieren [-'sti:-], *degustierte, degustiert, vb. (h) tr.* a gusta, a încerca (de probă), a degusta.
De|halogenisieren, *-s, n. sg. (fiz.)* dehalogenare.
dehnbar *adj.* **1.** ductil, elastic, extensibil, care se poate întinde; dilatabil. **2.** *(fig.)* elastic; **ein ~er Begriff** o noţiune elastică.
Dehnbarkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a se întinde; extensibilitate, ductilitate; (şi *fig.*) elasticitate. **2.** dilatabilitate.
dehnen, *dehnte, gedehnt, vb (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde, a dilata, a lungi, a lărgi, a lăţi; **Metall ~** a bate metale cu ciocanul, a lăţi (sau lungi) metale. **2.** a tărăgăna (vocea), a lungi (o vocală). **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se lărgi, a se lungi, a se dilata, **die Handschuhe ~ sich mit der Zeit** mănuşile se lărgesc cu timpul; **das Gespräch dehnte sich** discuţia se prelungea. **2.** a se întinde, a se tolăni; **sich ~ und strecken** a se întinde, a se tolăni.
dehnfähig *adj.* v. dehnbar.
Dehnfähigkeit *f. sg.* v. Dehnbarkeit.
Dehn|steife, *-n, f. (tehn.)* rigiditate la întindere, inextensibilitate, neductilitate.
Dehnung, *-en, f.* **1.** întindere, dilatare, lăţire, lărgire. **2.** tărăgănare a vocii, lungire (a unei vocale).
Dehnungsfuge, *-n, f. (constr.)* rost de dilataţie.
Dehnungs-h [-ha:], *-, -, n. (fon.)* h ortografic (care lungeşte vocala anterioară).
Dehnungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* extensometru.
Dehnungs|schreiber, *-s, -, m.* tensometru-înregistrator; **optischer ~** tensometru-înregistrator optic.
Dehnungszeichen, *-s, -, n.* semn de lungime (a vocalei).
Dehors [də'ɔ:ɐ] *pl.* aparenţe; **die ~ wahren** a păstra aparenţele.
De|humanisation, *-en, f.* dezumanizare.
de|humanisieren, *dehumanisierte, dehumanisiert, vb. (h) tr.* a dezumaniza.
De|hydration, *-en, f. (chim.)* deshidratare.
de|hydrieren, *dehydrierte, dehydriert, vb. (h) tr. (chim.)* a deshidrata.
Deibel, *-s, -, m. (reg.)* drac; naiba; **pfui ~!** ptiu, drace! **da frag ich den ~ danach!** puţin îmi pasă! **weiß der ~!** dracu' ştie!
Deich, *-(e)s, -e, m.* **1.** dig, stăvilar, zăgaz; **Torf in ~e setzen** a aşeza turba grămadă. **2.** *(reg.)* canal mic.
Deich|acht *f. sg.* **1.** corp de inspectori al digurilor. **2.** regulament pentru funcţionarea digurilor.
Deich|amt, *- (e)s, -ämter, n.* inspectorat al digurilor.
Deich|anker, *-s, -, m.* picior de stăvilar.
Deich|arbeit, *-en, f.* **1.** construire de diguri. **2.** muncă la diguri.
Deich|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la diguri.
Deichbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* construcţie de diguri.
Deichbe|amte, *-n, -n (ein Deichbeamter), m.* funcţionar la serviciul digurilor.
Deichböschung, *-en, f.* taluz al digului.
Deichbruch, *-(e)s, -brüche, m.* rupere a digului, a zăgazului.
Deichdamm, *- (e)s, -dämme, m.* rambleu al digului.
deichen, *deichte, gedeicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a construi un dig, un stăvilar; a îndigui, a stăvili. **II.** *intr.* **1.** a lucra la un dig. la un zăgaz. **2.** *(fam.)* a se strecura, a se fofila.
Deicher, *-s, -, m.* muncitor, constructor de zăgazuri, de diguri.
Deich|erde *f. sg.* **1.** pământ pentru construit zăgazuri, diguri. **2.** pământul zăgazului, al digului.
Deicherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu al muncitorilor de la zăgazuri, de la diguri.
deichfrei *adj. (ist.)* scutit de claca zăgazurilor.
Deichfuß, *-es, -füße, m.* picior al digului.
Deichgeld, *-(e)s, n. sg.* fonduri, taxă pentru întreţinerea zăgazurilor.
Deichgenossenschaft, *-en, f.* asociaţie pentru construirea şi întreţinerea digurilor.
Deichgesetz, *-es, -e, n.* lege a digurilor.
Deichgraf, *-en, -en, m. (înv.)* şef, inspector al unui stăvilar, al unui dig.
Deichgrafschaft, *-en, f.* inspectorat al digurilor.
Deich|hauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* v. Deichgraf.
Deichkrone, *-n, f.* creastă, coronament al digului.
Deichland, *-(e)s, -länder, n.* regiune apărată de diguri.
deichpflichtig *adj.* obligat de a întreţine un zăgaz.
Deichrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la serviciul digurilor.
Deich|schaden, *-n, -schäden, m.* stricăciune, deteriorare la un dig.
Deich|scharte, *-n, f.* drum de trecere prin dig.
Deich|schau *f. sg.* inspectare a zăgazurilor.
Deichsel [-ks-], *-n, f.* **1.** oişte. **2.** *(reg.)* v. Dechsel.
Deichsel|an|satz, *-es, -sätze, m.* tânjală.
Deichsel|an|spannung, *-en, f.* înhămare la oişte, la tânjală.
Deichsel|arm, *-(e)s, -e, m.* protap.
Deichselbaum, *-(e)s, -bäume, m.* hulubă.
Deichsel|gabel, *-n, f.* v. Deichselkreuz **(1)**.
Deichselhaken, *-s, -, m.* cârlig de tânjală.
Deichselkreuz, *-es, -e, n.* **1.** mâner la tânjala unui cărucior. **2.** cruce creştină sub formă de igrec.
Deichselkette, *-n, f.* opritoare (la ham).
deichseln, *deichselte, gedeichselt (ich deichs(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu tesla. **2.** *(fig., fam.)* a meşteri; a confecţiona la repezeală; a duce un lucru la capăt, la bun sfârşit; *(fig.)* **er hat die Sache gut gedeichselt** a pus lucrul bine la cale, a aranjat bine treaba.
Deichsel|nagel, *-s, -nägel, m.* ochiul oiştii.
Deichselpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaş, cal de la roată.
Deichselriemen, *-s, -, m.* curea de oişte, opritoare.
Deichselring, *-(e)s, -e, m.* inel al opritorii (la ham).
Deichsel|stange, *-n, f.* oişte.
Deich|ufer, *-s, -, n.* ţărm întărît prin diguri.
Deichverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** legătură între diguri. **2.** v. Deichgenossenschaft.
Deichvor|steher, *-s, -, m.* preşedinte al unei asociaţii pentru construirea şi întreţinerea digurilor.
Deichweg, *-(e)s, -e, m..* drum de-a lungul (sau pe creasta) unui dig.
Deichwesen, *-s, n. sg.* serviciu al digurilor.
Deifikation [dei-], *-en, f.* zeificare, deificare, îndumnezeire.
deifizieren, *deifizierte, deifiziert, vb. tr.* a zeifica, a deifica, a îndumnezei.
deiktisch *adj.* **1.** indicator, aluziv; redat prin (sau bazat pe) exemple; intuitiv. **2.** *(gram.)* demonstrativ.
dein, deine, dein, *pl. deine* **I.** *pron. pos.* al tău, a ta, ai tăi, ale tale; **dieser Hut ist dein** această pălărie este a ta. **II.** *adj. pos.* (al) tău, (a) ta, (ai) tăi, (ale) tale; **deine liebe Mutter**, *(poet.)* **die liebe Mutter dein** mama ta dragă; **mein und dein Freund** prietenul meu şi al tău; **tue dein Möglichstes** dă-ţi toată silinţa, fă tot ce poţi, tot ce-ţi stă în putere; **deine Beleidigung a)** această ofensă comisă împotriva ta; **b)** această ofensă pe care o comiţi. **III.** *(substantivat)* ceea ce e al tău; **die Deinen** ai tăi, familia ta; **das Mein und Dein** tot ce e al nostru; **ein Streit über Dein und Mein** o ceartă despre ce este al tău şi ce este al meu; **mancher kann Mein und Dein nicht unterscheiden** unii nu pot face diferenţa între ceea ce este şi ceea ce nu este al lor.
dein(er) I. *pron. pers. gen.* de la du; **sie gedenken ~** se gândesc la tine. **II.** *pron. pos. f. gen.* de la deine; al tău, a ta; **deiner Ansicht nach** după părerea ta; **deiner Treu?** pe cuvântul tău?
deiner|seits *adv.* din partea ta, la rândul tău.
deinesgleichen *adj. invar.* egal cu tine, de aceeaşi valoare ca tine, de seama ta; de-alde tine.
deinesteils *adv.* v. deinerseits.
deinet|halben, deinetwegen, deinetwillen *adv.* din cauza ta, pentru tine, de dragul tău; *um deinetwillen* **a)** ca să-ţi facă plăcere; **b)** din cauza ta.
deinige *pron. pos. (der, die, das deinige, die deinigen)* al tău, a ta, ai tăi, ale tale; **ich tue meine Pflicht, tue du die ~** eu îmi fac datoria, făţi-o pe a ta; *(substantivat)* **das Deinige** averea ta; **die Deinigen** ai tăi, familia ta.
Deining, *-en, f. (mar.)* mare agitată; val mare.
dei(n)sen, *dei(n)ste, gedei(n)st, (du, er dei(n)st) vb. (h)* **I.** *intr. (mar.)* a merge cu vântul din pupă; a rămâne în urmă. **II.** *tr.* **ein Schiff ~** a face să meargă vaporul înapoi, să rămână în urmă.
De|installation, *-en, f. (inform.)* dezinstalare (de programe).
de|installieren, *deinstallierte, deinstalliert, vb. (h) tr. (inform.)* a dezinstala (programe).
Deinung, *-en, f.* v. Deining.
De|ismus, *-, m. sg.* deism.
De|ist, *-en, -en, m.* deist.
de|istisch *adj.* deist, deistic.
Deiwel, Deixel, *-s, -, m. (reg.)* v. Deibel.
Dejekt, *-(e)s, -e, n.* excrement; dejecţie.
Dejeuner [deʒø'ne:], *-s, -s, n.* **1.** dejun; mic dejun. **2.** serviciu de cafea pentru două persoane.
dejeunieren [-ʒø'ni:-], *dejeunierte, dejeuniert, vb. (h) tr.* a dejuna, a lua micul dejun.
De-jure-An|erkennung, *-en, f.* recunoaştere de drept, recunoaştere de iure a unui stat.
Deka, *-s, -s, n. (austr.)* deca(gram).
Dekabrist, *-en, -en, m. (ist.)* decembrist.
Dekade, *-n, f.* decadă, zece zile.
dekadent *adj.* decadent.
Dekadenz *f. sg.* decadenţă, decădere.
dekadisch *adj.* cu (sau din) zece părţi; decadal.
Deka|eder, *-s, -, n. (geom.)* decaedru, corp cu zece feţe.
Dekagramm şi **Dekagramm**, *-s, -e, n.* decagram.
Dekaliter şi **Dekaliter**, *-s, -, n.* decalitru.
Dekalo, *-s, -s, m. (şi n.) (com.)* scădere prin uscare; pierdere la cântar.
Dekalog, *-(e)s, m. sg.* decalog.
Dekameter, *-s, -, n.* decametru.
dekampieren, *dekampierte, dekampiert, vb. (h) tr.* a ridica tabăra, a decampa.
Dekan, *-s, -e, m.* **1.** decan (la universitate). **2.** *(bis. cat.* şi *ev.)* decan, protopop.
Dekanat, *-(e)s, -e, n.* **1.** (la universitate) decanat, demnitate de decan. **2.** *(bis. cat.* şi *ev.)* protopopiat, demnitate de decan, de protopop.

Dekanei, *-en, f.* v. Dechanei.
Dekantation, *-en, f. (chim.)* decantare.
dekantieren, *dekantierte, dekantiert, vb. (h) tr. (chim.)* a decanta.
dekapieren, *dekapierte, dekapiert, vb. (h) tr. (metal.)* a decapa, a curăța de acizi (metale).
Dekapitation, *-en, f.* decapitare, tăiere a capului, descăpățânare; *(med.)* decapitare (a unui copil la naștere pentru a salva viața mamei).
dekapitieren, *dekapitierte, dekapitiert, vb. (h) tr.* a decapita, a tăia capul, a descăpățâna; *(med.)* a decapita (un copil la naștere pentru a salva viața mamei).
dekartellisieren, *dekartellisierte, dekartellisiert, vb. (h) tr. (ec.)* a decarteliza; a renunța la cartelare.
Dekaster [-'ste:ɐ], *-s, -e* (și *-s), m. (tehn.)* decaster, zece steri.
dekatieren, *dekatierte, dekatiert, vb. (h) tr. (text.)* a decata, a aburi (postavul).
Dekatierer, *-s, -, m. (text.)* muncitor care face decatarea unei țesături.
Dekatiermaschine, *-n, f. (text.)* decatir, mașină de decatare.
Dekatierung, *-en, f. (text.)* decatare.
Deklamation, *-en, f.* declamație; declamare; *(fig.)* înșirare de fraze pompoase fără mult sens; vorbărie; vorbe, fraze goale.
Deklamationskunst, *-künste, f.* arta de a declama, arta declamației, a recitării.
Deklamations|stück, *-(e)s, -e, n.* text de declamat, de recitat.
Deklamations|übungen *pl.* exerciții de declamare, de recitare.
Deklamator, *-s, -toren, m.* declamator, recitator.
deklamatorisch *adj.* declamator, recitator.
deklamieren, *deklamierte, deklamiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a declama, a recita.
Deklarant, *-en, -en, m.* declarant, persoană care dă o declarație.
Deklaration, *-en, f.* declarație; anunțare, declarare.
Deklarations|pflicht, *-en, f.* obligație de a declara totalul veniturilor.
Deklarations|schein, *-(e)s, -e, m.* declarație (scrisă); formular pentru declarație.
deklarativ, **deklaratorisch** *adj.* declarator(iu).
deklarieren, *deklarierte, deklariert, vb. (h) tr.* a declara.
deklassieren, *deklassierte, deklassiert, vb. (h) tr.* a declasa.
Deklassierung, *-en, f.* declasare.
deklinabel *adj.* **1.** flexibil, mlădios. **2.** *(gram.)* declinabil, care se poate declina.
Deklination, *-en, f.* **1.** *(gram.)* declinare. **2.** *(astron.)* declinație; *(fiz., geogr.)* declinație, unghi dintre meridianul magnetic și cel geografic.
Deklinations|endung, *-en, f. (gram.)* desinență.
Deklinationsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* declinator.
Deklinationsmuster, *-s, -, n. (gram.)* paradigmă a declinării.
Deklinations|sonnen|uhr, *-en, f.* cadran declinant.
Deklinations|tabelle, *-n, f. (fiz.)* tablou al declinațiilor; *(gram.)* tabel de declinare.
Deklinationsweise, *-n, f.* **1.** *(gram.)* mod de declinare. **2.** *(fiz.)* declinație.
Deklinationswinkel, *-s, -, m.* unghi de declinație (a acului magnetic).
Deklinator, *-s, -toren, m.*, **Deklinatorium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* busolă de declinație.
deklinierbar *adj. (gram.)* declinabil.
Deklinierbarkeit *f. sg.* declinabilitate.
deklinieren, *deklinierte, dekliniert, vb. (h) tr. (gram.)* a declina.
dekodieren, *dekodierte, dekodiert, vb. (h) tr.* v. decodieren.
Dekodierung, *-en, f.* v. Decodierung.
Dekokt, *-(e)s, -e, n.* decoct, decocție, băutură medicinală.
Dekolleté [-kol(ə)'te:], **Dekolletee**, *-s, -s, n.* decolteu.
dekolletieren [kol'ti:-], *dekolletierte, dekolletiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) decolta.
dekolletiert **I.** *part. trec.* de la dekolletieren. **II.** *adj.* decoltat.
Dekolletierung [-kol'ti:-], *-en, f.* decoltare.
dekomponieren, *dekomponierte, dekomponiert, vb. (h) tr.* a desface (în elementele constitutive), a descompune.
Dekomposition, *-en, f.* desfacere, descompunere.
Dekompression, *-en, f. (tehn.)* **1.** decompresie. **2.** decompresiune.
Dekompressionskammer, *-n, f.* cameră de decompresie.
dekomprimieren, *dekomprimierte, dekomprimiert, vb. (h) tr. (inform.)* a decomprima.
Dekontamination, *-en, f. (rar)* **1.** *(fiz.)* decontaminare, dezactivare. **2.** *(mil.)* decontaminare.
dekontaminieren, *dekontaminierte, dekontaminiert, vb. (h) tr.* a decontamina.
Dekor, *-s, -s, m.* și *n.* **1.** găteală, podoabă; ornament; exterior. **2.** *n. sg. (teatru)* decor; exterior.
Dekorateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* decorator; persoană care decorează, împodobește, ornamentează (vitrinele); tapițer.
Dekoration, *-en, f.* **1.** împodobire, aranjare a exteriorului; decorare, decor. **2.** decorație (medalie).
Dekorations|arbeit, *-en, f.* (muncă de) decorare.
Dekorationskunst *f. sg.* artă decorativă.
Dekorationsmaler, *-s, -, m.* pictor de decoruri, pictor decorator, scenograf.
Dekorationsmalerei, *-en, f.* pictură de decoruri, scenografie, decorație.
Dekorations|stil, *-(e)s, -e, m.* stil decorativ.
Dekorations|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de decorare, de ornamentare.
Dekorations|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(teatru)* piesă de mare montare. **2.** obiect de decor.
Dekorationsverwandlung, *-en, f.* schimbare a decorurilor.
dekorativ *adj.* decorativ.
dekorieren, *dekorierte, dekoriert, vb. (h) tr.* **1.** a decora, a ornamenta, a împodobi. **2.** a decora (pe cineva), a conferi (cuiva) o decorație.
Dekorierung, *-en, f.* **1.** decorare, ornamentare, împodobire. **2.** conferire a unei decorații, decorare.
Dekort, *-(e)s, -e, m. (com.)* scădere, scăzământ (arbitrar sau contractual) din costul unor mărfuri pentru proasta lor calitate.
dekortieren, *dekortierte, dekortiert, vb. (h) tr.* a scădea din preț (în mod arbitrar sau în baza contractului) din cauza calității proaste a mărfii.
Dekorum, *-s, n. sg.* (aparență de) bună-cuviință; **das ~ wahren** a păstra buna-cuviință, a salva aparențele.
Deko|stoff, *-(e)s, -e, m. presc.* de la Dekorationsstoff.
dekrepit *adj.* decăzut (fiziceşte şi moraliceşte), decrepit.
Dekreszenz, *-en, f.* scădere, descreştere.
Dekret, *-(e)s, -e, n.* decret.
Dekretale, *-s, -n* (şi *-lien* [-liən]), *n. (bis. cal.)* scrisoare papală; hotărâre, dispoziție papală.
Dekret|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de decret.
dekretieren, *dekretierte, dekretiert, vb. (h) tr.* a decreta, a hotărî; a emite (un decret, o dispoziție).
Dekretierung, *-en, f.* decretare, ordonare, hotărâre.
dekretlich, **dekretorisch** *adj.* şi *adv.* prin decret, conform decretului.
Dekubitus, *-, m. sg. (med.)* escară.
dekupieren, *dekupierte, dekupiert, vb. (h) tr.* a decupa, a tăia (cu ferăstrăul).
Dekupier|säge, *-n, f.* ferăstrău (subțire) de decupat, de traforaj.
Dekurie [-riə], *-n, f. (ist.)* decurie, grup de zece.
Dekurio, *-s, -rionen, m. (ist.)* decurion, comandant al unei decurii.
dekussiert *adj.* încrucișat, în cruce, opus doi câte doi.
dekuvrieren [-'vri:-], *dekuvrierte, dekuvriert, vb. (h) tr.* **1.** a descoperi, a demasca. **2.** şi *refl.* a (se) trăda, a spune.
Delation, *-en, f.* denunțare; delațiune.
Delator, *-s, -toren, m.* delator, denunțător; calomniator.
delatorisch *adj.* delator, calomniator, denunțător.
Dele|atur, **Dele|aturzeichen**, *-s, -, n. (tipogr.)* semn de eliminare (a unui cuvânt, a unei litere etc.), deleatur.
Delegat, *-en, -en, m.* delegat; *(bis. cat.)* preot-judecător; **Apostolischer ~** delegat papal.
Delegation, *-en, f.* delegație.
Delegations|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.*, **Delegationsleiter**, *-s, -, m.* şef al delegației.
Delegationsmitglied, *-(e)s, -er, n.*, **Delegations|teilnehmer**, *-s, -, m.* membru al delegației.
Delegationsweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf dem ~** prin intermediul delegației; pe calea delegației.
delegieren, *delegierte, delegiert, vb. (h) tr.* a delega, a trimite; **jn. zu einer Konferenz ~** a delega pe cineva la o conferință, la o ședință.
Delegierte, *-n, -n (ein Delegierter), m.* şi *f.* delegat(ă), trimis(ă), împuternicit(ă).
Delegiertenkonferenz, *-en, f.* conferință, ședință a delegaților.
Delegiertenmandat, *-(e)s, -e, n.* mandat de delegat.
Delegiertensystem, *-s, n. sg.* sistem de delegare, sistem al delegaților.
Delegierientag, *-(e)s, -e, m.* adunare, reuniune a delegaților.
Delegiertenwahl, *-en, f.* alegere a delegaților.
Delegierung, *-en, f.* delegare.
delektabel *adj.* care distrează; care delectează, care amuză, care face plăcere.
Delektation, *-en, f.* delectare, distracție.
delektieren, *delektierte, delektiert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. (an* cu *dat.)* a (se) delecta.
Delfin, *-s, -e, m.* v. Delphin.
Delfinarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Delphinarium.
Deliberation, *-en. f.* deliberare, consfătuire, cântărire; chibzuire.
Deliberationsfrist, *-en, f.* timp de gândire, de deliberare.
deliberieren, *deliberierte, deliberiert, vb. (h) intr.* a delibera, a cântări, a chibzui, a se gândi.
delikat *adj.* **1.** delicat; discret; fin. **2.** (şi *fig.)* delicat, gingaş; **eine ~e Angelegenheit** o problemă delicată, grea. **3.** delicios, gustos, fin.
Delikatesse, *-, n. f.* **1.** delicatesă, aliment gustos, delicios, fin. **2.** delicatețe.
Delikatessengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de delicatese, de trufandale, băcănie (de lux).
Delikatessenhändler, *-s, -, m.* negustor de delicatese.
Delikatessenhandlung, *-en, f.* v. Delikatessengeschäft.
Delikatessenware, *-n, f.* v. Delikatesse **(1).**
Delikatessgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Delikatessengeschäft.
Delikt, *-(e)s, -e, n.* delict, vină.
delimitieren, *delimierte, delimitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a corecta granițele.
Delinquent, *-en, -en, m.* delincvent, autor, făptuitor al unui delict; persoană acuzată, condamnată pentru un delict.
delirieren, *delirierte, deliriert, vb. (h) intr.* a delira, a aiura.
Delirium, *-s -rien* [-riən], *n.* delir, aiurare; **~ tremens** *(med.)* delir alcoolic.
deliziös *adj.* delicios.
Delkredere *n. sg. (com.)* garantarea mărfii de către comisionar; **das ~ übernehmen** a garanta pentru o marfă.
Delkredereprovision [-vi-], *-en. f. (com.)* taxă de garanție care se percepe pentru gir.
Delle, *-n, f.* **1.** adâncime, adâncitură mai mică; chei, vale (fără ape curgătoare). **2.** cucui, umflătură, buboi. **3.** adâncitură, lovitură (în tablă etc.). **4.** *(reg.)* leaț, scândură de gard. **5.** *(reg.)* cută (la o pălărie), adâncitură (la o minge).
delogieren [-'ʒi:-], *delogierte, delogiert, vb. (h) tr. (austr.)* a scoate, a evacua din locuință.
Delogierung, *-en, f.* mutare, scoatere, evacuare din locuință.
Delphin (şi **Delfin**), *-s, -e, m.* **1.** *(zool.)* delfin. **2.** *(înot)* (stilul) delfin.
Delphinarium (şi **Delfinarium**), *-s, -ien* [-iən], *n.* delfinariu.
delphisch *adj.* **1.** din Delfi; **das ~e Orakel** oracolul din Delfi. **2.** vag, confuz, obscur, cu două înțelesuri; **ein ~er Spruch**, o maximă în doi peri, cu două înțelesuri.
Delta, *-s, -s, n.* **1.** a patra literă din alfabetul elin. **2.** deltă (a unui râu).
Deltabildung, *-en, f.* formare a unei delte.
Deltadrachen, *-s, -, m. (sport)* planor deltoid, parapantă.
deltaförmig *adj.* în formă de deltă.
Deltagleiter, *-s, -, m. (sport)* v. Deltadrachen.
Delta(glocken)|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator Delta, izolator cu clopot Delta.
Deltaland, *-(e)s, n. sg.* v. Delta **(2).**
Deltamündung, *-en, f.* vărsare (a unui râu, fluviu) în formă de deltă.
Deltamuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchiul deltoid, mușchiul de la încheietura umărului.
Deltaschaltung, *-en, f. (electr.)* legătură Delta, conexiune în triunghi.
Delta|strahlen *pl. (fiz.)* raze delta.
Deltoid, *-s, -e, n.* deltoid.

dem *(dat. sg.* de la d e r şi d a s) **I.** *art. hot.* ~ **Kinde** copilului. **II.** *pron. dem.* acestuia, la (sau în) ace(a)sta; **ich traue ~, was du sagst** mă încred în cuvintele tale; **wie ~ auch sei** oricum ar fi; **wenn ~ so ist, so...** dacă e vorba aşa, atunci...; **bei all** ~ cu toate acestea. **III.** *pron. rel.* căruia, căreia.

demagnetisieren, *demagnetisierte, demagnetisiert, vb. (h) tr. (electr.)* a demagnetiza.

Demagog, *-en, -en,* **Demagoge**, *-n, -n, m.* demagog.

demagogen|artig *adj.* v. d e m a g o g i s c h.

Demagogenhetze, *-n, f.* v. D e m a g o g e n v e r f o l g u n g.

Demagogentum, *-s, n. sg.* demagogie.

Demagogen|umtriebe *pl.* manevre, intrigi, maşinaţii demagogice.

Demagogenverfolgung, *-en, f. (ist.)* persecutare a demagogilor.

Demagogie, *-n* [-'gi:ən] *f.* demagogie.

demagogisch *adj.* demagogic.

Demant şi **Demant**, *-(e)s* (şi *-en), -e* (şi *-en) m. (poet.; pop.)* diamant.

demanten *adj. (poet.; pop.)* v. d i a m a n t e n.

Demarch, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* şef al demosului (în Grecia antică). **2.** *(elv.)* primar.

Demarche [-'marʃ(ə)], *-n, f.* **1.** *(pol.)* demers; demers diplomatic. **2.** *(înv.)* purtare.

Demarkation, *-en, f.* demarcare, demarcaţie; hotărnicire, despărţire.

Demarkationslinie [-niə], *-n, f.* linie de demarcaţie, graniţă, hotar.

demarkieren, *demarkierte, demarkiert, vb. (h) tr.* a separa, a hotărnici, a demarca.

demaskieren, *demaskierte, demaskiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a demasca. **II.** *refl.* **1.** a-şi scoate masca; *(fig.)* a se demasca. **2.** *(mil.)* a se descoperi.

Demaskierung, *-en, f.* demascare, dezvăluire.

dem|entgegen *adv.* dimpotrivă, din contra; contrar acestui lucru; împotriva acestui lucru.

Dementi, *-s, -s, n.* dezminţire; **sich** *(dat.)* **ein ~ geben** a se dezminţi pe sine însuşi; a se încurca în contradicţii.

dementieren, *dementierte, dementiert, vb. (h) tr.* a dezminţi.

dem|ent|sprechend *adv.* corespunzător (cu aceasta), în mod corespunzător, conform cu acest lucru.

Demenz *f. sg.* demenţă, idioţie.

demgegen|über *adv.* faţă de aceasta; contrar acestui lucru.

demgemäß *adv.* conform cu aceasta; în consecinţă, ca urmare.

Demijohn [-dʒɔn], *-s, -s. m. (reg.)* damigeană.

demilitarisieren, *demilitarisierte, demilitarisiert, vb. (h) intr.* a demilitariza.

Demilitarisierung, *-en, f.* demilitarizare.

Demimonde [dəmi'mɔ̃:də] *f. sg. (peior.)* lume interlopă, de moravuri uşoare, oameni de categoria a doua.

deminutiv *adj.* v. d i m i n u t i v.

Demission, *-en, f.* demisie.

demissionieren, *demissionierte, demissioniert, vb. (h) intr.* a demisiona.

Demi|urg, *-s* (şi *-en), -en, m. (fil.)* demiurg.

demjenigen *dat.* de la d e r j e n i g e, d a s j e n i g e.

demnach, **demnach** *adv.* prin urmare, aşadar; cu aceasta.

demnächst, **demnächst** *adv.* în curând, peste puţin timp.

Demobilisation, *-en, f. (mil.)* demobilizare.

demobilisieren, *demobilisierte, demobilisiert, vb. (h) tr.* a demobiliza.

Demobilisierung, *-en, f.* demobilizare.

Demobilisierungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de demobilizare.

demobil machen, *machte demobil, demobil gemacht, vb. (h) tr.* v. d e m o b i l i s i e r e n.

Demobilmachung, *-en. f.* v. D e m o b i l i s i e r u n g.

Demographie, *-n* [-fi:ən], *f.* demografie.

Demoiselle [demoa'zɛl], *-n* [-lən], *f. (înv.)* domnişoară, demoazelă.

Demokrat, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* democrat(ă).

Demokratie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* democraţie; **parlamentarische** ~ democraţie parlamentară.

demokratisch *adj.* democratic; **eine ~e Verfassung** o constituţie democratică.

demokratisieren, *demokratisierte, demokratisiert, vb. (h) tr.* a democratiza.

Demokratisierung, *-en, f.* democratizare; ~ **der Wirtschaftsleitung** *(ec.)* democratizare a gestionării economiei; ~ **des Wirtschaftslebens** democratizare a vieţii economice.

Demokratismus, *-, m. sg* democratism.

demolieren, *demolierte, demoliert, vb. (h) tr.* a demola, a dărâma, a distruge, a da jos; **das Haus wurde demoliert** casa a fost demolată.

Demolierung, **Demolition**, *-en, f.* demolare, dărâmare, distrugere.

demonetisieren, *demonetisierte, demonetisiert, vb. (h) tr.* **1.** a scoate (o monedă) din circulaţie. **2.** a scădea valoarea (unei monede). **3.** a nu mai folosi (un metal) pentru batere de monedă. **4.** *(fig.)* a demonetiza, a deprecia.

demonstrabel *adj.* demonstrabil.

Demonstrant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* demonstrant(ă), participant(ă) la o demonstraţie.

Demonstrantengruppe, *-n. f.* grup de demonstranţi.

Demonstration, *-en, f.* **1.** demonstraţie. **2.** demonstrare.

Demonstrations|(auf)zug, *-(e)s, -züge, m.* coloană a demonstranţilor.

Demonstrationsfreiheit *f. sg. (pol.)* libertate de a demonstra.

Demonsgrationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material demonstrativ; material didactic, intuitiv.

Demonstrationsrecht, *-(e)s, n. sg* libertate, drept de a face demonstraţii, manifestaţii.

Demonstrations|spaziergang, *-(e)s, -gänge, m.* plimbare demonstrativă.

Demonstrations|tafel, *-n, f.* **1.** tablă indicatoare. **2.** pancartă cu lozinci purtată la demonstraţie.

Demonstrations|umzug, *-(e)s, -züge, m.* v. D e m o n s t r a t i o n s (a u f) z u g.

demonstrativ *adj.* **1.** demonstrativ, explicativ, intuitiv. **2.** intenţionat, ostentativ, demonstrativ.

Demonstrativ, *-(e)s, -e, n.* v. D e m o n s t r a t i v p r o n o m e n.

Demonstrativgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă demonstrativă.

Demonstrativpronomen, *-s, -* (sau *-mina), n.,* **Demonstrativum** [-vƆm], *-s, -va, n. (gram.)* pronume demonstrativ.

Demonstrator, *-s, -toren, m.* demonstrator, explicator.

demonstrieren, *demonstrierte, demonstriert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a demonstra, a arăta, a dovedi; a face (o) demonstraţie.

Demontage [-'ta:ʒə], *-n, f. (constr., maş.)* demontare.

demontieren, *demontierte, demontiert, vb. (h) tr. (constr., maş.)* **1.** a demonta (o maşină, o instalaţie). **2.** a dezmembra.

Demontierung, *-en, f.* **1.** demontare. **2.** dezmembrare.

Demoralisation *f. sg.* demoralizare.

demoralisieren, *demoralisierte, demoralisiert, vb. (h) tr.* a demoraliza.

Demoralisierung, *-en. f.* **1.** demoralizare. **2.** decădere morală a disciplinei; libertinaj.

demotisch *adj.* demotic, popular.

demselben *pron. dem. dat. sg.* de la d e r s e l b e, d a s s e l b e.

dem un|erachtet, **dem unge|achtet** *conj.* şi *adv. (inv.)* cu toate acestea, totuşi.

Demut *f. sg.* smerenie, umilinţă; servilism; modestie.

demütig *adj.* umilit, smerit, supus; modest; ~ **und wehmütig bitten** a ruga cu mare umilinţă.

demütigen, *demütigte, gedemütigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a umili, a jigni, a înjosi. **II.** *refl.* a se umili, a se înjosi.

demütigend **I.** *part. prez.* de la d e m ü t i g e n. **II.** *adj.* umilitor; *(substantivat)* **des Demütigende** partea umilitoare, aspectul umilitor.

Demütigung, *-en, f.* umilire; jignire, înjosire.

Demuts|pflanze, *-n. f. (bot.)* sensitivă *(Mimosa pudica).*

Demuts|probe, *-n, f.* probă de umilinţă.

Demuts| sinn, *-(e)s, m. sg. (rel.)* spirit de umilinţă.

demut(s)voll *adj.* plin de umilinţă.

demzufolge şi **demzufolge** *adv* şi *conj.* în urma acestui fapt, prin urmare, în consecinţă.

den **1.** *acuz. sg.* de la d e r. **2.** *dat. pl.* de la d e r, d i e, d a s.

Denar, *-s, -e, m (ec.)* dinar (monedă).

denationalisieren, *denationalisierte, denationalisiert, vb. (h) tr.* a deznaţionaliza.

Denationalisierung *f. sg.* deznaţionalizare.

Denaturalisation *f. sg.* denaturalizare; retragere, pierdere a dreptului de cetăţenie, descetăţenire.

denaturalisieren, *denaturalisierte, denaturalisiert, vb. (h) tr.* a denaturaliza, a retrage cuiva dreptul de cetăţenie, a descetăţeni.

denaturieren, *denaturierte, denaturiert, vb. (h) tr. (chim., alim.)* a denatura, a schimba esenţa unui lucru (adăugând o substanţă străină); **denaturierter Spiritus** spirt denaturat.

Denaturierung, *-en, f.* denaturare.

Denaturierungsholzgeist, *-es, m. sg. (ind. chim.)* spirt de lemn denaturat.

denazifizieren, *denazifizierte, denazifiziert, vb. (h) tr.* a denazifica.

Denazifizierung *f. sg.* denazificare.

Dendrit, *-en, -en, m. (mineral., anat.)* dendrită.

Dendrolith, *-en, -en, m.* trunchi de arbore pietrificat.

Dendrologie *f. sg.* dendrologie.

Dendrometer, *-s, -, n.* dendrometru.

denen *dat. pl.* de la d e r, d i e, d a s **I.** *pron. dem.* acestor, acestora. **II.** *pron. rel.* căror, cărora.

Dengel, *-s, -, m.* tăiş al fierului de plug, al coasei, al secerei etc.

Dengel|amboss, *-es, -e, m.* batcă, nicovală de bătut coase.

Dengelgeist, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(folclor)* spiriduş care ciocăneşte. **2.** *(pop., reg.)* moartea cea cu coasa.

Dengelhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut coasa.

dengeln, *dengelte, gedengelt (ich deng(e)le) vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a bate coasa, secera etc. **2.** *(reg.)* a bate, a ciocăni.

Dengel|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. D e n g e l a m b o s s.

denitrieren, *denitrierte, denitriert, vb. (h) tr. (chim.)* a denitra.

Denk|ansatz, *-es, -sätze, m.* punct de plecare pentru o idee, o teorie.

Denk|an|stoß, *-es, -stöße, m.* imbold de gândire.

Denk|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.

Denk|art, *-en, f.* fel de a gândi; concepţie.

Denk|aufgabe, *-n, f.* problemă-ghicitoare a cărei rezolvare cere reflectare, bătaie de cap, subtilitate.

denkbar *adj.* şi *adv.* care poate fi gândit, imaginat; imaginabil, posibil, admisibil; **auf die ~ einfachste Weise** în mod cât se poate de simplu.

Denkbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** monument. **2.** simbol, emblemă; simbol, reprezentare a(l) unei idei. **3.** concepţie (asupra lumii).

Denkblatt, *-(e)s, -blätter, n.* placă, plachetă comemorativă.

denken, *dachte, gedacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a gândi, a socoti, a crede; **ich dachte, er wäre krank** credeam că e bolnav; **wer hätte das gedacht?** cine ar fi crezut (una ca) asta, cine s-ar fi gândit la asta?; **ich hatte es wohl gedacht** am bănuit eu asta; **Arges (sau Böses)** ~ a avea intenţii rele, a pune gând rău; **er denkt immer das Schlimmste** vede totul în negru; **solange ich ~ kann** de când mi-aduc aminte, de când mă ştiu; **denkt nur** sau **denk mal einer!** închipuiţi-vă! **ich dachte, Wunder was da kommen würde** credeam că cine ştie ce se va întâmpla; **man sollte** ~ ai putea crede; **was in aller Welt dachten Sie?** dar ce credeai d-ta? **wer hätte das ~ können?** cine şi-ar fi închipuit aşa ceva? *(pop.)* **wart, ich denk es dir!** aşteaptă numai, asta nu ţi-o uit! stai tu, că asta ţi-o crestez pe răboj! **2.** a avea de gând, a intenţiona, a spera; **ich denke morgen abzureisen** am de gând să plec mâine; **was denkst du zu tun?** ce ai de gând să faci? **ich denke, meinen Prozess zu gewinnen** sper să câştig procesul meu. **3. sich** *(dat.)* ~ a-şi închipui, a înţelege; **denken Sie sich!** închipuiţi-vă! **das habe ich mir gedacht** sau **dacht ich mirs doch** mi-am închipuit eu, m-am aşteptat la aşa ceva; **denke dir mein Erstaunen** închipuieşte-ţi mirarea mea; **das kann man sich leicht** ~ asta se înţelege, e de la sine înţeles; **bei diesem Ausdruck kann ich mir nichts** ~ această expresie nu-mi spune nimic; **was denkst du dir unter diesen Worten?** ce înţelegi prin cuvintele acestea? **was soll ich mir darunter ~?** ce să înţeleg din asta? ce concluzie să trag din asta? **II.** *intr.* **1.** a se gândi (la ceva), a reflecta, a cugeta, a raţiona; **hin und her** ~ a chibzui; **vernünftig** ~ a raţiona, a gândi raţional; **folgerichtig** ~ a gândi consecvent, logic; **das ist nicht scharf gedacht** nu e gândit adânc, nu dovedeşte spirit ascuţit; **hoch hinaus** ~ a avea planuri mari; **das gibt zu** ~ aceasta dă de gândit. **2.** *(an* cu *acuz.)* a se gândi la ceva; **ich denke gar nicht daran**

nici nu mă gândesc (la asta); **sich an js. Stelle** ~ a se pune în locul cuiva; **man kann nicht immer an alles** ~ nu te poţi gândi totdeauna la toate; **er hat an ihn gedacht** s-a gândit la el; **er denkt an nichts** nu-i pasă de nimic; **jeder denkt an seinen Sack** fiecare se gândeşte la pielea lui. **3.** *(auf* cu *acuz.)* a chibzui; **auf Mittel** ~ a căuta mijloace; **auf Böses** ~ a plănui, a pune la cale ceva rău.

Dẹnken, *-s, n. sg.* gândire, cugetare; **das menschliche** ~ gândirea omenească; **mein ganzes** ~ **und Trachten** toate gândurile mele.

dẹnkend I. *part. prez* de la denken. **II.** *adj.* care gândeşte, gânditor, care cugetă; raţional; **~e Wesen** fiinţe înzestrate cu raţiune, fiinţe raţionale; **jeder ~e Mensch** orice om care cugetă, orice om raţional.

Dẹnker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gânditor(-oare); filozof.

Dẹnk|ergebnis, *-ses -se, n.* rezultat al gândirii.

dẹnkerisch *adj.* gânditor.

Dẹnker|stirn, *-en, f.* frunte înaltă, de gânditor.

dẹnkfähig *adj.* capabil de a gândi.

Dẹnkfähigkeit *f. sg* capacitate de a gândi.

dẹnkfaul *adj.* leneş la minte, prea leneş pentru a cugeta.

Dẹnkfaulheit *f. sg.* lenevie de spirit.

Denkfehler, *-s, -, m* greşeală, confuzie de gândire.

Dẹnkfest, *-(e)s, -e, n.* serbare comemorativă.

Dẹnkform, *-en, f.* formă a gândirii.

Dẹnkfreiheit *f. sg.* libertate de gândire.

Dẹnkgesetz, *-es, -e, n.* lege a logicii.

Dẹnkgewohnheit, *-en, f.* mod obişnuit de a gândi, fel de a gândi, obişnuinţă de a gândi.

Dẹnk|inhalt, *-(e)s, e, m.* conţinut al gândirii.

Dẹnk|kraft *f. sg.* putere de gândire, de închipuire.

Dẹnklehre *f. sg.* logică.

Dẹnkleistung, *-en, f.* capacitate de a gândi, de a raţiona.

Dẹnkmal, *-(e)s, -mäler* (şi rareori *-e), n.* monument.

Dẹnkmalkunde *f. sg.* monumentalistică.

Dẹnkmalpflege *f. sg.* îngrijire a monumentelor.

Dẹnkmalschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a monumentelor.

dẹnkmäßig *adj.* logic, raţional.

Dẹnkmethode, *-n, f.* metodă de gândire.

Dẹnkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă.

dẹnknotwendig *adj.* necesar în mod logic.

Dẹnkpause, *-n, f.* **1.** pauză de gândire (într-o conversaţie). **2.** pauză pentru refacerea puterii de gândire.

Dẹnkprozess, *-es, -e, m.* proces de gândire.

Dẹnkrede, *-n, f.* cuvântare comemorativă.

Dẹnksäule, *-n, f.* columnă, coloană comemorativă.

Dẹnkschrift, *-en, f.* memoriu.

Dẹnkschritt, *-(e)s, -e, m.* etapă de gândire.

Dẹnkschulung, *-en, f.* şcoală a gândirii.

Dẹnk|spiel, *-s, -e, n.* **Dẹnk|sport**, *-(e)s, m. sg.* gimnastică a minţii, sport al minţii (care cere bătaie de cap, rezolvare de probleme).

Dẹnk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă.

Dẹnk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră comemorativă.

Dẹnk|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie pentru exerciţii intelectuale.

Dẹnk|stück, *-(e)s, -e, n.* suvenir, amintire (obiect).

Dẹnktafel, *-n, f.* placă comemorativă.

Dẹnktätigkeit, *-en, f.* activitate de a gândi; operaţie mintală.

Dẹnkträgheit *f. sg.* v. Denkfaulheit.

Dẹnk|übung, *-en, f.* exerciţiu de gândire.

Dẹnkungs|art, *-en, f.* v. Denkart.

Dẹnkvermögen, *-s, n. sg.* facultate, capacitate, putere de gândire.

Dẹnkvers [-fɛəs], *-es, -e, m.* maximă (în versuri).

Dẹnkvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Denkprozess.

Dẹnkweise, *-n, f.* v. Denkart.

Dẹnkwissenschaft, *-en, f.* filozofie.

dẹnkwürdig *adj.* memorabil, demn de amintit.

Dẹnkwürdigkeit, *-en, f.* **1.** memorabilitate, importanţă (a unui eveniment, fapt). **2.** fapt memorabil. **3.** *pl.* memorii, jurnal al faptelor memorabile; monumente (istorice etc.).

Dẹnkzeichen, *-s, -, n.* **1.** monument. **2.** amintire (obiect).

Dẹnkzentrum, *-s, -tren, n. (anat.)* centru de gândire.

Dẹnkzettel, *-s, -, m.* notă, însemnare; *(iron.)* amintire, dojană, admonestare; **ich werde dir einen ~ geben!** am să te învăţ minte! am să-ţi fac una să mă ţii minte.

dẹnn I. *conj.* **1.** căci, deoarece; întrucât; **er kann nicht ausgehen, ~ er ist krank** nu poate ieşi din casă, deoarece este bolnav; **er geht zum Arzt. ~ er fühlt sich schlecht** se duce la medic, deoarece se simte rău. **2.** deci, aşadar, în sfârşit; **wo ist er ~?** dar unde este? **lasst uns ~ fortgehen** aşadar, să mergem; **auf ~!** haide! **nun ~!** ei bine! **wenn er es nicht darum getan hat, warum ~?** dacă n-a facut-o pentru asta, atunci de ce a făcut-o? **wie er ~ sagte** aşadar, precum a spus. **3.** ca, decât; **kein anderer ~ ich** nimeni altul decât mine; **süßer ~ Honig** mai dulce ca mierea; **er ist bedeutender als Gelehrter ~ als Künstler** e mai important ca savant decât ca artist; **mehr ~ einmal** nu numai o dată, de mai multe ori. **4.** oare; **ist er ~ krank?** oare e bolnav? **warum ~?** de ce oare? **5.** doar, dacă, dacă nu; **wir lassen dich nicht fortgehen, es sei ~, dass du uns etwas singst** nu te lăsăm să pleci decât dacă ne cânţi ceva; **er kommt nicht, es sei ~, du schickst ihm noch eine Einladung** nu vine decât doar dacă îi mai trimiţi încă o invitaţie. **II.** *adv.* **1.** *(ca particulă de întărire)* **wieso ~?** cum aşa? **ehe ~ ich sterbe** înainte ca eu să mor; **so mag es ~ dabei bleiben!** fie! aşa să fie! **ich gab ihm Geld, das er ~ auch einsteckte** i-am dat bani pe care i-a şi băgat în buzunar. **2.** *(reg.)* apoi, atunci.

dẹnnoch *conj.* totuşi, cu toate acestea.

Denominatiọn, *-en, f.* **1.** denumire. **2.** propunere. **3.** declaraţie.

Denominativ, *-s, -e* [-və], *n. (gram.)* denominativ.

denominiẹren, *denominierte, denominiert, vb. (h) tr.* **1.** a numi, a denumi. **2.** a declara.

denselben *pron. dem. acuz.* de la derselbe.

Densimẹter *-s, n. sg. (fiz.)* densimetru.

Densität, *-en, f.* densitate.

dẹntal *adj.* dental, de dinţi.

Dẹntal, *-s, -e, m.*, **Dẹntalis**, *-les, f.*, **Dẹntal|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* dentală, sunet dental.

dentelieren [dã:tə-], *dentelierte, denteliert, vb. (h) tr.* a dantela.

Dẹntịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* dentist(ă).

Dẹntịstpraxis *f. sg.* cabinet dentar.

Dentitiọn *f. sg.* dentiţie.

Denudatiọn, *-en, f.* **1.** descoperire, dezvelire, denudare. **2.** *(geol.)* denudaţie; **äolische ~** denudaţie eolică.

Denuklearisierung, *-en, f.* denuclearizare.

Denunziạnt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* denunţător(-oare), delator(-oare).

Denunziạt, *-en, -en, m.* denunţat, pârât.

Denunziatiọn, *-en, f.* denunţ, denunţare; delaţiune.

denunzieren, *denunzierte, denunziert, vb. (h) tr.* a denunţa, a pârî; a trăda.

Departemẹnt[1] [-part(ə)'mã:], *-s, -s,* şi *(elv.)* [-part(ə)'mɛnt], *-s, -e, n.* **1.** *(elv.* sau *înv.)* departament, secţie (a unei instituţii). **2.** unitate administrativă (în Franţa). **3.** *(elv.)* minister, unitate administrativă (în Elveţia).

Department[2] [di'pa:tmənt], *-s, -s, n.* **1.** minister (în SUA.). **2.** secţie în cadrul unei universităţi din SUA şi Anglia.

Departemẹnt|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef al unui departament.

Dependạnce [depã'dã:s], *-n, f.* clădire anexă (a unui hotel).

Dependẹnz, *-en, f.* **1.** *sg.* dependenţă. **2.** dependinţe, atenansă; adaos.

Dependẹnzgrammatik *f. sg. (lingv.)* gramatică dependenţială.

Depẹsche, *-n, f.* telegramă, depeşă.

Depẹsche|anweisung, *-en, f.* mandat telegrafic.

Depẹschenbote, *-n, -n, m.* distribuitor de telegrame.

Depẹschen|stil, *-s, -e. m.* stil telegrafic.

Depẹschenwechsel, *-s, -, m.* schimb de telegrame.

Depẹschenweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im** (sau **auf dem) ~e** prin telegramă, pe cale telegrafică.

depeschieren, *depeschierte, depeschiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a telegrafia.

Depilatiọn, *-en, f.* depilare.

depilativ *adj.* depilator.

Depilatọrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* depilator.

depilieren, *depilierte, depiliert, vb. (h) tr.* a depila.

Deplacemẹnt [-plas(ə)'mã:], *-s. -s, n.* **1.** transferare, deplasare. **2.** *(mar.)* deplasament; deplasare, greutate a volumului de apă dislocuit de corpul navei.

deplacieren [-'si:- şi -'tsi:-], *deplacierte, deplaciert, vb. (h) tr.* **1.** a muta, a transfera, a deplasa. **2.** a destitui.

deplaciert *adj.* v. deplatziert.

Deplacierung, *-en, f.* v. Deplatzierung.

deplatziert *adj.* deplasat, nepotrivit, nelalocul său.

Deplatzierung, *-en, f.* **1.** deplasare. **2.** v. Deplacement **(2).**

deplorabel *adj.* deplorabil, regretabil.

depolarisieren, *depolarisierte, depolarisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a depolariza.

Depolarisierung, *-en, f. (fiz.)* depolarizare.

Depolymerisatiọn, **Depolymerisierung**, *-en, f. (chim.)* depolimerizare.

Depọnens, *-, -nentia* [-tsia], (sau *-nenzien* [-tsiən]), *n. (gram.)* deponent, verb cu formă pasivă şi înţeles activ.

Deponẹnt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* deponent(ă), depunător(-oare) (al unor valori).

Deponịe, *-n* [-'i:ən], *f.* **1.** haldă, groapă de gunoi. **2.** depunere a gunoaielor.

deponierbar *adj.* care se poate depune.

deponieren, *deponierte, deponiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a depune spre păstrare (în depozit); a depune bani. **2.** *(jur.)* a depune (mărturie).

Deponierung, *-en, f.* depunere spre păstrare, predare în depozit, depunere (a unei sume de bani).

Depọrt, *-s, m. sg. (ec.)* deport.

Depọrtgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec).* operaţiune de deport.

Deportatiọn, *-en, f. (pol.)* deportare.

deportieren, *deportierte, deportiert, vb. (h) tr. (pol.)* a deporta.

Deportịerte, *-n, -n (ein Deportierter), m.* şi *f.* deportat(ă).

Depọrt|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* dobândă, taxă de deport.

Depositär, *-s, -e. m (com.)* depozitar, persoană căreia i s-a încredinţat ceva spre păstrare (în depozit).

Depọsiten *pl.* **1.** lucruri, obiecte (de valoare) depuse spre păstrare **2.** *(fin.)* bani depuşi (la bancă); depozite.

Depọsiten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de depuneri, de depozite.

Depọsitenbank, *-en, f.* bancă de depuneri.

Depọsiten|einlagen *pl. (ec.)* fonduri depuse.

Depọsitengeld, *-(e)s, -er, n.* bani depuşi spre păstrare, în consemnaţie.

Depọsitengeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţiune de depunere.

Depọsitengut|haben, *-s, n. sg.* bani depuşi spre păstrare; sold creditor al unui cont de depuneri sau consemnaţie.

Depọsitenjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n. (ec.)* jurnal al depunerilor.

Depọsitenkasse, *-n, f.* casă de depuneri.

Depọsitenschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depunere, recipisă a unei case de depuneri.

Depositiọn, *-en, f.* depunere, dare în păstrare.

Depositọrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* depozit, loc de păstrare, de depunere; seif.

depossedieren, *depossedierte, depossediert, vb. (h.) tr.* a deposeda, a expropria.

Depossedierung, *-en, f.* deposedare, expropriere.

Depọt [-'po:], *-s, -s, n.* **1.** depozit, magazie; depou. **2.** depunere; depozit, sumă depusă, lucru dat în păstrare; **in ~ geben** a depune în păstrare, a da (cuiva) în depozit.

Depotkasse, *-n, f.* v. Depositenkasse.
Depotmann, *-(e)s, Depotleute, m.* magazioner.
Depotschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depunere în depozit
Depot|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă-bază.
Depot|station, *-en, f.* staţie de depozit.
Depp, *-s, -en, m. (reg.)* prostănac, tont, om stângaci, greoi.
deppert *adj. (austr., reg., fam.)* prost, tâmpit.
Depravation [-va-] *f. sg.* depravare, decădere morală.
depraviert [-'vi:ət] *adj.* depravat, decăzut.
Depression, *-en, f* **1.** deprimare, depresiune morală. **2.** depresiune economică, criză; **eine ~ besonderer Art** o depresiune de un gen deosebit. **3.** *(met., geogr.)* depresiune. **4.** *(fiz.)* coborâre într-un tub capilar a nivelului unui lichid neaderent.
Depressionsgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* regiune de presiune coborâtă.
Depressionsmaschine, *-n, f. (maş.)* maşină cu vacuum.
Depressions|schuss, *-es, -schüsse, m. (mil., înv)* tir de sus în jos.
Depressionswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de depresiune.
depressiv *adj* deprimat, descurajat; demoralizat.
depretiieren [-tsi'i:-], *depretiierte, depretiiert, vb. (h) tr.* a deprecia; a disprețui.
deprezieren, *deprezierte, deprezіert, vb. (h) tr.* **1.** a cere iertare, a se scuza. **2.** a respinge.
deprimieren, *deprimierte, deprimiert, vb. (h) tr.* a deprima, a indispune.
Depuration, *-en, f.* depurare, purificare (a sângelui).
Deputation, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* depurjare. **2.** *(med.)* purgare.
Deputant, *-en, -en, m.* **1.** argat care primeşte o parte din simbrie în natură, simbriaş care primeşte tain. **2.** *(ec.)* prestaţie în natură.
Deputat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* tain; parte a simbriei plătită în natură. **2.** normă didactică.
Deputation, *-en, f.* **1.** delegaţie. **2.** comisie.
Deputatland, *-(e)s, n. sg. (ec.)* parcelă pusă la dispoziţia argatului în contul simbriei.
Deputatlohn, *-(e)s, -löhne, m.* simbrie în natură, tain.
deputieren, *deputierte, deputiert, vb. (h) tr.* a trimite ca deputat, a delega (ca deputat).
Deputierte, *-n, -n (ein Deputierter), m.* şi *f.* deputat(ă).
Deputiertenkammer, *-n, f.* cameră a deputaţilor.
Deputierten|sitz, *-es, -e, m.* loc, scaun de deputat, de reprezentant.
Deputierten|sowjet, *-s, -s, m. (ist.)* Sovietul Deputaţilor.
Deputiertenversammlung, *-en, f.* adunarea deputaţilor.
Deputiertenwahl, *-en, f.* alegere a deputaţilor.
Dequalifizierung, *-en, f.* descalificare, pierdere a calificării.
der, die, das, *pl. die* **I.** *art. hot.* **II.** *pron. rel.* care, ce; **ich, ~ ich nie Wein trinke** eu, care nu beau niciodată vin. **III.** *pron. dem.* acel(a), ace(e)a; ăla, aia; *(fam.)* **da soll der und jener drein fahren!** dracu' s-o ia! **der und Wort halten!** ţi-ai găsit omul care să-şi ţină cuvântul; ăla să-şi ţină cuvântul!
Derangement [-rãʒə)'mã:], *-s, -s. n. (înv.)* deranjament, dezordine; zăpăceală.
derangieren [-rã'ʒi:], *derangierte, derangiert, vb. (h) tr.* **1.** a tulbura, a încurca, a împrăştia. **2.** *(înv.)* a deranja.
derangiert *adj.* şi *adv.* **1.** tulburat. **2.** ciufulit.
der|art *adv.* de acest fel, în aşa fel, atât de; **~ dass...** aşa încât.
der|artig I. *adj.* asemănător, la fel, asemenea; *(substantivat)* **das Publikum lässt sich Derartiges nicht bieten** publicul nu admite aşa ceva. **II.** *adv* în aşa fel, astfel de.
derb *adj.* şi *adv.* **1.** solid, compact, tare, trainic, vârtos; **~es Holz** lemn tare; **~er Stoff** stofă aspră; **~es Fleisch** carne tare, îndesată. **2.** straşnic, zdravăn, aspru; **~er Frost** ger straşnic; **~e Ohrfeige** palmă zdravănă; **jn. ~ durchprügeln** a trage cuiva o bătaie zdravănă; **er geht ~ darauf los** nu glumeşte. **3.** grosolan, brutal, dur; **~er Witz** glumă grosolană; **~ antworten** a răspunde verde; **~e Wahrheiten** adevăruri crude; **~e Lügen** minciuni grosolane; **~e Züge** trăsături dure, grosolane.
Derbheit, *-en, f.* **1.** soliditate, trăinicie, densitate (a ţesăturii), tărie, vârtoşenie **2.** grosolănie, brutalitate, mojicie; duritate, străşnicie, asprime.
Derbholz, *-es, -hölzer, n*, **Derb|stangen** *f. pl.* lemn brut, nelucrat, lemn gros (peste 7 cm), compact masiv, ramuri şi trunchiuri.
Derby ['dɛrbi], *-s, -s, n. (hipism)* derbiu.
Deregulierung, *-en, f. (ec.)* dereglare.
der|einst, *(înv.)* **der|einstens** *adv.* **1.** odată, cândva, într-o zi (în viitor). **2.** odinioară, pe vremuri, altădată.
der|einstig *adj. (înv.)* viitor.
deren I. *gen. sg.* de la die **1.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestei(a). **2.** *pron. rel.* a(l), ai, ale cărei(a); **die Frau, deren Tasche ich fand** femeia a cărei poşetă am găsit-o. **II.** *gen pl.* de la der, die, das. **1.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestor(a). **2.** *pron. rel.* ai, ale, a(l) căror(a); **Kinder, deren Eltern arbeiten** copiii ai căror părinţi muncesc.
derent|halben, derentwegen, derentwillen *adv.* **1.** pentru care; din cauza, de dragul căreia, cărora. **2.** *(în expr.)* **um ~** pentru ea, ei, ele; din cauza, de dragul ei, de dragul lor; **um ~ bin ich gekommen** de dragul lor am venit.
derer *gen. pl.* de la der, die, das *pron. dem.* a(l), ai, ale acelor(a); **die Freude ~, welche...** bucuria acelor care...
deret|halben *adv. (reg.)* v. derenthalben.
derge|stalt *adv.* astfel, în aşa fel; **~, dass** aşa încât.
dergleichen şi **dergleichen** *adv. invar.* **1.** asemenea, atare, astfel de; **~ Leute** astfel de oameni; **bei ~ Gelegenheiten** la astfel de ocazii **2.** pe care, cum; **Dinge, ~ ich nimmer sah** lucruri cum n-am mai văzut vreodată. **3.** *(în expr.)* **nichts ~ tun** a nu face astfel de lucruri; **und ~ mehr** şi aşa mai departe.
Derivat [-'va:t], *(e)s, -e* (şi *-a), n.* **1.** *(gram.)* cuvânt derivat. **2.** *(chim.)* derivat.
Derivation [-va-], *-en, f.* derivaţie, derivare.
derivativ *adj.* derivativ, prin derivaţie.
Derivativ, *-s, -s*, **Derivativum** [-vɔm], *-s, Derivativa, n.* v. Derivat **(1).**
derivieren ['vi:-], *derivierte, deriviert, vb. (h) intr.* a deriva.
derjenige, diejenige, dasjenige, *pl. diejenigen pron. dem.* acela, aceea, aceia, acelea.
derlei *adj. invar.* asemănător, de acest fel, astfel de.
Derma, *-s, -ta, n. (anat.)* dermă.
dermal *adj.* v. dermatisch.
dermal|einst *adv.* odată, cu timpul, mai târziu, într-o zi.
dermalen *adv. (înv.)* acum, în prezent, actualmente.
dermalig *adj. (înv.)* de acum, din prezent, actual.
dermaßen *adv.* în aşa măsură, în aşa fel, atât, într-atât de...
Dermatin, *-(e)s, -e, n. (mineral)* dermatin.
dermatisch *adj.* dermatic, referitor la piele, de piele.
Dermatitis *f. sg. (med.)* dermatită.
Dermatogen, *-s, n. sg. (biol.)* dermatogen.
Dermatographie *f. sg. (med.)* dermatografie.
Dermatolog, *-en, -en*, **Dermatologe**, *-n, -n, m. (med.)* dermatolog.
Dermatologie *f. sg. (med.)* dermatologie.
Derm(at)oplastik, *-en, f. (med.)* dermatoplastică.
dernach, dernach *adv. (reg.)* după aceea.
Dernier cri [dɛrnie'kri], *-, pl. -s, m.* ultima modă, ultimul strigăt (al modei).
dero *pron. pos. (înv.)* vostru, al vostru, domniei-voastre; **~ Schwester** sora domniei-voastre.
Derogation, *-en, f.* **1.** păgubire, ciuntire; restrângere, limitare. **2.** *(jur.)* restrângere; suspendare (sau anulare) parţială, derogare.
derogativ *adj.* **1.** care păgubeşte, ciunteşte; restrictiv, limitativ. **2.** *(jur.)* care restrânge, derogatoriu.
derogieren, *derogierte, derogiert, vb. (h) tr.* **1.** a păgubi, a ciunti; a restrânge, a limita. **2.** *(jur.)* a restrânge, a deroga.
dero|halben *adv. (înv.)* pentru care, din care cauză.
Deroute [-'ru:tə], *-n, f.* **1.** derută, încurcătură, confuzie, învălmăşeală, zăpăceală, panică; *(mil.)* înfrângere. **2.** *(ec.)* scădere bruscă a preţurilor (la bursă).
derouti|eren [-ru-], *deroutierte, deroutiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a deruta, a înşela, a produce încurcătură; a pune în derută. **2.** *(înv.)* a împrăştia, a risipi, a pune în dezordine. **3.** *(ec.)* a produce o cădere a preţurilor; **den Markt ~** a produce derutare pe piaţă.
derowegen *adv. (înv.)* v. derohalben.
derşelbe, dieşelbe, das|şelbe, *pl. dieselben pron. dem.* **1.** acelaşi, aceeaşi, aceiaşi, aceleaşi; **dasselbe** acelaşi lucru; **ein und dasselbe** totuna. **2.** le, -i; **er hat Schulden, will aber dieselben nicht bezahlen** are datorii, însă nu vrea să le plătească; **er hat Freunde, will aber dieselben nicht belästigen** are prieteni, dar nu vrea să-i plictisească.
derşelbige, dieşelbige, das|şelbige, *pl. dieselbigen pron. dem. (înv.)* v. derselbe.
derweil, derweile(n) I. *adv.* între timp, deocamdată. **II.** *conj.* în care timp, în timp ce.
Derwisch, *-es, -e m.* derviş, călugăr musulman.
derzeit *adv.* în prezent, acum, actualmente.
derzeitig *adj.* **1.** prezent, de acum, actual. **2.** de atunci.
des[1] *gen. sg.* de la der şi das. **I.** *art. hot.* **II.** *pron. dem.* a(l) acelui(a).
des[2], *-, -, n. (muz.)* re bemol (notă).
Des, *-, n. sg. (muz.)* re bemol: **a)** tonalitate; **b)** notă.
Des|aggregation, *-en. f.* dezagregare.
des|agre|abel *adj.* dezagreabil.
des|agre|ieren, *desagreierte, desagreiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezaproba. **II.** *intr.* a displăcea.
Des|akkord, *-(e)s, -e, m.* (şi *muz.)* dezacord.
des|aktivieren [-'vi:-], *desaktivierte, desaktiviert, vb. (h) tr. (inform.)* a dezactiva; **das Window-System desaktivieren** a dezactiva sistemul Windows.
Des|aktivierung, *-en, f. (inform.)* dezactivare; **~ eines Systems** dezactivarea unui sistem.
des|armieren, *desarmierte, desarmiert, vb. (h) tr.* a dezarma.
Desaster, *-s, -, n.* dezastru, nenorocire; catastrofă, distrugere.
des|avou|ieren [-vu'i:-], *desavouierte, desavouiert, vb. (h) tr.* **1.** a dezavua, a nu recunoaşte; a dezaproba, a tăgădui; a demasca. **2.** a părăsi.
Des|avou|ierung, *-en, f.* **1.** dezavuare, nerecunoaştere, dezaprobare, tăgăduire; demascare. **2.** părăsire.
Des-Dur, *-, n. sg. (muz.)* re bemol major (tonalitate).
Desemer, *-s, m. sg. (reg.)* balanţă.
desensibilisieren, *desensibilisierte, desensibilisiert, vb. (h) tr.* a desensibiliza.
Desensibilisierung, *-en, f.* desensibilizare.
Desertеur [-'tø:ɐ], *-(e)s, -e, m.* dezertor.
desertieren, *desertierte, desertiert, vb. (s) intr.* a dezerta.
Desertion, *-en, f.* dezertare.
deservieren [-'vi:-], *deservierte, deserviert, vb. (h) intr.* a deservi.
desfalls *adv. (înv.)* **1.** în acest caz. **2.** pentru asta.
desfallsig *adj. (înv.)* eventual, care are loc în acest caz.
desgl. *presc.* de la desgleichen.
desgleichen şi **desgleichen I.** *adv.* aşa, astfel, asemenea, aşijderea, la fel. **II.** *conj.* precum şi, tot aşa.
Deshabillé [dezabi'je:], *-s, -s, n.* capod, haină de casă.
deshalb *adv.* şi *conj.* **1.** de aceea, pentru aceea, din această cauză; **~ musst du fortgehen** de aceea trebuie să pleci; **eben ~** tocmai de aceea; **ich kam ~ nicht in die Schule, weil ich krank war** n-am venit la şcoală pentru că am fost bolnav. **2.** cu toate acestea, totuşi; **~ ist er doch mein Freund** cu toate acestea rămâne, este prietenul meu.
desiderabel *adj.* de dorit, deziderabil.
Desiderat, *-(e)s, -e*, **Desideratum**, *-s, -ta, n.* **1.** deziderat, dorinţă, lucru (de) dorit, lucru necesar. **2.** lucru care lipseşte, lipsă.
Desideratenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte care lipseşte la librărie, bibliotecă; carte dorită, carte care trebuie comandată.
designatus *adj.* desemnat, prevăzut (pentru un post, titlu).
designieren, *designierte, designiert, vb. (h) tr.* a desemna, a numi; a fixa; **er wurde zum Ministerpräsidenten designiert** a fost desemnat (ca) prim-ministru.
Des|illusion, *-en, f.* deziluzie, decepţie, dezamăgire.
des|illusionieren, *desillusionierte, desillusioniert, vb. (h) tr.* a deziluziona, a trezi la realitate.
Des|infektion, *-en, f.* dezinfecţie.
Des|infektionskammer, *-n, f.* cameră de dezinfectare.
Des|infektionsmittel, *-s, -, n.* dezinfectant, mijloc de dezinfectare.

Des|infektions|pulver [-fɛ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf dezinfectant.
Des|infektor, *-s, -toren, m.* persoană care dezinfectează, care deparazitează.
Des|infizíens [-tsiɛns], *-, -zienzien* [-tsi'ɛntsiən], *n.* v. Desinfektionsmittel.
des|infizieren, *desinfizierte, desinfiziert, vb. (h) tr.* a dezinfecta.
Des|infizierung, *-en, f.* dezinfectare.
Des|inflation, *-en, f.* dezinflaţie.
Des|integrator, *-s, -toren, m. (tehn)* dezintegrator.
Des|interesse, *-s, n. sg.* dezinteres, lipsă de interes.
des|interessiert *adj.* dezinteresat; indiferent; nepreocupat.
dęsjenigen *gen.* de la derjenige, dasjenige *pron. dem.* a(l) aceluiaşi.
Deskription, *-en, f.* descriere.
deskriptiv *adv.* descriptiv, care descrie; **~e Geometrie** geometrie descriptivă.
des|odorisieren, *desodorisierte, desodorisiert, vb. (h) tr.* a îndepărta mirosul, a dezodoriza.
Des|odorisierung, *-en, f.* dezodorizare.
Des|odorisierungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de dezodorizare.
desolat *adj.* **1.** dezolat, mâhnit; distrus (sufleteşte). **2.** pustiu; singuratic, dezolant.
Desolation, *-en, f.* **I.** pustietate. **2.** dezolare, întristare, mâhnire.
desolieren, *desolierte, desoliert, vb. (h) tr.* **1.** a deznădăjdui, a întrista adânc; a chinui (intens), a dezola. **2.** a distruge, a pustii; a pârăsi.
Des|organisation, *-en, f.* dezorganizare; dezordine, descompunere.
Des|organisator, *-s, -toren, m.* dezorganizator, persoană care distruge ordinea, organizarea, orânduiala.
des|organisieren, *desorganisierte, desorganisiert, vb. (h) tr.* a dezorganiza, a face, a provoca dezordine.
Des|organisierung, *-en, f.* dezorganizare, descompunere.
des|orientieren [-'rɪɛn-], *desorientierte, desorientiert, vb. (h) tr.* a dezorienta.
Des|oxidation, **Des|oxydation**, *-en, f. (chim.)* dezoxidare.
Des|oxidationsmittel, **Des|oxydationsmittel**, *-s, -, n. (chim.)* substanţă dezoxidantă.
des|oxidieren, *desoxidierte, desoxidiert*, **des|oxydieren**, *desoxydierte, desoxydiert, vb. (h) tr.* şi *refl. (chim.)* a (se) dezoxida.
Des|oxidieren, **Des|oxydieren**, *-s, n. sg.*, **Des|oxidierung**, **Des|oxydierung**, *-en, f. (chim.)* dezoxidare.
Des|oxyribonukle|insäure [-kle'i:n-] *f. sg. (biol.)* acid ribonucleic.
despektabel [-sp-] *adj.* de dispreţuit.
despektierlich *adj.* dispreţuitor, nerespectuos.
Desperado, *-s, -s, m. (peior.)* aventurier; tâlhar, bandit.
desperat *adj.* desperat, descurajat.
Desperation *f. sg.* desperare, descurajare.
desperieren, *desperierte, desperiert, vb. (h) intr.* a se descuraja; a despera, a deznădăjdui.
Despot [-sp-], *-en, -en, m.* despot; suveran absolut; *(fig.)* tiran.
Despotie, *-n* [-'ti:ən], *f.* despotism, tiranie, domnie absolută.
Despotin, *-nen, f. (mai ales fig.)* tiranâ.
despotisch *adj.* despotic, tiranic.
despotisieren, *despotisierte, despotisiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a guverna despotic, ca un despot. **II.** *tr.* a tiraniza (pe cineva.)
Despotismus, *-, m. sg.* despotism.
des|selben *gen. sg.* de la derselbe şi dasselbe *pron. dem.* a(l), ai, ale aceluiaşi.
dessen *gen. sg.* de la der **I.** *pron. dem.* a(l), ai, ale acestui(a). **II.** *pron. rel.* a(l), ai, ale cărui(a).
dęssent|halben, **dęssentwegen**, **dęssentwillen** *adv.* **1.** de aceea, pentru aceea. **2.** din care cauză.
dęssen ụnge|achtet *adv.* cu toate acestea, totuşi.
Dessert [dɛ'se:ɐ], *-s, -s, n.* desert.
Dessertbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de desert.
Dessertgabel, *-n, f.* furculiţă de desert.
Dessertlöffel, *-s, -, m.* linguriţă de desert.
Dessertmesser, *-s, -, n.* cuţit de desert.
Dessert|teller, *-s, -, m.* farfurie de desert.
Dessertwein, *-(e)s, -e, m.* vin de desert, vin dulce.
Dessin [dɛ'sɛ̃:], *-s, -s, n.* **1.** schiţă, proiect, plan; desen. **2.** *(text.)* desen-model, desen-tip.
Dessinateur [dɛsina'tø:ɐ], *-s, -e, m.* desenator de modele.
Destillat [-st-], *-(e)s, -e, n.* produs distilat.
Destillateur [-'tø:ɐ), *-s, -e, m.* **1.** distilator; rachier. **2.** cârciumar.
Destillation *f. sg.* **1.** distilare. **2.** povarnă, rachierie, distilerie. **3.** cârciumă.
Destillationskolben, *-s, -, m.* balon, retortă de distilare, alambic, cazan.
Destillationskühler, *-s, -, m.* răcitor, refrigerent al aparatului de distilat.
Destillationsrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* reziduu, rest, rămăşiţe de la distilare, drojdie.
Destille, *-n, f. (reg.)* cârciumă (în care se serveşte mai ales rachiu).
Destillier|anlage, *-n, f.* instalaţie de distilare.
Destillier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de distilat, distilator, alambic.
destillierbar *adj.* care se poate distila, distilabil.
Destillierblase, *-n, f.* alambic.
destillieren, *destillierte, destilliert, vb. (h) tr.* a distila.
Destilliergefäß, *-es, -e, n.* vas de distilare.
Destilliergeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Destillation **(2).**
Destillierglas, *-es, -gläser, n.* alambic, retortă (de sticlă).
Destillier|gut, *-(e)s, n. sg.* materie, material de distilat.
Destillier|helm, *-(e)s, -e, m.* capac cu dom, alambic.
Destillierkammer, *-n, f.* distilerie.
Destillierkessel, *-s, -, m.* alambic, cazan de distilare; *(pop.)* cazan de rachiu.
Destillierkolben, *-s, -, m. (chim.)* balon, retortă pentru distilare, alambic.
Destillierkunst *f. sg.* artă de a distila.
Destillier|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de distilare.
Destillierung, *-en, f.* distilare.
Destinatar, **Destinatăr**, *-s, -e, m. (mar.)* destinatar, adresat.
Destination, *-en, f.* destinaţie.
Destinations|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de destinaţie.
destituieren, *destituierte, destituiert, vb. (h) tr.* a destitui, a demite.
Destitution, *-en, f.* destituire, demitere.
dęsto *adv.* cu atât mai; **~ besser** cu atât mai bine; **~ mehr** cu atât mai mult; **je mehr, ~ besser** cu cât mai mult, cu atât mai bine.
destru|ieren, *destruierte, destruiert, vb. (h) tr.* a distruge.
Destruktion, *-en, f.* distrugere, descompunere, dărâmare.
destruktiv *adj.* distructiv, distrugător, nimicitor.
desultorisch *adj.* nestatornic, nerezistent.
des ụnge|achtet *conj.* cu toate acestea, totuşi.
des|uniert *adj. (livr.)* neunit, dezbinat.
dęswegen I. *adv.* de aceea. **II.** *conj.* de aceea, pentru acest motiv, din această cauză.
Deszendent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* descendent(ă), urmaş(ă).
Deszendenz *f. sg.* **1.** descendenţă. **2.** *(biol.)* origine.
Deszendenzlehre, **Deszendenztheorie** *f. sg. (biol.)* teoria evoluţiei, a originii speciilor.
Deszendenztafel, *-n, f.* tabel, tablou genealogic.
Deszension, *-en, f. (astron.)* declin.
Detachement [-ta]ə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(elevat)* atitudine distantă. **2.** *(mil., înv.)* detaşament.
detachieren [-'ʃi:], *detachierte, detachiert, vb. (h) tr.* **1.** şi *mil.)* a detaşa, a trimite în misiune, a muta temporar. **2.** a detaşa, a desprinde, a dezlipi. **3.** *(chim.)* a scoate pete.
Detachierung [-'ʃi:], *-en, f.* detaşare.
Detachur[-'ʃu:ɐ] *f. sg. (chim.)* curăţare chimică a petelor din ţesături.
Detail [de'tai], *-s, -s, n.* detaliu, amănunt; *(fig.)* **er verlor sich in ~s** s-a pierdut în amănunte; s-a preocupat numai de lucruri mărunte.
Detail|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru cu bucata. **2.** lucrare migăloasă, lucru de amănunt, de precizie.
Detail|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor detalist.
Detail|aufnahme, *-n, f.* recepţie detaliată, bucată cu bucată; inventar amănunţit.
Detail|ausführung, *-en, f.* **1.** expunere amănunţită. **2.** *(despre o lucrare, o pictură etc.)* retuş; detaliu.
Detailbericht, *-(e)s, -e, m.* raport detaliat, dare de seamă amănunţită.
Detail|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* plan, proiect amănunţit, detaliat.
Detailgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu amănuntul.
Detailhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu amănuntul.
Detailhändler, *-s, -, m.* negustor (care vinde) cu amănuntul.
Detailkarte, *-n, f.* şi *mil.)* hartă de detaliu.
Detailkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu amănuntul.
detaillieren [deta'ji:-], *detaillierte, detailliert, vb. (h) tr.* **1.** a expune amănunţit, a preciza, a detalia. **2.** a vinde cu amănuntul.
detailliert I. *part. trec.* de la detaillieren. **II.** *adv.* **1.** amănunţit, detaliat. **2.** *(com.)* cu amănuntul.
Detaillierung, *-en, f.* **1.** detaliere. **2.** vânzare cu amănuntul.
Detailliịst, *-en, -en, m.* v. Detailhändler.
Detailplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan detaliat, amănunţit.
Detailpreis, *-es, -e, m.* preţ cu amănuntul.
Detailproduzent, *-en, -en, m.* mic producător.
Detailprojekt, *-(e)s, -e, n.* v. Detailentwurf.
detailreich *adj.*, bogat în detalii, cu multe amănunte.
Detailverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu bucata, cu amănuntul.
Detailverkäufer, *-s, -, m.* v. Detailhändler.
Detailzeichnung, *-en, f.* desen amănunţit; *(arhit., tehn.)* detaliu (la un proiect).
Detektei, *-en, f.* v. Detektivbüro.
Detektiv, *-s, -e* [-və], *m.* detectiv.
Detektivbüro, *-s, -s, n.* birou de detectiv.
Detektivfilm, *-(e)s, -e, m.* film poliţist.
Detektiv|institut, *-(e)s, -e, n.* agenţie de detectivi.
Detektivroman, *-s, -e, m.* roman poliţist.
Detektivschmöker, *-s, -, m. (peior.)* roman poliţist de proastă calitate.
Detektor, *-s, -toren, m. (radio.)* detector (cu galenă).
Detektor|empfänger, *-s, -, m.* receptor cu cristal, detector fără lămpi.
Detektorgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de detectare. **2.** receptor cu cristal.
Detektor|röhre, *-n, f.* tub detector.
Détente [de'tã:t] *f. sg. (pol.)* detensionare între state.
Détentepolitik *f. sg. (pol.)* politică de detensionare.
Detention *f. sg.* **1.** detenţiune, închisoare. **2.** *(jur.)* deţinere.
Detentionshaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* închisoare.
Detergens, *-, -genzien* [-tsiən], *n.* detergent.
deteriorieren, *deterioierte, deterioriert, vb. (h) tr.* a înrăutăţi; a strica; a deteriora.
deteriort I. *part. trec.* de la deterioieren. **II.** *adj.* înrăutăţit; deteriorat.
Determinante, *-n, f. (mat.)* determinantă.
Determination *f. sg.* **1.** (şi *mat.)* determinare (a unei noţiuni). **2.** hotărâre.
determinativ *adv.* determinant, hotărâtor.
determinieren, *determinierte, determiniert, vb. (h) tr.* **1.** a determina; a defini. **2.** a determina, a convinge (pe cineva).
Determinismus, *-, m. sg. (fil.)* determinism.
Determinist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (fil.)* determinist(ă).
detestabel *adj.* detestabil, condamnabil; **~e Ansichten** concepţii detestabile, reprobabile.
detestieren, *detestierte, detestiert, vb. (h) tr.* a detesta, a desconsidera, a urî.
De|thronisation, *-en, f.* detronare.
Detonation, *-en, f.* **1.** detonaţie, detunătură. **2.** *(muz.)* distonare.
Detonationswelle, *-n, f.* undă de detonaţie.
Detonator, *-s, -toren, m. (mil.)* detonator; *(chim.)* detonant.
detonieren, *detonierte, detoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(chim., mil.)* a exploda, a detona. **2.** *(muz.)* a distona, a cânta fals.

detonierend I. *part. prez.* de la detonieren. II. *adj.* **1.** *(chim., mil.)* detonant. **2.** *(muz.)* distonant.
Detonierung, *-en, f.* detunare, explodare.
detra|hieren, *detrahierte, detrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a detracta. **2.** a sustrage.
detrị *adv. (mat.) (in expr.)* **Regel** ~ regulă de trei.
Detriment, *-(e)s, -e, n.* detriment; pierdere.
Detritus, *-, m. sg. (geol.)* detritus.
dętto *adv.* v. dito.
Deube, *-n, f. (înv.)* furt.
Deubel, *-s, -, m. (reg.)* diavol.
deuchte *(înv.) ind. imperf.* de la dünken; **mich** (sau **mir**) ~ mi se părea.
Deuker, *-s, -, m. (reg.)* diavol.
Deul, *-s, -e, m. (reg.)* bucată de fier brut.
Deut, *-(e)s, -e, m.* **1.** leţcaie, para (de la denumirea unei vechi monede olandeze); **keinen ~ wert sein** a nu face nici un ban, a nu avea valoare; **dafür gebe ich keinen ~** nu dau nici un ban pe asta. **2.** *(reg.)* semn; **jm. einen ~ geben** a face cuiva un semn, a înştiinţa pe cineva.
deutbar *adj.* **1.** inteligibil, clar, lămurit. **2.** interpretabil.
Deute, *-n, f.* **1.** explicaţie, explicare; interpretare. **2.** *(reg.)* pungă.
Deutefinger, *-s, -, m.* deget arătător.
Deutelei, *-en, f.* subtilitate, interpretare silită, forţată; răstălmăcire; cazuistică.
deuteln, *deutelte, gedeutelt (ich deut(e)le) vb. (h) tr.* şi *intr.* a interpreta silit, a da o interpretare forţată; a răstălmăci; **an einem Wort** ~ a răstălmăci, a interpreta incorect un cuvânt.
deuten, *deutete, gedeutet (du deutest, er deutet) vb. (h)* I. *tr.* a interpreta, a explica, a tălmăci; **einen Text** ~ a interpreta un text; **etwas schlecht** (sau **übel**) **~ a)** a lua ceva în nume de rău; **b)** a înţelege ceva greşit; **die Sterne** ~ a citi în stele; **das lässt sich verschieden** ~ aceasta poate fi explicat, interpretat în mai multe feluri. II. *intr. (auf* cu *ac.)* **1.** a arăta (spre); **er deutete auf mich** arăta spre mine; **er deutet mit den Augen** face semn cu ochiul. **2.** a arăta, a însemna, a prevesti; **die Wolken ~ auf Sturm** norii prevestesc furtună; **das deutet auf nichts Gutes** asta nu prevesteşte nimic bun, asta nu miroase a bine; **alles deutet darauf hin, dass...** totul arată că...
Deutepfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* jalon.
Deuter, *-s, -, m.* **1.** interpret, persoană care explică, dezleagă. **2.** băţ, vergea (pentru arătat). **3.** *(fig.)* semn, avizare.
Deuterei, *-en, f.* interpretare forţată.
Deuterin, *-nen, f.* **1.** interpretă. **2.** prezicătoare, ghicitoare, femeie care tălmăceşte visele.
Deutezeichen, *-s, -, n.* semn (distinctiv), marcă.
Deutler, *-s, -, m.* cazuist, persoană care interpretează silit, fals; răstălmăcitor.
deutlich *adj.* clar, lămurit, limpede, desluşit; **klar und** ~ foarte desluşit, fără ocol; **jm. etwas ~ machen** a lămuri cuiva ceva; **eine ~e Sprache reden** a vorbi pe şleau; **eine ~e Stimme** o voce clară; **eine ~e Handschrift** un scris citeţ.
Deutlichkeit *f. sg.* **1.** limpezime, claritate, preciziune. **2.** francheţe, sinceritate.
deutlichkeitshalber *adv.* ca să fie clar, limpede.
deutsch I. *adj.* german, nemţesc; *(ist.)* **die Deutsche Demokratische Republik** Republica Democrată Germană; **die Deutsche Akademie der Wissenschaften** Academia Germană de Ştiinţe; **die Deutsche Forschungsgemeinschaft** Asociaţia Germană de Cercetare Ştiinţifică; **der Deutsche Kaiser** împăratul german; **der Deutsche Bund** Confederaţia Germanică; **~e Wendung** (sau **Spracheigenheit**) germanism; *(fig.)* **ein ~er Michel** om naiv, încrezător; *(tipogr.)* **~e Höhe** înălţime germană (a literelor); **~er Kegel** corp de literă german; **~es System** sistem german de unităţi tipografice de măsură. II. *adv.* nemţeşte; ~ **sprechen** a vorbi nemţeşte; *(fig.)* **mit dem muss man ~ sprechen** cu acela trebuie să vorbeşti clar, deschis, pe şleau.
Deutsch, *-(s), n. sg.* limba germană; **er kann ~** el ştie limba germană, el vorbeşte nemţeşte; **das ist gutes ~** aceasta este o germană corectă; **in heutigem ~** în germana contemporană; **auf ~, zu ~** pe nemţeşte, în limba germană; *(fig.)* **auf (gut) ~** simplu, clar, inteligibil.
Deutsch|amerikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* american(ă) de origine germană.
deutsch|amerikanisch *adj.* german-american; **~er Schiffsverkehr** trafic naval germano-american; **~e Zeitung** ziar german din America.
Deutsche[1], *-n, -n, (ein Deutscher) m.* şi *f.* german(ă), neamţ (nemţoaică).
Deutsche[2], *-n, n. sg.* limba germană; **ins ~ übertragen** a traduce în limba germană; **im ~n** în germană; **die Aussprache des ~n** pronunţarea germanei.
Deutschenhass, *-es, m. sg.* germanofobie.
deutschfeindlich *adj.* antigerman, germanofob.
deutsch-französisch *adj.* franco-german.
deutschfreundlich *adj.* germanofil, filogerman.
deutsch fühlend *adj.* care simte nemţeşte.
deutsch gesinnt *adj.* filogerman.
Deutsch|heit *f. sg.* **1.** caracter german, structură germană. **2.** apartenenţă, origine germană.
Deutsch|herren *pl. (ist.)* membri ai ordinului cavalerilor teutoni.
deutschkatholisch *adj.* germano-catolic.
deutsch klingend *adj.* care sună nemţeşte.
Deutschkunde *f. sg.* germanistică, filologie germană; studiu al limbii şi culturii germane.
Deutschland, *-s, n. sg.* Germania; **Bundesrepublik** ~ Republica Federală Germania.
Deutschlandfunk, *-s, m. sg.* radiodifuziunea germană.
deutschländisch *adj.* din Germania; german; **~e Minderheiten** minorităţi din Germania.
Deutschlandlied, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(ist.)* imnul Imperiului German (din 1922). **2.** (strofa a treia) imnul oficial, de stat al Germaniei.
Deutschlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară), învăţător(-oare), meditator(-oare) de germană.
Deutschmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare maestru al Ordinului teuton.
deutschnational *adj.* naţional german.
Deutsch|ordensritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler al Ordinului teuton.
Deutschritter|orden, *-s, m. sg. (ist.)* Ordinul cavalerilor teutoni.
Deutschrumäne, *-n, -n, m.* german din România.
deutsch-rumänisch *adj.* german(o)-român; **~es Kulturabkommen** acord cultural german-român; **~es Wörterbuch** dicţionar german-român.
deutsch-schweizerisch *adj.* **1.** în limba germană din Elveţia. **2.** germano-elveţian; **ein ~es Abkommen** un acord germano-elveţian.
deutsch|sprachig *adj.* de limbă germană; care vorbeşte nemţeşte; germanofon; **~e Bevölkerung** populaţie care vorbeşte limba germană, populaţie de limbă germană; **~e Schulen** şcoli cu limba de predare germană.
deutsch|sprachlich *adj.* privitor la limba germană.
deutsch|stämmig *adj.* **1.** aparţinând poporului german. **2.** aparţinând familiei de limbi germanice.
Deutsch|stunde, *-n, f.* oră, lecţie de limba germană.
Deutschtum, *-s, n. sg.* **1.** totalitate a germanilor, naţiune germană. **2.** caracter german, obiceiuri germane, fire germană.
Deutschtümelei *f. sg.* teutomanie, şovinism german.
Deutschtümler, *-s, -, m.* teutoman, şovinist german.
deutschtümlich *adj.* cu caracter german.
Deutsch|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecţii, cursuri de germană, învăţământ al limbii germane.
deutschvölkisch *adj. (termen nazist)* al poporului german.
Deutschwissenschaft *f. sg.* v. Deutschkunde.
Deutung, *-en, f.* **1.** interpretare, tălmăcire, tâlcuire, explicare. **2.** sens; semnificaţie.
Deutungsgabe *f. sg.* dar al interpretării, al tălmăcirii.
deutungskundig *adj.* versat în arta interpretării.
Deutungskunst *f. sg.* artă, dar de a interpreta, tălmăci.
deutungsvoll *adj. (în expr.)* **das ist** ~ e semn rău.
devalorisieren [-va-], *devalorisierte, devalorisiert, vb. (h) tr.* a devaloriza.
Devalorisierung, *-en, f.*, **Devaluation**, *-en, f.* **Devalvation** [-valva-], *-en, f. (ec.)* devaluare, devalorizare, coborâre a cursului monedei.
devalvationistisch, **devalvatorisch** *adj.* devalvatoriu, care duce o politică de devalorizare.
Devalvationsmaßnahme, *-n, f. (ec.)* acţiune, măsuri de devalorizare, devaluare.
devalvieren [-valvi:-], *devalvierte, devalviert, vb. (h) tr.* a scădea valoarea, a devaloriza (o monedă, o valută).
Devastation [-vasta-], *-en, f.* pustiire, devastare, nimicire.
devastieren [-vas'ti:-], *devastierte, devastiert, vb. (h) tr.* a pustii, a devasta, a nimici.
Deverbativ [-vɛr-], *-s, -e, n.*, **Deverbativum** [-'vŏm], *-s, -va, n. (gram.)* substantiv sau adjectiv postverbal.
Devestitur [-vɛsti-], *-en, f.* **1.** *(bis.)* răspopire. **2.** *(ist.)* anulare, retragere a feudei.
Deviation [-via-], *-en, f.* deviaţie, deviere, abatere.
Deviationist, *-en, -en, m.* deviator.
devi|ieren [-'vi'i:-], *devierte, deviert, vb. (h) intr.* a se abate, a devia.
Devise [-'vi:-], *-n, f.* **1.** deviză, cuvânt de ordine, lozinci. **2.** *la pl. (ec.)* poliţă; ordin de transfer în valută străină, devize, valută; **in harten ~n zahlen** a plăti în valută forte; **konvertierbare ~n** devize, valute convertibile; **weiche ~n** devize, valute slabe.
Devisen|abfluss, *-es, -flüsse m.* scurgere de valută.
Devisen|abkommen, *-s, -, n.* convenţie asupra schimbului.
Devisen|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli în devize.
Devisenbarf, *-s, m. sg.* nevoie, cerinţă de devize; **den ~ befriedigen** a satisface nevoia de valută.
Devisenbe|hörde, *-n, f.* autoritate însărcinată cu controlul devizelor, valutelor.
Devisenbe|stimmungen *pl.* legislaţie a schimbului de devize, valute.
Devisenbilanz, *-en, f.* balanţă valutară.
Devisenfonds [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond cu devize, valute.
Devisengenehmigung, *-en, f.* autorizaţie de schimb valutar.
Devisengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere cu devize, cu valute.
Devisenhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu devize, cu valute.
Devisenkontrolle, *-n, f.* control al devizelor, valutar.
Devisenkurs, *-es, -e, m.* curs al devizelor, valutelor, preţ curent al devizelor, valutelor.
Devisenmangel, *-s, -, m.* lipsă, nevoie de devize, de valute.
Devisenmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă a devizelor, valutelor.
Devisen|ordnung, *-en, f.* reglementare a devizelor, a valutei.
Devisenschmuggel, *-s, -, m.* contrabandă de devize, de valute.
Devisenvergehen, *-s, -, n.* delict în materie de devize, de valute.
Devisenverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie a devizelor, valutelor; trafic de devize, cu valute.
Devisenzwangwirtschaft *f. sg.* sistem de îngrădire a operaţiunilor cu devize, cu valute.
Devolution [-vo-], *-en, f. (jur.)* devoluţiune, transmitere a unui drept.
Devolutionsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept la devoluţiune.
devolvieren [-vɔl'vi:-], *devolvierte, devolviert, vb. (h)* I. *tr. (jur.)* a transmite un drept. II. *intr.* a merge la o instanţă superioară.
devonisch [-vo:-] *adj. (geol.)* devonian; **~e Formation** teren devonian.
devot [-'vo:t] *adj.* devot, supus, plecat; pios, bigot.
Devotion [-vo-] *f. sg.* **1.** pietate, devoţiune, habotnicie. **2.** devotament.
Devotionalien [-liən] *pl.* obiecte, articole religioase.
Devulkanisation [-vul-], *-en, f. (tehn.)* devulcanizare.
Dexel, *-s, -, m.* v. Dechsel.
Dexterität, *-en, f.* dexteritate, îndemânare.
Dextrin, *-s, -e, n. (chim.)* dextrină.
Dextrose, *-n, f. (chim.)* dextroză.
Dez, *-es, -e, m. (reg., fam.)* cap, bilă, căpăţână.
Dez. *presc.* de la Dezember.
Dezem, *-s, -s, m.* dijmă, zeciuială, dare; *(fig.)* **jm. seinen ~ geben** a trage cuiva un perdaf.
Dezember, *-s, -, m.* decembrie.
Dezember|abend, *-s, -e, m.* seară de decembrie; *(pop.)* seară lungă.
Dezemberkälte *f. sg.* ger de decembrie.
dezemberlich *adj.* de (sau din) decembrie.
Dezembermänner, **Dezembristen** *pl. (ist.)* decembrişti.
Dezemvir [-viə], *-s* (şi *-n), -n, m. (la romani)* decemvir.

Dezemvirat [-vi-], *-(e)s, -e, n. (la romani)* decemvirat, guvern al decemvirilor.
Dezennium, *-s, -ien* [-niən], *n.* deceniu.
dezent *adj.* decent, cuviincios, modest.
Dezentralisation *f. sg.* descentralizare.
dezentralisieren, *dezentralisierte, dezentralisiert, vb. (h) tr.* a descentraliza.
Dezentralisierung, *-en, f.* descentralizare; **~ des Wirtschaftssystems** descentralizarea sistemului economic.
dezentralistisch *adj.* de descentralizare.
Dezenz *f. sg.* decență, cuviință.
Dezernat, *-(e)s, -e, n.* **1.** domeniu de activitate, resort (în administrație, afaceri etc.). **2.** raport, referat asupra unui domeniu.
Dezernent, *-en, -en, m.* **1.** referent; raportor. **2.** șef al unui resort; șef administrativ.
dezernieren, *dezernierte, dezerniert. vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a hotărî. **2.** a acorda, a decerna. **3.** a stabili o competență (în mod oficial).
Dezi, *-(s), -, n. (austr., elv.)* decilitru.
Dezi|ar, *-(e)s, -e, n.* deciar, a zecea parte dintr-un ar.
Dezibel, *-s, -, n.* decibel.
dezidieren, *dezidierte, dezidiert, vb. (h) tr.* a hotărî, a decide.
dezidiert *adj. (austr.)* **1.** hotărât, decis. **2.** decisiv.
Dezigramm și **Dezigramm**, *-(e)s, -e, n.* decigram.
Deziliter și **Deziliter**, *-s, -, n. (austr. m.)* decilitru.
dezimal *adj.* zecimal.
Dezimalbruch, *-(e)s, -brüche, m.* fracție zecimală.
Dezimale, *-n, f.* zecimală.
Dezimalfuß, *-es, m. sg.* sistem zecimal.
Dezimalmaß, *-es, -e, n.* măsură zecimală.
Dezimalklassifikation *f. sg.* clasificare zecimală.
Dezimalrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul zecimal.
Dezimal|stelle, *-n, f. (mat.)* zecimală.
Dezimalsystem, *-s, -e, n.* sistem zecimal; *(mat.)* numerație zecimală.
Dezimalwaage, *-n. f.* cântar zecimal, balanță zecimală.
Dezimalzahl, *-en, f.* număr zecimal.
Dezimation, *-en, f. (ist.)* **1.** decimare, pedepsire (cu moartea) a fiecărui al zecelea om. **2.** încasare a zeciuielii.
Dezime, *-n, f. (muz.)* decimă.
Dezimeter și **Dezimeter**, *-s, -, n.* decimetru.
dezimieren, *dezimierte, dezimiert, vb. (h) tr.* **1.** a decima, a prăpădi, a nimici; a reduce mult. **2.** *(ist.)* a decima, a pedepsi (din zece în zece).
Dezimierung, *-en, f.* **1.** cauzare de pierderi mari. **2.** decimare.
Dezision, *-en, f.* **1.** decizie, hotărâre, ordonanță. **2.** decizie, vigoare, energie, hotărâre.
Dezisions|sammlung, *-en, f.* colecție de decizii (a unei instituții, a casației).
dezisiv *adj.* decisiv, hotărâtor.
dg *presc.* de la Dezigramm.
Dg *presc.* de la Dekagramm.
DGB *(presc.* de la Deutscher Gewerkschaftsbund) Uniunea Sindicatelor Germane.
dgl. *presc.* de la dergleichen.
d.Gr. *(presc.* de la der Große) cel Mare.
d.h. *(presc.* de la das heißt) adică, asta înseamnă.
d.i. *(presc.* de la das ist) adică, vasăzică, anume.
Dia, *-s, -s, n. presc.* de la Diapositiv.
Diabetes, *-, m. sg. (med.)* diabet.
Diabetiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care suferă de diabet, diabetic(ă).
diabetisch *adj. (med.)* diabetic, de diabet.
diabolisch *adj.* diabolic, drăcesc, demonic.
Diachronie [-krɔ-], *-n, f. (lingv.)* diacronie, prezentare, descriere a unei limbi din punct de vedere diacronic.
diachronisch *adj. (lingv.)* diacronic.
Diadem, *-(e)s, -e, n.* diademă.
Diagnose, *-n, f.* **1.** *(med.)* diagnoză, diagnostic; **eine ~ stellen** a pune un diagnostic. **2.** *(met.)* prognoză.
Diagnostik *f. sg. (med.)* **1.** diagnostică. **2.** diagnoză, diagnostic.
Diagnostiker, *-s, -, m. (med.)* diagnostician.
diagnostisch *adj.* diagnostic.
diagnostizieren, *diagnostizierte, diagnostiziert, vb. (h) tr. (med.)* a pune diagnoza, a stabili un diagnostic, diagnostica.
diagonal *adj.* diagonal, pieziș.
Diagonale, *-n, f.* diagonală.
Diagonalkralt, *-kräfte, f.* forță diagonală.
Diagonal|linie [-niə], *-n, f.* linie diagonală.
Diagonal|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară diagonală.
Diagonal|strecke, *-n, f. (mine)* galerie diagonală.
Diagonalverband, *-(e)s, -verbände, m.* **1.** *(constr.)* legătură în diagonală. **2.** *(mine)* bandaj diagonal.
Diagramm, *-(e)s, -e, n.* diagramă.
Diagraph, *-en, -en, m.* diagraf.
Diakon, *-s, -e* (și *-en, -en), m.* **1.** *(bis. ev.)* diacon, ajutor de preot pentru activități caritative și sociale. **2.** *(bis. cat.)* diacon, membru al clerului inferior preotului.
Diakonat, *-(e)s, -e, n.* **1.** diaconie, slujbă de diacon. **2.** reședință a diaconului.
Diakonisse, *-n, f.* diaconesă; soră de caritate.
Diakonissen|an|stalt, *-en. f.*, **Diakonissenhaus**, *-es, -häuser, n.* casă de diaconese.
Diakonissin, *-nen, f.* v. Diakonisse.
Diakonus, *-. -ne(n), m. (bis. ev.)* al doilea preot; ajutor de preot.
Diakrise, *-n, f. (med.)* **1.** diagnostic diferențial. **2.** punct culminant al unei crize.
diakritisch *adj.* diacritic, diferențial, distinctiv; *(lingv.)* **~es Zeichen** semn diacritic.
Diakustik *f. sg. (fiz.)* diacustică, partea fizicii care studiază propagarea sunetului.
Dialekt, *- (e)s, -e, m.* dialect, idiom, grai regional, local.
dialektal *adj.* dialectal.
Dialektforschung, *-en, f.* studiu al dialectelor, dialectologie.
dialektfrei *adj. (despre pronunțare)* fără accent dialectal.
Dialektik *f. sg.* **1.** *(fil.)* dialectică. **2.** *(fig.)* inventivitate, subtilitate.
Dialektiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* dialectician(ă), persoană care apucă metoda de gândire dialectică.
dialektisch *adj.* **1.** *(fil.)* dialectic, bazat pe dialectică; **~er Materialismus** materialism dialectic. **2.** *(lingv.)* referitor la dialecte; dialectal. **3.** *(fig.)* inventiv.
Dialektologie *f. sg. (lingv.)* dialectologie.
dialektologisch *adj.* dialectologic.
Dialog, *-(e)s, -e, m.* dialog.
dialogbereit *adj.* gata de a purta un dialog.
Dialogbox, *-en, f. (inform.)* boxă de dialog.
Dialogfeld, *-(e)s, -er, n. (inform.)* câmp de dialog; **das ~ abbrechen** a revoca câmpul de dialog.
Dialogfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastra de dialog.
dialogisch *adj.* în formă de dialog, de convorbire, dialogat.
dialogisieren, *dialogisierte, dialogisiert, vb. (h) tr.* a expune sub formă de dialog; a dialoga.
Dialysator, *-s, -toren, m. (fiz., chim.)* dializator, aparat pentru dialize.
Dialyse, *-n, f. (fiz., chim., med.)* dializă.
Diamant[1], *-en, -en, m.* diamant; **schwarze ~en** antracit.
Diamant[2] *f. sg. (tipogr.)* diamant (corp de literă de 4 puncte tipografice).
diamant|artig *adj.* ca diamantul, diamantin, adamantin.
Diamant|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediție diamant.
Diamantbezirk, *-(e)s, -e, m.* regiune diamantiferă.
Diamantbindung, *-en, f. (fiz.)* țesut radiar; legătură a diamantului.
Diamantbohrer, *-s, -, m.* sfredel, burghiu cu diamant.
Diamantbohrmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de sfredelit diamant. **2.** mașină de găurit cu burghiu cu diamant.
Diamantbort, *-(e)s, m. sg.* v. Diamantpulver.
diamanten *adj.* de diamant(e); *(fig.)* **~e Hochzeit** nuntă de diamant (la 60 de ani de căsătorie).
Diamantformat, *-(e)a, -e, n.* v. Diamantausgabe.
diamantförmig *adj.* în formă de diamant, ca diamantul.
Diamantgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate pentru cântărirea pietrelor prețioase, carat.
Diamantgrube, *-n, f.* mină de diamante.
diamant|haltig *adj.* diamantifer, care conține diamante.
Diamant|händler, *-s, -, m.* negustor de diamante.
Diamantkrone, *-n, f. (tehn.)* coroană, freză (de carotat, de perforat) cu diamant.
Diamantpulver [-fe și -və], *-s, -. n.* praf de diamant.
Diamantring, *-(e)s, -e, m.* inel cu diamante.
Diamantschleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de diamante.
Diamantschliff, *-(e)s, -e, -m.* șlefuire a diamantului.
Diamantschneider, *-s, -, m.* v. Diamantschleifer.
Diamantschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie cu diamante.
Diamantschrift *f. sg.* v. Diamant[2].
Diamant|spalter, *-s, -, m.* clivor de diamante.
Diamant|staub, *-(e)s, m. sg.* pulbere de diamante.
Diamant|zieh|stein, *-(e)s, -e, m.* filieră de trefilare de diamant.
Diameter, *-s, -, m.* diametru.
diametral *adj.* diametral *(fig., adverbial)* **~ entgegengesetzt** diametral opus.
Diandrie, *-n* [-dri:ən], *f. (bot.)* diandrie (clasă de plante cu două stamine).
Dianenpriesterin, *-nen, f.* preoteasă a zeiței Diana.
Diano|etik *f. sg. (fil.)* știință despre gândire.
Diapason, *-s, -s* (și *-e), m.* (și *n.)* **1.** *(muz.)* diapazon. **2.** *(fig.)* nivel, treaptă.
diaphan [-fa:n] *adj.* diafan, transparent.
Diaphanbild, *-(e)s, -er, n.*, **Diaphanie**, *-n* [-i:ən] *f.* tablou transparent (care se atârnă de ferestre).
Diaphanität *f. sg.* calitate de a fi diafan.
Diaphonie, *-n* [-i:ən], *f.* disonanță (în muzica antică).
diaphoretisch *adj.* **1.** diaforetic, care separă. **2.** *(med.)* care produce transpirație, sudație.
Diaphragma, *-s, -men, n.* diafragmă.
Diapositiv, *-s, -e* [-və], *n.* diapozitiv.
Diärese, *-n*, **Diäresis**, *-resen, f.* **1.** *(fon.)* diereză. **2.** *(metr.)* suprapunere a piciorului unui vers cu sfârșitul unui cuvânt.
Diarium, *-s. -rien* [-riən], *n.* **1.** jurnal (personal), notițe zilnice. **2.** ciornă.
Diarrhö [-'rø:], *-n, f. (med.)* diaree.
Diaskop, *-s, -e, n.* diascop.
Diaskopie, *-n, f.* diascopie.
Diaspor, *-s, n. sg. (mineral.)* diaspor.
Diaspora *f. sg.* diaspora; **Christen in der ~** creștini trăind risipiți printre păgâni.
Diastase, *-n, f. (chim., med.)* diastază.
Di|astole, *-stolen, f. (med.)* diastolă.
di|ät *adj.* dietetic; de regim; **er lebt ~** ține regim.
Di|ät, *-en, f.* **1.** *sg.* dietă, regim alimentar special; **~ halten** a ține regim; **auf ~ umstellen** a pune la regim. **2.** *pl.* diurnă; **~en beziehen** a primi diurnă.
Diätar, *-s, -e, m.* funcționar, muncitor auxiliar; muncitor, funcționar plătit cu diurnă.
diätarisch *adj.* auxiliar, cu diurnă.
Di|ätenbewilligung, *-en, f.* acordare de diurne.
Diätetik *f. sg. (med.)* dietetică, știința dieteticii.
diätetisch *adj.* dietetic, de regim.
Diätfehler, *-s, -, m.* abatere de la dietă, de la regimul prescris; greșeală de prescripție dietetică.
diatherman *adj.* diaterman, care lasă să treacă căldura.
Diathermie, *f. sg. (med.)* diatermic.

Diathẹse, *-n, f. (med.)* diateză, predispoziție la boală.
Diätküche, *-n, f.* **1.** bucătărie dietetică. **2.** alimentație dietetică.
Diätkur, *-en, f.* dietă, tratament prin cură dietetică, cură de regim; regim dietetic.
Diatomẹen [-me:ən], *pl. (bot.)* diatomee, alge brune sau galbene unicelulare *(Diatomeae).*
Diatomẹe-Erde *f. sg.* pământ de diatomee, pământel.
Diatọnik *f. sg. (muz.)* diatonie.
diatọnisch *adj. (muz.)* diatonic.
Diatrịbe, *-n, f.* **1.** disertație, tratat științific. **2.** critică răutăcioasă, pamflet, pamflet injurios, diatribă.
Dịbbelmaschine, *-n, f.* semănătoare în cuiburi.
dịbbeln, *dibbelte, gedibbelt (ich dibb(e)le) vb. (h) tr.* a semăna în cuiburi.
Dịbbelsaat, *-en, f.* semănătură în cuiburi.
dịbbern, *dibberte, gedibbert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a vorbi încet și cu insistență; a șopti. **2.** a se gândi, a medita.
dịch *(ac. sg.* de la *pron. pers.* du) pe tine, te; **ich sehe ~** te văd.
Dichotomie [-ço-] *f. sg.* dihotomie; bifurcare.
dịcht I. *adj.* **1.** des, dens, compact, gros; **ein ~er Nebel** o ceață deasă; **ein ~er Wald** o pădure deasă, stufoasă; **ein ~er Bart** o barbă deasă; **im ~esten Kugelregen** în cea mai intensă ploaie de gloanțe; **~er Verkehr** circulație intensă; **ein ~es Programm** un program compact, fără pauze. **2.** îndesat, etanș, impermeabil; **~ machen a)** a face impermeabil; **b)** a etanșa; **der Stoff ist ~** stofa este impermeabilă; **der Kessel hält nicht mehr ~** cazanul curge; *(fig.)* **er hält ~** este tăcut. **II.** *adv.* **1.** *(și cu sens de superlativ)* prea, foarte; **~ behaart** păros, bărbos; **~ gedrängt** tixit, strâns de tot; **sich um jn. ~ scharen** a se strânge ciucure, roi în jurul cuiva; *(despre haine)* **~ anliegen** a se lipi de corp. **2.** *(an, bei, neben, vor* cu *dat.)* foarte aproape de...; **~ bei der Schule** foarte aproape de școală, chiar lângă școală; **wir sind ~ dabei** suntem aproape de tot; **~ aneinander** strâns unul lângă altul; **~ hinter jm. her sein** a urmări pe cineva, a se ține scai de cineva.
Dịcht|art, *-en, f.* v. Dichtungsart.
dịcht be|haut *adj.* cu multe construcții, fără locuri virane.
dịcht behaart *adj.* păros, bărbos.
dịcht belaubt *adj.* stufos, bogat în frunze.
dịcht besẹtzt *adj.* plin, aglomerat; **ein ~es Lokal** un local plin, cu toate mesele ocupate.
dịcht besiedelt, dịchtbevọlkert *adj.* cu populație densă.
dịcht bewachsen *adj.* crescut des, acoperit.
dịchtbüschig *adj.* stufos.
Dịchte, *-n, f.* **1.** densitate; greutate specifică. **2.** desime, soliditate, masivitate. **3.** impermeabilitate, etanșeitate.
Dịchtelei, *-en, f. (peior.)* poezie, versificare proastă.
dịchteln, *dichtelte, gedichtelt (ich dicht(e)le) vb. (h) tr. (peior.)* a compune versuri proaste.
Dịchte|messer, *-s, -, m.* densimetru.
dịchten[1], *dichtete, gedichtet (du dichtest, er dichtet) vb. (h) tr. (tehn.)* a etanșa, a îndesa.
dịchten[2], *dichtete, gedichtet (du dichtest, er dichtet) vb. (h) tr.* și *intr.* **I.** a scrie versuri. **2.** *(fig.)* a inventa, a născoci. **3.** a medita; **auf etwas ~ und trachten** a medita, a se gândi mult la ceva.
Dịchten, *-s, n. sg.* **1.** compunere de versuri. **2.** *(fig.)* născocire; **das ~ und Trachten** gândurile și dorințele; visurile, năzuințele.
Dịchter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* poet(ă).
Dịchter|ader, *-n, f.* vână poetică.
Dịchter|art *f. sg. (în expr.)* **nach ~** după obiceiul poeților.
Dịchterberuf, *-(e)s, -e, m.* meserie, profesiune de poet, de scriitor; **er übt den ~ aus** e scriitor, se ocupă de poezie.
Dịchterei, *-en, f.* v. Dichtelei.
Dịchterfeuer, *-s, -, n.* vervă poetică.
Dịchterflug, *-(e)s, m. sg.* inspirație poetică.
Dịchterfürst, *-en, -en, m.* prinț al poeților, cel mai de seamă poet.
Dịchtergabe *f. sg.* talent poetic.
Dịchtergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit poetic.
dịchterisch *adj.* poetic; **~er Ausdruck** expresie poetică; **~e Freiheit** licență poetică; **~e Ader** vână poetică.
Dịchter-Komponịst, *-en, -en, m.* poet-compozitor.
Dịchterkönig, *-s, -e, m.* rege al poeților.
Dịchterkreis, *-es, -e, m.* cerc, grup de poeți.
Dịchterkrone, *-n, f.* cunună de lauri, glorie poetică.
Dịchterleben, *-s, -, n.* viață de poet.
Dịchterlein, *-s, -, n.*, **Dịchterling**, *-s, -e, m. (peior.)* poetastru, poet fără talent.
Dịchterlesung, *-en, f.* lectură (a autorului) din opera proprie.
Dịchterlos, *-es, -e, n.* soartă de poet.
dịchtern, *dichterte, gedichtert vb. (h) tr.* **1.** v. dichteln. **2.** a inventa, a născoci; a urzi, a țese.
Dịchternatur, *-en, f.* fire poetică; **er ist eine ~** are înclinații poetice, e poet.
Dịchterquelle, *-n, f.* Hipocren, fântâna muzelor (pe muntele Helicon).
Dịchter|ross, *-es, n. sg.* Pegas, cal înaripat.
Dịchterschule, *-n, f.* școală, grupare de poeți.
Dịchterseele, *-n, f.* suflet poetic.
Dịchter|sprache, *-n, f.* limbaj, stil poetic.
Dịchtertum, *-s, n. sg.* caracter, fel deosebit al poetului, specific al poetului.
Dịchterver|ehrung, *-en, f.* cinstire a poetului, respect față de poet.
Dịchterwerk, *-(e)s, -e, n.* operă poetică.
Dịchterwort, *-(e)s, -e, n.* expresie poetică.
dịcht gedrängt *adj.* îndesat, înghesuit, strâns, tixit.
dịcht gefüllt *adj.* umplut complet, până la refuz, burdușit.
dịcht geschlọssen *adj.* închis etanș.
dịcht gewẹbt *adj.* țesut des.
dịcht|halten, *hielt dicht, dichtgehalten (du hältst dicht, er hält dicht), vb. (h) intr.* **1.** a fi impermeabil, etanș. **2.** *(fam.)* a tăcea din gură, a ține secretul, a fi discret.
Dịcht|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de calfataj.
Dịcht|heit, **Dịchtigkeit** *f. sg.* densitate.
Dịchtigkeitsmesser, *-s, -, m.* densimetru.
Dịchtkunst *f. sg.* artă poetică.
dịchtlaubig *adj.* cu ramuri dese, cu frunziș des, bogat.
dịchtmachen, *machte dicht, dichtgemacht, vb. (h) intr. (fam.)* a închide; **den Laden ~** a închide prăvălia.
dịchtmaschig *adj.* (despre tricotaje) des.
Dịchtring, *-(e)s, -e, m.* v. Dichtungsring.
Dịchtung[1], *-en, f.* **1.** *(tehn.)* garnitură de etanșare. **2.** *(hidr.)* etanșare; impermeabilizare.
Dịchtung[2], *-en, f.* **1.** poezie, poemă, creație poetică. **2.** literatură; creație literară. **3.** ficțiune, născocire.
Dịchtungs|art, *-en, f.* gen poetic; fel al unei opere poetice, specific al creației poetice.
Dịchtungsform, *-en, f.* gen literar.
Dịchtungsgabe, *-n, f.* talent poetic.
Dịchtungsgattung, *-en, f.* gen literar.
Dịchtungsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (tehn.)* material de etanșare.
Dịchtungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanșare, presgarnitură.
Dịchtungs|scheibe, *-n, f. (tehn.)* rondelă de etanșare.
Dịchtungsver|hältnis, *-ses, -se, n. (tehn.)* raport de compresiune.
dịcht verwachsen *adj.* crescut strâns împreună.
Dịchtwerg, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* câlți de etanșare.
Dịchtwerk, *-(e)s, -e, n.* operă poetică.
dịck *adj.* **1.** gros, voluminos; **ein ~es Buch** o carte groasă; **ein ~es Brett** o scândură groasă; **ein(en) Meter ~** gros de un metru; **~er machen** a îngroșa; *(fig.)* **ein ~es Fell** sau **eine ~e Haut haben** a avea obrazul gros, a fi nesimțit; *(fig.)* **einen ~en Kopf haben a)** a fi încăpățânat; **b)** a fi îngrijorat. **2.** gras, corpolent, îndesat; **ein ~er Mann** un om gras; **ein ~er Bauch** o burtă mare; **~ und fett werden** a se îngrășa (foarte mult), a se rotunji; *(fam.)* a lua proporții; **~er werden** a se îngrășa; *(fam.)* **sich ~ und fett essen** a se îndopa; *(fam.)* **(sich) mit etwas ~ tun** a se făli cu ceva. **3.** umflat; **eine ~e Backe** obraz umflat, falcă umflată; **~e (sau ~ geweinte) Augen haben** a avea ochi umflați (de plâns). **4.** *(pop.)* gravidă, însărcinată; **eine Frau ~ machen** a lăsa o femeie însărcinată. **5.** des, consistent; dens; **~er Nebel** ceață deasă; **~es Haar** păr des; **~e Luft a)** aer greu; **b)** *(fig.)* situație critică; atmosferă încărcată; **im ~sten Wald** în desișul codrilor, în mijlocul pădurii. **6.** *(despre lichide)* gros, închegat; **~e Milch** lapte covăsit; **~es Öl** ulei văscos; **~ werden** a se închega, a se îngroșa; *(substantivat)* **das Dicke des Weines** drojdia vinului. **7.** *(fig., în expr.)* **etwas ~ haben** a fi sătul de ceva; *(fam.)* **es nicht so ~ haben** a nu avea prea mulți bani; **~e Freunde** prieteni la toartă; **das Deutsche sitzt bei ihm nicht so ~** nu e tocmai tare la (limba) germană; **er hat es ~ hinter den Ohren** e tare șiret; *(fig.)* **durch ~ und dünn gehen** a nu se da înapoi de la nimic; *(fam.)* **den ~en Wilhelm spielen** a face pe grozavul; *(fam.)* **der hat eine ~e Brieftasche** e plin de bani; **das ~e Ende kommt noch a)** să aștептăm sfârșitul; **b)** partea neplăcută abia acum urmează; *(mil., fam.)* **~e Brocken** obuze grele; *(fam.)* **das ist ein ~er Brocken** e o treabă grea, un obstacol greu de trecut.
dịck|ad(e)rig *adj.* cu vine (sau nervuri) groase; **~e Blätter** frunze cn nervuri groase.
dịck|armig *adj.* cu brațe groase.
dịck|arschig, dịck|ärschig *adj.* cu fundul mare.
dịckbackig *adj.* cu obraji bucălați, bucălat.
Dịckbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam.)* burtos, om cu burtă mare.
dịckbauchig, dịckbäuchig *adj.* cu burtă mare, burtos; **eine ~e Flasche** o sticlă pântecoasă.
Dịckbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** pulpă de porc. **2.** *(pop.)* persoană cu picioare groase.
dịckbeinig *adj.* cu picioare groase.
dịck belaubt *adj.* stufos, cu frunziș bogat, des.
dịck be|ständen *adj.* acoperit des; **Hügel mit Bäumen ~** dealuri împădurite.
dịck besucht *adj.* v. dicht besetzt.
dịck bewachsen *adj. (despre pământ, dealuri etc.)* acoperit des; **mit Gras ~** acoperit de iarbă deasă.
Dịckblatt, *-(e)s, -blütter, n. (bot.)* bractee.
dịckblätterig *adj. (bot.)* cu frunze cărnoase, groase.
dịckblutig *adj.* cu sânge vâscos, gros.
dịckbusig *adj.* cu piept plin, mare.
Dịckdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* intestin gros, colon.
dịckdrüsig *adj.* cu ganglioni măriți, umflați, tumefiați.
Dịcke[1] *f. sg.* **1.** grosime. **2.** corpolență. **3.** *(fiz.)* consistență, viscozitate.
Dịcke[2], *-n, -n (ein Dicker) m.* și *f.* gras(ă), grăsun(ă).
dịcke *adv. (fam., în expr.)* **~ satt sein** a fi sătul până-n gât; **~ tun** a face pe grozavul.
dịcken, *dickte, gedickt, vb. (h) tr.* a îngroșa, a face mai consistent; **die Suppe ~** a îngroșa supa.
Dịckenwachs|tum, *-(e)s, n. sg.* creștere în grosime, îngroșare.
Dịckerchen, *-s, -, n. (fam.)* **1.** (copil) grăsuț; buflea, buflei. **2.** grăsan.
dịckfellig *adj.* **1.** cu blana groasă. **2.** *(fig., fam.)* cu obrazul gros, nesimțit.
Dịckfelligkeit *f. sg.* nesimțire.
dịckfleischig *adj.* cărnos.
dịckflüssig *adj. (despre lichide)* gros, vâscos.
Dịckfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* corlă, pescar *(Oedicnemus crepitans).*
dịckfüßig *adj.* cu picioare groase.
dịckfüttern, *fütterte dick, dickgefüttert, vb. (h) tr.* a îngrășa.
Dịckhäuter, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* pahiderm *(Pachydermata, Multungula).* **2.** *(fig.)* om nesimțit; om greoi, neîndemânatic, grosolan.
dịckhäutig *adj.* **1.** cu piele groasă, pahiderm. **2.** *(fig.)* nesimțit; greoi, grosolan.
Dịckhornschaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie sălbatică din America *(Ovis canadensis).*
dịckhülsig *adj. (bot.)* cu pojghiță, coajă groasă.
Dịckicht, *-(e)s, -e, n.* desiș, hățiș.
Dịck|kopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** om încăpățânat; capsoman. **2.** *(iht.)* albișoară *(Cyprinus alburnus).* **3.** *(iht.)* chefal *(Squalius cephalus).*

dick|köpfig *adj.* **1.** cu cap gros. **2.** *(fig.)* tare de cap; încăpățânat.
Dick|köpfigkeit *f. sg.* încăpățânare.
dicklaubig *adj.* stufos, cu frunziș bogat, des.
dickleibig *adj.* gras, burtos, corpolent; gros, voluminos; **ein ~es Buch** o carte groasă.
Dickleibigkeit *f. sg.* corpolență.
dicklich *adj. (fam.)* grăsuț, plinuț, plin.
dicklippig *adj.* buzat, cu buze groase.
dickmachen, *machte dick, dickgemacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se făli, a se umfla în pene.
Dickmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* (om) buzat.
Dickmilch *f. sg.* lapte închegat, covăsit.
dicknäsig *adj.* **1.** cu nas gros. **2.** *(fig.)* îngâmfat.
Dicknuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună turcească *(Corylus colurna).*
Dickrübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă furajeră *(Beta vulgaris).*
dickschalig *adj. (bot.)* cu coajă groasă.
Dickschädel, *-s, -, m.* v. Dickkopf **(1).**
dickschäd(e)lig *adj.* încăpățânat.
Dickschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* botgros *(Coccothraustes vulgaris).*
Dickschnabel|sittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal cu bot gros *(Bolborhynchus).*
dickschotig *adj. (bot.)* cu păstaia groasă.
Dicksein, *-s, n. sg.* corpolență, grăsime.
dickstämmig *adj.* cu tulpină groasă.
Dickte, *-n, f.* **1.** v. Dicke[1] **(1, 2). 2.** *(tipogr.)* lățime a literei.
Dicktuch, *-(e)s, -tücher, n.* stofă moale de lână, flanelă.
Dicktuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* lăudăros(-oasă), fanfaron(-oană).
Dicktuerei *f. sg. (fam.)* lăudăroșenie, fanfaronadă.
dicktuerisch *adj. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
dicktun, *tat dick, dickgetan, vb. (h) intr.* și *refl. (fam.)* a (se) lăuda, a face pe grozavul.
Dickung, *-en, f. (forest.)* pădure tânără și deasă.
Dickverdiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care câștigă peste măsură; profitor.
dickwandig *adj.* cu perete gros.
Dickwanst, *-(e)s, -wänste, m. (fam.)* om cu burtă mare, burtos, pântecos.
dickwanstig *adj.* burtos, pântecos.
Dickwerden, *-s, n. sg.* **1.** îngroșare. **2.** îngrășare.
dickwollig, *adj.* cu lână groasă, deasă.
Didaktik, *-en, f.* **1.** didactică. **2.** literatură didactică.
Didaktiker, *-s, -, m.* **1.** didactician, persoană care se ocupă cu didactica. **2.** poet didactic.
didaktisch *adj.* didactic, de învățătură.
Didaskalien [-liən] *pl.* didascalii.
dideldum, **dideldumdei** *interj. (imitația unor melodii vesele)* hopa, țopa!
Diduktion, *-en, f.* **1.** dilatare, întindere. **2.** divizare.
die I. *art. hot.* **1.** *f. sg.* **~ Frau** femeia. **2.** *m. f. n. pl.* **~ Kinder** copiii. **II.** *pron. dem.* **1.** *f. sg.* aceasta; aceea, ceea. **2.** *m. f. n. pl.* aceștia, acestea; aceia, acelea, ceia, celea. **III.** *pron. rel. f. sg.* și *m. f. n. pl.* care; ce; **die Leute, ~ hier waren** oamenii care au fost aici.
Dieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** hoț, pungaș; **ein ~! haltet den ~!** săriți! hoții! **2.** lăstar parazit.
dieben, *diebte, gediebt, vb. (h) tr.* a fura, a tâlhări; a bracona.
Dieberei, *-en, f.* hoție, pungășie; braconaj.
Dieb(e)s|apfel, *-s, -äpfel, m.* căluș (de pus în gură).
Diebesbande, *-n,* **Diebesbrut**, *-en, f.* bandă de hoți.
Diebesbeute *f. sg.* obiecte, lucruri dobândite prin furt.
diebesfest *adj.* v. diebessicher.
Dieb(e)sfalle, *-n, f.* sistem de alarmă contra furtului.
Diebesfinger *m. pl.* **1.** *(în superstiții)* deget de spânzurat. **2.** *(în expr.)* **~ haben** a fi hoț, a fi lung de mână.
Diebesgeschichte, *-n, f.* poveste cu tâlhari, cu bandiți.
Diebesgeschmeiß, *-es, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebesgesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră de pungaș.
Dieb(e)sgesindel, *-s, n. sg.* neam de pungași, hoți.
Diebesglück, *-(e)s, n. sg.* noroc nemeritat, noroc porcesc.
Diebesgriff, *-(e)s, -e, m.* apucătură de pungaș.
Diebesgut, *-(e)s, -güter, n.* bun, obiect, lucru furat.
Dieb(e)shaken, *-s, -, m.* șperaclu.
Diebeshandwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de hoț.
Diebeshehler, *-s, -, m.* tăinuitor de hoți; tăinuitor de lucruri furate.
Diebeshelfer, *-s, -, m.* complice (la hoție).
Diebesherberge, **Diebeshöhle**, *-n, f.* speluncă de hoți, cuib de hoți, adăpost pentru hoți.
Diebes|inseln *pl. (geogr.)* Insulele Hoților, Insulele Mariane (în Oceanul Pacific).
Diebeslaterne, *-n, f.* felinar de hoți, lanternă camuflată.
Diebesnest, *-(e)s, -er, n.* v. Diebeshöhle.
Diebes|pack, *-s, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebes|schlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă, șperaclu.
diebes|sicher *adj.* sigur contra hoților; **~er Geldschrank** casă de bani care nu poate fi spartă de hoți.
Diebes|sprache, *-n, f.* argou al pungașilor.
Diebes|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură dată de hoți, hoție.
Diebes|tour [-tu:ɐ], *-en, f.* acțiune hoțească, furt, spargere.
Diebesvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Diebesgesindel.
Diebeswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă folosită de hoți, de spărgători.
Diebeszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Diebestour.
Diebin, *-nen, f.* hoață, pungășoaică.
diebisch I. *adj.* hoț, hoțesc, de hoț, ascuns; necinstit; **die ~e Elster** coțofana hoață. **II.** *adv.* **1.** hoțește, pe ascuns. **2.** *(fam.)* foarte mult, grozav; **sich ~ freuen** a se bucura grozav, a avea o bucurie foarte mare.
Diebsgeselle, *-n, -n, m.* complice la hoție.
Dieb|stahl, *- (e)s, -stähle, m.* furt, hoție; **einen ~ begehen** a comite un furt; **~ mit Einbruch** furt cu efracție; *(fig.)* **literarischer ~** plagiat literar.
Diebstahlversicherung, *-en, f.* asigurare contra furtului.
diejenige *pron. dem. f.* v. derjenige.
Diele, *-n, f.* **1.** scândură de dușumea; blană. **2.** pardoseală, dușumea. **3.** intrare, vestibul; tindă, hol. **4.** sală, ring de dans (într-un restaurant). **5.** plafon, tavan, **6.** arie (de treierat).
Di|elektrikum, *-s, -ken* (și *-ka), n. (fiz.)* substanță dielectrică, dielectric, izolant.
di|elektrisch *adj. (electr.)* dielectric.
Di|elektrizitätskonstante, *-n, f. (electr.)* constantă dielectrică, permitivitate.
dielen, *dielte, gedielt, vb. (h) tr.* a podi, a pardosi, a așeza dușumele.
Dielenbohner, *-s, -, m.* lustruitor de dușumele, de parchete.
Dielenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de dușumea.
Dielenfußboden, *-s, -böden, m.* pardoseală de scânduri, dușumea.
Dielenlager, *-s, -, n.* grindă mică (pe care se bate dușumeaua).
Dielenverlegung, *-en, f.* așezare a pardoselii de scândură.
Dielenwerk, *-(e)s, n. sg.*, **Dielung**, *-en, f.* **1.** podire. pardosire, așezare a dușumelelor. **2.** dușumea, pardoseală. **3.** *(constr.)* căptușeală.
Dielwand, *-wände, f.* perete despărțitor.
Dieme, *-n. f.*, **Diemen**, *-s, -, m.* **1.** șiră, claie (de fân etc.). **2.** șopron; hambar.
diemen, *diemte, gediemt, vb. (h) tr.* **1.** a face șiră, claie, a clăi. **2.** a băga în hambar.
dienen, *diente, gedient, vb. (h) intr.* **1.** a servi, a sluji, a face serviciu (în calitate de...); **beim Militär ~** a face serviciul militar; **bei der Kavallerie ~** a-și face serviciul militar la cavalerie; **seit zwanzig Jahren ~** a avea douăzeci de ani de serviciu; **bei jm. ~** a fi în serviciul cuiva; **niemand kann zwei Herren ~** nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; **von der Picke auf ~** a trece prin toate gradele, a porni de jos; **dem Staate ~** a servi statul. **2.** a servi, a sluji, a folosi (la ceva); **zu etwas ~** a servi la ceva; **das dient zu deinem Vorteile** aceasta este în avantajul tău. **3.** a servi, a ajuta, a face servicii; a fi serviabil; **womit kann ich Ihnen ~?** cu ce vă pot servi? **kann ich Ihnen damit ~?** vă pot folosi cu asta la ceva? **damit ist mir nicht gedient** cu asta n-am făcut nimic, asta nu mă ajută la nimic; *(fam.)* asta nu-mi ține de cald; **jm. mit seiner Börse ~** a ajuta pe cineva cu bani; **zu ~!** la ordin! să trăiți! **4.** *(fam.)* a răspunde; **ich werde ihm gehörig (darauf) ~** am să-i răspund cum trebuie, cum merită, am să i-o spun pe șleau.
Diener, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* servitor; slugă, argat; lacheu; **alter, treuer ~** servitor bătrân, credincios. **2.** *(fig.)* servitor, slujitor; **~ des göttlichen Wortes** preot; **~ der Götzen** idolatru; *(fam.)* **gegen jn. den gehorsamen ~ machen** a se umili față de cineva; **Ihr ~** sau **gehorsamer ~** sluga d-tale. **3.** reverență, plecăciune, închinăciune; **jm. einen ~ machen** a face cuiva o plecăciune, a se închina înaintea cuiva; **gehorsamster ~** sluga dv. prea plecată, plecăciunile mele. **4.** *(în expr.)* **stummer ~** măsuță de servit, servantă.
Diener|anzug, *-(e)s, -züge, m. (înv.)* livrea (de lacheu).
Dienerbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră a trăsurii.
Dienerei, *-en, f.* **1.** *(peior.)* servitorime, slugi. **2.** servilism, supunere; slugărnicie; plecăciuni slugarnice.
Dienergefolge, *-s, n. sg. (înv.)* suită de servitori; slujitori, slugărime; argățime.
dienerhaft *adj.* de servitor, de slugă.
Diener|haftigkeit *f. sg.* slugărnicie, servilitate.
Diener|heer, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Dienergefolge.
Dienerin, *-nen, f.* servitoare, fată în casă.
dienerisch *adj.* servil, slugarnic.
Dienerkleid, *-(e)s, -er, n. (înv.)* haine de servitor, livrea, uniformă de lacheu.
dienern, *dienerte, gedienert, vb. (h) intr. (peior.)* a saluta foarte reverențios, a se închina față de cineva; a se comporta slugarnic.
Dienerschaft *f. sg.* servitorime, slugi (ale unui stăpân), personal de serviciu.
Dienerschar, *-en, f. (înv.)* servitorime, personal de serviciu.
Dienersitz, *-es, -e, m.* v. Dienerbock.
Dienertracht, *-en, f. (înv.)* livrea.
Dienertross, *-es, -e, m.* v. Dienergefolge.
dienlich *adj.* folositor, de ajutor; **der Gesundheit ~** folositor sănătății, salutar; **für ~ erachten** a găsi că e de folos; **~ zu etwas, einer Sache ~ sein** a fi de folos, a fi de ajutor, a servi (la ceva).
Dienlichkeit, *-en, f.* folos.
diensam *adj. (înv.)* v. dienlich.
Dienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu, slujbă, post; **außer ~ a)** scos din funcțiune; **b)** în retragere, ieșit la pensie; **~ haben** a fi de serviciu; **öffentlicher ~** serviciu public: **in ~ treten** a intra în serviciu; **außer ~ sein a)** a fi liber, a nu fi de serviciu; **b)** a fi fără serviciu; **~ bei der Fahne** serviciu militar (activ); **vom ~ nach Hause kommen** a veni acasă de la serviciu; **Offizier vom ~** ofițer de serviciu; **zum ~ fahren** a pleca la serviciu; **zu ~en** la dispoziție; *(fam.)* **jm. auf den ~ passen** a se ține scai de cineva, a supraveghea pe cineva de aproape. **2.** serviciu; favoare; **jm. einen ~ erweisen** (sau **leisten**) a face (a presta) cuiva un serviciu; **zu ~en stehen** a sta la dispoziție; **was steht ihnen zu ~en?** cu ce vă pot servi? **~ am Kunden** buna servire a clientului; **gute ~e tun** a aduce servicii. **3.** *(bis.)* slujbă religioasă. **4.** *(constr.)* montant, pop.
Dienst|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment de serviciu.
Dienst|abzeichen, *-s, -, n.* insignă, simbol de serviciu; însemn al gradului.
Dienst|adel, *-s, m. sg.* nobilime dregătorească.
Dienst|adjustierung, *-en, f.* costum, uniformă de serviciu.
Dienstag, *-(e)s, -e, m.* marți; **des ~s, an ~en** în fiecare marți, marțea; **~(s) abends** (sau **am ~ Abend**) marți seara.
dienstäglich *adj.* de fiecare marți.
dienstags *adv.* în fiecare marți, marțea.
Dienst|alter, *-s, n. sg.* **1.** vechime în serviciu, stagiu. **2.** *(mil.)* vârstă de recrutare.
Dienst|ältere, *-n, -n (ein Dienstälterer), m.* mai bătrân în rang.
Dienst|alter|stufe, *-n, f.* gradație de vechime.
Dienst|alterzulage, *-n, f.* supliment, spor de vechime (la salariu).
Dienst|älteste, *-n, -n (ein Dienstältester), m.* cel mai bătrân în rang, senior.
Dienst|an|erbietung, *-en, f.*, **Dienst|angebot**, *-es, -e, n.* oferta de serviciu.
Dienst|angelegenheit, *-en, f.* afacere, chestiune de serviciu.
Dienst|antritt, *-(e)s, -e, m.* intrare în serviciu, preluare a serviciului.

Dienst|anweisung, *-en, f.* instrucțiune, regulament de serviciu.
Dienst|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* ținută, uniformă de serviciu, de fiecare zi.
Dienst|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină de serviciu; misiune în cadrul serviciului.
Dienst|ausgabe, *-n, f. (mil.)* ordin de zi.
Dienst|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație de serviciu.
Dienst|auszeichnung, *-en, f.* medalie, insignă (pentru merite deosebite în cadrul serviciului).
Dienst|auto, *-s, -s, n.* mașină (camion sau automobil) de serviciu.
dienstbar *adj.* **1.** supus, obligat să servească; **~ machen** a supune; *(fam., glumeț)* **~er Geist** servitor. **2.** îndatoritor, serviabil.
Dienst|barkeit *f. sg.* **1.** supunere, obligație de a servi. **2.** serviabilitate. **3.** *(jur.)* servitute.
Dienstbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de serviciu.
dienstbeflissen *adj.* **1.** zelos în serviciu. **2.** gata să servească, să ajute, serviabil.
Dienstbeflissenheit *f. sg.* zel, grabă de a servi, serviabilitate.
Dienstbe|hörde, *-n, f.* instanță superioară, for superior (pe linie de serviciu).
dienstberechtigt *adj.* îndreptățit la serviciu.
Dienstbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) sferă de activitate (în cadrul serviciului).
dienstbereit *adj.* gata de a servi: **~e Apotheke** farmacie de serviciu.
Dienstbereitschaft *f. sg.* **1.** serviabilitate. **2.** faptul de a fi de serviciu; **der Arzt hat heute ~ in der Poliklinik** medicul este astăzi de serviciu la policlinică.
Dienstbe|sprechung, *-en, f.* ședință (de lucru) în cadrul serviciului.
Dienstbetrieb, *-(e)s, -e, m.* ordine internă în serviciu (la instituții, în producție).
Dienstbezeichnung, *-en, f.* denumire a funcției (unei persoane) în cadrul serviciului.
Dienstbezüge *pl.* salariu, remunerație.
Dienstbote, *-n, -n, m.* servitor.
Dienstbotentreppe, *-n, f.* scară de serviciu.
Dienstbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de muncă; carnet de serviciu. **2.** *(înv.)* carte de însemnări (în care stăpânul caracterizează activitatea slugii).
Dienstcoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Dienstabteil.
Dienst|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ prestat la intrarea în serviciu; **etwas auf seinen ~ nehmen** a răspunde pentru ceva, a lua ceva pe răspunderea sa.
Dienst|eifer, *-s, m. sg.* **1.** zel în serviciu. **2.** grabă de a servi, serviabilitate.
dienst|eifrig *adj.* **1.** zelos în serviciu, sârguitor. **2.** serviabil.
Dienst|einkommen, *-s, n. sg.* remunerație, leafă, salariu, venit.
Dienst|ent|hebung, *-en, f.* suspendare din serviciu.
Dienst|entlassung, *-en, f.* concediere, licențiere din serviciu.
dienst|erfahren *adj.* cu experiență, versat, iscusit, expert în serviciu.
dienst|ergeben *adj.* devotat, zelos în serviciu.
Dienst|ergebenheit *f. sg.* devotament, zel în serviciu.
Dienstfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Dienstbereich.
dienstfähig *adj.* capabil de a face serviciu; *(mil.)* apt pentru serviciu.
Dienst|fahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* grafic al circulației trenurilor, autobuzelor.
Dienstfahrt, *-en, f.* călătorie, deplasare în interes de serviciu.
dienstfertig *adj.* gata de a servi, serviabil.
Dienstfertigkeit *f. sg.* grabă de a servi, serviabilitate.
dienstfrei *adj.* liber, scutit de serviciu.
Dienstfreudigkeit *f. sg.* v. Dienstfertigkeit.
Dienstfuhre, *-n, f. (înv.)* căruță de serviciu; cărăușie de clacă.
dienstführend *adj.* de serviciu, de jurnă.
Dienstführende, *-n, -n (ein Dienstführender), m. (mil.)* șef de serviciu.
Dienstgang, *-(e)s, -gänge, m.* deplasare în localitate în interes de serviciu.
Dienstgebäude, *-s, -, n.* clădire în care se află birourile, administrația; sediu al serviciului, oficiului, administrației, instituției.
Dienstgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* v. Arbeitgeber.
dienstgefällig *adj.* îndatoritor, serviabil.
Dienstgefälligkeit, *-en, f.* v. Dienstfertigkeit.
Dienstge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de serviciu, secret profesional.
Dienstge|horsam, *-s, m. sg.* **1.** subordonare, ascultare de ordinele superiorilor. **2.** disciplină.
Dienstge|spräch, *-(e)s, -e, n.* **1.** discuție (pe teme) de serviciu. **2.** convorbire (la telefon) în interes de serviciu.
Dienstgesuch, *-(e)s, -e, n.* **1.** cerere, petiție oficială. **2.** cerere pentru angajare în serviciu.
Dienstgewalt *f. sg. (jur.)* autoritate, putere pe care o conferă serviciul, funcția.
Dienstgewehr, *-(e)s, -e, n. (mil.)* pușcă în dotare.
Dienstgrad, *-(e)s, -e, m.* grad în serviciu, rang.
Dienst habend *adj.* de serviciu; *(mil.)* **~er Offizier** ofițer de serviciu; **~er Arzt** medic de gardă.
Dienst|habende, *-n, -n (ein Diensthabender), m.* persoană care este de serviciu; *(mil.)* ofițer de serviciu.
dienst|haft *adj.* v. dienstfertig.
Dienst|handlung, *-en, f.* acțiune, măsură de serviciu.
Dienst|herr, *-(e)n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* v. Dienstgeber(in).
Dienst|herrschaft, *-en, f. (înv.)* stăpân, patron.
Dienst|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de pază; câine polițist.
Dienstjahr, *-(e)s, -e, n.* an de serviciu; **er hat 30 ~e** are treizeci de ani în câmpul muncii.
Dienstjubilä|um, *-s, -läen* [-lɛ:ən], *n.* jubileu al anilor de serviciu.
Dienstkämmerer, *-s, -, m. (ist.)* camerier, valet.
Dienstkarte, *-n, f. (mil.)* hartă de serviciu.
Dienstkleid, *-(e)s, -er, n.*, **Dienstkleidung**, *-en, f.* haine de serviciu, uniformă, livrea.
Dienstknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* rândaș.
Dienstkontrakt, *-(e)s, -e, m.* contract de muncă.
Dienstleistung, *-en, f.* prestare de serviciu; serviciu; deservire; *(mil.)* **zur ~ kommandiert sein** a presta un serviciu temporar.
Dienstleistungs|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de serviciu.
Dienstleistungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu, unitate de servire a populației.
Dienstleiter, *-s, -, m.* conducător, șef de serviciu.
Dienstleute *pl.* servitori, slugi.
dienstlich *adj.* **1.** de serviciu, oficial; **zu ~en Zwecken** în scopuri oficiale; **~ werden** a lua un ton oficial; *(fam.)* a arbora o ținută de serviciu; **er kann nicht kommen, er ist ~ verhindert** nu poate veni din cauza unor obligații de serviciu. **2.** serviabil.
Dienstling, *-s, -e, m.* **1.** servitor; muncitor angajat la patron; simbriaș. **2.** *(înv.)* clăcaș.
Dienstlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă, salariu, simbrie, soldă.
Dienstlokal, *-(e)s, -e, n.* birou.
dienstlos *adj.* fără serviciu, fără slujbă, fără ocupație, șomer.
Dienstmädchen, *-s, -, n.*, **Dienstmädel**, *-s, -, n.* fată în casă, servitoare.
Dienstmagd, *-mägde, f.* servitoare, slujnică (la o gospodărie țărănească).
Dienstmann, *-(e)s, m.* **1.** *pl. -männer* și *Dienstleute* comisionar, mesager; hamal. **2.** *pl. Dienstleute* servitorime. **3.** *pl. (ist.)* vasal.
Dienstmannschaft, *-en, f.* **1.** echipă de serviciu. **2.** *(ist.)* vasalitate; vasali.
Dienstmarke, *-m. f.* marcă poștală oficială, pentru instituții.
dienstmäßig *adj.* reglementar, conform serviciului.
Dienstmütze, *-n, f.* șapcă de uniformă.
Dienstnehmer, *-s, -, m. (austr.)* v. Arbeitnehmer.
Dienst|obliegenheit, *-en, f.* agende de serviciu, oficiale; obligație, îndatorire, sarcină de serviciu.
Dienst|ordnung, *-en, f.* regulament intern, regulament de serviciu; **der ~ entsprechend** conform cu regulamentul de serviciu; ierarhic, pe cale ierarhică.
dienst|ordnungsmäßig *adj.* reglementar.
Dienstpersonal, *-s, -e, n.* **1.** personal de serviciu, servitori. **2.** funcționarii unui serviciu.
Dienstpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de serviciu.
Dienstpflicht, *-en, f.* **1.** obligație impusă de serviciu, datorie de serviciu. **2.** *sg.* serviciu militar; **allgemeine ~** serviciu militar obligatoriu.
dienstpflichtig *adj. (mil.)* obligat să facă serviciul militar; **~es Alter** vârsta de serviciu sub arme.
Dienstpistole, *-n, f. (mil.)* pistol de serviciu, în dotare.
Dienstprämie [-miə], *-n, f. (mil.)* primă de pensionare (a subofițerilor).
Dienstrang, *-(e)s, -ränge, m.* rang, grad, funcție în serviciu.
Dienstraum, *-(e)s, -räume, m.* birou; cameră de serviciu.
Dienstrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* raport juridic de vasalitate.
Dienstreise, *-n, f.* deplasare (în interes) de serviciu.
Dienstreisekosten *pl.* cheltuieli pentru călătorii de afaceri, pentru deplasări în interes de serviciu.
Dienstrevolver [-vɔlvɐ], *-s, -, m. (mil.)* revolver în serviciu, în dotare.
Dienstrock, *-(e)s, -röcke, m.* uniformă.
Dienstrücksichten *pl. (în expr.)* **aus ~** în interes de serviciu.
Dienstsache, *-n, f.* **1.** scrisoare de serviciu, oficială. **2.** chestiune de serviciu, oficială.
Dienstschaft, *-en, f.* v. Dienstbarkeit.
Dienstschluss, *-es, -e, m.* sfârșit al orelor de birou, terminare a serviciului.
Dienstsiegel, *-s, -, n.* sigiliu oficial, ștampilă (a serviciului).
Dienst|spritze, *-n, f. (pop.; glumeț)* fată de serviciu.
Dienst|stand, *-(e)s, m. sg.* servitute.
Dienst|stelle, *-n, f.* **1.** serviciu; birou; instanță, oficiu. **2.** sediu al unui serviciu, al unei instanțe, al unei instituții.
Dienst|stellenleiter, *-s, -, m.* șef de serviciu; șef de secție.
Dienst|stellung, *-en, f.* sferă de activitate (a unui funcționar, militar etc.).
Dienst|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de serviciu; oficială; ștampilă a instituției.
Dienst|strafe, *-n, f.* pedeapsă disciplinară.
Dienst|strafgewalt *f. sg.* autoritate penală de serviciu.
Dienst|stunde, *-n, f.* ore de serviciu.
Dienst|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de serviciu; *(ist.)* zi de clacă.
Dienst|tätigkeit, *-en, f.* activitate în serviciu.
dienst|tauglich *adj.* apt pentru serviciu.
Dienst|tauglichkeit *f. sg.* aptitudine pentru serviciu.
dienst|tüchtig *adj.* capabil, priceput în serviciu.
Dienst tuend *adj.* v. Dienst habend.
dienst|unbrauchbar *adj.* incapabil, inutilizabil în serviciu; *(mil.)* inapt pentru serviciu, reformat.
dienst|unfähig *adj.* v. dienstuntauglich.
Dienst|unfähigkeit *f. sg.* v. Dienstuntauglichkeit.
Dienst|unfall, *-(e)s, -fälle, m.* accident de muncă.
dienst|untauglich *adj.* inapt pentru serviciu; reformat.
Dienst|untauglichkeit *f. sg.* incapacitate de muncă, pentru serviciu.
Dienst|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* ora de instrucție.
Dienst|ergehen, *-s, -, n.* greșeală, contravenție, delict în exercițiul funcțiunii, (în)călcare a disciplinei în serviciu.
Dienstverhältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație de serviciu. **2.** *pl.* condiții de muncă.
Dienstverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a serviciului, a slujbei.
Dienstverpflichtung, *-en, f.* **1.** obligație de serviciu. **2.** rechiziție. **3.** *(mil.)* angajare, reangajare (în armată).
Dienstversäumnis, *-ses, -se, n.* neglijență în serviciu.
Dienstvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de muncă.
Dienstverweigerer, *-s, -, m.* persoană care refuză să satisfacă serviciul militar.
Dienstverweigerung, *-en, f. (mil.)* refuz de a satisface serviciul militar.
Dienstvolk, *-(e)s, n. sg.* personal de serviciu, servitori.
Dienstvorschrift, *-en, f.* regulament de serviciu.
Dienstwaffe, *-n, f.* armă din dotare.
Dienstwagen, *-s, -, m.* v. Dienstauto.
Dienstweg, *-(e)s, -e, m.* cale oficială, ierarhică.
dienstwidrig *adj.* contrar regulamentului serviciului.
dienstwillig *adj.* serviabil, gata de a servi; zelos.
Dienstwilligkeit *f. sg.* sârguință, zel, bunăvoință de a servi.

Dienstwoche, *-n, f.* săptămână de serviciu; **ich habe meine ~** sunt de serviciu, de gardă săptămâna aceasta.
Dienstwohnung, *-en, f.* locuință de serviciu (acordată de întreprindere, de stat).
Dienst|zeit, *-en, f.* **1.** ore de serviciu, durată a serviciului. **2.** *sg.* timp, ani de serviciu, de vechime în serviciu.
Dienst|zeit|zulage, *-n, f.* spor de vechime.
Dienst|zettel, *-s, -, m. (mil.)* bilet de serviciu.
Dienst|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de serviciu; *(mil.)* livret militar.
Dienst|zimmer, *-s, -, n.* cameră de serviciu.
Dienst|zulage, *-n, f.* **1.** retribuție suplimentară, spor de serviciu, de vechime. **2.** gradație.
Dienst|zwang, *-(e)s, m. sg.* v. Dienstpflicht **(1).**
Dienst|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură, secție, departament de serviciu.
dies *(formă prescurtată* a lui dieses) *pron. dem.* acesta, aceasta, aceștia, acestea; **~ und jenes** anumite lucruri, unele și altele; **~ hier ist mein Bruder** acesta (de aici) e fratele meu; **~ sind meine Kinder** aceștia sunt copiii mei.
diesbezüglich *adv.* referitor la aceasta, în această privință.
Diesel|aggregat, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* agregat cu motor Diesel.
Diesel|antrieb, *- (e)s, m. sg. (tehn.)* acționare, antrenare prin motor Diesel.
dieselbe *pron. dem. f.* v. derselbe.
dieselben *pl.* de la der-, die-, dasselbe.
dieselbige *pron. dem.* v. dieselbe.
dieselbigen *pron. dem.* v. dieselben.
diesel|elektrisch *adj. (în expr)* **~e Lokomotive** locomotivă Diesel electrică.
Dieselkraft|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil pentru motoare Diesel.
Diesel|lokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă cu motor Diesel.
Dieselmotor, *-s, -en, m.* motor Diesel.
Diesel|öl, *(e)s, -e, n.* **1.** ulei pentru motoare Diesel. **2.** motorină.
Dieseltreib|stoff, *-(e)s, m. sg.* v. Dieselkraftstoff.
dieser, diese, dieses (și **dies**) *pl. diese, pron.* și *adj. dem.* **I.** *adj. dem.* acest, această, aceștia, aceste; **dieser Mann** acest om; **in diesen Tagen** sau **dieser Tage** zilele acestea; **dieser mein Freund** acest prieten al meu (pe care îl vezi aici). **II.** *pron. dem.* acesta, aceasta, aceștia, acestea; **dieser hat mich geschlagen** acesta m-a bătut; **dieser und jener** fel de fel de oameni; *(fam.)* **hol' dich dieser und jener!** dracul să te ia! **dies und jenes a)** una și alta; **b)** așa și pe dincolo; **dies ist wahr** asta e adevărat.
dieser|art *adv.* în acest fel, astfel.
dieserhalb *adv. (înv.)* v. deshalb.
dieserseits, dieserwärts *adv. (înv.)* de aici, din această parte.
dieserwegen *adv. (înv.)* v. deshalb.
diesfalls *adv.* în acest caz.
diesig *adj.* **1.** *(reg.)* cețos, neguros, umed; *(fig.)* neclar, șters. **2.** *(fam.)* încăpățânat. **3.** prostesc.
Diesigkeit *f. sg.* **1.** umezeală, igrasie, **2.** negură.
diesjährig *adj.* din anul acesta.
diesmal *adv.* de data aceasta.
diesmalig *adj.* de acum, de astă dată; **sein ~er Besuch** vizita sa de acum.
dies|rheinisch *adj.* de dincoace de Rin.
dies|seitig *adj.* **1.** de dincoace, care se află în partea aceasta; *(fil.)* pământesc, material (prin opoziție cu transcendental). **2.** nostru; **die ~en Truppen** trupele noastre.
dies|seits I. *adv.* dincoace, de partea aceasta, pe partea noastră. **II.** *prep.* (cu *gen.)* dincoace de; **~ der Berge** dincoace de munți.
Dies|seits, *-, n. sg. (fil., rel.)* viață pământească; **das ~ und das Jenseits** viața asta și viața viitoare, lumea asta și lumea cealaltă.
Dietrich, *-s, -e, m.* șperaclu, cheie falsă.
dieweil(en) *(înv.)* **I.** *adv.* în timpul acesta, între timp. **II.** *conj.* **1.** *(temporal)* în timp ce **2.** *(cauzal)* pentru că.
Diffamation, *-en, f.* defăimare, calomnie, insultă.
diffamatorisch *adj.* defăimător, difamant.
Diffamie, *-n* [-'mi:ən] *f.* v. Diffamation.
diffamieren *diffamierte, diffamiert, vb. (h) tr.* a defăima.
Diffamierung, *-en, f.* v. Diffamation.
different *adj. (elevat)* deosebit, divers, diferit.
differential [-tsia:l] *adj. (înv.)* v. differenzial.
Differenz, *-en, f.* **1.** (și *mat.)* diferență, deosebire. **2.** deficit. **3.** *(fig.)* dezacord, diferend, divergență. **4.** lipsă (în gestiune, în casă).
Differenzbeilegung, *-en, f.* aplanare a unei neînțelegeri
Differenzbetrag, *-(e)s, -träge, m.* diferență (dintre două sume).
Differenzbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (tipogr.)* coală de potriveală.
Differenzenmethode, *-n, f. (mat.)* metodă a diferențelor finite.
Differenzenquotient [-kvotsiɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* raport al creșterilor.
Differenzgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* operațiuni financiare pe bază de primă.
Differenzgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație cu diferențe finite.
differenzial [-'tsia:l] *adj.* diferențial; diferit.
Differenzial, *-s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* diferențial. **2.** *(mat.)* diferențială.
Differenzial|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare, transmisie diferențială.
Differenzial|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mat.)* expresie diferențială.
Differenzialbogenlampe, *-n, f.* lampă cu arc diferențial, voltaic.
Differenzialbremse, *-n, f.* frână diferențială.
Differenzialflaschenzug, *-(e)s, -züge, m (mas.)* palan diferențial.
Differenzialgalvanometer [-va-], *-s, -, n. (electr.)* galvanometru diferențial.
Differenzialge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* casetă, trompă a diferențialului.
Differenzialgeometrie *f. sg. (mat.)* geometrie diferențială.
Differenzialgetriebe, *-s, -, n. (auto., mas.)* angrenaj diferențial, transmisie diferențială, diferențial.
Differenzialgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație diferențială.
Differenzialgröße, *-n, f. (mat.)* mărime diferențială.
Differenzialkreuz, *-es, e, n. (mas.)* cruce a diferențialului; *(auto.)* cruce a sateliților.
Differenzialkupplung *f. sg (auto.)* cuplaj diferențial, ambreiaj de diferențial.
Differenzial|lohnsystem, *-s, n. sg.* sistem de salarizare diferențial.
Differenzialmanometer, *-s, -, n. (tehn.)* manometru diferențial.
Differenzialquotient [-kvotsiɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* derivată.
Differenzialrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul diferențial.
Differenzialrente, *-n, f. (ec.)* rentă diferențiată.
Differenzialschraube, *-n f. (mas.)* șurub diferențial (de reglare fină).
Differenzialsieb, *-(e)s, -e, n. (tel.)* filtru diferențial.
Differenzial|stern, *-(e)s, -e, m. (auto.)* v. Differentialkreuz.
Differenzial|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent diferențial.
Differenzialtarif, *-(e)s, -e, m.* tarif diferențial.
Differenzialwinde, *-n, f. (mas.)* cric diferențial; *(mine)* macara diferențială.
Differenzialzeichen, *-s, -, n. (mat.)* simbol, semn al diferențialei.
Differenzialzoll, *-(e)s, -zölle, m.* tarif vamal diferențial de favoare, favoritar.
differenziell [-tsiɛl] *adj.* v. differenzial.
differenzieren, *differenzierte, differenziert, vb. (h) tr.* **1.** a diferenția, a deosebi, a separa. **2.** *(mat.)* a diferenția.
Differenzierung, *-en, f.* (și *mat.)* diferențiere, separare; transformare.
Differenzierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de diferențiere.
Differenzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de despărțire, de separare, de diferențiere. **2.** cauză, punct de plecare al unui diferend.
Differenzton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* suprapunere de sunete.
Differenz|zahlung, *-en, f.* plată a unei diferențe.
Differenz|zoll, *- (e)s, -zölle, m.* v. Differenzialzoll.
differieren, *differierte, differiert, vb. (h) intr.* **1.** *(elevat)* a diferi, a se deosebi. **2.** a fi de altă părere.
diffizil *adj* dificil, delicat.
difform *adj.* diform, pocit, slut.
Difformität, *-en, f.* diformitate, sluțenie.
Diffraktion, *-en, f. (fiz.)* difracție.
diffundieren, *diffundierte, diffundiert, vb. (h) tr.* și *intr. (fiz.; despre lumină)* a difuza; a se împrăștia; *(despre lichide, gaze)* a se întrepătrunde, a se interpenetra; a (se) contopi.
diffus *adj.* difuz, risipit, împrăștiat.
Diffusiometer, *-s, -, n.* difuziometru.
Diffusion, *-en, f. (fiz., chim., tehn.)* difuziune.
difteln, *diftelte, gediftelt (ich dift(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a meșteri.
digerieren, *digerierte, digeriert, vb. (h) tr.* **1.** a digera. **2.** *(chim.)* a extrage la temperatură înaltă, a face infuzie **3.** a macera.
Digesten *pl. (jur.)* digestie, culegere de scrieri ale jurisconsulților (privind dreptul roman).
Digestion *f. sg* **1.** *(med.)* digestie **2.** *(chim.)* digerare, macerare, extragere (la temperaturi înalte), infuzie.
Digger, *-s, -* (și *-s), m.* căutător de aur, de diamante.
digital [digi'ta:l], *adj.* și *adv.* digital; **~e Computersignale umwandeln** a transforma semnale digitale; **~e Darstellung von Signalen oder Daten** reprezentare digitală a semnalelor sau a datelor; **~e Informationen übertragen** a transmite informații digitale.
Digital|anzeige, *-n, f.* indicație, semnalizare digitală.
Digitalin, *-s, n. sg. (med.)* digitalină.
Digitalis *f. sg.* **1.** *(bot.)* degetar *(Digitalis).* **2.** v. Digitalin.
digitalisieren, *digitalisierte, digitalisiert, vb. (h) tr.* a digitaliza.
Digital|rechner, *-s, -, m.* calculator digital.
Digital|uhr, *-en, f.* ceas digital.
Dignitar, Dignitär, *-s, -e, m. (bis. cat)* demnitar, superior.
Dignität *f. sg* **1.** *(elevat)* demnitate. **2.** *(bis. cat.)* demnitate, funcție superioară.
Digression, *-en, f.* digresiune, abatere de la subiect.
Dikasterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* tribunal (în Grecia antică).
Dikotyledonen *pl. (bot.)* dicotiledonate.
dikotyledonisch *adj. (bot.)* dicotiledonat.
Diktafon, *-s, -e, n.* v. Diktaphon.
diktando *adj.* (scriind) după dictare.
Diktaphon, *-s, -e, n. (automatică)* dictafon.
Diktat, *-(e)s, -e, n.* **1.** dictare, exercițiu de dictare. **2.** (și *pol.)* dictat, ordin aspru.
Diktatfriede, *-ns, -n, m.* pace dictată, impusă; dictat.
Diktator, *-s, -toren, m.* dictator.
Diktatorenmacht *f. sg.* putere de dictator.
diktatorisch *adj.* dictatorial.
Diktatur, *-en, f.* dictatură.
Diktier|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Diktaphon.
diktieren, *diktierte, diktiert, vb. (h) tr.* **1.** a dicta. **2.** a ordona, a porunci.
Diktiergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Diktiermaschine**, *-n, f.* v. Diktaphon.
Diktier|übung, *-en, f.* v. Diktat **(1).**
Diktion, *-en, f.* mod de a se exprima (oral sau în scris).
Diktionär, *-s, -e, n.* (și *m.) (înv.)* dicționar.
Diktum, *-s, Dikta, n.* **1.** zicală zicătoare, maximă. **2.** decizie, ordin.
Dilatation, *-en, f.* dilatare, dilatație.
dilatieren, *dilatierte, dilatiert, vb. (h) tr.* **1.** a dilata; a lărgi. **2.** a amâna.
Dilation, *-en, f.* amânare.
dilatorisch *adj. (mai ales jur.)* dilatoriu, care cere sau admite o amânare.
Dilektion, *-en, f.* **1.** lărgire, întindere. **2.** destindere.
Dilemma, *-s, -s* (și *-ta), n.* dilemă
dilemmatisch *adj.* care pune în dilemă, dilematic.
Dilettant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* diletant(ă), amator(-oare).
dilettantenhaft, dilettantenmäßig *adj.* ca amator, de diletant.
Dilettantenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de amatori, de diletanți.
Dilettantentum, *-s, n. sg.* v. Dilettantismus.
Dilettantenver|ein, *-(e)s, -e. m.* societate de amatori.

dilettạntisch *adj.* de diletant.
Dilettạntismus, *-, m. sg* diletantism.
dilettịeren, *dilettierte, dilettiert vb. (h) intr.* a practica, a lua parte (la ceva) ca diletant; a cârpăci.
Diligẹnce [-'ʒã:s], *-n. f.* diligență.
Dịll, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mărar *(Anethum graveolens).*
Dịlle, *-n, f.* **1.** bucșă, manșon. **2.** șild.
Dịllfenchel, *-s, -, m.*, **Dịllkraut**, *-(e)s, -kräuter. n.* v. Dill.
Dịll|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de mărar.
dilu|ịeren, *diluierte, diluiert. vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a dilua. **2.** a contraargumenta.
Dilutịon, *-en, f.* diluție, diluare, subțiere.
diluvịal [-vi-] *adj. (geol.)* diluvian.
Diluvịalbildung [-vi-], *-en, f. (geol.)* formațiune diluviană.
Diluvịalgebilde *pl. (geol.)* formațiuni diluviene.
Diluvịalzeit *f. sg.* diluviu, epoca diluviană.
diluvịanisch *adj.* diluvian.
Dilụvium [-vĭƱm], *-s, -vien* [-viən], *n.* **1.** *(bibl.)* diluviu. potop. **2.** *(geol.)* diluviu, pleistocen, cuaternar.
Dimensịon, *-en, f.* dimensiune, mărime, întindere, extensiune; **die Körper haben drei ~en** corpurile au trei dimensiuni; **er nimmt große ~en an** ia proporții mari.
dimensionạl *adj.* dimensional, de întindere.
dimensionịeren, *dimensionierte, dimensioniert, vb. (h) tr.* a dimensiona.
Dimensionierung, *-en, f.* dimensionare.
dimensiọnslos *adj.* fără dimensiuni.
diminuẹndo *adv. (muz.)* diminuendo, scăzând treptat intensitatea sunetului.
diminutịv *adj.* diminutiv.
Diminutịv, *-s, -e* [-və], **Diminutịvum** [-vƱm], *-s, -tiva, n. (gram.)* diminutiv.
Dimissịon, *-en, f.* **1.** *(înv.)* demitere, concediere, licențiere din serviciu. **2.** *(înv.)* excludere (dintr-o asociație studențească).
Dimissionạr, *-(e)s, -e, m.* funcționar demis, concediat.
dimissionịeren, *dimissionierte, dimissioniert, vb. (h) intr.* a demisiona, a-și da demisia.
Dimissọrium, *-s, -rien* (și *-ria), n.* decret, ordin, scrisoare de concediere, de licențiere.
dimittịeren, *dimittierte, dimittiert, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a demite, a licenția din serviciu, a concedia. **2.** *(înv.)* a exclude temporar.
dịmmen, *dimmte, gedimmt, vb. (h) tr. (electr.)* a regla lumina.
Dịmmer, *-s, -, m. (electr.)* regulator de lumină.
dimọrph *adj.* dimorf, care poate cristaliza sub două forme diferite.
DIN (*presc.* de la Deutsche Industrie-Norm) normă industrială germană (în România STAS).
Dinạr, *-s, -e, m.* dinar (denumire a mai multor monede).
dinạrisch *adj.* dinaric; **Dinarische Alpen** Alpii Dinarici.
Dịnblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* foaie DIN, normă (standard) DIN.
Diner [di'ne:], *-s, -s, n.* **1.** dineu, prânz (cu musafiri). **2.** banchet.
DIN-Format, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* format DIN.
Dịng[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** lucru, obiect; chestiune; fapt; **vor allen ~en** în primul rând, înainte de toate; *(fil.)* **das ~ an sich** lucrul în sine; **unbedeutendes ~** bagatelă; **er versteht das ~ besser als ich** se pricepe mai bine ca mine la chestia asta; **ich habe das ~ lange gemerkt** de mult am băgat de seamă chestia asta; **was kostet das ~?** cât costă chestia asta? **ein paar alte ~e** niște vechituri; **das ist ein ~ der Unmöglichkeit** este un lucru imposibil, e ceva imposibil; **es ist ein köstliches ~ um einen Freund** un prieten este un bun prețios; *(fam.)* **es ist mir ein ~** mi-e totuna; **so ein ~ (als) wie...** așa ceva ca...; *(fam.)* **er hat ganz andere ~e erlebt** a văzut altele și mai grozave; *(fam.)* **ein ~ aufsteigen lassen** a face năzbâtii; *(fam.)* **ein ~ drehen, schieben** a comite o fărădelege, a învârti ceva; **gut ~ will Weile haben** graba strică treaba; **geschehen ~ ist nicht zu ändern** ce a fost a trecut; trecutul nu-l poți schimba; **jedes ~ hat zwei Seiten** orice lucru are două fețe, orice medalie are și revers; **aller guten ~e sind drei** toate lucrurile bune sunt (în număr de) trei; *(fig.)* **guter ~e sein** a fi vesel; **das geht nicht mit rechten ~en zu** asta nu e lucru curat; **unverrichteter ~e nach Hause gehen** a se întoarce fără nici o ispravă; **wie die ~e liegen** cum se prezintă situația; **den ~en auf den Grund gehen** a pătrunde până la esența lucrurilor; **private ~e** chestiuni particulare. **2.** *(ist., înv.)* adunare populară, adunare de legiferare (la vechii germani).
Dịng[2], *-(e)s, -er. n. (fam.)* **1.** copilaș, micuț; **das arme ~!** sărăcuțul de el! **2.** fată, fetișcană; **ein nettes ~** o fată nostimă; **ein freches ~** o fetișcană obraznică.
dịngbar *adj.* **1.** care poate fi închiriat, închiriabil. **2.** care poate intra într-un serviciu.
Dịngbrief, *-(e)s, -e, m.* contract (de angajare).
Dịngel, *-s, -, m. (bot.)* garbiță *(Limodorum abortivum).*
Dịngelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ding[1,2]) **1.** lucrușor, lucru mic. **2.** *(fam.)* copilaș. **3.** fetișcană.
dịngen, *dang, gedungen* (și *dingte, gedingt), vb. (h)* **1.** *tr.* a angaja, a tocmi (un lucrător); a închiria; **ein Schiff ~** a închiria o corabie. **II.** *intr.* **1.** *(um etwas)* a se tocmi, a trata (pentru ceva). **2.** *(jur., înv.)* a dezbate, a trata.
Dịngerchen *pl.* v. Dingelchen **(1).**
dịngfest *adj. (în expr.)* **jn. ~ machen** a aresta, a ridica pe cineva.
Dịng|geld, *-(e)s, -er, n.* acont, arvună.
dịnghaft *adj.* existent real, obiectiv.
dịnglich *adj.* **1.** ce ține de obiecte, de lucruri. **2.** *(jur.)* real; **~es Recht** drept real.
Dịnglichkeit *f. sg.* **1.** caracter concret. **2.** lumea reală.
Dịngo, *-s, -s, m. (zool.)* dingo (câine australian) *(Canis familiaris dingo).*
Dịngrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept real.
Dịngs *m. f. n. invar.* înlocuiește orice cuvânt de care vorbitorul nu-și aduce aminte sau pe care nu vrea să-l precizeze; **wie heißt das ~?** cum îi zice la asta?
Dịngsda *m. f. n. invar.* înlocuiește nume de persoane, localități ori lucruri de care vorbitorul nu-și aduce aminte sau pe care nu vrea să le numească; **in ~** în orașul, cum îi zice; **ich habe mit dem ~ gesprochen** am vorbit cu ăla, cum îi zice; **lass das ~ liegen** ia mâna de pe aia, cum îi zice.
Dịngskirchen, *-s, n. sg. (fam.)* localitate a cărei denumire nu se știe; **mein Freund aus ~** prietenul meu din localitatea X.
Dịng|stätte, *-n, f. (ist.)* loc de adunare (la vechii germani).
Dịngung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* primire în slujbă; tocmire pentru primire în slujbă. **2.** arendare; închiriere.
Dịngwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* substantiv.
dinịeren, *dinierte, diniert, vb. (h) intr.* **1.** a lua parte la dineu, a lua masa de prânz sau masa principală. **2.** a lua parte la un banchet.
Dịnkel, *-s, -, m. (bot.)* alac *(Triticum spelta).*
Dịnkelgerste *f. sg. (bot.)* speltoid.
Dịnkelkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte speltoid.
Dịnkelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* alac, grâu speltoid.
Dịnner, *-s, -(s), n.* **1.** dineu. **2.** cină (în țările anglo-saxone).
Dinosạurier [-riə], *-s, -, m.*, **Dinosạurus**, *-, -rier* [-riər], *m. (zool.)* dinosaur, reptilă fosilă.
Dinothẹrium, *-s, n. sg. (zool.)* dinoteriu, proboscidian, uriaș fosil.
Di|ọde, *-n, f. (radio., tv.)* diodă.
dionysisch *adj.* dionisiac; exagerat, extaziat.
Di|ọpter, *-s, -, n. (fiz.)* dioptru.
Dioptrie, *-n* [-i:ən], *f. (opt.)* dioptrie.
Di|ọptrik *f. sg. (fiz.)* dioptrică.
di|ọptrisch *adj.* dioptric, refractar.
Diorạma, *-s, -men, n.* dioramă.
diorạmisch *adj.* de dioramă.
Di|oxid, Di|oxyd și **Di|oxịd, Di|oxỵd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* bioxid.
Di|özẹse, *-n, f.* eparhie (la ortodocși); diecezâ (la catolici); seniorat, district bisericesc (la protestanți).
Diphenylfarb|stoffe *pl. (chim.)* coloranți de difenil.
Diphosphạt, *-(e)s, n. sg. (chim.)* difosfat.
Diphosgẹn, *-s, n. sg. (chim.)* difosgen.
Diphtherịe, **Diphtherịtis** *f. sg. (med.)* difterie.
diphtherisch, diphtheritisch *adj. (med.)* difteric.
Diphtherịtis|serum, *-s, -seren* (și *-sera), n. (med.)* ser antidifteric.
Diphthọng, *-(e)s, -e, m. (fon.)* diftong.
diphthongịeren, *diphthongierte, diphthongiert, vb. (h) tr.* și *intr. (fon.)* a se diftonga.
Diphthongierung, *-en, f. (fon.)* diftongare.
diphthọngisch *adj. (fon.)* al unui diftong, de diftong.
Dipl.-Hdl. *presc.* de la Diplomhandelslehrer.
Dipl.-Ing. *presc.* de la Diplomingenieur.
Dipl.-Kfm. *presc.* de la Diplomkaufmann.
Dipl.-Landw. *presc.* de la Diplomlandwirt.
Diplọm, *-(e)s, -e, n.* diplomă, certificat.
Diplọm|arbeit, *-en, f.* lucrare de diplomă, lucrare de stat; disertație.
Diplomạt, *-en, -en, m.* (și *fig.)* diplomat.
Diplomatendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu diplomatic.
Diplomatenkoffer, *-s, -, m.* geantă de diplomat.
Diplomatenlaufbahn, *-en, f.* carieră diplomatică.
Diplomatenloge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă rezervată corpului diplomatic.
Diplomatenpass, *-es, -pässe, m.* pașaport diplomatic.
Diplomatenschub, *-(e)s, -schübe, m.* mișcare diplomatică, mișcare în diplomație.
Diplomatenviertel, *-s, -, n.* cartier al diplomaților.
Diplomatie, [-'ti:] *f. sg.* **1.** (și *fig.)* diplomație. **2.** corp diplomatic; **die ~ war auch vertreten** a fost prezent și corpul diplomatic.
Diplomatik *f. sg. (ist.)* diplomatică.
Diplomatiker, *-s, -, m.* specialist în diplomatică.
diplomạtisch *adj.* **1.** diplomatic, de diplomație; **das ~e Korps** corpul diplomatic; **auf ~em Wege** pe cale diplomatică. **2.** *(fig.)* șiret, dibaci, abil.
Diplọmbetriebswirt, *-(e)s, -e, m.* diplomat, licențiat în gestionarea întreprinderilor.
Diplọm-Dolmetscher, *-s, -, m.* interpret, translator diplomat.
Diplọmhandelslehrer, *-s, -, m.* profesor de comerț cu licență.
diplomịeren, *diplomierte, diplomiert, vb. (h) tr.* a califica; a acorda o diplomă.
diplomịert I. *part. trec.* de la diplomieren. **II.** *adj.* diplomat, posedând o diplomă; calificat.
Diplọm|ingenieur [-Inʒenjø:ə], *-s, -e, m.* inginer diplomat.
Diplọmkaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant diplomat, licențiat în comerț.
Diplọmlandwirt, *-(e)s, -e, m.* agronom diplomat.
Diplọmphysiker, *-s, -, m.* fizician diplomat.
Diplọmvolkswirt, *-(e)s, -e, m.* economist diplomat.
Dipọdie [-diə], *-n, f. (metr.)* vers dipodic.
Dipọl, *-s, -e, m. (electr., fiz.)* dipol.
Dipọl|antenne, *-n, f. (radio., tv.)* antenă dipol.
Dịppel, *-s, -, m.* **1.** *(austr., fam.)* cucui, umflătură. **2.** *(reg.)* cep, cui de lemn, diblu.
Dịppelbalken, *-s, -, m.*, **Dịppelbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* bârnă, grindă.
Dịppelbaumkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (consir.)* capăt al bârnei, al grinzii.
dịppen, *dippte, gedippt, vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a înmuia (scurt timp, puțin). **2.** *(reg.)* a spăla oi râioase. **3.** *(mar.)* a saluta prin coborârea pavilionului.
Dịptam, *-s, m. sg. (bot.)* frăsinel *(Dictamnus albus).*
Dịptera *pl. (entom.)* diptere.
Dịptychon [-çɔn], *-s, -cha* [-ça] (și *-chen) n.* diptic.
dịr *(dat.* de la *du)* ție, îți, ți.
direkt I. *adj.* direct, nemijlocit; **ein ~er Gedankenaustausch** un schimb direct de păreri; **~e Steuern** impozite directe; *(ferov.)* **~er Wagen** vagon direct; *(mil.)* **~es Feuer** tragere directă. **II.** *adv.* **1.** direct; **das Hotel liegt ~ am Bahnhof** hotelul se află chiar lângă gară; **das ist ja ~ lächerlich** e pur și simplu ridicol. **2.** *(com.)* fără intermediari; **Waren ~ vom Erzeuger** mărfuri direct de la producător.
Direktbezieher, *-s, -, m.* client direct.
Direkt|eingabe, *-n, f. (ec.)* intrare directă (de mărfuri).

Dirẹkt|einkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare direct de la producător.
direktemạng *adv. (fam., glumeț)* direct, de-a dreptul.
Dirẹktfarb|stoffe *m. pl.* coloranți direcți, vopsele directe.
Dirẹktflug, *-(e)s, -flüge, m. (an.)* cursă directă, fără escală.
Dirẹktgang, *-(e)s, -gänge, m. (auto.)* priză directă.
Dirẹkt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter direct, claritate inconfundabilă. **2.** exprimare pe șleau, verde-fățiș.
Dirẹkt|inkasso, *-s, -s, n. (ec.)* încasare directă.
Direktiọn, *-en, f.* **1.** direcție, conducere (a unei întreprinderi etc.). **2.** direcție (a unei mișcări). **3.** directivă.
Direktiọnsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport, dare de seamă a(l) direcției.
Direktiọnsbüro, *-s, -s, n.* birou, cancelarie, cabinet al direcției.
Direktiọnsgebäude, *-s, -, n.* clădire a direcției.
Direktiọnskraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță directoare.
Direktiọnslicht, *-(e)s, -er, n. (mar.)* lumină-îndreptar, lumină-directivă.
Direktiọnslinie, *-n* [-niən], *f.* **1.** linie direcțională. **2.** directivă.
direktiọnslos *adj.* fără direcție; fără directivă.
Direktiọnsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al consiliului de direcție, de administrație.
Direktiọns|präsident, *-en, -en, m.* președinte al consiliului de direcție, de administrație.
Direktiọns|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de orientare, punct de reper.
Direktịve [-və], *-n, f.* directivă, instrucțiune.
Dirẹktor, *-s, -tọren m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare), conducător(-oare); **stellvertretender ~** director adjunct; **der geschäftsführende ~** directorul administrativ; **technischer ~** director tehnic; **~ der französtschen Staatsbank** guvernator al Băncii Franței.
Dirẹktor|amt, *-(e)s, n. sg.* funcție de director.
Direktorạt, *-(e)s, -e, n.* **1.** direcțiune. **2.** clădire, local, birou a(l) direcțiunii. **3.** locuință a directorului.
Direktọrenkonferenz, *-en, f.* adunare, ședință, consiliu de directori.
Direktọrenposten, *-s, -, m.*, **Direktọren|stelle**, *-n, f.* post, funcție de director.
Direktọrenversammlung, *-en, f.* v. Direktorenkonferenz.
Dirẹktorfonds [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m.* fond al direcției.
direktọrial *adj.* de director, directorial.
Direktọrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* directoriu, comitet de conducere.
Dirẹktor|stellvertreter, *-s, -, m.* locțiitor de director, director adjunct.
Direktrịce [-'tri:s(ə)], *-n, f.* directoare, conducătoare, responsabilă (a unei case de modă, a unui magazin etc.).
Direktrix *f. sg.* **1.** linie directoare. **2.** *(fam.)* directoare. **3.** *(iron.)* soție de director.
Dirẹktsendung, *-en, f. (radio., tv.)* transmisiune directă.
Dirẹkt|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen f.* student(ă) la cursuri de zi (în opoziție cu: student(ă) la cursuri fără frecvență).
Dirẹkt|träger, *-s, -, m, (agr.)* viță nealtoită, direct producătoare.
Dirẹkt|übertragung, *-en, f.* v. Direktsendung.
Dirẹktvertrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Direktmarketing.
Dirẹktwahltelefon, *-(e)s, -e, n.* telefon cu selectare directă.
Dirẹktzugriff, *-(e)s, -e, m. (inform.).* acces direct, selectiv.
Dirẹx, *m. (glumeț)* director (de școală).
Dirigẹnt, *-en, -en, m.* dirijor.
Dirigẹntenpult, *-(e)s, -e, n. (muz.)* pupitru de dirijor.
Dirigẹnten|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (muz.)* baghetă de dirijor.
dirigịeren, *dirigierte, dirigiert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a dirija. **2.** a conduce, a dirija, a îndruma.
Dirigịsmus, *-, m. sg.* dirijism.
Dịrn, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Dirne **(1)**. **2.** slujnică.
Dịrnd(e)l, *-s, -, n.* **1.** fetiță, copilă. **2.** v. Dirnd(e)lkleid.
Dịrnd(e)lkleid, *-(e)s, -er, n.* rochiță tiroleză.
Dịrne, *-n, f.* **1.** *(pop.)* fată tânără. **2.** târfă, prostituată.
Dịrnenhaus, *-es, -häuser, n.* casă de prostituție, bordel.
Dịrnlein, *-s, -, n. (fam.) (dim.* de la Dirne **(1))** fetiță, copilă.
Dịs, **dịs** *n. sg. (muz.)* re diez; **Dis-Dur** re diez major; **dis-Moll** re diez minor.
Disagio, *-s* [-'a:dʒo], *m. sg. (ec.)* debit de scont, disagio.
Dịsco, *-s, f.* v. Disko.
Discọunt [-'kaont], *-s, -s, m. (ec.)* reducere de prețuri.
Discọuntgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu autoservire, cu prețuri reduse.
Discọur [di'zø:ɐ], *-s, -e, m.* dizeur.
Discọuse [di'zø:zə], *-n, f.* dizeuză.
Disharmonie, *-n, f.* **1.** *(muz.)* disonanță. **2.** nepotrivire, neconcordanță.
disharmonịeren, *disharmonierte, disharmoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a distona. **2.** a nu se potrivi, a nu fi în armonie, a nu concorda.
disharmọnisch *adj.* fără armonie, disonant.
Disjunktiọn, *-en, f.* disjungere, despărțire, desfacere, descompunere.
disjunktịv *adj. (gram.)* disjunctiv.
Diskạnt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* voce foarte înaltă; registru înalt; *(înv.)* soprană.
Diskẹtte, *-n, f.* dischetă; **auf einer ~ alles löschen** a șterge totul de pe o dischetă; **etwas auf einer ~ speichern** a înregistra, a salva ceva pe o dischetă.
Diskẹtten|aufkleber, *-s, -, m.* etichetă colantă a unei dischete.
Diskẹttenlaufwerk, *-s, -e, n.* unitate de dischetă; **eine Diskette ins ~ einlegen** a introduce o dischetă în unitatea de dischetă.
Dịsko, *-s, f.* discotecă.
Diskọnt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scont.
diskontạbel *adj. (ec.)* scontabil, supus scontului.
Diskọntbank, *-en, f.* bancă de scont.
Diskọnten *pl. (ec.)* cambii (scontabile la bancă).
Diskọnt|erlös, *-es, -e, m. (ec.)* diferență rezultată din scontare.
Diskọntfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* scont; taxă a scontului.
Diskọntgeber, *-s, -, m. (ec.)* persoană care plătește scontul.
Diskọntgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă, bancă de scont. **2.** operație de scont.
Diskọnt|herabsetzung, *-en, f. (ec.)* reducerea procentului de scont.
diskontịeren, *diskontierte, diskontiert, vb. (h) tr. (ec.)* a sconta.
Diskontịerung, *-en, f. (ec.)* scontare, scont.
diskontinuịerlich *adj. (mat., fiz.)* discontinuu, cu întreruperi.
Diskọntnehmer, *-s, -, m. (ec.)* persoană care încasează scontul.
Diskọntnote, *-n, f.(ec.)* notă, registru de scont(are).
Diskọnto, *-s, -s* (și *-ti), m.* v. Diskont.
Diskọnt|rate, *-n, f.*, **Diskọnt|satz**, *-es, -sätze, m. (ec.)* procent; taxă de scont.
Diskọnt|spesen *pl. (ec.)* cheltuieli de scontare.
Diskọnt|stelle, *-n, f. (ec.)* oficiu de scont.
diskordạnt *adj.* discordant.
Diskordạnz, *-en, f.* discordanță.
Diskothẹk, *-en, f.* discotecă.
Dịskredit, *-(e)s, m. sg.* **1.** discredit, pierdere a creditului; depreciere. **2.** *(fig.)* discredit, pierdere a creditului (moral), a încrederii (cuiva), a bunei reputații; **in ~ bringen** a discredita, a defăima; **in ~ kommen** a se discredita, a pierde încrederea (cuiva), a-și pierde buna reputație, a se face de râs.
diskreditịeren, *diskreditierte, diskreditiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a discredita, a defăima. **II.** *refl.* a se discredita, a-și pierde creditul, încrederea (cuiva), bunul renume, reputația; a se face de râs.
Diskreditịerung *f. sg.* discreditare.
diskrepạnt *adj.* discrepant, (izbitor de) nepotrivit.
Diskrepạnz, *-en, f.* discrepanță, nepotrivire; dezacord.
diskrẹt *adj.* diskret; *(mat.; în expr.)* **~e Größen** mărimi discrete.
Diskretiọn *f. sg.* discreție; **nach ~** la discreție, după voia cuiva: **sich auf ~ ergeben** a se preda, a capitula fără condiții; **unter strengster ~** păstrând cea mai perfectă discreție.
diskretiọnär *adj.* discreționar.
Diskriminatiọn, *-en, f.* v. Diskriminierung.
Diskriminatiọns|akt *-(e)s, -e, m.* act discriminatoriu.
diskriminịeren, *diskriminierte, diskriminiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a discrimina, a deosebi. **II.** *tr.* a înjosi, a defăima, a discredita; a proscrie.
Diskriminịerung, *-en, f.* **1.** discriminare. **2.** înjosire, defăimare, discreditare. **3.** excludere.
diskurịeren, *diskurierte, diskuriert, vb. (h) intr.* (mai ales *austr.)* a discuta (amănunțit), a vorbi pe larg, pe îndelete.
Diskụrs, *-es, -e, m.* **1.** discurs, cuvântare. **2.** convorbire, dezbatere.
diskursịv *adj.* discursiv.
Dịskus, *-, -ken* (și *-se), m. (sport)* disc.
Dịskus|egge, *-n, f. (agr.)* grapă cu discuri.
Diskussiọn, *-en, f.* discuție; dezbatere; **zur ~ kommen** a ajunge să fie discutat, a fi supus la discuție; **ein Thema zur ~ stellen** a pune în discuție o temă; **sich zur ~ melden** a se înscrie la discuție; **öffentliche ~** dezbatere publică.
Diskussiọns|abend, *-s, -e, m.* seară de discuții.
Diskussiọnsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție la o discuție.
Diskussiọnsfrage, *-n, f.*, **Diskussiọnsgegen|stand**, *-(e)s, -stände, m.* problemă, subiect, chestiune de discutat.
Diskussiọnsgrundlage, *-n, f.* bază de discuție.
Diskussiọnsleiter, *-s, -, m.* persoană care conduce discuția.
Diskussiọnsrede, *-n, f.* cuvântare în cadrul unei discuții.
Diskussiọnsredner, *-s, -, m.* vorbitor în cadrul unei discuții.
Dịskuswerfen, *-s, n. sg. (sport)* (probă de) aruncare a discului.
Dịskuswerfer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de disc; discobol.
Dịskuswurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* aruncare a discului.
diskutạbel *adj.* discutabil; contestabil; **diskutable Fragen** chestiuni litigioase, discutabile.
diskutịerbar *adj.* discutabil, care poate fi discutat.
diskutịeren, *diskutierte, diskutiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a discuta, a dezbate; a trata.
Dislokatiọn, *-en, f. (mil., med., geol.)* dislocare.
dislozịeren, *dislozierte, dislozịert, vb. (h) tr.* și *refl. (mil., med., geol.)* a (se) disloca.
Dislozịerung, *-en, f.* v. Dislokation.
dis-Moll *n. sg. (muz.)* re diez minor.
Dispạche [-'paʃ(ə)], *-n, f. (mar.)* calculare a pierderilor provocate de avarii.
Dispacheụr [-'jø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* persoană care calculează avariile maritime, comisar de avarii.
disparạt *adj.* disparat; deosebit, diferit; incoerent.
Disparität *f. sg.* disparitate; nepotrivire, deosebire; incoerență.
Dispạtcher [-'pætʃɐ], *-s, -, m.* dispecer.
Dispạtcherdienst, *-(e)s, -e, m.* dispecerat, serviciu, birou de dispecer.
Dispẹns, *-es, -e, m. (austr.* și *-en, f.)* dispensă, scutire; **~ erteilen** a acorda o scutire, o dispensă.
Dispensatiọn, *-en, f.* dispensare.
Dispensatiọnsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a da dispense.
Dispensatiọns|schein, *-(e)s, -e, m.* act, certificat de dispensă, de scutire.
Dispensatọrium, *-s, -rien* [-riən] *n.* farmacopee.
Dispensịer|an|stalt, *-en, f.* laborator al unei farmacii.
dispensịerbar *adj.* dispensabil.
dispensịeren, *dispensierte, dispensiert, vb. (h) tr.* a dispensa, a scuti.
Disponẹnt, *-en, -en, m. (com.)* agent, împuternicit, mânuitor, girant; șef de secție.
disponịbel *adj.* disponibil, la dispoziție.
Disponibilität, *-en, f.* disponibilitate.
disponịeren, *disponierte, disponiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dispune, a repartiza; *(mil.)* **die Truppen ~** a dispune trupele. **2.** a crea o dispoziție (anumită); **jn. zu etwas ~** a dispune pe cineva favorabil pentru ceva. **II.** *intr.* **1.** *(über* cu *acuz.)* a dispune (de), a avea la dispoziție. **2.** a dispune, a hotărî; a lua măsuri; a ordona; a conduce.
disponịert **I.** *part. trec.* de la disponieren. **II.** *adj.* **1.** dispus; **gut ~ sein** a fi bine dispus. **2. (zu, für)** dispus, predispus (la, pentru, să...); **zur Arbeit ~ sein** a fi dispus la muncă, a fi dispus să muncească; **zur Krankheit ~ sein** a fi predispus la boală.
Dispositiọn *-en, f.* **1.** (și *mil.)* dispoziție, dispunere, rânduire, repartizare, așezare într-o ordine anumită. **2.** dispoziție, hotărâre; **~en treffen** a da dispoziții, a lua măsuri: **zur ~**

a) la dispoziţie; **b)** (şi *mil., înv.)* în cadrul disponibil; concediat. **3.** predispoziţie, înclinare. **4.** stare de spirit, chef, dispoziţie.

dispositionsfähig *adj. (jur.)* în drept de a semna acte, capabil de a face acte de dispoziţie.

Dispositionsfähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a face acte de dispoziţie.

Dispositionsfonds [-fɔ̃:s] *pl.* fond aflat la dispoziţia cuiva, de care cineva poate dispune.

Dispositionsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a dispune (de avere etc.).

Disproportion şi **Disproportion**, *-en, f.* disproporţie.

disproportional, **disproportioniert** *adj.* disproporţionat.

Disput, *-(e)s, -e, m.* dispută, discuţie, controversă; polemică; ceartă.

disputabel *adj.* discutabil; litigios.

Disputant, *-en, -en, m.* persoană care ia parte la discuţie, la dispută.

Disputation, *-en, f.* **1.** dispută; discuţie, controversă ştiinţifică. **2.** disertaţie.

disputieren, *disputierte, disputiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a discuta în contradictoriu. **2.** *(über* cu *acuz.)* a discuta despre ceva, a dezbate (ceva). **3.** *(reg.)* a se certa. **II.** *tr. (jm. etwas)* a(-i) contesta (cuiva ceva).

Disputierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană căreia îi place să discute, să contrazică, să se certe.

Disputierkunst *f. sg.* artă de a purta discuţii logice, în contradictoriu.

Disputiersucht *f. sg.* manie, patimă de a discuta, de a contrazice.

disputiersüchtig *adj.* care caută prilej de discuţii, de controverse; care caută ceartă cu lumânarea.

Disqualifikation şi **Disqualifikation**, *-en, f.* descalificare.

disqualifizieren, *disqualifizierte, disqualifiziert, vb. (h) tr.* a descalifica.

Disqualifizierung, *-en, f.* v. Disqualifikation.

Dissel *f. (reg.)* **1.** v. Deichsel. **2.** v. Distel.

Dissens, *-es, -e, m.* disensiune.

dissentieren, *dissentierte, dissentiert, vb. (h) intr.* a fi de altă părere, a fi în dezacord.

Dissertant, *-en, -en, m.* autor al unei disertaţii.

Dissertation, *-en, f.* disertaţie.

disser(t)ieren, *disser(t)ierte, disser(t)iert, vb. (h) intr.* a trata, a prelucra ştiinţific.

Dissident, *-en, -en, m.* disident.

dissidieren, *dissidierte, dissidiert, vb. (h) intr.* a fi sau a deveni disident.

Dissimilation şi **Dissimilation**, *-en, f. (fon., fiziol.)* disimilare.

dissimilieren, *dissimilierte, dissimiliert, vb. (h) tr.* şi *refl. (lingv., fiziol.)* a (se) disimila; a (se) separa.

Dissimulation, *-en, f.* disimulare, tăinuire.

Dissipation *f. sg.* risipă; *(fig.)* neatenţie, împrăştiere.

dissolubel *adj.* disolubil.

Dissolubilität, *-en, f.* putere, capacitate de disoluţie.

dissolut *adj. (livr.)* nestăpânit; desfrânat.

dissonant *adj.* **1.** *(muz.)* disonant. **2.** *(fig.)* lipsit de armonie, în dezacord.

Dissonanz, *-en, f.* **1.** *(muz.)* disonanţă. **2.** *(fig.)* dezacord; lipsă de armonie; conflict.

dissonieren, *dissonierte, dissoniert, vb. (h) intr.* **1.** *(muz.)* a suna fals, a nu se acorda, a fi disonant. **2.** *(fig.)* a nu se potrivi, a nu se armoniza, a distona.

Dissoziation, *-en, f.* disociaţie, disociere.

Dissoziationsdruck, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* presiune de disociere.

Dissoziations|spannung, *-en, f. (fiz.)* tensiune de disociere.

dissoziieren, *dissoziierte, dissoziiert, vb. tr.* şi *refl. (h), intr. (s) (fiz., chim.)* a (se) disocia.

Distanz *-en, f.* **1.** distanţă, depărtare. **2.** *sg. (fig.)* distanţă, reţinere; **~ halten, wahren** a fi rezervat. **3.** *sg.* distanţă, interval.

distanzieren, *distanzierte, distanziert, vb. (h)* **1.** *tr. (sport)* a o lua (cuiva) înainte, a întrece, a distanţa. **II.** *refl. (von)* **1.** a se îndepărta (de cineva). **2.** *(fig.)* a se desprinde, a se îndepărta, a se detaşa, a se separa ostentativ (de cineva), a nu mai avea nimic de-a face (cu cineva); a se înstrăina.

Distanzierung, *-en, f.* **1.** *(sport)* distanţare. **2.** *(fig.)* îndepărtare, despărţire, desprindere, detaşare, separare; înstrăinare.

Distanzierungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de îndepărtare, de despărţire, de desprindere, de detaşare, de separare.

Distanzkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare de la distanţă.

Distanzlatte, *-n, f. (geol.)* stadie.

Distanzmarsch, *-es, -märsche, m.* marş lung, pe distanţă mare; marş de rezistenţă, de fond.

Distanzmess|apparat, *-(e)s, -e*, **Distanzmesser**, *-s, -, m. (geol.)* telemetru.

Distanzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* **1.** *(ferov.)* marcă de siguranţă. **2.** *(geod.)* pichet hectometric.

Distanzrelais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de distanţă.

Distanzritt, *-(e)s, -e, m.* drum lung făcut călare.

Distanzscheck, *-(e)s, -s, m. (ec.)* cec plătibil în altă localitate.

Distanzwechsel, *-s, -, m. (ec.)* cambie, poliţă plătibilă în altă localitate.

Distel, *-n, f. (bot.)* scai, scaiete *(Carduus).*

Disteler, *-s, -, m.* v. Distelfink.

Distelfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de zi *(Vanessa carduus).*

Distelfink, *-en, -en, m. (ornit.)* sticlete *(Fringilla carduelis).*

distelig *adj.* cu ţepi; ca un scaiete.

Distelkarde, *-n, f.* **1.** *(text.)* cardă cu scaieţi. **2.** *(bot.)* inflorescenţă ţepoasă a scaiuşului *(Dispacus fullonum).*

Distelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (bot.)* măciulie de scaiete.

Distichon, *-s, -chen, n. (metr.)* distih.

distinguieren [dIstIŋgi:-], *distinguierte, distinguiert, vb. (h) tr.* şi *intr. (zwischen* cu *dat.)* a distinge, a face deosebire; a desluşi.

distinguiert **I.** *part. trec.* de la distinguieren. **II.** *adj.* distins, ales.

distinkt *adj.* distinct; deosebit; desluşit.

Distinktion, *-en, f.* **1.** distincţie; eleganţă. **2.** deosebire, distingere.

distinktiv *adj.* distinctiv, caracteristic; propriu, particular.

Distorsion, *-en, f.* **1.** *(med.)* entorsă. **2.** *(fiz.)* distorsiune.

Distraktion, *-en, f.* **1.** dispensare, împrăştiere. **2.** *(geol.)* deviere, separare.

Distribution, *-en, f.* distribuţie; distribuire, repartiţie.

Distributionsver|hältnis, *-ses, -se, f. (ec.)* relaţie, raport de repartiţie.

distributiv *adj. (gram.)* distributiv.

Distributivzahl, *-en, f. (gram.)* numeral distributiv.

Distrikt, *-(e)s, -e, m.* **1.** district; raion, circumscripţie, ocol. **2.** *(forest.)* circumscripţie forestieră, ocol silvic.

Distriktsgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal districtual.

Distriktskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament districtual.

Distriktskommissär, *-s, -e, m.* comisar districtual, comisar de circumscripţie.

Disziplel, *-s, -, m.* discipol; elev, ucenic.

Disziplin, *-en, f.* **1.** *sg.* disciplină, ordine; **~ halten** a păstra disciplină; **eiserne ~** disciplină de fier; **die ~ verletzen, gegen die ~ verstoßen** a încălca disciplina; **auf ~ achten** a veghea la respectarea disciplinei; **sich der ~ fügen** a se supune disciplinei. **2.** disciplină, ramură (a ştiinţelor), specialitate; *(sport)* disciplină. **3.** *(rel.)* (auto)flagelare.

disziplinar *(înv.)*, **disziplinär** *adj.* **1.** v. disziplinarisch. **2.** referitor la disciplină.

Disziplinarbefugnis, *-ses, -se, f. (ec.)* putere, autoritate disciplinară.

Disziplinarbe|hörde, *-n, f. (jur.)* autoritate administrativă, comisie disciplinară.

Disziplinarfall, *-(e)s, -fälle, m.* (caz de) (în)călcare a disciplinei, caz disciplinar.

Disziplinargericht, *-(e)s, -e, n.*, **Disziplinargerichtshof**, *-(e)s, -höfe, m.* comisie disciplinară, tribunal disciplinar.

Disziplinargesetz, *-es, -e, n.* lege disciplinară; lege administrativă.

Disziplinargewalt, *-en, f.* v. Disziplinarbehörde.

Disziplinar|hof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Disziplinargericht.

disziplinarisch **I.** *adj.* disciplinar. **II.** *adv.* pe cale administrativă.

Disziplinar|kommission, *-en, f.* comisie disciplinară.

Disziplinarmaßnahme, *-en, f. (ec.)* măsură disciplinară; **~n gegen jm. ergreifen** a lua măsuri disciplinare împotriva cuiva.

Disziplinar|ordnung, *-en, f.* regulament de ordine interioară.

Disziplinar|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept penal disciplinar.

Disziplinar|regeln *pl.* v. Disziplinarordnung.

Disziplinar|straf|ordnung, *-en, f.* regulament militar disciplinar.

Disziplinar|untersuchung, *-en, f.*, **Disziplinarverfahren**, *-s, -, n.* anchetă disciplinară; *(ec.)* procedură disciplinară.

Disziplinarvergehen, *-s, -, n.* (în)călcare a disciplinei; abatere de la regulamentul de ordine interioară.

Disziplinarweg, *-(e)s, -e, m.* cale administrativă.

Disziplinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* (în)călcare, violare a disciplinei.

disziplinierbar *adj.* disciplinabil.

disziplinieren, *disziplinierte, diszipliniert, vb. (h) tr.* şi *refl. (elevat)* a (se) disciplina; a educa în spiritul disciplinei.

diszipliniert **I.** part. trec. de la disziplinieren. **II.** *adj.* disciplinat; **~es Denken** gândire ordonată, disciplinată; **eine ~e Truppe** o trupă disciplinată; **ein ~er Mensch** un om disciplinat; **sich ~ verhalten** a se comporta disciplinat.

Diszipliniert|heit, *f. sg. (elevat)* disciplină.

disziplinlos *adj.* fără disciplină, lipsit de disciplină, nedisciplinat; dezordonat.

Disziplinlosigkeit *f. sg.*, **Disziplinmangel**, *-s, m. sg.* lipsă de disciplină, indisciplină; **Handlung, die auf ~ beruht** faptă, acţiune care se bazează pe indisciplină; **sich die ~en der Schüler nicht länger gefallen lassen** a nu mai dori să suporţi indisciplina elevilor.

disziplinwidrig *adj.* contrar disciplinei, care contravine disciplinei.

Dithyrambe, *-n, f.* v. Dithyrambus.

dithyrambisch *adj.* ditirambic.

Dithyrambus, -, *-ben, m.* **1.** *(lit.)* ditiramb. **2.** *(fig.)* laudă exagerată.

dito *adv.* idem, acelaşi lucru, de asemenea, la fel.

Dittchen, *-s, -, n.* **1.** *(ornit.)* fluierar *(Charadrius pluvialis).* **2.** *(reg., ist.)* monedă de zece pfenigi.

ditto *adv.* v. dito.

Ditz, *-, -e. m. (reg.)* sugaci, sugar.

Diurese, *-n, f. (med.)* diureză.

Diuretikum, *-s, -ka, n. (med.)* diuretic.

diuretisch adj. *(med.)* diuretic.

Diurnalist, **Diurnist**, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* diurnist(ă).

Diurnum, *-s, -nen, n. (austr.)* diurnă.

Diva [-va], *-s* (şi *Diven), f.* **1.** primadonă, vedetă, stea, star; **2.** cineva care se face remarcat prin sensibilitate şi alură excentrică.

divalent [-va-] *adj. (chim.)* bivalent.

Divalenz, *-en, f. (chim.)* bivalenţă.

Divan [-va:n], *-s, -s, m.* v. Diwan.

divergent [-vɛɐ-] *adj.* divergent; *(elevat)* **die Meinungen** (sau **Urteile) sind ~** părerile, opiniile sunt diferite, divergente; *(mat.)* **die Geraden verlaufen ~** dreptele sunt divergente; **eine ~e Reihe** un şir divergent.

Divergenz, *-en, f.* **I.** *(mat.)* divergenţă. **2.** *(fig.)* divergenţă, deosebire de păreri.

divergieren, *divergierte, divergiert, vb. (h) intr.* **1.** a diverge, a se depărta. **2.** *(fig.)* a diverge, a se deosebi, a fi de păreri diferite.

divers [-'vɛɐs] *adj.* divers, felurit.

Diversant, *-en, -en, m.* diversionist; sabotor.

Diversanten|organisation, *-en, f.* organizaţie de diversiune, de sabotaj.

Diversifikation, *-en, f.* **1.** diversificare, schimbare. **2.** *(ec.)* diversificare (a produselor); **~ des Produktionsprogramms** diversificarea programului de producţie; **industrielle ~** diversificare industrială.

Diversifikations|politik, *sg. f. (ec.)* politică de diversificare.

Diversifizierung, *sg. f.* v. Diversifikation.

Diversion, *-en, f.* diversiune, abatere, deviere; sabotaj; (şi *mil.)* manevră de inducere în eroare.

Diversions|akt, *-(e)s, -e, m.* act de diversiune.

Diversions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de diversiune.

Diversions|tätigkeit, *-en, f.* activitate de diversiune, de sabotaj.
Diversität *f. sg.* diversitate.
Divertikel, *-s, -, n. (med.)* diverticul.
Divertimento, *-s, -ti,* **Divertissement** [-vɛrtis(ə)'mɑ̃:], *-s, -s, n. (muz.)* divertisment.
Dividend [-vi-], *-en, -en, m. (mat.)* deîmpărțit.
Dividende, *-n, f. (ec.)* dividend; **~n ausschütten** a da, a plăti dividende; **aufgelaufene ~n** dividende cumulate; **ausgeschüttete ~n** dividende distribuite; **fällige ~n (**sau **rückständige)** dividende scadente; **wiederangelegte ~n** dividende reinvestite; **die ~n erhöhen** a mări dividendele; **die ~n zahlen** a plăti dividendele.
Dividenden|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cupon de dividende.
Dividenden|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (ec.)* drept de dividende.
Dividenden|aus|schüttung, *-en, f. (ec.)* distribuire a dividendelor.
Dividendenbezieher, *-s, -, m. (ec.)* persoană în drept să încaseze dividende; beneficiar al dividendelor.
Dividendenpapier, *-(e)s, -e, n. (ec.)* titlu de dividende.
Dividendensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* rată a dividendelor.
Dividendenschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* cupon de dividende.
Dividenden|steuer, *-n, f.* impozit pe dividende.
Dividendenverteilung, *-en, f. (ec.)* v. Dividendenausschüttung.
Dividendenzahlung, *-en, f. (ec.)* plată a dividendelor.
dividieren, *dividierte, dividiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mat.)* a împărți; **durch fünf ~** a împărți la cinci. **2.** *(fam.)* a despica firul în patru.
Dividierbarkeit, *sg. f.* divizibilitate.
Divination, *-en, -n, f.* divinație.
Divinationsgabe, *-n, f.* dar al divinației.
divinatorisch *adj.* divinator.
Divis [-'vi:s], *-es, -e, n. (tipogr.)* linioară, liniuță de unire, de despărțire; cratimă.
Divisibilität [-vi-] *f. sg. (mat.)* divizibilitate.
Division, *-en, f.* **1.** *(mil.)* divizie. **2.** *(mat.)* împărțire; **eine ~ vornehmen** a face o diviziune; **die ~ geht (ohne Rest) auf** împărțirea se face exact (fără rest). **3.** *(sport)* divizie.
Divisionär, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** comandant de divizie. **2.** membru al diviziei.
Divisions|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* artilerie divizionară.
Divisionsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de zi al comandantului de divizie.
Divisions|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* școală de divizie.
Divisionsführer, *-s, -, m. (mil.)* comandant de divizie.
Divisionsgeneral *-s, -e* (și *-räle), m. (mil.)* general de divizie (echivalent cu general locotenent).
Divisionskommandant, *-en, -en, m.*, **Divisionskommandeur** [-dø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Divisionsführer.
Divisions|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat-major de divizie.
Divisionszeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn al împărțirii.
Divisor, *-s, -soren, m. (mat.)* **1.** împărțitor, divizor. **2.** numitor.
divulgieren [-vʊl-], *divulgierte, divulgiert, vb. (h) tr.* a divulga; a face cunoscut; a da pe față.
Diwan, *-s, -e* (și *-s), m.* **1.** divan, canapea. **2.** divan; consiliu (de stat) (în Orient). **3.** culegere de poezii orientale.
d.J. *presc.* de la **a)** der Jüngere cel tânăr; **b)** dieses Jahres anul curent.
dkg *presc.* de la Dekagramm.
dl *presc.* de la Deziliter.
dm *presc.* de la Dezimeter.
d.M. *presc.* de la dieses Monats a(l) acestei luni, luna curentă.
DM *presc.* de la Deutsche Mark *(ist.)* marcă germană.
d-Moll, *-, n. sg. (muz.)* re minor.
DN *presc.* de la Deutsche Notenbank Banca germană de emisie.
DNA **1.** *presc.* de la Deutscher Normenausschuss Comisia germană pentru norme, de standardizare. **2.** *(biol.)* acid dezoxiribonucleic.
do *presc.* de la dito.
Do, *-s, -s, n. (muz.)* do.
d.O. *presc.* de la der (die, das) Obige mai sus, mai înainte.
Dobbel, *-s, -, m. (reg.)* zar.
döbbeln, *döbbelte, gedöbbelt (ich döbb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a da cu zarul.
Dobel, **Döbel**, *-s, -, m.* **1.** diblu, cep. **2.** *(iht.)* chefal *(Squalius cephalus).*
dobeln, *dobelte, gedobelt (ich dob(e)le),* **döbeln**, *döbelte, gedöbelt (ich döb(e)le), vb. (h) tr.* a bate un cep; a fixa cu un cui de lemn, cu un diblu.
Dobermann, *-s, -s* (și *-männer), m.* (câine) doberman.
doch **I.** conj. **1.** *(accentuat)* **a)** totuși, cu toate acestea; **ich werde ~ hier bleiben** am să rămân totuși aici; **und sie bewegt sich ~** și totuși se mișcă; **b)** *(cu sens slăbit)* **das ist ~ zu arg** asta e prea de tot, e din cale afară. **2.** *(neaccentuat)* însă, dar; **ich werde es dir sagen, ~ sage es nicht weiter** am să-ți spun, dar să nu spui mai departe. **II.** *adv.* **1.** *(accentuat, ca răspuns la o întrebare negativă)* ba da, cum să nu; **kommst du nicht? ~!** nu vii? ba da! **2.** *(neaccentuat)* **a)** *(întărind o afirmație sau o negație)* **ja ~!** sigur că da! evident! **nicht ~!** nu! Doamne ferește! **b)** *(întărind cele spuse)* doar, o dată; **so sprechen Sie ~!** dar vorbiți odată! **ich habe es ~ gesagt** am spus doar; **war mir's ~, ich hätte ihn gesehen** mi s-a părut doar că l-am văzut; **c)** barem (de), măcar (de), mai bine; **wäre ich ~ gesund!** de-aș fi barem sănătos! măcar de aș fi sănătos! **wär' er ~ zu Hause geblieben!** mai bine stătea, rămânea acasă! **d)** mai; **was macht ihr ~ für einen Lärm!** ce mai gălăgie faceți! dar știu că faceți gălăgie! **lass mich ~ in Ruhe!** lasă-mă în pace! ia mai dă-mi pace!
Docht, *-(e)s, -e, m.* fitil; muc (de lumânare); **den ~ beschneiden** a curăța, a tăia fitilul; *(fig.)* **er hat keinen ~ in seiner Lampe** n-are prea multă minte; nu-l omoară deșteptăciunea.
Dochtfaden, *-s, -fäden, m.* fir de fitil, fitil.
Docht|halter, *-s, -, n.* suport de fitil.
Docht|spulmaschine, *-n, f.* mașină de bobinat fitile.
Dock, *-(e)s, -e* (și *-s), n.* **1.** *(mar.)* doc; **auf ~ legen** a andoca. **2.** *(av.)* instalație pentru așteptarea, depășirea avioanelor.
Dock|arbeiter, *-s, -, m.* docher.
Docke[1], *-n, f.* **I.** *(constr.)* montant, stâlp, proptea la balustradă. **2.** *(constr.)* balustru. **3.** *(maș.)* mobilă, lunetă (la strung). **4.** scul, jurubiță, ghem. **5.** snop; păpușă (de foi de tutun). **6.** *(înv.)* fată tânără, fetișcană. **7.** torță făcută dintr-un șomoiog de paie. **8.** *(reg.)* păpușă (jucărie). **9.** coșmar. **10.** mângâlău, sucitor.
Docke[2], *-n, f.* v. Dock.
docken[1], *dockte, gedockt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înfășura, a face ghem sau scul. **II.** *intr. (reg.)* a se juca cu păpușa. **III.** *refl. (reg.)* a se alinta.
docken[2], *dockte, gedockt, vb. (h) (mar.)* **I.** *tr.* **1.** a băga (un vas) în doc, a andoca. **II.** *intr. (despre vase)* a sta pe doc.
Dockengeländer, *-s, -, n.* balustradă.
Docken|spindel, *-n, f.* arbore principal (la strung).
Dockenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(reg.)* joc de păpuși. **2.** *sg. (fam.)* zorzoane; nimicuri; fleacuri.
Docker, *-s, -, m.* v. Dockarbeiter.
Docker|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a docherilor.
Dockgebühren *pl.* taxe de doc.
Dockhafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de docuri; avanport de doc.
Dockseitenwand, *-wände, f. (mar.)* cheson lateral al docului.
Docksohle, *-n, f. (mar.)* fund de doc uscat.
Dockung, *-en, f. (mar.)* ducere, transportare a vaselor în docuri, andocare.
Dodeka|eder [-ka'e:-], *-s, -, n. (geom.)* dodecaedru.
Dodel, *-s, -, m. (reg.)* prostănac.
Dogaressa, *-ressen, f. (ist.)* soție de doge, dogaresă.
Dogcart ['dɔkart], *-s, -s, m.* docar.
Doge ['do:dʒə sau -ʒə], *-n, -n, m. (ist.)* doge.
Dogenpalast, *-es, -läste, m. (ist.)* palat al dogilor.
Dogenwürde *f. sg. (ist.)* demnitate, funcție de doge.
Dogge, *-n, f.* **1.** (câine) dog. **2.** suport în care se șlefuiesc pietrele prețioase.
Dogger[1], *-s, -, m. (mar.)* navă de pescuit din Marea Nordului.
Dogger[2] *-s, -m. sg. (geol.)* dogger.
Doggerbank, *-bänke, f.* banc de nisip în Marea Nordului.
Doggerboot, *-(e)s, -e, n.* v. Dogger[1].
doggern, *doggerte, gedoggert, vb. (h) intr.* a pescui cu barca (în Marea Nordului).
Dogma, *-s, -men, n.* dogmă.
Dogmatik *f. sg.* dogmatică.
Dogmatiker, *-s, -, m.* **1.** cunoscător al dogmaticii, profesor de dogmatică. **2.** *(peior.)* dogmatic.
dogmatisch *adj.* dogmatic, conform dogmelor.
dogmatisieren, *dogmatisierte, dogmatisiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a dogmatiza.
Dogmatismus *m. sg.* dogmatism.
Dogmengeschichte *f. sg.* istorie a dogmelor.
Dogmensammlung, *-en, f.* culegere de dogme.
Dohle, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* ceucă, stăncuță *(Corvus monedula).* **2.** *(glumeț)* pălărie neagră. **3.** *(argou)* femeie ușuratică; muierușcă. **4.** *(hidr.)* dren, canal de scurgere.
Döhnchen, *-s, -, n. (reg.)* farsă, poznă.
Dohne, *-n, f.* **1.** laț de prins păsări. **2.** *(reg.)* tavan de grinzi.
Dohnenfang, *-(e)s, m. sg.* vânătoare de păsări cu lațul.
Dohnenschneise, *-n, f.*, **Dohnen|steig**, **Dohnen|stieg**, **Dohnen|strich**, *-(e)s, -e, m.* serie de lațuri (de prins păsări) așezate în pădure.
doktern, *dokterte, gedoktert (ich dokt(e)re), vb. (h) intr. (an* cu *dat.) (fam.)* a doftorici; a face pe doctorul; **ich doktere an mir (herum)** mă doftoricesc.
Doktor, *-s, -toren, m.* **1.** doctor; **~ der Medizin** doctor în medicină; **~ der Rechte** doctor în drept; **seinen ~ machen** a-și lua, a-și trece doctoratul. **2.** *(fam.)* medic.
Doktorand, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* doctorand(ă).
Doktor|arbeit, *-en, f.* teză de doctorat.
Doktorat, *-(e)s, -e, n.* **1.** doctorat, titlu de doctor. **2.** doctorat, examen pentru obținerea titlului de doctor.
Doktordiplom, *-s, -e, n.* diplomă de doctor.
Doktordisputation, *-en, f.* susținere a tezei de doctorat.
Doktordissertation, *-en, f.* v. Doktorarbeit.
Doktor|examen, *-s, -mina, n.* examen de doctorat.
Doktorfrage, *-n, f.* întrebare, problemă grea, de amănunt.
Doktorgrad, *-es, -e*, grad academic de doctor.
Doktor|hut, *-(e)s, -hüte, m. (înv.)* pălărie de doctor; **den ~ erwerben** a obține titlul de doctor.
doktorieren, *doktorierte, doktoriert, vb. (h) intr.* a-și trece examenul de doctorat, a-și lua doctoratul.
Doktorin și **Doktorin**, *-nen, f. (fam.)* **1.** femeie-medic, doctor, doctoriță, **2.** femeie care a obținut doctoratul. **3.** soție de doctor.
Doktormantel, *-s, -mäntel, m. (înv.)* robă de doctor.
doktormäßig *adv.* cu competență de doctor; doctoral.
Doktormiene, *-n, f. (fam.)* aere de savant.
Doktorpromotion, *-en, f.* obținere a titlului de doctor; trecere a examenului de doctorat.
Doktorprüfung, *-en, f.* v. Doktorexamen.
Doktorschmaus, *-es, -schmäuse, m.* banchet dat cu ocazia obținerii doctoratului.
Doktortitel, *-s, -, m.*, **Doktorwürde** *f. sg.* titlu de doctor.
Doktorvater, *-s, -väter, m. (fam.)* conducător științific al doctorandului.
Doktrin, *-en, f.* doctrină; învățătură.
Doktrinär, *-s, -e, m.* doctrinar.
doktrinär *adj. (peior.)* dogmatic, doctrinar.
Doktrinarismus, *-, m. sg.*, **Doktrinärtum**, *-s, n. sg. (peior.)* doctrinarism.
Dokument, *-(e)s, -e, n.* **1.** document; *(com.)* **~e gegen Akzept** document contra poliță; **ein ~ ausstellen** a elibera un act; **ein amtliches ~** un document oficial. **2.** *(fam.)* act, document, dovadă; *(iron.)* **ein ~ der Dummheit** o dovadă, o probă de prostie. **3.** *(inform.)* document; **~e ausdrucken** a printa documente.
Dokumentalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* documentarist(ă).

Dokumentarfilm, *-s, -e, m.* film documentar.
dokumentarisch *adj.* documentar; bazat pe documente, autentic.
Dokumentarkurzfilm, *-(e)s, -e, m.* film documentar de scurt metraj.
Dokumentarmaterial, *-(e)s, -ien* [-iən], *n.* material documentar.
Dokumentar|tratte, *-n, f. (ec.)* poliță autentică.
Dokumentation, *-en, f.* documentare, documentație.
Dokumentations|stelle, *-n, f.* birou de documentare.
Dokumentationswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de documentare.
Dokumenten|aufnahme, *-n, f. (ec.)* acceptare de documente, înregistrare a documentelor.
Dokumenten|austausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de documente.
Dokumenten|sammlung, *-en, f.* colecție de documente.
Dokumentenverkehr, *-s, m. sg. (com.)* circulație pe bază de documente.
dokumentieren, *dokumentierte, dokumentiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a documenta, a întări cu documente; a dovedi pe bază de documente. **II.** *refl.* a se dovedi, a se arăta, a se oglindi.
Dokument|übertragung, *-en, f.* transmitere de documente.
Dokumentver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a documentelor.
Dolcefarniente [dɔlʧəfarniɛn-], *n. sg.* viață, trai dulce.
Dolch, *-es, -e, m.* pumnal; **jm. einen ~ ins Herz stoßen** a-i împlânta cuiva un pumnal în inimă; *(fig.)* a-i da cuiva un fier roșu prin inimă, a băga cuiva un cui în inimă.
dolchen, *dolchte, gedolcht, vb. (h) tr.* a lovi cu pumnalul.
dolchförmig *adj.* în formă de pumnal.
Dolchmesser, *-s, -, n.* cuțit în formă de pumnal.
Dolch|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Dolchstoß **(1).**
Dolch|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* șiș.
Dolch|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură de pumnal. **2.** *(fig.)* atac mișelesc, pe la spate.
Dolch|stoßpolitik, *f. sg.* politică de trădare.
Dolde, *-n, f. (bot.)* umbelă.
dolden|artig *adj. (bot.)* umbeliform.
Doldenbertram, *-s, m. sg. (bot.)* vetrice *(Chrysanthemum corymbosum).*
Doldenblume, *-n, f.*, **Doldenblüte**, *-n, f. (bot.)* eflorescență, floare umbeliferă.
Doldenblütler, *-s, -, m. (bot.)* plantă umbeliferă.
doldenförmig *adj.* v. doldenartig.
Doldengewächs, *-es, -e, n.* v. Doldenblume.
Doldenhabichtskraut, *-es, n. sg. (bot.)* iarba-vulturului *(Hieracium umbellatum).*
Doldenpflanze, *-n, f.* v. Doldenblume.
dolden|ständig *adj. (bot.)* umbelat.
Dolden tragend *adj. (bot.)* umbelifer.
doldentraubig *adj. (bot.)* racemos, umbelat.
Doldenwucherblume, *-n, f.* v. Doldenbertram.
doldig *adj.* v. doldenständig.
Dole, *-n. f.* canal de scurgere; rigolă.
Dolichokephale [-ço-], *-n, -n (ein Dolichokephaler), m. (antrop.)* dolicocefal.
Doline, *-n, f. (geol.)* dolină.
doll *adj. (fam.)* **1.** grozav, nemaipomenit; **eine ~e Sache** grozavă chestie! **2.** rău, supărător; **ein ~er Lärm** mare tărăboi. **3.** *(reg.)* foarte tare; **sich ~ freuen** a se bucura mult de tot.
Dollar, *-s, -s, m.* dolar.
Dollar|abwertung, *-en, f. (ec.)* depreciere, devalorizare a dolarului.
Dollar|anleihe, *-n, f.* împrumut în dolari.
Dollargut|haben, *-s, -, n. (ec.)* credit, activ în dolari.
Dollar|imperialismus *m. sg.* imperialism al dolarului.
Dollar|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de dolari.
Dollarverfall, *-(e)s, m. sg.* scădere a dolarului.
Dollarwährung, *-en, f. (fin.)* valută în dolari; preț exprimat în dolari.
Dollbord, *-s, -e, n. (mar.)* copastie, margine de sus a bordajului.
Dolle, *-n, f. (mar.)* furchet, furcă în care stă lopata, vâsla, paleta.
Dollen, *-s, -, m.* diblu din lemn.
Dollfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior echin.
Dollinger, *-s, -, m. (înv.)* călău.
Dollring, *-(e)s, -e, m.* inel al manșonului (la vâsle).
Dolman, *-s, -e, m.* dolman.
Dolmen, *-s, -, m. (arh.)* dolmen.
Dolmetsch, *-(e)s* (și *-en), -e(n), m.* **1.** traducător, translator; tălmaci. **2.** *(fig.)* interpret.
dolmetschen, *dolmetschte, gedolmetscht, vb. (h) intr.* **1.** și *tr.* a traduce; a tălmăci, a interpreta. **2.** a servi ca interpret, a fi interpret, a face pe interpretul, pe translatorul.
Dolmetscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Dolmetsch.
Dolmetscherdienst, *-(e)s, -e,* m. serviciu de interpret, de translator; birou de traduceri.
Dolmetscherposten, *-s, -, m.* post, serviciu de traducător, de tălmaci, de translator.
Dolmetschung, *-en, f.* tălmăcire; traducere.
Dolomit,*-(e)s, -e, m. (mineral.)* dolomit.
Dolomitbildung, *-en, f. (geol.)* formație dolomitică.
dolomit|haltig *adj. (geol.)* dolomitifer.
dolomitisch *adj.* dolomitic.
dolos *adj. (jur.)* perfid, premeditat, dolosiv; **~e Täuschung** inducere în eroare intenționată, premeditată.
Dolus, *m. sg. (jur.)* dol.
Dom, *-(e)s, -e, m.* **1.** dom, catedrală. **2.** *(constr.)* cupolă, dom. **3.** *(auto.)* calotă. **4.** *(pl.* și *-en; geol.)* dom. **5.** *(reg.)* bâlci de Crăciun în piața catedralei.
Domäne, *-n, f.* **1.** domeniu (al statului, seniorial, regal etc.). **2.** *(fig.)* domeniu, specialitate, câmp de preocupări.
Domänen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* administrație a domeniilor (statului, senioriale, regale etc.).
Domänenpächter, *-s, -, m. (ist.)* arendaș al unui domeniu regal.
Domänenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu de administrație a domeniilor. **2.** membru în consiliul de administrație a domeniilor.
Domänenverwalter, *-s, -, m.* administrator al domeniilor.
Domänenverwaltung, *-en, f.* administrație a domeniilor.
Domänialgut, *-(e)s, -güter, n.* bun domenial.
dom|artig *adj.* în formă de dom.
Dom|ausbau, *-(e)s, -e* (și *-ten), m.* construire, clădire, terminare, renovare a unei catedrale.
Domchor [-ko:ɐ], *-s, -chöre, m.* **1.** *(muz.)* cor al domului. **2.** *(pl.* și *-e)* altar al domului.
Domdechant [-deç-], *-en, -en,* **Domdekan**, *-s, -e, m. (bis. cat.)* decan al catolicilor; paroh al domului.
Domestik, *-en, -en, m.* **1.** *(înv.)* slugă, servitor. **2.** *(sport)* ajutor al alergătorului de curse.
Domestikation, *-en, f.* domesticire, îmblânzire.
Domestik(e), *-(e)n, -(e)n, m.* și *f. (înv.)* servitor(-toare), angajat(ă) a(l) casei.
Domestiken|stube, *-n, f.* cameră de serviciu.
domestizieren, *domestizierte, domestiziert, vb. (h) tr.* a domestici.
domförmig *adj. (arhit., tehn., geol.)* în formă de dom.
Domfrau, *-en, f. (bis. cat.)* călugăriță superioară, stareță.
Domfreiheit, *-en, f. (ist.)* domeniu din jurul domului care se află sub jurisdicția bisericii.
Domgruft, *-grüfte, f.* criptă în catedrală.
Domherr, *-(e)n, -en, m. (bis. cat.)* membru al capitulului, canonic.
domherrisch, **domherrlich** *adj.* de canonic.
Domherrnpfründe, *-n, f.* beneficiu din veniturile canonicatului.
Domherrn|stelle, **Domherrnwürde**, *-n, f. (bis. cat.)* demnitate de canonic.
Domhof, *-(e)s, -höfe, m.* piață în fața unei catedrale.
Domina *f.* **1.** *pl. -nä* stareță. **2.** *pl. -s (euf.)* prostituată.
dominant *adj.* dominant; predominant; proeminent.
Dominante, *-n, f.* **1.** *(muz.)* dominantă. **2.** lucru dominant, caracteristic.
Dominanz, *-en, f.* predominanță.
Dominialgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Domänialgut.
dominieren, *dominierte, dominiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a domina, a stăpâni. **II.** *intr.* a predomina.
Dominikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** călugăr(iță) dominican(ă). **2.** locuitor(-oare) din Republica Dominicană.
Dominikanerkloster, *-s, -klöster, n.* mănăstire de călugări dominicani.
Dominikanermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Dominikaner **(1).**
Dominikanernonne, *-n, f.* v. Dominikanerin **(1).**
Dominikaner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor dominicani.
dominikanisch *adj.* dominican.
Dominion, *-s, -s* (și *Dominien* [-niən]), *n.* dominion.
Dominium, *-s, -nien* [-niən], *n. (ist.)* domeniu feudal.
Domino, *-s, -s.* **I.** *m.* **1.** domino, costum de bal mascat. **2.** purtător al unui costum de bal mascat. **II.** *n.* (joc de) domino.
Dominomaske, *-n, f.* v. Domino **(1, 2).**
Domino|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Domino **(3).**
Dominus, *-, -ni, m.* **1.** *(bis.)* Domnul. **2.** stăpân. **3.** preot.
Domizil, *-s, -e, n.* domiciliu; **sein ~ aufschlagen** a-și stabili domiciliul; *(ec.)* loc de plată (a unei cambii).
Domiziliant, *-en, -en, m. (ec.)* persoană care fixează locul de plată a unei cambii.
Domiziliat, *-(e)s, -e, n. (ec.)* domiciliat.
domizilieren, *domizilierte, domiziliert, vb. (h)* **1.** *intr.* a domicilia; a-și avea domiciliul. **II.** *tr.* a domicilia (o cambie); a fixa locul de plată (a unei cambii).
Domizilprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision pentru domicilierea unei cambii.
Domizilver|änderung, *-en, f.* schimbare de domiciliu.
Domizilwechsel, *-s, -, m.* **1.** *(ec.)* poliță, cambie indirectă. **2.** schimbare de domiciliu.
Domkapitel, *-s, -, n. (bis. cat.)* capitul, adunare a canonicilor, sinod episcopal.
Domkapitular, *-s, -e, m.* v. Domherr.
Domkirche, *-n, f.* catedrală, dom.
Domküster, *-s, -, m.* paracliser al unei catedrale.
Dompfaff, *-en, -en,* **Dompfaffe**, *-n, n, m. (ornit.)* bot-gros *(Pyrrhula pyrrhula).*
Domplatz, *-es, -plätze, m.* v. Domhof.
Domprediger, *-s, -, m.* predicator la o catedrală.
Dompropst, *-(e)s, -pröpste, m.* **1.** primul demnitar în adunarea canonicilor (la catolici), superiorul capitulului. **2.** paroh al unei catedrale cu rang de protopop (la protestanți).
Dompteur [dɔ̃tø:ɐ și dɔmp'tø:ɐ], *-s, -e, m.* îmblânzitor, dresor de animale sălbatice.
Dompteuse [dɔ̃'tø:zə și dɔmp'tø:zə], *-n, f.* îmblânzitoare, dresoare de animale sălbatice.
Domschatz, *-es, -schätze, m.* colecție de vase sacrale valoroase a unei catedrale.
Domschnepfe, *-n, f. (ornit.)* corlă *(Gallinula chloropus).*
Domschule, *-n, f.* școală confesională întreținută din fondurile unei catedrale.
Dom|stift, *-(e)s, -e(r), n.* **1.** mănăstire dependentă de o catedrală. **2.** școală confesională întreținută din fondurile unei catedrale. **3.** seminar. **4.** sinod episcopal, capitul.
Don, *-, m. sg.* don (apelativ de respect în Spania).
Doña [`dɔnja], *-s, f.* **1.** dona (apelativ de respect în Spania). **2.** *(înv., fam.)* **unsere ~** femeia noastră de serviciu.
Donardistel, *-n, f. (bot.)* spinul-vântului *(Erygium).*
Donatar, *-s, -e, m. (jur.)* donatar.
Donation, *-en, f. (jur.)* donație.
Donator, *-s, -toren, m. (jur.)* donator.
Donau|dampfschiff|fahrt *sg.* navigație dunăreană.
Donaudampfschiff|fahrtsgesellschaft *f. sg.* Societate pentru navigația dunăreană.
Donaufürstentümer *pl. (ist.)* principate dunărene.
Donau|insel, *-n. f.* insulă dunăreană.
Donauländer *pl.* țări dunărene.
Donaumonarchie [-çi:] *f. sg. (ist.)* Monarhia dunăreană (Austro-Ungaria).
Donaumündungen *pl.* gurile Dunării.
Donauquelle, *-n, f.* izvorul Dunării.
Donauraum, *-(e)s, m. sg.* spațiu dunărean.
Donaureise, *-n, f.* călătorie (cu vaporul) pe Dunăre.
Donauschiff|fahrt *f. sg.* navigație pe Dunăre.
Donau|staaten *pl.* state dunărene; Europa dunăreană.

Dọnauvölker *pl.* popoare dunărene.
Dọnbogen, *-s, m. sg. (geogr.)* cotul Donului.
Dọ̈nchen, *-s, -, n.* farsă, poznă; istorioară.
Dọnezbecken, *-s, n. sg. (geogr.)* bazinul Donețului.
dọnisch *adj.* de Don, de pe Don; **die ~en Kosaken** cazacii de pe Don.
Donjọn [dɔ̃'ʒɔ̃:], *-s, -s, m.* donjon.
Don Juan [dɔn'χuan], *-s, -s, m.* donjuan, crai, curtezan; fante.
Dọ̈nkes *pl.* povestiri vesele.
Dọnkosak, *-en, -en, m.* cazac de pe Don.
Dọnlage *f. sg. (mine, inv.)* înclinare, cădere.
Dọnna, *-s, f.* **1.** dona (apelativ de respect în Italia), **2.** v. Doña **(2).**
Dọnner, *-s, m. sg.* **1.** tunet; **unter ~ und Blitz a)** într-o furtună năprasnică; **b)** prin foc și pară, prin foc și apă, prin sabie și foc. **2.** trăsnet; **vom ~ geschlagen** lovit de trăsnet, trăsnit; **wie vom ~ gerührt** ca trăsnit (de groază, de mirare etc.). **3.** bubuit; **der ~ der Geschütze** bubuitul tunurilor. **4.** *(în expr.)* **~ und Doria!** sau **~ noch mal!** sau **da schlag' (mal gleich) der ~ rein!** ei drăcia dracului! drace! **dass dich der ~!** trăsni-te-ar!
dọnner|ähnlich *adj.* ca tunetul.
Dọnnerbalken, *-s, -, m. (mil., glumeț)* bară a latrinei.
Dọnnerbesen, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* vâsc *(Viscum).* **2.** *(bot.)* deformări monstruoase pe crengile unor copaci. **3.** *(glumeț)* păr încâlcit, barbă zbârlită, ciuf.
Dọnnerbüchse [-byksə], *-n, f. (glumeț)* armă de tip vechi; flintă; bombardă.
Dọnnerer, *-s, -, m.* **1.** v. Donnergott. **2.** *(fam.)* om violent, gălăgios, om care tună și fulgeră.
Dọnnergebrüll, *-(e)s, n. sg. (fam.)* urlete, strigăte năprasnice.
Dọnnergekrach, *-(e)s. n. sg.* **1.** bubuit puternic al tunetului; bubuitură grozavă. **2.** v. Donnergepolter.
Dọnnergepolter, *-s, n. sg. (fam.)* gălăgie infernală; scandal.
Dọnnergerassel, *-s, n. sg. (fam.)* zăngănit asurzitor.
Dọnnergetöse, *-s, n. sg.* v. Donnergepolter.
Dọnnergewölk, *-(e)s, n. sg.* nori de furtună.
Dọnnergott, *-es, m. sg. (mit.)* zeul tunetului.
Dọnnerguge, *-n, f. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus).*
Dọnner|hall, *-(e)s, m. sg.* bubuit, răsunet, ecou al tunetului.
Dọnner|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** *(mit.)* trăsnet aruncat de zeul tunetului. **2.** *(mineral.)* belemnit. **3.** unealtă, topor din epoca paleolitică.
Dọnnerkeil, *-(e)s, -e, m.* **1.** carcasă de belemnit. **2.** *(arheol.)* unealtă; topor din epoca paleolitică. **3.** v. Donnerhammer **(1).**
Dọnnerkiel! *interj.* ei, drăcia dracului! drace! al naibii!
Dọnnerklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Donnerhall.
Dọnnerknall, *-(e)s, -e, m.* bubuitură scurtă și puternică de tunet.
Dọnnerkrach, *-(e)s, -e* (și *-s* sau *-kräche), m.* **1.** v. Donnerknall. **2.** *(fam.)* scandal, gălăgie, ceartă.
Dọnnerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** iarbă-de-șoaldină *(Sedum acre)* **2.** laptele-câinelui *(Euphorbia helioscopia).* **3.** răscoage *(Epilobium angustifolium).*
Dọnnerlittchen!, Dọnnerlüttchen! *(interj.)* ia te uită! nemaipomenit!
Dọnnermaschine, *-n, f.* mașină cu care se imită bubuitul tunetului la teatru.
dọnnermäßig *adv. (fam.)* strașnic, al dracului de...; **~ dumm** foarte prost, prost ca noaptea, prost de dă în gropi.
dọnnern, *donnerte, gedonnert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a tuna; *(impers.)* **es donnert** tună; **gegen jn. (sau etwas)** ~ a tuna și fulgera împotriva cuiva (sau a ceva). **2.** a face, a produce zgomot mare, a bubui, a hurui, a durui; **an die Tür** ~ a lovi cu pumnii în ușă; **die See donnert** marea vuiește, vâjâie, mugește. **II.** *tr. (în expr.)* **jn. aus dem Schlafe** ~ a trezi pe cineva lovind puternic în ușă; **mit Kanonen donnert er die Antwort** răspunde cu lovituri de tun.
Dọnnern, *-s, n. sg.* **1.** tunet. **2.** bubuit.
dọnnernd I. *part. prez.* de la donnern. **II.** *adj.* tunător, bubuitor, duruitor; **~es Gelächter** râs zgomotos, asurzitor; hohote de râs.
Dọnner|rollen, *-s, n. sg.* bubuit de tunet.
dọnnerscheu *adj.* care se teme, care se sperie, care se îngrozește de tunete.
Dọnnerscheu *f. sg.* frică, teamă de tunete.
Dọnnerschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bubuit de tunet; (lovitură de) trăsnet; **die Nachricht wirkte wie ein ~** vestea a venit, a căzut ca un trăsnet.
Dọnnersjunge, *-n, -n.* **Dọnnerskerl**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* băiat afurisit, al dracului, dat naibii; șmecher.
Dọnners|tag, *-(e)s, -e, m.* joi; **an ~en** sau **des ~s** joia, în zilele de joi; în fiecare joi.
dọnners|tägig *adj.* de joi.
dọnners|tags *adv.* joia.
Dọnner|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* belemnit. **2.** unealtă, topor din epoca paleolitică.
Dọnner|stimme, *-n, f.* voce tunătoare, răsunătoare.
Dọnner|strahl, *-(e)s, -en, m.* fulger; trăsnet.
Dọnnerwetter, *-s, -, n.* **1.** furtună, vijelie. **2.** *(fam.)* izbucnire de furie, de mânie; ceartă aspră; săpunealâ: *(în expr.)* **(zum) ~! a)** la naiba! **b)** trăsni-v-ar! **das ~ soll mich erschlagen, wenn...** să mă trăsnească, să mă lovească cerul dacă...; **wie ein heiliges ~ dreinfahren** a se năpusti, a se repezi, a da năvală ca o furie, ca o furtună asupra cuiva sau a ceva; **ein gnädiges ~** o mică săpunealâ, un mic scandal; **~!** grozav! formidabil!
Dọnnerwolke, *-n, f.* nor amenințător, prevestitor de furtună.
Dọnnerwort, *-(e)s, -e, n.* vorbă apăsată, violentă, care nu admite replică.
Donquichotterie [dɔkiʃɔtə'ri: și -kiçɔ-], *-n* ['ri:n], *f.* donquișotism.
Dọ̈ntje, *-s, -s, n. (reg.)* anecdotă, farsă, poznă.
dọof *adj.* **1.** *(pop., fam.)* prost; mărginit; plicticos. **2.** *(reg.)* surd. **3.** *(reg.)* găunos.
Dọofheit, *-en, f. (fam., peior.)* **1.** prostie. **2.** plictiseală. **3.** acțiune, faptă prostească.
dọpen, *dopte, gedopt, vb. (h) tr. (sport)* a dopa.
Dọping, *-s, -s, n. (sport)* doping, dopaj.
dọpp *adj. (reg.)* **1.** apăsător, înăbușitor. **2.** umed.
Dọppe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* coajă de ou, găoace. **2.** *(tehn.)* șlefuire (a pietrelor prețioase).
Dọppel, *-s, -, n.* (și *m.)* **1.** *n.* **1.** al doilea exemplar, dublet, duplicat, copie. **2.** *(sport)* dublu *(la tenis);* **gemischtes ~** dublu mixt. **II.** *m. (sport, teatru)* schimb, înlocuitor, rezervă; dublură.
Dọppel|adler, *-s, -, m. (her.)* vultur cu două capete; vultur imperial; vultur bicefal.
Dọppel|ahle, *-n, f. (tehn.)* sulă cu două tăișuri.
Dọppel|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* **1.** dublă acționare, dublă antrenare. **2.** forță impulsivă, dublă.
Dọppel|atmer, *-s, -, m. (iht.)* pește din familia *Dispnoi.*
Dọppel|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* ascensor dublu.
Dọppel|axel, *-s, -, m. (sport.)* axel dublu.
Dọppelbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu doi saboți.
Dọppelband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum în două părți.
Dọppelbauer, *-s* (și *-n), -n, m. (șah)* pion dublat.
Dọppelbecher, *-s, -, m.* **1.** păhărel cu fund dublu pentru aruncat zarurile. **2.** *(inv.)* potir compus din două cupe plasate în așa fel încât fiecare dintre ele să formeze suportul, piciorul celeilalte.
Dọppelbelastung, *-en, f.* încărcare, însărcinare dublă.
Dọppelbe|steuerung, *-en, f. (ec.)* impozit dublu, impunere dublă (în țară și în străinătate).
Dọppelbe|steuerungs|abkommen, *-s, -, n.* convenție pentru evitarea dublei impuneri.
Dọppelbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare dublă.
Dọppelbett, *-(e)s, -en, n.* pat dublu (de două persoane).
Dọppelbier, *-(e)s, n. sg.* bere tare.
Dọppelbild|entfernungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* telemetru stereoscopic.
Dọppelbild|theodolit, *-s. -e, m.* teodolit cu imagine dublă.
Dọppelbildung, *-en, f. (biol.)* congeminație.
Dọppelbindung, *-en, f. (tehn., chim.)* legătură dublă.
Dọppelblech, *-(e)s, -e, n.* tinichea, tablă dublă.
Dọppelblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* bibloc de fotograme.
Dọppelboden, *-s, -* (și *-böden), m. (mar.)* fund dublu; *(ferov.)* planșeu dublu.
dọppelbodig, dọppelbödig *adj.* cu fund dublu.
dọppelbrechend *adj. (fiz.)* birefringent.
Dọppelbrechung, *-en, f. (fiz.)* birefringență, dublă refracție.
Dọppelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mat.)* fracție dublă.
Dọppelbüchse, *-n, f.* **1.** *(maș.)* bucșă dublă. **2.** *(vân.)* carabină cu două țevi.
Dọppelbuch|stabe, *-n, -n, m.* literă dublă; *(tipogr.)* ligatură (două litere turnate pe un singur picior).
Dọppelcharakter [-ka-], *-s, -e, m. (ec.)* caracter dublu; **~ der in den Waren dargestellten Arbeit** dublul caracter al muncii încorporate în mărfuri.
Dọppeldach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș dublu, acoperiș învelit dublu (cu țiglă).
Dọppeldecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* biplan. **2.** *(tipogr.)* mașină de cules cu două magazine. **3.** *(fam.)* autobuz supraetajat, cu imperială.
Dọppeldienstventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet, ventil de dublu serviciu.
dọppeldeutig *adj.* cu două înțelesuri, cu dublu sens, echivoc.
Dọppeldrahtlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu dublu filament incandescent.
Dọppeldreier, *-s, -, m. (sport)* **1.** dublu trei (figură de patinaj artistic). **2.** săritură cu întreit dublu. **3.** săritură întreită cu întorsătură dublă.
Dọppeldukaten, *-s, -, m.* dublon.
Dọppelduowalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor dublu-duo.
Dọppel|ehe, *-n, f.* bigamie.
Dọppel|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* contrafier de rindea.
Dọppel|elemente *pl. (tehn.)* elemente unite.
Dọppel|endball, *-(e)s, -bälle, m. (la box)* treningbal, minge suspendată între două corzi.
Dọppeler, *-s, -, m. (înv.)* jucător cu zaruri, jucător de jocuri de noroc.
Dọppel|erdschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* punere dublă la pământ.
Dọppelfahrleitung, *-en, f. (electr.)* fir de cale dublă, linie de contact dublă.
Dọppelfall, *-(e)s, -fälle, m.* alternativă.
Dọppelfalzmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină dublă de făltuit (care îndoaie și împăturește colile într-o anumită ordine).
Dọppelfeiertag, *-(e)s, -e, m.* sărbătoare dublă, de două zile.
Dọppelfelge, *-n, f. (auto.)* jantă dublă.
Dọppelfenster, *-s, -, n.* fereastră dublă.
Dọppelfernrohr *-(e)s, -e, n. (fiz.)* lunetă binoculară; binoclu.
Dọppelfeuergenerator, *-s, -en, m. (termo.)* gazogen, generator de gaz cu două focare.
Dọppelflinte, *-n, f. (vân.)* armă de alice cu două țevi.
Dọppelform, *-en, f.* formă dublă.
dọppelförmig *adj.* cu formă dublă; cu două forme.
Dọppelfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat dublă, mașină de frezat cu doi arbori.
Dọppelfuge, *-n, f.* **1.** *(muz.)* fugă dublă, cu două teme. **2.** *(constr.)* rost dublu.
Dọppelfuß, *-es, -füße, m. (metr.)* (vers) dipod.
Dọppelgänger, *-s, -, m.* **1.** persoană care seamănă leit cu alta, dublu, alter ego, sosie; **er ist mein ~** îmi seamănă leit, e dublul meu, e sosia mea, e alter egoul meu. **2.** *(tehn.)* **synthetischer ~** înlocuitor sintetic, imitație sintetică.
Dọppelgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir dublu răsucit.
Dọppelgas, *-es, -e, n. (termo.)* gaz sărac, gaz de apă.
Dọppelgasgenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* gazogen; generator de gaz sărac.
Dọppelgatter, *-s, -, n. (tehn.)* gater de refecat.
Dọppelgeige, *-n, f.* vioară cu șapte coarde.
Dọppelg(e)leis(e), *-s, -e, n. (ferov.)* cale feroviară cu șine duble; linie dublă.
dọppelgeschlechtig, dọppelgeschlechtlich *adj. (biol.)* bisexual, de ambele sexe.
Dọppelgesichtigkeit *f. sg.* dualitate de aspect, dublu aspect.
Dọppelge|spann, *-(e)s, -e, n.* trăsură cu doi cai, atelaj de doi cai.
Dọppelge|staltung, *-en, f. (biol.)* dimorfism.
Dọppelge|stirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(astron.)* stea dublă. **2.** cuplu de artiști; *(fig.)* cuplu de prieteni celebri.
Dọppelgewebe, *-s, -, n. (text.)* **1.** țesătură matlasată. **2.** țesătură dublă.
Dọppelgitter|röhre, *-n, f. (tel.)* tub bigril.

Doppelglas, *-es, -gläser, n.* ochean, telescop.
Doppelgleis, *-es, -e,* v. Doppelg(e)leis(e).
doppelgleisig *adj. (ferov.)* cu şină dublă; cu linie dublă.
Doppelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt cu două locuri.
Doppelgriff, *-(e)s, -e. m.* **1.** *(la instrumente cu coarde)* dublă. **2.** *(maş.)* manetă dublă.
Doppelgucker, *-s, -, m.* binoclu.
Doppelhaken, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* armă de foc grea (din evul mediu); **2.** cârlig în formă de ancoră (la undiţe, macarale etc.). **3.** *(mar.)* cârlig, foarfece.
Doppelhärtung *f. sg. (metal.)* călire dublă.
Doppelhaus, *-es, -häuser, n.* casă cu două apartamente.
Doppelheit, *-en, f.* duplicitate, ambiguitate.
Doppelherrschaft, *-en, f. (ist.)* condominiu.
Doppelhobel, *-s, -, m.* rindea dublă.
Doppelhochzeit, *-en, f.* nuntă dublă (a doi fraţi, două surori).
Doppelhornvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre garuda din Indii *(Dichoceros bicornis).*
Doppel|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală dublă.
Doppeljoch, *-(e)s, -e. n.* jug dublu.
Doppelkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con dublu.
Doppelkernigkeit *f. sg. (bot.)* proprietatea de a avea nucleu dublu.
Doppelkinn, *-(e)s, -e, n.* bărbie dublă, guşuliţă (de grăsime) sub bărbie.
Doppelklick, *-s, -s, m. (inform.)* clic dublu.
Doppelkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană dublă.
Doppelkontrapunkt, *-es, m. sg. (muz.)* contrapunct dublu.
Doppelkopfhörer, *-s, -, m. (electr., radio.)* cască dublă.
doppelköpfig *adj.* cu două capete, bicefal.
Doppelkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(muz.)* dublu diez. **2.** *(ferov.)* dublă încrucişare (de linii).
Doppelkrone, *-n, f. (inv.)* monedă de douăzeci de mărci.
Doppel|lafette, *-n, f. (mil.)* dublu afet.
doppel|läufig *adj. (despre arme)* cu două ţevi.
Doppel|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* diftong.
Doppel|leben, *-s, -, n.* viaţă dublă.
doppel|lebig *adj.* **1.** care duce o viaţă dublă. **2.** *(biol.)* amfibiu.
Doppel|leiter, *-n, f.* scară dublă.
Doppel|leitung, *-en, f. (tehn.)* circuit dublu; conductă dublă; linie bifilară.
Doppel|linie [-niə], *-n, f.* linie dublă.
Doppel|lösung, *-en, f.* soluţie dublă.
Doppelmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* cămaşă dublă, manta dublă.
Doppelmasche, *-n, f. (text.)* ochi dublu.
Doppelmaulschlüssel, *-s, -, m.* cheie fixă dublă.
Doppelmittelschrift *f. sg. (tipogr.)* corp de literă de 28 de puncte tipografice.
Doppelmonarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* monarhie bistatală.
Doppelmoral *f. sg.* morală ambiguă.
Doppelmord, *-(e)s, -e, m.* crimă dublă.
Doppelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu contrapiuliţă.
doppeln, *doppelte, gedoppelt (ich dopp(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dubla, a îndoi. **2.** a dubla, a căptuşi; **eine Wand ~** a lipi un perete pe ambele părţi; *(reg.)* **Schuhe ~** a pune pingele. **3.** a dubla, a juca rolul altcuiva (la teatru etc.). **II.** *intr.* **1.** a juca zaruri. **2.** a înşela la joc, a trişa.
Doppelnaht, *-nähte, f.* cusătură dublă.
Doppelname, *-ns, -n, m.* nume dublu.
Doppelnatur *f. sg.* natură dublă, fire dublă, temperament dublu.
Doppelnummer, *-n, f. (tipogr.)* număr dublu (al unei reviste).
doppelpaarig *adj.* cu (câte) două perechi.
Doppelpack, *-s, n. sg. (com.)* ambalaj cu două unităţi de marfă.
Doppelpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu două brăzdare.
Doppelpistole, *-n, f. (ec.)* dublon.
doppelpolig *adj.* cu doi poli, bipol.
Doppelposten, *-s, -, m. (mil.)* post cu două santinele, gardă dublă sau dublată, gardă întărită.
Doppelpunkt, *-(e)s, -e, m. (ortografie)* două puncte.
Doppelraufe, *-n, f.* iesle cu două rânduri.
Doppelrauke, *-n, f. (bot.)* (specie de) muştar sălbatic *(Diplotaxis).*
Doppelrechnung, *-en, f. (ec.)* dublu cont.
Doppelregister, *-s, -, n. (muz.)* sunet ascuţit al orgii, registru înalt, dublet.
Doppelreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă dublă.
Doppelreihe, *-n, f.* **1.** şir dublu; *(mat.)* serie dublă. **2.** *(mil.)* aşezare în flanc câte doi, coloană de marş.
doppelreihig *adj.* **1.** cu două şiruri sau rânduri. **2.** în două rânduri, pe două coloane. **3.** *(despre haine)* la două rânduri (de nasturi).
Doppelringelwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug cu doi cilindri cu inele.
Doppelröhre, *-n, f.* **1.** *(radio.)* lampă diodă; *(tv.)* tub dublu. **2.** *(tehn.)* ţeava dublă, tub dublu.
Doppelrolle, *-n, f. (la teatru, film)* rol dublu.
Doppelruderboot, *-(e)s, -e, n. (canotaj)* barcă, ambarcaţie pentru doi vâslaşi.
Doppelrumpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion cu două fuzelaje.
Doppelsame, *-ns, -n,* **Doppelsamen**, *-s, -, m.* v. Doppelrauke.
Doppelschemel|lokomotive [-və], *-n, f. (ferov.)* locomotivă cu dublă traversă mobilă, dansantă.
Doppelschicht, *-en, f.* **1.** strat dublu. **2.** lucru, activitate în două schimburi.
doppelschläfig, doppelschläfrig *adj. (despre paturi, dormeze etc.)* cu două locuri.
Doppelschlag, *-(e)s, -schläge, m. (muz.)* **1.** ornament compus dintr-o apogiatură dublă, notă cu dublă apogiatură (superioară şi inferioară). **2.** măsură dublă.
Doppelschloss, *-es, -schlösser, n.* broască de uşă care se deschide din ambele părţi.
Doppelschluss, *-es, -schlüsse, m. (log.)* dilemă.
Doppelschluss|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitaţie compound.
Doppelschlussmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor electric compound.
Doppelschnitte, *-n, f.* două felii de pâine unse, puse una peste alta, sandviş dublu.
Doppelschraube, *-n, f. (tehn.)* elice dublă.
Doppelschritt, *-(e)s, -e, m. (la dans)* pas dublu.
Doppelsehen, *-s, n. sg.* (capacitate de a avea) viziuni.
doppelseitig *adj.* **1.** bilateral; **~e Lungenentzündung** dublă pneumonie. **2.** cu două feţe; dublu.
Doppelsichtigkeit, *-en, f.* v. Doppelsehen.
Doppelsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** (caracter) echivoc; ambiguitate; dublu sens. **2.** duplicitate: ipocrizie, făţărnicie; perfidie; falsitate; rea-credinţă.
doppelsinnig *adj.* **1.** cu două înţelesuri; echivoc; ambiguu; *(fam.)* în doi peri. **2.** *(despre persoane)* duplicitar; fals; ipocrit, făţarnic; perfid.
Doppelsinnigkeit, *-en, f.* vorbă, expresie echivocă, ambiguă.
Doppelsitzer, *-s, -, m.* vehicul (automobil, trăsură etc.) cu două locuri.
Doppelsohle, *-n, f.* talpă dublă.
doppelsohlig *adj.* cu talpă dublă.
Doppel|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* calcit birefringent.
Doppel|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* duo (instrumental). **2.** *(sport)* dublu (la tenis). **3.** joc cu zaruri; (joc de) table. **4.** *(fig.)* joc pe două tablouri; tactică nesinceră, de duplicitate, falsitate; rea-credinţă.
Doppel|spieler, *-s, -, m.* v. Doppel **(II).**
Doppel|staater, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană cu două cetăţenii, cu cetăţenie dublă.
Doppel|stecker, *-s, -, m.* dublu-ştecăr, fişă dublă.
Doppel|stellung, *-en, f.* **1.** poziţie dublă. **2.** post dublu, slujbă dublă. **3.** situaţie, poziţie echivocă, ambiguă.
Doppel|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* stea dublă.
Doppel|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă dublă.
doppel|stöckig *adj.* cu două etaje, **ein ~er Bus** un autobuz cu două etaje.
Doppel|stockwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu două etaje.
Doppel|strahlenbrechung, *-en, f. (fiz.)* dublă refracţie, birefringenţă.
Doppel|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent dublu.
Doppel|strombetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare în dublu curent.
Doppel|stück, *-(e)s, -e. n.* dublet.
doppelt I. *adj.* **1.** dublu; *(muz.)* **~e Oktave** octavă dublă; *(com.)* **~e Buchführung** contabilitate (în partidă) dublă; **in ~er Ausfertigung** în două exemplare; **den ~en Preis bezahlen** a plăti preţul dublu; **~e Zeche aufschreiben** a calcula dublu, cu vârf şi îndesat; **mit ~er Kreide anschreiben** a face o socoteală cam piperată. **2.** *(fig.)* dublu, de două feluri; **eine ~e Moral haben** a avea o morală ambiguă; a-şi schimba principiile după împrejurări; **ein ~es Spiel spielen** a fi de rea-credinţă, fals; a juca pe două tablouri, a face un joc dublu. **II.** *adv.* de două ori, îndoit; încă o dată (pe) atât; **~ so groß** de două ori mai mare; **~ so teuer** de două ori mai scump; **~ so viel bezahlen** a plăti îndoit; **er ist ~ so alt als ich** e de două ori mai bătrân ca mine; **ein Tuch ~ zusammenlegen** a împături în două, a îndoi o pânză; **etwas ~ vergelten** a răsplăti îndoit; **~ sehen** a vedea dublu; *(fig.)* a fi cherchelit; **~ (genäht) hält besser** (sau **reißt nicht)** prevederea nu strică.
Doppeltaler, *-s, -, m.* taler dublu, dublon.
Doppelte, *-n (Doppeltes), n. sg.* dublu; **er leistet das ~** el dă randament dublu, realizează dublul; **um das** (sau **ums) ~** de două ori mai..., încă o dată pe atât de...; **ums ~ spielen** a juca la miză dublă.
Doppel-T-Eisen, *-s, -, n.* fier dublu T, fier T.
doppelt|hochrund *adj. (inv.)* biconvex.
doppelt|hohl *adj. (inv.)* biconcav.
doppeltkohlensauer *adj. (chim.)* bicarbonat; **~es Natron** bicarbonat de sodiu.
doppeltschwefelsauer *adj. (chim.)* bisulfat.
Doppeltsehen, *-s, n. sg. (med.)* diplopie, vedere dublă.
Doppel-T-Stahl, *-es, -e, m.* oţel dublu T.
Doppel-T-Träger, *-s, -, m. (tehn.)* grindă dublu T.
Doppeltuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* postav dublu; pânză dublă.
Doppeltür, *-(e)n, f.* **1.** uşă dublă. **2.** uşă cu două canaturi
doppeltürig *adj.* **1.** cu uşă dublă. **2.** cu uşă cu două canaturi.
Doppelverdienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* salariu dublu.
doppelt wirkend *adj.* cu dublă acţiune; cu efect dublu.
Doppel|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator dublu.
Dopp(e)lung, *-en, f.* **1.** *sg.* dublare. **2.** căptuşit, căptuşire (a(l) unei haine etc.). **3.** *(reg.)* pingelit. **4.** joc de zaruri. **5.** trişat (la joc); *(fam.)* amăgire, înşelăciune. **II.** dublură, căptuşeală.
Doppelverdiener, *-s, -, m.* persoană care are două salarii, două venituri; cumulard.
Doppelverdienertum, *-s, n. sg. (fin.)* cumul.
Doppelvokal [vo-], *-(e)s, -e, m. (fon.)* vocală dublă.
Doppelwahl, *-en, f.* **1.** vot dublu. **2.** alegere dublă (a aceleiaşi persoane în două locuri). **3.** alternativă.
Doppelwährung, *-en, f. (ec.)* sistem monetar bazat pe dublu etalon (aur şi argint); bimetalism.
Doppelwährungs|anleihe, *-n. f.* împrumut obligator în două valute.
Doppelwaise, *-n. f.* orfan(ă) de amândoi părinţii.
Doppelwalzenkessel, *-s, -, m.* cazan de aburi cu doi cilindri.
Doppelwand, *-wände f.* perete dublu.
doppelwandig *adj.* cu perete dublu.
Doppelwandungsgefäß, *-es, -e, n.* vas cu pereţi dubli.
Doppelweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz dublu.
Doppelwendeldrahtlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu incandescenţă cu filament dublu spiralat.
doppelwirkend *adj.* v. doppelt wirkend.
Doppelwirkung, *-en, f.* **1.** efect dublu. **2.** acţiune dublă.
Doppelzählung, *-en, f.* numărătoare dublă, repetată.
Doppelzähner, *-s, -, m. (zool.)* rozător cu dantură dublă *(Duplici dentata).*
Doppelzellenschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator dublu (de baterie).
Doppelzentner, *-s, -, m.* chintal (100 kg).
Doppelzimmer, *-s, -, n.* cameră cu două paturi.

Dọppelzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(şah)* înaintare cu două câmpuri (a pionului). **2.** *(ferov.)* tren dublu, garnitură dublă.
Dọppelzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos dublu; detonator dublu.
dọppelzüngig *adj. (despre persoane)* fățarnic, ipocrit, fals, cu două fețe.
Dọppelzüngigkeit, *-en, f.* fățărnicie, ipocrizie, duplicitate, falsitate.
Dọppelzüngler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană fățarnică, taler cu două fețe.
Dọppelzünglerei şi **Doppelzüngler|ei**, *-en, f.* **1.** *sg.* falsitate, fățărnicie, ipocrizie, duplicitate. **2.** acțiune, faptă fățarnică, falsă.
dọppelzünglerisch *adj. (despre vorbe, acțiuni etc.)* prefăcut, fățarnic, ipocrit, fals.
Dọppelzweiwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor dublu duo.
Dọppelzylindermaschine, *-n, f. (text.)* mașină cu doi cilindri, cu cilindri gemeni.
dọppen, *doppte, gedoppt, vb. (h) tr.* v. eichen **(1).**
dö̲ppen, *döppte, gedöppt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a căpui (nitul). **2.** *(reg.)* a coace, a înăbuși.
Dö̲pper, *-s, -, m. (tehn.)* buterolă (de mână); căpuitoare.
Dọppik *f. sg.* contabilitate dublă.
Dọppler, *-s, -, m.* **1.** pingea nouă pusă la pantofi. **2.** sticlă de doi litri.
dọpsen, *dopste, gedopst (du, er dopst), vb. (s) intr. (despre mingi)* a ricoșa, a sări.
Dorạnt, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** gura-leului *(Antirrhinum orontium).* **2.** rotoțele albe *(Achillea piarmica).* **3.** specie de ghințură *(Gentiana pneumonanthe).*
Dọrf, *-(e)s, Dörfer, n.* **1.** sat; **das olympische ~** satul olimpic; **in ~ und Stadt** pretutindeni; **von ~ zu ~** din sat în sat; **soviel Dörfer, soviel Sitten** câte bordeie, atâtea obiceie; **er ist auf dem ~ aufgewachsen** a crescut la țară; **das sind ihm böhmische** (sau **spanische) Dörfer** habar n-are de asta; se uită la asta ca pisica în calendar. **2.** săteni; țărani.
Dọrf|älteste, *-n, -n (ein Dorfältester), m.* **1.** și *f.* bărbatul cel mai bătrân, femeia cea mai bătrână al (a) satului. **2.** staroste al bătrânilor satului. **3.** *pl.* sfat al bătrânilor satului.
Dọrf|anger, *-s, -, m.* livadă, pajiște, luncă a satului.
Dọrf|arme, *-n, -n (ein Dorfarmer), m.* sărac, sărman al satului.
Dọrf|armut *f. sg.* **1.** sărăcime a satelor. **2.** sărăcie, mizerie de la sate.
Dọrf|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic, doctor al satului; medic de circumscripție, medic comunal, de țară.
Dọrf|ausbeuter, *-s, -, m.* exploatator al satului, chiabur.
Dọrfbarbier, *-s, -e, m.* bărbier de țară; bărbier al satului.
Dọrfbe|hörde, *-n, f.* organ sătesc, autoritate sătească, comunală.
Dọrfbengel, *-s, -, m. (fam.)* mojic, bădăran; golan.
Dọrfbewohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sătean(că).
Dọrfbücherei, *-en, f.* bibliotecă sătească, comunală.
Dọrfbulle, *-n, -n, m.* taur al satului, taur comunal.
Dö̲rfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dorf) sătuc.
Dọrf|eingang, *- (e)s, -gänge, m.* intrare în sat, în comună.
dọrfen, *dorfte, gedorft, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a sta de poveşti. **II.** *tr.* a găzdui; a cinsti.
Dọrf|fest, *-(e)s, -e, n.* serbare sătească; serbare țărănească.
Dọrf|flur, *-en, f.* hotar al satului.
Dọrfgeistliche, *-n, -n (ein Dorfgeistlicher), m.* v. Dorfpfarrer.
Dọrfgemeinde, *-n, f.* comună rurală.
Dọrfgemeinschaft, *-en, f.* obște a satului, obște sătească, comunală.
Dọrfgenosse, *-n, -n, m.* consătean.
Dọrfgenossenschaft, *-en, f.* întovărășire, cooperativă sătească.
Dọrfgenossin, *-nen, f.* consăteancă.
Dọrfgeschichte, *-n, f.* povestire din viața țăranilor.
Dọrfhandwerk, *-(e)s, -e, n.* industrie casnică, țărănească, sătească.
Dọrfhirt(e), *-(e)n, -(e)n, m.* cioban al satului.
Dọrfhochzeit, *-en, f.* nuntă țărănească.
dö̲rfisch *adj. (peior.)* țărănesc; bădărănos, necioplit.
Dọrfjugend *f. sg.* tineret sătesc.
Dọrfjunker, *-s, -, m.* boiernaș de țară; *(glumeț)* boier cu opinci.
Dọrfkirche, *-n, f.* biserică sătească, a satului.
Dọrfkirmes, *-sen, f.* sărbătoare a hramului bisericii unui sat.
Dọrfklatsch, *-(e)s, m. sg.* bârfeală care circulă prin sat.
Dọrfkneipe, *-n, f.* cârciumă sătească.
Dọrfkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent sătesc.
Dọrfkrug, *-(e)s, -krüge, m.* cârciumă a satului; han.
Dọrfkultur|stätte, *-n, f.* centru cultural sătesc, cămin sătesc.
Dọrfleben, *-s, n. sg.* viață la țară; viață a satului.
Dọrflehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* învățător(-oare) de țară; învățătorul(-oarea) satului.
Dö̲rflein, *-s, -, n.* v. Dörfchen.
Dö̲rfler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* sătean(că).
Dọrfleute *pl.* săteni; țărani.
dö̲rflich *adj.* sătesc, ca la sate.
Dọrfmanier, *-en, f. (peior., iron.)* obicei de la țară, țărănesc.
Dọrfmark, *-en, f.* margine, hotar (al) satului.
dọrfmäßig *adj.* sătesc; țărănesc.
Dọrfmusikant, *-en, -en, m.* lăutar al satului; lăutar de țară.
Dọrfnotar, *-s, -e, m. (înv.)* notar al satului; notar de țară.
Dọrf|ortsgruppe, *-n, f. (termen nazist)* organizație sătească.
Dọrfpascha, *-s, -s, m. (glumeț)* grangur al satului; donjuan al satului.
Dọrfpfarrer, *-s, -, m.* preot de țară; preot al satului.
Dọrfplatz, *-es, -plätze, m.* piață a satului.
Dọrfpolizei *f. sg.* poliție a satului; *(ist.)* miliție a satului.
Dọrfproletariat, *-s, n. sg.* proletariat sătesc, de la sate.
Dọrfrat, *-(e)s, räte, m.* sfat, consiliu sătesc sau comunal.
Dọrfre|aktion, *-en, f.* reacțiune de la țară, de la sate.
Dọrfreiche, *-n, -n (ein Dorfreicher), m. (peior.)* bogătaș al satului, chiabur.
Dọrfrichter, *-s, -, m.* **1.** judecător la o judecătorie rurală. **2.** *(reg.)* primar al satului.
Dọrfs|armut *f. sg.* v. Dorfarmut.
Dọrfschaft, *-en, f.* **1.** sat, comună. **2.** locuitori, populație a satului.
Dọrfschenke, *-n, f.* cârciumă sătească, birt; cârciumă a satului.
Dọrfschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar al satului.
Dọrfschmiede, *-n, f.* fierărie a satului, potcovărie, cușniță.
Dọrfschöffe, *-n, -n, m. (înv.)* asesor la o judecătorie rurală.
Dọrfschöne, *-n, f.* frumoasă a satului.
Dọrfschule, *-n, f.* școală rurală, sătească, comunală.
Dọrfschul|lehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Dorflehrer.
Dọrfschulmeister, *-s, -, m.* v. Dorflehrer.
Dọrfschult|heiß, *-en, -en,* **Dọrfschulze**, *-n, -n, m. (înv.)* primar al satului.
Dọrfsprache, *-n, f.* grai țărănesc.
Dọrf|straße, *-n, f.* **1.** șosea comunală; drum de țară. **2.** uliță.
Dọrfteich, *-(e)s, -e, m.* iaz comunal; iaz al satului.
Dọrfteufel, *-s, -, m.* dracul satului; spaima satului.
Dọrftrottel, *-s, -, m.* cretin, prost al satului.
Dọrfversammlung, *-en, f.* adunare sătească.
Dọrfwucherer, *-s, -, m.* cămătar al satului; lipitoare a satului.
Dọrfzelle, *-n, f. (pol.)* celulă sătească.
Dgrier [-rɪe], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f. (ist.)* dorian(ă), locuitor(-oare) din Dorida (în vechea Grecie).
dgrisch *adj.* **1.** dorian; **der ~e Dialekt** dialectul dorian. **2.** *(arhit.)* doric; **der ~e Stil** stilul doric; **die ~e Säulenordnung** ordinul arhitectural doric.
Dọrl, *-(e)s, -e, m. (reg.)* sfârlează.
Dọrmel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** somn. **2.** ameteală, cherchelează, beție.
dọrmeln, *dormelte, gedormelt (ich dorm(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a moțăi, a dormita.
Dormeuse [-'mø:zə], *-n, f.* **1.** dormeză; **2.** vagon-lit, vagon de dormit. **3.** scufie (de noapte).
Dormitjv, *-s, -e, n.* somnifer.
Dormitgrium, *-s, -rien* [-rɪən], *n.* **1.** dormitor (al unei mănăstiri). **2.** cimitir.
Dọrmus, *-, -, m. (reg.)* v. Dormel **(2).**
Dọrn, *-(e)s, -en, m.* **I.** *(pl.* şi *Dörner)* **1.** *(bot.)* spin, ghimpe; **ich habe mir einen ~ in den Fuß getreten** mi-a intrat un ghimpe în picior; **er sitzt auf ~en** stă ca pe ghimpi; **sein Lebensweg ist voller ~en** duce o viață grea, spinoasă; **jm. ein ~ im Auge sein** a-i fi cuiva ca un ghimpe-n ochi; **keine Rosen ohne ~en** nici o plăcere fără durere. **2.** *(bot.)* mărăcine. **3.** *(fig.)* uscătură. **II.** *(pl. -e; tehn.)* priboi, dorn, poanson, patriță; sulă; dinte, limbă a(l) unei catarame, unei agrafe; fus al balamalei.
Dorn|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* ciumăfaie, bolundariță, măslag (plantă şi fruct) *(Datura).*
dọrn|artig *adj.* ca spinul; în formă de spin.
dọrn|ästig *adj.* cu ramuri spinoase.
Dọrnbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* păducel *(Crataegus oxyacantha).*
Dọrnbusch, *-(e)s, -büsche, m.* mărăcine.
Dö̲rnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Dorn) ghimpe mic, spinișor.
Dọrndreher, *-s, -, m.* v. Würger.
dọrnen[1] *adj.* v. dornenreich.
dọrnen[2], *dornte, gedornt, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu spini. **2.** *(tehn.)* a găuri, a lărgi gaura (cu priboiul), a mandrina.
Dọrnenbahn, *-en, f.* drum printre spini, cale plină de spini; *(fig.)* drum greu, spinos, viață grea, plin(ă) de dificultăți şi suferințe; calvar.
Dọrn(en)gebüsch, *-(e)s, -e, n.* mărăciniș.
dọrnengekrönt, *adj.* încununat cu spini.
Dọrn(en)ge|strüpp, *-(e)s, -e, n.* v. Dorn(en)gebüsch.
Dọrn(en)hai, *- (e)s, -e, m.* v. Dornhai.
Dọrnenhecke, *-n, f.* gard de spini, de mărăcini, gard viu format din tufe cu spini.
Dọrnenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de spini.
Dọrnenkrone, *-n, f.* coroană de spini.
dọrnenlos *adj.* **1.** fără spini. **2.** *(fig.)* fericit, fără griji.
Dọrnenpfad, *-es, -e, m.* v. Dornenbahn.
dọrnenreich *adj.* **1.** plin de spini, spinos. **2.** *(fig.)* spinos, plin de greutăți şi suferințe; amar; dureros.
Dọrnen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Dornbusch.
dọrnenvoll *adj.* v. dornenreich.
Dọrnenweg, *-es, -e, m.* v. Dornenbahn.
Dọrnenzaun, *- (e)s, -zäune, m.* v. Dornenhecke.
Dọrnenzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură, creangă, cracă de spini, de mărăcine.
Dọrnflosser *pl.* pești cu aripioare dorsale spinoase *(Acanthopter ygii).*
dọrnförmig *adj.* în formă de spini.
Dọrnfortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiza spinoasă a vertebrelor.
Dọrnhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de rechin cu un spin înaintea aripioarei dorsale *(Acanthias vulgaris).*
Dọrnhecke, *-n, f.* v. Dornenhecke.
dọrnicht *adj. (înv.)* v. dornenreich.
Dọrnicht, *-s, n. sg.* mărăciniș.
dọrnig *adj.* v. dornenreich.
Dọrnling, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** nicoreți *(Boletus variegatus).* **2.** iuțari *(Lactarius piperatus).*
Dọrnmelde, *-n, f. (bot.)* lobodă păroasă, dudău *(Echinopsilon hirsutus).*
Dọrnroche, *-ns, -n,* **Dọrnrochen**, *-s, -, m. (iht.)* raie ghimpată, calcan *(Raja clavata).*
Dọrnrös|chen, *-s, n. sg. (basm)* frumoasa din pădurea adormită.
Dọrnrös|chenschlaf, *-(e)s, m. sg.* **1.** somnul frumoasei din pădure. **2.** *(fig.)* viață inactivă, trândavă.
Dọrnrose, *-n, f. (bot.)* nume dat mai multor specii de măceș *(Rosa canina, Rosa eglanteria etc.).*
Dọrnrückenfisch, *-(e)s, -e, m.* pește din familia *Notacanthiformes.*
Dọrnrüssler, *-s, -, m.* insectă cu trompă ascuțită (din familia *Curculionidae).*
Dọrnschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* gheată cu colțari pe talpă (pentru sărituri şi alergări).
Dọrnschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* specie de șopârlă cu coada țepoasă *(Uromastix).*
Dọrn|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Dornenstrauch.

dọrn|tragend *adj. (bot.)* care are spini, ghimpi; spinos.
Dọrre, *-n, f. (reg.)* uscătoare (de fructe), lojniță.
dọrren, *dorrte, gedorrt, vb. (s) intr.* a se usca; a se veșteji, a se ofili; a se sfrîji, a se zbârci.
dọ̈rren, *dörrte, gedörrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a usca (legume, fructe, carne etc.). **II.** *intr.* v. dorren.
Dọ̈rrfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne uscată; pastramă.
Dọ̈rrgemüse, *-s, -, n.* legume uscate, deshidratate.
Dọ̈rr|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe, poame uscate, deshidratate.
Dọ̈rr|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de uscat (fructe, legume).
Dọ̈rrpflaume, *-n, f.* prună uscată.
Dọ̈rrung *f. sg.* uscare, uscat a(l) fructelor, legumelor etc.
dorsal *adj.* dorsal.
Dorsalmark, *-s, n. sg. (anat.)* măduvă dorsală.
Dorsalnerv [-vən și -fən], *-s, -en, m. (anat.)* nerv dorsal.
Dọrsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de pește *(Gadus morrhua)* în stadiu juvenil.
Dọrsche, *-n, f. (bot.)* **1.** nap. **2.** ciocan, cocean, cotor de varză.
dọrt *adv.* acolo; **von ~** de acolo, dintr-acolo; **~ hinüber** într-acolo; **~ drüben** dincolo, în partea aceea; **hier und ~** ici și colo; **bald hier, bald ~** când ici, când colo.
Dọrt, *-(e)s, -e, m. (bot.)* obsigă *(Bromus secalinus).*
dọrten *adv. (reg.)* v. dort.
dọrt|her și **dort|hẹr** *adv.* (și *în expr.)* **von ~** de acolo, din acea parte (încoace), dintr-acolo.
dọrt|herab și **dort|herạb** *adv.* (în) jos; de acolo în jos.
dọrt|herein și **dort|herẹin** *adv.* (acolo) înăuntru.
dọrt|herum și **dort|herụm** *adv.* în partea aceea, (cam) pe acolo.
dọrt|hin și **dort|hịn** *adv.* într-acolo.
dọrt|hinab și **dort|hinạb** *adv.* v. dortherab.
dọrt|hinaus și **dort|hinaus** *adv.* **1.** într-acolo. **2.** *(în expr.)* **bis ~** până în gât, până peste cap, până dincolo.
dọrt|hinein și **dort|hinẹin** *adv.* (acolo) înăuntru.
dọrt|hinwärts *adv.* în direcția aceea, încolo, într-acolo.
dọrtig *adj.* de acolo; local; **unser ~er Vertreter** reprezentantul nostru de acolo, local.
dọ̈rtig *adj. (reg.)* năpădit de buruieni.
dọrtseitig, dọrtseits *adj.* din partea aceea.
dọrtselbst și **dortsẹlbst** *adv.* (chiar) acolo.
dọrt|zulande și **dort zu Lande** *adv.* acolo, în locurile, în ținuturile, în părțile acelea; pe acolo.
Dọs, *Dotes* ['do:te:s], *f. (jur.)* dotă.
Dosage [-'za:ʒə], *-n, f.* **1.** dozare. **2.** *(chim.)* proporție, dozaj.
Dọsch, *-(e)s, -e, m. (elv.)* **1.** neîndemânatic, nătâng. **2.** *(zool.)* broască râioasă.
dọ̈sch *adj. (elv.)* abătut, deprimat.
Dọ̈s|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Dose) cutiuță, cutioară.
dọ̈schen, *döschte, gedöscht, vb. (h) tr. (reg.)* a îmblăti, a treiera.
Dọ̈scher, *-s, -, m. (reg.)* persoană care îmblătește, treieră.
Dọse, *-n, f.* **1.** cutie (de tablă); conservă; tabacheră. **2.** *(electr.)* priză (de contact). **3.** v. Dosis.
Dọ̈se, *-n, f.* **1.** hârdău (rotund). **2.** copaie, covată, albie de frământat.
Dọ̈sen, *-s, n. sg.* moțăiala, gogeală.
dọ̈sen, *döste, gedöst (du, er döst) vb. (h) intr.* **1.** a moțăi; a visa cu ochii deschiși; a privi în gol. **2.** a fi năuc.
Dọsenbaum, *-(e)s. -bäume, m. (bot.)* pin *(Pinus silvestris).*
Dọsenbier, *-(e)s, -e, n.* bere la cutie.
Dọsenbild, *-(e)s, -er, n.* miniatură (pictată pe un capac de tabacheră).
dọsenförmig *adj.* în formă de cutie (de conserve).
Dọsenlibelle, *-n. f. (geod.)* nivelă sferică, cu bulă de aer.
Dọsenmilch *f. sg.* lapte conservat în cutii de tablă.
Dọsen|öffner, *-s, -, m.* deschizător de conserve.
Dọsen|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Dosenbild.
Dọsenverschließmaschine, *-n, f.* mașină, aparat de închis cutii de conserve.
Dọserei, *-en, f.* moțăială.
dọsieren, *dosierte, dosiert, vb. (h) tr.* a doza.
Dọsierung, *-en, f.* dozare.
dọ̈sig *adj.* amețit, visător; în stare de picoteală; năuc.
Dọsis, *Dosen, f.* doză, cantitate (măsurată, de medicament); porție; *(fig.)* **er hat eine beträchtliche ~ Humor** are o doză considerabilă de umor, are mult haz.
Dọ̈skopp, *-s. -köppe, m. (reg., peior.)* om neatent, bun de nimic.
Dọssier [-'sie:], *-s, -, n.* și *m.* dosar.
dọssieren, *dossierte, dossiert, vb. (h) tr. (constr.)* a povărni.
Dọst, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** șovârv *(Origanum vulgare).* **2.** magheran *(Origanum majorana).*
Dọ̈st, *-(e)s, m. sg. (reg.)* sete.
Dọste, *-n, f.* v. Dost.
Dọsten, *-s, -, m. (reg.)* **1.** tufă. **2.** v. Dost.
dọ̈sten, *döstete, gedöstet (du döstest, er döstet) vb. (h) (reg.) intr.* a(-i) fi (cuiva) sete.
dọstig *adj. (reg.; fam.)* gras, gros.
dotal *adj.* **1.** cenzitar; obligat să plătească bir. **2.** făcând parte din dotă, dotal.
Dotalbauer, *-s, -n, m. (ist.)* clăcaș; țăran obligat să plătească bir parohiei.
Dotalrecht, *-(e)s, -e. n. (jur.)* dotă; drept dotal.
Dotation, *-en, f.* **1.** *sg.* dotare, înzestrare. **2.** *(jur.)* dotație cu fonduri (de către stat); donație; despăgubire. **II.** *(jur.)* dotă, zestre.
Dọte, *-n, -n, m. (reg.)* naș.
dotieren, *dotierte, dotiert, vb. (h) tr.* a dota, a înzestra.
Dotierung *f. sg.* dotare, înzestrare.
Dọtsch, *-(e)s, m. (reg.)* v. Dosch **(1).**
Dọtsche, *-n, f. (reg.)* v. Kohlrübe.
Dọtter, *-s, -, m. (reg. și n.)* **1.** gălbenuș (de ou.) **2.** *(bot.)* lubiț *(Camelina sativa).*
Dọtterblume, *-n, f. (bot.)* calcea-calului *(Caltha palustris).*
dọttergelb *adj.* galben ca gălbenușul, galben intens.
dọtterig *adj.* **1.** galben ca gălbenușul. **2.** *(despre mâncăruri)* care conține gălbenuș de ou.
Dọtterpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. Eierpilz.
Dọttersack, *-s, -säcke, m. (biol.)* sac vitelin.
Dọtterweide, *-n. f. (bot.)* răchită galbenă *(Salix vitellina).*
dọtzen, *dötzte, gedotzt (du, er dotzt) vb. (h) intr. (despre mingi)* a sări în sus.
dọ̈tzen, *dötzte, gedötzt (du, er dötzt) vb. (h) intr. (reg.)* a hoinări, a umbla creanga, a bate coclaurii.
Doublé [du'ble:], *-s* [-'ble:s], *n. sg.* v. Dublee.
Doublẹtte, *-n, f.* v. Dublette.
Doubleuse [du'blø:z(ə)], *-n, f. (teatru)* dublură (a protagonistei).
doublieren, *doublierte, doubliert, vb. (h) tr.* și *intr.* v. dublieren.
Doublier|spindel, *-n, f.* v. Dublierspindel.
Doublone, *-n, f.* v. Dublone.
Doucẹur [du'sø:ɐ], *-s, -s, n.* cadou, dar, bacșiș.
Douglasfichte ['du-], *-n, f. (bot.)* duglazie *(Pseudotsuga douglasii).*
Dow-Jones-Index [dau 'dʒo:ns], *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices), (ec.)* indice Dow Jones.
Doxologie, *-n* [-gi:ən], *f. (bis.)* laudă a Domnului (în liturghie).
Doyẹn [doa'jɛ̃], *-s, -s, m.* decan al corpului diplomatic.
Dozẹnt, *-en, -en, m.* docent (grad didactic universitar); conferențiar universitar.
Dozẹnten|arbeitsgemeinschaft, *-en, f.* colectiv de catedră al docenților, al conferențiarilor.
Dozẹntenkollegium, *-s, -gien* [-gi̯ən], *n.* colegiu al docenților.
Dozẹntenschulung, *-en, f.* pregătire a docenților, pregătire pentru titlul de docent.
Dozẹnten|stelle, *-n. f.* post de docent, de conferențiar.
Dozẹntin, *-nen, f.* docentă.
Dozẹntschaft, *-en, f.* docență.
Dozentụr, *-en, f.* docentură, docență; post de conferențiar.
dozieren, *dozierte, doziert, vb. (h) intr.* **1.** a ține prelegeri universitare (în calitate de docent). **2.** *(peior.)* a vorbi pe un ton didactic.
dozil *adj.* docil, supus, cuminte.
DP *presc.* de la Deutsche Post poșta germană.
dpa *presc.* de la Deutsche Presseagentur Agenția germană de presă.
dptr. *presc.* de la Dioptrie.
Dr. *presc.* de la Doktor; **~ h. c.** doctor honoris causa; **~ jur.** doctor în drept; **~ med.** doctor în medicină; **~ phil.** doctor în filozofie.
d.R. *presc.* de la **a)** *(mil.)* der Reserve de rezervă, în rezervă; **b)** des Ruhestandes la pensie, în retragere.
Drạch, *-en, f. (reg.)* v. Dracht.
Drạche, *-n, -n,* **Drachen**, *-s, -, m.* **1.** *(basm)* zmeu, balaur; **chinesischer ~** balaur, dragon chinezesc. **2.** zmeu (jucărie); **einen ~n steigen lassen** a înălța un zmeu. **3.** *(constr.)* gargui, burlan scurt pe unde curge apa; jgheab de acoperiș, de fântână. **4.** *(zool.; în expr.)* **fliegender ~** șopârlă zburătoare *(Drago volans).* **5.** *(reg.)* torent, șuvoi. **6.** *(med. vet.)* ochi ceacâr (iris depigmentat). **7.** *(fig., fam.)* scorpie, zgripțoroaică; tartor. **8.** *sg. (astron.)* Dragonul.
Drạchen|ampfer, *-s, -, m. (bot.)* specie de măcriș roșu *(Rumex).*
Drạchenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* dracena, specie de liliacee arborescentă *(Dracaena draca).*
Drạchenblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(basm)* sânge de balaur. **2.** materie rășinoasă secretată de arborele *Dracaena.*
Drạchenbrut *f. sg.* neam, cuib de balauri.
Drạchendollar, *-s, -s. m.* dolar chinezesc.
Drạchenfels, *-en, -en, m. (glumeț)* stânca dracului (scaunul doamnei care însoțește o fată la bal).
Drạchenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-zmeu *(Trachinus draco).*
Drạchenflieger, *-s, -, m.* planorist, zburător cu parapanta.
Drạchenflosser, *-s, -, m. (iht.)* specie de pește cu aripioare mari *(Pseudocorynopoma doriae).*
Drạchenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă între balauri.
Drạchenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de balaur. **2.** *(arhit.)* gargui. **3.** *(bot.)* mătăciune *(Dracocephalum moldavica).* **4.** *sg. (astron.)* nume dat unui grup de stele. **5.** *(iht.)* pește cu ghimpi veninoși *(Scorpaenidae).* **6.** fântână țâșnitoare. **7.** *(fig., fam.)* femeie clevetitoare, rea, scorpie, zgripțuroaică.
Drạchen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de balauri; *(fig.)* speluncă, cuib, ascunzătoare de bandiți.
Drạchensaat *f. sg.* sămânță a discordiei.
Drạchenschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă a zmeului (de jucărie).
Drạchenwurz *f. sg. (bot.)* crin-de-baltă *(Arum dracunculus).*
Drạchme, *-n, f.* **1.** drahmă (monedă). **2.** drahmă (veche greutate de farmacie); dram.
Dracht, *-en, f. (reg.)* cobiliță.
Dragée, Dragee [-'ʒe:], *-s, -s, n.* **1.** drajeu, pilulă medicală. **2.** bomboană, drajeu.
Drạgge, *-n, f.,* **Drạggen**, *-s, -, m. (mar.)* (ancoră) gheară-de-pisică.
Drạgoman, *-s, -e* (și *-s), m.* dragoman, tălmaci, interpret.
Drạgon, *-s, -e, m.* v. Dragun.
Dragoner, *-s, -. m.* **1.** *(mil.)* dragon; *(fam.)* **wie ein ~ schimpfen** a înjura ca un surugiu. **2.** *(fam.)* femeie masivă; **ein ~ von einem Weib** un zdrahon de femeie. **3.** gaică.
Dragonermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș al dragonilor.
dragonermäßig *adj.* ca dragonii; ca un dragon.
Dragoner|regiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de dragoni.
Dragonerweib, *-(e)s, -er, n.* v. Dragoner **(2).**
Dragun, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** tarhon *(Artemisia dracunculus).* **2.** pelin negru *(Artemisia absinthium).*
drạhen, *drahte, gedraht, vb. (h) intr. (reg.)* a petrece, a chefui; a face excese, a se destrăbăla.
Drạ̈hnbartel, *-s, -, m. (reg., fam.)* flecar, vorbă-multă, vorbă-lungă, palavragiu.
drạ̈hnen, *drähnte, gedrähnt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a bubui, a răsuna. **2.** a flecări, a pălăvrăgi.
Drạ̈hnung, *-en, f. (reg.)* bubuitură, detunătură; zguduitură.
Drạhrer, *-s, -, m. (austr.)* chefliu, destrăbălat.

Dr<u>a</u>ht, *-(e)s, Drähte, m.* **1.** sârmă; fir metalic; **wie auf ~ gezogen** țeapăn, rigid, nemlădios; **auf ~ sein** a fi pe fază, a fi atent; *(fam.)* scrobit. **2.** toron (de cablu). **3.** *(reg.)* sfoară; șnur; **nach dem ~** îngrijit, (scos) ca din cutie. **4.** telegraf; **per ~** telegrafic; **per ~ antworten** a răspunde telegrafic. **5.** *(fam.)* bani. **6.** ochi, laț (la un cablu).

Dr<u>a</u>ht|adresse, Dr<u>a</u>ht|anschrift, *-en, f.* adresă telegrafică.

Dr<u>a</u>ht|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă de sârmă, antenă monofilară.

Dr<u>a</u>ht|antwort, *-en, f.* răspuns telegrafic.

Draht|arbeit *f. sg.* filigran.

Dr<u>a</u>ht|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care lucrează în filigran, filigranor(-oare).

Draht|auslöser, *-s, -, m. (fot.)* declanșator cu cablu flexibil.

Dr<u>a</u>htbahn, *-en, f.* v. Drahtseilbahn.

Dr<u>a</u>htbank, *-bänke, f. (tehn.)* **1.** mașină, banc de trefilat. **2.** *(înv.)* filieră de trefilat sârmă.

Dr<u>a</u>htbauer, *-s, -, n.* colivie de sârmă.

Dr<u>a</u>htbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicare telegrafică; telegramă.

Dr<u>a</u>htbescheid, *-(e)s, -e, m.* aviz telegrafic.

Dr<u>a</u>htbesen, *-s, -n, m.* mătură de sârmă.

Dr<u>a</u>htbinder, *-s, -, m.* drotar, meșter care leagă oalele în sârmă; meșter care repară căldări.

Dr<u>a</u>htbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu elicoidal.

Dr<u>a</u>htbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare transmisă telegrafic; telegramă-scrisoare.

Dr<u>a</u>htbruchmelder, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de rupere de cablu.

Dr<u>a</u>htbündel, *-s, -, n.* mănunchi de sârmă.

Dr<u>a</u>htbürste, *-n, f.* perie de sârmă.

Dr<u>a</u>htbus, *-ses, -se, m.* troleibuz.

Dr<u>a</u>ht|einsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* inserție de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|eisen, *-s, -, n. (metal.)* **1.** oțel pentru sârmă; oțel din care se face sârmă. **2.** filieră de trefilat sârmă.

dr<u>a</u>hteln, *drahtelte, gedrahtelt (ich draht(e)le) vb. (h) intr.* și *tr. (reg.)* a suci, a răsuci.

dr<u>a</u>hten[1], *drahtete, gedrahtet (du drahtest, er drahtet) vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(jm.)* a telegrafia (cuiva). **2.** a trage pe sârmă, a lega cu sârmă; *(tipogr.)* a coase cu agrafe de sârmă.

dr<u>a</u>hten[2] și **dr<u>ä</u>htern** *adj.* de sârmă, din sârmă.

Dr<u>a</u>ht|esel, *-s, -, m. (fam., glumeț)* bicicletă.

Dr<u>a</u>htfahrbus, *-ses, -se, m.* v. Drahtbus.

Dr<u>a</u>htfalle, *-n, f.* cursă, capcană din sârmă.

Dr<u>a</u>htfeder, *-n, f.* arc spiral, resort de sârmă în formă de spirală, tel, drot.

Dr<u>a</u>htfenster, *-s, -, n.* fereastră închisă cu o plasă de sârmă, fereastră cu sită.

Dr<u>a</u>htfilter, *-s, -, m.* filtru, sită din sârmă fină.

dr<u>a</u>htförmig *adj.* ca sârma; filiform.

Dr<u>a</u>htfunk, *-(e)s, m. sg. (autom., tel.)* **1.** electrocomunicații prin fir, prin curenți purtători, prin înaltă frecvență. **2.** radiodistribuție (prin fir).

Dr<u>a</u>htfunknetz, *-es, -e, n.* rețea de radioficare.

Dr<u>a</u>htfunkzentrale, *-n, f. (tel.)* centrală de radioficare.

Dr<u>a</u>htgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură, rețea, plasă de sârmă.

dr<u>a</u>htgeflochten *adj.* împletit din sârmă; îmbrăcat cu o împletitură de sârmă.

Dr<u>a</u>htge|stell, *-(e)s, -e, n.* ramă, suport din sârmă.

Dr<u>a</u>htgewebe, *-s, -, n. (metal.)* pânză, împletitură metalică, țesătură de sârmă.

drahtgewickelt *adj.* înfășurat în sârmă.

Dr<u>a</u>htgewirr, *-s, n. sg. (mil.)* suluri de sârmă pentru baraje.

Dr<u>a</u>htgitter, *-s, -, n,* grilaj, gratii de sârmă.

Dr<u>a</u>htglas, *-es, n. sg. (tehn.)* sticlă cu armătură din fire metalice.

Dr<u>a</u>htgurt, *-(e)s, -e, m.* chingă de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|haar, *-(e)s, -e, n.* păr țepos, aspru, sârmos (la câini).

Dr<u>a</u>ht|hammer, *-s, -hämmer, m.* v. Drahtmühle.

Dr<u>a</u>ht|heftung *f. sg. (tipogr.)* cusut cu agrafe de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|hemd, *-(e)s, -en, n. (ist.)* cămașă de zale.

Dr<u>a</u>ht|hindernis, *-ses, -se, n.* v. Drahtverhau **(1).**

Dr<u>a</u>ht|hütte, *-n, f.* v. Drahtmühle.

dr<u>a</u>htig *adj.* **1.** *(text.)* răsucit, tors ca firul de sârmă. **2.** din sârmă, ca sârma; **er hat ~ es Haar** are un păr sârmos. **3.** *(fig.)* vânjos; îndemânatic.

Dr<u>a</u>htkäfig, *-s, -e, m.* colivie de sârmă.

Dr<u>a</u>htkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* miez de sârmă.

Dr<u>a</u>htkette, *-n, f.* lanț de sârmă.

Dr<u>a</u>htklammer, *-n, f.* agrafă de sârmă.

Dr<u>a</u>htklinge, *-n, f.* v. Drahtlehre.

Dr<u>a</u>htkommode, *-n. f. (iron.)* pian vechi.

Dr<u>a</u>htkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș de sârmă, metalic.

Dr<u>a</u>htlarve [-fə și -və], *-n, f.* mască de sârmă (la scrimă).

Dr<u>a</u>htlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru sârmă.

Dr<u>a</u>htleitung, *-en, f.* linie de telefon.

dr<u>a</u>htlich *adj.* telegrafic; prin telegraf.

dr<u>a</u>htlos *adj.* fără fir; **~e Telegraphie** telegrafie fără fir.

Drahtmaß *-es, -e, n. v.* Drahtlehre.

Dr<u>a</u>htmatratze, *-n, f.* somieră.

Dr<u>a</u>htmühle, *-n, f. (metal.)* trefilerie.

Dr<u>a</u>htnachricht, *-en. f.* telegramă, comunicare, știre telegrafică.

Dr<u>a</u>htnagel, *-s, -nägel, m.* cui de oțel, piron.

Dr<u>a</u>htnetz, *-es, -e, n.* plasă, rețea de sârmă.

Dr<u>a</u>htplätten, *-s, n. sg. (metal.)* laminare a sârmei.

Dr<u>a</u>htplätter, *-s, -, m.* **1.** laminor. **2.** (muncitor) laminorist.

Dr<u>a</u>htpuppe, *-n, f.* (și *fig.*) marionetă.

Dr<u>a</u>htreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă cu talon cu sârmă.

Dr<u>a</u>htrolle, *-n, f.* sul, colac de sârmă.

Dr<u>a</u>htrundfunk, *-s, m. sg.* radiodistribuție prin fir.

Dr<u>a</u>htsaite, *-n, f. (muz.)* coardă metalică.

Dr<u>a</u>htschere, *-n, f.* foarfece de tăiat sârmă.

Dr<u>a</u>htschiene, *-n, f.* atelă metalică.

Dr<u>a</u>htschlinge, *-n, f.* laț de sârmă.

Dr<u>a</u>htseil, *-(e)s, -e, n.* cablu metalic, funie metalică.

Dr<u>a</u>htseilbahn, *-en, f.* funicular.

Dr<u>a</u>htseilbrücke, *-n, f. (constr.)* pod suspendat pe cabluri.

Dr<u>a</u>htseilkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* acrobat(ă) pe sârmă.

Dr<u>a</u>htseilschwebebahn, *-en, f.* teleferic.

Dr<u>a</u>htsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|speiche, *-n, f.* spiță de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|speichenrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu spițe metalice, de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|spinner, *-s, -, m. (tehn.)* mașină de împletit sârmă.

Draht|spule, *-n, f.* bobină de sârmă.

Dr<u>a</u>ht|stift, *-(e)s, -e, m.* cui scurt de oțel.

Draht|telegraph, *-en, -en, m. (tel.)* telegraf cu fir.

Dr<u>a</u>ht|überweisung, *-en, f.* mandat telegrafic.

Dr<u>a</u>htung, *-en, f.* telegrafiere; telegramă, comunicare telegrafică.

Dr<u>a</u>htverbindung, *-en, f.* legătură telegrafică.

Dr<u>a</u>htver|hau, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** *(mil.)* obstacol, gard de sârmă ghimpată. **2.** *(argou; mil.)* legume uscate.

Dr<u>a</u>htwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de sârmă, trefilerie.

Dr<u>a</u>htzange, *-n, f.* clește (mic) de tăiat sârmă.

Dr<u>a</u>htzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din plasă de sârmă.

Dr<u>a</u>htziehbank, *-bänke, f.* v. Drahtbank.

Dr<u>a</u>htziehen, *-s, n. sg. (metal.)* trefilare (a sârmei).

Dr<u>a</u>htzieher, *-s, -, m.* **1.** *(metal.)* mașină de trefilat. **2.** (muncitor) trefilator. **3.** mânuitor la teatrul de marionete. **4.** *(fig.)* sforar, intrigant.

Drahtzieherei, *-en, f. (metal.)* trefilare.

Dr<u>a</u>htzugseil, *-(e)s, -e, n.* cablu de tracțiune.

Drain [drɛ̃:], *-s, -s, m.* v. Drän.

Drain<u>a</u>ge [dre'na:ʒə], *-n, f. v.* Dränage.

draini<u>e</u>ren [dre'ni:rən], *drainierte, drainiert, vb. (h) tr. v.* dränieren.

Dr<u>a</u>inrohr, *-(e)s, -röhre, n. (med.)* dren.

Draisine [dre'zi:nə], *-n, f.* drezină.

drak<u>o</u>nisch *adj.* draconic, sever, aspru, nemilos.

dr<u>a</u>ll *adj.* **1.** întins. **2.** zdravăn, solid, îndesat, vârtos; *(fig.)* **ein ~es Kind** un copil voinic, zdravăn, viguros, rotofei, plinuț; **ein ~er Gang** un umblet, un pas elastic și ferm.

Dr<u>a</u>ll, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mil.)* ghint, filet (la armele de foc), pas al ghintului. **2.** *(text.)* răsucire a firului; număr de torsiuni pe o lungime dată a firului. **3.** răsucire, torsiune. **4.** *(fiz.)* forță de torsiune.

Dr<u>a</u>llheit *f. sg.* însușirea de a fi îndesat, vârtos.

Dr<u>a</u>ma *-s, -en, n. (teatru)* dramă; *(fig.)* **etwas zu einem ~ umgestalten** a da o formă dramatică unui lucru, a face dramă din ceva; *(fig.)* **das ~ einer Ehe** drama unei căsnicii.

Dram<u>a</u>tik *f. sg.* **1.** *(înv.)* gen dramatic. **2.** dramaturgie.

Dram<u>a</u>tiker, *-s, -, m.* autor dramatic, dramaturg.

dram<u>a</u>tisch *adj.* **1.** dramatic; de teatru. **2.** *(fig.)* dramatic, tragic; mișcător.

dramatisi<u>e</u>ren, *dramatisierte, dramatisiert, vb. (h) tr.* **1.** a dramatiza; a adapta pentru scenă. **2.** *(fig.)* a dramatiza, a da amploare, a exagera.

Dramatisi<u>e</u>rung, *-en, f.* dramatizare, adaptare scenică, prelucrare pentru scenă.

Dramat<u>u</u>rg, *-en, -en, m.* **1.** membru în consiliul artistic al unui teatru. **2.** critic teatral.

Dramaturgi<u>e</u> *f. sg.* **1.** dramaturgie, teorie a dramei. **2.** prelucrare, formă, structură a dramei. **3.** critică de teatru.

dramat<u>u</u>rgisch *adj.* dramaturgic, referitor la dramaturgie.

Dr<u>a</u>men|auf|führung, *-en. f.* reprezentare pe scenă a unei drame.

Dr<u>ä</u>msch, *-es, -, m. (reg.)* tuse cronică, rebelă.

dr<u>ä</u>mschen, *drämschte, gedrämscht, vb. (h) intr. (reg.)* a tuși ușor.

dran *adv.* v. daran.

Dr<u>ä</u>n, *-s, -s, m. (agr., constr., med.)* dren.

Dr<u>ä</u>nage [-'na:ʒə], *-n, f. (agr., constr., med.)* drenare, drenaj.

Dr<u>ä</u>nage|versuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de drenaj.

dr<u>a</u>nbleiben, *blieb dran, drangeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne prezent, a nu se depărta; *(la telefon)* **bleiben Sie dran!** nu închideți.

dr<u>ä</u>nen, *dränte, gedränt, vb. (h) tr.* v. dränieren.

dr<u>a</u>ng[1] *ind. imperf.* de la dringen.

dr<u>a</u>ng[2] *adj.* **1.** strâns, îndesat; înghesuit; dens. **2.** *(reg.)* sever, întunecat, amenințător.

Dr<u>a</u>ng, *-(e)s, (rar) Dränge, m.* **1.** îmbulzeală, aglomerare. **2.** presiune, constrângere: goană, hărțuială; **der ~ der Geschäfte** presiunea, urgența afacerilor; **im ~ der Not** de nevoie, silit, constrâns. **3.** *(fig.)* îndemn, imbold; pornire; instinct; avânt; dor aprins, dorință vie; **der ~ nach Freiheit** dorul de libertate. **4.** *(med.)* nevoie; **~ zum Stuhl** nevoia de a avea scaun.

Dr<u>a</u>n|gabe, *-n, f.* arvună.

dr<u>a</u>n|geben, *gab dran, drangegeben (du gibst dran, er gibt dran) vb. (h) tr.* a jertfi, a da; **sein Leben ~** a-și da viața pentru ceva.

dr<u>a</u>n|gehen, *ging dran, drangegangen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a se apuca (de ceva).

Dr<u>ä</u>ngelei, *-en, f.* **1.** îmbulzeală, înghesuială. **2.** insistență exagerată, pisălogeală.

dr<u>ä</u>ngeln, *drängelte, gedrängelt (ich dräng(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* și *refl.* a (se) îmbulzi, a (se) înghesui; **nicht ~!** nu te înghesui! nu vă înghesuiți! **II.** *tr.* a da zor (cuiva); a pisa, a nu slăbi (pe cineva).

dr<u>ä</u>ngen, *drängte, gedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împinge, a înghesui; a îngrămădi; **jn. auf die Seite ~** a împinge, a da pe cineva la o parte; **jn. in die Ecke ~** a încolți pe cineva, a-i pune cuiva sula-n coastă; **den Feind ~** a încolți pe dușman; *(fig.)* **ein Fest drängte das andere** serbările urmau una după alta, se țineau lanț. **2.** și *intr.* a zori, a presa (pe cineva), a stărui, a insista (pe lângă cineva), a nu permite amânare; **meine Gläubiger ~ (mich)** mă presează creditorii, creditorii nu mai așteaptă; *(fig.)* **die Zeit drängt** timpul ne zorește, e târziu, să ne grăbim; e urgent; nu e timp de pierdut; **die Gefahr drängt zur Entscheidung** pericolul cere imperios o hotărâre grabnică. **3.** *(impers.)* a simți îndemnul, nevoia, a fi cuprins de dorința...; **es drängt mich, ihm die Hand zu schütteln**

simt nevoia, îndemnul să-i strâng mâna. **II.** *refl.* a se îmbulzi, a se înghesui; **sich zu etwas ~** a se îmbulzi spre ceva; a se grăbi să facă ceva; **das Volk drängt sich dorthin** mulțimea se îmbulzește într-acolo; **zu dieser Stellung ~ sich viele** o mulțime de concurenți se luptă pentru acest post; **sich durch die Menge ~** a-și face loc prin mulțime; **sich aneinander ~** a se înghesui unul într-altul; **sich an jn. ~** a se strânge lângă cineva; *(fig.)* **die Ereignisse ~ sich** evenimentele se precipită.

Drängen, *-s, n. sg.* **1.** silă; zor; presiune; constrângere. **2.** îmbulzeală, înghesuială; **das ~ und Treiben** zarvă, zbucium, agitație. **3.** stăruință, insistență, pisălogeală. **4.** v. Drang **(4).**

Dränger, *-s, -, m.* persoană care insistă, stăruie, plictisește, pisează; pisălog.

Drängerei, *-en, f.* **1.** înghesuială, îmbulzeală. **2.** (manie de a plictisi cu) insistențe; stăruință; pisălogeală. **3.** tiranie, oprimare.

drangmäßig *adj.* instinctiv.

Drän|graben, *-s, -gräben, m. (agr., constr.)* șanț, canal pentru drenarea apelor.

Drangsal, *-e, f.*, **Drangsal**, *-s, -e, n. (inv.)* nevoie, necaz; suferință; mizerie; strâmtoare; **in großer ~ sein** a avea un necaz mare, a se afla la strâmtoare, la ananghie.

drangsalieren, *drangsalierte, drangsaliert, vb. (h) tr. (fam.)* a chinui, a canoni, a plictisi, a sâcâi; a necăji.

Drangsalierung, *-en, f. (fam.)* chin, sâcâială, plictiseală.

dranhalten, *hielt dran, drangehalten (du hältst dran, er hält dran), vb. (h) refl.* a se ține de; a se grăbi.

dranhängen[1], *hing dran, drangehangen, vb. (h) intr.* a ține de; a fi în legătură cu.

dranhängen[2], *hängte dran, drangehängt, vb. (h) tr.* a adăuga, a prelungi; a agăța de ceva.

dränierbar *adj. (agr., constr.; despre terenuri)* drenabil; care poate fi drenat.

dränieren, *dränierte, dräniert, vb. (h) tr. (agr., constr., med.)* a drena.

Dränieren, *-s, n. sg.*, **Dränierung**, *-en, f.* v. Dränage.

Dranк, *-(e)s, m. sg., (reg.)* lături; *(fam., iron.)* **es ist klar wie ~** e limpede ca o noapte fără stele.

dranкommen, *kam dran, drangekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ajunge, a fi la rând. **2.** *(an* cu *ac.)* a ajunge (la ceva sau cineva).

dranкriegen, *kriegte dran, drangekriegt, vb. (h) tr.* **1.** *(pop.)* a păcăli **2.** *(fam.)* a lua la rost.

dranмachen, *machte dran, drangemacht, vb. (h) refl.* a se apuca de ceva.

dranмüssen, *musste dran, drangemusst* (și *dranmüssen) (ich muss dran, du musst dran, er muss dran), vb. (h) intr. (fam., pop.; an* cu *ac.)* a fi obligat, a trebui să se apuce (de ceva).

dran|nehmen, *nahm dran, drangenommen (du nimmst dran, er nimmt dran), vb. (h) tr. (fam.)* a asculta (un elev la lecție); a lua la rând.

Dränrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Dränröhre**, *-n, f.* tub de drenare.

Dränröhrenpresse, *-n, f. (agr.)* presă pentru tuburi de drenare.

dran sein, *war dran, dran gewesen, vb. (s) intr.* a fi la rând.

dransetzen, *setzte dran, drangesetzt (du, er setzt dran) vb. (h) tr.* **1.** a pune la treabă, la muncă. **2.** *(in expr.)* **alles ~, um...** a face toate eforturile ca...; *(fam.)* a pune totul la cale pentru a...

Draperie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** draperie. **2.** drapaj, aranjament de falduri.

drapieren, *drapierte, drapiert, vb. (h) tr.* a drapa.

Drapierung, *-en, f.* **1.** *sg.* drapare. **2.** draperie.

drapp, **drappfarbig** *adj.* (de culoare) bej, sablu, de culoarea nisipului.

Drasch, *-es, m. sg. (reg.)* agitație; grabă; pripă.

draschen, *draschte, gedrascht, vb. (s* și *h) intr.* **1.** a se agita; a se grăbi. **2.** *(impers.)* a ploua tare, cu răpăială.

Dräsine, *-n, f.* v. Draisine.

Drastikum, *-s, -ka, n. (farm.)* purgativ drastic.

drastisch *adj.* drastic, puternic; brutal, fără menajamente; **ein ~er Ausdruck** o expresie drastică; *(med.)* **ein ~es Mittel** un medicament cu efect radical; *(adverbial)* **~ vorgehen** a proceda drastic.

dräuen, *dräute, gedräut, vb. (h) intr. (poet.)* v. drohen.

drauf *adv.* v. darauf; **~ und dran sein** a fi pe punctul de a...

Draufgabe, *-n, f.* **1.** arvună, acont, avans. **2.** marfă dată pe deasupra, în plus. **3.** *(muz.)* supliment, bis.

Draufgänger, *-s, -, m.* persoană care nu se dă înapoi de la nimic, care merge drept la țintă, care riscă orice; persoană îndrăzneață, temerară, apucată, pornită, nechibzuită.

Draufgängerei, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter temerar, pornit, apucat. **2.** faptă temerară, comisă la mânie, nechibzuită.

draufgängerisch *adj.* îndrăzneț, temerar, gata la orice, apucat, nechibzuit.

Draufgängertum, *-s, n. sg.* v. Draufgängerei **(1).**

draufgeben, *gab drauf, draufgegeben (du gibst drauf, er gibt drauf), vb. (h) intr.* **1.** v. daraufgeben **(1). 2.** *(fam.)* a da (la fund), a atinge, a cârpi; *(fig.)* a pune la punct.

draufgehen, *ging drauf, draufgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* v. daraufgehen.

Draufgeld, *-(e)s, -er, n.* arvună, acont; avans.

draufhaben, *hatte drauf, draufgehabt (du hast drauf, er hat drauf), vb. (h) tr.* **1.** a fi învățat bine, a stăpâni (un rol, un text). **2.** *(auto.)* a avea viteză mare; **120 Sachen ~** a merge cu 120 km pe oră.

draufknallen, *knallte drauf, draufgeknallt, vb. (h) intr. (fam.)* a cere în plus, a taxa în plus.

draufkommen, *kam drauf, draufgekommen, vb. (s) intr. (fam.)* v. daraufkommen.

draufлegen, *legte drauf, draufgelegt, vb. (h) tr.* a adăuga (bani la o sumă).

drauflos! *interj,* înainte! pe el! dă-i!

drauflosgeh(e)n, *ging drauflos, drauflosgegangen, vb. (s) intr.* a merge drept, țintă, orbește; a se repezi; *(fam.)* a-i da înainte; **wie sie ~!** ce procedeu! ce manieră! ce metodă!

drauflosreden, *redete drauflos, drauflosgeredet (du redest drauflos, er redet drauflos) vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte cu gura, a vorbi întruna.

drauflos|schimpfen, *schimpfte drauflos, drauflosgeschimpft, vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte cu ocări, cu înjurături.

draufloswirtschaften, *wirtschaftete drauflos, drauflosgewirtschaftet (du wirtschaftest drauflos, er wirtschaftet drauflos), vb. (h) intr. (fam.)* a-i da înainte prostește, orbește, a lucra fără plan și fără judecată.

Draufsicht *f. sg. (av.)* vedere de sus, proiecție orizontală.

draufzahlen, *zahlte drauf, draufgezahlt, vb. (h) intr.* **1.** a plăti în plus; a da din pungă; a se alege cu paguba. **2.** *(fig.)* a plăti scump.

draus *adv.* v. daraus.

dräuschen, *dräuschte, gedräuscht, vb. (h) intr. (reg.)* a cădea cu zgomot; *(impers.)* **es dräuscht a)** răpăie ploaia; **b)** murmură, susură (apa, izvorul); se aude un murmur, un susur.

drauß *adv. (reg.)* v. draußen.

draußen *adv.* **1.** afară (din încăpere, din casă etc., din oraș, din țară); **von ~** de afară; **~ in der Welt** în lumea largă, în străinătate. **2.** afară, în aer liber; *(mar.)* **das Schiff ist ~** vasul a ieșit din radă, e în larg.

Drechselbank ['drɛksəl-], *-bänke, f.* strung de lemn.

Drechselei, *-en, f.* **1.** strungărie, strunjire. **2.** *(fam.)* purtare, atitudine, vorbărie căutată, artificială.

Drechselkunst *f. sg.* meserie de strungar în lemn; artă de a strunji în lemn.

drechseln, *drechselte, gedrechselt (ich drechs(e)le), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a strunji în lemn, a fasona, a rotunji la strung (obiecte din materiale nemetalice); *(fig.)* **wie gedrechselt** foarte bine, foarte îngrijit făcut. **2.** a polei, a lustrui; *(fig.)* **Worte (sau Redensarten** sau **Komplimente) ~** a ticlui cuvinte (fraze, complimente) meșteșugite. **3.** *(fig.)* a meșteșugi; a lucra meșteșugărește, artificial; a lucra rigid, fără viață, fără avânt, fără fantezie și artă, plicticos, anost; a ticlui; **ein Gedicht ~** a confecționa o poezie. **4.** *(fig.)* a pune în mișcare, pe roate (o treabă).

Drechsler, *-s, -, m.* strungar în lemn.

Drechsler|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru de strungărie, operație de strungărie în lemn. **2.** obiect (nemetalic) lucrat la strung.

Drechslerbank, *-bänke, f.* v. Drechselbank.

Drechslerei, *-en, f.* **1.** (atelier de) strungărie în lemn. **2.** strungărie, meseria de strungar în lemn.

Drechslergeselle, *-n, -n, m.* calfă de strungar în lemn.

Drechsler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de strungar în lemn.

Drechslerkunst *f. sg.* v. Drechselkunst.

Drechslerladen, *-s, -läden, m.* atelier de strungărie în lemn.

Drechslerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de strungar în lemn.

Drechslermeister, *-s, -, m.* maistru strungar în lemn.

drechslern, *drechslerte, gedrechslert, vb. (h) intr.* și *tr. (fam.)* a cârpăci la strung.

Drechslerwaren *pl.* mărfuri de strungărie în lemn.

Drechslerwerk|statt, *-stätten,* **Drechslerwerk|stätte**, *-n, f.* v. Drechslerei **(1).**

Dreck, *-(e)s, m. sg.* **1.** murdărie, noroi; *(fig.)* **jn. in den ~ ziehen** a calomnia pe cineva, a arunca cu noroi în cineva; *(fig.)* **die Karre aus dem ~ ziehen** a descurca treburile, *(fam.)* a drege borșul; *(fig.)* **da sitzen wir nun im ~** iată buclucul, am pățit-o, am sfeclit-o, am băgat-o pe mânecă, s-a împuțit brânza; **~ am Stecken haben** a fi cu musca pe căciulă; **aus dem (gröbsten) ~ heraus sein** a fi scăpat de ce-i mai greu; **jn. aus dem ~ ziehen** a da o mână de ajutor într-o situație dificilă; **der letzte ~ sein** a fi un om de nimic; **jn. wie einen ~ behandeln** a trata cu dispreț. **2.** *(reg.)* excremente. **3.** *(fam.)* fleac, lucru de nimic; **er kümmert sich um jeden ~** îl interesează toate fleacurile. **4.** *(vulg.; in expr.)* **einen ~** nimic; **das geht mich einen ~ an** sau **ich mache mir einen ~ daraus** puțin îmi pasă, mă doare-n cot.

Dreck|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă murdară; treabă neplăcută.

Dreckbatzen, *-s, -, m. (fam.) (despre oameni)* nespălat, porc.

Dreckbude, *-n, f. (fam.)* cameră mică și urâtă; cameră murdară; magherniță.

Dreckbürste, *-n, f.* perie de curățat noroiul (de pe ghete).

Dreckding, *-(e)s, -e, n. (fam.)* lucru, obiect murdar; obiect fără valoare; porcărie.

Dreck|eimer, *-s, -, m.* găleată de gunoi.

dreckeln, *dreckelte, gedreckelt (ich dreck(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a lucra în noroi, în murdărie.

drecken, *dreckte, gedreckt, vb. (h) intr.* a murdări, a înnegri.

Dreckerei, *-en, f. (pop., fam., vulg.)* porcărie.

dreckern, *dreckerte, gedreckert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre copii)* a se murdări jucându-se. **2.** a murdări, a face murdărie.

Dreckfink, *-en, -en, m. (pop.)* om murdar, nespălat; *(vulg.)* porc.

Dreckhaufen, *-s, -, m.* **1.** bălegar. **2.** grămadă de noroi, de murdărie. **3.** grămadă de lucruri murdare.

dreckig I. *adj.* **1.** murdar; plin de noroi; plin de balegă. **2.** *(fam.)* ordinar; ticălos, parșiv; **ein ~es Lachen** un râs ordinar, parșiv; **so ein ~es Benehmen** ce purtare murdară, mizerabilă. **3.** *(fam.)* fără valoare, fără importanță. **II.** *adv. (fam.)* rău, prost, mizerabil; **es geht ihm ~** îi merge tare prost.

Dreck|käfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș de bălegar *(Scarabaeus fimetarius).*

Dreck|karren, *-s, -, m.* căruță pentru căratul gunoaielor.

Dreck|kerl, **Dreckskerl**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om mizerabil, tip parșiv.

Drecklappen, *-s, -, m.* **1.** otreapă, cârpă de șters murdăriile; zdrean ță. **2.** *(fig., fam.)* paceaură, târfă.

Drecknest, *-(e)s, -er, n.* văgăună, loc uitat de lume.

Dreckpardel, *-s, -, n.* (și *m.*) v. Dreckfink.

Dreckpfote, *-n, f. (vulg.)* mână murdară; **wasch dir die ~n!** spală-ți mâinile alea jegoase!

Drecksack, *-(e)s, -säcke, m.* v. Dreckkerl.

Drecksau, *-en, f. (vulg.)* **1.** om murdar, porc. **2.** paceaură.

Dreckschleuder, *-n, f. (fam.)* **1.** gură spurcată. **2.** întreprindere industrială poluantă.

Dreckseele, *-n, f.* v. Dreckkerl.

Dreck|spatz, *-en, -en, m. (pop.)* v. Dreckfink.

Dreck|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pop.)* v. Dreckfink. **2.** *(fam.)* v. Dreckding. **3.** *(pop.)* v. Dreckkerl.

Dreckvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(pop.)* om murdar, nespălat. **2.** *(reg.)* broască.

Dreckwagen, *-s, -, m.* **1.** căruță de cărat gunoi. **2.** *(fam.)* mașină veche, uzată, proastă.

Dr|eckweg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* drum desfundat, mizerabil.
Dr|eckwetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme mizerabilă, rea, de să nu scoți un câine afară.
Dr|eckwinkel, *-s, -, m.* loc, colț, ungher unde se strânge murdăria, gunoiul.
dr|ee|sch *adj. (despre ogoare)* părăginit, nedesțelenit.
Dr|ee|sch, *-(e)s, -e, m. (agr.)* ogor părăginit, paragină, țelină.
dr|ee|schen, *dreeschte, gedreescht, vb. (h)* **I.** *tr. (agr.)* a defrișa, a desțeleni. **II.** *intr. (impers., reg.)* a ploua cu găleata.
Dr|ee|schling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* ciupercă albă *(Agaricus).*
Dr|ee|schsystem, *-s, -e, n. (agr.)* sistem de defrișare.
dr|e|gen, *dregte, gedregt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* **1.** a înșela. **2.** a înșela. **II.** *intr.* a amenința.
Dr|egg|anker, *-s, -, m.*, **Dr|egge**, *-n, f. (mar.)* (ancoră) gheară-de-pisică.
dr|e|ggen, *dreggte, gedreggt, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a draga; **den Anker ~** a trage ancora pe fund, a scoate ancora din nămol. **2.** a pescui cu draga, plasa.
Dr|eg(g)tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* dragă, plasă pentru căutat un obiect pierdut.
Dr|eh, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(reg.)* (ră)sucire, întoarcere, rotație. **2.** *sg. (fig.)* apucătură, truc; inspirație; **einer Sache den richtigen ~ geben** a potrivi lucrurile cu dibăcie, a aranja cum trebuie; **den (richtigen) ~ heraushaben** a găsi trucul; **auf den ~ kommen** a prinde mișcarea. **3.** *(în expr.)* **im ~ sein** a avea de lucru până peste cap.
Dr|eh|achse, *-n, f.* ax de rotație.
Dr|eh|arbeiten *pl. (film)* (operație de) filmare.
Dr|ehbahn, *-en, f.* atelier de răsucit frânghii.
Dr|ehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung.
dr|ehbar *adj.* turnant; care se poate învârti; rotativ.
Dr|ehbarkeit *f.* posibilitate de a se învârti, de a fi învârtit, rotabilitate.
Dr|ehbass, *-es, -bässe, m.* flașnetă, caterincă.
Dr|ehbasse, *-n, f. (mil., înv.)* tun rotativ.
Dr|ehbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(ferov.)* barieră, bară turnantă, rotitoare. **2.** *(tehn.)* turnichet.
Dr|ehbewegung, *-en, f.* mișcare de rotație.
Dr|ehblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion automat.
Dr|ehbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** sfredel, burghiu. **2.** coarbă.
Dr|ehbrücke, *-n, f.* pod rotitor, turnant.
Dr|ehbuch, *-(e)s, -bücher, n.* scenariu (de film).
Dr|ehbuchverfasser, *-s, -, m.* autor de scenariu.
Dr|ehbühne, *-n, f. (teatru)* scenă turnantă.
Dr|ehe, *-n, f.* **1.** punct de întoarcere; curbă, cotitură. **2.** *(vet.)* capie (la oi). **3.** *(reg.)* regiune; **in dieser ~** prin părțile astea, pe aici.
Dr|eh|eisen, *-s, -, n.* v. Drehstahl.
dr|ehen, *drehte, gedreht vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întoarce, a schimba direcția; **den Scheinwerfer ~** a întoarce reflectorul; **den Rücken ~** a întoarce spatele; **ein Schiff ~** a cârmi, a vira un vapor; *(fig.)* **den Mantel nach dem Winde ~** a fi nestatornic, a se schimba după împrejurări, după cum bate vântul. **2.** a suci, a învârti, a roti; a rula; **ein Rad ~** a învârti o roată; **die Orgel ~** a cânta la flașnetă; **eine Zigarette ~** a face, a suci o țigară; **Pillen ~** a prepara pilule; *(fig.)* **er weiß die Sache zu ~ (und zu wenden)** știe să învârtească lucrurile; *(fig.)* **etwas zu seinem Vorteile ~** a întoarce ceva în folosul, în avantajul său. **3.** a răsuci; a toarce; a împleti; **Seile ~** a împleti funii, frânghii; *(fig.)* **jm. einen Strick ~** a pregăti cuiva un necaz; *(fam.)* a i-o coace cuiva; **jm. eine lange Nase ~** a da cuiva cu tifla; a juca cuiva o festă. **4. einen Film ~** a turna un film. **5.** a smulge, a lua sucind. **6.** *(tehn.)* a da la strung, a strunji. **7.** *(fam.)* a interpreta, a răstălmăci, a o suci și a o învârti; **etwas ~ und deuten** a interpreta ceva, a întoarce ceva pe toate fețele, a răstălmăci ceva, a suci și a învârti ceva. **8.** *(argou; în expr.)* **ein Ding ~** a da o lovitură. **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a trage chiulul de la școală. **2.** *(fam.; an* cu *dat.)* a migăli, a suci, a învârti; **an einem Gesetze ~** a analiza, a întoarce o lege pe toate fețele. **III.** *refl.* **1.** a se întoarce, a(-și) schimba direcția; **der Wind dreht sich** vântul își schimbă direcția; **das Glück dreht sich** norocul e schimbător. **2.** a se învârti; **die Erde dreht sich** pământul se învârtește; **sich um die Achse ~** a se învârti în jurul axei; **sich im Kreise ~** a se învârti în cerc; *(fig.)* **alles dreht sich um ihn** se află în centrul tuturor preocupărilor; *(fam.)* e buricul pământului; **sich hin und her ~ (und wenden) a)** a se frământa, a șovăi, a ezita; **b)** a se sustrage sub diverse pretexte, a se eschiva, a se învârti; *(fam.)* **sich zu ~ und zu wenden wissen** a ști să se aranjeze, să se învârtească; a ști să se adapteze, să se acomodeze cu împrejurările; **es dreht sich mir alles wie ein Mühlrad im Kopfe herum** îmi vine amețeală; parcă am o morișcă în cap. **3.** *(impers.; în expr.)* **es dreht sich um…** este vorba de, despre…
dr|ehend I. *part. prez.* de la drehen. **II.** *adj.* turnant, rotativ.
Dr|eher, *-s, -, m.* **1.** strungar. **2.** *(anat.)* axis. **3.** ac de ceasornic. **4.** dans popular în pas de vals. **5.** *(reg.; tehn.)* volan, manivelă. **6.** *(reg.)* amețeală. **7.** *(reg.)* chefliu; *(fam.)* pasăre de noapte. **8.** *(reg.)* clanță (la ușă).
Dreher|ei, *-en, f.* **1.** (atelier de) strungărie. **2.** frânghierie. **3.** *(fig.)* truc.
dr|eherig *adj. (reg.)* amețit.
Dr|ehfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* câmp turnant.
Dr|ehfeldpol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pol pentru câmp turnant.
Dr|ehflügel, *-s, -, m. (constr.)* canat turnant (de ușă), batantă.
Dr|ehflügelflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* autogir, elicopter.
Dr|ehge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* vârtelniță. **2.** *(ferov.)* boghiu. **3.** *(mine)* dispozitiv de pivotare, dispozitiv rotativ.
Dr|eh|hals, *-es, -hälse, m. (ornit.)* cap întors, sucitoare *(Jynx torquilla).*
Dr|ehkappe, *-n, f. (constr.)* calotă, coafa rotativă (la coșuri).
Dr|ehknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de rotire.
Dr|ehkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston rotativ.
Dr|ehkolbenmotor, *-s, -motoren, m. (maș.)* motor cu piston rotativ.
Dr|ehkondensator, *-s. -en, m. (electr.)* condensator variabil.
Dr|ehkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap rotativ; cap hidraulic. **2.** *(vet.)* oaie bolnavă de capie. **3.** *(fig.)* persoană sucită. **4.** persoană șireată care știe să sucească, să învârtească lucrurile; șmecher.
Dr|ehkörper, *-s, -, m. (fiz.)* corp de revoluție, de rotație.
Dr|ehkraft *f. sg. (fiz.)* forță de torsiune; *(mec.)* forță tangențială.
Dr|ehkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e), m. (tehn.)* macara pivotantă, turnantă.
dr|ehkrank *adj. (despre oi)* căpiat, bolnav de capie.
Dr|ehkrankheit *f. sg.* capie (a oilor).
Dr|ehkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* specie de păstârnac *(Tordylium).*
Dr|ehkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(constr.)* turnichet. **2.** barieră rotativă în cruce (la traversare de cale ferată, drumuri, la intrări în expoziții etc.). **3.** vârtelniță.
Dr|ehlade, *-n, f.* strung de presat (pentru olărit etc.).
Dr|ehling, *-s, -e, m. (bot.)* păstrăv, ciupercă comestibilă *(Pleurotus ostreatus).*
Dr|ehmangel, *-n, f.* mângălău.
Dr|ehmaschine, *-n, f. (înv.)* strung.
Dr|ehmoment, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* moment de rotație. **2.** cuplu motor, cuplu maxim.
Dr|eh|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor rotativ.
Dr|eh|orgel, *-n, f.* flașnetă, caterincă.
Dr|eh|orgelmann, *-(e)s, -männer*, **Dreh|orgel|spieler**, *-s, -, m.* flașnetar.
Dr|ehpause, *-n, f.* pauză în timpul filmărilor.
Dr|ehpult, *-(e)s, -e, n.* (și *m.)* pupitru turnant.
Dr|ehpunkt, *-(e)s, -e, m. (mec.)* centru, punct de rotație, de rotire.
Dr|ehrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** vârtelniță. **2.** roată, volan.
Dr|ehrichtung, *-en, f. (mec.)* sens, direcție de rotire.
Dr|ehrolle, *-n, f.* **1.** mângălău. **2.** rolă de rotire.
Dr|ehschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator, șaltăr.
Dr|ehscheibe, *-n, f.* **1.** disc de olar. **2.** *(ferov.)* placă turnantă. **3.** *(tehn.)* platou de strung. **4.** *(tir)* țintă turnantă.
Dr|ehscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector rotativ.
Dr|ehschemel, *-s, -, m.* scăunel, taburet turnant; *(maș.)* scaun rotitor.
Dr|ehschieber, *-s, -, m. (maș.)* sertar rotativ.
Dr|ehschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie, clupă (pentru șuruburi).
Dr|eh|sinn, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* sens al rotirii, direcție de rotire.
Dr|eh|span, *-(e)s, -späne, m. (tehn.)* așchie, șpan de strunjire.
Dr|eh|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (dans)* piruetă.
Dr|eh|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (tehn.)* bară rotitoare.
Dr|eh|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (tehn.)* cuțit de strung.
Dr|eh|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* arbore (vertical) filetat **2.** creion mecanic. **3.** *(ceasornicărie)* fus.
Dr|eh|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent alternativ trifazat.
Dr|eh|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* mașină cu curent alternativ trifazat.
Dr|eh|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** scaun turnant, rotitor. **2.** strung de ceasornicar.
Dr|ehteller, *-s, -, m.* **1.** *(maș.)* disc rotativ. **2.** farfurie turnantă; platou turnant pentru prăjituri.
Dr|ehtisch, *-(e)s, -e, m.* masă rotativă; platformă rotativă.
Dr|ehtopf, *-(e)s, -töpfe, m. (reg.)* titirez.
Dr|ehtür, *-en, f.* ușă turnantă.
Dr|ehturm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* turn (de observație) turnant.
Dr|ehung, *-en, f.* **1.** întoarcere. **2.** *(tehn.)* învârtire, rotație. **3.** *(tehn.)* răsucire, torsiune.
Dr|ehungs|achse, *-n, f.* axă de rotație.
Dr|ehungsfläche, *-n, f. (fiz.)* plan, suprafață de rotație.
dr|ehungsfrei *adj. (tehn.)* fără (mișcare de) rotație; neturbionar, nerotațional.
Dr|ehungshalbmesser, *-s, -, m. (fiz.)* rază de giratie.
Dr|ehungskörper, *-s, -, m. (mat.)* corp de rotație.
Dr|ehungsmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment de rotație.
Dr|ehverfahren, *-s, -, n.* (procedeu de) strunjire.
Dr|ehversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* probă rotatorie.
Dr|ehvor|richtung, *-en, f. (maș.)* dispozitiv de rotire.
Dr|ehwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector rotativ, disc pentru formarea numărului (la telefon).
Dr|ehwurm, *-(e)s, -würmer, m.* capie; *(fig.)* **den ~ haben** a se simți amețit, leșinat.
Dr|ehwurz *f. sg. (bot.)* **1.** (specie de) orhidee *(Spiranthes).* **2.** volbură *(Convolvulus arvensis).*
Dr|ehzahl, *-en, f. (tehn.)* număr de rotații, turație.
Dr|ehzahlmesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de ture.
Dr|ehzahlregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de turații.
Dr|ehzange, *-n, f. (ind. sticlei)* pensă, pensetă.
dr|ei *num. card.* trei; **~ und ~** sau **je ~** sau **zu ~(en)** în trei; câte trei; **alle ~** toți trei, tustrei; **~ Mann** în trei, compus din trei oameni; **alle ~ Tage** din trei în trei zile, (o dată) la trei zile; **der Besitzer ~er Häuser** proprietarul a trei case; **ich habe ~ Freunden den Vorfall erzählt** am povestit întâmplarea la trei prieteni; **er wählte unter ~en** a ales din(tre) trei; **vor ~ Tagen** acum trei zile; **in ~ Tagen** peste trei zile; **es waren ihrer ~** erau trei (la număr); **das wären ~!** iată trei! **halb ~** două și jumătate; **~ Viertel (auf) zehn** zece fără un sfert: **~ Meter lang** lung de trei metri; *(fig.)* **er kann nicht bis ~ zählen** nu știe boacă, nu știe nici cât fac două și cu două; **er stellt sich, als könnte er nicht bis ~ zählen** face pe prostul; **ehe man bis ~ zählen konnte** cât ai zice pește, într-o clipă; **~ Schritt vom Leibe!** pleacă de lângă mine! nu te apropia de mine! păstrează distanța!
Dr|ei, *-en, f.* (numărul și cifra) trei; **acht Dreien** opt de trei.
Dr|ei|achser, *-s, -, m.* vehicul cu trei osii.
dr|ei|achsig *adj. (mat., tehn.)* triaxial, cu trei axe.
Drei|ạchteltakt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură de trei optimi, de trei a opta; **im ~** în măsura de trei optimi.
Dr|ei|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în trei acte.
Dr|ei|angel, *-s, -, m.* **1.** *(muz.)* trianglu. **2.** ruptură în formă de unghi.
dr|ei|armig *adj.* care are trei brațe, cu trei brațe.
dr|ei|ästig *adj.* cu trei ramuri; ramificat în trei.
dr|ei|atomisch *adj. (chim.)* triatomic.
dr|eibändig *adj.* în trei volume.
dr|eibasisch *adj. (chim.)* tribazic.
dr|eibastig *adj. (reg.)* prostănac și obraznic; grosolan.
Dr|eibein, *-(e)s, -e, n.* scaun, scăunel cu trei picioare; trepied.

dreibeinig *adj.* cu trei picioare.
Dreibettzimmer, *-s, -, m.* cameră cu trei paturi.
Dreiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* specie de trifoi *(Trifolium).* **2.** treflă (la jocul de cărți). **3.** *(constr.)* ornament trilobat.
dreiblätt(e)rig *adj.* cu trei foi; cu trei frunze.
dreiblumig *adj.* cu trei flori.
Dreibördchen, *-s, -, n. (reg.)* luntriță, luntrișoară.
Dreibund, *-es, m. sg. (ist.)* Tripla Alianță.
Dreibund|staaten *pl. (ist.)* state participante la Tripla Alianță.
Dreidecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* triplan. **2.** *(mar.)* navă cu trei punți.
dreidimensional *adj. (mat.)* tridimensional, cu trei dimensiuni.
dreidoppelt *adj.* triplu, de trei ori, întreit.
dreidrähtig *adj.* cu trei forme, în trei fire, (făcut, compus) din trei fire metalice.
drei|e *num. card. (fam.; poet.)* v. drei.
Drei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* triunghi; **gleichschenkliges ~** triunghi isoscel; **gleichseitiges ~** triunghi echilateral; **rechtwinkliges ~** triunghi dreptunghi; **stumpfwinkliges ~** triunghi obtuz.
drei|eckig *adj.* triunghiular.
Drei|eckmessung, *-en, f.*, **Drei|ecks|aufnahme**, *-en, f., (geod.)* triangulație
Dreieckschaltung, *-en, f. (tehn., electr.)* conexiune în triunghi.
Drei|ecksgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operații, afaceri triunghiulare.
Drei|eckskrabben *pl. (zool.)* nume dat familiei de crabi cu corp triunghiular *(Oxyrhyncha).*
Drei|eckslehre *f. sg.* geometrie a triunghiului.
Drei|ecksnetz, *-es, -e, n. (geod.)* rețea triunghiulară.
Drei|ecks|seite, *-n, f.* latură a unui triunghi.
Drei|ecks|tuch, *-(e)s, -tücher, n. (med.)* fașă triunghiulară.
Drei|ecksver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație sexuală cu doi parteneri.
Drei|eckzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mat.)* semn pentru triunghi. **2.** *(auto.)* triunghi de semnalizare.
drei|einhalb *num. card.* trei și jumătate.
drei|einig *adj. (rel.)* trinitar, în trei ipostaze.
Drei|einigkeit *f. sg. (bis.)* treime, trinitate; Sfânta Treime.
drei|en, *dreite, gedreit, vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a împărți în trei. **2.** a grupa câte trei.
Drei|er *-s, -, m.* **1.** monedă de trei pfenigi, trei creițari; **seinen ~ dazugeben** a-și da umila părere; a-și da obolul; **er hat keinen ~** n-are para chioară; *(fig.)* **der eine ist einen ~ wert, der andere drei Pfennige** amândoi sunt pe același calapod, amândoi nu fac nici două parale; ce mi-e unul, ce mi-e altul. **2.** *(sport)* sanie de trei persoane. **3.** vin din producția anului trei (1803, 1903). **4.** *(fam.)* cifra trei, nota trei; **einen ~ im Lotto haben** a nimeri trei numere la loterie. **5.** *(patinaj)* (figură constând din descrierea unui) trei. **6.** *(fam.)* v. Dreiecksverhältnis.
Drei|ergruppe, *-n, f.* grupă de trei.
drei|erlei *adj. invar.* de trei feluri; **auf ~ Art** (sau **Weise**) în trei feluri; **~ Wein** trei feluri de vin.
Drei|ermarke, *-n, f.* timbru, marcă poștală de trei pfenigi, de trei cenți.
Drei|er|reihe, *-n, f.* rând de trei; *in ~n* în rânduri de câte trei.
drei|fach I. *adj.* întreit, triplu. **II.** *adv.* de trei ori.
Drei|fache, *-n, n (ein Dreifaches), sg.* triplu, întreit; **um das ~** sau **um ein ~s** ceva de trei ori mai mare (sau mai mult).
drei|fächerig *adj.* cu trei despărțituri, sertare, rafturi.
Drei|fach|heit *f. sg.* caracter întreit, triplu.
Drei|fach|stecker, *-s, -, m.* triplu ștecăr.
drei|faltig *adj.* **1.** triplu, întreit. **2.** *(bis.)* trinitar.
drei|fältig *adj.* triplu, întreit, de trei ori.
Dreifaltigkeit *f. sg.* **1.** *(bis.)* Sfânta Treime. **2.** caracter întreit, triplu.
Dreifaltigkeitsblume, *-n, f. (bot.)* pansea *(Viola tricolor).*
Dreifarbendruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tricromie, tipar tricrom.
drei|farbig, **drei|färbig** *adj.* tricolor, în trei culori, cu trei culori; **~e Fahne** steag tricolor.
Dreifelderfruchtfolge, *-n, f.*, **Dreifelder|system**, *-s, -e, n.*, **Dreifelderwirtschaft**, *-en, f., (agr.)* asolament pe câte o treime a câmpului: cultură alternativă din trei în trei ani a unui teren arabil.
drei|flächig *adj. (mat.)* cu trei (supra)fețe.
Drei|flächner, *-s, -, m. (mat.)* triedru.
Dreifuß, *-es, -füße, m.* **1.** trepied; pirostrii. **2.** *(metrologie)* trimetru. **3.** draifus, nicovală de cizmărie.
drei|füßig *adj.* cu trei picioare, tripod.
Drei|gang|getriebe *-s, -, n. (auto.)* schimbător de viteze cu trei trepte.
Drei|gesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* trio (vocal).
drei|geschossig *adj.* cu trei etaje.
Dreige|spann, *-(e)s, -e, n.* **1.** trăsură, căruță (înhămată) cu trei cai; troică. **2.** *(fig.)* triunghi de prieteni, camarazi.
Dreige|stirn, *-(e)s, -e, n.* constelație de trei stele.
dreige|strichen *adj. (muz.; despre note)* cu trei linii suplimentare.
dreigeteilt *adj.* împărțit în trei.
dreiglied(e)rig *adj.* **1.** *(zool.)* triarticulat. **2.** *(mat.; în expr.)* **~e Größe** trinom, câtime de trei termeni.
Dreigroschenheft, *-(e)s, -e, n.*, **Dreigroschenroman**, *-s, -e. m.* roman de trei parale, de proastă calitate.
drei|härig *adj. (reg.)* șiret, rafinat, uns cu toate unsorile.
Drei|he, *-n, f. (reg.)* potecă de capre (în munți).
Drei|heit, *-en, f.* **1.** caracter triplu, întreit. **2.** *(bis.)* Sfânta Treime.
Drei|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* spânzurătoare.
drei|hundert *num. card.* trei sute.
drei|hundertjährig *adj.* **1.** care ține, durează trei sute de ani. **2.** de trei sute de ani.
drei|hundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al treisutelea, a treisuta.
Drei|hundertstel, *-s, -, n.* a trei suta parte.
Drei|jahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan (de muncă) pe (sau de) trei ani.
dreijährig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei ani. **2.** care ține, durează trei ani.
dreijährlich *adj., adv.* (care se întâmplă, care se repetă, care revine) din trei în trei ani, la (fiecare) trei ani (o dată), tot la trei ani.
Dreijahrs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Dreijahresplan.
Dreikampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* triatlon.
dreikantig *adj.* în trei muchii.
Dreikantfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă triunghiulară.
Dreikantschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie triunghiulară.
Dreikäse|hoch, *-s, -(s), m. (fam.; pop.)* omuleț, nod; pici, mucos, puști.
Dreiklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* acord de trei sunete, acord triplu; acord de bază.
dreiklappig *adj.* cu trei valve, trivalv.
Dreiklassenwahlsystem, *-(e)s, -e, n. (ist.)* sistem electoral pe trei colegii (în Prusia de la 1848 până la 1918).
Dreikohlenbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc cu trei cărbuni (electrozi).
Dreikönigsfest, *-(e)s, -e, n.*, **Dreikönigstag**, *-(e)s, -e, m.* Boboteză, sărbătoarea Bobotezei.
dreiköpfig *adj.* **1.** compus din trei persoane; **eine ~e Familie** o familie de trei persoane. **2.** *(anat.)* **~er Muskel** triceps.
dreilagig *adj.* (compus) din trei straturi.
Dreilaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* triftong.
Dreileiterkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de trei conductoare.
dreilötig *adj.* de trei loți.
dreimähdig *adj. (agr.; despre fânețe)* care se coseşte de trei ori pe an.
dreimal *adv.* de trei ori.
dreimalig *adj.* întreit, (făcut, repetat) de trei ori, în trei rânduri.
Dreimännerwein, *-(e)s, -e. m. (fam.)* vin foarte acru.
Dreimännerzigarre, *-n, f. (fam.)* țigară (de foi) foarte proastă.
dreimännig *adj. (bot.)* cu trei stamine; triandric.
Dreimännigkeit *f. sg. (bot.)* triandrie.
Dreimark|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de trei mărci.
Dreimaster, *-s, -, m. (mar.)* velier cu trei catarge. **2.** *(glumeț)* pălărie cu trei colțuri, tricorn.
dreimastig *adj. (despre corăbii)* cu trei catarge.
Dreimeterbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină de trei metri.
dreimonatig *adj.* **1.** în vârstă de trei luni. **2.** care ține, durează trei luni; **ein ~er Urlaub** un concediu de trei luni.
dreimonatlich și **dreimonatlich** *adj., adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) trimestrial, o dată la trei luni; din trei în trei luni; tot la trei luni.
Dreimonats|ziel, *(e)s, -e, n. (ec.)* termen de trei luni; **auf ~ verkaufen** a vinde la termenul de trei luni.
dreimotorig *adj.* cu trei motoare, trimotor.
drein... v. darein...
dreinfahren, *fuhr drein, dreingefahren (du fährst drein, er fährt drein) vb. (s) intr.* a interveni energic, brutal.
dreinreden, *redete drein, dreingeredet (du redest drein, er redet drein) vb. (h) intr.* a se amesteca într-o discuție.
dreinschicken, *schickte drein, dreingeschickt vb. (h) refl.* a se supune, a accepta (o situație).
dreinschlagen, *schlug drein, dreingeschlagen (du schlägst drein, er schlägt drein) vb. (h) intr.* a lovi furios (în dreapta și în stânga); a lovi cu sete; a se amesteca în bătaie; **da soll doch das Donnerwetter ~!** trăsni-l-ar Dumnezeu!
dreipaarig *adj.* de trei perechi, cu trei perechi; în număr de șase, dispuși câte doi.
Dreipass, *-es, -pässe, m. (arhit.)* arc trilobat.
Dreipfünder, *-s, -, m. (mil.)* tun de trei țoli, de trei funzi.
dreipfündig *adj.* **1.** de trei funzi, de un kilogram și jumătate. **2.** *(mil.; despre tunuri)* de calibrul trei.
Dreiphasenmotor, *-s, -en, m.* motor trifazic.
Dreiphasen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent trifazic.
dreiphasig *adj. (electr.)* trifazic.
dreipolig *adj.* cu trei poli.
dreiprozentig *adj.* de trei la sută, de trei procente.
Dreirad, *-(e)s, -räder, n.* tricicletă.
dreirädrig *adj.* cu trei roți; **~er Wagen** vehicul cu trei roți.
Dreiradwagen, *-s, -, m.* tricar, autovehicul cu trei roți.
dreiräumig *adj.* cu trei încăperi.
Dreiraumwohnung, *-en, f.* locuință cu trei camere.
drei|reihig I. *adj.* de trei rânduri, de trei șiruri. **II.** *adv.* în trei rânduri, în trei șiruri.
Dreiröhren|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio.)* aparat cu trei lămpi.
Dreiruderer, *-s, -, m.* triremă, galeră cu trei rânduri de rame.
dreiruderig *adj.* cu trei rânduri de rame.
dreisaitig *adj. (muz.)* cu trei coarde.
Dreisatz, *-es, m. sg. (mat.)* regulă de trei simplă.
Dreisatzrechnung, *-en, f. (mat.)* calcul prin regula de trei.
Dreisatz|spiel, *-(e)s, -e, n. (tenis)* meci de trei seturi.
Dreisch, *-(e)s, -e, m.* v. Dreesch.
Dreischenkel, *-s, -, m.* motiv ornamental (simbol al trinității).
Dreischichtenbetrieb, *-(e)s, -e, m.*, **Dreischichtengang**, *-(e)s, -gänge, m.* muncă făcută în trei schimburi.
dreischichtig *adj.* **1.** cu trei straturi, în trei paturi. **2.** în trei schimburi.
dreischiffig *adj. (arhit., bis.)* cu trei nave.
Dreischlag, *-(e)s, -e, m. (muz.)* măsură, tact în trei timpi.
Dreischlitz, *-es, -e, m. (arhit.)* triglifă; ornament al frizei dorice.
dreischneidig *adj.* cu trei tăișuri.
dreischürig *adj. (despre fânețe)* care se coseşte de trei ori pe an; **~e Wiese** pajiște care se coseşte de trei ori.
dreiseitig *adj.* **1.** de trei pagini. **2.** *(mat.)* triedru, cu trei fețe; cu trei laturi; trilateral.
dreisilbig *adj.* trisilabic.
dreisinnig *adj.* orb și surdomut.

Dreisitzer, *-s, -, m.* vehicul cu trei locuri.
dreisitzig *adj.* de trei locuri; cu trei locuri.
drei|spaltig *adj.* **1.** *(tipogr.)* pe trei coloane; **ein ~es Wörterbuch** un dicţionar tipărit pe trei coloane. **2.** *(bot.)* despărţit în trei.
Drei|spänner, *-s, -, m.* trăsură cu trei cai, troică; *(fam., la jocuri de cărţi)* **einen ~ machen** a bate toate cărţile adversarului.
drei|spännig *adj.* înhămat cu trei cai.
Drei|spitz *-es, -e, m.* tricorn.
drei|spitzig *adj.* cu trei vârfuri.
drei|sprachig *adj.* în trei limbi, trilingv(ă).
Drei|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* triplu salt.
dreißig *num. card.* treizeci; **etwa ~ Stück** circa treizeci de bucăţi, cam treizeci de bucăţi; **das Alter von ~ Jahren** vârsta de treizeci de ani; *(ec.)* **nach ~ Jahren zu amortisieren** de amortizat în treizeci de ani; *(adjectival)* **die ~er Jahre** anii treizeci.
Dreißig, *-en, f.* (numărul şi cifra) treizeci; **in den ~en sein** a fi trecut de treizeci de ani.
dreißiger *adj. invar. (în expr.)* **im ~ Jahre** în anul treizeci; **in den ~ Jahren des 19 Jh.** între anii 1830 şi 1840.
Dreißiger *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană de treizeci de ani, persoană între treizeci şi unu şi patruzeci de ani; **in den ~n sein** a fi (trecut) de treizeci de ani.
Dreißigerjahre *pl.* anii treizeci.
dreißigfach, **dreißigfältig** *adj., adv.* de treizeci de ori.
dreißigjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de treizeci de ani. **2.** care ţine, durează treizeci de ani; *(ist.)* **der Dreißigjährige Krieg** războiul de treizeci de ani.
dreißigpfündig *adj.* de treizeci de funzi; *(despre tunuri)* de treizeci de ţoli.
dreißigste *num. ord. (der, die, das ~)* al treizecilea, a treizecea; *(substantivat)* **er ist der Dreißigste auf der Liste** este al treizecilea pe listă; *(indicând date calendaristice)* treizeci; **heute ist der ~ September** azi este treizeci Septembrie; **morgen haben wir den ~n September** mâine suntem în treizeci septembrie; **am ~n September** la treizeci septembrie.
Dreißigstel, *-s, -, n.* a treizecea parte.
dreist *adj.* **1.** încrezător, îndrăzneţ, curajos. **2.** impertinent, obraznic, insolent, neruşinat; **~ wie ein Spatz** obraznic ca vrabia, foarte obraznic.
drei|stellig *adj. (despre numere)* cu trei cifre, de ordinul sutelor.
Drei|sterne|hotel, *-s, -s, n.* hotel de trei stele.
Dreistigkeit, **Dreist|heit**, *-en, f.* **1.** îndrăzneală, curaj. **2.** impertinenţă, obrăznicie, neruşinare, insolenţă.
drei|stimmig *adj.* pe trei voci.
drei|stöckig *adj.* cu trei etaje, de trei etaje.
Drei|stufenrakete, *-n, f.* rachetă cu trei trepte.
dreistufig *adj.* cu trei trepte.
drei|stündig *adj.* **1.** de trei ore. **2.** care ţine, durează trei ore.
drei|stündlich *adj.* din trei în trei ore.
dreitägig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei zile. **2.** care ţine, durează trei zile.
dreitäglich *adj.* din trei în trei zile.
Dreitakt, *-(e)s, -e, m. (med.)* ritm în trei timpi (la inimă).
dreitausend şi **dreitausend** *num. card.* trei mii.
Dreitausender, *-s, -, m. (alpin.)* pisc de trei mii de metri.
dreiteilig *adj.* din trei părţi, triplu; *(mat.)* **~er Ausdruck** trinom.
Dreiteilung, *-en, f.* împărţire, divizare în trei; trifurcare, trisecţiune.
Dreitreffer, *-s, -, m.* **1.** combinaţie de trei numere câştigătoare (la loterie). **2.** dublă de trei (la zaruri).
Dreitritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(inv.)* vals. **2.** *(reg.)* postav din stofă păroasă.
drei|und|einhalb *num. card.* v. dreieinhalb.
Dreiverband, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Tripla Înţelegere, Tripla Antantă.
drei viertel *adj. invar.* trei sferturi; **in ~ Länge** în (sau pe) trei sferturi din lungime.
Dreiviertel, *-s, -, n.* (interval, porţiune, lungime, perioadă de) trei sferturi; **in ~ der Länge** la trei sferturi din lungime.
dreiviertel|lang *adj.* (fustă, mânecă) de trei sferturi.
Dreiviertelmehr|heit *f. sg.* majoritate de trei sferturi (la vot).
Dreiviertel|stunde, *-n, f.* trei sferturi de oră, 45 de minute; **ich habe eine volle ~ gewartet** am aşteptat trei sferturi de oră în cap.
Dreivierteltakt, *-(e)s, m. sg. (muz.)* măsură de trei a patra, de trei pătrimi; ritm de vals.
Dreiweg|hahn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* robinet cu trei căi.
dreiweibig *adj. (bot.)* cu trei pistile libere, trigin.
dreiwertig *adj. (chim.)* trivalent.
dreiwinklig *adj. (mat.)* triunghiular.
dreiwöchentlich *adj., adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) la trei săptămâni, tot la trei săptămâni (o dată), din trei în trei săptămâni.
dreiwöchig *adj.* **1.** (în vârstă) de trei săptămâni. **2.** care ţine, durează trei săptămâni.
Dreizack, *-(e)s, -e, m.* **1.** trident; *(mit.)* tridentul lui Neptun. **2.** furcă cu trei dinţi (sau colţi). **3.** *(bot.)* iarba-şarpelui *(Triglochin)*.
dreizackig *adj.* cu trei dinţi, cu trei colţi.
dreizählig *adj. (mat.; despre numere)* divizibil cu trei.
Dreizehenfaultier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* bradip *(Bradypos tridactylus)*.
dreizehn *num. card.* treisprezece; **ich bin ~ Jahre alt** am treisprezece ani; *(fam.)* **nun schlägt's aber ~!** asta nu se mai poate, e prea de tot!
Dreizehn, *-en, f.* (numărul şi cifra) treisprezece.
Dreizehner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană născută în anul treisprezece. **2.** *m.* vin din anul treisprezece. **3.** *(mil.)* ofiţer sau soldat din regimentul 13; soldat din contingentul 13.
dreizehnfach, **dreizehnfältig** *adj., adv.* de treisprezece ori.
dreizehnhundert *num. card. (la indicarea anilor)* una mie trei sute.
dreizehnjährig *adj.* **1.** (în vârstă) de treisprezece ani. **2.** care ţine, durează treisprezece ani.
dreizehnmal *adv.* de treisprezece ori.
dreizehntägig *adj.* **1.** (în vârstă) de treisprezece zile. **2.** care ţine, durează treisprezece zile.
dreizehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al treisprezecelea, a treisprezecea; *(substantivat)* **sie ist die Dreizehnte in der Klasse** este a treisprezecea în clasă; *(indicând date calendaristice)* treisprezece; **heute haben wir den ~n März** azi suntem în treisprezece martie; **am ~n März** la treisprezece martie; *(substantivat)* **der Dreizehnte des Monats** (ziua de) treisprezece ale lunii.
Dreizehntel, *-s, -, n.* a treisprezecea parte.
dreizeilig *adj.* de trei rânduri, din trei rânduri; cu trei rânduri.
Dreizeiligkeit, *-en, f. (stenografie)* în trei rânduri.
dreiziff(e)rig *adj. (mat.; despre numere)* de trei cifre, din trei cifre; cu trei cifre.
Dreizimmerwohnung, *-en, f.* locuinţă cu trei camere.
dreizinkig *adj.* cu trei coarne, dinţi; **eine ~e Gabel** o furcă cu trei coarne.
dreizöllig *adj.* de trei ţoli; de trei degete.
Drell, *-(e)s, -e, m. (text.)* dril, doc.
drellen *adj. (text.)* din dril, din doc.
drellieren, *drellierte, drelliert, vb. (h) tr. (text.)* a răsuci (fire).
Drelliermaschine, *-n, f. (text.)* maşină de răsucit fire.
dremmeln, *dremmelte, gedremmelt (ich dremm(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a bate la cap (pentru a obţine ceva).
Drempel, *-s, -, m.* **1.** *(constr.)* talpă de susţinere a căpriorilor. **2.** traversă de zăgaz.
Drempelmauer, *-n, f.* zid de gardă.
drent, **drenten**, **drenter** *adv. (reg.)* dincolo, de partea cealaltă.
Dreschboden, *-s, -* (şi *-böden*), *m.*, **Dreschdiele**, *-n, f. (agr.)* v. Dreschtenne.
Dresche *f. sg.* **I.** *(reg.)* **1.** treierat, treieriş. **2.** produs al treierişului. **3.** maşină de treierat, batoză, treierătoare. **II.** *(fam.)* bătaie; **~ beziehen** a o încasa.
dreschen, *drosch* (şi *drasch*), *gedroschen (du drischst, er drischt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a treiera; **Weizen ~** a treiera grâu. **2.** *(fig.)* a trăncăni; **die losen Zungen ungehindert ~ lassen** a lăsa gurile rele să trăncănească, să clevetească; **Phrasen ~** a bate câmpii, a bate apa-n piuă, a trăncăni; **leeres Stroh ~ a)** a lucra degeaba, fără rost; **b)** a vorbi prostii, a bate apa-n piuă. **3.** a bate, a lovi; **mit der Faust auf den Tisch ~** a bate cu pumnul în masă; **Akten ~** a studia, a răsfoi toată ziua dosare; **einen Walzer auf dem Klavier ~** a zdrăngăni întruna acelaşi vals la pian. **II.** *tr. (fam.)* a bate zdravăn, a snopi în bătaie.
Drescher, *-s, m.* treierător; *(fam.)* **wie ein ~ essen** a mânca cât zece, a mânca cât un lup, cât un cosaş.
Drescher|arbeit, *-en, f.* muncă de treierător; *(fig.)* muncă grea, de salahor.
Drescher|hebe, *-n, f. (agr.)* leafă, simbrie de treierător.
Drescherlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a treieratului, plată pentru treierat.
Dresch|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs al treierişului.
Dreschflegel, *-s, -, m. (agr.)* îmblăciu.
Dreschkasten, *-s, -* şi *-kästen, m.* coş al batozei (pe unde se introduc snopii).
Dreschmaschine, *-n, f. (agr.)* batoză, maşină de treierat.
Dreschtenne, *-n, f.* arie de treierat, arman.
Dreschzeit *f. sg.* vreme a treierişului, treieriş.
Dresd(e)ner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care locuieşte la Dresda, locuitor(-oare) a(l) oraşului Dresda.
dresd(e)nisch *adj.* ca la Dresda, caracteristic oraşului Dresda şi locuitorilor lui.
Dresen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** tejghea (cu sertar pentru bani). **2.** ceartă, dojană.
Dreß, *-es, -e, m.* (şi *austr. -en, f.*) **1.** echipament de sport; uniformă sportivă în culorile clubului. **2.** costum, uniformă de gală; **in vollem ~ erscheinen** a se prezenta în costum de gală. **3.** costum de lucru.
Dresseur [-'sø:ɐ], *-s, -e, m.* dresor.
Dresseurin [-'sø:rIn], *-nen*, **Dresseuse** [-'sø:zə], *-n, f.* dresoare.
dressieren, *dressierte, dressiert, vb. (h) tr.* **1.** a dresa (şi *fig.*). **2.** a aranja (mâncărurile înainte de fript). **3.** a fasona (pălării).
Dressierer, *-s, -, m.* v. Dresseur.
Dressiermaschine, *-n, f.* presă de fasonat pălării.
Dressiersack, *-(e)s, -säcke, m. (cul.)* poş, spriţ.
Dressierschule, *-n, f.* şcoală de dresaj.
dressiert **I.** *part. trec.* de la dressieren. **II.** *adj.* dresat; **dieser Hund ist auf den Mann ~** câinele acesta e dresat să atace oameni.
Dressur, *-en, f.* dresaj; dresare, dresură.
Dressurpferd, *-(e)s, -e, n.* cal pentru dresaj; cal dresat.
Dressur|reiten, *-s, n. sg. (sport)* călărie de dresaj.
dreuen, *dreute, gedreut, vb. (h) intr. (înv.)* v. drohen.
Dr. habil. *presc.* de la doctor habilitatus dr. doc. (doctor docent).
dribbeln, *dribbelte, gedribbelt (ich dribb(e)le), vb. (h) intr. (sport)* a dribla.
Driesch, *-es, -e, m.* v. Dreesch.
drieschen, *drieschte, gedriescht vb. (h) tr.* v. dreeschen.
Drieschling, *-s, -e, m.* v. Dreeschling.
Driesel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** ameţeală. **2.** vârtej.
drieseln, *drieselte, gedrieselt (ich dries(e)le)*, **driesen**, *drieste, gedriest (du, er driest) vb. (h)* **I.** *tr.* a roti, a învârti. **II.** *intr.* **1.** *(impers.)* a ploua mărunt şi des. **2.** a hoinări.
Drift[1], *-en, f.* **I.** *(geol.)* aluviune cuaternară, formaţiune diluviană. **II.** *(mar.)* **1.** val produs de vânt; curent marin. **2.** abatere din drum, derivă a navei. **3.** epavă adusă de valurile mării.
Drift[2], *-(e)s, m. sg. (reg.)* iarbă de calitate inferioară.
Drift|alter, *-s, n. sg. (geol.)* eră glaciară sau cuaternară.
Drift|eis, *-es, n. sg.* v. Treibeis.
driften, *driftete, gedriftet, (du driftest, er driftet) vb. (h) intr.* a pluti, a fi dus de curent; *(mar.)* a fi deviat din drum datorită unui curent.
driftig *adj. (reg.)* şiret, rafinat.
Drift|strömung, *-en, f. (mar.)* curent marin.
Drift|zeit *f. sg. v.* Driftalter.
Drilch, *-es, -e, m.* v. Drillich.
Drill, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mil.)* instrucţie cazonă, mecanică; *(fam.)* muştru; dresaj; caznă, chin, corvoadă. **2.** *(înv.; zool.)* mandril. **3.** *(text.)* dril, doc.

Drịllbogen, *-s, -bögen, m. (tehn., înv.)* arc de găurit.
Drịllbohrer, *-s, -, m.* burghiu.
Drịlle, *-n, f.* v. Drillhaus.
drịllen, *drillte, gedrillt, vb. (h) tr.* **1.** a găuri cu burghiul. **2.** a învârti repede; a suci, a răsuci (fire). **3.** *(agr.)* a semăna în rând, în linie. **4.** *(mil.)* a instrui soldați, recruți. **5.** *(fig.)* a mustrului; a chinui; a jigni, a vexa.
Drịller, *-s, -, m. (mil.; fam.)* instructor; tartor.
Drịllisch, *-es, -e, m. (iht.)* țipar *(Gymnotus electricus).*
Drịllhaus, *-es, -häuser,* **Drịllhäus|chen**, *-s, -, n.* **1.** colivie, cușcă turnantă. **2.** *(mil., înv.)* casă (sală, hală) de instrucție.
Drịllich, *-(e)s, -e, m.* doc; dril.
Drịllich|anzug, *-(e)s, -züge, m.* salopetă de doc.
Drịllichjacke, *-n, f.* bluză de doc, bluză de lucru.
Drịllichrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă de dril, de doc.
Drịllichzeug, *-es, n. sg.* v. Drillich.
Drịlling, *-s, -e, m.* **1.** triplet; copil născut odată cu alți doi copii gemeni; **mit ~en niederkommen** a naște trei gemeni. **2.** *(vân.)* pușcă cu trei țevi. **3.** undiță cu trei cârlige. **4.** *(tehn.)* roată motrice la moară. **5.** *(tehn.)* coarbă.
Drịllingsbruder, *-s, -brüder, m.* frate din tripletă de gemeni.
Drịllingsbüchse, *-n, f. (vân.)* pușcă cu trei țevi.
Drịllingsgeburt, *-en, f.* naștere simultană a trei copii.
Drịllkultur, *-en, f. (agr.)* cultură semănată în rânduri.
Drịllkunst *f. sg. (mil.)* artă, pricepere, îndemânare de a instrui recruți.
Drịllmaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare în rânduri.
Drịllmeister, *-s, -, m.* **1.** *(mil.; înv.)* instructor. **2.** dresor.
Drịllplatz, *-es, -plätze, m. (mil.; înv.)* loc, teren de instrucție.
Drịll|steife *f. sg. (text.)* tărie, consistență a țesăturii de dril.
drịn *adv.* v. darin.
drịngen, *drang, gedrungen, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** *(in* cu *ac.*; *durch)* a pătrunde, a străbate, a răzbate, a răzbi (în sau prin); **in eine Ortschaft ~** a pătrunde într-o localitate; **durch die Menge ~** a-și face loc prin mulțime; **der Regen ist durch die Kleider gedrungen** ploaia a pătruns prin haine; **der Feind ist in unsere Stellungen gedrungen** dușmanul a pătruns în pozițiile noastre; **in die Zukunft ~** a ghici viitorul; **das dringt mir durchs Herz** asta îmi sfâșie inima; **das Gerücht ist bis zu uns gedrungen** zvonul a ajuns până la noi; **der Schmerz dringt mir bis in die Fingerspitzen** durerea îmi ajunge, mă săgetează, îmi răspunde până-n vârful degetelor; **in ein Geheimnis ~** a pătrunde, a înțelege o taină, a descoperi un secret; **dass es nur ja nicht in weitere Kreise dringe!** să nu se afle mai departe, să nu transpire mai departe; **zu Herzen ~** a merge (drept) la inimă. **2.** a ieși afară, a scăpa din..., a țâșni; **aus der Wunde dringt Eiter** din rană iese puroi. **II.** *(h)* **1.** *(auf* cu *ac.)* a cere insistent, a reclama, a revendica; **ich dringe auf die Ausführung dieser Arbeit** cer insistent executarea acestei lucrări, insist să se execute această lucrare. **2.** *(in* cu *ac.)* a presa (pe cineva), a stărui, a insista (pe lângă cineva), a se ține de capul (cuiva); a asalta pe cineva cu insistențe; **er dringt in mich, zu Hause zu bleiben** stăruie să rămân acasă; **mit Fragen in jn. ~** a nu slăbi pe cineva cu întrebările. **3.** v. drängen.
Drịngen, *-s, n. sg.* **1.** pătrundere, străbatere. **2.** stăruință, insistență.
drịngend I. *part. prez.* de la dringen. **II.** *adj.* urgent, grabnic, stăruitor, stringent; foarte important; **~er Brief** scrisoare urgentă; **~e Bitte** rugăminte stăruitoare; **~e Gefahr** pericol iminent; **~e Notwendigkeit** nevoie urgentă, urgență; *(adverbial)* **~ verdächtig** extrem de suspect.
drịngendst *adv.* extrem de urgent.
drịngendste *sup.* de la dringend; *(der, die, das ~)* cel mai urgent, cea mai urgentă; **mit ~r Eile** cu cea mai mare urgență, cât se poate de repede; *(adverbial)* **auf das** (sau **aufs**) **~** cu cea mai mare grabă, cu cea mai mare urgență, foarte urgent.
drịngentlich *(înv.)*, **drịnglich** *adj., adv.* **1.** urgent, de urgență, grabnic, presant; foarte important; **die Sache ist ~** afacerea e urgentă. **2.** insistent, stăruitor.
Drịnglichkeit *f. sg.* urgență; **die ~ beantragen** a cere urgență.
Drịnglichkeits|anfrage, *-en, f.* interpelare, cerere de urgență.
Drịnglichkeits|antrag, *- (e)s, -träge, m.* cerere de urgență.
Drịnglichkeits|erklärung, *-en, f.* declarație de urgență.
Drịnglichkeitsfrage, *-n, f.* chestiune de urgență.
Drịnk, *-s, -s, m.* băutură alcoolică, cocteil.
drịnnen *adv.* înăuntru; *von ~* dinăuntru.
drịnsitzen, *saß drin, dringesessen (du, er sitzt drin) vb. (h* și *s) intr.* **1.** a sta, a ședea înăuntru. **2.** *(fig.)* a o încurca, a da de rău.
drịn|stecken, *steckte drin* și *(înv.) stak drin, dringesteckt, vb. (h* și *austr., elv. s)* a avea multe pe cap, a fi foarte ocupat.
drịn|stehen, *stand drin, dringestanden, vb. (h* și *s)* a fi scris în, a apărea în; **im Lexikon ~** a fi scris, a apărea în lexicon.
Drịppel, *-s, -s, m. (reg.)* pic, picătură.
drịppeln, *drippelte, gedrippelt (ich dripp(e)le),* **drippen**, *drippte, gedrippt, vb. (h) intr.* **1.** a pica, a picura. **2.** a fi îmbibat. **3.** *(impers.)* a ploua mărunt.
Drịschel, *-s, -, m. (reg.)* v. Dreschflegel.
drịsseln, *drisselte, gedrisselt (ich driss(e)le) vb. (h) intr. impers. (reg.)* a ploua mărunt și des.
drịtt *adv. (în expr.)* **zu ~** în trei, câteși trei, tustrei.
Drịttbegünstigte, *-n, -n, (ein Drittbegünstigter) m. și f. (ec.)* beneficiar tripartit.
drịtte *num. ord. (der, die, das ~)* **1.** al treilea, a treia; **immer den** (sau **jeden**) **~n Tag** o dată la trei zile, din trei în trei zile; **das ist sein ~s Wort** e vești cu vorba asta în gură; **in der ~n Person reden** a vorbi la persoana a treia; **etwas aus ~r Hand erfahren** a afla ceva din a treia mână; *(ist.)* **der ~ Stand** starea a treia; *(mat.)* **zur ~n Potenz erheben** a ridica la puterea a treia, la cub; **2.** *(indicând date calendaristice)* trei; **heute ist der ~ März** azi este trei martie; **heute haben wir den ~n März** azi suntem în trei martie; **am ~n März** la trei martie; *(substantivat)* **der Dritte des Monats** (ziua de) trei ale lunii.
Drịtte[1], *-n, -n, (ein Dritter), m. și f.* al treilea, a treia; a treia persoană; **ein ~r** un al treilea; un străin; *(jur.)* o terță persoană, un terț; o persoană imparțială; **der lachende ~** al treilea care câștigă când se ceartă doi; *(glumeț)* **er ist der ~ im Bunde** e a cincea roată la căruță.
Drịtte[2], *-n, -n, sg.* al treilea lucru; **es ist noch ein ~s zu erwägen** este de luat în considerație și o a treia chestiune; **da gibt es kein ~s** ori... ori...; ori albă ori neagră; ori laie ori bălaie.
drịtt(e)halb *num. card.* două și jumătate; **~ Jahre** doi ani și jumătate.
Drịttel, *-s, -, n.* treime, a treia parte, una a treia; **ein ~ des Weges** o treime din drum; **zwei ~ des Ganzen** două treimi din întreg.
drịtteln, *drittelte, gedrittelt (ich dritt(e)le) vb. (h) tr.* a împărți, a diviza în trei.
Drịtten|abschlagen, *-s, n. sg. (joc de copii)* v-ați ascunselea pe bătute.
drịttens *adv.* în al treilea rând; (ca) punctul al treilea (într-o enumerare, discuție etc.).
drịtt|höchste *adj. (der, die, das ~)* al treilea în grad, în funcție, în ierarhie.
Drịttklässer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) în clasa a treia.
Drịttklasswagen, *-s, -, m. (elv.)* vagon de clasa a treia.
drịttklässig *adj. (reg.)* de clasa a treia, de proastă calitate.
Drịttland, *-(e)s, -länder, n. (ec.)* țară terță.
drịttletzte *adj. (der, die, das ~)* antepenultim.
Drịttmann, *-(e)s, -leute, m.* terț, terță persoană.
drịttnächste *adj. (der, die, das ~)* al treilea (a treia) la rând.
drịttrangig *adj.* de rangul trei.
Drịtt|teil, *-(e)s, -e, m.* v. Drittel.
Drive [draev], *-s, -s, m. (sport)* draiv.
drọb *adv.* v. darob.
drọben *adv.* sus; **da ~** acolo sus.
Drọge, *-n, f.* drog.
drọge *adj. (reg.)* **1.** uscat, întărit (despre mâncare); **ein ~r Kuchen** prăjitură uscată. **2.** plictisitor; **ein ~r Mensch** om plictisitor.
drọgen|abhängig *adj.* drogat, dependent de droguri.
Drọgen|abhängige, *-n, -n, (ein Drogenabhängiger) m. și f.* drogat, dependent(ă) de droguri.
Drọgen|abhängigkeit, *-, f. sg.* dependență de droguri.
Drọgenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu droguri.
Drọgenmissbrauch, *-(e)s, m. sg.* abuz de droguri.
Drọgensucht *f. sg.* v. Drogenabhängigkeit.
drọgensüchtig *adj. v.* drogenabhängig.
Drọgensüchtige, *-n, -n, (ein Drogensüchtiger) m.* și *f.* v. Drogenabhängige.
Drọgen|szene *f. sg.* mediu al drogaților.
Drọgerie, *-n* [-ri:ən], *f.* drogherie.
Drọgist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* droghist(ă).
Drọhblick, *-(e)s, -e, m.* privire amenințătoare, plină de amenințări.
Drọhbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de amenințare, scrisoare de intimidare.
drọhen, *drohte, gedroht vb. (h) intr. (dat.)* a amenința; **uns droht ein Unglück** ne amenință o nenorocire; **ein Streit droht** un conflict pare iminent; **er droht mir mit der Faust** mă amenință cu pumnul; **das Haus droht einzustürzen** casa stă să cadă; *(impers.)* **es droht zu regnen** stă să plouă..
drọhend I. *part. prez.* de la drohen. **II.** *adj.* amenințător; iminent.
Drọhgebärde, *-n, f.* gest de amenințare.
Drọhn, *-en, -en, m.*, **Drọhne**, *-n, f.* **1.** *(entom.)* trântor, bărbătuș al albinei *(Apis mellifica).* **2.** *(fig.)* trântor, om leneș, parazit.
drọhnen, *dröhnte, gedröhnt vb. (h) intr.* a răsuna puternic, a vui, a vâjâi, a bubui; **der Donner dröhnt** tunetul bubuie; **das Meer dröhnt** marea vuiește; **mir dröhnt der Kopf** îmi vâjâie urechile, îmi vuiește capul; **die Geschütze fahren ~d über die Brücke** tunurile trec huruind peste pod.
Drọhnen, *-s, n. sg.* sunet, răsunet puternic, bubuit, vuit, vâjâit.
Drọhnenbrut *f. sg.* **1.** *(entom.)* progenitură, pui de trântor. **2.** *(fig.)* neam de trântori; paraziți.
Drọhnendasein, *-s, n. sg.* viață de) lenevie, (de) trândăveală, de trântor.
Drọhnenmutter, *-mütter, f. (entom.)* matcă, regină a albinelor.
Drọhnenschlacht, *-en, f.* ucidere a trântorilor (de către albinele lucrătoare).
Drọhung, *-en, f.* amenințare; **eine ~ ausstoßen** a profera amenințări.
Drọhwort, *-(e)s, -wörter, n.* vorbă amenințătoare; (cuvânt de) amenințare.
Drolerie, *-n* [-'ri:ən], *f.* farsă bufă; scenetă comică, bufă.
Drọll, *-en, -en, m.* **1.** persoană mojică, bădăran. **2.** puști, pitic.
Drọlle, *-n, -n, m.* și *f. (reg.)* prostănac(ă).
Drollerei, *-en, f.* v. Drolerie.
drọllig *adj.* nostim, hazliu, caraghios, comic, amuzant; poznaș; **ein ~er Kerl** un tip hazliu; **~er Streich** poznă, bazaconie, caraghioslâc.
Drọlligkeit *f. sg.* caracter poznaș, hazliu, amuzant; întâmplare amuzantă..
Dromedar și **Drọmedar**, *-s, -e, n. (zool.)* dromader *(Camelus dromedarius).*
Drommete, *-n, f. (poet.)* trompetă, trâmbiță.
drommeten, *drommetete, drommetet (du drommetest, er drommetet) vb. (h) intr. (poet.)* a suna din trâmbiță, a trâmbița.
Drọps, *-, -e, m.* (și *n.)* bomboană neumplută, drops.
drọsch *ind. imperf.* de la dreschen.
Drọsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* miriște veche de trifoi.
Drọschke, *-n, f.* birjă, droșcă; *(înv.)* taxi; **mit der ~ fahren** a merge cu birja.
Drọschkenfahrtaxe, *-n, f.* tarif al birjelor.
Drọschkenfuhrmann, *-(e)s, -leute, m. f.* Droschkenkutscher.
Drọschkengaul, *-(e)s, -gäule, m.* v. Droschkenpferd.
Drọschkenhalteplatz, *-es, -plätze, m.* stație de birje; *(înv.)* stație de taxiuri.
Drọschkenkutscher, *-s, -,* **Drọschkenmann**, *-(e)s, -männer, m.* birjar.
Drọsckenmarke, *-n, f.* număr de circulație la birje.
Drọschkenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de birjă; *(fig.)* animal de dârvală.
Drọschkenschoffọr, *-s, -e, m. (înv.)* șofer de taxi.
Drọschkentarif, *-(e)s, -e, m.* Droschkenfahrtaxe.
drọseln, *dröselte, gedröselt (ich drös(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* a suci, a răsuci (fire). **II.** *intr. (fam.)* a privi în gol, a visa (pierdut).

Drọssel, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* sturz *(Turdus).* **2.** *(vân.)* trahee. **3.** *(tehn.)* ajustaj de laminare, de gâtuire, de îngustare.

Drọssel|ader, *-n, f. (anat.)* vână jugulară.

Drọsselbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** călin *(Viburnum opulus).* **2.** scoruş de munte *(Sorbus aucuparia).*

Drọsselbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* claviculă.

Drọsselblende, *-n, f. (maş.)* diafragmă de strangulare.

Drọsselfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** prindere a sturzilor. **2.** laţuri de sturzi.

Drọsselklappe, *-n, f. (tehn.)* supapă de înăbuşire; clapetă fluture; clapetă de acceleraţie, de strangulare; clapă de reglare; **die ~ schließen** a tăia contactul.

drọsseln, *drosselte, gedrosselt, (ich dross(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a înăbuşi, a sugruma, a gâtui. **2.** *(tehn.)* a amortiza (o lovitură, un sunet), a modera, a lamina (o vână de fluid). **3.** a împiedica, a frâna, a stăvili, a restrânge; *(com.)* **die Preise ~** a menţine preţurile la un nivel scăzut; a micşora preţurile; **die Einfuhr ~** a reduce, prin măsuri drastice, importul. **4.** a împiedica (caii).

Drọsselregler, *-s, -, m. (maş.)* regulator prin strangulare.

Drọsselrelais [-rəlɛ:], *n. (electr.)* releu de inducţie.

Drọssel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de reactanţă, de inducţie; bobină de şoc.

Drọsselung, *-en, f.* **1.** sugrumare, înăbuşire, strangulare, gâtuire. **2.** *(tehn.)* laminare, gâtuire, subţiere (a unei vâne de fluid); **~ des Dampfes** laminare a aburilor. **3.** micşorare, restrângere, reducere, frânare, stăvilire; **~ der Kaufkraft** restrângerea puterii de cumpărare; **~ der Importe** frânare a importurilor.

Drọsselventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (maş.)* supapă de laminare, robinet de strangulare.

Drọssling, *-s, -e, m. (ornit.)* sturz exotic (din familia *Craterapodinae.)*

Drọsslung, *-en, f.* v. Drosselung.

Drọst, *-s, -e,* **Drọste**, *-n, -n, m. (înv.)* subprefect; administrator de plasă.

Drostei, *-en, f. (înv.)* **1.** subprefectură; biroul administratorului de plasă. **2.** plasă (district).

drüben *adv.* dincolo, în partea cealaltă; **hüben und ~** de ambele părţi, ici şi colo; **von ~ a)** de dincolo (de frontieră, de munţi, de fluviu etc.); **b)** din America, de peste ocean.

drüber *adv. (fam.)* v. darüber.

Drụck, *-(e)s, m.* **1.** *pl. Drucke (mai ales la sg.)* presiune, apăsare; **der ~ einer Last** apăsarea unei poveri; **der ~ der Hitze** zăpuşeală apăsătoare; **~ im Magen** greutate la stomac; **ein ~ auf den Knopf** o apăsare pe buton; *(fig.)* **der ~ der Knechtschaft** povara robiei; **wirtschaftlicher ~** presiune economică; **~ ausüben** a exercita presiune; **steuerlicher ~** presiune fiscală. **2.** tipăritură; stampă; ediţie; imprimare, printare; **ein alter, seltener ~ a)** o tipăritură veche şi rară; **b)** o ediţie veche şi rară; **c)** o stampă veche şi rară; **erster ~** ediţie princeps. **3.** model imprimat pe textile; **Kleider mit buntem ~** rochii cu modele colorate. **II.** *pl. Drücke* **1.** *(tehn.)* presiune, compresiune; **den ~ am Barometer ablesen** a citi presiunea atmosferică; **der ~ des Wassers** presiunea apei; **ein ~ von 10 Atmosphären** o presiune de 10 atmosfere; **~ der ruhenden Flüssigkeit** sau **hydrostatischer ~** presiune hidrostatică. **2.** *(fig.)* presiune, constrângere, silă; **unter ~ arbeiten** a lucra sub presiune; **unter dem ~ der Ereignisse** sub presiunea evenimentelor, forţat de evenimente; **einen ~ ausüben** a exercita o presiune; **unter ~ setzen** a supune unei presiuni; **unter js. ~ leben** a trăi oprimat de cineva; **im ~ leben** a trăi în tensiune; a trăi cu frica-n sân. **III.** *sg.* tipar; **in ~ geben** a da la tipar; **im ~ befindlich** sau **unter ~** în curs de tipărire, sub tipar; **kleiner ~** tipar mărunt, litere, caractere mărunte.

Drụck|abfall, *-(e)s, -fälle, m. (met., fiz.)* cădere, pierdere de presiune.

Drụck|an|stieg, *-(e)s, -e, m. (met., fiz., hidr.)* creştere de presiune.

Drụck|antrieb, *- (e)s, -e, m. (maş.)* acţionare hidraulică.

Drụck|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(maş.)* aparat de presiune. **2.** *(tel.)* teleimprimator.

Drụck|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* egalizare, echilibrare a presiunii.

Drụck|ausübung *f. sg.* exercitare a presiunii.

Drụckbalken, *-s, -, m.* **1.** *(tipogr.)* pârghie de apăsare, de presiune (la piese manuale de imprimare). **2.** *(constr.)* grindă de compresiune.

drụckbar *adj.* bun de tipar, care poate fi tipărit, care se poate tipări.

Drụckbefehl, *-(e)s, -e, m. (inform.)* comandă de printare, imprimare.

drụckbereit *adj. (inform.)* gata să printeze, să imprime.

Drụckbelastung, *-en, f. (tehn.)* sarcină de compresiune.

Drụckberichtiger, *-s, -, m. (tipogr.)* corector.

Drụckbewilligung, *-en, f.* autorizaţie, aprobare de tipărire; bun de cules.

Drụckblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion automat.

Drụckbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (tipogr.)* coală de tipar.

Drụckbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* perforator, forează de compresiune.

Drụckbuch|stabe, *-n(s), -n, m. (tipogr.)* literă tipografică.

Drücke|berger, *-s, -, m. (fam.)* chiulangiu; *(mil.)* ambuscat, învârtit, chiulangiu.

drụck|empfindlich *adj.* sensibil la apăsare, la presiune.

drụcken, *druckte, gedruckt, vb. (h) tr.* **1.** a tipări; **~ lassen** a da la tipar; **das Buch wird eben gedruckt** cartea e sub tipar. **2.** a imprima (ţesături, piele etc.). **3.** *(reg.)* a tescui. **4.** *(inform.)* a printa, a imprima.

Drụcken, *-s, n. sg.* tipărire; imprimare.

drücken, *drückte, gedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a presa, a apăsa, a îndesa, a înghesui; a turti; a strânge; **jm. die Hand ~** a strânge cuiva mâna; **der Schuh drückt mich** mă strânge gheata; **den Hut ins Gesicht ~** a-şi trage pălăria pe ochi; **das Siegel auf etwas** *(ac.)* **~** a pune sigiliul pe ceva; *(fig.)* a confirma ceva; **jm. Geld in die Hand ~** a băga, a strecura cuiva bani în mână; *(fig.)* **jeder weiß, wo ihn der Schuh drückt** fiecare îşi ştie necazurile; **den Daumen ~** a ţine pumnii; **jn. an die Wand ~** a lipi pe cineva de perete; *(fig.)* a strâmtora pe cineva; **die Schulbank ~** a-şi toci pantalonii pe băncile şcolii. **2.** *(fig.)* a asupri, a oprima; **er drückt seine Untertanen** îşi asupreşte supuşii. **3.** *(fig.)* a apăsa; a deprima, a nelinişti, a tulbura, a preocupa; **ihn ~ schwere Sorgen** îl apasă griji grele; **der Alp drückt ihn** are coşmare; **das Geheimnis drückt ihn** secretul îl apasă, nu-i dă pace; **das schlechte Gewissen drückt ihn** îl mustră conştiinţa, e cu conştiinţa încărcată. **4.** a restrânge, a comprima, a micşora, a reduce; a coborî, a face să cadă; **einen Rekord ~** a doborî un record; **den Lohn ~** a reduce salariul; **die Preise ~** a strica preţurile. **5.** *(pict.)* a întări umbrele unei picturi, a scoate în relief, în evidenţă, prin umbre. **6.** *(av.)* a face să coboare (avionul). **7.** *(sport)* a ridica haltere (stilul împins). **8.** *(tehn.)* a confecţiona la strung forme, mulaje metalice. **9.** *(fam., în expr.)* **Karten ~** a pune jos, în talon cărţi (de joc). **II.** *intr.* a apăsa, a se lăsa (pe ceva); a presa; *(fam.)* **diese Speise drückt im Magen** mâncarea asta cade greu la stomac; **die Hitze drückt** căldura e înăbuşitoare; **an (sau auf) eine Feder ~** a apăsa pe un resort; **auf etwas ~** a accentua ceva. **III.** *refl.* **1.** a se apăsa, a se presa, a se turti; a se strânge; **sich an etwas** *(ac.)* **~** a se lipi (strâns) de ceva; **sich in eine Ecke ~** a se ghemui într-un colţ; **die Äpfel werden sich ~** merele se vor lovi, se vor bate; *(reciproc)* **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-şi strânge mâinile. **2.** *(fam.)* a se da în lături, a se feri, a se eschiva; a o şterge, a se face nevăzut, a dispărea.

drückend I. *part. prez.* de la drücken. **II.** *adj.* apăsător; copleşitor; **eine ~e Hitze** o căldură apăsătoare, copleşitoare, înăbuşitoare; *(fig.)* **eine ~e Atmosphäre** o atmosferă apăsătoare, încărcată.

Drụck|energie *f. sg. (fiz.)* energie de comprimare, de apăsare.

Drụcker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) tipograf(ă). **2.** *(text.)* muncitor(-oare) la imprimarea ţesăturilor. **3.** trăsătură de pensulă apăsată. **4.** *(inform.)* imprimantă.

Drücker, *-s, -, m.* **1.** broască ce se închide prin apăsare. **2.** clanţă. **3.** *(mil.)* trăgaci (la armă). **4.** buton de sonerie. **5.** *(în expr.)* **am ~ sitzen** sau **sein a)** a avea puterea de decizie; **b)** a influenţa în mod decisiv; **jm. einen ~ aufsetzen** a potoli pe cineva; **auf den letzten ~ kommen** a sosi în ultimul moment, în ultima clipă. **6.** *(fig.)* asupritor.

Drụcker|arbeit, *-en, f.* muncă de tipograf.

Druckerei, *-en, f.* **1.** tipografie; imprimerie. **2.** *sg.* meserie de tipograf.

Drückerei, *-en, f. (pop.)* înghesuială.

Druckerei|an|stalt, *-en, f.* institut tipografic, tipografie.

Druckerei|arbeiter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* tipograf(ă).

Druckerei|besitzer, *-s, -, m.* proprietar de tipografie.

Druckereitrupp, *-s, -e, m. (mil.)* personal de tipografie militară, echipă tipografică.

Drụckerfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală, culoare de tipar; de printare; *(inform.)* **~ auf das Papier aufbringen** a transfera culoarea pe hârtie.

Drụckerge|hilfe, *-n, -n, m.* tipograf ajutor; ajutor, calfă de tipograf.

Drụckerl, *-s, -, n.* **1.** *(reg.)* capsă, (buton) patent. **2.** *(la instalaţii de apă)* sifon.

Drụck|erlaubnis, *-se, f.* v. Druckbewilligung.

Drụckerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic tipograf.

Drụckerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* leafă de tipograf.

Drụckerport, *-s, -s, m.* portul imprimantei.

Drụckerpresse, *-n, f.* presă tipografică.

Drụckersaal, *-(e)s, -säle, m. (tipogr.)* sală de imprimare.

Drụckerschloss, *-es, -schlösser, n.* broască cu resort.

Drụckerschwärze *f. sg.* cerneală neagră de tipar.

Drụckertreiber, *-s, -, m.* driverul de imprimantă.

Drụck|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs ai tiparului, tipăritură.

Drụcker|zeugnis, *-ses, -se, n.* diplomă, brevet de tipograf.

drụckfähig *adj.* care se poate tipări, bun de tipar.

Drụckfahne, *-n, f. (tipograf.)* placardă.

Drụckfarbe, *-n, f.* v. Druckerfarbe.

Drụckfassung, *-en, f.* manuscris pregătit pentru tipar.

Drụckfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de presiune.

Drụckfehler, *-s, -, m.* greşeală de tipar.

Drụckfehlerverzeichnis, *-es, -e, n.* erată.

drụckfertig *adj.* bun de tipar.

Drụckfestigkeit *f. sg. (mec., av.)* rezistenţă la compresiune.

Drụckform, *-en, f. (tipogr.)* formă de imprimare.

Drụckfreiheit *f. sg.* libertate a presei.

Drụckfundament, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* fundament al presei de imprimare.

Drụckgasgenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* gazogen, generator de gaz sub presiune.

Drụckgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de apăsare.

Drụckgenehmigung, *-en, f.* v. Druckbewilligung.

Drụckgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de tipărire, de imprimare.

Drụckgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism de transmisiune hidraulică, pneumatică.

Drụckhaus, *-es, -häuser, n.* tipografie, întreprindere poligrafică.

Drụckhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie, levier de apăsare.

Drụckhilfsmittel, *-s, -, n. (tipogr.)* mijloace auxiliare pentru tipărire.

Drụckhöhe, *-n, f. (tehn., hidr.)* înălţime de cădere; înălţime manometrică; sarcină altimetrică de cădere; **~ des Wassers** înălţime a unei căderi de apă.

Drụckjahr, *-(e)s, -e, n.* an al tipăririi, al apariţiei.

Drụck|kammer, *-n, f. (tehn.)* spaţiu, cameră de comprimare.

Drụck|kattun, *-s, -e, m.* stambă imprimată.

Drụck|knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* **1.** capsă (buton) patent. **2.** buton (de comandă prin apăsare).

Drụck|knopfschalter, *-s, -, m.* întrerupător cu buton.

Drụck|kopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de imprimare.

Drụck|kosten *pl.* cheltuieli de tipar.

Drụck|kraft, *-kräfte, f. (mec., fiz.)* forţă de compresiune.

Drụcklegung *sg. (tipogr.)* imprimare, tipărire.

Drụcklegungswarte, *-n, f.* birou al unei tipografii.

Drụcklettern *f. pl.* v. Druckbuchstaben.

drụcklos *adj.* **1.** fără presiune. **2.** *(stenografie)* nesubliniat; **~es System** metodă stenografică fără semne grase.

Drụckluft *f. sg. (fiz.)* aer comprimat.

Drụckluft|abteufung, *-en, f. (mine)* săpare, adâncire (a unui puţ etc.) cu aer comprimat.

Drụckluft|akkumulator, *-s, -en, m. (tehn.)* acumulator pneumatic; acumulator de aer comprimat.

Drụckluftbremse, *-n, f. (ferov.)* frână pneumatică, frână cu aer comprimat.

Drụckluft|hammer, *-s, -hämmer, m. (maş.)* ciocan pneumatic.

Drụckluftmesser, *-s, -, m.* manometru (de aer comprimat).

Drụckluftpresse, *-n, f. (maş.)* presă pneumatică.

Drụckluftpumpe, *-n, f. (hidr.)* pompă cu aer comprimat; air-lift.

Drụckluftverteiler, *-s, -, m. (tehn.)* distribuitor de aer comprimat.

Druckmaschine, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* maşină tipografică, de imprimat. **2.** *(tehn.)* presă, maşină de compresiune.
Druckmesser, *-s, -, m. (tehn.)* manometru.
Druckminderventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* robinet, supapă de reducere a presiunii.
Druckmittel, *-s, -, n.* mijloc de constrângere; represalii (economice, politice etc.).
Druckmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* centru de presiune.
Druck|öl, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* firnis fluid. **2.** *(tehn.)* ulei de presiune.
Druck|ort, *-(e)s, -e, n.* loc de imprimare (a unei cărţi).
Druckpapier, *-s, -e, n. (tipogr.)* hârtie de tipar.
Druckposten, *-s, -, m. (fam.)* post de ambuscat, serviciu (militar) în spatele frontului.
Druckpresse, *-n, f. (tipogr.)* maşină de imprimare.
Druckprobe, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* tipar de probă. **2.** *(tehn.)* încercare la presiune.
Druckpumpe, *-n, f. (tehn.)* **1.** pompă refulantă, respingătoare. **2.** pompă de comprimare, de presiune.
Druckpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz., tehn.)* centru de presiune; *(av.)* centru aerodinamic. **2.** piedica, rezistenţă a trăgaciului; **den ~ nehmen** a apăsa pe trăgaci până la punctul de rezistenţă. **3.** *(med.)* punct de apăsare.
Druckregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de presiune.
druckreif *adj.* v. druckfertig.
Druckrolle, *-n, f. (ind. mobilei)* cilindru de presiune; *(tel.)* rolă de imprimare.
Druckrohr, *-s, -e, n. (ferov., petr.)* conductă sub presiune, conductă de refulare.
Drucksache, *-n, f.* «imprimat», tipăritură (care se bucură de un tarif poştal special).
Druckschaden, *-s, -schäden, m. (vet.)* inflamaţie din apăsare.
Druckschmierung, *-en, f. (tehn.)* gresare prin presiune.
Druckschraube, *-n, f.* **1.** *(maş.)* şurub de presiune. **2.** *(av.)* elice propulsivă. **3.** robinet de oprire a aerului.
Druckschrift, *-en, f. (tipogr.)* **1.** tipăritură; imprimat. **2.** *sg.* litere de tipar.
Druckschwankung, *-en, f. (tehn.)* variaţie, oscilaţie de presiune.
Druckseite, *-n, f.* pagină tipărită; pagină de tipar.
drucksen, *drucksте, gedruckst, (du, er druckst) vb. (h) intr. (fam.) (an* cu *dat.)* a şovăi, a se codi, a ezita; a fi încet, încurcat, mocăit la treabă sau la vorbă.
Drucksер, *-s, -, m. (fam.)* om nehotărât; om încet la treabă, mocăit.
Druckserei, *-en, f.* **1.** codeală, şovăială, ezitare. **2.** migăleală, migală.
Druck|spalte, *-n, f. (tipogr.)* şpalt (la ziar, cărţi etc.).
Druck|spindel, *-n, f.* v. Druckschraube **(1).**
Druck|stärke *f. sg. (fiz.)* intensitate, valoare a presiunii.
Druck|steigerung, *-en, f. (fiz.)* amplificare a presiunii.
Druck|stelle, *-n, f. (vet.)* loc inflamat din apăsare.
Druck|stempel, *-s, -, m.* **1.** ştampilă. **2.** *(tehn.)* piston de pompă.
Druck|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tipogr.)* clişeu.
Druck|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* ţesătură imprimată; imprimeuri.
Drucktafel, *-n, f.* v. Drucktisch.
Drucktaste, *-n, f. (inform.)* tastă de imprimare.
Drucktechnik *f. sg.* tehnică de imprimare.
Drucktiegel, *-s, -, m. (tipogr.)* piesă de presiune.
Drucktisch, *-(e)s, -e, m. (text.)* masă pentru imprimatul ţesăturilor.
Drucktype, *-n, f. (tipogr.)* literă de tipar, caracter tipografic.
Drückung, *-en, f.* **1.** apăsare, presare, strângere, comprimare. **2.** *(ec.)* scădere artificială, reducere, coborâre a preţurilor.
Druckventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil de refulare.
Druckverbesserer, *-s, -, m. (tipogr.)* corector.
Druckverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere de a tipări.
Druckverfahren, *-s, -, n.* procedeu de tipar.
Druckver|stärkung, *-en, f. (tipogr.)* întărire a presiunii la executarea tiparului.
Druckverweigerung, *-en, f.* v. Druckverbot.
Druckwaage, *-n, f. (met.)* aerometru; balanţă de presiune.
Druckwalze, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* cilindru, val de tipar. **2.** *(tehn.)* valţ de presiune.
Druckwasser, *-s, n. sg.* apă sub presiune.
Druckwasser|heizung, *-en, f.* încălzire centrală cu apă fierbinte.
Druckwasserleitung, *-en, f.* conductă principală de apă; conductă hidraulică.
druckweise *adv.* apăsând (repetat).
Druckwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** instalaţie hidraulică de pompare; pompă de presiune. **2.** maşină de comprimare. **3.** tipăritură; operă, lucrare tipărită.
Druckzeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* signet, emblemă sau marcă a editurii (sau tipografiei).
Druckzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de compresiune, cilindru de presiune.
Drud, *-en, -en, m.*, **Drude**, *-n, f. (mit.)* **1.** vârcolac; spiriduş. **2.** vrăjitoare; iazmă, zgripţuroaică.
Drudenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mit.)* arbore sub care se adună vrăjitorii.
Drudenfuß, *-es, -füße, m. (mit.)* pentagramă magică (pentru gonirea vrăjitorilor şi a duhurilor rele).
Drudenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pedicuţ, brădişor *(Lycopodium elago).*
Drudenkreuz, *-es, -e, n.* v. Drudenfuß.
Drudenmehl, *-(e)s, n. sg.* spori de brădişor *(Lycopodium clavatum).*
Druide, *-n, -n, m. (ist.)* druid, preot la Gali.
Druidenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (ist.)* arbore druidic; arborele druizilor.
Druidendienst, *-(e)s, m. sg.*, **Druidenlehre** *f. sg.*, **Druidentum**, *-s, n. sg. (ist.)* druidism.
Druiden|stein, *-(e)s, -e, m. (ist.)* aitar druidic (pentru jertfe).
Druidin, *-nen, f. (ist.)* druidesă, preoteasă la Gali.
druidisch *adj.* druidic.
drum *adv. (fam.)* v. darum; *(în expr.)* **das Drum und Dran** tot ce are legătură cu un lucru, împrejurările caracteristice.
drumherum *adv.* de jur împrejur: *~ reden* a vorbi pe ocolite.
Drumme, *-n, f. (reg.)* **1.** jgheab de lemn peste drumuri abrupte. **2.** tobă.
drummeln, *drummelte, gedrummelt (ich drumm(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a alerga în cerc.
Drümpel, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* grămadă, morman, maldăr. **2.** *(reg.)* cuib de pasăre răpitoare. **3.** prag.
drunten *adv. (fam.)* (acolo) jos.
drunter *adv. (fam.)* v. darunter; *(substantivizat, în expr.)* **das Drunter und Drüber** harabaură, învălmăşeală, claie peste grămadă.
Druş, *-, m. sg. (reg.)* somnolenţă, moţăială, aţipeală.
Drusch, *-es, -e, m.* **1.** treierat, treieriş. **2.** produs al treieratului.
Drüs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Drüse) glandă mică, ganglion mic.
Druschgemeinschaft, *-en, f.* ceată de treieriş.
Druschplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de treieriş.
Druschtempo, *-s, -s* (şi *-pi), n.* ritm al treierişului.
Druschvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract, înţelegere de treieriş.
Druschwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere la treieriş.
Druse, *-n, f.* **1.** *(mineral.)* druză. **2.** *(vet.)* gurmă (la cai). **3.** *pl. (reg.)* drojdie de vin; boştină.
Drüse, *-n, f. (anat.)* **1.** glandă; **endokrine ~** glandă endocrină, glandă cu secreţie internă. **2.** ganglion; ghindură. **3.** umflătură; gâlcă.
druse(l)n, *drus(el)te, gedrus(el)t (ich drus(el)e) vb. (h) (reg.) intr.* a somnola, a moţăi.
Drusen *pl. (ist.)* druzi.
Drüsen|anschwellung, *-en, f. (med.)* **1.** inflamare a ganglionilor sau a unui ganglion. **2.** adenită.
drüsen|artig *adj.* **1.** în formă de glandă, de natura glandelor. **2.** în formă de ganglion, ca un ganglion, ganglionar, glandular, ca o gâlcă.
Drüsenbeschreibung, *-en, f.* adenografie.
Drüsenbeule, *-n, f.* buboi.
Drüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* adenită, inflamaţie a glandelor.
Drüsen|erkrankung, *-en, f. (med.)* adenopatie.
drüsenförmig *adj.* în formă de glandă, ghinduros.
Drüsenfunktion, *-en, f. (biol.)* funcţie a glandelor.
Drüsengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare glandulară, adenopatie; gâlcă.
Drüsengewebe, *-s, -, n.* ţesut glandular.
Drüsenhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr glandulos, glandulă.
Drüsenkrankheit, *-en, f. (med.)* afecţiune a glandelor cu secreţie internă.
Drüssenlehre *f. sg.* v. Drüsenbeschreibung.
Drüsen|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de boştină.
Drüsen|organ, *-s, -e, n.* organ glandular, glandă.
Drüsenschwellung, *-en, f. (med.)* mărire de volum a glandei.
drüsentragend *adj. (bot.; despre ţesuturi)* glandulos, glandulifer, ghinduros.
Drusenvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Drusen.
Drüsenzelle, *-n, f. (biol.)* celulă glandulară.
Drüsenzotte, *-n, f. (bot.)* emergenţă glanduliferă.
drüsicht, **drüsig** *adj. (anat., med.),* **1.** glandular; plin de glande. **2.** scrofulos.
drusig *adj.* **1.** *(mineral.)* cristalizat în druze; cu druze, conţind druze. **2.** *(vet.; despre cai)* bolnav de gurmă.
Drüssel[1], *-s, -, m. (reg.)* prag.
Drüssel[2], *-s, n. sg.* v. Drus.
drüsseln, *drüsselte, gedrüsselt (ich drüss(e)le) vb. (h) intr.* v. druseln.
Dryade, *-n, f. (mit.)* driadă, nimfă a pădurii.
DS *(presc.* de la Deutscher Sportausschuss) Comitetul German de Sport.
D-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda «re».
ds.J. *(presc.* de la dieses Jahres) anul acesta.
ds.M. *(presc.* de la dieses Monats) luna aceasta.
Dschinn [dʒIn], *-s, -s, m. (mit. orientală)* demon, spirit rău.
Dschonke ['dʒɔn-], *-n, f.* v. Dschunke.
Dschungel ['dʒUŋ-], *-n, f.*, **Dschungel**, *-s, -, m.* (şi *n.)* junglă.
Dschungelbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din junglă.
Dschunke ['dʒʊn-], *-n, f.* joncă, corabie chinezească cu pânze.
dt. *presc.* de la deutsch.
dtsch. *presc.* de la deutsch.
Dtzd. *presc.* de la Dutzend.
du *pron. pers.* tu; **ich bin (sau stehe) mit ihm auf ~ und ~** ne tutuim, mă tutuiesc cu el; *(reciproc)* **(sich) ~ nennen** a (se) tutui; **schrei, was ~ kannst** strigă din toate puterile, cât poţi; **~, der ~ mein Freund bist** tu, care eşti prietenul meu; **~ Esel!** măgar ce eşti!
Du, *-(s), -s, n.* tu; **der Ton dieses ~ war anmaßend** tonul acestui tu era insolent; **der Freund ist dein anderes ~** prietenul îţi este un «alter ego».
Du|al, *-s, -e*, **Du|alis**, *-, Duale, m. (gram.)* dual.
Dualismus, *-, m. sg. (fil.)* dualism.
Dualist, *-en, -er m. (fil.)* dualist.
dualistisch *adj.* dualist(ă); **~e Weltanschauung** concepţie dualistă despre lume.
Dualität *f. sg.* **1.** dualitate. **2.** caracter interşanjabil.
Du|alpreis, *-es, -e, m. (ec.)* evaluare obiectiv determinată a preţului.
Du|alzahl, *-en, f.* număr binar.
Du|alziffer, *-n, f.* cifră binară.
Dübel, *-s, -, m.* **1.** diblu, cep; pană. **2.** *(reg.)* băţ, bâtă. **3.** *(reg.)* cucui.
Dübelbalken, *-s, -, m. (constr.)* bârnă de planşeu; grindă cu pene.
Dübelmasse, *-n, f.* chit (folosit la dibluit).
dübeln, *dübelte, gedübelt (ich düb(e)le) vb. (h) tr.* a diblui.
Dübel|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cep de piatră.
dubios, **dubiös** *adj.* dubios, îndoielnic; *(com.)* **~e Forderungen** creanţe dubioase.
Dubiosen *pl. (ec.)* creanţe dubioase, nesigure.
Dubitation, *-en, f.* dubitare, dubitaţie; dubiu, îndoială.
dubitativ *adj.* dubitativ.
Dublee [-'ble:], *-s, -s, n.* **1.** duble (metal). **2.** *(biliard)* lovitură care atinge mandaneaua o singură dată.
Dubleegold, *-(e)s, n. sg.* aur duble.

Dublẹtte, *-n, f.* **1.** dublet, exemplar dublu (într-o colecţie). **2.** imitaţie de piatră preţioasă; copie. **3.** *(vân.)* împuşcătură, lovitură dublă.

dublịeren, *dublierte, dubliert, vb. (h) tr.* **1.** a dubla. **2.** *(biliard)* a dubla; **einen Ball ~** a atinge mandaneaua înaintea bilei. **3.** a sufla, a acoperi un metal cu aur. **4.** a căptuşi (o haină); a matlasa. **5.** a dubla un rol, un actor.

Dublịermaschine, *-n, f. (text.)* maşină de dublat.

Dublịer|spindel, *-n, f. (text.)* fus, mosor de dublat; fus, mosor dublat.

Dublịerung, *-en, f.* **1.** (şi *sport)* dublare. **2.** suflare, acoperire a unui metal cu aur. **3.** căptuşire; matlasare.

Dublọne, *n, f. (ist.)* dublonă, veche monedă de aur spaniolă.

Dublüre, *-n, f.* **1.** căptuşeală (de haină). **2.** rever (de uniformă). **3.** *(rar)* dublură (la teatru).

Dụcht, *-en, f. (mar.)* **1.** bancă pe care stă cel ce trage la rame într-o barcă. **2.** toron, funie principală a unui odgon. **3.** grind (la şlepuri). **4.** covertă mică (la provă).

Dụckdalbe, *-n, f. (mar.)* pilon de acostare, dalb trei-fraţi.

dụcken, *duckte, geduckt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a apleca (cuiva) capul (şi umerii); **den Kopf ~** a-şi pleca capul, a-şi trage capul între umeri. **2.** *(fig., fam.)* a intimida, a potoli; a umili. **II.** *refl.* **1.** a-şi pleca capul. **2.** a se face mic, a se ghemui. **3.** *(fig.)* a se pleca, a se supune; a se umili; **sich vor jm. ~** a se umili în faţa cuiva, a face cuiva temenele.

Dụcker, *-s, -, m. (pop.)* scafandru.

dụckerig *adj.* **1.** plecat, supus. **2.** timid, fricos.

dụckig *adj. (reg.)* rece şi umed.

Dụckmäuser, *-s, -, m. (fam.)* **1.** făţarnic, perfid, viclean, mâţă-blândă. **2.** persoană excesiv de liniştită şi tăcută.

Duckmäuserẹi *f. sg.* făţărnicie, prefăcătorie, ipocrizie; viclenie, perfidie.

dụckmäuserig *adj.* perfid, viclean, făţarnic.

dụckmäusern, *duckmäuserte, geduckmäusert vb. (h) intr.* a se preface.

dụcknackig *adj. (reg.)* (cu capul) plecat.

Dụck|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* tuf calcaros.

Dụcktaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de Groenlanda.

Dudeldẹi, *-, n.* (şi *m.) sg. (fam.)* **1.** muzică monotonă, proastă. **2.** vorbărie; lucru de nimic, fleac; **für einen ~ hingeben** a da, a vinde pe nimica toată.

dudeldumdẹi! *interj.* (imitând un chiot) iu-hu-hu!

Dudelẹi, *-en, f.* **1.** *(fam.)* muzică monotonă, scârţâială. **2.** glas de cimpoi, cântec de cimpoi. **3.** *(reg.)* zăboveală, tărăgăneală, mocăială. **4.** *(fam.)* mormăială, bolboroseală. **5.** *(argou)* băutură; pileală.

Dụdeler, *-s, -, m.* v. Dudler.

dụdeln, *dudelte, gedudelt (ich dud(e)le) vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a cânta din cimpoi. **2.** *(fam.)* a cânta prost, monoton, a bâzâi, a scârţâi. **3.** *(reg.)* a zăbovi, a tărăgăna, a se mocăi. **4.** *(fam.)* a mormăi, a bolborosi. **5.** *(argou)* a bea, a suge, a pili.

Dụdelsack, *-s, -säcke, m. (muz.)* cimpoi; **er spielt** sau **pfeift (auf dem) ~** el cântă din cimpoi.

Dụdelsackpfeifer, *-s, -, m.* cimpoier.

Dụdl, *-n, f. (reg.)* grăsană, femeie grasă.

Dụdler, *-s, -, m.* **1.** cimpoier. **2.** lăutar prost; om care zumzăie necontenit monoton. **3.** *(fam.)* pierde-vară.

Du|ẹll, *-(e)s, -e, n.* **1.** duel; **jn. zum ~ fordern** a provoca pe cineva la duel. **2.** *(sport)* întrecere, luptă; *(fig.)* ciocnire, duel (într-o discuţie).

Du|ellạnt, *-en, -en, m.* persoană care se duelează; duelist.

Du|ẹllforderung, *-en, f.* provocare la duel.

Du|ẹllgesetz, *-es, -e, n.* lege contra duelului.

du|ellịeren, *duellierte, duelliert, vb. (h) intr.* şi *refl. reciproc* a se bate în duel, a (se) duela.

Du|ẹllverbot, *-(e)s. -e, n.* interzicere a duelului.

Du|ẹtt, *-(e)s, -e, n. (muz.)* duet.

dụff *adj. (reg.)* **1.** fără lustru, mat. **2.** înăbuşit, înfundat.

Düffel, *-s, -, m. (text.)* lână creaţă; ţesătură din lână creaţă; diftină siberiană.

Dụffes, *-, n. sg. (reg.)* porumbar, hulubărie.

Dụft, *-(e)s, Düfte, m.* **1.** miros delicat, parfum; aromă. **2.** abur fin, vapori. **3.** *(reg.)* bruma de pe fructe. **4.** (şi *poet.)* rouă. **5.** ceaţă. **6.** *(reg.)* mucezeală, jilăveală, îmbâcseală. **7.** *(mar., reg.)* toron, funie de odgon.

Dụftbruch, *-(e)s, -brüche, m. (forest.)* pagubă provocată de chiciură.

dụfte *adj. (pop.)* plăcut, bun: *(argou; fam.; glumeţ)* pe cinste, mişto; **ein ~r Kerl** sau **eine ~ Marke** sau **eine ~ Nummer** un tip mişto, fain, pe cinste.

düfteln, *düftelte, gedüftelt (ich düft(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* v. tüfteln.

dụften, *duftete, geduftet (du duftest, er duftet)* **düften**, *düftete, gedüftet (du düftest, er düftet) vb. (h) intr.* **1.** a mirosi plăcut, a exala, a răspândi, a împrăştia un miros plăcut; **nach Rosen ~** a mirosi a trandafir; **lieblich ~** a răspândi un miros plăcut, a mirosi frumos. **2.** *(impers.; în expr.)* **es duftet** se ridică ceaţa; **es duftete um den See** aburi uşori înconjurau lacul, în jurul lacului plutea ceaţă uşoară. **3.** *(reg.)* a mirosi urât, a puţi. **4.** *(reg.)* a sufla uşor.

dụftend I. *part. prez.* de la duften. **II.** *adj.* mirositor, parfumat; aromatic.

Dụft|essig, *-s, m. sg.* oţet aromatic.

Dụftgebilde, *-s, -, n. (poet.)* formă neconturată, estompată, imaterială, vaporoasă; nor, abur; boare.

Dụftge|stalt, *-en, f.* siluetă ştearsă, estompată, vaporoasă, eterică, imaterială, diafană.

Dụftgewebe, *-s, -, n.* voal, material subţire, ţesătură vaporoasă, transparentă.

dụftgewebt, **dụftgewoben** *adj. (poet.)* vaporos, eteric, diafan.

Dụft|hauch, *-(e)s, -e, m.* boare înmiresmată, mireasmă, adiere parfumată.

dụftig *adj.* **1.** parfumat, mirositor. **2.** uşor, subţire, diafan, vaporos, eteric. **3.** aburos, nebulos.

Dụftigkeit *f. sg.* aspect, caracter vaporos, eteric.

Dụftkerze, *-n, f.* lumânare parfumată.

Dụftkissen, *-s, -, n.* pernă parfumată.

dụftlos *adj.* inodor, nemirositor, fără miros.

Dụftmarke, *-n, f. (biol.)* marcare de teren prin miros.

Dụftnote, *-n, f.* nuanţă de aromă, de parfum.

dụftreich *adj.* parfumat.

dụftschwer *adj.* plin, încărcat de un miros, de un parfum puternic, greu.

Dụft|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanţă aromată; parfum.

Dụftwasser, *-s, n. sg.* colonie, apă de toaletă.

Dụftwolke, *-n, f.* adiere parfumată; *(iron.)* nor de parfum; duhoare.

Dụft|zer|stäuber, *-s, -, m.* vaporizator de parfum.

Dukạten, *-s, -, m.* ducat, galben, monedă de aur.

Dukạtenfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de zi de culoare maro *(Heodes virgaureae).*

Dukạtengold, *-(e)s, n. sg.* aur din care se bat galbenii; aur foarte fin.

Dukạtenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* vulturică *(Hieracium pilosella).*

Dü̲ker, *-s, -, m.* **1.** conductă care trece pe sub un râu, canal etc.; sifon inferior. **2.** *(ornit.; reg.)* cufundar *(Podiceps cristatus).*

duktịl *adj. (metal.)* ductil(ă).

Duktilität *f. sg. (fiz., metal.)* ductilitate.

Dụktus, *-, m. sg.* **1.** poziţie a peniţei la scris; scris, scriere. **2.** standard la scris, scriere standard.

dụldbar *adj.* **1.** suportabil. **2.** tolerabil.

dụlden, *duldete, geduldet (du duldest, er duldet) vb. (h)* **I.** *intr.* a răbda, a îndura. **II.** *tr.* **1.** a suporta; **jn. ~** a suporta pe cineva, a suporta greşelile cuiva; **die Liebe duldet alles** iubirea este răbdătoare. **2.** a îngădui, a permite, a tolera; **das duldet keinen Aufschub** aceasta nu admite amânare, nu se mai poate amâna.

Dụlder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană răbdătoare, persoană resemnată; *(fig.)* martir.

dụlder|haft *adj.* răbdător, cu resemnare.

Dụldermiene, *-n, f. (iron.)* mutră de martir.

dụldsam *adj.* tolerant(ă).

Dụldsamkeit *f. sg.* toleranţă.

Dụldung, *-en, f.* acceptare resemnată; tolerare, suportare.

Dülle, *-n, f. (reg.)* **1.** *(mar.)* furchet. **2.** *(fig.)* scobitură. **3.** plăcintă, turtă, cozonac.

Dụllkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* măselariţă *(Hyoscyamus niger).*

Dụlt, *-en, f. (reg.)* bâlci, iarmaroc, târg.

Dulzinẹa [-ne:ən], *-neen, f. (glumeţ)* dulcinee, iubită.

Dụma, *-s, f. (ist.)* dumă (în Rusia ţaristă).

Dumdụm, *-(s), -(s),* **Dumdụmgeschoss**, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil, şrapnel dum-dum.

dụmm *(dümmer, der, die, das dümmste) adj.* **1.** prost, mărginit, neghiob, nerod; stupid, tâmpit, imbecil; **~er Mensch!** prostule! **so ~ sind wir nicht!** chiar atât de proşti nu suntem! *(fam.)* **er ist nicht so ~, wie er aussieht** nu-i chiar atât de prost pe cât pare; **sich nicht für ~ verkaufen lassen** a nu se lăsa păcălit; **sich ~ und dämlich reden** a vorbi la nesfârşit; **~ bleibt ~** prostul tot prost rămâne; **~er Spaß** glumă proastă, glumă stupidă, glumă tâmpită; **~er Streich** prostie, nerozie, neghiobie; **~es Zeug** fleacuri, prostii; **~es Zeug reden** a spune prostii, lucruri stupide, a îndruga la prostii, a trăncăni; **~ wie die Nacht** prost ca noaptea; **er ist herzlich ~** e prostuţ rău; **sich ~ stellen** a face pe prostul. **2.** supărător, neplăcut; insuportabil; **eine ~e Geschichte** o chestiune, o afacere, o istorie neplăcută; **das wird mir zu ~** începe să mă plictisească; *(adverbial)* **das konnte ~ auslaufen** putea să iasă prost; **~ tun** a face pe supăratul. **3.** *(fam.)* zăpăcit, aiurit; **es wird mir ganz ~ im Kopf** sunt complet aiurit, sunt complet zăpăcit; **jn. ganz ~ machen** a zăpăci cu totul pe cineva; **~ schlagen** a sminti în bătaie. **4.** *(înv.; despre alimente)* stricat, alterat. **5.** *(inv.)* amorţit, înţepenit.

Dụmmbart, *- (e)s, -e,* **Dụmmbartel**, *-s, -, m. (fam.)* **v.** Dummkopf.

dụmmdreist *adj.* obraznic, grosolan.

Dụmmdreistigkeit, *-en. f.* obrăznicie, grosolănie.

Dụmme, *-n, -n (ein Dummer), m.* şi *f.* prost, proastă, imbecil(ă); **die ~n werden nicht alle** nu piere sămânţa proştilor; *(fam.)* **damit fängt man ~** aşa se prind fraierii.

Dummejụngen|streich, *-(e)s, -e, m.* ştrengărie; golănie.

Dụmmeling, *-s, -, m. (ornit.; reg.)* împărătuş *(Troglodytes troglodytes).*

Dụmmenfang, *-s, -fänge, m.* momeală pentru proşti.

dümmer *comp.* de la dumm.

Dụmmerchen, *-s, -, n. (fam.)* prostuţ(ă); **sie ist noch ein ~** mai e încă micâ şi prostuţă.

Dụmmerian, **Dụmmerjan**, *-s, -e, m.* v. Dummkopf.

Dụmmerling, *-s, -e, m.* prostănac, nătăfleţ, cap-sec.

dụmmerweise *adv.* din păcate.

Dụmmheit, *-en, f.* **1.** *sg.* prostie, nerozie, neghiobie, gogomănie; **aus ~** din prostie. **2.** prostie, act, gest prostesc, necugetat; **eine ~ machen** a face o prostie, un act prostesc.

Dụmmian, *-s, -e, m. (austr., reg.)* v. Dummerian.

Dụmmkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* prost, nătărău, cap-sec, gogoman, haplea.

dụmmköpfig *adj.* prost, nătărău.

dụmmkühn *adj.* prosteşte de îndrăzneţ.

dụmmlich, **dümmlich** *adj.* **1.** mărginit, prostănac, nătăfleţ. **2.** zăpăcit, ameţit, aiurit.

Dümmling, *-s, -e, m.* v. Dummerling.

dụmmpfiffig *adj.* prost, dar şiret.

Dụmmrian, *-s, -e, m.* v. Dummkopf.

dümmste *adj. (der, die, das ~) sup.* de la dumm.

dụmm|stolz *adj.* îngâmfat prosteşte.

Dụmm|stolz, *-es, m. sg.* mândrie, trufie, înfumurare prostească.

dümpeln, *dümpelte, gedümpelt (ich dümp(e)le) vb. (h) intr. (mar.)* a se legăna, a tanga.

Dụmper, *-s, -, m. (reg.)* camion basculant (cu cabină deschisă).

dụmpf *adj.* **1.** înăbuşit, surd, înfundat; sugrumat, mat; **~er Ton** sunet înfundat, înăbuşit; **~es Geräusch** zgomot înăbuşit; **~e Stimme** voce sugrumată; **~er Schmerz** durere surdă; *(adverbial)* **~ tönen** a suna surd, înăbuşit **2.** nedesluşit, confuz; apăsător, greu, deprimant, neliniştitor, amenintător; **~e Luft** aer greu; *(fig.)* atmosferă încărcată; **~es Schweigen** tăcere apăsătoare; **~e Stimmung** dispoziţie proastă, sumbră, grea, apăsătoare; **~e Ahnung** presimţire neliniştitoare, grea, apăsătoare, sumbră, neagră. **3.** mat; **~es Gold** aur mat, fără luciu. **4.** *(înv.)* tâmp, mărginit, arierat. **5.** nesimţitor, apatic, împietrit; letargic; **~e Gleichgültigkeit** indiferenţă apatică. **6.** sufocant, copleşitor; **~e Hitze** zăpuşeală. **7.** mucegăit, umed, încins, stătut, închis; **~er Geruch** miros umed, încins, mucegăit, stătut, închis; **~er Geschmack** gust de mucegai, de încins; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a mucegai, a încins.

Dụmpf, *-(e)s, m. sg.* mucegai.

Dụmpfbacke, *-n, f. (fam.)* persoană proastă, tâmpită.

dụmpf brạusend *adj.* care vâjâie, vuieşte, mugeşte înfundat, surd.
dụmpf brütend *adj. (fig.)* **1.** posomorât, posac, pradă gândurilor negre. **2.** apăsător; **eine ~e Hitze** o căldură apăsătoare.
Dümpfe, *-n, f. (reg.)* bulboană.
Dụmpfheit *f. sg.* **1.** lipsă de sonoritate (a unui sunet). **2.** nesimţire, apatie, letargie. **3.** nelinişte (adâncă), apăsare, deprimare. **4.** umezeală.
dụmpfig *adj.* mucegăit, încins, stătut, închis; *(adverbial)* **~ riechen** a mirosi a mucegai; **~ werden** a se înfierbânta.
dụmpf tọsend *adj.* v. dumpf brausend.
Dụmping ['dam-], *-s, n. sg. (ec.)* dumping; **~ betreiben** a practica dumping; **verschleiertes ~** dumping mascat.
Dụmpingbekämpfung *f. sg.* luptă antidumping.
Dụmpingpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ sub valoarea mărfii.
Dụmpingverdacht, *-(e)s, -e, m.* suspiciune de dumping.
dụn *adj. (reg.)* beat, ameţit.
Dụne, *-n,* f. v. Daune.
Düne, *-n, f.* **1.** dună, deluşor de nisip (pe marginea mării sau în pustiuri). **2.** *(mar.)* bătaie a valurilor izbite de un obstacol.
dünen, *dünte, gedünt, vb. (h) refl. (reg.)* a se îngrămădi, a se aduna morman.
dünen|artig *adj.* ca dunele, ca o dună.
Dünenbildung, *-en, f.* formaţie de dune.
Dünendistel, *-n, f. (bot.)* scaiete.
Dünengras, *-es, -gräser, n.* ierburi de deşert, de dune.
dünenhaft *adj.* v. dünenartig.
Dünenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* trestie de dune *(Elymus, Ammophila).*
Dünenhalm, *-(e)s, -e, m.* v. Dünengras.
Dünenhelm, *-(e)s, -e, m.* creastă a dunei.
Dünensand, *-(e)s, m. sg.* nisip de dune.
Dünenweg, *-(e)s, -e, m.* drum printre dune.
Dụng, *-(e)s, m. sg.* gunoi, îngrăşământ (natural).
Dụng|ablage, *-n, f.* movilă, dâmb de gunoi; loc unde se depune gunoiul, bălegarul.
Dụng|einleger, *-s, -, m.* v. Dungstreumaschine.
Dụngemittel, *-s, -, n. (agr.)* îngrăşământ.
Dụngemittel|industrie, *-n, f.* industrie de îngrăşăminte.
dụngen, *düngte, gedüngt, vb. (h) (agr.)* **I.** *tr.* a gunoi, a îngraşa pământul. **II.** *intr.* şi *tr.* a gunoi, a îngrăşa, a folosi ca îngrăşământ.
Dụngen, *-s, n. sg.* gunoit, îngrăşat (al pământului).
Dụngepulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n. (agr.)* îngrăşământ pulverulent.
Dụnger, *-s, -, m.* v. Dung.
Dụnger|einleger, *-s, -, m.* v. Dungstreumaschine.
Dụnger|erde *f. sg. (agr.)* pământ de îngrăşământ (amestecat cu substanţe animale, vegetale sau chimice, mraniţă).
Dụngergrube, *-n, f.* groapă de bălegar; hazna.
Dụnger|haufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi, de bălegar, gunoişte.
Dụngerpflanze, *-n, f.* plantă care îngraşă pământul.
Dụngerverwendung, *-en, f. (agr.)* utilizare de îngrăşăminte.
Dụngerwirtschaft, *-en, f. (agr.)* economie, gospodărire a îngrăşămintelor.
Dụngfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de gunoi *(Scatophagidae).*
Dụng|gabel, *-n, f.* furcă de gunoi, de bălegar.
Dụng|grube, *-n, f.* v. Düngergrube.
Dụnghaufen, *-s, -, m.* platformă, grămadă de gunoi, de bălegar.
Dụngkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de gunoi *(Aphodius fimetarius).*
Dụngmittel, *-s, -, n.* v. Düngemittel.
Dụngpflügen, *-s, n. sg. (agr.)* arat în vederea împrăştierii îngrăşămintelor; amestecare a pământului (în timpul aratului) cu gunoi.
Dụng|streuer, *-s, -, m.*, **Dụng|streumaschine**, *-n, f. (agr.)* maşină de împrăştiat îngrăşământul.
Düngwert, *-(e)s, -e, m. (agr.)* valoare a îngrăşământului.
Dụngung *f. sg.* fertilizare, îngrăşare a pământului, gunoit.
dụnkel *adj.* **1.** întunecat, întunecos; **dunkle Wohnung** locuinţă întunecoasă; **dunkles Wetter** timp noros, acoperit; **ein dunkler Punkt** un punct negru, un punct întunecat; *(fig.)* lucru neplăcut; **~ werden** a se întuneca; **es wird mir ~ vor den Augen** mi se întunecă în faţa ochilor, mi se întunecă vederea, văd negru, mi se face negru înaintea ochilor; **ein Zimmer ~ machen** a face întuneric într-o cameră; *(adverbial)* **die Lampe brennt ~** lampa luminează slab. **2.** *(despre culori)* închis, întunecat; **eine Farbe ~ machen** a închide nuanţa unei culori, a întări o culoare, a o colora mai închis, mai întunecat; *(adverbial)* **~ gekleidet sein** a purta haine închise, negre; *(adverbial)* **sich ~ tragen** a se îmbrăca în culori închise. **3.** *(fig.)* vag, confuz, neclar, tulbure; necunoscut, obscur; **dunkle Vorstellungen** noţiuni, idei confuze; **eine dunkle Ahnung** o vagă presimţire; o presimţire neagră, sumbră; **eine dunkle Erinnerung** o amintire ştearsă, vagă; **das ist mir ~** nu înţeleg nimic; **~ war der Rede Sinn** sensul vorbelor era confuz, neclar, tulbure; *(iron.)* **eine dunkle Größe** un ilustru necunoscut; **dunkle Herkunft** sau **dunkler Ursprung** origine obscură; **der dunkle Erdteil a)** continentul neexplorat, necunoscut; **b)** *(poet.)* Africa. **4.** *(fig.)* suspect; misterios; **dunkler Plan** plan suspect; *(iron.)* **ein dunkler Ehrenmann** un tip suspect. **5.** *(fig.)* trist, pesimist; posac, închis; **dunkles Gemüt** fire posacă, tristă, melancolică; **dunkle Tage** zile triste, negre.
Dụnkel, *-s, n. sg.* întuneric, întunecime; obscuritate; *(fig.)* mister; **warum sitzt du im ~n?** de ce stai pe întuneric? *(fig.)* **du lässt mich im ~n** mă laşi nelămurit; **im ~n ist gut munkeln** pe-ntuneric se spun secretele, se ţes tainele, se bârfeşte, se zvoneşte.
Dünkel, *-s, m. sg.* **1.** înfumurare, îngâmfare. **2.** *(reg.)* jgheab, ţurloi.
Dụnkel|arrest, *-(e)s, -e, m.* (regim de) carceră.
dụnkel|äugig *adj.* cu ochii de culoare închisă, cu ochi negri.
dụnkelblau *adj.* albastru închis.
dụnkelblond *adj.* blond închis.
dụnkelbraun *adj.* castaniu, maro, brun, cafeniu închis.
dụnkelfarbig *adj.* închis, de culoare închisă.
dụnkelgelb *adj.* galben închis.
dụnkelgetönt *adj.* de nuanţă închisă.
dụnkelgrau *adj.* cenuşiu închis, gri închis.
dụnkelgrün *adj.* verde închis.
dụnkelhaarig *adj.* cu păr închis, negru.
Dụnkelhaft *f. sg.* v. Dunkelarrest.
dünkelhaft *adj.* încrezut, înfumurat, îngâmfat.
Dünkelhaftigkeit *f. sg.* înfumurare, îngâmfare.
dụnkelhäutig *adj.* cu pielea brună, negricios, smead.
Dụnkelheit, *-en, f.* întuneric, întunecime, (şi *fig.)* obscuritate; **bei einbrechender ~** când se lasă noaptea, spre seară, pe înserate.
Dụnkelkammer, *-n, f. (fot.)* cameră obscură.
Dụnkelkeimer *pl. (bot.)* plante ale căror seminţe germinează la întuneric.
dụnkel|lockig *adj.* cu plete sau bucle de culoare închisă.
Dụnkelmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** obscurantist; retrograd. **2.** individ dubios, suspect.
dụnkeln, *dunkelte, gedunkelt (ich dunk(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(impers.)* a se întuneca; **es dunkelt** se întunecă, se înserează. **2.** a se închide la culoare, a deveni mai închis. **II.** *tr.* a închide nuanţa unei culori, a face mai închis, a da un ton mai închis.
dünkeln, *dünkelte, gedünkelt (ich dünk(e)le) vb. h. intr.* a fi îngâmfat, încrezut, înfumurat.
Dụnkelraum, *-(e)s, -räume, m. (radiologie)* cameră obscură.
dụnkelrot *adj.* roşu închis.
Dụnkelrotglut, *-en, f. (tehn., metal.)* încălzire, încingere până la roşu închis.
dünkelvoll *adj.* plin de el, plin de fumuri, îngâmfat, înfumurat, încrezut.
Dụnkelwerden, *-s, n. sg.* **1.** întunecare, cădere a nopţii; **beim ~** pe înserate. **2.** înnegrire.
Dụnkelzelle, *-n, f.* carceră.
dünken, *dünkte, gedünkt* (şi *înv. deuchte, gedeucht) vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a (i se) părea, a considera; **die Sache dünkt mich (mir) in Ordnung** treaba mi se pare în ordine; **mich** (sau **mir**) **dünkt** *(înv.* şi *deucht),* **dass** (sau **als ob...** sau **als wenn...**) mi se pare, îmi pare că... (sau ca şi cum...); **das dünkt einem nur so** este doar o idee, o părere. **II.** *refl.* a se socoti, a se considera, a se crede; **sich glücklich ~** a se socoti fericit; **sich etwas (Großes) ~** a se ţine, a se crede mare.
Dünken, *-s, n. sg.* părere; **meinem ~ nach** după părerea mea, după mine.
Dünkling, Dünk(e)rich, *-(e)s, -e, m. (fam.)* înfumurat, îngâmfat, încrezut.
Dụnkle, *-n (etwas Dunkles), n. sg.* întuneric, întunecime; **im ~n** în întuneric; *(fig.)* în obscuritate, în necunoscut; **im ~n tappen** a bâjbâi în întuneric, *(fig.)* în necunoscut; **ein Sprung ins ~** un salt în necunoscut.
dụnn *adj.* şi *adv.* **1.** subţire; slab, zvelt; **~er Stoff** stofă subţire; **~es Papier** hârtie subţire, hârtie fină; **~e Beine** picioare subţiri; **~e Finger** degete subţiri; **~e Stimme** voce subţire, piţigăiată; **~er machen** a subţia; **er ist sehr ~ geworden** a slăbit tare; **sich ~(e) machen a)** a face cuiva loc să treacă; **b)** *(fam.)* a dispărea, a se volatiliza, a o şterge. **2.** rar; **~es Haar** păr rar; **~er Bart** barbă rară, spânatică; **~er Nebel** ceaţă uşoară; **das Getreide steht sehr ~** grâul e foarte rar; **~ säen** a semăna rar; **das Land ist ~ bevölkert** ţara e slab populată. **3.** apos, neconsistent; fluid; **~es Bier** bere apoasă, slabă; *(fig.)* **~e Luft** aer rarefiat; *(fig., în expr.)* **durch dick und ~** prin foc şi apă, în toate împrejurările.
dụnnbärtig *adj.* cu barba rară; spânatic.
Dụnnbauch, *-(e)s, -bäuche, m. (fam., peior.)* persoană foarte slabă; arătare; ţâr; sfrijit.
dụnn be|haart *adj.* cu păr rar, (acoperit) cu păr puţin.
dụnnbeinig *adj.* cu picioare subţiri.
dụnn bewạchsen *adj.* cu vegetaţie rară.
Dụnnbier, *-(e)s, -e, n.* bere slabă.
dụnnblütig *adj. (peior.)* slab, fără vlagă, fără putere.
Dụnnbrettbohrer, *-s, -, m. (fam.)* om care ştie să se strecoare, care evită complicaţiile.
Dụnndarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* intestin subţire.
Dụnndarm|entzündung, *-en, f. (med.)* enterită.
dụnndarmig *adj. (reg.)* foarte slab, foarte subţire, sfrijit.
Dụnndarmschlinge, *-n, f. (med.)* ansă intestinală subţire.
Dụnndruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipăritură pe hârtie subţire, de biblie.
Dụnndruckpapier, *- (e)s, n. sg.* hârtie de tipar subţire, fină; hârtie pelur.
Dụnne *f. sg.* **1.** subţirime. **2.** fluiditate; *(fiz.)* rarefacţiune. **3.** flanc. deşert (la animale). **4.** tâmplă. **5.** *(pop.)* diaree.
dụnn(e)machen, *machte dünn(e), dünn(e)gemacht vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se strânge, a se face subţire. **2.** a dispărea, a se face nevăzut, a o şterge.
dünnen, *dünnte, gedünnt vb. (h) tr. (reg.)* a subţia; a dilua.
Dụnnerlittchen *(interj.)* v. Donnerlittchen.
dụnnflüssig *adj.* (foarte) fluid.
dụnn gesạ̈t *adj.* presărat, semănat rar; în număr mic.
dụnnhaarig *adj.* cu părul rar.
dụnnhalsig *adj* cu gâtul subţire, slab.
dụnnhäutig *adj.* cu pielea subţire, delicată; *(fig.)* sensibil.
Dụnnheit *f. sg.* **1.** subţirime. **2.** fluiditate.
dụnnhülsig *adj. (despre legume)* cu coaja subţire.
Dünnigkeit *f. sg.* v. Dünnheit.
dụnnleibig *adj.* zvelt; slab, sfrijit.
dünnlich *adj.* subţiratic; cam slab.
dụnnlippig *adj.* cu buze subţiri.
Dụnnmausche, *-n, f.* pastă, terci.
Dụnnpfiff, *-(e)s, -e, m. (fam.; argou)* v. Dünnschiss.
dụnnschalig *adj.* cu coajă subţire.
dụnnschenk(e)lig *adj.* cu picioare, coapse subţiri.
Dụnnschiss, *-es, -e, m. (pop., fam.)* diaree.
dụnnschnäbelig *adj.* cu ciocul subţire, ascuţit.
Dünntuch, *-(e)s, -tücher, n.* văl de borangic.
Dünnung, *-en, f.* **1.** sfârcul şi rostogolul fleicii. **2.** *(vân.)* carne subţire de la burtă (la vânat cu copite).

dünnwandig *adj.* cu pereți subțiri.
Dunsel, *-s, -, m. (pop.)* găgăuță, prostănac, nătăfleț.
Dunst, *-es, Dünste, m.* **1.** abur, ceață, pâclă. **2.** exalație; **schädliche Dünste** miasme nocive. **3.** *(fig.)* zădărnicie, inutilitate, nimicnicie; **zu ~ werden** sau **in ~ und Rauch aufgehen** a se alege praful; *(fam.)* **blauer ~** nimicnicie, deșertăciune; minciună; **jm. (blauen) ~ vormachen** a spune cuiva verzi și uscate, a ademeni pe cineva; a-l duce pe cineva; **keinen (blauen) ~ haben** a nu avea habar, a fi tufă de Veneția, a fi clei; **auf den tauben ~** la noroc. **4.** *(vân.)* alice mărunte pentru păsări. **5.** *(reg.)* făină fină, lamură, floare a făinii. **6.** *(argou mil.)* fum pricinuit de tragere; *(glumeț)* foc de artilerie. **7.** *(reg.)* fum. **8.** *(reg.)* vânt.
Dunst|abzugshaube, *-n, f.* hotă.
dunst|artig *adj.* ca aburul, ca ceața.
Dunstbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de abur.
Dunstbläs|chen, *-s, -, n.* bulă de abur.
Dunstbild, *-(e)s, -bilder, n.* iluzie vizuală, fantasmagorie; fantomă.
dunsten, *dunstete, gedunstet (du dunstest, er dunstet) vb. intr.* **1.** *(h)* a scoate aburi, a aburi. **2.** *(s)* a se evapora, a se transforma în vapori, în abur. **3.** *(h)* a mirosi urât, a emana un miros urât. **4.** *(impers.; în expr.)* **es dunstet** se lasă ceață, e ceață.
dünsten, *dünstete, gedünstet (du dünstest, er dünstet) vb. (h)* **I.** *tr. (cul.)* a fierbe (mâncarea) înăbușit. **II.** *intr.* v. dunsten **(3).**
Dunst|essig, *-s, m. sg.* oțet aromatic.
Dunstflimmer, *-s, -, m.* **1.** *(entom.)* licurici *(Lampyris splendidula).* **2.** luminiță rătăcitoare.
Dunstflinte, *-n, f.* pușcă pentru păsări.
dunstförmig *adj.* în formă de abur, de vapori.
Dunstgebilde, *-s, -, n.*, **Dunstge|stalt**, *-en, f.* v. Dunstbild.
Dunstglocke, **Dunst|haube**, *-n, f.* nor de aburi, gaze (care se ridică deasupra unui oraș industrial), smog.
dunstig, **dünstig** *adj.* plin de aburi, cețos, umed, jilav; în formă de abur.
Dunstkalb, *-(e)s, -hälber, n.* viței avortat.
Dunstkiepe, *-n, f. (fam.)* **1.** pălărie cu boruri mari. **2.** cap.
Dunstkreis, *-es, -e, m.* atmosferă; *(fig.)* mediu; sferă de activitate.
Dunstloch, *-(e)s, -löcher, n. (fam.)* încăpere neaerisită.
Dunst|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe conservate prin aburi; compot.
Dunstrohr, *-(e)s, -rohre, n. (tehn.)* tub de ventilație, țeavă de aerisire.
Dunstschicht, *-en, f.*, **Dunstschleier**, *-s, -, m.* strat de aburi, de pâclă.
Dunstschweif, *-(e)s, -e, m.* coadă de cometă.
Dunstvulkanisation [-vʊl-], *-en, f. (tehn.)* vulcanizare cu abur.
Dunstwolke, *-n, f.* nor de pâclă.
Dünung, *-en, f. (mar.)* bătaie a valurilor după sau înainte de furtună; hulă.
Duo, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* duo, duet. **2.** *(metal.)* coajă de laminor duo.
Duoblech|straße, *-n, f. (metal.)* linie de laminare duo pentru tablă; duo de tablă.
Duodenalgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer duodenal.
Duodenum, *-s, -na, n. (anat.)* duoden.
Duodez, *-es, -e, n.* **1.** *(tipogr.)* format (de carte) în 12°. **2.** *(fig.)* obiect mic, minuscul.
Duodezband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* volum de formatul 12°.
Duodezformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format în 12°, format duodecima.
Duodezfürst, *-en, -en, m. (fam., iron.)* prinț al unei țări mici; prințișor.
Duodezfürstentum, *-s, -tümer, n. (fam., iron.)* principat mic și neînsemnat.
duodezimal *adj.* duodecimal.
Duodezimalmaß, *-es, -e, n.* măsură duodecimală.
Duodezimalsystem, *-s, -e, n.* sistem duodecimal.
Duodezime, *-n, f. (muz.)* duodecimă.
Duodezkerlchen, **Duodezmännchen**, *-s, -, n. (fam.)* pici.
Duodez|staat, *-(e)s, -en, m. (fam., iron.)* statuleț (neînsemnat).
düpieren, *düpierte, düpiert, vb. (h) tr.* a înșela, a trage pe sfoară, a duce.
Düpierung, *-en, f.* înșelare, amăgire.
Duplexbetrieb, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare dublă; *(inform)* duplex.
Duplexdrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă duplex.
duplieren, *duplierte, dupliert, vb. (h) tr.* a dubla, a îndoi.
Duplik, *-en, f. (jur.)* răspuns la o replică, ripostă.
Duplikat, *-(e)s, -e, n.* duplicat, copie.
Duplikation, **Duplikatur**, *-en, f.* dublare, îndoire.
duplizieren, *duplizierte, dupliziert vb. (h) tr.* **1.** a dubla, a îndoi. **2.** *(jur.)* a replica. **3.** *(inform.)* a copia, a duplica; **eine Datei ~** a copia, a duplica un fișier.
Duplizität, *-en, f.* **1.** duplicitate. **2.** înțeles dublu, echivoc, ambiguitate. **3.** repetare.
Duplum, *-s, Dupla, n.* duplicat.
Dur *n. (muz.)* (ton) major; **in ~** în ton major.
durabel *adj.* durabil, trainic, rezistent.
Durabilität *f. sg.* durabilitate, trăinicie, rezistență.
Dur|alumin, **Dur|aluminium**, *-s, n. sg. (metal.)* dur-aluminiu.
Duranze, *-n, f. (bot., hort.)* specie de piersică.
Durativ, *-s, -e, m. (gram.)* aspect durativ (la verbe).
durch I. *prep.* (cu *acuz.*) **1.** *(local)* prin, printre; **~ die Stadt fahren** a trece (cu un vehicul) prin oraș, a străbate orașul; **~ das Land ziehen** a trece prin țară, a străbate țara; **das Gerücht verbreitete sich ~ ganz Frankreich** vestea s-a răspândit în toată Franța; **einen Blick ~ das Zimmer werfen** a arunca o privire prin cameră, a-și roti privirea prin cameră; **mitten ~ den Wald** de-a curmezișul pădurii, prin mijlocul pădurii; **~ einen Fluss** peste un râu, traversând un râu; **jm. einen Strich ~ die Rechnung machen** a strica cuiva socotelile; **~ die Nase sprechen** a vorbi pe nas; **jm. ~ die Finger sehen** a tolera greșelile cuiva, a fi îngăduitor cu cineva; **es geht mir ~ Mark und Bein a)** mă zguduie adânc; **b)** mă enervează; mă calcă pe nervi; **es geht mir ~ das Herz** îmi sfâșie inima: *(cu topica inversată)* **er geht den Garten ~** străbate, traversează grădina; *(fam.)* **~ die Lappen gehen** a fugi, a scăpa, a evada; **jn. ~ den Kakao ziehen a)** a-și bate joc de cineva, a lua peste picior; **b)** a trage cuiva o săpuneală; **~ die Bank** fără excepție, la rând. **2.** *(instrumental)* prin, prin intermediul, cu ajutorul; mulțumită, grație; **~ Fleiß zum Ziel** prin sârguință atingi țelul; **~ das Dekret** prin decret; **~ diesen Beschluss** datorită acestei hotărâri, prin această hotărâre; **sie ernährt sich ~ Stunden** își câștigă pâinea prin meditații; **~ mich** prin mine, grație mie; **~ seine Hand** de mâna lui; **etwas ~ jn. erfahren** a afla ceva prin cineva. **3.** *(temporal)* în timpul; tot timpul; timp de; **~ das ganze Leben** în tot cursul vieții; *(mai ales cu topică inversată)* **die ganze Woche ~** (în) tot timpul săptămânii, toată săptămâna; **drei Jahre ~ hatte ich keine Post von ihm** timp de trei ani n-am primit scrisori de la el; **den ganzen Tag ~** în tot cursul zilei; cât e ziua de lungă, toată ziulica. **II.** *adv.* **1.** *(în expr.)* **~ und ~ a)** de la un cap la celălalt; **b)** de tot, în întregime, cu totul, cu desăvârșire; temeinic; **ich kenne ihn ~ und ~** îl cunosc foarte bine, îl cunosc până în fundul sufletului; **~ und ~ nass** ud până la piele, muiat până la oase, ud leoarcă; *(despre oameni)* **~ und ~ verdorben** stricat până în măduva oaselor. **2.** (cu *sein* și *haben)* trecut, terminat, gata; **ich bin mit der Arbeit** (sau **ich habe die Arbeit) ~** sunt gata cu lucrul, am terminat lucrul; **es ist zwei Uhr ~** e trecut de ora două; **er hat das Buch schon ~** a și terminat de citit cartea; *(imperativ)* **nur ~!** tine-te bine! nu te lăsa! curaj!
durch|ackern, *ackerte durch, durchgeackert* și **durch|äckern**, *durchackerte, durchackert vb. (h) tr.* **1.** a ara cu grijă, temeinic, adânc; a despica, a răscoli arând; a ara până la capăt. **2.** *(fig.)* a studia, a cerceta temeinic, a aprofunda; **er hat das Buch durchgeackert** a studiat cartea din scoarță în scoarță.
Durch|ackerung și **Durch|äckerung** *f. sg.* **1.** arat adânc, temeinic, complet. **2.** *(fig.)* studiere temeinică, aprofundare.
durch|adern, *durchaderte, durchadert,* **durch|ädern**, *durchäderte, durchädert, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a împânzi cu filoane. **2.** a acoperi cu vinișoare, a marmora.
durch|an și **durch|an** *adv. (reg.)* peste tot, pretutindeni.
durch|arbeiten[1], *arbeitete durch, durchgearbeitet (du arbeitest durch, er arbeitet durch) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lucra bine, cu grijă, temeinic, complet; **den Teig ~** a lucra, a frământa coca; **ein Thema ~** a studia, a prelucra, a aprofunda un subiect; **ein Buch ~** a citi, a studia, a cerceta serios, temeinic o carte; **ein durchgearbeitetes Werk** o lucrare solidă, serioasă, aprofundată. **2.** a elabora; a pune la punct. **3.** *(sport)* a antrena. **4.** a toci, a uza, a distruge muncind; **er hat seine Jacke durchgearbeitet** și-a stricat, și-a tocit haina muncind; **sich** *(dat.)* **die Hände ~** a-și răni, a-și strica mâinile muncind. **5.** *(fig.)* a obține cu forța, a smulge; a convinge; **wir werden ihm diese Sache schon ~** vom aranja această chestiune pe seama lui. **6.** a-și petrece timpul lucrând; **die Nacht ~** a lucra toată noaptea fără pauză; **eine durchgearbeitete Nacht** o noapte albă petrecută muncind; **ein durchgearbeitetes Leben** o viață consacrată muncii; o viață petrecută în muncă. **II.** *refl. (durch)* a-și croi drum, a învinge toate piedicile, a răzbi, a ieși la liman prin muncă, cu efort; **er arbeitete sich durch den dichten Wald durch** luptând din răsputeri a reușit să străbată pădurea; **sie arbeitete sich durch die schweren Zeiten durch** muncind a trecut, a învins vremurile cele grele; **er arbeitete sich durch die ganze deutsche Literatur durch** a studiat cu trudă, temeinic toată literatura germană. **III.** *intr.* a lucra fără întrerupere.
durch|arbeiten[2], *durcharbeitete, durcharbeitet (du durcharbeitest, er durcharbeitet), vb. (h) tr. (rar)* v. durcharbeiten[1] **(6).**
durch|arbeitet *adj.* petrecut muncind; **eine ~e Nacht** o noapte petrecută muncind.
Durch|arbeitung, *-en, f.* **1.** studiu aprofundat; prelucrare, aprofundare; elaborare. **2.** *(sport)* antrenament. **3.** *(fig.)* răzbire, răzbatere. **4.** lucru fără întrerupere.
durch|atmen, *atmete durch, durchgeatmet (du atmest durch, er atmet durch), vb. (h) intr.* a respira adânc.
durch|atmen[2], *durchatmete, durchatmet (du durchatmest, er durchatmet), vb. (h) tr. (poet.)* a pătrunde, a străbate cu suflul.
durch|ätzen, *ätzte durch, durchgeätzt (du, er ätzt durch),* și **durchätzen**, *durchätzte, durchätzt (du, er durchätzt), vb. (h) tr. (despre substanțe corosive)* a roade în întregime, a roade până dincolo.
Durch|ätzung și **Durch|ätzung**, *-en, f.* roadere, coroziune totală, completă.
durchaus și **durchaus** *adv.* neapărat, cu orice preț; de tot, în întregime, pe deplin; absolut; **er wollte an der Feier ~ teilnehmen** a vrut neapărat să participe la serbare; **Sie haben ~ Recht** aveți perfectă dreptate; **es ist ~ wahr** e absolut adevărat; **~ nicht** nicidecum, în nici un caz, deloc, cu nici un preț; **er wünscht ~ nicht, dich zu sehen** nu dorește deloc să te vadă.
durchbacken[1], *buk durch* (și *backte durch), durchgebacken (du bäckst durch, er bäckt durch), vb. (h) tr.* a coace bine, a pătrunde la copt.
durchbacken[2], *durchbuk* (și *durchbackte), durchbacken (du durchbäckst, er durchbäckt), vb. (h) tr.* a adăuga, a amesteca (ceva) în aluat, în prăjitură; **den Kuchen mit Rosinen durchbacken** a pune, a amesteca stafide în prăjitură.
durchbeben, *durchbebte, durchbebt, vb. (h) tr.* a cutremura, a face să tremure, a înfiora, a face să tresară, a zgudui; **Zorn durchbebte ihn** mânia l-a făcut să se cutremure.
durchbeißen[1], *biss durch, durchgebissen (du, er beißt durch), vb. (h).* **I.** *tr.* și *intr.* a rupe, a găuri mușcând; **der Hund hat meine Hosen durchgebissen** câinele mi-a găurit pantalonii cu dinții. **II.** *refl. (fig.)* a-și croi drum înfruntând greutăți; a o scoate la capăt, a răzbate (în viață).
durchbeißen[2], *durchbiss, durchbissen (du, er durchbeißt), vb. (h) tr.* a rupe, a sfâșia, a sfârteca cu dinții; **der Hund hat meine Hand durchbissen** câinele mi-a sfâșiat, mi-a sfârtecat mâna.
durchbeizen, *beizte durch, durchgebeizt (du, er beizt durch) vb. (h) tr.* **1.** a argăsi complet (piele); a face să se macereze complet. **2.** a perfora cu ajutorul unui corosiv. **3.** *(tehn.)* a decapa complet.
durchbekommen, *bekam durch, durchbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să facă să treacă, să se strecoare, să intre, să iasă; **den Faden ~** a reuși să bage ața (în ac); **einen Kranken ~** a salva viața unui bolnav; a ajuta pe un bolnav să treacă criza; **einen Schüler ~** a face, a ajuta pe un elev să treacă examenul; a scoate, a trage un elev de păr (la examen); **das werde ich schon ~** am s-o descurc eu, am s-o rezolv eu și pe asta.
durchberaten, *beriet durch, durchberaten (du berätst durch, er berät durch), vb. (h) tr.* a discuta o chestiune temeinic, serios, în toate amănuntele, sub toate aspectele, pe toate fețele.
durchbeten[1], *betete durch, durchgebetet (du betest durch, er betet durch) vb. (h) tr.* **1.** a recita, a spune toate rugăciunile de la un capăt la altul; **den Rosenkranz ~** a spune rozariul, mătăniile de la început la sfârșit. **2.** a petrece în rugăciuni.

durchbęten[2], *durchbetete, durchbetet (du durchbetest, er durchbetet), vb. (h) tr.* a petrece în rugăciuni; **die Nacht** ~ a-şi petrece noaptea în rugăciuni; **sein Leben** ~ a-şi trece toată viaţa în rugăciuni.

durchbetteln, *bettelte durch, durchgebettelt (ich bett(e)le durch) vb. (h) refl* **1.** a trăi din cerşit, a-şi târî zilele cerşind. **2.** a străbate (o ţară, un oraş) cerşind.

durchbeuteln, *beutelte durch, durchgebeutelt (ich beut(e)le durch) vb. (h) tr.* **1.** a scutura, a agita bine. **2.** a cerne. **3.** *(fig., fam.)* a dojeni, a scutura, a scărmăna.

durchbiegen, *bog durch, durchgebogen, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îndoi, a (se) curba la maximum, până la refuz.

Durchbiegungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (tehn.)* curbă de încovoiere.

durchbilden, *bildete durch, durchgebildet (du bildest durch, er bildet durch), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) forma, a (se) perfecţiona; a (se) cultiva, a (se) instrui temeinic; **ein durchgebildeter Charakter** un caracter format.

Durchbildung, *-en, f.* instruire completă, desăvârşită; cultivare; perfecţionare.

Durchbinder, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de legătură.

Durchbinderschichte, *-n, f. (constr.)* strat de legătură.

durchblasen[1], *blies durch, durchgeblasen (du, er bläst durch), vb. (h)* **1.** *intr. (durch)* a sufla printr-o deschizătură, printr-o gaură. **II.** *tr.* **1.** a trece (ceva) printr-o ţeavă; printr-o gaură suflând; a desfunda (o ţeavă) suflând; a rupe suflând. **2.** *(muz.)* a cânta (o piesă) de la început până la sfârşit la un instrument de suflat.

durchblasen[2], *durchblies, durchblasen (du, er durchbläst), vb. (h) tr.* a trece prin (sau printre) ceva suflând; **der Wind durchbläst die Wipfel der Bäume** vântul trece, suflă prin vârfurile copacilor.

durchblättern, *blätterte durch, durchgeblättert* şi **durchblättern**, *durchblätterte, durchblättert vb. (h) tr.* a răsfoi de la un capăt la celălalt; *(fig.)* a citi superficial.

durchbläuen, *bläute durch, durchgebläut, (înv.)* **durchbleuen**, *bleute durch, durchgebleut, vb. (h) tr. (fig., fam.)* a snopi în bătăi, a trage (cuiva) o bătaie.

Durchblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** ochire, aruncătură de ochi. **2.** loc îngust, prin care se zăreşte în depărtare. **3.** perspectivă (de ansamblu).

durchblicken[1], *blickte durch, durchgeblickt vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita prin (ceva). **2.** a se vedea, a se zări, a se întrevedea; a apărea, a se ivi; **etwas ~ lassen** a lăsa să se vadă, să se întrevadă, să apară ceva; *(fig.)* a lăsa să se înţeleagă, a face aluzie.

durchblicken[2], *durchblickte, durchblickt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate cu privirea. **2.** *(fig.)* a ghici, a pătrunde gândul, intenţiile cuiva.

Durchblicken, *-s, n. sg.* **1.** ochire, aruncătură de ochi. **2.** examinare (rapidă).

durchblinken[1], *blinkte durch, durchgeblinkt vb. (h) intr.* a sclipi, a licări prin (ceva); **kein Stern blinkt durch** nici o stea nu sclipeşte (printre nori).

durchblinken[2], *durchblinkte, durchblinkt, vb. (h) tr.* a străbate cu o sclipire, cu o scânteiere; **der Sterne Schimmer durchblinkt den Nebel** luciul stelelor străbate ceaţa.

durchblitzen[1], *blitzte durch, durchgeblitzt (du, er blitzt durch) vb. (h) intr.* **1.** a luci prin ceva, a sclipi, a fulgera. **2.** a fulgera fără întrerupere; **es hat die ganze Nacht durchgeblitzt** a fulgerat toată noaptea.

durchblitzen[2], *durchblitzte, durchblitzt (du, er durchblitzt), vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a străfulgera, a lumina; **ein Gedanke durchblitzte ihn plötzlich** deodată l-a străfulgerat o idee; **eine hohe Begeisterung durchblitzte sein Antlitz** un mare entuziasm îi lumină faţa; *(impers.)* **es durchblitzte ihn** deodată îi veni o idee, îl străfulgeră o idee.

durchbluten[1], *blutete durch, durchgeblutet (es blutet durch), vb. (h) intr. (despre sânge)* a trece prin (faşă, haină etc.); **der Verband blutete durch** curgea sânge prin pansament.

durchbluten[2], *durchblutete, durchblutet (du durchblutest, er durchblutet), vb. (h) tr. (med.)* a iriga sangvin.

durchblutet I. *part. trec.* de la durchbluten[2]. **II.** *adj.* irigat cu sânge; **~e Haut** ten sănătos, colorat, roşu.

Durchblutung, *-en, f. (med.)* irigaţie sangvină.

Durchblutungs|störung, *-en, f. (med.)* insuficienţă a irigaţiei sangvine.

durchbohren[1], *bohrte durch, durchgebohrt vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a sfredeli răzbind până dincolo, a străpunge. **II.** *refl.* a răzbi, a pătrunde, a trece dincolo sfredelind; **der Wurm hat sich durch das Holz durchgebohrt** viermele a străpuns lemnul.

durchbohren[2], *durchbohrte, durchbohrt, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora, a străpunge; a străbate; *(fig.)* a ciurui (cu gloanţe); **er durchbohrte ihn mit dem Schwert** l-a străpuns cu spada; *(med.)* **den Schädel** ~ a trepana; *(fig.)* **das durchbohrt mir das Herz** asta îmi sfâşie inima, îmi trece ca un fier roşu prin inimă; **jn. mit dem Blicke** ~ a sfredeli pe cineva cu privirea.

durchbohrend I. *part. prez.* de la durchbohren[2]. **II.** *adj. (fig.)* pătrunzător(-oare); **ein ~er Blick** o privire pătrunzătoare; **ein ~es Gefühl** un sentiment sfredelitor, mistuitor, care roade, care mistuie.

durchbohrt I. *part. trec.* de la durchbohren[2]. **II.** *adj.* găurit, perforat, străpuns; *(fig.)* ciuruit; **von Kugeln** ~ ciuruit de gloanţe.

Durchbohrung, *-en, f.* perforare; *(med.)* ~ **des Schädels** trepanaţie a craniului.

durchboxen, *boxte durch, durchgeboxt (du, er boxt durch), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.)* a reuşi, a răzbi (prin forţă), a(-şi) croi drum (cu coatele), a face să treacă; a impune acceptarea.

Durchbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* escară, decubit.

durchbraten, *briet durch, durchgebraten (du brätst durch, er brät durch)* şi **durchbraten**, *durchbriet, durchbraten (du durchbrätst, er durchbrät), vb.* **I.** *tr. (h)* a prăji, a frige bine, a pătrunde la fript, la prăjit. **II.** *intr. (s)* a se prăji, a se frige bine, a se pătrunde la fript, la prăjit.

durchbrausen[1], *brauste durch, durchgebraust (du, er braust durch) vb. (s) intr.* a trece, a străbate vuind (prin ceva), a vui, a vâjâi prin (ceva); **der Zug ist durchgebraust** trenul a trecut ca fulgerul (prin staţie).

durchbrausen[2], *durchbrauste, durchbraust (du, er durchbraust), vb. (h) tr.* a străbate vâjâind.

durchbrechen[1], *brach durch, durchgebrochen (du brichst durch, er bricht durch), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a forţa ieşirea, a ieşi cu forţa, prin spargere; **die Reiterei suchte durchzubrechen** cavaleria încercă să străpungă liniile duşmanului; **das Feuer ist durchgebrochen** focul a răzbit prin…; **das Wasser ist durchgebrochen** apa s-a revărsat (rupând digul). **2.** a ieşi, a ieşi la iveală, a răzbi (la lumină); a apărea, a se arăta; **die Zähne des Kindes sind noch nicht durchgebrochen** dinţii copilului încă n-au ieşit; *(fig.)* **seine wahre Natur bricht durch** se arată firea sa adevărată; îşi dă arama pe faţă. **3.** *(despre flori)* a se deschide; *(despre boboci)* a crăpa. **4.** a se sparge, a se rupe; **das Eis ist durchgebrochen** gheaţa s-a spart; **ich bin durchgebrochen** s-a rupt gheaţa sub mine; **durch den Fußboden** ~ a rupe podeaua, a trece prin podea. **5.** a o lua la fugă; a fugi; a evada; **der Hirsch bricht durch** cerbul o ia la fugă; **der Dieb ist durchgebrochen** hoţul a evadat. **6.** *(sport)* a trece de, a pătrunde, a sparge; **der Mittelstürmer ist durchgebrochen** centrul atacant a trecut peste (apărarea adversă). **II.** *tr. (h)* a frânge prin forţă, a rupe în două, a sparge; **einen Stock** (sau **einen Stab**) ~ a rupe un băţ în două; **ein Loch** ~ a face o gaură (în gheaţă etc.).

durchbrechen[2], *durchbrach, durchbrochen (du durchbrichst, er durchbricht), vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a deschide, a desface (ceva) rupând, spărgând; a străbate (ceva) spărgând, rupând; **das Wasser durchbricht den Damm** apa străpunge digul; **die Menge** ~ a răzbi prin mulţime; *(mil.)* **die Front** ~ a sparge, a rupe frontul. **2.** a face găurele, a lucra ajur, a ajura. **3.** *(fig.)* a călca, a nesocoti; **er durchbrach das Verbot** a nesocotit, a călcat interdicţia.

Durchbrechung, *-en, f.* **1.** *sg.* străpungere, pătrundere. **2.** *(mil.)* spărtură, breşă. **3.** încălcare (a legii).

durchbrennen, *brannte durch, durchgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a găuri prin foc, arzând; a arde (complet). **II.** *intr. (s)* **1.** a se arde, a se strica arzând; **die Sicherung ist durchgebrannt** s-a ars siguranţa; **die Decke ist durchgebrannt** focul a stricat tavanul, tavanul a ars. **2.** a arde complet; **das Feuer ist durchgebrannt** focul s-a stins. **3.** *(fig., fam.)* a fugi, a o şterge, a spăla putina, a o lua la sănătoasa; **er ist seinen Gläubigern durchgebrannt** a şters-o lăsându-şi creditorii cu buzele umflate.

Durchbrenner, *-s, -, m. (fam.)* fugar; dezertor; evadat.

durchbringen, *brachte durch, durchgebracht, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a trece, a conduce, a transporta prin(tr-o localitate); **durch die Stadt** ~ a conduce prin oraş; **die Gefangenen hat man hier durchgebracht** prizonierii au fost transportaţi prin localitatea noastră. **2.** a reuşi să facă să treacă, a reuşi să strecoare; **das Nadelöhr ist zu klein, man kann den Faden nicht** ~ urechea acului e prea mică, nu poţi băga aţa; *(fig.)* **jn. in einer Prüfung** ~ a face, a ajuta pe cineva să treacă un examen; *(fam.)* a trage pe cineva de păr (la examen); **ein Kind** ~ a reuşi să crească un copil, să-l vezi mare; **einen Kranken** ~ a scăpa, a salva, a scoate la liman un bolnav. **3.** a duce la capăt, a termina; a reuşi să termine; *(fig.)* a risipi; **er hat sein Vermögen durchgebracht** şi-a tocat, şi-a risipit averea. **4.** a impune acceptarea, adoptarea (unei propuneri, a unui proiect de lege); **der Gesetzesvorschlag wurde durchgebracht** proiectul de lege a fost acceptat, a fost adoptat, votat; **ein Gesetz** ~ a trece, a face să treacă o lege, a o face să fie adoptată, votată. **II.** *refl.* a reuşi să treacă, să străbată; *(fig.)* a-şi câştiga existenţa, a o scoate la capăt; **er kann sich nur schwer** ~ numai cu greu o poate scoate la capăt; de-abia îşi târăşte zilele.

Durchbringer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* risipitor(-oare).

durchbrochen I. *part. trec.* de la durchbrechen[2]. **II.** *adj.* **1.** spart, frânt, rupt, străpuns. **2.** ajurat, cu găurele; **~e Strümpfe** ciorapi ajuraţi.

Durchbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** străpungere; ieşire, răzbire, răzbatere; *(mil.)* breşă; **~ des Wassers** revărsarea apei care a rupt digul; **der ~ war nicht gelungen** străpungerea (frontului) n-a reuşit; **zum ~ kommen** a ieşi la iveală, a răzbi; *(fig.)* a se impune; **zum ~ verhelfen** a netezi calea, a contribui la succes, reuşită. **2.** surpare în interior; *(metal.)* **~ eines Schmelzofens** surpare în interiorul unui cuptor de topit. **3.** breşă, spărtură; *(sport)* pătrundere, spargere (a apărării adverse). **4.** chei, defileu.

Durchbruch(s)|arbeit, *-en, f.* lucru, lucrătură ajurat(ă).

Durchbruchskampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc de sprijin nemijlocit al trupelor de atac, de şoc.

Durchbruchsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de spargere a frontului.

Durchbruchs|schlacht, *-en, f. (mil.)* ofensivă pentru spargerea frontului

Durchbruch|stelle, *-n, f.* (şi *mil.*) breşă, spărtură.

Durchbruchversuch, *-(e)s, -e, m. (mil.)* încercare de spargere, de străpungere a frontului.

durchbrüllen, *brüllte durch, durchgebrüllt vb. (h) tr.* a petrece un anumit timp ţipând, răcnind; a urla (fără întrerupere); *(fam.)* **das Kind hat die ganze Nacht durchgebrüllt** copilul a urlat, a plâns toată noaptea.

durchbuch|stabieren, *buchstabierte durch, durchbuchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi de la un capăt la altul; *(fig.)* a analiza cu minuţiozitate.

Durchbuch|stabieren, *-s, n. sg.* silabisire în întregime (a unui text); *(fig.)* analiză minuţioasă.

durchbummeln, *durchbummelte, durchbummelt (ich durchbumm(e)le) vb. (h) tr.* a petrece hoinărind, flanând, în chefuri; **die ganze Nacht** ~ a hoinări, a chefui toată noaptea.

durchbürsten, *bürstete durch, durchgebürstet (du bürstest durch, er bürstet durch), vb. (h) tr.* a peria bine, temeinic, a străpunge periind.

durchdacht I. *part. trec.* de la durchdenken[2]. **II.** *adj.* cumpănit, chibzuit.

durchdämmern[1], *dämmerte durch, durchgedämmert, vb. (s) intr.* a lumina slab, a licări, a se întrezări prin (ceva); *(fig.)* **diese Sinnesart dämmert in seinen Reden durch** acest fel de a gândi se întrezăreşte în cuvintele sale.

durchdämmern[2], *durchdämmerte, durchdämmert, vb. (h) tr.* a străbate, a umple cu o lumină slabă; **der Mond durchdämmert den Wald** luna luminează slab pădurea.

durchdampfen[1], *dampfte durch, durchgedampft vb. (s) intr.* **1.** *(despre aburi)* a ieşi, a trece prin (ceva); **der Kessel hat ein Loch, wo das Wasser durchdampft** cazanul are o gaură prin care se evaporă apa. **2.** *(despre vapoare şi trenuri)* a trece (pufăind); **das Schiff ist hier durchgedampft** vaporul a trecut pe aici.

durchdampfen[2], *durchdampfte, durchdampft, vb. (h) tr.* a umple cu aburi; a aburi.

durchdämpfen, *dämpfte durch, durchgedämpft vb. (h) tr.* a înăbuşi, a fierbe înfundat.

durchdauern, *durchdauerte, durchdauert, vb. (h) tr.* a rezista, a supravieţui.

durchdenken[1], *dachte durch, durchgedacht, vb. (h) tr.* a gândi până la capăt (o problemă); **das Buch ist nicht nur zu lesen, sondern auch durchzudenken** cartea nu trebuie numai citită, ci şi aprofundată, analizată.

durchdęnken[2], *durchdachte, durchdacht, vb. (h) tr.* a analiza metodic, a aprofunda; a cumpăni, a chibzui; a medita, a reflecta (asupra unui lucru); **ein gut durchdachter Plan** un plan bine chibzuit.

Durchdenken, *-s, n. sg.* cercetare, analiză aprofundată, chibzuire, cumpănire.

durchdienen, *diente durch, durchgedient vb. (h)* **I.** *intr.* a sluji, a servi tot timpul (pentru care a fost angajat), a-şi îndeplini serviciul până la capăt. **II.** *tr. (mil.; în expr.)* **alle Grade ~** a trece prin toate gradele, prin toată filiera.

durchdiskutieren, *diskutierte durch, durchdiskutiert, vb. (h) tr.* a discuta sub toate aspectele, în amănunţime; a epuiza subiectul.

durchdrängе(l)n, *dräng(el)te durch, durchgedräng(el)t (ich dräng(el)e durch) vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) împinge (cu putere), a(-şi) face loc prin (sau printre) ceva.

durchdrehen, *drehte durch, durchgedreht vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face să treacă (ceva) printr-o maşină rotativă; **Fleisch ~** a da carne prin maşina de tocat; **Wäsche ~** a stoarce rufele în maşină. **2.** *(tehn.)* a strunji o piesă până la capăt. **II.** *intr. (s)* a se epuiza (fizic si nervos); a-şi pierde capul.

durchdreschen, *drosch* (şi *drasch) durch, durchgedroschen (du drischst durch, er drischt durch), vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a treiera bine, complet. **2.** *(fig.)* a bate, a snopi în bătăi.

durchdringbar *adj.* care poate fi pătruns; permeabil, penetrabil.

Durchdringbarkeit şi **Durchdringbarkeit** *f. sg.* permeabilitate, penetrabilitate.

durchdringen[1], *drang durch, durchgedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a pătrunde; a răzbate; **der Regen drang durch die Kleider durch** ploaia a pătruns prin haine. **2.** *(fig.)* a reuşi, a izbândi, a răzbi; **er ist mit seiner Meinung durchgedrungen** şi-a impus părerea; **die Wahrheit dringt früher oder später durch** adevărul triumfă mai curând sau mai târziu; **das Gesetz ist durchgedrungen** legea a fost aprobată, a trecut (după discuţii aprinse).

durchdringen[2], *durchdrang, durchdrungen, vb. (h) tr.* **1.** a pătrunde, a se îmbiba, a se infiltra (peste tot); **die Kälte hat mich durchdrungen** m-a pătruns frigul, mi-a intrat frigul în oase; **die Botschaft hat alle Welt durchdrungen** vestea a umplut lumea; *(fig.)* **er ist von einer Idee durchdrungen** e pătruns, stăpânit de o idee. **2.** a străbate; **der Schrei durchdrang die Mauer** strigătul a străbătut prin zid. **3.** *(tehn.)* a satura. **4.** *(tehn.)* a străpunge.

durchdringend I. *part. prez.* de la durchdringen. **II.** *adj.* **1.** răzbătător; ager. **2.** pătrunzător; strident; **ein ~er Blick** *o* privire pătrunzătoare; **ein ~er Schrei** un ţipăt strident, pătrunzător.

Durchdringlichkeit şi **Durchdringlichkeit** *f. sg.* v. Durchdringbarkeit.

Durchdringung, *-en, f.* **1.** străbatere, răzbire. **2.** penetrare, pătrundere; îmbibare; infiltrare; penetrare; *(ec.)* **die ~ des Marktes erhöhen** a intensifica penetrarea pieţei; **~ mit einem neuen Geist** insuflare a unui spirit nou. **3.** *(tehn.)* saturare, saturaţie. **4.** *(tehn.)* străpungere. **5.** *(fig.)* pătrundere, înţelegere (a unei probleme). **6.** *(geom.)* întretăiere reciprocă de solide sau suprafeţe.

Durchdringungskraft, *-kräfte, f.* putere, forţă de pătrundere.

durchdrucken, *druckte durch, durchgedruckt vb. (h) tr.* **1.** a tipări prea tare, a face să iasă tiparul pe faţa cealaltă. **2.** a tipări până la capăt, integral.

durchdrücken, *drückte durch, durchgedrückt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stoarce, a strecura prin apăsare. **2.** a sparge prin apăsare; **er hat die Fensterscheibe durchgedrückt** a spart geamul prin apăsare. **3.** a apăsa până la refuz, până nu se mai poate; *(sport)* a întinde la maximum. **4.** *(fig., fam.)* a face să treacă, a reuşi, a izbuti în ciuda obstacolelor; **eine Sache ~** a scoate cu greu la capăt o chestiune, o afacere; **einen Schüler bei der Prüfung ~** a trece cu orice preţ un elev la examen; **ein Gesetz ~** a face presiuni ca să treacă o lege. **II.** *refl.* **1.** a se strecura prin mulţime. **2.** a-şi câştiga traiul cu greu.

durchdrungen I. *part. trec.* de la durchdringen[2]. **II.** *adj.* pătruns; **von Kälte ~** pătruns, rebegit de frig; **von der Wahrheit einer Sache ~** pătruns de adevărul unei cauze.

durchduften, *durchduftete, durchduftet (du durchduftest, er durchduftet), vb. (h) tr.* a îmbiba de parfum, a parfuma, a umple cu parfum.

durchdulden, *duldete durch, durchgeduldet (du duldest durch, er duldet durch) vb. (h) intr.* a suferi, a îndura până la capăt.

durchdünsten, *dünstete durch, durchgedünstet (du dünstest durch, er dünstet durch) vb. (h)* **I.** *tr.* a face să pătrundă aburul (în ceva); a găti, a fierbe bine înăbuşit. **II.** *intr.* a transpira, a năduşi.

durchdürfen, *durfte durch, durchgedurft* (şi *durchdürfen) (ich darf durch, du darfst durch, er darf durch), vb. (h) intr. (fam.)* a avea voie să treacă; **darf man hier durch?** se poate trece pe aici?

durch|eilen[1], *eilte durch, durchgeeilt vb. (s) intr.* a trece repede prin (ceva), a trece în fugă.

durch|eilen[2], *durcheilte, durcheilt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate repede (o distanţă). **2.** a parcurge, a citi în grabă, superficial.

Durch|eilen, *-s, n. sg.* **1.** trecere grăbită prin (ceva); străbatere rapidă. **2.** cercetare superficială.

durch|ein|ander *adv.* alandala, talmeş-balmeş, de-a valma, claie peste grămadă; *(fig.)* confuz; **alles ~ lesen** a citi alandala, fără nici o selecţie, fără nici o alegere; **alles geht ~** toate merg pe dos, anapoda; **er wirft alles ~ a)** aruncă totul claie peste grămadă, de-a valma; **b)** încurcă totul.

Durch|ein|ander, *-s, n. sg.* dezordine, harabaură, talmeş-balmeş, haos, vălmăşag; **ein heilloses ~** o harabaură, o dezordine, un haos nemaipomenit.

durch|ein|ander bringen, *brachte durcheinander, durcheinander gebracht, vb. (h) tr.* a produce dezordine; a amesteca; *(fig.)* a confunda, a încurca.

durch|ein|ander gehen, *ging durcheinander, durcheinander gegangen, vb. (s) intr.* a se încurca, a se zăpăci, a merge anapoda, alandala.

durch|ein|ander geraten, *geriet durcheinander, durcheinander geraten (du gerätst durcheinander, er gerät durcheinander), vb. (s) intr.* a ajunge în dezordine; a se amesteca.

durch|ein|ander laufen, *lief durcheinander, durcheinander gelaufen (du läufst durcheinander, er läuft durcheinander), vb. (s) intr.* a fugi care încotro.

durch|ein|ander liegen, *lag durcheinander, durcheinander gelegen, vb. (h* şi *s) intr.* a sta aruncat în dezordine, claie peste grămadă.

durch|ein|ander mengen, *mengte durcheinander, durcheinander gemengt vb. (h) tr.* a amesteca laolaltă fără alegere.

durch|ein|ander reden, *redete durcheinander, durcheinander geredet (du redest durcheinander, er redet durcheinander) vb. (h) intr.* **1.** a vorbi prostii, fără conţinut. **2.** a vorbi toţi în acelaşi timp.

durch|ein|ander werfen, *warf durcheinander, durcheinander geworfen (du wirfst durcheinander, er wirft durcheinander), vb. (h) tr.* **1.** a arunca claie peste grămadă, a arunca în totală dezordine. **2.** *(fig.)* a confunda.

durch|ein|ander wirbeln, *wirbelte durcheinander, durcheinander gewirbelt (ich wirb(e)le durcheinander) vb.* **I.** *tr. (h)* a răscoli, a învălmăşi. **II.** *intr. (s)* a se răscoli, a se învălmăşi.

durch|eitern[1], *eiterte durch, durchgeeitert vb. (h) intr. (despre răni)* a supura; *(despre puroi) a* pătrunde, a străbate prin (ceva).

durch|eitern[2], *durcheiterte, durcheitert, vb. (h) tr.* a îmbiba, a infiltra cu puroi.

durch|empfinden, *empfand durch, durchempfunden (du empfindest durch, er empfindet durch), vb. (h) tr.* a (re)simţi adânc, integral.

durch|exerzieren, *exerzierte durch, durchexerziert, vb. (h) tr.* a exersa, a face exerciţii de la început până la sfârşit.

durchfädeln, *fädelte durch, durchgefädelt (ich fäd(e)le durch) vb. (h) tr.* a trage, a trece un şiret prin găurele, aţa prin urechea acului etc.

durchfahrbar *adj. (despre drumuri, terenuri etc.)* pe care (sau peste care) se poate trece cu un vehicul, traficabil, carosabil, practicabil; *(despre ape)* prin care se poate trece cu un vehicul.

durchfahren[1], *fuhr durch, durchgefahren (du fährst durch, er fährt durch), vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a trece (cu un vehicul) prin(tr-un loc), a traversa (o regiune); **ich bin nur durchgefahren** am fost numai în trecere; **unter einer Brücke ~** a trece pe sub un pod. **2.** a călători fără întrerupere, fără oprire. **II.** *tr.* **1.** a-şi croi drum; a strica umblând (cu vehicule), a desfunda; **einen Weg ~** a desfunda un drum; **einen Wald ~** a-şi croi drum printr-o pădure. **2.** a-şi petrece timpul călătorind; **eine Nacht ~** a călători o noapte întreagă, a-şi petrece o noapte călătorind într-un vehicul sau conducând un vehicul.

durchfahren[2], *durchfuhr, durchfahren (du durchfährst, er durchfährt), vb. (h) tr.* **1.** a cutreiera, a străbate (cu un vehicul); **er hat das ganze Land ~** a cutreierat toată ţara, a călătorit prin toată ţara. **2.** a parcurge o distanţă integral (cu un vehicul); **die Wagen müssen diese Strecke ~** maşinile trebuie să parcurgă această distanţă. **3.** *(fig.)* a străfulgera; **mich durchfuhr ein Gedanke** m-a străfulgerat un gând; **ein Schauder durchfuhr seine Glieder** îl cuprinse, îl străbătu un fior; **ein heftiger Schmerz durchfuhr ihn** l-a străbătut, l-a săgetat o durere violentă.

Durchfahrsignal, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* semnal de trecere.

Durchfahrt, *-en, f.* **1.** trecere, traversare (cu un vehicul); **auf der ~** în trecere. **2.** pasaj pentru vehicule. **3.** *(ec.)* tranzit.

Durchfahrtshöhe, *-n, f. (ferov.)* înălţime a gabaritului.

Durchfahrtsrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept de trecere. **2.** *(ec.)* drept de tranzit.

Durchfahrts|straße, *-n, f.* **1.** şosea cu oprire interzisă. **2.** coridor de trecere; şosea de legătură.

Durchfahrtszoll, *-(e)s, -zölle, m. (ec.)* taxă vamală de tranzit.

Durchfall, *-(e)s, m. sg.* **1.** cădere (la un examen), eşec (al unei piese de teatru); faliment. **2.** *(med.)* diaree.

durchfallen[1], *fiel durch, durchgefallen (du fällst durch, er fällt durch), vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a se prăbuşi prin (ceva). **2.** *(fig., fam.)* a suferi un eşec, a nu izbuti, a cădea (la examen, la alegeri, la premieră); *(h)* **~ lassen** a trânti (la examen).

durchfallen[2], *durchfiel, durchfallen (du durchfällst, er durchfällt), vb. (h) tr.* a parcurge în cădere, a străbate (un spaţiu) căzând.

Durchfallen, *-s, n. sg.* v. Durchfall **(1).**

durchfärben, *färbte durch, durchgefärbt, vb. (h) tr.* **1.** a vopsi bine; a vopsi complet, a vopsi peste tot. **2.** *(despre vopsele, culori)* a pătrunde prin(tr-un înveliş).

durchfaulen, *faulte durch, durchgefault vb. (s) intr.* a se găuri de putreziciune; a putrezi în întregime, de tot, complet.

durchfaxen, *faxte durch, durchgefaxt (du, er faxt durch) vb. (h) tr.* a transmite prin fax.

durchfechten, *focht durch, durchgefochten (du fichtst durch, er ficht durch), vb. (h) tr.* **1. 1.** (şi *intr.*) a duce o luptă până la capăt; *(în expr.)* **einen Kampf ~** a lupta până la capăt. **2.** *(fig.)* a apăra, a susţine (până la capăt); **einen Prozess ~** a câştiga un proces (luptând); **seine Meinung ~** a-şi impune părerea. **II.** *refl.* **1.** a se impune, a răzbi prin luptă. **2.** *(fam.)* a cerşi; **sich durch ein Land ~** a cutreiera o ţară cerşind.

durchfegen[1], *fegte durch, durchgefegt, vb.* **1.** *tr. (h)* a mătura peste tot. **II.** *intr. (s)* a trece în grabă.

durchfegen[2], *durchfegte, durchfegt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre furtună, vânt, viscol etc.)* a mătura, a lua tot, a şterge; **der Sturm hat die Wälder durchfegt** furtuna a străbătut pădurile măturându-le. **2.** a trece, a străbate repede.

durchfeiern, *feierte durch, durchgefeiert vb. (h) tr. (fam.)* a sărbători, a serba, a chefui fără întrerupere; **die Nacht ~** a petrece toată noaptea.

durchfeilen, *feilte durch, durchgefeilt vb. (h) tr.* **1.** a tăia, a străpunge, a găuri cu pila. **2.** *(fig.)* a prelucra; a cizela, a stiliza.

durchfeuchten[1], *feuchtete durch, durchgefeuchtet (du feuchtest durch, er feuchtet durch), vb. (h) intr. (despre lichide)* a pătrunde, a se îmbiba; **das Wasser hat die Wand durchgefeuchtet** s-a infiltrat apa în perete.

durchfeuchten[2], *durchfeuchtete, durchfeuchtet (du durchfeuchtest, er durchfeuchtet), vb. (h) tr.* a muia, a umezi complet, a uda.

Durchfeuchten, *-s, n. sg.* (în)muiere, umezire; pătrundere a umezelii.

durchfeuern[1], *feuerte durch, durchgefeuert, vb. (h)* **I.** *intr. (mil.)* **1.** a trage cu arma prin (ceva). **2.** a trage foc după foc. **II.** *tr. (fam.)* a încălzi, a întreţine focul tot timpul.

durchfeuern[2], *durchfeuerte, durchfeuert, vb. (h) tr.* a face să pătrundă căldura; a încălzi bine; *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma.

durchfinden, *fand durch, durchgefunden (du findest durch, er findet durch), vb. (h) intr.* şi *refl.* a găsi drumul, a se orienta.

durchfilzen, *filzte durch, durchgefilzt (du, er filzt durch), vb. (h) tr.* a căuta, a controla temeinic.

Durchfinden, *-s, n. sg.* orientare.

durchflammen, *durchflammte, durchflammt, vb. (h) tr.* **1.** a aprinde, a face să ardă cu flacără. **2.** a străbate, a pătrunde ca o flacără.

durchflattern[1], *flatterte durch, durchgeflattert, vb. (s) intr.* a trece în zbor, a zbura prin (ceva) fluturând aripile, dând din aripi.

durchflattern[2], *durchflatterte, durchflattert, vb. (h) tr.* **1.** a străbate (un spațiu) în zbor. **2.** a trece fluturând, fâlfâind.

durchflechten[1], *flocht durch, durchgeflochten (du flichtst durch, er flicht durch), vb. (h) tr.* a împleti prin (ceva); **das Band ist im Haar durchgeflochten** panglica e împletită în păr.

durchflechten[2], *durchflocht, durchflochten (du durchflichtst, er durchflicht), vb. (h) tr.* **1.** *(mit.)* a împleti, a întreține (cu); **das Haar mit Blumen** ~ a împleti flori în păr. **2.** *(fig.)* a întreține, a introduce.

Durchflechtung, *-en, f.* împletire, întreținere.

durchflicken, *flickte durch, durchgeflickt, vb. (h)* **1.** *tr.* a cârpi temeinic. **II.** *refl. (fam.)* a-și cârpi viața, a o scoate la capăt.

durchfliegen[1], *flog durch, durchgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura prin (ceva). **2.** a trece în zbor. **3.** *(fam.)* a cădea, a pica (la examen).

durchfliegen[2], *durchflog, durchflogen, vb. (h) tr.* **1.** a străbate în zbor. **2.** *(fig.)* a parcurge în grabă cu privirea, a răsfoi; a citi repede, superficial; **einen Brief** ~ a parcurge în grabă o scrisoare.

durchfließen[1], *floss durch, durchgeflossen (du, er fließt durch), vb. (s) intr.* a curge prin; **das Wasser fließt durch den Spalt durch** apa trece prin crăpătură.

durchfließen[2], *durchfloss, durchflossen (du, er durchfließt), vb. (h) tr.* a străbate, a trece curgând; **der Bach durchfließt das Tal** râul străbate valea; **von Wasserläufen durchflossenes Gebiet** regiune străbătută de cursuri de apă.

durchflimmern[1], *flimmerte durch, durchgeflimmert, vb. (h) intr.* a străluci, a licări prin; **der Himmel war bewölkt, aber die Sterne flimmerten durch** cerul era înnorat, dar stelele licăreau printre nori.

durchflimmern[2], *durchflimmerte, durchflimmert, vb. (h) tr.* a străbate licărind.

Durchflug, *-(e)s, -flüge, m.* trecere în zbor; zbor direct, fără escală.

Durchflugsrecht, *-(e)s, n. sg. (av.)* drept de survolare.

Durchfluss, *-es, -flüsse, m.* trecere, curgere prin; ~ **des Wassers** trecerea apei.

durchfluten[1], *flutete durch, durchgeflutet (du flutest durch, er flutet durch), vb. (h) intr.* **1.** a se revărsa, a pătrunde în valuri, a inunda; **die Wassermengen fluten beim Deichbruch durch** apele se năpustesc prin spărtura zăgazului. **2.** *(mar.)* a băga apă în balasturi (la submarin).

durchfluten[2], *durchflutete, durchflutet (du durchflutest, er durchflutet), vb. (h) tr.* a inunda; *(fig.)* a năpădi; **Licht durchflutet das Zimmer** lumina inundă camera.

durchformen, *formte durch, durchgeformt vb. (h) tr.* a da (unui lucru) formă definitivă, a modela cu grijă.

Durchformung, *-en, f.* modelare definitivă, executată cu grijă.

durchforschen[1], *forschte durch, durchgeforscht, vb. (h) tr.* a cerceta, a explora în întregime până la capăt.

durchforschen[2], *durchforschte, durchforscht, vb. (h) tr.* a cerceta, a studia, a examina în toate amănuntele; **ein Gebiet geologisch** ~ a cerceta, a examina un ținut din punct de vedere geologic; **den Wald nach Spuren** ~ a examina pădurea în căutarea urmelor.

Durchforschung, *-en, f.* cercetare; explorare; investigație; aprofundare; studiere exhaustivă a unei probleme științifice.

durchforsten, *durchforstete, durchforstet (du durchforstest, er durchforstet), vb. (h) tr.* a rări, a tăia planificat o pădure; **einen Wald** ~ a face luminișuri într-o pădure.

Durchforstung, *-en, f.* rărire, tăiere planificată a unei păduri.

durchfragen[1], *fragte durch, durchgefragt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întreba, a interoga pe rând, unul după altul. **II.** *refl.* a ajunge la țintă întrebând; **er hat sich bis zum Bahnhof durchgefragt** a tot întrebat până a ajuns la gară.

durchfragen[2], *durchfragte, durchfragt, vb. (h) tr.* a parcurge întrebând.

durchfressen[1], *fraß durch, durchgefressen (du, er frisst durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a străbate prin roadere, prin corodare. **II.** *refl.* **1.** a-și croi un drum cu dinții; **die Maus hat sich durchgefressen** șoarecele și-a făcut drum rozând; *(fig.; despre foc)* a se extinde, a pătrunde. **2.** *(fig., fam.)* a trăi pe socoteala cuiva, a duce o viață de parazit. **3.** *(fam.)* a-și croi cu greu un drum, a reuși cu greu, anevoie.

durchfressen[2], *durchfraß, durchfressen (du, er durchfrisst), vb. (h) tr. (despre substanțe corosive)* a roade, a coroda, a mânca; **Rost durchfrisst das Eisen** rugina distruge, mănâncă fierul.

durchfrieren[1], *fror durch, durchgefroren, vb. (s) intr.* a îngheța complet; **der See ist durchgefroren** lacul a înghețat până la fund.

durchfrieren[2], *durchfror, durchfroren, vb.* **I.** *tr. (h) (despre frig, ger)* a răzbi, a pătrunde, a îngheța. **II.** *intr. (s)* a degera, a fi rebegit, pătruns de frig; **ich bin ganz durchfroren** m-a răzbit frigul (până) la oase.

durchfristen, *fristete durch, durchgefristet (du fristest durch, er fristet durch) vb. (h) refl.* a trăi din greu; a trăi de azi pe mâine.

durchfrösteln, *durchfröstelte, durchfröstelt (ich durchfröst(e)le), vb. (h) tr.* a înfiora, a-l trece fiori reci; **ein Schauer durchfröstelte ihn** l-a trecut un fior.

durchfuchteln, *fuchtelte durch, durchgefuchtelt (ich fucht(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a cotonogi, a snopi în bătăi.

durchfühlen[1], *fühlte durch, durchgefühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a simți ceva prin alt corp; **es ist Geld in dem Beutel, ich fühle es durch** sunt bani în pungă, îi simt; *(fig.)* **er scheint es nicht durchzufühlen** pare că n-o simte, că nu-și dă seama. **II.** *refl.* a se orienta pipăind.

durchfühlen[2], *durchfühlte, durchfühlt, vb. (h) tr.* a simți profund.

Durchfuhr, *-en, f.* transportare, trecere, tranzit.

durchführbar *adj.* executabil, realizabil.

Durchführbarkeit *f. sg.* posibilitate de realizare.

durchführen, *führte durch, durchgeführt vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a trece prin. **2.** *(fig.)* a duce până la capăt; a realiza, a îndeplini, a executa, a efectua; a practica; *(jur.)* **er führt eine Untersuchung durch** el face o anchetă; **der Befehl wurde durchgeführt** ordinul a fost executat. **3.** a aplica, a pune în aplicare, a executa, a efectua, a practica; **die Neuerung wurde durchgeführt** inovația a fost aplicată.

Durchfuhr|erlaubnis, *-se, f.* autorizație de tranzit.

Durchfuhrfracht, *-en, f.* fraht, navlu de tranzit.

Durchfuhrgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu de tranzit.

Durchfuhr|handel *-s, m. sg.* comerț de tranzit.

Durchfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară de tranzit.

Durchfuhrtarif, *-(e)s, -e, m.* tarif de tranzit.

Durchführung, *-en, f.* **1.** ducere, trecere (prin). **2.** executare, realizare, împlinire, ducere la capăt; **die ~ eines Versuchs** executarea unui experiment, experimentare; **die ~ von Wahlen** ținere de alegeri.

Durchführungsbe|stimmung, *-en, f.* dispoziție de executare, de realizare.

Durchführungs|isolator, *-s, -en, m. (tehn.)* izolator de trecere.

Durchführungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de aplicare.

Durchführungs|organ, *-s, -e, n.* organ de execuție.

Durchführungs|stromwandler, *-s, -, m. (tehn.)* transformator în formă de izolator de trecere.

Durchführungsver|ordnung, *-en, f.* decret de aplicare.

Durchfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de tranzit, de trecere.

Durchfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de tranzit.

durchfunkeln[1], *funkelte durch, durchgefunkelt (ich funk(e)le durch), vb. (h) intr.* a străbate sclipind, a lumina prin pătrundere; **die Sterne funkeln durch** se întrezăresc stelele.

durchfunkeln[2], *durchfunkelte, durchfunkelt (ich durchfunk(e)le), vb. (h) tr.* a pătrunde, a umple cu sclipirea, cu scânteierea, cu raza; **die Sterne ~ die Nacht** stelele scânteiază în noapte.

durchfunken[1], *funkte durch, durchgefunkt, vb. (h) tr.* a telegrafia.

durchfunken[2], *durchfunkte, durchfunkt, vb. (h) tr. (fig.)* a zădărnici.

durchfurchen, *durchfurchte, durchfurcht, vb. (h) tr.* a brăzda adânc; **der Pflug durchfurcht den Boden** plugul brăzdează solul; *(fig.)* **tiefe Falten ~ seine Stirn** riduri adânci îi brăzdează fruntea.

durchfüttern, *fütterte durch, durchgefüttert, vb (h) tr.* a hrăni o anumită perioadă; **das Vieh den Winter über** ~ a hrăni vitele în timpul iernii.

durchfüttern[2], *durchfütterte, durchfüttert, vb. (h) tr.* a căptuși complet.

Durchgabe, *-n, f.* **1.** transmitere; **die ~ eines Berichts, eines Befehls, der Nachrichten** transmiterea unui raport, unui ordin (prin telefon sau telegrafic); transmiterea știrilor (prin radio). **2.** v. Durchreiche.

Durchgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** trecătoare, cale de trecere, pasaj. **2.** *(com.)* tranzit; **freier ~** liberă trecere. **3.** *(astron.)* pasaj. **4.** *(fiz.)* pătrundere. **5.** serie (într-o colonie, într-o tabără). **6.** *(sport)* manșă; **im zweiten ~** în manșa a doua. **7.** *sg.* trecere, traversare; **~ verboten!** trecerea oprită!

Durchgänger, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* rău platnic. **2.** fugar, evadat. **3.** *(fam.)* om ușuratic, infidel. **4.** cal sperios, cal ambalor.

durchgängerisch *adj.* **1.** *(despre cai)* sperios. **2.** ușuratic.

durchgängig I. *adj.* general, obișnuit, curent; **~e Sitte** obicei comun. **II.** *adv.* în genere; fără excepție; **das Manuskript ist ~ mit Bleistift geschrieben** manuscrisul este scris în întregime cu creionul.

Durchgangsbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de tranzit, de trecere.

Durchgangsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, bun de tranzit.

Durchgangshandel, *-s, m. sg.* comerț de tranzit.

Durchgangshaus, *-es, -häuser, n.* clădire de pasaj.

Durchgangslager, *-s, -, n.* cămin de trecere, lagăr de triere (pentru prizonieri eliberați, pentru repatriați, pentru emigranți).

Durchgangsland, *-(e)s, -länder, n.* țară de tranzit, țară prin care se trece fără oprire.

Durchgangs|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punct de pasaj (al unui astru).

Durchgangs|station, *-en, f.* stație de tranzit, de trecere.

Durchgangsverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic, circulație neîntrerupt(ă).

Durchgangswagen, *-s, -, m.* **1.** vagon cu coridor. **2.** vagon direct (la un tren).

Durchgangszimmer, *-s, -, n.* cameră de trecere.

Durchgangszoll, *-(e)s, -zölle m.* vamă de tranzit.

Durchgangszug, *-(e)s, -züge, m.* (tren) accelerat, rapid.

durchgaren, *durchgarte, durchgart, vb. (h) tr. (cul.).* a fierbe, a înăbuși bine.

durchgären, *gor durch, durchgegoren, vb. (h) intr.* a fermenta complet.

durchgasen, *durchgaste, durchgast (du, er durchgast), vb. (h) tr.* a umple cu gaze, a gaza (un spațiu).

Durchgasung, *-en, f.* gazare; umplere cu gaze.

durchgeben, *gab durch, durchgegeben (du gibst durch, er gibt durch), vb. (h) tr.* a transmite (telegrafic, prin telefon, la radio); **eine Meldung** ~ a transmite o știre, un comunicat.

durchgedreht I. *part. trec.* de la durchdrehen. **II.** *adj.* **1.** învârtit, trecut prin; *(despre carne)* tocat. **2.** *(fam.)* zăpăcit; nervos; țicnit. **3.** *(fam.)* obosit, surmenat, epuizat, sfârșit.

durchgehen[1], *ging durch, durchgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a trece prin, a străbate; **hier geht ein Weg durch** pe aici trece un drum; **der Draht geht nicht durch** sârma nu trece dincolo; *(fig.)* **jm. etwas ~ lassen** a-i trece cuiva ceva cu vederea. **2.** a se întinde, a străbate (de la un capăt la celălalt). **3.** *(despre un proiect de lege, o propunere etc.)* a fi adoptat; **das Gesetz ist mit absoluter Stimmenmehrheit durchgegangen** legea a fost adoptată cu majoritate absolută. **4.** *(fam.)* a o lua la goană, a fugi; **seine Frau ist ihm durchgegangen** i-a fugit nevasta; *(fig.)* **die Nerven gehen ihm durch** nu-și poate stăpâni nervii. **II.** *tr.* **1.** *(s și h)* a parcurge; a cerceta (o carte); a verifica (o socoteală). **2.** *(h)* a uza, a rupe umblând; **die Sohlen** ~ a toci pingelele.

durchgehen[2], *durchging, durchgangen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge mergând; **ich habe den Wald durchgangen** am străbătut toată pădurea.

durchgehend I. *part. prez.* de la durchgehen[1]. **II.** *adj.* **1.** care merge până la capăt; **~er Wagen** vagon direct. **2.** *(com.)* în trecere, în sau de tranzit; **~e Ware** marfă de tranzit. **3.** continuu; **~er Balken** grindă continuă. **4.** de la un cap la celălalt, continuu; general; **~e Breite** întreaga lățime. **III.** *adv. (despre magazine etc.)* ~ **geöffnet** deschis în permanență, non-stop.

durchgehends *adv. (austr.)* permanent, non stop.

Durchgehung, *-en, f.* recitire, revedere (a unui text).

durchgeigen, *geigte durch, durchgegeigt vb. (h) tr.* a cânta (o bucată) în întregime la vioară.

durchgeistigen, *durchgeistigte, durchgeistigt, vb. (h) tr.* a spiritualiza; a anima.

durchgeistigt I. *part. trec.* de la durchgeistigen. **II.** *adj.* spiritualizat; **ein ~es Gesicht** o față spiritualizată.

durchgeknallt *adj. (fam.)* sărit de pe fix, exaltat.

durchgẹllen, *durchgellte, durchgellt, vb. (h) tr. (despre strigăte, țipete)* a străbate.
durchgerben, *gerbte durch, durchgegerbt vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci (bine). **2.** *(fig.)* a tăbăci, a snopi în bătaie.
durchge|stalten, *gestaltete durch, durchgestaltet (du gestaltest durch, er gestaltet durch) vb. (h) tr.* a modela, a trata, a prelucra, a urmări până la capăt (un motiv, un personaj etc.).
Durchge|staltung, *-en, f.* modelare, prelucrare până la capăt.
durchgießen, *goss durch, durchgegossen (du, er gießt durch), vb. (h) tr.* **1.** a turna prin. **2.** a filtra, a strecura.
durchglänzen[1], *glänzte durch, durchgeglänzt (du, er glänzt durch), vb. (h) intr. (despre lumină)* a străbate prin.
durchglạ̈nzen[2], *durchglänzte, durchglänzt (du, er durchglänzt), vb. (h) tr.* a umple de lumină, de strălucire; a iriza.
durchgleiten[1], *glitt durch, durchgeglitten (du gleitest durch, er gleitet durch), vb. (s) intr.* a aluneca prin.
durchgleiten[2], *durchglitt, durchglitten (du durchgleitest, er durchgleitet), vb. (h) tr.* a trece alunecând, a străbate lin.
durchgliedern, *gliederte durch, durchgegliedert,* și **durchgliẹdern**, *durchgliederte, durchgliedert, vb. (h) tr.* **1.** a structura, a articula; a închega; a (sub)împărți, a clasa; **ein gut durchgliedertes Buch** o carte bine închegată. **2.** *(tehn.)* a articula.
Durchgliẹderung, *-en, f.* structurare, închegare, subîmpărțire, articulare; dispoziție.
durchglühen[1], *glühte durch, durchgeglüht, vb. (s) intr.* **1.** a se încinge, a se înroși; **das Eisen ist durchgeglüht** fierul este încins la roșu. **2.** *(despre filamente etc.)* a se arde; **eine durchgeglühte Birne** un bec ars.
durchglühen[2], *durchglühte, durchglüht, vb. (h) tr.* **I.** *(despre lumini)* a cuprinde, a se revărsa. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma; **von Begeisterung durchglüht** pătruns de entuziasm.
durchgraben[1], *grub durch, durchgegraben (du gräbst durch, er gräbt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a săpa de la un capăt la celălalt; a săpa prin ceva. **II.** *refl.* a ieși la suprafață săpând, a-și croi drum săpând.
durchgraben[2], *durchgrub, durchgraben (du durchgräbst, er durchgräbt), vb. (h) tr.* a străpunge săpând.
durchgreifen, *griff durch, durchgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a băga mâna prin; a apuca printr-o deschizătură. **2.** *(fig.)* a lua măsuri energice, a uza de autoritate, a interveni energic.
durchgreifend I. *part. prez.* de la durchgreifen. **II.** *adj.* energic, hotărâtor; eficace; temeinic, pătrunzător; **~e Erfolge** succese decisive.
durchgrübeln, *grübelte durch, durchgegrübelt (ich grüb(e)le durch),* și **durchgrübeln**, *durchgrübelte, durchgrübelt (ich durchgrüb(e)le), vb. (h) tr.* a-și bate capul, a medita profund, a aprofunda, a analiza în profunzime.
durchgucken, *guckte durch, durchgeguckt vb. (h) intr. (fam.)* a se uita prin ceva, a se uita pe furiș.
Durchguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare, strecurare prin. **2.** jgheab pentru lături; gaură prin care se poate turna ceva.
durch|haben, *hatte durch, durchgehabt (du hast durch, er hat durch), vb. (h) tr. (fam.)* a termina, a isprăvi; **ein Buch** ~ a termina (de citit) o carte.
durch|hacken, *hackte durch, durchgehackt vb. (h) tr.* a tăia până la capăt; a despica cu toporul.
durch|hạllen, *durchhallte, durchhallt, vb. (h) tr.* a răsuna prin; a umple de răsunet; **Donner durchhallte die Nacht** tunetul bubuia în noapte.
durch|halten, *hielt durch, durchgehalten (du hältst durch, er hält durch), vb. (h) intr.* și *tr.* a rezista, a îndura, a suporta, a ține până la sfârșit.
Durch|halte|vermögen, *-s, n. sg.* putere de rezistență, de îndurare.
durch|hämmern, *hämmerte durch, durchgehämmert vb. (h) tr.* **1.** a străpunge, a găuri lovind cu ciocanul. **2.** a ciocăni bine, temeinic.
Durch|hang, *-(e)s, -hänge, m. (tehn.)* săgeată de încovoiere.
durch|hängen, *hing durch, durchgehangen, vb. (h) intr. (despre o funie, un cablu, un fir)* a atârna, a nu fi bine întins.
durch|harren, *harrte durch, durchgeharrt vb. (h) tr.* a petrece timpul așteptând.
Durch|hau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* străpungere. **2.** drum prin pădure, luminiș.
durch|hauen[1], *haute durch, durchgehauen, vb. (h) tr.* **1.** (și *hieb durch)* a spinteca, a despica, a tăia în două. **2.** *(fam.)* a trage o bătaie. **3.** *(fam.)* a rezista, a trece (de ceva greu). **4.** (și *refl.)* a(-și) croi un drum (tăind, lovind).
durch|hauen[2], *durchhieb (și durchhaute), durchhauen, vb. (h) tr.* **1.** a sparge în două, a despica. **2.** a tăia un drum (prin pădure).
Durch|haus, *-es, -häuser, n.* v. Durchgangshaus.
durch|hecheln, *hechelte durch, durchgehechelt (ich hech(e)le durch) vb. (h) tr.* **1.** a scărmăna, a dărăci, a melița tot, complet. **2.** *(fig.)* a critica, a scărmăna (pe cineva); a vorbi cu răutate despre cineva.
durch|heften, *heftete durch, durchgeheftet (du heftest durch, er heftet durch), vb. (h) tr.* **1.** a tivi o stofă în ambele părți. **2.** a broșa.
durch|heizen, *heizte durch, durchgeheizt (du, er heizt durch) vb. (h) tr.* a încălzi bine, complet.
durch|helfen, *half durch, durchgeholfen (du hilfst durch, er hilft durch), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a ajuta pe cineva să treacă prin... **2.** *(fig.)* a scoate pe cineva din încurcătură, a ajuta la nevoie, a susține; **wir haben ihm durchgeholfen** i-am dat o mână de ajutor. **II.** *refl.* a o scoate la capăt; **er hilft sich kümmerlich durch** își târâște viața de azi pe mâine.
durch|hẹllen, *durchhellte, durchhellt, vb. (h) tr.* a lumina complet, a inunda cu lumină.
durch|herrschen, *herrschte durch, durchgeherrscht vb. (h) intr.* a domni o întreagă perioadă de timp.
Durch|hieb, *-(e)s, -e, m.* v. Durchhau.
durch|hịn *adv. (inv.)* de-a curmezișul, peste, prin, de-a lungul și de-a latul.
durch|hịtzen, *durchhitzte, durchhitzt (du, er durchhitzt), vb. (h) tr.* a înfierbânta, a supraîncălzi.
durch|hṍhlen, *durchhöhlte, durchhöhlt, vb. (h) tr.* a scobi, a scormoni adânc; a străpunge prin scobire.
durch|holen, *holte durch, durchgeholt vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a întinde (odgonul). **2.** *(fam.)* a inspira adânc, a trage (adânc) aer în piept. **3.** *(fam.)* a bârfi, a batjocori.
durch|hören, *hörte durch, durchgehört vb. (h) tr.* **1.** a auzi prin (perete, ușă etc.). **2.** a asculta până la sfârșit.
durch|hungern, *hungerte durch, durchgehungert vb. (h) refl.* a reuși, a răzbi răbdând de foame; **sich durchs Studium** ~ a-și termina studiile în condiții materiale grele, răbdând de foame.
durch|hüpfen[1], *hüpfte durch, durchgehüpft vb. (s) intr.* a sări prin.
durch|hüpfen[2], *durchhüpfte, durchhüpft, vb. (h) tr.* a străbate săltând.
durch|huschen, *huschte durch, durchgehuscht vb. (s) intr.* a se strecura, a trece neobservat și repede.
durch|ịrren, *durchirrte, durchirrt, vb. (h) tr.* a rătăci prin; a străbate rătăcind, fără plan, fără a găsi ieșire.
durchjagen[1], *jagte durch, durchgejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece în goană, a străbate (o distanță) gonind. **II.** *tr. (h)* **1.** a goni; **das Wild durch den Wald** ~ a goni vânatul prin pădure. **2.** a străbate vânând. **3.** a răsfoi, a citi (o carte) superficial, în grabă mare.
durchjagen[2], *durchjagte, durchjagt, vb. (h) tr.* **1.** a goni, a străbate în goană. **2.** *(fig.) (despre idei)* a străfulgera.
durchkạ̈lten, *durchkältete, durchkältet (du durchkältest, er durchkältet), vb. (h) tr.* **1.** a scădea temperatura; a lua cu frig. **2.** a răci bine (o băutură), a frapa. **3.** *(tehn.)* a refrigera.
durchkämmen, *kämmte durch, durchgekämmt,* și **durchkạ̈mmen**, *durchkämmte, durchkämmt, vb. (h) tr.* **1.** a pieptăna bine, a descâlci pieptănând. **2.** *(fig.)* a cerceta bine (o regiune), a căuta, a examina atent.
durchkämpfen, *kämpfte durch, durchgekämpft vb. (h)* **I.** *intr.* a lupta până la biruință, a birui prin luptă. **II.** *tr.* a duce la capăt (o idee), a impune prin luptă. **III.** *refl.* a-și croi drum, a-și face loc, a răzbi luptând.
durchkauen, *kaute durch, durchgekaut vb. (h) tr.* **1.** a mesteca bine, a rumega. **2.** *(fig.)* a repeta de nenumărate ori; a discuta amănunțit.
durchklettern[1], *kletterte durch, durchgeklettert, vb. (s) intr.* a trece cățărându-se, a se strecura (prin ceva).
durchklẹttern[2], *durchkletterte, durchklettert, vb. (h) tr.* a străbate cățărându-se.
durchklingen[1], *klang durch, durchgeklungen, vb. (h* și *s) intr. (despre sunete)* a străbate, a se distinge din, a domina; *(fig.)* **die Freude klingt durch seine Worte durch** cuvintele sale trădează bucuria.
durchklịngen[2], *durchklang, durchklungen, vb. (h) tr.* a răsuna, a umple de răsunet.
durchklopfen, *klopfte durch, durchgeklopft vb. (h) tr.* **1.** a bate bine (covoare etc.); *(fam.)* a snopi în bătaie. **2.** a face să treacă prin (lovind încet).
durchkneten, *knetete durch, durchgeknetet (du knetest durch, er knetet durch) vb. (h) tr.* **1.** a frământa bine (aluatul); *(fam.)* a face un masaj, a masa. **2.** *(fig.)* a expune, a povesti în mod plictisitor.
durchknöpfen, *knöpfte durch, durchgeknöpft vb. (h) tr.* a încheia cu nasturi de sus până jos, de la un capăt la altul.
durchkochen, *kochte durch, durchgekocht, vb. (h) tr.* a fierbe bine, să se pătrundă.
durchkommen, *kam durch, durchgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a trece prin. **2.** a reuși să treacă prin, a răzbi, a străbate; a răzbate (prin); **hier ist nicht durchzukommen** pe aici nu poți răzbate. **3.** a reuși, a trece (la examen), a fi admis. **4.** a reuși să scape, a scăpa cu bine (de o boală, de o încurcătură etc.); **er ist noch gut durchgekommen** a scăpat destul de bine; *(fam.)* **damit kommst du bei mir nicht durch** chestiile astea nu țin la mine. **5.** *(fam.)* a o scoate la capăt (cu banii).
durchkomponieren, *komponierte durch, durchkomponiert, vb. (h) tr.* **1.** a pune pe note (versuri, un text etc.) fără a ține seama de repetiția strofelor. **2.** a armoniza pe fragmente. **3.** *(fig.)* a compune, a modela, a concepe până la capăt (un roman, tablou etc.).
Durchkonossement [-konoso'mɛnt], *-(e)s, -e, n. (ec.)* permis, conosament de tranzit pentru vapoare; **die Waren reisen unter einem** ~ mărfurile se transportă cu vaporul pe baza unui permis de tranzit.
durchkönnen, *konnte durch, durchgekonnt (ich kann durch, du kannst durch, er kann durch), vb. (h) intr.* a putea trece.
durchkonstruieren, *konstruierte durch, durchkonstruiert, vb. (h) tr.* a construi până la capăt, a pune la punct; **einen Motor** ~ a construi un motor.
durchkosten, *kostete durch, durchgekostet (du kostest durch, er kostet durch),* și **durchkọsten**, *durchkostete, durchkostet (du durchkostest, er durchkostet), vb. (h) tr.* **1.** a degusta, a gusta una după alta; *(fig.)* **das Leben** ~ a trăi bucuriile și suferințele vieții. **2.** *(fig.)* a suferi de la început până la sfârșit; a o duce greu; **die ganze Bitterkeit** ~ a goli până la fund cupa amărăciunii.
durchkramen, *kramte durch, durchgekramt,* și **durchkrạmen**, *durchkramte, durchkramt, vb. (h) tr.* a căuta peste tot.
durchkratzen, *kratzte durch, durchgekratzt (du, er kratzt durch) vb. (h) tr.* a rupe pielea zgâriind, a zgâria peste tot.
durchkreuzen[1], *kreuzte durch, durchgekreuzt (du, er kreuzt durch), vb. (h) tr.* a tăia, a însemna cu cruciulițe.
durchkrẹuzen[2], *durchkreuzte, durchkreuzt (du, er durchkreuzt), vb. (h) tr.* **1.** a încrucișa, a străbate în lung și în lat (cu vaporul); *(fig.)* **Gedanken** ~ **seinen Sinn** l-au cuprins gândurile. **2.** *(fig.)* a zădărnici (planurile); a încâlci țițele.
Durchkrẹuzung, *-en, f.* **1.** încrucișare. **2.** *(fig.)* zădărnicire (a planurilor).
Durchkrẹuzungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de intersecție, de încrucișare.
durchkriechen[1], *kroch durch, durchgekrochen, vb. (s) intr.* a se târî, a se strecura (printr-o deschizătură).
durchkrịechen[2], *durchkroch, durchkrochen, vb. (h) tr.* a străbate târâș (de la un capăt la celălalt).
durchkriegen, *kriegte durch, durchgekriegt vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să taie (cu toporul, cu ferăstrăul), a reuși să străpungă, să împingă (ceva prin...). **2.** a reuși să..., a face să..., a ajuta; **den Kranken** ~ a scăpa pe un bolnav de la moarte; **einen Antrag** ~ a reuși să obțină aprobarea unei cereri.
durchladen, *lud durch, durchgeladen (du lädst durch, er lädt durch) vb. (h) intr.* a arma (o armă).

durchlangen, *langte durch, durchgelangt vb. (h) tr.* şi *intr.* a întinde, a da (cuiva ceva) printr-o deschizătură.

durchlängen, *längte durch, durchgelängt vb. (h) tr. (mine)* a prelungi, a săpa orizontal (o galerie).

Durchlass, *-es, -lässe, m.* **1.** *sg.* trecere; **er hat freien ~** are liberă trecere, poate trece oricând. **2.** trecere, pasaj, trecătoare. **3.** *(constr.)* jgheab, şanţuleţ; podeţ (tubular). **4.** *(tehn.)* filtrare.

durchlassen, *ließ durch, durchgelassen (du, er lässt durch), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să treacă; **dieser Stoff lässt kein Wasser durch** acest material este impermeabil. **2.** a strecura, a filtra. **3.** a lăsa să treacă (pe cineva la un examen etc.); **jm. etwas ~** a trece cuiva ceva cu vederea.

Durchlassfähigkeit, *-en, f.* **1.** *(ec.)* capacitate de producţie (cantitate maximală de producţie realizată de un departament, atelier etc.). **2.** capacitate maximă a mijloacelor de transport puse în circulaţie.

durchlässig *adj.* permeabil; **das Dach ist ~** acoperişul lasă să treacă apa, e găurit.

Durchlässigkeit *f. sg.* permeabilitate; transparenţă.

Durchlässigkeitsmesser, *-s, -, m.* permeametru; aparat pentru determinarea permeabilităţii.

Durchlass|stelle, *-n, f.* loc de trecere.

Durchlaucht, *-en, f.* alteţă.

durchlauchtig şi **durchlauchtig** *adj. (inv.)* sublim, măreţ, princiar, de înaltă demnitate.

Durchlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(tehn.)* proces, parcurs; **den technologischen ~ in der Montage verkürzen** a scurta procesul tehnologic la montaj. **2.** scurgere. **3.** *(pop.)* diaree.

durchlaufen[1], *lief durch, durchgelaufen (du läufst durch, er läuft durch), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a parcurge în fugă, a trece în fugă (între, prin). **2.** a fugi tot timpul, fără oprire; **er ist die ganze Nacht durchgelaufen** a fugit, a alergat toată noaptea. **3.** *(fam.)* a fugi, a o şterge. **4.** *(despre lichide)* a pătrunde. **II.** *tr. (h)* a strica, a uza purtând; **ich habe mir die Sohlen durchgelaufen** mi-am rupt pingelele de atâta alergătură.

durchlaufen[2], *durchlief, durchlaufen (du durchläufst, er durchläuft), vb. (h) tr.* **1.** a alerga de la un capăt la celălalt, a străbate, a parcurge (o distanţă) alergând; **die 100 Meter in 11 Sekunden ~** a parcurge 100 de metri în 11 secunde. **2.** a parcurge, a traversa alergând; **den Wald ~** a străbate pădurea în fugă. **3.** *(fig.)* a parcurge, a citi, a studia superficial; a răsfoi. **4.** *(fig.)* a trece prin, a străbate; **alle Stufen der Angst ~** a trece prin toate fazele fricii; **ein Schauer durchlief mich** m-a trecut un fior.

durchlaufend I. *part. prez.* de la durchlaufen[1]. **II.** *adj.* continuu, neîntrerupt; **~e Woche** săptămână neîntreruptă; *(constr.)* **~er Träger** grindă continuă; **~e Naht** cusătură continuă; **~e Numerierung** numerotare în continuare.

Durchlauf|er|hitzer, *-s, -m. (tehn.)* instant electric de apă caldă.

Durchlaufträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă continuă.

Durchlaufverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de prelucrare prin trecere.

Durchlaufzeit, *-en, f. (tehn.)* timp necesar de fabricaţie (al unui produs).

durchlavieren [-vi:-], *lavierte durch, durchlaviert, vb. (h) refl. (fam.)* a se strecura, a se descurca bine (în viaţă).

durchleben, *durchlebte, durchlebt, vb. (h) tr.* a trăi (o epocă, un eveniment); a trece prin, a participa la...; a vedea; a petrece; **das alles habe ich mit durchlebt** am trecut şi eu prin toate acestea; **sie durchlebten freudige Stunden** au petrecut ore fericite.

durchlecken, *leckte durch, durchgeleckt vb. (h* şi *s) intr. (despre apă)* a pătrunde, a se infiltra.

durchleiden, *durchlitt, durchlitten (du durchleidest, er durchleidet), vb. (h) tr.* a îndura, a suferi, a suporta.

durchleiten, *leitete durch, durchgeleitet (du leitest durch, er leitet durch) vb. (h) tr.* **1.** a conduce printr-un spaţiu (teren, pădure etc.). **2.** a instala o conductă ce traversează un spaţiu, un teren.

durchlesen, *las durch, durchgelesen (du, er liest durch),* şi **durchlesen**, *durchlas, durchlesen (du, er durchliest), vb. (h) tr.* a citi până la sfârşit, a citi tot, din scoarţă în scoarţă; **flüchtig ~** a citi în grabă.

Durchlesung, *-en, f. citire.*

durchleuchten[1], *leuchtete durch, durchgeleuchtet (du leuchtest durch, er leuchtet durch), vb. (h) intr.* **1.** a lumina, a luci prin. **2.** *(fig.)* a ieşi la iveală.

durchleuchten[2], *durchleuchtete, durchleutet (du durchleuchtest, er durchleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a străbate luminând, a translumina. **2.** *(med.)* a face o radioscopie. **3.** *(fig.)* a analiza (critic); a lua (pe cineva) în vizor.

Durchleuchtung, *-en, f.* **1.** străbatere a luminii (prin ceva); luminare deplină, transluminare. **2.** *(med.)* examen radioscopic, radioscopie, examen radiologic.

Durchleuchtungsröhre, *-n, f.* tub de raze X.

durchliegen, *lag durch, durchgelegen, vb. (h)* **I.** *tr.* a uza, a rupe zăcând. **II.** *refl.* a căpăta escare stând prea mult culcat; **sich** *(dat.)* **die Haut ~** a-şi răni pielea stând culcat timp îndelungat. **III.** *intr. (reg., despre bucate, alimente conservate)* a se face (bine), a căpăta gustul potrivit.

durchlochen, *durchlochte, durchlocht, vb. (h) tr.* a perfora, a găuri, a composta (bilete de tren etc.).

durchlöchern, *durchlöcherte, durchlöchert, vb. (h) tr.* **1.** a străpunge, a străbate, a ciurui, a da găuri. **2.** *(fig.)* a slăbi, a diminua, a micşora, a călca; **Vorschriften, Gesetze ~** a călca dispoziţii, legi.

durchlöchert I. *part. trec.* de la durchlöchern. **II.** *adj.* străpuns, găurit, ciuruit.

Durchlöcherung, *-en, f.* străpungere, găurire, ciuruire; *(med.)* perforaţie.

durchlotsen, *lotste durch, durchgelotst (du, er lotst durch) vb. (h) tr. (mar.* şi *fig.)* a pilota (o navă), a conduce prin locuri periculoase.

durchlüften, *lüftete durch, durchgelüftet (du lüftest durch, er lüftet durch),* şi **durchlüften**, *durchlüftete, durchlüftet (du durchlüftest, er durchlüftet), vb. (h) tr.* a aerisi temeinic; a ventila; **ein Zimmer ~** a aerisi o cameră, a lăsa un curent de aer să pătrundă în ea; **Getreide ~** a aera cerealele.

Durchlüfter, *-s, -, m.* ventilator.

Durchlüftung şi **Durchlüftung**, *-en, f.* **1.** aerisire, ventilare, aerare. **2.** dispozitiv, instalaţie de aerisire (a unui acvariu etc.).

Durchlüftungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut de aerisire.

durchlügen, *log durch, durchgelogen, vb. (h) refl.* a parveni prin minciună, a se strecura, a reuşi minţind.

durchmachen, *machte durch, durchgemacht vb. (h) tr.* **1.** a trece prin; a termina (o şcoală); **einen Lehrgang ~** a termina un curs, o specializare; **eine Entwicklung ~** a parcurge o evoluţie. **2.** a suferi, a pătimi, a trece prin (multe); **er hat viel durchgemacht** a trecut prin multe. **3.** a face (ceva) fără întrerupere, continuu; **bis zum Abend~** a lucra încontinuu până seara.

durchmahlen, *mahlte durch, durchgemahlen, vb. (h) tr.* a măcina bine.

durchmalmen, *malmte durch, durchgemalmt vb. (h) tr.* a zdrobi, a strivi.

Durchmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* **1.** *(mil.)* trecere în marş. **2.** *sg. (pop.)* diaree.

durchmarschieren, *marschierte durch, durchmarschiert, vb. (s) intr. (mil.)* a trece în marş (prin).

durchmengen[1], *mengte durch, durchgemengt, vb. (h) tr.* v. durchmischen[1].

durchmengen[2], *durchmengte, durchmengt, vb. (h) tr.* v. durchmischen[2].

durchmessen[1], *maß durch, durchgemessen (du, er misst durch), vb. (h) tr.* **1.** a măsura în lung şi în lat. **2.** a măsura cu pasul.

durchmessen[2], *durchmaß, durchmessen (du, er durchmisst), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (o cameră) în lung şi în lat, a se plimba în sus şi în jos. **2.** a cutreiera, a străbate; **er hat die ganze Welt ~** a colindat întreg pământul.

Durchmesser, *-s, -, m.* diametru.

durchmischen[1], *mischte durch, durchgemischt, vb. (h) tr.* a amesteca bine.

durchmischen[2], *durchmischte, durchmischt, vb. (h) tr.* a amesteca cu altceva, cu altă materie, substanţă.

durchmogeln, *mogelte durch, durchgemogelt (ich mog(e)le durch) vb. (h) refl. (fam.)* a reuşi prin înşelăciuni, a se strecura (trăgând pe sfoară); a se fofila.

durchmüssen, *musste durch, durchgemusst (ich muss durch, du musst durch, er muss durch), vb. (h) intr.* a trebui să treacă; **ich muss unbedingt durch** trebuie să trec neapărat; *(fig.)* **durch viel Leid ~** a trebui să treacă prin multe necazuri.

durchmustern, *musterte durch, durchgemustert,* şi **durchmustern**, *durchmusterte, durchmustert, vb. (h) tr.* a privi cu atenţie; a trece în revistă, a revizui, a verifica; a examina, a studia cu de-amănuntul.

Durchmusterung, *-en, f.* revizuire, verificare, examinare detaliată.

durchnagen, *nagte durch, durchgenagt,* şi **durchnagen**, *durchnagte, durchnagt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a găuri rozând. **II.** *refl.* a-şi croi drum rozând.

durchnähen[1], *nähte durch, durchgenäht, vb. (h) tr.* **1.** a coase complet. **2.** a-şi răni degetele cosând.

durchnähen[2], *durchnähte, durchnäht, vb. (h) tr.* a coase (cu maşina de cusut) trecând aţa de ambele părţi ale materialului.

Durchnähmaschine, *-n, f. (cizmărie)* maşină de cusut talpa.

Durchnahme *f. sg.* **1.** tratare (a unei teme, lecţii), prelucrare; reluare, recitire. **2.** verificare, control.

durchnässen[1], *nässte durch, durchgenässt (du, er nässt durch), vb. (h* şi *s) intr. (despre umezeală)* a pătrunde, a răzbi, a musti; a (se) uda.

durchnässen[2], *durchnässte, durchnässt (du, er durchnässt), vb. (h) tr.* a uda cu totul; **der Regen hat sie völlig durchnässt** ploaia i-a udat leoarcă, până la piele.

durchnässt I. *part. trec.* de la durchnässen[2]. **II.** *adj.* ud leoarcă.

Durchnässung, *-en, f.* udare, înmuiere; pătrundere de umezeală.

durchnehmen, *nahm durch, durchgenommen (du nimmst durch, er nimmt durch), vb. (h) tr.* **1.** a trata (o temă, o lecţie), a ţine (o lecţie); a prelucra; **noch einmal ~** a relua, a reciti. **2.** a controla (o socoteală); a verifica (încă o dată). **3.** *(reg., fam.)* a critica (pe cineva).

durchnummerieren, *nummerierte durch, durchnummeriert, vb. (h) tr.* a numerota de la un capăt la celălalt

durch|organisieren, *organisierte durch, durchorganisiert, vb. (h) tr.* a organiza până-n cele mai mici amănunte.

durch|örtern, *durchörterte, durchörtert, vb. (h) tr. (mine)* a perfora prin săpare.

Durch|örterung, *-en, f. (mine)* perforare prin săpare.

durchpassieren, *passierte durch, durchpassiert, vb.* **I.** *tr. (h) (cul.)* a trece prin sită. **II.** *intr. (s) (ec.)* a trece în tranzit (prin).

durchpauken, *paukte durch, durchgepaukt vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a exersa până la capăt (la un instrument); a învăţa, a toci. **2.** a impune, a face să treacă, să reuşească. **3.** *(pop.)* a snopi în bătaie.

durchpausen, *pauste durch, durchgepaust (du, er paust durch) vb. (h) tr.* a calchia, a reproduce pe hârtie de calc (un plan, o hartă etc.).

Durchpausnadel, *-n, f.* ac de calchiat.

durchpeitschen[1], *peitschte durch, durchgepeitscht, vb. (h) tr.* **1.** a biciui. **2.** a goni, a face să treacă biciuind. **3.** *(fig., fam.)* a face să treacă discutând în grabă, superficial; **einen Gesetzentwurf ~** a face să treacă în grabă un proiect de lege.

durchpeitschen[2], *durchpeitschte, durchpeitscht, vb. (h) tr. (despre furtună)* a biciui; a scutura cu forţă, a zgâlţâi (copaci etc.).

durchpennen, *pennte durch, durchgepennt, vb. (h) tr. (fam., peior.)* a petrece dormind.

durchpfeifen[1], *pfiff durch, durchgepfiffen, vb. (h) intr.* a fluiera (o melodie) de la început până la sfârşit.

durchpfeifen[2], *durchpfiff, durchpfiffen, vb. (h) tr. (despre vânt)* a trece, a străbate şuierând; **ein kalter Wind durchpfiff uns** un vânt rece ne-a pătruns, ne-a răzbit.

durchpflügen[1], *pflügte durch, durchgepflügt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a ara bine, adânc, complet (un teren).

durchpflügen[2], *durchpflügte, durchpflügt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate brăzdând, a brăzda; **das Schiff hat das Meer durchpflügt** vaporul a brăzdat marea. **2.** *(fig.)* a se ocupa intens, serios (de o problemă), a studia cu atenţie.

durchpilgern[1], *pilgerte durch, durchgepilgert, vb. (s) intr.* a trece (pe undeva) ca pelerin.

durchpilgern[2], *durchpilgerte, durchpilgert, vb. (h) tr.* a străbate ca pelerin, în pelerinaj.

durchplaudern, *plauderte durch, durchgeplaudert,* şi **durchplaudern**, *durchplauderte, durchplaudert, vb. (h) tr.* a petrece (un timp) stând de vorbă, stând la taifas; **sie haben die ganze Nacht durchgeplaudert** au stat de vorbă toată noaptea.

durchplumpsen, *plumpste durch, durchgeplumpst (du, er plumpst durch) vb. (s) intr. (fam.; în expr.)* **im Examen** ~ a cădea (cu brio) la examen.

durchpressen, *presste durch, durchgepresst (du, er presst durch) vb. (h)* **I.** *tr.* a face să treacă (ceva) prin apăsare. **II.** *refl.* a-şi face loc înghesuindu-se, a răzbi.

durchproben, *probte durch, durchgeprobt vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a examina pe rând. **2.** a exersa, a repeta (o bucată muzicală, o piesă etc.) de la început până la sfârşit, integral.

durchprobieren, *probierte durch, durchprobiert, vb. (h) tr.* a examina, a proba, a încerca, a gusta pe rând.

durchprüfen, *prüfte durch, durchgeprüft, vb. (h) tr.* a examina, a controla integral; **die Analysen noch einmal** ~ a verifica încă o dată analizele.

durchprügeln, *prügelte durch, durchgeprügelt (ich prüg(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a trage (cuiva) o (mamă de) bătaie.

durchpulsen, *durchpulste, durchpulst (du, er durchpulst), vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a pulsa, a trece, a curge (prin ceva).

durchpusten, *pustete durch, durchgepustet (du pustest durch, er pustet durch) vb. (h) tr.* a sufla prin ceva.

durchputzen, *putzte durch, durchgeputzt (du, er putzt durch) vb. (h) tr.* a curăţa integral şi temeinic.

durchqueren, *durchquerte, durchquert, vb. (h) tr.* **1.** a traversa, a străbate (de la un capăt la celălalt). **2.** *(fig.)* a zădărnici (planurile cuiva).

Durchquerung, *-en, f.* traversare.

durchquetschen, *quetschte durch, durchgequetscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a trece apăsând, forţat prin ceva. **II.** *refl.* a se strecura cu greu.

durchradeln[1], *radelte durch, durchgeradelt (ich rad(e)le durch) vb. (s) intr. (fam.)* a trece cu bicicleta.

durchradeln[2], *durchradelte, durchradelt (ich durchrad(e)le), vb. (h) tr.* a parcurge pe bicicletă.

durchrasen[1], *raste durch, durchgerast (du, er rast durch), vb. (s) intr.* a trece cu viteză foarte mare, fără oprire, a goni prin.

durchrasen[2], *durchraste, durchrast (du, er durchrast), vb. (h) tr.* a parcurge foarte repede, a străbate în goană; *(fig.)* a (pe)trece ca-n vis (un timp).

durchrasseln, *rasselte durch, durchgerasselt (ich rass(e)le durch) vb. (s) intr.* **1.** a trece cu zgomot mare. **2.** *(fam.)* a cădea, a fi respins la examen.

durchrauchen, *durchrauchte, durchraucht, vb. (h) tr.* şi *intr.* a umple cu fum de ţigară; **das Zimmer** ~ a umple camera de fum; **die Kleider sind durchraucht** hainele sunt îmbibate cu miros de fum de ţigară.

durchräuchern[1], *räucherte durch, durchgeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma bine, complet; **den Schinken** ~ a afuma bine şunca, jambonul.

durchräuchern[2], *durchräucherte, durchräuchert, vb. (h) tr.* a umple de fum.

durchrauschen[1], *rauschte durch, durchgerauscht, vb. (s) intr.* a curge susurând, a trece foşnind, murmurând.

durchrauschen[2], *durchrauschte, durchrauscht, vb. (h) tr.* a străbate şuierând, şopotind, murmurând; a umple de şopot, de foşnet; **der Wind durchrauscht die Blätter** vântul trece prin frunziş şopotind.

durchrechnen, *rechnete durch, durchgerechnet (du rechnest durch, er rechnet durch) vb. (h) tr.* a socoti, a calcula până la sfârşit; **eine Rechnung noch einmal** ~ a controla, a face încă o dată, a verifica socoteala.

Durchrechnung, *-en, f.* calculare, socoteală.

durchregnen[1], *regnete durch, durchgeregnet (es regnet durch), vb. (h) intr. impers.* **1.** a ploua prin; **es regnet durch** pătrunde ploaia. **2.** a ploua încontinuu; **es hat die ganze Nacht durchgeregnet** a plouat toată noaptea.

durchregnen[2], *durchregnete, durchregnet (es durchregnet), vb. (h) tr. (despre ploaie)* a pătrunde, a răzbi, a uda până la piele; **ich bin ganz durchregnet** sunt ud, plouat până la piele.

durchreiben, *rieb durch, durchgerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găuri ceva frecând. **2.** a da pe răzătoare. **3.** a fricţiona bine. **II.** *refl.* a-şi jupui pielea, a se juli.

Durchreiche, *-n, f.* ferestruică între sufragerie şi bucătărie (pentru servirea mesei, pentru trecerea veselei etc.).

durchreichen, *reichte durch, durchgereicht, vb. (h) tr.* a întinde, a da (cuiva ceva) printr-o deschidere.

durchreifen, *reifte durch, durchgereift, vb. (s) intr. (despre fructe)* a se coace bine.

Durchreise, *-n, f.* trecere prin(tr-o ţară, localitate etc.); **auf der** ~ în trecere.

durchreisen[1], *reiste durch, durchgereist (du, er reist durch, vb. (s) intr.* a fi în trecere, a trece (fără oprire) prin; **ich bin nur durchgereist** am trecut doar, fără să mă opresc.

durchreisen[2], *durchreiste, durchreist (du, er durchreist), vb. (h) tr.* a călători de la un capăt la celălalt, a străbate călătorind, a cutreiera; **er hat das Land durchreist** a cutreierat ţara în lung şi în lat.

Durchreisende, *-n, -n (ein Durchreisender), m.* şi *f.* voiajor(-oare), călător(-oare) în trecere.

Durchreisevisum [-vi:zʊm], *-s, -visen* (şi *-visa), n.* viză de trecere, de tranzit (pe paşaport).

durchreißen[1], *riss durch, durchgerissen (du, er reißt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* a rupe în două. **II.** *intr. (s)* a se rupe; a se sfâşia.

durchreißen[2], *durchriss, durchrissen (du, er durchreißt), vb. (h) tr.* a rupe zgomotos în două; a spinteca.

Durchreißer, *-s, -, m. (sport)* atacant care străpunge apărarea adversă.

durchreiten[1], *ritt durch, durchgeritten (du reitest durch, er reitet durch), vb.* **I.** *intr. (s)* a trece călare; *er ist nur durchgeritten* a trecut doar călare-(fără să se fi oprit). **II.** *tr. (h)* **1.** a dresa bine un cal. **2.** a rupe (pantalonii uzându-i) la călărit; **ich habe mir die Hosen durchgeritten** mi-am rupt pantalonii călărind. **III.** *refl. (dat.) (h)* a-şi jupui (pielea), a se răni călărind mult.

durchreiten[2], *durchritt, durchritten (du durchreitest, er durchreitet), vb. (h) tr.* a străbate (o distanţă) călare; **er durchreitet das Land** cutreieră ţara călare.

durchrennen[1], *rannte durch, durchgerannt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a alerga prin; a goni prin; a alerga (o anumită distanţă, un anumit timp) fără oprire. **2.** *(fam.)* a fugi, a o lua la sănătoasa. **II.** *tr. (h)* a rupe alergând; **er hat seine Sohlen schon durchgerannt** şi-a şi rupt pingelele alergând.

durchrennen[2], *durchrannte, durchrannt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate (o distanţă) alergând. **2.** a străpunge; **jn. mit dem Degen** ~ a străpunge pe cineva cu spada, luându-şi avânt.

durchriechen, *roch durch, durchgerochen, vb. (h) tr.* şi *intr.* a simţi mirosul prin, a mirosi prin; **das riecht durch** mirosul pătrunde prin.

durchrieseln[1], *rieselte durch, durchgerieselt (ich ries(e)le durch), vb. (s) intr.* a picura prin, a trece prin, a curge prin, a se scurge prin; **das Wasser ist durchgerieselt** apa a pătruns, apa s-a scurs prin.

durchrieseln[2], *durchrieselte, durchrieselt (ich durchries(e)le), vb. (h) tr. (despre ape curgătoare)* a trece, a străbate de la un cap la altul curgând încetişor; **das Bächlein durchrieselt das Tal** pârâiaşul străbate valea; *(fig.)* **ein Schauer durchrieselt einen** ~ un fior te străbate, te cuprinde; **von Wonne durchrieselt** înfiorat de plăcere; *(impers.)* **es durchrieselt einen kalt** te cuprind fiori reci.

durchringen, *rang durch, durchgerungen, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lupta pe rând. **2.** a stoarce bine. **3.** a scăpa, a muri. **II.** *refl.* **1.** *(fig.)* a ajunge la o concluzie, la o hotărâre (după o luptă interioară); a ieşi biruitor. **2.** a răzbate; a se impune.

durchrinnen[1], *rann durch, durchgeronnen, vb. (s) intr.* a curge prin (peste).

durchrinnen[2], *durchrann, durchronnen, vb. (h) tr.* a curge de-a lungul, a străbate curgând de la un cap la altul.

Durchriss, *-es, -e, m.* ruptură, spărtură, breşă.

Durchritt, *-(e)s, -e, m.* trecere călare.

durchrollen[1], *rollte durch, durchgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a măngâlui (rufe). **II.** *intr. (s)* **1.** a trece (prin ceva) rostogolindu-se, a se rostogoli; **es war ein Loch im Sack und die Nüsse waren durchgerollt** era o gaură în sac şi nucile ieşiseră rostogolindu-se. **2.** *(av.)* a rula până la capăt.

durchrollen[2], *durchrollte, durchrollt, vb. (h) tr.* a trece (prin sau peste ceva) rostogolind; *(fig.)* **der Donner durchrollt das Tal** tunetul umple valea, răsună toată valea de tunet.

durchrosten, *rostete durch, durchgerostet (du rostest durch, er rostet durch),* şi **durchrösten**, *durchrostete, durchrostet (du durchrostest, er durchrostet), vb. (s) intr.* a rugini de tot, a se găuri prin ruginire.

durchrösten, *röstete durch, durchgeröstet (du röstest durch, er röstet durch), vb. (h) tr.* a prăji bine, a frige bine (la grătar).

durchrücken, *rückte durch, durchgerückt vb. (s) intr. (mil.)* a trece printr-un loc (în formaţie de marş); **die Truppen sind durchgerückt** trupele au trecut (în marş).

durchrudern[1], *ruderte durch, durchgerudert, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece, a traversa vâslind: a vâsli până la ţintă. **II.** *refl. (h)* a ajunge la ţintă vâslind. **III.** *tr. (h)* a răni vâslind; **sich** *(dat.)* **die Hände** ~ a-şi răni mâinile vâslind.

durchrudern[2], *durchruderte, durchrudert, vb. (h) tr.* a parcurge (o distanţă) vâslind.

durchrufen, *rief durch, durchgerufen, vb. (h) tr.* şi *intr.* a striga tot, până la capăt; a comunica cu glas tare (prin telefon, megafon etc.).

durchrühren, *rührte durch, durchgerührt vb. (h) tr.* **1.** a amesteca bine, a amesteca în ceva. **2.** a face să treacă (prin sită), a pasa amestecând.

durchrutschen, *rutschte durch, durchgerutscht vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a reuşi să treacă, să scape neobservat. **2.** a scăpa, a nu observa; **es sind ihm zwei Fehler durchgerutscht** i-au scăpat două greşeli (la corectură).

durchrütteln, *rüttelte durch, durchgerüttelt (ich rütt(e)le durch),* şi **durchrütteln**, *durchrüttelte, durchrüttelt (ich durchrütt(e)le), vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a scutura bine.

durchs *(formă prescurtată* pentru durch das) prin; ~ **Fenster** prin fereastră.

durchsäbeln, *säbelte durch, durchgesäbelt (ich säb(e)le durch) vb. (h) tr. (fam.)* a se chinui la tăiat, a tăia greu (cu un cuţit cu tăişul tocit).

durchsacken, *sackte durch, durchgesackt vb. (s) intr. (av.)* a face o mişcare de coborâre bruscă, a cădea în gol.

Durchsacken, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* înfundare. **2.** *(av.)* mişcare bruscă, în jos, cădere în gol.

durchsäen, *durchsäte, durchsät, vb. (h) tr.* a semăna, a presăra (de la un capăt la celălalt).

Durchsage, *-n, f.* transmitere (a unei ştiri, a unui anunţ, mesaj prin radio, telefon etc.).

durchsagen, *sagte durch, durchgesagt vb. (h) tr.* a transmite, a comunica (prin telefon, radio etc.).

durchsägen, *sägte durch, durchgesägt vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul.

durchsalzen, *salzte durch, durchgesalzen (du, er salzt durch) vb. (h) tr.* a săra bine.

Durch|satz, *-es, -sätze, m.* debit.

Durch|satzrate, *-n, f.* taxă pe debit.

durchsäuern, *säuerte durch, durchgesäuert,* şi **durchsäuern**, *durchsäuerte, durchsäuert, vb. (h) tr.* a acri bine; **den Teig** ~ a pune drojdie în aluat.

durch|saugen, *saugte durch, durchgesaugt* (şi *sog durch, durchgesogen), vb. (h) tr.* a aspira prin.

durchsäuseln, *durchsäuselte, durchsäuselt (ich durchsäus(e)le), vb. (h) tr.* a străbate adiind, murmurând uşor.

durchsausen[1], *sauste durch, durchgesaust (du, er saust durch), vb. intr. (s)* **1.** a goni prin, a trece ca vântul de la un cap la celălalt. **2.** *(fam.)* a pica la examen.

durchsausen[2], *durchsauste, durchsaust (du, er durchsaust), vb. (h) tr.* a trece în grabă mare prin, a goni prin.

durchschaben, *schabte durch, durchgeschabt,* şi **durchschaben**, *durchschabte, durchschabt, vb. (h) tr.* a găuri răzuind, a toci.

durchschaffen, *schaffte durch, durchgeschafft vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a face să treacă; a duce prin. **2.** *(reg.)* a lucra continuu, fără întrerupere.

durchschallen[1], *schallte durch, durchgeschallt, vb. (h) intr.* a se auzi, a răsuna prin.

durchschallen[2], *durchschallte* (şi *durchscholl), durchschallt, vb. (h) tr.* **1.** a răsuna prin; a umple de răsunet; **das Jagdhorn durchschallt den Wald** cornul de vânătoare răsună prin pădure. **2.** *(fiz.)* a face să fie pătruns de ultrasunete.

durch|schalten, *schaltete durch, durchgeschaltet (du schaltest durch, er schaltet durch) vb. (h) tr. (tehn.)* **1.** a conecta; **eine Telefonleitung** ~ a conecta o linie de telefon. **2.** a transmite; **ein Signal** ~ a transmite un semnal.

durchschaubar *adj.* ce poate fi pătruns, recunoscut, ghicit; uşor descifrabil, transparent.

durchschauen[1], *schaute durch, durchgeschaut, vb. (h)* **I.** *intr.* a se uita prin, a vedea prin. **II.** *tr.* **1.** a vedea (printr-un alt corp). **2.** a trece în revistă obiecte, a se uita pe rând la.

durchschauen[2], *durchschaute, durchschaut, vb. (h) tr.* **1.** a pătrunde (cu privirea). **2.** *(fig.)* a recunoaște, a pătrunde, a înțelege, a ghici gândul, intențiile cuiva; **er durchschaut meine Absichten** îmi ghicește intențiile; **sie hat ihn längst durchschaut** și-a dat seama de mult cu cine are de-a face.

durchschauern, *durchschauerte, durchschauert, vb. (h) tr.* a face să se înfioare, să fie cuprins de fiori.

Durchschein, *-(e)s, -e, m.* lumină care străbate, care se cerne (prin).

durchscheinen[1], *schien durch, durchgeschienen, vb. (h) intr.* v. durchleuchten[1].

durchscheinen[2], *durchschien, durchschienen, vb. (h) tr.* v. durchleuchten[2] **(1).**

durchscheinend I. *part. prez.* de la durchscheinen. **II.** *adj.* străveziu, transparent.

durchscheuern[1], *scheuerte durch, durchgescheuert, vb. (h) tr.* **1.** a uza frecând. **2.** (și *refl.)* a (se) răni frecând; **sich** *(dat.)* **die Hände** ~ a-și face răni la mâini frecând (vasele, dușumeaua).

durchscheuern[2], *durchscheuerte, durchscheuert, vb. (h) tr.* a freca bine, de la un capăt la celălalt (podeaua etc.).

durchschieben, *schob durch, durchgeschoben, vb. (h) tr.* a strecura, a împinge prin; *(fig.)* a duce (ceva) cu greu până la capăt.

durchschießen[1], *schoss durch, durchgeschossen (du, er schießt durch), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a trage (cu arma) prin; **durch eine Tür** ~ a găuri o ușă trăgând (cu o armă de foc). **2.** *(s) (despre ființe)* a traversa foarte repede (un spațiu), a trece în viteză (printr-un loc). **II.** *tr. (h) (text.)* a arunca suveica.

durchschießen[2], *durchschoss, durchschossen (du, er durchschießt), vb. (h) tr.* **1.** a străpunge (cu gloanțe), a găuri, a ciurul; **mit vielen Kugeln durchschossen** ciuruit de gloanțe. **2.** a traversa în goană. **3.** *(tipogr.)* a intercala pagini albe; **mit Papier** ~ a interfolia; **Zeilen** ~ a rări rândurile, a intercala spații între rânduri. **4.** *(text.)* a trece suveica prin rost. **5.** *(fig.)* a străfulgera; **ein Gedanke durchschoss ihn** i-a trecut deodată o idee prin minte.

durchschiffen[1], *schiffte durch, durchgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece (navigând cu o corabie), a naviga prin. **II.** *tr. (h)* a face să treacă (ceva) peste apă, a transporta peste apă (navigând prin).

durchschiffen[2], *durchschiffte, durchschifft, vb. (h) tr.* a străbate (cu vaporul); **das Meer** ~ a trece, a cutreiera marea (cu o navă).

durchschimmern[1], *schimmerte durch, durchgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări prin, a luci prin.

durchschimmern[2], *durchschimmerte, durchschimmert, vb. (h) tr.* a străbate, a umple cu o lumină slabă, difuză.

durchschlafen[1], *schlief durch, durchgeschlafen (du schläfst durch, er schläft durch), vb. (h)* **I.** *intr.* și *tr.* a dormi (un anumit timp) fără întrerupere; **er schlief zwei Tage durch** a dormit fără întrerupere două zile. **II.** *refl.* a scăpa (prin somn); a dormi (în timpul unei boli, al unui pericol).

durchschlafen[2], *durchschlief, durchschlafen (du durchschläfst, er durchschläft), vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) dormind.

Durchschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** strecurătoare (pentru fructe, zarzavaturi etc.). **2.** *(dactilografie)* copie. **3.** *(tehn.)* dorn de perforat, perforator, priboi. **4.** *(mine)* străpungere subterană. **5.** *(mil.)* pătrundere, străpungere. **6.** *(electr.)* străpungere; ardere (a siguranței). **7.** *(auto.)* explozie (a anvelopei și a camerei).

durchschlagen[1], *schlug durch, durchgeschlagen (du schlägst durch, er schlägt durch), vb.* **1.** *intr. (s)* **1.** a trece prin, a pătrunde; **die Kugel ist (durch das Dach) durchgeschlagen** glonțul a pătruns (prin acoperiș); **der Regen schlägt (durch etwas) durch** ploaia pătrunde prin (ceva); **die Tinte schlägt (durch das Papier) durch** cerneala trece (prin hârtie); **das Papier schlägt durch** hârtia suge. **2.** *(fig.)* a predomina; a ieși la iveală, a pătrunde. **3.** *(s) (electr.)* a se străpunge, a se arde. **4.** *(h) (fam.; despre purgative)* a-și face efectul. **5.** *(h) (fam., fig.)* a fi eficace; a avea efect, succes. **II.** *tr. (h)* **1.** a străbate, a străpunge; a sparge. **2.** a trece (ceva prin sită, prin strecurătoare), a pasa; a filtra. **3.** a face o deschizătură, o breșă (în ceva). **4.** a bate zdravăn pe cineva. **III.** *refl. (h)* a-și croi drum; a reuși; **sich durch den Feind** ~ a-și croi drum printre dușmani (luptând), a reuși să se strecoare printre dușmani; **sich durch das Leben** ~ a răzbi în viață; *(fig.)* a-și câștiga existența; *(fam.)* **sich irgendwie** ~ a o duce într-un fel sau altul, a o scoate la capăt de bine de rău.

durchschlagen[2], *durchschlug, durchschlagen (du durchschlägst, er durchschlägt), vb. (h) tr.* a pătrunde prin (cu forța), a străpunge, a trece prin; **die Bombe durchschlug die Decke** bomba a pătruns prin tavan.

durchschlagend I. *part. prez.* de la durchschlagen. **II.** *adj.* hotărâtor, decisiv; **~er Erfolg** succes deplin, hotărâtor.

durchschlägig *adj.* eficace, hotărâtor.

Durchschlagmeißel, *-s, -, m.* daltă.

Durchschlagpapier, *-(e)s, -e, n.* **1.** hârtie indigo, hârtie carbon. **2.** foiță, hârtie subțire (pentru cópii).

Durchschlagsfestigkeit *f. sg (electr.)* rigiditate dielectrică.

Durchschlagskraft, *-kräfte, f.* **1.** *(mil.)* putere de străpungere, de pătrundere (a unui proiectil). **2.** *(mil.)* forță de propulsie (la lansarea unui proiectil). **3.** *(fig.)* efect, rezonanță (în public).

durchschlagskräftig, *adj.* pertinent, care se impune; **ein ~es Argument** un argument pertinent.

Durchschlags|spannung, *-en, f. (constr.)* tensiune de străpungere.

durchschlängeln[1], *schlängelte durch, durchgeschlängelt (ich schläng(e)le durch), vb. (h) refl.* a se strecura șerpuind, cu îndemânare, cu dibăcie.

durchschlängeln[2], *durchschlängelte, durchschlängelt (ich durchschläng(e)le), vb. (h) tr.* a străbate șerpuind.

durchschleichen[1], *schlich durch, durchgeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl. (h)* a trece pe furiș prin, a se furișa prin.

durchschleichen[2], *durchschlich, durchschlichen, vb. (h) tr.* a străbate, a trece (un spațiu, un loc) pe furiș.

Durchschleif, *-(e)s, -e, m.* delapidare.

durchschleifen, *schliff durch, durchgeschliffen, vb. (h) tr.* **1.** a găuri prin ascuțire, prin șlefuire. **2.** *(fam.)* a ajuta (pe cineva) să reușească, să răzbată. **3.** a face contrabandă (cu mărfuri).

durchschlendern, *durchschlenderte, durchschlendert, vb. (h) tr.* a hoinări, a se plimba (printr-o localitate etc.).

durchschleppen, *schleppte durch, durchgeschleppt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a târî, a duce prin, până la capăt. **2.** *(fig., fam.)* a căra, a ajuta pe cineva (făcând sacrificii). **II.** *refl.* a ajunge anevoie la țintă; *(fig.)* a trăi de azi pe mâine, a o duce greu.

durchschleusen, *schleuste durch, durchgeschleust (du, er schleust durch) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a trece o navă prin ecluze. **2.** a trece, a strecura prin. **3.** a supune la examene progresive.

durchschlingen[1], *schlang durch, durchgeschlungen, vb.* **I.** *tr. (h)* a strecura prin; **einen Faden** ~ a trece ața prin urechea acului. **II.** *refl.* și *intr. (s)* a șerpui, a se strecura prin.

durchschlingen[2], *durchschlang, durchschlungen, vb. (h) tr.* a împleti (cu ceva), a petrece prin ceva.

Durchschlupf, *-(e)s, -e, m.* spărtură, deschizătură mică, gaură mică; *(fig.)* (portiță de) scăpare.

durchschlüpfen, *schlüpfte durch, durchgeschlüpft vb. (s) intr.* **1.** a se furișa, a se strecura prin. **2.** *(fig.)* a scăpa (neobservat); **er ist noch gut durchgeschlüpft** a scăpat cu fața curată, ca prin urechile acului.

durchschmausen, *durchschmauste, durchschmaust (du, er durchschmaust), vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) chefuind; **er durchschmaust die Nacht** chefuiește toată noaptea.

durchschmecken, *schmeckte durch, durchgeschmeckt vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a degusta. **2.** a simți în mâncare gustul unui ingredient, a distinge un gust (în mâncare). **3.** a gusta pe deplin. **II.** *intr. (despre un ingredient)* a se face simțit la gust, a se distinge prin gust într-o mâncare.

durchschmeißen, *schmiss durch, durchgeschmissen (du, er schmeißt durch), vb. (h) tr. (fam.)* a azvârli prin.

durchschmettern, *durchschmetterte, durchschmettert, vb. (h) tr.* a răsuna puternic; **die Trompete durchschmetterte die Luft** sunetul trompetei a umplut văzduhul.

durchschmiegen, *schmiegte durch, durchgeschmiegt vb. (h) refl.* a se strecura prin.

durchschmoren, *schmorte durch, durchgeschmort vb. (s) intr.* **1.** a se frige complet. **2.** a se arde.

durchschmuggeln, *schmuggelte durch, durchgeschmuggelt (ich schmugg(e)le durch) vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin contrabandă.

durchschneiden[1], *schnitt durch, durchgeschnitten (du schneidest durch, er schneidet durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia (în două); **er hat das Tuch durchgeschnitten** a tăiat stofa (în două). **2.** a tăia, a traversa. **II.** *refl. (mai ales vân.)* a-și face drum tăind (ramuri etc.).

durchschneiden[2], *durchschnitt, durchschnitten (du durchschneidest, er durchschneidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a traversa, a brăzda; **ein Bach durchschneidet das Feld** un pârâu taie câmpul; *(fig.)* **das durchschneidet mir das Herz** asta-mi sfâșie inima; **die Wellen** ~ a despica valurile. **2.** a tăia în două; **er durchschnitt das Startband** a tăiat panglica de start. **II.** *refl.* a se întretăia, a se încrucișa.

durchschneidend I. *part. prez.* de la durchschneiden[2]. **II.** *adj.* pătrunzător, usturător; **~e Kälte** frig pătrunzător, ger tăios.

Durchschneidung, *-en, f.* tăiere în două; sfâșiere; întretăiere.

durchschneien, *schneite durch, durchgeschneit vb. (h) intr.* **1.** a ninge prin... **2.** a ninge fără întrerupere (un timp de).

Durchschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăiere; tăietură. **2.** secțiune, profil. **3.** *(mat.)* intersecțiune. **4.** medie; **im** ~ în medie; **unter dem** ~ sub medie; **einfacher** ~ medie aritmetică, simplă; **jährlicher** ~ medie anuală.

durchschnitten I. *part. trec.* de la durchschneiden[2]. **II.** *adj.* tăiat, întretăiat, traversat, străbătut; **von Kanälen ~es Land** regiune străbătută de canale.

durchschnittlich I. *adj.* mediu, obișnuit; **er ist ein ~er Mensch** e un om obișnuit, de rând. **II.** *adv.* în medie.

Durchschnitts|alter, *-s, n. sg.* vârstă mijlocie, medie.

Durchschnitts|arbeit, *-en, f.* muncă medie.

Durchschnitts|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare), muncitor(-oare) mijlociu(-cie), de rând.

Durchschnittsbauer, *-s* (și *-n), -n, m.* țăran obișnuit, de rând.

Durchschnittsbegabung, *-en, f.* talent, înclinație obișnuit(ă).

Durchschnittsberechnung, *-en, f.* calculare a mediei.

Durchschnittbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (com.)* stoc mediu.

Durchschnittsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă medie.

Durchschnittsbürger, *-s, -, m.* cetățean obișnuit, de rând.

Durchschnitts|einkommen, *-s, -, n. (ec.)* venit mediu; **~ pro Kopf der Bevölkerung** venit mediu pe cap de locuitor.

Durchschnitts|ernte, *-n, f.* recoltă medie.

Durchschnitts|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* randament, beneficiu mediu; venit, produs mediu; **der Boden liefert nur einen** ~ pământul dă doar o recoltă medie.

Durchschnittsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză medie.

Durchschnittsgesicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** față, figură obișnuită, comună. **2.** om de rând; individ șters, mediocru.

Durchschnittsgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate medie.

Durchschnittsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad mediu, valoare medie; *(ec.)* **der gesellschaftliche ~ von Geschick und Intensität der Arbeit** media socială de îndemânare și intensitate a muncii.

Durchschnittskapital, *-s, n. sg.* capital mediu.

Durchschnittskosten, *pl.* costuri medii.

Durchschnittskurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs mediu.

Durchschnittsleistung, *-en, f.* randament mediu.

Durchschnittsleser, *-s, -, m.* cititor de rând.

Durchschnittslinie [-niə], *-n, f.* linie de intersecție.

Durchschnittslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu mediu, retribuție medie.

Durchschnittsmensch, *-en, -en, m.* om mediocru, ora care nu depășește media.

Durchschnittsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel mediu.
Durchschnittsnotierung, *-en, f. (bursă)* cotație medie.
Durchschnitts|preis, *-es, -e, m.* preț mediu.
Durchschnitts|profit, *-(e)s, -e, m.* profit mediu.
Durchschnitts|profitrate, *-n, f.* rată medie de profit.
Durchschnitts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de intersecție.
Durchschnittsqualität, *-en, f.* calitate medie.
Durchschnittsrechnung, *-en, f. (mat.)* calculare a mediei aritmetice.
Durchschnittsrente, *-n, f.* rentă medie; pensie medie.
Durchschnitts|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) mediocru(-cră), obișnuit(ă).
Durchschnitts|student, *-en, -en, m.* **~in**, *-nen, f.* student(ă) mediocru(-cră).
Durchschnitts|tagewerk, *-(e)s, n. sg.* producție medie zilnică.
Durchschnittsverbrauch, *-(e)s, sg. m.* consum mediu.
Durchschnittsverdienst, *-(e)s, -e, m.* câștig, venit mediu.
Durchschnittsverfalltag, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scadență medie.
Durchschnittsver|hältnis, *-ses, -se, n. (mat.)* raport al mediilor.
Durchschnittsvor|ratsnorm, *-en, f.* normă medie de stoc.
Durchschnittsware, *-n, f.* marfă de calitate medie.
Durchschnittswert, *-(e)s, -e, m.* valoare medie.
Durchschnittszahl, *-en, f.* cifră medie, număr mediu.
Durchschnittszahlungszeit *f. sg. (ec.)* termen mediu de plată.
Durchschnittszeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen al secțiunii transversale.
Durchschnittszeit, *-en, f.* timp mediu.
Durchschnittsziffer, *-n, f.* cifră medie.
Durchschnittszusammensetzung, *-en, f. (chim.)* compoziție medie.
durchschnọbern, *durchschnoberte, durchschnobert,* **durchschnüffeln**, *schnüffelte durch, durchgeschnüffelt (ich schnüff(e)le durch),* și **durchschnụ̈ffeln**, *durchschnüffelte, durchschnüffelt (ich durchschnüff(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a adulmeca. **2.** *(fam.)* a scotoci, a cotrobăi.
durchschnuppern, *schnupperte durch, durchgeschnuppert,* și **durchschnụppern**, *durchschnupperte, durchschnuppert, vb. (h) tr. (fam.)* a cotrobăi.
Durchschreibeblock, *-(e)s, -s, m.*, **Durchschreibebuch**, *-es, -bücher, n.*, **Durchschreibe|heft**, *-(e)s, -e, n.* copier.
durchschreiben, *schrieb durch, durchgeschrieben, vb. (h) tr.* **1.** a face o copie (la mașina de scris). **2.** a transmite prin fax.
Durchschreibepapier, *-s, -e, n.* hârtie indigo, carbon; plombagină.
Durchschreibesystem, *-s, -e, n.* sistem de copiere, de multiplicare.
Durchschreibeverfahren, *-s, -, n.* procedeu de copiere, de multiplicare.
durchschreien[1], *schrie durch, durchgeschrien, vb. (h) intr.* a striga prin(tr-o deschizătură, prin telefon, megafon).
durchschrẹien[2], *durchschrie, durchschrien, vb. (h) tr.* a face să răsune de strigăte, a umple de strigăte.
durchschreiten[1], *schritt durch, durchgeschritten (du schreitest durch, er schreitet durch), vb. (s) intr.* a merge (pe jos) prin, a trece, a păși prin.
durchschrẹiten[2], *durchschritt, durchschritten (du durchschreitest, er durchschreitet), vb. (h) tr.* **1.** a parcurge, a străbate (cu pas măsurat); **das Tal ~** a parcurge, a traversa valea. **2.** a trece (printr-o deschizătură); **das Tor ~** a trece prin poartă.
Durchschrift *-en, f.* copie (dactilografică); **die ~ eines Briefes** copia unei scrisori.
durchschürfen, *schürfte durch, durchgeschürft vb. (h) tr. (mine)* a explora (prin sondaje).
Durchschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** *(tipogr.)* interlinie; durșus. **2.** *(text.)* bătătură; trecere a suveicii prin rost. **3.** împușcătură (printr-un corp, printr-un obiect).
Durchschuss|papier, *-s, -e, n. (tipogr.)* hârtie intercalată între colile de tipar.
Durchschuss|stück, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* material de umplutură pentru crearea spațiilor interliniare; interlinie.
durchschütteln, *schüttelte durch, durchgeschüttelt (ich schütt(e)le durch) vb. (h) tr.* a scutura bine; a amesteca scuturând, bătând; **der Bus hat uns tüchtig durchgeschüttelt** autobuzul ne-a scuturat, zdruncinat bine de tot.
durchschütten, *schüttete durch, durchgeschüttet (du schüttest durch, er schüttet durch) vb. (h) tr.* a turna prin.
durchschüttern, *schütterte durch, durchgeschüttert,* și **durchschụ̈ttern**, *durchschütterte, durchschüttert, vb. (h) tr.* a zgudui puternic (sufletește).
durchschwärmen[1], *schwärmte durch, durchgeschwärmt. vb.* **1.** *intr. (s) (despre albine;* și *fig.)* a trece în roi, a roi peste, prin ceva. **II.** *tr. (h)* a petrece plăcut (un anumit timp), a petrece chefuind (cu femei); **er schwärmte viele Nächte durch** a chefuit multe nopți în șir.
durchschwạ̈rmen[2], *durchschwärmte, durchschwärmt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate în roi *(fig.* în grup); **alle Blumen ~** a zbura din floare în floare. **2.** a cutreiera, a se plimba făcând pe craiul. **3.** a petrece chefuind (cu femei).
durchschweben[1], *schwebte durch, durchgeschwebt, vb. (s) intr.* a pluti (prin aer); a trece în zbor pe nesimțite.
durchschwẹben[2], *durchschwebte, durchschwebt, vb. (h) tr.* a traversa (aerul) zburând ușor, pe nesimțite, plutind.
durchschwẹifen, *durchschweifte, durchschweift, vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate.
durchschwẹlgen, *durchschwelgte, durchschwelgt, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) în chefuri, chefuind; **er durchschwelgt die Nacht** chefuiește toată noaptea.
durchschwimmen[1], *schwamm durch, durchgeschwommen, vb. (s) intr.* a trece înot prin; a fi purtat de apă prin; **unter der Brücke ~** a trece pe sub pod înot.
durchschwịmmen[2], *durchschwamm, durchschwommen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge înot; **er durchschwimmt den Fluss** traversează râul înot.
durchschwindeln, *schwindelte durch, durchgeschwindelt (ich schwind(e)le durch) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) strecura, a (se) furișa înșelând. **II.** *refl.* a trăi din înșelătorii, a-și atinge țelul mințind.
durchschwingen, *schwang durch, durchgeschwungen, vb. (h) refl.* a se arunca balansându-se, avântându-se prin, a sări prin.
durchschwirren[1], *schwirrte durch, durchgeschwirrt, vb. (s) intr.* a zbârnâi prin.
durchschwịrren[2], *durchschwirrte, durchschwirrt, vb. (h) tr.* a străbate zbârnâind.
durchschwitzen[1], *schwitzte durch, durchgeschwitzt (du, er schwitzt durch), vb. (h)* **1.** *intr. (despre sudoare și alte lichide)* a trece prin, a picura prin; a transpira; **das Wasser schwitzt durch** apa iese picătură cu picătură, exsudează. **II.** *tr.* a umezi, a îmbiba (ceva) de sudoare, de transpirație; **er hat sein Hemd durchgeschwitzt** și-a udat cămașa de transpirație.
durchschwịtzen[2], *durchschwitzte, durchschwitzt (du, er durchschwitzt), vb. (h) tr.* **1.** a transpira încontinuu (un anumit timp); **die ganze Nacht ~** a transpira toată noaptea. **2.** a umezi (ceva) de sudoare, de transpirație.
durchsegeln[1], *segelte durch, durchgesegelt (ich seg(e)le durch), vb. (s) intr.* **1.** a naviga cu vele, a trece cu un vas (cu pânze) prin. **2.** *(fam.)* a cădea la un examen.
durchsẹgeln[2], *durchsegelte, durchsegelt (ich durchseg(e)le), vb. (h) tr.* a traversa, a străbate (o apă) de la un capăt la celălalt cu un vas (cu pânze); *(fig.)* **die Lüfte ~** a spinteca văzduhul.
durchsehen[1], *sah durch, durchgesehen (du siehst durch, er sieht durch), vb. (h)* **I.** *intr.* a se vedea (bine) prin; a se uita prin; **seine Knie sehen (durch die Hosen) durch** se văd genunchii (prin pantaloni); **er konnte durch die Brille nicht ~** nu putea să vadă prin ochelari. **II.** *tr.* **1.** a parcurge (cu privirea); **die Post ~** a parcurge corespondența, a se uita la scrisori. **2.** a corecta; a examina; a revizui; a revedea.
durchsẹhen[2], *durchsah, durchsehen (du durchsiehst, er durchsieht), vb. (h) tr.* a-și da seama, a prinde mișcarea, a-și face o impresie de ansamblu.
durchseihen[1], *seihte durch, durchgeseiht, vb.* **I.** *intr. (s)* a se filtra, a se strecura, a pătrunde. **II.** *tr. (h)* a strecura, a filtra.
durchseihen[2], *durchseihte, durchseiht, vb. (h) tr.* v. durchseihen[1] **(II).**
Durchseiher, *-s, -, m.* strecurătoare, filtru.
Durchseihung, *-en, f.* strecurare, filtrare.
durch sein, *war durch, durch gewesen (ich bin durch, du bist durch, er ist durch), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre deplasări în spațiu)* a fi trecut; **mein Zug ist schon durch** trenul meu a trecut deja. **2.** a scăpa, a fugi, a evada. **3.** a reuși, a trece la examen; a scăpa (de ceva); **er ist mit allen Schwierigkeiten durch** a scăpat de greu, a trecut peste (ce a fost mai) greu; **der Antrag ist durch** cererea a fost aprobată. **4.** a fi pătruns, răzbit; a se găuri (prin tocire); **die Sohlen sind durch** pingelele s-au rupt, s-au găurit. **5. unten ~** a fi minat, pierdut; a fi căzut în dizgrație; **6.** *(în expr.)* **seine Füße sind durch a)** și-a făcut praf picioarele, picioarele îi sunt numai răni; **b)** nu-l mai țin picioarele. **7.** a fi răzbit, copt, fermentat; **der Käse ist durch** brânza e bine făcută.
durchsenden, *sendete durch, durchgesendet (du sendest durch, er sendet durch), vb. (h) tr.* **1.** a transmite prin radio; **man hat die Nachricht durchgesendet** știrea a fost radiodifuzată. **2.** a transmite prin radio fără întrerupere, continuu.
durchsetzbar *adj.* realizabil, care poate fi impus, obținut; **~e Forderungen** revendicări realizabile.
durch|setzen[1], *setzte durch, durchgesetzt (du, er setzt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a impune (ceva); a reuși să..., a izbuti să...; **seinen Willen ~** a-și impune voința. **II.** *refl.* a se impune. **III.** *intr. (s* și *h) (fam.)* a traversa (în galop sau înotând etc.).
durchsẹtzen[2], *durchsetzte, durchsetzt (du, er durchsetzt), vb. (h) tr.* **1.** a îmbiba, a pătrunde, a infiltra; a răspândi (printre); a amesteca cu; *(fig.)* **er durchsetzte das Volk mit seinen Ideen** el a infectat poporul cu ideile sale; **der Muskel ist mit Bindegewebe durchsetzt** mușchiul e prevăzut cu țesut conjunctiv; **der Kiefernwald ist mit Birken durchsetzt** pădurea de pini e amestecată cu mesteceni. **2.** a încărca (un furnal).
Durchsetzung, *-en, f.* impunere (a voinței); realizare, reușită, izbândă.
Durchsetzungskraft, *-kräfte, f., Durchsetzungsvermögen, -s, n. sg.* puterea, capacitatea de a se impune, de a răzbi.
durchseuchen, *durchseuchte, durchseucht, vb. (h) tr.* **1.** a infecta, a molipsi (un ținut cu o boală). **2.** *(fig.)* a infecta, a infesta.
Durchsẹuchung, *-en, f.* **1.** infectare (a unui ținut, a unui corp cu o boală). **2.** *(fig.)* infectare, infestare.
Durchsicht, *-en, f.* **1.** spațiu îngust, deschizătură prin care se poate privi; luminiș; ochi (de pădure). **2.** cercetare; (re)citire, revizie, corectare; **bei ~ unserer Bücher fanden wir, dass...** la examinarea registrelor noastre am constatat că...
durchsichtig *adj.* transparent, străveziu; **eine ~e Flüssigkeit** un lichid transparent, limpede; *(fig.)* **das ist ~e Lüge** asta e o minciună străvezie, este cusut cu ață albă.
Durchsichtigkeit *f. sg.* transparență.
Durchsichtsbild, *-(e)s, -er, n.* diapozitiv.
durchsickern, *sickerte durch, durchgesickert vb. (s) intr.* **1.** *(despre lichide)* a pătrunde, a picura prin, a se infiltra. **2.** *(fig.)* a deveni cunoscut, a transpira; **die Nachricht ist durchgesickert** vestea a devenit cunoscută, a transpirat.
durchsieben[1], *siebte durch, durchgesiebt, vb. (h) tr.* **1.** a cerne, a trece prin sită. **2.** *(fig.)* a discerne, a distinge ce e bun de ce e rău.
durchsiẹben[2], *durchsiebte, durchsiebt, vb. (h) tr.* a ciurui, a găuri; **er war von Kugeln durchsiebt** era ciuruit de gloanțe.
durchsingen[1], *sang durch, durchgesungen, vb. (h) tr.* a cânta (o compoziție) de la un capăt la altul.
durchsịngen[2], *durchsang, durchsungen, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) cântând; **er hat die Nacht durchsungen** a petrecut noaptea cântând.
durchsinnen[1], *sann durch, durchgesonnen, vb. (h) tr.* v. durchdenken[1].
durchsịnnen[2], *durchsann, durchsonnen, vb. (h) tr.* v. durchdenken[8].
durchsitzen[1], *saß durch, durchgesessen (du, er sitzt durch), vb. (h)* **I.** *tr.* a uza, a rupe, a toci prin ședere. **II.** *refl.* a căpăta răni din cauza șederii.
durchsịtzen[8], *durchsaß, durchsessen (du, er durchsitzt), vb. (h) tr.* a petrece un (anumit) timp stând jos, șezând; a rămâne așezat, a ședea tot timpul; **die Nacht ~** a ședea o noapte întreagă.
durchsollen, *sollte durch, durchgesollt (ich soll durch, du sollst durch, er soll durch), vb. (h) intr.* a trebui să treacă prin(tr-un spațiu, printr-o primejdie etc.).
durchsonnen, *sonnte durch, durchgesonnt,* și **durchsọnnen**, *durchsonnte, durchsonnt, vb. (h) tr.* a pătrunde cu căldura soarelui; *(fig.)* a umple de căldură, de lumină.
durchsọnnt **I.** *parf. trec.* de la durchsonnen. **II.** *adj.* pătruns, scăldat de lumina, de căldura soarelui; *(fig.)* plin de lumină, de căldură.

durch|spähen[1], *spähte durch, durchgespäht, vb. (h) tr.* v. durchforschen[1].
durch|spähen[2], *durchspähte, durchspäht, vb. (h) tr.* v. durchforschen[2].
durch|spalten, *spaltete durch, durchgespalten* (şi *durchgespaltet) (du spaltest durch, er spaltet durch),* şi **durch|spalten**, *durchspaltete, durchspalten* (şi rar *durchspaltet) (du durchspaltest, er durchspaltet), vb. (h) tr.* a despica, a sparge, a crăpa în două.
durch|spicken[1], *spickte durch, durchgespickt, vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin ceva străpungându-l.
durch|spicken[2], *durchspickte, durchspickt, vb. (h) tr.* a împăna.
durch|spielen[1], *spielte durch, durchgespielt, vb. (h) tr.* a juca (ceva) până la sfârşit; a cânta, a exersa (ceva) (la un instrument) până la sfârşit; **die zweite Szene noch einmal** ~ a repeta integral scena a doua; **ich habe die ganze Sonate durchgespielt** am cântat toată sonata; **eine Schachpartie** ~ a juca o partidă de şah; *(sport)* **den Ball zur Mitte** ~ a centra mingea; **der Mittelstürmer hat sich durchgespielt** centrul înaintaş a trecut (de adversar) prin dribling.
durch|spielen[2], *durchspielte, durchspielt, vb. (h) tr.* **1.** a petrece (un anumit timp) la joacă; a petrece (un anumit timp) la joc de cărţi etc.; **er durchspielt die ganze Nacht** joacă toată noaptea cărţi. **2.** *(despre vânt)* a umple de o adiere uşoară.
durch|spießen, *spießte durch, durchgespießt (du, er spießt durch),* şi **durch|spießen**, *durchspießte, durchspießt (du, er durchspießt), vb. (h) tr.* a străpunge.
durch|sprechen, *sprach durch, durchgesprochen (du sprichst durch, er spricht durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a discuta (ceva) amănunţit. **2.** a spune în întregime. **II.** *tr.* şi *intr.* a vorbi, a comunica (prin telefon); **ich habe den Befehl durchgesprochen** am comunicat ordinul prin telefon, radio etc.
durch|sprengen[1], *sprengte durch, durchgesprengt, vb.* **I.** *intr. (s)* a trece în galop (prin). **II.** *tr. (h) (tehn.)* a sparge (prin explozie).
durch|sprengen[2], *durchsprengte, durchsprengt, vb. (h) tr.* **1.** a traversa în goană (un spaţiu). **2.** *(mit)* a amesteca, a presăra (cu).
durch|sprenkeln, *durchsprenkelte, durchsprenkelt (ich durchsprenk(e)le), vb. (h) tr.* a amesteca uşor (cu), a stropi (cu).
durch|springen[1], *sprang durch, durchgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări prin; **der Löwe springt durch den Reifen durch** leul sare prin cerc. **2.** a crăpa, a plesni în întregime.
durch|springen[2], *durchsprang, durchsprungen, vb. (h) tr.* a străbate, a parcurge sărind.
durch|spülen, *spülte durch, durchgespült, vb. (h) tr.* a clăti bine.
durch|spüren[1], *spürte durch, durchgespürt, vb. (h) tr.* **1.** a simţi ceva prin alt corp. **2.** a scotoci, a scormoni, a spiona, a adulmeca.
durch|spüren[2], *durchspürte, durchspürt, vb. (h) tr.* v. durchspüren[1] **(2).**
durch|stampfen[1], *stampfte durch, durchgestampft, vb. (h) tr.* a zdrobi (cu o greutate, cu picioarele).
durch|stampfen[2], *durchstampfte, durchstampft, vb. (h) tr.* a parcurge, a străbate cu paşi greoi, apăsaţi.
durch|stänkern, *stänkerte durch, durchgestänkert,* şi **durch|stänkern**, *durchstänkerte, durchstänkert, vb. (h) tr. (pop.)* **1.** a împuti; a infecta. **2.** *(fig.)* a scotoci, a căuta peste tot.
durch|starten, *startete durch, durchgestartet (du startest durch, er startet durch) vb. (s) intr.* **1.** *(av.)* a decola din nou, întrerupând aterizarea. **2.** *(auto.)* a accelera puternic la pornire.
durch|stauben, *durchstaubte, durchstaubt, vb. (h) tr.* a acoperi de praf, a prăfui.
durch|stäuben, *durchstäubte, durchstäubt, vb. (h) tr.* a impregna cu praf, cu particule lichide pulverizate.
durch|stechen[1], *stach durch, durchgestochen (du stichst durch, er sticht durch), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a străpunge, a găuri; a înţepa; **ich steche die Nadel durch den Stoff durch** trec acul prin stofă, străpung stofa cu acul; **ein Muster** ~ a copia conturul unui model cu acul. **2.** a trişa, a înşela (la jocul de cărţi). **3.** *(în expr.)* **das Korn** ~ a vântura grâul. **4.** *(în expr.)* **den Wein** ~ a amesteca vinul. **II.** *intr.* **1.** a trece prin...; **die Spitze sticht durch** vârful trece, iese, răzbate prin. **2.** *(în expr.)* **mit jm.** ~ a fi de connivenţă cu cineva.
durch|stechen[2], *durchstach, durchstochen (du durchstichst, er durchsticht), vb. (h) tr.* a străpunge, a străbate, a găuri; **er wurde mit dem Degen durchstochen** a fost străpuns cu sabia; *(tehn.)* **der Damm wird durchstochen** digul este străpuns (prin săparea unui şanţ).
Durch|stecherei, *-en, f.* **1.** intrigă, uneltire. **2.** înşelătorie; **mit jm.** ~ **treiben** a unelti împreună cu cineva, pe ascuns. **3.** *(mine)* străpungere prin săpare.
Durch|stechung, *-en, f.* străpungere (a unui tunel).
durch|stecken, *steckte durch, durchgesteckt vb. (h) tr.* a vârî, a băga prin.
durch|stehen, *stand durch, durchgestanden, vb. (h) tr.* **1.** a trece cu bine peste un moment greu, peste o încercare; *(fam.)* a trece hopul; a îndura; **Ängste** ~ a tremura de frică, a trece prin clipe grele. **2.** a avea valabilitate generală. **3.** *(sport, la sărituri de la trambulină)* a nu cădea; a ateriza pe schiuri.
durch|stehlen, *stahl durch, durchgestohlen (du stiehlst durch, er stiehlt durch), vb. (h) refl.* **1.** a se furişa, a se strecura. **2.** a trăi din furtişag.
durch|steigen[1], *stieg durch, durchgestiegen, vb. (s) intr. (durch)* a se căţăra peste ceva, a trece prin ceva; *(fam.)* **nicht** ~ a nu înţelege.
durch|steigen[2], *durchstieg, durchstiegen, vb. (h) tr.* a se urca, a se căţăra pe un munte, pe o stâncă etc.; a cutreiera făcând alpinism.
durch|stellen, *stellte durch, durchgestellt vb. (h) tr.* a face legătura (telefonică cu interiorul, cu aparatul derivat).
durch|stemmen, *stemmte durch, durchgestemmt vb. (h) tr.* a găuri cu un obiect bont, cu un ştemuitor.
durch|steppen, *steppte durch, durchgesteppt, vb. (h) tr.* a tigheli.
durch|steuern[1], *steuerte durch, durchgesteuert, vb. (s) tr. (mar.)* a cârmi, a conduce prin.
durch|steuern[2], *durchsteuerte, durchsteuert, vb. (h) tr. (mar.)* a traversa, a străbate cu o navă.
Durch|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** străpungere (a unui canal, tunel). **2.** *(tehn.)* canal de legătură; breşă; tunel; *(hidr.)* canal de corectare (a unei albii), tăiere de cot. **3.** desfundare (prin). **4.** *(med.)* perforaţie, plagă penetrantă.
durch|sticken, *durchstickte, durchstickt, vb. (h) tr.* a broda complet, a acoperi cu broderie.
durch|stimmen, *stimmte durch, durchgestimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a acorda integral un instrument. **2.** *(electr.)* a căuta frecvenţa dorită.
durch|stöbern, *stöberte durch, durchgestöbert,* şi **durch|stöbern**, *durchstöberte, durchstöbert, vb. (h) tr.* a scotoci, a scormoni (căutând); **die Papiere** ~ a scotoci prin hârtii.
Durch|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** străpungere, spargere, rupere. **2.** gaură, deschidere, breşă. **3.** *(tehn.)* priboi. **4.** *(reg.)* grătar, ciur, sită.
durch|stoßen[1], *stieß durch, durchgestoßen (du, er stößt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge, a îmbrânci prin; a împinge de la un capăt la celălalt. **2.** a găuri. **3.** a rupe, a sparge prin călcare, prin zdrobire; *(despre stofe)* a uza, a rupe; **ein Loch** ~ a găuri, a face o gaură; **er hat sich** *(dat.)* **die Schuhe an den Steinen durchgestoßen** şi-a găurit ghetele pe pietre. **II.** *intr. (s)* a pătrunde; *(mil.)* a străpunge; **der Feind ist am Südabschnitt durchgestoßen** duşmanul a pătruns prin sectorul sudic.
durch|stoßen[2], *durchstieß, durchstoßen (du, er durchstößt), vb. (h) tr.* a străpunge (lovind); **die Wand** ~ a sparge peretele; *(fig.)* **der Feind hat den Südabschnitt** ~ duşmanul a străpuns sectorul sudic; **vom Schwerte** ~ străpuns de spadă.
durchstrahlen[1], *strahlte durch, durchgestrahlt, vb. (h) intr.* v. durchleuchten[1] **(1).**
durch|strahlen[2], *durchstrahlte, durchstrahlt, vb. (h) tr.* **1.** a lumina intens, a străluma. **2.** *(med.)* a examina radiologic. **3.** *(fiz.)* a iradia.
Durch|strahlung, *-en, f.* **1.** *(med.)* radioscopie, examen radiologic. **2.** *(fiz.)* iradiere.
durch|strecken, *streckte durch, durchgestreckt vb. (h) tr.* **1.** a întinde peste, prin. **2.** a întinde bine, complet.
durch|streichen[1], *strich durch, durchgestrichen, vb. (h) tr.* a şterge, a anula ceva (trăgând o linie).
durch|streichen[2], *durchstrich, durchstrichen, vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate (o ţară, o regiune); **er hat das Land durchstrichen** a cutreierat ţara; **der Wind durchstreicht die Straßen** vântul suflă pe ulişe.
Durch|streichung, *-en, f.* cuvânt, pasaj tăiat, şters; anulare.
durch|streifen[1], *streifte durch, durchgestreift, vb. (h) tr.* a trece (o panglică etc.) prin; a trasa prin; **das Band wird durch die Ringe durchgestreift** panglica se trage prin inele.
durch|streifen[2], *durchstreifte, durchstreift, vb. (h) tr.* **1.** a colinda, a cutreiera, a străbate (pe jos o regiune, o ţară etc.). **2.** a acoperi cu dungi, vergi, linii.
Durch|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** ştergere, anulare. **2.** trecere; **der** ~ **der Vögel** trecerea păsărilor (călătoare).
durch|strömen[1], *strömte durch, durchgeströmt, vb. (s) intr.* a trece ca un puhoi; **hier ist eine ungeheure Menschenmasse durchgeströmt** pe aici s-a scurs o masă enormă de oameni.
durch|strömen[2], *durchströmte, durchströmt, vb. (h) tr.* **1.** a curge prin; a străbate; **die Donau durchströmt viele Länder** Dunărea străbate multe ţări. **2.** *(fig.)* a pătrunde; **mit Freude** ~ a umple de bucurie.
durch|studieren, *studierte durch, durchstudiert, vb. (h) tr.* **1.** a studia temeinic. **2.** a petrece (un anumit timp) învăţând; **die Nächte** ~ a-şi petrece nopţile studiind.
durch|stürmen[1], *stürmte durch, durchgestürmt, vb. (s) intr.* a trece ca o furtună, ca o vijelie; *(fig.)* **er ist hier durchgestürmt** a trecut pe aici ca o furtună.
durch|stürmen[2], *durchstürmte, durchstürmt, vb. (h) tr.* **1.** a străbate ca o vijelie. **2.** (şi *fig.)* a răscoli, a zgudui.
durch|stürzen, *stürzte durch, durchgestürzt (du, er stürzt durch) vb. (s) intr.* a cădea, a se prăbuşi prin.
durchsuchen[1], *suchte durch, durchgesucht, vb. (h) tr.* a căuta metodic peste tot.
durchsuchen[2], *durchsuchte, durchsucht, vb. (h) tr.* a cerceta amănunţit, temeinic, a percheziţiona; a scotoci; **man hat ihn durchsucht** l-au percheziţionat.
Durchsuchung, *-en, f.* percheziţie; explorare.
Durchsuchungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de percheziţie.
durch|süßen, *durchsüßte, durchsüßt (du, er durchsüßt), vb. (h) tr.* a îndulci; a pune prea mult zahăr.
durchtanzen[1], *tanzte durch, durchgetanzt (du, er tanzt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a uza, a rupe, a găuri (încălţămintea) dansând; **die Schuhe** ~ a rupe ghetele dansând. **2.** a dansa (toate dansurile, cu toată lumea); **er tanzt alle Tänze durch** el dansează toate dansurile până la capăt. **II.** *intr. (h* şi *s)* a dansa prin, a trece (dintr-o încăpere în alta) dansând.
durchtanzen[2], *durchtanzte, durchtanzt (du, er durchtanzt), vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a parcurge (o anumită distanţă, un anumit loc) dansând. **2.** a petrece (un anumit timp) dansând; **die Nacht** ~ a dansa toată noaptea.
durch|tappen, *tappte durch, durchgetappt vb. (s) intr.* a trece (prin ceva), a străbate cu paşi nesiguri, greoi.
durchtasten, *tastete durch, durchgetastet (du tastest durch, er tastet durch) vb. (h) refl.* a ajunge la ţintă pe pipăite.
durchtauen, *taute durch, durchgetaut vb. (s) intr.* şi *(h) tr.* a (se) dezgheţa complet.
durchteufen, *teufte durch, durchgeteuft, vb. (h) tr. (mine)* a adânci (o mină).
durchtoben[1], *tobte durch, durchgetobt, vb. (s) intr.* **1.** *(mai ales despre vânt)* a trece cu impetuozitate. **2.** *(fam.)* a petrece zgomotos; **sie haben die Nacht durchgetobt** au chefuit toată noaptea zgomotos.
durchtoben[2], *durchtobte, durchtobt, vb. (h) tr.* a trece furios, urlând (prin); a umple de vijelie; **der Sturm durchtobt das Tal** furtuna s-a dezlănţuit în vale; **der Saal ist von Lärm durchtobt** sala răsună de zgomot.
durchtönen[1], *tönte durch, durchgetönt, vb. (h) intr. (despre sunete)* a pătrunde prin, a se face auzit prin.
durchtönen[2], *durchtönte, durchtönt, vb. (h) tr.* a răsuna în; a umple de (răsunete; **seine Stimme durchtönt den Saal** vocea lui răsună în toată sala.
durchtosen[1], *toste durch, durchgetost (du, er tost durch), vb. (s) tr.* a trece vâjâind.
durchtosen[2], *durchtoste, durchtost (du, er durchtost), vb. (h) tr.* a umple de vuiet, de vijelie; a străbate zgomotos.
durchtraben[1], *trabte durch, durchgetrabt, vb. (s) intr.* a trece în trap prin.
durchtraben[2], *durchtrabte, durchtrabt, vb. (h) tr.* a străbate un spaţiu în trap.
durchtragen, *trug durch, durchgetragen (du trägst durch, er trägt durch), vb. (h) tr.* **1.** a purta prin. **2.** a uza, a toci purtând.
durchtrainieren [-trɛ-], *trainierte durch, durchtrainiert, vb. (h) tr.* a antrena bine; **ein durchtrainierter Sportler** un sportiv pus la punct cu antrenamentele.

durchtränken, *durchtränkte, durchtränkt, vb. (h) tr.* a satura, a impregna, a îmbiba cu (un lichid); *(fig.)* **die Sonne durchtränkt die Luft mit ihren Strahlen** aerul este pătruns de razele soarelui.

Durchtränkung, *-en, f.* îmbibare; impregnare.

durchträufeln, *träufelte durch, durchgeträufelt (ich träuf(e)le durch) vb. (s) intr.* a străbate picurând.

durchträumen, *durchträumte, durchträumt, vb. (h) tr.* a visa un vis până la capăt, a visa fără întrerupere; a petrece (un anumit timp) visând.

durchtreiben, *trieb durch, durchgetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a mâna, a duce prin. **2.** a înfige, a băga (prin). **3.** a da, a trece (prin sită). **4.** *(fig.)* a impune (ceva); a reuși să..., a izbuti să...

durchtreten, *trat durch, durchgetreten (du trittst durch, er tritt durch), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** *(despre încălțăminte)* a uza, a strica, a găuri umblând; *(despre scări)* a toci călcând. **2.** a strivi, a frământa (cu picioarele); **man hat die Weintrauben durchgetreten** strugurii au fost striviți (cu picioarele); **den Ton** ~ a frământa lutul (cu picioarele). **3.** a călca, a apăsa (cu piciorul) până la refuz; **das Gaspedal** ~ a apăsa pe accelerație până la fund. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece cu piciorul prin. **2.** a ieși prin, a sufla; **bei der Gasleitung tritt Gas durch** conducta de gaze răsuflă.

durchtrichtern, *trichterte durch, durchgetrichtert vb. (h) tr.* a trece printr-o pâlnie.

Durchtrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** trecere a turmei. **2.** drept de a trece cu turma.

durchtrieben *adj.* șiret, rafinat, viclean.

Durchtriebenheit, *-en, f.* șiretenie, viclenie.

durchtriefen, *troff durch, durchgetroffen* și *triefte durch, durchgetrieft, vb. (s) intr.* a picura prin.

Durchtrift, *-en, f.* v. Durchtrieb.

durchtrocknen, *trocknete durch, durchgetrocknet (du trocknest durch, er trocknet durch) vb. tr. (h)* și *intr. (s)* a (se) usca de tot.

durchtröpfeln, *tröpfelte durch, durchgetröpfelt (ich tröpf(e)le)* și **durchtropfen**, *tropfte durch, durchgetropft vb. (s) intr.* a pătrunde picătură cu picătură; a pătrunde în picuri mari.

durch|üben, *übte durch, durchgeübt vb. (h) tr.* a repeta, a exersa până la capăt.

durchwachen, *wachte durch, durchgewacht,* și **durchwachen**, *durchwachte, durchwacht, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) veghind; **die Nacht** ~ a petrece noaptea veghind.

durchwachsen[1], *wuchs durch, durchgewachsen (du, er wächst durch), vb. (s) intr.* a crește prin ceva; **der Baum ist durch den Zaun durchgewachsen** pomul a crescut prin gard.

durchwachsen[2], *durchwuchs, durchwachsen (du, er durchwächst), vb. (h) tr.* a crește printre, a cuprinde, a se întinde crescând; **mit Fett durchwachsenes Fleisch** carne plină de grăsime, carne împănată cu grăsime.

durchwachsen[3] **I.** *part. trec.* de la durchwachsen[2]. **II.** *adj. (fig.)* mediocru; așa și așa; și bun și rău.

Durchwachsung, *-en, f. (bot.)* diafiză, deformare a inflorescenței.

durchwagen, *wagte durch, durchgewagt vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta să treacă prin.

Durchwahl *f. sg.* stabilire directă a unei legături telefonice, fără intermediul centralei.

durchwählen, *wählte durch, durchgewählt, vb. (h) intr și tr.* a stabili direct o legătură telefonică, fără intermediul centralei; **wir können New York direkt** ~ putem stabili direct legătura telefonică cu New Yorkul.

durchwalken, *walkte durch, durchgewalkt vb. (h) tr.* **1.** a întinde bine cu sucitorul. **2.** *(text.)* a piua, a bate bine în piuă. **3.** *(pop.)* a trage o mamă de bătaie.

durchwallen, *durchwallte, durchwallt, vb. (h) tr.* a parcurge, a rătăci (prin).

durchwalten, *durchwaltete, durchwaltet (du durchwaltest, er durchwaltet), vb. (h) tr.* a stăpâni.

durchwalzen, *durchwalzte, durchwalzt (du, er durchwalzt), vb. (h) tr.* a vălțui, a vălătuci, a prelucra cu valțul.

durchwälzen, *wälzte durch, durchgewälzt (du, er wälzt durch) vb. (h) tr.* a rostogoli prin.

durchwandeln, *wandelte durch, durchgewandelt (ich wand(e)le durch), vb. (s) intr.*, și **durchwandeln**, *durchwandelte, durchwandelt (ich durchwand(e)le), vb. (h) tr.* a cutreiera, a străbate alene, plimbându-se.

Durchwanderer, *-s, -, m.* flotant.

durchwandern[1], *wanderte durch, durchgewandert, vb. (s) intr.* a trece prin, a colinda, a străbate pe jos.

durchwandern[2], *durchwanderte, durchwandert, vb. (h) tr.* a străbate, a colinda, a cutreiera (o țară, o regiune) pe jos; a străbate, a cutreiera pe jos (o țară, o regiune) de la un capăt la celălalt; **er hat das ganze Land durchwandert** a hoinărit prin toată țara.

durchwärmen, *wärmte durch, durchgewärmt,* și **durchwärmen**, *durchwärmte, durchwärmt, vb. (h) tr.* a încălzi bine; **ein heißer Tee durchwärmt ihn gut** un ceai fierbinte îl încălzește bine.

durchwaschen, *wusch durch, durchgewaschen (du wäschst durch, er wäscht durch), vb. (h) tr.* **1.** a spăla bine; **Strümpfe leicht** ~ a spăla ușor, a clăti ciorapi. **2.** a petrece (un anumit timp) spălând; **die Nacht** ~ a petrece noaptea spălând. **3.** a răni spălând; **sich die Hände** ~ a-și jupui mâinile spălând.

durchwässern, *durchwässerte, durchwässert, vb. (h) tr.* a îmbiba cu apă, a iriga, a uda.

durchwatbar *adj. (despre o apă)* care poate fi trecut(ă) cu piciorul.

durchwaten[1], *watete durch, durchgewatet (du watest durch, er watet durch), vb. (s) intr.* a străbate, a traversa, a trece prin apă, prin mocirlă etc. pe jos, cu piciorul.

durchwaten[2], *durchwatete, durchwatet (du durchwatest, er durchwatet), vb. (h) tr.* a trece, a traversa o apă, o mocirlă etc. pe jos, cu piciorul; **ich habe den Bach durchwatet** am trecut râul prin vad.

durchwęben, *durchwebte, durchwebt* (și *durchwob, durchwoben), vb. (h) tr.* a întrețese, a introduce fire într-o urzeală; *(fig.)* **die Rede mit Sinnsprüchen** ~ a presăra discursul cu maxime.

Durchweg, *-(e)s, -e, m.* trecere, trecătoare.

durchweg(s) și **durchweg(s)** *adv.* **1.** întotdeauna, în general, fără deosebire. **2.** integral, complet; fără excepție.

durchwehen[1], *wehte durch, durchgeweht, vb. (h)* **I.** *intr. (despre vânt)* a sufla prin; **der Wind weht überall durch** vântul pătrunde pretutindeni. **II.** *tr.* a face să treacă prin (suflând); **der Wind hat den Schmutz durch die Straße durchgeweht** vântul a vânturat murdăria pe stradă.

durchwęhen[2], *durchwehte, durchweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a sufla peste, a mătura; **der Wind durchweht das Tal** vântul suflă prin vale.

durchweichen[1], *weichte durch, durchgeweicht, vb. (s) intr.* a se muia de tot; **das Papier ist durchgeweicht** hârtia s-a muiat de tot.

durchwęichen[2], *durchweichte, durchweicht, vb. (h) tr.* a muia de tot; **der Regen hat das Papier durchweicht** ploaia a muiat hârtia de tot.

durchweinen[1], *weinte durch, durchgeweint, vb. (h) tr.* a plânge fără întrerupere un timp.

durchwęinen[2], *durchweinte, durchweint, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) plângând; **eine Nacht** ~ a plânge o noapte întreagă.

durchwerfen, *warf durch, durchgeworfen (du wirfst durch, er wirft durch), vb. (h) tr.* a arunca prin; **Korn** ~ a da grâul prin ciur).

durchwetzen, *wetzte durch, durchgewetzt (du, er wetzt durch) vb. (h) tr.* a uza, a rupe frecând, prin frecare; a toci, a roade.

durchwichsen, *wichste durch, durchgewichst (du, er wichst durch), vb. (h) tr. (pop.)* a trage o bătaie.

durchwiegen, *wog durch, durchgewogen, vb. (h) tr.* a cântări bucată cu bucată.

durchwinden[1], *wand durch, durchgewunden (du windest durch, er windet durch), vb. (h)* **1.** *tr.* a trece prin (ceva) răsucind. **II.** *refl.* a se strecura; a ajunge cu greutate la țel.

durchwịnden[2], *durchwand, durchwunden (du durchwindest, er durchwindet), vb. (h) tr.* a trece (ceva) prin altceva răsucind, cu efort.

durchwinken, *winkte durch, durchgewinkt, vb. (h) tr.* a face cuiva semn să treacă; **der Polizist winkte uns durch** polițistul ne-a făcut semn să trecem.

durchwintern[1], *winterte durch, durchgewintert, vb. (h) intr.* a trece prin iarnă, a ieși din iarnă; a ierna.

durchwịntern[2], *durchwinterte, durchwintert, vb. (h) tr.* a întreține în timpul iernii; **Vieh** ~ a hrăni vitele în timpul iernii.

durchwirbeln[1], *wirbelte durch, durchgewirbelt (ich wirb(e)le durch), vb. (h) intr.* **1.** a trece prin, în vârtej. **2.** *(despre sunete)* a răsuna din plin.

durchwịrbeln[2], *durchwirbelte, durchwirbelt (ich durchwirb(e)le), vb. (h) tr.* a trece în vârtej; a străbate în zbor.

durchwirken[1], *wirkte durch, durchgewirkt, vb. (h)* **1.** *intr.* a lucra, a fi activ, fără întrerupere. **II.** *tr.* a frământa bine (aluatul).

durchwịrken[2], *durchwirkte, durchwirkt, vb. (h) tr.* a întrețese (cu modele).

durchwischen, *wischte durch, durchgewischt, vb.* **I.** *tr. (h)* a șterge bine. **II.** *intr. (s) (fam.)* a o șterge, a scăpa.

durchwogen, *durchwogte, durchwogt, vb. (h) tr.* **1.** *(despre ape)* a străbate în valuri mari. **2.** *(fig.; despre sentimente)* a umple, a copleși.

durchwollen, *wollte durch, durchgewollt (ich will durch, du willst durch, er will durch), vb. (h) intr.* a vrea să treacă; **er will durch** vrea să treacă dincolo.

durchwühlen[1], *wühlte durch, durchgewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* (și *fig.)* a răscoli, a scotoci, a scormoni; **er hat viele Arbeiten durchgewühlt** a căutat prin multe lucrări (documente). **II.** *refl.* a pătrunde prin, a-și croi drum scormonind.

durchwühlen[2], *durchwühlte, durchwühlt, vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.)* a răscoli, a scormoni. **2.** a amesteca. **3.** *(despre porci)* a râma (pământul).

Durchwühlung *f. sg.* răscolire, scotocire.

Durchwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** aruncare prin. **2.** *(tehn.)* sită, dârmon. **3.** loc, crăpătură, gaură prin care se poate arunca ceva.

durchwürgen, *würgte durch, durchgewürgt vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a înghiți cu mare greutate. **II.** *refl. (fam.)* a ajunge la țel cu greutate.

durchwurschteln, *wurschtelte durch, durchgewurschtelt (ich wurscht(e)le durch).*

durchwursteln, *wurstelte durch, durchgewurstelt (ich wurst(e)le durch) vb. (h) refl. (fam.)* a se strecura, a răzbi într-un fel.

durchwürzen[1], *würzte durch, durchgewürzt (du, er würzt durch), vb. (h) tr.* a condimenta în întregime.

durchwụrzen[2], *durchwürzte, durchwürzt (du, er durchwürzt), vb. (h) tr.* **1.** a condimenta, a aroma. **2.** *(fig.)* a face atrăgător.

durchwutschen, *wutschte durch, durchgewutscht, vb. (s) intr. (reg.)* v. durchschlüpfen **(1).**

durchzählen, *zählte durch, durchgezählt, vb. (h) tr.* a număra (unul câte unul până la capăt).

Durchzählung, *-en, f.* enumerare completă.

durchzechen[1], *zechte durch, durchgezecht, vb. (h) intr.* a petrece până la capăt, a chefui fără întrerupere.

durchzęchen[2], *durchzechte, durchzecht, vb. (h) tr.* a petrece (un anumit timp) chefuind; **er hat die Nacht durchzecht** a chefuit toată noaptea.

durchzeichnen, *zeichnete durch, durchgezeichnet (du zeichnest durch, er zeichnet durch) vb. (h) tr.* a calchia.

Durchzeichnung, *-en, f.* calchiere.

durchziehen[1], *zog durch, durchgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a petrece, a trage, a trece prin(tr-o deschizătură); **er zieht den Faden durch** trece ața prin ac; **die Säge** ~ a trage ferăstrăul până la capăt. **2.** a trece (ceva) prin sau peste toată întinderea, a trage (ceva) printr-un spațiu; **eine Linie** ~ a trage o linie (peste). **3.** *(tehn.; în expr.)* **einen Balken** ~ a introduce o grindă transversală; **eine Querwand** ~ a zidi un perete despărțitor. **4.** *(fam.)* a pune pe picioare cu mare greutate, a duce până la capăt cu chiu, cu vai. **II.** *refl. (h)* a se întinde; **Wälder ziehen sich durch das Land durch** păduri se întind de-a lungul țării. **III.** *intr. (s)* **1.** a trece printr-un loc (fără oprire), a parcurge; a drumeți prin; **die Truppen ziehen hier durch** trupele trec pe aici. **2.** *(reg.; despre lucruri conservate)* a se face (bine), a se acri, a căpăta gust.

durchzịehen[2], *durchzog, durchzogen, vb. (h) tr.* **1.** a străbate, a pătrunde, a întrețese (cu); **mit Furchen** ~ a brăzda; **die Feuchtigkeit durchzieht das Papier** umezeala pătrunde hârtia; *(fig.)* **eine freudige Dankbarkeit durchzog ihn** l-a cuprins un sentiment plăcut de mulțumire. **2.** a cutreiera (o țară, o regiune etc.); **er hat das Land durchzogen** a cutreierat țara de la un cap la altul.

Durchzieher, *-s, -, m. (limbaj studențesc)* **1.** lovitură executată în lung (la un duel studențesc). **2.** rană, cicatrice produsă de o lovitură în lung (la duel).

Durchziehnadel, *-n, f.* ac de trasat, de trecut elasticul prin tiv.

durchzittern, *durchzitterte, durchzittert, vb. (h) tr.* a cutremura, a face să tremure.

durchzucken, *durchzuckte, durchzuckt, vb. (h) tr.* **1.** a trece foarte repede; *(fig.)* a străfulgera. **2.** *(fig.)* a face să tresară.

Durchzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(mai ales despre trupe)* trecere (printr-o regiune, țară etc.) **2.** curent; **~ machen** a face curent. **3.** *(text.)* filieră de etiraj, pasaj de întindere. **4.** tiv (pentru trecut elastic, șiret). **5.** *(reg.)* darac (pentru cânepă).

Durchzugsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de trecere (printr-un teritoriu străin).

durchzwängen, *zwängte durch, durchgezwängt, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) face loc (cu forța) printr-un spațiu restrâns.

durchzwingen, *zwang durch, durchgezwungen, vb. (h) tr.* **1.** a trece (ceva) forțat prin. **2.** *(fig.)* a impune (ceva) cu forța; a duce la țintă forțând.

Durdreiklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* acord triplu în gamă majoră.

dürfen, *durfte, gedurft (ich darf, du darfst, er darf), vb. (h) intr.* **1.** a avea voie, a avea dreptul; **darf ich eine Frage stellen?** îmi e permis să pun o întrebare? **wenn ich bitten darf** dacă-mi dați voie; **das ~ Sie nicht versäumen** nu trebuie să pierdeți această ocazie; **das hätte er nicht tun ~** n-ar fi trebuit să facă aceasta; **ich darf nach Hause** am voie să merg acasă; **man darf** e voie; **man darf nicht** nu e voie, este interzis. **2.** a putea; **wenn ich so sagen darf** dacă pot spune astfel; **darf ich ihm trauen?** pot să mă încred în el? **3.** a părea să fie; **diese Behauptung dürfte falsch sein** această afirmație pare să fie neadevărată; **das dürfte so sein** pare să fie astfel. **4.** a nu avea decât să…; **Sie dürfen nur ein Wort sagen und Ihre Wünsche werden erfüllt** e suficient să spuneți un singur cuvânt și dorințele dv. vor fi împlinite. **5.** a îndrăzni; **wer darf ihm die Wahrheit sagen?** cine îndrăznește să-i spună adevărul?

dürftig *adj.* **1.** nevoiaș, lipsit; sărăcăcios; **in ~en Umständen** în împrejurări, în condiții mizere; **er hat ein ~es Aussehen** are un aspect sărăcăcios; **in der Wohnung sieht es ~ aus** locuința are un aspect sărăcăcios. **2.** mediocru; incomplet, insuficient; meschin; **~es Licht** lumină slabă; **~e Kenntnisse** cunoștințe modeste, reduse.

Dürftigkeit *f. sg.* **1.** nevoie, sărăcie; **in ~ geraten** a sărăci. **2.** insuficiență; meschinărie.

dürr *adj.* **1.** uscat, sec, veșted; *(mine)* **~e Kluft** vână stearpă. **2.** uscățiv, sfrijit, slab; **~e Beine** picioare sfrijite. **3.** sterp; **~er Boden** pământ sterp. **4.** *(fig.)* laconic; sec; **mit ~en Worten antworten** a răspunde scurt și aspru.

Dürre *f. sg.* **1.** secetă, aridитate; uscăciune. **2.** slăbiciune, sfrijeală.

dürrefest *adj. (bot.)* rezistent la secetă.

Dürrejahr, *-(e)s, -e, n.* an secetos, an cu secetă.

Dürreschäden *pl.* pagube provocate de secetă.

Dürrfutter, *-s, n. sg.* nutreț uscat.

Dürrgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă aridă, regiune uscată.

Dürr|holz, *-es, -hölzer, n. (reg.)* uscătură.

Dürrlitze, *-n, f. (bot.)* coarnă uscată (varietate de *Vitis vinifera).*

Dürrsucht *f. sg. (med.)* atrofie, distrofie.

Dürrwurz *f. sg. (bot.)* moartea-puricelui *(Inula bonyza).*

Durst, *-(e)s, m. sg.* sete; **ich habe ~** mi-e sete; **den ~ löschen (**sau **stillen)** a-(și) potoli setea; **er hat ewig ~** îi e veșnic sete; *(fig.)* **der ~ nach Wahrheit** setea de adevăr.

dürsten, *durstete, gedurstet (du durstest, er durstet)* și **dürsten**, *dürstete, gedürstet (du dürstest, er dürstet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a-i fi sete; **das Vieh musste dursten** vitele trebuiau să rabde de sete. **2.** (și *fig.)* **(nach)** a-i fi sete (de), a fi însetat (de). **II.** *impers. mich dürstet* **a)** mi-e sete; **b)** *(fig.)* **es dürstet mich** sunt însetat de…; **nach etwas ~** a tânji după ceva; **ihn dürstet nach Rache** îi e sete de răzbunare.

Durstgefühl, *-(e)s, n. sg.* senzație de sete.

durstig *adj.* (și *fig.)* însetat; **~ nach etwas sein** a fi însetat de ceva; *(fam.)* **er ist ein ~er Bruder** e un bețivan.

durstlöschend, **durst|stillend** *adj.* care taie setea.

Durst|strecke, *-n, f.* **1.** drum care trece printr-o regiune fără apă **2.** *(fig.)* perioadă grea.

Durstversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* probă de concentrație (în explorarea rinichilor).

Duschbad, *-(e)s, -bäder, n.* duș.

Dusche, *-n, f.* duș; **eine ~ nehmen** a face un duș; *(fig.)* **jm. eine ~ geben** a trage cuiva un perdaf; **diese Mitteilung war eine kalte ~ für ihn** comunicarea aceasta a fost un duș rece pentru el.

duschen, *duschte, geduscht* și **duschen**, *duschte, geduscht vb. (h)* **I.** *tr. intr.* și *refl.* a face duș; **sich kalt ~** a face duș rece. **II.** *tr. (reg.)* a umili.

Duschraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de dușuri.

Duschvor|hang, *-(e)s, hänge, m.* perdea la cabina de duș.

Düse, *-n, f. (tehn.)* duză; duză fixă; ajutaj; jiclor; *(metal.)* benă cu încărcătură.

Dusel[1], *-s, m. sg.* **1.** amețeală; **er war selten nüchtern, meist im ~** rareori era treaz, de cele mai multe ori era amețit, beat. **2.** picoteală, somnolență, ațipire. **3.** noroc, baftă; **~ haben** a avea noroc. **4.** reverie. **5.** *(reg.)* fum gros. **6.** *(reg.)* reziduu.

Dusel[2], *-s, -, m. (pop., reg.)* prostănac, nătâng, nătărău.

Dusel[3], *-n, f. (vân.)* femelă (la păsări mai mărunte).

Duselei, *-en, f. (fam.)* **1.** buimăceală, somnolență. **2.** aiureală, zăpăceală. **3.** neatenție, nebăgare de seamă, scăpare din vedere.

Duseler, *-s, -*, **Duselhans**, *-, m. sg. (fam.)* visător; zăpăcit.

duselig *adj.* ametit, buimăcit; somnoros; **ein ~er Kerl** un tip zăpăcit.

duseln, *duselte, geduselt (ich dus(e)le) vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a avea ameteală. **2.** a visa, a fi într-o stare de semiconștiență. **3.** a dormita, a moțăi.

dusem *adj. (reg.)* **1.** abătut. **2.** cețos.

düsen, *düste, gedüst (du, er düst) vb. (s) intr. (fam.)* a se duce ca vântul (undeva).

Düsen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* propulsie cu reacție.

Düsen|auge, *-s, -n, n. (tehn.)* orificiu de ieșire al ajutajului duzei.

Düsen|auswerfer, *-s, -, m. (tehn.)* ejector cu duză.

Düsen|einsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* ajutaj, garnitură de ajutaje.

Düsenflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion cu reacție.

Düsenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* port-ajutaj.

Düsenjäger, *-s, -, m.* avion de vânătoare cu reacție.

Düsenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap al duzei, cap al ajutajului. **2.** stropitoare a dușului.

Düsenmaschine, *-n, f.* v. Düsenflugzeug.

Düsen|nadel, *-n, f. (auto.)* ac al jiclorului.

Düsen|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (metal.)* instalație de încărcare cu plan înclinat.

Düsentriebwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* statoreactor, motor cu reacție, propulsor cu reacție.

Dussel, *-s, -, m. (fam.)* prost, nătărău.

Dusselei, *-en, f. (fam.)* prostie, nerozie.

dusselig, **dusslig** *adj. (fam.)* prost, nătăfleț, nătâng, mărginit.

dusseln, *dusselte, gedusselt (ich duss(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a dormita, a moțăi.

Dust, *-(e)s, m. sg.* praf (mai ales de la treierat).

düster *adj.* **1.** *(reg.* și **duster)** întunecat; obscur; **~e Farben** culori închise, sumbre. **2.** *(fig.)* posomorât, morocănos; **sich** *(dat.)* **~e Gedanken machen** a-și face gânduri negre; **~es Gesicht** față posomorâtă; **eine ~e Ahnung** o presimțire neagră; **eine ~e Angelegenheit** o chestiune dubioasă.

Düster, *-s, n. sg.* întunecime; *(fig.)* posomorâre.

düsterfarbig *adj.* de culoare sumbră, mohorâtă.

Düster|heit, **Düsterkeit** *f. sg.* **1.** întunecime; obscuritate. **2.** posomorealâ.

Düsterling, *-s, -e, m.* obscurantist.

düstern, *düsterte, gedüstert vb. (h) intr.* și *refl. (reg.)* a (se) întuneca; *(impers.) es düstert* se întunecă.

Düsternis *f. sg. (poet.)* v. Düsterheit.

Düt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* sărutare.

Düte, *-n, f. (reg.)* **1.** pungă de hârtie, cornet. **2.** *(ornit.)* fluierar *(Charadrius pluvialis).*

Duts, *-es, -e, m. (reg.)* broască râioasă.

Dutt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** grămadă. **2.** coc. **3.** prichindel. **4.** pungă.

Düttchen, *-s, -, n. (reg.)* **1.** monedă, piesă de 10 pfenigi. **2.** *(reg.)* sân.

Dutte, *-n, f.* **1.** țâță, sân. **2.** *(reg.)* biberon.

Duttel, *-n, f. (reg.)* sân, țâță.

dutteln, *duttelte, geduttelt (ich dutt(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* a suge.

dützen, *dützte, gedützt (du, er dützt) vb. (h) intr. (reg.)* a (se) ciocni.

Dutzend, *-s, -e, n.* **1.** *(pl. Dutzend)* duzină; **ein halbes ~** o jumătate de duzină; **viele ~ Knöpfe** multe duzini de nasturi. **2.** (numai la *pl.)* zeci de, în număr mare; **~e von Menschen** zeci de oameni, multă lume.

dutzendfach, **dutzendmal** *adv.* deseori, de multe ori, de zeci de ori.

Dutzendgesicht, *-(e)s, -er, n.* figură de rând.

Dutzendmensch, *-en, -en, m.* om de duzină, de rând, mediocru.

Dutzendware, *-n, f.* marfă de duzină.

dutzendweise *adv.* cu duzina; **er verkauft ~** vinde cu duzina.

Duwak, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* coada-calului *(Equisetum).* **2.** tutun.

Duwel, *-s, -, m. (reg.)* drac.

duwwelt *adj. (reg.)* dublu.

Duzbruder, *-s, -brüder, m.* prieten intim, la cataramă.

Duzbrüderschaft, *-en, f.* prietenie intimă; tutuire; **sie schließen ~** se tutuiesc.

duzen, *duzte, geduzt (du, er duzt) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) tutui; **ich duze mich mit ihm** ne tutuim.

Duzfreund, *-(e)s, -e, m.* v. Duzbruder.

Duzfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **mit jm. auf ~ stehen** a (se) tutui cu cineva.

Duzschwester, *-n, f.* prietenă intimă (cu care se tutuiește).

dwallern, *dwallerte, gedwallert vb. (h) intr. (reg.)* a se purta, a se comporta nerod.

Dwang, *-(e)s, m. sg. (reg.)* forțare, constrângere.

D-Wagen, *-s, -, m. presc.* de la Durchgangswagen **(2).**

Dwaidel, *-s, -, m. (reg.)* perie de șters pe jos.

dwars *adv. (mar.)* de-a curmezișul.

Dwarslinie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de front; *(despre nave)* **in ~** unul lângă altul, paralel.

Dwarskieker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** persoană care se uită șașiu. **2.** invidios.

dwatsch *adj. (reg.)* nerod; nebun.

Dwell, *-s, -e, m. (mar.)* spălătoare din fire de bumbac (pentru spălat puntea).

DWK *(presc.* de la Deutsche Wirtschaftskommission) Comisia economică germană.

Dy|ade, *-n, f. (mat.)* diadă.

Dyn, *-s, -, n. (fiz.)* dină.

Dynamik *f. sg.* dinamică.

dynamisch *adj.* dinamic.

dynamisieren, *dynamisierte, dynamisiert, vb. (h) tr.* a dinamiza.

Dynamit, *-(e)s, n. sg.* dinamită.

Dynamit|attentat, *-(e)s, -e, n.* atentat cu dinamită.

Dynamitbombe, *-n, f.* bombă cu dinamită.

Dynamit|held, *-en, -en, m.* dinamitard.

Dynamitladung, *-en, f.* încărcătură de dinamită.

Dynamitpatrone, *-n, f.* cartuș cu dinamită.

Dynamit|sprengung, *-en, f.* explozie cu dinamită.

Dynamo și **Dynamo** *-s, -s, m.* dinam.

Dynamoblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de dinam.

Dynamomaschine, *-n, f.* v. Dynamo.

Dynamometer, *-s, -, n.* dinamometru.

Dynamowerk|statt, *-stätten, f.* atelier de mașini dinamo-electrice.

Dynast, *-en, -en, m.* domnitor, suveran.

Dynastie, *-n* [-sti:ən], *f.* dinastie.

dynastisch *adj.* dinastic.

Dynzentimeter, *-s, -, n. (fiz.)* dină-centimetru, erg.

Dys|enterie, -n [-ri:ən], *f. (med.)* dizenterie.

Dys|pepsie, *-n* [-si:ən], *f. (med.)* dispepsie.

Dys|pnoe [dys'pno:e], *-n, f. (med.)* dispnee.

dz. *presc.* de la derzeit.

D-Zug, *-(e)s, -züge, m.* v. Durchgangszug.

E

E, e, *n.* **1.** (litera) E, e, **2.** *(muz.)* mi; **E-Dur** mi major; **e-Moll** mi minor.

Ebbe, *-n, f.* **1.** reflux; **Flut und ~** flux şi reflux; maree; *(fig.)* **in meiner Kasse ist ~** sunt lefter. **2.** *(mar.)* maree joasă.

Ebbe|dauer *f. sg.* durata mareei, durata refluxului.

ebben, *ebbte, geebbt, vb. (h) intr.* **1.** (şi *impers.)* a scădea (prin reflux); **das Meer ebbt** marea e în reflux; **es ebbt** e reflux; **die See ebbt und flutet** marea are reflux şi flux. **2.** *(fig.)* a se diminua, a scădea.

ebd. *presc.* de la ebenda.

eben 1. *adj.* neted, plan, întins; **~es Land** câmp, şes; **zu ~er Erde wohnen** a locui la parter; **auf ~er Bahn** pe drum drept, neted; **~e Fläche** suprafaţă plană, netedă; **~e See** mare calmă, liniştită; *(fig.)* **~er Spiegel** oglindă plană. **2.** uniform, continuu; *(fig.)* **~e Fahrt** călătorie fără complicaţii, dificultăţi. **3.** *(reg.)* convenabil, potrivit; **es ist mir ~** îmi convine. **4.** *(reg.)* punctual, grijuliu, corect; **er ist in seinen Sachen sehr ~** e foarte corect în treburile lui. **5.** *(reg.)* uniform, lin, liniştit; **der Wagen hat ~e Fahrt** maşina are un mers lin; **~er Gang** mers uniform, liniştit. **II.** *adv.* **1.** tocmai; chiar de aceea; **es ist ~ genug!** dar acum ajunge! **warum ~ er?** de ce tocmai el? **er ist ~ ein Schuft** fără îndoială e o pramatie. **2.** tocmai, abia; **~ erst** abia; **er ist ~ gekommen** abia a sosit.

Ebenbaum, *-(e)s, - bäume m. (bot.)* abanos *(Diospyros ebenum).*

Ebenbild, *-(e)s, -er, n.* chip, portret; **er ist das ~ seines Vaters** e leit tatăl său.

ebenbürtig *adj.* **1.** de aceeaşi origine, de aceeaşi condiţie, de acelaşi rang. **2.** egal, deopotrivă; **er ist ihm nicht ~** nu se compară cu el.

Ebenbürtigkeit, *-en, f.* **1.** egalitate de origine, de rang, de condiţie. **2.** egalitate de valoare, de capacitate.

ebenda şi **ebenda** *adv. (presc.* ebd.) tot acolo, în acelaşi loc.

ebenda|her şi **ebendaher** *adv.* **1.** tot din acelaşi loc. **2.** din acelaşi motiv.

ebenda|hin şi **ebendahin** *adv.* **1.** tot într-acolo, în(tr-)acelaşi loc. **2.** în acelaşi scop.

ebendann şi **ebendann** *adv.* tocmai, chiar atunci; tot atunci.

ebendarum şi **ebendarum** *adv.* v. ebendeshalb.

ebendaselbst *adv. (înv.* şi *reg.)* v. ebenda.

ebender, ebendie, ebendas şi **ebender, ebendie, ebendas** *pl. ebendie, pron. dem.* acelaşi, aceeaşi, aceiaşi, aceleaşi, chiar acela, aceea, aceia, acelea.

ebenderselbe, ebendieselbe, ebendasselbe şi **ebenderselbe, ebendieselbe, ebendasselbe** *pl. ebendieselben, pron. dem.* v. ebender.

ebendeshalb, ebendeswegen şi **ebendeshalb, ebendeswegen** *adv.* tocmai de aceea.

ebendieser, ebendiese, ebendieses şi **ebendieser, ebendiese, ebendieses** *pl. ebendiese, pron. dem.* tocmai, chiar acesta, aceasta, aceştia, acestea.

ebendort şi **ebendort** *adv.* chiar, tocmai acolo; tot acolo.

ebendortselbst *adv. înv.* v. ebendort.

Ebene, *-n. f.* **1.** şes, câmpie. **2.** *(mat.)* plan; **schiefe ~** plan înclinat; *(fig.)* **auf die schiefe ~ kommen** (sau **geraten)** a o apuca pe căi greşite. **3.** *(fig.)* **das liegt auf der ~ der Naturwissenschaften** aceasta intră în domeniul ştiinţelor naturii; **das liegt auf einer ganz anderen ~** aceasta se află cu totul pe alt plan; **auf staatlicher ~** la nivel de stat; **auf europäischer ~** la nivel european; **betriebliche ~** nivel microeconomic; **gesamtwirtschaftliche ~** nivel macroeconomic. **4.** nivel; **auf hoher ~** la nivel înalt.

Ebener, *-s, -, m. (tehn.)* rambleiator.

eben|erdig *adj.* de la parter, care este (situat) la parter.

ebenfalls *adv.* (de) asemenea; **danke, ~** mulţumesc, asemenea.

Ebenheit, *-en, f.* netezime, planeitate; formă plană; egalitate, regularitate (de teren).

Ebenholz, *-es, n. sg.* lemn de abanos, abanos; **schwarz wie ~** negru ca abanosul.

ebenholzartig *adj.* ca lemnul de abanos, ca abanosul.

Ebenholzgewächse *pl.* plante din familia abanosului *(Ebenaceae).*

ebenieren, *ebenierte, ebeniert, vb. (h) tr.* a căptuşi, a placa cu abanos.

Ebenist, *-en, -en, m. (înv.)* ebenist, tâmplar de mobilă fină, stil.

ebenjener, ebenjene, ebenjenes şi **ebenjener, ebenjene, ebenjenes** *pl. ebenjene, pron. dem.* tocmai, chiar acela, aceea, aceia, acelea.

Ebenmaß, *-es, -e. n.* proporţie simetrică, regularitate, simetrie.

ebenmäßig *adj.* proporţional, simetric, regulat.

ebenso *adv.* tot aşa, la fel; **~ wie** la fel ca (şi); **es geht mir ~** sunt în aceeaşi situaţie; **er ist ~ alt wie ich** are aceeaşi vârstă ca mine, e de o vârstă cu mine.

ebenso gern *adv.* tot atât de bucuros, cu aceeaşi plăcere.

ebenso gut *adj.* şi *adv.* tot aşa de bun, la fel de bine.

ebenso häufig *adv.* tot de atâtea ori, tot atât, tot aşa de des, de frecvent.

Ebensohle, *-n, f. (mine)* reper de orizont, reper de talpă.

ebenso lang *adj.* tot atât, tot aşa de lung.

ebenso lange *adv.* tot atâta timp, tot atât, tot aşa de mult timp.

ebensolcher, ebensolche, ebensolches, *pl. ebensolche pron. dem.* exact acelaşi, la fel; **das ist ebensolche Ware** şi **ebensolch eine Ware...** este exact aceeaşi marfă..., este exact marfa...

ebensomehr *adv. (reg.)* **1.** cu tot atâta drag, cu tot atâta plăcere. **2.** mai ales acum.

ebenso oft *adv.* tot atât, tot aşa de des, de frecvent.

ebenso sehr *adv.* tot atât, tot aşa de mult.

ebenso viel *adv.* tot atât, tot aşa de mult; **~ (wie)** tot atât (ca şi); **~ Mal** tot de atâtea ori.

ebenso weit *adv.* tot atât, tot aşa de departe.

ebenso wenig *adv.* tot aşa de puţin.

ebenso wie *adv.* v. ebenso.

ebenso wohl *adv.* tot atât, tot aşa de bine, la fel de bine.

Ebenstrauß, *-es, e. m. (bot.)* spaniculă strâns compusă şi scurtă.

ebenträchtig *adj. (reg.)* **1.** circumspect. **2.** tacticos; încet.

Ebenung, *-en, f.* v. Ebnung.

Ebenwaage, *-n, f.* echilibru, cumpăt; **da halten wir uns die ~** aici ne potrivim, suntem de aceeaşi părere.

ebenweg *adv. (reg.)* întotdeauna, mereu.

ebenwohl *adv.* de asemenea.

Eber, *-s, -, m.* vier; mistreţ.

Eber|esche, *-n, f. (bot.)* scoruş-de-munte *(Sorbus aucuparia).*

Eber|hirsch, *-es, -e, m. (zool.)* cerb de India *(Rusa porcinus).*

Eberjagd, *-en, f.* vânătoare de mistreţi.

Eber|raute, *-n, f. (bot.)* lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum).*

Eber|reis, *- es, -er, m. (bot.)* ceapa-ciorii *(Artemisia abrotanum).*

Eberschwein, *-(e)s, -e, n. (rar)* mistreţ.

Eberwurz *f. sg. (bot)* **1.** lemnul-Domnului *(Artemisia abrotanum).* **2.** turtă, punga-babei.

Eberzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colţ de mistreţ.

Ebne, *-n, f. (reg.)* v. Ebene.

ebnen, *ebnete, geebnet (du ebnest, er ebnet), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) netezi, a (se) nivela; *(fig.)* **jm. den Weg ~** a netezi cuiva calea; **die Schwierigkeiten ~** a înlătura greutăţile. **2.** *(fig.)* a (se) aplana; a (se) lichida; *(com.)* **eine Schuld ~** a lichida o datorie.

Ebnung, *-en, f.* **1.** netezire, nivelare. **2.** *(fig.)* aplanare.

Ebonit, *-(e)s, -e, n.* ebonită.

Ebräer [-'ɛ:ɐ], *-s, -, m. (rar)* v. Hebräer.

Ebritze, *-n, f.* v. Eberraute.

ebullieren, *ebullierte, ebulliert, vb. (h) tr.* a fierbe.

Ebullioskop, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* ebulioscop.

EC [e'tse:] *presc.* de la Eurocity-Zug tren eurocity.

Ecaille [e'kaj(ə)], *-en, f.* **1.** *(la broasca ţestoasă)* baga. **2.** *(arte)* decor în solzi.

Ecce ['ɛktse], *-, -, n. (inv.)* comemorare anuală a morţilor (în cadrul unui gimnaziu).

Echantillon [eʃãti'jõ:], *-s, -s, n.* eşantion, probă.

echappieren [eʃa-], *echappierte, echappiert, vb. (h) intr. (înv.)* a scăpa, a fugi; a evada.

echauffieren [eʃo'fi:-], *echauffierte, echauffiert, vb. (h) refl.* a se înfierbânta, a se aprinde, a se excita.

echauffiert I. *part. trec.* de la echauffieren. **II.** *adj.* iritat, aprins, exaltat.

Echauffiert|heit *f. sg.* (stare de) iritare, înfierbântare, excitare, exaltare.

Echec [e'ʃɛk], *-(e)s, -e, m. (livr.)* **1.** eşec, ratare. **2.** şah (joc).

Echeveria [ɛtʃe've-], *- rien* [-i:ən], *f. (bot.)* eşeverie, plantă suculentă *(Crassulaceae).*

Echinoderme [ɛçi-], *-n, -n, m. (zool.)* echinoderm.

Echinit, *-en,-en* (şi *-(e)s, -e) m. (pal.)* echinid, arici-de-mare pietrificat.

Echinus, *-, -, m.* **1.** *(zool.)* arici-de-mare *(Echinoderma).* **2.** *(arhit.)* echină.

Echo ['ɛço:], *-s, -s, n.* ecou; *(fig.)* **ein gewaltiges** (sau **lebhaftes, starkes) ~ finden** a găsi un ecou puternic (viu, adânc).

echoartig *adj.* ca de ecou.

echo|en ['ɛçoən], *echote, geechot, vb. (h) intr. impers. (fam.)* a răsuna; a avea (sau produce) ecou; **es echot hier** aici se aude ecoul.

Echographie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* ecografie.

Ęcholot, *-(e)s, -e, n. (av., mar.)* sondă-ecou, ecometru.
Ęchse ['ɛksə], *-n, f. (zool.)* şopârlă *(Lacerta)*.
ęcht *adj.* **1.** adevărat, natural, pur; **~e Liebe** dragoste adevărată; **~es Haar** păr natural; **~er Wein** vin pur, curat; *(adverbial)* **~ menschlich** tipic uman. **2.** garantat; veritabil; **~e Farbe** culoare garantată; **~e Schmucksachen** bijuterii veritabile; *(jarg.)* **(in) ~** într-adevăr, pe bune. **3.** original, autentic; **ein ~er Rembrandt** un Rembrandt original. **4.** *(reg.)* aproximativ. **5.** *(mat.; în expr.)* **ein ~er Bruch** o fracţie subunitară.
ęchtgolden *adj.* din aur adevărat.
Ęcht|haar, *-(e)s, -e, n.* păr natural.
Ęcht|heit *f. sg.* **1.** faptul de a fi adevărat, veritabil, natural; puritate; **für die ~ einer Ware bürgen** a garanta pentru calitatea unei mărfi. **2.** autenticitate, originalitate; **die ~ einer Urkunde** autenticitatea unui document.
Ęcht|heitsnachweis, *-es, -e, m.* probă, dovadă de autenticitate, de originalitate.
Ęcht|heitszeichen, *-s, -, n. (ec.)* marcă de autenticitate.
ęchtsilbern *adj.* din argint adevărat.
Ęchtzeit, *-en, f. (inform.)* timp real.
Ęcht|zeit|anwendung, *-en, f. (ec.)* aplicaţie în timp real.
Ęcht|zeitnetzwerk, *-(e)s, -e, n. (ec.)* reţea utilizată în timp real.
Ęcht|zeit|übertragung, *-en, f. (ec.)* transmitere în timp real.
Ęcht|zeitverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedeu în timp real.
Ęcht|zeitzugriff, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acces în timp real.
Ęck, *-(e)s, -e, n. (austr., reg.)* colţ; **übers ~** diagonal; **da macht's ein ~ a)** aici face un cot, un colţ; **b)** *(fig.)* merge prost, e o dificultate, merge greu; **jn. über ~ ansehen/anschauen** a se uita strâmb la cineva.
Ęck|anker, *-s, -, m. (constr.)* ancoraj, armătură de colţ.
Ęckbalken, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de colţ.
Ęckball, *-(e)s,- bälle, m. (sport)* corner, lovitură de colţ.
Ęckband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* echer de metal, colţar; fier-colţar.
Ęckbank, *-bänke, f.* bancă colţar.
Ęckbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* colţar de protecţie din metal (la cărţi, uşi etc.).
Ęckblatt, *-(e)s, -blätter, n. (arhit.)* ornament de colţ (la coloane).
Ęckblech, *-(e)s, -e, n.* cornier, fier-colţar.
Ęckbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* etajeră, poliţă de colţ.
Ęckchen, *s., -, n. (dim.* de la Ecke) colţişor; ungher.
Ęckdaten *pl. (ec.)* date de referinţă.
Ęcke, *-n, f.* **1.** colţ; **an der ~** în colţ; **sich an einer ~ anstoßen** a se lovi de un colţ; **ich wohne um die ~** locuiesc după colţ; **es brennt an allen ~n** arde peste tot; **an allen ~n und Enden** pretutindeni; *(fig., fam.)* **jn. um die ~ bringen** a omorî pe cineva; *(fig., fam.)* **um die ~ gehen** a muri; **das ist schon längst um die ~** s-a rezolvat de mult; a trecut de mult; *(fig., fam.)* **um die ~ sein** a fi mort, a fi oale şi ulcele; **in die ~ stellen** a pune (pe cineva) la colţ; **um die ~ denken** a gândi altfel, neobişnuit; **mit jm. um ein paar** (sau **um sieben) ~n verwandt sein** a fi rudă îndepărtată; **rote ~** colţul roşu; *(fig.)* **in die ~ drängen** a înghesui, a strânge cu uşa; *(fig.)* **~n haben** a cheli la tâmple; *(fig.)* **bläst der Wind aus der ~?** aşa stau lucrurile? **2.** *(fam.)* distanţă, bucată de drum; **eine tüchtige ~** o depărtare considerabilă; **ich werde Sie eine ~ begleiten** am să vă conduc o bucăţică. **3.** *(reg.)* creastă a muntelui, trecătoare. **4.** *(reg.)* colţ al gurii. **5.** *(reg.)* regiune; **in dieser ~ des Landes** în acest colţ al ţării.
Ęck|eisen, *-s, -, n.* oţel-cornier.
ęcken, *eckte, geeckt, vb. (h) tr. (inv.)* **1.** a prevedea cu colţuri, a face colţuri; a da forma unui colţ. **2.** a teşi colţurile.
Ęckenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Eckbeschlag.
Ęcken|einschneidemaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de ştanţat; de tăiat colţurile.
Ęckenfeile, *-n, f.* pilă triunghiulară.
Ęckenkragen, *-s, -, m.* guler scrobit cu colţuri îndoite (pentru frac, smoching).
ęckenlos *adj.* fără colţuri.
Ęcken|steher, *-s, -, m.* **1.** comisionar; muncitor ocazional. **2.** *(fam.)* gură-cască.
Ęcker, *-n, f.* **1.** *(reg.)* ghindă. **2.** jir, bob de jir. **3.** treflă (la jocul de cărţi germane).
ęckersch *adv. (reg.)* numai, doar.
Ęckert, *-s, -s, m. (reg., zool.)* veveriţă *(Sciurus vulgaris)*.
Ęckfeld, *-(e)s, -er, n. (la şah)* câmp din colţul tablei de joc.
Ęckfenster, *-s, -, n.* fereastră de colţ.
ęckgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* parcelă, teren, la colţ de stradă.
Ęckhaus, *-es, -häuser, n.* casă pe colţ.
Ęckholz, *-es, -hölzer, n.* lemn ecarisat; riglă; grindă.
ęckig *adj.* **1.** colţuros, unghiular; **~e Klammer** parantează dreaptă. **2.** *(fig.)* neîndemânatic, stângaci; necioplit; **~e Bewegungen** mişcări stângace, nedibace.
Ęckigkeit, *-en, f.* **1.** însuşire de a fi colţuros, unghiular, **2.** *(fig.)* neîndemânare, stângăcie.
Ęck|knollen, *-s, m. sg.* v. Eckblatt.
Ęcklein, *-s, -, n. (dim.* de la Ecke) colţişor, ungher.
Ęcklohn, *-(e)s, -löhne, m. (fin.)* salariu de referinţă.
Ęckpfeiler, *-s, -, m. (arhit.)* pilastru de colţ, stâlp de colţ; pilon-colţar.
Ęckpfosten, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de colţ.
Ęckplatz, *-es, -plätze, m.* loc pe colţ.
Ęckpunkt, *-(e)s, -e, m.* unghi al unui poliedru; vârf.
Ęcksatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* ultima frază a unei structuri polifrazice.
Ęcksäule, *-n, f. (arhit.)* stâlp, coloană de colţ.
Ęck|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (hochei)* lovitură de colţ.
Ęckschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de colţ, colţar.
Ęck|sitz, *-es, -e, m.* loc pe colţ.
Ęck|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de colţ la acoperiş, lemn de colţ.
Ęck|spind, *-(e)s, -e, m.* v. Eckschrank.
Ęck|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de hotar, bornă. **2.** *(fig.)* piatră angulară, temelie, bază. **3.** *(constr.)* piatră de colţ. **4.** *la sg. (la jocuri de cărţi)* caro.
Ęck|stoß, *-es, - stöße, m.* v. Eckball.
Ęck|stube, *-n, f.* v. Eckzimmer.
Ęck|stück, *-(e)s, -e, n.* colţ, margine *(de la o prăjitură etc.)*.
Ęck|stunde, *-n, f.* prima sau ultimă oră de şcoală, de cursuri.
Ęcktisch, *- es, -e, m.* masă aşezată în colţ.
Ęckturm, *-(e)s, -türme, m. (arhit.)* turn de la colţul incintei.
Ęckwert, *-(e)s, -e, m. (ec., fiz.)* valoare orientativă, de referinţă.
Ęckwurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* aruncare de la colţ.
Ęckzahn, *-(e)s, -zähne, m.* (dinte) canin, colţ.
Ęckzimmer, *-s, -, n.* cameră de colţ.
Ęckzins, *-es, -en, m. (ec.)* dobândă de referinţă, unghiulară.
Ecuadorianer [eku-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ecuadorian(ă).
ecuadorianisch *adj.* ecuadorian.
ed. *(presc.* de la edidit) editat de.
Ed. *(presc.* de la Editio) ediţie.
Edamer, Edamer Käse, *-s, -, m.* brânză de Edam.
Edda, *-s* (şi *Edden), f.* Edda, culegere de cântece şi legende scandinave.
Edda|lieder *pl. (lit.)* cântece din Edda.
ędder *adv. (reg.)* iarăşi, din nou.
ęddisch *adj.* din Edda, referitor la Edda.
Ede, *-s, -s* (şi *-n), m. (argoul delincvenţilor)* complice, tovarăş de hoţii.
E-Deck, *-s, -s, n. (mar.)* punte E; *(uneori)* punte intermediară.
edel *adj.* **1.** nobil, generos; ales; **edler Charakter** caracter nobil, generos; **edler Wein** vin ales; **edle Gesinnung** gând nobil, generos; **im ~sten Sinne des Wortes** în cel mai înalt înţeles al cuvântului; *(iron.)* **edle Gesellschaft!** frumoasă societate! **2.** aristocratic. **3.** preţios, deosebit; nobil; **edle Metalle** metale preţioase.
edelbürtig *adj.* de origine nobilă, de neam.
Edeldame, *-n, f. (inv.)* (doamnă) nobilă.
edel denkend *adj.* cu gânduri nobile, generos.
Edeldirne, *-n, f.* prostituată de lux.
Edel|erden *pl.* pământuri rare.
Edel|erz, *-es, -e, n.* minereu bogat în metale nobile.
Edelfalke, *-n,-n, m. (ornit.)* şoim de vânătoare *(Falco hierofalco)*.
Edelfasan, *-(e)s, -e(n), m. (ornit.)* fazan nobil *(Phasianus colchicus)*.
edelfaul *adj. (despre struguri)* atacat de ciuperca strugurelui.
Edelfäule *f. sg. (bot.)* **1.** ciupercă a strugurelui *(Botrytis cinerea)*. **2.** stare de coacere înaintată a strugurilor, cu atac de ciupercă.
Edelfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cinteză, cintiţă *(Fringilla coelebs)*.
Edelfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte nobil.
Edelfrau, *-en, f.* v. Edeldame.
Edelfräulein, *-s, -, n. (inv.)* (domnişoară) nobilă.
Edelfreie, *-n, -n (ein Edelfreier), m. (inv.)* nobil, gentilom.
Edelgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz nobil.
Edelgashülle, *-n, f.* înveliş de gaz nobil.
Edelgaslampe, *-n, f.* lampă cu gaz nobil, lampă cu neon.
Edelgas(leucht)röhre, *-n, f.* tub luminos cu gaz nobil, tub de neon.
edelgeboren *adj.* v. edelbürtig.
Edelgemüse, *-s, -, n.* legume alese, de calitate foarte bună.
edel gesinnt *adj.* v. edel denkend.
Edelge|stein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(inv.; poet.)* pietre preţioase, scumpe. **2.** *(mineral.)* rocă conţinând substanţe preţioase.
edelherzig *adj.* generos, mărinimos.
Edelhirsch, *-(e)s, e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus)*.
Edelhof, *-(e)s, -höfe m.* reşedinţă nobiliară, curte boierească, conac boieresc.
Edelholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de esenţă nobilă.
Edeling, *-s, -e, m. (ist.)* nobil (vechi german).
Edelkastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* castană comestibilă.
Edelkastanienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* castan cu fructe comestibile *(Castanea vesca)*.
Edelknabe, Edelknappe, *-n, -n.* **Edelknecht**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** paj; scutier. **2.** aprod.
Edelkoralle, *-n., f. (zool.)* coral nobil, mărgean *(Corallium rubrum)*.
Edelkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de râu *(Potamobius [Astacus] fluviatilis)*.
Edel|leute *pl.* **1.** *pl.* de la Edelmann. **2.** nobilime.
Edelmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** nobil, gentilom, **2.** om cu suflet nobil, ales, distins.
edelmännisch *adj.* (şi *fig.*) nobil, cavaleresc; ales, distins.
Edelmarder, *-s, -, m. (zool.)* jder *(Mustela martes)*.
Edelmetall, *-s, -e, n.* metal nobil, preţios.
Edelmut, *-(e)s, m. sg.* generozitate, noblеţe de caracter.
edelmütig *adj.* nobil, generos.
edeln, *edelte, geedelt (ich ed(e)le), vb. (h) tr. (rar)* a înnobila.
Edelnutte, *-n, f. (fam., iron.)* v. Edeldirne.
Edel|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe alese, de primă calitate.
Edelpapagei, *-en* (şi *-(e)s), -en* (si *-e), m.* papagal nobil *(Eclestus roratus)*.
Edelpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj precis, fin.
Edelpflaume, *-n, f. (bot.)* prună renglotă *(Prunus domestica* ssp. *italica* var. *Claudiana)*.
Edelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* mănătarcă, hrib *(Boletus edulis)*.
Edelputz, *-es, -e, m. (arhit.)* tencuială fină.
Edelraute, *-n. f. (bot.)* pelin alb *(Artemisia austriaca)*.
Edelreife *f. sg.* v. Edelfäule **(2.)**.
Edelreiher, *-s, -, m. (ornit.)* bâtlan alb *(Herodias alba egretta)*.
Edelreis, *-es, -er, n.* mlădiţă (nobilă) pentru altoit, altoi.
Edelrose, *-n. f.* trandafir altoit.
Edelrost, *-es, m. sg. (metal)* patină (pe obiecte de cupru şi bronz).
Edelschnulze, *-n. f. (fam.)* piesă (muzicală, de teatru, film etc.) de calitate proastă, dar cu pretenţii artistice.
Edelschwein, *-(e)s, -e, n.* porc de rasă.
Edelsinn, *-es, m. sg.* noblеţe de caracter, generozitate.
edelsinnig *adj.* v. edelherzig.
Edelsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* v. Edelpapagei.
Edelsitz, *-es, -e, m.* reşedinţă seniorală, posesiune ereditară a unei stirpe nobile.

Edelsorte, *-n. f.* soi nobil.
Edel|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture-de-mătase nobil *(Bombyx mori)*.
Edel|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel special, superior, inoxidabil.
Edel|stahlhalbzeug, *-(e)s, -e, n.* semifabricat din oțel superior.
Edel|stahlwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de oțel special.
Edel|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** nestemată, piatră prețioasă, piatră scumpă; **künstlicher ~** piatră prețioasă artificială; **synthetischer ~** piatră prețioasă sintetică. **2.** *(fig.)* giuvaier, nestemată, lucru prețios.
edel|steinern *adj.* din pietre prețioase, bătut în pietre scumpe.
Edel|steingewicht, *-(e)s, -e, n.* carat.
Edel|steinhändler, *-s, -, m.* negustor de pietre prețioase, giuvaiergiu.
Edel|steinschleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de pietre prețioase.
Edel|stein|schliff, *-(e)s, m. sg.* șlefuire a pietrei prețioase.
Edel|strich, *-(e)s, m. sg. (fam.)* prostituție cu clientelă de lux, cu bani.
Edeltanne, *-n. f. (bot.)* brad alb *(Abies alba)*.
Edeltat, *-en, f.* faptă generoasă, nobilă.
Edelvaluta [-va-], *-en, f.* valută nedepreciată.
Edelweiß, *-es, -e, n. (bot.)* floare de colț, floarea-reginei *(Leontopodium alpinum)*.
Edelwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare (cerbi și căprioare).
Edelzwicker, *-s, m. sg.* soi de vin alb din Alsacia.
Eden, *-s, n. sg. (mit.)* eden, paradis, rai.
edenisch *adj.* edenic, paradiziac, (care ține) de rai.
edieren, *edierte, ediert, vb. (h)* **1.** *tr.* a scoate, a publica, a edita. **2.** v. editieren.
Edikt, *-(e)s, -e, n.* edict, ordin, ordonanță; **ein ~ erlassen** a emite un edict; **ein ~ anschlagen** (sau **aushängen**) a afișa un edict.
editieren, *editierte, editiert, vb. (h) tr. (inform.)* a edita (un text într-un program pe calculator).
Edition, *-en, f.* **1.** ediție. **2.** *(rar)* editură.
Editor, *-s, -toren, m.* editor; *(inform.)* **den internen ~ benutzen** a folosi editorul intern; **die ~en entweder intern oder extern laden** a încărca editorii intern sau extern.
Editorial, *-(s), -s, n.* **1.** cuvânt-înainte. **2.** editorial. **3.** *(tipogr.)* caseta tehnică.
editorisch *adj.* editorial.
Edle[1], *-n (ein Edler), -n. m.* și *f.* **1.** nobil(ă). **2.** persoană generoasă, (om cu inimă) nobilă.
Edle[2], *-n (ein Edles), n. sg.* noblețe, distincție; generozitate.
Edukation, *-en, f. (inv.)* educație.
Edukator, *-s, -toren, m. (inv.)* educator.
E-Dur, *-n. sg. (muz.)* mi major.
EDV [e:de:'fao] *f. sg. presc.* de la Elektronische Datenverarbeitung prelucrare electronică a datelor; **~Programm** program de prelucrare a datelor (pe calculator).
Efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix)*.
efeubekränzt *adj.* încununat, încoronat cu iederă.
Efeublatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de iederă.
Efeugewächse *pl. (bot.)* plante din familia iederei *(Hederaceae)*.
Efeukranz, *-es, -kränze, m.* cunună de iederă.
Efeulaube, *-n. f.* boltă de iederă; chioșc, pergolă de iederă.
Efeuranke, *-n, f.* coardă de iederă.
Eff, *-e, f. (reg. bot.)* ulm *(Ulmus campestris)*.
Effeff și **Effęff**, *-es, n. sg. (fam., în expr.)* **etwas aus dem ~ (F. F.) verstehen** (sau **beherrschen**) a fi foarte tare în ceva, a fi foarte priceput la ceva, a ști ceva ca pe apă.
Effekt, *-(e)s, -e, m.* **1.** efect; rezultat; succes. **2.** *(ec.)* productivitate, randament, efect; **antiinflationärer ~** efect antiinflaționist. **3.** impresie.
Effekten *pl.* **1.** efecte, îmbrăcăminte, bagaje. **2.** avere mobilă. **3.** *(fin.)* valori, titluri, hârtii de valoare; efecte, polițe; **börsengängige ~** valori bursiere; **festverzinsliche ~** titluri cu dobândă fixă; **marktgängige ~** valori negociabile.
Effektenbank, *-en, f. (fin.)* bancă de valori.
Effektenbörse, *-n, f. (ec.)* bursă de efecte, de valori.
Effektengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere cu hârtii de valoare, cu efecte.
Effektenhandel, *-s, m. sg.* negoț cu efecte, cu valori, cu titluri.
Effektenhändler, *-s, -, m.* agent de schimb, curtier.
Effekten|inhaber, *-s, -, m.* purtător, posesor de titluri, de valori.
Effektenkurs, *-es, -e, m.* curs al valorilor, al efectelor.
Effektenmakler, *-s, -, m.* v. Effektenhändler.
Effektenmarkt, *-(e)s, m. sg.* bursă de efecte, piață a valorilor.
Effekten|umsatz|steuer, *-n, f.* impozit pe circulația valorilor, efectelor.
Effektenverwahrung *f. sg.* păstrare a efectelor.
Effektgarn, *-(e)s, -e, n. (text)* fir de ață de efect, ață decorativă.
Effekt|hascher, *-s, -, m.* vânător de efect, de succese, persoană care umblă după succese.
Effekt|hascherei, *-en, f.* goană după efect, goană după succese.
effektiv *adj.* efectiv, adevărat; real; **~e Leistung** realizare efectivă; **~e Stärke** forță reală.
Effektivbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv, forță efectivă.
Effektivge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* v. Effektivlohn.
Effektivgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere reală, efectivă.
Effektivgewicht, *-(e)s, -n. sg.* greutate efectivă.
Effektivität [-vi-] *f. sg. (ec.)* eficacitate; **die ~ beurteilen** a aprecia eficacitatea; **unzureichende ~** lipsă de eficacitate, eficacitate insuficientă.
Effektivitätsfordernis, *-ses, -se, n. (ec.)* promovare a eficacității.
Effektivitätskennziffer, *-n, f.* indice de eficacitate.
Effektivitätsrechnung *f. sg.* calcul al eficacității.
Effektivkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare reală, efectivă.
Effektivlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu efectiv.
Effektivnutzen, *-s, -, m.* folos efectiv, beneficiu real.
Effektivpreis, *-es, -e, m.* preț real.
Effektiv|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv, contingent sub arme.
Effektiv|stärke, *-n, f.* v. Effektivbestand.
Effektiv|verzinsung *f. sg.* rentabilitate efectivă.
Effektivwert, *-(e)s, -e, m.* valoare efectivă.
Effektivzins, *-es, -en, m.* cost anual efectiv al unui credit.
Effektor, *-s, -toren, m.* autor, creator.
effektuieren, *effektuierte, effektuiert, vb. (h) tr.* a efectua, a îndeplini, a săvârși; **ich habe Ihren Auftrag effektuiert** am îndeplinit însărcinarea dată de dv.; am executat (efectuat) comanda dv.
Effektuierung, *-en, f.* efectuare, îndeplinire.
effektvoll *adj.* **1.** de mare efect, de efect. **2.** eficace.
Effemination *f. sg. (med.)* **1.** efeminație (la bărbat). **2.** homosexualitate pasivă.
effeminiert *adj.* efeminat.
effen *adj. (reg.)* v. eben **(1)**.
efferent *adj.* eferent.
efferveszieren [-vɛs-], *efferveszierte, effervesziert, vb. (h) intr. (fiz., chim.)* a fi în efervescență.
effizient [-tsiɛnt] *adj.* eficient.
Effizienz *f. sg.* eficiență, eficacitate, rentabilitate; economicitate.
Effloch, *-(e)s, -löcher, n. (muz.)* urechi (la instrumente cu coarde).
Efflureszenz, *-en, f.* **1.** eflorescență. **2.** *(med.)* erupție cutanată.
Effusion, *-en, f. (geol.)* efuziune, vărsare, revărsare, scurgere.
Effusiometer, *-s, -, n.* efuziometru
EG, eG *f. sg. presc.* de la **1.** eingetragene Genossenschaft) cooperativă înregistrată. **2.** Europäische Gemeinschaft Comunitatea Europeană.
E. G. *(presc.* de la Ehegesetz) lege matrimonială.
egal I. *adj.* egal, deopotrivă, la fel. **II.** *adv.* totuna; **das ist mir ganz ~** mi-e totuna.
Egalisator, *-s, -toren, m. (electr.)* egalizator.
egalisieren, *egalisierte, egalisiert, vb. (h) tr.* a egaliza, a omogeniza, a uniformiza.
Egalisierung, *-en, f.* egalizare, uniformizare.
egalitär *adj.* egalitar.
Egalität, *-en, f.* egalitate.
Egart *f. sg. (reg.)* v. Egerte.
Egel, *-s, -, m. (zool.)* lipitoare *(Hirudo medicinalis)*.
Egelkraut, *-(e)s, n. (bot.)* limbariță *(Alisma plantago-acvatica)*.
Egelschnecke, *-n, f. (zool.)* melc nud.
Egerling, *-s, -e, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota campestris)*.
Egerte, *-n, f. (reg.)* țelină, pârloagă, paragină.
Eggart, *-(e)s, -e, m.* v. Egerte.
Egge[1], *-n, f.* **1.** grapă. **2.** *sg.* grăpare.
Egge[2], *-, f. (text; reg.)* margine a țesăturii, lizieră, bată.
Eggebalken, *-s, -, m.* grindei al grapei.
Egge|haken, *-s, -, m.* dinte al grapei.
eggen, *eggte, geeggt, vb. (h) tr.* a grăpa.
Eggenband, *-(e)s, -bänder, n. (reg.)* v. Egge[2].
Egge(n)maschine, *-n, f.* mașină de grăpat.
Eggenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete-grapă *(Irpex paradoxus)*.
Egge|rechen, *-s, -,m.* greblă, grapă; element de grapă.
Eggeschiene, *-n, f.* șină a grapei.
Eggezinke, *-n, f.* v. Eggehaken.
EGmuN *(presc.* de la Eingetragene Genossenschaft mit unbeschränkter Nachschusspflicht) cooperativă înregistrată cu obligație de plată suplimentară nelimitată.
Ego|ismus, *-, m. sg.* egoism.
Ego|ist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* egoist(ă)
ego|istisch *adj.* egoist.
Egotismus, *-, m. sg.* egotism.
Egotist, *-en, -en. m.* egotist.
Egozentrik *f. sg.* egocentrism.
egozentrisch *adj.* egocentric.
Egozentrismus, *-, m. sg.*, **Egozentrizität** *f. sg.* egocentrism.
egrenieren, *egrenierte, egreniert, vb. (h) tr. (text.)* a egrena.
Egreniermaschine, *-n, f.* mașină de egrenat.
Egrenierung, *-en, f.* egrenare.
Egte, *-n. f. (reg.)* v. Egge[1].
Egyptienne [eʒip'siɛn], *-n. f. (tipogr.)* (caractere) egiptiene.
eh[1]! *interj.* ei!
eh[2] *adv. (austr.)* **1.** oricum, și-așa. **2.** *(în expr.)* **seit ~ und je** dintotdeauna; **wie ~ und je** ca întotdeauna.
eh., e.h. *presc.* de la **1.** v. ehrenhalber. **2.** *(austr.)* v. eigenhändig.
e|haft *adj. (reg.)* legal, prin lege.
eh(e) **1.** *conj.* (mai) înainte ca; **~ dass** înainte de a, până a nu; **~ er zu mir kam** înainte de a veni la mine; **~ eine Woche vergeht** înainte de a se împlini săptămâna. **II.** *adv. (reg.)* deja; și așa; **das hab' ich eh gemacht** asta am făcut-o eu și așa.
Ehe, *-n, f.* **1.** căsătorie; **Trennung der ~** divorț; **~ aus Liebe** căsătorie din dragoste; **wilde ~** concubinaj; **in den Stand der ~ treten** a se căsători; **die ~ brechen** a comite un adulter; **eine ~ eingehen** a se căsători; **eine ~ schließen** a încheia o căsătorie; **außer der ~ geboren** născut în afara căsătoriei, din flori; **ihr Sohn aus zweiter ~** fiul ei din a doua căsătorie; **zur ~ begehren** a cere pe cineva în căsătorie; **zur ~ geben** a da pe cineva cuiva de soție; **~ zur linken Hand, morganatische ~** căsătorie morganatică. **2.** *(reg.)* lege; *(elv.)* limită legală.
ehe|ähnlich *adj.* asemănător căsătoriei, ca și căsătoriți.
Ehe|anbahnung *f. sg.* curtaj matrimonial.
Ehe|anbahnungs|institut, *-(e)s, -e, n.* agenție matrimonială.
Ehe|aufhebung, *-en, f. (jur.)* anulare, desfacere a căsătoriei.
ehebaldig *adj. (reg.)* cât mai curând.
Eheband, *-(e)s, -e, n.* căsnicie, legătură conjugală, matrimonială.
Eheberater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consilier(ă) matrimonial(ă).
Eheberatung, *-en, f.* **1.** cabinet de consultații matrimoniale. **2.** consiliere matrimonială; ședință de consultații matrimoniale.
Eheberedung, *-en, f.* convenție matrimonială.
Ehebett, *-(e)s, -en, n.* **1.** pat conjugal. **2.** pat matrimonial.

Ehebewilligung, *-en, f.* consimţământ la căsătorie.
ehebrechen *vb. (h) intr. (numai la inf. şi part. prez.)* a comite un adulter; **du sollst nicht ~!** *(bibl.)* să nu preacurveşti!
Ehebrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* soţ adulter, soţie adulteră.
Ehebrecherei, *-en, f.* adulter.
ehebrecherisch *adj.* adulter(in), de adulter.
Ehebruch, *-(e)s, -brüche, m.* adulter; **~ begehen** a comite un adulter.
ehebrüchig *adj.* v. ehebrecherisch.
Ehebund, *-(e)s, -bünde, m.*, **Ehebündnis**, *-ses, -se, n.* unire prin căsătorie.
ehedem *adv.* odinioară, altădată
ehedenn *conj. (înv. şi reg.)* mai înainte ca.
Ehedis|pens, *-es, -e, m.*, **Ehedis|pens**, *-en, f.* dispensă de căsătorie.
ehefähig *adj. (jur.)* apt(ă) de a se căsători; nubil(ă).
Ehefähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a contracta o căsătorie.
Ehefeind, *-(e)s, -e, m.* duşman al căsătoriei, misogam.
ehefeindlich *adj.* **1.** misogam. **2.** potrivnic căsătoriei; **ein ~er Beruf** o profesie potrivnică unei căsătorii, incompatibilă cu o căsătorie.
Ehefrau, *-en f.* soţie, nevastă, consoartă.
Ehefrieden, *-s, m. sg.* linişte, pace conjugală; înţelegere în căsnicie.
Eheführung *f. sg. (jur.)* căsnicie; viaţă conjugală.
Ehegatte, *-n, -n, m.* soţ, bărbat, consort.
Ehegattenbe|steuerung, *-en, f. (fisc.)* impunere fiscală a averii soţilor.
Ehegattin *-nen, f.* v. Ehefrau.
Ehegaumer, *-s, -, m. (elv.)* inspector la poliţia de moravuri.
Ehegelöbnis, *-ses, -se, n.*, **Ehegelübde**, *-s, -, n.* promisiune de căsătorie, logodnă.
Ehegemach, *-(e)s, -mächer, n.* cameră nupţială.
Ehegemahl, *-(e)s, -e, m. (înv.,* adesea *iron.)* v. Ehemann.
Ehegemahlin, *-nen, f. (înv.,* adesea *iron.)* v. Ehefrau.
Ehegemeinschaft *f. sg.* comunitate matrimonială.
Ehegeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou de nuntă.
Ehegesetz *-es, -e, n.* lege matrimonială.
Ehege|spann, *-(e)s, -e, n. (glumeţ* sau *peior.)* pereche de căsătoriţi.
Ehege|spons, *-es, -e, n.* (şi *m.) (înv., glumeţ)* **1.** soţ. **2.** soţie.
ehegestern *adv. (înv.)* alaltăieri.
Ehegesundheits|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat (medical) prenupţial.
Eheglück, *-(e)s, n. sg.* fericire conjugală.
Ehegut, *-(e)s, -güter, n.* zestre.
Ehe|hafen, *-s, m. sg. (fam., glumeţ)* căsătorie; **in den ~ einlaufen** a se căsători.
ehe|haft *adj. (elv.)* legal, valabil din punct de vedere juridic.
Ehe|hälfte, *-n, f. (fam.)* jumătate (soţ sau soţie).
Ehe|halte, *-n, -n, m. (reg.)* servitor.
Ehe|herr, *-(e)n, -en, m. (înv.* şi *iron.)* soţ, stăpân al casei.
Ehe|herrin, *-nen, f. (înv.* şi *iron.)* soţie, stăpână casei.
ehe|herrlich *adj.* aparţinând soţului; **~e Gewalt** dreptul de soţ.
Ehe|hindernis, *-ses, -se, n. (jur.)* impediment la căsătorie; **das ~ wurde aufgehoben** impedimentul la căsătorie a fost înlăturat.
Ehe|irrung, *-en, f.* adulter.
Ehejahr, *-(e)s, -e, n.* an de căsnicie.
Ehejoch, *-(e)s, n. sg. (fam.)* jug al căsniciei.
Ehekontrakt, *-(e)s, -e, m.* contract de căsătorie.
Ehekrach, *-(e)s, -e, m.* ceartă în căsătorie.
Ehekreuz, *-es, n. sg. (fam.)* **1.** povara căsniciei, neplăcerile căsătoriei. **2.** *(glumeţ)* soţie rea.
Ehekrieg, *-(e)s, -e, m.* conflict ireconciliabil în căsătorie.
Ehekrüppel, *-s, -, m.* **1.** *(glumeţ)* soţ. **2.** *(iron.)* bărbat lipsit de autoritate, aflat sub papuc.
Eheleben, *-s, n. sg.* viaţa de om căsătorit, de femeie căsătorită, viaţă conjugală.
eheleiblich *adj. (jur., înv.)* (despre copil) legitim şi născut în urma căsătoriei.
Eheleute *pl.* soţi (soţ şi soţie).
ehelich *adj.* **1.** conjugal; **~e Verbindung** legătură matrimonială. **2.** legitim; **~e Kinder** copii legitimi.
ehelichen, *ehelichte, geehelicht, vb. (h) tr. (poet)* a lua în căsătorie.
Ehelichkeit *f. sg.* legitimitate (a unui copil).
Ehelich(keits)|erklärung, *-en, f. (jur.)* legalizare, legitimare (a unui copil născut nelegitim).
Eheliebste, *-n, -n (ein Eheliebster), m.* şi *f. (înv.)* soţ(ie).
ehe|los *adj.* necăsătorit(ă), celibatar(ă).
Ehe|losigkeit, *-en, f.* celibat; burlăcie.
ehe|lustig *adj.* dornic, dispus să se căsătorească.
Ehemakler, **Ehemäkler**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* mijlocitor de căsătorii, agent matrimonial.
ehe|malig *adj.* anterior, precedent; de odinioară, de altădată, fost; **eine ~e Kollegin** o fostă colegă.
ehemals *adv.* odinioară, altădată.
Ehemann, *-(e)s, -männer, m.* soţ; om căsătorit.
ehemännisch, **ehemännlich** *adj.* de soţ; de om căsătorit.
ehemündig *adj.* având vârsta minimă pentru căsătorie, nubil(ă).
Ehename, *-n, f.* nume de familie (al perechii căsătorite).
Ehenichtigkeit *f. sg. (jur.)* anulare a căsătoriei.
Ehepaar, *-(e)s, -e, n.* pereche căsătorită (soţ şi soţie).
Ehepakt, *-(e)s, -e, m.* v. Ehevertrag.
Ehepartner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) conjugal, soţ(ie).
Ehepflicht, *-en, f.* îndatorire, obligaţie conjugală.
Eheprokurator, *-s, -en, m. (înv.)* agent matrimonial, mijlocitor de căsătorii.
Eheprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces matrimonial.
Eher, *-s, -, m. (rar)* mascul (la animale).
eher *adv. (comp.* de la bald) **1.** mai curând; mai devreme; mai înainte; **~ als** înainte de; **je ~ desto besser** cu cât mai repede, cu atât mai bine; **warum hast du das nicht ~ gesagt?** de ce n-ai spus-o mai devreme? **2.** mai bine, mai potrivit; mai degrabă; **das lässt sich ~ hören** asta mai merge, aşa da! **er kann es ~ tun als ich** el o poate face mai degrabă decât mine; **~ fällt der Himmel auf die Erde** mai degrabă se dărâmă cerul; **es ging ihr nicht besser, ~ schlechter** nu i-a mers mai bine, dimpotrivă, mai rău; **umso ~** cu atât mai mult; **ich hätte das ~ nötig** mai curând aş avea eu nevoie de asta; **ich würde ~ sterben als nachgeben** mai bine mor decât să cedez.
Eherecht, *-(e)s, -e, n.* drept matrimonial.
Ehering, *-(e)s, -e, m.* verighetă.
ehern *adj.* **1.** de, din bronz; de, din metal; *(poet.* şi *fig.)* de, din fier. **2.** *(fig.)* aspru, neclintit; *(fam.)* îndrăzneţ, îndârjit, înverşunat; **eine ~e Stirn** o fire neclintită; **etwas mit ~er Stirn behaupten** a afirma ceva cu fermitate, cu stăruinţă, cu înverşunare; **~er Wille, Mut** voinţă, curaj de fier; *(poet.)* **das ~e Zeitalter** epocă de bronz.
Ehesache, *-n, f.* afacere, chestiune matrimonială.
Ehe|sakrament, *-(e)s), -e, n. (relig.)* (sfânta) taină a căsătoriei.
Eheschänder, *-s, -, m.* v. Ehebrecher.
Eheschändung *-en, f.* v. Ehebruch.
Ehescheidung, *-en, f.* divorţ.
Ehescheidungsgrund, *-(e)s), -gründe, m. (jur.)* motiv de divorţ.
Ehescheidungsklage, *-n, f.* cerere de divorţ.
Ehescheidungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de divorţ.
Ehescheln, *-(e)s, -e, m. (înv.)* certificat de căsătorie.
ehescheu *adj.* care nu vrea să se căsătorească; căruia, căreia îi este frică să se însoare/mărite.
Eheschließung, *-en, f.* încheiere a căsătoriei.
Eheschließungsdokumente *pl.* acte de căsătorie.
Ehesegen, *-s, m. sg.* **1.** binecuvântare nupţială. **2.** *(fig.)* copii; **reicher ~** copii mulţi; descendenţă bogată, numeroasă.
ehest *(sup.* de la bald) **I.** *adj.* **1.** cel mai apropiat. **2.** cel mai curând. **II.** *adv.* cât mai devreme; **am ~en** înainte de toate; cât de curând, cât se poate de repede; **am ~en nähme ich...** mai curând l-aş prefera pe...
Ehe|stand, *-(e)s, -stände, m.* căsnicie; **in den ~ treten** a se căsători.
Ehe|standsdarlehen, *-s, -, n.* împrumut în vederea întemeierii unei căsnicii.
Ehe|standsfreuden *pl.* plăceri, bucurii ale căsniciei.
Ehe|standshilfe, *-n, f.* ajutor de căsătorie.
ehestens *adv.* cât mai curând, cât se poate de curând.
Ehe|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare) de căsătorii.
Ehe|stiftung, *-en, f.* **1.** încheiere a căsătoriei. **2.** convenţie matrimonială.
ehestmöglich *adj. (austr.)* cât se poate de curând, de repede, cât mai curând posibil.
Ehe|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Ehe|streitigkeit**, *-en, f.* disensiune, ceartă conjugală.
Ehetauglichkeitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat dovedind capacitatea de a se căsători.
Eheteufel, *-s, -, m.* **1.** soţie rea, afurisită, megeră. **2.** persoană care strică un menaj, o căsătorie.
Ehetrennung, *-en, f.* separare a soţilor (fără desfacerea căsătoriei).
ehetunlichst *adv. (reg.)* cât se poate de repede.
ehe|unfähig *adj.* inapt de a se căsători.
Eheverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de căsătorie.
Eheverfehlung, *-en, f. (jur.)* abatere de la îndatoririle conjugale.
Eheverkündigung, *-en, f.* strigare de nuntă; anunţ de căsătorie.
eheverlassen *adj.* părăsită de soţ.
Eheverlöbnis, *-ses, -se, n.* logodnă.
Ehevermächtnis, *-ses, -se, n.* legat matrimonial.
Ehevermittlung, *-en, f.* **1.** mediere a căsătoriei. **2.** agenţie de mediere a căsătoriei, agenţie matrimonială.
Ehever|sprechen, *-s, -, n.* logodnă, promisiune de căsătorie.
Ehevertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** contract matrimonial. **2.** *(austr.)* contractare a unei căsătorii.
Ehevogt, *-(e)s, -vögte, m. (înv.)* reprezentant legal al unei femei căsătorite.
Ehevollzug, *-(e)s, m. sg. (jur.)* realizare (sexuală) a căsătoriei.
ehevor *adv. (reg.)* înainte.
Ehewappen, *-s, -, n. (ist.)* blazon reunit (al soţului şi soţiei).
Eheweib, *-(e)s, -er, n.* v. Ehefrau.
ehewenn *adv. (reg.)* înainte.
Ehewerbung, *-en, f.* cerere în căsătorie.
ehewidrig *adj.* contrar legislaţiei matrimoniale
ehewillig *adj.* de acord să se căsătorească, care consimte să se căsătorească.
Ehezärter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** contract matrimonial; căsătorie. **2.** soţ.
Ehezer|rüttung, *-en, f. (jur.)* şubrezire a căsătoriei.
Ehezwist, *-(e)s, -e, m.* diferend casnic, neînţelegere în căsnicie.
ehgestern *adv. (reg.)* v. ehegestern.
ehig *adj. (despre animale)* care trăiesc în perechi, mereu cu acelaşi partener, aceeaşi parteneră.
Ehim, *-s, -s, m. (reg.)* unchi din partea mamei.
Ehni, *-s, -s, m. (reg.)* străbun; bunic.
Ehr|abschneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* calomniator(-oare), defăimător(-oare).
Eher|abschneidergi, *-en, f. (înv.)* calomnie, defăimare.
ehrbar *adj.* **1.** onorabil, cinstit, onest. **2.** decent, modest; demn. **3.** cast.
Ehrbarkeit, *f. sg.* **1.** onestitate, cinste. **2.** decenţă, modestie; demnitate **3.** castitate.
Ehrbegierde *f. sg.* ambiţie; dorinţă de afirmare.
ehrbegierig *adj.* ambiţios; dornic de afirmare.
Ehrbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune, concepţie despre onoare; **nach meinem ~** după concepţia mea despre onoare; *(iron.)* **er hat sonderbare ~e** are idei ciudate despre onoare.
Ehrbeleidigung, *-en, f.* v. Ehrenbeleidigung.
Ehrdurst, *-(e)s, m. sg.* ambiţie nemăsurată, excesivă.
ehrdurstig *adj.* ambiţios.
Ehre, *-n, f.* **1.** onoare, cinste; **auf ~!** pe cinstea mea! **er sagte das in allen ~n** a spus-o fără vreun gând ascuns; **in ~n halten** a onora, a cinsti; **die nationale ~** onoarea naţională; **die soziale ~** onoarea socială; **das Feld der ~** câmpul de onoare; **eine Forderung (sau ein Gebot) der ~** o obligaţie de onoare; **jm. die ~ rauben** a dezonora, a defăima pe cineva; **meine ~ zum Pfande** pun chezăşie onoarea mea; **keinen Fleck auf seiner ~ dulden**

a nu suferi nici o pată pe onoarea sa; **auf die ~ bedacht sein** a ține la onoare; **die Prüfung mit ~n bestehen** a trece examenul cu cinste; **ein Mann von ~** un om de onoare; **die ~ verletzen** a leza onoarea; **das bin ich meiner ~ schuldig** onoarea mă obligă la asta; **er hat keine ~ im Leibe** n-are nici un pic de onoare; **aller ~n wert** meritã toatã cinstea; **ich habe die ~!** **a)** am onoarea; **b)** ei, dacă-i așa, adio și n-am cuvinte!; **ich hatte schon die ~** am făcut deja cunoștință; am avut onoarea să facem cunoștință; **das ist mir eine ~e** o cinste, onoare pentru mine; **erweisen Sie mir die ~** acordați-mi cinstea, faceți-mi onoarea; **ich mache mir eine ~ daraus** este o cinste, onoare pentru mine; **es macht ihm nicht viel ~** nu-i face prea multă cinste; **mit etwas ~ einlegen** a face impresie mare, a se evidenția (cu ceva); **mit wem habe ich die ~?** cu cine am onoarea? **es gereicht ihm zur ~** îi face cinste; **die ~ verlieren** a-și pierde onoarea; **der Wahrheit die ~ geben** a respecta adevărul; **~, wem ~ gebührt** trebuie să dai cinstire cui se cuvine; **wir geben uns die ~, Sie zu... einzuladen** avem onoarea să vă invităm la... **2.** reputație, prestigiu, vază; **es zu ~n und Ansehen bringen** a ajunge om de seamă; **jn. wieder zu ~n bringen** a reabilita pe cineva. **3.** onor; respect, stimă, considerație; **jm. zu ~n** în cinstea cuiva; **jm. de letzte ~ erweisen** a aduce cuiva ultimul omagiu. **4.** *(înv.)* feciorie; **sie hat die ~ verloren** și-a pierdut cinstea, nu mai e fată mare.

ehren, *ehrte, geehrt, vb. (h) tr.* **1.** a onora, a cinsti; **sein Vertrauen ehrt mich** încrederea lui mă onorează; **sehr geehrter Herr...** mult stimate domnule... **2.** a respecta, a prețui; **wer den Pfennig nicht ehrt, ist des Talers nicht wert** cine nu prețuiește lucrul mic nu-l merită pe cel mare. **3.** a face un cadou, a aduce un dar (în semn de omagiu).

Ehren|affäre, *-n, f.* chestiune de onoare.

Ehren|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** *sg.* funcție onorifică. **2.** *pl.* demnități.

ehren|amtlich I. *adj.* onorific. **II.** *adv.* în mod, în chip onorific.

Ehrenbeamte, *-n, -n (ein Ehrenbeamter), m.* funcționar onorific.

Ehrenbecher, *-s, -, m.* cupă de onoare.

Ehrenbeleidigung, *-en, f.* ofensă, ultragiu, ultragiere, jignire.

Ehrenbeleidigungsklage, *-n, f. (jur.)* reclamație pentru ultragiu.

Ehrenbeleidigungs|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de ultragiu.

Ehrenbezeigung, Ehrenbezeugung, *-en, f.* omagiu, dovadă de stimă; salut; *(mil.)* **die ~ erweisen** a da onorul, a saluta.

Ehrenbild, *-(e)s, -er, n.* statuie, monument.

Ehrenbogen, *-s, -* (și *-bögen), m.* arc de triumf, poartă triumfală.

Ehrenbühne, *-n, f.* podium (pentru cel sărbătorit, premiat).

Ehrenbürger, *-s, -, m.*, **~in,** *-nen, f.* cetățean(ă) de onoare.

Ehrenbürgerbrief, *-es, -e, m.* diplomă de cetățean de onoare.

Ehrenbürger|recht, *-(e)s, -e, n.* cetățenie de onoare.

ehrend I. *part. prez.* de la ehren. **II.** *adj.* care face cinste.

Ehrenbürgerschaft *f. sg.* calitate de cetățean de onoare.

Ehrendame, *-n. f.* doamnă de onoare.

Ehrendegen, *-s, -, m.* sabie de onoare.

Ehrendenkmal, *-(e)s, -mäler, n.* monument.

Ehrendieb, *-(e)s, -e, m.* defăimător, calomniator.

Ehrendienst *-(e)s, m. sg.* serviciu militar; **den ~ ableisten** a satisface stagiul militar.

Ehrendiplom, *-s, -e, n.* diplomă de onoare.

Ehrendoktor, *-s, -en, m.* doctor «honoris causa».

Ehrendoktorwürde *f. sg.* demnitate, rang de „doctor honoris causa".

Ehren|erklärung, *-en, f.* retractare (publică), palinodie.

Ehren|erweis, *-es, -e, m.*, **Ehren|erweisung,** *-en, f.* onoare, cinstire.

Ehrenfahne, *-n. f.* drapel de onoare.

Ehrenflagge, *-n. f. (mar.)* pavillon de onoare.

Ehrenformation, *-en, f. (mil.)* formație militară care prezintă onorul (unui șef de stat).

Ehrenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al eroilor.

Ehrengabe, *-n. f.* cadou, dar de onoare.

Ehrengast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete de onoare.

Ehrengedächtnis, *-ses, n. sg.* **1.** omagiu; amintire pioasă. **2.** *(înv.)* monument (în onoarea cuiva).

Ehrengedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie de omagiere, de felicitare.

Ehrengefolge, *-s, -, n.* escortă, cortegiu de onoare.

Ehrenge|halt, *-(e)s, -hälter, -n.* onorariu; indemnizație onorifică.

Ehrengeleit, *-(e)s, -e, n.* alai, cortegiu, suită, escortă de onoare.

Ehrengepränge, *-s, n. sg.* ceremonie, pompă.

Ehrengericht, *-(e)s, - e, n.* **1.** tribunal, instanță judecătorească pentru chestiuni de onoare; *(mil.)* consiliu de onoare. **2.** ședință a unui tribunal sau consiliu de onoare.

Ehrengeschenk, *-(e)s, -e, n.* v. Ehrengabe.

Ehrengrad, *-es, -e, m.* grad onorific.

Ehrengruß, *-es, -grüße, m. (mil.)* saluat, onor.

ehrenhaft *adj.* onorabil; cinstit, stimat.

Ehrenhaftigkeit *f. sg.* cinste.

ehrenhalber *adv. (presc.* eh. *sau* e.h.) **1.** omagial, onorific; **Doktor ~** *(presc.* Dr. E. h., Dr. eh. sau Dr. h. c.) doctor honoris causa. **2.** pentru salvarea cinstei, pentru obraz. **3.** de etichetă.

Ehrenhalle, *-n, f.* v. Ehrentempel.

Ehrenhandel, *-s, -händel, m.* (dispută pentru o) chestiune de onoare.

Ehrenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de onoare.

Ehrenhold, *-(e)s, -e, m. (înv., ist.)* crainic, herald.

Ehren|intervention [-vɛn-], *-en, f.* intervenție de onoare.

Ehrenjungfrau, *-en, f.* domnișoară de onoare.

Ehrenkette, *-n. f.* lanț purtat ca însemn al rangului, ca distincție onorifică.

Ehrenklage, *-n, f.* cerere de retractare.

Ehrenkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mil)* uniformă de gală. **2.** rochie de gală, haină de sărbătoare.

Ehrenkodex, *-es, -e* și *...dizes, m.* cod de onoare.

Ehrenkompanie, *-n* [-ni:ən], *f. (mil.)* companie de onoare; **die ~ abschreiten** a trece în revistă compania de onoare.

Ehrenkonsul, *-s, -n, m. (pol.)* consul onorific.

Ehrenkränkung, *-en, f.* insultă, ofensă.

Ehrenkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** cunună de lauri. **2.** cunună de mireasă.

Ehrenkreuz, *-es, -e, n.* Cruce de onoare (decorație).

Ehrenkrone, *-n, f.* **1.** coroană, cunună de onoare. **2.** *(fig.)* aureolă.

Ehrenkuss, *-es, -e, m.* sărutare de politețe.

Ehrenlegion *f. sg.* Legiunea de onoare (decorație franceză).

Ehrenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Ehrengehalt.

Ehrenmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* ospăț, masă de gală, banchet (dat în cinstea cuiva).

Ehrenmal, *-(e)s, -e* (și *-mäler), n.* monument al eroilor.

Ehrenmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** om de onoare; *(iron.)* **dunkler ~** piază-rea, cioclu. **2.** om de treabă.

Ehrenmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de onoare, onorific.

Ehren|name, *-ns, -n, m.* titlu de onoare.

Ehrenpension, *-en, f.* pensie de merit.

Ehrenpflicht, *-en, f.* datorie, sarcină de onoare.

Ehrenpforte, *-n. f.* poartă triumfală, arc de triumf.

Ehrenplatz, *-es, - plätze, m.* loc de onoare; **er wird in der Geschichte einen ~ behaupten** va deține un loc de cinste în istorie; **den ~ einnehmen** a ocupa locul de onoare.

Ehrenposten, *-s, -, m. (mil.) (despre santinele)* post de onoare.

Ehrenpräsident, *-en, -en, m.* președinte de onoare.

Ehrenpräsidium, *-s, -dien* [-diən], *n.* prezidiu de onoare.

Ehrenpreis, *-es, -e, m.* **1.** premiu de onoare, premiu întâi. **2.** *(bot.)* șopârlaiță, șopârliță *(Veronica teucrium).*

Ehrenpromotion, *-en, f.* acordare a titlului de doctor «honoris causa».

Ehrenpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de onoare.

Ehrenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu onorific. **2.** juriu de onoare.

Ehrenraub, *-(e)s, m. sg.* calomniere, defăimare, frustrare a onorarei.

Ehrenräuber, *-s, -, m.* calomniator, defăimător.

Ehrenrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept onorific, de onoare. **2.** *pl.* drepturi cetățenești; **Verlust der bürgerlichen ~e** pierdere a drepturilor cetățenești.

ehrenreich *adj.* acoperit de onoruri; glorios; emerit.

Ehrenrettung, *-en, f.* reabilitare, salvare a onoarei.

Ehrenrichter, *-s, -, m.* arbitru, judecător în chestiuni de onoare.

ehrenrührig *adj.* jignitor, ofensator; defăimător.

Ehrenrührigkeit, *-en, f.* însușirea de a fi defăimător, insultător.

Ehrenrunde, *-n, f. (sport)* tur de onoare; *(jargonul elevilor/studenților)* **eine ~ drehen** a rămâne repetent, a repeta anul, clasa.

Ehrensache, *-n, f.* chestiune, problemă, afacere de onoare; **das ist eine ~ für mich** e o chestiune de onoare pentru mine.

Ehrensalve [-və], *n, f. (mil.)* salvă de onoare.

Ehrenschänder, *-s, -, m.* defăimător.

ehrenschänderisch *adj.* defăimător.

Ehrenschändung, *-en, f. (jur.)* defăimare, terfelire a onoarei.

Ehrenschein, *-(e)s, -e, m.* cuvânt de onoare dat în scris.

Ehrenschicht, *-en, f.* schimb de onoare.

Ehrenschild, *-(e)s, -e, m.* scut de onoare.

Ehrenschmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* ospăț de onoare (în onoarea cuiva).

Ehrenschmuck, *-(e)s, m. sg. (poet.)* **1.** decorație, distincție. **2.** semn fizic care onorează pe purtătorul (cicatrice, păr alb).

Ehrenschuld *f. sg.* datorie de onoare.

Ehrenschüsse *pl.* salve de onoare.

Ehrensitz *-es, -e, m.* loc de onoare.

Ehren|spiegel, *-s, -, m.* **1.** model de onoare adevărată. **2.** cod al comportării onorabile.

Ehrensold, *-(e)s, -e, m.* v. Ehrengehalt.

Ehren|strafe, *-n. f.* pedeapsă infamantă.

Ehren|streit, *-(e)s, -e, m.* conflict pentru o chestiune de onoare.

Ehren|stufe, *-n. f.* grad, demnitate.

Ehrentafel, *-n, f.* **1.** placă comemorativă. **2.** masă festivă (în onoarea cuiva).

Ehrentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de sărbătoare; zi solemnă. **2.** solemnitate închinată sărbătoritului.

Ehrentanz, *-es, -tänze, m.* dans de onoare: **a)** primul dans acordat partenerei preferate; **b)** dansul perechii sărbătorite.

Ehrentat, *-en, f.* acțiune, faptă de onoare.

Ehrentempel, *-s, -, m.* panteon.

ehrent|halben, ehrent|halber *adv.* v. ehrenhalber.

Ehrentitel, *-s, -, m.* titlu onorific.

Ehrentod, *-(e)s, m. sg.* moarte eroică, glorioasă.

Ehrentribüne, *-n. f.* tribună de onoare.

Ehrentrunk, *-(e)s, m. sg.* toast, închinare.

Ehren|urkunde, *-n. f.* document, diplomă de onoare.

Ehrenverletzung, *-en, f.* v. Ehrenschändung.

Ehrenverpflichtung, *-en, f.* obligație de onoare.

ehrenvoll *adj.* **1.** onorabil, de onoare; **einen ~en Auftrag erhalten** a primi o misiune de onoare. **2.** glorios.

Ehrenvormund, *-(e)s, -e* (și *-münder), m.* tutore onorific.

Ehrenvorsitz, *-es, -e, m.* **1.** președinție de onoare.

Ehrenvorsitzende, *-n, -n (ein Ehrenvorsitzender), m.* v. Ehrenpräsident.

Ehrenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** președinte de onoare. **2.** prezidiu de onoare.

Ehrenwache, *-n.* **Ehrenwacht,** *-en, f.* gardă de onoare.

Ehrenwächter, *-s, -, m.* v. Ehrenposten.

Ehrenwaffen *pl.* armă de onoare (dată ca distincție pentru o faptă de arme).

Ehrenweg, *-(e)s, -e, m.* carieră glorioasă.

ehrenwert *adj.* respectabil; venerabil, stimabil; onorabil.

Ehrenwimpel, *-s, -, m.* flamură, drapel de onoare.

Ehrenwort, *-(e)s, -worte, n.* cuvânt de onoare; **auf mein ~** pe cuvântul meu de onoare, pe onoarea mea; **sein ~ geben** a-și da cuvântul de onoare; **jn. auf ~ entlassen** a elibera pe cineva pe cuvânt de onoare; **Sie haben mein ~** aveți cuvântul meu de onoare.

ehrenwürdig *adj.* v. ehrwürdig.

Ehrenzeichen, *-s, -, n.* distincție; decorație.
ehr|erbietig *adj.* respectuos; plin de veneraţie, consideraţie; smerit.
Ehr|erbietigkeit. **Ehr|erbietung**, *-en, f.* respect, consideraţie; veneraţie; smerenie.
Ehrfurcht *f. sg.* respect profund, adânc, veneraţie; ~ **einflößen** a impune respect.
Ehrfurcht gebietend *adj.* care impune respect.
ehrfürchtig **I.** *adj.* respectuos, cu deosebit respect. **II.** *adv.* cu respect, cu veneraţie.
Ehrfurchtsbezeigung, *-en, f.* omagiu, respect.
ehrfurchtslos *adj.* lipsit de respect, de veneraţie.
ehrfurchtsvoll *adj.* plin de respect, de veneraţie; respectuos; cu adânc respect.
Ehrgefühl, *-(e)s, n. sg.* sentiment al onoarei; **er hat keinen Funken ~ im Leibe** e lipsit de orice urmă de onoare; **aus verletztem ~** din cauza demnităţii ofensate; **an js. ~ appellieren** a apela la simţul de onoare al cuiva.
Ehrgeiz, *-es, m. sg.* ambiţie.
ehrgeizig *adj.* ambiţios.
Ehrgeizige, *-n, -n (ein Ehrgeiziger), m.* şi *f.* ambiţios(-oasă).
Ehrgeizling, *-s, -e, m. (peior.)* tip foarte ambiţios, ros de ambiţie.
Ehrgier *f. sg.* ambiţie nemăsurată.
ehrgierig *adj.* ambiţios peste măsură; avid de onoruri.
ehrlich *adj.* cinstit, onest, loial; **~e Absichten** intenţii cinstite; **~es Spiel** joc cinstit; *(fam.)* **eine ~e Haut** un om prea bun; **sein ~es Auskommen haben** a avea din ce trăi; **wieder ~ machen** a reabilita pe cineva; ~ **währt am längsten** drumul drept e cel mai bun; *(substantivat, iron., înv.)* **er lügt etwas Ehrliches zusammen** minte frumuşel, zdravăn, binişor, de-a binelea; *(adverbial)* **er hat sich ~ abgemüht** şi-a dat toată silinţa.
ehrlicherweise *adv.* în mod cinstit.
Ehrlichkeit *f. sg.* cinste, onestitate, probitate.
Ehrlichkeits|erklärung, **Ehrlichmachung**, *-en, f.* reabilitare.
Ehrliebe *f. sg.* **1.** *(înv.)* loialitate. **2.** *(înv.)* demnitate. **3.** *(înv.)* bunăcuviinţă. **4.** ambiţie.
ehrliebend *adj.* **1.** *(înv.)* loial. **2.** *(înv.)* demn. **3.** *(înv.)* cuviincios. **4.** ambiţios.
ehrlos *adj.* **1.** fără onoare, necinstit, infam. **2.** *(reg.)* încăpăţânat.
Ehrlosigkeit, *-en, f.* lipsă de cinste, necinste, infamie.
ehrpuss(e)lig *adj.(glumeţ)* (prea-)onorabil, foarte ambiţios.
ehrsam *adj.* **1.** onorabil, respectabil. **2.** decent.
Ehrsamkeit *f. sg.* **1.** onestitate, cinste. **2.** decenţă.
Ehrsucht *f. sg.* ambiţie (nemăsurată), vanitate; înfumurare.
ehrsüchtig *adj.* ambiţios (peste măsură).
Ehrung, *-en, f.* cinstire, omagiere.
ehrvergessen *adj. (livr.)* necinstit, lipsit de onoare; nelegiuit.
Ehrvergessenheit *f. sg. (livr.)* dezonoare, nelegiuire.
ehrverletzend *adj.* injurios, insultător, ofensator, ultragiant.
Ehrverlust, *-es, m. sg.* **1.** pierdere a onoarei, dezonoare. **2.** *(jur.)* pierdere a drepturilor cetăţeneşti.
ehrwidrig *adj.* împotriva, contra onoarei.
Ehrwürden *f. sg. (bis. catolică) (în expr.)* **Euer ~** (prea)sfinţia-ta.
ehrwürdig *adj.* onorabil, venerabil.
Ehrwürdigkeit, *-en, f.* onorabilitate, venerabilitate.
ei! *interj.* ei! ~ **was** aida de; ~ **das wäre...!** dar asta ar fi...!
Ei[1], *-es, -er, n.* **1.** ou; **weich gekochtes ~** ou (fiert) moale; **hart gekochtes ~** ou (fiert) tare; ou răscopt; *(fig.)* **wie aus dem ~ geschält** (sau **gepellt**) ca scos din cutie; **sie gleichen sich wie ein ~ dem anderen** seamănă ca două picături de apă; **wie auf ~ern gehen** a merge, a călca cu mare atenţie, a merge ca pe ouă; **faules ~** ou clocit; **gerührte ~er** jumări (de ouă); **rohes ~** ou crud; **~er legen** a oua; **~er ausbrüten** a cloci, a scoate pui; **das ~ des Kolumbus** oul lui Columb; **man muss sie wie ein rohes ~ behandeln** trebuie să te porţi cu ea delicat, ca şi cu un ou (moale); **das hat seine ~er** nu e chiar aşa de simplu; **das ~ will klüger sein als die Henne** oul vrea să fie mai deştept decât găina, învaţă oul pe găină; **sie ist kaum aus dem ~ gekrochen** (ea) nici n-a ieşit bine din găoace; **sich um ungelegte ~er kümmern** a-şi face gânduri de prisos, a se necăji fără motiv; **besser heute ein ~ als morgen zwei** ce-i în mână nu-i minciună, nu da vrabia din mână pe cioara din par, de pe gard. **2.** *(biol.)* ovul. **3.** ceas de buzunar vechi (de formă ovală); **Nürnberger ~** ou de Nürnberg, ceas de buzunar. **4.** *(fam., arg.) (la pl.)* bani. **5.** *(vulg.)* testicul; **jm. auf die ~er gehen** a călca pe nervi; **jm. die ~er polieren** a cotonogi, a cafti (pe cineva).
Ei[2] *f. sg. (reg.)* **1.** grapă. **2.** zăvoi. **3.** pustiu.
eia *interj.* gigea; *(în expr.)* **~, ~ machen** a mângâia.
Ei|ablage, *-n, f. (zool.)* depunere a ouălor.
eiapopeia! *interj.* nani, nani!
Eiapopeia, *-s, -, n.* **1.** cântec de leagăn. **2.** ~ **machen** a face nani.
ei|artig *adj.* ovoid.
Ei|aus|stoßung, *-en, f. (med.)* ovulaţie.
Eibe, *-n, f. (bot.)* tisă *(Taxus baccata).*
eiben *adj.* (din lemn) de tisă.
Eibenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Eibe.
Eibengewächse *pl.* plante din familia *Taxaceae.*
Eibenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de tisă.
Eibisch, *-es, -e, m. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea officinalis);* **syrischer ~** trandafir turcesc *(Hibiscus syriacus).*
Eibischkapsel, *-n, f. (bot.)* bamă *(Hibiscus esculentus).*
Eich|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de verificare, de etalonare a măsurilor şi greutăţilor, oficiu metrologic.
Eich|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* gală, gogoaşă de pe frunze de stejar.
Eichbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* stejar *(Quercus);* **burgundischer ~** cer de Burgundia.
Eichbe|hörde, *-n, f.* oficiu de etalonare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Eichenblatt.
Eiche[1], *-n, f.* stejar; (şi *fig.*) **es fällt keine ~ von einem Streiche** nu se prăbuşeşte stejarul dintr-o singură lovitură.
Eiche[2], *-n, f.* v. Eichung.
Eichel, *-n, f.* **1.** ghindă. **2.** culoare (la jocul de cărţi german). **3.** *(anat.)* gland.
eichel|artig *adj.* v. eichelförmig.
Eichelbohrer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţa ghindei *(Balaninus).*
Eichel|ernte, *-n, f.* cules de ghindă.
eichelförmig *adj.* în formă de ghindă, glandiform.
eichelfressend *adj.* care mănâncă ghindă.
Eichelhafer *-s, m. sg. (bot.)* ovăz negru *(Avena strigosa).*
Eichelhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiţă *(Garrulus glandarius).*
Eichelkaffee, *-s, -s, m.* cafea de ghindă (prăjită), surogat de cafea.
Eich|elle, *-n, f.* cot (măsură) verificat.
Eichel|lese, *-n. f.* v. Eichelernte.
Eichelmast, *-en, f.* îngrăşare cu ghindă (a porcilor).
Eichelmaus, *-mäuse, f. (zool.)* alunar, căţelu-pământului.
Eichelnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* cupulă a ghindei.
Eichel|sau, *-en, f.*, **Eichelschwein**, *-(e)s, -e, n.* porc îngrăşat cu ghindă.
Eichel|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* balanit, ghindă de mare.
eichen[1] *adj.* (din lemn) de stejar.
eichen[2], *eichte, geeicht, vb. (h) tr.* **1.** a calibra, a etalona, a marca (greutăţi şi măsuri). **2.** a verifica. **3.** *(fig.)* a se pricepe bine; **darauf bin ich geeicht** mă pricep bine la asta.
Eichen[1], *-s, -, n. (dim* de la Ei) ouşor.
Eichen[2], *-s, n. sg.* verificare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Eichbaum.
Eichenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* regiune acoperită cu stejari.
Eichenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de stejar.
Eichenbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* rădaşcă *(Cerambyx cerdo).*
Eichenbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de stejar.
Eichenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot)* specie de ferigă *(Phegopteris robertiana).*
Eichengrund, *-(e)s, -gründe, m.* vale împădurită cu stejari, rarişte de stejari.
Eichenhain, *-(e)s, -e, m.* pădurice, dumbravă de stejari.
Eichenholz, *-es,-hölzer, n.* lemn de stejar.
Eichenkranz, *-es, -kränze, m.* cunună, coroană de stejar.
Eichenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunze de stejar (şi ca ornament pe uniforme etc.).
Eichenlohe, *-n, f. (tăb.)* coajă de stejar pentru tăbăcit.
Eichenmistel, *-n. f. (bot.)* vâsc de stejar, mărgăritar *(Loranthus europaeus).*
Eichenprozessions|spinner, *-s, -, m. (entom.)* torcător procesionar *(Bombyx quercus).*
Eichenrinde, *-n, f.* scoarţă, coajă de stejar.
Eichenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap (din lemn) de stejar.
Eichenschrecke,*-n, f. (entom.)* cosaş mut *(Meconema thalassinum).*
Eichenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de stejar *(Daedulea quercina).*
Eichen|spinner, *-s, -, m.* v. Eichenprozesssionsspinner.
Eichen|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi de stejar.
Eichenwald, *-(e)s, -wälder, m.*, **Eichenwaldung**, *-en, f.* pădure de stejar.
Eichenwickler *-s, -, m.* v. Eichenprozessionsspinner.
Eicher, *-s, -, m.* măsurător, persoană care măsoară, taxează cotele, verificator de măsuri şi greutăţi; metrolog.
eichern *adj. (elv.)* v. eichen.
Eichgebühr, *-en, f.*, **Eichgeld**, *-es, -er, n.* cotărit, taxă de marcare.
Eichgerät, *-(e)s, -e, n.* instrument etalon.
Eichgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate probatorie, greutate etalonată.
Eich|hase, *-n. n, m. (reg.)*, **Eich|horn**, *-(e)s, -hörner*, **Eich|hörnchen**, **Eichkätzchen**, *-s, -, n. (reg.)*, **Eich|katze**, *-n, f. (reg.) (zool.)* veveriţă *(Sciurus vulgaris).*
Eichkommission, *-en, f.* comisie de verificare a măsurilor şi greutăţilor.
Eichkondensator, *-s, -toren, m. (radio.)* condensator etalon.
Eichmaß, *-es, -e, n.* măsură legală, etalon.
Eichmeister, *-s, -, m.* verificator de măsuri şi greutăţi; metrolog.
Eich|ochs *-en, -en, m. (entom.)* rădaşcă, rudaşcă *(Lucanus cervus).*
Eichschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de verificare metrologică.
Eich|spannungswandler, *-s, -, m. (electr.)* transformator de tensiune de etalonare.
Eich|stempel, *-s, -, m.* marcă, ştampilă de greutăţi şi instrumente de măsurat.
Eichung, *-en, f.* **1.** marcare, calibrare. **2.** *(tehn.)* verificare de măsuri şi greutăţi; etalonare.
Eichvogel, *-s, -vögel, m. (ornit., reg.)* uliu *(Astur palumbarius).*
Eichwald, *-(e)s, -wälder, m. (înv.)* v. Eichenwald.
Eichwesen, *-s, n. sg.* metrologie.
Eichzeichen, *-s, -, n.* semn de cotare, de măsură.
Eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ; **den ~ abnehmen** a lua jurământul; **den ~ ablegen** a jura, a depune jurământul; **einen ~ brechen** a călca un jurământ; **unter ~** sub jurământ; **einen ~ auf die Bibel schwören** a jura (cu mâna) pe biblie; **an ~es statt** în loc de jurământ; **falscher ~** jurământ fals; **hippokratischer ~** jurământul lui Hipocrate; **der olympische ~** jurământul olimpic; **einen ~ verweigern** a refuza să depună un jurământ; **durch (einen) ~ bekräftigen** a întări prin jurământ; **durch einen ~ binden** a lega prin jurământ.
Eid|ablegung, *-en, f.* depunere a jurământului.
Eid|ablehnung, *-en, f.* refuz de a jura.
Eidam, *-(e)s, -e, m. (înv.)* ginere.
Eidamer(käse), *-s, m. sg. (reg.)* v. Edamer.
Eidbrecher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* persoană care calcă un jurământ, sperjur.
Eidbruch, *-(e)s, -brüche, m.* călcare a jurământului, sperjur.
eidbrüchig *adj.* care calcă jurământul.
Eidbrüchige, *-n, -n (ein Eidbrüchiger), m.* şi *f.* v. Eidbrecher.
Eidbürgschaft, *-en, f. (jur.)* mărturie depusă sub jurământ.
Eidechs|chen, *-s, -, n. (zool.)* şopârliţă.
Eidechse [-dɛksə], *-n. f. (zool.)* şopârlă *(Lacerta agilis).*
eidechsen|artig adj. ca o şopârlă, ca de şopârlă.
Eidechsenkuckuck, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cucul-şopârlelor *(Saurothera vetela).*
Eidechsenleder, *-s, n. sg.* piele de şopârlă.
Eidechsen|natter, *-n, f. (zool.)* năpârcă, viperă *(Malpolon monspessulanus).*
Eidechsenwurz, *-en, f. (bot.)* ceapă-minune *(Sauromatum guttatum).*
Eider, *-n, f.* v. Eiderente.
Eider|daunen, *pl.* puf (al raţei arctice).

Eider|ente, *-n*, **Eidergans**, *-gänse, f. (ornit.)* rață arctică *(Somateria mollissima)*.
Eidervogel, *-s, -vögel, m.* v. Eiderente.
Eides|ablegung, *-en, f.* v. Eidablegung.
Eides|ablehnung, *-en, f.* v. Eidablehnung.
Eides|abnahme *f. sg.* luare de jurământ.
Eides|antrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* propunere de jurământ (ca probă).
eidesfähig *adj. (jur.)* cu drept de a depune jurământ, având dreptul de a depune jurământ.
Eidesfähigkeit *f. sg. (jur.)* dreptul de a depune jurământ.
Eidesformel, *-n. f.* formulă de jurământ, text al jurământului.
Eideshelfer, *-s, -, m. (jur.)* martor cu jurământ.
Eidesleistung, *-en, f.* prestare, depunere de jurământ.
Eides|pflicht *-en, f.* **1.** datorie de a presta un jurământ; **die ~ leisten** a jura credință. **2.** obligație care decurge din jurământ.
eides|stattlich *adj. (jur.)* sub jurământ; cu putere de jurământ; având valoarea unui jurământ; **~e Versicherung** declarație sub jurământ.
Eidesverweigerung, *-en, f.* refuz de a depune jurământ.
Eidgenoss, *-en, -en*, **Eidgenosse**, *-n, -n. m.* **1.** persoană legată prin același jurământ. **2.** *(despre elvețieni)* confederat.
Eidgenossenschaft, *-en, f.* confederație; **die Schweizerische ~** Confederația Elvețiană.
eidgenössisch *adj.* federal, al confederației (elvețiene).
Eidhelfer, *-s, -, m.* v. Eideshelfer.
Eidleistung, *-en, f.* v. Eidesleistung.
eidlich *adj.* și *adv.* cu jurământ; *(jur.)* **~ einvernehmen** a interoga pe cineva sub jurământ; **seine Aussagen vor Gericht ~ erhärten** a întări prin jurământ declarațiile făcute în fața instanței; **sich zu etwas ~ verpflichten** a se obliga la ceva prin jurământ; **eine ~e Erklärung abgeben** a face o declarație sub jurământ; **das ~ Versprechen geben, etwas zu tun** a promite cuiva ceva prin jurământ.
Ei|dotter, *-s -, m.* (și *n.*) gălbenuș de ou.
Eidschwur, *-(e)s, -schwüre, m.* jurământ.
eidvergessen *adj.* v. eidbrüchig.
Ei|entwicklung, *-en, f.* evoluție a oului.
Eier|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* (pătlăgea) vânătă *(Solanum melongena)*.
Eierbecher, *-s, -, m.* suport, pahar pentru ouă, ouar.
Eierbier *-(e)s, -(e), n.* băutură fierbinte din ouă crude, lapte și bere.
Eierbirne, *-n, f. (bot.)* specie de pară.
Eierbovist [-vist], *-es, -e, m. (bot.)* gogoașă prohaită *(Bovista)*.
Eierbrikett, *-(e)s, -e, n.* brichetă (de cărbune) ovoidă.
Eierbrot, *-(e)s, -e, n. (cul.)* pâine albă cu ouă, friganea.
Eierchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ei) oușor, ouț.
Eierfarbe, *-n, f.* vopsea de ouă.
Eierfladen, *-s, -, m.* omletă; plăcintă cu ou.
Eierfrucht, *-früchte, f.* v. Eierapfel.
eiergelb *adj.* de culoarea gălbenușului de ou.
Eiergerste *f. sg.* tarhana, frecăței.
Eier|handgranate,*-n, f.(mil.)* grenadă de mână ovoidă.
Eier|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-oare) de ouă.
Eier|haube, *-n, f.* învelitoare de păstrat ouăle fierte fierbinți.
Eier|isolator, *-s, -en, m.* izolator-nucă.
Eierkiste, *-n, f.* **1.** ladă de transportat ouă. **2.** *(fam., peior.)* mașină veche, avion vechi.
Eierklar , *-s, n. sg.* v. Eiweiß **(1)**.
Eierkocher, *-s, -, m.* fierbător electric de ouă.
Eierkognak, *-s, -s, m.* coniac de ouă.
Eierkrebs, *-es, -e, m.* femelă a raculuí.
Eierkuchen *-s, -, m.* **1.** *(cul.)* un fel de omletă făcută din ouă, făină și lapte și prăjită în tigaie; clătită. **2.** *(tipogr.)* frază cu litere de-a valma.
Eierkunde *f. sg. (biol.)* oologie.
Eierkürbis, *-ses, -se, m. (bot.)* godină, soi de dovleac *(Cucurbita pepo)*.
Eierlaufen, *-s, n. sg.* concurs de alergare cu un ou într-o lingură.
Eierlegen, *-s, n. sg.* ouat.
Eier legend *(zool.)* ovipar.
Eierlikör, *-s, -e, m.* lichior de ouă.
Eiermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** negustor de ouă. **2.** *(reg., cul.)* prăjitură (din făină de grâu) cu ou.
Eiermarkt, *-(e)s, - märkte, m.* piață de ouă.
eiern, *eierte, geeiert, vb. intr.* **1.** *(h) (despre roți)* a se roti descentrat, a face opturi. **2.** *(s)* a merge dezechilibrat, clătinându-se.
Eiernudel, *-n, f. (cul.)* tăiețel cu ouă.
Eierpecken, *-s, n. sg. (austr.)* ciocnit de ouă (de Paști).
Eierpfannkuchen, *-s, -, m. (cul.)* clătită.
Eierpflanze, *-n. f.* v. Eierapfel.
Eierpflaume, *-n, f. (bot.)* prună de Damasc *(Prunus domestica* ssp. *italica* var. *ovoidea)*.
Eierpilz, *-es, -e, m. (bot.)* bureți galbeni, gălbiori *(Cantharellus cibarius)*.
Eierprüfer,*-s, -, m.* aparat pentru controlat ouăle (prin raze).
Eierpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf de ouă.
Eierpunsch, *-(e)s, -e, m.* punci de ouă.
Eiersack, *-(e)s, -säcke, m. (anat.)* scrot.
Eierschale, *-n. f.* coajă de ou; *(fam.)* **noch die ~n hinter den Ohren haben** a fi încă imatur și lipsit de experiență; încă e cu cașul la gură, încă nu i-a picat cașul de la gură.
Eierschaum, *-(e)s, m. sg.* spumă de ou.
Eierschmalz, *-es, m. sg. (austr., reg.)* (ouă) jumări.
Eierschmarren, *-s, m. sg. (reg.)* omletă.
Eierschnee, *-s. m. sg.* spumă de albuș de ou, albuș bătut.
Eierschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (reg., bot.)* v. Eierpilz.
Eier|speise, *-n. f.* (ouă) jumări, jumări de ouă.
Eier|stecher, *-s, -, m. (cul.)* înțepător de ouă.
Eier|stich, *-(e)s, m. sg. (cul.)* găluște de ouă (pentru supă).
Eier|stock, *-(e)s, -stöcke, m.(anat.)* ovar.
Eier|stockschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
Eiersuppe, *-n. f.* supă cu ouă.
Eiertanz, *-es, -tänze, m.* dans (de îndemânare) printre ouă (așezate pe podea); *(fig.)* **einen regelrechten ~ aufführen** a proceda cu mare prudență.
Eiertätsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* clătită.
Eierteigwaren *pl.* paste făinoase cu ou.
Eier|uhr, *-en, f. (cul.)* ceas, clepsidră pentru fiert ouă.
Eierwärmer, *-s, -, m.* v. Eierhaube.
Eierwaage, *-n. f.* mașină de sortat ouă.
Eierwespe *-n, f. (entom.)* ou, larvă de viespe.
eifel *adj. (reg.)* curat; veritabil.
Eifer, *-s, m. sg.* **1.** râvnă, zel, ardoare; **mit ~ betreiben** a munci, a se ocupa de ceva cu râvnă; **im ~ des Gefechtes** în focul luptei; **einen löblichen ~ zeigen** a da dovadă de un zel lăudabil; **einer Sache ~ zuwenden** a fi zelos într-o problemă; **blinder ~ schadet nur** râvna vorbă mai mult strică; **in ~ geraten** a se mânia, a se înfierbânta. **2.** *(reg.)* gelozie.
Eiferer, *-s, -, m.* bărbat (prea) zelos, care face exces de zel; fanatic.
Eifergesetz, *-es, -e, n. (reg.)* lege referitoare la gelozie.
eifern, *eiferte, geeifert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se înfuria; **gegen jn. ~** a vorbi contra cuiva; a se declara împotriva cuiva. **2.** a stărui; a depune efort, patimă, zel, **II.** *tr.* a face ceva cu zel.
Eifer|rede, *-n. f.* discurs pasionat.
Eifersucht *f. sg.* gelozie.
Eifersuchts|tat, *-en. f.* crimă din gelozie.
Eifersüchtelei, *-en, f.* gelozie sâcâitoare.
eifersüchteln, *eifersüchtelte, geeifersüchtelt (ich eifersücht(e)le), vb. (h) intr.* a fi invidios, gelos.
eifersüchtig *adj.* gelos; **jn ~ machen** a face pe cineva gelos; **auf jn. ~ sein** a fi gelos pe cineva.
eifervoll *adj.* plin de zel, de râvnă.
Eiffelturm, *-(e)s, m. sg.* turnul Eiffel.
Eiform *f. sg.* formă ovoidă.
eiförmig *adj.* oval; în formă de ou, ovoid.
Eif(r)erin, *-nen, f.* femeie (prea) zeloasă, care face exces de zel.
eifrig I. *adj.* **1.** zelos. **2.** *(bibl.)* gelos. **II.** *adv.* cu râvnă, cu ardoare; **~ dabei** (sau **bei etwas) sein** sau **~ bemüht sein zu...** a lucra cu râvnă...
Eifrigkeit *f. sg.* zel, ardoare, râvnă.
Eifurchung, *-en, f. (fiziol.)* segmentare, diviziune a oului.
eig. *presc.* de la eigentlich.
eig. Ber. *presc.* de la eigener Bericht reportaj propriu.
Eigelb, *-(e)s, n. sg.* gălbenuș de ou.
eigen *adj.* **1.** propriu; **zu ~ haben** a avea, a poseda, a-i aparține; **sich** *(dat.)* **etwas zu ~ machen** a-și însuși ceva; **auf ~e Rechnung** pe cont propriu; **in ~er Person** în persoană; **aus ~em Antriebe** din proprie inițiativă, de bunăvoie; **mit ~en Augen** cu ochii proprii; **in seinem ~en Namen** în numele său propriu; **es ist seine ~e Schuld** e vina lui; **er hat keinen ~en Willen** nu are nici un pic de voință; **es ist hier so laut, dass man sein ~es Wort nicht hört** zgomotul e atât de mare aici încât nu-ți poți auzi propriile cuvinte; **jn. mit seinen ~en Worten widerlegen** a combate pe cineva cu propriile lui argumente; **ein Kind als ~es annehmen** a adopta un copil; **sich einer Sache ganz zu ~ geben** a se dărui cu trup și suflet unei cauze; **sein ~es Fleisch und Blut** carne din carnea lui și sânge din sângele lui; **auf ~en Füßen stehen** a sta pe picioare proprii; **auf ~e Faust** pe răspundere proprie; **sie ist die Güte in ~er Person** e bunătatea întruchipată; **~er Herd ist Goldes wert** căminul propriu valorează aur; *(substantivat)* **es bleibt sein Eigen** rămâne proprietatea sa; **es ist mein Eigen** îmi aparține mie. **2.** separat, personal; **~es Zimmer** cameră separată. **3.** aparte, caracteristic; specific; **mit der ihm ~en Entschlossenheit** cu energia sa caracteristică; **das ist ein ~er Fall** e un caz special; *(fam.)* **ein ~er Gesell** un om ciudat; **es ist ihm ~** așa-i e felul; **ein ~er Kunde** un client dificil; **Geschwätzigkeit ist dem Alter ~** vorbăria este proprie bătrâneții; *(substantivat)* **sein Eigen verlieren a)** a pierde ce-i aparține; **b)** a-și pierde specificul. **4.** natural, propriu; **sein ~es Haar** părul său natural; **er ist sein ~er Herr** e propriul său stăpân. **5.** exigent, pedant; **er ist sehr ~ in** (sau **mit) seinen Sachen** e foarte pedant cu lucrurile sale; **sie ist sehr ~ im Essen** e foarte dificilă la mâncare. **6.** curios, ciudat; **mir ist es ~ zumute** am o dispoziție ciudată, un sentiment curios, straniu.
Eigen|ansicht, *-en, f.* opinie proprie.
Eigen|anteil, *-(e)s, -e, m.* contribuție proprie; cotă parte.
Eigen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* propulsie proprie.
Eigen|art, *en, f.* particularitate caracteristică, caracter particular, deosebit.
eigen|artig *adj.* ciudat; particular, aparte.
eigen|artigerweise *adj.* în mod ciudat.
Eigen|artigkeit, *-en, f.* originalitate; ciudățenie; caracter aparte.
Eigenbau, *-(e)s, m.* **1.** *pl. -ten* construcție proprie. **2.** *m. sg.* cultură proprie; **Tabak im ~** tutun în cultură proprie.
Eigenbedarf, *-(e)s. m. sg.* necesități, nevoi proprii, personale.
Eigenbericht, *-(e)s, -e, m.* corespondență proprie (a unui ziar).
Eigenbesitz, *-es, -e, m.* proprietate personală, particulară, exclusivă.
Eigenbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) exclusiv(ă).
Eigenbewegung, *-en, f. (fiz.)* mișcare proprie.
Eigenblutbe|handlung, *-en, f. (med.)* autohemoterapie.
Eigenbote, *-n, -n, m.* curier.
Eigenbrötelei, *-en, f.* **1.** ciudățenie, excentricitate. **2.** individualism.
Eigenbrötler, *-s, -, m.* **1.** excentric. **2.** individualist.
Eigenbrötlerei, *-en, f.* v. Eigenbrötelei.
eigenbrötlerisch *adj.* excentric, original, ciudat.
Eigendrehung, *-en, f. (fiz)* autorotație.
Eigendünkel, *-s, -, m.* înfumurare, îngâmfare; prezumție.
Eigen|er|regung, *-en, f. (electr.)* autoexcitare.
Eigen|erwirtschaftung *f. sg.* autofinanțare, autogospodărire.

Eigenform, *-en, f.* formă proprie.
Eigenfrequenz *f. sg. (tel.)* frecvență proprie (naturală).
Eigengebrauch, *-(e)s, m. sg.* folosire, utilizare proprie, uz personal.
eigengemacht *adj.* de fabricație proprie.
eigengesetzlich *adj.* conform legilor proprii.
Eigengesetzlichkeit *f. sg.* legitate proprie.
Eigengeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză proprie.
Eigengewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate netă; *(tehn.)* greutate proprie; *(com.)* tară.
Eigengewichtsbelastung, *-en, f. (tehn.)* încărcare cu greutatea proprie.
Eigengut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă alodială.
Eigenhandel, *-s, m. sg.* comerț pe cont propriu.
eigenhändig *adj.* și *adv. (presc.* eigenh., *sau* eigh., *austr.* e.h.) personal, cu mâna proprie; **~ übergeben** a remite personal; **~ geschrieben** scris cu mâna proprie, autograf.
Eigenhändigkeit *f. sg.* faptul de a fi făcut su propria mână; **~ der Unterschrift** autenticitate a iscăliturii.
Eigenheim, *-(e)s, -e, n.* casă proprietate personală pentru o singură familie.
Eigenheit, *-en, f.* **1.** particularitate, originalitate; ciudățenie; **er hat so seine ~en** are ciudățeniile, goangele lui. **2.** *(jur.)* exclusivitate.
Eigenhilfe, *-n, f.* faptul de a se ajuta singur.
eigenhörig *adj.* iobag, șerb.
Eigen|initiative [-və-], *-n, f.* inițiativă proprie.
Eigen|interesse, *-s, -n, n.* interes personal.
Eigenkapazität,*-en, f. (radio.)* capacitate proprie.
Eigenkapital, *-(e)s, -e, n.* capital propriu, resurse personale.
Eigenkontrolle *f. sg.* autocontrol.
Eigenkosten *pl. (ec.)* cheltuieli proprii (de producție), preț de cost.
Eigenleben, *-s, n. sg.* viață individuală, personală, independentă; **ein ~ führen** a duce o viață independentă.
eigenlebig *adj. (elv.)* cu viață individuală; independent.
Eigenlehner, *-s, -, m.* proprietar de mină care lucrează el însuși în ea.
Eigenleistung, *-en, f.* efort propriu, realizare, performanță proprie.
Eigenliebe *f. sg.* amor propriu.
Eigenlob, *-(e)s, n. sg.* laudă de sine; **~ stinkt** lauda de sine nu miroase bine.
Eigenlöhner, *-s, -, m.* v. Eigenlehner.
Eigenmacht *f. sg.* despotism; samavolnicie; putere arbitrară.
eigenmächtig *adj.* despotic; arbitrar; autoritar, samavolnic; **~ handeln** a proceda arbitrar.
Eigenmächtigkeit, *-en, f.* **1.** samavolnicie, acțiune arbitrară. **2.** caracter arbitrar (al unei acțiuni).
Eigenmittel, *-s, -, n.* fonduri, mijloace proprii.
Eigen|name, *-ns, -n, m.* nume propriu.
Eigen|nutz, *-es, m. sg.* egoism; interes personal.
eigen|nützig *adj.* egoist; interesat.
Eigen|nützigkeit, *-en, f.* egoism; pasiune pentru interesele personale, interesare personală.
Eigen|nutzung, *-en, f. (jur.)* utilizare, folosire a unei proprietăți de către proprietar.
Eigenproduktion, *-en, f.* producție proprie.
eigens *adv.* anume, (în) special, înadins.
Eigenschaft, *-en, f.* proprietate; însușire; **in der ~ als...** în calitate de...; **chemische ~** proprietate chimică; *(biol)* **erworbene ~** caracter, însușire dobândit(ă).
Eigenschaftsfenster, *-s, -, n. (inform.)* fereastră de proprietăți.
Eigenschaftswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* adjectiv.
eigenschaftswörtlich *adj. (gram.)* adjectival.
Eigenschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilație proprie.
Eigensinn, *-es, m. sg.* **1.** încăpățânare, îndărătnicie, obstinație; *(fam.)* **der kleine ~** încăpățânat mic. **2.** capriciu, bizarerie.
eigensinnig *adj.* **1.** încăpățânat, îndărătnic. **2.** ciudat, curios, bizar.
Eigensinnigkeit, *-en, f.* încăpățânare.
eigen|staatlich *adj.* cu suveranitate proprie.
eigen|ständig *adj.* autonom, de sine stătător.
Eigen|ständigkeit *f. sg.* autonomie.
Eigen|streu|ung, *-en, f. (fiz.)* autodispersie.
Eigensucht *f. sg.* egoism.
eigensüchtig *adj.* egoist.
eigentlich I. *adj.* **1.** propriu(-zis); adevărat; **im ~en Sinne** în adevăratul înțeles, la drept vorbind; **sein ~er Name** adevăratul lui nume. **2.** intrinsec. **3.** inițial, originar; **die ~e Bedeutung eines Wortes** înțelesul inițial al unui cuvânt. **4.** *(reg.)* ciudat. **II.** *adv.* în adevăr, în fond, de fapt; **er hat ~ Recht** de fapt are dreptate; **was willst du ~?** în fond ce vrei?
Eigentor, *-(e)s, -e, n. (sport)* autogol.
Eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate, avere; **gesellschaftliches ~** proprietate socială; **privates ~** proprietate privată, particulară; **geistiges ~** proprietate intelectuală; **anteiliges ~** coproprietate; **bewegliches ~** proprietate, bunuri mobiliare; **gewerbliches ~** proprietate industrială; **unbewegliches ~** proprietate imobiliară; **unbeschränktes ~** proprietate absolută; *(euf.)* **sich an fremdem ~ vergreifen** a fura; **in js. ~ übergehen** a trece în proprietatea cuiva.
Eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar, proprietăreasă; **rechtmäßiger ~** proprietar legitim, legal.
Eigentümerschaft *f. sg.* calitatea de (a fi) proprietar.
eigentümlich și **eigentümlich** *adj.* **1.** propriu; caracteristic; specific. **2.** deosebit. **3.** curios; ciudat, straniu.
eigentümlicherweise *adv.* în mod ciudat.
Eigentümlichkeit, *-en, f.* **1.** particularitate, caracteristică; (caracter) specific. **2.** originalitate. **3.** ciudățenie.
Eigentums|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la proprietate.
Eigentums|entsetzung, *-en, f.* expropriere.
Eigentums|erwerb, *-(e)s, m. sg. (jur.)* obținere de proprietate prin cumpărare sau moștenire.
Eigentumsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege a proprietății.
Eigentumsherr, *-n, -en, m.* proprietar.
Eigentumsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de proprietate.
eigentumslos *adj.* fără avere, lipsit de proprietate.
Eigentumsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de proprietate.
Eigentums|schutz, *-es, m. sg.* ocrotire, apărare a proprietății.
Eigentums|streu|ung, *-en, f.* dispersare a proprietății.
Eigentums|titel, *-s, -, m. (jur.)* titlu de proprietate.
Eigentums|übergabe, *-n, f.*, **Eigentums|übertragung**, *-en, f. (jur.)* transmitere a proprietății.
Eigentums|urkunde, *-n, f.* document, act de proprietate.
Eigentumsvergehen, *-s, -, n. (jur.)* delict de încălcare a proprietății.
Eigentumsver|hältnisse *pl.* raporturi, relații de proprietate.
Eigentumsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de proprietate.
Eigentumsvorbe|halt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* clauză de excepție de proprietate.
Eigentumswohnung, *-en, f.* apartament în proprietate personală, locuință proprietate personală.
Eigentumszensus, *-, -* (și *-zensi), m. (fin.)* cens de proprietate.
eigenver|antwortlich *adj.* cu răspundere proprie; **~e Entscheidung** decizie, hotărâre pe răspundere proprie.
Eigenver|antwortlichkeit *f. sg.* răspundere proprie.
Eigenverantwortung *f. sg.* răspundere proprie, autonomie.
Eigenverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum propriu.
Eigenwärme *f. sg. (fiz.)* căldură proprie.
Eigenwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță, cambie la purtător.
Eigenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare intrinsecă.
Eigenwille, *-ns, m. sg.* încăpățânare, îndărătnicie.
eigenwillig *adj.* încăpățânat, îndărătnic.
Eigenwilligkeit, *-en, f.* încăpățânare, îndărătnicie.
eigenwüchsig *adj.* particular; specific; original.
eignen, *eignete, geeignet, vb. (h)* **1.** *refl.* a se potrivi, a fi bun, apt pentru ceva; **dieses Buch eignet sich für meine Sammlung** cartea aceasta se potrivește în colecția mea; **er eignet sich zum Ehemann** e bun de soț; **dieses Buch eignet sich zum (**sau **als) Geschenk** această carte e potrivită ca dar. **II.** *intr. (înv.)* a aparține; **etwas eignet mir** îmi aparține ceva.
Eigner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* posesor(-oare), proprietar(ă).
Eignung, *-en, f.* aptitudine, capacitate; potrivire; **körperliche ~** aptitudine fizică.
Eignungs|prüfung, *-en, f.*, **Eignungs|test**, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* probă, examen de aptitudini, de capacitate; test.
eigroß *adj.* cât un ou de găină.
eigtl. *presc* de la eigentlich.
Ei|haut, *-häute, f.* membrană, pieliță a oului.
eijawohl! *interj.* cum de nu!
eijeh! eijei! *interj. (la consternare)* vai! aoleu!
Eik, *-en, f. (reg.)* stejar.
Eikern, *-(e)s, -e, m.* bănuț (al oului).
Eiklar, *-s, -, n. (austr.; cul.)* albuș de ou.
Eikon, *-s, -e, n. (înv.)* icoană.
Eiland, *-(e)s, -e, n. (înv.; poet.)* insulă.
Eiländer, *-s, -, m.* insular.
Eil|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă telegrafică.
Eil|auftrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Eilbe|stellung**, *-en, f.* misiune, sarcină urgentă; comandă urgentă.
Eilbote, *-n, -n, m.* **1.** factor poștal (care distribuie corespondență urgentă, expres); **mit ~n** expres. **2.** comisionar. **3.** *(înv.)* curier, ștafetă.
Eilbotenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* (cursă de) ștafetă.
Eilbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare expres.
Eildampfer, *-s, -, m.* vapor (de pasageri) rapid.
Eile *f. sg.* grabă, urgență; **in der ~** sau **in aller ~** în grabă; **es hat ~** e urgent; **~ mit Weile** graba strică treaba; **in größter ~** în cea mai mare grabă; **mit möglichster ~** cât mai urgent posibil.
Eilegen, *-s, n. sg.* ouat.
Eil|leiter, *s, -, m. (anat.)* trompă (a ovarului), salpinge, oviduct.
Ei|leiterschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
eilen, *eilte, geeilt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a veni în grabă, alergând; a alerga, a goni; a se grăbi; **zu Hilfe ~** a veni grabnic în ajutor; **ich eile zum Bahnhof** mă grăbesc (să ajung) la gară, fug la gară; **der Zug eilt durch die Ebene** trenul gonește prin câmpie. **2.** *(h)* a fi urgent; **die Sache eilt** chestiunea presează, e urgentă. **II.** *refl. (h)* a se grăbi; **er hat sich geeilt** s-a grăbit.
eilend I. *part. prez* de la eilen. **II.** *adj.* grabnic, repede; **~en Schrittes** cu pași repezi.
eilends *adv.* în grabă, degrabă.
eilf *num. card. (înv.)* unsprezece.
eilfertig *adj.* pripit, grăbit; grabnic, iute; prompt; **eine ~e Handlungsweise** un mod de acțiune pripit.
Eilfertigkeit *f. sg.* **1.** grabă, urgență, pripeală. **2.** promptitudine.
Eilfracht, *-en, f.* **1.** scrisoare de trăsură pentru mare viteză. **2.** cheltuieli pentru transportul rapid, cu mare viteză.
Eilgebühr, *-en, f.* (la poștă) taxă de trimitere expres, cu poșta rapidă.
Eilgut, *-(e)s, -güter, n.* coletărie rapidă.
Eilgüterzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de coletărie rapidă.
eilig *adj.* **1.** grăbit; **ich habe es ~** sunt grăbit; **er hat es immer ~** e mereu grăbit; **nur nicht so ~** mai încet, domol. **2.** urgent; *(substantivat)* **er hatte nichts Eiligeres zu tun** n-avea ceva mai urgent de făcut.
Eiligkeit *f. sg.* grabă urgență.
eiligst *adv.* foarte urgent, imediat; foarte repede.
Eilmarsch, *-es, -märsche, m.* marș forțat.
Eilmeldung, *-en, f. (radio, tv, presă)* anunț urgent.
Eilpost *f. sg.* **1.** diligență, poștă. **2.** poștă, corespondență expres.
Eilpost|zug *-(e)s, -züge, m.* tren de poștă rapid.
Eilschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor rapid.

Eilschreiben, *-s, -, n.* scrisoare expres.
Eilschritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător.
Eilsendung, *-en, f.* trimitere, expediție rapidă.
Eiltempo, *-s, n. sg.* viteză mare, tempo rapid; **im ~ zu** cu cea mai mare viteză, în mare viteză.
Eilwagen, *-s,-, m.* v. Eilpost **(1)**.
Eilzug, *-(e)s, -züge, m.* tren accelerat.
Eilzugsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de tren accelerat.
Eilzugslokomotive [-və], *-n. f.* locomotivă de tren accelerat.
Eilzu|steller, *-s, -, m.* curier poștal pentru livrări, trimiteri rapide.
Eilzu|stellung, *-en, f.* livrare rapidă (a unei trimiteri poștale).
Eilzu|stellungsgebühr, *-en, f.* v. Eilgebühr.
Eimer, *-s, -, m.* **1.** găleată; căldare; *(fig.; în expr.)* **in den ~ gucken** a fi tras pe sfoară, a nu se alege cu nimic; *(fam.)* **im Eimer sein** a fi pierdut, distrus, a fi în pom. **2.** *(mar.)* ghiordel. **3.** vadră (ca unitate de măsură). **4.** cupă (de excavator). **5.** *(inform., glumeț)* calculator.
Eimerbagger, *-s, -, m.* v. Eimerwerk.
Eimerdeckel, *-s, -, m.* capac de găleată.
Eimerkette, *-n, f. (tehn.)* lanț cu cupe.
Eimerkettenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lanț portcupe.
Eimerleiter, *-s, -n, f. (mine)* elindă, scară.
eimerweise *adv.* cu găleata.
Eimerwerk *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dragă, excavator cu găleți, cu cupe.
ein[1] *adv. (în corelație cu* aus *arată direcția mișcării)* înăuntru; **er weiß weder aus noch ~** nu știe de ce să se apuce, nu știe cum să o scoată la capăt; **Jahr ~, Jahr aus** în fiecare an, an de an.
ein[2], **eine**, **ein(s)** **I.** *num. card.* **1.** unu, una; **~ mal eins ist eins** unu înmulțit cu unu face unu; **es hat ~ Uhr** (sau **eins**) **geschlagen** a bătut ora unu; **es ist ~s** este ora unu; **Gleichungen mit ~er Unbekannten** ecuații cu o necunoscută; **in ~em Band** într-un volum; **~(e)s meiner Kinder** unul din copiii mei; **~ für alle Mal** o dată pentru totdeauna. **2.** *(accentuat)* unul singur, una singură; **in ~er Nacht drei Überfälle** într-o singură noapte trei atacuri; **ich habe nur ~en Sohn** am numai un fiu; **sein ganzer Körper war ~e Wunde** tot corpul îi era o rană; **ich habe nur das ~e Zimmer gesehen** nu am văzut decât o singură cameră; **mit ~em Worte** într-un cuvânt; **er hat mir nicht ~ Wort des Trostes gesagt** nu mi-a spus nici un cuvânt de mângâiere; **er konnte nicht ~ Wort herausbringen** n-a putut scoate nici un cuvânt; **nicht ~ Mensch kam** n-a venit nici țipenie de om; **mit ~em Schlag** dintr-o singură lovitură; **in ~em Zug** dintr-o singură înghițitură; **auf ~en Zug** dintr-o dată; **in ~er Tour** neîntrerupt; **sie sind ~ Herz und ~e Seele** se înțeleg, sunt nedespărțiți; sunt un trup și un suflet, o inimă și un gând. **II.** *pron. nehot.* **1.** unul, una; **~s von beiden** una din două; **~s ins andere gerechnet** socotit una peste alta; **ich kann nur das ~e sagen** pot să spun un singur lucru; **in ~em fort** neîntrerupt; **in ~em** dintr-o bucată; **mit, auf ~s** deodată; **jm. ~s auswischen a)** a juca o farsă cuiva; **b)** a-i arde una cuiva; *(substantivat)* **jm. ~s versetzen** a-i trage o palmă cuiva; **er ist ihr Ein und Alles** el este totul pentru ea. **2.** același, aceeași; **sie sind ~es Alters** sunt de aceeași vârstă; **sie sind ~er Meinung** sunt de aceeași părere; **sie sind ~es Sinnes** gândesc la fel; **sie sind ~s** sunt înțeleși; **es ist mir ~s** mi-e totuna; **es läuft auf ~s hinaus** tot acolo iese, are același rezultat; **~ und derselbe** unul și același. **III.** *art. nehot.* un, o; **ich mache mir ~e Ehre daraus** socotesc o onoare faptul că...; **aus der Not ~e Tugend machen** a face de voie, de nevoie; **er hat ~en Bart** are barbă; **er lebt wie ~ Fürst** trăiește ca un prinț; **~e schlechte Meinung von jm. haben** a avea o părere proastă despre cineva; **~en Eid leisten** a depune jurământ; **nur ~ Bär kann so brummen** numai un urs poate mormăi așa; **~ jeder** fiecare; **~es Tages** într-o bună zi; **~ wenig** puțin; *(fam.)* **hat die ~ Mundwerk!** are aia o gură! **~ Traum von ~em Wein** un vin o minune, un vis! **was für ~ Glück!** ce noroc!
ein|achsig *adj.* **1.** cu o singură osie, cu un singur ax. **2.** *(mineral.)* uniax.
ein|ackern, *ackerte ein, eingeackert, vb. (h) tr.* a acoperi (cu pământ) arând, a băga sub brazdă.
Ein|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă într-un act.
ein|aktig *adj. (teatru)* într-un singur act.
ein|ander *pron. reciproc* unul pe altul; **~er helfen** a se ajuta reciproc; **sie machen ~ Geschenke** își fac cadouri unul altuia.
Ein|anker|umformer, *- s, -, m. (electr.)* comutator electric, convertizor cu o singură înfășurare.
ein|antworten, *antwortete ein, eingeantwortet (du antwortest ein, er antwortet ein), vb. (h) tr. (austr., jur.)* a adjudeca, a atribui, a preda.
Ein|antwortung *-en, f. (austr., jur.)* adjudecare, atribuire; predare (a moștenirii); **die ~ einer Verlassenschaft** atribuirea unei succesiuni.
ein|arbeiten, *arbeitete ein, eingearbeitet (du arbeitest ein, er arbeitet ein), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) obișnui, a (se) deprinde cu munca; a dobândi deprinderi în muncă. **2.** a îngloba, a încorpora, a include.
Ein|arbeitung, *-en, f.* deprindere, obișnuință (cu o muncă).
Ein|arm, *-(e)s, -e, m.* ciung.
ein|ärmeln, *ärmelte ein, eingeärmelt (ich ärm(e)le ein), vb. (h) refl. (fam.)* a lua de braț.
ein|armig *adj.* **1.** cu un singur braț; **~er Hebel** pârghie cu un braț, cu un mâner; **~er Leuchter** sfeșnic cu un singur braț. **2.** ciung.
ein|arten, *artete ein, eingeartet (du artest ein, er artet ein), vb.* **I.** *intr.* și *refl. (h)* a se acomoda, a se asimila. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h) (despre semănături cultivate în asolament)* a degenera.
ein|äschern, *äscherte ein, eingeäschert, vb. (h) tr.* **1.** a incinera. **2.** a preface în cenușă.
Ein|äscherung, *-en, f.* **1.** incinerare. **2.** prefacere în cenușă.
Ein|äscherungs|halle, *-n. f.* crematoriu.
ein|atmen, *atmete ein, eingeatmet (du atmest ein, er atmet ein), vb. (h) tr.* **1.** a inspira. **2.** a inhala.
Ein|atmung, *-en, f.* **1.** inspirație. **2.** inhalare.
ein|atomig *adj. (fiz)* monoatomic, format dintr-un singur atom.
ein|ätzen, *ätzte ein, eingeätzt (du, er ätzt ein), vb. (h) tr.* a grava cu apă tare.
ein|äugig *adj.* **1.** cu un singur ochi, chior. **2.** *(fot.)* monocular. **3.** *(fig.)* văzut, privit dintr-un singur unghi.
Ein|äugige, *-n, -n (ein Einäugiger), m.* și *f.* persoană cu un singur ochi; chior(-oară).
Einback, *-(e)s, -e, m.* cozonac, pâine din aluat cu lapte (tăiat(ă) în bucăți și pus(ă) din nou la copt).
einbacken, *backte* (și *buk) ein, eingebacken (du bäckst* (și *backst) ein, er bäckt* (și *backt) ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a adăuga la copt; **Rosinen ~** a pune stafide în aluatul unei prăjituri. **II.** *refl.* a diminua, a micșora prin coacere.
Einbahn, *-en, f.* cale ferată simplă.
einbahnig *adj.* cu sens unic.
Einbahn|straße, *-n. f.* drum, stradă cu sens unic.
Einbahnverkehr, *-s, m. sg.* circulație cu sens unic.
einbaliert *adj. (reg.)* mulțumit, satisfăcut.
einballen, *ballte ein, eingeballt,* **einballieren**, *ballierte ein, einballiert, vb. (h) tr.* a împacheta în baloturi.
einballiert **I.** *part. trec.* de la einballieren. **II.** *adj.* balotat, făcut balot.
Einballierung, *-en, f.* împachetare în baloturi.
einbalsamieren, *balsamierte ein, einbalsamiert, vb. (h) tr.* **1.** a îmbălsăma. **2.** și *refl. (iron.)* a (se) parfuma puternic, a (se) da cu mirosuri; *(în expr.)* **sich ~ lassen können** a nu fi bun de nimic, a putea să se ducă să se împuște.
Einbalsamierer, *-s, -, m.* îmbălsămător.
Einbalsamierung, *-en, f.* îmbălsămare.
Einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură de carte, copertă; **ein lederner ~** o copertă din piele.
Einband|decke, *-n, f.* scoarță, copertă de carte (mobilă, volantă).
Einband|deckel, *-s, -, m.* scoarță, copertă de carte (legată, fixă).
Einband|entwurf, *-(e)s, -entwürfe, m.* proiect de copertă.
Einbandgestaltung, *-en, f. (tipogr.)* coperta, realizarea copertei.
einbändig *adj. (despre cărți)* într-un volum.
einbansen, *banste ein, eingebanst (du, er banst ein), vb. (h) tr. (reg.)* a îngrămădi; **das Korn ~** a îngrămădi grâul (în hambar).
Einbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *(tehn.)* așezare, montare. **2.** interior, parte interioară a unui oficiu, construcție interioară.
Einbau|badewanne, *-n, f.* cadă (de baie) zidită în perete.
Einbauchung, *-en, f.* v. Einbuchtung.
Einbaudosenschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător (cu doză) îngropat, sub tencuială.
einbauen, *baute ein, eingebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.) (în)* a așeza, a monta (în); **einen Motor ins Auto ~** a monta motorul pe șasiu; *(inform.)* **in den Computer ~** a monta în calculator. **2.** *(constr.)* a clădi, a zidi în; **eingebauter Schrank** dulap (zidit) în perete. **3.** a îndigui; **einen Fluss ~** a îndigui un râu. **II.** *intr.* și *refl.* a se încuiba.
Einbauen,*-s, n. sg.* instalare, amenajare, montare.
einbaufähig *adj.* capabil de a fi montat în ceva; montabil.
einbaufertig *adj.* prefabricat, gata de montat.
Einbau|küche, *-n, f.* mobilă de bucătărie integrată/înzidită, bucătărie cu module de mobilă integrate/înzidite.
Einbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pirogă, barcă făcută dintr-un trunchi scobit.
Einbaumotor, *-s, -e(n), m. (tehn.)* motor încorporat (motor fără carcasă).
Einbaumöbel, *-s, -, n.* mobilă montată în perete; mobilă integrată/înzidită.
Einbauschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap în perete.
Einbau|spüle, *-n, f.* mașină de spălat vase montată/integrată în mobila de bucătărie.
Einbauteil, *-(e), -e, n.* piesă montabilă, modul.
einbedingen, *bedang ein, einbedungen, vb. (h) tr. (înv.)* a include în tranzacție.
Einbeere, *-n. f. (bot.)* dalac, poama-vulpii *(Paris quadrifolia* L.).
einbegleiten, *begleitete ein, einbegleitet (du begleitest ein, er begleitet ein), vb. (h) tr. (austr.)* v. einleiten.
einbegreifen, *begriff ein, einbegriffen, vb. (h) tr.* a include, a implica, a cuprinde; **die Baukosten einbegriffen** inclusiv cheltuielile de construcție; **mit einbegriffen**, inclusiv.
einbegriffen **I.** *part. trec. de la* einbegreifen. **II.** *adj.* inclus(iv); **im Preis ~** inclus în preț.
einbehalten, *behielt ein, einbehalten (du behältst ein, er behält ein), vb. (h) tr.* a reține (din salariul cuiva).
Einbeinfahrge|stell, *-(e)s, -e, n. (av.)* aterizor monojamb, cu suport unic (cu un singur picior).
einbeinig *adj.* cu un singur picior, olog.
einbeißen, *biss ein, eingebissen (du, er beißt ein) vb. (h) intr.* și *refl.* a pătrunde, a se înfige mușcând.
einbeizen, *beizte ein, eingebeizt (du, er beizt ein), vb. (h) tr.* **1.** a trata, a decapa cu mordant. **2.** a grava cu apă tare, cu o soluție caustică.
einbekennen, *bekannte ein, einbekannt, vb. (h) tr.* a recunoaște, a mărturisi.
Einbekenntnis, *-ses, -se, n. (austr., livr.)* mărturie.
Einbekennung, *-en, f. (austr.)* **1.** recunoaștere, mărturisire. **2.** *(fin.)* declarație de impozit.
einbekommen, *bekam ein, einbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a încasa, a primi; a căpăta. **2.** a prinde, a ajunge din urmă; *(fam.)* **jn. ~** a ajunge pe cineva.
einberechnen, *berechnete ein, einberechnet (du berechnest ein, er berechnet ein), vb. (h) tr.* a include în calcul.
einberufen, *berief ein, einberufen, vb. (h) tr.* a chema; a convoca; *(mil.)* a concentra; a mobiliza; **zur Fahne ~** a concentra, a chema sub drapel; **eine Versammlung ~** a convoca o adunare.
Einberufene, *-n, -n (ein Einberufener), m. (mil.)* persoană care a fost concentrată, mobilizată, recrut.
Einberufer, *-s, -, m.* persoană care convoacă.
Einberufung, *-en, f.* **1.** chemare, convocare. **2.** *(mil.)* concentrare, recrutare, mobilizare. **3.** v. Einberufungsbefehl.
Einberufungsbefehl, *-(e)s, -e, m.*, **Einberufungsbescheid**, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare, de concentrare, de recrutare, de mobilizare.
Einberufungs|order, *-n, f.* v. Einberufungsschreiben.
Einberufungs|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc de convocare. **2.** loc de recrutare, de concentrare, de mobilizare.
Einberufungs|schreiben, *-s, -, n. (mil.)* ordin (scris) de chemare, de recrutare, de mobilizare.
Einberufungs|termin, *-s, -e, m. (mil.)* termen de prezentare (la concentrare, recrutare).

einbeschließen, *beschloss ein, einbeschlossen (du, er beschließt ein), vb. (h) tr. (livr.)* v. einschließen.

einbeschreiben, *beschrieb ein, einbeschrieben, vb. (h) tr. (geom.)* a înscrie (într-un cerc, poligon etc.).

einbe|stellen, *bestellte ein, einbestellt, vb. (h) tr.* a cita; a mobiliza.

einbetonieren, *betonierte ein, einbetoniert, vb. (h) tr.* a cimenta, a betona în ceva.

einbetteln, *bettelte ein, eingebettelt (ich bett(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge cerşind. **II.** *refl.* a se insinua (prin linguşiri).

einbetten, *bettete ein, eingebettet (du bettest ein, er bettet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a culca, a pregăti patul; *(fig.)* a culca ceva sau pe cineva în... **2.** a canaliza un râu. **3.** a insera; *(gram.)* **eingebetteter Satz** propoziţie (subordonată) intercalată, inserată. **4.** *(el.)* a îngropa (un cablu etc.). **II.** *refl.* **1.** a se culca. **2.** a se instala; a se aciua; **sich bei jm.** ~ a se instala la cineva.

einbettig *adj.* cu un singur pat.

Einbettung *f. sg.* **1.** culcare; instalare. **2.** inserare, intercalare. **3.** *(el.)* îngropare (a unui cablu etc.).

Einbett|zimmer, *-s -, n.* cameră de o persoană, cu un singur pat.

einbeugen, *beugte ein, eingebeugt, vb. (h) tr.* v. einbiegen.

einbeulen, *beulte ein, eingebeult, vb. (h) tr.* a turti; a face scobituri (în ceva).

Einbeulung, *-en, f. (tehn.)* scobitură, concavitate.

einbeziehen, *bezog ein, einbezogen, vb. (h) tr.* a include, a cuprinde în; *(ec.)* a integra (în preţ).

Einbeziehung, *-en, f.* includere: *(jur.)* **unter ~ der Untersuchungshaft** incluzând detenţiunea preventivă; *(ec.)* integrare.

Einbezug, *-(e)s, -züge, m. (ch.)* v. Einbeziehung.

einbezüglich *adj.* inclusiv.

einbiegen, *bog ein, eingebogen, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a îndoi, a încovoia. **II.** *intr. (s)* a se abate (din drum); a coti.

Einbiegung, *-en, f.* **1.** îndoitură, curbură. **2.** cotitură; cotire.

einbilden, *bildete ein, eingebildet (du bildest ein, er bildet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a sugera; a inculca. **II.** *refl.* a-şi închipui, a-şi imagina; **sich** *(dat.)* **viel** ~ a se înfumura, a fi înfumurat, a se crede; **er bildet sich etwas ein** îşi închipuie ceva; **sich auf etwas viel** ~ a fi încrezut, a fi mândru de ceva; **ich bilde mir nicht ein, Sie überzeugen zu können** nu-mi închipui că vă voi putea convinge.

einbildisch *adj. (livr.)* v. eingebildet **(II. 2).**

Einbildung, *-en, f.* **1.** închipuire, fantezie, imaginaţie; **das ist nur (**sau **lauter**, sau **bloß)** ~ asta e numai închipuire, e închipuire curată. **2.** iluzie, halucinaţie; himeră. **3.** înfumurare, vanitate.

Einbildungsgabe *f. sg.* imaginaţie, fantezie creatoare.

Einbildungskraft *f. sg.* (putere de) imaginaţie.

Einbildungskrankheit, *-en, f.* boală închipuită.

Einbildungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Einbildungsgabe.

einbimsen, *bimste ein, eingebimst (du, er bimst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a toci, a buchisi; a băga la cap.

einbinden, *band ein, eingebunden (du bindest ein, er bindet ein), vb. (h) tr.* **1.** a lega; **in Stroh** ~ a lega de jur împrejur cu paie; **ein Buch** ~ a lega o carte; *(mar.)* **die Segel** ~ a înverga velele. **2.** *(în expr.)* **seinem Patenkind etwas** ~ a face finului un cadou (la botez).

Einbinden, *-s, n. sg.* **1.** legat al unei cărţi. **2.** împăiere. **3.** *(mar.)* strângere şi legare a pânzelor.

Einbindekosten *pl.* cost al legatului unei cărţi.

Einbiss, *-es, -e, m.* loc al unei muşcături.

einblasen, *blies ein, eingeblasen (du, er bläst ein), vb. (h) tr.* **1.** a insufla, a sufla aer în. **2.** *(fig.)* a sugera, a insufla.

Einbläser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* suflantă, garnitură pentru insuflat aer. **2.** *(fig.)* persoana care bagă cuiva ceva în cap, şopteşte la ureche; instigator. **3.** *(teatru)* sufler.

Einbläserei, *-en, f.* **1.** instigare; insuflare, **2.** insuflare de aer.

Einblattdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipăritură pe o singură parte a foii de hârtie.

einblätt(e)rig *adj. (bot.)* **1.** monofil, unifoliat **2.** monopetal, unipetal.

Einblattkeimer *pl. (bot.)* monocotiledonate.

einblauen, *blaute ein, eingeblaut, vb. (h) tr. (rar)* v. einbläuen **(1).**

einbläuen, *bläute ein, eingeläut, vb. (h) tr.* **1.** a albăstri rufe. **2.** *(fam.)* a învăţa pe cineva cu forţa, cu insistenţa, cu bătaia să facă ceva.

einblenden, *blendete ein, eingeblendet (du blendest ein, er blendet ein), vb. (h) tr.* şi *refl. (radio., tv., film)* a intercala, a insera.

Einblendung, *-en, f. (radio., tv., film)* intercalare, inserare.

einbleuen, *bleute ein, eingebleut, vb. (h) tr.* v. einbläuen **(2).**

Einblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** privire (în ceva). **2.** *(fig.)* idee, părere; ~ **in etwas haben** a avea cunoştinţă, a avea o idee despre ceva; **in etwas ~ bekommen** (sau **gewinnen)** a căpăta o privire de ansemblu asupra...

einblicken, *blickte ein, eingeblickt, vb. (h) intr. (in)* a arunca o privire (în ceva).

einblumig *adj. (rar)* v. einblütig.

einblütig *adj. (bot.)* unifloral.

einbohren, *bohrte ein, eingebohrt, vb. (h)* **1.** *tr.* a sfredeli, a perfora. **II.** *intr.* şi *refl.* a pătrunde găurind.

einbooten, *bootete ein, eingebootet (du bootest ein, er botet ein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îmbarca.

einböschen, *böschte ein, eingeböscht, vb. (h) tr.* a povărni, a taluza.

einbrechen, *brach ein, eingebrochen (du brichst ein, er bricht ein), vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge, a forţa; **ein Haus** ~ a dărâma, a demola o casă; **eine Tür (eine Wand etc.)** ~ a sparge o uşă (un zid etc.). **II.** *intr. (s)* **1.** a se sparge, a se rupe, a se dărâma; **das Dach brach ein** acoperişul s-a prăbuşit; **das Eis brach unter ihm ein** gheaţa s-a spart sub el. **2.** a face, a comite o spargere; a intra cu forţa; **bei jm.** ~ a comite o spargere la cineva; **in die Reihen des Feindes** ~ a pătrunde în rândurile duşmanilor; **in ein Haus** ~ a intra cu forţa într-o casă. **3.** a se apropia; **die Nacht bricht ein** se lasă noaptea, vine noaptea. **4.** a invada; **in ein fremdes Land** ~ a invada o ţară străină. **5.** *(fam., iron.)* a suferi o înfrângere, a da greş.

Einbrechen, *-s, -, n.* **1.** rupere; găurire; dărâmare. **2.** spargere, efracţie.

einbrechend I. *part. prez.* de la einbrechen. **II.** *adj. (în expr.)* **bei ~er Nacht** la căderea nopţii.

Einbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spărgător(-oare), hoţ (hoaţă).

Einbrecher|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă anti-furt.

Einbrecherbande, *-n. f.* bandă de spărgători.

Einbrenn, *-en*, **Einbrenne**, *-n, f. (reg.)* rântaş.

einbrennen, *brannte ein, eingebrannt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a arde cu fierul roşu; **ein Loch in ein Holz** ~ a găuri un lemn prin ardere. **2.** *(med.)* a cauteriza. **3.** *(în expr.)* **Fässer mit Schwefel** ~ a afuma butoaie cu pucioasă. **4.** a fierbe încet şi mult; **eine Farbe** ~ a fierbe o vopsea. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a arde. **2.** *(s)* a se prăbuşi arzând.

Einbrennmuffel, *-n, f. (metal.)* muflă de ardere.

Einbrennsuppe, *-n, f. (reg.)* supă cu rântaş.

Einbrennung, *-en, f.* **1.** ardere cu fierul roşu. **2.** *(med.)* cauterizare. **3.** afumare. **4.** *(tehn.)* aglomerare, prăjire (a minereurilor).

einbringen, *brachte ein, eingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce; **die Ernte** ~ a strânge recolta; **Getreide in den Speicher** ~ a aduce grâne în hambar; **hast du die Ernte rechtzeitig eingebracht, so hast du gewonnen** ai strâns recolta la timp, ai câştigat; *(mil.)* **Gefangene** ~ a aduce, a face prizonieri. **2.** *(fig.)* a propune, a prezenta, a depune; **einen Antrag** ~ a prezenta, a depune o propunere; **eine Klage** ~ a depune o reclamaţie; **ein Gesuch** ~ a depune o cerere. **3.** a produce, a aduce câştig; **das Geschäft hat wenig eingebracht** afacerea a adus puţin. **4.** a recâştiga, a recupera; **den Verlust** ~ a recupera pierderea.

einbringlich *adj.* aducător de venit, de profit, rentabil.

Einbringung, *-en, f.* **1.** aducere. **2.** strângere (a recoltei); **die ~ des Kornes** înmagazinarea grâului. **3.** *(ec.)* încasare, realizare (a unui câştig). **4.** compensare, recuperare (a timpului). **5.** depunere; prezentare (a unei oferte, reclamaţii etc.).

einbrocken, *brockte ein, eingebrockt,* **einbröckeln**, *bröckelte ein, eingebröckelt (ich bröck(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a dumica, a fărâmiţa, a pune în supă, în lapte etc. bucăţele mici de pâine etc. **2.** *(fig.)* a face o încurcătură; a juca cuiva o farsă urâtă, a întinde o cursă; **da hat er sich eine schöne Suppe eingebrockt** şi-a făcut singur încurcătura; **was du dir eingebrockt hast, musst du auch ausessen** (sau **auslöffeln)** cum îţi vei aşterne, aşa vei dormi.

einbröseln, *bröselte ein, eingebröselt (ich brös(e)le ein), vb. (h) tr. (cul.)* a presăra, a tapeta cu pesmet (de pâine).

Einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** spargere, efracţie; **einen ~ verüben** a comite o spargere. **2.** *(mine)* surpare. **3.** apropiere, venire, cădere; **~ der Nacht** lăsarea, căderea, venirea nopţii; **mit ~ der Nacht** pe înserate; **vor ~ der Nacht** înainte de a cădea noaptea. **4.** *(mil.)* pătrundere; invazie; **der ~ des Feindes** pătrunderea inamicului; **ein ~ in der Front** o breşă în front. **5.** *(ec.)* cădere, prăbuşire (a preţului).

Einbruch(s)becken, *-s, -, n. (geol.)* depresiune formată prin surparea scoarţei.

Einbruch(s)dieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt prin efracţie, prin spargere.

Einbruch(s)fall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de spargere prin efracţie.

Einbruch(s)falzmaschine, *-n. f. (tehn.)* maşină de dublă făluire.

Einbruch(s)gefahr, *-en, f.* pericol de surpare.

Einbruch(s)|sicherung, *-en, f.* instalaţie anti-furt.

Einbruchskampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc de străpungere.

Einbruch(s)meer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* mare formată prin surparea scoarţei.

einbruch(s)|sicher *adj.* asigurat contra spargerilor.

Einbruch(s)|stelle, *-n, f. (mil.)* punct de atac.

Einbruch(s)|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de deschidere, de atac.

Einbruch(s)|tal, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale formată prin surparea scoarţei.

Einbruch(s)werkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de spargere, de furt.

Einbucht, *-en, f.* îndoire.

einbuchten, *buchtete ein, eingebuchtet (du buchtest ein, er buchtet ein), vb. (h) tr.* **1.** a îndoi, a adânci. **2.** *(fam.)* a închide, a băga la răcoare, la zdup.

Einbuchtung, *-en, f.* **1.** îndoitură, adâncitură (produsă prin lovire), concavitate. **2.** golf de mare.

einbuddeln, *buddelte ein, eingebuddelt (ich budd(e)le ein), vb. (h) tr.* şi *refl. (fam.)* a (se) îngropa, a (se) băga în pământ, în nisip.

einbüffeln, *büffelte, ein, eingebüffelt (ich büff(e)le ein), vb. (h) tr. (argou)* a toci, a buchisi.

Einbug, *-(e)s, -büge, m.* v. Einbuchtung **(1).**

einbügeln, *bügelte ein, eingebügelt (ich büg(e)le ein), vb. (h) tr.* a produce prin călcare (cu fierul); **eine Falte** ~ a face, a produce un pliu prin călcare (cu fierul).

Einbund, *-(e)s, -bünde, m. (elv.)* cadou al naşului pentru noul născut, pentru copilul botezat.

einbunkern, *bunkerte ein, eingebunkert, vb. (h) tr.* **1.** a depozita, a pune la păstrare. **2.** *(glumeţ)* a aresta, a băga la răcoare, la zdup.

einbürgern, *bürgerte ein, eingebürgert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) încetăţeni; *(fig.)* **das Fremdwort bürgert sich ein** neologismul se încetăţeneşte. **2.** a se aclimatiza.

Einbürgerung, *-en, f.* **1.** încetăţenire. **2.** aclimatizare.

Einbürgerungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere pentru obţinerea cetăţeniei.

Einbürgerungs|urkunde, *-n, f.* declaraţie de naturalizare.

Einbuße, *-n. f.* pierdere, pagubă; **~ erleiden** (sau **erfahren** sau **haben)** a suferi o pagubă.

einbüßen, *büßte ein, eingebüßt (du, er büßt ein), vb. (h) tr.* a pierde, a păgubi; **sein Leben** ~ a-şi pierde viaţa; **das Ansehen** ~ a pierde stima, consideraţia cuiva; **von seinem Wert** ~ a-şi pierde din valoare.

einchecken [-tʃɛkən], *checkte ein, eingecheckt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a face formalităţile de zbor, de urcare în avion; a face check-in-ul.

eincremen [-kre:-], *cremte ein, eingecremt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) da, a se unge cu cremă.

eindämmen, *dämmte ein, eingedämmt, vb. (h) tr.* **1.** a îndigui, a stăvili, a bara. **2.** *(fig.)* a limita, a stăvili.

eindämmern, *dämmerte ein, eingedämmert, vb. (s) intr.* **1.** a aţipi. **2.** *(elv.)* a amurgi, a se înseră, a se întuneca.

Eindämmung, *-en, f.* **1.** îndiguire, stăvilire (şi *fig.*). **2.** dig, zăgaz.

eindampfen, *dampfte ein, eingedampft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a usca prin evaporare, a concentra prin evaporare. **2.** a afuma. **II.** *intr.* a se usca prin evaporare.

Eindampfen, *-s, n. sg.* evaporare.

eindämmen, *dämmte ein, eingedämmt, vb. (h) tr.* a bara, a stăvili, a limita.

eindämpfen, *dämpfte ein, eingedämpft, vb. (h) tr. (chim.)* **1.** a trece prin etuvă. **2.** a afuma. **3.** *(cul.)* a înăbuși.

eindecken, *deckte ein, eingedeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi, a înveli; *(constr.)* **das Dach ~** a pune învelitoare unui acoperiș, a înveli o casă; *(hort.)* **die Weinstöcke ~** a îngropa vița de vie. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) aproviziona; **ich decke ihn mit Waren ein** îl aprovizionez cu mărfuri; **er hat sich mit dem Notwendigen eingedeckt** s-a aprovizionat cu cele necesare.

Eindecker, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* monoplan; aripă monoplană. **2.** *(mar.)* navă cu o singură punte.

Eindeckung, *-en, f.* **1.** acoperire, învelire. **2.** aprovizionare; **~ mit Mehl** aprovizionare cu făină.

eindeichen, *deichte ein, eingedeicht, vb. (h) tr.* a stăvili; a ridica diguri; a înconjura cu zăgaz.

Eindeichung, *-en, f. (constr.)* îndiguire, zăgăzuire.

eindeutig *adj.* clar, limpede, univoc, cu un singur înțeles; **er gab ihm eine ~e Antwort** i-a dat un răspuns limpede; **das ist (klar und) ~ gesagt** asta e (limpede și) fără echivoc; **eine ~e Absage** un refuz clar, categoric; **die Beweise sind ~** dovezile sunt clare.

Eindeutigkeit, *-en, f.* claritate deplină; lipsă de echivoc; *(mat.)* univocitate.

eindeutschen, *deutschte ein, eingedeutscht, vb. (h) tr.* **1.** *(lingv.)* a germaniza (neologisme). **2.** a germaniza prin anexare un teritoriu.

Eindeutschung, *-en, f. (lingv.)* germanizare; **die ~ von Fremdwörtern** germanizarea neologismelor.

eindicken, *dickte ein, eingedickt, vb. (h) tr.* a îngroșa, a concentra (un lichid).

Eindickung, *-en, f.* îngroșare (a unui lichid).

eindimensional *adj.* unidimensional; **~ denken** a gândi unilateral, fără imaginație.

eindingen, *dingte ein, eingedingt (inv. și dang ein, eingedungen), vb. (h)* **I.** *tr.* a tocmi, a primi în serviciu. **II.** *refl.* a intra în serviciu, a se băga slugă.

eindocken, *dockte ein, eingedockt, vb. (h) tr. (mar.)* a îndoca; a ridica o navă pe doc.

eindorren, *dorrte ein, eingedorrt, vb. (s) intr.* a se usca, a se zbârci uscându-se.

eindosen, *doste ein, eingedost (du, er dost ein), vb. (h) tr.* a conserva în cutie.

eindösen, *döste ein, eingedöst (du, er döst ein), vb. (s) intr.* a adormi ușor, a ațipi pe jumătate.

Eindraht|antenne, *-n, f.* antenă monofilară, antenă cu un singur fir.

eindrängen, *drängte ein, eingedrängt, vb. (h)* **1.** *tr.* și *refl.* a (se) băga, a (se) vârî cu de-a sila; *(fig.)* a se amesteca, a-și vârî nasul pretutindeni; **er drängt sich überall ein** își vârâ nasul pretutindeni. **2.** a năvăli peste cineva; **die Fans drängten auf den Star ein** fanii au năvălit peste star.

eindrecken, *dreckte ein, eingedreckt, vb. (h) tr. (fam.)* a murdări.

eindrehen, *drehte ein, eingedreht, vb. (h) tr.* **1.** a vârî prin înșurubare, prin învârtire. **2.** a răsuci; a cârlionța (părul). **3.** *(argou)* a băga la zdup.

eindreschen, *drosch ein, eingedroschen, vb. (h) intr. (auf* cu *ac.)* a bate zdravăn, a snopi în bătăi.

eindressieren, *dressierte ein, eindressiert, vb. (h) tr.* a dresa prin exerciții; **jm. ein Verhalten ~** a induce, a impune cuiva un comportament.

eindrillen, *drillte ein, eingedrillt, vb. (h) tr.* a exersa mecanic, a vârî în cap, a instrui forțat; **Rekruten ~** a instrui recruți; **jn. fürs Examen ~** a medita pe cineva pentru examen.

Eindrillen, *-s, n. sg.* învățare forțată, mecanică.

eindringen, *drang ein, eingedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a intra, a se năpusti, a pătrunde cu forța; **mit Gewalt bei jm. ~** a forța ușa cuiva; **er ist mit Fragen auf uns eingedrungen** ne-a copleșit cu întrebările. **2.** *(fig.)* a pătrunde, a înțelege cercetând, studiind; **in das Geheimnis ~** a pătrunde taina. **3.** a se infiltra; **das Wasser dringt in den Keller ein** apa pătrunde, se infiltrează în pivniță.

eindringend I. *part. prez.* de la eindringen. **II.** *adj.* pătrunzător.

eindringlich *adj.* insistent; energic; *(adverbial)* **aufs ~ste** în modul cel mai energic; **er bittet ~** roagă insistent.

Eindringlichkeit *f. sg.* insistență.

Eindringling, *-s, -e, m.* **1.** intrus. **2.** *(fam.)* băgăreț. **3.** ocupant, invadator.

Eindringung, *-en, f.* **1.** intrare, pătrundere (cu forța), invadare, forțare (a unei uși), năvălire (asupra cuiva). **2.** *(fig.)* pătrundere, pricepere. **3.** infiltrare.

Eindringtiefe, *-n, f.* adâncime de pătrundere.

Eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** semn, întipărire; **der ~ des Kopfes im Kissen** urma capului pe pernă. **2.** impresie; **der erste ~** prima impresie; **der falsche ~** impresie greșită; **er macht einen guten ~** face o bună impresie; **er macht den ~ eines gebildeten Menschen** face impresia unui om cult; **einen guten, (un)günstigen ~ hinterlassen** a lăsa o impresie bună, (ne)favorabilă; **die Eindrücke hatten sich verwischt** impresiile se șterseseră; **ich habe den ~, es wird gehen** am impresia că o să meargă; **er erweckte den ~, als ob er etwas wüsste** făcea impresia că știe ceva. **3.** *(text.)* imprimare.

eindrucken, *druckte ein, eingedruckt, vb. (h) tr. (in* cu *ac.)* a întipări.

eindrücken, *drückte ein, eingedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lovi, a apăsa; **die Sporen ~** a da pinteni calului. **2.** a sparge (apăsând); **die Fensterscheibe ~** a sparge un geam; **Blech ~** a îndoi tablă prin lovire, apăsare. **3.** a turti; **einen Hut ~** a turti o pălărie; **eingedrückte Nase** nas turtit. **4.** a întipări. **II.** *refl.* a se întipări, a se imprima.

eindrücklich *adj.* **1.** remarcabil; *(inv.)* **etwas ~ machen** a întipări ceva în memoria cuiva. **2.** (și *fig.)* pătrunzător.

eindrucksfähig *adj.* **1.** care poate fi întipărit. **2.** impresionabil, receptiv.

Eindrucksfähigkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a fi imprimat. **2.** impresionabilitate.

eindruckslos *adj.* fără impresie, inexpresiv.

eindrucksvoll *adj.* **1.** expresiv; sugestiv. **2.** impresionant, impozant; de mare efect.

Eindrückung, *-en, f.* **1.** lovire prin apăsare. **2.** spargere, turtire, îndoire. **3.** întipărire.

Eindruckwerk, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* presă de supratipărire.

Eindruckzentralschmierung *f. sg. (auto.)* ungere sub presiune.

eindruseln, *druselte ein, eingedruselt (ich drus(e)le ein), vb. (s) intr. (fam.)* a ațipi.

eindübeln, *dübelte ein, eingedübelt (ich düb(e)le ein), vb. (h) tr.* a fixa prin diblu.

eindunkeln, *dunkelte ein, eingedunkelt (ich dunk(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune la întuneric. **II.** *intr.* a se întuneca.

eindunsten, *dunstete ein, eingedunstet (du dunstest ein, er dunstet ein),* **eindünsten**, *dünstete ein, eingedünstet (du dünstest ein, er dünstet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(cul.)* a înăbuși. **2.** a reduce prin fierbere, prin evaporare. **II.** *intr.* a se reduce, a scădea prin evaporare.

eindu|seln, *duselte ein, eingeduselt (ich dus(e)le ein), vb. (s) intr.* a ațipi ușor, a adormi pe jumătate, a picoti.

eine *num. card., art. nehot.* și *pron. nehot.* v. ein și einer.

Eine, *-n,* **1.** *m. sg. (poet.)* Dumnezeu. **2.** *f. sg. (poet.)* iubită, adorată.

ein|ebnen, *ebnete ein, eingeebnet (du ebnest ein, er ebnet ein), vb. (h) tr.* **1.** a netezi, a egala; *(fig.)* **Unterschiede ~** a pune de acord diferențele. **2.** *(tehn.)* a nivela.

Ein|ebnung, *-en, f.* **1.** netezire, egalare, punere de acord. **2.** *(tehn.)* nivelare.

ein|eggen, *eggte ein, eingeeggt, vb. (h) tr.* a grăpa, a acoperi (cu pământ) prin grăpare.

Ein|ehe, *-n, f.* monogamie.

ein|einhalb *num. card.* unu și jumătate.

ein|eisen, *eiste ein, eingeeist (du, er eist ein), vb. (h) tr.* a bloca cu gheață; **eingeeistes Schiff** vapor prins în gheață.

einen, *einte, geeint, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) unifica; a (se) uni.

Ein|ender, *-s, -, m. (mar.)* cazan, căldare cu focar la o extremitate.

ein|engen, *engte ein, eingeengt, vb. (h) tr.* a strâmta, a îngusta, a îndesa; (și *fig.)* a restrânge.

Ein|engung, *-en, f.* **1.** strâmtoare, îngustare. **2.** stăvilire (a unei ape). **3.** *(fig.)* nevoie, lipsă, restrângere.

einer, eine, eines *pron. nehot.* **1.** cineva, unul, una; **es könnte einer glauben** cineva ar putea să creadă; **das kommt einem fremd vor** ți se pare curios; **es tut einem wohl, wenn man so etwas hört** îți face bine să auzi așa ceva; **da kommt so einer und...** vine un oarecare și...; *(fam.)* **er hat eine** are o iubită; **es ist einer draußen** e cineva afară; **was ist das für einer?** ce fel de om e acesta? **was ist sie für eine? a)** ce fel de femeie este, ce educație are? **b)** care e numele ei de fată? **sie ist eine aus Wien** este originară din Viena, e venită din Viena; **einer helfe dem anderen** oamenii să se ajute unii pe alții; **jm. eins auswischen** a compromite pe cineva (ca răspuns la o provocare); *(fam.)* **eine 'runterhauen** a trage una; **wir wollen eins singen!** să cântăm ceva! **eins trinken** a bea un păhărel; **mit dem kannst du noch eins erleben** poți să mai pățești ceva cu el; **wie kann einer so dumm sein!** cum poate fi cineva atât de prost! **von einem zum andern schicken** a trimite de la unul la altul, de la Ana la Caiafa; **einer ist so schlecht wie der andere** sunt la fel de răi amândoi; **die einen sagen dies, die andern jenes** unii spun una, alții alta; **was einer nicht weiß, macht einen nicht heiß** ceea ce nu știi nu te poate supăra. **2.** *(substantivat)* **Einer für alle und alle für Einen** unul pentru toți și toți pentru unul, în mod solidar; **alle bis auf Einen** toți până la unul.

Einer, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* unitate (cifră 1–9). **2.** mediator. **3.** *(despre bărci, avioane etc.)* de o persoană, cu un singur loc. **II.** *pron. nehot. substantivat* v. einer **(2).**

einerlei I. *num. variativ* de un fel; identic; **~ Schicksal haben** a avea aceeași soartă; **~ Tuch** stofă de același fel. **II.** *adv.* indiferent; **es ist mir ~** mi-e totuna.

Einerlei, *-s, n. sg.* monotonie; uniformitate; **immer das ewige ~** veșnic același lucru; **das tägliche ~** zilnic același cântec, monotonie zilnică; zi de zi aceeași placă.

ein|ernten, *erntete ein, eingeerntet (du erntest ein, er erntet ein), vb. (h) tr.* **1.** a strânge recolta; a recolta. **2.** *(fig.)* a culege; **Lob ~** a culege laude; **Ehre ~** a culege glorie, onoruri.

Ein|erntung, *-en, f.* **1.** recoltare. **2.** *(fig.)* culegere (de laude etc.).

einerseits *adv.* pe de o parte; **~ ist es zu billigen, anderseits gibt es doch Bedenken** pe de o parte trebuie aprobat, pe de altă parte există încă îndoieli.

Einer|stelle, *-en, f. (mat.)* cifră de ordinul unităților.

eines|teils *adv.* v. einerseits.

Ein|etagen|ofen [-ɛta:ʒən-], *-s, -öfen, m.* cuptor unietajat.

Ein|euro|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de un euro.

eineweg *adv. (inv.)* cu toate acestea.

ein|exerzieren, *exerzierte ein, einexerziert, vb. (h) tr. (mil.)* a instrui (soldați).

Ein|exerzieren, *-s, n. sg. (mil.)* instruire, instrucție.

einfach I. *adj.* **1.** simplu; ușor de înțeles; **in ~en Worten** în cuvinte simple; **eine ~e Fahrkarte** un bilet simplu (numai dus). **2.** modest; *(despre mese)* frugal; **ein ~er Privatmann** un simplu particular; **ein ~es Frühstück** un mic dejun modest. **3.** *(mat.; în expr.)* **~e Zahl** număr prim; **~er Bruch** fracție simplă; **~e Gleichung** ecuație de gradul I; **~e Größe** monom. **II.** *adv.* **1.** simplu; **~ angezogen** îmbrăcat modest; **es war nicht so ~, dich zu erreichen** nu a fost atât de ușor, să te găsesc; **du hast es dir zu ~ gemacht** ți-ai simplificat prea mult treaba. **2.** pur și simplu; **das ist ~ eine Lüge** e pur și simplu o minciună; **das ist ~ großartig** e de-a dreptul măreț, minunat; **die Sache ist ~ lächerlich** asta e de-a dreptul ridicol; **das begreife ich ~ nicht** aceasta pur și simplu nu o înțeleg.

Einfachbeschleunigung, *-en, f. (fiz.)* accelerare simplă, unică.

Einfachbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc simplu.

einfächerig *adj. (bot.)* unilocular.

Einfach|heit *f. sg.* **1.** simplitate. **2.** modestie. **3.** frugalitate.

einfach|heitshalber *adv.* pentru simplificare.

Einfachleitung, *-en, f. (electr.)* conductă unifilară.

Einfach|schraubenschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie simplă pentru piulițe.

Einfachtelegraphie *f. sg.* telegrafie (în) simplex, telegrafie simplă.

Einfachterminal, *-s, -e, m.* terminal simplu.

einfachwirkend *adj.* cu acțiune simplă.

Einfachzähnige, *-n, -n, m. (zool.)* rozătoare simple.

Einfachzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos simplu.

einfädeln, *fädelte ein, eingefädelt (ich fäd(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga ață în ac. **2.** a înșira; **Perlen ~** a înșira perle. **3.** *(fig.)* a urzi, a unelti; **er hat es gut eingefädelt** a potrivit-o bine; **eine Intrige ~** a da naștere la intrigi. **4.** *(fig.)* a începe (ceva); **ein Gespräch ~** a lega o conversație. **II.** *refl. (transp.)* a se strecura; **sich im fließenden Verkehr in eine Wagenkolonne ~** a se strecura în plin trafic într-o coloană de mașini.

einfahren, *fuhr ein, eingefahren (du fährst ein, er fährt ein), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a căra, a duce înăuntru (cu un vehicul); a înmagazina; **das Getreide ~** a căra grânele în hambar. **2.** a învăța (pe cineva) să conducă un vehicul. **3.** a face rodajul (unei mașini). **4.** a deprinde (un animal de tracțiune) să tragă un vehicul. **5.** a pregăti pentru circulație; **einen Weg ~** a face un drum carosabil. **6.** a sfărâma, a strica (trecând cu un vehicul peste); **er hat den Zaun eingefahren** a distrus gardul (intrând în el cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* **1.** a

intra (cu trăsura, cu maşina, cu trenul în oraş, cu vaporul în port); **der Zug fährt auf Gleis 3 ein** trenul soseşte, intră în gară la linia 3. **2.** *(mine)* a coborî (cu colivia în mine). **3.** *(vân.)* a intra, a se băga în vizuină, în bârlog; a se ascunde; **der Fuchs fährt ein** vulpea intră în vizuină. **4.** *(vân.)* a se prinde; **Wild fährt ein** vânatul intră în plasă. **III.** *refl. (h)* a se obişnui cu un automobil (nou) conducându-l; a dobândi experienţă în conducerea unei maşini; **ich muss mich erst ~** mai întâi trebuie să mă obişnuiesc (cu maşina).

Einfahrgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de intrare, sosire.

Einfahrsignal, *-s, -e, n.* v. Einfahrtssignal.

Einfahrt, *-en, f.* **1.** intrare cu un vehicul (în curte, oraş, gară, port); **die ~ des Zuges wird jeden Augenblick erwartet** sosirea trenului e aşteptată din moment în moment; **Vorsicht bei der ~ des Zuges** atenţie la intrarea trenului; **~ zur Autobahn** intrare pe autostradă. **2.** coborâre, descindere în mină. **3.** *(vân.)* intrare în ascunziş, în vizuină. **4.** poartă de intrare; intrare (pe autostradă); **~ freihalten!** eliberaţi intrarea!.

Einfahrtsgeleise, *-s, -, n. (înv.)* v. Einfahrgleis.

Einfahrt(s)schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de intrare.

Einfahrt(s)signal, *-s, -e, n.* semafor; semnal de intrare.

Einfahrts|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă, galerie de intrare în mină.

Einfahrt|straße, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* parcurs de primire. **2.** şosea de acces (în oraş).

Einfahrtszeichen, *-s, -, n.* v. Einfahrtssignal.

Einfahrtweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de intrare.

Einfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** cădere, năruire, prăbuşire; **dem Hause droht der ~** casa este ameninţată cu prăbuşirea; *(fiz.)* **der ~ des Lichtstrahls** incidenţa razei de lumină. **2.** *(mil.)* atac prin surprindere; **einen ~ abwehren** a respinge un atac. **3.** *(elevat)* început neaşteptat; **der ~ des Winters** începutul neaşteptat al iernii. **4.** idee, fantezie; capriciu; **ich bin auf den ~ gekommen** (sau **geraten**) mi-a venit ideea; **witziger ~** idee trăsnită; *(fam.)* **er hat Einfälle, wie ein altes Haus** are idei ciudate.

ein|fallen, *fiel ein, eingefallen (du fällst ein, er fällt ein), vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuşi, a se surpa; a se dărâma; **die Mauer ist eingefallen** zidul s-a prăbuşit; **das Haus droht einzufallen** casa ameninţă să se prăbuşească. **2.** *(despre lumină)* a cădea, a pătrunde; **das Licht fällt schräg ein** lumina cade pieziş. **3.** a năvăli, a invada, a se năpusti; **auf jn. ~** a se năpusti asupra cuiva; **der Feind fiel ins Grenzgebiet ein** duşmanul a năvălit în regiunea de frontieră; **der Wind fiel mit Ungestüm ein** vântul s-a pornit cu furie. **4.** *(muz.)* a intra; **die Posaune fiel ein** trombonul a intrat; **mit einer Melodie ~** a interveni cu o melodie. **5.** a slăbi, a se topi; **er ist eingefallen** a slăbit mult. **6.** *(fig.)* a-şi aduce aminte; a-i trece prin minte; a-i veni o idee; **dabei fällt mir ein** îmi vine în minte că...; **der Name fällt mir nicht ein** îmi scapă numele; **es fällt mir gar nicht (im Traume) ein** nici nu mă gândesc, nici prin gând nu-mi trece; **ihr fiel nichts Besseres ein** nu i-a trecut prin minte ceva mai bun; **was fällt dir denn ein** ce-ţi veni; **lass dir das nicht ~!** nici să nu-ţi treacă prin minte. **7.** a îndrăzni; **was fällt dir ein?** ce-ţi trece prin minte, cum îndrăzneşti, ce-ţi vine? **8.** a interveni (într-o discuţie). **9.** a începe neaşteptat.

Einfallen, *-s, n. sg.* **1.** v. Einfall **(1, 2). 2.** *(mine)* înclinare a unui strat. **3.** *(muz.)* intrare.

Einfallsdrucker, *-s, -, m. (tehn.)* buton împingător.

Einfalls|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan de incidenţă.

Einfallslinie [niə], *-n, f. (mat.)* linie de incidenţă.

einfallslos *adj.* fără idei, fără spirit.

Einfallslosigkeit *f. sg.* lipsă de idei, lipsă de spirit.

Einfallslot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fiz.)* plumb de sondaj. **2.** *(geom.)* normală de incidenţă.

Einfalls|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat., fiz.)* punct de întâlnire, de incidenţă.

einfallsreich *adj.* original, plin de idei.

Einfallsriegel, *-s, -, m. (tehn.)* zăvor prin cădere.

Einfalls|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz.)* rază incidentă.

Einfalls|tor, *-e, n.* loc de pătrundere, de invazie.

Einfallsweg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* drum de pătrundere, de invazie.

Einfallswinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi de incidenţă.

Einfalt *f. sg.* **1.** simplitate, simplicitate, naivitate; **heilige ~!** sfântă simplicitate! **2.** prostie; nerozie.

einfalten, *faltete ein, eingefaltet (du faltest ein, er faltet ein), vb. (h) tr.* a îndoi, a împături.

einfältig *adj.* **1.** simplu; naiv. **2.** nerod, prostănac; **~es Zeug schwatzen** a sporovăi, a trăncăni.

Einfältigkeit, *-en, f.* prostie, nerozie, inepţie.

Einfalts|pinsel, *-s, -, m. (fam.)* nătâng, găgăuţă, nerod.

einfalzen, *falzte ein, eingefalzt (du, er falzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a încleşta; a încastra. **2.** a plia. **3.** a asambla fundul butoiului. **4.** *(tipogr.)* a insera (pagini).

Einfalzung, *-en, f.* **1.** încleştare. **2.** *(tipogr.)* inserare de pagini.

Einfamilienhaus [-liən-], *-es, -häuser, n.* casă pentru o singură familie.

Einfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** loc îngrădit. **2.** împrejmuire.

Einfangelbrief, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Steckbrief.

einfangen, *fing ein, eingefangen (du fängst ein, er fängt ein), vb. (h) tr.* **1.** a prinde; a captura; a aresta; **einen entflohenen Vogel wieder ~** a prinde o pasăre scăpată (din colivie). **2.** a împrejmui, a închide. **3.** *(fiz.)* a capta, a fixa.

Einfang|graben, *-s, -gräben, m. (agr.)* şanţ-capcană pentru insecte dăunătoare.

einfärben, *färbte ein, eingefärbt, vb. (h) tr.* **1.** v. färben. **2.** *(tipogr.)* a unge cu cerneală (o formă de tipar).

einfarbig, **einfärbig** *adj.* de o singură culoare, uni; *(fiz.)* monocromatic; **~es Gemälde** pictură cu diferite nuanţe ale aceleiaşi culori, monocromă; **~er Stoff** stofă simplă, uni.

Einfarbigkeit *f. sg.* faptul de a fi colorat într-o singură culoare, monocromie.

Einfassband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică, şiret.

einfassen, *fasste ein, eingefasst (du, er fasst ein), vb. (h) tr.* **1.** a înconjura (cu ceva); a îngrădi, a închide; **der Hof ist mit einer Mauer eingefasst** curtea e împrejmuită cu un zid; **Heringe ~** a aşeza heringi într-un butoi. **2.** a monta, a încastra bijuterii; **in Gold ~** a monta în aur. **3.** a tivi, a pune o bordură. **4.** a încadra; **in einen Rahmen ~** a încadra într-o ramă.

Einfasser, *-s, -, m.* bijutier care montează, încastrează.

Einfassung, *-en, f.* **1.** îngrădire, împrejmuire. **2.** tivitură; bordură. **3.** *(la bijuterii)* montură, încastrare. **4.** ramă, chenar. **5.** *(biliard)* mandanea.

Einfassungsleiste, *-n, f.* **1.** stinghie de bordură, de margine. **2.** nervură.

Einfassungsmauer, *-n, f.* zid de împrejmuire.

einfaulen, *faulte ein, eingefault, vb. (s) intr.* a putrezi.

einfehmen, *fehmte ein, eingefehmt, vb. (h) tr.* a duce porci la jir, a-i îngrăşa (cu ghindă).

einfeilen, *feilte ein, eingefeilt, vb. (h) tr.* a cresta cu pila; a pili un semn, o crestătură; a marca.

Einfeilung, *-en, f.* pilire; crestare a unui semn cu pila.

einfenzen, *fenzte ein, eingefenzt (du, er fenzt ein), vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi.

einfetten, *fettete ein, eingefettet (du fettest ein, er fettet ein), vb. (h) tr.* a unge cu grăsime; **mit Öl ~** a unge cu ulei.

Einfettung, *-en, f.* ungere cu grăsime.

einfeuchten, *feuchtete ein, eingefeuchtet (du feuchtest ein, er feuchtet ein), vb. (h) tr.* a umezi, a muia.

einfeuern, *feuerte ein, eingefeuert, vb. (h) intr.* **1.** a face foc; a încălzi bine; **tüchtig ~** a face un foc bun. **2.** *(fig.)* a întârâta, a aţâţa; **jn. ~** a întârâta, a enerva pe cineva.

einfiltrieren, *filtrierte ein, einfiltriert, vb. (h) tr. (fam.)* a turna, a introduce un lichid (în).

einfinden, *fand ein, eingefunden, vb. (h) refl.* a se prezenta, a se înfăţişa (undeva); **sich vor Gericht ~** a se prezenta în faţa instanţei.

Einfinden, *-s, n. sg.* sosire, înfăţişare, prezentare.

einflechten, *flocht ein, eingeflochten (du flichtst ein, er flicht ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împleti (o panglică în păr). **2.** a întreţese. **3.** *(fig.)* a intercala; **Scherze in seine Rede ~** a intercala glume în discursul său. **II.** *refl. (in)* a se amesteca, a se băga (în ceva).

Einflechtung, *-en, f.* **1.** împletire. **2.** întreţesere. **3.** intercalare.

einfleischen, *fleischte ein, eingefleischt, vb. (h) (rar)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) încarna, a (se) întrupa. **II.** *refl. (fig.)* a se înrădăcina.

Einfleischung, *-en, f.* încarnare.

einflicken, *flickte ein, eingeflickt, vb. (h) tr.* **1.** a pune un petic. **2.** *(fig.)* a insera, a introduce (ulterior), a intercala; **Wörter in den Text** (sau **in den Brief**) **~** a introduce ulterior cuvinte în text (sau în scrisoare).

einfliegen, *flog ein, eingeflogen, vb.* **I.** *intr. (s) (av.)* a intra în spaţiul aerian; a intra în zbor în aeroport; a ateriza; **starke Verbände sind eingeflogen** unităţi puternice au intrat în spaţiul aerian. **II.** *tr. (h)* a face rodajul unui avion. **III.** *refl. (h)* a dobândi experienţă de zbor; a se obişnui cu un avion (nou) pilotându-l.

Einfliegen, *-s, n. sg.* **1.** intrare în zbor, intrare în spaţiul aerian. **2.** rodaj al unui avion. **3.** deprindere de a pilota (un avion).

einfließen, *floss ein, eingeflossen (du, er fließt ein), vb. (s) intr.* **1.** a curge în, a se vărsa în; **ins Meer ~** a se vărsa în mare. **2.** *(despre bani)* a intra. **3.** *(in expr.)* **~ lassen** a menţiona în treacăt. **4.** *(rar)* a exercita influenţă, a se amesteca.

einflößen, *flößte ein, eingeflößt (du, er flößt ein), vb. (h) tr.* **1.** a turna, a introduce un lichid (în); **einem kranken Arznei ~** a da unui bolnav cu precauţie un medicament lichid. **2.** *(fig.)* a inspira; a insufla; **Vertrauen ~** a inspira încredere; **Mitleid ~** a trezi milă; **Mut ~** a inspira curaj; **Furcht ~** a inspira teamă.

Einflößung, *-en, f.* **1.** introducere, turnare. **2.** *(fig.)* inspirare, trezire, insinuare.

einfluchten, *fluchtete ein, eingefluchtet (du fluchtest ein, er fluchtet ein), vb. (h) tr. (arhit.)* a alinia.

Einfluchtung, *-en, f. (arhit.)* aliniere.

Einflug, *-(s), -flüge, m.* **1.** intrare în zbor; intrare în spaţiul aerian; incursiune aeriană. **2.** *(la stup, la porumbar)* deschizătură pentru intrarea albinelor, a porumbeilor; urdiniş (la stupi).

einflügelig *adj.* **1.** *(despre clădiri)* cu o singură aripă. **2.** *(despre uşi)* cu un singur canat.

Einflugsrichtung, *-en, f.* direcţie de zbor, de incursiune aeriană.

Einfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** (loc de) vărsare, de revărsare, confluenţă. **2.** *(fig.)* înrâurire, influenţă; **von ~ sein** a avea înrâurire; **~ ausüben** a influenţa; **ein Mann von ~** un om influent; **schädlicher ~** influenţă dăunătoare; **seinen ganzen ~ aufbieten** a se folosi de toată influenţa; **er hat ~ auf ihn** are influenţă asupra lui; **er übt ~ auf mich aus** exercită influenţă asupra mea; **dieser Umstand übt keinen ~ auf mein Urteil aus** această împrejurare nu influenţează părerea mea; **unter seinem ~** sub influenţa lui; **unter ~ von Drogen** sub influenţa drogurilor.

Einflussbereich, *-(e)s, -e, m.* sferă de influenţă; **das liegt nicht in seinem ~** nu face parte din sfera sa de influenţă.

Einflussgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu, zonă, sferă de influenţă.

einflusslos *adj.* fără influenţă; fără trecere.

Einflussnahme, *-n, f.* influenţare; **eine direkte, politische ~** o influenţare directă, politică.

einflussreich *adj.* foarte influent; cu multă trecere.

Einflussrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Einflussröhre**, *-n, f.* ţeavă de aducţiune.

Einfluss|sphäre [-sfɛ:-], **Einfluss|zone**, *-n, f.* sferă, zonă de influenţă.

Einflüsterei, *-en, f.* intrigă, insinuare, bârfeală.

Einflüsterer, *-s, -, m.* intrigant.

einflüstern, *flüsterte ein, eingeflüstert, vb. (h) tr.* a sufla, a şopti (ceva la ureche); *(fig.)* a insinua.

Einflüsterung, *-en, f.* v. Einflüsterei.

einfohrig *adj. (reg.)* v. gleichartig.

einfordern, *forderte ein, eingefordert, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde; a reclama (o plată); **Steuern ~** a percepe biruri, impozite; **Geld ~** a pretinde, a reclama o plată.

Einforderung, *-en, f.* pretindere, reclamare (a unei plăţi); percepere, strângere.

einförmig *adj.* **1.** uniform. **2.** monoton.

Einförmigkeit, *-en, f.* **1.** uniformitate. **2.** monotonie.

Einfranken|stück, *-(e)s, -e, n.* o monedă de un franc.

einfressen, *fraß ein, eingefressen (du, er frisst ein), vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** *(despre animale)* a pătrunde rozând; *(fig.)* **der Neid fraß sich tief in seine Seele ein** invidia i-a pătruns adânc în suflet. **2.** *(fam., glumeţ)* a se aşeza la masă nepoftit; **sich überall einnisten und ~** a se vârî peste tot, a fi nepoftit. **II.** *tr.* **1.** *(fam.)* a devora, a mânca cu lăcomie. **2.** a roade; **der Rost frisst Löcher ins Eisen ein** rugina roade fierul.

einfried(ig)en, *fried(ig)te ein, eingefried(ig)t, vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi.

Einfried(ig)ung, *-en, f.* împrejmuire, gard, îngrăditură.

Einfried(ig)ungsmauer, *-n, f.* zid de împrejmuire.

einfrieren, *fror ein, eingefroren, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a îngheța; a degera; **die Wasserleitung ist eingefroren** conducta de apă a înghețat. **2.** a fi oprit, înconjurat de gheață; **die Schiffe frieren im Hafen ein** vapoarele înghețată în port. **II.** *tr. (h)* a face să înghețe; *(fig.)* a amorți; *(fin.)* **Forderungen ~ lassen** a îngheța, a bloca creanțe.

Einfrierung, *-en, f.* înghețare.

einfuchsen, *fuchste ein, eingefuchst (du, er fuchst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a instrui; a dresa; a băga cuiva ceva în cap.

einfugen, *fugte ein, eingefugt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încleșta (un lucru într-altul); a (se) uni printr-o încrestătură, a (se) îmbuca.

Einfügemarke, *-n, f. (inform.)* cursor.

einfügen, *fügte ein, eingefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a încleșta, a ajusta, a potrivi, a intercala; *(fig.)* a introduce, a insera (condiții, clauze). **II.** *refl.* a se deprinde; a se adapta; **sich schwer in seine Umgebung ~** a se adapta cu greu la mediu.

Einfügung, *-en, f.* **1.** ajustare; potrivire; intercalare. **2.** adaptare. **3.** încleștare. **4.** *(fig.)* inserare.

einfühlen, *fühlte ein, eingefühlt, vb. (h) refl.* a se transpune (în situația altuia), a se pătrunde (de ceva).

einfühlsam *adj.* pătrunzător.

Einfühlung, *-en, f.* transpunere (în situația altuia).

Einfuhr, *-en, f.* importare, import.

Einfuhr|abgabe, *-n, f.* taxă (vamală) de import.

Einfuhr|artikel, *-s, -, m.* articol de import.

einführbar *adj.* **1.** importabil, care se poate importa. **2.** care se poate introduce, admite.

Einführbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitatea de a importa. **2.** admisibilitate.

Einfuhrbeschränkung, *-en, f.* restricție de import.

Einfuhrbewilligung, *-en, f.* aprobare, licență, permis de import.

einführen, *führte ein, eingeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a importa (mărfuri); **aus dem Auslande ~** a importa din străinătate. **2.** a prezenta, a introduce pe cineva; **jn. in die Gesellschaft ~** a prezenta pe cineva în societate; **führe den Gast ein!** introdu oaspetele! **3.** a introduce ceva; **der Arzt führt die Sonde ein** medicul introduce sonda; **neue Arbeitsmethoden ~** a introduce noi metode de lucru; **ein neuer Brauch wird eingeführt** un obicei nou se instituie; **neue Tarife werden eingeführt** tarife noi intră în vigoare; **so ist es hier eingeführt** așa e obiceiul aici; **ein neues Lehrbuch an einer Schule ~** a introduce un manual nou într-o școală. **4.** a transporta acasă; **die Ernte ~** a strânge recolta. **5.** a introduce, a inițiа; **er führt mich in die Wissenschaft ein** mă inițiază în știință. **6.** a instala, a introduce; **in ein Amt ~** a instala pe cineva într-un post. **II.** *refl.* a (se) introduce, a intra; **sich gut ~** a produce o impresie bună, a face un început bun; **die Ware hat sich gut eingeführt** marfa este apreciată, se vinde bine.

Einführer, *-s, -, m.* **1.** persoană care introduce, prezintă. **2.** importator (de mărfuri). **3.** inițiator al unui obicei, al unei inovații etc.

Einfuhr|erklärung, *-en, f.* declarație de import.

Einfuhr|erlaubnis, *-se,* **Einfuhrgenehmigung**, *-en, f.* autorizație, licență de import.

Einfuhrgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Einfuhrware.

Einfuhr|hafen, *-s, -häfen, m.* port prin care intră mărfuri de import.

Einfuhr|handel, *-s, m. sg.* import.

Einfuhrkontingent, *-e, n.* contingent de mărfuri de import.

Einfuhrkontingentierung, *-en, f.* contingentare a importului.

Einfuhrland, *-(e)s, -länder, n.* țară importatoare.

Einfuhrlizenz, *-en, f.* v. Einfuhrerlaubnis.

Einfuhrpreis, *-es, -e, m.* preț de importator.

Einfuhr|sperre *f. sg.* interdicție de import.

Einfuhr|steuer, *-n, f.* impozit pe mărfuri importate.

Einfuhrtarif, *-s, -e, m.* tarif de import.

Einfuhr|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent la import.

Einführung, *-en, f.* **1.** import(are) (de mărfuri). **2.** introducere, prezentare (a unei persoane sau a unui lucru). **3.** instalare, introducere. **4.** îndrumare, inițiere. **5.** instituire, introducere (a unui obicei).

Einführungsfeierlichkeit, *-en, f.* ceremonie de instalare.

Einführungsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privitoare la noi reglementări în domeniul juridic.

Einführungsjahr, *-(e)s, -e, n. (com.)* an de lansare a unui produs nou.

Einführungskurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* curs bursier de lansare. **2.** curs introductiv.

Einführungs|patent, *-(e)s, -e, n.* brevet de import.

Einführungs|preis, *-es, -e, m.* preț de lansare, preț promoțional.

Einführungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de introducere.

Einführungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de recomandare.

Einführungs|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* curs de inițiere, de introducere.

Einfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interzicere, prohibiție de import.

Einfuhrvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de import.

Einfuhrware, *-n, f.* marfă de import.

Einfuhrzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de import.

einfüllen, *füllte ein, eingefüllt, vb. (h) tr.* a turna în; a umple turnând; **in Flaschen ~** a îmbutelia; **ins Fass ~** a trage la butoi.

Einfüllkanne, *-n, f.* bidon.

Einfülltrichter, *-s, -, m.* pâlnie.

Einfüllung, *-en, f.* turnare; îmbuteliere; tragere (la butoi).

Einfüllverschluss, *-es, -schlüsse, m.* obturator de pâlnie.

Einfurchenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug monobrăzdar.

einfüßig *adj.* cu un singur picior, monopod.

einfüttern, *fütterte ein, eingefüttert, vb. (h) tr.* **1.** *(inform.)* a încărca, introduce date (în calculator). **2.** a planta în pământ.

Eingabe, *-n, f.* **1.** petiție; cerere în scris; **eine ~ machen** a introduce o cerere. **2.** predare, prezentare, înaintare; **die ~ einer Bittschrift** înaintarea unei petiții. **3.** *(electron.)* introducere a datelor în calculator, intrare.

eingabeln, *gabelte ein, eingegabelt (ich gab(e)le ein), vb. (h) tr.* a înfige, a lua în furculiță.

Eingang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** intrare; acces; **verbotener ~** intrare oprită. **2.** sosire (de mărfuri, de poștă); **mit dem ~ der Post** la sosirea poștei. **3.** *(fin.)* încasare, intrare (a unei sume); **nach ~ der Summe** după primirea sumei. **4.** introducere, prefață (a unei cărți); **im ~** în introducere. **5.** primire; **~ finden** a fi primit.

eingängig *adj.* ușor de înțeles și de reținut.

eingangs *adv.* la început; **~ erwähnt** susnumit, pomenit mai sus, de mai sus.

Eingangs|abgabe, *-n, f.* taxă vamală de import.

Eingangs|adresse, *-n, f.* adresă de intrare.

Eingangs|anzeige, *-n, f. (fin.)* adresă de încasări.

Eingangs|artikel, *-s, -, m.* articol de import.

Eingangs|aviso [-vi-], *-s, -s, n.* aviz de sosire.

Eingangsbe|stätigung, *-en, f. (adm.)* confirmare a intrării, primirii (scrisorii, coletului etc.).

Eingangsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Eingangsjournal.

Eingangsdatum, *-s, -daten, n. (adm.)* data intrării (unei scrisori, a unui colet etc.).

Eingangsformel, *-n, f.* formulă introductivă.

Eingangsgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Eingangsabgabe.

Eingangsgerichte *pl. (cul.)* antreuri, hors d'oeuvre.

Eingangshalle, *-n, f.* vestibul, hală de intrare.

Eingangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (com.)* registru de intrări.

Eingangskapazität, *-en, f. (electr.)* capacitate de intrare.

Eingangskreis, *-es, -e, m.* **1.** *(electr.)* circuit de intrare. **2.** *(com.)* cerc, teren de pătrundere.

Eingangs|pforte, *-n, f.* poartă de intrare.

Eingangs|posten, *-s, -, m. (com.)* înregistrare, post de intrare.

Eingangsrede, *-n, f.* prolog; cuvânt de deschidere.

Eingangs|scheinwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* impedanță electrică de intrare.

Eingangs|steuersatz, *-es, -sätze, m.* impozit minim, bază de calcul.

Eingangs|stufe, *-n, f. (ped.)* perioadă de orientare școlară după clasa a IV-a.

Eingangs|tag, *-(e)s, -e, m. (com.)* zi a sosirii.

Eingangs|tor, *-(e)s, -e, n.* v. Eingangspforte.

Eingangs|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator.

Eingangs|tür, *-en, f.* ușă de intrare.

Eingangsvermerk, *-(e)s, -e, m.* aviz pus pe o hârtie oficială sosită, pe o scrisoare intrată.

Eingangsware, *-n, f. (com.)* marfă intrată.

Eingangsweg, *-(e)s, -e, m.* drum de acces.

eingangsweise *adv.* ca intrare, ca început, ca prefață.

Eingangswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt introductiv.

Eingangszoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală de import.

einge|arbeitet I. *part. trec.* de la einarbeiten. **II.** *adj.* adaptat, versat, priceput (într-o anumită muncă).

eingebaut I. *part. trec.* de la einbauen. **II.** *adj.* **1.** fixat prin zidire; montat în perete. **2.** montat în interior, încorporat.

eingeben, *gab ein, eingegeben (du gibst ein, er gibt ein), vb. (h) tr.* **1.** a da, a administra; **jm. eine Arznei ~** a administra cuiva un medicament. **2.** *(fig.* și *elevat)* a sugera; a inspira; **ich gab ihm ein, was er reden sollte** i-am sugerat ce să spună. **3.** a înainta (o cerere, o reclamație); **eine Beschwerde ~** a introduce o plângere (în scris); **jn. zur Beförderung ~** a propune pe cineva pentru avansare. **4.** *(electron.)* a introduce (în calculator).

Eingeber, *-s, -, m.* **1.** petiționar. **2.** inspirator. **3.** instigator.

eingebildet I. *part. trec.* de la einbilden. **II.** *adj.* **1.** închipuit, fictiv; **der ~e Kranke** bolnavul închipuit. **2.** încrezut, înfumurat.

Eingebildete, *-n, -n (ein Eingebildeter), m.* și *f.* încrezut(ă), înfumurat(ă).

Eingebildet|heit *f. sg.* înfumurare, îngâmfare.

Eingebinde, *-s, -, n. (inv.)* dar, cadou pentru cei apropiați (cu ocazia unei sărbătoriri).

eingeboren *adj.* **1.** *(despre locuitori)* indigen, băștinaș. **2.** *(despre calități)* înnăscut, moștenit; **~e Kräfte** puteri înnăscute.

Eingeborene, *-n, -n (ein Eingeborener), m.* și *f.* indigen(ă), băștinaș(ă).

Eingeborenen|anführer, *-s, -, m.* conducător al indigenilor.

Eingeborenen|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată de indigeni.

Eingeborenen|sprache, *-n, f.* limbă a indigenilor.

eingebracht I. *part. trec.* de la einbringen. **II.** *adj.* cules, adunat, recoltat, strâns, adus; **~e Ernte** recoltă strânsă; *(pop.)* **~es Gut** zestre, dotă.

Eingebrachte, *-n, n. sg. (pop.)* zestre, dotă.

Eingebung, *-en, f.* **1.** inspirație. **2.** sugestie.

eingebürgert I. *part. trec.* de la einbürgern. **II.** *adj.* încetățenit, naturalizat.

Eingeburt *f. sg.*, **Eingeburtsrecht**, *-(e)s, -e, n.* (drept de) indigenat.

eingedenk *adj. (înv.* cu *gen.; mai ales în expr. cu verbe)* **~ sein, ~ bleiben** a-și aminti, a ține seama de; a păstra în amintire; **einer Sache ~ sein** a-și aduce aminte de ceva; **~ des Rates** ținând seama de sfat; **ich werde seiner Güte stets ~ sein** bunătatea sa nu o voi uita niciodată.

einge|engt I. *part. trec.* de la einengen. **II.** *adj.* îngustat, restrâns, limitat.

eingefädelt I. *part. trec.* de la einfädeln. **II.** *adj. (fig.)* început, pus la cale.

eingefallen I. *part. trec.* de la einfallen. **II.** *adj.* **1.** prăbușit, surpat, năruit. **2.** slăbit, decrepit; **~e Wangen** obraji supți; **~e Augen** ochi înfundați, încercănați.

eingefleischt I. *part. trec.* de la einfleischen. **II.** *adj.* **1.** încarnat; înrădăcinat. **2.** *(fig.)* convins, pasionat; pătimaș; **ein ~er Tourist** un turist pasionat; **ein ~er Junggeselle** un holtei convins; **eine ~e Optimistik** o optimistă convinsă.

eingefroren I. *part. trec.* de la einfrieren. **II.** *adj. (despre credite)* blocat, înghețat.

eingeführt I. *part. trec.* de la einführen. **II.** *adj.* introdus, intrat în vigoare.

Einge|hackte, *-n (etwas Eingehacktes), n. sg. (reg.)* tocătură, carne tocată.

einge|hängt I. *part. trec.* de la einhängen. **II.** *adj.* și *adv. (fam.)* brat la brat.

eingehen, *ging ein, eingegangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a intra, a sosi; **es sind Briefe eingegangen** au sosit scrisori; **das Schreiben ist im Ministerium schon eingegangen** scrisoarea, actul a și ajuns la minister; **Gelder gehen ein** banii au ajuns. **2.** *(fig.)* a intra, a pătrunde; **man kann nicht auf Einzelheiten ~** nu poți intra în detalii; **auf eine Frage ~** a detalia o problemă; **sie gehen auf das Kind ein** arată multă înțelegere față de copil; **das geht mir nicht ein** nu-mi intră în cap; **die Ereignisse sind in die Geschichte eingegangen** evenimentele au intrat în istorie, au importanță istorică. **3.** a consimți, a

conveni; a fi de acord; **auf einen Vorschlag** ~ a consimți la, a accepta o propunere; **er geht auf meine Ansicht ein** acceptă părerea mea; **darauf gehe ich nicht ein** nu sunt de acord. **4.** *(despre animale și plante)* a fi pe cale de dispariție; a pieri; *(fig.)* a dispărea, a se dizolva; **der Elefant ist in der Gefangenschaft eingegangen** elefantul a pierit în captivitate; **man lässt den Betrieb** ~ întreprinderea e pe cale de desființare; **die Zeitung ist eingegangen** gazeta a încetat să apară; **die Gesellschaft ist eingegangen** societatea s-a dizolvat. **5.** a intra la spălat; a se micșora; **der Stoff ist stark eingegangen** stofa a intrat mult la apă. **II.** *tr.* **1.** a contracta, a încheia, a accepta; **eine Verpflichtung** ~ a-și asuma o îndatorire; a se obliga; **eine Wette** ~ a se prinde, a face o prinsoare; **ein Geschäft** ~ a încheia o afacere; **eine Ehe** ~ a contracta o căsătorie; **einen Vertrag** ~ a încheia un contract. **2.** *(vân.)* a înconjura; **das Wild** ~ a înconjura vânatul.

eingehend I. *part. prez.* de la eingehen. **II.** *adj.* **1.** detaliat, amănunțit; **eine ~e Prüfung** o examinare amănunțită. **2.** *(ec.)* care sosește, intră; **~er Betrag** sumă intrată; **~e Papiere** hârtii intrate; **die ~en Waren** mărfurile intrate.

einge|henkelt *adj. (fam.)* v. eingehängt **(II).**

Eingehung *f. sg. (rar)* **1.** intrare, sosire. **2.** contractare; ~ **einer Ehe** contractare a unei căsătorii. **3.** consimțire. **4.** pieire, încetare din viață; *(fig.)* dispariție, dizolvare.

eingekeilt I. *part. trec.* de la einkeilen. **II.** *adj.* înțepenit, înghesuit.

eingekrümmt I. *part. trec.* de la einkrümmen. **II.** *adj.* încovoiat, strâmb.

eingeladen I. *part. trec.* de la einladen. **II.** *adj.* invitat.

Eingeladene, *-n, -n (ein Eingeladener), m.* și *f.* invitat(ă).

eingelegt I. *part. trec.* de la einlegen. **II.** *adj.* **1.** încrustat, intarsiat. **2.** conservat; **~es Obst** fructe conservate.

eing(e)leisig *adj. (ferov.)* cu o singură linie.

eingelernt I. *part. trec.* de la einlernen. **II.** *adj.* **1.** deprins cu. **2.** învățat pe dinafară.

eingelötet *adj.* sudat.

eingemacht I. *part. trec.* de la einmachen. **II.** *adj. (cul.)* **1.** conservat; **~e Kirschen** compot de cireșe. **2.** gătit ca anghemahț; **~er Kalbskopf** anghemahț din cap de vițel.

Eingemachte, *-n, n. sg. (cul.)* **1.** conserve de fructe și legume; **ans ~ gehen** *(fig., fam.)* a merge la substanță. **2.** anghemahț.

eingemeinden, *gemeindete ein, eingemeindet (du gemeindest ein, er gemeindet ein), vb. (h) tr.* a alipi unei comune, a încorpora într-o comună.

Eingemeindung, *-en, f.* alipire la o comună sau oraș, încorporare într-o comună sau oraș.

eingenommen I. *part. trec.* de la einnehmen. **II.** *adj.* **1.** *(von)* stăpânit (de); **er ist von dieser Idee ganz** ~ este cu totul stăpânit (este posedat) de această idee. **2.** *(für, gegen)* cu părere preconcepută (pentru, contra); **von sich ~ sein** a fi îngâmfat, încrezut. **3.** *(despre cap)* îngreunat, greu; **der Kopf ist ihm** ~ e amețit, capul îi e greu.

Eingenommenheit *f. sg.* **1.** prejudecată, părere preconcepută. **2.** îngâmfare. **3.** amețeală.

eingepfercht I. *part. trec.* de la einpferchen. **II.** *adj.* înghesuit, îngrămădit.

eingeregnet I. *part. trec.* de la einregnen. **II.** *adj. (în expr.)* ~ **sein** a fi reținut din cauza ploii, a nu putea pleca dintr-un loc din cauza ploii.

eingereiht I. *part. trec.* de la einreihen. **II.** *adj.* înșirat, orânduit.

Eingerichte, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism interior de lacăt (de ușă).

eingerichtet I. *part. trec.* de la einrichten. **II.** *adj.* așezat, aranjat; rânduit; mobilat.

eingerostet I. *part. trec.* de la einrosten. **II.** *adj.* ruginit; *(fig.)* sclerozat, ramolit.

Eingesandt, *-s, -s, n. (jurnalistică)* **1.** notă, comunicat venit din cercul cititorilor. **2.** poșta redacției.

eingeschlechtig, eingeschlechtlich *adj. (biol.)* unisexuat; de un sex.

eingeschlossen I. *part. trec.* de la einschließen. **II.** *adj.* **1.** închis, împrejmuit, îngrădit. **2.** *(mil.)* înconjurat. **3.** inclus, cuprins.

Eingeschlossenheit *f. sg.* **1.** izolare, închidere. **2.** blocare.

eingeschneit I. *part. trec.* de la einschneien. **II.** *adj.* înzăpezit.

eingeschossig *adj. (constr.)* cu un singur cat, etaj.

eingeschränkt I. *part. trec.* de la einschränken. **II.** *adj.* restrâns; limitat; ~ **leben** a trăi modest.

Eingeschränkt|heit *f. sg.* strâmtorare, restrângere; *(fig.)* limitare.

eingeschrieben I. *part. trec.* de la einschreiben. **II.** *adj.* înscris, înregistrat; **~er Brief** scrisoare recomandată.

eingeschworen I. *part. trec.* de la einschwören. **II.** *adj.* jurat.

eingesessen I. *part. trec.* de la einsitzen. **II.** *adj.* domiciliat; stabilit (de multă vreme într-o localitate).

Eingesessene, *-n, -n (ein Eingesessener), m.* și *f.* băștinaș(ă); localnic(ă).

eingesetzt I. *part. trec.* de la einsetzen. **II.** *adj.* pus în; numit; instalat.

Eingesottene, *-n (etwas Eingesottenes), n. sg. (austr.)* conserve de fructe.

einge|sprengt I. *part. trec.* de la einsprengen. **II.** *adj.* răsfirat, împrăștiat; **in das Gestein ~es Gold** aur împrăștiat în rocă.

einge|sprungen I. *part. trec.* de la einspringen. **II.** *adj.* sărit, intrat.

einge|standenermaßen *adv.* după mărturisirea (cuiva).

einge|ständig *(în expr.)* **seiner Schuld ~ sein** a-și recunoaște, a-și mărturisi vina.

Einge|ständnis, *-ses, -se, n.* recunoaștere; mărturisire.

einge|stehen, *gestand ein, eingestanden, vb. (h) tr.* a recunoaște; a mărturisi; **seinen Irrtum** ~ a-și recunoaște eroarea, greșeala.

einge|stellt I. *part. trec.* de la einstellen. **II.** *adj.* **1.** aranjat; *(tehn.)* reglat, pus la punct. **2.** *(fig.)* dispus; **gegen jn. gut ~ sein** a fi binevoitor, bine intenționat față de cineva; **gegen jn. feindlich** ~ **sein** a fi cuiva dușman, a fi rău intenționat față de cineva.

einge|streut I. *part. trec.* de la einstreuen. **II.** *adj.* presărat; **ein Muster mit ~en Rosen** un model presărat cu trandafiri.

einge|strichen I. *part. trec.* de la einstreichen. **II.** *adj. (muz.; despre o notă)* făcând parte din prima octavă superioară de la Do central; **das ~e A** la standard.

eingetragen I. *part. trec.* de la eintragen. **II.** *adj.* înregistrat, înscris, intabulat; **~e Genossenschaft** cooperativă înregistrată.

Eingetropfte, *-n (Eingetropftes), n. sg. (cul.)* zdrențe (în supă).

eingewachsen I. *part. trec.* de la einwachsen. **II.** *adj.* crescut (în ceva); **~er Fingernagel** unghie încarnată.

Eingeweide, *-s, -, n.* intestine, viscere, măruntaie, mațe.

Eingeweidebeschauer, *-s, -, m. (ist.)* haruspiciu.

Eingeweidebruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominală.

Eingeweidelehre *f. sg.* enterologie.

Eingeweideschau *f. sg. (ist.)* prezicere a haruspiciilor (după măruntaiele jertfelor).

Eingeweideschmerz, *-es, -en, m.* durere intestinală.

Eingeweidesenkung, *-en, f. (med.)* ptoză intestinală.

Eingeweidewurm, *-(e)s, -würmer, m.* vierme intestinal.

Eingeweihte, *-n, -n (ein Eingeweihter), m.* și *f.* inițiat(ă); adept(ă).

eingewöhnen, *gewöhnte ein, eingewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) obișnui; a (se) aclimatiza, a (se) adapta; **sich in einer neuen Umgebung rasch** ~ a se adapta, aclimatiza cu, într-o zonă nouă.

Eingewöhnung *f. sg.* obișnuire, aclimatizare, adaptare.

eingewurzelt I. *part. trec.* de la einwurzeln. **II.** *adj.* înrădăcinat; *(fig.)* inveterat; **ich stand wie** ~ stăteam ca pironit.

eingezogen I. *part. trec.* de la einziehen. **II.** *adj.* **1.** retras, izolat. **2.** modest.

Eingezogenheit *f. sg.* **1.** viață retrasă, izolată. **2.** modestie.

eingießen, *goss ein, eingegossen (du, er gießt ein), vb. (h) tr. (în* cu *ac.)* **1.** a turna; a vărsa (un lichid în ceva); *(fig.)* a insufla. **2.** a turna (metale într-un tipar etc.); **mit Blei** ~ a plumbui, a sigila cu plumb.

Eingießung, *-en, f.* **1.** turnare, vărsare. **2.** *(med.)* infuzie. **3.** sigilare cu plumb.

eingipsen, *gipste ein, eingegipst (du, er gipst ein), vb. (h) tr.* **1.** a fixa cu ghips; **einen Nagel in die Wand** ~ a fixa un cui în perete cu ghips. **2.** *(med.)* a pune în ghips; **einen Arm** ~ a pune un braț în ghips.

Eingipsung, *-en, f.* **1.** *(med.)* punere în ghips. **2.** fixare, tencuire cu ghips.

eingittern, *gitterte ein, eingegittert, vb. (h) tr.* **1.** a zăbreli. **2.** *(constr.)* a închide în plasă, în grilă. **3.** a închide în cușcă.

Eingitter|röhre, *-n, f. (electr.)* triodă.

Eingitterung, *-en, f.* îngrădire cu zăbrele.

Einglas, *-es, -gläser, n.* monoclu.

einglasen, *glaste ein, eingeglast (du, er glast ein), vb. (h) tr.* a pune ceva sub sticlă, între bucăți de sticlă.

eingleisen, *gleiste ein, eingegleist (du, er gleist ein), vb. (h) tr.* **1.** *(ferov.)* a repune, a așeza pe șine. **2.** *(fig.)* a aduce pe drumul bun.

eingleisig *adj. (ferov.)* cu un singur rând de șine, cu linie simplă.

eingliedern, *gliederte ein, eingegliedest, vb. (h) tr.* a încorpora; a anexa; a alipi; a încadra.

Eingliederung *f. sg.* **1.** încorporare, anexare. **2.** *(tehn.)* încadrare, inserare, îmbinare, îmbucare.

eingraben, *grub ein, eingegraben (du gräbst ein, er gräbt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngropa; **einen Pfahl in die Erde** ~ a înfige un par în pământ; **einen Schatz** ~ a îngropa, a ascunde o comoară. **2.** a săpa, a grava (pe marmură, pe metal); **einen Namen in Metall** ~ a grava un nume în metal; **in Stein eingegrabene Schrift** inscripție săpată în piatră. **II.** *refl.* **1.** *(despre oameni)* a se ascunde (sub pământ); *(despre animale)* a se ascunde în vizuini; *(fig.)* **er grub sich tief in seine Bibliothek ein** s-a înmormântat în bibliotecă. **2.** *(mil.)* a se ascunde în șanțuri; **die Truppe hatte sich eingegraben** trupa și-a săpat poziții de apărare. **3.** *(fig.)* a se întipări; **sich ins Gedächtnis** ~ a se întipări în memorie.

Eingrabung, *-en, f.* **1.** îngropare. **2.** ascundere în pământ. **3.** *(mil.)* fortificare de câmp. **4.** gravare, săpare.

eingravieren [-vi:-], *gravierte ein, eingraviert, vb. (h) tr.* a grava (pe sau în ceva).

Eingravierung, *-en, f.* gravare (în sau pe).

eingreifen, *griff ein, eingegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a interveni, a lua măsuri; **in etwas** ~ a se amesteca în ceva; **in einen Streit** ~ a interveni într-o ceartă; **die Polizei griff ein** poliția a intervenit. **2.** a se îmbuca, a se angrena, a se încleșta; **das Zahnrad greift ins Getriebe ein** roata dințată se angrenează în mașinărie, în mecanism.

eingreifend I. *part. prez.* de la eingreifen. **II.** *adj.* eficace, energic.

Eingreifgruppe, *-n, f.* echipă de intervenție.

eingrenzen, *grenzte ein, eingegrenzt (du, er grenzt ein), vb. (h) tr.* a delimita; *(fig.)* a limita, a mărgini.

Eingriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** amestec, intervenție; **chirurgischer** ~ intervenție chirurgicală, operație. **2.** *(fig.)* lezare, încălcare; **der ~ in js. Rechte** încălcarea drepturilor cuiva. **3.** *(tehn.)* angrenare (a roților dințate).

Eingriffsfehler, *-s, -, m. (tehn.)* greșeală de angrenare.

Eingriffsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a interveni, de a face o intervenție.

eingrünen, *grünte ein, eingegrünt, vb. (h) tr. (hort.)* a semăna iarbă, a pune gazon.

Eingrünung, *-en, f. (hort.)* transformare în spațiu verde (a unui teren).

eingruppieren, *gruppierte ein, eingegrppiert, vb. (h) tr.* a grupa, a ordona în grupe.

Eingruppierung, *-en, f.* înșiruire, orânduire.

Einguck, *-(e)s, -e, m.* deschidere mică (într-un perete, într-o ușă etc.); vizor; spion; lucarnă.

Einguss, *-es, -güsse, m.* **1.** *(tehn.)* turnare în. **2.** *(med.)* infuzie. **3.** *(tehn.)* pâlnie, cupă de turnare.

Einguss|trichter, *-s, -, m.* pâlnie de turnare.

Eingut, *-(e)s, n. sg.* avere mobilă.

einhacken, *hackte ein, eingehackt, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi (cu toporul, securea, ciocul); **in (și auf) etwas** ~ a lovi (cu securea) în ceva. **II.** *tr.* **1.** a toca (carne). **2.** a înfige; a vârî; **die Zähne** ~ a înfige dinții.

einhäkeln, *häkelte ein, eingehäkelt (ich häk(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca ceva lucrând cu croșeta, a face o margine cu croșeta; **ein Muster in eine Spitze** ~ a face (cu croșeta) un model într-o dantelă. **2.** a prinde cu agrafe, cu copci.

einhaken, *hakte ein, eingehakt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a agăța, a atârna în cui. **2.** a prinde în copci; *(fam.)* a întrerupe o discuție într-un anumit punct. **3.** *(fam.)* a îmbuca. **II.** *refl.* **1.** a se agăța. **2.** a se încopcia. **III.** *intr. (fam.)* a se lua la brat; **sie hatten eingehakt** umblau la braț.

Einhakung, *-en, f.* **1.** agățare. **2.** încopciere.

einhalbmal *adv.* pe jumătate.

Einhalt, *-(e)s, m. sg.* oprire, stăvilire, întrerupere, suspensie; **einer Sache ~ tun** a opri, a împiedica, a stăvili un lucru; **den Begierden ~ tun** a înfrâna poftele.

einhalten, *hielt ein, eingehalten (du hältst ein, er hält ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ține, a respecta; **die Zahltermine** ~ a plăti o datorie în termen, a respecta termenele de plată;

ein Versprechen ~ a respecta o făgăduială; **den Vertrag** ~ a respecta contractul, tratatul; **sein Wort** ~ a se ține de cuvânt; **die Richtung** ~ a ține direcția. **2.** a îngusta, a încreți, a face cute mici, a ține (la cusut); **der Stoff muss hier eingehalten werden** stofa trebuie adunată, ținută, îngustată, strâmtată aici. **3.** *(înv.)* a opri; a reține; **ich kann die Pferde nicht** ~ nu pot opri caii (din mers); **die Kuh hält die Milch ein** vaca reține laptele. **II.** *intr.* a înceta, a se opri; **mit der Arbeit** ~ a înceta lucrul; **halt ein!** oprește! taci!.

Einhaltung, *-en, f.* **1.** încetare, oprire. **2.** reținere. **3.** respectare (a unui termen, a unei promisiuni).

einhamstern, *hamsterte ein, eingehamstert, vb. (h) tr. (fam.)* a strânge, a aduna pentru sine.

einhämmern, *hämmerte ein, eingehämmert, vb. (h) tr.* a bate, a înfige (ciocănind); *(fig.)* a băga cuiva ceva în cap; **er hat es mir eingehämmert** el mi-a băgat-o în cap.

einhandeln, *handelte ein, eingehandelt (ich hand(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a târgui. **2.** a schimba; **er hat es gegen etwas anderes eingehandelt** a achiziționat-o dând în schimb altceva; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **eine unangenehme Sache** ~ a-și provoca o încurcătură.

Einhandsegler, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* velier pe o ambarcațiune cu pânze. **2.** barcă cu pânze pentru o persoană. **3.** persoană care conduce singură o ambarcațiune.

einhändig *adj.* ciung; cu o singură mână.

einhändigen, *händigte ein, eingehändigt, vb. (h) tr.* a înmâna, a preda, a livra.

Einhändigung, *-en, f.* înmânare, predare, livrare.

Einhändigungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de înmânare, de predare.

Einhandsgut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* avere a unuia dintre soți.

einhängen, *hängte ein, eingehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a atârna, a agăța; **die Tür** ~ a pune ușa în țâțâni; **die Hemmkette** ~ a pune piedică la roată; *(înv.)* a pune (receptorul) în furcă. **II.** *refl. (fam.)* a se lua de braț, a merge braț la braț.

Einhängemaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de copertat.

einhängig *adj.* cu un versant; *(constr.)* **~es Dach** acoperiș cu un versant.

Einhängung *f. sg.* **1.** atârnare, agățare. **2.** punere de piedici (la roți). **3.** punere în țâțâni.

einhauchen, *hauchte ein, eingehaucht, vb. (h) tr. (poet.)* a inspira, a insufla; **jm. Leben** ~ a însufleți pe cineva; a insufla (curaj, încredere), a inspira (idei); **er hat ihm seinen Geist eingehaucht** l-a inspirat; i-a insuflat, i-a transmis ideile, mentalitatea lui.

Einhauchung, *-en, f.* insuflare, inspirare.

einhauen, *hieb* și *haute ein, eingehauen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dărâma, a sparge prin lovituri; **eine Tür** ~ a sparge o ușă; **ein Loch** ~ a face o gaură. **2.** a tăia, a săpa în piatră; **ein Relief in den Stein** ~ a ciopli un relief în piatră. **3.** *(măcelărie)* a tăia (carnea) în bucăți; **Fleisch** ~ a îmbucătăți carnea (pentru a o pune la sare). **4.** *(sport; în expr.)* **jn.** ~ a exersa (pe cineva) la scrimă. **II.** *intr.* **1.** a lovi, a bate; *(mil.)* a năvăli, a pătrunde lovind; **auf den Feind** ~ a năvăli asupra dușmanului. **2.** *(fig., fam.)* a mânca cu poftă; **er haut wacker ein** mănâncă de-i trosnesc fălcile.

Einhauen, *-s, n. sg.* **1.** dărâmare, spargere; ~ **eines Loches** găurire prin lovire. **2.** lovire. **3.** săpare, tăiere (în piatră).

einhauig *adj. (despre pajiști)* care se coseşte numai o dată pe an.

einhausen, *hauste ein, eingehaust (du, er haust ein), vb. (h) refl. (elv.)* a se instala (într-o locuință).

einhausig, **einhäusig** *adj. (bot.)* monoic, cu flori feminine și masculine separate, însă pe aceeași tulpină.

einheben, *hob ein, eingehoben, vb. (h) tr.* **1.** a pune în țâțâni ridicând; **eine Tür** ~ a pune o ușă în țâțâni. **2.** *(ec.)* a percepe; **Steuern** ~ a percepe impozite. **3.** *(tipogr.)* a pune în mașină (o formă).

Einhebung, *-en, f.* **1.** ridicare. **2.** *(tipogr.)* punere în mașină (a unei forme). **3.** *(ec.)* percepere (de impozite).

Einhebungskosten *pl. (ec.)* cheltuieli de percepere, de urmărire.

einheften, *heftete ein, eingeheftet (du heftest ein, er heftet ein), vb. (h) tr.* **1.** a însăila; a prinde; **das Futter** ~ a prinde căptușeala la haină. **2.** *(tipogr.)* a lega; **ein Buch** ~ a coase, a prinde foile unei cărți, a broșa o carte. **3.** a pune la dosar.

einhegen, *hegte ein, eingehegt, vb. (h) tr.* a îngrădi.

Einhegung, *-en, f.* îngrădire.

einheilen, *heilte ein, eingeheilt, vb. (s) intr. (med.: despre transplantări)* a se prinde, a se vindeca, a se cicatriza.

einheimisch *adj.* **1.** pământean, indigen, localnic; ~ **werden** a se naturaliza; **~er Krieg** război civil; **die Pflanze wurde ~ gemacht** planta a fost aclimatizată; **~e Pflanzen** plante indigene. **2.** *(med.)* endemic; **~e Krankheit** maladie endemică.

Einheimische, *-n, -n (ein Einheimischer), m.* și *f.* localnic(ă); pământean(ă), indigen(ă).

einheimsen, *heimste ein, einheimst (du, er heimst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a aduce acasă, a strânge, a aduna în cantitate mare; a băga în buzunar, a pune mâna pe, a șterpeli; **viele Gewinne** ~ a aduna multe câștiguri.

Einheimsen, *-s, n. sg. (fam.)* strângere, adunare, dobândire în cantitate mare.

einheiraten, *heiratete ein, eingeheiratet (du heiratest ein, er heiratet ein), vb. (h) intr.* și *refl.* a intra prin căsătorie; **in eine Familie** ~ a intra într-o familie prin căsătorie.

Einheit, *-en, f.* **1.** unitate; **die ~ des Landes** unitatea țării; *(jur.)* **die ~ der Tat** unitatea acțiunii, a faptei; **abgeleitete** ~ unitate derivată; **absolute** ~ unitate absolută; **politische und organisatorische** ~ unitate politică și organizatorică; **wirtschaftliche, nationale ~ des Volkes** unitate economică, națională a poporului; **unteilbare** ~ unitate indivizibilă; **eine ~ bilden** a forma o unitate. **2.** unitate (de măsură); *(fiz.)* **internationale** ~ unitate internațională; **tausend ~en Penizillin** o mie de unități de penicilină. **3.** *(mil.)* unitate, subdiviziune. **4.** *(fil.)* monadă.

einheitlich *adj.* și *adv.* **1.** uniform, omogen, unitar; **~e Taxe** taxă unitară. **2.** centralizat; unificat; tipizat; **~e Verwaltung** administrație centralizată; ~ **gestalten** a coordona.

Einheitlichkeit *f. sg.* **1.** uniformitate, unitate, omogenitate. **2.** centralizare, unificare.

Einheitsbau|art, *-en, f. (constr.)* model tipizat, standardizat.

Einheitsbe|strebung, *-en, f.* tendință, dorință de unire, de unificare.

Einheitsbewegung, *-en, f.* mișcare de uni(fica)re.

Einheitsbezeichnung, *-en, f.* denumire unitară.

Einheitsdrehbank, *-bänke, f.* strung.

Einheitsdruck, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* presiune unitară.

Einheitsformat, *-(e)s, -e, n.* format normalizat, standard.

Einheitsfront, *-en, f. (pol.)* front unic.

Einheitsfrontpolitik *f. sg.* politică a frontului unic.

Einheitsfront|taktik, *-en, f.* tactică a frontului unic.

Einheitsführer, *-s, m. (mil.)* șef de unitate.

Einheitsgewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet-tip.

Einheitsgläubige, *-n, -n, m.* și *f. (bis.)* unitarian(ă).

Einheitsgröße, *-n, f.* mărime-tip, standard.

Einheitskerze, *-n, f. (fiz.)* luminare normală.

Einheitskreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc-unitate (cu diametrul 1).

Einheitskurzschrift *f. sg.* stenografie unitară.

Einheitsliste, *-n, f. (pol.)* listă unică.

Einheitsmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** manta militară. **2.** manta-tip.

Einheitsmaß, *-es, -e, n.* măsură-tip, standard.

Einheitsmotor, *-s, -en, m.* motor tipizat, standardizat.

Einheits|partei, *-en, f.* partid unificat, unit.

Einheits|porto, *-s, -s* (și *-ti), n.* tarif poștal unitar.

Einheits|preis, *-es, -e, m.* preț unic, standardizat.

Einheits|preisgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin cu prețuri unitare.

Einheits|schule, *-n, f.* școală unitară.

Einheits|staat, *-(e)s, -en, m.* stat unitar.

Einheits|tarif, *-s, -e, m.* tarif unificat, uniform, unic.

Einheitsversicherung, *-en, f.* asigurare în grup, asigurare pe unități.

Einheitswert, *-(e)s, -e, m.* valoare unitară; valoare unitară impozabilă.

Einheitszeit, *-en, f.* oră oficială unitară (a unui fus orar); **mitteleuropäische** ~ ora Europei centrale.

einheizen, *heizte ein, eingeheizt (du, er heizt ein), vb. (h) intr.* **1.** a face focul; a încălzi. **2.** *(fig., pop.)* a trage la măsea; *(fam.)* **jm. tüchtig** ~ a băga spaima în cineva, a pune pe cineva pe foc.

Einheizer, *-s, -, m.* fochist.

Einheizung *f. sg.* facere a focului, încălzire.

einhelfen, *half ein, eingeholfen (du hilfst ein, er hilft ein), vb. (h) intr. (teatru)* a sufla.

Einhelfer, *-s, -, m. (teatru)* sufleur.

einhellig **I.** *adj.* unanim. **II.** *adv.* în unanimitate.

Einhelligkeit *f. sg.* unitate de vederi, unanimitate.

einhemmen, *hemmte ein, eingehemmt, vb. (h) tr.* a pune piedică; **ein Rad** ~ a pune piedică la o roată, a aranja spițele în obada roții.

Einhemm|stelle, *-n, f. (tehn.)* loc de frânare, de împiedicare.

einhenkelig *adj. (despre vase, coșuri)* cu o singură ureche, toartă; cu un singur mâner.

einhenkeln, *henkelte ein, eingehenkelt (ich henk(e)le ein), vb. (h) refl.* **1.** (și *tr.*) a prinde toarta unui coș etc. **2.** *(fam.)* a lua la braț pe cineva.

einher *adv.* încoace.

einhergebrausen, *brauste einher, einhergebraust (du, er braust einher), vb. (s) intr.* a veni în goană (cu un vehicul motorizat).

einherbsten, *herbstete ein, eingeherbstet (du herbstest ein, er herbstet ein), vb. (h) tr.* a strânge, a culege; **Wein** ~ a culege via; **Früchte** ~ a strânge recolta de fructe.

einherfahren, *fuhr einher, einhergefahren (du fährst einher, er fährt einher), vb. (s) intr.* a se plimba, a trece (cu un vehicul).

einherfliegen, *flog einher, einhergeflogen, vb. (s) intr. (despre păsări, insecte etc.)* a veni, a trece în zbor.

einhergeh(e)n, *ging einher, einhergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge (încoace și încolo), a trece cu pas măsurat. **2.** a se asocia cu, a aduce concomitent; **die Krankheit geht meist mit Fieber einher** boala este asociată de obicei cu febră.

Einherier [-rie], *-s, -, m. (mit.)* luptător căzut în luptă și adus în Walhala.

einherjagen, *jagte einher, einhergejagt, vb. (s) intr.* a veni, a trece în goană.

einher|reden, *redete einher, einhergeredet (du redest einher, er redet einher), vb. (h) tr.* a vorbi fără a se gândi, fără noimă.

einher|reiten, *ritt einher, einhergeritten (du reitest einher, er reitet einher), vb. (s) intr.* a veni, a trece călare.

einherschleichen, *schlich einher, einhergeschlichen, vb. (s) intr.* a merge încet târându-se, furișându-se.

einherschlendern, *schlenderte einher, einhergeschlendert, vb. (s) intr.* a merge, a veni, a trece alene, agale.

einherschreiten, *schritt einher, einhergeschritten (du schreitest einher, er schreitet einher), vb. (s) intr.* v. einhergehen.

einher|stolzieren, *stolzierte einher, einherstolziert, vb. (s) intr.* a se împăuna, a se îngâmfa; a se apropia fudulindu-se.

einhertrippeln, *trippelte einher, einhergetrippelt (ich tripp(e)le einher), vb. (s) intr.* a înainta cu pași mărunți.

einherziehen, *zog einher, einhergezogen, vb. (s) intr.* a merge, a se deplasa, a trece încet.

einhetzen, *hetzte ein, eingehetzt (du, er hetzt ein), vb. (h) tr. (vân.)* **1.** a dresa; **Jagdhunde** ~ a dresa câini de vânătoare. **2.** a asmuți; **die Hunde auf ein Wild** ~ a asmuți câinii asupra unui vânat.

einheucheln, *heuchelte ein, eingeheuchelt (ich heuch(e)le ein), vb. (h) refl.* a câștiga încredere prin ipocrizie.

Einhilfe, *-n, f. (teatru)* suflare.

Einholekorb, *-(e)s, -körbe, m. (reg.)* coș de piață.

einholen, *holte ein, eingeholt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge pe cineva; **jn.** ~ **und überholen** a ajunge și a întrece pe cineva. **2.** a întâmpina pe cineva (cu alai); **jn. von der Bahn** ~ a întâmpina pe cineva cu alai la gară. **3.** a recâștiga, a ajunge din urmă; **das Versäumte** ~ a recupera ceea ce s-a pierdut. **4.** a face piața; **ich bin ~ gegangen** m-am dus să fac piața. **5.** a cere, a lua; **einen Rat** ~ a cere un sfat; **die Genehmigung** ~ a cere autorizația; **eine Erkundigung** ~ a cere o informație. **6.** *(mar.)* a strânge (pânzele); **ein Tau** ~ a ridica un odgon.

Einholetasche, *-n, f. (reg.)* sacoșă, sac de piață, de cumpărături.

Einholnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru cumpărături.

Einholung, *-en, f.* **1.** obținere, culegere (de informații). **2.** cerere (a unui sfat, a unei autorizații). **3.** *(mar.)* întindere a parâmelor. **4.** întâmpinare; **feierliche ~** întâmpinare cu alai; primire solemnă.

Einholungsfeierlichkeit, *-en, f.* primire solemnă.

Einhorn, *-(e)s, -hörner, n. (mit.)* inorog, unicorn.

Einhornfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește exotic cu corn deasupra nasului *(Naseus unicornis)*.

Einhornschnecke, *-n, f. (entom.)* lăcustă cu țeapă *(Tettiginae)*.

Einhornwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* narval (chit cu dinte lung) *(Monodon monoceros)*.

einhören, *hörte ein, eingehört, vb. (h) refl.* a înțelege (ceva) prin ascultare repetată.

einhörnig *adj.* unicorn.

Einhufer, *-s, -, m.* animal soliped, unicopitat *(Perissodactylia)*.

Einhuferschwein, *-(e)s, -e, n.* porc de Basarabia cu o singură copită (mijlocie).

einhufig *adj.* soliped.

einhüllen, *hüllte ein, eingehüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înveli, a (se) înfășura; **er hüllte das Kind in eine warme Decke ein** a învelit copilul într-o pătură călduroasă; **warm ~** a înfofoli; *(fig.)* **Nebel hat die Berge eingehüllt** ceața a învăluit munții.

Einhüllung, *-en, f.* înveliș; învelire, înfășurare, împachetare.

einhundert, einhundert *num. card.* o sută, una sută.

einhutzeln, *hutzelte ein, eingehutzelt (ich hutz(e)le ein), vb. (h) intr.* a se chirci, a se sfriji, a se zbârci.

einig *adj.* **1.** înțeles. **2.** de acord; **über etwas ~ werden** a se înțelege, a cădea de acord asupra unui lucru; **wir sind ~** suntem de acord; **über den Preis ~ werden** a cădea de acord asupra prețului; **er ist mit sich** *(dat.)* **selbst nicht ~** nu este decis, nu s-a hotărât. **3.** unit; **eine ~e Nation** o națiune unită. **4.** *(în limbajul biblic)* unic, singur.

einige *pron., adj.* și *num. nehot.* câțiva, câteva; unii, unele; **~ Male** de câteva ori; **~ vierzig Jahre** cam vreo patruzeci de ani; **~ hundert Menschen** câteva sute de oameni; **~ ähnliche Fälle** câteva cazuri similare; **er ist mit ~n Freunden gekommen** a venit cu câțiva prieteni; **~ fehlen** câțiva lipsesc.

ein|igeln, *igelte ein, eingeigelt (ich ig(e)le ein), vb. (h) refl.* **1.** *(fig.)* a se izola. **2.** *(mil.)* a se pregăti pentru apărarea «în arici».

Ein|igelung *f. sg. (mil.)* poziție «în arici».

einige Mal *adv.* de câteva ori.

einigen, *einigte, geeinigt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) uni. **2.** a (se) împăca, a (se) înțelege asupra unui lucru; a (se) pune de acord.

einiger, einige, einiges *pron., adj.* și *num. nehot.* ceva, puțin, oarecare; **nach einiger Zeit** după puțin timp, după un timp oarecare; **in einiger Entfernung** la o oarecare depărtare; **er versteht einiges davon** înțelege ceva din astea; **einige Erfahrung** o oarecare experiență.

Einiger, *-s, -, m.* împăciuitor; unificator.

einigermaßen *adv.* întrucâtva, oarecum; **die Arbeit ist ~ gelungen** lucrarea este oarecum reușită.

einig|geh(e)n, *ging einig, einiggegangen, vb. (s) intr. (com.)* a fi de acord.

Einigkeit *f. sg.* unire; acord; concordie; armonie; **~ macht stark** unirea face puterea.

Einigung, *-en, f.* **1.** unificare, unire. **2.** înțelegere, împăcare; **in diesem Punkt wurde keine ~ erreicht** în această privință nu s-a ajuns la nici o înțelegere; **eine ~ erzielen** a realiza un acord; **die politische, wirtschaftliche ~ Europas** unificarea politică, economică a Europei.

Einigungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* **1.** judecătorie de pace. **2.** cameră de arbitraj.

Einigungsbe|strebung, *-en, f.* tendință, năzuință de unire.

Einigungsbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare de unire, de unificare.

Einigungskongress, *-es, -e, m.* congres de unificare.

Einigungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de unire, de conciliere.

Einigungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de înțelegere, acord.

Einigungswerk, *-(e)s, -e, n.* acțiune, operă de unificare.

ein|impfen, *impfte ein, eingeimpft, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a inocula, a vaccina, a introduce prin vaccin. **2.** *(fig.)* a inocula, a face să înțeleagă, a băga în cap.

Ein|impfer, *-s, -, m.* persoană care face inoculări, vaccinări.

Ein|impfung, *-en, f. (med.)* **1.** (și *fig.)* inoculare. **2.** vaccinare.

einjagen, *jagte ein, eingejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a intra în goană, în galop. **II.** *tr. (h)* **1.** a pricinui, a cauza, a inspira; **jm. Angst ~** a băga pe cineva în sperieți. **2.** a dresa; **Hunde ~** a dresa câini (pentru vânătoare).

einjährig *adj.* **1.** de un an, cu durată de un an; **nach ~er Abwesenheit** după o absență de un an; **~er Kurs** curs de un an. **2.** *(despre plante)* anual.

Einjährige, Einjährig-Freiwillige, *-n, -n (ein Einjähriger, ein Einjährig-Freiwilliger), m. (mil.)* ostaș cu termen redus.

Einjährigfreiwilligendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar cu termen redus.

Einjährigfreiwilligenprüfung, *-en, f. (mil.)* examen pentru a fi admis la serviciul militar cu termen redus.

Einjährigfreiwilligenrecht, *-(e)s, n. sg. (mil.)* drept de a executa serviciul militar cu termen redus.

Einjahrlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* școală, curs de un an.

einjochen, *jochte ein, eingejocht, vb. (h) tr.* a înjuga; **die Ochsen ~** a pune boii în jug.

einkacheln, *kachelte ein, eingekachelt (ich kach(e)le ein), vb. (h) intr. (fam.)* a face un foc mare, a încălzi bine, a înfierbânta, a încinge.

einkäfigen, *käfigte ein, eingekäfigt, vb. (h) tr.* a închide în colivie.

einkalken, *kalkte ein, eingekalkt, vb. (h) tr.* a spăla cu var; **Getreide ~** a muia semințele de grâu în apă de var; **Eier ~** a conserva ouă în apă de var.

einkalkulieren, *kalkulierte ein, einkalkuliert, vb. (h) tr.* a include în socoteală, în calcul.

Einkall, *-(e)s, -s* (și *-en), m. (reg.)* monolog.

Einkammersystem, *-s, -e, n. (pol.)* sistem unicameral.

einkapselig *adj. (bot.)* cu o singură capsulă.

einkapseln, *kapselte ein, eingekapselt (ich kaps(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a capsula, a caseta. **II.** *refl.* a se închista; *(fig.)* a se izola.

Einkapselung, *-en, f.* **1.** încapsulare, încasetare. **2.** închistare; *(fig.)* izolare.

Einkaräter, *-s, -, m.* piatră prețioasă de un carat.

einkassieren, *kassierte ein, einkassiert, vb. (h) tr.* a încasa; **Beiträge ~** a încasa cotizații.

Einkassierer, *-s, -, m.* încasator.

Einkassierung, *-en, f.* încasare.

einkasteln, *kastelte ein, eingekastelt (ich kast(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** *(austr., fam.)* a închide în turn, a băga la carceră, la închisoare. **2.** a încadra (ceva) într-un pătrat.

einkästeln, *kästelte ein, eingekästelt (ich käst(e)le ein), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a pune, a închide într-o cutie. **2.** a rândui (peste măsură de) minuțios. **3.** a încadra într-un pătrat.

einkauen, *kaute ein, eingekaut, vb. (h) tr. (fam.)* a mesteca; *(fig.)* **jm. etwas ~** a explica cuiva lucrurile cele mai simple, a da mură-n gură.

Einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărătură, târguială; **sie macht Einkäufe** ea face cumpărături. **2.** *(com.)* achiziționare, achiziție. **3.** (secție de) achiziții, de aprovizionare. **4.** achitare anticipată; asigurare. **5.** *(sport)* angajare (a unui jucător).

einkaufen, *kaufte ein, eingekauft, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a face cumpărături, a cumpăra, a târgui. **2.** *(com.)* a achiziționa. **3.** *(sport)* a angaja. **II.** *refl.* a se asigura, a obține un drept prin plată; **sich in eine Lebensversicherung ~** a-și asigura viața la o societate de asigurare.

Einkäufer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** cumpărător(-oare); client(ă), mușteriu. **2.** achizitor.

Einkaufsbedingung, *-en, f.* condiție de cumpărare.

Einkaufsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de cumpărări, de achiziții.

Einkaufsbummel, *-s, -, m.* plimbare prin oraș pentru cumpărături.

Einkaufs|center [-sɛntə și -tsɛ-], *-s, -, m.* centru comercial.

Einkaufsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani de coșniță. **2.** v. Einkaufspreis.

Einkaufsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de achiziționări.

Einkaufsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* v. Einkaufsbuch.

Einkaufskorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coș pentru cumpărături. **2.** coș pentru mărfuri (la magazinele cu autoservire).

Einkaufsliste, *-n, f.* listă de cumpărături.

Einkaufsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de cumpărare.

Einkaufsnetz, *-es, -e, n.* plasă de târguieli.

Einkaufs|preis, *-es, -e, m. (com.)* preț de cumpărare.

Einkaufs|quelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare, de cumpărare.

Einkaufsrechnung, *-en, f.* bon, notă de cumpărare, factură.

Einkaufs|tasche, *-n, f.* sacoșă (pentru cumpărături).

Einkaufsviertel, *-s, -, n.* cartier, centru comercial.

Einkaufswagen, *-s, -, m.* cărucior pentru mărfuri (la magazinele cu autoservire).

Einkaufsware, *-n, f.* marfă cumpărată.

Einkaufswert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare.

Einkaufszeit, *-en, f.* timp, vreme de târguială.

Einkaufszentrale, *-n, f.* **1.** centrală de achiziție. **2.** centru comercial.

Einkaufszentrum, *-s, -en, n.* centru comercial.

Einkehle, *-n, f.* **1.** jgheab, dolie. **2.** urloi. **3.** canelură. **4.** *(arhit.)* rost dintre acoperiș și zid. **5.** *(pisc.)* gură de vârșă, gard de prins pește.

einkehlen, *kehlte ein, eingekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(arhit.)* a canela, a împodobi cu caneluri (o coloană). **2.** *(constr.)* a prevedea cu un urloi.

Einkehlung, *-en, f.* v. Einkehle.

Einkehr, *-en, f.* **1.** oprire, popas; **beim Ausflug ~ halten** a face popas într-o excursie (la o cabană); **~ nehmen** a trage în gazdă. **2.** ospătărie, han. **3.** reculegere; **~ in sich selbst** reculegere, reflectare, introspecție.

einkehren, *kehrte ein, eingekehrt, vb. (s) intr.* **1.** a trage în gazdă, a poposi; **wir sind bei ihm eingekehrt** am poposit la el; **in welchem** (sau **welchen) Gasthof werden Sie ~?** la care han veți poposi? **Not und Elend sind bei ihm eingekehrt** are patru boi și o sută de nevoi; **bei jm. im Vorbeigehen ~** a se abate în treacăt pe la cineva. **2.** a reflecta, a medita; **in sich ~** a se reculege. **3.** *(poet.)* a sosi; **der Frühling ist eingekehrt** a sosit primăvara.

Einkehr|haus, *-es, -häuser, n.* v. Einkehr **(2).**

einkeilen, *keilte ein, eingekeilt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înțepeni cu o pană. **2.** *(fig.)* a (se) înghesui; **wir waren in der Menschenmenge eingekeilt** eram prinși în mulțime, nu ne puteam mișca de lume.

Einkeilung, *-en, f.* **1.** înțepenire cu pană. **2.** înghesuire.

einkeimblätt(e)rig *adj. (bot.)* monocotiledonat.

Einkeimblättrige *pl. (bot.)* v. Einblattkeimer.

einkeimig *adj. (bot.)* monogerminal.

einkellern, *kellerte ein, eingekellert, vb. (h) tr.* a băga, a depozita în pivniță (provizii).

Einkellerung, *-en, f.* înmagazinare, depozitare în pivniță.

einkerben, *kerbte ein, eingekerbt, vb. (h) tr.* **1.** a încresta; a însemna pe răboj. **2.** *(cul.)* a cresta (carne, pește, legume).

Einkerbung, *-en, f.* încrestare; însemnare pe răboj; crestătură.

Einkerkerer, *-s, -, m.* temnicer.

einkerkern, *kerkerte ein, eingekerkert, vb. (h) tr.* a întemnița; a încarcera.

Einkerkerung, *-en, f.* întemnițare; încarcerare.

einkesseln, *kesselte ein, eingekesselt (ich kess(e)le ein), vb. (h) tr. (mil.)* a împresura, a încercui; **den Feind ~** a împresura, a încercui pe dușman.

Einkesselung, *-en, f. (mil.)* împresurare, încercuire.

einketten, *kettete ein, eingekettet (du kettest ein, er kettet ein), vb. (h) tr.* a lega cu lanțuri, a încătușa.

Einkindersystem, *-s, -e, n. (demogr.)* sistem monoinfantil.

Einkindfamilie [-liə], *-n, f.* familie cu un singur copil.

Einkindschaft, *-en, f. (jur.)* drept egal la succesiune al copiilor din căsnicii diferite ale aceleiași persoane.

einkitten, *kittete ein, eingekittet (du kittest ein, er kittet ein) vb. (h) tr.* a chitui, a fixa cu chit (un geam).

einklagbar *adj. (jur.)* care se poate urmări pe cale juridică, exigibil, acționabil în justiție.

Einklagbarkeit *f. sg.* putință de a fi urmărit pe cale judiciară; exigibilitate.

Einklage, *-n, f.* reclamație.

einklagen, *klagte ein, eingeklagt, vb. (h) tr.* a da în judecată; **vor Gericht ~** a da (pe cineva) în judecată; **eine Schuld ~** a urmări pe cale judiciară plata unei datorii.

Einklagung, *-en, f.* dare în judecată.

einklammern, *klammerte ein, eingeklammert, vb. (h) tr.* **1.** a înțepeni, a prinde (cu clame, cu cârlige, cu scoabe). **2.** *(ortogr.)* a pune în paranteze.

Einklammerung, *-en, f.* **1.** înțepenire. **2.** *(ortogr.)* punere între paranteze.

Einklang, *-(e)s, -klänge, m.* **1.** *(muz.)* acord, armonie. **2.** *(fig.)* acord, concordanță; **in ~ bringen** a pune de acord, a concilia; **in ~ stehen mit...** a fi în conformitate cu...; **seine Tat steht mit seinen Worten in** ~ cum îi e vorba, așa și fapta.

einklappbar *adj.* pliabil; rabatabil, escamotabil; **~e Kamera** aparat cu obiectivul pliabil.

einklappen, *klappte ein, eingeklappt, vb. (h) tr.* a plia, a rabata.

einklappig *adj.* cu o singură clapă.

einklarieren, *klarierte ein, einklariert, vb. (h) tr. (mar.)* a rezolva formalitățile portuare la intrare.

Einklassenschule, *-n, f.* școală cu o singură clasă.

einklassig *adj.* cu o singură clasă; **~e Schule** școală cu o singură clasă.

einkleben, *klebte ein, eingeklebt, vb. (h) tr. (in)* a lipi (în).

Einkleben, *-s, n. sg. (in)* lipire (în).

einkleiden, *kleidete ein, eingekleidet, vb. (h) tr.* și *refl.* a îmbrăca; *(mil.)* a echipa; *(fig.)* **einen Gedanken in ein Gleichnis** ~ a îmbrăca o idee într-o pildă; **eingekleidet werden a)** a îmbrăca haina călugărească; a se călugări; **b)** a fi îmbrăcat (în uniformă); **sich neu** ~ a se îmbrăca cu lucruri noi.

Einkleidung, *-en, f.* **1.** *(mil., sport)* echipare, împărțire a uniformelor. **2.** *(ist.)* învestitură. **3.** *(bis.)* îmbrăcare a hainei călugărești.

einkleistern, *kleisterte ein, eingekleistert, vb. (h) tr.* a lipi cu clei, a încleia.

einklemmen, *klemmte ein, eingeklemmt, vb. (h) tr.* a strânge, a prinde, a încleșta; *(med.)* **eingeklemmter Bruch** hernie strangulată.

Einklemmung, *-en, f. (med.)* strângere, strangulare, contracție, încleștare.

einklicken, *klickte ein, eingeklickt, vb. (s) intr.* **1.** a se închide cu un clinchet. **2.** *(inform.)* a se conecta prin clicare.

einklingen, *klang ein, eingeklungen, vb. (s) intr.* a (se) armoniza; a fi în armonie.

einklinken, *klinkte ein, eingeklinkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a închide cu clanța; a închide un lacăt. **II.** *intr. (s)* **1.** a se închide cu clanța; *(despre lacăt)* a se închide; **die Tür ist nicht gut eingeklinkt** clanța ușii nu s-a închis bine. **2.** *(tehn.)* a închicheta.

einklopfen, *klopfte ein, eingeklopft, vb. (h) tr.* **1.** *(in)* a bate (în); **einen Nagel** ~ a bate un cui. **2.** a dărâma (izbind, lovind); **eine Wand** ~ a dărâma un zid (izbindu-l, lovindu-l). **3.** *(cul., reg.)* a îngroșa (supa, sosul).

einkneifen, *kniff ein, eingekniffen, vb. (h) tr.* a prinde, a fixa strângând, ciupind; **eine Falte** ~ a prinde o cută; **den Kneifer** ~ a-și prinde pince-nez-ul.

einkneten, *knetete ein, eingeknetet (du knetest ein, er knetet ein), vb. (h) tr.* a amesteca ceva în aluat frământând.

einknicken, *knickte ein, eingeknickt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndoi. **II.** *intr. (s)* a se îndoi; a se frânge.

Einknolle, *-n, f. (bot.)* cu un singur tubercul.

Einknopfbedienung *f. sg. (radio.)* autoreglare, reglare printr-un singur buton.

einknöpfe(l)n, *knöpf(e)lte ein, eingeknöpf(e)lt (ich knöpf(e)le ein), vb. (h) tr.* a încheia cu nasturi, a îmbumba; a fixa pe dinăuntru cu nasturi.

einknüpfen, *knüpfte ein, eingeknüpft, vb. (h) tr.* a înnoda în ceva.

einkochen, *kochte ein, eingekocht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a reduce, a lăsa să scadă prin fierbere; a condensa. **2.** a fierbe (ceva în supă, în sirop etc.). **3.** a conserva. **II.** *intr. (s)* a scădea prin fierbere.

Einkochglas, *-es, -gläser, n.* borcan de conserve.

Einkochring, *-(e)s, -e, m.* inel de cauciuc pentru borcane de conserve.

Einkochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* cazan Weck pentru conserve.

Einkochzeit, *-en, f.* **1.** timp de fierbere. **2.** timp de făcut conserve.

einkommen, *kam ein, eingekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre venituri)* a intra; **wie viel ist eingekommen?** cât s-a încasat? **2.** a băga, a depozita în șură, în hambar etc.; **das Heu ist gut eingekommen** fânul e bine pus în șură. **3.** *(elevat)* a petiționa, a solicita; a cere; **um eine Stelle** ~ a solicita un post; **bei Gericht** ~ a intenta o acțiune; **um Kassation** ~ a face recurs la casație. **4.** *(sport)* a ajunge, a sosi; **unser Läufer kam als zweiter ein** alergătorul nostru a sosit al doilea.

Einkommen, *-s, -* (și *Einkünfte), n.* **1.** *(fin.)* intrare (de venituri). **2.** venit, salariu, câștig; **das reine** ~ venitul net.

Einkommensbe|steuerung, *-en, f.* impozitare a venitului.

Einkommensgrenze, *-n, f.* limită de venituri.

Einkommenshöhe *f. sg.* nivel de venituri.

einkommenslos *adj.* fără venituri.

Einkommens|posten, *-s, -, m. (ec.)* articol de venituri, de încasări.

Einkommensquelle, *-n, f.* sursă de venituri.

einkommens|schwach *adj.* cu venituri mici; **~e Familien** familii cu venituri mici.

einkommens|stark *adj.* cu venituri mari.

Einkommen|steuer, *-n, f.* impozit pe venit.

Einkommen|steuerzuschlag, *-(e)s, -schläge, m. (fin.)* suprataxă la impozitul pe venit.

Einkommen|steuerpflichtige, *-n, -n (ein Einkommenssteuerpflichtiger), m. (fin.)* contribuabil supus impozitului pe venit.

Einkommensver|hältnisse *pl.* mărime, sursă de venituri.

Einkommensverteilung *f. sg.* repartizare a venitului național.

Einkommenszuwachs *m. sg.* creștere a venitului.

einköpfen, *köpfte ein, eingeköpft, vb. (h) tr.* a lovi mingea cu capul.

einkoppeln, *koppelte ein, eingekoppelt (ich kopp(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a închide. **2.** a îngrădi, a împrejmui.

einkorben, *korbte ein, eingekorbt,* **einkörben**, *körbte ein, eingekörbt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza în coș; **Bienen** ~ a așeza roiul de albine în stup.

Einkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* tenchiu, grâu cu un singur bob *(Triticum monocoecum).*

einkoten, *kotete ein, eingekotet (du kotest ein, er kotet ein), vb. (h) tr.* și *refl.* a se murdări cu fecale.

einkrachen, *krachte ein, eingekracht, vb. (s) intr.* **1.** a se prăbuși cu zgomot. **2.** a cădea prin ceva cu zgomot. **3.** *(mil.)* a cădea explodând.

einkramen, *kramte ein, eingekramt, vb. (h) tr.* **1.** a strânge (marfa etc.). **2.** *(reg.)* a cumpăra, a face cumpărături.

einkratzen, *kratzte ein, eingekratzt (du, er kratzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a scrijeli; **er kratzte einen Buchstaben in das Holz ein** a crestat o literă în lemn. **II.** *refl. (fam.)* a se linguși, a se gudura; **er kratzte sich bei ihm ein** s-a lingușit pe lângă el, s-a pus bine cu el.

Einkratzung, *-en, f.* crestătură, scrijelitură.

einkräuseln, *kräuselte ein, eingekräuselt (ich kräus(e)le ein),* **einkrausen**, *krauste ein, eingekraust (du, er kraust ein), vb. (h) tr.* a încreți (o fustă, un volănaș).

einkreisen, *kreiste ein, eingekreist (du, er kreist ein), vb. (h) tr.* a înconjura, a încercui; *(văn.)* **das Wild** ~ a încercui vânatul.

Einkreisung, *-en, f.* înconjurare, încercuire; izolare, blocare.

Einkreisungs|politik *f. sg.* politică de încercuire.

einkreuzen, *kreuzte ein, eingekreuzt (du, er kreuzt ein), vb. (h) tr. (biol.)* a încrucișa.

einkriechen, *kroch ein, eingekrochen, vb. (s) intr.* a intra târându-se, a intra pe brânci.

einkriegen, *kriegte ein, eingekriegt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a primi; **Geld** ~ a primi bani. **2.** a ajunge (pe cineva); **jn.** ~ a ajunge pe cineva din urmă.

einkrimpeln, *krimpelte ein, eingekrimpelt (ich krimp(e)le ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a intra la spălat. **2.** a se liniști, a se potoli; **der Wind krimpt ein** vântul se potolește. **II.** *tr. (h)* a face să intre la spălat.

Einkristall, *-s, -e, m.* monocristal.

einkritzeln, *kritzelte ein, eingekritzelt (ich kritz(e)le ein), vb. (h) tr. (in)* a scrie neciteț în ceva; **er kritzelte seinen Namen in das Buch ein** el își mâzgăli numele în carte.

einkrümmen, *krümmte ein, eingekrümmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încovoia, a (se) strâmba subțiindu-se, a se chirci.

Einkünfte *pl.* v. Einkommen.

einkuppeln, *kuppelte ein, eingekuppelt (ich kupp(e)le ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a ambreia.

einkuscheln, *kuschelte ein, eingekuschelt (ich kusch(e)le ein), vb. (h) intr.* și *refl.* a se lipi de..., a se tupila, a se ascunde lipindu-se de cineva, de ceva.

Einladebahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație de încărcare.

Einladegebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.

einladen, *lud ein, eingeladen (du lädst ein, er lädt ein), vb. (h) tr.* **1.** a invita, a pofti; **er lud mich zum Ball ein** m-a invitat la bal; **er lässt Sie durch mich** ~ vă invită prin mine; **er lädt mich zu Mittag ein** mă invită la prânz; **er lud ihn ein, es sich gemütlich zu machen** l-a invitat să se facă comod. **2.** a încărca (marfă) în ceva; **Ware ins Schiff** ~ a încărca mărfuri pe vapor; **das Betriebssystem** ~ a încărca sistemul de operare.

einladend I. *part. prez.* de la einladen. **II.** *adj.* ademenitor, atrăgător, ispititor, îmbietor; apetisant; **ein ~er Anblick** o priveliște îmbietoare; **das Wetter ist nicht sehr** ~ vremea nu prea e îmbietoare; **die Früchte sahen** ~ **aus** fructele erau apetisante.

Einladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc de încărcare.

Einlader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** persoană care invită.

Einlade|rampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare.

Einladung, *-en, f.* **1.** invitație; **Ihrer freundlichen ~ leisten wir gerne Folge** primim cu plăcere amabila dv. invitație; **~en ausschicken** a trimite invitații. **2.** încărcare de mărfuri.

Einladungskarte, *-n, f.* (bilet de) invitație.

Einladungs|platz, *-es, -plätze, m.* v. Einladeplatz.

Einladungs|schreiben, *-s, -, n.* (scrisoare de) invitație.

Einladungs|schrift, *-en, f.* v. Einladungsschreiben.

Einlage, *-n, f.* **1.** *(ec.)* capital vărsat; capital avansat; depunere (la cec, la bancă). **2.** inserare; *(teatru)* interludiu (balet, cor etc. între acte). **3.** miză (la joc). **4.** anexă (la scrisori). **5.** brant; taloneță (la pantofi). **6.** mină de creion. **7.** *(tehn.)* inserție. **8.** *(cul.)* fel de mâncare intermediar. **9.** *(cul.)* umplutură; adaos la supă (zarzavat, paste, găluști etc.). **10.** balenă (la guler). **11.** *(med.)* obturație provizorie. **12.** incrustație, intarsie.

Einlagebank, *-en, f.* bancă de depuneri.

Einlagebuch, *-(e)s, -bücher, n.* libret, carnet de depuneri.

Einlagegeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* contract de depozit, de depunere.

Einlagekapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* v. Einlage **(1).**

einlagern, *lagerte ein, eingelagert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înmagazina; a (se) depozita; **Waren** ~ a înmagazina mărfuri. **2.** *(mil.)* a (se) cantona, a (se) încartirui; **Truppen** ~ a cantona trupe.

Einlagerung, *-en, f.* **1.** înmagazinare. **2.** cantonare, încartiruire.

Einlageschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* dovadă de depozitare, de depunere.

Einlage|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** material de inserție. **2.** material de căptușeală.

einlangen, *langte ein, eingelangt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a înainta, a prezenta (o cerere), a solicita. **II.** *intr. (s) (austr.)* a sosi, a intra.

einlappig *adj. (biol.)* cu un singur lob.

Einlass, *-es, -lässe, m.* **1.** intrare, admitere; *(tehn.)* admisi(un)e; ~ **gewähren** a da cuiva voie să intre; ~ **nur bei Vorzeigung der Einladung** intrarea numai pe bază de invitație. **2.** portiță de intrare.

Einlassbillett [-bil'jɛt], *-(e)s, -e, n. (reg.)* bilet de intrare.

einlassen, *ließ ein, eingelassen (du, er lässt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa să intre, a admite; **lass mich ein!** dă-mi drumul înăuntru; **meine Schuhe lassen Wasser ein** ghetele mele iau apă. **2.** a băga, a înțepeni în ceva, a încleșta; **in Gold eingelassene Edelsteine** pietre prețioase montate, fixate în aur. **3.** a îngusta (o stofă). **4.** a cerui; **den Fußboden** ~ a cerui dușumeaua. **II.** *refl. (fam.)* a se amesteca, a se băga; **sich auf etwas** ~ a se amesteca în ceva; a se angaja la ceva; **sich mit jm.** ~ a intra în relații cu cineva; **sich in ein Gespräch** ~ a intra în conversație; **mit solchen Leuten lässt man sich nicht ein** să nu-ți faci de lucru cu asemenea oameni; **sich auf einen Bericht** ~ a se ocupa de un raport; **sich nicht auf eine Schlacht** ~ a refuza bătălia.

Einlassgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de intrare.

Einlasshub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă de admisi(un)e.

einlässig *adj.* detaliat; exact.

Einlasskarte, *-n, f.* bilet de intrare.

einlässlich *adj.* v. einlässig.

Einlass|öffnung, *-en, f.* orificiu de admisi(un)e, de intrare.

Einlasspforte, *-n, f.* ușă (cuprinsă într-o poartă).

Einlassrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Einlassröhre**, *-n, f. (tehn.)* țeavă de admisiune, de intrare.

Einlass|tor, *-(e)s, -e, n.*, **Einlass|tür**, *-en, f.* v. Einlasspforte.

Einlassung, *-en, f.* primire, admitere; *(tehn.)* admisi(un)e.

Einlassventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă de admisi(un)e.

Einlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** intrare (a unei nave în port). **2.** *(fin.)* încasare. **3.** acte, hârtii intrate. **4.** *(cul.)* adaos care îngroaşă sosurile, rântaş. **5.** *(med.)* clismă, clistir. **6.** *(sport)* sosire, trecere a liniei de sosire; ordine de trecere a liniei de sosire. **7.** *(vân.)* strungă, intrare în capcană.

einlaufen, *lief ein, eingelaufen (du läufst ein, er läuft ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre ştiri, scrisori etc.)* a sosi, a veni; **die Nachricht ist eingelaufen** ştirea a sosit; *(sport)* **die Mannschaften laufen in das Stadion ein** echipele sosesc, intră pe stadion. **2.** *(despre vapoare, trenuri)* a intra (în port, în gară). **3.** a intra la spălat. **4.** a strecura, a scăpa; **einige Worte mit ~ lassen** a lăsa să-i scape câteva cuvinte în plus. **II.** *tr. (h)* **1.** a sparge, a rupe alergând. **2.** a veni des în vizită; **er hat mir das Haus eingelaufen** mi-a asaltat casa. **III.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) pune în mişcare; a funcţiona bine, a roda.

Einläufer, *-s, -, m. (vân.)* **1.** porc mistreţ trăind singuratic. **2.** armă de vânătoare cu o singură ţeavă.

einläufig *adj. (despre arme de foc)* cu o singură ţeavă.

Einlaufvor|richtung, *-en, f. (text.)* întinzător.

Einlaufmündung, *-en, f.* orificiu de pătrundere.

Einlaufwette, *-n, f.* pariu la cursele de cai.

einlaugen, *laugte ein, eingelaugt, vb. (h) tr.* a spăla cu leşie.

Einlaugung, *-en, f.* spălare cu leşie.

einlaut *adj.* abătut; monosilabic.

einläuten, *läutete ein, eingeläutet (du läutest ein, er läutet ein), vb. (h) tr.* a vesti prin tragerea clopotelor; **die Messe, das neue Jahr ~** a vesti începerea liturghiei, sosirea Anului nou prin tragerea clopotelor.

einleben, *lebte ein, eingelebt, vb. (h) refl.* a se deprinde, a se obişnui cu ceva, cu cineva; a se acomoda; a se aclimatiza; a se adapta; **sich an einem Orte ~** a se aclimatiza într-o localitate; **er lebt sich schwer in diese Arbeit ein** se obişnuieşte greu cu această muncă; **sich in den Geist eines Schriftstellers ~** a se familiariza cu spiritul unui scriitor.

Einlege|arbeit, *-en, f.* **1.** incrustaţie, intarsie. **2.** placare.

Einlegeband, *-(e)s, -bänder, n.* semn de carte (în formă de panglică).

Einlegeblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* foaie de completare, foaie suplimentară.

Einlegegabel, *-n, f.* furculiţă pliantă.

Einlegeholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru căptuşit (pereţi etc.).

Einlegekeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană îngropată.

Einlegemesser, *-s, -, n.* cuţit pliant, briceag.

einlegen, *legte ein, eingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a aşeza; **Feuer ~** a face foc; **Holz ~** a pune lemne (pe foc). **2.** a încrusta. **3.** a depune (mărfuri); a investi (bani), a face economii. **4.** a da ca supliment, a anexa, a intercala în, a alătura (unei scrisori); **dem Briefe lege ich eine Antwortmarke ein** anexez în scrisoare un timbru pentru răspuns. **5.** a conserva, a marina; **saure Gurken ~** a pune castraveţi la murat. **6.** *(fig.; jur.)* a face apel, recurs; **Berufung ~** a face apel. **7.** a interveni; **ein gutes Wort für jn. ~** a pune o vorbă bună pentru cineva; **er legt eine Lanze für ihn ein** el intervine în favoarea lui. **8.** a păţi; **Schande ~** a păţi o ruşine; **damit wirst du dir keine Ehre ~** asta n-o să-ţi facă cinste. **9.** *(mil.)* a încartirui; **Soldaten ~** a caza soldaţi. **10.** *(hort.)* a butăşi. **II.** *refl.* **1.** a interveni, a solicita pentru cineva sau în favoarea cuiva; **sich für jn. ~** a sprijini pe cineva. **2.** a se potoli; **der Regen legte sich ein** ploaia s-a potolit. **3.** a(-şi) pune părul pe bigudiuri.

Einleger, *-s, -, m.* **1.** *(fin.)* depunător; copărtaş (la o afacere). **2.** *(hort.)* butaş, altoi. **3.** intercalare; *(tehn.)* încărcător; bailag. **4.** *(mil.)* încartiruire. **5.** oaspete.

Einlegesohle, *-n, f.* **1.** branţ. **2.** *(med.)* talpă falsă (care ajută la cambrarea labei piciorului).

Einlegetisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.

Einlegung, *-, f.* v. Einlegen.

einlehren, *lehrte ein, eingelehrt, vb. (h) tr.* a învăţa, a instrui (pe cineva într-un domeniu).

einleiern, *leierte ein, eingeleiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a adormi pe cineva cântând monoton. **II.** *refl.* a se obişnui.

einleimen, *leimte ein, eingeleimt, vb. (h) tr.* a lipi (în).

einleit *adj.* simplu.

einleiten, *leitete ein, eingeleitet (du leitest ein, er leitet ein), vb. (h) tr.* **1.** a introduce; **er leitete den Schüler in die neue Klasse ein** a introdus elevul în noua clasă; **Gas ~** a introduce gaz; **ein Buch ~** a prefaţa o carte. **2.** a începe, a iniţia; *(jur.)* **ein Verfahren gegen jn. ~** a intenta o acţiune contra cuiva; **Maßnahmen ~** a lua măsuri; **Verhandlungen ~** a iniţia negocieri; **einen Prozess ~** a intenta un proces. **3.** *(muz.)* a preludia. **4.** *(med.)* a provoca (ceva); **eine Geburt künstlich ~** a provoca o naştere prin administrarea de medicamente.

einleitend I. *part. trec.* de la einleiten. **II.** *adj.* introductiv, preliminar. **III.** *adv.* la început, în cuvinte introductive.

Einleitewort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* conjuncţie introductivă, adverb, pronume introductiv.

Einleitung, *-en, f.* **1.** introducere; **die ~ des Strafverfahrens** deschiderea procedurii penale. **2.** *(muz.)* preludiu, uvertură. **3.** pregătire, preparare; **die nötigen ~en treffen** a face pregătirile necesare. **4.** prefaţă.

Einleitungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă preliminară; preliminarii ale luptei.

Einleitungsklausel, *-n, f. (jur.)* clauză introductivă.

Einleitungs|satz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(muz.)* introducere, uvertură. **2.** *(stil.)* propoziţie introductivă.

Einleitungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (muz.)* v. Einleitungssatz **(1).**

einlenken, *lenkte ein, eingelenkt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lua o altă direcţie, a cârmi; **er lenkte in die Einfahrt ein** el cârmi spre intrare. **2.** *(fig.)* a se răzgândi, a reveni. **II.** *tr.* a repune, a face să reintre pe făgaş, pe direcţie.

Einlenkung, *-en, f.* **1.** întoarcere (pe un drum). **2.** *(fig.)* revenire, răzgândire.

einlernen, *lernte ein, eingelernt, vb. (h) tr.* **1.** a învăţa bine, a învăţa pe dinafară. **2.** a se deprinde cu ceva.

einlesen, *las ein, eingelesen (du, er liest ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a strânge, a recolta. **II.** *refl.* a se familiariza (prin lectură); **sich in einen Schriftsteller ~** a se familiariza cu un autor.

einleuchten, *leuchtete ein, eingeleuchtet (du leuchtest ein, er leuchtet ein), vb. (h) intr.* a fi vădit, a fi evident; **das leuchtet ein** asta sare în ochi; **das will mir noch nicht ~** încă nu pricep asta, asta încă nu-mi intră în cap.

einleuchtend I. *part. prez.* de la einleuchten. **II.** *adj.* clar, limpede, vădit; **~e Gründe** motive convingătoare.

einliefern, *lieferte ein, eingeliefert, vb. (h) tr.* a preda, a furniza, a livra, a remite; **jn. ins Gefängnis ~** a aresta pe cineva, a-l duce la închisoare.

Einlieferung, *-en, f.* predare, furnizare, livrare, remitere.

Einlieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de predare.

Einlieferungs|termin, *-s, -e, m.* termen de livrare.

Einlieferungszeit, *-en, f.* timp de livrare.

einliegen, *lag ein, eingelegen, vb. (h şi reg. s) intr.* **1.** a se afla în, a zăcea în; **der Brief liegt (im Paket) ein** scrisoarea se găseşte în pachet. **2.** a fi alăturat. **3.** a fi încartiruit, găzduit la cineva.

einliegend I. *part. prez.* de la einliegen. **II.** *adj.* alăturat; **der ~e Brief** scrisoarea alăturată.

Einlieger, *-s, -, m.* **1.** chiriaş, muncitor agricol care stă cu chirie. **2.** bătrân dat în grija cuiva.

Einling, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** copil, pui de animal crescut singur. **2.** om solitar, ciudat.

einlippig *adj. (bot.)* unilabiat.

einlispeln, *lispelte ein, eingelispelt (ich lisp(e)le ein), vb. (h) intr.* **1.** a şopti tainic. **2.** a adormi (cu melodii, cu cântece duioase).

einlochen, *lochte ein, eingelocht, vb. (h) tr.* **1.** a fixa într-o gaură căpătâiul unei tije. **2.** *(argou)* a aresta, a băga la răcoare. **3.** *(despre maşinile de calculat)* a perfora. **4.** a băga în gaură (mingea de golf).

einlöffeln, *löffelte ein, eingelöffelt (ich löff(e)le ein), vb. (h) tr.* a lua, a mânca cu lingura.

einloggen, *loggte ein, eingeloggt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conecta. **II.** *refl.* a se conecta.

einlogieren [-ʒi:r-], *logierte ein, einlogiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a caza, a încartirui. **II.** *refl.* a trage în gazdă.

einlösbar *adj.* plătibil, solvabil, convertibil, rambursabil.

Einlösbarkeit *f. sg.* solvabilitate.

einlösen, *löste ein, eingelöst (du, er löst ein), vb. (h) tr.* a plăti, a răscumpăra; **einen Wechsel ~** a plăti o poliţă; **ein Pfand ~** a răscumpăra un amanet; **die bank hat den Scheck nicht eingelöst** banca nu a plătit cecul; *(fig.)* **sein Wort ~** a-şi respecta cuvântul dat, a se ţine de cuvânt.

Einlösung, *-en, f.* **1.** *(fin.)* plată (a unei poliţe); răscumpărare, scoatere a unui amanet. **2.** *(fig.)* împlinire a unei promisiuni.

Einlösungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de răscumpărare.

Einlösungsfrist, *-en, f. (fin.)* termen de plată.

Einlösungskassa, *-kassen,* **Einlösungskasse**, *-n, f. (fin.)* ghişeu pentru preschimbare, convertire, răscumpărare (a valorilor, bancnotelor).

Einlösungsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de răscumpărare.

Einlösungs|stelle, *-n, f.* **1.** casă de schimb. **2.** loc de predare a sumei de răscumpărare.

Einlösungs|summe, *-n, f.* v. Einlösungsbetrag.

einloten, *lotete ein, eingelotet (du lotest ein, er lotet ein), vb. (h) tr. (constr., mar.)* a fixa perpendicular.

einlöten, *lötete ein, eingelötet (du lötest ein, er lötet ein), vb. (h) tr.* a lipi (prin topire), a suda (în).

einlotsen, *lotste ein, eingelotst (du, er lotst ein), vb. (h) tr. (mar.)* a pilota spre port; **ein Schiff ~** a pilota un vas spre port.

Einlotsung, *-en, f.* pilotare (a unui vas) într-un port.

einlullen, *lullte ein, eingelullt, vb. (h) tr.* **1.** a adormi un copil cu cântece. **2.** *(fig.)* a adormi conştiinţa.

Einlullung *f. sg.* **1.** adormire a unui copil cu cântece. **2.** *(fig.)* adormire a conştiinţei.

Einmach(e) *f. sg. (reg., cul.)* rântaş.

Einmachbüchse, *-n, f.* cutie de conserve.

einmachen, *machte ein, eingemacht, vb. (h) tr.* **1.** a face conserve, a mura în saramură, în oţet, a conserva (compoturi, dulceaţă). **2.** *(reg.)* a fixa (într-un suport).

Einmach|essig, *-s, m. sg.* oţet pentru murături.

Einmachfleisch, *-(e)s, n. sg.* **1.** carne pentru conserve. **2.** carne conservată.

Einmachglas, *-es, -gläser, n.* borcan pentru conserve (compot, dulceaţă, murături).

Einmachtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală pentru pregătit conserve.

Einmachzeit, *-en, f.* anotimp în care se fac conserve.

einmagazinieren, *magazinierte ein, einmaganiziert, vb. (h) tr.* a înmagazina.

einmählig *adj.* care se coseşte o dată pe an.

einmahlen, *mahlte ein, eingemahlen, vb. (h)* **I.** *tr.* a măcina. **II.** *refl.* a se reduce prin măcinat.

einmahnen, *mahnte ein, eingemahnt, vb. (h) tr.* a obţine prin somaţie, prin cerere insistentă.

einmaischen, *maischte ein, eingemaischt, vb. (h) tr.* a pune orzul în tocitoare, a opări orzul muiat; a plămădi.

einmal[1] *num. iterativ* o dată; **~ eins ist eins** unu ori unu face unu; **nicht ~, sondern hundertmal habe ich das schon gesagt** nu o dată, ci de o sută de ori am spus-o; **~ sagt er dies, ~ das** spune când într-un fel, când într-altul; **~ und nicht wieder!** o dată pentru totdeauna! **man wird ja nur ~ geboren** nimeni nu se naşte de două ori; **wer ~ lügt, dem glaubt man nicht** cine minte o dată nu mai e crezut; **auf ~ a)** dintr-o dată; **b)** deodată; **auf ~ war er fort** dintr-o dată, subit a dispărut; **alles auf ~ machen** a face totul deodată; **noch ~** încă o dată; **noch ~ so viel** dublu, încă o dată pe atât; **endlich ~!** în sfârşit! **nicht ~** nici măcar; **nicht ~ dem Vater gehorchte sie** nici măcar tatălui ei nu-i dădea ascultare; **es ist nun ~ so** aşa stau lucrurile; **so wie die Dinge nun ~ sind** aşa cum stau lucrurile; **es ist nun ~ nichts mit ihm zu machen** nu mai e nimic de făcut cu el; **sagen Sie ~** ia spuneţi-ne; **ich bin schon ~ so** aşa sunt eu; **~ ist keinmal** o dată nu contează, o dată e ca şi cum n-ar fi.

einmal[2] *adv.* odată, odinioară, cândva; **es war ~** a fost odată.

Einmal|eins *n. (invar.)* tabla înmulţirii.

Einmalflasche, *-n, f.* v. Einwegflasche.

Einmalhandtuch, *-(e)s, -tücher, n.* şervăţel, şervet de unică folosinţă.

einmalig *adj.* unic, singular; **nach ~em Durchlesen** după o singură citire.

Einmaligkeit, *-en, f.* unicitate.

Einmalpackung *f. sg.* v. Einwegverpackung.

einmännig *adj.* **1.** *(bot.)* monandric, cu o singură stamină (prima clasă în sistemul lui Linné). **2.** ocupat, deservit de un singur om.

Einmannkampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* car de luptă cu un singur servant.
Einmannleitung *f. sg.* conducere unipersonală, unică.
Einmann(s)boot, *-(e)s, -e, n.* ambarcaţiune de o persoană.
Einmanngeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Einmannbetrieb**, *-(e)s, -e, m.* firmă cu un singur patron.
Einmannwagen, *-s, -, m.* tramvai sau autobuz cu şofer care e şi încasator.
Einmantel|isolator, *-s, -en, m. (tehn.)* izolator cu un singur înveliş.
einmarinieren, *marinierte ein, einmariniert, vb. (h) tr.* a marina, a pune în oţet.
einmariniert I. *part. trec.* de la einmarinieren. II. *adj.* murat, marinat.
einmarken, *markte ein, eingemarkt vb. (h) tr.* a marca, a hotărnici.
Einmark|stück, *-(e)s, -e, n. (ist.)* monedă de o marcă.
einmarkten, *marktete ein, eingemarktet (du marktest ein, er marktet ein), vb. (h) tr.* a târgui.
Einmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* intrare (în marş) a unei armate, a trupelor (într-o ţară, regiune, într-un oraş).
einmarschieren, *marschierte ein, einmarschiert, vb. (s) intr. (despre trupe)* a ocupa, a-şi face intrarea (în marş).
Einmaß, *-es, -e, n. (com.)* scădere, scăzământ.
einmassieren, *massierte ein, einmassiert, vb. (h) tr.* a încorpora (o cremă) prin masaj.
Einmaster, *-s, -, m. (mar.)* navă cu un singur catarg.
einmastig *adj. (mar.)* cu un singur catarg.
einmauern, *mauerte ein, eingemauert, vb. (h) tr.* **1.** a fixa în zidărie. **2.** a înzidi, a închide în zid; a înconjura cu ziduri; **ein eingemauerter Geldschrank** o casă de bani zidită în perete.
Einmauerung, *-en, f.* înzidire.
einmeißeln, *meißelte ein, eingemeißelt (ich meiß(e)le ein), vb. (h) tr.* a cizela; a scobi, a dălţui.
einmengen, *mengte ein, eingemengt, vb. (h)* **I.** *tr.* a amesteca (în). **II.** *refl. (fig.)* a se amesteca, a se băga, a interveni.
Einmengung, *-en, f.* amestecare, amestec, intervenţie.
einmessen, *maß ein, eingemessen (du, er misst ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a măsura; a turna în cantităţi precise. **II.** *refl.* a se pierde la măsurat, în urma măsurării.
Einmeterbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină de un metru.
einmieten, *mietete ein, eingemietet (du mietest ein, er mietet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a procura cuiva o locuinţă cu chirie; **ich miete deinen Freund ein** închiriez pentru prietenul tău. **2.** a depozita, a păstra peste iarnă; **Kartoffeln** ~ a păstra, a depozita cartofi. **II.** *refl.* a-şi închiria o locuinţă.
Einmietung *f. sg.* **1.** *(agr.)* păstrare de cereale sau legume în gropi special amenajate. **2.** închiriere (a unei locuinţe).
einmischen, *mischte ein, eingemischt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) amesteca.
Einmischling, *-s, -e, m.* băgăreţ, persoană care se amestecă în toate.
Einmischung, *-en, f.* amestec, intervenţie, imixtiune.
Einmischungs|politik *f. sg.* intervenţionism.
einmonatig *adj.* de o lună, lunar.
einmonatlich *adj.* lunar.
einmontieren, *montierte ein, einmontiert, vb. (h) tr.* a monta (în ceva).
einmotorig *adj.* cu un singur motor, monomotor.
einmotten, *mottete ein, eingemottet (du mottest ein, er mottet ein), vb. (h) tr.* **1.** a pune la naftalină. **2.** *(iron.)* a pune la păstrare.
einmumme(l)n, *mummelte ein, eingemummelt (ich mumm(e)le ein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) obloji, a (se) înfofoli, a (se) încotoşmăna; *(fig.)* a (se) acoperi.
einmünden, *mündete ein, eingemündet (du mündest ein, er mündet ein), vb. (s) intr.* **1.** *(despre fluvii)* a se vărsa în. **2.** *(despre străzi şi linii ferate, ţevi)* a da în.
Einmündung, *-en, f.* **1.** (loc de) vărsare (al unui fluviu); confluenţă. **2.** întâlnire (a două străzi, linii ferate etc.). **3.** *(tehn.)* racord.
einmünzen, *münzte ein, eingemünzt (du, er münzt ein), vb. (h) tr.* a topi, a turna din nou, a bate monedă nouă (prin retopirea unei monede vechi).
Einmünzung, *-en, f.* batere de monedă nouă (prin retopirea unei monede vechi).
Einmuskler, *-s, -, m. (zool.)* animal cu un singur muşchi.
Einmüßler, *s, -, m. (elv.)* holtei cu gospodărie proprie.
einmustern, *musterte ein, eingemustert, vb. (h) tr. (mil.)* a înrola.
einmütig I. *adj.* unanim. II. *adv.* în unanimitate.
Einmütigkeit *f. sg.* unanimitate.
ein|nachten, *nachtete ein, eingenachtet (es nachtet ein), vb. (h) impers.* a se înnopta.
ein|nageln, *nagelte ein, eingenagelt (ich nag(e)le ein), vb. (h) tr.* a pironi, a bate în cuie.
ein|nähen, *nähte ein, eingenäht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coase în... **2.** a strâmta. **II.** *refl.* a învăţa bine să coasă; **sich recht** ~ a-şi însuşi bine cusutul.
Ein|nahme, *-n, f.* **1.** *(fin.)* percepere, primire, încasare de bani; **~n und Ausgaben** intrări şi ieşiri; **er bringt** (sau **stellt**) **es in** ~ o trece la încasări, la venituri; **außerordentliche ~n** încasări extraordinare; **gemeinschaftliche ~n** încasări comunitare; **laufende ~n** încasări curente; **nebenberufliche ~n** venituri suplimentare; **öffentliche ~n** încasări, venituri publice; **steuerliche ~n** încasări, venituri fiscale. **2.** *(fin.)* venit, produs; **jährliche ~n** venituri anuale. **3.** *(mil.)* ocupare, cucerire; **die ~ der Stadt** ocuparea oraşului. **4.** *(med.)* luare de medicamente; **die ~ von Tabletten einschränken** a reduce cantitatea de pastile.
Ein|nahmebuch, *(e)s, bücher, m. (fin.)* registru de încasări.
Ein|nahme|etat [-eta:], *-s* [e'ta:s], *-s, m.* situaţie a încasărilor.
Ein|nahmejournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* v. Einnahmebuch.
Einnahmenrechnung, *-en, f.* calculaţia veniturilor.
Ein|nahmeposten, *-s, -, m.* înregistrare, post de încasare.
Ein|nahmequelle, *-n, f.* sursă, izvor de câştig, de venituri.
Ein|nahmerubrik, *-en, f.* rubrică de intrări.
Ein|nahmerück|stände *pl.* încasări restante.
Ein|nahmeseite, *-n, f.* pagină de înregistrare, de încasare.
Ein|nahmesoll, *-s, sg.* plan de încasare.
Ein|nahme|stelle, *-n, f.* birou, ghişeu de încasare a impozitelor, a taxelor.
Ein|nahme|stube, *-n, f.* v. Einnahmestelle.
Ein|nahme|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de încasări, venituri.
Ein|nahms|posten, *-s, -, m.* v. Einnahmeposten.
Ein|nahmsquelle, *-n, f. (austr.)* v. Einnahmequelle.
ein|nebeln, *nebelte ein, einnebelt (ich neb(e)le ein), vb. (h) tr. (mil.)* a fumiza, a camufla cu perdea de fum, de ceaţă artificială.
Ein|nebelung, *-en, f. (mil.)* fumizare, camuflare cu perdele de fum, cu ceaţă artificială.
ein|nehmbar *adj.* care poate fi cucerit, luat.
ein|nehmen, *nahm ein, eingenommen (du nimmst ein, er nimmt ein), vb. (h) tr.* **1.** a încasa, a lua; **Geld** ~ a încasa bani; **Steuern** ~ a încasa impozite. **2.** a înghiţi, a lua; **eine Arznei** ~ a lua un medicament; **sein Frühstück** ~ a-şi lua micul dejun; **der Kaffee wurde in der Laube eingenommen** cafeaua s-a luat, servit în chioşc; *(despre locomotive)* **Wasser** ~ a lua apă, a se alimenta. **3.** a lua, a ocupa; **einen hohen Posten** ~ a ocupa o funcţie înaltă; **viel Raum** ~ a ocupa mult spaţiu; **eine Seite** ~ a umple o pagină; **js. Stelle** ~ a ocupa locul cuiva. **4.** *(mil.)* a cuceri; **im Sturm** ~ a cuceri cu asalt; **eine Stellung** ~ a cuceri o poziţie. **5.** *(fig.)* a câştiga, a influenţa favorabil (sau defavorabil); **jn. für etwas** ~ a câştiga pe cineva pentru ceva; **er nimmt durch sein freundliches Wesen sehr ein** câştigă mult prin firea sa prietenoasă; **er ist für mich eingenommen** am făcut asupra lui o impresie bună; **er ist gegen mich eingenommen** are o părere rea despre mine; **von sich** *(dat.)* **eingenommen sein** a fi încrezut. **6.** *(mar.)* a strânge; **die Segel** ~ a strânge pânzele (unei corăbii). **7.** a absorbi; **er ist vom Spiel ganz eingenommen** e cu totul absorbit de joc. **8.** a ameţi; **der Wein nimmt mir den Kopf ein** vinul mi se urcă la cap, mă ameţeşte.
ein|nehmend I. *part. prez.* de la einnehmen. II. *adj.* plăcut, atrăgător, simpatic, agreabil; **~es Wesen** fire agreabilă, plăcută; *(substantivat)* **er hat etwas Einnehmendes** e foarte simpatic.
Ein|nehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* încasator(-oare), perceptor(-oare).
Ein|nehmerdienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă de perceptor.
Ein|nehmergj, *-en, f.* **1.** percepţie. **2.** *(fam.)* manie de a lua mereu medicamente.
Ein|nehmer|stelle, *-n, f.* post de perceptor.
ein|netzen, *netzte ein, eingenetzt (du, er netzt ein), vb. (h) tr.* a umezi.
ein|nicken, *nicktete ein, eingenickt, vb. (s) intr.* a aţipi.
ein|nieten, *nietete ein, eingenietet (du nietest ein, er nietet ein), vb. (h) tr.* a nitui.
ein|nisten, *nistete ein, eingenistet (du nistest ein, er nistet ein), vb. (h) refl.* **1.** a-şi face cuib; **die Schwalben haben sich unter dem Dach eingenistet** rândunelele şi-au făcut cuib sub acoperiş. **2.** *(fig.)* a se încuiba; a se cuibări; **die Krankheit hat sich in der Stadt eingenistet** boala s-a instalat în oraş.
ein|nötigen, *nötigte ein, eingenötigt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obliga, a îndemna pe cineva să ia, să mănânce ceva.
ein|ochsen, *ochste ein, eingeochst (du, er ochst ein), vb. (h) tr. (fam.)* a toci, a învăţa (ceva) papagaliceşte.
Ein|öd, *-en, f.* v. Einödhof.
Ein|öde, *-n, f.* **1.** pustiu, deşert. **2.** singurătate.
Ein|ödhof, *-(e)s, -höfe, m.* fermă, gospodărie ţărănească izolată.
ein|öhrig *adj. (despre ace)* cu o ureche.
ein|ölen, *ölte ein, eingeölt, vb. (h) tr.* a unge cu ulei; *(tehn.)* a lubrifia.
Ein|ölung, *-en, f.* ungere cu ulei; lubrifiere.
ein|operieren, *operierte ein, einoperiert, vb. (h) tr.* a introduce prin operaţie.
ein|ordnen, *ordnete ein, eingeordnet, vb. (h)* **I.** *tr.* a rândui, a înşira, a înscrie pe listă, a repartiza după ordine, a clas(ific)a; **er ist schwer einzuordnen** el poate fi greu clasificat. **II.** *refl.* a se înscrie (pe bandă, în şir, în coloană).
Ein|ordnung, *-en, f.* rânduire, înscriere, repartizare, clas(ific)are.
ein|örtig *adj. (reg.)* oblic, înclinat.
einpaarig *adj.* cu o pereche, unipar.
einpacken, *packte ein, eingepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împacheta, a ambala; **Waren** ~ a împacheta, a ambala mărfuri; **die Mutter packte das Kind warm ein** mama a înfofolit copilul, l-a îmbrăcat călduros. **2.** *(fam.)* a se îndopa; **er hat gehörig eingepackt** s-a îndopat bine. **II.** *intr.* a-şi face bagajul; *(fig.)* a o şterge; **zur Reise** ~ a împacheta pentru călătorie. **III.** *refl.* a se înfofoli.
Einpacker, *-s, -, m.* persoană care împachetează, ambalator.
Einpackpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de ambalat.
Einpackung, *-en, f.* **1.** împachetare, învelire, ambalaj. **2.** *(med.)* împachetare cu nămol.
einpappen, *pappte ein, eingepappt, vb. (h) tr.* **1.** a lipi cu clei. **2.** *(fam.; despre copii)* a mânca.
einparken, *parkte ein, eingeparkt, vb. (h) tr.* a parca într-un loc strâmt.
Einpartеijensystem, *-s, -e, n.* sistem unipartidic.
Einpartеi|herrschaft, *-en, f.* putere deţinută de un singur partid.
einpaschen, *paschte ein, eingepascht, vb. (h) tr. (argou)* a introduce prin contrabandă.
Einpass, *-ses, -pässe, m. (tehn.)* ajustare.
einpassen, *passte ein, eingepasst (du, er passt ein), vb. (h)* **1.** *intr.* a se asorta cu ceva. **II.** *tr.* a potrivi; *(tehn.)* a ajusta, a păsui.
Einpassgerät, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* dispozitiv pentru asigurarea registrului.
einpassieren, *passierte ein, einpassiert, vb. (s) tr.* a face să intre.
einpässig *adj. (pop.)* **1.** monoton, monosilabic. **2.** unilateral.
Einpassrand, *-(e)s, -ränder, m. (tehn.)* margine de ajustare.
Einpassung, *-en, f.* potrivire; *(tehn.)* ajustare, păsuire.
Einpasszugabe, *-n, f. (tehn.)* adaos de ajustare.
einpauken, *paukte ein, eingepaukt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a învăţa ceva cu multă silinţă, a toci; a băga cuiva ceva în cap. **2.** (şi *refl., înv.)* a exersa pentru duel, pentru scrimă; **er paukte sich zur Mensur ein** el s-a antrenat pentru duel (studenţesc).
Einpauken, *-s, n. sg. (fam.)* toceală; îndopare cu ştiinţă.
Einpauker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* meditator, preparator (pentru examen). **2.** *(înv.)* instructor (pentru duelul cu sabia).
einpeitschen, *peitschte ein, eingepeitscht, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a face (pe cineva) să înveţe (ceva) cu biciul, cu bătaia, a vârî în cap cu lovituri de bici.
einpelzen, *pelzte ein, eingepelzt (du, er pelzt ein), vb. (h) tr. (hort.)* a butăşi, a altoi în ochi.
einpendeln, *pendelte ein, eingependelt (ich pend(e)le ein), vb. (h) refl.* a se stabiliza (după o perioadă de oscilaţii).

einpennen, *pennte ein, eingepennt, vb. (h) intr. (vulg.)* a adormi.
Einpersonenhaushalt, *-es, -e, m.* menaj format dintr-o singură persoană.
einpfählen, *pfählte ein, eingepfählt, vb. (h) tr.* **1.** a îngrădi cu pari. **2.** *(mil.)* a înconjura cu o palisadă.
Einpfählung, *-en, f.* **1.** îngrădire cu pari. **2.** *(mil.)* palisadă.
einpfarren, *pfarrte ein, eingepfarrt, vb. (h) tr. (bis.)* a îngloba într-o parohie, a cuprinde în parohie.
Einpfarrung, *-en, f. (bis.)* înglobare într-o parohie, cuprindere în parohie.
einpfeffern, *pfefferte ein, eingepfeffert, vb. (h) tr.* a pipera.
einpferchen, *pferchte ein, eingepfercht, vb. (h) tr.* **1.** a închide animale în țarc; a (în)tărcui. **2.** a înghesui; **eingepfercht sein** a sta claie peste grămadă; **alle wurden in diesen engen Raum eingepfercht** toți au fost înghesuiți în acest spațiu strâmt.
Einpferchen, *-s, n. sg.* **1.** (în)țărcuire. **2.** înghesuire.
einpflanzbar *adj.* care poate fi plantat, plantabil.
einpflanzen, *pflanzte ein, eingepflanzt (du, er pflanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a planta, a sădi; **Bäume** ~ a sădi arbori; **Blumen in den Topf** ~ a sădi flori în ghiveci. **2.** *(fig.)* a băga în cap, a întipări, a insufla; **die Liebe zum Vaterland früh in die Jugend** ~ a insufla dragostea pentru patrie din frageda tinerețe. **II.** *refl.* a se împlanta.
Einpflanzung, *-en, f.* **1.** plantare, sădire. **2.** *(fig.)* insuflare, întipărire.
einpflastern, *pflasterte ein, eingepflastert, vb. (h) tr.* **1.** a înconjura cu pavaj. **2.** a pava; **Steine** ~ a pune pietre în pavaj. **3.** *(med.)* a lipi cu plasture (o rană).
einpflöcken, *pflöckte ein, eingepflöckt, vb. (h) tr.* **1.** a închide cu țăruși. **2.** a fixa cu țăruși.
einpflügen, *pflügte ein, eingepflügt, vb. (h) tr.* a acoperi sub brazda plugului.
einpfropfen, *pfropfte ein, eingepfropft, vb. (h) tr.* **1.** a altoi. **2.** *(fig.)* a băga în.
Einpfünder, *-s, -, m.* tun al cărui proiectil cântărește o jumătate de kilogram.
einpfündig *adj.* de un pfund, de o jumătate de kilogram.
Einphasen|asynchronmotor [-fa:-kro:n-], *-s, -en, m. (tehn.)* motor asincron monofazat.
Einphasenhauptschlussmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor monofazat cu excitația în serie.
Einphasen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent monofazat.
einphasig *adj.* monofazat, monofazic.
einpichen, *pichte ein, eingepicht, vb. (h) tr.* **1.** a smoli. **2.** a fixa cu smoală.
einpilgern, *pilgerte ein, eingepilgert, vb. (s) intr.* a intra (într-o țară) ca pelerin.
einpinseln, *pinselte ein, eingepinselt (ich pins(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a vopsi cu pensula, a unge cu pensula. **2.** *(med.)* a badijona.
einpissen, *pisste ein, eingepisst (du, er pisst ein), vb. (h) intr.* a urina (în pat).
einplanen, *plante ein, eingeplant, vb. (h) tr.* a cuprinde în plan.
einpökeln, *pökelte ein, eingepökelt (ich pök(e)le ein), vb. (h) tr.* a săra, a pune la saramură; a marina; **eingepökeltes Rindfleisch** carne de vacă în saramură; *(fam.)* **du kannst dich** ~ **lassen** nu ești bun de nimic; *(fam.)* **wie die Heringe eingepökelt sein** a sta înghesuiți ca sardelele.
Einpökeln, *-s, n. sg.* sărare, marinare.
Einpolderung, *-en, f. (constr.)* v. Eindeichung.
einpolig *adj. (electr.)* cu un singur pol, unipolar.
einprägbar *adj.* (și *fig.*) care se poate întipări ușor; ușor de ținut minte.
einprägen, *prägte ein, eingeprägt, vb. (h) tr.* (și *fig.*) a întipări; **es prägt sich dem Gedächtnisse ein** se întipărește în memorie; **dieses Bild prägte sich mir unauslöschlich ein** această imagine mi s-a întipărit pe veci.
einprägsam *adj.* care se întipărește ușor (în minte).
Einprägung, *-en, f.* (și *fig.*) întipărire.
einpredigen, *predigte ein, eingepredigt, vb. (h) tr.* și *intr.* a sfătui cu insistență; *(fam.)* a dojeni; a ține cuiva o predică; **auf jn.** ~ a sfătui pe cineva cu insistență.
einpressen, *presste ein, eingepresst (du, er presst ein), vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a comprima, a presa. **2.** a stoarce prin presare.
einproben, *probte ein, eingeprobt,* **einprobieren**, *probierte ein, einprobiert, vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a proba. **2.** a repeta; **ein Stück** ~ a repeta o piesă de teatru.
Einproduktwirtschaft, *-en, f.* administrare, exploatare a unei gospodării, a unui bun.
einprogrammieren, *programmierte ein, einprogrammiert, vb. (h) tr.* a programa.
einprügeln, *prügelte ein, eingeprügelt (ich prüg(e)le ein), vb. (h) tr. (fam.)* a băga în cap prin bătaie.
einpudern, *puderte ein, eingepudert, vb. (h) tr.* a pudra.
einpumpen, *pumpte ein, eingepumpt, vb. (h) tr.* a introduce prin pompare.
einpuppen, *puppte ein, eingepuppt, vb. (h) refl. (entom.)* a se transforma în gogoașă, a deveni pupă.
einquartieren, *quartierte ein, einquartiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) instala; *(despre trupe)* a (se) încartirui.
Einquartierung, *-en, f.* **1.** încartiruire. **2.** soldați încartiruiți.
Einquartierungs|zettel, *-s, -, m.* bilet de încartiruire.
einquellen, *quoll ein, eingequollen, vb. (h) tr.* a muia; **die Gerste** ~ a muia orzul (în industria berii).
einquetschen, *quetschte ein, eingequetscht, vb. (h) tr.* **1.** a strivi, a presa; **ich habe mir den Finger eingequetscht** mi-am strivit degetul. **2.** a face să intre presând; **die Sachen in den Koffer** ~ a înghesui lucrurile în geamantan.
einquirlen, *quirlte ein, eingequirlt, vb. (h) tr.* a amesteca; **ein Ei in die Suppe** ~ a bate un ou în supă (cu telul).
einräderig *adj.* cu o singură roată.
Einradhacke, *-n, f. (hort.)* sapă cu roată.
Einrad|traktor, *-s, -en, m.* tractor cu o singură roată.
einrahmen, *rahmte ein, eingerahmt, vb. (h) tr.* **1.** a înrăma; **Bilder** ~ a înrăma tablouri; *(fam., fig.)* **das kannst du dir** ~ **lassen!** poți să ți-o păstrezi! **2.** a încadra; **bewaldete Höhen rahmen das Dorf ein** înălțimi împădurite încadrează satul.
Einrahmung, *-en, f.* înrămare, încadrare; punere în ramă, în cadru.
einrammen, *rammte ein, eingerammt, vb. (h) tr.* a înfige, a bate cu berbecul; **Pfähle** ~ a bate piloți, pari.
Einrammen, *-s, n. sg.* batere (cu berbecul).
Einrammer, *-s, -, m.* ciocan mare de uzină, ciocan cu aburi.
einrändern, *ränderte ein, eingerändert, vb. (h) tr.* a bordura, a garnisi, a face margine.
einrangieren [-'ʒi:-], *rangierte ein, einrangiert, vb. (h) tr.* a aranja, a rândui; *(despre trenuri)* a dirija pe o linie la manevră.
Einrangierung, *-en, f.* rânduire, aranjare.
einrasten, *rastete ein, eingerastet (du rastest ein, er rastet ein), vb. (s) intr. (tehn.)* a intra în lăcaș.
einräuchern, *räucherte ein, eingeräuchert, vb. (h) tr.* a afuma.
Einräuchern, *-s, n. sg.*, **Einräucherung** *f. sg.* afumare.
einräumen, *räumte ein, eingeräumt, vb. (h) tr.* **1.** a rândui, a așeza, a pune în ordine, a strânge; **Waren** ~ a înmagazina mărfuri; **seine Sachen** ~ a-și strânge lucrurile. **2.** *(fig.)* a ceda; **er räumt mir den ersten Platz ein** îmi cedează locul întâi. **3.** a acorda, a recunoaște; **jm. ein Recht** ~ a acorda cuiva un drept; **das muss man** ~ trebuie să admitem, să recunoaștem acest lucru; **er räumte ein, dass er unrecht hatte** a recunoscut că nu avea dreptate.
Einräumung, *-en, f.* **1.** rânduire, așezare, punere în ordine: ~ **von Waren** înmagazinare de mărfuri. **2.** cedare. **3.** recunoaștere, acordare.
Einräumungs|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție concesivă.
einräumungsweise *adv.* prin concesie.
Einraumwohnung, *-en, f.* locuință formată dintr-o singură cameră, garsonieră.
einrechnen, *rechnete ein, eingerechnet (du rechnest ein, er rechnet ein), vb. (h) tr.* a pune, a trece, a cuprinde în socoteală; **mit eingerechnet** cuprinzându-se și..., inclusiv.
Einrechnung, *-en, f.* calcul, numărătoare.
Einrede, *-n, f.* **1.** obiecție; ~ **erheben** a ridica obiecții; **verzögerliche** ~ obiecție dilatorie. **2.** *(jur.)* excepție.
einreden, *redete ein, eingeredet (du redest ein, er redet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a inspira, a insufla; **Mut** ~ a încuraja. **2.** a convinge, a face pe cineva să creadă un lucru; **das lasse ich mir nicht** ~ nu mă vei face să cred asta; **jm. Vernunft** ~ a încerca să aducă la realitate pe cineva; **er redet es mir ein** caută să mă convingă; **das hat er sich eingeredet** el și-a băgat-o în cap, s-a autosugestionat. **II.** *intr.* **1.** a insista vorbind; **auf jn.** ~ a căuta să convingi pe cineva; **sie redete immerzu auf ihn ein** ea îl bătea mereu la cap, căutând să-l convingă. **2.** a se amesteca; **in etwas** ~ **a)** a se amesteca în conversație; **b)** a contrazice, a întrerupe.
einreffen, *reffte ein, eingerefft, vb. (h) tr. (mar.)* a lua terțarole; a strânge suprafața velaturii; **die Segel** ~ a strânge pânzele.
Einreffen, *-s, n. sg. (mar.)* luare de terțarole.
einregistrieren, *registrierte ein, einregistriert, vb. (h) tr.* a înregistra.
Einregistrierung, *-en, f.* înregistrare.
einregnen, *regnete ein, eingeregnet (es regnet ein), vb.* **I.** *tr. (h* și *s)* **1.** a fi reținut, a fi împiedicat de ploaie. **2.** a fi muiat până la piele. **II.** *intr. (h) (fig.)* a cădea ca ploaia; **Prügel regneten auf ihn ein** curgeau loviturile potop peste el. **III.** *refl. unipers. (h)* a se pune pe ploaie. **IV.** *intr. impers. (h)* **es regnet ein** plouă înăuntru, ploaia străbate prin acoperiș.
einregulieren, *regulierte ein, einreguliert, vb. (h) tr.* a regla.
Einreibemittel, *-s, -, n.* v. Einreibungsmittel.
einreiben, *rieb ein, eingerieben, vb. (h)* **I.** *tr.* a da pe răzătoare (făcând să cadă într-un vas). **II.** *tr.* și *refl.* a (se) unge frecând, a (se) fricționa; **mit Fett** ~ a unge cu grăsime.
Einreibe|salbe, *-n, f.* alifie.
Einreibung, *-en, f.* ungere, frecare, fricționare.
Einreibungsmittel, *-s, -, n.* medicament pentru fricționare, loțiune, alifie, unguent.
einreichen, *reichte ein, eingereicht, vb. (h) tr.* a prezenta, a înainta; **eine Klage** ~ a intenta o acțiune; **ein Gesuch** ~ a înainta, a băga o cerere; **seine Entlassung** ~ a-și înainta demisia; **die Nichtigkeitsbeschwerde** ~ a face recurs la casație; **eine Arbeit** ~ a prezenta, preda o lucrare; **die Scheidung** ~ a înainta divorțul.
Einreichung, *-en, f.* înaintare, prezentare (a unei petiții), remitere.
Einreichungs|protokoll, *-s, -e, n.* proces-verbal de remitere.
Einreichungs|protokollist, *-en, -en, m.* grefier, funcționar, registrator.
Einreichungs|termin, *-s, -e, m.* termen de remitere.
einreihen, *reihte ein, eingereiht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înșira, a rândui, a înrola. **2.** a însăila, a prinde cu ață. **II.** *refl.* a se înșira, a se rândui, a se înrola.
Einreiher, *-s, -, m.* costum bărbătesc cu haina la un rând de nasturi.
einreihig *adj.* cu un singur rând, la un rând.
Einreihung, *-en, f.* **1.** înșirare. **2.** înrolare. **3.** însăilare, încadrare.
Einreise, *-n, f.* intrare pe un teritoriu străin.
Einreisebewilligung, *-en, f.* aprobare, viză de intrare; **jm. die** ~ **verweigern** a refuza cuiva viza de intrare într-o țară.
Einreiseverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de intrare.
Einreiseverweigerung, *-en, f.* refuz de viză de intrare.
Einreisevisum [-vi-], *-s, -visa, n.* viză de intrare.
einreißen, *riss ein, eingerissen (du, er reißt ein), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a face o ruptură; **er hat die Seiten des Buches eingerissen** a făcut o ruptură în paginile cărții. **2.** a dărâma; **ein Haus, Mauern** ~ a dărâma o casă, ziduri. **3.** a trage (ceva cu compasul); a schița, a desena (un plan). **II.** *intr. (s)* **1.** a se rupe; **das Kleid ist eingerissen** rochia s-a rupt. **2.** *(fig.; despre obiceiuri rele)* a pătrunde, a progresa, a se propaga, a se lăți; **ein tief eingerissenes Übel** un rău adânc înrădăcinat; **diese Mode ist auch bei uns eingerissen** moda aceasta a pătruns și la noi; **man darf das Übel nicht** ~ **lassen** răul nu trebuie lăsat să se întindă.
Einreißer, *-s, -, m.* dărâmător.
Einreißung, *-en, f.* **1.** rupere, sfâșiere. **2.** dărâmare. **3.** înrădăcinare.
einreiten, *ritt ein, eingeritten, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a dărâma trecând călare. **2.** a dresa călărind; **ein Pferd** ~ a dresa un cal de călărie. **II.** *intr. (s)* a intra călare; **in eine Stadt** ~ a intra călare într-un oraș.
Einreiten, *-s, n. sg.* **1.** dresare (a unui cal de călărie.) **2.** intrare călare.
einrenkbar *adj. (med.) (despre un os luxat)* care poate fi pus la loc.
einrenken, *renkte ein, eingerenkt, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a repune (un os luxat); **einen Arm** ~ a pune la loc un umăr luxat. **2.** *(fig.)* a aranja, a îndepărta neînțelegeri; **er konnte die Sache wieder** ~ putu să aranjeze iar chestiunea.
Einrenkung, *-en, f.* **1.** *(med.)* repunere (a unui os luxat). **2.** *(fig.)* aranjare, îndepărtare (a neînțelegerilor).

einrennen, *rannte ein, eingerannt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi, a dărâma ceva în fugă, a sparge; **sich** *(dat.)* **den Kopf ~ a)** a-şi sparge capul; **b)** *(fig.)* a-şi frânge gâtul; *(fig.)* **du rennst offene Türen ein!** forţezi uşi deschise! pledezi pentru o cauză câştigată, faci un lucru de prisos. **II.** *intr. (s)* a intra în goană; **er ist auf mich eingerannt** s-a năpustit asupra mea.

einrichten, *richtete ein, eingerichtet (du richtest ein, er richtet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aşeza, a rândui, a organiza; a amenaja; **er richtet eine Wohnung ein** mobilează o locuinţă; **schön eingerichtet sein** a avea mobile frumoase; **eine Verwaltung ~** a organiza o administraţie; **eine Schule ~** a înzestra o şcoală; **einen gebrochenen Knochen ~** a pune la loc un os rupt; **er wusste es so einzurichten** a ştiut să potrivească lucrurile în aşa fel; **wenn Sie es ~ können, besuchen Sie uns doch** dacă puteţi, vă rog să ne vizitaţi. **2.** *(tehn.)* a adapta, a regla, a pune la punct, a crea. **3.** *(mat.; în expr.)* **eine gemischte Zahl ~** a reduce un număr mixt în fracţie. **4.** *(muz.)* a adapta, a aranja; **ein Orchesterstück für Klavier ~** a adapta o piesă orchestrală pentru pian. **II.** *refl.* **1.** a-şi mobila casa, a se instala. **2.** a trăi cumpătat. **3.** a se pregăti în vederea unui lucru; **er richtet sich darauf ein** el se pregăteşte în vederea acestui lucru.

Einrichter, *-s, -, m.* **1.** instalator. **2.** organizator. **3.** persoană care aranjează şi mobilează interioare.

Einrichtetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de ajustare (într-un atelier de confecţii).

Einrichtung, *-en, f.* **1.** organizare, organizaţie, instituţie, serviciu; **gesellschaftliche ~** organizare, organizaţie socială; **gemeinnützliche ~** instituţie de utilitate publică; **öffentliche ~** instituţie publică; **städtische ~** serviciu municipal; **seine ~en treffen** a se pregăti, a lua măsuri. **2.** amenajare, instalare; **zweckmäßige ~ des Betriebes** amenajare corespunzătoare, adecvată a întreprinderii. **3.** *(med.)* aşezare la loc, repunere a unui os scrântit. **4.** mobilier. **5.** mecanism, instalaţie; **elektromechanische ~** instalaţie electromecanică; **mechanische ~** instalaţie mecanică.

Einrichtungsdarlehen, *-s, -, n.* împrumut acordat pentru instalare.

Einrichtungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* mobilă, mobilier.

Einrichtungskosten *pl.* cheltuieli de instalare.

Einrichtungskredit, *-s, -e, m.* credit de instalare.

einriegeln, *riegelte ein, eingeriegelt (ich rieg(e)le ein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) închide cu zăvorul, a (se) zăvorî.

Einriss, *-es, -e, m.* **1.** fisură, crăpătură. **2.** defect, lipsă.

Einritt, *-(e)s, -e, m.* intrare călare.

einritzen, *ritzte ein, eingeritzt (du, er ritzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a scarifica; **die Haut ~** a zgâria pielea. **2.** a grava; **einen Namen in etwas ~** a scrijeli un nume pe ceva.

Einröhren|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio.)* aparat cu o lampă.

Einröhrenver|stärker, *-s, -, m. (radio.)* amplificator cu o lampă.

einrollen, *rollte ein, eingerollt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înfăşura, a (se) face sul.

Einrollmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de făcut borduri.

Einrollung *f. sg.* înfăşurare.

einrosten, *rostete ein, eingerostet (du rostest ein, er rostet ein), vb. (s) intr.* **1.** a rugini; **das Schloss rostet ein** broasca rugineşte. **2.** *(fig.)* a se ramoli, a se zaharisi; **er ist schon ganz eingerostet** s-a ramolit de tot. **3.** *(fig.; despre voce)* a răguşi; **ich kann heute nicht singen, meine Stimme ist eingerostet** astăzi nu pot cânta, sunt răguşit.

einrücken, *rückte ein, eingerückt, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(despre trupe)* a intra într-un oraş. **2.** a se înrola; **zum Militär (zur Armee) ~** a pleca la armată. **3.** a trece în locul cuiva; **an js. Stelle ~** a urma în locul cuiva. **II.** *tr. (h)* **1.** a insera (un articol); **eine Anzeige in ein Blatt ~** a insera un anunţ într-un ziar. **2.** *(tipogr.)* a lăsa un spaţiu; **ein Wort ~** a intra cu un cuvânt mai înăuntru. **3.** *(tehn.)* a ambreia.

Einrücker, *-s, -, m. (tehn)* ambreiaj.

Einrückhebel, *-s, -, m. (maş.)* levier de cuplare; *(tel.)* manetă, pârghie de conectare.

Einrück|stange, *-n, f.* bară de comandă (la războiul mecanic de ţesut); pârghie de cuplare.

Einrückung, *-en, f.* **1.** inserare a unui anunţ. **2.** intrare în armată. **3.** intrare a unei armate într-un oraş. **4.** trecere în locul cuiva.

Einrückungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare.

Einrückungsgebühr, *-en, f.* tarif pentru inserarea anunţurilor (în ziar).

Einrückvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de ambreiere.

einrühren, *rührte ein, eingerührt, vb. (h) tr.* **1.** *(in)* a amesteca (în); **sie rührt ein Ei in die Suppe ein** bate un ou în supă. **2.** *(fig., fam.; jm. etwas)* a juca cuiva o farsă, a face cuiva bucata; **der hat ihm eine schöne Suppe eingerührt!** i-a făcut bucata!

eins *num. card.* şi *pron. neh.* v. ein[2].

Eins, *-en, f.* **1.** (numărul şi cifra) unu. **2.** as (la jocul de cărţi). **3.** unu (la zaruri). **4.** nota cea mai bună (în sistemul de notare german). **5.** linia 1 (de tramvai etc.).

Ein|saat, *-en, f.* **1.** sămânţă. **2.** semănare, însămânţare. **3.** semănătură.

einsäckeln, *säckelte ein, eingesäckelt (ich säck(e)le ein), vb. (h) tr.* a băga în pungă, în buzunar.

einsacken, *sackte ein, eingesackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga în saci. **2.** *(fam.)* a-şi lua merinde la drum; a băga în pungă, în buzunar. **II.** *intr. (s)* a cădea jos, a se prăbuşi.

Einsacken, *-s, n. sg.* **1.** băgare în saci. **2.** luare de merinde la drum; băgare în pungă, în buzunar. **3.** cădere, prăbuşire.

einsäen, *säte ein, eingesät, vb. (h) tr.* a semăna.

Einsage, *-n, f.* obiecţie, intervenţie.

einsagen, *sagte ein, eingesagt, vb. (h) tr. (argou şcolăresc)* a sufla.

einsägen, *sägte ein, eingesägt, vb. (h) tr.* a tăia cu ferăstrăul în...

einsaitig *adj.* cu o singură coardă, monocord.

einsalben, *salbte ein, eingesalbt, vb. (h) tr.* a unge.

einsalzen, *salzte ein, eingesalzen (du, er salzt ein), vb. (h) tr.* a săra; a conserva cu sare, în saramură; **Heringe ~** a pune scrumbii la saramură.

Einsalzen, *-s, n. sg.* sărare, conservare prin sare, la saramură.

Einsalzer, *-s, -, m.* sărător.

Einsalzung, *-en, f.* v. Einsalzen.

einsam *adj.* singuratic, izolat, retras; **ich lebe ~** trăiesc singuratic, retras; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă retrasă; **~er Ort** loc retras.

einsamenlappig *adj. (bot.)* monocotiledonat; **~e Pflanzen** plante monocotiledonate.

einsamig *adj. (bot.)* uniseminal, monosperm.

Einsamkeit *f. sg.* singurătate; izolare, pustietate.

einsammeln, *sammelte ein, eingesammelt (ich samm(e)le ein), vb. (h) tr.* a aduna, a strânge, a colecta; **Almosen ~** a strânge milostenii, pomană; **Beiträge ~** a strânge cotizaţii; **die Ernte ~** a strânge recolta; *(fig.)* **Lorbeeren ~** a culege lauri.

Einsammler, *-s, -, m.* colector, strângător.

Einsammlung, *-en, f.* adunare, strângere, colectare.

einsargen, *sargte ein, eingesargt, vb. (h) tr.* a pune în sicriu; **der Tote wurde eingesargt** mortul a fost pus în sicriu; *(fig.)* **alle Hoffnungen ~** a îngropa toate speranţele.

Einsargung, *-en, f.* punere, aşezare în sicriu.

einsatteln, *sattelte ein, eingesattelt (ich satt(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr. (constr.)* a consolida prin şa. **II.** *refl.* a se turti; a se surpa, a se coborî, a se lăsa în jos (în formă de şa); **der Bergpass sattelt sich ein** trecătoarea formează o şa.

Einsatt(e)lung, *-en, f.* **1.** adâncitură, lăsare (în formă de şa), coborâre. **2.** trecătoare, pas, şa.

Einsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(tehn.)* piesă interschimbabilă. **2.** nadă, înnăditură, scândură de prelungire (la mese). **3.** nadă (la haine); garnitură, broderie. **4.** (şi *mil.*) întrebuinţare, angajare (a forţelor), dispunere în vederea luptei; **rollender ~** acţiune continuă, atac continuu; **~ aller Kräfte** angajare a tuturor forţelor; **mit ~ seines Lebens** cu preţul vieţii sale. **5.** *(muz.)* intrare a unei voci, a unui instrument; **den ~ vergessen** a pierde intrarea. **6.** *(tehn.)* încărcătură, şarjă. **7.** miză (la joc, curse, loterie), mizare; **den ganzen ~ gewinnen** a câştiga miza întreagă. **8.** amanet, gaj. **9.** *(sport)* împlântare a vâslelor în apă. **10.** serie, set (de greutăţi, pahare etc.); serviciu de oţet şi condimente. **11.** cutie, vas vârât(ă) în altă cutie, în alt vas. **12.** recipient pentru peşte. **13.** *(tâmplărie)* oală pentru fiert clei. **14.** *(reg.)* coş pentru transportul felurilor de mâncare. **15.** *(reg.)* cameră mortuară.

Einsatzbecher, *-s, -, m.* pahar (dintr-un set de pahare de mărimi diferite).

Einsatzbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* (ordin de) intrare în luptă.

einsatzbereit *adj.* gata de a intra în acţiune; *(mil.)* gata de luptă.

Einsatzbereitschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* faptul de a fi pregătit, gata de a intra în acţiune. **2.** *(mil.)* (unitate) gata de luptă.

Einsatzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de schimb.

Einsatzdienst, *-(e)s, -e, m.* grup (de oameni) folosit, pregătit pentru intervenţii.

Einsatzdosenschalter, *-s, -, m.* v. Einbaudosenschalter.

einsatzfähig *adj.* apt de a fi folosit; *(mil.)* apt de a intra în foc, gata pentru a fi angajat (în luptă).

Einsatzfähigkeit, *-en, f.* **1.** capacitate de a face ceva. **2.** *(mil.)* capacitate de a intra în luptă.

Einsatzflansch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanşă amovibilă.

Einsatzflughafen, *-s, -häfen, m.* bază aeriană.

Einsatzfutter, *-s, n. sg. (tehn.)* con de reducţie.

Einsatzgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate de aramă (dintr-o serie de greutăţi gradate, care intră unele în altele).

Einsatzhärten, *-s, n. sg. (tehn.)* cementare prin împachetare.

Einsatzkommando, *-s, -s, n. (mil.)* grup (de militari sau poliţişti) gata de a intra în acţiune.

Einsatz|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor pentru cementare.

Einsatzplatte, *-n, f. (tehn.)* placă pentru cementare.

Einsatzpreis, *-es, -e, m.* miză.

Einsatzröhre, *-n, f.* tub adăugat.

Einsatzschloss, *-es, -schlösser, n.* zăvor de siguranţă.

Einsatz|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* **1.** *(metal.)* oţel pentru cementare. **2.** cuţit detaşabil.

Einsatz|stopfbüchse, *-n, f.* bucşă, garnitură de etanşare mobilă.

Einsatz|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de distanţă, piesă intermediară.

Einsatztruppe, *-en, f. (mil.)* trupă pregătită pentru intervenţii.

Einsatz|übung, *-en, f. (mil.)* exerciţiu tactic.

Einsatzwagen, *-s, -e, m.* **1.** maşină (a poliţiei) pregătită pentru intervenţii. **2.** maşină, vagon de rezervă (pentru cazuri de defecţiuni).

Einsatz|zeichen, *-s, -, n. (muz.)* semn de intrare.

Einsatz|zirkel, *-s, -, m.* compas cu braţe detaşabile.

einsauen, *saute ein, eingesaut, vb. (h) tr.* şi *refl. (pop.)* a se murdări ca un porc.

einsäuern, *säuerte ein, eingesäuert, vb. (h) tr.* **1.** a înăcri; **Brot ~** a pune maia în aluatul de pâine. **2.** a pune în oţet, a mura.

einsaugen, *sog ein, eingesogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a absorbi, a suge, a aspira; **die Erde saugt den Regen ein** pământul absoarbe ploaia. **II.** *refl.* a se lipi, a se absorbi; **die Farbe saugt sich ein** vopseaua se resoarbe.

Einsaugen, *-s, n. sg.*, **Einsaugung**, *-en, f.* **1.** soarbere, sorbire, sugere, aspirare, aspiraţie. **2.** absorbire, absorbţie, resorbire.

einsäumen, *säumte ein, eingesäumt, vb. (h) tr.* **1.** a tivi. **2.** a înconjura, a împrejmui.

Einsäumung, *-en, f.* **1.** tivire. **2.** împrejmuire.

ein|scannen [-skænən], *scannte ein, eingescannt, vb. (h) tr.* a scana.

einschachteln, *schachtelte ein, eingeschachtelt (ich schacht(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a ambala, a rândui în cutii. **2.** *(gram.)* a încadra, a intercala propoziţii în altă propoziţie sau frază. **II.** *refl. (fam.)* a se înghesui.

Einschacht(e)lung, *-en, f.* **1.** punere, aşezare, rânduire în cutii. **2.** *(gram.)* intercalare a unei propoziţii în altă propoziţie sau frază.

einschaffen[1], *schuf ein, eingeschaffen, vb. (h) tr.* a implanta, a introduce (creând).

einschaffen[2], *schaffte ein, eingeschafft, vb. (h) tr. (reg.)* a transporta; **schafft die Stühle auf den Boden ein** duceţi scaunele în pod.

einschäkeln, *schäkelte ein, eingeschäkelt (ich schäk(e)le ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a împleti, a îmbina verigi de lanţuri, zale.

einschalen, *schalte ein, eingeschalt, vb. (h) tr. (constr.)* a căptuşi cu scânduri; a monta astereala, a executa un cofraj, a cofra.

Einschaler, *-s, -, m. (constr.)* dulgher care montează astereala; dulgher de cofraje.

einschalig *adj. (zool.)* cu o singură cochilie, valvă, univalv.

einschalten, *schaltete ein, eingeschaltet (du schaltest ein, er schaltet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a intercala, a introduce; **eine Pause ~** a intercala o pauză. **2.** a interpola, a insera un pasaj străin într-un text. **3.** a coopta într-o acţiune; **Interpol wurde eingeschaltet** a fost cooptat Interpolul. **4.** *(electr.)* a stabili contactul, a pune în priză, a porni (un aparat); **das Licht ~** a aprinde lumina electrică; **den Fernseher ~** a porni televizorul. **5.** *(tehn.)*

a ambreia. **II.** *refl.* **1.** a se înrola, a activa, a participa; **ich schalte mich in die Verhandlungen ein** intervin în negocieri. **2.** a se intercala.

Einschalter, *-s, -, m.* **1.** interpolator. **2.** *(electr.)* întrerupător, contactor.

Einschaltfern|sprecher, *-s, -, m. (tel.)* telefon portabil.

Einschalt|hebel, *-s, -, m. (electr.)* manetă de anclanșare.

Einschal|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* melc, animal univalv.

Einschaltknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (electr.)* buton de pornire.

Einschaltkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de anclanșare.

Einschaltmagnet, *-(e)s* (și *-en), -e(n), m.* magnet de anclanșare.

Einschaltquote, *-n, f. (tv.)* rating.

Einschaltung, *-en, f.* **1.** intercalare, introducere. **2.** inserare, interpolare. **3.** *(electr.)* anclanșare, conectare; **~ des Lichtes** aprindere a luminii electrice. **4.** *(tipogr.)* intercalare.

Einschaltungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de a stabili contact. **2.** posibilitate de intercalare.

Einschaltungsverfahren, *-s, -, n. (mat.)* metodă de interpolare.

Einschaltungszeichen, *-s, -, n. (ortogr.)* parantează.

Einschaltwelle, *-n, f. (electr.)* undă la încheierea circuitului.

Einschalung, *-en, f. (constr.)* cofraj.

einschanzen, *schanzte ein, eingeschanzt (du, er schanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a întări cu metereze, a apăra prin șanțuri. **II.** *refl.* a-și face adăpost, a-și săpa tranșee, a se îngropa.

einschärfen, *schärfte ein, eingeschärft, vb. (h) tr.* a îndemna, a sfătui cu insistență; *(fam.)* a băga bine în cap; **jm. etwas ~** a recomanda cuiva ceva cu insistență.

Einschärfung, *-en, f.* îndemn categoric, sfat, recomandare insistent(ă).

Einschar|pflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug monobrăzdar.

einscharren, *scharrte ein, eingescharrt, vb. (h) tr. (peior.)* a îngropa.

Einscharrung, *-en, f.* îngropare.

einschätzbar *adj.* apreciabil, ce poate fi apreciat.

einschätzen, *schätzte ein, eingeschätzt (du, er schätzt ein), vb. (h) tr.* a prețui, a aprecia; a evalua, a taxa; **zur Steuer ~** a evalua pentru stabilirea impozitului; **jm. etwas hoch ~** a aprecia mult fapta cuiva.

Einschätzung, *-en, f.* prețuire, apreciere; evaluare, taxare.

Einschätzungskommissär, *-s, -e, m.* comisar pentru evaluări, taxări.

Einschätzungskommission, *-en, f.* comisie de evaluare, de taxare.

einschaufeln, *schaufelte ein, eingeschaufelt (ich schauf(e)le ein), vb. (h)* **1.** *tr.* a îngropa cu lopata. **2.** a transporta cu lopata în ceva.

Einschaufelung, *-en, f.* **1.** îngropare cu lopata. **2.** transportare cu lopata.

einschäumen, *schäumte ein, eingeschäumt, vb. (h) tr.* a acoperi cu spumă.

Einscheiben|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare cu o singură roată de curea.

einscheibig *adj.* **1.** cu o roată. **2.** *(tehn.)* monodisc.

einschenken, *schenkte ein, eingeschenkt, vb. (h) tr.* a turna în pahar; *(fig.)* **jm. reinen** (sau **klaren) Wein ~** a deschide cuiva ochii, a spune cuiva adevărul.

einscheren, *scherte ein, eingeschert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn., constr.)* a însemna prin crestare. **2.** *(constr.)* a îmbina în gât de lup. **3.** *(mar.)* a trece funia peste scripete. **II.** *(s) intr. (mar.)* a reveni în formație; a reveni la vechea direcție. **4.** *(transp.)* a se reîncadra după depășire pe banda dreaptă.

einscheuern, *scheuerte ein, eingescheuert, vb. (h) tr. (reg.)* a băga în șură, în hambar.

Einschichtbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere cu un singur schimb, cu o singură tură (de muncitori).

einschichten, *schichtete ein, eingeschichtet (du schichtest ein, er schichtet ein), vb. (h) tr.* a așeza în straturi (într-un recipient).

Einschichtfilm, *-(e)s, -e, m.* film cu un singur strat.

einschichtig *adj.* **1.** cu un singur strat. **2.** *(fig.)* singuratic.

einschicken, *schickte ein, eingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite, a înainta (prin poștă).

Einschickung, *-en, f.* trimitere.

Einschiebegerichte *pl. (cul.)* bucate (ușoare) între friptură și desert.

einschieben, *schob ein, eingeschoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga, a vârî; **zwei Dinge ineinander ~** a vârî încet două lucruri unul într-altul; **Brot in den Backofen ~** a băga pâinea în cuptor. **2.** a intercala; **einen Satz ~** a intercala o propoziție. **3.** a plasa; **jn. in ein Amt ~** a plasa pe cineva (într-un post) prin favoare. **4.** a substitui; **jn. an js. Stelle ~** a substitui pe cineva prin altcineva. **II.** *refl.* **1.** a se vârî, a se strecura. **2.** *(la jocul de popice)* a se deprinde, a se exersa.

Einschiebesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție incidentă.

Einschiebsel, *-s, -, n.* **1.** lucru intercalat. **2.** supliment.

Einschiebung, *-en, f.* **1.** intercalare, interpolare, introducere. **2.** numire prin favoare (într-un post). **3.** substituire; **~ an Stelle eines anderen** punere în locul altcuiva, substituire.

Einschienenbahn, *-en, f.* cale ferată monoșină, monorai.

einschienig *adj. (ferov.)* monoșină, monorai.

einschießen, *schoss ein, eingeschossen (du, er schießt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a împușca, a dărâma prin împușcături; **eine Mauer ~** a dărâma un zid cu tunul. **2.** a încerca (o armă cu foc); **ein Gewehr ~** a încerca o pușcă; **Soldaten ~** a exersa soldați în tragerea la țintă. **3.** a băga (repede); **das Brot ~** a băga pâinea în cuptor; **falsche Münzen unter die guten ~** a strecura monede false printre cele bune. **4.** a vărsa, a avansa; **Geld ~** a vărsa bani. **5.** a urzi. **6.** *(mar.)* a încărca (repede); **Ballast in ein Schiff ~** a încărca balast pe o navă. **7.** *(sport)* a marca (un gol); **den Ball ins Tor ~** a marca un gol. **II.** *refl.* a se exersa la tir. **III.** *intr.* **1.** *(h)* a trage în; **auf jn. ~** a trage în cineva. **2.** *(s)* **a)** a veni repede; **b)** *(despre dinții copiilor)* a ieși; **c)** a se prăbuși (subit).

Einschießen, *-s, n. sg.* **1.** dărâmare cu tunul. **2.** exersare (în tragerea la țintă). **3.** încercare (a unei arme de foc). **4.** băgare a pâinii în cuptor. **5.** vărsare de bani. **6.** urzire. **7.** *(mar.)* încărcare de balast. **8.** *(sport)* marcare a unui gol.

Einschießpunkt, *-(e)s, -e, m.* țintă de tragere.

einschiffen, *schiffte ein, eingeschifft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbarca; **wir haben uns nach Indien eingeschifft** ne-am îmbarcat pentru India.

Einschiffung, *-en, f.* îmbarcare.

Einschiffungshafen, *-s, -häfen, m.* port de îmbarcare.

Einschiffungs|ort, *-(e)s, -e, m. (mar.)* loc de îmbarcare.

Einschiffungs|platz, *-es, -plätze, m.* ambarcader.

einschirren, *schirrte ein, eingeschirrt, vb. (h) tr.* a înhăma.

Einschirrung, *-en, f.* înhămare.

einschl. *(presc.* de la einschließlich) inclusiv.

einschlachten, *schlachtete ein, eingeschlachtet (du schlachtest ein, er schlachtet ein), vb. (h) tr.* a tăia un porc, o vită pentru casă, pentru trebuințe proprii.

einschlächtig *adj.* de un singur fel, uniform, omogen.

einschlafen, *schlief ein, eingeschlafen (du schläfst ein, er schläft ein), vb. (s) intr.* **1.** a adormi; **er kann nicht ~** nu poate adormi. **2.** a amorți; **der Fuß ist mir eingeschlafen** mi-a amorțit piciorul. **3.** a se domoli, a se potoli; **eine Freundschaft nicht ~ lassen** a nu lăsa să se răcească o prietenie. **4.** *(fig.)* a muri, a adormi pe veci; **der Greis ist sanft eingeschlafen** moșneagul s-a stins pe nesimțite.

Einschlafen, *-s, n. sg.* **1.** adormire. **2.** amorțire. **3.** *(fig.)* domolire, uitare.

einschläferig *adj. (despre paturi)* pentru o persoană.

einschläfern, *schläferte ein, eingeschläfert, vb. (h) tr.* **1.** a adormi (pe cineva). **2.** *(fig.)* a liniști, a adormi, a potoli. **3.** *(med.* și *fig.)* **a)** a narcotiza; a ameți; **b)** a eutanasia (un animal).

einschläfernd I. *part. prez.* de la einschläfern. **II.** *adj.* adormitor, somnifer, soporific; **~e Stimme** glas adormitor; **~er Trank** narcotic.

Einschläferung, *-en, f.* **1.** adormire, ațipire. **2.** *(fig.)* adormire, potolire. **3.** amorțire. **4.** eutanasiere.

Einschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** strângere de mână (ca semn de consimțire). **2.** plic, înveliș, ambalaj. **3.** *(text.)* bătătură. **4.** tiv, îndoitură. **5.** *(mil.)* nimerire a țintei; (loc de) izbire; **der ~ des Geschosses** explozia unui obuz. **6.** lovitură de trăsnet. **7.** caracter, influență; **eine Rinderrasse mit Simmentaler ~** o rasă de vite cu unele caracteristici de Simmenthal; **der französische ~ in der deutschen Sprache** influența franceză în limba germană. **8.** *(reg.)* sfat.

Einschlagefaden, *-s, -fäden, m.* fir de bătătură.

Einschlagemesser, *-s, -, n.* briceag, șiș.

einschlagen, *schlug ein, eingeschlagen (du schlägst ein, er schlägt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate, a înfige bătând; **einen Nagel ~** a bate un cui. **2.** a sparge; **das Fenster ~** a sparge fereastra; **eine Tür ~** a sparge o ușă; **jm. den Schädel ~** a sparge cuiva capul; **die Zähne ~** a rupe dinții; **den Boden eines Fasses ~** a desfunda un butoi; **Löcher ~** a găuri bătând. **3.** a înfășura; **etwas in Papier ~** a înveli ceva în hârtie; **in ein Tuch ~** a înfășura în pânză. **4.** a scurta, a îndoi, a tivi; **den Rock, den Ärmel ~** a scurta haina, mâneca; a sufleca. **5.** *(fig.)* a apuca (pe un drum); **er schlägt einen andern Weg ein** el ia, apucă alt drum; **die juristische Laufbahn ~** a urma o carieră juridică; **nach rechts, links ~** a o lua la dreapta, stânga; *(fig.)* **den Weg der Güte ~** a o încerca cu duhul blândeții. **6.** a trage la butoaie. **7.** a strânge (alimente) pentru conservare. **8.** a exersa, a antrena (pe cineva) la scrimă. **II.** *intr.* **1.** *(despre trăsnet sau bombe)* a lovi, a cădea; **der Blitz hat in dieses Haus eingeschlagen** trăsnetul a căzut pe casa asta; **das Geschoss hat eingeschlagen** proiectilul a nimerit la țintă; **die Nachricht hat wie eine Bombe eingeschlagen** vestea a căzut ca o bombă. **2.** a consimți dând mâna; **schlag ein!** bate palma! ne-am învoit. **3.** a se dezvolta, a lua cursul dorit; **die Ernte hat gut eingeschlagen** recolta a reușit; **endlich hat es auch bei mir eingeschlagen** în sfârșit am reușit, a dat norocul și peste mine; **der Film hat gut eingeschlagen** filmul a avut succes. **4.** a ține de; **das schlägt nicht in mein Fach ein** asta nu intră în specialitatea mea. **5.** *(auf jn.)* a lovi în cineva. **III.** *refl.* a se antrena, a se exersa la scrimă.

einschlägig *adj.* corespunzător, respectiv; **~e Behörde** autoritate competentă.

Einschlagpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de ambalaj.

Einschlag|stelle, *-n, f.* **1.** loc de explozie (a unui obuz). **2.** loc de lovire (a trăsnetului, a unui glonte).

einschlämmen, *schlämmte ein, eingeschlämmt, vb. (h) tr.* a umple cu nămol, a înnămoli.

einschleichen, *schlich ein, eingeschlichen, vb.* **I.** *refl. (h)* a intra pe furiș; a se strecura; **die Diebe hatten sich zur Nachtzeit ins Haus eingeschlichen** hoții s-au furișat noaptea în casă; *(fig.)* **sich in js. Vertrauen ~** a se vârî sub pielea cuiva; **ein Fehler hat sich eingeschlichen** s-a strecurat o greșeală. **II.** *intr. (s)* a se furișa; **ein Dieb ist eingeschlichen** un hoț a intrat pe furiș.

einschleiern, *schleierte ein, eingeschleiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a acoperi cu un văl. **II.** *refl. (despre femei)* a se călugări, a lua vălul.

einschleifen, *schliff ein, eingeschliffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ascuți; a șlefui; a grava pe sticlă. **2.** a transporta pe o sanie. **3.** a aduce prin contrabandă. **4.** a lega o fundă, o panglică. **II.** *refl.* a-și însuși ceva prin exercițiu repetat; **sich** *(dat.)* **eine korrekte Aussprache ~** a-și însuși o pronunție corectă.

einschleppen, *schleppte ein, eingeschleppt, vb. (h) tr.* **1.** a târî, a trage, a remorca în. **2.** a aduce (cu sine); **eine Krankheit ~** a aduce o boală, o epidemie.

Einschleppung, *-en, f.* aducere, introducere (a unei boli).

einschleusen, *schleuste ein, eingeschleust (du, er schleust ein), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a ecluza. **2.** a introduce printr-o ecluză; (și *fig.)* a strecura, a introduce pe ascuns, prin contrabandă.

einschließbar *adj.* **1.** care se poate închide. **2.** care se poate include.

einschließen, *schloss ein, eingeschlossen (du, er schließt ein), vb. (h) tr.* **1.** a închide, a împrejmui, a îngrădi; **jn. in ein Zimmer ~** a închide pe cineva într-o cameră. **2.** *(mil.)* a înconjura, a împresura; **eine Festung ~** a împresura o fortăreață; **den Feind ~** a înconjura dușmanul. **3.** a include, a cuprinde; **das Mittagsmahl mit eingeschlossen** inclusiv prânzul. **II.** *refl.* a se închide.

einschließlich *adv.* și *prep.* (cu *gen.)* inclusiv; **~ der Versandkosten** inclusiv cheltuielile de transport.

Einschließung, *-en, f.* **1.** închidere, împrejmuire. **2.** înconjurare, împresurare, blocare. **3.** cuprindere, includere. **4.** alăturare (a unei scrisori). **5.** ocluzie.

Einschließungsgürtel, *-s, -, m. (mil.)* centură de încercuire.

Einschließungsheer, *-es, -e, n. (mil.)* armată de împresurare, de încercuire.

Einschließungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă de încercuire.

einschlingen, *schlang ein, eingeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a împleti unul într-altul. **2.** a înghiți (cu lăcomie).

einschlucken, *schluckte ein, eingeschluckt, vb. (h) tr.* (și *fig.)* a înghiți.

einschlummern, *schlummerte ein, eingeschlummert, vb. (s) intr.* a ațipi; *(fig.)* a adormi, a muri.

Einschlummern, *-s, n. sg.* ațipire; *(fig.)* adormire pe veci.
Einschlupf, *-(e)s, -schlüpfe, m.* intrare a coteților (de găini).
einschlüpfen, *schlüpfte ein, eingeschlüpft, vb. (s) intr.* a intra pe furiș în.
einschlürfen, *schlürfte ein, eingeschlürft, vb. (h) tr.* a sorbi (zgomotos).
Einschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** închidere. **2.** includere (în); anexare (la); **mit ~ von** inclusiv; **Brief mit ~** scrisoare cu anexă. **3.** punere în paranteză; cuprins al parantezei. **4.** *(mat.)* incluziune.
Einschlussklammer, *-n, f.* paranteză.
Einschlussrohr, *-s, -e, n. (tehn.)* țeavă de închidere.
Einschluss|zeichen, *-s, -, n.* v. Einschlussklammer.
einschmalzen, *schmalzte ein, eingeschmalzt (du, er schmalzt ein), vb. (h) tr.* a unge cu unturâ.
einschmauchen, *schmauchte ein, eingeschmaucht, vb. (h) tr.* a afuma, a umple de fum, a înnegri de fum.
einschmeicheln, *schmeichelte ein, eingeschmeichelt (ich schmeich(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **jm. etwas ~** a determina pe cineva prin lingușiri să facă ceva. **II.** *refl.* a se linguși, a intra sub pielea cuiva; **sich bei jm. ~** a se insinua pe lângă cineva prin lingușiri.
einschmeichelnd I. *part. prez.* de la einschmeicheln. **II.** *adj.* lingușitor, dezmierdător, insinuant; **~es Wesen** maniere ademenitoare.
Einschmeichelung, *-en, f.* insinuare, lingușire.
einschmeißen, *schmiss ein, eingeschmissen (du, er schmeißt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a sparge prin aruncare; **ein Fenster mit einem Stein ~** a sparge o fereastră aruncând o piatră. **2.** *(pop.)* a întemnița, a băga (pe cineva) la răcoare.
einschmelzen[1], *schmelzte ein, eingeschmelzt (du, er schmelzt ein), vb. (h) tr.* a topi.
einschmelzen[2], *schmolz ein, eingeschmolzen (du, er schmilzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* a se topi. **II.** *refl. (h)* a se reduce prin topire.
Einschmelzung, *-en, f.* topire.
einschmieden, *schmiedete ein, eingeschmiedet (du schmiedest ein, er schmiedet ein), vb. (h) tr.* **1.** a fixa (un lucru) prin forjare în... **2.** a întemnița, a fereca; **einen Verbrecher ~** a pune un criminal în lanțuri.
einschmiegen, *schmiegte ein, eingeschmiegt, vb. (h) refl.* v. einschmeicheln.
einschmieren, *schmierte ein, eingeschmiert, vb. (h) tr.* **1.** a unge; **die Maschine mit Öl ~** a unge mașina cu ulei. **2.** și *refl. (fam.)* a mâzgăli; a murdări, a mânji.
Einschmieren, *-s, n. sg.*, **Einschmierung** *f. sg.* ungere, uns; gresaj, gresare; *(fam.)* mâzgălire, mâzgăleală; murdărire, mânjire.
einschmuggeln, *schmuggelte ein, eingeschmuggelt (ich schmugg(e)le ein), vb. (h)* **1.** *tr.* a introduce prin contrabandă; **eingeschmuggelte Ware** marfă de contrabandă. **II.** *refl. (fig.)* a se furișa, a intra fără bilet (la un spectacol etc.).
Einschmuggelung, *-en, f.* **1.** introducere prin contrabandă, pe furiș. **2.** intrare pe furiș.
einschmutzen, *schmutzte ein, eingeschmutzt (du, er schmutzt ein), vb. (h) tr.* a murdări, a mânji.
einschnallen, *schnallte ein, eingeschnallt, vb. (h) tr.* a încătărăma, a strânge cu cataramе.
einschnappen, *schnappte ein, eingeschnappt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a închide (ușa, încheietoarea) prin înclichetare. **2.** *(fam.)* a respira, a trage aer în piept. **II.** *intr. (s)* **1.** a se închide (prin înclichetare). **2.** *(fig.)* a se ofensa, a lua ceva în nume de rău.
Einschnappvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de înclichetare.
einschnauben, *schnaubte ein, eingeschnaubt (inv. și schnob ein, eingeschnoben), vb. (h) tr.* a respira zgomotos, a trage cu zgomot aer pe nări.
einschneiden, *schnitt ein, eingeschnitten (du schneidest ein, er schneidet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a cresta, a potrivi prin tăiere în; **in einen Film ~** a introduce (ceva) într-un film tăindu-l; **einen Namen ins Holz ~** a săpa un nume în lemn; **Brot in die Suppe ~** a dumica pâine în supă; **ein Zapfenloch ~** a da cep. **2.** a secera; **Getreide ~** a secera grâne. **II.** *intr. (in etwas)* a tăia în; (și *fig.*) **in das Fleisch ~** a tăia în carne (vie); *(fig.)* **es schnitt mir tief ins Herz ein** asta mi-a sfâșiat inima. **III.** *refl.* a se cresta, a se grava.
einschneidend I. *part. prez.* de la einschneiden. **II.** *adj.* **1.** incisiv, tăios. **2.** *(fig.)* energic, cu efect adânc; **~e Maßregeln** măsuri radicale, severe.
Einschneidepunkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de intersecție.
einschneidig *adj.* cu un tăiș.
einschneien, *schneite ein, eingeschneit, vb. (h) tr.* a acoperi cu zăpadă; **eingeschneit sein a)** a fi acoperit cu zăpadă; **b)** a fi înzăpezit; *impers.* **es schneit hier stark ein** aici cade foarte multă zăpadă.
Einschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tăietură, crestătură, incizie. **2.** intersecție. **3.** crestături ale unei chei. **4.** *(muz.)* cezură. **5.** *(mar.)* încasare. **6.** moment crucial, cotitură (în viața cuiva); **ein bedeutsamer ~ in seiner Entwicklung** o cotitură importantă în dezvoltarea sa. **7.** *(reg.)* recoltă (secerată, cosită). **8.** *(constr.)* debleu; tranșeu.
einschnittig *adj.* v. einhaug.
einschnitzen, *schnitzte ein, eingeschnitzt (du, er schnitzt ein), vb. (h) tr.* a grava, a cresta, a sculpta (în lemn).
einschnupfen, *schnupfte ein, eingeschnupft, vb. (h) tr.* a trage, a priza tabac.
einschnüren, *schnürte ein, eingeschnürt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a strânge cu șireturi, a încorseta. **2.** a lega cu sfoară (un pachet). **II.** *refl.* a se strânge (în corset).
Einschnürung, *-en, f.* **1.** strângere cu șireturi. **2.** loc, porțiune îngust(ă). **3.** *(fig.)* strâmtoare. **4.** *(anat.)* gâtuire, strâmtorare, strangulare.
Einschnürungsko|effizient [-tsient], *-en, -en, m. (tehn.)* coeficient de gâtuire, de strangulare.
einschöpfen, *schöpfte ein, eingeschöpft, vb. (h) tr.* a turna în.
einschränken, *schränkte ein, eingeschränkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a restrânge, a reduce, a mărgini; **seine Ausgaben ~** a-și reduce cheltuielile. **II.** *refl.* a se restrânge, a face economie, a trăi cumpătat; **sich auf etwas ~** a se restrânge la ceva.
einschränkend I. *part. prez.* de la einschränken. **II.** *adj.* restrictiv.
Einschränkung, *-en, f.* restrângere, restricție, reducere, mărginire, îngrădire; **~ der Rechte und Freiheiten** îngrădire a drepturilor și libertăților; **ohne ~** fără nici o restricție, fără rezervă.
einschrauben, *schraubte ein, einschraubt, vb. (h) tr.* a înșuruba.
Einschraubung, *-en, f.* înșurubare.
einschrecken, *schreckte ein, eingeschreckt, vb. (h) tr.* a speria, a înfricoșa, a înspăimânta, a băga în sperieți.
einschreib|bar *adj.* **1.** care poate fi înscris. **2.** *(mat.)* inscriptibil.
Einschreibe|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înregistrare.
Einschreib(e)brief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare recomandată.
Einschreibebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de înscriere.
Einschreibebüro, *-s, -s, n.* birou de înregistrare.
Einschreibegebühr, *-en, f.* **1.** tarif, taxă pentru scrisori recomandate. **2.** taxă de înscriere.
Einschreibegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă de înregistrare. **2.** taxă de recomandare.
einschreiben, *schrieb ein, eingeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înscrie, a înregistra; **in die Matrikel ~** a înmatricula; **einen Brief eingeschrieben schicken** a trimite o scrisoare recomandată; **~ mit Rückantwort** scrisoare recomandată cu răspuns plătit. **2.** *(mat.)* a înscrie o figură în alta. **II.** *refl.* **1.** a se înscrie; **sich in die Schule ~** a se înscrie la școală. **2.** a se obișnui la scrisul cu (stilou); a obține rutină în tratarea unei teme în scris.
Einschreiben I. (mențiune pe scrisori) Recomandat. **II.** *-s, -, n.* v. Einschreibesendung.
Einschreiber, *-s, -, m.* înregistrator.
Einschreibe|sendung, *-en, f.* corespondență, trimitere recomandată.
Einschreibe|stelle, *-n, f.* registratură.
Einschreibung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare, înmatriculare. **2.** trimitere recomandată (a unei scrisori). **3.** *(fin., ec.)* transcriere; **~ ins Hypothekenbuch** transcriere a unei ipoteci.
einschreien, *schrie ein, eingeschrien, vb. (h) intr.* a țipa la cineva.
einschreiten, *schritt ein, eingeschritten, vb. (s) intr.* **1.** a intra (pășind). **2.** *(fig.* cu *gegen)* a interveni, a se amesteca, a lua măsuri (împotriva); **gerichtlich gegen jn. ~** a da pe cineva în judecată; **streng gegen jn. ~** a pedepsi pe cineva cu strășnicie; **die Polizei schreitet ein** poliția intervine; **mit Waffengewalt ~** a interveni cu forță armată.
Einschrieb, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Einschreibesendung.
einschroten, *schrotete ein, eingeschrotet (du schrotest ein, er schrotet ein), vb. (h) tr.* **1.** a băga în pivniță (butoaie pline). **2.** a urlui (cereale).
einschrumpeln, *schrumpelte ein, eingeschrumpelt (ich schrump(e)le ein), vb. (s) intr. (reg.)* a se zbârci din cauza uscării; **ein eingeschrumpelter Apfel** un măr zbârcit, uscat.
einschrumpfen, *schrumpfte ein, eingeschrumpft, vb. (s) intr.* a pierde din volum, a se micșora prin uscare, a se zbârci, a se smochini.
Einschrumpfen, *-s, n. sg.* zbârcire; micșorare (prin uscare), chircire.
Einschub, *-(e)s, -schübe, m.* **1.** intercalare, introducere. **2.** supliment. **3.** favorizare nedreaptă (a altcuiva); **einen ~ erleiden** a fi nedreptățit. **4.** sertar. **5.** *(constr.)* dușumea oarbă între grinzile planșeului.
einschüchtern, *schüchterte ein, eingeschüchtert, vb. (h) tr.* a intimida; **sich nicht ~ lassen** a nu se lăsa intimidat.
Einschüchterung, *-en, f.* intimidare.
Einschüchterungs|politik *f. sg.* politică de intimidare.
Einschüchterungs|system, *-s, -e, n.* sistem de intimidare.
Einschüchterungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de intimidare.
einschulen, *schulte ein, eingeschult, vb. (h) tr.* **1.** a deprinde, a dresa; *(iron.)* **jn. ~** a îndoctrina pe cineva. **2.** *(mil.)* a instrui; **Truppen ~** a instrui trupe. **3.** a da (un copil) la școală; a școlariza.
Einschulung, *-en, f.* **1.** deprindere, dresare. **2.** *(mil.)* instruire. **3.** înscriere la școală; școlarizare.
Einschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** depunere, vărsare (de bani). **2.** *(text.)* bătătură. **3.** loc de intrare a unui proiectil. **4.** adaos prin amestec; **das Referat enthält viele subjektive Einschüsse** referatul conține multe adăugiri subiective. **5.** înscriere pe orbită. **6.** *(sport)* înscriere (a unui gol).
einschussbereit *adj. (sport)* gata să tragă la poartă.
Einschusswinkel, *-s, -, m. (sport)* unghi de înscriere.
einschustern, *schusterte ein, eingeschustert, vb. (h) tr. (pop.)* a pierde (bani).
Einschütte, *-n, f. (reg.)* pilotă, plapumă de puf.
einschütten, *schüttete ein, eingeschüttet (du schüttest ein, er schüttet ein), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa (în ceva).
Einschüttvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de încărcare (la căruciorul gunoierului).
einschwärzen, *schwärzte ein, eingeschwärzt (du, er schwärzt ein), vb. (h) tr.* **1.** (și *tipogr.)* a înnegri (cu cerneală, cu vopsea). **2.** a introduce prin contrabandă; **eingeschwärzte Ware** marfă de contrabandă. **3.** *(fam.)* a băga bine în cap.
Einschwärzer, *-s, -, m.* contrabandist.
Einschwärzung, *-en, f.* **1.** înnegrire. **2.** introducere prin contrabandă. **3.** *(fam.)* băgare în cap.
einschwatzen, *schwatzte ein, eingeschwatzt (du, er schwatzt ein),* **einschwätzen**, *schwätzte ein, eingeschwätzt (du, er schwätzt ein), vb. (h)* **I.** *intr. (peior.)* a se amesteca în vorbă; **in etwas mit ~** a se amesteca în vorbă. **II.** *tr. (jm. etwas)* a convinge pe cineva de ceva prin vorbe. **III.** *refl.* a se insinua pe lângă cineva, a se vârî sub pielea cuiva.
einschweben, *schwebte ein, eingeschwebt, vb. (s) intr. (av.)* a coborî planând.
einschwefeln, *schwefelte ein, eingeschwefelt (ich schwef(e)le ein), vb. (h) tr.* a afuma cu pucioasă.
Einschwefelung, *-en, f.* afumare cu pucioasă.
einschweißen, *schweißte ein, eingeschweißt (du, er schweißt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a fixa în ceva prin sudură. **2.** *(com.)* a ambala etanș în plastic.
einschwemmen, *schwemmte ein, eingeschwemmt, vb. (h) tr. (despre ape)* a cără după sine, a nămoli; **das Wasser hat Steine eingeschwemmt** apa a cărat pietre.
einschwenken, *schwenkte ein, eingeschwenkt, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a coti, a ocoli. **2.** *(fig.)* a schimba subiectul. **3.** *(mil.)* a schimba frontul.
Einschwenkung, *-en, f.* **1.** cotire, ocolire. **2.** schimbare a subiectului. **3.** *(mil.)* ocolire, schimbare de front.
einschwimmen, *schwamm ein, eingeschwommen, vb. (h)* **I.** *tr.* a aduce plutind pe apă. **II.** *refl.* a se deprinde să înoate.
einschwinden, *schwand ein, eingeschwunden, vb. (s) intr.* a se usca, a slăbi.
einschwingen, *schwang ein, eingeschwungen, vb. (s) intr. (vân.; despre cocoși de munte)* a se așeza pe cracă.
Einschwing|strom, *-es, m. sg. (electr.)* curent tranzitoriu.

einschwören, *schwor ein, eingeschworen, vb. (h) refl.* şi *intr.* a se obliga prin jurământ, a depune jurământul.

einsegeln, *segelte ein, eingesegelt (ich seg(e)le ein), vb. (s) intr. (despre o navă)* a intra în port (cu velele întinse).

Einsegeln, *-s, n. sg.* intrare în port (a unei nave cu pânzele întinse).

einsegnen, *segnete ein, eingesegnet (du segnest ein, er segnet ein), vb. (h) tr. (bis.)* **1.** a binecuvânta, a sfinţi, a consacra; **eine Kirche** ~ a sfinţi, a târnosi o biserică; **einen Priester** ~ a hirotonisi un preot; **den Toten** ~ a prohodi mortul. **2.** *(la protestanţi)* a confirma; *(la catolici)* a da prima cuminecătură.

Einsegnung, *-en, f. (bis.)* **1.** binecuvântare, sfinţire, consacrare. **2.** confirmare. **3.** hirotonisire (a unui preot), târnosire (a unei biserici). **4.** prohod. **5.** primă împărtăşanie.

Einsegnungsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar la prima cuminecătură.

Einsegnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a primei cuminecări.

einsehen, *sah ein, eingesehen (du siehst ein, er sieht ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a privi, a examina, a inspecta; **ich habe die Berichte, die Akten eingesehen** am examinat rapoartele, actele. **2.** *(fig.)* a înţelege, a recunoaşte; **ich sehe ein, dass du nicht kommen kannst** înţeleg că nu poţi veni; **er sah sein Unrecht ein** îşi recunoscu eroarea; **einen Fehler** ~ a recunoaşte o greşeală. **3.** *(mil.)* a recunoaşte; **der Flieger konnte die gut getarnte Stellung nicht** ~ aviatorul nu a putut recunoaşte poziţia bine camuflată. **II.** *intr.* **1.** *(in etwas)* a arunca o privire (în ceva). **2.** *(bei jm.)* a trece pe la cineva.

Einsehen, *-s, n. sg.* **1.** examinare, inspectare. **2.** *(fig.)* înţelegere, recunoaştere (a unei greşeli); **ein ~ haben** a avea înţelegere; **habe doch ein ~!** fii înţelegător şi tu!

einseifen, *seifte ein, eingeseift, vb. (h) tr.* **1.** a săpuni; *(fig.)* **jn. gehörig** ~ a trage cuiva o săpuneală zdravănă. **2.** a îmbrobodi, a păcăli; **er hat ihn tüchtig eingeseift** l-a îmbrobodit bine. **3.** *(fam.)* a aduce în stare de ebrietate, a ameţi, a afuma; **den haben wir ordentlich eingeseift** l-am pilit bine.

Einseifpinsel, *-s, m.* pensulă de săpunit, pămătuf.

Einseifung, *-en, f.* săpunire.

einseihen, *seihte ein, eingeseiht, vb. (h) tr.* a infiltra, a strecura (în ceva).

einseitig *adj.* **1.** unilateral; **~es Kopfweh** migrenă; **~er Vertrag** contract unilateral; **der Vertrag ist ~ gebrochen** contractul este anulat unilateral; **einen ~ en Frieden schließen** a încheia o pace separată; **~er Druck** presiune unilaterală; **~e Lungenentzündung** congestie pulmonară unilaterală. **2.** mărginit, incomplet, superficial. **3.** părtinitor; **~es Urteil** judecată părtinitoare; **etwas ~ beurteilen** a judeca ceva subiectiv. **4.** *(reg.)* cocoşat, strâmb.

Einseitigkeit, *-en, f.* **1.** unilateralitate. **2.** *(fig.)* superficialitate. **3.** părtinire.

einsenden, *sandte ein, eingesandt (du sendest ein, er sendet ein), vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a comunica.

Einsender, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* trimiţător(-oare); expeditor(-oare).

Einsendeschluss, *-es, -schlüsse, m.* expirare a termenului de trimitere, de expediere, de înscriere.

Einsendetermin, *-s, -e, m.* v. Einsendungstermin.

Einsendung, *-en, f.* **1.** trimitere, livrare, expediere. **2.** obiect trimis, livrat, expediat.

Einsendungs|termin, *-s, -e, m.* termen de expediere.

einsenken, *senkte ein, eingesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cufunda, a lăsa în jos, a coborî; **einen Sarg in die Gruft** ~ a coborî un sicriu în criptă. **2.** a planta. **3.** a îngropa, a butăşi. **II.** *refl.* a se lăsa în jos.

Einsenkung, *-en, f.* **1.** lăsare în jos, coborâre; ~ **des Bodens** tasare a terenului. **2.** plantare, îngropare; butăşire.

Einser, *-s, -, m.* (cifra) unu.

Einsetz, *-es, -e, m. (reg.)* cameră mortuară.

einsetzbar *adj.* care poate fi pus.

einsetzen, *setzte ein, eingesetzt (du, er setzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a monta, instala; **Scheiben** ~ a pune geamuri; *(mar.)* **einen Mast** ~ a pune un catarg; **Röhren** ~ a pune ţevi; **einen Zahn** ~ **lassen** a-şi pune un dinte fals; **Edelsteine** ~ a monta pietre scumpe; **Sporen** ~ a da pinteni (calului). **2.** a planta; **Bäume** ~ a planta pomi. **3.** a prăsi; **Fischbrut in einen Fluss** ~ a depune puiet de peşte într-un râu. **4.** a închide (gâşte pentru îngrăşare, păsări în colivie). **5.** a insera; **eine Anzeige ~ lassen** a insera un anunţ (într-un ziar); **ein Blatt in ein Buch** ~ a insera o filă într-o carte. **6.** a depune bani; a miza; **eine Kaution** ~ a depune garanţie. **7.** *(fig.)* a risca; **sein Leben** ~ a-şi pune viaţa în joc. **8.** a pune, a numi, a instala; **jn. in ein Amt** ~ a instala pe cineva într-un post; **jn. in seinen Besitz** ~ a pune pe cineva în posesiune; **jn. zum Erben** ~ a institui pe cineva ca moştenitor. **9.** a fixa, a institui; **ein Fest** ~ a institui o sărbătoare. **10.** *(metal.)* a încărca (furnalul). **11.** a folosi intens, integral; a pune în joc; a risca; *(fig.)* **seine ganze Kraft** ~ a-şi pune toată puterea. **12.** *(mil.)* a băga în luptă; **das Regiment wird eingesetzt** regimentul este băgat în luptă. **13.** a reintegra. **II.** *intr.* a începe; **das Frühlingswetter hat eingesetzt** a început vremea de primăvară; *(muz.: despre voci, instrumente etc.)* a începe, a intra; **die Musik setzt ein** începe muzica. **III.** *refl.* **1.** *(für jn.)* a interveni (pentru cineva). **2.** a se înrădăcina.

Einsetzer, *-s, -, m. (metal.)* încărcător.

Einsetzkran, *-s, -kräne* şi *-e, m.* macara de încărcare.

Einsetzung, *-en, f.* **1.** (de)punere; *(fig.)* **die ~ aller Kräfte** mobilizarea tuturor forţelor. **2.** plantare. **3.** mizã. **4.** risc; ~ **des Lebens** riscul vieţii. **5.** instalare, instituire, reintegrare; ~ **eines Erben** numire a unui moştenitor; **die ~ in ein Amt** instalarea într-o funcţie; ~ **in frühere Rechte** repunere în drepturi.

Einsetzungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de instalare (într-un post), zi a preluării unei funcţii.

Einsicht *f. sg.* **1.** cercetare, verificare, examinare, inspectare; ~ **in die Akten nehmen** a cerceta actele; **zur gefälligen ~!** binevoiţi a cerceta, a examina! **in etwas ~ nehmen** a lua cunoştinţă de ceva; a cerceta ceva. **2.** înţelegere, pricepere, judecată; **er bringt mich zur ~, dass das Rauchen schädlich ist** mă convinge că fumatul este dăunător; **zur ~ kommen** a ajunge la o convingere; **habe doch ~!** înţelege odată! **nach eig(e)ner ~ verfahren** a proceda după propria judecată; **die ~ kommt mit den Jahren** înţelepciunea vine cu vârsta; **er urteilt nach bester ~** el judecă cu pricepere, în cea mai perfectă cunoştinţă de cauză.

einsichtig *adj.* inteligent, priceput, cu judecată, înţelegător.

Einsichtnahme *f. sg.* cercetare, luare la cunoştinţă.

einsichtsfähig *adj.* capabil de a înţelege.

einsichtslos *adj.* fără pricepere, fără judecată, neînţelegător.

einsichtsvoll *adj.* v. einsichtig.

einsickern, *sickerte ein, eingesickert, vb. (s) intr. (mai ales despre apă)* a se infiltra, a pătrunde încet.

Einsickern, *-s, n. sg.* infiltrare.

Einsickerung, *-en, f.* infiltraţie.

Einsiedelei, *-en, f.* **1.** pustnicie, sihăstrie. **2.** *(glumeţ)* localitate, locuinţă singuratică, izolată.

einsieden, *siedete* (şi *sott*) *ein, eingesiedet* (şi *eingesotten*) *(du siedest ein, er siedet ein), vb. (h) tr.* **1.** a fierbe. **2.** a scădea prin fierbere.

Einsieden, *-s, n. sg.* **1.** fierbere. **2.** scădere prin fierbere.

Einsiedezeit, *-en, f.* **1.** timp de fierbere. **2.** timp, perioadă de făcut conserve, provizii.

Einsiedler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ermit(ă), pustnic(ă), sihastru(-stră).

einsiedlerisch *adj.* singuratic, de sihastru.

Einsiedlerkolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri-ermit *(Phaethornis superciliosus).*

Einsiedlerkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac-ermit, pagur *(Pagurus).*

Einsiedlerleben, *-s, n. sg.* viaţă de pustnic.

Einsiedlertum, *-s, n. sg.* ermitaj, sihăstrie.

einsiegeln, *siegelte ein, eingesiegelt (ich sieg(e)le ein), vb. (h) tr.* a închide ermetic; a pecetlui.

einsilbig *adj.* **1.** monosilabic. **2.** *(fig.)* tăcut din fire; laconic.

Einsilbigkeit *f. sg.* **1.** faptul de a fi monosilabic. **2.** *(fig.)* laconism.

Einsilbler, *-s, -, m.* cuvânt monosilabic.

einsilieren, *silierte ein, einsiliert, vb. (h) tr. (agr.)* a însiloza.

einsingen, *sang ein, eingesungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a adormi pe cineva cântându-i. **II.** *refl.* a se exersa, a se perfecţiona în cântat.

einsinken, *sank ein, eingesunken, vb. (s) intr.* **1.** a se afunda; a se lăsa, a se duce la fund. **2.** a se surpa, a se prăbuşi, a se scufunda.

Einsinken, *-s, n. sg.* afundare, cufundare; surpare, prăbuşire.

einsitzen, *saß ein, eingesessen (du, er sitzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a nu ieşi din casă, a sta toată ziua în casă. **2.** a se aşeza în şa. **3.** a se aşeza împreună cu cineva (în ceva). **4.** a sta la închisoare. **II.** *tr. (h)* a turti ceva aşezându-se deasupra.

Einsitzer, *-s, -, m.* vehicul, avion cu un singur loc.

einsitzig *adj. (despre vehicule)* cu un singur loc, monoloc.

einsmals *adv. (rar)* v. einstmals.

einsohlig *adj.* cu o singură talpă.

einsortieren, *sortierte ein, einsortiert, vb. (h) tr.* a sorta, a clasa, a pune în cutii pe sorturi.

ein|spaltig *adj.* de un singur şpalt.

ein|spannen, *spannte ein, eingespannt, vb. (h) tr.* **1.** a înhăma; **die Pferde** ~ a înhăma caii. **2.** a întinde; **in den Rahmen** ~ a întinde pe gherghef. **3.** a pune foaia de hârtie în maşina de scris. **4.** *(tehn.)* a strânge, a încastra. **5.** *(fig., fam.)* a înhăma pe cineva la o muncă.

Ein|spänner, *-s, -, m.* **1.** trăsură cu un singur cal. **2.** *(înv.)* flintă (cu o ţeavă). **3.** *(fig., fam.)* om ciudat, singuratic, care fuge de lume.

ein|spännig *adj.* cu un cal.

Ein|spannkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* dispozitiv de fixare.

Ein|spannschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de strângere, de fixare.

Ein|spannung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* încastrare. **2.** fixare.

Ein|spannvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de fixare.

Ein|spannwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Einspannvorrichtung.

Ein|spannzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* cep de prindere; mandrină de fixare.

ein|sparen, *sparte ein, eingespart, vb. (h) tr.* a economisi.

Ein|sparung, *-en, f.* economie; *pl.* restrângere; ~ **an Arbeitskräften** economisire a forţei de lucru; ~ **im Staatshaushalt** restrângere bugetară; ~ **von Materialien** economie de materiale; **durch ~en finanzieren** a finanţa prin economii.

Ein|sparungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de economie.

Ein|sparungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de economisire.

ein|speichern, *speicherte ein, eingespeichert, vb. (h) tr.* **1.** a înmagazina. **2.** a stoca, a introduce, a salva în calculator (date, programe).

Einspeichern, *-s, n. sg.* înmagazinare.

Ein|speicherung, *-en, f.* **1.** *(ec.)* stocare, înmagazinare. **2.** *(inform.)* stocare de date, programare în calculator.

ein|speisen, *speiste ein, eingespeist (du, er speist ein), vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a tencui. **2.** *(tehn.)* a alimenta; a doza.

ein|sperren, *sperrte ein, eingesperrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a închide, a încuia; a întemniţa, a băga la închisoare; **in ein Gefängnis** ~ a băga la închisoare. **II.** *refl.* a se închide, a se încuia.

Ein|sperrung, *-en, f.* închidere; băgare în închisoare, la arest.

ein|spielen, *spielte ein, eingespielt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** *(muz.)* a (se) exersa. **2.** *(sport)* a (se) antrena; **er hat sich gut eingespielt** s-a antrenat bine. **3.** a (se) regla, a (se) echilibra; **die Waage** ~ a regla cântarul. **4.** *(tehn.)* a înregistra (pe bandă magnetică). **II.** *intr.* a se impune.

Ein|spielung, *-en, f.* înregistrare (pe disc sau bandă).

ein|spinnen, *spann ein, eingesponnen, vb. (h)* **I.** *tr.* a înveli cu fire; a întreţese; *(fig.)* a închide, a aresta; **der Betrüger wurde eingesponnen** escrocul a fost prins în laţ. **II.** *refl. (despre viermii de mătase)* a-şi face gogoaşa.

Ein|sprache, *-n, f.* obiecţie, protestare; ~ **gegen etwas erheben** a protesta împotriva unui lucru.

ein|sprachig *adj.* monolingv.

ein|sprechen, *sprach ein, eingesprochen (du sprichst ein, er spricht ein), vb. (h).* **I.** *tr.* a încuraja, a consola pe cineva; **jm. Mut** ~ a încuraja pe cineva; **jm. Trost** ~ a consola pe cineva. **II.** *intr.* **1.** a se amesteca în vorbă. **2.** a interveni pentru cineva. **3.** *(bei jm.)* a vizita pe cineva (în treacăt), a trece pe la cineva. **III.** *refl.* a se înregistra.

ein|sprengen, *sprengte ein, eingesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a stropi; **die Wäsche mit Wasser** ~ a stropi rufele cu apă. **2.** a presăra; **mit Salz** ~ a presăra cu sare. **3.** a sparge, a deschide cu forţa; **eine Tür** ~ a sparge o uşă. **II.** *intr. (s)* a intra gonind călare, în galop; *(mil.)* **auf den Feind** ~ a şarja inamicul.

Ein|sprengen, *-s, n. sg.* **1.** spargere. **2.** stropire (cu apă). **3.** presărare. **4.** năvălire în galop; *(mil.)* şarjă.
Ein|sprenger, *-s, -, m.* stropitoare (de rufe).
Ein|sprengsel, *-s, -, n.* părticică presărată în ceva.
Ein|sprengung, *-en, f.* v. Einsprengen **(1, 2, 3).**
ein|springen, *sprang ein, eingesprungen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sări, a intra; *(în expr.)* **für jn. ~ a)** a ţine locul cuiva; **b)** a sări în ajutorul cuiva. **2.** *(tehn.)* a încliche ta, a sări, a intra. **3.** *(arhit.)* a face un intrând. **II.** *refl. (h) (atletism, schi, patinaj)* **1.** a face încălzirea prin sărituri. **2.** a introduce un exerciţiu printr-o săritură.
ein|spritzbar *adj.* injectabil.
Ein|spritzdüse, *-n, f.* duză de injectare.
ein|spritzen, *spritzte ein, eingespritzt (du, er spritzt ein), vb. (h) tr.* **1.** a injecta; *(med.)* a face injecţie. **2.** a stropi, a uda; **Wäsche ~** a stropi rufele.
Ein|spritzhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de injectare, injector.
Ein|spritzkarburation *f. sg. (tehn.)* carburare cu injecţie.
Ein|spritzmotor, *-s, -en, m.* motor cu injecţie.
Ein|spritzpumpe, *-n, f.* pompă injectoare.
Ein|spritzung, *-en, f.* **1.** injecţie. **2.** stropit, stropire (cu apă, noroi). **3.** injectare.
Ein|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** obiecţie, protest, reclamare; **~ gegen etwas erheben** (sau **tun)** a protesta contra ceva; **es ist kein ~ erfolgt** nu s-a făcut nici un protest, nici o obiecţie. **2.** *(jur.)* recurs, apel.
Ein|spruchfrist, *-en, f. (ec.)* termen de apel.
Ein|spruchsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de apel, drept de a face o obiecţie; *(pol.)* drept de veto.
Ein|spruchsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de apel.
Ein|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (arhit.)* intrând.
ein|spulen, *spulte ein, eingespult, vb. (h) tr. (electr.)* a bobina.
ein|spülen, *spülte ein, eingespült, vb. (h) tr.* a introduce cu jet de apă.
Ein|spulentransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator monobobinat.
ein|spulig *adj.* cu o singură bobină.
ein|spurig *adj.* **1.** *(ferov.)* cu linie simplă, cu monoşină, monorai. **2.** *(drumuri)* cu o singură bandă. **3.** *(despre benzi magnetice)* cu o singură pistă.
einst *adv.* **1.** odinioară, odată; **~ und jetzt** odinioară şi acum. **2.** cândva (în viitor), într-o zi; **du wirst es ~ bereuen** te vei căi într-o zi (de aceasta), vei regreta aceasta într-o bună zi.
Einst *n. invar.* **1.** trecut; **das ~ und das Jetzt** trecutul şi prezentul. **2.** viitor.
ein|stäben, *stäbte ein, eingestäbt, vb. (h) tr.* a opări (piei).
ein|stallen, *stallte ein, eingestallt, vb. (h) tr.* a băga în grajd, în ţarc, în ocol.
ein|stämmig *adj.* cu un singur trunchi.
ein|stampfen, *stampfte ein, eingestampft, vb. (h) tr.* **1.** a îndesa, a bate cu maiul, a bătători pământul. **2.** a topi, a distruge (tipărituri). **3.** a transforma în pastă pentru hârtie (cârpe, maculatură). **4.** *(tipogr.)* a presa, a balota.
Ein|stampfpapier, *-(e)s, -e, n.* maculatură.
Ein|stampfung, *-en, f.* **1.** batere, îndesare (cu maiul). **2.** topire, distrugere.
Ein|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** intrare în serviciu, în funcţie. **2.** aldămaş; **~ geben** sau **bezahlen** a da aldămaş. **3.** *(sport)* **a)** egalitate de puncte (la tenis); **b)** primul joc, meci al unui jucător, a unei echipe. **4.** taxă de intrare într-o asociaţie; **seinen ~ abtragen** a face cinste, a plăti consumaţia (cu ocazia avansării). **5.** *(vân.)* refugiu al vânatului.
Ein|standkosten *pl. (ec.)* cheltuieli, costuri de achiziţionare; **~ bewerten** a evalua cheltuielile de achiziţionare.
Ein|standsgebühr, *-en, f.*, **Ein|standsgeld**, *-(e)s, -er, n.* taxă de intrare.
Ein|stands|preis *-es, -e, m. (com.)* preţ de cumpărare inclusiv cheltuielile de achiziţionare, transport etc.
Ein|standsrecht, *-(e)s, -e, n. (reg., com.)* drept de răscumpărare, de întâietate la cumpărare, preemţiune.
Ein|stands|schmaus, *-es, -schmäuse, m.* aldămaş.
Ein|standswert, *-(e)s, -e. m. (ec.)* valoare de cumpărare.
ein|stanzen, *stanzte ein, eingestanzt (du, er stanzt ein), vb. (h) tr. (tehn.)* a ştanţa (în ceva).
ein|stänkern, *stänkerte ein, eingestänkert, vb. (h) tr. (fam.)* a împuţi.
ein|stauben, *staubte ein, eingestaubt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se prăfui; a se acoperi, a se umple de praf. **II.** *tr. (h)* a pudra.
ein|stäuben, *stäubte ein, eingestäubt, vb. (h) tr.* a acoperi cu praf sau cu picături foarte fine de umezeală, a pulveriza.
Ein|stechdraht, *-(e)s, -drähte, m.* aţă de cizmărie, aţă ceruită, smolită.
ein|stechen, *stach ein, eingestochen (du stichst ein, er sticht eins), vb. (h) tr.* **1.** a înţepa, a înfige, a băga în, a împunge; **Löcher ~** a face găuri; **eine Karte ~** a perfora un bilet. **2.** a coase rama (la încălţăminte).
Ein|stechen, *-s, n. sg.* înfigere, împungere.
ein|stecken, *steckte ein, eingesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a băga, a vârî în; **den Degen ~** a băga sabia în teacă. **2.** a băga în buzunar; a şterpeli; **er steckt das Geld ein** bagă banii în buzunar. **3.** *(fig.)* a înghiţi; **er steckt die Beleidigung ein** înghite jignirea; înghite hapul. **4.** *(fam.)* **a)** a băga la închisoare, a aresta; **b)** a fi superior; **alle Konkurrenten ~** a fi superior tuturor concurenţilor.
Ein|steck|kamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene care se prinde în păr (ca să ţină coafura).
Ein|steck|kurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă amovibilă; manivelă de pornire.
Ein|steckung, *-en, f.* **1.** băgare, vârâre (în ceva). **2.** băgare în buzunar. **3.** închidere, încarcerare.
ein|steh(e)n, *stand ein, eingestanden, vb. (s) intr. (für)* **1.** a chezăşui, a garanta (pentru); **ich stehe gern für sie ein** garantez bucuros pentru ea. **2.** *(austr., fam.)* a intra, a se angaja.
Ein|steher, *-s, -, m.* locţiitor, înlocuitor, om de schimb.
Ein|stehersystem, *-s, n. sg.* sistem de înlocuire (unul pe altul) la serviciu.
Ein|stehung *f. sg.* **1.** garantare, chezăşuire. **2.** intervenire. **3.** înlocuire.
ein|stehlen, *stahl ein, eingestohlen (du stiehlst ein, er stiehlt ein), vb. (h) refl.* a intra pe furiş, a se furişa înăuntru.
Ein|steigbrücke, *-n, f.* punte de îmbarcare.
Ein|steigeloch, *-(e)s, -löcher, n. (maş.)* gură de vizitare.
ein|steigen, *stieg ein, eingestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a intra suindu-se. **2.** a se sui, a se urca; **in den Zug ~** a se urca în tren; **der Dieb ist durchs Fenster eingestiegen** hoţul a intrat pe fereastră; **in ein Schiff ~** a se îmbarca; **~! urcaţi în vagoane! 3.** *(fam.)* **a)** a intra într-o afacere, combinaţie; **b)** a fi foarte activ într-un domeniu. **4.** *(sport)* a faulta un jucător.
Ein|steigen, *-s, n. sg.* **1.** suire, urcare, îmbarcare; **beim ~ behilflich sein** a ajuta pe cineva la urcat. **2.** *(fam.)* **a)** intrare într-o afacere, combinaţie; **b)** angajament deosebit pentru ceva. **3.** fault.
Ein|steigeplatz, *-es, -plätze, m.* ambarcader.
Ein|steigeschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de intrare într-o mină; puţ de revizie; puţ cu scări.
Ein|steigeversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de a pătrunde în casă pe fereastră.
ein|steinig *adj. (despre zid)* de o cărămidă.
ein|stellbar *adj.* reglabil.
ein|stellen, *stellte ein, eingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune (la adăpost), a aşeza, a băga; **die Pferde in einem Wirtshaus ~** a adăposti caii într-un han; **den Wagen in eine Garage ~** a gara maşina; **stelle die Bücher richtig ein** aşază bine cărţile; **Waren ~** a înmagazina, a depune mărfurile spre păstrare. **2.** a lua în serviciu, a tocmi lucrători, a angaja; **Rekruten ~** a încorpora recruţi; **Arbeiter ~** a angaja lucrători. **3.** a înceta, a opri, a suspenda; *(mil.)* **das Feuer ~** a înceta focul; **sein Gehalt wurde eingestellt** salariul lui a fost suspendat; **das Verfahren** (sau **die Untersuchung) ist eingestellt** procedura (ancheta) este suspendată; **der Verkehr ist eingestellt** circulaţia este suspendată; **die Arbeit ~** a înceta lucrul; **die Zahlungen ~** a suspenda plăţile. **4.** *(tehn.)* a regla, a ajusta; a aşeza în poziţie (potrivită); **ein Fernglas, einen Fotoapparat richtig ~** a regla un binoclu, un aparat fotografic. **5.** *(vân.)* a hărţui; **Wild ~** a hărţui vânatul. **II.** *refl.* **1.** a se prezenta, a se înfăţişa; **er stellte sich jeden Abend pünktlich ein** se prezenta în fiecare seară cu punctualitate. **2.** a surveni; **es stellte sich eine Änderung ein** a survenit o schimbare; **ein heftiges Fieber hat sich eingestellt** a survenit o febră violentă. **3.** *(auf)* a fi pregătit sufleteşte pentru, a se aştepta la ceva.
Ein|stellgenauigkeit *f. sg. (ec.)* precizie de reglare, ajustare.
ein|stellig *adj. (mat.)* cu o singură cifră.
Ein|stellknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de reglaj.
Ein|stellmarke, *-n, f.* fişă, marcă de pontaj.
Ein|stellring, *-(e)s, -e, m.* inel de reglare.
Ein|stellscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu casetă.
Ein|stellschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de reglaj.
Ein|stellung, *-en, f.* **1.** punere la adăpost; garare; înmagazinare. **2.** punct de vedere, atitudine, dispoziţie, raport; **eine neue ~ zur Arbeit** o nouă atitudine faţă de muncă; **eine kritische ~ haben** a avea o atitudine critică. **3.** suspendare, oprire, încetare; **die ~ der Feindseligkeiten** încetarea ostilităţilor; **die ~ des gerichtlichen Verfahrens** încetarea procedurii juridice. **4.** *(tehn.)* potrivire, reglare, ajustare, punere la punct. **5.** tocmire, angajare, recrutare (de lucrători). **6.** *(mil.)* încorporare.
Ein|stellungs|annonce [-nõ:sə şi -nɔŋsə], *-n, f. (ec.)* anunţ de angajare, recrutare (de lucrători).
Ein|stellungsbedingung, *-en, f.* condiţie de angajare.
Ein|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* **1.** înştiinţare despre aprobarea cererii de angajare. **2.** *(jur.)* decizie de suspendare.
Ein|stellungsbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (jur.)* ordonanţă de neurmărire.
Ein|stellungs|entscheidung, *-en, f. (ec.)* decizie de angajare.
Ein|stellungsfehler, *-, m. (ec.)* eroare de reglare.
Ein|stellungsge|halt, *-(e)s, -gehälter, n. (ec.)* salariu de angajare.
Ein|stellungsge|spräch, *-(e)s, -e, n.* discuţie în vederea angajării, interviu.
Ein|stellungsmodus, *-, -modi, m. (ec.)* mod de reglare.
Ein|stellungsmöglichkeit, *-en, f. (ec.)* posibilitate de reglare.
Ein|stellungs|politik *f. sg. (ec.)* politică de angajare.
Ein|stellungs|stop *m. sg. (ec.)* suspendare a angajărilor.
Ein|stellungs|untersuchung, *-en, f.* control medical înaintea angajării.
Ein|stellungsverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură de recrutare (a lucrătorilor).
Ein|stellungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (ec.)* contract de angajare.
Ein|stell|lupe, *-en, f. (fot.)* lentilă-vizor.
Ein|stellvor|richtung, *-en, f.* **1.** dispozitiv de reglare. **2.** *(tipogr.)* cursor al vingălacului (pentru fixarea lungimii rândurilor).
Ein|stellwinkel, *-s, -, m.* unghi de atac.
ein|stemmen, *stemmte ein, eingestemmt, vb. (h) tr.* **1.** a propti; **die Arme ~** a pune mâinile în şold. **2.** a face găuri; **Löcher ~** a face găuri cu dalta, cu priboiul.
einstens *adv.* v. einst.
Ein|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** înţepătură, împungere. **2.** *(med.)* puncţie.
Ein|stichkasten, *-s, -kästen, m. (sport)* cutie de sprijin (la sărituri).
ein|sticken, *stickte ein, eingestickt, vb. (h) tr. (broderie)* a aplica pe ceva.
Ein|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* scară de urcare, intrare (într-o clădire, un mijloc de transport). **2.** *(alpinism)* coborâre, intrare (într-o grotă etc.). **3.** abordare a unui domeniu (nou) de actualitate, iniţiere în (ceva).
Ein|stieler, *-s, -, m. (av.)* biplan cu un singur montant.
einstig *adj.* **1.** de altă dată, fost, trecut, de odinioară. **2.** viitor.
ein|stimmen, *stimmte ein, eingestimmt, vb. (h)* **I.** *intr.* a cânta, a striga împreună cu alţii (cântând); **er stimmte mit in den Jubel der Menge ein** el îşi uni glasul cu cel al mulţimii. **II.** *tr.* **1.** a acorda; **die Violine war eingestimmt** vioara era acordată. **2.** a aduce la unison. **3.** a pregăti, a introduce în atmosferă. **4.** *(fig.)* a consimţi, a fi de acord.
ein|stimmig I. *adj.* **1.** *(muz.)* la unison. **2.** *(muz.)* pe o singură voce. **3.** *(fig.)* unanim. **II.** *adv.* în unanimitate; **er wurde ~ gewählt** a fost ales în unanimitate; **alle sagen ~, dass...** toţi sunt unanim de părere că...
Ein|stimmigkeit *f. sg.* unanimitate; **~ war nicht zu erzielen** nu s-a putut obţine unanimitatea.
Ein|stimmung *f. sg.* **1.** consimţământ. **2.** armonie, acord. **3.** pregătire sufletească (pentru recitarea unei poezii etc.).
Ein|stippe, *-n, f. (cul.)* supă sau lapte în care se moaie pâine.
ein|stippen, *stippte ein, eingestippt, vb. (h) tr.* a muia pâine (în supă sau lapte).

einstmalig *adj.* de odinioară; fost; anterior, precedent.
einstmals *adv.* odată, cândva.
ein|stöckig *adj.* cu un (singur) etaj.
ein|stopfen, *stopfte ein, eingestopft, vb. (h) tr.* a îndopa, a îndesa.
ein|stöpseln, *stöpselte ein, eingestöpselt (ich stöps(e)le ein), vb. (h) tr.* a introduce (o fiṣă, un ştecăr); a pune (un dop).
ein|stoßen, *stieß ein, eingestoßen (du, er stößt ein), vb. (h) tr.* **1.** a împinge, a înfige (apăsând, împungând). **2.** a desfunda, a sparge; **eine Tür, ein Fenster** ~ a sparge o uşă, o fereastră; **den Boden eines Fasses** ~ a desfunda un butoi. **3.** a pisa (mărunt).
Ein|stoßung, *-en, f.* **1.** împingere, înfigere. **2.** spargere (a unei uşi, a unui geam). **3.** desfundare (a unui butoi).
ein|strahlen, *strahlte ein, eingestrahlt, vb. (h) intr.* a radia, a lumina înăuntru.
ein|streichen, *strich ein, eingestrichen, vb. I. tr. (h)* **1.** a freca, a unge (cu alifie, grăsime etc.). **2.** a înfunda, a băga; **Kalk in die Fugen** ~ a umple crăpăturile cu var. **3.** *(fam.)* a lua, a-şi însuşi; a băga în buzunar; **er strich das Geld eilig ein** el a luat, şi-a însuşit grăbit banii. **4.** a vâna (păsări) cu plasa. **II.** *intr. (s)* **1.** a hoinări. **2.** *(vân., despre păsări)* a da în plasă.
ein|streuen, *streute ein, eingestreut, vb. (h) tr.* **1.** a aşterne; **den Pferden Stroh** ~ a aşterne cailor paie. **2.** (şi *fig.*) a presăra; **einen Kuchen mit Zucker** ~ a presăra o prăjitură cu zahăr; **er hat es in seine Rede eingestreut** a amintit, a strecurat acest lucru de câteva ori în cuvântarea lui.
Ein|streu|ung, *-en, f.* **1.** aşternere (a paielor pentru cai). **2.** (şi *fig.*) presărare.
Ein|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mine)* traversă de lemn. **2.** *(mine)* fontă. **3.** crestătură la chei.
ein|stricken, *strickte ein, eingestrickt, vb. (h) tr.* a introduce în împletitură, a împleti, a tricota amestecând cu firul principal.
ein|strömen, *strömte ein, eingeströmt, vb. (s) intr. (despre ape, gaze etc.)* a curge repede; a invada; a năvăli; **das Gas ist in das Zimmer eingeströmt** gazul a invadat camera.
Ein|strömen, *-s, n. sg. (ec.)* aflux; ~ **von Auslandskapital** aflux de capital străin.
Ein|strömung, *-en, f.* **1.** vărsare; năvală; curgere (a unei ape, a unui şuvoi etc.). **2.** *(tehn.)* admisie.
Ein|strömungs|öffnung, *-en, f.* orificiu de intrare, gură de admisie.
Ein|strömungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă de admisie.
ein|strophig *adj.* cu o singură strofă.
ein|stücke(l)n, *stücke(l)te ein, eingestücke(l)t (ich stück(el)e ein), vb. (h) tr.* a pune, a aplica un petic în ceva.
ein|studieren, *studierte ein, einstudiert, vb. (h) tr.* a învăţa, a exersa, a studia bine, a învăţa pe dinafară (o bucată, un rol etc.).
Ein|studierung *f. sg.* exersare temeinică, studiere profundă, învăţare pe dinafară (a unei bucăţi, unui rol).
ein|stufen, *stufte ein, eingestuft, vb. (h) tr.* **1.** a grada, a împărţi în categorii; a diviza. **2.** a clasa, a încadra (un funcţionar etc.).
ein|stufig *adj. (tehn.)* cu o singură treaptă.
Ein|stufung, *-en, f.* gradare, încadrare; categorisire; clasificare.
ein|stülpen, *stülpte ein, eingestülpt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întoarce prin îndesare; **die Finger eines Handschuhes** ~ a vârî înăuntru (a întoarce pe dos) degetele unei mănuşi. **II.** *refl. (med.; despre intestine)* a se invagina.
ein|stündig *adj.* de o oră.
ein|stürmen, *stürmte ein, eingestürmt, vb.* **I.** *intr. (s)* a năvăli; **auf jn.** ~ a năvăli asupra cuiva; **sie stürmten mit Bitten auf mich ein** m-au asaltat cu rugăminţi; **auf seine Gesundheit** ~ a-şi ruina sănătatea. **II.** *tr. (h)* **1.** a dărâma (năvălind). **2.** *(inv.)* a înfige (o suliţă).
Ein|sturz, *-es, -stürze, m.* surpare, năruire, prăbuşire; **der** ~ **des Daches** prăbuşirea acoperişului.
ein|stürzen, *stürzte ein, eingestürzt (du, er stürzt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se surpa, a se prăbuşi, a se dărâma; **das Haus droht einzustürzen** casa stă să se prăbuşească. **2.** *(în expr.)* **über jn.** ~ a se năpusti asupra cuiva. **II.** *tr. (h)* **1.** a răsturna; a dărâma. **2.** *(mine)* a provoca năruirea dărâmăturilor. **3.** *(înv.)* a înghiţi cu lăcomie; **Wein** ~ a da paharul cu vin peste cap.
Ein|sturzgefahr, *-en, f.* pericol de surpare, prăbuşire (a unei construcţii).
einstweilen *adv.* deocamdată, între timp.
einstweilig *adj.* şi *adv.* interimar, provizoriu, temporar, pentru moment; **eine ~e Lösung** o soluţie provizorie; **~er Zustand** interimat; **~er Beamter** funcţionar temporar.
einsudeln, *sudelte ein, eingesudelt (ich sud(e)le ein), vb. (h) tr. (fam.)* a mânji.
ein|suggeriert, *suggerierte ein, einsuggeriert, vb. (h) tr.* a sugera insistent cuiva ceva.
Einswerden, *-s, n. sg.* înţelegere, acord.
eintägig *adj.* de o zi; efemer.
Eintagsblume, *-n, f.* floare efemeră.
Eintagsfliege, *-n, f. (entom.)* muscă efemeră *(Ephemera vulgata).*
Eintags|tid, *-en, f. (reg.)* maree diurnă.
Eintaktmotor, *-s, -e(n), m. (tehn.)* motor cu un singur timp.
eintalig *adj. (reg.)* **1.** monoton. **2.** obositor.
eintanzen, *tanzte ein, eingetanzt (du, er tanzt ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a studia un dans. **2.** a răsturna dansând. **II.** *refl.* a se exersa la dans, a se obişnui cu dansul.
Eintänzer, *-s, -, m.* dansator de profesie (într-un local), gigolo.
eintauchen, *tauchte ein, eingetaucht, vb.* **I.** *tr. (h)* a cufunda, a muia; **die Feder** ~ a muia tocul în cerneală. **II.** *intr. (s)* a se cufunda, a se afunda.
Eintauchrefraktometer, *-s, -, n. (tehn.)* refractometru cu imersiune.
Eintauchung, *-en, f.* **1.** cufundare. **2.** (în)muiere. **3.** imersiune.
Eintauchungs|tiefe, *-n, f.* adâncime a submersiunii.
Eintausch, *-(e)s, -e, m.* schimb, troc.
eintauschen, *tauschte ein, eingetauscht, vb. (h) tr.* a schimba; **gegen etwas** ~ a da (sau a primi) ceva în schimbul unui alt lucru; **was hast du dafür eingetauscht?** ce ai primit (dat) în schimb?
Eintauschung, *-en, f.* **1.** schimbare. **2.** schimb, troc.
eintaxieren, *taxierte ein, eintaxiert, vb.(h) tr.* a aprecia, a preţălui.
einteeren, *teerte ein, eingeteert, vb. (h) tr.* a gudrona, a cătrăni.
Einteeren, *-s, n. sg.* gudronare, cătrănire.
einteigen, *teigte ein, eingeteigt, vb. (h) tr.* a preface în pastă, în aluat; a acoperi cu aluat.
Einteigung, *-en, f.* formare a unei paste, a unui aluat, acoperire cu aluat.
einteilbar *adj.* divizibil.
einteilen, *teilte ein, eingeteilt, vb. (h) tr.* **1.** a împărţi, a separa; **in Kapitel** ~ a împărţi pe capitole; *(fig.)* **ich teile es mir so ein, dass...** îmi împart timpul, îmi aranjez lucrurile în aşa fel, încât...; **in Grade** ~ a împărţi în grade, a grada. **2.** a rândui, a pune în ordine; **in Klassen** ~ a clas(ific)a. **3.** a repartiza; **Steuern** ~ a repartiza impozite; **man hatte ihn für den Nachtdienst eingeteilt** i s-a repartizat schimbul de noapte. **4.** *(muz.)* a da indicaţii de frazare, a fraza. **5.** *(arhit.; în expr.)* **die Abteilungen des Fußbodens** ~ a trasa compartimentele unui parchet. **6.** a încorpora, a încadra.
einteilig *adj.* **1.** întreg. **2.** cu o singură parte.
Einteilung, *-en, f.* **1.** împărţire, diviziune; **die ~ der Arbeit** diviziunea, repartizarea muncii; **er hat keine** ~ n-are nicio ordine, nu e planificat; **die ~ der Stadt in Bezirke** împărţirea oraşului în sectoare. **2.** clas(ific)are. **3.** repartizare. **4.** gradare. **5.** încorporare, încadrare.
Einteilungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad (la termometru, alcoolmetru etc.).
Einteilungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* principiu, criteriu de clasificare.
Einteilungskriterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu de clasificare, de grupare.
Einteilungs|prinzip, *-s, -pien* [-piən], *n.* principiu de repartizare, diviziune, împărţire.
Einteilungszahl, *-en, f. (gram.)* numeral distributiv.
eintiefen, *tiefte ein, eingetieft, vb. (h) tr.* a adânci, a scobi.
eintippen, *tippte ein, eingetippt, vb. (h) tr.* a introduce (un text, cifre) în maşina de scris, în calculator.
eintönen, *tönte ein, eingetönt, vb. (h) tr.* a intona.
eintönig *adj.* monoton; uniform.
Eintönigkeit, *-en, f.* monotonie; uniformitate.
eintonnen, *tonnte ein, eingetonnt, vb. (h) tr.* a băga în butoaie; **Bier** ~ a pune berea în butoaie.
Eintonnen, *-s, n. sg.* punere, aşezare în butoaie.
Eintopf, *-(e)s, m. sg.*, **Eintopf|essen**, *-s, n. sg.*, **Eintopfgericht**, *-(e)s, -e, n.* supă consistentă din legume şi carne care formează singurul fel al unei mese.
Eintracht *f. sg.* concordie, bună înţelegere, armonie; **in ~ leben** a trăi în pace şi bună înţelegere.
einträchtig I. *adj.* armonios, paşnic. **II.** *adv.* în bună înţelegere.
Einträchtigkeit, *-en, f.* v. Eintracht.
einträchtiglich *adj. (rar)* v. einträchtig.
Eintrag, *-(e)s, -träge m.* **1.** înscriere, înregistrare; **ein ~ in den Akten** o menţiune, o dată trecută în acte. **2.** *sg.* pierdere, pagubă, prejudiciu; **einer Sache ~ tun** a vătăma, a prejudicia ceva; **jm. ~ tun** a prejudicia pe cineva.
eintragbar *adj.* ceea ce se poate înregistra, înregistrabil.
Eintragebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru.
eintragen, *trug ein, eingetragen (du trägst ein, er trägt ein), vb. (h) tr.* **1.** a purta, a duce (la destinaţie); **Holz** sau **Wasser** ~ a aduce lemne sau apă (la bucătărie); **die Bienen tragen Blütenstaub ein** albinele adună polen. **2. a)** a înscrie, a înregistra; **in das Protokoll** ~ a trece în procesul verbal; **er trägt es in das Grundbuch ein** o înscrie în registrul funciar; *(com.)* **in das Soll** ~ a înscrie la debit; *(com.)* **eingetragene Genossenschaft** societate, cooperativă înregistrată; *(com.)* **eingetragenes Warenzeichen** marcă depusă; **b)** a insera, a introduce. **3.** a aduce venit, a produce; **dieses Geschäft trägt wenig ein** această afacere, prăvălie aduce un venit mic; *(fig.)* **meine Hilfe trug mir nur Undank ein** ajutorul dat de mine mi-a adus numai nerecunoştinţă. **4.** *(mat.)* a aplica, a suprapune; **eine Linie** ~ a aplica, a suprapune o linie. **5.** *(text.)* a urzi.
einträglich *adj.* rentabil, bănos, productiv, lucrativ, aducător de venit.
Einträglichkeit *f. sg.* rentabilitate, profitabilitate.
Eintragung, *-en, f.* **1.** înscriere, înregistrare; ~ **in die Bücher** înregistrare; **gerichtliche** ~ înscriere a unui act, a unei ipoteci. **2.** menţiune (în registru). **3.** *(mat.)* aplicare, suprapunere; ~ **einer Linie** aplicare a unei linii.
Eintragungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou de înregistrare.
Eintragungsbescheinigung, *-en, f.* dovadă de înregistrare.
Eintragungsgebühr, *-en, f. (ec.)* taxă de înregistrare.
Eintragungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.
Eintragungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* notă de înregistrare; dispoziţie, indicaţie de debitare (în contabilitate).
eintrainieren [-trɛni:-], *trainierte ein, eintrainiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) antrena prin exerciţiu pentru ceva.
eintränken, *tränkte ein, eingetränkt, vb. (h) tr.* **1.** a muia în apă, a îmbiba, a impregna. **2.** a adăpa. **3.** *(fig.)* a plăti cu aceeaşi monedă; **das werde ich ihm ~!** am să i-o plătesc!
einträufeln, *träufelte ein, eingeträufelt (ich träuf(e)le ein), vb. (h) tr.* a turna cu picătura, a picura.
Einträuf(e)lung, *-en, f.* turnare cu picătura, picurare.
eintreffen, *traf ein, eingetroffen (du triffst ein, er trifft ein), vb. (s) intr.* **1.** a sosi (la destinaţie); **er trifft hier um 10 Uhr ein** soseşte aici la ora zece; **eine Nachricht traf ein** a sosit o ştire. **2.** a se împlini, a se realiza; **das Unglück ist eingetroffen** nenorocirea s-a produs.
Eintreffen, *-s, n. sg.* **1.** sosire. **2.** împlinire, realizare.
eintreib|bar *adj.* de încasat, încasabil.
eintreiben, *trieb ein, eingetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a înfige (un par), a bate (un cui). **2.** a mâna vitele spre casă; **das Vieh ~ (in den Stall)** a mâna vitele (în grajd). **3.** a reclama, a încasa; a percepe; **Schulden** ~ a încasa datorii; **unsere Forderung ist schwer einzutreiben** creanţa noastră e greu de încasat. **4.** *(vân.)* a hăitui; **Wild** ~ a hăitui vânatul.
Eintreiber, *-s, -, m.* perceptor.
Eintreibung, *-en, f.* **1.** înfigere (a unui par); batere (a unui cui). **2.** mânare (a vitelor). **3.** încasare, percepere. **4.** hăituire a vânatului.
eintreten, *trat ein, eingetreten (du trittst ein, er tritt ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** *(în)* a intra, a păşi (în); **er trat ins Zimmer ein** a intrat în cameră; **in die Partei** ~ a intra în partid; **in eine Stelle** ~ a intra într-o funcţie; **in eine Gesellschaft** ~ a intra într-o societate; **in js. Rechte** ~ a intra în drepturile cuiva. **2.** *(für jn.* sau *für etwas)* a interveni pentru cineva, a se expune pentru cineva, pentru ceva; **für js. Sache** ~ a pleda cauza cuiva. **3.** a se

întâmpla, a avea loc, a surveni; **es kann der Fall ~** poate fi cazul, se poate întâmpla; **eine Besserung ist eingetreten** a intervenit o ameliorare; **es trat eine heftige Kälte ein** a survenit un frig strașnic; **sein Tod trat gestern ein** moartea sa a survenit ieri; **eingetretener Hindernisse halber** (sau **wegen**) din cauza unor împrejurări neprevăzute; **eintretenden Falls** în caz de nevoie. **4.** a începe, a veni; **plötzlich trat der Winter ein** a venit brusc iarna; **der Frühling tritt ein** primăvara începe. **II.** *tr. (h)* a strivi călcând; a băga în pământ călcând cu piciorul; **einen Dorn, Nagel, Splitter (in den Fuß) ~** a călca într-un spin, un cui, o așchie; **die Schuhe ~** a lărgi ghetele purtându-le; **eine Kiste, Tür ~** a sparge o ladă, o ușă cu piciorul; **Wurzeln in die Erde ~** a băga rădăcini în pământ, călcându-le cu piciorul.

eintretendenfalls *adv.* în caz că se întâmplă, în eventualitatea că…

eintrichtern, *trichterte ein, eingetrichtert, vb. (h) tr.* **1.** a turna cu pâlnia. **2.** *(fig., fam.)* a băga (o învățătură) în cap, a preda în mod mecanic; **jm. etwas ~** a băga ceva (cu greu) în capul cuiva.

Eintrift, *-en, f.* pășune, imaș, izlaz.

Eintritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *fig.)* intrare; **mein ~ in die Gewerkschaft** intrarea mea în sindicat; **bei seinem ~ ins Zimmer** la intrarea lui în cameră. **2.** început; venire; **bei ~ der Dunkelheit** la căderea întunericului; **der ~ des Winters** venirea iernii. **3.** survenire; **~ der Rechtskraft** intrare în vigoare; **~ des Todes** survenire a morții. **4.** *(astron.; în expr.)* **~ in den Schatten eines Weltkörpers** imersiune. **5.** (preț de) intrare; **der ~ ist frei** intrarea este liberă.

eintrittsfähig *adj. (în expr.)* **~ sein** a fi prezentabil(ă), a putea fi primit(ă) (într-o societate).

Eintrittsgeld, *-(e)s, -er, n.* preț, taxă de intrare.

Eintrittshalle, *-n, f.* hală, hol de intrare.

Eintrittskarte, *-n, f.* bilet de intrare.

Eintritts|öffnung, *-en, f.* orificiu, deschizătură de intrare.

Eintritts|preis, *-es, -e, m.* v. Eintrittsgeld.

Eintritts|tag *-(e)s, -e, m.* zi de intrare (într-o școală, într-o asociație etc.).

Eintrittsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e, n. (tehn.)* supapă de intrare.

Eintrittszimmer, *-s, -, n.* anticameră.

Eintrittszoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post vamal la intrare (în țară).

eintrocknen, *trocknete ein, eingetrocknet (du trocknest ein, er trocknet ein), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a se usca; a seca. **2.** a se stafidi; a se zbârci. **II.** *tr. (h)* a usca; a seca.

Eintrocknung, *-en, f.* uscare (prin evaporare).

eintrommeln, *trommelte ein, eingetrommelt (ich tromm(e)le ein), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu furie în ceva sau cineva. **2.** a repeta sistematic și insistent ceva; **die Werbung trommelt unablässig auf die Verbraucher ein** reclamele influențează neîncetat, cu insistență consumatorii.

eintröpfeln, *tröpfelte ein, eingetröpfelt (ich tröpf(e)le ein), vb.* **I.** *tr. (h)* a turna, a vărsa cu picătura; a pune picătură cu picătură; a picura. **II.** *intr. (s)* a picura.

Eintröpfelung, *-en, f.* **1.** turnare cu picătura. **2.** picurare.

eintrüben, *trübte ein, eingetrübt, vb. (h) refl. (met.)* a se înnora, a se acoperi (cerul).

Eintrübung, *-en, f. (met.)* înnorare, acoperire (a cerului).

eintrudeln, *trudelte ein, eingetrudelt (ich trud(e)le ein), vb. (s) tr. (fam.)* a sosi agale, cu întârziere.

eintun, *tat ein, eingetan, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a face conserve, a mura în saramură, în oțet, a fierbe (compoturi, dulceață). **2.** a prepara, a pregăti. **3.** *(fig.)* a băga la închisoare.

eintunken, *tunkte ein, eingetunkt, vb. (h) tr.* a muia, a întinge (în sos, în mâncare).

eintürmen, *türmte ein, eingetürmt, vb. (h) tr.* a întemnița (în turn); a încarcera.

eintüten, *tütete ein, eingetütet (du tütest ein, er tütet ein), vb. (h) tr.* a pune, a ambala în pungi.

ein|üben, *übte ein, eingeübt, vb. (h)* **I.** *tr.* a învăța, a deprinde; a exersa, a studia. **II.** *refl.* a se exersa, a se deprinde.

Ein|übung, *-en, f.* exersare, deprindere, studiu.

ein|und|achtzig *num. card.* optzeci și unu.

Ein- und Ausfuhrverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de import-export.

Ein- und Aus|schalter, *-s, -, m.* dispozitiv de stabilire și întrerupere a contactului.

ein|und|dreißig *num. card.* treizeci și unu.

ein|(und)einhalb *num. card.* unu și jumătate.

ein|undfünfzig *num. card.* cincizeci și unu.

ein|undneunzig *num. card.* nouăzeci și unu.

ein|undsechzig *num. card.* șaizeci și unu.

ein|undsiebzig *num. card.* șaptezeci și unu.

ein|undvierzig *num. card.* patruzeci și unu.

ein|undzwanzig *num. card.* douăzeci și unu.

Einung, *-en, f. (inv., poet.)* v. Einigung.

einverleib|bar *adj.* care poate fi anexat, încorporat, asimilat; anexabil, încorporabil, asimilabil.

einverleiben, *verleibte ein* (și *einverleibte), einverleibt (ich verleibe ein* și *ich einverleibe) vb. (h)* **I.** *tr. (dat.)* a uni (cu); a anexa, a alipi, a încorpora (unei țări); *(pol.)* **einverleibt werden** a fi anexat. **II.** *refl.* **1.** *(fiziol.)* a se asimila. **2.** *(fam.)* **sich** *(dat.)* **~** a mânca; a bea.

Einverleibung, *-en, f.* **1.** *(pol.)* anexare; unire; alipire; încorporare. **2.** *(fiziol.)* asimilare.

Einvernahme, *-n, f. (austr., elv.; jur.)* interogare; interogatoriu.

einvernehmen, *vernahm ein, einvernommen (du vernimmst ein, er vernimmt ein), vb. (h) tr. (austr., elv.; jur.)* a audia, a interoga.

Einvernehmen, *-s, n. sg.* înțelegere, (comun) acord; **sich ins ~ setzen** a se înțelege, a ajunge la un acord, la o înțelegere; a se învoi, a conveni; **mit jm. in gutem ~ steh(e)n** a fi în bună înțelegere, de acord cu cineva; **mit jm. im ~ stehen** a fi înțeles cu cineva; *(ec.)* **im ~ mit Ihrem Wunsch** în conformitate cu doleanțele dumneavoastră; **im gegenseitigen ~** de comun acord.

einver|standen I. *adj.* înțeles, de acord; **mit etwas ~ sein** sau **sich mit etwas ~ erklären** a aproba, a încuviința ceva, a consimți la ceva, a fi de acord cu ceva. **II.** *interj.* **~!** de acord!

einver|ständlich *adj. (austr.)* cu învoiala, cu consimțământul partenerului.

Einver|ständnis, *-ses, -se, n.* **1.** înțelegere, acord; consimțământ, asentiment; **sein ~ geben** a-și da consimțământul; **im ~** *(mit.)* în înțelegere (cu), de comun acord (cu); **im ~ handeln** a acționa de comun acord; **in gutem ~ leben** a trăi în bună înțelegere; **geheime ~se haben** a avea înțelegeri secrete. **2.** convenție.

Einver|ständnis|erklärung, *-en, f.* declarație de consimțământ.

einvulkanisieren [-vul-], *vulkanisierte ein, einvulkanisiert, vb. (h) tr.* a vulcaniza.

Einwaage *f. sg.* **1.** pierdere în greutate (la împărțirea unei cantități mai mari în cantități mai mici). **2.** greutate netă (fără adaos de lichid la conserve). **3.** *(chim.)* determinare a greutății. **4.** *(geogr.)* nivelment.

einwachsen[1], *wuchs ein, eingewachsen (du, er wächst ein), vb. (s) intr.* **1.** a pătrunde (prin creștere), a crește în; **ins Fleisch ~** a intra în carne; **eingewachsener Nagel** unghie încarnată. **2.** *(fig.)* a se înrădăcina, a prinde rădăcini, a se implânta.

einwachsen[2], *wachste ein, eingewachst (du, er wachst ein), vb. (h) tr.* a cerui, a da, a unge cu cremă, cu ceară; **Schier ~** a da schiurile cu ceară.

einwägen, *wog ein, eingewogen, vb. (h) tr.* **1.** a cântări o substanță pentru o determinare. **2.** *(geod.)* a nivela.

einwaggonieren, *waggonierte ein, einwaggoniert, vb. (h) tr.* a așeza, a încărca, a îmbarca în vagon.

Einwaggonierung *f. sg.* încărcare, îmbarcare în vagoane, în tren.

Einwahl, *-en, f. (inform.)* conectare la Internet prin intermediul unui cablu (telefon).

einwalken, *walkte ein, eingewalkt, vb. (h) tr.* **1.** *(tăb.)* a unge pielea; **Leder ~** a pune pielea în ulei. **2.** *(text.)* a călca, a da la piuă (postavuri).

einwalzen, *walzte ein, eingewalzt (du, er walzt ein), vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a acoperi cu un strat protector (un clișeu, o placă de zinc). **2.** *(agr.)* a băga cu vălătucul în pământ (sământă etc.).

Einwalzen, *-s, n. sg.*, **Einwalzung**, *-en, f. (tipogr.)* acoperire cu un strat protector (a unui clișeu, a unei plăci de zinc).

Einwand, *-(e)s, -wände, m.* obiecție; replică; contraargument; protest; **frei von ~** fără obiecții; **~ erheben** a obiecta.

Einwand(e)rer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* imigrant(ă).

einwandern, *wanderte ein, eingewandert, vb. (s) intr.* a imigra.

Einwandern *n. sg.*, **Einwanderung**, *-en, f.* imigrare.

Einwanderungsbe|hörde, *-n, f.* oficiu care reglementează imigrarea, oficiu de imigrare.

Einwanderungsbeschränkungen *pl.* restricții de imigrare.

Einwanderungskommission, *-en, f.* comisie de imigrare.

Einwanderungs|land, *-(e)s, -länder, n.* țară de imigrare.

Einwanderungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fig.)* masă de imigranți.

Einwanderungswelle, *-n, f.* val de imigrare.

einwandfrei *adj.* și *adv.* fără greșeală, ireproșabil; fără obiecție; neîndoielnic, fără doar și poate; **es ist ~ nachgewiesen** este dovedit neîndoielnic.

einwandig *adj. (tehn., constr.)* cu un singur perete.

einwärts *adv.* spre înăuntru, spre interior, spre centru; **nach ~ gerichtet** (sau **gekehrt**) îndreptat înăuntru; **~ gehen** a merge cu vârful picioarelor întoarse înăuntru.

Einwärtsdrehung, *-en, f.* rotire spre interior.

einwärtsgebogen *adj.* îndoit spre partea interioară, spre centru.

einwärts geh(e)n, *ging einwärts, einwärts gegangen, vb. (s) intr.* a merge cu vârful picioarelor întoarse înăuntru.

einwärts setzen, *setzte einwärts, einwärts gesetzt, vb. (h) tr.* a așeza spre interior, spre centru; **die Füße ~** a călca cu vârful picioarelor (întoarse) înăuntru.

einwässern, *wässerte ein, eingewässert, vb. (h) tr.* a muia în apă, a pune în apă (pentru desărare).

Einwässerung, *-en, f.* muiere, udare; punere în apă (pentru desărare).

einweben, *webte ein, eingewebt* (și *inv. wob ein, eingewoben), vb. (h) tr.* a întrețese, a alege; **ein buntes Muster in einen Stoff ~** a întrețese un model cu fire de diferite culori.

einwechseln, *wechselte ein, eingewechselt (ich wechs(e)le ein), vb. (h) tr.* a schimba (mai ales bani).

Einwechs(e)lung, *-en, f.* schimb, (pre)schimbare (de bani).

einwecken, *weckte ein, eingeweckt, vb. (h) tr.* a conserva în sistem Weck.

Einweckglas, *-es, -gläser. n.* borcan Weck cu clamă (pentru conserve).

Einweg-Kommunikations-System, *-e, n.* sistem de comunicare unidirecțional.

Einwegflasche, *-n, f.* sticlă (ambalaj) de unică folosință.

Einweg|spritze, *-n, f.* seringă de folosit o singură dată, de unică folosință.

Einwegverpackung, *-en, f.* ambalaj care se aruncă (după golire), ambalaj de unică folosință.

einweibig *adj.* monogam.

Einweibigkeit *f. sg.* monogamie.

Einweichbottich, *-(e)s, -e, m.* **1.** putină, hârdău pentru muiat(ul rufelor). **2.** *(text.)* bazin de înmuiere.

einweichen, *weichte ein, eingeweicht, vb. (h) tr.* a muia, a uda.

Einweichmittel, *-s, -, n.* substanță pentru înmuiat.

Einweichtrommel, *-n, f. (tehn.)* tambur de înmuiere.

Einweichung, *-en, f.* **1.** muiere. **2.** *(med., tehn.)* înmuiere.

einweihen, *weihte ein, eingeweiht, vb. (h) tr.* **1.** a inaugura; a dezveli (un monument); **der Klub wird morgen eingeweiht** clubul se inaugurează mâine; *(fam.)* **ein Kleid ~** a pune o rochie pentru prima oară. **2.** a consacra, a târnosi, a sfinți (o biserică, un altar etc.); a hirotonisi (un preot). **3.** a iniția; **in ein Geheimnis ~** a încredința un secret.

Einweihung, *-en, f.* **1.** inaugurare; dezvelire (a unui monument). **2.** sfințire, târnosire; consacrare; hirotonisire. **3.** inițiere.

Einweihungsfeier, *-n, f.*, **Einweihungsfest**, *-(e)s, -e, n.* (serbare de) inaugurare, sfeștanie.

Einweihungs|predigt, *-en, f. (rel.)* predică inaugurală.

Einweihungsrede, *-n, f.* discurs inaugural.

Einweihungs|schmaus, *-es, -schmäuse, m.* masă, ospăț de inaugurare.

Einweihungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a inaugurării.

einweisen, *wies ein, eingewiesen, vb. (h) tr.* **1.** a introduce, a instrui; a instala (într-un post). **2.** *(jur.)* a pune în posesie. **3.** a trimite, a interna; **in ein Spital ~** a interna într-un spital. **4.** a dirija, a îndruma (prin semne sau gesturi).

Einweisung, *-en, f.* **1.** introducere; instalare (într-un post). **2.** *(jur.)* punere în posesie. **3.** trimitere, internare (într-un spital etc.).

Einweisungs|schein, *-(e)s, -e, m.* bilet de trimitere, internare.

einwellig *adj.* **1.** *(mec.)* cu o singură undă. **2.** *(tel.)* sinusoidal.
einwenden, *wandte ein, eingewandt* (şi *wendete ein, eingewendet) (du wendest ein, er wendet ein), vb. (h) tr.* a obiecta, a replica, a contrazice, a opune, a întâmpina; **er hat nichts dagegen einzuwenden** n-are nimic de obiectat, n-are nimic contra.
Einwender, *-s, -, m.* persoană care obiectează ceva.
Einwendung, *-en, f.* obiecţie; replică, opoziţie, protest, contraargument; **~ erheben** (sau **machen, vorbringen) gegen** a obiecta împotriva, a replica, a contrazice, a reclama.
einwerfen, *warf ein, eingeworfen (du wirfst ein, er wirft ein), vb. (h) tr.* **1.** a sparge, a dărâma aruncând; **ein Fenster mit Steinen ~** a sparge un geam aruncând cu pietre. **2.** a arunca în; **einen Brief ~** a introduce o scrisoare (în cutia poştală); **Holz ~** a pune lemne pe foc; **jn. ins Gefängnis ~** a băga pe cineva la închisoare. **3.** a interveni în discuţie, a obiecta, a replica, a contrazice, a opune, a întâmpina. **4.** *(sport)* a pune (mingea) în joc, a servi.
Einwerfen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, dărâmare (prin aruncare). **2.** aruncare în, azvârlire. **3.** obiectare, contrazicere, opunere. **4.** *(sport)* punere (a mingii) în joc, serviciu.
Einwerfer, *-s, -, m.* **1.** *(mine)* armătură de înlocuire. **2.** *(sport)* jucător care serveşte.
Einwerftonne, *-n, f.* barcă de pescuit, corăbioară.
einwertig *adj. (chim.)* monovalent.
einwickeln, *wickelte ein, eingewickelt (ich wick(e)le ein), vb. (h)* **I.** *tr.* a înfăşura, a înveli, a împacheta; **ein Kind in Windeln ~** a înfăşa un copil (în scutece); *(fam., fig.)* **jn. ~ a)** a păcăli pe cineva; **b)** a face cu cineva ce vrei; **sich** *(dat.)* **die Haare ~** a-şi pune bigudiuri. **II.** *refl.* a se înfăşura, a se înveli.
Einwick(e)lung, *-en, f.* **1.** înfăşurare, învelire, împachetare. **2.** *(med.)* împachetare.
Einwickelpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie de împachetat, de ambalaj.
Einwickler, *-s, -, m.* persoană care înfăşoară, care face împachetări.
einwiegen[1], *wiegte ein, eingewiegt, vb. (h) tr.* a legăna (copilul) până adoarme; *(fig.)* **jn. in Täuschungen ~** a amăgi pe cineva.
einwiegen[2], *wog ein, eingewogen, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a cântări pentru preambalare. **2.** *(tehn.)* a echilibra. **3.** a cântări pentru ambalare.
einwilligen, *willigte ein, eingewilligt, vb. (h) intr. (in* cu *acuz.)* **1.** a consimţi (la), a fi de acord (cu); a se învoi, a primi, a accepta. **2.** a permite.
Einwilligung, *-en, f. (zu)* **1.** acord; consimţământ, asentiment (la); **er gibt seine ~** îşi dă consimţământul. **2.** permisiune.
Einwilligungszeichen, *-s, -, n.* semn de aprobare.
einwindeln, *windelte ein, eingewindelt (ich wind(e)le ein), vb. (h) tr.* a înfăşa (un copil în scutece).
einwinden, *wand ein, eingewunden (du windest ein, er windet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înfăşura. **2.** a împleti în. **3.** a înşuruba. **4.** a ridica (cu un scripete, cu o macara); **den Anker ~** a ridica ancora. **II.** *refl.* a se răsuci, a se chirci.
einwinkeln, *winkelte ein, eingewinkelt (ich wink(e)le ein), vb. (h) tr.* a îndoi (o articulaţie, braţul).
einwintern, *winterte ein, eingewintert, vb.* **I.** *tr. (h)* a deprinde cu gerul, cu iarna. **II.** *refl. (h)* **1.** a rezista peste iarnă. **2.** a se aproviziona de iarnă. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a îngheţa; a fi surprins de iarnă. **2.** *impers.* **es wintert ein** se face iarnă, vine iarna.
Einwinterung *f. sg.* **1.** sosire (neaşteptată) a iernii. **2.** aprovizionare pentru iarnă.
einwirken, *wirkte ein, eingewirkt, vb. (h)* **I.** *intr. (auf* cu *acuz.)* **1.** a influenţa, a înrâuri; a exercita o influenţă (asupra). **2.** *(chim.)* a acţiona (asupra). **II.** *tr. (in* cu *acuz.; text.)* a ţese în, a împleti în.
Einwirkung, *-en, f.* influenţă, acţiune (asupra); **chemische ~** acţiune chimică.
Einwirkungsdauer *f. sg.* durată a acţiunii.
einwöchig *adj.* de o săptămână.
einwohnen, *wohnte ein, eingewohnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(rar)* a deteriora o locuinţă (stând în ea). **2.** *(înv.)* a locui în. **II.** *intr.* **1.** *(în expr.) (bei jm.)* a locui (la cineva). **2.** (cu *dat.)* a fi inerent unui lucru. **III.** *refl.* a se obişnui cu o locuinţă, cu o casă, cu o regiune; a se aclimatiza.
Einwohner, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** locuitor(-oare). **2.** locatar(-ă).
Einwohnermelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu, birou de evidenţă a populaţiei.
Einwohnerschaft *f. sg.* populaţie, locuitori.
Einwohnerverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru al populaţiei.
Einwohnerwehr, *-en, f.* gardă civilă.
Einwohnerzahl, *-en, f.* număr al locuitorilor, cifră a populaţiei.
Einwohnung *f. sg.* **1.** locuire. **2.** inerenţă.
einwölben, *wölbte ein, eingewölbt, vb. (h) tr. (constr.)* a bolti, a acoperi cu o boltă.
einwölken, *wölkte ein, eingewölkt, vb. (h) refl. (despre cer)* a se înnora.
einwollen, *wollte ein, eingewollt (ich will ein, du willst ein, er will ein), vb. (h) intr. (fam.)* a voi să intre; *(fig.)* **das will mir nicht ein a)** asta nu pricep, asta nu-mi intră în cap; **b)** nu consimt la aceasta.
einwühlen, *wühlte ein, eingewühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) vârî în pământ, a (se) îngropa scormonind; *(fig.)* **sich in Bücher ~** a se îngropa în cărţi.
Einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** aruncare înăuntru. **2.** deschizătură (în cutii de scrisori, în automate etc.) pentru aruncarea scrisorilor, a monedelor etc. **3.** *(fig.)* obiecţie, replică. **4.** *(sport)* aruncare de pe tuşă; serviciu.
einwürgen, *würgte ein, eingewürgt, vb. (h) tr.* a înghiţi cu greu şi încet.
einwurzeln, *wurzelte ein, eingewurzelt (ich wurz(e)le ein), vb. intr. (s)* şi *refl. (h) (*şi *fig.)* a se înrădăcina, a prinde rădăcini.
Einwurzelung *f. sg.* prindere de rădăcini, înrădăcinare.
Einzahl *f. sg. (gram.)* singular.
einzahlbar *adj.* care poate fi plătit, plătibil, achitabil.
einzahlen, *zahlte ein, eingezahlt, vb. (h) tr.* a plăti, a achita, a depune, a vărsa bani (mai ales la bancă, la casa de economii).
einzählen, *zählte ein, eingezählt, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde în socoteală; **wir waren unser sechs, die Kinder nicht eingezählt** eram şase în afară de copii (exclusiv copiii). **2.** a pune numărând; **Eier in einen Korb ~** a pune ouă într-un coş numărându-le.
Einzahler, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* depunător(-oare) de bani.
Einzahlung, *-en, f.* plată, vărsământ, depunere; intrare de plăţi; **eine ~ leisten** a efectua un vărsământ.
Einzahlungsbeleg, *-es, -e, m. (ec.)* certificat de vărsământ.
Einzahlungsfrist, *-en, f.* data, termenul de efectuare a vărsământului, a plăţii.
Einzahlungsgebühr, *-en, f. (ec.)* taxă de vărsământ.
Einzahlungskarte, *-n, f. (ec.)* carte de vărsământ.
Einzahlungs|schalter, *-s, -, m.,* ghişeu de depunere (a banilor).
Einzahlungs|schein, *-es, -e, m. (ec.)* buletin de vărsământ.
Einzahlungs|termin, *-(e)s, -e, m.* termen de depunere.
einzahnen, *zahnte ein, eingezahnt, vb. (h) tr.* **1.** a dinţa. **2.** *(constr.)* a îmbina cu dinţi.
Einzahnung, *-en, f.* dinţare; îmbinare cu dinţi.
einzapfen, *zapfte ein, eingezapft, vb. (h) tr.* **1.** a trage (din butoi) la sticle. **2.** a îmbuca, a încleşta. **3.** *(constr.)* a îmbina cu cepuri.
Einzapfung, *-en, f.* **1.** tragere (din butoi) la sticle. **2.** îmbucare, încleştare. **3.** *(constr.)* îmbinare cu cepuri.
einzäumen, *zäumte ein, einzäumt, vb. (h) tr.* a pune căpăstrul, frâul (unui cal).
einzäunen, *zäunte ein, einzäunt, vb. (h) tr.* a îngrădi, a împrejmui cu gard.
Einzäunung, *-en, f.* **1.** îngrădire, împrejmuire, îngrăditură. **2.** gard.
einzehig *adj.* monodactil.
einzehren, *zehrte ein, eingezehrt, vb. (s) intr.* şi *refl.* **1.** a trăi din capital; a trăi din osânză. **2.** *(chim.)* a scădea, a se reduce prin evaporare sau prin îmbibare.
Einzehrung, *-en, f. (chim.)* scădere, reducere prin evaporare sau prin îmbibare.
einzeichnen, *zeichnete ein, eingezeichnet (du zeichnest ein, er zeichnet ein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desena în ceva. **2.** a înscrie, a nota. **II.** *refl.* a se înscrie.
Einzeichnung, *-en, f.* **1.** desenare (în ceva). **2.** înscriere, însemnare.
einzeilig *adj.* cu un singur rând.
Einzel, *-s, n. sg. (tenis)* v. Einzelspiel **(1).**
Einzel|abschreibung, *-en f. (ec.)* amortisment individual.
Einzel|ab|stimmung, *-en f. (pol.)* **1.** votare pe articole. **2.** votare individuală (nominală).
Einzel|anfertigung, *-en, f.* unicat; **dieser Schrank ist eine ~** acest şifonier este un unicat, o comandă specială.
Einzel|arbeit, *-en, f.* muncă individuală.
Einzel|arbeits|platz, *-es, -plätze, m. (ec.)* loc de lucru individual.
Einzel|arrest, *-(e)s, -e, m.* v. Einzelhaft.
Einzel|auf|stellung, *-en, f. (ec.)* situaţie detaliată, specificaţie.
Einzel|aufzählung, *-en, f.* enumerare amănunţită.
Einzel|ausbildung *f. sg.* învăţământ, pregătire individual(ă); *(mil.)* instrucţie individuală, instrucţie a soldatului.
Einzel|ausgabe, *-n, f.* volum detaşat, separat, izolat; ediţie într-un volum.
Einzelbauer, *-n* (şi *-s), -n, m.* ţăran individual, agricultor independent.
Einzelbauernwirtschaft, *-en, f.* gospodărie ţărănească individuală.
einzelbäuerlich *adj.* de gospodărie ţărănească individuală.
Einzelbebau|ung, *-en, f. (agr.)* cultivare individuală.
Einzelbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu unic.
Einzelbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* concurs, contribuţie individual(ă).
Einzelbenutzersystem, *-s, -e, n. (inform.)* sistem monoutilizator.
Einzelbe|ob|achtung, *-en, f.* observaţie particulară.
Einzelbewertung, *-en, f.* evaluare individuală.
Einzelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere individuală.
Einzelblatt|einzug, *-(e)s, -züge, m.* dispozitiv (la imprimantă) pentru introducerea unei singure pagini.
Einzeldar|stellung, *-en, f.* monografie.
Einzeldatum, *-s, -ten, n.* dată individuală, unică.
Einzelding, *-(e)s, -e, n.* lucru izolat.
Einzeldosis, *-en, f. (med.)* doză.
Einzeldruck, *-(e)s, -e, m.* v. Einzelausgabe.
Einzel|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment, caz izolat; întâmplare unică.
Einzel|erscheinung, *-en, f.* fenomen izolat.
Einzelfahren, *-s, n. sg.* călătorit de unul singur.
Einzelfahrer, *-s, -, m. (sport)* concurent pe motocicletă fără ataş.
Einzelfahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet valabil pentru o singură călătorie.
Einzelfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz concret, individual. **2.** caz izolat, unic.
Einzelfehler, *-s, -, m. (ec.)* eroare individuală.
Einzelfertigung, *-en, f. (ec.)* producţie la comandă.
Einzelfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc individual, tragere individuală.
Einzelforschung, *-en, f.* cercetare axată pe un singur domeniu, o singură persoană.
Einzelgabe, *-n, f. (med.)* v. Einzeldosis.
Einzelgänger, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* **1.** solitar(ă), izolat(ă), individualist(ă); *(pol.)* independent(ă), fără partid. **2.** *(vân.)* animal solitar, care trăieşte izolat de haită, de ceată.
Einzelgarage [-ʒə], *-n, f.* garaj pentru o singură maşină.
Einzelge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu individual.
Einzelge|höft, *-(e)s,-e,n.* gospodărie, curte ţărănească individuală.
Einzelgewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* greutate per bucată.
Einzelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* **1.** loc de veci pentru o singură persoană. **2.** mormânt izolat.
Einzelgüter *pl. (com.)* v. Stückgut.
Einzelhaft *f. sg. (jur.)* detenţiune celulară izolată, în celulă separată.
Einzelhandel, *-s, m. sg.* comerţ în detaliu, comerţ cu amănuntul; **der staatliche, genossenschaftliche und private ~** comerţul în detaliu de stat, cooperatist şi particular; **privater ~** comerţ cu amănuntul privat; **staatlicher ~** comerţ cu amănuntul de stat.
Einzelhandelsbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere de comerţ cu amănuntul.
Einzelhandelsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie de vânzare cu amănuntul, în detaliu.
Einzelhandelskauf|frau, *-en, f.* comerciantă în comerţul cu amănuntul.
Einzelhandelskaufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant în comerţul cu amănuntul.
Einzelhandelsnetz, *-es, -e, n. (ec.)* reţea de comerţ cu amănuntul.
Einzelhandels|planung *f. sg. (ec.)* planificarea comerţului cu amănuntul.
Einzelhandels|preis, *-es, -e, m.* preţ de detaliu.
Einzelhandels|preis|index, *-es, -e* (şi *-dizes sau -dices), m. (ec.)* indice al preţului cu amănuntul.

Einzelhandels|spanne, *-n, f. (ec.)* comision de intermediere (a detailistului, engrossistului).
Einzelhandels|statistik, *-en, f. (ec.)* statistică a vânzărilor cu amănuntul.
Einzelhandels|umsatz, *-es, -sätze, m.* tranzacție de operațiuni comerciale de detaliu, cifra de afaceri în comerțul cu amănuntul.
Einzelhandels|umsatzplanung *f. sg. (ec.)* planificarea cifrei de afaceri a comerțului cu amănuntul.
Einzelhandelsverkaufpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preț de vânzare en detail, cu amănuntul.
Einzelhändler, *-s, -, m.* comerciant cu amănuntul, detailist.
Einzelhaus, *-es, -häuser, n.* casă individuală.
Einzelheit, *-en, f.* amănunt, detaliu, particularitate; **auf ~ en eingehen** a intra în amănunte.
Einzelhof, *-(e)s, -höfe, m.* gospodărie, curte izolată.
Einzelhofbesitzer, *-s, -, m.* gospodar izolat.
Einzel|inhaber, *-s, -, m. (ec.)* proprietar unic.
Einzelkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** *(mil.)* luptă corp la corp; duel. **2.** *(sport)* probă, întrecere individuală. **3.** *(fig.)* luptă de unul singur.
Einzelkapitale *pl.* capitaluri autonome, individuale.
Einzelkind, *-es, -er, n.* copil unic (fără frați și surori).
Einzelkosten *pl. (ec.)* costuri individuale, costuri unice.
Einzel|lader, *-s, -, m.* pușcă cu un singur cartuș.
Einzel|leben, *-s, n. sg.* o viață privită izolat.
Einzel|leistung, *-en, f.* **1.** realizare, performanță individuală. **2.** performanță, realizare deosebită.
Einzel|leitung *f. sg.* conducere de către o singură persoană.
Ein|zeller, *-s, -, m. (biol.)* animale unicelulare, protozoare; plante protofite.
ein|zellig *adj.* unicelular.
Ein|zelligkeit *f. sg. (biol.)* monocelularitate, unicelularitate.
Einzel|löscher, *-s, -, m.* clapă de anulare parțială a tabulatorului (la mașina de scris).
Einzelmeinung, *-en, f.* opinie separată, individuală.
Einzelmuster, *-s, -, n. (ec.)* eșantion, mostră, prototip.
einzeln I. *adj.* unic, singuratic, izolat, solitar, particular; **ein ~es Haus** o casă izolată; **ein ~es Wesen** un individ; **die ~en Umstände** amănuntele; **der ~e Band** fiecare volum; **die ~en Teile** diferitele părți; **die ~e Nummer kostet...** prețul unui număr este de...; *(substantivat)* **im Einzelnen** în particular, în special; **bis ins Einzelne** până în cele mai mici amănunte; **es hat mir Einzelnes gefallen** unele părți mi-au plăcut. **II.** *adv.* unul câte unul, cu bucata, în detaliu, separat; **~ hintereinander gehen** a merge unul câte unul, în monom.
Einzelne[1], *-n, -n (ein Einzelner), m.* și *f.* (fiecare) persoană (în parte); **jeder Einzelne von uns** fiecare dintre noi.
Einzelne[2], *-n (ein Einzelnes), n. sg.* amănunt, detaliu, particular; **vom ~n zum Ganzen (schreiten)** (a trece) de la particular la general, de la amănunt la ansamblu.
Einzelnorm, *-en, f.* normă individuală.
Einzelperson, *-en, f.* persoană izolată, individ.
Einzelpreis, *-es, -e, m.* preț de detaliu, preț cu amănuntul; *(ec.)* preț unitar; **fester ~** preț unitar fix.
Einzelprokura, *-ren, f. (jur., com.)* procură individuală.
Einzelreise, *-n, f.* călătorie individuală.
Einzelrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător unic (fără complet de judecată).
Einzelsänger, *-s, -, m, (muz.)* solist vocal.
Einzelschrift, *-en, f.* monografie.
Einzelschritt|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (ec.)* execuție, derulare pas cu pas.
Einzelschuppen, *-s, -, m. (fam.)* garaj individual.
Einzel|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tenis)* (joc) simplu. **2.** *(muz.)* solo instrumental.
Einzel|spieler, *-s, -, m. (muz.)* instrumentist solist.
Einzel|staat, *-es, -en, m.* un stat, land dintr-un stat federal.
Einzel|stand, *-(e)s, -stände, m.* boxă izolată pentru un cal, o vită.
einzel|stehend *adj.* **1.** singuratic; fără familie. **2.** izolat.
Einzel|stehende, *-n, -n (ein Einzelstehender), m.* și *f.* persoană singură, fără familie; solitar(ă).
Einzel|stimme, *-n, f. (muz.)* voce, partitură aparte (dintr-o orchestră); știmă.
Einzel|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată izolată, separată. **2.** piesă unică.
Einzel|stunde, *-n, f.* **1.** învățământ individual, meditație particulară, predare individuală. **2.** fiecare oră luată în parte.
Einzel|stützgleis, *-es, -e, n. (ferov.)* cale (ferată) pe suporți individuali, cale fără traverse.
Einzeltäter, *-s, -e, m.*, **-in**, *-nen, f.* contravenient(ă), făptaș(ă) individual(ă).
Einzelteil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte separată; amănunt. **2.** *(tehn.)* piesă componentă, de schimb; reper.
Einzel|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* întreprindere individuală.
Einzel|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ individual, predare individuală.
Einzel|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință individuală.
Einzelverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în detaliu, cu bucata, cu amănuntul.
Einzelvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract individual, separat.
einzelweise *adv.* separat.
Einzelwesen, *-s, -, n.* individ.
Einzelwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere, competiție individuală.
Einzelwettbewerbsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de competiție individuală.
Einzelwirtschaft, *-en, f.* gospodărie individuală.
Einzelzelle, *-n, f.* **1.** *(biol.)* celulă individuală, izolată, separată. **2.** *(la penitenciar)* celulă individuală.
Einzelzimmer, *-s, -, n.* cameră de o persoană.
einziehbar *adj.* **1.** de încasat; de confiscat. **2.** *(tehn.)* retractabil, escamotabil; *(av.)* **~ es Fahrgestell** tren de aterizare escamotabil, repliabil.
Einziehdose, *-n, f. (electr.)* doză de ramificație.
einziehen, *zog ein, eingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a introduce, a trece prin, a băga în; a trage în; **den Faden in die Nadel ~** a trece ața prin urechea acului, a băga ața în ac; **Luft ~** a inspira aer, a trage aer în piept, în plămâni. **2.** a trage înapoi, a retrage din circulație (bilete de bancă); a suprima; **Münzen ~** a retrage monede; **die Hörner ~ a)** *(despre melci)* a retrage coarnele; **b)** *(fig.)* a tăcea, a ceda; **einen Posten ~ a)** *(mil.)* a retrage o santinelă; **b)** a desființa un post. **3.** a strânge; **die Fahne ~** a coborî steagul; *(mar.)* **die Segel ~** a strânge pânzele; **Erkundigungen ~** a lua informații, a se informa. **4.** *(mil.)* a recruta; a concentra. **5.** a încasa, a percepe (impozite). **6.** a confisca; **das Vermögen ~** a confisca averea. **7.** *(jur.)* a casa. **8.** a aresta. **9.** a absorbi, a suge; **das Löschpapier zieht die Tinte ein** sugativa suge cerneala. **10.** *(tipogr.)* a începe mai spre dreapta. **II.** *intr. (s) (in cu acuz.)* **1.** a intra (într-un oraș), a-și face intrarea (solemnă). **2.** a intra (într-un apartament, o casă); **in eine neue Wohnung ~** a se muta într-o locuință nouă. **3.** a pătrunde, a se infiltra. **III.** *(h) refl.* a se strânge.
Einziehung, *-en, f.* **1.** confiscare. **2.** *(mil.)* recrutare; concentrare. **3.** încasare, percepere (de impozite, restanțe); *(la poștă)* percepere a taxei de la trimițător. **4.** retragere (din circulație); anulare, casare. **5.** ridicare, arestare.
einziffrig *adj.* cu o (singură) cifră.
einzig I. *adj.* **1.** unic, singur; **ein ~es Mal** o singură dată; **ein ~er** unul singur; **kein ~er** nici unul. **2.** neasemuit, incomparabil; *(fam.)* **das ist ~!** e neasemuit, nemaipomenit, fără pereche, unic! **II.** *adv.* numai; **~ und allein** numai.
einzig|artig *adj.* unic în felul lui.
Einzig|artigkeit *f. sg.* caracter unic, unicitate.
Einzige[1], *-n, -n (ein Einziger), m.* și *f.* unicul, unica; **kein ~r** niciunul; **du als ~r** tu singurul.
Einzige[2], *-n (ein Einziges), n. sg.* singurul lucru.
einzig|geboren *adj.* unic născut.
Einzig|geborene, *-n, -n (ein Einziggeborener), m.* și *f.* unicul născut, unică născută.
Einzigkeit, *-en, f.* faptul de a fi unic, unicitate.
Einzimmerwohnung, *-en, f.* locuință cu o singură cameră, garsonieră.
einzöllig *adj.* de un țol, de un palmac.
einzuckern, *zuckerte ein, eingezuckert, vb. (h) tr.* a pudra, a face, a da cu zahăr.
Einzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** intrare (solemnă); **seinen ~ halten** a-și face intrarea solemnă. **2.** intrare, mutare într-o locuință nouă. **3.** *(tipogr.)* scurtare a primului rând al unui alineat; alineat, abzaț. **4.** smoc de fire de păr trase în orificiul unei perii. **5.** *(text.)* urzeală, năvădire. **6.** *(reg.)* colectă de bani; **~ von Steuern** percepere de impozite. **7.** *(reg.)* fund dublu.
Einzugsbereich, *-es, -e, m. (ec.)* zonă de activitate comercială.
Einzugsfeierlichkeit, *-en, f.* intrare solemnă.
Einzugsgebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* bazin al unui fluviu.
Einzugsgebühr, *-en, f.* taxă de intrare; *(ec.)* taxă de încasare.
Einzugsmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (muz.)* marș de intrare.
Einzugs|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* masă, banchet de inaugurare, de intrare.
Einzugs|spesen *pl.* cheltuieli de intrare.
einzwängen, *zwängte ein, eingezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a înghesui, a strânge (în), a băga cu forța. **II.** *refl.* a se strânge; a se vârî cu forța.
Einzweckmaschine, *-n, f. (ec.)* mașină, aparat de utilizare unică.
einzwicken, *zwickte ein, eingezwickt, vb. (h) tr.* a ciupi, a pișca.
einzwingen, *zwang ein, eingezwungen, vb. (h) tr.* a băga cu forța, a strânge (în); **jm. etwas ~** a sili pe cineva să primească un lucru.
Einzwirnen, *-s, n. sg. (text.)* scurtare a firelor prin răsucire.
Einzylinder, *-s, -, m. (auto.)* monocilindru.
einzylindrig *adj. (tehn.)* monocilindric.
Eipulver [-fə sau -vɐ], *-s, -, n.* praf din gălbenuș de ou.
ei|rund *adj.* oval, ovoid.
Eis, *-es, -e, n.* **I.** *sg.* **1.** gheață; **etwas aufs ~ legen** a pune ceva la (pe) gheață; **aufs ~ gehen** a merge la patinaj; **der Fluss geht mit ~** (sau **treibt ~ mit**) fluviul cară sloiuri de gheață; *(fig.)* **jn. aufs ~ führen** a întinde cuiva o cursă; a trage pe cineva pe sfoară. **2.** *(fig.)* gheață, răceală, indiferență, atitudine rezervată; *(fig.)* **das ~ brechen** a sparge gheața, a înlătura atmosfera de rezervă. **II.** înghețată.
E-is ['e:Is], *-, -, n. (muz.)* mi-diez.
Eis|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* agat necolorat.
Eis|alabaster, *-s, -, m. (mineral.)* alabastru de culoarea gheții.
Eis|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat pentru fabricarea gheții artificiale. **2.** șerbetieră, mașină pentru înghețată.
eis|artig *adj.* ca gheața.
Eisbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de gheață.
Eisbahn, *-en, f.* loc de patinat, patinoar.
Eisbank, *-bänke, f.* banc de gheață, banchiză.
Eisbär, *-en, -en, m.* urs polar *(Thalarctos maritimus).*
Eisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* bară de protecție contra ghețurilor.
Eisbecher, *-s, -, m.* **1.** înghețată asortată la pahar. **2.** pahar, recipient pentru înghețată.
eisbedeckt *adj.* acoperit cu, de gheață.
eisbe|hangen *adj.* acoperit de gheață, cu țurțuri de gheață.
Eisbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** picior de porc (sărat și fiert). **2.** *(vân.)* coapsă de vânat cu copite. **3.** *pl. (fam., glumeț)* picioare reci (ca gheața).
Eisbereitung *f. sg.* fabricare, producere de gheață.
Eisberg, *-(e)s, -e, m.* aisberg, munte de gheață, ghețar (plutitor).
Eisbeutel, *-s, -, m. (med.)* pungă cu gheață.
Eisbildung *f. sg.* formare a gheții.
Eisbirne, *-n, f.* pară mălăiață de iarnă *(Pirus sativa).*
Eisblase, *-n, f. (med.)* v. Eisbeutel.
eisblau *adj.* colorat între verde și albastru.
Eisblick, **Eisblink**, *-(e)s, -e, m.* reflex luminos al gheții la limita vederii.
Eisblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de gheață.
Eisblume, *-n, f.* flori de gheață (pe geamuri).
Eisbombe, *-n, f.* înghețată în formă de bilă.
Eisbonbon [-bɔŋbɔŋ] și [-bõbõ:], *-s, -s, m.* sau *n.* bomboană răcoritoare.
Eisbrecher, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* spărgător de gheață. **2.** (muncitor) spărgător de gheață. **3.** *(constr.)* sparghet (apărător de gheață la poduri).

Eisbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** topire a sloiurilor; pornire, curgere a sloiurilor. **2.** ruptură, treaptă a gheţarului.
Eisbude, *-n, f.* prăvălie, stand pentru îngheţată.
Eiscafé, *-s, -s, n.* local în care se serveşte în principal îngheţată.
Ei|schale, *-n, f.* coajă de ou.
Ei|schnee, *-s, sg.* albuş bătut spumă.
Eiscreme, *-s, f.* îngheţată cu frişcă.
Eisdecke, *-n, f.* pătură, strat de gheaţă, banchiză.
Eisdiele, *-n, f.* local unde se serveşte mai ales îngheţată.
Eisdorn, *-(e)s, -e, m. (zool.)* stea de mare *(Asterias glacialis).*
Eisdrift, *-en, f. (geol.)* formaţiune diluviană, aluviuni cuaternare.
Eis|eiche, *-n, f. (bot.)* gorun *(Quercus petraea).*
eisen, *eiste, geeist (du, er eist), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a îngheţa, a se preface în gheaţă; *(impers.)* **es eist** îngheaţă. **2.** *(s) (pop.)* a alerga, a se duce în grabă. **3.** *(s) (fig.)* a încremeni; a amorţi, a înţepeni. **4.** *(h)* a pescui pe gheaţă. **II.** *tr. (h)* **1.** a face să îngheţe, a preface în gheaţă. **2.** a sparge gheaţa; **sie haben den Teich geeist** au spart gheaţa din lac (pentru gheţării).
Eisen, *-s, -, n.* **1.** fier; **altes ~ a)** fier vechi; **b)** vechituri; **c)** *(fig.)* hodorog bătrân; *(fig.)* **zum alten ~ werfen** a da la fier vechi; *(fig.)* **ein Mann von** (sau **aus**) ~ un om de fier, cu o sănătate foarte bună, foarte robust; *(fig.)* **er ist von Stahl und ~** este tare ca oţelul; **schmiede das ~, solange es heiß ist** bate fierul cât e cald; *(fig.)* **mehrere ~ im Feuer haben** a lupta pe mai multe fronturi, a urmări mai multe planuri; **Not bricht ~** nevoia învaţă pe om; **ein heißes ~ anfassen** a te ocupa de o problemă, temă neplăcută; **noch ein ~ im Feuer haben** a mai avea o cale de ieşire. **2.** spadă, sabie, pumnal; **durchs ~ sterben** a muri de sabie. **3.** potcoavă. **4.** fier de călcat. **5.** fiare, lanţuri; **in ~ schlagen** (sau **legen**) a pune în lanţuri, în fiare. **6.** cârlig (de perete). **7.** *(vân.)* capcană. **8.** medicament care conţine fier. **9.** *(sport)* crosă de golf.
Eisen|ab|brand, *-(e)s, -brände, m. (metal.)* pierdere în greutate prin oxidarea fierului (în cuptor).
Eisen|abfälle *pl.* pilitură, resturi, deşeuri de fier.
Eisen|abscheider, *-s, -, m. (metal.)* separator de fier magnetic.
Eisen|abscheidung, *-en, f. (chim.)* separare, izolare a fierului.
Eisen|ab|stichloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gură pentru descărcarea fontei (la furnale).
Eisen|abtrieb, *-(e)s, -e, m. (metal.)* pierdere de fier.
Eisen|ader, *-n, f.* filon, vână (minereu) de fier.
Eisen|alaun, *-(e)s, n. sg. (chim.)* alaun de fier, halotrichit.
Eisen|alter, *-s, n. sg. (ist.)* era, epoca fierului.
Eisen|arbeiten *pl.* fierărie.
Eisen|arbeiter, *-s, -, m.* fierar.
eisen|arm *adj.* sărac în fier.
Eisen|armierung, *-en, f.* armătură de oţel.
eisen|artig *adj.* ca fierul.
Eisen|ausbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* armare cu elemente metalice (la galerii, puţuri, tuneluri).
Eisenbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** *(med.)* baie de apă feruginoasă. **2.** *(metal.)* baie de fontă.
Eisenbahn, *-en, f.* cale ferată; **mit der ~ fahren** a călători cu trenul; *(fig., fam.)* **es ist höchste ~** nu mai e de pierdut nici o clipă; e ceasul al doisprezecelea.
Eisenbahn|abteil, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* compartiment.
Eisenbahn|aktie [-tsiə], *-n, f.* acţiune de căi ferate.
Eisenbahn|amt, *-(e)s, -ämter, n.* birou al administraţiei căilor ferate.
Eisenbahn|anlage, *-n, f.* instalaţie de cale ferată, de linie.
Eisenbahn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* (staţie de) legătură; linie ferată de joncţiune.
Eisenbahn|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la căile ferate, muncitor feroviar.
Eisenbahn|ausbesserungswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, fabrică, atelier de material rulant feroviar.
Eisenbahnbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten*), *m.* construcţie de cale ferată.
Eisenbahnbe|amte, *-n, -n (ein Eisenbahnbeamter), m.* funcţionar la căile ferate, funcţionar feroviar.
Eisenbahnbe|amtin, *-nen, f.* funcţionară la căile ferate.
Eisenbahnbeförderung, *-en, f.* transport (de bunuri) pe calea ferată.
Eisenbahnbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare de cale ferată, serviciu de cale ferată.
Eisenbahnbetriebs|inspektion [-spɛk-], *-en, f.* inspecţie la circulaţia trenurilor; inspecţie a serviciului feroviar.
Eisenbahnbrücke, *-n, f.* pod de cale ferată.
Eisenbahncoupé [-ku'pe:], *-s, -s, n.* compartiment.
Eisenbahndamm, *-(e)s, -dämme, m.* terasament de cale ferată.
Eisenbahndirektion, *-en, f.* administraţie, direcţie a căilor ferate.
Eisenbahndirektor, *-s, -en, m.* director la căile ferate.
Eisenbahner, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* salariat(ă) la căile ferate, feroviar(ă).
Eisenbahnerdelegation, *-en, f.* delegaţie de salariaţi ai căilor ferate.
Eisenbahnergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahner|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahnerverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a lucrătorilor de la căile ferate.
Eisenbahnfähre, *-n, f. (ferov.)* bac transbordor.
Eisenbahnfahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie, de tren.
Eisenbahnfahr|ordnung, *-en, f.* regulament de circulaţie a trenurilor.
Eisenbahnfahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar al trenurilor.
Eisenbahnfahrt, *-en, f.* călătorie cu trenul.
Eisenbahnfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de cale ferată.
Eisenbahnfrachtverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie a mărfurilor pe căile ferate.
Eisenbahngeleise, *-s, -, n.* şină, linie de cale ferată.
Eisenbahngeschütz, *-es, -e, m. (mil.)* tun de cale ferată.
Eisenbahngesellschaft, *-en, f.* societate, companie feroviară.
Eisenbahngleis, *-es, -e, n.* v. Eisenbahngeleise.
Eisenbahngüterverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri pe calea ferată.
Eisenbahngüterwagen, *-s, -, m.* vagon de mărfuri.
Eisenbahnhäus|chen, *-s, -, n.* canton feroviar.
Eisenbahnkarte, *-n, f.* **1.** hartă a căilor ferate. **2.** bilet de tren.
Eisenbahnkesselwagen, *-s, -, m.* vagon-cisternă.
Eisenbahnknotenpunkt, *-(e)s, -e, m.* nod de cale ferată, nod feroviar.
Eisenbahnkonzession, *-en, f.* concesiune feroviară.
Eisenbahnkrankheit *f. sg. (fam.)* rău de tren.
Eisenbahnkursbuch, *-(e)s, -bücher, n.* broşură cu mersul trenurilor.
Eisenbahnläutwerk, *-(e)s, -e, n.* alarmă, instalaţie de semnalizare acustică de cale ferată.
Eisenbahnlehrkurs, *-es, -e, m.* învăţământ feroviar.
Eisenbahnlicht|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos de cale ferată.
Eisenbahnlieferfrist, *-en, f.* termen de livrare cuprinzând şi transportul mărfurilor pe calea ferată.
Eisenbahnlinie [-niə], *-n, f.* linie de cale ferată.
Eisenbahn|netz, *-es, -e, n.* reţea de cale ferată, reţea feroviară.
Eisenbahn|oberbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten*), *m. (ferov.)* suprastructură a căii ferate.
Eisenbahnpersonenwagen, *-s, -, m.* vagon de călători.
Eisenbahnplanum, *-s, -s, n.* platformă de cale ferată.
Eisenbahnpolizei *f. sg.* poliţie feroviară.
Eisenbahnpostwagen, *-s, -, m.* vagon poştal.
Eisenbahnpuffer, *-s, -, m.* tampon de cale ferată.
Eisenbahnradsatz, *-es, -sätze, m.* osie montată de cale ferată.
Eisenbahnräumer, *-s, -, m.* v. Eisenbahnschneepflug.
Eisenbahnregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de căi ferate.
Eisenbahnschaffner, *-s, -, m.* conductor de tren.
Eisenbahnschiene, *-n, f.* şină de cale ferată.
Eisenbahnschiffsbrücke, *-n, f.* feribot.
Eisenbahnschlagbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră rabatabilă de cale ferată.
Eisenbahnschneepflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de zăpadă pentru calea ferată.
Eisenbahnschranke, *-n, f.* barieră de cale ferată.
Eisenbahnschwelle, *-n, f.* traversă de cale ferată.
Eisenbahn|sicherungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de siguranţă de cale ferată.
Eisenbahnsignalwerk, *-(e)s, -e, n.* aparat de semnalizare la căi ferate.
Eisenbahn|station, *-en, f.* staţie de cale ferată.
Eisenbahn|steig, *-(e)s, -e, m.* peron.
Eisenbahn|strecke, *-n, f.* traseu de cale ferată.
Eisenbahntarif, *-(e)s, -e, m.* tarif feroviar, tarif al căilor ferate.
Eisenbahntrajekt, *-(e)s, -e, n.* bac de cale ferată, feribot.
Eisenbahntransport, *-(e)s, -e, m.* transport pe căile ferate.
Eisenbahntransportmittel, *-s, -, n.* mijloc de transport pe căile ferate.
Eisenbahntriebwagen, *-s, -, m.*, automotor de cale ferată.
Eisenbahntunnel, *-s, -, m.* tunel de cale ferată.
Eisenbahn|überführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj superior, pasarelă.
Eisenbahn|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* pasaj de nivel de cale ferată.
Eisenbahn|unfall, *-(e)s, -fälle, m.*, **Eisenbahn|unglück**, *-(e)s, -e, n.* accident de cale ferată.
Eisenbahn|unterbau, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* infrastructură a căii ferate.
Eisenbahn|unterführung, *-en, f. (ferov.)* pasaj inferior, subteran.
Eisenbahnverbindung, *-en, f.* comunicaţie, legătură feroviară, legătură de cale ferată.
Eisenbahnverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie a trenurilor, trafic pe căile ferate, circulaţie feroviară.
Eisenbahnverwaltung, *-en, f.* administraţie a căilor ferate.
Eisenbahnwach|haus, *-es, -häuser, n. (ferov.)* canton.
Eisenbahnwagen, *-s, -*, **Eisenbahnwaggon**, *-s, -s, m.* vagon.
Eisenbahnwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier.
Eisenbahnweiche, *-n, f.* macaz de cale ferată.
Eisenbahnwerk|statt, *-stätten, f.* atelier feroviar.
Eisenbahnwesen, *-s, n. sg.* căi ferate, serviciu feroviar ; tehnică feroviară.
Eisenbahnzeit *f. sg.* orar feroviar.
Eisenbahnzug, *-(e)s, -züge, m.* tren.
Eisenbakterie, *-n* [-riən] *f. (biol.)* ferobacterie *(Crenothrix polyspora, Leptothrix kühniana).*
Eisenbalken, *-s, -, m.* grindă de oţel.
Eisenband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă de fier, de oţel, zbanţ.
Eisenbank, *-bänke, f.* bancă de fier.
Eisenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie metalică.
Eisenbauwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* construcţie (structură) metalică.
Eisenbeize, *-n, f. (metal.)* decapant pentru oţel.
Eisenbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare minieră de minereu de fier.
Eisenbergwerk, *-(e)s, -e, n. (mine)* mină de fier.
Eisenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* armătură de fier (a unei ferestre, uşi); feronerie; ferecătură; fiare.
Eisenbeton [-tõ:, -tɔŋ, *austr.* to:n], *-s, -s, m.* beton armat.
Eisenbetonbau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de beton armat.
Eisenbetonbinder, *-s, -, m. (constr.)* fermă de beton armat.
Eisenbetongewölbe, *-s, -, n.* boltă de beton armat.
Eisenbetonhohldiele, *-n, f. (constr.)* planşeu de beton armat de goluri; fâşii cu goluri.
eisenbewehrt *adj.* armat, întărit cu fier, cu oţel.
Eisenblau, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* vivianit.
Eisenblau|säure *f. sg. (chim.)* acid ferocianhidric.
Eisenblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă de oţel.
eisenblechern *adj.* de tablă de oţel.
Eisenblechplatte, *-n, f.* placă de tablă de oţel.
Eisenblüte, *-n, f. (mineral.)* varietate dendritică de aragonit.
Eisenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu pentru oţel.
Eisenbüffel, *-s, -, m. (mar.)* baba de metal.
Eisencyanid [-tsya-], *-s. n. sg. (chim.)* cianură de fier.
Eisendraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de oţel.
Eisendraht|seil, *-(e)s, -e, n.* cablu de sârmă de oţel.
Eisendraht|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cui de sârmă de oţel.
Eisendrechsler *(inv.)*, **Eisendreher**, *-s, -, m.* strungar în fier.
Eisen|einlage *f. (inv.)* armare cu beton.

Eisen|erde, *-n, f. (mineral.)* pământ feruginos.
Eisen|erz, *-(e)s, -e, n.* minereu de fier.
Eisen|erz|ablagerung, *-en, f. (geol.)* zăcământ de minereu de fier.
Eisen|erzbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare de minereu de fier.
Eisen|erzeugung *f. sg.* producere de fier.
Eisen|erzflöz, *-es, -e, n.* strat de minereu de fier.
Eisen|erzförderung, *-en, f.* extracție, producție, transport a(l) minereului de fier.
Eisen|erzgewinnung *f. sg. (mine)* extragere, extracție a minereului de fier.
Eisen|erzgrube, *-n, f.* mină de fier.
Eisen|erzlager|stätte, *-n, f.*, **Eisen|erzvorkommen**, *-s, -, n.* zăcământ de minereu de fier.
Eisen|erzwäsche, *-n, f.* spălare a minereului de fier.
Eisenfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a fierului. **2.** *(chim.)* colorant cu oxid de fier.
eisenfarben *adj.* de culoarea fierului.
eisenfarbig *adj.* conținând colorant cu oxid de fier.
Eisenfass, *-es, -fässer, n.* butoi de oțel.
Eisenfeile, *-n, f.* **1.** pilitură de fier, de oțel. **2.** pilă de oțel.
Eisenfeilicht, *-(e)s, n. sg. (inv.)*, **Eisenfeil|späne** *pl.* pilitură de fier, de oțel.
Eisenfeil|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de pilitură de fier, de oțel.
eisenfest *adj.* tare ca fierul.
Eisenfleck, *-(e)s, -en, m.* **1.** pată de rugină. **2.** *(bot.)* rugină (boală a cartofului).
eisenfleckig *adj.* **1.** pătat cu fier. **2.** *(bot.)* (despre cartofi) pătat cu rugină.
eisenfrei *adj.* fără fier, lipsit de fier.
Eisenfresser, *-s, -, m. (fig.)* fanfaron, lăudăros.
eisenfresserisch *adj. (fam.)* fanfaron, lăudăros.
Eisenfrisch|arbeit, **Eisenfrischerei**, *-en, f. (metal.)* afinare a fontei.
Eisengang, *-(e)s, -gänge, m.* vână de fier.
Eisengans, *-gänse, f. (tehn.)* masă de fontă brută.
Eisengarn, *-(e)s, n. sg.* fire de in sau bumbac apretate și ceruite.
Eisenge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut în fier.
Eisengerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de fier.
Eisengerbung, *-en, f.* tăbăcire cu săruri de fier.
Eisengerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* eșafodaj, schelă metalică.
eisengesättigt *adj. (metal.)* saturat cu fier.
eisengeschirmt *adj. (electr.)* ecranat cu fier; cu manta de fier.
Eisengeschirr, *-(e)s, -e, n.* unelte, vase de fier.
Eisengeviere, *-s, -, n. (mine)* filon de minereu de fier.
Eisengewinnung *f. sg.* extragere a fierului.
Eisengießer, *-s, -, m.* turnător de fontă.
Eisengießerei, *-en, f.* turnătorie de fontă.
Eisengitter, *-s, -, n.* grilaj, zăbrele de oțel.
Eisenglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* hematit.
Eisenglas, *-es, n. sg. (mineral.)* mică.
Eisenglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* lepidomelan; oligist micaceu, itabirit.
eisengrau *adj.* de culoarea fierului, gri-fer.
Eisengraupe, *-n, f. (metal.)* fier mărunt.
Eisengrube, *-n, f.* mină de fier.
Eisengruppe *f. (chim.)* grupa fierului.
Eisenguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnare a fontei. **2.** vase, unelte de tuci.
Eisenguss|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de fontă.
Eisengusswaren *pl.* v. Eisenguss **(2).**
eisenhaltig, **eisenhältig** *adj.* feruginos, care conține fier.
Eisenhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* **1.** ciocan de forjă. **2.** uzină metalurgică (rudimentară).
Eisenhammerschlag, *-(e)s, m. sg.* scântei care ies din fierul roșu bătut pe nicovală; arsură, țunder.
Eisenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu fier.
Eisenhändler, *-s, -, m.* comerciant de obiecte ferometalice.
Eisenhandlung, *-en, f.* magazin de fierărie.
eisenhart *adj.* tare ca fierul.
Eisenhartguss, *-es, -güsse, m.* turnare de fontă dură.
Eisenhaut, *-häute, f. (metal.)* pojghiță de fier.
Eisenhemd, *-(e)s, -en, n.* cuirasă; armură.
Eisen her|stellend *adj.* siderurgic.
Eisenhoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* furnal.
Eisenhut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** *(ist.)* coif, cască de fier (în evul mediu). **2.** *sg. (bot.)* omag *(Aconitum napellus* L.).
Eisenhütte, *-n, f.* uzină siderurgică.
Eisenhütten|industrie, *-n, f.* v. Eisenindustrie.
Eisenhüttenkombinat, *-(e)s, -e, n.* combinat siderurgic.
Eisenhüttenkunde *f. sg.* siderurgie.
Eisenhüttenwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină siderurgică.
Eisenhüttenwesen, *-s, n. sg.*, **Eisen|industrie**, *-n, f.* industrie siderurgică, siderurgie, industria fierului.
Eisenkali, *-s, n. sg. (chim.)* ferocianură de potasiu.
Eisenkalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* siderit.
Eisenkasten, *-s, -kästen, m.* cutie de fontă.
Eisenkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* miez de fier.
Eisenkerndrossel, *-n, f. (electr.)* bobină de șoc cu miez de fier.
Eisenkies, *-es, m. sg. (mineral.)* pirită.
Eisenkitt, *-(e)s, -e, m.* chit pentru fier, pentru fontă.
Eisenkohlen|stoffdiagramm, *-(e)s, -e, n. (metal.)* diagramă fier-carbon.
Eisenkohlen|stofflegierung, *-en, f. (metal.)* aliaj fier-carbon (fonte și oțeluri).
Eisenkonstantan|element, *-(e)s, -e, n. (metal.)* cupeu fier-constantan.
Eisenkonstruktion, *-en, f.* construcție metalică.
Eisenkram, *-(e)s, m. sg.* **1.** fierării mărunte. **2.** magazin de fierărie mărunță. **3.** fier vechi.
Eisenkrämer, *-s, -, m.* **1.** negustor de articole de fierărie. **2.** negustor de fier vechi.
Eisenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* verbină, sporici *(Verbena officinalis* L.).
eisenkraut|artig *adj. (in expr.)* **~e Pflanzen** familia verbenaceelor.
Eisenkur, *-en, f.* cură cu medicamente feruginoase.
Eisenlack, *-s, -e, m.* lac pentru fier.
Eisenlegierung, *-en, f.* aliaj de fier.
eisenlos *adj.* **1.** fără fier. **2.** despotcovit.
Eisenlunge, *-n, f. (med.)* plămân siderotic.
Eisenmangel, *-s, -mängel, m.* deficiență, lipsă de fier.
Eisenmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de desfacere, debușeu a(l) fierului.
Eisenmennige *f. sg.* miniu de fier.
Eisenmöbel, *-s, -, n.* mobilă de fier.
Eisen|nickel|legierung, *-en, f.* aliaj fier-nichel, feronichel.
Eisen|niere, *-n, f. (mineral.)* hematit.
Eisen|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** sobă de fier. **2.** cuptor de topit fierul.
Eisen|ort|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* conglomerat de nisip feruginos și calcar.
Eisen|oxid și **-oxyd** *(inv.)*, *-(e)s, -e, n. (chim.)* oxid feric.
Eisen|oxidsalze și **-oxydsalze** *(inv.), pl. (chim.)* săruri ferice.
Eisen|oxydul, *-s, n. sg. (chim.)* oxid feros.
Eisenpanzer, *-s, -, m.* blindaj de oțel; cuirasă de oțel.
Eisenplatte, *-n, f.* placă de oțel.
Eisenpräparat, *-(e)s, -e, n. (med.)* medicament feruginos, care conține fier.
Eisenproduktion *f. sg.* producție de fier.
Eisenquelle, *-n, f.* izvor feruginos.
Eisenrindenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (inv., bot.)* eucalipt, arbore australian *(Eucalyptus).*
Eisenrinne, *-n, f. (metal.)* jgheab de scurgere a fontei.
Eisenring, *-(e)s, -e, m.* inel de oțel.
Eisenrock, *-(e)s, -röcke, m.* cămașă de zale.
Eisenrohr, *-(e)s, -e, n.* tub, țeavă de oțel.
Eisenröhre, *-n, f.* v. Eisenrohr.
Eisenrost, *-(e)s, m. sg.* rugină.
eisenrot *adj.* roșu ca fierul.
Eisensäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău pentru metale, bomfaier.
Eisensalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de fier.
Eisensand, *-(e)s, -e, m.* nisip feruginos.
Eisensäuerling, *-s, -e, m.* apă minerală feruginoasă și carbonatată.
Eisensäure, *-n, f. (chim.)* acid feric.
Eisenschaum, *-(e)s, -schäume, m. (metal.)* spumă de grafit (în fontă).
Eisenschiene, *-n, f.* șină de oțel.
Eisenschiff, *-(e)s, -e, n.* navă metalică.
Eisenschimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Eisenschlacke, *-n, f.* zgură de fier.
Eisenschlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură longitudinală (la scrimă).
Eisenschläger, *-s, -, m. (sport)* crosă (de golf).
Eisenschmelze, **Eisenschmelzhütte**, *-n, f.* uzină siderurgică.
Eisenschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar.
Eisenschmiede, *-n, f.* fierărie.
Eisenschmiedewaren *pl.* articole de fierărie.
Eisenschneider, *-s, -, m.* tăietor de fier.
Eisenschuss, *-es, -schüsse, m.* v. Eisenglanz.
eisenschüssig *adj. (geol.)* conținând oxizi de fier.
Eisenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (metal.)* burete de fier.
Eisenschwarz *n. sg.*, **Eisenschwärze** *f. sg. (chim.)* oxid negru de fier.
Eisensinter, *-s, -, m. (metal.)* arsură de fier.
Eisen|späne *pl.* pilitură, deșeuri de fier.
Eisen|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* siderit.
Eisen|spitze, *-n, f.* vârf de fier.
Eisen|splitter, *-s, -, m.* așchie, schijă de fier.
Eisen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* prăjină de fier.
Eisen|stange, *-n, f.* drug de fier.
Eisen|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* magnetit.
Eisen|steinmark, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* caolin cu conținut de oxid de fier.
Eisensulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de fier.
Eisensumpf|erz, *-es, -e, n. (mineral.: inv.)*, limonit.
Eisentinktur, *-en, f. (inv.)* tinctură de fier.
Eisentor, *-(e)s, -e, n.* poartă de oțel, de fier.
Eisenträger, *-s, -, m. (tehn., constr.)* grindă de oțel, de fier.
Eisentropfen *pl.* picături feruginoase.
Eisenturm, *-(e)s, -türme, m.* turn de fier.
Eisen- und Stahlindustrie, *-n, f. (ec.)* industria fierului și oțelului.
Eisenverhüttung *f. sg. (metal.)* prelucrare metalurgică a minereului de fier.
Eisenvitriol [-vi-], *-s, m.* (și *n.) sg. (chim.)* calaican, sulfat feros, melanterit.
Eisenwalzwerk, *-(e)s, -e, n.* instalație de laminoare.
Eisenwaren *pl.* fierărie, articole de fier.
Eisenwarenhandlung, *-en, f.*, **Eisenwarenladen**, *-s, -läden, m.* magazin de fierărie.
Eisenwarenverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de fierărie.
Eisenwasser, *-s, -wässer, n. (inv.)* apă feruginoasă.
Eisenwein, *-(e)s, -e, m. (med.)* vin tonic cu fier.
Eisenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** uzină siderurgică. **2.** fierărie; obiecte de oțel; **altes ~** fier vechi.
Eisenwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă de oțel, de fier.
Eisenzeit *f. sg.* v. Eisenalter.
Eisenzeug, *-(e)s, n. sg.* fierărie, obiecte de oțel, de fier; produse siderurgice.
eisern *adj.* **1.** de fier; din fier; *(teatru)* **~er Vorhang** cortină metalică; *(ist.)* „cortina de fier"; *(geogr.)* **das Eiserne Tor** Porțile de Fier. **2.** *(fig.)* de fier; ferm; dur; implacabil; **~er Fleiß** hărnicie perseverentă; **~e Gesundheit** sănătate de fier; **~es Herz** inimă de piatră; **~e Notwendigkeit** necesitate imperioasă; **~er Schlaf** somn greu; **~er Wille** voință de fier; **mit ~er Stirn** neînduplecat, neclintit; **~e Nerven** nervi de fier. **3.** *(fig.)* inalienabil, care nu poate fi înstrăinat; **der ~e Bestand** fond de rezervă inalienabil; *(mil.)* **~e Ration**

rație de fier (pentru cai); *(mil.)* **~e Portion** rație de fier (pentru oameni). **4. ~e Hochzeit** nuntă de fier (la 65 sau 75 ani de căsătorie).

Eis|ersatz, *-es, m. sg.* gheață artificială.

Eiseskälte *f. sg.* temperatura gheții.

Eis|essig, *-s, m. sg. (chim.)* acid acetic glacial.

Eisfabrik, *-en, f.* fabrică de gheață artificială.

Eisfach, *-es, -fächer, n.* raft (în frigider) de congelare.

Eisfarbe, *-n, f.* culoare a gheții.

Eisfeld, *-(e)s, -er, n.* banchiză.

Eisfilm, *-(e)s, -e, m.* peliculă de gheață.

Eisfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** balenă polară *(Balaenidae).* **2.** pește congelat.

Eisfischerei *f. sg.* pescuit sub gheață.

Eisfläche, *-n, f.* **1.** întindere glacială. **2.** patinoar.

eisförmig *adj.* de forma gheții.

eisfrei *adj.* curățat de gheață; **~er Hafen** port liber de ghețuri.

Eisfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe polară *(Alopex lagopus).*

Eisgang, *-(e)s, m. sg.* topire și pornire a ghețurilor.

Eisgebirge, *-s, -, n.* lanț de ghețari.

eisgekühlt *adj.* rece de la gheață, frapat.

Eisgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură de la gheață, frapată.

Eisglas, *-es, -gläser, n.* geam jivrat (mat, cu suprafața zgrunțuroasă).

eisglatt *adj.* alunecos.

Eisglätte *f. sg.* alunecuș.

Eisgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă de ghețar.

eisgrau *adj.* cărunt, încărunțit.

Eisgrube, *-n, f.* ghețărie.

Eishai, *-(e)s, -e, m.* rechin polar uriaș.

Eishaken, *-s, -, m. (sport)* piron de gheață.

Eishändler, *-s, -, m.* negustor de gheață.

Eishauch, *-(e)s, -e, m.* suflare înghețată.

Eishaus, *-es, -häuser, n.* depozit frigorifer.

Eishaut, *-häute, f. (mar.)* ranforsare a bordurilor (la nave polare).

Eisheiligen *pl.* sfinți de gheață; moși (sfinții din zilele de 11–13 mai).

Eishockey [-hɔkI], *-s, n. sg. (sport)* hochei pe gheață.

Eishockeyschläger, *-s, -*, **Eishockey|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* crosă (de hochei pe gheață).

Eishöhle, *-n, f.* grotă în ghețar, peșteră de gheață.

eisig *adj.* de gheață; acoperit cu gheață; foarte rece; glacial; *(fig.)* **~e Miene** privire rece; *(fig.)* **~er Empfang** o primire foarte rece, rezervată.

Eis|industrie *f. sg.* industrie a gheții.

Eisjacht, *-en, f.* sanie cu pânză (cu tălpici pentru gheață).

Eiskaffee, *-s, -s, m.* café-glacé.

eiskalt *adj.* rece ca gheața; geros; **~e Hände haben** a avea mâinile înghețate; *(fig.)* **es läuft mir ~ über den Rücken** mă trec fiorii.

Eiskälte *f. sg.* frig glacial, ger strașnic.

Eiskasten, *-s, -kästen, m.* frigorifer, răcitor; *(austr.)* frigider.

Eiskegel, *-s, -, m.* țurțur de gheață.

Eiskeller, *-s, -, m.* ghețărie.

Eisklettern, *-s, n. sg.* alpinism pe ghețari.

Eisklippe, *-n, f.* stâncă de gheață.

Eisklub, *-s, -s, m.* club de patinaj.

Eiskluft, *-klüfte, f.* **1.** crăpătură de ger (în trunchiurile arborilor). **2.** crăpătură în gheață, crevasă.

eisklüftig *adj. (despre arbori, pietre etc.)* **1.** crăpat de frig. **2.** cu crevase.

Eisklüftigkeit *f. sg.* crăpare (a lemnului) din cauza frigului.

Eisklumpen, *-s, -, m.* sloi de gheață.

Eiskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* gheață *(Mesembryanthemum crystallinum* L.).

Eiskruste, *-n, f.* pojghiță de gheață.

Eiskühler, *-s, -, m.* v. Eiskasten.

Eiskunstlauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj artistic.

Eislauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj.

Eis laufen, *lief Eis, Eis gelaufen (du läufst Eis, er läuft Eis)* și **eislaufen**, *lief eis, eisgelaufen (du läufst ein, er läuft eis), vb. (s)* a patina.

Eisläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare).

Eislaufver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de patinatori.

Eismann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** negustor de gheață. **2.** *pl.* moși (zilele dintre 11 și 13 mai). **3.** *(fam.)* vânzător de înghețată.

Eismaschine, *-n, f.* **1.** mașină pentru fabricarea gheții artificiale. **2.** aparat pentru prepararea înghețatei, șerbetieră.

Eislaufplatz, *-es, -plätze, m.* patinoar.

Eismasse, *-n, f.* masă de gheață.

Eismeer, *-es, -e, n.* **1.** mare polară, glacială; **Nördliches ~** Oceanul Înghețat de Nord, Oceanul Arctic. **2.** *(fig.)* banchiză imensă.

Eismonat, **Eismond**, *-(e)s, -e, m. (poet.)* ghenar(ie), ianuarie.

Eisnagel, *-s, -nägel, m.* colț pentru gheață (la potcoave).

Eisnebel, *-s, -, m.* brumă, chiciură, promoroacă.

Eisnetz, *-es, -e, n.* plasă de prins pește sub gheață.

Eis|palast, *-(e)s, -paläste, m.* **1.** patinoar acoperit. **2.** palat de gheață.

Eis|papier, *-(e)s, -e, n.* hârtie-gheață (hârtie specială folosită mai ales pentru cărți de vizită).

Eis|pfahl, *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot de spargheț.

Eis|pflanze, *-n, f.* v. Eiskraut.

Eis|pflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug pentru spargerea gheții.

Eis|picke, *-n, f.*, **Eis|pickel**, *-s, -, m.* piolet, târnăcop mic (folosit de alpiniști).

Eis|punkt, *-(e)s, m. sg.* punct, temperatură de îngheț.

Eisregen, *-s, -, m. (met.)* ploaie cu gheață.

Eisregion, *-en, f.* regiune polară.

Eisriese, *-n, f. (forest.)* jilip, jgheab, scoc acoperit cu un strat subțire de gheață (pentru transportul lemnelor).

Eisrinde, *-n, f.* coajă de gheață.

Eis|säge, *-n, f.* ferăstrău de gheață.

Eis|salat, *-s, -e, m.* specie de salată cu frunze pufernice, crocante.

Eis|schieben, *-s,* **Eis|schießen**, *-s, n. sg. (sport)* sport național elvețian (care se joacă pe gheață).

Eis|schicht, *-en, f.* strat de gheață.

Eis|schmelze *f. sg.* topire a zăpezii.

Eis|schlitten, *-s, -, m. (sport)* bob.

Eis|schnell|lauf, *-(e)s, m. sg.* patinaj-viteză.

Eis|schnell|läufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare) de viteză.

Eis|scholle, *-n, f.* sloi, bloc de gheață.

Eis|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* frigorifer, răcitor; frigider.

Eis|schuh, *-(e)s, -e, m.* patină.

Eis|schütze, *-n, -n, m. (sport, elv.)* jucător de Eisschießen.

Eis|segelboot, *-(e)s, -e, n.* v. Eisjacht.

Eis|segeln, *-s, n. sg. (sport)* vele pe gheață.

Eis|spalte, *-n, f.* fisură în gheață.

Eis|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristal de stâncă; cuarț de gheață.

Eis|spiegel, *-s, -, m.* suprafață lucitoare a gheții.

Eis|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc sportiv pe gheață.

Eis|sporn, *-(e)s, -e* (și *-sporen), m.* colțar pentru gheață (la bocanci).

Eis|spind, *-(e)s, -e, n.* (și *m.)* v. Eisschrank.

Eis|sport, *-(e)s, m. sg.* sport pe gheață (patinaj, hochei pe gheață etc.).

Eis|sprosse, *-n, f. (vân.)* a doua ramură pe coarnele cerbului.

Eis|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al gheții (pe un râu). **2.** tonetă, chioșc cu înghețată.

Eis|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* criolit.

Eis|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de gheață.

Eis|tage *pl. (met.)* zile de îngheț.

Eis|tanz, *-(e)s, -tänze, m.* balet pe gheață; patinaj artistic.

Eis|tee, *-s, -s, m.* băutură răcoritoare cu ceai rece.

Eis|treiben, *-s, n. sg.* pornire, curgere a sloiurilor de gheață.

Eis|tüte, *-n, f.* cornet din aluat subțire pentru înghețată.

Eis|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* compresă cu gheață.

Eisverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare de gheață.

Eisversetzung, *-en, f.* zăpor, baraj de sloiuri.

Eisvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* pescărel, pescăruș *(Alcedo atthis).* **2.** *(entom.)* fluture de zi *(Limenitis).*

Eiswaffel, *-n, f.* vafă pentru înghețată.

Eiswagen, *-s, -, m.* vagon, autocamion frigorific.

Eiswasser, *-s, n. sg.* **1.** apă cu cuburi de gheață. **2.** apă rece ca gheața. **3.** apă rezultată din topirea gheții.

Eiswerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de gheață.

Eiswolke, *-n, f.* **1.** nor de gheață. **2.** *(rar)* cearcăn, halo în jurul lunii, al soarelui.

Eiszacken, **Eiszapfen**, *-s, -, m.* țurțure de gheață.

Eiszeit, *-en, f.* perioadă, epocă glaciară.

Eiszone, *-n, f. (geogr.)* zonă glaciară.

eitel *adj.* **1.** încrezut, vanitos, înfumurat: **auf etwas ~ sein** a fi mândru de ceva. **2.** cochet. **3.** deșert, zadarnic, trecător; **eitles Geschwätz** vorbărie goală; **eitle Mühe** străduință, trudă zadarnică; **jm. eitlen Dunst vormachen** a duce pe cineva cu vorba. **4.** pur, neamestecat; doar; **~ Gold** aur curat; **~ Lug und Trug** curată minciună; **~ Glück** curat noroc; **~ Brot essen** a mânca (numai) pâine goală.

Eitel, *-s, -, m. (iht.)* chefal.

Eiteling, *-s, -e, m.* fante încrezut.

Eitelkeit, *-en, f.* **1.** vanitate, înfumurare. **2.** deșertăciune, zădărnicie.

Eiter, *-s, m. sg.* puroi.

eiter|artig *adj.* cu puroi, purulent.

eiterbefördernd *adj.* care favorizează formarea puroiului.

Eiterbeule, *-n, f.* pungă de puroi, abces, buboi.

Eiterbildung, *-en, f.* formare de puroi.

Eiterbläs|chen, *-s, -, n.*, **Eiterblatter**, *-n, f.* pustulă, bubuliță cu puroi.

eiterblatterig *adj.* pustulos, cu bubulițe.

Eiter|er|reger, *-s, -, m. (med.)* agent declanșator al puroiului.

Eiterfluss, *-es, -flüsse, m. (med.)* scurgere a puroiului, supurație purulentă.

Eiterfraß, *-es, m. sg. (med.)* rană pricinuită de puroi.

Eitergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* inflamație purulentă, abces.

Eitergeschwür, *-(e)s, -e, n.* furuncul, dop de puroi.

eiter|haft *adj.* v. eit(e)rig.

Eiter|herd, *-(e)s, -e, m. (med.)* focar de puroi, purulență.

eitericht *(inv.),* **eit(e)rig** *adj.* cu puroi, purulent.

Eiterkanal, *-(e)s, -kanäle, m. (med.)* fistulă (a unui abces).

Eiterkörperchen *pl. (med.)* leucocite fagocitante.

eitern, *eiterte, geeitert, vb. (h) intr.* a puroia.

eiternd **I.** *part. prez.* de la eitern. **II.** *adj.* purulent.

Eiterpflock, *-(e)s, -pflöcke,* **Eiterpfropf**, *-(e)s, -e, m. (med.)* centru purulent al unui abces sau furuncul, dop de puroi.

Eiterpustel, *-n, f. (med.)* pustulă purulentă.

Eiter|sack, *-(e)s, -säcke, m. (med.)* pungă de puroi, pungă a unui abces.

Eiter|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Eiterpflock.

Eiterung, *-en, f.* supurație purulentă.

eiter|ziehend *adj. (med.)* care trage puroiul; care face să se coacă un abces, abcedand.

Eiweiß, *-es, -e, n.* **1.** albuș de ou. **2.** albumină.

Eiweiß|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (chim.)* descompunere a albuminoidelor.

eiweißhaltig *adj.* albuminos.

Eiweißharnen, *-s, n. sg. (med.)* albuminurie.

Eiweißkörper *m. pl.*, **Eiweiß|stoff**, *-(e)s, -e, m. (chim.)* albuminoidă.

Eiweißmangel, *-s, m. sg.* lipsă, deficiență de albumină.

Eiweiß|stoffwechsel, *-s, m. sg. (biol.)* metabolism al albuminelor.
Eizelle, *-n, f. (biol.)* celulă-ou.
Ejakulation, *-en, f. (biol.)* ejaculație.
ejakulieren, *ejakulierte, ejakuliert, vb. (h) intr.* a ejacula.
Ejektion, *-en, f.* ejecție, eliminare.
Ejektivlaut, *-es, -e, m. (lingv.)* sunet (consoană) explozivă.
Ejektor, *-s, -toren, m. (tehn.)* ejector.
ejizieren, *ejizierte, ejiziert, vb. (h) tr.* a da, a arunca afară.
EkD [e:ka'de:], *-s, f.* biserică evanghelică în Germania.
ekdemisch *adj.* ecdemic.
ekel *adj.* **1.** scârbos, grețos; **es ist mir so ~** mi-e rău, îmi vine să vărs. **2.** respingător, scârbos. **3.** *(fig.)* anevoios; dificil, neplăcut.
Ekel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(vor cu dat.)* scârbă, dezgust, greață (de); **einen ~ haben** a-i fi scârbă, greață. **2.** ticăloșie, mârșăvie; murdărie, scârbă; **dein Betragen ist mir ein ~** purtarea ta mă scârbește.
Ekel[2], *-s, -s, n. (fam.)* om scârbos, scârbă; **er ist ein ~** e o scârbă.
Ekel er|regend *adj.* care produce greață, scârbos, dezgustător.
ekelhaft *adj.* scârbos, dezgustător, grețos.
Ekelhaftigkeit, *-en, f.* faptul de a fi scârbos, dezgustător.
ek(e)lig *adj.* **1.** scârbos, dezgustător; **~ werden** a deveni scârbos, dezgustător. **2.** *(despre oameni)* delicat, care se scârbește ușor.
ekeln, *ekelte, geekelt (ich ek(e)le), vb. (h)* **I.** *tr., impers.* a scârbi, a dezgusta. **II.** *refl.* **1.** a-i fi greață. **2.** *(fig.)* a se scârbi, a se dezgusta.
Ekelname, *-ns, -n, m. (reg.)* nume, poreclă de batjocură.
EKG *presc.* de la Elektrokardiogramm.
Ekklesiast, *-en, -en, m.* eclesiast.
ekklesiastisch *adj.* eclesiastic.
Ekklesiologie *f. sg.* știința despre bisericile creștine.
Eklaireur [eklɛ'rø:ɐ], *-s, -e, m.* ecleror, cercetaș.
Eklampsie, *-n* [-si:ən], *f. (med.)* eclampsie.
Eklat (e'kla:], *-s, -s, m.* **1.** luciu. **2.** splendoare, măreție, pompă, somptuozitate, strălucire. **3.** pocnitură. **4.** (și *fig.*) zgomot, efect zgomotos; scandal.
eklatant *adj.* **1.** eclatant, strălucitor, strălucit; luxos. **2.** evident; bătător la ochi.
Eklektik *f. sg.* eclectică.
Eklektiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* eclectic(ă).
Eklektizismus *m. sg.* eclectism.
eklig *adj.* v. ekeln.
Eklipse, *-n, f. (astron.)* eclipsă.
Ekliptik *f. sg. (astron.)* ecliptică.
ekliptisch *adj. (astron.)* ecliptic.
Ekloge, *-n, f.* eglogă, poezie pastorală.
Eklogendichter, *-s, -, m.* autor de poezii pastorale.
Eklogit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* eclogit.
Ekrasit, *-s, n. sg. (chim.)* ecrasită.
Ekrüseide, *-n, f.* mătase ecru; borangic.
Ekstase, *-n, f.* extaz, încântare, admirație vie, exaltare; **in ~ geraten** a se extazia; a cădea în extaz.
Ekstatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană extatică, predispusă la extaz.
ekstatisch *adj.* extatic, de extaz.
Ektasie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* ectazie.
Ektomie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* ectomie.
ektogen *adj. (med.)* exogen.
Ektoparasit, *-en, -en, m. (biol.)* parazit extern.
Ekzem, *-s, -e, n. (med.)* eczemă.
Elaborat, *-(e)s, -e, n.* **1.** rezultat al unei munci; operă; expunere; memoriu. **2.** *(peior.)* lucrare proastă, de cârpaci, făcută de mântuială, cârpăceală.
elaborieren, *elaborierte, elaboriert, vb. (h) tr.* a elabora.
Elan, *-s, m. sg.* elan, avânt.
Elastik, *-en, f.*, **Elastik**, *-s, -s, n.* țesătură elastică; elastic.
Elastikbinde, *-n, f.* fașă elastică.
elastisch *adj.* elastic, flexibil; **unendlich ~** perfect elastic; *(fig.)* **ein ~es Gewissen** o conștiință prea laxă; **ein ~es Gesetz** o lege interpretabilă după plac.
Elastizität *f. sg.* elasticitate, flexibilitate.
Elastizitätsbegriff, *-es, -e, m.* concept de elasticitate.
Elastizitätsfunktion, *-en, f. (ec.)* funcție de elasticitate.
Elastizitätsgrenze, *-n, f. (tehn.)* limită de elasticitate.
Elastizitätsko|effizient [-tsient], *-en, -en, m.* coeficient de elasticitate.
Elastizitätskonstante, *-n, f.* constantă de elasticitate.
Elastizitätsmodul, *-s, -en, m. (mec.)* modul de elasticitate.
Elastizitäts|typ, *-s, -en, m. (stat.)* tip de elasticitate.
Elb, *-en, -en, m.*, **Elbe**, *-n, f. (mit.)* spirit, geniu; zână.
elb|abwärts *adj.* aval de Elba.
elb|aufwärts *adj.* amonte de Elba.
Elch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* elan, cerb din regiunile nordice *(Alces alces).*
Elchbulle, *-n, -n, m.* elan mascul.
Elchkalb, *-es, -kölber, n.* pui de elan.
Elchkuh, *-kühe, f.* elan femelă.
Elder, *-n, f. (reg.)* v. Erle.
Elefant, *-en, -en, m. (zool.)* elefant *(Elephas); (fig.)* **aus einer Mücke einen ~en machen** a face din țânțar armăsar; **sich wie ein ~ im Porzellanladen benehmen** a se comporta fără tact.
Elefantenbulle, *-n, -n, m.* elefant mascul.
Elefantenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă uriașă *(Todea).*
Elefantengedächtnis, *-ses, -se, n. (fig.)* memorie foarte bună.
Elefantenhaut, *-häute, f.* piele de elefant; *(fig.)* piele groasă.
Elefantenkalb, *-(e)s, -kälber, n.* **1.** pui de elefant. **2.** *(iron.)* fată foarte mare, corpolentă și neîndemânatică.
Elefantenkrankheit *f. sg. (med.)* elefantiazis.
Elefantenkuh, *-kühe, f.* v. Elefantenweibchen.
Elefantenlaus, *-läuse, f.* **1.** *(zool.)* specie de păduche care trăiește pe elefanți *(Haematomyzus elephantis).* **2.** *(bot.)* fruct al copacului *Anacardium occidentale.*
Elefanten|orden, *-s, -, m.* ordinul elefantului.
Elefantenrobbe, *-n, f. (zool.)* focă uriașă *(Macrorhinus leoninus).*
Elefantenrüssel, *-s, -, m.* trompă de elefant.
Elefantenschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă uriașă *(Testudo elephantopus).*
Elefanten|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șobolan uriaș african, cu bot ascuțit *(Macroscelides proboscideus).*
Elefantenweibchen, *-s, -, n.* femelă de elefant.
Elefantenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț de elefant; fildeș.
Elefantiasis *f. sg.* v. Elefantenkrankheit.
elegant *adj.* elegant; **eine ~e Erscheinung** o apariție elegantă; **eine ~e Beweisführung** o demonstrație elegantă; **eine ~e Lösung** o soluție, soluționare elegantă; **sie spricht ein ~es Französisch** vorbește o franceză literară.
Elegant [-'gã:], *-s, -s, m.* elegant, bărbat fercheș, filfizon.
Eleganz *f. sg.* eleganță, grație.
Elegie, *-n* [-'gi:ən], *f. (lit.)* elegie.
Elegiendichter [-'gi:ən-], **Elegiker**, *-s, -, m.* poet de elegii, poet elegiac.
elegisch *adj.* **1.** elegiac. **2.** melancolic, duios.
Elektion, *-en. f.* alegere.
elektiv *adj.* electiv.
Elektivfärbung *f. sg. (biol.)* colorație electivă.
Elektoralschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie merinos de Saxonia.
Elektoralwolle *f. sg.* lână a oii merinos de Saxonia; *(fig.)* lână de cea mai bună calitate.
Elektorat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* electorat (ținut și demnitate).
elektrifizieren, *elektrifizierte, elektrifiziert, vb. (h) tr.* a electrifica.
Elektrifizierung *f. sg.* electrificare.
Elektrifizierungs|arbeit, *-en, f.* acțiune, lucrare de electrificare.
Elektrifizierungsgrad, *-(e)s, -e, m. (ec.)* grad de electrificare.
Elektrifizierungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de electrificare.
Elektriker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* electrician(ă).
elektrisch *adj.* și *adv.* electric; **~e Beleuchtung** iluminat electric; **~er Antrieb** acționare electrică; **~er Lichtbogen** arc voltaic, arc electric; **~ geladen** electrizat; *(inform.)* **~e und optische Impulse** impulsuri electrice și optice; **~es Speichern** înregistrare, salvare electrică.
Elektrische, *-n, f. (pop.)* tramvai (electric).
elektrisieren, *elektrisierte, elektrisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., med.)* a electriza, a curenta. **2.** *(fig.)* a însufleți, a înviora, a înflăcăra; **er sprang wie elektrisiert auf** a sărit în sus ca ars.
Elektrisiermaschine, *-n, f. (fiz.)* mașină electrostatică.
Elektrisierung, *-en, f. (fiz.)* electrizare, curentare.
Elektrizität, *-en, f.* electricitate; **~ auf Basis von Kernenergie** electricitate de origine nucleară.
Elektrizitäts|arbeiter, *-s, -, m.* v. Elektrizitätsinstallateur.
Elektrizitäts|atom, *-(e)s, -e, n.* electron.
Elektrizitätsbedarf, *-s, m. sg.* **1.** necesar de energie electrică. **2.** cerere de energie electrică; cerere maximă de putere.
Elektrizitätsdichte *f. sg.* densitate electrică.
Elektrizitätsdieb|stahl, *-s, -stähle, m.* furt de curent electric.
elektrizitäts|er|regend *adj.* electrogen.
Elektrizitäts|er|reger, *-s, -, m.* generator de electricitate.
Elektrizitäts|erzeugung, *-en, f.* producere a electricității.
Elektrizitätsfabrik, *-en, f.* uzină electrică.
Elektrizitätsgesellschaft, *-en, f.* societate de electricitate.
Elektrizitäts|installateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator de electricitate.
Elektrizitätsladung, *-en, f.* sarcină electrică.
Elektrizitätslehre, *-n, f.* știința despre electricitate.
Elektrizitätsleiter, *-s, -, m.* conductor electric.
Elektrizitätsleitung, *-en, f.* **1.** conductibilitate electrică. **2.** conductă de curent electric.
Elektrizitätsmenge, *-n, f.* cantitate de electricitate.
Elektrizitätsmesser, *-s, -, m.* electrometru.
Elektrizitätsmessung, *-en, f.* electrometrie.
Elektrizitätsnetz, *-es, -e, n.* rețea de electricitate.
Elektrizitäts|rechnung, *-en, f. (ec.)* factura consumului de curent electric.
Elektrizitäts|sammler, **Elektrizitäts|speicher**, *-s, -, m. (electr.)* acumulator electric.
Elektrizitäts|träger, *-s, -, m. (electr.)* purtător de sarcini electrice.
Elektrizitätsverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de energie electrică.
Elektrizitätsversorgung *f. sg.* alimentare cu energie electrică.
Elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, centrală electrică.
Elektrizitätswirtschaft *f. sg.* economie electrică.
Elektrizitätszähler, *-s, -, m.* contor electric.
Elektrizitätszentrale, *-n, f.* centrală electrică.
Elektro|antrieb, *-(e)s, -e, m.* antrenare electrică; acționare electrică.
Elektro|akustik *f. sg.* electroacustică.
Elektro|apparatefabrik, *-en, f.* fabrică de aparate electrice.
Elektro|artikel, *-s, -, m.* articol electric de larg consum.
Elektro|automatisierung, *-en, f. (autom.)* automatizare electrică.
Elektrobe|heizung, *-en, f.* încălzire electrică.
Elektroblech, *-(e)s, -e, n.* **1.** tolă de dinam, de transformator. **2.** tablă pentru mașini electrice.
Elektrobohrturbine, *-n, f. (petr.)* electrobur.
Elektrobus, *-ses, -se, m.* electrobuz, troleibuz.
Elektrochemie [-çe-] *f. sg.* electrochimie.
Elektrochemiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* electrochimist(ă).

elektrochemisch *adj.* electrochimic.
Elektrochirurgie [-çi-] *f. sg. (med.)* chirurgie care foloseşte energie electrică.
Elektrode, *-n, f.* electrod; **blanke** (sau **nackte**) ~ electrod neînvelit; **blechumhüllte** ~ electrod învelit cu tablă, electrod armat; **doppelpolige** ~ electrod bipolar; **leichtumhüllte** ~ electrod uşor protejat; **starkumhüllte** ~ electrod puternic protejat; **umhüllte** ~, **ummantelte** ~ electrod învelit; **umwickelte** ~ electrod învelit prin înfăşurare.
Elektroden|ab|brand, *-s, m. sg.* zgură de electrod.
Elektrodenhalter, *-s, -, m.* portelectrod.
Elektrodenkapazität *f. sg.* capacitate a electrozilor.
Elektrodenkitt, *-(e)s, m. sg.* chit de electrod.
Elektrodenklipp, *-s, -s, m.* capac de legătură al electrodului.
Elektrodenkohle *f. sg.* cărbune pentru electrozi.
Elektrodenschluss, *-es, -schlüsse, m.* scurtcircuit între electrozi.
Elektrodenseele, *-n, f.* inimă de electrod.
Elektroden|spannung, *-en, f.* tensiune de electrod; tensiune pe electrozi.
Elektrodenwider|stands|dampfkessel, *-s, -, m.* cazan, căldare de abur cu rezistenţă electrică.
Elektrodiagnostik *f. sg. (med.)* folosirea energiei electrice pentru fixarea unui diagnostic.
Elektrodynamik *f. sg.* electrodinamică.
elektrodynamisch *adj.* electrodinamic.
Elektro|eidechse [-dɛksə], *-n, f. (glumeţ)* autocisternă cu acumulator electric.
Elektro|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier din cuptorul electric.
Elektro|energie *f. sg.* energie electrică.
Elektro|energieprogramm, *-es, -e, n. (ec.)* program de dezvoltare a energiei electrice.
Elektro|energieverbrauch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* consum de energie electrică.
Elektro|enzephalographie, *-n* [-fi:ɔn], *f. (med.)* electroencefalografie.
Elektrofahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul acţionat prin energie electrică.
Elektroflurwagen, *-s, -, m. (ferov.)* v. Elektrokarren.
Elektrofluss|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel de fuziune topit electric.
elektrogalvanisch [-va:-] *adj.* electrogalvanic.
Elektrogenerator, *-s, -en, m. (tehn.)* generator de electricitate.
Elektrogerät, *-(e)s, -e, n.* aparat electric.
Elektrogeschirr, *-(e)s, -e, n.* vas cu încălzire electrică.
Elektro|heizplatte, *-n, f.*, **Elektro|herd**, *-(e)s, -e, m.* plită de încălzit electrică, reşou electric; maşină de gătit electrică.
Elektro|hoch|ofen, *-s, -öfen m.* furnal electric.
Elektro|industrie *f. sg.* industrie electrică.
Elektro|ingenieur [-ɪnʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.*, **-in**, *-nen, f.* inginer(ă) electr(otehn)ician(ă).
Elektro|installateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator electric.
Elektrokardiogramm, *-(e)s, -e, n. (med.)* electrocardiogramă.
Elektrokarren, *-s, -, m. (ferov.)* cărucior electric, electrocar (pentru transportul coletelor).
Elektrokatze, *-n, f.* pisică electrică de macara; palan electric.
Elektrokauter, *-s, -, m. (med.)* kauter electric.
Elektrokocher, *-s, -, m.* fierbător electric.
Elektroko|agulation, *-en, f. (med.)* electrocoagulare.
Elektrokraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală, uzină electrică.
Elektrolok, *-s, f.* locomotivă electrică.
Elektrolyse, *-n, f.* electroliză.
Elektrolysengefäß, *-es, -e, n. (chim.)* vas pentru electroliză.
Elektrolyt, *-s* (şi *-en), -e, m.* electrolit.
Elektrolytkondensator, *-s, -en, m.* condensator electrolitic.
Elektrolytkupfer, *-s, n. sg.* cupru electrolitic.
Elektrolytlösung, *-en, f.* soluţie electrolitică.
Elektrolytsalz, *-es, -e, n.* sare pentru electroliză.
Elektromagnet, *-(e)s* (şi *-en), -e(n), m.* electromagnet.
Elektromagnet|anker, *-s, -, m.* armătură a electromagnetului.
elektromagnetisch *adj.* electromagnetic; *(inform.)* **~e Welle** undă electromagnetică.
Elektromagnetismus *m. sg.* electromagnetism.
Elektromagnetkern, *-(e)s, -e, m.* miez de electromagnet.
Elektromagnetkupplung, *-en, f.* cuplaj electromagnetic.
Elektromaschine, *-n, f.* maşină electrică.
Elektromaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de maşini electrice.
Elektromassage [-'sa:ʒə], *-n, f.* masaj electric.
Elektromechanik *f. sg.* electromecanică.
Elektromechaniker, *-s, -, m.* electromecanic.
Elektromedizin *f. sg.* electromedicină.
Elektromeister, *-s, -, m.* maistru electrician.
Elektrometallurgie *f. sg.* electrometalurgie.
Elektrometer, *-s, -, n.* electrometru.
Elektromonteur [-mon'tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator electric.
Elektromotor, *-s, -toren, m.* motor electric, electromotor.
Elektromotorenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de motoare electrice.
elektromotorisch *adj.* electromotor; **~e Kraft** putere electromotoare.
Elektron[1] şi **Elektron**, *-s, -en, n. (fiz.)* electron.
Elektron[2], *-s, n. sg. (tehn.)* aliaj uşor de magneziu.
elektronegativ *adj. (chim.)* electronegativ.
Elektronen|affinität, *-en, f. (fiz.)* afinitate a electronilor.
Elektronen|aufprall, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* şoc, incidenţă a electronilor.
Elektronen|aus|tritt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* emisie de electroni, ieşire a electronilor.
Elektronenbahn, *-en, f. (fiz.)* traiectorie a electronului.
Elektronen|emission, *-en, f.* v. Elektronenaustritt.
Elektronenge|hirn, *-(e)s, -e, n.* creier electronic.
Elektronengerät, *-(e)s, -e, n.* aparat, aparataj electronic.
Elektronenhülle, *-n, f. (fiz.)* înveliş de electroni.
Elektronenleitung *f. sg. (fiz., electr.)* conducţie prin electroni.
Elektronenlinse, *-n, f. (fiz., electr.)* lentilă electronică.
Elektronenmikroskop, *-s, -e, n.* microscop electronic.
Elektronen|optik *f. sg.* optică electronică.
Elektronenpaar, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* pereche de electroni.
Elektronenpaarbindung, *-en, f.* legătură covalentă homeopolară, atomică.
Elektronenrechenmaschine, *-n, f.* maşină de calcul electronică.
Elektronenrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Elektronenröhre**, *-n, f.* tub electronic.
Elektronen|orgel, *-n, f.* orgă electronică.
Elektronenschale, *-n, f.* v. Elektronenhülle.
Elektronenschalter, *-s, -, m.* comutator electronic.
Elektronenschauer, *-s, -, m.* jerbă electronică.
Elektronenschleuder, *-n, f. (fiz.)* betatron.
Elektronen|stoß, *-es, -stöße, m. (fiz.)* şoc electronic, ciocnire a electronilor.
Elektronen|strahl, *-(e)s, -en, m. (fiz., electr.)* fascicul electronic.
Elektronen|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz., electr.)* flux de electroni.
Elektronenwelle, *-n, f.* undă electromagnetică.
Elektronik *f. sg.* electronică.
elektronisch *adj.* electronic; **~e Adresse** adresă electronică; **~e Dateien** date electronice; **~e Datenverarbeitung (EDV)** prelucrare electronică a datelor; **~e Post** poştă electronică; **~er Handel im Internet** comerţ electronic pe Internet; **~es Buch** carte electronică; **~es Papier** hârtie electronică; **~es Senden von Informationen** emisie electronică de informaţii.
Elektronmikroskop, *-(e)s, -e, m.* v. Elektronenmikroskop.
Elektronvolt [-volt], *-(e)s* (şi *-), -, n. (fiz., electr.)* electron-volt.
Elektro|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor electric.
Elektro|osmose, *-n, f. (chim.)* electroosmoză.
elektro|osmotisch *adj. (fiz., chim.)* electroosmotic.
Elektrophorese, *-n, f. (chim., fiz.)* electroforeză.
elektrophoretisch *adj.* electroforetic.
elektropositiv *adj. (chim.)* electropozitiv.
Elektropunktur, *-en, f. (med.)* electropunctură.
Elektro|rasierer, *-s, -, m.* aparat de ras electric.
Elektro|rechner, *-s, -, m. (inform.)* ordinator, calculator electronic.
Elektro|roh|eisen *-s, n. sg.* fontă brută electrică, fontă brută produsă în furnalul electric.
Elektroschlepper, *-s, -, m.* tractor electric.
Elektroschmelz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de topit electric.
Elektroschmelzschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare electrică prin topire.
Elektroschock, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* electroşoc.
Elektroschweißer, *-s, -, m.* sudor electric.
Elektroschweißerei, **Elektroschweißung**, *-en, f.* sudură electrică.
Elektroskop, *-(e)s, -e, n.* electroscop.
Elektro|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e), m.* oţel electric, oţel produs în cuptor electric.
Elektrostatik *f. sg.* electrostatică.
elektrostatisch *adj. (electr.)* electrostatic.
Elektrotank|stelle, *-n, f.* staţie de încărcare a acumulatoarelor pentru electrovehicule.
Elektrotechnik *f. sg.* electrotehnică.
Elektrotechniker, *-s, -, m.* electrician.
elektrotechnisch *adj.* electrotehnic.
Elektrotherapie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* electroterapie.
Elektrotraktor, *-s, -en, m.* tractor electric.
Elektrotrust [-trast], *-es, -e* (şi *-s), m.* trust electric.
Elektrowagen, *-s, -, m.* vehicul cu acţionare electrică.
Elektrowärmemesser, *-s, -, m.* calorimetru electric.
Elektrowerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică de forţă.
Elektrowerk|statt, *-stätten, f.* atelier electrotehnic.
Elektrozug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan electric.
Elektrum, *-s, n. sg. (mineral.)* electrum.
Element, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* element, corp simplu. **2.** element, parte integrantă, componentă; persoană care face parte dintr-o colectivitate; **üble ~e haben eine Bande gebildet** elemente rele au format o bandă. **3.** element, mediu de trai; **in seinem ~ sein** a fi în elementul (mediul) său (favorabil). **4.** element, forţă naturală; **das Wüten der ~e** furia elementelor, a forţelor naturii. **5.** *(electr.)* element, pilă electrică. **6.** *pl.* elemente, noţiuni de bază (ale unei ştiinţe sau arte).
elementar *adj.* **1.** elementar; (foarte) simplu. **2.** fundamental, de bază; esenţial; de iniţiere. **3.** spontan; natural, neînfrânat.
Elementar|abendschule, *-n, f. (inv.)* şcoală serală elementară.
Elementar|analyse, *-n, f. (chim.)* analiză elementară.
Elementar|antrieb, *-(e)s, -e, m.* forţă elementară, impuls.
Elementarbefehl, *-(e)s, -e, m. (ec.)* comandă elementară.
Elementarbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune de bază, elementară.
Elementarbildung *f. sg.* instrucţie, cultură elementară.
Elementarbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte elementară, pentru începători.
Elementar|eigenschaft, *-en, f. (ec.)* proprietate elementară.
Elementar|er|eignis, *-ses, -se, n.* fenomen provocat de forţele naturii; fenomen al naturii.
Elementarform, *-en, f.* formă elementară.
Elementargeist, *-(e)s, -er, m.* spirit elementar; demon.
Elementargewalt, *-en, f.* forţă elementară, primară, irezistibilă.
elementarisch *adj.* v. elementar.
Elementarklasse, *-n, f.* clasă elementară, pentru începători.
Elementarkraft, *-kräfte, f.* forţă naturală, forţă a naturii.
Elementarladung, *-en, f. (fiz.)* încărcătură elementară.
Elementarlehrer, *-s, -, m.* învăţător.
Elementarmagnet, *-(e)s* (şi *-en), -e* (şi *-en), m. (fiz.)* magnet elementar.
Elementarmathematik *f. sg.* matematică elementară.
Elementarquantum, *-s, -ten* (şi *-ta), n. (fiz.)* cuantă elementară; **elektrisches ~** cuantă electrică elementară.
Elementar|rechnung, *-en, f. (ec.)* calcul elementar.
Elementarschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de un fenomen natural.

Elementarschule, *-n, f. (înv.)* şcoală elementară, primară.
Elementarschüler, *-s, -, m.* elev de şcoală elementară, primară.
Elementar|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim., înv.)* element, corp simplu.
Elementar|stufe, *-n, f. (ec.)* nivel elementar.
Elementar|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ elementar, primar.
Elementarversicherung, *-en, f.* asigurare împotriva catastrofelor naturale.
Elementarwerk, *-(e)s, -e, n.* carte pentru începători, carte elementară.
Elementarzone, *-n, f. (ec.)* zonă elementară.
Elen, *-s, -, m.* (şi *n.*) v. Elch.
Elen|antilope, *-n, f. (zool.)* varietate mai mare de antilopă *(Taurotragus oryx)*.
elend I. *adj.* **1.** nenorocit; jalnic; deplorabil, de compătimit, lamentabil. **2.** sărăcăcios, mizer. **3.** ticălos, mârşav, mizerabil, josnic; de dispreţuit; **~er Schurke** mizerabil, ticălos; **~es Zeug** lucruri proaste. **II.** *adv.* sărăcăcios, jalnic; **~ aussehen** a arăta prost, a avea o înfăţişare jalnică.
Elend, *-(e)s, n. sg.* **1.** nenorocire; mizerie, sărăcie, calamitate; **ins ~ geraten** a ajunge în mizerie; **es ist ein ~, ihn anzusehen** ţi-e milă să te uiţi la el; **er ist (nichts als) ein Häufchen ~** are o înfăţişare jalnică; are un aspect deplorabil. **2.** *(înv.)* străini; **ins ~ ziehen** a pleca în (printre) străini.
Elende, *-n, -n (ein Elender), m.* şi *f.* mişel, mizerabil(ă), ticălos(-oasă).
elenden, *elendete, geelendet (du elendest, er elendet), vb. (h) (înv.)* **1.** *tr.* a chinui. **II.** *refl.* a se plictisi.
elendig şi **elendig** *adj.* v. elend.
Elendigkeit *f. sg.* (faptul de a fi într-o) stare mizerabilă, situaţie de mizerie.
elendiglich *adv.* în mod mizerabil.
Elendsdasein, *-s, n. sg.* existenţă mizeră.
Elendskerze, *-n, f.* lumânare aprinsă pentru morţi.
Elendslage, *-n, f.* stare de mizerie.
Elendsquartier, *-s, -e, n.* locuinţă mizerabilă, sărăcăcioasă.
Elendsviertel, *-s, -, n.* cartier al sărăcilor, slum.
Elenhaut, *-häute, f.* piele de elan.
Elenhirsch, *-(e)s, -e, m.* v. Elch.
Elenjagd, *-en, f.* vânătoare de elani.
Elenleder, *-s, -, n.* piele (tăbăcită) de elan.
Elentier, *-(e)s, -e, n.* v. Elch.
Elephantenhochzeit, *-en, f. (ec.)* nuntă a elefanţilor (fuziunea a două întreprinderi sau grupuri pentru a forma un monopol).
Elevation [-va-], *-en, f.* **1.** ridicare, înălţare. **2.** *(mil.)* elevaţie, ridicare (la tragere). **3.** *(bis. cat.)* ridicare a pâinii şi a vinului după consacrare.
Elevations|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub elevator.
Elevationswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de ridicare, de elevaţie.
Elevator, *-s, -toren, m. (tehn.)* elevator (cu cupe); ascensor; lift.
Elève [-və], *-n, -n, m.* **1.** elev de balet şi teatru. **2.** agricultor, silvicultor în practică. **3.** *(înv.)* elev; discipol.
elevieren [-'vi:-], *elevierte, eleviert, vb. (h) tr.* **1.** a ridica (cu elevatorul). **2.** *(com.)* a returna o poliţă (cu aceeaşi poştă).
Elevin, *-nen, f.* **1.** elevă de balet şi teatru. **2.** *(înv.)* elevă; discipolă.
elf *num. card.* unsprezece.
Elf[1], *-en, -en, m. (mit.)* elf, geniu al văzduhului.
Elf[2], *-en, f.* **1.** (cifra) unsprezece. **2.** *(sport)* unsprezece.
Elfe, *-n, f. (mit.)* **1.** zână, silfidă. **2.** *pl.* iele.
Elf|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* endecagon, poligon cu unsprezece laturi.
elf |eckig *adj.* cu unsprezece unghiuri, endecagonal.
elf|einhalb *num. card.* unsprezece şi jumătate.
Elfenbein, *-(e)s, n. sg.* fildeş; *(fig.)* **schwarzes ~** sclavi negri.
Elfenbein|arbeiten *pl.* obiecte de fildeş.
Elfenbein|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în fildeş.
elfenbein|artig *adj.* ca fildeşul.
Elfenbeindrechsler, *-s, -, m.* lucrător în fildeş, care prelucrează fildeşul.
elfenbeinern *adj.* de fildeş.
elfenbeinfarben *adj.* de culoarea fildeşului, fildeşiu.
Elfenbeinfigürchen, *-s, -, n.* figurină de fildeş.
Elfenbeinhändler, *-s, -, m.* negustor de fildeş; negustor de obiecte de fildeş.
Elfenbeinpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie fină, de cea mai bună calitate.
Elfenbeinschnitzerei *f. sg.* sculptură în fildeş.
Elfenbeinschwarz, *-es, n. sg.* negru de fildeş.
Elfenbeinturm, *-(e)s, -türme, m. (fig.)* turn de fildeş.
elfenhaft *adj.* **1.** ca zânele. **2.** *(fig.)* feeric, ca în poveşti.
Elfenkönig, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (mit.)* craiul (crăiasa) ielelor.
Elfenreich, *-(e)s, -e, n. (mit.)* împărăţia ielelor.
Elfenreigen, *-s, -, m.*, **Elfentanz**, *-es, -tänze, m. (mit.)* hora, dansul ielelor.
Elfentreiben, *-s, n. sg. (mit.)* isprăvi ale ielelor.
Elfer, *-s, -, m.* **1.** cifra unsprezece. **2.** *(sport)* lovitură de la 11 metri (la fotbal). **3.** vin din anul 11. **4.** *(mil.)* soldat sau ofiţer din regimentul unsprezece.
elferlei *adj.* de unsprezece feluri.
elf|fach *num. multiplicativ* de unsprezece ori.
Elfin, *-nen, f.* zână.
elfisch *adj.* v. elfenhaft.
elfjährig *adj.* de unsprezece ani.
elfmal *num. adverbial* de unsprezece ori.
elfmalig *adj.* de unsprezece ori.
Elfmeterball, *-(e)s, -bälle*, **Elfmeter|stoß**, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură de la 11 metri (la fotbal).
Elfmeter|schießen, *-s, n. sg.* tragere de la 11 metri.
Elfmeter|schuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură de la 11 metri.
Elfmetertor, *-(e)s, -e, n. (sport)* gol marcat de la 11 metri (la fotbal).
elfmonatig *adj.* de unsprezece luni.
elfsilbig *adj.* de unsprezece silabe, endecasilabic.
elf|stündig *adj.* de unsprezece ore.
elftägig *adj.* de unsprezece zile.
elfte *num. ord.* a(l) unsprezece(le)a; *(fig.)* **in der ~n Stunde** în ceasul al unsprezecelea, în ultimul moment.
Elftel, *-s, -, n.* unsprezecime, a unsprezecea parte.
elftens *num. adverbial* în al unsprezecelea rând.
Elger, *-s, -, m.* trident, cange (pentru prins peşti).
elidieren, *elidierte, elidiert, vb. (h) tr. (gram.)* a elida, a omite.
Elimination,*-en, f.* eliminare, excludere; înlăturare.
Eliminations|algorithmus, *-, -men, m. (ec.)* algoritm de eliminare.
Eliminations|methode, *-n, f. (ec.)* metodă de eliminare.
Eliminations|organ, *-s, -e, n. (med.)* emonctoriu.
Eliminationsverfahren, *-s, -, n. (mat.)* procedeu de eliminare, procedeu prin eliminare.
eliminieren, *eliminierte, eliminiert, vb. (h) tr.* a elimina.
Elision, *-en, f. (gram.)* eliziune.
Elite [e'li:t(ə)] *f. sg.* elită; **~ der Gesellschaft** elita societăţii.
Elitedenken, *-s, n. sg.* elitism.
Elitekorps [e'li:təko:r], *-s* [-ko:rs], *-s* [-ko:rs], *n.* corp, trupă de elită.
Elite|saatgut, *-(e)s, n. sg. (agr.)* sămânţă selecţionată.
Elitetruppe, *-en, f. (mil.)* trupă de elită.
Elixier, *-s, -e, n.* elixir.
Elk, *-s, -, m.* v. Elch.
Ellbogen, *-s, -, m.* v. Ellenbogen.
Ellbogenfreiheit *f. sg.* libertate de mişcare.
Ellbogengelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulaţie humero-cubitală, articulaţie a cotului.
Ellbogengesellschaft, *-en, f. (peior.)* societate în care individul se impune fără a avea scrupule.
Ellbogenlehne, *-n, f.* speteză, rezemătoare (pentru braţe).
Ellbogenmensch, *-en, -en, m. (peior.)* om fără scrupule, brutal; arivist; om care îşi croieşte drumul cu coatele.
Ellbogenmuskel, *-s, m. sg. (anat.)* muşchi cubital.
Ellbogenrecht, *-(e)s, n. sg.* drept al forţei; forţă (brutală).
Elle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* os cubital. **2.** cot (măsură); **mit der ~ messen a)** a măsura cu cotul; **b)** *(fig.)* a examina, a cerceta amănunţit.
Ellenbein, *-(e)s, -e, n.* v. Elle **(1).**
Ellenbogen, *-s, -, m.* cot; **sich auf die ~ stützen** a se rezema în coate; *(fig.)* **er hat ~** ştie să dea din coate, ştie să răzbată, să-şi facă drum, să se impună.
ellenbreit *adj.* lat de un cot.
ellenlang *adj.* lung de un cot; *(fig.)* cât o prăjină, foarte lung.
Ellenmaß, *-es, -e, n.* cot (măsură).
Ellenreiter, **Ellenritter**, *-s, -, m. (iron.)* croitor.
Ellenträger, *-s, -, m.* negustor ambulant, coropcar, cercelar, tolbaş, boccegiu, mămular.
Ellenwaren *pl.* articole care se vând cu cotul; mărunţişuri.
Ellenzahl, *-en, f.* număr de coţi al unui material.
ellenweise *adv.* cu cotul.
Eller, *-n, f. (reg.)* v. Erle.
ellern *adj. (reg.)* ca arinul, de arin.
Ellgriff, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* răsucit-apucat.
Ellhorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra)*.
Ellipse, *-n, f. (mat., gram.)* elipsă.
ellipsen|artig *adj.* eliptic.
Ellipsenbahn, *-en, f. (astron.)* traiectorie eliptică.
Ellipsenform, *-en, f.* formă eliptică.
ellipsenförmig *adj.* eliptic.
Ellipsenzirkel, *-s, , m.* elipsograf.
Ellipso|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* elipsoid.
ellipso|idisch *adj.* elipsoidal, de forma unui elipsoid.
elliptisch *adj. (geom., gram.)* eliptic.
Elliptizität *f. sg.* elipticitate, însuşirea de a fi eliptic.
Elmsfeuer, *-s, -, n.* focurile, luminile Sf. Elm (descărcări electrice atmosferice pe catargele vapoarelor, pe paratrăsnete etc.).
E-Lok, *-s, f.* v. Elektrolok.
Eloge [e'lo:ʒə], *-n, f.* elogiu, laudă.
Elokution [-tsi-], *-en, f.* elocuţie, expresie retorică.
Elongation, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* elongaţie. **2.** *(astron.)* elongaţie, distanţa unghiulară a unui astru faţă de soare şi în raport cu pământul, sau a unei planete faţă de alta.
eloquent *adj.* elocvent.
Eloquenz *f. sg.* elocvenţă.
Elritze, *-n, f. (iht.)* amar, crăiete *(Cyprinus phoxinus)*.
Elsässer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* alsacian(ă).
Elsbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sorb *(Pirus torminalis)*.
Elsbeere, *-n, f. (bot.)* soarbă, fruct al sorbului.
Else, *-n, f.* **1.** *(bot.)* anin *(Alnus)*. **2.** *(bot.)* mălină *(Rubus idaeus)*. **3.** *(zool.)* costreş *(Clupea alosa)*.
Elster, *-n, f. (ornit.)* coţofană *(Pica pica)*: *(fig.)* **die diebische ~** coţofana hoaţă; *(fig.)* **etwas der ~ auf den Schwanz binden** a da drumul bârfelii, a încredinţa un secret unei guri-sparte.
Elster|auge, *-s, -n, n.* bătătură.
elsterbunt *adj.* pestriţ ca o coţofană.
Elstern|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de coţofană.
Elster|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare, ghionoaie colorată *(Dendrocopus major, medius, minor)*.
Elter, *-s, -n, n.* sau *m. (biol.)* parte părintească.
elterlich *adj.* părintesc.
Eltermutter, *-mütter, f.* străbună.

Ẹltern *pl.* părinți.
Ẹltern|abend, *-s, -e, m.* seară culturală în cinstea părinților (elevilor).
Ẹltern|aktiv, *-s, -e, n.*, **Ẹltern|aus|schuss**, *-es, -schüsse, m.*, **Ẹlternbeirat**, *-(e)s, -räte, m.* comitet de părinți (la școală).
Ẹlternhaus, *-es, -häuser, n.* casă părintească.
Ẹlternliebe *f. sg.* iubire părintească.
ẹlternlos *adj.* orfan, fără părinți.
Ẹlternlose, *-n, -n (ein Elternloser), m.* și *f.* orfan(ă).
Ẹlternmord, *-(e)s, -e, m.* paricid, ucidere a părinților.
Ẹlternmörder, *-s, -, m.* paricid, ucigaș de părinți.
Ẹlternschaft *f. sg.* **1.** paternitate, maternitate. **2.** colectiv de părinți (ai elevilor unei școli).
Ẹlternseminar, *-s, -e* sau *-ien* [-iən], *n.* seminar pentru părinți pe teme de educație.
Ẹltern|sprech|stunde, *-n, f.* oră de consultație a profesorului pentru părinții elevilor.
Ẹlternteil, *-(e)s, -e, m. (jur.)* **1.** cotă-parte părintească. **2.** unul din părinți.
Ẹltervater, *-s, -väter, m.* străbun.
Elution, *-en, f. (chim.)* eluție.
elysäisch, **elysisch** *adj.* paradiziac, elizeic, ca în rai; **die ~en Gefilde** câmpiile elizee.
Elysium, *-s, n. sg. (mit.)* elizeu, rai, paradis.
Email [e'ma:j], *-s, -s, n.* smalț, email.
E-Mail ['i:meil], *-s, f. (inform.)* e-mail-ul; **eine ~ beantworten** a răspunde la un e-mail; **eine ~ verschlüsseln** a coda un e-mail; **eine ~ verschicken** a trimite un e-mail.
E-Mail-Adresse, *-n, f.* adresă de e-mail; **eine ~ herausfinden** a găsi o adresă de e-mail; **eine ~ speichern** a înregistra o adresă de e-mail.
email|ähnlich *adj.* ca smalțul, smălțuit.
Email|arbeiter, *-s, -, m.* smălțuitor.
email|artig *adj.* v. emailähnlich.
emailen ['i:meilən], *emailte, geemailt* și **e-mailen**, *e-mailte, gee-mailt, vb. (h) tr. (inform.)* a trimite un e-mail.
Email|farbe, *-n, f.* vopsea email, culoare de email.
Email|geschirr, *-(e)s, -e, n.* vase de bucătărie smălțuite, emailate.
Email|gusswerk, *-(e)s, -e, n.* obiect smălțuit, emailat.
Email|lack, *-(e)s, -e, m.* lac-email.
Emaille [e'maljə], *-n, f.* v. Email.
Emailleur [ema'jø:ɐ], *-s, -e, m.* smălțuitor.
emaillieren [ema(l)'ji:-], *emaillierte, emailliert, vb. (h) tr.* a smălțui, a emaila.
Emaillierer, *-s, -, m.* smălțuitor.
Emaillier|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru smălțuit, emailat.
emailliert **I.** *part. trec.* de la emaillieren. **II.** *adj.* smălțuit, emailat; **~es Eisengeschirr** vase de bucătărie de fier smălțuite.
Emaillierung, *-en, f.* smălțuire.
Emailmalerei *f. sg.* pictură în smalț.
E-Mail-Nachricht, *-en, f.* mesaj de e-mail.
E-Mail-Programm, *-(e)s, -e, n.* program de e-mail.
Emailschild, *-(e)s, -er, n.* firmă emailată, smălțuită.
Emanation, *-en, f.* (și *chim.)* emanație.
emanieren, *emanierte, emaniert, vb. (s) intr.* **1.** a emana. **2.** *(fig.)* a porni de la. **3.** a decreta.
Emanze, *-n, f.* femeie tânără, emancipată.
Emanzipation, *-en, f.* emancipare; eliberare; dezrobire.
Emanzipationsbe|strebungen *pl.* tendințe de emancipare.
Emanzipations|bewegung, *-en, f.* mișcare, curent care propagă emanciparea.
Emanzipationsziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop al emancipării.
emanzipatorisch *adj.* de emancipare, emancipator.
emanzipieren, *emanzipierte, emanzipiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) emancipa; a (se) elibera, a (se) dezrobi.
emanzipiert, **I.** *part. trec.* de la emanzipieren. **II.** *adj.* emancipat; dezrobit; *(fig.)* liber de prejudecăți.
Emanzipierung, *-en, f.* emancipare; eliberare; dezrobire.
Emballage [ãba'la:ʒə], *-n, f.* ambalaj.
emballieren [ãba'li:-], *emballierte, emballiert, vb. (h) tr.* a ambala.
Embargo [em'bar-], *-s, -s, n. (mar.)* embargo; **auf etwas ~ legen** sau **etwas mit ~ belegen** a pune embargo pe ceva (a reține în port sau a confisca vapoare sau încărcătura lor); **das ~ einhalten** a respecta embargoul; **das ~ lockern** a slăbi embargoul; **das ~ umgehen** a ocoli embargoul; **ein ~ verhängen** a declara embargo; **teilweises ~** embargo parțial.
Embargoliste, *-n, f. (ec.)* listă de embargo.
Embargomaßnahme, *-n, f. (ec.)* măsură de embargo.
embarkieren [ãbar-], *embarkierte, embarkiert, vb. (h) tr.* a îmbarca.
Embarras [ãba'ra], *m.* (și *n.)* incurcătură.
embarassieren. *embarrassierte, embarrassiert, vb. (h) tr.* a stânjeni; a încurca, a zăpăci.
Emblem, *-s, -e, n.* emblemă, simbol, semn.
emblematisch *adj.* care ține de embleme, emblematic.
Embolie, *-n* [-'li:ən], *f. (med.)* embolie.
embrassieren [ãbra-], *embrassierte, embrassiert, vb. (h) tr. (livr.)* a îmbrățișa.
Embritz, *-en, -en, m.* v. Ammer **(3).**
Embryo, *-s, -onen, m. (biol.)* embrion, germen, făt.
Embryologie, *f. sg.* embriologie.
embryonal *adj.* embrionar.
Embryonal|anlage, *-n, f. (biol.)* schiță embrionară.
Embryonalhülle, *-n, f. (biol.)* înveliș embrionar.
Embryonalzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare embrionară.
embryonen|artig *adj.* (și *fig.)* embrionar.
Embryonenlehre *f. sg.* v. Embryologie.
embryonisch *adj.* v. embrionenartig.
Embryoträger, *-s, -, m. (bot.)* suspensor al embrionului.
Embryotransfer, *-s, -s, m. (biol.)* transfer de embrion.
Embryozu|stand, *-(e)s, stände, m.* v. Embryonalzustand.
Emd, *-(e)s,* **Emdet**, *-s, n. sg. (reg.)* otavă.
Emendation [-tsi-], *-en, f. (înv.)* emendare, corectare, îndreptare a unui text.
emendieren, *emendierte, emendiert, vb. (h) tr. (înv.)* a emenda, a corecta, a îndrepta (un text).
Emerald, *-(e)s, -e, m. (înv.)* smarald.
emergieren, *emergierte, emergiert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre gaze)* a ieși din. **2.** a ieși la suprafață, a emerge; *(fig.)* a se evidenția.
Emerit, *-en, -en, m.* **1.** distins, emerit. **2.** (profesor, preot) pensionar.
emeritieren, *emeritierte, emeritiert, vb. (h) tr.* **1.** a distinge. **2.** a pune în retragere, a scoate la pensie.
Emeritierung, *-en, f.* **1.** distingere. **2.** punere în retragere, scoatere la pensie (a profesorilor, preoților).
Emeritus, *-, -ti, m.* v. Emerit **(2).**
Emetikum, *-s, -ka, n. (med.)* medicament emetic, vomitiv.
emetisch *adj.* emetic, vomitiv.
Emeute [e'mø:ta], *-n, f.* revoltă, răscoală, răzvrătire.
Emigrant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* emigrant(ă).
Emigrantenliteratur, *-en, f.* literatură a emigranților.
Emigranten|organisation, *-en, f.* organizație de emigranți.
Emigrantenpresse *f. sg.* presă a emigranților.
Emigrantenregierung, *-en, f.* guvern al emigranților.
Emigrantentum, *-s, n. sg.* **1.** emigranți. **2.** situație, stare de emigrant.
Emigration, *-en, f.* emigrare; emigrație.
emigrieren, *emigrierte, emigriert, vb. (s) intr.* a emigra.
eminent *adj.* eminent; extraordinar.
Eminenz, *-en, f.* eminență (titlu dat cardinalilor).
Emir și **Emir**, *-s, -e, m.* emir.
Emissär, *-s, -e, m.* **1.** emisar; trimis. **2.** agent (secret); spion.
Emission, *-en, f.* **1.** *(ec.)* emisiune, emitere, punere în circulație (de efecte, de titluri financiare); *(fin.)* **~ von Wertpapieren** emisiune de hârtii de valoare; **~ von Investmentzertifikaten** emisiune de certificate de investitor; **~ von Wandelschuldverschreibungen** emisiune de obligații convertibile în acțiuni. **2.** *(fiz.)* emitere, radiere; emanare. **3.** *(radio.)* emisiune. **4.** *(med.)* secreție, scurgere. **5.** poluare a aerului; **~ giftiger Abgase durch industrielle Tätigkeit** emanare de gaze toxice de către activitatea industrială; **~ von Stickoxiden** emanații de oxid de azot.
Emissions|abteilung, *-en, f.* secție de emisie.
Emissions|agio [-adʒio], *-s, n. (ec.)* câștiguri prin agiotaj.
Emissionsbank, *-en, f. (fin.)* bancă de emisiune.
Emissionsbedingungen *pl. (ec.)* condiții de emisiune.
Emissionsfläche, *-n, f. (fiz.)* suprafață de emisiune.
Emissionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* **1.** bancă de emisiune. **2.** operație de emisiune (de împrumuturi, rente).
Emissions|intensität *f. sg. (ec.)* intensitatea emanării, poluării.
Emissionskennlinie [-niə], *-n, f. (radio.)* indicatoare de emisiune.
Emissionskurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs de emisiune, curs inițial.
Emissionsmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață primară.
Emissionsmonopol, *-s, -e, n. (ec.)* monopol al emisiunilor bancare.
Emissions|prämie [-miə], *-n, f. (ec.)* primă de emisiune.
Emissionsquelle, *-n, f. (ec.)* sursă de poluare.
Emissions|schutz, *-es, m. sg.* protecție a populației contra efectelor negative ale poluării aerului.
Emissions|schutzvor|richtung, *-en, f. (ec.)* dispozitiv de reducere a emanațiilor.
Emissions|sperre *f.*, **Emissions|stopp**, *-s, m. sg. (fin.)* blocare temporară a emisiunii de hârtii de valoare și acțiuni.
Emissionsvermögen, *-s, -, n. (fiz.)* putere de emisiune.
Emissionswert, *-es, -e, m.* valoare a emisiei.
Emissions|zertifikat, *-(e)s, -e, n. (ec.)* certificat de emisiune; **handelbares ~** certificat de emisiune negociabil
Emittent, *-en, -en, m.* emițător, emitent.
emittieren, *emittierte, emittiert, vb. (h) tr. (ec.)* a emite, a pune în circulație (bancnote etc.).
Emittierung, *-en, f. (ec.)* emisiune.
EMK *presc.* de la elektromotorische Kraft f.e.m. (forță electromotoare)
Emm, *-, -* (și *-s, -s) n.*, **Ẹmmchen**, *-s, -, n. (ist.) (glumeț)* marcă (monedă germană).
Ẹmmentaler, *-s, -, m.* (brânză) șvaiter.
e-Moll *n. sg. (muz.)* mi minor.
Emolument, *-(e)s, -e, n.* folos, avantaj; venituri secundare, derivate.
Emoticon [-kɔn], *-s, n. (inform.)* emoticon.
Emotion, *-en, f.* emoție.
emotional *adj.* emoțional, sensibil.
Emotionalität *f. sg.* emotivitate, emoționalitate.
emotionell *adj.* emotiv.
emotionsfrei *adj.* lipsit de emoții.
emotionsgeladen *adj.* încărcat de emoții.
Empathie, *-n, f.* empatie.
empfahl *ind. imperf.* de la empfehlen.
Empfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** primire, recepționare: **in ~ nehmen** a lua în primire; **den ~ bestätigen** a confirma primirea. **2.** întâmpinare, primire, recepție (a oaspeților); **sie gab einen großen ~** a dat o mare recepție. **3.** *(radio.)* recepție. **4.** recepție (la hotel).
empfangen, *empfing, empfangen (du empfängst, er empfängt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a primi, a căpăta, a obține, a recepționa, a recepta; *(radio.)* a prinde (un post). **2.** a primi (musafiri); *(inform.)* **die gewünschten Daten ~** a recepta datele dorite. **II.** *intr.* și *tr. (despre femei)* a concepe, a rămâne (însărcinată).
Empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** destinatar(ă), primitor(-oare), recepționar(ă), receptor(-oare); beneficiar. **2.** *m. (fiz., radio., tv.)* receptor, aparat de recepție. **3.** *m. (reg., înv.)* arendaș. **4.** recepționer (al mărfii).
Empfänger|anschrift, *-en, f.* adresa destinatarului.
Empfänger|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de recepție.

Empfängerkreis, *-es, -e, m. (radio.)* circuit receptor.
Empfängermodem, *-e, n.* modem receptor, destinatar.
Empfängerschaltung, *-en, f. (radio.)* schemă a aparatului de recepție.
empfänglich *adj. (für)* receptiv; susceptibil; impresionabil, sensibil, simțitor; **~ machen** a predispune, a face susceptibil de a primi, accesibil.
Empfänglichkeit *f. sg.* faptul de a fi accesibil; receptivitate; sensibilitate; impresionabilitate.
Empfangnahme *f. sg.* (luare în) primire.
Empfängnis, *-se, f. (biol.)* concepție, concepere.
Empfängnisver|hütung, *-en, f. (med.)* prevenire, împiedicare a sarcinii; măsuri anticoncepționale.
Empfängnisver|hütungsmittel, *-s, -, n.* mijloc anticoncepțional.
Empfangs|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de recepție.
Empfangs|anzeige, *-n, f.* v. Empfangsbestätigung.
Empfangs|apparat, *-(e)s, -e, m. (radio., tv.)* aparat de recepție.
Empsfangsbegrüßung, *-en, f.* urări de bun venit, salut.
empfangsberechtigt *adj.* îndreptățit, autorizat de a primi.
Empfangsberechtigte, *-n, -n (ein Empfangsberechtigter), m.* și *f.* persoană în drept de a primi.
empfangsbereit *adj.* **1.** pregătit pentru primirea oaspeților. **2.** *(inform.)* pe recepție.
Empfangsbescheinigung, *-en, f.* chitanță, recipisă; adeverință, dovadă de primire.
Empfangsbe|stätigung, *-en, f.* confirmare de primire; **um freundliche ~ ersuchend** solicitând o amabilă confirmare de primire.
Empfangs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* majordom însărcinat cu primirea (oaspeților, clientelei); recepționer.
Empfangsdame, *-n, f.* funcționară, secretară care întâmpină oaspeții, clientela; recepționeră.
Empfangsfehler, *-s, -, m.* eroare de recepție.
Empfangsfeierlichkeiten *pl.* ceremonii, festivități de primire.
Empfangsfräulein, *-s, -, n. (înv.)* v. Empfangsdame.
Empfangsgebäude, *-s, -, n. (ferov.)* hol al gării.
Empfangsgerät, *-(e)s, -e, n. (radio., tv.)* aparat de recepție; **~ mit Plattenspieler** radio cu pick-up.
Empfangshalle, *-n, f.* sală, hală pentru recepții.
Empfangsjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* jurnal de recepție.
Empfangskomitee, *-s, -s, n.* comitet însărcinat cu primirea oaspeților.
Empfangs|ort, *-(e)s, -s, m.* loc de recepție, de primire.
Empfangs|prämie, *-n* [-miən], *f.* premiu, primă de recepție.
Empfangsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de recepție, de primire.
Empfangsrelais [-rə'lɛ:], - [-rə'lɛ:s], - [-rə'lɛ:s], *n.* releu de recepție.
Empfangsröhre, *-n, f. (radio.)* tub receptor, lampă receptoare.
Empfangs|salon [-zalõ: și zalɔŋ, zalo:n], *-s, -s, m.* salon de recepție.
Empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de primire, recipisă.
Empfangs|station, *-en, f.* **1.** *(radio.)* post de recepție. **2.** *(ferov.)* gară de destinație.
Empfangs|störung, *-en, f. (radio.)* paraziți de recepție, bruiaj.
Empfangs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primire.
Empfangszimmer, *-s, -, n.* cameră de primire, salon.
Empfangszone, *-, -n, f.* zonă de recepție.
Empfehl, *-(e)s, -e, m.* v. Empfehlung.
empfehlbar *adj.* recomandabil.
empfehlen, *empfahl, empfohlen (du empfiehlst, er empfiehlt), vb. (h)* **I.** *tr.* a recomanda; **ich kann ihn sehr ~** îl pot recomanda cu toată convingerea; *(in expr.)* **~ Sie mich bitte Ihrer Frau** transmiteți salutări soției dvs. **II.** *refl.* **1.** a se recomanda. **2.** a-și oferi serviciile. **3.** a saluta, a-și lua rămas bun; *(fam. și iron.)* **sich auf französisch ~** a o șterge englezește, neobservat. **4.** *(impers.)* **es empfiehlt sich** este recomandabil, se recomandă; ar fi bine.
empfehlenswert, empfehlenswürdig *adj.* recomandabil; **ein ~es Buch** o carte recomandabilă.
Empfehlung, *-en, f.* **1.** recomandație. **2.** salut, compliment(e); **jm. seine ~en machen** a transmite cuiva complimente; **meine ~ zu Hause** complimentele mele (pentru) acasă.
Empfehlungsbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Empfehlungs|schreiben**, *-s, -, n.* scrisoare de recomandare.
empfehlungswert, empfehlungswürdig *adj.* v. empfehlenswert.
empfindbar *adj.* sensibil, simțitor; perceptibil.
Empfindbarkeit *f. sg.* sensibilitate, susceptibilitate; perceptibilitate.
Empfindelei, *-en, f.* sensibilitate exagerată; sentimentalism exagerat; mofturi.
Empfind(e)ler, *-s, -, m.* persoană care afectează o mare sensibilitate.
empfindeln, *empfindelte, empfindelt (ich empfind(e)le), vb. (h) intr.* a afecta o mare sensibilitate.
empfinden, *empfand, empfunden, vb. (h) tr.* și *intr.* a simți, a percepe; **Langeweile ~** a se plictisi; **als etwas empfunden werden** a face o (anumită) impresie; **diese Geste wurde als hässlich empfunden** acest gest a făcut o impresie urâtă; **etwas (sehr) übel ~** a lua ceva în nume de rău; **Schmerz ~** a simți durere.
Empfinden, *-s, n. sg.* simțire; intuiție; *(fig.)* antenă.
empfindlich *adj.* **1.** receptiv, sensibil; *(fig.)* susceptibil, impresionabil; **das ist seine ~e Seite** asta e partea sa slabă; **übertrieben ~** exagerat de sensibil, de sentimental, de susceptibil. **2.** sensibil, simțitor, intens; **eine ~e Kälte** un frig pătrunzător. **3.** dureros; **~e Verluste** pierderi serioase, dureroase. **4.** *(med.)* bolnăvicios, predispus (la boli).
Empfindlichkeit, *-en, f.* sensibilitate; susceptibilitate; predispoziție (la boli).
Empfindling, *-s, -s, m.* v. Empfind(e)ler.
Empfindnis, *-ses, -se, n. (rar)* v. Empfindung.
empfindsam *adj.* **1.** sensibil, sentimental; cu suflet. **2.** susceptibil.
Empfindsamkeit, *-en, f.* sensibilitate, delicatețe de sentiment; sentimentalism.
Empfindung, *-en, f.* **1.** simțire, sentiment, simțământ; **2.** senzație.
empfindungs|arm *adj.* sărac în simțiri, puțin sensibil.
Empfindungsdrang, *-(e)s, m. sg.* impuls, imbold al sentimentelor.
Empfindungs|eigenheit, *-en, f.* idiosincrasie.
empfindungsfähig *adj.* capabil de a simți, sensibil.
Empfindungsfähigkeit *f. sg.* facultate senzitivă, capacitate de simțire, sensibilitate.
Empfindungskraft *f. sg.* putere senzitivă, sensibilitate.
Empfindungslaut, *-(e)s, -e, m.* v. Empfindungswort.
empfindungslos *adj.* insensibil, nesimțitor.
Empfindungslosigkeit *f. sg.* **1.** insensibilitate, nesimțire. **2.** *(med.)* insensibilitate, stare de anestezie.
Empfindungsmensch, *-en, -en, m.* om sentimental, cu suflet.
Empfindungs|schwelle, *-n, f. (psih.)* prag senzitiv.
Empfindungs|tiefe, *-n, f.* profunzime a sentimentului.
Empfindungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de a simți, sensibilitate.
empfindungsvoll *adj.* foarte sensibil, plin de sensibilitate.
Empfindungswort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* interjecție.
empfing *ind. imperf.* de la empfangen.
empfohlen *part. trec.* de la empfehlen.
Empfohlene, *-n, -n (ein Empfohlener), m.* și *f.* persoană recomandată.
empfunden *part. trec.* de la empfinden.
Emphase, *-n, f.* emfază.
emphatisch *adj.* emfatic.
Emphysem, *-s, -e, n. (med.)* emfizem.
Empirie, Empirik *f. sg.* empirism.
Empiriker, *-s, -, m.* empiric.
Empiriokritizismus, *-, m. sg.* empiriocriticism.
Empiriokritizist, *-en, -en, m.* empiriocriticist.
empirisch *adj.* empiric, experimental.
Empirist, *-en, -en, m.* v. Empiriker.
empiristisch *adj.* v. empirisch.
empor *adv.* sus, în sus.
empor|arbeiten, *arbeitete empor, emporgearbeitet (du arbeitest empor, er arbeitet empor), vb. (h) refl.* **1.** a face sforțări spre a se ridica, pentru a ieși la suprafață. **2.** a se ridica prin muncă; a-și deschide drum, a se pricopsi.
empor|bäumen, *bäumte empor, emporgebäumt, vb. (h) refl.* (și *fig.*) a se cabra.
empor|blicken, *blickte empor, emporgeblickt, vb. (h) intr.* a se uita în sus, a ridica privirea.
empor|blühen, *blühte empor, emporgeblüht, vb. (s) intr.* a crește; (și *fig.*) a înflori, a prospera.
empor|bringen, *brachte empor, emporgebracht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica; *(fig.)* **der Arzt hat den Kranken emporgebracht** medicul l-a salvat pe bolnav, l-a pus pe picioare. **2.** *(fig.)* a face să progreseze, să înflorească. **II.** *refl.* a se ridica prin muncă.
Empordrang, *-(e)s, m. sg.* imbold către înălțimi.
empordrängen, *drängte empor, emporgedrängt, vb. (h) intr.* a tinde, a năzui în sus.
empordringen, *drang empor, emporgedrungen, vb. (s) intr.* a răzbi cu sforțări în sus, a se ridica cu forța.
Empore, *-n, f.* galerie (într-o biserică).
empören, *empörte, empört, vb. (h)* **I.** *tr.* a răscula, a răzvrăti. **II.** *refl.* **1.** a se revolta, a se răscula, a se ridica. **2.** *(über cu ac.)* a se indigna de ceva.
empörend **I.** *part. prez.* de la empören. **II.** *adj.* revoltător.
Empörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** răsculat(ă); rebel(ă). **2.** răzvrătitor(-oare), insurgent(ă).
empörerisch *adj.* răzvrătitor, rebel.
empor|fahren, *fuhr empor, emporgefahren (du fährst empor, er fährt empor), vb. (s) intr.* **1.** a se ridica, a se înălța. **2.** a sări în sus.
empor|flattern, *flatterte empor, emporgeflattert, vb. (s) intr.* a zbura în sus încet, nesigur, fâlfâind din aripi.
empor|fliegen, *flog empor, emporgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura în sus, a-și lua zborul.
empor|gehen, *ging empor, emporgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în sus. **2.** *(fig.)* a înflori, a prospera.
empor|halten, *hielt empor, emporgehalten (du hältst empor, er hält empor), vb. (h) tr.* a ține ridicat, a ține în sus (un steag, o făclie etc.).
empor|heben, *hob empor, emporgehoben, vb. (h) tr.* a ridica în sus.
empor|helfen, *half empor, emporgeholfen (du hilfst empor, er hilft empor), vb. (h) intr. (dat.)* a ajuta (cuiva) să se ridice, să se înfiripeze; a pune (pe cineva) pe picioare.
Emporium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** emporiu, centru (oraș, port) comercial. **2.** (loc de) antrepozit.
empor|keimen, *keimte empor, emporgekeimt, vb. (s) intr.* a germina, a crește.
empor|klettern, *kletterte empor, emporgeklettert, vb. (s) intr.* a se cățăra.
empor|klimmen, *klomm empor, emporgeklommen* (și *klimmte empor, emporgeklimmt), vb. (s) intr.* a se cățăra, a se urca, a se sui.
empor|kommen, *kam empor, emporgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se ridica, a (se) urca. **2.** *(fig.)* a înainta, a parveni, a se pricopsi.
Emporkommen, *-s, n. sg.* **1.** ridicare, urcare. **2.** parvenire, arivism.
Emporkömmling, *-s, -e, m.* parvenit, arivist.
empor|lassen, *ließ empor, emporgelassen (du lässt empor, er lässt empor), vb. (h) tr.* a lăsa să (se) urce.
empor|lodern, *loderte empor, emporgelodert, vb. (s) intr. (despre flăcări)* a se învolbura, a se înălța, a se ridica.
empor|quellen, *quoll empor, emporgequollen, vb. (s) intr.* a izvorî, a ieși la suprafață, a țâșni, a izbucni.
empor|raffen, *raffte empor, emporgerafft, vb. (h) refl.* **1.** a se ridica cu greu. **2.** *(fig.)* a-și strânge puterile; a se ridica din nou; a se restabili; a se înzdrăveni.
empor|ragen, *ragte empor, emporgeragt, vb. (h) intr. (über cu acuz.)* a se înălța peste, a răsări dintre; *(fig.)* **er ragt über sie empor** e cel mai răsărit dintre ei, îi întrece pe ceilalți.
empor|ranken, *rankte empor, emporgerankt, vb. (s) intr. (bot., despre plante)* a se cățăra.
empor|recken, *reckte empor, emporgereckt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ridica, a (se) ține, a (se) întinde în sus.
empor|richten, *richtete empor, emporgerichtet (du richtest empor, er richtet empor), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îndrepta (în sus), a (se) ridica.
empor|schallen, *schallte empor, emporgeschallt, vb. (h* și *s) intr. (despre sunete)* a se ridica, a răsuna în sus; **der Gesang der Vögel schallte zum Himmel empor** cântecul păsărilor răsuna spre cer; **das schallt zum Himmel empor** este strigător la cer.
empor|schauen, *schaute empor, emporgeschaut, vb. (h) intr.* v. emporblicken.

emporschießen, *schoss empor, emporgeschossen (du, er schießt empor), vb. (s) intr.* a țâșni în sus; a răsări.
emporschlagen, *schlug empor, emporgeschlagen (du schlägst empor, er schlägt empor), vb. (h) intr. (despre flăcări)* a izbucni, a se înălța.
emporschleudern, *schleuderte empor, emporgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli în sus.
emporschnellen, *schnellte empor, emporgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a azvârli în sus. **II.** *intr. (s)* a sări în sus, a se ridica brusc.
emporschrauben, *schraubte empor, emporgeschraubt, vb. (h) refl. (av.)* a se înălța în spirală.
emporschweben, *schwebte empor, emporgeschwebt, vb. (s) intr.* a se urca plutind.
emporschwingen, *schwang empor, emporgeschwungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica cu avânt, cu putere, a face vânt în sus. **II.** *refl.* **1.** a se avânta, a se ridica în zbor, a se ridica în aer. **2.** *(fig.)* a se redresa; **der Handel schwingt sich wieder empor** comerțul se înviorează din nou, își reia avântul. **3.** a ajunge, a parveni.
emporsehen, *sah empor, emporgesehen (du siehst empor, er sieht empor), vb. (h) intr.* v. emporblicken.
empor|springen, *sprang empor, emporgesprungen, vb. (s) intr.* a sălta, a sări în sus.
empor|starren, *starrte empor, emporgestarrt, vb. (h) intr.* a privi țintă în sus.
empor|stehen, *stand empor, emporgestanden, vb. (s) intr. (despre păr, pene)* a sta țeapăn în sus (ca la arici).
empor|steigen, *stieg empor, emporgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, a se urca, a se ridica. **2.** *(fig.)* a se ridica.
empor|stieben, *stob empor, emporgestoben, vb. (s) intr.* a țâșni, a se împrăștia în sus; *(despre păsări)* a zbura speriat în sus.
empor|streben, *strebte empor, emporgestrebt, vb. (h) intr.* a tinde, a năzui mai sus.
empor|strecken, *streckte empor, emporgestreckt, vb. (h) tr. (mai ales despre mâini)* a ridica în sus, a întinde spre cer.
Empor|stube, *-n, f. (reg.)* mansardă.
empört **I.** *part. trec.* de la empören. **II.** *adj.* răzvrătit, revoltat, răsculat; **~ sein (über** cu *ac.)* a fi revoltat, indignat (de ceva).
emportauchen, *tauchte empor, emporgetaucht, vb. (s) intr.* a ieși la suprafața apei; a apărea plutind; *(fig.)* a se arăta, a apărea, a se ivi.
Emportenne, *-n, f.* încăpere sub acoperișul șurei, al hambarului.
emportreiben, *trieb empor, emporgetrieben, vb. (h) tr. (mai ales despre apă)* a împinge în sus, a scoate deasupra; *(fig.)* a urca (prețurile).
emportürmen, *türmte empor, emporgetürmt, vb. (h) tr.* a îngrămădi în stivă.
Empörung, *-en, f.* **1.** *(gegen)* răzvrătire, răscoală, revoltă (împotriva). **2.** *(über* cu *ac.)* indignare (pentru, din cauza, cu privire la).
Empörungsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de revoltă, de răzvrătire.
empörungs|süchtig *adj.* sedițios, gata să se revolte.
emporwachsen, *wuchs empor, emporgewachsen (du, er wächst empor), vb. (s) intr.* a crește (în sus), a se face mare.
emporwinden, *wand empor, emporgewunden (du windest empor, er windet empor), vb. (h) tr.* a trage în sus (cu o macara, cu un scripete).
emporwölben, *wölbte empor, emporgewölbt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) bolti în sus.
emporziehen, *zog empor, emporgezogen, vb. (h) tr.* a ridica, a trage în sus; *(fig.)* **jn. aus dem Staube ~** a scoate pe cineva din noroi.
Empyreum [-'re:ʊm], *-s, n. sg.* empireu.
Emse, *-n, f.* **1.** *(reg.)* furnică. **2.** *(înv.; poet., pop.)* hărnicie, râvnă, zel.
emsig *adj.* harnic, sârguincios, silitor.
Emsigkeit *f. sg.* hărnicie, sârguință, silință, zel.
Emton, *-s, -s, m. (reg., fam.)* tip, gagiu.
Emu, *-s, -s, m. (ornit.)* emu, struț australian *(Dromaeus).*
emulgieren, *emulgierte, emulgiert, vb. (h) tr. (chim.)* a emulsiona.
Emulsion, *-en, f.* emulsie.
Enakskinder *pl.*, **Enaks|söhne** *pl.* uriași.
encodieren [-ko-], *encodierte, encodiert, vb. (h) tr.* a codifica.
encouragieren [ãkura'ʒi:-], *encouragierte, encouragiert, vb. (h) tr. (livr.)* a încuraja.
End|abnehmer, *-s, -, m.* consumator final.
End|abrechnung, *-en, f. (fin.)* calcul, socoteală, decont final.
End|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere definitivă, finală.
End|absicht, *-en, f.* intenție finală.
End|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție ultimă.
End|aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cuvânt final, de încheiere.
Endbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație terminus, ultima stație.
Endbedingung, *-en, f.* condiție finală.
Endbenutzer, *-s, -, m.* utilizator final.
Endbescheid, *-(e)s, -e,* **Endbeschluss**, *-es, -schlüsse, m.,* **1.** hotărâre, sentință definitivă. **2.** informație definitivă.
Endbe|stand, *-es, -bestände, m.* stoc final.
Endbe|stimmung, *-en, f.* v. Endbescheid.
endbetont *adj.* accentuat pe ultima silabă.
Endbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* valoare, sumă finală, definitivă.
Endbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* literă finală.
Endchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Ende) căpețel.
End|darm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* rect.
End|datei, *-en, f.* fișier final.
Ende, *-s, -n, n.* **1.** sfârșit, capăt, margine; **das ~ der Kolonne** sfârșitul coloanei; **~ April** la sfârșitul lui aprilie; **am äußersten ~** la capătul extrem; *(fig.)* **das ~ der Welt a)** capătul pământului; **b)** sfârșitul lumii; *(fig.)* **das ~ vom Lied** încheierea afacerii; tristul sfârșit; **das obere ~ des Tisches** locul de onoare, fruntea, capul mesei; **letzten ~s** până la urmă, în definitiv; **zu ~ sein** a se fi terminat; **zu ~ gehen** a fi pe sfârșite; **ein ~ nehmen** a lua sfârșit; **ein böses ~ nehmen** a se termina prost; **zu ~ bringen** a duce la capăt, a isprăvi; **ein ~ machen** a pune capăt; **am ~** în sfârșit; la sfârșit, la urma urmelor; **am ~ gar** în cele din urmă; *(fig.)* **ich bin mit meinem Latein zu ~** nu știu ce să mai spun; **~ gut, alles gut** totul e bine când se sfârșește cu bine; **das ~ einer Schnur** capătul unei sfori; **an allen Ecken und ~n** pretutindeni, peste tot; **eine Sache beim rechten (**sau **verkehrten) ~ anfassen** (sau **angreifen)** a se apuca de un lucru cum (nu) trebuie, în mod (ne)potrivit; *(fig.)* **das dicke ~ kommt noch** partea proastă abia acum urmează; **er kann kein ~ finden** nu poate încheia; **meine Geduld ist zu ~** am ajuns la capătul răbdărilor. **2.** sfârșitul vieții, deces, moarte; **es geht mit ihm zu ~** este pe moarte, pe ducă. **3.** *(pop.)* bucată; **es ist ein ganzes ~ bis dahin** e o bucată bună (de drum) până acolo. **4.** *(înv.)* scop, intenție; **zu welchem ~?** în ce scop? **5.** *(mar.)* odgon. **6.** *(vân.)* ramură, ramificație, rază (la coarnele cerbului). **7.** *(text.)* bată, margine.
Endefeuer, *-s, n. sg. (elv.)* armistițiu.
End|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect final.
Endefinken *pl. (elv.)* papuci din cârpe, târlici, cipici.
End|einkommen, *-s, -, n.* venit final.
Endel, *-s, -, n. (reg.)* margine (întărită), lizieră a stofei.
endeln, *endelte, geendelt (ich end(e)le), vb. (h) tr.* a surfila.
Endemie, *-n* [-mi:ən], *f. (med.)* endemie.
endemisch *adj.* endemic.
enden, *endete, geendet (du endest, er endet), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a termina, a isprăvi, a sfârși, a încheia, a pune capăt; **der Redner endete mit einem Hoch auf den Jubilar** vorbitorul încheie cu o urare la adresa sărbătoritului; **auf einen Vokal ~** a se termina cu o vocală; **hier endet das Buch** aici se termină cartea. **2.** a muri; a-și afla sfârșitul; **am Galgen ~** a muri spânzurat. **II.** *tr. (rar)* a pune capăt.
End|erfolg, *-es, -e, m.* succes final.
End|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat final.
End|erklärung, *-en, f.* declarație finală; *(dipl.)* ultimatum.
Enderling, *-s, -e, m. (reg.)* v. Engerling.
End|erprobung, *-en, f.* testare finală.
End|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs final.
Endesbezeichnete, *-n, -n (ein Endesbezeichneter), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.
Endesgefertigte, *-n, -n (ein Endesgefertigter), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.
endes|unterschrieben *adj.* v. endesunterzeichnet.
Endes|unterschriebene, *-n, -n (ein Endesunterschriebener), m.* și *f.* v. Endesunterzeichnete.
endes|unterzeichnet *adj.* subsemnat.
Endes|unterzeichnete, *-n, -n (ein Endesunterzeichneter), m.* și *f.* subsemnat(ă), subscris(ă).
en detail [ã de'ta:j] *adv. (com.)* cu amănuntul, cu bucata.
Endfassung *f. sg.* variantă, versiune, formulare finală, definitivă.
Endfehler, *-s, -, m.* eroare finală.
Endfläche, *-n, f.* suprafață terminală.
Endfräser, *-s, -, m.* freză de finisare, finisoare.
Endgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză finală, maximă; viteză la finele traiectoriei.
Endglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(anat.)* falangetă. **2.** termen final (al unui lanț, al unei serii).
endgültig *adj.* definitiv.
endigen, *endigte, geendigt, vb. (h) tr.* și *intr.* v. enden.
Endigung, *-en, f.* capăt, terminare, încheiere.
Endivie [-viə], *-n, f. (bot.)* andivă, cicoare de grădină *(Cichorium endivia* L.).
Endiviensalat, *-(e)s, -e, m.* salată de andive.
Endkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* probă finală, luptă finală, sfârșit al unei întreceri.
Endknospe, *-n, f. (bot.)* mugure terminal.
Endknotenlizenz, *-en, f.* licență de nod final.
Endkonsonant, *-en, -en, m.* consoană finală.
Endkrise, *-n, f.* criză finală.
Endlagerung, *-en, f.* stocare definitivă.
Endlauf, *-(e)s, -läufe, m.* cursă finală.
Endlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ende) căpețel.
endlich **I.** *adj.* **1.** limitat; mărginit; finit; **unser Leben ist ~** existența noastră e limitată. **2.** *(înv.)* definitiv(ă). **II.** *adv.* în sfârșit; **~ ist er gekommen** în sfârșit a venit.
Endliche, *-n (etwas Endliches), n. sg.* v. Endlichkeit.
Endlichkeit *f. sg.* **1.** limitare, mărginire, caracter finit. **2.** viață pământească. **3.** lume.
Endling, *-s, -e, m. (înv.)* silabă finală.
endlos *adj.* și *adv.* **1.** infinit, fără sfârșit; nemărginit; **eine ~e Ebene** o câmpie nemărginită; **~ reden** a vorbi încontinuu; *(cu sens de superlativ)* **er hat mich ~ gelangweilt** m-a plictisit de moarte. **2.** veșnic, etern.
Endlosigkeit *f. sg.* **1.** nemărginire, infinitate. **2.** veșnicie, eternitate.
Endlösung, *-en, f.* soluție finală, definitivă.
Endmaß, *-es, -e, n.* măsură finală.
Endmoräne, *-n, f. (geogr.)* morenă la capătul ghețarului.
Endnabe, *-n, f. (tehn.)* parte frontală a butucului roții.
Endodermis, *-men, f. (bot.)* endoderm.
Endogamie *f. sg.* endogamie, căsătorie în cadrul unui singur trib.
endogen *adj.* **1.** *(geol.)* născut, format în interiorul pământului. **2.** *(med.)* endogen.
Endokarp, *-s, -e, n. (bot.)* endocarp, țesut intern care protejează sămânța unor fructe.
endokrin *adj. (fiziol.)* endocrin, cu secreție internă.
Endometritis *f. sg. (med.)* endometrită, inflamație a mucoasei uterine.
Endoparasit, *-en, -en, m. (biol.)* parazit intern.
Endoskop, *-(e)s, -e, n. (med.)* endoscop.
Endosmose, *-n, f. (chim., fiz.)* endosmoză.
Endosperm [-sp-], *-(e)s, -e, n. (bot.)* endosperm.
endossieren [ã:do-], *endossierte, endossiert, vb. (h) tr.* a andosa (o poliță).
Endpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, pilastru de capăt; culee.
Endprodukt, *-es, -e, n.* produs final.
Endpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct extrem, extremitate; sfârșit. **2.** stație terminus.
Endreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* rimă finală.
Endresultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat final.
Endrunde, *-n, f. (sport)* tur final.
Endschaft *f. sg. (înv.)* sfârșit; **seine ~ erreichen** a ajunge la sfârșit.
Endschlacke *f. sg. (metal.)* zgură finală.

Ẹndsieg, *-(e)s, -e, m.* victorie finală.
Ẹndsilbe, *-n, f.* silabă finală.
Ẹnd|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* (joc) final(ă).
Ẹnd|spurt, *-s, -e, m. (sport)* sprint (final), finiș.
Ẹnd|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu final.
Ẹnd|station, *-en, f.* stație terminus, de capăt.
Ẹnd|stück, *-(e)s, -e, n.* porțiune, bucată finală.
Ẹndsumme, *-n, f. (cont.)* total, sumă finală.
Ẹndung, *-en, f. (gram.)* terminație, desinență.
Ẹndungs|partikel, *-n, f. (gram.)* particulă finală.
Ẹndungs|silbe, *-n, f. (gram.)* silabă finală.
Ẹnd|ursache, *-n, f.* cauză finală.
Ẹnd|urteil, *-(e)s, -e, n.* sentință finală, definitivă.
Ẹndverbraucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* consumator(-oare).
Ẹndverbraucherpreis, *-es, -e, m.* preț de consumator.
Ẹndwert, *-(e)s, -e, m.* valoare finală.
Ẹndziel, *-(e)s, -e, n.* țintă finală, scop final.
Ẹndziffer, *-n, f.* cifră finală.
Ẹndzipfel, *-s, -, m. (bot.)* lob terminal.
Ẹndzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare finală.
Ẹndzweck, *-(e)s, -e, m.* scop final.
Energẹtik *f. sg. (fiz.)* energetică.
Energẹtiker, *-s, -, m.* energetician.
energẹtisch *adj. (fiz.)* energetic.
Energie, *-n* [~'gi:ən], *f.* energie.
Energie|anlage, *-n, f. (electr.)* instalație energetică, de producere a energiei.
Energie|aufwand, *-(e)s, m. sg.* necesar, consum de energie.
Energie|aus|strahlung, *-en, f.* radiere de energie.
Energie|aus|tausch, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* schimb de energie.
Energiebedarf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* necesar, cerință de energie.
Energiebündel, *-s, -, n. (fam.)* om energic, numai nerv, pachet de nervi.
energiegeladen *adj.* energic.
Energie|haushalt, *-(e)s, m. sg. (ec.)* gospodărire a energiei.
Energiekosten *pl.* costul energiei, costuri energetice.
Energielieferant, *-en, -en, m.* furnizor de energie.
energielos *adj.* fără energie, lipsit de energie.
Energielosigkeit *f. sg.* lipsă de energie.
Energielücke, *-n, f.*, **Energiedefizit**, *-s, -e* deficit energetic.
Energiemenge, *-n, f. (fiz.)* cantitate de energie.
Energiemesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de energie.
Energiequantum, *-s, -ten* (și *-ta), n. (fiz.)* cantitate, cuantă de energie.
Energiequelle, *-n, f.* sursă de energie, sursă energetică.
Energierechnung, *-en, f.* factura, facturarea energiei.
Energiereichtum, *-s, m. sg.* bogăție în furnizori de energie.
Energiesatz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* lege, principiu a(l) conservării energiei.
Energieträger, *-s, -, m.* sursă de energie.
Energie|umsatz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* coeficient de transfer de energie.
Energie|übertragung, *-en, f.* transport, transfer de energie.
Energie|übertragungs|anlage, *-n, f.* instalație pentru transportul, transferul energiei.
Energie|umwandlung, *-en, f.* transformarea unui tip de energie în altul.
Energieverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de energie.
Energievernichter, *-s, -, m. (tehn.)* disipator de energie, nimicitor de energie.
Energieverschwendung *f. sg.* risipă de energie.
Energieversorgung, *-en, f. (ec.)* alimentare cu energie.
Energiewirtschaft, *-en, f. (ec.)* gospodărire, economie a energiei.
Energiezufuhr *f. sg.* aport de energie.
Energiezuführungsleitung, *-en, f.* conductă de aducere a energiei.
enẹrgisch *adj.* energic, hotărât.
enervịeren [~'vi:-], *enervierte, enerviert, vb. (h) tr.* a enerva.
Enfilierfeuer [ãfi-], *-s, -, n. (mil.)* foc de anfiladă.
ẹng *adj.* **1.** strâmt, strâns, îngust; **~e Schrift** scris înghesuit; **~e Verhältnisse** condiții grele de trai, strâmtorare; **~e Beziehungen** relații strânse, intime; **~ere Wahl** balotaj (la alegeri); **~er machen** (sau **werden**) a (se) îngusta; **aufs ~ste** în modul cel mai strâns; **~ gedrängt** înghesuit. **2.** *(fig.)* limitat, mărginit, restrâns; **er hat einen ~ en Horizont** are un orizont îngust, mărginit; **im ~eren Sinne** într-un sens mai restrâns.
Engagemẹnt [ãgaʒə)'mã:], *-s, -s, n.* **1.** *(teatru)* angajament; primire în serviciu. **2.** angajare (la dans). **3.** obligație, angajament. **4.** *(com.)* încheiere a unui tratat, a unei afaceri. **5.** angajare (ideologică, politică). **6.** *(sport)* angajament (la scrimă).
engagịeren [ãga'ʒi:-], *engagierte, engagiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a angaja, a primi în serviciu. **2.** a angaja la dans. **II.** *refl.* **1.** a se angaja (într-un serviciu). **2.** a se obliga, a-și lua un angajament. **3.** a lupta cu angajare, cu partinitate; a se angaja (în ceva).
engagịert [ãga'ʒi:rt] **I.** *part. trec.* de la engagieren. **II.** *adj.* partinic; **ein ~er Schriftsteller** un scriitor angajat.
ẹng ạnliegend, **ẹng ạnschließend** *adj.* strâns, lipit de corp, foarte strâns.
ẹngbäuchig *adj.* slab, costeliv, uscățiv; jigărit.
ẹng befreundet *adj.* bun prieten.
ẹng begrẹnzt *adj.* mărginit, limitat, îngust.
ẹngbeinig *adj.* cu picioare subțiri.
ẹngbrüstig *adj. (med.)* **1.** cu torace îngust, cu torace longilin. **2.** astmatic, cu respirația scurtă.
Ẹngbrüstigkeit *f. sg. (med.)* **1.** (senzație de) opresiune toracică. **2.** astmă, răsuflare scurtă.
ẹnge *adj.* v. eng.
Ẹnge, *-n, f.* **1.** îngustime; (și *fig.)* strâmtoare; **jn. in die ~ treiben** a încolți pe cineva. **2.** defileu, pas, trecătoare îngustă.
Ẹngel, *-s, -, m.* înger; **sie ist wie ein ~ a)** e foarte bună; **b)** e castă și nevinovată; **c)** *(fam.)* e frumoasă ca un înger; **nicht gerade ein ~ sein** a nu fi, a nu se comporta exemplar; *(fig.)* **ein ~ fliegt durchs Zimmer** s-a lăsat tăcerea în cameră; **die ~ im Himmel singen hören** a avea dureri cumplite.
ẹngel|ähnlich *adj.* îngeresc(-ească).
Ẹnge|laut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* fricativă.
Ẹngelbrot, *-(e)s, -e, n. (bibl.* și *fig.)* mană cerească.
Ẹngelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Engel) îngeraș.
Ẹngelchor [-ko:ə], *-(e)s, -chöre, m.* cor al îngerilor.
Ẹngelein, *-s, -, n.* v. Engelchen.
ẹngelfromm *adj.* pios ca un înger.
ẹngelgleich, **ẹngelhaft** *adj.* ca îngerii, îngeresc; angelic.
Ẹngel|land, *-(e)s, n. sg.* **1.** rai, paradis. **2.** *(înv.)* Anglia.
Ẹngelmacherin, *-nen, f.* **1.** «făcătoare de îngeri», persoană care provoacă moartea copiilor încredințați spre creștere. **2.** femeie, babă care provoacă avorturi.
ẹngelmild *adj.* blând ca un înger.
ẹngelrein *adj.* pur, curat, nevinovat ca un înger.
Ẹngelreinheit *f. sg.* puritate angelică, nevinovăție de înger.
ẹngels|ähnlich *adj.* v. engelgleich.
Ẹngels|angesicht, *-(e)s, -er*, **Ẹngels|antlitz**, *-es, -e, n.* chip de înger.
Ẹngelsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** chip de înger. **2.** om bun, pur.
Ẹngelsblümchen, *-s, -, n. (bot.)* brânduș de primăvară *(Crocus heuffelianus).*
Ẹngelsbrot, *-(e)s, n.* v. Engelbrot.
Ẹngel|schar, *-en, f.* ceată a îngerilor.
ẹngelschön *adj.* frumos ca un înger.
Ẹngelsfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* înger-de-mare *(Squatina quatina).*
Ẹngelsgeduld *f. sg.* răbdare îngerească.
Ẹngelsgesicht, *-(e)s, -er, n.* chip îngeresc, angelic.
Ẹngelsge|stalt, *-en, f.* înfățișare de înger.
Ẹngelsgüte *f. sg.* bunătate îngerească.
Ẹngelshaar, *-(e)s, -e, n.* beteală (pentru pomul de iarnă).
Ẹngelskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de înger.
Ẹngelsmiene *f. sg. (iron.)* mutră angelică, de mironosiță.
Ẹngelsreinheit *f. sg.* puritate îngerească.
ẹngel|still *adj.* de o liniște îngerească.
Ẹngel|stimme, *-n, f.* voce îngerească.
Ẹngels|unschuld *f. sg.* nevinovăție îngerească.
Ẹngel|süßwurzel, *-n, f. (bot.)* iarbă-dulce. *(Polypodium vulgare* L.).
Ẹngelwurz *f. sg. (bot.)* anghelică *(Archangelica officinalis).*
ẹngen, *engte, geengt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) strâmta. **2.** *(fig.)* a strâmtora, a strânge.
Ẹngerle, *-s, -s, n. (reg.)* îngeraș.
Ẹngerling, *-s, -e, m. (entom.)* larvă de gândac (mai ales de cărăbuș) *(Melolontha vulgaris).*
ẹngern, *engerte, geengert, vb. (h) tr. (rar)* a strâmta, a îngusta.
ẹng|gedrängt *adj.* foarte înghesuit.
ẹnghalsig *adj. (despre vase, sticle etc.)* cu gâtul strâmt.
ẹngherzig *adj.* **1.** meschin, mic la suflet; fără inimă, dur. **2.** lipsit de avânt.
Ẹngherzigkeit *f. sg.* meschinărie, micime sufletească; duritate, egoism.
Ẹngländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* englez(-oaică).
Engländerẹi, *-en, f.* anglomanie.
Ẹnglein, *-s, -, n.* v. Engelchen.
ẹnglisch[1] **I.** *adj.* englezesc; englez; *(med.)* **~e Krankheit** rahitism; **~es Blau** albastru de faianță; **~e Kirche** biserica anglicană. **II.** *adv.* englezește.
ẹnglisch[2] *adj. (rar)* de înger, îngeresc; *(rel.)* **der ~e Gruß** bucură-te Marie, ave Maria.
Ẹnglisch, *-(s), n. sg.* engleza, limba engleză; **~ sprechen** a vorbi englezește, limba engleză.
ẹnglisch-amerikạnisch *adj.* anglo-american.
Ẹnglische, *-n. n. sg.* limba engleză; **ins ~ übersetzen** a traduce în limba engleză.
Ẹnglisch|horn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn englez.
Ẹnglischleder, *-s, -, n.* moleschin, «piele de drac» (țesătură de bumbac deasă, rezistentă).
Ẹnglischpflaster, *-s, -, n.* plasture englezesc (din tafta).
Ẹnglischtraben, *-s, n. sg.* trap ușor, trap englezesc.
Ẹnglischwalzer, *-s, -, m.* vals lent, englezesc.
ẹnglisch|sprachig *adj.* **1.** în limba engleză. **2.** vorbitor de limba engleză.
ẹnglischsprachlich *adj.* referitor la limba engleză.
englisịeren, *englisierte, englisiert, vb. (h) tr. (în expr.)* **Pferde ~** a face rezecția mușchilor coccigieni inferiori (la cai).
Englisịerung, *-en, f.* rezecție a mușchilor coccigieni inferiori (la cai).
ẹngmaschig *adj.* **1.** *(despre împletituri, rețele)* cu ochiuri înguste, mărunte; des. **2.** *(sport)* fără amploare, împiedicat.
ẹngnational *adj.* șovin.
Ẹngpass, *-es, -pässe, m.* defileu, strungă, trecătoare îngustă, chei.
en grọs [ã'gro:] *adv. (com.)* cu ridicata, angro, cu toptanul.
Engrọsgeschäft [ã'gro:-], *-(e)s, -e, n.* magazin de vânzare cu ridicata, angro, cu toptanul.
Engrọshandel, *-s, m. sg.* comerț cu ridicata, comerț angro, cu toptanul.
Engrọshändler, *-s, -, m.* angrosist; toptangiu.
Engrọs|preis, *-es, -e, m.* prețuri angro, cu toptanul.
Engrossịst, *-en, -en, m.* v. Engroshändler.
Engrọsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu ridicata, cu toptanul, angro.
ẹngsichtig *adj.* cu minte îngustă, mărginit, cu orizont limitat.
ẹng|spurig *adj. (ferov.)* (cu ecartament) îngust.
ẹng|stirnig *adj.* cu frunte îngustă; *(fig.)* cu minte strâmtă; mărginit, redus.
Ẹng|stirnigkeit *f. sg. (fig.)* îngustime de orizont, mărginire.
Ẹng|straße, *-n, f.* trecătoare îngustă, defileu.
ẹng verbụndet *adj.* strâns aliat.
ẹng verwạndt *adj.* înrudit de-aproape.
Ẹngweg, *-(e)s, -e, m.* v. Engstraße.
enharmọnisch *adj. (muz.)* enarmonic.
Enjambemẹnt [ãʒãbə)'mã:], *-s, -s, n. (metr.)* încălecare.
enk *pron. pers. dual (în Bavaria și Austria)* voi (amân)doi.

Enk, *-(e)s, -e, m. (reg.)* argat la cai; rândaș.

Enkaustik, *-en, f.* **1.** *(în antichitate)* pictură în culori topite în ceară. **2.** unsoare cu care se lustruiește marmura. **3.** amestec de ceară și esență de terebentină pentru lustruitul mobilelor, al scândurilor etc.

Enke[1], *-n, -n* **I.** *m.* v. Enk. **II.** *f. (înv.)* slujnică, servitoare, fată în casă.

Enke[2], *-n, -n, m.* **1.** cârlig al grindeiului (la plug). **2.** *(hort.)* butaș.

Enkel, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** nepot, nepoată (de fiu, de fiică). **2.** *m.* epigon. **3.** *m. (reg.)* glezná.

Enkelchen, **Enkelein**, *-s, -, n. (dim.* de la Enkel) nepoțel(-țică) (de fiu, fiică).

Enkelfrau, *-en, f.* soție a nepotului (de fiu, fiică).

Enkelkind, *-(e)s, -er, n.* nepot, nepoată (de fiu, fiică); *(fig.)* **~er** urmași.

Enkel|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* v. Enkel.

Enkeltochter, *-töchter, f.* v. Enkelin.

Enkelwelt *f. sg.* nepoți, posteritate, descendență, urmași, progenitură.

enken, *enkte, geenkt, vb. (h) tr. (hort.)* a butăși.

Enklave [-və], *-n, f.* **1.** *(geogr., geol.)* enclavă. **2.** *(biol.)* incluziune.

Enklitikon, *-s, -ken* (și *-ka), n. (gram.)* cuvânt, particulă enclitică.

enklitisch *adj. (gram.)* enclitic.

Enkomium, *-s, -mien* [-miən], *n.* cântec, cuvântare de laudă, imn.

ennet *prep.* cu *dat. (elv.)* dincolo de, peste.

ennetbirgisch *adj. (elv.)* dincolo de munți, transmontan.

enorm *adj.* enorm.

Enormität, *-en, f.* **1.** enormitate. **2.** nelegiuire, crimă.

Enquete [ã'kɛ:t(ə)], *-n, f. (jur.)* **1.** anchetă, cercetare, investigație. **2.** comisie de anchetă. **3.** (și *lingv.)* chestionar, anchetă; **eine ~ ausfüllen** a completa un chestionar. **4.** *(austr.)* conferință de lucru.

enragiert [ãra'ʒi:rt] *adj. (livr.)* turbat, furios; pasionat.

Ensemble [ã'sã:b(ə)l], *-s, -s, n.* ansamblu.

ent|ächzen, *entächzte, entächzt (du, er entächzt), vb. (s) intr.* a ieși, a cobori gemând.

ent|adeln, *entadelte, entadelt (ich entad(e)le), vb. (h) tr.* a deznobila, a face să piardă titlul de noblețe; a degrada.

Ent|adelung, *-en, f.* deznobilare; degradare.

ent|amten, *entamtete, entamtet (du entamtest, er entamtet), vb. (h) tr.* a destitui (pe cineva) din funcție.

Ent|amtung, *-en, f.* destituire din funcție.

ent|arisieren, *entarisierte, entarisiert, vb. (h) tr. (ist.)* a dezarianiza, a restitui bunurile evreiești confiscate foștilor proprietari.

ent|arten, *entartete, entartet (du entartest, er entartet), vb. (s) intr.* **1.** a degenera. **2.** *(fig.)* a-și strica firea, a se deprava.

Ent|artung, *-en, f.* **1.** degenerare, denaturare. **2.** *(med.)* degenerare.

Ent|artungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de degenerare.

ent|aschen, *entaschte, entascht, vb. (h) tr. (tehn.)* a curăța de cenușă.

Ent|aschung, *-en, f. (tehn.)* evacuare a cenușii.

ent|ästen, *entastete, entastet (du entastest, er entastet),* **ent|ästen**, *entästete, entästet (du entästest, er entästet), vb. (h) tr.* a tăia crengi (de pe copaci), a emonda, a curăța copacii de crengi.

ent|äußern, *entäußerte, entäußert, vb. (h) refl.* cu *gen. (jur.)* a înstrăina, a aliena, a ceda; **sich einer Sache ~** a înstrăina, a ceda un lucru.

Ent|äußerung, *-en, f. (jur.)* alienare, expropriere, înstrăinare.

Ent|äußerungsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de înstrăinare.

entbehren, *entbehrte, entbehrt, vb. (h) tr.* a duce lipsă, a fi lipsit de; **etwas ~ können** a se putea lipsi de ceva; *(poet.,* cu *gen.)* **er kann des Wassers nicht ~** nu se poate lipsi de apă.

entbehrlich *adj.* de care te poți lipsi; de prisos, inutil; disponibil.

Entbehrlichkeit, *-en, f.* faptul de a nu fi neapărat trebuincios; superfluitate.

Entbehrung, *-en, f.* lipsă; sărăcie, mizerie.

entbeinen, *entbeinte, entbeint, vb. (h) tr.* a scoate oasele (din carne); a dezosa.

entbieten, *entbot, entboten (du entbietest, er entbietet), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a trimite, a transmite, a remite; **jm. seinen Gruß ~** a trimite cuiva salutări. **2.** a ordona, a porunci; **jn. zu sich ~** a chema pe cineva la sine.

entbinden, *entband, entbunden (du entbindest, er entbindet), vb. (h)* **I.** *tr. (von* sau cu *gen.)* **1.** a dispensa, a scuti, a dezlega (de); **jn. (von) einer Pflicht ~** a scuti pe cineva de o obligație. **2.** a scoate, a destitui, a elibera (dintr-o funcție). **3.** a asista la naștere, a moși; **eine Frau ~** a moși o femeie. **II.** *intr.* a naște; **seine Frau hat entbunden** soția sa a născut.

Entbindung, *-en, f. (von)* **1.** dispensare, scutire, dezlegare (de un jurământ, de o obligație etc.); *(fig.)* eliminare, separare. **2.** scoatere (dintr-un post), destituire, eliberare. **3.** naștere, facere; **schmerzlose ~** naștere ușoară, fără dureri.

Entbindungs|an|stalt, *-en, f.* maternitate.

Entbindungs|anzeige, *-n, f.* înștiințare de naștere.

Entbindungs|arzt, *-es, -ärzte, m.* mamoș, obstetrician.

Entbindungs|heim, *-(e)s, -e, n.* v. Entbindungsanstalt.

Entbindungskosten *pl.* cheltuieli de naștere.

Entbindungskostenbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* ajutor de naștere.

Entbindungskunst *f. sg.* obstetrică.

Entbindungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* instrument obstetric.

Entbindungswissenschaft *f. sg.* v. Entbindungskunst.

entblättern, *entblätterte, entblättert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desfrunzi.

Entblätterung, *-en, f.* desfrunzire.

entbleien, *entbleite, entbleit, vb. (h) tr. (chim.)* a îndepărta conținutul de plumb.

entblocken, *entblockte, entblockt, vb. (h) tr. (ferov.)* a debloca (semnalul etc.).

entblöden, *entblödete, entblödet, vb. (h) refl. (numai negativ)* **sich nicht ~** a nu se sfii, a nu se rușina, a avea îndrăzneala, a cuteza, a avea nasul, tupeul.

entblößen, *entblößte, entblößt (du, er entblößt), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descoperi, a (se) dezveli. **2.** (și *fig.)* a (se) lăsa fără acoperire; **eine Figur ~** a lăsa o figură descoperită, neapărată (la șah). **3.** a despuia (de avere).

entblößt **I.** *part. trec.* de la entblößen. **II.** *adj.* **1.** descoperit, dezvelit; despuiat; **~en Hauptes** cu capul descoperit. **2.** *(fig.; von* sau cu *gen.)* descoperit, lipsit de; **aller Geldmittel ~** fără nici un ban.

Entblößung, *-en, f.* **1.** descoperire, dezvelire. **2.** *(fig.)* lipsă; despuiere. **3.** dezgolire; goliciune.

entblühen, *entblühte, entblüht, vb. (s) intr.* a înflori.

entblümen, *entblümte, entblümt,* **entblüten**, *entblütete, entblütet (du entblütest, er entblütet), vb. (h) tr.* a smulge florile, a lăsa fără flori.

entbrausen, *entbrauste, entbraust (du, er entbraust), vb. (s) intr.* a ieși afară cu zgomot, vuind.

entbrechen, *entbrach, entbrochen (du entbrichst, er entbricht), vb.* **I.** *refl. (h) (în expr.)* **sich nicht ~ können** a nu se putea abține; **sich einer Pflicht ~** a se sustrage de la o datorie. **II.** *intr. (s)* **1.** a se repezi, a erupe. **2.** a se elibera cu forța.

entbreiten, *entbreitete, entbreitet (du entbreitest, er entbreitet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întinde, a (se) extinde.

entbrennen, *entbrannte, entbrannt, vb. (s) intr.* a se înflăcăra, a se aprinde; (și *fig.)* a izbucni.

entbürden, *entbürdete, entbürdet (du entbürdest, er entbürdet), vb. (h) tr.* a descărca, a despovăra.

Entbürdung, *-en, f.* descărcare, despovărare.

Entchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ente) boboc de rață, rățușcă.

entchloren [-'klo:-], *entchlorte, entchlort, vb. (h) tr. (chim.)* a declorura.

Entchlorung *f. sg. (chim.)* declorurare.

entchristlichen [-'krɪst-], *entchristlichte, entchristlicht, vb. (h) tr.* a descreștina.

entdämonisieren, *entdämonisierte, entdämonisiert, vb. (h) tr.* a elibera de demon, de diavol; a exorciza.

entdampfen, *entdampfte, entdampft, vb.* **I.** *tr. (h)* a usca prin evaporare. **II.** *intr. (s)* a se evapora.

entdecken, *entdeckte, entdeckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descoperi. **2.** a destăinui, a da în vileag. **II.** *refl.* a se destăinui, a se dezvălui.

Entdecker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* explorator(-oare); descoperitor(-oare).

Entdeckerfreude, *-n, f.* bucurie de a descoperi.

Entdeckung, *-en, f.* descoperire.

Entdeckungsreise, *-n, f.* călătorie, expediție de explorare, de descoperiri.

Entdeckungsreisende, *-n, -n (ein Entdeckungsreisender), m.* și *f.* explorator(-oare).

entduften, *entduftete, entduftet (du entduftest, er entduftet), vb. (s)* **I.** *intr. (despre mirosuri)* **1.** a se răspândi. **2.** a pieri, a dispărea. **II.** *tr.* a dezodoriza.

entdunkeln, *entdunkelte, entdunkelt (ich entdunk(e)le), vb. (h) tr.* a ridica camuflajul, a decamufla, a ilumina.

Ente, *-n, f.* **1.** rață *(Anatinae); (glumeț)* **er schwimmt wie eine bleierne ~** nu știe să înoate. **2.** *(fig.)* brașoavă; minciună gazetărească, știre falsă (lipsită de orice temei); **das ist eine ~** e o minciună. **3.** *(med.)* ploscă. **4.** *(av.)* avion-rață (cu ampenajul în fața aripii). **5.** *(cul.; în expr.)* **kalte ~** cruson.

ent|ecken, *enteckte, enteckt, vb. (h) tr.* a teși colțurile.

ent|ehren, *entehrte, entehrt, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezonora, a necinsti. **II.** *refl.* a se dezonora.

ent|ehrend **I.** *part. prez.* de la entehren. **II.** *adj.* dezonorant, infamant, rușinos.

Ent|ehrer, *-s, -, m.* cel care necinstește.

Ent|ehrung, *-en, f.* dezonorare, necinstire.

ent|eignen, *enteignete, enteignet (du enteignest, er enteignet), vb. (h) tr.* a expropria.

Ent|eigner, *-s, -, m.* expropriator.

Ent|eignung, *-en, f.* expropriere, înstrăinare; **~ der Ausbeuter** expropriere a exploatatorilor.

Ent|eignungsmaßnahme, *-n, f.* măsură, dispoziție de expropriere.

Ent|eignungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de expropriere.

Ent|eignungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de expropriere.

ent|eilen, *enteilte, enteilt, vb. (s) intr.* **1.** a pleca în grabă; a fugi. **2.** *(fig.; despre timp)* a zbura.

Ent|eilen, *-s, n. sg.* fugă.

ent|eisen, *enteiste, enteist (du, er enteist), vb. (h) tr.* a sparge gheața (din jurul unui obiect prins în gheață); a curăța de gheață (un frigider).

ent|eis(e)nen, *enteis(e)nte, enteis(e)nt, vb. (h) tr. (chim.)* a deferiza; **natürliche Mineralwässer ~** a deferiza ape minerale naturale.

Ent|eis(e)nung *f. sg.* deferizare.

Ent|eisung *f. sg.* spargere a gheții; *(fig.)* îmbunătățire; **die ~ der Beziehungen** îmbunătățirea relațiilor.

enten, *entete, geentet (du entest, er entet), vb. (h) tr. (reg.)* a altoi.

Enten|adler, *-s, -, m. (ornit.)* pajura-rațelor *(Aquila pomerana).*

enten|artig *adj.* ca rața.

Entenbeize, *-n, f. (vân.)* vânătoare de rațe sălbatice.

Entenbraten, *-s, -, m.* friptură de rață.

Entendunst, *-(e)s, -dünste, m. (vân.)* alice pentru rațe.

Enten|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de rață.

Entenfall, *-(e)s, m. sg. (vân.)* loc unde se adună rațele sălbatice.

Entenfang, *-(e)s, m. sg.* v. Entenbeize.

Entenflinte, *-n, f. (vân.)* pușcă pentru rațe.

Entenflott, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Entengras.

Entenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor al rațelor sălbatice.

Entengang, *-(e)s, m. sg.* **1.** mers legănat, ca rața. **2.** *(sport)* mers al piticului.

Entengras, *-es, n. sg.*, **Entengrün**, *-s, n. sg.*, **Entengrütze**, *-n, f. (bot.)* lintiță *(Lemnaceae).*

Entenhaus, *-es, -häuser, n.*, **Entenhütte**, *-n, f. (vân.)* ascunzătoare de stuf în baltă (pentru vânătoarea de rațe sălbatice).

Entenjagd, *-en, f.* vânătoare de rațe sălbatice.

Entenklein, *-s, n. sg. (cul.)* mărunțaie de rață.

Entenmuschel, *-n, f.* specie de scoică *(Lepadidae).*

Entenruf, *-(e)s, -e, m.* măcăit, strigăt al raței.

Entenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de rață. **2.** pantof cu vârful lat (în sec. al XV-lea).

Entenschrot, *-(e)s, n. sg. (vân.)* alice pentru rațe.

Enten|strich, *-(e)s, -e, m. (vân.)* pasaj al rațelor sălbatice.

Entente [ã'tã:t(ə)], *-n, f. (pol.)* antantă, înțelegere, convenție, pact, acord.

Ẹntenteich, *-(e)s, -e, m.* baltă de rațe.
Ẹntenvögel *m. pl. (ornit.)* rațe *(Anatidae).*
Ẹnter, *-s, -, n.* (și *m.) (reg.)* mânz de un an, noaten.
Ẹnter|anker, *-s, -, m. (înv., mar.)* ancoră de abordaj.
Ẹnterbeil, *-(e)s, -e, n. (înv., mar.)* topor pentru abordaj.
ent|ẹrben, *enterbte, enterbt, vb. (h) tr.* a dezmoșteni.
Ent|ẹrbte, *-n, -n (ein Enterbter), m.* și *f.* (și *fig.)* dezmoștenit(ă) (de soartă).
Ẹnterbrücke, *-n, f. (înv., mar.)* punte pentru abordaj.
Ent|ẹrbung, *-en, f.* dezmoștenire.
Ent|ẹrbungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de dezmoștenire.
ent|ẹrdigen, *enterdigte, enterdigt, vb. (h) tr.* a dezgropa, a deshuma.
Ent|ẹrdigung, *-en, f.* dezgropare, deshumare.
Ẹnter|haken, *-s, -, m. (mar.)* cange, gheară de abordaj.
Ẹnterich, *-(e)s, -e, m.* rățoi.
Enteritis *f. sg. (med.)* enterită, inflamație a mucoasei intestinale.
entern, *enterte, geentert, vb. (h) (mar.)* **I.** *tr.* a aborda, a apuca o navă fixând-o cu cângile (pentru a o lua cu asalt). **II.** *intr.* a se cățăra (pe vergi).
Enterobakterie *-n, f. (med.)* salmonela.
Ẹnterung, *-en, f. (mar.)* **1.** abordaj. **2.** urcare pe bordul unei nave; luare cu asalt (a unei nave).
entfạchen, *entfachte, entfacht, vb. (h) tr.* a aprinde; *(fig.)* a ațâța; **Feuer** ~ a aprinde focul; *(fig.)* **Hass** ~ a ațâța ura.
entfạhren, *entfuhr, entfahren (du entfährst, er entfährt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a scăpa; a spune, a exclama involuntar; **ihr entfuhr ein Schreckensruf** i-a scăpat un țipăt de spaimă.
Entfạll, *-(e)s, -fälle, m.*, **Entfạllen**, *-s, n. sg.* suprimare, omisiune, nerealizare.
entfạllen, *entfiel, entfallen (du entfällst, er entfällt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a cădea, a scăpa (din mână); **den Händen** ~ a scăpa din mâini; *(fig.)* a scăpa (din memorie); **das ist mir ganz** ~ aceasta mi-a scăpat (din memorie). **2.** *(auf. jn.)* a reveni (cuiva) ca parte; **vom gesamten Gewinn** ~ **auf jeden Teilnehmen 100 Euro** din câștigul total revin fiecărui participant 100 euro. **3.** a nu mai avea loc, a cădea.
entfạlten, *entfaltete, entfaltet (du entfaltest, er entfaltet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfășura, a desface, a așterne. **2.** *(fig.)* a dezvolta, a desfășura. **II.** *refl.* **1.** a se desfășura, a se desface. **2.** a se dezvolta, a se perfecționa, a se desăvârși.
Entfạltung, *-en, f.* **1.** desfășurare, desfacere. **2.** deschidere, îmbobocire (a unei flori). **3.** *(fig.)* dezvoltare, înflorire, perfecționare.
Entfạltungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de desfășurare. **2.** *(fig.)* posibilitate de dezvoltare, de perfecționare.
entfạrben, *entfärbte, entfärbt, vb. (h)* **I.** *tr.* a decolora. **II.** *refl.* **1.** a se decolora, a-și pierde culoarea. **2.** a păli, a se îngălbeni, a se face galben (la față).
Entfạrben, *-s, n. sg.*, **Entfạrbung**, *-en, f.* decolorare, pierdere a culorii.
entfạsern, *entfaserte, entfasert, vb. (h)* **I.** *tr.* a destrăma, a desface fir cu fir (o țesătură), a defibra. **II.** *refl.* a se destrăma.
Entfạserung, *-en, f.* destrămare, defibrare.
entfẹrnbar *adj.* care poate fi îndepărtat, înlăturabil.
entfẹrnen, *entfernte, entfernt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îndepărta, a elimina, a înlătura. **II.** *refl.* **1.** a se îndepărta, a pleca, a se duce; **sich von etwas** ~ a se îndepărta de ceva. **2.** *(fig.)* a se înstrăina.
entfẹrnt I. *part. trec.* de la entfernen. **II.** *adj.* depărtat, îndepărtat; **eine ~e Ähnlichkeit** o oarecare, o vagă asemănare; **~e Verwandte** rude îndepărtate; ~ **sein** a fi departe; **weit** ~, **dass...** departe de a...; **nicht im ~esten** nicidecum, nici pe departe; **ich bin weit davon** ~, **dies zu tun** nici nu mă gândesc să fac aceasta, departe de mine să fac acest lucru; *(adverbial)* **wir sind** ~ **verwandt** suntem rude de departe.
entfẹrnterweise *adv. (în expr.)* **nicht** ~ nicidecum.
Entfẹrnt|heit *f. sg.* calitatea de a fi departe.
Entfẹrnung, *-en, f.* **1.** depărtare, distanță; **in der** ~ în depărtare; **in einiger** ~ la o oarecare distanță; **die ~ abschätzen** a aprecia distanța. **2.** îndepărtare; înlăturare; **die ~ einer Geschwulst** înlăturarea unei tumori. **3.** plecare; absentare; **wegen unerlaubter** ~ pentru plecare, pentru absentare nepermisă.
Entfẹrnungs|ermitt(e)lung, *-en, f.* determinare a distanței.
Entfẹrnungs|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* reglaj al distanței.
Entfẹrnungsmesser, *-s, -, m.* măsurător de distanță; telemetru.
Entfẹrnungs|schätzen, *-s, n. sg.* apreciere a distanței (cu ochiul).
entfẹsseln, *entfesselte, entfesselt (ich entfess(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a descătușa, a dezlănțui, a da drumul (din lanțuri). **2.** *(fig.)* a dezlănțui, a provoca. **II.** *refl.* a se dezlănțui.
Entfẹsselung *f. sg.* dezlănțuire, descătușare.
entfẹstigen, *entfestigte, entfestigt, vb. (h) tr. (mil.)* a demonta fortificațiile.
Entfẹstigung, *-en, f. (mil.)* demontare de fortificații.
entfẹtten, *entfettete, entfettet (du entfettest, er entfettet), vb. (h) tr.* a scoate grăsimea, a degresa.
Entfẹttung, *-en, f.* **1.** scoatere a grăsimii, degresare. **2.** slăbire.
Entfẹttungskur, *-en, f.* cură de slăbire.
entfeuchten, *entfeuchtete, entfeuchtet (du entfeuchtest, er entfeuchtet), vb. (h) tr.* a drena; a usca, a devaporiza.
Entfeuchter, *-s, -, m.* aparat de devaporizare.
Entfeuchtung, *-en, f.* drenare; uscare, devaporizare.
entfiedern, *entfiederte, entfiedert, vb. (h) tr.* a jumuli (de pene).
Entfiederung, *-en, f.* jumulire (de pene).
entfịlzen, *entfilzte, entfilzt (du, er entfilzt), vb. (h) tr.* a scoate pâsla.
entflạmmbar *adj.* **1.** inflamabil, care se aprinde ușor. **2.** *(fig.)* care se înflăcărează, se entuziasmează ușor.
Entflạmmbarkeit *f. sg.* **1.** inflamabilitate. **2.** *(fig.)* însușirea de a se înflăcăra, de a se entuziasma ușor.
entflạmmen, *entflammte, entflammt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a aprinde, a da foc. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a dezlănțui; a însufleți; **einen Krieg** ~ a dezlănțui un război; **Zorn** ~ a dezlănțui furia; **von Heimatliebe entflammt** însuflețit de dragoste pentru patrie. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h) (poet.)* **1.** a se aprinde, a lua foc. **2.** *(fig.)* a se înflăcăra, a se entuziasma, a se însufleți; a se îndrăgosti.
Entflạmmung, *-en, f.* **1.** aprindere. **2.** *(fig.)* înflăcărare.
entflạttern, *entflatterte, entflattert, vb. (s) intr. (despre fluturi, păsări)* a pleca fluturând din aripi, a pleca în zbor.
entflẹchten, *entflocht, entflochten (du entflichst, er entflicht)* sau *entflechtete, entflechtet (du entflechtest, er entflechtet), vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a desprinde, a da independență. **2.** a descurca, a dizolva, a desface.
entflẹcken, *entfleckte, entfleckt, vb. (h) tr.* a scoate petele.
Entflẹckung, *-en, f.* scoatere a petelor.
entfleischen, *entfleischte, entfleischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a curăța de carne; *(tăb.)* a descărna, a șerui. **II.** *intr.* a slăbi.
Entfleischmaschine, *-n, f. (tăb.)* mașină de descărnat, de șeruit.
Entfleischung *f sg.* **1.** *(tăb.)* curățire de carne, descărnare. **2.** slăbire.
entfliegen, *entflog, entflogen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre păsări)* a pleca în zbor. **2.** *(fig.)* a fugi.
entfliehen, *entfloh, entflohen, vb. (s) intr.* **1.** a fugi, a scăpa cu fuga. **2.** (cu *dat.)* a fugi de; a scăpa de. **3.** *(fig.)* a trece repede; **die Zeit entflieht** timpul trece repede, zboară.
entfließen, *entfloss, entflossen (du, er entfließt), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a curge, a izvorî (din); **Tränen entflossen ihren Augen** izbucni în lacrimi.
entflüchten, *entflüchtete, entflüchtet (du entflüchtest, er entflüchtet), vb. (s) intr.* v. entfliehen.
entfremden, *entfremdete, entfremdet (du entfremdest, er entfremdet), vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* **1.** a înstrăina de; **man hat ihn seiner Familie entfremdet** l-au înstrăinat de familia sa. **2.** a dezafecta; **eine Sache ihrem Zweck** ~ a deturna un lucru de la scopul pentru care era destinat. **II.** *refl. (dat.)* a se înstrăina, a deveni străin (de).
Entfremdung, *-en, f.* înstrăinare, răcire (a relațiilor).
entfrọsten, *entfrostete, entfrostet (du entfrostest, er entfrostet), vb. (h) tr.* a curăța de gheață.
entführen, *entführte, entführt, vb. (h) tr.* **1.** a răpi. **2.** *(glumeț)* a lua cu sine.
Entführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* răpitor(-oare).
Entführung, *-en, f.* răpire.
Entführungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de răpire.
Entgạng, *-(e)s, -gänge, m.* pierdere, lipsă (neprevăzută).
entgasen, *entgaste, entgast (du, er entgast), vb. (h) tr. (chim.)* a degaza.
Entgasung, *-en, f. (chim.)* degazare.
entgegen *prep.* (cu *dat.)* **1.** în întâmpinarea, spre, în direcția; **der Sonne** ~ spre soare. **2.** contra, împotriva, în contra; **dem Winde** ~ contra vântului; **meinem Befehl** ~ contra, împotriva ordinului meu.
entgegen|arbeiten, *arbeitete entgegen, entgegengearbeitet (du arbeitest entgegen, er arbeitet entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a lucra în contra cuiva, a se împotrivi planurilor cuiva; *(fig.)* a pune bețe în roate.
Entgegen|arbeiten, *-s, n. sg.* opunere, împotrivire.
entgegenblicken, *blickte entgegen, entgegengeblickt, vb. (h) tr.* a privi spre ceva sau cineva.
entgegenbringen, *brachte entgegen, entgegengebracht, vb. (h) tr.* a oferi, a prezenta la întâmpinare; **jm. Vertrauen** ~ a manifesta, a nutri încredere față de cineva; a întâmpina pe cineva cu încredere.
Entgegenbringen, *-s, n. sg.* oferire, prezentare.
entgegenduften, *duftete entgegen, entgegengeduftet (du duftest entgegen, er duftet entgegen), vb. (h) intr.* a-și răspândi parfumul spre.
entgegen|eilen, *eilte entgegen, entgegengeeilt vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a alerga, a merge repede în întâmpinarea cuiva.
entgegenfahren, *fuhr entgegen, entgegengefahren (du fährst entgegen, er fährt entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a ieși în întâmpinarea cuiva (cu un vehicul). **2.** a naviga împotriva curentului; **dem Strome** ~ a merge contra curentului.
entgegenführen, *führte entgegen, entgegengeführt, vb. (h) tr.* a duce (pe cineva) în întâmpinarea cuiva.
entgegengehen, *ging entgegen, entgegengegangen, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a merge înaintea, a merge în întâmpinarea cuiva; *(fig.)* a înfrunta; **einer Gefahr** ~ a înfrunta o primejdie. **2.** *(fig.)* a se apropia de; **dem Ende** ~ a se apropia de sfârșit, a fi pe ducă.
entgegengesetzt I. *part. trec.* de la entgegensetzen. **II.** *adj.* opus, contrar; contradictoriu; divergent; **in ~er Richtung** în direcție opusă; **~e Meinung** părere contrară.
entgegengesetztenfalls *adv.* în caz contrar, opus.
entgegen haben, *hatte entgegen, entgegen gehabt (du hast entgegen, er hat entgegen), vb. (h) tr.* a avea în față, contra; **ich habe den Wind (mir) entgegen** îmi bate vântul în față, am vântul în contra mea.
entgegenhalten, *hielt entgegen, entgegengehalten (du hältst entgegen, er hält entgegen), vb. (h) tr.* **1.** a prezenta, a oferi. **2.** a obiecta. **3.** *(fig.)* a opune; a compara.
entgegenhandeln, *handelte entgegen, entgegengehandelt (ich hand(e)le entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a acționa contra; a opune rezistență; **dem Gesetze** ~ a (în)călca legea; **jm.** ~ a lucra împotriva cuiva.
entgegenharren, *harrte entgegen, entgegengeharrt, vb. (h) intr.* a aștepta cu dor, cu nerăbdare.
entgegenjagen, *jagte entgegen, entgegengejagt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a alerga, a fugi în întâmpinarea cuiva.
entgegenjauchzen, *jauchzte entgegen, entgegengejauchzt (du, er jauchzt entgegen),* **entgegenjubeln**, *jubelte entgegen, entgegengejubelt (ich jub(e)le entgegen), vb. (h) intr. (jm.)* a întâmpina pe cineva cu strigăte de bucurie.
entgegenkehren, *kehrte entgegen, entgegengekehrt, vb. (h) tr.* a întoarce către.
entgegenkommen, *kam entgegen, entgegengekommen, vb. (s) intr. (jm.)* **1.** a întâmpina, a veni în întâmpinare; **jm. freundlich** ~ a face cuiva o primire bună, a fi amabil cu cineva. **2.** *(fig.)* a face primii pași, a face avansurile, a fi prevenitor, amabil, conciliant, a veni în ajutor; a face concesii.
Entgegenkommen, *-s, n. sg.* atitudine prevenitoare, solicitudine; amabilitate; **freundliches** ~ amabilitate, bunăvoință; concesii.

entgegenkommend I. *part. prez.* de la entgegenkommen. **II.** *adj. (gegen* sau *gegenüber)* prevenitor, amabil, conciliant, îndatoritor, binevoitor (față de).
entgegenkommenderweise *adj.* și *adv.* cu amabilitate; (în mod) binevoitor, îndatoritor.
entgegenlaufen, *lief entgegen, entgegengelaufen (du läufst entgegen, er läuft entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a alerga, a fugi în întâmpinarea cuiva.
Entgegen|nahme *f. sg.* primire, acceptare (a unei mărfi, a unei declarații).
entgegen|nehmen, *nahm entgegen, entgegengenommen (du nimmst entgegen, er nimmt entgegen), vb. (h) tr.* a primi, a accepta; a lua în primire.
Entgegen|nehmen, *-s, n. sg.* primire, acceptare.
entgegenreisen, *reiste entgegen, entgegengereist (du, er reist entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a călători în întâmpinarea cuiva.
entgegenreiten, *ritt entgegen, entgegengeritten (du reitest entgegen, er reitet entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a călări în întâmpinarea cuiva.
entgegenrücken, *rückte entgegen, entgegengerückt, vb. (s) intr.* (cu *dat.; în expr.)* **dem Feind** ~ a ieși înaintea dușmanului.
entgegenschicken, *schickte entgegen, entgegengeschickt, vb. (h) tr. (jm.)* a trimite în întâmpinare (a cuiva).
entgegenschlagen, *schlug entgegen, entgegengeschlagen (du schlägst entgegen, er schlägt entgegen), vb. intr.* (cu *dat.)* **I.** *(s)* a bate spre, a veni spre, a întâmpina; **Rauch schlug uns entgegen** ne-a izbit un fum. **II.** *(h) (poet., despre inimă)* a bate pentru, a simpatiza.
entgegenschleudern, *schleuderte entgegen, entgegengeschleudert, vb. (h) tr. (jm.)* a arunca (ceva cuiva).
entgegensehen, *sah entgegen, entgegengesehen (du siehst entgegen, er sieht entgegen), vb. (h) intr.* (cu *dat.)* **1.** a privi (în față); **dem Tode ruhig** ~ a privi liniștit moartea în față. **2.** *(fig.)* a aștepta; **wir sehen der Zukunft mit Zuversicht entgegen** privim, așteptăm viitorul cu încredere; *(com.)* **Ihrer Antwort ~d** în așteptarea răspunsului dv.
entgegen sein, *war entgegen, entgegen gewesen (ich bin entgegen, du bist entgegen, er ist entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a se opune, a fi contra (unui lucru).
entgegensetzen, *setzte entgegen, entgegengesetzt (du, er setzt entgegen), vb. (h)* **I.** *tr.* a opune. **II.** *refl.* a se opune, a se împotrivi.
Entgegensetzung, *-en, f.* **1.** opunere. **2.** antiteză.
entgegen|stehen, *stand entgegen, entgegengestanden, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* **1.** a sta împotrivă, a fi contra. **2.** a împiedica.
entgegen|stellen, *stellte entgegen, entgegengestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* **1.** a opune. **2.** a contrasta. **II.** *refl.* a se opune, a se împotrivi.
Entgegen|stellung, *-en, f.* opunere.
entgegen|streben, *strebte entgegen, entgegengestrebt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a tinde, a năzui către.
entgegen|strecken, *streckte entgegen, entgegengestreckt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* **1.** a întinde către; **jm. die Hände** ~ a întinde cuiva mâinile. **2.** a prezenta, a oferi.
entgegen|stürmen, *stürmte entgegen, entgegengestürmt, vb. (s) intr. (jm.)* a asalta (pe cineva), a se năpusti (asupra cuiva).
entgegen|stürzen, *stürzte entgegen, entgegengestürzt (du, er stürzt entgegen), vb. (s) intr. (jm.)* a se repezi (în întâmpinarea cuiva).
entgegentragen, *trug entgegen, entgegengetragen (du trägst entgegen, er trägt entgegen), vb. (h) tr. (jm.)* a duce (ceva) înaintea (cuiva); *(fig.)* **ihm wurde die allgemeine Achtung entgegengetragen** era stimat de toată lumea.
entgegentreiben, *trieb entgegen, entgegengetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* (cu *dat.)* a mâna, a duce, a împinge înaintea cuiva. **II.** *intr. (s)* a fi dus spre; **der Regen trieb uns entgegen** ploaia ne bătea în față.
entgegentreten, *trat entgegen, entgegengetreten (du trittst entgegen, er tritt entgegen), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* **1.** a se opune, a se împotrivi; a înfrunta. **2.** a întâmpina.
entgegenwerfen, *warf entgegen, entgegengeworfen (du wirfst entgegen, er wirft entgegen), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca spre, în direcția. **II.** *refl.* a se opune cu curaj, a lupta împotrivă.
entgegenwirken, *wirkte entgegen, entgegengewirkt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a lucra, a acționa împotrivă, a combate; a se opune.
entgegenziehen, *zog entgegen, entgegengezogen, vb. (s) intr. (jm.)* a porni, a merge în întâmpinarea (cuiva).
entgegnen, *entgegnete, entgegnet (du entgegnest, er entgegnet), vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a răspunde, a replica, a riposta.
Entgegnung, *-en, f.* răspuns, replică, ripostă; *(fig.)* întâmpinare.
entgeh(e)n, *entging, entgangen, vb. (s) intr.* a scăpa; **das entging mir** aceasta mi-a scăpat; **es entgeht mir nicht** nu-mi scapă; **der Gefahr** ~ a scăpa de pericol; **etwas** ~ **lassen** a lăsa să-i scape ceva; **sich** *(dat.)* **nichts** ~ **lassen** a nu se lipsi de nimic.
entgeisten, *entgeistete, entgeistet (du entgeistest, er entgeistet), vb. (h) tr.* a întuneca rațiunea, a lua mințile.
entgeistern, *entgeisterte, entgeistert, vb. (h) tr.* a consterna, a năuci.
entgeistert I. *part. trec.* de la entgeistern. **II.** *adj.* foarte mirat, consternat; încremenit (de frică, de uimire); **er sah ihn** ~ **an** se uită consternat la el.
entgeistigen, *entgeistigte, entgeistigt, vb. (h) tr.* a despiritualiza; a materializa.
Entgelt, *-(e)s, n. sg.* **1.** despăgubire. **2.** plată, taxă; **ohne** ~ gratuit; **gegen** ~ contra taxă. **3.** răsplată; **als** ~ ca răsplată; **angemessenes** ~ recompensă, plată rezonabilă.
entgelten, *entgalt, entgolten (du entgiltst, er entgilt), vb. (h) tr.* a ispăși; a despăgubi, a plăti; a răspunde; **er soll es mir** ~ are să mi-o plătească; **jn. etwas** ~ **lassen** a face pe cineva să sufere pentru ceva; a face pe cineva să ispășească ceva.
entgeltlich *adj.* cu, contra plată.
Entgeltung, *-en, f.* **1.** ispășire. **2.** pedepsire.
entgiften, *entgiftete, entgiftet (du entgiftest, er entgiftet), vb. (h) tr.* **1.** a scoate otrava, veninul; a da un antidot; (și *fig.)* a dezintoxica. **2.** *(fig.)* a face (pe cineva) să fie mai prietenos.
Entgiftung *f. sg.* dezintoxicare.
entgittern, *entgitterte, entgittert, vb. (h) tr.* a scoate zăbrelele, a îndepărta gratiile.
Entgitterung *f. sg.* scoatere a zăbrelelor, îndepărtare a gratiilor.
entglänzen, *entglänzte, entglänzt (du, er entglänzt), vb. (h) tr.* a scoate luciul, lustrul (de pe un costum).
entgleisen, *entgleiste, entgleist (du, er entgleist), vb. (s) intr.* **1.** *(ferov.)* a deraia. **2.** *(fig.)* a devia, a greși.
Entgleiste, *-n, -n (ein Entgleister), m.* și *f. (fig., fam.)* persoană care deviază, care greșește.
Entgleisung, *-en, f.* **1.** *(ferov.)* deraiere. **2.** *(fig.)* deviere, greșeală; gafă.
entgleiten, *entglitt, entglitten (du entgleitest, er entgleitet), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a aluneca, a scăpa din; **den Händen** ~ a scăpa din mâini.
entglimmen, *entglomm, entglommen, vb. (s) intr.* (și *fig.)* a se aprinde cu încetul, a începe să se aprindă mocnit.
entglitschen, *entglitschte, entglitscht, vb. (s) intr. (pop.)* a aluneca (din), a scăpa (din) prin alunecare.
entglühen, *entglühte, entglüht, vb. (s) intr.* a se aprinde; *(fig.)* a se înflăcăra.
entgöttern, *entgöttete, entgöttet (du entgöttest, er entgöttet),* **entgöttern**, *entgötterte, entgöttert, vb. (h) tr.* **1.** a desacraliza; a demitiza. **2.** a distruge iluziile.
entgraden, *entgradete, entgradet (du entgradest, er entgradet), vb. (h) tr.* a degrada.
Entgradung, *-en, f.* degradare.
entgräten, *entgrätete, entgrätet (du entgrätest, er entgrätet), vb. (h) tr.* a curăța de oase (un pește), a dezosa.
entgrenzen, *entgrenzte, entgrenzt (du, er entgrenzt), vb. (h) tr.* a elibera de granițe, limite.
entgrünen, *entgrünte, entgrünt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndepărta culoarea verde. **II.** *intr. (s)* a înverzi.
entgürten, *entgürtete, entgürtet (du entgürtest, er entgürtet), vb. (h) tr.* a descinge, a scoate cingătoarea; **ein Pferd** ~ a scoate chinga unui cal.
Entgürtung, *-en, f.* descingere.
ent|haaren, *enthaarte, enthaart, vb. (h) tr.* a scoate, a îndepărta părul, a face să cadă părul, a depila.
Ent|haarmaschine, *-n, f.* **1.** mașină de tuns. **2.** mașină de depilat.
Ent|haarung *f. sg.* îndepărtare a părului; depilare.
Ent|haarungsmittel, *-s, -, n.* preparat, alifie care provoacă căderea părului, substanță depilatoare.
ent|haften, *enthaftete, enthaftet (du enthaftest, er enthaftet), vb. (h) tr. (jur.)* a elibera din (starea de) arest (preventiv).
Ent|haftung, *-en, f. (jur.)* eliberare din (starea de) arest (preventiv).
ent|halftern, *enthalfterte, enthalftert, vb. (h) tr.* a scoate (unui cal) căpăstrul.
Ent|halfterung, *-en, f.* scoatere a căpăstrului.
ent|halten, *enthielt, enthalten (du enthältst, er enthält), vb. (h)* **1.** *tr.* a conține. **II.** *refl.* (cu *gen.)* a se abține, a renunța; a se stăpâni; **sich der Stimme** ~ a se abține de la vot, a nu vota; **sich der Tränen** ~ a-și reține lacrimile; **sich des Weines** ~ a nu bea vin; **ich enthalte mich des Urteils über diese Sache** mă abțin de la judecarea acestui lucru.
ent|haltsam *adj.* **1.** cumpătat, moderat, reținut. **2.** cast, abstinent.
Ent|haltsamkeit *f. sg.* **1.** cumpătare, abținere. **2.** castitate; ascеză; abstinență.
Ent|haltsamkeitsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de cumpătare, de abstinență.
Ent|haltung, *-en, f.* **1.** abținere, înfrânare, reținere; ~ **von Speisen** dietă, regim alimentar. **2.** abținere (la vot).
ent|härten, *enthärtete, enthärtet (du enthärtest, er enthärtet), vb. (h) tr.* **1.** a înmuia; a deduriza (apa). **2.** *(tehn.)* a reveni, a decăli (metale).
ent|hauptен, *enthauptete, enthauptet (du enthauptest, er enthauptet), vb. (h) tr.* a decapita.
Ent|hauptung, *-en, f.* decapitare.
Ent|hauptungs|stätte, *-n, f.* loc de decapitare.
ent|häuten, *enthäutete, enthäutet (du enthäutest, er enthäutet), vb. (h) tr.* a jupui de piele.
Ent|häutung, *-en, f.* jupuire de piele.
ent|heben, *enthob, enthoben, vb. (h) tr.* (cu *gen.* sau *von)* **1.** a dispensa, a elibera, a scuti (de). **2.** a destitui, a concedia; **jn. seines Amtes** (sau **von seinem Amte)** ~ a suspenda, a destitui pe cineva din funcție.
Ent|hebung, *-en, f.* **1.** dispensare, scutire; dispensă. **2.** suspendare; destituire.
ent|heiligen, *entheiligte, entheiligt, vb. (h) tr.* a profana.
Ent|heiliger, *-s, -, m.* profanator.
Ent|heiligung, *-en, f.* profanare.
ent|hemmen, *enthemmte, enthemmt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate piedica, a înlătura un obstacol. **2.** *(psih.)* a vindeca de complexe.
ent|herzen, *entherzte, entherzt (du, er entherzt), vb. (h) tr.* a descuraja.
Ent|hobene, *-n, -n (ein Enthobener), m.* și *f.* **1.** persoană căreia i s-a acordat dispensă. **2.** persoană suspendată (din funcție), destituită.
ent|holzen, *entholzte, entholzt (du, er entholzt), vb. (h) tr. (forest.)* **1.** a despăduri. **2.** a curăța o pădure de desiș.
Ent|holzung, *-en, f. (forest.)* **1.** despădurire. **2.** curățare a unei păduri de lăstari și desiș.
ent|hüllen, *enthüllte, enthüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dezveli, a descoperi; **ein Denkmal** ~ a dezveli un monument. **2.** *(fig.)* a demasca, a divulga, a descoperi, a dezvălui, a destăinui; **der Brief enthüllt alles** scrisoarea dezvăluie totul. **II.** *refl.* **1.** a se dezveli, a se descoperi. **2.** *(fig.)* a se destăinui.
Ent|hüllung, *-en, f.* **1.** dezvelire, descoperire. **2.** *(fig.)* demascare, divulgare, descoperire, dezvăluire; destăinuire.
Ent|hüllungsfeierlichkeit, *-en, f.* solemnitate de dezvelire (a unui monument).
Ent|hüllungskampagne [-kampanjə], *-n, f.* campanie de dezvăluire, de demascare, de denunțare.
Ent|hüllungsliteratur, *-en, f.* literatură de demascare, de denunțare.
ent|hülsen, *enthülste, enthülst (du, er enthülst), vb. (h) tr.* a dezghioca, a înlătura tecile; a curăța (fasole, mazăre etc.).
ent|hüpfen, *enthüpfte, enthüpft, vb. (s) intr.* a fugi săltând, repede, vesel.
enthusiasmieren, *enthusiasmierte, enthusiasmiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) entuziasma, a (se) înflăcăra.
Enthusiasmus *m. sg.* entuziasm.
Enthusiast, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* entuziast(ă).
enthusiastisch *adj.* entuziast, înflăcărat.
Enthymem, *-(e)s, -e, n. (log.)* entimemă, silogism cu o premisă neînțeleasă.
Entität, *-en, f. (fil.)* entitate.
entjochen, *entjochte, entjocht, vb. (h) tr.* **1.** a dejuga. **2.** *(fig.)* a elibera de sub jug.
Entjochung, *-en, f.* dejugare; eliberare.

entjụngfern, *entjungferte, entjungfert, vb. (h) tr.* a dezvirgina, a deflora.
Entjụngferung, *-en, f.* dezvirginare, deflorare.
entkạlken, *entkalkte, entkalkt, vb. (h) tr.* a decalcifica.
Entkạlkung *f. sg.* decalcifiere.
entkạnten, *entkantete, entkantet (du entkantest, er entkantet), vb. (h) tr.* a tăia colțurile, muchiile, a șanfrena.
entkạppen, *entkappte, entkappt, vb. (h) tr. (vân.; în expr.)* **einen Falken** ~ a scoate unui șoim scufia.
entkạtern, *entkaterte, entkatert (du entkaterst, er entkatert), vb. (h) tr.* a castra motani.
entkẹimen, *entkeimte, entkeimt, vb.* **I.** *intr. (s) (biol.)* a germina, a încolți, a răsări. **II.** *tr. (h)* **1.** *(med.)* a steriliza. **2.** a scoate germenii; a rupe colțul (la cartofi etc.).
entkẹimt I. *part. trec.* de la entkeimen. **II.** *adj. (med.)* sterilizat; **~e Watte** vată sterilizată.
Entkẹimung, *-en, f.* **1.** *(med.)* sterilizare. **2.** scoatere, rupere a germenilor.
entkẹrnen, *entkernte, entkernt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate sâmburii. **2.** a degaja (de clădiri).
Entkẹrner, *-s, -, m.* dispozitiv de scos sâmburi.
entkịrchlichen, *entkirchlichte, entkirchlicht, vb. (h) tr. (bis.)* a laiciza; a seculariza.
Entkịrchlichung, *-en, f. (bis.)* laicizare; secularizare.
entkleiden, *entkleidete, entkleidet (du entkleidest, er entkleidet), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezbrăca, a(-și) scoate hainele; (și *fig.)* a (se) despuia; **das Gebäude ist jeden Schmuckes entkleidet** clădirea este despuiată de orice podoabă. **2.** a (se) degaja; a destitui; **seines Amtes** ~ a destitui din funcție.
Entkleidung, *-en, f.* **1.** dezbrăcare, scoatere a hainelor; (și *fig.)* despuiere, degajare. **2.** destituire.
entknäueln, *entknäuelte, entknäuelt (ich entknäu(e)le), vb. (h) tr.* a depăna (de pe un ghem, mosor).
entknẹchten, *entknechtete, entknechtet (du entknechtest, er entknechtet), vb. (h) tr.* a dezrobi.
entknọchen, *entknochte, entknocht, vb. (h) tr.* v. entbeinen.
entknọspen, *entknospte, entknospt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a produce înflorirea, a face să înflorească. **2.** a rupe mugurii, bobocii. **II.** *intr. (s)* **1.** a înboboci, a înflori; a se deschide. **2.** *(fig.)* a se trage din, a descinde din.
Entknọspung, *-en, f.* **1.** înbobocire, înflorire. **2.** rupere, îndepărtare a bobocilor.
entknọten, *entknotete, entknotet (du entknotest, er entknotet), vb. (h) tr.* a deznoda, a desface nodul; a descurca, a descălci.
Entknọten, *-s, n. sg.*. **Entknọtung**, *-en, f.* deznodare, desfacere a nodului; descurcare, descălcire.
entkọhlen, *entkohlte, entkohlt, vb. (h) tr. (chim.)* a scoate carbonul, a decarbura; a decocsa.
Entkọhlung, *-en, f.* scoatere a carbonului, decarburare; decocsare.
entkọmmen, *entkam, entkommen, vb. (s) intr. (dat.)* a scăpa de; a se sustrage; **einer Gefahr** ~ a scăpa de o primejdie.
Entkọmmen, *-s, n. sg.* scăpare, fugă.
entkọppeln, *entkoppelte, entkoppelt (ich entkopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a dezlega (câini, cai). **2.** *(tehn.)* a decupla. **3.** *(chim.)* a desface legătura (chimică).
Entkọpp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* decuplare, decuplaj.
entkọrken, *entkorkte, entkorkt, vb. (h) tr.* a destupa, a desfunda, a scoate dopul.
entkörnen, *entkörnte, entkörnt, vb. (h) tr. (text.)* a egrena.
Entkörnungsmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de egrenat (bumbac).
entkörperlichen, *entkörperlichte, entkörperlicht, vb. (h) tr.* a dematerializa.
Entkörperung, *-en, f.* dematerializare, abstractizare.
entkräften, *entkräftete, entkräftet (du entkräftest er entkräftet), vb. (h) tr.* **1.** a slăbi, a istovi, a slei de puteri. **2.** a combate. **3.** *(fig.)* a atenua; **einen Ausdruck** ~ a atenua o expresie. **4.** *(jur.)* a invalida, a anula, a casa.
entkräftet I. *part. trec.* de la entkräften. **II.** *adj.* **1.** slăbit, istovit, sleit. **2.** combătut. **3.** *(fig.)* atenuat. **4.** *(jur.)* anulat.
entkräftigen, *entkräftigte, entkräftigt, vb. (h) tr.* v. entkräften.
Entkräftigung, **Entkräftung**, *-en, f.* **1.** slăbire, istovire, sleire de puteri. **2.** combatere. **3.** *(fig.)* atenuare. **4.** *(jur.)* invalidare, anulare, casare.
entkrạmpfen, *entkrampfte, entkrampft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) relaxa, a slăbi tensiunea, crisparea.
entkräuseln, *entkräuselte, entkräuselt (ich entkräus(e)le), vb. (h) tr.* a descreți.
entkrạuten, *entkrautete, entkrautet (du entkrautest, er entkrautet), vb. (h) tr.* a curăța (o apă) de plante acvatice.
entkụppeln, *entkuppelte, entkuppelt (ich entkupp(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a decupla.
Entkụpp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* decuplare, decuplaj.
Entlạde|arbeit, *-en, f.* muncă de descărcare.
entlạden, *entlud, entladen (du entlädst, er entlädt), vb. (h)* **1.** *tr.* a descărca. **II.** *refl.* **1.** a se descărca. **2.** *(fig.)* a se ușura; a izbucni.
Entlạder, *-s, m.* **1.** descărcător. **2.** *(electr.)* eclator. **3.** *(ferov.)* vagon cu descărcare automată.
Entlạde|station, *-en, f.* stație de descărcare.
Entlạde|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* vergea a armei.
Entlạde|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de descărcare.
Entlạdung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** *(fig.)* ușurare, eliberare.
Entlạdungsröhre, *-n, f. (electr.)* tub de descărcare.
Entlạdungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de descărcare.
Entlạdungs|strom, *-(e)s, -ströme, m.* v. Entladestrom.
entlạng *adv.* și *prep.* (cu *ac.*, mai rar cu *dat., înv.* cu *gen.)* **1.** de-a lungul; **den Bach** ~ sau **am Bach** ~ de-a lungul pârâului; ~ **des Weges** sau **dem Wege** ~, *(rar)* ~ **dem Wege** de-a lungul drumului. **2.** prin; **den Wald** ~ prin pădure; **das Jahr** ~ de-a lungul anului.
entlạng|eilen, *eilte entlang, entlanggeeilt, vb. (s) intr.* a trece în goană pe lângă, de-a lungul.
entlạngfahren, *fuhr entlang, entlanggefahren (du fährst entlang, er fährt entlang), vb. (s) intr.* **1.** a merge de-a lungul (cu un vehicul). **2.** a urmări (cu degetul etc.) o linie.
entlạngführen, *führte entlang, entlanggeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conduce (pe cineva) de-a lungul. **II.** *intr.* a duce, a merge de-a lungul.
entlạng|gehen, *ging entlang, entlanggegangen, vb. (s) intr.* a merge de-a lungul.
entlạngkommen, *kam entlang, entlanggkommen, vb. (s) intr.* a veni de-a lungul.
entlạnglaufen, *lief entlang, entlanggelaufen (du läufst entlang, er läuft entlang), vb. (s)* a merge, a se desfășura, a curge de-a lungul.
entlạngziehen, *zog entlang, entlanggezogen, vb. (h) refl.* **1.** a se deplasa de-a lungul. **2.** a se cățăra, a se desfășura de-a lungul. **3.** a se deplasa cu ajutorul mâinilor.
entlạrven [-fən], *entlarvte, entlarvt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) demasca; a (se) dezvălui.
Entlạrver [-fɐ], *-s, -, m.* demascator, dezvăluitor.
Entlạrvung [-fuŋ], *-en, f.* demascare, dezvăluire.
entlassen, *entließ, entlassen (du, er entlässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a permite plecarea, a da drumul, a pune în libertate; **aus der Kriegsgefangenschaft** ~ a elibera din prizonieratul de război. **2.** a destitui, a concedia (din serviciu), a licenția, a demite. **3.** *(mil.)* a demobiliza; a lăsa, a trimite la vatră; a desconcentra; **Truppen** ~ a lăsa la vatră trupe; **als dienstuntauglich** ~ a reforma; **mit Pension** ~ a scoate la pensie. **II.** *intr. (reg., despre animale)* a fi în perioada de gestație (în ultima lună).
Entlạssung, *-en, f.* **1.** punere în libertate, eliberare. **2.** demitere, licențiere, concediere; **fristlose** ~ licențiere imediată, fără preaviz; *(mil.)* ~ **wegen Dienstuntauglichkeit** reformare; **einstweilige** ~ punere în disponibilitate; **seine** ~ **geben** (sau **einreichen)** a-și da demisia.
Entlạssungs|abfindung, *-en, f.* indemnizație de concediere.
Entlạssungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** cerere de eliberare (din serviciul militar). **2.** cerere de eliberare din funcție.
Entlạssungsfeier, *-n, f.* festivitate cu ocazia absolvirii școlii.
Entlạssungsgeld, *-(e)s, -er, n.* preaviz.
Entlạssungsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de demisie.
Entlạssungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de concediere, de licențiere.
Entlạssungsklasse, *-n, f.* clasă de absolvenți.
Entlạssungs|papiere *pl. (mil.)* acte de liberare, de lăsare la vatră.
Entlạssungs|schein, *-(e)s, -e, m.* certificat de (e)liberare; foaie de externare; *(mil.)* ordin de lăsare la vatră.
Entlạssungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de rechemare (a unui diplomat). **2.** scrisoare de demitere.
Entlạssungswelle, *n, f.* val de concedieri.
Entlạssungszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de absolvire.
entlạsten, *entlastete, entlastet (du entlastest, er entlastet), vb. (h) tr.* **1.** (cu *gen.* sau *von)* a descărca; a despovăra; a scuti; **jn. von Steuern** (sau **der Steuern)** ~ a degreva de impozite. **2.** *(com.)* a scădea din debitul cuiva; a credita. **3.** *(jur.)* a aproba gestiunea, a da descărcare. **4.** *(jur.)* a descărca (pe un acuzat), a scoate de sub învinuire.
entlạstet I. *part. trec.* de la entlasten. **II.** *adj.* descărcat, ușurat; echilibrat.
Entlạstung, *-en, f.* **1.** descărcare. **2.** *(com.)* degrevare, scutire. **3.** *(jur.)* scoatere de sub acuzare.
Entlạstungsbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de descărcare.
Entlạstungsfrage, *-n, f. (jur.)* întrebare pentru dezvinovățire (a acuzatului).
Entlạstungsgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de descărcare.
Entlạstungsmoment, *-(e)s, -e, n.*, **Entlạstungs|punkt**, *-(e)s, -e, m.* v. Entlastungsumstand.
Entlạstungs|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* minge, lovitură salvatoare.
Entlạstungs|schleuse, *-n, f.* ecluză de descărcare, de revărsare.
Entlạstungs|um|stand, *-(e)s, -stände, m. (jur.)* circumstanță atenuantă.
Entlạstungszeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor al apărării.
Entlạstungszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren suplimentar.
entlạuben, *entlaubte, entlaubt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desfrunzi.
Entlạubung, *-en, f.* desfrunzire.
entlạufen, *entlief, entlaufen (du entläufst, er entläuft), vb. (s) intr. (dat.)* a fugi, a scăpa; a dezerta; **sich** *(dat.)* **die Gelegenheit nicht** ~ **lassen** a nu lăsa să-i scape ocazia.
entlạusen, *entlauste, entlaust (du, er entlaust), vb. (h) tr.* a despăduchea, a deparazita.
Entlạusung, *-en, f.* despăduchere, deparazitare.
Entlạusungs|an|stalt, *-en, f.* centru de deparazitare.
Entlạusungs|station, *-en, f. (mil.)* stație de deparazitare.
entlẹdigen, *entledigte, entledigt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. (gen.)* a (se) dezbăra, a (se) descotorosi, a (se) debarasa; **sich der Kleider** ~ a-și scoate hainele. **II.** *refl.* a îndeplini, a executa, a se achita (de); **sich eines Auftrag(e)s** ~ a îndeplini, a se achita de o sarcină.
Entlẹdigung, *-en, f.* **1.** degajare, eliberare, ușurare, lepădare (de o greutate). **2.** achitare, îndeplinire (a unei sarcini).
entlẹeren, *entleerte, entleert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) goli, a (se) deșerta, a (se) evacua. **2.** *(med.; în expr.)* **den Darm** ~ a goli, a curăța intestinul. **3.** a vom(it)a. **4.** *(fig.)* a spune tot ce are pe suflet.
Entlẹerung, *-en, f.* **1.** *sg.* golire, deșertare; evacuare. **2.** *sg.* curățare, evacuare (a intestinului). **3.** excremente.
Entlẹerungskanal, *-s, -kanäle, m.* canal de evacuare, de descărcare.
Entlẹerungs|schnecke, *-n, f. (tehn.)* melc de descărcare, de golire.
entlẹgen *adj.* depărtat, izolat, retras; peste mână; ~ **es Dorf** sat îndepărtat, izolat, departe de căile de comunicație.
Entlẹgenheit *f. sg.* depărtare, izolare; distanță mare (față de căile de comunicație).
entlẹhnen, *entlehnte, entlehnt, vb. (h) tr.* **1.** a lua cu împrumut, a împrumuta. **2.** *(lingv.)* a lua (un cuvânt, o construcție din altă limbă). **3.** *(euf.)* a plagia.
Entlẹhner, *-s, -, m.* **1.** persoană care împrumută, care ia cu împrumut. **2.** *(euf.)* persoană care plagiază, plagiator.
Entlẹhnung, *-en, f.* **1.** *sg.* împrumutare. **2.** împrumut. **3.** *(euf.)* plagiat.
entlẹiben, *entleibte, entleibt, vb. (h)* **I.** *tr.* a ucide. **II.** *refl.* a se sinucide.
Entlẹibung, *-en, f.* **1.** ucidere. **2.** sinucidere.
entlẹidet *adj.* indispus.
entlẹihen, *entlieh, entliehen, vb. (h) tr.* a lua cu împrumut, a împrumuta; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a lua, a împrumuta ceva; **Bücher** ~ a lua, a împrumuta cărți.
Entlẹiher, *-s, -, m.* **1.** persoană care ia cu împrumut, care împrumută. **2.** abonat al unei biblioteci.
Entlẹihung, *-en, f.* împrumut.
Ẹntlein, *-s, -, n. (dim.* de la Ente) boboc de rață, rățușcă.
entlọben, *entlobte, entlobt, vb. (h) refl.* a strica logodna, a se dezlogodi.
Entlọbung, *-en, f.* rupere a logodnei.
entlọcken, *entlockte, entlockt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a obține (ceva de la cineva) prin momeli; **den Augen Tränen** ~ a face pe cineva să plângă, a stoarce lacrimi; **jm. ein**

Geständnis ~ a face pe cineva să mărturisească, a smulge cuiva o mărturisire; *(fig.)* **einem Instrument Töne** ~ a scoate sunete dintr-un instrument.

entlodern, *entloderte, entlodert,* **entlohen**, *entlohte, entloht, vb. (s) intr.* a se aprinde, a lua foc; *(fig.)* a se înflăcăra, a se aprinde.

entlohnen, *entlohnte, entlohnt* (și *elv.* **entlöhnen**, *entlöhnte, entlöhnt), vb. (h) tr.* **1.** a plăti pentru o muncă, a remunera, a retribui. **2.** a răsplăti.

Entlohner, *-s, -, m.* **1.** persoană care plătește (salariul), care remunerează; patron. **2.** persoană care răsplătește, dă răsplată.

Entlohnung, *-en* (și *elv.* **Entlöhnung**, *-en), f.* **1.** *sg.* efectuare a plății; retribuire, salarizare. **2.** *sg.* răsplătire. **3.** plată, retribuție, salariu, soldă. **4.** răsplată.

Entlohnungs|system, *-s, -e, n.* sistem de salarizare, de remunerare.

entlösen, *entlöste, entlöst (du, er entlöst), vb. (h) tr.* v. entfesseln.

entlüften, *entlüftete, entlüftet (du entlüftest, er entlüftet), vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a evacua aerul; a dezaera. **2.** a aerisi.

Entlüfter, *-s, -, m. (tehn.)* dezaerator; răsuflător.

Entlüftung, *-en, f.* scoatere, eliminare, evacuare a aerului, dezaerisire.

Entlüftungs|anlage, *-n, f. (tehn.)* **1.** instalație, dispozitiv de compresiune. **2.** instalație de dezaerare. **3.** instalație de ventilație.

Entlüftungshaube, *-n, f.* hotă.

Entlüftungsrohr *-(e)s, -e, n.* tub de dezaerare.

entmachen, *entmachte, entmacht, vb. (h) tr. (reg.)* a deschide, a desface.

entmächten, *entmachtete, entmachtet (du entmachtest, er entmachtet), vb. (h) tr. (pol.; despre formațiuni statale sau grupări politice)* a lua puterea (cuiva).

Entmächtung, *-en, f. (pol.; despre formațiuni statale sau grupări politice)* luare a puterii (cuiva, din mâinile cuiva).

entmagnetisieren, *entmagnetisierte, entmagnetisiert, vb. (h) tr.* a demagnetiza.

Entmagnetisierung, *-en, f.* demagnetizare.

entmannen, *entmannte, entmannt, vb. (h) tr.* **1.** a castra, a scopi, a steriliza. **2.** *(fig.)* a moleși, a slăbi. **3.** *(mar., în expr.)* **ein Schiff** ~ a concedia echipajul unei nave.

Entmannung, *-en, f.* **1.** castrare, scopire, sterilizare. **2.** *(fig.)* moleșeală, slăbiciune. **3.** *(mar.; în expr.)* ~ **eines Schiffes** concediere a echipajului unei nave.

entmasten, *entmastete, entmastet (du entmastest, er entmastet), vb. (h) tr. (mar.)* a dezarbora.

Entmastung, *-en, f. (mar.)* dezarborare.

entmaterialisieren, *entmaterialisierte, entmaterialisiert, vb. (h) tr.* a dematerializa.

entmensch(lich)en, *entmensch(lich)te, entmensch(lich)t, vb. (h) tr.* a dezumaniza; a abrutiza, a degrada.

Entmensch(lich)ung *f. sg.* dezumanizare, abrutizare.

entmensch(lich)t I. *part. trec.* de la entmensch(lich)en. **II.** *adj.* dezumanizat; abrutizat, degradat, decăzut; brutal, crud.

Entmenscht|heit *f. sg.* stare de dezumanizare, de abrutizare, de degradare, de decădere, de mizerie.

entmilitarisieren, *entmilitarisierte, entmilitarisiert, vb. (h) tr.* a demilitariza; **entmilitarisierte Zone** zonă demilitarizată.

Entmilitarisierung, *-en, f.* demilitarizare.

entminen, *entminte, entmint, vb. (h) tr. (mil.)* a demina.

Entminung, *-en, f. (mil.)* deminare.

Entminungsdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de deminare.

entmischen, *entmischte, entmischt, vb. (h) tr.* a separa (elementele unui amestec); *(constr.)* a segrega (betonul).

Entmischung *f. sg.* **1.** separare, despărțire. **2.** *(constr.)* segregare; **die ~ des Betons** segregarea betonului.

entmisten, *entmistete, entmistet (du entmistest, er entmistet), vb. (h) tr.* a îndepărta gunoiul.

Entmonopolisierung, *-en, f.* demonopolizare, desființare a monopolurilor.

Entmückung, *-en, f.* stârpire a țânțarilor.

entmummen, *entmummte, entmummt, vb. (h) tr.* a scoate travestirea, deghizarea.

entmündigen, *entmündigte, entmündigt, vb. (h) tr. (jur.)* a pune sub curatelă, sub interdicție.

Entmündigung, *-en, f. (jur.)* punere sub curatelă, sub interdicție.

entmutigen, *entmutigte, entmutigt, vb. (h) tr.* a descuraja, a demoraliza; a tăia elanul (cuiva); **sich ~ lassen** a se descuraja, a-și pierde curajul.

Entmutigung, *-en, f.* descurajare, demoralizare.

entnageln, *entnagelte, entnagelt (ich entnag(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a desface ceva bătut în cuie; **eine Kiste** ~ a deschide o ladă bătută în cuie. **2.** a scoate cuiele (din ceva); **ein Geschütz** ~ a scoate cuiul din gura unui tun.

Entnagelung, *-en, f.* deschidere; scoatere a cuielor.

Entnahme *f. sg.* luare (din ceva); scoatere, prelevare; extragere; distilare; *(com.)* **bei ~ von hundert Stück** luând o sută de bucăți.

Entnahmediagramm, *-s, -e, n.* diagramă de consum.

Entnahmedruck, *-(e)s, -drücke, m. (tehn.)* presiune de prelevare.

Entnahmeregelung, *-en, f.* reglare a consumului, a prelevării.

entnationalisieren, *entnationalisierte, entnationalisiert, vb. (h) tr.* a deznaționaliza.

Entnationalisierung, *-en, f.* deznaționalizare.

entnazifizieren, *entnazifizierte, entnazifiziert, vb. (h) tr. (ist.)* a denazifica.

Entnazifizierung, *-en, f.* denazificare.

Entnazifizierungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* sentință în procesul de denazificare.

Entnazifizierungsgericht, *-(e)s, -e, n.*, **Entnazifizierungskammer**, *-n, f. (ist.)* tribunal de denazificare.

entnebeln, *entnebelte, entnebelt (ich entneb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a elimina ceața (artificială). **2.** *(fig., fam)* a trezi din beție; a scutura; a readuce la realitate.

Entnebelung, *-en, f.* risipire a ceții.

entnehmen, *entnahm, entnommen (du entnimmst, er entnimmt), vb. (h) tr.* **1.** (cu *dat.)* a lua, a scoate, a extrage (din). **2.** (cu *dat.; aus)* a deduce, a conchide, a înțelege (din). **3.** *(com., auf* cu *ac.)* a trage o poliță asupra cuiva.

Entnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* trăgător, persoană care trage o poliță asupra alteia.

entnerven [-fən], *entnervte, entnervt, vb. (h) tr.* **1.** a moleși, a slăbi, a vlăgui, a face (pe cineva) să-și piardă vigoarea. **2.** a enerva, a irita, a agasa, a plictisi.

entnervend [-fənt] **I.** *part. prez.* de la entnerven. **II.** *adj.* enervant, agasant, plicticos.

entnervt I. *part. trec.* de la entnerven. **II.** *adj.* **1.** moleșit, vlăguit, consumat, fără energie, fără vlagă. **2.** degenerat, decadent.

Entnervung [-fuŋ] *f. sg.* **1.** moleșire, slăbire. **2.** enervare, plictiseală. **3.** decadență.

entnieten, *entnietete, entnietet (du entnietest, er entnietet), vb. (h) tr.* a scoate, a desface din nituri.

entnikotinen, *entnikotinte, entnikotint,* **entnikotinisieren**, *entnikotinisierte, entnikotinisiert, vb. (h) tr.* a denicotiniza.

entnorden, *entnordete, entnordet (du entnordest, er entnordet), vb. (h) tr. (termen nazist)* a denordifica, a face să dispară caracterul nordic.

entnüchtern, *entnüchterte, entnüchtert, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezmetici, a trezi. **II.** *refl.* **1.** a-și veni în fire, a se dezmetici. **2.** a lua o gustare, a gusta.

Entnüchterung *f. sg.* dezmeticire, trezire.

ent|ölen, *entölte, entölt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage uleiul (din ceva); a curăța de ulei.

Ent|ölung, *-en, f.* scoatere, extragere a uleiului, curățat de ulei.

Entomologe, *-n, -n, m.* entomolog.

Entomologie *f. sg.* entomologie.

entomologisch *adj.* entomologic.

entopisch *adj.* v. einheimisch **(2).**

ent|optisch *adj.* intraocular.

En-tout-cas [ãtu'ka:], *-, -, m. (înv.)* umbrelă de soare care poate servi și de ploaie.

Entozoon, *-s, -zoen* [-tso:ən] și *-zoa, n. (zool.; înv.)* entozoare, paraziți mai ales intestinali.

entpacken, *entpackte, entpackt, vb. (h) tr.* a decompacta; **Dateien** ~ a decompacta fișiere, **Programme** ~ a decompacta programe.

Entpacker, *-s, m.* decompactor.

Entpackung, *-en, f.* decompactare.

entpanzern, *entpanzerte, entpanzert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a(-și) scoate platoșa, armura. **II.** *tr.* a scoate blindajul.

Entpanzerung, *-en, f.* **1.** scoatere a platoșei. **2.** scoatere a blindajului.

entparaffinieren, *entparaffinierte, entparaffiniert, vb. (h) tr. (chim.)* a deparafina.

Entparaffinierung, *-en, f. (chim.)* deparafinare.

entpersönlichen, *entpersönlichte, entpersönlicht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) depersonaliza, a-și pierde personalitatea.

Entpersönlichung *f. sg.* depersonalizare.

entpesten, *entpestete, entpestet (du entpestest, er entpestet), vb. (h) tr.* a dezinfecta.

Entpestung, *-en, f.* dezinfectare, dezinfecție.

entpflichten, *entpflichtete; entpflichtet (du entpflichtest, er entpflichtet), vb. (h) tr.* a scuti, a dispensa, a dezlega de o obligație; a elibera din muncă.

entpfropfen, *entpfropfte, entpfropft, vb. (h) tr.* a destupa (o sticlă).

Entpfropfung, *-en, f.* destupare (a unei sticle).

entpolitisieren, *entpolitisierte, entpolitisiert, vb. (h) tr.* a depolitiza.

Entpolitisierung, *-en, f.* depolitizare.

entpressen, *entpresste, entpresst (du, er entpresst), vb. (h) tr.* (cu *dat.; aus)* **1.** a stoarce (din ceva), a scoate, a extrage tescuind, presând. **2.** *(fig.)* a scoate, a stoarce prin constrângere, prin forță.

entpulpen, *entpulpte, entpulpt, vb. (h) tr.* a îndepărta pulpa (fructelor).

entpupinisieren, *entpupinisierte, entpupinisiert, vb. (h) tr. (electr.)* a depupiniza.

entpuppen, *entpuppte, entpuppt, vb. (h) refl.* **1.** *(despre fluturi)* a ieși din gogoașă. **2.** *(fig., als)* a se dovedi, a se arăta în mod surprinzător; a-și da arama pe față; **sich als Dieb** ~ a se dovedi hoț.

Entpuppung, *-en, f.* **1.** *(entom.)* ieșire din gogoașă. **2.** *(fig.)* autodemascare.

entqualifizieren, *entqualifizierte, entqualifiziert, vb. (h) tr.* a descalifica.

entquellen, *entquoll, entquollen (du entquillst, er entquillt), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* a izvorî, a țâșni (din...).

entraffen, *entraffte, entrafft, vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* a lua, a smulge brusc, cu forța. **II.** *refl.* a se elibera cu forța (de ceva), a se smulge (din ceva).

entrahmen, *entrahmte, entrahmt, vb. (h) tr. (reg.)* a smântâni (laptele).

Entrahmer, *-s, -, m.* centrifugă de smântânit, separator.

Entrahmung, *-en, f.* smântânire.

entrainieren [ãtre'ni:-], *entrainierte, entrainiert, vb. (h) tr.* a antrena.

entraten, *entriet, entraten (du enträst, er enträt), vb. (h) intr.* și *refl.* a se lipsi de ceva; **(sich) einer Sache ~ können** a se putea lipsi de un lucru.

enträtseln, *enträtselte, enträtselt (ich enträts(e)le), vb. (h) tr.* a tălmăci, a explica; a descifra (o taină); a ghici; a dezvălui; a dezlega (o enigmă).

Enträtselung, *-en, f.* dezlegare, descifrare; tălmăcire, explicație.

entrauben, *entraubte, entraubt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a răpi, a smulge (cuiva) cu forța (ceva).

entraufen, *entraufte, entrauft, vb. (h) tr.* a smulge (cu forța).

entrauschen, *entrauschte, entrauscht, vb. (s) intr.* **1.** a țâșni, a ieși, a se ridica cu vuiet, cu foșnet. **2.** *(fig.)* a pleca mândru, plin de sine.

Entreakt [ãtr'akt], *-(e)s, -e, m.* **1.** antract. **2.** muzică între acte.

entrechten, *entrechtete, entrechtet (du entrechtest, er entrechtet), vb. (h) tr. (jur.)* a lua (cuiva) drepturile (civile), a priva (pe cineva) de drepturi.

entrechtet I. *part. trec.* de la entrechten. **II.** *adj.* lipsit de drepturi.

Entrechtete, *-n, -n (ein Entrechteter), m.* și *f.* persoană privată de drepturi.

Entrechtung, *-en, f. (jur.)* luare, ridicare a drepturilor (civile); privare de drepturi.

Entrecote [ãtr(ə)'ko:t], *-(s), -s, n.* antricot.

Entree [ã'tre:], *-s, -s, n.* **1.** intrare, taxă de intrare. **2.** anticameră, vestibul, antreu. **3.** și *f.* felul întâi (de mâncare), antreu; aperitiv. **4.** *(muz.)* preludiu. **5.** primă impresie.

Entreebillett [ã'tre:bIljɛt], *-(e)s, -s* (și *-e), n. (înv.)* bilet de intrare.

Entrefilet [ãtr(ə)fi'le:], *-s, -s, n.* (articolaș, informație, anunț, comunicat de) umplutură (în pagina unui ziar).

entreinigen, *entreinigte, entreinigt, vb. (h) tr.* a altera puritatea, a denatura; **entreinigter Alkohol** alcool denaturat.

entreißbar *adj.* care poate fi smuls.

entreißen, *entriss, entrissen (du, er entreißt), vb. (h) tr.* și *refl. (dat.)* a (se) smulge, a (se) smuci (din); a scăpa, a (se) elibera greu (din...); **jn. einer Gefahr** ~ a scăpa pe cineva dintr-o primejdie.

Entreißung, *-en, f.* smucire, smulgere; eliberare (de ceva).
Entrepot [ātr(ə)'po:], *-s, -s, n.* **1.** *(înv.)* antrepozit, magazie pentru depunerea mărfurilor. **2.** doc.
Entrepreneur [ātr(ə)prə'nø:ɐ], *-s, -e, m.* antreprenor.
Entreprise [ātr(ə)'pri:z(ə)], *-n, f.* antreprizã.
Entresol [ātr(ə)'sɔl], *-s, -s, m.* (şi *n.) (înv.)* mezanin.
Entrevue [ātr(ə)'vy:], *-n, f. (înv.)* întrevedere, întâlnire.
Entrich, *-s, -e, m.* v. Enterich.
entrichten, *entrichtete, entrichtet (du entrichtest, er entrichtet), vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita; **die Steuer** ~ a plăti impozitul. **2.** a trimite, a transmite; **jm. seinen Dank** ~ a mulţumi, a transmite cuiva mulţumiri.
Entrichtung, *-en, f.* **1.** plată, achitare. **2.** trimitere, transmitere.
entriechen, *entroch, entrochen, vb. (h) tr.* a dezodoriza, a face să dispară mirosul.
entriegeln, *entriegelte, entriegelt (ich entrieg(e)le), vb. (h) tr.* a deszăvorî, a trage zăvorul.
Entriegelung, *-en, f.* deszăvorâre.
entrieren [ã'tri:-], *entrierte, entriert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a introduce, a începe; **ein Geschäft** ~ a începe o afacere. **2.** a încerca (ceva), a se angaja, a intra (într-o combinaţie). **3.** a intra (într-o funcţie).
Entrierung [ã'tri :-], *-en, f. (livr.)* **1.** introducere, începere; ~ **eines Geschäftes** începerea unei afaceri. **2.** începere, angajare. **3.** intrare (într-o funcţie).
entrieseln, *entrieselte, entrieselt (ich entries(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a curge în picături mici, a se strecura, a picura, a se scurge, a se prelinge (din ceva).
entrinden, *entrindete, entrindet (du entrindest, er entrindet), vb. (h) tr.* a curăţa de coajă. a (des)coji.
Entrindung, *-en, f.* (des)cojire.
entringeln, *entringelte, entringelt (ich entring(e)le), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) descreţi; **das Haar** ~ a desface buclele, a descreţi părul.
entringen, *entrang, entrungen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* a lua, a smulge (ceva cuiva) cu forţa. **II.** *refl.* a se desprinde, a ieşi cu greu, după lupte; **ein Seufzer entrang sich seiner Brust** un suspin răbufni din pieptul lui.
entrinnen, *entrann, entronnen, vb. (s) intr. (aus* sau cu *dat.)* **1.** *(poet.)* a curge, a se scurge (din...). **2.** a fugi, a scăpa, a evada; **aus dem Gefängnis** ~ a evada din închisoare; **einer Gefahr** ~ a scăpa de o primejdie. **3.** a fugi, a trece, a se scurge repede; **wie die Stunden** ~! cum trece vremea! cum aleargă ceas după ceas!
Entrinnen, *-s, n. sg.* **1.** *(poet.)* curgere, scurgere. **2.** fugă, scăpare, evadare.
entrippen, *entrippte, entrippt, vb. (h) tr.* a scoate, a curăţa vinele (tutunului, verzei, salatei etc.).
entrisch *adj. (reg.)* suspect, de speriat, de temut.
entrollen, *entrollte, entrollt, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* **1.** a (se) desfăşura, a (se) derula. **2.** *(fig.)* a desfăşura, a dezvolta, a expune. **II.** *intr. (s)* **1.** a se rostogoli, a se depărta rostogolindu-se; *(despre trăsuri)* a pleca duruind; *(despre valuri)* a se depărta de la ţărm. **2.** (cu *dat.)* a cădea rostogolindu-se (din...).
Entropie *f. sg. (fiz.)* entropie.
Entropiediagramm, *-s, -e, n. (fiz.)* diagramă de entropie, entropică.
entrosten, *entrostete, entrostet (du entrostest, er entrostet), vb. (h) tr.* a curăţa de rugină.
Entrostung, *-en, f.* curăţare de rugină.
entrücken, *entrückte, entrückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a îndepărta, a face să dispară; **den Blicken** ~ a face să dispară, a ascunde dinaintea ochilor. **2.** a răpi; **der Tod entrückte ihn** l-a răpit moartea. **II.** *intr. (s)* a dispărea, a pieri; **er ist uns entrückt** a dispărut dintre noi. **III.** *refl. (fig.)* a se însufleţi, a se cufunda, a cădea în extaz.
Entrückung, *-en, f.* **1.** depărtare. **2.** răpire. **3.** (cădere în) extaz.
entrümpeln, *entrümpelte, entrümpelt (ich entrümp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a curăţa, a libera de lucruri inutile, de vechituri. **2.** *(mil.)* a goli, a curăţa podurile caselor (în caz de atac aerian).
Entrundung *f. sg. (lingv.)* pronunţare nelabializată (a vocalelor).
entrunzeln, *entrunzelte, entrunzelt (ich entrunz(e)le), vb. (h) tr.* a descreţi (fruntea).
entrußen, *entrußte, entrußt (du, er entrußt), vb. (h) tr.* a curăţa de funingine.
entrüsten, *entrüstete, entrüstet (du entrüstest, er entrüstet), vb. (h)* **I.** *tr.* a indigna, a supăra; a mânia. **II.** *refl. (über* cu *ac.)* a se supăra, a se indigna (de...); **entrüstet sein** a fi indignat.
Entrüstung, *-en, f.* indignare, supărare; mânie.
Entrüstungs|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* indignare generală.
ent|saften, *entsaftete, entsaftet (du entsaftest, er entsaftet), vb. (h) tr.* a stoarce sucul (din fructe, legume).
Ent|safter, *-s, -, m.* dispozitiv de stors sucul (din fructe, legume).
ent|sagen, *entsagte, entsagt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a renunţa (la ceva), a se lăsa (de ceva).
Ent|sagung, *-en, f.* **1.** renunţare; resemnare. **2.** abnegaţie, devotament.
ent|sagungsreich *adj.* v. entsagungsvoll.
Ent|sagungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* act de renunţare.
ent|sagungsvoll *adj.* plin de abnegaţie, de devotament.
ent|sahnen, *entsahnte, entsahnt, vb. (h) tr.* a smântâni (dând laptele prin separator).
ent|salzen, *entsalzte, entsalzt (du, er entsalzt), vb. (h) tr.* a desăra; a desaliniza.
Ent|salzung, *-en, f.* desărare; desalinizare.
ent|satteln, *entsattelte, entsattelt (ich entsatt(e)le), vb. (h) tr.* a scoate şaua (de pe cal), a deşeua.
Ent|satz, *-es, m. sg.* **1.** *(mil.)* eliberare, despresurare (a unei cetăţi asediate). **2.** armată de ajutor, de despresurare. **3.** ajutor.
Ent|satz|armee, *-n, f.*, **Entsatztruppe**, *-n, f. (mil.)* armată, unitate, trupă de ajutor, de despresurare.
Ent|satz|unternehmen, *-s, -, n. (mil.)* acţiune de despresurare, de eliberare.
ent|säubern, *entsäuberte, entsäubert, vb. (h) tr.* a spăla, a curăţa.
Ent|säuberung, *-en, f.* spălare, curăţire.
ent|säuern, *entsäuerte, entsäuert, vb. (h) tr. (chim.)* a extrage acidul (dintr-un compus).
Ent|säuerung, *-en, f.* extragere a acidului.
ent|saugen, *entsaugte, entsaugt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a suge, a absorbi (din...).
entschädigen, *entschädigte, entschädigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a despăgubi, a indemniza, a dezdăuna. **II.** *refl. (für)* a se despăgubi, a-şi lua despăgubirea (pentru sau de ceva).

Entschädigung, *-en, f.* despăgubire, indemnizaţie; compensaţie.
Entschädigungs|anleihe, *-n, f.* împrumut de despăgubire, pentru acoperirea unor daune.
Entschädigungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cerere, pretenţie de despăgubire.
Entschädigungsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă plătită ca despăgubire, sumă reprezentând despăgubirea.
Entschädigungsforderung, *-en, f.* pretenţie la despăgubire.
Entschädigungsgesetz, *-es, -e, n.* lege privind despăgubirile.
Entschädigungsklage, *-n, f (jur.)* acţiune în daune.
entschädigungslos *adj.* fără despăgubire.
Entschädigungs|pflicht, *-en, f.* obligaţia de a plăti despăgubiri.
Entschädigungsrate, *-en, f.* rată, procent de compensare, despăgubire.
Entschädigungs|summe, *-n, f.* v. Entschädigungsbetrag.
entschalen, *entschalte, entschalt, vb. (h) tr. (constr.)* a decofra.
entschälen, *entschälte, entschält, vb. (h)* **I.** *tr.* a coji, a descoji, a curăţa de coajă. **II.** *refl. (fam.)* a se dezbrăca.
entschallen, *entschallte, entschallt, vb. (s) intr. (rar)* a răsuna (din).
entschandeln, *entschandelte, entschandelt (ich entschande)le), vb. (h) tr. (pop.)* a înfrumuseţa, a preschimba ceva urât în ceva frumos.
Entschandelung, *-en. f. (pop.)* înfrumuseţare.
entschärfen, *entschärfte, entschärft, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a dezamorsa. **2.** a atenua.
entschäumen, *entschäumte, entschäumt, vb.* **I.** *tr. (h)* a lua spuma, a curăţa de spumă. **II.** *intr. (s) (fig.)* a izbucni spumegând (de mânie).
Entscheid, *-(e)s, -e, m.* v. Entscheidung.
entscheiden, *entschied, entschieden (du entscheidest, er entscheidet), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) hotărî, a (se) decide; **die Schlacht** ~ a decide lupta; **ich entscheide mich für eine Lösung** adopt o soluţie; *(impers.)* **es entscheidet sich** lucrurile se hotărăsc, se limpezesc, se lămuresc, iau o anumită întorsătură. **II.** *intr.* **1.** a decide, a arbitra, a-şi da verdictul. **2.** *(înv.: zwischen* cu *dat.)* a deosebi, a distinge, a stabili o diferenţă între...
entscheidend **I.** *part. prez.* de la entscheiden. **II.** *adj.* hotărâtor, decisiv.
Entscheidung, *-en, f.* **1.** hotărâre; **amtliche** ~ decizie administrativă; **geschäftliche** ~ decizie comercială; **grundsätzliche** ~ decizie de principiu; *(mil.)* **strategische** ~ decizie strategică; **eine** ~ **treffen** a lua o hotărâre. **2.** *(jur.)* verdict (al juraţilor); **gerichtliche** ~ decizie juridică; **unwiderrufliche** ~ decizie irevocabilă. **3.** deznodământ. **4.** criză (a unei boli).
Entscheidungs|augenblick, *-(e)s, -e, m.* moment decisiv, hotărâtor.
Entscheidungsbefugnis, *-se, f.* drept de a decide, de a hotărî.
Entscheidungsfrage, *-n, f.* **1.** problemă decisivă, hotărâtoare. **2.** *(gram.)* întrebare totală.
Entscheidungsfrei|heit *f. sg.* libertate de a decide.
Entscheidungsfurcht *f. sg.* teamă de a (se) decide.
Entscheidungsgewalt *f. sg.* putere de decizie.
Entscheidungsgremium, *-s, -mien* [-iən], *n.* organ de decizie; **oberstes** ~ organ suprem de decizie.
Entscheidungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* cauză hotărâtoare, motiv hotărâtor.
Entscheidungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă hotărâtoare, decisivă.
Entscheidungslauf, *-(e)s, m. sg.* cursă decisivă (la cursele cicliste de viteză pe pistă).
Entscheidungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct decisiv.
Entscheidungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur., sport)* drept de a decide, de a hotărî.
Entscheidungs|satz, *-es, -sätze, m. (sport)* set decisiv (la tenis etc.).
Entscheidungs|schlacht, *-en, f.* luptă decisivă, bătălie hotărâtoare.
Entscheidungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci decisiv.
Entscheidungs|stunde, *-n, f.* **1.** oră decisivă; oră supremă. **2.** moment critic, de criză (a unei boli).
Entscheidungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi decisivă, zi critică.
Entscheidungs|träger, *-s, -, m.* cel care poartă responsabilitatea deciziei.
entscheidungsvoll *adj.* hotărâtor, decisiv; de importanţă hotărâtoare.
Entscheidungs|entwurf, *-(e)s, -entwürfe, m.* proiect de rezoluţie.
Entscheidungsweise, *-n, f.* mod de a hotărî, de a judeca.
entschieden **I.** *part. trec.* de la entscheiden. **II.** *adj.* **1.** hotărât, neşovăitor, decis, ferm; **ein ~er Charakter** un caracter hotărât, ferm; **eine ~e Haltung** o atitudine fermă. **2.** categoric; **eine ~e Antwort** un răspuns categoric. **3.** pronunţat, declarat, sigur, indiscutabil, indubitabil; **ein ~er Gegner** un adversar declarat. **4.** clar; **ein ~er Gewinn** un câştig clar. **III.** *adv.* hotărât, decis, categoric; **ich bin** ~ **dafür** sunt categoric pentru aceasta; **er ist** ~ **ein Narr** hotărât că e nebun; **ich bestreite das aufs ~ste** contest lucrul acesta în chipul cel mai categoric.
Entschiedenheit *f. sg.* hotărâre; fermitate, decizie; **mit** ~ hotărât, cert, sigur (de sine).
entschiffen, *entschiffte, entschifft, vb. (s) intr.* a pleca cu vaporul.
entschlacken, *entschlackte, entschlackt, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a curăţa de zgură, a îndepărta zgura. **2.** *(med.)* a epura organismul.
Entschlackung, *-en, f.* **1.** *(metal.)* curăţire de zgură, îndepărtare a zgurii. **2.** *(med.)* epurare a organismului.
entschlafen, *entschlief, entschlafen (du entschläfst, er entschläft), vb. (s) intr.* **1.** a adormi. **2.** *(euf.)* a muri, a deceda, a răposa.
Entschlafen, *-s, n. sg.* **1.** adormire. **2.** *(euf.)* răposare.
Entschlafene, *-n, -n (ein Entschlafener), m.* şi *f. (euf.)* răposat(ă), defunct(ă), decedat(ă).
entschlagen, *entschlug, entschlagen (du entschlägst, er entschlägt), vb. (h) refl.* (cu *gen.)* a renunţa; a se dezbăra, a se debarasa, a scăpa (de ceva), a goni, a alunga; **sich der Sorgen** ~ a-şi alunga grijile.
Entschlagung *f. sg.* renunţare; debarasare (de ceva), alungare.
entschlämmen, *entschlämmte, entschlämmt, vb. (h) tr.* a curăţa, a spăla de nămol, a deşlama; a purja (o căldare, o locomotivă).
Entschlämmung, *-en, f.* curăţare de nămol, deşlamare.
entschleichen, *entschlich, entschlichen, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a o şterge, a scăpa, a se furişa, a evada (din mâna cuiva sau de undeva).
entschleiern, *entschleierte, entschleiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a(-şi) scoate vălul, a (se) descoperi. **2.** *(fig.)* a (se) dezvălui, a ieşi la lumină; a (se) arăta. **3.** a (se) destăinui; a (se) da pe faţă.
Entschleierung, *-en, f.* **1.** scoatere a vălului, descoperire. **2.** *(fig.)* dezvăluire, destăinuire.

entschleimen, *entschleimte, entschleimt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) curăţa de mucozităţi.
entschließen, *entschloss, entschlossen (du, er entschließt), vb. (h) refl.* a se hotărî, a se decide, a lua o hotărâre.
Entschließung, *-en, f.* v. Entschluss.
Entschließungs|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de hotărâre, de decizie; propunere de rezoluţie, moţiune.
entschlossen I. *part. trec.* de la entschließen. **II.** *adj.* hotărât, neşovăitor; decis; ferm; **ich bin zu allem ~** sunt hotărât la orice; *(adverbial)* **kurz ~** brusc, fără a sta pe gânduri.
Entschlossenheit *f. sg.* hotărâre, fermitate, tărie; decizie, dârzenie.
entschlummern, *entschlummerte, entschlummert, vb. (s) intr.* **1.** a aţipi, a adormi. **2.** a muri, a deceda, a răposa.
entschlüpfen, *entschlüpfte, entschlüpft, vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* **1.** a se sustrage, a se furişa, a se strecura; **aus dem Gefängnis ~** a scăpa din închisoare. **2.** a scăpa, a vorbi pe negândite; **ein unbedachtes Wort ist ihm entschlüpft** i-a scăpat un cuvânt necugetat.
Entschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie; **einen ~ fassen** a lua o hotărâre; **jn. zu einem ~ bringen** a determina pe cineva să ia o hotărâre.
entschlussbereit *adj.* gata de decizie, pregătit pentru a lua o hotărâre.
entschlüsseln, *entschlüsselte, entschlüsselt (ich entschlüss(e)le), vb. (h) tr. (fig.)* a dezlega, a decoda, a rezolva, a descifra (un mesaj, o problemă).
Entschlüss(e)lung, *-en, f.* descifrare; decodare.
entschlussfähig *adj.* capabil de a decide, de a lua o hotărâre.
Entschlussfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate, calitate de a decide. **2.** energie, putere, tărie de a hotărî.
Entschlussfrei|heit *f. sg.* libertate de a decide.
Entschlusskraft *f. sg.* energie, tărie de a (se) hotărî, putere de decizie.
Entschlusslähmung, *-en, f.* neputinţă de a se hotărî, blocare a puterii de decizie.
entschlussreif *adj. (despre probleme)* care poate fi decis, hotărât, lămurit prin discuţii; ajuns în faza luării unei decizii.
entschluss|unfähig *adj.* incapabil de a (se) decide.
entschmutzen, *entschmutzte, entschmutzt (du, er entschmutzt), vb. (h) tr.* a curăţa de murdărie; a asana.
entschnallen, *entschnallte, entschnallt, vb. (h) tr.* a desface din cataramă, a descătărâma.
entschöpfen, *entschöpfte, entschöpft, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* a scoate (un lichid din ceva).
entschüchtern, *entschüchterte, entschüchtert, vb. (h) tr.* a face (pe cineva) să-şi piardă timiditatea.
entschuhen, *entschuhte, entschuht, vb. (h) tr.* a descălţa.
entschuldbar *adj.* scuzabil.
Entschuldbarkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi scuzat, iertat.
entschulden, *entschuldete, entschuldet (du entschuldest, er entschuldet), vb. (h) tr. (fin., jur.)* a stinge sau scădea datoriile (cuiva); a degreva (de o datorie, de o ipotecă etc.).
entschuldigen, *entschuldigte, entschuldigt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) scuza, a(-şi) cere scuze (pentru cineva sau în numele cuiva), a (se) justifica; **jn. (sau sich) bei jm. ~** a(-şi) cere scuze (pentru cineva sau în numele cuiva) de la cineva; **jn. (sau sich) mit etwas ~** a (se) scuza aducând un motiv sau pretext. **II.** *tr.* **1.** a scuza, a ierta; **entschuldige mich! entschuldige!** scuză-mă, iartă-mă; **~ Sie!** scuzaţi! pardon! **2.** a scuza, a justifica; **der Verkehrsunfall entschuldigt die Verspätung** accidentul de circulaţie scuză (sau justifică) întârzierea. **3.** *(înv.)* a scuti (pe cineva) de îndeplinirea unei obligaţii. **III.** *refl.* a se scuza; a se învoi; a-şi motiva absenţa; a-şi cere voie.
Entschuldigung, *-en, f.* **1.** scuză; **um ~ bitten** a se scuza, a(-şi) cere scuze; **~!** scuzaţi, vă rog! pardon! **2.** justificare, motivare, scuză; **leere ~en** pretexte.
Entschuldigungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv de scuză.
Entschuldigungs|schreiben, *-s, -, n.*, **Entschuldigungszettel**, *-s, -, m.* scrisoare de scuză; scrisoare de motivare a unei absenţe.
Entschuldung, *-en, f. (fin., jur.)* stingere (sau micşorare) a unei datorii; degrevare.
Entschuldungsgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege pentru conversiunea datoriilor.
entschuppen, *entschuppte, entschuppt, vb. (h) tr.* a curăţa de solzi.
entschürzen, *entschürzte, entschürzt (du, er entschürzt), vb. (h) tr.* **1.** a dezdoi o haină (o mânecă) suflecată, sumeasă. **2.** a deznoda, a desface un nod.
entschweben, *entschwebte, entschwebt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a se îndepărta în zbor, plutind uşor.
entschwefeln, *entschwefelte, entschwefelt (ich entschweff(e)le), vb. (h) tr. (chim.)* a desulfura.
Entschwef(e)lung, *-en, f. (chim.)* desulfurare.
entschweißen, *entschweißte, entschweißt (du, er entschweißt), vb. (h) tr. (text.)* a degresa (lâna).
entschwellen, *entschwellte, entschwellt, vb. (s) intr.* a se îngroşa, a se umfla, a se revărsa.
entschweren, *entschwerte, entschwert, vb. (h) tr.* a uşura; a degreva.
entschwinden, *entschwand, entschwunden (du entschwindest, er entschwindet), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* a dispărea, a se pierde, a pieri (în depărtare); **aus den Augen ~** a pieri, a dispărea din câmpul vizual, a se face nevăzut; **dem Gedächtnis ~** a pieri din minte, a uita.
entschwirren, *entschwirrte, entschwirrt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a pleca, a se ridica, a se îndepărta în zbor fâlfâind din aripi.
entschwören, *entschwor, entschworen, vb. (h) refl.* (cu *gen.)* a denega (ceva) prin jurământ; **sich einer Sache ~** a se abţine de la ceva în urma unui jurământ.
entschwunden I. *part. trec.* de la entschwinden. **II.** *adj. (poet.)* dispărut, dus, trecut, apus; **längst ~e Zeiten** vremuri de mult apuse.
ent|seelen, *entseelte, entseelt, vb. (h) tr.* a omorî, a ucide.
ent|seelt I. *part. trec.* de la entseelen. **II.** *adj.* neînsufleţit, mort.
ent|sehnen, *entsehnte, entsehnt, vb. (h) tr.* a curăţa de tendoane şi de vine; **Fleisch ~** a curăţa carnea de vine.
ent|selbsten, *entselbstete, entselbstet (du entselbstest, er entselbstet), vb. (h) refl.* a se depersonaliza.
Ent|selbstung, *-en, f.* denegare a propriei personalităţi, depersonalizare; denegaţie.
ent|senden, *entsandte, entsandt* şi *entsendete, entsendet (du entsendest, er entsendet), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia.
Ent|sendung, *-en, f.* trimitere, expediere.
ent|setzbar *adj.* **1.** amovibil; care poate fi destituit. **2.** *(despre fortăreţe sau oraşe asediate)* care poate fi despresurat.
Ent|setzbarkeit *f. sg.* amovibilitate.
ent|setzen, *entsetzte, entsetzt (du, er entsetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (cu *gen.)* a destitui, a concedia, a elibera, a suspenda (dintr-o funcţie). **2.** *(mil.)* a elibera, a despresura (de asediu). **3.** a înspăimânta, a îngrozi. **II.** *refl. (vor* cu *dat., über* cu *ac.)* a se înspăimânta, a se îngrozi.
Ent|setzen, *-s, n. sg.* spaimă, groază, oroare; **vor ~** de groază.
Ent|setzen erregend *adj.* înspăimântător, oribil, îngrozitor.
Ent|setzens|schrei, *-s, -e, m.* strigăt, ţipăt de groază.
Ent|setzens|tat, *-en, f.* faptă înspăimântătoare, oribilă.
ent|setzensvoll *adj.* îngrozit, înspăimântat, plin de groază, cuprins de groază.
ent|setzlich I. *adj.* îngrozitor, înspăimântător; înfiorător, fioros. **II.** *adv.* groaznic, teribil, peste măsură de...
Ent|setzlichkeit, *-en, f.* grozăvie, oroare.
ent|setzt I. *part. trec.* de la entsetzen. **II.** *adj.* înspăimântat, îngrozit.
Ent|setzung, *-en, f.* **1.** destituire, eliberare, suspendare. **2.** *(mil.)* eliberare, despresurare (a unei cetăţi asediate).
ent|seuchen, *entseuchte, entseucht, vb. (h) tr. (med.)* **1.** a dezinfecta. **2.** a stârpi o epidemie (dintr-o regiune).
Ent|seuchung, *-en, f. (med.)* **1.** dezinfectare, dezinfecţie. **2.** stârpire a unei epidemii.
ent|sichern, *entsicherte, entsichert, vb. (h) tr.* a scoate piedica sau siguranţa (unei arme de foc); a dezasigura (arma).
Ent|sicherung, *f. sg.* scoatere a piedicii (unei arme de foc), dezasigurare.
ent|siedeln, *entsiedelte, entsiedelt (ich entsied(e)le), vb. (h) tr.* a disloca, a muta, a evacua (populaţii); a depopula (o aşezare).
Ent|sied(e)lung, *-en, f.* dislocare, evacuare, mutare (de populaţii).
ent|siegeln, *entsiegelte, entsiegelt (ich entsieg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a rupe, a scoate sigiliile; a desigila, a despecetlui. **2.** a dezvălui (o taină).
Ent|siegelung, *-en, f.* **1.** scoatere a peceţilor, a sigiliilor, desigilare. **2.** dezvăluire.
Ent|silizierung *f. sg. (chim.)* purificare a unui minereu de siliciu.
ent|sinken, *entsank, entsunken, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a cădea, a scăpa (din ceva sau de undeva); **das Schwert entsank seiner Hand** sabia i-a căzut din mână; *(fig.)* **der Mut entsank ihm** curajul l-a părăsit, i-a pierit curajul.
ent|sinnen, *entsann, entsonnen, vb. (h) refl.* (cu *gen.)* a-şi aduce aminte, a-şi aminti (de...); **wenn ich mich recht entsinne** sau **soviel (sau soweit) ich mich entsinne (sau ~ kann)** după câte-mi aduc aminte, dacă nu mă-nşel; **ich kann mich des Vorfalls gut ~** îmi amintesc foarte bine de întâmplarea aceasta.
ent|sinnlichen, *entsinnlichte, entsinnlicht, vb. (h) tr. (fil.)* a spiritualiza, a dematerializa.
ent|sinnlicht I. *part. trec.* de la entsinnlichen. **II.** *adj.* spiritualizat, dematerializat.
ent|sittlichen, *entsittlichte, entsittlicht, vb. (h) tr.* a deprava, a corupe, a face imoral.
Ent|sittlichung *f. sg.* depravare, corupere; corupţie.
ent|sorgen, *entsorgte, entsorgt, vb. (h) tr.* a îndepărta gunoiul, a menţine salubritatea.
Entsorgung *f. sg.* eliminarea, îndepărtarea deşeurilor.
Entsorgungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de eliminare a deşeurilor.
ent|spannen, *entspannte, entspannt, vb. (h)* **1.** *tr.* (şi *refl.)* a (se) destinde, a (se) relaxa. **2.** a desprinde, a deshăma (caii).
Ent|spannung *f. sg.* **1.** destindere, relaxare. **2.** deshămare; desprindere.
Ent|spannungs|gespräch, *-(e)s, -e, n. (pol., mil.)* dialog, conferinţă de destindere.
Ent|spannungs|politik *f. sg.* politică de destindere.
Ent|spannungs|übung, *-en, f.* exerciţiu de relaxare, destindere fizică şi psihică.
ent|sperren, *entsperrte, entsperrt, vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a debloca (fonduri). **2.** *(inform.)* a debloca; **eine Tastatur ~** a debloca o tastatură
ent|spinnen, *entspann, entsponnen, vb. (h) refl.* a începe, a lua naştere, a se isca, a se ivi; a se dezvolta ; a se urzi, a se ţese.
ent|spitzen, *entspitzte, entspitzt (du, er entspitzt), vb. (h) tr. (agr., forest., hort.)* a cârni, a ciupi (lăstarii).
ent|sprechen, *entsprach, entsprochen (du entsprichst, er entspricht), vb. (h) intr.* (cu *dat).* **1.** a corespunde; a se potrivi; **der Wahrheit ~** a corespunde adevărului. **2.** a se conforma; a satisface; **einem Wunsch ~** a satisface, a împlini o dorinţă.
ent|sprechend I. *part. prez.* de la entsprechen. **II.** *adj.* **1.** corespunzător; potrivit; conform cu; **dem Befehl ~** conform ordinului. **2.** în proporţie, proporţional; respectiv; corespunzător; **die ~e Belohnung** răsplata cuvenită.
Ent|sprechung, *-en, f.* analogie, corespondenţă; replică.
ent|sprießen, *entspross, entsprossen (du, er entsprießt), vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus)* **1.** *(despre plante)* a ieşi, a răsări (din...), a încolţi. **2.** *(fig.)* a se naşte; a-şi avea originea, a se trage (din...); **aus dieser Ehe sind drei Kinder entsprossen** din această căsătorie au ieşit (au rezultat) trei copii; **er ist (aus) einem edlen Geschlecht entsprossen** se trage dintr-un neam nobil.
ent|springen, *entsprang, entsprungen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre ape)* a izvorî. **2.** *(fig.,* cu *dat.)* a-şi avea originea, a se trage (din...). **3.** (cu *dat.; aus)* a evada, a fugi, a scăpa; **(aus) dem Gefängnis ~** a evada din închisoare.
ent|sprudeln, *entsprudelte, entsprudelt (ich entsprud(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a ieşi clocotind, a izbucni, a ţâşni (din...).
ent|sprühen, *entsprühte, entsprüht, vb. (s) intr.* (cu *dat.) (despre scântei)* a ţâşni, a sări (din...).
Ent|spryngene, *-n, -n (ein Entsprungener), m.* şi *f.* evadat(ă), fugar(ă).
ent|staatlichen, *entstaatlichte, entstaatlicht, vb. (h) tr.* a scoate de sub administraţia statului sau din proprietatea statului.
Ent|staatlichung, *-en, f.* deznaţionalizare, dezetatizare, privatizare; **~ des Eigentums** dezetatizarea proprietăţilor.
ent|städtern, *entstädterte, entstädtert, vb. (h) tr.* a face (un oraş) să-şi piardă caracterul orăşenesc, citadin, a dezurbaniza.
Ent|städterung, *-en, f.* dezorăşenizare, decitadinizare, dezurbanizare.
ent|stalten, *entstaltete, entstaltet (du entstaltest, er entstaltet), vb. (h) tr.* v. entstellen.
ent|stammen, *entstammte, entstammt, vb. (s) intr.* (cu *dat.)* a-şi avea originea, a se trage, a descinde, a coborî (din...), a fi urmaşul (cuiva).

ent|stänkern, *entstänkerte, entstänkert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a dezodoriza. **2.** a dezinfecta.
Ent|stänkerung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* dezodorizare. **2.** dezinfectare.
ent|stauben, *entstaubte, entstaubt,* **ent|stäuben**, *entstäubte, entstäubt, vb. (h) tr. (tehn.)* a desprăfui.
Ent|stauber, Ent|stäuber, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv de desprăfuire.
Ent|staubung, *-en, f. (tehn.)* desprăfuire.
Ent|staubungsverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de desprăfuire.
ent|stehen, *enstand, enstanden, vb. (s) intr.* **1.** a lua naştere, a lua fiinţă, a se forma; a se isca; a se ivi, a apărea. **2.** *(aus)* a rezulta, a ieşi, a se alege; **was ist daraus entstanden?** ce a ieşit de aici? ce s-a ales din asta? care a fost rezultatul?
Ent|stehen, *-s, n. sg.* naştere, geneză; apariţie, formare, origine; **im ~ begriffen sein** a fi pe cale de formare, pe punctul de a lua naştere.
ent|stehlen, *entstahl, entstohlen (du entstiehlst, er entstiehlt), vb. (h) tr. (înv.)* a fura, a şterpeli.
Ent|stehung *f. sg.* v. Entstehen.
Ent|stehungs|art, *-en, f.* mod de formare.
Ent|stehungsgeschichte *f. sg.* istorie a genezei (unui lucru).
Ent|stehungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.,* **Ent|stehungs|ursache**, *-n, f.* cauză a genezei, a formării.
Ent|stehungsweise, *-n, f.* v. Entstehungsart.
ent|steigen, *entstieg, entstiegen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a ieşi, a se ridica (din...); **dem Meere ~** a ieşi din mare.
ent|steinen, *entsteinte, entsteint, vb. (h) tr.* v. entkernen.
ent|steißen, *entsteißte, entsteißt, vb. (h) tr. (fam.)* a obţine ceva prin linguşeli şi şiretlicuri.
ent|stellen, *entstellte, entstellt, vb. (h) tr.* **1.** a desfigura, a poci, a schimonosi; **die Wunde entstellt sein Gesicht** rana îi desfigurează faţa. **2.** *(fig.)* a denatura, a falsifica, a altera; **die Wahrheit ~** a denatura adevărul.
Ent|stellung, *-en, f.* **1.** desfigurare, pocire, schimonosire. **2.** *(fig.)* denaturare, falsificare, alterare.
ent|stielen, *entstielte, entstielt, vb. (h) tr. (agr.)* a desciocăla.
ent|stofflichen, *entstofflichte, entstofflicht, vb. (h) tr.* a dematerializa.
ent|stöpseln, *entstöpselte, entstöpselt (ich entstöps(e)le), vb. (h) tr.* v. entpfropfen.
ent|stören, *entstörte, entstört, vb. (h) tr. (radio.)* a înlătura deranjamentele la recepţie.
Ent|störung, *-en, f. (radio.)* înlăturare a deranjamentelor la recepţie.
Ent|störungs|stelle, *-n, f. (tel.)* serviciu, compartiment pentru înlăturarea deranjamentelor la recepţie.
ent|strahlen, *entstrahlte, entstrahlt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a străluci, a radia (din...).
ent|strömen, *entströmte, entströmt, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a curge, a se revărsa, a izvorî, a ţâşni (din...).
Ent|strömen, *-s, n. sg.* curgere, revărsare, izvorâre.
ent|stürzen, *entstürzte, entstürzt (du, er entstürzt), vb. (s) intr.* a izbucni, a se prăbuşi (din...).
ent|sühnen, *entsühnte, entsühnt, vb. (h) tr. (rel.)* a dezlega, a absolvi de păcate.
Ent|sühnung, *-en, f. (rel.)* dezlegare de păcate, absoluţiune.
ent|sumpfen, *entsumpfte, entsumpft, vb. (h) tr.* a deseca (bălţi), a asana, a drena (terenuri).
Ent|sumpfung, *-en, f.* asanare, drenaj.
ent|sündigen, *entsündigte, entsündigt, vb. (h) tr.* v. entsühnen.
Ent|sündigung, *-en, f.* v. Entsühnung.
ent|tarnen, *enttarnte, enttarnt, vb. (h) tr.* a demasca, a deconspira.
Ent|tarnung, *-en, f.* demascare, deconspirare.
ent|täuschen, *enttäuschte, enttäuscht, vb. (h) tr.* a decepţiona, a dezamăgi, a deziluziona; **jn. in seinen Hoffnungen ~** a înşela speranţele cuiva.
Ent|täuschung, *-en, f.* decepţie, dezamăgire, deziluzie.
ent|täuschungsreich *adj.* plin de decepţii.
ent|teeren, *entteerte, entteert, vb. (h) tr. (tehn.)* a degudrona.
Ent|teerung *f. (tehn.)* degudronare.
ent|thronen, *entthronte, entthront, vb. (h) tr.* a detrona.
Ent|thronung, *-en, f.* detronare.
ent|tönen, *enttönte, enttönt, vb. (h şi s) intr. (înv., rar)* a răsuna (din...).
ent|träufeln, *entträufelte, entträufelt (ich entträuf(e)le), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) a picura, a se scurge, a se prelinge (din...).
ent|trümmern, *enttrümmerte, enttrümmert, vb. (h) tr.* a curăţa de dărâmături.
Ent|trümmerung, *-en, f.* înlăturare a dărâmăturilor.
ent|übrigen, *entübrigte, entübrigt, vb. (h) tr.* (cu *gen., înv.*) a scuti; **ich entübrige ihn dieser Pflicht** îl scutesc, îl eliberez de această sarcină.
entvolken, *entvolkte, entvolkt, vb. (h) tr.* a înstrăina de caracterul popular.
entvölkern, *entvölkerte, entvölkert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) depopula.
entvölkert I. *part. trec.* de la entvölkern. **II.** *adj.* depopulat.
Entvölkerung, *-en, f.* depopulare.
Entvölkerungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de depopulare.
Entvölkung, *-en, f.* despuiere, înstrăinare de caracterul popular.
entw. *presc.* de la entweder.
entwachsen, *entwuchs, entwachsen (du, er entwächst), vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** (despre plante) a creşte, a răsări (din...). **2.** *(fig.)* a fi prea mare sau prea matur (pentru...); **seinen Kleidern ~** a-i rămâne (cuiva) hainele prea mici; **den Kinderschuhen ~** a ieşi din vârsta copilăriei; **der Schule ~ sein** a fi trecut de vârsta şcolară, a fi isprăvit şcoala.
entwaffnen, *entwaffnete, entwaffnet, vb. (h) tr.* a dezarma, *(fig.)* **jn. durch seine Güte ~** a dezarma pe cineva prin bunătatea sa.
Entwaffnung, *-en, f.* dezarmare.
Entwaffnungs|anhänger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* adept(ă) a(l) dezarmării.
Entwaffnungs|idee *f. sg.* principiu al dezarmării.
entwähren, *entwährte, entwährt, vb. (h) tr. (reg.)* a goni (pe cineva) din proprietatea sa.
Entwährung, *-en, f. (reg.)* alungare din proprietate; confiscare de avere, jefuire de bunuri.
entwalden, *entwaldete, entwaldet (du entwaldest, er entwaldet), vb. (h) tr.* a despăduri.
Entwaldung, *-en, f.* despădurire.
entwanzen, *entwanzte, entwanzt (du, er entwanzt), vb. (h) tr.* a deparazita.
entwarnen, *entwarnte, entwarnt, vb. (h) intr.* a da semnalul de încetare a alarmei (aeriene).
Entwarnung, *-en, f.* încetare a alarmei (aeriene).
Entwarnungszeichen, *-s, -, n.* semnal de încetare a alarmei (aeriene).
entwaschen, *entwusch, entwaschen (du entwäschst, er entwäscht), vb. (h) tr.* a scoate prin spălare (aur etc.).
entwässern, *entwässerte, entwässert, vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a (de)seca; a drena, a asana. **2.** a canaliza. **3.** *(chim.)* a deshidrata; a rectifica (alcool).
Entwässerung, *-en, f.* **1.** *(agr., hidr., constr.)* secare, desecare, drenare, asanare. **2.** *(geogr., geol.)* scurgere a apelor de precipitaţie (prin râuri); totalitate a apelor curgătoare dintr-o regiune. **3.** *(chim.)* deshidratare; rectificare (de alcool).
Entwässerungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de drenare, de asanare.
Entwässerungsgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de asanare, de desecare.
Entwässerungskanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de asanare, de desecare.
Entwässerungskunst *f. sg.* ştiinţă a drenării.
Entwässerungsnetz, *-es, -e, n.* reţea de canalizare, de drenare.
Entwässerungsrinne, *-n, f.* rigolă de drenare.
Entwässerungsrohr, *-(e)s, -e, n.,* **Entwässerungsröhre**, *-n, f.* tub, ţeavă de drenare, dren.
Entwässerungs|schacht, *-(e)s, -e, m.* puţ de drenare.
Entwässerungs|schleuse, *-n, f. (hidr.)* stăvilar de drenare.
Entwässerungsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil de drenaj.
entweder şi **entweder** *conj. (in expr.)* **entweder... oder** sau... sau, ori... ori; **~ hinein oder hinaus** ori înăuntru, ori afară; **entweder-oder!** ori aşa, ori aşa; ori una, ori alta.
Entweder-Oder, *-s, n. sg.* dilemă, alternativă (obligatorie).
entwehren, *entwehrte, entwehrt, vb. (h) tr.* şi *refl.* (cu *gen., înv.*) **1.** a (se) apăra (de ceva), a respinge. **2.** v. entwaffnen.
entweiben, *entweibte, entweibt, vb. (h) tr.* **1.** a castra (femele). **2.** *(fig.)* a defeminiza.
entweichen, *entwich, entwichen, vb. (s) intr.* (cu *dat.; aus*) **1.** *(despre oameni)* a fugi, a se strecura (pe furiş), a o şterge; a evada. **2.** *(despre gaze şi lichide)* a ieşi, a se scurge; a scăpa. **3.** *(fig.; despre timp)* a trece (repede), a fugi, a se scurge.
Entweichung, *-en, f.* **1.** evadare, fugă. **2.** scurgere (a gazelor şi lichidelor).
entweihen, *entweihte, entweiht, vb. (h) tr.* **1.** a profana, a păngări; a spurca. **2.** a tulbura (atmosfera de reculegere). **3.** a răspopi.
Entweiher, *-s, -, m.,* profanator, păngăritor.
Entweihung, *-en, f.* **1.** profanare, păngărire; spurcare. **2.** tulburare (a atmosferei de reculegere). **3.** răspopire.
entwenden, *entwendete, entwendet* şi *entwandte, entwandt (du entwendest, er entwendet), vb. (h) tr. (jm. etwas)* a sustrage, a lua; a înstrăina, a subtiliza, a şterpeli; a fura (cuiva ceva); a deturna.
Entwender, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care fură, înstrăinează, sustrage.
entwenderisch *adv.* incorect; ca un hoţ; prin furt, prin înstrăinare de bunuri.
Entwendung, *-en, f.* sustragere; furt; deturnare.
entwerfen, *entwarf, entworfen (du entwirfst, er entwirft), vb. (h) tr.* **1.** a schiţa, a contura; a proiecta. **2.** a concepe; a face planul (unei lucrări). **3.** a redacta; **einen Vertrag ~** a redacta un contract.
Entwerfer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care schiţează; proiectant.
Entwerfung *f. sg.* **1.** schiţare. **2.** concepere. **3.** redactare.
entwerten, *entwertete, entwertet (du entwertest, er entwertet), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) deprecia, a (se) demonetiza, a (se) devaloriza. **II.** *tr.* a anula (timbre); a composta, a perfora (bilete de călătorie).
Entwerter, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de anulare (a timbrelor). **2.** compostor (pentru bilete de călătorie).
Entwertung, *-en, f.* **1.** devalorizare, depreciere; demonetizare. **2.** anulare (a timbrelor); compostare, perforare (a biletelor de călătorie).
Entwertungsklausel, *-n, f.* clauză de devalorizare.
Entwertungsrate *-n, f.* rată de devalorizare (monetară).
Entwertungs|stempel, *-s, -, m.* ştampilă pentru anularea mărcilor poştale.
entwesen, *entweste, entwest (du, er entwest), vb. (h) tr.* **1.** a deparazita, a combate dăunătorii. **2.** *(med.)* a dezinfecta.
Entwesung, *-en, f.* **1.** deparazitare, combatere a dăunătorilor. **2.** *(med.)* dezinfectare, dezinfecţie.
Entwichene, *-n, -n (ein Entwichener), m.* şi *f.* dezertor(-toare), fugar(ă), evadat(ă).
entwickelbar *adj.* **1.** care se poate dezvolta, care poate evolua. **2.** *(fot.)* developabil.
entwickeln, *entwickelte, entwickelt (ich entwick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfăşura, a desface. **2.** a dezvolta; a cultiva; **den Verstand, den Körper ~** a dezvolta mintea, corpul. **3.** *(fig.)* a expune, a arăta; **seine Ansichten ~** a-şi expune părerile, a-şi arăta ideile. **4.** a da dovadă de; **eine große Kraft ~** a da dovadă de o mare putere. **5.** *(fot.)* a developa. **6.** *(mil.)* a desfăşura (trăgători) în formaţie de luptă. **7.** a crea, a dezvolta, a elabora, a produce. **II.** *refl.* **1.** a se dezvolta, a evolua; **das Kind entwickelt sich gut** copilul se dezvoltă bine; **sich fortschreitend ~** a evolua. **2.** *(chim.)* a se forma, a se produce; **es entwickeln sich Gase** se formează (sau se produc) gaze.
Entwickelung, *-en, f.* v. Entwicklung.
Entwickler, *-s, -, m. (fot.)* revelator, developator.
Entwicklerbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* baie de developare ; revelator.
Entwicklerdose, *-n, f. (fot.)* doză de developat.
Entwicklung, *-en, f.* **1.** dezvoltare; **Gesetz der ungleichmäßigen ~** legea dezvoltării inegale. **2.** expunere, desfăşurare; **etwas zur ~ bringen** a desfăşura, a expune ceva. **3.** *(fot.)* developare; **automatische ~** developare automată. **4.** *(mil.)* desfăşurare (în linie). **5.** evoluţie. **6.** *(chim.)* formare, producere. **7.** creare, creaţie, dezvoltare, producere, elaborare.
Entwicklungs|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* perioadă, etapă de dezvoltare.
Entwicklungs|alter, *-s, n. sg.* perioadă a pubertăţii.
Entwicklungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de developat. **2.** *(chim.)* aparat producător de gaz (acetilenă etc.).
Entwicklungs|arbeit, *-en, f.,* **Entwicklungs|aufgabe**, *-n, f.* muncă de creare sau îmbunătăţire (a unui produs).
Entwicklungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină de dezvoltare, de creare, de elaborare.
Entwicklungsbedingung, *-en, f.* condiţie de dezvoltare.

Entwicklungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, concepție despre dezvoltare, despre evoluție.
Entwicklungsdienst, *-(e)s, -e, m.* muncă voluntară în țări în curs de dezvoltare.
Entwicklungsdynamik *f. sg.* dinamica dezvoltării.
Entwicklungs|epoche, *-n, f.* epocă de dezvoltare.
Entwicklungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungs|etappe, *-n, f.* etapă de dezvoltare.
entwicklungsfähig *adj.* capabil de a se dezvolta, de a evolua.
Entwicklungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungsfaktor, *-s, -en, m.* factor de dezvoltare, de evoluție.
Entwicklungsfonds [-fõ:s] *pl.* fonduri de dezvoltare.
Entwicklungsform, *-en, f.* formă de dezvoltare.
Entwicklungsfrage, *-n, f.* problemă a dezvoltării, a evoluției.
Entwicklungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs, mers al dezvoltării.
Entwicklungsgedanke, *-ns, m. sg.* idee a dezvoltării.
Entwicklungsgeschichte *f. sg.* istorie a dezvoltării, istorie a evoluției.
entwicklungsgeschichtlich *adj.* privind istoria evoluției.
Entwicklungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a dezvoltării, lege a evoluției.
Entwicklungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad, treaptă de dezvoltare.
entwicklungshemmend *adj.* care împiedică evoluția.
Entwicklungshemmung, *-en, f.* frână, inhibiție, piedică în dezvoltare.
Entwicklungshilfe, *-n, f.* **1.** sprijin acordat țărilor slab dezvoltate, din lumea a treia. **2.** ajutor financiar acordat acestor țări.
Entwicklungsjahre *pl.* ani, vârstă de creștere, de dezvoltare; pubertate, epocă a pubertății.
Entwicklungsko|effizient [-tsıɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de dezvoltare.
Entwicklungskosten *pl.* **1.** cheltuieli în legătură cu dezvoltarea (unei întreprinderi etc.). **2.** *(fot.)* cost al developării.
Entwicklungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală de dezvoltare.
Entwicklungsland, *-es, -länder, n.* țară în curs de dezvoltare.
Entwicklungslehre *f. sg. (biol.)* teoria evoluționistă.
Entwicklungsmaschine, *-n, f. (fot.)* aparat de developare.
entwicklungsmäßig *adj.* evolutiv; din punct de vedere al evoluției.
Entwicklungsmechanik *f. sg. (biol.)* mecanism al dezvoltării.
Entwicklungsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de dezvoltare.
Entwicklungsmoment, *-(e)s, -e, n.* moment al dezvoltării.
Entwicklungsniveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel de dezvoltare.
Entwicklungs|papier, *-(e)s, -e, n. (fot.)* hârtie de copiat.
Entwicklungs|periode, *-n, f.* perioadă de dezvoltare.
Entwicklungs|phase, *-n, f.* fază de dezvoltare.
Entwicklungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de dezvoltare.
Entwicklungs|prinzip *-s, -ien* [-piən], *n.* principiu de dezvoltare.
Entwicklungs|prozess, *-es, -se, m.* proces de dezvoltare; proces de evoluție.
Entwicklungsreihe, *-n, f.* serie evolutivă, complex de etape evolutive.
Entwicklungsroman, *-(e)s, -e, m. (lit.)* roman psihologic, roman de evoluție.
Entwicklungs|schema, *-s, -s* (și *-ta*). *n.* schemă, schiță a dezvoltării.
Entwicklungs|schritt, *-(e)s, -e, m.* v. Entwicklungsabschnitt.
Entwicklungs|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu de dezvoltare.
Entwicklungs|stand, *-(e)s, m. sg.* stare, stadiu de dezvoltare.
Entwicklungs|störung, *-en, f.* perturbare a evoluției.
Entwicklungs|stufe, *-en, f.* treaptă de dezvoltare.
Entwicklungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate, muncă de dezvoltare.
Entwicklungs|tempo, *-s, -s, n.* ritm de dezvoltare.
Entwicklungs|tendenz, *-en, f.* tendință de dezvoltare.
Entwicklungs|theorie *f. sg.* v. Entwicklungslehre.
Entwicklungsverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedeu de dezvoltare, de elaborare. **2.** *(fot.)* (procedeu de) developare.
Entwicklungsver|hältnis, *-ses, -se. n.* raport de dezvoltare; *(ec.)* **das ~ von relativer Wertform und Äquivalentform** corelația dinamică dintre forma-valoare relativă și forma echivalentă.
Entwicklungsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs al evoluției.
Entwicklungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces evolutiv.
Entwicklungsweg, *-(e)s, -e, m.* drum, cale de dezvoltare.
Entwicklungsziel, *-(e)s, -e, m.* obiectiv de dezvoltare.
Entwicklungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare evolutivă.
entwidmen, *entwidmete, entwidmet (du entwidmest, er entwidmet), vb. (h) tr.* a bloca (ceva) pentru utilizarea publică.
entwillt *adj.* (adus în stare de a fi) fără voință.
entwinden, *entwand, entwunden (du entwindest, er entwindet), vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.; aus*) a smulge (cu efort). **II.** *refl.* a se smulge; a se salva; **sie entwindet sich seiner Umarmung** se smulge din brațele lui.
entwinkeln, *entwinkelte, entwinkelt (ich entwink(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a reteza colțurile, a teși; a reduce unghiurile.
Entwinkelung, *-en, f. (tehn.)* retezare a colțurilor, teșire; reducere a unghiurilor.
entwirrbar *adj.* **1.** care poate fi descurcat, descâlcit. **2.** *(fig.)* care poate fi clarificat, aplanat, lămurit.
entwirren, *entwirrte, entwirrt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descâlci. **2.** *(fig.)* a (se) clarifica, a (se) lămuri, a (se) aplana.
Entwirrung, *-en, f.* **1.** descurcare, descâlcire. **2.** *(fig.)* clarificare, lămurire, aplanare.
entwischen, *entwischte, entwischt, vb. (s) intr. (aus* cu *dat.)* a fugi, a scăpa, a evada; a se strecura, a o șterge; **jn. ~ lassen** a face scăpat pe cineva; **die Gelegenheit ~ lassen** a lăsa să-i scape ocazia; **im Trüben ist gut fischen, aber auch gut ~** e bine să pescuiești în apă tulbure, dar mai bine s-o ștergi la timp.
Entwischte, *-n, -n (ein Entwischter), m.* și *f. (fam.)* fugar(ă), persoană scăpată.
entwöhnen, *entwöhnte, entwöhnt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* (cu *gen.* și cu *dat.* sau cu *prep. von*) a (se) dezobișnui, a (se) dezvăța; **sich des Trinkens ~** a se dezvăța de băutură, a se lăsa de băut. **II.** *tr.* a înțărca.
Entwöhnerin, *-nen, f.* înțărcătoare, femeie care înțarcă.
Entwöhnung, *-en, f.* **1.** dezobișnuire, dezvățare. **2.** înțărcat.
entwölken, *entwölkte, entwölkt, vb. (h) refl. unipers.* a se însenina, a se lumina, a se risipi norii; *(fig.)* **der politische Horizont entwölkte sich** orizontul politic s-a înseninat.
entwölkt I. *part. trec.* de la entwölken. **II.** *adj.* senin, fără nori.
entwürdigen, *entwürdigte, entwürdigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada, a (se) umili.
entwürdigend I. *part. prez.* de la entwürdigen. **II.** *adj.* înjositor, degradant, umilitor.
Entwürdigung, *-en, f.* înjosire, degradare, umilință.
Entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** schiță. **2.** plan, proiect; **einen ~ ausarbeiten** a elabora un proiect; **er steckt voll von Entwürfen** este plin de planuri. **3.** concept, ciornă. **4.** machetă. **5.** crochiu.
Entwurfsbüro, *-s, -s, n.* birou de proiectare.
Entwurfsfehler, *-s, -, m.* eroare de concepție, de proiectare.
Entwurfszeichnung, *-en, f.* desen de proiect.
entwurzeln, *entwurzelte, entwurzelt (ich entwurz(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a smulge din rădăcină, a dezrădăcina. **2.** *(fig.)* a dezrădăcina; a stârpi, a extirpa.
entwurzelt I. *part. trec.* de la entwurzeln. **II.** *adj.* **1.** dezrădăcinat. **2.** *(fig., despre oameni)* dezrădăcinat, fără apartenență la o țară, un neam sau o clasă; fără echilibru interior.
Entwurzelung, *-en, f.* **1.** (și *fig.)* dezrădăcinare. **2.** *(fig.)* stârpire, extirpare.
ent|zaubern, *entzauberte, entzaubert, vb. (h) tr.* a scoate de sub puterea vrăjii, a farmecului.
Ent|zauberung, *-en, f.* desfacere a farmecului, a vrăjii.
ent|zerren, *entzerrte, entzerrt, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz., fot., geod.)* a redresa. **2.** *(tel.)* a compensa, a egaliza; a înlătura distorsiunile.
ent|ziehen, *entzog, entzogen, vb. (h)* **I.** *tr. (jm. etwas)* **1.** a lua, a retrage (cuiva ceva); a refuza, a nu mai acorda (cuiva ceva); **jm. das Vertrauen ~** a-și pierde încrederea în cineva; a lipsi, a priva (pe cineva de ceva); **jm. das Wort ~** a lua cuiva cuvântul; **jm. die Hilfe ~** a nu mai acorda cuiva ajutor; **jm. den Führenschein ~** a confisca cuiva carnetul de conducere; **sich** *(dat.)* **den Schlaf ~** a se priva de somn. **2.** *(med.; în expr.)* **jm. Blut ~** a lua, a lăsa cuiva sânge. **II.** *refl.* a se sustrage, a se retrage, a se feri, a scăpa de; **das entzieht sich meiner Kenntnis** lucrul acesta îmi scapă, nu-l știu; **sich der Berechnung ~** a nu putea fi calculat; **sich der Verantwortung, Kontrolle ~** a se sustrage de la o responsabilitate, de la control.
Ent|ziehung, *-en, f.* **1.** sustragere (de la ceva). **2.** privare (de ceva).
Ent|ziehungskur, *-en, f. (med.)* cură de dezintoxicare (de alcool, morfină etc.).
ent|zifferbar *adj.* descifrabil.
Ent|zifferer, *-s, -, m.* persoană care descifrează, descifrator.
ent|ziffern, *entzifferte, entziffert, vb. (h) tr.* **1.** a descifra. **2.** *(fig.)* a desluși, a interpreta, a tălmăci.
Ent|zifferung, *-en, f.* **1.** descifrare. **2.** *(fig.)* deslușire, interpretare, tălmăcire.
Ent|zifferungskunst, *-künste, f.* **1.** artă de a descifra. **2.** artă de a interpreta, de a tălmăci.
ent|zinnen, *entzinnte, entzinnt, vb. (h) tr.* a scoate, a extrage cositorul (din ceva).
ent|zücken, *entzückte, entzückt, vb. (h) tr.* **1.** a încânta; a fermeca, a desfăta; a entuziasma. **2.** *(reg.)* a speria. **3.** a extazia.
Ent|zücken, *-s, n. sg.* **1.** încântare; desfătare; **er gerät über die Gegend in ~** regiunea îl încântă. **2.** *(reg.)* spaimă. **3.** extaz.
ent|zückend I. *part. prez.* de la entzücken. **II.** *adj.* încântător, fermecător.
ent|zuckern, *entzuckerte, entzuckert, vb. (h) tr.* a extrage zahărul (din ceva).
ent|zückt I. *part. trec.* de la entzücken. **II.** *adj.* **1.** încântat; fermecat. **2.** *(reg.)* speriat. **3.** extaziat, în extaz.
Ent|zückung *f. sg.* v. Entzücken.
Ent|zug, *-(e)s, m. sg.* privare, retragere; **~ von Anlagekapital** retragere de capital material fix; **~ von Lizenzen** retragere a licențelor.
Ent|zugs|erscheinung, *-en, f.* reacție a organismului față de oprirea administrării unor substanțe.
ent|zugswillig *adj.* care aprobă, este de acord cu privarea de ceva.
ent|zügeln, *entzügelte, entzügelt (ich entzüg(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a scoate frâul, hățurile; **ein Pferd ~** a scoate frâul unui cal. **2.** *(fig.)* a da libertate (cuiva), a nu reține (pe cineva).
ent|zügelt I. *part. trec.* de la entzügeln. **II.** *adj.* **1.** *(despre cai)* fără frâu, fără hățuri. **2.** *(fig.)* neînfrânat, dezlănțuit, descătușat; **~e Leidenschaften** pasiuni neînfrânate, dezlănțuite, descătușate.
ent|zündbar *adj.* inflamabil.
Ent|zündbarkeit *f. sg.* inflamabilitate.
ent|zünden, *entzündete, entzündet (du entzündest, er entzündet), vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) aprinde, a da (sau a lua) foc; *(fig.: despre pasiuni)* a (se) stârni, a lua naștere, a (se) aprinde. **II.** *refl. (med.)* a se inflama, a se irita.
Ent|zünder, *-s, -, m.* aprinzător; fitil; focos.
ent|zundern, *entzunderte, entzundert, vb. (h) tr. (metal.)* a curăța de țundăr, de arsură, de oxid (un aliaj, un metal, un obiect).
Ent|zunderung, *-en, f. (metal.)* curățire de țundăr, de arsură; înlăturare a țundărului, a arsurii.
Ent|zunderungsmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de îndepărtat țundărul, arsura.
ent|zündlich *adj.* **1.** inflamabil. **2.** *(fig.)* irascibil. **3.** *(med.)* inflamator.
Ent|zündlichkeit *f. sg.* caracter inflamabil; inflamabilitate.
Ent|zündung, *-en, f.* **1.** aprindere, aprins. **2.** *(med.)* inflamație, congestie.
Ent|zündungsfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră produsă de o inflamație.
Ent|zündungsgeschwulst, *-en, f. (med.)* flegmon, tumefacție inflamatorie.
ent|zündungshemmend *adj. (med.)* antiinflamator.
Ent|zündungsherd, *-(e)s, -e, m. (med.)* focar de infecție.
Ent|zündungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală inflamatorie.
Ent|zündungs|probe, *-n, f. (tehn.)* probă de inflamabilitate.
Ent|zündungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punct de aprindere.
Ent|zündungs|temperatur, *-en, f. (tehn.)* temperatură, punct de aprindere, de inflamare.
ent|zwei *adv.* și *adj.* **1.** în două bucăți. **2.** rupt, spart, frânt (în două); stricat; zdrobit; **~ sein** a fi frânt, a nu mai fi bun de nimic; **vor Freude ~ sein** a nu mai putea de bucurie.
ent|zweibeißen, *biss entzwei, entzweigebissen (du, er beißt entzwei), vb. (h) tr.* a rupe, a sfârteca cu dinții; a sparge, a zdrobi în dinți.

ent|zwei|bersten, *barst entzwei, entzweigeborsten (du, er birst entzwei), vb. (s) intr.* a se despica, a (se) crăpa în două; a se strica plesnind, crăpând.
ent|zwei|brechen, *brach entzwei, entzweigebrochen (du brichst entzwei, er bricht entzwei), vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) sparge, a (se) rupe (în două); a (se) strica spărgându-se.
ent|zwei|drücken *vb. (h) tr.* a zdrobi, a sfărâma; a turti; a strica zdrobind, turtind.
ent|zwei|en, *entzweite, entzweit, vb. (h)* **I.** *tr.* a provoca discordie, a face să se certe, a învrăjbi, a dezbina. **II.** *refl.* a se certa, a se învrăjbi, a o rupe (cu cineva).
ent|zwei|fallen, *fiel entzwei, entzweigefallen (du fällst entzwei, er fällt entzwei), vb.* **I.** *intr. (s)* a se sparge, a se rupe (în două); a se frânge căzând. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi rupe ceva căzând; **er hat sich den Arm entzweigefallen** a căzut şi şi-a fracturat braţul.
ent|zwei|gehen, *ging entzwei, entzweigegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se rupe (în două); a se strica, a se sparge, a se sfărâma. **2.** *(fig.)* a se despărţi, a divorţa.
ent|zwei|gen, *entzweigte, entzweigt, vb. (h) tr.* a tăia crengile, ramurile (unui copac).
ent|zwei|hacken, *hackte entzwei, entzweigehackt, vb. (h) tr.* a despica (în două).
ent|zwei|hauen, *hieb (reg. haute) entzwei, entzweigehauen, vb. (h) tr.* a sparge, a spinteca, a despica (în două); a strica lovind.
ent|zwei|machen, *machte entzwei, entzweigemacht, vb. (h) tr.* a rupe, a sparge (în două); a strica.
ent|zwei|reißen, *riss entzwei, entzweigerissen (du, er reißt entzwei), vb. (h) tr.* şi *(s) intr.* a (se) rupe în (două) bucăţi, a (se) sfâşia; a (se) strica rupând(u-se).
ent|zwei|schlagen, *schlug entzwei, entzweigeschlagen (du schlägst entzwei, er schlägt entzwei), vb. (h) tr.* v. entzweihauen.
ent|zwei|schneiden, *schnitt entzwei, entzweigeschnitten (du schneidest entzwei, er schneidet entzwei), vb. (h) tr.* **1.** a tăia în două. **2.** a strica tăind.
ent|zwei|springen, *sprang entzwei, entzweigesprungen, vb. (s) intr.* a plesni, a crăpa (în bucăţi); a se strica plesnind, crăpând.
ent|zweit **I.** *part. trec.* de la entzweien. **II.** *adj.* ajuns în conflict, învrăjbit, certat, dezbinat.
Ent|zwei|ung, *-en, f.* ceartă; învrăjbire; dezbinare, ruptură.
Enumeration, *-en, f.* enumerare, înşirare.
enumerieren, *enumerierte, enumeriert, vb. (h) tr.* a enumera, a înşira.
Enunziation, *-en, f.* enunţare; declarare; declaraţie; comunicare.
Envelọppe [ãvə'lɔp(ə)], *-n, f.* **1.** înveliş, învelitoare, acoperitoare. **2.** plic. **3.** haină, manta largă pentru femei. **4.** *(mil.)* bastion al unei fortăreţe. **5.** *(mat.)* înfăşurătoare.
Enzephalitis [-fa-] *f. sg. (med.)* encefalită.
Enzian, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* genţiană, ghinţură, enţură *(Gentiana).* **2.** v. Enzianschnaps.
enzianblau *adj.* albastru ca genţiana.
Enzian|extrakt, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* extract de genţiană.
Enziangewächse *pl. (bot.)* genţiane *(Gentianaceae).*
Enzianschnaps, *-es, -schnäpse, m.* rachiu de genţiană.
Enzyklika, *-ken, f. (bis.)* enciclică.
enzyklisch *adj.* enciclic.
Enzyklopädie, *-n* [-'di:ən], *f.* enciclopedie.
Enzyklopädiker, *-s, -, m.* **1.** enciclopedist. **2.** persoană cu cunoştinţe enciclopedice.
enzyklopädisch *adj.* enciclopedic.
Enzyklopädismus, *-, m. sg.* enciclopedism.
Enzyklopädist, *-en, -en, m.* enciclopedist.
Enzym, *-s, -e, n. (chim., biol.)* enzimă.
Eolith, *-(e)s, -e* (şi *-en, -en), m.* eolit.
eozän *adj. (geol.)* eocen; din eocen.
Eozän, *-s, n. sg. (geol.)* eocen, mezonumulitic.
Ep. *presc.* de la Epistel.
epagogisch *adj.* **1.** *(despre sistemul de învăţământ)* epagogic, inductiv. **2.** atractiv, seducător, încântător.
Epakte, *-n. f. (astron.)* epactă.
Eparch, *-en, -en, m.* eparh.
Eparchenwürde *f. sg.* demnitate de eparh.
Eparchie, *-n, f. (bis.)* episcopie, eparhie.
Epaulẹtt [epo'lɛt], *-(e)s, -s, n.*, **Epaulẹtte** [epo'lɛtə], *-n, f.* epolet.
Epaulẹttenträger, *-s, -, m.* purtător de epoleţi, ofiţer.
Epenthẹse, *-n. f.*, **Epẹnthesis** [-'pɛntezis], *-thesen, f. (lingv.)* epenteză.
epenthẹtisch *adj. (lingv.)* epentetic.
Ephẹbe [e'fe:bə], *-n, -n, m.* efeb, băieţandru, adolescent.
ephemẹr [-fe-], *adj.* **1.** efemer; care trăieşte o singură zi. **2.** efemer, trecător, vremelnic.
Ephemẹre, *-n, f. (entom.)* efemeră *(Ephemera vulgata).*
Ephemeriden *pl.* **1.** *(entom.)* efemeride *(Ephemeridae).* **2.** *(astron.)* efemeride. **3.** efemeride (notiţe de ziar).
ephemẹrisch *adj.* v. ephemer.
Ephẹser [-fe-], *-s, -, m.* efesian, locuitor din Efes.
Ephẹserbrief, *-(e)s, m. sg. (rel.)* epistola Sf. Pavel către efesieni.
ephẹsisch *adj.* efesian, din Efes.
Ephẹu [-f-], *-s, m. sg. (înv.)* v. Efeu.
Ephọr [-f-], *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* efor (magistrat spartan). **2.** efor, administrator.
Ephorạt, *-(e)s, -e*, **Ephọren|amt**, *-(e)s, -ämter, n.*, **Ephorie**, *-n* [-'ri:ən], *f.* eforie.
Ephorus, *-, -oren, m.* v. Ephor.
Epiblẹm, *-s, -e, n. (bot.)* epiblemă, ţesut epidermic al rădăcinilor.
Epidemie, *-n* [-i:ən], *f.* epidemie, molimă.
Epidemie|spital, *-s, -spitäler, n.* spital epidemic, de contagioşi.
epidẹmisch *adj.* epidemic.
Epidẹrmis, *-men, f. (anat., bot.)* epidermă.
Epidiaskọp, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* epidiascop.
Epigone, *-n, -n, m.* epigon.
epigonenhaft *adj.* epigonic; lipsit de forţă creatoare, de originalitate.
Epigonenkampf, *-(e)s, -kämpfe.*. **Epigonenkrieg**, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război al epigonilor.
Epigonenperiode, *-n, f.* perioadă de epigonism.
Epigonentum, *-s, n. sg.* epigonism.
Epigrạmm, *-s, -e, n. (lit.)* epigramă.
Epigrammatiker, *-s, -, m.* epigramist.
epigrammatisch *adj.* epigramatic; *(despre stil)* lapidar; concis.
Epigrammatịst, *-en, -en*, **Epigrạmmendichter**, *-s, -, m.* v. Epigrammatiker.
Epigrạmmensammlung, *-en, f. (lit.)* culegere de epigrame.
Epigraph, *-s, -e, n.* epigraf, inscripţie; moto.
Epigraphie, **Epigraphik** *f. sg.* epigrafie.
Epigraphiker, *-s, -, m.* epigrafist.
epigraphisch *adj.* epigrafic.
Epik *f. sg.* epică.
Epikarp, *-(e)s, -e*, **Epikarpium**, *-s, -pien* [-piən], *n. (bot.)* epicarp.
Epiker, *-s, -, m.* scriitor, poet epic.
Epikotyl, *-s, -s, n. (bot.)* epicotil.
Epikrise, *-n, f. (med.)* epicriză, apreciere critică în legătură cu desfăşurarea, evoluţia unei boli.
Epikure|er, *-s, -, m.* **1.** *(fil.)* epicurian, adept al filozofiei lui Epicur. **2.** epicurian, om dedat plăcerilor, om care gustă plăcerile.
epikur|isch *adj.* **1.** *(fil.)* epicureic, epicurian. **2.** epicurian, dedat plăcerilor.
Epikure|ismus, *-, m. sg.* v. Epikurismus.
epikurisch *adj.* v. epikureisch.
Epikurismus, *-, m. sg. (fil.)* epicurism.
Epilation, *-en, f.* epilare, îndepărtare sau extirpare a părului.
Epilepsie *f. sg.* epilepsie; **an** ~ **leiden** a fi epileptic, a suferi de epilepsie.
Epileptiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* epileptic(ă).
epileptisch *adj.* epileptic.
epilieren, *epilierte, epiliert, vb. (h) tr.* a epila.
Epilog, *-(e)s, -s, m.* epilog.
Epiphanie [-f-] *f. sg.*, **Epiphanias|fest**, *-es, n. sg. (rel.)* Bobotează.
Epiphyt [-'fy:t], *-en, -en, m. (bot.)* epifit, vegetal care trăieşte pe scoarţa altui vegetal.
Epirot, *-en, -en, m.* epirot, locuitor din Epir.
epirotisch *adj.* epirot, din Epir; ca în Epir.
episch *adj.* epic.
Episkop, *-s, -e, n.* epidiascop.
episkopal *adj. (bis.)* episcopal.
Episkopalkirche, *-n, f.* biserică episcopală.
Episkopat, *-(e)s, -e, n.* **1.** episcopat, demnitate, funcţie, titlu de episcop. **2.** cin, corp al episcopilor.
episkopisch *adj.* v. episkopal.
Episode, *-n, f.* episod.
Episodenfilm, *-s, -e, m.* film serial.
episodenhaft *adj.* (cu caracter) episodic.
episodisch *adj.* episodic; accidental; secundar, neesenţial.
Epistel, *-n, f.* **1.** scrisoare, epistolă. **2.** *(bis.)* epistolă. **3.** *(fig.)* admonestare, morală; **jm. (gehörig) die** ~ **lesen** a face cuiva morală.
Epistelseite, *-n, f. (bis.)* partea dreaptă a altarului.
Epistolar, *-(e)s, -e, n.* epistolar.
epistolisch *adj.* epistolar.
Epi|szenium, *-s, -nien* [-niən], *n. (teatru)* partea de sus a scenei.
Epitaph, *-(e)s, -e, n.*, **Epitaphium**, *-s, -ien* [-iən], *n.* **1.** epitaf, inscripţie pe mormânt. **2.** epitaf, piatră de mormânt. **3.** comemorare.
Epithalạmium, *-s, -mien* [-miən], *n.* epitalam.
Epithel, *-s, -e, n. (biol.)* epiteliu.
Epitheliạlzelle, *-n, f. (biol.)* celulă epitelială.
Epithelium, *-s, -lien* [-liən], *n.* v. Epithel.
Epithelkörperchen, *-s, -, n. (anat.)* grup de glande paratireide *(Glandulae parathyreide).*
Epitheton, *-s, -theta, n.* epitet.
Epitomator, *-s, -toren, m.* rezumator, persoană care face rezumate, extrase.
Epitome, *-n, f.* rezumat, extras.
Epizẹntrum, *-s, -tren, n. (geol.)* epicentru.
Epizoon, *-s, -zoen* (şi *-zoa), n. (biol.)* parazit extern.
Epizykel, *-s, -, m. (astron.)* epiciclu.
Epizykloide, *-n, f. (geom.)* epicicloidă.
Epizykloidenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare epicicloidală.
epochal *adj.* epocal.
Epọche, *-n, f.* epocă; ~ **machen** a face epocă, a face senzaţie.
epọchemachend *adj.* epocal; senzaţional.
Epọde, *-n, f. (lit.)* epodă.
epọdisch *adj.* epodic, de epodă.
Epopöe, *-n, f.*, **Epos**, *-, Epen, n.* epopee.
E-Post *f. sg. (inform.)* poştă electronică.
Ẹppich, *-(e)s, -e, m. (reg.)* nume dat unor plante (ţelină, iederă etc.).
Ẹppo *presc.* de la Europäische Pflanzenschutz-Organisation Organizaţia Europeană pentru Protecţia Plantelor.
Eprouvẹtte [-'vɛtə], *-n, f.* eprubetă.
Ẹpsilon, *-s, -s, n.* epsilon, a cincea literă din alfabetul grecesc.
Ẹpsonsalz, *-es, n. sg.* v. Bittersalz.
Epulọnen *m. pl. (ist.)* epuloni.
Equẹstrik [-strik] *f. sg.* echitaţie.
Equilibrịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* echilibrist(ă).
equilibrịstisch *adj.* echilibristic.
Equipạge [ek(v)i'pa:ʒ(ə)], *-n, f.* **1.** trăsură boierească, caleaşcă. **2.** echipaj (al unui vas). **3.** *sg.* echipament (ofiţeresc).
Equipe [e'k(v)Ip], *-n, f. (mil.)* patrulă de cavalerie.
equipieren [ek(v)i-], *equipierte, equipiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) echipa.
Equipierung *f. sg.* echipare.
Equipierungsgelder *pl. (mil.)* primă, indemnizaţie de echipare.
Equipierungskosten *pl.* cheltuieli de echipare.

Equitation *f. sg.* echitație, călărie.
Equitations|an|stalt, *-en, f.* școală de călărie, de echitație.
er *pron. pers.* el; ~ **selber** el însuși; ~ **allein** el singur, doar, numai el.
Er[1] *pron. pers. (înv.,* formă de politețe față de inferiori) dumneata.
Er[2], *-s, -, m.* ființă bărbătească; mascul; bărbat; **es kommt jemand, es ist ein** ~ vine cineva, e un bărbat.
Er[3], *-s, n. sg. presc.* de la Erbium.
er|achten, *erachtete, erachtet (du erachtest, er erachtet), vb. (h) tr. (für)* a socoti, a crede, a judeca, a aprecia, a considera, a lua (drept); **etwas gering** ~ a nesocoti ceva; **etwas für nötig** ~ a considera ceva necesar.
Er|achten, *-s, n. sg.* părere, apreciere, considerare; **meines ~s** sau **meinem ~ nach** după părerea mea, după câte mi se pare, după cum socot eu.
er|ackern, *erackerte, erackert, vb. (h) tr.* a obține prin lucrarea pământului.
Eradiation, *-en, f.* (i)radiere, (i)radiație.
Eradikation, *-en, f.* eradicare, extirpare.
er|ahnen, *erahnte, erahnt, vb. (h) tr.* a presimți, a bănui, a intui.
er|angeln, *erangelte, erangelt (ich erang(e)le), vb. (h) tr.* a pescui (cu undița); (și *fig.)* a obține, a ajunge să aibă (ceva) pescuind.
er|arbeiten, *erarbeitete, erarbeitet (du erarbeitest, er erarbeitet), vb. (h) tr.* a câștiga, a obține, a dobândi, a realiza prin muncă.
Er|arbeitung *f. sg.* câștigare, obținere, dobândire, realizare prin muncă.
erasmisch *adj.* erasmic.
er|atmen, *eratmete, eratmet (du eratmest, er eratmet), vb. (h) intr.* a răsufla ușurat.
erbacken, *erbuk* și *erbackte, erbacken (du erbäckst sau erbackst, er erbäckt* sau *erbackt), vb. (h) tr. (rar)* a coace.
Erb|acker, *-s, -äcker, m.* pământ moștenit, inalienabil.
Erb|adel, *-s, m. sg.* **1.** noblețe ereditară. **2.** nobilime ereditară.
erb|ad(e)lig *adj.* care aparține nobilimii ereditare.
Erb|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție ereditară.
Erb|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* devoluțiune, transmitere a unei moșteniri.
erbangen, *erbangte, erbangt, vb.* **I.** *(s) intr.* a șovăi, a se teme. **II.** *(h) tr.* a aștepta cu teamă, cu îngrijorare.
erb|angesessen *adj.* băștinaș, din moși-strămoși.
Erb|anlage, *-n, f.* talent, aptitudine moștenită.
Erb|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (jur.)* pretenție asupra unei moșteniri; drept la moștenire.
Erb|anteil, *-(e)s, -e, m. (jur.)* parte de moștenire.
erbarmen, *erbarmte, erbarmt, vb. (h)* **I.** *refl.* (cu *gen.* sau *über* cu *ac.)* a-i fi milă (de...), a se milostivi (de), a se îndura (de); **ein Hund möchte sich** ~ ți se sfâșie inima de milă; **erbarme dich meiner** fie-ți milă de mine, îndură-te de mine. **II.** *tr. (rar)* a trezi mila sau compătimirea cuiva; **er erbarmt mich** îmi trezește mila, mi se face milă de el, mi-e milă de el; **es erbarmt mich** mi-e milă; **dass Gott erbarm!** îndură-se Domnul!
Erbarmen, *-s, n. sg.* milă; îndurare, compătimire; milostivire; **mit jm. ~ fühlen (**sau **haben)** a-i fi milă, a se îndura de cineva; **zum** ~ foarte rău, foarte trist, de ți-e mai mare mila.
erbarmenswert, **erbarmenswürdig** *adj.* vrednic de milă, de compătimit.
Erbarmer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(poet.)* persoană milostivă, îndurător(-oare). **2.** *(bis.) m. sg.* Dumnezeu, Milostivul.
erbärmlich *adj.* **1.** jalnic, nenorocit, deplorabil; **er hat sich ~ benommen** el s-a comportat deplorabil. **2.** mizerabil, ticălos, nemernic. **3.** uriaș, imens; **wir hatten einen ~en Hunger** am avut o foame teribilă.
Erbärmlichkeit *f. sg.* **1.** mizerie, stare mizerabilă, stare jalnică. **2.** ticăloșie, josnicie, infamie.
Erbarmnis, *-se, f.* v. Erbarmen.
Erbarmung *f. sg.* milă, milostivire, îndurare.
erbarmungslos *adj.* fără milă, nemilos, neîndurător.
Erbarmungslosigkeit *f. sg.* neîndurare, lipsă de milă; asprime; cruzime.
erbarmungsreich, **erbarmungsvoll** *adj.* milos, milostiv.
erbarmungswert *adj.* v. erbarmenswert.
erbauen, *erbaute, erbaut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (și *fig.)* a construi, a zidi, a clădi; a întemeia. **2.** a obține, a realiza prin munca câmpului. **II.** *tr.* și *refl.* **1.** *(an* cu *dat.)* a (se) înălța, a (se) întări sufletește, a (se) reconforta. **2.** *(fam.)* a (se) încânta, a (se) bucura; **deine Worte haben mich wenig erbaut** cuvintele tale nu prea m-au încântat!
Erbauer, *-s, -m.,* **~in**, *-nen, f.* constructor(-oare); întemeietor(-oare).
erbaulich *adj.* înălțător; întăritor, încurajator, reconfortant; *(fam.)* îmbucurător; *(iron.)* **das ist ja recht ~!** îmbucurătoare treabă!
Erbaulichkeit *f. sg.* caracter înălțător, reconfortant.
Erb|aus|schlagung, *-en, f.* renunțare la moștenire.
erbaut I. *part. trec.* de la erbauen. **II.** *adj. (fam.)* încântat, fericit; **ich bin nicht gerade ~ davon** nu aș putea spune că sunt tocmai încântat de asta.
Erbau|ung *f. sg.* **1.** construire, zidire, construcție. **2.** întemeiere. **3.** înălțare sufletească, încurajare, reconfortare.
Erbau|ungsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (rel.)* carte de înălțare sufletească, de întărire spirituală, de reculegere sufletească.
Erbau|ungsliteratur *f. sg.* literatură morală de înălțare sufletească.
Erbau|ungs|schrift, *-en, f.* v. Erbauungsbuch.
Erbau|ungs|schrift|steller, *-s, -, m.* autor care scrie cărți de înălțare sufletească, de întărire spirituală.
Erbau|ungs|stunde, *-n, f. (rel.)* oră de rugăciune, de meditație.
Erb|bauer, *-s, -n, m.* țăran proprietar din moși-strămoși; moșnean.
Erb|bau|recht, *-(e)s, n. sg. (mine)* emfiteoză, drept veșnic de exploatare minieră.
Erb|be|amte, *-n, -n (ein Erbbeamter), m.* posesor al unei funcții ereditare.
Erb|begräbnis, *-ses, -se, n.* mormânt, cavou de familie.
erb|belastet *adj. (biol.)* cu tară ereditară.
erb|berechtigt *adj.* cu drept de moștenire.
Erb|berechtigung, *-en, f.* drept la moștenire.
Erb|besitz, *-es, -e, m.* proprietate ereditară.
Erb|be|stand, *-(e)s, -stände, m.* embatic, emfiteoză.
Erb|be|standsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de embatic, de emfiteoză.
Erb|bild, *-(e)s, -er, n. (biol.)* ereditate.
Erb|buch, *-(e)s, -bücher, n. (reg.)* carte funciară, carte funduară.
Erbdrostei, *-en, f. (ist.)* pârcălăbie ereditară.
Erbe[1], *-n, -n, m.* moștenitor, erede; **alleiniger** ~ moștenitor unic; **eingesetzter** ~ moștenitor instituit; **gesetzlicher** ~ moștenitor legal.
Erbe[2], *-s, n. sg.* **1.** moștenire, succesiune; **js. ~ antreten** a moșteni pe cineva. **2.** moștenire, avere moștenită; *(fig.)* calitate, aptitudine moștenită.
erbeben, *erbebte, erbebt, vb. (s) (intr.)* a tresări, a se cutremura; **die Erde erbebte** s-a cutremurat pământul; **vor Schrecken und Zorn** ~ a tremura de spaimă și de mânie.
Erbeben, *-s, n. sg.* cutremurare; tresărire.
erb|eigen *adj.* ereditar; obținut prin moștenire.
Erb|eigenschaft, *-en, f.* însușire ereditară.
Erb|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* moștenire, proprietate moștenită, bun ereditar.
Erb|eigentümer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) prin moștenire.
erb|eingesessen *adj. (despre familiile de proprietari)* băștinaș, indigen, vechi.
Erb|einigung, *-en, f.* v. Erbverbrüderung.
Erb|einsetzung, *-en, f. (jur.)* instituire de moștenitor(i).
erbeißen, *erbiss, erbissen (du, er erbeißt), vb. (h) tr. (rar)* a mușca mortal.
Erbel, *-n, f. (reg.)* fragă.
erben, *erbte, geerbt, vb. (h) tr.* a moșteni, a obține prin moștenire, prin ereditate; a primi o moștenire; *(fam.)* **hier ist nichts zu** ~ aici nu-i rost de moștenire; **ihr habt wohl geerbt?** ce-i cu cheltuielile astea? ați câștigat lozul cel mare?
erbenlos *adj.* fără moștenitori.
Erbengemeinschaft *f. sg.* totalitate a moștenitorilor care administrează o moștenire.
Erbenschuld, *-en, f.* v. Erbschuld.
Erb|ernennung, *-en, f.* v. Erbeinsetzung.
Erbes|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al moștenitorului.
erbeten[1], *erbetete, erbetet (du erbetest, er erbetet), vb. (h) tr.* a obține prin rugăciuni.
erbeten[2] **I.** *part. trec.* de la erbitten. **II.** *adj.* (de) dorit; **ein ~er Gast** un oaspe binevenit.
erbetteln, *erbettelte, erbettelt (ich erbett(e)le), vb. (h) tr.* a cerși, a obține prin cerșit.
erbeuten, *erbeutete, erbeutet (du erbeutest, er erbeutet), vb. (h) tr.* a lua ca pradă, a captura.
Erbeutung *f. sg.* capturare.
erbfähig *adj. (jur.)* cu drept de moștenire, cu capacitate juridică de a moșteni.
Erbfähigkeit *f. sg. (jur.)* calitate de a putea fi moștenitor, capacitate succesorală.
Erbfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* caz de succesiune.
erbfällig *adj. (despre bunuri)* cuvenit prin moștenire, supus moștenirii, succesoral.
Erbfehler, *-s, -, m.* defect ereditar.
Erbfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** dușman al familiei, dușman vechi, dușman de moarte. **2.** *(fig.)* dracul; anticrist.
Erbfeindschaft, *-en, f.* veche dușmănie între familii.
Erbfolge *f. sg.* ordine de succesiune, succesorală.
Erbfolgefrage *f. sg.* chestiune de ordine succesorală.
Erbfolgegesetz, *-es, -e, n.* lege privitoare la succesiune, lege a succesiunii.
Erbfolgekrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război de succesiune.
Erbfolge|ordnung *f. sg.* v. Erbfolge.
Erbfolger, *-s, -, m.* succesor, moștenitor.
Erbfolge|recht, *-(e)s, n. sg.* drept de succesiune.
Erbfolge|streit, *-(e)s, -e, m.,* **Erbfolge|streitigkeit**, *-en, f.,* **Erbfolgezwist**, *-es, -e, m.* ceartă, conflict pentru o succesiune.
Erbforschung, *-en, f.* **1.** studiere a eredității. **2.** teorie a eredității, genetică.
Erbförster, *-s, -, m. (înv.)* silvicultor ereditar, care-și ocupă funcția pe baza dreptului de moștenire.
Erbfroner, *-s, -, m.* țăran iobag.
Erbfürst, *-en, -en, m.* principe moștenitor.
Erbfürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* principat ereditar.
Erbgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** moștenire, succesiune; **durch** ~ în urma succesiunii, prin succesiune. **2.** mers al eredității; ereditate.
Erbgebühr, *-en, f.* taxă de moștenire, de succesiune.
Erbgenahm, *-(e)s, -e, m.,* **Erbgenoss**, *-en, -en,* **Erbgenosse**, *-n, -n, m.* comoștenitor, colegatar.
Erbgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal seniorial.
Erbgerichtsherr, *-(e)n, -en, m.* senior cu dreptul ereditar de a judeca pe supușii săi.
erbgesessen *adj.* v. erbeingesessen.
Erbgesessene, *-n, -n (ein Erbgesessener), m.* și *f. (înv.)* băștinaș(ă), care stă pe moșia sa moștenită.
erbgesund *adj.* fără boli ereditare.
Erbgesundheit *f. sg.* lipsă de boli ereditare.
Erbgesundheitslehre *f. sg.* eugenie, eugenetică.
Erbgraf, *-en, -en, m.* conte cu titlu ereditar.
Erbgrafschaft, *-en, f.* comitat ereditar.
Erbgrind, *-(e)s, m. sg. (med.)* râie malignă.
Erbgroßherzog, *-(e)s, -zöge, m.* mare-duce moștenitor.
Erbgroßherzogtum, *-(e)s, -tümer, n.* mare-ducat ereditar.
Erbgrund, *-(e)s, -gründe, m.* pământ moștenit, moșie, ocină.
Erbgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *(biol.)* însușiri sau obiceiuri moștenite, ereditare. **2.** v. Erbhof.
Erbhass, *-es, m. sg.* dușmănie, ură veche între familii; ură moștenită din tată în fiu.
Erbherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior ereditar, al unei proprietăți ereditare.
erbherrlich *adj.* seniorial, ereditar.
Erbherrschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* dominație, domnie, stăpânire ereditară. **2.** *(jur.)* imobil moștenit (ab intestat); alodiu.
Erbherzog, *-(e)s, -zöge, m.,* **~in**, *-nen, f.* duce(să) cu titlu ereditar.
Erbhof, *-(e)s, -höfe, m. (termen nazist)* moșie inalienabilă indivizibilă; alodiu.
Erbhofbauer, *-s* (și *-n), -n, m. (termen nazist)* fiu de țăran, primul născut care dispune de toată moștenirea.
Erbhofbuch, *-(e)s, -bücher, n. (termen nazist)* carte funciară a proprietăților inalienabile indivizibile.

Ẹrbhofgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.) (termen nazist)* tribunal al proprietăților inalienabile indivizibile.
Ẹrbhofgesetz, *-es, -e, n. (termen nazist)* lege privitoare la proprietățile inalienabile indivizibile.
Ẹrbhofrecht, *-(e)s, n. sg. (termen nazist)* drept al proprietăților inalienabile indivizibile.
Ẹrbhofrolle, *-n, f. (termen nazist)* act de donație a unei proprietăți inalienabile indivizibile.
Ẹrbhuldigung, *-en, f. (ist.)* jurământ de credință (față de seniorul feudal).
erbi̲eten, *erbot, erboten (du erbietest, er erbietet), vb. (h) refl. (construit* cu *inf.* sau cu *als)* a se oferi, a se pune la dispoziție; **ich erbiete mich, dich zu begleiten** (sau **als dein Begleiter**) mă ofer să te însoțesc.
erbi̲etig *adj.* v. erbötig.
Erbi̲etung, *-en, f.* ofertă, propunere.
Ẹrbin, *-nen, f.* moștenitoare, succesoare.
erbi̲tten, *erbat, erbeten (du erbittest, er erbittet), vb. (h) tr.* **1.** a cere, a solicita; **ich erbat (mir) eine Gnade** am cerut o favoare, am rugat să mi se acorde o favoare. **2.** a obține prin rugăminți; **sich ~ lassen** a se lăsa înduplecat, a ceda.
erbi̲ttern, *erbitterte, erbittert, vb. (h) tr.* a îndârji; a revolta, a exaspera; a înrăi; **Undank erbittert** nerecunoștința te revoltă.
erbi̲ttert I. *part. trec.* de la erbittern. **II.** *adj.* îndârjit, exasperat, revoltat; **~e Kämpfe** lupte îndârjite; *(adverbial)* **~ kämpfen** a lupta cu îndârjire.
Erbi̲tterung *f. sg.* îndârjire, exasperare, indignare.
erbi̲ttlich *adj.* de înduplecat.
Ẹrbium, *-s, n. sg. (chim.)* erbiu.
Ẹrbkaiser, *-s, -, m.* împărat ereditar.
Ẹrbkaisertum, *-s, n. sg.* imperiu ereditar.
Ẹrbkämmerer, *-s, -, m.* șambelan ereditar.
Ẹrbkauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* proprietate cumpărată care intră în masa succesorală.
Ẹrbkönig, *-s, -e, m.* rege ereditar.
Ẹrbkönigreich, *-(e)s, -e, n.* regat ereditar.
ẹrbkrank *adj.* bolnav de o boală ereditară.
Ẹrbkrankheit, *-en, f.* boală ereditară.
Ẹrb|lande *n. pl. (ist.)* proprietate de baștină a unei case moștenitoare.
er|blạssen, *erblasste, erblasst (du, er erblasst), vb. (s) intr.* **1.** a se face palid, a (se) îngălbeni, a păli. **2.** *(euf.)* a muri. **3.** a se spăla(ci), a se decolora.
Er|blạssen[1], *-s, n. sg.* **1.** pălire, îngălbenire. **2.** *(euf.)* moarte. **3.** decolorare, spălăcire.
Ẹrb|lassen[2], *-s, n. sg.* faptul de a lăsa moștenire (ceva).
Ẹrb|lassenschaft, *-en, f.* avere succesorală, masă succesorală.
Ẹrb|lasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* testator(-oare), persoană care lasă o moștenire (de cuius).
ẹrb|lasserisch *adj.* al testatorului, a testatoarei.
Er|blạssung *f. sg.* v. Erblassen[1].
Ẹrb|lassung *f. sg.* v. Erblassen[2].
Ẹrb|lassungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de a lăsa o moștenire prin testament, de a testa.
Ẹrb|lehen, *-s, -, n.*, **Ẹrb|leh(e)nsgut**, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă ereditară.
Ẹrb|lehre *f. sg.* genetică.
er|bleichen, *erblich, erblichen, vb. (s) intr.* **1.** a păli, a se face palid, a (se) îngălbeni. **2.** *(poet.)* a muri, a deceda, a răposa.
Ẹrb|leiden, *-s, -, n.* v. Erbkrankheit.
ẹrb|lich I. *adj.* ereditar; **~e Krankheit** boală ereditară. **II.** *adv.* **~ belastet** cu tară ereditară.
er|blịchen I. *part. trec.* de la erbleichen. **II.** *adj. (poet.)* decedat, defunct, răposat.
Ẹrb|lichkeit *f. sg.* ereditate.
er|blịcken, *erblickte, erblickt, vb. (h) tr.* **1.** a zări, a vedea, a descoperi; a observa; **das Licht der Welt ~** a se naște, a veni pe lume; **etwas in rosigem Licht ~** a vedea ceva într-o lumină favorabilă. **2.** a vedea, a recunoaște; a socoti (drept); **darin erblicke ich die Schwierigkeit** aici văd eu greutatea; **ich erblicke in ihm einen Feind** văd în el un dușman; îl socotesc dușman.
er|blịnden, *erblindete, erblindet (du erblindest, er erblindet), vb. (s) intr.* a orbi, a-și pierde vederea.
Erblịndung *f. sg.* orbire; pierdere a vederii.
er|blịtzen, *erblitzte, erblitzt (du, er erblitzt), vb. (s) intr.* a fulgera, a sclipi, a luci, a licări.
er|blọnden, *erblondete, erblondett (du erblondest, er erblondet), vb. (s) intr.* a deveni blond.
er|blọ̈den, *erblödete, erblödet (du erblödest, er erblödet), vb.* **I.** *refl. (h) (inv.)* a se rușina, a-i fi (cuiva) rușine; **er hat sich nicht erblödet** nu i-a fost rușine, s-a încumetat, a avut îndrăzneala, a cutezat. **II.** *intr. (s)* a se tâmpi, a se idiotiza.
ẹrb|los *adj.* **1.** fără moștenitori. **2.** (rămas, lăsat) fără moștenire; **~ machen** a dezmoșteni.
er|blühen, *erblühte, erblüht, vb. (s) intr.* **1.** a înflori. **2.** *(fig.)* a lua naștere; a se dezvolta; **aus guten Handlungen ~ stille Freuden** din fapte bune se nasc bucurii.
Ẹrbmangel, *-s, -, m.* v. Erbschaden.
Ẹrbmarschall, *-s, -schälle, m. (ist.)* mareșal cu titlu și funcție moștenite.
Ẹrbmasse *f. sg.* **1.** v. Erbgut **(1). 2.** v. Erbschaftsmasse.
ẹrbmäßig *adv.* ereditar, pe bază ereditară.
Ẹrbmerkmal, *-(e)s, -e, n.* însușire moștenită, ereditară.
Ẹrbmonarchie, *-n* [-çi:ən], *f.* monarhie ereditară.
Ẹrbnehmer, *-s, -, m.* v. Erbe[1].
er|bọhren, *erbohrte, erbohrt, vb. (h) tr.* a obține prin foraj.
Ẹrb|onkel, *-s, -, m. (fam.)* unchi bogat (de la care se așteaptă o moștenire).
er|bọrgen, *erborgte, erborgt, vb. (h) tr.* a obține prin împrumut; a lua cu împrumut, a împrumuta.
er|bọsen, *erboste, erbost (du, er erbost), vb.* **I.** *tr: (h)* a supăra, a mânia; a îndârji, a înrăi. **II.** *refl. (h)* și *intr. (s) (über* cu *acuz.)* a se supăra, a se mânia, a se necăji, a se irita (de...).
er|bọst I. *part. trec.* de la erbosen. **II.** *adj.* supărat, mânios, necăjit; **ich bin sehr ~ über dich** sunt foarte supărat pe tine, sunt foarte mânios pe tine (sau din cauza ta).
Er|bọst|heit, Erbọsung *f. sg.* supărare, necaz, îndârjire, mânie.
er|bọ̈tig *adj. (în expr.)* **~ sein (zu etwas** sau **etwas zu tun)** a fi gata, a fi dispus (la ceva sau pentru a face ceva); **sich ~ machen** a se oferi.
Erbọ̈tigkeit *f. sg.* bună dispoziție, aplicare, amabilitate.
Ẹrbpacht, *-en, f.* **1.** embatic. **2.** arendă, taxă de embatic pe termen îndelungat.
Ẹrbpächter, *-s, -, m.* embaticar, persoană care a luat (ceva) în arendă pe termen îndelungat.
Ẹrbpflege *f. sg.* eugenie, ameliorare a însușirilor ereditare.
Ẹrbpflicht *f. sg. (jur.)* obligație de a prelua o moștenire.
Ẹrbprinz, *-en, -en, m.*, **Ẹrb|prinzessin**, *-nen, f.* principe(să) moștenitor(-oare).
er|brausen, *erbrauste, erbraust (du, er erbraust), vb. (s) intr.* a porni să vâjâie, să vuiască, să mugească.
er|bręchbar *adj.* care poate fi spart.
erbręchen, *erbrach, erbrochen (du erbrichst, er erbricht), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide cu forța, a forța, a sparge. **2.** a deschide (scrisori). **II.** *refl.* și *tr.* a vărsa, a vom(it)a.
Erbręchen, *-s, n. sg.* **1.** spargere, deschidere cu forța. **2.** deschidere (a unei scrisori). **3.** vom(it)are, vărsătură.
erbręchlich *adj.* vomitiv, provocător de vărsături.
Ẹrb|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de moștenire, de succesiune.
Er|bręchung *f. sg.* v. Erbrechen **(1).**
Ẹrbregister, *-s, -, n. (jur.)* registru, rol de evidență a succesiunilor.
Ẹrb|reich, *-(e)s, -e, n.* **1.** imperiu, monarhie ereditar(ă). **2.** *(rel.)* viață veșnică.
er|brẹitern, *erbreiterte, erbreitert, vb. (h) tr.* a lărgi.
Erbrẹiterung, *-en, f.* lărgire, întindere (a străzilor, a pieților etc.).
er|brẹnnen, *erbrannte, erbrannt, vb. (s) intr.* a începe să ardă, a izbucni în flăcări.
er|brịngen, *erbrachte, erbracht, vb. (h) tr.* a aduce; a produce; **Beweise ~** a aduce, a produce dovezi; **einen Beschluss ~** a aduce cu sine o hotărâre.
Er|brọchene, *-n (Erbrochenes), n. sg.* vărsătură.
Ẹrb|sache, *-n, f.* afacere, chestiune, problemă privitoare la o succesiune.
Ẹrb|sälzer, *-s, -, m.* proprietar ereditar al unei saline.
Ẹrb|sass, *-en, -en, m.* proprietar al unei ocini ereditare.
Ẹrbs|brei, *-(e)s, m. sg.* v. Erbsenbrei.
Ẹrb|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puțul cel mai adânc al minei, puț vechi; puț principal.
Ẹrbschaden, *-s, -schäden, m.* viciu, boală, tară ereditar(ă).
Ẹrbschaft, *-en, f.* moștenire, succesiune; **eine ~ antreten** a intra în drepturile succesorale; **auf die ~ verzichten** a renunța la moștenire; **etwas als ~ hinterlassen** a lăsa ceva (ca) moștenire.
ẹrbschaftlich *adj.* care se referă la o moștenire, la o succesiune; succesoral.
Ẹrbschafts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, cauză în legătură cu o succesiune.
Ẹrbschafts|annahme, *-n, f.* primire, acceptare a unei moșteniri.
Ẹrbschafts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Erbanspruch.
Ẹrbschafts|anteil, *-(e)s, -e, m.* v. Erbanteil.
Ẹrbschafts|aus|ein|andersetzung, *-en, f.* discuție, controversă în jurul unei succesiuni.
Ẹrbschaftsbesitzer, *-s, -, m.* posesor al unei moșteniri.
Ẹrbschaftsbe|stätigung, *-en, f.* v. Erbschein.
Ẹrbschafts|entsagung, *-en, f.* renunțare la moștenire, la succesiune.
Ẹrbschaftsforderung, *-en, f.* v. Erbanspruch.
Ẹrbschaftsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță succesorală.
Ẹrbschaftskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare a moștenirii.
Ẹrbschaftsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune judecătorească în materie de succesiune.
Ẹrbschaftsmasse, *-n, f. (jur.)* masă succesorală, totalitate a bunurilor mobile și imobile lăsate moștenire.
Ẹrbschafts|prozess, *-es, -e, m.* proces de moștenire, de succesiune.
Ẹrbschafts|sache, *-n, f.* v. Erbschaftsangelegenheit.
Ẹrbschafts|stempel, *-s, -, m.* timbru de succesiune.
Ẹrbschafts|steuer, *-n, f.* impozit pe succesiune.
ẹrbschafts|steuerfrei *adj.* fără obligativitatea de a plăti impozit pe succesiune.
Ẹrbschafts|streit, *-(e)s, -e, m.* conflict, diferend pentru succesiune.
Ẹrbschafts|teilung *f. sg. (jur.)* împărțire, partaj a(l) succesiunii.
Ẹrbschaftsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură succesorală.
Ẹrbschaftsverfügung, *-en, f. (jur.)* testament, dispoziție testamentară.
Ẹrbschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de moștenire.
Ẹrbschatzmeister, *-s, -, m. (ist.)* vistiernic (cu titlu și funcție ereditare).
Ẹrbschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de moștenire.
Ẹrbschenk, *-en, -en, m. (ist.)* paharnic (cu titlu și funcție ereditare).
Ẹrbschleicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânător(-oare) de moștenire.
Ẹrbschleicherei, *-en, f.* lingușire a unei persoane cu scopul de a-i deveni moștenitor.
Ẹrbschuld, *-en, f.* sarcină succesorală, datorie moștenită.
Ẹrbschutzherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* protector ereditar.
Ẹrbse, *-n, f. (bot.)* **1.** mazăre *(Pisum sativum).* **2.** grăunte, bob de mazăre. **3.** *(fam.)* calculator.
Ẹrbselbeere, *-n, f.*, **Ẹrbseldorn**, *-(e)s, -e(n), m.*, **Ẹrbsele**, *-n, f.* v. Berberitze.
Ẹrbsen|acker, *-s, -äcker, m.* câmp de mazăre.
ẹrbsen|artig *adj.* ca mazărea.
Ẹrbsenbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de mazăre.
Ẹrbsenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat de mazăre.
Ẹrbsenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os pisiform.
Ẹrbsenbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de mazăre, mazăre bătută.
Ẹrbsen|eintopf, *-(e)s, m. sg.* mâncare de mazăre cu legume și carne (ca unic fel de mâncare).
Ẹrbsenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Erbsenacker.
ẹrbsenförmig *adj.* ca mazărea, de forma bobului de mazăre.
Ẹrbsengericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de mazăre.
ẹrbsengroß *adj.* de mărimea bobului de mazăre, cât bobul de mazăre.
ẹrbsengrün *adj.* verde ca mazărea.
Ẹrbsenhülse, *-n, f.* v. Erbsenschote.
Ẹrbsenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță *(Colandra grenaria).*
Ẹrbsenkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Erbsenstrauch.
Ẹrbsenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de mazăre.
Ẹrbsenmus, *-es, n. sg.* piure de mazăre.
Ẹrbsenrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugina mazării, tăciunele mazării *(Uromyces pisi).*
Ẹrbsenschale, *-n, f.* coajă a bobului de mazăre.

Erbsenschote, *-n, f.* păstaie de mazăre.
Erbsen|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* calcar pisolitic.
Erbsen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* vrej, tufă de mazăre.
Erbsen|stroh, *-(e)s, n. sg.* vrejuri de mazăre uscate.
Erbsensuppe, *-n, f.* supă de mazăre.
Erbsenzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* zgârcit, avar, zgârie-brânză.
Erbser, *-s, -, m.* **1.** v. Erbsenzähler. **2.** *(inv.)* zarzavagiu.
Erb|setzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Erblasser.
Erb|sitz, *-es, -e, m.* ocină, moşie strămoşească, moştenită din tată în fiu.
Erbs|mehl, *-(e)s, -e, n.* v. Erbsenmehl.
Erb|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* (fiu) moştenitor.
Erbs|stroh, *-(e)s, n. sg.* v. Erbsenstroh.
Erb|staat, *-(e)s, -en, m.* stat ereditar.
Erb|stallmeister, *-s, -, m. (ist.)* intendent al grajdurilor curţii (cu titlu şi funcţie ereditare).
Erb|steuer, *-n, f.* impozit succesoral.
Erb|stollen, *-s, -, m. (mine)* **1.** galerie de coastă. **2.** v. Erbschacht.
Erb|stöllner, *-s, -, m. (mine)* miner care lucrează în galeria principală, veche.
Erb|streit, *-(e)s, -e, m.* **1.** diferend în jurul unei succesiuni. **2.** *(fam.)* diferend vechi, care nu mai ia sfârşit.
Erb|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect, lucru moştenit; moştenire.
Erb|sünde *f. sg. (rel.)* păcat originar.
erb|sündig *adj. (rel.)* care trăieşte în păcatul originar.
Erbs|wurst, *-würste, f. (cul.)* condensat din făină de mazăre, untură şi condimente ambalat în formă de baton.
Erbtante, *-n, f.* mătuşă bogată (de la care se aşteaptă o moştenire).
Erbteil, *-(e)s, -e, m. (în expr. şi n.)* **1.** *(jur.)* parte de moştenire. **2.** *(fig.)* talent, aptitudine, înclinaţie, însuşire moştenită; moştenire; **sein Talent war das ~ seines Vaters** a moştenit talentul de la tatăl său.
Erbteilung *f. sg.* v. Erbschaftsteilung.
Erbtochter, *-töchter, f.* (fiică) moştenitoare.
Erbtraber, *-s, -, m. (vet.)* căpiere.
Erbträger, *-s, -, m. (biol.)* genă.
Erbtum, *-(e)s, -tümer, n.* moştenire, proprietate moştenită.
erbtümlich *adj.* **1.** care se poate moşteni. **2.** obţinut prin moştenire, prin succesiune.
Erb|übel, *-s, -, n.* boală ereditară; defect ereditar, tară ereditară.
er|buhlen, *erbuhlte, erbuhlt, vb. (h) tr.* a obţine prin linguşiri, prin ochi dulci; **js. Gunst ~** a obţine favoarea cuiva prin linguşiri.
erb|unfähig *adj.* neîndeplinind condiţiile de moştenire.
Erb|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de a moşteni.
Erb|untertan, *-(e)s, -en, m. (ist.)* supus, vasal ereditar.
Erb|untertänigkeit *f. sg. (ist.)* vasalitate ereditară.
Erb|unwürdigkeit *f. sg. (jur.)* nedemnitate de a moşteni.
Erbverbrüderung, **Erbver|einigung**, *-en, f. (jur. feudal)* contract succesoral între case domnitoare.
Erbverfahren, *-s, -, n.* v. Erbschaftsverfahren.
Erbvergleich, *-(e)s, -e, m.* v. Erbvertrag **(1, 2).**
Erbvermächtnis, *-ses, -se, n. (jur.)* legat.
Erbvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* **1.** tratat, acord de succesiune. **2.** contract de partaj.
Erbverzicht, *-(e)s, -e, m.* v. Erbschaftsentsagung.
Erbverzichtsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (jur.)* contract de renunţare la succesiune.
Erbwesen, *-s, n. sg.* succesiune, ordine a succesiunii.
Erbwissenschaft *f. sg.* v. Erblehre.
Erbwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt moştenit.
Erbzins, *-es, -e, m.* v. Erbpacht.
Erchtag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marţi.
Erd|ableitung, *-en, f. (electr., tel.)* legare la pământ.
Erd|abrutschung, *-en, f.* alunecare de pământ, de teren.
Erd|abwehr *f. sg. (mil.)* artilerie antiaeriană terestră.
Erd|achse *f. sg.* axă a pământului.
er|dacht I. *part. trec.* de la erdenken. **II.** *adj.* inventat, imaginar, născocit.
Erd|ader, *-n, f.* vână de pământ, filon de pământ.
Erd|alkalimetall, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* metal alcalino-pământos.
Erd|altertum, *-s, sg.* paleozoic.
Erd|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* punere, legare la pământ.
Erd|anziehung *f. sg.* forţă de atracţie a pământului, gravitaţie.
Erd|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* **1.** *(reg.)* cartof *(Solanum tuberosum).* **2.** *(reg.)* topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus.)*
Erd|äpfelfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de cartofi.
Erd|äpfelkoch, *-(e)s, -köche, m. (austr.)* sufleu de cartofi.
Erd|äpfel|sterz, *-es, -e, m. (austr.)* cartofi înăbuşiţi.
Erd|arbeit, *-en, f.* lucrare de terasament, săpături.
Erd|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la terasament, terasier, săpător.
erdarben, *erdarbte, erdarbt, vb. (h) tr.* a economisi rupându-şi de la gură.
Erd|art, *-en, f. (geol.)* fel de sol; soi de pământ.
erd|artig *adj. (geol.)* ca pământul, pământos.
Erd|artischocke, *-n, f. (bot.)* topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus).*
Erd|assel, *-n, f. (zool.)* cârcâiac, miriapod *(Scolopendra).*
Erd|atmosphäre *f. sg.* atmosferă a pământului.
erdauern, *erdauerte, erdauert, vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a examina, a controla, a cerceta temeinic. **2.** a obţine ceva prin aşteptare.
Erd|aushub, *-s, -hübe, m. (constr.)* **1.** *sg.* excavare de pământ. **2.** pământ excavat.
Erdbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator de pământ, dragă.
Erdbahn *f. sg. (astron.)* orbită a pământului.
Erdball, *-(e)s, m. sg.* v. Erdkugel.
Erdbank, *-bänke, f.* banc de pământ.
Erdbau, *-(e)s, -ten, m.* lucrare de pământ, de terasament.
Erdbeben, *-s, -, n.* cutremur (de pământ).
Erdbeben|anzeiger, *-s, -, m.* v. Erdbebenmesser.
Erdbebenbrücke, **Erdbeben|insel**, *-n, f. (geol.)* porţiune neafectată de cutremur (într-o zonă de activitate seismică).
Erdbeben|herd, *-(e)s, -e, m.* hipocentru, focar al cutremurului.
Erdbebenkunde *f. sg.* seismologie.
Erdbebenmesser, *-s, -, m.* seismograf; seismometru.
Erdbebenschreiber, *-s, -, m.* seismograf.
erdbebensicher *adj.* **1.** rezistent la seisme. **2.** neexpus cutremurelor.
Erdbebenwarte, *-n, f.* observator seismic.
Erdbebenwelle, *-n, f.* val, undă seismic(ă).
Erdbebenwirkung, *-en, f.* efect al cutremurului (de pământ).
Erdbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** frag *(Arbutus unedo).* **2.** căpşun *(Fragaria elatior).*
Erdbeere, *-n, f.* **1.** fragă *(Fragaria vesca, Rosaceae).* **2.** căpşună *(Fragaria ananassa).*
Erdbeer|eis, *-es, n. sg.* **1.** îngheţată de fragi. **2.** îngheţată de căpşuni.
erdbeerfarben, **erdbeerfarbig** *adj.* frez, de culoarea fragilor.
Erdbeerengeschmack, *-s, m. sg.* gust de fragi, căpşuni.
Erdbeerklee, *-s, m. sg. (bot.)* talpa-gâştei *(Trifolium fragiferum).*
Erdbeerkonfitüre, *-n, f.* dulceaţă de fragi, căpşuni.
Erdbeerpflanze, *-n, f. (bot.)* **1.** frag. **2.** căpşun.
erdbeer|rot *adj.* roşu ca fraga, căpşuna.
Erdbeersaft, *-(e)s, m. sg.* sirop de fragi sau de căpşuni; suc de fragi sau de căpşuni.
Erdbeer|spinat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fragă-tătărească *(Blitum virgatum).*
Erdbeer|staude, *-n, f.*, **Erdbeer|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** plantă, rug de fragi; frag. **2.** plantă, rug de căpşuni; căpşun.
Erdbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Erdbeerbaum.
Erdbe|ob|achtung *f. sg.* observare terestră.
Erdbeschleunigung *f. (fiz.)* acceleraţie gravitaţională.
erdbeschreibend *adj.* geografic.
Erdbeschreiber, *-s, -, m.* geograf.
Erdbeschreibung *f. sg.* geografie.
Erdbe|stattung, *-en, f.* înhumare.
Erdbettungskabel, *-s, -, n.* cablu subteran.
Erdbevölkerung *f. sg.* populaţie a pământului, locuitori ai pământului.
Erdbewegung, *-en, f.* **1.** rotaţie a pământului. **2.** mişcare a pământului (în lucrări de terasament).
Erdbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) pământului; *(fig.)* om.
Erdbiene, *-n, f. (entom.)* bondar *(Bombus terrestris).*
Erdbild|aufnahme, *-n, f.* ridicare aerofotogrammetrică.
Erdbildmessung, *-en, f.* aerofotogrammetrie.
Erdbildungslehre *f. sg.* geologie.
Erdbirne, *-n, f. (bot., reg.)* **1.** cartof *(Solanum tuberosum).* **2.** topinambur, nap porcesc *(Helianthus tuberosus).* **3.** gulie *(Brassica oleracea).*
Erdboden, *-s, m. sg.* pământ, sol; suprafaţă a pământului; **dem ~ gleichmachen** a face una cu pământul; a rade, a şterge de pe faţa pământului; **vom ~ verschwinden** a dispărea, a pieri de pe faţa pământului.
Erdbodenkorrosion *f. sg.* coroziune a solului.
Erdbohrer, *-s, -, m.* sondă geotermică; foreză.
Erdbrand, *-(e)s, -brände, m.* foc subteran, ardere a gazelor subterane.
erdbraun *adj.* pământiu, de culoarea pământului.
Erdbrod, **Erdbrot**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ciclamă, păinea-porcului *(Cyclamen).*
Erdbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *sg.* surpare de pământ. **2.** surpătură. **3.** carieră de pământ.
Erd|damm, *-(e)s, -dämme*, **Erd|deich**, *-(e)s, -e, m.* dig, ridicătură; val de pământ, rambleu, umplutură de pământ.
Erd|dichte *f. sg. (geol.)* densitate medie a planetei Pământ.
Erd|draht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* (conductă de) legătură cu pământul; pământ.
Erd|druck, *-(e)s, m. sg. (constr.)* împingere, presiune a pământului (asupra pereţilor unei construcţii).
Erd|dünste *pl.* emanaţii ale pământului; aburi ieşiţi din pământ.
Erd|durchmesser, *-s, m. sg.* diametru al pământului.
Erde, *-n, f.* **1.** *sg.* pământ, glob pământesc; **die ~ dreht sich um ihre eigene Achse** pământul se învârteşte în jurul axei sale. **2.** pământ, sol; **schwarze ~** cernoziom; *(mineral.)* **englische ~** tripoli; **gebrannte ~** teracotă; *(chim.)* **seltene ~n** pământuri rare; **fruchtbere ~** pământ rodnic, roditor; **feuchte ~** pământ umed; **sandige ~** pământ nisipos. **3.** *sg.* pământ, suprafaţă, scoarţă a pământului; **über der ~** pe suprafaţa pământului; **unter der ~** sub pământ, subteran; **bei ebener ~** la nivelul pământului; la parter; **im Schoße der ~** în sânul pământului; **mit beiden Beinen auf der ~ stehen** a fi cu picioarele pe pământ; **der ~ gleichmachen** a face una cu pământul; **jn. unter die ~ bringen** a băga pe cineva în pământ, în mormânt; a pricinui moartea cuiva; **die ~ sei ihm leicht** să-i fie ţărâna uşoară; **auf der ~ bleiben** a rămâne cu picioarele pe pământ. **4.** *sg.* pământ, lume; **auf der ~** sau *(poet.)* **auf ~n** pe lume; **Himmel und ~ in Bewegung setzen** a răsturna munţii; **die Hölle auf ~n** iadul pe pământ. **5.** *sg. (în opoziţie cu mare, apă)* uscat, pământ, continent. **6.** *(electr.)* legătură cu pământul; pământ.
Erde|essen, *-s, n. sg.* geofagie.
Erde|esser, *-s, -, m.* geofag.
Erd|efeu, *-s, m. sg. (bot.)* iederă rotundă *(Hedera helix).*
Erd|eichel, *-n, f. (bot.)* alună americană *(Arachis hypogaea).*
Erd|ein|sturz, *-es, -stürze, m. (geol.)* **1.** *sg.* surpare de pământ (la cutremur). **2.** surpătură.
Erd|elektrode, *-n, f. (electr.)* priză de pământ, electrod de punere la pământ.
erden[1], *erdete, geerdet (du erdest, er erdet), vb. (h) tr. (electr.)* a pune la pământ, a face legătura, a lega cu pământul (antene, conducte electrice etc.); **die Antenne ~** a lega antena cu pământul.
erden[2] *adj. (inv.)* din pământ, din lut, din argilă.
Erden, *-s, n. sg. (electr.)* legare (a unei conducte electrice) cu pământul, punere la pământ.
Erdenbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) pământului.
Erdenbürger, *-s, -, m.* **1.** cetăţean al lumii. **2.** *(poet.)* locuitor al pământului; om.

Erdendasein, *-s, n. sg.* viața pe pământ.
erdenfern *adj.* **1.** departe de lume, de pământ. **2.** retras de lume. **3.** *(fig.)* absent.
Erdenfreuden *pl. (poet.)* plăceri lumești.
Erdengast, *-(e)s, -gäste, m.* om, ființă (pământească), pământean.
Erd|enge, *-n, f.* v. Erdzunge.
Erdengeschöpf, *-(e)s, -e, n. (poet.)* ființă pământească.
Erdenglück, *-(e)s, n. sg. (poet.)* fericire terestră.
Erdengott, *-(e)s, -götter, m.* om atotputernic, cu mare succes.
Erdengröße, *-n, f.* **1.** mărime a pământului. **2.** mărire pământească, vremelnică, trecătoare.
Erdengrund, *-(e)s, m. sg.* sol.
Erdengüter *n. pl. (poet.)* bunuri pământești.
Erdenjahr, *-(e)s, -e, n.* an terestru.
Erdenjammer, *-s, m. sg. (poet.)* chin, mizerie pământească.
erdẹnkbar *adj.* v. erdenklich.
erdẹnken, *erdachte, erdacht, vb. (h) tr.* a imagina; a născoci; a inventa.
Erdenkind, *-(e)s, -er, n. (poet.)* om, muritor, fiu al pământului.
erdẹnklich *adj.* imaginabil, care se poate imagina, care se poate concepe; **sich alle ~e Mühe geben** a se osteni, a se strădui din răsputeri; a face tot posibilul.
Erdenkloß, *-es, -klöße, m. (poet.)* fărtură de lut, muritor.
Erdenlast *f. sg. (poet.)* povară a vieții pe pământ.
Erdenlauf, *-(e)s, m. sg. (poet.)* cale a vieții, viață.
Erdenleben, *-s, n. sg.* viața pe pământ.
Erdenleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mizerie, necazuri pământești.
Erdenlicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* **1.** soare. **2.** viață.
Erdenlos, *-(e)s, n. sg. (poet.)* soartă pământească.
Erdenlust, *-lüste, f. (poet.)* plăcere, bucurie, savoare a vieții pământești.
Erden|nacht *f. sg. (poet.)* destin sumbru (al omului).
erden|nah *adj.* v. erdnah.
Erden|nähe *f. sg.* v. Erdnähe.
Erden|not *f. sg.* v. Erdenleid.
Erdenpein *f. sg. (poet.)* chinuri, dureri pământești.
Erdenrund, *-(e)s, n. sg. (poet.)* tot pământul, lumea întreagă, globul pământesc, mapamond; **auf dem ganzen ~** în toată lumea asta largă.
Erdenschoß, *-es, m. sg. (poet.)* sânul pământului.
Erdenseligkeit *f. sg.* fericire lumească.
Erdensinn, *-(e)s, m.* concepție laică despre lume.
Erdensohn, *-(e)s, -söhne, m. (poet.)*v. Erdenkind.
Erden|staub, *-(e)s, m. sg. (poet.)* viață trecătoare, colbul pământului.
Erdentage *pl. (poet.)* viață, zile pe care le are de trăit cineva pe pământ.
Erdental, *-(e)s, n. sg. (poet.)* rai pământesc.
Erd|ent|stehung *f. sg.* origine, genezã a pământului; formare a globului pământesc.
Erd|ent|stehungslehre *f. sg.* geogenie, geogonie.
Erdenvolk, *-(e)s, n. sg. (poet.)* omenire.
Erdenwallen, *-s, n. sg. (poet.)* cale a vieții.
Erdenwinkel, *-s, -, m.* colțișor de pe pământ.
Erdenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (fig.)* muritor.
Erd|erforschung *f. sg.* geogenie, geogonie; geologie.
Erd|erhöhung, *-en, f.* dâmb, măgură, movilă.
erd|erschütternd *adj. (poet.)* care zguduie pământul; care răstoarnă lumea din temelii.
Erd|erschütterung, *-en, f.* v. Erdbeben.
erdfahl, erdfalb *adj.* de culoarea pământului; pământiu, palid, livid.
Erdfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** *sg.* surpare de pământ. **2.** surpătură.
Erdfarbe *f. sg.* culoare a pământului.
erdfarben *adj.* de culoarea pământului, pământiu.
Erdfarben *pl. (chim.)* pământuri colorate, culori de pământ.
erdfarbig *adj.* v. erdfarben.
Erdferkel, *-s, -, n. (zool.)* porcul-termitelor *(Orycteropus).*
erdfern *adj.* **1.** *(astron.)* departe de pământ; în apogeu. **2.** *(poet.)* în extaz.
Erdferne *f. sg. (astron.)* apogeu (al lunii).
Erdfeuer, *-s, -, n.* foc subteran, foc de sondă.
Erdfloh, *-(e)s, -flöhe, m. (entom.)* purice-de-pământ *(Haltica oleracea).*
Erdförderung, *-en, f.* transport de pământ săpat (la lucrări de terasament).
Erdfrucht, *-früchte, f. (bot.)* geocarp, fruct maturizat subteran.
Erdg. *presc.* de la Erdgeschoß.
Erdgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Erdader.
Erdgans, *-gänse, f. (ornit.)* specie de gâscă sălbatică *(Tadorne).*
Erdgas, *-es, n. sg. (geol.)* gaze naturale, gaz metan; **verflüssigtes ~** gaz natural lichefiat.
Erdgasförderung, *-en, f.* exploatare, extracție de gaz metan.
erdgashöffig *adj.* cu probabile zăcăminte de gaz metan.
Erdgaslager|stätte, *-n, f.* v. Erdgasvorkommen.
Erdgasleitung, *-en, f.* conductă de gaz metan, gazoduct.
Erdgas|preis, *-es, -e, m.* preț al gazului metan.
Erdgasverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de gaz metan.
Erdgasversorgung *f. sg.* aprovizionare cu gaz metan.
Erdgasvorkommen, *-s, -, n.* zăcământ de gaz metan.
erdgeboren *adj. (poet.)* pământean, muritor.
Erdgebor(e)ne, *-n, -n (ein Erdgebor(e)ner), m.* și *f. (poet.)* pământean(ă), muritor(-oare), om.
erdgebunden *adj.* **1.** pământesc; *(fig.)* lipsit de avânt. **2.** *(ist.)* legat de glie, iobag, șerb.
Erdgebundenheit *f. sg.* **1.** *(poet.)* legătură cu pământul; caracter terestru. **2.** *(ist.)* faptul de a fi legat de glie, de moșie; iobăgie, șerbie.
Erdgegend, *-en, f.* parte a lumii, regiune a globului.
Erdgeist, *-(e)s, -er, m.* spiriduș, gnom; duh al pământului.
erdgelb *adj.* galben ca ocrul.
Erdgelb, *-(e)s, n. sg.* ocru galben.
Erdgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de pământ.
Erdgeschichte *f. sg.* geologie.
erdgeschichtlich *adj.* **1.** din, privitor la istoria, la evoluția pământului. **2.** geologic.
Erdgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de pământ (la vin).
Erdgeschöpf, *-(e)s, -e, n.* v. Erdengeschöpf.
Erdgeschoss, *-es, -e, n.* parter; **im ~** la parter.
Erdgewölbe, *-s, -, n.* pivniță; chiler.
erdgrau *adj.* pământiu.
Erdgürtel, *-s, m.* zonă geografică.
erdhaft *adj.* **1.** pământesc. **2.** pământos.
Erdhalbmesser, *-s, m. sg. (astron.)* rază a pământului.
Erdhälfte, *-n, f.* emisferă (a globului pământesc).
erdhaltig *adj. (geol.)* pământos, care conține pământ.
Erdharz, *-es, n. sg. (inv.; mineral.)* bitum.
erdharzig *adj. (mineral.)* bituminos.
Erdhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure pitic *(Alactaga saliens).*
Erdhaue, *-n, f.* sapă.
Erdhaufen, *-s, -, m.* grămadă de pământ.
Erdhaus, *-es, -häuser, n.* casă de lut.
Erdhöhle, *-n, f.* **1.** peșteră (în pământ). **2.** bârlog.
Erdhörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriță marocană *(Alantoxerus getulus).*
Erdhügel, *-s, -, m.* v. Erderhöhung.
Erdhummel, *-n, f.* v. Erdbiene.
Erdhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* denumire dată mai multor rase de câini (baset, foxterier) care urmăresc vânatul până în bârlog.
Erdhütte, *-n, f.* bordei.
erdicht *adj. (inv.)* v. erdig.
erdịchten, *erdichtete, erdichtet (du erdichtest, er erdichtet), vb. (h) tr.* a născoci, a scorni; a inventa, a imagina.
Erdịchter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care născocește, inventează; fantezist.
erdịchtet **I.** *part. trec.* de la erdichten. **II.** *adj.* **1.** născocit, scornit. **2.** imaginar, fictiv. **3.** *(euf.)* mincinos, neadevărat.
Erdịchtung, *-en, f.* **1.** născocire, invenție. **2.** imaginație, fantezie, ficțiune. **3.** *(euf.)* minciună, neadevăr.
Erdịchtungsgabe *f. sg.* **1.** dar, facultate de a născoci, de a inventa. **2.** *(euf.)* mitomanie.
erdịenen, *erdiente, erdient, vb. (h) tr.* a câștiga, a obține, a dobândi, a realiza servind.
erdig *adj. (geol.)* de natura pământului, pământos, teros.
Erd|innere, *-n, n. sg.* interiorul pământului.
Erdjagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare de animale care trăiesc sub pământ.
Erdkabel, *-s, -, n.* **1.** cablu subteran. **2.** cablu de punere la pământ.
Erdkäfer, *-s, -, m. (entom.)* **1.** specie de gândac *(Troxarenarius).* **2.** cărăbuș *(Melolontha vulgaris).*
Erdkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă terestră.
Erdkapazität, *-en, f. (electr.)* capacitate a pământului.
Erdkarte, *-n, f.* planiglob, mapamond, hartă a pământului.
Erdkastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* **1.** alunele, mândălac *(Carum bulbocastanum).* **2.** baraboi *(Chaerophyllum bulbosum).*
Erdkern, *-(e)s, -e, m (geol.)* miez metalic al globului pământesc.
Erdkloß, *-es, -klöße, m.* v. Erdklumpen.
Erdkluft, *-klüfte, f.* crăpătură adâncă în pământ, crevasă.
Erdklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de pământ.
Erdkohle, *-n, f.* cărbune de pământ.
Erdkohlrabi, *-(s), -(s), m. (bot.)* gulie, calărabă *(Brassica oleracea).*
Erdkörper, *-s, m. sg.* v. Erdkugel.
Erdkrebs, *-es, -e, m.* **1.** *sg. (bot.)* cancer de rădăcină, boală a rădăcinii produsă de ciuperci *(Armilleria mellea).* **2.** *(entom.)* coropișniță *(Gryllotalpa vulgaris).*
Erdkreis, *-es, m. sg. (poet.)* pământ, lume, univers; *(fig.)* mapamond.
Erdkröte, *-n, f. (zool.)* broască de câmp *(Pelobates fuscus).*
Erdkruste *f. sg. (geol.)* scoarță a pământului.
Erdkugel *f. sg.* glob pământesc; pământ.
Erdkunde *f. sg.* geografie.
Erdkundige, *-n, -n (ein Erdkundiger), m.* și *f. (inv.)* geograf(ă).
Erdkundler, *-s, -, m.* **1.** (savant) geograf. **2.** student la geografie.
erdkundlich *adj.* geografic.
Erdlage, *-n, f.* strat de pământ.
Erdläufer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** specie de miriapod *(Geophilus).* **2.** *(pop.)* șopârlă *(Lacerta agilis).*
Erdleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* conductă sau linie subterană (telefonică sau telegrafică). **2.** *(electr.)* conductă de punere la pământ. **3.** *(fiz.)* conductibilitate a solului.
erdlich *adj. (poet.)* pământesc, terestru; de pământ.
Erdlicht, *-(e)s, n. sg. (astron.)* lumină a soarelui reflectată de pământ spre lună.
Erdloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură în pământ.
Erdmagnetismus, *-, m. sg.* magnetism terestru.
Erdmandel, *-n, f. (bot.)* arahidă, alună americană *(Arachis hypogaea).*
Erdmännchen, *-s, -, n.* v. Erdgeist.
Erdmännlein, *-s, -, n.* **1.** spiriduș, gnom. **2.** *(bot.)* mătrăgună. **3.** *(reg.)* snopul popii, ultimul snop.
Erdmasse, *-n, f.* masă de pământ.
Erdmauer, *-n, f.* zid, dig de pământ.
Erdmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de câmp *(Arvicola arvalis).*
Erdmesser, *-s, -, m.* geometru, agrimensor, măsurător de terenuri.
Erdmesskunst *f. sg.* geodezie.
Erdmessung, *-en, f.* **1.** *sg.* geodezie. **2.** măsurătoare de teren.
Erdmetall, *-(e)s, -e, n. (chim.)* metal pământos.
Erdmiete, *-n, f. (agr.)* groapă, siloz în pământ.
Erdmine, *-n, f. (mil.)* mină terestră.
Erdmittel|alter, *-s, n. sg.* mezozoic.
Erdmittelpunkt, *-(e)s, m. sg.* centru al pământului.

erdmittelpunktig *adj. (astron.)* geocentric.
Erdmolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră, sălămâzdră *(Salamandra vulgaris).*
Erdmöve [-və], *-n, f. (ornit.)* pescăruș de munte *(Cincolus aequaticus).*
erdnah *adj.* aproape de pământ, la perigeu.
Erdnähe *f. sg. (astron.)* perigeu.
Erdneuzeit *f. sg.* neozoic.
Erdnuss, *-nüsse, f. (bot.)* **1.** arahidă, alună americană *(Arachis hypogaea).* **2.** mândălac *(Carum bulbocastanum).* **3.** oreșniță *(Lathyrus tuberosus).* **4.** specie de ciupercă *(Hymenogaster).*
Erdnüsschen, *-s, -, n. dim.* de la Erdnuss.
Erdnusskuchen, *-s, -, m.* turtă de arahidă.
Erdnuss|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de arahide.
Erd|oberfläche *f. sg.* suprafață a pământului.
Erd|öl, *-(e)s, n. sg.* **1.** petrol. **2.** țiței.
Erd|öl|abkömmling, *-s, -e, m. (chim.)* derivat, produs petrolier.
Erd|öl|anzeichen, *-s, -, n. (petr.)* manifestări de existență a țițeiului, iviri de țiței.
Erd|öl|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor petrolist.
Erd|öl|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m. (petr.)* erupție de țiței.
Erd|öl|ausfuhr *f. sg. (com.)* export de produse petroliere.
Erd|ölbedarf, *-s, m. sg.* necesar de petrol.
Erd|ölbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de țiței, de petrol.
Erd|ölbohrung, *-en, f.* foraj petrolier.
Erd|ölchemie [-çe-] *f. sg.* petrochimie.
er|dọlchen, *erdolchte, erdolcht, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împunge, a (se) înjunghia, a (se) omorî cu pumnalul.
Erd|öl|einfuhr *f. sg.* import de petrol, de țiței.
Erd|öl|ein|nahmen *pl.* venituri, încasări din petrol.
Erd|ölembargo, *-s, -s, n.* embargo petrolier.
Erd|öl|erkundung, **Erd|öl|exploration**, *-en, f.* exploatare petrolieră.
Erd|öl|exporteur [-tɔ:ə], *-s, -e, m.* exportator de petrol.
Erd|ölfeld, *-(e)s, -er, n.* teren petrolifer, teren de exploatare petrolieră.
Erd|ölförderland, *-es, -länder, n.* țară producătoare de petrol.
Erd|öl fọ̈rdernd *adj.* producător de petrol.
Erd|ölförderung *f. sg.* exploatare a petrolului.
Erd|ölgas, *-es, -e, n.* gaz de sondă.
Erd|ölgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune petroliferă.
Erd|ölgesellschaft, *-en, f.* companie, societate petrolieră.
Erd|ölharz, *-es, -e, n.* rășină de petrol.
erd|ölhöffig *adj.* (despre un teren) care promite petrol; cu probabile zăcăminte de petrol.
Erd|öl|industrie *f. sg.* industrie petrolieră.
Erd|öl|lager|stätte, *-n.f.* v. Erdölvorkommen.
Erd|öl|leitung, *-en, f.* conductă de petrol.
Erd|öl|lieferant, *-en, -en, m.* furnizor de petrol.
Erd|ölmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață petrolieră.
Erd|ölnachfrage, *-n, f.* cerere, nevoie de petrol.
Erd|ölpreis, *-es, -e, m.* preț al petrolului.
Erd|ölpreis|explosion, *-en, f.* explozie a prețului la petrol.
Erdölpreisverfall, *-(e)s, m. sg.* scădere bruscă, prăbușire a prețului la petrol.
Erd|ölprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs petrolier.
Erd|ölproduktion *f. sg.* producție de petrol, de țiței.
Erd|ölpumpe, *-n, f.* pompă de țiței.
Erd|ölraffinerie, *-n* [-ri:ən], *f.* rafinărie de petrol.
Erd|ölrück|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** reziduu de țiței. **2.** reziduu de la rafinarea petrolului.
Erd|ölsonde, *-n, f.* sondă de țiței.
Erd|ölsyndikat, *-(e)s, -e, n.* sindicat al petroliștilor.
Erd|ölver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a țițeiului, industrie petrolieră.
Erd|ölver|arbeitungs|anlage, *-en, f.* instalație, fabrică de prelucrare a țițeiului.
Erd|ölverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de petrol.
Erd|öl verbrauchend *adj.* consumator de petrol.
Erd|ölvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de țiței.
Erd|ölvor|räte *pl.* resurse de petrol.
Erd|ölwachs, *-es, n. sg.* ceară de petrol.
Erd|ölwirtschaft, *-en, f.* economie a petrolului, petrolieră.
er|dọnnern, *erdonnerte, erdonnert, vb. (h) intr.* a bubui, a răsuna, a bufni.
Erdpech, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* asfalt, smoală de petrol.
erdpech|artig *adj.* ca asfaltul, de natura asfaltului.
erdpech|haltig *adj.* care conține asfalt.
Erdpol, *-(e)s, -e, m.* pol al pământului.
Erdpyramide, *-n, f. (geol.)* formă conică produsă de eroziune în morene sau tuf.
Erdradius, *-radien* [-ra:diən], *-se, m.* rază a pământului.
Erdrauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fumăriță *(Fumaria officinalis).*
Erdraum, *-(e)s, m. sg. (astron.)* spațiu pământesc.
Erdräumer, *-s, -, m. (tehn.)* excavator.
Erdraupen *pl. (entom.)* omizi de fluturi dăunători *(Noctuidae, Sphyngidae).*
Erdraute, *-n. f.* v. Erdrauch.
er|drẹchseln, *erdrechselte, erdrechselt (ich erdrechs(e)le), vb. (h) tr.* a produce la strung (de lemn), a strunji.
Erdreich, *-(e)s, n. sg.* pământ, sol.
er|drẹisten, *erdreistete, erdreistet (du erdreistest, er erdreistet), vb. (h) refl. (zu* sau *inf.)* **1.** a îndrăzni, a se încumeta; a se obrăznici, a-și lua îndrăzneala. **2.** a deveni impertinent.
Er|drẹistung *f. sg.* îndrăzneală, cutezanță; obrăznicie, impertinență.
er|drẹschen, *erdrosch* (și *înv. erdrasch), erdroschen (du erdrischst, er erdrischt), vb. (h) tr.* a îmblăti, a treiera; a scoate îmblătind, treierând.
Erdrevolution [-vo-] *f. sg.* mișcare de revoluție a pământului.
Erdrinde *f. sg.* v. Erdkruste.
Erdriss, *-es, -e, m.* v. Erdkluft.
er|drọ̈hnen, *erdröhnte, erdröhnt, vb. (h) intr.* a răsuna, a vui, a bubui.
Erdrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** lunetă terestră. **2.** conductă, tub, țeavă subteran(ă).
Erdrose, *-n, f. (bot.)* trandafir târâtor.
er|drọsseln, *erdrosselte, erdrosselt (ich erdross(e)le), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) sugruma, a (se) strangula.
Er|drọsselung, *-en, f.* sugrumare, strangulare.
Er|drọssler, *-s, -, m.* sugrumător, strangulator.
Er|drọsslung, *-en, f.* v. Erdrosselung.
Erdrotation, *-en, f.* rotație a pământului.
er|drụ̈cken, *erdrückte, erdrückt, vb. (h) tr.* **1.** a zdrobi, a strivi, a turti. **2.** *(fig.)* o copleși; *(fam.)* a turti. **3.** *(fig.)* a pune în umbră.
Erd|rücken, *-s, -, m.* coamă de deal.
er|drụ̈ckend **I.** *part. prez.* de la erdrücken. **II.** *adj.* **1.** foarte puternic, zdrobitor; **~e Beweise** dovezi zdrobitoare. **2.** mult superior, covârșitor; **~e Mehrheit** majoritate covârșitoare. **3.** foarte puternic, copleșitor; **ein ~er Eindruck** o impresie copleșitoare.
Erdrückleitung, *-en. f. (electr.)* conductă de întoarcere.
Er|drụ̈ckung *f. sg.* zdrobire, strivire, copleșire.
Erdrund, *-(e)s, n. sg.* v. Erdenrund.
Er|drụsch, *-es, m. sg. (agr.)* cereale obținute la un treieriș.
Erd|rutsch, *-es, -e, m.*, **Erdrutschung**, *-en, f.* alunecare de teren.
Erd|rutsch|sieg, *-es, -e.* victorie răsunătoare în alegeri.
Erdsänger, *-s, -, m.* nume al mai multor specii de păsări cântătoare.
Erdsatellit, *-en, -en, m.* satelit al pământului.
Erdschanze, *-n, f. (mil.)* val de pământ (lucrare de fortificație de câmp).
Erdscharre, *-n, f.* screper.
Erdschatten, *-s, m. sg. (astron.)* umbra pământului.
Erdschaufel, *-n, f.* **1.** lopată pentru aruncarea pământului. **2.** mașină pentru nivelarea pământului.
Erdscheibe *f. sg. (bot.)* ciclamă, pâinea-porcului, discul-pământului *(Cyclamea).*
Erdschein, *-(e)s, m. sg.* v. Erdlicht.
Erdschicht, *-en*, **Erdschichte**, *-n, f. (geol.)* strat de pământ.
Erdschichtung, *-en. f.* stratificare a solului.
Erdschierling, *-s, m. sg. (bot.)* cucută, barba-călugărului *(Conium maculatum).*
Erdschlacke *f. sg. (metal.)* zgură amestecată cu pământ.
Erdschlipf, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Erdrutsch.
Erdschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* contact la pământ, punere la pământ; pierdere a curentului în pământ, scurtcircuit în pământ.
Erdschluss|anzeiger, *-s, -, m. (electr.)* indicator de scurtcircuit în pământ.
Erdschluss|prüfer, *-s, -, m. (electr.)* aparat de control al scurtcircuitului în pământ.
Erdschlussrest|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent rezidual de punere la pământ.
Erdschluss|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de punere la pământ.
Erdschluss|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de punere la pământ.
Erdschnecke, *-n, f. (zool.)* melc *(Helix pomatia).*
Erdschocke, *-n, f. (bot.)* anghinare.
Erdscholle, *-n, f.* **1.** petic de pământ, glie, brazdă. **2.** bulgăre de pământ.
Erdschüttung, *-en. f.* umplutură de pământ, rambleu.
Erdschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de mal *(Clivicola riparia).*
Erdschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* mănătarcă *(Boletus edulis).*
Erdschwere *f. sg. (fiz.)* gravitație.
Erdsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal australian *(Pezoporus terrestris).*
Erd|spalte, *-n, f.* v. Erdkluft.
Erd|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* spat.
Erd|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de câmp *(Lycosidae).*
Erd|spitze, *-n, f.* **1.** promontoriu, cap. **2.** istm.
Erd|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* **1.** butuc, buștean, buturugă cu rădăcină, trunchi de copac rămas în pământ. **2.** *(bot.)* tulpină subterană.
Erd|stampfe, *-n, f.*, **Erd|stampfer**, *-s, -, m.* mai, compactor pentru pământ, de bătucit pământul.
Erd|stoß, *-es, -stöße, m.* cutremur scurt, șoc seismic.
Erd|strahlen *pl.* raze telurice, radiații terestre.
Erd|streitkräfte *pl. (mil.)* forțe terestre.
Erd|strich, *-(e)s, -e, m.* regiune, zonă (a pământului).
Erd|ströme *m. pl. (electr.)* curenți telurici.
Erd|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Erdeinsturz.
Erdtalk, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* talc pământos.
Erdtal|sperre, *-n, f. (constr.)* baraj de pământ.
Erdtaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic, de pădure.
Erdteil, *-(e)s, -e, m.* continent.
Erdtorf, *-(e)s, n. sg.* turbă.
erdụlden, *erduldete, erduldet (du erduldest, er erduldet), vb. (h) tr.* a suporta, a îndura, a răbda.
Erdụldung *f. sg.* suportare, îndurare, răbdare.
Erd|umdrehung, *-en, f. (fiz.)* rotație a pământului.
Erd|umfang, *-(e)s, m. sg.* circumferință a pământului.
erd|umfassend *adj.* mondial.
Erd|umflug, *-(e)s, -flüge, m.*, **Erd|umkreisung**, *-en, f.*, zbor, rotație în jurul pământului.
Erd|umlauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiz.)* rotire a pământului.
Erd|umlaufbahn, *-en, f. (cosmonautică)* orbită în jurul pământului; orbită circumterestră.
Erd|umrundung, *-en, f.* v. Erdumflug.
Erd|umschiffer, *-s, -, m.* navigator care face înconjurul lumii.
Erd|umsegelung, *-en, f.* înconjur al lumii cu o ambarcațiune cu pânze.
Erd|umsegler, *-s, -, m.* v. Erdumschiffer.
Erd|umseglung, *-en, f.* v. Erdumsegelung.
erd|um|spannend *adj.* v. erdumfassend.
Erdung, *-en, f.* v. Erden.
Erdungsdrossel, *-n, f. (electr.)* bobină de legare la pământ.

Erdungs|sammel|leitung, *-en, f. (electr.)* bară colectoare a rețelei de legare la pământ.
Erdungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a prizei de pământ.
er|dunkeln, *erdunkelte, erdunkelt (ich erdunk(e)le), vb. (h) refl. (rar)* a se întuneca.
er|dürsten, *erdurstete, erdurstet (du erdurstest, er erdurstet)*, **erdürsten**, *erdürstete, erdürstet (du erdürstest, er erdürstet), vb. (s) intr. (rar)* a muri de sete, a înseta.
Erd|urzeit *f. sg.* v. Archaikum.
erdverbunden, **erdver|haftet** *adj.* **1.** legat de cele pământești. **2.** legat de pământul strămoșesc.
Erdverschanzung, *-en, f. (mil.)* întăritură de pământ, tranșee.
Erdwachs, *-es, n. sg. (mineral.)* ozocherită, ceară minerală.
Erdwall, *-(e)s, -wälle, m.* val, ridicătură de pământ.
Erdwalze, *-n, f. (tehn.)* rulou compresor de pământ (pentru terasamente).
Erdwand, *-wände, f.* perete de pământ; perete de lut, de argilă.
Erdwärme *f. sg.* căldură a pământului, a solului.
erdwärts *adv.* spre pământ, în jos.
Erdwasser, *-s, -, n. (geol.)* apă subterană.
Erdweite *f. sg. (astron.)* distanța medie pământ–soare.
Erdwendigkeit *f. sg.* geotropism.
Erdwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lucrare de fortificație din pământ.
Erdwicke, *-n, f. (bot.)* oreșniță *(Lathyrus tuberosus* L.).
Erdwider|stand, *-(e)s, m. sg. (constr.)* rezistență a solului la fundare.
Erdwinde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* volbură, rochița-rândunicii *(Convolvulus arvensis* L.). **2.** *(constr., mine)* troliu, vinci, melc.
Erdwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* hienă civetă *(Proteles).*
Erdwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* râmă *(Lumbricus terrestris).*
Erdzeisel, *-s, -, m.* v. Erdziesel.
Erdzeit|alter, *-s, -, n.* eră a pământului, eră geologică.
Erdziel, *(e)s, -e, n. (mil.)* țintă pe pământ, țintă terestră.
Erdziesel, *-s, -, m.* (și *n.) (zool.)* cățelul-pământului *(Citellus).*
Erdzone, *-n, f. (geogr.)* zonă a pământului.
Erdzunge, *-n, f. (geogr.)* istm, limbă de pământ.
er|eifern, *ereiferte, ereifert, vb. (h) refl.* a se aprinde, a se supăra, a se înfierbânta, a se pasiona, a se porni; a se monta, a se ambala.
Er|eiferung, *-en, f.* pornire, patimă; supărare.
er|eignen, *ereignete, ereignet, vb. (h) refl.* și *impers.* a se întâmpla, a se petrece, a avea loc; **es ereignete sich, dass...** s-a întâmplat că...
Er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment, întâmplare importantă; **freudiges ~** eveniment fericit.
er|eignislos *adj.* fără evenimente însemnate, lipsit de evenimente.
er|eignisreich, **er|eignisvoll** *adj.* plin de evenimente, bogat în evenimente.
er|eilen, *ereilte, ereilt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge din urmă. **2.** *(fig.)* a surprinde; **der Tod hat ihn ereilt** l-a surprins moartea.
Erektion, *-en, f. (biol.)* erecție.
Eremit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** pustnic(ă), sihastru, sihastră, ermit. **2.** *m. (zool.)* specie de rac *(Astacus fluviatilis).*
Eremitage [-'ta:ʒə], *-n, f.* **1.** sihăstrie, locuință de pustnic, ermitaj. **2.** căsuță, vilă într-o grădină.
Eremitendasein, *-s, n. sg.* **1.** viață de pustnic, de ermit. **2.** *(fig.)* viață retrasă.
eremitisch, **eremitenhaft** *adj.* de sihastru, de ermit, ca un sihastru, ca un ermit.
Eren, *-, -, m. (reg.)* coridor, hol.
Erepsin, *-s, -e, n. (chim.)* erepsină.
er|erben, *ererbte, ererbt, vb. (h) tr.* a moșteni, a dobândi prin moștenire.
er|erbt **I.** *part. trec.* de la ererben. **II.** *adj.* moștenit; **~e Krankheit** boală moștenită, ereditară.
erfahren[1], *erfuhr, erfahren (du erfährst, er erfährt), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a auzi. **2.** a primi; a avea parte de...; **eine gute Behandlung ~** a primi un tratament bun; **Undank ~** a nu avea parte de mulțumiri. **3.** a îndura, a păți, a trece prin; **eine Besserung ~** a se îmbunătăți; **Unrecht ~** a suferi nedreptăți, a fi nedreptățit; **ich habe es am eigenen Leibe ~** am simțit-o pe propria piele; **eine Änderung ~** a fi transformat, a fi schimbat; *(despre prețuri)* **eine Ermäßigung ~** a fi redus.
erfahren[2] **I.** *part. trec.* de la erfahren[1]. **II.** *adj.* cu experiență; încercat; versat; expert; priceput.
Erfahrene, *-n, -n (ein Erfahrener), m.* și *f.* persoană pricepută, experimentată ; expert(ă).
Erfahrenheit *f. sg.* posesie, bogăție de cunoștințe, de experiențe; experiență (într-un anumit domeniu); experiență (de viață).
Erfahrung, *-en, f.* **1.** experiență; **gute** (sau **schlechte**) **~en machen** a face experiențe bune (sau proaste); **nach meiner ~** după experiența mea; **über reiche ~en verfügen** a avea, a dispune de experiență bogată; **wir müssen uns seine ~en zunutze machen** trebuie să folosim experiența sa; **~en sammeln**, **austauschen** a acumula, aduna, a face schimb de experiență. **2.** practică, rutină; **die ~ hat gezeigt** practica a dovedit. **3.** *(în expr.)* **in ~ bringen** a afla.
Erfahrungs|aus|tausch, *-es, m. sg.* schimb de experiență.
Erfahrungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune (câștigată pe cale) empirică.
Erfahrungsbeiwert, *-(e)s, -e, m.* coeficient empiric.
Erfahrungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu în care o persoană a acumulat experiență.
Erfahrungsbericht, *-(e)s, -e, m.* descriere, raport în legătură cu experiența acumulată.
Erfahrungsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă întemeiată pe experiență.
Erfahrungsformel, *-n, f. (tehn.)* formulă empirică.
Erfahrungsfülle *f. sg.* mulțime de experiențe.
erfahrungsgemäß *adv.* din experiență, pe bază de experiență, experimental, (în mod) empiric.
erfahrungslos *adj.* fără experiență, lipsit de experiență.
Erfahrungslosigkeit *f. sg.* lipsă de experiență.
erfahrungsmäßig *adj.* bazat pe experiență, experimental, empiric.
Erfahrungsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de experiențe, material experimental.
Erfahrungsregel, *-n, f.* regulă extrasă din experiență; regulă empirică.
erfahrungsreich *adj.* cu experiență, bogat în experiențe, experimentat.
Erfahrungs|sache *f. sg.* chestiune de experiență.
Erfahrungs|satz, *-es, -sätze, m.* principiu (de viață) empiric, bazat pe experiență.
Erfahrungs|schatz, *-es, m. sg.* tezaur de experiență.
Erfahrungs|tatsache, *-n, f.* fapt empiric, stabilit prin experiență.
Erfahrungs|urteil, *-(e)s, -e, n. (fil.)* sentință experimentală.
Erfahrungswahr|heit, *-en, f.* adevăr experimental, empiric.
Erfahrungswert, *-(e)s, -e, m.* valoare empirică.
Erfahrungswesen, *-s, n. sg.* empirism.
Erfahrungswissenschaft, *-en, f.* **1.** empirism. **2.** știință experimentală, empirică.
Erfahrungszahl, *-en, f.* coeficient empiric, număr experimental.
erfallen, *erfiel, erfallen (du erfällst, er erfällt), vb. (s) intr.* **1.** *(fin.)* a încasa, a reveni (cuiva o sumă etc.). **2.** *(reg., alpinism)* a se prăbuși.
erfangen, *erfing, erfangen (du erfängst, er erfängt), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a prinde (din mers, din zbor). **II.** *refl.* a-și reveni.
erfassbar *adj.* **1.** care poate fi prins, apucat. **2.** *(fig.)* care poate fi înțeles; inteligibil, sesizabil.
erfassen, *erfasste, erfasst (du, er erfasst), vb. (h) tr.* **1.** a prinde, a apuca; **Wut erfasst mich** mă cuprinde furia; **Ekel**, **Frende**, **Angst**, **Mitleid erfasst mich** mă cuprinde scârba, bucuria, teama, mila. **2.** a cuprinde, a include (în listă etc.). **3.** *(fig.)* a înțelege, a pricepe, a sesiza, a prinde; **das konnte er kaum ~** de-abia putea să înțeleagă, aproape că nu-i intra în cap.
erfasslich *adj.* v. erfassbar.
Erfassung, *-en, f.* **1.** *sg.* înțelegere, pricepere, sesizare. **2.** includere (în listă etc.). **3.** colectare.
Erfassungsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de colectare.
Erfassungs|preis, *-es, -e, m.* preț de colectare (prin organele statului).
Erfassungs|stelle, *-n, f.* centru de colectare.
erfechten, *erfocht, erfochten (du erfichtst, er erficht), vb. (h) tr.* **1.** a cuceri prin lupte. **2.** a obține cerșind.
erfeilschen, *erfeilschte, erfeilscht, vb. (h) tr.* a obține cu un preț redus, târguindu-se, tocmindu-se.
erfinden, *erfand, erfunden (du erfindest, er erfindet), vb. (h) tr.* **1.** a inventa; *(iron.)* **er hat das Schießpulver nicht erfunden** n-a inventat praful de pușcă, nu-l omoară deșteptăciunea; e prost. **2.** a născoci, a găsi, a crea, a imagina ; *(euf.)* a minți.
Erfinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* inventator(-oare).
Erfinderfonds [-fɔ̃:], *-, [-fɔ̃:s], -, [-fɔ̃:s], m.* fond pentru invenții.
Erfindergeist, *-(e)s, m. sg.* v. Erfindungsgeist.
erfinderisch *adj.* inventiv; ingenios.
Erfinderschutz, *-es, m. sg.* v. Erfindungspatent.
erfindlich *adj. (în expr.)* **nicht ~ sein** a fi de neînțeles.
Erfindung, *-en, f.* **1.** invenție; (și *fig.)* născocire. **2.** ficțiune. **3.** *(euf.)* minciună.
Erfindungsgabe *f. sg.* inventivitate; dar, facultate de a inventa; ingeniozitate.
Erfindungsgeist, *-(e)s, m. sg.* inventivitate, spirit inventiv.
Erfindungskraft *f. sg.* v. Erfindungsgabe.
Erfindungskunst *f. sg.* artă de a inventa, inventivitate.
Erfindungs|patent, *-(e)s, -e, n.* brevet de invenție.
erfindungsreich *adj.* inventiv; ingenios.
Erfindungs|schutz, *-es, m. sg.* v. Erfindungspatent.
Erfindungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Erfindungsgabe.
Erfindungswesen, *-s, n. sg.* sistem de promovare a invențiilor.
erfischen, *erfischte, erfischt, vb. (h) tr.* a pescui; *(fig.)* a reuși să prindă.
erflehen, *erflehte, erfleht, vb. (h) tr.* a cere, a implora, a căuta să obțină ceva prin rugăminți.
Erfolg, *-(e)s, -e, m.* **1.** rezultat; efect; **ein glücklicher ~** un rezultat fericit; **der ~ war, dass alle lachten** rezultatul a fost că toți au râs. **2.** succes; reușită, izbândă; **~ haben** a avea succes; **von ~ zu ~** din succes în succes; **seine Anstrengungen waren von ~ gekrönt** eforturile sale au fost încununate de succes.
erfolgen, *erfolgte, erfolgt, vb. (h) intr.* **1.** a urma; a avea loc; a se petrece; **seine Zusage ist noch nicht erfolgt** încă n-a consimțit. **2.** *(aus)* a rezulta; a reieși (din).
erfolg|gekrönt *adj.* încununat de succes.
Erfolghascherei *f. sg.* goană după succese (ieftine).
erfolglos *adj.* **1.** fără rezultat, fără efect; zadarnic. **2.** fără succes.
Erfolglosigkeit *f. sg.* **1.** zădărnicie. **2.** insucces.
erfolgreich *adj.* **1.** eficace; cu bune rezultate. **2.** cu succes(e).
Erfolgs|aus|sicht, *-en, f.* perspectivă de a avea succes.
Erfolgsbeteiligung, *-en, f. (ec.)* participare la beneficiu.
Erfolgs|erlebnis, *-ses, -se, n.* senzație de succes, trăire a succesului.
Erfolgshonorar, *-s, -e, n.* onorar, plată în funcție de reușită.
Erfolgskurs, *-es, -e, m.* drum spre succes.
Erfolgskurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă a succesului.
Erfolgsmeldung, *-en, f.* anunț de reușita unei acțiuni.
Erfolgsmensch, *-en, -en, m.* om al succesului.
Erfolgsnachweis, *-es, -e, n.* dovadă de reușită.
Erfolgsnummer, *-n, f.* număr de succes, de senzație.
erfolgs|orientiert [-riən-] *adj.* preocupat(ă) prioritar de obținerea de succese în diferite domenii.
Erfolgsquote, *-n, f. (ec.)* cotă-parte din beneficii.
Erfolgsroman, *-(e)s, -e, m.* roman de succes.
Erfolgs|schlager, *-s, -, m.* șlagăr de succes.
Erfolgs|schrift|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* scriitor(-oare) de succes.
erfolgs|sicher *adj.* **1.** sigur de succes; sigur de sine. **2.** fără riscuri.
Erfolgs|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de succes.
erfolgsverwöhnt *adj.* sigur de sine ca urmare a succeselor obținute.
Erfolgszahl, *-en, f.*, **Erfolgsziffer**, *-n, f.* cifră de succes.
Erfolgszwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a avea succes.
Erfolg ver|sprechend *adj.* promițător, cu perspective de succes, de reușită.
erforderlich *adj.* necesar, trebuincios; **es ist ~** trebuie, e nevoie de..., e necesar, se impune.
Erforderliche, *-n (etwas Erforderliches), n. sg.* ceea ce este necesar, necesarul.
erforderlichenfalls *adv.* la nevoie, în caz de nevoie, la trebuință.
Erforderlichkeit, *-en, f.* v. Erfordernis.

erfọrdern, *erforderte, erfordert, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde, a reclama.
Erfọrdernis, *-ses, -se, n.*, **Erfọrderung**, *-en, f.* **1.** cerință. **2.** condiție preliminară, premisă. **3.** exigență, necesitate; **wesentliches ~** condiție sine qua non; **wirtschaftliches ~** exigență economică.
erfọrschbar *adj.* **1.** care poate fi cercetat. **2.** care poate fi aprofundat, aprofundabil. **3.** explorabil.
erfọrschen, *erforschte, erforscht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a cerceta, a examina, a investiga. **2.** a explora. **3.** a adânci, a aprofunda. **II.** *refl.* a se cunoaște pe sine, a se examina pe sine însuși.
Erfọrscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cercetător(-oare). **2.** explorator(-oare).
erfọrschlich *adj.* v. erforschbar.
Erfọrschlichkeit *f. sg.* posibilitate de a fi cercetat, explorat.
Erfọrschung, *-en, f.* **1.** cercetare, examinare, studiere, investigație. **2.** explorare. **3.** adâncire.
Erfọrschungsreise, *-n, f.* **1.** călătorie de studii, de explorare. **2.** expediție (de explorare).
erfrạgen, *erfragte (reg. și erfrug), erfragt, vb. (h) tr.* a afla, a obține prin întrebări, interogări; **nicht zu ~** de negăsit; **zu ~ bei...** a se adresa la...
Erfrạgung, *-en, f.* întrebare, informare, cercetare; investigații (pe bază de întrebări).
erfrẹchen, *erfrechte, erfrecht, vb. (h) refl. (zu* sau cu *inf.)* a îndrăzni, a se încumeta; a avea cutezanța (îndrăzneala, obrăznicia); a se obrăznici; **und du erfrechst dich noch herzukommen?** și mai îndrăznești, mai ai tupeu să vii aici? **er erfrecht sich zu einer groben Lüge** îndrăznește să recurgă la o minciună grosolană.
erfrẹuen, *erfreute, erfreut, vb. (h)* **I.** *tr. (mit, durch)* a face bucurie, a face plăcere (cuiva); **er erfreute mich mit einer guten (sau durch eine gute) Nachricht** mi-a făcut plăcere cu o veste bună. **II.** *refl.* **1.** *(an* cu *dat.* sau *über* cu *ac.)* a se bucura (de ceva). **2.** (cu *gen.)* a se bucura, a avea parte de...; **er erfreut sich eines guten Rufes** se bucură de o bună reputație.
erfrẹulich *adj.* **1.** îmbucurător, plăcut; **es ist mir ~ zu erfahren** îmi face plăcere să aflu. **2.** favorabil; **~e Verhältnisse** condiții favorabile.
Erfrẹuliche, *-n (etwas Erfreuliches), n. sg.* lucru îmbucurător; **ich verspreche mir davon nichts ~s** nu mă aștept la nimic îmbucurător, la nimic bun.
erfrẹulicherweise *adv.* din fericire.
erfrẹut I. *part. trec.* de la erfreuen. **II.** *adj. (în expr.)* **~ sein** a se bucura; **sehr ~!** încântat!
erfrịeren, *erfror, erfroren, vb.* **I.** *intr. (s)* a îngheța; a degera; a se rebegi de frig. **II.** *tr. (h)* a îngheța, a face sau a lăsa să înghețe; **ich habe mir einen Fuß erfroren** mi-a degerat un picior.
Erfrịeren, *-s, n. sg.*, **Erfrịerung**, *-en, f.* îngheț, degerare.
Erfrịerungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin îngheț, prin degerare.
erfrịschen, *erfrischte, erfrischt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) răcori, a (se) înviora; a prinde puteri. **2.** a însufleți; a încuraja.
erfrịschend I. *part. prez.* de la erfrischen. **II.** *adj.* răcoritor, înviorător.
erfrischt I. *part. trec.* de la erfrischen. **II.** *adj.* înviorat, răcorit.
Erfrịschung, *-en, f.* **1.** *sg.* răcorire, înviorare. **2.** mâncare sau băutură răcoritoare; *(pl.)* răcoritoare. **3.** gustare, aperitiv; **eine ~ zu sich nehmen** a lua o gustare.
Erfrịschungsgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură răcoritoare.
Erfrịschungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de aprovizionare.
Erfrịschungshütte, *-n, f.* **1.** cabană turistică; refugiu. **2.** bufet în aer liber.
Erfrịschungsmittel, *-s, -, n.* v. Erfrischung **(2, 3).**
Erfrịschungsquartier [-tiə], *-s, -e, n. (mil.)* cartier de aprovizionare.
Erfrịschungsraum, *-(e)s, -räume, m.* bufet (într-un magazin etc.); restaurant.
Erfrịschungs|stand, *-(e)s, -stände, m.* chioșc, tarabă cu gustări și băuturi răcoritoare.
Erfrịschungs|station, *-en, f.* popas, haltă.
Erfrịschungs|trank, *-(e)s, -tränke, m.*, **Erfrịschungs|trunk**, *-(e)s, -trünke, m.* v. Erfrischungsgetränk.
Erfrịschungs|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă din hârtie parfumată.
Erfrịschungszimmer, *-s, -, n.* v. Erfrischungsraum.
erfrọren I. *part. trec.* de la erfrieren. **II.** *adj.* înghețat, degerat; **~e Füße** picioare degerate.
erfrọstet *adj. (rar)* degerat.
erfühlen, *erfühlte, erfühlt, vb. (h) tr.* a simți, a-și da seama simțind.
erfüllbar *adj.* **1.** *(rar)* care poate fi umplut. **2.** realizabil; executabil, practicabil.
Erfüllbarkeit *f. sg.* **1.** *(rar)* posibilitate de a (se) umple. **2.** posibilitate de a (se) realiza.
erfüllen, *erfüllte, erfüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umple, a ocupa în întregime; **die Menge erfüllt die Straßen** mulțimea umple străzile. **2.** *(fig.)* a umple; a cuprinde; a preocupa; **mit Hoffnung ~** a face să fie plin de nădejde, a da speranțe; **mit Freude, Zorn erfüllt werden** a fi cuprins de bucurie, furie. **3.** a împlini, a satisface; a îndeplini; **seine Pflicht ~** a-și îndeplini, a-și face datoria; **eine Bedingung ~** a îndeplini o condiție. **II.** *refl.* **1.** a se umple. **2.** a se îndeplini, a se împlini, a deveni realitate, a se realiza; **sein Wunsch erfüllt sich** dorința i se împlinește.
Erfüllt|heit *f. sg.* plenitudine; rezultatul împlinirii; faptul de a fi plin, împlinit.
Erfüllung, *-en, f.* **1.** împlinire, îndeplinire; satisfacere; realizare, împlinire; **in ~ gehen** a se împlini. **2.** *(fin.)* achitare, plată.
Erfüllungsfrist, *-en, f.* termen de îndeplinire (a unei obligații); termen de achitare, de plată.
Erfüllungsge|hilfe, *-n, -n, m.* ajutor la îndeplinirea obligațiilor, reprezentant legal al unei persoane care trebuie să-și îndeplinească anumite obligații.
Erfüllungshoffnung, *-en, f.* șansă, speranță de realizare.
Erfüllungs|ort, *-(e)s, -e, m. (jur.)* loc unde trebuie predată o lucrare angajată prin contract.
Erfüllungs|politik *f. sg.* politică de realizări.
Erfüllungs|statt, *-stätte, f.* v. Erfüllungsort.
Erfüllungs|tag, *-(e)s, -e, m. (fin.)* scadență, zi de plată.
Erfüllungszeit, *-en, f.* timp, durată de execuție, de realizare.
erfụnden I. *part. trec.* de la erfinden. **II.** *adj.* **1.** inventat. **2.** imaginar, născocit; fictiv; neadevărat, fals; **von A bis Z ~** inventat, imaginat de la un cap la altul.
Ẹrg, *-s, -, n. (fiz.)* erg.
erg, *presc.* de la ergänzen.
ergạnzen, *ergänzte, ergänzt (du, er ergänzt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) completa, a (se) întregi; **sich gegenseitig** (sau **einander) ~** a se completa reciproc, a se completa unul pe celălalt; **eine Sammlung ~** a completa o colecție; **einen Text ~** a completa, a reconstitui un text.
ergänzend I. *part. prez.* de la ergänzen. **II.** *adj.* **1.** complementar; integrant, întregitor. **2.** suplimentar.
Ergänzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care completează, întregește, restaurează, reconstituie.
Ergänzung, *-en, f.* **1.** completare, întregire; restaurare (a unui monument); reconstituire (a unui text). **2.** supliment. **3.** *(gram.)* complement. **4.** *(mat.)* unghi complementar; unghi suplimentar. **5.** *(jur.)* amendament.
Ergänzungs|abgabe, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.
Ergänzungs|answeisungen *pl.* îndrumări, indicații suplimentare.
Ergänzungsband, *-(e)s, -bände, m.* volum de completare; addenda, supliment (la o ediție).
Ergänzungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesități, nevoi suplimentare.
Ergänzungsbe|stimmung, *-en, f.* decizie de completare.
Ergänzungsbezirk, *-(e)s, -e, m. (mil.)* cerc de recrutare, de completare a efectivelor militare.
Ergänzungsbinde|strich, *-(e)s, -e, m (lingv.)* liniuță de înlocuire a unei părți dintr-un cuvânt compus.
Ergänzungsblatt, *-(e)s, -blätter, n.*, **Ergänzungsbogen**, *-s, -bögen, m.* **1.** supliment la o revistă sau la un ziar. **2.** foaie de intercalat (într-un album etc.).
Ergänzungsfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.
Ergänzungsfrage, *-n, f. (gram.)* propoziție interogativă parțială.
Ergänzungsgesetz, *-es, -e, n.* lege complementară.
Ergänzungshaushalt, *-(e)s, m. sg.* buget complementar.
Ergänzungsheft, *-(e)s, -e, n.* fascicul suplimentară (la un periodic etc.), supliment.
Ergänzungskredit, *-(e)s, -e, m.* credit suplimentar.
Ergänzungsmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă de rezervă, de completare.
Ergänzungs|offizier, *-s, -e, m.* **1.** ofițer din serviciul de completare, de rezervă. **2.** ofițer de la cercul de recrutare.
Ergänzungs|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* gaj. amanet suplimentar.
Ergänzungs|pferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal de rezervă, de completare.
Ergänzungs|protokoll, *-s, -e, n.* protocol anexă, suplimentar.
Ergänzungsrichter, *-s, -, m.* judecător supleant.
Ergänzungs|sport, *-s, m. sg.* sport de compensație.
Ergänzungs|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit suplimentar.
Ergänzungs|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de completare.
Ergänzungs|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi complementară (din calendarul republican francez).
Ergänzungs|taxe, *-n, f.* taxă suplimentară.
Ergänzungs|teil, *-(e)s, -e, m.* **1.** parte întregitoare. **2.** piesă de completare.
Ergänzungs|untersuchung, *-en, f. (jur.)* instrucție suplimentară.
Ergänzungsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă suplimentară.
Ergänzungsvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de întregire, de completare.
Ergänzungswahl, *-en, f.* alegere suplimentară.
Ergänzungswechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie de completare.
ergänzungsweise *adv.* pentru completare; (în mod) suplimentar.
Ergänzungswerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare de completare; supliment.
Ergänzungswinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi complementar.
Ergänzungswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* volum suplimentar, supliment la un dicționar.
ergạttern, *ergatterte, ergattert, vb. (h) tr.* **1.** a înhăța, a pune mâna (pe ceva). **2.** a obține (cu îndemânare).
Ergạtterung *f. sg.* înhățat.
ergaunern, *ergaunerte, ergaunert, vb. (h) tr. (pop.)* a obține prin furtișag, prin pungășie; **sich seinen Lebensunterhalt ~** a-și câștiga existența prin pungășii.
ergẹben[1], *ergab, ergeben (du ergibst, er ergibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da (recoltă); a produce; **das Feld ergab eine reiche Ernte** câmpul a dat o recoltă bogată. **2.** a da la iveală, a demonstra, a arăta; **die Untersuchung hat ~** cercetarea a arătat. **II.** *refl.* **1.** a rezulta, a reieși; **es ergab sich, dass...** a rezultat că ...; **hieraus ergibt sich** de aici rezultă. **2.** (cu *dat.)* a se preda, a capitula. **3.** (cu *dat.)* a se dedica, a se consacra; a se deda; **er hat sich dem Trunk ~** s-a dedat beției. **4.** *(in* cu *ac.)* a se supune, a se resemna; **sich in sein Schicksal ~** a se supune sorții, a se resemna în fața sorții.
ergẹben[2] **I.** *part. trec.* de la ergeben[1]. **II.** *adj.* **1.** supus, devotat; credincios; **ich bin ihm treu ~** îi sunt devotat; *(în scrisori)* **Ihr ergebener** al dv. devotat. **2.** resemnat. **3.** dedat; robit; **dem Trunke ~** dedat la beție, bețiv.
Ergẹbenheit *f. sg.* **1.** supunere, devotament. **2.** resemnare.
ergẹbenst *(în scrisori de afaceri)* **I.** *adj.* prea supus, foarte devotat; **Ihr ~er Diener** prea supusul dv. servitor. **II.** *adv.* **ganz ~** cu toată stima; **ich zeige Ihnen hierdurch ~ an** prin aceasta vă anunț cu stimă.
Ergẹbnis, *-ses, -se, n.* rezultat; consecință; efect.
Ergẹbnis|analyse, *-n, f.* analiză a rezultatelor.
Ergẹbnisbeteiligung, *-en, f.* participare la beneficiul firmei.
Ergẹbnisbilanz, *-en, f.* bilanț de rezultate.
Ergẹbnisblatt, *-(e)s, -blätter* foaie de rezultate.
Ergẹbnisdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de rezultate.
Ergẹbniskonto, *-s, -s* și *-konten* sau *-ti, n. (cont.)* cont de rezultate.
ergẹbnislos *adj.* fără nici un rezultat; zadarnic.
Ergẹbnismenge *f. sg.* ansamblul rezultatelor pozitive și negative.
Ergẹbnis|planung, *-en, f. (cont.)* planificarea rezultatelor de exploatare.
Ergẹbnisrechnung, *-en, f.* calculul beneficiilor.
ergẹbnisreich *adj.* bogat în rezultate.
Ergẹbung *f. sg.* **1.** predare, capitulare. **2.** supunere; resemnare; **er trägt sein Los mit ~** își duce soarta cu resemnare. **3.** răbdare.
ergẹhen, *erging, ergangen, vb. (s)* **I.** *intr.* **1.** a fi emis; a ieși; a fi publicat; **ein Befehl ist ergangen** s-a dat, s-a emis un ordin; **~ lassen** a emite, a da; **einen Befehl ~ lassen** a da, a emite un ordin. **2.** *(in expr.)* **etwas über sich ~ lassen** a suporta, a suferi ceva cu resemnare; **Gnade für Recht ~ lassen** a fi îngăduitor, a ierta. **3.** *impers.* (cu *dat.)* a o duce, a-i fi (cuiva), a-i merge (cuiva); **wie ist es dir ergangen?** cum ți-a mers? cum ai dus-o? **II.** *refl.* **1.** a se plimba, a se mișca (cu plăcere); **sich im Garten ~** a se plimba

prin grădină. **2.** *(in* cu *dat.)* a-şi da drumul, a se manifesta, a nu-şi pune frâu; **sich in Schimpfworten** ~ a ocărî; **sich in Hoffnungen** ~ a se lăsa dus de speranţe, a-şi face iluzii; **sich in Lobworten** ~ a nu-şi precupeţi laudele; **sich in Vermutungen** ~ a emite păreri, bănuieli; a face presupuneri.

Ergehen, *-s, n. sg.* soartă, viaţă, situaţie, sănătate; **sich nach dem** ~ **js. erkundigen** a se interesa de sănătatea, de situaţia, de soarta cuiva.

ergeizen, *ergeizte, ergeizt (du, er ergeizt), vb. (h) tr.* a strânge prin zgârcenie.

ergetzen, *ergetzte, ergetzt (du, er ergetzt), vb. (h) tr.* şi *refl. (inv., reg.)* v. ergötzen.

ergiebig *adj.* **1.** mănos, fertil. **2.** abundent, bogat; spornic; **~e Ernte** recoltă bogată. **3.** rentabil; avantajos.

Ergiebigkeit *f. sg.* **1.** fertilitate. **2.** productivitate la hectar. **3.** abundenţă, belşug, bogăţie. **4.** rentabilitate.

ergießen, *ergoss, ergossen (du, er ergießt), vb. (h)* **I.** *tr.* a vărsa, a revărsa; *(fig.)* **die Sonne ergießt ihre Strahlen** soarele îşi revarsă razele; *(fig.)* **sein Herz** ~ a-şi uşura sufletul, a-şi deschide inima, a-şi vărsa focul (sau amarul). **II.** *refl.* **1.** *(despre ape curgătoare) (in* cu *ac.)* a se vărsa (în); *(fig.)* **sich in Tränen** ~ a vărsa şiroaie de lacrimi. **2.** *(über* cu *ac.)* a se revărsa (peste...), a inunda, a potopi, a năvăli (peste...).

Ergießung, *-en, f.* **1.** revărsare; vărsare. **2.** *(fig.)* efuziune.

ergilben, *ergilbte, ergilbt, vb. (s) intr.* a se îngălbeni.

erglänzen, *erglänzte, erglänzt (du, er erglänzt), vb. (s* şi *h) intr.* a străluci, a scânteia, a sclipi; a începe, a prinde să lucească.

erglimmen, *erglimmte, erglimmt* şi *erglomm, erglommen, vb. (s) intr.* **1.** a licări, a începe să licărească. **2.** a deveni incandescent.

erglühen, *erglühte, erglüht, vb. (s) intr.* **1.** a străluci, a se aprinde până la roşu. **2.** *(fig.)* a se aprinde (la faţă), a se îmbujora, a roşi; **vor Scham** ~ a roşi de ruşine. **3.** *(fig.)* a fi cuprins de un sentiment puternic; a se aprinde, a se înflăcăra; **vor Liebe** ~ a se îndrăgosti; **in edlem Eifer** ~ a fi înflăcărat de nobile strădanii, de zel.

ergo *adv.* deci, în consecinţă, prin urmare.

Ergograph, *-en, -en, m. (fiz.)* ergograf.

Ergosterin, *-s, n. sg. (med.)* ergosterină.

Ergotin, *-s, n. sg. (med.)* ergotină.

Ergotismus, *-, m. sg. (med.)* ergotism.

ergötzen, *ergötzte, ergötzt (du, er ergötzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) desfăta, a (se) delecta; a (se) încânta; **es ergötzt die Augen** încântă ochii.

Ergötzen, *-s, n. sg.* desfătare, plăcere, încântare.

ergötzend I. *part. prez.* de la ergötzen. **II.** *adj.* desfătător; încântător; plăcut; amuzant.

ergötzlich *adj.* v. ergötzend **(II).**

Ergötzlichkeit, *-en, f.* amuzament, distracţie, divertisment.

Ergötzung *f. sg.* **1.** desfătare, încântare. **2.** distracţie, divertisment.

ergrauen, *ergraute, ergraut, vb. (s) intr.* a încărunţi, a albi; **in Ehren** ~ a încărunţi în cinste; **ein im Dienst ergrauter Beamter** un funcţionar încărunţit în serviciu.

ergreifen, *ergriff, ergriffen, vb. (h) tr.* **1.** a apuca, a prinde; **die Waffe** ~ a pune mâna pe armă; **den Fliehenden** ~ a prinde pe evadat; **einen Dieb** ~ a prinde un hoţ; **ein Kind bei der Hand** ~ a lua un copil de mână. **2.** a cuprinde; **das Feuer ergriff das Haus** focul a cuprins casa. **3.** a lua; **das Wort** ~ a lua cuvântul; **Maßregeln** ~ a lua măsuri; **die Flucht** ~ a fugi, a o lua la fugă; **Besitz** ~ a pune stăpânire; **die Gelegenheit** ~ a profita de ocazie; **einen Beruf** ~ a îmbrăţişa o carieră. **4.** *(fig.)* a impresiona, a mişca, a emoţiona; a înduioşa; **diese Nachricht hat mich tief ergriffen** această veste m-a impresionat mult.

ergreifend I. *part. prez.* de la ergreifen. **II.** *adj.* emoţionant, impresionant; mişcător; înduioşător; zguduitor.

Ergreifung, *-en, f.* apucare, luare, luat; prindere, prins.

ergreisen, *ergreiste, ergreist, vb. (s) intr.* a îmbătrâni.

ergriff *ind. imperf.* de la ergreifen.

ergriffen I. *part. trec.* de la ergreifen. **II.** *adj.* emoţionat, mişcat, zguduit.

Ergriffenheit *f. sg.* emoţie, înduioşare.

Ergriffensein, *-s, n. sg.* v. Ergriffenheit.

ergrimmen, *ergrimmte, ergrimmt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mânia, a înfuria, a înverşuna. **II.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a se mânia, a se înfuria, a se înverşuna.

ergrimmt I. *part. trec.* de la ergrimmen. **II.** *adj.* mânios, supărat, furios, înverşunat.

Ergrimmung *f. sg.* mânie, înverşunare, furie.

ergrübeln, *ergrübelte, ergrübelt (ich ergrüb(e)le), vb. (h) tr.* a descoperi (ceva), a face (un plan), a găsi (o soluţie) cu multă bătaie de cap.

ergründen, *ergründete, ergründet (du ergründest, er ergründet), vb. (h) tr.* **1.** a cerceta (adâncimea), a sonda. **2.** *(fig.)* a pătrunde în fond(ul unei chestiuni); a scruta, a cerceta.

Ergründer, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* scrutător(-oare), cercetător(-oare).

ergründlich *adj.* **1.** sondabil. **2.** *(fig.)* care poate fi înţeles, sesizabil.

Ergründung *f. sg.* **1.** sondare. **2.** cercetare; pătrundere ; aprofundare; scrutare.

ergrünen, *ergrünte, ergrünt, vb. (s) intr.* a înverzi.

Erguss, *-es, -güsse, m.* **1.** (re)vărsare. **2.** erupţie; *(fig.)* efuziune; **ein ~ von Worten** o avalanşă de vorbe. **3.** *(med.)* hematom.

Ergussge|stein, *-(e)s, n. sg (geol.)* rocă eruptivă.

er|haben *adj.* **1.** *(inv.)* proeminent; (ieşit) în relief; **~e Arbeit** lucru, lucrătură în relief. **2.** *(fig.)* superior; de un nivel înalt; **über alles ~ sein** a fi mai presus de orice; a nu putea fi atins de nimic; **über allen Zweifel** ~ mai presus de orice îndoială. **3.** măreţ, grandios, solemn, sublim; **~er Anblick** vedere, privelişte grandioasă, aspect grandios.

Er|habene, *-n (etwas Erhabenes), n. sg.* sublim, măreţie, superioritate; **vom ~n zum Lächerlichen ist nur ein Schritt** de la sublim la ridicol nu este decât un pas.

Er|habenheit, *-en, f.* **1.** *(inv.)* proeminenţă; relief. **2.** *sg. (fig.)* înălţime, măreţie, grandoare; superioritate, caracter sublim.

er|hallen, *erhallte, erhallt, vb. (s) intr.* a răsuna.

Er|hall, *-(e)s, m. sg.* **1.** primire; **nach** ~ **Ihres Schreibens** după primirea scrisorii dv. **2.** *(rar)* susţinere, întreţinere.

er|haltbar *adj.* **1.** care se poate păstra, conserva; conservabil. **2.** v. erhältlich.

er|halten[1], *erhielt, erhalten (du erhältst, er erhält), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) menţine. **2.** a (se) susţine; a (se) întreţine. **3.** a (se) păstra, a (se) conserva; a (se) rezerva. **4.** *(reg.)* a(-şi) ţine echilibrul. **II.** *tr.* **1.** a primi, a obţine, a căpăta; **Nachricht** ~ a primi veste. **2.** *(fin.)* a obţine, a încasa; **einen Preis** ~ a obţine, a lua un premiu.

er|halten[2] **I.** *part. trec.* de la erhalten. **II.** *adj.* **1.** păstrat, conservat. **2.** primit, obţinut.

Er|halter, *-s, -,* **~in,** *-nen, f* susţinător(-oare).

er|hältlich *adj.* care se poate găsi; de obţinut, de aflat; **Butter ist jederzeit** ~ unt se găseşte oricând.

Er|haltung *f. sg.* **1.** menţinere; **~ des Friedens** menţinerea păcii; **die ~ der gesamtwirtschaftlichen Stabilität** menţinerea stabilităţii macroeconomice. **2.** susţinere, întreţinere; **sein Lohn ist zu gering zur ~ der Familie** salariul său este prea mic pentru întreţinerea familiei; **die Kur dient der ~ der Arbeitskraft** cura, tratamentul serveşte la întreţinerea în condiţii bune a forţei de muncă. **3.** păstrare, conservare. **4.** primire, căpătare, obţinere.

Er|haltungs|arbeit, *-en, f.* lucrare de întreţinere.

Er|haltungs|aufwand, *-(e)s,m. sg.* cheltuieli de întreţinere.

Er|haltungsbetrieb, *-(e)s. -e, m.* întreprindere de întreţinere.

Er|haltungsbrille, *-n, f.* ochelari de protecţie.

Er|haltungsfutter, *-s, n. sg.* minim de hrană (pentru animale).

Er|haltungsgesetz, *-es, -e, n.* lege a conservării.

Er|haltungskosten *pl.* cheltuieli de întreţinere.

Er|haltungsmaßnahmen *pl.* măsuri de întreţinere.

Er|haltungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de întreţinere, de susţinere.

Er|haltungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de conservare.

Er|haltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de conservare.

er|haltungswert, er|haltungswürdig *adj.* demn de a fi conservat, care merită să fie conservat.

Er|haltungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de conservare.

er|handeln, *erhandelte, erhandelt (ich erhand(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a obţine, a achiziţiona prin târguială, prin tocmeală. **2.** a obţine, a dobândi, a câştiga făcând comerţ.

er|hängen, *erhängte, erhängt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) spânzura.

Er|hängte, *-n, -n (ein Erhängter), m.* şi *f.* spânzurat(ă).

Er|hängung, *-en, f.* spânzurare.

er|harren, *erharrte, erharrt, vb. (h) tr.* a aştepta (cu dor, cu nerăbdare).

er|harschen, *erharschte, erharscht, vb. (s) intr. (despre zăpadă)* a se întări, a prinde crustă.

er|harten, *erhartete, erhartet (du erhartest, er erhartet), vb. (s) intr.* a se întări, a se solidifica, a se consolida.

er|härten, *erhärtete, erhärtet (du erhärtest, er erhärtet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a întări, a consolida, a solidifica. **2.** *(fig.)* a confirma, a face valabil, a dovedi; **eidlich** ~ a întări prin jurământ. **II.** *refl. (h)* şi *intr. (s)* a se întări, a se solidifica; **der Lack erhärtet (sich)** lacul se întăreşte.

Er|härtung *f. sg.* **1.** întărire, solidificare. **2.** confirmare, dovedire.

Er|härtungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent de întărire.

er|haschen, *erhaschte, erhascht, vb. (h) tr.* a prinde, a apuca (din fugă, din zbor), a înhăţa, a pune mâna pe, a înşfăca.

er|hausen, *erhauste, erhaust (du, er erhaust), vb. (h) tr. (elv.)* a economisi.

er|heb|bar *adj. (despre impozite)* care se poate percepe.

Er|heb|barkeit *f. sg.* posibilitate de a percepe (impozite).

er|heben, *erhob. (inv. poet.* şi *erhub), erhoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica (de jos). **2.** a ridica, a înălţa (în grad, în rang). **3.** *(fig.)* a înălţa, a ridica, a preamări, a lăuda; a înălţa sufleteşte; a reconforta, a încuraja. **4.** a stabili, a constata (în mod oficial). **5.** a percepe (impozite), a încasa (bani). **6.** a stârni; **Geschrei** ~ a striga, a vocifera; **die Stimme ~ a)** a ridica glasul; **b)** a lua cuvântul. **7.** a manifesta, a ridica; **Anspruch** ~ a ridica, a avea pretenţii, a pretinde; **Bedenken** ~ a manifesta rezervă; **Einspruch** ~ a ridica obiecţii, proteste; a obiecta; a protesta; *(jur.)* **Klage** ~ a face plângere, a intenta acţiune, a acţiona în justiţie. **II.** *refl.* **1.** a se ridica, a se scula. **2.** *(av.)* a decola. **3.** *(fig.; über* cu *ac.)* a se ridica, a se înălţa (deasupra...). **4.** a se ridica, a se răscula, a se revolta; **das Volk erhob sich gegen den Tyrannen** poporul s-a ridicat împotriva tiranului. **5.** a (se) porni, a începe; a se isca, a se naşte; **es erhob sich ein Streit** s-a iscat o ceartă; **es erhob sich ein starker Wind** s-a pornit un vânt puternic.

er|hebend I. *part. prez.* de la erheben. **II.** *adj.* înălţător, reconfortant; încurajator.

er|heblich *adj.* considerabil; important, grav; **eine ~e Summe** o sumă considerabilă.

Er|heblichkeit *f. sg.* importanţă, gravitate.

Er|hebung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ridicare, înălţare. **2.** *(fig.)* ridicare, înălţare (în grad, în rang). **3.** înălţare sufletească; solemnitate. **4.** încasare. **5.** răscoală, revoltă. **6.** *(jur.)* cercetare, anchetă. **II.** ridicătură, proeminenţă (de teren).

Er|hebungskommission, *-en, f. (jur.)* comisie de cercetări, de anchetă.

er|heiraten, *erheiratete, erheiratet (du erheiratest, er erheiratet), vb. (h) tr.* a obţine prin căsătorie; a ajunge prin căsătorie (la avere, situaţii).

er|heischen, *erheischte, erheischt, vb. (h) tr.* a cere, a reclama, a pretinde.

Er|heiterer, *-s, -, m.* persoană care înveseleşte, distrează.

er|heitern, *erheiterte, erheitert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înveseli; a (se) însenina.

er|heiternd I. *part. prez.* de la erheitern. **II.** *adj.* care înveseleşte, înseninează, dispune.

Er|heiterung, *-en, f.* **1.** *sg.* înveselire, distracţie; **zu seiner ~ a)** pentru a-l distra; **b)** înveselindu-se. **2.** *sg.* înseninare. **3.** petrecere, plăcere, distracţie.

er|hitzbar *adj.* care se poate încălzi; **das Zimmer ist schwer** ~ camera se încălzeşte (cu) greu.

er|hitzen, *erheizte, erheizt (du, er erheizt), vb. (h) tr. (inv.)* a înfierbânta, a încinge, a încălzi (o sobă, o cameră).

er|hellen, *erhellte, erhellt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) lumina, a (se) limpezi; *(fig.)* a (se) lămuri; **eine Frage** ~ a limpezi, a lămuri o chestiune, o problemă. **II.** *intr. impers. (aus)* a reieşi, a rezulta; **es erhellt daraus** rezultă de aici.

Er|hellung *f. sg.* **1.** luminare. **2.** înseninare (a cerului, a vremii). **3.** limpezire, lămurire (a unei chestiuni).

er|heucheln, *erheuchelte, erheuchelt (ich erheuch(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a simula. **2.** a obţine prin ipocrizie.

er|heuchelt I. *part. trec.* de la erheucheln. **II.** *adj.* simulat; fals; mincinos; **~e Gefühle** sentimente prefăcute.

er|hịtzen, *erhitzte, erhitzt (du, er erhitzt), vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înfierbânta, a (se) încinge, a (se) încălzi tare; **lauf nicht so, du wirst dich ~!** nu alerga aşa că ai să te încălzeşti! **2.** *(fig.)* a (se) pasiona, a (se) surescita; *(fam.)* a (se) monta, a se ambala, a lua vânt.

er|hịtzt I. *part. trec.* de la erhitzen. **II.** *adj.* înfierbântat, încins, încălzit.

Er|hịtzung *f. sg.* înfierbântare, încingere, încălzire.

Er|hịtzungswider|stand, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* rezistenţă de încălzire.

er|họffen, *erhoffte, erhofft, vb. (h) tr.* a aştepta sperând, a dori, a spera; **ich erhoffe mir etwas davon** sper să mă aleg cu ceva (bun) din asta.

er|hö̲hen, *erhöhte, erhöht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înălţa, a ridica; **das Haus um ein Stockwerk ~** a înălţa casa cu un etaj. **2.** a urca; a spori; a creşte; a mări; a intensifica; **die Preise ~** a urca preţurile. **3.** a ridica, a înainta, a avansa în grad, în rang. **4.** *(muz.)* a dieza. **5.** *(mat.; în expr.)* **auf eine Potenz ~** a ridica la o putere. **II.** *refl.* **1.** a se ridica, a se urca, a se înălţa. **2.** a-şi da importanţă, a se socoti superior, a-şi da aere.

er|hö̲ht I. *part. trec.* de la erhöhen. **II.** *adj.* mărit, crescut; **~er Blutdruck** tensiune arterială crescută; **mit ~er Kraft** cu putere mărită; **~e Temperatur** temperatură ridicată; febră.

Er|hö̲hung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** ridicare, înălţare. **2.** sporire, creştere, urcare. **3.** avansare, înaintare. **4.** *(muz.)* diezare. **5.** *(fig.)* mărire, înălţare. **6.** *(mil.)* înălţare (la arma de foc). **II.** ridicătură, înălţime, proeminenţă.

Er|hö̲hungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de înălţare.

Er|hö̲hungswinkel, *-s, -, m. (mil.)* unghi de înălţare.

Er|hö̲hungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* diez.

er|họlen, *erholte, erholt, vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se reface, a se restabili, a se întrema, a-şi reveni; **er erholt sich von der Krankheit** se reface după boală. **2.** a se odihni, a se recrea; a se reculege. **3.** *(fig., com.)* a se redresa; **die Wertpapiere ~ sich** efectele se urcă din nou. **II.** *tr. (inv.)* a cere, a solicita; **sich bei jm. Rat(s) ~** a cere sfatul cuiva.

er|họlsam *adj.* înviorător, răcoritor; odihnitor.

Er|họlung *f. sg.* **1.** restabilire, întremare. **2.** recreaţie, reculegere, odihnă; **Park für Kultur und ~** parc de cultură şi odihnă. **3.** *(tehn.)* regenerare; **~ des Kautschuks** regenerarea cauciucului.

Er|họlungs|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* vilegiatură; (concediu de) odihnă.

er|họlungsbedürftig *adj.* care are nevoie de odihnă, de recreaţie, de întremare; obosit, surmenat.

Er|họlungs|einrichtung, *-en, f.* stabiliment de odihnă.

Er|họlungsfürsorge *f. sg.* ramură a asigurărilor sociale care asigură oamenilor muncii locuri pentru concediile de odihnă.

Er|họlungsgast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist (venit la odihnă).

Er|họlungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune, zonă de odihnă, de agrement.

Er|họlungsheim, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă de odihnă. **2.** sanatoriu.

Er|họlungsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de odihnă; surmenaj.

Er|họlungs|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Erholungsstätte.

Er|họlungs|pause, *-n, f.* recreaţie; timp de recreere; **arbeitsbedingte ~** pauză condiţionată de muncă.

er|họlungsreif *adj.* care are nevoie de odihnă, de refacere; extenuat.

Er|họlungsreise, *-n, f.* călătorie de plăcere, de odihnă.

Er|họlungs|stätte, *-n, f.* loc de odihnă (colonie, casă, staţiune).

Er|họlungs|stunde, *-n, f.* oră de repaus, de odihnă.

Er|họlung su̲chend *adj.* dornic de recreaţie, de odihnă.

Er|họlungs|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de odihnă.

Er|họlungszeit *f. sg.* **1.** timp de recreaţie, de repaus. **2.** *(med.)* perioadă de convalescenţă.

er|họrchen, *erhorchte, erhorcht, vb. (h) tr.* a afla ascultând la uşă sau trăgând cu urechea.

er|hö̲ren, *erhörte, erhört, vb. (h) tr.* **1.** a da ascultare; **eine Bitte ~** a împlini o rugăminte. **2.** *(reg.)* a auzi, a suporta să audă; **ich kann das nicht ~** nu pot să suport, să aud una ca asta.

Er|hö̲rung *f. sg.* ascultare, împlinire a unei dorinţe, a unei rugăminţi.

er|hụngern, *erhungerte, erhungert, vb. (h) tr.* **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi aduna, a-şi economisi, a-şi agonisi (ceva) răbdând de foame.

Ericẹen [-'tse:ən] *pl. (bot.)* ericee.

E̲rika, *-ken, f.* specie de plantă de câmpie *(Erica).*

Er|i̲nnerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care aduce aminte. **2.** *(înv.)* monitor, pedagog.

er|i̲nnerlich *adj.* prezent în memorie; **das ist mir (nicht) ~** (nu) îmi aduc aminte de aceasta; (nu) am uitat aceasta; **soviel mir ~ ist** pe cât îmi aduc aminte, pe cât îmi amintesc.

er|i̲nnern, *erinnerte, erinnert, vb. (h)* **I.** *tr. (an* cu *ac.)* a aminti, a aduce aminte; a atrage atenţia; **ich werde ihn schon daran ~** o să am eu grijă să-i aduc aminte, să-i amintesc. **II.** *refl.* (cu *gen., an* cu *ac.)* a-şi aminti, a-şi aduce aminte (de...); **wir ~ uns noch alle des Vorfalls** ne amintim toţi de întâmplarea aceasta; **soweit** (sau **soviel**, sau **sofern**) **ich mich erinnere** (sau **~ kann)** după câte-mi aduc aminte; **wie Sie sich ~ werden** după cum ştiţi. **III.** *intr. (daran, dass...)* a aminti, a menţiona, a pomeni, a observa (că...).

er|i̲nnernd I. *part. prez.* de la erinnern. **II.** *adj.* comemorativ.

Er|i̲nnerung, *-en, f.* **1.** amintire; suvenir; **in ~ bringen** a aminti; **zur ~** (cu *gen., an* cu *ac.)* în amintirea. **2.** avertisment. **3.** *pl.* amintiri, memorii.

Er|i̲nnerungs|abend, *-s, -e, m.* seară, serată comemorativă.

Er|i̲nnerungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de amintiri, album de amintiri. **2.** notes; agendă; carnet.

Er|i̲nnerungsfähigkeit *f. sg.* memorie.

Er|i̲nnerungsfeier, *-n, f.*, **Er|i̲nnerungsfest**, *-(e)s, -e, n.* serbare, ceremonie comemorativă.

Er|i̲nnerungsfetzen, *-s, -, m.* crâmpei de amintire.

Er|i̲nnerungskraft *f. sg.* v. Erinnerungsfähigkeit.

Er|i̲nnerungskreuz, *-es, -e, n.* cruce comemorativă.

er|i̲nnerungslos *adj.* fără amintiri.

Er|i̲nnerungsmedaille [-daljə], *-n, f.* medalie comemorativă.

Er|i̲nnerungs|preis, *-es, -e, m.* premiu comemorativ.

Er|i̲nnerungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de avertisment; avertisment scris.

Er|i̲nnerungs|schrift, *-en, f. (lit.)* memorii.

er|i̲nnerungs|schwer *adj.* plin de amintiri.

Er|i̲nnerungs|stück, *-(e)s, -e, n.* amintire, suvenir.

Er|i̲nnerungs|tafel, *-n, f.* tablă comemorativă.

Er|i̲nnerungs|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis în care apar amintiri.

Er|i̲nnerungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Erinnerungsfähigkeit.

er|i̲nnerungsweise *adv.* pentru a aminti (ceva); pro memoria, din memorie.

Er|i̲nnerungswert, *-(e)s, -e, m. (fin.)* valoare de aducere-aminte (legat de amortizarea anumitor bunuri).

Er|i̲nnerungszeichen, *-s, -, n.* semn de amintire, suvenir.

Er|i̲nnerungszwang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de a-şi rememora (ceva).

Eri̲nnye, *-n*, **Eri̲nnys**, *-nyen f. (mit.)* erinie, eumenidă, zeiţă a răzbunării (la vechii greci).

E̲ris *f. sg.* **1.** *(mit.)* Eris, zeiţa discordiei, a vrajbei (la vechii greci). **2.** *(fig.)* vrajbă, discordie.

E̲ris|apfel, *-s, m. sg. (mit., fig.)* mărul discordiei.

erjạgen, *erjagte, erjagt, vb. (h) tr.* **1.** a vâna. **2.** *(fig.)* a prinde ajungând din urmă. **3.** *(fig.)* a dobândi, a câştiga prin străduinţi.

E̲rk, *-s, n. sg. (reg.)* grămadă de lemne.

erkạhlen, *erkahlte, erkahlt, vb. (s) intr.* a pleşuvi, a cheli.

erkạlten, *erkaltete, erkaltet (du erkaltest, er erkaltet), vb. (s) intr.* **1.** a se răci; **~ lassen** a pune la răcit. **2.** *(fig.)* a se potoli.

erkạ̈lten, *erkältete, erkältet (du erkältest dich, er erkältet sich), vb. (h) refl.* a răci, a se îmbolnăvi din răceală.

erkạ̈ltet I. *part. trec.* de la erkälten. **II.** *adj.* răcit.

Erkạltung *f. sg.* **1.** răcire. **2.** *(fig.)* domolire, potolire.

Erkạ̈ltung, *-en, f.* răceală; **sich** *(dat.)* **eine ~ zuziehen** (sau **holen)** a răci, a contracta o răceală, a se alege cu o răceală.

Erkạ̈ltungsgefahr, *-en, f.* pericol de răceală.

Erkạ̈ltungskrankheit, *-en, f.* boală provocată de răceală.

erkạ̈mpfen, *erkämpfte, erkämpft, vb. (h) tr.* a cuceri, a câştiga prin luptă.

Erkạ̈mpfung *f. sg.* cucerire, dobândire, câştigare prin luptă.

erkaufen, *erkaufte, erkauft, vb. (h) tr.* **1.** a răscumpăra, a plăti. **2.** a mitui, a corupe; **erkaufter Mörder** asasin tocmit.

erkäuflich *adj.* **1.** de cumpărat, ce poate fi cumpărat. **2.** venal.

Erkaufung *f. sg.* **1.** răscumpărare. **2.** mituire; mită.

erkẹcken, *erkeckte, erkeckt, vb. (h) refl.* v. erdreisten.

erkẹimen, *erkeimte, erkeimt, vb. (h) refl. (reg.)* a prinde putere, a se odihni, a se întrema.

erkẹnnbar *adj.* **1.** care poate fi recunoscut; de recunoscut; **leicht ~** uşor de recunoscut. **2.** perceptibil, care se poate percepe, simţi.

Erkẹnnbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi recunoscut sau deosebit; perceptibilitate.

erkẹnnen, *erkannte, erkannt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. reciproc* a (se) recunoaşte; **du bist verändert, aber ich habe dich erkannt** te-ai schimbat, dar te-am recunoscut; **da erkannten sich die Freunde** atunci prietenii s-au recunoscut; **er gab sich zu ~** a spus cine este, şi-a dezvăluit identitatea; **an** (cu *dat.)* **etwas ~** a recunoaşte, a cunoaşte, a deosebi după ceva. **II.** *tr.* **1.** a recunoaşte, a cunoaşte; a înţelege; a observa, a descoperi; a-şi da seama (de ceva); **zu ~ geben** a da să se înţeleagă, a manifesta; **~ lassen** a arăta; **etwas als** (sau **für) richtig ~** a recunoaşte un lucru ca fiind just; **den Freund erkennt man in der Not** la nevoie se cunoaşte prietenul; **endlich erkannte ich meinen Irrtum** în sfârşit mi-am descoperit greşeala, mi-am dat seama de greşeala mea. **2.** (şi *intr.) (com.; für)* a recunoaşte, a deconta în favoarea cuiva; **wir ~ Ihre Rechnung für den gezahlten Betrag** suma ce aţi achitat-o v-am trecut-o în cont; **für eine Summe ~** a recunoaşte achitarea unei sume. **3.** *(bibl.)* a cunoaşte; **ein Weib ~** a se culca cu o femeie. **III.** *intr. (jur.)* a judeca, a decide; *(auf* cu *ac.)* a condamna (la...); **das Gericht erkannte auf Kerker** tribunalul a condamnat la închisoare. **IV.** *refl.* a se cunoaşte, a se recunoaşte; **erkenne dich selbst** cunoaşte-te pe tine însuţi.

erkẹnntlich *adj.* **1.** care poate fi recunoscut; de recunoscut. **2.** perceptibil, care se poate percepe, simţi. **3.** recunoscător; **sich für etwas ~ zeigen** a se arăta recunoscător pentru ceva.

Erkẹnntlichkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de a recunoaşte (ceva). **2.** posibilitate de a percepe (ceva). **3.** recunoştinţă.

Erkẹnntnis[1], *-se, f.* **1.** *sg.* recunoaştere; cunoaştere; **zur ~ kommen** a-şi da seama de ceva; **jn. zur ~ bringen** a-i deschide cuiva ochii (asupra unei stări de fapt, a unei erori etc.). **2.** v. Erkenntnis[2].

Erkẹnntnis[2], *-ses, -se, n. (jur.)* sentinţă, hotărâre judecătorească.

Erkẹnntnisdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuinţă, sete de cunoaştere.

Erkẹnntnisfähigkeit *f. sg.* capacitate de cunoaştere.

erkẹnntnisfroh *adj.* curios, dornic de a cunoaşte.

Erkẹnntnisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** principiu, bază de cunoaştere. **2.** *(jur.)* motiv, considerent al unei sentinţe.

Erkẹnntniskraft *f. sg.* v. Erkenntnisvermögen.

Erkẹnntniskreis, *-es, -e, m.* sferă de cunoştinţe.

Erkẹnntnislehre *f. sg.* teoria cunoaşterii, gnoseologie.

erkẹnntnismäßig *adv.* pe bază de cunoaştere, gnoseologic.

Erkẹnntnisquelle, *-n, f.* izvor de cunoştinţe.

Erkẹnntnis|senat, *-(e)s, -e, m. (jur.)* tribunal de arbitri; arbitraj.

Erkẹnntnis|stoff, *-(e)s, -e, m.* obiect al cunoaşterii.

erkẹnntnis|theoretisch I. *adj.* gnoseologic, de teoria cunoaşterii; privind teoria cunoaşterii. **II.** *adv.* din punct de vedere al teoriei cunoaşterii, al gnoseologiei.

Erkẹnntnis|theorie, *-n* [-ri:ən], *f. (fil.)* gnoseologie, teoria cunoaşterii.

Erkẹnntnisvermögen, *-s, n. sg. (fil.)* inteligenţă; capacitate de cunoaştere, de înţelegere.

Erkẹnnung *f. sg.* **1.** recunoaştere. **2.** clarificare, lămurire (a faptelor).

Erkẹnnungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de identificare (poliţienească sau judiciară).

Erkẹnnungskarte, *-n, f.* carte de identitate; legitimaţie.

Erkẹnnungsmarke, *-n, f. (mil.)* placă de identitate.

Erkẹnnungsmerkmal, *-s, -e, n.* semn de recunoaştere.

Erkẹnnungs|szene, *-n, f. (teatru)* scenă de recunoaştere.

Erkẹnnungsvermögen, *-s, n. sg.* facultate de a cunoaşte.

Erkẹnnungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedură de recunoaştere.

Erkẹnnungswort, *-(e)s, -wörter, n.* parolă.

Erkẹnnungszeichen, *-s, -, n.* semn distinctiv, semn caracteristic, semn particular; emblemă.

E̲rker, *-s, -, m.* **1.** *(arhit.)* bovindou. **2.** *(glumeţ)* nas mare.

E̲rker|ausladung, *-en, f. (arhit.)* parte proeminentă într-un zid.

Erkerfenster, *-s, -, n.* fereastră la bovindou.
Erker|stube, *-n, f.* v. Erkerzimmer.
Erkerturm, *-(e)s, -türme, m.* turn formând un fel de foișor.
Erkerzimmer, *-s, -, n.* cameră cu bovindou.
erkiesen, *erkor, erkoren,* și *erkieste, erkiest (du, er erkiest), vb. (h) tr. (inv.)* a alege.
Erkiesung *f. sg. (inv.)* alegere.
erklärbar *adj.* v. erklärlich.
Erklärbarkeit *f. sg.* posibilitatea de a fi explicat.
erklären, *erklärte, erklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a explica; a lămuri; a interpreta; **erklärende Warte** cuvinte explicative. **2.** a declara, a face o declarație; **Krieg** ~ a declara război; **sein Einverständnis** ~ a-și da consimțământul. **3.** *(für)* a declara, a proclama, a califica, a desemna, a categorisi (drept...); **man erklärt ihn für tot** îl declară mort. **II.** *refl.* **1.** a se explica, a vorbi explicit, lămurit. **2.** a se declara, a se pronunța; **ich erkläre mich für den Mann, gegen die Frau** mă pronunț pentru soț, împotriva soției. **3.** a face o declarație de dragoste.
erklärend I. *part. prez.* de la erklären. **II.** *adj.* lămuritor, explicativ.
erklärenswert *adj.* demn de a fi explicat.
Erklärer, *-s, -, m.* interpret, comentator.
erklärlich *adj.* explicabil.
erklärlicherweise *adv.* în mod explicabil; după cum era de așteptat, (după) cum e firesc.
erklärt I. *part. trec.* de la erklären. **II.** *adj.* declarat, pronunțat; **ein ~er Feind** un dușman declarat, fățiș.
Erklärte, *-n, -n (ein Erklärter), m.* și *f.* **1.** *(pop.)* logodnic(ă). **2.** *(sport)* favorit(ă).
erklärtermaßen *adv.* în mod declarat, explicit.
erklärterweise *adv.* în mod hotărât, incontestabil, decisiv.
Erklärung, *-en, f.* **1.** explicație; lămurire; interpretare, comentare. **2.** declarație; mărturisire, depoziție; **eine ~ abgeben** a face, a da o declarație; **amtliche** ~ declarație oficială; **diplomatische** ~ declarație diplomatică.
Erklärungs|art, *-en, f.* mod de a explica, mod de interpretare.
Erklärungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** motiv, temei al unei declarații. **2.** bază a unui comentariu, a unei explicații.
Erklärungskunst *f. sg. (rel.)* exegeză.
Erklärungs|schrift, *-en, f.* comentariu.
Erklärungstext, *-(e)s, -e, m.* text explicativ.
Erklärungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de interpretare, de explicare.
erklecken, *erkleckte, erkleckt, vb. (h) intr. (impers.; elv.)* a fi îndeajuns, destul, suficient; **es erkleckt** destul, suficient, ajunge.
erklecklich *adj.* **1.** considerabil, important. **2.** suficient.
erklettern, *erkletterte, erklettert, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge în vârf (al unui munte, al unui copac etc.) cățărându-se. **2.** a escalada.
Erkletterung, *-en, f.* **1.** cățărat (până la vârf), atingere a vârfului prin cățărat. **2.** escaladare.
erklimmen, *erklomm, erklommen* și *erklimmte, erklimmt, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge în vârf cățărându-se; a escalada. **2.** *(fig.)* a atinge o culme.
Erklimmung, *-en, f.* v. Erkletterung.
erklingen, *erklang, erklungen, vb. (s) intr.* a răsuna, a suna; **die Gläser ~ lassen** a ciocni paharele.
erklirren, *erklirrte, erklirrt, vb. (s) intr.* a zornăi, a zăngăni; a începe, a porni să zornăie, să zăngănească.
erklügeln, *erklügelte, erklügelt (ich erklüg(e)le), vb. (h) tr.* a născoci (cu multă inventivitate), a inventa; a găsi soluția (unei probleme).
erkobern, *erkoberte, erkobert, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a lua înapoi, a recupera. **II.** *intr.* a-și reveni, a se reface după boală.
erkoren I. *part. trec.* de la erkiesen. **II.** *adj.* ales.
Erkorene, *-n, -n (ein Erkorener), m.* și *f.* cel ales, cea aleasă; *(fig.)* iubit(ă), logodnic(ă).
erkräftigen, *erkräftigte, erkräftigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întări, a (se) înzdrăveni, a (se) învigora.
erkranken, *erkrankte, erkrankt, vb. (s) intr.* a se îmbolnăvi, a cădea bolnav.
Erkrankte, *-n, -n (ein Erkrankter), m.* și *f.* bolnav(ă); **der an Grippe** ~ bolnavul de gripă.
Erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire; **wegen** ~ din cauză de boală; **vor seiner** ~ înainte de a se îmbolnăvi.
Erkrankungsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de îmbolnăvire.
Erkrankungsziffer, *-n, f.* cifră a morbidității (în statisticile sanitare).
erkratzen, *erkratzte, erkratzt (du, er erkratzt), vb. (h) tr. (fam.)* a acapara, a băga în buzunar.
erkriechen, *erkroch, erkrochen, vb. (h) tr.* **1.** a urca târându-se; **einen Berg** ~ urca un munte târându-se. **2.** *(fig.)* a obține ceva prin lingușire josnică; **js. Gunst** ~ a câștiga favoarea cuiva prin lingușiri josnice, prin temenele.
erkriegen, *erkriegte, erkriegt,* **erkübern**, *erkuberte, erkubert, vb. (h) refl. (reg.)* v. erholen **(I).**
erkühlen, *erkühlte, erkühlt, vb. (h) refl. (reg.)* a răci.
erkühnen, *erkühnte, erkühnt, vb. (h) refl. (zu* sau cu *inf.)* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta; a avea îndrăzneala, curajul.
Erkühnung *f. sg.* îndrăzneală, curaj, cutezanță; temeritate.
erkundbar *adj.* explorabil, care poate fi aflat.
erkunden, *erkundete, erkundet (du erkundest, er erkundet), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a stabili pe cale de informații. **2.** *(mil.)* a recunoaște, a cerceta (un teren).
Erkunder, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* cercetaș. **2.** informator.
erkundigen, *erkundigte, erkundigt, vb. (h) refl.* **1.** *(nach)* a se informa, a se interesa (de cineva sau ceva). **2.** *(über* cu *ac.)* a se informa, a lua informații (despre ceva sau cineva).
Erkundigung, *-en, f.* informație; ~ **en einziehen** a se informa, a lua, a culege informații.
Erkundigungsbureau [-byro:], **Erkundigungsbüro**, *-s, -s, n.* birou de informații.
erkundschaften, *erkundschaftete, erkundschaftet (du erkundschaftest, er erkundschaftet), vb. (h) tr.* **1.** a face o recunoaștere, a face cercetări. **2.** a afla prin cercetări, prin recunoaștere.
Erkundung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* recunoaștere a terenului, a inamicului. **2.** *(geol., mineral.)* explorare.
Erkundungs|arbeit, *-en, f.* **1.** operație de recunoaștere. **2.** *(geol., mineral.)* lucrare de explorare.
Erkundungsfahrt, *-en, f.* călătorie, excursie de recunoaștere.
Erkundungsflieger, *-s, -, m. (mil.)* **1.** avion de recunoaștere. **2.** pilot de recunoaștere.
Erkundungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (mil.)* zbor de recunoaștere, de informație.
Erkundungsgang, *-(e)s, -gänge, m.* tur de recunoaștere.
Erkundungsgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de recunoaștere.
Erkundungs-Radar|anlage, *-n, f. (mil.)* instalație de recunoaștere cu radar.
Erkundungs|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* patrulă de recunoaștere.
Erkundungsvor|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* acțiune de recunoaștere.
erkünsteln, *erkünstelte, erkünstelt (ich erkünst(e)le), vb. (h) tr.* a simula, a da impresia, aparența (unui lucru); a afecta.
erkünstelt I. *part. trec.* de la erkünsteln. **II.** *adj.* simulat; artificial; forțat; fals; afectat; lipsit de naturalețe; **er hörte ihn mit ~er Gleichgültigkeit an** îl asculta simulând indiferență.
Erkünstelung, *-en, f.* afectare; simulare, prefăcătorie.
erküren, *erkor, erkoren, vb. (h) tr. (inv.)* v. erkiesen.
Erkürung, *-en, f. (sport)* alegere.
erlaben, *erlabte, erlabt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înviora, a (se) recrea.
Erlag, *-(e)s, -läge, m. (austr.)* depunere, plată; vărsare, vărsământ; **gegen ~ von 100 Schilling** după plata sumei de 100 de șilingi; **er leistet einen** ~ depune o sumă.
Erlagschein, *-(e)s, -e, m. (austr.)* bilet de plată, de depunere, de vărsământ.
Erlagsfrist, *-en, f. (austr.)* termen de depunere, de plată, de vărsare.
erlahmen, *erlahmte, erlahmt, vb. (s) intr.* **1.** a ologi, a paraliza; a deveni infirm. **2.** *(fig.)* a slăbi, a-și pierde din intensitate; a amorți; a se epuiza; **seine Kräfte** ~ i se sleiesc puterile.
Erlahmung *f. sg.* **1.** ologire; paralizare. **2.** *(fig.)* slăbire (a intensității); epuizare, amorțire.
erlangbar *adj.* **1.** accesibil. **2.** realizabil.
erlangen, *erlangte, erlangt, vb. (h) tr.* a obține, a dobândi (prin efort, strădanii, rugăminți); a câștiga; a ajunge (la ceva); a realiza; **den Sieg** ~ a obține victoria.
Erlangerblau, *-s, n. sg.* albastru parizian.
Erlangung *f. sg.* obținere, dobândire, câștigare, realizare.
Erlass, *-es, -e, (austr.) -lässe, m.* **1.** decret, ordin, ordonanță, dispoziție; proclamație. **2.** scutire, dispensă, anulare, ridicare (a unei sancțiuni). **3.** *(com.)* scăzământ, rabat.
erlassbar *adj.* de care se poate scuti, dispensa.
erlassen, *erließ, erlassen (du, er erlässt), vb. (h) tr.* **1.** a emite, a da; **einen Befehl** ~ a emite un ordin. **2.** *(jur.)* a promulga (o lege); a decreta (ordonanțe); a pronunța; **ein Urteil** ~ a pronunța o sentință. **3.** *(jm. etwas)* a scuti, a dispensa (pe cineva de ceva); a anula, a ridica, a ierta (cuiva ceva); **jm. eine Strafe** ~ a scuti pe cineva de o pedeapsă.
erlässlich *adj.* **1.** scuzabil, pardonabil. **2.** anulabil.
Erlassjahr, *-(e)s, -e, n. (rel.)* an sfânt, an de iertare, an de rugă.
Erlass|sünde, *-n, f. (rel.)* păcat care se poate ierta.
Erlassung, *-en, f.* **1.** emitere, editare, publicare, proclamare (a unui ordin, a unui decret). **2.** scutire, dispensare (de o obligație, de o datorie); ridicare, anulare (a unei sancțiuni).
Erlassungsbrief, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrisoare de iertare, de dezlegare; indulgență.
Erlassungsjahr, *-(e)s, -e, n.* v. Erlassjahr.
Erlassungs|sünde, *-n, f.* v. Erlasssünde.
erlauben, *erlaubte, erlaubt, vb. (h) tr. (jm. etwas)* a permite, a îngădui, a da voie (cuiva ceva); ~ **Sie?** îmi permiteți? îmi dați voie? **sich** *(dat.)* ~ a-și permite; **sich einen Scherz** ~ a-și permite o glumă; **was erlaubt du dir denn!** cum de-ți permiți!; **ich erlaube mir ein Auto** îmi pot permite o mașină.
Erlaubnis, *-se, f.* permisiune; **die ~ geben** a da voie, a permite; **um ~ bitten** a cere voie.
Erlaubniskarte, *-n, f.,* **Erlaubnis|schein**, *-(e)s, -e, m.,* **Erlaubnis|schreiben**, *-s, -, n.* bilet de voie.
erlaucht *adj. (inv.)* ilustru, august, prealuminat.
Erlaucht *f. sg.* **seine (ihre) ~** măria sa, luminăția sa; **Eu(e)re ~** măria ta, luminăția voastră.
erlauern, *erlauerte, erlauert, vb. (h) tr.* a pândi, a spiona; a afla pândind, spionând.
erlaufen, *erlief, erlaufen (du erläufst, er erläuft), vb. (h) tr.* **1.** a ajunge repede (din urmă). **2.** *(sport)* a obține, câștiga ceva prin alergare; **du hast dir viele Trophäen** ~ ai câștigat multe trofee prin alergare.
erlauschen, *erlauschte, erlauscht, vb. (h) tr.* a afla ascultând pe furiș, trăgând cu urechea.
Erläuterer, *-s, -, m.* comentator, interpret.
erläutern, *erläuterte, erläutert, vb. (h) tr.* a lămuri, a explica, a interpreta.
Erläuterung, *-en, f.* lămurire, explicație; comentariu; interpretare.
Erläuterungs|schrift, *-en, f. (jur.)* act declarativ, declarație; act interpelativ.
erläuterungsweise *adv.* pentru lămurire, pentru o mai bună înțelegere; în mod explicativ.
Erle, *-n, f. (bot.)* arin, anin *(Alnus).*
erleben, *erlebte, erlebt, vb. (h) tr.* **1.** a apuca, a ajunge (în timpul vieții); a fi contemporan cu...; **ein hohes Alter** ~ a ajunge la o vârstă înaintată; **ich werde das nicht mehr** ~ nu voi mai apuca să văd aceasta; **die zehnte Auflage** ~ a ajunge la a zecea ediție. **2.** a păți; a trăi; a trece prin (întâmplări, emoții etc.); **du kannst saw wirst etwas ~!** ai s-o pățești! **böse Zeiten** ~ a trăi vremuri grele. **3.** a trăi, a simți intens. **4.** *(an* cu *dat.)* a avea parte; **sie erlebt Freude an ihren Kindern** are parte de mulțumire de la copiii ei.
Erlebnis, *-ses, -se, n.* întâmplare importantă, eveniment (în viața cuiva); trăire.
erlebnis|arm *adj.* sărac în evenimente.
Erlebnis|aufsatz, *-es, -sätze, m.* compunere pe tema unor întâmplări trăite.
Erlebnisbericht, *-(e)s, -e, m.* descriere a unor întâmplări trăite, amintire scrisă.
Erlebnisdichtung *f. sg.* creație literară bazată pe evenimente trăite.
Erlebnisfähigkeit *f. sg. (psih.)* capacitate de a asimila impresii.
Erlebnishunger, *-s, m. sg.* sete de senzații.
erlebnishungrig *adj.* dornic, însetat de senzații.
erlebnisreich *adj.* bogat în evenimente.
Erlebnisroman, *-s, -e, m.* roman cu întâmplări trăite, de amintiri.
Erlebniswelt *f. sg. (psih.)* lume a reprezentărilor și trăirilor interioare.
erlechzen, *erlechzte, erlechzt (du, er erlechzt), vb. (h) tr.* a dori fierbinte, intens.

erl̲edigen, *erledigte, erledigt, vb. (h) tr.* **1.** a rezolva, a isprăvi, a termina; a încheia; a aranja; **einen Auftrag ~ a)** a îndeplini o sarcină; **b)** a face un comision; **das ist (sau wäre) erledigt!** s-a făcut! gata! **2.** (şi *fig.)* a lichida (pe cineva); a înlătura; a omorî; a da gata.

erl̲edigt I. *part. trec.* de la erledigen. **II.** *adj.* **1.** obosit, surmenat; făcut praf; **er ist ~** este extenuat. **2.** *(înv.)* vacant; **die Stelle ist ~** postul este vacant.

Erl̲edigung, *-en, f.* **1.** rezolvare; terminare; aranjare; **in ~ Ihrer Anfrage teilen wir Ihnen mit** spre rezolvarea cererii dvs. vă comunicăm. **2.** îndeplinire. **3.** *(fig.)* ucidere; rezolvare. **4.** *(înv.) (despre posturi)* vacanţă.

Erl̲edigungsnummer, *-n, f.* număr de înregistrare.

Erl̲edigungs|termin, *-s, -e, m.* termen de rezolvare.

Erl̲edigungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* semn, siglă de rezolvare.

erl̲egen, *erlegte, erlegt, vb. (h) tr.* **1.** a plăti, a achita, a depune, a vărsa (o sumă de bani). **2.** *(vân.)* a împuşca; **ein Hirsch wurde erlegt** un cerb a fost împuşcat.

Erl̲egung, *-en, f.* **1.** plată, achitare, depunere, vărsământ (al unei sume de bani). **2.** *(vân.)* împuşcare.

erl̲eichtern, *erleichterte, erleichtert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a uşura, a înlesni; **eine Arbeit ~** a uşura o lucrare; *(fig.)* **sein Gewissen ~** a-şi uşura conştiinţa. **2.** *(iron.)* a înşela; a fura (pe cineva); **jn. um sein Geld ~** a uşura pe cineva de bani. **II.** *refl.* **1.** a se uşura. **2.** a ieşi afară, a-şi face nevoile.

Erl̲eichterung, *-en, f.* **1.** *sg.* uşurare, înlesnire. **2.** *pl.* facilităţi, înlesniri.

Erl̲eichterungsmittel, *-s, -, n.* laxativ, purgativ.

erl̲eiden, *erlitt, erlitten (du erleidest, er erleidet), vb. (h) tr.* a suferi, a suporta, a îndura; **Veränderungen ~** a suferi transformări; **er erlitt eine Niederlage** a suferit o înfrângere; **er erlitt Schaden** a fost păgubit; **er erlitt Unrecht** a suferit, i s-a făcut o nedreptate.

e̲rlen *adj.* din lemn de anini.

E̲rlenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Erle.

E̲rlenholz, *-es, n. sg.* lemn de anin.

E̲rlenwald *-(e)s, -wälder, m.* pădure de anini.

erl̲ernbar *adj.* care poate fi învăţat.

erl̲ernen, *erlernte, erlernt, vb. (h) tr.* a învăţa, a-şi însuşi învăţând.

erl̲ernenswert *adj.* demn de a fi învăţat.

Erl̲ernung *f. sg.* învăţare, însuşire; ucenicie.

erl̲esen[1], *erlas, erlesen (du, er erliest), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a alege; a selecţiona. **2.** a dobândi prin lectură; **sie hat ihr ganzes Wissen ~** şi-a dobândit cunoştinţele prin citit.

erl̲esen[2] **I.** *part. trec.* de la erlesen[1]. **II.** *adj.* ales, distins; **er lobte mich mit ~en Worten** m-a lăudat cu cuvinte alese.

Erl̲esenheit *f. sg.* faptul de a fi ales, select; distincţie.

erl̲euchten, *erleuchtete, erleuchtet (du erleuchtest, er erleuchtet), vb. (h) tr.* **1.** a ilumina. **2.** *(fig.)* a lumina; a lămuri.

Erl̲euchtung, *-en, f.* **1.** iluminare, iluminaţie. **2.** *(fig.)* luminare, scânteiere a minţii; inspiraţie. **3.** clarificare (interioară).

erl̲ichen, *erlichte, erlicht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a descoperi, a afla. **2.** a urmări (ceva); a tinde la (ceva).

E̲rlicht, *-(e)s, -e, n.* aniniş, pădurice de anini.

erl̲iegen, *erlag, erlegen, vb. (s) intr.* a fi învins, înfrânt, copleşit, doborât; a nu (mai) rezista; a fi victimă; a cădea jertfă; **der Krankheit ~** a muri din cauza bolii; **der Last ~** a se prăbuşi sub povară; **der Versuchung ~** a cădea în ispită.

erl̲isten, *erlistete, erlistet (du erlistest, er erlistet), vb. (h) tr.* a obţine prin vicleşug, prin şiretenie.

Erl̲istung, *-en, f.* obţinere prin şiretenie.

E̲rlkönig, *-s, m. sg. (mit.)* craiul ielelor.

erl̲ogen I. *part. trec.* de la erlügen. **II.** *adj.* **1.** inventat, născocit; **eine ~e Geschichte** o poveste născocită. **2.** obţinut prin înşelăciune, prin minciună.

Erl̲ös, *-es, -e, m.* câştig (de la o vânzare); beneficiu.

erl̲ösbar *adj.* **1.** care poate fi câştigat. **2.** care poate fi mântuit.

erl̲öschen, *erlosch, erloschen, vb. (s) intr.* **1.** a se stinge. **2.** a păli; a se şterge. **3.** *(fig.)* a se stinge, a dispărea; a înceta (să mai existe, să mai fie valabil); a muri; **das Geschlecht ist erloschen** neamul s-a stins; **~de Augen** privire care se stinge; **mit ~der Stimme** cu o voce care se stinge.

Erl̲öschen, *-s, n. sg.* **1.** stingere; **dem ~ nahe** sau **am ~** pe punctul de a se stinge. **2.** pălire; ştergere. **3.** *(fig.)* stingere; dispariţie; moarte.

Erl̲öschung *f. sg.* **1.** stingere. **2.** *(fig.)* dispariţie, stingere.

erl̲osen, *erloste, erlost (du, er erlost), vb. (h) tr.* a câştiga prin tragere la sorţi, la loterie.

erl̲ösen, *erlöste, erlöst (du, er erlöst), vb. (h) tr.* **1.** a mântui, a salva, a izbăvi, a elibera. **2.** a încasa (bani).

Erl̲öser, *-s, -, m.* liberator; *(rel.)* Mântuitor.

Erl̲öserbild, *-(e)s, -er, n. (rel.)* icoană a Mântuitorului.

Erl̲ösung, *-en, f.* mântuire, salvare, (e)liberare; libertate.

Erl̲ösungs|stunde, *-n, f.* oră a mântuirii.

Erl̲ösungswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de mântuire.

erl̲oten, *erlotete, erlotet (du erlotest, er erlotet), vb. (h) tr.* a măsura (adâncimea apei) cu sonda.

erl̲uchsen, *erluchste, erluchst (du, er erluchst), vb. (h) tr.* a obţine pândind cu lăcomie.

erl̲ügen, *erlog, erlogen, vb. (h) tr.* **1.** a născoci, a scorni, a minţi. **2.** a obţine prin minciună.

erlustieren, *erlustierte, erlustiert,* **erl̲ustigen**, *erlustigte, erlustigt, vb. (h) refl.* a se veseli; a petrece, a se distra.

Erl̲ustigung, *-en, f.* înveselire, petrecere, distracţie.

ermächtigen, *ermächtigte, ermächtigt, vb. (h) tr. (zu) (jur.)* a autoriza, a împuternici (să).

Ermächtigung, *-en, f.* autorizaţie, împuternicire; **die ~ erteilen** a da o autorizaţie.

Ermächtigungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de împuternicire.

Ermächtigungsgesetz, *-es, -e, n. (pol.)* lege care acordă guvernului depline puteri.

Ermächtigungs|schreiben, *-s, -, n.* scrisoare de autorizare.

ermahnen, *ermahnte, ermahnt, vb. (h) tr.* **1.** *(zu)* a sfătui, a îndemna (să); a avertiza; a exorta. **2.** a admonesta, a mustra.

ermahnend I. *part. prez.* de la ermahnen. **II.** *adj.* şi *adv.* **1.** care îndeamnă, care sfătuieşte, care avertizează. **2.** mustrător; care admonestează.

Ermahner, *-s, -, m.* **1.** persoană care sfătuieşte, avertizează. **2.** mustrător, persoană care admonestează.

Ermahnung, *-en, f.* **1.** îndemn, sfat; avertisment. **2.** admonestare, mustrare.

Ermahnungs|schreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare de exortare. **2.** scrisoare de admonestare.

ermangeln, *ermangelte, ermangelt (ich ermang(e)le), vb. (h) intr.* **1.** (cu *gen.)* a fi lipsit (de ceva), a duce lipsă (de ceva). **2.** *(în propoziţii negative)* a neglija, a uita; **nicht ~, es zu tun** a nu neglija, a nu uita să facă ceva; **es an nichts ~ lassen** a avea grijă să nu lipsească nimic, să fie de toate; **es an Geld nicht ~ lassen** a pune la dispoziţie bani din belşug; **ich werde nicht ~ zu kommen** nu voi uita să vin.

Ermangelung *f. sg.* lipsă; **in ~** (cu *gen.)* în lipsa (unui lucru); în locul (unui lucru); **in ~ eines Bessern** în lipsă de ceva mai bun; **in ~ seiner** în lipsa lui; în locul lui.

ermannen, *ermannte, ermannt, vb. (h) refl.* **1.** a se îmbărbăta, a prinde curaj. **2.** *(zu)* a lua o iniţiativă hotărâtă (pentru a), a se încumeta (să).

Ermannung, *-en, f.* îmbărbătare, încurajare.

ermäßigen, *ermäßigte, ermäßigt, vb. (h) tr.* şi *refl. (despre preţuri, cheltuieli etc.)* a (se) reduce, a scădea.

ermäßigt I. *part. trec.* de la ermäßigen. **II.** *adj. (despre preţuri)* redus, scăzut.

Ermäßigung, *-en, f. (despre preţuri)* reducere, scădere; *(com.)* rabat.

ermatten, *ermattete, ermattet (du ermattest, er ermattet), vb.* **I.** *intr. (s)* a (se) obosi, a slăbi, a-şi pierde din puteri. **II.** *tr. (h)* a istovi, a face să obosească.

Ermattung *f. sg.* **1.** slăbiciune, oboseală. **2.** slăbire, obosire, epuizare, istovire.

Ermattungs|strategie [şi -ʃtra-] *f. sg. (mil.)* strategie de uzură.

ermessen, *ermaß, ermessen (du, er ermisst), vb. (h) tr.* **1.** a măsura (în toată întinderea). **2.** *(fig.)* a judeca, a cumpăni, a cântări; **daraus ist leicht zu ~** din aceasta rezultă; **soweit ich ~ kann** după câte îmi pot da seama. **3.** *(reg.)* a atinge; **sein Ziel ~** a-şi atinge scopul.

Ermessen, *-s, n. sg.* judecată; apreciere; **nach meinem ~** după părerea mea; **in js. ~ stellen** a lăsa la aprecierea cuiva; **nach billigem ~** conform unei juste aprecieri.

ermesslich *adj.* măsurabil, apreciabil.

Ermilderung, *-en, f. (reg.)* **1.** ameliorare. **2.** micşorare, reducere.

ermitteln, *ermittelte, ermittelt (ich ermitt(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a afla, a găsi, a descoperi; **der Adressat ist nicht zu ~** adresantul e necunoscut. **2.** a stabili, a lămuri, a constata, a determina.

Ermittlung, *-en, f.* **1.** *sg.* aflare, descoperire, scoatere la iveală, constatare, stabilire. **2.** *pl.* cercetare; investigaţie; **~en anstellen** a face cercetări, a se informa, a lua referinţe. **3.** calcul, determinare.

Ermittlungs|arbeit *f. sg.* activitate de investigaţie.

Ermittlungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de investigaţie.

Ermittlungsbe|amte, *-n, -n (ein Ermittlungsbeamter), m.* detectiv.

Ermittlungsbüro, *-s, -s, n.* birou de investigaţii.

Ermittlungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de investigaţie, de cercetare.

Ermittlungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al cercetărilor, investigaţiilor.

Ermittlungsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucţie.

Ermittlungs|stand, *-(e)s, m. sg.* situaţie a investigaţiilor, cercetărilor, stadiu în care se află ancheta, investigaţiile.

Ermittlungs|tätigkeit, *-en, f* v. Ermittlungsarbeit.

Ermittlungsverfahren, *-s, -, n. (jur.)* instrucţie; investigaţie, anchetă, cercetare a cauzelor penale.

Ermittlungszeitraum, *-(e)s, räume, m. (jur., ec.)* perioadă de investigare, de anchetă.

ermöglichen, *ermöglichte, ermöglicht, vb. (h) tr.* a face posibil, a da posibilitate; a înlesni.

Ermöglichung *f. sg.* înlesnire, realizare, înfăptuire, creare a posibilităţii.

ermorden, *ermordete, ermordet (du ermordest, er ermordet), vb. (h) tr.* a ucide, a omorî, a asasina.

Ermordung, *-en, f.* ucidere, asasinare, omor.

ermörscheln, *ermörschelte, ermörschelt (ich ermörsch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a bătători. **2.** *(pop.)* a ucide, a înjunghia.

ermüdbar *adj.* care poate fi obosit, extenuat, plictisit.

Ermüdbarkeit *f. sg.* obosire, extenuare.

ermüden, *ermüdete, ermüdet (du ermüdest, er ermüdet), vb.* **I.** *intr. (s)* şi *refl. (h)* a (se) obosi, a (se) sătura, a (se) plictisi. **II.** *tr. (h)* a obosi, a osteni.

ermüdend I. *part. prez.* de la ermüden. **II.** *adj.* obositor.

Ermüdung *f. sg.* **1.** obosire. **2.** (şi *tehn.)* oboseală.

Ermüdungs|anriss, *-es, -e, m. (tehn.)* fisură (incipientă) de oboseală.

Ermüdungsbruch, *-(e)s, -brüche m. (tehn.)* rupere la oboseală.

Ermüdungs|erscheinung, *-en, f.* fenomen de oboseală.

Ermüdungsfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistenţă de rupere la oboseală.

ermüdungsfrei *adj.* care nu te oboseşte, fără a obosi, fără a cauza oboseală.

Ermüdungsgrenze, *-n, f.* limită de oboseală.

ermüdungslos *adj.* neobosit, care nu oboseşte.

Ermüdungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de oboseală, de extenuare.

Ermunterer, *-s, -, m.* animator, persoană care îndeamnă, dă curaj, însufleţeşte.

ermuntern, *ermunterte, ermuntert, vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl.)* a (se) înviora, a (se) trezi, a (se)însufleţi. **2.** *(zu)* a îndemna, a încuraja (să).

Ermunterung, *-en, f.* **1.** înviorare, trezire. **2.** stimulare, îndemn, încurajare.

ermutigen, *ermutigte, ermutigt, vb. (h) tr. (zu)* a încuraja, a da curaj, a stimula, a îndemna (să).

Ermutigung, *-en, f.* **1.** încurajare. **2.** stimulare, îndemn.

E̲rn, *-, -, m.* v. Eren.

ernährbar *adj.* care poate fi hrănit.

ernähren, *ernährte, ernährt, vb. (h)* **I.** *tr.* a hrăni, a alimenta; a întreţine, a susţine; **er hat fünf Personen zu ~** are de hrănit cinci guri; are în sarcina sa cinci persoane. **II.** *refl.* **1.** a se hrăni; **er ernährt sich nur von Obst und Gemüse** se hrăneşte doar cu fructe şi legume. **2.** a se întreţine; a-şi câştiga existenţa; **sie ernährt sich durch ihrer Hände Arbeit** îşi câştigă existenţa prin munca propriilor ei mâini.

Ernährer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care susține (o familie), cap de familie, susținător(-oare) a familiei.
Ernährung *f. sg.* **1.** hrană. **2.** hrănire, alimentație, nutriție. **3.** *(fig.)* întreținere.
Ernährungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de raționalizare a alimentației (pe timpul războiului sau în timp de criză).
Ernährungsbasis *f. sg.* bază de alimentație.
ernährungsbedingt *adj.* cauzat de alimentație.
Ernährungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor alimentar.
Ernährungsberater, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* consilier(ă) în probleme de nutriție.
ernährungsfähig *adj.* v. ernährbar.
Ernährungsforschung *f. sg.* cercetări în domeniul nutriției.
Ernährungsgüter *pl.* bunuri alimentare.
Ernährungskosten *pl.* cost al întreținerii, al alimentației.
Ernährungskrankheit, *-en, f. (med.)* boală de nutriție.
Ernährungskrise, *-n, f.* criză alimentară.
Ernährungskunde *f. sg.* dietetică, știință a alimentației, a nutriției.
Ernährungslage *f. sg.* situație alimentară.
Ernährungslehre *f. sg.* v. Ernährungskunde.
Ernährungs|organ, *-(e)s, -e, n. (biol.)* organ de nutriție.
Ernährungs|pulver [-fe și -ve], *-s, -, n.* praf nutritiv.
Ernährungs|störung, *-en, f. (med.)* tulburare de nutriție.
Ernährungs|trieb, *-(e)s, m.* apetit.
Ernährungsweise, *-n, f.* mod de alimentație, fel de nutriție.
Ernährungswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Ernährungsorgan.
Ernährungswirtschaft *f. sg. (ec.)* sector agro-alimentar, industrie alimentară.
Ernährungswissenschaft *f. sg.* v. Ernährungskunde.
Ernährungszu|stand, *-(e)s, -stände m.* stare a nutriției.
ernęnnbar *adj.* care poate fi numit, nominabil.
ernęnnen, *ernannte, ernannt, vb. (h) tr. (zu)* a numi (într-o funcție), a desemna; a conferi cuiva titlul sau funcția de...; **er wurde zum Richter ernannt** a fost numit judecător.
Ernęnnung, *-en, f.* **1.** numire, promovare (într-o funcție), desemnare; nominalizare; **seine ~ zum Direktor** numirea sa ca director. **2.** *(zu)* numire, conferire a unui titlu.
Ernęnnungsbrief, *-(e)s, -e, m.* decret de numire.
Ernęnnungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de numire.
Ernęnnungs|urkunde, *-n, f.* decizie de numire.
erneuen, *erneute, erneut, vb. (h) tr.* și *refl.* v. erneuern.
erneuerbar *adj.* reînnoibil, regenerabil.
Erneu(e)rer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care aduce inovații, inovator(-oare), reformator(-oare).
erneuern, *erneuerte, erneuert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înnoi, a împrospăta; **eine Erinnerung ~** a împrospăta o amintire. **2.** a primeni, a restaura, a renova; **das Wasser ~** a primeni apa; **ein Bild ~** a restaura un tablou. **3.** a reînnoi, a relua, a repeta; **den Vertrag ~** a reînnoi contractul; **den Prozess ~** a relua procesul; **ein Gesuch ~** a repeta o cerere. **4.** a înlocui; **die Glühbirnen ~** a înlocui becurile. **II.** *refl.* a se reînnoi; **im Frühling erneuert sich die Natur** primăvara natura se reînnoiește.
Erneuerung, *-en, f.* **1.** reînnoire; împrospătare. **2.** reluare, repetare. **3.** înnoire, renovare. **4.** înlocuire (prin ceva nou); primenire; *(ec.)* **~ des verschlissenen Anlagekapitals** reconstituirea, înlocuirea capitalului tehnic uzat.
Erneuerungs|antrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* cerere de reînnoire.
Erneuerungs|arbeiten *pl.* lucrări de restaurare, de renovare.
erneuerungsbedürftig *adj.* care necesită o renovare, o reînnoire.
Erneuerungsbewegung, *-en, f.* mișcare de reînnoire.
Erneuerungskauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* achiziție, cumpărătură pentru reînnoire, reutilare.
Erneuerungs|prozess, *-es, e, m.* proces de reînnoire.
Erneuerungsrate, *-n, f. (ec.)* rată, procent de reutilare, de reînnoire.
Erneuerungsrücklage, *-n, f. (ec.)* rezervă de reînnoire.
Erneurer, *-s, -, m.* v. Erneu(e)rer.
erneut **I.** *adj.* reînnoit, repetat, reluat. **II.** *adv.* din nou, iarăși.
Erneu|ung, *-en, f. (rar)* v. Erneuerung.
erniędern, *erniederte, erniedert,* **erniędrigen**, *erniedrigte, erniedrigt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a coborî, a scădea, a reduce. **2.** *(muz.)* a coborî (tonul), a marca cu bemol. **II.** *tr.* și *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada; a (se) umili; **er erniedrigte sich vor ihm** s-a umilit în fața lui.
erniędrigend **I.** *part. prez.* de la erniedrigen. **II.** *adj.* degradant, umilitor, înjositor; **eine ~e Lage** o situație degradantă, umilitoare.
Erniędrigung, *-en, f.* **1.** coborâre, scădere, reducere. **2.** înjosire, degradare; umilință. **3.** *(mat.)* reducere (a puterii). **4.** *(muz.)* coborâre a tonului, marcare cu bemol.
Erniędrigungszeichen, *-s, -, n. (muz.)* bemol.
ernst *adj.* **1.** serios; **ein ~er Mensch** un om serios; **~bleiben** a rămâne serios, a nu râde; **eine ~e Miene machen** a face o mutră serioasă, gravă; **es ~ meinen** a vorbi serios, a lua (ceva) în serios, a avea intenții serioase; **jn.** (sau **etwas) (für) ~ nehmen** a lua pe cineva (ceva) în serios. **2.** grav; îngrijorător; **eine ~e Lage** o situație serioasă, gravă; **~e Bedenken haben** a avea rezerve serioase, grave; **eine ~e Krankheit** o boală gravă; *(substantivat)* **ist es etwas Ernstes?** e ceva grav?. **3.** sever; **eine ~e Strafe** o pedeapsă severă, serioasă.
Ernst, *-es, m. sg.* **1.** seriozitate; **im ~** serios; **alles (allen) ~es** sau **in allem ~** foarte serios, cu toată seriozitatea; **es ist mein ~** vorbesc serios, nu glumesc; **es ist mir ~ damit** sau **ich mache ~ daraus** am intenții serioase, o iau în serios, nu glumesc. **2.** gravitate, seriozitate (a unei situații). **3.** seriozitate, perseverență, temeinicie.
Ernstfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz serios, caz grav; **im ~** dacă situația devine serioasă; la nevoie, la o adică.
ernst gemęint *adj.* cu intenție serioasă.
ernst|haft **I.** *adj.* serios, grav. **II.** *adv.* **1.** serios. **2.** într-adevăr, cu adevărat; **denkst du das ~?** crezi cu adevărat asta?
Ernst|haftigkeit *f. sg.* seriozitate, gravitate.
ernstlich *adj.* și *adv.* v. ernsthaft.
Ernte, *-n, f.* **1.** recoltă; **die ~ einbringen** a strânge recolta; **bei der ~ helfen** a ajuta la strângerea recoltei. **2.** *sg.* seceriș, cules; *(fig.)* **der Tod hält ~** seceră moartea. **3.** perioadă a recoltei. **4.** *(fig.)* câștig, profit.
Ernte|arbeit, *-en, f.* seceriș; muncă la recoltare.
Ernte|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) sezonier(ă) la recoltă; secerător(-oare).
Ernte|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** pierdere a recoltei. **2.** *la sg.* felul, calitatea recoltei; felul în care s-a făcut, a ieșit recolta.
Ernte|aus|sichten *pl.* perspective de recoltă.
Erntebrigade, *-n, f.* brigadă de strângere a recoltei.
Erntebüschel, *-s, -, n.* ultimul snop cules (împodobit festiv).
Erntedankfest, *-(e)s, -e, n.*, **Erntedanktag**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* sărbătorire a recoltei (prin slujbă religioasă), ziua recoltei.
Ernte|einbringung, *-en, f.* strângere a recoltei.
Ernte|einsatz, *-es, -sätze, m. (ist.)* muncă patriotică de strângere a recoltei.
Ernte|ergebnis, *-ses, -se, n.* recoltă; rezultat al recoltei.
Ernte|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă; **der durchschnittliche ~** recolta medie (la hectar).
Erntefeld, *-(e)s, -er, n.* câmp, ogor.
Ernteferien [-riən] *pl.* vacanță din timpul recoltei.
Erntefest, *-es, -e, n.* serbare a secerișului; sărbătoare a recoltei.
Erntefron, *-en, f. (ist.)* clacă la seceriș, la recoltă.
Erntege|stell, *-(e)s, -e, n.* greblă de coasă.
Erntegut, *-(e)s, -güter, n.* produse ale recoltei.
Ernte|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Erntearbeiter.
Ernte|hilfe *f. sg.* ajutor la strângerea recoltei.
Erntekampagne [-kam'panjə], *-n, f. (ist.)* campanie de strângere a recoltei.
Erntekranz, *-es, -kränze, m.*, **Erntekrone**, *-n, f.* cunună de spice (de ziua recoltei).
Erntelied, *-(e)s, -er, n.* cântec de seceriș.
Erntelohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată a secerătorilor.
Erntemahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler), n.* ospăț la terminarea secerișului.
Erntemann, *-(e)s, -männer, m.* secerător, cosaș; culegător.
Erntemaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare, mașină de recoltat.
Erntemonat, *-(e)s, -e*, **Erntemond**, *-(e)s, -e, m.* **1.** luna seceratului. **2.** *(inv.)* gustar, luna august.
ernten, *erntete, geerntet (du erntest, er erntet), vb. (h) tr.* **1.** a recolta, a strânge recolta; a culege; **wer Wind sät, wird Sturm ~** cine seamănă vânt culege furtună. **2.** *(fig.)* a recolta, a culege, a primi; **Lob ~** a primi laude; **Ruhm ~** a se acoperi de glorie.
Ernten, *-s, n. sg.* recoltare, culegere.
Ernteperiode, *-n, f.* perioadă a secerișului.
Ernter, *-s, -, m.* v. Erntearbeiter.
erntereif *adj.* gata, bun de recoltat, copt.
Erntesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Erntelied.
Ernteschätzung *f. sg.* apreciere a recoltei.
Ernteschmaus, *-es, -schmäuse, m.* v. Erntemahl.
Erntesegen, *-s, m. sg. (livr., poet.)* recoltă bogată.
Erntetag, *-(e)s, -e, m.* zi a secerișului, ziua recoltei.
Erntetanz, *-es, -tänze, m.* v. Erntefest.
Ernteversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare a recoltei (împotriva calamităților naturale).
Erntevorbereitungs|arbeit, *-en, f.* muncă de pregătire a secerișului, a recoltei.
Erntewagen, *-s, -, m.* car pentru transportul recoltei de pe câmp.
Erntewetter, *-s, n. sg.*, **Erntewitterung** *f. sg.* vreme prielnică pentru strânsul recoltei.
Erntezeit *f. sg.* vreme a recoltei, a secerișului.
Ernting, *-s, m. sg. (înv.)* august, gustar.
ernüchtern, *ernüchterte, ernüchtert, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trezi (din beție). **2.** *(fig.)* a dezamăgi, a aduce la realitate. **II.** *intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a se trezi, a se dezmetici. **2.** a se deziluziona.
Ernüchterung, *-en, f.* **1.** dezmeticire, trezire. **2.** *(fig.)* dezamăgire, deziluzionare, aducere la realitate.
Er|oberer, *-s, -, m.* cuceritor.
Er|oberer-Armee, *-n, f.* armată cuceritoare.
Er|oberin, *-nen, f.* cuceritoare.
er|obern, *eroberte, erobert, vb. (h) tr.* **1.** a cuceri; a ocupa. **2.** *(fig.)* a cuceri, a câștiga; **sie eroberte alle Menschen** a cucerit pe toată lumea.
Er|oberung, *-en, f.* cucerire; ocupare; capturare; *(fig.)* **auf ~ ausgehen** a porni după cuceriri; *(glumeț)* a pleca la agățat.
Er|oberungs|absicht, *-en, f.* intenție de cucerire.
Er|oberungsdrang, *-(e)s, m. sg.*, **Er|oberungsdurst**, *-(e)s, m. sg.* v. Eroberungslust.
Er|oberungsfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* expediție, campanie de cucerire.
Er|oberungsgeist, *-(e)s, m. sg.*, **Er|oberungsgier** *f. sg.* v. Eroberungslust.
Er|oberungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de cucerire, de cotropire.
Er|oberungslust *f. sg.* dorință, spirit, sete de cucerire.
er|oberungslüstern *adj.* avid de cuceriri.
er|oberungslustig *adj.* **1.** doritor, setos de cuceriri. **2.** *(fig.)* cochet, pornit pe cuceriri.
Er|oberungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de cucerire.
Er|oberungs|politik *f. sg.* politică de cotropire.
Er|oberungs|sucht *f. sg.* patimă de dominare, de cucerire.
er|oberungs|süchtig *adj.* avid de cuceriri.
Er|oberungsziel, *-(e)s, -e, n.* scop al cuceririi.
Er|oberungszug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de cucerire, invazie cu scop de cotropire.
erodieren, *erodierte, erodiert, vb. (h) tr.* **1.** *(geol.)* a eroda. **2.** *(chim.)* a coroda.
er|öffnen, *eröffnete, eröffnet (du eröffnest, er eröffnet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a inaugura, a începe; **ein Geschäft ~** a deschide o prăvălie; **der Präsident eröffnete die Ausstellung** președintele a inaugurat expoziția; **ein Gefecht ~** a începe o luptă; **eine Internetseite ~** a deschide o pagină de internet. **2.** *(fig.)* a comunica, a face cunoscut, a împărtăși; a dezvălui; a declara; **er eröffnete mir seine Meinung** mi-a comunicat părerea lui; **sein Herz ~** a-și deschide inima. **II.** *refl.* a se deschide, a face mărturii, confidențe;

er eröffnete sich seinem Freunde şi-a deschis sufletul prietenului său; **es ~ sich gute Aussichten für...** sunt perspective bune pentru...

Er|öffnung, *-en, f.* **1.** deschidere, inaugurare. **2.** comunicare, declaraţie; mărturisire. **3.** începere; *(ec.)* **~ des Konkursverfahrens** începere a procedurii de lichidare a firmei.

Er|öffnungs|an|sprache, *-n, f.* v. Eröffnungsrede.

Er|öffnungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (ec.)* comandă de deschidere.

Er|öffnungsbilanz, *-en, f. (com.)* bilanţ de deschidere.

Er|öffnungsfahrt, *-en, f. (ferov.)* călătorie de inaugurare.

Er|öffnungsfeier, *-n,* **Er|öffnungsfeierlichkeit**, *-en, f.* festivitate, serbare de deschidere, de inaugurare.

Er|öffnungsfest, *-(e)s, -e, n.* v. Eröffnungsfeier.

Er|öffnungs|ordnung, *-en, f. (ec.)* ordin de deschidere.

Er|öffnungsrede, *-n, f.* cuvânt de deschidere, cuvântare inaugurală, discurs inaugural.

Er|öffnungs|sitzung, *-en, f.* şedinţă de deschidere.

Er|öffnungs|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* **1.** *(la operă)* uvertură. **2.** piesă de deschidere a stagiunii.

Er|öffnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a inaugurării.

Er|öffnungsver|an|staltung, **Er|öffnungsvor|stellung**, *-en, f.* spectacol de deschidere.

erogen *adj.* erogen.

er|örtern, *erörterte, erörtert, vb. (h) tr.* a dezbate, a discuta; a analiza.

Er|örterung, *-en, f.* dezbatere, discuţie; analiză, examinare, deliberare.

Eros, *-, m. sg.* **1.** *(mit.)* Eros, Amor, Cupidon. **2.** dragoste senzuală. **3.** *(astron.)* numele unei planete mici.

Eros-Center [-tsɛntər], *-s, n.* bordel, casă de toleranţă.

Erosion, *-en, f. (geol.)* eroziune, erodare.

Erosionsbasis, *-basen, f. (geol.)* nivelul cel mai de jos până la care acţionează eroziunea.

Erosionskessel, *-s, -, m. (geol.)* căldare de eroziune.

Erosions|schutz, *-es, m. sg.* protecţie contra eroziunii.

Erosions|see, *-s, -n, m. (geol.)* lac de eroziune.

Erosions|tal, *-(e)s, -täler, n. (geol.)* vale de eroziune.

Erosions|terrasse, *-n, f. (geol.)* terasă de eroziune.

erosiv *adj. (geol.)* eroziv.

Erot|en *pl. (arte)* amoraşi.

Erotik *f. sg.* **1.** erotică; erotism; senzualitate. **2.** arta de a iubi.

Erotika *pl.* **1.** opere de artă cu conţinut erotic. **2.** erotică, poezie de dragoste.

Erotiker, *-s, -, m.* **1.** persoană senzuală, erotică. **2.** autor de poezii erotice.

erotisch *adj.* erotic.

Erotomane, *-n, -n, m.* erotoman.

Erotomanie [-ni:] *f. sg.* erotomană.

Erotomanin, *-nen, f.* erotomană.

Erpel, *-s, -, m. (reg.)* răţoi.

erpeln, *erpelte, geerpelt (ich erp(e)le), vb. (h) intr. (reg., glumeţ)* a merge legănându-se (ca o rată), a avea un mers legănat.

erpicht *adj. (auf* cu *ac.)* avid de...; dornic de..., obsedat de...; **auf etwas ~ sein** a fi pasionat pentru ceva; **aufs Geld ~ sein** a fi lacom de bani.

Erpicht|heit *f. sg.* pornire, pasiune, obsesie, înverşunare.

erpressbar *adj.* şantajabil.

erpressen, *erpresste, erpresst (du, er erpresst), vb. (h) tr.* a stoarce; a şantaja, a extorca; **ein erpresstes Versprechen** o promisiune smulsă cu forţa.

Erpresser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* şantajist(ă).

Erpresserbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de şantaj.

erpresserisch *adj.* prin şantaj, care şantajează.

Erpressung, *-en, f.* şantaj, extorcare; **politische ~** şantaj politic, presiune politică.

Erpressungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Expresserbrief.

Erpressungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de şantaj.

Erpressungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de şantaj.

erprob|en, *erprobte, erprobt, vb. (h) tr.* **1.** a încerca, a testa, a pune la încercare, a supune unei încercări. **2.** a experimenta, a verifica (prin transpunere în practică).

erprobt I. *part. trec.* de la erproben. **II.** *adj.* verificat, încercat; cu experienţă; **ein ~er Freund** un prieten încercat, credincios.

Erprob|ung, *-en, f.* încercare, testare, test; punere la încercare.

Erprobungsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de încercare.

erprobungshalber *adv.* de probă, pentru încercare.

Erprobungszeit, *-en, f. (ec.)* perioadă de testare.

erprüfen, *erprüfte, erprüft, vb. (h) tr.* v. erproben.

erquetschen, *erquetschte, erquetscht, vb. (h) tr.* a strivi, a zdrobi.

erquicken, *erquickte, erquickt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) înviora, a (se) răcori. **2.** a (se) desfăta, a (se) întrema.

erquickend I. *part. prez.* de la erquicken. **II.** *adj.* înviorător, răcoritor; *(fig.)* plăcut, îmbucurător, reconfortant.

enquicklich *adj.* îmbucurător, desfătător, înviorător, plăcut.

Erquickung, *-en, f.* **1.** *sg.* înviorare, întremare, reconfortare. **2.** desfătare; alinare. **3.** lucru înviorător, plăcut, desfătător. **4.** băutură răcoritoare.

Erquickungs|trank, *-(e)s, -tränke, m.* v. Erquickung **(4).**

er|rackern, *errackerte, errackert, vb. (h) tr.* a câştiga, a obţine muncind din greu.

er|raffen, *erraffte, errafft, vb. (h) tr.* a înhăţa, a apuca cu lăcomie, a strânge, a înşfăca.

er|ramschen, *erramschte, erramscht, vb. (h) tr. (fam.)* a cumpăra ieftin.

er|ratbar *adj.* de ghicit, ce se poate ghici, ghicibil.

er|raten, *erriet, erraten (du errätst, er erät) vb. (h) tr.* **1.** a ghici. **2.** a dezlega, a rezolva (ghicitori); **~!** ai ghicit!

Er|raten, *-s, n. sg.* **1.** ghicire. **2.** dezlegare, rezolvare (a ghicitorilor).

Er|rater, *-s, -, m.* ghicitor.

errätisch *adj.* **1.** rătăcit, împrăştiat. **2.** *(geol.)* eratic; **~ er Block** bloc eratic.

Errat|um, *-s, -ta, -n.* **1.** greşeală de tipar. **2.** eroare. **3.** *pl. (tipogr.)* erată.

Er|ratung *f. sg.* ghicire; rezolvare, dezlegare.

er|rechenbar *adj.* calculabil, previzibil.

er|rechnen, *errechnete, errechnet (du errechnest, er errechnet), vb. (h) tr.* a calcula, a determina prin calcul; a obţine prin calcul; **es lässt sich leicht ~** se poate calcula uşor.

Er|rechnung, *-en, f.* calculare, aflare prin calcul.

er|regbar *adj.* irascibil, iritabil, susceptibil; excitabil.

Er|regbarkeit *f. sg.* irascibilitate, iritabilitate, susceptibilitate, excitabilitate.

er|regen, *erregte, erregt, vb. (h)* **1.** *tr.* a irita, a agita; a excita; a stimula; a tulbura. **2.** a provoca; a pricinui; a stârni; **Aufsehen ~** a face vâlvă; **Appetit ~** a face poftă de mâncare; **Bewunderung, Neid ~** a stârni admiraţie, invidie; **einen Aufstand ~** a provoca o răscoală; **Verdacht ~** a deştepta, a trezi bănuieli. **II.** *refl.* a se enerva, a se irita, a se emoţiona.

er|regend I. *part. prez.* de la erregen. **II.** *adj.* palpitant; iritant; excitant; emoţionant; *(fiz.)* **~e Kraft** forţă de excitaţie, de inducţie.

Er|reger, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* agent patogen. **2.** *(electr.)* inducţie. **3.** *(tel.)* excitator.

Er|regerdynamomaschine, *-n, f. (electr.)* dinam de excitaţie, excitatrice.

Er|regerkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de excitaţie.

Er|regermaschine, *-n, f. (electr.)* excitatrice.

Er|regermaschinen|satz, *-es, -sätze, m. (electr.)* agregat de excitaţie.

Er|reger|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune la excitaţie.

Er|reger|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de excitaţie, bobină inductoare.

Er|reger|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent în excitatrice.

Er|regerturbine, *-n, f. (electr.)* turbină de (pentru) excitaţie, turbină de antrenare a excitaţiei.

er|regt I. *part. trec.* de la erregen. **II.** *adj.* **1.** excitat, agitat. **2.** *(electr.)* indus.

Er|regt|heit *f. sg.* v. Erregung **(1).**

Er|regung, *-en, f.* **1.** agitaţie, iritaţie, excitaţie, surescitare; tulburare; emoţie. **2.** provocare, pricinuire, stârnire. **3.** *(electr.)* excitaţie, inducţie.

Er|regungsmittel, *-s, -, n. (med.)* excitant.

Er|regungs|strom, *-(e)s, m. sg.* curent de excitaţie.

Er|regungsversuch, *-(e)s, -e, m. (med.)* încercare de excitare.

Er|regungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de excitaţie.

Er|regungswicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare de excitaţie.

Er|regungszu|stand, *-(e)s, -stände m.* stare de excitaţie.

er|reichbar *adj.* accesibil; la îndemână; **dieser Ort ist leicht ~** în acest loc se poate ajunge uşor; **telefonisch (nicht) ~ sein** a (nu) putea fi găsit la telefon.

Er|reichbarkeit *f. sg.* calitatea de a fi accesibil, de a putea fi ajuns, accesibilitate.

er|reichen, *erreichte, erreicht, vb. (h) tr.* **1.** a ajunge; **der Brief hat mich rechtzeitig erreicht** scrisoarea n-a ajuns la timp. **2.** a sosi la, a atinge; **den Gipfel des Berges ~** a atinge vârful muntelui. **3.** a ajunge din urmă; a prinde; **den Zug ~** a prinde trenul. **4.** *(fig.)* a ajunge; a egala, a obţine; **telefonisch ~** a obţine legătura telefonică (cu cineva). **5.** *(zu)* a reuşi (să...); a obţine (să...).

Er|reichung *f. sg.* **1.** ajungere, atingere. **2.** realizare.

Er|reichungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de a ajunge (pe cineva sau la ceva).

Er|reichungsweite, *-n, f. (mil.)* distanţă maximă de percepere auditivă sau vizuală, distanţă maximă de audibilitate sau de vizibilitate.

er|reiten, *erritt, erritten (du erreitest, er erreitet), vb. (h) tr.* a ajunge călare; **einen Ort ~** a ajunge într-un loc călare; **jn. ~** a ajunge pe cineva din urmă călare.

er|rettbar *adj.* care poate fi salvat.

er|retten, *errettete, errettet (du errettest, er errettet), vb. (h) tr. (aus, von)* a salva, a scăpa (din, de), a mântui; **jn. vom Tode ~** a scăpa pe cineva de la moarte.

Er|retter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* salvator(-oare); mântuitor(-oare).

Er|rettung, *-en, f.* salvare, scăpare; mântuire.

Er|rettungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de salvare.

er|richtbar *adj.* care poate fi ridicat, durat, construit.

er|richten, *errichtete, errichtet (du errichtest, er errichtet), vb. (h) tr.* **1.** a construi; a ridica; a dura; **ein Denkmal ~** a ridica cuiva un monument. **2.** a fonda, a întemeia. **3.** *(mil.)* a forma (o unitate). **4.** *(mat.; în expr.)* **ein Lot ~** a ridica o perpendiculară.

Er|richtung *f. sg.* **1.** construire, ridicare; **die ~ eines Gebäudes** construirea unui imobil; **die ~ eines Testaments** redactarea unui testament. **2.** întemeiere, fondare. **3.** instituire, instaurare; **die ~ der Diktatur** instaurarea dictaturii.

er|ringen, *errang, errungen, vb. (h) tr.* a câştiga, a realiza prin luptă, a obţine prin eforturi; **einen Sieg ~** a repurta o victorie.

Er|ringung, *-en, f.* obţinere, câştigare (prin luptă, eforturi).

er|rötен, *errötete, errötet (du errötest, er errötet), vb. (s) intr. (despre persoane)* a roşi, a se înroşi, a se îmbujora.

Er|rötен, *-s, n. sg.* înroşire, îmbujorare.

Er|rungene, *-n (ein Errungenes), n. sg.* lucru cucerit cu greu, câştig moral; **das gemeinsam ~** ceea ce s-a dobândit împreună.

Er|rungenschaft, *-en, f.* **1.** cucerire, realizare. **2.** *(glumeţ, fam.)* cumpărătură, lucru cumpărat, achiziţionat (prin eforturi).

Er|rungenschaftsgemeinschaft *f. sg. (jur.)* coproprietate asupra bunurilor dobândite în comun (de soţ şi soţie în timpul căsătoriei); regim matrimonial al comunităţii de bunuri.

ersättigen, *ersättigte, ersättigt, vb. (h) refl. (livr.)* a se sătura (privind).

ersättlich *adj.* de săturat, care se poate sătura.

Ersatz, *-es, m. sg.* **1.** compensaţie; despăgubire; **zum** (sau **als**) **~** în schimb, în loc; **~ leisten** sau **~ bieten** a despăgubi. **2.** înlocuire, substituire; *(ec.)* **~ von Arbeit durch Kapital** substituirea muncii prin capital; *(tehn.)* **~ eines Rohres** înlocuirea unei ţevi. **3.** surogat, înlocuitor. **4.** *(sport)* înlocuitor, rezervă. **5.** *(mil.)* recrutare; remontă. **6.** *(mil.)* contingent, trupă de rezervă. **7.** *(mil.)* înlocuire, completare, remontă. **8.** *(tehn.)* piesă de schimb, piesă de rezervă.

Ersatz|an|spruch, *-(e)s, -sprüche m.* pretenţie de înlocuire, de compensaţie.

Ersatz|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă provizorie.

Ersatz|ausrüstung, *-en, f. (ec.)* echipament de rezervă, de înlocuire.

Ersatzband, *-(e)s, -bände, m.* volum de rezervă.

Ersatzbank, *-bänke, f (sport)* bancă de rezerve.

Ersatzbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de rezervă.

Ersatzbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(mil.)* baterie de rezervă. **2.** *(electr.)* baterie electrică de rezervă.

Ersatz|bedarf, *-(e)s, -m. sg. (ec.)* **1.** necesar de piese de schimb. **2.** nevoie de despăgubire, de compensație.
Ersatzbe|hörde, *-n, f. (pol.)* comisie pentru stabilirea reparațiilor.
Ersatzberufs|schule, *-n, f.* școală profesională (a unei corporații).
Ersatzbezirk, *-(e)s, -e, m. (mil.)* circumscripție de completare.
Ersatzbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de rezervă.
Ersatzbutter *f. sg.* surogat de unt.
Ersatzdehnung, *-en, f. (lingv.)* lungire compensatoare (la vocale).
Ersatzdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersatzdienstleistende, *-n, -n (ein Ersatzdienstleistender), m.* v. Ersatzdienstpflichtige.
ersatzdienstpflichtig *adj.* obligat a face un serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersatzdienstpflichtige, *-n, -n (ein Ersatzdienstpflichtiger), m.* persoană obligată să facă serviciu civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersatzdienstzeit *f. sg.* perioada serviciului civil de compensație (în schimbul serviciului militar).
Ersatz|erbe, *-n, m. (jur.)* erede, moștenitor secundar.
Ersatzfahrer *-s, -, m.* șofer de rezervă.
Ersatzfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond de rezervă, de înlocuire.
Ersatzfrau, *-en, f.* locțiitoare, înlocuitoare, femeie în loc.
Ersatzgeschäft, *-(e)s, -e, n. (mil.)* (operație de) recrutare.
Ersatzgeschworene, *-n, -n (ein Ersatzgeschworener), m. (jur.)* jurat supleant.
Ersatzglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(med.)* proteză. **2.** *(tehn.)* piesă de rezervă.
Ersatzgut, *-(e)s, -güter, n.* (de regulă la *pl.)* bunuri, mărfuri de înlocuire (care țin locul altora care lipsesc de pe piață).
Ersatzheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armată de rezervă.
Ersatz|infinitiv, *-s, -e, m. (gram.)* infinitiv ca înlocuitor al participiului trecut (la formarea perfectului și mai mult ca perfectul anumitor verbe).
Ersatzkaffee, *-s, m. sg.* surogat, înlocuitor de cafea.
Ersatzkasse, *-n, f. (reg.)* casă de asigurări sociale.
Ersatzkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare de piese de schimb, de utilaje de înlocuire.
Ersatzkommission, *-en, f. (mil.)* consiliu de revizie, comisie de revizuire.
Ersatzkraft, *-kräfte, f.* înlocuitor, suplinitor (pe perioada concediului medical etc. al unui salariat).
Ersatzkragen, *-s, -, m.* guler de rezervă.
Ersatzleistung, *-en, f.* despăgubire.
Ersatzleute *pl.* oameni de rezervă; v. Ersatzmann.
Ersatzlieferung, *-en, f.* **1.** livrare suplimentară. **2.** *(ec.)* livrare de piese de schimb, de echipament de înlocuire.
ersatzlos *adj.* fără a pune altceva în loc, fără a fi înlocuit prin sau cu altcineva sau altceva.
Ersatzmann, *-(e)s, -männer* (și *-leute), m.* **1.** locțiitor, om în loc. **2.** *(mil.)* înlocuitor. **3.** *(sport)* jucător de rezervă.
Ersatzmannschaft, *-en, f.* **1.** *(mil.)* trupă de rezervă. **2.** *(mil.)* recruți. **3.** *(sport)* echipă de rezervă, echipă secundă.
Ersatzmitglied, *-(e)s, -er, n. (jur.)* membru supleant.
Ersatzmittel, *-s, -, n.* **1.** surogat, înlocuitor. **2.** mijloc de compensare, de despăgubire.
Ersatz|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de rezervă.
Ersatzpferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal de rezervă, cal de remontă.
Ersatzpflicht, *-en, f.* responsabilitate, obligație de a despăgubi.
ersatzpflichtig *adj.* având obligația de a despăgubi.
Ersatzrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de rezervă.
Ersatzreserve [-və], *-n, f. (mil.)* rezerva a doua, a treia.
Ersatzreservist [-vɪst], *-en, -en, m. (mil.)* rezervist, din rezerva a doua, a treia.
Ersatzrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător supleant.
Ersatz|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci suplimentar.
Ersatz|spieler, *-s, -, m. (sport)* (jucător în) rezervă.
Ersatz|stellung, *-en, f. (mil.)* **1.** recrutare; completare a efectivului. **2.** poziție de rezervă.
Ersatz|stoff, *-(e)s, -e, m.* surogat, înlocuitor, substituent.
Ersatz|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Ersatzglied.
Ersatzsumme, *-n, f.* indemnizație, despăgubire.
Ersatzteil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piesă de schimb.
Ersatzteilfertigung *f. sg. (ec.)* producere de piese de schimb.
Ersatzteil|lager, *-s, -, n. (ec.)* depozit de piese de schimb.
Ersatzteilversorgung *f. sg. (ec.)* aprovizionare cu piese de schimb.
Ersatzteilvor|rat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* stoc de piese de schimb.
Ersatztruppenteil, *-(e)s, -e, m. (mil.)* trupă de rezervă.
Ersatzverbindlichkeit, *-en, f.* v. Ersatzpflicht.
Ersatzwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de rezervă.
Ersatzwahl, *-en, f. (pol.)* alegere suplimentară.
ersatzweise *adv.* ca, drept surogat, înlocuitor.
Ersatzwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de înlocuire.
ersäufen, *ersoff, ersoffen (du ersäufst, er ersäuft), vb. (s) intr. (fam., vulg.)* a se îneca.
ersäufen, *ersäufte, ersäuft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îneca, a arunca în apă (animale); *(fig.)* **seinen Kummer** ~ a-și îneca amarul. **2.** a inunda. **II.** *refl. (vulg.)* a se îneca, a se arunca în apă.
Ersäufung *f. sg. (vulg.)* **1.** înecare, aruncare în apă. **2.** inundare.
erschachern, *erschacherte, erschachert, vb. (h) tr.* a cumpăra, a dobândi după multă tocmeală, prin mijloace necinstite.
erschaffbar *adj.* care poate fi creat, făurit.
erschaffen, *erschuf, erschaffen, vb. (h) tr.* a crea; a face, a plăsmui, a făuri.
Erschaffer, *-s, -, m.* creator.
Erschaffung *f. sg.* **1.** creare, făurire. **2.** creație.
erschallen, *erscholl, erschollen* și *erschallte, erschallt, vb. (s) intr.* **1.** a răsuna; **ein lautes Gelächter** ~ **lassen** a râde în hohote. **2.** *(despre o veste, despre zvonuri)* a se răspândi.
erschaubar *adj.* care poate fi întrezărit.
erschaudern, *erschauderte, erschaudert, vb. (s) intr.* a se înfiora, a fi cuprins de fiori, a se îngrozi.
erschauen, *erschaute, erschaut, vb. (h) tr.* a zări, a vedea, a întrezări.
erschauern, *erschauerte, erschauert, vb. (s) intr.* v. erschaudern.
erscheinen, *erschien, erschienen, vb. (s) intr.* **1.** a apărea, a se ivi; *(jur.)* a se înfățișa. **2.** a apărea, a fi publicat, editat. **3.** *impers.* a (se) părea; **es erscheint erwünscht** pare, este de dorit; **es erscheint mir unmöglich** mi se pare imposibil.
Erscheinen, *-s, n. sg.* **1.** apariție; ivire. **2.** *(tipogr.)* apariție, publicare. **3.** *(jur.)* înfățișare.
Erscheinung, *-en, f.* **1.** apariție, arătare; viziune. **2.** fenomen. **3.** aspect, înfățișare; aparență. **4.** publicare, apariție (a unei cărți). **5.** *(jur.)* înfățișare; **in ~ treten** a se înfățișa. **6.** *(med.)* semn, simptom, fenomen. **7.** *(bis. cat.)* Bobotează.
Erscheinungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordin de înfățișare, de prezentare.
Erscheinungsbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(biol.)* fenotip, forma unui fenomen care împreună cu genotipul ereditar și mediul determină forma viețuitoare. **2.** *(inform.)* formă vizuală; **das ~ des Mauszeigers** forma prompterului.
Erscheinungsfest, *-(e)s, n. sg. (bis. cat.)* Bobotează.
Erscheinungsform, *-en, f.* formă de prezentare.
Erscheinungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al apariției (unei publicații).
Erscheinungskomplex, *-es, -e, m. (fil.)* complex de fenomene.
Erscheinungslehre *f. sg. (fil.)* fenomenologie.
Erscheinungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al apariției (unei publicații).
Erscheinungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de apariție.
Erscheinungsweise, *-n, f.* mod de apariție.
Erscheinungswelt *f. sg. (fil.)* lume vizibilă, fenomenologică.
erschießen, *erschoss, erschossen (du, er erschießt), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) împușca; **den Verräter ~ lassen** a da ordin să fie împușcat trădătorul; *(fig., fam.)* **ich bin völlig erschossen** sunt istovit, sleit de puteri.
Erschießung, *-en, f.* împușcare.
Erschießungskommando, *-s, -s, n. (mil.)* pluton de execuție.
erschimmern, *erschimmerte, erschimmert, vb. (s) intr.* a începe să lucească.
erschinden, *erschindete* (rar *erschund), erschunden (du erschindest, er erschindet), vb. (h) refl.* **1.** a realiza prin muncă istovitoare. **2.** a strânge cu greu.
erschlaffen, *erschlaffte, erschlafft, vb.* **I.** *intr. (s)* a obosi, a slăbi, a-și pierde puterile, a se moleși, a se vlăgui. **II.** *tr. (h)* a istovi, a epuiza, a moleși, a vlăgui.
erschlafft I. *part. trec.* de la erschlaffen. **II.** *adj.* obosit, slăbit, fără puteri, moleșit, vlăguit.
Erschlaffung *f. sg.* **1.** slăbiciune, moleșeală. **2.** slăbire, moleșire, vlăguire; destindere.
erschlagen[1], *erschlug, erschlagen (du erschlägst, er erschlägt), vb. (h) tr.* a ucide (prin lovituri); a răpune, a omorî.
erschlagen[2] **I.** *part. trec.* de la erschlagen[1]. **II.** *adj.* **1.** ucis (prin lovituri), răpus; **vom Blitz ~** lovit de trăsnet; trăsnit. **2.** *(fam.)* obosit mort, mort de oboseală, frânt; *(fig., fam.)* **ich fühle mich total ~** mă simt obosit, frânt, sleit de puteri. **3.** *(fam.)* abătut; perplex; **sie war wie ~** a rămas uluită.
erschleichen, *erschlich, erschlichen, vb. (h) tr.* **1.** a obține, a dobândi prin vicleșug, prin tertipuri, în mod necinstit; a capta. **2.** a lua prin surprindere, a surprinde.
Erschleichung, *-en, f.* **1.** obținere, dobândire prin vicleșug, prin tertipuri, în mod necinstit; captație. **2.** luare prin surprindere.
Erschleichungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de captație.
erschleppen, *erschleppte, erschleppt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) cără, a (se) târî; **er kann sich kaum noch ~** abia se mai târăște.
erschließbar *adj.* **1.** care se poate deschide; care poate deveni accesibil. **2.** care se poate deduce, deductibil.
erschließen, *erschloss, erschlossen (du, er erschließt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a deschide, a face accesibil. **2.** a deduce, a conchide (din); **aus dem Textzusammenhang ~** a deduce din context. **II.** *refl.* **1.** a se deschide, a se desface; **die Blume erschließt sich** floarea se deschide. **2.** *(aus)* a conchide, a trage o concluzie; **daraus erschließt sich** din aceasta rezultă, se deduce.
Erschließung, *-en, f.* **1.** deschidere, acces; *(ec.)* **~ von außereuropäischen Märkten** acces pe piețele din afara Europei; cucerirea piețelor din afara Europei. **2.** (cale de) acces. **3.** deducție.
erschlossen I. *part. trec.* de la erschließen. **II.** *adj. (lingv.)* reconstruit, obținut prin metoda reconstrucției.
erschmeicheln, *erschmeichelte, erschmeichelt (ich erschmeich(e)le), vb. (h) tr.* a obține (ceva) prin lingușiri, lingușeli.
erschmelzen, *erschmolz* (și *erschmelzte), erschmolzen* (și *erschmelzt) (du, er erschmilzt)* (și *erschmelzt), vb. (h) tr. (tehn.)* a topi (metale), a obține prin topire.
Erschmelzung *f. sg. (metal.)* elaborare (a unei șarje); topire, fuziune.
erschmieren, *erschmierte, erschmiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a câștiga prin scrieri de proastă calitate. **2.** *(fam.)* a obține prin mituire.
erschnappen, *erschnappte, erschnappt, vb. (h) tr.* v. aufschnappen.
erschnüffeln, *erschnüffelte, erschnüffelt (ich erschnüffe(le), vb. (h) tr. (mai ales despre animale)* a găsi adulmecând, mirosind.
erschöpfbar *adj.* epuizabil.
erschöpfen, *erschöpfte, erschöpft, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) epuiza, a (se) extenua; a (se) istovi, a (se) slei (de puteri), a (se) vlăgui; **den Gegenstand ~** a epuiza subiectul; **meine Geduld ist erschöpft** mi-am pierdut răbdarea; **sich in Höflichkeiten ~** a se pierde în amabilități. **2.** a trata exhaustiv.
erschöpfend I. *part. prez.* de la erschöpfen. **II.** *adv.* complet; până la epuizare; exhaustiv; **etwas ~ behandeln** a trata ceva exhaustiv.
erschöpflich *adj.* de sleit, de secat.
erschöpft I. *part. trec.* de la erschöpfen. **II.** *adj.* epuizat, istovit, sleit (de puteri), vlăguit.
Erschöpft|heit, **Erschöpfung** *f. sg.* oboseală, istovire, extenuare; epuizare; *(fig.)* terminare.
Erschöpfungsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de extenuare, de epuizare.
Erschöpfungszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de extenuare, de epuizare.

erschọssen *part. trec.* de la erschießen.

erschrẹcken[1], *erschreckte, erschreckt, vb. (h) tr.* şi *(fam.) refl.* a (se) speria, a (se) înspăimânta; **du hast mich tüchtig erschreckt** mi-ai tras o spaimă serioasă.

erschrẹcken[2], *erschrak, erschrocken (du erschrickst, er erschrickt), vb. (s) intr.* a se speria, a se înspăimânta; **er erschrak zu Tode** a tras o spaimă de moarte.

Erschrẹcken, *-s, n. sg.* spaimă, sperietură.

erschrẹckend I. *part. prez.* de la erschrecken. **II.** *adj.* v. erschrecklich.

erschrẹcklich I. *adj.* înspăimântător, groaznic, îngrozitor. **II.** *adv.* grozav, teribil, de speriat.

erschrẹiben, *erschrieb, erschrieben, vb. (h) tr.* a câştiga prin scris, a obţine scriind.

erschrọcken, **I.** *part. trec.* de la erschrecken[2]. **II.** *adj.* speriat, alarmat.

Erschrọckenheit *f. sg.* (stare de) spaimă; teamă.

erschrọ̈cklich *adj. (glumeţ)* v. erschrecklich.

erschrọten, *erschrotete, erschrotet (du erschrotest, er erschrotet), vb. (h) tr. (mine)* a deschide, a descoperi (un filon).

erschụften, *erschufte, erschuftet (du erschuftest, er erschuftet), vb. (h) tr.* şi *refl.* v. erschinden.

erschürfen, *erschürfte, erschürft, vb. (h) tr. (mine)* a prospecta, a explora; a scoate din mină.

erschụ̈ttern, *erschütterte, erschüttert, vb. (h) tr.* **1.** a zgudui, a zdruncina. **2.** *(fig.)* a zgudui, a emoţiona, a impresiona puternic; **sein Tot erschütterte mich** moartea lui m-a zguduit profund. **3.** *(tehn.)* a zgudui, a produce trepidaţii.

erschụ̈ternd I. *part. prez.* de la erschüttern. **II.** *adj.* zguduitor, emoţionant.

erschụ̈ttert I. *part. trec.* de la erschüttern. **II.** *adj.* zguduit, emoţionat, consternat.

Erschụ̈tterung, *-en, f.* **1.** zguduitură, zdruncinare; **strukturelle ~** şoc structural. **2.** *(fig.)* emoţie, şoc. **3.** *(med.)* comoţie, şoc; **~ des Gehirns** comoţie cerebrală. **4.** *(tehn.)* trepidaţie.

erschụ̈tterungsbe|ständig, **erschụ̈tterungsfest** *adj. (tehn.)* rezistent la trepidaţii.

erschụ̈tterungsfrei *adj.* fără trepidaţii, netrepidant.

Erschụ̈tterungsherd, *-(e)s, -e, m.* epicentru seismic, focar de cutremur.

Erschụ̈tterungskreis, *-es, m. sg. (geol., mine)* cerc seismografic, cerc de friabilitate.

erschụ̈tterungs|sicher *adj.* v. erschütterungsfest.

Erschụ̈tterungswelle, *-n, f.* undă seismică.

erschwạ̈tzen, *erschwätzte, erschwätzt (du, er erschwätzt), vb. (h) tr.* a obţine prin flecăreală, prin locvacitate.

erschwẹren, *erschwerte, erschwert, vb. (h) tr.* **1.** a îngreuna, a îngreuia; a face mai dificil. **2.** *(fig.)* a complica, a agrava, a înrăutăţi (o situaţie); **sich** *(dat.)* **das Leben ~** a-şi complica viaţa.

erschwẹrend I. *part. prez.* de la erschweren. **II.** *adj.* **1.** care îngreuiază, care îngreunează; care face mai dificil. **2.** care complică, înrăutăţeşte; agravant; **~e Umstände** circumstanţe agravante.

Erschwẹrnis, *-se, f.* îngreuiere, îngreunare; complicare.

Erschwẹrniszulage, *-n, f.* supliment, spor de dificultate (la salariu).

Erschwẹrung *f. sg.* îngreuiere, îngreunare, mărire a dificultăţilor; complicare, agravare.

erschwịndeln, *erschwindelte, erschwindelt (ich erschwind(e)le), vb. (h) tr.* a obţine prin fraudă, prin înşelăciune; a escroca.

erschwịngbar *adj.* v. erschwinglich.

erschwịngen, *erschwang, erschwungen, vb. (h) tr.* **1.** a obţine, a realiza cu greu. **2.** a putea plăti, a-şi putea permite (preţuri, cheltuieli etc.): **ich kann das nicht ~** aceasta nu-mi e accesibil, întrece posibilităţile mele. **3.** a atinge în zbor. **4.** a da din aripi. **5.** *(agr.)* a aerisi, a afâna (nutreţul).

erschwịnglich *adj.* **1.** la care se poate ajunge, care se poate atinge sau realiza, realizabil. **2.** *(despre preţuri, cheltuieli)* accesibil; **~e Preise** preţuri suportabile.

Erschwịnglichkeit *f. sg. (despre preţuri etc.)* accesibilitate.

erschwịtzen, *erschwitzte, erschwitzt (du, er erschwitzt), vb. (h) tr.* **1.** a transpira. **2.** *(fig.)* a obţine sau a face ceva cu multă trudă, cu sudoare.

ersẹhen, *ersah, ersehen (du ersiehst, er ersieht), vb. (h) tr.* **1.** a vedea, a observa, a-şi da seama; a deduce, a conchide; **daraus ersieht man** de aici se vede, de aici se deduce. **2.** a alege; **sich** *(dat.)* **ein Plätzchen zum Ausrasten ~** a alege, a pune ochii pe un locşor pentru a se odihni. **3.** a pândi; **die Gelegenheit ~** a pândi ocazia.

ersẹhnen, *ersehnte, ersehnt, vb. (h) tr.* a dori intens, fierbinte; a duce dorul.

ersẹhnt I. *part. trec.* de la ersehnen. **II.** *adj.* mult dorit, mult aşteptat; **eine lang ~e Gelegenheit** o ocazie mult aşteptată.

ersẹssen *part. trec.* de la ersitzen.

Ersẹtz|anweisung, *-en, f. (cc.)* comandă de înlocuire.

ersẹtzbar *adj.* înlocuibil; reparabil; restituibil.

ersẹtzen, *ersetzte, ersetzt (du, er ersetzt), vb. (h) tr.* **1.** a înlocui, a ţine locul, a suplini; a substitui. **2.** a despăgubi, a acorda reparaţii. **3.** *(fin.)* a restitui, a rambursa; **js. Kosten ~** a restitui, a rambursa cuiva cheltuielile.

Ersẹtzer, *-s, -, m.* înlocuitor, suplinitor.

ersẹtzlich *adj.* v. ersetzbar.

Ersẹtzung, *-en, f.* **1.** înlocuire, suplinire; substituire. **2.** despăgubire, restituire.

ersịchtlich I. *adj.* evident, vădit, vizibil; **daraus ist ~** de aici reiese, rezultă. **II.** *adv.* evident, vădit; **es geht ihm ~ besser** îi merge vizibil mai bine.

Ersịchtlichkeit *f. sg.* evidenţă.

ersịngen, *ersang, ersungen, vb. (h) tr.* a câştiga cântând; a obţine prin cântat.

ersịnnen, *ersann, ersonnen, vb. (h) tr.* a născoci, a inventa, a imagina.

ersịnnlich *adj.* imaginabil; *(fig.)* posibil.

ersịtzen, *ersaß, ersessen (du, er ersitzt), vb. (h) tr.* **1.** a dobândi prin şedere sau răbdare dreptul de folosinţă îndelungată. **2.** *(jur.)* a deveni proprietar prin posesiune îndelungată, prin prescripţie; a dobândi o proprietate.

Ersịtzung, *-en, f. (jur.)* dobândire a unei proprietăţi prin posesiune îndelungată, prin prescripţie.

er|spähen, *erspähte, erspäht, vb. (h) tr.* a pândi, a fi atent la, a aştepta, a zări (pe furiş); a afla, a descoperi (prin spionare).

er|sparen, *ersparte, erspart, vb. (h) tr.* **1.** a economisi, a pune deoparte. **2.** *(jm. etwas)* a cruţa, a scuti (pe cineva de ceva); **ich will dir diese Mühe ~** vreau să te scutesc de această osteneală; **mir blieb nichts erspart** n-am fost cruţat de nici o suferinţă, a trebuit să suport totul; **erspare dir die Mühe** nu te mai osteni degeaba.

Er|sparnis, *-se, f.*, **Er|sparnis**, *-ses, -se, n.*, **Er|sparte**, *-n (ein Erspartes), n. sg.* economie, bani economisiţi; **seine letzten Ersparnisse** ultimele sale economii; **Ersparnis an Zeit** economie de timp.

Er|sparung *f. sg.* **1.** economie, bani economisiţi. **2.** *(fig.)* cruţare, scutire (de...). **3.** economisire.

er|spẹichern, *erspeicherte, erspeichert, vb. (h) tr.* a stoca, a înmagazina.

er|spielen, *erspielte, erspielt, vb. (h) tr.* **1.** a câştiga ceva prin sau la joc. **2.** a câştiga ceva cântând la un instrument.

Er|sprịß, *-es, -e, m.* folos, câştig, avantaj.

er|sprießen, *erspross, ersprossen (du, er ersprießt), vb. (s) intr.* **1.** a încolţi, a genera, a rezulta, a se naşte; (şi *fig.*) a înmuguri. **2.** a fi în folosul, în avantajul (cuiva).

er|sprießlich *adj.* folositor, avantajos, rodnic; **eine ~e Arbeit** o muncă rodnică, plină de succes, cu spor.

Er|sprießlichkeit *f. sg.* caracter folositor, avantajos; câştig; rodnicie.

er|spürbar *adj.* sensibil; perceptibil.

er|spüren, *erspürte, erspürt, vb. (h) tr.* a simţi; a percepe pipăind.

ẹrst *adv.* **1.** întâi, mai întâi, în primul rând; **~ die Arbeit, dann das Spiel** întâi lucrul, apoi joaca; **das braucht nicht ~ bewiesen zu werden** lucrul acesta nu (mai) trebuie dovedit. **2.** numai; abia; doar, nu... decât; **es ist ~ drei Uhr** este abia ora trei; **er kam heute ~ an** n-a sosit decât azi; **eben ~** abia adineauri. **3.** vreodată, odată; tocmai; **wenn ich ~ dort angekommen bin** odată ajuns acolo; **wenn ich ~ groß bin!** numai să mă fac mare! d-apoi când am să fiu mare! să mă văd eu odată mare ! **wäre ich ~ fort!** de-aş fi plecat odată! **und ich ~!** darmite eu! **und ~ die Blumen!** dar florile! **~ recht** tocmai de aceea; **~ recht nicht** nici atât, nicidecum.

er|ständen I. *part. trec.* de la erstehen. **II.** *(bis.)* înviat din morţi.

er|stạrken, *erstarkte, erstarkt, vb. (s) intr.* a se întări.

Er|stạrkung *f. sg.* întărire.

er|stạrren, *erstarrte, erstarrt, vb. (s) intr.* **1.** a se întări, a se solidifica; a se închega. **2.** a încremeni, a amorţi, a înţepeni, a îngheţa (de frig, de spaimă); a se rigidiza.

Er|stạrrung *f. sg.* **1.** întărire, solidificare; închegare. **2.** încremenire, înţepenire, amorţire.

Er|stạrrungsge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă, vulcanică.

Er|stạrrungs|intervall [-val], *-s, -e, n. (fiz.)* interval de solidificare.

Er|stạrrungskurve [-və şi -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de solidificare.

Er|stạrrungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* punct, temperatură de solidificare. **2.** *(mil.)* moment al opririi ofensivei.

Er|stạrrungszone, *-n, f. (fiz.)* zonă de solidificare.

er|stạtten, *erstattete, erstattet (du erstattest, er erstattet), vb. (h) tr.* **1.** a restitui, a înapoia, a rambursa. **2.** a face, a da, a aduce; **Bericht ~** a da raport; **Dank ~** a aduce mulţumiri, a mulţumi; **Anzeige ~** a denunţa; **Meldung ~** a comunica, a anunţa (în mod oficial); **einen Besuch ~** a face o vizită.

Er|stạttung *f. sg.* **1.** restituire, înapoiere, rambursare. **2.** exprimare; efectuare: **~ des Berichtes** dare a raportului; **~ des Dankes** exprimare a mulţumirilor, a recunoştinţei; **~ eines Besuches** vizitare.

Er|stạttungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* cerere de despăgubire, de rambursare.

Ẹrst|auf|führung, *-en, f. (teatru, muz.)* premieră.

Ẹrst|auflage, *-n, f. (tipogr.)* primă ediţie, ediţie princeps.

er|staunen, *erstaunte, erstaunt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se mira, a se minuna, a fi uimit. **II.** *tr. (h)* a uimi, a minuna, a stârni mirare; **sein Betragen hat mich erstaunt** purtarea lui m-a uimit.

Er|staunen, *-s, n. sg.* mirare, uimire; **in ~ versetzen** a uimi; **in ~ geraten** a se mira, a fi, a rămâne uimit; **zu meinem ~** spre mirarea mea.

er|staunenswert, **er|staunenswürdig** *adj.* de mirare, uimitor.

er|staunlich *adj.* uimitor, surprinzător.

er|staunlicherweise *adv.* în mod uimitor, surprinzător; demn de mirare.

er|staunt I. *part. trec.* de la erstaunen. **II.** *adj.(über* cu *ac.)* mirat, uimit (de); **ich bin über sein Benehmen ~** purtarea lui mă uimeşte; **bass ~** foarte mirat.

Ẹrst|ausgabe, *-n, f.* primă ediţie, ediţie princeps.

Ẹrst|aus|stattung, *-en, f.* **1.** primă amenajare. **2.** trusou iniţial.

Ẹrst|aus|strahlung, *-en, f. (tv.)* primă emisie.

Ẹrstbesitz, *-es, m. sg.* primă posesiune; **ein Wagen aus ~** un automobil din prima mână.

ẹrstbeste *adj.* primul venit, ce se nimereşte, ce iese în cale.

Ẹrstbe|steigung, *-en, f.* primă escaladare (a unui munte).

Ẹrstbezug, *-(e)s, -züge, m.* primă ocupare (a unei locuinţe).

Ẹrstdruck, *-es, -e, m. (despre tipărituri)* primă ediţie; ediţie princeps.

ẹrste *(der, die, das ~) num. ord.* **1.** cel dintâi, cea dintâi, primul, prima; **das ~ Mal** întâia oară, întâia dată; **zum ~n Mal(e)** pentru întâia oară; pentru întâia dată; **zum ~n** mai întâi, la început, înainte de toate; **der ~ Beste** primul venit; un oarecare; *(muz.)* **~ Stimme** vocea întâi; *(com.)* **aus ~r Hand kaufen** a cumpăra direct de la producător; **der Erste Mai** 1 Mai; **die Erste Hilfe** primul ajutor; *(jur.)* **Erste Instanz** prima instanţă; *(mat.)* **erste Ordnung** gradul întâi; *(teatru)* **~r Liebhaber** prim amorez; *(mar. mil.)* **Erster Offizier** secundul navei, primul ofiţer; **Friedrich der Erste** Frederic I.

Ẹrste, *-n, -n (ein Erster, ein Erstes), m., f.* şi *n.* cel dintâi, cea dintâi; primul, prima; **heute ist der ~** azi suntem în întâi; **~r unter Gleichen** primul printre cei de seama lui, primus inter pares; **sie ist die ~ in der Klasse** este premiantă în clasă; *(glumeţ)* **sie war seine ~** ea a fost prima femeie în viaţa lui; **das ~ und das Letzte** începutul şi sfârşitul; **die ~n der Stadt** fruntaşii oraşului; **das ist das ~, was ich höre** asta este o noutate pentru mine; **fürs ~** mai întâi, deocamdată, pentru moment.

er|stẹchen, *erstach, erstochen (du erstichst, er ersticht), vb. (h) tr.* a înjunghia, a străpunge (cu un cuţit etc.).

ẹrst|ehelich *adj.* din prima căsătorie.

er|stẹhen, *erstand, erstanden, vb.* **I.** *tr. (h)* a cumpăra, a achiziţiona. **II.** *intr. (s)* **1.** a se ridica, a apărea, a lua fiinţă, a se ivi; a se naşte, a se isca; **daraus werden Unannehmlichkeiten ~** de aici se vor isca neplăceri. **2.** a învia; **von den Toten ~** a se scula din morţi.

Erste-Hịlfe-Ausrüstung, *-en, f.* trusă, echipament de prim ajutor.

Erste-Hịlfe-Leistung, *-en, f.* acordare de prim ajutor.

Er|stehung *f. sg.* **1.** cumpărare, achiziționare. **2.** ridicare, apariție. **3.** înviere, sculare din morți.
Er|stehungs|preis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare.
er|steigbar *adj.* de suit, ce poate fi suit, escaladat.
er|steigen, *ersteig, erstiegen, vb. (h) tr.* **1.** a urca, a sui, a se cățăra (până la vârf), a escalada. **2.** *(fig.)* a se ridica, a se înălța; **höchste Würden** ~ a ajunge la cele mai mari demnități.
Ersteiger, *-s, -, m.* persoană care se suie, se urcă, escaladează (un munte).
er|steigern, *ersteigerte, ersteigert, vb. (h) tr.* a cumpăra, a achiziționa la licitații.
Er|steigerung, *-en, f.* achiziționare la licitații.
er|steiglich *adj.* v. ersteigbar.
Er|steigung, *-en, f.* urcare, urcuș, ascensiune, escaladare.
Erst|einsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** primă misiune. **2.** primă aplicare, primă folosire.
er|stellen, *erstellte, erstellt, vb. (h) tr.* **1.** a face, a confecționa, a produce. **2.** a pregăti, a prelucra, a stabili; **Normen** ~ a stabili norme. **3.** *(inform.)* a realiza, a produce; **eine Webseite** ~ a realiza o pagină Web.
Er|stellung, *-en, f.* **1.** confecționare, alcătuire. **2.** pregătire, prelucrare, stabilire.
Er|stellungsdatum, *-s, -daten, n. (inform.)* data creării (a unui document, fișier).
erstemal *adv. (inv.)* v. erste Mal.
erstens *adv.* mai întâi, în primul rând.
er|sterben, *erstarb, erstorben (du erstirbst, er erstirbt), vb. (s) intr.* **1.** *(fig.)* a slăbi, a se stinge, a dispărea, a muri; **das Lächeln erstarb auf seinen Lippen** zâmbetul i se stinse pe buze; **der Lärm erstarb** zgomotul se stinse, amuți; **in tiefster Ehrfurcht ~d** cu cel mai profund respect. **2.** *(rar)* a muri (de moarte lentă).
erstere *adj. (precedat de art. hot.)* cel, cea dintâi, primul, prima din doi; **der ~... der letztere** primul... ultimul, cel dintâi... cel din urmă.
Erste(r)-Klasse-Wagen, *-s, -, m.* vagon de clasa întâi.
erst|erwähnt *adj.* primul, prima din cei pomeniți; sus-numit, sus-amintit, sus-menționat.
Erst|erwerb, *-(e)s, -e, m.* primă achiziție a unui bun.
Erstfahrt, *-en, f.* călătorie inaugurală (a unui vapor etc.).
erstgeboren *adj. (despre copii)* primul născut, cel dintâi născut, cel mai mare.
Erstgebor(e)ne, *-n, -n (ein Erstgeborener), m.* și *f.* întâiul născut, cel, cea mai mare dintre copii.
Erstgeburt, *-en, f.* **1.** prima naștere. **2.** *(jur.)* primogenitură.
Erstgeburtsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept al primului născut, drept de primogenitură.
erstgenannt *adj.* v. ersterwähnt.
Erstgenannte, *-n, -n (ein Erstgenannter), m., f.* și *n.* primul, prima (dintre cei numiți).
erstgerichtlich *adj. (jur.)* care aparține primei instanțe judecătorești; de primă instanță sesizată.
Erst|helfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care acordă primul ajutor (în caz de accident). **2.** persoană calificată pentru acordarea primului ajutor (în caz de accident).
er|sticken, *erstickte, erstickt, vb.* **I.** *intr. (s)* a se înăbuși, a se sufoca; a se asfixia; *(fig.)* a se îneca. **II.** *tr. (h)* (și *fig.*) a înăbuși, a sufoca, a asfixia.
Er|sticken, *-s, n. sg.* înăbușire, sufocare; asfixiere; asfixie; **zum** ~ înăbușitor.
er|stickend I. *part. prez.* de la ersticken. **II.** *adj.* înăbușitor, sufocant.
Er|stickung *f. sg.* v. Ersticken.
Er|stickungs|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de sufocare; sufocare.
Er|stickungsgefahr, *-en, f.* pericol de asfixie.
Er|stickungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin asfixie, prin sufocare; asfixie, sufocare.
er|stinken, *erstank, erstunken vb. (s) intr. (inv.)* a se împuți.
Erst|instanz, *-en, f. (jur.)* primă instanță.
erst|instanzlich *adj. (jur.)* de primă instanță.
Erstklässler, *-s, -, m.* v. Erstklassler.
erstklassig *adj.* de primul rang, de calitatea întâi, de cea mai bună calitate, de prima clasă.
Erstklassigkeit *f. sg.* însușirea de a fi de calitatea întâi.
Erstklassler, *(austr.),* **Erstklässler**, *-s, -, m. (fam.)* elev din clasa întâi.
Erstklasswagen, *-s, -, m. (elv.)* v. Erste(r)-Klasse-Wagen.
Erstkommunikant, *-en, -en, m. (bis. cat.)* persoană care primește prima comuniune.
Erstkommunion, *-en, f. (bis. cat.)* prima comuniune.
erstlich *adv. (inv.)* mai întâi, în primul rând.
Erstling, *-s, -e, m.* **1.** trufanda, pârgă, prim rod. **2.** întâiul, primul născut. **3.** lucrare, operă de debut.
Erstlings|arbeit, *-en, f.* lucrare, operă de debut.
Erstlings|aus|stattung, *-en, f.* trusou pentru primul născut.
Erstlingschaft *f. sg.* drept, situație de prim născut.
Erstlingsdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tipogr.)* prim exemplar tipărit. **2.** prima lucrare tipărită (a unei țări, a unui oraș).
Erstlingsfrucht, *-früchte, f.* v. Erstling **(1).**
Erstlingsgarnitur, *-en, f.* v. Erstlingsausstattung.
Erstlingsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a lua primele roade.
Erstlingsversuch, *-(e)s, -e, m.* primă încercare, primii pași.
Erstlingswerk, *-(e)s, -e, n.* v. Erstlingsarbeit.
erstmalig I. *adj.* cel dintâi, prim; **die ~e Aufführung** prima reprezentație. **II.** *adv.* mai întâi, pentru întâia dată.
erstmals *adv.* mai întâi, în primul rând, pentru întâia, prima dată, pentru prima oară.
Erstmilch *f. sg. (fiziol.)* v. Vormilch.
Erstplacierte [-plasi:rtə], *-n, -n (ein Erstplacierter), m. (rar)* v. Erstplatzierte.
Erstplatzierte, *-n, -n (ein Erstplatzierter), m.*, **Erstplazierte**, *-n, -n (ein Erstplazierter), m. (inv.) (sport etc.)* primul clasat.
er|strahlen, *erstrahlte, erstrahlt, vb. (s) intr.* a radia, a străluci.
erst|rangig *adj.* de prim(ul) rang.
er|streben, *erstrebte, erstrebt, vb. (h) tr.* **1.** a năzui, a tinde; a căuta să obțină. **2.** a obține, a reuși (prin propriile sale sforțări).
er|strebenswert *adj.* demn de a fi dorit, de dorit.
er|strecken, *erstreckte, erstreckt, vb. (h) refl.* **1.** a se întinde, a se extinde; a ajunge (până la ...). **2.** *(fig.)* (*auf* cu *ac.*) a se extinde (asupra); **seine Tätigkeit erstreckt sich auf Jahre** activitatea sa se întinde pe o perioadă de ani de zile. **3.** *(austr.)* a prelungi (un termen).
Er|streckung *f. sg.* **1.** întindere. **2.** *(austr.)* prelungire (a unui termen).
er|streiten, *erstritt, erstritten (du erstreitest, er erstreitet), vb. (h) tr.* a obține, a dobândi, a câștiga prin luptă, a se lupta pentru ceva; **ich musste mir mein Recht** ~ a trebuit să lupt (prin procese) ca să mi se facă dreptate.
erst|richterlich *adj.* v. erstgerichtlich.
Erst|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* primă lovitură, lovitură preventivă.
Erst|semester, *-s, -, n. (jargonul studenților)* student(ă) în primul semestru, boboc.
Erst|sendung, *-en, f. (tv., radio)* primă emisie; premieră radiofonică (sau televizată).
Erst|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune inițială.
erst|stellig *adj.* v. erstrangig.
Erst|stimme, *-n, f. (pol.)* vot acordat în circumscripția electorală.
Erst|tagsbrief, *-(e)s, -e, m. (filatelie)* prima zi a emisiunii.
er|stummen, *erstummte, erstummt, vb. (s) intr.* a amuți.
er|stumpfen, *erstumpfte, erstumpft. vb.* **I.** *tr. (h)* a toci. **II.** *intr. (s)* a se toci.
er|stunken I. *part. trec.* de la erstinken. **II.** *adj. (fam., în expr.)* **das ist ~ und erlogen** asta e o minciună sfruntată, grosolană.
er|stürmbar *adj.* care poate fi luat cu asalt.
er|stürmen, *erstürmte, erstürmt, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** (și *fig.*) a lua cu asalt, a cuceri. **2.** a susține o luptă.
Er|stürmung, *-en, f.* **1.** luare cu asalt; cucerire. **2.** luptă.
Erstverkaufs|tag, *-(e)s, -e, m.* prima zi de vânzare.
Erstver|öffentlichung, *-en, f.* primă publicare.
Erstversorgung, *-en, f.* acordare de prim ajutor.
Erstver|storbene, *-n, -n (ein Erstverstorbener), m.* și *f.* primul, prima decedat(ă).
Erstverwendung, *-en, f. (inform.)* primă utilizare.
Erstwähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) care votează pentru prima dată.
Erst|zulassung, *-en, f.* primă înmatriculare (a unui automobil).
ersuchen, *ersuchte, ersucht, vb. (h) tr.* **1.** a cere, a solicita, a ruga (pe cineva); **ich ersuchte ihn um eine Antwort** i-am cerut un răspuns. **2.** *(jur.)* a face o cerere, o petiție.
Ersuchen, *-s, n. sg.* **1.** cerere, rugăminte; **mit dem** ~ cu rugămintea; **auf** ~ **von...** la cererea... **2.** *(jur.)* cerere, petiție.
Ersuch|schreiben, *-s, -, n.* v. Ersuchen **(2).**
Ertag, *-(e)s, -e, m. (reg.)* marți.
ertappen, *ertappte, ertappt, vb. (h) tr.* a prinde, a pune mâna (prin surprindere); *(bei, auf* cu *dat.)* a surprinde; **auf frischer Tat** ~ a prinde asupra faptului, în flagrant delict; **bei einer Lüge** ~ a prinde cu minciuna.
Ertappung, *-en, f.* prindere (asupra faptei), surprindere.
ertasten, *ertastete, ertastet (du ertastest, er ertastet), vb. (h) tr.* a percepe prin pipăit; (și *fig.*) a percepe prin tatonare.
ertauben, *ertaubte, ertaubt, vb.* **I.** *tr. (h)* a asurzi pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a deveni surd, a surzi. **2.** a ameți, a-și pierde cunoștința.
ertäubt *adj. (elv.)* mânios.
Ertaubung, *-en, f.* surzire.
erteilen, *erteilte, erteilt, vb. (h) tr.* a da; a acorda; **Befehl** ~ a da ordin; **Auskunft** ~ a da o informație, o lămurire; **Unterricht** ~ a da lecții, a preda; **Erlaubnis** ~ a da, a acorda o permisiune, a permite, a da voie.
Erteiler, *-s, -, m.* persoană care împarte, repartizează, dă.
Erteilung *f. sg.* **1.** dare, împărțire, acordare; **nach** ~ **des Befehls** după ce s-a dat ordinul; ~ **von Privilegien** acordare de privilegii. **2.** eliberare; ~ **eines Ausweises** eliberarea unui permis, unei legitimații.
ertönen, *ertönte, ertönt, vb. (s)* și *(h) intr.* a răsuna; a începe să sune.
Ertönen, *-s, n. sg.* răsunet, ecou.
ertöten, *ertötete, ertötet (du ertötest, er ertötet), vb. (h) tr.* (și *fig.*) a devitaliza; a omorî; a ucide; a înăbuși; a extermina; a distruge, a extirpa.
Ertötung *f. sg.* devitalizare; ucidere; amorțire; distrugere.
Ertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** produs, venit, beneficiu; **reiner** ~ venit net. **2.** randament; ~ **des Ackers** recoltă. **3.** *(mine)* extracție. **4.** *(ec.)* valoarea, rezultatele producției; **betriebsbedingter** ~ produs de exploatare.
ertragbar *adj.* v. erträglich.
ertragen, *ertrug, ertragen (du erträgst, er erträgt) vb. (h) tr.* **1.** *(inv.)* a aduce (venit), a da. **2.** a suporta, a suferi, a îndura, a răbda.
ertragfähig *adj.* productiv; rentabil.
Ertragfähigkeit *f. sg.* productivitate, rentabilitate.
erträglich *adj.* **1.** rentabil. **2.** suportabil. **3.** acceptabil, bunicel, destul de bine.
Erträglichkeit *f. sg.* **1.** rentabilitate. **2.** posibilitate de a suporta.
ertraglos *adj.* nerentabil, neproductiv, fără beneficiu.
Erträgnis, *-ses, -se, n. (rar)* v. Ertrag.
erträgnisreich *adj. (rar)* productiv, rodnic.
ertragreich *adj.* productiv; rodnic; rentabil.
Ertrags|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte de câștig (profit).
ertragsarm *adj.* puțin productiv.
Ertrags|ausfall, *-(e)s, -fälle, m. (ec.)* pierderi de randament.
Ertrags|aus|sichten *pl. (ec.)* perspective ale randamentului.
Ertragsberechnung, *-en, f. (ec.)* calcul al profitului, al venitului; calcul al rentabilității.
Ertragsbeteiligung, *-en, f. (ec.)* participare (a salariaților) la profitul întreprinderii.
ertragsfähig *adj.* rentabil, eficace; productiv.
Ertragsfähigkeit *f. sg.* rentabilitate, eficacitate ; productivitate.
Ertragsgesetz, *-es, -e, n. (ec.)* lege a randamentului.
ertragslos *adj.* neproductiv, nerentabil.
Ertragsminderung, *-en, f.* scădere a productivității sau a câștigului.
Ertragsrechnung, *-en, f.* calcul al profitului, al venitului; calcul al rentabilității, al eficacității.
ertrags|sicher *adj.* cu rentabilitate sigură, cu beneficiu garantat.
Ertrags|steigerung, *-en, f.* creștere, sporire a productivității, a câștigului.

Ertrags|steuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe venit.
Ertragswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a producției, a venitului obținut.
Ertragszuwachs, *-es, m. sg.* spor de productivitate, de câștig.
Ertragung, *-en, f. (rar)* suferire, suportare.
ertränken, *ertränkte, ertränkt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îneca.
Ertränkung, *-en, f.* înecare.
erträumen, *erträumte, erträumt, vb. (h) tr.* a visa, a dori; *(fig.)* a-și închipui; a-și imagina.
erträumt I. *part. trec.* de la erträumen. **II.** *adj.* visat; închipuit, imaginat; **ein nie ~es Glück** un noroc cum nici n-am visat.
ertrgten, *ertrat, ertreten (du ertrittst, er ertritt), vb. (h) tr. (rar)* a distruge (ceva) călcând în picioare.
ertrinken, *ertrank, ertrunken, vb. (s) intr.* a se îneca; *(fig.)* a se îneca, a se lăfăi în ceva; **im Wohlleben ~** a nu mai putea de bine.
Ertrinkende, *-n, -n (ein Ertrinkender), m.* și *f.* persoană care se îneacă, aflată în pericol de înec.
Ertrinkung *f. sg.* înecare.
Ertrinkungs|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin înec.
ertrotzen, *ertrotzte, ertrotzt (du, er ertrotzt), vb. (h) tr.* a reuși, a obține prin perseverență, prin îndărătnicie, prin încăpățânare.
ertrüben, *ertrübte, ertrübt, vb. (h) tr.* **1.** (și *refl.*) a (se) posomorî, a (se) întrista. **2.** a tulbura, a agita; a amesteca.
ertrügen, *ertrog, ertrogen, vb. (h) tr. (reg.)* a obține prin înșelăciune.
Ertrunkene, *-n, -n (ein Ertrunkener), m.* și *f.* înecat(ă).
ertüchtigen, *ertüchtigte, ertüchtigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întări, a (se) căli, a (se) antrena (prin sport).
Ertüchtigung *f. sg.* întărire, călire, otelire (prin sport); **körperliche ~** întărire fizică.
Erubeszit, *-(e)s, n. sg. (mine)* rubescit.
er|übrigen, *erübrigte, erübrigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a economisi, a pune deoparte; **Zeit für jemanden ~** a-și face timp pentru cineva; **ich habe etwas erübrigt** am pus ceva bani deoparte. **II.** *intr. impers.* a mai rămâne; a prisosi; **es erübrigt noch zu sagen** mai rămâne de spus. **III.** *refl. impers.* a fi de prisos, a fi inutil; **es erübrigt sich** este de prisos, este inutil, nu mai trebuie.
Er|übrigte, *-n, -n (ein Erübrigtes), n.* bani economisiți.
Er|übrigung *f. sg.* economisire; prisosire.
erudieren, *erudierte, erudiert, vb. (h) tr.* a forma, a dezvolta, a cultiva; a educa.
Erudition, *-en, f.* erudiție.
eru|ieren, *eruierte, eruiert, vb. (h) tr.* a afla (prin investigații), a descoperi (prin cercetări).
Eru|ierung, *-en, f.* aflare, descoperire (prin cercetări).
Eruption, *-en, f.* erupție.
Eruptions|erscheinungen *pl.* fenomene de erupție.
eruptiv *adj. (geol.)* eruptiv.
Eruptivge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă eruptivă.
Ẹrve [-və], *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia ervilia).*
erwachen, *erwachte, erwacht, vb. (s) intr.* **1.** a se trezi, a se deștepta (din somn). **2.** a se dezmetici. **3.** *(fig.)* a deveni conștient; a se deștepta, a se trezi (la realitate).
Erwachen, *-s, n. sg.* deșteptare, deșteptat, trezire, trezit.
erwachsen[1], *erwuchs, erwachsen (du, er erwächst), vb. (s) intr.* **1.** a crește. **2.** *(aus)* a se trage, a-și avea originea, a rezulta (din).
erwachsen[2] **I.** *part. trec.* de la erwachsen[1]. **II.** *adj.* **1.** adult, matur. **2.** coșcogea, cogeamite; **~er Bär** cogeamite urs.
Erwachsene, *-n, -n (ein Erwachsener), m.* și *f.* adult(ă).
Erwachsenenbildung *f. sg.* învățământ pentru adulți, educația adulților.
Erwachsenheit *f. sg.*, **Erwachsen|sein**, *-s, n. sg.* maturitate.
erwägen, *erwog, erwogen, vb. (h) tr.* **1.** *(fig.)* a cântări, a cumpăni; a chibzui. **2.** a considera, a aprecia.
erwägenswert *adj.* care merită să fie cântărit, judecat, chibzuit.
Erwägung, *-en, f.* cântărire, cumpănire; chibzuire, apreciere; considerare; **in ~ ziehen** a chibzui, a lua în considerare; **in ~** (cu *gen.*) ținând seama, considerând că; *(ec.)* **wirtschaftliche ~en** considerații economice.
erwägungswert *adj.* v. erwägenswert.
erwählen, *erwählte, erwählt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a selecționa. **2.** *(zu)* a alege (prin vot), a numi; **zum Präsidenten ~** a alege ca președinte.
Erwählte, *-n, -n (ein Erwählter), m.* și *f.* ales(-easă).
Erwählung *f. sg.* alegere.
erwähnen, *erwähnte, erwähnt, vb. (h) tr.* a aminti, a pomeni, a menționa.
erwähnenswert *adj.* demn de menționat, de remarcat; remarcabil.
erwähnt I. *part. trec.* de la erwähnen. **II.** *adj.* amintit, pomenit, menționat.
Erwähnte, *-n, -n (ein Erwähnter)* **1.** *m.* și *f.* persoană amintită. **2.** *(ein Erwähntes), n.* lucru amintit.
erwähntermaßen *adv.* după cum s-a menționat, s-a pomenit.
Erwähnung, *-en, f.* menționare; menționare; pomenire; **in ~** *(gen.)* amintind, pomenind, menționând; **einer Sache ~ tun** a aminti, a pomeni, a menționa un lucru.
erwähnungswert *adj.* v. erwähnenswert.
erwahren, *erwahrte, erwahrt, vb. (h) refl. (elv.)* a se confirma oficial ca fiind adevărat.
erwandern, *erwanderte, erwandert, vb. (h) tr.* a colinda de la un capăt la altul, a cunoaște ceva prin pribegire, colindare, drumeție.
Erwanderung *f.* **1.** *sg.* colindare de la un capăt la altul. **2.** cunoștințe obținute în urma colindărilor, drumeției.
erwarmen, *erwarmte, erwarmt, vb. (s) intr. (înv.)* a se încălzi.
erwärmen, *erwärmte, erwärmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) încălzi; *(fig.)* a se entuziasma; **sich für etwas ~** a prinde dragoste sau interes pentru ceva.
Erwärmer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor.
Erwärmung *f. sg.* încălzire.
Erwärmungskraft *f. sg. (fiz.)* putere de încălzire.
Erwärmungsrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă de încălzire.
Erwärmungszeit, *-en, f. (fiz.)* timp, perioadă de încălzire.
erwarten, *erwartete, erwartet (du erwartest, er erwartet), vb. (h) tr.* a aștepta; **jn. am Bahnhof ~** a aștepta pe cineva la gară; **Gäste ~** a aștepta musafiri; **ich kann es kaum ~** de-abia aștept; **der Tod erwartet ihn** îl pândește, îl așteaptă moartea; va muri în curând; **von ihm ist nichts (Gutes) zu ~** nu te poți aștepta la nimic (bun) de la el; **sie erwartet ein Kind** ea așteaptă un copil, e gravidă; **es steht zu ~** este de așteptat.
Erwarten, *-s, n. sg.*, **Erwartung**, *-en, f.* așteptare; expectativă; speranță; **über** sau **wider alles Erwarten** sau **über alle Erwartungen a)** în ciuda, contrar tuturor așteptărilor; **b)** peste toate așteptările.
Erwartungs|angst, *-ängste, f.* frică, emoție a așteptării.
erwartungsfroh *adj.* așteptând cu bucurie.
erwartungsgemäß *adv.* conform așteptărilor.
Erwartungs|haltung *f. sg.* stare de expectativă.
Erwartungskurs, *-es, -e, m. (fin.)* nivel al prețurilor în perspectivă.
erwartungsvoll *adj.* în așteptare; nerăbdător, plin de speranță, de încordare.
Erwartungswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* speranță matematică, valoare medie.
erwecken, *erweckte, erweckt, vb. (h) tr.* **1.** a trezi, a deștepta. **2.** *(fig.)* a stârni, a trezi, a provoca; **Neid ~** a provoca invidie; **Ekel ~** a dezgusta, a scârbi.
Erweckung, *-en, f.* **1.** deșteptare, trezire. **2.** *(fig.)* stârnire, provocare.
erwehren, *erwehrte, erwehrt, vb. (h) refl.* (cu *gen.*) **1.** a se apăra (de...); **sich der Reporter ~** a se apăra de reporteri. **2.** a se abține, a se reține, a se opri, a se stăpâni, a înfrânge; **sich eines Gedankens, eines Verdachtes nicht ~ können** a nu-și putea alunga un gând, o bănuială; **sich der Tränen ~** a-și opri, a-și stăpâni lacrimile, a se abține de la plâns.
erweichbar *adj.* **1.** care poate fi muiat. **2.** *(fig.)* care poate fi înduioșat, înduplecat.
erweichen, *erweichte, erweicht, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a muia, a înmuia. **2.** *(fig.)* a îmblânzi, a înduioșa, a îndupleca, a face să cedeze; **sich durch Bitten ~ lassen** a se lăsa înduplecat prin rugăminți, a ceda rugăminților. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muia; a se înmuia. **2.** a se înduioșa, a se îndupleca.
erweichend I. *part. prez.* de la erweichen. **II.** *adj. (med., chim.)* emolient, care moaie; **ein ~es Mittel** un emolient, o substanță emolientă.
Erweichung *f. sg.* **1.** muiere, înmuiere. **2.** *(tehn.)* plastifiere. **3.** *(fig.)* înduplecare, înduioșare.
Erweichungsmittel, *-s, -, n. (med., chim.)* emolient.
Erweis, *-es, -e, m. (înv.)* dovadă; **den ~ erbringen** a aduce dovada.
erweisbar *adj.* v. erweislich.
Erweisbarkeit *f. sg.* v. Erweislichkeit.
erweisen, *erwies, erwiesen (du, er erweist), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dovedi. **2.** a face, a arăta; a manifesta, a exprima; **einen Dienst ~** a face un serviciu (cuiva). **II.** *refl.* a se dovedi, a se arăta, a ieși la iveală; **sich dankbar ~** a se arăta recunoscător; **die Nachricht erwies sich als falsch** știrea s-a dovedit (a fi) falsă.
erweislich *adj.* care poate fi dovedit; demonstrabil.
erweislichermaßen *adv.* evident, desigur, fără îndoială.
Erweislichkeit *f. sg.* calitatea de a putea fi dovedit; demonstrabilitate.
Erweisung *f. sg.* **1.** dovedire; dovadă; demonstrație. **2.** acordare; manifestare, exprimare.
erweiterbar *adj.* care poate fi extins, dezvoltat.
erweitern, *erweiterte, erweitert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) lărgi; *(gram.)* **einen Satz ~** a dezvolta o propoziție. **2.** *(fig.)* a (se) mări, a (se) dezvolta, a (se) extinde; **seine Macht ~** a-și mări puterea.
erweitert I. *part. trec.* de la erweitern. **II.** *adj. (inform.)* extins; **~er Speicher** memorie extinsă.
Erweiterung, *-en, f.* **1.** lărgire; *(mat.)* prelungire. **2.** *(fig.)* mărire, dezvoltare, extindere. **3.** *(inform.)* extensie.
Erweiterungs|arbeit, *-en, f.* operație de lărgire, mărire.
Erweiterungsbauten *pl.* construcții în extindere, accesorii, anexe.
Erweiterungskarte, *-n, f. (inform.)* placă de extensie.
Erweiterungs|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie extinsă.
Erwerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** câștig. **2.** achiziție. **3.** muncă, ocupație, meserie, activitate remunerată.
erwerben, *erwarb, erworben (du erwirbst, er erwirbt), vb. (h) tr.* **1.** a câștiga, a agonisi, a dobândi (prin muncă); **sich** *(dat.)* **sein Brot ~** a-și câștiga pâinea; **sich** *(dat.)* **einen guten Ruf ~** a-și face un renume bun. **2.** a achiziționa.
Erwerber, *-s, -, m.* **1.** cumpărător, dobânditor, achizitioner. **2.** *(jur.)* cesionar, dobânditor.
erwerblich *adj.* **1.** ce poate fi câștigat sau dobândit, achiziționabil. **2.** profesional.
Erwerbs|alter, *-s, n. sg.* vârstă activă.
erwerbsam *adj.* harnic.
Erwerbsamkeit *f. sg.* hărnicie.
Erwerbs|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* lipsă de câștig, de activitate productivă, șomaj.
erwerbsbeschränkt *adj.* cu capacitate de muncă redusă (datorită unor stări fizice sau psihice).
Erwerbsbevölkerung *f. sg.* populație activă.
erwerbsfähig *adj.* apt de muncă, capabil să-și câștige existența.
Erwerbsfähigkeit *f. sg.* capacitate de muncă.
Erwerbsfleiß, *-es, m. sg.* hărnicie, activitate.
Erwerbsgemeinschaft, *-en, f. (jur.)* asociație productivă (de producție).
erwerbsgemindert *adj.* cu câștig redus, cu venituri mici.
Erwerbsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de producție.
Erwerbsgesellschaft, *-en, f. (jur.)* societate cooperatistă.
Erwerbsgier *f. sg.* sete de câștig.
Erwerbsleben, *-s, n. sg.* câmp al muncii; **im ~ stehen** a fi în câmpul muncii.
erwerbslos *adj.* fără câștig, fără lucru, șomer.
Erwerbslose, *-n, -n (ein Erwerbsloser), m.* și *f.* șomer(ă).
Erwerbslosen|armee, *-n, f.* armată a șomerilor.
Erwerbslosenfürsorge, *-n*, **Erwerbslosen|unterstützung**, *-en, f.* ajutor de șomaj; asistență acordată șomerilor.
Erwerbslosenrate, *-n, f. (ec.)* rată a șomajului.
Erwerbslosenversicherung, *-en, f.* asigurare pentru caz de șomaj.
Erwerbslosigkeit *f. sg.* șomaj.
Erwerbsminderung, *-en, f.* **1.** diminuare a câștigului, a venitului. **2.** diminuare a capacității de muncă.

Erwẹrbsmittel, *-s, -, n.* mijloc de trai.
Erwẹrbsmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-şi cîştiga mijloacele de existenţă.
Erwẹrbs|person, *-en, f.* persoană activă.
Erwẹrbsquelle, *-n, f.* sursă de venit, de cîştig.
Erwẹrbsquote, *-n, f.* procent, pondere a populaţiei active.
Erwẹrbs|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit întreprinzător, hărnicie.
Erwẹrbs|stand, *-(e)s, -stände, m.* clasă industrială, productivă.
Erwẹrbs|steuer, *-n, f.* impozit pe venit.
erwẹrbs|tätig *adj.* activ, în cîmpul muncii.
Erwẹrbs|tätige, *-n, -n (ein Erwerbstätiger), m.* şi *f.* persoană în cîmpul muncii.
Erwẹrbs|tätigkeit *f. sg.* ocupaţie, activitate lucrativă; activitate în cîmpul muncii.
Erwẹrbs|trieb, *-(e)s, -e, m.* v. Erwerbssinn.
erwẹrbs|unfähig *adj.* inapt de muncă, invalid.
Erwẹrbs|unfähige, *-n, -n (ein Erwerbsunfähiger), m.* şi *f.* inapt(ă) de muncă.
Erwẹrbs|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de muncă.
Erwẹrbs|urkunde, *-n. f.* act de cumpărare.
Erwẹrbsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport contractual de muncă.
Erwẹrbs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de activitate, de producţie.
Erwẹrbung, *-en, f.* **1.** *sg.* cîştigare, achiziţionare, dobândire. **2.** achiziţie; agoniseală.
erwịdern, *erwiderte, erwidert, vb. (h) tr.* **1.** a răspunde, a replica. **2.** (cu *dat.*) a întoarce, a răspunde (în acelaşi fel); a răsplăti, a da în schimb; **jm. den Gruß** ~ a răspunde cuiva la salut; **jm. den Besuch** ~ a întoarce cuiva vizita; **erwiderte Liebe** dragoste împărtăşită.
Erwịderung, *-en, f.* răspuns, replică; **in** ~ ca răspuns, răspunzând.
Erwịderungsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită întoarsă, contravizită.
Erwịderungsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de replică.
Erwịderungs|schrift, *-en, f.* replică scrisă.
erwịesenermaßen *adv.* după cum s-a dovedit, arătat.
erwịmmern, *erwimmerte, erwimmert,* **erwịnseln**, *erwinselte, erwinselt (ich erwins(e)le), vb. (h) tr.* a obţine ceva prin milogeală.
erwịrken, *erwirkte, erwirkt, vb. (h) tr.* a obţine (cu strădanie), a reuşi să obţină; a face ca...; a procura.
Erwịrkung *f. sg.* obţinere, procurare.
erwịrtschaften, *erwirtschaftete, erwirtschaftet (du erwirtschaftest, er erwirtschaftet), vb. (h) tr.* a realiza, a obţine, a produce, a dobândi prin bună gospodărire.
Erwịrtschaftung *f. sg.* realizare, obţinere, producere, dobândire prin bună gospodărire.
erwịschen, *erwischte, erwischt, vb. (h) tr. (pop.)* a prinde, a apuca, a surprinde, a înhăţa, a pune mâna pe cineva; **bei der Tat** ~ a surprinde asupra faptului; **beim Lügen** ~ a prinde cu minciuna; *(impers.)* **gerade jetzt muss es mich** ~ tocmai acum trebuie să mi se întâmple una ca asta; **meinen Freund hat es schwer erwischt** prietenului meu i s-a întâmplat ceva rău (s-a îmbolnăvit, s-a accidentat); **den Motor hat's erwischt!** s-a stricat motorul!; **ihn hat es im Krieg erwischt** a murit în război.
erwịttern, *erwitterte, erwittert, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a adulmeca; a afla ceva spionând.
erwọrben 1. *part. trec.* de la erwerben. **II.** *adj.* achiziţionat, procurat, dobândit.
erwụchern, *erwucherte, erwuchert, vb. (h) tr.* a cîştiga prin cămătărie.
erwünschen, *erwünschte, erwünscht, vb. (h) tr.* a dori, a duce dorul.
erwünscht 1. *part. trec.* de la erwünschen. **II.** *adj.* dorit; de dorit, oportun, binevenit.
Erwünscht|heit *f. sg.* faptul de a fi dorit.
erwürfeln, *erwürfelte, erwürfelt (ich erwürf(e)le), vb. (h) tr.* a cîştiga la zaruri.
erwürgen, *erwürgte, erwürgt, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a sugruma, a strangula, a gâtui.
Erwürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sugrumător(-oare).
Erwürgung, *-en. f.* sugrumare, strangulare.
Erysipẹl, *-s, n. sg. (med.)* erizipel.
Erythẹm, *-s, n. sg. (med.)* eritem.
erythräisch *adj.* din Eritreea, eritreic.
Erz, *-es, -e, n.* **1.** minereu. **2.** *(poet.)* cupru, fier şi aliajele lor. **3.** bronz; **wie aus** ~ **gegossen** ca turnat din bronz.
Erz|ab|bau, *-(e)s, m. sg. (mine)* exploatare de minereu.
Erz|ader, *-n, f. (geol., mine)* filon, vână de minereu, vână metaliferă.
erzählbar *adj.* de povestit, ce se poate povesti, narabil.
erzählen, *erzählte, erzählt, vb. (h) tr.* a povesti, a istorisi, a nara; **man erzählt sich** se spune, se zvoneşte; **ich habe mir** ~ **lassen** am auzit, mi s-a spus.
erzählenswert *adj.* care merită să fie povestit; interesant, pasionant.
Erzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* povestitor(-oare); narator(-oare);
erzählerisch *adj.* de povestit; de narator.
erzählfreudig *adj.* dornic de a povesti, să povestească.
Erzählkunst *f. sg.* artă de a povesti, artă narativă.
Erzählung, *-en, f.* **1.** *sg.* povestire, istorisire. **2.** poveste, naraţiune.
Erzählungs|art, *-en,* **Erzählungsweise**, *-n, f.* mod de povestire.
erzählungsweise *adv.* sub formă de poveste.
Erz|ämter *pl. (ist.)* funcţii deţinute de înalţii demnitari ai imperiului.
Erz|arbeit, *-en, f.* lucrare în bronz.
Erz|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în bronz.
erz|arm *adj. (geol., mine)* sărac în minereu.
Erz|art, *-en, f.* varietate, specie de minereu.
erz|artig *adj.* metalic.
Erz|asche, *f. sg. (chim.)* oxid de zinc (produs la prăjirea, la prelucrarea unor minereuri de plumb).
Erz|aufbereitung *f. sg.* preparare a minereului.
Erz|aufbereitungs|anlage, *-n. f.* instalaţie pentru prepararea minereurilor.
Erzbau, *-(e)s, m. sg.* v. Erzförderung.
Erzbergbau, *-(e)s, m. sg.* industrie minieră, exploatare de minereu.
Erzbergbaurevier [-'vi:ɐ], *-(e)s, -e, n.* district minier.
Erzbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină (din care se scoate minereu).
Erzbeschickung, *-en, f.* preparare a minereului pentru turnat; încărcare a furnalului (cu minereu).
erzbeschlagen *adj.* ferecat cu metal.
Erzbetrüger , *-s, -, m.* mare şarlatan.
Erzbild, *-(e)s, -er, n.* figură, statuie de bronz.
Erzbischof, *-s, -schöfe, m. (bis.)* arhiepiscop.
erzbischöflich *adj.* arhiepiscopal; **~e Würde** rang, demnitate de arhiepiscop.
Erzbischof|sitz, *-es, -e, m.* reşedinţă arhiepiscopală.
Erzbistum, *-(e)s, -tümer, n.* arhiepiscopat, arhiepiscopie.
Erzblüte, *-n, f. (reg.)* cocleală.
erzböse *adj.* foarte răutăcios, foarte rău.
Erzbösewicht, *-(e)s, -er, m.* ticălos de frunte, răufăcător.
Erzbringer, *-s, -, m.* purtător de minereu; ramificaţie metaliferă cu filon; filon indicator de zăcământ de minereu.
Erzbrocken, *-s, -, m.* bulgăre de minereu.
Erzdechant, *-en, -en, m.*, **Erzdiakon**, *-s, -e, m.* arhidiacon.
Erzdemokrat, *-en, -en, m.* democrat convins, militant.
Erzdiakonat, *-(e)s, -e, n.* arhidiaconat.
Erzdichter, *-s, -, m. (ist.)* arhipoet.
Erzdieb, *-(e)s, -e, m.* tâlhar, hoţ de codru; *(fam.)* hoţoman.
Erzdiözese, *-n, f. (bis. cat.)* dieceză principală (a unei provincii).
Erzdruse, *-n, f.* minereu cristalizat, druză.
erzdumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi, prost ca noaptea.
Erzdummkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* un prost şi jumătate.
erzeigen, *erzeigte, erzeigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. erweisen.
Erzeigung *f. sg.* v. Erweisung.
erzen[1] *adj.* **1.** de minereu. **2.** *(poet.)* de cupru, de fier, de bronz etc.; *(fig.)* metalic.
erzen[2], *erzte, geerzt (du, er erzt), vb. (h) tr. (inv.)* a folosi forma de adresare la persoana a treia singular.
Erz|engel, *-s, -, m.* arhanghel.
erzeugbar *adj.* care poate fi produs, productibil.
Erzeugbarkeit *f. sg.* productibilitate.
erzeugen, *erzeugte, erzeugt, vb. (h) tr.* **1.** a crea, a da naştere. **2.** a procrea, a zămisli. **3.** a confecţiona, a fabrica. **4.** a produce. **5.** a genera.
Erzeuger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** producător(-oare). **2.** *(fig.)* tată, mamă. **3.** *m. (tehn.)* generator.
Erzeuger|axe, *-n, f. (mat.)* generatrice.
Erzeugerbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere producătoare.
Erzeugerland, *-(e)s, -länder, n.* ţară producătoare.
Erzeugerpreis, *-es, -e, m.* preţ de producător.
Erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, fabricat, obiect confecţionat; **einheinisches** ~ produs autohton, local, naţional; **gewerbliches** ~ produs manufacturier; **landwirtschaftliches** ~ produs agricol; **tiefgekühltes** ~ produs congelat; **rumänisches** ~ produs românesc, *(pe etichete etc.)* fabricat în România.
Erzeugnis|art, *-en, f.* tip de produs.
Erzeugnis|auswahl *f. sg.* eşantion de produse.
Erzeugnisge|staltung *f. sg.* configuraţie (fasonare) a produsului.
Erzeugnisneu|entwicklung *f. sg.* inovaţie de produse.
Erzeugte, *-n, -n (ein Erzeugter)* **1.** *m.* şi *f.* odraslă. **2.** *(ein Erzeugtes) n.* produs.
Erzeugung *f. sg.* **1.** creare, procreare, zămislire. **2.** confecţionare, fabricare. **3.** producţie, fabricaţie. **4.** *(tehn.)* producere, generare; **zur** ~ **von Strom** pentru producerea de curent electric.
erzeugungsfähig *adj.* capabil de a produce.
Erzeugungsfähigkeit *f. sg.* facultate de a produce.
Erzeugungsgrammatik, *-en, f. (lingv.)* gramatică generativă.
Erzeugungskosten *pl.* cheltuieli de fabricaţie, de producţie.
Erzeugungskraft, *-kräfte, f.* **1.** putere de producere. **2.** putere de procreare.
Erzeugungs|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de producţie, de fabricaţie.
Erzeugungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de producţie.
Erzeugungs|preis, *-es, -e, m.* v. Erzeugerpreis.
Erzeugungs|schlacht, *-en, f. (reg., agr.)* mobilizare a tuturor forţelor în producţia agricolă.
Erzeugungs|steigerung *f. sg.* creştere a producţiei.
Erzeugungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de fabricaţie.
Erzeugungswärme, *-n, f. (tehn.)* căldură de formaţie.
Erzfall, *-(e)s, m. sg. (geol.)* înclinare a unui strat de minereu.
Erzfarbe *f. sg.* culoarea bronzului.
erzfarbig *adj.* de culoarea bronzului.
Erzfaschist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* fascist(ă) convins(ă), înveterat(ă).
erzfaul *adj.* foarte leneş; puturos.
Erzfeind, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** duşman(că) de moarte. **2.** *m. (rel.)* satana, necuratul.
Erzflegel, *-s, -, m.* un mojic şi jumătate.
Erzflöz, *-es, -e, n. (mine)* strat care conţine minereu.
Erzförderung *f. sg. (mine)* extracţie de minereu.
Erzförderungs|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ de extragere.
Erzförderwagen, *-s, -, m.* vagonet de mină.
Erzformation, *-en, f.* formaţie purtătoare de minereu.
Erzfresser, *-s, -, m. (pop.)* mâncău, mare mâncăcios.
erzführend *adj. (geol., mine)* purtător de minereu.
Erzgang, *-(e)s, -gänge, m. (geol., mine)* filon.
Erzgauner, *-s, -, m.* pungaş, ticălos de frunte, escroc mare.
Erzgebirge, *-s, n. sg.* **1.** munţi metaliferi. **2. das Siebenbürgische** ~ Munţii Apuseni. **3.** lanţ de munţi în Saxonia.
erzgegossen *adj.* turnat în bronz.
Erzge|halt, *-(e)s, m. sg.* conţinut în minereu.
Erzgeizhals, *-es, -hälse, m.* mare zgârcit.
Erzgemenge, *-s, -, n.* amestec de minereu.
Erzgemisch, *-es, -e, n.* v. Erzgemenge.
erzgescheit *adj. (fam.)* deosebit de inteligent, sclipitor de deştept, deştept foc.
Erzgewinnung *f. sg.* v. Erzförderung.
Erzgicht, *-en, f.* şarjă de minereu.
Erzgießer, *-s, -, m.* turnător în bronz.

Erzgießerei, *-en, f.* **1.** turnare a bronzului. **2.** turnătorie de bronz.
Erzgräber, *-s, -, m. (mine)* miner.
Erzgrobian, *-s, -e, m.* mare bădăran, grosolan.
Erzgrube, *-n, f. (mine)* mină de minereu.
Erzhalde, *-n, f.* haldă de minereu.
erzhaltig *adj. (geol., mine)* care conține minereu, metalifer.
Erzhalunke, *-n, -n, m.* v. Erzgauner.
Erzhaus[1], *-es, -häuser, n. (mine)* depozit de minereu.
Erzhaus[2], *-es, -häuser, n. (înv., ist.)* **1.** casă, familie a unui mare demnitar al imperiului. **2.** dinastie; **das ~ Österreich** casa domnitoare de Austria.
Erzherzog, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* arhiduce(să).
erzherzoglich *adj.* arhiducal.
Erzherzogtum, *-s, -tümer, n.* arhiducat.
Erzheuchler, *-s, -, m.* fățarnic, ipocrit de frunte.
erzhöffig *adj. (mine)* cu probabile zăcăminte bogate de minereu.
Erzhöhle, *-n, f. (mine)* tomberon de minereu.
Erzhütte, *-n, f.* turnătorie de metale.
erziehbar *adj.* educabil.
erziehen, *erzog, erzogen, vb. (h) tr.* **1.** a crește, a educa. **2.** a cultiva (plante).
Erzieher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* educator(-oare), pedagog(ă).
Erzieher|gabe *f. sg.* talent pedagogic.
erzieherisch *adj.* educativ, educațional; pedagogic.
Erzieherschaft *f. sg.* totalitate a educatorilor.
erzieh|lich *adj. (austr.)* v. erzieherisch.
Erziehung *f. sg.* educație, creștere, instrucție; **eine ~ bekommen** (sau **genießen**) a primi o educație.
Erziehungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche m.* drept la educație.
Erziehungs|an|stalt, *-en, f.* **1.** *(înv.)* instituție de învățământ, de educare; pension. **2.** casă de corecție.
Erziehungs|arbeit *f. sg.* activitate pedagogică, muncă educativă.
Erziehungs|art, *-en, f.* metodă pedagogică.
Erziehungs|aufgabe, *-n, f.* sarcină pedagogică.
Erziehungsbei|standschaft *f. sg.* asistență acordată minorilor cu probleme, tulburări comportamentale.
Erzieherberater, *-s, -, m.* specialist în probleme de educație, persoană care acordă asistență, consultanță pedagogică.
Erziehungsberatung, *-en, f.* **1.** asistență, consultanță pedagogică pentru părinți. **2.** instituție de asistență, consultanță pedagogică.
erziehungsberechtigt *adj.* îndreptățit de a educa.
Erziehungsberechtigte, *-n, -n (ein Erziehungsberechtigter), m.* și *f.* tutore.
Erziehungs|einrichtung, *-en, f.* instituție de educație.
Erziehungsfach, *-(e)s, n. sg.* pedagogie.
Erziehungsfaktor, *-s, -toren, m.* factor educațional.
Erziehungsfehler, *-s, -, m.* defect, greșeală de educație.
Erziehungsfrage, *-n, f.* problemă pedagogică, de educație.
Erziehungsgeld, *-(e)s, -er, n.* alocație pentru creșterea copilului.
Erziehungsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu pedagogic.
Erziehungsheim, *-(e)s, -e, n.* v. Erziehungsanstalt **2.**
Erziehungshilfe *f. sg.* **1.** educare în școli, instituții speciale. **2.** *(elv.)* măsură specială de educație; asistență educativă.
Erziehungskosten *pl.* cheltuieli făcute pentru educația cuiva.
Erziehungskunde *f. sg.* v. Erziehungslehre.
Erziehungskunst *f. sg.* artă de a educa.
Erziehungslehre *f. sg.* pedagogie; știința educației.
erziehungslos *adj.* lipsit de educație, fără educație.
Erziehungsmaßnahme, *-n, f.* măsură educativă, de educație.
Erziehungsmethode, *-n, f.* metodă pedagogică, educativă.
Erziehungsminister, *-s, m. sg.* ministru al educației.
Erziehungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al educației.
Erziehungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de educație.
Erziehungs|pflicht, *f. sg.* obligație de a crește, de a educa.
Erziehungsroman, *-s, -e, m.* roman educațional.
Erziehungs|schriften *pl.* opere pedagogice.
Erziehungs|schwierigkeiten *pl.* dificultăți în munca de educare.
Erziehungs|system, *-s, -e, n.* sistem educațional.
Erziehungs|urlaub, *-s, -, m.* concediu de maternitate, de creștere a copilului.
Erziehungsver|halten, *-s, n. sg.* comportare a educatorului.
Erziehungswerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** operă educativă. **2.** operă pedagogică (teoretică).
Erziehungswesen, *-s, n. sg.* **1.** învățământ; sistem educațional; educație (ca sistem). **2.** pedagogie.
Erziehungs|wissenschaft *f. sg.* pedagogie (ca știință), știința educației.
erzielen, *erzielte, erzielt, vb. (h) tr.* a obține, a realiza; **einen Erfolg ~** a realiza un succes; *(sport)* **ein Tor ~** a marca un gol.
Erzielung *f. sg.* obținere, realizare; **zur ~ seines Zweckes** pentru a-și ajunge scopul.
erzittern, *erzitterte, erzittert, vb. (s) intr.* **1.** a se cutremura. **2.** *(fig.) (vor* cu *dat.)* a se înfiora, a se teme (de...).
Erzitterung, *-en, f.* cutremurare.
Erzkämmerer, *-s, -, m. (ist.)* mare cămăraș.
Erzkanzler, *-s, -, m. (ist.)* mare cancelar.
Erzkasten, *-s, -, m. (mine.)* ladă pentru minereul sfărâmat și spălat.
Erzkatholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* catolic(ă) înfocat(ă), convins(ă).
erzkatholisch *adj.* catolic înfocat, convins.
Erzketzer, *-s, -, m.* eretic încăpățânat, inveterat.
Erzketzerei *f. sg.* mare erezie.
Erzknauser, **Erzknicker**, *-s, -, m.* zgârie-brânză.
Erzkommunist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* comunist(ă) convins(ă), inveterat(ă).
erzkonservativ *adj.* conservativ extrem, ultraconservativ.
Erzkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș pentru strângerea minereului.
Erzkübel, *-s, -, m.* găleată de extracție a minereului, chiblă.
Erzkunde *f. sg.* **1.** metalografie. **2.** *(înv.)* metalurgie.
Erzkundige, *-n, -n (ein Erzkundiger), m.* **1.** mineralog. **2.** *(înv.)* metalurgist.
Erzlaffe, *-n, -n, m.* mare nătărău, găgăuță.
Erzlager, *-s, -, n. (geol., mine)* zăcământ de minereu.
Erzlagerplatz, *-es, -plätze, m.* depozit de minereu.
Erzlager|stätte, *-n, f.* (loc unde se află un) zăcământ de minereu.
Erzlaugung, *-en, f.* spălare a minereului.
Erzlaute *pl. (muz.)* sunete de bas.
erzliederlich *adj.* stricat până în măduva oaselor.
Erzlieferung, *-en, f.* livrare, predare de minereu.
Erzlinse, *-n, f. (geol., mine)* lentilă de minereu.
Erzlügner, *-s, -, m.* mare mincinos, mitoman.
Erzlümmel, *-s, -, m.* mare bădăran.
Erzlump, *-(e)s, -en, m. (fam.)* mare golan, lichea.
Erzmarschall, *-s, -schälle, m. (ist.)* mare mareșal.
Erzmittel, *-s, -, n. (mine)* **1.** ocurență (grămadă) de minereuri. **2.** vână metaliferă (bogată).
Erzmühle, *-n, f. (mine)* moară de măcinat minereu.
Erzmundschenk, *-s, -e, m. (ist.)* mare paharnic.
Erzmutter[1], *-mütter, f.* străbunică.
Erzmutter[2], *-mütter, f. (mine)* rocă-mamă (a minereului), matrice de minereu.
Erznarr, *-en, -en, m.* nătărău, prostănac, mare nebun.
Erzniere, *-n, f. (mine)* ocurență metalică de forma unui rinichi.
Erz|ofen, *-öfen, m. (metal.)* furnal, cuptor de topire.
Erzpedant, *-en, -en, m.* arhipedant.
Erzpocher, *-s, -, m. (mine)* sfărâmător de minereu.
Erzprahler, *-s, -, m.* un fanfaron și jumătate.
Erzprahlerei, *-en, f.* mare fanfaronadă.
Erzpriester, *-s, -, m. (bis.)* **1.** protopop. **2.** *(ist.)* mare preot.
erzpriesterlich *adj. (bis.)* de protopop.
Erzpriestertum, *-(e)s, n. sg. (bis.)* protopopie, eparhie a protopopului.
Erzprior, *-s, -en, m. (bis.)* arhistareț.
Erzprobe, *-n, f. (mine)* încercare a minereului.
Erzprotestant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis.)* protestant(ă) înfocat(ă), convins(ă).
erzprotestantisch *adj. (bis.)* protestant înfocat, convins.
erzre|aktionär *adj.* foarte reacționar, ultrareacționar.
Erzreduktion, *-en, f. (mine)* reducere a minereului.
erzreich *adj.* metalifer, bogat în minereu(ri).
Erzreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăție în minerale.
Erzrevier [-'vi:ɐ], *-s, -e, n. (mine)* bazin minier, regiune minieră.
Erzrivale [-va:-], *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* rival(ă) din moși-strămoși.
Erzrost|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru prăjit minereul.
Erzsäufer, *-s, -, m.* bețivan.
Erzsatz, *-es, -sätze, m. (mine)* șarjă de minereu.
Erzschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț, galerie cu minereu.
Erzschalk, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* viclean, șiret. **2.** mucalit.
Erzschatzmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare vistiernic.
Erzschaum, *-(e)s, m. sg. (mine)* zgură a minereurilor în fuziune.
erzschauvinistisch [-ʃɔvi-] *adj.* foarte șovin.
Erzscheiden, *-s, n. sg. (mine)* triaj al minereului.
Erzscheider, *-s, -, m. (mine)* separator de minereuri.
Erzschelm, *-(e)s, -e, m.* mare șmecher, mare pișicher.
Erzschenk, *-en, -en, m. (ist.)* mare paharnic.
Erzschiff, *-(e)s, -e, n.* șlep cu, pentru minereu.
Erzschleiche, *-n, f. (zool.)* specie de șopârlă din regiunea mediteraneană *(Chalcides tridactylus).*
Erzschmeichler, *-s, -, m.* mare lingușitor.
Erzschrift, *-en, f.* inscripție săpată în bronz.
Erzschurke, *-n, -n, m.* mare canalie.
Erzschwätzer, *-s, -, m.* mare palavragiu.
Erz|spieler, *-s, -, m.* jucător de profesie.
Erz|spitzbube, *-n, -n, m.* mare pungaș, pramatie, lichea.
Erz|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (înv.)* oțel elaborat prin rafinare pe vatră.
Erz|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de minereu.
Erz|stift, *-(e)s, -e, n. (bis.)* arhiepiscopie.
Erz|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (geol.)* stoc de minerale.
Erz|stufe, *-n, f.* probă de minereu.
Erztaugenichts, *-es, -e, m.* pierde-vară, secătură.
Erztruchsess, *-es, înv. -en, -e, m. (ist.)* mare stolnic.
Erztrumm, *-(e)s, -trümmer, m. (mine)* sfărâmături de minereu.
Erztrübe *f. sg. (mine)* noroi de minereu spălat.
Erz|übel, *-s, -, n.* viciu primordial, de bază.
er|züchten, *erzüchtete, erzüchtet (du erzüchtest, er erzüchtet), vb. (h) tr. (rar)* v. züchten.
erz|umschient *adj.* cu zale de bronz.
erzürnen, *erzürnte, erzürnt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) supăra, a (se) înfuria, a (se) mânia.
Erzvater, *-s, -väter, m.* **1.** străbun, strămoș. **2.** *(bibl.)* patriarh.
erzväterlich *adj.* patriarhal.
Erzver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a minereului.
Erzverhüttung *f. sg.* topire a minereurilor.
Erzverschwender, *-s, -, m.* mare risipitor.
Erzvorkommen, *-s, n.* **1.** zăcământ de minereu. **2.** ocurență de minereu.
Erzwaage, *-n, f.* cântar pentru minereu.
Erzwand, *-wände, f. (mine)* bloc de minereu.
Erzwäsche *f. sg. (mine)* **1.** spălare a minereului. **2.** spălător de minereu.

er|zwęcken, *erzweckte, erzweckt, vb. (h) tr.* **1.** a avea ca scop, a tinde, a năzui. **2.** a-şi atinge scopul.
Erzwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de preparare a minereului.
Erzwindbeutel, *-s, -, m.* mare fanfaron.
er|zwingen, *erzwang, erzwungen, vb. (h) tr.* a obţine prin forţă, prin constrângere, sub ameninţare, cu sila, cu strădanie, cu perseverenţă; **etwas von jm.** ~ a extorca ceva de la cineva.
Er|zwingung *f. sg.* **1.** constrângere, forţă, silă. **2.** *(mil.)* forţare.
Erzwucherer, *-s, -, m.* cămătar notoriu.
er|zwungen I. *part. trec.* de la erzwingen. **II.** *adj.* **1.** obţinut prin forţă; forţat, silit. **2.** lipsit de naturaleţe, forţat.
er|zwungenermaßen *adv.* în mod forţat, silit.
Erz|zusatz, *-es, m. sg.* adaos de minereu.
Erz|zauberer, *-s, -, m.* mare vrăjitor.
Erz|zement, *-(e)s, m.* (şi *n.*) *sg. (constr.)* ciment metalurgic.
Erz|ziegel, *-s, -, m.* brichetă de minereu.
es[1] **I.** *pron. pers. n.* el, ea; **was tut das Kind? Es spielt** ce face copilul? (El) se joacă; **das Messer ist scharf, leg ~ weg!** cuţitul este ascuţit, pune-l jos!; **wer ist das Mädchen? Ich kenne ~ nicht** cine este fata? Nu o cunosc; **mein Los, ~ ist dem euren gleich** soarta mea este aceeaşi cu a voastră; **Mode für ihn, sie und ~** modă pentru bărbaţi, femei şi copii. **II.** *pron. impers.* **1.** *(în propoziţii fără subiect sau cu subiect neprecizat)* **~ regnet** plouă; **~ ist kalt** e frig; **~ wir dunkel** se întunecă; **~ ist gut so** e bine aşa; **~ ist schon spät** e deja târziu; **~ ist Nacht** e noapte; **wie viel Uhr ist ~?** sau **wie spät ist ~?** cât este ceasul?; **~ kann nicht so bleiben** nu poate rămâne aşa; **~ brennt!** arde!; **~ grünt** und **blüht** totul a înverzit şi a înflorit; **diesmal hat ~ mich detroffen** de data asta mi-a venit rândul; **~ geht ihm besser** e mai bine (cu sănătatea); **~ wird getanzt** se dansează; **~ wird viel geredet** se vorbeşte mult. **2.** *(dublează subiectul din interiorul propoziţiei)* **~ war einmal ein Fischer** a fost odată un pescar; **~ kamen viele Leute** a venit multă lume; **~ ist jemand draußen** e cineva afară; **~ hat niemand angerufen** nu a sunat nimeni. **3.** aceasta, o; **ich gebe ~ zu** admit, recunosc; **ich weiß ~** (o) ştiu; **du sagst ~** ai dreptate, e aşa cum spui; **er wurde ~ müde** s-a plictisit; **ich bin ~ leid** m-am săturat. **4.** *(înlocuieşte predicatul sau întreg conţinutul unei propoziţii)* **sie läuft Schlittschuh, ich möchte ~ auch** ea patinează, aş vrea şi eu; **sie schafften ~ nicht, pünktlich zu sein** nu au reuşit să fie punctuali; **er hat zwar gesagt, er komme, aber ~ ist nicht sicher** a spus el că vine, dar nu-i sigur. **5.** *(complement fix la anumite verbe)* **~ gut haben** a o duce bine; **~ gut meinen** a vrea binele cuiva; **~ weit bringen** a reuşi, a ajunge departe; **~ mit jm. aufnehmen** a se înfrunta cu cineva; **~ abgesehen haben (auf) jn.** a viza (pe cineva); **~ mit jm. zu tun bekommen** a avea de furcă cu cineva.
es[2] *pron. pers. (reg.)* voi.
Es, *-, -, n.* **1.** *(muz.)* mi bemol. **2.** *(psih.)* inconştientul. **3.** *(austr., înv., fam.) (presc.* de la Schilling) şiling; **zehn ~** zece şilingi. **4.** *(austr.) presc.* de la Espresso.
E-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda «mi».
Ęsch, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* delimitare de hotar. **2.** pământ, teren, câmp.
eschappieren, *eschappierte, eschappiert, vb. (s) intr. (pop.)* a fugi, a dezerta.
Es|chatologie [ɛsça-] *f. sg. (fil.)* escatologie.
es|chatologisch *adj.* escatologic.
Ęsche, *-n, f. (bot.)* frasin *(Fraxinus).*
ęschen *adj.* din lemn de frasin.
Ęschen|ahorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* arţar de Virginia cu frunze penate *(Acer negundo).*
Ęschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Esche.
Ęschenholz, *-es, n. sg.* lemn de frasin.
Ęschenwald, *-(e)s, -wälder, m.* frăsinet, pădure de frasini.
Ęschenwäldchen, *-s, -, n. (dim.* de la Eschenwald) pădurice de frasini.
Ęschlauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ceapă franţuzească *(Allium ascalonicum).*
ęschp(e)rig *adj.* v. esperig.
ęschpern, *eschperte, geeschpert, vb. (h) intr.* v. espern.
Ęs-Dur, *-, n. sg. (muz.)* mi bemol major.
Esel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* măgar, asin *(Asinus);* **wilder ~** colan, măgar sălbatic. **2.** *(peior.)* prostănac, nătărău, dobitoc; **großer ~** mare dobitoc; **er nennt ihn einen ~** îl face dobitoc; **wenn es dem ~ gut geht, geht er aufs Eis tanzen** când omul nu mai poate de bine, îşi bate un cui în talpă; **ein ~ nennt den andern Langohr** râde ciob de oală spartă; **vom Pferd auf den ~ kommen** a ajunge din cal măgar; **den Sack schlägt er, den ~ meint er** bate şaua să priceapă iapa; **er passt dazu wie der ~ zum Lautenschlagen** se potriveşte ca nuca în perete. **3.** şevalet; capră (de lemn). **4.** *(glumeţ, fam.)* bicicletă, motocicletă, scuter. **5.** *(ist.)* scaun de tortură.
esel|artig *adj.* ca un măgar, ca măgarul.
Eselchen, *-s, -, n. (dim.* de la Esel) măgăruş.
Eseldistel, *-n, f. (bot.)* scai-măgăresc *(Onopordon acanthium).*
Eselei, *-en, f.* prostie, dobitocie.
Eselein, *-s, -, n.* v. Eselchen.
Eselfüllen, *-s, -, n.* pui de măgar.
eselgrau *adj.* de culoarea măgarului, gri, cenuşiu.
eselhaft *adj.* prostesc, de dobitoc, ca un dobitoc.
Eselhengst, *-es, -e, m.* măgar, asin mascul.
eselig *adj.* v. eselhaft.
Eselin, *-nen, f.* măgăriţă.
eseln, *eselte, geeselt (ich es(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a roboti. **2.** a face o dobitocie. **3.** a rage ca măgarul.
Eselsbank, *-bänke, f.* bancă a leneşilor (la şcoală).
Eselsbrücke, *-n, f. (argou)* **1.** traducere juxtaliniară; cheie a problemelor (de matematică). **2.** procedeu mnemotehnic, punct de reper (pentru a-şi aduce aminte).
Eselsgeschrei, *-(e)s, n. sg.* răget al măgarului.
Eselshaupt, *-(e)s, -häupter, n.* **1.** v. Eselskopf. **2.** v. Eselshooft.
Eselshaut, *-häute, f.* piele de măgar.
Eselshooft, *-(e)s, -e, n. (mar.)* butuc al catargului.
Eselshuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** copită de măgar. **2.** *(mar.)* butuc; piesă de legătură între două părţi ale catargului.
Eselskarren, *-s, -, m.* şaretă trasă de măgar.
Eselskerbel, *-s, -, m. (bot.)* antonică, asmăţui *(Chaerophyllum, Anthriscus).*
Eselskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de măgar. **2.** *(fig.)* imbecil.
Eselsladung, *-en, f.*, **Eselslast** *f. sg.* povară de măgar, samar.
Eselsmilch *f. sg.* **1.** lapte de măgăriţă. **2.** *(bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia cyparissias* L.).
Esels|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche de măgar. **2.** colţ îndoit (la carte, caiet etc.).
Eselsrücken, *-s, -, m.* spinare a măgarului.
Eselsrückenbogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(constr.)* arc în acoladă. **2.** *(ferov.)* cocoaşă (în staţiile de triaj).
Esels|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd pentru măgari.
Esels|stute, *-n, f.* v. Eselin.
Esels|treiber, *-s, -, m.* v. Eseltreiber.
Esels|tritt, *-(e)s, -e, m.* v. Eseltritt.
Eselswicke, *-n, f. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis sativa).*
Eselswiese, *-n, f. (glumeţ)* **1.** rubrică de anunţuri (la ziar). **2.** sală de consultaţii (la un ziar). **3.** *(sport)* pârtie de începători (la schi).
Eseltreiber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care mână măgari, catârgiu.
Eseltritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** urmă lăsată de copita măgarului. **2.** *(fig.)* răzbunare laşă.
Eseltum, *-(e)s, -tümer, n.* v. Eselei.
Eselwettrennen, *-s, -, n.* cursă de măgari.
Eskader, *-s, f. (mil., mar.)* escadră.
Eskaderdienst, *-(e)s, m. sg. (mar.)* serviciu de escadră.
Eskadron, *-en, f. (mil.)* escadron.
Eskadronchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef de escadron.
Eskalade, *-n, f. (mil.)* **1.** escaladă. **2.** escaladare.
eskaladieren, *eskaladierte, eskaladiert, vb. (h) tr.* a escalada; a se căţăra, a sări peste.
Eskalation, *-en, f. (livr., pol.)* escaladare; *(fig.)* extindere treptată a unei acţiuni, unui conflict.
eskalieren, *eskalierte, eskaliert, vb.* **1.** *(h) tr.* a escalada, a extinde (un conflict). **II.** *intr. (s)* a se lărgi treptat, a se ascuţi.
Eskalierung, *-en, f.* (acţiune de) escaladare, extindere.
Eskamotage [-'ta:ʒə], *-n, f.* escamotare.
eskamotieren, *eskamotierte, eskamotiert, vb. (h) tr.* a escamota, a şterpeli (prin scamatorie).
Eskapade, *-n, f.* **1.** *(hipism)* săritură la o parte. **2.** *(fig.)* escapadă.
Eskarpe, *-n, f. (mil., tehn.)* escarpă.
eskarpieren, *eskarpierte, eskarpiert, vb. (h) tr.* a tăia transversal.
Eskarpin [-'pɛ̃:], *-s, -s, m.* **1.** pantof cu cataramă. **2.** escarpin (de dans), balerin. **3.** pantaloni scurţi (de balerin).
Eskimo, *-(s), -(s),* **I.** *m.* **1.** eschimos. **2.** *(text.)* eschimo, ţesătură dublă de lână pentru haine de iarnă. **3.** *(cul.)* specialitate de îngheţată. **II.** *n.* limba eschimoşilor.
eskimo|isch *adj.* de eschimos.
Eskimo|ische, *-n, n. sg.* limba eschimoşilor.
eskimotieren, *eskimotierte, eskimotiert, vb. (h) intr. (sport)* a eschimota, a redresa caiacul.
Eskompte [ɛs'kɔ̃:t(ə)], *-s, m. sg. (fin.)* scont.
Eskomptebank [ɛs'kɔ̃:t-], *-en, f. (fin.)* bancă de scont.
eskomptieren [ɛskɔ̃'ti:-], *eskomptierte, eskomptiert, vb. (h) tr. (fin.)* a sconta.
Eskomptierung [ɛskɔ̃'ti:-], *-en, f. (fin.)* scontare.
Eskorte, *-n, f.* escortă.
eskortieren, *eskortierte, eskortiert, vb. (h) tr.* a escorta.
ęs-Moll, *-, n, sg. (muz.)* mi bemol minor.
Esoterik *f. sg.* ezoterism.
Esoteriker, *-s, -. m.* ezoteric.
esoterisch *adj.* ezoteric.
Espadrille [-'dri:j], *-, -s, f. (de regulă la pl.)* espadrilă.
Espagnoletteverschluss [ɛspanjo-], *-es, -e, m.* închizătoare spaniolă (la ferestre).
Esparsętte, *-n, f. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis sativa).*
Ęspe, *-n, f. (bot.)* plop-tremurător *(Populus tremula).*
ęspen *adj.* din lemn de plop.
Ęspenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Espe.
Ęspenholz, *-es, n. sg.* lemn de plop-tremurător.
Ęspenlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziş de plop-tremurător; **wie ~ zittern** a tremura ca varga.
Espenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de plopi-tremurători.
Esperantist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* esperantist(ă).
Esperanto, *-(s), n. sg.* (limba) esperanto.
ęsp(e)rig *adj. (rar)* repezit, grăbit.
ęspern, *esperte, geespert, vb. (h) intr. (rar)* a se grăbi.
Esplanade, *-n, f.* esplanadă.
Espręsso, *-(s), -s* (sau *...ssi), n.* **1.** bufet, cafenea-expres, café-bar, local în care se serveşte cafea expres. **2.** cafea expres; **drei ~ bitte** trei cafele expres, vă rog.
Espręsso|bar, *-s, f.* café-bar, cafenea în care se serveşte cafea expres.
Espręssomaschine, *-n, f.* maşină de făcut, de preparat cafea expres.
Esprit [ɛs'pri:], *-s, -s, m.* spirit.
Essai [ɛ'se:], *-s, -s, m. (reg.),* **Essay** [ɛ'se:], *-s, -s, m.* (şi *n.*) eseu.
Essayist [ɛse:'Ist], *-en, -en, m.* eseist.
essayistisch [ɛse:'IstIʃ] *adj.* eseistic.
ęssbar *adj.* comestibil; **~e Pilze** ciuperci comestibile.
Ęssbare, *-n, n. (ein Essbares) sg.* lucru comestibil; **etwas ~s** ceva comestibil.
Ęssbarkeit *f. sg.* comestibilitate.
Ęssbegier *f. sg.* lăcomie la mâncare, bulimie.
Ęssbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm.
Ęsse, *-n, f.* **1.** coş, horn. **2.** vatră, cămin; *(fam.)* **in die ~ schreiben** a renunţa, a-şi lua nădejdea, a-şi muta gândul; a-şi pune pofta-n cui. **3.** *(reg.)* cuptor pentru uscarea malţului. **4.** forjă. **5.** cameră pentru afumat, afumătoare. **6.** *(glumeţ)* joben.
Ęss|ecke, *-n, f.* nişă, colţ pentru luat masa.

ẹssen, *aß, gegessen (du, er isst), vb. (h) tr.* şi *intr.* a mânca; **zu Mittag** ~ a prânzi, a lua masa de prânz, a servi prânzul; **zu Abend** ~ a cina, a lua masa de seară, a servi cina; **sich satt** ~ a se sătura mâncând, a mânca pe săturate; **sich krank** ~ a se îmbolnăvi de prea multă mâncare; *(fig.)* **er tut, als hätte er die Weisheit mit Löffeln gegessen** face pe grozavul; **was du dir eingebrockt hast, musst du auch** ~ cum îţi vei aşterne, aşa vei dormi.

Ẹssen, *-s, n. sg.* **1.** mâncare, bucate, fel. **2.** mâncare, masă; ospăţ, banchet; **der Appetit kommt mit dem** ~ pofta vine mâncând; **nach dem** ~ după masă; **ein** ~ **geben** a da o masă (oficială); *(mil.)* ~ **fassen** a lua, a servi masa (la popotă); ~ **auf Rädern** instituţie caritabilă care serveşte mâncarea la domiciliul bolnavilor, bătrânilor etc.

Ẹssen|aufsatz, *-es, -sätze, m. (metal.)* hotă de forjă.

Ẹssen|ausgabe, *-n, f.* **1.** distribuire de alimente. **2.** loc de distribuire a alimentelor.

Ẹssenbe|hälter, *-s, -, m.* sufertaş.

Ẹssener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) oraşului Essen.

Ẹssenfassen, *-s, n. sg. (mil.)* primire a porţiilor de hrană.

Ẹssenfeger, *-s, -, m. (reg.)* v. Essenkehrer.

Ẹssengeruch, *-(e)s, -gerüche, m.* miros de mâncare.

Ẹssenholer, *-s, -, m.* v. Essensholer.

Ẹssenkarte, *-n, f.* bon, cartelă de masă.

Ẹssenkehrer, *-s, -, m. (reg.)* hornar, coşar.

Ẹssenklappe, *-n, f.* registru de tiraj (la coşuri).

Ẹssenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* v. Essenklappe.

Ẹssenmarke, *-n, f.* **1.** bon de masă. **2.** bon de alimente, cartelă de masă.

Ẹssenpause, *-n, f.* pauză de masă.

ẹssensch *adj.* referitor la oraşul german Essen.

Ẹssens|entzug, *-es, -züge, m.* înfometare.

Ẹssensfolge *f. sg.* ordine în care se servesc felurile de mâncare, mâncărurile.

Ẹssensholer, *-s, -, m. (mil.)* soldat care aduce mâncare; veselar.

Ẹssensrest, *-(e)s, -e, m.* rest de mâncare.

Ẹssenszeit *f. sg.* oră a mesei, vreme a mesei, timpul mesei.

essentiạl [-'tsia:l] *adj. (fil.)* esenţial.

Ẹssenträger, *-s, -, m.* **1.** sufertaş. **2.** *(mil.)* v. Essensholer.

Essẹnz, *-en, f.* esenţă.

essenziẹll *(inv.* **essentiẹll** [-'tsiɛl]) *adj.* esenţial.

Ẹsser, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* om la masă; *(în expr.)* **guter** ~ mâncăcios, mâncău; **schlechter** (sau **schwacher**) ~ om care mănâncă puţin.

Esserẹi, *-en, f.* mâncat (lacom, frecvent), benchetuială; **die** ~ **hört gar nicht auf** benchetuiala nu se mai isprăveşte.

Ẹssgabel, *-n, f.* furculiţă.

Ẹssgelage, *-s, -, n.* ospăţ.

Ẹssgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Essbesteck.

Ẹssgeschirr, *-(e)s, -e, n.* veselă.

Ẹssgewohnheit, *-en, f.* **1.** obicei la masă. **2.** obicei de a se hrăni.

Ẹssgier *f. sg.* lăcomie la mâncare.

ẹssgierig *adj.* hulpav, lacom la mâncare, mâncăcios.

Ẹssig, *-s, -e, m.* oţet; **in** ~ **eingelegt** marinat; *(chim.)* **er setzt** ~ **an** pune la oţetit; *(fam.)* **damit ist es** ~ s-a dus dracului.

Ẹssig|älchen, *-s, -, n. (zool.)* vierme de oţet din clasa *Nemertinilor (Anguillula aceti).*

ẹssig|artig *adj.* ca oţetul.

Ẹssig|äther, *-s, m. sg. (chim.)* eter acetic.

Ẹssigbakterie [-riə], *-n* [-riən] *f. (bot.)* bacterie acetică.

Ẹssigbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* oţetar *(Rhus typhina).*

Ẹssigbe|hälter, *-s, -, m.* vas pentru oţet, oţetieră.

Ẹssigbildung *f. sg. (chim.)* oţetire, acetificare.

Ẹssigbrauer, *-s, -, m.* oţetar.

Ẹssigbrauerei, *-en, f.* **1.** oţetărie. **2.** v. Essigfabrik.

Ẹssigbrühe, *-n, f.* sos din oţet, untdelemn, pătrunjel şi ceapă.

Ẹssigdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* dracilă *(Berberis vulgaris).*

Ẹssig|essenz *f. sg.* esenţă sintetică de oţet.

Ẹssigfabrik, *-en, f.* fabrică de oţet.

Ẹssigfass, *-es, -fässer, n.* butoi de oţet.

Ẹssigflasche, *-n, f.* sticlă de oţet.

Ẹssigfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne ţinută în baiţ (pentru a se fezanda).

Ẹssigfliege, *-n, f. (entom.)* muscă de oţet, de rouă *(Drosophila).*

Ẹssigfrüchte *pl. (cul.)* fructe conservate în oţet (folosite ca garnitură), murături în oţet.

Ẹssig|gärung *f. sg.* fermentaţie acetică.

Ẹssig|geist, *-(e)s, m. sg. (înv.)* spirt acetic; *(tehn.)* eter acetic.

Ẹssig|gemüse, *-s, -, n. (cul.)* zarzavat în oţet, murături.

Ẹssig|gurke, *-n, f. (cul.)* castravecior în oţet.

Ẹssighandel, *-s, m. sg.* comerţ cu oţet.

Ẹssighändler, *-s, -, m.* oţetar, negustor de oţet.

Ẹssigkahm, *-(e)s, m. sg.* floare, cămaşă (deasupra oţetului).

Ẹssigmutter *f. sg.* drojdie de oţet.

Ẹssigpilz, *-es, -e, m.* bacterie acetică *(Bacterium aceti).*

Ẹssigrose, *-n, f. (bot.)* trandafir de câmp *(Rosa gallica).*

ẹssigsauer *adj.* acru ca oţetul; acetic; **~e Tonerde** acetat de aluminiu.

Ẹssigsäure *f. sg. (chim.)* acid acetic.

Ẹssigsäurebakterie [-riə], *-n, f. (bot.)* bacterie de acid acetic.

Ẹssigsäuregärung *f. sg.* fermentaţie acetică.

Ẹssigsieder, *-s, -, m.* v. Essigbrauer.

Ẹssigsoße, *-n, f. (cul.)* sos cu oţet.

Ẹssig|stich, *-(e)s, -e, m.* oţetire (acrire a vinului sau a berii).

Ẹssigwasser, *-s, -, n.* oţet îndoit cu apă; apă cu puţin oţet.

Ẹsskastanie [-niə], *-n, f.* **1.** castană comestibilă, maroană. **2.** *(bot.)* castan nobil *(Castanea sativa).*

Ẹsskartoffeln *f. pl.* cartofi de masă.

Ẹsskohle, *-n, f.* cărbune de forjă.

Ẹsskorb, *-(e)s, -körbe, m.* paner cu de-ale mâncării.

Ẹssküche, *-n, f.* bucătărie în care se ia şi masa.

Ẹsskultur, *-en, f.* **1.** tradiţie, obicei culinar. **2.** bon ton la masă.

Ẹsslöffel, *-s, -, m. (presc.* Essl.) lingură de supă; **ein** ~ **voll Zucker** o lingură plină de zahăr.

ẹsslöffelweise *adv.* cu lingura.

Ẹsslust *f. sg.* poftă de mâncare, apetit.

ẹsslustig [-stlç] *adj.* cu poftă de mâncare.

Ẹssmantel, *-s, -mäntel, m. (glumeţ)* babeţică.

Ẹssmarke, *-n, f.* v. Essenmarke.

Ẹssmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a mânca.

Ẹssnapf, *-(e)s, -näpfe, m. (mil.)* gamelă, strachină.

Ẹssnische, *-n, f.* v. Essecke.

Ẹss|papier, *-s, n. sg. (pop., glumeţ)* azimă.

Ẹssraum, *-(e)s, -räume,* **Ẹss|saal**, *-(e)s, -säle, m.* sală de mese.

Ẹss|schale, *-n, f.* castronaş, strachină pentru mâncare.

Ẹss|stäbchen, *-s, -, n.* beţişor chinezesc pentru mâncat.

Ẹss|stube, *-n, f.* v. Esszimmer.

Ẹss|stunde, *-n, f.* v. Essenszeit.

Ẹss|sucht *f. sg.* v. Essgier.

Ẹss|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sufragerie.

Ẹss|unlust *f. sg.* lipsă de poftă de mâncare, de apetit; *(med.)* inapetenţă.

Ẹsswaren *pl.* alimente, produse alimentare.

Ẹsswarenhandlung, *-en, f.* băcănie; alimentară.

Ẹsszeug, *-(e)s, -e, n.* tacâmuri.

Ẹsszimmer, *-s, -, n.* sufragerie; sală de mese.

Ẹsszimmer|einrichtung, *-en, f.* mobilier de sufragerie.

Ẹsszwang, *-(e)s, m. sg. (psih.)* frică, teamă de alimentaţie.

Estafẹtte, *-n, f. (înv.)* ştafetă, curier călare.

Estakạde, *n, f. (mar.)* estacadă.

Estạmpe ['ɛstã:pə], *-n, f.* stampă.

Ẹste, *-n, -n, m.* estonian, eston, locuitor al Estoniei.

Ẹster, *-s, -, m. (chim.)* ester; **neutraler** ~ ester neutru.

estimieren, *estimierte, estimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a evalua; a estima.

Ẹstin, *-nen, f.* estoniană, estonă.

Ẹstländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Estonia, eston(ian)(ă).

ẹstländisch, **ẹstnisch** *adj.* estonian, eston.

Ẹstnisch, *-(s),n.* **Ẹstnische**, *-n, n. sg.* limba estonă, estona.

estompieren, *estompierte, estompiert, vb. (h) tr. (înv.)* a estompa.

Estrạde, *-n, f.* estradă.

Estrạdenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de estradă.

Estragon, *-s, m. sg. (bot.)* tarhon *(Artemisia dracunculus).*

Estragon|senf, *-(e)s, m. sg. (cul.)* muştar cu tarhon.

Ẹstrich, *-s, -e, m.* **1.** podea; carelaj; *(constr.)* şapă. **2.** *(elv.)* pod (al casei).

Ẹstrichgips, *-es, m. sg.* ipsos de pardoseală.

estroppiert *adj. (reg.)* estropiat, mutilat.

Eszẹtt *(înv.r.) n.* denumirea literei «ß» în alfabetul german.

etablieren, *etablierte, etabliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a institui, a fonda. **II.** *refl. (despre comercianţi, meseriaşi etc.)* a se instala, a se stabili.

Etablierung *f. sg.* **1.** instituire, fondare, întemeiere; instalare. **2.** *(jur.)* stabilire.

Etablissement [-blis'mã:], *-s, -s* şi *-e), n.* **1.** instalaţie. **2.** instituţie, stabiliment. **3.** fabrică. **4.** local (public).

Etạge [-ʒə], *-n, f.* etaj, cat.

Etagenbau [-ʒən-], *-(e)s, -e,* (şi *-ten), m.* construcţie în etaje.

Etagenbett, *-(e)s, -en, n.* pat supraetajat, suprapus.

etagenförmig *adj.* cu etaje, cu caturi, în formă de etaje; în formă de straturi, de paturi.

Etagenhaus, *-es, häuser, n.* clădire formată din mai multe etaje (în care se află apartamente, locuinţe, birouri), bloc.

Etagenheizung, *-en, f.* încălzire centrală pe fiecare etaj.

Etagenkessel, *-s, -, m.* cazan etajat.

Etagenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* con etajat.

Etagenrost, *-es, -e, m. (tehn.)* grătar etajat.

Etagenwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu etaj.

Etagenwohnung, *-en, f.* apartament de bloc, locuinţă situată într-un bloc.

Etagẹre [-ʒɛ:rə], *-n, f.* **1.** etajeră, raft. **2.** fructieră supraetajată (formată din trei farfurii de dimensiuni diferite).

Etalạge ['la :ʒə], *-n, f. (înv.)* vitrină; etalare a mărfurilor într-o vitrină.

etalieren, *etalierte, etaliert, vb. (h) tr.* a expune (în vitrină).

Etalọn, *-s, -s, m.* unitate de măsură, etalon.

etamieren, *etamierte, etamiert, vb. (h) tr.* a cositori, a spoi cu cositor.

Etamịn, *-s, n. (austr.* şi *m.),* **Etamine** *f. sg. (text.)* etamină.

Etamịnfabrikant, *-en, -en,* **Etamịnweber**, *-s, -, m.* fabricant de etamină.

Etạppe, *-n, f.* (şi *fig., mil.)* etapă; ~ **machen** a face etapă, haltă.

Etạppendienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de etapă, serviciu în spatele frontului.

Etạppenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor cu escală.

Etạppengebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de etapă, spatele frontului.

Etạppen|halt, *-(e)s, -e, m. (elv.)* întrerupere a cursei, a călătoriei, a zborului; oprire în timpul cursei, călătoriei, zborului.

Etạppenhase, *-n, -n, m.*, **Etạppenhengst**, *-(e)s, -e, m. (mil., glumeţ)* militar la aprovizionare, în spatele frontului.

Etạppenkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de etapă.

Etạppenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare, cursă în etape.

etạppenmäßig *adj.* **1.** *(mil.)* de etapă. **2.** periodic.

Etạppen|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de etapă.

Etạppenplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de etapă.

Etạppenraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* zonă de etapă, teritoriu de etapă.

Etạppenruhepunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* punct de odihnă în etapă, în spatele frontului.

Etappenschwein, *-(e)s, -e, n. (mil., iron.)* soldat ambuscat la serviciul de etapă.
Etappensieger, *-s, -, m. (sport)* învingător al etapei.
Etappen|station, *-en, f. (mil.)* staţiune de etapă.
Etappen|straße, *-n, f. (mil.)* şosea de etapă.
etappenweise *adv.* în etape.
Etappenwesen, *-s, n. sg. (mil.)* chestiuni referitoare la etapă.
Etat [e'ta:], *-s, -s, m.* **1.** deviz. **2.** stat de plată. **3.** buget; **den ~ aufstellen** a întocmi bugetul; **den ~ verabschieden** a vota bugetul; **in den ~ aufnehmen** a înscrie în buget. **4.** stat de plată.
Etat|ansatz, *-es, -sätze, m.* previziune, prognoză bugetară.
Etat|auf|stellung, *-en, f.* întocmire a bugetului.
Etat|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* echilibrare a bugetului.
Etat|autonomie [-mi:] *f. sg.* autonomie bugetară.
etatisieren [etati-], *etatisierte, etatisiert, vb. (h) tr.* a pune, a prevedea, a stabili în buget.
Etatisierung, *-en, f. (fin.)* bugetare.
Etatjahr [e'ta:-], *-(e)s, -e, n. (fin.)* an bugetar.
Etatkürzung, *-en, f.* reducere a bugetului, de buget.
Etatlage *f. sg.* situaţie financiară determinată de buget.
Etatlesung, *-en, f. (fin., pol.)* dezbatere parlamentară asupra bugetului.
etatmäßig [e'ta:-] *adj.* bugetar; conform devizului; conform planului financiar.
Etatmittel [e'ta:-], *-s, -, n.* sumă prevăzută în buget, în planul financiar; mijloc bugetar.
Etatsberatung [e'ta:s-], *-en, f.* dezbatere a bugetului.
Etatsgesetz [e'ta:s-], *-es, -e, n.* lege a bugetului.
Etatsjahr [e'ta:s-], *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Etatjahr.
etatsmäßig [e'ta:s-] *adj.* **1.** *(mil.)* trecut în controalele regimentului. **2.** *(mil.)* care face parte din statul major. **3.** *(fin.)* bugetar.
Etats|posten [e'ta:s-], *-s, -, m.* articol bugetar.
Etatsrat [e'ta:s-], *-(e)s, -räte, m.* consilier de stat.
Etats|überschreitung [e'ta:s-], *-en, f.* depăşire, exces de buget.
Etats|überschuss [e'ta:s-], *-es, -schüsse, m.* excedent bugetar.
Etatsvor|anschlag [e'ta:s-], *-(e)s, -schläge, m.* proiect de buget.
Etazismus, *-, m. sg. (lingv.)* etacism.
etepetete *adj. (invariabil)* pretenţios; hipersensibil; afectat; exagerat.
eternisieren, *eternisierte, eternisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a eterniza, a imortaliza.
Ether, *-s, m. sg. (chim., med.)* eter.
etherisch *adj.* eteric; **~e Öle** uleiuri eterice.
Ethernet, *-s, -s, n. (inform.)* ethernet.
Ethik *f. sg.* etică, morală.
Ethiker, *-s, -, m.* etician.
ethisch *adj.* etic, moral.
Ethizismus, *-, m. sg.* eticism.
Ethnie, *-n, f.* etnie.
ethnisch *adj.* etnic.
Ethnogenese *f. sg.* etnogeneză.
Ethnograf, **Ethnograph**, *-en, -en, m.* etnograf.
Ethnografie, **Ethnographie** *f. sg.* etnografie.
ethnografisch, **ethnographisch** *adj.* etnografic.
Ethnolog, *-en, -en*, **Ethnologe**, *-n, -n, m.* etnolog.
Ethnologie *f. sg.* etnologie.
ethnologisch *adj.* etnologic.
Ethologe, *-n, -n, m.* etolog.
Ethologie *f. sg.* etologie.
Ethos *n. sg.* etos. **1.** morală; moravuri. **2.** concepţie de viaţă; etos.
Ethyl|alko|hol, *-(e)s, m. sg.* alcool etilic.
Ethylen, *-s, -n. sg.* etilenă.
Etikett, *-(e)s, -e, n.* **1.** etichetă (cu titlul, preţul mărfii etc.). **2.** marcă a fabricii.
Etikette, *-n, f.* **1.** etichetă; protocol. **2.** bileţel (cu preţul mărfurilor etc.).
Etikettendatei, *-en, f.* fişier de etichete.
etikettieren, *etikettierte, etikettiert, vb. (h) tr.* a eticheta, a lipi, a fixa o etichetă pe ceva.
Etikettiermaschine, *-n, f.* maşină de lipit etichete.
Etikettierung, *-en, f.* etichetare.
etliche *pron. nehot. pl.* v. etlicher.
etliche Mal *num. nehot. (înv.)* de mai multe ori, de câteva ori.
etlicher, *etliche, etliches, pl. etliche* **I.** *num. nehot.* **1.** *sg. (înv.) (mai ales cu unităţi de măsură şi de timp)* anumit, câtva, oarecare; **etliches Geld** ceva bani; **nach etlicher Zeit** după câtva timp. **2.** *pl.* unii, unele; câţiva, câteva; **etliche Mängel** unele lipsuri; **etliche Male** de câteva ori. **3.** *pl.* cam, aproximativ, vreo; **etliche zwanzig** vreo douăzeci. **4.** destul de mult, de mare; **die Sache hat etlichen Wirbel verursacht** chestiunea a stârnit oarecare vâlvă. **II.** *pron. nehot. (substantivat)* ceva, câte ceva, unele lucruri; **ich habe noch Etliches vor** intenţionez să mai fac câte ceva.
Etmal, *-s, -e, n. (mar.)* **1.** timp de masă. **2.** timp de 24 de ore. **3.** drum parcurs în 24 de ore.
Etrusker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* etrusc(ă).
etruskisch *adj.* etrusc.
Etter, *-s, m. (reg.)* **1.** grilaj de poartă. **2.** gard. **3.** graniţă. **4.** podea pavată; careiaj. **5.** fel de aşezare a snopilor. **6.** *(reg.)* suprafaţa construită (dintr-o localitate).
Etüde, *-n, f.* **1.** *(arte)* studiu, model de desen. **2.** *(muz.)* studiu, bucată de exerciţii; etudă.
Etui [ɛt'vi:, e'tyi:], *-s, -s, n.* cutie, toc, etui.
etwa *adv.* **1.** cam, aproximativ, circa, în jurul..., vreo; **~ dreißig** vreo treizeci; **in ~** într-o oarecare măsură, întrucâtva. **2.** *(în propoziţii interogative)* cumva, nu cumva, oare; **sollte er ~ vergessen haben?** nu cumva a uitat? **3.** în caz că, poate; **wenn er ~ kommen sollte** în caz că ar veni. **4.** de, spre exemplu, de pildă; **andere Dichter wie ~ Goethe** alţi poeţi, ca de pildă Goethe.
etwaig *adj.* eventual; **seine ~e Ankunft** sosirea sa eventuală.
etwann *adv. (înv.)* cândva.
etwas *pron. nehot.* **1.** ceva; **ich will dir ~ sagen** vreau să-ţi spun ceva; **das will ~ sagen** (sau **bedeuten**) asta înseamnă ceva; **aus dem Jungen wird ~** din băiatul acesta are să iasă ceva; **so ~** (cam) aşa ceva; **das ist schon ~** asta e ceva; **~ Wichtiges** ceva important, un lucru important; **~ Ähnliches** ceva asemănător. **2.** puţin, o leacă de..., un pic de, cam; **~ über zwanzig** puţin peste douăzeci; **ich brauche ~ Geld** am nevoie de ceva bani; **sie war ~ ruhiger** era ceva mai liniştită; **~ höher** puţin mai sus; **er war ~ ungeschickt** era puţin cam neîndemânatic.
Etwas, *-, n. sg.* **1.** ceva; **ein gewisses ~** ceva anumit, ceva nedefinit, nu ştiu ce. **2.** *(pop.)* pici, puşti; **so ein kleines ~** aşa un pici.
etwelche *pron. nehot. (înv.)* unii.
etwelchermaßen *adv. (reg., înv.)* v. einigermaßen.
Etymolog, *-en, -en*, **Etymologe**, *-n, -n, m. (lingv.)* etimolog.
Etymologie, *-n, f. (lingv.)* etimologie.
etymologisch *adj. (lingv.)* etimologic.
Etymon, *-s, -ma, n. (lingv.)* etimon.
Et-Zeichen, *-s, -, n.* semnul *&* („şi").
Etzel, *-s,* denumirea lui Attila în legendele şi epopeile germane.
EU *presc.* de la Europäische Union Uniunea Europeană, UE.
Eubiotik, *-en, f.* eubiotică, ştiinţă despre viaţa sănătoasă.
euch I. *pron. pers. pers. 2 pl.* de la ihr. **1.** *(dat.)* vouă; vă. **2.** *(ac.)* pe voi; vă. **II.** *pron. refl. pers. 2 pl.* vă; *(ac.)* **beeilt ~!** grăbiţi-vă!; **stellt ~** *(dat.)* **vor!** închipuiţi-vă!
Euch *pron. pers. de politeţe (dat., ac.) pers. 2 pl. (înv.)* dumneavoastră.
Eucharistie [-ça-], *-n. f. (rel.)* euharistie, împărtăşanie.
eucharistisch *adj. (rel.)* euharistic, ca sfânta împărtăşanie.
euer[1] *pron. pers. (gen. pl.* de la ihr); **sie gedenken ~** se gândesc la voi.
euer[2], **eure**, **euer**, *pl. euere pron. pos. pers. 2 pl.* vostru, voastră; **~ Haus** casa voastră.
euere *pron. pos. pers. 2 pl.; der, die, das ~* al vostru, a voastră; **meine Wohnung ist groß, die euere klein** locuinţa mea este mare, a voastră (e) mică.
Eu(e)re, *-n, -, pron. pos. (substantivat) pers. 2 pl.* **1.** *m.* şi *f.* al vostru, a voastră, ai voştri, ale voastre; **der ~** soţul dumneavoastră. **2.** *n. sg.* ceea ce este al vostru; proprietatea, averea voastră; datoria voastră. **3.** *pl.* **die Eu(e)ren** ai voştri, rudele, cei din familia voastră.
eu(e)rer, **eu(e)re**, **eu(e)res**, *pl. euere, pron. pos. pers. 2 pl.* al vostru, a voastră, ai voştri, ale voastre.
eu(e)rerseits *adv.* v. eurerseits.
eu(e)rethalben *adv.* v. euretha lben.
eu(e)retwegen *adv.* v. euretwegen.
eu(e)retwillen *adv.* v. euretwillen.
eu(e)rige *adj. pos. pers. 2 pl.; der, die, das ~, pl. die ~n* v. eu(e)re.
Eu(e)rige, *-n, -n, adj. pos. (substantivat) pers. 2 pl.* v. Eu(e)re.
eu(e)iger, **eu(e)rige**, **eu(e)riges**, *pl. euerige adj. pos. pers. a 2 pl.* v. eu(e)rer.
euerseits *adv.* v. eurerseits.
Eugenetik *f. sg.* eugenetică.
eugenetisch *adj.* eugenetic.
Eugenik *f. sg.* v. Eugenetik.
eugenisch *adj.* v. eugenetisch.
Eukalyptusbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* eucalipt *(Eucalyptus).*
Eukalyptusbonbon [-bɔ̃'bɔ̃ şi -bɔŋbɔŋ], *-s, -s, m.* (sau *n.)* bomboană de tuse (cu extras de eucalipt).
Eukalyptus|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de eucalipt.
euklidisch *adj. (mat.)* euclidian.
EU-Land, *-(e)s, -Länder, n.* stat membru al UE.
Eulchen, *-s, -, n.* pui de bufniţă, bufniţă mică.
Eule, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* bufniţă *(Bubo bubo)* şi alte păsări răpitoare de obicei nocturne *(Strigidae):* cucuvea *(Athene noctua),* strigă *(Strix flammea);* **~n nach Athen tragen** a căra apă în puţ. **2.** *(fig.)* greşeală, eroare; **das war 'ne ~** a fost o greşeală, o eroare, o boroboaţă. **3.** *(entom.)* fluturi de noapte *(Noctuidae).* **4.** pământuf de şters praful. **5.** *(mar.; în expr.)* **eine ~ fangen** a avea vântul în faţă.
eulen|ähnlich *adj.* asemănător cu o bufniţă, ca o bufniţă.
eulen|artig *adj.* ca o, ca de bufniţă.
eulen|äugig *adj.* **1.** cu ochi mari (ca de bufniţă), miraţi. **2.** cu ochi care văd bine noaptea.
Eulenflucht *f. sg.* crepuscul, amurg.
Eulenflug, *-(e)s, m. sg.* zbor de bufniţă.
eulenhaft *adj.* v. eulenähnlich.
Eulenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (vân.)* sitar, becaţă (cu cap de bufniţă).
Eulenloch, *-(e)s, -löcher,* **Eulen|nest**, *-es, -er, n.* **1.** cuib de bufniţă. **2.** *(fig.)* ruină sinistră a unei cetăţi.
Eulenruf, *-(e)s, -e, m.*, **Eulenschrei**, *-(e)s, -e, m.* strigăt de bufniţă.
Eulen|spiegel, *-s, m. sg.* **1.** *(lit.)* (Til) Buhoglindă. **2.** *(fam.)* poznaş, ghiduş, glumeţ.
Eulen|spiegelei, *-n, f.* năzdrăvănie, poznă, farsă, ghiduşie, glumă.
eulen|spiegelhaft, **eulen|spiegelhaftig** *adj.* poznaş, nebunatic, năzdrăvan, glumeţ, zburdalnic, neastâmpărat.
eulen|spiegeln, *eulenspiegelte, geeulenspiegelt (ich eulenspieg(e)le), vb. (h) intr.* a face pozne, năzdrăvănii, năzbâtii, ghiduşii, glume.
Eulen|spiegel|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Eulenspiegelei.
Eulenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre din specia bufniţelor, pasăre înrudită cu bufniţa *(Strigidae).*
Eumel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** om prost, nesuferit, antipatic. **2.** om de treabă, băiat de viaţă. **3.** obiect, lucru.
eumeln, *eumelte, geeumelt (ich eum(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a petrece zgomotos. **2.** a se dezmierda.
Eumeniden *pl. (mit.)* eumenide (nume eufemistic dat furiilor).
Eunuch [ɔø'nu:x], *-en, -en, m.* eunuc.
Euphemismus, *-men, m.* eufemism.
euphemistisch *adj.* eufemistic.
Euphonie, *-n* [-'ni:ən], *f. (lingv.)* eufonie.
euphonisch *adj.* eufonic.
Euphorbia, *-ien* [-iən], *f. (bot.)* laptele-cucului *(Euphorbia cyparissias* L.).
Euphorie *f. sg.* euforie.

euphorisch *adj.* euforic.
Eurasier [-ziɐ], *-s, -, m. (geogr.)* eurasiatic.
eurasisch *adj.* eurasiatic.
eure *pron. pos.* v. eu(e)re.
eurer *pron. pos.* v. eu(e)rer.
eurerseits *adv.* din partea voastră.
eures *pron. pos.* v. eu(e)res.
euresgleichen *adv.* de o seamă cu voi, cu dv., la fel ca voi, ca dv.
euret|halben, euretwegen, euretwillen *adv.* din cauza voastră, pentru voi; de dragul vostru.
Eurhythmie şi **Eurythmie** *f. sg.* euritmie.
eurhythmisch şi **eurythmisch** *adj.* euritmic.
eurige *pron. pos.* v. eu(e)rige.
Eurige, *-n, -n, m., f.* şi *n.* v. Eu(e)rige.
Euro, *-s, -(s), m.* (moneda) euro.
Eurobank, *-en, f.* bancă europeană.
Eurocity-Zug [-si-], *-(e)s, -Züge, m.* tren rapid internaţional, euro-city.
Eurodevisen [-vi:-] *pl.* devize europene.
Eurogeldmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţa financiară europeană; piaţa monedelor europene.
Euroland, *-(e)s, -länder, n.* stat în care s-a introdus moneda euro.
Europa|abge|ordnete, *-n, -n (ein Europaabgeordneter), m.* şi *f.* deputat(ă) european(ă), deputat(ă) în Parlamentul European.
Europäer [-'pɛ:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* european(ă).
europä|id *adj.* europeid.
europä|isch *adj.* european; **~er Handel** comerţ european.
europä|isieren, *europäisierte, europäisiert, vb. (h) tr.* a europeniza.
Europameister, *-s, -, m. (sport)* campion european.
Europameisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat european.
Europameistertitel, *-s, -, m. (sport)* titlu de campion european.
Europaparlament, *-(e)s, n. sg.* Parlamentul European.
Europarat, *-(e)s, m. sg.* Consiliul Europei.
Europarekord|inhaber, *-s, -, m.*, **Europarekordler**, *-s, -, m. (fam.) (sport)* deţinător de record european.
Europa|straße, *-n, f.* drum european, şosea transeuropeană.
europaweit *adj.* în toată Europa.
europid *adj.* v. europäid.
Europium, *-s, n. sg. (chim.)* europiu.
Euro|star, *-s, -s, -, m. (ferov.)* tren de maximă viteză între Londra, Paris şi Bruxelles.
Eurovision [-vi-] *f. sg. (tv.)* Euroviziune.
eurychor *adj.* v. eurytop.
euryphag *adj. (despre animale şi plante)* eurifag, nespecializat în ceea ce priveşte hrana.
eurytherm *adj. (despre plante şi animale)* euriterm, rezistent la variaţii mari de temperatură.
Eurythmie şi **Eurhythmie**, *-n f.* euritmie.
eurytop *adj. (despre plante şi animale)* euritop, larg răspândit.
eustachisch [-ço:ɐ] *adj. (anat.; în expr.)* **~e Röhre** trompa lui Eustache.
Eutektikum, *-s, -ka, n. (chim.)* eutectic.
eutektisch [-χt-] *adj. (chim.)* eutectic; **~e Mischung** amestec eutectic.
Euter, *-s, -, n.* uger.
eutern, *euterte, geeutert, vb. (h) intr. (reg.)* a da lapte.
Euthanasie *f. sg.* moarte uşoară, eutanasie.
eutroph *adj. (limnologie)* eutrof, bogat în substanţe nutritive.
Eutrophie *f. sg.* eutrofie, stare de nutrire abundentă, de abundenţă nutritivă.
ev. *presc.* **a)** de la evangelisch; **b)** de la eventuell.
Ev. *presc.* de la Evangelium.
e.V. *presc.* de la eingetragener Verein asociaţie înregistrată.
Eva|kostüm ['e:fa- *sau* 'e:va-], *-s, n. sg.* v. Evaskostüm.
Evakuation [-va-], *-en, f.* evacuare (şi *med.).*
evakuieren [-va-], *evakuierte, evakuiert, vb. (h) tr.* a evacua.
Evakuierung [-va-], *-en, f.* evacuare.
Evakuant [-va-], *-en, -en, m.* ventil la orgă pentru evacuarea aerului din burduf.
Evaluation [-va-], *-en, f.* evaluare, taxare, preţuire.
evaluieren [-va-], *evaluierte, evaluiert, vb. (h) tr.* a evalua, a taxa, a preţui.
Evangele [-vaŋ-], *-n, -n, m.* şi *f. (fam., peior.)* protestant(ă).
Evangeliar [-vaŋ-], *-s, -e* (şi *-ien* [-riən]), **Evangelienbuch** [-vaŋe:liən-], *-(e)s, -bücher, n. (rel.)* evangheliar.
Evangelien|seite [-liən-], *-n, f. (bis.)* parte din dreapta a altarului.
evangelikal *adj.* **1.** *(teol.)* conform evangheliei. **2.** evanghelical, susţinând autoritatea necondiţionată a Noului Testament.
Evangelisation, *-en, f. (rel.)* evanghelizare; propovăduire a evangheliei, a creştinismului.
evangelisch *adj. (rel.)* evanghelic, protestant, luteran; **~lutherisch** evanghelic-luteran; **~reformiert** evanghelic-reformat.
evangelisieren, *evangelisierte, evangelisiert, vb. (h) tr. (rel.)* a propovădui evanghelia.
Evangelisierung, *-en, f. (rel.)* propovăduire a evangheliei.
Evangelist, *-en, -en, m. (rel.)* **1.** evanghelist. **2.** predicator ambulant.
Evangelium, *-s, -lien* [-liən], *n. (rel.)* evanghelie.
Evangelium|seite, *-n, f.* v. Evangelienseite.
Evaporation [-va-] *f. sg.* evaporare.
Evaporator [-va-], *-s, -toren, m. (tehn.)* evaporator.
evaporieren [-va-], *evaporierte, evaporiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) evapora.
Evaporimeter [-va-], *-s, -, n.* evaporimetru.
Evasion [-va], *-en, f.* **1.** evadare; fugă. **2.** evaziune, ocolire; sustragere.
evasiv, evasorisch [-va- şi -fa-] *adj.* evaziv.
Evaskostüm ['e:fas- *sau* 'e:vas-], *-s, n. sg. (glumeţ)* costum al Evei.
Evas|tochter, Evens|tochter, *-töchter, f. (glumeţ)* fiică a Evei, femeie.
event. *presc.* de la eventuell.
eventual [-vɛn-] *adj.* şi *adv. (rar)* v. eventuell.
Eventual|antrag [-vɛn-], *-(e)s, -träge, m.* propunere condiţionată.
Eventualfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de eventualitate.
Eventualität [-vɛn-], *-en, f.* eventualitate, posibilitate; întâmplare nesigură.
eventualiter [-vɛn-] *adv. (înv., livr.)* v. eventuell.
Eventualprojekt [-vɛn-], *-(e)s, -e, n.* proiect condiţionat.
eventuell [-vɛn-] **I.** *adj.* eventual, posibil; întâmplător. **II.** *adv.* poate, probabil, în caz că, după împrejurări.
Everdur [-vɛr-], *-s, n. sg. (met.)* everdur.
evident [-vi-] *adj.* evident, indiscutabil, limpede.
Evidenz [-vi-] *f. sg.* evidenţă; *(reg.)* **in ~ halten** a ţine la curent.
Evidenzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de evidenţă.
Evidenzbuch|haltung, *-en, f.* v. Evidenzführung.
Evidenzbüro, *-s, -s, n. (austr.)* birou de evidenţă.
Evidenzführung, *-en, f.*, **Evidenzhaltung** *f. sg.* ţinere în evidenţă.
Evidenz|zahl, *-en, f.* număr de evidenţă.
Eviktion [-vik-], *-en, f.* **1.** *(jur.)* evicţiune, deposedare de un bun dobândit cu just titlu. **2.** *(ist.)* alungare a ţăranilor de pe pământul lor.
evinzieren [-vin-], *evinzierte, evinziert, vb. (h) tr. (jur.)* a deposeda de un bun posedat cu bună-credinţă.
ev.-luth. *presc.* de la evangelisch-lutherisch evanghelic-luteran.
Evokation [-vo-], *-en, f.* evocare.
evokativ, evokatorisch *adj.* evocator.
Evolute [-vo-], *-n, f. (mat.)* evolută, desfăşurată.
Evolution [-vo-], *-en, f.* evoluţie.
evolutionär *adj.* evolutiv.
evolutionieren [-vo-], *evolutionierte, evolutioniert, vb. (h) tr.* a face să evolueze, a transforma.
Evolutionismus [-vo-], *-, m. sg. (biol.)* evoluţionism.
Evolutionist [-vo-], *-en, -en, m.* evoluţionist, adept al teoriei evoluţioniste.
Evolutionslehre, Evolutions|theorie [-vo-] *f. sg.* teoria evoluţionistă.
Evolvente [-vol'vɛn-] *f. sg. (mat.)* evolventă, desfăşurantă.
Evolventenflanke, *-n, f. (tehn.)* flanc de dinte în evolventă.
Evolventenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare în evolventă.
evolvieren [-vol'vi:-], *evolvierte, evolviert, vb. (h) tr. (înv.)* a desfăşura, a dezvolta.
evomieren [-vo-], *evomierte, evomiert, vb. (h) tr. (livr.)* a vărsa, a voma, a vomita.
evozieren [-vo-], *evozierte, evoziert, vb. (h) tr.* **1.** a evoca. **2.** *(jur.)* a chema, a cita (pârâtul).
ev.-ref. *presc.* de la evangelisch-reformiert evanghelic-reformat.
evtl. *presc.* de la eventuell.
Ev. Z. *presc.* de la Evidenzzahl.
Ew. *presc.* de la **a)** Einwohner; **b)** *(înv.)* v. Euer, Eure, Euere; **Ew. Majestät** majestatea voastră.
Ewer, *-s, -, m. (reg., mar.)* **1.** ever, vas de pescuit (în Marea Nordului). **2.** vas poştal.
E-Werk, *-(e)s, -e, n. presc.* de la Elektrizitätswerk uzină electrică.
EWG *presc.* de la Europäische Wirtschaftsgemeinschaft Comunitatea Economică Europeană, Piaţa Comună.
ewig **1.** *adj.* veşnic, etern; **für ~e Zeiten** în vecii vecilor; **seit ~en Zeiten** de când e lumea. **II.** *adv.* **1.** neîntrerupt, nesfârşit, continuu, perpetuu, veşnic; **auf ~** pe vecie. **2.** *(cu rol de sup.)* foarte, tare; **~ lange warten** a aştepta (de) o veşnicie; **es ist ~ schade** e tare păcat; **~ nein!** nu, niciodată, doamne fereşte!
Ewig|gestrige, *-n, -n (ein Ewiggestriger), m.* şi *f.* persoană cu vederi învechite, reacţionar(ă) înverşunat(ă).
Ewigkeit, *-en, f.* **1.** veşnicie, eternitate; **in die ~ eingehen** a muri, a trece în eternitate; **von ~ her** de când e lumea; **das glaube ich in ~ nicht** asta nu voi crede niciodată; **in alle ~** în vecii vecilor. **2.** *(fig.)* foarte mult timp, o veşnicie; **ich habe dich seit einer ~ nicht gesehen** nu te-am văzut de o veşnicie.
Ewigkeits|sonntag, *-(e)s, -e, m. (bis. ev.)* duminica morţilor.
Ewigkeitswert, *-(e)s, m. sg.* valoare veşnică, nepieritoare.
ewiglich *adv.* veşnic, de veci, pe vecie.
Ewiglicht, *-(e)s, -er, n.* candelă veşnică.
Ewigmenschliche, *-n (ein Ewigmenschliches), n. sg.* eternul omenesc.
Ewigweibliche, *-n (ein Ewigweibliches), n. sg.* eternul feminin.
ex **I.** *interj.* gata! s-a terminat! **II.** *adv.* de tot, până la fund; **~ trinken** a bea paharul până la fund.
Ex, *-, m. sg.* şi *f. sg. (fam.)* fost soţ sau prieten, fostă soţie sau prietenă.
Ex. *presc.* de la Exemplar.
Exaggeration, *-en, f. (med.)* exagerare.
exaggerieren, *exaggerierte, exaggeriert,vb. (h) tr. (med.)* a exagera.
exakt *adj.* şi *adv.* exact, precis.
Exakt|heit *f. sg.* exactitate, exactitudine, precizie; punctualitate; promptitudine.
Exaltation, *-en, f.* exaltare.
exaltieren, *exaltierte, exaltiert, vb. (h) refl.* a se exalta.
exaltiert *adj.* **1.** *part. trec.* de la exaltieren. **II.** *adj.* exaltat, încântat.
Exaltiert|heit *f. sg.* exaltare, exaltaţie.
Ex|amateurmeister [-tø:ɐ-], *-s, -, m. (sport)* fost campion amator.
Examen, *-s, -* (şi *-mina), n.* examen; **ein ~ ablegen** a da un examen; **ein ~ bestehen** a trece un examen; **ein ~ abhalten** a ţine un examen; **im ~ durchfallen** a cădea la examen.
Examen(s)arbeit, *-en, f.* lucrare scrisă de examen, teză.
Examen(s)aufgabe, *-n, f.* subiect, temă de examen.
Examen(s)frage, *-n, f.* întrebare de examen.
Examens|kandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la examen.
Examensnote, *-n, f.* notă obţinută la examen.
Examens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de examen, zi în care se ţine, este programat un examen.
Examinand, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (livr.)* candidat(ă) la examen, examinat(ă).
Examinator, *-s, -toren, m.*, **Examinatorin**, *-nen, f. (livr.)* examinator(-oare).
Examinatorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (înv.)* **1.** comisie de examen. **2.** pregătire pentru un examen.
examinieren, *examinierte, examiniert, vb. (h) tr.* a examina, a asculta la examen.
Exanthem, *-s, -e, n. (med.)* exantem.

exanthematisch *adj. (med.)* exantematic.
Exarchat [-ça:t], *-(e)s, -e, n.* exarhat.
Ex|artikulation, *-en, f. (med.)* exarticulare, operaţie chirurgicală de dezarticulare; dezarticulare.
Exaudi *(invar.)* a şasea duminică după Paşti.
Ex|azerbation, *-en, f.* exacerbare.
Ex-Bürgermeister, *-s, -, m.* fost primar.
Exchange [iks'tʃeindʒ], *-n, f.* **1.** schimb, schimbare. **2.** poliţă. **3.** curs de convertire. **4.** bursă.
Exedra, *-dren, f.* **1.** exedră (sală de conversaţii). **2.** *(arhit.)* apsidă.
Exegese, *-n, f. (filol., rel.)* exegeză.
Exeget, *-en, -en, m.* exeget.
Exegetik *f. sg.* exegetică.
exegetisch *adj.* exegetic, desluşitor.
Exekration, *-en, f.* execraţie.
exekutierbar *adj. (inform.)* executabil.
exekutieren, *exekutierte, exekutiert, vb. (h) tr.* **1.** a executa, a aduce la îndeplinire. **2.** *(jur.)* a executa (o sentinţă).
Exekution, *-en, f. (jur.)* **1.** execuţie, executare. **2.** execuţie, omorâre. **3.** impunere forţată a unei acţiuni. **4.** *(reg.)* sechestrare.
Exekutionsbe|amte, *-n, -n (ein Exekutionsbeamter), m.* executor judecătoresc.
exekutionsfähig *adj.* executabil, realizabil.
Exekutionskommando, *-s, -s, n. (mil.)* detaşament, pluton de execuţie.
Exekutionskosten *pl.* cheltuieli, speze de execuţie.
Exekutionsmacht *f. sg.* putere executivă.
Exekutionsmannschaft, *-en, f. (mil.)* trupă însărcinată cu o execuţie militară.
Exekutionsverfahren, *-s, -, n.* procedură de execuţie.
Exekutionsvoll|streckung, *-en, f.* execuţie.
Exekutionswerber, *-s, -, m.* creditor care îl execută pe debitor.
exekutiv *adj.* executiv.
Exekutiv|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet executiv.
Exekutivbe|amte, *-n, -n (ein Exekutivbeamter), m.* funcţionar al unei autorităţi executive.
Exekutivbe|hörde, *-n, f.* autoritate executivă.
Exekutive [-və], **Exekutivgewalt** *f. sg. (pol.)* putere executivă.
Exekutivkomitee, *-s, -s, n. (pol.)* comitet executiv.
Exekutiv|organ, *-(e)s, -e, n. (pol.)* organ executiv.
Exekutor, *-s, -toren, m.* **1.** executor. **2.** *(înv.)* v. Gerichtsvollzieher.
exekutorisch *adj. (jur.)* executoriu, cu drept de execuţie.
Exempel, *-s, -, n.* **1.** exemplu; **ein ~ statuieren** a da un exemplu, a face ca ceva să servească drept exemplu; **die Probe aufs ~ machen** a verifica prin exemplul concludent. **2.** exerciţiu, problemă (de matematică).
Exemplar, *-s, -e, n.* exemplar.
exemplarisch *adj.* exemplar; **jn. ~ bestrafen** a pedepsi în mod exemplar pe cineva.
Exemplifikation, *-en, f.* exemplificare.
exemplifizieren, *exemplifizierte, exemplifiziert, vb. (h) tr.* a exemplifica, a ilustra prin exemple.
Exemplifizierung, *-en, f.* exemplificare.
exemt *adj.* exceptat, scutit.
Exemtion, *-en, f.* exceptare, scutire.
exen, *exte, geext (du, er ext), vb. (h) tr. (jarg.)* a exmatricula (din şcoală).
Exequent, *-en, -en, m.* sechestrant, agent de urmărire.
Exequien [-kviən] *pl. (rel.)* înmormântare (cu pompă).
exequieren, *exequierte, exequiert, vb. (h) tr.* a îndeplini, a aduce la îndeplinire; a executa; a sechestra.
exerzieren, *exerzierte, exerziert, vb. (h)* **I.** *tr.* a exersa. **II.** *intr. (mil.)* a face exerciţii; a face instrucţie (de front); a face manevre.
Exerzieren, *-s, n. sg.* **1.** exersare. **2.** *(mil.)* instrucţie, exerciţii.
Exerzierfeld, *-(e)s, -er, n. (mil.)* câmp de instrucţie.
Exerzier|haus, *-es, -häuser, n. (mil., înv.)* casă de exerciţiu.
Exerzierkunst *f. sg.* tactică.
Exerziermeister, *-s, -, m. (mil.)* (ofiţer, sergent) instructor.
Exerziermunition *f. sg. (mil.)* muniţie de instrucţie.
Exerzierplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* teren de instrucţie; câmp de manevre, platou pentru instrucţie de front.
Exerzier|reglement [-reglə'mã:], *s. -s, n. (mil.)* regulament de instrucţie.
Exerzierschritt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* **1.** pas de paradă. **2.** pas de front.
Exerziervorschrift, *-en, f. (mil.)* v. Exerzierreglement.
Exerzitium, *-s, n. sg.* v. Exerzitium.
Exerzitien [-tsiən] *n. pl. (bis. cat.)* exerciţii religioase.
Exerzitium [-tsiʊm], *-s, -tien* [-tsiən], *n.* exerciţiu; temă (şcolară).
Exfrau, *-en, f.* fostă soţie.
Exfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* fost(ă) prieten(ă).
Exhalation, *-en, f.* exalare, emanare, transpirare, evaporare.
exhalieren, *exhalierte, exhaliert, vb. (h) tr.* a exala, a emana; a transpira, a se evapora.
Exhaustion, *-en, f.* istovire, slăbire, stare de slăbiciune.
Exhaustor, *-s, -toren, m. (tehn.)* exhaustor, ventilator de absorbţie (pentru gaze, aer).
Exheredation, *-en, f. (jur.)* dezmoştenire.
exheredieren, *exheredierte, exhehediert, vb. (h) tr. (jur.)* a dezmoşteni.
exhibieren, *exhibierte, exhibiert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a înmâna, a remite, a preda, a da în primire. **2.** a expune, a arăta. **3.** a înainta, a prezenta (petiţii, cereri).
Exhibit, *-(e)s, -e, n. (înv., livr.)* petiţie, cerere în scris, act înaintat.
Exhibitenzahl, *-en, f. (înv., livr.)* număr de înregistrare.
Exhibition, *-en, f.* **1.** *(jur.)* arătare, prezentare; prezentaţie; demonstraţie. **2.** expunere, arătare; exhibiţie, exhibare.
Exhibitionsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune judecătorească exhibitorie.
Exhibitionismus, *-, m. sg.* exhibiţionism.
Exhibitionist, *-en, -en, m.* exhibiţionist.
Exhibitum, *-s, -ten* (şi *-ta), n. (înv.)* v. Exhibit.
Exhorte, *-n, f.* **1.** *(înv.)* morală, predică. **2.** *(austr.)* cuvântare la şcoală.
exhumieren, *exhumierte, exhumiert, vb. (h) tr.* a exhuma, a dezgropa (un mort).
Exhumierung, *-en, f.* exhumare, dezgropare (a unui mort).
Exigenz, *-en, f.* exigenţă.
Exil, *-s, -e, n.* exil, surghiun; **im ~ leben** a trăi în exil; **ins ~ schicken** a trimite în exil.
exilieren, *exilierte, exiliert, vb. (h) tr. (livr.)* a exila, a surghiuni.
eximieren, *eximierte, eximiert, vb. (h) tr. (livr.)* a scuti, a excepta.
existent *adj.* existent.
existential [-'tsia:l] *adj.* v. existenzial.
Existentialismus, *-, m. sg. (fil.)* v. Existenzialismus.
existentialistisch *adj. (fil.)* v. existenzialistisch.
Existentialphilosophie *f. sg.* v. Existenzialphilosophie.
existentiell [-'tsiɛl] *adj.* v. existenziell.
Existenz, *-en, f.* **1.** existenţă; trai; viaţă. **2.** fiinţă; **verfehlte ~en** oameni rataţi, vieţi ratate.
Existenz|angst, *-ängste, f.* **1.** frică de a nu face faţă în viaţă. **2.** frică de şomaj, de periclitare a existenţei. **3.** *(pol.)* frică de desfiinţare.
Existenzbedingung, *-en, f.* condiţie de existenţă, de viaţă.
existenzbedrohend *adj.* care ameninţă existenţa.
existenzberechtigt *adj.* care are dreptul de a exista, de a fi.
Existenzberechtigung *f. sg.* drept la existenţă.
Existenzbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de determinare.
existenzfähig *adj.* viabil.
Existenzform, *-en, f.* formă de existenţă.
Existenzfrage, *-n, f.* problemă de viaţă şi de moarte; problemă privind existenţa.
Existenzgrundlage, *-n, f.* bază materială a existenţei.
existenzial *adj.* vital, cu privire la existenţă, existenţial.
Existenzialismus, *-, m. sg. (fil.)* existenţialism.
existenzialistisch *adj. (fil.)* existenţialist.
Existenzialphilosophie *f. sg.* filosofie existenţialistă.
existenziell [-tsiɛl] *adj.* existenţial, vital, cu privire la existenţă.
Existenzkampf, *-(e)s, m. sg.* luptă pentru existenţă.
Existenzkosten *pl.* cost, cheltuieli de, pentru existenţă.
Existenzminimum, *-s, n. sg.* minim de existenţă.
Existenzmittel *pl.* mijloace de existenţă, de subzistenţă.
Existenzrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de, la existenţă.
Existenzsicherung *f. sg.* asigurare a condiţiilor de existenţă.
Existenz|unsicherheit *f. sg.* nesiguranţă a zilei de mâine.
Existenzweise *f. sg.* fel de viaţă, mod de viaţă.
existieren, *existierte, existiert, vb. (h) intr.* a exista, a fi.
Exitus, *-, m. sg.* **1.** rezultat, sfârşit, final. **2.** *(med.)* moarte. **3.** *(fam.)* examen de absolvire.
Exkaiser, *-s, -, m.* ex-împărat, fostul împărat.
Exkavat [-va:t], *-(e)s, -e, n. (med.)* cavernă.
Exkavation [-va-], *-en, f. (tehn., med.)* excavaţie.
Exkavator *-s, -toren, m. (tehn.)* excavator.
exkavieren [-vi:-], *exkavierte, exkaviert, vb. (h) tr.* a excava; a adânci, a găuri.
exkl. *presc.* de la exklusive.
Exklamation, *-en, f.* exclamaţie.
exklamieren, *exklamierte, exklamiert, vb. (h) tr.* a exclama.
Exklave [-və], *-n, f.* exclavă; porţiune de stat aflată în afara teritoriului principal.
exkludieren, *exkludierte, exkludiert, vb. (h) tr. (livr.)* a exclude.
Exklusion, *-en, f.* excludere.
exklusiv *adj.* exclusiv.
Exklusivbericht, *-e(s), -e, m.* material informativ cedat unui ziar în exclusivitate.
exklusive [-və] **I.** *prep.* (cu *gen.)* exclusiv, exceptând. **II.** *adv.* exclusiv, în mod exclusiv.
Exklusiv|interview [-viu:], *-s, -s, n.* interviu exclusiv.
Exklusivität [-vi-] *f. sg.* exclusivitate.
Exklusivrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de a publica în exclusivitate.
Exkommunikation, *-en, f. (rel.)* excomunicare.
exkommunizieren, *exkommunizierte, exkommuniziert, vb. (h) tr. (rel.)* a excomunica.
Exkommunizierte, *-n, -n (ein Exkommunizierter), m.* şi *f. (rel.)* excomunicat(ă).
Exkönig, *-(e)s, -e, m.* ex-rege, fostul rege.
Exkrement, *-(e)s, -e, n. (de regulă la pl.)* excrement.
Exkreszenz, *-en, f.* excrescenbţă.
Exkret, *-(e)s, -e, n. (bot., med.)* excreţie, secreţie.
Exkretion, *-en, f.* excreţie, secreţie.
Exkretionsgewebe, *-s, -, n. (biol.)* ţesut excretor.
Exkulpation, *-en, f. (jur.)* scuză, justificare, dezvinovăţire.
exkulpieren, *exkulpierte, exkulpiert, vb. (h) tr.* şi *refl. (jur.)* a (se) scuza, a (se) disculpa, a (se) dezvinovăţi.
Exkurs, *-es, -e, m.* **1.** excurs, digresiune. **2.** tratat suplimentar, apendice, anexă.
Exkursion, *-en, f.* excursie documentară (instructivă).
exkusabel *adj. (livr.)* scuzabil.
Exkusation, *-en, f. (înv., livr.)* scuzare.
exküsieren, *exküsierte, exküsiert, vb. (h) tr.* şi *refl. (înv., livr.)* a (se) scuza.
Exmann, *-(e)s, -männer, m.* fost soţ.
Exmatrikel, *-n, f.* certificat de studii (la retragerea dintr-o universitate).
Exmatrikulation, *-en, f.* exmatriculare.
exmatrikulieren, *exmatrikulierte, exmatrikuliert, vb. (h) tr.* a exmatricula.
Exminister, *-s, -, m.* ex-ministru.
Exmission, *-en, f. (jur.)* evacuare forţată; expulzare.
Exmissionsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune de evacuare.
exmittieren, *exmittierte, exmittiert, vb. (h) tr. (jur.)* a evacua; a expulza (în urma unei hotărâri judecătoreşti).
Exmittierung, *-en, f. (jur.)* v. Exmission.

Exodus, -, *m. sg.* exod.
exogen *adj.* exogen.
Exokarp, *-(e)s, -e,* **Exokarpium**, *-s, -pien* [-piən], *n. (bot.)* exocarp, țesut extern din coaja fructului.
exorbitant *adj.* exorbitant, excesiv, exagerat, colosal.
Exorbitanz, *-en, f.* exorbitanță, exces, exagerare.
Exordium, *-s, -dien* [-diən] (și *-dia), n. (ret.)* exordiu.
exorzieren, *exorzierte, exorziert,* **exorzisieren**, *exorzisierte, exorzisiert, vb. (h) tr.* a descânta, a goni prin vrăji, a exorciza.
Exorzismus, -, *-men, m.* exorcism.
Exorzist, *-en, -en, m.* exorcist.
Exosmose, *-n, f. (chim.)* exosmoză.
Exostose, *-n, f. (med.)* exostoză, umflătură a unui os.
Exot, *-en, -en,* **Exote**, *-n, -n, m. (despre oameni, plante și animale)* exotic; străin.
exotisch *adj.* exoteric, predat în public.
exotherm *adj. (chim.)* exotermic.
Exotik *f. sg.* caracter exotic.
Exotika *pl.* obiecte de artă din alte țări.
exotisch *adj.* exotic.
Expander, *-s, -, m. (sport)* extensor.
expandieren, *expandierte, expandiert, vb. (h) tr.* a întinde; a expanda.
expansibel *adj.* expansibil.
Expansion, *-en, f. (fiz., pol.)* expansiune, întindere, extindere.
Expansionismus -, *m. sg. (pol.)* expansionism.
Expansionist, *-en, -en, m.* expansionist.
expansionistisch *adj. (pol.)* expansionist.
Expansionsdampfmaschine, *-n, f.* mașină (de abur) cu expansiune.
Expansionsdrang, *-(e)s, m. sg. (pol.)* tendință de expansiune.
Expansionsgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză de expansiune.
Expansionsgrad, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* grad de expansiune.
Expansionskraft *f. sg. (fiz.)* forță de expansiune.
Expansionskurve [-və și -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de expansiune.
Expansions|politik *f. sg.* politică expansionistă, politică de cotropire, de expansiune.
Expansionsreguliervor|richtung, *-en, f. (fiz.)* instalație, dispozitiv de reglare a expansiunii, pentru reglarea expansiunii.
Expansions|schieber, *-s, -, m. (fiz.)* sertăraș de expansiune.
Expansions|schieber|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă a sertărașului de expansiune.
Expansions|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie expandată.
Expansionsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de expansiune.
expansiv *adj.* **1.** expansiv, extensiv. **2.** *(fig.)* expansiv, comunicativ, deschis, vesel.
Expansivkraft, *-kräfte, f.* v. Expansionskraft.
Expatriation, *-en, f.* **1.** expatriere; expulzare. **2.** exilare.
expatriieren, *expatriierte, expatriiert, vb. (h) tr.* **1.** a expatria, a expulza. **2.** a exila.
Expatriierung, *-en, f.* v. Expatriation.
Expedient [-'diənt], *-en, -en, m. (com.)* funcționar la serviciul expediției (al unei firme).
expedieren, *expedierte, expediert, vb. (h) tr.* a expedia.
Expedierung, *-en, f.* expediere.
Expedit, *-(e)s, -e,* **Expediten|amt**, *-(e)s, -ämter, n. (austr.)* birou de expediții.
Expedition, *-en, f.* **1.** *sg.* expediere, expediție. **2.** birou de expediții. **3.** expediție (științifică, militară etc.).
Expeditions|abteilung, *-en, f.* serviciu, departament de expediție.
Expeditions|armee, *-n, f. (mil.)* armată de expediție.
Expeditionsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de expediere, de transporturi.
Expeditionsgebühr, *-en, f.* taxă de transport.
Expeditionskorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n. (mil.)* armată de expediție, corp expediționar.
Expeditionsleiter, *-s, -, m.* conducător, șef de expediție.
Expeditions|stelle, *-n, f.* birou, loc, centru de expediție.
Expeditions|teilnehmer, *-s, -, m.* participant la o expediție.
Expeditionszimmer, *-s, -, n.* birou de expediție.
expeditiv *adj.* expeditiv, rapid, iute, sprinten.
Expeditor, *-s, -toren, m. (austr.)* expeditor.
Expektorantium [-tsiUm], *-s, -tien* [-tiən], *n. (med.)* expectorant.
Expektoration, *-en, f.* **1.** *(fiz.)* ușurare a inimii, izbucnire sentimentală. **2.** *(med.)* expectorare.
expektorieren, *expektorierte, expektoriert, vb. (h) refl.* **1.** *(fiz.)* a-și ușura inima, a-și spune sentimentele. **2.** *(med.)* a expectora.
Expensarium, *-s, -rien, n. (înv.)* listă de cheltuieli: deviz; notă de expense.
Expensen *pl. (inv.)* cheltuieli, speze.
expensiv *adj.* costisitor.
Expensnote, *-n, f. (înv.)* v. Expensarium.
Experiment, *-(e)s, -e, n.* experiență, încercare, experiment; **wirtschaftliches ~** experiență economică.
experimental *adj.* experimental.
Experimentalchemie [-çemi:] *f. sg.* chimie experimentală.
Experimentalpädagogik *f. sg.* pedagogie experimentală.
Experimentalphysik *f. sg.* fizică experimentală.
Experimentator, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* experimentator(-oare).
experimentell *adj. (înv.)* v. experimental.
Experimentierbühne, *-n, f. (teatru)* scenă de teatru experimental.
experimentieren, *experimentierte, experimentiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a experimenta. **II.** *intr.* a face experiențe.
Experimentierfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de experiențe.
Experimentierfreude *f. sg.* predilecție, plăcere de a face experiențe.
Experimentierthe|ater, *-s, -n. sg.* teatru experimental.
expert *adj.* expert; experimentat; competent.
Expert, *-en, -en (inv.),* **Experte**, *-n, -n, m.* expert, specialist.
Expertenbefragung, *-en, f.* consultare de experți.
Expertenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al expertului.
Expertensystem, *s, -e, n. (inform.)* sistem expert.
Expertin, *-nen, f.* expertă.
Expertise, *-n, f.* expertiză.
Expl. *presc.* de la Exemplar.
Explanation, *-en, f.* explicație, interpretare; explicare.
Explikation, *-en, f.* explicație; lămurire; interpretare, expunere.
explizieren, *explizierte, expliziert, vb. (h) tr.* a explica; a lămuri; a interpreta, a expune.
explizit *adj.* explicit, clar exprimat; *(lingv.)* **~e Ableitung** derivare cu afix.
explizite *adv.* în mod explicit; explicit.
explodierbar *adj.* explozibil.
Explodierbarkeit *f. sg.* explozibilitate.
explodieren, *explodierte, explodiert, vb. (s) intr.* (și *fig.)* a exploda, a face explozie; **sie ist vor Wut fast explodiert** era să plesnească de furie.
explodierend I. *part. prez.* de la explodieren. **II.** *adj.* explozibil.
Exploitation [-ploa-] *f. sg. (înv.)* exploatare.
Exploitationsbedürfnis [-ploa-], *-ses, -se, n. (înv.)* necesitate, nevoie de exploatare.
Exploitationsgrad [-ploa-], *-(e)s, -e, m. (înv.)* grad de exploatare.
Exploitationslust [-ploa-] *f. sg. (înv.)* sete de exploatare.
Exploitationsmittel [-ploa-], *-s, -, n. (înv.)* mijloc de exploatare.
Exploitations|prozess [-ploa-], *-es, -e, m. (înv.)* proces de exploatare.
Exploitations|sphäre [-ploa-], *n, f. (înv.)* sferă de exploatare; zonă de exploatare.
Exploitationszweig [-ploa-], *-(e)s, -e, m. (înv.)* ramură de exploatare; **~ des Kapitals** ramură de exploatare a capitalului.
Exploiteur [-ploa'tø:ɐ], *-s, -e, m. (înv.)* exploatator.
exploitieren [-ploa-], *exploitierte, exploitiert, vb. (h) tr. (înv.)* a exploata.
Exploration, *-en, f.* explorare; *(med.)* examinare, explorare.
Explorator, *-s, -toren, m.* explorator; examinator.
explorieren, *explorierte, exploriert, vb. (h) tr.* a explora; a examina.
explosibel *adj.* explozibil, care face ușor explozie.
Explosibilität *f. sg.* explozibilitate.
Explosion, *-en, f.* explozie.
explosions|artig *adj.* **1.** ca o explozie. **2.** *(fig.)* rapid, exploziv.
explosionsfähig *adj.* explozibil.
Explosionsfähigkeit *f. sg. (fiz.)* explozibilitate.
Explosionsgefahr, **Explosionsgefährlichkeit** *f. sg.* pericol de explozie.
Explosionsgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil exploziv.
Explosionsherd, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc, sursă de explozie. **2** *(fig.)* sursă de neliniște.
Explosionshub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă de explozie (la motoare); cursă a arderii de flagrante.
Explosionskraft *f. sg.* forță explozivă.
Explosionsmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu explozie.
Explosions|pipette, *-n, f.* pipetă, tub de explozie.
explosions|sicher *adj.* protejat, asigurat contra exploziei.
Explosions|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie explozivă, exploziv.
Explosions|temperatur, *-en, f.* temperatură de explozie.
Explosions|trichter, *-s, -, m.* crater de explozie.
Explosionswelle, *-n, f.* undă de explozie.
Explosionswirkung, *-en, f.* efect al exploziei.
Explosionswolke, *-n, f.* nor (de praf etc.) provocat de o explozie, format în urma unei explozii.
explosiv *adj.* exploziv, explozibil.
Explosiv, *-s, -e, m.,* **Explosiva** [-va] *pl.,* **Explosivlaut**, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* sunet exploziv; consoană ocluzivă.
Explosiv|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Explosionsstoff.
Exponat, *-(e)s, -e, n.* exponat, piesă de expoziție, de muzeu.
Exponent, *-en, -en, m.* **1.** reprezentant, exponent. **2.** *(mat.)* exponent.
exponential [-'tsia:l] *adj. (mat.)* exponențial.
Exponentialfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție exponențială.
Exponentialgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație exponențială.
Exponentialgröße, *-n, f. (mat.)* cantitate exponențială.
Exponentialkurve [-və și -fə], *-n, f. (mat.)* curbă exponențială.
exponentiell [-'tsiɛl] *adj. (mat.)* exponențial.
exponieren, *exponierte, exponiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a expune, a arăta, a prezenta, a scoate în evidență. **2.** a expune (la expoziție). **3.** a expune (la fotografiat). **II.** *refl.* a se expune, a nu se pune la adăpost.
exponiert I. *part. trec.* de la exponieren. **II.** *adj.* **1.** expus, lipsit de apărare, de ocrotire; primejdios, primejduit. **2.** (ușor) atacabil. **3.** *(fot.)* exponat.
Export, *-(e)s, -e, m.* export; **den ~ fördern** a favoriza exportul; **den ~ stimulieren** a stimula exportul; **~ von Ausrüstungsgütern** export de echipament.
Export|abgabe, *-n, f.* taxă de export.
export|abhängig *adj.* dependent de export.
Export|abhängigkeit *f. sg.* dependere de export.
Export|abrechnung, *-en, f.* decont al exporturilor.
Exportabteilung, *-en, f.* serviciu, departament de export.
Export|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din export.
Export|antrag, *-(e)s, -träge, m.* cerere, solicitare de export, ofertă de export.
Export|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol, marfă de export.
Export|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă destinată exportului.
Export|auswendungen *pl.* costuri de exportare.
Export|ausweitung, *-en, f.* dezvoltare, expansiune a exportului.
Exportbeschränkungen *pl.* limitare a exporturilor; restricții la export.
Exportbe|stimmungen *pl.* modalități, prescripții de exportare.
Exportbetrieb, *-(e)s, -e, m.* antrepriză, firmă de export.
Exportbier, *-(e)s, n. sg.* bere de export.
Exportbonifikation, *-en, f.* primă de export.

Expọrten *pl.* mărfuri de export.
Expọrt|erlaubnis, *-se, f.* licență de export.
Expọrt|erlös, *-es, -e, m. (com.)* contravaloare de export.
Expọrt|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de export.
Exporteụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* exportator.
expọrtfähig *adj.* exportabil, care poate fi exportat.
Expọrtförderung *f. sg.* stimulare, promovare a exportului.
Expọrtgenehmigung, *-en, f.* licență, autorizație de export.
Expọrtgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere de export. **2.** casă de export.
Expọrtgesellschaft, *-en, f.* societate de export.
Expọrtgüter *pl.* produse de export.
Expọrt|handel, *-s, m. sg.* export, comerț exterior, comerț cu străinătatea.
Expọrt|haus, *-es, -häuser, n.* casă de export.
Expọrt|händler, *-s, -, m.* v. Exporteur.
exportiẹren, *exportierte, exportiert, vb. (h) tr.* a exporta; **in diesem Jahr wird viel Wein exportiert werden** în anul acesta se va exporta mult vin.
Expọrtkapital, *-(e)s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital de export.
Expọrtkauffrau, *-en, f.* economistă specializată în exporturi.
Expọrtkaufmann, *-(e)s, -leute, m.* economist specializat în exporturi.
Expọrtkredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit de export.
Expọrtland, *-(e)s, -länder, n. (ec.)* țară exportatoare.
Expọrtmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piață de plasare a exporturilor.
Expọrtmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de export.
expọrt|orientiert [-riɛn-] *adj.* orientat spre export.
Expọrtprämie [-miə], *-n* [-miən], *f.* primă de export.
Expọrtpreis, *-es, -e, m.* preț de export.
Expọrtproduktion *f. sg.* producție pentru export.
Expọrtrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* recul al exportului.
Expọrtschiebung, *-en, f.* speculă de export.
Expọrtschwierigkeit, *-en, f.* dificultate de, la export.
Expọrt|steigerung, *-en, f.* creștere a exportului.
Expọrt|überschuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* excedent de export.
Expọrt|umsatz, *-es, -sätze, m.* cifra de afaceri realizată la export.
Expọrtverbot, *-(e)s, -e, n.* embargo asupra exportului; interdicție de export.
Expọrtverfahren, *-s, -, n.* procedeu de export.
Expọrtvergütung, *-en, f.* primă de export.
Expọrtverpflichtungen *pl.* angajamente de export.
Expọrtvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de export.
Expọrtvertretung, *-en, f.* reprezentanță, agenturâ de export.
Expọrtware, *-n, f.* marfă de export.
Expọrtwelle, *-n, f.* val de exporturi.
Expọrtwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de export.
Expọrtwirtschaft *f. sg.* economie bazată pe export.
Expọrtzoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă, vamă de export.
Exposé, **Exposẹe**, *-s, -s, n.* **1.** expozeu, raport, expunere, dare de seamă. **2.** expozeu, plan exact la o operă literară. **3.** plan de scenariu (al unui film).
Expositiọn, *-en, f.* **1.** expunere. **2.** expoziție. **3.** *(lit.)* introducere; rezumat, explicații (la începutul unei opere literare). **4.** *(biol.)* poziție față de lumea înconjurătoare. **5.** *(fot.)* expunere. **6.** *(muz.)* expunere (la o fugă sau sonată).
Expositiọnsdauer *f. sg. (fot.)* timp de expunere.
Expositọr, *-en, f.* **1.** agenturâ, sucursală. **2.** *(reg.)* parte a unei școli care funcționează într-o clădire separată.
Expọsitus, *-, -ti, m. (bis. cat.)* capelan, ajutor de preot, diacon.
expręss *adv.* **1.** expres, cu mare viteză, rapid. **2.** expres, formal, textual.
Expręss, *-es, -e, m. (ferov.)* tren expres, expres.
Expręssbote, *-n, -n, m. (înv.)* curier urgent, special.
Expręssbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare expres.
Expręssdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu rapid. **2.** agenție, birou de servicii rapide.
Expręssgut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* marfă transportată expres; coletărie rapidă.
Expressiọn, *-en, f.* **1.** expresie. **2.** *(muz.)* registru expresiv (la armoniu). **3.** *(med.)* expulzare.
Expressionịsmus, *-, m. sg. (muz., arte, lit.)* expresionism.
Expressionịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz., plast., lit.)* expresionist(ă).
expressionịstisch *adj. (muz., plast., lit.)* expresionist.
expressiv *adj.* expresiv.
Expressivität [-vi-] *f. sg.* expresivitate.
Expręssreinigung, *-en, f.* curățătorie rapidă.
Expręss|schiff, *-(e)s, -e, n.* vapor de mare viteză.
Expręss|sendung, *-en, f.* mandat, colet, corespondență expres.
Expręsszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Express.
exprimiẹren, *exprimierte, exprimiert, vb. (h) tr. (înv.)* a exprima.
Ẹxprofessor, *-s, -en, m.* fost profesor.
Expropriateụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* expropriator.
Expropriatiọn, *-en, f.* expropriere.
Expropriatiọns|prozess, *-es, -e, m.* proces, procedeu de expropriere.
Expropriatiọnsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de expropriere.
expropri|iẹren, *expropriierte, expropriiert, vb. (h) tr.* a expropria.
Expropri|iẹrung, *-en, f.* v. Expropriation.
Expulsiọn, *-en, f.* expulzare, alungare, izgonire.
expulsiv *adj.* **1.** expulsiv. **2.** *(med.)* laxativ, expulsiv.
exquisịt *adj.* ales; excelent; de soi, de calitate.
Exsikkạt, *-(e)s, -e, n.* exsicat.
Ex|sikkatiọn, *-en, f.* uscare, secare, desecare.
ex|sikkativ *adj.* care usucă.
Ex|sikkạtor, *-s, -toren, m. (chim.)* exsicator.
Ex|sikkọse, *-n, f. (med.)* exsicoză.
Ex|spektạnt, *-en, -en, m. (înv.)* candidat, aspirant.
Ex|spektạnz, *-en, f. (înv.)* candidatură, aspirantură.
ex|spektatịv *adj.* expectativ, care dă drept la speranțe.
Ex|spiratiọn, *-en, f.* expirație.
ex|spiratọrisch *adj.* expirator.
ex|spirịeren, *exspirierte, exspiriert, vb. (h)* a expira.
Ex|spoliatiọn, *-en, f.* jefuire, despuiere, jaf, expoliere.
ex|spoliẹren, *exspolierte, exspoliert, vb. (h) tr.* a jefui, a despuia, a expolia.
Ex|stirpatiọn, *-en, f.* extirpare.
Ex|stirpạtor, *-s, -toren, m. (agr.)* extirpator, cultivator cu cuțite extirpatoare.
ex|stirpịeren, *exstirpierte, exstirpiert, vb. (h) tr.* a extirpa, a stârpi, a extermina.
Exsudạt, *-s, -e, n. (med.)* exsudat.
Exsudatiọn, *-en, f. (med.)* exsudație.
Extabulatiọn, *-en, f.* destabulare, radiere, ștergere a unei ipoteci.
extabulịeren, *extabulierte, extabuliert, vb. (h) tr.* a destabula, a radia, a șterge o ipotecă.
Extemporạle, *-s, -lien* [-liən] (și *-lia), n.* extemporal.
ex tẹmpore *adv.* imediat, pe loc.
Extẹmpore, *-s, -(s), n.* improvizație.
extemporiẹren, *extemporierte, extemporiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a improviza.
extendiẹren, *extendierte, extendiert, vb. (h) tr.* a extinde, a întinde.
extensịbel *adj.* extensibil.
Extensibilität, *-en, f.* extensibilitate.
Extensiọn, *-en, f.* întindere, extensiune, extensie.
Extensität *f. sg.* întindere, extensiune, volum.
extensịv *adj.* **1.** întins. **2.** extensiv; **~e Landwirtschaft** agricultură extensivă.
extensivịeren [-vi:-], *extensivierte, extensiviert, vb. (h) tr.* **1.** *(livr.)* a extinde, a da amploare. **2.** *(agr.)* a trece la agricultură extensivă.
Extensivịerung [-'vi:-], *-en, f.* **1.** *(livr.)* extindere, lărgire. **2.** *(agr.)* trecere la agricultura extensivă.
Extensivität [-vi-] *f. sg.* cuprins, întindere, extindere.
Extensivwirtschaft, *-en, f.* agricultură extensivă.
Extensọmęter, *-s, -, n. (tehn.)* extensometru.
Extẹnsor, *-s, -soren, m. (anat.)* mușchi extensor.
Exterieụr [-'riø:ɐ], *-s, -e, n. (livr.)* exterior.
Exterminatiọn, *-en, f.* exterminare.
exterminiẹren, *exterminierte, exterminiert, vb. (h) tr.* a extermina.
extẹrn[1] *adj.* **1.** extern; străin. **2.** *(inform.)* extern; **~e Datenbank** bancă externă de date; **~e Datenträger** discuri externe; **~es Diskettenlaufwerk** unitate externă de dischetă.
ẹxtern[2], *exterte, geextert, vb. (h) tr. (reg.)* a chinui, a necăji, a sâcâi.
externalisiẹren, *externalisierte, externalisiert, vb. (h) tr. (psih.)* a externaliza.
Externalisiẹrung, *-en, f. (psih.)* externalizare.
Externạt, *-(e)s, -e, n.* externat, școală cu elevi externi.
Extẹrne, *-n, -n (ein Externer), m.* și *f.* elev(ă) extern(ă).
Externịst, *-en, -en, m.* **1.** medic pentru boli externe, externist. **2.** bolnav cu tratament ambulator. **3.** *(austr.)* elev extern.
Extẹrnverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic extern.
ẹxterrestrisch *adj. (rar)* v. extraterrestrisch.
exterritorial *adj.* exteritorial.
Exterritorialität *f. sg.* exteritorialitate.
Extinkteụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* extinctor, stingător.
Extinktiọn, *-en, f.* extincție, slăbire a intensității, stingere.
Extinktiọnsko|effizi|ent [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de extincție.
extorquiẹren, *extorquierte, extorquiert, vb. (h) tr. (înv.)* a extorca, a obține prin forță, prin șantaj.
Extorsiọn, *-en, f. (înv.)* șantaj.
Extr. *presc.* de la Extrakt.
ẹxtra I. *adv.* **1.** special, deosebit. **2.** separat, suplimentar. **3.** într-adins, anume. **II.** *adj. invar.* de calitate superioară, de clasa întâi.
Ẹxtra[1], *-s, -s, m.*, **Extra**, *-s, f. (înv.)* statist(ă) (în teatru, cinematografie).
Ẹxtra[2], *-s, -s, n.* accesoriu de confort sporit (la automobile).
Ẹxtra|ausgabe, *-n, f.* **1.** ediție specială. **2.** cheltuială extraordinară.
Ẹxtrabeilage, *-n, f.* supliment (special).
Ẹxtrablatt, *-(e)s, -blätter, n. (în presă)* ediție specială.
Ẹxtrafahrt, *-en, f.* cursă suplimentară; *(fam.)* excursie.
Ẹxtra|einladung, *-en, f.* invitație specială.
ẹxtrafein *adj.* extrafin, de calitate superioară; excelent.
ẹxtragalaktisch *adj.* extragalactic.
ẹxtragroß *adj.* deosebit de mare, mare de tot.
extra|hiẹren [-tra'hi:-], *extrahierte, extrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a extrage. **2.** a conspecta. **3.** *(jur.)* a face extrase. **4.** *(med.)* a extrage, a face o extracție. **5.** *(chim.)* a prepara un extract.
Ẹxtraklasse, *-n, f.* clașă, categorie specială.
Ẹxtrakriegs|steuer, *-n, f.* impozit special de război.
Extrạkt, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) **1.** extras. **2.** *(chim.)* extract. **3.** *(med.)* extract; *(fig.)* esență, conținut.
Extrakteụr [-'tø:ɐ], *-s, -e, m. (tehn.)* extractor.
Extraktiọn, *-en, f.* extracție.
extraktiv *adj. (chim.)* extractiv, rezultat din extragere.
Extraktiv|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță obținută prin extragere, extract.
Extrạktor, *-s, -toren, m.* v. Extrakteur.
Extrạkt|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* extract.
Ẹxtraleistung, *-en, f.* realizare, performanță specială.
ẹxtralingual *adj.* extralingual.
ẹxtralinguistisch *adj.* extralingvistic.
Ẹxtramädchen, *-s, -, n. (fam.)* fată în casă cu ziua.
Ẹxtramehrwert, *-(e)s, m. sg. (ec.)* plusvaloare suplimentară.
Ẹxtramontur, *-en, f. (mil.)* uniformă proprie.
extran *adj. (livr.)* extern, străin.

Extraner, Extraneer [-'ne:ɐ], *-s, -, m.* v. Externe.
Extranet, *-s. -s, n. (inform.)* extranet.
extra|ordinär *adj.* extraordinar.
Extra|ordinarium, *-s, -rien* [-riən] (şi *-ria), n.* buget extraordinar.
Extra|ordinarius, -, *-rien* [-riən], *m.* profesor extraordinar, profesor asociat, conferenţiar universitar.
Extrapolation, *-en, f. (mat.)* extrapolare.
extrapolieren, *extrapolierte, extrapoliert, vb. (h) tr. (mat.)* a extrapola.
Extraportion, *-en, f.* porţie în plus.
Extrapost *f. sg.* poştă, diligenţă specială, curier special; **durch ~ schicken a)** a trimite o scrisoare prin curier special; **b)** *(fig.)* a trimite de urgenţă.
Extraprofit, *-(e)s, -e. m. (ec.)* supraprofit.
Extraration, *-en, f.* raţie în plus.
extrasolar *adj.* extrasolar.
Extra|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* extracurent.
Extrasystole [şi -'zystole], *-n, f. (med.)* extrasistolă.
extraterrestrisch *adj.* extraterestru.
Extratour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** tur suplimentar, special, în plus. **2.** *(fam., peior.)* iniţiative separate, individuale.
extra|uterin şi **extra|uterin** *adj. (med.)* extrauterin.
Extra|uterinschwangerschaft, *-en, f. (med.)* sarcină extrauterină.
extravagant [-va-] *adj.* extravagant; bizar, ciudat.
Extravaganz [-va-], *-en, f.* extravaganţă; ciudăţenie.
extravagieren [-va-], *extravagierte, extravagiert, vb. (h) intr.* a face extravaganţe, a se purta ciudat.
extravertiert [-vɛɐ-] *adj. (psih.)* extravertit.
Extrawagen, *-s, -, m.* vagon, trăsură, maşină special(ă).
Extrawurst, *-würste, f. (fam.)* ceva deosebit; excepţie; privilegiu, apanaj; *(fig.)* **sich eine ~ braten lassen** a avea pretenţii deosebite, **eine ~ sein** a fi mai cu moţ.
extrazellulär *adj. (biol.)* extracelular.
Extrazimmer, *-s, - n.* **1.** cameră specială. **2.** *(austr.)* separeu.
Extrazug, *-(e)s, -züge, m.* tren special.
extrem *adj.* **1.** extrem, la marginea exterioară. **2.** extrem, radical; exagerat; fără măsură. **3.** critic, încordat.
Extrem, *(e)s, -e, n.* extremă; exagerare; **die ~e berühren sich** extremele se ating; **von einem ~ ins andere fallen** a cădea dintr-o extremă în alta.
Extremfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz extrem; **im ~** în caz extrem, de forţă majoră.
Extremismus, -, *-men, m.* extremism.
Extremist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* extremist(ă), radical(ă).
extremistisch *adj. (pol.)* extremist, radical.
Extremität, *-en, f.* **1.** extremitate. **2.** *pl. (anat.)* membre, extremităţi.
Extremklettern, *-s, n. sg. (sport)* alpinism extrem, fără echipament alpinistic.
Extrempunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct extrem.
Extremwert, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* minimul sau maximul unei funcţii. **2.** valoare extremă (ca număr sau măsură).
extrinsisch *adj.* extrinsec.
extrors *adv. (bot.)* orientat spre exterior; întors în afară.
extrovertiert [-vɛɐ-] *adj.* extravertit.
extrudieren, *extrudierte, extrudiert, vb. (h) tr. (inform.)* a extruda.
Extuberanz, *-en, f. (med.)* umflătură, tumoare.
Exulant, *-en, -en, m. (inv.; ist.)* emigrant, refugiat, exilat.
Exulzeration, *-en, f. (med.)* exulceraţie.
Exundation, *-en, f.* inundare, inundaţie.
Ex-und-hopp-Flasche, *-n, f. (fam.)* sticlă nerecuperabilă (de unică folosinţă).
exundieren, *exundierte, exundiert, vb. (h) tr. (inv.)* a inunda.
Exz. *presc.* de la Exzellenz.
Exzedent, *-en, -en, m.* **1.** *(fin.)* excedent. **2.** *(inv.)* contravenient; scandalagiu.
exzedieren, *exzedierte, exzediert, vb. (h) intr. (inv.)* a se abate, a face digresiuni; a exagera; a face scandal.
exzellent *adj.* excelent.
Exzellenz, *-en, f.* excelenţă.
exzellieren, *exzellierte, exzelliert, vb. (h) intr. (livr.)* a excela, a se distinge; a străluci.
Exzenter, *-s, -, m. (tehn.)* excentric.
Exzenterfutter, *-s. -, n. (tehn.)* bucşă, bucea excentrică.
Exzenterkurbel, *-n, f. (tehn.)* bielă excentrică.
Exzenterpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu excentric.
Exzenter|regler, *-s, -, m.* regulator cu excentric.
Exzenterscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc excentric; excentric.
Exzenterschere, *-n, f. (tehn.)* foarfecă cu excentric.
Exzenter|stanze, *-n, f. (tehn.)* ştanţă cu excentric.
Exzenterwelle, *-n, f. (tehn.)* axă a excentricului; fus excentric; arbore cu excentric.
Exzenterziehpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de ambutisare cu excentric.
Exzentrik *f. sg. (tehn.)* excentrică.
Exzentriker, *-s, -, m.* artist în rolul bufonului.
exzentrisch *adj.* **1.** *(mat., tehn.)* excentric. **2.** *(fig.)* excentric, extravagant.
Exzentrizität, *-en, f.* **1.** *(mat., tehn.)* excentricitate. **2.** *(fig.)* excentricitate, exagerare, exces, extravaganţă.
Exzeption, *-en, f.* **1.** *(livr.)* excepţie. **2.** *(jur.)* obiecţie, întâmpinare, protest, excepţie (obiecţie procedurală).
exzeptionell *adj. (livr.)* excepţional.
exzerpieren, *exzerpierte, exzerpiert, vb. (h) tr.* a extrage, a face extrase, excerpte.
Exzerpt, *-(e)s, -e, n.* excerpt, extras, notă.
Exzerptor, *-s, -toren, m.* persoană care face extrase, excerpte.
Exzess, *-es, -e, m.* exces; abuz; *(mat.)* **sphärischer ~** exces sferic.
exzessiv *adj.* excesiv; peste măsură.
exzipieren, *exzipierte, exzipiert, vb. (h) tr. (livr.)* a excepta.
exzitabel *adj.* excitabil; sensibil, impresionabil.
Exzitation, *-en, f.* excitare; excitaţie.
exzitativ *adj.* excitant, stimulent.
exzitieren, *exzitierte, exzitiert, vb. (h) tr. (med.)* a excita; a stimula, a îndemna.
ey [ei] *interj.* ei!
Ez. *presc.* de la **a)** Einzahl; **b)** Eilzug.
E-Zug, *-(e)s, -Züge, m. presc.* de la Eilzug.
Ezzes *pl. (fam.)* sfaturi, indicaţii, ponturi.

F

F, f, -, -, *n.* **1.** (litera) F, f. **2.** *(muz.)* fa; **F-Dur** fa major; **f-Moll** fa minor.

f. *presc.* de la **a)** ferner; **b)** folgend; **c)** feminin.

Fa. *presc.* de la Firma firmă.

Fabel, *-n, f.* **1.** fabulă; poveste (cu animale). **2.** basm. **3.** invenţie; născocire; *(euf.)* minciună. **4.** fabulaţie, subiect (al unei opere literare); **die ~ des Romans** subiectul romanului.

Fabelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu fabule, de poveşti (cu animale).

Fabeldichter, *-s, -, m.* fabulist; povestitor de fabule.

Fabelei, *-en, f.* născocire, invenţie; poveste, basm.

Fabeler, *-s, -, m.* povestitor, narator.

fabelhaft I. *adj.* **1.** fabulos, ca-n basme, de necrezut. **2.** formidabil, nemaipomenit, minunat, straşnic; splendid; **das ist ja ~!** e minunat! **er hat ein ~es Glück** are un noroc extraordinar; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat minunat. **II.** *adv. (cu sens de superlativ)* foarte; **~ billig** colosal de ieftin.

Fabelhaftigkeit *f. sg.* caracter fabulos, fantastic.

Fabelhans, -, *m. sg. (fam.)* mincinos; fanfaron.

Fabelkreis, *-es, m. sg.* ciclu de fabule.

Fabel|land, *-(e)s, -länder, n.* ţară fabuloasă, ţară de basm, imaginară.

Fabel|lehre *f. sg. (rar)* mitologie.

Fabel|lese *f. sg.* v. Fabelsammlung.

fabeln, *fabelte, gefabelt (ich fab(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a spune lucruri fantastice, a inventa, a născoci, a scorni; a spune minciuni. **II.** *intr.* a vorbi aiurea, a bate câmpii, a aiura, a fabula.

Fabelreich, *-(e)s, n. sg.* ţara basmelor; domeniul fanteziei.

Fabel|sammlung, *-en, f.* culegere de fabule.

Fabelschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** fabulist. **2.** palavragiu.

Fabeltier, *-(e)s, -e, n.* animal fantastic, fabulos, de basm.

Fabelwelt *f. sg.* lume a basmelor, fabuloasă.

Fabelwerk, *-(e)s, -e, n.* fabule.

Fabelwesen, *-s, -, n.* fiinţă fantastică, din poveşti.

Fabrik, *-en, f.* **1.** fabrică; uzină. **2.** întreprindere, atelier.

Fabrik|abwasser, *-s, -wässer, n.* apă reziduală industrială.

Fabrik|ange|stellte, *-n, -n (ein Fabrikangestellter), m.* şi *f.* angajat(ă), salariat(ă) la o fabrică.

Fabrik|anlage, *-n, f.* uzină, instalaţie de fabricaţie.

Fabrikant, *-en, -en, m,* **~in**, *-nen, f.* **1.** fabricant(ă), proprietar(ă) de fabrică. **2.** manufacturier(ă).

Fabrikantenbund, *-(e)s, -bünde, m.* uniune de fabricanţi.

Fabrik|anwesen, *-s, -, n.* fabrică, uzină.

Fabrik|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă în fabrică. **2.** lucru, articol produs în fabrică, produs de fabrică.

Fabrik|arbeiter, *-s, - m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) în fabrică.

Fabrik|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al fabricii, al uzinei; medic de întreprindere.

Fabrikat, *-(e)s, -e, n.* fabricat; obiect, produs fabricat; articol manufacturier.

Fabrikation *f. sg.* fabricaţie, fabricare.

fabrikationsfähig *adj.* potrivit pentru producţia în fabrică sau în uzină.

Fabrikationsfehler, *-s, -, m.* greşeală, defect de fabricaţie, de fabricare.

Fabrikationsge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de fabricaţie.

Fabrikationskosten *pl.* cheltuieli de fabricaţie.

Fabrikationsmethode, *-n, f.* metodă de fabricaţie, de producţie.

Fabrikations|preis, *-es, -e, m.* preţ de fabricaţie.

Fabrikationsprozess, *-es, -e, m.* proces de producţie în fabrică, proces de fabricare.

Fabrikationsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de fabricare, de producţie.

Fabrik|aufseher, *-s, -, m.* inspector de fabrică.

Fabrik|ausrüstung, *-en, f.* utilaj al fabricii.

Fabrikbericht, *-(e)s, -e, m.* raport al fabricii, dare de seamă a fabricii.

Fabrikbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de fabrică, patron(-oană).

Fabrikdirektor, *-s, -en, m.* director de fabrică.

Fabrikdistrikt, *-(e)s, -e, m.* raion de fabrică.

Fabrikdisziplin *f. sg.* disciplină de fabrică.

Fabrik|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de fabrică.

Fabrikgebäude, *-s, -, n.* v. Fabriksgebäude.

Fabrikgelände, *-s, -, n.* teren al fabricii, zonă industrială.

Fabrikgrund|stück, *-(e)s, -e, n.* teren, pământ al fabricii, care ţine de fabrică.

Fabrikgruppe, *-n, f.* categorie, grupă de fabrici.

Fabrik|inhaber, *-s, -, m.* v. Fabrikbesitzer.

Fabrik|inspektion, *-en, f.* inspecţie la fabrică; inspecţie în uzină.

Fabrik|inspektor, *-s, -en, m.* inspector de fabrică.

Fabrik|komitee, *-s, -s, n.* comitet de fabrică sau de uzină, comitet de întreprindere.

Fabrikleben, *-s, n. sg.* viaţă de fabrică, viaţă în fabrică, în uzină.

Fabrikmarke, *-n, f.* marca fabricii.

Fabrikmaschine, *-n, f.* maşină (de fabrică).

Fabrikmädchen, *-s, -, n.* muncitoare în fabrică.

fabrikmäßig I. *adj.* industrial, de fabrică. **II.** *adv.* la scară industrială.

Fabrikmodus, *-, -modi, m.* metodă, procedeu de fabrică.

fabrikneu *adj.* nou fabricat, proaspăt ieşit din fabrică.

Fabrikniederlage, *-n, f.* magazie, depozit a(l) fabricii.

Fabrik|ordnung, *-en, f.* regulament al fabricii.

Fabrik|ort, *- (e)s, -e, m.* v. Fabrikstadt.

Fabrikpflanze, *-n, f.* plantă industrială.

Fabrikpreis, *-es, -e, m.* preţ de fabrică.

Fabrikproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat industrial.

Fabriks|anlage, *-n, f.* v. Fabrikanlage.

Fabrikschlot, *-(e)s, -e, m.* coş de fabrică, coş industrial.

Fabriksgebäude, *-s, -, n.* clădire a fabricii.

Fabrik|sirene, *-n, f.* sirenă a fabricii.

Fabrik|stadt, *-städte, f.* oraş industrial.

Fabrik|still|legung, *-en, f.* oprire, încetare a lucrului, a activităţii unei fabrici.

Fabrik(s)verwaltung, *-en, f.* direcţie, conducere a unei fabrici.

Fabrik(s)viertel, *-s, -, n.* cartier industrial, de fabrică.

Fabriksware, *-n, f.* produs, marfă de fabrică.

Fabrikswesen, *-s, n. sg.* ceea ce se referă la fabrici, la probleme industriale; sistem industrial.

Fabriks|zeichen, *-s, -, n.* marcă, semn a(l) fabricii.

Fabriktag, *-(e)s, -e, m.* zi de lucru la fabrică.

Fabrikware, *-n, f.* v. Fabriksware.

Fabrikwesen, *-s, n. sg.* v. Fabrikswesen.

fabrizieren, *fabrizierte, fabriziert, vb. (h) tr.* a fabrica, a produce.

Fabrizierung, *-en, f.* fabricare, fabricaţie.

Fabulant, *-en, -en, m.* mincinos, fanfaron; palavragiu.

fabulieren, *fabulierte, fabuliert, ob. (h) tr.* a spune la poveşti, a născoci, a (le) scorni.

Fabulist, *-en, -en, m.* fabulist.

Face [fa:s], *-n, f. (constr.)* faţadă, front, faţă; faţetă; cant, muchie.

Facette [fa'sɛt], *-n, f.* faţetă.

Facetten|auge, *-s, -n, n. (zool.)* ochi compus, ochi cu faţete.

Facettenfräsmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină pentru frezat faţete.

Facetten|spiegel, *-s, -, m.* oglindă-fagure, făcută din faţete.

facettieren [fasɛ-], *facettierte, facettiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a tăia, a şlefui faţete, a faţeta.

Fach, *-(e)s, Fächer, n.* **1.** sertar; **geheimes ~** sertar secret. **2.** raft; casetă; compartiment; **steck' es ins letzte ~!** pune-o în ultimul raft! **3.** panou, tăblie (de uşă, de perete); **unter Dach und ~ bringen** a adăposti, a pune la adăpost; **unter Dach und ~ kommen** a se adăposti, a se pune la adăpost. **4.** *(bot.)* celulă. **5.** *(fig.)* ramură; resort; branşă; specialitate; **sein ~ ist die Physik** specialitatea lui e fizica; **ein Mann vom ~** un specialist, un om de specialitate; **das schlägt (sau gehört) in sein ~** asta ţine de specialitatea lui. **6.** *(reg.)* rând, şir; **ein ~ Perlen** un şir, o salbă de mărgele. **7.** *(tipogr.)* căsuţă. **8.** *(text.)* rost.

Fach|abteilung, *-en, f.* secţie de specialitate, resort.

Fach|arbeit, *-en, f.* muncă specializată.

Fach|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist(ă), muncitor(oare) calificat(ă).

Fach|arbeiter|ausbildung *f. sg.* formare, pregătire, creştere de (muncitori) specialişti.

Fach|arbeiterbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat de aptitudini profesionale.

Fach|arbeiternachwuchs, *-es, m. sg.* rezervă de cadre de specialişti.

Fach|arbeiterprüfung, *-en, f.* examen de (muncitor) specialist.

Fach|arbeiter|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* contingent de muncitori specialişti.

Fạch|arbeiter|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Facharbeiterbrief.
Fạch|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic specialist.
fạch|ärztlich *adj.* de medic specialist.
Fạch|ausbildung, *-en, f.* formaţie, instrucţie, calificare profesională.
Fạch|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen tehnic, de specialitate.
Fạch|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de experţi.
Fạch|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de specialitate.
Fạchbaum, *-(e)s, -bäume, m. (hidr.)* bârnă superioară la un stăvilar, traversă de creastă.
Fạchbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune, termen de specialitate.
Fạchberater, *-s, -, m.* expert, consilier tehnic.
Fạchbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** departament specializat. **2.** domeniu special.
Fạchbildung *f. sg.* instrucţie, educaţie profesională, de specialitate; cultură de specialitate.
Fạchblatt, *-(e)s, -blätter, n.* publicaţie, revistă de specialitate.
Fạchbogen, *-s, -bögen, m. (text.)* darac, cardă de curăţat lâna, bumbacul etc.
Fạchbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de specialitate.
Fạchbuch|handlung, *-en, f.* librărie (cu cărţi) de specialitate.
Fạchbuchverlag, *-(e)s, -e, m.* editură de specialitate.
Fạch|chinesisch, *-en, n. sg. (peior.)* limbaj, jargon de specialitate (neînţeles de nespecialişti).
Fạchdecke, *-n, f. (constr.)* planşeu cu grinzi.
Fạche, *-n, f.* **1.** clapă de burlan (de sobă). **2.** răcitor de bere. **3.** filţ, fetru brut (de pălărie).
Fächel, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* v. Fächer[2] **(1).** **2.** *(bot.)* eflorescentă cimoasă.
fächeln, *fächelte, gefächelt (ich fäch(e)le), vb. (h) tr.* a face vânt (cu evantaiul).
Fächelpalme, *-n, f.* v. Fächerpalme.
fạchen, *fachte, gefacht, vb. (h) tr.* **1.** a aţâţa (focul). **2.** *(constr.)* a compartimenta. **3.** a meliţa (inul). **4.** *(text.)* a dubla, a cabla, a uni.
Fächer[1], *-s, -, m.* v. Fachbogen.
Fächer[2], *-s, -, m.* **1.** evantai. **2.** penaj în evantai. **3.** *(tehn.)* suflantă; foale; ventilator.
Fächer|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă evantai.
fächer|artig *adj.* în evantai, ca un evantai.
Fächerblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză în formă de evantai.
Fächerbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (constr.)* arc, boltă în (formă de) evantai.
Fächerfenster, *-s, -, n.* fereastră în (formă de) evantai.
Fächerflügler, *-s, -, m. (entom.)* strepsipteră, stilopidă.
fächerförmig *adj.* în (formă de) evantai.
Fächerg(e)leise, *-s, -, n. (ferov.)* grup de şine în evantai.
Fächergerste *f. sg. (bot.)* varietate de orz *(Hordeum zeocriton* L.).
Fächergewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în evantai, boltă anglo-saxonă.
fächerig *adj.* împărţit în rafturi, în cutii, în compartimente.
Fächermacher, *-s, -, m.* fabricant de evantaie.
Fächermagen, *-s, -mögen, m. (zool.)* (stomac) folos.
fächern[1], *fächerte, gefächert, vb. (h) tr.* a compartimenta.
fächern[2], *fächerte, gefächert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a etala în formă de evantai; a defalca. **2.** *(vân.)* a-şi roti coada; a-şi împături aripile. **3.** *(rar)* v. fächeln. **II.** *refl.* a se aşeza, a fi orânduit în formă de evantai.
Fächerpalme, *-n, f. (bot.)* palmier cu frunze în formă de evantai *(Brassus latania).*
fächer|übergreifend *adj.* v. fachübergreifend.
Fächerung, *-en, f.* etalare în formă de evantai.
Fạch|examen, *-s, -* (şi *-mina), n.* examen de specialitate.
Fạchfrage, *-n, f.* problemă de specialitate.
Fạchgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* aţă specială, rezistentă.
Fạchgebäude, *-s, -, n. (constr.)* clădire de paiantă.
Fạchgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de specialitate.
Fạchgelehrsamkeit *f. sg.* cunoştinţe de specialitate.
Fạchgelehrte, *-n, -n (ein Fachgelehrter), m. şi f.* (savant) specialist.
fạchgemäß I. *adj.* de specialitate, de specialist. **II.** *adv.* ca un specialist, în calitate de specialist.
Fạchgenosse, *-n, -n, m.* coleg (de specialitate), confrate.
fạchgerecht *adj.* corect din punct de vedere al specialităţii.
Fạchgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin specializat.
Fạchge|spräch, *-(e)s -e, n.* discuţie de specialitate.
Fạchgewerkschaft, *-en, f.* sindicat (de specialitate).
Fạchgruppe, *-n, f.* grupă profesională, de specialitate.
Fạchgut|achten, *-s, -, n.* expertiză de specialitate.
Fạch|handel, *-s, m. sg.* comerţ specializat.
Fạch|hoch|schule, *-n, f.* şcoală superioară de arte şi meserii.
Fạch|holz, *-es, -hölzer, n.* paiantă.
fạchig *adj.* cu despărţituri, cu sertare.
Fạchkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* dulap cu despărţituri, cu sertare.
Fạchkenntnis, *-se, f.* cunoştinţe profesionale, de specialitate.
Fạchkonstruktion, *-en, f. (constr.)* construcţie în paiantă.
Fạchkraft, *-kräfte, f.* specialist.
Fạchkreis, *-es, -e, m.* **1.** ramură (a unei ştiinţe), resort, domeniu de specialitate. **2.** cerc de specialitate, de specialişti.
fạchkundig *adj.* expert, priceput în specialitate.
Fạchkundigkeit *f. sg.* pricepere profesională.
fạchkundlich *adj.* de specialitate; **~er Unterricht** curs de specialitate.
Fạchkurs, *-es, -e, m.* curs profesional, curs de specialitate.
Fạchlehrer, *-s, -, m.* profesor specialist, de specialitate.
Fạchlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de specialitate.
fạchlich *adj.* profesional; de specialitate.
Fạchliteratur, *-en, f.* bibliografie, literatură de specialitate.
Fạchmann, *-(e)s, -leute* (rar *-männer), m.* specialist.
fạchmännisch I. *adj.* de specialist. **II.** *adv.* ca un specialist.
fạchmäßig *adj.* şi *adv.* v. fachgemäß.
Fạchminister, *-s, -, m.* ministru de resort.
Fạch|oberschule, *-n, f.* şcoală medie de arte şi meserii.
Fạch|ordner, *-s, -, m.* clasificator, clasor.
Fạch|ordnung, *-en, f.* clasificare.
Fạch|organ, *-(e)s, -e, n.* ziar, revistă de specialitate.
Fạchpresse, *-n, f.* presă profesională, de branşă, de specialitate.
Fạchreferent, *-en, -en, m.* referent tehnic, de specialitate.
Fạchrichtung, *-en, f.* branşă, specialitate, resort.
Fạch|schaft, *-en, f.* **1.** branşă, resort, specialitate. **2.** grupă, corporaţie profesională.
Fạch|schule, *-n, f.* şcoală profesională.
Fạch|schulwesen, *-s, n. sg.* învăţământ profesional, de specialitate.
Fạch|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de şcoală profesională.
Fạch|sektion, *-en, f.* secţie, resort.
Fạch|simpel, *-s, -, m. (peior.)* profesionist unilateral, care se îndeletniceşte doar cu profesia sa.
Fạch|simpelei, *-en, f. (peior.)* discuţii profesionale duse în particular plictisind prin acestea terţe persoane care asistă.
fạch|simpeln, *fachsimpelte, gefachsimpelt (ich fachsimp(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a discuta în particular necontenit chestiuni profesionale plictisind prin acestea terţe persoane.
Fạch|sitzung, *-en, f.* şedinţă profesională, de specialitate.
Fạch|sprache, *-n, f.* limbaj profesional, de specialitate.
fạch|sprachlich *adj.* de limbaj profesional, de specialitate.
Fạch|studium, *-s, -studien* [-diən], *n.* studiu profesional, special, de specialitate.
Fạchtagung, *-en, f.* congres de specialitate.
fạchtechnisch *adj.* tehnic, de specialitate.
fạch|übergreifend *adj.* interdisciplinar, pluridisciplinar.
Fạch|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învăţământ, curs de specialitate.
Fạchverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie profesională.
Fạchverein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie, societate, cerc, club de specialitate, profesional(ă).
Fạchwand, *-wände, f. (constr.)* perete de paiantă.
fạchweise *adv.* în rafturi, în compartimente, în despărţituri.
Fạchwelt *f. sg.* domeniu, cerc de specialitate.
Fạchwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare specială, de specialitate. **2.** *(constr.)* structură fermă cu zăbrele; şarpantă aparentă; paiantă.
Fạchbalken, *-s, -, m. (constr.)* v. Fachwerkträger.
Fạchwerkbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m. (arhit.)* construcţie de paiantă.
Fạchwerkbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (constr.)* arc cu zăbrele.
Fạchwerkbrücke, *-n, f. (constr.)* pod cu grinzi, cu zăbrele.
Fạchwerkhaus, *-es, -häuser, n. (constr.)* casă de paiantă.
Fạchwerkmauer, *-n, f. (constr.)* zid de paiantă.
Fạchwerkpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilastru cu zăbrele.
Fạchwerkträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Fạchwerkwand, *-wände, f. (constr.)* perete de paiantă.
Fạchwissen, *-s, n. sg.* cunoştinţe speciale, tehnice, de specialitate.
Fạchwissenschaft, *-en, f.* (ştiinţă de) specialitate.
Fạchwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Fachausdruck.
Fạchwortschatz, *-es, m. sg.* vocabular de specialitate.
Fạchzeichnung, *-en, f.* desen tehnic.
Fạchzeitschrift, *-en, f.* revistă de specialitate.
Fạckel, *-n, f.* făclie, faclă, torţă, masală; **die ~ brennt** (sau **lodert** sau **flackert**) torţa arde; **brennen wie eine ~** a arde ca o torţă.
Fạckelbeleuchtung, *-en, f.* iluminaţie cu făclii, cu torţe.
Fạckelblume, *-n, f. (bot.)* lumânărică *(Verbascum lychnitis* L.).
Fackelei, *-en. f.* codeală, şovăială, ezitare.
Fạckelkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Fackelblume.
Fạckel|läufer, *-s, -, m. (sport)* ştafetă, alergător care duce făclia.
Fạckel|licht, *-(e)s, n. sg.* lumină a torţelor.
fạckeln, *fackelte, gefackelt (ich fack(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre lumină)* a pâlpâi, a tremura. **2.** *(fig.)* a şovăi, a ezita, a se codi, a face nazuri.
Fạckelschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a torţelor.
Fạckeltanz, *-es, -tänze, m.* dans al torţelor.
Fạckelträger, *-s, -, m.* masalagiu, purtător de torţe.
Fạckelzug, *-(e)s, -züge, m.* retragere cu torţe.
fạcken, *fackte, gefackt, vb. (h) tr. (reg.)* a arunca.
Fạckler, *-s, -, m.* **1.** *(pop.)* copist, secretar, conţopist. **2.** caraghios, poznaş, om care se ţine de farse, de fleacuri; farsor.
Façon [fa'sõ], *-s, f.* v. Fasson.
fad *adj.* **1.** fără gust, neplăcut; fad; sălciu; **die Suppe schmeckt ~** supa n-are nici un gust. **2.** *(fig.)* searbăd, anost, plictisitor, monoton; **~es Zeug** vorbe nesărate, nerozii; **ein ~er Mensch** un om plictisitor, neinteresant, lipsit de temperament.
Fädchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Faden) firicel. **2.** *(vân.)* particularitate caracteristică a urmei de cerb.
fade *adj.* v. fad.
fädeln, *fädelte, gefädelt (ich fäd(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a băga aţă în ac. **2.** a înşira. **3.** a depăna; a înfăşura. **II.** *intr.* **1.** a se destrăma. **2.** *(despre lichide vâscoase)* a se întinde (în firicele).
Fạden, *-s, Fäden, m.* **1.** fir, aţă; fibră; tort; **der ~ ist gerissen** s-a rupt firul; **er hat keinen trockenen ~ am Leibe** e muiat până la piele, e ud leoarcă; **sein Leben hängt nur noch an einem ~** viaţa îi atârnă de un fir (de păr); **die Fäden einer Verschwörung in der Hand halten** a ţine în mână toate firele, toate secretele unui complot; **alle Fäden laufen in seiner Hand zusammen** ţine în mână toate ţiţele, conduce, dispune; **nach Strich und ~** cum se cuvine; după toate regulile artei; **kein ~ Wahrheit** nici urmă de adevăr; **der ~ meiner Geduld ist gerissen** am ajuns la capătul răbdării; **immer den gleichen ~ spinnen** a bate apa în piuă; **sie spinnen keinen guten ~ miteinander** nu se înţeleg. **2.** *(fig.)* şir; **den ~ der Rede verlieren** a pierde şirul povestirii, a se încurca, a se fâstici; **der rote ~** firul roşu, ideea conducătoare. **3.** *(fam.)* prostie; năzbâtie; **es hat einen ~** ceva nu este în regulă. **4.** *(mar.)* măsură engleză pentru adâncimea fundurilor (1,83 m). **5.** *(reg.)* stânjen (de lemne). **6.** *(electr.)* filament.
Fạden|abwicklung, *-en. f. (text.)* depănare a firului.

F̲aden|abzug, *-(e)s, -züge, m. (text.)* levată; tensionare a firului.
f̲aden|ähnlich *adj.* ca un firicel, ca firul; în formă de firicele.
F̲aden|alge, *-n, f. (bot.)* mușchi de apă.
F̲adenbrett, *- (e)s, -er, n. (text.)* v. Fadenführer.
F̲adenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (text.)* rupere a firului.
F̲adendichte *f. sg. (text.)* număr de fire în urzeala și bătaia țesăturilor, raster.
F̲adendrehung, *-en, f. (text.)* torsiune a firului.
f̲adendünn *adj.* subțire ca o ață.
F̲aden|einleger, *-s, -, m. (text.)* alimentator de fir.
F̲adenfestigkeit, *-en, f. (text.)* sarcină la rupere a firului; rezistență a firului.
f̲adenförmig *adj.* ca firul, filiform.
F̲adenführer, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir.
F̲adenführerschiene, *-n, f. (text.)* placă, traversă a conducătorului de fir.
f̲adengerade *adj. (text.)* pe fir drept.
F̲adengewebe, *-s, -, n.* țesătură de fir.
F̲adengewirr, *-(e)s, -e, n. (text.)* **1.** fire încâlcite. **2.** fire exterioare încâlcite ale coconului.
F̲adengold, *-(e)s, n. sg.* betea lă; fir de aur.
F̲adenhalter, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir.
F̲adenheft|apparat, *-(e)s, -e, m.*, **F̲adenheftmaschine**, *-n, f.* mașină de cusut cu ață (la legătoria de cărți).
F̲adenheftung, *-en, f. (tipogr.)* cusut cu ață.
F̲adenholer, *-s, -, m.* pârghie port-fir (la mașina de cusut).
F̲adenholz, *-es, n. sg. (reg.)* lemne în stânjen.
F̲adenklauber, *-s, -, m. (text.)* separator de fire.
F̲adenknüpfer, *-s, -, m. (text.)* legător de fire.
F̲adenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* firicică *(Filago germanica* L.).
F̲adenkreuz, *-es, -e, n. (fiz.)* reticul (goniometric); *(foto.)* fir în cruce, cruce de câmpuri.
F̲adenlegen, *-s, n. sg. (text.)* depunere a firului.
F̲adenleiter, *-s, -, m. (text.)* conducător de fir; dispozitiv de ghidare a firului.
f̲adenlos *adj. (despre păstăi)* fără ațe.
f̲aden|nackt *adj.* gol pușcă.
f̲aden|nass *adj.* ud leoarcă, ud până la piele.
F̲aden|netz, *-es, -e, n.* **1.** v. Fadenkreuz. **2.** plasă, năvod din ață.
F̲aden|nudeln *pl.* fidea.
F̲adenpilze *pl. (bot.)* clasă principală de ciuperci.
f̲adenrecht *adj. (text.)* pe fir drept; *(adverbial)* **~ schneiden** a tăia după fir, pe fir drept.
F̲adenregen, *-s, m. sg.* ploaie măruntă, temporară, ploaie mocănească.
f̲adenrein *adj.* cu fir curat.
f̲adenscheinig *adj.* ros, tocit; jerpelit; *(fig.)* **ein ~er Vorwand** un pretext șubred, un motiv transparent.
F̲adenschlag, *-(e)s, m. sg. (elv.)* însăilare, prindere cu ață.
F̲adenschleife, *-n, f. (text.)* buclă de fir.
F̲adenschneiden, *-s, n. sg.* tăiere pe fir drept.
F̲adensilber, *-s, n. sg.* betea lă, fir de argint.
F̲adensommer, *-s, m. sg.* funigel.
F̲aden|spanner, *-s, -, m. (text.)* întinzător de fir.
F̲aden|spannung, *-en, f.* tensiune a firului.
F̲aden|spiel, *-(e)s, -e, n.* foarfecă, joc cu sfoară.
F̲aden|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* steatit.
f̲adenweise *adv.* fir cu fir.
F̲adenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme filiform *(Nematodes).*
F̲adenzähler, *-s, -, m. (text.)* lupă textilă; *(tipogr.)* lupă pentru controlul rasterului.
F̲aden zi̲chend *adj.* care scoate firele.
F̲adheit, *-en, f.* **1.** lipsă de gust, sărbezeală. **2.** plictiseală. **3.** lipsă de haz, de vioiciune.
F̲ading ['fe:dɪŋ], *-s, n. sg. (radio.)* feding.
fadisi̲eren, *fadisierte, fadisiert, vb. (h) refl. (austr.)* a se plictisi.
F̲ädlein, *-s, -, n. (dim.* de la Faden) firicel, firișor.
Fago̲tt, *-(e)s, -e, n. (muz.)* fagot.
Fago̲tte, -n, *f. (reg.)* mănunchi de uscături, legătură de vreascuri.
Fago̲ttist, *-en, -en, m. (muz.)* fagotist.
F̲ähe, *-n, f. (vân.)* femelă a animalelor răpitoare mici.
f̲ahen, *fahte, gefaht, vb. (h) tr. (poet.)* a prinde, a aresta.
f̲ähig *adj.* **1.** capabil, destoinic; **ein ~er Mensch** un om capabil. **2.** capabil, apt; **sich ~ erweisen** a se dovedi apt (pentru...). **3.** în stare, capabil; **er ist zu allem ~** e capabil de toate, e în stare să facă orice; **wärst du ~?** ai fi în stare, ai fi capabil (să faci așa ceva)?
F̲ähigkeit, *-en, f.* capacitate, aptitudine.
F̲ähigkeits|ausweis, *-es, -e, m.*, **F̲ähigkeitsdiplom**, *-(e)s, -e*, **F̲ähigkeitsnachweis**, *-es, -e, m.*, **F̲ähigkeits|zeugnis**, *-ses, -se, n.* diplomă de capacitate.
f̲ahl *adj.* **1.** incolor, șters, spălăcit, palid, galben la față; **sein Gesicht wurde ~** s-a îngălbenit la față; s-a făcut palid, a pălit. **2.** *(reg.)* șarg; gălbui roșcat; *(fig.)* **jn. auf einem ~en Pferde finden** a prinde pe cineva cu ocaua mică, asupra faptului.
F̲ahlband, *-(e)s, -bänder, n. (mine)* zăcământ de pirită, zăcământ de sulfuri metalice.
f̲ahlblau *adj.* albastru pal.
f̲ahlbleich *adj.* palid, livid.
f̲ahlblond *adj.* blond cenușiu.
F̲ahl|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* tetraedrit.
f̲ahlgelb *adj.* galben pal, galben-cenușiu deschis.
f̲ahlgrau *adj.* cenușiu deschis.
f̲ahlgrün *adj.* verde pal, spălăcit.
F̲ahlheit *f. sg.* paliditate.
F̲ahl|leder, *-s, n. sg.* toval, piele de toval.
f̲ahlrot *adj.* roșu spălăcit.
F̲ahlwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* căprioară, capră de munte.
F̲ähnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fahne) **1.** drapel mic, steguleț, fanion; **sein ~ nach dem Wind hängen** (sau **drehen**) a se da după cum bate vântul, a fi oportunist. **2.** *(fam.)* rochie (de vară) modestă.
f̲ahnden, *fahndete, gefahndet (du fahndest, er fahndet), vb. (h) tr.* și *intr. (auf jn., nach jm.)* a urmări, a căuta să prindă (pe cineva).
F̲ahnder, *-s, -, m.* agent de urmărire, detectiv; polițist din serviciul de urmărire.
F̲ähndrich, *- (e)s, -e, m.* v. Fähnrich.
F̲ahndung, *-en, f.* urmărire.
F̲ahndungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de urmărire.
F̲ahne, *-n, f.* **1.** steag, drapel, stindard, flamură; **die ~ schwenken** a fâlfâi steagul; **die ~ senken a)** a închina steagul, a se preda; **b)** a saluta cu steagul; **zur ~ schwören** a depune jurământul, a jura pe drapel; **mit fliegenden ~n** cu steagurile desfășurate; **zu den ~n berufen** a chema sub drapel; **bei der ~ sein** a servi în armată; *(fig.)* **zu jds. ~ schwören** a se da de partea cuiva; **seine ~ nach dem Wind hängen** (sau **drehen**) a se da după cum bate vântul, a fi oportunist; **etwas auf seine ~ schreiben** a-și scrie pe drapel, a lupta pentru. **2.** dungă, fâșie destrămată de fum, nor etc.; *(fam.)* **eine ~ haben** a duhni a vin, a țuică etc. **3.** *(fam.)* rochiță ușoară, simplă. **4.** peri (ai penei de pasăre). **5.** *(tipogr.)* v. Fahnenabzug. **6.** *(inv., mil.)* pâlc, steag, companie, escadron. **7.** *(vân.)* coadă stufoasă (de câine, vulpe, veveriță etc.). **8.** numele unui exercițiu de gimnastică. **9.** *(tehn.)* volet (pentru reglarea aripii roții de vânt). **10.** *(tv.)* trenă, coadă.
F̲ahnen|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* (corectură în) șpalt.
F̲ahnenband, *-(e)s, -bänder, n.* eșarfă de drapel.
F̲ahnendruck, *-(e)s, -e, m.* v. Fahnenabzug.
F̲ahnen|eid, *-(e)s, -e, m. (mil.)* jurământ pe drapel.
F̲ahnenflucht *f. sg. (mil.)* dezertare.
f̲ahnenflüchtig *adj. (mil.)* fugar, dezertor; **~ werden** a dezerta.
F̲ahnenflüchtige *-n, -n (ein Fahnenflüchtiger), m. (mil.)* dezertor.
F̲ahnenfutteral, *-s, -e, n.* înveliloare de steag, de drapel.
F̲ahnenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăz-turcesc *(Avena orientalis).*
F̲ahnenhalter, *-s, -, m.* portdrapel.
F̲ahnenjunker, *-s, -, m.* cadet, elev de școală militară, portdrapel.
F̲ahnenkorrektur, *-en, f.* v. Fahnenabzug.
F̲ahnenmast, *-(e)s, -e(n), m.* catarg, stâlp de drapel, de pavilion, de steag.
F̲ahnen|nagel, *-s, -nägel, m.* cui al drapelului.
f̲ahnenpflichtig *adj.* obligat la serviciul militar.
F̲ahnenschaft, *(e)s, -schäfte, m.* v. Fahnenstage.
F̲ahnenschmied, *-(e)s, -e, m. (mil.)* fierar, potcovar.
F̲ahnenschreiber, *-s, -, m (mil.; înv.)* furier.
F̲ahnenschwenken, **F̲ahnenschwingen**, *-s, n. sg.* fluturare, agitare a steagului.
F̲ahnen|stange, *-n, f.*, **F̲ahnen|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* băț, coadă de steag.
F̲ahnenträger, *-s, -, m.* stegar, portdrapel.
F̲ahnentuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de steag.
F̲ahnenwache, *-n, f.* gardă a drapelului.
F̲ahnenwald, *-(e)s, -wälder, m. (poet.)* pădure de steaguri.
F̲ahnenweihe, -n, *f.* sfințire a drapelului.
F̲ahnen|weihfest, *-es, -e, n.* serbare, festivitate de sfințire a drapelului.
f̲ahnenweise *adv.* pe companii.
F̲ahnenwicke, *-n, f. (bot.)* luntricică *(Oxytropis pilosus).*
F̲ähnlein, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Fahne) steguleț. **2.** *(mil.; înv.)* pâlc, steag, companie, escadron, ceată mică de călăreți.
F̲ähnrich, *-(e)s, -e, m.* stegar, absolvent al primului an de școală militară; sublocotenent.
F̲ähnrichpresse, *-n, f. (fam.)* școală preparatoare pentru stegari; școală militară.
F̲ähnrich|stelle, *-n, f.* post, grad de stegar.
F̲ahr, *-en, f. (înv.)* v. Gefahr.
f̲ähr *adj. (reg.) (despre vaci)* stearpă, fără lapte.
F̲ahr|abteilung, *-en, f. (mil.)* unitate motorizată.
F̲ahr|antrieb, *-(e)s, -e, m.* mecanism de acționare a unui vehicul.
F̲ahr|ausweis, *-es, -e, m.* bilet, tichet de călătorie.
F̲ahrbahn, *-en, f.* **1.** cale de comunicație terestră; șosea; parte carosabilă a unei străzi. **2.** autodrom, velodrom. **3.** *(ferov.)* linie de cale ferată; cale a unui pod; **offene ~** linie liberă. **4.** *(mar.)* drum de apă navigabil. **5.** bandă de circulație.
F̲ahrbahnbelag, *-(e)s, -läge, m. (drumuri)* îmbrăcăminte a părții carosabile a căii.
F̲ahrbahnwechsel, *-s, -, m.* schimbare a benzii de circulație.
f̲ahrbar *adj.* **1.** carosabil, practicabil; **den Weg ~ machen** a face drumul carosabil, practicabil. **2.** navigabil. **3.** transportabil.
F̲ahrbarkeit *f. sg.* **1.** bunăstare a unui drum; viabilitate (a unei șosele). **2.** navigabilitate (a unei ape).
F̲ahrbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de plecare.
F̲ahrbegünstigung, *-en, f.* reducere (a costului biletului de transport).
F̲ahrbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* rază de acțiune, autonomie (a unui vehicul).
f̲ahrbereit *adj.* **1.** gata de drum, gata de plecare. **2.** *(despre vehicule)* gata de demaraj.
F̲ahrbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* **1.** tracțiune. **2.** mișcare; exploatare.
F̲ährbetrieb, *-(e)s, -e, m.* transbordare cu bacul, cu feribotul.
F̲ahrbetriebsmittel *pl.* material rulant.
F̲ahrbillett [-biljɛt], *-(e)s, -e* (și *-s), n. (reg.)* bilet de călătorie.
F̲ährboot, *-(e)s, -e, n.* bac (de transbordare); feribot.
F̲ahrbrücke, *-n, f. (constr.)* pod umblător, pod mobil, pod transbordor, brudină, brod.
F̲ahrbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mine)* registru de control (al vagonetelor).
F̲ahrbücherei, *-en, f.* bibliotecă rulantă cu cărți de împrumut.
F̲ahrbügel, *-s, -, m.* troleu.
F̲ahrbühne, *-n, f.* **1.** *(mine)* platformă; pod de odihnă (la compartimentul de circulație în puț). **2.** *(constr.)* platformă mobilă, rulantă; cabină de ascensor. **3.** *(text.)* punte mobilă. **4.** *(brutărie)* platformă rulantă.
F̲ahrdamm, *-(e)s, -dämme, m.* **1.** v. Fahrbahn **(1). 2.** rambleu carosabil; dig cu coronament carosabil.
F̲ährdampfer, *-s, -, m. (mar.)* pilotină.
F̲ährde, *-n, f. (înv.)* pericol.
F̲ahrdecke, *-n, f.* pătură pentru cai.
F̲ahrdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de circulație, de mișcare.

Fährdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Fährbetrieb.
Fahrdienstleiter, *-s, -, m.* **1.** şef, conducător al serviciului de circulaţie. **2.** *(ferov.)* impiegat de mişcare. **3.** *(ferov.)* dispecer.
Fahrdraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir de cale; linie electrică de contact, conductă aeriană (la tramvaie, trenuri electrice, troleibuze).
Fahrdrahtbus, *-ses, -se, m. (inv.)* troleibuz.
Fähre, *-n, f.* **1.** bac, pod umblător; brudină. **2.** *presc.* de la Mondfähre modul lunar, navă selenară.
fahren, *fuhr, gefahren (du fährst, er fährt), vb. I. tr. (h)* **1.** a duce, a transporta (cu un vehicul); **Holz ~** a transporta lemne; **Steine ~** a căra pietre; **er fuhr uns in die Stadt** ne-a dus, ne-a transportat în oraş; **jn. über den Fluss ~** a trece pe cineva peste râu (cu barca). **2.** a conduce, a mâna (un vehicul); **das Auto ~** a conduce maşina; **ich fahre nur Lastwagen** conduc numai camioane; **den Wagen zugrunde ~** a strica maşina printr-o conducere nepricepută; **die Pferde zu Schanden ~** a prăpădi, a forţa caii. **3.** a folosi; a utiliza; **welchen Treibstoff fährst du?** ce fel de combustibil foloseşti? **II.** *intr. (s)* **1.** a merge (cu un vehicul); **mit der Eisenbahn, mit dem Dampfschiff ~** a merge, a călători cu trenul, cu vaporul; **der Zug fährt nur jeden zweiten Tag** trenul circulă numai din două-n două zile; **spazieren ~** a merge la plimbare (cu un vehicul); **mit der Post ~** a călători cu diligenţa, cu poştalionul; **durch ein Land ~** a călători printr-o ţară; **über einen Fluss ~** a trece un râu; **mit dem Rad ~** a merge cu bicicleta; *(fig.)* **von hinnen ~** a muri; **fahre wohl!** drum bun! mergi sănătos! **fahre hin, meine Ruhe!** adio, liniştea mea! **2.** a se coborî, a intra; **in die Grube ~ a)** a (se) coborî în mină; **b)** *(fig.)* a muri; **in die Hölle ~** a se duce dracului; **auf den Grund ~** a da de fund. **3.** *(în expr.)* **Sie ~ besser, wenn...** este mai avantajos pentru dv. dacă...; **er ist gut dabei gefahren** a fost în avantajul lui; **er ist schlecht dabei gefahren** a fost în dezavantajul lui. **4.** a se repezi, a ieşi deodată, a sări repede; **aus dem Bette ~** a sări din pat; **aus der Haut ~** a-şi ieşi din sărite; **vor Ungeduld aus der Haut ~ wollen** a nu mai putea de nerăbdare; **in die Kleider ~** a arunca hainele pe el, a se îmbrăca repede; **der Blitz fährt aus den Wolken** fulgerul despică norii; **der Schreck fuhr ihm durch alle Glieder** a îngheţat de frică, de spaimă; **der Gedanke fuhr ihm durch den Kopf** gândul acesta i-a trecut prin cap; **das Messer fuhr mir aus der Hand** cuţitul mi-a scăpat din mână; **jm. in die Haare ~** a lua pe cineva de păr; **jm. übers Maul ~** a brusca pe cineva, a se răsti la cineva. **III.** *refl.* **1.** *(impers.)* a se merge bine (rău) cu un vehicul; **im Zug fährt es sich bequemer** se călătoreşte mai comod cu trenul. **2.** *(în expr.)* **sich selbst ~** a conduce singur un vehicul.
fahrend I. *part. prez.* de la fahren. **II.** *adj.* **1.** călător, rătăcitor; **~er Ritter** cavaler rătăcitor; **~e Leute** nomazi, vagabonzi, oameni rătăcitori; **~es Volk** artişti ambulanţi. **2.** mobil; **~e Habe** avere mobilă, mişcătoare; **~es Gut** bunuri mobiliare, avere mişcătoare.
Fahrende, *-n, -n (ein Fahrender), m.* meseriaş ambulant.
fahren lassen, *ließ fahren, fahren gelassen (du, er lässt fahren), vb. (h) tr.* **1.** a da drumul din mână; **der Dieb ließ die Tasche fahren und flüchtete** hoţul a aruncat geanta din mână şi a fugit. **2.** a renunţa; a abandona; a nu mai persevera; a părăsi; a se lăsa (de); **seine Ansprüche ~** a renunţa la pretenţiile sale; **seine Beute ~** a lăsa să-i scape prada; **einen Irrtum ~** a recunoaşte o eroare. **3.** *(vulg.)* a da drumul, a scăpa; **einen ~** a trage vânturi.
Fahrer, *-s, -, m.* conducător (al unui vehicul), şofer; automobilist; vatman.
Fahrerei, *-en, f.* circulaţie, plimbare pe uscat sau pe apă.
Fahrerflucht, *-en, f.* fuga de la locul accidentului rutier.
fahrerflüchtig *adj.* care a comis fuga de la locul accidentului rutier.
Fahrer|haus, *-es, -häuser, m.* cabină de şofer (a unui camion).
Fahrerin, *-nen, f.* conducătoare (a unui vehicul), automobilistă.
Fahr|erlaubnis, *-se f.* permis de circulaţie.
Fahrersitz, *-es, -e, m.* loc al şoferului.
Fahrer|stand, *-(e)s, -stände, m.* cabină, loc al vatmanului.
Fahrfreiheit, *-en, f.* liber parcurs.
Fahrgast, *-(e)s, -gäste, m.* pasager, călător.
Fahrgast|schiff, *-(e)s, -e, n.* vapor de pasageri, navă pentru transport de călători.
Fahrgebühr, *-en, f.*, **Fahrgeld**, *-(e)s, -er, n.* **1.** taxă, tarif, preţ al unei călătorii, al unei curse. **2.** speze de transport.
Fährgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de transbordare; brudină.
Fahrgeld|er|stattung, *-en, f.* restituire a banilor de călătorie.
Fahrgelegenheit, *-en, f.* ocazie de mers cu un vehicul.
Fahrgeleise, *-s, -, n.* **1.** şină. **2.** făgaş, urmă de roţi.
Fahrgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă mobilă.
Fahrgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de mers, viteză de parcurs.
Fahrge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** saşiu. **2.** *(av.)* tren de aterizare; **abwerfbares (**sau **einziehbares) ~** tren de aterizaj escamotabil. **3.** cale de rulare a excavatorului. **4.** *(ferov.)* car, aparat de rulare. **5.** *(fam., glumeţ)* picioarele omului, aparatul locomotor.
Fahrgleis, *-es, -e, n.* v. Fahrgeleise.
Fahr|habe, *-n, f. (elv.)* bunuri mobiliare, avere mişcătoare, mobilă.
Fähr|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă a luntraşului, a podarului. **2.** cabină a bacului.
fahrig *adj.* neechilibrat, violent; împrăştiat, confuz, distrat; **~es Wesen** fire confuză; **ein ~er Mensch** un om distrat, împrăştiat.
Fahrigkeit *f. sg.* nestatornicie, zăpăceală, confuzie.
Fährkahn, *-(e)s, -kähne, m.* bac, pod plutitor, pod umblător.
Fahrkappe, *-n, f.* cască, şapcă de miner.
Fahrkarte, *-n, f.* bilet de călătorie.
Fahrkarten|ausgabe, *-n. f.* **1.** eliberare a biletelor de călătorie. **2.** ghişeu de bilete.
Fahrkarten|automat, *-en, -en, m.* automat pentru bilete de călătorie.
Fahrkartenbüro, *-s, -s, n.* birou de voiaj.
Fahrkartenrevision [-vi-] *f. sg.* control al biletelor de călătorie.
Fahrkartenschalter, *-s, -, m.* ghişeu de bilete.
Fährknecht, *-(e)s, -e, m.* luntraş, podar, brudar, brudnic.
Fahrkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de vehicule.
Fahrkorb, *-(e)s, -körbe, m. (tehn.)* cabină de ascensor, de teleferic.
Fahrkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (tehn.)* macara mobilă.
Fahrküche, *-n, f. (mil.)* bucătărie (de campanie) rulantă.
Fahrkunst, *-künste, f.* **1.** tehnică a conducerii (auto). **2.** *(mine)* scară mobilă.
Fahrkunstschacht, *-(e)s, -e* (şi *-schächte), m. (mine)* puţ al scării mecanice.
Fahrkurbel, *-n, f. (tramvai)* manivelă.
fahrlässig *adj.* neglijent, lăsător, nebăgător de seamă; **~e Brandstiftung** incendiu provocat prin neglijenţă; **~e Tötung** omor (comis) prin imprudenţă.
Fahrlässigkeit, *-en, f.* neglijenţă, nebăgare de seamă; **grobe ~** neglijenţă grosolană.
Fahrleder, *-s, -, n. (mine)* şorţ de miner; bazon de piele.
Fahrlehrer, *-s, -, m.* instructor de conducere auto.
Fahrleitung, *-en, f.*, **Fahrleitungsdraht**, *-(e)s, -drähte, m.* v. Fahrdraht.
fährlich *adj. (înv.)* primejdios, periculos.
Fährlichkeit, *-en, f. (inv.)* primejdie, pericol.
Fahrlizenz, *-en, f.* permis de conducere.
Fahrloch, *-(e)s, -löcher, n. (mine)* intrare în mină.
Fahrlohn, *-(e)s, -löhne, m.* taxă de transport.
Fährlohn, *-(e)s, -löhne, m.* taxă a podarului; taxă de pilotare.
fahrlos *adj. (înv.)* fără griji, sigur.
Fahrmann, *-(e)s, Fahrleute, m.* barcagiu, pilot.
Fährmann, *-(e)s, Fährleute, m.* luntraş, podar, brudnic, brudar.
Fährmaschine, *-n, f.* **1.** *(mine)* dispozitiv de coborât (şi urcat); colivie. **2.** ascensor, lift.
Fahrmaterial, *-s, n. sg. (ferov.)* material rulant.
Fahrmotor, *-s, -en, m.* motor de locomoţie.
Fahrnis, *-se, f.* **1.** *(jur.)* bun mobiliar, mobil. **2.** *(mine)* deplasare în puţ.
Fährnis, *-se, f.* pericol, primejdie.
Fahrnisgemeinschaft *f. sg. (jur.)* colectivitate de bun mobiliar.
Fahr|ordnung, *-en, f.* mers al trenurilor, itinerar.
Fahrpark, *-(e)s, -s* (şi *-e), m. (ferov.)* parc de vagoane, de material rulant.
Fahrpeitsche, *-n, f. (mil.)* bici (de muiat), harapnic.
Fahrplan, *-(e)s, -plane, m.* itinerar; mers al trenurilor.
Fahrplan|änderung, *-en, f.* schimbare a mersului trenurilor, a itinerarului.
fahrplanmäßig *adj.* conform itinerarului, mersului trenurilor; **~er Zug** tren regulat.
Fahrpost *f. sg. (înv.)* poştalion, diligenţă.
Fahrpreis, *-es, -e, m.* v. Fahrgeld.
Fahrpreis|anzeiger, *-s, -, m.* aparat de taxat, taxametru.
Fahrpreis|er|höhung, *-en, f.* mărire a taxei de călătorie.
Fahrpreis|ermäßigung, *-en. f.* reducere a taxei de călătorie.
Fahrprüfung, *-en, f.* examen de conducător auto, de şofer.
Fahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă.
Fahr|rad|anhänger, *-s, -, m.* remorcă la bicicletă.
Fahr|radglocke, *-n, f.* sonerie de bicicletă.
Fahr|radhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de biciclist.
Fahr|radkette, *-n, f.* lanţ de bicicletă.
Fahr|radklingel, *-n, f.* v. Fahrradglocke.
Fahr|radlampe, *-n, f.* felinar, far de bicicletă.
Fahr|radmotor, *-s, -en, m.* motor de bicicletă.
Fahr|radpark, *-(e)s, -e* (şi *-s), m.* parc de biciclete.
Fahr|radreifen, *-s, -, m.* anvelopă, cauciuc de bicicletă.
Fahr|radrennen, *-s, -, n.* cursă de biciclete, cursă ciclistă.
Fahr|radsattel, *-s, -sättel, m.* şa de bicicletă.
Fahr|radschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* cameră de bicicletă.
Fahr|radschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt de siguranţă pentru bicicletă.
Fahr|radschlüssel, *-s, -, m.* **1.** cheie pentru lacătul bicicletei. **2.** cheie tubulară pentru bicicletă.
Fahr|radsicherung, *-en, f.* lacăt de siguranţă la bicicletă.
Fahr|rad|ständer, *-s, -, m.* rastel pentru biciclete.
Fahr|rad|station, *-en, f.* parc pentru biciclete, veloparc.
Fahr|rad|teil, *-(e)s, -e, m.* piesă de bicicletă.
Fahr|radweg, *-(e)s, -e, m.* bandă de circulaţie pentru biciclişti.
Fahr|rinne, *-n, f. (mar.)* talveg, linie de adâncime maximă a râului.
Fahrschacht, *-(e)s, -e* (şi *-schächte), m.* puţ de coborâre în mină.
Fahrschalter, *-s, -, m. (electr.)* controler.
Fahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de călătorie.
Fahrschein|ausgabe, *-n, f.* ghişeu de bilete.
Fahrscheinheft, *-(e)s, -e. n.* carnet de bilete de călătorie, tichet.
Fahrschein|entwerter, *-s, -, m.* compostor pentru bilete de călătorie.
Fährschiff, *-(e)s, -e, n.* bac (de transbordare), feribot.
Fahrschreiber, *-s, -, m.(auto.)* tahigraf.
Fahrschule, *-n, f.* **1.** şcoală de şoferi, de conducători auto. **2.** manual pentru conducere auto.
Fahrseil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mine)* cablu de transport. **2.** *(tehn.)* cablu de ridicare, de tracţiune, de remorcare. **3.** cablu al podului umblător.
Fahrsessel, *-s, -, m.* scaun cu roate.
Fahr|spur, *-en, f.* bandă de circulaţie.
Fahr|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Fahrerstand.
Fahr|steig, *-(e)s, -e, m.* bandă rulantă pentru transportul persoanelor.
Fahr|strahl, *-(e)s, -en, m. (mat.)* rază vectoare.
Fahr|straße, *-n, f.* **1.** drum carosabil. **2.** şosea. **3.** *(ferov.)* parcurs; cale de parcurs. **4.** *(mar.)* talveg, linie de adâncime maximă a râului.
Fahr|straßenwecker, *-s, -, m. (ferov.)* clopot de semnalizare.
Fahr|strecke, *-n. f.* drum, parcurs, itinerar.
Fahr|streifen, *-s, -, m.* bandă de circulaţie.
Fahr|strom, *-(e)s, -ströme, m. (ferov., electr.)* curent de tracţiune, de circulaţie.
Fahr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** cabină a ascensorului; ascensor, lift. **2.** scaun pe roate (pentru bolnavi). **3.** *(petr.)* elevator.
Fahr|stuhlführer, *-s, -, m.* liftier.
Fahr|stuhlschacht, *-(e)s, -e* (şi *-schächte), m. (constr.)* puţ de ascensor.
Fahrt, *-en, f.* **1.** călătorie, plimbare, excursie, mers, cursă, rută, itinerar; **eine ~ machen** a face o călătorie; **die ~ unterbrechen** a întrerupe călătoria; **er ist immer auf der ~** e mereu pe drum; **von der ~ abkommen** a greşi drumul; **nach einer zweistündigen ~** după un drum de două ore; **glatte ~** călătorie fără incidente; **angenehme ~!** călătorie

plăcută! **der Wagen hat noch zwei ~en zu erledigen** mașina, vehiculul mai trebuie să facă două curse, două drumuri; **~ ins Blaue** călătorie fără itinerar, fără țintă, fără țel; **freie ~** cale liberă; drum liber. **2.** mers, viteză liberă; *(mar.)* înaintare; **sich in ~ setzen** a porni, a se pune în mișcare; **der Zug befand sich in voller ~** trenul era în plină viteză; **die ~ verlangsamen** a încetini mersul; **während der ~** în timpul mersului; **in ~ kommen** (sau **geraten**) **a)** a prinde viteză; **b)** *(fig.)* a deveni bine dispus, a lua avânt; **c)** a se înfuria; **das Schiff machte nur wenig ~** vaporul a înaintat încet. **3.** *(mine)* scară de puț. **4.** *(fig.)* avânt, furie; **jn. in ~ bringen** a înfuria pe cineva; **in ~ kommen** a se antrena în (muncă, discuții etc.); **in ~ sein** a fi foarte bucuros, mânios, zelos. **5.** *(reg.)* arătură, arat. **6.** vizuina subterană (a unor animale sălbatice). **7.** tobogan.

fahrtauglich *adj. (auto.)* apt de conducere.

Fahrt|ausweis, *-es, -e, m.* bilet, legitimație de călătorie.

Fahr|taxe, *-n, f. (ferov.)* taxă, tarif.

Fahrtbegünstigung, *-en, f.* v. Fahrbegünstigung.

fahrtbereit *adj.* v. fahrbereit.

Fahrtdauer *f. sg.* durată a unei călătorii.

Fährte, *-n, f. (vân.)* urmă, dâră; **auf der ~ sein** a fi pe urmele (unui vânat); **auf die ~ kommen** a da de urmele (unui vânat); *(fig.)* **jn. auf die richtige ~ bringen** a îndrepta, a pune pe cineva pe calea cea bună.

Fahrtenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** jurnal al șoferului. **2.** jurnal al unui grup de excursioniști.

fährtengerecht *adj. (vân.)* care cunoaște urmele.

Fährtenkunde *f. sg. (vân.)* știință a citirii urmelor.

Fahrtenliste, *-n, f.* foaie de parcurs (la tramvai).

Fahrtenmesser, *-s, -, n.* cuțit, pumnal pentru excursii.

Fahrtenschreiber, *-s, -, m. (auto.)* tahigraf.

Fahrtenschwimmer, *-s, -, m.* înotător care a luat proba de fond de 30 de minute și săritură liberă de la 3 m înălțime.

Fahrtgeschwindigkeit, *-en, f.* v. Fahrgeschwindigkeit.

Fahrt|höhe, *-n, f. (av.)* înălțime de zbor.

Fahr|tiefe, *-n, f. (mar.)* adâncime navigabilă a albiei.

Fahrtkosten *pl.* costuri de transport, de călătorie.

Fahrtleitung, *-en, f. (electr.)* troliu (la tramvaie și troleibuze).

Fahrtmesser, *-s, -, m. (av.)* vitezometru; *(mar.)* loh.

Fahr|treppe, *-n, f.* scară mobilă, rulantă.

Fahrtrichtung, *-en, f.* direcție de mers, sens de circulație; **verbotene ~** sens interzis.

Fahrtrichtungs|anzeiger, *-s, -, m.* **1.** *(auto.)* semnalizator de direcție. **2.** *(ferov.)* indicator de direcție.

Fahrt|schreiber, *-s, -, m.* v. Fahrtenschreiber.

fahrtüchtig *adj. (auto.)* **1.** *(despre conducători auto)* apt de conducere. **2.** *(despre vehicule)* în perfectă stare de funcționare.

Fahrt|unterbrechung, *-en, f.* întrerupere a călătoriei.

Fahrt|zeichen, *-s, -, n.* **1.** semnal de plecare. **2.** semnal de navigație, semnal nautic.

Fahrung, *-en, f. (mine)* deplasare în puț de mină.

fahr|untauglich *adj.* v. fahruntüchtig **(1)**.

fahr|untüchtig *adj.* **1.** *(despre conducători auto)* inapt de conducere. **2.** *(despre vehicule)* necorespunzător tehnic.

Fahrverbot, *-(e)s, -e, n. (auto.)* interdicție de conducere, ridicarea carnetului de conducere.

Fahrverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație.

Fahrvorschriften *pl.* reguli de circulație.

Fahrwasser, *-s, -wässer, n. (mar.)* șenal navigabil; pasă; *(fig.)* **in seinem ~ sein** a fi în elementul său; **du bist im falschen ~** ești pe o urmă, pe o cale greșită.

Fahrweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum carosabil. **2.** canal navigabil. **3.** șosea comunală.

Fahrwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(av.)* tren de aterizare. **2.** mecanism de rulare (la macarale).

Fahrzeit, *-en, f.* timp de mers.

Fahrzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** vehicul, mijloc de transport; **gleisloses ~** vehicul care nu circulă pe șine. **2.** navă mică.

Fahrzeug|ausrüstung, *-en, f.* echipament al unui vehicul.

Fahrzeugbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de vehicule.

Fahrzeugbrief, *-(e)s, -e, m. (auto.)* titlul de proprietate a vehiculului.

Fahrzeughalter, *-s, -, m.* proprietar al vehiculului.

Fahrzeugpapiere *pl. (auto.)* acte ale automobilului, acte de bord ale unui vehicul.

Fahrzeugpark, *-s, -s, m.* parc de automobile.

Fahrzeugschein, *-(e)s, -e, m.* talonul vehiculului.

Fahrzeugzulassung, *-en, f.* înmatriculare a vehiculului.

Faible [fɛːb(ə)l], *-, n. sg.* slăbiciune; înclinație, predilecție; **er hat ein ~ für Blondinen** are slăbiciune pentru blondine; **ich habe ein ~ für Sauerkraut** am slăbiciune pentru varză acră.

fair [fɛːɐ] *adj.* corect; cinstit; cumsecade.

Faiseur [fɛ'zoːɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(înv., peior.)* mahăr; escroc. **2.** *(înv.)* maistru șef de echipă.

Fäkaldünger, *-s, -, m.* îngrășământ din fecale.

Fäkalien [-liən] *pl.* (materii) fecale, excremente.

Fakir, **Fakir**, *-s, -s, m.* **1.** fachir. **2.** călugăr cerșetor; ascet.

Faksimile, *-s, -s* (și *-milia*), *n.* facsimil.

faksimilieren, *faksimilierte, faksimiliert, vb. (h) tr.* a face un facsimil, a facsimila.

Fakt, *-(e)s, -en* (și *-s*), *m.* (și *n.*) fapt, *(pl.)* date, fapte; **sozialer** (sau **soziales**) **~** fapt social; **wirtschaftliche ~en** date economice.

Faktage [-'taːʒə], *-n, f. (tel.)* factaj.

faktenmäßig *adj.* în conformitate cu faptele.

Faktenwissen, *-s, n. sg.* cunoaștere a stării de fapt, a realității.

Faktion, *-en, f.* facțiune mică, grupare politică.

faktiös [-tsiøːs] *adj.* răzvrătitor, atâțător.

faktisch I. *adj.* efectiv, real; faptic. **II.** *adv.* de fapt, în adevăr.

faktitiv *adj. (gram.)* cauza tiv, factitiv; **~es Verbum** verb cauzativ, factitiv.

Faktor, *-s, -toren, m.* **1.** factor; **dieser ~ ist nicht außer Acht zu lassen** nu trebuie să uităm de acest factor; acest factor nu trebuie neglijat. **2.** *(mar.)* factor. **3.** *(tipogr.)* conducător tehnic al unei tipografii, zețării sau legătorii. **4.** *(argou, în expr.)* **~ vom Leder** șef cu șorț, care lucrează și el; **~ von der Feder** șef care supraveghează. **5.** contramaistru, șef de secție, șef de serviciu. **6.** reprezentant al unei firme comerciale străine. **7.** *(reg.)* băiat de prăvălie.

Faktorei, *-en, f.* agenție a unei societăți de comerț în țară străină; factorie, comptoir.

Faktoren|analyse, *-n, f. (mat.)* analiză factorială.

Faktorenmenge, *-n, f. (ec.)* cantitatea fizică de factori de producție.

Faktoren|umkehrtest, *-(e)s, -e* (și *-s*) *m.* test de reversibilitate a factorilor.

Faktotum, *-s, -s, n.* factotum, mână dreaptă (a cuiva).

Faktum, *-s, -ten* (și *Fakta*), *n.* fapt, realitate.

Faktur, *-en*, **Faktura**, *-ren, f.* factură, notă; **beglaubigte ~** factură legalizată.

Fakturabetrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Fakturenbetrag.

Fakturakopie [ko'pi: și *(reg.)* -ko:piə], *-n, f.* copie de factură.

Fakturenbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă a facturii.

Fakturenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de facturi, de conturi, facturier.

Fakturenpreis, *-es, -e, m.* preț al facturii.

Fakturenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a facturii.

fakturieren, *fakturierte, fakturiert, vb. (h) tr. (com.)* a factura.

Fakturierung, *-en, f. (ec.)* facturare; **überhöhte ~** încărcare a facturii.

Fakturist, *-en, -en, m. (com.)* funcționar însărcinat cu întocmirea și controlul facturilor.

Fakultas, *-täten, f.* (diplomă de) capacitate; **~ docendi für neuere Sprachen** diplomă de capacitate pentru predarea limbilor moderne; **Examen pro facultate** examen de agregat.

Fakultät, *-en, f.* **1.** facultate; **die juristische ~** facultatea de științe juridice, de drept. **2.** *(mat.)* factorial. **3.** *(jur.)* capacitate, facultate. **4.** *(bis.)* împuternicire.

fakultativ *adj.* facultativ.

falb *adj.* **1.** șarg. **2.** palid; gălbui; gălbejit.

Falbe, *-n, -n, m.* cal șarg.

Falbel, *-n, f.* volan (la rochii).

falbeln, *fälbelte, gefälbelt (ich fälb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a fixa în pliseuri mărunte. **2.** a garnisi cu volane.

falben, *falbte, gefalbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a îngălbeni. **II.** *intr. (s)* a se îngălbeni, a se gălbeji.

falbicht, **falbig** *adj.* v. falb.

Falk, *-en, -en, m.* v. Falke.

Falkaune, *-n, f. (ist., mil.)* săcăluș, tun de calibru mic (în evul mediu).

Falke, *-n, -n, m.* **1.** șoim *(Falconidae).* **2.** v. Falkaune.

falken|artig *adj.* ca șoimul.

Falken|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de șoim. **2.** *(fig.)* vedere ageră, pătrunzătoare; ochi de linx.

Falkenbeize, *-n, f. (vân.)* vânătoare cu șoimi.

Falkenblick, *-(e)s, -e, m.* privire de șoim; *(fig.)* privire pătrunzătoare, ageră.

Falkener, *-s, -, m.* v. Falkner.

Falkenhaube, *-n, f. (inv.)* căciuliță, capișon de șoim.

Falkenhaus, *-es, -häuser, n.* șoimărie.

Falkenhorst, *-(e)s, -e, m.* cuib de șoim.

Falkenier, *-s, -e, m. (vân.)* v. Falkner.

Falkenierhaus, *-es, -häuser, n.* șoimărie.

Falkenierkunst *f. sg.* arta de a dresa șoimi pentru vânătoare.

Falkiertasche, *-n, f.* geantă, tolbă a șoimarului.

Falkenjagd *f. sg.* v. Falkenbeize.

Falkenjäger, *-s, -, m.* v. Falkner.

Falkenkappe, *-n, f.* v. Falkenhaube.

Falkenwärter, *-s, -, m.* îngrijitor de șoimi (de vânătoare).

Falkner, *-s, -, m. (vân.)* șoimar.

Falknerei *f. sg.* **1.** vânătoare cu șoimi. **2.** șoimărie.

Falkonett, *-(e)s, -e, n.* v. Falkaune.

Fall[1], *-(e)s, Fälle, m.* **1.** cădere; **der freie ~** căderea liberă; **einen schweren ~ tun** a cădea rău; **zu ~ bringen a)** a face să cadă, a răsturna; **b)** *(fig.)* a dezonora, a seduce, a răpi cinstea; **c)** *(fig.)* a face să cadă, a doborî; **zu ~ kommen** a cădea; **auf Knall und ~ entlassen** a concedia de azi pe mâine, pe loc. **2.** cădere; decădere; eșec; ruină; **der ~ eines Handelshauses** falimentul unei case de comerț; **~ der Profitrate** scăderea ratei profitului; **Hochmut kommt vor dem ~** prea multă înfumurare duce la eșec. **3.** cădere, înclinare, cascadă, cataractă; **der ~ des Flusses** panta, înclinarea râului. **4.** caz; **im ~e, dass...** în caz că...; **im ~e eines Krieges** în cazul unui război; **im ~e der Not** la caz de nevoie, de trebuință; **auf alle Fälle** sau **auf jeden ~** în orice caz; **eintretenden** (sau **vorkommenden**) **~s** dacă se va întâmpla, în eventualitatea; **schlimmsten ~(e)s** în cazul cel mai rău; **den ~ setzen** a admite cazul; **gesetzt den ~** sau **gesetzten ~s** presupunând că, admițind că; **außer im ~e, dass...** afară de cazul că...; **ein ~ für sich** un caz special; **einen großen ~ aus etwas machen** a face (mare) caz de ceva; **von ~ zu ~** de la caz la caz; *(fam.)* **klarer ~!** dar bineînțeles!; *(med.)* **Fälle von Typhus** cazuri de febră tifoidă; **der ~ verlief tödlich** cazul a evoluat mortal; **ein schwerer ~** un caz grav; **im äußersten ~e** în caz extrem, la rigoare; *(jur.)* **der ~ Dreyfus** cazul Dreyfus. **5.** *(gram.)* caz (de declinare); **der erste ~** cazul nominativ.

Fall[2], *-s, -en, n. (mar.)* funie, parâmă.

Fall|laden, *-s, -laden, m. (înv.)* v. Falladen.

Fall|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr căzut (din pom).

Fäll|axt, *-äxte, f.* secure, topor de doborât (copaci).

Fällbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim.)* baie de limpezire, de sedimentare, de precipitare.

Fallband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Fahlband.

Fallbär, *-en, -en, m. (tehn.)* **1.** berbec cu ciocan mecanic. **2.** berbec de sonetă.

fallbar *adj. (despre pomi)* care poate fi tăiat.

Fallbauer, *-s, -, n.* capcană de prins păsări.

Fallbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră.

Fallbeil, *-(e)s, -e, n.* ghilotină.

Fallbeschleunigung *f. sg. (fiz.)* accelerație gravitațională.

Fallbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* sonetă, berbec, mai de bătut piloni.

Fallbö, *-en, f.* rafală de vânt; gol de aer.

Fallbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură așezată vertical (la o căptușeală).

Fallbrücke, *-n, f.* pod ridicător; pasarelă; scară de acostare.

Fạlldauer *f. sg. (fiz.)* durată de cădere.

Fạlle, *-n, f.* **1.** cursă, laţ, capcană; **eine ~ stellen** a întinde o cursă; **in die ~ gehen** a cădea în cursă, în capcană; **in die eigene ~ gehen** a cădea în propria sa cursă. **2.** *(fam.)* pat. **3.** zăvor (la broasca uşii), clichet.

Fạll|ebene, *-n, f. (fiz.)* plan de cădere; plan înclinat.

Fạll|ei, *-(e)s, -er, n. (cul.)* ochi românesc.

Fạll|eisen, *-s, -, n.* capcană (mecanică) pentru animale mari.

fạllen, *fiel, gefallen (du fällst, er fällt), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a cădea; **die Blätter ~** frunzele cad; **der erste Schnee ist gefallen** a căzut prima zăpadă; **es ist Nebel gefallen** s-a lăsat ceaţă; **zur Erde ~ a)** a cădea jos; **b)** *(fig.)* a cădea la pământ; **vom Pferde ~** a cădea de pe cal; **jm. zu Füßen ~** a cădea, a se arunca la picioarele cuiva; **auf die Knie ~** a cădea în genunchi; **auf den Rücken ~** a cădea pe spate, a se răsturna; **in Ohnmacht ~** a leşina; *(fig.)* **aus den Wolken ~** a rămâne (ca) trăsnit, a cădea ca din nori; **in Schlaf ~** a adormi; **~ lassen a)** a scăpa, a da drumul din mână; **b)** a renunţa; **jm. zur Last ~** a fi o povară pentru cineva; a incomoda pe cineva; **er ist nicht auf den Kopf gefallen** nu e căzut în cap, nu e prost; **ins Gewicht ~** a cântări; **der Apfel fällt nicht weit vom Stamm** aşchia nu sare departe de trunchi; ce naşte din pisică şoareci mănâncă. **2.** a coborî, a scădea; **die Preise sind gefallen** preţurile au scăzut; **die Aktien ~** acţiunile sunt în scădere; **das Barometer fällt** barometrul coboară; **die Temperatur fällt** temperatura scade; **das Wasser fällt** apa scade; **du bist in meinen Augen stark gefallen** ai scăzut mult în ochii mei. **3.** a cădea, a muri; **auf dem Felde der Ehre ~** a cădea pe câmpul de onoare. **4.** a cădea, a nu fi acceptat; **der Antrag ist gefallen** propunerea a căzut. **5.** a răsuna; a se auzi; **es fiel ein Schuss** s-a auzit o împuşcătură; **ein Wort ~ lassen** a scăpa un cuvânt, a lăsa să scape un cuvânt; **diese Bemerkung hätte nicht ~ dürfen** această remarcă nu era necesară; **kein böses Wort ist gefallen** nu s-au spus vorbe grele. **6.** a se arunca, a năvăli, a sări (asupra cuiva); **jm. um den Hals ~** a se arunca de gâtul cuiva, a îmbrăţişa pe cineva; **auf die Beute ~** a sări asupra prăzii; **einem Pferd in die Zügel ~** a prinde hăţurile unui cal (care aleargă); **dem Feinde in den Rücken ~** a ataca inamicul din spate; **jm. in die Rede** (sau **ins Wort**) **~** a întrerupe pe cineva; **in die Augen ~** a bate la ochi, a sări în ochi; **mit der Tür ins Haus ~** a brusca lucrurile, a o lua prea repede. **7.** a cădea, a ajunge, a reveni; **als Erbe an jn. ~** a reveni cuiva ca moştenire; **an den Staat ~** a trece în proprietatea statului; **das Los fiel auf ihn** sorţii au căzut asupra lui; **der Verdacht fällt auf ihn** bănuiala cade asupra lui; **die Wahl ist auf ihn gefallen** alegerea a căzut asupra lui; **jm. auf die Nerven ~** a călca pe cineva pe nervi; **bei jm. in Ungnade ~** a cădea în dizgraţia cuiva; **aus einer Überraschung in die andere ~** a cădea dintr-o surpriză în alta. **8.** a cădea, a (se) nimeri, a se încadra; **das Fest fällt auf einen Sonntag** serbarea cade într-o duminică; **die Zahlung fiel auf gestern** plata, achitarea a fost ieri; **in** (sau **unter**) **etwas ~** a intra, a cădea în (sau sub) ceva; **unter einen Begriff ~** a intra, a se încadra într-o noţiune; **sie ~ unter die Bestimmungen der Verordnung** ei cad, intră sub (sau în) prevederile hotărârii; **das fällt in eine andere Kategorie** aceasta intră într-o altă categorie; **das fällt in mein Fach** aceasta intră în specialitatea mea, face parte din specialitatea mea. **9.** a bate; **das Licht fällt ins Zimmer** lumina bate în cameră; **ins Grüne ~** a bate în verde. **10.** *(pop.)* a pieri, a se prăpădi; **das Vieh ist gefallen** vitele s-au prăpădit. **II.** *tr. (h) (in expr.)* **sich** *(dat.)* **den Arm aus dem Gelenk ~** a-şi luxa mâna căzând. **III.** *refl. (h) (in expr.)* **sich wund ~** a se lovi rău căzând.

Fạllen, *-s, n. sg.* **1.** cădere; **beim ~** la cădere, căzând; **beim ~ auf die Füße zu stehen kommen** a cădea în picioare. **2.** scădere; **das ~ der Preise** scăderea preţurilor; **das Fieber ist im ~** febra, temperatura este în scădere; **das ~ einer Geschwulst** micşorarea unei tumori.

fạllen, *fällte, gefällt, vb. (h) tr.* **1.** a doborî, a da jos, a tăia; **einen Baum ~** a tăia un pom; **Holz ~** a tăia lemne în pădure; **ein wildes Tier ~** a omorî, a doborî o fiară. **2.** *(mil.; în expr.)* **das Bajonett ~** a ţine baioneta în poziţie de atac; **die Lanze ~** a întinde lancea. **3.** *(mat.; în expr.)* **ein Lot ~** a ridica o perpendiculară. **4.** *(chim.)* a precipita, a sedimenta. **5.** *(fig.)* a hotărî, a decide, a rosti; **ein Urteil ~** a rosti o sentinţă.

fạllend I. *part. prez.* de la fallen. **II.** adj. căzând, înclinat, descrescător; *(pop.; în expr.)* **die ~e Sucht** epilepsie.

Fạll|endung, *-en, f. (gram.)* terminaţie a cazului, desinenţă cazuală.

fạllen lạssen, *ließ fallen, fallen lassen* (şi *fallen gelassen*) *vb. (h) tr.* **1.** a lăsa să cadă. **2.** a abandona, a renunţa.

Fạllen|steller, *-s, -, m.* plasator de capcane.

Fạller, *-s, -*, m. cădere (la bridge).

Fạllern, *-s, -, n. (reg.)* rostogolire.

Fạllfangschere, *-n, f. (mine)* paracăzător.

Fạllfenster, *-s, -, n.* fereastră ridicătoare, fereastră-ghilotină.

Fạllgatter, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* ferăstrău vertical. **2.** *(mine)* grilaj de închidere cu ţepi.

Fạllgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză de cădere.

Fạllgesetz, *-es, -e, n. (fiz.)* lege a căderii.

Fạllgitter, *-s, -, n.* v. Fallgatter.

Fạllgrube, *-n, f.* capcană (groapă pentru animale mari).

Fạllgut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* feudă personală (netransmisibilă prin moştenire).

Fạllhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan mecanic prin cădere, cu cădere liberă.

Fạllhärteprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* scleroscop.

Fạllhaus, *-es, -häuser, n. (înv.)* casă a hingherului, ecarisaj.

Fạllhöhe, *-n, f.* înălţime de cădere.

Fạllholz, *-es, n. sg.* uscături, vreascuri.

fallịbel *adj.* supus greşelii, falibil.

Fallibilität, *-en, f.* falibilitate, imperfecţiune.

fallieren, *fallierte, falliert, vb. (h) intr.* a da faliment.

fạllig *adj.* **1.** scadent, ajuns la scadenţă; *(despre termene)* împlinit; **~ werden** a deveni scadent; **die Zahlung ist heute ~** plata a ajuns azi la scadenţă; **das Urteil wird bald ~ sein** sentinţa este de aşteptat în scurt timp; **~er Wechsel** poliţă scadentă; **~e Zinsen** dobânzi scadente. **2.** *(pop.)* ruinat, dărăpănat; care stă să cadă. **3.** lunecos.

Fạlligkeit, *-en, f.* scadenţă.

Fạlligkeits|aufschub, *-(e)s, -schübe, m. (ec.)* ridicare a scadenţei.

Fạlligkeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a scadenţei.

Fạlligkeits|termin, *-s, -e. m.* termen de scadenţă, termen scadent.

Fạlligkeitszeit, *-en, f.* timp, termen de scadenţă, termen scadent.

Fallimẹnt, *-(e)s, -e, n.* faliment.

Fạll|laden, *-s, -läden* (şi rar *-), m.* jaluzea, oblo, stor.

Fạll|laub, *-(e)s, n. sg.* frunze căzute.

Fạll|linie [-nīə], *-n, f.* linie de pantă, înclinaţie.

Fallissemẹnt [-lls(ə)'mā:], *-s, -s, n.* v. Falliment.

fallịt *adj.* falit.

Fallịt, *-en, -en, m.* falit.

Fallịtenbuch|halter, *-s, -, m.* verificator al registrelor unui falit.

Fallịt|erklärung, *-en, f.* declarare a stării de faliment.

Fallịtmasse, *-n, f.* valoare totală a bunurilor care se împarte creditorilor (la faliment).

Fạllkerb, *-(e)s, -e, m. (silv.)* crestătură, marcă de doborire.

Fạllkessel, *-s, -, m. (mine)* cazan de precipitare (pentru minereuri dizolvate).

Fạllklappe, *-n, f.* chepeng; *(tel.)* anunţător cu clape.

Fạllkloben, *-s, -, m.* ciocan cu care se bate la uşă.

Fạllklotz, *-es, -klötze, m.* v. Fallbär.

Fạllknecht, *-(e)s, -e, m. (inv.)* ucenic, ajutor de hingher.

Fạllkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* amică, cujdă *(Arnica montana* L.).

Fạllmaschine, *-n, f. (fiz.)* maşină Atwood.

Fạllmauer, *-n, f. (hidr.)* zid de cădere (la ecluze).

Fạllmeister, *-s, -, m.* hingher, jupuitor.

Fạllmittel, *-s, -, n.* v. Fällungsmittel.

Fạllnetz, *-es, -e, n.* laţ; plasă-capcană.

Fạll|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe căzute din pom; poame depreciate prin cădere.

Fạll|ort, *-(e)s*, -e (şi *-örter), m. (mine)* suitoare, loc de înclinare.

Fallọtt *-en, -en, m. (austr.)* v. Falott.

Fạllraum, *-(e)s, -räume, m. (fiz.)* spaţiu parcurs de un corp în cădere.

Fạllrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* succesiune în linie directă.

Fạllreep, *-(e)s, -e, n.*, **Fạllreeptreppe**, *-n, f. (mar.)* scară flexibilă; scară de frânghie; scară de bord.

fạllreif *adj. (despre fructe)* copt, gata să cadă.

Fạllrichtung, *-en, f.* direcţie de cădere.

Fạllrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** burlan (de scurgere). **2.** *(tehn.)* conductă descendentă.

fạlls *conj.* în caz că, dacă, de cumva; **~ er nicht kommt...** în caz că nu vine...

Fạllschirm, *-(e)s, -e, m.* paraşută; **den ~ öffnen** a deschide paraşuta; **mit dem ~ springen** a sări cu paraşuta; **mit dem ~ abspringen lassen** (sau **abwerfen**) a lansa cu paraşuta, a paraşuta.

Fạllschirm|ab|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* săritură, salt cu paraşuta.

Fạllschirm|abwurf, *-(e)s, -würfe, m.* lansare cu paraşuta.

Fạllschirmjäger, *-s, -, m.* paraşutist militar.

Fạllsehirmjägerdivision [-vi-], *-en, f. (mil.)* divizie de paraşutişti.

Fạllschirm|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* paraşutist(ă).

Fạllschirmtruppe, *-n, f.* trupă de paraşutişti.

Fạllschloss, *-es, -schlösser, n.* **1.** clanţă. **2.** lacăt cu arc.

Fạllschnecke, *-n, f. (tehn.)* tub descensor cu elice.

Fạllschwert, *-(e)s, -er, n.* cuţit de) ghilotină.

Fạll|strick, *-(e)s, -e, m.* (şi *fig.)* laţ, cursă; **jm. ~e legen** a întinde cuiva o cursă.

Fạll|stromvergaser, *-s, -, m. (tehn.)* carburator cu curent descendent.

Fạllsucht *f. sg. (pop., înv.)* epilepsie.

fạllsüchtig *adj. (pop., înv.)* epileptic.

Fạllsüchtige, *-n, -n (ein Fallsüchtiger), m.* şi *f. (pop., înv.)* epileptic(ă).

Fạll|ton, *-(e)s, -töne, m.* cadenţă, tact, ritm.

Fạll|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă care se deschide prin ridicare şi lăsare; poartă de cetate.

Fạll|treppe, *-n, f.* **1.** scară îndărătul unui chepeng. **2.** *(mine)* lada tubulară pentru evacuarea în jos a sterilului.

Fạll|tür, *-en, f.* chepeng; uşa-ghilotină; *(tehn.)* trapă.

Fạll|übel, *-s, n. sg.* v. Fallsucht.

Fạllung, *-en, f.* **1.** doborâre, tăiere (a unui pom), abataj. **2.** *(chim.)* precipitare, sedimentare. **3.** *(fig.)* hotărâre, decizie; **~ eines Urteils** rostire a unei sentinţe.

Fạllungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* reactiv de precipitare, precipitant.

Fạllvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de cădere.

fạllweise *adv.* de la caz la caz.

Fạllwerk, *-(e)s, -e, n. (mec.)* aparat pentru încercarea de cădere.

Fạllwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat mort de moarte naturală.

Fạllwind, *-(e)s, -e, m. (met.)* vânt de coborâre; *(mar.)* vânt favorabil.

Fạllwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* unghi de cădere. **2.** *(mine)* unghi de înclinaţie.

Fạllzeit, *-en, f. (mec.)* timp de cădere, timp de parcurgere.

Fạllzünder, *-s, -, m. (mil.)* focos cu percuţie.

Falọtt, *-en, -en, m. (austr.)* **1.** înşelător, escroc. **2.** mişel.

fạlsch *adj.* **1.** fals, neadevărat, greşit; **eine ~e Rechnung** o socoteală greşită; **einen ~en Weg einschlagen** a greşi drumul; **~er Eid** sperjur, jurământ fals; **~e Karten** cărţi măsluite; **~es Geld** bani falşi, calpi; **~er Spieler** trişor. **2.** fals, nenatural, neveritabil; **~e Perle** perlă falsă. **3.** fals, mincinos, prefăcut, perfid; **~er Freund** prieten fals; **~e Tränen** lacrimi prefăcute, neadevărate. **4.** *(reg.)* supărat, necăjit; **auf jn. ~ sein** a fi supărat pe cineva. **5.** *(tel.)* greşit; **~ verbunden!** greşeală, aţi greşit numărul!

Fạlsch, *-es, n. sg.* falsitate, caracter fals; duplicitate; **ohne ~** sincer, cinstit.

Fạlsch|aus|sage, *-n, f. (jur.)* declaraţie, depunere falsă.

Fạlschbuchung, *-en, f.* înregistrare greşită.

Fạlsche, *-n, -n, (ein Falscher), m.* şi *f.* persoană falsă; **an den ~n geraten sein** a fi decepţionat de cineva.

Fạlsch|eid, *-(e)s, -e, m.* sperjur.

fạlschen, *fälschte, gefälscht, vb. (h) tr.* a falsifica, a altera; **Wein ~** a falsifica vinul; **Texte ~** a falsifica texte.

Fạlscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* falsificator(-oare).

Fạlscherbande, *-n, f.* bandă de falsificatori.

Fạlschfahrer, *-s, -, m. (auto.)* maşină care circulă în sens opus (pe autostradă).

Fạlschgeld, *-(e)s, n. sg.* bani falşi.

falschgläubig *adj. (bis.)* eretic.
Fạlsch|heit, *-en, f.* falsitate, duplicitate; ipocrizie, prefăcătorie.
fạlsch|herzig *adj.* prefăcut, necredincios, infidel.
Fạlschkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă falsă.
fạlsch klịngend *adj. (muz.)* discordant; fals, disonant.
fạlschlich, fạlschlicherweise *adv.* fals, greşit, eronat.
fạlschlos *adj. (rar)* sincer; corect, cinstit.
Fạlschlosigkeit *f. sg.* sinceritate, onestitate.
Fạlschluft *f. sj. (tehn.)* aer fals.
Fạlschmeldung, *f. sg.* înştiinţare, comunicare falsă.
fạlschmünzen *(numai la inf.) vb. (h) intr.* a falsifica bani.
Fạlschmünzer, *-s, -, m.* falsificator de bani; calpuzan.
Fạlschmünzerbande, *-n, f.* bandă de falsificatori (de bani).
Falschmünzerei *f. sg.* falsificare de bani; ~ **treiben** a fabrica bani falşi.
fạlschnamig *adj.* cu nume fals.
Fạlsch|schreibung *f. sg.* scriere greşită.
Fạlsch|schwörer, *-s, -, m.* sperjur.
Fạlsch|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc fals, trişare.
Fạlsch|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* înşelător(-oare) la joc, trişor(-oare).
Fälschung, *-en, f.* **1.** falsificare; ~ **der Nahrungsmittel** falsificare de alimente. **2.** fals, contrafacere; **es erwies sich als** ~ s-a dovedit a fi un fals.
fälschungs|sicher *adj.* infalsificabil.
Fạlschwerbung, *-en, f. (jur. mil.)* înrolare, recrutare ilegală.
Falsẹtt, *-(e)s, -e, n. (muz.)* falset, voce de cap.
falsettieren, *falsettierte, falsettiert, vb. (h) intr.* a cânta (în) falset.
Falsifikạt, *-(e)s, -e, n.* falsificare, fals.
Falsifikation, *-en, f.* falsificare.
falsifizieren, *falsifizierte, falsifiziert. vb. (h) tr.* a falsifica.
Fạlsum, *-s, Falsa, n.* indicaţie falsă; falsificare, fals; greşeală, eroare.
Fạlt, *-(e)s, Fälte, m. (elv.)* v. Falte.
Fạlt|arbeit, *-en, f.* obiect confecţionat prin pliere.
fạltbar *adj.* pliant, pliabil.
Fạltblatt, *-(e)s, -blätter, n.* pliant.
Fạltboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pliantă, faltbot.
Fältchen, *-s, -, n. (dim.* de la Falte) cută mică, creţişoară.
Fạltdach, *-(e)s, -dächer, n. (auto.)* acoperiş decapotabil.
Fạlte, *-n, f.* **1.** cută; fald, zbârcitură; **~n machen** (sau **werfen)** a face cute, creţuri; **die ~n verlieren** a se descreţi; **in ~n legen** a aşeza în cute, a plisa: *(fig.)* **die innersten ~n des Herzens** colţurile cele mai tainice ale inimii. **2.** *(geol.)* cută, încreţire. **3.** rid; **die Stirn in ~n legen** (sau **ziehen)** a încreţi fruntea.
fạlteln, *fältelte, gefältelt (ich fält(e)le), vb. (h) tr.* a încreţi; a plisa, a cuta.
Fältelwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* draperie, drapaj.
Fältelung, *-en, f.* încreţire; plisare.
falten, *faltete, gefaltet (du faltest, er faltet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndoi, a plia; **den Bogen** ~ a îndoi coala. **2.** a încreţi, a încrunta; **die Stirne** ~ a încreţi fruntea. **3.** *(în expr.)* **die Hände** ~ a împreuna mâinile. **II.** *refl.* a se îndoi, a se încreţi, a face cute, încreţituri.
Fạltenbildung, *-en, f.* formare de riduri, de cute.
Fạltengebirge, *-s, -, n. (geol.)* munţi de cutare, munţi cutaţi.
Fạltenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie cu falduri, cu pliscuri, cu cute; rochie plisată.
fạltenlos *adj.* **1.** fără falduri, fără plisc uri, fără cute. **2.** fără încreţituri.
Fạltenmagen, *-s,* - (şi *-mägen), m. (zool.)* folos (la rumegătoare).
fạltenreich *adj.* cu multe cute, cu multe falduri.
Fạltenrock, *-(e)s, -rocke, m.* fustă plisată.
Fạltenschlag, *-(e)s, -schlage,* m. v. Faltenwurf.
Fạltenschnecke, *-n, f. (zool.)* melc exotic *(Voluta).*
fạltenweise *adv.* în falduri, în cute, plisat.
Fạltenwespe, *-n, f. (entom.)* viespe veritabilă *(Vespa vulgaris).*
Fạltenwurf, *-(e)s, -würfe, m.* **1.** drapare, drapaj, cădere a faldurilor. **2.** îmbrăcăminte largă, cu falduri (în pictură etc.).
Fạlter, *-s, -, m.* fluture.
fạltig, *adj.* **1.** cu cute, cu falduri. **2.** boţit, şifonat.
Faltonẹtte, *-n, f.* v. Faltboot.
Fạltkarte, *-n, f.* hartă pliantă.
Fạltkarton, *-s, -s, m.* carton pliant.
Fạltmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* metru pliant.
Fạlt|schachtel, *-n, f.* cutie pliantă.
Fạlt|schachtelkarton, *-s, -s* (şi *-e), m.* cutie de carton pliabilă.
Fạltschnitt, *-(e)s, -e, m.* obiect, milieu cu modele decupate din hârtie pliată.
Fạlt|stuhl, *-(e)s, -stuhle, m.* scaun pliant.
Fạlt|tür, *-en, f.* uşă pliantă.
Fạltung, *-en, f.* **1.** îndoire, împăturire; ~ **des Briefes** îndoire a scrisorii. **2.** *(geol.)* încreţire, cutare.
Fạlz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn., constr., tipogr.)* falţ, îndoitură (de coală); cută. **2.** gardină (la putini, butoaie). **3.** scobitură (a unei scânduri, a unul metal etc.). **4.** *(reg.)* împerechere (la păsări).
Fạlz|amboss, *-es, -e, m. (tehn.)* nicovală de fălţuit.
Fạlzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Falzbock.
Fạlzbein, *-(e)s, -e, n.* os de fălţuit, fălţuitor.
Fạlzblume, *-n, f. (bot.)* firicică *(Micropus erectus).*
Fạlzbock, *-(e)s, -böcke, m. (tăb.)* scaun pentru fălţuit, pentru egalizat cu cuţitul de mână.
Fạlzbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de îndoit hârtia.
Fạizdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş metalic cu falţurt.
Fạlze, *-n, f.* v. Falzhobel.
Fạlz|eisen, *-s, -, n.* **1.** daltă de fălţuit. **2.** *(tăb.)* cuţitoaie.
fạlzen, *falzte, gefalzt (du, er falzt), vb. (h) tr.* **1.** a fălţui. **2.** a cresta. **3.** a gărdini, a face gardină.
Fạlzer, *-s, -, m. (tehn.)* fălţuitor, aparat pentru probă de fălţuire.
Falzerei, *-en, f. (tehn.)* **1.** fălţuire, fălţuială. **2.** crestare. **3.** gărdinire. **4.** cărnosire.
Fạlzfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză de fălţuit.
Fạlzhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de fălţuit.
Fạlzheftmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de fălţuit şi de legat, de broşat.
Fạlzhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de fălţuit, muchier.
fạlzig *adj. (tehn.)* **1.** fălţuit. **2.** crestat. **3.** gărdinit.
Fạlzleiste, *-n, f. (tehn.)* stinghie cu falţ.
Fạlzmaschine, *-n. f. (tehn.)* maşină de fălţuit, fălţuitoare.
Fạlzmesser, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** cioplitoare, cuţit de sculptat. **2.** cuţit de cărnosit; cuţit de fălţuit; cuţit de egalizare a pieilor.
Fạlznaht, *-en, f. (metal.)* cusătură fălţuită.
Fạlzung, *-en, f.* **1.** fălţuire. **2.** loc fălţuit, falţ.
Fạlzverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare prin fălţuire, prin falţ.
Fạlz|zange, *-n, f. (cizmărie)* cleşte de fălţuit, de tras; falţ.
Fạlz|ziegel, *-s, -, m.* ţiglă cu falţ, cu jgheaburi.
Fam. *presc.* de la Familie.
Fama *f. sg.* **1.** faimă, reputaţie. **2.** zvon. **3.** calomnie.
familiär *adj.* familiar; cunoscut; intim; ~ **tun** a face pe intimul.
Familiare, *-n, -n, m.* şi *f. (bis. cat.)* **1.** slugă legată prin jurământ într-o mănăstire. **2.** membru al curţii papale.
familiarisieren, *familiarisierte, familiarisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a familiariza, a deprinde. **II.** *refl.* a se deprinde (cu ceva), a se familiariza, a deveni intim (cu cineva).
Familiarität, *-en, f.* familiaritate.
Famịlie [-liə], *-n, f.* familie; neam; **er hat keine** ~ n-are familie; **eine** ~ **gründen** a întemeia o familie, a pune bazele unei familii; **es bleibt in der** ~ rămâne în familie, rămâne între noi; **es liegt in der** ~ aceasta e o caracteristică a familiei; **eine feine ~!** bună familie mai e şi asta! **aus alter ~ sau aus einer alten** ~ descendent dintr-o familie veche, dintr-un neam vechi; **kinderreiche** ~ familie numeroasă, cu mulţi copii.
Famịlien|ähnlichkeit [-liən-], *-en, f.* asemănare de familie.
Famịlien|ange|hörige, *-n, -n (ein Familienangehöriger), m.* şi *f.* membru de familie.
Famịlien|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă familială.
Famịlien|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură, relaţie familială; ~ **suchen** a căuta relaţii familiale, a căuta relaţii cu alte familii.
Famịlien|anzeige, *-n, f.* înştiinţare, anunţ familial (în gazete).
Famịlien|arbeit, *-en, f.* muncă în familie.
Famịlien|aufnahme, *-n, f.* **1.** *sg.* primire în familie. **2.** fotografie de familie.
Famịlienbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie comună. **2.** *(fam.)* baie în comun.
Famịlienbegräbnis, *-ses, -se, n.* loc de veci al unei familii.
Famịlienbei|hilfe, *-n, f.* ajutor, sprijin acordat familiei; alocaţie familială.
Famịlienberatung, *-en, f.* consiliere a familiilor.
Famịlienbesitz, *-es, m. sg.* posesiune a familiei.
Famịlienbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere familială.
Famịlienbeziehung, *-en, f.* raport, relaţie, legătură familială.
Famịlienbild, *-(e)s, -er, n.* tablou, fotografie de familie.
Famịlienblatt, *-(e)s, -blätter, n.* revistă familială ilustrată (de largă circulaţie şi profil divers).
Famịlienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* jurnal de familie.
Famịlienchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică de familie.
Famịliendieb|stahl, *-(e)s, -stähle m. (jur.)* furt în familie.
Famịlien|einkommen, *-s, n. sg.* venit al familiei.
Famịlien|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment familial.
Famịlien|er|halter, *-s, -, m.* susţinător de familie.
Famịlien|ermäßigung, *-en, f.* reducere acordată pentru familie.
Famịlienfehler, *-s, -, m.* viciu de familie, moştenit, ereditar.
Famịlienfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, festivitate, sărbătoare de familie.
Famịlienforschung *f. sg.* genealogie.
Famịlienge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret de familie.
Famịliengemälde, *-s, -, n.* tablou de familie.
Famịliengeschichte *f. sg.* **1.** istorie a unei familii. **2.** poveste de familie.
Famịliengesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* codul familiei.
Famịlienglück, *-(e)s, n. sg.* fericire casnică.
Famịliengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de familie.
Famịliengruft, *-grüfte, f.* cavou de familie.
Famịliengut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate, domeniu, posesiune familială.
Famịlienhandel, *-s, m. sg.* afacere particulară.
Famịlienhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap de familie.
Famịlienhaus, *-es, -häuser, n.* casă pentru una sau mai multe familii.
Famịlienhaushalt, *-(e)s, -e, m.* buget al familiei.
Famịlienkrach, *-(e)s, m. sg. (fam.)* scandal în familie.
Famịlienkrankheit, *-en, f.* boală de familie, ereditară.
Famịlienkreis, *-es, m. sg.* cadru familial; **die Feiertage im** ~ **zubringen** a petrece sărbătorile în sânul familiei.
Famịlienkunde *f. sg.* genealogie.
Famịlienlasten|ausgleich, *-(e)s, m. sg.* v. Familienbeihilfe.
Famịlienleben, *-s, n. sg.* viaţă de familie; **ein mustergültiges** ~ **führen** a duce o viaţă de familie exemplară.
famịlienlos *adj.* fără familie.
Famịlienmutter, *-mütter, f.* mamă de familie.
Famịlien|name, *-ns, -n, m.* nume de familie.
Famịlien|oberhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap de familie.
Famịlienpakt, *-(e)s, -e, m.* contract, acord, convenţie, alianţă familial(ă).
Famịlienplanung *f. sg.* reglementare a natalităţii, planning familial.
Famịlienrat, *-(e)s, m. sg.* consiliu de familie.
Famịlienrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** cod al familiei. **2.** drept familial.
Famịlienrücksicht, *-en, f.* motiv, consideraţie familial(ă).
Famịlienschmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterii de familie.
Famịlien|sinn, *-(e)s, m. sg.* înţelegere, simţ deosebit pentru problemele familiei.

Familiensitz, *-es, -e, m.* reşedinţă a familiei.
Familien|stammbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru genealogic al familiei.
Familien|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie familială; stare civilă.
Familien|stiftung, *-en, f.* fundaţie, aşezământ creat de o familie.
Familien|stolz, *-es, m. sg.* mândrie a familiei.
Familien|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă (veche) de familie (mobilă sau bijuterie). **2.** tablou de familie.
Familientag, *-(e)s, -e, m.* zi, aniversare, sărbătoare de familie.
Familien|umgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** relaţii familiale. **2.** *(în expr.)* **~ haben** a fi primit în familie.
Familien|unter|halt, *-(e)s, m. sg.* întreţinere a familiei.
Familien|unter|stützung, *-en, f.* ajutor, sprijin familial.
Familienvater, *-s, -väter, m.* tată de familie.
Familienvergnügen, *-s, -, n.* distracţie familială.
Familienver|häl tnis, *-ses, -se, n.* relaţie de familie.
Familienvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Familienoberhaupt.
Familienwappen, *-s, -, n. (ist.)* stemă, emblemă, blazon a(l) unei familii.
familienweise *adv.* familie cu familie, câte o familie.
Familienwohnung, *-en, f.* locuinţă pentru o familie.
Familienzeitung, *-en, f.* ziar, publicaţie familial(ă).
Familienzirkel, *-s, -, m.* cerc familial, de familie.
Familienzulage, *-n, f.* supliment, alocaţie de familie.
Familienzusammenführung *f. sg.* reunificare a familiei.
Familienzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare familială.
Familienzuwachs, *-es, m. sg.* înmulţire, mărire, creştere a familiei; **~ erwarten** a aştepta un nou-născut, un copil.
Familienzwist, *-(e)s, -e, m.*, **Familienzwistigkeit**, *-en, f.* ceartă, neînţelegere, vrajbă, dezbinare familială, în familie.
famos *adj.* **1.** excelent. **2.** renumit, faimos, vestit.
Famulus, *-, -se* (şi *-li*), *m.* **1.** *(înv., glumeţ)* student-ajutor al unui profesor, preparator. **2.** student la medicină care-şi face practica într-un spital, stagiar extern sau intern.
Fan [fɛn], *-s, -s, m.* fan, adept.
Fanal, *-s, -e, n.* **1.** fanal, fanar, felinar, semnal luminos; far. **2.** *(fig.)* prevestire a unor evenimente.
Fanatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* fanatic(ă).
fanatisch *adj.* fanatic.
fanatisieren, *fanatisierte, fanatisiert, vb. (h) tr.* a fanatiza, a înflăcăra, a aţâţa, a însufleţi.
Fanatismus, *-, m. sg.* fanatism.
fand *pers.* 1 şi 3 *ind. imperf.* de la finden.
Fandango, *-s, -s, m.* fandango, dans naţional spaniol.
fände *conj. imperf.* de la finden.
Fanfare, *-n, f.* **1.** trompetă, trâmbiţă. **2.** sunet, semnal de trompetă. **3.** muzică pentru fanfară. **4.** *(auto.)* claxon cu mai multe tonuri succesive.
Fanfarenbläser, *-s, -, m.* trompetist, trâmbiţaş.
Fanfarenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de trâmbiţă.
Fanfaren|stoß, *-es, -stöße, m.* sunet, semnal din trâmbiţă.
Fanfarenzug, *-(e)s, -züge, m.* unitate de trompetişti (la paradă).
Fanfaron [-ˈrõ:], *-s, -s, m.* fanfaron, lăudăros.
Fanfaronade, *-n, f.* fanfaronadă, lăudăroşenie.
Fang, *- (e)s, Fänge, m.* **1.** captură; pradă; **einen guten ~ tun a)** a avea noroc (la vânătoare, la pescuit); **b)** a pune mâna pe un răufăcător primejdios. **2.** cursă, laţ, capcană. **3.** *(vân.) sg.* bot (al animale răpitoare şi câine); *pl.* colţi (de mistreţ); gheare (de vultur) etc. **4.** lovitură (cu cuţitul de vânătoare); **einem Wild den ~ geben** a ucide vânatul rănit cu cuţitul de vânătoare, a da vânatului lovitura de graţie. **5.** vânătoare; **auf ~ gehen** a merge la vânătoare.
Fang|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(zool.)* tentacul. **2.** *(tehn.)* braţ de prindere.
Fangbacke, *-n, f. (tehn.)* falcă de prindere.
Fangball, *-(e)s, -bälle, m.* **1.** minge. **2.** joc cu mingea; **~ spielen** a se juca cu mingea.
fangbar *adj.* care poate fi prins; captabil.
Fangbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(silv.)* arbore-cursă, pom de atras, de momit gândaci şi insecte (pentru a-i distruge). **2.** grindă, pârghie de deschidere a porţii stăvilarului.
Fangboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pescărească.
Fangdamm, *-(e)s, -dämme, m.* batardou.
Fang|eisen, *-s, -, n.* **1.** capcană de fier. **2.** cuţit de vânătoare.
fangen, *fing, gefangen (du fängst, er fängt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a prinde; **fang den Ball!** prinde mingea! **jetzt habe ich dich gefangen!** acum te-am prins! **Fische ~** a prinde peşti, a pescui; *(fig.)* **mit Speck fängt man Mäuse** şoarecii se prind cu slănină, pentru a câştiga un om trebuie să-i foloseşti slăbiciunile. **2.** *(în expr.)* **Feuer ~** a lua foc; *(fig.)* **er hat für sie Feuer gefangen** s-a îndrăgostit de ea; *(fam.)* **eine ~** a încasa o palmă. **II.** *intr.* a se aprinde, a lua foc; **das Pulver will nicht ~** praful (de puşcă) nu vrea să ia foc. **III.** *refl.* **1.** a fi prins, a cădea în cursă. **2.** *(în expr.)* **der Wind fängt sich im Schornstein** vântul se înfundă în horn.
Fänger, *-s, -, m.* **1.** prinzător; *(sport)* jucător de la prindere. **2.** *(vân.)* cuţit de vânătoare.
Fangflotte, *-n, f.* flotă de pescadori.
Fang|garn, *-(e)s, -e, n.* laţ.
Fang|geld, *-(e)s, -er, n.* premiu pentru prinderea de animale sălbatice.
Fang|gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă de pescuit. **2.** *(petr.)* sculă de instrumentaţie.
Fang|ge|stell, *-s, -e, n.* **1.** dispozitiv de oprire, de prindere. **2.** *pl.* cursă.
Fang|gleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de scăpare, linie de siguranţă.
Fang|graben, *-s, -gräben, m.* răstoacă, canal, jgheab, şanţ de captare a apei; rigolă de interceptare a apei.
Fang|grube, *-n, f.* groapă-capcană.
Fang|gründe *pl. (mar.)* zone marine bogate în peşte.
Fang|gürtel, *-s, -, m.* inel lipicios (împotriva dăunătorilor pomilor).
Fang|haken, *-s, -, m. (mine, tehn.)* cârlig de prindere.
fängisch *adj. (vân.)* gata de a prinde; *(despre capcane)* în stare de funcţionare.
Fangjagd, *-en, f.* vânătoare de captură (de animale sălbatice şi păsări).
Fangkäfig, *-(e)s, -e, m.* capcană de prins păsări.
Fangkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană de fixare, de prindere.
Fangketten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* maşină de tricotat.
Fangkorb, *-(e)s, -körbe, m.* (dispozitiv de) salvare (la tramvaie).
Fangleine, *-n, f.* **1.** curea (pentru câini), lesă. **2.** *(pisc.)* saulă. **3.** coardă de salvare (a pompierilor).
Fangmesser, *-s, -, m.* cuţit de vânătoare.
Fangnetz, *-es, -e, n.* **1.** plasă, năvod. **2.** reţea de protecţie.
Fango, *-s, m. sg.* fango, nămol vulcanic folosit în tratamentele balneare.
Fangopackung, *-en, f. (med.)* împachetare cu fango.
Fangpflanzen *pl.* plante pentru momirea insectelor dăunătoare, mijloace de protecţie în plantaţii, plantă-capcană.
Fangpol, *-(e)s, -e, m. (electr.)* anod.
Fangreuse, *-n, f.* vârşă.
Fangriemen, *-s, -, m. (text.)* curea a picherului.
Fangschiff, *-(e)s, -e, n.* vas pescăresc, pescador.
Fangschlinge, *-n, f.* laţ (de prins).
Fangschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie încurcată.
Fangschnur, *-schnüre, f.* ceapraz, găitan.
Fangschuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* papuc, talpă.
Fangschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* lovitură, împuşcătură de graţie; glonte de graţie (în ceafa animalului rănit).
Fang|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a prinselea.
Fang|stoß, *-es, -stoße, m.* **1.** *(vân.)* lovitură de graţie. **2.** (un fel de) atac cu baioneta.
Fang|strick, *-(e)s, -e, m.* v. Fangleine.
Fangtag, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **es ist nicht alle Tage ~** nu e în fiecare zi sărbătoare.
Fangtuch, *-(e)s, -tücher, n.* plasă de salvare (a pompierilor).
Fangvogel, *-s, -vögel; m. (vân.)* pasăre dresată, pasăre de momeală.
Fangvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(mine, tehn.)* dispozitiv, aparat de prindere. **2.** grătar de protecţie, de siguranţă (la tramvai, tren etc.).
Fangware, *-n, f. (text.)* articole de tricotaj cu efecte fang.
Fangwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instalaţie de prindere, de captare; paracăzător.
Fangzähne *pl. (zool.)* colţi.
Fant, *-(e)s, -e, m.* tânăr înfumurat, fante.
Fantasie, *-n, f.* **1.** fantezie, imaginaţie; **er hat eine blühende ~** are o imaginaţie bogată, exagerează; **er hat eine überschwängliche ~** are o fantezie exaltată, înflăcărată; **reiche ~** fantezie bogată; **üppige ~** fantezie debordantă; **das Spiel der ~** jocul fanteziei; **seiner ~ freien Lauf lassen** a da frâu liber fanteziei sale; **der ~ entspringen** a fi rodul imaginaţiei. **2.** visare, închipuire; **bloße ~** fantezie goală; **sich ~n hingeben** a visa, a se legăna în vise; **3.** *(muz.)* fantezie. **4.** *(lit.)* povestire fantastică. **5.** *sg. (med.)* delir.
Fantasie|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum, haină fantaisie.
fantasie|arm *adj.* lipsit de fantezie.
Fantasiebild, *-(e)s, -er, n.* imaginaţie, tablou imaginar, închipuire.
Fantasieblume, *-, f.* floare (artificială) fantaisie.
Fantasiegebilde, *-s, -, n.* produs al fanteziei, nălucă, viziune, himeră.
Fantasiege|stalt, *-en, f.* personaj fantastic.
Fantasiekostüm, *-(e)s, -e, n.* costum fantastic, costum de bal.
Fantasieland, *-(e)s, -länder, n.* ţară a viselor.
Fantasieleder, *-s, n. sg.* piele pentru prelucrare artizanală.
fantasielos *adj.* fără fantezie, lipsit de fantezie.
Fantasielosigkeit *f. sg.* lipsă de fantezie.
Fantasiemaler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pictor(iţă), fantezist(ă).
Fantasiepopanz, *-es, -e, m.* momâie, sperietoare de copii.
Fantasiepreis, *-es, -e, m. (fam.)* preţ fantastic (de mare).
fantasiereich *adj.* înzestrat, dotat cu o fantezie bogată, cu multă fantezie.
fantasieren, *fantasierte, fantasiert, vb. (h) intr.* **1.** a visa, a improviza; a fantaza. **2.** *(med.)* a fantaza, a delira, a aiura; **im Fieber ~** a aiura, a delira din cauza temperaturii. **3.** *(muz.)* a improviza.
Fantasie|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc al fanteziei. **2.** *(muz.)* improvizaţie.
Fantasie|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră preţioasă multicoloră.
Fantasie|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă, lucru fantaisie. **2.** *(muz.)* fantezie.
fantasievoll *adj.* plin de fantezie.
Fantasievor|stellung, *-en, f.* produs al fanteziei, închipuire, vis.
Fantasiewelt, *-en, f.* lume ireală a fanteziei, a visurilor.
Fantast, *-en, -en, m.* fantast, persoană excitată, vizionar(ă), visător(-oare).
Fantasterei, *-en, f.* idei fantastice, viziuni, himere.
Fantastik *f. sg.* v. Fantastische.
Fantastiker, *-s, -, m.* **1.** fantast. **2.** fantezist.
fantastisch, *adj.* **1.** fantastic, bizar, straniu; **eine ~e Geschichte** o poveste stranie, fantastică; **eine ~e Erzählung** o povestire fantastică. **2.** (şi *adv.*) extraordinar, minunat, grozav; **das Orchester spielt ~** orchestra cântă fantastic, extraordinar; **eine ~e Zahl** un număr nebănuit.
Fantastische, *-n, -n (ein Fantastisches), n.* caracter fantastic.
Farad, *-(s), -, n. (electr.)* farad.
Faradisation, *-en, f. (med.)* faradoterapie, electro-terapie, faradizaţie.
faradisch *adj. (electr.)* faradic.
faradisieren, *faradisierte, faradisiert, vb. (h) tr. (med.)* a face faradoterapie, electroterapie.
Faradisierung, *-en, f. (med.)* faradoterapie, faradizaţie.
Farb|änderung, *-en, f.* (şi *inform.*) modificare a culorii.
Farb|anzeige, *-n, f.* afişare, vizualizare în culori.
Farb|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie color.
Farb|auftrag, *-(e)s, m. sg.* vopsire, acoperire cu vopsea.
Farb|band, *-(e)s, -bänder, n.* panglică colorată pentru maşina de scris.
Farb|band|ein|steiler, *-s, -, m.* dispozitiv de schimbare a culorii panglicii (la maşina de scris).
Farb|bandgabel, *-n, f.* furcă a panglicii (la maşina de scris).

Farb|bild, *-(e)s, -er, n.* **1.** fotografie în culori, color. **2.** *(fiz.)* spectru cromatic.
Farb|bildschirm, *-(e)s, -e, m. (inform.)* monitor color.
Farb|buch, *-(e)s, -bücher, n. (dipl.)* carte colorată (albă, albastră etc.) (scoasă de Ministerul de Externe pentru lămurirea unor probleme de stat).
Farbdia, *-s, -s, n. (fot.)* dispozitiv în culori.
Farbdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare în culori, cromotipie.
Farbe, *-n, f.* **1.** culoare; **es hat eine blaue ~** este de culoare albastră, are o culoare albastră; **grelle** (sau **schreiende**) **~n** culori țipătoare, tari, stridente; **abstechende ~** culoare contrastantă; **~ halten** a nu se decolora; **~ verlieren** a se decolora; **etwas in den dunkelsten oder rosigsten ~n sehen** a vedea ceva în culori sumbre sau în roz; **in allen ~n spielen** a iriza; **gesunde ~ haben** a arăta bine, a fi roșu în obraz, a avea culoare; **die ~ verändern a)** a-și pierde culoarea, a deveni palid, a păli; **b)** a face fețe-fețe; **~ bekommen** a prinde culoare, a se înviora, a se înzdrăveni. **2.** vopsea, culoare, substanță colorantă, boia; **angeriebene ~n** culori de ulei, de apă; **kalkechte ~n** culori murale, de frescă; **künstliche ~n** culori sintetice; **die ~ blättert ab** vopseaua crapă, se scorojește, se cojește; **die ~ geht aus** culoarea se ia, iese la spălat; **die ~ verblasst** culoarea se șterge, pălește; **~ auftragen a)** a colora; **b)** *(fig.)* a exagera, a îngroșa o povestire. **3.** *(pl.)* **die ~n des Landes** culorile naționale, steagul. **4.** (la jocuri de cărți) culoare, maslă, atu; **fehlende ~** lipsa unei culori cerute (în cărți); **~ bekennen** (și *fig.*) a da cărțile pe față. **5.** piele, blană, păr (la animale). **6.** cerneală de tipar; **bunte ~** cerneală colorată; **strenge ~** cerneală groasă.
Färbebad, *-(e)s, -bäder, n.* cazan, baie de colorare, cu colorant.
Färbebrühe, *-n, f.* soluție colorantă, vopsea.
farb|echt *adj.* de culoare durabilă (care nu iese și nu se decolorează).
Färbeflotte, *-n, f.* v. Farbflotte.
Färbe|haus, *-es, -häuser, n.* vopsitorie, boiangerie.
Färbe|holz, *-es, -hölzer, n.* tinctorial, lemn tinctorial.
Farb|einschränkung, *-en, f. (inform.)* reducere a culorii.
Färbekasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (tipogr.)* jgheab de cerneală, călimară.
Färbekessel, *-s, -, m.* cazan pentru vopsit.
Färbekunst *f. sg.* artă a vopsitului.
Färbemittel, *-s, -, n.* substanță, materie colorantă.
farb|empfindlich *adj.* v. farbenempfindlich.
färben, *färbte, gefärbt, vb. (h)* **I.** *tr.* a colora, a vopsi; a căni; a boi, a farda, a sulemeni; **ich lass' mir die Haare ~** îmi vopsesc părul. **II.** *refl.* **1.** a se colora, a se vopsi; a se farda, a se boi, a se sulemeni; a-și schimba culoarea; **im Herbst färbt sich das Laub** toamna frunzele se colorează. **2.** *(vân.)* a năpârli, a-și schimba, a-și pierde părul.
Färben, *-s, n. sg.* colorare, vopsire, boire; *(text.)* **basisches ~** vopsire cu coloranți bazici; *(text.)* **direktes ~** colorare, vopsire directă.
Farben|ab|stufung, *-en, f.* nuanțare (a culorilor); degradeu.
Farben|abweichung, *-en, f.* abatere, deviere, diferență de culoare.
Farben|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* corodare în culori.
Farben|auftrag, *-(e)s, m. sg. (pict.)* **1.** aplicare a culorilor; tușă, penel. **2.** grund.
Farbenband, *-(e)s, n. sg. (fiz.)* spectru al culorilor.
Farbenbe|handlung *f. sg. (pict.)* fel de a trata culorile.
Farbenbindemittel, *-s, -, n. (pict.)* fixativ.
farbenblind *adj.* daltonist, acromatopsic.
Farbenblindheit *f. sg.* daltonism, acromatopsie.
Farbenbrechung, *-en, f. (fiz.)* refracție a culorilor.
Farbenbrett, *-(e)s, -er, n. (pict.)* paletă.
Farbenbüchse, *-n, f. (tipogr., pict.)* cutie cu vopsea, cu cerneală tipografică.
Farbenchemie [-çe:-] *f. sg.* chimie a coloranților, a substanțelor colorante.
Farbendrei|eck, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* triunghi cromatic.
Farbendruck, *-(e)s, -e, m.* cromotipie, tipar, imprimare în culori.
Farbendrucker, *-s, -, m.* cromotipograf.
Farben|echt|heit *f. sg.* rezistență a culorii.
farben|empfindlich *adj.* sensibil la culori; *(fot.)* orto-cromatic.
Farben|empfindung, *-en, f. (psih.)* sensibilitate de percepere a culorilor.
Farben|erscheinung, *-en, f.* fenomen cromatic.
Farbenfehlsichtigkeit *f. sg.* daltonism.
Farbenfilm, *-(e)s, -e, m.* v. Farbfilm.
Farbenfilter, *-s, -, m.* (și *n.) (fot.)* filtru cromatic, colorat.
Farbenfleck, *-(e)s, -e, m.* pată de vopsea; pată colorată, pată cromatică.
farbenfreudig, farbenfroh *adj.* viu colorat, pestriț, policrom.
farbenfunkelnd *adj.* pestriț, strălucind în culori vii.
Farbengebung *f. sg.* artă a coloritului, colorit.
Farbenglanz, *-es, m. sg.* strălucire a culorii.
Farbenglut *f. sg.* intensitate, incandescență, tărie a culorilor.
Farbengrund, *-(e)s, -gründe, m. (pict.)* grund.
Farbenhandlung, *-en, f.* vopselărie, prăvălie de vopsele.
Farbenharmonie, *-n* [-ni:ɔn], *f.* armonie cromatică.
Farben|industrie, *-n, f.* industrie a culorilor.
Farbenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* cutie de culori.
Farbenkinematographie *f. sg.* cinematografie tehnicoloră, în culori.
Farbenkleckser, *-s, -, m. (fam.)* pictor lipsit de talent, mâzgălitor, meșter mâzgălici.
Farbenkontrast, *-(e)s, -e, m.* contrast de culori, contrast cromatic.
Farbenlage, *-n, f. (pict.)* strat de culoare.
Farbenlehre *f. sg.* teorie a culorilor; cromatică.
Farbenlicht|tages|signal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos colorat.
Farbenlithographie *f. sg.* cromolitografie.
Farbenmesser[1], *-s, -, m.* colorimetru.
Farbenmesser[2], *-s, -, n. (pict.)* cuțit de culori; *(tipogr.)* racletă (de cerneală).
Farbenmischung, *-en, f.* amestec, combinație de vopsele, de culori.
Farbenmühle, *-n, f.* v. Farbenreibmühle.
Farbenmuschel, *-n, f.* **1.** *(zool.)* scoică tinctorială, colorantă. **2.** paletă în formă de scoică.
Farben|näpfchen, *-s, -, n.* borcănel pentru culori, godeu.
Farbenpatzen, *-s, -, m.* pată de vopsea.
Farbenphotographie și **Farbenfotografie**, *-n, f.* fotografie color, în culori, cromofotografie.
Farbenpracht *f. sg.* frumusețe, splendoare a culorilor, abundență de culori.
farbenprächtig *adj.* bogat în culori; pestriț și viu colorat.
Farbenradierung, *-en, f.* gravură în culori.
Farbenreiben, *-s, n. sg.* frecare, amestecare de culori.
Farbenreibmühle, *-n, f.* moară de măcinat, de frecat culori.
farbenreich *adj.* multicolor, pestriț, policrom.
Farbenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de culori.
Farbenschale, *-n, f.* v. Farbennäpfchen.
Farbenschattierung, *-en, f.* nuanțare de culori, degradeu.
Farbenschmelz, *-es, -e, m. (poet.)* aspect catifelat al culorii; luciu, glanț al culorii.
Farbenschmuck, *-(e)s, m. sg.* **1.** splendoare de culori. **2.** împodobire, înfrumusețare, decorare, ornament în culori.
farbenschön *adj.* în culori frumoase.
Farben|sehen, *-s, n. sg.* cromatopsie.
Farben|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț al culorilor.
Farbenskala, *-len, f.* gamă a culorilor.
Farbenspektrum [-spɛk-], *-s, n. sg. (fiz.)* spectru al culorilor.
Farben|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de culori; efect de lumină, de colorit.
Farben|spritzpistole, *-n, f.* pistol de vopsit.
Farben|steindruck, *-(e)s, -e, m.* cromolitografie.
Farben|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstich.
Farben|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat, pastel.
Farben|stufe, *-n, f.* nuanță (de culoare).
Farbenton, *-(e)s, -töne, m.* nuanță, ton.
Farbentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* vas, recipient pentru culori.
Farbentube, *-n, f.* tub de culoare.
Farbentuch, *-(e)s, -tücher, n.* imprimeu.
Farbenwechsel, *-s, m. sg. (zool.)* mimetism.
Farbenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** colorit, culori; **buntes ~** împestrițătură. **2.** *pl. (tehn.)* fabrică de culori.
Farbenzer|streu|ung, *-en, f. (fiz.)* dispersare a culorilor; cromatism.
Färbepflanze, *-n, f.* plantă tinctorială.
Färber, *-s, -, m.* vopsitor, boiangiu.
Färberbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* scumpie *(Cotinus coggygria).*
Färberbursche, *-n, -n, m.* ucenic de boiangiu.
Färberdistel, *-n, f. (bot.)* șofrănaș *(Carthamus tinctorius* L.).
Färberei, *-en, f.* vopsitorie, boiangerie.
Färberei|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor vopsitor, boiangiu.
Färbereibesitzer, *-s, -, m.* proprietar al unei vopsitorii.
Färberflechte, *-n, f. (bot.)* lichen colorant (care dă o vopsea albastră) *(Orcina turnesol).*
Färberginster, *-s, m. sg. (bot.)* drobiță *(Genista tinctoria* L.).
Färberin, *-nen, f.* vopsitoare.
Färberkamille, *-n, f. (bot.)* floare de perină *(Anthemis tinctoria* l.).
Färberkessel, *-s, -, m.* cazan pentru vopsit.
Färberpflanzen *pl.* plante colorante.
Färber|rot, *-(e)s, n. sg.*, **Färber|röte** *f. sg. (bot.)* roibă *(Rubia tinctorum* L.).
Färberscharte, *-n, f. (bot.)* gălbinar *(Serratula tinctoria* L.).
Färber|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstoff.
Färberwaid, *-(e)s, m. sg. (bot.)* drobușor *(Isatis tinctoria* L.).
Färberwau, *-(e)s, m. sg. (bot.)* gande *(Reseda luteola* L.).
Färberwerk|statt, *-stätten, f.* atelier de boiangerie, de vopsitorie.
Färbe|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Farbstoff.
Färbezeit *f. sg. (vân.)* epocă de năpârlire.
Farbfernsehen, *-s, f. sg.* televiziune în culori.
Farbfernseher, *-s, -, m.*, **Farbfernsehgerät**, *-(e)s, -e, n.* televizor în culori.
Farbfilm, *-(e)s, -e, m.* film tehnicolor, film colorat.
Farbfilter, *-s, -, m.* filtru cromatic, filtru pentru culori.
Farbfleck, *-s, -e(n), m.* pată de culoare.
Farbflotte, *-n, f.* baie de vopsire.
Farbholz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn colorant de brezil veritabil *(Chlorophora tinctoria).*
farbicht *adj. (înv.)* v. farbig.
farbig *adj.* colorat; **ein ~es Kleid** o rochie colorată; **die ~en Völker** popoarele de culoare.
färbig *adj. (reg.)* v. farbig.
Farbige, *-n, -n (ein Farbiger), m.* și *f.* om de culoare.
Farbigkeit *f. sg.* însușirea de a avea o culoare.
Farbkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* **1.** jgheab al cernelii (la presa de imprimare) **2.** cutie cu acuarele.
Farbkissen, *-s, -, n.* tușieră (pentru ștampile).
Farbklecks, *-es, -e, m.* pată de culoare.
Farbkörper, *-s, -, m.* pigment.
Farbkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Färberginster.
Farblack, *-(e)s, -e, m.* lac, vernis.
farblich *adj.* privitor la culori.
farblos *adj.* incolor, fără culoare, acromatic; *(fig.)* **~er Stil** stil searbăd, necolorat.
Farblosigkeit *f. sg.* lipsă de culoare.
Farbmaterialien [-liən] *pl.* materii, substanțe colorante.
Farbmesser, *-s, -, m.* cromoscop.
Farbphotographie și **Farbfotografie**, *-n, f.* fotografie color, în culori.
Farbschicht, *-en, f.* strat de culoare.
Farb|spritzpistole, *-n, f.* v. Farbenspritzpistole.
Farb|steindruck, *-(e)s, -e, m.* v. Farbensteindruck.
Farb|stich, *-(e)s, e, m. (tipogr.)* gravură în culori.
Farb|stift, *-(e)s, -e, m.* creion colorat.
Farb|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță colorantă, colorant, vopsea; pigment; **basischer ~** colorant bazic; **heterochromer ~** colorant heterocrom; **saurer ~** colorant acid.

Farb|stoffträger, *-s, -, m. (bot.)* cromatofor.
Farb|strahldrucker, Farbtinten|strahldrucker, *-s, -, m. (inform.)* imprimantă cu jet color.
Farbsystem, *-(e)s, -e, n.* diagramă a culorilor.
Farbtiefe *f. sg. (inform.)* profunzime a culorii.
Farbton, *-s, -töne, m.* ton, nuanță (de culoare).
Farbtupfen, *-s, -*, **Farbtupfer**, *-s, -, m.* pată de culoare.
Farb|umkehrfilm, *-(e)s, -e, m. (fot.)* film color reversibil.
Färbung, *-en, f.* **1.** vopsire, boire. **2.** culoare, colorit. **3.** nuanță; *(fig.)* nuanțare.
Farbverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de culoare, de colorant, de vopsea.
Farbwalze, -n, *f. (tipogr.)* val de cerneală.
Farbware, *-n, f.* vopsea, vopsele, vopselărie.
Farbwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare de culoare. **2.** *(zool.)* mimetism.
Farbwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Farbenwerk.
Farce ['farsə], *-n, f.* **1.** farsă, poznă. **2.** *(teatru)* farsă; comedie ușoară. **3.** *(cul.)* umplutură (cu tocătură).
Farceur [-'so:ʁ], *-s, -e, m.* farsor.
Farcierung [-'si:-], *-en, f. (cul.)* umplere cu tocătură; umplutură.
Farinade *f. sg.*, **Farinzucker**, *-s, m. sg.* zahăr pudră, zahăr farin.
Farken, *-s, -, n. (reg.)* purcel.
Farm, *-en, f.* fermă, gospodărie agricolă.
Farmbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* proprietar(ă) de fermă.
Farmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fermier(ă).
Farn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă *(Pteridium aquilinum).*
Farngewächse *pl. (bot.)* pteridofite *(Pteridophytes).*
Farnkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Farn.
farnkraut|ähnlich, farnkraut|artig *adj.*, ca o ferigă, ca o criptogamă vasculară.
Farnpflanzen *pl.* v. Farngewächse.
Farnwedel, *-s, -, m.* frunză de ferigă.
Faro[1], *-s, -s, m.* far.
Faro[2], *-s. -s, n.* **1.** stos (joc de cărți). **2.** faro, bere de Bruxelles.
Farre, *-n, -n*, **Farren**, *-s, -, m. (reg.)* taur (tânăr) de reproducție.
farren|äugig *adj.* cu privire bovină, cu ochi de bou, de viței.
Färse, *-n, f.* junincă, juncă.
Färsenkalb, *-(e)s, -kälber, n.* vițea.
Farz, *-es, -e, m. (vulg.)* băşină.
Fasan, *-(e)s, -e* (și *-en*), *m. (ornit.)* fazan *(Phastanus colchicus).*
Fasanbeere, *-n. f. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides* L.).
Fasänchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fasan) *(ornit.)* **1.** fazan mic. **2.** cintezoi moțat *(Fringilla coelebs).*
Fasanenbeize, *-n, f.* vânătoare de fazani.
Fasanengarten, *-s, -gärten, m.* fazanerie.
Fasanenge|hege, *-s, -, n.* v. Fasanerie.
Fasanenhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* fazan (cocoș).
Fasanenhaus, *-es, -häuser, n.* adăpost pentru fazani; fazanerie.
Fasanenhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* făzăniță.
Fasanenzucht *f. sg.* creștere a fazanilor.
Fasanerie, *-n* [-i:ən] *f.* fazanerie.
Fasanhahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Fasanenhahn.
Fasanhenne, *-n, f.*, **Fasanhuhn**, *-(e)s, -hühner, n.* v. Fasanenhuhn.
Fasces [-tses] *pl.*, **Fascesbündel**, *-s, -, n. (ist.)* fascii (la romani).
Fasch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* bucată de piele.
Fäsch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** fașă. **2.** scutec.
Fasche, *-n, f.* **1.** *(austr.) fașă.* **2.** v. Farce **(3).**
faschen, *faschte, gefascht, vb. (h) tr. (pop.)* a înfășa; a bandaja.
faschieren, *faschierte, faschiert, vb. (h) tr.* a toca,
Faschierte, *-n, n (Faschiertes). sg.* carne tocată, tocătură.
Faschine, *-n, f. (hidr.)* fascină, fașină.
Faschinenbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție în fascine.
Faschinenbekleidung, *-en, f. (hidr.)* căptușeală de fascine, fascinaj.
Faschinenbrücke, *-n, f. (hidr.)* pod de fascine.
Faschinendamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* zăgaz, stăvilar de fascine.
Faschinenholz, *-es, n. sg.* crăci, vreascuri, uscături, nuiele.
Faschinenmesser, *-s, -, n.* cosor.
Faschinenreisig, *-s, n. sg.* v. Faschinenholz.
Faschinenweg, *-(e)s, -e, m.* drum de fascine.
Faschinenwerk, *-(e)s, n. sg.* fascinaj.
Fasching, *-s, -e, m.* **1.** perioadă premergătoare lăsatului secului; câșlegi. **2.** carnaval.
Faschings|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** cortegiu de carnaval. **2.** costumație de carnaval.
Faschingslarve [-fə și -və], *-n, f.* mască de carnaval.
Faschingslaune, *-n, f.*, **Faschingslust** *f. sg.* bună dispoziție, veselie, atmosferă de carnaval.
faschingsmäßig *adj.* de carnaval, carnavalesc.
Faschingsnarr, *-en, -en, m.* persoană mascată (pentru carnaval).
Faschingsnarretei, *-en, f.*, **Faschings|scherz**, *-es, -e, m.* glumă, farsă, năzbâtie, festă, poznă de carnaval.
Faschings|spiel, *-(e)s. -e, n.* piesă, joc, farsă carnavalesc(ă).
Faschings|torheit, *-en, f.*, **Faschings|ulk**, *-(e)s, -e, m.* v. Faschingsnarretei.
Faschings|umzug, *-(e)s, -züge, m.* alai de carnaval.
Faschingszeit, *-en, f.* vreme, durată a carnavalului; carnaval.
faschinieren, *faschinierte, faschiniert, vb. (h) tr.* a întări cu fascine.
Faschinierer, *-s, -, m. (hidr.)* lucrător de fascine.
Faschinierung, *-en, f. (hidr.)* întărire cu fascine.
Faschisierung, *-en, f.* fascizare.
Faschismus, *-, m. sg.* fascism.
Faschist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* fascist(ă).
Faschistenbande *-n, f.* bandă de fasciști.
faschistisch *adj.* fascist.

Fase, *-n, f.* fațetă (de cuțit de rindea); teșitură.
Fasefenster, *-s, -, n.* fereastră cu ochiuri încadrate în plumb.
Fasel[1], *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* purcei fătați deodată. **2.** căprioară, ciută (nefătată). **3.** înmulțire. **4.** *(reg.)* taur.
Fasel[2], *-n, f. (bot.)* fasole turcească *(Dolichos lablab* L.).
faselbar *adj. (zoot.)* apt de reproducere.
Faselbock, *-(e)s, -böcke, m.* berbec (reproducător).
Faselbohne, *-n, f. (bot.)* v. Fasel[2].
Fasel|eber, *-s, -, m. (zoot.)* vier de reproducere.
Faselei, *-en, f.* trăncănit, vorbărie fără conținut, sporovăială, vorbe goale; vorbe de clacă.
Faseler, *-s, -, m.* palavragiu, flecar, vorbă-lungă.
Faselfehler, *-s, -, m.* greșeală din trăncănit, inadvertență.
faselhaft *adj.* **1.** zăpăcit; neserios. **2.** nebunatic, zburdalnic.
Faselhaftigkeit *f. sg.* **1.** zăpăceală. **2.** nebunie, zburdălnicie.
Faselhammel, *-s, -* (și *-hämmel), m.* berbec (reproducător).
Faselhans, *-en, -en, m.* v. Faseler.
Faselhengst, *-es, -e, m.* armăsar de reproducție, de prăsilă, de montă.
faselig *adj.* v. faselhaft.
Fasel|liese, *-n, f.* femeie vorbăreață, limbută; pălăvrăgioaică.
faseln[1], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) intr. (despre animale)* a făta; a se dezvolta, a prospera.
faseln[2], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a trăncăni; a sporovăi, a flecari; a glumi. **2.** a lucra neatent, într-o doară.
faseln[3], *faselte, gefaselt (ich fas(e)le), vb. (h) tr.* a destrăma, a scămoșa.
Fasel|ochs, *-en, -en, m.* taur reproducător.
Faselschwein, *-(e)s. -e, n.* scroafă de prăsilă.
Fasel|stier, *-(e)s, -e, m.* taur de prăsilă.
Faselvieh, *-(e)s, n. sg.* vite de prăsilă.
Fasen, *-s, -, m.* fir subțire, scamă; **die ~ eines Zeugs** firele unei stofe; **ausgezupfte ~** scamă, destrămătură.
fasen, *faste, gefast (du, er fast), vb. (h) tr.* v. abfasen.
fasen|nackt *adj.* v. fasernackt.
Faser, *-n, f.* **1.** fibră. **2.** fir subțire; ațișoară; scamă.
Faserbanane, *-n, f.* **1.** *(bot.)* bananier textil *(Musa textilis).* **2.** fibră de Manila.
Faserbündel, *-s, -, n.* fascicul, mănunchi, legătură de fibre.
Fäserchen, *-s, -, n. (dim.* de la Faser) filament, firicel, firișor; fibră scurtă.
Fasergeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* fibrom.
Fasergewebe, *-s, -, n.* **1.** țesătură din fibre. **2.** *(anat.)* țesut fibros.
Fasergewinnung, *-en, f.* extragere, obținere de fibre.
Faserglas, *-es, m. sg.* vată din sticlă.
Fasergut, *-(e)s, n. sg.* material fibros.
faserig *adj.* **1.** fibros, fibrilar. **2.** care se destramă.
Faserkrebs, *-es, -e, m. (med.)* sarcofibrom; schir *(scirrhus).*
fasern[1], *faserte, gefasert, vb. (h) tr.* a (se) destrăma.
fasern[2] *adj.* v. faserig.
fasernackt *adj.* gol pușcă.
Faserpflanze, *-n, f.* plantă textilă, fibroasă.
Faserplatte, *-n, f.* placă fibro-lemnoasă, aglomerată.
Faserquarz, *-es, -e, m. (mineral.)* cuarț fibros.
Fasersaumpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete de mesteacăn *(Placodes betulinus).*
Faser|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle) m. (tehn.)* oțel cu structură fibroasă.
Faser|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** fibrină. **2.** *pl.* materii fibroase, fibre.
faser|stoffhaltig *adj.* care conține fibrină.
fasig *adj.* v. faserig.
Fasler, *-s, -, m.* v. Faseler.
Fasnacht, *-nächte, f. (reg., elv.)* v. Fastnacht.
Fasole, *-n, f. (reg.)* v. Bohne **(1).**
fasrig *adj.* v. faserig.
Fass, *-es, Fässer, n.* **1.** butoi; putină; **kleines ~** butoiaș, putinică; **ein ~ Wein** un butoi cu vin; **der Wein schmeckt nach ~** vinul are gust, iz de butoi; **frisch vom ~** abia scos din butoi; *(fig.)* **das ~ ins Rollen bringen** a declanșa o acțiune; *(fig.)* **~ ohne Boden** strădanie inutilă; *(fig.)* **das schlägt dem ~ den Boden aus** aceasta este prea de tot, asta este culmea, le pune vârf la toate. **2.** *(fam.)* om foarte gras, butoi.
Fass|abdrehmaschine, *-n, f.* strung pentru doage de butoi.
Fass|abfüllraum, *-(e)s, -räume, m.* local, încăpere de încărcare a butoaielor.
Fassade, *-n, f.* **1.** față dă. **2.** *(fig.)* exterior, aparență; **alles nur für die ~** totul numai de față dă, pentru aparențe.
Fassaden|arbeit, *-en, f. (arhit.)* lucrări de față dă.
Fassade(n)farbe, *-n, f. (arhit.)* culoare, vopsea de față dă.
Fassadenkletterer, *-s, -, m.* hoț care operează prin escaladare.
Fassadenreiniger, *-s, -, m.* curățător de fasade.
Fassband, *-(e)s, -bänder, n.* cerc de butoi.
fassbar *adj.* **1.** care se poate apuca, prinde. **2.** *(fig.)* de înțeles, comprehensibil, inteligibil, sesizabil.
Fassbarkeit *f. sg. (fig.)* posibilitate de a înțelege, comprehensibilitate, pricepere ușoară; inteligibilitate.
Fassbärme *f. sg.* drojdie de bere.
fassbeinig *adj. (despre cai, oameni)* cu picioare în «o».
Fassbier, *-(e)s, -e, n.* bere la butoi.
Fassbinder, *-s, -, m.* dogar, butnar.
Fassboden, *-s, -böden, m.* fund de butoi.
Fassbrücke, *-n, f.* pod pe butoaie.
Fassbutter *f. sg.* unt de putinei, unt țărănesc, de calitate inferioară.
Fäss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fass) butoiaș, putinică.
Fassdaube, *-n, f.* doagă.
Fassdaubenholz, *-es, n. sg.* lemn pentru doage.

Faß|eiche, *-n, f.* etalonare a unui butoi.
Fassel, *-s, -, n. (reg.)* butoiaş.
fassen, *fasste, gefasst (du, er fasst), vb. (h)* **I.** tr. **1.** a apuca, a prinde; a lua; **fass!** apucă, prinde! **mit den Zähnen** ~ a apuca cu dinţii; **Wurzel** ~ a prinde rădăcini; **festen Fuß** ~ *(fig.)* a se instala, a prinde rădăcini; **einen Entschluss** ~ a lua o hotărâre, a se decide; **Zuneigung** ~ a prinde simpatie, a se simţi atras; **ins Auge** ~ a lua în consideraţie; **jn. bei der Ehre** ~ a lua (pe cineva) pe coarda onoarei; **einen Vorsatz** ~ a-şi propune (ceva); **Mut** ~ a prinde curaj; **Hoffnung** ~ a prinde nădejde; **sich** *(dat.)* **ein Herz** ~ a-şi lua inima-n dinţi; **jn. beim Kragen** ~ a lua pe cineva de guler; **einen Dieb** ~ a prinde un hoţ. **2.** a conţine, a cuprinde, a intra; **dieser Saal fasst hundert Personen** în această sală intră, încap o sută de persoane; **der Topf fasst einen Liter** oala este, are capacitate de un litru. **3.** a înţelege, a pricepe; **den Sinn eines Wortes** ~ a înţelege sensul unui cuvânt; **sein Kopf fasst leicht** pricepe uşor. **4.** a lega, a monta; **einen Diamanten** ~ a monta un diamant; **in einen Rahmen** ~ a încadra. **5.** a exprima; a formula; **in Worte** ~ a exprima prin cuvinte; **einen Gedanken** ~ a formula o idee; **kurz** ~ a rezuma, a spune pe scurt, în puţine cuvinte. **6.** a ridica, a căpăta, a primi; *(mil.)* **Essen** ~ a primi mâncare; **Kohlen** ~ a primi cărbuni. **II.** *intr. (despre dinţii unei roţi)* a apuca; *(despre cuie)* a prinde. **III.** *refl.* **1.** a se apuca, a se prinde. **2.** a se reculege, a se linişti, a-şi veni în fire; **sich in Geduld** ~ a se resemna, a avea răbdare. **3.** a se exprima; **sich kurz** ~ a fi scurt, a spune pe scurt.
Fasser, *-s, -, m.* **1.** dogar. **2.** stup, coşniţă.
fässerweise *adv.* cu butoaiele.
Fassgeläger, *-s, -, n.* sediment, precipitat, drojdie de butoi.
Fassgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă pentru transportul butoaielor.
Fassgerbung, *-en, f.* tăbăcire la butoi.
Fassgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust, iz de butoi.
Fassgur, *-en, f.* fermentare, fermentaţie la butoi.
Fasshahn, *-(e)s, -hähne,* canea, cep.
Fasshaken, *-s, -, m. (constr.)* cârlig pentru ciubăr (la învelitul casei).
Fassholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de doage.
fassig *adj. (pop.)* pe înţeles, inteligibil, uşor de priceput.
Fassion, *-en, f. (reg.)* declaraţie de impozit.
Fasskeller, *-s, -, m.* pivniţă de vin.
Fasskrösemaschine, *-n, f.* gărdinar, maşină de făcut gardenul butoaielor.
Fasslager, *-s, -, n.* podvat.
fasslich *adj.* comprehensibil, de înţeles, care se pricepe, uşor de priceput.
Fasslichkeit *f. sg.* comprehensibilitate.
Fassnacht *f. sg. (reg.)* v. Fastnacht.
Fasson[1] [fa'sõ:], *-s (austr., elv. şi -en), f.* **1.** fason, formă, croială (la haine). **2.** bună-cuviinţă, convenienţă; atitudine.
Fasson[2], *-s, -s, n.* rever (de haină).
Fassondrehen, *-s, n. sg. (tehn.)* strungărit profilat.
Fasson|eisen, *-s, -, n.* fier profilat.
fassonieren, *fassonierte, fassoniert, vb. (h) tr.* **1.** a fasona, a da o formă (oarecare). **2.** a aplica desene, modele (pe o stofă), a imprima stofe. **3.** a da mâncărurilor un aspect atrăgător.
Fassonierung, *-en, f.* fasonare, modelare.
Fasson|schmieden, *-s, n. sg. (tehn.)* forjare de profil.
Fasson|stück, *-(e)s, -e, n. (metal.)* piesă fasonată; fiting.
Fasspumpe, *-n, f. (auto.)* pompă (manuală) pentru benzină.
Fassreifen, *-s, -, m.* cerc de butoi.
Faß|spund, *-(e)s, -e, m.* cep, vrană.
Faß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* doagă.
Faß|tonne, *-n, f. (mar.)* geamăndură-butoi.
Fassung, *-en, f.* **1.** montare, montură (a pietrelor scumpe); legătură, ramă (de ochelari etc.). **2.** *(electr.)* fasung. **3.** compunere, redactare; publicare, editare; versiune; **das ist eine andere** ~ este o altă redactare; **deutsche** ~ versiune, ediţie germană; *(inform.)* **die** ~ **eines Anwendungsprogrammes** versiunea unui program soft. **4.** *(fig.)* mod de exprimare, de formulare, de redactare, variantă, versiune. **5.** *(fig.)* linişte, cumpăt; **aus der** ~ **bringen** a scoate din sărite, a scoate din pepeni; **aus der** ~ **kommen** sau **die** ~ **verlieren a)** a-şi pierde cumpătul, a-şi ieşi din sărite; **b)** a se pierde; a se emoţiona, a se buimăci; **außer** ~ **a)** scos din sărite; **b)** buimăcit, emoţionat.
Fassungsgabe *f. sg.* dar al priceperii: pricepere, inteligenţă.
Fassungskraft *f. sg.* v. Fassungsvermögen **(2).**
fassungslos *adj.* uluit, buimăcit, zăpăcit; consternat, speriat, înspăimântat.
Fassungslosigkeit *f. sg.* pierdere a cumpătului, zăpăceală, uluială; consternare; frică, spaimă, groază.
Fassungsraum, *-(e)s, -räume, m.* volum; capacitate.
Fassungsvermögen, *-s, n. sg.* **1.** volum; capacitate. **2.** facultate de pricepere, de concepţie; putere de înţelegere; inteligenţă.
Fasswaren *pl.* mărfuri de dogărie.
Fasswein, *-(e)s, -e, m.* vin de la butoi.
fassweise *adv.* cu butoiul.
Fasswerk, *-(e)s, n. sg.* dogărie.
fast *adv.* **1.** aproape, cât pe-aci. **2.** *(reg.)* foarte; tare.
Fastage [-'sta:ʒə], *-n, f.* **1.** butoaie, lăzi goale. **2.** preţ al butoaielor şi lăzilor goale.
fasten, *fastete, gefastet (du fastest, er fastet), vb. (h) intr.* a posti, a mânca de post.
Fasten *-s, -, n.* **1.** postire. **2.** *pl. (bis.)* post; **die** ~ **halten** a posti, a ţine postul.
Fasten|abend *-s m. sg.* ajun al lăsatei-secului, lăsata-secului.
Fastenblume, *-n, f. (bot.)* primulă *(Primula veris* L.).
Fastenkur, *-en, f.* cură de post, de slăbire.
Fasten|sonntag, *-(e)s, -e, m.* duminică în post.
Fasten|speise, *-n, f.* mâncare de post.
Fastenzeit, *-en, f.* perioadă de post.
fastidiös *adj.* plicticos, plictisitor; dezgustător; anost, fastidios.
Fastnacht *f. sg.* **1.** carnaval. **2.** lăsatul-secului.
Fastnachts|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* cortegiu de carnaval.
Fastnachtsbrauch, *- (e)s, -bräuche, m.* obicei de carnaval.
Fastnachtslustbarkeiten *pl.* petreceri de carnaval.
Fastnachts|possen *pl.* farse de carnaval.
Fastnachts|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă (de teatru), de carnaval. **2.** *pl.* petreceri de carnaval.
Fastnachts|treiben, *-s, n. sg.*, **Fastnachts|trubel**, *-s, m. sg.* zarvă de carnaval.
Fastnachts|umzug, *-(e)s, -züge, m.* alai de carnaval.
Fastnachtszeit *f. sg.* **1.** timp al carnavalului. **2.** lăsata-secului.
Fast|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de post.
Fąszes *pl.* v. Fasces.
Fąszie [-tsiə], *-n, f.* **1.** *(anat.)* fascie, aponevroză. **2.** *(med.)* bandaj, faşă.
Faszikel, *-s, -, m.* **1.** fasciculă, broşură; dosar; caiet. **2.** mănunchi, legătură, teanc.
faszikulieren, *faszikulierte, faszikuliert, vb. (h) tr.* a lega în fascicule.
faszinieren, *fasziinierte, fasziniert, vb. (h) tr.* a fascina; a fermeca.
fatal *adj.* **1.** fatal; inevitabil. **2.** *(fig.)* funest, nenorocit, fatal.
fatalerweise *adv.* din nefericire.
Fatalismus, *-, m. sg.* fatalism.
Fatalist, *-en, -en, m.* fatalist.
fatalistisch *adj.* fatalist.
Fatalität *f. sg.* **1.** fatalitate; ursită. **2.** fatalitate, nenorocire inevitabilă.
Fata Morgana, *-nen* (şi *-s), f.* Fata Morgana, miraj; apa morţilor.
fatieren, *fatierte, fatiert, vb. (h) tr. (inv.)* **1.** a mărturisi, a declara. **2.** *(austr.)* a-şi declara averea (pentru fixarea impozitului).
Fatierung, *-en, f. (inv.)* **1.** mărturisire, declarare. **2.** *(austr.)* declarare a averii (pentru fixarea impozitului).
Fątsche, *-n, f. (reg.)* faşă.
Fatum, *-s, n. sg.* destin, soartă, ursită.
Fątz, *-en, -en*, **Fątzbube**, *-n, -n, m. (fam.)* caraghios, filfizon.
fątzen, *fatzte, gefatzt (du, er fatzt), vb. (h) intr. (inv.)* a face şotii, năzbâtii.
Fątzke, *-n, -n, m. (fam.)* v. Fatz.
fauchen, *fauchte, gefaucht,* **fauchzen**, *fauchzte, gefauchzt (du, er fauchzt), vb. (h) intr.* **1.** *(despre pisici)* a scuipa. **2.** a sufla, a pufăi.
faul *adj.* **1.** leneş, trândav; ~ **im Arbeiten** leneş la lucru; **sich auf die** ~**e Haut legen** a se lenevi, a se face leneş. **2.** putred, stricat, alterat, împuţit; ~**er Zahn** măsea stricată, cariată; ~**es Ei** ou clocit; ~ **werden** a putrezi; ~**es Obst** fructe putrezite, stricate; ~**es Wasser** apă împuţită. **3.** *(fig.)* fals; nesincer; *(fam.)* ~**er Zauber** sau ~**e Fische** sau ~**e Ausrede** pretexte, minciuni, mofturi; ~**e Redensarten** vorbe goale; ~**er Witz** glumă proastă, fără spirit; **ein** ~**er Friede** o pace nesinceră; **eine** ~**e Sache** o afacere necurată. **4.** *(geol., mine)* putred, casant, sfărâmat, măcinat, descompus. **5.** *(com.)* nesigur, în care nu te poţi încrede, îndoielnic, contestabil; ~**er Schuldner** rău platnic, datornic întârziat. **6.** *(în expr.)* ~**e See** apă liniştită; ~**er Schnee** zăpadă pe cale de topire, cu goluri sub pojghiţa îngheţată; **nicht** ~ cât ai clipi; **sie, nicht** ~, **versetzte ihm eine Ohrfeige** ea, cât ai clipi, i-a dat o palmă.
Faulbank, *-bänke, f.* bancă a leneşilor (la şcoală).
faulbar *adj.* alterabil, supus stricăciunii, care se strică prin putrezire.
Faulbarkeit *f. sg.* alterabilitate, posibilitate de a se altera, de a se strica prin putrezire.
Faulbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** mălin *(Prunus padus* L.). **2.** cruşin, paţachină, lemn-câinesc *(Rhamnus frangula L.).*
Faulbaumgewächse *pl. (bot.)* plante din familia cruşinului *(Rhamnaceae).*
Faulbaumrinde, *-n, f. (farm.)* scoarţă, coajă de cruşin.
Faulbeere, *-n, f. (bot.)* fruct al scoruşului, scoruşă; *(reg.)* v. Eberesche.
Faulbett, *-(e)s, -en, n. (fam.)* pat de odihnă, de lenevit.
Faulboden, *-s, -böden, m. (arhit.)* plafon, tavan orb, mascat.
Faulbrand, *-(e)s, m. sg. (agr.)* mălură, tăciune (la cereale).
Faulbruch, *-(e)s, -bräche, m.* **1.** *(siderurgie)* lipsă de rezistenţă, fragilitate; ruptură amorfă. **2.** fragilitate din cauza putrezicunii.
faulbrüchig *adj.* nerezistent, fragil.
Faulbrut *f. sg. (apic.)* necrobacilozâ, maladie a putrezirii larvelor de albine.
Faulbutte, **Faulbütte**, *-n, f.* loc pentru muiatul cârpelor (la fabricarea hârtiei).
Faule[1], *-n (etwas Faules), n. sg.* parte putredă, putrezită.
Faule[2], *-n, -n (ein Fauler), m.* şi *f.* leneş(ă), puturos(-oasă).
Fäule *f. sg.* **1.** putreziciune; parte, porţiune putrezită; putregai. **2.** boala somnului.
faulen, *faulte, gefault, vb. (h) intr.* **1.** a putrezi, a se strica, a se altera, a se descompune, a se împuţi. **2.** *(despre măsele)* a se caria. **3.** a lenevi, a trândăvi.
fäulen, *fäulte, gefäult, vb. (h) tr. (ind. hârtiei)* a pune la fermentat.
faulenzen, *faulenzte, gefaulenzt (du, er faulenzt), vb. (h) intr.* a fi leneş, a se deda lenei, a trândăvi, a lenevi.
Faulenzer, *-s, -, m.* **1.** leneş, trântor, pierde-vară. **2.** transparent, hârtie liniată gros. **3.** pernă de canapea (în formă de sul). **4.** scăunel (pentru picioare), taburet.
Faulenzerei, *-en, f.* lenevie, trândăvie.
Faulenzerin, *-nen, f.* leneşă.
faulenzerisch *adj.* leneş, trândav.
Faulenzerleben, *-s, n. sg.* viaţă de trântor.
Faul|erde, *-n, f. (mineral.)* disodil.
Faul|esche, *-n, f. (bot.)* scoruş *(Sorbus aucuparia* L.).
Faulfieber, *-s, n. sg.* **1.** *(med.)* febră tifoidă. **2.** *(iron.)* idiosincrasie faţă de muncă.
Faulfleck, *-(e)s, -e, m.* pată, loc de putrefacţie, loc putred.
faulfleckig *adj.* care are pete de putrefacţie.
Faulkammer, *-n, f.* v. Faulraum.
Faulheit *f. sg.* lenevie, lene; trândăvie.
faulicht, fäulicht, faulig, fäulig *adj.* putred, stricat, împuţit, clocit.
Faulmatte, *-n, f.* rogojină (pentru şters picioarele).
Fäulnis *f. sg.* putreziciune, putrefacţie, descompunere; **in** ~ **übergehen** a putrezi; a se descompune; ~ **der Knochen** caria oaselor.
Fäulnisbakterien [-riən] *pl. (biol.)* bacterii de putrefacţie.
Fäulnis|er|reger *pl. (bot.)* microorganisme provocatoare de putrefacţie.
Fäulnisgase *pl.* gaze de putrefacţie.
Fäulnis|pflanzen *pl. (bot.)* saprofite.

Fäulnis|prozess, *-es, -e, m.* proces de putrefacție.
fäulniswidrig *adj.* imputrescibil.
Faulpelz, *-es, -e, m. (fam.)* leneș, trântor.
Faulpelzerei, *-en, f. (fam.)* lenevie, trândăvie.
Faulraum, *-(e)s, -räume m. (tehn.)* bazin de fermentare.
Faulregen, *-s, m. sg. (bot.)* rugină; mană.
Faulsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* v. Faulpelz.
Faulschlamm, *-(e)s, m. sg. (geol.)* sapropel.
Faultier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* leneș *(Bradypodidae).*
Fäulung *f. sg.* v. Fäulnis.
Fäulungs|prozess, *-es, -e, m.* v. Fäulnisprozess.
Faulvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* nume al unei păsări exotice *(Bacconidae).*
Faulwasser, *-s, n. sg.* apă stătătoare, apă moartă.
Faulweide, *-n, f. (bot.)* salcie *(Salix pentandra* L.).
Faulweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu mălurat, mălură, tăciune învelit *(Tilletia tritici).*
Faum, *-(e)s, Fäume m. (reg.)* **1.** spumă; bale; clăbuci. **2.** frișcă.
Faumkoch, *-(e)s, -e, n.* sufleu din spumă de ouă.
Faun *-(e)s, -e, m. (mit.)* faun; *(fig.)* libidinos, desfrânat.
Fauna, *Faunen f.* faună.
Faunenblick, *-(e)s, -e, m.* privire nerușinată.
faunisch *adj.* de faun.
Faust, *Fäuste f.* **1.** pumn; **mit eiserner ~** cu mână de fier; **die ~ ballen** a strânge pumnul; **den Degen in der ~** cu spada în mână; **mit Fäusten schlagen** a lovi cu pumnii; *(fig.)* **eine ~ in der Tasche machen** a mormăi printre dinți; a strânge din dinți; **etwas auf eigene ~ tun** a face ceva **a)** pe cont propriu; **b)** după capul său; **von der ~ wegschreiben** a scrie cu ușurință; **das passt wie die ~ aufs Auge** se potrivește ca nuca în perete; **Politik der eisernen ~** politică a mâinii de fier; **mit der ~ auf den Tisch schlagen** (sau **hauen)** a bate cu pumnul în masă, a căuta să se impună; **die ~ im Nacken spüren** a se simți, a acționa constrâns. **2.** nicovală de mână. **3.** *(austr.)* palmă (10,5 cm). **4.** pumn (de orez, de zahăr etc.); **eine ~ voll** un pumn (plin).
Faust|amboss, *-es, -e, m.* nicovală de mână.
Faust|ausgabe, *-n f. (lit.)* ediție din «Faust».
Faustball, *-(e)s, -balle, m. (sport)* faustball, sport național german, mingea cu pumnul.
Faustballer, *-s, -, m. (sport)* jucător de faustball.
Faustbüchse, *-n, f. (înv.)* pistol (cu cremene).
Fäustchen, *-s, -, f. (dim.* de la Faust) pumnișor; **sich** *(dat.)* **ins ~ lachen** a râde înfundat, pe furiș, în barbă.
Faustdegen, *-s, -, m.* pumnal, jungher.
faustdick *adj.* cât pumnul de gros; *(fam.)* **er hat es ~ hinter den Ohren** e un mare pișicher.
Fäustel, *-s, -, m. (mine)* ciocan de miner; baros.
Faust|eisen, *-s, -, n.* v. Faustamboss.
Fausten, *-s, n. sg. (fotbal)* respingere cu pumnii, boxare a mingii (de către portar).
Faustfechten, *-s, n. sg. (sport)* box; pugilistică, pugilism.
Faustfechter, *-s, -, m. (sport)* boxer; pugilist.
Faustgriff, *-(e)s, -e, m.* strângere, apucare cu pumnul, cu mână închisă.
Faustgläubiger, *-s, -, m.* creditor care are o garanție (un amanet) la mână.
faustgroß *adj.* mare cât un pumn, de mărimea unui pumn.
Faust|hammer, *-s, -hämmer, m.* **1.** ciocan de mână. **2.** *(înv.)* buzdugan. **3.** *(reg.)* portărel.
Faust|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă cu un deget.
Faust|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu pumnul.
faustisch *adj. (lit.)* faustic.
Faustkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* pugilistică, pugilism, box.
Faustkämpfer, *-s, -, m.* pugilist, boxer.
Faustkeil, *-(e)s, -e, m. (arh.)* topor de piatră.
Faustkolben, *-s, -, m.* buzdugan.
Faustlegende, *-n, f. (lit.)* legenda lui Faust.
Faustleier, *-n. f. (tehn.)* coarbă (cu burghiu), sfredel de mână, de piept.
Fäustlein, *-s, -, n. (dim.* de la Faust) pumnișor.
Fäustling, *-s, -e, m.* **1.** mănușă cu un singur deget. **2.** *(înv.)* pistol.
fäustlings *adv.* cu pumnii.
Faustpfand, *-(e)s, -pfänder, n.* zălog, amanet.
Faust|recht, *-(e)s, n. sg.* drept al pumnului, drept al celui mai tare.
Faustregel, *-n, f.* regulă empirică.
Faust|riemen, *-s -, m. (mil.)* curea de sabie, dragon de piele.
Faust|rohr, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pistol.
Faust|sage, *-n, f. (lit.)* legenda lui Faust.
Faust|säge, *-n, f.* ferăstrău îngust de mână (cu un singur mâner); ferăstrău coadă-de-șoarece.
Faustschlag, *-(e)s, -schläge, m.* (lovitură cu) pumn(ul); **jm. einen ~ ins Gesicht versetzen** a lovi pe cineva cu pumnul în față.
Faustvoll *f. sg. (în expr.)* **eine ~** un pumn plin, cât cuprinde mâna făcută căuș.
Fauteuil [fo'tœj], *-s, -s, m.* fotoliu.
Fauxpas [fo:'pa], *-, -, m.* greșeală, gafă, nesocotință, lipsă de tact, purtare necorespunzătoare; atitudine, vorbă nesocotită, neintenționată.
favorisieren [-vo-], *favorisierte, favorisiert, vb. (h) tr.* a favoriza, a avantaja; *(fig.)* a lua în brațe; a părtini.
Favoris [-vo'ri:], *pl.* favoriți (barbă).
Favorit, *-en, -en, m.* **1.** favorit. **2.** *(sport)* favorit.
Favoritentum, *-s, n. sg.* favoritism.
Favoritin, *-nen, f.* favorită.
Fax, *-, -e,* **1.** *n., (elev. și m.) (inform.)* **1.** fax; **ein ~ schicken** a trimite un fax. **2.** v. Faxgerät. **II.** *m. (înv., argou studențesc)* fecior, băiat, servitor la o asociație studențească.
Faxe, *-n, f.* **1.** poznă, bazaconie, farsă. **2.** *pl.* nazuri, mofturi; **keine ~n machen!** să nu faci mofturi!
faxen, *faxte, gefaxt (du, er faxt) (inform.)* a trimite prin fax.
Faxen, *-s, n. sg. (inform.)* faxare.
Faxenmacher, *-s, -, m.* **1.** farsor. **2.** moftangiu, mofturos, năzuros.
Faxerei, *-en, f.* v. Faxe **(2).**
Faxgerät, *-(e)s, -e, n. (inform.)* fax (aparat).
faxig *adj. (peior.)* **1.** nebunatic, glumeț; șugubăț. **2.** mofturos, năzuros.
Faxserver [-sə:vɐ], *-s, -, m. (inform.)* server de fax.
Fayence [fa'jã:s(ə)], *-n, f.* faianță.
fayence|artig *adj.* ca faianța.
Fayencefabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de faianță.
Fayence|händler, *-s, -, m.* negustor de faianță.
Fäzes *pl.* **1.** excrement, dejecție, scaun. **2.** sediment, precipitat, drojdie.
Fazetien [-tsiən] *pl. (lit.)* glume, spirite.
fazial *adj. (anat., geol.)* facial.
Fazialnerv, *-s* (și *-en* [-fən și -vən]), *-en* [-fən și -vən], *m. (anat.)* nerv facial.
Fazies [-tsiɛs], *f.* **1.** *(geol.)* facies. **2.** *(med.)* facies, expresie a feței, fizionomie, tip.
Fazilett, *-(e)s, -e, n. (reg.)* batistă; prosop, ștergar.
Fazilität, *-en, f.* ușurință, dibăcie, agilitate, facilitate.
Fazit, *-s, -e* (și *-s), n.* rezultat final, sumă totală, total.
FDJ *presc.* de la *(ist.)* Freie Deutsche Jugend Tineretul Liber German.
F-Dur *n. sg. (muz.)* fa major.
Feber, *-s, -, m. (austr.)* v. Februar.
febril *adj. (med.)* febril.
Februar, *-s, -e, m.* februarie.
Februar|revolution [-vo-] *f. sg. (ist.)* revoluția din februarie.
fechsen, *fechste, gefechst (du, er fechst), vb. (h) tr. (austr., agr.)* **1.** a strânge recolta. **2.** a produce.
Fechser, *-s, -, m. (austr., agr.)* **1.** butaș. **2.** vlăstar, mlădiță.
Fechsung, *-en, f. (austr., agr.)* recoltă, producție; culesul viilor; **aus eigener ~** din producție proprie.
Fecht|art, *-en, f.* metodă, stil de luptă, de scrimă.
Fecht|auslage, *-n, f.* poziție inițială (la duel, la scrimă).
Fecht|ausrüstung, *-en, f. (sport)* echipament de scrimer.
Fechtbahn, *-en, f.* câmp de luptă cu arme albe.
Fechtboden, *-s, -böden, m.* sală de scrimă.
Fechtbruder, *-s, -brüder, m.* cerșetor rătăcitor, vagabond.
Fechtdegen, *-s, -, m.* floretă, rapieră, spadă de scrimă.
fechten, *focht, gefochten (du fichtst, er ficht), vb. (h)* **I.** *tr. (scrimă; în expr.)* **einen Gang ~** a da un asalt. **II.** *intr.* **1.** a se lupta (cu armă albă); a face scrimă; a (se) duela; **mit dem Säbel ~** a se lupta cu sabia. **2.** *(fam.)* a gesticula, a da din mâini. **3.** *(pop.)* a cerși, a se milogi.
Fechten, *-s, n. sg.* **1.** scrimă. **2.** luptă, duel (cu armă albă).
Fechter, *-s, -, m.* **1.** scrimer; duelist; **er ist ein guter ~** e un bun scrimer; minuiește bine spada. **2.** *(ist.)* gladiator.
Fechterei, *-en, f.* **1.** *(scrimă)* asalt, luptă, duel. **2.** *(fam.)* gesticulare. **3.** *(fam.)* cerșetorie, milogeală.
Fechter|handwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** meserie, profesie de luptător, de scrimer. **2.** arta de a lupta, de a (se) duela (cu armă albă).
fechterisch *adj.* **1.** de luptă, de scrimă. **2.** de cerșit, de milogeală.
Fechterkunst, *-künste, f.* **1.** *sg.* scrimă. **2.** *pl.* figuri, trucuri de scrimă.
fechtermäßig *adj.* după regulile scrimei.
Fechterschule, *-n, f.* **1.** școală de scrimă. **2.** *(ist.)* școală de gladiatori.
Fechter|spiele *pl. (ist.)* lupte de gladiatori.
Fechter|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* **1.** salt într-un asalt de scrimă. **2.** săritură, salt peste un cal, o ladă sau o bară, în care persoana care sare se sprijină numai pe o mână.
Fechtgruß, *-es, -grüße, m. (sport)* salut al scrimerilor.
Fechter|stellung, *-en, f. (sport)* poziție de scrimă, de luptă.
Fecht|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de scrimă.
Fecht|haus, *-es, -häuser, n.* sală de arme; sală, centru de practicare a scrimei.
Fecht|hut, *-(e)s, -hüte,* **Fechtkorb**, *-(e)s, -körbe, m. (sport)* mască de scrimă.
Fechtkunst, *f. sg.* scrimă.
Fechtlehrer, *-s, -, m.* v. Fechtmeister.
Fechtmaske, *-n, f.* mască de scrimă.
Fechtmeister, *-s, -, m.* **1.** maestru, profesor, antrenor de scrimă. **2.** campion de scrimă, maestru al sportului la scrimă.
Fechtplatz, *-es, -platze m.* teren de luptă, de scrimă.
Fecht|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de arme, sală de scrimă.
Fechtschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de scrimă.
Fechtschule, *-n, f.* **1.** școală de scrimă. **2.** sală de arme.
Fechtschüler, *-s, -, m.* **1.** elev care învață scrima. **2.** milog.
Fechtschwert, *-(e)s, -er, n.* spadă de scrimă.
Fecht|sport, *-(e)s, m. sg.* scrimă.
Fecht|stellung, *-en, f. (sport)* poziție semilaterală, de scrimer.
Fecht|stunde, *-en, f.* oră, lecție de scrimă; **~n nehmen** a învăța scrima, a lua lecții de scrimă.
Fecht|turnier, *-s, -e, n. (sport)* concurs, competiție de scrimă.
Fecht|übung, *-en, f.* exercițiu, antrenament de scrimă.
Fecht|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții de scrimă.
fecken, *feckte, gefeckt, vb. (h) tr. (elv.)* a etalona, a calibra.
Feder, *-n, f.* **1.** pană, fulg; **leicht wie eine ~** ușor ca fulgul; *(fam.)* **er liegt noch in den ~n** este încă în pat, nu s-a sculat încă; *(fig.)* **sich mit fremden ~n schmücken** a se împăuna cu pene străine; **alle ~n spielen lassen** a pune totul în mișcare, a se arăta în toată puterea, în toată măreția; **~n lassen (müssen)** a suporta daune, pagube; a trebui să deschidă punga. **2.** peniță, pană; condei; **die ~ schreibt gut** penița scrie bine; **zur ~ greifen** a pune mâna pe condei, a se apuca de scris; **die ~ hinlegen** a lăsa condeiul din mână, a se lăsa de scris; **etwas unter der ~ haben** a avea o scriere pe șantier, a fi în curs de a scrie ceva; **in die ~ diktieren** a dicta; **seiner ~ freien Lauf lassen** a da drumul condeiului, a scrie după inspirație, fără ocolișuri; **aus seiner ~** (scris) de mâna lui, autograf; **eine scharfe ~ haben** a avea pana ascuțită, a avea un stil caustic; **Leute von der ~ a)** jurnaliști;

b) literaţi, scriitori. **3.** *(tehn.)* arc, resort; lambă; tel; **gerollte** ~ arc răsucit; **prismatische** ~ arc prismatic; **die ~ der Uhr** arcul ceasului; **geschichtete** ~ arc cu foi, arc de trăsură; *(fig.)* **die ~ der Geschichte** determinantele, mobilările istoriei, imperativele timpului. **4.** *(tehn.)* feder; ~ **und Nut** îmbucare prin canelură. **5.** *(zool.)* ţepi ai ariciului. **6.** *(vân.)* coamă a mistreţului. **7.** suliţă de vânătoare.

Feder|achat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* filon de agată.

Feder|anemone, *-n, f. (zool.)* actinie, dediţel-de-mare *(Actinia plumosa)*.

Feder|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* antrenare cu arc.

federartig *adj.* **1.** ca pana, ca fulgul. **2.** ca arcul, ca resortul, elastic.

Feder|asbest, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* asbest dur.

Feder|aufhängung, *-en, f.* suspensie pe arcuri, pe resorturi, suspensie elastică.

Feder|auge, *-s, -n, n. (tehn.)* ochi, buclă de arc, de resort.

Federball[1], *-(e)s, -bälle, m. (sport)* **1.** volant. **2.** badminton (joc).

Federball[2], *-(e)s, -bälle, m. (glumeţ)* pat.

Federballschläger, *-s, -, m. (sport)* rachetă pentru badminton.

Federballspiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* badminton.

Federbart, *-(e)s, -bärte, m. (ornit.)* barbă a penei.

Federbesen, *-s, -, m.* măturică, pămătuf de pene.

Federbett, *-(e)s, -en, n.* pilotă.

Federbinse, *-n, f. (bol.)* bumbăcariţă *(Eriforum latifolium)*.

Federblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* foaie, lamă de arc, de resort.

Federblattfeder, *-n, f. (tehn.)* renură a foii de arc, de resort.

Federbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* suport de resort.

Federbolzen, *-s, -, m.* bolţ de arc, de resort.

Federbrett, *-(e)s, -er, n. (sport)* trambulină elastică, trambulină cu arc.

Federbüchse, *-n, f.* penar; cutiuţă pentru peniţe.

Federbügel, *-s, -, m. (mec.)* bridă de tracţiune.

Federbusch, *-(e)s, -büsche, m.* **1.** penaj, egretă. **2.** mănunchi de pene, moţ (la păsări).

Federchen, *-s, -, n. (dim.* de la Feder) **1.** pană mică, fulguşor, pufuleţ. **2.** *(bot.)* nume al unei părţi din embrion.

Federdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor cu arc.

Federdeckbett, *-(e)s, -en, n.*, **Federdecke**, *-n, f.* plapumă de puf, pilotă.

Federdruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** apăsare a resortului. **2.** apăsare elastică.

Federdynamometer, *-s, -, n. (mec.)* dinamometru cu resort.

Feder|eisen, *-s, -, n.* cuţit de rindea pentru tăiat caneluri.

Feder|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* antimoniu sulfurat capilar.

Federfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a penelor, a penajului. **2.** vopsea neagră de litografiat.

Federfechter, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* scriitoraş; scrib. **2.** *(ist.)* membru al unei corporaţii de luptători din secolul al XVI-lea.

federförmig *adj.* în formă de pană, ca o pană.

Federfuchser, *-s, -, m.* **1.** scriitor obscur; scrib. **2.** *(fam.)* meşter în ale scrisului; şiret vulpoi al condeiului. **3.** om meschin, tipicar.

federführend *adj.* competent; responsabil.

federfüßig *adj.* cu pene pe picioare.

Federfutter, *-s, -, n. (tehn.)* bucşă de arc.

Federgelenk, *-s, -e, n. (tehn.)* articulaţie cu arc.

federgewandt *adj.* iscusit în ale scrisului, care are condei.

Federgewicht, *-(e)s, n. sg. (sport)* categorie pană (la box).

Federgewichtler, *-s, -, m. (sport)* boxer de categorie pană.

Federgras, *-es, n. sg. (bot.)* colilie *(Stipa pennata* L.).

Feder|haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig; carabină cu arc. **2.** piedică (la armă). **3.** agrafă cu cârlig, clemă cu resort, scoabă.

Feder|halter, *-s, -, m.* toc.

Feder|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de forjă cu arc.

Feder|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu pene, cu fulgi.

Feder|händler, *-s, -, m.* negustor de pene, de fulgi.

federhart *adj. (metal.)* ecruizat, elastic.

Feder|harz, *-es, m sg.* cauciuc, gumă.

Feder|harzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cauciuc *(Siphonia elastica)*.

Feder|haus, *-es, -häuser, n. (orlog.)* casetă a arcului.

Feder|held, *-en, -en, m. (tron.)* scrib îngâmfat, fanfaron.

Feder|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte pentru păsări, ogradă.

Feder|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie cu pene.

federicht *(înv.)*, **federig** *adj.* **1.** cu pene; pufos. **2.** ca pana.

Federkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* polemică literară, duel de presă, duel literar.

Federkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* **1.** penar. **2.** *(tehn.)* bridă de arc.

Federkeil, *-(e)s, -e, m.* ic în formă de pană.

Federkiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** tijă a penei (de pasăre). **2.** pană (de scris).

Federkissen, *-s, -, n.* pernă de fulgi, de puf.

Federkleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* penaj.

Federkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* **1.** contact elastic, cu arc. **2.** pană de legătură.

Federkraft *f. sg. (tehn.)* forţă elastică, forţă a resortului.

Federkraftmesser, *-s, -, m.* v. Federdynamometer.

Federkrieg, *-(e)s, -e, m.* v. Federkampf.

Federkrone, *-n, f. (bot.)* fire caracteristice pentru floarea valerianaceelor.

Federlappen, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* sperietoare, momâie. **2.** *(tehn.)* suport de arc.

Federlasche, *-n, f. (auto.)* cercel (de arc).

federleicht *adj.* uşor ca o pană, ca un fulg.

Federleinwand *f. sg. (text.)* inlet, nanghin.

Federlesen, *-s, n. sg.* **1.** jumulire a penelor. **2.** *(fam., fig.)* şovăială, mofturi, nazuri, fasoane; **ohne viel ~s zu machen** fără a face (prea) multe fasoane. **3.** linguşeală, slugărnicie.

Federling, *-s, -e, m. (entom.)* nume al unei insecte parazite care trăieşte în blana animalelor sau în penajul păsărilor *(Mallophaga Nitsch)*.

federlos *adj.* **1.** fără pene, fără fulgi; jumulit. **2.** fără arcuri, fără resorturi.

Federmanometer, *-s, -, m.* (şi *n.)* manometru cu resort.

Federmappe, *-n, f.*, **Federmäppchen**, *-s, -, n.* trusă de elev.

Federmatratze, *-n, f.* somieră.

Federmesser, *-s, -, n.* briceag, cuţitaş.

Federmotte, *-n, f. (entom.)* molie *(Tinea)*.

Federmühle, *-n, f.* morişcă (jucărie).

federn, *federte, gefedert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune pe arcuri. **2.** a umple cu fulgi, pene, puf; **ein Kissen** ~ a umple cu fulgi o pernă. **II.** *intr.* **1.** a fi elastic; a arcui, a lansa; **der Wagen federt gut** maşina are arcuri bune, suspensie bună, lansează bine. **2.** a năpârli, a pierde pene, fulgi; **das Kissen federt sehr** din pernă ies, cad mulţi fulgi. **3.** *(reg.)* a pretinde, a ţine socoteală. **III.** *refl.* **1.** a năpârli, a pierde penele. **2.** *(reg.)* a se grăbi. **3.** *(reg.)* a alerga, a merge repede.

federnd I. *part. prez.* de la federn. **II.** *adj.* elastic.

Federnelke, *-n, f. (bot.)* barba-ungurului *(Dianthus spiculifolius)*.

Federpfühl, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* pernă de puf.

Federpose, *-n, f.* **1.** v. Federkiel. **2.** *(înv.)* pană de gâscă.

Federpuffer, *-s, -, m. (ferov.)* tampon cu arc.

Feder|regler, *-s, -*, **Feder|regulator**, *-s, -en, m. (tehn.)* regulator cu resort.

Feder|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de siguranţă (Grower).

Feder|riss, *-es, -e, m. (pict.)* schiţă în peniţă.

Feder|ritten *pl. (austr.)* nanghin.

Federschleißen, *-s, n. sg.* curăţire a penelor.

Federschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt cu resort, lacăt cu arc.

Federschmierbüchse, *-n, f. (tehn.)* gresor cu arc.

Federschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoaba de pene, penaj; egretă.

Federschraube, *-n, f.* şurub cu resort.

Federschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* împuşcătură în coastă.

Feder|spanner, *-s, -, m.* v. Federhaken **(1).**

Feder|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** pasăre momeală (pentru vânătoare cu şoimi). **2.** *(vân.)* vânătoare cu şoimi. **3.** *(tehn.)* oscilaţie a resortului, joc al arcului.

Feder|spitze, *-n, f.* vârf de peniţă, de pană.

Feder|sprungbrett, *-(e)s, -er,* n. v. Federbrett.

Feder|spule, *-n, f.* **1.** tijă a penei (de pasăre). **2.** *(tehn.)* bobină.

Feder|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oţel elastic folosit pentru arcuri.

Feder|staub, *-(e)s, m. sg.* puf extrafin.

Feder|stiel, *-(e)s, -e, m.* v. Federhalter.

Feder|stift, *-(e)s, -e, m. (orlog.)* arbore al butoiaşului.

Feder|streit, *-(e)s, -e, m.* v. Federkampf.

Feder|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de condei; **mit einem** ~ cu o (singură) trăsătură de condei, dintr-un condei.

Federteller *-s, -, m. (tehn.)* disc cu resort.

Feder|uhr, *-en, f.* ceas cu arc.

Federung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* suspensie (elastica); arcuire; mecanism cu resorturi. **2.** penaj. **3.** năpârlire, cădere a fulgilor; jumulire a fulgilor, a penelor.

Federventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil, supapă cu resort.

Federvieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** păsări de curte, domestice, orătănii. **2.** *(tron.)* scriitori.

Federvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** păsăret; lume a păsărilor. **2.** *(fam.)* lume a literaţilor.

Federwaage, *-n, f.* **1.** cântar, balanţă cu resort. **2.** dinamometru cu arc.

Federwagen, *s, -, m.* trăsură cu arcuri.

Federwechsel, *-s, m. sg. (ornit.)* schimbare a penajului, năpârlit.

Federwein, *-(e)s, -e, m.* must care fierbe; tulburel.

Federweiß, *-, n. sg. (chim.)* federvais.

Federweiße, *-n, -n, m.* v. Federwein.

Federwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* complex de arcuri ale unui ceas.

Federwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat cu pene.

Federwisch, *-es, -e, m.* v. Federbesen.

Federwischer, *-s, -, m.* bucăţică de pânză pentru ştersul peniţei.

Federwolke, *-n, f. (met.)* nor cirus.

Federzange, *-n, f.* cleşte cu resort; pensetă.

Federzeichnung, *-en, f.* desen în peniţă.

Federzirkel, *-s, -, m.* compas cu trăgător, cu peniţă platâ.

Federzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de peniţă, de condei.

fedrig *adj.* v. federig.

fee *adj. (rar)* sfios.

Fee, *-n* [fe:ən], *f.* **1.** *(mit.)* zână, fee. **2.** *(fig.)* Fata Morgana.

Feeder [ˈfi:də], *-s, -, m. (electr.)* conductă de alimentare, feeder.

Feen [fe:n], *-s, -, n. (reg.)* mlaştină, bălţoacă, mocirlă.

feenhaft [fe:ən-] *adj.* feeric; *(fig.)* minunat (de frumos).

Feenhände *pl. (mit.* şi *fig.)* mâini, mânuţe de zână.

Feenkolibri, *-s., -s, m. (ornit.)* colibri feeric *(Lophornis)*.

Feenkönigin, *-nen, f. (mit.)* regină, crăiasă a zânelor.

Feenland, *-(e)s, n. sg. (mit.)* ţară a zânelor, ţară a basmelor.

Feenmärchen, *-s, -, n. (mit.)* basm, poveste cu zâne.

Feenreich, *-(e)s, n. sg. (mit.)* împărăţie a zânelor.

Feenreigen, *-s, -, m. (mit.)* horă a zânelor.

Feenring, *-(e)s, -e, m.* v. Hexenring.

Feenschwalbe, *-n, f.* v. Felsenschwalbe.

Feen|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(teatru)* feerie. **2.** *(fam.)* piesă cu trucuri, cu apariţii supranaturale.

Feenwelt, *-en, f. (mit.)* lume a zânelor.

Feerei, *-en (înv.)*, **Feerie** [fe:əˈri:], *-n* [-ˈri:ən], *f.* **1.** *(teatru)* feerie. **2.** vrajă, fermecătorie, magie.

Feez, *-es, m. sg. (reg., fam.)* pozne, năzbâtii; **das gibt ~!** va fi o distracţie, un haz! ~ **machen** a face pozne, năzbâtii.

Fege, *-n, f.* **1.** *(agr.)* ciur (pentru cereale). **2.** *(reg.)* curăţenie. **3.** *(reg.)* femeie care face curat, rândăşoaică.

Fegefeuer, *-s, n. sg. (rel.)* purgatoriu.

Fege|hader, *-s, -n, m. (reg.)* cârpă de praf.

Fegekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* coada-calului *(Equisetum arvense.* L.).

Fegels, *-, m. sg.* v. Fegsel.
Fegemühle, *-n, f. (agr.)* maşină de tuns pomii.
fegen, *fegte, gefegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mătura, a curăţa; **die Straßen** ~ a mătura străzile; **einen Brunnen** ~ a curăţa o fântână; *(fig.)* **den Beutel** ~ a goli punga cuiva, a lăsa pe cineva fără bani, a lefteri pe cineva. **2.** *(agr.)* a vântura, a cerne, a curăţa (grăunţe, seminţe). **3.** *(despre cerb; în expr.)* **das Geweih** ~ a-şi freca, a-şi curăţa coarnele (de piele). **II.** *intr.* **1.** a curăţa, a face curăţenie. **2.** a alerga de colo până colo; *(despre vânt)* a bate, a mătura, a sufla; **er fegt durch die Zimmer** aleargă (de colo până colo) prin camere; **der Wind fegt über die Dächer** vântul suflă peste acoperişuri.
Fegger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** măturător(-oare). **2.** *(fam.)* persoană repezită, pripită. **3.** fanfaron. **4.** fată (de serviciu). **5.** mătură; măturică de pene; pămătuf.
Fegge|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip fin, praf de nisip.
Feggeteufel, *-s, -, m.* **1.** *(teol.)* drac, demon al purgatoriului. **2.** *(fam.)* om care torturează, cicăleşte şi plictiseşte.
Feggsel, *-s, -, n. (reg.)* gunoi (de la măturat).
Fęh, *-(e)s, n. sg.* blană de iarnă a veveriţei cenuşii.
Fęhde, *-n, f. (înv.)* **1.** ceartă; vrajbă; duşmănie. **2.** luptă; războaie; ~ **ansagen** a declara război, a provoca la luptă; **mit jm. in** ~ **liegen** a fi cu cineva în duşmănie, în stare de război; **jm.** ~ **bieten** a sfida pe cineva.
Fęhdebrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* **1.** declaraţie de război. **2.** provocare; provocare la luptă; scrisoare de sfidare.
Fęhde|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de luptă; **jm. den** ~ **(hin)werfen** a arunca cuiva mănuşa, a provoca pe cineva la luptă, la duel, a declara cuiva război; **den** ~ **aufheben** a ridica mănuşa, a primi provocarea la luptă, declaraţia de război.
Fęhderecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* **1.** drept de război. **2.** drept decurgând din război.
Fęhe, *-n, f.* **1.** vulpe (femelă). **2.** femelă a răpitoarelor mici.
fęhl *adv.* **1.** greşit, nepotrivit; **das ist hier** ~ **am Platz** e nepotrivit. **2.** inutil.
Fęhl, *-(e)s, -e,* **I.** *m. (poet.)* lipsă, cusur, defect; **ohne** ~ fără cusur. **II.** *n. (reg.)* fată tânără.
Fęhl|anlage, *-n, f. (fin.)* plasament greşit, neproductiv.
Fęhl|anruf, *-(e)s, -e, m.* apel fals, greşeală (la telefon).
Fęhl|anzeige, *-n, f.* anunţ greşit, eronat; informaţie falsă, eronată.
fęhlbar *adj.* failibil, supus greşelilor; imperfect.
Fęhlbarkeit, *-en, f.* failibilitate, posibilitate de a comite o greşeală, o eroare; imperfecţiune.
Fęhlbedienung, *-en, f. (ec.)* eroare de manevrare; utilizare eronată.
Fęhlbericht, *-(e)s, -e, m.* raport fals, mincinos; înştiinţare, comunicare falsă, mincinoasă.
Fęhlbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* deficit; stoc deficitar.
Fęhlbetrag, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* manco, lipsă dintr-o sumă, dintr-un cont; deficit; **einen** ~ **aufweisen** a fi deficitar.
Fęhlbildung, *-en, f.* malformaţie.
Fęhlbitte, *-n, f.* rugăminte zadarnică, cerere inutilă, refuzată; **eine** ~ **tun** a fi refuzat.
fęhlbitten, *bat fehl, fehlgebeten (du bittest fehl, er bittet fehl), vb. (h) intr. (inv.)* a (se) ruga zadarnic, fără rezultat.
Fęhlblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Fehlkarte.
Fęhlblüte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* floare stearpă. **2.** v. Kunstblume.
Fęhlboden, *-s, -böden, m.* v. Faulboden.
Fęhlbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* foi desperecheate şi de prisos (la o carte).
Fęhldiagnose, *-n, f. (med.)* diagnostic eronat.
Fęhldruck, *-(e)s, -drucke, m. (tipogr.)* tipărire, imprimare greşită.
fęhldrucken, *druckte fehl, fehlgedruckt, vb. (h) tr.* a tipări, a imprima greşit.
Fęhle, *-n, f.* **1.** *(înv.)* greşeală; lipsă. **2.** *(corn.)* deficit.
Fęhl|einschätzung, *-en, f.* apreciere greşită.
fęhlen, *fehlte, gefehlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a greşi; **er hat den Weg gefehlt** a greşit drumul; *(vân.)* **das Wild** ~ a nu nimeri, a scăpa vânatul. **II.** *intr.* (şi *impers.)* **1.** a lipsi; **es fehlen viele Bücher** lipsesc multe cărţi; **es fehlt an Geld** e lipsă de bani; **niemand darf** ~ nimeni n-are voie să lipsească; **es sich** *(dat.)* **an nichts** ~ **lassen** a nu duce lipsă de nimic; **es fehlte nur eines Haares Breite, dass...** era cât pe-aci să...; **es fehlt noch viel daran, dass...** mai lipseşte mult ca să...; **jm. etwas fehlen** a-i lipsi cuiva ceva; **an etwas** ~ **a)** a duce lipsă de ceva; **b)** a fi lipsă de ceva; **an mir soll es nicht** ~ pe mine puteţi conta; **das fehlte noch!** asta mai lipsea! **2.** a greşi, a păcătui; **gegen seine Pflichten** ~ a nu-şi face datoria; **gegen das Gesetz** ~ a (în)călca legea; **stark** ~ a comite o greşeală mare, a greşi foarte mult; **weil gefehlt!** eşti departe! n-ai nimerit! **3.** *(în expr.)* **was fehlt dir, wo fehlt es (dir)?** ce ţi-e? ce te doare? **es fehlt mir nichts** n-am nimic; **es fehlt ihm immer etwas** mereu are ceva, e întotdeauna bolnav. **4.** a da greş; **es kann mir nicht** ~ sunt sigur că voi reuşi; **wenn alles fehlt** în cazul cel mai rău.
Fęhlende[1], *-n (Fehlendes), n. sg.* parte care lipseşte, lipsă, deficit.
Fęhlende[2], *-n, -n (ein Fehlender), m.* şi *f.* persoană care lipseşte, care absentează; absent(ă).
Fęhl|entscheid, *-(e)s, -e, m.*, **Fęhlentscheidung**, *-en, f.* decizie, hotărâre greşită.
Fęhler, *-s, -, m.* **I.** greşeală, eroare; omisiune, lipsă; păcat, defect, cusur; infirmitate; *(tipogr.)* greşeală de tipar, tipografică; *(mat.)* **durchschnittlicher** ~ eroare mijlocie, medie; **wahrscheinlicher** ~ greşeală, eroare probabilă; **verborgener** ~ defect invizibil, ascuns; **grober** ~ greşeală gravă, boacănă, boroboaţă; **schwerer** ~ greşeală gravă, păcat mare; **seinen** ~ **ablegen** a se dezbăra, a se dezvăţa, a se lăsa de un cusur; **einen** ~ **ausbessern** (sau **berichtigen**) a corija un defect, o greşeală; **seine** ~ **einsehen** a-şi recunoaşte greşelile, păcatele, lipsurile, defectele; **in einen** ~ **verfallen** a cădea în greşeală, în păcat; **es ist ein** ~ **von ihm** este o greşeală din partea lui; **der einzige** ~ **ist, dass...** singurul neajuns este că...; **wir haben alle unsere** ~ avem cu toţii păcatele, lipsurile noastre; **einen** ~ **machen** (sau **begehen**) a comite, a face o greşeală, un păcat; *(metal.)* ~ **bei dem Härten** defect de călire; *(inform.)* ~ **anzeigen** a afişa erori; ~ **treten auf** apar erori. **2.** *(vân.)* lovitură greşită, împuşcătură ratată.
Fęhler|anfällig *adj.* care greşeşte uşor.
Fęhler|anzeige, *-n, f. (inform.)* afişaj al erorilor.
Fęhler|ausgleichung, *-en, f.* reparare, compensare a unei greşeli, a unui prejudiciu.
Fęhlerbeseitigung, *-en, f. (inform.)* înlăturare a erorilor.
Fęhler|erkennung *f. sg.* recunoaştere, detectare a erorilor.
fęhlerfrei *adj.* v. fehlerlos.
Fęhlergrenze, *-n, f.* limită a greşelilor.
fęhler|haft *adj.* cu greşeli, plin de greşeli, greşit, defectuos; ~**e Aussprache** pronunţie greşită; ~**e Stelle im Gewebe** defect în ţesătură; ~**e Handlung** acţiune greşită.
Fęhler|haftigkeit *f. sg.* defectuozitate; imperfecţiune; *(gram.)* incorectitudine.
fęhlerlos *adj.* fără greşeală, fără defect, impecabil.
Fęhlerlosigkeit *f. sg.* lipsă de defecte, de greşeli; perfecţiune.
Fęhlermeldung, *-en, f. (inform.)* mesaj eronat; **eine** ~ **anzeigen** a afişa nivelul de eroare.
Fęhl|ernährung *f. sg.* alimentaţie neechilibrată, eronată; malnutriţie.
Fęhl|ernte, *-n, f.* recoltă slabă, proastă.
Fęhler|ortsbe|stimmung, *-en,* **Fęhler|ortung**, *-en, f. (autom., tel.)* determinare a locului unde este greşeala.
Fęhlerquelle, *-n, f.* sursă de greşeli.
Fęhler|reihe, *-n, f.* şir, înlănţuire, serie de greşeli.
Fęhler|stelle, *-n, f.* loc al greşelii, al defectului.
Fęhler|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de deranjament.
Fehler|stufe, *-n, f. (inform.)* nivel de eroare.
Fehler|suche *f. sg.* căutare, detectare a erorilor.
Fehler|ursache, *-n, f.* cauză a erorilor.
Fęhlerverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă de greşeli, erată.
Fęhlerzahl, *-en, f.* număr de greşeli.
fęhlfahren, *fuhr fehl, fehlgefahren (du fährst fehl, er fährt fehl), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce, a mâna, a căra ceva sau pe cineva în mod greşit (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* a greşi, a pierde drumul, direcţia (călătorind în vehicul).
Fęhlfarbe, *-n, f.* **1.** culoare greşită, nereuşită, proastă. **2.** *(la jocul de cărţi)* culoare care nu trebuie; culoare care lipseşte.
fęhlführen, *führte fehl, fehlgeführt, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a conduce pe căi greşite.
Fęhlgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** cale, drum, umblat greşit(ă), zadarnic(ă), fără folos, fără rezultat. **2.** insucces, eşec, nereuşită.
fęhlgebären, *gebar fehl, fehlgeboren (du gebierst fehl, sie gebiert fehl* şi *du gebärst fehl, sie gebärt fehl), vb. (h) tr.* a avorta, a lepăda.
Fęhlgeburt, *-en, f.* avort.
fęhlgehen, *ging fehl, fehlgegangen, vb. (s) intr.* (şi *fig.)* a greşi drumul, a rătăci, a merge pe drum greşit, a nu nimeri; **wenn du so gehst, dann kannst du nicht** ~ dacă mergi aşa, nu te poţi rătăci, nu poţi greşi drumul; *(vân.)* **der Schuss ging fehl** împuşcătura a mers alăturea, a greşit ţinta.
Fęhlgehen, *-s, n. sg.* insucces, eşec, nereuşită.
fęhlge|steuert *adj.* direcţionat greşit.
Fęhlgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate, lipsă.
fęhlgreifen, *griff fehl, fehlgegriffen, vb. (h) intr.* **1.** a prinde greşit, a apuca greşit. **2.** a se înşela, a greşi; a face o boroboaţă.
Fęhlgriff, *-(e)s, -e, m.* greşeală, eroare, gafă; boroboaţă.
Fęhlguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* rebut din turnare, piesă turnată greşit.
Fęhlhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură greşită.
Fęhljahr, *-(e)s, -e, n. (agr.)* an prost, rău, sărac.
Fęhlkarte, *-n, f. (la jocuri de cărţi)* **1.** carte sau culoare care nu trebuie. **2.** carte sau culoare care lipseşte, manc.
Fęhlkauf, *-(e)s, -käufe, m.* târg prost, cumpărătură neavantajoasă.
fęhl|laufen, *lief fehl, fehlgelaufen (du läufst fehl, er läuft fehl), vb. (s) intr.* **1.** a se rătăci, a pierde drumul. **2.** *(fig.)* a umbla pe căi greşite.
Fęhl|leistung, *-en, f.* **1.** *(psih.)* lapsus. **2.** ratare, lucru, muncă, realizare fără folos.
fęhl|leiten, *leitete fehl, fehlgeleitet (du leitest fehl, er leitet fehl), vb. (h) tr.* **1.** a induce în eroare. **2.** (şi *fig.)* a îndruma greşit. **3.** a seduce.
Fęhl|los, *-es, -e, n.* loz necâştigător.
fęhlmelden, *meldete fehl, fehlgemeldet (du meldest fehl, er meldet fehl), vb. (h) tr.* a anunţa, a comunica, a raporta greşit, fals, eronat.
Fęhlmeldung, *-en, f.* **1.** informaţie greşită eronată. **2.** anunţare eronată.
Fęhlmenge, *-n, f.* **1.** cantitate, sumă care lipseşte. **2.** lipsă din cantitate, din sumă.
Fęhlpass, *-es, -e, m. (sport)* pasă greşită.
Fęhlplanung, *-en, f.* plan, proiect greşit; greşeală de planificare, plan nereuşit.
fęhlrechnen, *rechnete fehl, fehlgerechnet (du rechnest fehl, er rechnet fehl), vb. (h) tr.* a calcula greşit, a face socoteli greşite, a greşi la socoteală.
fęhlrennen, *rannte fehl, fehlgerannt, vb. (s) intr.* a alerga în direcţie greşită.
Fęhlrippe, *-n, f.* antricot (de vită).
fęhlsam *adj.* înclinat să greşească (uşor).
Fęhlsamkeit *f. sg.* înclinare spre greşeală.
fęhlschießen, *schoss fehl, fehlgeschossen (du, er schießt fehl), vb. (h) intr.* **1.** a nu nimeri, a greşi ţinta (la tir), a trage (pe-) alături; **fehlgeschossen!** n-ai nimerit-o, sâc! **2.** *(fig.)* a aprecia, a sfătui greşit; a se înşela.
Fęhlschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** eşec, insucces, nereuşită; **wirtschaftlicher** ~ insucces economic. **2.** lovitură greşită.
fęhlschlagen, *schlug fehl, fehlgeschlagen (du schlägst fehl, er schlägt fehl), vb. (h) intr.* **1.** a greşi lovitura, a lovi, a izbi greşit; a da pe-alături. **2.** *(fig.)* a eşua, a nu izbuti, a nu reuşi; **der Versuch hat fehlgeschlagen** încercarea a dat greş.
fęhlschließen, *schloss fehl, fehlgeschlossen (du, er schließt fehl), vb. (h) tr.* a trage o concluzie greşită, eronată.
Fęhlschluss, *-es, -schlüsse, m.* concluzie greşită, eronată.
Fęhlschritt, *-(e)s, -e, m.* (şi *fig.*) pas greşit.
Fęhlschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură, împuşcătură greşită, care n-a nimerit ţinta.
Fęhlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură greşită, defect de sudură.
fęhlsichtig *adj. (med.)* ametrop.
Fęhlsichtigkeit *f. sg. (med.)* ametropie.
Fęhl|spekulation, *-en, f.* speculaţie greşită.
fęhl|sprechen, *sprach fehl, fehlgesprochen (du sprichst fehl, er spricht fehl), vb. (h)* **I.** *tr.* a spune (ceva) greşit. **II.** *intr.* **1.** *(jur.)* a da o sentinţă greşită. **2.** a greşi vorbind, a se poticni la vorbă.
fęhl|springen, *sprang fehl, fehlgesprungen, vb. (s) intr.* a sări greşit.
Fęhl|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* v. Fehlurteil.

Fehl|stelle, *-n, f.* loc defectuos, defect.
Fehl|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură greşită (cu spada, la jocul de biliard etc.).
fehl|stoßen, *stieß fehl, fehlgestoßen (du, er stößt fehl), vb. (h) intr.* a greşi lovitura; a lovi în gol.
Fehlsumme, *-n, f.* v. Fehlbetrag.
fehltreffen, *traf fehl, fehlgetroffen (du triffst fehl, er trifft fehl), vb. (h) intr.* **1.** a nimeri greşit, alături, a da pe-alături. **2.** *(la tir)* a greşi ţinta.
fehltreten, *trat fehl, fehlgetreten (du trittst fehl, er tritt fehl), vb. (h şi s) intr.* (şi *fig.*) a face un pas greşit, a călca greşit, alături.
Fehltritt, *-(e)s, -e, m.* pas greşit, poticnire, împiedicare; *(fig.)* **einen ~ tun** (sau **begehen**) a face un pas greşit.
Fehl|urteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur.)* sentinţă, decizie, hotărâre, judecată greşită. **2.** concluzie, judecată greşită.
Fehlver|halten, *-s, n. sg.* comportament greşit.
Fehlzähner *pl. (zool.)* edentate (animale fără dinţi).
Fehlzeugung, *-en, f.* **1.** producţie ratată, nereuşită. **2.** făt avortat.
Fehlzug, *-(e)s, -züge, m.* mişcare greşită, proastă.
Fehlzündung, *-en, f. (tehn.)* rateu de aprindere (la motor); aprindere defectuoasă.
Fehm(e), *-(e)n, f.*, **Fehmen**, *-, -, m.* **1.** *(agr., reg.)* claie, căpiţă, şiră, stog. **2.** îngrăşat al porcilor cu ghindă şi jir.
fehmen, *fehmte, gefehmt, vb. (h) tr.* a face clăi, căpiţe, şire, stoguri.
Fehn, *-(e)s, -e, n. (reg.)* teren cu turbă; teren inundabil, ţinut mlăştinos.
Fei, *-en, f. (inv.)* v. Fee.
feien, *feite, gefeit, vb. (h) tr.* a înzestra pe cineva cu însuşiri supranaturale, a-l face invulnerabil, imun; **der Kummer feit einen auch gegen vieles** supărarea te face insensibil la multe necazuri; **gegen Vorwürfe gefeit sein** a fi imun faţă de reproşuri.
Feier, *-n, f.* **1.** repaus, odihnă. **2.** sărbătoare, sărbătorire; serbare, solemnitate, celebrare; **die ~ des Geburtstages** sărbătorirea zilei de naştere, aniversare; **eine ~ veranstalten** a organiza o serbare; **zur ~ des Tages** pentru sărbătorirea, celebrarea zilei.
Feier|abend, *-s, -e, m.* **1.** terminare, încetare a zilei de lucru; **wir haben ~** am terminat, am încheiat ziua de lucru; **~ machen** a înceta lucrul; **~!** *(exclamaţie la încetarea lucrului)* gata pentru astăzi! încetăm lucrul! **2.** timp liber după terminarea muncii zilnice. **3.** ajun al unei sărbători. **4.** *(glumeţ; în expr.)* **nach ~** la pastele cailor, niciodată. **5.** *(fig.)* vârstă înaintată, de pensionar.
Feier|abendglocke, *-n, f. (sunet de)* clopot care anunţă încetarea lucrului.
feier|abendlich *adj.* ca după muncă, ca în timp de repaus.
Feier|abendverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie la sfârşitul programului de lucru.
Feiergeläute, *-s, -, n.* dangăt de clopote de sărbătoare.
Feiergesell, *-en, -en, m.* calfă care şomează.
Feierglocke, *-n, f.* clopot de sărbătoare.
Feierjahr, *-(e)s, -e, n.* an jubiliar.
Feierjubel, *-s, m. sg.* chiote, strigăte de bucurie la sărbătoare.
Feierklang, *-(e)s, -klänge, m.* cânt, imn solemn.
Feierkleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** haină, rochie de sărbătoare. **2.** haină de ceremonie.
feierlich *adj.* **1.** solemn, sărbătoresc; ceremonios, grav. **2.** impunător.
Feierlichkeit, *-en, f.* serbare, sărbătorire, solemnitate, festivitate.
Feiermahl, *-(e)s, -e* (şi *-mähler*), *n.* masă sărbătorească, ospăţ, banchet.
feiern, *feierte, gefeiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a serba, a ţine (o sărbătoare). **2.** a sărbători, a lăuda, a slăvi. **II.** *intr.* **1.** a nu lucra, a se odihni. **2.** a face grevă.
Feierschicht, *-en, f. (în expr.)* **~en einlegen** a institui, a introduce perioade de şomaj.
Feierschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă, decor de sărbătoare.
Feier|stille *f. sg.* tăcere solemnă; linişte sărbătorească.
Feier|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă sărbătorească, solemnă, festivă.
Feier|stunde, *-n, f.* oră festivă, solemnă; oră de reculegere.
Feiertag, *-(e)s, -e, m.* zi de repaus; sărbătoare; **die Sonn- und Feiertage** duminicile şi zilele de sărbătoare.
feiertägig, **feiertäglich** *adj.* de sărbătoare, sărbătoresc, festiv; **in ~er Kleidung** în haine de sărbătoare.
feiertags *adv.* la sau în zile de sărbătoare; **das macht man ~** asta se face în zi de sărbătoare.
Feiertagskleid, *-(e)s, -er, n.* haină de sărbătoare.
feiertagsmäßig I. *adj.* ca de sărbătoare, sărbătoresc, festiv. **II.** *adv.* sărbătoreşte, festiv.
Feiertags|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă de sărbătoare.
Feiertagszuschlag, *-(e)s, - schläge, m. (ec.)* indemnizaţie pentru activitatea din zilele de sărbătoare.
Feierzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi, procesiune, alai de sărbătoare.
Feifel, *-s, -, m. (vet.)* **1.** parotidă. **2.** parotidită.
Feigbohne, *-n, f. (bot.)* cafeluţe *(Lupinus).*
feig(e) *adj.* **1.** laş, poltron, fricos. **2.** *(mine)* casant, care se surpă, friabil.
Feige[1], *-n, f.* **1.** *(bot.)* smochină *(Ficus carica* L.). **2.** *(med.)* condilom *(Condylomata).* **3.** gest obscen; *(in expr.)* **jm. die ~ bieten** a-şi bate joc de cineva.
Feige[2], *-n, -n (ein Feiger), m.* şi *f.* (persoană) laş(ă).
feigen|ähnlich, **feigen|artig** *adj.* asemănător cu smochina, ca smochina.
Feigenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* smochin *(Ficus carica* L.).
Feigenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* frunză de smochin. **2.** *(arte)* frunză de viţă (care acoperă sexul la statui sau picturi).
Feigenblume, *-n, f. (bot.)* crizantemă comestibilă *(Chrysanthemum edule).*
Feigenbohrer, *-s, -, m. (entom.)* numele unei insecte parazite a smochinilor *(Cynips pesenes).*
Feigendistel, *-n, f. (bot.)* broască *(Opuntia ficus indica).*
Feigengallwespe, *-n, f.* v. Feigenbohrer.
Feigengarten, *-s, -gärten, m.* livadă de smochini.
Feigengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare canceroasă, carcinom.
Feigenkaffee, *-s, m. sg.* cafea din smochine prăjite.
Feigenkaktus, *-, -teen* [-te:ən], *m.* v. Feigendistel.
Feigenkäse, *-s, -, m.* smochine presate.
Feig(e)warze, *-n, f. (med.)* condilom, neg *(Condylomata).*
Feigheit, *-en, f.* laşitate, poltronerie.
feigherzig *adj.* v. feig.
Feigherzigkeit, *-en, f.* v. Feigheit.
Feiglein, *-s, -. n. (dim.* de la Feige[1]) **1.** smochiniţă. **2.** *(med.)* excrescenţă a dermei.
Feigling, *-s, -e, m.* om laş, poltron, fricos.
Feigwurz, *-en, f. (bot.)* untişor *(Ficaria ranunculoides).*
feil *adj.* de vânzare, care se vinde; *(fig.)* venal; **~ sein** a fi de vânzare; **~ haben** a avea de vânzare; **~ bieten** a oferi spre vânzare; **~e Dirne** prostituată, femeie care se vinde; **es ist mir um die Welt nicht ~** n-o vând pentru nimic în lume.
Feil|arbeit, *-en, f.* pilire, ajustare.
Feilbank, *-bänke, f.* banc de lucru.
feilbieten, *bot feil, feilgeboten (du bietest feil, er bietet feil), vb. (h) tr.* a pune în vânzare; a oferi spre vânzare.
Feilbieter, *-s, -, m.* vânzător, persoană care vinde.
Feilbietung, *-en, f.* **1.** ofertă spre vânzare. **2.** scoatere în vânzare: punere la mezat. **3.** *(reg.)* licitaţie.
Feilbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* ferăstrău cu lamă (pentru metale).
Feile, *-n, f.* pilă; **zweihiebige ~** pilă cu două feţe; **halbrunde ~** pilă semirotundă; **an etwas die letzte ~ legen** a da unui lucru ultima şlefuire.
feilen, *feilte, gefeilt, vb. (h) tr.* **1.** a pili, a ajusta. **2.** *(fig.)* a şlefui, a cizela.
Feilen|amboss, *-es, -e, m.* nicovală pentru pilit.
Feilen|angel, *-n, f. (tehn.)* coadă de pilă.
Feilengriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de pilă.
Feilenhalter, *-s, -, m.* suport de pilă.
Feilenhärte|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru călirea pilelor.
Feilenhauer, *-s, -, m.* persoană care taie, danturează, confecţionează pile.
Feilenheft, *-(e)s, -e, n.* mâner de pilă.
Feilenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură, tăietură de pilă; dinţare a pilei.
Feilenmeißel, *-s, -, m.* daltă-pilă.
Feilenmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică cu ciucuri *(Lima hians; Pectinidae).*
Feilenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de pilă, crestătură.
Feilfutter, *-s, -, n.* v. Feilholz.
feilhaben, *hatte feil, feilgehabt (ich habe feil, du hast feil, er hat feil)*, **feilhalten**, *hielt feil, feilgehalten (du hältst feil, er hält feil), vb. (h) tr.* v. feilbieten.
Feilheit *f. sg.* venalitate.
Feilholz, *-es, -höher, n.* suport pentru pitire.
Feilicht, *-(e)s, n. sg.* v. Feilsel.
Feilkloben, **Feilkolben**, *-s, -, m.* menghină de mână.
Feilmaschine, *-n, f.* maşină de pilit.
Feilschaft, *-en, f.* **1.** mărfuri de vânzare. **2.** stoc de mărfuri de vânzare.
feilschen, *feilschte, gefeilscht, vb. (h) intr.* a se tocmi, a se târgui; **um etwas ~** a se tocmi pentru ceva.
Feilscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se tocmeşte, se târguieşte.
Feilsel, *-s, -, n.*, **Feil|späne** *pl.* pilitură; şpan.
Feil|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de pilitură.
feil|stehen, *stand feil, feilgestanden, vb. (h) intr.* **1.** a fi de vânzare. **2.** a fi venal.
Feil|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* menghină.
Feil|strich, *-(e)s, -e, m.* tragere, trăsătură cu pila.
feil|tragen, *trug feil, feilgetragen (du trägst feil, er trägt feil), vb. (h) r.* a duce, a căra ceva pentru vânzare.
Feim, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** cremă, spumă, frişcă. **2.** îngrăşat al porcilor. **3.** căpiţă, claie, şiră, stog.
Feime, *-n, f.* v. Feimen.
feimen[1], *feimte, gefeimt, vb. (h) intr. (reg.)* a spumega.
feimen[2], *feimte, gefeimt, vb. (h) tr, (agr., reg.)* a face clăi, căpiţe, şire, stoguri.
Feimen, *-s, -, m. (agr., reg.)* căpiţă; claie, şiră, stog.
Feimer, *-s, -, m.* plasă, reţea.
Feimgeld, *-(e)s, -er, n.* plată, remuneraţie pentru îngrăşatul porcilor.
fein I. *adj.* **1.** fin; subţire; mic; mărunt; **~er Faden** aţă subţire; **~er Kamm** pieptene des; **~er Puder** pudră, pulbere fină; **~es Mehl** făină nulă. **2.** fin, delicat, ales; **~er Wein** vin ales; **~e Speisen** mâncăruri alese; **die ~ste Sorte** soiul cel mai bun, cea mai bună calitate; **~es Gold** aur curat; **~e Wäsche** lenjerie fină. **3.** fin, ascuţit; **ein ~es Gehör** un auz fin; **eine ~e Nase haben a)** a avea un miros fin; **b)** *(fig.)* a fi inteligent, isteţ, a avea fler. **4.** precis, exact; **~e Einstellung** acordare exactă, la punct. **5.** fin, distins, frumos: **ein ~es Gesicht** o faţă fină, frumoasă; **~e Züge** trăsături distinse; **~es Wesen** maniere distinse, purtare distinsă; **ein ~es Haus** o familie bună, distinsă. **6.** ager, inteligent, dibaci; **ein ~er Kopf** o minte ageră. **7.** făţarnic, ipocrit. **8.** capabil; amabil; **ein ~er Kerl** un tip simpatic. **II.** *adv.* **1.** foarte; **sei ~ artig!** să fii foarte cuminte! **komme ~ schnell zurück!** să te înapoiezi foarte repede! **2.** (în mod) special, (în mod) deosebit; *(tel.)* **~ sortieren** a selecta exact, precis.
Fein|ablesung, *-en, f. (tehn.)* citire exactă.
fein|adrig, **fein|ädrig** *adj.* care are reţea fină, deasă de vine, de artere; cu reţea de vine, de artere fine, subţiri.
Fein|analyse, *-n, f.* analiză detaliată.
Fein|arbeit, *-en, f.* muncă, lucru de precizie.
Feinbäcker, *-s, -, m.* cofetar; simigiu, plăcintar.
Feinbäckerei, *-en, f.* patiserie; cofetărie; simigerie, plăcintărie.
Feinbackwaren *pl.* produse fine de patiserie.
Feinbau, *-(e)s, m. sg.* mecanism, structură fin(ă); microstructură.
Feinbaulehre *f. sg.* ştiinţă despre structura materialelor.
feinbesaitet *adj. (poet.)* sensibil.
Feinbewegung, *-en, f. (geod.)* mişcare micrometrică.
Feinbewegungs|schraube, *-n, f. (geod., tehn.)* şurub micrometric.
Feinblau, *-(e)s, n. sg. (chim.)* albastru de anilină.
Feinblech, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* tablă subţire.
Feinbrennen, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* distilare fină, dublă (a alcoolului). **2.** *(metal.)* afinare (a argintului).

feind *adj. invar.* dusmăhos, ostil; **jm. ~ sein** a fi ostil cuiva, dușmănos față de cineva; **jm. ~ werden** a prinde pică (pe), ură, dușmănie contra cuiva; **einer Sache ~ sein** a fi contra unui lucru.

Feind, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* dușman(că); inamic(ă); **mein ärgster ~** cel mai aprig dușman al meu; **der böse ~** diavolul; **mein erklärter ~** dușmanul, inamicul meu declarat; **der innere ~** dușmanul intern; **sich** *(dat.)* **jn. zum ~ machen** a-și face pe cineva dușman; *(mil.)* **~ in Sicht** inamic la orizont; **erbitterter ~** inamic înverșunat, implacabil; **von ~en und Freunden geachtet** stimat de dușmani și de prieteni; *(mil.)* **tapferes Verhalten vor dem ~** atitudine, conduită, comportare vitejească în fața inamicului; **zum ~e überlaufen** a dezerta la inamic.

Feindberührung, *-en, f. (mil.)* contact cu inamicul.

Feindbild, *-(e)s, -er, n.* imagine de adversar, de dușman, de inamic.

Feind|dar|steller, *-s, -, m. (mil.)* reprezentare a inamicului.

Feind|einwirkung, *-en, f. (mil.)* acțiune, influență a inamicului, a dușmanului.

Feindes|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac, ofensivă a inamicului, a dușmanului.

Feindeshand, *-hände, f.* mână a inamicului; **er ist in ~ geraten** a căzut în mâinile inamicului.

Feindesheer, *-(e)s, -e, n.* armată, oștire, oaste inamică, a inamicului.

Feindeslager, *-s, -, n.* tabără a dușmanului, a inamicului.

Feindesland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară a inamicului, a dușmanului. **2.** teritoriu inamic.

Feindesmacht, *-mächte, f.* putere, forță a dușmanului, a inamicului.

Feindesnähe *f. sg.* apropiere a inamicului, a dușmanului; **in ~** în apropierea dușmanului, a inamicului.

Feindherrschaft, *-en, f.* dominație străină.

feindlich *adj.* **1.** dușmănos, ostil; **die ~en Brüder** frații care se dușmănesc; **jm. ~ gesinnt sein** a fi cuiva ostil. **2.** *(mil.)* dușman, inamic, advers; **~e Linie** linie inamică; **die ~e Stellung** poziția inamică.

Feindlichkeit, *-en, f.* dușmănie, ostilitate, inimiciție.

Feindraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă subțire.

feindrähtig *adj.* din sârmă subțire, fină, cu sârmă subțire.

Feindschaft, *-en, f.* dușmănie, inimiciție; ostilitate; pică; **mit jm. in ~ leben** a trăi cu cineva în dușmănie; **darum keine ~** pentru asta (să nu fie) nici o supărare.

feindschaftlich *adj.* v. feindlich.

Feindschafts|äußerung, *-en, f.* manifestare de dușmănie, de ostilitate, manifestare dușmănoasă, ostilă.

Feindseite, *-n, f.* parte, latură a inamicului.

feindselig *adj.* v. feindlich.

Feindseligkeit, *-en, f.* dușmănie, animozitate, ostilitate; *(mil.)* **die ~en eröffnen** a deschide, a începe ostilitățile.

Feindsender, *-s, -, m.* post de emisiune (radio) a inamicului.

feindwärts *adv.* spre inamic.

Feine *f. sg.* **1.** finețe, delicatețe; gingășie. **2.** *(tehn.)* finețe (a materialelor).

Fein|ein|stellung, *-en, f. (tehn.)* reglare fină, de precizie.

Fein|eisen, *-s, -, n. (metal.)* **1.** fier pur, fin. **2.** bară de oțel cu profil mic.

feinen, *feinte, gefeint, vb. (h) tr. (tehn.)* a (r)afina.

fein|erdig *adj.* cu pământ fin; din pământ fin; **~er Boden** teren de pământ fin.

feinern, *feinerte, gefeinert, vb. (h) tr.* v. feinen.

Fein|erz, *-es, -e, n. (mineral., chim.)* minereu fin, minereu praf.

Feinfrost, *-es, m. sg.*, **Feinfrostware**, *-n, f.* alimente congelate.

feinfühlend, **feinfühlig** *adj.* sensibil, simțitor, cu sensibilitate, cu sentimente fine, delicate.

Feinfühligkeit *f. sg.*, **Feingefühl**, *-(e)s, n. sg.* gingășie, delicatețe, finețe; sentiment fin, delicat, sensibilitate.

Feingebäck, *-(e)s, n, sg.* prăjituri fine.

Feinge|halt, *-(e)s, -e, m. (metal.)* conținut de metal nobil; titlu (la metale prețioase).

Feingemüse, *-s, -, n.* legume, zarzavaturi, verdețuri fine.

feinge|staltet *adj.* cu statură, cu conformație fină, delicată, grațioasă.

fein ge|stoßen *adj.* bine pisat, fărâmat, mărunt, fin.

Feingewebe, *-s, -, n.* țesătură fină.

Feingewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate absolută a metalului nobil (dintr-un obiect). **2.** finețe (la metale nobile).

Feingewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet fin.

fein gezähnt *adj. (tehn.)* danturat mărunt.

feinglied(e)rig *adj.* cu membre fine, delicate.

Feingold, *-(e)s, n. sg.* aur fin, pur.

feinhaarig *adj.* cu păr subțire (la fir), mătăsos.

Feinheit, *-en, f.* finețe, delicatețe, gingășie.

feinhörend, **feinhörig** *adj.* cu auzul fin.

Feinkohle, *-n, f.* cărbune mărunt granulat.

Feinkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** bob mărunt, fin, mic. **2.** *(vân.)* ochire cu cătarea rasă.

Feinkorn|eisen, *-s, -, n.* fier fin granulat.

feinkörnig *adj.* **1.** cu granulație fină; microgranulos. **2.** *(fig.)* deștept; **~e Unterhaltung** conversație aleasă.

Feinkost *f. sg. (cul.)* **1.** bucătărie aleasă. **2.** mâncare fină; delicatese.

Feinkostgeschäft, *-(e)s, -e, n.*, **Feinkost|handlung**, *-en, f.* magazin de delicatese.

Feinkupfer, *-s, n. sg.* cupru pur.

Feinling, *-s, -e, m. (fam.)* mofturos, capricios, năzuros.

fein machen, *machte fein, fein gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pisa, a fărâma. **2.** *(tehn.)* a (r)afina. **II.** *intr. (fam.)* a face mofturi, nazuri. **III.** *refl.* a se îmbrăca elegant, frumos; **du hast dich fein gemacht** te-ai îmbrăcat frumos.

Feinmaler, *-s, -, m.* pictor miniaturist.

Feinmalerei *f. sg.* pictură de miniatură.

feinmaschig *adj. (despre rețele)* cu ochiuri mici.

Feinmechanik *f. sg.* mecanică de precizie, mecanică fină.

Feinmechaniker, *-s, -, m.* mecanic de precizie.

Feinmechanikerdrehbank, *-bänke, f.* strung pentru mecanica de precizie.

feinmechanisch *adj.* relativ la mecanica de precizie.

Feinmess|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* aparat de măsurat de mare precizie.

Feinmesser, *-s, -, m.* micrometru.

Feinmessgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă pentru măsurători de precizie. **2.** trusă pentru măsurători de precizie.

Feinmess|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub pentru măsurători de precizie.

Feinmessung, *-en, f.* măsurătoare fină, de precizie.

Feinmesswaage, *-n, f.* balanță, cântar de precizie.

fein|nervig [-fl̩ç sau -vl̩ç] *adj.* sensibil.

Fein|optik *f. sg.* optică de înaltă precizie.

Feinpassung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare, încheiere, potrivire de precizie, ajustaj de precizie, ajustare fină.

Feinplanung, *-en, f.* plan de precizie; plan detaliat.

feinporig *adj.* cu pori fini, mărunți, mici.

Feinprobe, *-n, f.* probă de finețe, de puritate (a metalelor prețioase).

Feinprojekt, *-(e)s, -e, n.* proiect detaliat.

Feinputz, *-es, m. sg. (constr.)* fățuială.

Feinsäge, *-n, f.* ferăstrău fin, pentru traforaj.

Feinsalz, *-es, n. sg.* sare fină.

feinsandig *adj.* cu nisip fin.

Feinschliff, *-(e)s, m. sg.* șlefuire fină.

Feinschmecker, *-s, -e, m.* amator, cunoscător de mâncăruri și băuturi gustoase, gourmet.

Feinschnitt, *-(e)s, -e, m.* tutun de pipă tăiat fin.

Feinseife, *-n, f.* săpun fin.

Feinsilber, *-s, n. sg.* argint fin, pur.

Feinsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** tact, manieră aleasă, delicatețe. **2.** sensibilitate (artistică).

feinsinnig *adj.* **1.** cu tact, cu delicatețe, delicat. **2.** cu sensibilitate (artistică).

Feinsliebchen, *-s, -, n. (poet.)* prietenă, drăguță, iubită; **mein ~** drăguța mea, mândra mea.

Feinspinnen, *-s, n. sg. (text.)* tors fin.

Fein|spinnerei, *-en, f. (text.)* **1.** torsătură fină. **2.** filatură fină.

Fein|sprit, *-(e)s, m. sg.* alcool rafinat.

Fein|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel fin.

Fein|stahlwerk, *-(e)s, -e, n.* oțelărie, uzină de oțel fin.

fein stellen, *stellte fein, fein gestellt, vb. (h) tr.* a regla cu precizie; a ajusta.

Fein|stellschraube, *-n, f.* v. Feinbewegungsschraube.

Fein|straße, **Fein|strecke**, *-n, f. (tehn.)* linie de finisare (la laminor).

Fein|strumpfhose, *-n, f.* dres fin.

Feintuchfabrik, *-en, f.* fabrică de stofe, de postavuri fine.

Feinung, *-en, f.* rafinare.

Feinwaage, *-n, f.* cântar, balanță de precizie.

Feinwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de finisare.

Feinwäsche *f. sg.* lenjerie fină.

Feinwaschmittel, *-s, -, n.* detergent pentru rufărie fină.

Feinwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instrument de precizie.

feinwollig *adj.* de lână fină.

Feinzeitmesser, *-s, -, m.* cronometru (de precizie).

Feinzink, *-(e)s, n. sg.* zinc pur, rafinat.

Feinzucker, *-s, m. sg.* zahăr rafinat.

Feinzug, *-(e)s, -züge, m.* mașină, dispozitiv de trefilat sârmă subțire.

feiß *adj. (reg.)* v. feist.

feist *adj. (despre oameni)* gras, îngrășat; îndesat; **dick und ~** gros și gras, rotofei.

Feist, *-(e)s, n. sg. (vân.)* grăsime comestibilă a vânatului cu păr.

Feiste, *-n, f.* **1.** obezitate respingătoare. **2.** *(vân.)* epocă de îngrășare a cervideelor.

feisten, *feistete, gefeistet (du feistest, er feistet), vb. (h) intr.* și *tr.* a (se) îngrășa.

Feisterling, *-s, -e, m. (bot.)* buzdugan *(Sparganium ramosum).*

Feist|heit *f. sg.* grăsime, corpolență.

Feist|hirsch *-es, -e, m. (vân.)* cerb în seu.

Feistigkeit *f. sg.* v. Feistheit.

Feistling, *-(e)s, -e, m.* grăsan, burtos.

Feistzeit, *-en, f. (vân.)* epocă a vânatului de animale mari (când sunt grase).

Feitel, *-s, -, m. (austr.)* briceag, brișcă.

feixen, *feixte, gefeixt (du, er feixt), vb. (h) intr.* a râde prostește, fără rost, a rânji.

feken, *fekte, gefekt, vb. (h) tr. (elv.)* a șterpeli.

Felbel, *-s, -, m.* (și *-n, f.*) *(text.)* pluș.

Felber, *-s, -, m.* v. Felbinger.

Felberich, *-s, -e, m. (bot.)* gălbinea *(Lysimachia vulgaris).*

Felbinger, *-s, -, m. (reg.)* salcie, mlajă *(Salix viminalis).*

Felch, *-(e)s, -e, m.*, **Felche**, *-n, f.*, **Felchen**, *-s, -, m.* nume al mai multor pești comestibili: somon, lipan, lostriță.

Feld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp, câmpie; **weites ~** câmpie întinsă; **auf freiem ~e** pe câmp deschis; *(fig.)* **das ist noch weit im ~e** sau **das steht noch in weitem ~e** mai este mult până atunci, asta e încă departe. **2.** *(agr.)* câmp, ogor; semănătură; **das ~ bebauen** a cultiva pământul; **die ~er stehen gut** semănăturile sunt frumoase, stau bine. **3.** *(fiz., mat., inform.)* câmp, spațiu, porțiune; **bestrahltes ~** câmp, spațiu bătut de raze; **magnetisches ~** câmp magnetic; **~ der Schwerkraft** câmp gravitațional; **~ des Winkels** spațiu cuprins de un unghi. **4.** *(constr.)* câmp, compartiment, panou; **Decke mit ~ern** tavan casetat. **5.** *(mil.)* câmp de luptă; **die im ~ stehenden Soldaten** soldații de pe câmpul de luptă; **ins ~ ziehen** (sau **rücken**) a merge la luptă, la război; **das ~ räumen** a se retrage, a fi învins, a părăsi câmpul de luptă; **das ~ behaupten** a învinge; **etwas gegen jn. ins. ~ führen** a folosi ceva drept argument împotriva cuiva. **6.** *(mine)* mină, exploatare, lucrare; **verhauenes ~** mină, exploatare părăsită. **7.** pătrat (la jocul de șah); **schwarzes ~**, **weißes ~** pătrat negru, pătrat alb; **8.** pătrățel, spațiu, rubrică (la caiete de matematici). **9.** câmp, fond al unui blazon. **10.** vânători, vânătorime. **11.** *(sport)* teren; pistă. **12.** *(fig.)* domeniu; temă.

Feld|abdachung, *-en, f. (mil.)* glacis, povârniș ușor, pantă lină.

Feld|ahorn [-a:hɔən], *-(e)s, -e, m. (bot.)* jugastru *(Acer campestre).*

Feld|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură *(Emberiza hortulana).*

Feld|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă, ținută de campanie.

Feld|apotheke, *-n, f. (mil.)* farmacie militară, farmacie de campanie.

Fęld|apotheker, *-s, -, m. (mil),* farmacist militar.
Fęld|arbeit, *-en, f.* muncă agricolă, a câmpului.
Fęld|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor agricol.
Fęld|armee, *-n, f. (mil.)* armată de operație.
Fęld|art, *-en, f.* fel, calitate al (a) pământului.
Fęld|artillerie [-'ri:], *-n, f. (mil.)* artilerie de câmp.
Fęld|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* **1.** medic militar. **2.** felcer.
feld|aus *adv.* peste câmp; *(în expr.)* **feldein und** ~ în lung și în lat pe câmp.
Fęld|ausrüstung, *-en, f. (mil.)* echipament de campanie.
Fęldbäcker, *-s, -, m. (mil.)* brutar de campanie.
Fęldbäckerei, *-en, f. (mil.)* brutărie de campanie, manutanță.
Fęldhahn, *-en, f.* **1.** *(mil.)* cale ferată de campanie. **2.** decovil, cale ferată îngustă, de câmp.
Fęldbasilie [-liə], *-n, f. (bot.)* busuioc *(Ocimum basilicum).*
Fęldbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de câmp, de campanie.
Fęldbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(electr.)* baterie transportabilă. **2.** *(mil.; în artilerie)* baterie de câmp.
Fęldbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură.
Fęldbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* agricultor.
Fęldbauten *pl. (mil.)* lucrări de campanie.
Fęldbefestigung, *-en, f. (mil.)* întăritură, fortificație de câmp.
Fęldbegehung, *-en, f. (mil., înv.)* patrulare, circulație pe câmpul de luptă.
Fęldbeifuß, *-es, m. sg. (bot.)* pelin nemirositor *(Artemisia campestris* L.).
Fęldberegnung, *-en, f. (agr.)* ploaie artificială.
Fęldbereinigung, *-en, f. (agr., reg.)* reglementare a culturii ogoarelor.
Fęldbe|stellung, *-en, f. (agr.)* cultivare a pământului.
Feldbett, *-(e)s, -en, n.* pat de campanie.
Fęldbiene, *-n, f.* albină de câmp.
Fęldbinde, *-n, f. (mil.)* eșarfă.
fęldblau *adj. (mil.)* albastru de război (culoarea uniformelor în armata franceză).
Fęldblume, *-n, f.* floare de câmp.
Fęldbluse, *-n, f. (mil.)* bluză de campanie.
Fęldbohne, *-n, f. (bot.)* bob *(Vicia faba* L.).
Fęldbrief, *-(e)s, -e, m. (mil.)* scrisoare de pe front (transmisă prin poșta militară).
Fęldbriefpost *f. sg. (mil.)* poștă militară de campanie.
Fęldbrücke, *-n, f.* **1.** podeț (peste un șanț). **2.** *(mil.)* pod de campanie.
Fęldbuch, *-(e)s, -bücher, n. (geod.)* registru pentru notații (de măsurătoare).
Fęldbusch, *-es, -büsche, m.* **1.** tufiș izolat în câmpie. **2.** pădurice între ogoare.
Fęldchampignon [-]amplnjõ:], *-s, -s, m. (bot.)* ciupercă de gunoi *(Psalliota [Agaricus] campestris).*
Fęld|depot [-depo:], *-s, -s, n. (mil.)* depozit de campanie.
Fęld|dichte *f. sg. (electr.)* inducție; număr al liniilor de forță pe unitatea de suprafață.
Fęld|dieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de cereale, de ogoare.
Fęld|dienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* serviciu de campanie, de front.
Fęld|dienstbarkeit *f. sg. (jur.)* servitute pentru cultivarea pământului.
fęld|dienstfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciul de front, de campanie.
Fęld|dienstfähigkeit *f. sg. (mil.)* capacitate, aptitudine pentru serviciul de front, de campanie.
Fęld|dienst|ordnung, *-en, f. (mil.)* regulament de campanie, de luptă.
Fęld|dienst|übung, *-en, f. (mil.)* exercițiu de serviciu în campanie.
Fęld|distel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirsium arvense).*
Fęld|dressur, *-en, f. (vân.)* dresaj de câmp.
feld|ein *adv.* peste câmp; ~ **und feldaus** de-a lungul și de-a latul câmpului.
feldeinwärts *adj.* spre câmpuri, în câmpuri.
Fęld|eisenbahn, *-en, f.* v. Feldbahn.
Fęld|elektrode, *-n, f. (fiz.)* electrod de câmp.
Fęld|element, *-(e)s, -e, n.* element al unui tablou, tabel.
Fęld|ende, *-s, -en, n.* limita unui câmp, tablou.
Fęld|energie, *-n* [-gi:ən], *f. (fiz.)* energie a câmpului (magnetic, electric).
Fęld|ent|er|regung, *-en, f. (electr.)* dezexcitare, demagnetizare, slăbire a excitației.
Fęld|erbse, *-n, f. (bot.)* mazăre de câmp *(Pisum arvense* L.).
Fęlder|decke, *-n, f. (constr.)* planșeu cu panouri, tavan casetat.
Fęlderfruchtfolge, *-n, f. (agr.)* asolament de câmp.
Fęld|er|regung, *-en, f. (electr.)* **1.** excitare a câmpului. **2.** producere de curent de inducție.
Fęlder|springen, *-s, n. sg.* șotron.
Fęlderwirtschaft *f. sg. (agr.)* asolament pe câte o parte a câmpului.
Fęldfeuer, *-s, -, n. (mil.)* **1.** foc de câmp. **2.** foc de tabără.
Fęldfieber, *-s, n. sg. (med.)* boala fânului.
Fęldflasche, *-n, f. (mil., sport)* bidon.
Fęldflucht, *-en, f. (mil.)* dezertare, fugă de pe front.
Fęldflüchter, *-s, -, m. (ornit.)* porumbel de câmp, porumbel sălbatic, guguștiuc *(Columba palumbus).*
fęldflüchtig *adj. (mil.)* dezertor, în dezertare; ~ **werden** a dezerta de pe front.
Fęldflugplatz, *-es, -platze, m. (mil.)* aerodrom de campanie.
Fęldflur, *-en, f.* teren agricol, ogor.
Fęldforschung, *-en, f.* cercetare pe teren.
Fęldfrevel [-fəl], *-s, -, m. (jur.)* infracțiune, contravenție agricolă.
Fęldfriedensbruch, *-(e)s, -brüche m.* încălcare a ogorului altuia.
Fęldfrucht, *-früchte, f.* produs, rod al câmpului.
Fęldfutter(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură de plante furajere.
Fęldgarbe, *-n, f. (bot.)* coada-șoricelului *(Achillea).*
Fęldgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de câmp.
Fęldgeistliche, *-n, -n (ein Feldgeistlicher), m. (mil.)* preot militar.
Fęldgemeinschaft, *-en, f.* **1.** *(ist., jur.)* comunitate cu privire la proprietatea sau cultivarea pământului. **2.** asociație, întovărășire agricolă. **3.** pământ stăpânit și cultivat în comun.
Fęldgemüse(an)bau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultivare de legume în câmp.
Fęldgendarm [-ʒan- și -ʒã-], *-en, -en, m.* **1.** jandarm rural. **2.** *(mil.)* jandarm de campanie, de front.
Fęldgendarmerie, *-n* [-ri:ən], *f.* jandarmerie de campanie, de front.
Fęldgepäck, *-(e)s, n. sg.(mil.)* bagaj de război, de campanie.
Fęldgerät, *-(e)s, -e, n.* utilaje agricole.
fęldgerecht *adj.* **1.** *(vân.)* potrivit, priceput la vânatul mic. **2.** *(mil.)* de campanie, de război.
Fęldgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(vân.)* instanță pentru judecarea infracțiunilor agricole și de vânătoare. **2.** *(mil.)* tribunal militar, curte marțială.
Fęldgeschrei, *-s, n. sg. (mil.)* cuvânt de ordine, parolă.
Fęldgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de câmp.
Fęldgewächs, *-es, -e, n.* plantă agricolă.
Fęldglas, *-es, -gläser, n. (mil.)* lunetă de campanie, binoclu.
Fęldglocke, *-n, f. (glumeț)* spânzurătoare.
Fęldgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (mil.)* slujbă sub cerul liber pentru militari.
Fęldgraswirtschaft, *-en, f. (agr.)* asolament, alternare a culturilor de cereale cu cea de iarbă.
fęldgrau *adj. (mil.).* cenușiu de campanie (culoarea uniformei în armata germană).
Fęldgraue, *-n, -n (ein Feldgrauer), m. (fam.)* soldat simplu.
Fęldgrille, *-n, f. (entom.)* greier de câmp *(Gryllus).*
Fęldhase, *-n, -n, m. (zool.)* iepure de câmp *(Lepus timidus).*
Fęldhaubitze, *-n, f. (mil.)* obuzier de câmp.
Fęldhauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m. (înv.)* **1.** căpitan, comandant de mercenari. **2.** condotier.
Fęldherr, *-(e)n, -en, m. (mil., ist.)* strateg, comandant suprem, conducător de oști; mareșal.
Fęldherrnkunst, *-künste, f. (mil.)* strategie, artă de a conduce oști.
Fęldherrn|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* baston de mareșal.
Fęldherrnwürde *f. sg.* demnitate de comandant, de mareșal.
Fęldheuschrecke, *-n, f. (eruom.)* lăcustă de câmp *(Acrididae).*
Fęldhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* potârniche *(Perdix perdix).*
Fęldhüter, *-s, -, m.* paznic pe ogoare, pândar.
Fęldhütte, *-n, f.* colibă de câmp; colibă a pândarului, a paznicului de câmp.
Fęld|intensität, *-en, f. (fiz.)* intensitate a câmpului.
Fęldjäger, *-s, -, m.* **1.** vânător de vânat mic. **2.** *(mil.)* vânător (de câmp). **3.** *(mil.)* curier, ștafetă călare.
Fęldjägerbataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion de vânători de câmp.
Fęldkamille *f. sg. (bot.)* mușețel, romanită de câmp *(Matricaria chamomilla* L.).
Fęldkanone, *-n, f.* v. Feldgeschütz.
Fęldkaplan, *-s, -plane, m. (mil.)* preot militar (de rit catolic).
Fęldkasse, *-n, f. (mil.)* casierie de campanie.
Fęldkessel, *-s, -, m. (mil.)* marmită, cazan de bucătărie de campanie.
Fęldklee, *-s, m. sg. (bot.)* coada-mâței, papanaș *(Trifolium arvense* L.).
Fęldkoch, *-(e)s, -köche, m. (mil.)* bucătar de campanie.
fęldkriegsmäßig *adj.* ca în campanie, ca în război.
Fęldküche, *-n, f. (mil.)* bucătărie de campanie.
Fęldküchenwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson de bucătărie de campanie.
Fęldkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* chimen, secărică *(Carum carvi.)*
Fęldkunde *f. sg. (mil.)* cunoaștere a terenului, topografie.
Fęldkurat, *-en, -en, m. (reg.)* v. Feldgeistliche.
Fęldlager, *-s, -* (și *-läger), n. (mil.)* tabără de campanie.
Fęldlattich, *-s, m. sg. (bot.)* podbal *(Tussilago farfara* L.).
Fęldlazarett, *-(e)s, -e, n. (mil.)* spital de campanie.
Fęldlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis).*
Fęldlinie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie de forță.
Fęldmagnet, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m. (fiz.)* magnet permanent pentru crearea unui câmp magnetic.
Fęldmann, *-(e)s, -männer, m. (rar)* țăran, plugar.
Fęldmännertreu *f. sg. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre).*
Fęldmanöver [-və], *-s, -, n. (mil.)* manevre militare.
Fęldmark, *-en, f.* **1.** hotar al unui câmp. **2.** teritoriu al unei comune.
Fęldmarschall, *-s, -schälle, m. (mil.)* mareșal.
Fęldmarschall|leutnant, *-s, -e* (și *-s), m. (mil., ist.)* general de divizie (general-locotenent în armata austro-ungară).
fęldmarschmäßig *adj. (mil.)* în ținută de campanie; *(adverbial)* ~ **ausgerüstet** echipat cu ținuta de campanie.
Fęldmaß, *-es, -e, n.* măsură de suprafață.
fęldmäßig *adj. (mil.)* de campanie, de război.
Fęldmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de câmp *(Mus agrarius).*
Fęldmeister, *-s, -, m.* hingher.
Feldmeisterei, *-en, f.* serviciu de ecarisaj, hingherie.
Fęldmesse, *-n, f. (mil.)* serviciu divin de campanie, de front.
Fęldmessen, *-s, n. sg.* v. Feldmessung.
Fęldmesser, *-s, -, m.* (inginer) topograf, geodez, arpentor, agrimensor.
Fęldmess|instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument topografic, geodezic, de arpentaj, de agrimensură.
Fęldmesskunst, *-künste, f.* topografie, geodezie, arpentaj, agrimensură.
Fęldmessung, *-en, f.* măsurare a pământului, topografie, geodezie, arpentaj, agrimensură.
Fęldmohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac de câmp *(Papaver rhoeas).*
Fęldmusik, *-en, f.* **1.** *(mil.)* muzică militară în campanie. **2.** *(glumeț)* ciripit de păsări.
Fęldmütze, *-n, f. (mil.)* caschetă, șapcă, bonetă de campanie.
Fęldname, *-ns, -n, m.* numele, denumirea tabloului, câmpului.
Fęld|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de câmp (pentru cărămizi, var).
Fęld|ordnung, *-en, f.* v. Felddienstordnung.
Fęld|ort, *-(e)s, -e* (și *-örter), m. (mine)* **1.** capăt de galerie. **2.** limită a exploatării, a extracției. **3.** loc unde se face exploatarea, extracția.
Fęldpaketpost *f. sg. (mil.)* poștă de campanie, de colete.
Fęldpappel, *-n, f. (bot.)* plop *(Populus).*
Fęldpater, *-s, -* (și *-patres), m.* preot militar (de rit catolic).
Fęldpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug.

Feldplan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de campanie, de război.
Feldpolizei, *-en, f. (mil.)* poliție militară.
Feldpost *f. sg. (mil.)* poștă militară de campanie.
Feldpostbrief, *-(e)s, -e, m. (mil.)* scrisoare transmisă prin poșta militară de campanie.
Feldposten, *-s, -, m. (mil.)* avanpost.
Feldpostkurs, *-es, -e, m. (mil.)* curs poștal militar.
Feldpostnummer, *-n, f. (mil.)* număr al oficiului poștal militar; *(fig., vulg.)* **von der anderen ~ sein** a fi homosexual.
Feldprediger, *-s, -, m.* v. Feldgeistliche.
Feldquendel, *-s, -, m. (bot.)* cimbrișor *(Thymus serpyllum)*.
Feldrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* corb *(Corvus)*.
Feldrain, *-(e)s, -e, m.* răzor, hat.
Feldrand, *-(e)s, -ränder, m.* răzor.
Feldratte, *-n, f. (zool.)* șobolan de câmp *(Epimystrattus)*.
Feldrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* **1.** cod rural. **2.** drept funciar, rural.
Feldregiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de marș, care urmează să plece pe front.
Feldreservoir [-voa:ɐ], *-s, -e, n. (mil.)* rezervor de apă pentru locomotive de trenuri militare.
Feldrose, *-n, f. (bot.)* măceș, trandafir sălbatic *(Rosa arvensis)*.
Feldrübe, *-n, f. (bot.)* **1.** nap *(Rapa)*. **2.** sfeclă *(Beta vulgar is)*.
Feldruf, *-(e)s, -e, m.* v. Feldgeschrei.
Feldrute, *-n, f. (înv.)* prăjină, măsură de lungime de 5 m pentru măsurători de câmp.
Feldsalat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fetică *(Valerianella olitoria)*.
Feldsanitäts|abteilung, *-en, f. (mil.)* detașament sanitar de campanie.
Feldschacht, *-(e)s, -schächte, m.* pădurice între ogoare.
Feldschaden, *-s, -schäden, m. (agr.)* pagubă (la recolta de câmp).
Feldschädling, *-s, -e, m. (agr.)* plantă, animal dăunător agriculturii; dăunător.
Feldschanze, *-n, f. (mil., înv.)* redută.
Feldscheinwerfer, *-s, -, m. (mil.)* reflector de campanie, proiector.
Feldscher, Feldscherer, *-s, -, m. (înv., mil.)* felcer, subchirurg.
Feldscheuche, *-n, f.* sperietoare de ciori, momâie.
Feldscheune, *-n, f.* șură, hambar în câmp.
Feldschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie în câmp deschis.
Feldschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* șarpe de câmp *(Tropidonolus matrix)*. **2.** *(înv., mil.)* culevrină.
Feldschmiede, *-n, f.* **1.** *(mil.)* atelier de fierărie, potcovărie de campanie. **2.** *(tehn.)* forjă de câmp transportabilă.
Feldschnecke, *-n, f. (zool.)* melc de câmp, limace *(Limax agrestis)*.
Feldschütz, *-en, -en, m.* v. Feldhüter.
Feldschutz|auf|forstung, *-en, f.* împădurire pentru protecția câmpului.
Feldschutzwald|streifen, *-s, -, m.* brâu protector de pădure.
Feldschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă, burete de câmp *(Psalliota campestris* L.).
Feldsenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muștar de câmp *(Sinapis arvensis* L.).
Feldservitut [-vi-], *-s, -e, n. (jur., ist.)* servitute, obligație de a presta anumite munci agricole în folosul moșierului, servitute rurală.
Feldsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat de front.
Feld|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a câmpului.
Feld|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* feldspat, spat fuzibil.
feld|spat|haltig *adj.* care conține feldspat.
Feld|sperling, *-s, -e, m. (ornit.)* vrabie de câmp *(Passer domesticus)*.
Feld|spital, *-s, -e* (și *-spitäler), n.* v. Feldlazarett.
Feld|spitzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* chițcan, chițoran *(Crucidula russulus leucoden)*.
Feld|stärke, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* forță, intensitate a câmpului electric, magnetic. **2.** *(mil.)* efectiv de campanie.
Feld|stecher, *-s, -, m. (mil.)* lunetă de campanie, binoclu de campanie.
Feld|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** bolovan. **2.** *(mineral.)* feldspat compact. **3.** piatră de hotar.
Feld|steinmauer, *-n, f. (constr.)* zid de bolovani.
Feld|steinmauerwerk, *-(e)s,* -e, *n. (constr.)* zidărie de bolovani.
Feld|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție, dispozitiv de luptă, de campanie.
Feld|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** (petic de) ogor. **2.** *(pict.)* peisaj. **3.** *(mil.)* tun de câmp.
Feld|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant.
Feld|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic *(Columba livia)*.
Feld|teil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* parte din tablou.
Feld|telefon, *-s, -e, n.* v. Feldtelephon.
Feld|telegraf, *-en, -en, m.* v. Feldtelegraph.
Feld|telegrafie *f. sg.* v. Feldtelegraphie.
Feld|telegraph, *-en, -en, m. (mil.)* telegraf de campanie.
Feld|telegraphie *f. sg. (mil.)* telegrafie de campanie.
Feld|telephon, *-s, -e, n. (mil., înv.)* telefon de campanie.
Feld|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* **1.** *(fiz.)* teoria câmpurilor (electromagnetice). **2.** *(lingv.)* teoria câmpurilor semantice.
Feld|thymian, *-s, m. sg. (bot.)* lămâioară *(Thymus vulgaris* L.).
Feld|truppen *pl. (mil.)* trupe de campanie, trupe de operațiune.
Feld|truppenteil, *-(e)s, -e, m. (mil.)* parte din trupele de campanie de front.
feld|tüchtig *adj.* bun pentru campanie, apt pentru război, pentru front; călit în ale războiului.
Feld|tüchtigkeit *f. sg. (mil.)* aptitudine de a fi folosit pe front.
Feld|übung, *-en, f. (mil.)* exerciții de campanie (pe teren).
Feld|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm *(Ulmus campestris* L.).
Feldung, *-en, f.* împărțire în câmpuri, în ogoare.
Feld|uniform, *-en, f. (mil.)* uniformă, ținută de campanie.
Feldvektor [-vɛk-], *-s, -en, m. (fiz.)* vector al câmpului de forță.
Feldver|änderung, *-en, f. (fiz.)* schimbare a câmpului de forță.
Feldverlauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiz.)* distribuție de câmp.
Feldverpflegskolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de aprovizionare.
Feldverpflegung, *-en, f. (mil.)* subzistență, aprovizionare de campanie.
Feldverpflegungskolonne, *-n, f.* v. Feldverpflegskolonne.
Feldverschärfung, *-en, f. (mine)* precizie a delimitării unui câmp minier.
Feldverteilung, *-en, f. (electr.)* repartiție a câmpului magnetic.
Feldvikar [-vi-], *-s, -e, m. (mil.)* vicar militar, episcop militar (în armata austro-ungară).
Feldvogt, *-(e)s, -vögte,* v. Feldhüter.
Feldvorschaltungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență de reglaj a curentului din înfășurarea de excitație.
Feldwaage, *-n, f. (tel.)* variometru.
Feldwache, *-n, f.* **1.** pază a câmpului. **2.** *(mil.)* post mic (la avanposturi).
Feldwach|habende, *-n, -n (ein Feldwachhabender), m. (mil.)* comandant al unui post mic.
Feldwächter, *-s, -, m.* v. Feldhüter.
Feldwachtmeister, *-s, -, m.* v. Feldwachhabende.
feldwärts *adv.* către, spre câmp.
Feldwebel, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* plutonier. **2.** *(glumeț)* majur, moș Teacă. **3.** *(fam., peior.)* femeie energică, guralivă. **4.** *(reg., glumeț)* multă spumă pe bere.
Feldweg, *-(e)s, -e, m.* drum printre câmpuri.
Feldweihe, *-n, f. (ornit.)* vindereu de câmpie *(Falco milvus)*.
Feldwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare a tabloului.
Feldwicke, *-n, f. (bot.)* bobușor, măzăriche cu frunza îngustă *(Vicia angustifolia)*.
Feldwicklung, *-en, f. (electr.)* înfășurare de excitație, înfășurare inductară.
Feldwiese, *-n, f.* luncă, pajiște.
Feldwild, *-(e)s, n. sg.* vânat de câmp.
Feldwinde, *-n, f. (bot.)* rochița-rândunicii, volbură *(Convolvulus arvensis* L.).
Feldwirtschaft, *-en, f.* economie agrară.
Feldzaun, *-(e)s, -zäune, m.* grad viu, împrejmuire a unui câmp.
Feldzeichen, *-s, -, n. (mil.)* **1.** insignă, semn distinctiv pentru soldați în campanie. **2.** stindard, drapel.
Feldzeitung, *-en, f.* gazetă pentru front.
Feldzeug, *-(e)s, n. sg. (mil.)* material de război (de artilerie, de geniu).
Feldzeug|abteilung, *-en, f. (mil.)* detașament de material de artilerie.
Feldzeugmeister, *-s, -, m. (mil., austr.)* **1.** general de artilerie. **2.** mareșal.
Feldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie, expediție militară, război.
Feldzugs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de război, plan de campanie.
Feldzulage, *-n, f. (mil.)* indemnizație, soldă de război.
Feldzypresse, *-n, f. (bot.)* tămâiță de câmp *(Ajuga chamaepithys)*.
Felge[1], *-n, f.* **1.** *(tehn.)* obadă; jantă. **2.** *(tehn.)* bandă (la biciclete); **abnehmbare ~** bandă demontabilă; **den Reifen auf die ~ montieren** a monta cauciucul pe jantă. **3.** *(sport)* rotire (la bară).
Felge[2], *-n, f.* **1.** *(agr., reg.)* desțelenire; a doua și a treia arătură. **2.** aparat pentru umplut cârnați.
felgen[1], *felgte, gefelgt, vb. (h) tr. (tehn.)* a pune jantă, bandaj la o roată.
felgen[2], *felgte, gefelgt, vb. (h) tr. (agr.)* a desțeleni, a întoarce din nou un ogor, un teren.
Felgenband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(auto.)* bandaj, panglică de protecție pentru cameră. **2.** cerc de roată, obadă.
Felgenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de jantă.
Felgenhauer, *-s, -, m.* rotar.
Felgenkranz, *-es, -kränze, m. (auto.)* coroană a roții.
Fell, *-(e)s, -e, n.* blană; **das ~ eines Tieres abziehen** a jupui un animal; *(fig.)* **die ~e sind ihm fortgeschwommen** i s-au spulberat speranțele;*(fig.)* **jm. das ~ gerben** a bate pe cineva; *(fig.)* **ein dickes ~ haben** a avea pielea groasă, a fi nesimțit; *(fig.)* **jm. das ~ über die Ohren ziehen** a exploata, a despuia, a jefui, a toca pe cineva; **dich juckt wohl das ~?** ai nevoie de o chelfăneală?; *(pop.)* **ich armes ~!** bietul, nenorocitul de mine, vai de pielea mea! man **soll das ~ nicht verkaufen, ehe man den Löwen hat** să nu vinzi pielea ursului din pădure.
Fellache, *-n, -n, m.* felah, țăran arab.
Fellachin, *-nen, f.* felahă, țărancă arabă.
Fellatio [-tsio], *-ones, f.* sex oral.
fellationieren, *fellationierte, fellationiert, vb. (h) intr.* a face sex oral.
Fellbereiter, *-s, -*, m. blănar, tăbăcar.
Fellbereitung, *-en, f.* preparare a pielii, tăbăcărie.
Fell|eisen, *-s, -, n. (înv.)* raniță; sac de călătorie (din piele); sac de poștă.
fellen, *fellte, gefellt, vb. (h) tr.* **1.** a freca cu o blană. **2.** a jupui.
Fellgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de blănărie.
Fellhandel, *-s, m. sg.* comerț cu blănuri.
Fellhändler, *-s, -, m.* negustor blănar.
fellieren, *fellierte, felliert, vb. (h) intr.* v. fellationieren.
Felljacke, *-n, f.* haină, scurtă din blană.
Fellmütze, *-n, f.* căciulă din blană.
Fellschürling, *-s, -e, m.* blană tunsă scurt.
Fell|stiefel, *-s, -, m.* cizmă din blană, îmblănită.
Fellwerk, *-(e)s, n. sg.* blănărie.
Felonie, *f.* felonie; trădare.
Felpel, *-s, -, m.* v. Felbel.
Fels, *-en, -en, m.* v. Felsen.
fels|abwärts *adv.* în josul stâncii.
Fels|arbeit, *-en, f. (sport)* alpinism.
Fels|art, *-en, f.* fel, tip de rocă.
fels|artig *adj.* ca o stâncă, asemănător cu o stâncă.
Felsbank, *-bänke, f.* banc, îngrămădire de stânci.
Felsbewohner, *-s, -, m.* locuitor al stâncilor.
Felsbild, *-(e)s, -er, n.* desen rupestru.
Felsblock, *-(e)s, -blocke, m.* bloc de stâncă, lespede.
Felsboden, *-s, -böden, m.* teren, sol stâncos.
Felsbrocken, *-s, -, m.* v. Felsblock.
Fels|eiland, *-(e)s, -e, n.* v. Felseneiland.
Felsen, *-s, -, m.* **1.** stâncă; (și *fig.)* **auf den ~ bauen** a clădi pe stânci; *(fig.)* **eherner ~** stâncă de granit. **2.** *(geol.)* rocă.
Felsen|abhang, *-(e)s, -hänge, m,* povârniș stâncos.

fẹlsen|artig *adj.* v. felsartig.
Fẹlsenbank, *-bänke, f.* v. Felsbank.
Fẹlsenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* stâncă temporalului
Fẹlsenberg, *-(e)s, -e, m.* munte stâncos, stânci.
Fẹlsenbett, *-(e)s, -en, n.* albie stâncoasă, pat stâncos.
Fẹlsenbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* figură săpată în stâncă.
Fẹlsenbirne, *-n, f. (bot.)* varietate de pară pădureață *(Amelanchia).*
Fẹlsenblümchen, *-s, -, n. (bot.)* flămânzică *(Draba).*
Fẹlsenbrombeere, *-n, f. (bot.)* merișor *(Vaccinium vitisidaea).*
Fẹlsenburg, *-en, f.* cetate pe stâncă, de stânci.
Fẹlsendom, *-(e)s, -e,m. (poet.)* grotă, peșteră mare în stâncă.
Fẹlsen|eiland, *-(e)s, -e, n. (poet.)* insulă stâncoasă.
Fẹlsen|enge, *-n, f.* chei (în munți).
fẹlsenfest *adj.* **1.** tare, solid ca o stâncă. **2.** *(fig.)* nestrămutat, neclintit; **meine ~e Überzeugung** convingerea mea nestrămutată; *(adverbial)* **an etwas ~ glauben** a crede neclintit în ceva.
Fẹlsenföhre, *-n, f. (bot.)* pin de munte, jneapăn, jep *(Pinus montana).*
Fẹls|enge, *-n, f.* v. Felsenenge.
Fẹlsengebilde, *-s, -, n.* formație de stânci.
Fẹlsengebirge, *-s, -, n.* munți stâncoși.
Fẹlsengipfel, *-s, -, m.* pisc, vârf de stâncă, colț.
Fẹlsengrab, *-(e)s, -gräber, n.*, **Fẹlsengruft**, *-grüfte, f.* mormânt săpat în stâncă; grotă-mormânt.
Fẹlsengrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** teren stâncos. **2.** (și *fig.*) temelie de stâncă, fundament stâncos.
fẹlsenhart *adj.* neclintit, neînduplecat.
Fẹlsenherz, *-ens, -en, n. (fig.)* inimă de piatră.
Fẹlsenhöhle, *-n, f.* grotă, peșteră în stâncă.
Fẹlsen|insel, *-n, f.* insulă stâncoasă.
Fẹlsenkuppe, *-n, f.* pisc, vârf de stâncă.
Fẹlsenküste, *-n, f.* mal stâncos (al mării).
Fẹlsenlast, *-en, f. (fig.)* grijă apăsătoare.
Fẹlsenmasse, *-n, f.* masă de stânci; masă de roci.
Fẹlsenmauer, *-n, f.* perete de stâncă.
Fẹlsen|nelke, *-n, f. (bot.)* varietate de garoafă *(Tunica).*
Fẹlsen|nest, *-(e)s, -er, n. (poet.)* cetate pe vârf stâncos.
Fẹlsenpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă săpată în stâncă.
Fẹlsenplatte, *-n, f.* platou de stâncă.
fẹlsenreich *adj.* stâncos.
Fẹlsenriff, *-(e)s, -e, n.* recif; colț de stâncă la suprafața apei.
Fẹlsenriss, *-es, -e, m.* spărtură, crăpătură în stâncă.
Fẹlsenritz, *-es, -e, m.*, **Fẹlsenritze**, *-n, f.* fisură, plesnitură, crăpătură mică în stâncă.
Fẹlsenrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* plantă alpină din familia ericaceelor *(Azalea procumbens).*
Fẹlsenrücken, *-s, -, m.* coamă de stâncă.
Fẹlsenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (alpinism)* horn.
Fẹlsenschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe gigantic, piton hieroglifat «assala» *(Pithon sebae).*
Fẹlsenschloss, *-es, -schlösser, n.* **1.** castel de stânci. **2.** castel construit pe stânci.
Fẹlsenschlucht, *-en, f.*, **Fẹlsenschlund**, *-(e)s, -schlünde, m.* prăpastie, hău.
Fẹlsenschwalbe, *-n, f. (ornit.)* lăstun, rândunică de stânci *(Chivicola rupestris).*
fẹlsenschwer *adj.* greu ca stâncă; *(adverbial; fig.)* **seine Tat lastet ~ auf seinem Gewissen** fapta îl apasă pe conștiință greu ca o stâncă.
Fẹlsen|spitze, *-n, f.* v. Felsengipfel.
Fẹlsen|sprengung, *-en, f.* dinamitare a stâncilor, a rocilor.
Fẹlsen|stück, *-(e)s, -e, n.* bolovan, bloc de stâncă.
Fẹlsentaube, *-n, f.* v. Felstaube.
Fẹlsentempel, *-s, -, m.* templu construit în stâncă; *(arh.)* templu hipogeu.
Fẹlsentor, *-(e)s, -e, n.* poartă în stânci.
Fẹlsen|ufer, *-s, -, n.* mal, țărm stâncos.
Fẹlsenvor|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* colț de stâncă.
Fẹlsenwand, *-wände, f.* **1.** perete de stâncă. **2.** stâncă abruptă.
Fẹlsenzacke, *-n, f.* vârf ascuțit de stâncă
Fẹlsenzeichnung, *-en, f.* desen pe stâncă, desen rupestru.
Fẹlsflechte, *-n, f. (bot.)* lepraritță *(Lichen).*
Fẹlsge|hänge, *-s, -, n.* stâncă în surplombă.
Fẹlsgeröll, *-(e)s, -e, n.* grohotiș.
Fẹlsgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă stâncoasă, spinare de munte.
Fẹlshaken, *-s, -, m.* piolet.
Fẹlshöhlung, *-en, f.* adâncitură, văgăună în stâncă.
fẹlsicht *(im\:)*, **fẹlsig** *adj.* stâncos.
Fẹlskletterei *f. sg.*, **Fẹlsklettern**, *-s, n. sg.* ascensiune alpină, cățărat.
Fẹlsklippe, *-n, f.* v. Felsenriff.
Fẹlsmalerei, *-en, f.* v. Felszeichnung.
Fẹlsmasse, *-n, f.* v. Felsenmasse.
Fẹls|schlucht, *-en, f.* v. Felsenschlucht.
Fẹls|spalte, *-n, f.* fisură, crăpătură în stâncă.
Fẹls|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de stâncă.
Fẹls|sturz, *-es, -stürze, m.* prăbușire de stânci.
Fẹls|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de stâncă *(Columba livia).*
Fẹls|technik *f. sg. (sport)* tehnică a cățăratului.
Fẹls|trümmerdamm, *-(e)s, -dämme, m.* stăvilar format din fărâmături de stâncă, din grohotiș.
Fẹlswand, *-wände, f.* v. Felsenwand.
Fẹlszeichnung, *-en, f.* desen pe stâncă, desen rupestru.
Fẹlszinne, *-n, f.* v. Felsenzacke.
Feluke, *-n, f. (mar.)* felucă, navă mică cu vele și rame.

Fẹme, *-n, f.* **1.** *(ist.)* tribunal secret neoficial și ilegal (în Westfalia). **2.** acțiunea de a-și face singur dreptate.
Fẹmegericht, *-(e)s, -e, n.* v. Feme **(1).**
Fẹmel, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** cânepă mascul. **2.** hamei mascul.
Fẹmelbetrieb, *-(e)s, m. sg. (forest.)* pădure exploatată cu bucata, cu firul.
Fẹmelhanf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* cânepă mascul.
Fẹmelhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei mascul.
Fẹmelwirtschaft, *-en, f.* v. Femelbetrieb.
Fẹmemord, *-(e)s, -e, m. (ist.)* omor, asasinat politic.
Fẹmemörder, *-s, -, m. (ist.)* asasin politic.
fẹmen, *femte, gefemt, vb. (h) tr. (ist.)* a deferi tribunalului secret; a exila, a surghiuni.
Fẹmer, *-s, -, m. (ist.)* gâde, călău.
Fẹme|richter, *-s, -, m. (ist.)* judecător în tribunalul secret.
Fẹmgericht, *-(e)s, -e, n.* v. Feme **(1).**
Fẹmgraf, *-en, -en, m. (ist.)* șef al tribunalului secret.
femin|in *adj.* feminin.
Femin|inbildung, *-en, f. (gram.)* formare a femininului.
Femin|in|endung, *-en, f. (gram.)* terminație feminină, desinență a femininului.
Femin|inum, *-s, -na, n. (gram.)* **1.** gen feminin. **2.** substantiv feminin.
Femin|istin, *-nen, f. (pol.)* feministă.
Fẹmmel, *-s, m. sg.* v. Femel.
Fẹmrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* drept, lege secret(ă) neoficial(ă).
Fẹnch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* părânc *(Panicum).*
Fẹnchel, *-s, m. sg. (bot.)* molură, fenicul *(Foeniculum vulgare).*
Fẹnchelbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu distilat de molură, din fenicul.
Fẹnchelkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Fenchel.
Fẹnchel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de fenicul.
Fẹncheltee, *-s, -s, m.* ceai de fenicul.
Fẹnchelwasser, *-s, n. sg.* apă de fenicul.
Fẹnder, *-s, -, m. (mar.)* tampon, tranchet.
Fẹnek, *-s, -s* (și *-e), m. (zool.)* vulpe africană (care trăiește în deșert) *(Megalotis zerda).*
Fẹnn, *-(e)s, -e, n.* (și *m.*), **Fẹnne**, *-n, f. (reg.)* mlaștină (cu turbă).
Fẹnnek, *-s, -s* (și *-e), m.* v. Fenek.
Fẹnnich, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mohor *(Setaria).*
fẹnnich|artig *adj. (bot.)* din grupul paniceelor, ca paniceele.
Fẹnster, *-s, -, n.* **1.** fereastră; **das ~ geht auf die Straße** fereastra dă în stradă; **blindes ~** fereastră oarbă; **doppeltes ~** fereastră dublă; **zweiflügeliges ~** fereastră cu două canaturi; **die ~ auf!** deschide ferestrele! **die ~** (sau **Fensterscheiben) einschlagen** a sparge geamurile; **am** (sau **ans) ~ klopfen** a bate la fereastră, la geam; **sich ans ~ stellen** a se așeza la fereastră; **sich (zu) weit aus dem ~ lehnen** a se apleca (prea) tare afară (din fereastră); **aus dem ~ hinausschauen** a privi pe fereastră (afară); **durchs ~** prin fereastră; pe fereastră; *(fig.)* **Geld zum** (sau **beim) ~ hinauswerfen** a arunca bani pe fereastră; *(fig.)* **die ~ des Himmels** stăvilarele cerului; *(fig.)* **zum ~ hinaussprechen** a vorbi la pereți, degeaba; *(fig.)* **er ist weg vom ~** i-a apus renumele, nu se mai vorbește de el. **2.** ferestruică, deschizătură, orificiu; **~ in der Tür** ferestruică în ușă, ghișeu; **ein Briefumschlag mit ~** un plic cu ferestruică transparentă. **3.** *(inform.)* fereastră; **aktives** (sau **inaktives) ~** fereastră activă (inactivă); **ein ~ einschalten** (sau **ausschalten)** a activa (a inhiba) o fereastră; **in ein ~ hineinklicken** a clica într-o fereastră; **~ tauschen** a schimba ferestre.
Fẹnster|anschlag, *-(e)s, -schläge*, **Fẹnster|aus|schnitt**, *-(e)s, -e, m. (constr.)* ambrazură, nișă, adâncitură, spațiu pentru montarea unei ferestre.
Fẹnsterband, *-(e)s, -bänder, n.* balama de fereastră.
Fẹnsterbank, *-bänke, f.* **1.** *(constr.)* solbanc, glaf. **2.** rezemătoare a unei ferestre. **3.** bancă plasată lângă sau sub fereastră.
Fẹnsterbegrenzung, *-en, f.* limită a ferestrei.
Fẹnsterbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** armătură, fierărie a unei ferestre. **2.** abureală pe geamul ferestrei.
Fẹnsterbier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* serbare a lucrătorilor (la ridicarea unei case).
Fẹnsterblende, *-n, f. (constr.)* fereastră oarbă, volet.
Fẹnsterbogen, *-s, -bögen, m.* arc de fereastră, arcadă a ferestrei.
Fẹnsterbrett, *-(e)s, -er, n.* pervaz.
Fẹnsterbrief, *-(e)s, -e*, **Fẹnsterbrief|umschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* plic cu ferestruică transparentă.
Fẹnsterbrüstung, *-en, f.* parapet la fereastră.
Fẹnsterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fenster) **1.** ferestruică, fereastră mică. **2.** ghișeu.
Fẹnsterdreher, *-s, -, m.* mâner de fereastră, cremonă.
Fẹnster|einwerfen, *-s, n. sg.* spargere a geamurilor.
Fẹnster|eisen, *-s, -, n.* vergea de fier (de care atârnă perdeaua).
Fẹnsterflügel, *-s, -, m.* canat, batant, aripă al (a) unei ferestre.
Fẹnsterfutter, *-s, -, n.* căptușeală, pervaz, cercevea, toc de fereastră.
Fẹnstergeld, *-(e)s, -er, n.* v. Fenstersteuer.
Fẹnstergerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* toc de fereastră.
Fẹnstergesims, *-es, -e, n.* cornișă de fereastră.
Fẹnsterge|stell, *-(e)s, -e, n. (constr.)* ancadrament al ferestrei.
Fẹnstergewände, *-s, -, n. (constr.)* suport, picior al unei ferestre.
Fẹnstergiebel, *-s, -, m.* fronton de fereastră.
Fẹnstergitter, *-s, -, n.* gratie, zăbrele, grilaj de fereastră.
Fẹnsterglas, *-es, -gläser, n.* geam (de fereastră).
Fẹnstergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner al ferestrei, cremonă.
Fẹnster|haken, *-s, -, m.* cârlig de fereastră, cârlig de vânt.
Fẹnster|haspe, *-n, f.* balama de fereastră.
Fẹnster|hebel, *-s, -, m.* m'ner de fereastră, cremonă.
Fenster|höhle, *-n, f.* cavitate, adâncitură a unei ferestre.
Fẹnsterjalousie [-ʒaluzi:], *-n* [-zi:ən], *f.* jaluzea de fereastră.
Fẹnsterjoch, *-(e)s, -e, n. (constr.)* întregol, spațiu dintre ferestre.
Fẹnsterkämpfer, *-s, -, m. (constr.)* traversă a unei ferestre.
Fẹnsterkissen, *-s, -, n.* pernă, sul pentru ferestre.

Fẹnsterkitt, *-(e)s, -e, m.* chit de geamuri.
Fẹnsterklotz, *-es, -klötze, m.* opritor (la fereastră).
Fẹnsterkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* glaf, solbanc.
Fẹnsterkopiermaschine, *-n, f.* aparat de copiat filme.
Fẹnsterkorb, *-(e)s, -körbe, m. (constr.)* grilaj bombat de fereastră.
Fẹnsterkranz, *-es, -kränze, m.* şir, cordon de ferestre (la un edificiu).
Fẹnsterkreuz, *-es, -e, n.* cruce a ferestrei.
Fẹnsterkurbel, *-n, f.* v. Fensterhebel.
Fẹnsterladen, *-s, -, m.* oblon, volet la fereastră.
Fẹnsterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ramă glisantă de fereastră.
Fẹnsterleder, *-, n. sg.* piele de căprioară (pentru şters geamuri).
Fẹnsterlehne, *-n, f.* rezemătoare a ferestrei.
Fẹnsterlicht, *-(e)s, -er, n.* deschizătură, ochi la fereastră.
fẹnsterln, *fensterlte, gefensterlt, vb. (h) intr. (reg.)* a intra la iubită seara (pe fereastră).
fẹnsterlos *adj.* fără ferestre.
Fẹnsterluke, *-n, f.* hublou, geam mic rotund.
fẹnstern, *fensterte, gefenstert, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a da pe cineva afară. **2.** a face ferestre, deschizături.
Fẹnsternische, *-n, f.* nişă (de fereastră).
Fẹnster|öffnung, *-en, f.* gol al ferestrei.
Fẹnsterparade, *-n, f.* plimbare în faţa ferestrei iubitei.
Fẹnsterparapett, *-s, -s, n.* parapet de fereastră.
Fẹnsterpeter, *-s, -, m. (reg.)* v. Fensterkreuz.
Fẹnsterpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* întregol, stâlp între două ferestre.
Fẹnsterplatz, *-es, -plätze, m.* loc la geam (în avion, tren, autobuz).
Fẹnsterpolster, *-s, -, m.* v. Fensterkissen.
Fẹnsterputzer, *-s, -, m.* curăţător de geamuri.
Fẹnster|rahmen, *-s, -, m.* **1.** toc, ramă, cercevea de fereastră. **2.** *(inform.)* cadru al ferestrei.
Fẹnster|rand, *-(e)s, -ränder, m. (inform.)* marginea ferestrei.
Fẹnster|recht, *-(e)s, -e, n. (jur)* drept de a face ferestre într-un zid.
Fẹnster|reiber, **Fẹnster|riegel**, *-s, -, m.* zăvor de fereastră.
Fẹnster|rose, *-n, f.* (fereastră în formă de) rozetă.
Fẹnster|rost, *-(e)s, -e, m.* gratii (la fereastră).
Fẹnster|rouleau [-rulo:], *-s, -s, n.* stor, transperant, rulou.
Fẹnsterschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. Fensterpfeiler.
Fẹnsterscheibe, *-n, f.* geam, ochi de geam.
Fẹnsterschirm, *-(e)s, -e, m.* **1.** oblon de fereastră. **2.** jaluzea.
Fẹnsterschweiß, *-es, m. sg.* v. Fensterbeschlag **(2).**
Fẹnstersims, *-es, -e, m.* (şi *n.*) pervaz al ferestrei.
Fẹnstersitz, *-es, -e, m.* loc lângă fereastră.
Fẹnster|spiegel, *-s, -, m.* **1.** oglindă mare. **2.** fereastră cu oglinzi în loc de geamuri, oglindă mobilă. **3.** oglindă între două geamuri.
Fẹnster|sprosse, *-n, f.* spros, şipcă divizionară a ferestrei.
Fẹnster|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** proeminenţă, ieşitură (la o fereastră). **2.** spărtură, crăpătură în geam.
Fẹnster|stange, *-n, f.* vergea de fereastră.
Fẹnster|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit proporţional cu numărul de ferestre.
Fẹnster|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* toc al ferestrei.
Fẹnster|sturz, *-es, -stürze, m.* **1.** *(constr.)* buiandrug de ferestre. **2.** cădere pe fereastră.
Fẹnstertafel, *-n, f.* panou de fereastră.
Fẹnstertiefe, *-n, f.* adâncime a unei ferestre.
Fẹnstertritt, *-(e)s, -e, m.* treaptă în faţa unei ferestre.
Fẹnstertür, *-en, f.* uşă-fereastră.
Fẹnsterverband, *-(e)s, -verbände, m. (med.)* bandaj de ghips cu deschizătură (pentru tratarea rănilor).
Fẹnstervertiefung, *-en, f.* v. Fensternische.
Fẹnstervor|hang, *-(e)s, -hänge, m.* perdea, draperie de fereastră.
Fẹnsterwerk, *-(e)s, n. sg.* totalitate a ferestrelor unui edificiu; vitraj.
Fẹnsterwinkel, *-s, -, m.* colţ la fereastră.
Fẹnsterwirbel, *-s, -, m.* turnichet de fereastră.
Fẹnsterzarge, *-n, f.* v. Fensterrahmen.
Fẹnz, *-en, f. (reg.)* **1.** incintă, cuprins. **2.** împrejmuire, gard (de sârmă ghimpată).
fẹnzen, *fenzte, gefenzt (du, er fenzt), vb. (h) tr. (reg.)* a împrejmui, a îngrădi.
Fẹrch, *-(e)s,* -e, m. *(mine)* explozie de grizu.
fẹrchen, *ferchte, gefercht, vb. (h) tr. (reg)* **1.** a crea. **2.** a favoriza, a promova. **3.** a expedia; a rezolva. **4.** a remite oficial, în public. **5.** a distribui muncă la domiciliu.
Fẹrge, *-n, -n, m. (poet.)* luntraş, corăbier.
fẹrggen, *ferggte, geferggt, vb. (h) tr. (elv.)* a rezolva, a expedia.
Fẹrgger, *-s, -, m. (elv.)* expeditor; firmă de expediţie (a mărfurilor).
Fẹrien [-riən] *pl.* vacanţă; **in die ~ gehen** a merge, a pleca în vacanţă; **~ haben** a avea vacanţă, a fi în concediu.
Fẹrien|arbeit, *-en, f.* muncă de vacanţă.
Fẹrien|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** şedere în vacanţă. **2.** loc de petrecere a vacanţei.
Fẹrien|aufgaben *pl.* teme de vacanţă (pentru elevi).
Fẹriendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de vacanţă.
Fẹriengast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete de vacanţă, turist, vilegiaturist.
Fẹrienhaus, *-es, -häuser, n.*, **Fẹrienheim**, *-(e)s, -e, n.* casă, cămin de recreaţie, casă de odihnă.
Fẹrienkolonie [-ni:ən], *-n, f.* colonie de vacanţă.
Fẹrienlager, *-s, -, n.* tabără de vacanţă (pentru elevi, studenţi).
Fẹrien(lehr)kurs, *-es, -e, m.* curs, prelegere de vară, de vacanţă.
Fẹrienplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de vacanţă.
Fẹrienreise, *-n, f.* călătorie de vacanţă.
Fẹriensonderzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Ferienzug.
Fẹrien|stimmung, *-en, f.* atmosferă, dispoziţie de vacanţă.
Fẹrienzeit, *-en, f.* timp, durată, sezon de vacanţă.
Fẹrienzug, *-(e)s, -züge, m.* tren special pentru plecarea în vacanţă (a elevilor etc.).
Fẹrkel, *-s, -, n.* **1.** purcel (de lapte), purceluş. **2.** *(fig.)* purcel, nespălat, neruşinat, puşlama, golan. **3.** *(fam.)* pată (de murdărie, de cerneală).
Fẹrkelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Ferkel **(1))** purceluş de lapte.
Fẹrkelei, *-en, f. (fam., peior.)* porcărie, golănie, neruşinare, murdărie.
Fẹrkelkaninchen, *-s, -, n. (zool.)* cobai *(Cavia Cutleri).*
Fẹrkelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** buruiană porcească *(Hypochoeris radicata* L.). **2.** troscot *(Polygonum aviculare).*
Fẹrkelmaus, *-mäuse, f.* v. Meerschweinchen.
fẹrkeln, *ferkelte, geferkelt (ich ferk(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(despre scroafe)* a făta. **2.** *(fam.)* a fi murdar, a fi ca un purcel.
Fẹrkelratte, *-n, f. (zool.)* nume al unei specii de şobolani exotici *(Capromys pilorides.).*
Fẹrkel|stecher, *-s, -, m.* **1.** cârpaci (printre măcelari). **2.** *(peior.)* avocăţel clandestin.
fẹrm *adj.* **1.** ferm, tare, sigur, constant. **2.** perseverent, tenace, statornic. **3.** *(în expr.)* **in etwas ~ sein** a fi priceput la ceva.
Fẹrman, *-s, -e, m. (ist.)* firman (al sultanului).
Fẹrmate, *-n, f. (muz.)* coroană.
Fẹrme, *-n, f. (agr.)* **1.** fermă (agricolă). **2.** pământ luat în arendă (în Belgia sau Franţa).
Fẹrment, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(chim.)* ferment. **2.** *(elv.)* grâu.
Fẹrmentation, *-en, f.* fermentaţie, dospire.
fẹrmentativ *adj.* de fermentaţie.
Fẹrmentbakterien [-riən] *pl. (biol.)* bacterii de fermentaţie.
fẹrmentieren, *fermentierte, fermentiert, vb. (h) intr* a fermenta, a dospi, a fierbe.
fẹrn I. *adj.* departe, depărtat, îndepărtat; *(poet.)* **aus ~en Landen** din ţări îndepărtate; **der ~e Osten** Extremul Orient; Orientul îndepărtat; **die ~ste Nachwelt** posteritatea cea mai îndepărtată; **(noch) in ~en Tagen a)** peste mulţi ani; **b)** în vremuri de demult, în vremuri apuse; **in ~er Zeit** târziu de tot, după foarte mult timp; **die ~ere Zukunft** viitorul mai îndepărtat. **II.** *adv.* departe, îndepărtat; **einer Sache ~ bleiben** a rămâne în rezervă, a se ţine departe de ceva; **~ von jm.** sau **etwas** departe de cineva sau de ceva; **~ (von) der Heimat** departe de patrie; **von ~ her** de departe, din depărtare; **von nah und ~** de pretutindeni; **von ~ betrachtet** privit de la distanţă; **~ sei es von mir** departe de mine, nu doresc de loc, ferească Dumnezeu! **es steht mir ~** departe de mine gândul, nici nu mă gândesc; **es hat mir ~ gelegen** nici nu m-am gândit, nici prin minte nu mi-a trecut; **nicht von ~ an etwas denken** a nici nu se gândi la un lucru, a nici nu-i trece prin minte.
fẹrn|ab *adv.* (foarte) departe, de departe, din depărtare; **~ von der Welt** departe de lume.
Fẹrnambuk, *-(e)s, n. sg. (ind. lemnului)* lemn roşu de vopsit, băcan.
Fẹrnambukbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* fernambuc, copac brazilian *(Caesalpinia echinata).*
Fẹrn|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu telefonic (interurban, internaţional).
Fẹrn|anemometer, *-s, -, n. (tehn.)* anemometru cu comandă la distanţă.
Fẹrn|anlasser, *-s, -, m. (tehn.)* demaror de la distanţă.
Fẹrn|anruf, *-(e)s, -e, m. (tel.)* convorbire telefonică interurbană; convorbire telefonică internaţională.
Fẹrn|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură telefonică interurbană, internaţională.
Fẹrn|ansicht, *-en, f.* **1.** panoramă. **2.** plan de perspectivă.
Fẹrn|antrieb, *- (e)s, -e, m.* v. Fernbewegung **(1).**
Fẹrn|aufklärer, *-s, -, m. (av. mil.)* avion de recunoaştere la (mare) distanţă.
Fẹrn|aufklärung, *-en, f. (av. mil.)* recunoaştere la distanţă.
Fẹrn|aufnahme, *-n, f. (fot.)* fotografie luată cu teleobiectivul; telefotografie.
Fẹrnbahn, *-en, f.* v. Fernzug.
Fẹrnbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară pentru trenurile de mare distanţă.
Fẹrnbeben, *-s, -, n.* cutremur de pământ cu epicentrul la mare distanţă (peste 2000 km).
fẹrnbedienen, *fernbedient, vb. (h) tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a telecomanda; **fernbedient** telecomandat.
Fẹrnbedienung, *-en, f. (tehn.)* telecomandă.
Fẹrnbe|sprechung, *-en, f.* transmitere a unui program de radio prin cablu (la emiţător).
Fẹrnbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tel.)* exploatare a comunicaţiilor la mare distanţă; *(autom.)* exploatare telecomandată.
Fẹrnbewegung, *-en, f.* **1.** manevrare prin telecomandă. **2.** telecinetică.
Fẹrnbild, *-(e)s, -er, n.* v. Funkbild.
Fẹrnbildlinse, *-n, f.* lentilă de teleobiectiv.
Fẹrnbild|übertragung, *-en, f.* televiziune, transmitere a imaginii la distanţă: fototelegrafie.
fẹrnbleiben, *blieb fern, ferngeblieben, vb. (s) intr.* **1.** a lipsi, a absenta. **2.** a rămâne străin, a se ţine departe; a nu se amesteca, a se abţine.
Fẹrndurchgangszug, **FD-Zug**, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren accelerat de mare distanţă.
Fẹrne, *-n, f.* depărtare, distanţă; **aus der ~** de departe; **aus weiter ~** de foarte departe; **in der ~** departe; **in die ~** în depărtare; **in der ~ weilen** a fi departe de ai săi; **das liegt noch in weiter ~** mai e mult până să ajungem acolo.
Fẹrn|empfang, *-(e)s, -pfänge, m.* radiorecepţie.
fẹrnen, *fernte, gefernt, vb. (h) tr. (rar)* a îndepărta.
fẹrner I. *adj. (comp.* de la fern) **1.** mai departe. **2.** ulterior, venit mai târziu; **die ~en Nachrichten** ştirile ulterioare. **II.** *adv.* **1.** mai departe, de aici înainte, apoi; **ich werde ~ nichts mehr antworten** nu voi mai răspunde nimic; **~ nicht mehr** de aici înainte niciodată; **behalte mich auch ~ lieb** iubeşte-mă şi de aici înainte. **2.** în afară de aceasta; **es liefen ~** au mai alergat încă; **einmal ist das Buch schön, ~ ist es billig** în primul rând cartea e frumoasă, în al doilea rând e şi ieftină; **was will er ~?** ce mai vrea?
Fẹrner, *-s, -, m. (reg.)* gheţar.
fẹrner|hin *adv.* de acum înainte, pe viitor, şi de aici încolo.
fẹrnerweitig *adj.* ulterior.
Fẹrnfahrer, *-s, -, m.* şofer de camion de cursă lungă.
Fẹrnfahrt, *-en, f.* **1.** *(sport)* concurs de distanţă, cursă de fond. **2.** *(av.)* zbor, raid de distanţă. **3.** călătorie îndepărtată.
Fẹrnfeuchtigkeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* higrometru la distanţă, telehigrometru.
Fẹrnflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor de distanţă lungă, călătorie îndepărtată cu avionul.
Fẹrnfotografie, *-n, f.* v. Fernphotographie.
Fẹrngas, *-es, n. sg.* gaz transportat la distanţe mari.
Fẹrngasleitung, *-en, f.* conductă de gaz la distanţă, magistrală.

Fẹrngasversorgung *f. sg.* alimentare cu gaz la distanță.
Fẹrngebühr, *-en, f.* taxi la convorbiri telefonice (interurbane sau internaționale).
fẹrngelenkt *adj.* condus de la distanță, teleghidat; **~e Geschosse** proiectile teleghidate.
Fẹrngeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* armă sau tun cu bătaie lungă.
Fẹrnge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică interurbană; convorbire telefonică internațională.
fẹrnge|steuert *adj.* v. ferngelenkt.
Fẹrngewitter, *-s, -, n. (met.)* oraj depărtat.
Fẹrnglas, *-es, -gläser, n.* **1.** lunetă, ochean. **2.** binoclu.
Fẹrngut, *-(e)s, -güter, n. (ferov.)* încărcătură transportată la mari distanțe; mesagerie.
fẹrn hạlten, *hielt fern, fern gehalten (du hältst fern, er hält fern), vb. (h)* **I.** *tr.* a ține departe, la distanță. **II.** *refl.* a se ține departe (de ceva); **halte dich fern von ihr!** păzește-te de ea!
Fẹrnheizung, *-en, f.* termoficare.
Fẹrnheizungszentrale, *-n, f.* centrală de termoficare.
fẹrnher *adv.* de departe.
fẹrnhin *adv.* în depărtare, la depărtare, departe încolo.
Fẹrnhörer, *-s, -, m.* microreceptor telefonic.
Fẹrnhygrometer, *-s, -, n. (tehn.)* higrometru cu înregistrare la distanță.
Fẹrnkabel, *-s, -, n.* cablu (telefonic) interurban, în ternațional, intercontinental.
Fẹrnkampfgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun din artileria de ansamblu pentru obiective îndepărtate.
Fẹrnkampfwaffen *pl. (mil.)* arme de foc cu bătaie lungă.
Fẹrnkauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur., com.)* cumpărare prin comandă fără prezența cumpărătorului (urmând ca marfa să-i fie trimisă la domiciliu).
Fẹrnkino, *-s, -s, n.* telecinema.
Fẹrnkopie [-pi:], *-n* [-i:ən], *f. (inform.)* fax (mesaj), telecopie.
fẹrnkopieren, *kopierte fern, fernkopiert, vb. (h) tr. (inform.)* a faxa, a telecopia.
Fẹrnkraft, *-kräfte, f. (mec.)* forță care acționează la distanță.
Fẹrnkühlwerk, *-(e)s, -e, n.* stațiune de răcire de la distanță.
Fẹrnkurs, *-es, -e, m.* curs prin corespondență, fără frecvență.
fẹrnländisch *adj.* din țări îndepărtate, exotic.
Fẹrnlaster, *-s, -, m.* **Fẹrnlastwagen**, *-s, -, m.* camion de mare distanță.
Fẹrnlast|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(auto.)* camion de mare distanță cu remorcă. **2.** *(ferov.)* mărfar de mare distanță.
Fẹrnleihe, *-n, f.* **1.** v. fernleihverkehr. **2.** centru de împrumut între biblioteci.
Fẹrnleihverkehr, *-(e)s, m. sg.* împrumut de cărți între biblioteci.
Fẹrnleitung, *-en, f. (tehn.)* linie de transmisiune (de energie electrică, hidraulică sau aerodinamică); circuit de comunicație la mare distanță.
Fẹrnleitungsnetz, *-es, -e, n. (tehn.)* rețea de telecomunicații.
Fẹrnlenkboot, *-(e)s, -e, n. (radio., mar.)* barcă teleghidată, barcă condusă de la distanță; navă teleghidată.
fẹrnlenken, *lenkte fern, ferngelenkt, vb. (h) tr.* a teleghida, a telecomanda.
Fẹrnlenkung, *-en, f. (autom.)* teleghidare.
Fẹrnlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** reflector; far de distanță (la automobile). **2.** *(auto.) sg.* fază lungă, lumină de drum.
fẹrn lịegen, *lag fern, fern gelegen, vb. (h) intr.* a sta, a fi departe; *(fig.)* a fi străin (de ceva); **die Absicht liegt mir ~** departe de mine acest gând, această intenție.
fẹrn lịegend I. *part. prez.* de la fernliegen. **II.** *adj.* departe, îndepărtat.
Fẹrnlinse, *-n, f. (fot.)* teleobiectiv.
Fẹrnmalerei, *-en, f.* pictură decorativă, pictură de perspectivă, scenografie.
Fẹrnmelde|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de telefon sau telegraf.
Fẹrnmelde|anlage, *-n, f.* instalație de telecomunicații.
Fẹrnmeldedienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de telefon sau telegraf, serviciu de telecomunicații.
Fẹrnmeldekabel, *-s, -, n.* cablu de telecomunicații.
Fẹrnmelder, *-s, -, m.* (instituție de) telecomunicație.
Fẹrnmeldetechnik, *-en, f.* tehnică a telecomunicațiilor.
Fẹrnmeldeverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic telefonic sau telegrafic; telecomunicații.
Fẹrnmeldewesen, *-s, n. sg.* **1.** serviciu de telecomunicații. **2.** telecomunicații (telegrafie și telefon).
Fẹrnmeldezug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* pluton de transmisiune.
Fẹrnmesser, *-s, -, m.* **1.** *(mat.)* apomecometru. **2.** măsurător de distanță, telemetru.
Fẹrnmessung, *-en, f.* **1.** *(mat.)* apomecometrie. **2.** telemetrie.
fẹrnmündlich *adj.* telefonic.
Fẹrnọst(en), *-(en)s, m. sg.* Extremul Orient.
fẹrnọstlich *adj.* din Extremul Orient.
Fẹrnpegel, *-s, -, m.* hidrometru, pluvlometru cu citire de la distanță.
Fẹrnphotographie și **Fẹrnfotografie**, *-n, f.* fotografie la distanță, telefotografie.
Fẹrnrechner, *-s, -, m. (inform.)* ordinator la distanță.
Fẹrnreglung, *-en, f.* telereglare.
Fẹrnrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă. telescop.
Fẹrnrohrvisier [-vi-], *-s, -e, n. (mil.)* televizor.
Fẹrnruf, *-(e)s, -e, m.* apel telefonic, convorbire telefonică.
Fẹrnschalter, *-s, -, m.* întrerupător de la distanță.
Fẹrnschaltung, *-en, f.* **1.** conectare, acționare de la distanță. **2.** legătură interurbană.
Fẹrnschreibekunst *f. sg.* telegrafie.
Fẹrnschreiben, *-s, -, n.* **1.** telegrafie. **2.** telex, scrisoare teleimprimată.
Fẹrnschreiber, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **I.** telegrafist(ă). **II.** *m.* **1.** aparat telegrafic, telegraf. **2.** teleautograf, teleimprimator; telescriptor, telex.
Fẹrnschreibleitung, *-en, f.* cablu telegrafic.
Fẹrnschreibnetz, *-es, -e, n. (inform.)* rețea de telex.
Fẹrnschreibteilnehmer, *-s, -, m.* abonat la rețeaua telex.
Fẹrnschreibtelegraf, **Fẹrnschreibtelegraph**, *-en, -en, m.* v. fernschreiber **(II).**
Fẹrnschreibtelegrafie, **Fẹrnschreibtelegraphie**, *-n. f.,* teleautografie.
Fẹrnschreibverkehr, *-s, m. sg.* trafic de telegrafie.
fẹrnschriftlich *adj.* prin telex.
Fẹrnseh|ansager, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* crainic(ă) de televiziune.
Fẹrnseh|apparat, *-(e)s, -e, m.* televizor, aparat de televiziune.
Fẹrnsehbild, *-(e)s, -er, n.* imagine (obținută) prin televiziune.
Fẹrnsehbildschirm, *-(e)s, -e, m.* ecran al televizorului.
Fẹrnseh|empfänger, *-s, -, m.* aparat de televiziune, televizor.
fẹrnsehen, *sah fern, ferngesehen (du siehst fern, er sieht fern), vb. (h) intr.* a vedea la televizor, a se uita la televizor.
Fẹrnsehen, *-s, n. sg.* televiziune.
Fẹrnseher, *-s, -, m.* **1.** v. Fernsehapparat. **2.** telespectator.
Fẹrnsehgebühr, *-en, f.* taxă de televiziune.
Fẹrnsehgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de televiziune, televizor.
Fẹrnsehgesellschaft, *-en, f.* companie de televiziune.
Fẹrnsehnetz, *-es, -e, n.* rețea de televiziune.
Fẹrnsehsender, *-s, -, m.* post emițător de televiziune; videoemițător.
Fẹrnsehsendung, *-en, f.* emisiune de televiziune.
Fẹrnseh|übertragung, *-en, f.* transmisiune de televiziune.
Fẹrnseh|übertragungsrechte *pl.* drept de retransmisie televizată.
Fẹrnsehwerbung *f. sg.* publicitate prin televiziune.
fẹrn sẹin, *war fern, fern gewesen (ich bin fern, du bist fern, er ist fern), vb. (s) intr.* a fi departe.
Fẹrnsein, *-s, n. sg.* absență, lipsă, rămânere departe.
Fẹrnsicht, *-en, f.* **1.** perspectivă, vedere; priveliște; **vom Berge bietet sich eine gute ~** de pe munte ai o frumoasă priveliște. **2.** v. Fernsichtigkeit.
fẹrnsichtig *adj. (med.)* prezbit.
Fẹrnsichtigkeit *f. sg. (med.)* prezbiție.
Fẹrnsignal, *-s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* semnal prevestitor; semafor. **2.** *(tel.)* telesemnal.
Fẹrnsignalscheibe, *-n, f. (ferov.)* disc de semafor.
Fẹrn|sprech|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu telefonic.
Fẹrn|sprech|anlage, *-n, f.* instalație telefonică.
Fẹrn|sprech|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură telefonică, comunicație telefonică.
Fẹrn|sprech|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat telefonic.
Fẹrn|sprech|auskunftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informații telefonice.
Fẹrn|sprech|automat, *-en, -en, m,* telefon automat; telefon public.
Fẹrn|sprechbuch, *-(e)s, - bücher, n.* carte de telefon.
Fẹrn|sprechdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu telefonic.
fẹrn|sprechen, *sprach fern, ferngesprochen (du sprichst fern, er spricht fern), vb. (h) intr.* a telefona.
Fẹrn|sprecher, *-s, -, m.* telefon.
Fẹrn|sprechformfaktor, *-s, -en, m.* factor telefonic de formă (de tensiune sau de intensitate).
Fẹrn|sprechgebühr, *-en, f.* taxă telefonică.
Fẹrn|sprechge|heimnis, *-ses, -se, n. (jur.)* secret al convorbirilor telefonice.
Fẹrn|sprechkabel, *-s, -, n.* fir, cablu telefonic.
Fẹrn|sprechkabine, *-n, f.* cabină telefonică.
Fẹrn|sprechkreis, *-es, -e, m.* circuit telefonic.
Fẹrn|sprechkundendienst, *-(e)s, -e, m.* service telefonic.
Fẹrn|sprechkunst *f. sg.* telefonie.
Fẹrn|sprechleitung, *-en, f.* linie telefonică.
Fẹrn|sprechnetz, *-es, -e, n.* rețea telefonică.
Fẹrn|sprechnummer, *-n, f.* număr de telefon.
Fẹrn|sprech|station, *-en,* **Fẹrn|sprech|stelle**, *-n, f.* oficiu, stațiune telefonic(ă).
Fẹrn|sprech|steuerung, *-en, f.* telecomandă, comandă telefonică.
Fẹrn|sprechteilnehmer, *-s -, m.* abonat telefonic.
Fẹrn|sprechverbindung, *-en, f.* legătură telefonică.
Fẹrn|sprechverkehr, *-s, m. sg.* trafic de telefon.
Fẹrn|sprechvermittlung, *-en, f.* legătură telefonică, transmisiune telefonică.
Fẹrn|sprechvermittlungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* centrală telefonică.
Fẹrn|sprechwesen, *-s, n. sg.* telefonie; serviciu telefonic.
Fẹrn|sprechzelle, *-n, f.* cabină telefonică.
Fẹrn|sprechzentrale, *-n, f.* centrală telefonică.
Fẹrn|springen, *-s, n. sg. (sport)* săritură în lungime.
Fẹrn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** comunicare telefonică. **2.** *(mil.)* ordin telefonic.
fẹrn stẹhen, *stand fern, fern gestanden, vb. (h) intr.* a sta departe, a sta la o parte; **er steht uns fern** suntem departe unul de celălalt, ne este străin; **es steht uns fern** e departe de noi gândul, intenția.
fẹrn stẹhend I. *part. prez.* de la fern stehen. **II.** *adj.* **1.** îndepărtat. **2.** străin (de cineva, de ceva).
fẹrn|steuern, *steuerte fern, ferngesteuert, vb. (h) tr. (tehn.)* a telecomanda, a conduce de la distanță.
Fẹrn|steuer|anlage, *-n, f.* instalație de telecomandă.
Fẹrn|steuerung, *-en, f. (tehn.)* telecomandă.
Fẹrn|straße, *-n, f.* șosea pentru trafic la mare distanță.
Fẹrn|student, *-en, -en, m.* student prin corespondență, la cursuri fără frecvență.
Fẹrn|studium, *-s, -dien* [-diən], n. studiu prin corespondență, fără frecvență.
Fẹrnsucht *f. sg.* nostalgie a depărtărilor.
Fẹrnthermometer, *-s, -, n.* termometru care înregistrează la distanță, teletermometru.
fẹrntragend *adj.* cu consecințe importante, mari.
Fẹrntrau|ung, *-en, f.* căsătorie la distanță, prin procură.
Fẹrntrieb, *-(e)s, -e, m.* transmitere a forțelor, a mișcărilor (prin mecanisme, pârghii etc.).
fẹrn|übermitteln, *fernübermittelt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.)* a transmite prin fax.
Fẹrn|übertragung, *-en, f.* teletransmisie, transmisie la distanță.
Fẹrn|überwachung, *-en, f.* telecontrol, telesupraveghere.
Fẹrn|unter|richt, *-(e)s, -e, m.* învățământ fără frecvență, prin corespondență, la distanță.
Fẹrnverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație la mari distanțe, trafic pe distanțe mari, trafic interurban, internațional; serviciu al trenurilor directe.
Fẹrnvermittlungs|stelle, *-n, f. (tehn.)* centrală telefonică interurbană și internațională.
Fẹrnwahl *f. sg.* legătură telefonică automată.

Fẹrnwärme *f. sg.* termoficare.
Fẹrnweh, *-s, n. sg.* dor al depărtărilor.
Fẹrnwesen, *-s, n. sg.* telefonie, serviciu telefonic.
Fẹrnwirkung, *-en, f.* acțiune, efect la distanță.
Fẹrnzeichnung, *-en, f.* desen de perspectivă.
Fẹrnziel, *-(e)s, -e, n.* țel, obiectiv depărtat în timp sau în spațiu.
Fẹrnzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de mare distanță.
Fẹrnzündung, *-en, f.* declanșare de la distanță.
Ferrarizement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment Ferrari.
Ferrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ferat.
Fẹrrisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare ferică.
Ferrit sau **Ferrit**, *(e)s, -e, n. (chim., mineral.)* ferită.
Fẹrrolegierung, *-en, f.* aliaj feros, feroaliaj.
ferromagnetisch *adj.* feromagnetic.
Ferromagnetismus, *-, m. sg.* feromagnetism.
Ferrotypie, *-n, f.* ferotipie.
Fẹrrowolfram, *-s, n. sg. (chim.)* ferowolfram.
ferruginös *adj.* feruginos, cu conținut de fier.
Fẹrse, *-n, f.* călcâi; **jm. auf den ~n sein** (sau **sitzen** sau **folgen**) a urmări pe cineva (pas cu pas); **jn. auf den ~n haben** a fi urmărit de cineva; (și *fig.*) **jm. auf die ~n treten** a călca pe cineva pe picioare; *(fig.)* a călca pe cineva pe coadă; *(fig.)* **die ~n zeigen** a fugi, a da bir cu fugiții, a o lua la fugă; **die ~ des Achilles** călcâiul lui Ahile, loc vulnerabil.
Fẹrsenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os al călcâiului, calcaneu.
Fẹrsenflechse, *-n, f.* tendon al călcâiului.
Fẹrsenflügel *pl.* aripile de la călcâiele lui Mercur.
Fẹrsengang, *-(e)s, -gänge, m. (gimn.)* mers pe călcâi.
Fẹrsengeld, *-(e)s, n. sg. (în expr.)* ~ **geben** a da bir cu fugiții, a-și lua tălpășița, a o lua la sănătoasa.
Fẹrsenleder, *-s, -, n.* **1.** bucată de piele sub călcâi (la sandale). **2.** căptușeală de piele la călcâiul pantofului.
Fẹrsen|nagel, *-s, -nägel, m.* cui pentru tocuri.
Fẹrsen|stand, *-(e)s, -stände, m. (gimn.)* (poziția) stat în picioare, pe călcâie.
fẹrtig I. *adj.* **1.** gata, isprăvit, terminat; *(fam.)* **fix und** ~ complet gata; ~ **zur Reise** gata de drum; **~es Kleid** rochie de gata; **ein ~er Mensch** un om gata format; **~e Speisen** mâncăruri gata; *(com.)* ~ **auf Lager** (gata) în depozit, gata de livrare; **das Essen ist** ~ masa e gata; **mit etwas ~ sein** a termina (cu) ceva; **ich bin ~ a)** sunt gata; b) *(fig., fam.)* sunt ruinat, m-am prăbușit, s-a terminat cu mine; sunt istovit, nu mai pot; **alles ~?** totul e gata? **er ist rasch mit der Antwort** ~ e gata numaidecât cu răspunsul; e prompt la răspuns; **er ist mit der Arbeit** ~ e gata cu lucrul, și-a terminat treaba; **ich bin mit dem Buch schon fast** ~ aproape am terminat (de citit) cartea; **mit dir bin ich** ~ cu tine am terminat, am isprăvit, nu mai am de-a face cu tine; **wir sind mit der Flasche bald** ~ am ajuns la fundul sticlei; **er ist mit seiner Kraft** ~ e istovit, nu mai are puteri; **mit jm. leicht ~ werden** a termina repede (socotelile) cu cineva; a nu da importanță cuiva; **er wird damit schnell** ~ termină repede cu aceasta; **er muss zusehen, wie er damit ~ wird** o să vadă cum o va scoate la capăt; **ich kann nicht ohne ihn ~ werden** nu mă pot lipsi de el; **mit ihm wird man nie ~ a)** cu el nu termini niciodată; **b)** cu el nu faci nici o ispravă; **zu etwas ~ sein** a fi gata de ceva; **das Schiff ist ~ zur Abfahrt** vaporul e gata de plecare. **2.** isteț, umblat, versat, priceput; dibaci, îndemânatic, rutinat; **eine ~e Hand haben** a fi dibaci; **in etwas ~ sein** a fi versat, rutinat în ceva. **II.** *adv.* cu dibăcie, cu măiestrie; ~ **reden** (sau **sprechen**) a vorbi liber, ușor, curgător; **er spielt ~ Geige** cântă cu dibăcie, cu pricepere la vioară.
Fẹrtigbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* **1.** construcție din prefabricate. **2.** *sg.* v. Fertigbauweise.
Fẹrtigbauteil, *-(e)s, -e, m.* piesă, element de construcție prefabricat(ă).
Fẹrtigbauweise *f. sg. (constr.)* (mod, metodă de) construcție din prefabricate.
Fẹrtigbe|arbeitung, *-en, f. (constr.)* finisare.
fẹrtig bekommen, *bekam fertig, fertig bekommen, vb. (h) tr.* v. fertig bringen.
Fẹrtigbetonpfahl [și -tõ-], *-(e)s, -pfähle, m. (constr.)* pilot de beton prefabricat.
fẹrtig bringen, *brachte fertig, fertig gebracht, vb. (h) tr.* **1.** a termina, a duce (ceva) la bun sfârșit. **2.** a fi capabil de ceva, a se angaja la ceva; **wie hast du das fertiggebracht?** cum ai reușit să faci acest lucru? **wie konntest du das ~? a)** cum de ți-a reușit? cum ai fost tu capabil de așa ceva? **b)** cum de te-ai angajat la așa ceva?
Fẹrtig|eisen, *-s, -, n.* fier finisat.
fẹrtigen, *fertigte, gefertigt, vb. (h) tr.* a confecționa, a fabrica; a alcătui; a face.
Fẹrtiger, *-s, -, m. (înv.)* expeditor (al mărfurilor).
Fẹrtig|erzeugnis, *-ses, -se*, **Fẹrtigfabrikat**, *-(e)s, -e, n.* marfă gata fabricată, produs finit.
Fẹrtigfabrikation, *-en, f.* fabricare a mărfurilor de gata.
Fẹrtig|gericht, *-(e)s, -e, n.* fel de mâncare conservat, gata gătit.
fẹrtig ge|stellt *adj.* terminat, gata.
Fẹrtig|gewicht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* greutate a produsului.
Fẹrtighaus, *-es, -häuser, n.* casă din prefabricate.
Fẹrtigkeit, *-en, f.* dibăcie, iscusință, îndemânare, pricepere, dexteritate, deprindere; **mit (großer)** ~ cu (multă) iscusință; **große ~ im Zeichnen haben** a avea mare îndemânare la desen; ~ **der Zunge** ușurință, meșteșug la vorbă, promptitudine în replică, volubilitate.
Fẹrtig|kleidung, *f. sg.* îmbrăcăminte confecționată, confecții, haine de gata.
fẹrtig kochen, *kochte fertig, fertig gekocht, vb. (h)* **1.** *tr.* a termina de gătit, de fiert (ceva). **II.** *intr.* a termina cu gătitul.
fẹrtig kriegen, *kriegte fertig, fertig gekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* v. fertig bringen.
fẹrtig machen, *machte fertig, fertig gemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a isprăvi, a da gata, a finisa, a termina complet; *(fam.)* **etwas** ~ a isprăvi un lucru, a pune capăt unui lucru; *(fig.)* **jn.** ~ a isprăvi cu cineva, a da gata pe cineva, a aranja pe cineva. **2.** *(fam.)* a certa, a face de două parale. **3.** *(fam.)* a ucide. **4.** *(fam.)* a aduce la orgasm. **II.** *refl.* și *tr.* a (se) pregăti; **sich zur Reise** ~ a se pregăti pentru drum.
Fẹrtigmacher, *-s, -, m. (tehn., ind. pielii, hârtiei)* finisor.
Fertigmacherei, *-en, f.* atelier, secție de finisaj.
Fẹrtigmachung *f. sg.* finisare.
Fẹrtigprodukt, *- (e)s, -e, n.* v. Fertigerzeugnis.
Fẹrtig|rammpfahl, *-(e)s,-pfähle, m. (constr.)* pilot prefabricat.
Fẹrtigreib|ahle, *-n, f. (tehn.)* alezor de finisat.
Fẹrtigschleifmaschine, *-n, f.* mașină de rectificat, de finisare.
fẹrtig stẹhen, *stand fertig, fertig gestanden, vb. (h) intr.* a fi gata; **er steht fertig** e gata.
fẹrtig stẹhend I. *part. prez.* de la fertig stehen. **II.** *adj.* gata, terminat; finisat.
fẹrtig stẹllen, *stellte fertig, fertig gestellt, vb. (h) tr.* **1.** a termina, a încheia; a rezolva. **2.** a finisa; **der Bau wird noch vor Jahresende fertig gestellt** clădirea va fi terminată încă înainte de sfârșitul anului.
Fẹrtig|stellung, *-en, f.* **1.** isprăvire, terminare. **2.** finisare.
Fẹrtig|stellungs|termin, *-s, -e, m.* **1.** termen de isprăvire, de executare. **2.** termen de finisare.
Fẹrtig|straße, *-n, f. (metal.)* laminor finisor.
Fẹrtigteil, *-(e)s, -e, n.* v. Fertigbauteil.
Fẹrtigung, *-en, f.* **1.** fabricație; confecționare. **2.** semnătură; **seine protokollierte** ~ semnătura firmei (pe un produs fini(sa)t).
Fẹrtigungs|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* proces de fabricație.
Fẹrtigungsfluss, *-es, -flüsse, m. (tehn.)* circuit de finisare; flux de fabricație.
Fẹrtigungsgang, *-(e)s, -gänge,* m. v. Fertigungsablauf.
Fẹrtigungskosten *pl.* cost, cheltuieli de fabricație.
Fẹrtigungsmethode, *-n, f.* **1.** metodă de finisare. **2.** metodă de fabricație.
Fẹrtigungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de exploatare.
Fẹrtigungsreife *f. sg.* maturitate tehnologică.
Fẹrtigungszeit *f. sg.* durată, interval de executare, de terminare.
Fẹrtigwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor finisor.
Fẹrtigware, *-n, f.* marfă de gata, marfă finită finisată.
Fẹrtigwaren|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* industrie producătoare de mărfuri de gata, finite.
fẹrtig werden, *wurde fertig, fertig geworden (du wirst fertig, er wird fertig), vb. (s) intr.* a termina; **mit jm.** ~ a ajunge la înțelegere, a o scoate la capăt cu cineva.
fertil *adj.* fertil, rodnic.
Fertilität *f. sg.* fertilitate, rodnicie.
Fes[1], *-, -* (și *-ses, -se*), *m.* fes.
Fẹs[2], *-, -, n. (muz.)* fa bemol.
fẹsch *adj.* **1.** elegant, șic, cu gust. **2.** drăguț, fercheș; **~er Kerl** băiat elegant, băiat fercheș, drăguț; **~es Mädel** fată cu șic, fată bine. **3.** *(austr.)* amabil, drăguț; *(fam.)* **das ist aber ~!** așa-i frumos, asta-mi place! așa mai zic și eu.
Fẹsen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** atac. **2.** pleavă.
Fẹssel, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) lanțuri, fiare, cătușe; **jm. ~n anlegen** a pune cuiva cătușe, a pune în lanțuri pe cineva; **die ~n sprengen** a sfărâma lanțurile; **die ~n ablegen** a se elibera din lanțuri, din cătușe. **2.** *(fig.)* constrângere; îngrădire; **die ~ der Ehe** lanțurile căsniciei. **3.** chișiță (la cal). **4.** gleznă (la om). **5.** piedică, opritoare (la picioarele vitelor).
Fẹssel|ader, *-n, f.* arteră a chișiței (la cal).
Fẹsselballon, *-s, -e* (și *-s*), *m. (av.)* balon captiv.
Fẹsselbein, *-(e)s, -e, n.* os al gleznei; *(vet.)* falangă.
fẹsselfrei *adj.* fără cătușe, descătușat, liber.
Fẹsselfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască râioasă, moașă *(Alytes obstetricans)*.
Fẹsselgelenk, *-(e)s, -e, n.* articulație a gleznei, a chișiței.
Fẹsselgeschwür, *-(e)s, -e, n. (vet.)* ariceală, inflamație a gleznei (la cai).
fẹssel|los *adj.* v. fesselfrei.
Fẹssel|losigkeit *f. sg.* libertate deplină.
fẹsseln, *fesselte, gefesselt (ich fess(e)le), vb. (h) tr.* **I.** a încătușa, a pune în fiare; a lega; *(fig.)* **die Krankheit hat ihn ans Bett gefesselt** boala l-a țintuit la pat. **2.** a pune piedică (la cai); **einem Pferd die Füße** ~ a împiedica un cal. **3.** *(fig.)* a atrage, a captiva, a fascina, a pasiona; **die Aufmerksamkeit** ~ a atrage atenția; **die Zuhörerschaft** ~ a captiva auditoriul; **ein Herz** ~ a robi o inimă; **jn. an sich** ~ a câștiga iubirea, simpatia cuiva. **3.** *(mil.)* a imobiliza (prin simulare de atac.)
fẹsselnd I. *part. prez.* de la fesseln. **II.** *adj.* fascinant, captivant, interesant, pasionant; **~es Buch** carte captivantă; **~er Vortrag** expunere, conferință captivantă; **in ~er Weise** într-un mod atrăgător, captivant.
Fẹsselung, *-en, f.* încătușare, înlănțuire, punere în fiare.
fẹsselwund *adj.* cu chișiță rănită.
Fẹssler, *-s, -, m.* v. Fesselfrosch.
fẹst I. *adj.* **1.** tare, solid; compact, consistent; *(fiz.)* **ein ~er Körper** un corp solid; **in ~em Zustand(e)** în stare (de agregare) solidă; *(chim.)* **~e Lösung** soluție solidă; **das Kind hat ~es Fleisch** copilul are o carne tare; **der Teig ist ~ geworden** aluatul s-a întărit; **die Milch ist ~ geworden** laptele s-a închegat, s-a prins; *(mar.)* **das ~e Land** uscatul, continentul; **~es Land in Sicht!** uscat, pământ la orizont! **2.** solid, tare, puternic; **ein ~er Kerl** un băiat solid, bine legat, voinic; **er ist ~ gegen etwas** e tare, e bine înarmat împotriva unui lucru; ~ **in seinem Fache** tare în meseria lui. **3.** *(mil.)* întărit, fortificat; **~er Platz** loc întărit, fortificație permanentă; *(poet.* și *bibl.)* **eine ~e Burg** o cetate puternică, un bastion. **4.** (și *fig.*) ferm, stabil, statornic; rezistent, durabil, sigur; **~er Stern** stea fixă; **~en Fuß fassen a)** a se propti solid pe picioare; **b)** *(fig.)* a prinde rădăcini; **~en Schrittes** cu pași siguri; **~er Wohnsitz** domiciliu stabil, permanent; **~e Anstellung** slujbă, funcție permanentă; **ein ~er Entschluss** o hotărâre fermă, nestrămutată; **ich war der ~en Meinung, dass** eram ferm convins că; **von ~er Gesinnung** cu convingeri ferme; **~e Freundschaft** prietenie statornică, de nezdruncinat; **sein ~er Wille** voința sa neclintită; **in ~er Gesundheit** sănătos tun, în putere; **ein ~er Schlaf** un somn profund; *(com.; în expr.)* **~er Abschluss** contract ferm; **~e Preise a)** prețuri fixe; **b)** prețuri ferme, bine fixate, stabilite; **~e Bestellung** comandă fermă; **~e Kundschaft** clientelă stabilă, statornică; **die Börse ist ~** bursa e fermă; **der Weizen ist** ~ prețul grâului e stabil, ferm. **II.** *adv.* **1.** ferm, solid; puternic; cu tărie; (și *fig.*) ~ **verankert** bine, solid ancorat; ~ **halten** a dura, a fi trainic, durabil, solid, rezistent; **der Ziegel hält** ~ cărămida e durabilă; **das Band hält** ~ legătura e solidă, rezistentă, sigură; ~ **an etwas halten** a ține morțiș la ceva, a rămâne neclintit la o convingere, părere etc.; a se atașa (de ceva); *(com.)* **die Preise halten sich** ~ prețurile se mențin; *(fig.)* ~ **im Sattel sitzen** a se ține sigur în șa; a avea o situație sigură; ~ **auf seinen Füßen stehen a)** a sta (solid) pe picioare; **b)** a se ține tare pe poziție; ~ **bleiben** a rămâne statornic, neclintit; **sich** *(dat.)* **etwas ~ vornehmen** a-și propune ceva cu tărie,

ferm; ~ **beteuern** a atârna sus și tare; **er hat es ~ versprochen** a promis ferm; ~ **überzeugt sein** a fi ferm convins; **steif und ~ behaupten** a susține sus și tare; ~ **an etwas glauben** a crede cu tărie, ferm, fierbinte în ceva; *(fam.)* **immer ~ drauf!** nu-l lăsa, dă-i la cap! **2.** *(cu valoare de superlativ)* (foarte) tare, bine, strașnic; foarte; ~ **verprügeln** a bate zdravăn, a trage o bătaie bună; *(fam.)* **ich habe mich ~ gefreut** m-am bucurat nespus de mult. **3.** fix; ~ **besoldet** plătit cu leafă fixă.

Fęst, *-(e)s, -e, n.* **1.** (zi de) sărbătoare; **ein ~ begehen** (sau **feiern**) a serba, a ține o sărbătoare; **hohes ~** sărbătoare, praznic mare; **bewegliches ~** sărbătoare mobilă; *(fig.)* **man muss die ~e feiern, wie sie fallen** profită de ocazie. **2.** serbare, sărbătorire, festivitate, petrecere; **ein ~ geben** (sau **veranstalten**) a organiza o serbare; *(fig., fam.)* **es ist mir ein ~** e o adevărată plăcere pentru mine.

Fęst|abend, *-s, -e, m.* ajun de sărbătoare.

Fęst|akt, *-(e)s, -e, m.* serbare, act festiv.

Fęstangebot, *-(e)s, -e, n. (com.)* ofertă fermă.

Fęst|ange|stellte, *-n, -n (ein Festangestellter), m.* și *f.* salariat(ă) permanent(ă).

Fęst|an|sprache, *-n, f.* discurs festiv.

Fęst|artikel, *-s, -, m.* articol festiv.

Fęst|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă fermă.

Fęst|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* alai, cortegiu festiv.

Fęst|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de organizare a serbării, festivității, solemnității.

fęstbacken, *buk fest* (și *backte*), *festgebacken (du bäckst fest, er bäckt fest), vb. (s)* **1.** *intr.* a se lipi, (la copt). **II.** *tr.* și *refl.* a (se) întări prin coacere, prăjire.

Fęstbäckerei, *-en, f. (reg.)* brutărie.

fęstbannen, *bannte fest, festgebannt, vb. (h) tr.* a fascina, a fermeca, a incinta.

fęstbeißen, *biss fest, festgebissen (du, er beißt fest), vb. (h) refl.* a mușca și a nu mai da drumul; (și *fig.*) **sich in etwas ~** a ține cu dinții.

Fęstbeleuchtung, *-en, f.* iluminație festivă.

Fęstbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *n.) (rar)* împrejurimi ale cetății.

fęst besoldet *adj.* cu salariu fix.

fęstbinden, *band fest, festgebunden (du bindest fest, er bindet fest), vb. (h) tr.* a lega strâns, vârtos, bine.

Fęstbitumen, *-s, n. sg.* bitum, asfalt tare.

fęstbleiben, *blieb fest, festgeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne tare, statornic, neclintit.

fęstbringen, *brachte fest, festgebracht, vb. (h) tr.* a fixa, a înțepeni, a lega bine, a întări.

fęstdrehen, *drehte fest, festgedreht, vb. (h) tr.* a răsuci, a întoarce, a închide bine.

fęstdrücken, *drückte fest, festgedrückt, vb. (h) tr.* a fixa apăsând; a îndesa.

fęste *adv.* **1.** *(înv.)* v. fest. **(II. 1). 2.** *(fam.)* v. fest **(II. 2).**

Fęste, *-n, f.* **1.** *(poet.)* fortăreață, fortificație, cetățuie. **2.** v. Festigkeit. **3.** *(limbaj biblic)* firmament, cer. **4.** *(poet.)* continent. **5.** *(mineral.)* masiv de roci dure. **6.** *(înv.)* document care stabilește anumite drepturi.

fęsten[1], *festete, gefestet (du festest, er festet), vb. (h) intr. (elv., fam.)* a sărbători.

festen[2], *festete, gefestet (du festest, er festet), vb. (h) tr. (rar)* **1.** a fixa, a înțepeni; a consolida. **2.** a stăvili.

Fęstesglanz, *-es, m. sg.* v. Festglanz.

Fęst|essen, *-s, -, n.* banchet, masă festivă, ospăț de sărbătoare.

fęstfahren, *fuhr fest, festgefahren (du fährst fest, er fährt fest), vb.* **I.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) îngloda, a (se) înnămoli, a (se) împotmoli. **II.** *refl. (h)* și *intr. (s) (mar.)* a atinge fundul (în timpul navigației), a se împotmoli; *(fig.)* **die Sache ist festgefahren** afacerea stă pe loc, s-a împotmolit.

Fęstfeier, *-n, f.* serbare, festivitate, solemnitate.

fęstfressen, *fraß fest, festgefressen (du, er frisst fest), vb. (h) refl.* **1.** *(tehn.; despre motoare)* a se gripa. **2.** a persista, a nu mai ceda.

Fęstfreude, *-n, f.* bucurie, dispoziție, atmosferă sărbătorească.

fęstfrieren, *fror fest, festgefroren, vb. (s) intr.* **1.** a se lipi înghețând. **2.** a înțepeni înghețând.

fęst fügen, *fügte fest, fest gefügt, vb. (h) tr.* a potrivi bine, a îmbina, a lega bine împreună.

Fęstgabe, *-n, f.* dar oferit cu ocazia unei serbări; dar de sărbătoare, cadou festiv.

fęstgebannt I. *part. trec.* de la festbannen. **II.** *adv. (în expr.)* **wie ~** ca fermecat, ca vrăjit.

Fęstgebräuche *pl.* obiceiuri de sărbătoare; ceremonial, datini, ritualuri de sărbătoare.

Fęstgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie festivă, ocazională.

fęst gegründet *adj.* cu bază solidă.

fęstgeklemmt I. *part. trec.* de la festklemmen. **II.** *adj.* bine strâns, bine lipit, înțepenit.

fęstgekocht *adj.* fiert tare, mult (până la îngroșare).

Fęstgelage, *-s, -, n.* ospăț (festiv), praznic.

Fęstgeläute, *-s, n. sg.* (sunet de) clopote de sărbătoare.

Fęstgeld, *-(e)s, -er, n.* fond imobil; *(fin.)* depunere pe termen.

Fęstgenosse, *-n, -n, m.* coparticipant la sărbătoare, la solemnitate, la petrecere, comesean.

fęstgeronnen *adj.* închegat, întărit, prins.

Fęstgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec festiv, imn.

fęstgesetzt I. *part. trec.* de la festsetzen. **II.** *adj.* stabilit, fixat; **zur ~en Stunde** la ora fixată.

Fęstgewand, *-(e)s, -wänder, n.* îmbrăcăminte, vesmânt, haină de sărbătoare.

Fęstglanz, *-es, m. sg.* fast, strălucire, pompă festivă.

fęstgründig *adj.* adânc înrădăcinat; fixat puternic.

fęsthaken, *hakte fest, festgehakt, vb. (h) tr.* **1.** a fixa cu cârlig. **2.** și *refl.* a (se) agăța.

Fęsthalle, *-n, f.* sală festivă, sală de serbări.

fęsthalten, *hielt fest, festgehalten (du hältst fest, er hält fest), vb. (h)* **I. 1.** *tr.* a prinde, a păstra; a reține, a fixa, a ține strâns, a menține; **jn. ~ a)** a reține, a opri, a deține pe cineva: **b)** a aresta pe cineva; **durch ein Tau ~** a ține legat cu o funie; **den Feind ~** a ține inamicul pe loc. **2.** a fixa (pe peliculă, pe bandă), a înregistra. **3.** a constata. **II.** *intr.* **1.** a stărui; a nu renunța, a fi neclintit; **an seinen Grundsätzen ~** a fi neclintit în principiile, în părerile sale. **2.** a fi trainic, solid, durabil. **III.** *refl. (an* cu *dat.)* a se prinde, a se ține (de ceva), a se agăța (de ceva); **sich am Geländer ~** a se ține de balustradă; **halte dich fest!** ține-te bine, prinde-te bine!

Fęsthalten, *-s, n. sg.* **1.** atașament, devotament. **2.** perseverență, stăruință; **hartnäckiges ~** tenacitate.

Fęsthalte|stromkreis, *-es, -e, m. tehn.* circuit de menținere (a unui releu).

fęsthängen, *hing fest, festgehangen, vb. (h) intr., tr.* și *refl.* a se înțepeni; a nu se desprinde.

Fęst|heit *f. sg.* v. Festigkeit.

fęstigen, *festigte, gefestigt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) consolida, a (se) întări. **2.** a (se) stabili.

Fęstiger, *-s, -, m. presc* de la Haarfestiger fixativ pentru păr.

Fęstigkeit *f. sg.* **1.** rezistență; masivitate, duritate; rigiditate; **zusammengesetzte ~** rezistență compusă. **2.** *(fig.)* statornicie, fermitate, perseverență.

Fęstigkeitsdiagramm *-s, -e, n. (fiz.)* diagramă a rezistențelor.

Fęstigkeits|eigenschaften *pl. (fiz.)* proprietăți de rezistență.

Fęstigkeitslehre *f. sg. (tehn.)* rezistență a materialelor.

Fęstigkeitsmaschine, *-n. f.* aparat pentru măsurarea rezistenței.

Fęstigkeits|probe, *-n, f. (tehn)* încercare a rezistenței.

Fęstigkeits|prüfmaschine, *-n, f.* v. Festigkeitsmaschine.

Fęstigkeits|prüfung, *-en, f.* măsurare, testare a rezistenței.

Fęstigkeits|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură de rezistență.

Fęstigkeitszahl, *-en, f. (mec.)* coeficient de rezistență.

Fęstigung, *-en, f.* consolidare, întărire; fixare.

Fęstigungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de susținere.

Fęstigungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de întărire.

Fęstival [-val], *-s, -s, n. (elv.* și *m.)* festival.

Festivität [-vi-], *-en, f.* festivitate, solemnitate.

fęstkeilen, *keilte fest, festgekeilt vb. (h)* **I.** *tr.* a fixa cu pene, a împăna. **II.** *refl.* a se înfige.

fęstklammern, *klammerte fest, festgeklammert, vb. (h)* **I.** *tr.* a înțepeni cu scoabe. **II.** *refl. (an* cu *dat.)* a se prinde, a se agăța strâns (de ceva).

fęstkleben, *klebte fest, festgeklebt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lipi bine. **II.** *intr. (an* cu *dat.)* a fi lipit, a se lipi (de ceva).

Fęstkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie, haină de sărbătoare.

fęstklemmen, *klemmte fest, festgeklemmt, vb. (h) tr.* **1.** a înțepeni, a strânge, a strânge în clește. **2.** *(tehn.)* a gripa.

fęstklopfen, *klopfte fest, festgeklopft, vb. (h) tr.* a bătuci.

fęstkneten, *knetete fest, festgeknetet (du knetest fest, er knetet fest), vb. (h) tr. (cul.)* a frământa bine (aluatul).

fęstknöpfen, *knöpfte fest, festgeknöpft, vb. (h) tr.* a prinde cu nasturi.

fęstknoten, *knotete fest, festgeknotet (du knotest fest, er knotet fest),* **fęstknüpfen**, *knüpfte fest, festgeknüpft, vb. (h) tr.* a înnoda bine, a strânge cu un nod.

fęstkörnig *adj.* cu granulație compactă.

Fęstkörper, *-s, -, m. (fiz.)* corp solid, corp în stare (de agregare) solidă.

fęstkrallen, *krallte fest, festgekrallt, vb. (h) refl.* a se prinde cu ghearele.

Fęstkurs, *-es, -e, m. (ec.)* rată fixă.

Fęstland, *-(e)s, n. sg.* uscat, continent.

fęstländisch *adj.* continental.

Fęstland(s)sockel, *-s, m. (geogr.)* platformă continentală.

fęstlaufen, *lief fest, festgelaufen (du läufst, fest, er läuft fest), vb. (s) intr.* și *(h) refl.* a se împotmoli.

fęstlegen, *legte fest, festgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a hotărî, a fixa, a stabili; a stipula; **den Reiseweg ~** a fixa itinerarul; *(fig.)* **wir haben ihn auf seine Äußerung festgelegt** l-am prins cu vorba. **2.** a investi; **Geld ~** a investi bani. **II.** *refl.* **1.** *(mar.)* a ancora, a se lega (la chei). **2.** *(fam.; în expr.)* **sich auf** (sau *bei)* **etwas ~** a se crampona (de o idee, de a hotărâre).

Fęstlegepunkt, *-(e)s, -e, m. (geod.)* punct de acroșaj, de fixare a ochirii în direcție.

Fęstlegung, *-en, f.* **1.** stabilire, statornicire, fixare; învoială; hotărâre; stipulare; *(ec.)* **~ der Dividenden** fixarea dividentelor. **2.** investiție, plasament.

fęstlich *adj.* și *adv.* sărbătoresc, solemn, festiv; ~ **begehen** a sărbători; **sich ~ kleiden** a-și pune haine de sărbătoare.

Fęstlichkeit, *-en, f.* **1.** serbare, festivitate, solemnitate. **2.** *sg.* caracter solemn, festiv.

Fęstlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de sărbătoare; imn.

fęstliegen, *lag fest, festgelegen, vb. (h) intr.* **1.** a sta nemișcat; *(despre bolnavi)* a fi țintuit la pat. **2.** a sta pe loc, a sta, a fi înțepenit. **3.** a fi stabilit.

Fęstliegepunkt, *-(e)s, -e, m.* v. Festlegepunkt.

Fęstlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu fix.

Fęstlokal, *-(e)s, -e, n.* sală de festivități, sală de serbări.

fęstlöten, *lötete fest, festgelötet (du lötest fest, er lötet fest), vb. (h) tr.* a suda, a lipi.

Fęstmacheboje, *-n, f. (mar.)* v. Festmachetonne.

fęstmachen, *machte fest, festgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lega, a fixa; a prinde; **einen Flüchtling ~** a pune mâna pe un fugar. **2.** a fixa, a stabili, a hotărî; **mit jm. etwas ~** a stabili, a se învoi cu cineva asupra unui lucru; **einen Handel ~** a încheia o afacere. **3.** *(mar.)* a ancora, a lega la chei (o navă). **4.** *(mil.)* a fortifica; **eine Stadt ~** a fortifica un oraș. **5.** *(vân.)* a reține, a fixa vânatul într-un loc.

Fęstmachetonne, *-n, f. (mar.)* geamandură de legare.

Fęstmahl, *-(e)s, -e, n.* v. Festessen.

Fęstmark *f. sg. (fin.)* marcă consolidată.

fęstmauern, *mauerte fest, festgemauert, vb. (h) tr.* a lega, a fixa prin zidărie.

Fęstmeter, *-s, -, n. (ind. lemnului)* metru cub plin, compact, fără goluri.

Fęstmüll, *-s, m. sg.* deșeuri solide.

fęstnageln, *nagelte fest, festgenagelt (ich nag(e)le fest), vb. (h) tr.* **1.** a fixa, a bate în cuie, a țintui. **2.** *(fig.)* a stabili bine; **ich will diese Tatsache ~** vreau să stabilesc bine acest fapt.

fęstnähen, *näthe fest, festgenäht, vb. (h) tr.* a fixa prin coasere; **einen Knopf ~** a coase un nasture slobod.

Fęstnahme *f. sg.* prindere, arestare, reținere.

fęstnehmen, *nahm fest, festgenommen (du nimmst fest, er nimmt fest), vb. (h) tr.* a prinde, a aresta, a face (pe cineva) prizonier.

Fęstnehmung, *-en, f. (rar)* v. Festnahme.

fęstnisten, *nistete fest, festgenistet (du nistest fest, er nistet fest), vb. (h) refl.* a se încuiba.

Fęstnummer, *-n, f.* număr festiv.

Feston [fɛ'stõ-], *-s, -s, n.* **1.** *(arhit.)* feston, ghirlandă de flori sau de fructe. **2.** *(tipogr.)* ornamentație în formă de ghirlandă. **3.** *(text.)* feston.

festonieren [-stoni:-], *festonierte, festoniert, vb. (h) tr.* **1.** *(arhit.)* a împodobi cu festoane, cu ghirlande. **2.** a festona.

Feston|stich [fɛ'stō-] *-(e)s, -e, m.* (punct de) feston.
Fęst|opfer, *-s, -, n. (rel.)* sacrificiu, jertfă ritual(ă).
Fęst|ordner, *-s, -, m.* maestru de ceremonii (al unei festivități).
Fęst|ordnung, *-en, f.* program al festivității, al serbării.
fęstpinnen, *pinnte fest, festgepinnt, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde, a fixa cu pioneze (cu ace etc.) pe ceva.
Fęstplatte, *-n, f. (inform.)* hard-discul, discul dur; **die ~ formatieren** a formata hardul; **die ~ entfragmentieren** a defragmenta hardul; **auf der ~ speichern** a stoca, a salva pe hard disc; **die ~ abtasten** a scana hardul.
Fęstplattenher|steller, *-s, -, m.* producător de harduri.
Fęstplattenlaufwerk, *-(e)s, -e, n.* unitatea de hard-disc.
Fęstplatten|speicher, *-s, -, m.* memoria de hard.
Fęstplatz, *-es, -plätze, m.* loc unde se desfășoară o paradă, serbare, solemnitate; *(mil.)* piață a armelor, piață de paradă.
Fęstpreis, *-es, -e, m. (corn.)* preț fix.
Fęstpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct fix, punct de reper.
Fęstpunktnetz, *-es, -e, n. (geod.)* rețea a punctelor de sprijin.
fęstrammen, *rammte fest, festgerammt, vb. (h) tr.* a fixa bătând (cu maiul, cu soneta).
Fęstrede, *-n, f.* cuvântare festivă, discurs festiv.
Fęstredner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* orator(-oare) la o serbare, la o solemnitate.
fęstrennen, *rannte fest, festgerannt, vb. (h) refl.* **1.** a se împiedica. **2.** *(fig.)* a da de piedici, a se împotmoli.
Fęstsaal, *-(e)s, -säle, m.* v. Festhalle.
fęstsaugen, *sog fest, festgesogen, vb. (h) refl. (mai ales despre lipitori)* a se lipi tare sugând.
Fęstscheibe, *-n, f. (tehn.)* șaibă fixă.
fęstschlagen, *schlug fest, festgeschlagen (du schlägst fest, er schlägt fest), vb. (h) tr.* a fixa, a înțepeni (cu lovituri de ciocan).
Fęstschmaus, *-es, -schmause, m.* banchet, ospăț, praznic.
fęstschmieden, *schmiedete fest, festgeschmiedet (du schmiedest fest, er schmiedet fest), vb. (h) tr.* a pune în fiare.
Fęstschmuck, *-(e)s, m. sg.* decor festiv, podoabă de sărbătoare.
fęstschnallen, *schnallte fest, festgeschnallt, vb. (h) tr.* a încheia, a fixa, a strânge bine (cu) catarama.
fęstschnüren, *schnürte fest, festgeschnürt, vb. (h) tr.* a strânge bine (cu) cureaua, (cu) șiretul.
fęstschrauben, *schraubte fest, festgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înșuruba bine, a strânge bine șurubul. **2.** a prinde, a fixa cu un șurub.
fęstschreiben, *schrieb fest, festgeschrieben, vb. (h) tr.* a stabili, a fixa în scris.
Fęstschrift, *-en, f.* **1.** scriere, broșură festivă, ocazională. **2.** culegere jubiliară, volum omagial. **3.** program scris al unei serbări.
fęstsetzen, *setzte fest, festgesetzt (du, er setzt fest), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a stabili, a hotărî, a fixa; **Preise ~** a fixa, a stabili prețuri; **auf 30 Euro ~** a stabili prețul la 30 de euro; a se învoi la 30 de euro. **2.** a fixa, a decreta. **3.** a aresta, a pune la răcoare. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se stabili (undeva). **2.** a se încuiba, a pătrunde (undeva); a se depune; **in den Röhren hatte sich viel Schlamm festgesetzt** în țevi a pătruns, s-a depus mult nămol; *(fig.)* **der Gedanke hat sich in seinem Kopf festgesetzt** gândul i-a intrat bine în cap.
Fęstsetzung, *-en, f.* **1.** stabilire, hotărâre, fixare. **2.** decretare. **3.** arestare, închidere.
fęstsitzen, *saß fest, festgesessen (du, er sitzt fest), vb. (h) intr.* **1.** a ședea bine, a sta pe loc, a se înțepeni; **der Nagel sitzt in der Wand fest** cuiul stă bine înțepenit în perete; *(fig.)* **die Regel sitzt fest** această regulă a fost bine învățată. **2.** *(mar.)* a da de fund, a se înnămoli, a se împotmoli; **das Schiff sitzt fest** vaporul s-a împotmolit. **3.** (și *fig.*) a nu putea înainta, a sta pe loc, a se înțepeni; **ich sitze fest** nu pot merge mai departe, m-am împotmolit, am ajuns la impas.
Fęstsitzung, *-en, f.* adunare, ședință, întrunire festivă.
Fęst|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** reprezentație festivă, de gală. **2.** *pl.* festival.
Fęst|spielhaus, *-es, -häuser, n.* teatru pentru reprezentații de gală, pentru festivaluri.
fęst|stampfen, *stampfte fest, festgestampft, vb. (h) tr.* a bătători, a îndesa, a bate pământul, a bătuci, a compacta.
fęst|stecken[1], *steckte* sau *stak fest, festgesteckt, vb. (h) intr.* a rămâne înțepenit, împotmolit.
fęst|stecken[2], *steckte fest, festgesteckt, vb. (h) tr.* a prinde (cu un ac, o pioneză etc.).
fęst|stehen, *stand fest, festgestanden, vb. (h) intr.* **1.** a se ține bine, a fi solid, trainic. **2.** *(fig.)* a fi fixat, stabilit, hotărât (dinainte); **der Plan steht fest** planul e hotărât, planul rămâne stabilit; *(impers.)* **es steht fest, dass...** e sigur, e cert că...
fęst|stehend I. *part. prez.* de la feststehen. **II.** *adj.* **1.** solid, trainic, stabil. **2.** incontestabil, sigur; **~e Tatsache** fapt sigur, incontestabil.
fęst|stellbar *adj.* care poate fi constatat, constatabil.
Fęst|stellbremse, *-n, f. (auto.)* frână de staționare.
fęst|stellen, *stellte fest, festgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a cerceta; a stabili, a constata; **ich muss ~, dass...** trebuie să stabilesc că..., trebuie să constat că...; **der Umfang des Schadens lässt sich noch nicht ~** încă nu se pot stabili adevăratele proporții ale pagubei; **~ ob** a cerceta dacă. **2.** a fixa.
Fęst|steller, *-s, -, m.* fixator (la mașina de scris, la motoare).
Fęst|stellschraube, *-n, f.* șurub de fixare.
Fęst|stelltaste, *-n, f.* tasta de fixare a majusculelor.
Fęst|stellung, *-en, f.* stabilire, constatare; *(jur.)* **grundsätzliche ~** act declarator, decizie declaratoare.
Fęst|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m. (ec.)* aviz de taxare.
Fęst|stellungsklage, *-n, f. (jur.)* acțiune de constatare.
Fęst|stimmung *f. sg.* dispoziție sărbătorească, atmosferă festivă, solemnă.
Fęst|tafel, *-m, f.* masă festivă.
Fęst|tag, *-(e)s, -e, m.* (zi de) sărbătoare.
fęst|tägig, **fęst|täglich** *adj.* sărbătoresc, de sărbătoare.
fęst|tags *adv.* în zi de sărbătoare.
Fęst|tagskuchen, *-s, -, m.* cozonac, plăcintă, prăjitură de sărbătoare.
Fęst|tags|stimmung *f. sg.* atmosferă de sărbătoare.
Fęst|tracht, *-en, f.* haine, port de sărbătoare.
fęst|treten, *trat fest, festgetreten (du trittst fest, er tritt fest), vb. (h) tr.* a bătători, a bătuci, a bate.
fęst umrissen *adj.* bine conturat, delimitat, schițat.
Fęstung, *-en, f.* **1.** fortăreață, fortificație; fort; *(poet.)* citadelă; **die ~ ist gefallen** fortăreața a fost cucerită, a căzut; **die ~ schleifen** a dărâma, a distruge, a nimici, a rade din temelii cetatea, fortăreața, fortificațiile; *(av., fig.)* **fliegende ~** bombardier mare, fortăreață zburătoare. **2.** *(jur.)* detențiune într-o fortăreață.
Fęstungs|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrări de fortificație. **2.** muncă forțată.
Fęstungs|arrest, *-es, -e, m.* arest într-o fortăreață.
Fęstungs|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie de cetate, de fortificații.
Fęstungsbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** *sg.* construire, zidire de fortificații; **zum ~ verurteilt sein** a fi condamnat la muncă de fortificații. **2.** fortificație, fortăreață, fort, cetate.
Fęstungsbaukunst *f. sg.* artă a fortificației permanente.
Fęstungsbaumeister, *-s, -, m.* constructor de cetăți, de fortificații.
Fęstungsberg, *-(e)s, -e, m.* munte pe care este construită cetatea, munte al cetății; munte fortificat.
Fęstungsbesatzung, *-en, f.* garnizoană a cetății, gardă a cetății.
Fęstungsbewohner *-s, -, m.* locuitor al unei cetăți.
Fęstungsdrei|eck, *-(e)s, -e, n.* sistem de fortificații permanente în formă de triunghi.
Fęstungsgraben, *-s, -gräben, m.* șanț de fortificații.
Fęstungsgürtel, *-s, -, m.* centură de fortificații, linie a forturilor.
Fęstungshaft, *f. sg.* **1.** detențiune (politică) în fortăreață. **2.** *(jur., reg.)* arest, închisoare.
Fęstungskommandant, *-en, -en, m.* comandant de cetate.
Fęstungskommando, *-s, -s, n.* comandanturâ a unei cetăți.
Fęstungskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de asediu al fortărețelor.
Fęstungslinie [-niə], *-n, f.* linie de fortificații, linie a forturilor.
Fęstungsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* manevră de asediu de fortăreață.
Fęstungsmauer, *-n, f.* zid de cetate, de fortăreață.
Fęstungsrayon [-re'jō:], *-s, -s, m.* raion, sector de fortificații, împrejurimi imediate ale unei fortificații permanente.
Fęstungs|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major al cetății, al fortificației.
Fęstungs|strafe, *-n, f.* arest, detenție în fortăreață.
Fęstungs|system, *-s, -e, n.* sistem de fortificații.
Fęstungs|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă de cetate.
Fęstungs|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de cetate.
Fęstungsverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legătură diagonală de consolidare.
Fęstungsvier|eck, *-(e)s, -e, n. (mil.)* sistem de fortificații permanente în formă de dreptunghi.
Fęstungswall, *-(e)s, -wälle, m.* zid de cetate, parapet, brâu.
Fęstungswerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* fortificație; lucrări de fortificații; sistem de fortificații.
Fęstver|an|staltung, *-en, f.* manifestare festivă.
Fęstversammlung, *-en, f.* întrunire, adunare, ședință festivă.
fęst verwurzelt *adj.* adânc înrădăcinat.
fęstverzinslich *adj. (fin.)* cu dobândă fixă.
Fęstvor|stellung, *-en, f.* reprezentație de gală.
Fęstwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare constantă, valoare fixă.
Fęstwert|speicher, *-s, -, m. (inform.)* ROM.
Fęstwiese, *-n, f.* loc pentru petreceri câmpenești.
Fęstwoche, *-n, f.* (săptămână de) festival.
fęstwurzeln, *wurzelte fest, fest gewurzelt (ich wurz(e)le fest), vb.* **1.** *refl. (h)* a prinde rădăcini, a se înrădăcina. **II.** *intr. (s)* a fi bine înrădăcinat.
Fęstzeit, *-en, f.* timp de sărbătoare.
Fęstzeitge|spräch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* convorbire cu aviz.
fęstziehen, *zog fest, festgezogen, vb. (h) tr.* a strânge (cureaua, șiretul, chinga).
Fęstzug, *-(e)s, -züge, m.* alai, cortegiu, procesiune sărbătorească.
fętal *adj. (med.)* fetal, embrionar, privind fătul.
Fęte ['fe:tə] sau ['fɛ:tə], *-n, f. (inv., astăzi glumeț)* serbare, sărbătoare, aniversare; ospăț; *(fam.)* **eine ~ veranstalten** a organiza un ospăț, o petrecere.
fętieren, *feuerte, feuert, vb. (h) tr. (inv.)* a sărbători.
Fętisch, *-es, -e, m.* fetiș.
Fętisch|anbeter, *-s, -, m.* fetișist, adorator de idoli.
Fętisch|charakter [-ka-], *-s, -e, m. (ec.; în expr.)* **der ~ der Ware** fetișismul mărfii.
Fętischdiener, *-s, -, m.* v. Fetischanbeter.
Fętischdienst, *-(e)s, -e*, **Fętischglaube**, *-ns, -n, m.* v. Fetischismus.
Fętischismus, *-, m. sg.* fetișism.
fętischisieren, *fetischisierte, fetischisiert, vb. (h) tr.* a fetișiza.
fętischistisch *adj.* fetișist.
fętt *adj.* și *adv.* **1.** unsuros; gras; *(chim.)* **~es Öl** ulei gras. **2.** gras, obez; **dick und ~** foarte gras; *(fam.)* **er frisst sich ~** mănâncă de plesnește; *(fig.)* **davon wirst du nicht ~** din asta nu te-ngrași, din asta nu te îmbogățești; **das wird den Kohl (das Kraut, die Suppe) nicht ~ machen** asta nu ne ajută la nimic, asta nu ne încălzește; **~er Bissen** bucățică grasă, os bun de ros; **~e Speisen** mâncăruri grase; **er ist ~ a)** e gras, obez; **b)** *(fam.)* e beat, cherchelit, afumat, amețit. **3.** bogat, mănos; lucrativ; **~e Weide** pășune grasă; **~er Boden** pământ bogat, mănos; **~e Jahre** ani buni; **~e Erbschaft** moștenire mare, bogată; **~e Stelle** post bun, gras. **4.** *(în expr.)* **die Farben ~ auftragen a)** a lucra cu culoare groasă; **b)** *(fam.)* a exagera. **5.** *(tipogr.)* aldin, gras, bold: **~ gedruckt** tipărit cu aldine; **~e Linie** linie neagră, linie grasă; **~er Abzug** tipar gras (pentru transfer); **~e Schrift** litere grase, litere negre.
Fętt, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* grăsime, unsoare; untură; osânză; **~ ansetzen** a se îngrășa, a prinde osânză; **das ~ vom Fleisch** grăsimea de pe carne; **das ~ von der Brühe abschöpfen** a lua grăsimea de pe supă, a degresa supa; **das ~ abschöpfen a)** a lua grăsimea; **b)** *(fig.)* a lua ce e mai bun; a lua caimacul, smântâna; **ausgelassenes ~** untură topită; *(fig.)* **in seinem ~ ersticken** a se îneca în propria-i grăsime; **im ~ sitzen** (sau **schwimmen**) a se scălda în bogăție; *(fam., fig.)* **er hat sein ~ (gekriegt)** și-a primit partea, și-a luat porția, și-a primit cele cuvenite; *(chim.)* **gehärtetes ~** grăsime solidificată, la care s-a adăugat hidrogen; **konsistentes ~** grăsime consistentă, grăsime de uns. **2.** *(fam.)* lucru murdar. **3.** *(reg., vân.)* seu.
Fętt|ablagerung, *-en, f.* depunere, strat de grăsime.

Fętt|ammer, *-n, f. (ornit.)* grangur *(Emberiza hortu-lana).*
Fęttansatz, *-es, -ansätze, m.* îngrăşare; depunere de grăsime.
fętt|arm *adj.* sărac în grăsimi; cu puţină grăsime, lipsit de grăsime, slab.
Fętt|auge, *-es, -n, n.* ochi de grăsime (în supă), steluţă de grăsime.
Fęttbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* burduhan, burtă mare, pântece osânzos.
fęttbäuchig *adj.* pântecos, cu burtă mare, burduhănos, borţos, burtos.
fętt|befleckt *adj.* pătat de grăsime.
Fęttblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* (specie de) plantă carnivoră *(Bacopa amplexicaulis).*
Fęttbohne, *-n, f.* v. Sojabohne.
Fęttbrot, *-(e)s, -e, n. (reg.)* (tartină de) pâine cu untură.
Fęttbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* steatocel.
Fęttbüchse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cutie de ungere; ungător. **2.** cutie de tablă pentru păstrarea unturii.
Fęttdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* ultimă parte a intestinului gros, rect.
Fęttdruck, *-(e)s. -drucke, m. (tipogr.)* tipar cu litere aldine.
fętt druçken, *druckte fett, fett gedruckt, vb. (h) tr.* a tipări cu caractere aldine, grase; a tipări bold.
Fęttdrüse, *-n, f. (med.)* glandă sebacee.
fęttdurchwachsen *adj.* împănat cu grăsime, întreţesut cu grăsime.
Fętte *f. sg.* **1.** grăsime; obezitate. **2.** grăsime, unsoare.
Fętt|embolie, *-n* [-li:ən], *f. (med.)* embolie grăsoasă.
fętten, *fettete, gefettet (du fettest, er fettet), vb. (h) tr.* a unge cu grăsime; *(tehn.)* a lubrifia, a gresa.
Fęttfang, *-(e)s, -fänge, m. (tehn.)* dispozitiv de reţinere a grăsimilor la evacuarea apelor uzate.
Fęttfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant gras.
Fęttfedern *pl.* pene de la tărtiţa păsărilor.
Fęttfilm, *-(e)s, -e m. (chim.)* peliculă de grăsime.
Fęttfleck, *-(e)s, -e,* **Fęttflecken**, *-s, -, m.* pată de grăsime.
Fęttfleckfotometer, **Fęttfleckphotometer** [-foto-], *-s, -, n.* fotometru cu pată de grăsime.
fęttfrei *adj.* fără grăsime, lipsit de grăsime, degresat.
Fęttgans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* pinguin *(Aptenodytes).* **2.** gâscă îndopată.
fętt gedruçkt *adj. (tipogr.)* tipărit cu aldine, cu litere grase, bold.
Fęttge|halt, *-(e)s, -e, m.* conţinut de grăsime.
Fęttgerben, *-s, n. sg. (ind. pielii)* tăbăcire, argăsire cu materii grase.
Fęttgerber, *-s, -, m.* tăbăcar, argăsitor.
Fęttgeruch, *-(e)s, -räche, m.* miros de grăsime.
Fęttgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de grăsime.
Fęttgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* lipom, tumoare grăsoasă subcutanată benignă.
Fęttgewebe, *-s, -, n. (anat.)* ţesut gras, adipos.
Fęttglanz, *-es, m. sg.* luciu gras.
fęttglänzend *adj.* cu luciu gras.
Fętt|hals, *-es, -hälse, m.* gât gros, gras.
fętt|haltig *adj.* care conţine grăsime, gras.
Fętt|hammel, *-s, -* (şi *-hämmel), m.* **1.** batal gras. **2.** *(fig., reg.)* fermier bătrân care trăieşte din rente.
Fętt|händler, *-s, -, m.* negustor de grăsimi.
Fętt|haushalt, *-(e)s, m. sg. (fiziol.)* metabolism al grăsimilor.
Fętt|haut, *-häute, f. (anat.)* strat de grăsime, panicul adipos.
Fętt|härtung *f. sg. (chim.)* solidificare a grăsimii.
Fętt|heit *f. sg.* obezitate; grăsime.
Fętt|henne, *-n, f. (bot.)* iarbă-de-şoaldină, iarbă-de-urechi *(Sedum neglectum).*
Fętt|hering, *-s, -e, m. (iht.)* scrumbie albă *(Ciupea harengus.).*
Fętt|herz, *-ens, -en, n. (med.)* degenerescenţă grasă a miocardului; depozit grăsos în jurul inimii.
fętticht *(inv.),* **fęttig** *adj.* **1.** unsuros, gras. **2.** murdar, jegos; uns, unsuros, soios, slinos.
Fęttigkeit *f. sg.* **1.** grăsime; obezitate. **2.** murdărie, jeg, slin.
Fęttkalk, *-(e)s, m. sg. (constr.)* var gras, var alb.
Fęttklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de grăsime.
Fęttkloß, *-es, -klöße, m. (fam.)* om foarte gras, obez.
Fęttkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune gras.
Fęttkörper, *-s, -, m. (chim.)* corp gras; substanţă grasă, uleioasă.
Fęttkrankheit *f. sg.* v. Fettsucht.
Fęttkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* foaie-grasă *(Pinguicula).*
Fęttkreide, *-n, f.* cretă grasă, moale.
Fęttlebe *f. sg. (reg.)* viaţă îmbelşugată.
Fęttleber, *-n, f. (med.)* ficat gras, adipos; degenerescenţă grăsoasă hepatică.
fęttleibig *adj.* gras, corpolent, obez, burduhănos.
Fęttleibigkeit *f. sg.* corpolenţă, obezitate.
fęttlich *adj.* grăsuţ.
fęttlos *adj.* fără grăsime.
fęttlöslich *adj.* dizolvabil în grăsimi.
Fęttmasse, *-n, f.* (cantitate de) grăsime.
Fęttmagen, *-s, -mägen, m.* rânză (la rumegătoare).
Fęttmilch *f. sg.* lapte gras, lapte nesmântânit.
Fęttmops, *-es, -möpse, m. (fam.)* v. Fettkloß.
Fęttnäpfchen, *-s, -, n.* strachină cu grăsime; *(fam., fig.)* **ins ~ treten** a gafa, a călca în străchini.
Fęttpapier, *-s, -e, n.* hârtie ceratâ, de pergament.
Fęttpflanzen *pl. (bot.)* **1.** crasulacee. **2.** plante suculente.
Fęttpolster, *-s, -, n.* perniţă de grăsime.
Fęttpresse, *-n, f.* **I.** *(tehn.)* presă de (stors) ulei. **2.** *(auto.)* gresor cu presiune; pompă de ungere.
Fęttpuder, *-s, m. sg.* pudră grasă, pudră de talc.
fęttrahmig *adj.* cu multă frişcă, smântânos.
Fęttration, *-en, f.* raţie de grăsime.
fęttreich *adj.* gras, cu multă grăsime, cu conţinut mare de grăsime.
Fęttreihe, *-n, f. (chim.)* serie grasă, serie alifatică.
Fęttsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* om foarte gras, obez.
Fęttsalbe, *-n, f.* alifie grasă.
fęttsauer *adj. (chim.)* sebacic.
Fęttsäure, *-n, f. (chim.)* acid gras.
Fęttschicht, *-en, f.* strat de grăsime.
fęttschmierig *adj.* jegos, murdar de grăsime, pătat cu grăsime, soios, slinos, unsuros.
Fęttschwalm, *-(e)s, -e, m.* v. Fellvogel.
Fęttschwanz, *-es, -schwänze, m.,* **Fęttschwanzschaf**, *-(e)s, -e, n.* oaie caracul, gissarsk.
Fęttschwulst, *-es, -schwülste, m. (med.)* lipom.
Fęttseife, *-n, f.* săpun de osânză; săpun gras.
Fętt|spalter, *-s, -, m. (chim.)* corp care descompune grăsimile.
Fętt|spaltung, *-en, f. (chim.)* scindare a grăsimilor.
Fętt|spritze, *-n, f. (tehn.)* pompă, seringă de ungere.
Fętt|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* nefelin.
Fętt|steiß, *-es, -e, m. (med.)* steatofigie *(Steatophygie).*
Fett|stift, *-(e)s, -e, m.* **1.** creion colorat gras. **2.** alifie pentru buze.
Fętt|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă grasă, corp gras; grăsime.
Fęttsucht *f. sg.* obezitate; **an ~ leiden** a suferi de obezitate.
fęttsüchtig *ad.* obez, predispus la îngrăşare.
Fęttsynthese, *-n, f. (chim.)* sinteză a grăsimilor.
Fęttverbindung, *-en, f. (chim.)* combinaţie grasă, combinaţie alifatică.
Fęttvieh, *-(e)s, n. sg.* animal îngrăşat, vită îngrăşată, pusă la îngrăşat.
Fęttvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre guacharo din America de Sud *(Steatornis caripensis).*
Fęttwachs, *-es, n. sg.* ceară moale.
Fęttwanst, *-es, -wänste, m.* **1.** pântece, burtă mare, burduhan. **2.** persoană cu pântece mare, gras, umflat; burduhănos, borţos.
Fęttware, *-n, f. (com.)* grăsime, untură.
Fęttwarenhändler, *-s, -m.* cârnăţar.
Fęttweide, *-n, f.* păşune pentru îngrăşatul vitelor.
Fęttwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn gras *(Siluroidea).*
Fęttwerden, *-s, n. sg.* **1.** îngrăşare, îngrăşat. **2.** murdărire cu grăsime.
Fęttwirtschaft, *-en, f.* întreprindere de exploatare a porcilor îngrăşaţi.
Fęttwolle *f. sg. (text.)* lână grasă, nespălată.
Fęttzelle, *-n, f. (anat.)* celulă adipoasă.
Fętus, *-ses, -se, m. (biol.)* fetus, embrion; făt.
Fętz, *-es, -e, m. (reg.)* derbedeu, canalie.
Fętzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fetzen) peticuţ; căpăţel; olecuţă.
fętzen, *fetzte, gefetzt (du, er fetzt), vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge, a rupe. **II.** *intr.* **1.** *(reg.)* a se speti muncind. **2.** a fâşni, a fugi.
Fętzen, *-s, -, m.* **1.** bucăţică, crâmpei; **nur ein ~ Papier** numai un petic de hârtie; **in lauter ~ zerreißen** a rupe în bucăţi mici, a sfâşia, a zdrenţui. **2.** zdreanţă, cârpă, buleandră; **in ~ gehen** a se face zdrenţe, a se rupe complet în bucăţi; **sein Hemd ist nur noch ein ~** cămaşa lui nu-i decât o zdreanţă; *(fam.)* **dass die ~ fliegen** să-i meargă fulgii. **3.** *(fam.)* cârpă de şters. **4.** *(reg.)* ebrietate.
Fętzenball, *-(e)s, -bälle, m. (austr.).* **1.** minge din cârpe. **2.** bal mascat.
Fętzenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Büschelkiemer.
fętzengekleidet *adj.* cu hainele rupte, îmbrăcat în zdrenţe.
Fętzenklauber, *-s, -, m.* adunător, culegător de zdrenţe.
fętzig *adj. (fam.)* grozav, mişto.
feu̲cht *adj.* umed; jilav; *(fig.)* **er ist noch ~ hinter den Ohren** mai are caş la gură; **~ werden** a se umezi; **~ wohnen** a locui în încăperi igrasioase; **ihre Augen wurden ~** ochii i s-au umezit, ochii i s-au umplut de lacrimi.
Feu̲cht|adi|abate, *-n, f. (met.)* adiabată umedă.
Feu̲cht|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de umezit.
Feu̲cht|be|handlung *f. sg.* tratament umed, cu umiditate.
Feu̲chtblatt, *-(e)s, -blätter, n. (ván.)* organe genitale feminine la animale sălbatice nobile.
Feu̲chtbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură pentru muiatul hârtiei de tipar.
Feu̲chte *f. sg.* v. Feuchtigkeit.
feu̲chten, *feuchtete, gefeuchtet (du feuchtest, er feuchtet) vb. (h)* **I.** *tr.* a umezi. **II.** *intr.* a se umezi, a se jilăvi; **der Rasen feuchtet schon** iarba s-a şi umezit.
feu̲chtfrei *adj.* fără umezeală, lipsit de umiditate.
feu̲chtfröhlich *adj. (glumeţ)* bine dispus (după băutură), vesel, ameţit, cherchelit.
Feu̲chtge|halt, *-(e)s, -e, m.* v. Feuchtigkeitsgehalt.
Feu̲cht|haltung, *-en, f.* păstrare în stare de umezeală, de umiditate.
feu̲cht|heiß *adj. (met.)* cald şi umed; **ein ~es Klima** o climă tropicală.
Feu̲chtigkeit *f. sg.* **1.** umezeală, jilăveală, umiditate. **2.** igrasie.
Feu̲chtigkeits(an)zeiger, *-s, -, m. (tehn.)* higroscop.
feu̲chtigkeitsbe|ständig *adj.* rezistent la umezeală, la umiditate.
Feu̲chtigkeitscreme [-kre:-], *-n, f.* cremă hidratantă.
Feu̲chtigkeitsge|halt, *-(e)s, -e, m.* stare higrometrică, grad de umiditate, conţinut de umiditate, cantitate de vapori de apă; **~ der Luft** cantitate de vapori în aer, grad de umiditate a aerului.
Feu̲chtigkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de umiditate, de umezeală.
Feu̲chtigkeitsmesser, *-s, -, m.* higrometru.
Feu̲chtigkeitsmesskunst *f. sg.* higrometrie.
Feu̲chtigkeitsniederschlag, *-(e)s, -schläge m.* precipitaţie, depunere de umezeală pe o suprafaţă; abureală.
Feu̲chtigkeits|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă higrofilă, hidrofilă.
Feu̲chtigkeits|prozent, *-(e)s, -e, n.* procent de umiditate.
Feu̲chtigkeitsregler, *-s, -, m.* regulator de umiditate.
Feu̲chtigkeitszeiger, *-s, -, m.* higroscop.
feu̲chtkalt *adj. (met.)* rece şi umed.
Feu̲chtkammer, *-n, f. (tipogr.)* cameră pentru provocat umezeală, loc unde se moaie hârtia.
feu̲chtlich *adj.* jilav, puţin umed.
Feu̲chtmesser, *-s, -, m.* v. Feuchtigkeitsmesser.

feuchtwarm *adj. (mei.)* cald şi umed.
feudal *adj. (ist.)* feudal.
Feudal|adel, *-s, m. sg.* nobilime feudală.
Feudal|adelige, *-n, -n (ein Feudaladeliger), m.* şi *f.* nobil(ă) feudal(ă).
Feudalbeziehung, *-en, f.* relaţie feudală.
Feudale, *-n, -n, m. (ist.)* v. Feudalherr.
Feudal|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate feudală, feudă, avere feudală.
Feudalgesellschaft *f. sg.* societate, orânduire feudală.
feudalgutsherrlich *adj.* feudal-moşieresc.
Feudalherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* domn feudal, senior feudal.
Feudalherrschaft *f. sg.* stăpânire feudală.
feudalisieren, *feudalisierte, feudalisiert, vb. (h) tr.* a integra în orânduirea feudală, a feudaliza.
Feudalismus, *-, m. sg. (ist.)* feudalism, feudalitate.
Feudalist, *-en, -en, m.* adept, susţinător al feudalismului.
feudalistisch *adj.* feudal.
Feudalität *f. sg.* **1.** feudalitate. **2.** mod de viaţă feudal.
Feudal|last, *-en, f.* povară a obligaţiilor feudale.
Feudal|macht, *-mächte, f.* putere feudală.
Feudal|ordnung *f. sg.* sistem feudal, orânduire feudală.
Feudal|recht, *-(e)s, -e, n.* drept feudal.
Feudal|staat, *-(e)s, -en, m.* stat feudal.
Feudal|system, *-s,* **Feudalwesen**, *-s, n. sg.* sistem feudal.
Feudel, *-s, -, m. (reg.)* cârpă de frecat pe jos.
Feudum, *-s, -da, n.* feudă.
Feuer, *-s, -, n.* **1.** foc; **(rot) wie ~** (roşu) ca focul, (roşu) ca racul; **bengalisches ~** foc bengal, foc de artificii; **freies ~** vâlvătaie; **gelindes ~** foc lin, mocnit, înfundat, domol; **das ~ ist ausgegangen** s-a stins focul; **das ~ brennt a)** focul arde; **b)** focul frige, arde; **den Topf ans ~ stellen** a pune oala pe foc, la foc; **aufs ~ legen** a pune pe foc (lemne, cărbune); **bei starkem** (sau **auf großem**) **~ kochen** a fierbe la foc iute, la foc mare; *(fig.)* **für jn. durchs ~ gehen** a se arunca în foc pentru cineva; **in ~ aufgehen** a se aprinde, a se mistui în foc; **ins ~ damit!** pe foc cu asta! *(fig.)* **Öl ins ~ gießen** a pune paie pe foc, a turna gaz peste foc; *(fig.)* **ich würde für ihn nicht die Hand ins ~ legen** n-aş băga mâna în foc pentru el; *(fig.)* **er spielt mit dem ~** se joacă cu focul; **~ (an)machen** (sau **anzünden**) a face, a aprinde focul; **das ~ ausmachen** (sau **auslöschen**) a stinge focul; **~ fangen** a lua foc, a se aprinde; **einem Raucher ~ geben** a da foc unui fumător; **~ schlagen a)** a scăpăra (foc); **b)** a striga: foc! **~ unterhalten** a întreţine focul, a alimenta focul; *(fam.)* **er hat zwei Eisen im ~** e cu fundul în două luntre; **kein Rauch ohne ~** unde nu-i foc nu iese fum; **gebranntes Kind scheut das ~** cine s-a fript cu borşul suflă şi-n iaurt. **2.** foc, incendiu; **~ brach aus** a izbucnit un foc, un incendiu; **das ~ ersticken** (sau **bezwingen**) a stinge, a potoli, a înăbuşi focul; **~ an ein Haus legen** a da foc unei case, a incendia o casă; **das ~ löschen** a stinge focul; **des ~s Herr werden** a potoli, a stinge focul; **sich gegen ~ versichern** a se asigura contra incendiilor. **3.** *(fig.)* foc, scânteie, strălucire; **seine Augen sprühten ~** ochii îi scăpărau scântei; **~ des Edelsteins** strălucire a nestematei. **4.** *(fig.)* înflăcărare, însufleţire; entuziasm, pasiune, ardoare; **für eine Idee ~ fangen** a se aprinde, a se entuziasma pentru o idee; **das ~ der Liebe** focul dragostei; **ins ~ geraten** (sau **kommen**) a se aprinde, a se înflăcăra; *(fam.)* **bei ihm ist gleich ~ im Dach** se aprinde numaidecât, se agită imediat; *(fam.)* **~ hinter etwas machen** a stărui cu înflăcărare; **mit einem ~, dass...** cu atâta înflăcărare, încât...; **sie tanzt mit ~** joacă, dansează cu foc, cu pasiune; **das Pferd hat ~** calul e focos; **~ und Flamme für etwas sein** a fi plin de înflăcărare, a se înflăcăra pentru ceva, a fi trup şi suflet pentru ceva; **~ speien** a scoate flăcări de mânie, a se face foc şi pară. **5.** *(mil.)* foc; deschidere a focului; **~!** foc! **direktes ~** foc direct; **eigenes ~** foc propriu; **mörderisches ~** foc ucigător; **starkes ~** foc violent, împuşcături violente; **~ einstellen!** încetaţi focul! **~ eröffnen** a deschide focul; **das ~ konzentrieren** a concentra focul; **~ unterhalten!** foc continuu! **in feindlichem ~ stehen** a sta sub focul inamicului; *(fig.)* **zwischen zwei ~n** între două focuri; **mit ~ und Schwert** prin foc şi sabie. **6.** *(mar.)* foc, lumină; lampă; far; reflector; foc indicator de direcţie; **unterbrochenes ~** semnale luminoase întrerupte, intermitente. **7.** putrezire (a lemnului); putregai.
Feuer|alarm, *-(e)s, -e, m.* alarmă de incendiu.
Feuer|anbeter, *-s, -, m.* adorator al focului, pirolatru.
Feuer|anbetung *f. sg.* adorare a focului, pirolatrie.
Feuer|anzünder, *-s, -, m.* **1.** material uşor inflamabil folosit la aprinderea focului (în sobe). **2.** persoană care aprinde focul.
Feuer|arbeit, *-en, f.* lucru, operaţie care se face cu ajutorul focului.
Feuer|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor care lucrează cu ajutorul focului; fochist.
feuer|artig *adj.* ca focul.
Feuer|assekuranz, *-en, f. (înv.)* asigurare contra incendiilor.
Feuerbake, *-n, f. (mar.)* geamandură luminoasă.
Feuerball, *-(e)s, -bälle, m.* meteor.
Feuerbecken, *-s, -, n.* **1.** tigaie, tavă de jăratic. **2.** *(tehn.)* mangal.
feuerbedeckt *adj. (mil.)* acoperit cu foc (de artilerie); **~er Raum** suprafaţă aflată sub focul armelor.
Feuerbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de deschidere a focului.
Feuerbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *înv. n.) (mil.)* **1.** bătaie a unui tun. **2.** zonă aflată sub bătaia focului.
feuerbereit *adj. (mil.; despre o gură de foc)* gata de tragere, în stare de luptă, gata pentru începerea focului.
Feuerbereitschaft *f. sg.* **1.** *(mil.)* poziţie gata de tragere. **2.** pichet de incendiu.
Feuerberg, *-(e)s, -e, m.* vulcan, munte de foc.
feuerbe|ständig *adj.* **1.** *(tehn.)* refractar. **2.** care rezistă la foc.
Feuerbe|ständigkeit *f. sg.* **1.** *(tehn.)* refractarilate. **2.** rezistenţă la foc.
Feuerbe|stattung, *-en, f.* incinerare.
Feuerblende, *-n, f.* **1.** *(mineral.)* pirostilpnit. **2.** stăvilar pentru oprirea focului, zid parafoc.
Feuerblick, *-(e)s, -e, m.* privire înflăcărată, înfocată.
Feuerblume, *-n, f. (bot.)* **1.** mac roşu *(Papaver).* **2.** *(reg.)* urzică *(Amica montana).*
Feuerbock, *-(e)s, -böcke, m.* pirostrie.
Feuerbohne, *-n, f. (bot.)* fasole mare *(Phaseolus multiflorus).*
Feuerbohrer, *-s, -, m. (arh.)* sfredel pentru aprins focul prin frecare.
Feuerbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** bucată de lemn arzând scoasă din foc. **2.** faclă. **3.** *(bot.)* tăciune (la grâne) *(Ustilaginaceae).*
Feuerbrunst, *-brünste, f.* v. Feuersbrunst.
Feuerbrücke, *-n, f. (tehn.)* altar (la focare de cazane).
Feuerbüchse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cutie de focar. **2.** *(înv.)* flintă, puşcă.
Feuerbusch, *-es, -büsche, m. (bot.)* gutui japonez *(Chaenomeles cydonia japonica).*
Feuerdichtigkeit *f. sg. (mil.)* densitate a focului.
Feuerdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Feueranbetung.
Feuerdrache, *-n, -n, m. (mit.)* balaur care varsă foc.
Feuer|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, zel înfocat.
Feuer|eimer, *-s, -, m.* saca, găleată de pompieri.
Feuer|ein|stellung *f. sg. (mil.)* încetare a focului.
Feuer|esse, *-n, f.* **1.** coş (pentru fum). **2.** *(tehn.)* furnal, creuzet.
Feuer|esser, *-s, -, m.* v. Feuerfresser.
Feuerfächer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* evantai de foc; **geschlossener ~** evantai compact de foc. **2.** *(pop.)* unealtă (în formă de evantai) pentru aţâţat focul, evantai pentru activarea focului.
Feuerfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture de lumină *(Chrysophanus).*
feuerfangend *adj.* inflamabil.
feuerfarben, feuerfarbig *adj.* de culoarea focului, roşu ca focul.
Feuerfass, *-es, -fässer, n.* cisternă de apă a pompierilor.
feuerfest *adj.* **1.** refractar; **~es Glas** sticlă refractară, de Jena; **~e Steine** cărămidă refractară; **~er Ton** lut refractar. **2.** incombustibil, care nu arde, infuzibil; rezistent la foc; **~er Geldschrank** casă de fier sigură contra incendiului.
Feuerfestigkeit *f. sg.* **1.** refractabilitate. **2.** incombustibilitate, însuşire de a nu putea arde; rezistenţă la foc; siguranţă contra incendiului.
Feuerfink, *-en, -en, m. (ornit.)* varietate de piţigoi exotic *(Euplectes franciscana).*
Feuerflechte, *-n, f.* v. Feuermal.
feuerflüssig *adj. (metal.)* fuzibil la cald.
feuerfrei *adj. (mil.) (despre spaţii)* liber, neatins, nebătut de foc.
feuerfressend *adj.* care mănâncă foc.
Feuerfresser, *-s, -, m.* saltimbanc mâncător de foc.
Feuerfuchs, *-es, -füchse, m.* cal roib.
Feuerfunke, *-ns, -n,* **Feuerfunken**, *-s, -, m.* scânteie.
Feuergabel, *-n, f.* **1.** vătrai. **2.** *(metal.)* furcă pentru îndepărtarea zgurei la turnătorie.
Feuergarbe, *-n, f.* **1.** jerbă, snop de foc, ţâşnitură de foc, de scântei. **2.** *(mil.)* snop (la mitralieră).
Feuergase *pl.* gaze provenite din ardere, din combustie.
Feuergatter, *-s, -, n.* v. Feuergitter.
Feuergeben, *-s, n. sg. (mil.)* descărcare, foc.
Feuergefahr *f. sg.* primejdie de foc, pericol de incendiu.
feuergefährdet *adj.* expus pericolului de incendiu.
feuergefährlich *adj.* inflamabil.
Feuergefährlichkeit *f. sg.* inflamabilitate.
Feuergefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* duel de artilerie; luptă cu arme de foc.
Feuergeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** v. Feuersalamander. **2.** geniu.
Feuergerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unelte pentru stingerea focului. **2.** garnitură de sobă.
Feuergeschrei, *-(e)s, n. sg.* alarmă de foc.
Feuergeschwindigkeit, *-en, f. (mil.)* iuţeală a focului, cadenţă a tragerii.
Feuergewehr, *-(e)s, -e, n.* **1.** armă de foc. **2.** *(înv.)* flintă.
Feuergewölbe, *-s, -, n. (mil.)* arcadă de foc.
Feuergitter, *-s, -, n.* grilaj, grătar pentru foc.
Feuerglocke, *-n, f.* clopot de incendiu (pentru alarmă); clopot al pompierilor.
Feuerglut, *-en, f.* **1.** jăratic. **2.** (şi *fig.*) văpaie.
Feuergott, *-(e)s, -götter, m.* zeu al focului.
Feuer|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* gură de incendiu.
Feuer|haken, *-s, -, m.* **1.** cleşte, cârlig pentru foc; vătrai. **2.** cange de foc, de pompieri.
Feuerhalle, *-n, f. (austr.)* crematoriu.
Feuer|halt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sprijin de foc.
Feuer|haus, *-es, -häuser, n.* remiză a pompelor de incendiu.
feuer|hell *adj.* luminat de foc, luminat ca focul.
feuer|hemmend *adj.* ignifug; care frânează propagarea incendiului.
Feuer|herd, *-(e)s, -e, m.* **1.** focar de incendiu. **2.** *(tehn.)* focar. **3.** vatră, cămin.
Feuer|himmel, *-s, m. sg.* **1.** cer învăpăiat (de apusul soarelui sau de incendiu). **2.** *(mit.)* empireu.
Feuer|höhe, *-n, f.* înălţime a focului.
Feuer|holz, *-es, n. sg.* lemn de foc.
Feuer|hund, *-(e)s, -e, m.* v. Feuerbock.
feuerig *adj.* v. feurig.
feuerjo! *interj.* foc!
Feuerkäfer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** moluscă purpuriferă *(Pyrochroa).* **2.** rădaşcă *(Lucanus cervus).* **3.** licurici *(Lampyris splendidala).*
Feuerkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* luptă cu arme de foc.
Feuerkasse, *-n, f.* casă de asigurare contra incendiilor.
Feuerkasten, *-s, -* (şi *-kästen*), *m. (tehn.)* dulap cu utilaj contra incendiilor.
Feuerkieke, *-n, f. (reg.)* cutie cu jăratic pentru încălzirea picioarelor; buiotă, termofor.
Feuerkiste, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* focar (la cazanele de aburi). **2.** *(înv.)* flintă.
Feuerkonzentrierung *f. sg. (mil.)* concentrare a focului.
Feuerkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* **1.** persoană iute, impulsivă. **2.** geniu. **3.** persoană cu părul roşu.
Feuerkörper, *-s, -, m.* piesă de artificii.
Feuerkraft, *-kräfte, f. (mil.)* putere a focului.
Feuerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pufuliţe *(Epilobium hirsutum).*
Feuerkröte, *-n, f.* v. Unke **(1)**.
Feuerkugel, *-n, f.* **1.** glob de foc; meteor. **2.** *(mil.)* proiectil trasor.
Feuerkult, *-(e)s, -e, m.* cult al focului, pirolatrie.

Feuerkunst, *-künste, f. (tehn.)* pirotehnie.
Feuerländer, *-s, -, m.* locuitor din Ţara de Foc.
feuerländisch *adj.* din Ţara de Foc.
Feuerlärm, *-(e)s, m. sg.* **1.** alarmă de incendiu. **2.** *(mil.)* zgomot de luptă; canonadă; **falscher ~** alarmă falsă; **~ schlagen** a striga: foc!
Feuerleiter[1], *-s, -, m. (mil.)* conducător al focului.
Feuerleiter[2], *-n, f.* scară de pompieri.
Feuerleitgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* instrument de dirijare a tirului de artilerie.
Feuerleitung, *-en, f. (mil.)* conducere, dirijare a focului.
Feuerleitungs|plan, *-(e)s, -pläne, m. (mil.)* plan de foc.
Feuerleute *pl.* de la Feuermann.
Feuerlilie [-liə], *-n f. (bot.)* crin roşu *(Lilium bulbiferum).*
Feuerlinge *pl.* v. Feuerfalter.
Feuerlinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie de foc.
Feuerloch, *-(e)s, -löcher, n.* focar; gură de focar.
Feuerlohe *f. sg. (poet.)* flăcări mari, vâlvătaie.
Feuerlösch|anlage, *-en, f.* v. Feuerlöscher **(1).**
Feuerlösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* stingător, extinctor.
Feuerlöschboot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* navă-pompă, navă de incendiu.
Feuerlösch|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de stins incendii.
Feuerlöscher, *-s, -, m.* **1.** stingător, extinctor. **2.** pompier.
Feuerlöschgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă pentru stingerea focului.
Feuerlöschgerätschaft, *-en, f.* v. Feuerlöschgerät.
Feuerlöschkommando, *-s, -s, n.* comando de pompieri.
Feuerlöschmannschaft, *-en, f. corp,* echipă de pompieri.
Feuerlöschmittel, *-s, -, n.* substanţă pentru stins incendii.
Feuerlösch|ordnung, *-en, f.* regulament al pompierilor.
Feuerlöschpolizist, *-en, -en, m. (inv.)* pompier.
Feuerlöschwerk, *-(e)s, -e, n.* stingere a incendiilor.
Feuerlöschwesen, *-s, -, n.* serviciu de stingere a incendiilor, pompieri.
Feuerlöschzug, *-(e)s, -züge, m.* coloană de maşini pentru stingerea incendiilor.
Feuerluft|heizung, *-en, f.* încălzire cu aer cald.
Feuerluft|trockner, *-s, -, m.* uscător cu aer cald.
Feuermal, *-(e)s, -e, n.* **1.** danga. **2.** semn roşu pe piele (din naştere).
Feuermann, *-(e)s, -männer* (şi *Feuerleute), m.* **1.** fochist. **2.** pompier. **3.** *(mil. pop.)* duh al focului.
Feuermannschaft, *-en, f.* v. Feuerlöschmannschaft.
Feuermauer, *-n, f. (constr.)* calcan.
Feuermeer, *-(e)s, -e, n.* mare, ocean de foc.
Feuermelder, *-s, -, m.* aparat de semnalizare a incendiilor, avertizor de incendiu.
Feuermelde|stelle, *-n, f.* post de anunţare a incendiilor.
Feuermeldung, *-en, f.* anunţare a izbucnirii unui incendiu.
Feuermesser, *-s, -, m. (fiz.)* pirometru.
Feuermohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac roşu *(Papaver rhoeas).*
Feuermörser, *-s, -, m. (mil.)* mortier.
feuern, *feuerte, gefeuert (ich feu(e)re), vb. (h)* **I.** *ir.* **1.** a încălzi, a încinge; **einen Ofen ~** a încălzi o sobă. **2.** a arde; **Holz ~** a arde lemne. **3.** *(fam.)* a azvârli, a arunca; **er feuerte den Ranzen in die Ecke** şi-a azvârlit ghiozdanul într-un colţ. **4.** *(fam.)* a da afară (din slujbă), a concedia; **fristlos ~** a da afară fără preaviz. **5.** *(fig., fam.: în expr.)* **jm. ein paar um die Ohren ~** a arde cuiva o pereche de palme. **II.** *intr.* **1.** a face foc, a încălzi; **mit Holz ~** a face foc cu lemne. **2.** a trage cu o armă; **scharf ~** a trage bine; **blind ~** a trage cu cartuşe oarbe; **mit Kanonen ~** a trage cu tunul.
Feuernelke, *-n, f. (bot.)* arşinic *(Lychnis chalcedonica* L.).
Feuernest, *-es, -er, n. (mil.)* cuib de foc.
Feuernot *f. sg.* pericol de incendiu.
Feuer|opal, *-s, -e, m.* opal roşu cu reflexe galbene.
Feuer|ordnung, *-en, f.* regulament pentru incendii.
Feuer|ort, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cavitate pentru foc; centru, loc pentru foc.
Feuerpatsche, *-n, f.* lopăţică de stins focul.
Feuerpause, *-n, f. (mil.)* pauză, întrerupere a focului.
Feuerpfanne, *-n, f.* v. Feuerbecken.
Feuerpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată incendiară.
Feuerpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (pop.)* cisternă de incendiu.
Feuerpfuhl, *-(e)s, m. sg. (inv.)* infern.
Feuerplatte, *-n, f.* plită la maşina de gătit.
Feuerprobe, *-n, f. (ist.* şi *fig.)* probă a focului, ordalie; **die ~ bestehen a)** a rezista celor mai grele încercări; **b)** *(mil.)* a primi botezul focului.
Feuer|rad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** roată înfăşurată cu paie şi aprinsă (obicei popular). **2.** bucată rotundă de oţel care apasă pe cremene (la o armă de foc).
Feuer|raum, *-(e)s, -räume, m.* focar; cameră de ardere.
Feuer|regen, *-s, -, m.* **1.** ploaie de foc. **2.** joc de artificii.
Feuer|reiter, *-s, -, m. (mit.)* **1.** călăreţ cu scufie roşie anunţând izbucnirea unui incendiu. **2.** figură legendară care stinge focul.
Feuer|religion, *-en, f.* v. Feueranbetung.
Feuer|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** ţeava de foc, de flacără. **2.** *(inv.)* puşcă.
Feuer|rohrvisier [-vi-], *-s, -e, n. (mil.)* înălţător cu lunetă de vizare.
Feuer|rös|chen, *-s, -, n. (bot.)* iarba-cocoşului, cocoşei-de-câmp *(Adonis).*
Feuer|ross, *-es, -e, n.* **1.** *(mit.)* cal care trage carul lui Apollo. **2.** *(pop.)* cal de foc, locomotivă.
Feuer|rost, *-es, -e, m.* **1.** grătar. **2.** pirostrie.
feuer|rot *adj.* roşu ca focul, stacojiu; **~es Haar** păr roşu aprins; **~ werden** a roşi, a se face ca racul.
Feuer|rüpel, *-s, -, m. (reg.)* hornar, coşar.
Feuersalamander, *-s, -, m. (zool.)* salamandră *(Salamandra salamandra).*
Feuersäule, *-n, f.* coloană de foc.
Feuer(s)brunst, *-brünste, f.* incendiu, pârjol; vâlvătaie.
Feuerschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă, daună produsă de incendiu.
Feuerschaufel, *-n, f.* lopăţică, făraş de jăratic, de cărbuni.
Feuerscheidekunst *f. sg.* pirochimie.
Feuerschein, *-(e)s, m. sg.* lumină a focului.
feuerscheu *adj.* pirofob, care se teme de foc.
Feuerscheu *f. sg.* pirofobie, teamă de foc.
Feuerschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* far plutitor; navă-far.
Feuerschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan în faţa sobei, apărătoare de foc.
Feuerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* ciocan de foc.
Feuerschlagen, *-s, n. sg.* scăpărare.
Feuerschlucker, *-s, -, m.* v. Feuerfresser.
Feuerschlund, *-(e)s, -schlünde, m.* **1.** *(mil.)* gură de tun. **2.** vulcan.
feuerschnaubend *adj.* care scoate foc pe nări.
Feuerschrift, *-en, f.* pirogravură; *(fig.)* **in ~** cu litere de foc.
Feuerschröter, *-s, -, m. (entom.)* rădaşcă *(Lucanus cervus).*
Feuerschüssel, *-n, f. (metal.)* vatră a forjei.
Feuerschutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare, pază împotriva incendiilor. **2.** *(mil.)* apărare de foc.
Feuerschutzbe|stimmungen *pl.* reglementări privind protecţia contra incendiilor.
Feuerschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iască *(Ungulina fomentaria).*
Feuerschweif, *-(e)s, -e, m.* coadă de cometă.
Feuerschweißung, *-en, f.* sudură prin foc.
Feuersgefahr *f. sg.* pericol de incendiu.
Feuersglut, *-en, f.* jăratic; *(fig.)* văpaie.
feuersicher *adj.* neinflamabil, incombustibil; apărat de foc, asigurat contra focului, ignifug.
Feuersicher|heit *f. sg.* **1.** neinflamabilitate. **2.** apărare, asigurare contra focului.
Feuersignal, *-s, -e, n.* **1.** semnal de incendiu **2.** *(mil.)* semnal de deschidere a focului.
Feuersnot, *-nöte, f.* **1.** pericol de incendiu. **2.** sinistru.
Feuer|span, *-(e)s, -späne, m. (reg.)* chibrit.
Feuer speiend *adj.* care varsă, scuipă foc; **~er Berg** vulcan.
Feuer|spritze, *-n, f.* pompă de incendiu.
Feuer|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* amnar.
Feuer|stätte, *-n, f.* **1.** focar; vatră. **2.** loc al incendiului.
Feuer|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** cremene. **2.** piatră de scăpărător, de aprinzător, de brichetă.
Feuer|stelle, *-n, f.* v. Feuerstätte **(1).**
Feuer|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie (amplasament) de tragere.
Feuer|stocher, *-s, -, m.* vătrai.
Feuer|stoff, *-(e)s, -e, m. (alchimie, fil.)* foc elementar, materie focoasă.
Feuer|stoß, *-es, -stöße, m. (mil.)* salvă de foc.
Feuer|strafe, *-n, f. (ist.)* ardere pe rug, tortură prin foc.
Feuer|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază de foc.
Feuer|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de foc.
Feuer|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (fam.)* motocicletă.
Feuertätigkeit *f. sg. (mil.)* acţiune de foc, tragere, tir.
Feuertaufe, *-n, f.* (şi *fig.)* botez al focului; **die ~ erhalten** a primi botezul focului.
Feuerteufel, *-s, -, m. (fam.)* incendiator.
Feuertiene, *-n, f.* saca de pompieri.
Feuertod, *-(e)s, m. sg.* **1.** moarte prin foc; **sie erlitten den ~** şi-au găsit moartea într-un incendiu. **2.** *(ist.)* ardere pe rug.
Feuerton, *-(e)s, m. sg. (constr.)* şamotă.
Feuertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* corp, rachetă de artificii.
Feuertreppe, *-n, f.* scară de incendiu.
Feuertür, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* uşă a focarului. **2.** uşă, ieşire de incendiu.
Feuerturm, *-(e)s, -türme, m.* **1.** *(inv.)* foişor de foc. **2.** *(mar.)* far.
Feuer|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (mit.)* concentrare, ciocan de foc (executat prin surprindere).
Feuerung, *-en, f.* **1.** încălzire, aprindere; **direkte ~** încălzire directă; **indirekte ~** încălzire indirectă. **2.** focar; **innere ~** focar interior; **untere ~** focar inferior. **3.** material de aprins, de ars, combustibil.
Feuerungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de încălzire.
Feuerungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* v. Feuerung **(3).**
Feuerungs|technik *f. sg.* tehnică a încălzirii.
Feuer|unter|stützung, *-en, f. (mil.)* sprijin de foc.
Feuerver|einigung *f. sg. (mil.)* concentrare a focurilor.
feuervergoldet *adj.* suflat cu aur la cald.
Feuervergoldung, *-en, f.* suflare cu aur la cald.
Feuerversicherung, *-en, f.* asigurare contra incendiilor.
Feuerversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurări contra incendiilor.
Feuerversilberung, *-en, f.* suflare cu argint la cald.
Feuerverteilung, *-en, f. (mil.)* împărţire, repartiţie a focului.
feuerverzinken, *feuerverzinkt, vb. (h) tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a zinca.
Feuerverzinnung, *-en, f.* cositorit la cald, spoire cu cositor.
Feuervogel, *-s, -vögel, m.* **1.** *(ornit.)* piţigoi exotic *(Euplectes franciscana).* **2.** v. Feuerfalter.
Feuervor|hang, *-(e)s, -hänge, m. (mil.)* baraj de artilerie.
Feuerwache, *-n, f.* **1.** post de incendiu; pază contra incendiilor. **2.** pază a unui far.
Feuerwächter, *-s, -, m. (inv.)* caraulă, paznic de noapte.
Feuerwaffe, *-n, f.* armă de foc.
Feuerwaffentaktik *f. sg.* tactică a armelor de foc.
Feuerwalze, *-n, f. (mil.)* baraj rulant.
Feuerwand, *-wände, f.* v. Feuermauer.
Feuerwasser, *-s, n. sg. (poet.)* rachiu.
Feuerweber, *-s, -, m.* v. Feuerfink.
Feuerwechsel, *-s, -, m. (mil.)* schimb de focuri.
Feuerwehr, *-en, f.* **1.** *(sg.)* pompieri. **2.** (instalaţie de) protecţie contra incendiilor.
Feuerwehr|ausrüstung, *-en, f.* echipament de pompier.
Feuerwehr|auto, *-s, -s, n.*, **Feuerwehrfahrzeug**, *-(e)s, -e, n.* maşină de pompieri.
Feuerwehr|axt, *-äxte, f.* secure, topor de pompier.

Feuerwehr|hauptmann, *-(e)s, -leute, m.* comandant al unei trupe de pompieri.
Feuerwehr|haus, *-es, -häuser, n.* clădire, sediu a(l) pompierilor.
Feuerwehrleiter, *-n, f.* scară de pompieri.
Feuerwehrmann, *-(e)s, -leute, m.* pompier.
Feuerwehrschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun, linie de furtun (la pompieri).
Feuerwehr|übung, *-en, f.* exercițiu, manevră a pompierilor.
Feuerwelle, *-n, f. (mil.)* rafală.
Feuerwerk, *-(e)s, n. sg.* foc de artificii.
feuerwerken, *feuerwerkte, gefeuerwerkt, vb. (h.) intr.* a se ocupa cu focuri de artificii, a practica pirotehnia.
Feuerwerker, *-s, -, m. (mil.)* **1.** tehnician de artilerie. **2.** pirotehnician; artificier.
Feuerwerkerei, *-en, f. (înv.)* **1.** pirotehnie. **2.** pulberărie.
Feuerwerkskörper, *-s, -, m.* material inflamabil pentru artificii.
Feuerwerks|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de foc de artificii.
Feuerwirkung, *-en, f. (mil.)* acțiune, efect a(l) focului de arme, de artilerie etc.
Feuerzange, *-n, f.* cleşte de forjă.
Feuerzarge, *-n, f.* **1.** ramă, bordură de focar. **2.** cadru al uşii focarului.
Feuerzauber, *-s, -, m. (poet.)* foc magic.
Feuerzeichen, *-s, -, n.* **1.** semnal de incendiu. **2.** lumină a unui incendiu. **3.** *(mil.)* semnal de foc. **4.** *(mar.)* semnalul «la posturile de incendiu».
Feuerzement, *-(e)s, m. sg. (constr.)* ciment refractar.
Feuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă.
Feuerzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** tiraj al sobei. **2.** canal de fum.
Feuerzunder, *-s, m. sg.* v. Feuerschwamm.
Feuerzunge, *-n f.* limbă de foc, flacără.
Feuilleton [fœj(ə)'tõ:], *-s, -s, n.* foileton.
Feuilletonist *-en, -en, m.* foiletonist.
feuilletonistisch *adj.* foiletonistic.
feurig *adj.* **1.** de foc, focos; aprins; **~e Kohlen** cărbuni aprinşi, jăratic; *(mine)* **~e Schwaden** gaze explozibile de mină, grizu; **der Himmel ist ~** cerul e în flăcări. **2.** *(fig.)* înflăcărat, pasionat, impetuos, iute, înfocat; **~e Ansprache** discurs înflăcărat; **~e junge Frau** femeie tânără focoasă, plină de temperament; **~e Liebe** iubire arzătoare, înflăcărată; **~es Ross** armăsar plin de foc. **3.** *(geol.)* pirogen.
feurio! *interj.* v. feuerjo.
Feurung, *-en, f.* v. Feuerung.
Fex, *-es, -e* (şi *austr. -en, -en,*), *m.* **1.** caraghios; țicnit, apucat, maniac. **2.** filfizon. **3.** *(austr.)* prostănac, nerod. **4.** *(reg.)* câine (ciobănesc).
Fez[1] [fɛs], *-, -e, m.* v. Fes[1].
Fez[2] [fe:ts], *-es, m. sg.* glumă, poznă, farsă, haz; nebunie.
ff *presc.* de la **a)** fortissimo; **b)** und folgende Seiten şi pag. urm. **2. ~** [ɛf ɛf] *(fam.)* extra(fin), strașnic, clasa-ntâi.
FF *n. invar.* **1.** *(ist.)* franc francez. **2.** *(în expr.)* **etwas aus dem ~ verstehen** a pricepe ceva temeinic.
Fiaker, *-s, -, m.* **1.** birjă, trăsură de piață. **2.** birjar.
Fiakerkutscher, *-s, -, m.* birjar.
Fiale, *-n, f. (arhit.)* turnuleț zvelt în stil gotic.
Fiasko[1], *-s, -s, n.* fiasco, eşec, nereuşită; **~ machen** a nu reuşi, a eşua, a da chix.
Fiasko[2], *-s, -s, m.* butelie de vin îmbrăcată în împletitură (de paie, răchită etc.).
fiat! *interj. (fam.)* fie! amin!
Fiat, *-s, -s, n.* acceptare, acord; concedare.
Fibel, *-n, f.* **1.** abecedar. **2.** *(fig.)* manual pentru începători. **3.** fibulă, agrafă.
Fiber, *-n, f. (biol.)* fibră; *(fig.)* **ich bin mit alten ~n sein** sunt legat(ă) de el prin toate fibrele mele.
fibrillär *adj.* fibrilar, fibros.
Fibrille, *-n, f.* fibrilă.
Fibrin, *-s, n. sg. (chim.)* fibrină.
fibrinös *adj.* fibrinos.
Fibrom, *(-e)s, -e, n. (med.)* fibrom.
fibrös *adj.* fibros.
Fibula, *Fibulă (şi Fibuln), f.* **1.** fibulă, agrafă. **2.** *(anat.)* peroneu.
Fiche[1] [fi:ʃ], *-s, f.* **1.** fişă de joc. **2.** *(înv.)* stâlp de demarcație.
Fiche[2] [fi:ʃ], *-s, -s, m.* microfilm.
Fichte, *-n, f. (bot.)* molid, molift *(Picea excelsa).*
fichten *adj.* de molid, de molift.
Fichtenbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (forest.)* pădure de molid.
Fichten|apfel, *-s, -äpfel, m.* gogoaşă a molidului.
Fichtenbaum, *-(e)s, -bäume,* m. v. Fichte.
fichtenbewachsen *adj.* acoperit, împădurit cu molid.
Fichtenge|hölz, *-es, -e, n.* pădure de molid.
Fichtengall|laus, *-läuse, f. (entom.)* păduchele-molidului *(Chermes).*
Fichtenhain, *-(e)s, -e, m. (poet.)* pădure de molid.
Fichtenharz, *-es, -e, n.* răşină de molid.
Fichtenholz, *-höher, n.* lemn de molid.
Fichtenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul-molidului *(Bostrychus* L.).
Fichtenlöcherpilz, *-es, -e, m. (bot.)* văcălie de brad *(Fomes pinicula)*
Fichtenmarder, *-s, -, m. (zool.)* varietate de dihor *(Putorius vulgaris).*
Fichten|nadeln *pl. (bot.)* cetină de molid.
Fichten|nadelbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie cu esență de molid.
Fichten|nadelrost, *-(e)s, m. sg. (bot., forest.)* ruginā a molidului *(Cyrsomyxa).*
Fichtenreis, *-es, -er, n. (bot.)* ramură, creangă de molid; *(pl.)* cetină de molid.
Fichtenreisig, *-s, n. sg.* cetină, crengi de molid.
Fichtenrinde, *-n, f. (bot.)* scoarță, coajă de molid.
Fichtensäure *f. sg. (chim.)* acid pinic.
Fichtenschonung, *-en, f. (forest.)* rezervație de molid.
Fichtenschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* fluture crepuscular *(Sphinx pinastri* L.).
Fichten|spargel, *-e, m. sg. (bot.)* sugătoare *(Monotropa hypopithys).*
Fichten|spinner, *-s, -, m. (entom.)* varietate de fluture nocturn *(Lymantria monacha* L.).
Fichten|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (bot.)* trunchi de molid.
Fichtenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de molizi.
Fichtenzapfen, *-s, -, m. (bot.)* con de molid.
Fichu [fi'ʃy:], *-s, -s, n.* fişiu, şal, fular.
Fick, *-s, -s, m. (vulg.)* coit, raport sexual.
Ficke, *-n, f. (reg.)* buzunar.
fickeln, *fickelte, gefickelt (ich fick(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a biciui, a bate cu nuiaua.
ficken, *fickte, gefickt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a băga în buzunar. **2.** a se mişca, a se fâțâi de colo până colo. **3.** a biciui. **4.** *(vulg.)* a avea relații sexuale. **5.** *(fam.)* a freca, a solicita cu duritate. **6.** *(vulg.)* a păcăli.
Fickfack, *-s, m. sg.* **1.** truc, tertip, subterfugiu, pretext. **2.** zăbavă, tărăgănare.
fickfacken, *fickfackte, gefickfackt, vb. (h) intr.* **1.** a umbla fără rost de colo până colo. **2.** a unelti.
Fickfacker, *-s, -, m.* înşelător, intrigant, uneltitor.
Fickfackerei, *-en, f.* uneltire, intrigă, şiretlic.
Fickmühle, *-n, f. (reg.)* v. Zwickmühle.
Fideikommiss şi **Fideikommiss** [-dei-], *-es, -e, n. (jur.)* fideicomis.
fidel *adj.* vesel, vioi; *(fam., fig.)* **~es Haus** băiat de viață.
Fidelität *f. sg.* veselie.
Fidibus, *-, -* (şi *-ses, -se), m.* sul de hârtie pentru aprins (țigara sau pipa).
Fidulität *f. sg.* v. Fidelität.
Fiduz, *-es, n. sg. (fam.)* încredere.
fiduziell [-'tsiɛl] adj. fiduciar; *(ec.).* **~e Geldausgabe** emisiuni de bilete fiduciare.
fiduzit! *interj.* (beau) în sănătatea ta!
Fieber, *-s, -, n. (med.)* **1.** febră; **gastrisches ~** febră gastrică; **nachlassendes ~** febră în scădere; **im ~ sprechen** a delira (din cauza febrei); a aiura; **er hat hohes ~** are temperatură, febră mare; *(fig.)* **im ~ der Leidenschaft** în febra pasiunii. **2.** friguri; **das ~ schüttelt ihn** îl scutură frigurile; se înfioară; **das gelbe ~** frigurile galbene; **kaltes ~** friguri intermitente.
Fieber|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac de friguri.
fieber|artig *adj.* febril.
Fieber|arznei, *-en, f.* medicament antitermic.
Fieberbe|handlung, *-en, f. (med.)* combatere a febrei, a frigurilor, piretoterapie.
Fieberfantasie, *-en* [-zi:ən], *f.* **1.** *(med.)* delir provocat de febră. **2.** *(fig.)* înfierbântare.
Fieberflecken *pl. (med.)* pete de febră.
fieberfrei *adj.* fără temperatură, afebril; **der Kranke ist ~** bolnavul n-are febră.
Fieberfrost, *-es, -fröste, m.* friguri, frisoane.
fieberglänzend *adj. (despre ochi)* febril, aprins.
Fieberglut *f. sg.* călduri, fierbințeli, temperatură, febră mare.
fieber|haft *adj.* **1.** cu febră, cu temperatură, febril. **2.** *(fig.)* febril; **in ~er Eile** cu grabă febrilă, într-o viteză febrilă; *(glumeț)* **~e Untätigkeit** inactivitate febrilă.
Fieber|haftigkeit *f. sg.* febrilitate; **mit einer ~, dass...** cu o grabă atât de febrilă încât..., cu atâta febrilitate încât...
Fieber|hast *f. sg.* grabă febrilă.
fieber|heiß *adj.* arzând de febră.
Fieber|hitze *f. sg.* v. Fieberglut.
fieberig, **fieberisch** *adj.* cu febră, cu temperatură, febril.
Fieberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoiște *(Menyanthes trifoliata* L.).
fieberkrank *adj.* bolnav de friguri.
Fieberkranke, *-n, -n (ein Fieberkranker), m.* şi *f.* bolnav(ă) de friguri.
Fieberkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** *(reg.)* pojarniță *(Hypericum perforatum).* **2.** mirgiu *(Scutellaria galericulata).* **3.** spilcuțe, matrițe *(Chrysanthemum parthenium* U.).
Fieberkurve [-və şi -fə], *-n, f. (med.)* grafic al temperaturii, curbă de febrilitate.
fieberlos *adj.* v. fieberfrei.
fiebermatt *adj.* istovit de febră.
Fiebermesser, *-s, -, m.* termometru.
Fiebermittel, *-s, -, n.* v. Fieberarznei.
Fiebermücke, *-n, f. (entom.)* țânțar anofel *(Anopheles).*
fiebern, *fieberte, gefiebert (ich fieb(e)re), vb. (h) intr.* **1.** a avea febră, a avea friguri; **fieberst du noch?** mai ai febră? **2.** *(în expr.)* **nach etwas ~** a dori fierbinte ceva, a muri de dor după ceva. **3.** a avea emoții.
Fieberphantasie, *-n* [-zi:ən], *f.* v. Fieberfantasie.
Fieberpulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* prafuri contra frigurilor, a febrei.
Fieber|rinde *f. sg. (farm.)* chininā.
Fieber|rindenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de chininā *(Chinchina officinalis).*
Fieberschauer, *-s, -, m.* frisoane.
Fieberschweiß, *-es, m. sg.* transpirație, sudoare, năduşeală din cauza febrei.
fiebersenkend *adj. (med.)* antitermic.
Fieberthermometer *-s, -, n.* termometru medical, de corp.
Fiebertraum, *-(e)s, -träume, m.* visuri provocate de febră.
Fieberwahn, *-(e.)s, m. sg.* delir, aiurare, halucinație (din cauza febrei).
Fieberweide, *-n, f. (bot.)* salcie *(Salix fragilis).*
fiebrig, **fiebrisch** *adj.* v. fieberig.
Fiecht|haken, *-s, -, m. (alpinism)* piton.
Fiedel, *-n, f.* vioară, scripcă, lăută.
Fiedelbogen, *-s, -bögen, m. (muz.)* arcuş; **krumm wie ein ~** încovoiat, strâmb ca o scoabă; *(fig.)* **gespannt sein wie ein ~** a fi foarte curios.
Fiedelei, *-en, f.* scârțâială (din vioară).
Fiedelmann, *-(e)s, Fiedelleute, m.* lăutar, scripcar.
fiedeln, *fiedelte, gefiedelt (ich fied(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a scârțâi din vioară. **II.** *tr.* **1.** a bălăbăni. **2.** *(reg.)* a ciopli.
Fieder, *-n, f.* **1.** *(înv.)* pană. **2.** *(bot.)* frunză penată; frunzuliță.
Fiederblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* frunză penată.
fiedern[1], *fiederte, gefiedert (ich fied(e)re), vb. (h)* **I.** *tr.* a împăna, a îmbina (scânduri, bârne). **II.** *refl. (vân.)* a se acoperi cu pene.

fiedern[2], *fiederte, gefiedert (ich fied(e)re), vb. (h) tr. (mine)* a disloca sterilul.
fiedernervig [-vIç sau -fIç] *adj. (bot.)* cu nervuri penate.
Fiederpalme, *-n, f. (bot.)* curmal cu frunze penate *(Iriartea).*
fieder|spaltig, **fiederteilig** *adj. (bot.)* penatefid.
Fiederung *f. sg.* aspect penat.
Fiedler, *-s, -, m.* scripcar.
fiedrig *adj.* **1.** *(despre păsări)* cu pene. **2.** *(bot.)* penat.
fiel *pers.* 1 şi 3 *ind. imperf.* de la fallen.
Fiepe, *-n, f. (vân.)* fluierice pentru ademenirea căpriorilor.
fiepen, *fiepte, gefiept, vb. (h) intr.* **1.** *(despre căprioare)* a scoate sunetul caracteristic; *(vân.)* a chema căpriorul cu fluiericea. **2.** a scheuna, a chiţcăi. **3.** a tremura de dorinţă (după ceva).
fiepsen, *fiepste, gefiepst (du, er fiepst), vb. (h) intr.* v. fiepen **(2).**
fiepsig *adj.* subţire, chiţcăit, scheunat; **eine ~e Stimme** o voce înaltă şi subţire.
Fierant [fiɛ'rant], *-en, -en, m. (austr.)* vânzător la piaţă; vânzător ambulant.
Fierbursche, *-n, -n, m. (inv.)* şomer.
fieren, *fierte, gefiert, vb. (h) tr. (mar.)* **1.** a fila (o parâmă, un lanţ). **2.** a coborî cu parâma.
fies *adj. (fam.)* **1.** scârbos, respingător. **2.** dezgustător, odios, ordinar.
fieseln, *fieselte, gefieselt (ich fies(e)le), vb. (h) tr.* a piguli, a desprinde ceva mărunt.
Fiesling, *-s, -e, m. (fam., peior.)* om dezgustător, respingător.
Fiest, *-(e)s, -e, m. (reg., pop.)* **1.** ucenic. **2.** prostănac. **3.** vânător de fuste. **4.** *(vulg.)* vânt, pârţ.
fiesten, *fiestete, gefiestet (du fiestest, er fiestet), vb. (h) tr.* **1.** a da, a trage vânturi. **2.** a băga zâzanie.
fiestern, *fiesterte, gefiestert (ich fiest(e)re), vb. (h) tr. (reg.)* a arunca.
Figur, *-en, f.* **1.** figură, înfăţişare, chip, statură; **von eigenartiger ~** cu o statură, o înfăţişare deosebită. **2.** *(arte)* figură, statuie; **~ aus Bronze** figură de bronz. **3.** *(sport)* figură, exerciţiu; **eine schwierige ~** o figură grea, dificilă. **4.** *(teatru)* figură, personaj, rol; **die wichtigste ~** rolul cel mai important. **5.** figură (la şah şi jocul de cărţi). **6.** *(stil.)* figură (de stil). **7.** *(mat.)* figură (geometrică). **8.** ilustraţie.
Figurant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru)* figurant(ă); **als ~ auftreten** a face figuraţie.
Figuration, *-en, f.* figuraţie.
figurbetont *adj. (modă)* subliniind linia corpului, formele corpului.
Figürchen, *-s, -, n. (dim.* de la Figur) figurină, figură mică.
Figurenkapitell, *-s, -e, n. (constr.)* capitel decorat cu figuri.
figurenreich *adj.* cu multe figuri.
Figurenscheibe, *-n, f. (mil.)* ţintă cu figuri.
Figurentanz, *-es, -tänze, m.* dans cu figuri.
figurieren, *figurierte, figuriert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a figura (ca...), a apărea (în chip de...). **II.** *tr.* **1.** *(muz.)* a îmbogăţi, a înfrumuseţa printr-o figuraţie. **2.** a împodobi, a ornamenta cu figuri. **3.** *(teatru)* a face figuraţie.
Figurierung, *-en, f.* v. Figuration.
Figurine, *-n, f.* **1.** figurină, statuetă. **2.** *(teatru)* desen, schiţă de costum, machetă.
figürlich *adj.* figurat; **im ~en Sinne** în sens figurat.
Fiktion, *-en, f.* ficţiune, închipuire, născocire.
fiktiv *adj.* fictiv, închipuit, născocit.
Filament, *-(e)s, -e, n.* **1.** filament. **2.** *(bot.)* codiţă a staminei.
Filatorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (text.)* maşină de filat mătasea, filatorium.
File [fail], *-s, -s, n. (inform.)* fişier; **das gewünschte ~ per Cursor-Tasten wählen** a alege fişierul dorit cu tastele cursorului; **~s abrufen** a deschide, a apela fişiere.
Filename, *-ns, -n, m.* numele fişierului; **den ~n angeben** a indica numele fişierului.
Filet[1] [fi'le:], *-s, -s, n.* **1.** fileu, plasă subţire. **2.** *(cul.)* fileu; ramstec; muşchi.
Filet[2] [fi'le:], *-s, -en, n.* împodobire, ornamentare cu aur; ornamentare (pe coperte de cărţi).
Filet|arbeit, *-en, f.* lucru, lucrătură de fileu, de plasă.
Filetbraten, *-s, -, m.* friptură de muşchi.
Filete, *-n, f. (tipogr.)* filetă.
filetieren, *filetierte, filetiert, vb. (h) tr. (cul.)* a tăia fileuri.
Filetnadel, *-n, f.* ac de lucrat fileuri.
Filet|spitze, *-n, f.* dantelă.
Filet|stickerei, *-en, f.* (broderie pe) fileu.
Filial|an|stalt, *-en, f.* filială, sucursală.
Filialbank, *-en, f.* sucursală a unei bănci.
Filiale, *-n, f.* filială, sucursală, anexă; **eine ~ gründen** a crea, a înfiinţa o filială.
Filialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* filială a unui magazin.
Filialgroßbetrieb, *-(e)s, -e, m.* magazin cu sucursale multiple.
Filialisierung, *-en, f.* crearea de filiale.
Filial|leiter, *-s, -, m.* manager de filială.
Filialnetz, *-es, -e, n. (com.)* reţea de filiale.
Filiation, *-en, f.* filiaţie, descendenţă; derivare.
filieren, *filierte, filiert, vb. (h) tr.* **1.** a lucra fileuri, plase. **2.** *(la jocuri de cărţi)* a fila.
Filibuster, *-, -, m.* v. Flibustier.
filigran *adj.* mărunt, fin.
Filigran, *-s, -e, n.* (lucrătură) filigran.
Filigran|arbeit, *-en, f.* filigran.
Filigran|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în filigran.
Fillingmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de tăiat fibre.
Film, *-(e)s, -e, m.* **1.** film; **ein Pack ~e** un pachet de filme; **belichteter ~** film expus; **unbelichteter ~** film virgin; **unentflammbarer ~** film neinflamabil; **orthochromatischer ~** film ortocromatic; **panchromatischer ~** film pancromatic; **belehrender ~** film documentar; **plastischer ~** film plastic; film în relief; **tönender ~** film sonor; **der ~ läuft weiter** filmul rulează mai departe; **einen ~ über etwas drehen** a turna un film despre ceva; **den ~ haben sich viele Tausende angesehen** filmul acesta l-au vizionat multe mii de oameni; **wie im ~** ca într-un film. **2.** film, cinematografie; **sie wollte zum ~ (gehen)** vroia să facă film, să se facă artistă de cinema. **3.** peliculă, pojghiţă, strat subţire.
film|artig *adj.* **1.** ca în film. **2.** ca un film, în secvenţe.
Film|atelier [-lie:], *-s, -s, n.* studio cinematografic.
Film|aufnahme, *-n, f.* filmare, turnare.
Filmbesucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spectator(oare) de cinema.
Filmbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** tablou, imagine din (de) film. **2.** imagine pe peliculă. **3.** imagine cinematografică (proiectată pe ecran).
Filmdar|steller, *-s, -, m.* actor de film.
Filmdiva [-va], *-s, f.* divă, star de film, stea de cinema.
Filmdokument, *-(e)s, -e, n.* film-document.
Filmemacher, *-s, -, m. (film)* regizor, autor de scenariu şi producător concomitent.
filmen, *filmte, gefilmt, vb. (h) tr.* a filma, a turna (un film).
Filmfabrik, *-en, f.* fabrică de filme.
Filmfest|spiele *pl.* festival al filmului.
Filmfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de filme, de cinema, cinefil.
Filmfritze, *-n, -n, m. (peior.)* persoană care lucrează la un studio de filme.
Filmgeschäft, *-(e)s, -e, n.* domeniul producţiei cinematografice.
Filmgesellschaft, *-en, f.* societate de filme.
Filmgröße, *-n, f.* mare vedetă de cinema.
Filmheld, *-en, -en, m.* erou de cinema.
Filmindustrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a filmului.
Filming|enieur [-lŋʒəniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în cinematografie.
filmisch *adj.* cinematografic, de film.
Filmkamera, *-s, f.* aparat de filmat.
Filmkammer, *-n, f.* cameră de filme.
Filmkünstler, *-s, -, m.* artist de cinema.
Filmleinwand, *-wände, f.* ecran cinematografic.
Filmlust|spiel, *-(e)s, -e, n.* film vesel, comedie cinematografică.
Film|manuskript, *-(e)s, -e, n.* scenariu-manuscris.
Film|operette, *-n, f.* film-operetă.
Filmpack, *-(e)s, -e, m. (fot.)* filmpac.
Filmproduktion *-en, f.* producţie de filme.
Film|produzent, *-en, -en, m.* producător de filme.
Filmprogramm, *-s, -e, n.* program de filme.
Filmprüfung, *-en, f.* cenzură a filmelor.
Filmregie [-reʒi:] *f. sg.* **1.** regie a filmului. **2.** regie cinematografică.
Filmregisseur [-reʒisø:ɐ], *-s, -e, m.* regizor de filme.
Filmreklame, *-n, f.* reclamă prin cinema.
Filmriss, *-es, -e, m.* **1.** rupere a filmului. **2.** *(fam.)* gol de memorie.
Filmrolle, *-n, f.* **1.** rol în film. **2.** rolă de film. **3.** *(fot.)* (rol)film.
Filmsaison [-sezõ:] *f. sg.* stagiune cinematografică.
Filmschaffen, *-s, n. sg.* creare, producţie de filme.
Filmschau|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) de cinema.
Film|spule, *-n, f.* bobină, casetă, rolfilm.
Film|stadt, *-städte, f.* oraş al filmului.
Film|star [-sta:ɐ], *-s, -s*, **Film|stern**, *-(e)s, -e, m.* stea, vedetă de cinema.
Film|streifen, *-s, -, m.* peliculă.
Filmtechnik *f. sg.* tehnică a filmului, tehnică cinematografică.
Filmthe|ater, *-s, -, n.* **1.** teatru filmat. **2.** sală de cinematograf.
Filmtransport, *-(e)s, -e, m. (fot)* transport al filmului (în aparat).
Filmtransportmechanismus, *-, m. sg.* mecanism de transport al filmului (în aparat).
Filmverleih, *-(e)s, -e, m.* difuzare a filmelor.
Filmvorführgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Filmvorführungsapparat.
Filmvorführung, *-en, f.* proiecţie, reprezentaţie cinematografică.
Filmvorführungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de proiecţie pentru filme.
Filmvorführungs|einrichtung, *-en, f.* instalaţie pentru proiecţia filmelor.
Filmvor|stellung, *-en, f.* v. Filmvorführung.
Filmwelt, *-en, f.* **1.** lume a cinematografiei. **2.** lume a filmului.
Filmwesen, *-s. n. sg.* cinematografie, artă cinematografică.
Filmwoche, *-n, f.* săptămână (festivă) a filmului.
Filmzensur *f. sg.* cenzură de filme.
Filou [fi'lu:], *-s, -s, m.* şmecher, pişicher, pezevenghi; ticălos.
Filter, *-s, -, m.* (şi *n.) (chim., tehn.)* filtru; *(inform.)* **einen ~ aufrufen** a apela un filtru; **den ~ einlesen** a citi filtrul.
Filter|anlage, *-n, f.* instalaţie de filtrare.
Filterbett, *-(e)s, -en, n.* pat filtrant.
Filterbrunnen, *-s, -, m.* puţ de filtrare.
Filterdiaphragma, *-s, -men, n.* diafragmă de filtrare.
Filtergerät, *-(e)s, -e, n.* dispozitiv de filtrare.
Filterkammer, *-n, f.* cameră de filtrat, cameră filtrantă.
Filterkerze, *-n, f.* luminare filtrantă.
Filterkuchen, *-s, -, m.* turtă, reziduu de filtrare.
Filtermedium, *-s, -medien* [-diən], *n.* mediu de filtrat.
Filtermund|stück, *-(e)s, -e, n.* filtru de ţigaretă.
filtern, *filterte, gefiltert (ich filt(e)re), vb. (h) tr.* a filtra.
Filterpapier, *-s, -e, n.* hârtie de filtru.
Filterplatte, *-n, f.* placă de filtru.
Filterpresse, *-n, f.* filtru-presă.
Filter|rück|stand, *-(e)s, -stände, m.* reziduu de filtrare.
Filter|stoff, *-(e)s, -e, m.* material pentru filtrat.
Filtertressengewebe, *-s, -, n.* sită de filtrare din toroane.
Filtertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de filtru.
Filtertüte, *-n, f.* filtru pentru cafetiere.
Filterung, *-en, f.* filtrare.
Filtrat, *-(e)s, -e, n.* filtrat.
Filtration, *-en, f.* v. Filterung.
Filtrier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de filtrare, filtru.
Filtrierbecken, *-s, -, n.* bazin, vas de filtrat.

Filtrierbeutel, *-s, -, m.* sac de strecurat, de filtrat.
filtrieren, *filtrierte, filtriert, vb. (h) tr.* v. filtern.
Filtriergefäß, *-es, -e, n.* vas de filtrat.
Filtrierpapier, *-s, -e, n.* hârtie de filtru.
Filtrier|rückstand, *-(e)s, -stände, m.* v. Filterrückstand.
Filtriersack, *- (e)s, -säcke, m. f.* Filtrierbeutel.
Filtriersieb, *-(e)s, -e, n.* sită de filtrat.
Filtrier|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Fillerstoff.
Filtrier|trichter, *-s, -, m.* filtru, pâlnie pentru filtrat.
Filtriertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Filtertuch.
Filtrierung, *-en, f.* v. Filterung.
Filz, *-es, -e, m.* **1.** filţ, fetru; pâslă. **2.** *(pop.)* zgârcit, zgârie-brânză; *(în expr.)* **ein grober ~** un bădăran, un om necioplit. **3.** *(bot.)* numele unei boli a frunzelor de copaci. **4.** *(pop.)* pălărie. **5.** *(reg.)* mlaştină, mocirlă. **6.** *(reg.)* osânză netopită. **7.** *(pop.)* ştergător, cârpă de şters. **8.** mustrare grosolană, ocară.
Filz|arbeit, *-en, f.* fabricare a pâslei, a filţului, a fetrului.
filz|artig *adj.* ca pâsla, pâslos.
Filzbällchen, *-s, -, n.* tampon (la gravură în metal).
Filzdecke, *-n, f.* pătură, scoarţă, învelitoare de pâslă.
Filzdichtung, *-en, f.* garnitură de pâslă.
filzen[1], *filzte, gefilzt (du, er filzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (şi *refl.*) a (se) face pâslos, a (se) împâsli. **2.** *(fam.)* a certa, a ocărî. **3.** *(reg.)* a pipăi (animale la cumpărare). **4.** *(fam.)* a percheziţiona. **5.** *(fam.)* a jefui, a prăda. **6.** a borda cu fetru. **II.** *intr.* **1.** a se împâsli, a deveni pâslos. **2.** a fi zgârcit. **3.** a dormi adânc.
filzen[2] *adj.* din fetru, din pâslă; **~e Stiefel** cizme din pâslă, pâslari.
Filzer, *-s, -, m.* **1.** v. Filz **(2).** **2.** *(înv.)* lucrător pâslar.
Filzerei, *-en (pop.) f.* zgârcenie, avariţie.
Filzgarn, *-(e)s, n. sg.* aţă de fetru.
Filzhändler, *-s, -, m.* negustor de obiecte de pâslă, de fetru.
Filzhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de fetru, de filţ.
filzicht *(înv.),* **filzig** *adj.* **1.** de pâslă, de fetru, de filţ. **2.** împâslit. **3.** *(pop.)* zgârcit.
Filzigkeit *f. sg.* zgârcenie, meschinărie.
Filzkrankheit, *-en, f. (bot.)* nume al unei boli a frunzelor de arbori.
Filzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** torţel *(Cuscuta epithymam* L.). **2.** solovârfiţă *(Phlomis).*
Filzlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduchelat *(Phthirius pubis).*
Filzmacher, *-s, -, m.* (meşter) pâslar.
Filzmantel, *-s, -mäntel, m.* haină de pâslă.
Filzmaschine, *-n, f.* maşină de fabricat pâslă.
Filzmühle, *-n, f.* piuă, atelier de bătut la piuă.
Filzokratie [-ti:] *f. sg.* clientelism, nepotism.
filzokratisch *adj.* clientelist.
Filzpackung, *-en, f.* v. Filzdichtung.
Filzpantoffel, *-s, -n* (şi -), *m.* papuc de pâslă, pâslar.
Filzröhrling, *-s, -e, m. (bot.)* varietate de mânătarcă *(Boletus).*
Filzschreiber, *-s, -, m.* v. Filzstift.
Filz|schuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de pâslă, pâslar.
Filz|sohle, *-n, f.* talpă de pâslă.
Filz|stiefel, *-s, -, m.* botină, cizmă de pâslă, pâslar.
Filz|stift, *-(e)s, -e, m.* creion de desen cu pâslă, carioca.
Filztuch, *-(e)s, n. sg.* postav de pâslă.
Filz|unterlage, *-n, f.* suport de pâslă.
Filzware, *-n, pl.* obiecte de fetru, de pâslă.
Fimmel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* v. Femel. **2.** ţăruş de fier. **3.** pană (de despicat), ic. **4.** ciocan de fier. **5.** *(pop.)* predilecţie; manie; ţicneală; megalomanie; **er hat einen ~** are o păsărică, sticleţi.
fimmeln, *fimmelte, gefimmelt (ich fimm(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a culege cânepă. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a trăncăni, a sporovăi; a vorbi într-aiurea. **2.** a flutura în faţa ochilor.
final *adj.* final.
Finalbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre, decizie finală.
Finale, *-s, -s, n.* **1.** *(muz.)* final. **2.** *(sport)* finală.
Finalisierung, *-en, f.* încheiere, finalizare; **~ eines Vertrages** încheierea unui contract.
Finalität, *-en, f.* finalitate.
Finalkadenz, *en, f. (muz.)* cadenţă finală.
Finalkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă finală, întrecere finală.
Finalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie finală.
Finalsilbe, *-n, f. (gram.)* silabă finală.
Financier [finã'sie:], *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* om de finanţe, capitalist, financiar. **2.** *(reg.)* funcţionar financiar; funcţionar vamal.
Finanz, *-en, f.* **1.** finanţe; *pl.* mijloace băneşti; **betriebliche ~en** finanţe ale firmei, ale întreprinderii; **öffentliche ~en** finanţe publice; **staatliche ~en** finanţe ale statului. **2.** lume financiară, financiari.
Finanz|abgabe, *-en, f.* taxă, impozit fiscal.
Finanz|abkommen, *-s, -, m.* acord financiar.
Finanz|abteilung, *-en, f.* secţie financiară.
Finanz|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** secţie financiară. **2.** funcţie financiară.
Finanz|anzeige, *-n, f.* aviz financiar.
Finanz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat financiar.
Finanz|aristokratie, *-n* [-ti:ən], *f.* aristocraţie financiară.
Finanz|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* echivalare financiară.
Finanz|aus|schuss, *-(e)s, -schüsse, m.* comisie, comitet financiar.
Finanzbe|amte, *-n, -n (ein Finanzbeamter), m.* **1.** funcţionar financiar. **2.** funcţionar vamal.
Finanzbe|arbeiter, *-s, -, m.* agent financiar.
Finanzbedarf, *-(e)s, -bedürfnisse, m.* necesitate, nevoie financiară.
Finanzbe|hörde, *-n, f.* administraţie financiară.
Finanzberater, *-s, -e, m.* jurist consilier în probleme financiare.
Finanzbericht, *-(e)s, -e, m.* raport financiar.
Finanzbericht|erstattung, *-en, f.* raport al situaţiei financiare.
Finanzbeziehung, *-en, f.* relaţie financiară.
Finanzbilanz, *-en, f.* bilanţ financiar, balanţă financiară; **~ des Staates** balanţă financiară a statului.
Finanzbuch|haltung, *-en, f.* contabilitate generală.
Finanzdienstleistung, *-en, f.* prestări de servicii financiare.
Finanzdinge *pl. (fam.)* probleme financiare.
Finanzdirektion, *-en, f.* direcţie financiară.
Finanzdisziplin *f. sg.* disciplină financiară.
Finanzen *pl.* finanţe, mijloace băneşti; **die ~ der Stadt a)** finanţele oraşului; **b)** banii, mijloacele băneşti ale oraşului; **betriebliche ~** finanţe ale firmei, ale întreprinderii; **öffentliche ~** finanţe publice; **staatliche ~** finanţe ale statului; *(glumeţ)* **meine ~** finanţele mele, banii mei; *(fam.)* **wie stehen die ~?** cum stăm cu paralele?
Finanzer, *-s, -, m. (reg.)* v. Finanzbeamte.
Finanz|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs financiar.
Finanzfachmann, *-(e)s, -leute,* specialist în finanţe, finanţist.
Finanzfrage, *-n, f.* chestiune financiară.
Finanzgebarung, *-en, f. (austr.)* gospodărie, administraţie financiară; gestiune.
Finanzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţie, tranzacţie financiară.
Finanzgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege financiară.
Finanzgesetzgebung, *-en, f.* legislaţie financiară.
Finanzgewalt *f. sg.* drept, putere de a cere impozite.
Finanzgruppe, *-n, f.* grupă financiară.
Finanz|herr, *-(e)n, -en, m.* stăpân al finanţelor, prinţ al finanţelor, mare capitalist.
Finanzho|heit, *-en, f. (jur.)* autoritate, jurisdicţie financiară. **2.** v. Finanzgewalt.
finanziell [-'tsiel] **I.** *adj.* **1.** financiar. **2.** bănesc, monetar. **II.** *adv.* din punct de vedere financiar.
Finanzier [-nã'tsie:], *-s, -s, m.* financiar, om de finanţe, bancher.
finanzierbar *adj.* care poate fi finanţat.
finanzieren, *finanzierte, finanziert, vb. (h) tr.* a finanţa; **ich kann es nicht ~** nu pot s-o finanţez.
Finanzierung, *-en, f.* suportare a cheltuielilor, finanţare; **~ der Außenwirtschaftsbeziehungen** finanţare a relaţiilor economice externe; **~ der Wirtschaft** finanţarea economiei; **kurzfristige ~** finanţare pe termen scurt; **langsfristige ~** finanţare pe termen lung; **staatliche ~** finanţare publică.
Finanzierungsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor financiar, subvenţie financiară.
Finanzierungs|einrichtung, *-en, f.* instituţie financiară de finanţare.
Finanzierungs|entscheidung, *-en, f.* decizie de finanţare.
Finanzierungsgesellschaft, *-en, f.* societate de finanţare.
Finanzierungshilfe, *-n, f.* ajutor de finanţare acordat de stat, subvenţie.
Finanzierungskreislauf, *-(e)s, m. sg.* circuit de finanţare.
Finanzierungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de finanţare.
Finanzierungsquelle, *-n, f.* sursă de finanţare.
Finanzierungs|spielraum, *-(e)s, -räume, m.* marjă de finanţare.
Finanzierungsverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de finanţare.
Finanzierungszwang, *-(e)s, -zwänge, m.* constrângere obligatorie de finanţare.
Finanz|institut, *-(e)s, -e, n.* instituţie financiară.
Finanzjahr, *-(e)s, -e, n.* an financiar.
Finanzkapital, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* capital financiar.
Finanzkapitalismus, *-, m. sg. (ec.)* capitalism financiar.
Finanzkennziffer, *-n, f.* indice financiar.
Finanzkontrolle, *-n, f.* control financiar.
Finanzkönig, *-(e)s, -e, m.* rege al finanţelor.
finanzkräftig *adj.* cu putere financiară; solvabil.
Finanzkrise, *-n, f.* criză financiară.
Finanzlage, *-n, f.* situaţie financiară.
Finanzlasten *pl.* cheltuieli financiare, sărăcie financiară.
Finanzmacht, *-mächte, f.* putere financiară.
Finanzmakler, *-s, -, m.* intermediar financiar.
Finanzmann, *-(e)s, -leute, m.* om de finanţe, financiar; bancher.
Finanzmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă financiară.
Finanzmathematik *f. sg.* matematică financiară.
Finanzminister, *-s, -, m.* ministru de Finanţe.
Finanzministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* Minister de Finanţe.
Finanzmittel, *-s, -, pl.* mijloace financiare.
Finanznot, *-nöte, f.* insuficienţă, jenă financiară.
Finanz|oligarchie, *-n* [-rçi:ən], *f.* oligarhie financiară.
Finanz|operation, *-en, f.* operaţie financiară.
Finanz|organisation, *-en, f.* organizaţie financiară.
Finanzpächter, *-s, -, m. (înv.)* persoană care ia în arendă perceperea impozitelor.
Finanzpartner, *-s, -, m.* partener financiar.
Finanzperiode, *-n, f.* perioadă financiară.
Finanzplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan financiar.
Finanzplanung *f. sg.* planificare financiară.
Finanzpolitik *f. sg.* politică financiară.
Finanzprüfer, *-s, -, m.* controlor financiar.
Finanzrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu financiar. **2.** consilier financiar.
Finanzrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept financiar.
Finanzreform, *-en, f.* reformă financiară.
Finanzreserve [-və], *-n, f.* rezervă financiară.
Finanz|sache, *-n, f.* chestiune financiară.
Finanzsachver|ständige, *-n, -n (ein Finanzsachverständiger), m.* expert financiar.
Finanzschuld, *-en, f.* datorie financiară.
finanzschwach *adj.* slab, fragil financiar.
Finanz|spritze, *-n, f. (fam.)* măsură de redresare financiară.
finanz|stark *adj.* solid, puternic financiar.
Finanz|system *-s, -e, n.* sistem financiar.
Finanzverfassung, *-en, f.* constituţie financiară.

Finanzver|hältnis, *-ses, -se, n.* relație financiară; situație financiară.
Finanzverwalter, *-s, -, m.* administrator financiar.
Finanzverwaltung, *-en, f.* administrație financiară.
Finanzwache, *-n, f.* inspectorat de control financiar; miliție economică.
Finanzwachmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* **1.** inspector financiar. **2.** vameș.
Finanzwechsel, *-s, -, m.* poliță financiară.
Finanzwelt *f. sg.* lume financiară.
Finanzwesen, *-s, n. sg.* sistem financiar; finanțe.
Finanzwirtschaft, *-en, f.* finanțe, administrare a finanțelor.
Finanzwissenschaft *f. sg.* finanțe, științe financiare.
Finanz|zoll, *-(e)s, -zölle m.* vamă financiară.
Finasserie, *-n* [-'ri:ən-], *f.* intrigărie.
finassieren, *finassierte, finassiert, vb. (h) intr.* a face intrigi, a folosi tertipuri.
findbar *adj.* de găsit, care se poate găsi.
Findel, *-s, -, m.* (și *n.*) *(înv.)* v. Findelkind.
Findel|an|stalt, *-en, f.* v. Findelhaus.
Findelhaus, *-es, -häuser, n.* cămin pentru copii părăsiți, leagăn.
Findelkind, *-(e)s, -er, n.* copil părăsit.
Findelmutter, *-mütter, f.* mamă, persoană care crește un copil părăsit.
Finde|lohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Finderlohn.
Findelpfleger, *-s, -, m.* îngrijitor al unui copil părăsit.
Findelvater, *-s, -väter, m.* **1.** tată adoptiv al unui copil părăsit. **2.** director al unui cămin pentru copii părăsiți.
finden, *fand, gefunden (du findest, er findet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a găsi; **einen Schatz ~** a găsi o comoară; **er ist nirgends zu ~** nu e de găsit nicăieri; **ich kann den Fehler nicht ~** nu pot să găsesc greșeala; *(inform.)* **eine Datei ~** a găsi un fișier; **Viren ~** a găsi viruși; *(fig.)* **seinen Mann ~** a-și găsi omul; **Verwendung ~** a găsi întrebuințare; **keinen Glauben ~** a nu fi crezut, a nu avea crezare; **Beifall ~** a avea succes; **den Tod ~** a-și găsi moartea; **ich fand keine Worte** n-am găsit cuvinte, mi-a pierit glasul; **ich finde einen Trost darin** îmi găsesc în aceasta mângâierea; **ich finde nicht die Kraft in mir, zu...** nu găsesc în mine puterea să...; **an etwas seine Freude** (sau **seinen Gefallen**) **~** a găsi o plăcere în ceva; **in jm. einen guten Freund ~** a găsi un prieten bun în cineva; **vor jm. Gnade ~** a găsi îndurare la cineva; **das findet man nicht auf der Straße** asta nu se găsește pe toate drumurile. **2.** *(fig.)* a găsi; a socoti, a considera; **ich finde, dass du unrecht hast** găsesc că nu ai dreptate; **ich finde es nicht so kalt, wie Sie sagen** găsesc că nu e atât de frig precum spuneți; **ich finde, dass sie schön ist** găsesc că este frumoasă; **ich finde es merkwürdig** găsesc că este ciudat; **ich finde wirklich nichts dabei** nu am nici o obiecție, nu găsesc nimic nelalocul lui; **ich finde nichts daran** nu-mi place, nu mă pasionează; **für recht** (sau **gut**) **~ a)** a aproba; **b)** a găsi cu cale; **an etwas auszusetzen ~** a găsi ceva de obiectat; **das kann ich nicht ~** n-aș putea spune asta. **II.** *intr.* a ajunge, a găsi drumul; **nach Hause ~** a ajunge acasă. **III.** *refl.* **1.** a se întâlni, a se găsi; **werden wir uns in dem Gedränge ~?** ne vom putea găsi oare în această înghesuială? **der Fehler hat sich gefunden** greșeala s-a găsit, a fost găsită; **schöne Seelen ~ sich** sufletele frumoase se întâlnesc; *(fam.)* **die haben sich gefunden!** sacul și-a găsit peticul! **ich will mich ~** vreau să mă regăsesc, să mă reculeg. **2.** a se găsi, a se afla, a exista; **dort findet sich ein Brunnen** acolo se află o fântână; **dieses Wort findet sich nur einmal in Goethe** acest cuvânt se găsește o singură dată la Goethe; *(impers.)* **es ~ sich Leute** sunt oameni; **dafür ~ sich immer Bewerber** pentru aceasta se găsesc întotdeauna amatori. **3.** a se descurca, a se resemna; **ich werde mich darein ~ müssen** va trebui să mă obișnuiesc cu aceasta; **sich in sein Unglück ~** a se resemna, a se consola, a suporta cu tărie nenorocirea. **4.** *(impers.)* a se întâmpla; a reieși; **es fand sich, dass... a)** s-a întâmplat, s-a brodit că...; **b)** a reieșit, s-a văzut că...
findenswert *adj.* demn de a fi găsit.
Finde|ort, *-(e)s, -e, m.* loc unde s-a găsit ceva.
Finder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** găsitor(-oare). **2.** *(vân.)* câine de vânătoare. **3.** *(geol.)* descoperitor, explorator, prospector.
Findergeld, *-(e)s, -er, n.* v. Finderlohn.
Finderglück, *-(e)s, n. sg.* noroc la găsit.
Finder|hund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* câine de vânătoare.
Finderlohn, *-(e)s, -löhne, m.* recompensă, răsplată dată aducătorului unui obiect pierdut.
findig *adj.* ingenios, inventiv, iscusit, isteț; **~er Kopf** cap ingenios, persoană isteață.
Findigkeit *f. sg.* iscusință, istețime, dibăcie.
Findling, *-s, -e, m.* **1.** copil găsit. **2.** *(geol.)* bloc eratic.
Findlingsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* v. Findling **(2).**
Findung, *-en, f.* aflare, găsire.
Finesse, *-n, f.* **1.** finețe. **2.** istețime a spiritului. **3.** viclenie, șiretenie.
fing *pers.* 1. și 3 *ind. imperf.* de la fangen.
Finger, *-s, -, m.* deget; **der kleine ~** degetul mic; **einen wehen ~ haben** a avea un deget care doare; **~ des Handschuhs** deget de mănușă; **zwei ~ breit** lat de două degete; **keinen ~ breit** nici cât un deget de lat; **mit allen ~n nach etwas greifen** a se apuca cu amândouă mâinile de ceva; *(fig.)* **er hat lange ~** e hoț, fură, e lung de mână; **sich** *(dat.)* **die ~ ablecken** a-și linge degetele; *(fig.)* **er hat überall seine ~ darin** (sau **dazwischen**) e amestecat în toate; **er hat keinen ~ dabei** (sau **dafür**) **gerührt** (sau **krumm gemacht**) nu a mișcat nici un deget pentru aceasta; **die ~ davon lassen** a nu se amesteca, a renunța la ceva; *(muz.)* **die ~ setzen** a-și pune degetele; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die ~ verbrennen** a se arde; **man kann es an den (fünf) ~n abzählen** se poate număra pe degete; **etwas an den ~n hersagen können** a ști, a cunoaște ceva la perfecție, ca pe apă; **jn. auf die ~ schlagen** (sau **klopfen**) a da cuiva peste mână, a pedepsi pe cineva; *(fam.)* **jm. auf die ~ sehen** a supraveghea pe cineva, a fi atent la ce face cineva; **nicht aus den ~n lassen** a nu lăsa să-i scape printre degete, din mâini; **etwas aus den ~n saugen** a scorni, a inventa ceva; **durch die ~ sehen** a trece cu vederea; **Sie sehen Ihren Kindern zu viel durch die ~** sunteți prea îngăduitoare cu copiii d-voastră; **mit ~n auf jn. zeigen** a arăta pe cineva cu degetul; *(fig.)* **um den (kleinen) ~ wickeln** a îmbrobodi pe cineva, a face cu cineva ce vrea; **was ihm unter die ~ kommt** ce-i cade în mână; **das Geld zerrann ihm unter den ~n** i-au alunecat banii printre degete; **gibt man ihm einen ~, so nimmt er die ganze Hand** dacă îi dai un deget, îți cere mâna toată.
Finger|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* amprentă digitală; impresie dactiloscopică.
Finger|alphabet, *-s, -e, n.* limbaj al surdomuților.
fingerbreit *adj.* lat de un deget.
Fingerbreit, *-(e)s, m. sg.*, **Fingerbreite**, *-n, f.* lățime de un deget.
Fingerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Finger) degețel.
fingerdick *adj.* de grosimea unui deget.
Fingerei *-en, f.* migăleală.
Finger|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a degetului; panarițiu.
Fingerfarbe, *-n, f.* culoare (pentru copii) de pictat cu degetele.
fingerfertig *adj.* iscusit, îndemânatic, agil.
Fingerfertigkeit *f. sg.* îndemânare, abilitate, dexteritate; *(muz.)* agilitate a digitației; *(tron.)* îndemânare (de a șterpeli).
fingerförmig *adj.* ca degetul; *(bot.)* digitiform.
Fingerfräser, *-s, -, m. (tehn.)* frezăr-deget.
Fingergelenk, *-(e)s, -e, n.* încheietură a degetului.
fingergerecht *adj.* potrivit pentru degete.
Fingergeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* panariție, sugel, sugiu.
Fingerglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* falangă.
Finger|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă cu degete.
Finger|hut, *-(e)s, -hüte, m.* **1.** degetar; *(fig., în expr.)* **einen ~ voll Wein** un pic de vin. **2.** *(bot.)* **purpurroter ~** degețel roșu *(Digitalis purpurea);* **blassgelber ~** degetar *(Digitalis ambigua).*
fingerhutähnlich *adj.* ca un degetar.
Finger|hutbitter, *-s, -, n. (farm.)* digitalină.
Finger|hutblume, *-n, f.* v. Fingerhut **(2).**
fingerhutförmig *adj.* ca un degetar, de forma unui degetar.
Finger|hutschachtel, *-n, f.* toc pentru degetare.
Fingerkoppe, *-n, f.* v. Fingerkuppe.
Fingerkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* cârcel la deget.
Fingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* scrântitoare, buruiană-de-cinci-degete *(Potentilla);* **kriechendes ~** scrântitoare-rămuroasă *(Potentilla reptans);* **niedriges ~** scrântitoare-leneșă *(Potentilla sapina);* **lupinenblättriges** (sau **weißes**) **~** scrântitoare-albă *(Potentilla alba).*
Fingerkuppe, *-n, f.* buric al degetului.
fingerlang *adj.* lung de un deget.
Fingerlecken, *-s, n. sg. (fam., în expr.)* **das ist nur zum ~** e numai atât cât să te lingi pe buze.
Fingerling, *-s, -e, m.* deget de mănușă; deget de mănușă protector.
fingerlos *adj.* fără degete.
Fingerlutschen, *-s, n. sg.* suptul degetelor.
fingern, *fingerte, gefingert (ich fing(e)re), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(an* cu *dat.)* a umbla cu degetele la ceva. **2.** a mișca repede degetele. **II.** *tr. (fam.)* a face, a descurca, a aranja; **wir werden die Sache schon ~** lasă că-i dăm noi de rost.
fingernackt *adj. (fam.)* gol pușcă.
Fingernagel, *-s, -nägel, m.* unghie (de la mână).
Finger|reif, **Finger|ring**, *-(e)s, -e, m.* inel; verighetă.
Fingersatz, *-es, -sätze, m. (muz.)* digitație.
Fingerschnalzen, *-s, n. sg.* pocnit din degete.
Finger|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc (de copii) cu degetele.
Finger|spitze, *-n, f.* vârf al degetului; **eine ~** un vârf de deget; **bis in die ~n** până în vârful degetelor.
Finger|spitzengefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** simț tactil, din vârful degetelor. **2.** *(fig.)* tact; fler; al șaselea simț; **dazu gehört ein gewisses ~** pentru aceasta trebuie un anumit fler. **3.** *(fig.)* sensibilitate maximă.
Finger|sprache, *-n, f.* limbaj, mijloc de a se înțelege cu ajutorul mâinilor; dactilologie.
Finger|spur, *-en, f.* urmă a degetelor.
Fingertier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* makis, aye-aye *(Daubentonia madagascariensis).*
Finger|übung, *-en, f. (muz.)* exercițiu de digitație.
Fingerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Fingergeschwür.
Fingerzeig, *-(e)s, -e, m.* semn, indicație; *(fig.)* aluzie; **~ für den Leser** aviz cititorului; **einen ~ geben** a da o îndrumare, o indicație.
fingieren, *fingierte, fingiert, vb. (h) tr.* **1.** a născoci, a simula.
fingiert I. *part. trec.* de la fingieren. **II.** *adj.* fictiv, imaginar; **~er Anschlag** atentat simulat; **~e Rechnung** socoteală fictivă; **~er Wert** valoare închipuită.
Fingierung, *-en, f.* **1.** născocire. **2.** simulare.
Finish ['fɪnɪʃ], *-s, -, n.* (și *m.*) **1.** finisaj; ultima șlefuire, cizelare. **2.** *(text.)* substanță de apretat. **3.** *(sport)* finiș, sfârșit.
Finisher ['fɪnɪʃər], *-s, -, m.* **1.** instrument de finisare, finisor. **2.** *(text.)* instrument de cizelare, cizelator. **3.** sportiv la finiș.
Fink, *-en, -en, m.* **1.** pițigoi; cintezoi, cinteză *(Fringilla coelebs).* **2.** *(fam.)* persoană ușuratică; fluieră-vânt. **3.** *(reg.)* păslar. **4.** *(reg.)* șoșetă. **5.** *(înv.)* student care nu face parte din nici o organizație.
finkeln, *finkelte, gefinkelt (ich fink(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a prinde păsări. **2.** *(reg.)* a tăia, a ciopli neîndemânatic. **3.** *(argou)* a găti mâncare. **4.** a cânta.
Finkeln, *-s, n. sg.* prindere a păsărilor.
Finken, *-s, -, m. (elv., reg.)* papuc de casă; **die ~ klopfen** a o șterge pe nesimțite.
Finkenbauer, *-s, -, n.* colivie de cintezoi.
Finkenbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* șoimuț, lupul-insectelor, cotofană de munte *(Lanius collurio).*
Finkenfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* șoim de vânătoare, uliu *(Accipiter nisus).*
Finkenfang, *-(e)s, -fänge, m.* **1.** prindere a cintezoilor. **2.** prindere a păsărilor.
Finkengarn, *-(e)s, -e, n. (vân.)* laț de prins păsări mici.
Finkenhabicht, *-(e)s, -e, m.* șoim de vânătoare, uliu *(Accipiter nisus).*
Finkenherd, *-(e)s, -e, m. (înv.)* capcană de păsărar.
Finkenmeise, *-n, f.* v. Kohlmeise.
Finkensame, *-ns, -n, m. (bot.)* drob *(Neslia paniculata).*
Finkenschlag, *-(e)s, m. sg.* cântec al cintezoiului.
Finken|strich, *-(e)s, -e, m.* vânătoare de cintezoi (cu plase).

Fịnkler, *-s, -, m.* păsărar.
Fịnn|aal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* tipar tremurător, electric *(Gymnatus electricus)*.
Fịnne[1], *-n, -n, m.* finlandez.
Fịnne[2], *-n, f.* **1.** cisticerc, stadiu de dezvoltare a teniei, linte (în carnea de porc). **2.** aripioară de peşte. **3.** coş pe faţă, acnee. **4.** *(tehn.; în expr.)* **~ des Hammers** pana ciocanului. **5.** *(pop.)* ţăruş, cui.
Fịnnenkrankheit, *-en, f. (vet.)* cisticercoză; măzăriche.
Fịnnfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Finnwal.
fịnnig *adj.* **1.** *(vel.)* bolnav de cisticercoză; cu cisticerci, cu măzăriche. **2.** *(despre carnea de porc)* cu linte. **3.** bubos; cu coşuri, cu acnee.
Fịnnin, *-nen, f.* finlandeză.
fịnnisch *adj.* finlandez.
fịnnisch-ugrisch *adj. (lingv.)* fino-ugric.
Fịnnländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* finlandez(ă).
fịnnländisch *adj.* v. finnisch.
fịnno|ugrisch *adj. (lingv.)* fino-ugric.
Fịnnwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* nume al unei subspecii de balenă, balenopteră *(Balaenoptera physalus)*.
Fịnsel, *-n, f. (fam.)* părticică, bucăţică.
fịnselig *adj.* **1.** *(despre ploaie)* mărunt, ca prin sită. **2.** subţire. **3.** migălos.
fịnster *adj.* **1.** întunecat, întunecos; **ein ~er Himmel** un cer întunecat, înnorat; **es wurde ~ vor meinen Augen** mi s-a făcut negru înaintea ochilor; **im ~n Wald** în adâncul pădurii, în desişul pădurii. **2.** *(fig.)* sever, sumbru, posomorât; **ein ~es Gesicht machen** a se încrunta; **ein ~er Blick** o privire întunecată. **3.** *(fig.)* suspect, dubios; **ein ~er Geselle** un tip suspect, dubios; **eine ~e Tat** o faptă rea, păcătoasă; **~e Wege wandeln** a umbla pe drumuri lăturalnice, greşite.
Fịnstere, *-n (etwas Finsteres), n. sg.* întuneric,beznă; **im ~n** în întuneric; *(fig.)* **im ~n tappen** a bâjbâi în întuneric.
Fịnster|heit, **Fịnsterkeit**, *-en, f.* obscuritate, întuneric, beznă, întunecime.
Fịnsterling, *-s, -e, m.* obscurantist.
fịnsterlings *adv.* pe întuneric, în obscuritate.
fịnstern, *finsterte, gefinstert, vb. (h) intr. (reg., impers.)* a se întuneca.
Fịnsternis, *-se, f.* **1.** întuneric; întunecime, obscuritate; beznă; negură; *(fig.)* **ägyptische ~** întuneric beznă. **2.** *(astr.)* eclipsă.
Fịnte, *-n, f.* **1.** *(scrimă)* fentă. **2.** *(fig.)* pretext, şiretlic, manevră, truc, tertip; **das ist bloß eine ~** ăsta-i moft, şmecherie, pretext; **~n machen** a umbla cu şiretlicuri.
Fịntenmacher, *-s, -, m.* persoană prefăcută, ascunsă, şireată.
Fịnzel, *-n, f.* v. Finsel.
fịnzelig *adj.* migălos.
Fiorịngras, *-es, -gräser, n. (bot.)* iarba-câmpului *(Agrostis alba)*.
Fioritụr, *-en, f. (muz.)* fioritură.
Fịps, *-es, -e, m.* **1.** om mărunt, fleac de om; *(glumeţ)* **Meister ~** croitor. **2.** toană, ţicneală, nebunie. **3.** bobârnac.
fịpsen, *fịpste, gefịpst (du, er fịpst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da bobârnace. **2.** *(glumeţ)* a coase. **II.** *intr.* a juca arşice.
fịpsig *adj. (reg.)* **1.** mititel de tot, minuscul, infim; mărunt; neînsemnat. **2.** schimbător, nestatornic. **3.** *(despre rochii)* prost croit.
Fịrlefanz, *-es, -e, m.* **1.** tip neserios, fluieră-vânt. **2.** nimicuri, fleacuri, prostii. **3.** zdrenţe, catrafuse, nimicuri.
fịrlefanzen, *firlefanzte, gefirlefanzt (du, er firlefanzt), vb. (h) intr.* **1.** a păcăli. **2.** a face pozne; a face mofturi.
Fịrlefanzer, *-s, -, m.* găgăuţă, gură-cască, nerod.
Firlefanzerei, *-en, f.* **1.** mofturi, fleacuri; păcăleli. **2.** nimicuri; zdrenţe.
fịrm *adj.* tare sigur (în ceva); cunoscător încercat; **er ist ~ in drei Sprachen** el cunoaşte perfect trei limbi. **2.** *(reg.)* nostim, cu şic.
Fịrma, *-men, f.* firmă, casă comercială; **eingetragene ~** firmă înregistrată; **für eine ~ zeichnen** a semna pentru o firmă; **alte ~** firmă veche; **ausländische ~** firmă străină; **ansässige ~** firmă locală; **verlässliche ~** firmă de încredere.
Fịrma|inhaber, *-s, -, m.* v. Firmeninhaber.
Firmament, *-(e)s, -e, n.* firmament.
Fịrman, *-s, m. sg. (ist.)* firman, edict al sultanului.
fịrmeln, *firmelte, gefirmelt (ich firm(e)le), vb. (h) tr. (bis. cat.)* a confirma.
Fịrmelung, *-en, f. (bis. cat.)* confirmare.
fịrmen, *firmte, gefirmt, vb. (h) tr.* v. firmeln.
Fịrmenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* anuar al firmelor comerciale.
Fịrmenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef, director al firmei.
fịrmen|eigen *adj.* în proprietatea firmei; *(inform.)* **~es Intranet** intranet al firmei.
Fịrmenführung, *-en, f.* conducere a firmei.
Fịrmen|inhaber, *-s, -, m.* proprietar al firmei.
Fịrmenkopf, *-(e)s, -köpfe m.* antet al firmei (în scrisori).
Fịrmen|name, *-ns, -n, m. (com.)* nume sub care e înregistrată o firmă.
Fịrmenprotokoll, *-s, -e,* **Fịrmenregister**, *-s, -, n.* **1.** registru al firmei. **2.** registru al caselor de comerţ.
Fịrmenschild, *-(e)s, -er, n.* v. Firmentafel.
Fịrmenschutz, *-es, m. sg. (jur.)* apărare a firmelor comerciale.
Fịrmensitz, *-(e)s, -e, m.* sediu al firmei.
Fịrmentafel, *-n, f.* firmă, inscripţie.
Fịrmenvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al firmei.
Fịrmenverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Firmenbuch.
Fịrmenwahr|heit, *-en, f. (jur.)* autenticitate a firmei.
Fịrmenwert, *-(e)s, -e, m.* fondul de comerţ al firmei.
Fịrmenzeichen, *-s, -, n.* **1.** emblemă, marcă a firmei, signet. **2.** *(tipogr.)* emblemă a editurii.
Fịrmenzeichnung, *-en, f.* iscălitură valabilă a firmei.
firmieren, *firmierte, firmiert, vb. (h) tr. (com.)* a semna (în numele firmei).
Fịrmierung, *-en, f.* semnare.
Fịrmling, *-s, -e, m. (bis. cat.)* candidat la confirmare.
Fịrmpate, *-n, -n, m.*, **~patin**, *-nen, f. (bis. cat.)* naş(ă) la confirmare.
Fịrmung, *-en, f. (bis. cat.)* confirmare.
fịrn *adj. (despre vin)* vechi; **~er Wein** vin vechi.
Fịrn, *-(e)s, -e, m.* **1.** zăpadă veşnică (pe munţi). **2.** *(austr., elv.)* pisc acoperit cu zăpadă veşnică; gheţar.
Fịrnbrücke, *-n, f.* pod de zăpadă (peste crevase).
Fịrne, *-n, f.* stadiu de vechime a vinului.
Fịrn|eis, *-es, n. sg.* gheţuri veşnice.
fịrnen, *firnte, gefirnt, vb. (h) intr. (despre vin)* a sta, a se învechi.
Fịrner, *-s, -, m. (reg.)* gheţar; pisc acoperit cu zăpadă veşnică.
Fịrneschein, *-(e)s, m. sg.* luminescenţă a zăpezii (în munţi).
Fịrnewein, *-(e)s, -e, m.* vin vechi.
Fịrnfeld, *-(e)s, -er, n.* întindere cu gheţari.
Fịrngrenze, *-n, f.* limită a zăpezii veşnice.
Fịrnis, *-ses, -se, m.* firnis, verniu; **fetter ~** firnis gras; **mit ~ überziehen** a da cu firnis.
Fịrnisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de verniu *(Rhus vernicifera)*.
Fịrnisfarbe, *-n, f.* vopsea de firnis, verniu.
Fịrnislack, *-(e)s, -e, m.* lac, verniu.
Fịrnis|pinsel, *-s, -, m.* pensulă pentru lustruit cu firnis.
fịrnissen, *firnisste, gefirnisst (du, er firnisst), vb. (h) tr.* a da lustru, a lustrui, a da cu firnis, a vernisa.
Fịrnisser, *-s, -, m.* **1.** lustruitor, lăcuitor. **2.** fabricant de verniuri.
Fịrnis|tag, *-(e)s, -e, m.* vernisaj (al unei expoziţii).
Fịrn|schnee, *-s, m. sg.* v. Firn **(1).**
Fịrnschneefeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de zăpadă veşnică.
Fịrn|spalte, *-n, f.* crevasă.
Fịrst, *-es, -e, m.* **1.** coamă a acoperişului. **2.** *(mine)* tavan al galeriei. **3.** *(poet.)* culme, vârf, pisc (de munte).
Fịrstbalken, *-s, -, m.* coamă, grindă de la coama acoperişului.
Fịrstblech, *-(e)s, -e, n.* tablă (a învelitorii) din lungul coamei.
Fịrste, *-n, f. (mine)* tavan al galeriei.
Fịrst|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* prăbuşire a tavanului galeriei.
Fịrst(en)bau, *-(e)s, -ten, m.* abataj în trepte răsturnate.
Fịrstlatte, *-n, f.* laţ de la coama acoperişului.
Fịrstlüftung, *-en, f. (hort.)* fereastră de aerisire (la seră).
Fịrstpfette, *-n, f.* coamă a şarpantei.
Fịrstziegel, *-s, -, m.* ţiglă de coamă, olan.
fịs, *-, -, n. (muz.)* **1.** fa diez; *(fig., fam.)* **ins ~ kommen** a se încurca, a se zăpăci, a-şi pierde capul. **2.** *presc.* de la fis-Moll.
Fịs *presc.* de la Fis-Dur.
Fịsch, *-(e)s, -e, m.* **1.** peşte; **~e essen** a mânca peşte; **~e fangen** a pescui, a prinde peşte; *(astr.)* **die ~e** (constelaţia) Peştii; **lebhaft wie ein ~ im Wasser** vioi ca peştele în apă; **er ist so gesund wie ein ~ im Wasser** e sănătos tun; **er ist stumm wie ein ~** e mut ca peştele; *(fig.)* **der ~ will schwimmen** peştele vrea să înoate; *(fig.)* **kleine, aber gute ~e** nu mult, dar bun; **weder ~ noch Fleisch** nici da, nici ba; nici laie, nici bălaie; nici cal, nici măgar; *(fig.)* **das sind faule ~e** astea-s vorbe goale, pretexte. **2.** *(tipogr.)* fiş, literă de alt caracter, litere amestecate.
Fịsch|aar, *-(e)s, -e,* **Fịsch|adler**, *-s, -, m. (ornit.)* vultur pescar *(Pandion haliaëtus)*.
fịsch|ähnlich *adj.* ca un peşte.
Fịsch|angel, *-n, f.* undiţă.
fisch|arm *adj.* sărac în peşte.
fịsch|artig *adj.* v. fischähnlich.
Fịsch|auge, *-s, n, n.* ochi de peşte.
Fịsch|augen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* apofilit.
fịsch|äugig *adj.* cu ochi ca de peşte.
Fịschbalken, *-s, -, m.* grindă groasă.
Fịschband, *-(e)s, -bänder, n.* balama (de uşă, de fereastră).
Fịschbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs alb, urs polar, urs pescar *(Ursus maritimus)*.
Fịschbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** coş, ladă de peşte. **2.** bazin pentru peşti; acvariu (de cameră).
Fịschbein, *-(e)s, n. sg.* (os de) balenă.
fịschbeinern *adj.* de, din os de balenă.
Fịschbeinhändler, *-s, -, m.* negustor de balene.
Fịschbeschreibung, *-en, f.* ihtiografie, descriere a peştilor.
Fịschbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectivul, situaţia, starea peştilor.
Fịschbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm de peşte.
Fịschblase, *-n, f.* băşică de peşte.
Fịschblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de peşte; *(fig.)* **~ haben** a avea sânge rece, a nu avea temperament.
fịschblütig *adj.* lipsit de temperament; bleg.
Fịschbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de curăţat peşte.
Fịschbrühe, *-n, f.* supă, ciorbă de peşte.
Fịschbrut, *-en, f.* plevuşcă, puiet de peşte.
Fịsch|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fisch) peştişor.
Fịschdampfer, *-s, -, m.* navă de pescuit (oceanică).
Fịschdünger, *-s, -, m.* îngrăşăminte din peşte.
Fịsch|egel, *-s, -, m.* v. Blutegel.
Fịsch|ei, *-(e)s, -er, n.* icre.
fịscheln, *fischelte, gefischelt (ich fisch(e)le), vb. (h) intr.* a mirosi a peşte.
fịschen, *fischte, gefischt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a pescui, a prinde peşte; a scoate din apă; **Perlen ~** a pescui perle; *(fig.)* **im Trüben ~** a pescui în apă tulbure; **nach etwas ~** a năzui la ceva.
Fịscher, *s, -, m.* pescar.
Fịscherbarke, *-n, f.,* **Fịscherboot**, *-(e)s, -e, n.* luntre, barcă de pescar.
Fịscherdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de pescari.
Fischerei, *-en, f.* **1.** pescărie; cherhana. **2.** loc unde se prinde peşte. **3.** pescuit.
Fịscher(ei)|ausrüstung, *-en, f.* echipament pescăresc.

Fischer(ei)berechtigung, *-en, f.* permis de pescuit.
Fischereifahrzeug, *-s, -e, n.* vas de pescuit.
Fischer(ei)flotte, *-en, f.* flotă de pescuit.
Fischereifrevel [-fəl], *-s, -, m.* contravenție la pescuit.
Fischerei|genossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociație de pescuit.
Fischerei|gesetz, *-es, -e, n.* v. Fischereirecht.
Fischerei|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie a peștelui.
Fischereikreuzer, *-s, -, m.* navă de supraveghere a pescuitului.
Fischerei|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de pescuit; **internationales** ~ drept internațional de pescuit.
Fischereischiff, *-(e)s, -e, n.* vapor pescăresc, vapor de pescuit, pescador.
Fischereiwerkzeug, *- (e)s, -e, n.* v. Fischergerät.
Fischereiwesen, *-s, n. sg.* domeniul pescuitului.
Fischerei|zone, *-n, f.* zonă de pescuit.
Fischerfrau, *-en, f.* **1.** soție de pescar. **2.** pescăriță.
Fischergarn, *-(e)s, -e, n.* **1.** bumbac pescăresc. **2.** năvod, plasă.
Fischergeier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-de-mare *(Haliaetus albicilla).*
Fischergerät, *-(e)s, -e, n.* unelte de pescuit.
Fischergewerbe, *-s, -, n.* pescărit.
Fischer|haken, *-s, -, m.* cârlig pescăresc.
Fischer|hütte, *-n, f.* colibă de pescar.
Fischerin, *-nen, f.* pescăriță.
Fischer|innung, *-en, f.* breaslă, corporație a pescarilor.
Fischerkahn, *-s, -kähne, m.* barcă de pescar.
Fischerknabe, *-n, -n, m.* băiat de pescar.
Fischerleine, *-n, f.* fir, gută de undiță.
Fischermädchen, *-s, -, n.* fată de pescar.
Fischermarder, *-s, -, m. (zool.)* jder-pescăresc *(Mustela canadensis).*
Fischermeister, *-s, -, m.* pescar calificat (care are dreptul să-și exercite singur meseria).
Fischermöwe [-və], *-n, f. (ornit.)* pescărel *(Larus).*
Fischernest, *-(e)s, -er, n.* sat mic, sărăcăcios de pescari.
Fischernetz, *-es, -e, n.* năvod, plasă.
Fischer|ring, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* inel al pescarului (sigiliul Papei cu chipul sfântului Petru).
Fischersfrau, *-en, f.* v. Fischerfrau.
Fischer|station, *-en, f.* stație, punct pescăresc.
Fischer|stechen, *-s, -, n.* joc de pescari, întrecere pe apă.
Fischerwirtschaft, *-en, f.* gospodărie piscicolă.
Fischerzunft, *-zünfle, f.* v. Fischerinnung.
Fisch|essen, *-s, -, n.* **1.** mâncare de pește. **2.** mâncat, consum de pește.
Fisch|esser, *-s, -, m.* **1.** amator de pește. **2.** v. Fischfresser.
Fisch|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță pescărească de India *(Ketupa ceylonensis).*
Fisch|ewer, *-s, -, m.* barcă de pescari (de coastă).
Fischfang, *-s, m. sg.* pescuit.
Fischfang|gebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă de pescuit.
Fischfangsaison [-sɛ'zɔ̃:], *-s, f.* sezon de pescuit.
Fischfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de pește.
Fischflosse, *-n, f.* aripioară de pește, înotătoare.
fischförmig *adj.* în formă de pește.
Fischfrau, *-en, f.* precupeață, vânzătoare de pește.
Fischfresser, *-s, -, m.* ihtiofag, mâncător de pește.
Fischfutter, *-s,* n. *sg.* hrană pentru pești.
Fischfuttermehl, *-s, n. sg.* făină pentru hrana peștilor.
Fischfütterung, *-en, f.* hrănire a peștilor.
Fischgabel, *-n. f.* **1.** ostie, cange, furcă de prins pește. **2.** furculiță de pește.
Fischgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fischergarn.
Fischgeier, *-s, -, m.* v. Fischergeier.
Fischgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Fischergerät.
Fischgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de pește.
Fischgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de pește.
Fischgrat, *-(e)s,* **I.** *n. sg. (text.)* v. Fischgrätenmuster. **II.** *-s, m. (text.)* țesătură în V, în coadă de pește.
Fischgräte, *-n, f.* os de pește.
Fischgrätenmuster, *-s, -, n. (text.)* desen cu coaste, desen în formă de oase de pește.
Fischgrube, *-n. f.* adâncitură, groapă pentru pește (în eleșteu).
Fischgründe *pl.* ape bogate în pește.
Fisch|haken, *-s, -, m.* v. Fischerhaken.
Fisch|halle, *-en, f.* hală de pește.
Fisch|handel, *-s, m. sg.* comerț de pește.
Fisch|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) de pește.
Fisch|handlung, *-en, f.* magazin de pescărie.
Fisch|haut, *-häute, f.* **1.** piele de pește. **2.** *(med.)* ihtioză. **3.** *(fig.)* (haină) impermeabil(ă).
Fisch|hälter, *-s, -, m.* v. Fischbehälter.
fischicht *(inv.)*, **fischig** *adj. (despre gust, miros)* a pește, de pește; **es schmeckt** ~ are gust de pește.
Fisch|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* v. Fischereiindustrie.
Fischkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m.* ladă de transportat peștii, hârzob.
Fischkelle, *-n, f.* **1.** lingură de servit pește. **2.** sită cu coadă pentru prins pește din bazin.
Fischkessel, *-s, -, m.* vas mare, cazan de fiert pește.
Fischkieme, *-n, f.* bronhie a peștelui.
Fischköder, *-s, -, m.* momeală, nadă (pentru pești).
Fischkonserve [-və], *-n, f.* conservă de pește.
Fischkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de pește.
Fischkorb, *-(e)s, -körbe, m.* vârșă, coș de pești.
Fischkost *f. sg.* mâncare, alimentație cu pește.
Fischkümmel, *-s, m. sg. (bot.)* secărică, chimion *(Carum carvi).*
Fischkunde *f. sg.* ihtiologie.
Fischkutter, *-s, -, m.* cuter pescăresc.
Fischladen, *-s, -läden, m.* prăvălie de pește, pescărie.
Fischlaich, *-(e)s, -e, m.* icre (depuse).
Fischlake, *-n, f.* saramură pentru conservat peștele.
Fischlaus, *-läuse, f. (zool.)* nume al paraziților de pești *(Caligus, Asellus).*
Fischleder, *-s, n. sg.* piele (argăsită) de rechin.
Fischleib, *-(e)s, -er, m.* corp al peștelui.
Fischleim, *-(e)s, -e, m.* clei de pește.
Fischlein, *-s, -, n.* v. Fischchen.
Fischleiter, *-n, f.* v. Fischtreppe.
Fischling, *-s, -e, m.* v. Fischmolch.
Fischlurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* amfibie; amfibie cu coadă.
Fischmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de pește, pescărie.
Fischmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* gură de pește.
Fischmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de pește.
Fischmeister, *-s, -, m.* funcționar (de stat) la o pescărie, la o cherhana.
Fischmesser, *-s, -, n.* cuțit de pește.
Fischmilch *f. sg.* lapți.
Fischmolch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* salamandră *(Amphiumidae* și *Salamandridae).*
Fischmöwe [-və], *-n, f.* v. Fischermöwe.
Fischnetz, *-es, -e, n.* plasă, năvod.
Fischnetzgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a năvodului.
Fisch|ohr, *-(e)s, -en, n.* branhie, ureche a peștelui.
Fisch|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Fischtran.
Fisch|ordnung, *-en, f.* regulament pentru pescuit.
Fisch|otter, *-s, -,m. (zool.)* lutră, vidră *(Lutra vulgaris).*
Fischpark, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* eleșteu.
Fischpass, *-es, -pässe, m.* canal de trecere (la stăvilare pentru a permite peștilor urcarea în susul apei).
Fischpaste, *-n, f.* pastă de pește.
Fischpfanne, *-n, f.* tigaie de prăjit pește.
Fischraffel, *-n, f.* plasă (pentru pescuit).
fischreich *adj.* bogat în pește.
Fischreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de, în pește.
Fischreiher, *-s, -, m. (ornit.)* erodiu, bâtlan; stârc cenușiu *(Ardea cinerea).*
Fischreuse, *-n, f.* vârșă.
Fischrogen, *-s, -, m.* icre de pește.
Fisch|schonzeit, *-en, f.* timp interzis pentru pescuit.
Fisch|schuppe, *-n, f.* solz de pește.
Fisch|schuppenkrankheit *f. sg. (med.)* ihtioză.
Fisch|schwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă de pește.
Fisch|schwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de pește.
Fisch|speise, *-n, f.* mâncare de pește.
Fisch|spezialität, *-en, f.* specialitate de pește.
Fisch|stäbchen *-s, -, n. (cul.)* crochet de pește.
Fisch|sterben, *-s, n. sg.* moarte în masă a peștilor în ape poluate.
Fisch|sulz, *-en, f.* aspic de pește.
Fisch|suppe, *-n, f.* supă, ciorbă de pește.
Fischtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de pescuit. **2.** zi de post (la catolici, în care se mănâncă pește).
Fischteich, *-(e)s, -f, m.* eleșteu.
Fischtorpedo, *-s, -s, n. (mil.)* torpilă în formă de pește.
Fischtran, *-(e)s, -e, m.* untură de pește.
Fischtreppe, *-n, f.* scară de pești (la stăvilare pentru urcarea peștilor în susul apei).
Fischung, *-en. f. (mar.)* etambou (de catarg).
Fischver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a peștelui.
Fischver|arbeitungs|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de prelucrare a peștelui.
Fischvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu pește.
Fischver|steinerung, *-en, f.* pește-fosilă.
Fischwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de transportat pește.
Fischwaid *f. sg.* ocrotire și exploatare a peștelui.
Fischwanderung, *-en, f. (zool.)* migrație a peștelui.
Fischwasser, *-s, -, n.* apă cu mult pește.
Fischwate, *-n, f.* năvod foarte mare.
Fischweg, *-(e)s, -e, m.* curs de apă care permite peștilor urcarea în susul apei.
Fischwehr, *-(e)s, -e,* n. stăvilar de prins pește, leasă de pește, gard.
Fischweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** sirenă. **2.** *(inv.)* v. Fischfrau.
Fischweiher, *-s, -, m.* eleșteu mic.
Fischwirtschaft, *-en, f.* economie, industrie a peștelui.
Fischzaun, *-(e)s, -zäune, m.* leasă pentru prins pește, gard.
Fischzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** unealtă de pescuit. **2.** pește mărunt, albitură.
Fischzucht, *-en, f.* piscicultură, creștere a peștilor.
Fischzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** migrare a peștilor. **2.** convoi de pești în migrațiune. **3.** pescuit cu năvodul tras.
Fis-Dur, *-, -, n. (muz.)* fa diez major.
Fisel[1], *-s, -, m.* **1.** peticuț. **2.** bucățică.
Fisel[2], *-n, f. (reg.)* fasole; păstaie.
fiseln, *fiselte, gefiselt, vb. (h) intr. impers.* a ploua, a ninge mărunt.
Fisett|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn fiset, lemn galben unguresc (folosit pentru colorat).
fisierlich *adj. (elv.)* **1.** fin, delicat; sensibil. **2.** drăguț.
Fisimatenten *pl. (fam.)* palavre, gogoși, pretexte, vorbe goale; ~ **machen a)** a face mofturi, fițe; **b)** a se strâmba; **c)** a bate câmpii.
Fiskal, *-s, -e, m. (inv.)* **1.** funcționar la tezaurul statului. **2.** avocat al fiscului. **3.** procuror.
Fiskalgesetz, *-es, -e, n.* lege fiscală.
fiskalisch *adj.* fiscal.
Fiskaljahr, *-(e)s, -e. n.* an fiscal.

Fiskalpolitik, *-en, f.* politică fiscală (de influențare a conjuncturii și stabilității economice prin mijloace fiscale).
Fiskus, *-, m. sg.* fisc.
fis-Moll, *-, -, n, (muz.)* fa diez minor.
Fisole, *-n, f. (reg.)* fasole *(Phaseolus vulgaris);* **grüne ~n** fasole verde.
Fisolengemüse, *-s, -, n.* mâncare de fasole verde.
fispeln, *fispelte, gefispelt (ich fisp(e)le),* **fispern**, *fisperte, gefispert (ich fisp(e)re), vb. (h) intr.* a vorbi în șoaptă, a șopti.
Fisse, *-n, f. (mar.)* etambou; gaură în punte pe unde trece catargul.
fisselig *adj. (reg.)* fin, subțire, gingaș.
fisseln, *fisselte, gefisselt (ich fiss(e)le), vb. (h) intr.* a ploua mărunt mult timp.
Fissipede, *-n, -n, m. (mai ales pl.) (zool.)* fisiped *(Fissipedia).*
Fissur, *-en, f. (med.)* fisură, crăpătură (la oase sau mucoase).
Fist, *-(e)s, -e, m. (reg., vulg.)* bășină, pârț.
Fistel, *-n, f.* **1.** *(med.)* fistulă. **2.** *(muz.)* falset; **durch die ~ singen** a cânta în falset.
fistel|artig *adj. (med.)* fistulos, de natura fistulei.
Fistelgang *-(e)s, -gänge, m. (med.)* canal de fistulă.
Fistelgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer fistulos, ulcerație fistulizată.
fistelig *adj. (despre voci)* neplăcut de înalt și subțire.
fisteln, *fistelte, gefistelt (ich fist(e)le), vb. (h) intr.* a cânta în falset; a vorbi cu glas subțire.
Fistel|stimme, *-n, f.* falset.
fistulös *adj. (med.)* v. fistelartig.
fit *adj.* în (cea mai bună) formă.
Fitness|center [-tsɛn-], *-s, -, n.* sală de antrenament fizic.
Fitsche, *-n, f. (reg.)* v. Fischband.
fitten, *fittete, gefittet (du fittest, er fittet), vb. (h) tr. (tehn.)* a potrivi, a adapta, a ajusta.
Fittich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* aripă; **die ~e der Nacht** umbrele, aripile nopții. **2.** *(fig.)* protecție; apărare; **jn. unter seine ~e nehmen** a lua pe cineva sub protecția sa. **3.** *pl. (glumeț)* colț (la rochie).
fittichen, *fittichte, gefitticht, vb. (rar)* **I.** *intr. (s)* a zbura. **II.** *tr. (h)* a înaripa.
Fitting, *-s, -s, m. (constr.)* fiting (la instalații casnice).
Fitz, *-es, m. sg.* **1.** harababură. **2.** grabă, pripă. **3.** fleac. **4.** peticuț.
Fitzband, *-(e)s, -bänder,* **Fitzbund**, *-(e)s, -e, n.* panglică, șiret care leagă o jurubiță.
Fitzchen, *-s, -, n.* fleac, mărunțiș, nimic, flecușteț.
Fitze, *-n, f.* **1.** jurubiță, scul. **2.** fleac, mărunțiș. **3.** *(reg.)* lovitură. **4.** creț, rid.
Fitzelband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Fitzband.
Fitzelchen, *-s, -, n.* v. Fitzchen.
fitzen, *fitzte, gefitzt (du, er fitzt), vb. (h) tr.* **1.** a lega fire laolaltă, a face jurubițe. **2.** *(in expr.)* **mit der Rute ~** a știchiui cu nuiaua. **3.** *(fam.)* a se zori, a se mișca pripit, a se agita. **4.** a curăța fasole verde. **5.** *(reg.)* a ciopârți. **6.** a încreți. **7.** a se încurca.
Fitzfaden, *-s, -fäden, m.* v. Fitzband.
Fitzlein, *-s, -, n.* v. Fitzchen.
Fiumaner, *-s, -, m.* locuitor din Fiume.
fix *adj.* **1.** fix; **~es Kapital** capital fix; **~e Preise** prețuri fixe; *(fig.)* **das ist eine ~e Idee von dir** asta este o idee fixă la tine. **2.** sprinten, vioi, iute, îndemânatic. **3.** *(in expr.)* **es ist ~ und fertig** s-a făcut; e gata.
Fix, *es, -e, m. (fam.)* injectare de droguri.
Fixaggetrog [-ʒə-], *-es, -tröge, m. (fot.)* bazin de fixare.
Fixateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* fixator.
Fixation *-en, f.* fixare.
fixativ *adj.* fixativ.
Fixativ *-s, -e* [-və], *n.* fixativ (la desen).
Fixativflasche, *-n, f.* flacon cu fixativ.
fix besoldet *adj.* cu salariu fix.
Fixe, *-n, f. (fam.)* siringă pentru droguri.
fixen, *fixte, gefixt (du, er fixt), vb. (h)* **I.** *tr.* a fixa; a înțepeni, a așeza. **II.** *intr.* **1.** a specula (scăderea sau urcarea valorilor) la bursă. **2.** *(fam., jarg.)* a-și injecta un drog.
Fixer, *-s, -, m.* **1.** persoană care speculează scăderea valorilor (la bursă). **2.** *(fam., jarg.)* consumator de droguri injectabile.
fixfertig *adj. (elv.)* v. fix **(3).**
Fixfeuer, *-s, -, n. (reg.)* chibrit.
Fixgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere pe timp determinat.
Fixheit, *f. sg.* **1.** promptitudine; repeziciune; abilitate. **2.** fixitate.
Fixierbad, *-(e)s, -bäder, n. (fot.)* fixator, baie de fixare.
fixieren, *fixierte, fixiert, vb. (h) tr.* **1.** a fixa; a înțepeni, a așeza. **2.** a fixa, a privi fix; **jn. ~** a privi țintă, a fixa pe cineva, a pironi ochii pe cineva. **3.** *(fot.)* a fixa. **4.** *(inform.)* a fixa; **Fehler ~** a fixa erori.
Fixiermittel, *-s, -, n.* substanță de fixare, fixativ.
Fixierschraube, *-n, f.* șurub de fixat.
Fixiertrog, *-(e)s, -tröge, m.* v. Fixaggetrog.
Fixierung, *-en, f.* **1.** fixare, înțepenire. **2.** *(fot.)* fixare
Fixierungsvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de fixare.
Fixigkeit *f. sg.* iuțeală, îndemânare.
Fixkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene fix.
Fixkosten *pl.* impozite fixe; **durchschnittliche ~** costuri fixe medii.
Fixkostenkurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă a costurilor fixe.
Fixpunkt, *-(e)s, -e, m.* v. Festpunkt.
Fix|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* stea fixă.
Fix|sternsystem *-s, -e, n.* sistemul stelelor fixe.
Fixum, *-s, Fixa, n.* **1.** cotă fixă, stabilită. **2.** alocație. **3.** salariu fix.
Fixzeit, *-en, f.* timp de prezență obligatorie a angajaților.
Fjord, *-(e)s, -e, m.* fiord.
FKK *presc.* de la Freikörperkultur nudism; **~ machen** a merge la nudiști, a fi nudist.
FKKler [ɛfka:'ka:lɐ], *-s, -,m.,* **~in**, *-nen, f.* nudist(ă).
flach *adj* **1.** întins, plat; drept; neted: plan; **~e Hand** palmă *(fig.)* **das liegt auf der ~en Hand** aceasta-i evident; **die ~e Klinge** latul sabiei; **~es Dach** platformă, acoperiș drept în formă de terasă; **das ~e Land** șesul; *(fot.)* **~e Beleuchtung** lumină uniformă: **ein ~er Teller** o farfurie întinsă. **2.** puțin adânc; **~er See** lac puțin adânc. **3.** *(fig.)* superficial, plat, searbăd, anost; **ein ~er Kopf** cap sec, plat; om superficial. **4.** *(reg.)* greșit.
Flachbahn, *-en, f. (mil.)* traiectorie razantă.
Flachbahngeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu tragere razantă
Flachbahnschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere razantă.
Flachball, *-(e)s, -bälle, m. (sport)* minge razantă (la tenis).
Flachbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* clădire cu maximum două etaje.
Flachbettfelge, *-n, f.* obadă platâ.
Flachbildschirm, *-(e)s, -e, m.* monitor plat.
Flachbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc plat.
Flachbohrer, *-s, -, m.* burghiu plat.
Flachboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu fundul plat.
Flachbrenner, *-s, -, m. (termo.)* arzător plat.
Flachbronziermaschine, *-n, f. (tipogr.)* presă plană de bronzat.
Flachdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* **1.** acoperiș plan. **2.** terasă.
Flachdichtung, *-en, f.* garnitură platâ.
Flachdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar, imprimare plan(ă).
Flachdruck|offsetmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de imprimare plană offset.
Flachdruckschnellpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă rapidă pentru imprimare plană.
Fläche, *-n, f.* **1.** suprafață; față; fațetă; **geneigte ~** suprafață înclinată; **bebaute ~** suprafață construită; **ebene ~** suprafață plană, netedă; **unebene ~** suprafață accidentată; **nutzbare ~** suprafață utilă; **überdachte ~** suprafață acoperită; **die ~n einer Pyramide** fețele unei piramide; **die ~ einer Klinge** latul unei săbii. **2.** suprafață, întindere; **die ~ eines Forstes** întinderea unei păduri. **3.** nivel; plan; **in gleicher ~ mit dem Wasser** la nivelul apei. **4.** *(geom.; în expr.)* **abgewickelte ~** suprafață desfășurată; **abwickelbare ~** suprafață desfășurabilă.
Fläch|eisen, *-s, -, n. (metal.)* oțel plat, platbandă.
Fläch|eisengitterwerk, *-(e)s, -e, n.* grilă, grilaj, zăbrele de oțel lat.
flachen, *flachte, geflacht,* **flächen**, *flächte, geflächt, vb. (h) tr.* a netezi, a aplatiza.
Flächen|angriff, *-(e)s,* -e, m. *(mil.)* atac pe front larg.
Flächen|ausdehnung, *-en, f.* suprafață, întindere.
Flächen|ausnutzung, *-en,* utilizare a suprafeței disponibile.
Flächenbedarf, *-(e)s, m. sg.* suprafață necesară.
Flächenberechnung, *-en, f.* calculare a suprafeței, a ariei.
Flächenbild, *-(e)s, -er, n.* imagine plană.
Flächenblitz, *-es, -e, m.* fulger difuz.
Flächenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu extins, de proporții.
flächendeckend *adj.* care acoperă întreaga suprafață, întregul domeniu.
Flächendruck, *-(e)s, -e, m.* impresiune în relief.
Flächen|einheit, *-en, f. (mat.)* unitate de suprafață, de arie.
Flächen|ertrag, *-(e)s, -träge, m. (agric.)* randament, producție la hectar.
Flächenfigur, *-en, f.* figură plană.
Flächenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru frezat plan.
Flächengebiet, *-(e)s, -e, n. (ec.)* domeniu superficial.
flächenhaft *adj.* cu două dimensiuni, plan.
Flächen|inhalt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* suprafață; arie.
Flächen|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală de suprafață.
Flächenkondensator, *-s, -en, m.* condensator de suprafață.
Flächenkühler, *-s, -, m.* răcitor de suprafață.
Flächenlaut|sprecher, *-s, -, m.* difuzor.
Flächenleistung, *-en, f. (tehn.)* producție pe unitatea de suprafață.
Flächenmaß, *-es, -e, n.* măsură de suprafață.
Flächenmesser, *-s, -, m.* planimetru.
Flächenmesskunst, *-künste,* **Flächenmessung**, *-en, f.* **1.** măsurare a suprafețelor. **2.** *sg.* planimetrie.
Flächen|normale, *-n, f. (mat.)* normală la suprafață.
Flächen|nutzungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de utilizare a suprafețelor.
Flächen|ornament, *-s, -e, n.* ornamentație de suprafață, de fațadă.
Flächenpotential [-tsia:l], și **-potenzial**, *-s, -e, n. (tehn.)* potențial plan de suprafață.
Flächenproduktivität [-vi-] *f. sg.* producție la hectar.
Flächenraum, *-(e)s, -räume, m.* suprafață, arie, întindere.
Flächenschleifmaschine, *-n, f. (meș.)* mașină de rectificat plan.
Flächenvermietung, *-en, f.* închiriere de suprafețe.
Flächenwachs|tum, *-(e)s. n. sg. (bot.)* creștere la suprafață.
Flächenwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi diedru.
Flächenwirkung, *en, f.* efect pe arie întinsă.
flachfallen, *fiel flach, flachgefallen (du fällst flach, er fällt flach), vb. (s) intr. (fam.)* a nu avea loc, a cădea baltă.
Flachfeder, *-n, f. (tehn.)* resort lamelar.
Flachfeile, *-n, f.* pilă platâ, plană.
Flachfeld, *-(e)s, -er, n.* șes, câmpie.
Flachfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc razant.
Flachfeuergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun cu tragere razantă.
Flachfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* calcan *(Pleuronectes).*
Flachführung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj plan.
Flachfuß, *-es, -füße, m. (med.)* platfus.
flachfüßig *adj* cu platfus.
flachgedrückt *adj.* turtit.
flachgehend *adj. (mar.)* care merge lin; **~es Fahrzeug** navă cu pescaj mic.
Flachgieß|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* mașină plană de turnat.
Flachglas, *-es, -gläser, n.* sticlă netedă.
Flach|heit, *-en, f.* **1.** netezime. **2.** *(fig.)* superficialitate; platitudine.
Flach|hieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu latul (la scrimă).
flächig *adj.* **1.** având o suprafață mare. **2.** plat.
Flachkaliber, *-s, -, n. (metrol.)* calibru plan.

Flạchkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Fixkamm.
Flạchkämm|maschine, *-n, f.* maşină plană de dărăcit.
Flạchkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* om mărginit; cap sec, obtuz.
flạchköpfig *adj.* cu mintea obtuză, cu spiritul mărginit.
Flạchkopfniet, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) nit cu cap plat.
Flạchschraube, *-n, f.* şurub cu cap înecat.
Flạchkultur, *-en, f. (agr.)* semănare, cultură la suprafaţă.
Flạchkupfer, *-s, n. sg.* cupru în plăci.
Flạchkuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă plană.
Flạchküste, *-n, f.* ţărm plat, coastă joasă; plajă.
Flạchland, *-(e)s, n. sg.* câmpie, şes.
Flạchlander, *-(e)s -, m.* locuitor de la şes.
Flạchlaufen, *-s, n. sg. (sport)* alergare pe plat (la probe atletice).
flạchlegen, *legte flach, flachgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a doborî pe cineva prin bătăi. **2.** *(vulg.)* a se culca cu o femeie. **II.** *refl. (fam.)* a se întinde, a se culca puţin.
flạchliegen, *lag flach, flachgelegen, vb. (h) intr. (austr., elv., reg.)* a fi bolnav, a zăcea de boală.
Flạchmahl|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* maşină de măcinat plană.
Flạchmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam., glumeţ)* sticlă mică plată de buzunar. **2.** *(fam., în expr.)* **einen ~ bauen** a muri, a cădea mort.
Flạchmeißel, *-s, -, m. (lăcătuşerie)* daltă lată.
Flạchmoor, *-(e)s, -e, n.* mlaştină de câmpie.
Flạchnähmaschine, *-n, f. (cizmărie)* maşină de cusut cu masă orizontală.
Flạchnase, *-n, f.* nas turtit.
flạchnasig *adj.* cu nasul turtit.
Flạch|ornament, *-(e)s, -e, n.* ornament plat.
Flạchpinsel, *-s, -, m.* pensulă lată.
Flạchregler, *-s, -, m.* obturator plat reglabil.
Flạchrelief [-liɛf], *-s, -s, n. (arhit.)* basorelief.
Flạchrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă de plat.
Flạchrundniet, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) nit cu capul semi-rotund.
Flạchrundsenk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap semiînecat, cap linte.
Flạchrund|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* oţel semirotund.
Flạchs, *-es, m. sg. (bot.)* in *(Linum usitatissimum).*
Flạchs|acker, *-s, -äcker, m.* inişte, câmp de in.
flạchs|ähnlich *adj.* ca inul.
Flạchs|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.
flạchs|artig *adj.* v. flachsähnlich.
Flạchsbart, *-(e)s, -bärte, m. (fam.)* barbă blondă.
flạchsbärtig *adj. (fam.)* cu barbă blondă.
Flạchsbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.
Flạchsbaumwolle, *-n, f.* bumbac în amestec cu in.
Flạchsbereiter, *-s, -, m.* meliţar.
Flạchsbleuel, *-s, -, m.* mai de bătut inul.
flạchsblond *adj.* blond deschis, cânepiu.
Flạchsbreche, *-n, f. (agr.)* meliţă.
Flạchsbrechen, *-s, n. sg.* melităre a inului.
Flạchsbrecher, *-s, -, m.* v. Flachsbereiter.
Flạchsbrechermaschine, *-n, f. (text.)* zdrobitoare (de in şi cânepă), maşină de zdrobit (in şi cânepă).
Flạchsbündel, *-s, -, n.* legătură de in.
Flạch|schieber, *-s, -, m.* sertar plan (la maşini cu abur).
Flạch|schiene, *-n, f. (electr.)* bară lată, conductor lat.
Flạch|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Flachhieb.
Flạchschlüssel, *-s, -, m.* cheie plată, cheie de siguranţă.
Flạchs|darre, *-n, f.* topitoare de in.
Flạchs|dotter, *-s, -, m.* v. Leindotter.
Flạch|seil, *-(e)s, -e, n.* cablu lat.
flạchsen, *flachste, geflachst (du, er flachst), vb. (h) tr.* **1.** a toarce in. **2.** *(reg.)* a ironiza.
flạchse(r)n *adj.* de in.
Flạchsfaden, *-s, -fäden, m.* fir, aţă de in.
Flạchsfarbe, *-n, f.* culoarea inului.
flạchsfarben *adj.* de culoarea inului, ca inul.
Flạchsfaser, *-n, f.* fibră de in.
Flạchsfeld, *-(e)s, -er, n.* inişte, câmp de in.
Flạchsfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis linaria).*
Flạchsgarn, *-(e)s, -e, n.* aţă, fir de in.
flạchsgelb *adj.* galben ca inul.
Flạchs|haar, *-(e)s, -e, n.* păr blond, de culoarea inului.
Flạchs|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu in.
Flạchs|händler, *-s, -, m.* negustor de in.
Flạchs|hechel, *-n, f. (tehn.)* darac de in.
Flạchst|hechelgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* torcătorie de in dărăcit.
Flạch|sieb, *-(e)s, -e, n.* sită plană.
Flạchskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* persoană cu părul blond.
Flạchskraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Flachsseide.
Flạchsleinwand *f sg.* pânză de in.
Flạchslilie [-liə], *-n, f. (bot.)* in de Noua Zeelandă *(Phormium tenax).*
Flạchsmühle, *-n, f.* meliţă.
Flạch|spross, *-es, -e (n), m. (bot.)* platicladiu, lăstar comprimat dilatat.
Flạchsreiste, *-n, f.* fuior de in.
Flạchsröste, **Flạchsröte**, **Flạchsrotte** *f. sg. (text.)* topire a inului.
Flạchs|samen, *-s, -, m.* sămânţă de in.
Flạchs|schäbe, *-n, f.* **1.** puzderie. **2.** parte lemnoasă a inului **3.** scărmănător de in.
Flạchs|schwinge, *-n, f. (agr.)* bătător de in.
Flạchs|schwingemaschine, *-n, f.* maşină de bătut inul.
Flạchs|segeltuch, *-(e)s, -tücher, n. (mar.)* pânză de in.
Flạchs|seide *f. sg. (bot.)* iniţă, torţei *(Cuscuta europaea).*
Flạchs|spinnerei, *-en, f.* torcătorie, filatură de in.
Flạch|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* oţel (p)lat; platbandă; **gewalzter ~** oţel în foi.
Flạch|stichel, *-s, -, m.* sulă plată, unealtă plană de gravat.
Flạch|strickmaschine, *-n, f. (text.)* maşină plană de împletit, de tricotat.
Flạchtal, *-(e)s, -täler, n.* vale largă, plană.
Flạch|ufer, *-s, -, n.* ţărm plat, mal neted; luncă.
Flạchverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare plană (a unei roţi plane sau a unei cremaliere).
Flạchwalze, *-n, f. (metal.)* cilindru neted.
Flạchwasser, *-s, -wässer, n.* apă puţin adâncă.
Flạchweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de ţesut orizontal.
Flạchwerkdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de ţigle-solzi.
Flạchwirkmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de tricotat plan.
Flạchwulst|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* oţel plat cu nervură, nervurat.
Flạchzange, *-n, f. (tehn.)* cleşte plat, cu buza lată.
Flạchziegel, *-s, -, m.* ţiglă-solz.
flạcken, *flackte, geflackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a bate (lâna, inul). **2.** a scoate măruntaiele din peşte. **II.** *intr.* **1.** a sta trântit, lenevind. **2.** a pâlpâi.
Flạckerfeuer, *-s, -, n.* lumină intermitentă (ca semnal).
flạck(e)rig *adj.* pâlpâitor.
flạckern, *flackerte, geflackert, vb. (h) tntr. (despre lumină)* a tremura, a pâlpâi; *(despre foc)* a arde cu vâlvătaie.
Flạckerphotometer, *-s, -, n.* fotometru cu pâlpâire, cu brilament.
Flạckerzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos intermitent (la aparate telefonice).
Flạden, *-s, -, m.* **1.** plăcintă; lipie. **2.** *(reg.)* pâine cu unt. **3.** baligă de vacă. **4.** *(tipogr.)* flanc (de stereotipie).
Flạdenbäcker, *-s, -, m.* plăcintar.
Flạdenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine plată rotundă, lipie.
Flạder, *-n, f.* vână, linie, desen, nervură (în lemn).
Flạderbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Bergahorn.
Flạder|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn cu nervuri, cu striaţiuni.
flạderig *adj. (despre lemn)* cu vinişoare, cu nervuri.
flạdern, *fladerte, gefladert (ich flad(e)re), vb. (h) tr. (austr.)* a fura.
flạdig *adj.* slăbănog.
flạdrig *adj.* v. fladerig.
Fladụse, *-n, f. (reg.)* **1.** linguşeală; vorbă dulce. **2.** scufiţă cu panglici, cu bentiţe. **3.** găteală, podoabă.
Flạg[1], *-(e)s, -e, m.* rafală de vânt.
Flạg[1], *-e, f. (reg.)* **1.** proastă dispoziţie. **2.** gând nerod.
Flagellạnt, *-en, -en, m.* flagelator, biciuitor.
Flagellạt, *-en, -en, n. (biol.)* flagelate.
Flagellatiọn, *-en, f.* flagelare, biciuire.
Flageolẹtt [flaʒo-], *-(e)s, -e* (şi *-s), n. (muz.)* flajeolet, flaut cu şase găuri.
Flageolẹttbläser, **Flageolẹtt|spieler**, *-s, -, m.* flajeoletist.
Flageolẹtt|töne *pl. (muz.)* sunete armonice, de flajeolet.
Flạgge, *-n, f.* steag (de navă); bandieră; pavilion; **die ~ zeigen** a arăta apartenenţa naţională prin arborarea steagului; **die ~ streichen a)** a coborî steagul; **b)** *(fig.)* a pleca steagul, a se recunoaşte învins; **unter falscher ~ segeln** a naviga sub pavilion fals; **~ dippen** a saluta cu pavilionul.
flạggen, *flaggte, geflaggt, vb. (h) tr.* şi *intr. (mar.)* **1.** a pavoaza nava; a arbora steagul. **2.** a saluta prin ridicarea pavilionului.
Flạggen, *-s, n. sg. (mar.)* **1.** pavoazare, scoatere a steagurilor. **2.** salut cu steagul.
Flạggendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu la bord.
Flạggen|ehrung, *-en, f.* **1.** cinstire a drapelului. **2.** salut cu drapelul.
Flạggenführer, *-s, -, m.* v. Flaggoffizier.
Flạggengala *f. sg. (mar.)* pavoazare a navei, pavoaz; **große ~** pavoaz mare; **kleine ~** pavoaz mic.
Flạggengruß, *-es, -grüße, m.* salut al drapelului.
Flạggenjunker, *-s, -, m.* cadet.
Flạggenkapitän, *-s, -e, m.* v. Flaggkapitän.
Flạggenleine, *-n, f.* saulă, fungă a pavilionului.
Flạggenleutnant, *-s, -e* (şi *-s), m.* locotenent stegar.
Flạggenmast, *-(e)s, -en* (şi *-e), m.* catarg al pavilionului.
Flạggenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare de drapele.
Flạggenparade, *-n, f.* ceremonie a ridicării (şi a coborârii) pavilionului.
Flạggensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac al drapelului.
Flạggenschiff, *-(e)s, -e, n.* vas amiral.
Flạggenschmuck, *-(e)s, -e, m.* podoabă de steaguri.
Flạggensignal, *-s, -e, n. (mar.)* **1.** semnalizare cu ajutorul steagurilor. **2.** semnalizare cu ajutorul steagurilor.
Flạggen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Flaggstab.
Flạggen|stange, *-n, f.*, **Flạggen|stock**, *-(e)s, -stöcke, m.* baston al pavilionului.
Flạggentuch, *-(e)s, -e, n.* pânză de drapel; pânză a drapelului.
Flạggenzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Flaggentuch.
Flạggkapitän, *-s, -e, m.* căpitan, comandant de vas.
Flạgg|offizier, *-s, -e, m. (mar.)* amiral.
Flạggschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-amiral, vas-amiral.
Flạgg|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat major.
Flạgg|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Flaggenstange.
flagrạnt *adj.* flagrant; *(jur.)* **in ~i** asupra faptului, în flagrant delict.
Flair [flɛːɐ], *-s, -, n.* sau *m.* aură, carismă a unei persoane; notă deosebită, atmosferă; **sich mit einem ~ umgeben** a se înconjura de o aură exterioară; **ein ~ von Luxus** un simţ special, deosebit pentru lux.
Flạk, - sau *-s, f. presc.* de la Flugzeugabwehrkanone **1.** tun antiaerian. **2.** *sg.* artilerie antiaeriană.
Flạk|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiaeriană.

Flak|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f.* artilerie antiaeriană.
Flakbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* baterie antiaeriană.
Flakbeschuss, *-es, -schüsse, m.* foc, tragere antiaeriană.
Flake, *-n. f.* **1.** leasă, împletitură de răchită (pentru protecția malurilor). **2.** fascină. **3.** rețea, plasă.
Flakgeschütz, *-es. -e, n.* tun antiaerian.
Flak|kanonier [-ni:ɐ], *-s, -e, m.* tunar de la antiaeriană.
Flakon [fla'kõ:], *-s, -s, m.* (și *n.)* flacon, sticluță.
Flakregiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de antiaeriană.
Flakscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector pentru apărare antiaeriană.
Flaksoldat, *-en, -en, m.* soldat de la antiaeriană.
Flakturm, *-(e)s, -türme, m.* turn pentru apărare antiaeriană.
Flamänder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* flamand(ă).
flamändisch *adj. (înv.)* flamand.
Flambeau [flã'bo:], *-s, -s, m.* **1.** candelabru. **2.** *(înv.)* făclie, faclă.
Flamberg, *-(e)s, -e, m.* spadă pentru două mâini; *(poet.)* sabie.
flambieren, *flambierte, flambiert, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a servi o mâncare în flăcări (de alcool). **2.** *(înv.)* a pârli.
Flame, Fläme, *-n, -n, m.* flamand.
Flamen, *-s, -mines, m.* flamen (la romani); **der ~ des Jupiter** preotul lui Jupiter; **der ~ des Mars** preotul zeului Marte.
Flamin, Flämin, *-nen. f.* flamandă.
Flaming, *-s, -, m.* v. Flamänder.
Flamingo, *-s, -s, m. (ornit.)* flamingo *(Phoenicopterus).*
flämisch *adj.* flamand.
Flamländer, *-s, -, m.* v. Flamänder.
flamländisch *adj.* flamand.
Flammant, *-(e)s, -s, m.* v. Flamingo.
flammbar *adj.* inflamabil.
Flammbarkeit *f. sg.* inflamabilitate.
Flämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flamme) flăcăruie, flacără mică.
Flamme, *-n, f.* **1.** flacără, văpaie; **in ~n ausbrechen** a izbucni în flăcări; **die ~ anfachen** (sau **schüren)** a ațâța focul; **ein Raub der ~n werden** a cădea pradă flăcărilor; **in ~n stehen** a arde; **in ~n setzen a)** a incendia; **b)** *(fig.)* a înflăcăra; **in ~n aufgehen** a se mistui în flăcări; **bengalische ~n** foc bengal; *(fig.)* **die ~ der Begeisterung** flăcările însuflețirii, entuziasmului; *(fig.)* **dichterische ~** inspirație creatoare; **gleich Feuer und ~ sein** a se înflăcăra imediat, a se entuziasma repede; **Feuer und ~ speien** a vărsa foc și pară. **2.** *(fam.)* obiect al pasiunii, iubită; **meine ~** iubita mea. **3.** *(vân.)* luna roșie de la ochiul cocoșului-de-munte și al cocoșului-de-mesteacăn.
flammen, *flammte, geflammt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pârli; **eine Gans ~** a pârli o gâscă. **2.** a face, a imprima (pe un material) un anumit model (asemănător cu flăcările); a moara. **3.** *(pop.)* a trage (cu pușca). **II.** *intr.* **1.** a arde cu flăcări, cu vâlvătaie. **2.** a străluci, a scăpăra; **ihre Augen ~ vor Liebe** ochii îi strălucesc de iubire; **seine Augen ~ vor Zorn** ochii îi scapără de mânie. **3.** a se înflăcăra; a se mânia; **für etwas ~** a se entuziasma, a se înflăcăra pentru ceva.
flämmen, *flämmte, geflämmt, vb. (h) tr.* a pârli.
Flammen, *-s, n. sg.* **1.** pârlire (a unei păsări). **2.** ardere cu flăcări, cu vâlvătaie.
Flammen|auge, *-s, -n, n.*, **Flammenblick**, *-(e)s, -e, m.* privire scânteietoare, înfocată.
Flammenblitz, *-es, -e, m.* fulger, flacără a fulgerului.
Flammenblume, *-n, f. (bot.)* flox, brumărele *(Phlox paniculatus).*
Flammenbogen, *-s, -bögen, m.* arc voltaic.
Flammenbogenlampenkohle, *-n, f.* electrod de cărbune, cărbune pentru arc voltaic.
flammend I. *part. prez.* de la flammen. **II.** *adj.* înflăcărat, arzător; înfocat; **~es Gesicht** față aprinsă, roșie; **~e Liebe** iubire arzătoare; **~e Beredsamkeit** elocvență înflăcărată.
Flammen|eifer, *-s, m. sg.* ardoare, râvnă înflăcărată.
Flammenfeuer, *-s, -, n.* foc cu pară.
flammenförmig *adj.* în formă de flacără.
Flammenglut, *-en, f.* văpaie a flăcării.
Flammenhauch, *-(e)s, m. sg.* suflare de foc.
Flammenkuchen, *-s, -, m.* v. Flammkuchen.
Flammenlohe, *-n, f.* vâlvătaie.
Flammenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare de flăcări; ocean de flăcări.
Flammen|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Flammofen.
Flammenqual, *-en, f.* chin, tortură a focului.
Flammenqualm, *-(e)s, m. sg.* fum gros (de la un incendiu).
Flammenre|aktion, *-en, f. (chim.)* reacție prin colorarea flăcării.
Flammenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Flammrohr.
Flammensäule, *-n, f.* coloană de flăcări.
Flammenschrift, *-en, f.* litere de foc.
Flammenschwert, *-(e)s, -er, n.* sabie de foc.
Flammen speiend *adj.* care varsă flăcări.
Flammen|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază a flăcării.
Flammen|strahlung, *-en, f.* radiere a flăcării.
Flammen|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de flăcări, râu de flăcări.
Flammentod, *-(e)s, m. sg.* moarte în flăcări.
Flammenwerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de flăcări.
Flammenwirbel, *-s, -, m.* vâlvătaie.
Flammenzeichen, *-s, -, n.* semn, semnal de foc.
Flammeri, *-s, -s, m. (cul.)* budincă rece.
flammern, *flammerte, geflammert, vb. (h) tr.* v. flimmern.
flammfest *adj. (text.)* neinflamabil.
flammieren, *flammierte, flammiert, vb. (h) tr.* v. flammen **(I. 2).**
flammicht *(înv.),* **flammig** *adj.* **1.** aprins, înflăcărat. **2.** moarat, cu ape; **~er Stoff** stofă moarată, cu ape.
Flammkohle, *-n, f.* huilă care scoate flacără lungă.
Flammkuchen, *-s, -, m. (reg.)* lipie.
Flamm|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu reverberație, cu flacără.
Flamm|ofenfluss|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m.* oțel de fuziune elaborat în cuptor cu reverberație.
Flamm|ofenfrisch|arbeit, *-en, f.* afânare în cuptor cu flacără.
Flamm|ofenkupfer|arbeit, *-en, f.* prelucrare a cuprului în cuptoare cu reverberație.
Flammpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de aprindere.
Flammrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* țeava de flacără. **2.** *(petr.)* buler.
Flammrohrkessel, *-s, -, m.* cazan Cornwall, cu tub de flacără.
flammrot *adj.* roșu ca para.
Flammruß, *-es, m. sg.* negru de fum; funingine.
Flandrer, *-s, -, m.* flamand.
flandrisch *adj.* flamand.
Flanell, *-s, -s, m. (text.)* flanel.
Flanell|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum din flanel.
Flanellhemd, *-(e)s, -en, m.* cămașă groasă din flanel.
flanellig *adj.* moale, pufos, ca flanelul.
flanellen *adj.* de, din flanelă.
Flanelljacke, *-n, f.* jachetă de flanelă.
Flanellmacher, *-s, -, m.* fabricant de flanelă.
Flaneur [-'nø:ɐ], *-s. -e, m.* hoinar.
flanieren, *flanierte, flaniert, vb. (h) intr.* a hoinări.
Flanieren, *-s, n. sg.* hoinăreală.
Flaniermeile, *-n, f. (fam.)* bulevard, corso, stradă de plimbare.
Flanke, *-n, f.* **1.** *(la animale)* coaste; deșert, flanc. **2.** *(la vapoare, construcții, vehicule etc.)* coastă, aripă, flanc. **3.** *(mil.)* flanc; **in die ~ fallen** a ataca din flanc; **die ~ umgehen** a ocoli din flanc. **4.** *(fotbal)* centrare. **5.** *(sport)* flanc; parte laterală a terenului de joc. **6.** povârniș lat (cu 40–50° înclinație). **7.** *(sport)* săritură în flanc (peste cal, paralele etc.). **8.** *(scrimă)* flanc.
flanken, *flankte, geflankt, vb. (h) tr. (sport)* a lovi (mingea) din flanc.
Flanken|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac, ofensivă pe flanc.
Flanken|aufmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* desfășurare pe flancuri; mărșăluire pe flancuri.
Flanken|batterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de flanc.
Flankenbedrohung, *-en, f. (mil.)* amenințare a flancurilor; pătrundere prin flancuri.
Flankenbewegung, *-en, f. (mil.)* mișcare de flanc.
Flankenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie abdominal-laterală.
Flankendeckung, *-en, f. (mil.)* acoperire a flancurilor, apărare a flancurilor.
Flanken|eingriffl änge, *-n, f.* lungime a liniei de legătură a flancurilor.
Flankenfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de flanc.
Flankenhieb, *-(e)s, -e, m. (sport)* lovitură la flanc (la scrimă).
Flankenkehlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură în unghi.
Flankenmarsch, *-es, -märsche, m. (mil.)* marș de flanc.
Flankenparade, *-n, f. (mil.)* paradă a flancurilor, prin flanc.
Flankenreihe, *-n, f.* rând de flanc.
Flankenschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (sport)* avânt din șold, săritură în flanc.
Flankensicherung, *-en, f. (mil.)* asigurare, acoperire a flancurilor.
flankieren, *flankierte, flankiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a flanca. **2.** a clădi, a așeza de o parte și de alta.
Flankiergeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun care execută tragere de anfiladă.
Flan(t)sch, *-en.* **Flan(t)sche**, *-n, f. (tehn.)* flanșă; **feste ~** flanșă întărită; **geschweißte ~** flanșă sudată; **lose ~** flanșă liberă, mobilă.
Flanschdichtung, *-en, f.* garnitură a flanșei.
flanschen, *flanschte, geflanscht, vb. (h) tr.* a prevedea cu o flanșă.
Flanschenform|stück, *-(e)s, -e. n.* flanșă turnată.
Flanschenhülse, *-n, f. (tehn.)* manșon cu flanșă.
Flanschenkupplung, *en, f. (tehn.)* acuplaj cu flanșă.
Flanschenrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă cu flanșă.
Flanschenrohrverbindung, *-en, f. (tehn.)* legătură prin țeavă cu flanșă.
Flanschenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc cu flanșă.
Flanschenschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub pentru strângerea flanșei.
Flanschenverbindung, *-en, f. (tehn.)* legătură cu flanșă.
Flappe, *-n, f.* gură strâmbă, mare, urâtă; **eine ~ ziehen** a se strâmba, a sta bosumflat.
flappen, *flappte, geflappt, vb. (h) intr.* a flutura (în vânt) cu zgomot.
Flapper ['flɛpɐ], *-s, -, m. (fam.)* fetișcană emancipată.
Flaps, *-es, -e, m. (reg.)* v. Flegel **(2).**
flapsig *adj.* v. flegelhaft.
Flarde, *-n, f.* bucată lată.
Fläschchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flasche) sticluță; **~ für Säuglinge** biberon.
Flasche, *-n, f.* **1.** sticlă, clondir; carafă; butelie; **eine ~ Wein** o sticlă de vin; **auf ~n ziehen** sau **in ~n füllen** a trage în sticle; *(fam.)* **einer ~ den Hals brechen** a deschide o sticlă; **oft zur ~ greifen** sau **immer wieder zur ~ greifen** a bea prea mult alcool; **zu tief in die ~ geguckt** sau **geschaut haben** a fi beat, cherchelit; **~ mit eingeschliffenem Stöpsel** carafă cu dopul șlefuit; *(fiz.)* **Leydener ~** butelie de Leyda. **2.** *(mil., chim.)* balon. **3.** biberon; **einem Kinde die ~ geben** a hrăni un copil cu biberonul. **4.** *(tehn.)* palan; mufla. **5.** *(reg.)* palmă, lovitură. **6.** *(fam.)* persoană nesportivă, netrebnic; **so eine ~!** ce netrebnic!
Flaschen|abfüllung *f. sg.* **1.** umplere a sticlelor. **2.** secție de umplere a sticlelor.
Flaschen|abfüllmaschine, *-n, f.* mașină pentru umplerea sticlelor.
Flaschen|abziehraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de umplere a sticlelor.
Flaschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* copac aparținând speciei bombaceelor *(Bombacaceae)* cu fructe în formă de sticlă.
Flaschenbier, *-(e)s. -e, n.* bere la sticlă.
Flaschenbirne, *-en, f.* v. Flaschenkürbis.
Flaschenboden, *-s, -böden, m.* fund al sticlei.
Flaschenbovist [-vIst], *-es, -e, m. (bot.)* burete pufos, gogoașă, bășina-calului *(Lycoperdon bovista).*
Flaschenbürste, *-n, f.* perie pentru sticle.
Flaschen|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element-butelie.

flaschenförmig *adj.* în formă de sticlă, de butelie.
Flaschenfüll|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat pentru umplerea sticlelor.
Flaschenfutter, *-s, n. sg.* navetă, lădiță pentru transportat sticle.
Flaschengärung, *-en, f.* proces de fermentare în sticle.
Flaschengas, *-es, -e, n.* gaz comprimat (în butelie).
Flaschenge|stell, *-(e)s, -e, n.* dulap, etajeră, raft pentru sticle.
Flaschenglas, *-es, n. sg. (chim.)* sticlă pentru fabricat butelii, sticle (recipiente).
flaschengrün *adj.* verde ca sticla.
Flaschenbals, *-es, -hälse, m.* gât al sticlei.
Flaschenholothurie [-rɪə], *-n, f. (zool.)* castravete-de-mare, holoturie *(Echinoderm).*
Flaschenhülse, *-n, f.* înveliș pentru sticle.
Flaschenkapsel, *-n, f.* capsulă la sticlă.
Flaschenkeller, *-s, -, m.* beci, pivniță de băuturi spirtoase.
Flaschenkind, *-es, -er, n.* sugar hrănit cu lapte din biberon.
Flaschenkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș cu despărțituri pentru sticle.
Flaschenkorken, *-s, -, m.* dop pentru sticle.
Flaschenkühler, *-s, -, m.* răcitor (pentru sticle).
Flaschenkürbis, *-ses, -se, m. (bot.)* tigvă *(Lagenaria vulgaris).*
Flaschenmilch *f. sg.* lapte la sticlă.
Flaschen|nahrung *f. sg.* alimente pentru copii mici, de administrat cu biberonul.
Flaschen|öffner, *-s, -, m.* decapsulator (de sticle).
Flaschenpfand, *-(e)s, -pfänder, m.* garanție pentru sticle returnabile și reutilizabile.
Flaschenpfropfmaschine, *-n, f.* mașină de pus dopuri.
Flaschenpost, *-en, f. (mar.)* mesaj în sticlă aruncat în mare.
flaschenreif *adj.* bun de pus în sticle; **~es Bier** bere bună de tras în sticle.
Flaschenreinigungsmaschine, *-n, f.* v. Flaschenspüler.
Flaschenschild, *-(e)s, -er, n.* etichetă pentru sticle.
Flaschenselbstfüller, *-s, -, m.* v. Flaschenfüllapparat.
Flaschen|spüler, *-s, -, m.* **Flaschen|spülmaschine**, *-n, f.* aparat pentru spălatul sticlelor.
Flaschen|ständer, *-s, -, m.* suport pentru sticle.
Flaschen|stöpsel, *-s, -, m.* dop de sticle.
Flaschenverschluss, *-(e)s, -schlüsse, m.* dop, capac pentru sticle.
Flaschenwein, *-(e)s, -e, m.* vin înfundat.
flaschenweise *adv.* cu sticla, în sticle.
Flaschenzeichen, *-s, -, n.* emblemă, semn al sticlei.
Flaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan, scripete.
Fläschlein, *-s, -, n. (dim.* de la Flasche) sticluță, butelcuță.
Flaschner, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu.
Flaschnerei, *-en, f. (reg.)* **1.** atelier de tinichigerie. **2.** meserie de tinichigiu.
Flaser, *-s, -, m.*, **Flaser**, *-n, f.* v. Flader.
flaserig *adj.* v. fladerig.
Flash [flæʃ], *-, m.* **1.** *(film)* secvență scurtă dintr-o înșiruire de imagini, flash. **2.** declanșarea stării de transă în urma consumului de narcotice.
flat [flæt] *adj. (muz.)* coborât cu un semiton.
Flatsch, *-es, -e, m.*, **Flatsche**, *-n, f.*, **Flatschen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cârpă, zdreanță, petic. **2.** pată. **3.** grămadă. **4.** bucată. **5.** denunțător, pârâtor, turnător.
Flatterbinse, *-n, f. (bot.)* rugină *(Juncus effusus).*
Flatter|echse, *-n, f.* v. Flugdrache.
Flatterer, *-s, -, m.* v. Flattergeist.
Flatterfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Flugfisch.
Flattergeist, *-(e)s, -er, m.* persoană fluturatică, nestatornică, hai-hui.
Flattergras, *-es, -gräser, n. (bot.)* meișor *(Milium effusum).*
Flatter|haar, *-(e)s, -e, n.* păr despletit, flou.
flatter|haft *adj.* ușuratic, fluturatic, nestatornic.
Flatter|haftigkeit *f. sg.* superficialitate; fire ușuratică, fluturatică.
Flatterie, *-n, f. (inv.)* flatare, măgulire.
Flatter|hund, *-es, -e, m. (zool.)* cheiropter din Indii *(Pteroptus).*
flatterig *adj.* v. flatterhaft.
Flatterigkeit *f. sg.* v. Flatterhaftigkeit.
Flatterlaune, *-n, f.* dispoziție capricioasă, instabilă.
Flatterling, *-s, -e, m.* v. Flattergeist.
Flattermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam.)* om nervos, neliniștit. **2.** *(glumeț)* pui fript. **3.** *sg.* neliniște interioară, nervozitate; **den ~ kriegen** a se neliniști, a deveni nervos. **4.** stare de sevraj în urma abstinenței la narcomani.
Flattermine, *-n, f. (mil.)* mină (puțin adâncă) încărcată cu schije.
flattern, *flatterte, geflattert, vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a fâlfâi; **die Fahnen ~** drapelele fluturã. **2.** a da din aripi, a flutura. **II.** *(s)* **1.** a zbura fâlfâind, fluturând, nesigur. **2.** *(fig.)* a fi nestatornic, fluturatic; **von Blume zu Blume ~** a zbura din floare în floare. **3.** a tremura, a bate neregulat; **sein Puls flattert** are pulsul neregulat.
Flattern, *-s, n. sg.* **1.** fâlfâit; fluturat. **2.** *(tehn.)* vibrare a unui ventil.
Flatter|ruß, *-es, m. sg.* funingine (foarte ușoară).
Flatter|rüster, *-n, f.* v. Flatterulme.
Flattersinn, *-(e)s, m. sg* v. Flatterhaftigkeit.
flattersinnig *adj.* v. flatterhaft.
Flattertiere *pl. (zool.)* cheiroptere *(Cheiroptera).*
Flatter|ulme, *-n, f. (bot.)* velniș *(Ulmus effusa).*
flattieren, *flattierte, flattiert, vb. (h) tr. (elv., inv.)* a flata, a măguli.
Flatus, *-, -, m. (med.)* gaz eliminat din orificiul anal, pârț.
flau *adj., adv.* **1.** slab, fără vlagă, moale, lânced; **mir ist** (sau **mir wird** sau **ich fühle mich) ~** mi-e rău, mă simt sfârșit, îmi vine amețeală; *(mar.)* **der Wind wird ~** vântul se potolește; **~e Brise** briză ușoară. **2.** *(com.; despre afaceri)* slab, *(despre mărfuri)* necăutat; **die Geschäfte gehen ~** afacerile merg slab, prost; **Kaffee ist ~** cafeaua e puțin căutată, se vinde greu; **~ machen a)** a provoca scăderea prețurilor; **b)** a crea o atmosferă de defetism; *(fam.)* **mit seiner Kasse steht es sehr ~** e lefter. **3.** *(despre băuturi)* stătut, fad, fără gust.
Flaue, **Fläue** *f. sg.* **1.** *(com.)* lâncezeală (în afaceri). **2.** slăbiciune; sfârșeală.
flauen, *flaute, geflaut, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** *(despre afaceri)* a lâncezi. **2.** *(despre vânt)* a se potoli. **II.** *(h) (reg.) tr.* a spăla, a clăti.
Flaufass, *-es, -fässer, n. (reg.)* hârdău, copaie, covată.
Flau|heit, **Flauigkeit**, *-en, f.* v. Flaue.
Flaum[1], *-(e)s,m. sg.* **1.** puf. **2.** fulgi. **3.** întâia barbă, tulei; **~ bekommen** a-i miji (cuiva) barba; *(fig.)* **jm. den ~ streichen** a-i căuta cuiva nod în papură.
Flaum[2], *-(e)s, m. sg.* v. Flom(en).
Flau|macher, *-s, -, m.* defetist; persoană care strică buna dispoziție sau jocul cuiva.
Flaumbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** barbă abia mijită; tulei. **2.** *(fig.)* tinerel cu caș la gură; papă-lapte.
flaumbärtig *adj.* cu barba abia mijită.
flaumbedeckt *adj.* acoperit cu puf, cu fulgi.
Flaumbett, *-(e)s, -en, n.* pilotă.
flaumblätterig *adj. (bot.)* pubescent.
Flaum|eiche, *-n, f. (bot.)* tufan *(Quercus pubescens).*
Flaumfeder, *-n, f.* puf, fulg.
Flaumhaar, *-es, -e, n.* v. Flaum[1] **(1, 3).**
flaumhaarig *adj.* cu tulei (în barbă); cu puf, cu barba abia mijită; *(fig.)* imberb.
Flaumhafer, *-s, m. sg. (bot.)* nume al unei subspecii de ovăz *(Avena pubescens).*
flaumig *adj.* **1.** pubescent, pufos, ca puful. **2.** *(fig.)* moale (ca puful); **~es Ei** ou (fiert) moale.
flaumweich *adj.* moale ca puful.
Flaus, **Flausch**, *-es, -e, m.* **1.** smoc de păr, de lână. **2.** țesătură păroasă, mițoasă, dimie, aba. **3.** haină, suman dintr-o țesătură păroasă, flaușată.
flauschig *adj.* păros, flocos; flaușat.
Flauschjacke, *-n, f.*, **Flauschrock**, *-(e)s, -röcke, m.* haină de dimie, de aba.
Flause, *-n, f. (fam.)* **1.** vorbe goale. **2.** minciuni, gogoși; **~n machen** a recurge la subterfugii; a se eschiva; a face mofturi.
Flausenmacher, *-s, -, m.* **1.** palavragiu; glumeț; moftangiu. **2.** șmecher; mincinos.
Flausenmacherei, *-en. f.* pălăvrăgeală.
Flausrock, *-(e)s, -röcke, m.* v. Flauschrock.
Flaute, *-n, f.* **1.** *(mar.)* acalmie, calm. **2.** *(com.)* lâncezeală (în afaceri); sezon mort, **finanzielle ~** marasm financiar.
Flautenmacher, *-s, -, m.* v. Flaumacher.
Fläz, *-es, -e, m. (reg.)* bădăran, mojic.
fläzen, *fläzte, gefläzt (du, er fläzt), vb. (h) refl.* a se tolăni, a se trânti.
fläzig *adj. (pop.)* bădăran, mitocan.
Flębbe, *-n, f. (argou)* **1.** legitimație. **2.** bancnotă.
Flęchse, *-n, f. (reg.)* tendon, vână.
flęchsig *adj. (reg.)* cu tendoane, cu vâne.
Flęcht|arbeit, *-en, f.* împletitură.
Flęchtbinse, *-n, f. (bot.)* pipirig, papură, stuf de pădure *(Scirpus).*
Flęchte, *-n, f.* **1.** coadă, cosiță. **2.** leasă (din nuiele); împletitură. **3.** *(med.)* erupție cutanată, exantem; pecingine, boală de piele; **fressende ~** lupus. **4.** *(bot.)* lichen *(Lichen);* **isländische ~** mușchi de munte *(Cetraria islandica* L.).
flęchten, *flocht, geflochten (du flichtst, er flicht), vb. (h) tr.* **1.** a împleti; **Bänder ins Haar ~** a împleti panglici în păr; **das Haar ~** a împleti cosițe; **einen Korb ~** a împleti un coș; **einen Kranz ~** a face, a împleti o cunună; *(fig.)* **einen Bund ~** a încheia o alianță. **2.** *(în expr.)* **aufs Rad ~** a trage pe roată.
Flęchten, *-s, n. sg.* împletire.
flęchten|ähnlich, **flęchten|artig** *adj.* **1.** *(med.)* de felul pecinginii. **2.** *(bot.)* de specia lichenilor.
Flęchten|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* eczemă, neurodermită.
Flęchtenkranke, *-n, -n (ein Flechtenkranker), m.* bolnav de eczemă, de pecingine.
Flęchter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare).
Flechterei, *-(e)n, f.* împletitură, împletit.
Flęchtgerte, *-n, f.* nuia de împletit.
Flęchtmaschine, *-n, f.* mașină de împletit.
Flęchtmatte, *-n, f.* rogojină, împletitură.
Flęchtung, *-en, f.* împletitură, împletire.
Flęchtwagen, *-s, -, m.* căruță cu coș împletit din nuiele.
Flęchtweide, *-n, f. (bot.)* răchită *(Salix purpurea);* nuia de răchită.
Flęchtwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** împletitură. **2.** gard de nuiele împletite. **3.** *(constr.; silv.)* cleionaj.
Flęchtwerkbekleidung, *-en, f. (mil.)* camuflaj cu împletituri.
Flęcht|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de nuiele împletite.
Flęck, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc; **sich nicht vom ~ rühren** a nu se mișca din loc; **auf dem alten ~** pe vechiul loc; **(nicht) vom ~ kommen** a (nu) înainta (deloc); **an demselben ~ stehen** a sta în același loc; **etwas vom ~ bringen** a mișca, a urni ceva din loc; *(fig.)* **den wunden und rechten ~ treffen** a nimeri bine; *(fig.)* **das Herz auf dem rechten ~ haben** a nu fi laș, a fi inimos; *(fig.)* **einen ~ auf der Ehre haben** a avea onoarea pătată; *(fig.)* **den Mund auf dem rechten ~ haben** a fi bun de gură. **2.** bucată de drum; **es ist noch ein guter ~ bis dahin** mai e o bună bucată de drum până acolo. **3.** pată; **er hat einen ~ auf seiner weißen Werte** are o pată pe vesta sa albă; **blauer ~** vânătaie; **ein weißer ~ im Auge** albeață în ochi. **4.** petic; *(cizmărie)* flec; **einen ~ auf etwas setzen** a pune un petic la ceva; **einen ~ bekommen** a petici, a fi peticit; *(fig.)* **den ~ neben das Loch setzen** a lucra neglijent. **5.** *(reg.)* șorțuleț. **6.** *(reg.)* animal pestriț. **7.** *pl. (cul.)* burtă (tăiată pentru ciorbă); momițe; drob.
Flęck|aufsetzen, *-s, n. sg.* punere a unui petic.
Flęck|ausmacher, *-s, -, m.* curățător de pete.
Flęckchen, *-s, -. n. (dim.* de la Fleck) **1.** locșor, loc mic. **2.** peticei, petic mic. **3.** pată mică, petișoară.
flęckeln, *fleckelte, gefleckelt (ich fleck(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a petici, a cârpi, a înnădi. **2.** *(reg.)* a se exersa pentru tragere la țintă.
flęcken, *fleckte, gefleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împestrița. **II.** *intr.* **1.** a se murdări, a se păta (ușor). **2.** a păta, a face pete. **3.** a se mișca din loc; *(fam.)* **die Arbeit will mir heute nicht ~** astăzi nu avansez deloc cu lucrul, astăzi lucrul stă pe loc.
Flęcken, *-s, -, m.* **1.** sat mare, târg. **2.** pată. **3.** *pl. (med.)* pojar.

Flęcken|ausmacher, *-s, -, m.* v. Fleckausmacher.
Flęcken|entferner, *-s, -, m.*, **Flęcken|entfernungsmittel**, *-s, -, n.* mijloc, substanță chimică pentru curățat pete.
flęckenfrei *adj.* **1.** fără pete. **2.** *(fig.)* fără pată, nepătat.
Flęckenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* ciumărea *(Galega officinalis).*
flęckenlos *adj.* v. fleckenfrei.
Flęckenreiniger, *-s, -, m.* **1.** curățător de pete. **2.** mijloc, substanță chimică pentru curățat pete.
Flęckenreinigung, *-en, f.* curățare a petelor.
Flęckenreinigungs|pulver [-fɐ şi -vɐ], *-s, -, n.* praf pentru curățarea petelor.
Flęckenschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută, barba-călugărului *(Conium maculatum).*
Flęck|entferner, *-s, -, m.* v. Fleckenentferner.
Flęckenvulkanisier|apparat [-vul-], *-(e)s, -e, m.* vulcanizator de petice.
Flęckenwasser, *-s, -, n.* soluție pentru scoaterea petelor.
Flęckerl, *-s, -n, n. (reg.)* tăieței (pătrați), iofca.
Flęckerlsuppe, *-n, f.* supă cu tăiețel, cu iofca.
Flęckfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
flęckig *adj.* **1.** pătat, murdar; cu pete; **etwas ~ machen** a murdări; **~ werden** a se păta. **2.** cu pete, împestrițat, cu picățele; bălțat.
Flęckleder, *-s, -, n.* talpă pentru flecuri.
Flęckmatte, *-n, f.* țol, preș din cârpe, din zdrențe.
Flęckputzer, *-s, -, m.* v. Fleckenreiniger.
Flęckseife, *-n, f.* săpun pentru curățat pete.
Flęcktyphus, *-, m. sg. (med.)* tifos exantematic.
Flęckvieh, *-(e)s, n. sg.* vită bălțată (din rasa Simmental și Freiburg).
Flęckwasser, *-s, -, n.* v. Fleckenwasser.
Fleḍ(d)erer, *-s, -, m.* hoț, pungaș (care jefuiește persoane care dorm sau morți).
fleḍdern, *fledderte, gefleddert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a fura, a jecmăni (oameni adormiți sau morți). **2.** a tremura.
Fledermaus, *-mäuse, f. (zool.)* liliac, cheiropter *(Vespertilio murinus).*
Fledermausfenster, *-s, -, n.* fereastră n coama casei.
Fledermausfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* liliac-pește, pește de adâncimi mari *(Mathopsis lutea).*
Fledermausguano, *-s, n. sg.* guano de liliac.
Fledermaus|papagei, *-(e)s, -e* (și *-en, -en) m. (ornit.)* papagal-liliac de Indii *(Loriculus).*
fledern, *flederte, gefledert, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a șterge praful cu un pămătuf de pene. **2.** *(fam.)* a goni, a alunga; a trage (cuiva) o bătaie zdravănă. **II.** *intr.* a fâlfâi, a flutura.
Fledertier, *-(e)s, -e, n.* v. Flattertiere.
Flederwisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** pămătuf de pene. **2.** *(fam.)* fată bătrână. **3.** *(glumeț)* persoană slabă (cu părul zburlit). **4.** *(glumeț)* spadă. **5.** persoană ușuratică; **sie ist ein rechter ~** e o persoană ușuratică.
Fleet [fle:t], *-(e)s, -e, n. (reg.)* canal navigabil (în interiorul unui oraș.)
Flegel, *-s, -, m.* **1.** îmblăciu. **2.** *(fig.)* bădăran, mojic. **3.** *(înv.)* ghioagă ghintuită.
Flegel|alter, *-s, n. sg.* v. Flegeljahre.
Flegelei, *-en, f.* impolitețe, grosolănie, mojicie, brutalitate.
flegelhaft *adj.* grosolan, impertinent; prost crescut, mojic.
Flegelhaftigkeit, *-en, f.* v. Flegelei.
Flegelhenke, *-n, f. (reg.)* ospăț la terminatul treieratului.
flegelig *adj.* v. flegelhaft.
Fleg(e)ligkeit, *-en, f.* v. Flegelei.
Flegeljahre *pl.* vârstă a pubertății; vârsta ingrată; **er ist noch in den ~n** mai face nebunii de-ale tinereții.
Flegelkappe, *-n, f.* piele între bățul și prăjina îmblăciului.
flegeln, *flegelte, geflegelt (ich fleg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a îmblăti; *(fig.)* a bate, a croi pe cineva. **II.** *intr.* a fi grosolan, a se purta urât, necuviincios. **III.** *refl.* a sta, a ședea necuviincios; **sich auf den Tisch ~** a sta necuviincios la masă.
Flegelwiese, *-n, f. (mil., glumeț)* teren de instrucție.
flehen, *flehte, gefleht, vb. (h) intr.* a implora, a cere fierbinte; **zu jm. um Hilfe ~** a cere stăruitor ajutor de la cineva.
Flehen, *-s, n. sg.* implorare, rugă fierbinte.
flehentlich *adj.* și *adv.* stăruitor, fierbinte, implorator; **~e Bitte** implorare; **~ bitten** a implora.
fleien, *fleite, gefleit, vb. (h) tr. (înv., reg.)* a face teanc, a stivui; a rândul; a chiti.
Fleier, *-s, -, m.* **1.** *(text.)* mașină cu aripioare (pentru tors), flaier. **2.** *(reg.)* sfârlează, morișcă de vânt. **3.** muncitor la flaier.
Flejerin, *-nen, f.* muncitoare la flaier.
Flejperverkehr, *-s, m. sg. presc.* de la Flug-Eisenbahn-Personenverkehr trafic de călători aerian sau feroviar.
Fleisch, *-(e)s, n. sg.* **1.** carne; **gesalzenes ~** carne sărată; **~ essen** a mânca carne; a mânca de dulce; *(med.)* **wildes ~** excrescență, cheloid; **~ ansetzen** a se îngrășa; **vom ~ kommen** a slăbi; **gehacktes ~** carne tocată; **geräuchertes ~** carne afumată; **knochenloses (sau schieres) ~** carne macră, carne fără oase; **mageres ~** carne slabă; **vom ~(e) fallen** a slăbi; *(fig.)* **das ist ihm in ~ und Blut übergegangen** i-a devenit a doua natură, i-a intrat în sânge; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **ins eigene ~ schneiden** a-și face singur rău, a-și tăia craca de sub picioare; *(poet.)* **gegen sein eigen ~ und Blut** împotriva celor de-un neam cu el, a frații săi; *(fig.)* **ins lebendige ~ schneiden** a tăia în carne vie; *(rel.)* **den Weg alles ~es gehen** a muri; **weder Fisch noch ~** nici cald, nici rece; nici cal, nici măgar. **2.** carne (a fructelor și legumelor), pulpă. **3.** *(tipogr.)* albul literei; carne, șanfren. **4.** *(rel.)* corpul omenesc, cele trupești.
Fleisch|abfälle *pl.* rămășițe de carne.
fleisch|ähnlich, **fleisch|artig** *adj.* cărnos.
fleisch|arm *adj.* cu puțină carne; **~e Kost** alimentație săracă în carne.
Fleisch|auswuchs, *-es, -wüchse, m.* excrescență.
Fleischbank, *-bänke, f.* **1.** tejghea de măcelărie. **2.** butuc al măcelarului. **3.** măcelărie.
Fleischbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de carne; **der ~ des Krankenhauses** cantitatea de carne necesară pentru spital, consumul de carne al spitalului.
Fleischberg, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om gras și mare, supraponderal.
Fleischbeschau *f. sg.* control (sanitar) al cărnii.
Fleischbeschauer, *-s, -, m.* inspector (sanitar) al abatorului.
Fleischbeschaugesetz, *-es, -e, n.* lege pentru controlul (sanitar) al cărnii.
Fleischbeschau|ung *f. sg.* v. Fleischbeschau.
Fleischbildung, *-en, f. (med.)* **1.** regenerare a țesutului. **2.** neoformație.
Fleischblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* porcină *(Portulaca oleracea).*
Fleischblume, *-n, f. (bot.)* lipicioasă *(Viscaria vulgaris).*
Fleischbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* sarcocel.
Fleischbrühe, *-n, f.* bulion, supă limpede de carne.
Fleischbrüh|täfelchen, *-s, -, n.* tabletă de bulion de carne.
Fleischbüchse, *-n, f.* conservă de carne.
Fleisch|einlage, *-n, f.* umplutură de carne.
Fleisch|einwaage *f. sg.* cantitate cântărită de carne (într-o conservă).
Fleisch|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* cuțit pentru descărnarea pieilor.
fleischen, *fleischte, gefleischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cărnosi, a curăța de carne. **II.** *intr.* a tăia în carne.
Fleischer, *-s, -, m.* măcelar.
Fleischerbeil, *-(e)s, -e, n.* bardă de măcelar.
Fleischerbeilage, *-n, f.* os adăugat pe lângă carne, oase care se vând cu carnea.
Fleischerbursche, *-n, -n, m.* ucenic de măcelar.
Fleischerei, *-en, f.* v. Fleischbank **(3).**
Fleischerfrau, *-en, f.* nevastă de măcelar; măcelăreasă.
Fleischergang, *-(e)s, -gänge, m. (fig.)* drum făcut degeaba, care nu folosește, calea-ntoarsă, calea mânzului.
Fleischergeselle, *-n, -n, m.* calfă de măcelar.
Fleischer|handwerk, *-(e)s, -e, n.* meserie de măcelar.
Fleischer|haken, *-s, -, m.* cârlig de atârnat carne.
Fleischer|hund, *-(e)s, -e, m.* câine de măcelar, dulău, zăvod.
Fleischerin, *-nen, f.* v. Fleischerfrau.
Fleischer|innung, *-en, f.* breaslă a măcelarilor.
Fleischerknecht, *-(e)s, -e, m.* calfă de măcelar.
Fleischerladen, *-s, -läden, m.* măcelărie.
Fleischerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de măcelar.
Fleischermeister, *-s, -, m.* meșter măcelar.
Fleischermesser, *-s, -, n.* cuțit de măcelar.
fleischern[1], *fleischerte, gefleischert, vb. (h) intr.* a face măcelărie, a se ocupa cu măcelăria.
fleischern[2] *adj.* de carne.
Fleischer(s)frau, *-en, f.* nevastă de măcelar.
Fleischertalg, *-(e)s, m. sg.* seu.
Fleischerweg, *-(e)s, -e, m.* v. Fleischergang.
Fleisch|erzeugung *f. sg.* producție de carne.
Fleischeslust, *-lüste, f.* plăcere a simțurilor; senzualitate.
Fleisch|essen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* faptul de a mânca carne. **2.** mâncare de carne.
Fleisch essend și **fleisch|essend** *adj.* care se hrănește cu carne, carnivor.
Fleisch|esser, *-s, -, m.* carnivor.
Fleisches|sinn, *-(e)s, -e, m.* v. Fleischeslust.
Fleisch|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de carne.
Fleischfarbe, *-n, f.* culoare a cărnii, roșu-deschis.
fleischfarben, **fleischfärbig** *adj.* de culoarea cărnii; roșu-deschis.
Fleischfaser, *-n, f.* fibră de carne, fibră musculară.
Fleischfass, *-es, -fässer, n.* putină în care se păstrează carnea sărată.
Fleischfassung *f. sg. (mil.)* primire a rației de carne.
Fleischfliege, *-n, f. (entom.)* musca-cărnii *(Musca (Caliphora) vomiloria).*
Fleisch fressend și **fleischfressend** *adj.* carnivor.
Fleischfresser, *-s, -, m.* (animal) carnivor.
Fleischfrucht, *-früchte, f.* fruct cărnos.
Fleischfüllung, *--en, f.* umplutură de carne (pentru plăcinte).
Fleischgabel, *-n, f.* furculiță de servit friptură.
Fleischgallerte, *-n, f.* piftie, aspic.
Fleischgang, *-(e)s, -gänge, m.* fel de mâncare cu carne.
Fleischgebackene, *-n (ein Fleischgebackenes), n. sg.* pateu, plăcintă cu carne.
Fleischgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare de carne.
Fleischgeschwulst, *-schwülste, f.*, **Fleischgewächs**, *-es, -e, n. (med.)* excrescență cărnoasă.
Fleisch gewọrden *adj.* încarnat, întru(chi)pat.
Fleischgift, *-(e)s, -e, n.* toxină provenită din carne.
Fleisch|hackbrett, *-(e)s, -er, n.* tocător, fund pentru tocat carne.
Fleisch|hackemaschine, *-n, f. (reg.)* v. Fleischwolf.
Fleisch|hacker, *-s, -, m.* v. Fleischer.
Fleisch|haken, *-s, -, m.* cârlig (în formă de S) pentru atârnat carnea la măcelărie.
Fleisch|halle, *-n, f.* hală de carne.
Fleisch|hauer, *-s, -, m.* măcelar.
Fleisch|hauerlehrling, *-s, -e, m.* ucenic de măcelar.
Fleisch|haut, *-häute, f.* **1.** *(anat.)* membrană cărnoasă. **2.** *(bot.)* sarcocarp.
fleischicht *(înv.)*, **fleischig** *adj.* cărnos.
Fleisch|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie (de prelucrare) a cărnii.
Fleischkammer, *-n, f.* cămară de păstrat carne.
Fleischkäse, *-s, m. sg. (reg.)* pateu din carne.
Fleischkasten, *-s, -kästen, m. (ind. cărnii)* cutie, cadă de carne.
Fleischklopfer, *-s, -, m.* ciocan, mai de bătut carnea.
Fleischkloß, *-es, -klöße, m.* perișoară.
Fleischklößchen, *-s, -, n. dim.* de la Fleischkloß perișoară mică.
Fleischklotz, *-es, -klötze, m.* butuc de măcelărie.
Fleischklumpen, *-es, -, m.* **1.** halcă, bucată mare de carne. **2.** *(pop., fig.)* om gras, umflat.
Fleischkonserve [-və], *-n, f.* conservă de carne.
Fleischkost *f. sg.* mâncarc, alimentație cu carne; *(bis.)* mâncare de dulce.
Fleischkühl|anlage, *-n, f.* răcitor, frigider pentru carne.

Fleischladen, *-s, -läden, m.* măcelărie.
Fleischlauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* praz *(Allium porrum).*
Fleischlehre *f. sg. (med.)* sarcologie.
fleischlich I. *adj.* trupesc, carnal; **~es Vergehen** păcat carnal, trupesc. **II.** *adv.* trupeşte; **~ gesinnt** senzual.
Fleischlichkeit *f. sg.* senzualitate.
Fleischlieferung, *-en, f.* furnizare de carne.
Fleischling, *-s, -e, m.* persoană senzuală.
fleischlos *adj.* **1.** fără carne. **2.** slab, jigărit, uscăţiv.
Fleischlosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de carne. **2.** descărnare, slăbiciune.
Fleischmade, *-n, f. (zool.)* (vierme) parazit care trăieşte în carne.
Fleischmagen, *-s, -* (şi *-mägen), m.* pipotă.
Fleischmangel, *-s, m. sg.* lipsă de carne.
Fleischmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă, hală de carne.
Fleischmaschine, *-n, f.* v. Fleischwolf.
Fleischmehl, *-(e)s, n. sg.* făină din carne (nutreţ pentru animale).
Fleischmesser, *-s, -, n.* **1.** cuţit (de bucătărie) pentru carne. **2.** cuţit de măcelar.
Fleischmilchsäure, *-n, f.* acid lactic muscular.
Fleischnahrung *f. sg.* alimentaţie cu carne.
Fleischpastete, *-n, f.* plăcintă, pateu cu carne.
Fleischpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete de stejar *(Fistulina hepatica).*
Fleischpräparat, *-(e)s, -e, n.* preparat de carne.
Fleischpreis, *-es, -e, m.* preţ al cărnii.
Fleischprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs de carne.
Fleischration, *-en, f.* raţie de carne.
Fleisch|saft, *-(e)s, -säfte, m.* suc lăsat de carne prin sărare şi presare.
Fleisch|salat, *-(e)s, -e, m.* salată preparată din bucăţi de carne macră.
Fleisch|schau *f. sg.* v. Fleischbeschau.
Fleisch|schnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* incizie.
Fleisch|schnitte, *-n, f.* felie de carne.
Fleisch|seite, *-n, f.* parte (a pielii) aderentă la carne; dosul pielii (unui animal).
Fleisch|selcher, *-s, -, m. (reg.)* cârnăţar.
Fleisch|speise, *-n, f.* mâncare cu carne.
Fleisch|spieß, *-es, -e, m. (cul.)* frigărui.
Fleisch|steuer, *-n, f.* impozit asupra cărnii.
Fleisch|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de carne.
Fleisch|suppe, *-n, f.* v. Fleischbrühe.
Fleischtag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* zi de dulce.
Fleischteil, *-(e)s, -e, m.* parte cărnoasă.
Fleischtiefkühl|anlage, *-n, f.* congelator de carne.
Fleischtomate, *-n, f.* roşie cărnoasă, inimă de bou.
Fleischtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de carne; *(în expr.)* **die Fleischtöpfe Ägyptens** mâncăruri bune, belşug.
Fleisch verarbeitend *adj.* prelucrător de carne.
Fleischver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a cărnii.
Fleischverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de carne.
Fleischvergiftung, *-en, f.* intoxicaţie cu carne.
Fleischverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de carne, măcelar.
Fleischverknöcherung, *-en, f. (med.)* sarcostoză.
Fleischversorgung *f. sg.* aprovizionare cu carne.
Fleischvogel, *-s, -vögel, m. (elv.)* ruladă din carne.
Fleischwaage; -n, f. cântar pentru carne.
Fleischwaren *pl.* produse de carne; mezeluri; carne.
Fleischwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de prelucrare a cărnii, fabrică de mezeluri.
Fleischwarenhändler, *-s, -, m.* cârnăţar; mezelar.
Fleishwarenhandlung, *-en, f.* mezelărie; cârnăţărie.
Fleisch|warze, *-n, f. (med.)* papilom, granulom; neg.
Fleischwerdung *f. sg. (rel.)* întrupare.
Fleischwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* maşină de tocat carne.
Fleischwucherung, *-en, f. (med.)* excrescenţă cărnoasă.
Fleischwunde, *-n, f.* rană.
Fleischwurst, *-würste, f.* cârnat.
Fleischzeit, *-en, f. (bis.)* timp în care se mănâncă de dulce.
Fleischzerlegung, *-en, f.* tranşare a cărnii.
Fleiß, *-es, m. sg.* **1.** hărnicie; vrednicie. **2.** silinţă, sârguinţă; râvnă, strădanie; **mit ~** cu sârguinţă, străduitor; **~ auf etwas verwenden** a depune străduanii pentru ceva; **ohne ~ kein Preis** fiecare ţel se atinge cu multă sârguinţă. **3.** *(reg.)* înadins; intenţionat; **mit (sau zu) ~** intenţionat, înadins.
Fleiß|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă ce pretinde hărnicie. **2.** *(peior.)* lucru făcut cu hărnicie, dar fără inspiraţie.
fleißig I. *adj.* silitor, sârguitor; harnic. **II.** *adv.* **1.** cu silinţă. **2.** adesea, des, mult; **das Theater ~ besuchen** a merge des la teatru; **~ spazieren gehen** a se plimba mult.
fleißigen, *fleißigte, gefleißigt, vb. (h) refl. (inv.)* a-şi da silinţa.
Fleißigkeit *f. sg.* silinţă, râvnă, hărnicie.
Fleiverkehr, *-(e)s, m. sg. presc.* de la Flug-Eisenbahn-Güterverkehr trafic aerian şi feroviar de mărfuri.
Fleck, *-s, m. sg. (vet.)* rosătură (la cai).
flektierbar *adj. (gram.)* flexibil; declinabil; conjugabil.
flektieren, *flektierte, flektiert, vb. (h) intr.* şi *tr. (gram.)* a flexiona; a (se) declina; a (se) conjuga.
Flektierung, *-en, f. (gram.)* flexiune; declinare; conjugare.
flemmen, *flemmte, geflemmt, vb. (h) tr. (reg.)* a încălzi; a usca.
flennen, *flennte, geflennt, vb. (h) intr. (fam.)* a se văicări, a scânci; a plânge; a (se) miorlăi.
Flenner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* plângăreţ(-eaţă); plângăcios(-oasă), miorlăit(ă).
Flennerei, *-en, f. (fam.)* văicăreală, plânset, scânceală, miorlăit, miorlăială.
Fleppe, *-n, f.* v. Flebbe.
Flesche, *-n, f.* **1.** *(mil.)* fortificaţie compusă din două feţe de egală lungime; redan. **2.** *(arhit.)* ieşitură din distanţă în distanţă pentru construirea unui zid pe un teren în pantă.
Flet, *-s, -e, m.*, **Flete**, *-n, f.* v. Fleet.
Flętsche, *-n, f.* praştie.
flętschen, *fletschte, gefletscht, vb. (h) tr.* **1.** a rânji, a-şi arăta dinţii; *(în expr.)* **die Zähne ~** a-şi arăta colţii. **2.** *(reg)* a trage (cu o armă). **3.** *(reg.)* a pârî, a denunţa. **4.** *(reg.)* a vărsa (un lichid); a plescăi.
flętschern, *fletscherte, gefletschert, vb. (h) tr.* a mesteca bine (în gură).
Flętschzahn, *-(e)s, -zälme, m.* colţ, dinte.
Flętz, *-es, -e, n.* (şi *m.)* v. Flöz **(2).**
fleucht, **fleugt** *(poet., înv.) pers. a 3-a sg. prez. ind.* de la fliegen.
Fleuron [flœ'rɔ̃:], *-s, -s, n. (arhit.)* ornament(aţie) cu flori.
fleußt *(poet., înv.) pers. a 3-a sg. prez. ind.* de la fließen.
Fleut|schiff, *-(e)s, -e, n.* bastiment de război pentru provizii (din sec. al XVIII-lea).
flexibel *adj.* flexibil; **flexib(e)le Altersgrenze** limită flexibilă de vârstă; **flexib(e)le Wechselkurse** cursuri de schimb flexibile.
Flexion, *-en, f. (gram.)* flexiune.
Flexions|endung, *-en, f. (gram.)* desinenţă, terminaţie flexionară.
flexionsfähig *adj. (gram.)* flexibil, declinabil, conjugabil.
flexionslos *adj.* fără flexiune.
Flexor, *-s, -en, m. (anat.)* muşchi flexor.
Flexur, *-en, f.* **1.** *(geol.)* îndoire (plană) de straturi. **2.** încovoiere, îndoire, strâmtare.
Fliboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de piraţi.
Flibootführer, **Flibustier** [-stie], *-s, -, m.* pirat (din sec. al XVII-lea).
Flick, *-(e)s, -e, n.* v. Flicken.
Flick|arbeit, *-en, f.* cârpit, peticit, cârpeală, cârpăceală.
flicken, *flickte, geflickt, vb. (h) tr.* **1.** a cârpi, a cârpăci, a pune petice, a drege; **Schuhe ~** a petici ghete; *(fig.)* **jm. etwas am Zeug ~** a critica pe cineva. **2.** *(reg.)* a rupe; **jm. das Fell ~** a scărmăna pe cineva.
Flicken, *-s, -, m.* petic.
Flicker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cârpaci(-ce). **2.** *m.* petic.
Flickerei, *-en, f.* cârpăceală, cârpitură.
flickern, *flickerte, geflickert, vb. (h) intr. (poet.)* v. flackern.
Flickern, *-s, n. sg.* vibrare, oscilare (a luminii).
Flickflack, *s, -s, m. (sport)* săritură, suită de sărituri în spate.
Flick|hering, *-(e)s, -e, m.* v. Flückhering.
Flick|korb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu ustensile şi materiale pentru cârpit.
Flicklappen, *-s, -, m.* petic.
Flickschneider, *-s, -, m.* croitor care se ocupă cu reparaţii, cu cârpeli.
Flickschuster, *-s, -, m.* cizmar cârpaci.
Flicksystem, *-s, -e, n.* sistem de peticire.
Flickvers [-fɛ̈ɐs], *-es, -e, m.* vers de umplutură.
Flickwerk, *-(e)s, n. sg.* cârpeală; *(fig.)* compilaţie.
Flickwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt intercalat; cuvânt de umplutură.
Flieboot, *-(e)s, -e, n.* ambarcaţiune mică de pescuit; barcă de pilotaj.
Flieder, *-s, -, m. (bot.)* **1.** liliac *(Syringa* L.); **spanischer ~** mălin roşu *(Syringa vulgaris).* **2.** *(reg.)* soc *(Sambucus).*
Fliederbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Fliederstrauch.
Fliederbeere, *-n, f. (reg.)* fruct de soc.
fliederblau *adj.* albastru de liliac, mov, liliachiu.
Fliederblüte, *-n, f.* **1.** floare a liliacului. **2.** *(reg.)* floare a socului.
Fliederbusch, *-(e)s, -büsche, m.* **1.** tufă de liliac. **2.** *(reg.)* soc.
Fliederduft, *-(e)s, -düfte, m.* parfum de liliac.
fliederfarben, **fliederfarbig** *adj.* de culoarea liliacului, mov, liliachiu.
Fliedermus, *-es, n. sg.* peltea de soc.
Flieder|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* **1.** tufă de liliac. **2.** *(reg.)* tufă de soc.
Flieder|strauch, *-es, -sträuße, m.* buchet de liliac.
Fliedertee, *-s, -s, m. (reg.)* ceai de soc.
Fliege, *-n, f. (entom.)* **1.** muscă *(Musca domestica);* **spanische ~** cantaridă *(Lytta vesicatoria);* **kleine ~** musculiţă; *(fig.)* **es ärgert ihn die ~ an der Wand** orice fleac îl supără; *(fig.)* **zwei ~n mit einer Klappe schlagen** a omorî două muşte dintr-o singură lovitură, a rezolva două chestiuni deodată; **umfallen wie die ~n** a cădea ca muştele; **keiner ~ etwas zuleide (sau zu Leide) tun können** a fi milos, a nu putea face rău nimănui; *(fig.)* **in der Not frisst der Teufel ~n** de nevoie dracul mănâncă şi muşte, nevoia învaţă pe om. **2.** *(mil.)* cătare a puştii. **3.** *(fam.)* muscă (sub buza inferioară). **4.** *(pop.)* femeie uşuratică, rea de muscă. **5.** *(fam.)* miez al mărului. **6.** (cravată) papion. **7.** pasăre-muscă, colibri *(Trochilus).*
Fliegekunst, *-künste, f.* v. Flugwesen.
fliegen, *flog, geflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a zbura; **in die Höhe ~** a se înălţa, a-şi lua zborul; **vorüber ~** a trece în zbor. **2.** a zbura, a fâlfâi. **3.** a veni, a merge; **jm. in die Arme ~** a alerga repede, a se arunca în braţele cuiva. **4.** a sări; **in die Luft ~** a sări în aer, a exploda; **in Stücke ~** a se face ţăndări. **5.** *(fam.)* a cădea; **er ist bei der Prüfung geflogen** a căzut la examen. **6.** *(fam.)* a fi concediat; **sie ist aus ihrer Stellung geflogen** a zburat din funcţie, a fost dată afară. **II.** *tr. (h)* **1.** a pilota (un avion); **ein Flugzeug ~** a conduce un avion. **2.** a transporta pe cale aeriană.
Fliegenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Ulme.
Fliegenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** floare polenizată de muşte. **2.** floare de orhidee. **3.** floare de Stapelia.
fliegend I. *part. prez.* de la fliegen. **II.** *adj.* **1.** zburător, care zboară; **~er Drache** zmeu de hârtie; *(av.)* **~es Personal** personai navigant, de bord; **mit ~en Haaren** cu părul despletit, cu pletele în vânt. **2.** volant; **~es Blatt a)** foaie volantă; **b)** *(tipogr.)* copertă de gardă; **c)** manifest. **3.** mobil; ambulant; flotant; *(mil.)* **~e Abteilung** detaşament mobil; **~e Ambulanz** ambulanţă mobilă; **~er Buchhändler** librar ambulant; **~e Brücke** pod mobil. **4.** *(în expr.)* **in ~er Eile** (repede) ca vântul; **mit ~em Atem** gâfâind. **5.** *(tipogr.)* **~er Maschinenmeister** potrivitor.
Fliegendraht, *-(e)s, m. sg.* plasă contra muştelor, musculiţelor.
Fliegendreck, *-(e)s, m. sg.* murdărie de muşte.

Fliegenfänger, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* golat, muscar *(Muscicopa striata).* **2.** hârtie de prins muște.
Fliegenfenster, *-s, -, n.* ramă cu plasă, sită (care se pune la geam împotriva muștelor).
Fliegen fręssend *adj.* care mănâncă muște.
Fliegenfürst, *-en, m. sg. (inv.)* drac.
Fliegengarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fliegengitter.
Fliegengewicht, *-(e)s, n. sg.*, **Fliegengewichtsklasse**, *-n, f. (sport)* categorie muscă.
Fliegengift, *-(e)s, -e, n.* otravă de muște.
Fliegengitter, *-s, -, n.* plasă, sită contra muștelor, a țânțarilor etc.
Fliegengott, *-(e)s, m. sg.* diavol.
Fliegenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cantaridă *(Cantharis).*
Fliegenklappe, **Fliegenklatsche**, *-n, f.* plesnitoare de muște.
Fliegenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de muscă. **2.** *(tipogr.)* literă întoarsă, culeasă invers (pentru însemnarea unui pasaj ilizibil sau lipsă din manuscris).
Fliegenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ciumăfaie *(Datura stramonium).*
Fliegenleim, *-(e)s, -e, m.* v. Fliegenfänger **(2).**
Fliegen|netz, *-es, -e, n.* plasă apărătoare de muște.
Fliegenpapier, *-s, -e, n.* hârtie de muște.
Fliegenpflaster, *-s, -, n.* vezicătoare.
Fliegenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* muscar pestriț, amanită *(Amanita muscaria).*
Fliegenschimmel, *-s, -, m.* cal pag.
Fliegenschiss, *-es, -e, m. (vulg.)* **1.** murdărie de muște. **2.** *(fig.)* fleac; **er ärgert sich über jeden** ~ se supără din orice fleac.
Fliegenschnäpper, *-s, -, m. (ornit.)* gelat, muscar *(Muscicapa striata).*
Fliegenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu plasă contra muștelor.
Fliegenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Fliegenpilz.
Fliegenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.* roi de muște.
Fliegen|stein, *-(e)s, -e, m.* arsenic.
Fliegen|stich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură de muscă.
Fliegenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Fliegenschnäpper.
Fliegenwalze, *-n, f. (text.)* cilindru mobil.
Fliegenwedel, *-s, -, m.* apărătoare de muște.
Flieger, *-s, -, m.* **1.** aviator. **2.** avion. **3.** *(mar.)* floc al săgeții. **4.** *(reg.)* barcă scurtă și lată, nucă. **5.** *(sport)* ciclist care face curse de viteză (pe distanțe mici).
Flieger|abteilung, *-en, f.* detașament de aviație.
Flieger|abwehr *f. sg.* apărare antiaeriană.
Flieger|abwehrgeschütz, *-es, -e, n.*, **Flieger|abwehrkanone**, *-n, f.* tun antiaerian.
Flieger|alarm, *-s, -e, m.* alarmă aeriană.
Flieger|angriff, *-(e)s, -e, m.* atac, bombardament aerian.
Flieger|aufnahme, *-n, f.* fotografie luată din avion.
Flieger|ausrüstung, *-en, f.* echipament de zbor.
Fliegerbeschießung, *-en, f.* v. Flakbeschuss.
Fliegerbild, *-(e)s, -er, n.* imagine aeriană; fotografie aeriană.
Fliegerbombe, *-n, f.* bombă de avion.
Fliegerdeckung, *-en, f.* camuflare, protecție antiaeriană.
Fliegerei *f. sg.* zbor; artă a zborului.
Flieger|einsatz, *-es, -sätze, m.* intervenție, sprijin a(l) aviației.
fliegergeschädigt *adj.* avariat prin atac aerian.
Flieger|halle, *-n, f.* hangar de avioane.
Flieger|haube, *-n, f.* cască de aviator.
Flieger|horst, *-(e)s, -e, m. (av.)* punct de sprijin.
Fliegerin, *-nen, f.* aviatoare.
fliegerisch *adj.* aerian, aviatic.
Fliegerkappe, *-n, f.* v. Fliegerhaube.
Fliegerkorps [-ko:ɐ], -[-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp de aviație.
Fliegerlandeplatz, *-es, -plätze, m.* teren de aterizare.
Flieger|landungs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă aeroportată.
Fliegermaat, *-(e)s, -e, m. (av.)* ajutor al maestrului de zbor.
Flieger|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de aviație.
Flieger|rennen, *-s, -, n.* concurs aviatic.
Fliegerscheinwerfer, *-s, -, m.* reflector antiaerian.
Fliegerschule, *-n, f.* școală de pilotaj, de aviație.
Fliegerschuppen, *-s, -, m.* v. Fliegerhalle.
Flieger|schutz|anzug, *-(e)s, -züge, m. (av.)* costum de suprasarcină pentru pilot, costum anti-g.
Fliegersicht *f. sg.* vizibilitate aeriană, vizibilitate de zbor.
Flieger|sprache *f. sg.* limbaj special al aviatorilor.
Flieger|staffel, *-n, f. (av.)* escadrilă de vânătoare.
Flieger|station, *-en, f. (av.)* bază aviatică.
Fliegertruppe, *-n, f.* unitate de aviație.
Flieger|überfall, *-(e)s, -fälle, m.* atac aerian.
Fliegerwaffe, *-n, f.* armă aeriană.
Fliegerweste, *-n, f.* haină, vestă de pilot.
Fliehburg, *-en, f.* **1.** punct întărit (în spatele frontului). **2.** *(ist.)* castel întărit ca loc de refugiu.
fliehen, *floh, geflohen, vb.* **I.** *tr. (h)* a fugi de cineva, de ceva; a ocoli, a evita; **eine Gefahr** ~ a ocoli, a evita un pericol; **die Gesellschaft** ~ a fugi de societate. **II.** *intr. (s)* a fugi (de undeva); a scăpa cu fuga, a se refugia; **zu jm.** ~ a căuta refugiu la cineva; **die Zeit flieht** timpul fuge, nu stă pe loc; **davon** ~ sau **von dannen** ~ a fugi de acolo; **in eine Festung** ~ a se retrage într-o fortăreață.
Fliehen, *-s, n. sg.* fugă, retragere, refugiere, refugiu.
fliehend I. *part. prez.* de la fliehen. **II.** *adj.* **1.** fugar. **2.** *(în expr.)* **~e Stirn** frunte teșită, joasă.
Fliehkraft *f. sg. (fiz.)* forță centrifugă.
Fliehkraft|be|an|spruchung, *-en, f. (tehn.)* solicitare sub acțiunea forței centrifuge.
Fliehkraftbremse, *-n, f. (tehn.)* frână centrifugă.
Fliehkraftkupp(e)lung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj centrifugal.
Fliehkraftlüfter, *-s, -, m. (tehn.)* ventilator centrifugal.
Fliehkraftpendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul centrifug.
Fliehkraftpumpe, *-n, f.* pompă centrifugă.
Fliehkraftregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator centrifugal.
Fliehkraftwäscher, *-s, -, m.* mașină centrifugală de spălat și uscat (rufe etc.).
Fliepe, *-n, f.* buză care atârnă.
Fliese, *-n, f.* **1.** *(constr.)* flisă, dală de argilă, de piatră, de gresie. **2.** *(reg.)* strat de grăsime.
fliesen, *fliese, gefliest (du, er fliest), vb. (h) tr.* a pardosi, a pava cu faianță, cu dale.
Fliesenfußboden, *-s, -böden, m.* dalaj, pardoseală de flise, de dale, de gresie.
Fliesenleger, *-s, -, m.* pavator, pardositor cu flise, cu dale, cu gresie.
Fliesenpflaster, *-s, -, n.* dalaj, pavaj de flise, de dale, de gresie.
Fließ, *-es, -e, m.* torent, pârâu.
Fließ|arbeit *f. sg.* **1.** (sistem de) producție în lanț. **2.** producție în serie; lucru în flux.
Fließband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă rulantă; transportor cu bandă, conveier.
Fließband|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație pentru producție pe bandă rulantă.
Fließband|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la banda rulantă.
Fließbandfertigung, *-en, f.* fabricare pe bandă rulantă.
Fließbandsystem, *-s, -e, n.* sistem de lucru pe bandă rulantă.
Fließbarkeit *f. sg.* fluiditate.
Fließblatt, *-(e)s, -blätter, n.* sugativă.
Fließdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune de curgere, presiune cinetică.
Fließ|ei, *-(e)s, -er, n.* ou fără coajă.
fließen, *floss, geflossen (du, er fließt), vb. (s) intr.* **1.** a curge; **der Strom fließt sanft** fluviul curge lin; **der Schweiß fließt ihm von der Stirn** îi curge sudoarea de pe frunte; **in Strömen** ~ a se revărsa, a curge șuvoi; *(fig.)* **das ist nicht aus seiner Feder geflossen** asta n-a ieșit de sub condeiul lui, din capul lui; **das Fass fließt** butoiul curge. **2.** a se scurge; **die Tage flossen in Einförmigkeit dahin** zilele se scurgeau monoton. **3.** *(despre nisip)* a fugi, a migra. **4.** *(despre hârtie)* a suge. **5.** *(aus)* a decurge (din...); **die Quelle, aus der das Übel fließt** sursa din care decurge răul.
fließend I. *part. prez.* de la fließen. **II.** *adj.* curgător, curent; **~e Gewässer** ape curgătoare; **Zimmer mit ~em Wasser** cameră cu apă curentă; **~es Band** bandă rulantă; *(fig.)* **~e Rede** vorbire curgătoare; **~er Stil** stil curgător, fluent; **~e Schrift** scriere curgătoare, cursivă; **~e Umrisse** contururi estompate, șterse. **III.** *adv.* curent; ușor, cu înlesnire; ~ **Deutsch sprechen** a vorbi curgător limba germană; ~ **reden, schreiben** a vorbi, a scrie curgător, ușor, fluent.
Fließfabrikation, **Fließfertigung**, *-en, f.* fabricație pe bandă, în lanț.
Fließgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de curgere.
Fließglätte, *-n, f. (chim.)* litargă; oxid de plumb.
Fließgold, *-(e)s, n. sg.* aur aluvionar, aur de spălare.
Fließgrenze, *-n, f.* limită de curgere.
Fließlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* lichidă.
Fließpapier, *-s, -e, n.* hârtie sugativă.
Fließpocken *pl. (med. pop.)* vârsat.
Fließpresse, *-n, f.* presă cu injecție.
Fließ|spannung, *-en, f.* tensiune de curgere.
Fließ|straße, *-n, f.* aliniere de mașini pentru lucru în lanț, pe bandă; linie de producție.
Fließverfahren, *-s, -, n.* procedeu (de lucru) pe bandă rulantă.
Fließwasser, *-s, -, n. (austr.)* apă curgătoare.
Fliete, *-n, f.* **1.** *(înv., med.)* lanțetă. **2.** suveică.
Flietner, *-s, -, m. (inv.)* medic care lucrează cu lanțeta.
flimmen, *flimmte, geflimmt, vb. (h) intr.* v. flimmern.
Flimmer, *-s, -, m.* **1.** licărire de lumină, sclipire. **2.** fluturaș (metalic de broderie), paietă. **3.** *(biol., zool.)* cil vibratil. **4.** *(fig.)* strălucire aparentă; aparență înșelătoare.
Flimmer|epithel, *-s, -e, n. (anat.)* epiteliu de celule cu cili vibratili.
flimmerfrei *adj. (despre ecrane)* fără purici.
Flimmerglanz, *-es, m. sg.* v. Flimmer **(1).**
flimmerig *adj. (despre lumină)* tremurător, licăritor.
Flimmerkasten, *-s, -kästen, m.*, **Flimmerkiste**, *-n, f. (glumeț)* **1.** cinema. **2.** televizor.
Flimmerlicht, *-es, -er, n.* v. Flimmer **(1).**
flimmern, *flimmerte, geflimmert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre lumină)* a licări, a sclipi, a scânteia, a luci; *(impers.)* **es flimmert mir vor den Augen** văd stele verzi, îmi licărește înaintea ochilor. **2.** a tremura, a vibra.
Flimmern, *-s, n. sg.* **1.** licărire, sclipire, scânteiere. **2.** vibrare, vibrație.
Flimmerphotometer, *-s, -, m. (fiz.)* fotometru cu pâlpâire.
Flimmerschein, *-(e)s, -e, m.* lumină, rază; pâlpâire; scânteiere.
Flimmerwand, *-wände, f. (fam.)* ecran cinematografic.
Flimmerzelle, *-n, f. (biol.)* celulă cu cili vibratili.
flimmrig *adj.* v. flimmerig.
Flinder, *-s, -, m.* și *-n, f. (înv.)* v. Flitter.
flink *adj.* **1.** agil; iute; viu; sprinten; ușor; ager. **2.** *(inv.)* strălucitor, lucios.
flinken, *flinkte, geflinkt, vb. (h) intr. (înv.)* v. blinken.
flinkern, *flinkerte, geflinkert, vb. (h) intr.* v. flimmern.
flinkfüßig *adj.* iute, cu pași repezi.
Flinkheit *f. sg.* agilitate, agerime, iuțeală, sprinteneală; îndemânare; promptitudine.
flinkzüngig *adj.* gata de replică, bun de gură.
Flint, *-(e)s, -e, m.* cremene.
Flinte, *-n, f.* pușcă, flintă; *(fig.)* **die ~ ins Korn werfen** a se da bătut; a capitula.
Flintenhahn, *-(e)s, -hähne, m.* cocoș (la pușcă).
Flintenkolben, *-s, -, m.* pat al puștii.
Flintenkratzer, *-s, -, m.* vergea de curățat arma.
Flintenkugel, *-n, f.* glonte de pușcă.
Flintenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* țeavă a puștii.
Flintenpulver [-fe și -ve], *-s, -, n.* praf de pușcă.
Flintenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Flintenlauf.
Flintenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. Flintenkolben.
Flintenschloss, *-es, -schlösser, n.* închizător al armei.
Flintenschrot, *-(e)s, -e, m.* alică.

Flintenschuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură; **einen ~ weit** la o bătaie de puşcă.
Flinten|spieß, *-es, -e, m. (iron.)* suliţă, spadă, baionetă.
Flinten|stein, *-(e)s, -e, m.* cremene de puşcă.
Flintenweib, *-(e)s, -er, n. (peior.)* **1.** *(inv.)* femeie înarmată cu arme de foc. **2.** *(fig.)* femeie autoritară.
Flintglas, *-es, -gläser, n.* sticlă flint.
Flipper, *-s, -, m.* aparat de jocuri mecanice.
flippern, *flipperte, geflippert, vb. (h) intr.* a juca jocuri mecanice.
Flippi, *-s, -s, m. (fam.)* persoană ciudată, excentrică, nesociabilă.
flippig *adj.* ciudat, excentric.
flirren, *flirrte, geflirrt, vb. (h) intr.* a scânteia, a sclipi, a licări.
Flirt [flœrt], *-s, -s* (şi *-e), m.* flirt.
flirten ['flœrtən], *flirtete, geflirtet (du flirtest, er flirtet), vb. (h) intr.* a flirta.
flispern, *flisperte, geflispert*, **flistern**, *flisterte, geflistert, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a vorbi încet, a şopti.
Flitsche, *-n, f.*, **Flitscherl**, *-s, -, n. (reg.)* femeie uşoară, prostituată.
Flittchen, *-s, -, n. (peior.)* femeie uşoară, prostituată.
Flitter, *-s, -, m.* **1.** zorzoane, fluturaşi de metal, paiete. **2.** strălucire înşelătoare, falsă.
Flitterglanz, *-es, m. sg.* strălucire (falsă), lustru înşelător.
Flittergold, *-(e)s, n. sg.* foi de aur; fire de aur; betea.
flitter|haft, *adj.* lucitor, de o strălucire falsă.
Flitterkram, *-(e)s, m. sg.* podoabe ieftine.
flittern, *flitterte, geflittert, vb. (h) intr.* a sclipi, a luci.
Flittersand, *-(e)s, m. sg.* nisip amestecat cu mică.
Flitter|staat, *-(e)s, m. sg.* pompă falsă, strălucire goală, fără rost.
Flitterwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Flitterkram.
Flitterwochen *pl.* lună de miere.
Flitz, *-es, -e, m. (inv.)* săgeată.
Flitzbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* arc şi săgeată (ca jucărie pentru copii).
flitzen, *flitzte, geflitzt (du, er flitzt), vb. (s) intr.* a zbura, a alerga iute ca săgeata.
Flitzer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** vehicul mic şi rapid. **2.** hai-hui.
Flitzpfeil, *-(e)s, -e, m. f.* Flitz.
Flobertgewehr [-'bɛːɐ-], *-(e)s, -e, n.* puşcă Flobert.
flocht *pers.* 1 şi 3 *ind. imperf.* de la flechten.
Flock|asche *f. sg.* spuză.
Flöckchen, *-s, -, n. dim.* de la Flocke.
Flocke, *-n, f.* **1.** şuviţă, buclă. **2.** floc, miţă, scamă, smoc. **3.** fulg; **in ~n** în fulgi.
flocken, *flockte, geflockt, vb. (h)* **I.** *intr.* a fulgui. **II.** *tr.* a destrăma, a rupe în bucăţele. **III.** *refl.* a se aduna în smocuri.
flocken|artig *adj.* flocos.
Flockenbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu saltea din resturi de lână.
Flockenblume, *-n, f. (bot.)* centaurea, dioc *(Centaurea).*
Flockenge|stöber, *-s, -, n.* viscol.
Flockengraphit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* grafit solzos.
Flockenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarba-puricelui *(Inula).*
Flockenseide, *-n, f.* borangic.
Flocken|stoff, *-(e)s, -e, m.*, **Flockentuch**, *-(e)s, -e, n.* ţesătură miţoasă, flocoasă.
flockenweise *adj.* în fulgi, ca fulgii.
Flockenwolle, *-n, f.* v. Flockwolle.
flockicht *(inv.)*, **flockig** *adj.* flocos; ca fulgii, pufos.
Flockseide, *-n, f.* v. Flockenseide.
Flockungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* agent de floculare.
Flockwolle, *-n, f.* lână brută; miţe, smocuri de lână.
flog *pers.* 1 şi a 3-a *ind, imperf.* de la fliegen.
floh pers. 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la fliehen.
Floh, *-(e)s, Flöhe, m.* **1.** *(entom.)* purice *(Aphaniptera, Siphonoptera); (fig.)* **jm. einen ~ ins Ohr setzen** a nelinişti, a intriga pe cineva; a pune pe cineva pe gânduri; *(fam.)* **er hört die Flöhe husten** se crede foarte deştept şi prevăzător. **2.** *pl. (fam.)* bani.
Flohbeutel, *-s, -, m.* **1.** om plin de purici. **2.** *(fig.)* ştrengar.
Flohbiss, *-es, -e, m.* pişcătură de purice.
Flohblume, *-n, f. (bot., reg.)* floarea-puricelui *(Stachys officinalis).*
Flohgras, *-es, -gräser, n. (bot., reg.)* iarbă-tremurătoare *(Melica nutans).*
Flohkäfer, *-s, -, m.* v. Erdfloh.
Flohkino, *-s, -s, n. (fam.)* cinematograf de mahala.
Flohkiste, *-n, f. (iron.)* pat cazon.
Flohkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarba-puricelui, puricariţă *(Pulicaria, Menta pulegium* etc.).
Flohkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* crevetă *(Gammarus pulex).*
Flohmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* talcioc.
Floh|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Flohbiss.
Flohzirkus, *-ses, -se, m.* spectacol cu purici imaginari dresaţi.
Flom, *-(e)s,* **Flomen**, *-s, m. sg. (reg.)* osânză de la rinichi (la porc).
Flop, *-s, -s, m.* **1.** nereuşită, cacialma. **2.** *(sport)* flop.
Floppydisk, *-s, f. (inform.)* dischetă, floppy.
Floppy|station, *-en, f. (inform.)* unitate de floppy.
Flor, *-(e)s, -e, m.* **1.** înflorire, înflorit. **2.** *(fig.)* stare înfloritoare; înflorire, prosperitate; **im schönsten ~ stehen** a fi în plină floare. **3.** ţesătură subţire, văl, voal. **4.** crep (de doliu), zăbranic.
Flora, *Floren, f.* floră.
Florafest, *-(e)s, -e, n. (ist.)* jocuri florale (la romani).
Florband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Flor **(4).**
Florbesen, *-s, -, m. (iron.)* fată de familie (bună).
Florbinde, *-n, f.* bantă de crep negru (de doliu).
floren *adj.* de crep, de zăbranic.
Floren, *-s, -, m.* v. Florin.
Florengebiet, *-(e)s, -e, n. (bot.)* regiune a florei.
Florenkarte, *-n, f. (bot.)* hartă a florei.
Florenreich, *-(e)s, -e, n. (bot.)* zonă a florei.
Florentiner[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* florentin(ă).
Florentiner[2], *-s, -, m.* **1.** pălărie florentină. **2.** prăjitură florentină.
florentinisch *adj.* florentin.
Florenzer, *-s, -, m.* v. Florentiner.
florenzisch *adj.* v. florentinisch.
Floreszenz, *-en, f. (bot.)* **1.** perioadă de înflorire. **2.** eflorescenţă.
Florett, *-(e)s, -e, n.* floretă.
Florettband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de borangic; panglică de aţă cu mătase.
Florettfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu floreta.
Florettfechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* floretist(ă).
Florettgarde, *-n, f. (scrimă cu floretă)* gardă (poziţie fundamentală).
florettieren, *florettierte, florettiert, vb. (h) tr.* a se lupta cu floreta.
Florettklinge, *-n, f.* lamă de floretă.
Florettmeister, *-s, -, m.* campion de floretă.
Florett|seide, *-n, f.* deşeu de mătase (de la răsucire, depanare).
Florfliege, *-n, f. (entom.)* muscă-de-voal *(Chrysopa).*
Florgewebe, *-s, -, n.* v. Flor **(3, 4).**
Floribus *(fam.: în expr.)* **in ~ leben** a duce un trai vesel, plăcut.
florid *adj. (med.)* ce avansează rapid, care se extinde.
florieren, *florierte, floriert, vb. (h) intr.* a înflori, a prospera; **das Unternehmen floriert** întreprinderea înfloreşte.
Florilegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* florilegiu, antologie, culegere de bucăţi literare.
Florin, *-s, -e* (şi *-s), m.* florin, florin (monedă).
Florist, *-en, -en, m.* **1.** grădinar (de flori), floricultor. **2.** pictor de flori. **3.** specialist în floră.
Floristik *f. sg.* geobotanică floristică.
Florkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de crep.
Florschleier, *-s, -, m.* voal de crep.
Flor|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap subţire de aţă.
Florweber, *-s, -, m.* ţesător de crep.
Floskel, *-n, f.* înfloritură retorică; figură de stil banală; frază, cuvânt lipsit(ă) de conţinut.
floskelhaft *adj.* cu înfloriturі.
Floskelmacherei, *-en, f.* vorbărie, beţie de cuvinte.
floss *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la fließen.
Floß, *-es, Flöße, n.* plută.
Floß|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de supraveghere a transporturilor cu plutele.
Floßband, *-(e)s, -bänder, n.* legătură a lemnelor plutei.
flößbar *adj.* **1.** *(despre lemne)* care se poate transporta cu pluta. **2.** *(despre râuri)* navigabil cu plute.
Floßbaum, *-(e)s, -bäume, m.* lemn de plută.
Flößboot, *-(e)s, -e, n.* barcă pneumatică.
Floßbrücke, *-n, f.* pod plutitor (din buşteni legaţi).
Floßdurchlass, *-es, -lässe, m.* trecătoare, pas pentru plute.
Flosse, *-n, f.* **1.** aripioară (de peşte), înotătoare. **2.** *(av.)* ampenaj fix, stabilizator. **3.** *(glumeţ)* mână; labă. **4.** *(inv.)* bară, bloc de fontă.
flößen, *flößte, geflößt (du, er flößt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a plutări, a transporta (lemne) pe apă. **2.** *(reg.)* a smântâni (laptele), a lua caimacul (de pe lapte). **3.** *(reg.)* a pescui cu volocul, cu năvodul, cu undiţa cu plută. **II.** *intr.* a conduce pluta, a plutări.
Flößen, *-s, n. sg.* plutărit.
flossenförmig *adj.* ca aripioarele de peşte, de forma înotătoarelor.
Flossenfüß(l)er, *-s, -, m. (zool.)* focă.
Flößer, *-s, -, m.* plutaş.
Flößerei *f. sg.* plutărit.
Floßfeder, *-n, f. (iht.)* aripioară (de peşte).
Floßführer, *-s, -, m.* plutaş.
Floßgerechtigkeit *f. sg.* drept de a transporta lemne cu pluta.
Floßgraben, *-s, -gräben, m.* canal, jgheab de plutărit.
Floßhaken, *-s, -, m.* ţapină cu gheară.
Floßhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu pluta.
Floßherr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de plute.
Floßholz, **Flößholz**, *-es, n. sg.* lemn de plutărit.
Floßhüter, *-s, -, m.* paznic la plute.
flossig *adj. (despre peşti)* cu aripioare.
Floßknecht, *-(e)s, -e*, **Floßmann**, *-(e)s, Floßleute, m.* plutaş.
Floßmeister, *-s, -, m.* maistru plutaş.
Floss|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de topire, cuptor înalt.
Floß|ordnung, *-en, f.* regulament al plutaşilor, regulament al plutăritului.
Flößplatz, *-es, -plätze, m.* loc în care se adună, din care pornesc plutele.
Flößrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de plutărit.
Flößrechen, *-s, -, m.* stăvilar pentru lemnul plutărit.
Floß|sack, *-(e)s, -säcke, m. (mil.)* barcă pneumatică.
Floßwasser, **Flößwasser**, *-s, n. sg.* râu flotabil, apă navigabilă pentru plute.
Floßwehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar pentru plute.
Floßwesen, *-s, n. sg.* plutărit.
Floßzeit, *-en, f.* timp, epocă, sezon de plutărit.
Floßzoll, *-(e)s, -zölle, m.* impozit pe plutărit.
Flotation, *-en, f. (mine)* flotaţie.
Flotator, *-s, -toren, m. (mine)* maşină de flotaţie.
Flötchen, *-s, -, n. (dim.* de la Flöte) flaut mic.
Flöte, *-n, f.* **1.** *(muz.)* flaut; fluier; **~ spielen** sau **auf der ~ blasen** a cânta din flaut; **die erste ~ spielen** a juca rolul principal; *(fig.)* **jm. die ~ beibringen** a învăţa pe cineva să se poarte, a învăţa pe cineva ce este omenia; **kleine ~** flaut mic, piculină. **2.** tub de orgă. **3.** jurubiţă. **4.** pahar înalt şi subţire de vin sau şampanie; flută.
flöten, *flötete, geflötet (du flötest, er flötet), vb. (h) într. şi tr.* **1.** *(muz.)* a cânta din (sau la) flaut sau fluier. **2.** *(despre privighetori şi mierle)* a cânta. **3.** a fluiera. **4.** *(fig.)* a vorbi

dulce; a spune vorbe dulci. **5.** *(în expr., fam.)* **~ gehen** a se pierde, a se duce dracului, a se duce pe apa sâmbetei, a se alege praful de ceva.

flöten|ähnlich, flöten|artig *adj.* care imită sunetul flautului, care seamănă cu sunetul flautului, cu timbru de flaut sau de fluier.

Flötenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sirindercă *(Philadelphus coronarius).*

Flötenblasen, *-s, n. sg.* cântat din (sau la) flaut, din fluier.

Flötenbläser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* flautist(ă); fluieraș(ă).

Flötenfutteral, *-s, -e, n.* toc de flaut.

flöten gehen, *ging flöten, flöten gegangen, vb. (s) intr.* v. flöten **(5).**

Flötengetön, *-(e)s, n. sg.* sunet de flaut, de fluier.

Flötenglas, *-es, -gläser, n.* v. Flöte **(4).**

Flötenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet, sonoritate de flaut, de fluier.

Flötenmacher, *-s, -, m.* producător de flaute, de fluiere.

Flötensolo, *-s, -s* (și *-soli), n. (muz.)* solo de flaut.

Flöten|spiel, *-(e)s, n. sg. (muz.)* cântat din (sau la) flaut, din fluier.

Flöten|spielen, *-s, n. sg.* v. Flötenblasen.

Flöten|spieler, *-s, -, m.* v. Flötenbläser.

Flöten|stimme, *-n, f.* **1.** *(muz.)* parte a flautului (într-o piesă orchestrală). **2.** *(fig.)* glas dulce.

Flöten|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* bucată, piesă pentru flaut.

Flötenton, *-(e)s: -töne, m.* sunet de flaut, de fluier; **im ~(e)** cu glas dulce; *(fam.)* **jm. die Flötentöne beibringen** a învăța minte pe cineva, a învăța pe cineva (cum) să se poarte.

Flöter, *-s, -, m.*, **Flötist**, *-en, -en, m.* flautist.

flotieren, *flotierte, flotiert, vb. (h) tr. (metal.)* a flota.

flotschen, *flotschte, geflotscht, vb. (h) intr. (elv.)* a se bălăci.

flott *adj., adv.* **1.** plutitor; **~ sein** a pluti deasupra apei; *(fig.)* **er ist wieder ~** iar are bani; **(wieder) ~ machen** a (re)aduce pe linia de plutire; *(fig.)* a da (cuiva) putința să se ridice. **2.** vesel, ușor, ușurel, amuzant; **ein ~es Leben führen** a duce o viață veselă, ușoară, amuzantă, de chefuri și de petreceri; **~ leben** a trăi larg, fără griji. **3.** sprinten, descurcat, dezghețat; **ein ~er Verkäufer** un vânzător iscusit, iute de mână; *(adverbial)* **etwas ~ tun** a face, a executa ceva sprinten și cu pricepere; **es geht ~** merge repede; *(fig.)* merge bine, nu se încurcă. **4.** elegant, șic, nostim, cu haz, fercheș; **eine ~e Krawatte** o cravată nostimă; **ein ~er Anzug** un costum șic.

Flott, *-(e)s, -e, n.* **1.** masă plutitoare de plante acvatice. **2.** *(reg.)* plută. **3.** *sg. (reg.)* smântână, caimac.

Flottant, *-en, -en, m.* pod plutitor.

flottbekommen, *bekam flott, flottbekommen, vb. (h) tr (fam.)* a face gata de pornire; **ein Auto ~** a pune o mașină din nou în funcțiune.

Flotte, *-n, f.* **1.** *(mar.)* flotă. **2.** *(text.)* flotă de substanțe pentru colorat și decolorat. **3.** *(reg.)* aripioară (de pește). **4.** flotor, plută la năvod.

Flotten|abkommen, *-s, -, n.* acord naval (privind flota militară).

Flotten|abteilung, *-en, f. (mar.)* subdiviziune a flotei.

Flotten|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac al flotei.

Flotten|ausrüstung, *-en, f. (mar.)* **1.** *sg.* înzestrare a flotei. **2.** echipament al unei flote.

Flottenbasis, *-basen, f. (mar.)* bază navală.

Flottenbau, *-(e)s, m. sg. (mar.)* construire de unități navale.

Flottenbefehlshaber, *-s, -, m. (mar.)* comandant al flotei.

Flottenblockade, *-n, f.* blocadă maritimă.

Flottenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (mar.)* v. Flottenbefehlshaber.

Flottendemonstration, *-en, f. (mar.)* demonstrație, revistă navală.

Flotten|einheit, *-en, f. (mar.)* unitate navală.

Flottenflaggschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas-amiral.

Flottenführer, *-s, -, m.* v. Flottenbefehlshaber.

Flottengeschwader, *-s, -, n. (mar.)* escadră navală.

Flottenkommandant, *-en, -en, m.* v. Flottenbefehlshaber.

Flottenkreuzer, *-s, -, m. (mar.)* crucișător greu.

Flottenlager, *-s, -*, n. v. Flottenstützpunkt.

Flottenliste, *-n, f. (mar.)* listă a personalului flotei.

Flottenmanöver [-vɐ], *-s, -, n. (mar.)* manevră navală.

Flottenparade, *-n, f.*, **Flottenrevue** [-rəvy:], *-n. f.* v. Flottenschau.

Flottenrock, *-(e)s, -röcke, m. (mar.)* tunică a ofițerilor din statul major al marinei (din armata austriacă de pe vremuri).

Flottenschau, *-en, f. (mar.)* demonstrație, paradă navală.

Flotten|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* stat major al flotei.

Flotten|stand, *-(e)s, m. sg. (mar.)* efectiv al flotei.

Flotten|station, *-en, f.*, **Flotten|stützpunkt**, *-es, -e, m. (mar.)* bază navală.

Flotten|übung, *-en, f.* v. Flottenmanöver.

Flottenver|ein, *-s, -e, m. (mar.)* ligă maritimă.

flöttern, *flötterte, geflöttert, vb. (h) ir.* și *intr. (reg.)* **1.** a plutări. **2.** a vâsli.

Flott|hafen, *-s, -häfen, m.* doc naval.

Flott|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *sg.* lemn ușor pentru flotoare la năvod. **2.** lemn plutărit.

flottieren, *flottierte, flottiert, vb. (h.) intr.* a pluti, a înota, a flota.

flottierend I. *part. prez.* de la flottieren. **II.** *adj.* flotant, plutitor; *(fin.)* **~e Schuld** datorie flotantă, pe termen scurt.

Flottille [-ˈtɪl(j)ə], *-n, f. (mar.)* flotilă.

flottkriegen, *kriegte flott, flottgekriegt, vb. (h) tr.* v. flottbekommen.

flottmachen, *machte flott, flottgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a dezlega (o barcă). **2.** a aduce pe linia de plutire (o navă); a pune (un vas) în stare de exploatare. **3.** a despotmoli (un vas, o barcă). **4.** *(com.)* a face solvabil. **5.** *(fig.)* a scoate din încurcătură.

flottweg *adv.* dintr-o dată, fără sfială, fără multă vorbă, (în mod) expeditiv.

Flöz, *-es, -e, n.* **1.** *(geol., mine)* zăcământ; strat; **schwaches ~** strat subțire; **hängendes ~** strat de acoperiș. **2.** *(reg.)* gang, prispă, ceardac. **3.** *(fam.)* trântor.

Flöz|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare a unui zăcământ.

flöz|artig *adj. (geol., mine)* stratiform; orizontal.

Flöz|ausbiss, *-es, -e, m. (geol., mine)* afloriment.

Flözbrand, *-(e)s, -brände, m. (mine)* foc în mină de cărbuni, foc de strat.

Flöz|einfallen, *-s, n. sg. (mine)* înclinație, pantă a stratului.

flözen, *flözte, geflözt (du, er flözt), vb. (h) tr.* și *intr.* v. flößen.

Flözer, *-s, -, m.* v. Flößer.

Flöz|erz, *-es, -e, n. (geol.)* minereu în straturi.

Flözgebirge, *-s, -, n. (geol.)* munți cu zăcăminte de minereu (mai ales de cărbuni).

Flözhund, *-(e)s, -e, m.* vagonet de mină.

Flözlage, *-n, f.* v. Flöz **(1).**

flözleer *adj. (mine)* steril, fără zăcăminte exploatabile.

flözreich *adj. (mine)* bogat în zăcăminte exploatabile.

Flözschicht, *-en, f. (geol., mine)* strat de zăcământ.

Flöztreppe, *-n, f. (mine)* scară cu repaus, cu paliere.

flözweise *adv. (geol.)* în straturi.

Fluch, *-(e)s, Flüche, m.* **1.** blestem; afurisenie; **es liegt ein ~ auf ihm** e blestemat; **es ruht** (sau **liegt) ein ~ auf diesem Haus(e)** această casă e blestemată; **der ~ der bösen Tat** blestemul faptei rele; **der ~ der Lächerlichkeit** blestemul ridicolului; **~ über dich!** fii blestemat! **2.** înjurătură, ocară, sudalmă; **einen ~ ausstoßen** a trage o înjurătură; **ein grässlicher ~** o înjurătură cumplită.

Fluch abwendend *adj.* care ferește, dezleagă de blestem.

fluchbefreit *adj.* dezlegat de blestem.

fluchbeladen, fluchbelastet *adj.* blestemat, afurisit.

fluchen, *fluchte, geflucht, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a blestema, a afurisi; **er flucht mir** mă blestemă, mă afurisește; **ich fluche deiner Bosheit** îți blestem răutatea; **jm. alles Böse an den Hals ~** a arunca pe capul cuiva toate blestemele. **2.** a înjura; a sudui, a drăcui; *(auf, über* cu *ac.)* a înjura, a ocărî (pe cineva sau ceva).

Flucher, *-s, -, m.*, **Fluchmaul**, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* **1.** persoană care blestemă, înjură; om spurcat la gură. **2.** hulitor; blasfemator.

Flucht[1], *-en, f.* **1.** *sg.* fugă; refugiu; refugiere; **auf der ~** în timpul refugiului; **er ist auf der ~ erschossen worden** a fost împușcat în timp ce încerca să fugă; **in die ~ schlagen** (sau **jagen)** a pune pe fugă; **die ~ ergreifen** a o lua la fugă, a fugi, a evada; **in voller ~** în fuga mare; *(fig.)* **die ~ der Jahre** scurgerea anilor. **2.** *pl. (vân.)* sărituri înalte și lungi (ale căprioarelor etc.); **das Reh ging in hohen ~en ab** căprioara dispăru cu sărituri înalte și întinse.

Flucht[2], *-en, f.* **1.** *(despre păsări)* pâlc, stol; **eine ~ Tauben** un stol de porumbei. **2.** șir, rând; succesiune; aliniere; **in einer ~** într-un rând; **eine ~ von Zimmern** un șir de camere. **3.** *(geod., constr., drumuri)* aliniament, linie de fugă.

Flücht, *-en, f. (reg.)* aripă; *(fam.)* **sich auf die Flüchten machen** a o șterge, a spăla putina, a o lua din loc.

flucht|artig, flucht|ähnlich I. *adj.* ca o fugă. **II.** *adv.* ca gonit (din urmă).

Fluchtbau, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cotlon de refugiu (al vulpii).

Fluchtbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* perspectivă, reprezentare în perspectivă.

Fluchtburg, *-en, f.* cetate, redută de refugiu.

Flucht|ebene, *-n, f.* câmp al perspectivei, plan director.

fluchten, *fluchtete, geflüchtet (du fluchtest, er fluchtet), vb. (h) tr. (tehn.)* a alinia.

flüchten, *flüchtete, geflüchtet (du flüchtest, er flüchtet), vb.* **I.** *(s) intr.* și *(h) refl.* a fugi, a scăpa cu fuga, a se refugia; **vor der Flut mussten sie (sich) auf die Höhen ~** în fața viiturii au fost nevoiți să se refugieze pe înălțimi. **II.** *tr. (h)* a scăpa, a salva, a pune la adăpost.

Flüchter, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* porumbel. **2.** *(reg., entom.)* fluture. **3.** fugar, pribeag. **4.** persoană neliniștită, inconsecventă, schimbătoare.

Fluchtfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de fugă, de refugiere.

Fluchtgefahr *f. sg.* pericol că va fugi, va evada.

Fluchtgeschwindigkeit, *-en, f. (fiz.)* viteză centrifugală de desprindere (a unei rachete sau nave cosmice).

Flucht|helfer, *-s, -, m.* complice la evadare.

Flucht|hilfe *f. sg.* ajutor, complicitate la evadare.

fluchtig *adj. (arte)* de, în perspectivă; perspectivic.

flüchtig I. *adj.* **1.** fugar; **~ werden** sau **sich ~ machen** a o lua la fugă, a fugi. **2.** (făcut, lucrat) în grabă, pe fugă, superficial, pripit, neîngrijit, improvizat; **~e Arbeit** muncă superficială, neglijentă; **~ e Zeichnung** schiță. **3.** volatil; *(chim.)* **~es Salz** sare volatilă; *(inform.)* **~er Speicher** memorie volatilă. **4.** rapid, iute; **~er Hirsch** cerb iute. **5.** fugitiv, trecător; **~er Blick** privire fugitivă, scurtă; **~er Eindruck** impresie fugitivă; **das ~e Glück** norocul schimbător, trecător. **6.** *(mine, în expr.)* **~es Gestein** rocă friabilă. **II.** *adv.* fugitiv, în treacăt, în grabă, pe fugă.

Flüchtigkeit *f. sg.* **1.** pripă; superficialitate, neglijență; lipsă de atenție. **2.** *(chim.)* volatilitate. **3.** repeziciune. **4.** caracter trecător, perisabilitate, efemeritate; instabilitate, nestatornicie.

Flüchtigkeitsfehler, *-s, -, m.* greșeală, eroare din neatenție.

Fluchtkapital, *-s, -e* și *-ien* [-iən], *n.* capital expatriat.

Flüchtling, *-s, -e, m.* pribeag, fugar, refugiat, emigrant; *(jur.)* evadat; *(mil.)* dezertor.

Flüchtlings|ausweis, *-es, -e, m.* legitimație de refugiat.

Flüchtlings|elend, *-(e)s, n. sg.* situație mizeră a refugiaților.

Flüchtlingsfamilie [-liə], *-n, f.* familie de refugiați; familie refugiată.

Flüchtlingslager, *-s, -, n.* lagăr de refugiați.

Flüchtlingsfrau, *-en, f.* soție de refugiat; femeie refugiată.

Flüchtlingskind, *-(e)s, -er, n.* copil (de) refugiat.

Flüchtlings|strom, *-(e)s, -ströme, m.* aflux de refugiați.

Flüchtlings|treck, *-s, -s, m.* coloană de refugiați.

Fluchtlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie de fugă. **2.** *(constr.)* aliniere; aliniament.

Fluchtpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de fugă.

Fluchtröhre, *-n, f. (vân.)* v. Fluchtbau.

Fluchtschnur, *-schnüre, f.* sfoară de aliniere, de trasare, linie.

Flucht|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (geod.)* jalon de aliniere.

Fluchtverdacht, *-(e)s, m. sg.* suspectare de evadare.

fluchtverdächtig *adv.* suspect de a evada.

Fluchtversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare, tentativă de evadare, de fugă.

Fluchtweg, *-(e)s, -e, m.* ieșire în caz de incendiu, de pericol; ușă laterală.

fluchvoll *adj.* blestemat, afurisit; fatal.
fluchwürdig *adj.* demn de a fi blestemat; care merită dispreț, condamnare; **~e Tat** faptă infamă, reprobabilă.
flück *adj. (reg.)* v. flügge.
Flückhering, *-s, -e, m.* scrumbie afumată (la borcan).
flυdderig *adj. (fam.)* superficial; dezordonat, în dezordine.
Flυder, *-s, -, m.*, **Flüder**, *-n, f.* **1.** scoc, jgheab. **2.** *(ornit.)* pescărel moțat, cufundar, bodârlău. **3.** *(pop.)* plută. **4.** *(reg.; bot.)* cânepă cu tulpină scurtă. **5.** *(reg.)* (soi de) prună.
Flυder|holz, *-es, n. sg.* lemn de plutărit sau transportat pe jgheaburi de apă.
flυdern, *fluderte, gefludert (ich flud(e)re), vb. (h) intr. (reg.)* a transporta lemne pe jgheaburi de apă, cu pluta, a plutări.
Flυe, *-n, f.* v. Fluh.
Flυg, *-(e)s, Flüge, m.* **1.** zbor; **der ~ der Vögel** zborul păsărilor; **der ~ des Balls** zborul mingii; **der kühne ~ seiner Gedanken** zborul îndrăzneț al ideilor sale; **den Vogel im ~(e) treffen** (sau **schießen)** a nimeri, a lovi, a împușca pasărea din zbor; **der ~ von Europa nach Afrika** zborul din Europa până în Africa; **der ~ der Zeit** trecerea, goana timpului; **im ~** în zbor, într-o clipă, din treacăt; **etwas im ~ berühren** a atinge ceva în treacăt; **die Zeit verging wie im ~e** timpul parcă ar fi zburat; *(av.)* **einen ~ buchen** a rezerva un zbor; **weiter ~** zbor de lungă distanță, raid; **motorloser ~** zbor fără motor. **2.** stol, cârd; **ein ~ Wildgänse** un stol de gâște sălbatice. **3.** *(pop.)* aripă.
Flυg|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare antiaeriană.
Flυg|abwehrkanone, *-n, f. (mil.)* tun antiaerian.
Flυg|angst, *-ängste, f.* frică, teamă, fobie de a merge cu avionul.
Flυg|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de zbor. **2.** avion.
Flυg|asche *f. sg.* cenușă zburătoare.
Flυg|aschenfänger, *-s, -, m. (tehn.)* separator, captator de cenușă zburătoare.
Flυgbahn, *-en, f. (mil., mec.)* traiectorie.
flυgbar *adj. (zool.)* capabil de a zbura.
Flυgbegleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (av.)* însoțitor(-oare) de bord.
Flυgbenzin, *-s, -e, n.* benzină pentru avioane.
Flυgbenzinproduktion *f. sg.* fabricare, producție de benzină pentru avioane.
flυgbereit *adj.* v. flugfertig.
Flυgbetrieb, *-(e)s, -e, m.* serviciu aerian.
Flυgbiene, *-n, f.* albină lucrătoare.
Flυgblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie volantă; proclamație; manifest.
Flυgblattverteilung *f. sg.* difuzare de foi volante, de manifeste.
Flügelbombe, *-n, f. (mil.)* bombă cu aripi.
Flυgboot, *-(e)s, -e, n. (av.)* hidroavion monococă.
Flυgbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago).*
Flυgdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu un singur versant.
Flυgdauer *f. sg.* durată a zborului.
Flυgdeck, *-(e)s, -e, n.* punte de decolare (pe portavioane)
Flυgdienst, *-(e)s, -e, m. (av.)* trafic aerian pentru pasageri și mărfuri.
Flυgdrache, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* șopârlă zburătoare *(Draco volans).* **2.** zmeu (de hârtie).
Flυg|ebene, *-n, f.* plafon de zbor.
Flυg|echse, **Flυg|eidechse**, *-n, f. (zool.)* v. Flugdrache **(1).**
Flυg|eigenschaft, *-en, f. (av.)* caracteristică de zbor, caracteristică aerodinamică.
Flügel, *-s, -, m.* **1.** aripă; **mit den ~n schlagen** a da din aripi; *(fig.)* **auf ~n des Gesanges** pe aripile cântecului; **die Zeit hat ~** timpul are aripi, zboară, trece ca vântul; **jm. die ~ stutzen** (sau **beschneiden)** a tăia cuiva avântul, a domoli pe cineva; **die ~ hängen lassen** a fi abătut, descurajat; **sich** *(dat.)* **die ~ verbrennen** a se arde, a o păți rău; *(fig.)* **jm. ~ verleihen** a da aripi, a încuraja. **2.** parte (simetrică cu alta identică); **der ~ der Tür, des Fensters** canatul, batantul ușii, al ferestrei; **ein ~ der Lunge** unul din plămâni; **die Nase hat zwei ~** nasul are două nări. **3.** *(tehn.)* aripioară, aripă, paletă, lopată. **4.** *(mil.)* flanc, aripă. **5.** *(muz.)* pian cu coadă; **am ~ begleitet...** la pian acompaniază... **6.** aripă (a unei clădiri); **der rechte ~ des Schlosses wurde ein Raub der Flammen** aripa dreaptă a castelului a căzut pradă flăcărilor. **7.** aripă a morii de vânt.
Flügel|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (av.)* distanță între aripi, anvergură.
Flügel|adjutant, *-en, -en, m.* adjutant al unui suveran (neavând încă grad de general).
flügel|ähnlich *adj.* ca o aripă.
Flügel|altar, *-(e)s, -e* (și *-altäre) m.* altar cu aripi mobile, triptic.
Flügel|arm, *-(e)s, -e, m. (text.)* braț al aripioarei.
Flügel|ärmel, *-s, -, m.* mânecă largă.
flügel|artig *adj.* v. flügelähnlich.
Flügel|aufwindung *f. sg. (text)* înfășurare, mosorare prin aripioare.
Flügelbahn, *-en, f. (ferov.)* linie terminală ramificată.
Flügelbatterie, *-n* [-riːən], *f. (mil.)* baterie de flanc.
Flügelbauer, *-s, -, m.* constructor de piane.
Flügelblende, *-n, f. (fiz., fot.)* obturator rotativ, diafragmă cu palete.
Flügelbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu cu aripioare.
Flügelbote, *-n, m. sg. (mit., poet.)* zeul Mercur.
Flügeldecke, *-n, f. (zool.)* aripă chitinoasă (a gândacilor), elitră.
Flügel|ende, *-s, -n, n.* vârf al aripii.
Flügelfein|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină cu aripioare pentru tors fin.
Flügelfenster, *-, n.* fereastră cu canaturi, batantă.
Flügelfläche, *-n, f. (av.)* suprafață a aripii.
Flügelfort|satz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză a senoidului.
Flügelfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct înaripat, samară.
Flügelfruchtbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore cu sămânță samara *(Pterocarpus).*
Flügelfüßer *pl. (zool.)* moluște înotătoare cu piciorul ca două aripioare *(Pteropoda).*
Flügelginster, *-s, m. sg. (bot.)* grozamă, ginestră *(Genista sagittalis).*
Flügelhahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet cu fluture, cu clapă.
Flügelhaube, *-n, f.* bonetă cu aripi (purtată de călugărițe).
Flügelholm, *-(e)s, -e, m. (av.)* lonjeron de aripă.
Flügelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn de vânătoare.
flügelig *adj.* cu aripi, (în)aripat.
Flügelkleid, *-(e)s, -er, n. (înv.)* rochie cu mâneci lungi, despicate, purtată odinoară de fetele tinere.
flügel|lahm *adj. (despre păsări)* ciunt de aripi; *(fig.)* descurajat.
Flügel|länge, *-n, f.* lungime a aripilor.
Flügel|leute *pl.* de la Flügelmann.
flügel|los *adj.* fără aripi, nearipat, apter.
Flügelmann, *-(e)s, -männer* (și *Flügelleute), m.* **1.** *(mil.)* flanc, primul sau ultimul soldat din flanc; soldatul din extrema flancului. **2.** *(sport, fotbal)* extremă.
Flügelmauer, *-n, f. (constr., hidr.)* aripă (de zid); perete de aripă (la o ecluză).
Flügelmine, *-n, f. (mil.)* torpilă cu aripi.
Flügelmischer, *-s, -, m. (tehn.)* amestecător cu aripioare.
Flügelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță cu aripioare; piuliță-fluture.
flügeln, *flügelte, geflügelt (ich flüg(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(vin.)* a lovi, a împușca în aripă; a aripa. **2.** *(inv., poet.)* a grăbi; a da avânt, a înaripa. **II.** *intr.* a fâlfâi, a da din aripi.
Flügelpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de aripi.
Flügelpferd, *-(e)s,* n. v. Flügelross.
Flügelposten, *-s, -, m. (mil.)* post din flanc.
Flügelpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă rotativă cu pale(te).
Flügelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată, rotor cu palete.
Flügelradgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* ventilator cu pale.
Flügelrad|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu pale.
Flügelwassermesser, *-s, -, m. (tehn.)* contor de apă cu palete, cu aripioare.
Flügelrochen, *-s, -, m. (iht.)* subspecie de rechin batoid *(Dicerobatis).*
Flügelross, *-es, n. sg. (mit., poet.)* pegas; cal înaripat.
Flügelrossfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* căluț-de-mare înotător *(Pegasus natans).*
Flügelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie din aripi.
flügelschlagend *adj.* bătând din aripi.
Flügelschnecke, *-n, f. (zool.)* melc marin aripat, piciorul-pelicanului *(Aporrhais pes pelicani).*
flügelschnell *adj. (poet.)* pe aripile vântului, ca zburând, ca în zbor.
Flügelschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub-fluture.
Flügelschuhe *m. pl. (mit., poet.)* încălțăminte cu aripi (a lui Mercur).
Flügelschuppenträger *pl. (iht.)* pești cu solzi aripați.
Flügelsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semafor (cu braț).
Flügel|spannweite, *f. sg.* extindere a aripilor, anvergură.
Flügel|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de tors cu aripioare.
Flügel|spitze, *-n, f.* vârf al aripii.
Flügel|stürmer, *-s, -, m. (sport)* extremă, atacant pe extremă (la fotbal).
Flügel|tasche, *-n, f.* buzunar oblic la pantaloni.
Flügeltaucher, *-s, -, m. (ornit.)* corlă *(Alcidae).*
Flügeltelegraf, *-en, -en,* **Flügeltelegraph**, *-en, -en, m.* telesemnalizator cu aripioară.
Flügeltür, *-en,* **Flügeltüre**, *-n, f.* ușă cu (două) canaturi.
Flügel|unter|offizier, *-s, -e, m.* subofițer la aripă (dreaptă sau stângă), de flanc.
Flügelweite, *-n, f. (zool.)* anvergură.
flυgfähig *adj.* apt, bun pentru zbor, în stare să zboare.
Flυgfahrplan, *-(e)s, -pläne, m.* orar al avioanelor; indicator aerian.
Flυgfang, *-es, -fänge, m. (text.)* dispozitiv de captare.
Flυgfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de aviație, teren de zbor.
flυgfertig *adj. (av.)* gata de zbor.
Flυgfeuer, *-s, n. sg.* flăcăruie, tăciune.
Flυgfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește zburător *(Exocoetus).*
Flυgfunk, *-(e)s, m. sg.* radio-comunicații aeronautice.
Flυg|gast, *-(e)s, -gäste, m. (av.)* pasager (de avion).
Flυg|gast|raum, *-(e)s, -räume, m. (av.)* cabină (de zbor) pentru pasageri.
flügge *adj.* **1.** *(zool.; despre păsări)* cu pene, capabil să zboare, în stare să zboare; **~ werden** a căpăta aripi, a deveni capabil de zbor. **2.** *(fig.)* independent, emancipat; **~ werden** a se emancipa; *(fam.)* **die Kinder sind bald ~** copiii vor fi curând pe propriile lor picioare.
flüggen, *flüggte, geflüggt, vb. (h) intr. (rar)* **1.** a deveni apt de zbor. **2.** a se maturiza. **3.** a zbura.
Flυg|gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** aparat de zbor. **2.** *sg. (mil.)* totalitatea aeronavelor.
Flυg|geschwindigkeit, *-en, f.* viteză de zbor.
Flυg|gesellschaft, *-en, f.* societate aviatică, companie aeriană, de zbor.
Flυg|ge|stüb(b)e, *-s, n. sg.* v. Flugstaub.
Flughafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport.
Flughafengebäude, *-s, -, n.* clădire a aeroportului.
Flughafengebühr, *-en, f.* taxă de aeroport.
Flughafer, *-s, m. sg. (bot.)* odos, ovăz sălbatic *(Avena fatua).*
Flughalle, *-n, f. (av.)* hangar.
Flughaut, *-häute, f. (zool.)* membrană alară a mamiferelor zburătoare.
Flughöhe, *-n, f.* altitudine, înălțime de zbor.
Flughörnchen, *-s, -, n. (zool.)* veveriță zburătoare *(Pteromys volans).*
Flughuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găinușă-de-stepă *(Syrrhaples paradoxus).*
Flughund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine-zburător, soi de liliac mare *(Macrochiroptera).*
Flugkapitän, *-s, -e, m.* căpitan de aviație; comandant de aeronavă.
Flugkarte, *-n, f.* **1.** hartă de zbor. **2.** bilet de avion.
Flugkörper, *-s, -, m.* **1.** rachetă, navă spațială. **2.** obiect zburător.
Fluglärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot provocat de aparatele de zbor la decolare și aterizare.
Fluglehrer, *-s, -, m. (av.)* instructor de zbor.
Flugleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) de zbor.
Fluglinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(av.)* linie aeriană. **2.** *(fam.)* v. Fluggesellschaft.
Fluglinienverkehr, *-s, m. sg.* v. Flugverkehr.
Flugloch, *-(e)s, -löcher, n. (apic.)* urdiniș.
Fluglotse, *-n, -n, m.* v. Flugleiter.
Flugmaschine, *-n, f.* avion, aeroplan, aparat de zbor.
Flugmaschinenfabrik, *-en, f.* v. Flugzeugfabrik.
Flugmaschinenmotor, *-s, -e(n), m.* v. Flugzeugmotor.
Flugmehl, *-(e)s, n. sg.* floarea făinii, făina-orbului.

Flugmodell, *-s, -e, n.* aeromodel.
Flugmotor, *-s, -e(n), m.* v. Flugzeugmotor.
flugmüde *adj.* obosit de zbor.
Flugnavigation [-vi-] *f. sg.* aeronavigație.
Flug|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect zburător; **unbekanntes ~** *(presc.* UFO) obiect zburător neidentificat, OZN.
Flugpersonal, *-s, n. sg. (av.)* personal de bord.
Flugplan, *-(e)s, -pläne, m. (av.)* program de zboruri, orar al avioanelor.
Flugplatz, *-es, -plätze, m. (av)* aerodrom.
Flugpost *f. sg.* poștă aeriană; **per ~** prin avion.
Flugreise, *-n, f.* călătorie cu avionul.
Flugrichtung, *-en, f.* direcție de zbor.
Flugroute [-'ru:tə], *-n, f. (av.)* rută de zbor.
flugs *adv. (inv.)* repede, imediat, într-o clipă, fuga, în zbor *(fig.)*.
Flugsand, *-(e)s, m. sg.* nisip zburător, nisip migrator.
Flugschein, *-(e)s, -e, m. (av.)* **1.** bilet de avion. **2.** permis de pilot(are).
Flugschere, *-n, f. (sport)* exercițiu de gimnastică la cal.
Flugschreiber, *-s, -, m. (av.)* cutie neagră, aparat de înregistrat datele de zbor.
Flugschrift, *-en, f. (pol.)* manifest, foaie volantă, broșură.
Flugschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (av.)* elev(ă) a(l) unei școli de pilotaj.
Flugsicherungsdienst, *-(e)s, -e, m. (av.)* serviciu de siguranță și de semnalizare.
Flugsommer, *-s, m. sg. (pop.)* ultimele zile frumoase de toamnă; vară târzie; vara sfântului Martin.
Flug|sport, *-(e)s, m. sg.* sport aviatic.
Flug|staub, *-(e)s, m. sg. (metal.)* praf zburător.
Flug|staubkammer, *-n, f. (metal.)* cameră de depunere a prafului zburător.
Flug|steig, *-(e)s, -e, m. (av.)* scară, pasarelă (de urcat în avion).
Flug|strecke, *-n, f. (av.)* itinerar, parcurs; distanță de parcurs; etapă de zbor; culoar aerian.
Flug|stunde, *-n, f.* oră de zbor.
Flug|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază aeriană.
flug|tauglich *adj.* apt de zbor, de a conduce un avion.
Flugtechnik, *-en, f.* tehnică aviatică; aerotehnică.
Flugtechniker, *-s, -, m. (av.)* tehnician de bord.
flugtechnisch *adj. (av.),* aerotehnic, aeronautic.
Flugticket, *-s, -s, n.* v. Flugschein **(1).**
Flug|überwachung, *-en, f.* control aerian.
flug|unfähig *adj.* inapt, incapabil de a zbura.
Flugverbindung, *-en, f. (av.)* legătură de linii aeriene, legătură cu avionul.
Flugverkehr, *-s, m. sg. (av.)* trafic aerian.
Flugvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de zbor.
Flugversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de zbor.
Flugwaffe *f. sg. (elv.)* aviație militară.
Flug|weg, *-(e)s, -e, m.* culoar aerian.
Flugweite, *-n, f.* distanță de zbor.
Flugwesen, *-s, n. sg.* aviație, aeronautică.
Flugwetter, *-s, n. sg. (av.)* condiții atmosferice de zbor.
Flugwetterdienst, *-(e)s, m. sg. (av.)* serviciu meteorologic aviatic.
Flugwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat zburător; păsări sălbatice.
Flugwind, *-(e)s, -e, m.* vânt favorabil zborului.
Flugwoche, *-n, f. (av.)* săptămână a aviației.
Flugzeit, *-en, f. (av.)* durată a zborului.
Flugzettel, *-s, -, m. (reg.)* v. Flugblatt.
Flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion, aeroplan; **kleines ~** avionetă; **motorloses ~** avion fără motor; **einmotoriges ~** (avion) monomotor.
Flugzeug|ab|sturz, *-es, -stürze, m.* prăbușire a unui avion.
Flugzeug|abwehr *f. sg.* v. Flugabwehr.
Flugzeug|abwehrbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de apărare antiaeriană.
Flugzeug|abwehrkanone, *-n, f. (mil.)* tun antiaerian.
Flugzeug|aus|stellung, *-n, f.* expoziție aeronautică, salon aeronautic.
Flugzeugbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de avioane.
Flugzeugbaugesellschaft, *-en, f.* societate pentru construcția avioanelor.
Flugzeugbesatzung, *-en, f.* echipaj al avionului.
Flugzeugbeschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tir antiaerian.
Flugzeug|entführung, *-en, f.* deturnare a unui avion.
Flugzeugfabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de avioane.
Flugzeugfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de avioane.
Flugzeugführer, *-s, -, m. (av.)* pilot, aviator.
Flugzeug|geschwader, *-s, -, n. (av.)* escadră de avioane.
Flugzeughalle, *-n, f. (av.)* hangar.
Flugzeug|industrie [-ri:] *f. sg.* industrie constructoare de avioane.
Flugzeugkabine, *-n, f. (av.)* carlingă.
Flugzeugmotor, *-s, -en, m.* motor de avion.
Flugzeugmutterschiff, *-(e)s, -e, n. (av.)* vas port-avion
Flugzeugpark, *-s, -s* (rar *-e), m.* parc de avioane; totalitatea avioanelor, aparatelor de zbor ale unei companii.
Flugzeugpersonal, *-s, n.* sg. v. Flugzeugbesatzung.
Flugzeugrumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (av.)* fuzelaj.
Flugzeugschleuder, *-n, f. (av.)* catapultă pentru lansarea avioanelor.
Flugzeugschuppen, *-s, -, m.* v. Flugzeughalle.
Flugzeug|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază aeriană.
Flugzeugträger, *-s, -, m.* v. Flugzeugmutterschiff.
Flugzeug|unfall, *-s, -fälle,* m., **Flugzeug|unglück**, *-(e)s, -e, n.* accident de avion, catrastofă aeriană.
Flugzeugwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de avioane.
Flu|h, Flüh, *-en, f. (elv.)* povârniș abrupt, perete de stâncă; prăpastie.
Fluhbirne, *-n, f. (bot.)* mosmol, moșmon, moșmoană *(Mespilus germanicus).*
Flühe, *-n, f.* v. Fluh.
fluid *adj.* fluid.
Fluid, *-(e)s, -e, n.* fluid.
Fluidität *f. sg.* fluiditate.
Fluidkompass, *-es, -e, m. (mar.)* compas cu lichid.
Fluidum, *-s, Fluida, n.* fluid; **von ihr geht, sie strahlt ein bezauberndes ~ aus** ea are, răspândește o aură magică.
Fluktuation, *-en, f.* **1.** *(ec.)* fluctuație; **~ der Arbeitskraft** fluctuația forței de muncă, fluctuația muncitorilor. **2.** *(fiz.)* fluctuație.
fluktuieren, *fluktuierte, fluktuiert, vb. (h) intr.* a fluctua, a oscila.
Flunder, *-n, f.* **Flunder**, *-s, -, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectes flesus); (fam.)* **platt sein wie eine ~** a fi foarte uimit, a rămâne paf.
Flunderfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de cambule.
Flunk, *-s, m.* **1.** *(reg.)* aripă. **2.** *(fam., iron.)* mână; picior.
Flunke, *-n, f. (mar.)* palmă de ancoră.
Flunkerbart, *-(e)s, m. sg. (bot., reg.)* colilie *(Stipa pennata).*
Flunkerei, *-en, f. (fam.)* fanfaronadă, lăudăroșenie; brașoave, vorbe goale, palavre.
Flunkerer, *-s, -, m. (fam.)* fanfaron, lăudăros, palavragiu.
flunker|haft *adj.* mincinos, lăudăros, neserios.
Flunkerin, *-nen, f.* lăudăroasă; palavragioaică.
flunkern, *flunkerte, geflunkert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a spune, a croi (la) minciuni, (la) brașoave, a vinde gogoși. **2.** *(reg.)* a sclipi, a scânteia.
Flunk|kies, *-es, m. sg. (argou)* bani falși.
Flunsch, *-es, -e, m. (fam., pop.)* gură botoasă; **einen ~ ziehen** (sau **machen)** a face, a pune bot.
Fluor, *-s, n. sg. (chim.)* fluor.
Fluor|aluminium, *-s, n. sg. (mineral.)* fluorură de aluminiu.
Fluoreszenz *f. sg. (fiz.)* fluorescentă.
Fluoreszenzbeleuchtung, *-en, f.* iluminat fluorescent.
Fluoreszenzlampe, *-n, f.* lampă fluorescentă.
fluoreszieren, *fluoreszierte, fluoresziert, vb. (h) intr. (fiz.)* a emite lumină fluorescentă.
fluoreszierend I. *part. prez.* de la fluoreszieren. **II.** *adj.* fluorescent.
Fluorid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* fluorură.
fluoridieren, *fluoridierte, fluoridiert.* **fluorieren**, *fluorierte, fluoriert,* **fluorisieren**, *fluorisierte, fluorisiert, vb. (h) tr.* **1.** a fluora. **2.** a fluoriza.
Fluorit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* fluorină.
fluorogen, fluorophor *adj.* fluorescent.
Fluorwasser|stoffsäure, *-n, f. (chim.)* acid fluorhidric.
fluppe, *-n, f. (fam., arg.)* țigar(et)ă.
fluppen, *fluppte, gefluppt, vb.* **1.** *intr. (h)* v. flutschen. **2.** *tr. (h) (fam.)* a fuma.
Flur[1], *-en, f.* **1.** câmp, câmpie. **2.** hotar (al satului), hat, miezuină.
Flur[2], *-(e)s, -e, m.* gang, coridor, culoar, antreu, vestibul; **auf dem ~** în vestibul.
Flurbegehung, *-en, f. (agr.)* inspectare a culturilor.
Flurbereinigung, *-en, f. (agr.)* lichidare a enclavelor, desființare a haturilor, comasare.
Flurbereinigungskommission, *-en, f. (agr.)* comisie de comasare.
Flurbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cadastru.
Flurdecke, *-n, f.* v. Flurmatte.
fluren, *flurte, geflurt, vb. (h) tr.* **1.** a delimita (hotarele). **2.** a păzi (câmpul). **3.** a pava cu lespezi.
Flurfenster, *-s, -, n.* fereastră de coridor, de vestibul.
Flurgang, *-s, -gänge, m.* **1.** culoar, gang. **2.** delimitare a hotarelor (unui teren).
Flurgarderobe, *-n, f.* cuier de antreu, cuier de perete.
Flurgott, *-es, m. sg. (mit.)* zeul câmpului.
Flurgrenze, *-n, f.* hat, hotar între ogoare.
Flur|holz, *-es, n. sg. (mar.)* paiol, paniol, panou de lemn.
Flur|hüter, *-s, -, m.* pândar.
Flurkarte, *-n, f.* plan cadastral, plan al ogoarelor (unui sat, unei moșii etc.).
Flurmatte, *-n, f.* rogojină de culoar; preș.
Flurname, *-ns, -n, m.* toponimic rural local.
Flur|ordnung, *-en, f.* lege rurală.
Flurplatte, *-n, f. (mar.)* dușumea în compartimentul mașinilor (unei nave).
Flur|register, *-s, -, n.* cadastru.
Flurschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă suferită de semănături.
Flurscheide, *-n, f.* v. Flurgrenze.
Flurschränkchen, *-s, -, n.* dulăpior în antreu, în vestiar.
Flurschutz, *-es, m. sg.* pază a câmpului.
Flurschütz, *-en, -en*, **Flurschütze**, *-n, -n, m.* paznic de câmp, pândar.
Flur|ständer, *-s, -, m.* cuier în antreu.
Flur|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de hotar (între ogoare).
Flur|umgang, *-(e)s, -gänge, m. (inv.)* înconjurare, înconjur a(l) câmpului.
Flurwächter, *-s, -, m.* v. Flurschütz.
Flur|zer|splitterung, *-en, f.* fragmentarea terenului.
Flurziegel, *-s, -, m.* placă ceramică pentru pardoseală.
Flurzwang, *-(e)s, m. sg.* cultivare uniformă (obligatorie) a ogoarelor.
fluschen, *fluschte, gefluscht (du, er flust), vb. (s, h) intr. (fam.)* v. flutschen.
Fluse, *-n, f. (text.)* scamă.
flusen, *fluste, geflust (du, er flust), vb. (h) intr.* a se scămoșa, a lăsa scame.
flusig *adj. (reg.)* scămoșat.
Fluss, *-es, Flüsse, m.* **1.** râu; **reißender ~** râu cu curs repede; **das Bett des ~es** albia râului; **der Nebenarm des ~es** brațul râului; **er wohnt unten am ~(e)** stă, locuiește jos lângă râu; **der ~ entspringt in den Karpaten** râul izvorăște din Carpați. **2.** *(metal.)* flux; materie topită; **in ~ kommen** a începe să se topească; **in ~ bringen** a face să se topească. **3.** *(fig.)* curgere, curs; mișcare; prefacere, transformare; **in ~ kommen** (sau **geraten)** a se pune în mișcare; **in ~ bringen** a pune în mișcare, a face să înainteze, a pune pe roate; **alles ist in** (sau **im) ~** totul se transformă. **4.** *(inv.)* menstruație.

Flụss|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* anghilă *(Anguilla anguilla).*
fluss|ạb, fluss|ạbwärts *adu.* în josul râului, pe râu în jos; în aval.
Flụss|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur de râuri, vultur-pescar *(Pandion haliaetus).*
Flụss|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcris de apă *(Remex hidrolapathium).*
Flụss|anwohner, *-s, -, m.* râurean, ţărmurean.
flụss|arm *adv.* lipsit de râuri, sărac în ape curgătoare.
Flụss|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de râu.
Flụss|au, *-en,* **Flụss|aue**, *-n, f.* luncă.
fluss|auf *adv.* v. flussaufwärts.
Flụss|aufseher, *-s, -, m.* paznic al râului.
fluss|aufwärts *adv.* în susul râului, pe râu în sus, la deal, în amonte.
Flụss|aus|tritt, *-(e)s, -e, m.* revărsare a râului (din albie).
Flụssbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie în râu.
Flụssbarbe, *-n, f. (iht.)* mreană *(Barbus fluviatilis).*
Flụssbarke, *-n, f.* barcă de râu, luntre.
Flụssbarsch, *-(e)s, -e* (şi *-bärsche), m. (iht.)* biban, costrăş *(Perca fluviatilis).*
Flụssbau, *-(e)s, -e, m. (constr.)* construcţie hidrotehnică fluvială.
Flụssbau|ingenieur [-ɪnʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de construcţii hidrotehnice.
Flụssbauwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dig pentru apărarea malurilor unui râu.
Flụssbecken, *-s, -, n.* bazin al râului.
Flụssbett, *-(e)s, -en, n.* albie, matcă (a râului).
Flụssbettprofil, *-s, -e, n.* profil al albiei râului.
Flụss|biegung, *-en, f.* cotitură a râului, meandru.
Flụss|bild, *-(e)s, -er, n.* organigramă, schemă de program.
Flụssbinnenland, *-(e)s, -länder, n.* răstoacă.
Flüss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fluss) râuleţ, râuşor.
Flụssdamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig, stăvilar de-a lungul râului.
Flụssdampfer, *-s, -, m.* vapor fluvial.
Flụssdarbietung, *-en, f. (hidr.)* debit al râului.
Flụssdeich, *-(e)s, -e, m.* v. Flussdamm.
Flụssdelphin, *-s, -e, m. (zool.)* delfin de Gange, de fluviu *(Platanista gangelica).*
Flụss|diagramm, *-(e)s, -e, n.* v. Flussbild.
Flụss|ebene, *-n, f.* câmpia formată de un râu.
Flụss|erde, *f. sg.* v. Flussspat.
Flụssfahrzeng, *-(e)s, -e, n.* vas fluvial.
Flụssfieber, *-s, n. sg. (med.)* v. Fleckfieber.
Flụssfisch, *-(e)s, -e, m.* peşte de râu.
Flụssfischerei *f. sg.* pescuit în râuri.
Flụss|fracht, *-en, f.* fraht, taxă de transport fluvial.
Flụssgalle, *-n. f. (vet.)* vezigon, molet tendinos.
Flụssgebiet, *-(e)s, -e, n.* bazin al unui râu, regiune străbătută, irigată de un râu.
Flussgefälle, *-s, -, n.* diferenţă de nivel, căderе a unui râu.
Flụssgerippe, *-s, -, n.* reţea de râuri.
Flụssgold, *-(e)s, n. sg.* aur de râu, aur fluvial.
Flụssgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* zeu al râului.
Flụssgroppe, *-n, f. (iht.)* guvid *(Gobius).*
Flụsshafen, *-s, -häfen, m.* port fluvial.
Flụssharz, *-es, -e, n.* terebentină.
Flụsshecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă de râu *(Esox lucius).*
flüssig *adj.* **1.** lichid; fluid; *(tehn.)* lichefiat; **~es Metall** aer lichefiat; **~es Metall** metal lichid, topit; **~ machen** a lichefia. **2.** *(ec.)* liber, lichid, disponibil; **~es Geld** bani lichizi, numerar; **~es Kapital** capital disponibil; **er macht die Forderung ~** lichidează creanţa. **3.** *(fig.)* fluent, curent, curgător; **~er Stil** stil curgător. **4.** *(reg.)* cu guturai.
Flüssig|gas, *-es, -e, n.* gaz lichefiant.
Flüssigkeit, *-en, f.* **1.** lichid; fluid; **homogene ~** lichid omogen; **ideale ~** lichid ideal; **inkompressible ~** lichid incompresibil; **reibungslose** (sau **vollkommene) ~** lichid ideal. **II.** *sg.* **1.** fluiditate, stare lichidă, caracter lichid. **2.** *(fig.)* cursivitate, lipsă de asperitate.
Flüssigkeits|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* obturator, întrerupător hidraulic.
Flüssigkeits|anlasser, *-s, -, m. (electr.)* demaror cu rezistenţă lichidă.
Flüssigkeitsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână hidraulică.
Flüssigkeits|chronometer [-kro-], *-s, -, n. (hidr.)* debitometru.
Flüssigkeitsdämpfung, *-en, f. (tehn.)* amortizare hidraulică.
Flüssigkeitsgetriebe, *-s, -, n.* (mecanism de) transmisie hidraulică.
Flüssigkeitsgradmesser, *-s, -, m. (metrol.)* viscozimetru.
Flüssigkeitsgrenzkurve [-və şi -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de limită a fluidităţii.
Flüssigkeitshaut, *-häute, f.* peliculă de lichid.
Flüssigkeitskupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj hidraulic.
Flüssigkeitsmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate (a lichidului).
Flüssigkeits|menge, *-n, f.* cantitate de lichid.
Flüssigkeits|presse, *-n, f.* presă hidraulică.
Flüssigkeitsreibung, *-en, f. (tehn.)* frecare lichidă.
Flüssigkeits|standrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* indicator de nivel al unui lichid.
Flüssigkeitswaage, *-n, f.* densimetru, areometru pentru lichide.
Flüssigkeitswärme *f. sg. (fiz.)* entalpia fluidului; **spezifische ~** căldură specifică a fluidului.
Flüssigkeitswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(electr.)* rezistenţă lichidă. **2.** *(fiz.)* rezistenţă a lichidului.
flüssig machen, *machte flüssig, flüssig gemacht, vb. (h) tr.* **1.** *(fiz.)* a lichefia. **2.** *(ec.)* a realiza (fonduri); a transforma în bani lichizi; a face rost de bani lichizi, de bani peşin.
Flüssigmachung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* lichefiere. **2.** *(ec.)* lichidare; **die ~ des Kapitals** transformarea capitalului învestit în fonduri băneşti disponibile, mobilizare.
Flụss|insel, *-n, f.* ostrov, insulă în mijlocul unui râu.
Flụss|inspektor [-spɛk-], *-s, -en, m.* inspector al serviciului fluvial.
Flụss|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat fluvial.
Flụsskahn, *-(e)s, -kähne, m.* barcă; şlep.
Flụsskanonenboot, *-(e)s, -e, n: (mar.)* canonieră fluvială.
Flụsskarpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap de râu *(Cyprinus carpio).*
Flụsskarte, *-n, f.* hartă fluvială.
Flụsskies, *-es, m. sg.* pietriş de râu.
Flụsskrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac de apă dulce *(Astacus fluviatilis).*
Flụsskrümmung, *-en, f.* cotitură a râului.
Flụssladeschein, *-(e)s, -e, m.* fraht de transport fluvial.
Flụsslauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs al râului.
Flüsslein, *-s, -, n.* v. Flüsschen.
Flụssleitung, *-en, f.* linie subfluvială.
Flụssmittel, *-s, -, n. (metal.)* fondant.
Flụssmündung, *-en, f.* gură, vărsare a unui râu.
Flụssmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de râu *(Unio pictorum).*
Flụssnetz, *-es, -e, n.* reţea de râuri, reţea fluvială.
Flụssneun|auge, *-s, n. sg. (iht.)* subspecie de ţipar *(Lampetra fluviatilis).*
Flụssniederung, *-en, f.* depresiune de-a lungul unui râu.
Flụssnixe, Flụssnymphe, *-n, f. (poet.)* nimfă, naiadă, zână de apă.
Flụsspapier, *-s, n. sg.* (hârtie) sugativă.
Flụssperlmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de râu cu mărgăritare *(Margaritana margaritifera).*
Flụsspferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* hipopotam *(Hippopotamus amphibius).*
Flụss|pirat, *-en, -en, m. (ist.)* pirat fluvial.
Flụss|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan, hartă a râului.
Flụss|polizei *f. sg.* poliţie fluvială.
Flụss|punkt, *-(e)s, -e, m. (metal.)* punct de topire.
Flụssquelle, *-n, f.* izvor al râului.
Flụssräuber, *-s, -, m.* v. Flusspirat.
Flụssräumboot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* navă colectoare de mine de pe râu.
Flụssregelung, *-en, f.* v. Flussregulierung.
Flụssregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar *(Aegialitis fluviatilis).*
Flụssregulierung, *-en, f.* regularizare a cursului unui râu.
Flụssregulierungs|system, *-s, -e, n.* sistem de regularizare a cursului unui râu.
flụssreich *adj.* bogat în râuri, în ape curgătoare.
Flụssriegel, *-s, -, m.* dig, stăvilar.
Flụss|sand, *-es, m. sg.* nisip de râu.
Flụss|säure *f. sg. (chim.)* acid fluorhidric.
Flụss|scharbe, *-n, f. (ornit.)* cormoran de râu *(Phalacrocorax carbo).*
Flụss|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă fluvială.
Flụss|schiff|fahrt *f. sg.* navigaţie fluvială.
Flụss|schiffer, *-s, -, m.* marinar din navigaţia fluvială.
Flụss|schildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă de apă dulce *(Clemmys caspica* şi *Emys europaea).*
Flụss|schlamm, *-(e)s, m. sg.* nămol de râu.
Flụss|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* canal, jgheab în albia râului, meandru al râului.
Flụss|schnelle, *-n, f.* v. Stromschnelle.
Flụss|schotter, *-s, m. sg.* v. Flusskies.
Flụss|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* pescăruş de râu *(Stema fluviatilis).*
Fluss|seife, *-n, f.* aluviu (fluvial).
Flụss|sohle, *-n, f.* fund al râului.
Flụss|spat, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* fluorină.
Flụss|spat|säure *f. sg. (chim.)* acid fluorhidric.
Flụss|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (metal.)* oţel de fuziune.
Flụss|stahlrohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* ţeava din oţel de fuziune; **überlapp geschweißtes ~** ţeava de oţel sudată suprapus.
Flụss|strecke, *-n, f. (constr.)* porţiune, sector, secţiune a(l) râului.
Flụss|system, *-s, -e, n.* sistem de ape, de râuri.
Flụss|tal, *-(e)s, -täler, n.* vale a unui râu.
Flụss|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* trecere peste râu, trecere, traversare a râului.
Flụss|ufer, *-s, -, n.* mal, ţărm de râu.
Flụss|uferläufer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar de râu *(Tringoides hypoleucus).*
Flụss|unterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* curs inferior al râului.
Flụssverschmutzung, Flụss|ver|unreinigung, *-en, f.* poluare a râului.
Flụsswaage, *-n, f. (tehn., constr.)* nivelă.
Flụsswasser, *-s, n. sg.* apă de râu.
Flụsswasserbau, *-(e)s, -e, m.* v. Flussbau.
Flụsswindung, *-en, f.* v. Flusskrümmung.
Flüsterer, *-s, -, m.* **1.** om care şopteşte. **2.** *(fig.)* colportor de ştiri alarmante; zvonist.
Flüstergewölbe, *-s, -, n.* boltă cu ecou foarte puternic, în care se aud şi şoaptele.
flüstern, *flüsterte, geflüstert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a şopti; a şuşoti; **ins Ohr ~** a şopti la ureche; *(fam.)* **ich werde dir etwas ~** o să-ţi spun deschis părerea mea; *(fam.)* **das kann ich dir ~** poţi să te bazezi pe asta. **II.** *intr. (fig.)* a susura; **die Blätter ~ im Winde** frunzele susură în vânt.
Flüstern, *-s, n. sg.* **1.** şoptit; şoaptă; şuşoteală. **2.** susur, murmur.
flüsternd I. *part. prez.* de la flüstern. **II.** *adv.* în şoaptă.
Flüsterparole, *-n, f.* vorbe răspândite în şoaptă; ştire alarmantă.
Flüsterpropaganda *f. sg.* **1.** zvonuri (alarmiste). **2.** propagandă subversivă.
Flüster|stimme, *-n, f.* glas şoptit.
Flüsterton, *-(e)s, -töne, m.* şoaptă; **im ~** şoptind, în şoaptă.
Flüster|tüte, *-n. f. (fam.)* megafon.
Flüster|witz, *-es, -e, m.* banc politic (împotriva unui regim totalitar), banc povestit în şoaptă.
Flut, *-en, f.* **1.** *sg.* flux, maree înaltă; **Ebbe und ~** reflux şi flux; **atmosphärische ~** flux atmosferic. **2.** masă de apă, puhoi, torent; valuri, talazuri; viitură; inundaţie; potop; *(bibl.)* **die große ~** potopul; **eine ~ von Tränen** un torent de lacrimi; **die ~ der Zuschauer** torentul spectatorilor; **eine ~ von Glückwünschen** o avalanşă de felicitări; *(fin.)* **die papierne ~** bani devalorizaţi (pe timpul inflaţiei).
Flut|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de maree înaltă.
Flutbett, *-(e)s, -en, n. (tehn.)* radier de baraj; scoc al morii; debuşeu.
Flutbrecher, *-s, -, m.* stăvilar, dig (împotriva valurilor).

Flutdamm, *-(e)s, -dämme,* **Flutdeich**, *-(e)s, -e, m.* baraj, dig împotriva apelor mari, a inundațiilor.
Flüte, *-n, f. (mar.)* velier cu trei catarge.
fluten, *flutete, geflutet (du flutest, er flutet), vb. (h.)* **I.** *intr. (s)* **1.** a curge cu putere, în valuri, potop; a se umfla, a crește, a inunda. **2.** a pluti. **3.** *(impers.; livr. in expr.)* **es flutet** începe, vine fluxul. **4.** *(fig.)* a pătrunde, a năpădi (lumina, răcoarea etc.). **II.** *tr. (h) (mar.)* a scufunda.
Flutgebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune de inundație, teren inundabil; teritoriu inundat.
Flutgerinne, *-s, -, n.*, **Flutgraben**, *-s, -gräben, m.* scoc (la moară).
Flut|hafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de maree înaltă.
Flut|höhe, *-n, f.* înălțime a fluxului.
flutig *adj. (despre ape)* mare, umflat.
Flutkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de deversare.
Flutkarte, *-n, f.* hartă a fluxului și refluxului.
Flut|katastrophe, *-n, f.* catastrofă provocată de un flux foarte mare.
Flutkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* hidrocentrală maremotrică.
Flut|licht, *-(e)s, n. sg.* lumină artificială puternică; *(sport)* **bei ~ spielen** a juca în nocturnă.
Flut|lichtanlage, *-n, f.* instalație pentru iluminat nocturn.
Flutmaschine, *-n, f.* mașină hidraulică de maree.
Flutmesser, *-s, -, m. (mar.)* maregraf.
Flutmühle, *-n, f.* moară maremotrică.
Flutmündung, *-en, f.* estuar.
flutschen, *flutschte, geflutscht, vb. (fam.)* **1.** *intr. (s)* a aluneca, a se strecura; **die Seife flutschte ihm aus der Hand** i-a alunecat săpunul din mână. **2.** *intr. (h)* a merge bine; **die Arbeit flutscht** treaba merge strună, ca unsă.
Flut|schleuse, *-n, f.* ecluză pentru maree.
Flut|tor, *-(e)s,-e, n. (mar.)* poartă de maree (la porturi, ecluze).
Flutung, *-en, f.* creștere a apei; revărsare; puhoi.
Flutwechsel, *-s, -, m.* maree.
Flutweite *f. sg.* deschidere pentru caz de inundație; **die ~ einer Brücke** deschidere pentru trecerea inundațiilor (la un pod).
Flutwelle, *-n, f.* undă de maree, viitură, inundație; val de flux.
Flut|zeit, *-en, f.* timp, moment, perioadă a(l) fluxului.
fluvial [-'via:l] *adj.* fluvial.
Flyer ['flaiɐ], *-s, -, m.* **1.** aviator. **2.** cal de curse. **3.** *(text.)* flaier. **4.** muncitor la flaier.
Flysch, *-es, -e, n.* (și *m.) (geol.)* fliș.
fm. *presc.* de la Festmeter.
FM *presc.* de la **a)** Finanzminister; **b)** Feldmarschall; **c)** Frequenzmodulation.
FML *presc.* de la Feldmarschallleutnant.
f-Moll *n. (muz.)* fa minor.
Fn *presc.* de la Familienname.
fob *(engl. com.) presc.* de la free on board franco vapor.
fọcht *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la fechten.
Fọck, *-en, f.* v. Focke.
Fọckbrasse, *-n, f. (mar.)* braț al velei trincă, al mizenei.
Fọcke, *-n, f. (mar.)* velă trincă.
Fọckfall, *-(e)s, -en, n. (mar.)* funie a velei foc, a velei de la proră.
Fọcklaterne, *-n, f.*, **Fọcklicht**, *-(e)s, -er, n. (mar.)* lanternă a arborelui trinchet.
Fọckmars, *-es, -e, m.* (și *-en, f.) (mar.)* gabier mic.
Fọckmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg din față, arbore trinchet.
Fọckrahe, *-n, f. (mar.)* vergă la arborele trinchet.
Fọcksegel, *-s, -, n.* velă la arborele trinchet, velă trincă.
Fọck|stag, *-(e)s, -e* (și *-en) n. (mar.)* manevră funie la arborele trinchet; strai al focului.
Fọck|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velastrai mare, velastrai al focului
fọ̈ddern, *födderte, gefödder, vb. (h) tr. (inv.)* v. fordern.
föderal *adj.* federal.
föderalisieren, *föderalisierte, föderatisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a federaliza. **II.** *intr.* a primi o constituție federală, a se federaliza.
Föderalịsmus, *-, m. sg.* federalism.
Föderalịst, *-en, -en, m.* federalist.
föderalịstisch *adj.* federal; federalist.
Föderatịon, *-en, f.* federație; confederație.
Föderatịonsfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a constituirii (con)federației.
föderatịv *adj.* federativ.
Föderatịvrepublik, *-en, f.* republică federativă, federală.
Föderatịv|staat, *-(e)s, -en, m.* stat federal.
Föderatịv|verfassung, *-en, f.* constituție federativă.
föderịeren, *föderierte, föderiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) uni într-o (con)federație.
Föderịerte, *-n, -n (ein Föderierter), m.* aliat, confederat; *(ist.)* **die Mauer der ~n** «Zidul comunarzilor» (la Paris, în amintirea luptătorilor Comunei).
fọdern, *foderte, gefodert,* **fọ̈dern**, *föderte, gefödert (ich föd(e)re), vb. (h) tr. (înv.)* v. fördern.
Fọg, *-s, m. sg. (reg.)* ceață groasă.
Fọgasch, *-es, -e, m. (iht., reg.)* șalău, guran *(Lucoperca sandra).*
Fọghorn, *-(e)s, -hörner, n. (mar.)* sirenă de ceață.
Fọgosch, *-es, -e, m. (austr.)* v. Fogasch.
Fọhe, *-n, f.* **1.** *(vân.)* vulpe (femelă). **2.** *(reg.)* cățea.
Fọhle, *-n, f.* **1.** iapă tânără. **2.** măgăriță tânără.
fọhlen, *fohlte, gefohlt, vb. (h) intr. (despre iepe)* a făta.
Fọhlen, *-s, -, n.* **1.** mânz; **die Stute wirft ~** iapa fată mânji. **2.** *(text.)* haină de blană moarată.
Fọhlen|elf, *-en, f.*, **Fọhlen|mannschaft**, *-en, f. (fotbal)* echipă formată din jucători tineri, echipa de tineret.
Fọhlen|stute, *-n, f.* iapă de prăsilă.
Fọ̈hn, *-(e)s, -e, m.* **1.** foehn (vânt cald și uscat care suflă în Tirol, Bavaria și Elveția de la munte înspre vale). **2.** foehn (pentru uscat părul). **3.** *(reg.)* persoană șireată, unsă cu toate alifiile.
fọ̈hnen, *föhnte, geföhnt, vb. (h)* **I.** *intr. (impers.; în expr.)* **es föhnt** bate un vânt cald, suflă foehnul. **II.** *tr.* și *refl.* a(-și) usca părul cu foehnul.
fọ̈hnig *adj. (despre timp)* cu vânt cald; apăsător, înăbușitor, cu zăpușeală.
Fọ̈hnwind, *-(e)s, -e, m.* v. Föhn **(1).**
Fọ̈hre, *-n, f. (bot.)* pin *(Pinus silvestris).*
Fọ̈hrenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pini.
fokạl *adj. (mat., fiz.)* focal, de focar, aflându-se în focar.
Fokạl|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanță focală.
Fokạl|achse, *-n, f. (mat.)* axă focală.
Fokạl|distanz, *-en, f.* v. Fokalabstand.
Fokạl|ebene, *-n, f. (mat.)* plan focal.
Fokạl|entfernung, *-en, f. (mat., fiz.)* distanță focală.
Fokạlpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat., fiz.)* focar.
Fọkus, *-, -* (și *-se), m. (mat., fiz.)* focar.
Fọkusdifferenz, *-en, f. (fiz.)* diferență focală.
Fọkusröhre, *-n, f. (fiz.)* țeava focală.
fokussịeren, *fokussierte, fokussiert, vb. (h) tr.* a focaliza.
Fokussịer|einrichtung, *-en, f.* dispozitiv de focalizare.
Fol. *presc.* de la Folio.
Fọlge, *-n, f.* **1.** urmare, consecință, efect; **böse** (sau **üble) ~n** urmări, consecințe neplăcute; **zwangsläufige ~n** urmări, consecințe inevitabile; **das bleibt nicht ohne ~n** aceasta nu rămâne fără urmări, fără consecințe; **bedenke die ~n** gândește-te la urmări; **die ~n des Krieges** urmările războiului; **an den ~n eines Sturzes sterben** a muri din cauza unei căderi; **zur ~ haben** a atrage după sine; **~n nach sich ziehen** a avea urmări; **für die ~ n einstehen** a garanta pentru urmări; **die ~n tragen** a lua asupra sa urmările; a suporta consecințele. **2.** șir, rând, serie, succesiune; **in einer ~** fără întrerupere; **eine ~ von Bildern** o serie de tablouri; **in bunter ~** talmeș-balmeș, alandala; **die ~ der Ereignisse** succesiunea evenimentelor; **in welcher ~ erscheinen die Bücher?** în ce ordine vor apărea cărțile? **neue ~** serie nouă (la un periodic); **technologische ~** succesiune a fazelor tehnice de fabricație. **3.** ceea ce urmează, viitorul; **die ~ wird es lehren** viitorul va lămuri lucrurile; **in der ~, für die ~** pe viitor. **4.** ascultare, supunere; **~ leisten** a se supune, a da ascultare, a accepta; **~ geben** a da curs; **dem Gesuch(e) des Bittstellers wird ~ geleistet** cererea petiționarului se satisface. **5.** *(mat.)* serie. **6.** convoi, alai, suită. **7.** *(vân.)* drept de a urmări un vânat pe teritoriu străin. **8.** *(lingv.) (în sintagma)* **Umstandsbestimmung der ~** (complement) circumstanțial consecutiv.
Fọlge|beitrag, *-(e)s, -träge, m.* primă lunară de asigurare.
Fọlge|einrichtung, *-en, f.* stabiliment, organizație într-o zonă de locuințe noi.
Fọlge|erscheinung, *-en, f.* urmare, consecință; fenomen secundar.
Fọlge|investition [-vɛs-], *-en, f.* investiție secvențială.
Fọlgejahr, *-(e)s, -e, n.* anul următor, anul care urmează.
Fọlge|kosten *pl.*, **Fọlgelasten** *pl.* cheltuieli care rezultă ulterior din investiții.
Fọlgeleistung *f. sg.* ascultare, supunere; obediență.
fọlgelos *adj.* fără consecințe, fără urmări.
fọlgen, *folgte, gefolgt, vb. intr.* **I.** *(s)* **1.** a urma, a veni la rând; **nun folgt ein Walzer** acum urmează un vals; **das Geld folgt anbei** banii urmează alăturat; **Fortsetzung folgt** va urma; **Brief folgt** urmează scrisoare; **wie folgt** după cum urmează; **auf Regen folgt Sonnenschein** după ploaie vine vreme bună; **ein Unglück folgte auf das andere** nenorocirile se țineau lanț; **ein Tag folgt dem andern** trece zi după zi. **2.** (cu *dat., auf* cu ac.) a urma, a urmări (pe cineva sau ceva); a merge, a se lua (după cineva sau ceva); a urma, a succeda (cuiva sau unui lucru); a fi urmașul, succesorul (cuiva); a veni după (cineva sau ceva); **der Hund folgt seinem Herrn.** câinele își urmează stăpânul; **der Hund folgt dem Verbrecher** câinele îl urmărește pe infractor; **jm. auf Schritt und Tritt** (sau **auf dem Fuße) ~** a urmări pe cineva pas cu pas, a se lua după cineva, a nu slăbi pe cineva; **der Leiche folgten nur wenige Personen** puțini oameni l-au petrecut pe mort; **er folgt ihm mit den Augen** îl urmărește cu privirea; **auf den Herrscher folgte sein Sohn** domnitorului i-a urmat, i-a succedat (la tron) fiul său; **jm. im Amt(e) ~** a urma după cineva într-o funcție; **er lässt es ~** pune, dă dispoziție să i se trimită din urmă. **3.** (cu *dat.)* a urma, a înțelege (pe cineva), a fi de acord (cu cineva); **ich kann ihrem Gedankengang nicht ~** nu pot să-i urmăresc, să-i înțeleg raționamentul; **ich kann ihm in dieser Sache nicht ~** nu pot să fiu de acord cu el în această chestiune. **4.** *(aus)* a urma, a rezulta, a reieși; **daraus folgt, dass...** urmează, rezultă, reiese de aici că... **II.** *(h)* **1.** a asculta (de cineva), a se supune (cuiva); **warum hast du nicht gefolgt?** de ce n-ai ascultat? **bedingungslos ~** a se supune orbește; **ohne Zögern ~** a asculta, a se supune fără ezitare. **2.** (cu *dat.*) a urma, a asculta (pe cineva), a da ascultare (cuiva), a se lua, a se orienta, a se conduce (după cineva sau ceva); **das Kind hat seinen Eltern zu ~** copilul trebuie să asculte de părinți; **er hat mir gefolgt** m-a ascultat; **einem Rat(e) ~** a asculta de un sfat, a urma un sfat; **seinem Gewissen ~** a se lua, a se conduce după propria sa conștiință, a asculta de propria sa conștiință.
fọlgend I. *part. prez.* de la folgen. **II.** *adj.* următor; **das ~e Jahr** anul următor; **auf ~e Weise** în felul următor; **das ~e Gedicht** poezia următoare; **~e Worte** cuvintele următoare; **ein Brief ~en Inhalt(e)s** (sau **mit folgendem Inhalt)** o scrisoare cu următorul conținut; **am ~en Tage** în ziua următoare; **am ~en Morgen** a doua zi de dimineață. **III.** *(substantivat)* aceasta, acestea, ceea ce urmează; **es wäre Folgendes zu bemerken** ar fi de observat următoarele; **ich muss Ihnen Folgendes berichten** sunt nevoit a vă raporta, a vă comunica următoarele; **im Folgenden** (sau **in Folgendem)** în cele ce urmează (aici).
Fọlgende, *-n, -n (ein Folgender), I. m.* și *f.* persoană care urmează, următorul, următoarea. **2.** *n. (Folgendes)* cele ce urmează ulterior, mai departe.
fọlgenderge|stalt *(rar)*, **fọlgendermaßen**, **fọlgenderweise** *(rar) adv.* în felul, în chipul, în modul următor; astfel.
fọlgenlos *adj.* fără urmări, fără consecințe.
fọlgenreich *adj.* bogat în consecințe, plin de consecințe.
Fọlgenreihe, *-n, f.* șir, serie; succesiune, ordine.
fọlgenschwer *adj.* cu urmări, cu consecințe grave; fatal; funest.

Folger, *-s, -, m. (poet.)* succesor, urmaş; ucenic.
folge|recht, folge|richtig *adj.* logic, consecvent; **das ~e Denken** gândirea logică.
Folge|richtigkeit *f. sg.* consecinţă logică.
folgern, *folgerte, gefolgert, vb. (h)* **I.** *tr. (aus)* a conchide, a trage concluzia; a deduce. **II.** *intr.* **(aus)** a rezulta, a reieşi, a se deduce; **daraus folgert** din aceasta urmează, se deduce, reiese.
folgernd *adj. (lingv.)* consecutiv.
Folgerung, *-en, f.* concluzie; deducţie; **die notwendigen ~en aus etwas ziehen** a trage concluziile necesare din ceva.
Folgerungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de a deduce, de a conchide; logică.
folgerungsweise *adv.* prin deducţie.
Folgesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie consecutivă.
Folge|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.
Folge|welt, *-en, f.* (mai ales *sg.)* posteritate.
folgewidrig *adj.* **1.** nelogic. **2.** inconsecvent.
Folgewidrigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de logică. **2.** inconsecvenţă.
Folgezeit *f. sg.* viitorul apropiat; **in der ~** în perioada imediat următoare, în curând, imediat.
folglich *conj.* prin urmare, aşadar, deci, în consecinţă.
folgsam *adj.* ascultător.
Folgsamkeit *f. sg.* ascultare; supunere; obedienţă.
Foliant, *-en, -en, m.* foliant, carte de format mare.
Folie [-liə], *-n, f.* **1.** folie, foaie subţire, foiţă. **2.** fond. **3.** strat de amalgam din cositor şi mercur (la oglinzi). **4.** cadru, ramă. **5.** *(fig.)* termen de comparaţie, etalon; paravan, pretext; **jm. als ~ diesen** a servi de paravan, ca pretext, a avea rolul de a scoate pe cineva în evidenţă (prin comparaţie).
Folienmacher, *-s, -, m.* lucrător de foiţe de metal.
Folienprägepresse, *-n, f.* presă pentru foiţe metalice.
Folienschläger, *-s, -, m.* v. Folienmacher.
Folien|tastatur, *-en, f. (inform.)* tastatură senzitivă.
Folienzahl, *-en, f.* număr al paginilor.
Foliermaschine, *-n, f.* maşină de paginat.
Folierung, *-en, f.* **1.** numerotare a paginilor. **2.** amalgam pentru oglindă.
foli|ieren, *foliierte, foliiert, vb. (h) tr.* **1.** a numerota paginile, a pagina. **2.** a căptuşi cu foiţă de metal, cu amalgam din cositor şi mercur.
Folio, *-s, -s* (şi *Folien* [-liən]), *n.* **1.** pagină, filă (într-un registru comercial). **2.** format in-folio; **in ~** in-folio; *(fig., fam.)* **Narr in ~** nebun de mare clasă, nebun în stil mare.
Folio|ausgabe, *-n, f.* ediţie (în format) folio.
Folioband, *-(e)s, -bände, m.* volum in-folio, foliant.
Folioformat, *-(e)s, -e, n.* v. Folio **(2).**
Folium, *-s, Folien* [-liən] (şi *Folia), n.* **1.** pagină, coală. **2.** *(med.)* parte a frunzei (folosită mai ales ca drog sau medicament).
Folklore (şi **Folklore**) *f. sg.* folclor.
Folklorist, *-en, -en, m.* folclorist.
Folkloristik *f. sg.* folcloristică.
folkloristisch *adj.* folcloristic.
Folk|sänger, *-s, -, m.,* **-in**, *-nen, f.* folkist(ă), cântăreţ(-eaţă) de muzică folk.
Follikel, *-s, -, m.* **1.** *(anat., bot.)* foliculă. **2.** *(bot.)* fruct dehiscent unicarpelar.
follikular, **follikulär** *adj.* folicular.
Follikularkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar folicular.
Folter, *-n, f.* tortură, schinguire; caznă; *(fig.)* chin; **ihr Gesang ist eine wahre ~** cântecul ei e o adevărată tortură; **auf die ~ spannen** a chinui; a supune la torturi; a ţine în suspans, în tensiune; *(fig.)* **auf der ~ liegen** a fi torturat, chinuit.
Folterbank, *-bänke, f.* scaun de tortură.
Folterer, *-s, -, m.* călău, schingiuitor.
Foltergerät, Folter|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă, instrument de tortură.
Folterkammer, *-n, f.*, **Folter|keller**, *-s, -m,* cameră de tortură.
Folterknecht, *-(e)s, -e, m. (ist.)* ajutor de călău.
foltern, *folterte, gefoltert, vb. (h) tr.* a tortura, a schingiui; a maltrata; *(fig.)* a chinui.
Folterpein *f. sg.*, **Folterqual**, *-en, f.*, **Folterschmerz**, *-es, -en, m.* tortură, schingiuire; *(fig.)* chin.
Foltertod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin tortură.
Folterung, *-en, f.* torturare, schingiuire, chinuire.
Folterwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Foltergerät.
Fomẹnt, *-(e)s, -e, n. (med.)* compresă caldă, prişniţ.
Fomentation [-tsi-], *-en, f.* **1.** *(med.)* tratament cu comprese calde, cu prişniţe. **2.** oblojire.
Fön, *-s, -e,* **Fön|apparat**, *-(e)s, -e, m.* v. Föhn **(2).**
Foncégarn [fɔ̃'se:-], *-(e)s, -e, n. (text.)* (fire de) cârlţi.
Fond [fɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** fond, bază. **2.** fond, fundal (la un tablou, decor de teatru etc.). **3.** *(inv.)* bancă sau scaun din spate (la un vehicul). **4.** suc de friptură.
Fondant [fɔ̃:dã:], *-s, -s, m.* fondant; şerbet.
Fonds [fɔ̃:], -[fɔ̃:s], -[fɔ̃:s], *m. (ec.)* **1.** fond, capital; **ein ~ für Repräsentationszwecke** fond pentru cheltuieli de reprezentare; **der unteilbare ~** fondul indivizibil (la cooperative de producţie). **2.** *(fin.)* titluri de stat cu dobânzi, rentă de stat. **3.** *(fig.)* talent.
Fonds|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli din capital; **einmaliger ~** capital avansat; **laufender ~** capital cheltuit pe uzura echipamentului şi pe utilizarea materiilor prime.
Fondsbesitzer, *-s, -, m.* posesor de hârtii de valoare.
Fondsbörse, *-n, f. (fin.)* bursă de efecte, valori.
Fonds|handel, *-s, m. sg. (fin.)* comerţ cu efecte publice, speculare asupra efectelor publice.
Fonds|händler *-s, -, m.* speculant asupra efectelor publice.
Fonds|umschlag, *-(e)s, m. sg.* relaţie a fondului.
Fondsverzehr. *-s, m. sg.* consumarea productivă a fondului.
Fondsverzinsung, *-en, f.* plată a dobânzilor pentru fondurile împrumutate.
Fondsvorschuss, *-(e)s. -schüsse, m.* capital avansat, fonduri avansate.
Fondszuwendung, *-en, f. (ec.)* alocare a fondurilor.
Fondue [fɔ̃'dy:], *-s, -s, n.* (sau: *-s, f.) (cul.)* specialitate din diferite brânzeturi topite, amestecate cu vin alb şi mirodenii, servită într-un vas special, ţinut deasupra focului.
fönen, *fönte, gefönt, vb. (h) tr. (inv.)* v. föhnen **(II).**
Fontäne, *-n, f.* fântână arteziană.
Fontanelle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* fontanelă, moalele capului. **2.** *(agr.)* puţ de drenare, de scurgere, de drenaj.
foppen, *foppte, gefoppt, vb. (h) tr.* **1.** a tachina; a cicăli, a sâcâi; a-şi bate joc (de cineva), a lua în zeflemea, a lua peste picior. **2.** a trage chiulul (cuiva), a păcăli, a trage pe sfoară.
Fopper, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care tachinează, zeflemiseşte. **2.** persoană care păcăleşte.
Fopperei, *-en, f.* **1.** cicăleală; tachinărie, zeflemea. **2.** păcăleală.
Fora *pl.* v. Forum.
Force [`fɔrs(ə)], *-n, f. (inv.)* **1.** putere, forţă; **das ist seine ~** asta-i forţa lui, partea lui tare; **darin zeigt er große ~** e tare în privinţa aceasta, e tare în materie. **2.** carte (de joc) majoră.
Forcekarte, *-n, f.* v. Force **(2).**
Forcerolle, *-n, f. (teatru)* rol de forţă.
Förch, *-en, f. (reg.)* v. Forelle.
forcieren [fɔr'si:-], *forcierte, forciert, vb. (h) tr.* **1.** a forţa, a obţine prin efort; **das lässt sich nicht ~** aceasta nu se poate forţa; **er forciert das Rennen** câştigă cursa făcând un mare efort, forţează cursa. **2.** a forţa, a lua cu forţa, a pătrunde cu forţa; *(mil.)* a lua cu asalt (o fortăreaţă). **3.** *(fig.)* a exagera; a şarja.
forciert I. *part. trec.* de la forcieren. **II.** *adj.* exagerat; forţat; **~er Marsch** marş forţat.
Förde, *-n, f. (geogr., reg.)* golf îngust şi adânc (pe coasta Mării Baltice).
förder *adv. (inv.)* v. fürder.
Förder|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de transport.
Förder|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă de extracţie a minereului.
Förderbahn, *-en, f. (mine)* cale ferată îngustă pentru exploatare.
Förderband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă transportoare.
Förderbrücke, *-n, f.* pod rulant de transport.
Förderer, *-s, -, m.* **1.** reclamant. **2.** *(inv.)* persoană care provoacă la duel.
Förderer, *-s, -, m.* **1.** promotor; protector; mecena. **2.** *(tehn.)* transportor. **3.** *(mine)* transportor de minereu, vagonet.
Fördergefäß, *-es, -e, n.* benă transportoare, cuşcă transportoare.
Fördergerüst, *-(e)s, -e, n. (mine)* eşafodaj al maşinii de extracţie, eşafodaj de ascensor.
Förderge|stell, *-(e)s, -e, n. (mine)* colivie a maşinii de extracţie.
Fördergöpel, *-s, -, m. (mine)* maşină de extracţie (cu molete).
Fördergut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* încărcătură transportată, ridicată; material de transport. **2.** *(mine)* produs de extracţie.
Förder|haspel, *-n, f. (mine)* troliu de extracţie.
Förder|hund, *-(e)s, -e, m. (mine)* vagonet pentru transportul minereului, râznă.
Förderin, *-nen, f.* protectoare.
Föder|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie extractivă.
Förderkette, *-n, f.* lanţ de transport, lanţ transportor.
Förderklasse, *-n, f.* clasă specială (pentru elevi avansaţi sau întârziaţi).
Förderkohle, *-n, f.* cărbune brut de mină.
Förderkorb. *-(e)s, -körbe, m. (mine)* colivie, cuşcă transportoare.
Förderland, *-(e)s, -länder, n.* ţară cu industrie extractivă dezvoltată.
Föderleistung, *-en, f.* **1.** *(mine)* capacitate de exploatare a minei. **2.** putere, capacitate de transport,
förderlich *adj.* **1.** folositor, de folos, avantajos, favorabil. **2.** *(inv.)* repede, urgent; *(substantivat)* **auf das Förderlichste** cât se poate de curând.
Fördermaschine. *-n, f. (mine)* **1.** maşină, troliu de extracţie. **2.** dispozitiv de transport.
Fördermittel, *-s, -, n, (tehn.)* mijloc de transport.
fordern, *forderte, gefordert, vb. (h) tr.* **1.** a cere, a reclama, a pretinde; a revendica; **wieviel haben Sie noch von mir zu ~?** câţi bani mai aveţi de luat de la mine? **er fordert Gehorsam von uns** el cere să ne supunem; **die Epidemie forderte viele Opfer** epidemia a făcut multe victime; **das Kind fordert Pflege** copilul reclamă îngrijire; **einen zu hohen Preis ~** a cere un preţ prea mare; **Rechenschaft ~** a cere socoteală; **Genugtuung von jm. ~** a cere satisfacţie cuiva. **2.** a chema; **vor Gericht ~** a chema în faţa instanţei. **3.** a provoca (la duel); **er fordert mich** mă provoacă la duel; **er fordert mich auf Pistolen** mă provoacă la duel cu pistolul.
fördern, *förderte, gefördert, vb. (h) tr.* **1.** a promova, a favoriza, a încuraja; a sprijini; **den Handel ~** a promova comerţul; **die Künste ~** a promova artele; **jn. in seiner Arbeit ~** a sprijini, a ajuta, a proteja pe cineva în muncă. **2.** a grăbi, a accelera; **seine Schritte ~** a grăbi pasul. **3.** *(în expr.)* **zu Tage ~ a)** *(mine)* a extrage; **Erz ~** a extrage minereu; **Kohle ~** a extrage cărbuni; **b)** (şi *fig.)* **zutage ~** a da la iveală, a scoate la lumină, a da în vileag, a descoperi.
fördernd I. *part. prez.* de la fördern. **II.** *adj.* **1.** folositor; avantajos, favorabil; *(adv.)* **es wirkt ~ auf etwas** *(ac.)* asta influenţează favorabil. **2.** *(în expr.)* **~e Industrie** industrie extractivă.
Fördernis. *-ses, -se, n.* v. Förderung.
Förder|preis, *-es, -e, m.* premiu de încurajare.
Förderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de alimentare, de circulaţie, de extracţie.
Förderquerschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mine)* galerie transversală de transport.
Förder|rinne, *-n, f. (tehn.)* jgheab transportor, jgheab de scurgere.
fördersam *adj.* v. förderlich.
Förderschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ pentru extragerea minereului, puţ de mină, de extracţie.
Förderschale, *-n, f. (mine)* vas de transport.
Förderschnecke, *-n, f. (tehn.)* transportor elicoidal.
Förderseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de extracţie.
Fördersohle, *-n, f. (mine)* orizont de transport.
Fördersoll, *-(s), -(s), n. (mine)* (cantitate de) extracţie planificată.
Förder|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie de coastă de transport.
Förder|strecke, *-n, f.* galerie de transport; **einspurige ~** galerie de transport cu un singur fir de cale.
Fördertrum, *-s, -e, m. (mine)* compartiment de transport.
Fördertuch, *-(e)s, -tücher, n. (mine)* bandă de transport.

Förderturm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* turn de extracție de transport.
Förderung, *-en, f.* **1.** cerință, revendicare; pretenție; reclamație; **~en stellen** a formula revendicări, a cere, a pretinde; **~ vor Gericht** citare înaintea instanței; **gerechte ~** pretenție justă; **an uns alle geht die ~ zu helfen** se cere de la noi toți să ajutăm. **2.** provocare (la duel); **er nahm die ~ an** a acceptat provocarea; **eine ~ auf Pistolen** provocare la duel cu pistolul. **3.** *(fin.)* creanță; **eine ~ anerkennen** a recunoaște o pretenție, o creanță; **eine ~ geltend machen** a valorifica o pretenție, o creanță; **Abtretung der ~ an die Bank** cesiune a creanței către bancă; **eine ~ abschreiben** a amortiza o creanță; **eine ~ abtreten** a ceda o creanță; **ausstehende ~** creanță restantă.
Förderung *f. sg.* **1.** promovare, favorizare, încurajare, stimulare. **2.** accelerare. **3.** *(mine)* extracție, exploatare.
Förderungs|abschreibung, *-en, f.* amortismentul unei creanțe.
Förderungs|abtretung, *-en, f.* cesiunea unei creanțe.
förderungsberechtigt *adj.* **1.** îndreptățit la anumite pretenții sau revendicări. **2.** calificat pentru duel.
Förderungsgebäude, *-s, -, n. (mine)* clădire a administrației exploatării.
Förderungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare, de susținere, de promovare.
Förderungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de promovare, de sprijinire, de ajutor. **2.** mijloc de transport. **3.** *pl.* subvenții (de stat).
förderungswürdig *adj.* demn de a fi sprijinit, promovat.
Förderver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de promovare, de sprijinire.
Förderwagen, *-s, -wägen, m. (mine)* vagonet de mină.
Förderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de transport.
Förderzug, *-(e)s, -züge, m. (mine)* tren de transport.
Före *f. sg. (sport)* calitate a zăpezii de a fi bună pentru, schi.
Forelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv *(Salmio faro).*
Forellenbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu cu păstrăvi.
Forellenbarsch, *-(e)s, -e* (și *-bärsche), m. (iht.)* biban *(Micropterus salmoides).*
Forellen|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fier pentru șproturi la ferestre metalice.
Forellenfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de păstrăvi.
Forellenteich, *-(e)s, -e, m.* eleșteu cu păstrăvi.
Forellenzucht *f. sg.* păstrăvărie, creșcătorie de păstrăvi.
Foren *pl.* v. Forum.
Forense, *-n, -n, m. (înv.)* străin (care deține o parcelă în intravilan).
forensisch *adj.* **1.** *(livr.)* judiciar. **2.** *(înv.)* străin. **3.** *(livr.)* retoric.
Forfaitierung [fɔrfɛ'ti:-], *en, f. (ec., fin.)* forfetare.
Forint ['fo:rɪnt sau fo'rɪnt], *-(s), -s, n. (fin.)* forint.
Forke, *-n, f.* **1.** furcă (de fân). **2.** *(vân.)* corn, colț. **3.** *(fam., peior.)* furculiță.
Forkel, *-n, f.* **1.** *(vân.)* corn, colț. **2.** *(mine)* furculiță, furcă.
forkeln, *forkelte, geforkelt (ich fork(e)le), vb. (h) tr. (vân.)* a lua în coarne, a da cu coarnele.
Forle, *-n, f. (bot.; reg.)* pin *(Pinus silvestris).*
Forl|eule, *-n, f. (entom.)* fluture dăunător pinilor *(Panolis piniperda).*
Form, *-en, f.* **1.** formă, înfățișare; exterior; chip; figură; siluetă; fason, model; **der Hut hat eine hübsche ~** pălăria are o formă drăguță; **die starre ~ eines Luftschiffes** forma rigidă a unei aeronave; **in ~ eines Ringes** în formă de inel; **die ~ einer Staatsregierung** formă de guvernământ; **der Plan hat feste, greifbare ~en angenommen** planul a luat forme consistente, concrete; **einen Hut in seine ~ bringen** a-i da unei pălării forma voită; **aus der ~ bringen** a deforma; **aus der ~ gehen** *(fam.)* a se îngrășa foarte mult; **aus der ~ kommen** a se deforma; *(fig.)* a se dezorganiza; **das nimmt übertriebene ~en an** lucrul acesta începe să fie exagerat, depășește măsura; **nach ~ und Inhalt gut** bine ca formă și fond; **leere ~** formă goală, fără conținut. **2.** *(tehn., arte)* formă; model, mulaj, calup; calapod; **bleibende ~** formă permanentă; **mangelhaft ausgelaufene ~** formă turnată defectuos; **geröttelte ~** formă executată pe o mașină de scuturat; **eiserne ~** cochilie, formă metalică; **er gießt es in die ~** o toarnă în formă; **nach dem Guss wird die ~ zerschlagen** după ce se toarnă metalul, se sparge forma. **3.** *(tipogr.)* formă; **gestückelte ~** formă demontabilă; **eine ~ einheben** a pune în teasc; **Klopfen der ~** desfacerea formei de presat prin ciocănire; **äußere ~** prima formă (pentru fața întâi); **innere ~** forma a doua (pentru fața a doua). **4.** formă; varietate; specie; *(gram.)* **Vaters und Väter sind zwei ~en des Wortes Vater** Vaters și Väter sunt două forme ale cuvântului Vater; **tätige ~** diateză activă; **leidende ~** diateză pasivă. **5.** formă; mod, chip, fel; **poetische ~** formă poetică; **beglaubigte ~** formă autentificată; **rechtsgültige ~** formă valabilă legal; **in ~ von...** în, sub formă de... **6.** formă (exterioară); regulă; formalitate; *(mai ales pl.)* forme, conveniențe, maniere; comportare, purtare; **in gehörigen ~en** într-un chip cuviincios, păstrând bunele maniere; **die ~en wahren (sau beobachten)** a respecta formele, obiceiurile; a respecta bunele maniere; **sich über die ~en hinwegsetzen** a se ridica deasupra formelor goale, a formalităților; **nach der ~** păstrând, respectând formele; **der ~ wegen** de formă, pro forma; **in aller ~** după toate regulile; solemn; **die ~en des Anstand(es) verletzen** a păcătui împotriva bunelor maniere; **er hat keine ~(en)** nu știe să se poarte; **er beherrscht die ~(en)** cunoaște bunele maniere. **7.** *(sport)* formă, condiție fizică; **groß in ~ sein** a fi în mare formă; **zu großer ~ auflaufen** a-și înbunătăți condiția fizică foarte mult.
formabel *adj. (livr.)* care se poate forma, formabil.
Formabilität *f. sg. (livr.)* formabilitate.
formal *adj.* **1.** formal, privind forma; **in ~er Hinsicht** cu privire la formă, din punct de vedere formal, al formei. **2.** *(pedagogie, în expr.)* **~e Bildung** cultură intelectuală.
Formal|ausbildung *f. sg. (mil.)* pregătire militară, instrucție.
formalbildend *adj. (pedagogie)* care dezvoltă calitățile intelectuale.
Form|aldehyd, *-s, n. sg. (chim.)* formaldehidă.
Formalien [-liən] *pl.* formalități.
Formalin, *-s. n. sg. (chim.)* formalină.
formalisieren, *formalisierte, formalisiert, vb. (h) tr.* (și *refl.)* **1.** *(mat., lingv.)* a formaliza, a pune în formule. **2.** a respecta formele consacrate.
Formalismus, *-, -men, m.* formalism.
Formalist, *-en, -en, m., ~in, -nen, f.* formalist(ă).
formalistisch *adj.* formalist.
Formalität, *-en, f.* formalitate; **das sind leere ~en** acestea sunt doar simple formalități.
formaliter *adv. (livr.)* în mod formal, de formă.
formal|juristisch *adj.* v. formalrechtlich.
Formalrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept formal, procedural.
formalrechtlich *adv. (jur.)* după dreptul formal.
Form|änderung, *-en, f. (tehn.)* deformare; schimbare a formei; **bildsame ~** schimbare de formă picturală; **plastische ~** schimbare de formă plastică; **bleibende ~** deformare persistentă; **elastische ~** deformare elastică; **zweiachsige ~** schimbare de formă în două dimensiuni.
Form|änderungs|arbeit, *-en, f.* lucru mecanic de deformare.
Form|änderungs|energie, *-n* [-'gi:ən], *f.* energie de deformare.
Form|an|stieg, *-(e)s, m. sg. (sport)* îmbunătățirea formei, a condiției fizice.
Form|arbeit, *-en, f.* formare.
Format, *-(e)s, -e, n.* **1.** format. **2.** *(fig.)* dimensiune, proporție neobișnuită; **ein Mensch von ~** un om însemnat, o personalitate.
Formatbildner, *-s, -, m. (tipogr., înv.)* paginator.
Formatbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală-tip, normalizată.
formatieren, *formatierte, formatiert, vb. (h) tr. (inform.)* a formata (un text, o dischetă).
Formatierung, *-en, f. (inform.)* formatare (a unui text, a unei dischete).
Formation [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** formație. **2.** *(geol., bot.)* formațiune. **3.** *(mil., mar.)* unitate, formație; **einfache ~** formație simplă; **transitorische ~** formație tranzitorie; **zusammengesetzte ~** flotă, formație combinată.
Formationsbildung, *-en, f. (mar.)* luare a formației.
Formationsflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în formație.
Formations|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de competiție (în echipă de opt perechi).
Formationswechsel, *-s, -, m. (mar.)* schimbare a formației.
Format|umwandlung, *-en, f.* conversia formatului.
Format|wieder|holung, *-en, f.* reformatare.
Formbank, *-bänke, f. (metal.)* banc al formarului
formbar *adj.* plastic, modelabil.
Formbarkeit *f. sg.* **1.** formabilitate, capacitate de modelare. **2.** *(tehn.)* plasticitate.
form|beständig *adj.* care nu își schimbă forma, nedeformabil.
Formbe|stimmt|heit *f. sg.* determinism formal.
Formbetont|heit *f. sg.* accentuare asupra formei.
Formbett, *-(e)s, -en, n. (tipogr.)* fundament (la presă).
Formblatt, *-(e)s, -blätter, n.* formular, blanchetă, imprimat; **vorschriftmäßig ausgefülltes ~** formular completat conform instrucțiunilor.
Formdreh|automat, *-en, -en, m.* strung automat de profilat.
Form|ebene, *-n, f.* plan de formare.
Form|eisen, *-s, -n (tehn.)* fier laminat; profil.
Form|eisenwalzwerk, *~(e)s, -e, n.* laminor de profiluri.
Formel, *-n, f.* formulă; **chemische ~** formulă chimică; **die ~ der Zinsrechnung** formula calculului de dobânzi; **auf eine kurze ~ gebracht** pe scurt, într-un cuvânt; **dafür gibt es keine ~** pentru aceasta nu există regulă; *(sport)* **~ 1** formula 1; **~1-Pilot** pilot de formula 1.
Formelbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte cu (colecție de) formule, formular.
Form|element, *-(e)s, -e, n.* element formal.
formelhaft *adj.* formal; ca o formulă; bazat pe formule; **~e Wendungen** expresii, formule uzuale.
Formelhaftigkeit *f. sg.* formalism.
Formelkram, *-(e)s, m. sg. (peior.)* formalism; formule peste formule; formule goale.
formell *adj.* **1.** formal; după formă; privind forma. **2.** care ține (exagerat de mult) la forme exterioare; ceremonios, formalist.
Formelle, *-n (Formelles), n. sg.* partea formală, ceea ce ține de formă.
formeln, *formelte, geformelt (ich form(e)le), vb. (h) tr.* a formula.
Formelsammlung, *-en, f.* culegere de formule.
Formelwesen, *-s, n. sg.* **1.** formalități. **2.** *(peior.)* formularistică; multitudine de formule.
Formelzeichen, *-s, -, n.* semn, simbol folosit în formule.
formen, *formte, geformt, vb. (h)* **1.** *tr.* a da formă (unui lucru), a modela; a fasona; **Brot ~** a da formă pâinii; **einen Hut ~** a fasona o pălărie; **etwas künstlerisch ~** a da formă artistică la ceva; **er hat mich zum Menschen geformt** el m-a format ca om. **II.** *refl.* a se forma.
Formen, *-s, n. sg.* **1.** formare, modelare. **2.** modelaj, mulaj.
Formenbrett, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* gabarit.
Formengießer, *-s, -, m. (metal.)* modelor.
Formenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* **1.** turnare în forme. **2.** piesă turnată.
Formenhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* atelier de modele, depozit de modele.
Formenheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire a formei.
Formenkreis, *-es, -e, m.* **1.** cerc profilat. **2.** ciclu de forme.
Formenlehre, *-n, f.* **1.** *(gram., biol.)* morfologie. **2.** *(muz.)* parte a teoriei compoziției care descrie forme fixe (sonată, fugă etc.).
Formenmensch, *-en, -en, m.* persoană formalistă.
Formenregal, *-s, -e, n. (tipogr.)* etajeră pentru forme.
formenreich *adj.* cu forme bogate; bogat în forme.
Formenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție a formei; bogăție de forme.
Formenreinheit *f. sg.* puritate a formei.
Formenreiter, *-s, -, m.* v. Formenmensch.
Formenschließen, *-s, n. sg. (tipogr.)* închidere a formelor.
Formenschneider, *-s, -, m.* sculptor în lemn, xilograf.
Formenschönheit *f. sg.* frumusețe a formei.
Formensinn, *-(e)s, m. sg.* simț al formei.
Formen|sprache *f. sg.* limbaj al formelor artistice.
Formenwesen, *-s, n. sg.* formalități.
Former, *-s, -, m.* **1.** model(at)or. **2.** formar, muncitor care confecționează forme de turnat.
Form|erde *f. sg.* argilă plastică, de modelat forme.
Formerei, *-en, f. (tehn.)* **1.** *sg.* confecționare a formelor de turnat. **2.** atelier pentru confecționarea formelor.
Formfaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de formă.
Formfäustel, *-s, -, m. (tehn.)* baros de formare.

Formfehler, *-s, -, m.* **1.** greşeală formală, eroare de formă; *(tehn.)* **~ der Verzahnung** defect de formă a dinţării. **2.** *(jur.)* viciu de formă.
formfest *adj.* cu formă solidă; nedeformabil.
Formflasche, *-n, f.* v. Formkasten.
Formfrage, *-n, f.* chestiune de formă, referitoare la formă.
Form gebend *adj.* formativ, dătător de formă; modelator.
Formgebung *f. sg.* modelare; fasonare.
Formgefühl, *-(e)s, n. sg.* simţ al formei, sensibilitate pentru formă.
formgerecht *adj.* corect ca formă.
Formgesenk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* matriţă de fasonat, de formare.
Formge|stalter, *-s, -, m.* designer.
Formge|staltung *f. sg.* design.
formgewandt *adj.* abil, cu rutină în societate; politicos, cu maniere alese.
Formgewandt|heit *f. sg.* politeţe, abilitate în societate.
Formgießer, *-s, -, m.* v. Formengießer.
Formguss, *-es, m. sg. (tehn.)* turnare în formă.
Formhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de modelat.
Formhohlraum, *-(e)s, -räume, m. (metal.)* cavitate a formei.
formidabel *adj.* formidabil.
formieren, *formierte, formiert, vb. (h) tr.* **1.** a forma, a educa. **2.** şi *refl. (mil.)* a (se) forma, a (se) aşeza în formaţie, în dispozitiv. **3.** *(tipogr.)* a pagina; **in Seiten ~** a pune în pagină.
Formierung *f. sg. (mil.)* aşezare în formaţie.
Formierungs|platz, *-es, -plätze, m. (mil.)* loc de adunare.
Formkaliber, *-s, -, n. (tehn.)* calibru pentru profiluri, şablon.
Formkasten, *-s* (şi *-kästen), m. (tehn., metal.)* cutie pentru forme; ramă de formare; cutie a tiparului; **abschlagbarer ~** cutie de formare demontabilă; **mehrteiliger ~** cutie de formare alcătuită din mai multe părţi.
Formkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de formare.
Formkunst *f. sg.* modelaj.
Formlehm, *-(e)s, m. sg.* argilă plastică, de modelat forme.
Formlehre, *-n, f.* v. Formkaliber.
formlich *adj.* v. formal.
förmlich I. *adj.* **1.** formal. **2.** formalist, ceremonios. **3.** formal, după toate regulile; solemn; oficial. **II.** *adv.* **1.** în mod formal, oficial; categoric; anume; expres. **2.** de-a dreptul, pur şi simplu; **man könnte ~ verzweifeln** îţi vine pur şi simplu să disperi.
Förmlichkeit, *-en, f.* **1.** formalitate, formă. **2.** ceremonial, etichetă; politeţe exagerată.
Formling, *-s, -e, m.* cărămidă crudă.
formlos *adj.* **1.** fără formă; amorf. **2.** diform. **3.** fără formalisme, formalităţi; simplu; apropiat; nejenat, degajat. **4.** fără maniere; nepoliticos.
Formlosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de formă; stare amorfă. **2.** lipsă de formalităţi, de ceremonial; degajare. **3.** lipsă de bună-cuviinţă.
Form|maschine, *-n, f. (metal.)* maşină de format.
Formnischenkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* cutie compartimentată de turnare.
Form|obst, *-es, n. sg.* **1.** fructe cultivate pe spalier pitic. **2.** pomi crescuţi în spalier pitic.
Formplatte, *-n, f.* capac al cutiei de formare.
Formpresse, *-n, f.* presă de forme.
Formprofilwalzwerk, *-(e)s, -e, n,* laminor de profiluri.
Formpuder, *-s, m. sg. (metal.)* pudră pentru forme.
Formrahmen, *-s, -, m.* cadru de modelare.
formrein *adj. (elv.)* v. formschön.
Formsache, *-n, f.* chestiune formală, chestiune de formă; **das ist nur ~** este numai o formalitate, o chestiune de formă; **reine ~** simplă formalitate.
Formsand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* nisip pentru forme (de turnătorie), amestec de formare.
Formscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de modelat.
Formscheiben|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (tehn.)* cuţit, disc profilat.
Formschneidekunst *f. sg. (tehn.)* artă a gravurii în lemn, xilogravor.
Formschneider, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* tăietor de modele. **2.** gravor în lemn, xilogravor.
formschön *adj.* având o formă frumoasă, cu aspect frumos.
formschwach *adj. (sport)* având o condiţie fizică slabă, în formă slabă.
Formschwäche *f. sg. (sport)* condiţie fizică slabă, formă slabă.
formsicher *adj.* stăpân pe formă.
Formsignal, *(e)s, -e, n. (ferov.)* semnal (optic) de formă.
Formsinn, *-(e)s,m. sg.* simţ, gust al formei.
Form|stahl, *-(e)s, -e (şi -stähle), m. (tehn.)* **1.** cuţit de fasonat. **2.** oţel profilat.
form|stark *adj. (sport)* având o condiţie fizică foarte bună, în formă bună.
Form|stärke *f. sg. (sport)* condiţie fizică bună, formă bună.
Form|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă fasonată.
Form|stich, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* punctare (înainte de a găuri piesa).
Form|stift, *-(e)s, -e, m. (turnătorie)* ştift de formare.
Form|strenge *f. sg.* rigurozitate, severitate a formei artistice.
Form|stück, *-(e)s, -e n. (tehn.)* **1.** piesă fasonată. **2.** fiting, piesă de racord (la tuburi).
Formtisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă de modelare, de format.
form|treu *adj.* v. formbeständig.
Formular, *-s, -e, n.* **1.** formular; blanchetă. **2.** formular, colecţie de formule.
Formular|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structura formularului.
Formularmuster, *-s, -, n.* specimen de formular.
Formularsammlung, *-en, f.* v. Formular **(2).**
formulierbar *adj.* care poate fi formulat, formulabil.
formulieren, *formulierte, formuliert, vb. (h) tr.* a formula.
Formulierung, *-en, f.* formulare.
Formulierungs|sprache, *-n, f.* limbaj de formulare.
Form|umwandlung, *-en, f.* conversie de forme.
Formung, *-en, f.* **I.** modelare, formare, fasonare; *(tehn.)* **spanlose ~** modelare fără aşchii; **spanabhebende ~** modelare prin aşchiere. **2.** formă.
Form|unterschied, *-(e)s, -e, m.* deosebire de formă.
Formver|änderung, *-en, f.* schimbare, transformare a formei; deformare.
Formver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport formal.
Formverschiedenheit, *-en, f.* **1.** deosebire de formă. **2.** varietate de forme.
Formver|stoß, *-es, -stöße, m.* abatere de la formă, de la uz, de la obicei.
formvoll|endet *adj.* desăvârşit, perfect ca formă.
Formvoll|endung *f. sg.* desăvârşire, perfecţiune a formei.
Formvorschrift, *-en, f. (jur.)* formalitate.
Formwechsel, *-s, -, m.* **1.** schimbare a formei; deformare. **2.** *(com.)* poliţă, cambie pro forma.
Formwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore profilat.
formwidrig *adj.* care nu ţine seamă de forme, care calcă forma, contrar formei.
Formziegel, *-s, -, m.* cărămidă profilată.
Förne, *-n, f. (iht., reg.)* păstrăv.
forsch *adj. (fam.)* **1.** zdravăn, viguros, voinic; **er macht sich ~** face pe grozavul, îşi dă importanţă. **2.** fercheş; **er ist ein ~er Bursch** e un flăcău fercheş.
Forschbegierde, *-n, f.* patimă, pasiune pentru cercetări (ştiinţifice).
forschbegierig *adj.* dornic de a cerceta, de a cunoaşte, de a se informa.
Forsche, *-n, f.* **1.** *(fam.)* putere, forţă. **2.** aptitudine deosebită.
förscheln, *förschelte, geförschelt (ich försch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a stărui în amănunte, a purica, a scormoni, a scotoci.
forschen, *forschte, geforscht, vb. (h) intr.* a cerceta, a face studii, investigaţii (ştiinţifice); **nach etwas ~** a cerceta, a studia, a examina, a adânci, a scruta, a căuta să pătrundă, să înţeleagă ceva; **nach jm.** (sau **etwas) ~** a căuta insistent pe cineva (sau ceva), a face investigaţii, a se informa pentru a da de urma cuiva (sau a unui lucru); **über etwas ~** a se informa de ceva; a medita asupra unui lucru.
forschend I. *part. prez.* de la forschen. **II.** *adj.* cercetător, scrutător; **ein ~er Blick** o privire scrutătoare; *(adverbial)* **er sah mich ~ an** m-a privit scrutător.
Forscher, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* cercetător(-oare); om de ştiinţă; savant(ă); explorator(-oare).
Forscher|arbeit, *-en, f.* muncă de cercetător.
Forscherblick, *-(e)s, -e, m.* privire pătrunzătoare, cercetătoare, scrutătoare.
Forscherdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuinţă, sete de cercetare.
Forschergabe *f. sg.* talent de cercetător.
Forschergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de cercetător; spirit scrutător, pătrunzător.
forscherisch *adj.* referitor la cercetare; **die ~e Tätigkeit** activitatea de cercetare.
Forscherlaufbahn, *-en, f.* carieră de cercetător.
forscherlich *adj. (rar)* de cercetător.
Forscherteam [-ti:m], *-s, -s, m.* echipă de cercetători.
Forschertrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct, imbold de cercetător.
Forsch|heit *f. sg. (fam.)* **1.** energie, vioiciune; înfăţişare, atitudine, alură sigură, întreprinzătoare. **2.** aspect fercheş, elegant.
Forschlust *f. sg.* dispoziţie, dorinţă, dor de a cerceta, de a face cercetări (ştiinţifice).
Forschung, *-en, f.* **1.** cercetare (ştiinţifică); **angewandte ~** cercetare aplicată; **betriebswirtschaftliche ~** cercetare operaţională; **wettbewerbsfähige ~** cercetare competitivă. **2.** investigaţie.
Forschungs|abteilung, *-en, f.* secţie, departament de cercetare.
Forschungs|arbeit, *-en, f.* muncă de cercetare.
Forschungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** însărcinare de a cerceta, de a face cercetări ştiinţifice, contract de cercetare. **2.** sarcină, temă de cercetare.
Forschungsbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate de a cerceta.
Forschungs(bei)rat, *-(bei)räte, m.* consiliu ştiinţific.
Forschungsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* lucrare într-un domeniu de cercetare.
Forschungsbereich, *-(e)s, -e, m.* v. Forschungsgebiet.
Forschungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de cercetare.
Forschungs|eifer, *-s, m. sg.* zel de cercetător.
Forschungs|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat al cercetării.
Forschungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu de cercetare.
Forschungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect al cercetării.
Forschungsgemeinschaft, *-en, f.* colectiv de cercetători.
Forschungs|institut, *-(e)s, -e, n.* institut de cercetări.
Forschungskollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de cercetare.
Forschungslaboratorium, *-s, -rien* [-riən] laborator de cercetări.
Forschungsmethode, *-n, f.* metodă de cercetare.
Forschungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de cercetare.
Forschungs|objekt, *-(e):s, -e, n.* obiect al cercetării.
Forschungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de cercetare.
Forschungsrat, *-(e)s, -räte, m.* v. Forschungsbeirat.
Forschungsreise, *-n, f.* expediţie ştiinţifică; expediţie de explorare.
Forschungsreisende, *-n, -n (ein Forschungsreisender), m.* şi *f.* cercetător(-oare) în expediţie; explorator(-oare).
Forschungs|schwerpunkt, *-(e)s, -e, m.* temă (principală) de cercetare.
Forschungs|semester, *-s, -, n.* an sabatic, concediu de studii (în care un profesor universitar nu ţine cursuri pentru a se dedica cercetării sau elaborării unei lucrări ample de cercetare).
Forschungs|stätte, Forschungs|stelle, *-n, f.* staţie, punct, loc, centru de cercetare.
Forschungs|stipendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* bursă de cercetare.
Forschungs|tätigkeit, *-en, f.* activitate de cercetare.
Forschungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* v. Forschertrieb.
Forschungsvor|haben, *-s, -, n.* plan, obiectiv de cercetare.
Forschungszentrum, *-s, -zentren, n.* centru de cercetare.
Forst, *-(e)s, -e(n), m.,* **Forst**, *-en, f. (silv.)* pădure (exploatată).
Forst|akademie, *-n* [-mi:ən], *f. (înv.)* şcoală superioară de silvicultură.
Forst|akademiker, *-s, -, m. (inv.)* specialist cu studii superioare de silvicultură.
Forst|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu forestier, ocol silvic.
Forst|assessor, *-s, -en, m. (inv.)* funcţionar silvic superior (cu studii superioare).
Forst|aufseher, *-s, -, m.* paznic, guard silvic, supraveghetor de pădure; pădurar.
Forstbe|amte, *-n, -n (ein Forstbeamter), m.* funcţionar silvic.
Forstbenutzung *f. sg.* folosinţă forestieră.

Forstbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* plantaţie forestieră.
Forstbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere, exploatare forestieră.
Forstbewirtschaftung, *-en, f.* gospodărire a pădurilor; exploatare forestieră.
Forstbezirk, *-(e)s, -e, m.* ocol silvic.
Forstbodenkunde *f. sg.* pedologie forestieră.
Forstdieb, *-(e)s, -e, m.* braconier.
Forstdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* braconaj.
Forstdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu forestier.
Forstdirektion, *-en, f.* direcţie silvică.
Forstei, *-en, f. (înv.)* **1.** sediu al ocolului silvic; brigadă silvică. **2.** casă a brigadierului silvic.
Forst|einrichtung, *-en, f.* amenajament forestier.
forsten, *forstete, geforstet (du forstest, er forstet), vb. (h) intr.* a îndruma, a executa lucrări forestiere.
Forster *(reg.)*, **Förster**, *-s, -, m.* brigadier silvic, administrator silvic, silvicultor, pădurar.
Försterei, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** administrare a unui domeniu silvic. **2.** sarcină de pază silvică. **II. 1.** casă a pădurarului, a brigadierului silvic. **2.** judecătorie pentru delicte silvice.
Förster|haus, *-es, -häuser,* n. v. Försterei **(II. 1.)**.
försterlich *adj.* silvic.
Försterschule, *-n, f.* şcoală medie de silvicultură.
Forstfach, *-(e)s, -fächer, n.* disciplină forestieră.
Forstfrevel [-fəl], *-s, -, m.* delict silvic.
Forstgarten, -s, *-gärten, m.* pepinieră silvică, forestieră.
Forstge|hilfe, *-n, -n, m.* brigadier silvic adjunct.
Forstgeometer, *-s, -, m.* topometru forestier.
forstgerecht *adj.* conform normelor, uzanţelor forestiere.
Forstgerechtigkeit *f. sg.* servitute silvică, drept de proprietate asupra unei păduri.
Forstgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal forestier.
Forstgesetz, *-es, -f, n.* cod silvic, lege silvică.
Forstgrenze, *-n, f.* hotar al pădurii.
Forstgürtel, *-s, -, m.* contura verde.
Forst|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan forestier (de marcat arborii).
Forst|haus, *-es, -häuser, n.* v. Försterhaus.
Forst|herr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de pădure.
Forst|hüter, *-s, -, m.* pădurar.
Forst|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* industrie forestieră.
Forst|ingenieur [-lnʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer silvic.
Forst|inspektor, *-s, -en, m.* inspector silvic.
Forstkultur, *-en, f.* cultură forestieră.
Forstkunde *f. sg.* silvicultură.
forstkundig *adj.* cunoscător al pădurii, al silviculturii.
forstkundlich *adj.* silvic, referitor la silvicultură.
Forstleute *pl.* de la Forstmann.
forstlich *adj.* silvic, forestier.
Forstmann, *-(l)s, -männer* (şi *Forstleute), m.* silvicultor.
forstmäßig *adj.* v. forstgerecht.
Forstmeister, *-s, -, m.* inspector silvic.
Forstmessung, *-en, f.* măsurare a pădurilor; ridicare în plan a pădurilor.
Förstner, *-s, -, m.* v. Förster.
Forstnutzung, Forstnützung, *-en, f.* exploatare forestieră.
Forst|ordnung, *-en, f.* regulament silvic.
Forstpersonal, *-s, n. sg.* personal silvic.
Forstpolizei *f. sg.* poliţie silvică.
Forstpraktikant, *-en, -en, m.* practicant silvic.
Forstrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier silvic.
Forstrecht, *-(e)s, n. sg.* drept silvic.
forstrechtlich *adj.* conform dreptului silvic.
Forstregal, *-s, -ien* [-iən], *n. (jur.)* drept decurgând din proprietatea de păduri.
Forstrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* ocol silvic, canton, district forestier.
Forst|sache, *-n, f.* chestiune referitoare la silvicultură.
Forst|schädling, *-s, -e, m.* dăunător silvic.
Forst|schule, *-n, f.* şcoală silvică.
Forst|schutz, *-es, m. sg.* protecţie a pădurii.
Forst|servitut [-vi-], *-en, f.*, **Forst|servitut**, *-(e)s, -e (înv.), n.* servitute silvică.
forst|technisch *adj.* referitor la tehnica forestieră.
Forstung, *-en, f. (rar)* pădure.
Forstvergehen, *-s, -, n.* contravenţie forestieră.
Forstverwalter, *-s, -, m.* administrator silvic.
Forstverwaltung, *-en, f.* administraţie silvică.
Forstwart, *-(e)s, -e, m.* paznic de pădure, pădurar.
Forstwesen, *-s, n. sg. f.* Forstkunde.
Forstwirt, *-(e)s, -e, m.* silvicultor.
Forstwirtschaft *f. sg.* silvicultură, economie forestieră.
Forstwissenschaft, *-en, f.* ştiinţă a silviculturii.

fort *adv.* **1.** mai departe, înainte, în continuare; **er schafft ~ an seiner Arbeit** munceşte mereu, fără încetare la lucrarea lui; **und so ~** *(presc.* **usf.)** şi aşa mai departe etc.; **in einem ~** încontinuu, mereu, întruna, necontenit; **~ und ~** *(înv.)* mereu, veşnic; *(interj.)* **nur immer ~!** continuă! dă-i înainte! **2.** înainte, în progres; **es geht ~ mit uns** ne merg treburile bine, suntem în progres. **3.** plecat, absent; **er ist ~** a plecat; **meine Uhr ist ~** mi-a dispărut ceasul; **ich muss ~** trebuie să plec; *(interj.)* **~ (mit dir)!** pleacă de aici! cară-te! şterge-o! **~ von hier! a)** să plecăm de aci! **b)** pleacă de aici! **~ mit Schaden!** opt cu a brânzei nouă!

Fort [fo:ɐ], *-s, -s, n. (mil.)* fort, fortificaţie.
fort|ab, fort|an *adv.* de aci înainte, de acum încolo, pe viitor.
fort|arbeiten, *arbeitete fort, fortgearbeitet (du arbeitest fort, er arbeitet fort), vb. (h)* **I.** *intr.* a continua munca, a lucra mai departe; a lucra, a munci mereu, fără întrerupere. **II.** *refl.* a răzbate, a parveni muncind.

fortbauen, *baute fort, fortgebaut, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a continua construcţia, a construi înainte. **II.** *intr.* a continua exploatarea într-o mină.
fortbegeben, *begab fort, fortbegeben (du begibst fort, er begibt fort), vb. (h) refl.* a pleca, a se duce.
Fortbe|stand, *-(e)s, m. sg.* dăinuire; persistenţă; menţinere.
fortbe|stehen, *bestand fort, fortbestanden, vb. (h) intr.* a continua să existe, a se menţine, a dăinui, a persista.
fortbewegen, *bewegte fort, fortbewegt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) mişca din loc, a (se) deplasa (înainte).
Fortbewegung, *-en, f.* deplasare, locomoţie; înaintare.
Fortbewegungs|art, *-en, f.* mod de deplasare.
Fortbewegungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de locomoţie. **2.** vehicul.
fortbilden, *bildete fort, fortgebildet (du bildest fort, er bildet fort), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a(-şi) continua educaţia, studiile, instrucţia, pregătirea, cultura, a (se) instrui mai departe; a (se) califica; a (se) perfecţiona. **II.** *refl.* a se dezvolta; a evolua.
Fortbildung *f. sg.* **1.** continuare a instrucţiei, a pregătirii (profesionale), a studiilor; ridicare a calificării, perfecţionare; reciclare. **2.** dezvoltare, evoluţie.
Fortbildungs|an|stalt, *-en, f.* institut de perfecţionare.
Fortbildungskurs, *-es, -e*, **Fortbildungslehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs de perfecţionare, de reciclare, de ridicare a calificării; **technischer ~** curs de perfecţionare tehnică.
Fortbildungs|schule, *-n, f.* şcoală complementară (pentru adulţi); şcoală de perfecţionare; şcoală de ridicare a calificării profesionale.
Fortbildungs|seminar, *-s, -e, n.* seminar de perfecţionare, de reciclare.
fortblasen, *blies fort, fortgeblasen (du, er bläst fort), vb. (h) tr.* a îndepărta suflând.
fortbleiben, *blieb fort, fortgeblieben, vb. (s) intr.* a nu veni; a lipsi; **bleiben Sie ja nicht fort** să nu lipsiţi în nici un caz; să veniţi negreşit; **bleiben Sie nicht lange fort** nu întârziaţi mult, nu lipsiţi mult.
fortbrausen, *brauste fort, fortgebraust (du, er braust fort), vb. (s) (fam.) (despre vehicule)* a pleca, a porni cu mult zgomot.
fortbringen, *brachte fort, fortgebracht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a transporta, a duce, a lua (în altă parte); a urni (din loc); **man hat den Kranken fortgebracht** bolnavul a fost transportat. **2.** a îndepărta, a scoate; a face să plece; **einen Fleck ~** a scoate o pată; **dieser Mensch ist nicht fortzubringen** pe omul acesta nu poţi să-l urneşti din loc, de omul acesta nu poţi scăpa. **3.** a cultiva, a creşte, a face să prospere, să progreseze; **ich konnte meine Blumen nicht ~** n-am reuşit să-mi cresc florile; *(fig.)* **einen Schüler ~** a ajuta un elev să treacă clasa; *(fam.)* a scoate un elev de urechi (din clasă). **4.** *(vân.)* a lua urma (vânatului). **II.** *(refl.)* a-şi câştiga existenţa.
Fortbringen, *-s, n. sg.*, **Fortbringung**, *-en, f.* **1.** transportare, transport. **2.** îndepărtare.
Fortdauer *f. sg.* dăinuire; persistenţă; menţinere.
fortdauern, *dauerte fort, fortgedauert, vb. (h) intr.* a dura (mai departe, în continuare), a continua (să existe), a dăinui, a se menţine, a persista.
fortdauernd 1. *part. prez.* de la fortdauern. **II.** *adj.* persistent; permanent; *(jur.)* **~es Verbrechen** infracţiune continuată. **III.** *adv.* neîncetat, necurmat; mereu, continuu.
fort|denken, *dachte fort, fortgegacht, vb. (h) tr.* v. wegdenken.
fortdrängen, *drängte fort, fortgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge, a da la o parte. **II.** *intr.* a se grăbi să plece, a zori, a dori insistent să plece.
fortdrücken, *drückte fort, fortgedrückt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da deoparte împingând, apăsând; a respinge. **II.** *refl. (fam.)* a se eschiva; a o şterge.
fortdürfen, *durfte fort, fortgedurft* (şi *fortdürfen) (ich, er darf fort, du darfst fort), vb. (h) intr.* a avea permisiunea de a pleca, a avea voie să plece; **sie dürfen nicht fort** nu au voie să plece.
forte *adv. (muz.)* forte.
Forte, *-s, -s* (şi *Forti), n. (muz.)* (pasaj) forte.
fort|eilen, *eilte fort, fortgeeilt, vb. (s) intr.* a pleca în grabă.
fort|entwickeln, *entwickelte fort, fortentwickelt (ich entwick(e)le fort), vb. (h)* **I.** *refl* a evolua, a continua să se dezvolte. **II.** *tr.* a se dezvolta mai departe, pe viitor.
Fort|entwick(e)lung *f. sg.* dezvoltare, evoluţie (în continuare, pe viitor).
Fortepiano, *-s. -s, n. (înv.)* pian, clavir.
Fortepiano|spieler, *-s, -, m. (înv.)* pianist.
fort|erben, *erbte fort, fortgeerbt, vb. (h) refl.* a se moşteni, a se transmite prin moştenire.
fort|existieren, *existierte fort, fortexistiert, vb. (h) intr.* a continua să existe, a exista mai departe, şi pe viitor.
fortfahren, *fuhr fort, fortgefahren (du fährst fort, er fährt fort), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a pleca cu un vehicul; **er ist um 10 Uhr fortgefahren** a plecat la ora 10. **2.** *(h, s)* a continua; **sie fuhr fort zu weinen** (sau **sie fuhr mit dem Weinen fort)** ea a continuat să plângă; **fahr nur ~ wie bisher** continuă ca şi până acum; **er hat** sau **ist in seiner Rede fortgefahren** şi-a construit discursul. **II.** *tr. (h)* a duce, a căra, a transporta (cu un vehicul); **er hat das Getreide fortgefahren** a transportat cerealele.
Fortfall, *-(e)s, m. sg.* omitere, contramandare; **durch ~ dieser Stunde** nemaiţinându-se această lecţie.
fortfallen, *fiel fort, fortgefallen (du fällst fort, er fällt fort), vb. (s) intr.* a nu avea loc, a nu se ţine, a fi omis, a se contramanda.
fortfegen, *fegte fort, fortgefegt, vb. (h) tr.* a mătura, a înlătura, a îndepărta măturând.
fortfinden, *fand fort, fortgefunden (du findest fort, er findet fort), vb. (h) intr.* a reuşi să plece (dintr-un loc).
fortflattern, *flatterte fort, fortgeflattert, vb. intr.* **1.** *(s)* a zbura fluturând, a pleca fluturând în zbor. **2.** *(h)* a continua să fluture.
fortfliegen, *flog fort, fortgeflogen, vb. (s) intr.* a pleca în zbor, a zbura în altă parte.
fortfließen, *floss fort, fortgeflossen (du, er fließt fort), vb. intr.* **1.** *(s)* a se scurge; a curge departe. **2.** *(s* şi *h)* a continua să curgă; a curge întruna.
fortführen, *führte fort, fortgeführt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a duce (în altă parte); a îndepărta. **2.** a continua, a duce mai departe; **der Sohn führt die Arbeit des Vaters fort** fiul continuă munca tatălui. **3.** a duce, a transporta.
Fortführung *f. sg.* **1.** conducere, ducere (într-altă parte). **2.** continuare.
Fortgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** plecare; **sein ~ hinterließ eine Lücke** plecarea lui a lăsat un gol; **bei seinem ~** la plecare(a sa). **2.** mers mai departe, evoluţie; desfăşurare (a lucrărilor,

a evenimentelor); **der ~ der Ereignisse** cursul, desfășurarea evenimentelor; **seinen ~ nehmen** a (se) continua, a merge mai departe, a-și lua, a-și urma cursul; a se desfășura, a evolua; **ich wünsche Ihrer Arbeit einen guten ~** vă doresc spor la muncă.

fortgeben, *gab fort, fortgegeben (du gibst fort, er gibt fort), vb. (h) tr.* a da.

fortgehen, *ging fort, fortgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca (pe jos), a se duce; **wer fortgeht, ist bald vergessen** ochii care nu se văd se uită; **es geht gleich fort** plecăm îndată. **2.** a continua; a dura, a merge mai departe, a merge înainte; **diese Unordnung kann nicht so ~** dezordinea aceasta nu mai poate continua.

Fortgehen, *-s, n. sg.* **1.** plecare; **beim ~** la plecare. **2.** continuare.

fortgelten, *galt fort, fortgegolten (du giltst fort, er gilt fort), vb. (h) intr.* a fi valabil în continuare, pe viitor.

fortgeschritten I. *part. trec.* de la fortschreiten. **II.** *adj.* **1.** înaintat, avansat; progresat; **seine Krankheit war sehr ~** boala lui era foarte avansată.

Fortgeschrittene, *-n, -n (ein Fortgeschrittener), m.* și *f.* om înaintat, cu vederi și deprinderi avansate, persoană avansată în studiul unui domeniu; **Deutsch für ~** limba germană pentru avansați.

fortgesetzt I. *part. trec.* de la fortsetzen. **II.** *adj.* permanent, continuu; neîncetat. **III.** *adv.* fără încetare, neîncetat, mereu, continuu, în mod repetat.

fort|gießen, *goss fort, fortgegossen (du, er gießt fort), vb. (h) tr.* v. weggießen.

fortglimmen, *glomm fort, fortgeglommen* sau *glimmte fort, fortgeglimmt, vb. (h) intr.* a mocni mai departe, a continua să mocnească.

fort|graulen, *graulte fort, fortgegrault, vb. (h) tr. (fam.)* v. weggraulen.

fort|haben, *hatte fort, fortgehabt (du hast fort, er hat fort), vb. (h) tr. (fam.)* v. weghaben.

fort|halten, *hielt fort, fortgehalten (du hältst fort, er hält fort), vb. (h) intr.* a continua să țină, să dureze; a ține, a dura mai departe, în continuare.

fort|helfen, *half fort, fortgeholfen (du hilfst fort, er hilft fort), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) **1.** a ajuta pe cineva să plece, să fugă; *(iron.)* a alunga. **2.** a ajuta pe cineva să-și continue drumul; *(fig.)* a sprijini pe cineva; **sich** *(dat.)* **~** a se descurca (în viață), a ști să răzbată, a nu se lăsa.

fort|hin *adv.* de aci înainte, pe viitor.

fort|hinken, *hinkte fort, fortgehinkt, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca șchiopătând.

fort|holen, *holte fort, fortgeholt, vb. (h) tr.* v. wegholen.

fort|hüpfen, *hüpfte fort, fortgehüpft, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca săltând, țopăind.

fort|huschen, *huschte fort, fortgehuscht, vb. (s) intr.* a pleca pe furiș, în pripă, a o șterge.

Fortifikation [-tsi-], *-en, f. (mil.)* fortificație.

Fortifikations|arbeiten *pl. (mil.)* lucrări de fortificație.

fortifikatorisch I. *adj.* de fortificație. **II.** *adv.* din punctul de vedere al fortificației, al fortificațiilor.

fortifizieren, *fortifizierte, fortifiziert, vb. (h) tr. (mil.)* a fortifica, a întări.

fortissimo *adv. (muz.)* fortissimo.

Fortissimo, *-s, -mi, n. (muz.)* (pasaj) fortissimo.

fortjagen, *jagte fort, fortgejagt, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca în goană; **zu Pferde ~** a pleca în goana calului. **II.** *tr. (h)* a alunga, a izgoni, a goni; **jn. aus dem Dienst ~** a da afară pe cineva din serviciu.

fortkehren, *kehrte fort, fortgekehrt, vb. (h) tr.* a mătura, a lua, a îndepărta cu mătura.

fortkommen, *kam fort, fortgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a pleca, a se duce; a fugi, a dispărea; **der Gefangene ist fortgekommen** prizonierul a fugit, a dispărut; *(fam.)* **mach (sau schau), dass du fortkommst!** cară-te! **früh vom Hause ~** a părăsi casa părinteasă de foarte tânăr, de copil. **2.** a se muta, a se transfera; **der Beamte wird nächstens ~** funcționarul va fi mutat în curând. **3.** a se pierde, a dispărea; **meine Uhr ist (mir) fortgekommen** mi-a dispărut ceasul. **4.** a merge înainte, a înainta; **der Wagen kommt nicht mehr fort** carul, mașina nu mai înaintează. **5.** *(fig.)* a face progrese, a avea spor, a avea rezultate bune; a prospera, a-i prii (cuiva); **er kommt mit der Arbeit recht gut fort** face progrese bune, are spor la muncă; **die Pflanzen kommen hier gut fort** plantelor le prieste, le merge bine aici. **6.** *(fig.)* a-și câștiga pâinea, a-și face drum (în viață).

Fortkommen, *-s, n. sg.* **1.** plecare. **2.** pierdere, dispariție. **3.** progres; spor. **4.** existență, trai; **js. ~ sichern** a asigura existența cuiva; **er findet sein ~** își găsește mijloace de trai; **jm. zu seinem ~ verhelfen** a ajuta, a sprijini pe cineva, a pune pe cineva pe picioare.

fortkönnen, *konnte fort, fortgekonnt* (și *fortkönnen) (ich, er kann fort, du kannst fort), vb. (h) intr.* **1.** a putea pleca; **er kann fort** poate pleca. **2.** a se putea mișca mai departe: **der Wagen kann wegen des schlechten Weges nicht mehr fort** carul, mașina nu mai poate înainta din cauza drumului prost.

fortkriechen, *kroch fort, fortgekrochen, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca târâș, târându-se.

fortkriegen, *kriegte fort, fortgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să facă să plece, să iasă, a reuși să scape de ceva sau de cineva. **2.** a se dumiri (asupra unui lucru).

fortkrüppeln, *krüppelte fort, fortgekrüppelt (ich krüpp(e)le fort), vb. (h) refl. (fam.)* a se târî mai departe, a-și târî zilele.

fortlassen, *ließ fort, fortgelassen (du, er lässt fort), vb. (h) tr.* **1.** a permite, a lăsa să plece; a da drumul cuiva să plece; a învoi; **ich lasse dich nicht fort** nu te las să pleci. **2.** a omite; **eine Zeile ~** a scăpa, a sări un rând.

Fortlassung, *-en, f.* **1.** permisie, învoire. **2.** omitere.

fortlaufen, *lief fort, fortgelaufen (du läufst fort, er läuft fort), vb. (s) intr.* **1.** a fugi (de undeva); a dezerta: **er ist fortgelaufen** a fugit. **2.** (cu *dat.*) a(-i) scăpa (cuiva) printre degete; **ihm ist die Frau fortgelaufen** l-a părăsit soția. **3.** a (se) continua; *(com.)* **die Zinsen laufen fort** procentele curg.

fortlaufend I. *part. prez.* de la fortlaufen. **II.** *adj.* neîntrerupt, continuu, curent; **~e Nummer** număr curent. **III.** *adv.* în continuare; **die Seiten sind ~ numeriert** paginile sunt numerotate în continuare.

fortleben, *lebte fort, fortgelebt, vb. (h) intr.* a trăi mai departe, a continua să trăiască, a supraviețui, a dăinui; **in seinen Werken ~** a trăi mai departe prin operele sale.

Fortleben, *-s, n.* sg. supraviețuire; dăinuire.

fortlegen, *legte fort, fortgelegt, vb. (h) tr.* a pune deoparte; a pune bine; a lăsa din mână.

fortleiten, *leitete fort, fortgeleitet (du leitest fort, er leitet fort), vb. (h) tr.* **1.** a abate, a îndepărta; a deturna. **2.** a conduce, a duce mai departe; a înainta. **3.** a continua să conducă (o întreprindere etc.).

Fortleitung, *-en, f.* **1.** abatere. **2.** conductă. **3.** îndepărtare, evacuare.

Fortleitungsfähigkeit *f. sg.* conductibilitate.

fortlesen, *las fort, fortgelesen (du, er liest fort), vb. (h) intr.* și *tr.* a citi mai departe.

Fortlinie ['fɔɐ̯li:niə], *-n, f. (mil.)* linie de fortificație, linie a forturilor.

fort|loben, *lobte fort, fortgelobt, vb. (h) tr.* a lăuda un salariat, un coleg nedorit altcuiva, reușind să scapi de el prin transferul acestuia la un alt loc de muncă.

fortlocken, *lockte fort, fortgelockt, vb. (h) tr.* a ademeni.

fortlügen, *log fort, fortgelogen, vb. (h)* **I.** *tr.* a nega mințind; **Tatsachen einfach ~** a nega pur și simplu faptele. **II.** *intr.* a continua să mintă, a minți în continuare.

fortmachen, *machte fort, fortgemacht, vb. (h)* **I.** *intr. (an* cu *dat.)* și *tr.* a continua (o activitate), a face mai departe. **II.** *intr.* și *refl. (fam.)* a pleca, a o șterge, a se căra; **wann macht ihr (euch) fort?** când plecați? **mach dich fort!** șterge-o! cară-te! **III.** *tr.* a da deoparte, a îndepărta.

Fortmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* plecare în marș.

fortmarschieren, *marschierte fort, fortmarschiert, vb. (s) intr.* a pleca, a porni în marș.

fortmögen, *mochte fort, fortgemocht* (și *fortmögen) (ich, er mag fort, du magst fort), vb. (h) intr.* a dori, a vrea să plece; **er mag fort** vrea să plece.

fortmüssen, *musste fort, fortgemusst* (și *fortmüssen) (ich, er muss fort, du musst fort), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să plece; **der Brief muss noch heute fort** scrisoarea trebuie expediată încă astăzi; **der Stuhl muss fort von hier** scaunul trebuie luat de aici; **ich muss jetzt fort** trebuie să plec acum; *(fig.)* **er hat schon früh fortgemusst** a murit de tânăr.

Fortnahme *f. sg.* ridicare, luare (cu sine).

fortnehmen, *nahm fort, fortgenommen (du nimmst fort, er nimmt fort), vb. (h) tr.* **1.** a lua (cu sine); **aus der Schule ~** a scoate de la școală. **2.** *(jm. etwas)* a lua (cuiva ceva; ceva de la cineva), a lipsi (pe cineva de ceva).

fortpacken, *packte fort, fortgepackt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împacheta ceva și a-l pune la o parte. **II.** *refl. (fam.)* a se căra, a-și lua catrafusele.

fortpflanzen, *pflanzte fort, fortgepflanzt (du, er pflanzt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* a propaga, a transmite; **einen Ton ~** a transmite un sunet. **II.** *refl.* **1.** *(fiz.)* a se propaga, a se răspândi; **das Licht pflanzt sich fort** lumina se propagă. **2.** *(biol.)* a se reproduce, a se înmulți; **Menschen, Tiere pflanzen sich fort** oamenii, animalele se înmulțesc. **3.** *(biol., despre însușiri, caractere)* a se transmite prin ereditate.

fortpflanzend I. *part. prez.* de la fortpflanzen. **II.** *adj.* **1.** propagator; de propagare. **2.** reproducător, reproductiv, de reproducere.

Fortpflanzer, *-s, -, m.* **1.** propagator. **2.** continuator.

Fortpflanzung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* propagare, răspândire (a sunetului, a luminii); **die ~ der elektrischen Wellen** propagarea undelor electrice. **2.** *(biol.)* reproducere, reproducție, înmulțire; **geschlechtliche ~** reproducere sexuată; **ungeschlechtliche ~** reproducere asexuată, vegetativă. **3.** *(biol.)* transmitere prin ereditate.

Fortpflanzungs|art, *-en, f. (biol.)* mod de reproducere.

fortpflanzungsfähig *adj.* reproductiv, capabil de reproducere.

Fortpflanzungsfähigkeit *f. sg.* capacitate de reproducere.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de propagare.

Fortpflanzungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de răspândire, de propagare. **2.** posibilitate de reproducere.

Fortpflanzungs|organ, *-(e)s, -e, n. (biol.)* organ de reproducere.

Fortpflanzungs|trieb, *-(e)s, m. sg. (biol.)* instinct de reproducere, instinct sexual.

fortpflanzungs|unfähig *adj.* incapabil să se reproducă.

Fortpflanzungsvermögen, *-s, n. sg.* putere de reproducere.

Fortpflanzungs|zeit *f. sg.* timp de reproducere, timp în care are loc reproducerea.

fort|räumen, *räumte fort, fortgeräumt, vb. (h) tr.* a cără, a evacua; a curăța.

fort|rauschen, *rauschte fort, fortgerauscht, vb. (s) intr.* **1.** a se depărta vâjâind, foșnind. **2.** *(fam.)* a pleca ostentativ.

fort|reden, *redete fort, fortgeredet (du redest fort, er redet fort), vb. (h) intr.* **1.** a vorbi într-una. **2.** a vorbi înainte, a continua vorba, să vorbească.

fort|reisen, *reiste fort, fortgereist (du, er reist fort), vb. (s) intr.* a pleca, a porni la drum, a pleca în călătorie.

fortreißen, *riss fort, fortgerissen (du, er reißt fort), vb. (h) tr.* **1.** a detașa, a desprinde rupând, smulgând; a rupe, a smulge (cu forța). **2.** a târî, a lua cu violență, smulgând; a smulge; **das Wasser hat alle Stege mit fortgerissen** apele au cărat cu ele toate punțile: **mit sich ~** a trage, a târî după sine. **3.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma, a antrena, a lua pe sus; **seine Beredsamkeit riss die Zuhörer fort** elocvența sa i-a înflăcărat pe auditori; **sich ~ lassen** a se lăsa antrenat, a se ambala.

fort|reiten, *ritt fort, fortgeritten (du reitest fort, er reitet fort), vb. (s) intr.* a pleca, a se îndepărta călare.

fort|rennen, *rannte fort, fortgerannt, vb (s) intr.* a pleca în fugă.

fortrinnen, *rann fort, fortgeronnen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se îndepărta, a dispărea curgând; a curge mai departe, mai încolo. **2.** a curge continuu, mereu.

fortrollen, *rollte fort, fortgerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge rostogolind. **II.** *intr. (s)* **1.** a se duce de-a rostogolul. **2.** a continua să se rostogolească. **3.** *(despre vehicule)* a se îndepărta huruind; *(despre tunet)* a se îndepărta bubuind. **4.** *(despre tunet)* a continua să bubuie.

fortrücken, *rückte fort, fortgerückt, vb.* **I.** *(h) tr.* a mișca din loc, a deplasa; **einen Stuhl ~** a deplasa, a da mai încolo un scaun. **II.** *(s) intr.* a se mișca din loc, a se da mai încolo.

Fortrückung, *-en, f.* mișcare din loc, deplasare.

fortrudern, *ruderte fort, fortgerudert, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndepărta, a lua, a duce vâslind; **den Kahn vom Ufer ~** a îndepărta barca de țărm vâslind. **II.** *intr. (s)* a se îndepărta, a pleca vâslind.

fortrufen, *rief fort, fortgerufen, vb. (h) tr.* a chema de undeva.

fortrühren, *rührte fort, fortgerührt, vb. (h) refl.* a se mișca din loc; **dass du dich nicht fortrührst!** să nu te miști de aici!

fortrutschen, *rutschte fort, fortgerutscht, vb. (s) intr.* **1.** a se îndepărta, a pleca pe brânci, târâș; a se târî mai încolo. **2.** a se îndepărta, a pleca alunecând; a aluneca mai departe.

Forts. *presc.* de la Fortsetzung.

Fortsatz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză; apendice.

fortschaffen, *schaffte fort, fortgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a duce (într-alt loc), a transporta, a lua (în altă parte). **2.** a îndepărta, a scoate.

Fortschaffung *f. sg.* **1.** transportare, ridicare. **2.** scoatere, îndepărtare.

Fortschaufelungs|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu încălzire manuală.

fortscheren, *scherte fort, fortgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a se căra; **scher dich fort!** cară-te!

fortscheuchen, *scheuchte fort, fortgescheucht, vb. (h) tr.* a izgoni, a alunga; a uşui.

fortschicken, *schickte fort, fortgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite, a expedia. **2.** a da drumul (cuiva), a concedia; a alunga.

Fortschickung *f. sg.* **1.** expediere. **2.** concediere.

fortschieben, *schob fort, fortgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge din loc, a împinge mai departe, mai încolo; a deplasa.

fortschießen, *schoss fort, fortgeschossen (du, er schießt fort), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a doborî cu arma, a rade, a şterge de pe faţa pământului trăgând cu arma, împuşcând. **2.** a îndepărta trăgând. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a pleca glonţ, ca din puşcă. **2.** *(h)* a continua focul.

fortschiffen, *schiffte fort, fortgeschifft, vb.* **I.** *intr. (s)* a pleca cu vaporul. **II.** *tr. (h)* a transporta cu vaporul; **er hat die Ware fortgeschifft** a transportat marfa cu vaporul.

fortschlagen, *schlug fort, fortgeschlagen (du schlägst fort, er schlägt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* a alunga prin loviturі. **II.** *intr.* **1.** a continua să bată. **2.** *(despre anumite păsări cântătoare)* a cânta înainte; **die Nachtigall schlägt fort** privighetoarea continuă să cânte.

fortschlängeln, *schlängelte fort, fortgeschlängelt (ich schläng(e)le fort), vb. (h) refl.* a pleca şerpuind.

fortschleichen, *schlich fort, fortgeschlichen, vb. (s) intr.* şi *(h) refl.* a pleca pe furiş, tiptil; a o şterge, a şterge putina, a se strecura.

fortschleifen[1], *schliff fort, fortgeschliffen, vb. (h) tr.* a scoate ascuţind, rectificând, şlefuind (un defect).

fortschleifen[2], *schleifte fort, fortgeschleift, vb. (h) tr.* a cără târând, a târî.

fortschlendern, *schlenderte fort, fortgeschlendert, vb. (h* şi *s) intr.* a pleca agale, a se depărta agale.

fortschleppen, *schleppte fort, fortgeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a cără cu greu sau cu sila; a târî. **II.** *refl.* a se târî; a pleca târâş.

fortschleudern, *schleuderte fort, fortgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a azvârli departe; **einen Stein** ~ a azvârli o piatră.

fortschlüpfen, *schlüpfte fort, fortgeschlüpft, vb. (s) intr.* v. fortschleichen.

fortschmeißen, *schmiss fort, fortgeschmissen (du, er schmeißt fort), vb. (h) tr. (fam.)* a arunca, a lepăda, a azvârli.

fortschnellen, *schnellte fort, fortgeschnellt, vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a azvârli ca din praştie. **II.** *intr. (s)* a porni ca vântul, glonţ, ca din praştie.

fortschreiben, *schrieb fort, fortgeschrieben, vb. (h)* **1.** *intr.* a scrie mai departe, a continua să scrie. **2.** *tr.* a actualiza.

Fortschreibung, *-en, f.* **1.** *(cont.)* inventar permanent. **2.** *(fin.)* reevaluare. **3.** extrapolare, proiecţie.

Fortschreibungsver|anlagung, *-en, f. (fin.)* reevaluarea impozitelor.

fortschreiten, *schritt fort, fortgeschritten (du schreitest fort, er schreitet fort), vb. (s) intr.* **1.** a păşi, a merge înainte, a înainta. **2.** a progresa; a avansa; **mit der Zeit** ~ a progresa cu timpul, a ţine pas cu timpul.

fortschreitend I. *part. prez.* de la fortschreiten. **II.** *adj.* **1.** progresiv; **~e Bewegung** mişcare progresivă; **der ~e Verfall des Feudalismus** decadenţa progresivă a feudalismului; *(mat.)* **~e Funktion** funcţie progresivă. **2.** evolutiv.

Fortschritt, *-(e)s, -e, m.* progres; **~e machen** a face progrese, a progresa; **entschiedener** ~ progres net.

Fortschrittler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pol.)* progresist(ă).

fortschrittlich *adj.* **1.** progresist; **die ~e Intelligenz** intelectualitatea progresistă; **~e Literatur** literatură progresistă. **2.** fruntaş; avansat, înaintat; **ein ~er Gelehrter** un savant progresist; **~e Technik** tehnică avansată, înaintată; **die ~ste Methode** metoda cea mai avansată.

Fortschrittlichkeit *f. sg.* caracter progresist.

Fortschrittsbedürfnis, *-ses, -se, n.* necesitate, dorinţă de a progresa.

fortschrittsfähig *adj.* capabil de a face progrese.

fortschrittsfeindlich *adj.* ostil progresului, contraprogresist.

Fortschrittsfreund, *-(e)s, -e*, **Fortschrittsmann**, *-(e)s, -männer* (şi *-leute), m.* v. Fortschrittler.

Fortschrittsglaube, *-ns, sg.* credinţă în progres.

fortschrittsgläubig *adj.* încrezător în progres (uneori cu naivitate).

Fortschritts|partei, *-en, f.* partid progresist.

Fortschrittswerk, *-(e)s, -e, n.* operă progresistă.

fortschwadronieren, *schwadronierte fort, fortschwadroniert, vb. (h) intr.* **1.** a face mereu pe grozavul, a trăncăni necontenit. **2.** a continua să trăncănească.

fortschweben, *schwebte fort, fortgeschwebt, vb. (s) intr.* **1.** a zbura lin (din loc), a se îndepărta plutind. **2.** (şi *h)* a continua să planeze.

fortschwelen, *schwelte fort, fortgeschwelt, vb. (h) intr.* a mocni în continuare.

fortschwemmen, *schwemmte fort, fortgeschwemmt, vb. (h) tr.* a lua cu sine, a cără, a spăla; **das Wasser schwemmt den Sand fort** apa spală, cară, duce cu sine nisipul.

fortschwimmen, *schwamm fort, fortgeschwommen, vb. intr.* **1.** *(s)* **1.** a pleca înot. **2.** a fi luat, dus de apă. **II.** *(h)* **1.** a continua să înoate, a înota înainte. **2.** a continua să plutească, a pluti înainte.

fort|segeln, *segelte fort, fortgesegelt (ich seg(e)le fort), vb. (s) intr.* **1.** *(mar.; despre ambarcaţiuni cu pânze)* a pleca în larg. **2.** *(av., despre planoare)* a se îndepărta planând.

fort|sehen, *sah fort, fortgesehen (du siehst fort, er sieht fort), vb. (h) intr.* a întoarce privirea.

fort|sehnen, *sehnte fort, fortgesehnt, vb. (h) refl.* a dori să plece, să fie departe, să fie în altă parte.

fort|senden, *sandte fort, fortgesandt* şi *sendete fort, fortgesendet (du sendest fort, er sendet fort), vb. (h) tr.* a trimite, a expedia.

fort|setzen, *setzte fort, fortgesetzt (du, er setzt fort), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a continua; **er setzt seinen Weg fort** îşi continuă drumul. **2.** a pune, a aşeza deoparte, mai încolo; a muta. **II.** *refl.* a se continua.

Fort|setzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* continuator(-oare).

Fort|setzung, *-en, f.* continuare, urmare; **~ folgt** va urma; **endlose ~ eines Zustandes** perpetuare a unei stări, a unei situaţii.

Fortsetzungsroman, *-s, -e, m.* roman foileton.

fort|setzungsweise *adv.* în continuare; în chip de urmare; **es wird ~ verhandelt** se discută în continuare.

fort|sollen, *solite fort, fortgesollt* (şi *fortsollen) (ich, er soll fort), vb. (h) intr.* a trebui să plece.

fort|spedieren, *spedierte fort, fortspediert, vb. (h) tr. (inv., erg.)* a expedia.

fort|spielen, *spielte fort, fortgespielt, vb. (h) intr.* şi *tr.* **1.** a juca înainte, a continua jocul. **2.** a cânta înainte, a continua cântatul (la un instrument).

fort|spinnen, *spann fort, fortgesponnen, vb. (h)* **I.** *tr. (fig.)* a continua; a depana; **ein Thema** ~ a continua un subiect; **eine Geschichte** ~ a depăna o poveste. **II.** *refl. (fig.)* a se continua; a se lungi, a se întinde.

fort|sprengen, *sprengte fort, fortgesprengt, vb. (s) intr.* a pleca în galopul calului.

fort|springen, *sprang fort, fortgesprungen, vb. (s) intr.* a se depărta în salturi, a pleca sărind.

fort|spülen, *spülte fort, fortgespült, vb. (h) tr.* **1.** a spăla, a cără, a lua cu sine. **2.** a clăti.

fort|stecken, *steckte fort, fortgesteckt, vb. (h) tr.* a ascunde, a piti, a face să dispară.

fort|stehlen, *stahl fort, fortgestohlen (du stiehlst fort, er stiehlt fort), vb. (h)* **I.** *refl.* a pleca pe furiş, a o şterge, a se furişa. **II.** *tr.* a fura.

fort|stellen, *stellte fort, fortgestellt, vb. (h) tr.* a pune, a aşeza deoparte, la o parte; a pune bine.

fort|sterben, *starb fort, fortgestorben (du stirbst fort, er stirbt fort), vb. (s) intr.* a muri, a dispărea prin deces.

fort|stiefeln, *stiefelte fort, fortgestiefelt (ich stiefl(e)le fort), vb. (s) intr. (fam.)* a o tuli, a-şi lua tălpăşiţa.

fort|stoßen, *stieß fort, fortgestoßen (du, er stößt fort), vb. (h) tr.* a împinge la o parte, deoparte, a da mai încolo, a respinge.

fort|streben, *strebte fort, fortgestrebt, vb. (h) intr.* a năzui, a dori să plece în altă parte.

fort|streichen, *strich fort, fortgestrichen, vb.* **I.** *tr. (h)* a şterge, a bara (ceva scris). **II.** *(s) intr.* **1.** a pleca hoinărind. **2.** *(mine; despre filoane)* a se întinde într-o direcţie.

fort|strömen, *strömte fort, fortgeströmt, vb. (s) intr. (despre fluide şi curenţi)* a se scurge, a curge.

fort|stürmen, *stürmte fort, fortgestürmt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a se repezi, a pleca, a o porni ca o furtună, ca o vijelie. **2.** *(h) impers. (în expr.)* **es stürmt noch immer fort a)** furtuna continuă; **b)** clopotul de alarmă sună mereu, în continuare. **II.** *intr.* şi *tr. (h)* a continua asaltul.

fort|stürzen, *stürzte fort, fortgestürzt (du, er stürzt fort), vb. (s) intr. (fam.)* a pleca repezindu-se, a năvăli.

fort|tauen, *taute fort, fortgetaut, vb. (s) intr. (reg.)* a se topi de tot, a dispărea în urma topirii.

fort|taumeln, *taumelte fort, fortgetaumelt (ich taum(e)le fort), vb. (s) intr.* a pleca, a se depărta clătinându-se (pe picioare), ameţit. năuc.

fort|tönen, *tönte fort, fortgetönt, vb. (h) intr.* a continua să sune.

fort|traben, *trabte fort, fortgetrabt, vb. (s) intr. (despre cai sau călăreţi)* a pleca în trap; *(fam.; despre oameni)* a pleca, a se duce.

fort|tragen, *trug fort, fortgetragen (du trägst fort, er trägt fort), vb. (h) tr.* a duce cu sine, a transporta.

fort|treiben, *trieb fort, fortgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a mâna; a alunga, a izgoni. **2.** a târî, a duce, a lua cu sine, a antrena; **die Flut hat den Kahn fortgetrieben** valurile au dus luntrea. **3.** *(în expr.)* **es** ~ a continua (cu ceva în acelaşi fel); **wenn er es weiter so forttreibt...** dacă-i dă tot aşa înainte... **II.** *intr. (s)* a pluti, a fi dus, târât, antrenat; **das Boot treibt auf den Wellen fort** barca e luată, dusă de valuri; barca pluteşte tot mai departe.

fort|trollen, *trollte fort, fortgetrollt, vb. (h) refl. (fam.)* a se cără, a se cărăbăni.

fortvegetieren [-ve-], *vegetierte fort, fortvegetiert, vb. (h) intr.* a-şi târî zilele, a vegeta.

fortwachsen, *wuchs fort, fortgewachsen (du wächst fort, er wächst fort), vb. (s) intr.* a creşte neîncetat, a continua să crească.

fortwagen, *wagte fort, fortgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta să plece.

fortwähren, *währte fort, fortgewährt, vb. (h) intr.* a dăinui, a persista, a se menţine; a continua.

fortwährend I. *part. prez.* de la fortwähren. **II.** *adj.* neîncetat, continuu. **III.** *adv.* mereu, într-una.

fortwälzen, *wälzte fort, fortgewälzt (du, er wälzt fort), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) îndepărta rostogolind(u-se).

fortwandeln, *wandelte fort, fortgewandelt (ich wand(e)le fort), vb. (s) intr.* **1.** a pleca la drum plimbându-se agale. **2.** a-şi continua drumul; *(fig.)* **auf dem Wege der Tugend** ~ a persevera pe calea cea bună.

fortwandern, *wanderte fort, fortgewandert, vb. (s) intr.* a pleca la drum (pe jos).

fortwaschen, *wusch fort, fortgewaschen (du wäschst fort, er wäscht fort), vb. (h) tr.* a îndepărta spălând.

fortwehen, *wehte fort, fortgeweht, vb. (h) (despre vânt)* **I.** *tr.* a duce, a lua (suflând). **II.** *intr.* a continua să sufle.

fortweisen, *wies fort, fortgewiesen (du, er weist fort), vb. (h) tr.* a da afară, a trimite la plimbare, a arăta (cuiva) uşa; a respinge.

fortwerfen, *warf fort, fortgeworfen (du wirfst fort, er wirft fort), vb. (h) tr.* a arunca, a lepăda.

fortwirken, *wirkte fort, fortgewirkt, vb. (h) intr.* a continua să acţioneze, să influenţeze, să-şi facă efectul.

fortwirtschaften, *wirtschaftete fort, fortgewirtschaftet (du wirtschaftest fort, er wirtschaftet fort), vb. (h)* **I.** *intr.* a continua să gospodărească. **II.** *tr.* a risipi, a irosi, a prăpădi; **er hat sein ganzes Geld fortgewirtschaftet** şi-a prăpădit toţi banii.

fortwischen, *wischte fort, fortgewischt, vb. (h) tr.* a şterge, a curăţa, a îndepărta ştergând; **den Staub** ~ a şterge praful.

fortwollen, *wollte fort, fortgewollt* (şi *fortwollen) (ich will fort, du willst fort, er will fort), vb. (h) intr.* a voi să plece.

fortwünschen, *wünschte fort, fortgewünscht, vb. (h)* **1.** *tr.* a dori (ca cineva) să plece, să nu mai fie aici, să fie în altă parte; **ich wünsche ihn fort** doresc plecarea lui. **II.** *refl.* a dori să plece, să fie în altă parte.

fortwursteln, *wurstelte fort, fortgewurstelt (ich wurst(e)le fort), vb. (h)* **I.** *intr. (fam.)* a zăbovi, a lucra pe îndelete, a se tot mocăi. **II.** *refl.* a o duce greu, a-şi târî zilele.

fortwüten, *wütete fort, fortgewütet (du wütest fort, er wütet fort), vb. (h) intr.* **1.** *(despre furtuni, epidemii etc.)* a continua să bântuie, să facă ravagii. **2.** *(fig.; despre oameni)* a continua să-şi manifeste mânia.

fort|zaubern, *zauberte fort, fortgezaubert, vb. (h) tr.* a îndepărta (ca) prin vrajă.

fort|zerren, *zerrte fort, fortgezerrt, vb. (h) tr.* a târî în altă parte, a târî mai încolo.

fort|zeugen, *zeugte fort, fortgezeugt, vb. (h) tr.* a continua să reproducă, să procreeze.

fort|ziehen, *zog fort, fortgezogen, vb.* **1.** *tr. (h)* a trage în altă parte, a târî. **II.** *intr. (s)* a se muta (din locuinţă); a pleca (din ţară); *(fig.)* **die Wolken ziehen fort** norii se îndepărtează; **die Wildenten ziehen fort** raţele sălbatice migrează, pleacă.

Fort|zug, *-(e)s, -züge, m.* plecare; emigrare; mutare.

Forum, *-s, -ra* (şi *-ren), n.* **1.** *(ist.)* forum. **2.** for, instanţă, competenţă; **das gehört nicht vor mein ~** asta nu e de competenţa mea; **vor dem ~ der Öffentlichkeit** în faţa opiniei publice.

Forumge|spräch, *-s, -e, n.* discuţie publică.

Foße, *-n, f.* carte proastă (la jocul de cărţi).

fossil *adj.* fosil.

Fossil, *-s, -ien* [-iən], *n. (geol.)* fosilă.

Fossilienbeschreibung [-liən-], *-en, f.* descriere a fosilelor, paleontologie.

Fossilienbildung, *-en, f.* formare de fosile.

fossilienhaltig *adj.* care conţine fosile, fosilifer.

Fossilienkunde, **Fossilienlehre** *f. sg.* v. Fossilienbeschreibung.

fötal *adj. (biol.)* v. fetal.

Foto, *(inv.* **Photo)**, *-s, -s, n. (fam.)* fotografie, poză.

Foto|album, *-s, -alben, n.* album de fotografii.

Foto|amateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* fotograf amator.

Foto|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de fotografiat.

Foto|artikel, *-s, -, m.* articol foto.

fotogen *adj.* fotogenic.

Fotograf, *(inv.* **Photograph)**, *-en, -en, m.* fotograf.

Fotografie, *-n, f.* **1.** *sg.* fotografie (ca tehnică). **2.** fotografie (imagine), poză.

Fotografie|album, *-s, -alben, n. (inv.)* v. Fotoalbum.

fotografieren, *fotografierte, fotografiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a fotografia.

Fotografin, *-nen, f.* fotografă.

fotografisch *adj.* fotografic; **~er Apparat** aparat fotografic; **~es Aufnahme** fotografic; **~es Papier** hârtie fotografică.

Fotokopie, *-n, f.* fotocopie.

Fotokopier|automat, *-en, en, m.* fotocopiator.

fotokopieren, *fotokopierte, fotokopiert, vb. (h) tr.* a fotocopia.

Fotokopierer, *-s, -, m. (fam.)*, **Fotokopiergerät**, *-(e)s, -e, n.* fotocopiator.

Fotomodell, *-s, -e, n.* **1.** model foto, manechin fotografic. **2.** *(euf.)* prostituată (mai ales la mica publicitate).

Fotopapier, *-s, n. sg.* hârtie fotografică.

Fotosatz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* tipar fotografic.

Fototechnik *f. sg.* tehnică fotografică.

Fotothek, *-en, f.* fototecă.

Fötus, *-ses, -se, m. (biol.)* v. Fetus.

Fotze, *-n, f. (pop., reg.)* **1.** palnă. **2.** mutră; bot.

Fötzel, *-s, -, m. (elv.)* derbedeu, pierde-vară.

fotzen, *fotzte, gefotzt (du, er fotzt), vb. (h) tr. (austr, reg.) (vulg.)* a pălmui.

Fotzhobel, *-s, -, m. (argou, reg.)* muzicuţă.

Foulard [fu'la:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** fular, şal. **2.** fular, mătase japoneză (imprimată).

foulen ['faolən], *foulte, gefoult, vb. (h) tr. (sport)* a faulta.

Fourage [fu'ra:ʒə] *f. sg.* v. Furage.

Fourgon [fur'gõ:], *-s, -s, m. (mil.)* furgon.

Fourier [fu'ri:ɐ], *-s, -e, m.* v. Furier.

Fox, *-(es), -e,* **Foxterrier** [-tɛriɐ] *-s, -, m.* (câine) foxterier.

Foxtrott, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* foxtrot.

foxtrotten, *foxtrottete, gefoxtrottet (du foxtrottest, er foxtrottet), vb. (h) intr.* a dansa foxtrot.

Foyer [foa'je:], *-s, -s, n.* foaier.

fr. *presc.* de la frei.

Fr. *presc.* de la **a)** Frau; **b)** *(fin.)* Frank; **c)** Freitag.

Frącht, *-en, f.* **1.** încărcătură; marfă de transport. **2.** sarcină, încărcătură. **3.** taxă de transport, frânt; navlu; cărăuşie; **~ vorausbezahlt** (sau **aus der Faktura abgezogen)** taxă de transport achitată anticipat (sau scăzută din factură); **freie ~** transport gratuit.

Frącht|abfertigungsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de organizare a transportului.

Frącht|aufgabe, *-n, f.* prezentare, expediere a mărfii de transport.

Frącht|ausgabe, *-n, f.* eliberare, livrare, predare a mărfii transportate.

Frąchtbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de mărfuri.

frąchtbar *adj.* care poate fi transportat (cu un mijloc de transport).

Frąchtbedingungen *pl.* condiţii de transport.

Frąchtbe|hälter, *-s, -, m.* container.

Frąchtberechnung, *-en, f.* calcul al taxei de fracht.

Frąchtbescheinigung, *-en, f.* v. Frachtbrief.

Frąchtbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* taxă de transport.

Frąchtboot, *-(e)s, -e, n.* v. Frachtdampfer.

Frąchtbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ferov.)* scrisoare de trăsură, frânt. **2.** *(mar.)* conosament.

Frąchtbriefdoppel, *-s, -*, **Frąchtbriefduplikat**, *-(e)s, -e, n.* copie după scrisoarea de trăsură.

Frąchtbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* registru de încărcare.

Frąchtdampfer, *-s, -, m. (mar., înv.)* vapor de mărfuri, cargobot.

Frącht|eingangsbenachrichtigung, *-en, f.* aviz de sosire a mărfii, a frahtului.

Frącht|empfänger, *-s, -, m.* destinatar, consignatar.

frąchten, *frachtete, gefrachtet (du frachtest, er frachtet), vb. (h) tr. (mar.)* a încărca (mărfuri de transportat), a transporta; **ein Schiff ~** a încărca un vas; **der Kaufmann frachtet die Ware** negustorul expediază marfa; **das Schiff frachtet die Ware** vaporul transportă marfa.

Frąchten|abgabe, *-n, f.* predare a mărfii.

Frąchtenbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Frachtbahnhof.

Frąchtenbörse, *-n, f.* bursa transporturilor.

Frąchter, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* cargobot. **2.** *(mar.)* persoană care face transportul; proprietar de vas. **3.** *(com., înv.)* persoană care face o comandă de transport.

Frąchtflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion comercial.

frąchtfrei *adj. (com.)* franco locul de destinaţie; **~ Bukarest** franco Bucureşti.

Frąchtführer, *-s, -, m.* conducător al unui transport.

Frąchtfuhrmann, *-(e)s, -fuhrleute, m.* căruş, camionagiu.

Frąchtfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* camion, vehicul (cu tracţiune animală) pentru transportat mărfuri.

Frąchtfuhrwesen, *-s, n. sg.* camionaj, cărăuşie.

Frąchtgebühr, *-en, f.,* camionaj, taxă de camionaj.

Frąchtgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de transport.

Frąchtgut, *-(e)s, -güter, n.* încărcătură (de mărfuri); marfă de transportat; *(ferov.)* **als** (sau **per) ~** coletărie de mică viteză.

Frąchtgutkarte, *-n, f.* foaie de transport pentru mărfuri.

Frąchtgut|sendung, *-en, f.* expediere de mărfuri (cu mărfarul).

Frąchtkahn, *-(e)s, -kähne, m.* şlep.

Frąchtkarte, *-n, f.* foaie de drum; scrisoare de trăsură.

Frąchtkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Frachtvertrag.

Frąchtkosten *pl.* cheltuieli de transport.

Frąchtlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Frachtgeld.

Frąchtmagazin, *-s, -e, n.* magazie de mărfuri.

Frąchtmakler, *-s, -, m.* samsar, intermediar de transporturi.

Frąchtpapier, *-(e)s, -e, n.* document de expediţie.

Frąchtpreis, *-es, -e, m.* preţ, tarif de transport.

Frąchtrate, *-n, f.* taxă de transport.

Frącht|raum, *-(e)s, -räume, m.* încăpere pentru bagaje (la avion).

Frąchtregel, *-n, f.* regulament al transporturilor de marfă.

Frąchtsatz, *-es, -sätze,* m. v. Frachtpreis.

Frąchtschein, *-(e)s, -e, m.* v. Frachtbrief.

Frąchtschiff, *-(e)s, -e, n.* cargobot.

Frąchtschiff|fahrt *f. sg.* transport cu cargobotul.

Frąchtschiffer, *-s, -, m.* proprietar de cargobot; antreprenor de cargobot.

Frąchtsendung, *-en, f.* **1.** expediere de mărfuri. **2.** transport, parte din marfă.

Frąchtspesen *pl.* v. Frachtkosten.

Frąchtstück, *-(e)s, -e, n.* colet.

Frąchttarif, *-(e)s, -e, m.* tarif al transporturilor de mărfuri.

Frąchtübernahme *f. sg.* **1.** preluare a mărfurilor. **2.** preluare a transportului.

Frąchtüberweisung, *-en, f. (com.)* plată a transportului prin transfer; **mit ~** cu plata transportului de către client.

Frąchtverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie de mărfuri.

Frąchtversender, *-s, -, m.* expeditor de mărfuri.

Frąchtversicherung, *-en, f.* asigurarea mărfurilor pe timpul transportului.

Frąchtvertrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* contract de transport; conosament.

Frąchtvor|auszahlung, *-en, f. (com.)* plată anticipată a transportului.

Frąchtwagen, *-s, -, m.* **1.** camion. **2.** *(ferov.)* vagon de marfă.

Frącht|zettel, *-s, -, m. (com.)* fraht; scrisoare de trăsură, de expediţie.

Frącht|zug, *-(e)s, -züge, m.* tren de marfă, mărfar.

Frącht|zuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment la taxa de transport.

Frąck, *-(e)s, -s* (şi *Fräcke)*, **Frąck|anzug**, *-(e)s, -züge, m.* frac.

Frąckschoß, *-es, -schöße, m.* coadă de frac.

Frąckzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a veni, de a se prezenta în frac.

Frage, *-n, f.* **1.** întrebare; **(jm.) eine ~ stellen** a pune (cuiva) o întrebare; **(an jn.) eine ~ richten** (sau **tun)** a adresa, a pune (cuiva) o întrebare; **auf eine ~ antworten** a răspunde la o întrebare; **~ auf ~ tun** a pune o întrebare după altă; **wie die ~, so die Antwort** la aşa întrebare, aşa răspuns; **der Lehrer stellte mehrere Fragen** profesorul a pus mai multe întrebări. **2.** chestiune, problemă; **eine offene ~** o chestiune deschisă; **die ~ bleibt offen** chestiunea rămâne deschisă; **politische ~** problemă politică; **soziale ~** problemă socială; **juristische ~** chestiune, problemă juridică; **das ist nur eine ~ der Zeit** e doar o chestiune de timp. **3.** *(în expr.)* **ohne ~** cert, indiscutabil, fără discuţie; **etwas in ~ stellen a)** a pune ceva în discuţie; **b)** a pune ceva la îndoială; **c)** a pune ceva în primejdie; **das kann in ~ kommen** aceasta se poate discuta, se poate lua în discuţie; **es steht außer ~** este absolut sigur, nici nu încape discuţie; **das ist die große ~** aceasta e întrebarea, aici e dificultatea, aici e problema; **das ist noch eine ~** (sau **die) ~** aceasta mai rămâne de discutat, de văzut; **es ist keine ~** nu-i o problemă; *(fam.)* nici o grijă; **das kommt nicht in ~** nici vorbă nu poate fi de aşa ceva; **es ist die ~ ob...** întrebarea este dacă...; **eine ~ aufwerfen** a pune o problemă; **die ~ aufrollen** a expune o problemă, o chestiune; **zur** (sau **bei der) ~ stehen** (sau **bleiben)** a rămâne în cadrul problemei; **nicht zur** (sau **bei der) ~ stehen** (sau **bleiben)** a se abate de la chestiune; **das gehört nicht zur ~** aceasta e în afară de subiect. **4.** *(ist., în expr.)* **die peinliche ~** tortura.

Fragebogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* chestionar; **einen ~ ausfüllen** a completa un chestionar.

Fragefürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume interogativ.

Fragekarte, *-n, f.* chestionar sub formă de carte poştală.

Fragekasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* poştă a redacţiei, cutie cu scrisori.

Fragelust *f. sg.* obicei, manie de a pune întrebări, de a întreba; curiozitate.

fragelustig *adj.* dornic de a pune întrebări, cu mania de a pune întrebări; curios.

fragen, *fragte (reg.* şi *frug), gefragt (du fragst, er fragt, reg. frägst, frägt), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a întreba; **warum fragst du so viel?** de ce întrebi atâta? de ce tot întrebi? **wer viel fragt, geht viel irre** cine întreabă mult greşeşte mult; **darf ich etwas fragen?** îmi permiteţi să întreb ceva? *(jn.)* **über** (cu *ac.),* **nach, wegen, um etwas ~** a întreba (pe cineva) despre ceva; a se interesa (la cineva) despre ceva, în privinţa unui lucru, în legătură cu un lucru; **du fragst (mich) nach meinem Wohlergehen?** (mă) întrebi de sănătate?

frage lieber etwas anderes (sau **nach etwas anderem**) întreabă mai bine (de) altceva; **~ ob** a întreba dacă; **ich frage, ob es sich lohnt** întreb dacă merită. **2.** *(nach)* a se interesa, a se sinchisi (de); a-i păsa (de); **ich frage viel danach** mă interesează mult; **ich frage nicht** (sau **den Teufel**) **danach** nu-mi pasă, nu mă sinchisesc de aceasta; **er hat nicht danach zu ~** nu-i treaba lui; **es fragt der Teufel nach dir** nu-i pasă nimănui de tine. **3.** *(um)* a cere; **jn. um Rat ~** a cere sfatul cuiva, a se sfătui cu cineva; **um Auskunft ~** a cere informații; **um Erlaubnis ~** a cere voie, a cere permisiunea. **II.** *refl.* a se întreba, a-și pune întrebarea; **man fragt sich, woher das kommt** te întrebi de unde vine asta; *(impers.)* **es fragt sich (noch)** mai este o problemă; nu se știe. **III.** *tr. (pasiv; com.)* a fi cerut, a se cere, a se cânta, a avea căutare; **dieser Artikel war wenig gefragt** acest articol nu prea a avut căutare.

Fragen, *-s, n. sg.* întrebat, chestionare; **mit ~ kommt man durch die ganze Welt** întrebând ajungi departe; **~ steht jedem frei** întrebarea moarte n-are, întrebarea nu costă bani.

fragend I. *part. prez.* de la fragen. **II.** *adj.* întrebător, interogativ; *(gram.)* **~es Fürwort** pronume interogativ; *(adv.)* **er sah mich ~ an** mă privi întrebător.

Fragenkomplex, *-es, -e, m.*, **Fragenkreis**, *-es, -e, m.* domeniu, complex de probleme.

Fragepunkt, *-(e)s, -e, m.* punct îndoielnic, în discuție, discutabil.

Frager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care întreabă.

Fragerei, *-en, f.* **1.** întrebări interminabile, descusut. **2.** *(fam.)* manie de a întreba mereu.

Fragesatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție interogativă.

Frage|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care pune întrebări; persoană care ridică probleme, care ia parte la discuții.

Frage|stellung *f. sg.* **1.** formulare a unei întrebări. **2.** interpelare. **3.** *(gram.)* ordine (corectă) a cuvintelor în propoziția interogativă.

fragesüchtig *adj.* care are mania de a întreba mereu; curios, iscoditor.

Frageton, *-(e)s, -töne, m.* ton interogativ.

Frage-und-Antwort|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a întrebările și răspunsurile.

frageweise *adv.* în chip de întrebare.

Frageweise, *-n, f.* **1.** metodă de a interoga, de a chestiona. **2.** mod, fel de a întreba.

Fragewort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume, adverb interogativ.

fragewürdig *adj.* v. fragwürdig.

Fragezeichen, *-s, -, n. (gram.)* semn de întrebare.

fragil *adj.* fragil.

Fragilität *f. sg.* fragilitate, șubrezenie.

fraglich *adj.* **1.** îndoielnic, problematic; dubios. **2.** amintit; în cauză; în discuție; **die ~e Person** persoana în cauză, persoana amintită, persoana în chestiune.

Fraglichkeit *f. sg.* caracter problematic, îndoielnic (al unei afirmații, al unui rezultat etc.).

fraglos *adj.* incontestabil, indiscutabil, precis, sigur, cert.

Fraglosigkeit *f. sg.* siguranță, certitudine, precizie.

Fragment, *-(e)s, -e, n.* fragment.

fragmentarisch I. *adj.* fragmentar. **II.** *adv.* fragmentar, pe fragmente.

Fragmentation, *-en, f. (biol.)* fragmentare.

fragmentieren, *fragmentierte, fragmentiert, vb. (h) tr.* a fragmenta.

Fragmentierung, *-en, f.* fragmentare (a unui fișier).

Fragmentist, *-en, -en, m.* autor de fragmente.

Fragner, *-s, -, m. (austr.)* băcan; precupeț.

Fragnerei, *-en, f. (austr.)* băcănie; tarabă.

fragselig *adj.* v. fragelustig.

fragwürdig *adj.* discutabil, îndoielnic; dubios.

Fragwürdigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter îndoielnic, dubios. **2.** lucru dubios, îndoienic.

frais [frɛ:s] și *(austr.)* **fraise** [frɛ:z] *adj.* frez, de culoarea fragilor.

Fraise [ˈfrɛ:zə], *-n, f.* **1.** guler la costume de epocă. **2.** barbă subțire de la o ureche la alta.

Fraisen [frae-] *pl. (med., reg.)* **1.** convulsii (la copiii mici), eclampsie infantilă. **2.** epilepsie.

Fraisen|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med., reg.)* **1.** acces de eclampsie infantilă. **2.** acces de epilepsie.

Fraktal, *-s, -e, n. (inform.)* fractal.

Fraktion [-tsi-], *-en, f.* **1.** *(mat.)* fracție. **2.** fracțiune. **3.** *(opt.)* frângere. **4.** *(pol.)* fracțiune, grup parlamentar.

Fraktionator, *-s, -toren, m.* v. fraktionierapparat.

Fraktionar, *-s, -e, m.* fracționar.

fraktionell *adj.* fracționar; **die ~en Gruppierungen** grupările fracționare.

Fraktionier|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* aparat de fracționare.

Fraktionier|aufsatz, *-es, -sätze, m. (tehn.)* condensator parțial, deflegmator.

fraktionieren, *fraktionierte, fraktioniert, vb. (h) tr.* a fracționa, a distila fracționat.

Fraktionierturm, *-(e)s, -türme, m. (chim.)* coloană, turn de fracționare.

Fraktionierung, *-en, f. (chim.)* distilare fracționată.

Fraktions|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (pol.)* comitet al fracțiunii.

Fraktionsberatung, *-en, f. (pol.)* deliberare, consfătuire a unei fracțiuni politice.

Fraktionsberechnung, *-en, f. (mat.)* calcul al mediei.

Fraktionsbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a unei fracțiuni (parlamentare).

Fraktionsbildung, *-en, f. (pol.)* formare de fracțiuni.

Fraktionsdisziplin *f. sg. (pol.)* disciplină a fracțiunii.

Fraktionsgemeinschaft, *-en, f. (pol.)* alianță între fracțiuni.

Fraktionskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (pol.)* luptă între fracțiuni.

fraktionslos *adj. (pol.)* care nu face parte din nici o fracțiune.

Fraktionslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de fracțiuni. **2.** *(pol.)* neapartenență la nici o fracțiune.

fraktionsmäßig *adj., adv.* fracționar.

Fraktionsmitglied, *-(e)s, -er, n. (pol.)* membru al unei fracțiuni.

Fraktions|sitzung, *-en, f.* ședință a fracțiunii.

Fraktions|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al fracțiunii politice.

Fraktionsversammlung, *-en, f. (pol.)* adunare în plen a fracțiunii politice.

Fraktionsvorsitzende, *-n, -n (ein Fraktionsvorsitzender), m.* și *f.* președinte(-tă) a fracțiunii politice.

Fraktur, *-en, f.* **1.** *(med.)* fractură. **2.** *(tipogr.)* caractere gotice, fractur. **3.** *(în expr.)* **mit jm. ~ reden** (sau **sprechen**) a vorbi cu cineva energic, fără înconjur, pe șleau, de la obraz.

Fraktur|buch|stabe, *-ns, -n, m.* literă gotică.

Fraktur|schrift *f. sg.* scriere gotică.

Frame, *-n, f. (inv.)* suliță; frigare.

Française [frã'sɛ:z(ə)], *-n, f. (inv.)* cadril francez.

Franchise (frã'ʃi:z(ə)] *f. sg.* **1.** sinceritate, franchețe. **2.** scutire de impozit, de taxe. **3.** bagaj de mână (pentru care nu se plătește taxă). **4.** pagubă neînsemnată pentru care societățile de asigurare nu dau despăgubire. **5.** *(ec.)* ['frɛntʃalz] franciză.

franco *adv.* v. franko.

frank *adj.* **1.** franc, sincer, deschis; *(adverbial)* **ich sage es ~ und frei** o spun sincer, verde, fără înconjur, pe șleau, de la obraz. **2.** liber. **3.** *(reg., despre fete)* fără un băiat care să-i facă curte; liberă.

Frank, *-en, -en, m.* v. Franken.

Frankatur, *-en, f.* francare.

Frankaturvermerk, *-(e)s, -e, m.* mențiune de francare.

Frankaturzwang, *-(e)s, m. sg.* francare obligatorie, obligativitate a francării.

Franke, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* franc. **2.** francon, locuitor din Franconia. **3.** *(poet.)* francez.

Franken, *-s, -, m.* franc (monedă); **die Rechnung beträgt 10 ~** socoteala face 10 franci.

Franken|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă, piesă de un franc.

Frankfurter, *-s, -, m.* **1.** locuitor din Frankfurt. **2.** *pl.* cârnăcior (de Frankfurt).

frankierbar *adj.* care trebuie francat; **~er Brief** scrisoare care trebuie francată.

frankieren, *frankierte, frankiert, vb. (h) tr.* a franca, a timbra (o scrisoare, un pachet).

Frankiermaschine, *-n, f.* mașină de francat.

frankiert *I. part. trec.* de la frankieren. **II.** *adj.* francat.

Frankierung, *-en, f.* francare.

Frankierungszwang, *-(e)s, m. sg.* v. Frankaturzwang.

Fränkin, *-nen, f.* **1.** *(ist.)* francă. **2.** franconă, locuitoare din Franconia.

fränkisch *adj.* **1.** *(ist.)* franc. **2.** francon. **3.** *(poet.)* francez.

franko *adv. (com.)* franco, fără plată; **~ Grenze** franco (până la) graniță.

Frankobrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* scrisoare francată.

Frankogebühr, *-en, f.* taxă poștală; cost al timbrelor poștale necesare francării.

Franko|lieferung, *-en*, **Franko|sendung**, *-en, f.* transport franco (ale cărui cheltuieli sunt suportate de furnizor).

Franko|stempel, *-s, -, m.* marcă poștală; ștampila de francare.

Franktireur [-'tø:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** *(ist.)* franctiror. **2.** *(înv.)* partizan.

Fränsche, *-n, -n, m.* v. Franzose.

Fränse, *-n, f.* franj; **mit ~n besetzt** împodobit cu ciucuri, cu franjuri.

fransen, *franste, gefranst (du, er franst), vb. (h) intr.* a se destrăma; **dieser Stoff lässt sich schwer nähen, er franst** stofa aceasta se lucrează greu, se destramă.

Fransenbesatz, *-es, -sätze, m.* garnitură de franjuri.

Fransenmacher, *-s, -, m.* ceaprazar.

Fransenschildkröte, *-n, f. (zool.)* matamata, broască țestoasă cu ciucuri *(Chelys fimbriata).*

fransicht *(înv.)*, **fransig** *adj.* **1.** cu franjuri; în formă de franjuri. **2.** destrămat, cu firele ieșite.

franz. *presc.* de la französisch.

Franz|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* merișor pitic.

Franz|band, *-(e)s, -bände, m.* **1.** legătură (completă) în piele. **2.** carte legată în piele.

Franzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* v. Franzapfel.

Franzbranntwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** fricție alcoolică mentolată preparată din drojdie de vin. **2.** rachiu de drojdie.

Franzbrot, *-(e)s, -e, n.* franzelă.

Franze[1], *-n, -n, m. (reg.)* v. Franzose **(1).**

Franze[2], *-n, f.* v. Franse.

Franzgold, *-(e)s, n. sg.* aur în foiță, aur pentru legătorie.

Franziskaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* (călugăr, călugăriță) franciscan(ă).

Franziskanermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Franziskaner.

Franziskanernonne, *-n, f.* călugăriță franciscană.

Franziskaner|orden, *-s, -, m.* ordin al călugărilor franciscani.

Franzmann, *-(e)s, -männer, m. (fam., glumeț)* francez.

fränzmännisch *adj. (fam., glumeț)* francez, franțuzesc.

Franz|obst, *-es, n. sg.* fructe ale pomilor crescuți în spalier.

Franzose, *-n, -n, m.* **1.** francez. **2.** *(tehn.)* cheie franceză.

Französelei, *-en, f. (peior.)* imitație excesivă și ridicolă a francezilor; franțuzire.

französeln, *französelte, französelt (ich französ(e)le), vb. (h) intr.* a fi franțuzit, a se franțuzi, a face pe francezul.

Franzosenbrot, *-(e)s, -e, n.* baghetă.

Franzosenfeind, *-(e)s, -e, m.* galofob, francofob, antifrancez.

franzosenfeindlich *adj.* galofob, francofob, antifrancez.

Franzosenfresser, *-s, -, m. (fam.)* francofob, antifrancez înverșunat.

Franzosenfresserei *f. sg. (fam.)* francofobie excesivă.

Franzosenfreund, *-(e)s, -e, m.* filofrancez, francofil.

franzosenfreundlich *adj.* filofrancez, francofil.

Franzosenfreundschaft *f. sg.* simpatie pentru francezi, francofilie.

Franzosenfurcht *f. sg.* teamă de francezi.

Franzosenholz, *-es, n. sg. (bot.)* gaiac *(Guaiacum officinale).*

Franzosenhass, *-es, m. sg.* ură împotriva francezilor, francofobie.

Franzosenkaiser, *-s, -, m.* împărat al francezilor.

Franzosenkrankheit *f. sg. (înv., pop.)* sifilis.

Franzosenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** busuioceasă *(Galinsoga parviflora).* **2.** trepădătoare *(Mercurialis annua).*

Franzosenscheu *f. sg.* v. Franzosenfurcht.

Franzosensucht *f. sg.* simpatie exagerată pentru francezi, francomanie.

Franzosentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitate a francezilor. **2.** spirit francez, caracteristică a francezilor. **3.** naționalitate franceză.

französieren, *französierte, französiert, vb. (h) tr.* a franțuzi.

Französierung, *-en, f.* franțuzire.

Französin, *-nen, f.* franceză, franțuzoaică.

französisch I. *adj.* francez; franţuzesc; **die ~e bürgerliche Revolution** revoluţia burgheză franceză; **der ~e Thron** tronul Franţei; **~e Spracheigenheit** expresie idiomatică a limbii franceze, galicism; *(tipogr.)* **~es System** sistem francez de unităţi tipografice de măsură. **II.** *adj.* franţuzeşte; **auf ~** pe franţuzeşte; **sich auf ~ empfehlen** (sau **verabschieden** sau **drücken** sau **Abschied nehmen**) a o şterge englezeşte.

Französisch, *-(s), n. sg.* limba franceză; **dein ~ ist gut** franţuzeasca ta e bună; **ein schönes ~** o franceză, o franţuzească frumoasă; **gebrochen ~ sprechen** a vorbi prost, stricat limba franceză.

Französische, *-n, n. sg.* limba franceză; **ins ~ übersetzen** a traduce în franţuzeşte.

Französling, *-s, -e, m. (peior.)* franţuzit.

Franz|semmel, *-n, f. (reg.)* franzeluţă.

Franzwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin franţuzesc. **2.** şampanie.

frappant *adj.* frapant, izbitor, surprinzător, care bate la ochi.

frappieren, *frappierte, frappiert, vb. (h) tr.* **1.** a frapa, a izbi, a surprinde, a bate la ochi. **2.** a frapa, a răci cu gheaţă.

frappiert I. *part. trec.* de la frappieren. **II.** *adj.* mirat, surprins.

Frappiert|heit *f. sg.* uimire, surpriză, mirare.

Fräs|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* maşină de frezat.

Fräsdorn, *-(e)s, -e, m.* v. Fräserdorn.

Fräse, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* frezâ. **2.** *(tehn.)* maşină de frezat. **3.** *(tehn.)* motofrezâ. **4.** mic volan plisat.

fräsen, *fräste, gefräst (du, er fräst), vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a freza. **2.** a plisa.

Fräser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* frezâ; **einfacher ~** frezâ cilindrică; **hinterdrehter ~** frezâ detalonată; **zweiteiliger ~** frezâ combinată din două părţi. **2.** frezor.

Fräserdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ax de frezâ, port-frezâ.

Fräserzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de frezâ.

Fräsgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză de frezare.

Fräskopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap al frezei.

Fräslehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de frezare.

Fräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat.

Fräsmesser, *-s, -, n.* cuţit de frezat.

Fräs|pflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug-frezâ.

fraß *pers.* 1. *şi a* 3-*a ind. imperf.* de la fressen.

Fraß, *-es, -e, m.* **1.** *(pop.)* hrană pentru animale. **2.** *(fam.)* mâncare prost gătită; lături. **3.** *(med.)* bulimie. **4.** *(med.)* carie. **5.** *(med.)* cangrenă. **6.** *(agr., silv.)* daună, stricăciune, rosătură (provocată de dăunători).

Fräs|säge, *-n, f.* frezâ-ferăstrău.

Fräs|schlitten, *-s, -, m. (tehn.)* sanie a frezei.

Fraßgang, *-(e)s, -gänge, n.* galerie a viermelui (la fructe).

Fräs|spindel, *-n, f. (tehn.)* ax port-frezâ.

Fräs|tiefe, *-n, f. (tehn.)* profunzime a frezării.

Fräs|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă de frezare a maşinii.

Fräsung, *-en, f.* **1.** frezare. **2.** încreţire, plisare.

Frater, *-s, Fratres, m. (bis. cat.)* călugăr, frate.

fraternisieren, *fraternisierte, fraternisiert, vb. (h) intr.* a fraterniza.

Fraternität *f. sg.* frăţie, fraternitate.

frątscheln, *fratschelte, gefratschelt (ich fratsch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a flecari, a bârfi, a spune vorbe de clacă.

Frątschelweib, *-(e)s, -er, n. (reg.)* precupeaţă.

Frątschler, Frätschler, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f. (reg.)* precupeţ(-eaţă).

frątt *adj. (reg.)* julit, ros, rănit.

Frątz, *-es, -e(n), m.* **1.** strengar, strengărită; pici. **2.** *(peior.)* golan, javră, secătură. **3.** *(reg.)* neserios, maimuţoi.

Frątzbohrer, *-s, -, m.* burghiu, sfredel.

Frätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fratze) **1.** mutrişoară. **2.** schimonositură; pocitanie.

Frątze, *-n, f.* **1.** strâmbătură, schimonositură, grimasă; **~n schneiden** a se strâmba, a face grimase. **2.** caricatură, pocitanie, figură grotescă. **3.** *(pop.)* mutră; mutrişoară; **eine hübsche ~** o mutrişoară drăguţă. **4.** năzbâtie, farsă, glumă de prost gust.

Frątzenbild, *-(e)s, -er, n.* caricatură, faţă pocită.

Frątzengesicht, *-(e)s, -er, n.* mutră pocită.

frątzenhaft *adj.* grotesc, caricatural, schimonosit, pocit.

Frątzenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap grotesc, schimonosit, pocit.

Frątzenkuckuck, *-s, -e, m. (ornit.)* cuc şoimar *(Scythrops Novae Hollandiae).*

Frątzenmacher, Frątzensehneider, *-s, -, m.* persoană care are obiceiul să se strâmbe, să se schimonosească; măscărici.

frątzig *adj.* v. fratzenhaft.

frau *pron. indefin. (glumeţ)* vreo femeie, oricare femeie; **wenn ~ das tun würde** dacă vreo femeie ar face asta.

Frau, *-en, f.* **1.** femeie; **alte ~** femeie bătrână; **junge ~ a)** femeie tânără; **b)** femeie recent căsătorită; **weise ~** moaşă; *(bis.)* **unsere liebe ~** Maica Domnului. **2.** soţie, nevastă; **mit ~ und Kindern** cu toată familia; **sich** *(dat.)* **eine ~ nehmen** a se însura; **eine ~ haben** a fi însurat; **ein Mädchen zur ~ verlangen** a cere o fată în căsătorie; **meine ~** soţia mea. **3.** doamnă; **~ Müller** doamna Müller; **die ~ Gräfin** doamna contesă; **Ihre ~ Mutter** mama dv.; **gnädige ~** (stimată) doamnă; **die ~ des Hauses** stăpâna casei.

Fraubase, *-n, f. (pop., înv.)* cumătră.

Fraubasengeschwätz, Fraubasengewäsch, *-(e)s, n. sg.* trăncăneală, flecăreală, cleveteală, bârfeală, vorbe de clacă.

fraubasenhaft *adj.* flecar; bârfitor; dornic de senzaţional; de mahala.

Fraubasentum, *-(e)s, n. sg.,* **Fraubaserei,** *-en, f.* bârfeală, cleveteală; sporovăială, flecăreală, trăncăneală; vorbe de clacă; intrigărie; mahalagism.

Frauchen, *-s, -, n. (dim.* de la Frau) **1.** femeiuşcă. **2.** nevestică. **3.** stăpână (a unui câine).

Fraudation [-'tsio:n], *-en, f.* fraudă.

fraudieren, *fraudierte, fraudiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a înşela. **2.** a defrauda. **II.** *intr.* a face fraude.

fraudulös *adj.* fraudulos.

Frauen|abend, *-s, -e, m.* serată de doamne.

Frauen|abteil, *-(e)s, -e, n.* compartiment pentru femei.

Frauen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum pentru femei.

Frauen|anwalt, *-(e)s, -wälte, m.* apărător al drepturilor femeilor.

Frauen|arbeit, *-en, f.* muncă efectuată de femei.

Frauen|arzt, *-es, -ärzte, m.* ginecolog.

Frauen|ärztin, *-nen, f.* ginecologă.

Frauen|asyl, *-s, -e, n.* azil de femei.

Frauenbalsam, *-s, m. sg. (bot.)* crizantemă *(Chrysanthemum).*

Frauenbe|auftragte, *-n, -n, f.* responsabilă cu problemele privind drepturile femeilor, reprezentantă a femeilor (într-o instituţie).

Frauenbeere, *-n, f. (bot., reg.)* scoruş *(Sorbus torminalis).*

Frauenberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* misiune a femeii. **2.** ocupaţie, profesiune pentru femei.

Frauenbeschäftigung *f. sg.* efectiv feminin din populaţia activă.

Frauenbe|sprechung, *-en, f.* consfătuire între femei.

Frauenbewegung, *-en, f.* mişcare feministă.

Frauenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** (chip de) femeie. **2.** portret de femeie.

Frauenbirke, *-n, f. (bot., reg.)* mesteacăn alb *(Betula alba).*

Frauenblättchen, *-s, n. sg. (bot.)* calapăr *(Chrysanthemum balsamita* L.).

Frauenbrigade, *-n, f.* brigadă de femei.

Frauenbrust, *-brüste, f.* sân.

Frauenbund, *-(e)s, -bünde, m.* asociaţie de femei.

Frauendelegation, *-en, f.* delegaţie de femei.

Frauendemonstration, *-en, f.* demonstraţie, manifestaţie a femeilor.

Frauendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de interes obştesc făcut de femei.

Frauendistel, *-n, f. (bot.)* amărea, spân alb *(Silybum marianum).*

Frauendoppel, *-s, -, n. (sport)* (meci de) dublu femei.

Frauen|ehre *f. sg.* cinste a femeii.

Frauen|einzel, *-s, -, n. (sport)* (meci de) simplu femei.

Frauen|eis, *-es, n. sg. (mineral.)* ghips, spat ghipsos.

Frauen|emanzipation [-tsio:n] *f. sg.* emancipare a femeii.

Frauenfaden, *-s, -fäden, m.* funigei.

Frauenfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, spinarea-lupului *(Athyrium filix-femina).*

Fraucenfeind, *-(e)s, -e, m.* misogin, duşman al femeilor.

Frauenflachs, *-es, m. sg. (bot.)* linariţă *(Linaria vulgaris).*

Frauenfrage *f. sg.* problemă a drepturilor femeii.

Frauenfunk, *-s, m. sg.* emisiuni radio şi TV pentru femei.

Frauengefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare de femei.

Frauengemach, *-(e)s -mächer, n.* iatac, cameră, încăpere locuită de femei.

Frauengeschichten *pl. (fam.)* afaceri amoroase.

Frauenge|stalt, *-en, f.* **1.** siluetă de femeie. **2.** figură de femeie; personaj feminin.

Frauenglas, *-es, n. sg. (mineral.)* mică.

Frauengut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate a femeii.

Frauenhaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de femeie. **2.** *(bot.)* ferigă, părul-fetei *(Asplenium adiantum-nigrum).*

frauenhaft *adj.* feminin; femeiesc; **ein ~es Wesen** o fire feminină; *(adverbial)* **er hat ~ feine Hände** el are mâini fine ca de femeie.

Frauenhaftigkeit *f. sg.* feminitate.

Frauenhandel, *-s, m. sg.* trafic de carne vie.

Frauenhandschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de damă.

Frauenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(ist.)* apartament pentru femei (în castele). **2.** bordel.

Frauenheilkunde *f. sg.* ginecologie.

Frauenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de femei.

Frauenheld, *-en, -en, m.* afemeiat.

Frauenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă femeiască, de damă.

Frauenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de femeie. **2.** *(bot.)* cerceii-doamnei *(Dicentra spectabilis).*

Frauenholz, *-es, n. sg. (bot.)* caprifoi *(Lonicera xylosteum* L.).

Frauenhut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie de damă.

Frauenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie.

Frauenkloster, -s, *-klöster, n.* mânăstire de maici.

Frauenknecht, *-(e)s, -e, m.* bărbat afemeiat.

Frauenkongress, *-es, -e, m.* congres de femei.

Frauenkrankheit, *-en, f.* v. Frauenleiden.

Frauenküchlein, *-s, -, n. (entom.)* buburuză, gărgăriţă *(Coccinella septempunctata).*

Frauenkundgebung, *-en, f.* v. Frauendemonstration.

Frauenleben, *-s, n. sg.* viaţă de femeie.

Frauenleiden, *-s, -, n.* boală de femei.

Frauenliebe *f. sg.* iubire de femeie.

Frauenlist, *-en, f.* şiretenie femeiască; şiretlic de femeie.

Frauenlob, *-(e)s, n. sg.* laudă a femeilor.

Frauenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată, salariu pentru munca femeii.

frauenlos *adj.* fără femei.

Frauenmann, *-(e)s, -männer, m.* bărbat mulieratic, afemeiat.

Frauenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă feminină.

Frauenmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** palton de damă. **2.** *(bot.)* creţişoară *(Alchemilla vulgaris).*

Frauenmensch, *-es, -er, n. (pieor.)* femeie, muiere.

Frauenmilch *f. sg.* **1.** lapte de mamă. **2.** *(reg.)* bere neagră tare.

Frauenminze, *-n, f. (bot.)* v. Frauenblättchen.

Frauenmörder, *-s, -, m.* ucigaş de femei.

Frauen|orden, *-s, -, m. (bis.)* ordin de călugăriţe.

Frauen|organisation, *-en, f.* organizaţie de femei.

Frauenputz, *-es, m. sg.* găteală femeiască.

Frauenquote, *-n, f. (fam.)* număr procentual de femei în poziţii conducătoare şi politică.

Frauenraub, *-(e)s, m. sg. (ist.)* răpire a femeilor.

Frauenrecht, *-(e)s, -e, n. (pol.)* drepturi pentru femei.

Frauenrechtler, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* feminist(ă).

frauenrechtlerisch *adj.* feminist.

Frauensache *f. sg. (în expr.)* **das ist ~** asta e treabă de femeie, cade în sarcina femeilor.

Frauensattel, *-s, -sättel, m. (sport)* șa de damă.
Frauenschaft, *-en, f.* **1.** totalitate a femeilor (dintr-o localitate, întreprindere etc.). **2.** organizație de femei.
Frauenschneider, *-s, -, m.* croitor de damă.
Frauenschuh, *-(e)s, -e, m.* **I.** pantof de damă. **II.** *(bot.)* **1.** căldărușă *(Aquilegia nigricans)*. **2.** papucul-doamnei, condurul-doamnei *(Cypripedilum calceolus)*.
Frauenschuhmacher, *-s, -, m.* pantofar, cizmar de damă.
Frauenschule, *-n, f.* școală de fete.
Frauenschuster, *-s, -, m.* v. Frauenschuhmacher.
Frauenschutz, *-es, m. sg.* protecție a femeii.
Frauenseele, *-n, f.* suflet de femeie.
Frauenseite, *-n, f.* **1.** pagină, rubrică pentru femei (în ziare, reviste). **2.** *(bis.)* partea de nord, unde stau femeile.
Frauensleute *pl. (fam., peior.)* femei, muieri, muieret.
Frauensmensch, *-(e)s, -er, n. (pop., peior.)* femeie, muiere.
Frauensommer, *-s, -, m.* **1.** vară târzie, sfârșit de vară. **2.** funigei.
Frauens|person, *-en, f.* **1.** *(fam.)* ființă feminină. **2.** *(peior.)* femeie, muiere.
Frauen|spiegel, *-s, m. sg. (bot.)* oglinda-doamnei *(Specularia speculum)*.
Frauen|sport, *-(e)s, -e, m.* sport feminin.
Frauen|sportver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație sportivă de femei.
Frauen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *sg.* stare de femeie măritată. **2.** balcon al femeilor în sinagogă.
Frauen|station, *-en, f.* secția de femei (în spital).
Frauen|stift, *-(e)s, -e (r), n.* **1.** mânăstire de călugărițe. **2.** instituție de educație feminină laică sau semilaică.
Frauen|stimme, *-n, f.* **1.** voce de femeie. **2.** *(pol.)* vot al femeilor.
Frauen|stimmrecht, *-(e)s, n. sg. (pol.)* drept de vot pentru femei.
Frauentag, *-(e)s, m. sg.* **1.** ziua femeii; **Internationaler ~** Ziua Internațională a Femeii. **2.** *(bis.)* Buna Vestire.
Frauentracht, *-en, f.* port al femeilor.
Frauentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** feminitate. **2.** femeile, sexul femeiesc.
Frauenturnen, *-s, n. sg. (sport)* gimnastică feminină.
Frauenverband, *-(e)s, -bände, m.* v. Frauenverein.
Frauenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, societate de femei.
Frauenver|einigung, *-en, f.* asociație de femei.
Frauenviole [-vi-], *-n, f. (bot.)* nopticoasă *(Hesperis matronalis)*.
Frauenvolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** lume a femeilor, femeile. **2.** *(peior.)* muieret.
Frauenwahlrecht, *-(e)s, n. sg.* v. Frauenstimmrecht.
Frauenwürde *f. sg.* demnitate a femeii.
Frauenzeitschrift, *-en, f.* revistă pentru femei.
Frauenzimmer, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* femele, ființă feminină. **2.** *(peior.)* muiere; **lass dich nicht mit dem ~ ein** nu te încurca cu femeia aceea.
Frauenzimmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Frauenzimmer*) (fam., glumeț)* femeiușcă, muierușcă.
Frauenzwinger, *-s, -, m.* harem.
Fräulein, *-s, -, n.* **1.** domnișoară; duduie; **Ihr ~ Tochter** domnișoara dv., fiica dv.; **~ X** domnișoara X; **~!** duduie! domnișoară! **das ~ vom Amt** telefonista, domnișoara de la telefoane. **2.** chelneriță, ospătăriță; **~, bitte zahlen** domnișoară, plata vă rog. **3.** *(ist.)* titlu dat unei fete de familie nobilă.
fräuleinmäßig *adj.* ca o domnișoară.
Fräulein|stift, *-(e)s, -e(r), n. (ist.)* asezământ, fundație pentru fete nobile bătrâne.
fraulich *adj.* femeiesc, feminin; de femeie; matern; **~e Fürsorge** grijă de mamă, de femeie.
Fraulichkeit *f. sg.* feminitate.
frdl. *presc.* de la freundlich.
frech *adj.* **1.** obraznic, neobrăzat, impertinent. **2.** *(înv.)* îndrăzneț, cutezător, temerar. **3.** *(reg.)* mofturos; alintat.
Frechdachs, *-es, -e, m. (fam.)* (copil) obraznic; obrăznicătură.
Frech|heit, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** obrăznicie, neobrăzare, impertinență. **2.** *(înv.)* îndrăzneală, cutezanță. **II.** obrăznicie, gest sau vorbă obraznic(ă).
Frechling, *-s, -e, m.* v. Frechdachs.
fredonnieren, *fredonnierte, fredonniert, vb. (h) tr.* a fredona.
Freesie ['fre:ziə], *-n, f. (bot.)* frezie.
Fregatte, *-n, f.* **1.** *(mar.)* fregată. **2.** *(fig.)* femeie impopoțonată.
Fregattenkapitän, *-s, -e, m. (mar.)* căpitan (de marină) de rangul al doilea.
Fregattenleutnant, *-s, -e* (și *-s*), *m.* locotenent de fregată.
Fregatt(en)vogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* fregat *(Fregata aquila)*.
frei I. *adj.* **1.** liber, slobod; neconstrâns, nesilit, independent; nestânjenit; **~er Beruf** profesiune liberă; **heute ist mein ~er Tag** azi e ziua mea liberă; **der ~e Wille** liberul arbitru; **aus ~er Hand verkaufen** a vinde de bună voie; **die ~e Wahl haben** a alege după bunul plac; **aus ~em Antriebe** de bună voie, din proprie inițiativă; **jm. ~e Hand lassen** (sau **geben**) a da cuiva mână liberă, libertate de acțiune; **seinen Tränen ~en Lauf lassen** a nu-și stăpâni lacrimile, a da frâu liber lacrimilor; **den Sachen ~en Lauf lassen** a lăsa lucrurile în voia lor, a nu interveni în mersul lucrurilor; **auf ~en Fuß setzen** a pune în libertate; **aus ~en Stücken** de bună voie; **~ sein a)** a fi liber; **b)** a nu fi ocupat; **c)** a nu fi căsătorit sau logodit; **~ werden a)** a deveni liber; **b)** *(despre abur, gaze etc.)* a se degaja; **sich ~ machen** a se face liber, a se elibera; **ich bin so ~** îmi permit; *(adverbial)* **heute haben wir ~** azi suntem liberi, azi n-avem serviciu, azi n-avem cursuri; **sich ~ bewegen können a)** a avea mișcările libere, a se putea mișca liber; **b)** a avea libertate de acțiune; **der Ballon schwebt ~ in der Luft** balonul plutește liber în aer. **2.** vacant, neocupat; disponibil; *(despre terenuri)* viran; **eine ~e Stelle** un loc vacant; **eine ~e Stunde** o oră liberă, fără ocupație; **ist der Stuhl noch ~?** e liber scaunul acesta? **ich habe keine Stunde mehr ~** nu mai am nici o oră liberă; **Zimmer ~** cameră disponibilă; *(sport)* **Bahn ~!** pârtie! **ein ~er Posten** un post vacant; **~e Kräfte** forțe disponibile. **3.** liber, fără mijloace auxiliare; nepregătit, improvizat; **aus ~er Hand zeichnen** a desena cu mâna liberă; *(adverbial)* **~ sprechen** a vorbi liber, fără a citi. **4.** liber, în linii mari, după sens; **~e Übersetzung** traducere liberă. **5.** liberal, liber; **~e Ansichten haben** a avea idei, păreri, concepții liberale. **6.** liber; fără prejudecăți; libertin; fără perdea; **~e Liebe** amor liber; **hier herrscht ein ~er Ton** aici domnește un ton liber; **dies Buch ist recht ~** cartea aceasta e cam fără perdea; *(adverbial)* **sie benimmt sich recht ~** se poartă cam liber. **7.** gratuit, gratis; *(com.)* franco; **Eintritt ~** intrare liberă; **freie Station** întreținere gratuită; **~e Fahrt** călătorie gratuită; *(adverbial)* **~ (ins) Haus** franco domiciliu, cu transportul gratuit până acasă. **8.** liber, deschis; **~es Feld** câmp deschis; **~e Luft** aer liber; **unter ~em Himmel** sub cerul liber; **~e Aussicht** vedere, priveliște largă, deschisă; *(adverbial)* **das Haus liegt ~** casa e liberă de jur împrejur. **9.** *(von)* lipsit (de), fără; **~ von Vorurteilen** lipsit de prejudecăți; **~ von Feuchtigkeit** fără igrasie. **10.** *(von)* liber, scutit (de); **~ vom Militärdienst** scutit de serviciul militar; **~ von Gebühren** scutit de taxe. **11.** care nu mai beneficiază de drepturi de autor; **Fontäne ist seit vielen Jahren ~** de ani de zile nu se mai plătesc drepturi pentru Fontane. **12.** liber, deschis, sincer, franc, pe față; **ein ~es Wort** o vorbă sinceră; *(adverbial)* **~ (und offen) herausreden** sau **~ von der Leber weg reden** a vorbi deschis, verde (în față), pe șleau. **II.** *adv. (reg.)* foarte, cumsecade, tare de tot; **das ist ~ hübsch** asta-i tare drăguț, asta-i drăguț de tot.
Frei|acker, *-s, -äcker, m.* pământ scutit de dări.
Frei|aktie [-tsiə], *-n, f. (com.)* acțiune gratuită.
frei aufliegend *adj.* **1.** liber, accesibil, la dispoziție. **2.** *(tehn.)* simplu sprijinit, rezemat (pe ceva).
Freibad *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie sub cerul liber. **2.** stabiliment de băi sub cerul liber; țărm.
Freiball, *-(e)s, -bälle, m.* bal cu intrare gratuită.
Freiballon, *-s, -e* (și *-s*), *m. (av.)* balon liber (nedirijabil).
Freibank, *-bänke, f.* măcelărie ieftină, de calitate inferioară.
Freibankfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de categorie ieftină, inferioară.
Freibauer, *-n* (și *-s*), *-n, m. (ist.)* răzeș.
freibekommen, *bekam frei, freibekommen, vb. (h)* **I.** *tr.* a reprimi (un lucru sechestrat etc.). **II.** *intr.* a primi concediu, a fi învoit.
Freiberger, *-s, -, m. (glumeț)* chiulangiu.
freiberuflich *adj.* liber-profesionist.
Freibetrag, *-(e)s, -beträge, m. (fin.)* sumă scutită de impozite, tranșă neimpozabilă.
Freibeuter, *-s, -, m.* **1.** pirat, corsar. **2.** profitor lipsit de scrupule; **literarischer ~** plagiator.
Freibeuterei, *-en, f.* **1.** *sg.* piraterie. **2.** act de piraterie; *(fig.)* exploatare; lăcomie la câștig; abuz; tâlhărie.
freibeuterisch *adj.* (ca) de pirat, pirateresc.
Freibeuterschiff, *-(e)s, -e, n.* vas de pirați.
Freibezirk, *-(e)s, -e, m.* teritoriu liber; porto-franco.
Freibier, *-(e)s, n. sg.* **1.** bere gratuită, la dispoziția consumatorilor. **2.** bere scutită de taxe.
Freibillett [-biljɛt], *-(e)s, -e, n. (reg., înv.)* bilet gratuit.
freibitten, *bat frei, freigebeten (du bittest frei, er bittet frei), vb. (h) tr.* a ruga să i se dea liber.
freibleibend *adj. (com.)* fără obligații; *(despre prețuri)* facultativ, la libera înțelegere.
Freibord, *-(e)s, m. sg. (mar.)* bord, deasupra liniei de plutire.
Freibrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* pașaport. **2.** *(ist.)* hrisov prin care se acordă anumite privilegii. **3.** *(ist.)* act deliberare. **4.** diplomă de calfă. **5.** *(ist.)* atestat de naștere liberă.
Freibürger, *-s, -, m. (ist.)* **1.** cetățean liber. **2.** cetățean al unui oraș liber.
Freidenker, *-s, -, m.* liber-cugetător; ateu.
Freidenkerei *f. sg.* atitudine de liber-cugetător; ateism.
freidenkerisch *adj.* liber-cugetător; ateist.
Freidenker|organisation, *-en, f.* organizație a liber-cugetătorilor, a ateiștilor.
freidig *adj.* **1.** *(înv., reg.)* îndrăzneț, cutezător. **2.** *(reg.)* bucuros.
Freiding, *-(e)s, -e, n.* v. Freistuhl.
Freidraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir conductor neizolat.
Freie[1], *-n, -n (ein Freier), m.* și *f. (ist.)* persoană liberă.
Freie[2], *-n, n. sg.* spațiu liber, aer liber; **im ~n** sub cerul liber; în aer liber; **ins ~** la aer, la câmp (deschis), la iarbă verde.
frei|eigen *adj. (despre proprietăți)* alodial, scutit de orice dare.
Frei|einsendung, *-en, f.* trimitere cu porto plătit.
freien, *freite, gefreit, vb. (h)* **I.** *intr.* a peți, a cere în căsătorie; **um ein Mädchen ~, um die Hand eines Mädchens ~** a cere în căsătorie o fată; **nach Geld ~** a căuta o fată cu zestre mare, a umbla după zestre. **II.** *tr. (înv.)* a lua în căsătorie.
Freier, *-s, -, m.* pețitor, pretendent.
Freierei, *-en, f.* cerere în căsătorie.
Freiersfüße *pl. (numai în expr.)* **auf ~n gehen** a căuta o nevastă, a umbla după însurătoare, a merge în peți.
Freiersmann, *-(e)s, Freiersleute, m.* v. Freier.
Frei|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar gratuit (al unei cărți), specimen.
Freifahrkarte, *-n, f. (ferov.)* permis de călătorie gratuită.
Freifahrschein, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* foaie de drum, bilet gratuit.
Freifahrt, *-en, f. (ferov.)* călătorie gratuită.
Freifall, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* cădere liberă.
Freifallbär, *-en, -en, m. (tehn.)* mai ce cade liber.
Freifallbeschleunigung *f. sg. (fiz.)* accelerare în căderea liberă.
Freifläche, *-n, f. (constr.)* loc viran.
freifliegend *adj.* zburând liber, volant.
Freiflut *f. sg. (hidr.)* deversare.
Freifluter, *-s, -, m. (hidr., constr.)* deversor.
Freifracht *f. sg.* **1.** bagaj scutit de taxe. **2.** transport gratuit.
Freifrau, *-en, f. (ist.)* baronă, bareneasă.
Freifräulein, *-s, -, n. (ist.)* fiică de baron, baroneasă.
Freigabe *f. sg.* **1.** eliberare; deblocare; slobozire. **2.** scoatere de sub o opreliște (sechestru, rechiziție, cenzură etc.); redare în circulație. **3.** *(fin.)* liberalizare (a prețurilor, a taxelor de schimb).
Freigabe|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* autorizație de eliberare.
Freigabetaste, *-n, f. (ferov.)* clapă de dat «mers liber».
Freigabewerk, *-(e) s, -e, n. (ferov.)* mecanism de deblocare a liniei.
Freigang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** ieșire a deținuților la lucru. **2.** plimbare zilnică în curtea închisorii.

Freigänger, *-s, -, m.* **1.** franctiror, partizan. **2.** *(tehn.)* automat. **3.** deținut trimis la lucru în afara închisorii.

freigeben, *gab frei, freigegeben (du gibst frei, er gibt frei), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a elibera, a slobozi, a da (cuiva) drumul, a da, a reda (cuiva) libertatea; **einen Gefangenen** ~ a elibera un prizonier **2.** a elibera, a dezlega de o obligație, de un angajament; **den Bräutigam** (sau **die Braut**) ~ a desface logodna. **3.** a ridica, a anula o opreliște, o interdicție; *(jur.)* a anula confiscarea (unei publicații); **die Straße für den Verkehr** ~ a (re)da șoseaua circulației; **rationierte Ware** ~ a lăsa spre vânzare liberă, a debloca o marfă raționalizată. **4.** *(fin.)* a liberaliza (un curs monetar). **II.** *intr.* și *tr. (ferov.)* a da drum liber. **III.** *intr.* a da vacanță, concediu; a suspenda cursurile (pentru elevi, studenți); **gestern wurde freigegeben** ieri cursurile au fost suspendate.

freigebig *adj.* darnic, larg, generos; **er ist zu** ~ e mână spartă.

Freigebigkeit *f. sg.* dărnicie, generozitate.

freigeboren *adj. (ist.)* născut liber.

Freigebung *f. sg.* v. Freigabe.

Freige|hege, *-s, -, n.* loc mare îngrădit pentru animale (în grădini zoologice etc.).

Freigeist, *-(e)s, -er, m.* v. Freidenker.

Freigeisterei, *-en, f.* **1.** atitudine, concepție de liber-cugetător. **2.** liberalism de paradă.

freigeisterisch *adj.* liber-cugetător.

freigeistig *adj.* liberal.

Freigelände, *-s, -, n. (mil.)* câmp liber, deschis.

freigelassen *part. trec.* de la freilassen.

Freigelassene, *-n, -n (ein Freigelassener), m.* și *f. (ist.)* persoană dezrobită, eliberată (din sclavie, din iobăgie).

Freigepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de mână, bagaj scutit de taxă.

Freigericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal secret (neoficial).

Freigerinne, *-s, -, n. (hidr.)* gură, canal de descărcare.

freigesinnt *adj.* liberal.

freige|sprochen *part. trec.* de la freisprechen.

freigewählt *adj.* liber ales; *(sport)* **~e Übung** exercițiu liber ales.

freigewerkschaftlich *adj.* din sindicatele libere; a(l) sindicatelor libere.

frei geworden *part. trec.* de la frei werden.

freigiebig *adj.* v. freigebig.

Freigold, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* aur nativ (la suprafața solului).

Freigraf *-en, -en, m. (ist.)* jurat al tribunalului secret (neoficial).

Freigrenze, *-n, f. (fin.)* limită de impozitare.

Freigut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** marfă scutită de taxe vamale, bunuri duty-free. **2.** *(ist.)* bun alodial, scutit de dări.

frei|haben, *hatte frei, freigehabt (ich habe frei, du hast frei, er hat frei), vb. (h) tr.* a avea liber.

Frei|hafen, *-s, -häfen, m.* port liber, porto-franco.

frei|halten, *hielt frei, freigehalten (du hältst frei, er hält frei), vb. (h) tr.* **1.** a plăti pentru cineva (consumația), a trata, a face cinste (cuiva); a aproviziona; **jn. mit Zigaretten** ~ a aproviziona pe cineva cu țigări. **2.** a rezerva; **einen Tag für jn.** ~ a rezerva o zi pentru cineva.

Frei|hand|drehbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* bormașină manuală.

Frei|handel, *-s, m. sg.* comerț liber, liber schimb (fără taxe vamale).

Frei|handels|abkommen, *-s, -, n.* acord de liber schimb.

Frei|handels|ära, *-ären, f. (ec.)* epocă a comerțului liber, a liberului schimb.

Frei|handels|periode, *-n, f. (ec.)* perioadă a comerțului liber, a liberului schimb.

Freihandels|system, *-s, -e, n.* liberul schimb, liber-schimbism.

Frei|handelszone, *-n, f. (ec.)* zonă a liberului schimb.

frei|händig *adj.* **1.** cu mâna liberă; **~es Zeichnen** desen liber; *(adverbial)* ~ **zeichnen** a desena cu mâna liberă; ~ **Rad fahren** a merge cu bicicleta fără a ține ghidonul cu mâna. **2.** de bunăvoie, neforțat; fără intermediar, direct; *(adverbial)* ~ **verkaufen** a vinde de bunăvoie; a vinde direct, fără intermediar.

Frei|händler, *-s, -, m.* liber-schimbist, partizan al comerțului liber, al liberului schimb.

frei|händlerisch *adj.* conform cu liberul schimb, în spiritul liberului schimb.

Frei|handzeichnen, *-s, n. sg.* desen cu mâna liberă.

Frei|handzeichnung, *-en, f.* desen făcut cu mâna liberă.

Frei|haus, *-es, -häuser, n.* casă scutită de impozite.

Frei-Haus-Lieferung, *-en, f.* livrare franco la domiciliu.

Frei|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* libertate; **dichterische** ~ licență poetică; **die** ~ **der Presse** libertatea presei; **die** ~ **von Straßenumzügen und Kundgebungen** libertatea de a organiza demonstrații și manifestații de stradă; **die** ~ **des Wortes** libertatea cuvântului; *(ec.)* **die** ~ **der Meere** libertatea mărilor; **die** ~ **des internationalen wirtschaftlichen Verkehrs** libertatea traficului internațional; **ich nehme mir die** ~ îmi permit. **2.** îndrăzneală, obrăznicie, necuviință; **sich** *(dat.)* **große ~en (heraus)nehmen** a-și permite prea multe, a întrece măsura. **3.** privilegiu.

frei|heitlich *adj.* în spiritul libertății; libertar; liberal.

frei|heitliebend *adj.* iubitor de libertate.

Frei|heits|apostel, *-s, -, m. (poet.)* apostol al libertății.

Frei|heitsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore al libertății (ca simbol al libertății statale).

Frei|heitsberaubung, *-en, f.* privațiune de libertate.

Frei|heitsbeschränkung, *-en, f.* **1.** *sg.* îngrădire a libertății. **2.** restricție privativă de libertate.

Frei|heitsbe|strebung, *-en, f.* năzuință spre libertate.

Frei|heitsbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare de eliberare.

Frei|heitsbrief, *-(e)s, -*e, m. v. Freibrief **(3).**

Frei|heitsdichtung, *-en, f.* poezie a libertății.

Frei|heitsdrang, *-(e)s, m. sg.* năzuință de libertate, dor de libertate.

Frei|heitsdurst, *-(e)s, m. sg.* sete de libertate.

Frei|heits|ent|ziehung *f. sg.*, **Frei|heits|ent|zug**, *-es, m. sg.* privațiune de libertate.

Frei|heitsfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al libertății.

Frei|heitsfront, *-en, f.* front al libertății.

Frei|heitsgedanke, *-ns, -, m.* ideea de libertate.

Frei|heitsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț, sentiment al libertății.

Frei|heitsgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de libertate.

Frei|heitsgöttin *f. sg. (poet.)* zeița a libertății.

Frei|heitsheld, *-en, -en, m.* erou al luptei de eliberare.

Frei|heitskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de eliberare.

Frei|heitskämpfer, *-s, -, m.* luptător pentru libertate.

Frei|heitskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de eliberare, de independență.

Frei|heitsliebe *f. sg.* dragoste de libertate.

frei|heitsliebend *adj.* v. freiheitliebend.

Frei|heitslied, *-(e)s, -er, n.* v. Freiheitsgesang.

Frei|heitsmütze, *-n, f. (ist.)* bonetă a libertății (a iacobinilor).

Frei|heits|prediger, *-s, -, m.* v. Freiheitsapostel.

Frei|heits|schwärmer, *-s, -, m.* luptător entuziast pentru libertate.

Frei|heits|sinn, *-(e)s, m. sg.* spirit de libertate.

Frei|heits|statue [și -'sta:-], *-n, f.* statuie a libertății; *(nume propriu)* Statuia Libertății (din New York).

Frei|heits|strafe, *-n, f.* pedeapsă privativă de libertate.

Frei|heits|tradition, *-en, f.* tradiție a libertății.

Frei|heitswillen, *-s, m. sg.* voință de libertate.

Frei|heizung, *-en, f. (tehn.)* **1.** încălzire directă. **2.** vulcanizare liberă.

frei|heraus **I.** *adv.* verde, pe șleau; în față. **II.** *interj.* spune odată! dă-i drumul! spune verde!

Frei|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* baron.

frei|herrlich *adj.* baronal, de baron.

Frei|herrnsitz, *-es, -e, m.* castel baronal; reședință a unui baron.

Frei|herrschaft, *-en, f.* baronie.

frei|herzig *adj.* deschis, sincer, franc.

Frei|hof, *-(e)s, -höfe, m.*, **Frei|hufe**, *-n, f. (ist.)* bun alodial, bun scutit de dări.

Frei|in, *-nen, f. (ist.)* baroneasă.

Freikarte, *-n, f.* bilet gratuit.

Freikauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare.

freikaufen, *kaufte frei, freigekauft, vb. (h) tr.* a răscumpăra.

Freikirche, *-n, f.* biserică protestantă liberă (independentă de stat).

freikommen, *kam frei, freigekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se elibera, a scăpa. **2.** *(mar.)* a se desprinde de pe bancul de nisip.

freikonservativ [-va-] *adj. (pol.)* conservator-liberal.

frei kopierbar *adj. (inform.)* copiabil gratis, care se poate copia gratis; **~e Software** soft gratis la copiere.

Freikörperkultur *f. sg.* nudism.

Freikorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* **1.** corp de franctirori, de partizani. **2.** echipă volantă.

Freikugel, *-n, f. (în legende)* glonț fermecat.

Freikuvert [-vɛrt sau -vɛ:ɐ], *-s, -s, n.* plic francat.

Freilager, *-s, -, n.* depozit de tranzit.

Freiland, *-(e)s, n. sg. (agr.)* suprafață de cultivare în aer liber.

Freilandgeflügel, *-s, n. sg.* păsări crescute în libertate.

Freilandgemüse, *-s, n. sg.* legume din câmp.

freilassen, *ließ frei, freigelassen (du, er lässt frei), vb. (h) tr.* a elibera, a pune în libertate; a da drumul (cuiva), a slobozi.

Freilassung, *-en, f.* eliberare, punere în libertate, slobozire; *(ist.)* ~ **eines Sklaven** dezrobirea unui sclav.

Freilassungsforderung, *-en, f.* cerere de punere în libertate.

Freilauf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* roată liberă (la biciclete etc.), liber.

Freilaufnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc de roată liberă.

freilaut *adj.* slobod la gură.

freilegen, *legte frei, freigelegt, vb. (h) tr.* **1.** a dezgropa, a dezveli. **2.** a scoate la iveală. **3.** a curăța (de dărâmături etc.), a degaja.

Freilegung, *-en, f.* **1.** dezgropare, dezvelire. **2.** scoatere la iveală. **3.** curățire (a străzilor, pieților, terenurilor) de dărâmături sau obstacole, degajare.

Frei|lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă liberă.

Freileitung, *-en, f. (electr.)* cablu aerian, conductă aeriană.

Freileitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m.* cablu aerian.

freilich *adv.* **1.** firește, fără îndoială, desigur; **~!** desigur! se înțelege! **2.** ce-i drept, e drept, într-adevăr.

Freilicht, *-(e)s, n. sg. (pict.)* lumină naturală, lumină de exterior, plein-air.

Freilicht|auf|führung, *-en, f.* teatru în aer liber.

Freilicht|aufnahme, *-n, f.* fotografie (făcută) în aer liber.

Freilichtbühne, *-n, f.* teatru în aer liber.

Freilichtmaler, *-s, -, m.* pictor plein-air-ist.

Freilichtmalerei *f. sg.* plein-air-ism.

Freilichtmuse|um, *-s, -museen* [-ze:ən], *n.* muzeu în aer liber.

Freilicht|the|ater, *-s, -, n.* v. Freilichtbühne.

Freiliegekur, *-en, f. (med.)* cură în aer liber, stând culcat pe șezlong.

Freiliste, *-n, f.* listă de mărfuri scutite de vamă.

Freilos, *-es, -e, n.* loz gratuit.

Freiluft|auf|führung, *-en, f.* reprezentație în aer liber.

Freiluftmuse|um, *-s, -museen* [-ze:ən], *n.* v. Freilichtmuseum.

Freiluftpremiere [-'mie:rə], *-n, f.* premieră de teatru în aer liber.

Freiluft|saison [-sɛzõ:], *-s, f. (sport)* sezon de vară.

Freiluft|schule, *-n, f.* școală în aer liber.

freimachen, *machte frei, freigemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a elibera; **jn. von der Dienstpflicht** ~ a scuti pe cineva de serviciul militar; **die Bahn vom Schnee** ~ a deszăpezi linia (ferată). **2.** a franca (scrisori). **3.** a se dezbrăca; **machen Sie bitte den Oberkörper** ~ dezbrăcați-vă, vă rog, până la brâu. **II.** *refl.* **1.** a se elibera, a se degaja de..., a deveni disponibil; **kannst du dich heute nachmittag ~?** poți să fii liber azi după-masă? **2.** *(von* cu *dat.)* a se elibera, a se debarasa, a scăpa (de...); a se emancipa (de...); **sich von Schulden** ~ a scăpa de datorii.

Freimachung *f. sg.* **1.** eliberare. **2.** francare. **3.** debarasare, degajare; emancipare.

Freimachungsgebühr, *-en, f.* taxă de francare.

Freimachungs|zwang, *-(e)s, -zwänge, m.* francare obligatorie.

Freimann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* **1.** gâde, călău. **2.** hingher.
Freimarke, *-n, f.* marcă, timbru poştal.
Freimarken|album, *-s, -s* (şi *-ben), n.* album de mărci poştale, clasor.
Freimarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă liberă.
Freimaurer, *-s, -, m.* (franc)mason.
Freimaurerei *f. sg.* (franc)masonerie.
freimaurerisch *adj.* (franc)mason.
Freimaurerloge [-lo:ʒə], *-n, f.* lojă (franc)masonică.
Freimaurer|orden, *-s, -, m.* ordin (franc)masonic.
Freimut, *-(e)s, m. sg.* francheţe, sinceritate.
freimütig *adj.* sincer, deschis, franc.
Freimütigkeit *f. sg.* francheţe, sinceritate.
freinehmen, *nahm frei, freigenommen (du nimmst frei, er nimmt frei), vb. (h) tr.* a lua liber; **einen Tag ~** a lua o zi liberă, a se învoi o zi.
Frei|ort, *-(e)s, -e, m. (ist.)* loc privilegiat
Freipass, *-es, -pässe, m.* paşaport.
Freiplatz, *-es, -plätze, m.* loc gratuit, loc de favoare.
Freisamkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pansea, catifeluţă *(Viola tricolor).*
Freisass, *-en, -en,* **Freisasse**, *-n, -n, m. (ist.)* mic proprietar (de pământ) liber, răzeş.
freischaffend *adj.* liber profesionist.
Freischar, *-en, f. (ist.)* **1.** *(mil.)* detaşament de voluntari. **2.** detaşament de partizani.
Freischärler, *-s, -, m. (ist.)* **1.** voluntar. **2.** partizan.
frei|schaufeln, *schaufelte frei, freigeschaufelt (ich schauf(e)le frei), vb. (h) tr.* a curăţa cu lopata (de zăpadă, moloz etc.); a deszăpezi; a dezgropa, a despotmoli; a scoate la iveală.
Freischein, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de scutire. **2.** *(ferov.)* bilet gratuit.
Freischicht, *-en, f.* schimb, tură liber(ă).
Freischießen, *-s, n. sg.* **1.** tir liber, fără reazem. **2.** serbare (câmpenească) cu tragere la ţintă.
Freischlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură liberă (de penalizare).
freischleppen, *schleppte frei, freigeschleppt, vb. (h) tr. (mar.)* a tracta un vas împotmolit.
Freischöffe, *-n, -n, m. (ist.)* asesor la tribunalul de război, la curtea marţială.
Freischule, *-n, f.* învăţământ (şcolar) gratuit; **~ haben** a fi scutit de taxa şcolară.
Freischüler, *-s, -, m.* elev scutit de taxa şcolară, bursier.
Freischuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** împuşcătură gratuită (la tir). **2.** *(în legende)* împuşcătură sigură cu glonte fermecat
Freischütz, *-en, -en,* **Freischütze**, *-n, -n, m.* **1.** *(în legende)* puşcaş care trage cu gloanţe fermecate. **2.** franctiror.
Freischwänzige, *-n, -n, m. (zool.)* liliac cu coada liberă *(Rhinopomidae).*
freischwimmen, *schwamm frei, freigeschwommen, vb. (h) refl.* a trece examenul de înot, a deveni înotător independent; *(fig.)* a deveni independent.
Freischwimmer, *-s, -, m. (sport)* **1.** înotător independent. **2.** înotător în stil liber.
Freisein, *-s, n. sg.* libertate.
freisetzen, *setzte frei, freigesetzt (du, er setzt frei), vb. (h) tr.* **1.** a elibera, a pune în libertate; a da drumul (cuiva). **2.** a elibera, a suprima (mâna de lucru).
Freisetzung *f. sg. (jur.)* eliberare, punere în libertate.
Freisetzungs|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli necesare economiei unui factor de producţie.
Freisetzungs|effekt, *-(e)s, -e, m.* efectul economisirii; **~ von Arbeitskräften** efectul economisirii mâinii de lucru.
Freisinn, *-(e)s, m. sg.* liberalism.
freisinnig *adj.* liberal.
Freisinnigkeit *f. sg.* v. Freisinn.
Freisitz, *-es, -e, m.* loc gratuit.
freislich *adj. (poet., înv.)* îndrăzneţ; înverşunat; îndârjit.
frei|sprechen, *sprach frei, freigesprochen (du sprichst frei, er spricht frei), vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a achita. **2.** *(bis.)* a dezlega (de păcate). **3.** *(ist.)* a da (unui ucenic) calificarea de calfă; **der Lehrling wurde freigesprochen** ucenicul a fost făcut calfă.
frei|sprechend I. *part. prez.* de la freisprechen. **II.** *adj. (jur.; în expr.)* **~es Urteil** sentinţă de achitare.
Frei|sprechung, *-en, f.,* **Frei|spruch**, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** *(jur.)* achitare. **2.** *(bis.)* dezlegare (de păcate). **3.** *(ist.)* acordare a calificării de calfă.
Frei|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură liberă.
Frei|staat, *-(e)s, -en, m.* republică.
frei|staatlich *adj.* republican.
Frei|stadt, *-städte, f.* oraş liber.
Frei|statt, *-stätten,* **Frei|stätte**, *-n, f.* loc de refugiu; azil.
frei|stehen, *stand frei, freigestanden, vb. (h) intr.* **1.** (cu *dat.)* a(-i) fi (cuiva) permis, a avea libertatea, îngăduinţa, voia, latitudinea; **es steht Ihnen frei zu wählen** puteţi, aveţi libertatea să alegeţi. **2.** a fi liber, neocupat; **das Zimmer steht frei** camera este neocupată, liberă.
frei|stehend I. *part. prez.* de la freistehen. **II.** *adj.* **1.** la libera alegere. **2.** *(despre case, camere)* neocupat, liber. **3.** izolat.
Frei|stelle, *-n, f.* întreţinere gratuită (într-o şcoală, într-un cămin etc.).
frei|stellen, *stellte, frei, freigestellt, vb. (h) tr.* (cu *dat.)* **1.** a da (cuiva) posibilitatea, a permite (cuiva) să aleagă, să se hotărască; **die Wahl ist ihm völlig freigestellt** alegerea este lăsată în întregime la discreţia lui. **2.** a elibera, a pune în libertate. **3.** a scuti; **jn. vom Wehrdienst ~** a scuti pe cineva de serviciul militar.
Frei|stellung, *-en, f.* **1.** permisiune. **2.** învoire, permisie. **3.** *(fin.)* scutire; **~ von Steuern** scutire de impozite.
Frei|stellungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* adeverinţă, certificat de scutire.
Freistempel, *-s, -, m.* ştampila (poştei) cu maşina de francare.
Frei|stil, *-(e)s, m. sg. (sport)* stil liber.
Frei|stilringen, *-s, n. sg. (sport)* lupte libere.
Frei|stilschwimmer, *-s, -, m.* înotător în stil liber.
Frei|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură liberă (de penalizare).
Frei|strahlturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de acţiune, turbină Pelton.
Frei|stück, *-(e)s, -e, n.* exemplar gratuit (al unei cărţi).
Frei|student, *-en, -en, m.* student independent (care nu aparţine nici unei asociaţii studenţeşti).
Frei|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (ist.)* tribunal.
Frei|stunde, *-n, f.* oră liberă, oră de recreaţie.
Freitag, *-(e)s, -e, m.* **1.** vineri; **(des) ~s** vinerea; **am ~** vineri; *(bis.)* **der Stille ~** vinerea mare. **2.** zi de vacanţă.
freitags *adv.* în fiecare vineri, vinerea.
Freite, *-n, f. (pop.)* peţit; **auf die ~ gehen** a căuta o nevastă, a umbla după însurătoare, a merge în peţit.
Freitisch, *-(e)s, m. sg.,* **Freitisch|stelle**, *-n, f.* masă gratuită; bursă (în masă).
Freitod, *-(e)s, -e, m.* sinucidere.
freitragend *adj. (constr.; despre grinzi)* încastrat la un capăt şi liber la celălalt.
Freitreppe, *-n, f.* scară exterioară a unei case.
Frei|übung, *-en, f. (sport)* exerciţiu liber.
Frei|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* plic timbrat.
Freiung, *-en, f.* **1.** cerere în căsătorie; peţit. **2.** *(ist.)* loc care beneficiază de anumite privilegii.
frei verfügbar *adj.* disponibil gratis; **~e Software** soft gratis.
Freiverkehr, *-s, m. sg.* **1.** circulaţie liberă. **2.** *(fin.)* trafic (la bursă) cu valori necotate.
Freiverkehrkurse *pl. (fin.)* curs liber.
Freivulkanisation [-vul-], *-en, f.* vulcanizare directă.
freiweg *adv.* pe şleau, deschis, verde (în faţă), fără reticenţe; **etwas ~ von der Leber sagen** a spune ceva pe şleau, a spune ce are pe suflet
Freiwerber, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* peţitor, votru. **2.** *(mil.)* recrutor.
Freiwerberei *f. sg.* **1.** peţit. **2.** acţiune de recrutare.
Freiwerberin, *-nen, f. (înv.)* peţitoare, voatră.
frei werden, *wurde frei, frei geworden (du wirst frei, er wird frei), vb. (s) intr.* **1.** a se elibera. **2.** *(chim., fiz.; despre gaze etc.)* a se degaja.
Freiwerden, *-s, n. sg.* **1.** eliberare, dezlănţuire; **~ einer Stelle** eliberare a unui post. **2.** *(chim., fiz.)* degajare.
Freiwild, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(vân.)* vânat liber, neocrotit. **2.** *(ist)* proscris, om pus în afara legii.
freiwillig *adj.* voluntar, de bună voie.
Freiwillige, *-n, -n (ein Freiwilliger), m.* **1.** voluntar. **2.** *(mil. în expr.)* **Einjährig-Freiwillige** soldat cu termen redus.
Freiwilligen|armee, *-n* [-me:ən], *f. (mil.)* armată de voluntari.
Freiwilligendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar cu termen redus.
Freiwilligenpräsenzdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu activ de soldat cu termen redus.
Freiwilligentrupp, *-s, -s, m.* trupă de voluntari.
Freiwilligkeit *f. sg.* caracter liber consimţit; voluntariat.
Freiwurf, *-(e)s, -würfe, m. (sport)* lovitură liberă, de penalizare.
Freiwurfkreis, *-es, -e, m. (handbal)* semicerc de 9 m.
Freizeichen, *-s, -, n.* ton (la telefon).
Freizeichnung, *-en, f.* participare voluntară (la o asigurare, la un împrumut etc.).
Freizeit, *-en, f.* timp liber; recreaţie, vacanţă.
Freizeitge|staltung, *-n,* **Freizeit|organisation**, *-en, f.* organizare a timpului liber.
Freizeitverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a timpului liber.
Freizettel, *-s, -, m.* **1.** bilet de scutire. **2.** bilet de voie.
Freizone, *-n, f.* zonă liberă.
freizügig *adj. (ist.)* cu drept de a-şi alege domiciliul. **2.** *(ec.)* libera circulaţie a forţei de muncă (în cadrul EU).
Freizügigkeit *f. sg.* **1.** *(ist.)* drept de liberă deplasare; drept de a-şi alege domiciliul.
Freizügigkeitsgesetz, *-es, n. sg.* lege privind dreptul de a-şi alege domiciliul.
fremd *adj.* **1.** străin, din altă parte; exotic; **~e Sprachen** limbi străine; **~e Länder** ţări străine; **~e Waren** mărfuri din străinătate, mărfuri străine; **~e Pflanzen** plante exotice; **~e Länder, ~e Sitten** alte ţări, alte moravuri; câte bordeie, atâtea obiceie. **2.** străin, a(l) altcuiva; **~es Gut** avere străină; **das Gut ist in ~e Hände gekommen** moşia a ajuns în mâini străine, a încăput pe mâini străine; **unter ~em Namen** sub alt nume, sub nume străin; **sich in ~e Händel mischen** a se amesteca în certurile, în treburile altora; a-şi băga nasul unde nu-i fierbe oala. **3.** străin, îndepărtat (ca suflet, preocupări, obiceiuri); **er ist mir so ~** mi-e atât de străin, nu mă pot apropia de el, n-am nici o afinitate cu el; **sich ~ stellen** sau **~ tun (gegen jn.)** a face pe străinul, a se purta rece (cu cineva); **jm. (sau einer Sache) ~ werden** a se înstrăina de cineva (sau de ceva), a pierde legătura, contactul cu cineva (sau cu ceva). **4.** străin, necunoscut; neobişnuit; dezorientat; **das ist mir ~** sunt străin de asta, n-am idee; **das war mir bisher ~** până acum lucrul acesta mi-a fost străin, necunoscut; **die Lüge ist ihm ~** nu cunoaşte minciuna; **ich bin ~ hier (in der Stadt)** sunt străin aici (în acest oraş); nu cunosc aici pe nimeni; nimeni nu mă cunoaşte aici; sunt dezorientat. **5.** ciudat, straniu, bizar; **das kommt mir ~ vor** mi se pare ciudat lucrul acesta.
Fremd|anteil, *-(e)s, -e, m.* participaţie străină.
fremd|artig *adj.* **1.** exotic. **2.** neobişnuit, ciudat, curios, straniu, bizar.
Fremd|artigkeit *f. sg.* **1.** exotism. **2.** ciudăţenie, curiozitate, caracter bizar.
Fremdbe|stäubung, *-en, f. (bot.)* încrucişare cu polen străin.
Fremde[1] *f. sg.* străinătate, ţară străină: loc străin; **in der ~** în străinătate, printre străini.
Fremde[2], *-n, -n (ein Fremder), m.* şi *f.* **1.** străin(ă). **2.** oaspete, musafir; vizitator (al unui hotel, al unei staţiuni etc.).
fremdeln, *fremdelte, gefremdelt, (ich fremd(e)le), vb. (h) intr.* a se simţi străin; a se simţi stânjenit, timid (printre străini).
fremden, *fremdete, gefremdet (du fremdest, er fremdet), vb. (h) intr. (elev.)* v. fremdeln.
Fremdenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al călătorilor (la hoteluri).
fremdenfeindlich *adj.* xenofob.
Fremdenfeindlichkeit *f. sg.* xenofobie.
fremdenfreundlich *adj.* xenofil.
Fremdenfreundlichkeit *f. sg.* xenofilie.
Fremdenführer, *-s, -, m.* călăuză, ghid, cicerone.
Fremdenhass, *-es, m. sg.* ură împotriva străinilor, xenofobie.
Fremdenheim, *-(e)s, -e, n.* pensiune.
Fremdenherrschaft, *-en, f.* v. Fremdherrschaft.

Frẹmdenhof, *-(e)s, -höfe, -m.* han.
Frẹmden|industrie, *-n. f.* industrie turistică.
Frẹmdenlegion *f. sg. (ist.)* legiunea străină.
Frẹmdenlegionär, *-s, -e, m.* mercenar din legiunea străină.
Frẹmdenliste, *-n, f.* listă a vizitatorilor (unei staţiuni, unui hotel etc.).
Frẹmdenpolizei, *-en, f.* control al străinilor.
Frẹmdenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept legal acordat străinilor.
Frẹmden|steuer, *-n, f.* impozit, taxă pentru străini.
Frẹmden|stube, *-n, f.* v. Fremdenzimmer.
Frẹmdenverkehr, *-s, m. sg.* **1.** turism. **2.** circulaţie a turiştilor.
Frẹmdenverkehr|samt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de turism.
Frẹmdenverkehrsbüro, *-s, -s, n.* birou de turism.
Frẹmdenverkehrs|propaganda *f. sg.* propagandă turistică.
Frẹmdenzimmer, *-s, -, n.* cameră de oaspeţi; cameră de hotel.
frẹmd|er|regt *adj. (electr.)* cu excitaţie independentă.
Frẹmd|er|regung *f. sg.* **1.** *(electr.)* excitaţie independentă. **2.** *(pol.)* aţâţare, instigaţie de peste hotare.
Frẹmd|evidenz [-vi-] *f. sg.* evidenţă a străinilor.
Frẹmdfinanzierung, *-en, f.* **1.** finanţare cu capital străin. **2.** finanţare cu capital împrumutat.
frẹmdgeboren *adj.* născut străin.
frẹmdgehen, *ging fremd, fremdgegangen, vb. (s) intr.* a întreţine legături amoroase, extraconjugale, a comite adulter.
Frẹmdgelder *pl.* fonduri ale unei terţe persoane.
Frẹmdgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** bun străin. **2.** marfă de import.
Frẹmdgut|haben, *-s, -, n.* avere în devize străine.
Frẹmdheit *f. sg.* **1.** caracter străin. **2.** eterogenitate. **3.** rezervă, distanţă, răceală în comportare. **4.** *(în cu dat.)* necunoaştere, lipsă de iniţiere. **5.** ciudăţenie, curiozitate.
Frẹmdherrschaft, *-en, f.* dominaţie străină.
Frẹmdherrscher, *-s, -, m.* domnitor străin.
Frẹmdkapital, *-(e)s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (com.)* capital străin.
frẹmd klingend *adj.* străin ca sunet, cu rezonanţă străină.
Frẹmdkörper, *-s, -, m. (chim., med.)* corp străin.
frẹmdländisch *adj.* străin, din ţări străine, exotic.
Frẹmdling, *-s, -e, m.* **1.** străin. **2.** *(peior.)* venetic.
frẹmdrassig *adj.* de rasă străină, de altă rasă, de neam străin.
Frẹmdschuld, *-en, f.* datorie în devize străine.
Frẹmd|sprache, *-n, f.* limbă străină; **Hochschule für ~n** facultate de limbi străine.
Frẹmd|sprachen|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ al limbilor străine.
frẹmd|sprachig *adj.* de limbi străine, vorbind o limbă străină; **~e Bevölkerung** populaţie de limbă străină; **~er Unterricht** învăţământ cu limbă de predare străină.
frẹmd|sprachlich *adj.* referitor la o limbă străină; aparţinând unei limbi străine.
Frẹmd|staat, *-(e)s, -en, m.* stat străin.
Frẹmd|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trib, neam străin.
frẹmd|stämmig *adj.* **1.** dintr-un trib străin. **2.** de alt neam; de origine străină.
Frẹmd|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** impuritate. **2.** *(med.)* alergen.
frẹmd|stoffig *adj.* eterogen; dintr-o substanţă străină.
Frẹmd|stoffigkeit *f. sg.* caracter eterogen.
Fremd|tümelei, *-en, f. (peior.)* imitaţie servilă a tot ceea ce e străin; maimuţăreală după străini.
Frẹmdverschulden, *-s, n. sg. (jur.)* vina, culpa unei terţe persoane.
Frẹmdversicherung, *-en, f.* asigurare pentru contul unui terţ.
frẹmdvölkisch *adj.* de neam străin.
Frẹmdwährung, *-en, f.* devize, monede străine.
Frẹmdwort, *-(e)s, -wörter, n.* neologism.
Fremdwörtelei *f. sg.* v. Fremdwörterei.
frẹmdwörteln, *fremdwörtelte, gefremdwörtelt (ich fremdwört(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a întrebuinţa în mod excesiv cuvinte străine sau neologisme.
Frẹmdwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicţionar de neologisme.
Fremdwörterei *f. sg. (peior.)* manie a neologismelor.
Frẹmdwörterjagd *f. sg.* evitare, eliminare a neologismelor.
frẹmdwortfrei *adj.* fără neologisme.
frenętisch *adj.* frenetic; **~er Beifall** aplauze frenetice, furtunoase.
frequẹnt *adj.* des, frecvent.
Frequentant, *-en, -en, m.* fercventator, obişnuit (al unei case, al unui local, al teatrului etc.).
Frequentativ(um) [-vum], *-s, -tiva, n. (gram.)* verb iterativ.
frequentiẹren, *frequentierte, frequentiert, vb. (h) tr.* a frecventa, a vizita des.
Frequẹnz, *-en, f.* **1.** frecvenţă. **2.** *(fiz.)* frecvenţă. **3.** frecventare. **4.** număr de vizitatori (la un hotel, într-o staţiune etc.).
Frequẹnz|abnahme, *-n, f.* scădere a numărului vizitatorilor.
Frequẹnzbereich, *-(e)s, -e, m. (inform.)* domeniu de frecvenţă.
Frequẹnzliste, *-n, f.* **1.** listă, condică de prezenţă. **2.** listă a vizitatorilor.
Frequẹnzmesser, *-s, -, m. (electr.)* frecvenţmetru.
Frequẹnzmodler, *-s, -, m. (electr.)* modulator de frecvenţă.
Frequẹnzmodulation, *-en, f.* modulare a frecvenţei.
Frequẹnz|umfang, *-(e)s, -fänge, m. (fiz.)* bandă de frecvenţă.
Frequẹnzwandler, *-s, -, m. (fiz.)* schimbător de frecvenţă.
Frequẹnz|zeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de frecvenţă.
Frẹske, *-n, f.*, **Frẹsko**, *-s, Fresken*, **Frẹskobild**, *-(e)s, -er*, **Frẹskogemälde**, *-s, -, n.* frescă.
Frẹsko|maler, *-s, -, m.* pictor de fresce.
Frẹsko|malerei, *-en, f.* pictură în frescă.
Fressalien [-liən] *s. pl. (fam.)* mâncare, haleală.
Frẹssbegier *f. sg.* v. Fressgier.
frẹssbegierig *adj.* v. fressgierig.
Frẹssbeutel, *-s, m.* **1.** traistă cu ovăz. **2.** *(iron.)* traistă cu mâncare, cu merinde. **3.** *(fam.)* mâncăcios, lacom, mâncău.
Frẹsse, *-n, f. (fam.)* mutră; bot, fleancă; **halt die ~!** (ţine-ţi) fleanca! **jetzt hat er wieder die große ~** iar face pe grozavul; *(argou)* **meine ~!** iha! ei drăcie!

frẹssen, *fraß, gefressen (du, er frisst), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(despre animale)* a mânca; *(despre oameni)* a înfuleca, a devora, a hali; a mânca în mod necivilizat; **dem Vieh zu ~ geben** a da mâncare animalelor, a hrăni animalele; **(jm.) aus der Hand ~ a)** *(despre animale)* a fi blând, domesticit; **b)** *(despre oameni)* a asculta orbeşte de cineva, a fi supus, a fi la cheremul cuiva; **friss Vogel, oder stirb!** vrei, nu vrei, bea Grigore agheasmă! **friss nicht so!** nu înfuleca aşa! **wie ein Wolf ~** a înfuleca precum un lup; **er hat ihn arm gefressen** i-a mâncat şi urechile; **einen Narren an jm. gefressen haben** a fi nebun după cineva; *(iron.)* **er hat die Weisheit mit Löffeln gefressen** e deştept nevoie mare; *(fam.)* **ich könnte dich ~!** îmi vine să te mănânc! *(fam., pop.)* **es frisst dich niemand** nu te mănâncă nimeni; *(fam.)* **ich habe es gefressen!** sunt sătul până-n gât! mi-a ieşit pe nas! *(fam.)* **hast du es gefressen?** ai înţeles? ţi-a intrat în cap? ai priceput? **seinen Kummer in sich ~** a-şi înghiţi amarul; *(refl., în expr.)* **sich dick (voll, satt) ~** a se îndopa. **2.** a roade, a ataca; a coroda; *(fig.)* a mistui, a consuma; **Rost frisst (das Eisen)** rugina roade (fierul); **der Neid frisst ihn** (sau **an ihm**) îl roade invidia. **3.** *(despre o molimă, o racilă)* a se lăţi, a se întinde. **4.** a consuma; **diese Speise frisst viel Butter** mâncarea aceasta înghite mult unt; **dieser Motor frißt viel Brennstoff** motorul acesta consumă mult carburant.
Frẹssen, *-s, n. sg.* **1.** hrană (pentru animale), nutreţ; *(fam.)* mâncare, haleală; *(fam., fig.)* **das ist ein gefundenes ~ (für ihn)** asta e ce-i trebuie, ce-i place, ce doreşte, ce aşteaptă; *(fig.)* **dieses Mädchen ist zum ~** fata aceasta e atât de drăguţă, de-ţi vine s-o mănânci. **2.** *(tehn.)* coroziune.
frẹssend 1. *part. prez.* de la fressen. **II.** *adj.* coroziv.
Frẹsser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** animal care mănâncă bine; **dieses Schwein ist kein guter ~** porcul acesta nu mănâncă cum trebuie. **2.** *(fam.)* mâncău, mâncăcios(-oasă).
Fresserei, *-en, f. (fam.)* **1.** *sg.* ghiftuială. **2.** ospăţ mare, masă întinsă, risipă de mâncare. **3.** invitaţie (la masă) plictisitoare.
frẹsserisch *adj.* mâncăcios, lacom, hulpav, vorace.
Frẹssfieber, *-s, n. sg. (med.)* foame maladivă; bulimie.
Frẹssgelage, *-s, -, n.* petrecere, chef, orgie cu multă mâncare şi băutură.
Frẹssgier *f. sg.* **1.** lăcomie, voracitate. **2.** bulimie.
frẹssgierig *adj.* lacom, vorace, nesăţios.
Frẹssgitter, *-s, -, n.* grilaj de alimentaţie (în grajd).
Frẹsshals, *-es, m. sg.*, **Frẹsskater**, *-s, -, m. (fam.)* mâncău, mâncăcios.
Frẹsskorb, *-(e)s, -körbe, m. (pop., fam.)* coş, traistă cu mâncare; **jemandem den ~ höher hängen** a reduce cuiva porţia.
Frẹssling, *-s, -e, m.* v. Fresshals.
Frẹsslust *f. sg.* voracitate, lăcomie.
Frẹssnapf, *-(e)s, -näpfe, m.* **1.** strachină, castron pentru mâncarea animalelor. **2.** *(iron.)* gamelă.
Frẹssnäpfchen, *-s, -, n. (dim. de la* Fressnapf) străchioară (pentru mâncarea păsărilor).
Frẹsspaket, *-(e)s, -e, n. (pop., fam.)* pachet cu alimente, cu haleală.
Frẹss|sack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* mâncău.
Frẹss|sucht *f. sg.* **1.** v. Fressfieber. **2.** v. Fressgier.
frẹss|süchtig *adj.* suferind de bulimie.
Frẹss|trog, *-(e)s, -tröge, m.* jgheab, troacă, albie, iesle (pentru nutreţ).
Frẹsswanst, *-es, -wänste, m.* v. Fresshals.
Frẹsswerkzeuge *pl. (zool.)* armătură bucală (a animalelor).
Frẹsszange, *-n, f. (zool.)* foarfece, cleşte al racului, al stacojului etc.
Frętsche, *-n, f. (zool., reg.)* broască.
Frętt[1], *-(e)s, -e, m.* v. Frittl **(1)**.
Frętt[2], *-(e)s, -e*, **Frętttchen**, *-s, -, n. (zool.)* varietate albinotică, domestică a dihorului (pentru vânat iepuri); nevăstuică *(Mustela putorius)*.
Frętte, *-n, f.* (inel de) platbandă.
frętten, *frettete, gefrettet (du frettest, er frettet), vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a freca. **2.** a sfredeli. **3.** a cârpăci, a face lucru de mântuială. **II.** *refl.* a se căzni, a se trudi, a-şi târî zilele.
Frętter, *-s, -, m. (inv.)* cârpaci.
Fretterei, *-en, f. (reg.)* mizerie, lipsă; trudă; chin.
frettieren, *frettierte, frettiert, vb. (h) tr. (vân.)* a vâna iepuri cu nevăstuică.
Frętttwiesel, *-s, -, n.* v. Frett[2].
Freude, *-n, f.* bucurie; plăcere; **~ bereiten (sau spenden)** a produce, a face bucurie; **sie tanzte, dass es eine ~ war** dansa, de-ţi era mai mare dragul; **zu meiner größten ~** spre marea mea bucurie; **er ist außer sich** *(dat.)* **vor ~** nu mai poate, nu-şi mai încape în piele de bucurie; **mit ~n** cu dragă inimă, cu plăcere; **jm. ~ machen (mit etwas)** a face cuiva o bucurie, o plăcere (cu ceva); **seine ~ haben** *(an* cu *dat.)* a se bucura (de ceva); **es ist eine wahre ~** e o adevărată plăcere; **das ist eine ~!** ce mai bucurie! *(poet.)* **zur ewigen ~ eingehen** a răposa, a muri.
Freude|arm *adj.* v. freudeleer.
Freude|beben, *-s, n. sg.* fiori de bucurie.
freude|bebend *adj.* tremurând de bucurie.
Freude|bezeigung, *-en, f.* v. Freudenbezeigung.
freude bringend *adj.* îmbucurător.
Freude|bringer, *-s, -, m.* aducător de bucurii.
freude|glänzend *adj.* strălucitor de bucurie, radios.
freude|leer *adj.* lipsit de bucurie; trist, mohorât, posomorât.
Freude|leere *f. sg.* lipsă de bucurii; tristeţe.
freude|los *adj.* v. freudeleer.
Freuden|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* explozie de bucurie.
Freudenbecher, *-s, -, m. (poet.)* cupă a plăcerilor.
Freudenbezeigung, *-en, f.* manifestare de bucurie, semne de bucurie.
Freudenbotschaft, *-en, f.* veste îmbucurătoare.
Freudenfeier, *-n, f.*, **Freudenfest**, *-(e)s, -e, n.* petrecere, serbare.
Freudenfeuer, *-s, -, n.* iluminaţie de bucurie.
Freudengebrüll, *-s, n. sg.* v. Freudengeheul.
Freudengefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de bucurie.
Freudenge|heul, *-(e)s, n. sg.* strigăte de bucurie.
Freudengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bucurie.

Freudengeschrei, *-(e)s, n. sg.* țipete de bucurie.
Freudenhaus, *-es, -häuser, n.* bordel, lupanar, casă de toleranță.
Freudenleben, *-s, n. sg.* viață de plăceri.
freudenleer *adj.* v. freudeleer.
Freudenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Freudengesang.
freudenlos *adj.* v. freudeleer.
Freudenmädchen, *-s, -, n.* prostituată.
Freudenmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n.* ospăț de bucurie.
Freuden|opfer, *-s, -, n.* jertfă de mulțumire.
Freudenpost *f. sg.* v. Freudenbotschaft.
Freudenrausch, *-(e)s, m. sg.* extaz de bucurie.
freudenreich *adj.* v. freudenvoll.
Freudenreich, *-(e)s, n. sg. (rel.)* împărăția cerurilor.
Freudenruf, *-(e)s, -e, m.* exclamație de bucurie, chiot.
Freudensaal, *-(e)s, m. sg. (poet.)* cer.
Freudensaat, *-en, f.* fapte bune.
Freudenschießen, *-s, n. sg.* salve de bucurie.
Freudenschrei, *-(e)s, -e, m.* v. Freudenruf.
Freuden|spender, *-s, -, m.* aducător de bucurii.
Freuden|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* salt, săritură de bucurie.
Freuden|störer, *-s, -, m.* om care strică plăcerea, cheful altora.
Freuden|strom, *-(e)s, -ströme, m.* val de bucurie.
Freuden|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* explozie de bucurie.
Freudentag, *-(e)s, -e, m.* zi de bucurie.
Freudentanz, *-es, -tänze, m.* dans de bucurie.
Freudentaumel, *-s, m. sg.* bucurie nebună, extaz de bucurie.
Freudenträne, *-n, f.* lacrimă de bucurie.
Freudenverderber, *-s, -, m.* v. Freudenstörer.
freudenvoll *adj.* bucuros, vesel, mulțumit.
Freudenzeichen, *-s, -, n.* semn de bucurie.
Freudenzeit *f. sg.* timp al bucuriilor.
Freude|schrecken, *s, -, m.* tresărire de bucurie.
freude|strahlend *adj.* radiind de bucurie.
freude|stumm *adj.* mut de bucurie.
freudetrunken *adj.* beat de bucurie.
Freudetrunkenheit *f. sg.* extaz.
freudevoll *adj.* v. freudenvoll.
Freudianer, *-s, -, n.* adept al teoriilor lui Freud; freudian.
freudig *adj.* **1.** bucuros, vesel; *(adverbial)* **~ erregt** emoționat de bucurie. **2.** îmbucurător; **ein ~es Ereignis** un eveniment fericit.
Freudigkeit *f. sg.* bucurie, plăcere; veselie.
freudlos *adj.* lipsit de bucurii.
freudvoll *adj.* v. freudenvoll.
freuen, *freute, gefreut, vb. (h)* **I.** *tr.* a bucura, a înveseli, a face plăcere, bucurie; **das freut mich** asta mă bucură; **es hat mich sehr gefreut** mi-a făcut mare plăcere; **es freut mich ungemein** mă bucură nespus. **II.** *refl.* **1.** *(über* cu *ac.)* a se bucura de ceva; **ich freue mich sehr darüber** mă bucur foarte mult de acest lucru; **er freut sich über das Bild** se bucură de tabloul (pe care l-a primit). **2.** *(auf* cu *ac.)* a se bucura dinainte; **er freut sich auf das Bild** se bucură de tabloul pe care știe că-l va primi; **ich freue mich darauf** mă bucur dinainte de acest lucru. **3.** *(an* cu *dat.)* a se bucura; a avea plăcere de ceva (existent); **er freut sich an dem Bilde** simte bucurie, plăcere privind tabloul.
Freund, *-(e)s, -e, m.* **1.** prieten, amic; **bewährter ~** prieten încercat; **sie sind dicke ~e** sunt prieteni la cataramă; **gut ~** om bun; **gegen ~ und Feind** împotriva tuturora; **mit jm. gut ~ sein** a fi în relații bune, de prietenie cu cineva; **hören Sie mal, lieber ~!** ia ascultă, amice! **2.** amator; **ein ~ der Literatur** un amator de literatură; **er ist kein ~ von vielen Worten** nu-i place vorba multă. **3.** iubit, amant, ibovnic. **4.** *(reg.)* rudă. **5.** *(poet., în expr.)* **~ Hein** moartea.
freund *adj. (numai predicativ, în expr.)* **jm. ~ sein** (sau **werden sau bleiben**) a-i fi (sau a-i deveni sau a-i rămâne) cuiva prieten.
freundbrüderlich *adj. (rar)* frățesc.
Freundchen, *-s, -, n. (dim.* de la Freund*) (fam., iron)* prieten, amic; **hören Sie mal, ~!** ia ascultă, amice!
freunden, *freundete, gefreundet (du freundest, er freundet), vb. (h) intr. (poet.)* a câștiga prieteni; **harte Worte ~ nicht** cu vorbe aspre nu-ți câștigi prieteni.
Freundes|arm, *-(e)s, -e, m.* mână de prieten, (mână) de ajutor.
Freundesbrust *f. sg.* inimă, suflet de prieten.
Freundesdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu prietenesc.
Freundesgruß, *-es, -grüße, m.* salut amical.
Freundeshand *f. sg.* mână prietenească, ajutor; **jm. die ~ reichen** a da cuiva o mână de ajutor.
Freundeskreis, *-es, m. sg.* cerc de prieteni.
Freundin, *-nen, f.* **1.** prietenă, amică. **2.** amatoare (de...). **3.** iubită, amantă, ibovnică.
freundlich *adj.* **1.** prietenesc, amical. **2.** prietenos, amabil, binevoitor; **der ~e Leser** cititorul binevoitor; **das ist sehr ~ von Ihnen** este foarte amabil din partea dv.; **seien Sie so ~!** fiți atât de amabil! *(adverbial)* **mit jm. ~ stehen** a fi prieten cu cineva; **~ aussehend** cu o atitudine prietenoasă; **~ aufnehmen** a primi prietenos, amabil, cu drag. **3.** simpatic; **eine ~e Straße** o stradă plăcută, simpatică. **4.** atrăgător. **5.** luminos, senin; **~es Wetter** vreme bună; **~er Himmel** cer senin.
freundlicherweise *adv.* (în mod) prietenos; prietenește, amical; binevoitor, amabil.
Freundlichkeit, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** atitudine prietenească; amabilitate, bunăvoință; **haben Sie die ~!** fiți atât de amabil! aveți amabilitatea! **er ist die ~ selbst** este amabilitatea personificată. **2.** aspect plăcut, agreabil, simpatic. **II.** faptă prietenească.
freundlos *adj.* fără prieteni.
freundnachbarlich *adj.* de bună vecinătate.
Freundschaft I. *-en, f.* **1.** prietenie; **jm. ~ bezeigen** (sau **erweisen**) a arăta cuiva prietenie; **für jn. ~ hegen** a avea sentimente prietenești față de cineva; **Borgen schadet der ~** datoria strică prietenia; **aus ~** din prietenie; **(mit jm.) ~ schließen** a se împrieteni, a lega prietenie (cu cineva); **jm. die ~ kündigen** a rupe prietenia cu cineva; **jm. etwas in aller ~ sagen** a spune cuiva ceva prietenește; **in Frieden und ~ leben** a trăi în pace și prietenie; **~ hin, ~ her!** frate, frate, dar brânza-i pe bani! **II.** *sg.* **1.** cerc de prieteni. **2.** *(reg.)* rude.
Freundschaftelei, *-en, f. (peior.)* prietenuș, prietenie dubioasă, nesinceră.
freundschaftlich *adj.* prietenesc, amical; *(adverbial)* **jm. ~ gesinnt sein** a avea sentimente prietenești pentru cineva.
Freundschaftlichkeit *f. sg.* amabilitate; sentimente prietenești.
Freundschaftsband, *-(e)s, -e, n. (poet.)* legătură de prietenie.
Freundschaftsbekenntnis, *-ses, -se, n.* mărturisire, declarație de prietenie.
Freundschaftsbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de prietenie.
Freundschaftsbezeigung, *-en, f.* manifestare a prieteniei.
Freundschaftsbezeugung, *-en, f.* v. Freundschaftsbekenntnis.
Freundschaftsbeziehung, *-en, f.* legătură, relație de prietenie.
Freundschaftsbündnis, *-ses, -se, n.* alianță de prietenie.
Freundschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu prietenesc.
Freundschaftsgruß, *-es, -grüße, m.* salut prietenesc.
Freundschaftskundgebung, *-en, f.* manifestație de prietenie.
Freundschaftsmatch [-mæt∫], *-(e)s, -e, m.* (și *n.) (sport)* meci amical.
Freundschafts|pakt, *-(e)s, -e, m.* pact de prietenie.
Freundschafts|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* dovadă de prietenie.
Freundschafts|politik *f. sg.* politică de prietenie.
Freundschaftsrat, *-(e)s, m. sg.* sfat amical.
Freundschafts|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc amical.
Freundschafts|treffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire amicală.
Freundschafts|trieb, *-(e)s, -e, m.* elan prietenesc.
Freundschaftsversicherung, *-en, f.* asigurare de prietenie.
Freundschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de prietenie, pact de amiciție.
Freundschaftswoche, *-n, f.* săptămână a prieteniei.
freundvetterlich *adj. (rar)* ca între cumetri.
freundwillig *adj.* gata de un serviciu amical.
Frevel ['fre:fəl], *-s, -, m.* **1.** nelegiuire, fărădelege, păcat; **~ gegen Gott** sacrilegiu. **2.** contravenție, infracțiune; delict. **3.** *(poet.)* crimă. **4.** nesocotință, nechibzuință.
frevel *adj.* **1.** *(poet.)* nelegiuit; criminal. **2.** *(inv.)* îndrăznel.
Frevelei, *-en, f.* păcătuire; comitere de nelegiuiri, de delicte, de crime.
frevelhaft *adj.* **1.** criminal, nelegiuit, păcătos. **2.** ușuratic, nechibzuit.
Frevelhaftigkeit *f. sg.* v. Frevelmut.
Frevelhandlung, *-en, f.* faptă criminală; păcat, nelegiuire.
frevelig *adj.* v. frevelhaft.
Frevelmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** aplecare spre crimă. **2.** *~(inv.)* îndrăzneală, temeritate.
frevelmutig *adj.* v. frevelhaft.
freveln, *frevelte, gefrevelt (ich frev(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(an* cu *dat., gegen)* a comite o crimă, o nelegiuire gravă; **gegen die Gesetze ~** a viola legile; **er frevelt an ihr** păcătuiește față de ea. **2.** *(bis.)* a păcătui; a huli.
Frevelsinn, *-(e)s, m. sg.* v. Frevelmut.
Freveltat, *-en, f.* v. Frevelhandlung.
frevelvoll *adj.* v. frevelhaft.
Frevelwort, *-(e)s, -e, n.* hulă, blasfemie.
Frevelzunge, *-n, f. (poet.)* persoană care hulește.
freventlich *adj.* v. frevelhaft.
Frevler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* criminal(ă); scelerat(ă); nelegiuit(ă).
frevlerisch *adj.* criminal, nelegiuit.
frevlig *adj.* v. frevelhaft.
Frhr. *presc.* de la Freiherr.
friabel *adj.* friabil, sfărâmicios.
Fridatte, *-n, f. (reg.)* v. Frittate.
friderizianisch *adj. (ist.)* frederician, din epoca lui Frederic al II-lea; în spiritul epocii lui Frederic al II-lea.
Friede, *-ns, -n.* **Frieden**, *-s, -, m.* **1.** pace; **~n schließen** a încheia pace; **den ~n brechen** a (în)călca pacea; **um ~n bitten** a cere pace; **den ~n unterzeichnen** a semna pacea; **der Westfälische ~n** pacea vestfalică; **~ stiften** a mijloci pacea; a face să se împace; **~ machen** a face pace; a se împăca. **2.** *(pop., fam.)* epoca dinainte de 1914; **das war noch im ~** asta era încă în timp de pace. **3.** pace, înțelegere, armonie; liniște; seninătate; **der häusliche ~n** pacea căminului; *(bis.)* **der ewige ~n** odihna veșnică; *(bis.)* **zum ewigen ~n eingehen** a răposa; **der ~ der Natur** liniștea naturii; **der ~ im Herzen** pacea, liniștea din suflet; **halt ~n!** stai liniștit! astâmpără-te! **ich traue dem ~n nicht** mi se pare suspect, parcă nu-i bună; **lass mich in ~n!** lasă-mă în pace! **vor jm. ~n haben** a fi lăsat în pace de cineva. **4.** *(reg.)* gard, îngrăditură, împrejmuire.
frieden, *friedete, gefriedet (du friedest, er friedet), vb. (h) tr. (rar)* a împrejmui, a îngrădi.
Friedens|abkommen, *-s, -, n.* tratat de pace.
Friedens|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a păcii.
Friedens|aktion, *-en, f.* acțiune pentru pace.
Friedens|an|erbieten, *-s, -*, **Friedens|angebot**, *-(e)s, -e, n.* propunere de pace.
Friedens|anhänger, *-s, -, m.* partizan al păcii.
Friedens|anleihe, *-n, f. (fin.)* împrumut din timp de pace.
Friedens|antrag, *-(e)s, -träge,* m. v. Friedensangebot.
Friedens|appell, *-(e)s, -e, m.* apel pentru pace.
Friedens|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă făcută în timp de pace; lucru de calitate foarte bună. **2.** muncă pașnică.
Friedens|artikel, *-s, -, m.* articol al unui tratat de pace.
Friedens|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* ofensivă a păcii.
Friedens|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie, comitet pentru pace.
Friedensbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoi (economice) din timp de pace.
Friedensbedingung, *-en, f.* condiție de pace.
friedensbedrohend *adj.* care amenință pacea.
Friedensbegehren, *-s, n. sg.* dorință de pace.

Friedensbereitschaft *f. sg.* dispoziție de a păstra, de a încheia pacea.
Friedensbe|strebung, *-en, f.* năzuință de pace.
Friedensbewegung, *-en, f.* mișcare pentru pace.
Friedensbote, *-n, -n, m.* sol al păcii.
Friedensbotschaft, *-en, f.* **1.** solie de pace. **2.** mesaj de pace.
Friedensbrecher, *-s, -, m. (pol.)* încălcător, tulburător al păcii.
Friedensbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** (în)călcare, violare a păcii. **2.** *(jur.)* violare a domiciliului. **3.** *(jur.)* tulburare în posesiune.
friedensbrüchig *adj.* care (în)calcă, violează pacea.
Friedensbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianță de pace; pact al păcii.
Friedensbündnis, *-ses, -se, n.* v. Friedensbund.
Friedens|charta [-kar-] *f. sg.* cartă a păcii.
Friedensdelegation, *-en, f.* delegație de pace.
Friedensdelegierte, *-n, -n (ein Friedensdelegierter), m.* delegat al păcii.
Friedensdemonstration, *-en, f.* demonstrație pentru pace.
friedensdienlich *adj.* care servește cauza păcii.
Friedensdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu civil obligatoriu (în locul serviciului militar).
Friedensdrang, *-(e)s, m. sg.* dorință, tendință, năzuință de pace.
Friedens|engel, *-s, -, m. (poet.)* înger al păcii.
Friedens|epoche, *-n, f.* epocă de pace.
Friedens|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, articol al industriei de pace.
Friedens|etat [-eta:], *-s, -s, m. (mil.)* efectiv de pace (al armatei unui stat).
Friedensfahne, *-n, f.* **1.** steag alb, steag al păcii. **2.** steag al capitulării sau al parlamentarilor (trimiși pe front la inamic pentru tratative).
Friedensfahrt, *-en, f. (sport)* cursă a păcii.
Friedensfaktor, *-s, -en, m.* factor al păcii.
Friedensfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al păcii.
friedensfeindlich *adj.* ostil păcii.
Friedensfest, *-es, -e, n.* sărbătoare a păcii; sărbătorire a împăcării.
Friedensforderung, *-en, f.* cerere de pace.
Friedensformation, *-en, f. (mil.)* formație pentru timp de pace.
Friedensfrage *f. sg.* chestiune, problemă a păcii.
Friedensfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* amic(ă) a(l) păcii; pacifist(ă).
friedensfreundlich *adj.* pacifist.
Friedensfront, *-en, f.* front al păcii.
Friedensfürst, *-en, -en, m.* **1.** suveran care aduce sau menține pacea. **2.** *(rel.)* Christos.
Friedensfuß, *-es, m. sg. (in expr.)* **auf den ~ bringen** a trece, a aduce pe picior de pace; **auf dem ~ stehen** a fi în raporturi prietenești.
Friedensgedanke, *-ns, -n, m.* ghid, idee de pace.
Friedensgegner, *-s, -, m.* v. Friedensfeind.
Friedensgelöbnis, *-ses, -se, n.* jurământ de pace.
Friedensgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie de pace.
Friedensgesetz, *-es, -e, n.* lege a păcii.
Friedensge|spräch, *-(e)s, -e, n.* tratative de pace.
friedensgewilligt *adj. (inv.)* cu intenții pașnice.
Friedensgöttin *f. sg. (mit.)* zeiță a păcii.
Friedensgrenze, *-n, f. (ist.)* frontiera păcii (pe linia Oder-Neiße).
Friedensgruß, *-es, -grüße, m.* salut al păcii.
Friedens|hand *f. sg. (poet.)* mâna ce se întinde în semn de pace.
Friedenshektar|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs pe hectar în timp de pace.
Friedens|industrie, *-n, f.* industrie de pace.
Friedens|instrument, *-(e)s, -e, n.* document referitor la o pace încheiată.
Friedensjahr, *-(e)s, -e, n.* **1.** an al păcii. **2.** an de pace.
Friedenskampagne [-panjə], *-n, f.* campanie pentru pace.
Friedenskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pentru pace, pacifism.
Friedenskämpfer, *-s, -, m.* luptător pentru pace, pacifist.
Friedenskomitee, *-s, -s, n.* comitet al păcii; comitet de luptă pentru pace.
Friedenskonferenz, *-en, f.* conferință de pace.
Friedenskongress, *-es, -e, m,* congres al păcii, de pace.
Friedenskräfte *pl.* forțe ale păcii.
Friedenskundgebung, *-en, f.* manifestație pentru pace.
Friedenskuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de împăcare.
Friedenslager, *-s, n. sg.* lagăr al păcii.
Friedensliebe *f. sg.* dragoste de pace.
Friedenslosung, *-en, f.* lozincă de pace.
Friedensmächte *pl.* forțe ale păcii.
Friedensmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș al păcii.
friedensmäßig *adj.* din timp de pace, ca în timp de pace; potrivit timpului de pace.
Friedensnachricht, *-en, f.* știre de pace.
Friedensnobel|preis, *-es, -e, m.* premiul Nobel pentru pace.
Friedens|offensive [-və], *-n, f.* ofensivă a păcii.
Friedens|organisation, *-en, f.* organizație pentru pace.
Friedens|pakt, *-(e)s, -e, m.* convenție de pace; pact al păcii.
Friedens|palme, *-n, f.* ramură de măslin ca simbol al păcii.
Friedens|partisan, *-s* (și *-en), -en, m.* partizan al păcii.
Friedens|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* garanție a păcii.
Friedens|pfeife, *-n, f.* pipă a păcii; **die ~ rauchen** a fuma pipa păcii, a încheia pace; a se împăca.
Friedens|pflicht, *-en, f.* obligația păstrării păcii pe durata unui contract colectiv.
Friedens|phrase, *-n, f.* frază, vorbă goală despre pace.
Friedens|politik *f. sg.* politică de pace.
Friedens|politiker, *-s, -, m.* activist pentru pace.
Friedens|präliminarien [-riən] *pl. (pol.)* preliminarii de pace.
Friedens|präsenz|stärke *f. sg. (mil.)* efectiv al armatei în timp de pace.
Friedens|predigt, *-en, f. (iron.)* discurs în favoarea păcii.
Friedens|preis, *-es, -e, m.* **1.** premiu pentru pace; **internationaler ~** premiu internațional pentru pace. **2.** preț din timp de pace.
Friedens|produktion *f. sg.* **1.** producție a industriei de pace. **2.** producție din timp de pace.
Friedens|programm, *-(e)s, -e, n.* program al păcii.
Friedens|proklamation, *-en, f.* proclamație de pace.
Friedens|propaganda *f. sg.* propagandă pentru pace.
Friedensqualität, *-en, f.* calitate (a unui produs) din timp de pace.
Friedensrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al păcii.
Friedensregelung, *-en, f.* reglementare a păcii.
Friedensrevolution [-vo-], *-en, f.* revoluție pentru pace.
Friedensrichter, *-s, -, m.* judecător de pace.
Friedens|schluss, *-es, -schlüsse, m. (pol.)* încheiere a păcii.
Friedens|schutz, *-es, m. sg.* apărare a păcii.
Friedens|seerecht, *-(e)s, n. sg.* drept maritim pentru timp de pace.
Friedens|sicherung, *-en, f.* asigurare, garanție a păcii.
Friedens|stafette, *-n, f.* ștafetă de pace.
Friedens|stand, *-(e)s, m. sg. (mil.)* efectiv al armatei în timp de pace.
Friedens|standard [și -stɛn-], *-s, -s, m.* standard de pace.
Friedens|stärke *f. sg.* v. Friedensstand.
Friedens|streben, *-s, n. sg.* năzuință de pace.
Friedens|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conciliator (-oare), mediator(-oare), pacificator(-oare).
Friedens|stiftung *f. sg.* pacificare, conciliere.
friedens|störend *adj.* care tulbură pacea.
Friedens|störung, *-en, f.* tulburare a păcii.
Friedens|symbol, *-s, -e, n.* simbol al păcii.
Friedens|taube, *-n, f.* porumbel al păcii.
Frieden|störer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tulburător(-oare), încălcător(-oare) al păcii.
Friedens|traktat, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* tratat de pace.
Friedens|treffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire pentru pace.
Friedens|umsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* circulație a mărfurilor în timp de pace.
Friedens|unter|händler, *-s, -, m.* negociator al păcii.
Friedens|unter|handlung, *-en, f.* v. Friedensverhandlungen.
Friedens|unterschrift, *-en, f.* semnătură pentru pace.
Friedensver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație pentru pace.
Friedensver|handlungen *pl. (pol.)* tratative de pace.
Friedensvermittler, *-s, -, m.* mediator, mijlocitor de pace.
Friedensvermittlung, *-en, f.* mijlocire a păcii.
Friedensversammlung, *-en, f.* întrunire pentru pace.
Friedensvertrag, *-(e)s, -träge, m. (pol.)* tratat de pace.
Friedensvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de pace.
Friedenswacht, *-en, f.* strajă a păcii.
Friedenswelt *f. sg.* lume a păcii.
Friedenswerber, *-s, -, m.* v. Friedenskämpfer.
Friedenswerbung, *-en, f.* agitație, propagandă pentru pace.
Friedenswerk, *-(e)s, -e, n.* operă a păcii.
Friedenswert, *-(e)s, -e, m, (fin., ec,)* valoare din timp de pace.
Friedenswille, *-ns,* **Friedenswillen**, *-s, m. sg.* voință de pace, pacifism.
Friedenswirtschaft *f. sg.* economie de pace.
Friedenswoche, *-n, f.* săptămână a păcii.
Friedens|zeichen, *-s, -, n.* semn de pace.
Friedens|zeit, *-en, f.* timp de pace.
friedfertig *adj.* pașnic, iubitor de pace.
Friedfertigkeit *f. sg.* caracter pașnic.
Friedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir.
Friedhofsgärtner, *-s, -, m.* grădinar la cimitir.
Friedhofs|ordnung, *-en, f.* regulament de funcționare a cimitirului.
Friedhofsruhe *f. sg.* liniște de mormânt.
Friedhofs|stille *f. sg.* tăcere de mormânt.
Friedhofswärter, *-s, -, m.* paznic de cimitir.
friedigen, *friedigte, gefriedigt, vb. (h) tr.* a împrejmui, a îngrădi, a face gard.
Friedländer, *-s, -, m. (ist.)* **1.** locuitor din ducatul Friedland (Boemia). **2.** (nume dat lui) Wallenstein. **3.** soldat sau ofițer din armata lui Wallenstein.
friedlich *adj.* **1.** pașnic, nerăzboinic; **~er Vergleich** înțelegere pașnică: *(adv.)* **~ beilegen** a aplana pașnic, pe cale pașnică. **2.** pașnic, iubitor de pace; **~e Natur** fire pașnică, liniștită, calmă, senină; **~er Morgen** dimineață liniștită; **sei doch ~!** astâmpără-te!
Friedlichkeit *f. sg.* caracter, aspect pașnic, liniștit, calm.
friedliebend *adj.* iubitor de pace, pașnic; **die ~en Völker** popoarele iubitoare de pace.
friedlos *adj.* **1.** neliniștit, frământat. **2.** *(ist.)* proscris.
Friedlos, *-es, -en, m. (bot.)* gălbăjoară *(Lysimachia vulgaris).*
Friedrichsdor, *-s, -e* (și *-s), m. (ist., fin.)* galben (monedă).
friedsam, **friedselig** *adj.* iubitor de pace, pașnic.
friedvoll *adj.* pașnic, liniștit, calm, senin.
frieren, *fror, gefroren, vb.* **I.** *(h) tr. (impers.)* a(-i) fi (cuiva) frig; **mich friert** mi-e frig; **es hat mich gefroren** mi-a fost frig. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a(-i) fi (cuiva) frig; **ich friere** mi-e frig; **ich friere an den Händen** sau **mir ~ die Hände** mi-e frig la mâini. **2.** *(s)* a îngheța; **heute Nacht ist das Wasser gefroren** astă noapte a înghețat apa; **es friert Stein und Bein** e ger de crapă pietrele. **3.** *(h) (impers.)* a îngheța; **es friert** îngheață, e ger; **heute Nacht hat es gefroren** astă noapte a înghețat.
Frieren, *-s, n. sg.* **1.** înghețat. **2.** senzație de frig. **3.** *(fam.)* friguri; **er hat das ~** are friguri.
Fries, *-es, -e, m.* **1.** *(constr.)* frizã. **2.** aba, dimie.
Friesboden, *-s, -* (și *-böden) m. (constr.)* pardoseală cu frizuri, pardoseală cu câmpuri.
Friese, *-n, -n, m.* frislandez, frizon.
Friesel, *-n, f.*, **Friesel**, *-s, -n, m.* (și *n.) (med.)* **1.** pustulă, bubuliță. **2.** *pl.* v. Frieselfieber.
Frieselfieber, *-s, n. sg.* febră eruptivă ușoară, spuzeală.
Friesfußboden, *-s, -* (și *-böden), m.* v. Friesboden.
frieseln, *frieselte, gefrieselt (ich fries(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a-i fi frig, a avea frisoane.

Friesin, *-nen, f.* frislandeză, frizonă.
friesisch *adj.* frislandez, frizon.
Friesli, *-s, -s, n. (bot.)* garoafă păroasă *(Dianthus Silvester).*
Friesrock, *-(e)s, -röcke, m.* suman, dimie.
frigid *adj.* **1.** răcoros, rece. **2.** *(med.)* frigid.
Frigidität *f. sg.* **1.** răcoare, răceală. **2.** *(med.)* frigiditate.
Frikadelle, *-n, f. (cul.)* chiftea.
Frikandeau [-'do:], *-s, -s, n. (cul.)* friptură înăbușită de vițel.
Frikandella, *-n, f.* v. Frikadelle.
Frikassee, *-s, -s, n. (cul.)* ciulama.
frikassieren, *frikassierte, frikassiert, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a tăia bucăți. **2.** *(fam.)* a snopi în bătaie.
frikativ *adj. (lingv.)* fricativ.
Frikativlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* fricativă.
Friktion, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* fricțiune, frecare. **2.** *(med.)* fricție. **3.** *(fig.)* fricțiuni, neînțeleger, conflict, frecușuri.
Friktionsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu fricțiune.
Friktionsgetriebe, *-s, -, n.* dispozitiv cu fricțiune.
Friktionskalander, *-s, -, m. (text.)* calandru cu fricțiune.
Friktionsko|effizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de frecare.
Friktionskupp(e)lung, *-en, f.* cuplaj de fricțiune.
friktionslos *adj.* **1.** *(tehn.)* fără frecare. **2.** *(fig.)* fără dificultate, fără asperități, fără conflicte, simplu, ușor.
Friktionsrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de fricțiune.
Friktions|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de fricțiune.
Friktions|spindelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu fricțiune, cu discuri de fricțiune.
Friktions|zünder, *-s, -, m.* aprinzător prin frecare.
frisch I. *adj.* **1.** proaspăt, nou; **ein ~es Hemd anziehen** a schimba cămașa; **~e Wäsche** rufărie curată, proaspătă; **~es Brot pâine** proaspătă; *(fig.)* **~en Mut fassen** a-și recăpăta curajul, a prinde din nou curaj; **~e Luft** aer curat. **2.** nou, recent; **~en Datums** sau **von ~em Datum** recent, de dată recentă; **~e Fährten** urme proaspete; **auf ~er Tat ertappen** a prinde asupra faptului, a prinde în flagrant delict. **3.** (și *fig.)* proaspăt, neuzat, neconsumat; odihnit; **~e Truppen** trupe proaspete, odihnite. **4.** sănătos, vioi; **~e Lippen** buze roșii; **~e Gesichtsfarbe** culoare sănătoasă a feței. **5.** răcoros, rece; **~ werden** a se face răcoare; **es ist heute ziemlich ~** azi e cam răcoare. **6.** brut, nelucrat; **~e Haut** piele brută, verde. **II.** *adv.* **1.** din nou; **~ anstreichen** a vopsi din nou; **von ~em, aufs ~e** din nou. **2.** de curând, proaspăt **Achtung: ~ gestrichen!** atenție! proaspăt vopsit! **3.** energic, în formă; **~ gewagt ist halb gewonnen** cine nu riscă, nu câștigă; **~, fromm, fröhlich, frei!** energici, vrednici, veseli și liberi! (deviza asociațiilor de gimnastică).
Frisch|arbeit, *-en, f. (metal.)* curățire a metalelor, afinare.
frisch|auf! *interj.* haide! înainte! curaj!
frischbacken *adj. (în expr.)* **~es Brot** pâine caldă, proaspătă.
Frischbirne, *-n, f. (metal.)* convertizor.
Frischblei, *-(e)s, n. sg. (metal.)* plumb pur, pentru glazură.
frisch blutend *adj.* încă sângerând; **eine ~e Wunde** o rană încă sângerândă.
Frischdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* abur viu, abur de turbină.
Frische *f. sg.* **1.** răcoare. **2.** prospețime. **3.** strălucire (a culorilor). **4.** vigoare; vioiciune.
Frisch|eisen, *-s, n. sg. (tehn.)* fier afinat.
frischen, *frischte, gefrischt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(metal.)* a pudla, a transforma fonta în oțel, a afina. **2.** *(zool.; despre scroafa sălbatică)* a făta. **3.** *(poet.)* a înviora, a răcori. **II.** *refl. (vân.; despre animale)* a bea, a se adăpa.
Frischen, *-s, n. sg. (metal.)* afinare.
Frischer, *-s, -, m. (metal.)* afinor, afinator.
frischfarbig *adj.* de culoare vie: cu culori vii.
Frischfeuer|eisen, *-s, n. sg.* v. Frischeisen.
Frischfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne proaspătă.
frisch gebacken *adj.* **1.** proaspăt copt, proaspăt scos de la cuptor. **2.** *(fam.)* proaspăt numit, avansat; **ein ~er Leutnant** un sublocotenent proaspăt ieșit. **3.** *(fam., în expr.)* **ein ~es Ehepaar** o pereche proaspăt căsătorită.
frisch gemausert *adj.* de curând năpârlit.
Frischgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutatea produsului înainte de a fi pus în conservă.
Frisch|haltebeutel, *-s, -, m.* pungă de plastic care menține produsul proaspăt.
Frisch|haltepackung, *-en, f.* ambalaj izolant, care menține produsul proaspăt.
Frisch|haltungs|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei pentru conservarea produselor alimentare.
Frisch|hammer, *-s, -hämmer, m (înv.)* v. Frischhütte.
Frisch|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Frisch|hütte, *-n, f. (înv.)* afinărie, forjă.
Frischkäse, *-s, m. sg.* brânză de vaci, brânză dulce.
Frischkost *f. sg.* alimentație cu produse proaspete, netratate caloric.
Frischling, *-s, -e, m. (zool.)* pui de mistreț, gligan.
Frischluft *f. sg.* aer proaspăt.
Frischluftkanal, *-(e)s, -näle, m.* canal de aerisire.
Frischluft|zufuhr *f. sg.* acces de aer proaspăt, ventilație.
Frischmachen, *-s, n. sg. (metal.)* purificare a metalelor, afinare.
Frischmilch *f. sg.* lapte neconservat.
Frisch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Frischprozess, *-es, -e, m. (metal.)* proces de purificare, de afinare.
Frisch|schlacke, *-n, f. (metal.)* zgură de la afinare.
Frischung, *-en, f. (metal.)* afinare.
Frischverfahren, *-s, -, n. (metal.)* proces de afinare.
Frischwasser, *-s, -, n. (mar.)* apă dulce.
Frischwasserkühler, *-s, -, m. (mar.)* instalație pentru răcirea apei de băut.
frischweg *adv.* fără șovăire; de-a dreptul; cu curaj.
Frischzelle, *-n, f. (med.)* celulă vie.
Frischzellenbe|handlung, *-er, f. (med.)* tratament cu celule vii.
Friseur [-'zo:ɐ], *-s, -e, m.* frizer; coafor.
Friseurin, *-nen, f.* coafeză.
Friseurladen, *-s, -läden,* **Friseursalon**, *-s, -s, m.* salon de coafură sau frizerie.
Friseuse [-zo:zə], *-n, f.* v. Friseurin.
Frisierbürste, *-n, f.* perie de cap.
Frisier|eisen, *-s, -, n.* fier de ondulat, drot.
frisieren, *frisierte, frisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) pieptăna, a (se) coafa. **II.** *tr. (fig., fam.)* a drege, a întoarce, a aranja, a prezenta; a camufla; **er sucht seinen bösen Streich als guten Witz zu ~** caută să-și prezinte pozna ca o farsă reușită, caută s-o îndrepte, s-o întoarcă.
Frisieren, *-s, n. sg.* **1.** coafat, pieptănat. **2.** *(fig., fam.)* camuflaj.
Frisier|haube, *-n, f.* **1.** fileu de păr. **2.** cască de uscat părul.
Frisierkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene pentru coafat.
Frisiermantel, *-s, -mäntel, m.* pelerină pentru coafat.
Frisiersalon, *-s, -s, m.* salon de coafură.
Frisiertisch, *-(e)s, -e, m.* masă de toaletă.
Frisier|umhang, *-(e)s, -hänge, m.* pelerină pentru coafat.
Frisör, *-s, -e, m.* v. Friseur.
frisst *pers.* a 2-a și a 3-a *ind. prez.* de la fressen.
Frist, *-en, f.* **1.** termen, dată; **die ~ verlängern** a prelungi termenul; **eine ~ setzen** a fixa un termen, o dată; **eine ~ verkürzen** a reduce, a scurta termenul; **abgelaufene ~** termen depășit; **angemessene ~** termen convenabil; **äußerste ~** termen limită; **verjährte ~** termen prescris, dată perimată; **vertraglich vereinbarte ~** termen stabilit prin contract; **vorgeschriebene ~** termen prestabilit. **2.** răgaz, răstimp; **in kürzester ~** în timpul cel mai scurt; **die ~ ist abgelaufen** s-a împlinit termenul, sorocul; **auf eine ~ von** în termen de; **über die ~ hinaus** peste termen; **in kurzer ~** în scurt timp. **3.** termen, soroc; **zu aller** sau **zu jeder ~** oricând, în orice moment. **4.** amânare, prelungire a termenului; **jm. eine ~ von acht Tagen gewähren** a acorda cuiva o amânare de opt zile.
Frist|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* expirare a termenului.
Fristbe|stimmung, *-en, f.* stabilire, fixare a termenului.
fristen, *fristete, gefristet, (du fristest, er fristet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(în expr.)* **sein Leben (kümmerlich) ~** a duce o viață grea, a-și târî zilele. **2.** a amâna; a prelungi (un termen). **II.** *refl.* a o duce greu; **er fristete sich mühsam durch die Zeit** și-a dus, și-a târât zilele cu amar.
Frist|er|streckung, *-en, f.* v. Fristverlängerung.
fristgemäß *adj.* conform termenului.
Fristgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de prelungire a termenului.
Fristgewährung, *-en, f.* acordare a prelungirii termenului.
fristlos *adj.* fără amânare, imediat; **~e Entlassung** concediere fără preaviz.
Fristrechnung, *-en, f.* calcul al termenelor.
Frist|setzung, *-en, f.* stabilirea, fixarea unei date, a unui termen.
Frist|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a termenului, soroc.
Frist|überschreitung, *-en, f.* depășire a termenului, a datei.
Fristverlängerung, *-en, f.* prelungire a termenului, amânare.
Fristwechsel, *-s, -, m. (fin.)* cambie cu termen fix.
fristweise *adv.* în rate.
Frist|zahlung, *-en, f.* plată în rate.
Frisur, *-en, f.* coafură, pieptănătură.
Fritfliege, *-n, f. (entom.)* varietate de muscă cu luciu metalic *(Ocinella frit).*
Fritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ferăstrău. **2.** v. Frittbohrer.
Frittate, *-n, f. (reg., cul.)* **1.** clătită. **2.** *pl.* tăiței făcuți din clătite.
Frittbohrer, *-s, -, m.* burghiu mic.
Fritte, *-n, f.* **1.** *(ind. sticlei)* frită, compoziție de materii concreționabile, vitrifiabile. **2.** *pl. (fam.)* cartofi pai v. Pommes frites.
fritten, *frittete, gefrittet (du frittest, er frittet), vb. (h)* **I.** *intr. (chim.)* a se sinteriza; a se concreționa. **II.** *tr.* **1.** a găuri. **2.** (și *fig.)* a freca. **3.** a chinui.
Fritter, *-s, -, m. (radio.)* coeror.
Frittеuse [-tə:zə], *-n, f.* friteuză, mașină electrocasnică de prăjit cartofi etc.
frittieren, *frittierte, frittiert, vb. (h) tr.* a prăji (cartofi, aluat, pește) în multă grăsime încinsă.
Fritt|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor pentru fabricarea fritei.
Frittporzellan, *-s, -e, n.* porțelan fritat.
Frittröhre, *-n, f. (radio.)* coeror.
Frittung, *-en, f.* **1.** *(ind. sticlei)* fritare, concreționare. **2.** *(radio.)* coeziune.
Frittüre, *-n, f. (cul.)* **1.** grăsime (vegetală sau animală) închisă (pentru prăjit cartofi, aluat, pește). **2.** mâncare prăjită în grăsime. **3.** aparat electric pentru prăjit.
frivol [-'vo:l] *adj.* frivol.
Frivolität [-vo-], *-en, f.* **1.** frivolitate. **2.** *pl.* dantelă lucrată cu suveica, frivolité.
Frivolitäten|arbeit [-vo-], *-en, f.* dantelă lucrată cu suveica, frivolité.
Frl. presc. de la Fräulein.
Frock, *-(e)s, -e, m.* sutană a călugărilor benedictini.
Frog, *-s, -s, m. (ferov.)* inimă a șinei de fier.
froh *adj.* **1.** vesel, voios; **ein ~es Fest** o petrecere, o serbare veselă; **~en Mutes** bine dispus, încrezător. **2.** *(gen., über* cu *ac., bei)* bucuros; **~ sein** a se bucura, a fi bucuros, mulțumit, fericit (de); **er ist ~ bei seiner Arbeit** e mulțumit de munca lui; **er ist ~ über seine Arbeit** se bucură de munca lui; **er wird dieser Arbeit nicht ~** nu-și găsește mulțumire în munca aceasta; **er ist des Lebens ~** se bucură de viață. **3.** plăcut, îmbucurător; **eine ~e Nachricht** o veste bună, îmbucurătoare.
Frohblick, *-(e)s, -e, m.* privire mulțumită, plină de voioșie.
Frohgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de bucurie, de voioșie.
froh gelaunt, frohgemut *adj.* vesel, voios, bine dispus.
Froh|heit *f. sg.* v. Frohmut.
froh|herzig *adj.* senin, bine dispus, cu inima ușoară.
fröhlich *adj.* vesel, bucuros; **über etwas ~ sein** a fi bucuros, a se bucura de ceva.
Fröhlichkeit *f. sg.* veselie, voie bună, bucurie.
frohlocken, *frohlockte, frohlockt, vb. (h) intr.* a jubila, a fi în culmea bucuriei.
Frohmut, *-(e)s, m. sg.* bună dispoziție, voioșie, veselie.
frohmütig *adj.* vesel, voios.

Frọhnatur, *-en, f.* temperament, fire vesel(ă).
Frọhsinn, *-(e)s, m. sg.* veselie, voie bună.
frọhsinnig *adj.* v. frohherzig.
frọmm *(frömmer* şi *frömmer, der, die, das frömmste* şi *frömmste) adj.* **1.** evlavios, cucernic, cuvios, pios, smerit; **eine ~e Stiftung** un aşezământ pios; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă evlavioasă; **eine ~e Miene** un aer smerit. **2.** blajin, blând; **~es Pferd** cal blând; **er ist ~ wie ein Lamm** e blând ca un miel. **3.** *(inv.)* viteaz, vrednic. **4.** *(în expr.)* **ein ~er Wunsch** o dorinţă deşartă.
Frọmme, *-n, -n (ein Frommer), m.* şi *f.* **1.** persoană evlavioasă, cuvioasă, pioasă. **2.** persoană blândă, blajină.
Frömmelei, *-en, f.* evlavie făţarnică, bigotism.
frömmeln, *frömmelte, gefrömmelt (ich frömm(e)le), vb. (h) intr.* a face pe sfântul, a fi bigot.
frọmmen, *frommte, gefrommt, vb. (h) intr. (inv.)* (cu *dat.*) a fi de folos, a folosi, a servi; **was wird es dir ~, wenn...** la ce o să-ţi folosească dacă...
Frọmmen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zu Nutz und ~** spre binele, în folosul.
frọmmgläubig *adj.* cuvios, cucernic, pios.
Frọmmheit, Frömmigkeit *f. sg.* evlavie, pietate, cucernicie.
Frömmler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Frömmling**, *-s, -e, m.* **1.** prefăcut(ă), ipocrit(ă), făţarnic(ă). **2.** bigot(ă); fariseu.
frọmm tụn, *tat fromm, fromm getan, vb. (h) intr.* a face pe sfântul.
frọn *adj. (inv.)* **1.** senioral. **2.** sfânt, sfinţit.
Frọn[1], *-(e)s, -e(n), m. (inv.)* portărel, pristav; aprod (judecătoresc).
Frọn[2], *-en,* **Frọne**, *-n, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă. **2.** *(fig.)* muncă impusă, forţată; corvoadă.
Frọn|acker, *-s, -äcker, m. (ist.)* pământ lucrat de iobagi.
Frọn|altar, *-(e)s, -altäre, m. (bis.)* altar principal.
Frọn|arbeit *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă. **2.** *(fig.)* muncă forţată.
Frọn|arbeiter, *-s, -, m. (ist.)* clăcaş, iobag.
frọnbar *adj. (ist.)* supus clăcii.
Frọnbauer, *-n* (şi *-s), -n, m. (ist.)* clăcaş, iobag.
Frọnbote, *-n, -n, m. (inv.)* pristav; portărel.
Frọnde[1] ['frɔndə], *-n, f. (ist., şi fig.)* frondă.
Frọnde[2] ['fro:ndə], *-n, f.* v. Fron(e).
frọnden ['fro:ndən], *frondete, gefrondet (du frondest, er frondet), vb. (h) intr.* v. fronen.
Frondeụr [frɔ̃'dø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* membru al Frondei. **2.** frondor, rebel, răzvrătit, opoziţionist.
Frọndienst, *-(e)s, -e, m.* v. Fronarbeit **(1).**
Frọndienstbarkeit *f. sg.* v. Fronpflicht.
frondịeren [frɔ̃-], *frondierte, frondiert, vb. (h) intr. (pol.)* a se împotrivi; a se opune, a face frondă.
frọnen, *fronte, gefront, vb. (h) intr.* **1.** *(ist.)* a presta muncă de clacă, de iobag. **2.** *(fig.)* a face o muncă impusă, forţată.
frönen, *frönte, gefrönt, vb. (h) intr.* a se înrobi, a se lăsa pradă; **seinen Leidenschaften ~** a se lăsa pradă, a fi robul pasiunilor sale; **seinen Lüsten ~** a-şi satisface poftele; **dem Laster ~** a se deda viciului.
Frọner, *-s, -, m.* **1.** clăcaş, iobag. **2.** om care face muncă forţată, robotă.
Frọnerei *f. sg.* v. Fronarbeit.
Frọnfasten *pl. (bis. cat.)* cele trei zile de post de la începutul fiecărui anotimp.
Frọnfeste, *-n, f.* închisoare, temniţă, puşcărie; fortăreaţă, cetăţuie (slujind ca închisoare).
frọnfrei *adj. (ist.)* scutit de clacă, de robotă.
Frọnfreiheit *f. sg. (ist.)* scutire de clacă, de robotă.
Frọnfuhre, *-n, f. (ist.)* podv(o)adă, transport gratuit.
Frọngeld, *-(e)s, -er, n. (ist.)* ruptoare, impozit plătit pentru a fi scutit de clacă.
Frọngut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* pământ supus la angara faţă de seniorul feudal.
Frọnherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** *(ist.)* senior (feudal), stăpân de moşie feudală; boier. **2.** *(fig.)* tiran, despot, asupritor.
Frọnherrentum, *-(e) s, n. sg. (ist.)* suzeranitate.
Frọnherrschaft *f. sg.* **1.** *(ist.)* stăpânire feudală. **2.** *(fig.)* tiranie, despotism, samavolnicie.
Frọnhof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** *(ist.)* curte a unui senior feudal, curte a unei moşii boiereşti administrată de un vătaf. **2.** curte boierească.
Frọnknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Fronbauer.
Frọnleịchnam, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(reg., rel.)* Trupul lui Cristos. **2.** *(bis. cat.)* Joia Verde, ziua Trupului Domnului.
Frọnleịchnamsfest, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* v. Fronleichnam **(2).**
Frọnleịchnams|prozession, *-en, f. (bis. cat.)* procesiune de Joia Verde.
Frọnleịchnamswoche, *-n, f. (bis.)* octava sărbătorii Trupul Domnului.
Frọnpferd, *-(e)s, -e, n. (ist.)* cal care munceşte în contul angaralei, al clăcii.
Frọnpflicht, *-en, f. (ist.)* obligaţie de a lucra la clacă.
frọnpflichtig *adj. (ist.)* clăcaş; supus obligaţiilor de clăcaş.
Frọnpflichtige, *-n, -n (ein Frompflichtiger), m.* şi *f. (ist.)* clăcaş, persoană obligată să lucreze la clacă.
Frọnt, *-en, f.* **1.** faţadă, front (de clădire). **2.** *(mil.)* front (al trupelor); **aus der ~ ausscheiden** a ieşi din front, din rânduri. **3.** *(mil.)* front, linie de foc; **an der ~** pe front; **die ~ durchbrechen** a sparge, a străpunge, a rupe frontul; **Kampf nach zwei ~en** luptă pe două fronturi. **4.** *(fig.)* front; **die ~ der Arbeit** frontul muncii; **eine geschlossene ~ bilden** (sau **darstellen**) a forma (sau a constitui) un front compact; **gegen jn.** (sau **etwas**) **~ machen** a face front împotriva cuiva (sau a ceva), a ţine piept **5.** *(metal., mine)* front.
Frọnt|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* sector de front.
Frọn|tag, *-(e)s, -e, m. (ist.)* zi de muncă, de clacă, de robotă, de prestaţie.
frontạl *adj.* frontal, pieptiş.
Frontạl|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac frontal.
Frontạl|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră frontală.
Frontạlfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc din faţă, frontal.
Frontạlzusammen|stoß, *-es, -stöße, m. (auto.)* ciocnire frontală.
Frọnt|änderung, *-en, f. (mil.)* schimbare de front
Frọnt|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac de front, atac frontal.
Frọnt|antrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* antrenare frontală, tracţiune pe roţile din faţă.
Frọntbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de pe front.
Frọntbericht|er|stattung, *-en, f.* raportare de pe front.
Frọntbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m.* **1.** *(constr.)* arc de faţadă. **2.** *(mil.)* curbare a liniei de front.
Frọntbreite *f. sg. (mil.)* lărgime, întindere a frontului.
Frọntdeutsch, *-(s), n. sg.* argou german vorbit pe front.
Frọntdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu militar pe front; serviciu militar într-o unitate combatantă.
Frọntdurchbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mil.)* spargere, străpungere a frontului.
Frọntdurchgang, *-(e)s, -gänge, m. (mil.)* trecere peste front, prin linia frontului.
Frọnte, *-n, f. (inv., reg.)* v. Front.
Frọnt|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (mil.)* pătrundere în front, în linia de front.
Frọnt|eingerüstung, *-en, f. (constr.)* schelă de faţadă.
front|einsatzfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciul de front.
Frọnt|erlebnis, *-ses, -se, n.* întâmplare din război, de pe front.
Frọntgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* teritoriu de front
Frontispịz, *-es, -e, n.* **1.** frontispiciu, fronton. **2.** *(tipogr.)* titlu cu viniete de pe prima pagină.
Frọntkameradschaft, *-en, f.* camaraderie de război, prietenie de pe front.
Frọntkämpfer, *-s, -, m.* luptător pe front.
Frọntkämpferbund, *-(e)s, -bünde, m.* federaţie a luptătorilor de pe front.
Frọntkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent de război, de (pe) front.
Frọntlader, *-s, -, m.* **1.** maşină de spălat cu uşa în faţă. **2.** camion cu încărcător în faţă. **3.** (video)casetofon de încărcat din faţă.
Frọntleben, *-s, n. sg.* viaţă de front, viaţă de război.
Frọntlinie [-niə], *-n, f.* linie frontală, linie de front.
Frọntmarsch, *-es, -märsche, m.* marş pe front.
Frọntmauer, *-n, f.* zid frontal, zid de faţadă.
Frọntmeister *-s, -, m. (mine)* maistru de front (de abataj, de înaintare etc.).
Frọntmeldung, *-en, f.* buletin de război, ştire de pe front.
Frọnt|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de trupă; ofiţer de front, ofiţer combatant.
Frontogenẹse, *-n, f. (met.)* frontogeneză.
Frontologie *f. sg. (met.)* frontologie.
Frontọn [frɔ̃'tɔ̃:], *-s, -s, n.* v. Frontispiz.
Frọnt|ordnung, *-en, f. (mil.)* regulament de front.
Frọntrapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport de front; **den ~ überreichen** a prezenta raportul.
Frọnt|seite, *-n, f. (constr.)* faţadă, front al clădirii.
Frọnt|soldat, *-en, -en, m.* soldat combatant.
Frọnt|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie în linie de front.
Frọnt|truppe, *-n, f.* trupă combatantă.
Frọntwechsel, *-s, m. sg.* schimbare de front.
Frọnt|zone, *-n, f.* **1.** *(mil.)* zonă de front. **2.** *(mine)* zonă a frontului (de abataj, de înaintare etc.).
Frọnung, Frönung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, robotă, prestaţie de muncă. **2.** *(înv.)* sechestrare.
Frọnvogt [-fo:kt], *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* vătaf de clăcaşi.
Frọnwald, *-(e)s, -wälder, m. (ist.)* pădure a iobagilor.
frọnweise *adv. (ist.)* prin clacă.
frọr *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la frieren.
Frọsch, *-es, Frösche, m.* **1.** *(zool.)* broască *(Rana); (fig.)* om insensibil, care strică plăcerea altora; **er bläst sich auf wie ein ~** se umflă ca o broască, îşi dă aere; *(fam.)* **sei kein ~!** nu te lăsa aşa mult invitat! **2.** răguşeală; **einen ~ im Halse haben** a fi răguşit. **3.** foc de artificii care pocneşte intermitent, broască pocnitoare. **4.** *(tehn.)* vârf, capăt. **5.** *(mine)* grindă transversală, proptă. **6.** *(muz.)* broască de întins arcuşul. **7.** margine a doagei. **8.** cep. **9.** *(tehn.)* cameră de explozie. **10.** snop de grâu. **11.** *(pop.)* broască, tumoare, umflătură sub limbă. **12.** *(text.)* broască articulată dublă (la războiul de ţesut). **13.** *(tipogr.)* cursor (la culegar).
frọsch|artig *adj.* ca o broască.
Frọsch|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de broască. **2.** ochi omenesc bulbucat. **3.** *(auto.)* far proeminent.
Frọschbiss, *-es, -e, m. (bot.)* iarba-broaştelor *(Hydrocharis morsus ranae* L.).
Frọschbissgewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Hydrocharitaceae.*
Frọschblut, *-(e)s, n. sg.* **1.** sânge de broască. **2.** *(fig.)* sânge rece, lipsă de temperament, nepăsare; *(fam.)* **~ in den Adern haben** a avea sânge rece; a fi calm, nepăsător.
Frösch|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Frosch) **1.** broscuţă. **2.** broască, semn (de carton) pentru aşezat colile în maşina de tipărit.
Frọschel, *-s, -, m.* cataramă la ham.
fröschen, *fröschte, gefröscht, vb. (h) intr. (reg.)* a prinde broaşte.
Frọsch|eppich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* cosiţel *(Sium latifolium* L.).
Frọsch|esser, *-s, -, m.* mâncător de broaşte.
Frọschfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* nume al unui peşte exotic *(Opsanus tan).*
Frọschgequake, *-s, n. sg.* orăcăit de broaşte.
Frọschgeschwulst, *-schwülste, f.* v. Frosch (11).
Frọsch|haut, *-häute, f.* **1.** piele de broască. **2.** *(fam.)* haină de ploaie (transparentă).
Frọsch|hüpfen, *-s, n. sg.* capră, joc la care copiii sar la rând unii peste alţii.
Frọschkeule, *-n, f. (cul.)* picioruş de broască; pui de baltă.
Frọschklemme, *-n, f. (electr.)* întinzător de sârmă.
Frọschkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Froschlöffel.
Frọschlache, *-n, f.* broscărie.
Frọschlaich, *-(e)s, m. sg. (zool.)* ouă de broască.
Frọschlöffel, *-s, -*, m. *(bot.)* limbariţă *(Alisma plantago-aquatica* L.).
Frọschlurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* broască, batracian fără coadă.
Frọschmann, *-(e)s, -männer, m.* scafandru.
Frọschmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* **1.** (şi *ferov.)* gură de broască; **~ machen** a căsca gura de mirare. **2.** *(constr.)* lucarnă semirotundă, lucarnă cu lunetă.
Frọschmäusekrieg, *-(e)s, m. sg. (lit.)* Batracomiomachia.
Frọschperspektive [-vɔ], *-n, f.* **1.** orizont strâmt (şi *fig.)* perspectivă limitată; **etwas aus der ~ sehen** a privi ceva dintr-o perspectivă îngustă, limitată. **2.** *(fot.)* perspectivă de jos în sus; *(tehn.)* perspectivă ascendentă.
Frọsch|sattel, *-s, -sättel, m.* şa fără oblânc.

Frọsch|schenkel, *-s, -, m.* v. Froschkeule.
Frọsch|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* batrahită.
Frọschteich, *-(e)s, -e, m.* broscărie, lac cu broaşte.
Frọschtest, *-(e)s, -e* şi *-s, m. (med.)* test Galli-Mainini.
Frọschwurm, *-(e)s, -würmer, m.* mormoloc.
Frọst, *-(e)s, Fröste, m.* **1.** ger, îngheţ; **gelinder ~** ger slab; **der ~ sitzt im Baum** pomul a degerat. **2.** frig; **er zittert vor ~** tremură de frig. **3.** friguri; fiori. **4.** *(poet.)* iarnă. **5.** degeraturi; **~ an den Füßen haben** a avea degeraturi la picioare.
frọst|anfällig *adj.* sensibil la frig.
Frọstballen, *-s, -, m.* degerătură.
frọstbe|ständig *adj.* rezistent la frig.
Frọstbe|ständigkeit *f. sg.* rezistenţă la îngheţ.
Frọstbeule, *-n, f.* v. Frostballen.
Frọst|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (met.)* val subit de frig.
frọsteln, *fröstelte, gefröstelt (ich fröst(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a-i fi frig (cuiva), a avea frisoane. **2.** *(impers.)* **es fröstelt** e cam frig, a dat un uşor îngheţ; **mich fröstelt** mi-e cam frig, mă ia cu frig; am frisoane.
Frọsteln, *-s, n. sg.* **1.** tremurat (de frig.) **2.** frisoane.
frọst|empfindlich *adj.* sensibil la frig.
frọsten, *frostete, gefrostet (es frostet), vb. (h) intr.* a fi ger, a îngheţa.
Frọstgefahr *f. sg. (met.)* pericol de frig, de ger, de îngheţ.
Frọstgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de frig.
Frọstgeschwür, *-(e)s, -e, n.* degerătură purulentă.
Frọstgraupe, *-n, f.*, **Frọstgraupeln** *s. pl. (met.)* măzăriche tare.
Frọstgrenze, *-n, f.* limită a îngheţului, limită de îngheţ.
Frọst|hart *adj.* îngheţat bocnă, tun, lemn.
frọstig *adj.* **1.** rece, geros; **die ~e Witterung dauert an** timpul geros persistă. **2.** friguros, sensibil la frig. **3.** *(fig.)* rece, glacial; neprimitor; **ein ~er Empfang** o primire rece; **eine ~e Antwort** un răspuns rece.
Frọstigkeit *f. sg.* **1.** ger, frig. **2.** *(fig.)* răceală, glacialitate.
frọstkalt *adj.* geros.
frọstklamm *adj.* ţeapăn de frig.
frọstklar *adj.* geros şi limpede; **eine ~e Nacht** o noapte geroasă şi senină.
frọstklirrend *adj.* geros de crapă pietrele.
frọstkrank *adj.* degerat; **ein ~er Baum** un pom degerat.
Frọstler, *-s, -*, **Frọstling**, *-s, -e, m.* persoană friguroasă.
Frọstmittel, *-s, -, n.* remediu contra degeraturilor.
Frọstmonat, *-(e)s, -e, m. (pop.)* gerar, ghenar, ianuarie.
Frọstnacht, *-nächte, f.* noapte geroasă.
Frọstperiode, *-n, f.* perioadă de îngheţ, de ger.
Frọstpunkt, *-(e)s, m. sg.* temperatură, punct de îngheţ.
Frọstriss, *-es, -e, m. (forest.)* gelivură.
Frọst|salbe, *-n, f.* alifie pentru degeraturi.
Frọstschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de îngheţ.
Frọstschauer, *-s, m. sg.* fiori de gheaţă, frisoane, tremurat de frig.
Frọstschutz|anlage, *n, f. (av.)* instalaţie de dejivrare.
Frọstschutzmittel, *-s, -, n.* amestec antigel.
Frọstschutzscheibe, *-n, f. (auto.)* defroster, dejivror.
frọst|sicher *adj.* protejat împotriva îngheţului.
Frọst|spalte, *-n, f.* gelivură; crăpătură cauzată de îngheţ.
frọst|starr *adj.* ţeapăn de frig, îngheţat.
frọst|starrend *adj. (in expr.)* **~e Kälte** ger de crapă pietrele.
frọst|steif *adj.* înţepenit de ger.
Frọst|tag, *-(e)s, -e, m. (met.)* zi cu temperatura sub 0°C.
Frọstwarnung, *-en, f. (met.)* alarmă de îngheţ.
Frọstwetter, *-s, n. sg.* timp geros; ger.
frọstwider|standsfähig *adj.* rezistent la frig.
Frọstwider|standsfähigkeit *f. sg.* capacitate de a rezista la frig.
Frottee, [-'te:], *-(s), -s, n.* (şi *m.) (text.)* eponj, frotir.
Frottee|handtuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop din frotir.
Frotteemantel, *-s, -mäntel, m.* halat de baie din frotir.
Frotteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* aparat de frecat şi lustruit podeaua. **2.** *(înv.)* masor; persoană care face masaj (în băile publice).
Frotteur|strecke, *-n, f. (text.)* tren de laminare cu cureluşe.
frottieren, *frottierte, frottiert, vb. (h) tr.* a freca, a fricţiona.
Frottierer, *-s, -, m.* v. Frotteur.
Frottier|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănuşă de fricţionat.
Frottier|handtuch, *-(e)s, -tücher, n.* prosop de baie, prosop pluşat.
Frottier|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de prosop aspru, pluşat, de frotir.
Frottier|stoff|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război pentru material de prosop pluşat, de frotir.
Frottiertuch, *- (e)s, -tücher, n.* v. Frottierhandtuch.
Frottierung, *-en, f.* frecare, fricţionare; fricţiune.
Frotzelei, *-en, f. (austr., fam.)* zeflemea, tachinărie.
frọtzeln, *frotzelte, gefrotzelt (ich frotz(e)le), vb. (h) tr. (austr., fam.)* a necăji, a tachina; a zeflemisi, a lua în râs.
Frụcht, *Früchte, f.* **1.** fruct, rod; **die Früchte des Feldes** roadele câmpului; **die ~ steht schön** semănăturile stau bine; **eingemachte Früchte** fructe conservate; **die Früchte der Obstbäume** poame; **die ersten Früchte** primul rod, pârga roadelor; *(fig.)* **verbotene ~** fruct oprit. **2.** făt, plod; *(fig.)* **eine ~ der Liebe** rod al iubirii; **die Abtreibung der ~** avortare, chiuretaj. **3.** *(fig.)* rezultat, roade, urmare, consecinţă; **er wartet, bis ihm der Erfolg als reife ~ in den Schoß fällt** aşteaptă să-i cadă mură-n gură. **4.** *(reg.)* frică, teamă.
Frụcht|abgabe, *-n, f.* impozit asupra roadelor câmpului.
Frụcht|abtreibung, *-en, f.* avort, chiuretaj, raclaj.
Frụcht|acker, *-s, -äcker, m.* lan, ogor de cereale.
Frụcht|ast, *-(e)s, -äste, m.* cracă cu poame.
Frụcht|auge, *-s, -n, n.* mugur, boboc, ochi (la plante).
Frụchtbalg, *-(e)s, -bälge, m. (bot.)* foliculă, fruct unicarpelar care se închide pe partea ventrală.
frụchtbar *adj.* **1.** rodnic, roditor, fertil, mănos; **ein ~er Boden** un pământ fertil; **~ machen** a fertiliza. **2.** *(fig.)* fecund, prolific; **ein ~es Thema** o temă cu mari posibilităţi de dezvoltare.
Frụchtbarkeit *f. sg.* **1.** fertilitate, rodnicie. **2.** fecunditate; prolificitate. **3.** *(ec.)* productivitate.
Frụchtbarkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de fecunditate.
Frụchtbarkeits|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă de fecunditate.
frụchtbar mạchend *adj.* care fecundează, fertilizează.
Frụchtbarmachung *f. sg.* fecundare, fertilizare.
Frụchtbaum, *-(e)s, -bäume, m.* pom roditor.
Frụchtbecher, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* cupulă. **2.** cupă de îngheţată cu fructe.
Frụchtbe|hälter, *-s, -, m. (bot.)* apoteciu.
Frụchtbildung, *-en, f. (bot.)* formare a fructului.
Frụchtblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* carpelă.
Frụchtblattkreis, *-es, -e, m. (bot.)* ciclu carpelar, gineceu.
Frụchtblattregion, *-en., f. (bot.)* regiune a carpelelor.
Frụchtblümchen, *-s, -, n. (bot.)* mărgăriţă *(Chrysanthemum leucanthemum).*
Frụchtblüte, *-n, f. (bot.)* floare femelă.
Frụchtboden, *-s, -* (şi *-böden), m.* **1.** *(bot.)* receptacul. **2.** hambar.
Frụchtbonbon [-bɔbɔ̃: şi bɔŋbɔŋ], *-s, -s, n.* bomboană cu fructe, jeleu.
Frụchtbörse, *-n, f.* bursă de cereale.
Frụchtbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de secară.
frụchtbringend *adj.* **1.** *(bot.)* fructifer; care produce fructe; roditor; rodnic. **2.** *(fig.)* aducător de rezultate bogate, fructuos, cu folos.
Früchtchen, *-s, -, n. (dim. de la* Frucht) **1.** fructuleţ. **2.** *(fig., fam.)* pomicică, ştrengar, haimana; **sie ist ein sauberes ~** este poamă bună, e o ştrengăriţă, o haimana.
Frụcht|eierkuchen, *-s, -, m. (cul.)* omletă cu dulceaţă.
Frụcht|eis, *-es, n. sg.* îngheţată de fructe.
Früchtel, *-s, -, n.* v. Früchtchen.
frụchten, *fruchtete, gefruchtet (er fruchtet), vb. (h) intr.* **1.** a da roade, a rodi. **2.** *(fig.)* a folosi, a ajuta la ceva; **was würde mir das ~?** la ce mi-ar folosi aceasta? **es fruchtet bei ihm nichts** cu el nu se poate face nimic, cu el nu se poate ajunge la nici un rezultat.
Frụcht|ent|safter, *-s, -, m.* maşină de stors suc din fructe.
Frụcht|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă (de cereale).
frụcht|essend *adj.* fructivor, mâncător de fructe.
Frụcht|essig, *-s, m. sg.* oţet de fructe.
Frụchtfeld, *-(e)s, -er, n.* lan, câmp de cereale.
Frụchtfleisch, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mezocarp, pulpă de fructe.
Frụchtfolge, *-n, f.* v. Fruchtwechsel.
frụchtförmig *adj.* în formă de fruct, fructiform.
Frụchtgarten, *-s, -gärten m.* livadă, grădină cu pomi fructiferi; pomet.
Frụchtge|hänge, *-s, -, n.* **1.** ghirlandă din fructe. **2.** *(arhit.)* ornament în formă de ghirlandă de roade.
Frụchtge|häuse, *-s, -, n. (bot.)* pericarp; coajă, înveliş al unui fruct.
Frụchtgenuss, *-es, m. sg. (înv.)* uzufruct.
Frụchtgöttin, *-nen, f. (mit.)* **1.** zeiţă a semănăturilor şi a recoltelor, Ceres. **2.** zeiţă a fructelor, Pomona.
Frụcht|handel, *-s, m. sg.* comerţ de grâne.
Frụcht|händler, *-s, -, m.* negustor de cereale.
Frụcht|haut, *-häute, f.* **1.** *(bot.)* **äußere ~** exocarp; **mittlere ~** mezocarp; **innere ~** endocarp. **2.** *pl. (biol.)* membrane ale fătului.
Frụcht|holz, *-es, -hölzer, n.* ramură cu flori de rod.
Frụcht|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn al abundenţei.
Frụcht|hülle, *-n, f.* **1.** *(bot.)* păstaie, teacă. **2.** *pl. (anat.)* înveliş embrionar.
Frụcht|hülse, *-n, f.* păstaie; pojghiţă.
frụchtig *adj.* **1.** cu gust de fructe. **2.** *(despre vin)* aromat.
Frụchtkapsel, *-n, f.* v. Fruchtbalg.
Frụchtkeim, *-(e)s, -e, m.* **1.** germen. **2.** embrion.
Frụchtkelch, *-(e)s, -e, m.* caliciu fructifer.
Frụchtkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure.
Frụchtknoten, *-s, -, m. (bot.; înv.)* ovar (de fruct).
Frụchtknotenfach, *-(e)s, -fächer, n. (bot.)* lojă a ovarului, gineceu.
Frụchtkorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** coş de fructe. **2.** *(bot.)* receptacul al capitulului la compozite.
Frụchtkorn, *-(e)s, -körner, n. (bot.)* grăunte.
Frụchtkrone, *-n, f. (bot.)* moţ, smoc, papus (la fructele compozitelor).
Früchtlein, *-s, -, n.* v. Früchtchen.
frụchtlos *adj.* **1.** fără roade, fără fructe; neroditor; steril, sterp. **2.** *(fig.)* zadarnic, nerodnic, fără rezultat; **~e Bemühungen** sforţări zadarnice.
Frụchtlosigkeit *f. sg.* **1.** sterilitate, lipsă de productivitate. **2.** *(fig.)* zădărnicie, inutilitate.
Frụchtmark, *-(e)s, m. sg.* miez, pulpă al (a) fructului.
Frụchtmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă, târg de cereale.
Frụchtmonat, *-(e)s, -e, m. (ist.)* fructidor (a 12-a lună în calendarul Republicii franceze).
Frụchtmoos, *-es, -e, n. (bot.)* muşchi cu sporogon.
Frụchtmus, *-es, -e, n.* marmeladă, gem.
Frụchtnießer, *-s, -, m. (înv.)* uzufructuar, persoană care are folosinţa unui bun.
Frụchtnießung *f. sg. (înv.)* uzufruct, folosinţa unui bun.
Frụchtpreis, *-es, -e, m.* preţ al grânelor, roadelor.
Frụchtpresse, *-n, f.* presă de fructe.
frụchtreich *adj.* bogat în roade, rodnic, fertil, mănos.
Frụchtreife *f. sg.* coacere a fructelor; *(bot.)* fructescenţă.
Frụcht|saft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de fructe.
Frụchtschaden, *-s, -schäden, m.* daună în recoltă.
Frụchtschale, *-n, f. (bot.)* coajă (a fructului).
Frụchtschiff, *-(e)s, -e, n.* vapor pentru cereale, cerealier.

Fruchtschimmel, *-s, -, m. (bot.)* mucegai al fructelor.
Frucht|speicher, *-s, -, m.* hambar de cereale, grânar.
Frucht|stand, *-(e)s, -stände, m. (bot.)* totalitate a fructelor dezvoltate pe locul florilor din inflorescență.
Frucht|staub, *-(e) s, m. sg. (bot.)* polen.
Frucht|stiel, *-(e)s, -e, m. (bot.)* coadă a fructului, peduncul al fructului.
frucht|tragend *adj.* **1.** roditor, producător; mănos. **2.** *(fig.)* rentabil, aducător de câștig.
Frucht|träger, *-s, -, m. (bot.)* carpofor.
Frucht|trank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură de fructe; sirop; cruşon.
Fruchtung, *-en, f.* folos, profit: rezultat.
Fruchtverwertung, *-en, f.* valorificare a fructelor.
Fruchtwaage, *-n, f.* cântar de cereale.
Fruchtwand, *-wände, f. (bot.)* pericarp.
Fruchtwasser, *-s, -wässer, n. (fiziol.)* lichid amniotic.
Fruchtwechsel, *-s,* m. *sg. (agr.)* asolament.
Fruchtwechselwirtschaft *f. sg. (agr.)* sistem de rotație a culturilor.
Fruchtwein, *-(e)s, -e, m.* vin de fructe; cidru.
Frucht|zapfen, *-s, -, m. (bot.)* con (de brad etc.).
Frucht|zehnte, *-n, -n,* **Frucht|zins**, *-es, -en, m. (ist.)* zeciuială (din recoltă).
Frucht|zucker, *-s, m. sg.* fructoză.
Frucht|zweig, *-(e)s, -e, m. (bot.)* creangă, ramură de pom (cu fructe).
frug *(inv.) pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la fragen.
frugal *adj. (despre mese)* frugal, care constă din mâncare puțină şi simplă, sobru.
Frugalität *f. sg. (despre mese)* frugalitate, sobrietate, simplitate.
früh I. *adj.* timpuriu; matinal; **am ~en Morgen** dis-de-dimineață, dimineața devreme; **vom ~en Morgen bis zum späten Abend** din zorii zilei până seara târziu; **~er Tod** moarte prematură, timpurie; **in ~en Zeilen** în timpurile primitive, străvechi; **~es Gemüse** legume timpurii, pârgă, trufanda; **~es Obst** poame văratice. **II.** *adv.* dimineața, de dimineață; devreme, de timpuriu; **von ~ bis spät** de dimineața până seara târziu; toată ziua; **zu ~** prea devreme; **im Winter wird es ~ dunkel** iarna se întunecă devreme.
Früh *f. sg. (reg.)* dimineață; **heute ~** azi dimineața.
Früh|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr timpuriu, vărătic.
Früh|arbeit, *-en, f.* muncă de dimineață.
früh|auf *adv. (în expr.)* **von ~** din (fragedă) copilărie, de tânăr.
Früh|auf|steher, *-s, -, m.* persoană matinală, persoană care se scoală devreme.
Früh|aus|saat, *-en, f.* însămânțare timpurie.
Frühbeet, *-(e)s, -e, n. (hort.)* strat de gunoi, răsadniță.
Frühbeetfenster, *-s, -, n.* geam de răsadniță.
Frühbirne, *-n, f.* pară vărătică, oarzănă.
Frühblume, *-n, f.* v. Maßliebchen.
Frühbrot, *-(e)s, -e, n.* v. Frühstück.
frühbürgerlich *adj. (ist.)* burghez timpuriu.
Früh|chen, *-s, -, n. (fam.)* copil născut prematur.
früh|christlich [-krIst-] *adj.* creştin timpuriu.
Frühdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de dimineață.
Frühdruck, *-(e)s, -e, m.* tipăritură veche, de la începuturi.
Frühdunst, *-(e)s, -dünste, m.* ceață de dimineață.
Frühe *f. sg.* dimineață; **in der ~** dimineața; **in aller ~** dimineața de tot, dis-de-dimineață.
früher *(comp.* de la früh) **I.** *adj.* **1.** mai timpuriu. **2.** fost, anterior, trecut, de mai înainte; **in ~en Zeilen** în vremurile trecute. **II.** *adv.* mai de timpuriu, mai devreme; mai demult, odinioară; **wie ~** ca înainte, ca în trecut; **(um) einen Monat ~** cu o lună înainte.
Früh|erbsen *pl.* mazăre oarzănă.
Früh|erkennung, *-en, f. (med.)* depistare în stadiu incipient, din timp.
früh(e)stens *adv.* cel mai devreme; **~ morgen** cel mai devreme mâine, nu mai curând decât mâine.
frühestmöglich *adj.* şi *adv.* cât mai devreme.
Frühfrost, *-(e)s, -fröste, m.* brumă timpurie, primul ger de toamnă.
Frühgebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune de dimineață.
Frühgeburt, *-en, f. (med.)* **1.** naştere prematură. **2.** copil născut înainte de termen.
Frühgemüse, *-s, -, n.* legume timpurii, trufandale.
Frühgerste *f. sg.* orz timpuriu.
Frühgeschichte *f. sg.* **1.** începutul epocii istorice. **2.** începutul istoriei (unei mişcări, unui curent, unui fenomen).
frühgeschichtlich *adj.* din istoria începuturilor.
Frühglanz, *-es, m. sg.* luminā, strălucire a soarelui de dimineață.
Frühgotik *f. sg. (arhit.)* stil ogival, gotic timpuriu.
frühgotisch *adj. (arhit.)* ogival, gotic timpuriu; **~er Baustil** stil gotic timpuriu.
Frühgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* liturghie de dimineață.
Früh|herbst, *-(e)s, -e, m.* toamnă timpurie.
Früh|humanismus, *-, m. sg. (ist.)* umanism timpuriu.
Frühjahr, *-(e)s, -e, n.* primăvară; **im ~** primăvara.
frühjahrs *adv.* primăvara.
Frühjahrs|ackerung, *-en, f. (agr.)* arătură de primăvară.
Frühjahrs|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de primăvară.
Frühjahrs|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de primăvară.
Frühjahrs|arbeit, *-en, f. (agr.)* lucrare, muncă de primăvară.
Frühjahrs|aus|saat, *-en, f.* însămânțare de primăvară.
Frühjahrs|aus|saatplan, *-(e)s, -pläne, m. (agr.)* plan de însămânțări de primăvară.
Frühjahrsbe|stellung *f. sg.* v. Frühjahrsarbeit.
Frühjahrslorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete *(Gyromitra* sau *Morchella esculenta).*
Frühjahrsmantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu, demiu.
Frühjahrsmesse, *-n, f.* târg de primăvară.
Frühjahrsmode, *-n, f.* modă de primăvară.
Frühjahrsmüdigkeit *f. sg. (med.)* oboseală, astenie de primăvară.
Frühjahrs|putz, *-es, m. sg.* curățenie de primăvară.
Frühjahrs|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* furtună de primăvară.
Frühjahrs|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Frühlingstag.
Frühjahrs-Tag|undnachtgleiche, *-n, f.* echinocțiu de primăvară.
Frühkaffee, *-s, -s, m.* cafeaua de dimineață.
Frühkartoffel, *-n, f.* cartof timpuriu, nou.
frühkindlich *adj.* de copil mic.
Frühkirche *f. sg.* v. Frühgottesdienst.
Frühkirsche, *-n, f.* cireașă timpurie, de mai.
frühklug *adj. (despre copii)* precoce.
Frühkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de dimineață, matineu muzical.
Frühkost *f. sg.* v. Frühstück.
Frühkultur, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cultură primitivă, incipientă. **2.** *pl. (agr.)* cultură timpurie.
Frühlicht, *-(e)s, n. sg.* luminā a dimineții, zori.
Frühling, *-s, -e, m.* v. Frühjahr.
frühlingen, *frühlingte, gefrühlingt, vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a se face primăvară, a se desprimăvăra. **2.** *(fam.)* a avea relații sexuale înainte de căsătorie.
frühlings *adv.* v. frühjahrs.
Frühlings|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de primăvară.
Frühlings|äquinoktium [-tsium], *-s, -tien* [-tsiən], *n.* v. Frühjahrs-Tagundnachtgleiche.
Frühlingsbeginn, *-(e)s, m. sg.* v. Frühlingsanfang.
Frühlingsblume, *-n, f.* floare de primăvară.
Frühlingsbote, *-n, -n, m.* vestitor al primăverii.
Frühlings|erwachen, -s, n. *sg.* trezire a naturii primăvara; ivire a primăverii.
Frühlingsfeier, *-n, f.*, **Frühlingsfest**, *-es, -e, n.* serbare a primăverii.
Frühlingsfingerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* scrântitoare de primăvară *(Potentilla verna).*
frühlingshaft *adj.* primăvăratic, de primăvară.
Frühlingshauch, *-(e)s, -e, m.* vânticel, suflu, boare, adiere de primăvară.
Frühlingsjahre *pl. (poet.)* tinerețe, primăvară a vieții.
Frühlingskinder *pl. (poet.)* flori de primăvară.
Frühlingskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de primăvară.
Frühlingsknollenblätterschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă albă *(Amanita phalloides).*
Frühlingskräutersuppe, *-n, f.* supă din ierburi de primăvară.
Frühlingslandschaft, *-en, f.* peisaj de primăvară.
Frühlingslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de primăvară.
Frühlingsluft, *-lüfte, f.* aer de primăvară.
f **rühlingsmäßig** *adj.* v. frühlingshaft.
Frühlingsmesse, *-n, f.* târg de primăvară.
Frühlingsmonat, *-(e)s, -e, m.* **1.** martie, mărțişor. **2.** lună de primăvară.
Frühlingsmond, *-(e)s, -e, m. (poet., înv.)* martie; (luna) mărțişor.
Frühlingsmorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete, zbârciog *(Helvellaceae).*
Frühlingsmorgen, *-s, -, m.* dimineață de primăvară.
Frühlingsnachtgleiche, *-n, f.* v. Frühjahrs-Tagundnachtgleiche.
Frühlings|primel, *-n, f. (bot.)* aglice, ciuboțica-cucului *(Primula officinalis).*
Frühlings|punkt, *-(e)s, -e, m. (astron.)* punctul primăverii; poziția soarelui la 21 martie.
Frühliugsrauschen, *-s, n. sg.* murmur de primăvară.
Frühlingsregen, *-s, -, m.* ploaie de primăvară.
Frühlings|saat, *-en, f.* v. Frühaussaat.
Frühlings|schlüsselblume, *-n, f.* v. Frühlingsprimel.
Frühlings|sonne *f. sg.* soare de primăvară.
Frühlings|suppe *f. sg. (cul.)* supă cu legume de primăvară.
Frühlings|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primăvară.
Frühlingswetter, *-s, n. sg.* timp, vreme de primăvară.
Frühlings|zeit *f. sg.* (epocă de) primăvară, anotimp al primăverii.
Frühmaschine, *-n, f. (av.)* avion de dimineața.
Frühmensch, *-en, -en, m. (antrop., înv.)* om preistoric, de la începuturile evoluției omenești.
Frühmesse, **Frühmette**, *-n, f.* v. Frühgottesdienst.
Frühmittel|alter, *-s, n. sg.* evul mediu timpuriu.
frühmittel|alterlich *adj.* din evul mediu timpuriu, de la începutul evului mediu.
frühmittelhochdeutsch *adj.* din, de limba germană medievală timpurie.
Frühmittelhochdeutsch, *-(s), n. sg.* **Frühmittelhochdeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană medievală timpurie, de la începutul evului mediu.
frühmorgendlich *adj.* dis-de-dimineață, devreme, în zori.
frühmorgens *adv.* dis-de-dimineață, dimineață devreme, în zori.
frühnachmittags *adv.* îndată după-masă, după dejun.
Frühnachrichten *pl. (radio, tv.)* ştiri de dimineață.
Frühnebel, *-s, -, m.* ceață de dimineață.
frühneuhochdeutsch *adj.* de la începuturile limbii germane moderne.
Frühneuhochdeutsch, *-(s), n. sg.*, **Frühneuhochdeutsche**, *-n, n. sg.* limba germană modernă timpurie, începuturile limbii germane moderne.
Früh|obst, *-es, n. sg.* roade, fructe timpurii.
Frühpensionierung, *-en, f.* pensionare anticipată.
Frühpfirsich, *-(e)s, -e, m.* piersică timpurie.
Frühpredigt, *-en, f. (bis.)* predică de utrenie.
Frührapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport de dimineață.
Frühregen, *-s, -, m.* **1.** ploaie de dimineață. **2.** ploaie de primăvară.
Frühreif *adj.* **1.** copt de timpuriu. **2.** *(fig.)* precoce.
Frühreife *f. sg.* **1.** coacere timpurie. **2.** *(fig.)* precocitate.
Frührenaissance [-rənesās] *f. sg.* renaştere timpurie.
Frührente *f. sg.* pensionare anticipată.
Frührentner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă) ieşit(ă) anticipat la pensie.
Frühromantik *f. sg.* romantism timpuriu.
Frührot, *-(e)s, n. sg.* aurorā (a dimineții), roşeață a zorilor.
Frühsaat, *-en, f. (agr.)* primele semănături.
Frühschein, *-(e)s, m. sg.* luminā a aurorii, revărsat al zorilor.
Frühschicht, *-en, f.* schimb, şut, tură de dimineață.

Frühschoppen, *-s, -, m.* aperitiv, gustare, halbă (de bere) de dimineaţă.
Frühsommer, *-s, -, m.* început de vară.
Früh|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de dimineaţă.
Früh|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadiu, fază incipient(ă).
Früh|ständchen, *-s, -, n.* albadă, cântare în zori sub fereastra cuiva.
Früh|steinzeit *f. sg.* era paleolitică.
frühsteinzeitlich *adj.* paleolitic.
Früh|stück, *-(e)s, -e, n.* mic dejun; **zweites ~** gustare luată între micul dejun şi masa de prânz.
früh|stücken, *frühstückte, gefrühstückt, vb. (h)* **I.** *intr.* a lua micul dejun, a dejuna, a lua o gustare (între micul dejun şi masa de prânz). **II.** *tr.* a mânca (ceva) la micul dejun.
Früh|stücksbrot, *-(e)s, -e, n.* sandviş, mâncare luată la serviciu.
Früh|stücks|ei, *-(e)s, -er, n.* ou fiert servit la micul dejun.
Früh|stücksgedeck, *-(e)s, -e, n.* mic dejun complet.
Früh|stücksgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă, serviciu pentru micul dejun.
Früh|stückskartell, *-s, -e, n. (ec.)* cartel hotărât la micul dejun (cooperare neoficială între oligopoluri).
Früh|stückskorb, *-(e)s, -körbe, m. (agr.)* coş cu merinde pentru micul dejun (luat la câmp).
Früh|stücks|pause, *-n, f.* pauză pentru micul dejun.
Früh|stücksraum, *-(e)s, -räume, m.* sală pentru micul dejun (la hoteluri).
Früh|stücks|speck, *-(e)s, m. sg.* costiţă afumată.
Früh|stücks|stube, *-n, f.* bufet cu autoservire.
Frühstücks|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă pregătită pentru micul dejun.
Früh|stücks|zeit *f. sg.* oră, timp pentru micul dejun.
Früh|stunde, *-n, f.* oră matinală.
Frühtau, *-(e)s, m. sg.* rouă a dimineţii.
Frühtracht, *-en, f. (bot.)* pârgă, rod timpuriu.
Frühtraube, *-n, f.* strugure timpuriu.
Frühtreiben, *-s, n. sg. (hort.)* stimulare a înfloririi plantelor înainte de vreme.
Frühtrunk, *-(e)s, -trünke, m.* băutur(ic)ă de dimineaţă.
frühvormittags *adv.* devreme înainte de masă.
Frühwarnsystem, *-e, n.* sistem de avertizare timpurie.
Frühwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de început, de începuturile activităţii.
Frühzeit *f. sg.* începuturi ale epocii istorice; epocă timpurie.
frühzeitig **I.** *adj.* timpuriu, de cu vreme; matinal. **II.** *adv.* devreme, din timp.
Frühzeitigkeit *f. sg.* apariţie timpurie (a cuiva sau a ceva).
Frühzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de dimineaţă.
Frühzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere timpurie, prematură.
Fruktidor, *-(e)s, -e, m. sg.* v. Fruchtmonat.
Fruktifikation, *-en, f.* fructificare.
fruktifizieren, *fruktifizierte, fruktifiziert, vb. (h) tr.* a fructifica.
Fruktifizierung, *-en, f.* fructificare.
Fruktose *f. sg.* fructoză.
Früsche, *-n, f. (iht.)* mihalţ *(Lola vulgaris)*.
frusten, *frustete, gefrustet (du frustest, er frustet), vb. (h) tr.* v. frustrieren.
Frustration, *-en, f.* frustrare.
frustrieren, *frustrierete, frustriert, vb. (h) tr.* a frustra.
F-Schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de fa.
Fuchs, *-es, Füchse, m.* **1.** *(zool.)* vulpe *(Vulpinas); (fig.)* **schlauer ~** om viclean; **diese Entfernung hat der ~ gemessen (und den Schwanz dazu gemessen)** asta este mult mai departe decât am crezut; **sein Haus steht dort, wo die Füchse einander gute Nacht sagen** locuieşte la mama dracului, la capătul lumii. **2.** om roşcat. **3.** cal roşcat, roib. **4.** blană de vulpe. **5.** *(limbaj studenţesc)* boboc, student în primul an; *(înv.)* membru nou al unei asociaţii studenţeşti (la studenţii germani) **6.** *(pop., în expr.)* **goldene Füchse** piese, monede de aur. **7.** lovitură izbutită întâmplător (la biliard). **8.** *(mine)* explozie întârziată. **9.** *(reg.)* îngrămădire, înţepenire de buşteni plutitori. **10.** *(în expr.)* **der ~ braut** cade ceaţă. **11.** *(tehn.)* canal de fum (la o maşină cu aburi).
fuchs|artig **I.** *adj.* asemănător cu vulpea. **II.** *adv.* ca vulpea, vulpeşte.
Fuchsbalg, *-s, -bälge, m.* piele de vulpe.
Fuchsbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** *(fam.)* barbă roşie. **2.** *(bot.)* barba-vulpii *(Astragalus tragacantha)*.
Fuchsbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de vulpe.
Fuchsbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lemn-dulce *(Glycyrrhiza glabra)*.
Fuchsbeere, *-n, f. (bot., reg.)* merişor *(Vaccinium vitis idaea)*.
Fuchsbellen, *-s, n. sg.* lătrat al vulpii.
Fuchsbrücke, *-n, f. (tehn.)* altar (la intrarea în canalul de fum).
Füchs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Fuchs) **1.** pui de vulpe. **2.** *(fig.)* vulpişoară, vulpiţă.
Fuchs|eisen, *-s, -, n.* capcană pentru vulpi.
fuchseln, *fuchselte, gefuchselt (ich fuchs(e)le), vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a fura. **2.** a mirosi ca vulpea. **3.** a vâna vulpi.
fuchsen[1], *fuchste, gefuchst (du, er fuchst), vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** *(fam.)* a supăra, a necăji; a chinui. **2.** a ofensa. **3.** *(fam.)* a înşela, a trage pe sfoară. **4.** *(reg.)* a şterpeli. **5.** *(în expr.)* **einen Ball ~** a nimeri bila din întâmplare (la biliard). **II.** *intr.* a vâna vulpi. **III.** *refl.* a se supăra, a se necăji.
fuchsen[2], **füchsen** *adj. (despre blană)* de vulpe.
Fuchser, *-s, -. m. (fam.)* om norocos la biliard.
fuchsfalb *adj.* roşcat.
Fuchsfalle, *-n, f.* v. Fuchseisen.
Fuchsfang, *-(e)s, -fänge, m.* prindere a vulpilor în cursă.
fuchsfarben *adj.* de culoarea vulpii, roşcat ca vulpea.
Fuchsfarm, *-en, f.* crescătorie de vulpi.
Fuchsfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de vulpe.
Fuchsfinder, *-s, -, m. (vân.)* cotei, câine vulpar.
Fuchsgrube, *-n, f.* **1.** vizuină de vulpe. **2.** cursă pentru vulpi.
Fuchs|haar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de vulpe. **2.** *(fam.)* păr roşcat.
Fuchs|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin-vulpe *(Alopias vulpes)*.
Fuchs|hatz, *-en, f. (vân.)* goană de vulpi.
Fuchs|höhle, *-n, f. (vân.)* vizuină de vulpe.
Fuchs|hütte, *-n, f. (vân.)* colibă pentru păndirea vulpii.
Fuchsia, *-sien* [-siən], *f. (bot.)* fucsie, cerceluş *(Fuxia coccinea)*.
fuchsicht *adj.* v. fuchsig.
Fuchsie [-siə], *-n, f.* v. Fuchsia.
fuchsig *adj.* **1.** roşcat (ca vulpea). **2.** *(fam.)* mâniat, furios, iritat.
Fuchsin, *-s, n. sg. (chim.)* fucsină.
Füchsin, *-nen, f.* vulpoaică, vulpe (femelă).
Fuchs-ins-Loch n. *invar,* nume al unui joc de copii.
füchsisch *adj.* viclean, şiret ca o vulpe.
Fuchsjagd, *-en, f.* vânătoare de vulpi.
Fuchsjäger, *-s, -, m.* vânător de vulpi.
Fuchskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** om roşcat. **2.** om şiret, viclean.
Füchslein, *-s, -, n.* v. Füchschen.
Fuchsloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** vizuină de vulpe. **2.** *(mil., iron.)* adăpost săpat adânc.
Fuchsmajor, *-s, -e, m. (înv.)* vicepreşedinte, instructor al unei asociaţii studenţeşti (la studenţii germani).
Fuchs|pelz, *-es, -e, m.* **1.** blană de vulpe. **2.** haină din blană de vulpe; *(fig.)* **den ~ anziehen** a folosi şiretlicuri.
Fuchsquäke, *-n, f. (vân.)* fluier de ademenit vulpi (prin imitarea plânsetelor de iepure).
Fuchsreizen, *-s, n. sg. (vân.)* momire a vulpii.
fuchsrot *adj.* roşcat (ca vulpea).
Fuchs|scheck, *-en, -en,* **Fuchs|schecke**, *-n, -n. m.* cal cu pete roşcate, roib bălţat.
Fuchs|schrot, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.)* alice mari.
Fuchs|schwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de vulpe. **2.** *(bot.)* busuioc roşu *(Amaranthus caudatus* L.). **3.** *(bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus pratensis)*. **4.** *(tehn.)* ferăstrău mic de mână, fuxşvanţ. **5.** *(în expr.)* **den ~ streichen** a linguşi, a umbla cu linguşeli.
fuchs|schwänze(l)n, *fuchsschwänz(el)te, gefuchsschwänz(el)t (ich fuchsschwänz(el)e), vb. (h) intr. (fam.)* a linguşi în mod ordinar, a se gudura (pe lângă cineva).
Fuchs|schwanzgewächse *pl. (bot.)* nume al unor soiuri de busuioc roşu *(Amaranthaceae)*.
Fuchs|schwänzer, *-s, -, m. (fam.)* om linguşitor, josnic, care se gudură.
Fuchs|schwänzerei, *-en, f. (fam.)* linguşire josnică, gudurătură.
fuchs|schwänzerisch *adj.* linguşitor, care se gudură.
Fuchs|schwanzgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* coada-vulpii *(Alopecurus pratensis)*.
Fuchs|schwanzklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi roşu *(Trifolium medium)*.
Fuchs|stute, *-n, f.* iapă roaibă.
Fuchs|taufe *f. sg. (înv.)* botez al unui student la intrarea sa într-o asociaţie studenţească.
fuchs|teufelswild *adj.* furios; **~ werden** a se înfuria; a-şi ieşi din fire.
Fuchtel, *-n, f.* **I.** *(înv.)* spadă. **2.** *(în expr.)* **jn. unter der ~ halten** a ţine pe cineva din scurt, sub control sever; **unter der ~ stehen** a sta sub control sever. **3.** (lovitură de) bici, vargă, nuia.
Fuchtelhieb. *-(e)s, -e, m.* lovitură cu latul sabiei.
fuchteln, *fuchtelte, gefuchtelt (ich fucht(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a gesticula; **mit den Händen ~** a da din mâini, a gesticula violent cu mâinile. **II.** *tr.* a lovi; **jn. ~** a da cuiva lovituri cu latul sabiei.
fuchtig *adv. (pop.)* furios, mâniat.
Fuchtler, *-s, -, m.* bătăuş.
Fuck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* ghiont, brânci.
Fucke, *-n, f. (reg.)* găină care începe să ouă.
fuddeln, *fuddelte, gefuddelt (ich fudd(e)le),* **fudeln**, *fudelte, gefudelt (ich fud(e)le), vb. (h) intr. (reg., peior.)* **1.** a lucra neglijent, a cârpăci. **2.** a trişa (la cărţi).
fudder *adv. (reg.)* mai departe.
Fuder, *-s, -, n.* **1.** încărcătură a carului; **ein ~ Heu** un car de fân. **2.** măsură veche de vin (circa 1000 l). **3.** butoi; **ein ~ Wein** un butoi mare de vin.
Fuderfass, *-es, -fässer, n.* v. Fuder **(3).**
fuderweise *adv.* **1.** cu carul; cu butoiul. **2.** *(fig.)* în cantităţi foarte mari.
fuffzehn *num. card. (reg., fam.)* cincisprezece, cinşpe.
fuffzig *num. card. (reg., fam.)* cincizeci.
Fuffziger, *-s, -, m.* **1.** bancnotă de cincizeci; *(fig.)* **ein falscher ~** persoană în care nu poţi avea încredere, suspect. **2.** *(fam.)* bărbat în vârstă de cincizeci de ani.
Fug, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** justiţie, dreptate; **mit ~ und Recht** sau **mit gutem ~** pe bună dreptate, cu drept cuvânt. **2.** competenţă.
fugato *adv. (muz.)* în formă de fugă, fugato.
Fugato, *-s, n. sg. (muz.)* fugă, fugato.
fügbar *adj.* care se poate îmbina, încheia, îmbuca.
Fügbank, *-bänke, f.* v. Fügebank.
Fuge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rost; rost de îmbinare; cusătură; **aus den ~n gehen** sau **geraten** a se desface din încheieturi; **die Welt geht deshalb nicht aus den ~n** nu se prăpădeşte lumea din cauza aceasta. **2.** *(muz.)* fugă. **3.** *(lingv.)* loc de îmbinare a cuvintelor compuse.
Fügebank, *-bänke, f. (tehn.)* banc de fuguit, de îmbinat.
Füge|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* gealău, rindea de asamblat.
Fugeisen, *-s, -, n. (tehn.)* fier de rostuit.
fugen, *fugte, gefugt, vb. (h) tr. (tehn.)* a îmbina, a asambla, a fugui; a rostui.
fügen, *fügte, gefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbina, a încheia; a asambla; a păsui; a monta; **aneinander ~** a îmbina una cu alta; **ineinander ~** a monta una în cealaltă, a îmbina. **II.** *refl.* **1.** a se supune; a asculta; **ich füge mich seinem Willen** mă supun voinţei lui. **2.** a se potrivi; a se acomoda; **die Umstände ~ sich so** împrejurările sunt de aşa natură. **3.** *(impers.)* a se întâmpla, a se nimeri; **es fügt sich, dass...** se întâmplă că...; **wie es sich gerade fügt** după împrejurări; după cum se întâmplă; **es fügt sich nicht so leicht** nu merge aşa uşor; **es kann sich ~, dass...** se poate întâmpla ca...
fugen|artig *adj. (muz.)* în formă de fugă.
Fugendeckleiste, *-n, f. (tehn.)* leaţ de rostuire.
Fugenform *f. sg. (muz.)* formă de fugă.
fugenfrei *adj.* fără lacune, fără goluri, fără rosturi.
fugenhaft *adj.* v. fugenartig.

Fugenkunst *f. sg. (muz.)* artă a fugii.
fugenlos *adj.* v. fugenfrei.
Fugenschwelle, *-n, f. (tehn.)* traversă de încleştare, de tamponare.
Fugen|stil, *-(e)s, -e, m. (muz.)* stil de fugă.
Fugenver|seichung, *-en, f. (tehn.)* tencuit al rosturilor, rostuire.
Fugenwerk, *-(e)s, n. sg.* îmjghebare, împreunare.
Fugenzeichen, *-s, -, n. (lingv.)* sunet sau silabă de îmbinare a cuvintelor compuse.
fugitiv *adj.* v. flüchtig.
füglich *adv.* just, potrivit, indicat, nimerit; **er hätte ~ schweigen können** ar fi fost (mai) nimerit să tacă; **man kann ~ sagen** se poate spune cu drept cuvânt, este just a spune.
Füglichkeit *f. sg.* **1.** cuviinţă. **2.** oportunitate.
fuglos *adj.* fără drept, neîndreptăţit; ilegal.
Fuglosigkeit *f. sg.* nedreptate, ilegalitate.
fügsam *adj.* ascultător, supus, docil; obedient; maleabil.
Fügsamkeit *f. sg.* ascultare, docilitate, supuşenie, obedienţă; maleabilitate.
Fügung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* încheiere, îmbinare; încleştare; asamblare. **2.** *(gram.)* construcţie: **eine präpositionale ~** o construcţie prepoziţională. **3.** *(fig.)* hotărâre, înlănţuire necesară, necesitate: **geschichtliche ~** necesitate istorică. **4.** supunere, ascultare. **5.** potrivire, acomodare. **6.** întâmplare, coincidenţă; **eine ~ des Schicksals** o coincidenţă provocată de soartă.
fühlbar I. *adj.* **1.** palpabil, pipăibil. **2.** simţitor, sensibil, sesizabil; **sich ~ machen** a se face simţit; **dies ist ~** asta se simte; **ein ~er Verlust** o pierdere simţitoare. II. *adv.* în mod apreciabil, în mod simţitor; **~ verändern** a modifica în mod simţitor; **die Preise ~ senken** a micşora, a scădea preţurile simţitor, apreciabil.
Fühlbarkeit *f. sg.* putinţa de a fi simţit, palpabilitate, perceptibilitate.
fühlen, *fühlte, gefühlt, vb. (h)* I. *tr.* **1.** a pipăi; **den Puls ~** a lua pulsul. **2.** a simţi; **einen Schmerz ~** a simţi o durere; **~ lassen** a face să se simtă. II. *intr.* **1.** *(fig.)* a descoase pe cineva; a sonda, a cerceta; **jm. auf den Zahn ~** a încerca, a tatona pe cineva. **2.** a simţi. a-şi da seama; **wer nicht hören will, muss ~** cine nu vrea să asculte de sfaturi bune va simţi urmările rele. III. *refl.* **1.** a se simţi, a se socoti; **ich fühle mich nicht recht wohl** nu mă simt prea bine; **sich verpflichtet ~** a se simţi obligat; **sich gekränkt** (sau **beleidigt) ~** a se simţi ofensat; **sich getroffen ~** a se simţi atins. **2.** *(fig.)* a fi conştient de valoarea sa.
Fühlen, *-s, n. sg.* **1.** pipăit, tact. **2.** simţire.
fühlend I. *part. prez.* de la fühlen. II. *adj.* simţitor, sensibil.
Fühler, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* tentaculă, antenă; *(fig.)* **die ~ ausstrecken** a tatona, a sonda (o situaţie, părerea cuiva). **2.** *(tehn.)* palpator. **3.** *(text.)* pipăitor.
fühler|artig *adj.* ca o tentaculă, ca o antenă.
Fühlerlehre, *-n, f. (tehn.)* spion, lamă pentru măsurarea jocului dintre piese, leră.
Fühlfaden, *-s, -fäden, m.* v. Fühler **(1).**
Fühl|hebel|lehre, *-n, f. (metrol.)* calibru cu braţ palpator.
fühl|los *adj.* insensibil; nesimţitor.
Fühl|losigkeit *f. sg.* nesimţire, insensibilitate.
Fühlpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă senzitivă, mimoză.
fühlsam *adj.* simţitor, sensibil.
Fühl|sinn, *-(e)s, -e, m.* pipăit, simţ al pipăitului, simţ tactil.
Fühl|sphäre [-sfɛ:-], *-n, f.* sferă, spaţiu, domeniu senzorial, a(l) palpabilului.
Fühl|spitze, *-n, f.* v. Fühler.
Fühlung *f. sg.* contact, legătură: **mit jm. ~ haben** a fi în legătură cu cineva; *(mil.)* **~ mit dem Feinde** contact cu inamicul.
Fühlungnahme, *-n, f.* luare de contact, de legătură.
fuhr *pers. 1 şi a 3-a ind. imperf.* de la fahren.
Fuhr(e), *-n, f.* **1.** car, căruţă. **2.** cărătură, încărcătură; *(fam.)* **eine ganze ~** o grămadă, foarte mult, un car de... **3.** cărat, transport. **4.** *(reg.)* brazdă.
führen, *führte, geführt, vb. (h)* I. *tr.* **1.** *(în cu ac., bis.)* a duce, a călăuzi, a conduce (la, în, până la); a sprijini; *(fig.)* **jn. am Gängelband ~** a conduce pe cineva după plac; a duce pe cineva de nas; **jn. hinters Licht ~** a induce în eroare pe cineva; **jn. auf die Spur ~** a pune pe cineva pe urma (cuiva); **in die Irre ~** a induce în eroare; **sich** *(dat.)* **etwas zu Gemüte ~ a)** a-şi întipări o povaţă, a pune ceva la suflet; **b)** *(fam.)* a consuma ceva (bun) pentru sufletelul său; **jn. aufs Glatteis ~** a întinde cuiva o cursă, a pune pe cineva într-o situaţie periculoasă; **jn. am Narrenseil ~** a duce pe cineva de nas. **2.** a conduce, a comanda, a avea conducerea; **eine Armee ~** a comanda o armată; **einen Bau ~** a conduce o construcţie; **eine Untersuchung ~** a conduce o anchetă; **den Haushalt ~** a conduce menajul; **das Wort ~** a vorbi în numele unui grup; **das große Wort ~** a avea cuvântul precumpănitor; *(sport)* **Berlin führt 1:0** Berlinul conduce cu unu la zero. **3.** a mânui; **das Schwert** (sau **die Feder) ~** a mânui spada (sau pana, condeiul); **einen Schlag ~** a da, a trage o lovitură; **das Ruder ~ a)** a vâsli; **b)** *(fig.)* a avea conducerea. **4.** a face, a executa; **Buch ~** a ţine evidenţă; **Bücher ~** a ţine registre contabile; **Krieg ~** a purta război; **eine Mauer um einen Garten ~** a face un zid în jurul unei grădini, a împrejmui o grădină; **den Beweis ~** a dovedi, a aduce dovezi; **einen Prozess ~ a)** a fi în proces cu cineva; **b)** a pleda într-un proces; **eine glückliche Ehe ~** a fi fericit în căsnicie; **ein ruhiges Leben ~** a duce un trai liniştit; **Reden ~** a ţine discursuri. **5.** a căra, a transporta; **Holz ~** a căra lemne. **6.** a ţine, a avea de vânzare; **einen Artikel ~** a ţine (spre vânzare) un articol, o marfă. **7.** a purta: **bei sich** *(dat.)* **~** a avea, a purta asupra sa; *(fig.)* **etwas im Schilde ~** a avea o intenţie (ascunsă); **die Bienen ~ einen Stachel** albinele au un ac. II. *intr.* a conduce, a duce; **dieser Weg führt zur Stadt** acest drum duce în oraş; **das führt zu nichts** asta nu duce la nimic; **wohin soll das ~?** unde va duce asta? unde vrei să ajungi cu asta? **alle Wege ~ nach Rom** toate drumurile duc la Roma. III. *refl.* a se purta, a se comporta.
führend I. *part. prez.* de la führen. II. *adj.* conducător, de frunte; **~e Stellung** post de conducere: **~er Kritiker** critic de seamă.
Führer, *-s, -, m.* **1.** conducător, şef; *(mil.)* comandant. **2.** ghid, călăuză. **3.** ghid (carte). **4.** mecanic (de locomotivă). **5.** *(elv.)* şofer.
Führer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcţie de conducător, de ghid etc.
Führer|anwärter, *-s, -, m. (iron.)* pretendent la conducere.
Führer|ausweis, *-es, -e, m. (elv.)* permis de conducere.
Führerbremsventil [-vɛn-], *-(e)s, -e (tehn.)* robinet de frână al mecanismului.
Führer|eigenschaft, *-en, f.* calitate de conducător.
Führer|eignung *f. sg.* facultate de a conduce, aptitudine de conducător.
Führerflucht *f. sg. (elv.)* părăsire a locului accidentului.
Führergondel, *-n, f.* nacelă de pilotaj (a unui balon).
Führer|haus, *-es, -häuser, n.* cabină a conducătorului (la maşini şi macarale), a mecanicului (de locomotivă).
Führerin, *-nen, f.* conducătoare.
führerlos *adj.* lipsit de conducător, fără conducător; fără conducere.
Führer|rolle, *-n, f.* rol conducător.
Führerschaft *f. sg.* **1.** conducere, comandă. **2.** totalitate a conducătorilor.
Führerschein, *(e)s, -e, m. (auto.)* permis de conducere; **internationaler ~** permis internaţional de conducere.
Führerschein|entzug, *-(e)s, m. sg.* ridicare, retragere, anulare a permisului de conducere.
Führer|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas amiral.
Führer|sitz, *-es, -e, m.* scaun al şoferului, al pilotului.
Führer|staat, *-(e)s, -en, m. (termen nazist)* stat cu regim dictatorial.
Führer|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* cabină a mecanicului.
Führer|stelle, *-n.* **Führer|stellung**, *-en, f.* post, loc de conducere.
Führertum, *-s, n. sg.* şefie, conducere.
Führer|zeugnis, *-es, -e, n.* v. Führerschein.
Fuhrfron *f. sg. (ist.)* clacă, angara cu căruţa.
Fuhrgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Fuhrkosten.
Fuhrgeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Fuhrunternehmen.
Fuhrgewerbe, *-s, n. sg.* meserie de cărăuş, de camionagiu, cărăuşie, camionaj.
Fuhr|halter, *-s, -.* **Fuhr|herr**, *-(e)n, -en, m.* cărăuş, camionagiu; proprietar de vehicule.
Führ|hund, *-(e)s, -e, m.* câine al orbului.
führig *adj. (reg.)* **1.** *(despre câini)* ascultător, docil. **2.** hrănitor. **3.** *(despre zăpadă)* bună de schi.
Fuhrknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de cărăuş; camionagiu, chirigiu.
Fuhrkosten *pl.* cheltuieli de transport (în special la cărăuşie).
Fuhrlohn, *-(e)s, -löhne, m.* plată pentru transport (în special la cărăuşie).
Fuhrmann, *-(e)s, -männer* (şi *-leute), m.* **1.** cărăuş, căruţaş, chirigiu; camionagiu. **2.** *(reg.)* birjar.
Fuhrmannsbluse, *-n, f.* bluză, halat (purtat(ă) peste haină) de cărăuşi, de camionagii.
Fuhrmannsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* întreprindere de cărăuşie.
Fuhrmannshemd, *-(e)s, -en, n.*, **Fuhrmannskittel**, *-s, -, m.* v. Fuhrmannsbluse.
Fuhrmanns|peitsche, *-n, f.* bici de căruţaş.
Fuhrmannswagen, *-s, -, m.* căruţă, camion.
Fuhrpark, *-(e)s, -e, m.* parc de maşini, de vehicule, de material rulant.
Führung, *-en, f.* **1.** conducere, şefie; *(mil.)* comandă (a unei unităţi). **2.** *sg.* conduită, comportare. **3.** direcţie, administraţie, management, gestiune; **~ der Bücher** ţinerea registrelor, contabilitate. **4.** *(tehn.)* cârmuire, ghidare, pilotare. **5.** *(tehn.)* cârmă; ghidaj; pilotaj. **6.** vizitare cu ghid, circuit, tur; **eine ~ durch das Schloss** vizitarea cu ghid a castelului. **7.** mânuire; **die ~ des Bogens** mânuirea arcuşului. **8.** deţinere, purtare; **die ~ eines Titels** deţinerea unui titlu.
Führungs|achse, *-n, f. (tehn.)* axă de conducere, de ghidare.
Führungs|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenţie la conducere.
Führungsbahn, *-en, f. (tehn.)* cale de ghidare.
Führungsblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă de ghidare.
Führungsbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon de ghidare.
Führungsbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă de ghidare.
Führungsdaumen, *-s, -, m. (tehn.)* camă de ghidare.
Führungs|ebene, *-n, f.* nivel de conducere.
Führungs|eigenschaften *pl. (ec.)* capacităţi de conducere.
Führungs|entscheidung, *-en, f. (ec.)* decizie luată de conducere.
Führungsfeder, *-n, f. (tehn.)* pană de ghidare.
Führungsflan(t)sch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* flanşă de ghidare.
Führungsgitter, *-s, -, n. (radio.)* grilă de comandă.
Führungsgremium, *-mien* [-iən], *n. (ec.)* comitet, organ director.
Führungskraft, *-kräfte, f. (ec.)* **1.** cadru de conducere. **2.** capacitate de a conduce.
Führungskrise, *-n. f. (ec.)* criză managerială.
Führungslappen, *-s, -, m. (metal.)* ureche, mâner al ramei de formare.
Führungsleiste, *-n, f. (metal.)* tijă, bară de ghidare; glisieră; ghidaj.
Führungsliste, *-n, f. (reg., mil.)* registru de foi matricole, de calificare.
führungslos *adj.* fără conducere, lipsit de conducere.
Führungslünette, *-n, f. (tehn.)* lunetă de ghidare.
Führungsmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă conducătoare.
Führungsnute, *-n. f. (tehn.)* canal de conducere.
Führungsrille, *-n, f. (tehn.)* canal de ghidare; *(sport)* şanţ (la schiuri).
Führungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* brâu forţator, inel de conducere.
Führungsrolle, *-n. f.* rol de conducere.
Führungs|schaft, *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* tijă de ghidare, de conducere.
Führungs|schicht, *-en, f.* pătură socială conducătoare.
Führungs|schulter, *-n, f. (tehn.)* umăr de ghidare.
Führungs|spitze, *-n, f.* vârf de menţinere a hârtiei pe cilindru (la maşina de scris).
Führungs|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(mil.)* statul major al armatei federale germane. **2.** *(mil.)* statul major al unei arme. **3.** *(ec.)* conducere a unei întreprinderi industriale.
Führungs|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de ghidare.
Führungs|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (tehn.)* bară de conducere, de ghidare.
Führungsvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dispozitiv de conducere, de ghidare.
Führungswalze, *-n. f. (text.)* cilindru de ghidare.
Führungswechsel, *-s, m. sg. (pol.)* schimbare a conducerii (unui partid).
Führungs|zeugnis, *-es, -e, n.* certificat de comportare, de conduită; certificat de bună purtare.
Fuhr|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* antrepriză de transporturi rutiere, mesagerie.
Fuhr|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor de transporturi.
Fuhrwagen, *-s, -, m.* car, căruţă, camion.

Fuhrweg, *-(e)s, -e, m.* drum de căruțe, vicinal; drum carosabil.
Fuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* căruță, car; **landesübliches ~** căruță (de țară).
fuhrwerken, *fuhrwerkte, gefuhrwerkt, vb. (h) intr.* **I.** a cărăuși, a face cărăușie. **2.** *(pop.)* a gesticula; **er fuhrwerkte mit der Hand (in der Luft) herum** a gesticula cu mâinile (în aer).
Fuhrwerker, *-s, -, m. (austr.)* **1.** v. Fuhrunternehmer. **2.** v. Fuhrwerkslenker.
Fuhrwerkslenker, *-s, -, m.* vizitiu; camionagiu.
Fuhrwerkswaage, *-n, f.* basculă, cântar pentru vehicule rutiere.
Fuhrwesen, *-s, n. sg.*, cărăușie, cărăușit, camionaj.
Fuhrwesenmannschaft, *-en, f. (înv., mil.)* trupă de transporturi.
Fuhrweser, *-s, -, m. (înv., mil.)* trener.
Fuke, *-n, f. (reg.)* coș de prins pești, vârșă.
Fulguration [-tsi-], *-en, f.* fulgurare, fulger, trăsnet.
Fulgurit, *-(e)s, -e, n. (mineral.)* fulgurit.
Füll|ansatz, *-es, -ansätze, m.* racord de umplere.
Füll|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** aparat de umplut (sticle). **2.** aparat de alimentare (a unui cazan).
Füllbeton [-tɔ̃: și -tɔŋ *(austr.)* -to:n], *-s, -s* (și *-e), m.* beton de umplutură.
Füllbier, *-(e)s, n. sg.* bere la butoi.
Füllblei|stift, *-(e)s, -e, m.* creion cu mină, creion mecanic.
Fülle *f. sg.* **1.** abundență, belșug, prisosință; sumedenie; opulență; **in (Hülle und) ~** din belșug, puzderie; **eine ~ schöner Gedanken** o mulțime de idei frumoase; *(fig.)* **aus der ~ des Herzens** din adâncul inimii. **2.** corpolență; **die ~ des Körpers** trupeșie, grăsime. **3.** umplutură. **4.** mistrie.
füllen, *füllte, gefüllt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a umple; **er füllt das Glas** umple paharul; **Wein auf Flaschen ~** a trage vin în sticle; **er füllte seinen Kopf mit Wissen** și-a umplut capul cu știință; **einen Luftballon ~** a umfla un balon; **die Bücher ~ den ganzen Schrank** cărțile ocupă toată biblioteca; **er füllt ihm die Hand** îi dă mită, îl unge. **2.** *(hort.)* a obține flori bătute, învoalte. **II.** *refl.* a se umple; **der Saal füllte sich langsam** sala s-a umplut încet-încet, cu încetul; **seine Augen füllten sich mit Tränen** i-au dat lacrimile, i s-au umplut ochii de lacrimi.
Füllen, *-s, -, n.* mânz.
Füllen|stall, *-(e)s, -ställe, m.* grajd de mânji.
Füllen|stute, *-n, f.* iapă cu mânz.
Füllenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de lapte.
Füller, *-s, -, m.* **1.** încărcător, tub de umplere. **2.** v. Füllfederhalter. **3.** *(constr.)* umplutură. **4.** *(mine)* pâlnie de umplere.
Füll|erde *f. sg.* pământ de rambleu, pământ de umplutură.
Fuller|erde *f. sg. (mineral.)* pământ decolorant, floridină.
Füllfeder, *-n, f.*, **Füllfeder|halter**, *-s,-, m.* stilou, toc-rezervor.
Füllfedertinte, *-n, f.* cernelă de stilou.
Füllgas, *-es, -e, n.* gaz de umplere (a baloanelor etc.).
Füllgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de umplutură.
Füllgewicht, *-(e)s, -e, n. (com.)* greutate netă a unei mărfi ambalate.
Füllhaar, *-(e)s, -e, n. (tapițerie)* păr de umplut.
Füllhahn, *-(e)s, -hähne, m. (tehn.)* robinet de umplere.
Füllhalter, *-s, -, m.* v. Füllfeder.
Füllholz, *-es, -hölzer, n. (tâmplărie)* grindă de umplutură.
Füllhorn, *-(e)s, n. sg.* corn al abundenței.
füllig *adj.* **1.** grăsuț, plinuț. **2.** abundent. **4.** *(despre sunete)* plin, voluminos. **5.** *(despre vinuri)* cu buchet bogat.
Füllkanne, *-n, f.* cană, urcior din care se toarnă (într-un recipient).
Füllkelle, *-n, f.* canciog; mistrie de umplut.
Füllklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de umplere.
Füllmasse, *-n, f.* masă, material de umplut, umplutură.
Füllmauer, *-n, f.*, **Füllmauerwerk**, *-(e)s, n. sg.* zid de umplutură, zid umplut cu colțuri, cu moloz.
Füllmesser, *-s, -, m.* contor de umplere.
Füll|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(drumuri)* loc care urmează să fie umplut. **2.** *(mine)* rampă de încărcare din subteran.
Füllpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* par pentru consolidarea terenului.
Füllsäure, *-n, f. (electr.)* acid pentru acumulatoare.
Füllschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** furtun de umplere. **2.** *(av.)* apendice.
Füllsel, *-s, -, n.* umplutură.
Füll|stift, *-(e)s, -e, m.* creion mecanic cu mină.
Füll|stimme, *-n, f. (muz.)* voce de acompaniament.
Füll|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de umplutură.
Füll|stutzen, *-s, -, m. (tehn.)* tubulură de umplere, de alimentare.
Füll|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă de umplutură.
Fülltrichter, *-s, -, m.* pâlnie de alimentare.
Füllung, *-en, f.* **1.** umplere. **2.** umplutură. **3.** *(constr.)* panou, tăblie (de ușă, perete etc.). **4.** *(med.)* plombă (dentară): obturație.
Füllungsbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură de umplutură.
Füllungsgrad, *-(e)s, -e, m. (mas.)* grad de umplere, de admisiune.
Füllungsregelung, *-en, f. (tehn.)* reglare a umplerii.
Füllvor|richtung, *-en, f.* **1.** aparat, dispozitiv de alimentare, de umplere. **2.** pâlnie prin care se toarnă cărbunii în sobă.
Füllwein, *-(e)s, -e, m.* vin de tras în sticle.
Füllwerk, *-(e)s, n. sg.* burare, umplutură.
Füllwort, *-(e)s, -wörter,* **Füllwörtchen**, *-s, -, n. (gram.)* cuvânt expletiv, de umplutură.
Füllzeug, *-(e)s, n. sg.* material de umplere, de căptușit.
fulminant *adj.* fulminant; strălucit; extraordinar, excelent; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate extraordinară; **er hielt eine ~e Rede** a ținut un discurs strălucit.
Fulmination, *-en, f.* fulminație, descărcare a fulgerului.
fulminieren, *fulminierte, fulminiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fulgera. **2.** a străluci. **II.** *tr.* a afurisi.
Fum, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** bună-cuviință. **2.** afectare, moșturi, fasoane.
Fumarole, *-n, f.* fumarolă.
Fumarsäure, *f. sg. (chim.)* acid fumaric.
Fummel, *-s, m. sg.*, **Fummel** *f. sg.* **1.** *(cizmărie)* ramă de încălțăminte. **2.** lemn de fălțuit, de netezit. **3.** cuțit. **4.** *(fam.)* rochie din material ieftin. **5.** *(pop.)* femeie bătrână, hârcă, babă; **die alte ~** baba-hârca, babornița, hoașca.
Fummelbein, *-(e)s, -e*, **Fummelholz**, *-es, -hölzer, n. (cizmărie)* unealtă, lemn pentru netezirea ramei.
fummelig *adj.* **1.** pripit. **2.** neliniștit. **3.** anevoios, complicat.
Fummelknochen, *-s, -, m.* v. Fummelbein.
fummeln, *fummelte, gefummelt (ich fumm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (pop.)* **1.** a alerga încoace și încolo. **2.** a cârpăci, a umbla cu stângăcie. **II.** *tr. (pop.)* **1.** a pipăi, a freca, a face o fricțiune. **2.** *(reg.)* a curăța.
Fund, *-(e)s, -e, m.* **1.** obiect găsit. **2.** găsire; descoperire (arheologică), dezgropare; **~e aus der Vorzeit** descoperiri, obiecte descoperite din timpuri preistorice, din timpuri vechi. **3.** idee ingenioasă; șiretlic; invenție; **er hat immer neue ~e** are întotdeauna idei noi.
Fundament, *-(e)s, -e, n.* fundament, fundație, temelie, bază; (și *fig.)* **das ~ legen** a pune baza.
fundamental *adj.* fundamental, de bază, principal.
Fundamental|artikel, *-s, -, m.* articol fundamental.
Fundamentalbegriff, *-(e)s, -e, m.* noțiune, tezâ, teoremă fundamentală.
Fundamentalgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație fundamentală.
Fundamentalgröße, *-n, f. (fiz., mat.)* mărime fundamentală.
Fundamentalprinzip, *-s, -ien* [-iən] (și *-e), n.* principiu de bază.
Fundamentalsatz, *-es, -sätze, m.* propoziție, tezâ, teoremă fundamentală, de bază.
Fundament|aushub, *-(e)s, -hübe, m. (constr.)* **1.** excavare a gropii de fundație. **2.** pământ săpat de la temelie.
Fundamentgraben, *-s, -gräben, m.* șanț, groapă de fundație.
fundamentieren, *fundamentierte, fundamentiert, vb. (h) tr.* **1.** a așeza, a pune temelia, a funda. **2.** a fundamenta, a întemeia.
Fundamentierung, *-en, f.* **1.** așezare a temeliei, fundare, fundamentare. **2.** temelie.
Fundamentklotz, *-es, -klötze, m. (constr.)* bloc de fundație.
Fundamentmauer, *-n, f. (constr.)* zid de fundație.
Fundamentmauerwerk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* zidărie de fundație.
Fundamentplatte, *-n, f. (constr.)* radier, placă de fundație.
Fundamentrahmen, *-s, -, m. (constr.)* ramă de fundație.
Fundament|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de fundație, de temelie.
Fundament|unterkante, *-n, f. (constr.)* talpă a fundației.
Fund|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Fundbüro.
Fundation [-tsi-], *-en, f.* **1.** fundație, așezământ. **2.** *sg.* fundare, întemeiere.
Fundator, *-s, -toren, m.* fondator, întemeietor.
Fundbericht, *-(e)s, -e, m.* proces-verbal de constatare; **ärztlicher ~** certificat medico-legal.
Fundbüro, *-s, -s, n.* birou de obiecte găsite.
Fündchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fund) mică descoperire, găselniță.
Fund|dieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (jur.)* sustragere de obiecte găsite.
Fundgebühr, *-en, f.* v. Fundgeld **(1).**
Fundgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** răsplată, recompensă pentru obiecte găsite. **2.** bani găsiți.
Fundgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect găsit.
Fundgrube, *-n, f.* **1.** mină productivă. **2.** *(fig.)* mină de aur, comoară.
fundieren, *fundierte, fundiert, vb. (h) tr.* **1.** a întemeia, a fonda; *(fin.)* a consolida; a institui, a stabili. **2.** a înzestra cu mijloace necesare (o întreprindere). **3.** *(constr.)* a funda, a pune fundația.
Fundierung, *-en, f.* **1.** fundare, întemeiere, consolidare. **2.** înzestrare cu fondurile necesare. **3.** *(constr.)* fundație, temelie.
Fundierungs|arbeiten *pl.* lucrări de fundație, pentru punerea temeliei.
fündig *adj. (mine)* productiv; **~ werden** a găsi.
Fund|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc unde a fost găsit ceva, locul găsirii. **2.** *(mine)* zăcământ de minerale.
Fundrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept al găsitorului (la răsplată sau asupra obiectului găsit).
Fundregister, *-s, -, n.* registru de obiecte găsite.
Fundsache, *-n, f.* obiect găsit (și declarat autorităților).
Fundschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de exploatare.
Fund|stätte, **Fund|stelle**, *-n, f.* v. Fundort.
Fund|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect găsit.
Fund|unterschlagung, *-en, f.* sustragere a unui obiect găsit.
Fundus, *-, -, m.* **1.** *(ist.)* proprietate (de teren), pământ. **2.** bază, temelie. **3.** fond. **4.** *(teatru)* recuzită, decoruri, costume nefolosite. **5.** *(anat.)* bază, fund (al unui organ gol la mijloc).
Funeralien [-liən] *pl.* **1.** funeralii. **2.** cheltuieli, speze de înmormântare.
Funeralwaffen *pl. (ist.)* arme depuse ca ofrandă pe mormântul unui războinic.
fünf *num. card.* cinci; **~ Minuten** cinci minute; **länger als ~ Tage** mai mult de cinci zile; **es ist ~** e (ora) cinci; **komm nach ~** vino după (ora) cinci; **es geht auf ~** e aproape de (ora) cinci; **halb ~** (ora) patru și jumătate; **wir waren unser ~** am fost (cu toții) cinci inși; am fost câte șapte cinci; **zu ~(en)** câte cinci; *(fig.)* **~ gerade sein lassen** a trece cu vederea, a face concesii; *(fig.)* **er kann nicht bis ~ zählen** nu știe să numere nici până la cinci; **das kannst du dir an den ~ Fingern abzählen** poți să-ți dai seama și singur de asta; **nimm deine ~ Sinne zusammen!** fii atent, concentrează-te!
Fünf, *-en, f.* (cifra) cinci.
Fünf|akter, *-s, -, m. (teatru)* piesă în cinci acte.
fünf|aktig *adj.* în (sau cu) cinci acte.
fünf|armig *adj.* cu cinci brațe.
fünfbändig *adj.* din, în cinci volume.
Fünfblatt, *-(e)s, -blätter, n.*, v. Fünffingerkraut.
fünfblätterig *adj.* cu cinci foi.
fünfblumig *adj.* cu cinci flori.
fünfdoppelt *adj. (înv.)* v. fünffach.
fünfe *num. card. (pop.)* v. fünf.
Fünf|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* pentagon, poligon cu cinci laturi.
fünf|eckig *adj.* pentagonal, cu cinci unghiuri, cu cinci laturi.

fünf|einhalb şi **fünf|einhalb** *num. card.* cinci şi jumătate.
Fünfer, *-s, -, m.* **1.** bancnotă sau monedă de cinci. **2.** nota cinci. **3.** cinci numere la lot. **4.** *(reg.)* numărul, linia cinci (de autobuz etc.); **ich fahre mit dem ~** eu merg cu cinci.
Fünfer|alphabet, *-(e)s, -e,* n. *(tel.)* alfabet cu cinci semne.
Fünfergruppe, *-n, f.* grup de cinci.
fünferlei *adv.* de cinci feluri; în cinci feluri de...
Fünfer|reihe, *-n, f.* rând de cinci.
Fünf|euro|schein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci euro.
fünf|fach *adj.* şi *adv.* încincit, de cinci ori.
Fünf|fache, *-n (ein Fünffaches), n. sg.* (cantitate) de cinci ori mai mare.
fünf|fächerig *adj.* cu cinci despărţituri.
fünf|fältig *adj.* v. fünffach.
Fünf|feldwirtschaft *f. sg.* cultură cu cinci asolamente.
fünf|fingerig *adj.* cu cinci degete.
Fünf|fingerkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* cinci-degete *(Potentilla reptans* L.).
Fünf|flach, *-(e)s, -e, n.*, **Fünf|flächner**, *-s, -, m. (geom.)* pentaedru, solid cu cinci feţe.
fünf|flächig *adj.* pentaedric, cu cinci feţe.
Fünf|frank(en)stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci franci.
fünf|füßig *adj.* cu cinci picioare; **~er Vers** vers cu cinci picioare, pentametru.
Fünf|füßler, *-s, -, m. (metr.)* vers cu cinci picioare, pentametru.
Fünfgang|getriebe, *-s, -, n. (tehn.)* cutie de viteze cu cinci viteze.
Fünfgangmenü, *-s, -s, n. (cul.)* meniu cu cinci feluri de mâncare.
fünfgeschossig *adj.* cu cinci etaje.
fünfglied(e)rig *adj.* **1.** de cinci membri. **2.** *(zool., bot.)* cu cinci membre, cu cinci părţi componente.
Fünfherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* pentarh, membru al unui guvernământ de cinci şefi.
Fünfherrschaft, *-en, f. (ist.)* pentarhie, guvernământ de cinci şefi.
fünfhundert *num. card.* cinci sute.
Fünfhunderterbewegung *f. sg. (ist.)* mişcare a cincisutiştilor.
fünfhundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al cinci sutelea, a cinci suta.
Fünfhundertstel, *-s, -, n.* a cinci suta parte.
Fünfjahreshandels|abkommen, *-s, -, n.* contract comercial pentru cinci ani.
Fünfjahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Fünfjahrplan.
fünfjährig *adj.* de cinci ani, cu durata de cinci ani, cincinal.
Fünfjährige, *-n, -n (ein Fünfjähriger), m.* şi *f.* băiat, fată de cinci ani.
fünfjährlich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci ani, la fiecare cinci ani.
Fünfjahrplan şi **Fünfjahrplan**, *-(e)s, -pläne, m.* (plan) cincinal.
Fünfkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* pentatlon.
fünfkantig *adj.* cu cinci muchii.
Fünflei|schein [-lei-], *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci lei.
Fünfleitersystem, *-s, -e, n. (electr.)* sistem cu cinci conductoare.
Fünfliber, *-s, -, m. (reg.)* v. Fünffrank(en)stück.
Fünfling, *-s, -e, m.* cinci pui sau copii născuţi odată, cinci gemeni.
Fünfmächte|abkommen, *-s, -, n. (pol.)* convenţie, înţelegere a cinci puteri.
fünfmal *adv.* de cinci ori.
fünfmalig *adj.* repetat de cinci ori, de cinci ori în şir, încincit.
fünfmännerig *adj. (bot.)* cu cinci stamine.
Fünfmarkschein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cinci mărci.
Fünfmark|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci mărci.
fünfmark|stückgroß *adj.* de mărimea unei monede de cinci mărci.
Fünfmast|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* velier cu cinci catarge.
fünfmonatig *adj.* de cinci luni, cu durata de cinci luni.
fünfmonatlich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci luni, la fiecare cinci luni.
Fünfpfennig|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de cinci fenigi.
Fünfpfünder, *-s, -, m. (înv., mil.)* tun de calibru cinci.
fünfpfündig *adj.* greu de cinci funţi (2 ½ kg.).
Fünfpolröhre, *-n, f. (radio.)* lampă cu cinci electrozi, pentodă.
Fünfprozent|hürde *f. sg. (pol.)* v. Fünfprozentklausel.
fünfprozentig *adj.* cu cinci la sută, cu cinci procente.
Fünfprozentklausel *f. sg. (pol.)* clauză de cinci procente.
fünfreihig *adj.* în, pe cinci rânduri.
Fünfruderer, *-s, -, m. (sport)* **1.** barcă, gig, schif cu cinci vâsle. **2.** vâslaş dintr-o echipă de cinci.
fünfruderig *adj.* cu cinci (rânduri de) vâsle.
fünfsaitig *adj. (muz.)* cu cinci coarde; **~e Leier** liră cu cinci strune.
fünfsäulig *adj. (constr.)* pentastil, cu cinci coloane.
fünfschlägig *adj. (în expr.)* **~e Wirtschaft** v. Fünffeldwirtschaft.
fünfschneidig *adj.* cu cinci tăişuri.
fünfseitig *adj.* cu cinci laturi.
fünfsilbig *adj. (gram.)* pentasilab, cu cinci silabe.
fünfsitzig *adj.* cu cinci locuri.
Fünfsitzer, *-s, -, m.* vehicul cu cinci locuri.
fünf|sprachig *adj.* în cinci limbi.
fünf|stellig *adj. (mat.)* cu cinci cifre.
Fünf|sterne|hotel, *-s, -s, n.* hotel de cinci stele.
fünf|stimmig *adj. (muz.)* pe cinci voci; **~er Gesang** cântec pentru cinci voci, pe cinci voci.
fünf|stöckig *adj.* cu cinci etaje.
Fünf|stromland, *-(e)s, n. sg. (geogr.)* ţara celor cinci fluvii, statul indian Pandjab.
Fünf|stufenverdampfer, *-s, -, m. (tehn.)* schimbător de căldură cu aburi în cinci etaje, preîncălzitor cu aburi în cinci etaje.
fünf|stündig *adj.* (cu durata) de cinci ore.
fünf|stündlich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, care revine) din cinci în cinci ore, la fiecare cinci ore.
fünft *num. distr. (în expr.)* **zu ~** în cinci; **zu ~ spielen** a juca în cinci.
Fünftagefieber, *-s, n. sg. (med.)* febră recurentă.
Fünftagewoche, *-n, f. (ec.)* săptămână de cinci zile lucrătoare.
fünftägig *adj.* de cinci zile.
fünftausend *num. card.* cinci mii.
Fünftausender, *-s, -, m.* **1.** munte, pisc de cinci mii de metri. **2.** *(reg.)* hârtie de cinci mii.
fünftausendste *num. ord. (der, die, das ~)* al cinci miilea, a cinci miia.
fünfte *num. ord. (der, die, das ~)* al cincilea, a cincea; **im ~n Stock** la etajul al cincilea; *(fig.)* **das ~ Rad am Wagen sein** a fi a cincea roată la căruţă, a fi de prisos.
fünft(e)halb *num. card. (înv.)* patru şi jumătate.
fünfteilig *adj.* din, în cinci părţi.
Fünfteilung, *-en, f.* împărţire în cinci părţi.
fünftel *num. partitiv* a cincea parte, o cincime; **ein ~ Kilometer** a cincea parte dintr-un kilometru.
Fünftel, *-s, -, n. (elv. m.)* cincime.
fünftens *num. adverbial (enumerativ)* al cincilea, în al cincilea rând.
Fünf|uhrtee, *-s, -s, m.* ceaiul de la ora cinci.
Fünf|uhrzug, *-(e)s, -züge, m.* trenul de (ora) cinci.
fünf|und|einhalb *num. fract.* cinci şi jumătate.
fünfweibig *adj. (bot.)* cu cinci pistile.
fünfwertig *adj. (chim.)* cu cinci valenţe, pentavalent.
fünfwink(e)lig *adj.* cu cinci unghiuri.
fünfwöchig *adj.* de cinci săptămâni.
fünfzackig *adj.* cu cinci colţuri, în cinci colţuri.
Fünfzahl *f. sg.* numărul cinci.
fünfzählig *adj. (bot.)* cu cinci frunze, pentamer, cvinat.
fünfzählig *adj.* cu cinci dinţi.
Fünfzeher *pl. (zool.)* animale cu cinci degete.
fünfzehig *adj.* cu cinci degete (la picioare).
fünfzehn *num. card.* cincisprezece.
Fünfzehn|eck, *-(e)s, -e, n. (geom.)* poligon cu cincisprezece laturi.
Fünfzehner, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* piesă de cincisprezece creiţari. **2.** vin din anul cincisprezece. **3.** soldat din regimentul cincisprezece.
fünfzehnerlei *num. variativ* de cincisprezece feluri.
fünfzehnhundert *num. card.* una mie cinci sute.
fünfzehnjährig *adj.* de cincisprezece ani.
fünfzehnte *num. ord. (der, die, das ~)* al cincisprezecelea, a cincisprezecea.
fünfzeilig *adj.* de cinci rânduri.
fünfzig *num. card.* cincizeci.
Fünfzigçent|stück [-'tsent-], *-(e)s, -stücke, n.* monedă de cincizeci de cenţi.
fünfziger *adj. invar.* **die ~ Jahre** anii cincizeci, deceniul al şaselea (50–60).
Fünfziger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** persoană de 50 de ani; persoană între 50 şi 60 de ani. **II.** *m.* **1.** soldat din regimentul cincizeci. **2.** vin din anul cincizeci. **3.** bancnotă de cincizeci.
Fünfzigerjahre *pl.* anii cincizeci, deceniul al şaselea.
fünfzigerlei *num. variativ* de cincizeci de feluri.
Fünfzig|euro|schein, *-(e)s, -e, m.* bancnotă de cincizeci de euro.
fünfzigjährig *adj.* de cincizeci de ani, cincantenar.
fünfzigste *num. ord. (der, die, das ~)* al cincizecilea, a cincizecea; **das ~ Lebensjahr** al cincizecilea an de viaţă.
fünfzigstel *adj.* de a cincizecea parte, de o cincizecime.
Fünfzigstel, *-s, -, n.* a cincizecea parte, cincizecime.
fünfzigstens *num. adverbial (enumerativ)* al cincizecilea, în al cincizecilea rând.
Fünfzimmerwohnung, *-en, f.* locuinţă cu cinci camere.
fünfzinkig *adj.* cu cinci dinţi, colţi.
fünfzöllig *adj.* de cinci ţoli.
fungieren, *fungierte, fungiert, vb. (h) intr.* a îndeplini o funcţiune, a funcţiona.
Funk, *-(e)s, m. sg.* telegrafie fără fir; radio.
Funk|abteilung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* serviciu, secţie de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică). **2.** secţie de radio.
Funk|amt, *-(e)s, -ämter, n.* (oficiu de) radiodifuziune.
Funk|anlage, *-n, f.* instalaţie de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică); staţie de radio; echipament radio.
Funk|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de transmisiune fără fir (radiofonică sau telegrafică).
Funk|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de radiofonie.
Funkbake, *-n, f. (av., mar.)* radiobaliză; radiofor; staţie de ghidare prin radiotelegrafie.
Funkbastler, *-s, -, m.* radioamator.
Funkbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicare, reportaj radiofonic sau radiotelegrafic.
Funkbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Funkanlage.
Funkbild, *-(e)s, -er, n.* imagine televizată.
Funkbude, *-n, f. (mar.)* cabină de radiotelegrafie.
Fünkchen, *-s, -, n. (dim.* de la Funken) scânteiuţă; *(fig.)* **er hat kein ~ Verstand** n-are nici un dram de minte.
Funkdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de radiotelegrafie.
Funke, *-ns, -n, m.* v. Funken.
Funk|einrichtung, *-en, f.* v. Funkanlage.
Funkelfeuer, *-s, -, n. (mar.)* semnal luminos intermitent.
funkeln, *funkelte, gefunkelt (ich funk(e)le), vb. (h) intr.* a sclipi, a scânteia.
funkelnagelneu *adj. (fam.)* nou-nouţ.
funkelnd I. *part. prez.* de la funkeln. **II.** *adj.* sclipitor, scânteietor.
funkelneu *adj.* v. funkelnagelneu.
Funk|empfang, *-(e)s, -empfänge, m.* radiorecepţie.
Funk|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor.
Funk|empfangs|stelle, *-n, f.* post, staţie de radiorecepţie.
funken, *funkte, gefunkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a transmite prin radio. **II.** *intr.* **1.** a scânteia, a scăpăra; **der Lichtschalter funkt beim Knipsen** întrerupătorul scoate scântei la răsucire. **2.** *(fig., fam.)* a funcţiona; **endlich hat es bei ihm gefunkt** în sfârşit a priceput. **3.** *(fam., mil.)* a trage; **die Artillerie funkte pausenlos** artileria trăgea fără întrerupere.

Funken[1], *-s, -, m.* **1.** scânteie; **~ sprühen** a da, a scoate scântei, a scânteia, a scăpăra; **~ sprühend** scânteietor, care împrăştie scântei. **2.** *(fig.)* urmă, pic; **kein ~ von Gefühl** nici un pic de sentiment; **er hat keinen ~ Ehrgefühl** nu ştie deloc ce e sentimentul de onoare; **es ist kein ~ Hoffnung mehr** nu mai e nici o licărire de speranţă. **3.** *(fig.)* străfulgerare; scânteiere, scăpărare (de spirit).

Funken[2], *-s, n. sg.* **1.** comunicaţie radiofonică; transmisiune radiofonică. **2.** radiodifuziune.

Funken|abteilung, *-en, f.* v. Funkabteilung.

Funkenbildung, *-en, f.* formare de scântei, scânteiere.

Funkenfänger, *-s, -, m.* parascântei, aparat pentru captarea scânteilor.

Funkenfern|sprech|station, *-en, f. (inv.)* staţie de telefonie fără fir, de radiotelefonie.

Funkenflug, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* împrăştiere de scântei, zbor de scântei; **schützt die Ernte vor ~!** apăraţi recolta de scânteile locomotivelor!

Funkengeber, *-s, -,* **Funken|induktor**, *-s, -en, m. (electr.)* inductor cu scântei, aparat de inducţie.

Funkenkutsche, *-n, f. (glumeţ)* tramvai.

Funkenlöscher, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv, aparat pentru stingerea scânteilor.

Funkenmesser, *-s, -, m. (fiz.)* spinterometru.

Funkenpotenzial, *(inv.)* **-potential** [-tsia:l], *-s, -e. n. (electr.)* potenţial disruptiv, potenţial de scântei.

Funkenregen, *-s, m. sg.* ploaie, val de scântei.

Funkensehen, *-s, n. sg. (fam.)* (faptul de a vedea) stele verzi.

Funkensender, *-s, -, m. (radio.)* emiţător cu scântei.

Funkensonntag, *-s, -e, m. (bis. cat.)* prima duminică din post.

Funkenspektral|linie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie a spectrului de scânteie.

Funkenspektrum, *-s, -tren* (şi *-tra), n.* spectru de scânteie.

Funken|sprühen, *-s, n. sg.* **1.** scânteiere, sclipire, împrăştiere de scântei. **2.** *(fig.)* scânteiere, scăpărare (de spirit).

Funken|station, *-en, f.* v. Funkstation.

Funken|strecke, *-n, f. (electr.)* **1.** distanţă explozivă. **2.** eclator de măsură.

Funkentelegrafie, **Funkentelegraphie** *f. sg.* v. Funktelegrafie.

funkentelegrafisch, **funkentelegraphisch** *adj.* v. funktelegrafisch.

Funkentelephonie *f. sg.* v. Funktelefonie.

funkentelephonisch *adj.* v. funktelefonisch.

Funkenwerfen, *-s, n. sg.* scânteiere; aruncare de scântei.

Funkenzahl, *-en, f.* număr de scântei; *(electr.)* frecvenţă a scânteilor.

Funkenzieher, *-s, -, m.* descărcător (de butelii electrice), excitator.

Funkenzünder, *-s, -, m.* aprinzător electric cu scântei.

Funkenzündung *f. sg. (electr.)* aprindere prin scântei.

Funker, *-s, -, m.* **1.** radiotelegrafist; *(mil.)* soldat la o unitate T.F.F. **2.** *(av.)* (aparat de) radio (la bord).

Funker|abteilung, *-en, f. (mil.)* secţie de radiotelegrafie.

Funkerei *f. sg.* v. Funkwesen.

Funkfernschreiber, *-, m.* radio teleimprimator.

Funkfeuer, *-s, -, n.* v. Funkbake.

Funkfolge, *-n, f.* program radiofonic.

Funkgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de radiorecepţie sau radioemisie.

Funkhaus, *-es, -häuser, n.* clădire a radio-televiziunii.

Funkie [-kiə], *-n, f. (bot.)* crin de toamnă *(Hosta coerula).*

Funk|illustrierte, *-n, f.* revistă (ilustrată) radio.

Funk|industrie *f. sg.* industrie de aparate de recepţie şi emisie.

funkisch *adj.* prin radio.

Funk|kammer, *-n, f.* cabină, cameră a radiotelegrafistului.

Funk|kontakt, *-(e)s, -e, m.* contact prin radio.

Funk|konzert, *-s, -e, n.* concert radiodifuzat.

Funkleit|stelle, *-n, f.* punct de transmisiune radiofonică sau telegrafică.

Funkmeister, *-s, -, m. (mil.)* maistru radiotelegrafist, radiotehnician.

Funkmessgerät, *-(e)s, -e, n. (av., mar.)* radar.

Funknachrichten *pl.* ştiri radiodifuzate.

Funknetz, *-es, -e, n.* reţea de radio.

Funk|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră a radiodifuziunii.

Funk|ortung, *-en, f. (av., tel.)* radiolocaţie; radionavigaţie.

Funkpeilung, *-en, f. (av., mar.)* radiogoniometrie; spinterometrie; radiomăsurare de direcţie.

Funkprogramm, *-(e)s, -e, n.* v. Funkfolge.

Funkrah, *-en, f.* vergea de antenă.

Funkreportage [-ta:ʒə], *-n, f.* reportaj radiofonic.

Funkschatten, *-s, -, m.* unghi mort pentru propagarea undelor radio.

Funksendegerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de radio (de post) emiţător.

Funksendung, *-en, f.* emisiune radiofonică.

Funksignal, *-s, -e, n.* semnal radio.

Funk|spiegel, *-s, -, m.* selecţiuni din emisiunile radiofonice, supliment de program radiofonic.

Funk|sprechverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic radiofonic.

Funk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* convorbire radiotelefonică.

Funk|station, *-en,* **Funk|stelle**, *-n, f.* staţie de radioemisiune; staţie de telegrafie fără fir.

Funk|stille, *-n, f.* **1.** interzicere de a emite. **2.** pauză în activitatea de radiocomunicaţie; tăcere în eter.

Funk|störung, *-en, f.* bruiaj, deranjament al emisiunilor radio şi tv.

Funk|strecke, *-n, f.* rază de transmisiune (T.F.F., radio).

Funk|streife, *-n, f.* patrulă de poliţie înzestrată cu echipaj de radioemisie-recepţie.

Funk|streifenwagen, *-s, -, m.* maşină de patrulare a poliţiei, înzestrată cu aparataj de radioemisie-recepţie.

Funk|stunde, *-n, f.* emisiune de radio(tele)fonie.

Funktaxi, *-s, -s, n.* taxi cu post de radioemisie-recepţie.

Funktechnik *f. sg.* tehnică radiofonică.

Funktechniker, *-s, -, m.* tehnician radiotelegrafist; tehnician radiotelefonist.

funktechnisch *adj.* radiotehnic.

Funktelefon, *-s, -e, n.* radiotelefon.

Funktelefonie *f. sg.* radiotelefonie.

funktelefonisch *adj.* radiotelefonic.

Funktelegrafie, **Funktelegraphie** *f. sg.* telegrafie fără fir, radiotelegrafie.

funktelegrafisch, **funktelegraphisch** *adj.* radiotelegrafic.

Funktelegramm, *-s, -e, n.* radiogramă.

Funktelephon, *-s, -e, n.* v. Funktelefon.

Funktion [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** *(mat.)* funcţie; **ganze rationale ~** funcţie întreagă raţională; **gebrochene rationale ~** funcţie raţională fracţionară; **stetige ~** funcţie continuă; **~ von mehreren Veränderlichen** funcţie de mai multe variabile. **2.** *(med.)* funcţiune. **3.** *(pol.)* activitate, misiune, funcţie: însărcinare permanentă într-o organizaţie de partid sau obştească; **in ~ treten** a intra în funcţie. **4.** *(ec.)* funcţie; **die ~ des produktiven Kapitals** funcţia capitalului productiv. **5.** *(inform.)* funcţie; **eine ~ abbrechen** a revoca o funcţie; **eine ~ aufrufen** a apela o funcţie; **eine ~ ausführen** a executa o funcţie; **eine ~ einsetzbar machen** a introduce o funcţie; **eine ~ verwenden** a utiliza o funcţie; **eine ~ erweitern** a extinde o funcţie; **~ zum Austausch von Dokumenten** funcţie de schimbare de documente.

funktional *adj.* funcţional.

Funktionaldeterminante, *-n, f. (mat.)* determinant funcţional.

funktionalisieren, *funktionalisierte, funktionalisiert, vb. (h) tr.* a alcătui funcţional, conform principiului funcţionalităţii.

Funktionalität *f. sg.* funcţionalitate.

Funktionär, *-s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(pol.)* activist(ă) (de partid sau de organizaţie obştească) cu o însărcinare permanentă, recrutat prin alegere. **2.** *(elv.)* funcţionar(ă).

funktionell *adj.* v. funktional.

funktionieren, *funktionierte, funktioniert, vb. (h) intr.* **1.** a funcţiona; **die Maschine funktioniert nicht** maşina nu funcţionează. **2.** *(als)* a funcţiona (ca), a exercita funcţia (de).

Funktions|art *f. sg. (ec.)* mod de funcţionare.

Funktionsdauer *f. sg. (ec.)* durată de funcţionare.

funktionsfähig *adj.* capabil, gata de a funcţiona; *(inform.)* funcţionabil.

Funktionsfähigkeit *f. sg.* capacitate de funcţionare; *(inform.)* funcţionabilitate.

Funktionsfehler, *-s, -, m. (ec.)* defect de funcţionare.

funktionsgerecht *adj.* corespunzător, potrivit funcţiei.

funktionsgleich *adj. (biol.)* analog, cu scop identic, cu funcţie identică.

Funktionskurve [-və şi -fə], *-n, f. (mat.)* curbă reprezentativă a unei funcţii.

Funktionsleiste, *-n, f. (inform.)* bară de simboluri, de funcţii.

funktionslos *adj.* fără funcţie, fără rost.

Funktions|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de atribuţii profesionale.

funktions|schwach *adj.* cu funcţie diminuată.

Funktions|störung, *-en, f.* deranjare funcţională; deranjament în funcţionare, tulburări de funcţionare.

Funktions|taste, *-n, f. (inform.)* tasta de funcţie.

funktionstüchtig *adj.* **1.** gata de a funcţiona, pregătit. **2.** care funcţionează bine, corect.

Funktionswandel, *-s, m. sg.* schimbare de funcţie.

Funktionsweise, *-n, f. (inform.)* mod de funcţionare.

Funktionszulage, *-n, f.* supliment de funcţie (la salariu), indemnizaţie, primă pentru funcţie.

Funktionsverbfügung, *-en, f.*, **Funktionsverbgefüge**, *-s, -, n. (lingv.)* locuţiune verbală.

Funkturm, *-(e)s, -türme, m.* pilon, turn de radioemisie.

Funk|übertragung, *-en, f.* transmisie radiofonică.

Funkverbindung, *-en, f.* **1.** legătură, comunicaţie prin radio. **2.** *pl.* radiocomunicaţii.

Funkverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic radiofonic.

Funkwagen, *-s, -, m.* vehicul (de poliţie) cu post de radioemisie-recepţie.

Funkwerbung, *-en, f.* reclamă, propagandă, anunţuri prin radio.

Funkwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de radiouri.

Funkwesen, *-s, n. sg.* radiofonie.

Funkzeichen, *-s, -, n.* semnal de radio, radiofonic.

Funse, **Funsel**, **Funze**, **Funzel**, *-n, f. (pop.)* **1.** opaiţ, lampă primitivă. **2.** *(fig.)* femeie bătrână şi urâtă, pocitanie.

funzelig *adj. (fam., despre lumină)* slab, tulbure.

funzeln, *funzelte, gefunzelt (ich funz(e)le), vb. (h) intr.* a da lumină slabă, tulbure.

für I. *prep.* cu ac. **1.** pentru; **~ ein Jahr** pentru un an; **ein ~ allemal** o dată pentru totdeauna. **2.** cu; **Stück ~ Stück** bucată cu bucată; **Schritt ~ Schritt** pas cu pas. **3.** de; **Tag ~ Tag** zi de zi; **~ diesmal** de astă dată; **~s erste** deocamdată. **4.** drept; **~ wen halten Sie mich?** drept cine mă luaţi? **jn. ~ reich halten** a-l crede pe cineva bogat; **ich halte es ~ meine Pflicht** cred că e (de) datoria mea; **ich halte es ~ wahr** cred că e adevărat. **5.** *(în expr.)* **was ~ dumme Entschuldigungen!** ce scuze proaste! **was ~ ein(e), was ~** ce fel de...; **an und ~ sich** în sine; propriu-zis; **es hat etwas ~ sich** aceasta are oarecare temei; **~ sich bestehend** de sine stătător; **das ist eine Sache ~ sich** asta-i o chestiune aparte, o altă chestiune; **~ nichts und wieder nichts** fără rost, degeaba; **~ und ~** în vecii vecilor; **ich ~ meine Person** în ce mă priveşte, cât despre mine. **II.** *adv.* **~ und ~** mereu mai departe, mereu înainte.

Für *n. invar. (în expr.)* **das ~ und Wider** argumentul pentru şi contra, pro şi contra.

Furage [-'ra:ʒə] *f. sg. (mil.)* furaj, nutreţ; alimente.

furagieren [-'ʒi:-], *furagierte, furagiert, vb. (h) intr. (mil.)* a procura, a aproviziona cu furaj, cu nutreţ; a aproviziona cu alimente.

Furagieren, *-s, n. sg. (mil.)* procurare şi aprovizionare cu furaje şi alimente.

fürbass *adv. (inv.)* mai departe, mereu; **~ ziehen** a-şi vedea de drum.

Fürbitte, *-n, f.* intervenţie (în favoarea altuia); **auf seine ~ (hin)** la intervenţia lui; **~ einlegen** a interveni.

fürbitten *(întrebuinţat numai la infinitiv) vb. intr.* a interveni, a pune o vorbă bună (pentru...), a mijloci.

Fürbitter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* v. Fürsprecher.

Furche, *-n, f.* **1.** brazdă. **2.** cută. **3.** încreţitură, rid; **das Alter hat ~n auf sein Gesicht gezogen** vârsta i-a aşternut riduri adânci pe faţă.

furchen, *furchte, gefurcht, vb. (h) tr.* **1.** a brăzda. **2.** *(fig.)* a încreţi, a rida; **die Stirn ~** a încreţi fruntea; **Kummer hat sein Gesicht gefurcht** supărările i-au brăzdat faţa.

fụrchen|artig, fụrchenförmig *adj.* în formă de brazdă, ca o brazdă.
Fụrchenrad, *-(e)s, -räder, n. (agr.)* roată de brazdă (a plugului).
Fụrchenschrift, *-en, f.* scriere alternantă de la stânga spre dreapta şi invers; scris bustrofedon.
Fụrchen|sterne *pl. (zool.)* stele de mare *(Asteridae).*
Fụrchenwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă brăzdată *(Balenopter idae).*
fụrchenweise *adv.* în brazde, brăzdat.
Fụrchenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte crestat, cu crestături (la animale).
Fụrchenzähner, *-s, -, m. (zool.)* şarpe cu dinţi încrestaţi *(Opisthoglypha).*
Fụrchenziehen, *-s, n. sg.* brăzdare, săpare de brazde, săpare de şănţuleţe între răzoare (pentru a sădi în ele).
Fụrchenzieher, *-s, -, m.* trasator de brazde, de şănţuleţe.
fụrchig *adj.* brăzdat; cu cute, încreţit.
Fụrcht *f. sg. (vor* cu *dat.)* frică, teamă (de cineva sau ceva); **aus ~** de frică; **~ haben** a se teme; **~ einflößen** a inspira frică; **keine ~ kennen** a nu cunoaşte frica; **um jn. in ~ sein** a se teme pentru cineva; **in ~ geraten** a fi cuprins de frică, a se înfricoşa; **jn. in ~ und Schrecken setzen** a îngrozi pe cineva, a băga spaima în cineva, a băga pe cineva în sperieţi.
fụrchtbar *adj.* **1.** îngrozitor, înspăimântător, groaznic, teribil. **2.** formidabil.
Fụrchtbarkeit *f. sg.* **1.** grozăvie. **2.** gravitate (a unei boli etc.).
Fụrchtbild, *-(e)s, -er, n.* fantomă, nălucă.
Fụrcht einflößend *adj.* care produce groază, care inspiră spaimă.
fürchten, *fürchtete, gefürchtet (du fürchtest, er fürchtet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a se teme, a-i fi frică; **ich fürchte, dass er kommt** mi-e frică c-o să vină; **er fürchtet sich, ihm Geld zu leihen** i-e frică să-i împrumute bani; **sie fürchtet sich im Dunkeln** i-e frică în întuneric; **Gott ~** a avea frică de Dumnezeu; **ich fürchte für seine Gesundheit** mi-e teamă pentru sănătatea lui.
fürchterlich *adj.* v. furchtbar.
Fürchterlichkeit *f. sg.* v. Furchtbarkeit.
Fụrcht erregend *adj.* înspăimântător, groaznic.
Fụrcht gebietend *adj.* care inspiră teamă, respect.
Fụrchtge|spenst, *-(e)s, -er, n.* v. Furchtbild.
Fụrchtge|stalt, *-en, f.* nălucă, fantomă, chip de groază.
fụrchtlos *adj.* fără frică, neînfricat, curajos.
Fụrchtlosigkeit *f. sg.* neînfricare, curaj.
fụrchtsam *adj.* fricos.
Fụrchtsamkeit *f. sg.* teamă, frică, timiditate.
Fụrchung, *-en, f.* **1.** brazdă, crestătură. **2.** brăzdare, încreţire. **3.** *(biol.)* încreţire.
fürder, fürder|hin *adv. (inv.)* de acum încolo, pe viitor.
für|ein|ander *adv.* unul pentru altul, unii pentru alţii.
für|erst *adv. (inv.)* mai întâi.
Furie [-riə], *-n, f.* **1.** *(mit.)* furie. **2.** *(fig.)* femeie rea, arţăgoasă; scorpie.
furien|artig [-riən-] *adj.* ca o furie.
Furier [-'ri:ɐ], *-s, -e, m. (mil.)* furier.
Fụrke, *-n, f.* furcă pentru strângerea gunoiului.
fürlieb nehmen, *nahm fürlieb, fürlieb genommen (du nimmst fürlieb, er nimmt fürlieb), vb. (h) intr. (mit)* a se mulţumi (cu ceva); **ich musste mit einem Stück Brot ~** a trebuit să mă mulţumesc cu o bucată de pâine.
fürnehm *adj. (inv.)* v. vornehm.
Furnier [-'ni:ɐ], *-s, -e, n.* furnir.
Furnierblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de furnir.
Furnierbock, *-(e)s, -böcke, m. (tâmplărie)* presă pentru încleiat.
furnieren, *furnierte, furniert, vb. (h) tr.* a furnirui.
Furnier|hobelmaschine, *-n, f.* raboteză pentru furnir.
Furnier|holz, *-es, n. sg.* lemn pentru furnir.
Furnierplatte, *-n, f.* placă de furnir, placaj.
Furniersäge, *-n, f.* ferăstrău, gater de placaj, de furnir.
Furnierschälmaschine, *-n, f.* maşină de derulat furnir.
Furnierung, *-en, f.* furniruire.
Fụror, *-s, m. sg.* furie, mânie pripită.
Furore *f. sg.*, **Furore**, *-s, n. sg.* furori; **~ machen** a face furori, a face senzaţie, a avea ecou mare în lume.
fürs *prep. (presc.* de la für das) pentru; **~ erste** pentru început; **~ Kind** pentru copil.
Fürsorge *f. sg.* **1.** grijă, îngrijire. **2.** asistenţă, prevedere; **soziale ~** asigurări sociale.
Fürsorge|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, serviciu, birou de prevederi, de asistenţă socială.
Fürsorge|an|stalt, *-en, f.* **1.** instituţie de asistenţă. **2.** instituţie de ocrotire socială; orfelinat; azil.
Fürsorge|ausgaben *pl.* cheltuieli pentru asistenţa socială.
Fürsorgeberechtigte, *-n, -n (ein Fürsorgeberechtigter), m.* şi *f.* persoană îndreptăţită la asistenţă socială.
Fürsorge|empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asistat(ă) de o instituţie de ocrotire socială.
Fürsorge|erziehung *f. sg.* educare într-o instituţie de ocrotire socială.
fürsorgend *adj.* grijuliu, plin de grijă.
Fürsorgepflicht *f. sg. (jur.)* obligaţie de ocrotire.
Fürsorger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** îngrijitor(-oare). **2.** *f.* v. Fürsorgeschwester.
fürsorgerisch *adj.* de asistenţă.
Fürsorge|schwester, *-n, f.* soră de caritate.
Fürsorge|stelle, *-n, f.* centru de asistenţă; societate de ajutor.
Fürsorgever|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie de binefacere.
Fürsorgewesen, *-s, n. sg.* asistenţă socială.
Fürsorgezögling, *-s, -e, m.* intern al unei instituţii de ocrotire socială.
fürsorglich *adj.* prevăzător.
Fürsorglichkeit *f. sg.* prevedere.
Für|sprache, *-n, f.* intervenţie în favoarea cuiva; **für jn. ~ einlegen** a interveni pentru cineva.
Für|sprech, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(inv.)* persoană care intervine pentru cineva **2.** *(elv.)* avocat.
für|sprechen, *fürgesprochen (numai la inf. şi part. trec.), vb. (h) intr.* v. fürbitten.
Fürsprecher, *-s, -, m.* solicitator, intervenient (în favoarea altuia), susţinător (al cuiva).
Für|spruch, *-(e)s, m. sg.* v. Fürbitte.
Fürst, *-en, -en, m.* prinţ, principe; domn; **~ der Moldau** domn, principe al Moldovei.
Fürstbischof, *-(e)s, -schöfe, m. (bis. cat.)* primat.
fürstbischöflich *adj. (bis. cat.)* de primat.
Fürstchen, *-s, -, n. (peior., dim.* de la Fürst) prinţişor.
fürsten, *fürstete, gefürstet (du fürstest, er fürstet), vb. (h) tr.* **1.** a ridica la rangul de principe. **2.** a ridica la rangul de principat.
Fürstenbank, *-bänke, f. (ist.)* bancă a principilor (în fostul parlament german).
Fürstenbrief, *-(e)s, -e, m.* pitac de domn, de principe.
Fürstenbund, *-(e)s, -bünde, m. (ist.)* coaliţie a principilor.
Fürstenfamilie [-liə], *-n, f.* familie principiară.
Fürstengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* stirpe principiară; dinastie.
Fürstengruft, *-grüfte, f.* cavou principiar.
Fürstengunst, *-günste, f.* favoare, bunăvoinţă principiară.
Fürstenhaus, *-es, -häuser, n.* casă domnitoare, principiară; dinastie.
Fürstenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte principiară.
Fürstenkrone, *-n, f.* coroană principiară.
Fürstenlehen, *-s, -, n. (ist.)* feud principiar.
Fürstenmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie principiară (cu blazon), hlamidă.
fürstenmäßig I. *adj.* principiar, demn de un prinţ. **II.** *adv.* ca un prinţ.
Fürstenrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* sfat, consiliu al prinţilor.
Fürstenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept principiar.
Fürstensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală principiară.
Fürstenschaft *f. sg.* v. Fürstenstand.
Fürstenschloss, *-es, -schlösser, n.* castel principiar.
Fürstenschule, *-n, f.* şcoală principiară.
Fürstensitz, *-es, -e, m.* reşedinţă principiară.
Fürstensohn, *-(e)s, -söhne, m.* (fiu de) prinţ.
Fürsten|stand, *-(e)s, m. sg.* rang, demnitate de principe, de domn; **in den ~ erheben** a ridica la rangul de principe.
Fürsten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* tron (principiar, de domn).
Fürstentag, *-(e)s, -e, m.* adunare, consiliu al principilor.
Fürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* principat.
Fürst|erzbischof, *-(e)s, -schöfe, m. (bis. cat.)* primat.
Fürstin, *-nen, f.* prinţesă, principesă; doamnă, domniţă.
Fürstinmutter, *-mütter, f.* principesă-mamă.
fürstlich *adj.* **1.** principiar. **2.** *(fig.)* luxos, îmbelşugat, minunat, împărătesc.
Fürstlichkeit, *-en, f.* prinţ, prinţesă; *pl.* principi: persoane care fac parte din înalta nobilime.
Furt, *-en, f.* vad.
furtbar *adj. (despre râuri)* cu vad, care se poate trece prin vad.
furten, *furtete, gefurtet (du furtest, er furtet), vb. (h) tr.* a trece, a traversa prin vad.
fürtrefflich *adj. (inv.)* v. vortrefflich.
Fürtuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg., elv., austr.)* şorţ.
Furunkel, *-s, -, m. (med.)* furuncul.
Furunkulose *f. sg. (med.)* furunculoză.
fürwahr *adv.* într-adevăr.
Fürwitz, *-es, m. sg.* curiozitate indiscretă, îndrăzneaţă; îndrăzneală, obrăznicie.
fürwitzig *adj.* obraznic, îndrăzneţ.
Fürwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* pronume; **rückbezügliches ~** pronume reflexiv.
fürwortlich *adj.* pronominal, de pronume.
Furz, *-es, Fürze, m. (vulg.)* băşină, pârţ, gaze; **aus einem ~ einen Donnerschlag machen** a face din ţânţar armăsar; **mit jedem ~ kommt er zu mir** cu tot fleacul vine la mine.
furzen, *furzte, gefurzt (du, er furzt), vb. (h) intr. (vulg.)* a trage vânturi.
furztrocken *adj. (vulg.)* uscat iască.
Fuschelei, *-en, f.* **1.** fâţâială. **2.** înşelare; zăpăceală. **3.** *(reg.)* v. Pfuscherei.
fusche(l)n, *fusch(el)te, gefusch(el)t (ich fusche(el)e),* **fuschern**, *fuscherte, gefuschert, vb. (h) intr.* **1.** a se fâţâi. **2.** a înşela, a zăpăci. **3.** *(reg.)* v. pfuschen.
Fuse, *-n, f. (reg.)* sperietoare (de ciori).
Fusel[1], *-s, -, m.* **1.** poşircă, rachiu prost, basamac. **2.** *(chim.)* fracţiune de coadă la distilarea spirtului, fuzel, ulei de fuzel.
Fusel[2], *-n, f.*, **Fusel**, *-s, -n, n.* (şi *m.) (pop.)* **1.** fulg, scamă. **2.** hârtiuţă.
Fuselgeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de fuzel, de rachiu prost.
Fuselgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de fuzel, de rachiu prost.
fuselhaltig *adj.* care conţine afumătură de alcool.
fuselig *adj.* **1.** *(despre rachiu)* murdar, afumat, ars. **2.** destrămat. **3.** migălos. **4.** emoţionat, nesigur, agitat.
Fuselkneipe, *-n, f.* circiumă ordinară.
fuseln, *fuselte, gefuselt (ich fus(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a destrăma. **2.** a face lucru de mântuială, a cârpăci. **3.** *(reg.)* a mâzgăli, a scrie mic, urât. **II.** *intr.* a bea poşircă, rachiu prost, basamac.
Fusel|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Fusel[1] **(2).**
Fuselschnaps, *-es, -schnäpse, m.* v. Fusel[1] **(1).**
Füsilier, *-s, -e, m. (inv., mil.)* puşcaş, infanterist.
füsilieren, *füsilierte, füsiliert, vb. (h) tr. (mil.)* a executa prin împuşcare, a împuşca.
Füsilier|regiment, *-(e)s, -er, n. (inv., mil.)* regiment de puşcaşi.
Fusion, *-en, f.* fuziune, topire, contopire.
fusionieren, *fusionierte, fusioniert, vb. (h) intr.* a fuziona, a se contopi.
Fusionist, *-en, -en, m.* fuzionist, partizan al unui sistem de fuziune politică sau economică.
Fusions|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* acord de fuziune.
Fusionsver|handlungen *pl. (ec.)* negocieri în vederea fuzionării.
Fusionsvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de fuzionare.
fuslig *adj.* v. fuselig.
Fuß, *-es, Füße, m.* **1.** picior; **trockenen ~es** fără a se uda; **auf (sau mit) bloßen Füßen** desculţ; *(mil.)* **Gewehr bei ~!** la picior arm'! cu arma la picior! **stehenden ~es** imediat; *(fig.)* **(festen) ~ fassen** a prinde rădăcini, a câştiga o poziţie solidă; *(fig.)* **auf freien ~ setzen** a pune în libertate; *(fig.)* **auf großem ~ leben** a trăi pe picior mare, a duce un

trai luxos; *(fig.)* **auf eigenen Füßen stehen** a sta pe picioare propriі, a fi independent; **auf schwachen Füßen stehen** a avea o poziție slabă, a avea un temei șubred; **mit jm. auf gutem ~ stehen** a fi în relații bune cu cineva; **jm. Füße machen** a face pe cineva să umble mai repede; a pune pe cineva pe fugă; **sich** *(dat.)* **die Füße ablaufen** sau **wund laufen** a se osteni umblând, a umbla mult (pentru ceva); **sich** *(dat.)* **die Füße vertreten** a-și desmorți picioarele; **jn. auf dem falschen ~ erwischen** a prinde pe cineva pe picior greșit; **jn. auf freien ~ setzen** a elibera pe cineva (din închisoare); **auf tönernen** sau **schwachen** sau **wackligen Füßen stehen** a avea o bază șubredă; **immer wieder auf die Füße fallen** a se redresa mereu; **jm. auf die Füße treten a)** a certa, a critica pe cineva, a-i face observații; **b)** a grăbi pe cineva; **mit einem ~ im Grab stehen** a fi pe moarte; **zu ~ pe jos; gut zu ~e sein** a fi bun de picioare; **das hat Hand und ~** asta are temei serios; **das hat weder Hand noch ~** asta n-are nici cap, nici coadă; **sich mit Händen und Füßen gegen etwas wehren** a se apăra din toate puterile de ceva; **vom Kopf bis zu den Füßen** din creștet până-n tălpi; **mit dem linken ~ zuerst aufgestanden sein** a se fi sculat dimineața cu fața la cearșaf, a fi prost dispus; **jm. zu Füßen fallen** a cădea la picioarele cuiva; **auf dem ~e folgen** a urmări pas cu pas; **mit keinem ~ in sein Haus gehen** a nu pune piciorul în casa sa; **mit keinem ~ aus dem Haus kommen** a nu pune piciorul afară din casă; **sich auf die Füße machen** a o lua la picior; **die Füße in die Hände nehmen** a(-și) lua picioarele la spinare; a o șterge; **den Boden unter den Füßen verlieren a)** a nu mai da de fund; **b)** *(fig.)* a-i fugi (cuiva) pământul de sub picioare. **2.** picior, poală (de munte, de deal). **3.** *(metr.)* picior de vers. **4.** *(înv.)* picior (măsură de 33 cm.).

Fuß|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* urmă de picior.

Fuß|ab|streicher, *-s, -, m.* ștergător de picioare, grătar de șters picioarele.

Fuß|angel, *-n, f.* **1.** *(vân.)* cursă (în care intră animalul cu piciorul). **2.** *(mil.)* capcană cu gheare.

Fuß|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare cu pedală.

Fuß|artillerie [-ri:] *f. sg. (mil.)* artilerie pedestră.

Fuß|auslöse|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pedală de declanșare.

Fuß|auto, *-s,- -s, n.* automobil-jucărie cu pedale.

Fußbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie la picioare.

Fußball, *-(e)s, -bälle, m.* **1.** minge de fotbal. **2.** *sg.* fotbal.

Fußball|auswahl, *-en, f.* echipă de fotbal reprezentativă, selecționată.

Fußballbund, *-(e)s, -bünde, m.* federație de fotbal.

Fußball|elf *f. sg.* v. Fußballmannschaft.

Fußballen, *-s, -, m.* parte anterioară a tălpii piciorului.

Fußballer, *-s, -, m.* v. Fußballspieler.

Fußballmannschaft, *-en, f.* echipă de fotbal.

Fußballmatch [-mɛtʃ], *-es, -e, n.* (și *m.*) meci de fotbal.

Fußballmeisterschaft, *-en, f.* campionat de fotbal.

Fußball-Nationalmannschaft, *-en, f.* echipă națională de fotbal, reprezentativă națională de fotbal.

Fußballplatz, *-es, -plätze, m.* teren de fotbal, stadion.

Fußballsaison [-sɛzɔ̃:], *-s, f.* sezon de fotbal.

Fußballschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată de fotbal.

Fußball|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de fotbal.

Fußball|spieler, *-s, -, m.* jucător de fotbal, fotbalist.

Fußball|stadion, *-s, -dien* [-diən], *n.* stadion de fotbal.

Fußball-Städtekampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* concurs, campionat de fotbal între orașe.

Fußballtrainer [-trɛ:nɐ], *-s, -, m.* antrenor de fotbal.

Fußballturnier [-ni:ɐ], *-s, -e, n.* turneu de fotbal.

Fußballverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** asociație de fotbal. **2.** federație de fotbal.

Fußballver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, asociație de fotbal.

Fußballweltmeisterschaft, *-en, f.* campionat mondial de fotbal.

Fußbank, *-bänke, f.*, **Fußbänkchen**, *-s, -, n.* scăunel pentru picioare.

Fußbecken, *-s, -, n.* lighean de spălat picioarele.

Fußbekleidung *f. sg.* încălțăminte.

Fußbett, *-(e)s, -en, n.* talpă interioară (a pantofului) modelată pe picior.

Fußbeuge, **Fußbiege**, *-n, f.* îndoire a genunchiului, genuflexiune.

Fußbinde, *-n, f.* bandaj pentru picior.

Fußblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(anat.)* talpă a piciorului. **2.** *(bot.)* frunză pedată *(Podophyllum).*

Fußblock, *-(e)s, -blöcke, m. (tehn.)* scripete de jos (al unui palan).

Fußboden, *-s, -böden, m.* podea, dușumea, pardoseală.

Fußbodenbelag, *-(e)s, -beläge, m.* acoperământ de podea, mochetă, linoleum.

Fußbodenheizung, *-en, f.* încălzire în podea, în dușumea.

Fußbodenplatte, *-n, f.* placă de podea.

Fußbodenziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru podea.

Fußbote, *-n, -n, m.* curier pedestru.

fußbreit *adj.* lat de un picior.

Fußbreit, *-, -, m.* lățime de un picior; palmă de loc *(în expr.)* **keinen ~ Erde** nici o palmă de pământ; *(fig.)* **keinen ~ davon abtreten** (sau **abgeben**) a nu ceda deloc.

Fußbremse, *-n, f. (auto.)* frână de picior; frână de serviciu.

Fußbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură ca suport pentru picioare (la mobilă).

Fußbrücke, *-n, f.* punte, podeț.

Füßchen, *-s, -, n. (dim.* de la Fuß) **1.** picioruș. **2.** talpă a presorului (la mașina de cusut).

Fußdecke, *-n, f.* **1.** pătură pentru picioare, pled. **2.** covor la picioarele patului.

fußdick *adj.* de grosimea piciorului.

Fußdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* serviciu de infanterist. **2.** *(ist.)* prestație cu piciorul.

Fußdrehbank, *-bänke, f.* strung acționat cu piciorul.

Fuß|einlage, *-n, f. (med.)* suport de talpă (pentru platfus etc.).

Fuß|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(vân.)* cursă. **2.** cătușă de fier pentru picioare. **3.** *pl.* colț (la ghete sau potcoave).

Fusel *-n, f.* v. Fusel[2].

fuselig *adj.* v. fuselig.

fuseln, *fuselte, gefuselt (ich fus(s)e(le), vb. (h) intr.* a produce scame.

füßeln, *füßelte, gefüßelt (ich füß(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a juca, a tropăi (pe loc). **2.** a face semne cu picioarele (pe sub masă).

fußen, *fußte, gefußt (du, er fußt), vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* a se sprijini, a se întemeia (pe).

Fuß|ende, *-s, -n, n.* capăt, picior; **am ~ des Bettes** la capătul de la picioare al patului.

Fußfall, *-(e)s, -fälle, m.* îngenunchiere; *(fig.)* ploconire, prosternare, închinare; **einen ~ vor jm. tun** a se închina, a se ploconi în fața cuiva.

fußfällig *adj.* în genunchi; *(fig.)* prea plecat, prea umil.

Fußfäule *f. sg. (vet.)* brâncă infecțioasă.

Fußfessel, *-n, f.* v. Fußeisen **(2).**

Fußflasche, *-n, f.* ploscă de încălzit picioarele, buiotă.

fußförmig *adj.* în formă de picior, pediform.

fußfrei *adj.* care lasă piciorul, gamba descoperit(ă); *(despre rochii)* scurtă, până la genunchi.

Fußgänger, *-s, -, m.* pieton, pedestru; pedestraș.

Fußgänger|übergang, *-(e)s, -gänge*, **Fußgänger|überweg**, *-(e)s, -e, m.* trecere de pietoni.

Fußgängerverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație de pietoni.

Fußgängerweg, *-(e)s, -e, m.* potecă, drum, alee pentru pietoni.

Fußgängerzone, *-n, f.* zonă pietonală.

Fußgashebel, *-s, -, m. (auto.)* accelerator (de picior), pedală de accelerație.

Fußgefecht, *-(e)s, -e, n. (mil.)* luptă de infanterie, de pedestrime.

Fußgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulație a piciorului, gleznă.

fußgerecht *adj. (despre încălțăminte)* adaptat piciorului, turnat pe picior.

Fußgesims, *-es, -e, n. (constr.)* pervaz de bază, de suport; pervaz orb.

Fußge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** suport, picior (de masă etc.). **2.** piedestal; soclu, postament. **3.** capră (de lemn).

Fußgetäfel, *-s. n. sg.* parchet.

Fußgicht *f. sg. (med.)* podagră; reumatism la picioare.

Fußhader, *-s,* -n, m. v. Fußlappen.

Fußhebel, *-s, -, m.* pedală, pârghie acționată cu piciorul; *(av.)* palonier.

fußhoch *adj.* înalt de un picior; **der Schnee liegt ~** zăpada e groasă de un picior.

Fußhöhe, *-n, f.* înălțime de un picior.

Fußholz, *-es, -hölzer, n.* rezemătoare pentru picioare (la bărci).

Fußkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* **1.** *(sport)* întrecere de fotbal. **2.** *(mil.)* luptă de infanterie.

Fußkissen, *-s, -, n.* pernă pentru picioare.

Fußklaviatur [-via-], *-en, f. (muz.)* claviatură de picior (la orgă).

Fußkloben, *-s, -, m. (tehn.)* menghină de fierar cu picior.

Fußknöchel, *-s, -, m.* gleznă.

Fußkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact de podea, contact de picior.

Fußkotzen, *-s, -, m.* ștergătoare pentru picioare, preș.

fußkrank *adj.* bolnav de picioare, cu picioarele roase (de la mărșăluit).

Fußkratzbürste, *-n, f.* perie aspră pentru picioare.

Fußkreisdurchmesser, *-s, -, m. (tehn.)* diametru al cercului interior, al cercului rădăcinilor (la o roată dințată).

Fußlage, *-n, f. (med.)* poziție a fătului cu picioarele înainte (la naștere).

Fußlager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină.

fußlahm *adj.* cu picioarele obosite, dureroase (după mult mers).

fußlang *adj.* de lungimea unui picior.

Fußlänge, *-n, f.* **1.** lungime a piciorului. **2.** lungime de un picior.

Fußlappen, *-s, -, m.* obială; *(argou studențesc)* **~ mit Flöhen** mâncare de varză cu chimen.

Fußlatscher, *-s, -, m. (mil., glumeț)* infanterist, pifan.

Fußleiden, *-s, -, n.* boală de picioare.

fußleidend *adj.* bolnav de picioare.

Fußleiste, *-n, f.* stinghie; *(constr.)* plintă.

Füßling, *-(e)s, -e, m.* labă a ciorapului.

fußlos *adj.* fără picioare, apod.

Fußlosigkeit *f. sg.* lipsă a picioarelor.

Fußmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș pedestru.

Fußmaß, *-es, -e, n.* măsură, număr la picior.

Fußmatte, *-n, f.* rogojină de șters picioarele.

Fußnagel, *-s, -nägel, m.* unghie de la picioare.

Fußnote, *-n, f.* notă în josul paginii, la subsol.

Fußparade, *-n, f. (înv., mil.)* defilare a infanteriei.

Fußpartie, *-n* [-ti:ən] *f.* excursie pe jos.

Fußpfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă.

Fußpfette, *-n, f.* grindă (la acoperișul unei clădiri).

Fußpflege *f. sg.* pedichiură.

Fußpilz, *-es, -e, m.* **Fußpilz|erkrankung**, *-en, f. (med.)* micoză a picioarelor.

Fußplatte, *-n, f.* placă (la schiuri).

Fußposten, *-s, -, m. (mil.)* patrulă de infanterie.

Fußpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(astron., geogr.)* nadir. **2.** *(geom.: în expr.)* **~ einer Senkrechten** baza unei perpendiculare.

Fußraste, *-n, f.*, **Fußraster**, *-s, -, m.* **1.** stinghie pentru sprijinit picioarele. **2.** suport, pedală (la motocicletă).

Fußregister, *-s, -, n. (muz.)* claviatură de picior (la orgă).

Fußreiniger, *-s, -, m.* grătar de șters, de curățat încălțămintea: ștergător de picioare.

Fußreise, *-n, f.* călătorie pe jos, drumeție.

Fußreisende, *-n, -n (ein Fußreisender), m.* călător pe jos, drumeț.

Fußring, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* inel de picior. **2.** *(tehn.)* cadru de focar.

Fußrolle, *-n, f.* sul pentru picioare.

Fußrücken, *-s, -, m.* partea superioară a labei piciorului.

Fuß|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac căptușit pentru picioare.

Fußschalter, *-s, -, m.* întrerupător, pedală de picior.

Fußschelle, *-n, f.* cătușă pentru picioare.

Fußschemel, *-s, -, m.* scăunel pentru picioare.

Fußschiene, *-n, f. (ferov.)* șină cu talpă.

Fußschleife, *-n, f.* ochi inferior (la stenografie).

Fußschweiß, *-es, m. sg.* transpirație a picioarelor.

Fuß|socke, *-n, f.* șosetă.

Fuß|sohle, *-n, f.* talpă a piciorului.

Fuß|soldat, *-en, -en, m. (mil.)* pedestraş, infanterist.
Fuß|spange, *-n, f.* **1.** copcă, încheietoare (la pantofi). **2.** v. Fußschelle.
Fuß|spann, *-(e)s, -e, m.* dos al labei piciorului.
Fuß|spiel, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* joc longitudinal de bază.
Fuß|spitze, *-n, f.* vârf al piciorului; **auf den ~n** în vârful picioarelor.
Fuß|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (notaţie)* săritură dreaptă, în picioare.
Fuß|spur, *-en, f.* urmă de picior.
Fuß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (înv.; metrol.)* riglă (de lemn sau de metal) egală cu un picior.
Fuß|standbild, *-(e)s, -er, n.* statuie pedestră.
Fuß|stapfe, *-n, f.*, **Fuß|stapfen**, *-s, -, m.* urmă de picior; (şi *fig.)* **in js. ~n treten** a călca pe urmele cuiva.
Fuß|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă. **2.** punte. **3.** *(tipogr.)* reglet de jos.
Fuß|steig, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă, cărare. **2.** trotuar.
Fuß|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Fußstab.
Fuß|streife, *-n, f.* patrulă pedestră de poliţie.
Fuß|stunde, *-n, f.* cale de o oră; **es ist nur ein paar ~n von hier entfernt** este cale de câteva ore pe jos până acolo.
Fuß|stütze, *-n, f.* v. Fußraste **(2).**
Fußtapfe, *-n, f. (reg.)* v. Fußstapfe.
Fußtarock, *-s, -s, n.* (şi *m.) (mil., glumeţ)* mers cadenţat.
Fußtaste, *-n, f.* **1.** pedală. **2.** clapă de picior (la orgă).
Fußteil, *-(e)s, -e, m.* picior al patului.
Fußteppich, *-s, -e, m.* carpetă, covoraş pentru picioare.
fußtief *adj.* adânc de un picior.
Fußtitel, *-s, -, m. (tipogr.)* titlu secundar.
Fußtour [-tu:ɐ], *-en, f.* v. Fußpartie.
Fußtritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* pas. **2.** lovitură cu piciorul; **jm. einen ~ versetzen** a da cuiva un picior; *(fig.)* a jigni grav pe cineva. **3.** *(constr.)* prag, treaptă. **4.** scară (la un vehicul). **5.** pedală.
Fußtrittbrett, *-(e)s, -er, n.* scară, treaptă (la vehicule).
Fußtruppe, *-n, f. (mil.)* infanterie, pedestrime.
Fuß|unterlage, *-n, f.* **1.** braţ. **2.** covoraş (la pat), carpetă.
Fußventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet de fund.
Fußver|stauchung, *-en, f.* entorsă a piciorului.
Fußvolk, *-(e)s, n. sg. (mil.)* trupe pedestre, infanterie.
Fußwaage, *-n, f.* cântar de persoane.
Fußwanderer, *-s, -, m.* drumeţ.
Fußwanderung, *-en, f.* călătorie, drumeţie, excursie pe jos.
Fußwanne, *-n, f.* lighean de spălat picioarele.
Fußwärmer, *-s, -, m.* termofor (pentru picioare).
fußwärts *adv.* spre picior.
Fußwaschen, *-s, n. sg.* spălare a picioarelor.
Fußwaschung, *-en, f. (bis.)* spălat al picioarelor; *(fig.)* umilire (voluntară).
Fußweg, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă.
Fußwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** încălţăminte **2.** *(glumeţ)* picioare.
fußwund *adj.* cu piciorul, cu picioarele rănit(e); cu băşici la picioare.
Fußwurzelband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament inelar.
Fußwurzelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os al tarsului, tars.
Fußzehe, *-n, f.* deget de la picior.
Fußzeile, *-n, f. (tipogr.)* rând de subsol al paginii.
Fußzelle, *-n, f.* v. Fußwanne.
Fustage [-'ta:ʒə], *-n, f. (com.)* **1.** ambalaj (butoaie, lăzi, saci etc.). **2.** preţ al ambalajului.
Fustanella, *-s, f.* fustanelă.
Fusterli, *-s, -s, n. (elv.)* cofă (pentru lapte).
Fustikholz, *-es, n. sg. (bot.)* lemn galben veritabil *(Chlorophora).*
Fut [şi fu:t], *-en, f. (vulg.)* vulva.
futern, *futerte, gefutert, vb. (h) tr. (reg.)* a certa, a ocărî.
futjeren, *futierte, futiert, vb. (h) tr. (elv.)* **1.** a înjura, a ofensa. **2.** a nu se sinchisi.
futil *adj.* neînsemnat, fără valoare, futil.
Futilität, *-en, f.* lipsă de valoare, nimicnicie, futilitate.
futsch *adj. invar, (pop.)* pierdut, dus, plecat; nimicit; **es ist ~** s-a dus dracului.
Futter, *-s, n. sg.* **1.** nutreţ, furaj; **~ schneiden** a toca, a tăia nutreţ. **2.** *(fam.)* hrană, mâncare, haleală (pentru oameni); **gut im ~ sein (sau stehen)** a fi bine hrănit. **3.** *(croitorie)* căptuşeală. **4.** *(tehn.)* mandrină (de strung, portunealtă etc.). **5.** *(reg.)* toc, pervaz.
Futterage [-'ra:ʒə] *f. sg. (pop.)* merinde, mâncare.
Futteral, *-(e)s, -e, n.* toc (de ochelari etc.), husă, teacă (de spadă).
Futteralmacher, *-s, -, m.* meşter care confecţionează tocuri (de ochelari etc.) şi cutii.
Futteralpappe, *-n, f.* carton pentru cutii.
Futteralschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat carton.
Futter|anbau *m. sg.* cultură furajeră.
futter|arm *adj.* sărac în nutreţ, lipsit de nutreţ.
Futter|atlas, *-ses, -se, m. (text.)* atlaz, satin pentru căptuşeală.
Futterbank, *-bänke, f. (agr.)* tocător de paie.
Futterbarren, *-s, -, m.* iesle.
Futterbasis, *-basen, f.* bază furajeră; **die ~ der Milchwirtschaft** baza de nutreţ a fermei de lapte.
Futterbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultură a furajelor.
Futterbeutel, *-s, -, m.* traistă (cu ovăz) la gâtul cailor.
Futterbiene, *-n, f.* albină lucrătoare.
Futterboden, *-s, -böden, m.* pod de fân, pod pentru nutreţ.
Futterbohne, *-n, f. (agr.)* fasole furajeră *(Vicia angustifolia).*
Futterdämpfer, *-s, -, m. (agr.)* instalaţie pentru muiatul nutreţului, etuvă de furaje.
Futter|eiweiß *n. sg.* proteină furajeră.
Futter|erbse, *-n, f. (agr.)* mazăre furajeră.
Futter|ernte, *-n, f.* cosit al fânului; recoltă a furajelor.
Futterfassungsjournal [-ʒurna:l], *-s, -e, n. (mil.)* registru de raţie furajeră.
Futterfläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă cultivată cu nutreţuri.
Futterfruchtwechsel, *-s, m. sg.* alternanţă la semănatul furajelor.
Futtergeld, *-(e)s, -er, n.* alocaţie, bani de furaj.
Futtergerste *f. sg. (agr.)* orz furajer.
Futtergetreide, *-s, n. sg.* cereale furajere.
Futtergewächse *pl.* plante furajere.
Futtergras, *-es, -gräser, n.* iarbă furajeră, nutreţ verde.
Futter|hafer, *-s, m. sg.* ovăz furajer.
Futter|händler, *-s, -, m.* negustor de furaje.
Futter|häus|chen, *-s, -, n.* colivie (deschisă şi acoperită) pentru hrănirea păsărelelor cântătoare iarna.
Futter|häusel, *-s, -, n. (reg.)* v. Futterhäuschen.
Futter|holen, *-s, n. sg.* aprovizionare cu nutreţ.
Futter|holz, *-es, n. sg.* lemn de îmbrăcat, de căptuşit, de umplutură.
Futterkalk, *-(e)s, m. sg. (agr.)* săruri furajere de calciu.
Futterkammer, *-n, f.* magazie de furaje.
Futterkartoffel, *-n, f. (agr.)* cartof furajer.
Futterkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* ladă pentru nutreţ.
Futterklinge, *-n, f. (agr.)* cuţit de tocat nutreţ.
Futterknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* grăjdar. **2.** *(mil.)* soldat care duce caii la păşune.
Futterkoch|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Futterdämpfer.
Futterkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş pentru furaje.
Futterkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* plantă furajeră.
Futterkrippe, *-n, f.* **1.** iesle. **2.** *(fig.)* slujbă uşoară şi rentabilă.
Futterküche, *-n, f.* încăpere pentru pregătitul hranei animalelor.
Futterlade, *-n, f.* v. Futterkasten.
Futterlage *f. sg.* situaţie a furajelor.
Futterleder, *-s, -, n.* piele de căptuşeală, meşină.
Futterleinwand *f. sg.* pânză de căptuşeală.
Futtermangel, *-s, -mängel, m.* lipsă de nutreţ, de mijloace furajere.
Futtermantel, *-s, -mäntel, m. (constr.)* **1.** zid de protecţie. **2.** înveliş, strat de căptuşire.
Futtermehl, *-(e)s, n. sg.* făină furajeră.
Futtermittel, *-s, -, n.* nutreţ, furaj.
Futtermittelbewertung, *-en, f. (agr.)* evaluarea produselor furajere.
Futtermittelnot *f. sg.* lipsă de nutreţ.
futtern, *futterte, gefuttert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a mânca, a înfuleca. **2.** *(reg.)* a înjura. **II.** *tr. (reg.)* a hrăni, a da nutreţ.
füttern, *fütterte, gefüttert, vb. (h) tr.* **1.** a hrăni, a da nutreţ (vitelor); a hrăni (copiii); **er füttert das Vieh** hrăneşte vitele. **2.** a căptuşi; **mit Seide ~** a căptuşi cu mătase; **mit Pelz ~** a îmblăni.
Futternapf, *-(e)s, -näpfe, m.* castron pentru hrană (a animalelor de companie).
Futterneid, *-(e)s, m. sg. (fig.)* invidie.
Futternetz, *-es, -e, n.* traistă (împletită) pentru nutreţ.
Futternot *f. sg.* v. Futtermittelnot.
Futterpflanze, *-n, f.* plantă furajeră.
Futterpreis, *-es, -e, m.* preţ al furajelor, al nutreţului.
Futterproblem, *-s, -e, n.* problemă a furajului.
Futter|raufe, *-n, f.* v. Futterbarren.
futter|reich *adj.* bogat în nutreţ.
Futter|rübe, *-n, f. (bot.)* sfeclă furajeră *(Brassica napus esculenta).*
Futtersack, *-(e)s, -säcke, m.* traistă cu nutreţ pusă de gâtul cailor.
Futterschneide, *-n, f.* v. Futterklinge.
Futterschneidemaschine, *-n, f.*, **Futterschneider**, *-s, -, m.* maşină de tocat nutreţ, furaje.
Futterschwinge, *-n, f.* vânturătoare de nutreţ.
Futterseide, *-n, f.* mătase de căptuşeală.
Futter|sparsette *f. sg. (bot.)* sparcetă *(Onobrychis viciaefolia).*
Futter|speicher, *-s, -, m.* hambar pentru nutreţuri.
Futter|stand, *-(e)s, -stände, m.* iesle.
Futter|stätte, *-n, f.* loc de hrănit vitele.
Futter|stoff, *-(e)s, -e, m.* căptuşeală de haină.
Futter|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de nutreţ.
Futtertrog, *-(e)s, -tröge, m.* troacă (pentru porci.)
Futtertuch, *-(e)s, -tücher, n.* pânză de căptuşeală.
Futterturm, *-(e)s, -türme, m.* turn de siloz pentru furaj verde.
Fütterung, *-en, f.* **1.** hrănire, furajare (a animalelor). **2.** nutreţ, furaj. **3.** căptuşire; **~ mit Pelz** îmblănire; **~ mit Watte** vătuire.
Fütterungs|station, *-en, f.* staţie, centru de hrănire (a vitelor şi păsărilor)
Fütterungs|zeit *f. sg.* timp, oră de hrănire, de dat nutreţ.
Futterverwerter, *-s, -, m. (agr.)* animal cu randament (bun sau rău) la îngrăşare.
Futtervor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de nutreţ.
Futterware, *-n, f. (text.)* tricot scămoşat.
Futterweide, *-n, f.* păşune, fâneaţă.
Futterwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche, borceag *(Vicia sativa).*
Futterzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Futterstoff.
Futur, *-s, -e, n. (gram.)* (timp) viitor.
Futurismus, *-, m. sg. (arte)* futurism.
Futurist, *-en, -en, m. (arte)* futurist.
futuristisch *adj. (arte)* futurist.
Futurologie *f. sg.* futurologie.
Futurum, *-s, n. sg.* v. Futur.
Fuzel, *-s, -, m. (austr., fam.)* scamă.
fuzeln, *fuzelte, gefuzelt (ich fuz(e)le), vb. (h) intr. (austr.)* **1.** a scrie foarte mărunt. **2.** a tăia în bucăţi foarte mici, a toca.
Fuzzi, *-s, -s, m. (fam.)* tip neserios.
FZM *presc.* de la Feldzeugmeister.

G

G, **g**, -, - (şi *-s*) *n.* **1.** (litera şi sunetul) G, g. **2.** *(muz.)* sol; **G-Dur** sol major; **g-Moll** sol minor; **G-Schlüssel** cheia (lui) sol.

G *presc.* de la: **1.** Geld. **2.** Gauß.

g *presc.* de la **1.** Grad. **2.** Gramm **3.** *(austr., înv.)* Groschen.

Ga *presc.* de la Gallium

gab *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la geben.

Gabardine [-'di:n şi -'di:nə], *-s, m. sg.* şi *-, f. sg. (text.)* gabardină.

Gabardinemantel, *-s, -mäntel, m.* palton, mantou de gabardină.

Gabar(r)e, *-n, f. (mar.)* dubas, luntre lată pentru încărcatul şi descărcatul corăbiilor.

Gabe, *-n, f.* **1.** dar, cadou; **milde ~** pomană. **2.** ofrandă, sacrificiu. **3.** *(med.)* administrare a unui medicament; doză; **in kleinen ~n** în doze mici. **4.** *(fig.)* dar, talent: **~ der Rede** talent de orator; **sie hat die ~ zu gefallen** are pe vino-ncoace. **5.** *(pop.)* bacşiş. **6.** *(înv.)* impozit, dijmă, dări.

Gabel, *-n, f.* **1.** furculiţă; **~ mit drei Zinken** furculiţă cu trei dinţi; **etwas auf die ~ nehmen a)** a lua ceva în furculiţă; **b)** *(fig.)* a se jura pe ceva. **2.** *(agr.)* furcă de fier, furcoi. **3.** *(mar.)* furchet. **4.** furculiţă cu cârlig (la ceasornic). **5.** furcă (la biciclete). **6.** *(text.)* furcă a sulului. **7.** stâlpi de sprijin (care susţin acoperişul casei ţărăneşti). **8.** *(vit.)* cârcel de viţă. **9.** crăcană. **10.** hulubă. **11.** răspântie. **12.** bifurcare. **13.** *(mil.)* furcă. **14.** *(la jocuri de cărţi)* furculiţă (între doi adversari). **15.** *(şah)* furculiţă. **16.** *(vân.)* coarne de cerb. **17.** v. Gabelbein.

Gabel|achse, *-n, f.* ax bifurcat.

Gabel|anker, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* ancoră cu furcă. **2.** *(constr.)* ancoraj cu capăt bifurcat.

Gabel|arbeit, *-en, f.* lucru de mână lucrat cu croşeta şi cu un ac în formă de U.

Gabel|arm, *-(e)s, -e, m.* hulubă.

Gabel|ast, *-(e)s, -äste, m. (bot.)* gemănare, creangă bifurcată.

Gabelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** hulubă. **2.** mâner la roabă.

Gabelbein, *-(e)s, -e, n.* (os) iadeş (la păsări).

Gabelbissen, *-s, -, m. (cul., mai ales la pl.)* filé de heringi.

Gabelbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool., vân.)* **1.** căprior cu coarne bifurcate. **2.** antilopă de prerie *(Antilocapra americana)*.

Gabeldeichsel, *-n, f.* hulubă.

Gabel|einguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* gură bifurcată de turnat.

Gabelfederung, *-en, f.* furcă telescopică (la motociclete).

Gab(e)ler, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** *(vân.)* cerb de doi ani.

gabelförmig *adj.* bifurcat, crăcănat; **sich ~ teilen** a se bifurca.

Gabelfrüh|stück, *-s, -e, n.* dejun, gustare (înaintea prânzului).

Gabelge|hörn, *-(e)s, -e, n.* v. Gabelgeweih.

Gabelgelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* şarnieră bifurcată. **2.** articulaţie cu furcă. **3.** balama. **4.** cap al oiştii.

Gabelgeweih, *-(e)s, -e, n. (vân.)* coarnele bifurcate ale cerbului.

Gabelgriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* apucare, mişcare în furculiţă (a luptătorilor).

Gabelhaue, *-n, f.* sapă bifurcată.

Gabelhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cu furcă, pârghie bifurcată.

Gabelhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb de doi ani cu coarnele bifurcate.

Gabelholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn crăcănat; proţap. **2.** furcă (de lemn). **3.** hulubă.

Gabelhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (vân.)* pui de potârniche.

gabelicht *(înv.)*, **gabelig** *adj.* crăcănat, înfurcat, bifurcat.

Gabelknochen, *-s, -, m.* v. Gabelbein.

Gabelkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* dintele-dracului *(Polygonum hydropiper)*.

Gabelkreuz, *-es, -e, n.* cruce cu braţe oblice.

Gabelmast, *-(e)s, -e(n), m.* catarg crăcănat, bifurcat.

Gabelmotor, *-s, -en, m.* motor cu cilindri în V.

gabeln, *gabelte, gegabelt (ich gab(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua în furculiţă, în furcă, în coarne; **Heu ~** a încărca (descărca) fân cu furca. **2.** *(fam.)* a pescui, a face rost de ceva. **II.** *intr.* **1.** a căuta să apuce ceva; *(fig.)* **nach etwas ~** a vâna, a pescui ceva. **2.** *(pop.)* a mânca cu furculiţa. **III.** *refl.* a se împărţi în două, a se ramifica, a se bifurca.

Gabelpfanne, *-n, f. (turnătorie)* oală de turnare cu furca.

Gabelpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaş; cal hulubar.

Gabelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de bifurcare.

Gabelrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ţeavă bifurcată.

Gabelschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere sprijinită pe crăcană.

Gabelschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie fixă tip furcă.

Gabelschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă despicată, bifurcată. **2.** *(ornit.)* v. Gabelweihe. **3.** *(entom.)* fluture-de-noapte *(Dicranura)*.

gabelschwänzig *adj.* cu coadă bifurcată, înfurcită.

Gabel|spaltung, *-en, f. (bot.)* dihotomie.

Gabel|sprossen *pl.* ultimele două rămurele ale coarnelor cerbului.

gabel|ständig *adj.* bifurcat, crăcănat.

Gabel|stange, *-n, f.* furcoi.

Gabel|stapler, *-s, -, m. (tehn.)* stivuitor cu furcă.

Gabel|stelle, *-n, f.* bifurcare, crăcană (la arbori).

Gabel|stiel, *-(e)s, -e, m.* **1.** coadă a furcii. **2.** mâner al furculiţei.

Gabel|stütze, *-n, f.* **1.** sprijoană (la căruţă). **2.** *(mil.)* crăcană (la puşca mitralieră).

gabelteilig *adj.* v. gabelständig.

Gabelteilung, *-en, f.* **1.** bifurcare, ramificare; bifurcaţie. **2.** *(log.)* dihotomie.

Gabelung, *-en, f.* **1.** luare în furcă, în furculiţă. **2.** bifurcare, ramificare. **3.** ramificaţie, bifurcaţie, răspântie. **4.** furcă, gemănare, crăcană (la arbori).

Gabelwagen, *-s, -, m.* căruţă cu hulube; roabă cu două rude.

Gabelweg, *-(e)s, -e, m.* drum bifurcat, ramificat.

Gabelweihe, *-n, f. (ornit.)* gaie roşie *(Milvus milvus)*.

Gabelzacke, **Gabelzinke**, *-n, f.* dinte de furcă; dinte de furculiţă.

Gabenbereitung, *-en, f. (bis. cat.)* sfinţire a darurilor (pâine şi vin).

Gabenbringer, *-s, -, m.* **1.** persoană care aduce daruri, persoană darnică. **2.** donator.

Gabenfresser, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* judecător coruptibil, venal. **2.** *(fam.)* cerşetor.

Gabensammlung, *-en, f.* colectă de daruri, de ofrande.

Gaben|spender, *-s, -, m.* v. Gabenbringer **(2)**.

Gabentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de daruri, cu daruri.

Gabentanz, *-es, m. sg.* cotilion.

Gabler, *-s, -, m. (vân.)* cerb de doi ani.

gablicht *(înv.)*, **gablig** *adj.* crăcănat, bifurcat.

gach *adj. (înv., reg.)* **1.** pripit. **2.** lacom.

Gach *f. sg. (reg.)* **1.** mânie (pripită), irascibilitate. **2.** *(în expr.)* **er weiß nicht ~ zu sagen** nu ştie să numere nici până la cinci.

gack *interj. (onomatopee)* cotcodac.

Gack|ei, *-(e)s, -er, n. (fam.)* ou (de găină).

Gackelei, *-en, f.* **1.** cotcodăceală, cotcodăcit. **2.** *(fig.)* flecărit, bârfeală, sporovăială, taifas.

gackeln, *gackelte, gegackelt (ich gack(e)le)*, **gacken**, *gackte, gegackt*, **gackern**, *gackerte, gegackert*, **gacksen**, *gackste, gegackst (du, er gackst), vb. (h) intr.* **1.** a cotcodăci. **2.** *(fam.)* a sporovăi, a trăncăni, a bârfi; **wie eine Gans ~** a trăncăni toată ziua; **Hühner, die viel ~, legen wenig Eier** vorbă multă sărăcia omului.

Gadem, **Gaden**, *-s, -, m.* (şi *n.*) *(reg.)* **1.** casă cu o singură odaie; colibă, cocioabă. **2.** prăvălie, dugheană. **3.** hambar. **4.** perete superior al unei bazilici. **5.** etaj; dormitor la etaj.

gadlich *adj. (reg.)* potrivit, corespunzător.

Gadolinium, *-s, n. sg. (chim.)* gadoliniu.

Gaffel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* furcă. **2.** *(mar.)* vergă, pic. **3.** *(înv.)* breaslă, corporaţie. **4.** *(înv.)* tribut, dajdie.

Gaffelbote, *-n, -n, m. (reg.)* persoană care invită la înmormântare.

Gaffelbruder, *-s, -brüder, m. (înv.)* tovarăş de breaslă.

Gaffelschoner, *-s, -, m. (mar.)* navă cu vele lungi şi două catarge.

Gaffel|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă randă.

Gaffel|segelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu.

gaffen, *gaffte, gegafft, vb. (h) intr.* a căsca gura, a se holba, a se zgâi.

Gaffer, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* gură-cască.

Gafferei *f. sg.* holbat, zgâit.

Gag [gæg], *-s, -s. m.* gag, glumă, banc.

Gagat, *-(e)s, -e, m.*. **Gagatkohle**, *-n, f. (mineral.)* gagat.

Gage ['ga:ʒə], *-n, f.* salariu, soldă, leafă (de actor, artist).

Gagel|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mirt-de-câmpie *(Myrica gale)*.

Gagevorschuss ['ga:ʒə-], *-es, schüsse, m.* avans din leafă (la artişti), din soldă.

Gagist [-'ʒɪst], *-en, -en, m. (reg.)* funcţionar angajat cu leafă fixă; *(teatru)* gajist.

gäh *adj. (reg.)* v. jäh.

gähnen, *gähnte, gegähnt, vb. (h) intr.* **1.** a căsca. **2.***(fig.)* a se căsca, a se deschide; **vor uns gähnt ein dunkles Loch** în fața noastră se cască o groapă întunecoasă.
Gähnen, *-s, n. sg.* căscat.
gähnend I. *part. prez.* de la gähnen. **II.** *adj.* care se cască, se deschide; **~er Abgrund** prăpastie deschisă; **~e Leere** gol, abis.
Gähner, *-s, -, m.* persoană care cască.
Gähnkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* căscat convulsiv.
Gähnsucht *f. sg.* nevoie de a căsca des.
gäh|stolzig *adj. (reg.)* abrupt.
Gala (și **Gala**) *f. sg.* **1.** galā. **2.** ținută de galā; **er wirft sich in ~** se îmbracă în ținută de galā.
Gala|anzung, *-(e)s, -züge, m.* costum de galā.
Galabankett, *-(e)s, -e, n.* banchet de galā.
Galadegen, *-s, -, m.* sabie de galā.
Gala|diner [-dine:], *-s, -s, n.* dineu de galā.
Galakleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de galā.
galaktisch *adj.* galactic.
Galaktit, *-s, -e, m. (mineral.)* galactitā.
Galaktometer, *-s, -, n.* (și *m.*) galactometru.
Galalith, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* galatitā.
galamäßig *adv.* de galā; ca pentru galā.
Galan, *-s, -e, m.* (puțin *peior.*) iubit, drăguț, amant, curtezan; **den ~ machen** a face curte (unei femei).
Galander, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis).* **2.** *(entom.)* gărgărița *(Curculis).* **3.** *(bot.)* coriandru *(Coriandrum sativum).* **4.** v. Kalander.
galant *adj.* **1.** politicos, amabil, curtenitor, galant; **die ~e Zeit** epoca sau secolul galanteriei, secolul al XVIII-lea; rococo; **~es Benehmen** galanterie, maniere politicoase. **2.** amoros, galant, erotic; **~es Abenteuer** aventură amoroasă, galantă; **~e Krankheit** boală sexuală.
Galanterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* **1.** galanterie, curtenie, maniere politicoase. **2.** compliment galant. **3.** aventură amoroasă.
Galanterie|arbeiten *pl.*, **Galanterie|artikel**, *-s, -, m.* articol de galanterie, obiect de lux, de modă; podoabe.
Galanteriedegen, *-s, -, m. (ist.)* spadă scurtă.
Galanterie|handel, *-s, m. sg.* comerț cu articole de galanterie, de lux, de modă, cu podoabe.
Galanterie|händler, *-s, -, m.* negustor de articole de galanterie, de obiecte de lux, de modă, de podoabe.
Galanteriekrankheit, *-en, f.* boală sexuală.
Galanterieleder, *-s, n. sg.* piele pentru poșete, geamantane.
Galanteriesachen, Galanteriewaren *pl.* articole de galanterie, de lux, de modă, de podoabe.
Galanteriewarenhandlung, *-en, f.* magazin de galanterie, de obiecte de lux, de modă; podoabe.
Galant|heit *f. sg.* galanterie, curtenie, maniere politicoase.
Galant|homme [galan'tɔm], *-s, -s, m. (înv.)* gentilom.
Galatafel, *-n, f.* masă de galā, supeu de galā.
Galatag, *-(e)s, -e, m.* zi de galā.
Gala|uniform, *-en, f.* uniformă de galā.
Galavor|stellung, *-en, f.* reprezentație de galā.
Galawagen, *-s, -, m.* trăsură de galā, caleașcă.
Galaxie, *-n, f.* galaxie.
Galaxis *f. sg. (astron.)* **1.** Calea-laptelui. **2.** *(rar)* galaxie.
Gäle, *-n, -n, m.* persoană din Gael, gal.
Galeasse, *-n, f. (mar. înv.)* galeră rapidă (de coastă).
Galeere, *-n, f. (mar.)* galeră; *(înv.)* **zu den ~n verurteilen** sau **auf die ~ schicken** a condamna la galere.
Galeerenhauptmann, *-(e)s, -hauptleute, m.* căpitan, comandant de galeră.
Galeeren|ofen, *-s, -öfen, m. (ind. chim.)* cuptor cu retorte (pentru producția de acid sulfuric, azotic, arsenic etc.).
Galeerensklave [-və], *-n, -n, m. (ist.)* sclav condamnat la galere, sclav de galere.
Galeerensklaverei *f. sg.* sclavie pe galere.
Galeeren|strafe, *-n, f.* muncă silnică pe galere.
Galeeren|sträfling, *-s, -e, m.* condamnat la galere.
Galenik *f. sg. (farm.)* galenism.
galenisch *adj.* **1.** preparat din droguri. **2.** galenic.
Galenit, *-(e)s, n. (și m) sg.* galenită.
Galeone, *-n, f. (ist.)* galion, navă medievală de război.
Galeote, *-n, f. (ist.)* **1.** galeră mică, rapidă. **2.** corabie lunguiață cu pânze.
Galerie, *-n,* [-'ri:ən], *f.* **1.** *(arhit.)* galerie, coridor, culoar, gang; colonadă. **2.** *(mil.)* tranșee (acoperită). **3.** *(mine)* gang, cărare. **4.** *(teatru)* ultim balcon, galerie; **er spielt für die ~** urmărește succese ieftine. **5.** galerie, colecție de tablouri. **6.** susținători, suporteri; galerie. **7.** mulțime, număr; **eine ~ schöner Frauen** o pleiadă de femei frumoase. **8.** covor oriental lung. **9.** *(ist.)* galeria puștașilor (la cetățile medievale). **10.** *(austr., înv.)* lume interlopă. **11.** *(rar)* pasaj cu magazine, acoperit cu sticlă.
Galeriebesucher, *-s, -, m. (teatru)* spectator de la galerie.
Galerist, *-en, -en, m.* proprietar, director al unei galerii de artă.
Galette, *-n, f. (cul.)* un fel de plăcintă.
Galgantwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină de galagan *(Alpinis officinarum).*
Galgen, *-s, -, m.* **1.** spânzurătoare, furci; **jn. an den ~ bringen** a face pe cineva să ajungă la spânzurătoare, în furci; **er ist reif für den ~** e bun de spânzurat; **an den ~ kommen** a fi spânzurat; a fi ridicat în furci; **er wird noch am ~ enden** o să sfârșească în șreang. **2.** furcă a fântânii. **3.** *(tehn.)* capră cu consolă.
Galgenberg, *-(e)s, -e, m.* deal al spânzurătorii; loc de execuție.
Galgenbraten, *-s, -, m. (fig.)* ticălos, răufăcător.
Galgenbrunnen, *-s, -, m.* puț cu cumpănă.
Galgendieb, *-(e)s, -e, m.* v. Galgenbraten.
Galgenfrist, *-en, f.* **1.** termen de grație (acordat osânditului înainte de spânzurătoare). **2.** *(fig.)* termen foarte scurt, termen ultim; **eine ~ gewähren** a acorda o ultimă amânare.
Galgengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** mutră, figură disperată. **2.** ticălos.
Galgenholz, *-es, n. sg.* lemn de spânzurătoare.
Galgenhumor, *-s, m. sg. (fig.)* haz de necaz.
Galgenleiter, *-n, f.* scară de spânzurătoare.
Galgenmännlein, *-s, -, n. (bot.)* rădăcină de mătrăgună *(Mandragora officinalis).*
galgenmäßig *adj.* (vrednic) de spânzurătoare; ca la spânzurătoare.
Galgenmiene, *-n, f.* v. Galgengesicht (**1**).
Galgen|nagel, *-s, -nägel, m. (reg.)* morcov.
Galgenschelm, *-(e)s, -e, m.* ticălos.
Galgenschwengel, *-s, -, m.* v. Galgenstrick (**2**).
Galgen|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu spânzurătoarea.
Galgen|streich, *-(e)s, -e, m.* ticăloșie.
Galgen|strick, *-(e)s, -e, m.* **1.** funie de spânzurătoare. **2.** *(fam.)* șrengar, poznaș.
Galgenvogel, *-s, -vögel, m.* **1.** corb. **2.** ticălos.
Galiläer [-'lɛ:ɐ], *-s, -, m.* **1.** galilean, locuitor din Galileea. **2.** *sg. (bis.)* Galileanul, Cristos.
galiläisch [-'lɛ:lɪ] *adj.* galileic, din Galileea.
Galimathias, *-, m. sg.* vorbe alandala, galimatias.
Galion, *-s, -e, n. (mar., înv.)* construcție artistică la prova navelor vechi.
Galionsfigur, *-en, f. (mar., înv.)* ornament la prova corăbiilor.
Galiote, *-n, f.* v. Galeote.
Galizen|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* sulfați (de cupru, de fier și de zinc; nume generic).
Galizier [-tsɪɐ], *-s, -, m.* galițian, locuitor din Galiția.
galizisch *adj.* galițian.
Galjass, *-jassen, f.* v. Galeasse.
Galjon, *-s, -e, n.* v. Gallion.
gall|abtreibend *adj. (med.)* colagog.
Gall|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot.)* galā, gogoașă de ristic. **2.** *(agr.)* nucă galică.
Gall|apfel|aufguss, *-es, -güsse, m.* infuzie de gogoașă de ristic.
Gall|apfelgerbsäure *f. sg. (chim.)* acid galotanic.
Gall|apfelsäure *f. sg. (chim.)* tanin, acid galic.
Galle, *-n, f.* **1.** fiere, bilă; vezică biliară, bășică a fierii. **2.** *(fig.)* supărare, fiere, venin; **er schüttet seine ~ aus** sau **er macht seiner ~ Luft** își varsă fierea, veninul; **voll ~ sein** a fi plin de venin, de răutate; **eine Rede voll ~** o cuvântare plină de venin; **es erregt mir die ~** sau **es treibt mir die ~ ins Blut** mă face să-mi ies din fire; **die ~ regt sich bei ihm** se zbârlește, se aprinde de mânie; **die ~ läuft ihm über** îl cuprinde mânia, furia, își varsă furia; **er macht sich ~** își face sânge rău. **3.** *(bot.)* galā, gogoașă. **4.** *(vet.)* umflătură moale (la genunchiul calului); **dieses Pferd hat ~** calul acesta are o umflătură la genunchi. **5.** *(metal.)* vid, gol de turnare; gol, suflură; *(geol.)* cavernă. **6.** *(ind. sticlei)* spumă. **7.** porțiune, petic de ogor neproductiv, uscat, cu pecingine. **8.** curcubeu incomplet; *(pop.)* semn de furtună pe cer. **9.** pată de rășină (în lemn). **10.** *(vân.)* coadă a vânatului mare.
gallebitter *adj.* amar ca fierea.
Gall|eiche, *-n, f. (bot.)* stejar cu gale.
gallen, *gallte, gegallt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vopsi (mătasea) în negru. **2.** *(în expr.)* **einen Fisch ~** a scoate fierea peștelui. **II.** *intr. (vân.)* a urina.
gällen, *gällte, gegällt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) necăji, a (se) amărî, a (se) mânia.
Gallen|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* criză biliară.
gallen|artig *adj.* ca fierea.
gallenbitter *adj.* amar ca fierea.
Gallenblase, *-n, f. (anat.)* vezică biliară.
Gallenblasen|entzündung, *-en, f. (med.)* colecistită.
Gallenfarb|stoff, *-(e)s, m. sg.* pigment biliar.
Gallenfieber, *-s, n. sg. (vet.)* gălbează.
Gallenfliege, *-n, f. (entom.)* insectă-de-gogoși *(Cecidomyidae).*
Gallenfluss, *-es, m. sg. (med.)* revărsare a fierei
Gallenflüssigkeit *f. sg. (fiziol.)* fiere.
Gallengang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canalicul biliar.
Gallengrieß, *-es, m. sg. (med.)* microlitiază a vezicii biliare.
Gallenkolik, *-en, f.* colică biliară.
gallenkrank *adj.* bolnav de fiere, suferind de bilă.
Gallenlaus, *-läuse, f.* păduche care face gale *(Aphidae).*
Gallenleiden, *-s, n. sg. (med.)* colecistopatie.
Gallenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* mânătarcă amară *(Boletus felleus).*
Gallenpuls|ader, *-n, f. (anat.)* arteră hepatică.
Gallenröhrling, *-s, -e, m.* v. Gallenpilz.
Gallensäure *f. sg. (chim.)* acid cholic.
Gallen|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* calcul biliar.
Gallen|steinkrankheit, *-en, f. (med.)* litiază biliară.
Gallensucht *f. sg.* v. Gelbsucht.
gallensüchtig *adj.* v. gelbsüchtig.
gallentreibend *adj.* stimulator pentru fiere.
Gallenweg, *-(e)s, -e, m.* v. Gallengang.
Gallert, *-(e)s, -e, n.* gelatină; aspic; gel.
gallert|ähnlich, gallert|artig *adj.* gelatinos, ca gelatina.
Gallerte, *-n, f.* v. Gallert.
Gallert|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract de gelatină *(Collema).*
Gallertflechte, *-n, f. (bot.)* lichen gelatinos.
Gallertgewebe, *-s, -, n. (zool.)* țesut gelatinos.
gallertig *adj.* gelatinos.
Gallertmasse *f. sg.* masă gelatinoasă.
Gallertsäure, *-n, f. (chim.)* acid pectic.
Gallertschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă moale tremurătoare *(Tremellinae).*
gallicht *adj. (reg.)* v. gallig.
Gallier [-liɐ], *-s, -, m. (ist.)* gal.
gallieren, *gallierte, galliert, vb. (h) tr. (tăb.)* a argăsi, a tăbăci cu acid tanic.
gallig *adj.* **1.** bilios, care conține fiere. **2.** *(fig.)* veninos, arțăgos; morocănos; ironic.
Galligkeit *f. sg.* caracter veninos, arțăgos.

gallikanisch *adj.* galican, catolic; **die ~e Kirche** biserica catolică (din Franța înainte de 1789).
Gallimathias, *-, m. sg.* v. Galimathias.
Galliote, *-n, f.* v. Galeote.
gallisch *adj.* **1.** *(ist.)* galic. **2.** *(înv.)* francez. **3.** *(fig., înv.)* spiritual, spumos (în spiritul francez).
Gallium, *-s, n. sg. (chim.)* galiu.
Gallizismus, *-, -men, m.* galicism, expresie specifică franceză.
Gallmilbe, *-n, f. (entom.)* acarian producător de gale *(Eriophydae).*
Gallmücken *pl. (entom.)* țânțari *(Ceidomydae).*
Gallomane, *-n, -n, m.* galoman, franțuzit.
Gallomanie *f. sg.* galomanie, admirație excesivă a ceea ce este francez.
Gallon ['gælən], *-s, -s, m.* și *n.*, **Gallone**, *-n, f.* galon, măsură de 4,54 litri în Marea Britanie (în Anglia), de 3,78 litri în America.
galloromanisch *adj.* galoromanic.
Gallsucht *f. sg.* v. Gelbsucht.
gallsüchtig *adj.* **1.** *(med.)* bolnav de gălbenare, de icter, de hepatită. **2.** *(fig.)* veninos, arțăgos; morocănos.
Gallus|säure, *-n, f. (chim.)* acid galic.
Gallus|tinte, *-n, f.* cernează galotanică.
Gallwespen *pl. (entom.)* viespi producătoare de gale *(Cynipidae).*
Galmei și **Galmei**, *-s, -e, m. (mineral.)* calamină, carbonat de zinc nativ.
Galon [ga'lõ:], *-s, -s, m.*, **Galone**, *-n, f.* ceapraz, galon, tresă.
galonieren, *galonierte, galoniert, vb. (h) tr.* a pune galoane.
galoniert I. *part. trec. de la* galonieren. **II.** *adj.* galonat.
Galopp, *-s, -e* (și *-s*), *m.* **1.** galop; **kurzer ~** galop scurt; **im ~** în galop, în goana calului; *(fig.)* **mach ~** mână mai repede, ia-o mai repede la picior; *(fig.)* **es geht mit ihm im ~ zu Ende** merge cu pași repezi spre mormânt. **2.** galop, dans repede.
Galoppade, *-n, f.* galop, dans; galopadă.
Galoppbahn, *-en, f.* manej, pistă de galopat.
galoppieren, *galoppierte, galoppiert, vb. (h* și *s) intr.* a galopa, a merge în fuga mare, a goni.
Galoppieren, *-s, n. sg.* galopare.
galoppierend I. *part. prez.* de la galoppieren. **II.** *adj.* **1.** foarte repede, năvalnic, gonind, iute. **2.** acut; galopant; **~e Schwindsucht** tuberculoză galopantă.
Galopplauf, *-(e)s, -läufe, m.* **Galopprennen**, *-s, -, n.* goană a calului; alergare, cursă în galop.
Galopprennbahn, *-en, f.* v. Galoppbahn.
Galopp|sport, *-(e)s, m. sg.* curse (de cai) de galop.
Galosche, *-n, f.* galoș.
galst(e)rig *adj. (reg.)* **1.** rânced. **2.** galben-maroniu. **3.** *(fig.)* spumegând de furie.
galstern, *galsterte, gegalstert, vb.* **I.** *(s) intr.* a se borși, a fermenta. **II.** *(h) tr. (reg.)* a vrăji, a fermeca.
galt[1] *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la gelten.
galt[2] *adj. (despre vaci și capre)* stearpă, fără lapte.
Galt, *-(e)s, m. sg. (vet.)* uger inflamat; **gelber ~** tuberculoză a ugerului.
Galtvieh, *-(e)s, n. sg. (elv.)* vite tinere, tineret bovin.
Galvanisation [-va-], *-en, f. (metal.)* galvanizare.
galvanisch [-'va:-] *adj.* galvanic; **~es Element** element galvanic.
galvanisieren, *galvanisierte, galvanisiert, vb. (h) tr. (metal.)* a galvaniza.
Galvanisierung, *-en, f.* v. Galvanisation.
Galvanismus, *-, m. sg.* electricitate galvanică.
Galvano, *-s, -s, n. (tipogr.)* clișeu tipografic obținut prin galvanoplastie, galvano.
Galvanokaustik *f. sg. (med.)* galvanocaustică, cauterizare lentă.
Galvanokauter, *-s, -, m. (med.)* galvanocauter.
Galvanometer, *-s, -, n. (electr.)* galvanometru.
Galvanoplastik *f. sg.* galvanoplastie.
galvanoplastisch *adj.* galvanoplastic.
Galvanoskop, *-s, -e, n. (electr.)* galvanoscop.
Galvanotechnik *f. sg.* galvanotehnică, galvanoplastie.
Galvanotypie, *-n* [-pi:ən], *f. (tipogr.)* galvanotipie.
Gamander, *-s, -, m. (bot.)* dumbeț, jugârel *(Teucrium chamaedrys).*
Gamander|ehrenpreis, *-es, -e, m. (bot.)* șopârliță *(Veronica chamaedrys).*
Gamasche, *-n, f.* ghetră, jambieră; *(fig.; în expr.)* **ich hatte ~n** mi-am pierdut curajul, mi-a fost frică.
Gamaschendienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* formalism milităresc; instrucție cazonă; serviciu mecanic, formal.
Gamaschenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de ghetră.
Gamaschenheld, Gamaschenmensch, *-en, -en, m.* v. Gamaschenritter (2).
Gamaschenritter, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* infanterist. **2.** *(iron.)* domnișor.
Gamaschentum, *-(e)s, n. sg.* v. Gamaschendienst.
Gambe, *-n, f. (muz.)* bas de violă, viola da gamba.
Gamben|spieler, *-s, -, m.* persoană care cântă la viola da gamba.
Gambit, *-s, -s, n. (șah)* gambit.
Gamelle, *-n, f. (elv.)* gamelă.
Gamet, *-en, -en, m. (biol.)* celulă reproducătoare, gamet.
Gametophyt, *-s, -en, n. (bot.)* gametofit, generație sexuată la plante.
Gamma, *-(s), -s, n.*, gama, a treia literă a alfabetului grecesc.
Gammafunktion, *-en, f. (mat.)* funcție gama.
Gamma|strahlen *pl.* raze gama.
Gamme, *-n, f. (muz.)* gamă.
Gammel[1], *-s, m. sg.* **1.** *(fam., peior.)* boarfe, lucruri fără valoare. **2.** resturi de la pescuit.
Gammel[2], *-n, f. (fam.)* femeie șleampătă, dezordonată.
gamm(e)lig *adj. (reg.)* vechi; stricat; **~es Fleisch** carne stricată.
gammeln, *gammelte, gegammelt (ich gamm(e)le) vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a hoinări; a pierde timpul. **2.** *(reg.) (despre alimente)* a se învechi; a se strica.
Gammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) pletos (pletoasă), îmbrăcat(ă) neîngrijit, fără ocupație precisă; pierde-vară, hippy.
Gams, *-, -en, m.* și *f. (în limbajul vân. m.* și *n.) (reg. st vân.)* v. Gämse.
Gamsbart, Gämsbart, *-(e)s, -bärte, m.* smoc de barbă de capră neagră prins la pălărie.
Gamsbock, Gämsbock, *-(e)s, -böcke, m.* mascul al caprei negre, țap de capră neagră.
Gämse, *-n, f. (zool.)* capră neagră, capră de munte *(Capra ibex).*
Gäms(en)geier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur bărbos, zăgan *(Gypaetus barbatus).*
gämsfarben *adj.* de culoarea caprei negre.
Gämsgeiß, *-en, f.* v. Gämsziege.
Gämsjäger, *-s, -, m.* vânător de capre negre.
Gamsleder, Gämsleder, *-s, n. sg.* piele de capră neagră.
gämsledern *adj.* din piele de capră neagră.
Gamswild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* efectiv de capre negre.
Gamswurz, Gämswurz *f. sg. (bot.)* iarba-ciutei *(Doronicum austriacum).*
Gäms|zicklein, *-s, -, n.* ied de capră neagră.
Gäms|ziege, *-n, f.* capră neagră (femelă).
Ganasche, *-n, f.* **1.** maxilar inferior al calului. **2.** *(peior.)* dobitoc, idiot.
Gand, *-en, f.* și *-s*, **Gänder**, *n. (austr., elv.)* grohotiș.
Ganef(f), *-(e)s, -e* și *-s, m. (argou)* pezevenchi, hoț.
Gan|erbe, *-n, -n, m. (reg., înv.)* comoștenitor.
ganfen, *ganfte, geganft, vb. (h) tr. (argou)* a fura, a șterpeli, a ciordi.
gang *adj. (în expr.)* **~ und gäbe** obișnuit, de toate zilele; uzual; frecvent; **das ist bei uns ~ und gäbe** acesta-i la noi un lucru obișnuit.
Gang[1], *-(e)s, Gänge, m.* **1.** *sg.* mers, umblet; **einen aufrechten ~ haben** a umbla drept; **gemessener ~** mers măsurat, potolit; **Pferd mit gutem ~(e)** cal care merge bine; **er hat einen schweren ~** umblă greu, greoi; **stolzer ~** mers mândru, semeț; **er erkennt sie am ~** o recunoaștere după mers; **seinen ~ beschleunigen** a-și grăbi, a-și iuți pasul. **2.** *sg.* mers, curs, decurs; **~ eines Dramas** mersul, desfășurarea unei drame; **der ~ der Entwicklung** mersul, cursul evoluției; **~ der Gestirne** cursul stelelor; **harter ~** mers rigid (la locomotivă); **sanfter ~** mers fără zguduituri (la locomotivă); **die Maschine außer ~ setzen** a scoate mașina din funcțiune, a opri mașina; **in ~ bringen** (sau **setzen**) a declanșa, a pune în stare de funcționare; *(metal.)* mers al topirii; **wieder in ~ bringen** a depana; **im vollen ~ sein** a fi în plin mers; *(fig.)* a bate-n plin; **wenn er aber einmal im ~ ist** dar când își ia avânt...; **das Gerücht ist im ~(e)** circulă zvonul, se vorbește; **diese Münze ist nicht mehr im ~(e)** moneda aceasta nu mai circulă, nu mai e valabilă; **die Sache ist im ~(e)** lucrul, chestiunea este pusă pe roate; **in ~ kommen** a se pune în mișcare; **der Hut ist wieder in ~ gekommen** pălăria a ajuns din nou la modă; **das Spiel ist in vollem ~(e)** jocul e în plină desfășurare; **die Sache muss ihren ~ gehen** chestiunea trebuie să se desfășoare în chip firesc; **jeder geht seinen eigenen ~** fiecare (om) își urmează, își are propriul său drum; **die Sache nimmt einen anderen ~** chestiunea ia alt curs, se schimbă situația. **3.** plimbare; drum; **letzter ~** drumul cel din urmă, înmormântarea; **wollen Sie einen ~ für mich machen?** ai vrea să faci o cursă, un drum pentru mine? **einen ~ ins Freie machen** a se plimba în aer liber; **einen ~ mit jm. machen** a se plimba cu cineva; **er hat noch ein paar Gänge vor** mai are câteva drumuri de făcut. **4.** *(muz.)* pasaj, ruladă. **5.** *(sport, la o întrecere în doi)* repriză, rundă; **er wurde beim** (sau **im**) **zweiten ~ kampfunfähig gemacht** a fost scos din luptă în repriza a doua. **6.** *(vân.)* pas, urmă; **den Hasen auf sechzig ~ schießen** a împușca iepurele la șaizeci de pași. **7.** culoar, coridor, gang; cărare; **gedeckter ~** culoar închis, acoperit; **schattiger ~** cărare umbrită; **unterirdischer ~** culoar subteran; **Gänge im Fuchsbau** galerii în vizuina de vulpe; **ich kenne seine Gänge** îi cunosc șiretlicurile; *(fig.)* **er kennt alle Gänge und Schliche der Sache** cunoaște toate amănuntele, toate chichițele chestiunii. **8.** fel de mâncare; **Gastmahl von sechs Gängen** ospăț cu șase feluri de mâncare. **9.** *(tehn.)* pas (al șurubului). **10.** *(mine)* vână, filon; **edler ~** vână bogată (în metal); **eigentlicher ~** filon propriu-zis; **einfacher ~** filon simplu; **fauler ~** vână descompusă; **tauber ~** filon steril; **zusammengesetzter ~** filon combinat. **11.** *(auto.)* (treaptă de) viteză; **erster ~** viteza întâi; **letzter ~** priză directă. **12.** mers, funcțiune; circulație; **~ einer Maschine** funcționarea unei mașini; **das ist der ~ der Welt** așa e cursul lumii; **der ~ der Wellen** mersul valurilor. **13.** vârtej (de moară). **14.** *(anat.)* canal, tub. **15.** *(mar.)* echipă.
Gang[2] [gæŋ], *-s, f.* **1.** bandă (de hoți, de criminali). **2.** *(fam.)* gașcă.
Gang|art, *-en, f.* **1.** mers, umblet, alură. **2.** *(mine)* gangă; *(geol.)* v. Ganggestein.
Gangbahn, *-en, f.* v. Gehbahn.
gangbar *adj.* **1.** *(despre drumuri)* practicabil, pe care se poate umbla. **2.** întrebuințat; cu circulație curentă; **eine ~e Redensart** locuțiune, expresie mult întrebuințată, la modă, în circulație; **~e Methode** metodă mult folosită, adecvată, potrivită. **3.** *(com.)* cerut, care se desface ușor; *(despre monede)* în circulație; **~e Münze** monedă în circulație.
Gangbarkeit *f. sg.* **1.** practicabilitate, bună stare (a unui drum). **2.** curs, întrebuințare. uz. **3.** desfacere ușoară (a mărfurilor).
Gangbarmachung, *-en, f.* **1.** reparare a unui drum. **2.** aducere la modă (a unui lucru), răspândire.
Gangbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* exploatare a filonului.
Gangbord, *-(e)s, -e, m.* bancă de pe margine (la bărci).
Gangbreite, *-n, f.* **1.** lățime a filetului (la șurub). **2.** lățime a trotuarului, a culoarului.
Gängelband, *-(e)s, -bänder, n.* brâu cu hățuri pentru copii (care încep să meargă); *(fig.)* tutelă; **jn. am ~ führen** a ține pe cineva sub tutelă.
Gängelei, *-en, f.* supraveghere necontenită, tutelaj.
Gängelfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg.)* carne tocată.
gängeln, *gängelte, gegängelt, (ich gäng(e)le) vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a umbla ca un copil mic. **2.** *(s)* a-și târși picioarele, a lipăi. **II.** *tr. (h)* **1.** a conduce pe cineva (ca pe un copil mic); a ține pe cineva sub tutelă; a dădăci. **2.** a mișca leagănul. **3.** *(reg.)* a toca; **Fleisch ~** a toca carne.
Gängelung, *-en, f. (peior.)* ținere sub tutelă, dădăceală.
Gängelwagen, *-s, -, m.* cărucior pentru copiii care încep să meargă, tarc pe roțile.
Gänger, *-s, -, m.* **1.** *(rar)* pieton. **2.** *(despre cai)* trăpaș.
Gang|erz, *-es, -e, n. (mine)* mineral de filon.
Gangfenster, *-s, -, n.* fereastră pe gang, pe coridor, pe culoar.
gang|genau *adj. (despre ceasuri)* precis, care merge exact.

Gạng|geschwindigkeit, *-en, f.* viteză a cursei, viteză de mers.
Gạng|ge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol.)* rocă filoniană.
Gạng|gewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate (care pune în mișcare mecanismul ceasului).
gạnghaft *adj.* v. gangbar.
Gạnghäuer, *-s, -, m.* miner (care sapă filonul).
Gạnghebel, *-s, -, m. (auto.)* schimbător de viteze.
Gạnghöhe, *-n, f.* **1.** pas (al unui șurub). **2.** înălțime a unui coridor.
gạngig *adj.* **1.** cu mers sprinten; **sein ~ster Gaul** calul său cel mai iute. **2.** curent, în circulație, în curs; uzual; **die ~en Arbeiten** lucrările în curs. **3.** *(com., despre mărfuri)* căutat, cerut. **4.** *(vân., în expr.)* **~er Hund** câine obișnuit să meargă în lesă.
Gạngkluft, *-klüfte, f. (mine)* fisură în filon.
Gạngkreuz, *-es, -e, n. (mine)* încrucișare de filoane.
Gạnglien|nervensystem [-liən-], *-s, -e, n. (anat.)* sistem nervos ganglionar.
Gạnglienzelle, *-n, f. (anat.)* celulă ganglionară.
Gạngling, *-s, -e, m. (iht.)* clean *(Leuciscus cephalus)*.
Gạnglion, *-s, -lien* [-liən], *n. (anat.)* **1.** ganglion. **2.** excrescență osoasă.
gạnglion|artig *adj.* ganglionar, ca un ganglion.
Gạnglionknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod ganglionar.
Gạngmasse, *-n, f. (mine)* masă filoniană.
Gạngpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug autopropulsat, plug tras de tractor.
Gạngpfosten, *-s, -, m. (constr.)* balustru.
Gạngrad, *-(e)s, -räder, n.* roată dublă.
Gạngrän, *-e, f. (med.)* cangrenă, necroză.
gangränes<u>zie</u>ren, *gangränesziere, gangränesziert vb. (h) intr. (med.)* a deveni cangrenos, a se cangrena.
gangränös *adj. (med.)* cangrenos.
Gạngrichtung, *-en, f.* direcție de mers, a mersului.
Gạngschaltung, *-en, f. (tehn.)* schimbare a vitezei.
Gạng|spill, *-s, -e, n. (tehn.)* cabestan.
Gạng|steig, *-(e)s, -e, m.* (mai ales *austr.)* trotuar.
Gạng|stein, *-(e)s, -e, m. (mine)* piatră, rocă de filon.
Gạngster ['gæŋstə], *-s, -, m.* gangster; bandit.
Gạngsterbande, *-n, f.* bandă de gangsteri.
Gạngsterfilm, *-s, -e, m.* film cu gangsteri.
Gạngstertum, *-(e)s, n. sg.* banditism; lume de gangsteri.
Gạng|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mine)* stoc filonian.
Gạngsystem, *-s, -e, n.* **1.** sistem al amplasării gangurilor, coridoarelor. **2.** *(ist.)* sistem, artel, asociație pentru munca în comun.
Gạngteller, *-s, -, m. (text.)* disc al mașinii de sfoară sau șireturi.
Gạngtiefe, *-n, f.* adâncime a filetului (la șurub).
Gạngtür, *-en, f.* **1.** ușa de la capătul coridorului. **2.** ușă basculantă.
Gạngturm, *-(e)s, -türme, m. (mine)* filon secundar, ramură a unui filon.
Gạngway [gæŋwe:], *-s, f.* **1.** *(mar.)* pasarelă. **2.** *(av.)* pasaj, podeț mobil, scară mobilă.
Gạngweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** trecătoare. **2.** *(mar.)* punte (de urcare), pasarelă.
gạngweise *adv.* **1.** de, pentru, la fiecare drum sau vizită; **den Arzt ~ bezahlen** a plăti medicul pentru fiecare vizită sau consultație. **2.** *(mine)* în filon, de fiecare filon.
Gạngweise *f. sg.* mod de a umbla, mers.
Gạngwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Gehwerk.
Gạngzahl, *-en, f.* număr de turații (la motoare).
Gạngzug, *-(e)s, -züge, m.* mers al filonului.
Gan<u>o</u>ve [-və], *-n, -n, m. (fam.)* pungaș, escroc; pezevenghi, hoț.
Gan<u>o</u>ven|ehre [-vən-] *f. sg.* cinste de pungaș, de tâlhar.
Gan<u>o</u>ven|sprache, *-n, f.* argou, limbaj al pungașilor, al escrocilor.
Gạns, *Gänse, f.* **1.** gâscă; **wilde ~** gâscă sălbatică; **sie macht ein Gesicht wie die ~, wenn es donnert** se sperie, încremenește de spaimă; **die Gänse gehen überall barfuß** oamenii sunt pretutindeni la fel. **2.** *(fig.)* gâscă, fetișcană prostuță; **eine dumme ~** o gâscă, o neroadă, o proastă. **3.** v. Ganz.
Gạnsbraten, *-s, -, m. (reg.)* v. Gänsebraten.
Gạns|chen, *-s, -, n.(dim.* de la Gans) **1.** boboc de gâscă. **2.** *(fig.)* gâscuță, gâsculiță, prostuță.
Gạnse|aar, *-s, -e,* **Gạnse|adler**, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-de-mare, codalb *(Haliaeëtus albicilla)*.
gạnse|artig *adj.* ca de gâscă.
Gạnse|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de gâscă. **2.** *(rar)* ghilimele.
Gạnseblümchen, *-s, -, n.,* **Gạnseblume**, *-n, f. (bot.)* bănuț, părăluță *(Bellis perennis)*.
Gạnsebraten, *-s, -, m.* friptură de gâscă.
Gạnsebrust, *-brüste, f.* piept de gâscă.
Gạnsedistel, *-n, f. (bot.)* susai; *dornige ~* susai țepos *(Sonchus arvensis)*.
Gạnse|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de gâscă.
Gạnsefeder, *-n, f.* **1.** pană de gâscă. **2.** *(inv.)* pană de scris.
Gạnsefett, *-(e)s, n. sg.* v. Gänseschmalz.
Gạnsefingerkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Gänserich (**II, 2**).
Gạnsefleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de gâscă.
Gạnseflügel, *-s, -, m.* aripă de gâscă.
Gạnsefuß, *-es, -füße, m.* **1.** laba gâștei. **2.** *(bot.)* spanac sălbatic, tămâiță *(Chenopodium album)*. **3.** un soi de viță de vie. **4.** *(la foc de artificii)* trei capse legate între ele. **5.** *pl. (fam.)* ghilimele.
Gạnsefüßchen, *-s, -, n. (fam., mai ales la pl.)* ghilimele.
Gạnsefußschar, *-en, f. (agr.)* fier de plug cu talpă lată.
Gạnse|geier, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-călugăr *(Gyps fulcus)*.
Gạnsegekröse, *-s, -, n.* v. Gänseklein.
Gạnsegeschnatter, *-s, n. sg.* gâgâit de gâște.
Gạnsegrau, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Gänserich (**II, 2**).
Gạnse|händler, *-s, -, m.* negustor de gâște.
Gạnse|haut, *-häute, f.* **1.** piele de gâscă. **2.** *(fig.)* piele de găină; **eine ~ bekommen** a se înfiora; **mir läuft eine ~ über den Rücken** mă înfior.
Gạnse|hirt, *-en, -en,* **Gạnsejunge**, *-n, -n, m.* gâscar.
Gạnsekeule, *-n, f.* picior, pulpă, copan de gâscă.
Gạnsekiel, *-(e)s, -e, m.* pană de gâscă (pentru scris).
Gạnseklein, *-s, n. sg. (cul.)* măruntaie de gâscă.
Gạnsekresse, *-n, f. (bot.)* gâscariță *(Arabis alpina)*.
Gạnseküken, *-s, -, n.* boboc de gâscă.
Gạnseleber, *-n, f.* ficat de gâscă.
Gạnseleberpastete, *-n, f.* pateu de ficat de gâscă.
Gạnsemarsch, *-(e)s, -märsche, m. (în expr.)* **im ~ gehen** a merge unul după altul, în șir (indian), în monom.
Gạnsenudeln *pl.* tăiței de îndopat gâște.
Gạnsepappel, *-n, f. (bot.)* nalbă *(Malva silvestris)*.
Gạnsepfeffer, *-s, m. sg. (reg.)* v. Gänseklein.
Gạnsepökelfleisch, *-(e)s, n. sg.* pastramă de gâscă.
Gạnser, *-s, -, m.* **1.** *(austr.)* gâscan, gânsac. **2.** *(inv.)* negustor de păsări, de orătănii vii.
Gạnserich, *-s, -e, m.* **I.** gâscan, gânsac. **II.** *(bot.)* **1.** cinci-degete *(Potentilla reptans)*. **2.** coada-racului *(Potentilla anserina)*. **3.** rumenea*l*ă *(Potentilla proucumbens)*. **4.** scrântitoare *(Potentilla supina)*.
gạnserln, *gänserlte, gegänserlt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a flecări. **2.** a ațâța, a monta.
Gạnseschmalz, *-es, n. sg.* untură, grăsime de gâscă.
Gạnseschwarz, *-es, n. sg. (cul.)* măruntaie de gâscă (gătite în sânge).
Gạnse|stall, *-(e)s, -ställe, m.* coteț de gâște.
Gạnse|sterbe, *-n, f. (bot., reg.)* iederă-de-stâncă *(Erysimum crepidofolium)*.
Gạnsewein, *-(e)s, m. sg. (fam., iron.)* vin botezat, apă chioară.
gạnsig *adj.* prost, tâmpit.
Gạnsjung, *-s, n. sg. (austr.)* v. Gänseklein.
Gạnsl, *-s, -, n. (reg.)* v. Gänschen.
Gạnsleber, *-n, f. (austr.)* ficat de gâscă.
Gạnslein, *-s, -, n.* v. Gänschen.
Gạnt[1], *-(e)s, -e, m. (reg.)* gâscan.
Gạnt[2], *-en, f. (elv.)* **1.** licitație, vânzare publică, mezat. **2.** faliment.
Gạntbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de licitație.
gạnten, *gantete, gegantet (du gantest, er gantet) vb. (h) (elv.) tr.* și *intr.* a licita, a vinde la mezat.
Gạnter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** dulap. **2.** pivniță, depozit. **3.** gâscan.
Gạnterich, *-s, -e, m. (reg.)* v. Gänserich (**I**).
Gạnt|haus, *-es, -häuser, n. (elv.)* casă unde se vinde la licitație.
Gạntmasse, *-n, f. (inv.)* masă de creditori.
Gạntmeister, Gạntner, *-s, -, m. (inv.)* executor (la licitații etc.).
Gạntverfahren, *-s, -, n. (elv.)* procedură de licitație, de execuție.
gạnz **I.** *adj.* **1.** tot, întreg, deplin; **ein ~er Apfel** un măr întreg; **von ~em Herzen** din toată inima; **das ~e Jahr hindurch** tot anul, în tot timpul anului, un an întreg; **im ~en Land(e)** în toată țara, de-a lungul țării întregi; *(muz.)* **eine ~e Note** o notă întreagă; *(pop.)* **das ist der ~e Segen** asta-i totul! **~e 30 Tage** 30 de zile în cap. **2.** *(fig.)* desăvârșit, perfect, terminat; **ein ~er Redner** un orator perfect; **ein ~er Mann** un om integru, un om și jumătate; **~e Arbeit leisten** a face o lucrare perfectă; a face treabă bună. **II.** *adv.* **1.** foarte, cu totul, de tot; **~ oder teilweise** de tot sau în parte; **~ am Anfang** la început de tot; **er ist ~ der Mann dazu** e tocmai omul potrivit; **er ist ~ der Vater** (sau **der ~e Vater**) e taică-său întreg; **nicht ~** nu tocmai; **er hat das nicht ~ so gesagt** n-a spus-o tocmai așa; **~ anders** cu totul altfel, altminteri; **ich bin ~ zufrieden a)** sunt pe deplin mulțumit; **b)** sunt destul de mulțumit; **das ist ~ etwas anderes** asta-i cu totul altceva; **~ besonders** în special, îndeosebi, înainte de toate; **~ gewiss** sigur, fără doar și poate; **Goethe gehört zu den ~ Großen** Goethe face parte din cei mari de tot; **~ der Ihrige** întru totul al dumneavoastră; **eine nicht ~ unbekannte Person** o persoană nu chiar necunoscută; **~ und gar** cu totul și cu totul; **~ und gar nicht** nicidecum, câtuși de puțin; *(substantivat)* **im Ganzen genommen** luat, socotit în întregime, pe de-a-ntregul, în general; *(com.)* **im Ganzen verkaufen** a vinde pe de-a-ntregul; **im Großen (und) Ganzen** în general, în linii mari. **2.** binișor, suportabil, destul de; **~ gut** destul de bine; **es schmeckt ~ gut** are un gust destul de bun. **3.** numai; **sie war ~ Auge** (ea) are numai ochi; **er ist ~ Ohr** e numai urechi.
Gạnz, Gạnz. *Gänze. f.* **1.** *(mine)* rocă dură, compactă. **2.** *(metal.)* bară de fontă brută, lingou.
Gạnze[1], *-n, -n, (ein Ganzes) n.* tot, totalitate, întregime; *(fam.)* **aufs ~ gehen** a risca totul, a viza totul; **ein großes ~s** un întreg; un tot; **vier Halbe sind zwei ~** patru jumătăți fac doi întregi; **als ~s genommen** luat în întregime; **es geht ums ~** e vorba de totul, e în joc totul; *(mil.)* **das ~ halt!** pluton, stai!
Gạnze[2], *-n, -n, m. (argou studențesc)* o halbă (de bere) plină.
Gạnze[1] *f. sg.* v. Ganz (**1, 2**).
Gạnze[2] *f. sg.* deplinătate; întregime; **in der** (sau **zur**) **~** în totalitate, în întregime, total.
Gạnz|edel|stein, *-(e)s. -e, m.* piatră prețioasă.
Gạnz|eisen, *-s, -, n.* v. Ganz (**2**).
Gạnzfabrikat, *-(e)s, -e, n.* produs finit.
Gạnzheit *f. sg.* **1.** deplinătate (a unui lucru). **2.** totalitate, întreg; întregime.
gạnzheitlich *adj.* total, în întregime.
Gạnzheitsmedizin *f. sg.* medicină generală.
Gạnzheits|theorie [-ri:ən], *-n. f. (fil.)* teoria relației dintre întreg și parte.
Gạnzhüfner, *-s, -, m. (inv.)* țăran proprietar.
Gạnz|invalide [-va-], *- n, -n, m.* invalid total, de gradul I.
Gạnzjahresreifen, *-s, -, m.* cauciuc all-seasons, pentru tot anul.
gạnzjährig *adj.* tot timpul anului; **das Hotel ist ~ geöffnet** hotelul e deschis tot anul.
Gạnzkunst|seidengewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură de mătase artificială pură.
Gạnzleder, *-s, n. sg.* legătură (de carte) în piele.
Gạnzlederband, *-(e)s, -bände, m.* volum legat complet în piele.
gạnzleinen *adj.* **1.** *(despre cărți)* legat în pânză. **2.** *(text.)* de in.
Gạnzleinen, *-s, n. sg.* legătură (de carte) complet în pânză; **in ~ gebundenes Buch** carte, volum legat(ă) în întregime în pânză.
Gạnzleinenband, *-(e)s, -bände, m.* volum legat complet în pânză.
gạnzlich **I.** *adj.* total, complet, absolut. **II.** *adv.* cu desăvârșire; în întregime.
Gạnzpackung, *-en, f. (med.)* împachetare completă.
Gạnzpacht *f. sg.* arendă totală.

gạnzrandig *adj.* cu bordură, cu margine întreagă.
Gạnzrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar monobloc.
Gạnzsache, *-n, f.* carte poştală, plic cu valoare imprimată.
Gạnzschluss, *-es, -schlüsse, m. (muz.)* final.
gạnzseiden *adj.* din mătase pură.
Gạnzseiten|editor, *-s, -en, m.* editor de pagină întreagă.
Gạnz|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-e*), *m.* oţel pur.
Gạnz|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Ganzzeug.
Gạnztagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie, serviciu cu orar normal de lucru.
gạnztägig *adj.* care ţine toată ziua; **eine ~e Konferenz** o şedinţă de o zi întreagă.
Gạnztags|schule, *-n, f.*, **Gạnztags|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* şcoală care ţine ziua întreagă.
Gạnzton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* ton întreg.
Gạnztorkran, *-(e)s, -e,* (şi *-kräne*), *m. (tehn.)* macara portală.
gạnzwollen *adj.* din lână pură.
Gạnz|zeug, *-(e)s, -e, n. (ind. hârtiei)* semipastă, pastă (de zdrenţe, de lemn etc.).
gar I. *adj.* **1.** *(cul.)* gata; fiert; fript; pătruns; **das Fleisch ist nicht recht ~** carnea nu este destul de pătrunsă; **das Essen ist ~** mâncarea e gata. **2.** *(tehn.)* preparat, afânat, gata; **den Stahl ~ machen** a bate fierul roşu. **3.** *(ind. pielii)* tăbăcit. **4.** *(agr., în expr.)* **der Boden ist ~** solul are cele mai bune proprietăţi fizice, chimice şi biologice. **5.** *(austr.)* gata, terminat; **das Brot ist ~** pâinea s-a terminat. **II.** *adv.* **1.** mult; foarte; prea; strașnic; peste tot; **~ bald** foarte curând; **~ mancher** mulţi, numeroşi, nu unul; **~ nicht** deloc; **es lässt sich ~ nicht sagen** nici nu se poate spune, nu se poate preciza; **~ nichts** nimic; **die Zeit vergeht ~ schnell** timpul trece aşa de repede; **ganz und ~** cu totul, în totul. **2.** încă; ci; chiar; **warum nicht ~** cum să nu, nici vorbă. **3.** poate; **du bedauerst ihn noch ~** poate că îl mai şi compătimeşti; **er wird doch nicht ~ verunglückt sein** doar nu i s-o fi întâmplat vreo nenorocire.
Garage [-'ra:ʒə], *-n, f.* garaj.
Garagenbesitzer, *-s, -, m.* garajist.
Garagenwagen, *-s, -, m.* maşină parcată în general în garaj.
Garagenwärter, *-s, -, m.* paznic de garaj.
garagieren [-ʒi:-], *garagierte, garagiert, vb. (h) tr. (elv:* şi *austr.)* a gara, a băga în garaj.
Garant, *-en, -en, m.* chezaş, garant.
Garantie [-'ti:], *-n* [-'ti:ən], *f.* garanţie, chezăşie, asigurare, cauţiune; **wir können keine ~ übernehmen** nu ne putem asuma garanţii; **die ~ auf** sau **für das Gerät ist abgelaufen** a expirat garanţia aparatului; **die ~ in Anspruch nehmen** a recurge la garanţie, **angemessene ~** garanţie corespunzătoare; **vertragliche ~** garanţie contractuală.
Garantiebedingungen *pl.* clauze, condiţii de garanţie.
Garantiebetrag, *-(e)s, -beträge, m.* sumă, valoare a garanţiei.
Garantiebezeichnung, *-en, f.* indicare a garanţiei iniţiale.
Garantiebrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de garanţie.
Garantiefonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fond de garanţie, de asigurare.
Garantiekarte, *-n, f.* tichet de garanţie.
Garantiekosten *pl.* cheltuieli de garanţie.
Garantieleistung, *-en, f.* reparaţie efectuată în termenul de garanţie.
Garantielosigkeit *f. sg.* lipsă de garanţie.
Garantiepakt, *-(e)s, -e, m.* pact de garanţie.
Garantiepflicht, *-en, f.* obligaţie de a respecta termenul de garanţie.
Garantieprovision [-vi-], *-en, f.* comision de garanţie.
Garantie|recht, *-(e)s, -e, n.* drept de garanţie, **das ~ geltend machen** a face uz de dreptul la garanţie.
garantieren, *garantierte, garantiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a garanta, a asigura; a garanta pentru cineva sau ceva.
garantiert I. *part. trec.* de la garantieren. **II.** *adv.* cu siguranţă, garantat.
Garantieschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de garanţie.
Garantie|stempel, *-s, -, m.* marcă (pe metale preţioase).
Garantievertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Garantiepakt.
Garantiezeit *f. sg.*, **Garantiezeitraum**, *-(e)s, -räume, m.* termen de garanţie.
Garaus şi **Garaus**, *-, m. sg. (fam.; în expr.)* **den ~ machen** a răpune pe cineva, a da (cuiva) lovitura de graţie; **er macht ihm den ~** îi sucşte gâtul, îl dă gata.
Garbe, *-n, f.* **1.** snop; **sie binden den Weizen in ~n** leagă grâul în snopi. **2.** *(mil.)* con de dispersiune, de foc, snop. **3.** fasciculd de lumină. **4.** *(metal.)* fasciculd de electrozi de sudare; mănunchi de vergele de oţel brut, de pudlaj. **5** *(bot.)* coada-şoricelului *(Achillea millefolium).* **6.** *(reg.)* ceafa şi umărul boului.
Gärb|eisen, *-s, n. sg.* fier, oţel pudlat, sudat.
gärben, *gärbte, gegärbt, vb. (h) tr.* **1.** a pudla, a afina. **2.** *(reg.)* a tăbăci. **3.** *(reg.)* a poliza, a lustrui.
Garbenband, *-(e)s, -bänder, n.* funie de legat snopi.
Garbenbinder, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) care leagă snopii. **2.** *(agr.)* maşină de legat snopi.
Garbenbindermaschine, *-n, f. (agr.)* v. Garbenbinder **(2).**
Garbenbündel, *-s, -, n.* snop.
garbenförmig *adj.* în formă de snop.
Garbenhaufen, *-s, -, m.* claie de snopi.
Garbentisch, *-(e)s, -e, m.* masă pentru snopi (la maşina de treierat).
Gärbhammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* suflai de sudare.
Gär|bottich, *-(e)s, -e, m.* putină, cuvă de fermentaţie.
Gär|brand, *-(e)s, m. sg. (ceramică)* ardere de afinare sau de lustruire, smălţuire.
Gär|brühe, *-n, f.* argăseală.
Gärb|stahl, *-(e)s, -e, (*şi *-stähle), m. (tehn.)* oţel pudlat, sudat.
Garçon [gar'sɔ̃:], *-s, -s, m.* **1.** holtei **2.** *(reg.)* ospătar, chelner.
Garçonnière [garsɔ'niɛ:rə], *-n, f. (austr.)* garsonieră.
Garde, *-n, f. (mil.)* gardă; *(fig.)* **er gehört zur alten ~** face parte din vechea gardă.
Garde|adjutant, *-en, -en, m.* adjutant de gardă (domnească).
Gardedukorps [gard(d)y'ko:ɐ], *-, -, -, n. (ist.: în Prusia)* regiment de gardă regală, regiment de gardă de cuirasieri. **2.** *n.* gardă (personală). **3.** *m.* soldat din regimentul de gardă.
Garde|hauptmann, *-s, -hauptleute, m.* **1.** căpitan al regimentului de gardă pedestră. **2.** căpitan de gardă.
Gardekapitän, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** *(înv.)* căpitan al gardei (domneşti). **2.** căpitan (al corpului) de gardă.
Gardekavallerist [-va-], *-en, -en, m. (mil.)* **1.** cavalerist de gardă. **2.** *(ist.)* cavalerist al corpului de gardă (domnească).
Gardekorps [-ko:r], - [ko:rs], - [-ko:rs], *n.* corp de gardă.
Gardenie [-niə], *-n, f. (bot.)* gardenie *(Gardenia).*
Garde|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* **1.** ofiţer de gardă. **2.** ofiţer al corpului de gardă; ofiţer din trupe de elită.
Garderegiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment din corpul de gardă; regiment al trupelor de elită.
Garderittmeister, *-s, -, m. (mil.)* căpitan de cavalerie din corpul de gardă.
Garderobe, *-n, f.* **1.** garderobă, vestiar; *(teatru)* cameră cu costume. **2.** haine, îmbrăcăminte, garderobă; **eine neue ~ kaufen** a cumpăra haine noi.
Garderoben|aufseher, *-s, -, m.* v. Garderobier.
Garderobenfrau, *-en, f.* garderobieră.
Garderobenmarke, *-n, f.* fisă, număr de garderobă.
Garderobenraum, *-(e)s, -räume, m.* garderobă, vestiar.
Garderobenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap, şifonier, garderob.
Garderoben|ständer, *-s, -, m.* cuier în garderobă; *(fam.)* **sie ist der reinste ~** e împopoţonată, înzorzonată ca o pupăză.
Garderobenzimmer, *-s, -, n.* cameră cu dulapuri, garderobă.
Garderobier [-bie:], *-s, -s, m.* **1.** garderobier. **2.** *(teatru)* costumier.
Garderobiere ['bie:rə], *-n, f.* v. Garderobenfrau.
Garde|soldat, *-en, -en, m.* soldat al unei gărzi, soldat de gardă.
Gardetruppen *pl. (mil.)* trupe de gardă; trupe de elită.
Gardewachtmeister, *-s, -, m. (mil.)* **1.** sergent de gardă. **2.** sergent în corpul de gardă.
Gardine, *-n, f.* **1.** perdea; draperie; *(fam.)* **hinter schwedischen ~n** la închisoare. **2.** *(teatru)* cortină.
Gardinen|arm, *-(e)s, -e*, **Gardinenhaken**, *-s, -, m.* cârlig de perdea.
Gardinenhalter, *-s, -, m.* şiret de legat sau de strâns perdeaua.
Gardinenleiste, *-n, f.* galerie (de perdele).
Gardinenpredigt, *-en, f.* perdaf conjugal, refec; **eine ~ halten** a trage cuiva un perdaf.
Gardinen|stange, *-n, f.* bară, vergea de perdea, de draperie.
Gardinenweberei, *-en, f.* atelier de ţesut perdele.
Gardist, *-en, -en, m.* soldat al unui regiment de gardă; gardist.
Gare, *-n, f.* **1.** finisare, formă finală sau finisată a unui lucru: **die ~ des Stahls** afinarea oţelului; **das Kupfer hat seine ~** arama e suficient de pură. **2.** *(tăb.)* amestec de argăsit. **3.** *(mineral.)* direcţie de despicare; maturaţie; *(agr.)* pământ gras. **4.** *(reg.)* fermentaţie; maturaţie (a berii, a brânzeturilor etc.). **5.** *(reg.)* buchet al vinului.
Gäre *f. sg.* **1.** fermentare; fermentaţie. **2.** drojdie. **3.** *(reg.)* must de bălegar.
garen, *garte, gegart, vb. (h) tr.* **1.** *(cul.)* a găti (mâncarea) gata; a lăsa să se pătrundă (la foc mic). **2** *(metal.)* a afina. **3.** *(metal.)* a cocsifica.
gären, *gor. gegoren* şi *gärte, gegärt, vb. (h* şi *s)* **I.** *intr.* (şi *impers.*) a dospi, a fierbe, a fermenta; *(fig.)* **es gärt in den Massen** masele se agită, sunt înfierbântate; *(fig.)* **es gärt im Verborgenen** în taină se pregăteşte, se coace ceva; **~ lassen** a face să fermenteze, a dospi; *(în expr.)* **der Wein ist klar gegoren** vinul s-a limpezit. **II.** *tr.* a dospi (ceva), a face să dospească.
gärend I. *part. prez.* de la gären. **II.** *adj.* care fermentează, care fierbe, care dospeşte; *(fig.)* **~e Phantasie** fantezie, imaginaţie bogată.
Gar|erz, *-es, e-, n. (metal.)* minereu prăjit.
Garfass, *-es, -fässer, n. (tăb.)* butoi de argăseală.
Garfrischen, *-s, n. sg. (metal.)* proces de afinare.
Gärfutter, *-s, n. sg.* nutreţ fermentat, însilozat.
Gärfutter|hälter, *-s, -, m.* siloz de nutreţ fermentat.
Gargang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* proces de afinare.
Gargarisma, *-s, -ta, n. (farm.)* gargară.
Gargel, *-s, -, m. (dogărie)* gardină (la doage).
gargeln, *gargelte, gegargelt (ich garg(e)le) vb. (h) tr. (dogărie)* a face gardină la doage, a gărdini.
Gar|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor de afinare.
Garibaldianer, **Garibaldiner**, *-s, -, m. (ist.)* garibaldian.
gärig *adj.* care fermentează.
Garkalk, *-(e)s, m. sg.* var ars.
Garkammer, *-n, f.* cameră de dospire (la brutărie).
Garkoch, *(-e)s, -köche, m. (reg.)* birtaş.
Garkupfer, *-s, n. sg.* aramă afinată.
Garküche, *-n, f.* birt de rând, cârciumă ordinară; bucătărie de târg, de bâlci.
Garleder, *-s, n. sg.* piele tăbăcită.
Gärm, *-(e)s, -, m. (reg.)* v. Germ.
Garmachen, *-s, n. sg.* **1.** *(tăb.)* înmuiere a cărnii; coacere a pielii. **2.** *(metal.)* afinare.
Gärmittel, *-s, -, n.* v. Gärungsmittel.
Garmond, [-'mɔ̃:] *f. sg. (tipogr.)* garmond, caracter de 10 puncte.
Garn, *-(e)s, -e, n.* **1.** fir, tort; aţă; **dreifädiges ~** fir răsucit în trei; **wollenes ~** fir de lână; **wie das ~, so das Tuch** ce-ai semănat, (aceea) culegi; cum îţi aşterni aşa dormi. **2.** laţ, plasă, cursă, capcană; **das ~ aufstellen** a întinde laţul, a arunca plasa; *(fig.)* **er geht ins ~** cade în plasă, în cursă; *(fig.)* **aus dem ~ entkommen** a scăpa de pericol; **jn. ins ~ locken** sau **ins ~ ziehen** a întinde (cuiva) o cursă, a atrage (pe cineva) în cursă. **3.** istorisire, povestire; fir al povestirii; **er spinnt ein ~** povesteşte, spune o poveste. **4.** *(reg., zool.)* al doilea stomac al rumegătoarelor, ciur, reţea.
Garnbaum, *-(e)s, -bäume, m. (text.)* sul de urzeală.
Garnele, *-n, f. (iht.)* crevetă, crangon *(Crangon vulgaris).*
garnen *adj.* din tort, de fir.
Garn|enden *pl.* capete ale urzelii rămase pe sul (la războiu) după tăierea pânzei.
Garngabel, *-n, f. (vân.)* prăjină, furcă a plasei.

Garnhandel, *-s, m. sg.* comerț de ață, de fire.
Garnhändler, *-s, -, m.* negustor de ață, de fire.
Garnhaspel, *-n, f.*, **Garnhaspel**, *-s, -, m. (text.)* sucitor, depănătoare, răschitor.
Garnichts, *-, -e, m.* sau *n. (peior.)* persoană fără însemnătate, nimic.
garnieren, *garnierte, garniert, vb. (h) tr.* a garnisi; a ornamenta, a împodobi; a găti.
Garnier|spritze, *-n, f. (cul.)* spriț de decorație (pentru torturi etc.).
Garnierung, *-en, f.* **1.** *sg.* garnisire, ornamentare, împodobire, gătire. **2.** garnitură.
Garnison, *-en, f. (mil.)* garnizoană (unitate, trupă sau localitate, loc).
garnisonieren, *garnisonierte, garnisoniert, vb. (h) intr. (mil.)* a fi în garnizoană, a face garnizoană (în...).
Garnison(s)|arrest, *-(e)s, -e, m. (mil.)* arest de garnizoană.
Garnisons|arrestgebäude, *-s, -, n.* local pentru arest de garnizoană.
Garnisonsdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de garnizoană.
Garnisonskirche, *-n, f.* biserică a garnizoanei.
Garnisonskommandant, *-en, -en, m.* comandant de garnizoană.
Garnisonslazarett, *-(e)s, -e, n.* v. Garnisonsspital.
Garnisonsleben, *-es, n. sg.* viață de garnizoană.
Garnisons|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Garnisons|stadt**, *-städte, f. (mil.)* loc, oraș de garnizoană.
Garnisons|spital, *-s, -spitäler, n.* spital de garnizoană.
Garnisonswechsel, *-s, -, m. (mil.)* schimb de garnizoană.
Garnitur, *-en, f.* **1.** garnisire, împodobire, garniseală. **2.** rând de haine, costum; *(mil.)* uniformă, echipament. **3.** asortiment complet, garnitură, serie. **4.** *(fam.)* echipă, trupă, eșalon; **er gehört zur zweiten ~** face parte din eșalonul al doilea, din garnitura de rezervă.
Garnknäuel, *-s, -, m. (și n.)* ghem de tort, ghem de ață.
Garnköper, *-s, -, m. (text.)* format de depănare.
Garnleute *pl.* năvodari, pescari.
Garnmeister, *-s, -, m.* pescar.
Garnmerzerisiermaschine, *-n, f. (text.)* mașină de mercerizat ață.
Garn|netz, *-es, -e, n.* plasă, laț, capcană.
Garn|nummer, *-n, f. (text.)* număr al firului.
Garnrolle, *-n, f.* mosor de ață.
Garn|sengmaschine, *-, -n, f. (text.)* mașină de pârlit firul.
Garn|spule, *-n, f. (text.)* mosor, bobină de ață.
Garn|ständer, *-s, -, m.* suport pentru mosoare de ață.
Garn|stange, *-n, f. (vân.)* prăjină, coadă a plasei.
Garn|stärke, *-n, f.* grosime a firului.
Garn|strähne, *-n, f.* scul, jurubiță de tort, de ață.
Garnweber, *-s, -, m.* țesător.
Garnweberei, *-en, f.* țesătorie.
Garnweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război (de țesut).
Garnweife, *-n, f. (reg.)* v. Garnhaspel.
Garnwinde, *-n, f. (text.)* depănătoare, vârtelniță.
Garnwinder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* depănător(-oare).
Gar|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor de afinaj.
Garoffel, *n, f. (bot.)* cerențel, călțunul-doamnei *(Geum urbanum)*.
Garprobe, *-n, f. (metal.)* probă de puritate.
Gärprozess, *-es, -e, m.* proces de fermentație.
Gär|raum, *-(e)s, -räume, m.* v. Garkammer.
Garrick ['gærlk], *-s, -s, m.* pelerină.
Garrotte, *-n, f.* **1.** garotă, fier de sugrumat. **2.** sugrumare.
garrottieren, *garrottierte, garrottiert, vb. (h) tr.* **1.** a sugruma; a garota. **2.** a lega fedeleș.
Garrottierung, *-en, f.* sugrumare, garotaj; legare fedeleș.
Gär|spund, *-(e)s, -spünde, m.* deschidere, apertură pentru fermentație.
garst *adj. (reg.)* rânced; stricat.
Garst|hammel, *-s, -, m. (pop.)* pocitanie, urâțenie.
garstig *adj.* urât, urâcios, grețos, pocit; scârbos; *(fig.)* murdar, obscen; infam; **~es Betragen** purtare urâtă; **~e Reden** vorbe urâte, murdare; **~es Wetter** timp rău; **es ist sehr ~ von Ihnen, dass...** e foarte urât din partea dumitale că...
Garstigkeit, *-en, f.* urâciune, urâțenie, hidoșenie; murdărie; obscenitate; infamie.
Gär|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de fermentație, de dospire, ferment.
Garstvogel, *-s, -vögel, m. (fig.)* persoană scârboasă, scârbă, urâțenie, figură respingătoare.
Gärtätigkeit *f. sg.* acțiune de fermentare, de dospire.
Gärtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Garten) grădiniță.
Gärteig, *-(e)s, -e, m.* maia, plămădeală.
gärteln, *gärtelte, gegärtelt (ich gärt(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a grădinări, a face pe grădinarul amator.
Garten, *-s, Gärten, m.* grădină; **botanischer ~** grădină botanică; **hängender ~** grădină suspendată; **öffentlicher ~** grădină publică; **zoologischer ~** grădină zoologică; *(fig.)* **das ist nicht in seinem ~ gewachsen** asta n-a descoperit-o el.
Garten|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură de grădină *(Emberiza hortulana)*.
Garten|ampfer, *-s, -, n. (bot.)* ștevie de grădină *(Rumex patientia)*.
Garten|anlage, *-n, f.* grădină (publică), parc.
Garten|arbeit, *-en, f.* grădinărie, lucru în grădină.
Garten|architekt, *-en, -en, m.* arhitect peisagist de parcuri.
Garten|aufseher, *-s, -, m.* inspector, paznic al grădinilor.
Gartenbalsamine, *-n, f. (bot.)* canale, balsamină *(Impatiens Balsamina)*.
Gartenbank, *-bänke, f.* bancă de grădină.
Gartenbau, *-(e)s, m. sg.* horticultură.
Gartenbauschule, *-n, f.* școală de horticultură.
Gartenbeet, *-(e)s, -e, n.* strat; răzor, brazdă de flori.
Gartenbilch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* pârș de stejar *(Eliomys quercinus)*.
Gartenblume, *-n, f.* **1.** floare de grădină. **2.** *(bot.)* mărgăritâ galbenă *(Chrysanthemum coronarium)*.
Gartenbohne, *-n, f.* fasole (verde).
Gartenböcklein, *-s, -, n. (bot., reg.)* pansea, trei-frați-pătați *(Viola tricolor)*.
Gartenbrestling, *-s, -e, m. (bot.)* căpșuni-(mari)-de-Chile *(Fragaria chiloensis)*.
Garten|erbse, *-n, f.* mazăre de grădină.
Garten|erde *f. sg.* pământ de flori.
Gartenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare (populară) în grădină, serbare în aer liber, garden-party, chermeșă.
Gartenflüchtling, *-s, -e, m.* plantă (de grădină) sălbăticită.
Gartenfreund, *-(e)s, -e, m.* horticultor, grădinar amator.
Gartenfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* brotăcel, broatec.
Gartenfrucht, *-früchte, f.* fruct de grădină.
Gartengedenk(e)mein, *-s, -, n. (bot.)* nu-mă-uita, miozotis *(Myosotis)*.
Gartengemüse, *-s, n. sg.* legumă de grădină.
Gartengerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă de grădinărit.
Gartenge|stalter, *-s, -, m.* v. Gartenarchitekt.
Gartengewächs, *-es, -e, n.* plantă de grădină, verdețuri.
Gartenglockenblume, *-n, f. (bot.)* clopoței, bășica-porcului *(Campanula)*.
Gartengrund|stück, *-(e)s, -e, n.* loc, lot de grădină.
Gartenhag, *-(e)s, -e, m.* gard (viu) al grădinii.
Gartenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** pavilion, chioșc. **2.** casă, clădire în (sau cu) grădină.
Gartenhäus|chen, *-s, -, n.* chioșc, pavilion de grădină.
Gartenhortensie [-ziə], *-n, f. (bot.)* hortensie *(Hydrangea hortensis)*.
Gartenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* asmațui, hasmațuchi *(Anthriscus coerefolium)*.
Gartenkies, *-es, -e, m.* pietriș de grădină, pietriș alb, mărunt.
Gartenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert în aer liber, concert de grădină.
Gartenknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de grădinar.
Gartenkräuter *pl.* verdețuri, mirodenii de grădină.
Gartenkresse, *-n, f. (bot.)* creson *(Lepidium sativum)*.
Gartenkunde *f. sg.* horticultură.
Gartenkunst *f. sg.* artă a grădinăriei.
Gartenland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** loc bun pentru grădină. **2.** regiune de grădini.
Gartenlaube, *-n, f.* frunzar, umbrar, pavilion, chioșc de grădină.
Gartenleiter, *-n, f.* scară dublă (de grădină).
Gartenlokal, *-(e)s, -e, n.* v. Gartenrestaurant.
Gartenmauer, *-n, f.* zid de grădină.
Gartenmeister, *-s, -, m.* grădinar profesionist, meșter grădinar.
Gartenmelde, *-n, f. (bot.)* lobodă de grădină *(Artiplex latifolia)*.
Gartenmesser, *-s, -, n.* cosor, cuțit grădinăresc.
Gartenmöbel, *-s, -, n. (mail ales la pl.)* mobilă de grădină.
Gartenmohn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mac de grădină *(Papaver bracteatum)*.
Gartenmusik *f. sg.* concert în parc.
Garten|nelke, *-n, f. (bot.)* garoafă de grădină *(Dianthus caryophyllus)*.
Gartenparty [-ti], *-s, f.* v. Gartenfest.
Gartenpflanze, *-n, f.* plantă de grădină.
Gartenpforte, *-n, f.* poartă, portiță de grădină.
Gartenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept horticol.
Gartenrestaurant [-rɛstoˈrãː], *-s, -s, n.* grădină de vară, restaurant de vară.
Gartenrettich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ridiche de lună *(Raphanus salvus)*.
Gartenritter|sporn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* nemțișor de grădină *(Delphinium ajacis* L.).
Gartenrose, *-n, f.* trandafir de grădină.
Gartensaal, *-(e)s, -säle, m.* salon al unui pavilion, salon deschis spre grădină.
Gartensäge, *-n, f.* ferăstrău de grădinar.
Gartensalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* salată de grădină, lăptucă *(Lactuca sativa)*.
Gartensalbei, *-s, m. sg.*, **Gartensalbei** *f. sg. (bot.)* jaleș, salvie de grădină *(Salvia officinalis)*.
Gartensänger, *-s, -, m.* pasăre cântătoare de grădină.
Gartenschau, *-en, f.* expoziție horticolă.
Gartenschaufel, *-n, f.* lopată de grădinar.
Gartenschere, *-n, f.* foarfecă de grădinar.
Gartenschierling, *-s, -e, m. (bot.)* cucută mică *(Aethusa cynapium)*.
Gartenschirm, *-(e)s, -e, m.* umbrelă de grădină.
Gartenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de grădină.
Gartenschnecke, *-n, f.* melc de grădină.
Gartenschnur, *-schnüre (și -en), f.* sfoară de grădinar.
Gartenschule, *-n, f.* pepinieră.
Gartenschwarzwurzel, *-n, f. (bot.)* scorțonerâ *(Scorzonera hispanica)*.
Garten|spargel, *-s, -, m. (bot.)* sparanghel de grădină.
Garten|spritze, *-n, f.* instalație de stropit grădina.
Garten|stadt, *-städte, f.* oraș cu grădini; oraș-grădină.
Garten|sternblume, *-n, f. (bot.)* narcisă albă *(Chrysanthemum leucanthemum)*.
Garten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun de grădină.
Gartenthe|ater, *-s, -, n.* teatru în aer liber.
Gartenthymian, *-s, -e, m. (bot.)* cimbru, lămâioară *(Thymus vulgaris)*.
Gartentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de grădină.
Gartentor, *-(e)s, -e, n.* poarta, portița grădinii.
Gartentulpe, *-n, f. (bot.)* lalea de grădină *(Tulipa gesneriana)*.
Gartenvergnügen, *-s, -, n.* petrecere în grădină.
Gartenweg, *-(e)s, -e, m.* alee, cărare în grădină.
Gartenwirtschaft, *-en, f.* **1.** grădină-restaurant, grădină de vară. **2.** gospodărie horticolă.
Gartenwohnung, *-en, f.* casă cu grădină.
Gartenwolfsmilch *f. sg. (bot.)* laptele-cucului, laptele-câinelui *(Euphorbia peplus)*.
Gartenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de grădină.
Gartenzelt, *-(e)s, -e, n.* cort în grădină; pavilion.
Gartenzwerg, *-(e)s, -e, m.* pitic de grădină (figură ceramică decorativă).
Gärtlein, *-s, -, n.* v. Gärtchen.
Gärtler, *-s, -, m. (reg.)* grădinar, horticultor amator.
Gärtner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* horticultor(-oare), grădinar(-ăreasă); **den Bock zum ~ machen** a pune lupul păstor (la oi).
Gärtnerbursche, *-n, -n, m.* ajutor de grădinar.

Gärtnerei, *-en, f.* **1.** *sg.* grădinărit, horticultură; ~ **treiben** a face horticultură. **2.** grădinărie, întreprindere horticolă.
Gärtnerin|art *f. sg. (cul.) (în expr.)* **nach** ~ a la grădinăreasă.
gärtnerisch *adj.* de grădinărie, horticol.
Gärtnerkunst, *-künste, f.* artă a grădinăritului, horticultură.
gärtnern, *gärtnerte, gegärtnert, vb. (h) intr.* a face grădinărie, horticultură.
Gärtnersfrau, *-en, f.* nevastă de grădinar, grădinăreasă.
Gärung, *-en, f.* **1.** dospire, fierbere, fiert; fermentare; fermentație; **alkoholische** (sau **geistige**) ~ fermentație alcoolică; **indirekte** ~ dospire, fermentare indirectă, în mai multe faze; **kochende** ~ fermentare clocotitoare, înspumată; **schleimige** ~ fermentație mucilaginoasă; **weinige** ~ fermentație alcoolică. **2.** *(fig.)* fierbere, efervescență, frământare, neliniște; **die** ~ **der Gemüter** agitația, neliniștea spiritelor.
Gärungs|er|reger, *-s, -, m.* agent de fermentație.
gärungsfähig *adj.* care poate fermenta, poate fi supus fermentației, fermentescibil.
Gärungsfähigkeit *f. sg.* însușire de a putea intra în fermentație, fermentescibilitate.
gärungshemmend *adj.* care împiedică fermentația, antiferment.
Gärungskraft, *-kräfte, f.* putere de fermentație.
Gärungsküpe, *-n, f. (reg.)* putină, cadă de fermentare.
Gärungsmittel, *-s, -, n.* ferment.
Gärungs|pilz, *-es, -e, m.* ciupercă de fermentare.
Gärungs|prozess, *-es, -e, m.* v. Gärprozess.
Gärungs|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Gärungsmittel.
Gärungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Gärungsprozess.
Gärungswärme *f. sg.* căldură de fermentare.
Garzeit, *-en, f. (cul.)* timp de fierbere.
Gas, *-es, -e, n.* **1.** *(fiz.)* gaz; gaz aerian; **giftiges** ~ gaz toxic; **brennbares** ~ **a)** gaz inflamabil; **b)** gaz menajer; **das** ~ **sperren** sau **wegnehmen** a tăia gazul; *(fig.)* **jm. das** ~ **abdrehen** a distruge, a nimici, a omorî pe cineva. **2.** *(mil.)* substanță toxică; **durch** ~ **vergiftet** intoxicat cu gaze. **3.** *(auto.)* benzină; ~ **geben** a accelera, a ambala (motorul); *(fig.)* **Mensch, gib** ~**!** omule, dă-i bătaie! **4.** sirenă de gaze; ~ **ist abgeblasen** a sunat încetarea alarmei. **5.** cameră de gazare. **6.** *(reg., în expr.)* ~ **haben a)** a fi beat; **b)** a avea noroc.
Gas|ableser, *-s, -, m.* cititor al contorului de gaz.
Gas|abwehr *f. sg. (mil.)* apărare contra gazelor, apărare antigaze.
Gas|abzug, *-(e)s, -züge, m.* conductă de evacuare a gazelor.
Gas|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac cu gaze.
Gas|anschluss, *es, -schlüsse, m.* conectare la rețeaua de gaz.
Gas|an|stalt, *-en, f.* uzină de gaz.
Gas|anzug, *-(e)s, -züge, m. (chim., mil.)* costum de protecție contra gazelor.
Gas|anzünder, *-s, -, m.* aprinzător de gaz.
Gas|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de gaz.
Gas|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la uzina de gaze.
Gas|art, *-en, f.* fel de gaz.
gas|artig *adj.* gazos.
Gas|äther, *-s, m. sg.* eter de petrol.
Gas|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* erupție de gaze.
Gas|austausch, *-(e)s, m. sg. (biol.)* schimb de gaze.
Gas|austritt, *-(e)s, -e, m.* emanație de gaze.
Gas|automat, *-en, -en, m.* contor automat de gaz.
Gasback|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor încălzit cu gaze.
Gasbade|ofen, *-s, -öfen, m.* cazan de baie cu gaze.
Gasbe|hälter, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* rezervor de gaz, gazometru. **2.** *(mil.)* balon pentru gaze.
gasbe|heizt *adj.* încălzit cu ajutorul gazului.
Gasbeleuchtung, *-en, f.* iluminat cu gaz aerian.
Gasbereitschaft *f. sg. (mil.)* stare de alarmă contra gazelor asfixiante.
Gasbereitung *f. sg.* preparare, producere de gaz.
Gasbeton, *-s, -s,* (și *-e*), *n.* beton poros.
gasbetrieben *adj. (tehn.)* acționat cu gaz.
Gas bildend *adj.* gazogen.
Gasbildung, *-en, f.* formare de gaz, trecere în stare gazoasă.
Gasblase, *-n, f.* băşică, bulă de gaz(e).
Gasblasen, *-s, n. sg.* însuflare de gaz(e).
Gasblau, *-s, n. sg.* albastru de Berlin.
Gasbombe, *-n f.* bombă asfixiantă.
Gasbrand, *-(e)s, -brände, m. (med.)* **1.** cangrenă gazoasă. **2.** arsură de gaze.
Gasbrenner, *-s, -, m.* arzător de gaz.
gaschen[1] *adj. (reg.)* din stofă groasă de lână.
gaschen[2], *gaschte, gegascht, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a curăța piei depărate. **II.** *intr.* a spumega; a clocoti.
gäschen, *gäschte, gegäscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face spume, a clocoti, a spumega; a șuiera. **2.** a fermenta, a fierbe, a dospi.
Gäscht, *-es, m. sg. (reg.)* **1.** fermentație. **2.** spumă, clăbuc. **3.** drojdie.
gasdicht *adj.* impermeabil la gaze, etanș.
Gasdichte *f. sg.* **1.** densitate a gazelor. **2.** etanșeitate la gaze.
Gasdruck, *-(e)s, -drücke, m.* presiune a gazului.
Gasel, *-s, -e, n.*, **Gasele**, *-n, f. (lit.)* gazel.
gasen, *gaste, gegast (du, er gast), vb. (h) tr.* **1.** a mirosi a gaze; **es gast** miroase a gaz(e). **2.** *(fam.)* a da un vânt, a trage un pârț. **3.** a alerga foarte repede, a goni; **wir sind dorthin gegast** am alergat repede acolo (cu mașina). **4.** a emana gaze; **die Deponie wird lange** ~ groapa de gunoi va emana mult timp gaze.
Gas|entbindungsflasche, *-n, f.* butelie generatoare de gaz.
Gas|entladung, *-en, f.* descărcare în gaz.
Gas|entwicklung, *-en, f.* formare, generare, producere de gaz.
Gas erzeugend *adj.* producător de gaz.
Gas|erzeuger, *-s, -, m.* gazogen; aparat pentru producerea gazului; ~ **mit mechanischer Entaschung** gazogen cu îndepărtarea mecanică a cenușii; ~ **mit umgekehrter Verbrennung** generator de gaz cu ardere inversă.
Gas|erzeugergas, *-es, -e, n.* gaz de gazogen, gaz de generator.
Gas|erzeugung, *-en, f.* producere, producție de gaze.
Gas|explosion, *-en, f.* explozie de gaz.
Gasfabrik, *-en, f.* fabrică de gaze.
Gasfabrikation *f. sg.* producere de gaze.
Gasfang, *-(e)s, -fänge, m.* priză de gaz.
Gasfeld, *-(e)s, -er, n.* zonă în care se exploatează gaze naturale.
Gasfeuerung *f. sg.* **1.** încălzire cu gaz. **2.** *(termo.)* focar pentru combustibili gazoși.
Gasfeuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă cu gaz.
Gasflamme, *-n, f.* **1.** flacără de gaz. **2.** bec cu gaz.
Gasflamm|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu flacără, cu ardere de gaz.
Gasflasche, *-n, f. (tehn.)* butelie de gaz.
gasförmig *adj.* gazos, în stare gazoasă; gazeiform.
Gasförmigkeit *f. sg.* stare gazoasă.
Gas(fuß)hebel, *-s, -, m. (auto.)* pedală de accelerare, accelerator.
Gasgemisch, *-(e)s, -e, n.* amestec de gaze.
Gasgenerator, *-s, -en, m.* v. Gaserzeuger.
Gasgeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de gaz.
Gasgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* obuz, proiectil cu gaze toxice.
Gasgewinnung *f. sg.* exploatare de gaze.
Gasglocke, *-n, f.* clopot, rezervor de gaz.
Gasglühlampe, *-n, f.* lampă cu gaz (aerian) cu incandescență, cu sită incandescentă.
Gasglühlicht, *-(e)s, -er n. (termo.)* lumină de gaz.
Gasglühlichtbrenner, *-s, -, m. (termo.)* arzător de gaz, arzător Auer.
Gasgranate, *-, -n, f. (mil.)* proiectil chimic.
Gasgriff, *-(e)s, -e, m.* v. Gashebel **(1).**
Gashahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet cu cep pentru gaze; **sie dreht den** ~ **auf a)** deschide robinetul de gaz; **b)** se sinucide prin gazare.
gashaltig *adj.* cu conținut de gaze.
Gashärte|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor de călire cu combustibili gazoși.
Gashebel, *-s, -, m.* **1.** pedală de gaz; manetă de admisie a gazelor. **2.** *(auto.)* accelerator.
Gasheizung, *-en, f.* încălzire cu gaze.
Gasherd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit cu gaz; aragaz.
Gashülle, *-n, f.* înveliș gazos.
gasieren, *gasierte gasiert, vb. (h) tr.* a arde, a pârli, a pârjoli (la flacăra de gaz).
Gasifikation, *-en, f.* gazificare.
gasifizieren, *gasifizierte, gasifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a gaza. **2.** a transforma în gaze, a gazeifica.
gasig *adj.* **1.** gazos, gazeiform. **2.** *(reg.)* beat, cherchelit.
Gas|installation, *-en, f.* instalație de gaze; introducere de gaze.
Gas|interferometer, *-s, -, n.* interferometru de gaz.
Gas|ion, *-s, -en, n. (fiz.)* ion gazos.
Gaskammer, *-n, f. (ist.)* cameră de gazare.
Gaskocher, *-s, -, m.* lampă de gătit cu gaz, reșou de (ara)gaz.
Gaskoch|herd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit cu gaz.
Gaskogner [-'kɔnjɐ], *-s, -, m.* **1.** gascon. **2.** *(fig.)* fanfaron, lăudăros.
Gaskohle, *-n, f.* huilă pentru gaz.
Gaskoks, *-es, -e, m. (termo.)* cocs de gaz.
Gaskonade, *-n, f.* gasconadă, lăudăroșenie, fanfaronadă.
Gas|konstante, *-n, f. (fiz.)* constanta gazului.
gaskrank *adj.* intoxicat cu gaze.
Gaskranke, *-n, -n (ein Gaskranker), m.* și *f.* persoană intoxicată cu gaze.
Gaskrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu gaze (toxice).
Gaslampe, *-n, f.* lampă cu gaz de iluminat.
Gaslaterne, *-n, f.* felinar (de stradă) cu gaz aerian.
Gasleitung, *-en, f.* conductă de gaze; **die** ~ **sperren** a închide conducta de gaze.
Gasleitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă pentru conducta de gaze.
Gaslicht, *-(e)s, -er, n.* lumină de gaz; iluminat cu gaz.
Gaslift, *-s, -s, m. (petr.)* erupție artificială, gazlift.
Gasmann, *-(e)s, -männer* sau *-leute, m.* funcționar care înregistrează și încasează consumul de gaze.
Gasmaske, *-n, f.* mască de gaze.
Gasmasken|bereitschaftsbüchse, -n, *f.* cutie pentru masca de gaze.
Gasmesser, *-s, -, m.* gazometru, contor de gaz.
Gasmotor, *-s, -en, m.* motor cu gaz.
Gasnebel, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* nor de gaze (toxice). **2.** ceață cosmică.
Gas|oberflächenhärtung *f. sg.* călire superficială cu gaz.
Gas|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă, cuptor cu gaz.
Gasolin, *-s, n. sg. (chim.)* gazolină.
Gasometer, *-s, -, m.* **1.** *(ind. chim.)* cisternă, rezervor de gaz. **2.** gazometru, ceas, contor de gaz.
Gas|pedal, *-s, -e, n. (auto.)* v. Gas(fuß)hebel.
Gas|pistole, *n, f.* pistol cu aer comprimat.
Gas|plätte, *-n, f. (reg.)* fier de călcat cu gaze.
Gasraum, *- (e)s, -räume, m.* cameră de gaze.
Gasrechaud [-reʃo:], *-s, -s, m. (austr.)* reșou cu gaz; mașină de gătit cu gaz.
Gasrechnung, *-en, f.* notă de plată pentru consumul de gaze.
Gasreinigung *f. sg.* epurare, curățire a gazului; **elektrische** ~ epurare electrică a gazului.
Gasrohr, *-(e)s, -e. n.* țeavă, tub, conductă de gaz.
Gasröhrenlegung *f. sg.* punere, instalare a conductei de gaz.
Gasruß, *-es, m. sg.* funingine de gaz.
gassaten, *gassatete, gassatet (du gassatest, er gassatet) vb. (h* și *s) intr. (inv.)* a umbla haimana, a bate ulițele, a hoinări.
gass|aus *adv. (în expr.)* ~, **gassein** pe toate drumurile.
Gäss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Gasse) ulicioară, străduță îngustă.
Gas|schieber, *-s, -, m.* regulator de gaz, robinet cu sertar de închidere a gazului.
Gas|schießen, *-s, -, n. (mil.)* tragere cu proiectile chimice.

Gas|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de gaz, furtun de legătură (la mașina de gătit cu gaze).
Gas|schmelzschweißung, *-en, f.* sudură cu gaze.
Gas|schutz, *-es, m. sg. (mil.)* apărare contra gazelor.
Gas|schutzkeller, *-s, -, m.* adăpost contra gazelor.
Gas|schutzmaske, *-n, f.* v. Gasmaske.
Gas|schweif, *-(e)s, -e, m. (astron.)* coadă a cometelor.
Gas|schweißung, *-en, f.* v. Gasschmelzschweißung.
Gasse, *-n, f.* **1.** stradă îngustă, uliță; **hohle ~** defileu; **auf der ~** pe stradă; **sie liegen auf der ~** bat străzile, umblă haimana; **man hört es auf allen ~n** se aude pe toate drumurile, o știe toată lumea; **Weisheit auf der ~** înțelepciune de pe stradă, banalitate; **der Kaffee wird über die ~ verkauft** cafeaua se vinde pe stradă (în comerț stradal); **das erzählen sich die Kinder auf der ~** asta o ciripesc și vrăbiile în pomi; **Hansdampf in allen ~n** își vâră nasul în toate, se pricepe la toate; **jm. nicht über die ~ trauen** să n-ai încredere în cineva decât cât îl vezi. **2.** *(reg.)* stradă (în oraș); *(in expr.)* **auf ~n und Straßen** de-a lungul orașelor și satelor. **3.** spațiu între două șiruri; **eine ~ bilden** a se înșira pe ambele părți; *(înv.)* **er läuft durch die ~** este bătut la stroi. **4.** *(text.)* lipsă a unui fir de urzeală în țesătură. **5.** *(tipogr.)* scara pisicii.
gass|ein *adv.* v. gassaus.
Gassel, *-s, -, m.* **1.** tip de sanie (de curse). **2.** *(reg.)* lopată de băgat pâinea în cuptor.
gasseln, *gasselte, gegasselt (ich gass(e)le), vb. (h)* **I.** *intr. (reg.)* **1.** a umbla pe sub ferestrele cuiva. **2.** a hoinări, a umbla haimana, a bate străzile. **II.** *tr. (reg.)* a băga cu lopata (pâinea) în cuptor.
Gassenbettler, *-s, -, m.* cerșetor de stradă.
Gassenbub(e), *-(e)n, -(e)n, m.* ștrengar, derbedeu; haimana care bate străzile, ulițele.
Gassenbuben|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Gassenbüberei**, *-en, f.* ștrengărie.
Gassendirne, *-n, f.* v. Gassenhure.
Gassendreck, *-(e)s, m. sg.* v. Gassenkot.
Gassen|ecke, *-n, f.* colț al străzii.
Gassenhauer, *-s, -, m.* **1.** cântec la modă, șlagăr (de proastă calitate care se cântă la toate colțurile). **2.** *(înv.)* cântec trivial, obscen.
Gassenhure, *-n, f. (pop)* femeie de stradă, târfă.
Gassenjunge, *-n, -n, m.* v. Gassenbub(e).
Gassenkehrer, *-s, -, m. (reg.)* măturător de stradă.
Gassenkot, *-(e)s, m. sg. (reg.)* noroi, glod al uliței.
Gassenlaufen, *-s, -, n. (înv.)* bătaie la stroi.
Gassenläufer, *-s, -, m.* v. Gassenbub(e).
Gassenlied, *-(e)s, -er, n.* v. Gassenhauer.
Gassenmädchen, *-s, -, n.* **1.** *(reg.)* fată care umblă haimana; ștrengăriță. **2.** femeie de stradă, prostituată.
Gassenpflaster, *-s, -, n.* **1.** pavaj de stradă. **2.** trotuar.
Gassensänger, *-s, -, m.* cântăreț ambulant.
gassenseitig *adj. (austr.)* care dă spre stradă.
Gassentreter, *-s, -, m.* haimana.
Gassenwitz, *-es, -e, m.* glumă grosolană.
Gassenwohnung, *-en, f.* apartament, locuință cu fața la stradă.
Gassi *(in expr.)* **~ gehen** a merge cu câinele la plimbare; **Waldi, gehen wir jetzt ~?** Waldi, mergem la plimbare?
gas|sicher *adj.* sigur contra gazelor, negazabil.
Gas|siphon [-fo:n], *-s, -s, m. (reg.)* butelie de gaz.
Gas|sperre, *-n, f.* închidere a gazelor.
Gast[1], *-(e)s, Gäste, m.* **1.** oaspete, invitat, musafir; **ich bitte ihn** (sau **lade ihn**) **zu ~(e)** îl invit la mine; **wir gehen zu ~(e)** mergem în vizită; **bei jm. zu ~ sein** a fi oaspetele cuiva; **seien Sie heute Mittag unser ~** vă invit pentru azi la prânz; **wir haben Gäste** avem musafiri; **ungebetener ~** oaspete nepoftit; **sich bei jm. zu ~(e) bitten** a merge neinvitat la cineva; **gelegentlicher ~** oaspete ocazional. **2.** oaspete, vizitator, client într-un local; **die Gäste bedienen** a servi clienții. **3.** străin, venit din altă parte; **ich bin nur ~ hier** sunt temporar aici. **4.** participant; *(fam.)* client, mușteriu; spectator; vizitator. **5.** *(teatru)* actor străin (venit de la alt teatru). **6.** *(reg.)* om, băiețandru; **schlauer ~** flăcău șiret; **schlimmer ~** flăcău rău; *(iron.)* **du bist mir der rechte ~** tocmai de tine avem nevoie.
Gast[2], *-(e)s, -en, m. (mar.)* **1.** matroz. **2.** meseriaș (pe un vas).
Gas|tank, *-(e)s, -e* (și *-s*), *m.*, **Gas|tank|anlage**, *-n, f.* tanc, rezervor de gaz.
Gas|tarif, *-s, -e, m.* tarif pentru gaze.
Gast|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *nen, f.* muncitor(-toare) străin(ă).
Gast|arbeiterg(h)etto, *-s, -s, n.* cartier al muncitorilor străini.
Gastbett, *-(e)s, -en, n.* pat pentru musafiri.
Gastbitter, *-s, -, m. (pop.)* persoană care face invitațiile.
Gastdelegation, *-en, f.* delegație de oaspeți.
Gastdirigent, *-en, -en, m.* dirijor invitat, fără angajament permanent.
Gastdozent, *-en, -en, m.* profesor invitat.
Gas|teer, *-(e)s, m. sg.* gudron de gaze.
Gästebuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru, carte de oaspeți, de vizitatori.
Gäste|haus, *-es, -häuser, n.* casă de oaspeți.
gasten, *gastete, gegastet (du gastest, er gastet), vb. (h)* **I.** *intr. (poet.; bei jm.)* a fi oaspetele (cuiva). **II.** *tr. (înv.)* **1.** a invita, a primi oaspeți. **2.** a ospăta.
Gasterei, *-en, f.* banchet, ospăț, masă mare.
Gästezimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de oaspeți. **2.** cameră (la hotel, pensiune, într-o locuință particulară).
Gastfamilie [-liə], *-n, f.* familie-gazdă (pentru schimb de elevi sau persoane au pair).
gastfrei *adj.* ospitalier, primitor.
Gastfrei|heit, *-en, f.* ospitalitate.
Gastfreund, *-(e)s, -e, m.* **1.** om ospitalier, primitor. **2.** musafir, oaspete.
gastfreundlich *adj.* v. gastfrei.
Gastfreundlichkeit *f. sg.* ospitalitate.
Gastfreundschaft, *-en, f.* ospitalitate.
gastgebend *adj.* ospitalier, primitor.
Gastgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gazdă, amfitrion(-oană); **den ~ spielen** a face pe gazda.
Gastgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar oferit unui oaspete.
Gast|haus, *-es, -häuser, n.* ospătărie, restaurant, hotel.
Gast|herr, *-n, -en, m.* gazdă, amfitrion.
Gast|hof, *-(e)s, -höfe, m.* hotel; han.
Gast|hofbesitzer, *-s, -, m.* hotelier, proprietar de hotel; hangiu.
Gast|hofsküche, *-n, f.* bucătărie de hotel, de han.
Gast|hörer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* auditor(-oare) oaspete (neînscris la cursuri).
gastieren, *gastierte, gastiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(teatru)* a pleca în turneu; a da reprezentații, a juca pe o scenă străină. **2.** a fi în trecere. **II.** *tr.* a ospăta.
Gastkleid, *-(e)s, -er, n.* haină de sărbătoare.
Gastkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert dat de un artist, de o orchestră aflat(ă) în turneu.
Gastland, *-(e)s, n. sg.* țară gazdă.
gastlich *adj.* **1.** ospitalier, primitor. **2.** jovial. **3.** confortabil, agreabil.
Gastlichkeit *f. sg.* **1.** primire ospitalieră, ospitalitate. **2.** jovialitate. **3.** confort.
Gastmahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler*), *n.* ospăț, banchet.
Gastmeister, *-s, -, m.* călugăr însărcinat cu primirea oaspeților, arhondar.
Gas|tod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin intoxicare cu gaze.
Gastpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă parazitară.
Gastpredigt, *-en, f.* predică ținută într-o parohie străină.
Gastprofessor, *-s, -en, m.* profesor invitat pentru o perioadă limitată (pentru a ține cursuri); profesor oaspete.
gastral *adj. (med.)* gastric, de stomac.
Gastralgie *f. sg. (med.)* gastralgie, dureri de stomac.
Gast|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* inviolabilitate a oaspetelui, drept al oaspetelui.
Gastredner, *-s, -, m.* vorbitor, conferențiar oaspete.
gastrisch *adj.* gastric; **~es Fieber** febră gastrică.
Gastritis *f. sg. (med.)* gastrită.
Gas|tritt, *-(e)s, -e, m.* v. Gashebel.
Gastrolle, *-n, f. (teatru)* rol jucat de un actor la alt teatru; *(pop.)* **eine ~ geben a)** a juca într-un teatru străin; **b)** a funcționa provizoriu (undeva).
Gastrologie *f. sg.* gastrologie.
Gastronom, *-en, -en, m.* **1.** gastronom. **2.** birtaș, restaurator.
Gastronomie *f. sg.* **1.** gastronomie; arta de a găti. **2.** meserie de gastronom.
gastronomisch *adj.* gastronomic; **~es Fachpersonal** personal calificat în arta culinară.
Gastropoden *pl. (zool.)* melci, gastropode.
Gastroskopie, *-n* [-'pi:ən], *f. (med.)* radioscopie gastrică.
Gas|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* **1.** echipă, detașament care acționează cu gaze (toxice). **2.** patrulă antigaz, de detectare a gazelor toxice.
Gastschaft, *-en, f.* ospăț, sindrofie.
Gast|sitz, *-es, -e, m. (auto.)* loc pentru însoțitor; loc pentru pasageri.
Gast|spiel, *-(e)s, -e, n.* spectacol dat în deplasare.
Gast|spielreise, *-n, f.* turneu (teatral).
Gast|stätte, *-n, f.* restaurant, ospătărie.
Gast|stätten|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* marjă hotelieră.
Gast|stättengewerbe, *-s, -, n.* industrie hotelieră.
Gast|stube, *-n, f.* **1.** cameră de oaspeți. **2.** salon, încăpere, sală într-un restaurant, cabană etc.
Gast|tafel, *-n, f.* **1.** masă comună. **2.** masă cu preț fix.
Gast|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal parazit.
Gast|tisch, *-(e)s, -e, m.* v. Gasttafel.
Gas|turbine, *-n, f.* turbină cu gaz.
Gastvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor imigrat (pe teritoriul altui popor). **2.** popor apărat și exploatat de un popor vecin mai puternic.
Gastvorlesung, *-en, f.* prelegere, curs ținut(ă) de un profesor oaspete.
Gastvor|stellung, *-en, f.* reprezentație, spectacol dat(ă) în deplasare, în turneu.
gastweise *adj.* ca oaspete, în calitate de oaspete.
Gastwirt, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* hotelier(ă), restaurator(-oare), birtaș(ă).
Gastwirtschaft, *-en, f.* **1.** profesiune de hotelier, de birtaș. **2.** restaurant, birt.
Gastzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de oaspeți; cameră la hotel, pensiune etc. **2.** sală, salon într-un restaurant, într-o cabană etc.
Gas|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (mil.)* atac chimic, cu gaze.
Gas|uhr, *-en, f. (tehn.)* gazometru, contor de gaze.
Gasventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* robinet, ventil, valvă de gaze.
Gasverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de gaze.
Gasverflüssigung, *-en, f. (chim.)* lichefiere a gazului.
Gasvergiftung, *-en, f.* intoxicație cu gaze.
Gasverlust, *-(e)s, -e, m.* **1.** pierdere de gaz. **2.** *pl. (mil.)* pierderi pricinuite de atacul de gaze.
Gasversorgung *f. sg.* **1.** serviciu de gaze. **2.** aprovizionare, alimentare cu gaze.
Gasvorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de gaze.
Gaswaage, *-n, f.* analizor de gaze.
Gaswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă amoniacală.
Gaswechseltrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă, regulator de gaze.
Gaswerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de gaze.
Gaswerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de gaz.
Gaszähler, *-s, -, m.* v. Gasuhr.
Gaszentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de curățat gazul.
Gaszufuhr, *-en, f.* aducțiune de gaze.
Gaszünder, *-s, -, m.* v. Gasanzünder.
Gaszu|stand, *-es, -stände, m. (fiz.)* stare gazoasă.
Gaszylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru de gaze.
gäten, *gätete, gegätet (du gätest, er gätet), vb. (h) tr. (înv., reg.)* v. jäten.
Gatje, *-n, f. (austr., reg.)* izmene.
gätlich *adj. (reg.)* **1.** drăguț, plăcut. **2.** cuviincios, potrivit.

Gạt(t), *-(e)s, -en* (şi *-s*), *n. (reg.)* **1.** gaură. **2.** trecătoare îngustă. **3.** canal de scurgere. **4.** *(mar.)* pupă, partea dinapoi a navei.

Gạtte, *-n, -n, m.* **1.** soţ, bărbat. **2.** *pl.* soţi (soţ şi soţie).

gạtten, *gattete, gegattet (du gattest, er gattet) vb. (h)* **I.** *refl.* **1.** a se împreuna, a se împerechea. **2.** a se căsători, a se mărita, a se însura. **II.** *tr. (fam., reg.)* a aranja, a rândui.

Gạtten|erb|recht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de succesiune al soţului supravieţuitor.

Gạttenliebe *f. sg.* dragoste conjugală.

gạttenlos *adj. (înv., reg.)* văduv; fără soţ, necăsătorit, singur, holtei.

Gạttenmord, *-(e)s, -e, m.* ucidere a soţului.

Gạttentreue *f. sg.* fidelitate conjugală.

Gạttenwahl *f. sg.* alegere a soţului.

Gạtter, *-s, -, n.* **1.** grilaj, zăbrele; gratie. **2.** gard, împrejmuire, îngrăditură; *(vân.)* rezervaţie. **3.** *(ind. lemnului)* gater. **4.** *(text.)* rastel, cadru, suport (pentru fus); **~ für doppelten Einlauf** suport pentru împletitură dublă.

gạttern, *gatterte, gegattert, vb. (h) tr.* **1.** a împrejmui (cu gard), a pune gratii, a zăbreli. **2.** a sta la pândă, a spiona.

Gạttersäge, *-n, f.* gater.

Gạttertor, *-(e)s, -e, n.* poartă cu grilaj.

Gạttertür, *-en, f.* uşă cu zăbrele.

Gạtterwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de cherestea (cu gatere). **2.** grilaj, zăbrele.

gattiẹren, *gattierte, gattiert, vb. (h) tr.* **1.** *(metal.)* a amesteca, a alia, a drege. **2.** *(text.)* a uniformiza bumbac.

Gattiẹrung, *-en, f. (metal.)* amestec, aliaj.

gạttig *adj. (reg.)* **1.** amabil, politicos. **2.** cuvenit, potrivit.

Gạttig *f. sg. (reg.)* **1.** specie, soi, calitate. **2.** bună-cuviinţă, bun-simţ; **er macht eine üble ~** face impresie proastă.

Gạttin, *-nen, f.* soţie, nevastă.

Gạttung, *-en, f.* **1.** gen; fel, soi, tip; **die schöne Literatur gliedert sich in die drei ~en: Lyrik, Epik und Dramatik** beletristica se împarte în cele trei genuri: liric, epic şi dramatic. **2.** *(biol.)* gen; **diese ~ von Tieren ist ausgestorben** acest gen de animale a dispărut. **3.** *(mil.)* v. Waffengattung.

Gạttungsbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune generică; **die Hunde fallen unter den ~ der Säugetiere** câinii aparţin ca noţiune generică clasei mamiferelor.

gạttungsfremd *adj.* din altă specie, neaparţinând speciei.

gạttungsgleich *adj.* din aceeaşi specie.

Gạttungskauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* cumpărare generică.

Gạttungsname, *-ns, -n, m. (gram.)* nume comun, apelativ; *(biol.)* nume de gen.

Gạttungs|trieb, *-(e)s, -e, m. (biol.)* instinct sexual.

Gạttungsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de reproducere.

Gạttungsverschiedenheit, *-en, f.* diferenţă generică, diferenţă de gen.

Gạttungs|zeichen, *-s, -, n. (biol.)* semn generic.

gạtzen, *gatzte, gegatzt (du, er gatzt), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cotcodăci. **2.** a se bâlbâi.

Gau[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(geogr.)* ţinut, regiune. **2.** *(ist.)* circumscripţie, district, canton. **3.** *(reg.)* şes, câmpie.

GAU[2] *presc.* de la größter anzunehmender Unfall accident nuclear grav la o centrală atomică.

Gaube, *-n, f.* v. Gaupe.

Gauch, *-(e)s, -e* (sau *Gäuche*), *m.* **1.** prostănac, găgăuţă; nătăfleaţă, fraier. **2.** *(reg.)* cuc.

Gauchblume, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos-cuculi).*

Gauch|heil, *-(e)s, -en, m.* (şi *n.*) *(bot.)* scânteioară *(Anagalis arvensis).*

Gaucho ['gaut͡ʃo], *-(s), -s, m.* gaucio, păstor din şesurile Argentinei.

Gaudi, *-s, n. sg.* şi *(reg.)* **Gaudi** *f. sg. (fam.)* v. Gaudium.

Gau|dieb, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Gauner.

gaudiẹren, *gaudierte, gaudiert, vb. (h) intr.* a se bucura, a se (în)veseli.

Gaudium, *-s, n. sg.* **1.** bucurie, veselie; **wir haben ein großes ~** avem o mare bucurie. **2.** petrecere.

gaufriẹren [go-], *gaufrierte, gaufriert, vb. (h) tr. (tehn.)* a gofra, a încreţi (hârtie, stofe); a presa (modele, desene).

Gaufrịermaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de gofrat.

Gaugericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal regional.

Gaugraf, *-en, -en, m. (ist.)* **1.** comite, conte. **2.** judecător regional, cantonal.

Gaugrafschaft, *-en, f.* jurisdicţie a unui judecător regional, cantonal.

Gaukel, *-n, f.* v. Gaukellicht.

Gaukelbild, *-(e)s, -er, n.* iluzie, nălucire.

Gaukelbude, *-n, f.* panoramă (de bâlci).

Gaukelẹi, *-en, f.* **1.** scamatorie, jonglerie, boscărie. **2.** şarlatanie, pehlivănie. **3.** fâlfâit, fluturat. **4.** joc, nălucire, fantasmagorie; **er ist immer zu ~en aufgelegt** e pus mereu pe şotii.

gaukelhaft, gaukelig *adj.* înşelător.

Gaukelkunst, *-künste, f.* v. Gaukelei **(1)**.

Gaukel|licht, *-(e)s, -er, n. (înv.)* **1.** candelă, opaiţ. **2.** lumânare de seu.

gaukeln, *gaukelte, gegaukelt (ich gauk(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a flutura încoace şi încolo; a zbura fluturând; **mit einem Lichte ~** a flutura, a legăna un felinar, o lanternă. **2.** a face scamatorii, boscării; a înşela, a umbla cu şmecherii. **II.** *refl.* a se legăna.

Gaukelpossen *pl.* jonglerii, scamatorii, boscării, pehlivănii.

Gaukel|spiegel, *-s, -, m.* oglindă magică.

Gaukel|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Gaukelei **(1, 4)**.

Gaukel|spieler, *-s, -, m.* v. Gaukler **(1)**.

Gaukel|spielerẹi, *-en, f.* v. Gaukelei **(1, 4)**.

Gaukelwahn, *-(e)s, m. sg.* fantasmagorie.

Gaukelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Gaukelei **(1, 4)**.

Gaukler, *-s, -, m.* **1.** scamator, prestidigitator, (şi *fig.)* jongler, saltimbanc, boscar, panglicar. **2.** *(ornit.)* vultur african care face tumbe *(Helotarsus ecaudatus).* **3.** *(entom.)* rădaşcă *(Lucanus cervus).*

Gauklerbude, *-n, f.* baracă de scamator, panoramă.

Gauklerẹi, *-en, f.* v. Gaukelei.

gaukler|haft *adj.* **1.** de jongler, de scamator. **2.** prefăcut, înşelător.

Gauklerin, *-nen, f.* artistă scamatoare, prestidigitatoare, (şi *fig.)* saltimbancă.

gauklerisch *adj.* prefăcut, de saltimbanc.

Gauklerkunst, *-künste, f.* artă de scamator, a scamatoriei, a prestidigitaţiei.

Gaukler|spiel, *-(e)s, -e, n.* scamatorie, jonglerie, panglicărie.

Gauklertruppe, *-n, f.* trupă de saltimbanci, de scamatori.

gauklig *adj.* v. gaukelhaft.

Gaul, *-(e)s, Gäule, m.* **1.** cal; **(elender) ~** mârţoagă, gloabă; **einem geschenkten ~ schaut man nicht ins Maul** calul de dar nu se caută la dinţi; *(fam., fig.)* **das wirft einen ~ um** asta dărâmă şi un cal, e prea mult chiar şi pentru un cal, asta întrece măsura; **er zäumt den ~ beim Schwanze auf** începe lucrul de la coadă, face totul pe dos, anapoda; *(în expr.)* **grauer ~** măgar. **2.** *(zool.)* cal-de-mare *(Syngnatus hippocampus).*

Gau|leiter, *-s, -, m. (termen nazist)* gauleiter, conducător politic al unei regiuni, al unui district.

Gaumeister, *-s, -, m. (sport)* campion regional.

gaumen, *gaumte, gegaumt, vb. (h) tr. (reg.)* a păstra, a menaja, a cruţa, a feri.

Gaumen, *-s, -, m.* cerul gurii; palat; **er hat einen feinen ~** e gurmand, îi plac bucatele fine, are gust rafinat; *(fam.)* **es kitzelt ihm den ~** îi lasă gura apă; **das ist etwas für meinen ~** asta e pe gustul meu; **die Zunge klebt mir am ~** mi-e sete de mor, mi se lipeşte limba de cerul gurii.

Gaumenbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os al palatului, os palatal, cerul gurii *(Os pallatinum).*

Gaumenflügel, *-s, -, m.* v. Gaumensegel.

gaumengerecht *adj.* după gust; **es ist ihm ~** este după gustul său; **er macht es ihm ~** i-o potriveşte după gust.

Gaumenkitzel, *-s, -, m. (fam.)* trufanda, delicatesă.

Gaumenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet palatal; palatală.

Gaumenplatte, *-n, f.* protează superioară, palat artificial.

Gaumen|segel, *-s, -, n (anat.)* văl al palatului.

Gaumen|segel|laut, *-(e)s, -e, m.* sunet velar; velară.

Gaumenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte palatal.

Gaumenzäpfchen, *-s, -, n. (anat.)* omuşor, uvulă.

Gauner, *-s. -, m.* pungaş, pezevenghi, escroc, coţcar, şarlatan, ticălos.

Gaunerbande, *-n, f.* (şi ca *invectivă)* bandă de escroci, de pungaşi, de hoţi, de şarlatani.

Gaunerẹi, *-en, f.* escrocherie, coţcărie, pungăşie, ticăloşie, hoţie.

Gaunergesicht, *-(e)s, -er, n. (fig.)* mutră de ticălos, de pungaş.

gauner|haft, gaunerisch *adj.* hoţesc, pungăşesc, de escroc.

Gaunerleben, *-s, n. sg.* viaţă de escroc.

Gaunermanier, *-en, f.* purtare, manieră de hoţ, de escroc; **nach ~** în stil de escroc.

gaunern, *gaunerte, gegaunert, vb. (h) intr.* a face escrocherii, pungăşii.

Gauner|sprache *f. sg.* argou, limbaj al pungaşilor.

Gauner|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Gauner|stück**, *-(e)s, -e, n.* lovitură, faptă de hoţ, de pungaş; *(fam.)* faptă de şmecher.

Gaunertrick, *-s, -s, m.* şiretlic de pungaş, truc de escroci, de hoţi, de şarlatani; *(fam.)* şmecherie.

Gaunerwelt *f. sg.* lume a escrocilor, lume interlopă.

Gaupe, *-n, f. (constr.)* lucarnă; tabacheră, ochi de bou (cu două versante şi fereastră laterală).

Gautschbrief, *-(e)s, -e, m.* diplomă, atestat de calfă.

Gautsche, *-n, f. (reg.)* **1.** scrânciob, leagăn. **2.** pat de campanie.

gautschen, *gautschte, gegautscht (du, er gautscht), vb. (h) tr.* **1.** a pune, a aşeza (hârtie) la presă. **2.** *(înv.)* a primi un ucenic tipograf în tagma calfelor. **3.** *(reg.)* a da în leagăn, în scrânciob, a legăna.

gauweise *adv.* pe regiuni.

Gauwort, *-(e)s, -wörter, n. (înv.)* regionalism, cuvânt dialectal.

Gavotte [-'vɔ-], *-n, f. (muz.)* gavotă.

Gaze ['ga:zə], *-n, f.* gaz, voal; tifon; muselină.

Gazeband, *-(e)s, -bänder, n.* faşă de tifon.

Gazẹlle, *-n, f. (zool.)* gazelă *(Gazella);* **schlank wie eine ~** suplu ca o gazelă.

Gazẹtte [şi gazɛt(ə)], *-n, f.* gazetă, foaie.

Gazeweber, *-s, -, m.* ţesător de gaz, de tifon.

G.B., *presc.* de la Gesetzbuch.

Gbf., *presc.* de la Güterbahnhof.

Gbt., *presc.* de la Gebiet.

G-Dur, *-, n. (muz.)* sol major.

ge|ạchtet I. *part. trec.* de la ächten. **II.** *adj.* **1.** surghiunit, exilat; expulzat. **2.** proscris.

Ge|ạchtete, *-n,-n (ein Geächteter), m.* şi *f.* **1.** proscris(ă). **2.** surghiunit(ă), exilat(ă).

Ge|ạchze, *-s, n. sg.* gemete, suspine.

ge|adelt I. *part. trec.* de la adeln. **II.** *adj.* înnobilat.

Ge|adelte, *-n, -n (ein Geadelter) m.* şi *f.* înnobilat(ă).

Ge|äder, *-s, n. sg.* **1.** *(anat.)* sistem al vaselor sangvine; sistem vascular. **2.** *(bot.)* fibră, nervură. **3.** vinişoare, ape (în marmură, piatră, lemn).

ge|ạdert, ge|äder *adj.* **1.** cu vinişoare, marmorat. **2.** cu desene care imită vinele lemnului.

Ge|äfter, *-s, -, n. (vân.)* pinten la animale sălbatice cu copite.

ge|ạhnt I. *part. trec.* de la ahnen. **II.** *adj.* bănuit, presimţit.

Ge|ạlber(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior.)* vorbe goale, prostii.

ge|ạltert I. *part. trec.* de la altern. **II.** *adj.* îmbătrânit.

ge|ạrmt *adj.* cu braţe.

ge|ạrtet I. *part. trec.* de la arten. **II.** *adj.* făcut, format, născut; de soi; **schlecht ~** rău, născut, (de) soi rău.

Ge|ạrtet|heit *f. sg.* calitate, fire, natură.

Ge|äs, *-es, -e,* **Ge|äse**, *-s, -, n. (vân.)* **1.** nutreţ. **2.** gură, bot (la cerbi, căprioare etc.).

Ge|äst, *-(e)s,* **Ge|äste**, *-s, n. sg.* crăci, ramuri; rămuriş.

geb., *presc.* de la **a)** geboren; **b)** gebunden.

Geb., *presc.* de la Gebirge.

Gebäck, *-s, -e, n.*, **Gebäckene**, *-n (Gebackenes), n. sg.* **1.** pâine, produse de panificaţie. **2.** prăjituri, patiserie.

Gebäckdose, *-n, f.* cutie de (păstrat) prăjituri.

Gebäcke, *-s, n. sg.* **1.** preparat al prăjiturilor. **2.** patiserie.

Gebäckschale, *-n, f.* tavă de (servit) prăjituri.

Gebäck|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de prăjitură.
Gebahn, *-(e)s, n. sg. (vân.)* urină a vânatului mare.
Gebalge, *-s, n. sg. (fam.)* îmbrânceală, încăierare.
Gebälk, *-(e)s, n. sg.* **I.** *(constr.)* grindiș, șarpantă. **2.** lemnărie; **es kracht, es knackt, es knistert im ~(e)** trosnește din încheieturi.
Gebälkträger, *-s, -, m; (constr.)* grindă, suport.
Geballer(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior.)* **1.** împușcături, focuri de armă. **2.** pocnituri, bătăi, lovituri.
geballt. I. *part. trec.* de la ballen. **II.** *adj.* compact, strâns; *(mil.)* **~e Ladung** legătură de grenade de mână; **mit ~er Faust** cu pumnul strâns.
Geballmmel, *-s, n. sg.* legănare, bălăbănire.
Gebände, *-s, -, n.* v. Gebende[2].
gebannt I. *part. trec.* de la bannen. **II.** *adj.* fermecat, vrăjit, fascinat.
gebar *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la gebären.
Gebär|an|stalt, *-en, f.* casă de nașteri, maternitate.
Gebärde, *-n, f.* **1.** gest; mișcare; **~n machen** a face gesturi; **verächtliche ~** gest de dispreț. **2.** înfățișare, mină, fizionomie; mimică.
gebärden, *gebärdete, gebärdet (du gebärdest, er gebärdet), vb. (h) refl.* **1.** a se purta, a se comporta, a manifesta un mod de comportament; **er gebärdet sich wie ein Wahnsinniger** se comportă ca un nebun; **er gebärdet sich fromm** (sau **brav**) **wie eine Taube** face pe evlaviosul, pe omul cuminte.
Gebärden|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** expresie a feței, mimică. **2.** gest expresiv.
Gebärdenkunst, *-künste, f.* mimică, arta gestului.
Gebärden|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** gesticulare. **2.** joc mimic, mimică. **3.** *(teatru)* pantomimă.
Gebärden|spieler, *-s, -, m. (teatru)* (panto)mim.
Gebärden|sprache, *-n, f.* limbaj al gesturilor.
Gebärdentanz, *-es, -tänze, m.* dans mimic, dans de expresie; pantomimă.
gebärdig *adj.* gesticulator.
Gebärdung, *-en, f.* comportare, ținută.
gebären, *gebarte, gebart, vb. (h) refl.* **1.** a se purta, a-și da aere. **2.** a se comporta, a apărea drept ceva, a se înfățișa.
Gebaren, *-s, -, n.* comportare; **ein sonderbares ~ an den Tag legen** a scoate la iveală un comportament ciudat.
gebären, *gebar, geboren (du gebierst, sie gebiert* și *du gebärst, sie gebärt), vb. (h) tr.* **1.** a naște; **Goethe ist** (sau **wurde**) **in Frankfurt am Main geboren** Goethe s-a născut la Frankfurt pe Main; **er ist zum Soldaten geboren** e născut să fie soldat; **zu etwas geboren sein** a fi născut pentru a face ceva. **2.** a face pui, a făta. **3.** *(fig.)* a da ființă, a naște, a crea.
Gebärerin, *-nen, f.* născătoare, mamă, lăuză.
gebärfähig *adj.* apt de a face copii.
Gebärfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește care naște pui vii, vivipar.
gebärfreudig *adj.* gata de a face (mulți) copii.
Gebär|haus, *-es, -häuser, n.*, **Gebärklinik**, *-en, f. (austr.)* v. Gebäranstalt.
Gebärmutter, *-mütter, f. (anat.)* uter, mitră; *(med.)* **Untersuchung der ~** examinare a uterului; uteroscopie, metroscopie; **schiefe Lage der ~** poziție înclinată a uterului.
Gebärmutter|abweichung, *-en, f. (med.)* deviere a uterului.
Gebärmutterbeschreibung, *-en, f. (med.)* histerografie.
Gebärmutter|entzündung, *-en, f. (med.)* metrită.
Gebärmutter|hals, *-es, -hälse, m. (anat.)* col uterin.
Gebärmutterkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer uterin.
Gebärmuttermund, *-(e)s, m. sg. (anat.)* orificiu uterin.
Gebärmutterschmerz, *-es, -en, m. (med.)* dureri uterine.
Gebärmutter|spiegel, *-s, -, m. (med.)* specul(um) uterin.
Gebärmuttervorfall, *-(e)s, m. sg. (med.)* prolaps uterin, histeroptoză.
Gebär|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (med.)* scaun obstetrical.
Gebarung, *-en, f.* **1.** *sg.* v. Gebaren. **2.** *(austr.)* contabilitate; **eine ausgeglichene ~** o contabilitate echilibrată. **3.** dare de seamă contabilă, raport contabil.
Gebärung, *-en, f.* naștere.
Gebarungs|abgang, *-(e)s, -gänge, m. (austr.)* lipsuri, deficit de administrație.
Gebarungsjahr, *-(e)s, -e, n. (austr.)* an administrativ.
Gebärwehen *pl.* durerile facerii.
Gebärzeit *sg.* timp al nașterii, soroc de a naște.
Gebäu, *-s, -e, n. (înv.)* v. Gebäude.
gebauchkitzelt, gebauchpinselt, gebauch|streichelt *adv. (în expr.)* **sich ~ fühlen** *(fam., glumeț)* a se simți măgulit, onorat.
gebaucht *adj.* v. bauchig.
Gebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire, construcție; **öffentliches ~** clădire publică; *(constr.)* **ein ~ aufführen** a construi o clădire; *(constr.)* **ein ~ abtragen** (sau **abbrechen**) a demola o clădire; **~ aus Fertigteilen** clădire din prefabricate; **gewerbliches ~** construcție de utilizare industrială; **landwirtschaftliches ~** clădire pentru exploatare agricolă. **2.** *(fig.)* sistem, construcție. **3.** mină.
Gebäude|er|haltung *f. sg.* întreținere a clădirilor.
Gebäudeflügel, *-s, -, m.* aripă (de clădire).
Gebäudekomplex, *-es, -e, m.* grup, complex de clădiri.
Gebäude|steuer, *-n, f.* impozit asupra clădirilor.
Gebäudetrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Gebäudeflügel.
Gebäudeversicherung, *-en, f.* asigurare imobiliară.
Gebäudewert, *-(e)s, -e, m.* valoare imobiliară.
Gebäulichkeiten *pl. (elv.)* construcții, complex de clădiri.
Gebe|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Geber **(3)**.
gebaut I. *part. trec.* de la bauen. **II.** *adj. (în expr.)* **gut ~ sein** a fi bine făcut; *(fam.)* **so wie jd. ~ ist** după cum i-e firea.
gebefreudig *adj.* darnic.
Gebein, *-(e)s, -e. n.* **1.** *sg. (poet.)* schelet. **2.** *pl.* oseminte, rămășițe pământești **3.** oase, încheieturi; **sein ~ erschauerte** s-a cutremurat în toată ființa sa; **der Schmerz wühlte ihm im ~** durerea i-a cuprins tot corpul; **der Schreck fuhr ihm ins ~** i-a intrat frica în oase; **mir drang es kalt durch alle ~e** îmi tremurau toate oasele din mine. **4.** *(la pl.; bis.)* moaște.
Gebelfer, *-s, n. sg.* **1.** lătrat, chelălăit. **2.** *(fam.)* înjurături.
Gebell(e), *-s, n. sg.* lătrat.
geben, *gab, gegeben (du gibst, er gibt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da; **jm. etwas ~** a da cuiva ceva; **er gibt nicht gern** nu dă bucuros; **zu etwas Anlass ~** a da prilej pentru ceva; **Antwort ~** a da răspuns; **ich gebe ihm Arbeit** îi dau de lucru; **Auskunft ~** a da informații; **Befehle ~** a da ordine; **Erklärungen ~** a da explicații; **jm. Erlaubnis ~** a da cuiva permisiunea, a da voie; **Gas ~ a)** *(auto.)* a accelera; **b)** *(fig.)* a (se) grăbi; **Gelegenheit ~** a da ocazie; **er gibt mir die Hand** îmi întinde mâna; **einem Kind das Leben ~** a da viață unui copil, a naște un copil; **die Kühe ~ uns Milch** vacile ne dau lapte; **einen Namen ~** a da (cuiva) un nume; **jm. einen Rat ~** a da cuiva un sfat, a sfătui pe cineva; **er gibt mir recht** îmi dă dreptate; **seinen Segen ~** a-și da binecuvântarea; **jm. Vollmacht ~** a da cuiva depline puteri; **ich gebe dir mein Wort** îți dau cuvântul meu; **Zustimmung zu etwas ~** a-și da consimțământul la ceva; **einen Brief auf die Post ~** a pune o scrisoare la poștă; **auf Kredit ~** a da pe credit; **ich gäbe etwas, wenn...** mult aș da să...; **er gab kein Lebenszeichen von sich** n-a dat nici un semn de viață; **wie ~ Sie es? ich gebe es um 5 Euro** cum o dai, cu cât o vinzi? o dau (o vând) cu 5 euro; **jm. zu essen und zu trinken ~** a da cuiva de mâncat și de băut; **er gab uns zu verstehen** ne-a dat să înțelegem; **Rechenschaft ~** a da socoteală; **einen Verweis ~** a da o admonestare; **Stunden ~** a da lecții; **dem Hut(e) die richtige Form ~** a da pălăriei forma potrivită; **auf etwas viel ~** a aprecia mult ceva; **ich gebe gar nichts darauf** nu țin deloc la aceasta, nici nu-mi pasă; nu dau nici doi bani pe asta; **zu viel auf etwas ~** a acorda importanță prea mare unui lucru; **er gibt den Leuten viel zu reden** dă ocazie să se vorbească mult pe socoteala lui; **das gibt einem zu denken** aceasta îți dă de gândit; **jm. zu tun geben a)** a da cuiva de lucru; **b)** *(fig.)* a da cuiva de furcă; **ich möchte Ihnen zu bedenken geben, dass...** aș dori să vă atrag atenția că..., să vă previn că...; *(fam.)* **gib's ihm! a)** dă-i! arde-l! **b)** pune-l la punct! **2.** a da, a produce; **dieses Holz gibt gute Balken** acest lemn e bun pentru (făcut) grinzi; **dieses Getreide gibt wenig Mehl** din aceste cereale se scoate puțină făină, aceste cereale dau puțină făină; **dieser Most wird einen guten Wein ~** din mustul acesta va ieși un vin bun; **ein Wort gab das andere** din una în alta au ajuns să se certe; **keinen Ton von sich** *(dat.)* **~** a nu scoate nici un sunet. **3.** a expectora; a vărsa. a vomita, a voma; **er gab die Speisen von sich** a vomat, a vărsat mâncărurile. **4.** a da, a aranja, a organiza; **einen Ball ~** a da un bal; **er gibt ein Fest** organizează o festivitate; **ein Konzert ~** a da un concert. **5.** *(teatru)* a da, a reprezenta, a juca; **was wird heute gegeben?** ce se joacă, ce se dă astăzi? **eine Rolle ~** a juca un rol. **6.** *(reg.)* a exprima, a tălmăci; **wie kann man das auf Deutsch ~?** cum se exprimă, se spune, se tălmăcește aceasta în limba germană? **7.** a arăta, a trăda; **das gibt schon der Augenschein** aceasta o arată și aparențele. **8.** a da, a împărți (cărțile de joc); **wer gibt?** cine dă? **falsch ~** a împărți greșit. **9.** *(impers.; în expr.)* **es gibt** există; este; **es gibt nichts Ähnliches** nu există ceva asemănător; **was gibt's (Neues)?** ce-i? ce e nou? ce-i asta? **heute wird es Regen ~** azi o să plouă; **der größte Betrüger, den es nur gibt** cel mai mare șarlatan care există; **es gibt Menschen, die...** există oameni care...; **es gibt keinen, der nicht seine Fehler hätte** nu există om fără greșeală; **es wird gleich etwas ~** o să vezi îndată pe dracul; **so was gibt's** așa ceva se întâmplă; **da wird es etwas zu lachen ~** vom avea de ce râde; **das gibt's nicht a)** așa ceva nu există; **b)** asta nu se poate. **II.** *refl.* **1.** a se da; **sich dem Feinde in die Hand ~** a se da pe mâna dușmanului; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **einen Ruck ~** a se îmbărbăta, a-și lua avânt. **2.** *(rar)* a urma, a decurge, a rezulta; **das gibt sich aus dem Zusammenhang(e)** aceasta rezultă din context. **3.** a scădea, a ceda, a slăbi, a renunța; **sein Eifer gibt sich** îi scade zelul, sârguința; **sich geschlagen ~** a se da bătut; **gib dich drein!** resemnează-te! **die Kälte gibt sich** frigul cedează; **er wird sich schon ~** lasă că cedează el. **4.** a se aranja; **es wird sich schon ~** lasă că se va rezolva într-un fel; **wie es sich gerade gibt** cum se nimerește, după cum se întâmplă. **5.** *(în expr.)* **sich zu erkennen ~** a-și dezvălui identitatea.
Geben, *-s, n. sg.* dare; distribuire (a cărților de joc); **Sie sind am ~** dumneata ești la rând, dumneata dai; **zum ~ abheben** a tăia (pentru a distribui cărțile de joc).
Gebende[1], *-n, n. (ein Gebender), m.* și *f.* dătător(-toare).
Gebende[2] și **Gebände**, *-s, -, n.* glugă (de cap) (la femeile din Evul Mediu).
Gebenedeite *f. sg. (bis. cat.)* Maica Domnului, Binecuvântata Fecioară.
Geber, *-s, -, m.* **1.** dătător; donator. **2.** distribuitor (al cărților de joc). **3.** *(radio)* emițător; *(tel.)* traducător.
Geberfreude *f. sg.* bucurie a celui ce dăruiește; bucuria, plăcerea de a dărui, de a da.
Geberin, *-nen, f.* donatoare.
Geberland, *-(e)s, -länder, n.* țară care ajută pe alta, țară creditoare.
Geberlaune *f. sg.* dispoziție de a dărui.
Gebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune, rugă; **sie spricht ein ~** spune o rugăciune; **sie verrichtet ein ~** își face rugăciunea; **er ist ins ~ versunken** este cufundat în rugăciune; *(fam.)* **jn. ins ~ nehmen** a descoase pe cineva, a interoga pe cineva în mod sever, a lua la rost, la refec.
Gebet|ausrufer, *-s, -, m.* muezin (la mahomedani).
Gebetbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de rugăciuni; **des Teufels ~** biblia dracului, cărțile de joc.
gebeten *part. trec.* de la bitten.
Gebetformel, *-n, f.* formulă de rugăciune.
Gebetriemen, *-s, -, m.*, **Gebetschnur**, *-schnüre, f.* filacterii, fruntar (la evrei).
Gebetshaus, *-es, -häuser, n.* casă de rugăciune.
Gebets|sammlung, *-en, f.* culegere de rugăciuni.
Gebets|teppich, *-(e)s, -e, m.* covor de rugăciuni (la islamici).
Gebetszeit *f. sg.* timp de rugăciune.
Gebett, *-(e)s, -e*, **Gebette**, *-s, -, n.* așternut.
Gebettel, *-s, n. sg.* cerșetorie; cerere stăruitoare, umilă.
gebeugt I. *part. trec.* de la beugen. **II.** *adj.* **1.** înclinat, aplecat. **2.** gârbovit, adus (de spate); **er hat einen ~en Rücken** are un spate gârbovit, încovoiat.
gebeult *adj.* umflat, tumefiat.
gebiert *pers. a 3-a sg. prez.* de la gebären.
Gebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** ținut, regiune, teritoriu; **das ~ der Stadt** teritoriul orașului; **besetztes ~** teritoriu ocupat, zonă ocupată; **abgetretenes ~** teritoriu cedat; **bebautes ~** regiune construită; **industrielles ~** regiune industrială; **ländliches ~** regiune rurală;

unterentwickeltes ~ regiune subdezvoltată; **zollfreies** ~ zonă liberă, scutită de vamă. **2.** *(fig.)* domeniu; sferă, cerc, teren; **auf dem ~ der Geschichte** în domeniul istoriei; **das gehört ins ~ der Dichtkunst** aceasta ține de domeniul poeziei.

gebieten, *gebot, geboten (du gebietest, er gebietet; inv., poet.* și *du gebeutst, er gebeut), vb. (h) tr.* **1.** a ordona, a dispune, a porunci; **er gebietet es mir** îmi ordonă; **er gebietet dem Feind(e) Halt** oprește dușmanul în loc; **einer Sache Halt** ~ a pune capăt unui lucru. **2.** a pretinde, a cere cu stăruință; **er gebietet Achtung** (sau **Ehrfurcht**) impune considerație; **er hält** (sau **erachtet**) **es für geboten** găsește necesar. **II.** *intr.* a stăpâni, a dispune, a comanda; **er gebietet über das Volk** stăpânește poporul; **er gebot über eine laute Stimme** el dispunea de o voce puternică.

gebietend I. *part. prez.* de la gebieten. **II.** *adj.* poruncitor, impunător; **er ist ein Respekt ~er Mann** e un bărbat care impune respect.

Gebieter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* stăpân(ă), domnitor (domniță); senior, suveran(ă).

gebieterisch *adj.* imperios, poruncitor, categoric; **die Notwendigkeit heischt ~, dass** necesitatea cere imperios ca; **er fordert es in ~em Ton(e)** pretinde pe un ton poruncitor.

Gebiets|abtretung, *-en, f.* cedare a unui teritoriu.

Gebiets|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* revendicare teritorială.

Gebiets|autonomie, *-n* [-mi:ən], *f.* autonomie teritorială.

Gebietsbe|hörde, *-n, f. (adm.)* organ, autoritate regional(ă), teritorial(ă).

Gebietsbüro, *-s, -s, n.* birou regional.

Gebiets|erweiterung, *-en, f.* extindere, mărire de teritoriu.

Gebietsforderung, *-en, f.* v. Gebietsanspruch.

Gebietsfunktionär, *-s, -e, m. (inv.)* activist regional.

Gebietsgericht, *-(e)s, -e, n.* judecătorie teritorială.

Gebietsho|heit, *-en, f.* suveranitate asupra unui teritoriu.

Gebiets|institution, *-en, f.* instituție regională.

Gebietskomitee, *-s, -s, n.* comitet regional.

Gebietskonferenz, *-en, f.* conferință regională.

Gebietskörperschaft, *-en, f.* adunare, instituție teritorială (a unui stat).

Gebiets|the|ater, *-s, -, n.* teatru regional.

Gebietsverletzung, *-en, f.* violare a unui teritoriu.

gebietsweise *adj.* și *adv.* după regiuni, pe regiuni, regional.

Gebilde, *-s, -, n.* **1.** creație, produs, plăsmuire. **2.** *(fiz.)* configurație, conformație, formațiune. **3.** *(mat., mec.)* formă; structură; element; entitate. **4.** *(geol.)* formațiune. **5.** *(text.)* țesătură în relief, țesătură Jacquard, damasc.

gebildet I. *part. trec.* de la bilden. **II.** *adj.* **1.** cult, instruit; **akademisch** ~ cu studii superioare, universitare; **oberflächlich** ~ cu o cultură superficială. **2.** format, alcătuit.

Gebildete, *-n, -n (ein Gebildeter), m.* și *f.* persoană cultă, instruită.

Gebildetenschicht *f. sg.* pătură intelectuală.

Gebildgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură Jacquard, damasc.

Gebildweber, Gebildwirker, *-s, -, m.* țesător de damasc.

Gebimmel, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* bălăngănit. **2.** clinchet de clopoței.

Gebinde, *-s, -, n.* **1.** buchet, jerbă; **ein ~ aus Blumen und Zweigen** un buchet de flori și crenguțe. **2.** jurubiță, scul. **3.** legătură. **4.** teanc; fasciculă. **5.** *(austr.)* bute, butoi (mare). **6.** snop. **7.** *(constr.)* legătură (la acoperișul casei). **8.** *(reg.)* măruntaie de pește.

Gebirge, *-s, -, n.* **1.** munte; masiv muntos; lanț de munți; **ein hohes, vulkanisches** ~ munți înalți, vulcanici; **im ~ wandern** a drumeți prin munți; **in den Ferien ins ~ fahren** a pleca la munte în vacanță. **2.** *(geol.)* rocă. **3.** *(mine)* masiv, formațiune (geologică).

Gebirger, *-s, -, m.* v. Gebirgler.

gebirgig *adj.* muntos, deluros; *(geogr.)* frământat, accidentat.

Gebirgigkeit *f. sg.* **1.** caracter muntos, accidentat. **2.** teren stâncos, muntos.

gebirgisch *adj.* de deal, de munte.

Gebirgler, *-s, -, m.* locuitor de la munte, muntean.

Gebirgs|abfall, *-(e)s, -fälle*, **Gebirgs|abhang**, *-(e)s, -hänge, m.* coastă de munte, costișă.

Gebirgs|art, *-en, f. (geol.)* specie de rocă.

Gebirgs|artillerie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* artilerie de munte.

Gebirgs|ausläufer, *-s, -, m.* șir de dealuri la poalele munților.

Gebirgsbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de munte; șuvoi, torent.

Gebirgsbahn, *-en, f.* **1.** linie ferată de munte. **2.** funicular.

Gebirgsbeschreibung, *-en, f.* orografie.

Gebirgsbewohner, *-s, -, m.* v. Gebirgler.

Gebirgsbildung, *-en, f. (geol., geogr.)* **1.** formare, geneză a munților, orogeneză. **2.** structură a rocilor.

Gebirgsbrigade, *-n, f. (mil.)* brigadă de munte, alpină.

Gebirgsdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de munte.

Gebirgsdruck, *-(e)s, -drücke* și *-e, m. (mine)* presiune subterană; presiune a terenului.

Gebirgs|ebene, *-n, f.* platou, podiș.

Gebirgs|enge, *-n, f.* strâmtoare, pas, defileu de munte; strungă, chei.

Gebirgsfaltung, *-en, f.* v. Gebirgshildung **(1).**

Gebirgsfluss, *-es, -flüsse, m.* râu de munte.

Gebirgsfuß, *-es, -füße, m.* picior de munte, poalele muntelui.

Gebirgsgegend, *-en, f.* regiune de munte.

Gebirgsge|hänge, *-s, -, n.* povârniș.

Gebirgsgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun de munte.

Gebirgsgrat, *-(e)s, -e, m.* creastă de munte, culme, muchie (dințată) de munte.

Gebirgsgruppe, *-n, f.* grup de munți.

Gebirgsjäger, *-s, -, m. (vân., mil.)* vânător de munte, vânător alpin.

Gebirgsjoch, *-(e)s, -e, n.* șa de munte.

Gebirgskamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Gebirgsrücken.

Gebirgskarte, *-n, f.* hartă orografică.

Gebirgskessel, *-s, -, m. (geogr.)* căldare în zona munților, căldare alpină.

Gebirgskette, *-n, f.* lanț de munți, catenă muntoasă.

Gebirgsklima, *-s, -s* (rar și *-ta), n.* climă muntoasă, alpină.

Gebirgsknoten, *-s, -, m. (geol.)* nod de munți.

Gebirgskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de munți.

Gebirgskunde *f. sg.* **1.** *(geogr., geol.)* orografie; orogenie, știința formării munților. **2.** *(sport)* cunoaștere a munților.

gebirgskundig *adj.* cunoscător al muntelui, umblat prin munți.

gebirgskundlich *adj.* orografic.

Gebirgslage, *-n, f.* poziție, zonă alpină; **ein Kurort in ~** o stațiune climatercă în (zonă de) munte.

Gebirgsland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune de munte. **2.** țară muntoasă.

Gebirgslandschaft, *-en, f.* **1.** peisaj montan. **2.** regiune muntoasă.

Gebirgslehne, *-n, f.* coastă de munte.

Gebirgsluft *f. sg.* aer de munte.

Gebirgsmassiv, *-s, -e, n.* masiv muntos.

Gebirgsmittel, *-s, -, n. (mineral.)* masă sterilă, steril.

Gebirgs|pass, *-es, -pässe, m.* defileu, chei, pas, strâmtoare de munte.

Gebirgs|pfad, *-(e)s, -e, m.* cărare, potecă de munte.

Gebirgs|pflanze, *-n, f.* plantă de munte, alpină.

Gebirgsregion, *-en, f.* regiune muntoasă, zonă de munte, alpină.

Gebirgsreise, *-n, f.* călătorie în munți.

Gebirgsrücken, *-s, -, m.* creastă, coamă de munte.

Gebirgs|sattel, *-s, -, m.* șa de munte, curmătură.

Gebirgs|schichten|aufnahme, *-n, f.* secționare geologică.

Gebirgs|schlucht, *-en, f.* văgăună, strungă, prăpastie de munte.

Gebirgs|see, *-s, -n, m.* lac alpin, lac de munte, iezer.

Gebirgs|spitze, *-n, f.* vârf, creștet de munte.

Gebirgs|stadt, *-städte, f.* oraș de munte.

Gebirgs|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(geogr.)* masiv de munte. **2.** baston pentru urcat pe munți, alpenștoc.

Gebirgs|straße, *-n, f.* șosea de munte.

Gebirgs|strecke, *-n, f.* porțiune de drum în munți.

Gebirgs|system, *-s, -e, n.* sistem orografic.

Gebirgs|train [-'trẽ:], *-s, -s, m. (mil.)* trupă tehnică de munte.

Gebirgs|trottel, *-s, -, m. (fam.)* mare prostănac, mare idiot.

Gebirgs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă alpină.

Gebirgsvolk, *-(e)s, -völker, n.* populație montană.

Gebirgswand, *-wände, f.* perete de stâncă.

Gebirgswanderung, *-en, f.* excursie în munți, drumeție prin munți.

Gebirgsweg, *-(e)s, -e, m.* drum, potecă de munte.

Gebirgs|zug, *-(e)s, -züge, m.* lanț de munți.

Gebirgs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de munți.

Gebiss, *-es, -e, n.* **1.** dantură; **künstliches** ~ dantură falsă, protează. **2.** zăbală.

Gebiss|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* mulaj pentru protează dentară.

Gebissklempner, *-s, -, m. (iron.)* dentist.

gebissen *part. trec.* de la beißen.

Geblaff(e), *-s, n. sg. (fam., peior.)* lătrat veșnic.

gebläht I. *part. trec.* de la blähen. **II.** *adj.* **1.** înfoiat. **2.** umflat, balonat.

Geblase, *-s, n. sg.* suflat, cântat (din instrumente de suflat).

Gebläse, *-s, -, n.* **1.** foale, foi, suflai. **2.** ventilator, (mașină) suflantă. **3.** compresor de aer.

Gebläse|dampfmaschine, *-n, f. (metal.)* motor, mașină cu aburi pentru suflantă.

Geblinzel, *-s, n. sg.* clipit (necontenit) din ochi.

Geblödel, *-s, n. sg. (fam.)* palavră, pălăvrăgeală, vorbe goale, baliverne.

Geblök, *-(e)s, n. sg.* **1.** behăit; muget. **2.** *(fig.)* miorlăit, urlete.

geblümt *adj.* **1.** înflorat, împodobit cu flori. **2.** *(fig.)* afectat, înflorit; **~er Stil** stil afectat, cu înfloriturl.

Geblüt, *-(e)s, n. sg. (fig.)* sânge; viță; **aus adligem** ~ de viță nobilă.

gebogen I. *part. trec.* de la biegen. **II.** *adj.* îndoit; **der Schnabel ist stark** ~ ciocul este foarte curbat.

geboren I. *part. trec.* de la gebären. **II.** *adj.* **1.** *(la nume de femei)* născută; **sie ist eine ~e Müller** este o născută Müller, numele ei de fată, domnișoară era Müller. **2.** cu aptitudini, născut, înnăscut; **er ist zum Lehrer** ~ e născut (să fie) învățător; **er ist ein ~er Redner** e un orator înnăscut. **3.** *(referilor la locul, țara etc. de origine)* **er ist ein ~er Berliner, Bayer, Deutscher** e berlinez, bavarez, german.

geborgen I. *part. trec.* de la bergen. **II.** *adj.* sigur, protejat, ferit, pus în siguranță, la adăpost; salvat (de la înec, de la naufragiu); ascuns; **er fühlte sich** ~ s-a simțit în siguranță; **nun sind wir** ~ suntem salvați acum.

Geborgenheit *f. sg.*, **Geborgensein**, *-s, n. sg.* siguranță, protecție, adăpost.

geborsten *part. trec.* de la bersten.

Gebot, *-(e)s, -e, n.* **1.** poruncă, ordin; exigență; imperativ; **die Zehn ~e** decalogul, cele zece porunci; **das ~ der Stunde** imperativul momentului; **oberstes** ~ principiul suprem, legea supremă; **Not kennt kein** ~ te faci frate cu dracul până ce treci puntea; nevoia scuză totul. **2.** dispoziție; **jm. zu ~(e) stehen** a sta la dispoziția cuiva, a fi la ordinele cuiva. **3.** ofertă (la licitații); **höheres** ~ supralicitație (la mezat); **ein höheres ~ tun** a oferi o sumă mai mare, a supralicita; **vorteilhaftes** ~ ofertă avantajoasă.

gebogen I. *part. trec.* de la **a)** bieten; **b)** gebieten. **II.** *adj. (in expr.)* **es ist ~** e nevoie, e necesar, se impune.

Gebotene, *-n (ein Gebotenes), n. sg.* lucru oferit; **wir sind dankbar für das ~** suntem recunoscători pentru ce ne-ați oferit.

Gebots|schild, *-(e)s, -er, n.*, **Gebots|zeichen**, *-s, -, n. (inv.)* indicator de circulație, de direcție.

Gebr. *presc.* de la Gebrüder.

Gebrabbel, *-s, n. sg. (fam.)* mormăit, bombănit, vorbire neclară.

gebrăch *adj. (despre roci)* cu crăpături, sfărâmicios, friabil.

Gebräch, *-(e)s, -e*, **Gebräche**, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* rocă friabilă, sfărâmicioasă. **2.** *(vân.)* rât al mistrețului. **3.** râmătură (făcută de mistreț).

Gebräme, *-s, n. sg.* garnitură cu blană, tivitură îmblănită.

gebrandmarkt I. *part. trec.* de la brandmarken. **II.** *adj.* stigmatizat.

gebrannt *part. trec.* de la brennen.

Gebratene, *-n (ein Gebratenes), n. sg.* friptură.

Gebräu, *-(e)s, -e, n. (uneori peior.)* **1.** băutură fermentată; bere. **2.** amestec (de băuturi).

Gebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* **1.** *sg.* întrebuințare, uz, folosire; **von etwas ~ machen** a face uz de ceva, a se servi de ceva; **in ~ kommen** a începe să fie întrebuințat, a veni la modă; **außer (sau aus dem) ~ kommen** a nu se mai întrebuința, a ieși din uz; **etwas in ~ nehmen** a lua în folosință; *(despre aparate, mașini etc.)* **in ~ stehen** a fi în funcțiune. **2.** *(mai ales la pl.)* deprindere; obicei, datină; **nach den Gebräuchen des Landes** după obiceiul pământului, după datinile țării.

gebrauchen, *gebrauchte, gebraucht, vb. (h) tr.* **1.** a întrebuința, a utiliza, a folosi, a se servi de ceva; **Gewalt ~** a recurge la forță. **2.** *(reg.)* a avea nevoie (de).

gebräuchlich *adj.* obișnuit; uzual; **nicht mehr ~** ieșit din uz, învechit.

Gebräuchlichkeit *f. sg.* întrebuințare uzuală, obișnuită.

Gebrauchs|anleitung, *-en, f.*, **Gebrauchs|anweisung**, *-en, f.* mod de întrebuințare.

Gebrauchs|artikel, *-s, -, m.* articol de consum.

Gebrauchsbe|einträchtigung, *-en, f.* reducere a capacității funcționale.

Gebrauchsdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (jur.)* furt săvârșit cu intenție de utilizare (a obiectului furat).

Gebrauchs|eigenschaft, *-en, f.* capacitate de întrebuințare.

Gebrauchs|energie [-gi:ɔn], *-n, f.* energie secundară.

gebrauchsfähig *adj.* utilizabil, folosibil, care poate fi întrebuințat.

Gebrauchsfähigkeit *f. sg.* posibilitate de întrebuințare.

Gebrauchsfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul utilitar.

gebrauchsfertig *adj.* în stare de funcționare; bun de folosit.

Gebrauchsgebühr, *-en, f.* taxă de folosire, de consum.

Gebrauchsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect, articol de (larg) consum.

Gebrauchsgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă de uz zilnic.

Gebrauchsge|stalt, *-en, f. (ec.)* formă de întrebuințare.

Gebrauchsgrafik și **-graphik** *f. sg.* grafică utilitară, design utilitar.

Gebrauchsgüter *pl.* bunuri de larg consum.

Gebrauchsladung, *-en, f. (mil.)* încărcătură plină.

Gebrauchsliteratur, *-en, f.* literatură de consum.

Gebrauchsmusik *f. sg.* muzică de consum.

Gebrauchs|ordnung, *-en, f.* **1.** ordine a întrebuințării. **2.** regulament de întrebuințare, utilizare.

Gebrauchsrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept de servitute, de folosință. **2.** *(inv.)* drept cutumiar.

Gebrauchs|tüchtigkeit *f. sg.* rezistență (la întrebuințare).

Gebrauchs|überlassung, *-en, f.* cesiune de folosință.

Gebrauchsvorschrift, *-en, f.* v. Gebrauchsanweisung.

Gebrauchsware, *-n, f.* articol de larg consum.

Gebrauchsweise, *-n, f.* mod de întrebuințare.

Gebrauchswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare de întrebuințare; **ohne ~** inutilizabil; scos din uz.

Gebrauchs|zweck, *-(e)s, -e, m. (în expr.)* **für ~e** pentru uz, pentru a fi folosit.

gebraucht I. *part. trec.* de la **a)** brauchen; **b)** gebrauchen. II. *adj.* folosit, întrebuințat; uzat, vechi.

Gebrauchtwagen, *-s, -, m.* mașină folosită, de ocazie (second hand).

Gebrauchtwaren *pl.* mărfuri la mâna a doua.

Gebraus, *-es*, **Gebrause**, *-s, n. sg.* vâjâit, urlet (al vântului), muget (al valurilor).

Gebręch, *-(e)s, -e, n,* v. Gebräch.

gebrechen, *gebrach, gebrochen (es gebricht), vb. (h) intr.* **1.** *(impers., an* cu *dat.)* a lipsi, a nu ajunge; **es gebricht mir an Zeit** nu-mi ajunge timpul; **es gebricht mir an Geld** duc lipsă de bani. **2.** *(inv.)* a lipsi, a nu avea; **die Bequemlichkeit gebrach** nu exista confort.

Gebręchen, *-s, -, n.* **1.** infirmitate, boală. **2.** cusur, defect.

gebręchlich *adj.* **1.** slab, infirm, neputincios, invalid, bolnăvicios. **2.** defectuos, imperfect. **3.** *(rar)* fragil.

Gebręchlichkeit, *-en, f.* **1.** slăbiciune, infirmitate, neputință, invaliditate, boală. **2.** defect, imperfecțiune. **3.** *(rar)* fragilitate.

Gebrcit(e), *-(e)s, -e, n. (inv.)* **1.** câmp de arat, ogor. **2.** unitate de măsură pentru pământ.

Gebręsten, *-s, -, n. (inv.)* v. Gebrechen **(1)**.

gebrọchen I. *part. trec.* de la **a)** brechen; **b)** gebrechen. II. *adj.* **1.** *(fiz.)* refractat. **2.** *(mat.)* fracționar; **~e Zahl** număr fracționar. **3.** frânt, distrus; incomplet, defectuos; *(fig.)* **an ~em Herzen sterben** a muri de inimă rea; **~es Deutsch** o nemțească stricată; **er ist ganz ~** este complet descurajat, distrus; *(fig)* **~e Stimme** glas stins; *(muz.)* **~er Akkord** acord arpegiat.

Gebrọ̈ckel, *-s, n. sg.* fărâmituri, fărâme, rămășițe.

Gebrọdel, *-s, n. sg.* clocotire, fierbere zgomotoasă.

Gebrüder *pl.* frați.

Gebrüll(e), *-(e)s, n. sg.* muget, răcnet, zbieret repetat.

Gebrụmm(e), *-(e)s*, **Gebrụmmel**, *-s, n. sg.* **1.** mârâit, bombănit. **2.** zbârnâit.

Gebrüt, *-(e)s, n. sg.* **1.** (și *fig.)* neam, progeniturǎ, prăsilă. **2.** cuibar.

gebụckelt I. *part. trec.* de la buckeln. II. *adj.* ghebos, cocoșat.

gebückt I. *part. trec.* de la bücken. II. *adj.* aplecat, înclinat; gârbovit, gârbov.

Gebühr, *-en, f.* **1.** datorie, obligație; **nach ~** după merit, cum se cuvine; **über ~** peste măsură, excesiv. **2.** bună-cuviință. **3.** impozit, bir, dare, taxă; plată.

gebührberechtigt *adj.* îndreptățit la taxă; care are drept la perceperea taxei.

gebühren, *gebührte, gebührt, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.)* a i se cuveni, a-i reveni (cuiva); **Ehre, dem Ehre gebührt** fiecăruia după cum merită. **II.** *refl. (impers.)* a se cuveni; **wie es sich gebührt** cum se cuvine.

Gebühren|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* supliment de taxe.

Gebührenbefreiung *f. sg.* exceptare, scutire de taxe.

Gebührenbemessung, *-en, f.* stabilire a taxelor, a impozitelor.

gebührend I. *part. prez.* de la gebühren. II. *adj.* cuvenit, meritat; cuviincios, cumsecade. III. *adv.* după merit; cum trebuie, după cum se cuvine.

gebührendermaßen, **gebührenderweise** *adv.* cum se cuvine, după merit.

Gebühren|erlass, *-es, -e, m.*, **Gebühren|erlassung**, *-en, f.* scutire de taxe, de impozite.

Gebühren|ermäßigung, *-en, f.* reducere de taxă, de impozit.

gebührenfrei *adv.* scutit de taxe, de impozit.

Gebührenmarke, *-n, f.* timbru fiscal.

Gebühren|nachlass, *-es, m. sg.* scutire de taxă, de impozit.

Gebühren|ordnung, *-en, f.* regulament, tarif pentru stabilirea taxelor, a impozitelor; **die ~ für Rechtsanwälte** tariful avocaților.

gebührenpflichtig *adj.* obligat la taxe, contribuabil.

Gebührensatz, *-es, -sätze, m.* sumă, valoare, procent a(l) impunerii; scară, tarif a(l) impunerii.

Gebührenskala, *-len, f.* scară tarifară, de taxare.

Gebührentafel, *-n, f.*, **Gebührentarif**, *-(e)s, -e, m.* tabelă a tarifului poștal; tarif de taxare, de impunere.

Gebührenvorschrift, *-en, f.* regulament de taxare, de impunere.

gebührlich *adj., adv.* v. gebührend.

Gebührlichkeit, *-en, f.* bună-cuviință, decență.

Gebührnis, *-se, f. (austr., mil.)* drept cuvenit ostașului (rație, întreținere, soldă, echipament etc.).

Gebührportion, *-en, f. (mil.)* rație.

Gebührs|anfall, *-(e)s, m. sg.* termen de plată a taxei, a impozitului.

Gebührs|anmaß, *-es, -e, n.* impunere, stabilire a impozitului, a taxelor.

Gebührsbogen, *-s, -bögen, m.* carnet fiscal.

Gebührsklasse, *-n, f.* categorie de impozit sau taxe.

Gebund, *-(e)s, -e, n.* legătură, mănunchi.

Gebünde, *-s, -, n.* v. Gebinde.

gebündelt I. *part. trec.* de la bündeln. II. *adj.* legat în mănunchi; în formă de mănunchi.

gebunden I. *part. trec.* de la binden. II. *adj.* legat, unit; combinat; *(fiz., înv.)* **~e Wärme** căldură latentă; *(fiz.)* **~e Energie** energie potențială; **~e Rede** versuri.

Gebundenheit *f. sg.* constrângere, forțare, silire.

Geburt, *-en, f.* **1.** naștere; **die ~en** natalitatea; **der Tag seiner ~** ziua nașterii lui; **eine schwere ~** o naștere grea; **im 9. Jh. vor** sau **nach Christi ~** în secolul al IX-lea înainte sau după Christos. **2.** origine, proveniență; **von ~ ein Wiener** originar din Viena, vienez de origine. **3.** nou-născut. **4.** *(fig.; poet.)* produs, operă.

Geburten|abnahme, *-n, f.* v. Geburtenrückgang.

Geburten|anzahl *f. sg.* natalitate, număr al nașterilor.

Geburtenbei|hilfe, *-n, f.* alocație la naștere.

Geburtenbeschränkung, *-en, f.* limitare a nașterilor.

Geburtenhäufigkeit, *-en f.* natalitate.

Geburtenkontrolle, *-n, f.*, **Geburtenregelung**, *-en, f.* control, reglementare a(l) nașterilor.

Geburtenrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* scădere a natalității.

Geburten|überschuss, *-es, m. sg.* excedent de natalitate.

Geburtenzahl, *-en, f.*, **Geburtenziffer**, *-n, f.* v. Geburtsziffer.

Geburtenzuwachs, *-es, m. sg.* creștere a natalității.

gebürtig *adj.* născut, originar; **aus Bukarest ~** originar din București.

Geburts|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobleță ereditară.

Geburts|anzeige, *-n, f.* **1.** declarație de naștere. **2.** ferpar, anunț de naștere.

Geburtsdatum, *-s, -ten, n.* dată a nașterii.

Geburtsfehler, *-s, -, m.* defect congenital, defect din naștere.

Geburtsfeier, *-n, f.* **Geburtsfest**, *-(e)s, -e, n.* aniversare a nașterii, aniversare a zilei de naștere.

Geburtsgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a noului-născut, greutate la naștere.

Geburtshaus, *-es, -häuser, n.* casă în care s-a născut cineva.

Geburtshelfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mamoș(ă).

Geburtshilfe *f. sg.* obstetrică, moșit.

geburtshilflich *adj.* obstetrical.

Geburtsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al nașterii.

Geburtsklinik, *-en, f.* clinică obstetricală; maternitate.

Geburtslage, *-n, f. (med.)* poziție prenatală a fătului.

Geburtsland, *-(e)s, -länder, n.* țară natală.

Geburtsliste, *-n, f.* registru de nașteri.

Geburtsmal, *-(e)s, -e, n.* aluniță, semn din naștere.

Geburtsmatrikel, *-n, f.* registru de nașteri.

Geburtsname, *-ns, -n, m.* nume de familie.

Geburts|ort, *-(e)s, -e, m.* loc al nașterii.

Geburtsregister, *-s, -, n.* v. Geburtsmatrikel.

Geburts|schein, *-(e)s, -e, m.* act, certificat de naștere.

Geburts|schmerzen *pl.* v. Geburtswehen.

Geburts|stadt, *-städte f.* oraș natal.

Geburts|statistik, *-en, f.* statistică a nașterilor.

Geburts|stätte, *-n, f.* loc al nașterii.

Geburts|stunde, *-n, f.* oră a nașterii.

Geburts|tag, *-(e)s, -e, m.* aniversare a nașterii, zi de naștere.

Geburts|tagsfeier, *-n, f.*, **Geburtstagsfest**, *-(e)s, -e, n.* v. Geburtsfeier.

Geburts|tagsgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie pentru aniversarea nașterii.

Geburts|tagsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de ziua nașterii.

Geburtstagsgruß, *-es, -grüße, m.* salut, urare de ziua nașterii.

Geburts|tagskind, *-(e)s, -er, n.* sărbătorit (persoană a cărei zi de naștere se sărbătorește).

Geburts|tagskuchen, *-s, -, m.* tort de aniversare.

Geburts|tags|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă cu ocazia zilei de naștere.

Geburts|teile *pl. (anat.)* părți fetale.

Geburts|urkunde, *-n, f.* act, certificat de naștere.

Geburtswehen *pl.* durerile facerii.

Geburts|zange, *-n, f. (med.)* forceps.

Geburts|zeit *f. sg.* termen, soroc de facere, de naștere.

Geburts|ziffer, *-n, f.* cifră a natalității.

Gebüsch, *-(e)s, -e, n.* tufiș, crâng, braniște.

gebüschelt *adj.* în formă de smoc.

Gebütt(e), *-(e)s, n. sg. (reg.)* măruntaie, viscere (de pește).

Gęck, *-en, -en, m.* **1.** persoană vanitoasă; fanfaron; filfizon. **2.** *(reg.)* bufon, nebun.

gęcken, *geckte, gegeckt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a face glume, nebunii. **II.** *tr.* a necăji, a tachina.

Gęcken|art *f. sg.* înfumurare; **nach ~** ca un filfizon.

gęckenhaft *adj.* **1.** de filfizon, ca filfizonii. **2.** nebunatic.

Gęckenhaftigkeit *f. sg.* fatuitate, înfumurare; neghiobie.
gęckenmäßig *adj.* v. geckenhaft.
Gęckentum, *-s, n. sg.*, **Geckerei**, *-en, f.* v. Geckenhaftigkeit.
gęckig *adj.* v. geckenhaft.
gedạcht *part. trec.* de la (ge)denken.
Gedạchtnis, *-ses, -se, n.* **1.** memorie, ținere de minte; **sich** *(dat.)* **etwas ins ~ rufen** a-și aminti ceva; **aus dem ~ verlieren** a uita; **dem ~ einprägen** a fixa în memorie; **aus dem ~** din memorie, pe dinafară; *(fam.)* **er hat ein ~ wie ein Sieb** are o memorie ca o sită, e uituc; **mein ~ lässt nach** mă lasă memoria; **er hat ein kurzes ~** uită repede; **im ~ behalten** a ține minte; **sein ~ belasten** a-și încărca memoria; **sich** *(dat.)* **etwas ins ~ zurückrufen** a-și aminti de ceva uitat. **2.** amintire; **zum ~** spre amintire.
Gedạchtnis|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* pierdere a memoriei; *(med.)* amnezie.
Gedạchtnis|aus|stellung, *-en, f.* expoziție comemorativă.
Gedạchtnisbrücke, *-n, f.* v. Gedächtnisstütze.
Gedạchtnisbuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Gedenkbuch.
Gedạchtnisfehler, *-s, -, m.* eroare de memorie.
Gedạchtnisfeier, *-n, f.*, **Gedạchtnisfest**, *-(e)s, -e, n.* serbare comemorativă.
Gedạchtnisgottesdienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă memorială.
Gedạchtniskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert comemorativ.
Gedạchtniskraft *f. sg.* memorie; **seine ~ hat nachgelassen** i-a slăbit memoria.
Gedạchtniskunst *f. sg.* mnemotehnică.
Gedạchtnisleistung, *-en, f.* efort al memoriei; capacitate, performanță a memoriei.
Gedạchtnislücke, *-n., f.* lapsus.
Gedạchtnismahl, *-(e)s, -e* (și *-mähler) n.* **1.** ospăț, masă comemorativă. **2.** *(rel.)* cina cea de taină.
gedạchtnismäßig *adv.* din memorie.
Gedạchtnismesse, *-n, f. (bis. cat.)* v. Gedächtnisgottesdienst.
Gedạchtnismünze, *-n, f.* medalie comemorativă.
Gedạchtnisrede, *-n, f.* cuvântare comemorativă.
Gedạchtnis|sache, *-n, f.* chestiune, problemă de memorie.
Gedạchtnis|säule, *-n, f.* v. Gedenksäule.
Gedạchtnis|schulung, *-en, f.* exersare a memoriei.
gedạchtnis|schwach *adj.* slab de memorie, cu memorie proastă, fără ținere de minte.
Gedạchtnis|schwäche *f. sg.* slăbire a memoriei, lipsă de memorie.
Gedạchtnis|schwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* amnezie.
Gedạchtnis|störung, *-en, f. (med., psih.)* dereglare, slăbire a memoriei.
Gedạchtnis|stütze, *-n, f.* ajutor mnemotehnic; procedeu mnemotehnic.
Gedạchtnis|tafel, *-n, f.* v. Gedenktafel.
Gedạchtnis|tag, *-(e)s, -e, m.* v. Gedenktag.
Gedạchtnis|übung, *-en, f.* exerciții de memorie.
Gedạchtnisverlust, *-(e)s, -e, m. (med., psih.)* pierdere a memoriei.
Gedạchtnisvers [-fɛ̈s], *-es, -e, m.* v. Gedenkvers.
Gedạchtnis|zeichnen, *-s, -, n.* desen din memorie.
gedạ̈mpft I. *part. trec.* de la dämpfen. **II.** *adj.* **1.** *(cul.)* opărit; înăbușit. **2.** *(despre sunete)* scăzut, redus; înăbușit, în surdină. **3.** *(despre culori)* șters, palid. **4.** *(despre lumină)* difuză, filtrată. **5.** *(tehn.)* amortizat.
Gedạ̈mpfte, *-n (Gedämpftes), n. sg. (cul.)* mâncare scăzută, înăbușită.
Gedạ̈mpft|heit, *-en, f. (despre sunete)* faptul de a fi scăzut, înăbușit; *(despre culori)* faptul de a fi palid.
Gedạnke, *-ns, -n, m.* **1.** gând, cugetare, idee; **seinen ~n nachhängen** a fi cufundat în gânduri; **ich wäre nie auf diesen ~n gekommen** (sau **verfallen)** nu mi-ar fi venit niciodată ideea aceasta; **auf andere ~n kommen** a-și schimba gândul, a-și schimba părerea; **kein ~ daran!** nici gând! **ganz in ~n versunken sein** a fi cufundat în gânduri; **seine ~n sammeln** a se concentra; **in ~n** în gând, în minte; **sich** *(dat.)* **über etwas ~n machen a)** a se gândi la ceva, la o problemă; **b)** a se neliniști, a-și face gânduri, griji pentru ceva; **~n sind zollfrei** gândurile sunt libere; **js. ~n lesen (können)** a-i (putea) ghici cuiva gândurile. **2.** intenție, proiect, plan; **sich** *(dat.)* **etwas aus den ~n schlagen** a-și scoate ceva din cap, a renunța definitiv la ceva. **3.** *(fam.)* o idee, puțin; **das Kleid ist um einen ~n zu lang** rochia e o idee prea lungă.
Gedạnken|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* desfășurare, înlănțuire de idei.
Gedạnken|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.
gedạnken|arm *adj.* sărac în idei.
Gedạnken|armut *f. sg.* sărăcie de idei.
Gedạnken|assoziation, *-en, f.* v. Gedankenverbindung.
Gedạnken|äußerung, *-en, f.* manifestare, exprimare de idei.
Gedạnken|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de idei, de păreri.
Gedạnkenbild, *-(e)s, -er, n.* reprezentare exactă.
Gedạnkenblitz, *-es, -e, m.* scânteiere de spirit.
Gedạnkenfaden, *-s, -fäden, m. (fam.)* fir al gândurilor, al ideilor.
Gedạnkenflucht *f. sg.* neputință de a se concentra, de a-și aduna gândurile.
Gedạnkenflug, *-(e)s, -flüge, m.* idei înaripate.
Gedạnkenfolge *f. sg.* șir, succesiune de idei.
Gedạnkenfreiheit *f. sg.* libertate de gândire.
Gedạnkenfülle *f. sg.* bogăție de idei.
Gedạnkengang, *-(e)s, -gänge, m.* șir, succesiune, expunere de idei.
Gedạnkengebäude, *-s, -, n. (fil.)* construcție de idei.
Gedạnkenge|halt, *-(e)s, -e, m.* v. Gedankeninhalt.
Gedạnkengut, *-(e)s, n. sg.* bagaj de idei.
Gedạnkengymnastik *f. sg.* gimnastică a gândirii, a minții.
Gedạnken|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conținut de idei.
Gedạnkenkeim, *-(e)s, -e, m.* sâmbure, germene de idei.
Gedạnkenkette, *-n, f.* șir, înlănțuire de idei.
Gedạnkenkraft, *-kräfte, f.* putere de a se concentra; forță a ideilor.
Gedạnkenkreis, *-es, -e, m.* cerc de idei, de preocupări.
gedạnkenleer *adj.* lipsit de idei.
Gedạnkenleere *f. sg.* lipsă de idei.
Gedạnkenlesen, *-s, n. sg.* ghicire a gândurilor.
Gedạnkenleser, *-s, -, m.* ghicitor de gânduri.
gedạnkenlos I. *adj.* nechibzuit, necugetat. **II.** *adv.* nesocotit, pe negândite; *(fig.)* automat, mașinal, mecanic, reflex.
Gedạnkenlosigkeit *f. sg.* nechibzuință, nebăgare de seamă.
Gedạnkenmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* material de idei.
Gedạnkenpunkte *pl.* puncte de suspensie (într-un text).
gedạnkenreich *adj.* bogat în idei, plin de conținut, substanțial.
Gedạnkenreichtum, *-s, m. sg.* bogăție de idei.
Gedạnkenreihe, *-n, f.* v. Gedankenkette.
Gedạnkenrichtung, *-en, f.* direcție de idei; **die ~ weiter verfolgen** a urmări în continuare șirul ideilor.
Gedạnkenschärfe *f. sg.* precizie a ideilor, gândurilor.
gedạnkenschnell *adj.* iute ca gândul.
Gedạnkenschnelle *f. sg.* viteza gândurilor.
Gedạnkenschritt, *-(e)s, -e, m.* fază, etapă a gândirii.
gedạnkenschwer *adj.* **1.** plin de idei. **2.** *(fig.)* plin de griji.
Gedạnken|späne *pl. (fig.)* aforism.
Gedạnken|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de idei, speculație.
Gedạnken|splitter, *-s, -, m.* aforism.
Gedạnken|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* fugă de idei.
Gedạnken|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Gedankenmaterial.
Gedạnken|strich, *-(e)s, -e, m. (gram., tipogr.)* liniuță, pauză.
Gedạnkentiefe, *-n, f.* profunzime de idei.
Gedạnken|übertragung, *-en, f.* telepatie.
Gedạnkenverbindung, **Gedạnkenverknüpfung**, *-en, f.* asociație de idei.
gedạnkenverloren, **gedạnkenversunken** *adj.* dus pe gânduri; pierdut, cufundat în gânduri.
gedạnkenvoll I. *adj.* **1.** gânditor, plin de gânduri. **2.** bogat în idei. **II.** *adv.* nehotărât; îngrijorat.
Gedạnkenvorbe|halt, *-(e)s, -e, m.* rezervă mentală, reticență.
Gedạnkenwelt *f. sg.* lume a ideilor, lume ideală; **die ~ eines Dichters** lumea ideală a unui poet.
Gedạnkenwesen, *-s, -, n.* ființă ideală, existentă numai în fantezie.
Gedạnkenwirrwarr, *-s, n. sg.* haos de idei, gânduri încâlcite.
Gedạnkenziel, *-(e)s, -e, n.* ideal.
Gedạnkenzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* asociație de idei, legătură între idei.
gedạnklich I. *adj.* care se referă la idei; abstract; **eine ~e Leistung** o realizare abstractă. **II.** *adv.* mintal, în gând.
Gedạ̈rm, *-(e)s, -e, n.* intestine, viscere.
Gedẹck, *-(e)s, -e, n.* **1.** tacâm, serviciu de masă. **2.** meniu; **ein trockenes ~** un meniu fără băutură.
gedẹckt I. *part. trec.* de la decken. **II.** *adj. (despre culori)* mat; închis.
Gedẹ̈ih, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **auf ~ und Verderb a)** într-un noroc, la noroc, necondiționat; **b)** la bine și la rău.
gedẹ̈ihen, *gedieh, gediehen, vb. (s) intr.* **1.** a crește, a(-i) prii (cuiva), a prospera, a se dezvolta; *(fig.)* a reuși, a avea succes; a înflori. **2.** a ajunge, a progresa, a se dezvolta; **wie weit ist die Sache gediehen?** în ce stadiu se află lucrurile? **die Verhandlungen sind weit gediehen** tratativele au progresat mult.
Gedẹ̈ihen, *-s, n. sg.* **1.** înflorire, prosperitate, creștere. **2.** succes, reușită.
gedẹ̈ihlich *adj.* priincios, prielnic; folositor; înfloritor; **eine ~e Zusammenarbeit** o colaborare fructuoasă.
Gedẹ̈ihlichkeit *f. sg.* v. Gedeihen.
Gedẹnk|abend, *-s, -e, m.* seară, serată comemorativă.
Gedẹnk|aus|stellung, *-en, f.* expoziție comemorativă.
Gedẹnkblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie comemorativă.
Gedẹnkbuch, *-(e)s, -bücher, n.* memorial; album.
gedẹnken, *gedachte, gedacht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a avea de gând, a intenționa; **ich gedenke zu verreisen** intenționez să plec. **2.** (cu *gen.)* a-și aduce aminte, a pomeni de cineva, a pomeni (de) ceva; **ich werde deiner ~** îmi voi aminti de tine; **dessen nicht zu ~, dass...** fără să mai vorbim și de faptul că... **II.** *tr.* a purta cuiva ranchiună pentru ceva, a nu(-i) uita (cuiva ceva); **ich will es ihm schon ~** îi voi plăti eu pentru aceasta.
Gedẹnken, *-s, n. sg.* amintire, pomenire.
Gedẹnkfeier, *-n, f.* aniversare, serbare comemorativă, comemorare.
Gedẹnkhaus, *-es, -häuser, n.* casă memorială.
Gedẹnkjahr, *-(e)s, -e, n.* an comemorativ.
Gedẹnk|kundgebung, *-en, f.* manifestație comemorativă.
Gedẹnkmarke, *-n, f.* timbru poștal, marcă comemorativ(ă).
Gedẹnkminute *f. sg.* minut de reculegere.
Gedẹnkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă.
Gedẹnkrede, *-n, f.* discurs comemorativ.
Gedẹnksäule, *-n, f.* coloană comemorativă.
Gedẹnk|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* parolă, moto.
Gedẹnk|stätte, *-n, f.* loc comemorativ, casă memorială.
Gedẹnk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră comemorativă.
Gedẹnktafel, *-n, f.* placă comemorativă.
Gedẹnktag, *-(e)s, -e, m.* aniversare; zi a comemorării.
Gedẹnkvers [-fɛ̈s], *-es, -e, m.* **1.** vers mnemonic (care ajută memoria). **2.** versuri comemorative.
Gedẹnkzettel, *-s, -, m.* v. Denkzettel.
gedẹucht *(înv.) part. trec.* de la dünken.
Gedẹutel, *-s, n. sg. (fam.)* explicație forțată, subtilitate.
Gedịcht, *-(e)s, -e, n.* **1.** poezie, poem; **~e machen** a scrie versuri; **lyrisches ~** poezie lirică; **dramatisches ~** poem dramatic. **2.** ceva deosebit de frumos, de bun; **der Kuchen ist ein ~!** prăjitura este delicioasă!
Gedịcht|album, *-s, -s* (și *-ben), n.* album de poezii.
Gedịchtband, *-(e)s, -bände, m.* volum de versuri.
Gedịchtform *f. sg.* formă a poeziei; **in ~** în versuri.

Gedịchtsammlung, *-en, f.* culegere, antologie de poezii.
gedịegen *adj.* **1.** masiv, curat; **~es Metall** metal curat. **2.** *(fig.)* de bună calitate, solid, temeinic; **~e Kenntnisse** cunoştinţe temeinice. **3.** *(fam., iron.)* curios, straniu, neobişnuit.
Gedịegen|eisen, *-s, n. sg.* fier nativ, fier în stare brută.
Gedịegengold, *-(e)s, n. sg.* aur curat.
Gedịegenheit *f. sg.* **1.** fineţe, puritate (a unui metal). **2.** *(fig.)* soliditate, temeinicie, merit real.
gedịeh *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la gedeihen.
gedịehen *part. trec.* de la gedeihen.
Gedịele, *-s, -, n.* podea(lă), duşumea.
gedịent I. *part. trec.* de la dienen. **II.** *adj. (în expr.)* **ein ~er Soldat** un soldat în retragere, în rezervă, un veteran.
Gedịnge, *-s, -, n.* **1.** tocmeală (referitor la preţ, la condiţii). **2.** contract, învoială (între mineri şi patroni). **3.** *(reg.)* muncă în acord.
Gedịng(e)|arbeit, *-en, f. (mine)* muncă în acord, cu bucata.
Gedịnge|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) angajat(ă) în acord.
Gedịngegeld, *-(e)s, -er, n.* plată în acord.
Gedịngegezähe, *-s, -, n. (mine)* unelte ale minerului.
Gedịnge|häuer, *-s, -, m. (mine)* miner (care lucrează) în acord.
Gedọnner, *-s, n. sg.* tunete, trăsnete, detunături.
Gedọns, *-es, n. sg. (reg.)* **1.** pălăvrăgeală, flecăreală **2.** caz, zarvă pentru nimic; **mach nicht so viel ~ darum!** nu face atâta caz pentru asta!
gedọppelt *adj.* dublu.
gedrạng *adj. (reg.)* strâmt.
Gedrạnge, *-s, n. sg.* **1.** înghesuială, busculadă, îmbulzeală; şi *(fig.)* **er kam** (sau **geriet ins ~ a)** a intrat în înghesuială; **b)** *(fig.)* a intrat la înghesuială. **2.** mulţime; **das ~ nimmt zu** mulţimea creşte. **3.** *(fig.)* încurcătură; strâmtoare. **4.** *(sport)* grămadă (la rugby).
Gedrängel, *-s, n. sg. (fam.)* îmbulzeală, înghesuială.
gedrängt I. *part. trec.* de la drängen. **II.** *adj.* ticsit, îndesat, strâns; concis; **in ~er Kürze darstellen** a expune concis; *(adv.)* **~ voll** până-n vârf, până la refuz.
Gedrängt|heit *f. sg.* **1.** îngrămădire, strâmtoare, îmbulzeală. **2.** concizie, scurtime; **~ des Stils** concizie a stilului.
gedrẹi(e)t, **gedrịtt** *adj.* **1.** *(înv., reg.)* în trei. **2.** *(bot.)* ternat, compus din trei (frunze).
Gedrịtt|schein, *-s, m. sg. (astron.)* diferenţă de 120° longitudine între două corpuri cereşti.
Gedrọhn, *-(e)s*, **Gedrọhne**, *-s, n. sg.* bubuit, vuiet.
gedrọschen *part. trec.* de la dreschen.
gedrụckt I. *part. trec.* de la drucken. **II.** *adj.* tipărit, de tipar; *(fig.)* **er lügt wie ~** minte ca din carte.
gedrückt I. *part. trec.* de la drücken. **II.** *adj.* **1.** asuprit, oprimat. **2.** apăsat, deprimat; **sie sah ~ aus** părea deprimată.
Gedrụckte, *-n (etwas Gedrucktes), n. sg.* text tipărit, tipăritură.
Gedrücktheit *f. sg.* deprimare, descurajare, depresiune.
gedrụngen I. *part. trec.* de la dringen. **II.** *adj.* **1.** *(despre oameni)* îndesat, scund şi robust. **2.** *(despre stil)* concis. **3.** *(fig.)* obligat; **von der Not ~** forţat, silit, împins de nevoie.
Gedrụngenheit *f. sg.* **1.** *(despre oameni)* statură îndesată, scundă şi robustă. **2.** concizie.
Gedụdel *(fam.), -s, n. sg.* muzică proastă, muzică de flaşnetă.
Gedüft, *-(e)s, -e, n. (fam.)* miros penetrant.
Geduld *f. sg.* răbdare; **mir reißt die ~** sau **ich verliere die ~** îmi pierd răbdarea, îmi ies din răbdări; **sich in ~ fassen** a îndura cu răbdare, a se înarma cu răbdare; **~ überwindet alles** sau **mit ~ und Zeit kommt man weit** cu răbdarea treci marea, cu răbdare şi tăcere se face agurida miere; **mit jm. ~ haben** a avea răbdare cu cineva; **js. ~ auf die Folter spannen** a pune la încercare răbdarea cuiva; **sich mit ~ wappnen** a se înarma cu răbdare; **um (noch etwas) ~ bitten** a cere (încă un pic de) răbdare.
Geduld|ampfer, *-s, m. sg. (bot., reg.)* ştevie de grădină; spanac englezesc *(Rumex patientia)*.
Geduld|arbeit, *-en, f.* v. Geduldsarbeit.
gedulden, *geduldete, geduldet (du geduldest, er geduldet), vb. (h) refl.* a răbda, a avea răbdare; **~ Sie sich!** aveţi răbdare! **wollen Sie sich. bitte, einen Augenblick ~** rog binevoiţi a aştepta o clipă.
geduldig, **geduldsam** *adj.* şi *adv.* **1.** răbdător. **2.** îndulgent; condescendent.
Geduld|s|arbeit, *-en, f.* lucru migălos, care cere multă răbdare.
Geduld(s)faden, *-s, m. sg. (în expr.)* **der ~ riss mir** m-a scos din răbdări, mi-am pierdut răbdarea; **einen langen ~ haben** a avea multă răbdare.
Geduld(s)probe, *-n, f.* dovadă de răbdare; **er stellt mich auf die ~** mi-a pus răbdarea la încercare.
Geduld(s)|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de răbdare, pasienţă.
Geduld(s)|übung, *-en, f.* exerciţiu de răbdare.
gedụngen *part. trec.* de la dingen.
gedụnsen *adj.* umflat; buhăit.
Gedụnsenheit *f. sg.* umflătură, buhăială.
Gedünst, *-(e)s, -e, n. (reg.)* evaporare, abureală.
gedụrft *part. trec.* de la dürfen.
ge|eckt *adj.* v. eckig.
ge|ehrt I. *part. trec.* de la ehren. **II.** *adj.* onorat, stimat.
Ge|ehrte, *-n (Geehrtes), n. sg. (stil comercial, de cancelarie; înv.)* onorată; **Ihr ~s vom...** stimata dv. (scrisoare) din...
ge|eicht I. *part. trec.* de la eichen. **II.** *adj.* marcat, ştampilat; *(despre măsuri şi greutăţi)* etalonat; *(fig.)* **darauf bin ich ~** la asta mă pricep, asta-i meseria mea.
ge|eignet I. *part. trec.* de la eignen. **II.** *adj. (zu, für)* potrivit, apt (la, pentru); favorabil, convenabil; **dafür ist die Zeit nicht ~** nu-i timpul potrivit pentru aceasta; **jn. für ~ halten** a socoti pe cineva capabil, potrivit (pentru).
Ge|eignete[1], *-n, -n (ein Geeigneter), m.* şi *f.* cel, cea care corespunde, este potrivit(ă).
Ge|eignete[2], *-n (ein Geeignetes), n. sg.* lucru potrivit, corespunzator; **ich finde nichts ~s** nu găsesc nimic potrivit, care să corespundă.
ge|eigneten|orts *adv.* la loc cuvenit, potrivit, la locul său.
Geer, *-en, f. (mar.)* braţe ale picului sau ale bigelor.
Geest, *-en, f.*, **Geestland**, *-(e)s, n. sg.* pământ ridicat, nisipos şi sterp (la ţărmul Mării Nordului).
gef. *presc.* de la gefallen[1] *(mil.)* căzut în război.
Gefabel, *-s, n. sg. (fam.)* bazaconii, poveşti, basme, palavre.
Gefach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** raft, poliţă. **2.** perete despărţitor. **3.** *(mine)* compartiment de extracţie.
Gefackel, *-s, n. sg.* oscilare; nehotărâre.
Gefahr, *-en, f.* pericol, primejdie; risc; **tödliche ~** pericol de moarte; **ökologische ~** pericol ecologic; **die ~ droht** există pericolul; **eine ~ abwenden** a îndepărta un pericol; **sich einer ~ aussetzen** a se expune unui pericol; **der Kranke ist außer ~** bolnavul este în afara pericolului; **gegen alle ~n versichert sein** a fi asigurat pentru toate riscurile, primejdiile; **auf eigene ~** pe răspundere proprie; **auf die ~ hin** cu riscul...; **jn. in ~ bringen** a expune pe cineva la un pericol, unui pericol; **mit ~ seines Lebens** cu riscul vieţii sale; **~ laufen** a se expune, a risca; **es ist ~ im Anzug(e)** (sau **im Verzuge)** ameninţă un pericol; **wer sich in ~ begibt, kommt darin um** cine scoate sabia de sabie va pieri.
Gefahr bringend *adj.* primejdios, periculos.
Gefährde, *-n, f. (poet.)* **1.** pericol, primejdie. **2.** nevoie, lipsă.
gefährden, *gefährdete, gefährdet (du gefährdest, er gefährdet), vb. (h) tr.* a primejdui; a periclita.
Gefährdungshaftung, *sg. f.* responsabilitate asupra riscului creat.
gefährdet I. *part. trec.* de la gefährden. **II.** *adj.* primejduit, în primejdie, în pericol, expus (primejdiei), periclitat.
Gefahr drohend *adj.* ameninţător, primejdios.
Gefährdung, *-en, f.* primejduire, expunere la un pericol, risc, periclitare.
Gefährdungs|zahl, *-en, f. (tehn.)* coeficient de periclitate, coeficient de risc.
Gefahre, *-s, n. sg.* umblet neîntrerupt, mişcare neîntreruptă (cu mijloace de transport).
Gefahrengebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă, regiune periclitată, primejduită, aflată în primejdie; zonă, regiune primejdioasă.
Gefahrengrenze, *-n, f.* limită, graniţă a cărei depăşire este periculoasă.
Gefahrenherd, *-(e)s, -e, m.* focar de primejdii, de pericol.
Gefahr(en)klasse, *-, -n, f. (ec.)* clasă de risc.
Gefahrenquelle, *-n, f.* sursă, cauză a primejdiei.
Gefahrensignal, *-s, -e, n.* semnal de alarmă.
Gefahren|stelle, *-n, f.* loc primejdios, generator de accidente.
Gefahrentarif, *-s, -e, m. (ec.)* taxă de risc.
gefahrenträchtig *adj.* care prezintă pericol.
gefahren|umwittert *adj. (poet.)* plin de primejdii.
Gefahrenver|hütung *f. sg.* prevenire a pericolului, a primejdiei.
Gefahrenwinkel, *-s, -, m.* unghi de primejdie.
Gefahrenzone, *-n, f.* v. Gefahrengebiet.
Gefahrenzulage, *-n, f.* spor de periclitate (la salariu), primă de risc.
Gefahrgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* marfă periculoasă.
gefährlich *adj.* **1.** periculos, primejdios. **2.** grav, serios, ameninţător; *(fam.)* **tun Sie nicht so ~!** nu exageraţi!
Gefährlichkeit *f. sg.* **1.** periclitare, primejdie. **2.** seriozitate (a unei situaţii), gravitate (a unei boli).
gefahrlos *adj.* fără pericol, neprimejdios, sigur.
Gefahrlosigkeit *f. sg.* lipsă de pericol, siguranţă.
Gefahrpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct primejdios.
Gefahr|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune periculoasă.
Gefährt, *-(e)s, -e, n.* vehicul.
Gefährte, *-n, -n, m.* însoţitor, tovarăş.
Gefährtin, *-nen, f.* însoţitoare, tovarăşă.
Gefahr|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* transfer de risc.
gefahrverkündend *adj.* care atenţionează în faţa unui pericol.
gefahrvoll *adj.* plin de primejdii, periculos.
Gefahrzone, *-n, f.* v. Gefahrenzone.
Gefäll, *-(e)s, -e, n.* v. Gefälle **(1)**.
Gefalle, *-ns, -n, m. (înv.)* v. gefallen[1].
Gefälle, *-s, -, n.* **1.** cădere; pantă, povârniş, (grad de) înclinaţie; **das ~ eines Daches** panta unui acoperiş; **starkes ~** pantă abruptă; *(fig., fam.)* **ein gutes ~ haben** a bea zdravăn, a trage bine la măsea. **2.** *pl. (înv.)* venituri (ale unei averi, proprietăţi). **3.** *pl. (înv.)* taxe, impozit; **preisliches ~** disparităţi, nepotriviri de preţuri. **4.** *(mat.)* gradient. **5.** *(mine)* material exploatat, materie primă. **6.** *(reg.)* coincidenţă. **7.** diferenţă, nepotrivire; **soziales ~** diferenţe sociale.
Gefällemesser, *-s, -, m.* clinometru.
gefallen[1] *part. trec.* de la **a)** fallen; **b)** gefallen[2].
gefallen[2], *gefiel, gefallen (du gefällst, er gefällt), vb. (h) intr.* (şi *impers.)* **1.** a plăcea, a fi pe plac; **das gefällt mir** asta-mi place; **wie es Ihnen gefällt** cum vă place; **sich** *(dat.)* **in etwas ~** a se complăcea în ceva; *(fam.)* **du gefällst mir nicht** nu-mi place cum arăţi, arăţi a fi bolnav. **2.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **etwas ~ lassen a)** a îngădui, a permite ceva (fără a face obiecţii); **b)** a fi amator de ceva; *(fam.)* **das lasse ich mir ~** e excelent, e grozav, cu asta sunt de acord.
Gefallen[1], *-s, -, m.* amabilitate, bunăvoinţă, plăcere, serviciu; *(fam.)* **ihm zu ~** de hatârul lui; **jm. einen ~ tun** a face un serviciu cuiva.
Gefallen[2], *-s, n. sg. (în expr.)* **an etwas ~ finden** (sau **haben)** a găsi, a avea plăcere (de sau în ceva).
Gefallene, *-n, -n (ein Gefallener), m.* ostaş căzut în luptă.
Gefallenendenkfeier, *-n, f.* comemorare a celor căzuţi (pe front).
Gefallenendenkmal, *-s, -mäler, n.* monument al celor căzuţi (pe front).
Gefallenen|ehrung, *-en, f.* cinstire a memoriei celor căzuţi (pe front).
Gefallenenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al celor căzuţi pe front, cimitir al eroilor.
Gefallenenkartei, *-en*, **Gefallenenliste**, *-n, f.* listă a celor căzuţi (în război).
Gefällewechsel, *-s, -, m.* schimbare de pantă.

gefällig *adj.* **1.** îndatoritor; serviabil, amabil; **jm. ~ sein** a servi pe cineva, a fi amabil față de cineva. **2.** plăcut, dorit, binevenit; **was ist ~?** ce doriți? cu ce vă pot servi? **eine Zigarette ~?** doriți o țigară? **3.** plăcut, agreabil; **ein ~es Äußere** un aspect (exterior) plăcut.

gefälligerweise, gefälligkeitshalber *adv.* din amabilitate, politețe.

Gefälligkeit, *-en, f.* **1.** serviabilitate, amabilitate, politețe. **2.** serviciu; **jm. eine ~ erweisen** a face cuiva un serviciu. **3.** mod, fel, exterior plăcut, drăguț, arătător.

Gefälligkeits|akzept, *-(e)s, -e, n. (ec.)* accept, poliță de complezență.

Gefälligkeitswechsel, *-s, -, m. (ec.)* trată de complezență.

gefälligst *adv. (întărește o poruncă, o rugăminte)* vă rog, te rog fii bun, dacă binevoiți; **hör ~ auf!** te rog termină odată!; **lass das ~!** te rog încetează!, fii bun și lasă asta!; **senden Sie mir ~ dieses Buch** trimiteți-mi vă rog această carte.

Gefälls|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* birou al monopolului statului.

Gefälls|übertretung, *-en, f. (înv.)* delict fiscal.

Gefall|sucht *f. sg.* dorință de a plăcea, cochetărie.

gefall|süchtig *adj.* cochet.

Gefälls|verkürzung, *-en, f.* **1.** *(ist.)* reducere a prestațiilor (datorate seniorilor feudali). **2.** contravenție la monopolul și dreptul de taxare al statului (în Austria).

Gefälls|zeiger, *-s, -, m.* indicator de pantă.

gefällt I. *part. trec.* de la fällen. II. *adj.* **1.** *(mil.; în expr.)* **mit ~em Bajonett** cu baioneta la armă, gata pentru atac. **2.** *(chim.)* precipitat.

Gefältel, *-s, n. sg.* încrețituri, pliuri.

Gefänge, *-s, -, n. (vân.)* **1.** gheare (ale păsărilor răpitoare). **2.** coarne (ale cerbului).

gefangen I. *part. trec.* de la fangen. II. *adj.* prins, captiv.

Gefangene, *-n, -n, (ein Gefangener), m.* și *f.* prizonier(ă), captiv(ă); deținut(ă); **die ~n austauschen** a face schimb de prizonieri.

Gefangenen|an|stalt, *-en, f.* închisoare, penitenciar.

Gefangenen|aufseher, *-s, -, m.* v. Gefängnisaufseher.

Gefangenen|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb de prizonieri.

Gefangenenbefreiung, *-en, f.* **1.** eliberare a prizonierilor. **2.** *(jur.)* înlesnire a evadării (deținuților).

Gefangenenfürsorge *f. sg.* grijă față de prizonier și familia sa.

Gefangenenhaus, *-es, -häuser, n.* închisoare.

Gefangenenhüter, *-s, -, m.* v. Gefangenenaufseher.

Gefangenenlager, *-s, -, n.* lagăr de prizonieri.

Gefangenentransport, *-s, -e, m.* convoi de prizonieri, de deținuți.

Gefangenenvernehmung, *-en, f. (mil.)* interogatoriu al prizonierilor.

Gefangenenwärter, *-s, -, m.* v. Gefangenenaufseher.

gefangen geben, *gab gefangen, gefangen gegeben (du gibst gefangen, er gibt gefangen), vb. (h) refl.* a se preda.

gefangen halten, *hielt gefangen, gefangen gehalten (du hältst gefangen, er hält gefangen), vb. (h) tr.* a ține sub pază, sub arest, a deține.

Gefangenhaltung, *-en, f.* detențiune; ținere în prizonierat.

Gefangen|nahme *f. sg.* arestare; luare în captivitate.

gefangen nehmen, *nahm gefangen, gefangen genommen (du nimmst gefangen, er nimmt gefangen), vb. (h) tr.* **1.** a lua în captivitate, a prinde, a face prizonier. **2.** *(fig.)* a captiva, a cuceri; **ihr Wesen nahm ihn gefangen** firea, maniera ei l-a fermecat.

Gefangenschaft *f. sg.* captivitate, prizonierat; detențiune; **in ~ geraten** a cădea prizonier.

gefangen setzen, *setzte gefangen, gefangen gesetzt (du, er setzt gefangen), vb. (h) tr.* a întemnița, a băga la închisoare.

Gefangensetzung, *-en, f.* întemnițare, arestare.

gefänglich I. *adj.* ca deținut, ca prizonier; **in ~er Haft sein** a sta la închisoare, a fi deținut. II. *adv. (în expr.)* **~ einziehen** a aresta, a închide pe cineva.

Gefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare, temniță, penitenciar; pedeapsă cu închisoare; **zwei Jahre ~** doi ani închisoare; **auf Diebstahl steht ~** furtul se pedepsește cu închisoarea.

Gefängnis|an|stalt, *-en, f.* închisoare; penitenciar; casă de corecție.

Gefängnis|arbeit, *-en, f.* muncă de deținuți.

Gefängnis|aufseher, *-s, -, m.* supraveghetor la închisoare, gardian, temnicer.

Gefängnisbe|amte, *-n, -n (ein Gefängnisbeamter), m.* funcționar, angajat la închisoare.

Gefängnisbe|amtin, *-nen, f.* angajată la închisoare.

Gefängnisgeistliche, *-n, -n, (ein Gefängnisgeistlicher)* preot al penitenciarului, închisorii.

Gefängnishaft *f. sg.* detențiune.

Gefängnishof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a închisorii.

Gefängnis|insasse, *-n, -n, m.* deținut, pușcăriaș.

Gefängnis|insassin, *-nen, f.* deținută, pușcăriașă.

Gefängniskost *f. sg.* masă, mâncare pentru deținuți.

Gefängniskrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital pentru deținuți.

Gefängnismauer, *-n, f.* zid al închisorii.

Gefängnis|schließer, *-s, -, m.* temnicer.

Gefängnis|strafe, *-n, f.* detențiune; pedeapsă cu închisoarea.

Gefängnisverwaltung, *-en, f.* administrație a penitenciarului.

Gefängniswärter, *-s, -, m.* v. Gefängnisaufseher.

Gefängnis|zelle, *-n, f.* celulă (de închisoare).

Gefasel, *-s, n. sg. (fam.)* palavre; absurdități, bazaconii.

Gefäß, *-es, -e, n.* **1.** vas, recipient. **2.** *(biol.)* vas (sanguin sau limfatic). **3.** *(mil.)* mâner (de sabie, spadă). **4.** *(bot., zool.)* vas, tub vascular.

Gefäß|äste *pl. (anat.)* ramificații ale vaselor (sanguine, capilare etc.).

Gefäßbarometer, *-s, -, n.* (și *m.) (fiz.)* barometru (cu mercur) cu rezervor.

Gefäßbildung, *-en, f. (anat.)* vascularizare.

Gefäßbündel, *-s, -, n.* pachet vascular; v. Leitbündel.

Gefäßchirurgie [-çi-] *f. sg. (med.)* chirurgie vasculară.

Gefäß|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a vaselor sanguine; arterită, flebită.

Gefäß|erkrankung, *-en, f. (med.)* boală vasculară, boală de circulație.

Gefäß|erweiterung, *-en, f. (med.)* dilatație vasculară, ectazie vasculară, angectazie.

Gefäßhaut, *-häute, f. (anat.)* teacă vasculară, perete vascular, coroidă.

Gefäßkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m. (med.)* spasm vascular.

Gefäßkryptogame, *-n, f. (bot.)* criptogamă vasculară *(Pteridophyta).*

gefäßlos *adj. (biol.)* avascular.

Gefäßmassage [-ʒə], *-n, f. (med.)* masaj vascular.

Gefäßmuskulatur, *-en, f. (med.)* musculatură vasculară.

Gefäßnerv, *-(e)s, -en* [-fən sau -vən], *m. (med.)* nerv vascular.

Gefäßnetz, *-es, -e, n. (med.)* rețea vasculară.

Gefäß|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu creuzet; **~ mit Muffeln** cuptor cu flacără cu mufle; **~ mit Retorten** cuptor cu retorte; **~ mit Tiegeln** cuptor cu creuzete; **~ mit Töpfen** cuptor cu oale.

Gefäßpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă vasculară *(Cormophyta).*

gefäßreich *adj. (biol.)* intens vascularizat.

Gefäß|sporenpflanze, *-n, f.* v. Gefäßkryptogame.

Gefäß|system, *-s, -e, n.* sistem vascular.

gefasst I. *part. trec.* de la fassen. II. *adj.* liniștit, pregătit; hotărât; cu stăpânire de sine; resemnat; **sich ~ machen auf** a se aștepta, a se pregăti (sufletește); **ich war auf alles ~** mă așteptam la orice.

Gefasst|heit *f. sg.* liniște, calm, resemnare; fermitate; stăpânire de sine.

gefäßver|engend *adj. (în expr.)* **~es Medikament** medicament vasoconstrictor.

Gefäßver|engung, *-en, f.* vasoconstricție.

Gefäßverkalkung *f. sg. (med.)* arterioscleroză.

Gefäßver|stopfung, *-en, f. (med.)* obliterare a vaselor sanguine.

Gefäßwand, *-wände, f.* v. Gefäßhaut.

Gefäßzellen *f. pl. (bot.)* celule vasculare.

Gefäßzer|reißung, *-en, f. (med.)* ruptură de vase.

Gefauche, *-s, n. sg.* gâfâit, pufăit (continuu).

Gefecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** luptă între unități puțin numeroase; **~ zu Pferde** lupta călare; **das ~ abbrechen** a înceta lupta; **ein ~ einleiten** a angaja o luptă; **außer ~ setzen (**sau **legen)** a scoate din luptă; (și *fig.)* **in der Hitze des ~s** în toiul luptei; **auf zum letzten ~!** gata pentru lupta hotărâtoare ! hai la lupta cea mare! **2.** *(scrimă)* întrecere între doi luptători.

Gefechts|art, *-en, f.* fel, mod de luptă.

Gefechts|ausbildung, *-en, f. (mil.)* instrucție de luptă.

Gefechts|ausdehnung *f. sg.* front ocupat în luptă; lărgime, întindere a frontului.

Gefechtsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de luptă.

Gefechtsbereich, *-(e)s, -e, m. (mil.)* zonă de luptă.

gefechtsbereit *adj.* gata de luptă.

Gefechtsbereitschaft *f. sg. (mil.)* capacitate a trupei de a intra în luptă, grad de pregătire pentru luptă.

Gefechts|einheit *f. sg.* unitate tactică de luptă.

gefechtsfähig *adj.* capabil de luptă.

Gefechtsfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de luptă.

Gefechtsflagge, *-n, f.* steag, fanion folosit în luptă.

Gefechtsgelände, *-s, -, n.* v. Gefechtsfeld.

gefechtsklar *adj.* gata pentru luptă.

Gefechtskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* parte anterioară a torpilelor, rachetelor.

Gefechtslage, *-n, f.* situație a luptei

Gefechtslehre *f. sg. (mil.)* tactică.

Gefechtsleitung *f. sg. (mil.)* conducere a luptei.

Gefechtslinie [-niə], *-n, f.* linie de luptă; *(mil.)* linia întâi (pe front).

gefechtsmäßig *adj. (mil.)* ca în luptă.

Gefechts|ordnung, *-en, f. (mil.)* ordine de bătaie.

Gefechts|pause, *-n, f. (mil.)* pauză, întrerupere a focului, a luptei; acalmie.

Gefechts|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de luptă.

Gefechtsraum, *-(e)s, -räume, m. (mil.)* spațiu de luptă.

Gefechts|schieß|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* poligon pentru tragerea de luptă.

Gefechts|signal|stelle, *-n, f.* post de semnalizare (în timpul luptei).

Gefechts|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* post de comandă.

Gefechts|stärke *f. sg. (mil.)* forță a trupelor combatante; grad de înarmare (a trupelor combatante).

Gefechts|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de luptă.

Gefechts|übung, *-en, f. (mil.)* aplicație tactică.

Gefechtsvorposten, *-s, -, m. (mil.)* siguranță de luptă avanpost.

Gefechtsweise, *-n, f.* tactică de luptă.

gefedert I. *part. trec.* de la fed. II. *adj.* cu arcuri; arcuit; suspendat pe arcuri.

Gefege, *-s, n. sg.* 1. măturat; șters al prafului. **2.** *(vân.)* piele rasă de pe coarnele cerbului.

Gefeierte, *-n, -n (ein Gefeierter), m.* și *f.* sărbătorit(ă).

Gefeilsche, *-s, n. sg.* tocmeală murdară.

gefeit *adj. (gegen* cu *ac.)* invulnerabil; apărat, ferit (de...).

Gefels, *-es, n. sg.* stânci de munte, stâncărie.

gefenstert I. *part. trec.* de la fenstern. II. *adj.* găurit, perforat; cu goluri în textură; *(bot.)* fenestrat.

Gefertigte, *-n, -n, (ein Gefertigter), m.* și *f. (com.; în scrisori)* subsemnatul(-ta).

gefestigt I. *part. trec. de la* festigen. II. *adj.* întărit, solid, puternic.

Gefiedel, *-s, n. sg. (fam.)* scârțâit la vioară.

Gefieder, *-s, n. sg.* **1.** penaj, pene. **2.** pasăre; *(fig.)* **seltenes ~** pasăre rară. **3.** *(tehn.)* resort (la broaște).

gefiedert I. *part. trec.* de la fiedern. II. *adj.* **1.** împănat, cu pene; **die ~e Welt** păsările. **2.** *(bot.)* penat.

Gefilde, *-s, -, n. (poet.)* plaiuri, meleaguri, ținut; câmpie; **sich den heimatlichen ~n nähern** a se apropia de meleagurile natale; **die himmlischen ~** paradisul.

gefingert I. *part. trec.* de la fingern. II. *adj. (bot.)* în formă de palmă; palmat.

gefinkelt *adj. (austr., fam.)* șiret, viclean, dat dracului.

gefirnisst I. *part. trec.* de la firnissen. II. *adj.* acoperit cu lac.

Gefitze, *-s, -, n. (reg.)* **1.** confuzie, zăpăceală; **da gibt's kein ~!** fără basme! **2.** zăbovire, întârziere.

Geflacker, *-s, n. sg.* pâlpâit, sclipire a focului, flăcăraie, pâlâlaie, învâlvorare, vâlvătaie.

geflädert I. *part. trec.* de la fladern. II. *adj. (despre lemn)* cu vinișoare.

geflammt I. *part. trec.* de la flammen. II. *adj.* cu ape, moarat.

Geflatter, *-s, n. sg.* fâlfâire, plutire, zbor uşor; **das ~ der Fahnen** fâlfâitul steagurilor.
Geflęcht, *-(e)s, -e, n.* împletitură.
Geflęchts|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă textilă.
gefleckt I. *part. trec.* de la flecken. **II.** *adj.* pătat, cu pete, pestriţ.
Geflehe, *-s, n. sg.* implorare continuă.
Geflęnne, *-s, n. sg. (fam.)* sclifoseală, scâncit, plânsete; miorlăială.
Geflicke, *-s, n. sg. (fam.)* cârpeală, peticit.
Gefließ, *-es, -e,* n. *(reg.)* **1.** reţea fluvială. **2.** pârâu, gârlă.
Geflimmer, *-s, n. sg.* sclipire, scânteiere.
geflissen *adj., adv.,* v. geflissentlich.
Geflissenheit *f. sg.* grijă, zel.
geflissentlich I. *adj.* intenţionat. **II.** *adv.* cu intenţie, înadins, vădit.
Geflitz, *-es, -e, n.* alergare continuă foarte rapidă, zbor repetat iute ca săgeata.
geflochten *part trec.* de la flechten.
geflogen *part. trec.* de la fliegen.
geflohen *part. trec.* de la fliehen.
geflossen *part. trec.* de la fließen.
Geflụche, *-s, n. sg.* înjurături, sudalme, insulte repetate.
Geflụder, *-s, -, n. (mine)* jgheab cu apă de exploatare, de evacuare.
Geflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.
Geflügel|aufzucht *f. sg.* v. Geflügelzucht.
Geflügelfarm, *-en, f.* fermă avicolă.
Geflügelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de pasăre.
Geflügelhändler, *-s, -, m.* negustor de păsări (de curte).
Geflügelhandlung, *-en, f.* magazin de păsări.
Geflügelhaus, *-es, -häuser, n.* coteţ de păsări.
Geflügelhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte, ogradă de păsări.
Geflügel|leber, *-n, f.* ficat de pasăre.
Geflügelmast, *-en, f.* îngrăşare de păsări.
Geflügelsalat, *-(e)s, -e, m.* salată din carne de pasăre.
Geflügelschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat, porţionat pasărea.
Geflügelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă de păsări.
Geflügelpest *f. sg.* pestă, ciumă aviară.
Geflügel|stall, *-(e)s, -ställe, m.* v. Geflügelhaus.
geflügelt 1. *part. trec.* de la flügeln. **II.** *adj.* **1.** înaripat. **2.** *(în exp.)* **~es Wort** dicton; zicală.
Geflügelwagen, *-s, -,* m. vehicul pentru transportul păsărilor de curte.
Geflügelwurst, *-würste, f.* salam, cârnat din carne de pasăre.
Geflügelzucht *f. sg.* avicultură, creşcătorie de păsări.
Geflügelzüchter, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* aviculto(-oare), crescător(-oare) de păsări de curte.
Geflụnker, *-s, n. sg. (fam.)* gogoşi, fleacuri, minciuni.
Geflüster, *-s, n. sg.* şoapte, şoptit; şuşoteală; murmur.
gefọchten *part. trec.* de la fechten.
Gefọlge, *-s, -, n.* **1.** suită, alai. **2.** consecinţă, urmare, efect; **im ~ haben** a avea drept consecinţă.
Gefọlgschaft, *-en, f.* **1.** personal, suită; *(ist.)* aderenţi; corporaţie (de nobili tineri). **2.** *sg.* ascultare, supunere; **jm. ~ leisten** a asculta de cineva, a se supune cuiva. **3.** *(ist.)* totalitate a vasalilor.
Gefọlgschafter, *-s, -, m.* v. Gefolgsmann.
Gefọlgschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* membru al unei corporaţii de nobili. **2.** *(în expr.)* **~ der Wehrmacht** voluntar, angajat (în armata nazistă).
Gefọlgsmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** *(ist.)* vasal. **2.** *(ist.)* membru al suitei (de nobili). **3.** salariat, angajat (al unei întreprinderi).
Gefọppe, *-s, n. sg. (fam.)* bătaie de joc, păcăleală.
Gefrage, *-s, n. sg. (fam.)* întrebări nesfârşite şi plicticoase.
gefragt I. *part. trec.* de la fragen. **II.** *adj. (com.)* căutat, cerut.
Gefragte, *-n, -n, (ein Gefragter), m.* şi *f.* persoană (care a fost) întrebată.
gefranst I. *part. trec.* de la fransen. **II.** *adj.* **1.** cu ciucuri, cu franjuri. **2.** *(bot.)* fimbriat.
Gefräß, *-es, -e, n.* **1.** *(văn.)* mâncare a mistreţului. **2.** *(pop.)* mutră, obraz; bot.
gefräßig *adj.* mâncăcios, lacom.
Gefräßigkeit *f. sg.* lăcomie, poftă de lup.
gefreit *adj.* privilegiat.
Gefreite, *-n, -n (ein Gefreiter), m. (mil.)* fruntaş; caporal.
Gefręsse, *-s, -, n. (pop.)* îmbuibare, masă întinsă, ospăţ.
gefręssen I. *part. trec.* de la fressen. **II.** *adj.* mâncat, înfulecat, devorat.
Gefrętt, *-(e)s, n. sg. (reg.)* supărare, osteneală, bătaie de cap.
Gefrier|anlage, *-n, f.* instalaţie de congelare, de refrigerare, congelator.
Gefrier|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat frigorific, refrigerator, congelator.
gefrierbar *adj.* congelabil.
Gefrierbarkeit *f. sg.* congelabilitate.
Gefrierbrand, *-(e)s, -brände, m.* culoare (albă sau roşiatică) a alimentelor congelate.
gefrieren, *gefror, gefroren, vb. (s) intr.* a îngheţa; a se congela; **~ lassen** a lăsa să îngheţe, a congela; *(unipers.)* **es gefriert** îngheaţă.
Gefrieren, *-s, n. sg.* îngheţare; congelare; **zum ~ bringen** a face să îngheţe.
Gefrierfach, *-(e)s, -fächer, n.* v. Tiefkühlfach.
Gefrierfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne congelată.
Gefriergemüse, *-s, n. sg.* legume congelate.
gefriergetrocknet *adj.* uscat prin congelare.
Gefriergrenze, *-n, f. (constr.)* adâncime, limită de îngheţ.
Gefriergut, *-(e)s, -güter, n.* alimente conservate prin congelare.
Gefrier|haus, *-es, -häuser, n.* gheţărie.
Gefrierkurve [-fə sau -və], *-n, f. (fiz.)* curbă a temperaturii de îngheţ.
Gefrierlagerung, *-en, f.* depozitare în instalaţii frigorifice.
Gefrier|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe congelate.
Gefrierpunkt, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* temperatură de îngheţ; punct de îngheţ; **das Thermometer steht auf dem ~** termometrul arată zero grade.
Gefrierschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* cupă anatomică obţinută prin îngheţare.
Gefrier|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* congelator.
Gefrierschutzmittel, *-s, -, n.* antigel.
Gefriertrocknung, *-en, f.* (procedeu de) uscare prin congelare.
Gefriertruhe, *-n, f.* refrigerator, congelator, ladă frigorifică.
Gefrierverfahren, *-s, -, n.* procedeu de congelare.
Gefrierware, *-n, f. (com.)* aliment congelat.
Gefrieß, Gfrieß, *-es, -e, n. (austr., reg.)* mutră.
gefrịttet I. *part. trec.* de la fritten. **II.** *adj. (metal.)* concreţionat, fritat, sinterizat; *(despre sticlă, porţelan, minerale etc.)* vitrificat.
gefrọren *part. trec.* de la **a)** frieren; **b)** gefrieren.
Gefrọr(e)ne, *-n (ein Gefrorenes), n. sg. (reg.)* îngheţată.
Gefụchtel, *-s, n. sg. (fam.)* gesticulare continuă.
Gefüge, *-s, n. sg.* **1.** structură. **2.** *(text.)* contextură. **3.** mod de asamblare, de construcţie.
Gefüge|aufbau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* granulaţie. **2.** *(metal.)* constituţie a structurii.
Gefügebe|ob|achtung, *-en, f.* examinare a structurii.
gefügelos *adj.* amorf, inform.
Gefügever|änderung, *-en, f.* schimbare a texturii.
gefügig *adj.* supus, ascultător, blajin.
Gefügigkeit *f. sg.* supunere, spirit de acomodare; docilitate, ascultare.
Gefühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** sentiment, simţire; **~ der Liebe** sentiment de dragoste; **~ des Mitleids** sentiment de compătimire; **erhebendes ~** sentiment înălţător; **er ist ganz ~** e numai simţire, e de o simţire desăvârşită. **2.** *(für)* simţ (pentru); **er hat kein ~ mehr für Ehre** nu mai are simţul onoarei; **~ für das Schöne** simţ pentru frumos; **ästhetisches ~** simţ estetic. **3.** senzaţie, simţ; **ich habe kein ~ in den Füßen** nu-mi simt picioarele. **4.** presimţire; **ich habe ein ~, dass etwas geschieht** am o presimţire că se va întâmpla ceva.
gefühl|erfüllt *adj.* bogat în sentimente, plin de simţire.
gefühlig *adj.* delicat, sensibil.
gefühl|los *adj.* **1.** nesimţitor, nepăsător, apatic. **2.** fără inimă, crud.
Gefühl|losigkeit *f. sg.* **1.** nesimţire, nepăsare, apatie. **2.** răutate, cruzime.
gefühlreich *adj.* bogat în sentimente.
gefühls|arm *adj.* sărac în sentimente, rece.
Gefühls|art *f. sg.* mentalitate, caracter, mod de a vedea lucrurile.
Gefühls|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* erupţie de sentimente, manifestare violentă a sentimentelor, explozie sentimentală, afectivă.
Gefühls|ausdruck, *-(e)s, -drücke. m.* exprimare a sentimentului.
Gefühls|äußerung, *-en, f.* exprimare, exteriorizare a sentimentului.
gefühlsbedingt *adj.* condiţionat de sentimente.
gefühlsbe|stimmt *adj.* determinat de sentimente.
gefühlsbetont *adj.* cu accentuare a sentimentelor, sentimental.
Gefühlsdichtung *f. sg.* poezie lirică.
Gefühlsduselei, *-en, f.* sentimentalism, dulcegărie sentimentală.
Gefühlsdus(e)ler, *s, -, m.* persoană sentimentală.
Gefühlsfrei|heit *f. sg* libertate a sentimentelor.
gefühlskalt *adj.* rece, fără sentimente, fără inimă.
Gefühlskälte *f. sg.* răceală, lipsă de sentimente.
Gefühlskraft *f. sg.* putere, forţă a sentimentelor.
Gefühlsleben, *-s, n. sg.* viaţă sentimentală, afectivă.
Gefühlsmangel, *-s, m. sg.* lipsă de sentimente, insensibilitate.
gefühlsmäßig *adj.* conform sentimentului, dictat de sentiment(e).
Gefühlsmensch, *-en, -en, m.* persoană cu sentimente adânci, sentimentală; fire emotivă.
Gefühls|organ, *-s, -e, n.* organ tactil.
Gefühlsre|aktion, *-en, f.* reacţie dictată de sentiment, reacţie afectivă.
Gefühlsregung, *-en, f.* impuls, reacţie afectiv(ă).
Gefühlsro|heit, *-en, f.* brutalitate.
Gefühls|sache, *-n, f.* chesti(un)e de sentiment.
Gefühls|schilderung, *-en, f.* descriere a sentimentelor.
Gefühls|schraube, *-n, f. (tehn.)* şurub fin, sensibil.
Gefühls|schwärmerei, Gefühls|schwelgerei, *-en, f.* sentimentalism.
gefühls|selig *adj.* sentimental.
Gefühls|seligkeit *f. sg.* sentimentalism.
Gefühls|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Tastsinn.
Gefühls|sprache *f. sg.* limbaj al sentimentelor, limbaj afectiv.
Gefühls|tiefe, *-n, f.* profunzime a sentimentului, profunzime sentimentală.
Gefühls|überschwang, *-(e)s, m. sg.* exuberanţă, abundenţă de sentimente.
Gefühlsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de simţire.
Gefühlswallung, *-en, f.* pornire pătimaşă a sentimentelor.
Gefühlswärme *f. sg.* căldură a sentimentului.
Gefühlswelt *f. sg.* lume a sentimentelor.
Gefühlswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a sentimentului, valoare sentimentală.
Gefühls|zerflossenheit *f. sg.* sentimentalism exagerat, dulceag.
gefühlvoll *adj.* sensibil; inimos; plin de sentiment; sentimental, afectiv.
geführig *adj.* v. führig.
Gefüllsel, *-s, -, n. (fam.)* umplutură.
gefüllt I. *part. trec.* de la füllen. **II.** *adj.* **1.** *(bot.)* bătut, involt, plin. **2.** umplut. **3.** *(reg.)* grăsun, gras.
Gefụmmel, *-s, n. sg.* activitate puţin productivă.
gefụnden *part. trec.* de la finden.
gefụ̈nft *adj.* câte cinci, din cinci unităţi.
Gefụnkel, *-s, n. sg.* scânteiere, sclipire.
gefurcht I. *part. trec.* de la furchen. **II.** *adj.* **1.** încreţit, cutat; brăzdat. **2.** canelat.
gefürchtet, I. *part. trec.* de la fürchten. **II.** *adj.* temut.
gegabelt I. *part. trec.* de la gabeln. **II.** *adj.* bifurcat; ramificat.
Gegącker, *-s, n. sg.* **1.** cotcodăceală, gârâit, gâgâială. **2.** *(fig.)* flecăreală, trăncăneală.
gegangen *part. trec.* de la gehen.
Gegaukel, *-s, n. sg.* **1.** prestidigitaţie, scamatorie. **2.** iluzie, nălucire, miraj.
Gegębene, *-n (ein Gegebenes), n. sg.* (lucru) dat; lucru potrivit; **das ist das ~** asta e situaţia.
gegębenenfalls *adv.* în condiţiile date; în cazul dat, în cazul de faţă.

Geggebenheit, *en, f.* situaţie, condiţie; **soziale ~en** condiţii sociale.

gegen *prep.* (cu *ac.*) **1.** spre, către; **~ Morgen** spre dimineaţă; **~ Ende** spre sfârşit; **~ acht Uhr** pe la ora opt. **2.** contra, împotriva; **zehn ~ eins wetten** a paria zece contra unu; **ein Mittel ~ Kopfweh** un leac contra durerii de cap; *(com.)* **~ Barbezahlung** contra numerar; **~ Quittung** contra chitanţă; *(fig.)* **mit dem Kopf(e) ~ die Wand rennen** a da cu capul de perete; *(substantivat)* **das Für und das Gegen** pro şi contra. **3.** pe lângă, în comparaţie cu; faţă de; **~ ihn bin ich nur ein armer Schlucker** în comparaţie cu el, sunt doar un biet nenorocit; **dein Verlust ist nichts ~ den meinigen** pierderea ta nu înseamnă nimic în comparaţie cu a mea; **~ jn. dankbar sein** a fi recunoscător faţă de cineva.

Gegen|abdruck, *-(e)s, -drücke, m. (tipogr.)* contraprobă.

Gegen|absicht, *-en, f.* intenţie contrară.

Gegen|abzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Gegenabdruck.

Gegen|akkreditiv, *-s, -e* [-və], *n. (ec.)* contraacreditiv.

Gegen|aktion, *-en, f.* contraacţiune.

Gegen|an|erbieten, *-s, -n. (înv.)* contraofertă.

Gegen|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contraofertă.

Gegen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil., sport)* contraatac.

Gegen|anklage, *-n, f.* contraacuzaţie, recriminare; **~ gegen jn. erheben** a contraacuza pe cineva, a recrimina pe cineva.

Gegen|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contralovitură, contraatac.

Gegen|ansicht, *-en, f.* părere opusă, contrară.

Gegen|an|stalten *pl.* măsuri contrarii; **~ treffen** a lua măsuri la rândul său pentru a para, a contracara ceva.

Gegen|an|strengung, *-en, f.* contraefort.

Gegen|antrag, *-(e)s, -träge, m.* contrapropunere.

Gegen|antwort, *-en, f.* replică.

Gegen|anzeige, *-n, f.* **1.** contraanunţ. **2.** *(med.)* contraindicaţie.

Gegen|argument, *-(e)s, -e, n.* contraargument.

Gegen|artikel, *-s, -, m.* articol replică (în presă), ripostă.

Gegen|arznei, *-en, f.* antidot.

Gegen|aus|sage, *-n, f. (jur.)* depunere, mărturie contrară.

gegen|auswechselbar *adj.* interşanjabil.

Gegenbahn, *-en, f. (fam.)* tren din direcţia opusă.

Gegenbatterie, *-n* [-ri:ən], *f.* contrabaterie.

Gegenbedingung, *-en, f.* condiţie reciprocă, contracondiţie; **wir haben zur ~ gemacht, dass...** în schimb am convenit că...

Gegenbefehl, *-(e)s, -e, m.* contraordin.

Gegenbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* contraexemplu, contraargument.

Gegenbemerkung, *-en, f.* obiecţie, replică.

Gegenbericht, *-(e)s, -e, m.* contraraport.

Gegenbescheinigung, *-en, f.* contradovadă.

Gegenbeschuldigung, *-en, f.* v. Gegenanklage.

Gegenbe|stätigung, *-en, f.* v. Gegenbescheinigung.

Gegenbe|strebung, *-en, f.* contratendinţă; tendinţă, năzuinţă opusă.

Gegenbesuch, *-(e)s, -e, m.* întoarcere a vizitei; **jm. einen ~ machen** a întoarce cuiva vizita.

Gegenbewegung, *-en, f.* **1.** mişcare opusă. **2.** contramanevră. **3.** reacţie.

Gegenbeweis, *-es, -e, m.* dovadă contrarie, contraargument.

Gegenbeweismittel, *-s, -, n.* mijloc de a dovedi contrariul.

Gegenbild, *-(e)s, n. sg.* **1.** copie, replică; **er ist ein ~ seines Vaters** este leit tatăl său. **2.** contrast.

Gegenbitte, *-n, f.* rugăminte în schimbul alteia; **ich habe eine ~ an Sie** am să vă rog şi eu ceva în schimb.

Gegenblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** răspuns la o privire. **2.** imagine în oglindă.

Gegenböschung, *-en, f. (mil.)* contraescarpă.

Gegenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru de control.

Gegenbuchung, *-en, f. (ec.)* post, poziţie, înregistrare de control (la contabilitatea în dublă partidă).

Gegenbund, *-(e)s, -bünde, m.* **Gegenbündnis**, *-ses, -se, n.* contraalianţă.

Gegenbürge, *-n, -n, m.* al doilea garant; girant.

Gegenbürgschaft, *-en, f.* contragaranţie, al doilea gir.

Gegend, *-en, f.* **1.** ţinut, regiune; **umliegende ~** împrejurimi; **eine abgelegene ~** un loc depărtat, retras; **unsichere ~** zonă nesigură; **er wohnt in der ~ des Hauptmarktes** locuieşte în zona pieţii principale; *(fig.)* **die ganze ~ strömte zusammen** toţi locuitorii din împrejurimi s-au adunat; **in der ~ um** aproximativ în jurul; **in der ~ um Ostern** în jurul Paştelui; **in der ~ von 50 E** în jurul a 50 de euro. **2.** regiune, parte; **die ~ des Herzens** regiunea precordială. **3.** direcţie; **nach dieser ~** în direcţia aceasta.

Gegendampf, *-(e)s, dämpfe, m.* contrapresiune.

Gegendar|stellung, *-en, f.* replică (în presă).

Gegendemonstration, *-en, f.* contrademonstraţie.

Gegendienst, *-(e)s, -e, m.* contraserviciu; **ich bin zu ~en gern bereit** sunt gata să vă servesc şi eu.

Gegendisposition, *-en, f.* dispoziţie contrară, contradispoziţie.

Gegendreier, *-s, -, m. (patinaj)* (figură de) trei exterior.

Gegendruck, *-(e)s, m. sg.* **1.** (şi *fig.*) contrapresiune. **2.** *(constr.)* contraacţiune a unui reazem.

Gegendruckbetrieb, *-(e)s, -e, m.* funcţionare prin contrapresiune, prin reacţiune.

Gegendruckkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de echilibrare.

Gegendruck|stutzen, *-s, -, m. (maş.)* ştuţ, racord de contrapresiune.

Gegendruckturbine, *-n, f.* turbină cu contrapresiune.

gegen|einander *adv.* unul contra altuia, unul faţă de altul; mutual, reciproc; **~ kämpfen** a (se) lupta unul contra altuia, unii împotriva altora; **sie sind sehr liebenswürdig ~** sunt foarte amabili unul faţă de altul; **sie haben etwas ~** sunt certaţi.

Gegen|einander, *-s, n. sg.* reacţiune reciprocă; antagonism reciproc.

gegen|einander halten, *hielt gegeneinander, gegeneinander gehalten (du hältst gegeneinander, er hält gegeneinander), vb. (h) tr.* a pune faţă în faţă, a opune, a compara, a confrunta.

Gegeneinanderhaltung *f. sg.* comparaţie; confruntare.

gegen|einander prallen, *prallte gegeneinander, gegeneinander geprallt, vb. (s) intr.* a se ciocni unul cu altul.

Gegen|einanderprallen, *-s, n. sg.* ciocnire, izbire.

gegen|einander stellen, *stellte gegeneinander, gegeneinander gestellt, vb. (h) tr.* v. gegeneinander halten.

Gegeneinander|stellung *f. sg.* **1.** comparaţie, paralelă. **2.** confruntare.

Gegen|einander|stoßen, *-s, n. sg.* v. Gegeneinanderprallen.

Gegen|einwand, *-(e)s, -wände, m.* contraobiecţie.

Gegen|empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* chitanţă de primire.

Gegen|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* contraproiect.

Gegen|erbieten, *-s, -, n. (inv.)* contraofertă.

Gegen|erklärung, *-en, f.* **1.** declaraţie reciprocă. **2.** declaraţie cu sens opus, contradeclaraţie; retractare, dezavuare, dezminţire.

Gegenfahrbahn, *-en, f. (despre drumuri)* contrasens.

Gegenfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz contrar; **im ~(e)** în caz contrar.

gegenfalls *adv.* în caz contrar.

Gegenfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.

Gegenfeder, *-n, f. (maş., auto.)* contraresort, contraarc.

Gegenfeuer, *-s, -, n.* contrafoc pentru stingerea incendiului.

Gegenfinanzierung, *-en, f.* contrafinanţare.

Gegenfinte, *-n, f. (box, scrimă)* eschivare reciprocă.

Gegenflansch, *-(e)s, -e, m. (maş.)* contraflanşă.

Gegenforderung, *-en, f.* **1.** pretenţie, cerere în schimbul alteia; contrarevendicare. **2.** *(ec.)* creanţă de compensare.

Gegenfrage, *-n, f.* întrebare la altă întrebare (în loc de răspuns), contraîntrebare.

Gegenfuge, *-n, f. (muz.)* contrafugă.

Gegenfüßler, *-s, -, m. (geogr.)* persoană de la antipod.

gegenfüßlerisch *adj. (geogr.)* de (la) antipod.

Gegengabe, *-n, f.* v. Gegengeschenk.

Gegengefälligkeit, *-en, f.* v. Gegendienst.

Gegengeländer, *-s, -, n. (constr.)* contraspalier, balustradă pe partea opusă.

Gegengesang, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *(lit.)* antistrofă. **2.** *(bis.)* antifon, cântare antifonică.

Gegengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* tranzacţie în compensare, în contrapartidă.

Gegengeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou făcut ca răspuns la altul (primit); **ich werde ihm ein ~ machen** îi voi dărui şi eu ceva (ca să mă revanşez).

gegengeschlechtlich *adj.* cu privire la celălalt sex; **Behandlung mit ~en Hormonen** tratament cu hormoni pentru sexul opus.

Gegengewalt, *-en, f.* **1.** represalii; **~ (ge)brauchen** a uza de represalii, a plăti cu aceeaşi monedă. **2.** *(fig.)* forţă opusă, contrară.

Gegengewicht, *-(e)s, -e, n.* contragreutate, contrapondere; *(fig.)* **das ~ halten** a ţine echilibrul, a echilibra, a contrabalansa.

Gegengift, *-(e)s, -e, n.* antidot.

Gegengrund, *-(e)s, -gründe, m.* motiv contrar, contraargument.

Gegengruß, *-es, -grüße, m.* răspuns la salut; *(mar.)* contrasalut (al unui vas).

Gegengunst *f. sg.* contrafavoare.

Gegengut|achten, *-s, -, n.* contraexpertiză.

Gegenhall, *-(e)s, -e, m.* ecou, răsunet.

Gegenhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** rezistenţă. **2.** punct de reazem, de sprijin.

gegenhalten, *hielt gegen, gegengehalten (du hältst gegen, er hält gegen), vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* **1.** a rezista, a se opune. **2.** a sprijini, a ţine (de) partea opusă, din spate. **II.** *tr.* **1.** a opune; *(fig.)* a replica. **2.** *(la jocuri de cărţi)* a ţine (o carte) contra; a ţine (la pariuri). **3.** a compara, a pune faţă în faţă.

Gegenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* contrasuport; contrabuterolă.

Gegenhass, *-es, m. sg.* ură reciprocă.

Gegenhieb, *-(e)s, -e, m.* contralovitură.

Gegen|induktion, *-en, f. (electr.)* inducţie mutuală.

Gegen|induktivität, [-vi-], *-en, f. (electr.)* inductanţă mutuală.

Gegenkaiser, *-s, -, m. (ist.)* contra-împărat.

Gegenkampagne [-panjə], *-n, f.* campanie, război de ripostă.

Gegenkandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* contracandidat(ă).

Gegenkläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă) în acţiune reconvenţională; contraacuzator(-oare).

Gegenklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Gegenhall.

Gegenkompliment, *-(e)s, -e, n.* compliment reciproc; **jm. ein ~ machen** a întoarce cuiva un compliment.

Gegenkönig, *-s, -e, m. (ist.)* contra-rege.

Gegenkontrolle, *-n, f.* revizie, control, reexaminare, supraveghere.

Gegenkonzept, *-(e)s, -e, n.* concept contrar, opus.

Gegenkraft, *-kräfte, f.* forţă opusă, forţă contrară.

Gegenkritik, *-en, f.* contracritică.

Gegenkrümmung, *-en, f.* contracurbă.

Gegenkurbel, *-n, f.* contramanivelă.

Gegenkultur, *-en, f.* cultură aflată în contradicţie.

Gegenlatte, *-n, f. (constr.)* laţ între doi căpriori (la acoperiş).

Gegenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Gegenstrom.

Gegenlaufgräben *pl. (mil.)* contratranşee.

gegenläufig *adj.* care se mişcă, se deplasează în direcţie opusă.

Gegenlaufturbine, *-n, f.* turbină (cu aburi) radială, fără stator.

Gegenlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de control, contracalibru.

Gegenleistung, *-en, f.* contraserviciu, serviciu făcut în schimbul altuia.

gegenlenken, *lenkte gegen, gegengelenkt vb. (h) tr.* a conduce în direcţia opusă a drumului.

gegenlesen, *las gegen, gegen gelesen (du, er liest gegen) vb. (h) tr.* a reciti (un text) pentru verificare, a fi cap limpede.

Gegenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** lumină din partea opusă; reflex. **2.** *(foto.)* contralumină; **etwas bei ~ aufnehmen** a poza ceva în contralumină.

Gegenliebe *f. sg.* iubire împărtășită; *(fam.)* **keine ~ finden** a nu avea succes, a fi refuzat.
Gegenlieferung, *-en, f.* furnizare, livrare în contrapartidă.
Gegenlist *f. sg.* șiretlic ca răspuns la alt șiretlic; **List bekämpft er mit ~** răspunde la șiretlic cu alt șiretlic.
Gegenliste, *-n, f.* listă cu adăugiri, propuneri suplimentare sau contrare, opuse.
Gegenlosung, *-en, f. (mil.)* contraparolă, răspuns la parolă.
Gegenmacht, *-mächte, f.* forță, putere opusă.
Gegenmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** vizavi, persoană din față. **2.** (și *sport)* adversar (direct).
Gegenmarke, *-n, f.* contramarcă.
Gegenmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* contramarș, marș din direcție contrară, opusă.
Gegenmaßnahme, **Gegenmaßregel**, *-n, f.* contramăsură, măsură opusă alteia.
Gegenmauer, *-n, f. (constr.)* (zid) contrafort.
Gegenmeinung, *-en, f.* contraopinie, părere contrară.
Gegenmine, *-n, f. (mil.)* contramină.
Gegenmittel, *-s, -, n.* antidot, remediu.
Gegenmond, *-(e)s, -e, m. (astron.)* antiselenă.
Gegenmutter, *-n, f. (mas.)* contrapiuliță.
Gegen|offensive [-və], *-n, f.* contraofensivă.
Gegen|order, *-s* și *-n, f.* contraordin, dispoziție de contramandare.
Gegenpapst, *-(e)s, -päpste, m. (ist.)* antipapă.
Gegenpart, *-(e)s, -e, m.* adversar (la joc).
Gegenpartei, *-en, f.* **1.** partid opus. **2.** *(jur.)* parte adversă. **3.** parte adversă, adversar (la joc.)
Gegenpartie, *-n* [-'ti:ən] , *f.* contrapartidă.
Gegenpassatwind, *-(e)s, -e, m.* contraalizeu.
Gegenpfand, *-(e)s, -pfänder, n.* contrazălog, contraînscris.
Gegenpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* contrafort.
Gegenpflicht, *-en, f.* obligație reciprocă.
Gegenplan, *-(e)s, -pläne, m.* contraproiect.
Gegenpol, *-s, -e, m.* pol opus.
Gegenposten, *-s, -, m. (com.)* înregistrare de control, înregistrare dublă.
Gegenposition, *-en, f.* poziție opusă, contrară, polemică.
Gegenprall, *-(e)s, m. sg.* **1.** contralovitură. **2.** ricoșeu.
Gegenprobe, *-n, f.* contraprobă.
Gegenpropaganda *f. sg.* contrapropagandă.
Gegenquittung, *-en, f.* contrachitanță.
Gegenreaktanz, *-en, f. (electr.)* reactanță opusă.
Gegenre|aktion, *-en, f.* contrareacție.
gegenrechnen, *rechnete gegen, gegengerechnet (du rechnest gegen, er rechnet gegen), vb. (h) intr.* a verifica socotelile.
Gegenrechnung, *-en, f.* **1.** *(com.)* socoteală în vederea compensării. **2.** socoteală de control, de verificare. **3.** socoteală, cerere opusă alteia (făcută, înaintată de partea adversă).
Gegenrecht, *-(e)s, -e, n.* drept reciproc.
Gegenrede, *-n, f.* **1.** replică, răspuns; **Rede und ~** discuție. **2.** obiecție.
Gegenredner, *-s, -, m.* orator în replică, vorbitor adversar.
Gegenreformation *f. sg. (ist.)* contrareformă.
Gegenregierung, *-en, f.* contraguvern.
Gegenrevolution [-vo-], *-en, f.* contrarevoluție.
gegenrevolutionär *adj.* contrarevoluționar.
Gegenrichtung, *-en, f.* direcție opusă: **Verkehr in ~** trafic în duplex, în ambele sensuri.
Gegensaldo, *-s, -den, m.* sold în contrapartidă.
Gegensatz, *-es, -sätze, m.* **1.** contrast, opoziție; **der ~ von Gut und Böse** contrastul dintre bine și rău; **einen ~ bilden** a contrasta, a forma un contrast; **im ~ zu** în opoziție cu; **Gegensätze berühren sich** extremele se ating; **der Kampf der Gegensätze** lupta contrariilor. **2.** *(fig.)* antiteză. **3.** *(muz.)* primul contrapunct la tema fugii.
gegensätzlich *adj.* opus, contrar.
Gegensätzlichkeit, *-en, f.* opoziție, antagonism.
Gegensatzpaar, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* perechi (de cuvinte) care se află în contrast.
Gegensatzwort, *-(e)s, -wörter, n.* antonim.
Gegenschaltung *-en, f. (electr.)* montaj în opoziție.
Gegenscheibe, *-n, f. (tehn.)* contraplacă; contradisc.
Gegenschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** reflectare, reflex. **2.** *(astron.)* opoziție. **3.** contrachitanță, contraînscris.
Gegenschenkung, *-en, f.* donație reciprocă.
Gegenschiene, *-n, f.* contrașină.
Gegenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contralovitură; **einen ~ führen** a executa o contralovitură; **zum ~ ausholen** a se pregăti de o contralovitură.
Gegenschnecke, *-n, f. (tehn.)* contramelc, melc cu filet invers.
gegenschraffieren, *schraffierte gegen, gegenschraffiert, vb. (h) tr.* a contrahașura.
Gegenschraffierung, *-en, f.* hașurare în sens invers.
Gegenschreiber, *-s, -, m. (com., contr.)* verificator, controlor.
Gegenschrift, *-en, f.* replică în scris; compoziție, scriere, lucrare polemică.
Gegenschritt, *-(e)s, -e, m.* contramăsură, măsură, dispoziție contrară; **~e tun** a lua măsuri contrare.
Gegenschütze, *-n, f. (hidr.)* contravană (plană).
Gegenseite, *-n, f.* **1.** parte opusă; parte adversă. **2.** *(tipogr.)* contrapagină.
gegenseitig *adj.* **1.** opus. **2.** mutual, reciproc; **sich ~ berühren** a se atinge, a fi în contact reciproc; **~e Beziehungen** raporturi reciproce; **durch ~e Übereinkunft** prin înțelegere reciprocă.
Gegenseitigkeit *f. sg.* reciprocitate, mutualitate; **das beruht auf ~** aceasta se bazează pe reciprocitate.
Gegenseitigkeits|abkommen, *-s, -, n. (ec.)* convenție, acord de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere pe bază de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsklausel, *-n, f.* clauză de reciprocitate; **die ~ annehmen, ablehnen** a accepta, refuza clauza de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsmaßnahme, *-n, f.* măsură de reciprocitate.
Gegenseitigkeitsversicherung, *-en, f.* asigurare mutuală; asigurare reciprocă.
gegenseits *adv.* mutual, reciproc.
Gegenserum, *-s, -seren* (și *-sera), n.* antiser.
Gegensiegel, *-s, -, n.* contrapecete, contrașampilă.
Gegensignal, *-s, -e, n.* contrasemnal, semnal de confirmare, de răspuns.
Gegensinn, *-(e)s, -e, m.* sens contrar, diferit.
gegensinnig *adj.* și *adv.* opus; cu sens, cu înțeles contrar.
Gegensonne *f. sg. (met.)* soare fals, antelie.
Gegen|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* contrariu. **2.** joc revanșă, retur; **unsere Mannschaft hat das ~ verloren** echipa noastră a pierdut partida revanșă; *(fig.)* **jm. das ~ halten a)** a lupta cu cineva; **b)** a contracara pe cineva.
Gegen|spieler, *-s, -, m.* **1.** adversar. **2.** partener (la joc.) **3.** caracter opus, personaj care întruchipează contraacțiunea (la teatru). **4.** *(fig.)* forță opusă.
Gegen|spionage [-ʃpio'na:ʒə], *-n, f.* contraspionaj.
Gegen|sprech|apparat, *-(e)s, -e, m. (tel.)* aparat telefonic duplex; interfon duplex.
Gegen|sprech|schaltung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj duplex.
Gegen|sprechtelegraf, *-en, -en, m.* telegrafie duplex.
Gegensprechverkehr, *-s, m. sg.* emisie sau recepție duplex.
Gegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** obiect; lucru; **der Tisch ist ein ~** masa este un obiect. **2.** subiect, temă, materie; **der ~ seiner Gedanken** subiectul, obiectul cugetării sale. **3.** lucru, chestiune, problemă, afacere; **ich betrachte den ~ als erledigt** consider chestiunea rezolvată; **wir sind vom ~ abgekommen** ne-am îndepărtat de chestiune, de problemă, de la subiect; **zum ~ heftiger Kritik werden** a deveni obiectul unei critici puternice. **4.** *(austr.)* materie, obiect (de predare la școală); **er ist in zwei Gegenständen durchgefallen** a căzut la două materii. **5.** *pl. (com.)* articole; **Gegenstände des gehobenen Bedarfs** produse, obiecte de lux; **Gegenstände des Grundbedarfs** bunuri de primă necesitate; **Gegenstände des täglichen Bedarfs** bunuri de uz curent. **6.** *(contab.)* element, post, articol de bilanț.
gegen|ständig *adj. (bot.)* opus, aflat în opoziție.
gegen|ständlich *adj.* care se referă la un obiect; obiectiv; real, concret.
Gegen|ständlichkeit *f. sg. (fil.)* obiectivitate, caracter concret, obiectiv.
gegenstandsbezogen *adj.* la obiect; **~e Diskussion** discuție la obiect.
gegen|standslos *adj.* **1.** fără obiect, fără scop, inutil. **2.** ineficace; neîntemeiat.
Gegen|standslosigkeit *f. sg.* lipsă de scop; inutilitate.
Gegen|stand(s)|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct obiectiv (în pictură).
gegensteuern, *steuerte gegen, gegengesteuert, vb. (h) tr.* v. gegenlenken.
Gegen|stimme, *-n, f.* **1.** vot contra. **2.** *(muz.)* contrapartidă
Gegen|stoß, *-es, -stöße, m. (mil., sport* și *fig.)* contralovitură, contraatac.
Gegen|strebe, *-n, f. (constr.)* contrafișă; *(drum)* contradiagonală.
Gegen|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** contracurent. **2.** *(electr.)* curent invers.
gegen|stromig, **gegen|strömig** *adj.* **1.** de curent în sens opus. **2.** *(electr.)* de curent invers.
Gegen|strömung, *-en, f.* **1.** contracurent. **2.** opoziție.
Gegen|strophe, *-n, f. (lit.)* antistrofă.
Gegen|stück, *-(e)s, -e, n.* pereche, replică, pandant.
Gegen|stütze, *-n, f. (constr.)* contrareazem, proptea.
Gegentakt|schaltung, *-en, f. (tehn.)* montaj în contratimp, în push-pull.
Gegentanz, *-es, -tänze, m.* contradans.
Gegentausch, *-(e)s, -e, m.* schimb reciproc.
Gegenteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* contrar; **im ~** din contra, dimpotrivă; **das ~ ist wahr** e tocmai invers, pe dos. **2.** *(înv.)* adversar.
gegenteilig *adj.* opus, contrar; **ich bin ~er Meinung** (sau **Ansicht)** sunt de părere opusă; **~e Wirkung** acțiune contrară; efect contrar.
gegenteils *adv.* în caz contrar.
Gegenthema, *-s, -themen, n. (muz.)* contratemă.
Gegenthese, *-n, f.* antiteză.
Gegentor, *-(e)s, -e, n. (sport)* poartă a adversarilor.
Gegentreffer, *-s, -, m. (sport, la jocuri cu mingea)* gol marcat în replică (la unul înscris de echipa adversă).
gegen|über, *prep.* (cu *dat.*) **I. 1.** față în față cu; peste drum de; vizavi de; **er wohnt mir ~** șade peste drum de mine. **2.** față de, în fața; **diesen Schwierigkeiten ~** față de aceste dificultăți. **II.** *adv.* vizavi, peste drum.
Gegen|über, *-s, n. sg.* **1.** vizavi, persoana din față. **2.** casă de vizavi, din față.
gegen|überliegen, *lag gegenüber, gegenübergelegen, vb. (h) intr.* a fi (așezat) față în față, vizavi.
gegen|überliegend I. *part. prez.* de la gegenüberliegen. **II.** *adj.* așezat (față) în față; opus, contrar.
gegen|übersehen, *sah gegenüber, gegenübergesehen (du siehst gegenüber, er sieht gegenüber) vb. (h) refl.* a se vedea față în față cu cineva sau ceva, a fi confruntat cu.
gegen|übersetzen, *setzte gegenüber, gegenübergesetzt (du, er setzt gegenüber) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza față în față.
gegen|übersitzen, *saß gegenüber, gegenübergesessen (du, er sitzt gegenüber) vb. (h) intr.* a sta, a ședea față în față cu cineva.
gegen|über|stehen, *stand gegenüber, gegenübergestanden, vb. (h) intr.* a sta, a se găsi, a se afla față în față.
gegen|über|stellen, *stellte gegenüber, gegenübergestellt, vb. (h) tr.* a confrunta, a compara; a opune; **Zeugen ~** a confrunta martori; **jn. jm ~** a confrunta pe cineva cu cineva, a opune pe cineva cuiva.
Gegen|über|stellung, *-en, f.* **1.** confruntare, comparare, paralelă, opunere. **2.** *(jur.)* confruntare.
gegenübertreten, *trat gegenüber, gegenübergetreten (du trittst gegenüber, er tritt gegenüber).* **1.** *vb. (s.) intr.* a se pune în fața cuiva; **2.** *(înv., reg.)* a se preocupa intens; **einer Sache ~** a se ocupa intens de un lucru.
Gegen|ufer, *-s, -, n.* țărm opus, țărm din față.
Gegen|unterschrift, *-en, f.* contrasemnătură.
Gegen|untersuchung, *-en, f. (jur.)* contraanchetă, nouă cercetare.
Gegenver|an|staltung, *-en, f.* contraacțiune.
Gegenvergeltung, *-en, f.* răzbunare, vendetă.

Gegenverkehr, *-s, m. sg.* circulație în/din sens opus.
Gegenverpflichtung, *-en, f.* **1.** obligație reciprocă. **2.** contraobligație, obligație la o contraprestație.
Gegenverschanzung, *-en f. (mil.)* șanț și întăritură în jurul unui loc asediat.
Gegenverschreibung, *-en f.* contraînscris.
Gegenversicherung, *-en, f.* contraasigurare.
Gegenver|sprechen, *-s, -, n.*, **Gegenver|sprechung**, *-en, f.* promisiune reciprocă.
Gegenversuch, *-(e)s, -e, m.* contraprobă.
Gegenvisite [-vi-], *-n, f.* **1.** v. Gegenbesuch. **2.** *(med.)* contravizită.
Gegenvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* contrapropunere.
Gegenvorwurf, *-(e)s, -würfe, m.* contraînvinuire.
Gegenwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* contraescarpă.
Gegenwand, *-wände, f.* perete de vizavi.
Gegenwart *f. sg.* **1.** prezență; **seine ~ wirkte beruhigend auf sie** prezența sa avu un efect calmant asupra ei. **2.** *(timp)* prezent; actualitate. **3.** *(gram.)* prezent.
gegenwärtig I. *adj.* prezent; actual; **bei etwas ~ sein** a fi de față, a fi prezent la ceva; **ich habe die Äußerung nicht mehr ~** nu-mi mai aduc aminte de exprimare; **das ist mir noch ~** aceasta îmi este încă proaspăt în memorie; **die ~e Lage** situația actuală; **die ~e Zeit** vremurile actuale, prezentul; **~e Konfiguration** configurație actuală. **II.** *adv.* în prezent, actualmente, acum.
Gegenwärtige, *-n (etwas Gegenwärtiges), n.* **1.** *(com.)* scrisoarea de față, prezenta. **2.** prezentul, situația de față.
Gegenwärtigkeit *f. sg.* prezență (la ceva).
Gegenwarts|aufgabe, *-n, f.* problemă de actualitate.
Gegenwarts|autor, *-s, -en, m.* scriitor contemporan, actual.
gegenwartsbezogen *adv.* raportat la prezent, la timpul de față.
Gegenwartsdrama, *-s, -men, n.* piesă modernă, cu un subiect din actualitate.
gegenwartsfern *adj.* departe de realitate, de prezent.
Gegenwartsform, *-en, f. (gram.)* formă de prezent, timp prezent.
Gegenwartsfrage, *-n, f.* problemă actuală, de actualitate.
gegenwartsfremd *adj.* inactual; străin de timpul în care trăiește.
Gegenwartskunst *f. sg.* artă contemporană.
Gegenwartsliteratur, *-en, f.* literatură contemporană.
gegenwartsnah(e) *adj.* apropiat de prezent; modern, actual.
Gegenwarts|preise, *pl. (ec.)* prețuri actualizate.
Gegenwarts|problem, *-s, -e, n.* problemă de actualitate.
Gegenwartsroman, *-s, -e, m.* roman de actualitate.
Gegenwarts|sprache, *-n, f.* limbă contemporană.
Gegenwarts|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Gegenwartsdrama.
Gegenwarts|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* disciplină orientată spre probleme de actualitate, contemporane.
Gegenwartswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare actualizată; **~ einer zukünftigen Einkommenssumme** valoarea sumei veniturilor actualizate.
Gegenwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliță, cambie inversă, de garanție, contrapoliță, contracambie.
Gegenwehr *f. sg.* împotrivire, rezistență, opunere; autoapărare; **er setzt sich zur ~** se opune, se apără.
Gegenwende, *-n, f. (patinaj)* întoarcere în afară.
Gegenwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* contravaloare, echivalent, compensație; **amtlicher ~** contravaloare oficială; **ausreichender ~** compensație suficientă; **~ in einheimischer Währung** contravaloare în moneda locală.
Gegenwicklung, *-en, f. (tehn.)* bobinaj invers, contrabobinaj.
Gegenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt din direcția opusă, vânt din față.
Gegenwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi opus.
gegenwirken, *wirkte gegen, gegengewirkt, vb. (h) intr.* a reacționa, a acționa împotrivă.
Gegenwirkung, *-en, f.* reacție.
Gegenzauber, *-s, -, m.* farmec care desface, rupe alt farmec; descântec.
Gegenzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(mil., mar.)* contrasemnal, răspuns la un semnal. **2.** *(com.)* contramarcă.
gegenzeichnen, *zeichnete gegen, gegengezeichnet (du zeichnest gegen, er zeichnet gegen), vb. (h) tr. (jur.)* a contrasemna, a confirma prin semnătura sa.
Gegenzeichner, *-s, -, m.* persoană care contrasemnează, contrasemnatar.
Gegenzeichnung, *-en, f.* contrasemnare; contrasemnătură.
Gegenzeuge, *-n, -n, m.* martor al părții opuse, martor al apărării.
Gegenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** contramișcare. **2.** *(la șah)* răspuns la mutarea adversarului. **3.** *(ferov.)* tren pereche; tren din direcția opusă. **4.** *(fig.)* contramăsură.
gegessen *part. trec.* de la essen.
gegiebelt *adj.* prevăzut cu o coamă, cu un fronton.
Gegirre, *-s, n. sg.* uguit, gângurit.
Gegitter, *-s, -, n.* grilaj.
geglichen *part. trec.* de la gleichen.
geglie̲dert I. *part. trec.* de la gliedern. **II.** *adj.* **1.** înzestrat cu membre. **2.** *(bot.)* articulat.
geglissen *part. trec.* de la gleißen.
geglitten *part. trec.* de la gleiten.
Geglitzer, *-s, n. sg.* licărit, licăriș, lucire, sclipire.
geglo̲mmen *part. trec.* de la glimmen.
geglü̲ht I. *part. trec.* de la glühen. **II.** *adj. (chim.)* calcinat; *(metal.)* recopt.
Gegner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** adversar(ă), dușman(ă). **2.** opozant(ă); rival(ă).
gegnerisch *adj.* opus, contrar; advers; **die ~e Partei a)** partidul advers; **b)** opoziția; **c)** partea adversă; *(sport)* **die ~e Elf** unsprezecele advers, echipa adversă de fotbal.
Gegnerschaft, *-en, f.* **1.** dușmănie, vrăjmășie; rivalitate. **2.** totalitate a adversarilor, dușmanii.
gegolten *part. trec.* de la gelten.
gegoren *part. trec.* de la gären.
gegossen *part. trec.* de la gießen.
Gegrei̲ne, *-s, n. sg.* miorlăit, scâncit.
gegriffen *part. trec.* de la greifen.
Gegri̲nse, *-s, n. sg.* rânjet; hlizeală.
Gegrö̲le, *-s, n. sg.* urlete, zbierete, răcnete.
Gegrü̲bel, *-s, n. sg.* frământare, zbucium.
gegrü̲ndet I. *part. trec.* de la gründen. **II.** *adj.* fondat, întemeiat.
Gegru̲nze, *-s, n. sg.* grohăit, gurluit.
geh. *presc.* de la **a)** geheftet; **b)** geheim; **c)** gehoben.
Ge|ha̲be, *-s, n. sg.* **1.** *(peior)* purtare proastă; fandoseală, fasoane, mofturi; **was für ein ~ er hat!** face pe grozavul, pe deșteptul! **das ist ein ~ und Getue!** ce harabaură îngrozitoare! **2.** *(rar)* v. Gehaben **(1)**.
ge|ha̲ben, *gehabte, gehabt (du gehabst, er gehabt), vb. (h) refl. (austr.)* a se simți, a se comporta; **gehab dich wohl!** rămâi cu bine!
Ge|ha̲ben, *-s, n. sg.* **1.** conduită, maniere, purtare. **2.** *(rar)* v. Gehabe **(1)**.
ge|ha̲bt *part. trec.* de la **a)** haben; **b)** gehaben.
Ge|hạck, *-(e)s.* **Ge|hạcke**, *-s, n. sg.* tăiat, săpat.
Ge|hạckte, *-n (etwas Gehacktes), n. sg.* carne tocată, tocătură.
Ge|hạder, *-s, n. sg.* certuri, dezbinări continue, vrajbă.
Ge|hạlt[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** (și *fig.*) conținut; **den ~ an Gold feststellen** a stabili, a determina conținutul în aur (al unui obiect); **ohne tieferen ~** fără conținut, superficial; **Worte ohne ~** vorbe goale, fără miez. **2.** volum, capacitate; **ein Schiff von 1 000 t ~** vas cu o deplasare de 1 000 t.
Ge|hạlt[2], *-(e)s, -hälter, n.* **1.** *(austr.* și *m.)* leafă, salariu, soldă, retribuție; **festes, sicheres ~** salariu, retribuție fixă, sigură; **gefordertes ~** salariu, retribuție solicitată; **rückständiges ~** salariu, retribuție restantă. **2.** *(reg.)* vas. **3.** *(reg.)* cameră; depozit.
ge|hạlt|arm *adj.* fără conținut; *(fig.)* de proastă calitate.
Ge|hạltbogen, *-s, -bögen, m.* stat de plată a salariilor.
ge|hạlten I. *part. trec.* de la halten. **II.** *adj.* **1.** moderat, reținut, ponderat. **2.** dator, obligat; **er ist ~ es zu tun** e dator să facă acest lucru.
Ge|hạltenheit *f. sg.* reținere, stăpânire.
ge|hạltig *adj.* cu conținut, substanțial.
ge|hạltleer, **ge|hạltlos** *adj.* **1.** gol, fără valoare, fără conținut. **2.** *(despre metale)* de proastă calitate.
Ge|hạltlosigkeit *f. sg.* **1.** gol, lipsă de conținut, de valoare; goliciune, nulitate. **2.** proastă calitate (a metalelor).
ge|hạltreich *adj.* **1.** substanțial, cu conținut bogat. **2.** *(despre metale)* de bună calitate.
Ge|hạlts|abbau, *-(e)s, m. sg.* reducere a salariilor.
Ge|hạlts|abrechnung, *-en, f. (ec.)* **1.** calcul al salariului. **2.** departament pentru calculul salariilor.
Ge|hạlts|abzug, *-(e)s, -züge, m.* reținere din leafă, din salariu.
Ge|hạlts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție, revendicare referitoare la salariu.
Ge|hạlts|anweisung, *-en, f.* ordin de plată a salariului.
Ge|hạlts|aufbesserung, *-en, f.* mărire a salariului.
Ge|hạlts|aus|zahlung, *-en, f. (ec.)* plată a salariului.
Ge|hạltsbescheinigung, *-en, f. (ec.)* adeverință de salariu.
Ge|hạltsbe|stätigung, *-en, f.* chitanță de primire a salariului.
Ge|hạltsbezüge *pl.* sumă, total a(l) salariului; salariu global.
Ge|hạlts|empfänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* salariat(ă); angajat(ă).
Ge|hạlts|er|höhung, *-en, f.* v. Gehaltsaufbesserung.
Ge|hạltsforderung, *-en, f.* cerere de salariu, revendicare cu privire la salariu.
Ge|hạltsgruppe, *-n, f.* grupă, categorie de salarizare.
Ge|hạltsklasse, *-en, f. (ec.)* clasă, treaptă de salarizare.
Ge|hạlts|konto, *-s, -konten* (și *-s* sau *-ti), n.* cont bancar pentru salarii.
Ge|hạltskürzung, *-en, f.* reducere de salariu.
Ge|hạltsnachzahlung, *-en, f.* plată ulterioară a salariului, plată a unei restanțe din salariu.
Ge|hạlts|ordnung, *-en, f.* sistem de salarizare.
Ge|hạlts|pfändung, *-en, f.* poprire pe salariu, reținere din salariu (pentru achitarea unei datorii).
Ge|hạltsregelung, *-en, f.* reglementare a sistemului de salarizare.
Ge|hạlts|satz, *-es, -sätze, m.* scară de salarizare.
Ge|hạlts|schema [-ʃe:ma], *-s, -s* și *-ta, n.* schemă de salarizare.
Ge|hạlts|stelle, *-n, f.* birou, serviciu al salariilor.
Ge|hạlts|streifen, *-s, -, m. (ec.)* fluturaș, notă explicativă pentru salariu.
Ge|hạlts|stufe, *-n, f.* v. Gehaltsgruppe.
Ge|hạlts|tarifvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* contract de salarizare.
Ge|hạlts|verbesserung, *-en, f.* v. Gehaltsaufbesserung.
Ge|hạltsvor|rückung, *-en, f. (ec.) (austr.)* mărire a salariilor funcționarilor publici.
Ge|hạltsvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans din salariu.
Ge|hạltswunsch, *-(e)s, -wünsche m.* salariu, retribuție dorită.
Ge|hạlts|zahlung, *-en, f.* plată a salariului.
Ge|hạlts|zulage, *-n, f.* supliment la salariu; gradație.
ge|hạltvoll *adj.* v. gehaltreich.
Ge|hämmer, *-s, n. sg.* ciocănit (repetat).
ge|hạndikapt, **ge|hạndicapt** [-'hendikept] *adj.* infirm, handicapat.
Ge|hänge, *-s, n. sg.* **1.** atârnătoare. **2.** *(vân.)* urechi ale câinelui de vânătoare. **3.** *(mil.)* atârnătoare la centiron. **4.** *(reg.)* viscere, măruntaie (la animale tăiate). **5.** *(reg.)* legătură amoroasă. **6.** pantă.
ge|hạngen *part. trec.* de la hängen.
Ge|hängte, *-n, -n (ein Gehängter), m.* și *f.* spânzurat(ă).
ge|hạrnischt *adj.* **1.** îmbrăcat în zale, în armură. **2.** *(fig.)* belicos, agresiv, înțepat; **eine ~e Antwort** un răspuns înțepător.
ge|hässig *adj.* dușmănos, ostil; **jm. ~ sein** a dușmăni pe cineva; **gegen jn. ~ sein** a fi ostil față de cineva.
Ge|hässigkeit, *-en, f.* **1.** dușmănie, ostilitate, ură; răutate. **2.** *(mai ales la pl.)* insulte, injurii.
Ge|ha̲u, *-(e)s,* **Ge|ha̲ue**, *-s, -, n.* **1.** *sg.* bătaie, lovituri repetate. **2.** *(forest.)* abataj; pădure în tăiere.
ge|ha̲uen *part. trec.* de la hauen.
ge|hä̲uft I. *part. trec.* de la häufen. **II.** *adj.* **1.** cu vârf. **2.** repetat, des.
Ge|hä̲use, *-s, n. sg.* **1.** *(tehn.)* carter, carcasă. **2.** toc, cutie. **3.** *(zool.)* casă, ghioc, cochilie. **4.** *(bot.)* casă (a unui măr etc.). **5.** *(inv.)* casă, clădire. **6.** *(sport)* poartă.

Ge|häuseform, *-en, f. (inform.)* formă de carcasă; **die ~ eines PCs** forma de carcasă a unui PC.
ge|häuselt *adj. (elevat)* în careuri.
ge|haut I. *part. trec. (reg.)* de la hauen. **II.** *adj. (austr., fam.)* **1.** șmecher, rafinat, viclean. **2.** *(despre bărbați)* cu experiență în dragoste.
Gehbahn, *-en, f.* trotuar.
gehbar *adj. (despre drumuri)* practicabil, pe care se poate merge; *(fig.)* pasabil.
gehbehindert *adj.* cu infirmitate la mers.
Ge|heck, *-(e)s, -e,* **Ge|hecke**, *-s -, n. (vân.)* pui dintr-o serie, dintr-un cuib etc.
ge|heftet I. *part. trec.* de la heften. **II.** *adj. (tipogr.)* cusut împreună, broșat.
Ge|hege, *-s, -, n.* **1.** împrejmuire, îngrăditură (pentru animale). **2.** *(vân.)* teren ocrotit, rezervație; **Wälder, Wiesen, Felder, Teiche werden ins ~ gelegt** păduri, pajiști, câmpuri, lacuri se pun sub ocrotire de vânătoare; *(fig.)* **jm. ins ~ kommen** a se amesteca în treburile cuiva. **3.** *(reg., înv.)* șir al dinților, dentiție, gură. **4.** *(reg.)* voie bună, voioșie.
Ge|hege|aufseher, **Ge|hegebereiter**, *-s, -, m.* pădurar, supraveghetor (de vânat).
ge|heim I. *adj.* **1.** secret, tainic, ascuns, tăinuit; **~es Fach** sertar secret; **~e Zusammenkunft** întâlnire secretă. **2.** *(reg.)* intim. **II.** *adv.* în secret, în, pe (sub) ascuns; **im Geheimen** în secret.
Ge|heim|abkommen, *-s, -, n.* acord secret; înțelegere, convenție secretă.
Ge|heim|ab|sprache *f. sg.* convorbire, discuție, înțelegere secretă.
Ge|heim|agent, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) secret(ă), spion, spioană.
Ge|heim|akte, *-n, f. (mai ales la pl.)* acte, documente secrete.
Ge|heim|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* misiune secretă.
Ge|heimbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin secret.
Ge|heimbericht, *-(e)s, -e, m.* raport secret, confidențial.
Ge|heimbe|sprechung, *-en, f.* convorbire, consfătuire secretă.
Ge|heimbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare secretă.
Ge|heimbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** *(com.)* registru, cont secret. **2.** *(mil.)* carnet de serviciu secret.
Ge|heimbuchführung, *-en, f. (ec.)* contabilitate secretă (ilegală).
Ge|heimbund, *-(e)s, -bünde, m.* alianță secretă; asociație secretă.
Ge|heimbündelei, *-en, f.* uneltiri secrete; organizare a unei alianțe secrete.
Ge|heimbündler, *-s, -, m.* membru al unei asociații secrete.
Ge|heimdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu secret, serviciu special, de spionaj și contraspionaj.
Ge|heimdiplomatie [-ti:] *f. sg.* diplomație secretă.
Ge|heimdokument, *-(e)s, -e, n.* document secret.
Ge|heimdruckerei, *-en, f.* tipografie clandestină
Ge|heime, *-n, -n (ein Geheimer), m. (pop.)* v. Geheimpolizist.
Ge|heimfach, *-(e)s, -fächer, n.* raft, sertar secret.
Ge|heimfavorit [-vo-], *-en, en, m.,* **~in**, *-nen, f. (sport)* favorit(ă) secret(ă).
Ge|heimfonds [-fɔ̃:s] *pl.* fonduri secrete.
Ge|heimgang, *-(e)s, -gänge, m.* culoar, gang secret.
Ge|heimgesellschaft, *-en, f.* societate secretă.
ge|heim halten, *hielt geheim, geheimgehalten (du hältst geheim, er hält geheim), vb. (h) tr. (gegen, vor* cu *dat.)* a ține secret, a ascunde (față de cineva); **das Abkommen ~** a păstra tăcerea asupra acordului (intervenit).
Ge|heimhaltung *f. sg.* ascundere, păstrare în secret, tainuire; **er hat die ~ dieser Sache versprochen** a promis că nu va divulga aceasta.
Ge|heimhaltungs|pflicht, *-en, f.* obligativitate de a păstra secretul.
Ge|heim|instruktion, *-en, f.* v. Geheimbefehl.
Ge|heimklausel, *-n, f.* clauză secretă.
Ge|heimkonferenz, *-en, f.* ședință, conferință secretă.
Ge|heimkonto, *-s, -ten* (și *-s* sau *-ti), n. (fin.)* cont secret.
Ge|heimkult, *-es, -e, m.* cult practicat în secret.
Ge|heimkurier [-ri:ɐ], *-s, -e, m.* curier secret.
Ge|heimlehre, *-n, f.* doctrină secretă, esoterică.
Ge|heim|mittel, *-s, -, n.* mijloc, leac secret.
Ge|heimnis, *-ses, -se, n.* secret, taină; **ein ~ aus etwas machen** a ascunde ceva, a face un secret din ceva; **hinter ein ~ kommen** a descoperi un secret; **um ein ~ wissen** a cunoaște secretul; **es ist kein ~ mehr** nu mai constituie nici un secret; **das ist ein öffentliches ~** este un secret cunoscut de toată lumea, este secretul lui Polichinelle; **ein ~ ausplaudern** a divulga un secret; **jm. ein ~ anvertrauen** a încredința cuiva un secret; *(fam.)* **ein süßes ~** a aștepta un copil; **jn. in die ~se des Schachspiels einweihen** a familiariza pe cineva cu secretul jocului de șah.
Ge|heimniskram, *-(e)s, m. sg.* nimicuri ținute în secret, fleacuri tăinuite.
Ge|heimniskrämer, *-s, -, m. (fam.)* persoană care face pe misterioasa, care face o taină din lucrul cel mai neînsemnat.
Ge|heimniskrämerei *f. sg.* taine, șoapte pentru un lucru de nimic; tăinuire de fleacuri.
ge|heimnissen, *geheimnisste, geheimnisst (du, er geheimnisst), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a face pe misteriosul. **2.** a adulmeca un secret inexistent, a inventa un secret care nu există.
Ge|heimnis|träger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană oficială care deține secrete de serviciu (militare sau politice).
Ge|heimnis|tuerei [-tuə-] *f. sg.* v. Geheimniskrämerei.
ge|heimnis|umwittert *adj.* misterios, învăluit de mister.
Ge|heimnisver|rat, *-(e)s, m. sg. (jur.)* trădare a secretelor de serviciu sau de stat.
ge|heimnisvoll *adj.* misterios, tainic; **~ tun** a face pe misteriosul.
Ge|heim|organisation, *-en, f.* organizație secretă.
Ge|heimnummer, *-n, f.* **1.** număr (de telefon) ținut secret. **2.** număr de conturi bancare, cecuri, combinații de numere secrete.
Ge|heimpakt, *-(e)s, -e, m.* pact secret, înțelegere secretă.
Ge|heimpolizei, *-en, f.* poliție secretă.
Ge|heimpolizist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) secret(ă) (de poliție, de siguranță).
Geheimprotokoll, *-s, -e, n.* protocol secret.
Ge|heimrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** *(ist.)* formă de adresare pentru diferite titluri de consilieri. **2.** consilier secret, intim, aulic.
Ge|heimrätin, *-nen, f.* soție de consilier intim.
ge|heimrätlich *adj.* în calitate de consilier intim, aulic.
Ge|heimrats|ecke, *-n, f. (fam.)* început de chelie.
Ge|heimrezept, *-es, -e, n.* rețetă, formulă secretă.
Ge|heimschreibekunst *f. sg.* criptografie, scriere secretă.
Ge|heimschreiber, *-s, -, m.* secretar particular.
Ge|heimschrift, *-en, f.* scriere cifrată, secretă.
Ge|heimsekretär, *-s, -e, m.* v. Geheimschreiber.
ge|heimseln, *geheimselte, geheimselt (ich geheims(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a face pe misteriosul.
Ge|heimsender, *-s, -, m. (radio.)* emițător secret, post de emisie secret, clandestin.
Ge|heimsitzung, *-en, f.* v. Geheimkonferenz.
Ge|heim|sprache, *-n, f.* limbaj secret, convențional.
Geheimtext, *-es, -e, m.* text cifrat.
Ge|heimtuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.* v. Geheimniskrämer.
Ge|heimtuerei, *-en, f.* v. Geheimniskrämerei.
ge|heimtuerisch [-tu:ərɪʃ] *adj.* care face pe misteriosul, misterios.
ge|heimtun, *tat geheim, geheimgetan, vb. (h) intr. (fam.)* a face pe misteriosul.
Ge|heimtür, *-en, f.* ușă, intrare secretă.
Ge|heimver|handlung, *-en, f.* dezbatere, discuție secretă, tratative secrete.
Ge|heimverschwörung, *-en, f.* conjurație secretă.
Ge|heimvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat, acord secret.
Ge|heimwaffe, *-n, f.* armă secretă.
Ge|heimwissenschaft, *-en, f.* știință secretă; **die Medizin ist keine ~ mehr** medicina nu mai este o știință secretă.
Ge|heimzahl, *-en, f.* v. Geheimnummer **(2).**
Ge|heiß, *-es, n. sg.* ordin, poruncă; **auf sein ~** la porunca, la cerința lui.
gehen, *ging, gegangen, vb. (s)* **A.** *intr.* **I.** a merge, a umbla; **langsam, gebückt ~** a merge încet, aplecat; **das Kind lernt ~** copilul învață să umble; **man hat zwei Stunden zu ~** sunt două ore de mers; **zu Fuß ~** a merge pe jos; **auf allen Vieren ~** a merge în patru labe; *(fig., fam.)* **er geht auf Freiersfüßen** umblă să se însoare; **auf Krücken ~** a merge, a umbla în cârje; **barfuß ~** a umbla desculț; **müßig ~** a umbla haimana; a lenevi; **irre ~** a rătăci; **sicher ~** a merge la sigur; **schwarz** (sau **in Trauer) ~** a umbla (îmbrăcat) în doliu; **mit jm. ~ a)** a merge cu cineva, a însoți pe cineva; **b)** *(fig., fam.)* a face curte cuiva; *(fam.)* **mit einem Kinde ~** a fi însărcinată; *(fig., fam.)* **etwas mit sich** *(dat.)* **~ lassen, heißen** a șterpeli ceva; **seiner Wege ~** a-și vedea de drum; **geh' deiner Wege!** pleacă, vezi-ți de drum! **der Pfad ist nicht leicht zu ~** pe potecă nu se circulă ușor; **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în pace; **sich ~ lassen** a nu se stăpâni; *(fam.)* a-și da demisia; **der Minister musste ~** ministrul a fost nevoit să-și dea demisia; **sein Mund geht ununterbrochen** vorbește neîncetat. **II.** *(cu indicarea direcției sau a scopului)* **1.** a merge, a se duce; **tanzen ~** a se duce la dans; **in die Stadt ~** a se duce în oraș; **aufs Land ~** a merge la țară; **nach Berlin ~** a se stabili la Berlin; **auf und ab ~** a umbla de colo colo; **hinunter ~** a coborî; **hinauf** (sau **in die Höhe) ~** a sui; **hinein ~** a intra; **hinaus ~** a ieși; **der Weg geht geradeaus** drumul duce drept înainte; *(fam.)* **hinter die Schule ~** a trage la fit, a chiuli; **zu Bett ~** a merge la culcare; **zu Tisch(e) ~** a se așeza la masă; **zum Theater ~** a se face actor, actriță (de teatru); **auf (zur) Schicht ~** a intra în schimb, a merge la muncă; *(mil.)* **in Stellung ~** a intra în tranșee; **ins Korn ~** a se duce la secerat; **geh' zum Teufel** (sau **zum Kuckuck)!** du-te dracului! **der Krug geht zum Wasser, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă; **zu Schiff ~** a se îmbarca; **von Hand zu Hand** (sau **aus einer Hand in die andere) ~** a merge, a trece din mână în mână; *(fig.)* **zu Ende ~** a lua sfârșit; *(fig.)* **zu Herzen ~** a merge la inimă; *(fig.)* **es geht mir nahe** mă interesează îndeaproape, mă afectează; **das geht gegen meine Prinzipien** contravine principiilor mele; **jm. zu Leibe ~** a ataca, a încolți pe cineva; *(fig.)* **mit jm. zu Rate ~** a se sfătui cu cineva; **jm. zur Hand ~** a da cuiva o mână de ajutor; **jm. mit Rat an die Hand ~** a ajuta pe cineva cu un sfat; **die Uhr geht auf 11** se apropie ora 11; **es geht gegen den Winter** (sau **es geht dem Winter zu)** se face iarnă, vine iarna: **auf die Neige ~** a fi pe sfârșite. **2.** (cu *prep. an* cu *ac.)* a ajunge; **bis an etwas ~** a ajunge până la ceva; *(mar.)* **an Land ~** a debarca; **der Berg geht bis an die Stadt** muntele se întinde, ajunge până în oraș; **an die Arbeit ~** a începe munca; **du bist an mein Geld gegangen** te-ai atins de banii mei. **3.** (cu *prep. durch)* **a)** a străbate; **durch ein Land ~** a străbate o țară; **b)** a trece prin; **durch dieses Zeug geht kein Wasser** prin acest material nu trece apa; **durchs Ziel ~** a trece linia de sosire; **für jn. durchs Feuer ~** a trece prin foc pentru cineva; *(fig.)* **das geht mir durchs Herz** asta îmi străpunge, îmi sfâșie inima; **die Affäre ging durch die Zeitungen** despre afacere s-a scris în ziare. **4.** (cu *prep. über* cu *ac.)* a trece peste; *(fig.)* a întrece, a depăși; **über einen Berg ~** a trece un munte; **über die Grenze ~** a trece frontiera, peste granițe; **über die Straße ~** a traversa strada; *(fig.)* **er geht über Leichen** calcă peste cadavre, n-are nici un scrupul; **jm. über sein Geld ~** a se atinge de banii cuiva; **das geht über meine Kräfte** asta întrece, e peste puterile mele; **das geht über alle Begriffe** *(fam.* și **über die Hutschnur)** asta e prea de tot; **das geht über meinen Horizont** nu mai înțeleg nimic; **es geht nichts über einen guten Freund** un prieten bun e de neprețuit; **seine Familie geht ihm über alles** își iubește familia peste măsură. **5.** a pleca, a ieși; *(fam.)* **lassen Sie mich ~** dați-mi drumul, dați-mi pace; *(fam.)* **~ Sie doch!** fugi de aici! nu mai spune! **aus der Stadt ~** a pleca, a ieși din oraș; **aus dem Weg(e) ~** a se da la o parte, a se feri din drum; **von jm. (weg)~** a pleca de la cineva, a părăsi pe cineva; **geh' mir aus den Augen!** piei din ochii mei! **aus dem Dienst(e) ~** a pleca, a ieși din serviciu; *(fig.)* **aus dem Häuschen ~** a-și ieși din sărite; **nicht vom Hals(e) ~** a se ține scai de cineva; *(fig.)* **es geht ihm von der Hand** lucrează foarte repede; *(fig.)* **es geht ihm von Herzen** o face din toată inima. **III.** a merge, a se petrece; a funcționa; **nach einer Regel ~** a merge, a funcționa după o anumită regulă; *(despre afaceri)* **der Laden geht** afacerea, prăvălia merge; **schief ~** a ieși prost; **es geht schlecht** merge prost; **es geht schlecht mit ihm** îi merge prost; **das wird schon ~** o să meargă, se aranjează; **so geht es, wenn...** așa se întâmplă dacă...; **alles geht nach Wunsch** totul merge cum trebuie, după plac; **wenn es nach ihm ginge...** dacă ne-am lua, dacă ar fi după el...; **was geht hier vor sich?** ce se întâmplă aici? **es mag ~, wie es will** fie ce-o fi. **IV.** (și *impers.)* a începea; **es gehen hundert Personen in diesen Saal** încap o sută de persoane în această sală; **in dieses Gefäß ~ 3 Liter** în acest vas intră 3 litri. **V.** *(în locuțiuni verbale)* **verloren ~** a se pierde; **in Erfüllung ~** a se împlini; **in Stücke** (sau **in Trümmer) ~** a se sparge;

aus den Fugen, aus dem Leim ~ a se rupe, a plesni; **ins Netz, ins Garn** ~ a se lăsa păcălit; *(fam.)* a lua plasă; **vor die Hunde** ~ a decădea. **VI.** (și *impers.*) **1.** a fi vorba de, a fi în joc; **das geht in die Tausende** e vorba aici de mii de lei; **es geht auf Leben und Tod** e pe viață și pe moarte; **es geht um alles, ums Ganze** e în joc totul. **2.** a fi, a exista; **es geht ein starker Wind** bate un vânt tare; **es geht ein Gerücht** circulă un zvon, se zvonește. **B.** *tr.* **einen guten Weg** ~ a apuca, porni pe un drum bun.

Gehen, *-s, n. sg.* mers, umblet; **im** ~ mergând, în mers; la plecare; **ich bin des ~s müde** m-am săturat de umblat; **das** ~ **und Kommen** forfotă, du-te-vino.

Ge|hẹnk, *-(e)s, -e, n.* v. Gehänge **(1, 3)**.

ge|hẹnkelt *adj.* cu toarte.

Ge|hẹnkte, *-n, -n (ein Gehenkter), m.* și *f.* spânzurat(ă).

gehen lạssen, *ließ gehen, gehen gelassen (du lässt gehen, er lässt gehen) vb. (h) refl.* a nu se stăpâni, a-și da drumul.

Ge|hẹnna *f. sg. (rel.)* iad, gheenă.

Gẹher, *-s, -, m. (sport)* mărșăluitor.

Ge|hẹrze, *-s, n. sg. (fam.)* giugiuleală, drăgosteală.

Ge|hẹtze, *-s, n. sg.* alergătură încolo și încoace, agitație, goană, hăituială.

ge|heụer *adj.* și *adv.* sigur, ferit, la adăpost; **nicht** ~ necurat, nesigur; neplăcut; **die Gegend ist nicht ganz** ~ acest loc nu e tocmai sigur; umblă stafii pe aici; **mir ist hier nicht** ~ **zu Mute** nu mă simt bine aici; **die ganze Sache scheint mir nicht ganz** ~ toată treaba asta mi se pare cam dubioasă; **bei dem Gedanken an die Prüfung war ihm nicht recht** ~ gândindu-se la examen, nu se simțea în apele lui.

Ge|heụl, *-(e)s, n. sg.* urlet, răcnet, vaiet repetat.

gehfähig *adj. (med.)* capabil să umble, mobil.

Geh|hilfe, *-n, f.* cârjă, cadru.

Ge|hịlfe, *-n, -n, m.* **1.** ajutor, asistent, calfă. **2.** *(jur.)* complice.

Ge|hịlfeschaft, *-en, f. (elevat) (jur.)* complicitate.

Ge|hịlfin, *-nen, f.* ajutoare; asistentă.

Gehịlfenprüfung, *-en, f.* examen la terminarea uceniciei.

Ge|hịrn, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* creier. **2.** *(fig.)* minte, cap; **kein** ~ **haben** a fi fără minte.

Ge|hịrn|akrobatik *f. sg. (fam.)* speculație mintală; artificiu spiritual.

Ge|hịrnblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie cerebrală.

Ge|hịrnchirurgie [-çIr-] *f. sg.* chirurgie a creierului.

Ge|hịrn|entzündung, *-en, f.* encefalită.

Ge|hịrn|erkrankung, *-en, f.* boală cerebrală.

Ge|hịrn|erschütterung, *-en, f.* comoție cerebrală.

Ge|hịrn|erweichung, *-en, f.* ramolisment cerebral.

Ge|hịrnfieber, *-s, n. sg.* febră cerebrală, febră datorată unei boli a encefalului.

Ge|hịrnfunktion, *-en, f.* funcție a creierului.

Ge|hịrngeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare cerebrală.

Ge|hịrnhälfte, *-n, f. (anat.)* emisferă cerebrală.

Ge|hịrnhaut *f. sg. (anat.)* meninge.

Ge|hịrnhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* meningită.

Ge|hịrnkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* scăfârlie.

Ge|hịrnkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* convulsie cerebrală.

ge|hịrnkrank *adj.* **1.** suferind de o boală a encefalului. **2.** alienat, nebun, dement.

Ge|hịrnkrankheit, *-en, f.* **1.** encefalită, boală cerebrală. **2.** demență.

Ge|hịrnlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob cerebral.

Ge|hịrnleiden, *-s, -, n.* v. Gehirnkrankheit.

ge|hịrnlos *adj.* **1.** fără creier. **2.** *(fig.)* fără minte, descreierat.

Ge|hịrnlosigkeit *f. sg.* **1.** anencefalie, lipsă de creier. **2.** *(fig.)* stupiditate, neghiobie.

Ge|hịrnmark, *-s, n. sg. (anat.)* substanță albă a creierului.

Ge|hịrnrinde, *-n, f. (anat.)* scoarță cerebrală.

Ge|hịrnschale, *-n, f. (anat.)* calotă craniană.

Ge|hịrnschlag, *-(e)s, m. sg.* apoplexie, dambla.

Ge|hịrnschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie cerebrală.

Ge|hịrnsubstanz *f. sg.* substanță cerebrală.

Ge|hịrntätigkeit *f. sg.* funcțiune cerebrală, activitate cerebrală.

Ge|hịrntumor, *-s, -en, m. (med.)* tumoare cerebrală.

Ge|hịrnverletzung, *-en, f.* leziune cerebrală.

Ge|hịrnwäsche *f. sg.* **1.** tortură psihică, mușteruluială, chinuire (psihică, morală). **2.** spălare de creier, a creierului.

Ge|hịrnwassersucht *f. sg. (med.)* hidrocefalie.

Ge|hịrnwindung, *-en, f. (anat.)* circumvoluțiune cerebrală.

gehlustig *adj.* amator de plimbări, de umblat.

ge|họben I. *part. trec.* de la heben. **II.** *adj.* **1.** solemn; ales; **~er Stil** stil solemn. **2.** *(în expr.)* **~e Stimmung** bună dispoziție. **3.** elevat; **~e Sprache** limbaj elevat.

Ge|họft, Ge|họft, *-(e)s, -e, n.* curte, gospodărie țărănească, fermă.

ge|họlfen *part. trec.* de la helfen.

Ge|họlz, *-es, -e, n.* **1.** crâng, dumbravă. **2.** lemnărie.

Ge|họlze, *-s, n. sg. (sport)* joc nereglementar, brutal.

Ge|họr, *-(e)s, n. sg.* **1.** auz; **er hat kein** ~ nu aude. **2.** ureche muzicală; **ein gutes** (sau **feines**) ~ **haben** a avea ureche bună; **nach dem** ~ **spielen** a cânta după ureche. **3.** *(fig.)* ascultare, atenție; ~ **finden** a fi ascultat; a găsi ecou; ~ **schenken** (sau **geben**) a da ascultare; **sich** *(dat.)* **bei jm.** ~ **verschaffen** a găsi înțelegere la cineva; **mir ist zu** ~ **gekommen, dass...** am auzit că..., mi-a ajuns la ureche că... **4.** *(vân.)* urechi ale vânatului mare.

Ge|họrbildung *f. sg.* formare a urechii muzicale.

ge|họrchen, *gehorchte, gehorcht, vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a asculta de cineva, a se supune; **sie gehorchte der Stimme ihres Herzens** a urmat îndemnul inimii.

ge|họren, *gehörte, gehört, vb. (h) intr.* **1.** a aparține, a fi al cuiva; **dieses Buch gehört mir** această carte îmi aparține (mie), este a mea. **2.** *(zu)* a face parte (din), a ține (de); **er gehört zu unserer Familie** face parte din familia noastră; **er gehört zu uns a)** ține de noi; **b)** locul său e între noi; **er gehört zu den größten Dichtern unseres Landes** este unul dintre cei mai mari poeți ai țării noastre. **3.** a-și avea locul; a se potrivi; **dieser Stuhl gehört in mein Zimmer** locul acestui scaun este în camera mea; *(fig.)* **das gehört nicht hierher** nu e vorba de asta; **er gehört hinter Schloss und Riegel** locul lui e la închisoare; **das gehört nicht in mein Fach** asta nu face parte din, nu ține de specialitatea mea. **4.** a fi nevoie, a trebui, a fi necesar; **dazu gehört viel Geld** pentru asta trebuie bani mulți; **dazu gehört Mut** pentru asta trebuie curaj; *(fam.)* **dazu gehört doch eine Unverschämtheit** ce obrăznicie! **es gehört nun einmal dazu, Sport zu treiben** este de la sine înțeles că trebuie să faci sport. **5.** *(impers.; în expr.)* **wie es sich gehört** cum trebuie, cum se cade, cum se cuvine; **das gehört sich nicht** nu se cade.

Ge|hörfehler, *-s, m. sg.* defect de auz.

Ge|hörgang, *-(e)s, -gänge m. (anat.)* canal, conduct auditiv, meat auditiv.

ge|hörgeschädigt *adj.* cu capacitate de auz scăzută în urma unui accident.

ge|hörig I. *adj.* **1.** care aparține; făcând parte din; care se referă la; **zur Familie** ~ făcând parte din familie. **2.** necesar, cuvenit; **die ~en Mittel anwenden** a întrebuința mijloacele necesare; **die ~e Wirkung tun** a-și face efectul; **zur ~en Zeit** la timpul potrivit; **er hat die ~e Strafe erhalten** a primit pedeapsa cuvenită. **3.** puternic; **ein ~er Sturm** o furtună puternică; **ein ~er Lügner** un mincinos sfruntat. **II.** *adv.* de-a binelea, cum se cade, cum se cuvine, temeinic; **jn.** ~ **durchprügeln** a trage cuiva o bătaie zdravănă; *(fam.)* **jm.** ~ **den Marsch blasen** a pune pe cineva la punct.

Ge|hörige, *-n (etwas Gehöriges), n. sg.* cele necesare, trebuincioase.

Ge|hörigkeit *f. sg.* **1.** cuviință. **2.** competență.

Ge|hörknöchelchen *pl. (anat.)* oscioare auditive.

Ge|hörkrankheit, *-en, f.* boală a organelor auzului.

Ge|hörlehre *f. sg. (fiz., înv.)* acustică.

ge|hörlos *adj.* surd.

Ge|hörlosenschule, *-n, f.* școală de surzi, de hipoacuzici.

Ge|hörlosigkeit *f. sg.* surzenie.

Ge|hörmangel, *-s, -mängel, m.* defect de auz.

Ge|hörn, *-s, -e, n.* coarne (la animale); *(vân.)* cornițe ale căpriorului.

Ge|hörnerv, *-s* (și *-en), -en* [-fən sau -vən], *m. (anat.)* nerv auditiv.

ge|hörnt *adj.* **1.** (și *fig.*) încornorat, cu coarne. **2.** cornos; *(fig.)* invulnerabil.

Ge|hörnte, *-n, -n, (ein Gehörnter), m.* **1.** soț înșelat. **2.** *sg.* diavol.

Ge|hör|organ, *-s, -e, n.* organ al auzului.

ge|horsam I. *adj.* ascultător, supus. **II.** *adv.* cu supunere; respectuos; ~ **bitten** a ruga respectuos.

Ge|horsam, *-s, m. sg.* ascultare, supunere; **jm.** ~ **leisten** a asculta pe cineva; **den** ~ **verweigern** a refuza să asculte.

Ge|horsamkeit *f. sg.* v. Gehorsam.

Ge|horsams|pflicht *f. sg. (mil.)* obligație de a se supune (ordinului).

ge|horsamst *adv.* prea supus, prea plecat, respectuos; *(mil.)* **melde** ~ raportez, am onoarea a vă raporta.

Ge|horsamsverweigerung, *-en, f. (mil.)* nesupunere.

Ge|hörschaden, *-s, -schäden, m.* v. Gehörfehler.

Ge|hörschnecke, *-n, f. (anat.)* melc al urechii.

Ge|hörschutz, *-es, m. sg.* mijloc de apărare a auzului.

Ge|hörsinn, *-(e)s, m. sg.* auz, simț al auzului.

Ge|hörst, *-(e)s, -e, n.* tufiș, mărăciniș.

Ge|hörtrichter, *-s, -, m.* cornet acustic.

Ge|hörtrommel, *-n, f. (anat.)* timpan.

Ge|hörwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* organ al auzului.

Gehpelz, *-es, -e, m. (înv.)* (palton de) blană.

Gehre, *-n, f.* **1.** *(constr.)* îmbinare în colț (în unghi de 45°). **2.** *(mar.)* margine, tivitură a vintrelei. **3.** pană, ic. **4.** clin. **5.** petic, limbă de pământ. **6.** cange (de pescuit).

Gehr|eisen, *-s, n. sg.* blacheu.

gehren, *gehrte, gegehrt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia oblic. **2.** *(reg.)* a dori.

Gehren, *-s, -, m. (reg.)* v. Gehre **(3, 4, 5, 6)**.

Gehrhobel, *-s, -, m.* rindea oblică.

gehrig *adj.* pieziș, oblic.

Gehrmaß, *-es, -e, n.* echer în unghi de 45°.

Gehrock, *-(e)s, -röcke, m.* redingotă.

Gehr|stoß, *-es, -stöße, m. (constr., ind. lemnului)* rost al îmbinării de colț.

Gehrstück, *-(e)s, -e, n.* doagă.

Gehrung, *-en, f.* **1.** *(constr., ind. lemnului)* îmbinare în colț; *(la ușă)* tăietură oblică, gherung. **2.** *(mar.)* margine, tivitură a vintrelei.

Gehrungshobel, *-s, -, m.* v. Gehrhobel.

Gehrungslinie, [-niə], *-n, f. (constr., ind. lemnului)* linie, rost de îmbinare de colț.

Gehrungsmaß, *-es, -e, n. (tâmplărie)* echer reglabil.

Gehrungs|säge, *-n, f. (constr., ind. lemnului)* ferăstrău pentru îmbinări de colț.

Gehrungswinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de îmbinare de 45°.

Geh|steig, *-(e)s, -e, m.* trotuar.

Geh|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun, țarc cu rotile (pentru copii mici).

Ge|hụdel, *-s, n. sg.* **1.** *(reg., fam.)* lucru făcut în pripă și prost; cârpeală, rasoleală. **2.** *(înv.)* prostime, norod, sărăcime.

Ge|hülfe, *-n, -n, m. (înv.)* v. Gehilfe.

Ge|hụpe, *-s, n. sg.* claxonare repetată (la automobile).

Ge|hüpf, *-(e)s,* **Gehüpfe**, *-s, n. sg.* țopăială.

Ge|hụste, *-s, n. sg.* tuse (repetată).

Gehverband, *-(e)s, -bände, m.* bandaj de sprijin (la picioare).

Gehweg, *-(e)s, -e, m.* v. Gehsteig.

Gehwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** mecanism (de ceas etc.). **2.** *(glumeț)* picioare; **ich habe ein schlechtes** ~ **a)** umblu greu; **b)** am încălțăminte proastă.

Gei, *-en, f. (mar.)* funie (pentru strângerea velelor pe vergi); **das Segel hängt in der** ~ vela nu este nici întinsă, nici strânsă.

geien, *geite, gegeit, vb. (h) tr. (mar.; în expr.)* **die Segel** ~ a strânge velele pe vergi.

Geier, *-s, -, m. (ornit.)* (specie de) vultur *(Vulturidae); (fam.)* **geh zum** ~ sau **hol dich der** ~ să te ia gaia.

Geier|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur-bărbos, șorliță, zăgan *(Gypaetus barbatus).*

Geier|auge, *-s, -n, n.* (și *fig.*) ochi de vultur.

Geierblick, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) privire de vultur.

Geier|eule, *-n, f. (ornit.)* huhurez, bufniță *(Syrnium aluco).*
Geierfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* gaie mare *(Hierofalco):*
Geiergriff, *-(e)s, -e, m. (sport)* priză decisivă (la lupte pentru a face pe adversar să abandoneze).
Geierkönig, *-s, -e, m. (ornit.)* acvilă, vultur imperial *(Sarcochamphus papa).*
Geiernase, *-n, f. (fig.)* nas de vultur.
Geifer, *-s, m. sg.* **1.** bale, spume la gură. **2.** *(fig.)* venin.
Geiferer, *-s, -, m.* persoană veninoasă, rea.
geiferig *adj.* **1.** bălos. **2.** *(fig.)* furios, înfuriat.
Geiferlappen, *-s, -*, **Geiferlatz**, *-es, -lätze, m.* plastron, bărbiță, bavetă.
Geiferling, *-s, m. sg.* v. Geiferer.
Geifermantel, *-s, m. sg.* v. Geiferlappen.
Geifermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* v. Geiferer.
geifern, *geiferte, gegeifert, vb. (h) intr.* **1.** a-i curge balele, a face bale. **2.** *(fig.)* a face spume la gură, a spumega, a fi furios.
Geifersucht *f. sg.* fire certăreață.
Geifertuch, *-(e)s, -tücher, n.* v. Geiferlappen.
Geige, *-n, f.* **1.** vioară; **~ spielen** a cânta la vioară; *(fig.)* **der Himmel hängt ihm voller ~n** se crede în al nouălea cer, e fericit; **die erste ~ spielen a)** a cânta vioara întâi; **b)** *(fig.)* a fi prima vioară, a fi vioara întâi. **2.** *(inv.)* butuci.
geigen, *geigte, gegeigt, vb. (h) tr.* și *intr.* a cânta la vioară; *(impers.)* **da geigt es** se aud sunete de vioară; *(fig., în expr.)* **jm. derb die Wahrheit ~** a spune cuiva adevărul în mod brutal, verde în față; **es ist ihm nicht gegeigt worden** nu i-a spus-o nimeni înainte.
Geigenbauer, *-s, -, m.* constructor de viori.
Geigenbogen, *-s, -bögen, m.* arcuș.
Geigenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* v. Drillbohrer.
Geigenhals, *-es, -hälse, m.* gât al viorii.
Geigenharz [-ha:rts], *-es, n. sg.* colofoniu, sacăz.
Geigenkasten, *-s, -kästen m.* toc, cutie a(l) viorii.
Geigenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de vioară.
Geigenkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă) violonist(ă).
Geigenmacher, *-s, -, m.* v. Geigenbauer.
Geigensaite, *-n, f.* coardă de vioară.
Geigensattel, *-s, -sättel, m.* șa de vioară.
Geigenschlüssel, *-s, -, m. (muz., rar)* cheia sol.
Geigen|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântec de vioară.
Geigen|spielen, *-s, n. sg.* cântat la vioară.
Geigen|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* violonist(ă).
Geigen|steg, *-(e)s, -e, m.* scaun, căluș de vioară.
Geigen|stimme, *-n, f.* partitură a viorii.
Geigen|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de arcuș.
Geigen|stunde, *-n, f.* lecție de vioară.
Geigenvirtuose [-vIr-], *-n, -n, m.* v. Geigenkünstler.
Geigenwirbel, *-s, -, m.* șurub, cheie de vioară.
Geiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* violonist(ă).
Geigerei, *-en, f.* cântare (continuă) la vioară; scârțâit.
Geigerzähler, *-s, -, m.* aparat de măsurare a radiațiilor radioactive, aparat Geiger.
geil *adj.* **1.** lasciv, libidinos. **2.** *(reg., mai ales despre mâncăruri)* gras, sățios. **3.** *(bot.)* exuberant, bogat; *(adv.)* **~ wachsen** a crește bogat, exuberant. **4.** *(jarg.)* grozav.
Geile, *-n, f.* **1.** *(vân.)* testicul (la iepuri, câini și răpitoarele cu păr); **die ~n ausschneiden** a castra. **2.** lascivitate. **3.** *(reg.)* gunoi, îngrășământ.
geilen, *geilte, gegeilt, vb. (h) intr.* **1.** a fi libidinos, lasciv, desfrânat. **2.** *(despre animale)* a fi în călduri, a se afla în perioada goanei. **3.** *(bot.)* a crește viguros, exuberant.
Geilheit *f. sg.* **1.** lascivitate, pornire spre desfrâu. **2.** timp al goanei (la animale). **3.** grăsime (a cărnii), buhăială. **4.** bogăție a pământului în substanțe nutritive. **5.** creștere exuberantă, viguroasă.
Geilung, *-en, f. (agr.)* dezvoltare a plantelor în urma îngrășării solului.
Geis, *-en, f.* v. Geiß.
Geisel, *-s, -, m. (rar)* sau *-n, f.* ostatic(ă); **~n stellen** a da ostatici; **~n nehmen** a lua ostatici.
Geiselbefreiung *sg. f.* eliberare de ostatici.
Geiselgangster [-gɛŋ-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*. **Geiselnehmer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cel, cea care ia ostatici.
Geiselnahme *f. sg.* luare de ostatici.
Geiselschaft, *-en, f.* garanție (cu ostatici, ca ostatic).
Geiser, *-s, -, m.* gheizer.
Geisha ['ge:ʃa], *-s, f.* gheișă.
Geison, *-s, -s* (și *-sa) n. (constr.)* cornișă, streașină pe cornișă.
Geiß, *-en, f.* **1.** capră. **2.** *(vân.)* căprioară, ciută.
Geißbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** barbă de capră. **2.** *(bot.)* barba-popii *(Aruncus silvester).*
Geißblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra* L.).
Geißbock, *-(e)s, -böcke, m. (zool.)* țap *(Capra).*
Geißel, *-n, f.* **1.** *(reg., austr., elv.)* bici, biciușcă; *(fig.)* flagel, calamitate, plagă; **der Krebs ist eine ~ der Menschheit** cancerul este o plagă a omenirii. **2.** *(biol.)* flagel.
Geißel|algen *f. pl. (bot.)* alge flagelate *(Flagellatae).*
Geißelhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de bici.
Geißel|infusorium, *-s, -rien* [-rɪən], *n. (zool.)* infuzorii flagelate.
geißeln, *geißelte, gegeißelt (ich geiß(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu biciul, cu vergile, a biciui. **2.** *(fig.)* a biciui. **3.** și *refl. (rel.)* a (se) pedepsi, a (se) flagela.
Geißelrute, *-n, f.* vergea, vargă.
Geißeltiere *pl.*, **Geißelträger** *pl. (biol.)* flagelate *(Flagellata, Mastigophora).*
Geiß(e)lung, *-en, f.* (și *fig.)* flagelare; *(rel.)* supunere la cazne.
Geißer, *-s, -, m. (reg.)* păstor de capre.
Geißfell, *-(e)s, -e, n.* piele de capră.
Geißfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(tehn.)* căluș, scaun de ciopilt. **2.** daltă cu trei tăișuri, răzuș. **3.** *(bot.)* piciorul-caprei *(Aegopodium podagraria* L.).
Geißfußpfropfen, *-s, n. sg. (hort.)* altoire în triangulație.
Geißhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de capră.
Geißherde, *-n, f.* turmă de capre.
Geißhirt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* păstor(iță) de capre.
Geißklee, *-s, m. sg. (bot.)* lemnul-bobului, bobițel *(Cytisus nigricans* L.).
Geißleder, *-s, n. sg.* piele de capră.
Geißlein, *-s, -, n. (dim.* de la Geiß) ieduț, căpriță.
Geißler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* flagelator(-oare).
Geißmilch *f. sg.* lapte de capră.
Geißner, *-s, -, m. (înv.)* căprar, negustor de capre.
Geist, *-(e)s, -er, m.* **1.** spirit, duh, suflet; **seinen ~ aufgeben** a-și da sufletul. **2.** spirit, minte; **den ~ ausbilden** a cultiva mintea; **(viel) ~ haben** a fi (foarte) inteligent, deștept, spiritual; **schöpferischer ~** spirit creator; *(la pl. în expr.)* **hier scheiden sich die ~er** aici părerile se împart, în această privință părerile sunt împărțite. **3.** geniu, spirit; **revolutionärer ~** spirit revoluționar; **ein großer ~** un om mare; **der ~ einer Sprache** spiritul unei limbi. **4.** spirit, fond, înțeles; **den ~ eines Werkes erfassen** a pătrunde înțelesul unei opere. **5.** *sg.* spirit, concepție; intenție; **im ~(e) seines Lehrers handeln** a lucra în spiritul, după concepția profesorului său. **6.** fantomă, stafie, nălucă; **der böse ~** duhul răului; *(glumeț)* **unser dienstbarer ~** servitoarea noastră; **von allen guten ~n verlassen sein** a fi nebun, zăpăcit. **7.** *sg. (rel.)* **der Heilige ~** Sfântul Duh. **8.** spirt, alcool. **9.** neastâmpăr, foc. **10.** *(reg.)* aburi.
geist|anregend *adj.* care stimulează gândirea.
geist|an|strengend *adj.* care obosește spiritul.
geistbildend *adj.* care formează spiritul.
Geistchen, *-s, -, n. (entom.)* numele unei specii de molie *(Orneodes hexadactyla).*
geisten, *geistete, gegeistet (du geistest, er geistet), vb. intr.* **1.** *(s) (inv.)* a muri. **2.** *(h)* v. geistern.
Geisterbahn, *-en, f.* trenuleț al groazei (la bâlci).
Geisterbannung, *-en, f.* v. Geisterbeschwörung.
Geisterbeschwörer, *-s, -, m.* **1.** exorcist, vrăjitor care gonește duhurile rele. **2.** necromant, spiritist.
Geisterbeschwörung, *-en, f.* **1.** exorcism, gonire a spiritelor. **2.** necromanție, spiritism.
Geisterbild, *-(e)s, -er, n.* fantomă.
geisterbleich *adj.* galben ca ceara, palid ca o stafie.
Geisterei, *-en, f. (mai ales la pl.)* închipuiri, vedenii.
Geister|erscheinung, *-en, f.* vedenie, apariție a unei stafii, a unui strigoi.
Geisterfahrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Falschfahrer.
Geisterfurcht *f. sg.* frică de stafii.
Geistergeschichte, *-n, f.* poveste cu stafii, cu strigoi.
Geisterglaube, *-ns, m. sg.* superstiție.
geister|haft *adj.* fantomatic; **~e Blässe** paloare de ceară, lividitate.
Geister|harfe, *-n, f. (muz.)* harfă eoliană.
Geisterlehre *f. sg.* demonologie, spiritism.
geistern, *geisterte, gegeistert, vb. (h) intr. (despre fantome, năluci)* a se arăta; *(impers.)* **hier geistert es** aici umblă stafii, nu e lucru curat; *(fig.)* **ein Lichtschein geisterte hinter dem Fenster** o rază de lumină se vedea în spatele geamului mișcându-se.
Geister|reich, *-(e)s, -e, n.* lume, împărăție a spiritelor.
Geisterseher, *-s, -e, m.* **~in**, *-nen, f.* vizionar(ă), persoană care crede că are viziuni.
Geisterseherei, *-en, f.* manie de a avea viziuni, de a vedea stafii.
Geister|stadt, *-städte, f.* oraș al fantomelor.
Geister|stunde, *-n, f.* miezul nopții, oră a fantomelor, ceas al spiritelor.
Geister|welt *f. sg.* lume a spiritelor.
Geisterzug, *-(e)s, -züge, m. (fam.)* tren care călătorește fără pasageri.
geistes|abwesend *adj.* distrat, absent cu duhul.
Geistes|abwesenheit *f. sg.* lipsă de atenție.
Geistes|an|strengung, *-en, f.* încordare a intelectului.
Geistes|anlage, *-n, f.* dotare intelectuală.
Geistes|arbeit *f. sg.* muncă intelectuală.
Geistes|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor intelectual.
geistes|arm *adj.* lipsit de inteligență, de spirit, sărac cu duhul.
Geistes|armut *f. sg.* lipsă de inteligență, de spirit.
Geistes|art, **Geistesbeschaffenheit** *f. sg.* structură spirituală.
Geistesbeschränkt|heit *f. sg.* mărginire spirituală.
Geistesbildung *f. sg.* cultură intelectuală, cultivare a minții; **ein Mann mit hoher ~** un om foarte cultivat.
Geistesblitz, *-es, -e, m.* scânteiere, sclipire a spiritului, idee spontană.
Geistes|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs al spiritului.
Geistes|erziehung *f. sg.* educație spirituală; educație a intelectului.
Geistesfähigkeit, *-en, f.* capacitate intelectuală, spirituală.
Geistesflug, *-(e)s, m. sg.* avânt, elan al spiritului.
Geistesfrei|heit *f. sg.* libertate a spiritului, a cugetării.
Geistesfriede, *-ns, m. sg. (poet.)* liniște sufletească.
Geistesfrische *f. sg.* vigoare, prospețime spirituală, intelectuală.
Geistesfunke, *-ns, -n*, **Geistesfunken**, *-s, -, m.* v. Geistesblitz.
Geistesgabe, *-n, f.* talent, facultate intelectuală.
Geistesgegenwart *f. sg.* prezență de spirit.
geistesgegenwärtig *adj.* cu prezență de spirit.
Geistesgeschichte *f. sg.* istorie spirituală (a unui popor).
geistesge|stört *adj.* alienat, nebun, dement.
Geistesge|störte, *-n, -n (ein Geistesgestörter), m.* și *f.*, alienat(ă) mintal, dement(ă), nebun(ă).
Geistesge|stört|heit *f. sg.* alienație mintală, nebunie, tulburare a spiritului, demență.
Geistesgröße *f. sg.* **1.** dimensiune, măreție a spiritului. **2.** om genial, geniu.
Geisteshaltung, *-en, f.* ținută, stare spirituală.
Geisteskind, *-(e)s, -er, n.* om de spirit; *(fam., iron.; în expr.)* **er ist kein großes ~** nu e o lumină, nu e un om prea deștept.
Geisteskraft, *-kräfte, f.* **1.** facultate intelectuală. **2.** energie, forță intelectuală.
geisteskrank *adj.* nebun, alienat mintal.
Geisteskranke, *-n, -n (ein Geisteskranker), m.* și *f.* v. Geistesgestörte.

Geisteskrankheit, *-en, f.* nebunie, alienație mintală.
Geistesleben, *-s, n. sg.* viață intelectuală, spirituală.
Geistesmacht, *-mächte, f.* putere spirituală, sufletească.
Geistesnacht *f. sg. (poet.)* întunecare a minții, nebunie.
Geistesnahrung, *-en, f.* hrană intelectuală; hrană sufletească.
Geistes|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs al minții.
Geistesrichtung, *-en, f.* curent spiritual; direcție de dezvoltare a spiritului.
Geistesruhe *f. sg.* tihnă.
Geistes|schaffende, *-n, -n (ein Geistesschaffender), m.* și *f.* intelectual(ă).
geistes|scharf *adj.* ager la minte, cu cap limpede.
Geistes|schärfe *f. sg.* agerime, ascuțime a minții, forță de pătrundere intelectuală.
Geistes|schöpfung, *-en, f.* creație a spiritului.
geistes|schwach *adj.* slab de minte, tâmpit, handicapat mintal; idiot, imbecil.
Geistes|schwäche *f. sg.* slăbiciune a minții, tâmpenie, idioție.
Geistes|schwung, *-(e)s, m. sg.* avânt al gândirii, al geniului.
Geistes|stärke *f. sg.* energie, forță intelectuală.
Geistes|störung, *-en, f.* alienație mintală, demență, nebunie.
Geistes|strömung, *-en, f.* curent spiritual, de idei.
geistes|stumpf *adj.* tâmpit, idiot.
Geistes|stumpfheit *f. sg.* tâmpenie, idioție.
Geistes|tätigkeit, *-en, f.* activitate intelectuală.
geistes|träge *adj.* greoi, cu minte greoaie.
Geistes|trägheit *f. sg.* lene, inerție spirituală, încetineală a intelectului.
Geistesverfassung, *-en, f.* v. Geisteszustand **(2)**.
geistesverwandt *adj.* înrudit din punct de vedere spiritual.
Geistesverwandtschaft *f. sg.* afinitate, potrivire de idei; afinitate spirituală.
geistesverwirrt *adj.* cu mintea rătăcită, tulburată.
Geistesverwirrung, *-en, f.* v. Geistesstörung.
Geisteswelt *f. sg.* lume intelectuală, lume a spiritului.
Geisteswerk, *-(e)s, -e, n.* creație spirituală.
Geisteswissenschaften *pl.* științe sociale, umane.
Geisteswissenschaftler, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* om de știință în domeniul științelor sociale, umane.
geisteswissenschaftlich *adj.* din punctul de vedere al științelor sociale, umane.
Geistes|zer|rüttung *f. sg.* v. Geistesstörung.
Geistes|zucht *f. sg.* disciplină a spiritului.
Geistes|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stare mintală. **2.** stare spirituală; stare sufletească.
geistig *adj.* **1.** spiritual, intelectual; **~e Arbeit** muncă intelectuală; **~e Liebe** amor platonic. **2.** spirtos; **~e Getränke** băuturi spirtoase.
Geistigkeit *f. sg.* **1.** spiritualitate. **2.** natură intelectuală. **3.** conținut alcoolic.
geistleer *adj.* fără spirit, fără inteligență.
geistlich *adj.* bisericesc, religios; ecleziastic, preoțesc, clerical; **~e Musik** muzică bisericească; **der ~e Stand** clerul; **die ~en Orden** ordinele religioase.
Geistliche, *-n, -n (ein Geistlicher), m.* preot, popă.
Geistlichkeit *f. sg.* preoțime, cler.
geistlos *adj.* fără spirit, searbăd, anost.
Geistlosigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* lipsă de spirit, de inteligență. **2.** *pl.* nerozii.
geistreich *adj.* spiritual, ingenios; **~e Bemerkung** observație spirituală.
Geistreichelei, *-en, f. (peior.)* tendință, manie de a face pe spiritualul; afectare de spirit, spirit nesărat.
geistreicheln, *geistreichelte, gegeistreichelt (ich geistreich(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a face pe spiritualul.
Geistreich|heit *f. sg.* (finețe de) spirit, ingeniozitate.
geist|sprühend *adj.* foarte inteligent, genial; plin de idei, de imaginație; scăpărător.
geist|tötend *adj.* plicticos, monoton; abrutizant.
geist|umnachtet *adj. (poet.)* cu mintea întunecată, nebun.
geistvoll *adj.* v. geistreich.
Geitau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* v. Gei.
Geiz, *-es, m. sg.* **1.** zgârcenie, avariție. **2.** *(poet.)* năzuință, aspirație. **3.** *(reg.)* poftă de mâncare; lăcomie. **4.** *(bot.)* vlăstar parazit, mlădiță secundară.
Geizdrache, *-n, -n, m.* v. Geizhals.
geizen, *geizte, gegeizt (du, er geizt), vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a fi zgârcit (cu). **2.** *(nach)* a se lăcomi; a dori (ceva foarte mult).
Geizhals, *-es, -hälse,* **Geizhammel**, *-s, -,* **Geizhund**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* zgârcit, avar, zgârie-brânză.
geizig *adj.* zgârcit, avar, cărpănos, calic.
Geizige, *-n, -n (ein Geiziger), m.* zgârcit, avar, calic.
Geizkragen, *-s, -krägen, m.* v. Geizhals.
Geiztrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Geiz **(4)**.
Geizwanst, *-(e)s, -wänste, m.* v. Geizhals.
Gejage, *-s, n. sg.* alergătură continuă, goană.
Gejammer, *-s, n. sg.* gemete, lamentări, bocete, vaiete (continue, nesfârșite), văicăreală.
Gejauchze, *-s, n. sg.* chiote, strigăte de bucurie, aclamații.
Gejodel, *-s, n. sg.* chiote tiroleze, cântat tirolez cu triluri.
Gejohle, *-s, n. sg.* țipete, strigăte prelungite și repetate.
Gejubel, *-s, n. sg.* jubilat; chiote de bucurie.
Gekakel, *-s, n. sg. (reg.)* v. Gegacker.
gekannt *part. trec.* de la kennen.
Gekeif(e), *-(e)s, n. sg.* ceartă, sfadă continuă, gâlceavă.
gekelcht *adj. (bot.; despre flori)* cu potir, cu păhăraș.
Gekelter, *-s, n. sg.* tescuit (repetat).
Gekicher, *-s, n. sg.* râsete înfundate, chicoteală.
Gekitzel, *-s, n. sg.* gâdilează.
Geklaff, *-es,* **Geklaffe**, *-s, n. sg.* chelălăit, hămăit, lătrat.
Geklage, *-s, n. sg.* tânguială, jelanie.
Geklagte, *-n, -n (ein Geklagter), m. (jur.)* acuzat, pârât.
Geklapper, *-s, n. sg.* **1.** clănțănit. **2.** cloncănit (al berzei). **3.** uruit (al morii).
Geklatsch, *-es,* **Geklatsche**, *-s, n. sg.* **1.** aplauze necontenite, fără rost. **2.** *(fam.)* bârfeli, intrigi.
Geklecks, *-es, n. sg.* mâzgălitură (la scris).
Geklimper, *-s, n. sg.* zdrăngăneală (la pian etc.); **das ~ mit dem Geld(e)** zornăitul banilor.
Geklingel, *-s, n. sg.* clinchet (de clopoței, zurgălăi etc.).
Geklipp, *-(e)s, n. sg.* stâncă.
Geklirr(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** zăngănit (de arme). **2.** zornăit (de pinteni). **3.** clinchet (de pahare, vase etc.).
geklommen *part. trec.* de la klimmen.
Geklopfe, *-s, n. sg.* bocăneală, ciocăneală, ciocănit continuu.
Geklüft(e), *-(e)s, n. sg.* văgăună, râpă, prăpastie.
geklungen *part. trec.* de la klingen.
Geknall(e), *-(e)s, n. sg.* pocnete, trosnete, păcăneală.
Geknarr(e), *-(e)s, n. sg.* scârțâit, scârțâială, trosnete.
Geknatter, *-s, n. sg.* **1.** pocnete, păcănit, răpăit (de puști, de mitraliere etc.); lătrat. **2.** trosnete.
geknickt I. *part. trec.* de la knicken. **II.** *adj. (în expr. pop.)* **ich bin ganz ~** sunt zdrobit cu desăvârșire, sunt deprimat, descurajat, distrus.
gekniffen *part. trec.* de la kneifen.
Geknirsche, *-s, n. sg.* scrâșnete (din dinți), scârțâit.
Gekn|ister, *-s, n. sg.* **1.** pâlpâială (a focului), sfârâit. **2.** fâșâit, foșnet (de stofe, hârtie, paie etc.).
Geknurre, *-s, n. sg.* mârâit (al câinelui).
Gekoch(e), *-(e)s, n. sg. (fam., peior)* **1.** gătire (a mâncării). **2.** mâncare gătită.
Gekôch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* **1.** alimente gătite împreună. **2.** mâncare, fiertură de legume.
gekonnt I. *part. trec.* de la können. **II.** *adj.* priceput, dovedind pricepere, măiestrie.
gekôpert *adj.* **1.** *(text.)* țesut în coaste. **2.** *(pop., glumeț)* putred de bogat.
gekoppelt *adj. (tehn.)* cuplat, legat; **~e Fenster** fereastră dublă.
gekoren *part. trec.* de la küren și kiesen[2].
gekörnt *adj.* **1.** grăunțos. **2.** *(mineral.)* granulos.
Gekrach(e), *-(e)s, n. sg.* trosnitură, trosnete (repetate).
Gekrächz(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** croncănit, cârâit. **2.** sunete răgușite. **3.** *(fam.)* plânsete, scânceală.
Gekrakel, *-s, n. sg.* scris urât, necitet, mâzgăliturâ, laba gâștei; **das ~ kann man nicht lesen** mâzgăleala asta nu se poate citi.
Gekränkt|heit *f. sg.*, **Gekränkt|sein**, *-s, n. sg.* (stare de) supărare, necaz.
Gekrätz(e), *-(e)s, n. sg.* așchii (de metal), zgură.
Gekratze, *-s, n. sg.* **1.** scărpinare, scărpinătură. **2.** zgârietură. **3.** scârțâiturâ, scârțâială. **4.** mâzgăleală.
Gekräuse, **Gekräusel**, *-s, n. sg.* **1.** încrețire (a părului). **2.** bucle. **3.** încrețitură.
gekräuselt I. *part. trec.* de la kräuseln. **II.** *adj.* încrețit, cu crețuri, cu riduri; **~e Stirn** frunte încruntată.
Gekräut, *-(e)s, n. sg.* buruieni, bălării.
Gekreisch(e), *-(e)s, n. sg.* țipete (ascuțite), vociferare, gălăgie.
Gekreuzigte, *-n, -n (ein Gekreuzigter), m.* (și *rel.)* cel răstignit.
gekreuzt I. *part. trec.* de la kreuzen. **II.** *adj. (în expr.)* **~e Reime** rime încrucișate.
Gekritzel, *-s, n. sg.* mâzgăliturâ, mâzgăleală; scriere indescifrabilă, măruntă.
gekrochen *part. trec.* de la kriechen.
Gekröpf, *-(e)s, n. sg. (vân.)* hrană a păsărilor răpitoare.
gekröpft *adj. (tehn.)* cotit, îndoit; **~e Welle** arbore cotit.
Gekrös|ader, *-n, f. (anat.)* arteră mezenterică.
Gekrösdrüse, *-n, f. (anat.)* ganglion mezenterial.
Gekröse, *-s, n. sg.* **1.** *(anat.)* mezenter. **2.** *(cul.)* organe, mărunțaie (mai ales de la viței).
Gekrös|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a mezenterului.
Gekrümmt|heit *f. sg.* curbare, încovoiere; gârbovire.
gekünstelt *adj.* nenatural, afectat; forțat, născocit, artificial.
Geküsse, *-s, n. sg. (fam.)* pupături.
Gel, *-s, -e* (și *-s), n. (chim.)* gel.
Gelabber, *-s, n. sg. (reg., peior.)* băutură călduță și fadă, pișoarcă.
Gelaber, *-s, n. sg. (fam.)* palavre, flecăreală.
Gelache, *-s, n. sg.* râsete (repetate și zgomotoase).
Gelächter, *-s, n. sg.* râsete, hohote; **ein lautes (sau schallendes) ~** hohote de râs; **zum ~ werden** a fi de râsul lumii, a se face de râs; **jn. zum ~ machen** a face pe cineva de râs.
gelackmeiert *adj. (fam.)* păcălit, tras pe sfoară.
Gelackmeierte, *-n, -n (ein Gelackmeierter) m.* și *f. (fam.)* persoană trasă pe sfoară, păcălit(ă).
geladen I. *part. trec.* de la laden. **II.** *adj.* **1.** invitat; **vor ~en Gästen** în fața invitaților. **2.** încărcat; **ein ~es Gewehr** o pușcă încărcată. **3.** *(pop.)* mânios, furios, supărat; **er ist auf ihn ~** e supărat, mânios pe el.
Geladene, *-n, -n (ein Geladener), m.* și *f.* invitat(ă), musafir.
Gelage, *-s, n. sg.* chef, petrecere (cu multă băutură și mâncare); ospăț; *(fam.)* **ins ~ hineinreden** a vorbi negândit, aiurea.
Geläger, *-s, -, n.* drojdie (depusă la o a doua fermentare a vinului sau a berii).
gelähmt I. *part. trec.* de la lähmen. **II.** *adj.* paralizat.
Gelähmte, *-n, -n (ein Gelähmter) m.* și *f.* persoană paralizată.
Gelähmt|heit *f. sg.* paralizie.
gelahrt *adj. (poet., înv.)* v. gelehrt.
Gelahrt|heit *f. sg. (poet.; înv.)* v. Gelehrtheit.
Gelalle, *-s, n. sg.* gângurit.
Gelände, *-s, -, n.* teren, întindere; **~ vermessen** a ridica planul pe teren; **hügeliges ~** teren accidentat; **das ~ erkunden** a prospecta terenul; **ein ~ erwerben** a obține un teren; **das ~ der Gartenbauausstellung** terenul expoziției horticole.
Gelände|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* zonă, parcelă, bucată de teren.
Gelände|aufnahme, *-n, f. (geod.)* ridicare a planului pe teren; releveu.
Geländebeschaffenheit *f. sg.* caracterul, configurația unui teren; releveu.
Gelände|einschnitt, *-(e)s, -e, m.* curmătură; crestătură, intrând în teren.
Geländefahren, *-s, n. sg. (sport)* cursă motociclistă (sau automobilistică) pe teren accidentat; motocros.

Geländefahrt, *-en, f.* călătorie pe un teren neamenajat.
Geländefahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Geländewagen.
Geländefenster, *-s, -, m. (inv.)* fereastră cu balcon.
geländegängig *adj. (despre vehicule)* tout-terrain, care circulă pe orice teren.
Geländegegebenheiten *pl.* v. Geländebeschaffenheit.
Geländekampf|stoff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* gaz de război pentru infectarea terenului.
Geländekarte, *-n, f.* (şi *mil.)* hartă de teren.
Geländekunde *f. sg.* topografie.
Geländelauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* cros.
Geländemarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marş pe un teren neamenajat.
Geländer, *-s, -, n.* parmaclâc (de scară, pod etc.), balustradă, parapet.
Geländerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore cu ramurile întinse şi fixate pe spalier sau pe boltă.
Geländerdocke, *-n, f. (constr.)* montant, proptea la o balustradă.
Geländerpfosten, *-s, -, m.* v. Geländersäule.
Geländer|riegel, *-s, -, m.* lisă, bară de balustradă.
Gelände|ritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** călărit pe un teren cu obstacole. **2.** exerciţiu de călărie.
Geländersäule, *-n, f.*, **Geländer|stab**, *-(e)s, -stäbe, m.* coloană, stâlp de balustradă, balustru.
Geländer|stütze, *-n, f. (constr.)* proptea, baston de balustradă.
geländert *adj.* cu balustradă; cu barieră.
Geländeskizze, *-n, f. (top.)* schiţă (schematică) a terenului.
Gelände|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc, întrecere organizată pe câmp, în pădure etc. **2.** drumeţii, orientare în teren cu caracter explorativ.
Gelände|sport, *-(e)s, -sportarten, m.* (gen de) sport de sau în teren.
Gelände|übung, *-en, f. (mil.)* aplicaţie, exerciţiu în teren.
Geländever|hältnisse *pl.* configuraţie, situaţie a terenului.
Geländeverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de teren, de teritoriu.
Geländewagen, *-s, -, m.* automobil tout-terrain, de teren; automobil care circulă pe orice teren.
Geländewelle, *-n, f.* ondulaţii de teren.
Gelände, *-s, -, n. (reg.)* fâşie de pământ, de câmp.
gelangen, *gelangte, gelangt, vb. (s) intr.* a ajunge, a sosi, a nimeri; **zum Ziel(e)** ~ a-şi ajunge ţinta; **zu Ohren** ~ a veni, a ajunge la urechea cuiva; **zur Erkenntnis** ~ a-şi da seama; **zum Verkauf** ~ a fi pus în vânzare; **zur Ausführung** ~ a se executa; **zum Abschluss** ~ a se termina; *(inform.)* **von einer Site zur anderen** ~ a ajunge dintr-un sit în altul.
gelangweilt I. *part. trec.* de la langweilen. **II.** *adj.* plictisit, dezgustat.
gelappt I. *part. trec.* de la lappen. **II.** *adj.* cu crestături; *(bot.)* lobat.
Gelärche, *-s, n. sg. (reg.)* clădire dărâmată; dărâmătură.
Gelärm(e), *-(e)s, n. sg.* zgomot, gălăgie.
Gelass, *-es, -e, n.* încăpere (mică), iatac, cameră; **er hat sich in ein stilles ~ des Hauses zurückgezogen** s-a retras într-o cămăruţă liniştită a casei.
gelassen I. *part. trec.* de la lassen. **II.** *adj.* liniştit, calm, cu sânge rece; **in einem ~en Ton sprechen** a vorbi pe un ton degajat.
Gelassenheit *f. sg.* linişte, calm, sânge rece.
Gelaster, *-s, n. sg.* hulire, cleveteală; blasfemie.
Gelatine [ʒela'ti:nə] *f. sg.* gelatină.
Gelatinekapsel, *-n, f.* capsulă gelatinoasă.
Gelatineprozess, *-es, -e, m.* (proces de) prefacere în gelatină.
Gelatine|seide, *-n, f. (text.)* mătase (artificială) chardonnet.
gelatinieren [ʒe-], *gelatinierte, gelatiniert, vb. (s) intr.. (h) tr.* a (se) închega; a (se) prefface în gelatină; a (se) face aspic, piftie.
gelatinös *adj.* gelatinos.
Gelauf, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(vân.)* urmă (de păsări şi iepuri). **2.** *(sport)* pistă pentru alergări de cai.
gelaufe, *-s, n.* sg. alergătură continuă.
gelaufen *part. trec.* de la laufen.
geläufig I. *adj.* **1.** iute, abil; er **hat eine ~e Zunge** (sau **ein ~es Mundwerk)** e bun de gură. **2.** familiar, cunoscut; obişnuit; **das ist mir noch nicht** ~ încă nu m-am obişnuit cu treaba asta; **eine ~e Redensart** o expresie cunoscută, care circulă. **II.** *adv.* curent, curgător; **eine Sprache ~ sprechen** a vorbi curent o limbă.
Geläufigkeit *f. sg.* **1.** uşurinţă, abilitate, îndemânare; **~ im Sprechen** uşurinţă la vorbă, darul vorbirii; **durch Übung erlangte** ~ rutină dobândită prin exersare. **2.** *(muz.)* velocitate.
gelaunt *adj.* dispus; **gut ~ sein** a fi bine dispus.
Geläut, *-(e)s, -e, - n.* **1.** set de clopote ale unei biserici acordate între ele; **zwei Glocken des ~es sind im Krieg eingeschmolzen worden** două clopote din set au fost topite în timpul războiului. **2.** *sg.* sunet continuu de clopot; dangăt; **ein schönes** ~ un dangăt frumos. **3.** *sg (vân.)* lătrat (pe urma vânatului).
gelb *adj.* galben; *(ist.)* **die ~en Gewerkschaften** sindicatele galbene; ~ **werden** a (se) îngălbeni; **~e Rüben** morcovi; **es wurde mir grün und ~ vor den Augen** am văzut stele verzi; ~ **färben** a zugrăvi, a vopsi în galben.
Gelb, *-(e)s, n. sg.* (culoare) galben(ă).
Gelb|ammer, *-n, f.* v. Goldammer.
Gelb|blei|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* vulfenit, molibdat de plumb.
gelb|braun *adj.* maro-gălbui.
gelb|bunt *adj.* cu pete galbene, împestriţat cu galben.
Gelbe[1], *-n (Gelbes), n. sg.* gălbeneală; parte galbenă; **das ~ vom Ei** gălbenuşul oului.
Gelbe[2], *-n, -n (ein Gelber), m.* şi *f.* (bărbat, femeie din rasa) galben(ă).
Gelb|ei, *-(e)s, -er, n. (reg.)* gălbenuş.
Gelb|eisen|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* zantosiderit.
gelben, *gelbte, gegelbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vopsi (în) galben. **II.** *intr. (s) (rar)* a se decolora, a se îngălbeni, a păli.
Gelb|erde *f. sg.* ocru galben.
gelbfalb *adj. (despre cai)* şarg.
gelbfarbig *adj.* (de culoare) galben(ă).
Gelbfärbung *f. sg.* zugrăvire, vopsire în galben.
Gelbfieber, *-s, n. sg.* friguri galbene.
Gelbfiebermücke, *-n, f.* ţânţar care provoacă friguri galbene.
Gelbfilter, *-s, -, m. (fot.)* filtru galben.
gelbgefleckt *adj.* cu pete galbene.
Gelbgießer, *-s, -, m.* turnător de alamă, alămar.
Gelbgießerei, *-en, f.* turnătorie de alamă.
Gelbgießerwaren *pl.* alămărie, alămuri.
Gelbglut *f. sg. (tehn.)* incandescenţă galbenă.
gelbgrau *adj.* galben-cenuşiu.
gelbgrün *adj.* galben-verzui.
Gelbguss, *-es, -güsse, m.* alamă.
Gelbheit *f. sg.* culoare galbenă, gălbeneală, aspect galben.
Gelbholzbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* scumpie *(Cotinus coggvgria).*
Gelbkörper|hormon, *-s, -e, n.* hormon sexual feminin.
Gelbkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rezedă, rozetă *(Reseda odorata).*
Gelbkreuz, **Gelbkreuzgas**, *-es, n. sg. (mil.)* cruce galbenă, gaze toxice de luptă (folosite în primul război mondial).
Gelbkupfer, *-s, n. sg.* cupru brut; alamă.
gelbledern *adj.* din piele galbenă.
gelblich *adj.* gălbui.
Gelblicht, *-(e)s, -er, n.* culoare galbenă (a semaforului).
Gelbling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* burete galben, gălbior *(Cantharellus cibarius* Ev.). **2.** *(entom.)* fluture galben *(Colias).* **3.** *(ornit.)* presură *(Emberiza citrinella).*
gelbreif *adj. (agr.; despre grâne, păioase, unele fructe etc.)* copt, auriu.
Gelbreife, *-n. f. (agr.)* faptul de a fi copt; maturitate; coacere, pârguială.
Gelbrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugina grâului *(Puccinia glumarum).*
gelbrot *adj.* roşu-gălbui.
Gelbrübe, *-n, f. (reg.)* morcov.
Gelbschecke, *-n, -n, m.* cal bălţat cu pete galbene.
Gelbscheibe, *-n, f. (fot., fiz.)* ecran, disc (din sticlă galbenă).
Gelbschnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** pui cu caş la cioc. **2.** *(fig., fam.)* ţângău (cu caş la gură), ageamiu.
Gelbschopf, *-(e)s, -schöpfe, m.* păr blond deschis.
Gelb|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* laptele-păsării *(Gagea lutea).*
Gelbsucht *f. sg. (med.)* gălbinare, icter.
gelbsüchtig *adj.* bolnav de gălbinare, de icter.
Gelbveigelein [-fae-], *-s, -, n,* **Gelbviole** [-vio:-], *-n, f. (bot.)* micşunea galbenă *(Cheirantus cheiri* L.).
Gelbwurst, *-würste, f.* cârnat afumat în maţ galben.
Geld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg.* bani; *(fam.)* parale; **große** ~ bani în bancnote; **kleines** ~ bani în monede, mărunt; mărunţiş; **bares** ~ bani numerar, peşin; ~ **abheben** a ridica bani (de la bancă); ~ **wechseln** a schimba bani; **das ist sein** ~ **wert** îşi merită banii; ~ **verdienen** a câştiga bani; ~ **herausschlagen** a câştiga bani; a scoate parale; **zu** ~ **machen** a preface în bani; **das läuft ins** ~ asta costă scump; **er hat** ~ **wie Heu** e putred de bogat; **das** ~ **liegt auf der Straße** poţi să câştigi uşor, există multe posibilităţi de a câştiga bani; *(fam.)* **im** ~ **wühlen** a se scălda în bani; **es ist** ~ **wert** face parale; *(fig.)* **das** ~ **oder das Leben!** banii sau viaţa! **er ist überall bekannt, wie das schlechte** ~ e cunoscut ca un cal breaz; ~ **stinkt nicht** banul n-are miros; ~ **regiert die Welt** banii conduc lumea. **2.** *pl.* (sumă de) bani; fonduri; **öffentliche ~er** bani publici.
Geld|abfindung, *-en, f. (ec.)* compensare bănească, indemnizaţie în bani.
Geld|abfluss, *-es, -flüsse, m. (ec.)* scurgere de capital; ~ **ins Ausland** scurgere de capital în străinătate.
Geld|abwertung, *-en, f. (ec.)* depreciere, devalorizare a monedei.
Geld|adel, *-s, m. sg.* **1.** nobleţe cumpărată. **2.** aristocraţie a banului, aristocraţie financiară.
Geld|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de bani.
Geld|angelegenheit, *-en, f.* afacere pecuniară, problemă financiară, de finanţe.
Geld|anlage, *-n, f.* plasare, investiţie de fonduri, de capital; **eine einträgliche ~ suchen** a căuta un plasament rentabil; **eine ~ in Aktien** un plasament în acţiuni.
Geld|anleger, *-s, -, m.* investitor.
Geld|anleihe, *-n, f.* împrumut (bănesc).
Geld|an|spruch, *-(e)s, -ansprüche, m.* creanţe de bani.
Geld|anweisung, *-en, f.* **1.** mandat poştal. **2.** *(fin.)* transfer de bani.
Geld|äquivalent [-ɛkviva-], *-(e)s, -e, m.* contravaloare (exprimată) în bani.
Geldaristokratie [-ti:], *-n, f.* aristocraţie a banului.
geld|arm *adj.* lipsit de bani, sărac.
Geld|armut *f. sg.* lipsă de bani.
Geld|aufnahme, *-n, f.* împrumut (mai ales de la bancă).
Geld|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli, speze.
Geld|aufwertung, *-en, f. (ec.)* revalorizare a monedei.
Geld|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (ec.)* expresie bănească.
Geld|ausfuhr, *-en, f.* export de bani, de capital.
Geld|ausgabe, *-n, f.* cheltuială; **in diesem Monat hatte ich viele ~n** în această lună am cheltuit mulţi bani, am avut multe cheltuieli.
Geld|ausgabe|automat, *-en, -en, m. (ec.)* bancomat, automat (pentru eliberarea) de numerar *(presc.* GAA).
Geld|ausleiher, *-s, -, m.* persoană care dă sau ia bani cu împrumut.
Geld|ausweitung *sg. (fin.)* expansiune monetară.
Geld|auslieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* aviz de sosire (a unui mandat).
Geld|automat, *-en, -en, m. (ec.)* v. Geldausgabeautomat.
Geldbedarf, *-(e)s, m. sg.* trebuinţă, nevoie de bani.
geldbedürftig *adj.* care are nevoie de bani.
Geldbegierde, *-n, f.* lăcomie de bani.
geldbegierig *adj.* lacom de bani.
Geldbe|hebung, *-en, f. (austr.)* ridicare de bani; acceptare de bani; **zur ~ befugt** autorizat, îndreptăţit să ridice banii.
Geldbei|hilfe, *-n, f.* ajutor financiar.
Geldbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie în bani.

Gẹldbelohnung, *-en, f.* recompensă în bani.
Gẹldbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* rezervă monetară, financiară.
Gẹldbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă de bani (la care se ridică o cheltuială, o socoteală).
Gẹldbeutel, *-s, -, m.* pungă de bani, portmoneu.
Gẹldbewegung, *-en, f. (ec.)* mişcare, circulaţie financiară.
Gẹldbewilligung, *-en, f.* alocaţie, acordare a unei sume.
Gẹldbezüge *pl. (fin.)* prestaţii de bani.
Gẹldbilanz, *-en, f.* balanţă financiară.
Gẹld|börse, *-n, f.* v. Geldbeutel.
Gẹldbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de valoare; mandat poştal.
Gẹldbriefträger, *-s, -, m. (poştă)* factor de mandate.
Gẹld|büchse, *-n, f.* casetă pentru bani; cutie pentru păstrarea banilor; puşculiţă.
Gẹldbündel, *-s, -, n.* teanc de bancnote.
Gẹldbuße, *-n, f.* amendă (în bani).
Gẹld|dasein, *-s, n. sg. (ec.)* situaţie, existenţă bazată pe bani, pe capital.
Gẹld|deckung *f. sg.* acoperire a monedei.
Gẹld|disziplin *f. sg.* disciplină monetară, financiară.
Gẹld|durst, *-(e)s m. sg.* sete de bani.
Gẹld|eingang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* percepere, încasare, intrare de bani.
Gẹld|einheit, *-en, f.* unitate monetară, băneacă; **nationale ~** unitate monetară naţională.
Gẹld|einkommen, *-s, -, n. (fin.)* venituri monetare.
Gẹld|einlage, *-n, f. (com.)* depozit, depunere de bani.
Gẹld|ein|nahme, *-n, f.* încasare; percepere de bani.
Gẹld|ein|nehmer, *-s, -, n.* încasator; perceptor.
Gẹld|einteilung, *-en, f.* împărţire, repartizare a unei sume de bani (pentru diverse cheltuieli).
Gẹld|einwurf, *-(e)s, -würfe, m.* deschizătură pentru introducerea banilor (la automate).
Gẹld|emission, *-en, f.* emisiune monetară.
Gẹld|entschädigung, *-en, f.* despăgubire în bani.
Gẹld|entwertung, *-en, f. (ec.)* devalorizare a banilor, inflaţie.
Gẹlder *pl.* (de la Geld) *(fin.)* fonduri, mijloace fixe; **festgelegte ~** fonduri imobile; **flüssige ~** fonduri lichide; **langfristig angelegte ~** fonduri investite pe termen lung; **öffentliche ~** bani publici.
Gẹld|er|hebung, *-en, f.* percepere de bani.
Gẹld|ersatzmittel, *-s, -, m.* mijloc de plată care înlocuieşte banii: cec, cambie.
Gẹld|er|sparnisse *pl.* economii.
Gẹld|ertrag, *-es, -erträge, (fin.)* **1.** venit din plasamentul financiar. **2.** profit.
Gẹld|erwerb, *-(e)s, -e, m.* **1.** câştig (de bani). **2.** muncă (salarizată).
Gẹld(es)wert, *-(e)s, -e, m.* valoare (de cumpărare) a banilor; curs al banilor; **Geld und ~** valoare nominală şi reală a banilor.
Gẹldfälscher, *-s, -, m.* falsificator de bani, de monedă; calpuzan.
Gẹldfälschung, *-en, f.* falsificare de bani, de monedă.
Gẹldfassung, *-en, f. (mil.)* primire a soldei, a indemnizaţiei.
Gẹldfetisch, *-(e)s, -e, m. (ec.)* fetişizare a banilor.
Gẹldflüssigkeiten *pl.* lichidităţi.
Gẹldfonds, [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fonduri, capital bănesc.
Gẹldforderung, *-en, f.* pretenţie de bani, creanţă pecuniară.
Gẹldform, *-en, f. (ec.)* formă de bani.
Gẹldfrage, *-n, f.* chestiune de bani; problemă băneacă, pecuniară.
Gẹldfunktion, *-en, f. (ec.)* funcţie a banilor.
Gẹldfuß, *-es, -füße, m.* etalon monetar.
Gẹldgebarung, *-en, f. (austr.)* gestiune băneacă, administrare de bani.
Gẹldgeber, *-s, -, m. (fin.)* persoană care finanţează, care acordă credit.
Gẹldgebühr, *-en, f.* taxă în bani.
Gẹldgeiz, *-es, m. sg.* zgârcenie (la bani).
Gẹldgeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere cu bani; operaţie financiară.
Gẹldgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou în bani.
Gẹldge|stalt, *-en, f. (ec.)* formă, înfăţişare a banilor.
Gẹldgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de bani.
Gẹldgier *f. sg.* lăcomie de bani.
gẹldgierig *adj.* lacom, avid de bani.
Gẹldgurt, *-(e)s, -e,* **Gẹldgürtel**, *-s, -, m.* şerpar (pentru bani), chimir.
Gẹldhandel, *-s, m. sg.* cămătărie, zărăfie.
Gẹldhandlungskapital, *-(e)s, n. sg.* capital pentru comerţ bancar.
Gẹldheirat, *-en, f.* căsătorie de interes, pentru bani.
Gẹld|herrschaft *f. sg. (ec.)* putere a capitalului, plutocraţie.
Gẹldhilfe, *-n, f.* subvenţie băneacă.
Gẹldhinterlegung, *-en, f.* depunere a unei sume de bani.
Gẹldhortung, *-en, f.* acumulare, tezaurizare de bani.
Gẹldhunger, *-s, m. sg.* sete de bani; arghirofilie.
Gẹld|institut, *-(e)s, -e, n.* instituţie financiară, bancară; bancă.
Gẹldkapital, *-s, -e* (şi *-ien)* [-iən], *n. (ec.)* capital bănesc.
Gẹldkarte, *-n, f.* card.
Gẹldkästchen, *-s, -, n.* casetă de bani.
Gẹldkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* casă de bani.
Gẹldkatze, *-n, f.* v. Geldgürtel.
Gẹldkiste, *-n, f.* ladă de bani, casă portativă.
Gẹldklemme *f. sg. (fam.)* strâmtoare financiară; lipsă de bani.
gẹldknapp *adj.* lipsit de bani, strâmtorat.
Gẹldknappheit *f. sg.* lipsă, nevoie de bani.
Gẹldkontribution, *-en, f.* contribuţie în bani.
Gẹldkrise, *-n, f. (ec.)* criză financiară.
Gẹldkreislauf, *-(e)s, -läufe, m.* circuit monetar.
Gẹldkurs, *-es, -e, m. (ec.)* curs al valutei, curs valutar.
Gẹldleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut de bani.
Gẹldleistung, *-en, f. (ec.)* prestaţie în bani.
Gẹldleiher, *-s, -, m.* v. Geldverleiher.
Gẹldleute *pl.* (lume a) financiari(lor).
gẹldlich *adj.* în bani, de bani, băneşc.
gẹldlos *adj.* fără bani, lipsit de bani.
Gẹldlosigkeit *f. sg.* lipsă de bani.
Gẹldmacher, *-s, -, m. (fam.)* v. Geldfälscher.
Gẹldmakler, *-s, -, m.* agent de bursă.
Gẹldmangel, *-s, m. sg.* lipsă de bani.
Gẹldmanipulation, *-en, f.* **1.** manipulare de bani. **2.** deturnare a banilor.
Gẹldmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** financiar. **2.** om bogat, cu mulţi bani.
Gẹldmännchen, *-s, -, n. (bot.)* mătrăgună *(Atropa belladonna).*
Gẹldmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piaţă financiară.
Gẹldmarktkredite *pl. (ec.)* credite interbancare.
Gẹldmenge, *-n, f. (ec.)* masă monetară; **umlaufende ~** masă monetară în circulaţie; **die ~ kontrollieren** a controla masa monetară; **die ~ regulieren** a regla masa monetară.
Gẹldmengenwachs|tum, *-s, -tümer, m.* creştere a masei monetare.
Gẹldmensch, *-en, -en, m.* v. Geldmann.
Gẹldmittel, *-s, -, n.* resurse, mijloace financiare, băneşti; **es stehen uns hinlängliche ~ zu Gebote** dispunem de suficiente mijloace financiare, băneşti.
Gẹldmünze, *-n, f.* piesă, monedă.
Gẹldnachfrage, *-n, f.* cerere de monedă.
Gẹldname, *-ns, -n, m. (ec.)* preţ nominal, preţ exprimat în bani: **der Preis ist der ~ der in der Ware vergegenständlichten Arbeit** preţul este expresia băneacă a muncii concretizate, materializate în marfă.
Gẹldnot *f. sg.* v. Geldmangel.
Gẹld|opfer, *-s, -, n.* sacrificiu băneşc.
Gẹld|ordnung, *-en, f. (ec.)* sistem monetar, regim financiar.
Gẹldpapiere *pl. (ec.)* polițe, hârtii de valoare în bani.
Gẹldpolitik, *-en, f. (fin.)* politică financiară; **eine wirksame ~ betreiben** a practica o politică monetară eficace; **restriktive ~** politică monetară restrictivă.
Gẹldprämie [-miə], *-n, f.* premiu în bani.
Gẹldpreis, *-es, -e, m.* curs valutar.
Gẹldprotz, *-en, -en, m. (fam., peior.)* parvenit.
Gẹldquelle, *-n, f.* (re)sursă de bani; mijloc de câştig.
Gẹldrechnung, *-en, f.* calcul monetar.
Gẹldreform, *-en, f.* reformă monetară.
Gẹldregen, *-s, m. sg.* sumă mare de bani picată pe neaşteptate.
Gẹldrente, *-n, f. (ec.)* rentă în bani.
Gẹldreserve [-və], *-n, f.* rezervă băneacă; **totliegende ~** rezervă de bani nefructificaţi.
Gẹldrevenue [-rəvəny:], *-n, f. (ec.)* venit în bani.
Gẹldrolle, *-n, f.* fişic, sul de bani.
Gẹldsache, *-n, f.* afacere băneacă, chestiune de bani, financiară, problemă de finanţe; **in ~n hört die Gemütlichkeit auf** frate, frate, dar brânza-i pe bani; **das ist ~** aceasta depinde de bani.
Gẹldsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(inv.)* pungă de bani. **2.** sac de bani; **auf dem ~ sitzen a)** a fi bogat; **b)** a ţine banii la ciorap; **versiegelter ~** săculeţ de bani sigilat. **3.** *(fig., fam.)* bogătaş.
Gẹldsäckel, *-s, -, m.* pungă de bani; săculeţ de bani, punguţă de bani.
Gẹldsammlung, *-en, f.* colectă de bani.
Gẹldschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de bancă, bancnotă; bilet de credit.
Gẹldschneider, *-s, -, m. (fam.)* escroc, pungaş.
Gẹldschneiderei, *-en, f. (fam.)* escrocherie; stoarcere de bani.
Gẹldschöpfung *f. sg.* creare de masă monetară de către sistemul bancar.
Gẹldschrank, *-(e)s, -schränke, m.* casă de bani, seif.
Gẹldschrank|knacker, *-s, -, m.* spărgător de case de bani.
Gẹldschrein, *-(e)s, -e, m.* v. Geldschrank.
Gẹldschuld, *-en, f.* datorie băneacă.
Gẹldschwierigkeiten *pl.* dificultăţi financiare.
Gẹldsendung, *-en, f.* trimitere, expediere de bani.
Gẹldsorgen *pl.* griji, dificultăţi financiare, băneşti.
Gẹld|sorte, *-n, f.* fel, soi de monedă.
Gẹld|sortenschuld, *-en, f. (ec.)* datorie în devize.
Gẹld|sortenzettel, *-s, -, m. (com.)* borderou, listă de valute.
Gẹld|spende, *-n, f.* dar, donaţie în bani.
Gẹld|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pe bani.
Gẹld|spind, *-(e)s, -e, n.* (şi *m.)* casă de bani.
Gẹld|steuer, *-n, f.* impozit în bani.
Gẹld|stabilität *f. sg. (fin.)* stabilitate monetară.
gẹld|stolz *adj.* mândru de bogăţia sa, de averile sale.
Gẹld|stolz, *-es, m. sg.* mândrie, îngâmfare (pricinuită de avere).
Gẹld|strafe, *-n, f.* amendă; **jn. in ~ nehmen** a amenda pe cineva.
Gẹld|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fin.)* flux monetar, flux de numerar.
Gẹld|stück, *-(e)s, -e, n. (ec.)* piesă, monedă.
Gẹldsucht *f. sg.* v. Geldgier.
gẹldsüchtig *adj.* v. geldgierig.
Gẹldsumme, *-n, f.* sumă de bani.
Gẹld|täsch|chen, *-s, -, n.* portmoneu, pungă de bani.
Gẹld|tasche, *-n, f.* **1.** geantă pentru bani. **2.** pungă de bani. **3.** buzunar pentru bani.
Gẹld|theorie, *-n, f.* teorie financiară, teorie cu privire la bani.
Gẹld|tribut, *-(e)s, -e, m.* tribut, contribuţie (de război) în bani.
Gẹld|truhe, *-n, f.* ladă cu bani.
Gẹld|über|angebot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* v. Geldüberfluss.
Gẹld|überfluss, *-es, -flüsse, m.* prisos, surplus de bani.
Gẹld|über|hang, *-(e)s, -hänge, m. (ec.)* surplus de circulaţie monetară.
Gẹld|überweisung, *-en, f. (ec.)* virament, transfer de bani.
Gẹld|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulaţie monetară, fiduciară, circulaţie a banilor.
Gẹld|umlaufgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de circulaţie monetară.

Gẹld|umlaufgesetz, *-es, -e, n. (fin.)* lege a circulației monetare.
Gẹld|umlaufplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a circulației monetare.
Gẹld|umsatz, *-es, -sätze, m.* v. Geldumlauf.
Gẹld|um|stellung, *-en, f. (fin.)* conversie monetară.
Gẹld|umtausch, *-(e)s, m. sg.* v. Geldwechsel.
Gẹld|unterschlagung, *-en, f. (ec.)* delapidare de bani.
Gẹld|unter|stützung, *-en, f.* ajutor bănesc.
Gẹldverbindlichkeit *f. sg.* angajament financiar.
Gẹldverdiener, *-s, -, m.* persoană care câștigă bani.
Gẹldverflechtungsbilanz, *-en, f.* balanță de plăți.
Gẹldvergütung, *-en, f.* compensație bănească.
Gẹldver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(ec.)* relație bănească. **2.** *pl.* situație financiară; **knappe ~se** lipsă de bani, situație financiară precară.
Gẹldverkehr, *-(e)s, m. sg.* v. Geldumlauf.
Gẹldverknappung *f. sg. (ec.)* restrângere a pieței monetare.
Gẹldverlegenheit, *-en, f.* jenă, strâmtoare financiară, lipsă de bani; **in ~ sein** (sau **geraten**) a fi strâmtorat.
Gẹldverleiher, *-s, -, m.* persoană care împrumută bani.
Gẹldverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de bani.
Gẹldvermittler, *-s, -, m.* agent de schimb.
Gẹldvermögen, *-s, -, n.* avere (în bani).
Gẹldvernichtung, *-en, f. (fin.)* distrugere de masă monetară.
Gẹldverprass, *-es, m. sg.*, **Gẹldverschwendung**, *-en, f.* risipă (de bani), cheltuială excesivă.
Gẹldvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă de bani.
Gẹldvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans în bani.
Gẹldvorteil, *-(e)s, -e, m.* avantaj pecuniar.
Gẹldwanderung, *-en, f. (ec.)* migrare de fonduri, de capital.
Gẹldware, *-n, f. (ec.)* marfă în bani.
Gẹldwäsche *f. sg.* spălare de bani.
Gẹldwasch|anlage, *-n, f.* instituție care spală bani.
Gẹldwechsel, *-s, m. sg.* schimb de bani, convertire de valută.
Gẹldwechselgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere, tranzacție valutară, de schimb. **2.** birou de schimb valutar; zărăfie.
Gẹldwechsler, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* zaraf. **2.** agent de schimb.
Gẹldwechslerladen, *-s, -* (și *-läden*), *m.* v. Geldwechslergeschäft **(2).**
Gẹldwert, *-(e)s, -e, m.* putere de cumpărare (internă); valută.
Gẹldwertminderung, *-en, f.* eroziune monetară, deteriorare a puterii de cumpărare a unității monetare.
Gẹldwert|sicherungsklausel, *-n, f. (ec.)* clauză pentru menținerea valorii în bani.
Gẹldwert|stabilität *f. sg.* stabilitate monetară.
Gẹldwertverschlechterung, *-en, f.* depreciere monetară.
Gẹldwesen, *-s, n. sg.* finanțe, afaceri financiare.
Gẹldwirtschaft *f. sg.* economie financiară.
Gẹldwucher, *-s, m. sg.* cămătă.
Gẹldwucherer, *-s, -, m.* cămătar.
Gẹldzählen, *-s, n. sg.* numărare a banilor.
Gẹldzahlung, *-en, f.* **1.** plata unei sume de bani. **2.** plată în bani.
Gẹldzirkulation *f. sg.* circulație a banilor.
Gẹldzufluss, *-es, -zuflüsse, m.* aflux de bani, de capital, de fonduri.
Gẹldzulage, *-n, f.* supliment de bani, spor de salariu.
Gẹldzu|stand, *-(e)s, m. sg. (ec.)* situație a monedei, situație financiară.
Gẹldzuwendung, *-en, f. (ec.)* subvenție, ajutor bănesc.
gelẹckt I. *part. trec.* de la lecken. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **wie ~** ca din cutie, curat lună.
Gelẹe [ʒe'le:], *-s, -s, n.* (și *m.)* jeleu, aspic, piftie.
gelẹe|ig [-ʒe'le:iç] *adj.* ca jeleul, aspicul, piftia.
Gelẹge, *-s, -, n.* **1.** ouă puse la clocit. **2.** cuibar (cu ouă); **ein ~ von fünf Eiern** un cuibar cu cinci ouă. **3.** ouă de broască. **4.** *(agr.)* grămăjoară, mănunchi (de cereale). **5.** mal, țărm acoperit (cu tufișuri, stuf etc.). **6.** *(reg.)* ordine, regulă; *(fig.)* **sie bringt ihn ins ~** îl liniștește.
gelẹgen I. *part. trec.* de la liegen. **II.** *adj.* **1.** așezat, situat; **eine nach Osten ~e Wohnung** o locuință orientată spre răsărit; **am Ufer ~** așezat, situat pe mal. **2.** convenabil, potrivit, la timp; **zu ~er Zeit** la timp, tocmai bine. **3.** *(in expr.)* **es ist mir viel daran ~ zu wissen...** mă interesează mult să știu...; **daran ist mir gar nichts ~!** nu-mi pasă, nu mă interesează. **III.** *adv.* nimerit, la timp, oportun; **das kommt mir sehr ~** e foarte nimerit; îmi cade de minune; **kommen wir ~?** nu deranjăm?
Gelẹgenheit, *-en, f.* **1.** prilej, ocazie; **ich hatte ~** aveam ocazia; **die ~ ergreifen** a profita de ocazie; **bei (günstiger) ~** la momentul potrivit; **jm. noch eine ~ geben** a acorda (cuiva) încă o șansă; *(fam.)* **die ~ beim Schopf(e) fassen** a se folosi de ocazie; **ein Kleid für festliche ~en** o rochie pentru ocazii festive. **2.** *(reg.)* toaletă, WC. **3.** pretext, motiv; **bei der geringsten ~ schlug er Krach** se folosea de cel mai mic prilej pentru a face scandal; **die ~ vom Zaun(e) brechen** a căuta pretext. **4.** *(fam.)* ocazie (de mers cu un vehicul). **5.** *(în expr.)* **alle ~(en) eines Hauses kennen** a cunoaște toate colțurile unei case.
Gelẹgenheits|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă ocazională.
Gelẹgenheits|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru, muncă ocazional(ă). **2.** lucrare făcută, poezie scrisă pentru o anumită ocazie, cu un anumit prilej.
Gelẹgenheits|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** (muncitor) sezonier, zilier. **2.** persoană care lucrează ocazional.
Gelẹgenheitsbildung, *-en, f. (lingv.)* cuvânt format, folosit ocazional, care nu face parte din vocabularul unei limbi.
Gelẹgenheitsdichter, *-s, -, m.* poet de ocazie.
Gelẹgenheits|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes ocazional.
Gelẹgenheits|erwerb, *-(e)s, -e, m.* profit, câștig, venit ocazional.
Gelẹgenheitsgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie ocazională.
Gelẹgenheitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacție ocazională.
Gelẹgenheitsgesellschaft, *-en, f.* societate, reuniune ocazională.
Gelẹgenheitsjob [-dʒɔp], *-s, -s, m.* lucru, muncă temporară.
Gelẹgenheitskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărătură de ocazie, chilipir.
Gelẹgenheitsmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mijlocitor(-oare), codoș(-oașă).
Gelẹgenheits|preis, *-es, -e, m.* preț de ocazie.
Gelẹgenheits|rede, *-n, f.* discurs, cuvântare de ocazie.
Gelẹgenheits|schrift, *-en, f.* scriere ocazională.
Gelẹgenheits|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă ocazională.
Gelẹgenheitsverbrecher, *-s, -, m.* delincvent, criminal ocazional, întâmplător.
Gelẹgenheitsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare ocazională.
gelẹgentlich I. *adj.* ocazional, întâmplător. **II.** *adv.* **1.** din întâmplare, ocazional; **ich will ihn ~ danach fragen** când am ocazia îl voi întreba. **2.** câteodată, uneori; **~ kam er zu Besuch** din când în când ne făcea o vizită. **III.** *prep.* (cu *gen.)* cu ocazia, cu prilejul; **~ seines Besuches** cu ocazia vizitei sale.
gelẹgt I. *part. trec.* de la legen. **II.** *adj. (despre cal)* castrat.
gelẹhrig *adj.* care învață ușor, bucuros; capabil; **ein ~er Schüler** un elev capabil, dornic să învețe.
Gelẹhrigkeit *f. sg.* capacitate de învățare; inteligență, pricepere, capacitate.
gelẹhrsam *adj.* **1.** v. gelehrig. **2.** *(înv.)* învățat, erudit.
Gelẹhrsamkeit *f. sg.* știință, erudiție; **er besitzt viel ~** e un om foarte învățat.
gelẹhrt I. *part. trec.* de la lehren. **II.** *adj.* învățat, erudit, savant; **einen ~en Disput führen** a avea o dispută savantă; *(fam.)* **ein ~es Haus** un om foarte învățat.
Gelẹhrte, *-n, -n (ein Gelehrter), m.* și *f.* savant(ă), erudit(ă), învățat(ă); **es ist noch kein ~r vom Himmel gefallen** nimeni nu se naște învățat; **~n ist gut predigen** e ușor de vorbit când are cine să te asculte.
Gelehrtelẹi *f. sg. (iron.)* v. Gelehrttuerei.
Gelẹhrtenbildung *f. sg.* studii savante, formație de savant.
Gelẹhrtendasein, *-s, n. sg.* viață de savant.
Gelẹhrtenfamilie [-lie], *-n, f.* familie de savanți, de învățați.
Gelẹhrtenfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al erudiților.
gelẹhrtenhaft *adj.* după maniera savanților; ca savanții.
Gelẹhrtenkreis, *-es, -e, m.* cerc al savanților.
Gelẹhrtenschule, *-n, f. (înv.)* gimnaziu.
Gelẹhrten|stand, *-(e)s, m. sg.*, **Gelẹhrtentum**, *-s, n. sg.* lume savantă, savanți; tagmă a învățaților.
Gelẹhrten|streit, *-(e)s, m. sg.* dispută academică.
Gelẹhrten|stube, *-n, f.* cameră de lucru a unui savant.
Gelẹhrtenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație a oamenilor de știință, a savanților; societate științifică.
Gelẹhrtenwelt *f. sg.* lume a savanților.
Gelẹhrt|heit *f. sg.* erudiție, știință.
Gelehrt|tu|erei *f. sg.* savantlâc (ostentativ).
Gelẹier, *-s, n. sg. (fam.)* muzică, recitare monotonă, cântare plictisitoare; *(fig.)* **immer das alte ~** tot același cântec, mereu aceeași poveste, tot același lucru.
Gelẹis, *-es, -e, n.* v. Geleise.
Gelẹis|aufseher, *-s, -, m. (ferov.)* supraveghetor de linie.
Gelẹise, *-s, -, n.* **1.** *(ferov., înv.)* linie feroviară, linie, cale ferată; șină; **ein totes ~** linie moartă, fundătură. **2.** *(fig.)* linie, drum, făgaș, cale; **aus dem ~ kommen** a ieși din făgașul său; a deraia, a sări de pe linie; **im alten ~ bleiben** a nu ieși din obicei; **etwas wieder ins ~ bringen** a drege un lucru, a readuce ceva la starea normală.
G(e)lẹis(e)kreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare de linii.
g(e)lẹisig *adj.* cu șine.
G(e)lẹis|sperrung, *-en, f.* oprire a circulației (pe o cale ferată).
Gelẹistete, *-n (etwas Geleistetes), n. sg.* realizare, rezultat.
G(e)lẹisweite, *-n, f. (ferov.)* distanță între șine, ecartament.
Gelẹit, *-(e)s, -e* și *(înv.)* **Gelẹite**, *-s, -, n.* **1.** conducere, însoțire; **jm. das ~ geben** a conduce pe cineva; **jm. das letzte ~ geben** a însoți pe ultimul drum. **2.** escortă, suită. **3.** *(jur.; în expr.)* **freies ~** liberă trecere, salvconduct.
gelẹiten, *geleitete, geleitet (du geleitest, er geleitet), vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a însoți. **2.** a escorta.
Gelẹiten, *-s, n. sg.* v. Geleit.
Gelẹiter, *-s, -, m.* conducător, însoțitor.
Gelẹit(s)brief, *-(e)s, -e, m.* **1.** salvconduct, bilet de liberă trecere. **2.** *(mar.)* scrisoare de bord; permisiune, autorizație de tranzit; conosament.
Gelẹits|ein|nahme, *-n, f. (ist.)* vămuire.
gelẹit(s)frei *adj.* care circulă liber, fără escortă.
Gelẹit(s)gebiet, *-(e)s, -e, n. (ist.)* teritoriu parcurs cu escortă.
Gelẹit(s)mann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* conducător, însoțitor, persoană care escortează.
Gelẹit(s)schein, *-(e)s, -e, m.* v. Geleit(s)brief.
Gelẹit(s)|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas de escortă; vas de război care escortează un vas comercial; escortor.
Gelẹit|schutz, *-es, sg. m.* escortă pentru apărarea unei persoane.
Gelẹit(s)|stern, *-(e)s, -e, m. (astron.)* satelit.
Gelẹit(s)|zettel, *-s, -, m. (mar.)* bilet, permisiune de tranzit.
Gelẹit(s)zug, *-(e)s, -züge, m.* (și *mar.)* convoi.
Gelẹitwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt introductiv, prefață (la o carte).
Gelẹit|zelle, *-n, f. (bot.)* celulă însoțitoare în fasciculele vasculare.
gelẹnk *adj.* v. gelenkig **(1).**
Gelẹnk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(anat.)* articulație, încheietură; **der Arm ist aus dem ~** brațul e scrântit: *(fig.)* **keine ~e haben** a fi greoi. **2.** *(tehn.)* articulație, șarnieră; **das ~ einer Kette** veriga unui lanț. **3.** *(bot.)* nod, înnădire, articulație.
Gelẹnk|achse, *-n, f. (maș.)* ax, arbore articulat.
Gelẹnk|antrieb, *-(e)s, -e, m. (maș.)* antrenare cardanică, acționare prin articulație.
Gelẹnkband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(anat.)* ligament articular. **2.** *(tehn.)* bandă din elemente articulate; balama, șarnieră.
Gelẹnkbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* metacarp.
Gelẹnkbeschreibung, *-en, f. (anat.)* descriere a articulațiilor.
Gelẹnkblut|erguss, *-es, -güsse, m. (med.)* hemartroză, hemoragie intraarticulară.
Gelẹnkbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc cu articulații.

Gelẹnkbolzen, *-s, -, m. (maş.)* bulon, bolţ de articulaţie.
Gelẹnkbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură de articulaţie.
Gelẹnk|entzündung, *-en, f. (med.)* artrită, inflamare a articulaţiilor.
Gelẹnkfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* mijloc de transport cu burduf.
Gelẹnkfüßler *pl. (zool.)* asteropode.
Gelẹnkgabel, *-n, f.* **1.** *(anat.)* articulaţie tibiotarsiană. **2.** *(auto.)* furcă cardanică.
Gelẹnkgalle, *-n, f. (vet.)* vezigon sau molet articular.
Gelẹnkgicht *f. sg. (med.)* gută.
Gelẹnkhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cu articulaţie, pârghie articulată.
gelẹnkig *adj.* **1.** flexibil, mlădios, elastic, sprinten, agil **2.** *(tehn.)* articulat, cu articulaţii, cu cotituri. **3.** *(bot.)* noduros.
Gelẹnkigkeit *f. sg.* mlădiere, flexibilitate, agilitate.
Gelẹnk|kapsel, *-n, f. (anat.)* capsulă articulară.
Gelẹnk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* cap rotunjit al articulaţiei.
Gelẹnk|kupp(e)lung, *-en, f. (maş., auto.)* cuplaj cu articulaţie, cuplaj cardanic.
Gelẹnklager, *-s, -, n. (constr.)* reazem articulat, articulaţie.
Gelẹnkpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate articulară.
Gelẹnkplastik *f. sg. (med.)* chirurghie plastică reparatorie articulatorie.
Gelẹnkpuppe, *-n, f.* păpuşă articulată, păpuşă mobilă.
Gelẹnkquarz, *-es, -e, m. (mineral.)* itacolumit, gresie elastică.
Gelẹnk|rheumatismus, *-, -men, m. (med.)* reumatism articular.
gelẹnksam *adj.* mlădios, flexibil, articulabil.
Gelẹnkschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă *(Cinixys erosa)*.
Gelẹnkschmerz, *-es, -en, m.* dureri articulare, artralgie.
Gelẹnkschmiere *f. sg. (anat.)* lichid sinovial, sinovie.
gelẹnk|steif *adj. (med.)* anchilozat.
Gelẹnk|steifheit, *-en, f. (med.)* anchiloză.
Gelẹnk|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* articulaţie, piesă articulată. **2.** *(bot.)* articulaţie, nod articular.
Gelẹnkträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu articulaţii, grindă articulată; grindă Gerber.
Gelẹnkverbindung, *-en, f.* **1.** *(anat.)* articulaţie, legătură articulară. **2.** *(tehn.)* articulaţie, legătură, cuplare articulată; *(constr.)* îmbinare articulată.
Gelẹnkver|steifung *f. sg. (med.)* anchilozare.
Gelẹnkwasser, *-s, n. sg. (anat.)* lichid sinoval, sinovie.
Gelẹnkwassersucht *f. sg. (med.)* hidrartroză.
Gelẹnkwelle, *-n, f.* v. Kardanwelle.
Gelẹrne, *-s, n. sg. (fam.)* tocală.
gelẹrnt I. *part. trec.* de la lernen. II. *adj.* calificat, instruit; **ein ~er Arbeiter** un muncitor calificat.
Gelẹse, *-s, n. sg.* **1.** citit continuu, fără rost, citanie. **2.** *(text.)* iţe.
gelẹsen *part. trec.* de la lesen.
Geleucht(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** luminat; lumină. **2.** *(mine)* lampă portativă descoperită, deschisă.
gelfe(r)n, *gelf(fer)te, gegelf(fer)t, vb. (h) intr. (reg.)* a scheuna, a urla, a striga, a hămăi.
Gelịchter, *-s, n. sg. (fam., reg.)* adunătură, strânsură; vagabonzi; **die sind eines ~s** sunt de o teapă.
geliebt I. *part. trec.* de la lieben. II. *adj.* iubit, îndrăgit; **~e Schwestern** iubite surori.
Geliebte, *-n, -n (ein Geliebter), m.* şi *f.* iubit(ă); amant(ă).
geliefert I. *part. trec.* de la liefern. II. *adj.* **1.** *(fam.)* pierdut fără scăpare. **2.** *(reg.; despre lapte)* închegat, covăsit.
geliehen *part. trec.* de la leihen.
gelịeren [ʒe'li:rən], *gelierte, geliert, (h) tr.* a îngheţa, a face jeleu.
Gelịersaft [ʒe-], *-(e)s, -säfte, m.* sirop, jeleu, peltea de fructe.
Gelịerzucker, *-s, -sorten, m.* zahăr amestecat cu substanţe care transformă în jeleu.
gelịnd(e) I. *adj.* domol, lin; blând, indulgent; **~(e)s Wetter** vreme blândă; **~(e)re Saiten aufziehen** a o lua mai domol; **einen ~en Verweis geben** (sau **erteilen**) a mustra cu blândeţe. II. *adv.* moale, delicat; **~(e) gesagt** ca să nu spun mai mult.
Gelịndheit, Gelịndigkeit *f. sg.* blândeţe, indulgenţă.
gelịngen, *gelang, gelungen, vb. (s) intr.* (şi *impers.)* a reuşi, a izbuti, a izbândi; **die Sache will nicht ~** treaba asta nu reuşeşte; **es gelingt mir** reuşesc, izbutesc; **die Sache gelingt übel** chestiunea iese rău; *(fam.)* **es gelingt mir daneben** (sau **vorbei)** nimeresc alături, dau chix.
Gelịngen, *-s, n. sg.* reuşită, succes, izbândă.
Gelịspel, *-s, n. sg.* **1.** şoptit. **2.** fâşâit; **das ~ des Schilfes** fâşâitul trestiei. **3.** pelticie, sâsâit.
gelịtten *part. trec.* de la leiden.
gell I. *adj.* strident, pătrunzător. II. *interj. (reg.)* v. gelt[1].
Gell, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** ţipăt strident. **2.** pocnitură.
gell(e)! *interj.* v. gelt[1].
Gelle, *-n. f.* şaică, lotcă, barcă de râu.
gellen[1], *gellte, gegellt, vb. (h) intr.* **1.** a răsuna strident, pătrunzător. **2.** a ţiui; **mir ~ die Ohren** îmi ţiuie urechile. **3.** a face să ricoşeze (pietre).
gellen[2], *gellte, gegellt, vb. (h) intr. (reg.)* a consimţi, a zice da.
gellend I. *part. prez.* de la gellen[1]. II. *adj.* strident; **ein ~es Gelächter** râsete stridente; **ein ~er Schrei** un ţipăt strident; *(fig.)* **~e Angst** spaimă îngrozitoare.
Geller, *-s, m. sg.* v. Gellerschuss.
gellern, *gellerte, gegellert, vb. (h) intr. (reg.)* a ricoşa.
Gellerschuss, *-es, -schüsse, m. (reg.)* ricoşeu.
gellig *adj. (despre pietre; reg.)* solid, vârtos, tare.
gelọben, *gelobte, gelobt, vb. (h) tr.* I. a făgădui solemn, a jura, a jurui; **mit Herz und Hand ~** a jura solemn; **er hat es in die Hand gelobt** a făgăduit solemn; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi propune ceva în mod serios. **2.** (şi *refl.; inv.)* a (se) închina, a (se) consacra.
Gelọbhudel, *-s, n. sg. (peior.)* revărsare de laude, laude exagerate, ridicare în slăvi.
Gelọbnis, *-ses, -se, n.* făgăduinţă, promisiune solemnă, juruinţă; **ein ~ ablegen** a făgădui solemn.
Gelọbnisfeier, *-n, f.* festivitate cu ocazia depunerii unui jurământ (în armată), a unei făgăduieli.
gelọbt I. *part. trec.* de la loben. II. *part. trec.* de la geloben. III. *adj.* făgăduit; **das Gelobte Land** Pământul Făgăduinţei.
Gelọbung, *-en, f.* făgăduinţă, juruinţă.
gelọcht I. *part. trec.* de la lochen. II. *adj.* găurit, perforat, compostat.
Gelọck, *-(e)s, n. sg.* **1.** bucle, păr buclat. **2.** buclare, cârlionţare. **3.** momeală. **4.** *(vân.)* ţivlitoare.
gelọckt I. *part. trec.* de la locken. II. *adj.* buclat; **~es Haar** păr buclat, cârlionţat.
gelọgen *part. trec.* de la lügen.
Gelọs, *-es,* **Gelọse**, *-s, n. sg. (vân.)* excremente (de animale).
Gelọte, *-s, -, n.* lipitură, lipire, sudare.
Gelse, *-n, f. (austr.)* ţânţar *(Culex pipiens)*.
gelt![1] *interj. (reg., fam.)* nu-i aşa? aşa-i? ~, **es ist schön?** nu-i aşa că-i frumos?
gelt[2] *adj. (reg.)* sterp, steril; **eine ~e Kuh** o vacă stearpă.
Gelte, *-n, f. (reg.)* **1.** vas, ulcică. **2.** ciubăr, vadră, şiştar. **3.** *(vet.)* inflamaţie a ugerului.
gelten[1], *galt, gegolten (du giltst, er gilt), vb. (h) intr.* **1.** a valora, a preţui, a conta; **dieser Schein gilt 10 Euro** această bancnotă valorează 10 euro; **was gilt's?** sau **was gilt die Wette?** pe ce facem pariu? pe ce te prinzi? **viel bei jm.** ~ a fi preţuit de cineva; **sein Wort gilt viel** cuvântul său valorează mult. **2.** a fi valabil, a avea valoare; **dieser Pass gilt nicht mehr** acest paşaport nu mai este valabil; *(impers.)* **es gilt** s-a făcut, ne-am înţeles; **bange machen gilt nicht** pe mine nu mă sperii; **etwas ~ lassen** a admite ceva; **wir wollen es (diesmal) ~ lassen** treacă (de data aceasta). **3.** (cu *dat.)* a se referi la, a-l privi pe cineva; **diese Kritik gilt dir** această critică se referă la tine, te priveşte pe tine. **4.** a fi vorba de, a fi în joc; **es gilt Leben und Tod** e vorba de viaţă şi de moarte; **es gilt sein Leben und seine Gesundheit** viaţa şi sănătatea sa sunt în joc; *(impers.)* **es gilt einen Versuch** merită să facem o încercare; **jetzt gilt's** acu-i acu; **es gilt sich zu entscheiden** acum e vorba; acum trebuie să ne decidem. **5. (als, für)** a trece (drept); **er gilt als der fähigste Mann** (el) trece drept cel mai capabil om; **er gilt für klug, als witzig** trece drept (om) deştept, spiritual; **es gilt als sicher, dass er kommt** se consideră drept sigură venirea sa.
gelten[2], *geltete, gegeltet, vb. (h) tr. (reg.)* a castra, a scopi, a jugăni.
geltend I. *part. prez.* de la gelten[1]. II. *adj.* valabil, având valabilitate; în vigoare; **die ~en Ansichten** vederile (acum) valabile; **die ~en Gesetze** legile în vigoare; **seine Rechte ~ machen** a-şi revendica drepturile; **sich ~ machen** a se impune; **es machten sich bei ihr Angstgefühle ~** a fost cuprinsă de frică, sentimentul fricii a pus stăpânire pe ea; **er machte seinen Einfluss ~** a folosit, a făcut uz de influenţa sa.
Gẹltendmachung *f. sg.* acordare de valabilitate, punere în vigoare.
Gẹlter, *-s, -, m.* v. Geizer.
Gẹltling, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** mânzat, mânzălău. **2.** *(vet.)* animal castrat, jugănit.
Gẹltschwein, *-(e)s, -e, n.* porc castrat.
Gẹlts|tag, *-(e)s, -e, m. (elv.)* faliment.
Gẹlt|tier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cerboaică stearpă care nu mai face pui.
Gẹltung, *-en, f.* **1.** valoare, valabilitate, importanţă, însemnătate; **~ haben** sau **in ~ sein** a fi valabil, a fi în vigoare; **außer ~ sein** a nu fi valabil, a nu fi în vigoare *(despre monede)* a fi scos din circulaţie. **2.** *sg.* valoare, efect; **zur ~ kommen** a ajunge să fie preţuit, a se impune, a ieşi în relief; **etwas zur ~ bringen** a pune în valoare, a scoate în relief; **sich ~ verschaffen** a se impune; **dem Gesetz(e) ~ verschaffen** a face să se respecte legea. **3.** *(muz.)* valoare, durată a notei.
Gẹltungsbedürfnis, *-ses, n. sg.* ambiţie, tendinţă, nevoie de a se impune, de a ajunge la renume.
Gẹltungsbereich, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.)* zonă, sferă de valabilitate; domeniu de aplicabilitate.
Gẹltungsdauer *f. sg.* durată, termen de valabilitate.
Gẹltungsdrang, *-(e)s, m. sg.* v. Geltungsbedürfnis.
Gẹltungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* v. Geltungsbereich.
gẹltungslos *adj.* nevalabil, ieşit din vigoare.
Gẹltungs|sucht *f. sg.* ambiţie, manie de a se impune.
Gẹltvieh, *-s, n., sg. (reg.)* vite sterpe.
Gelübde, *-s, -, n.* legământ, făgăduială solemnă, juruinţă; **ein ~ tun** (sau **ablegen)** a făgădui solemn, a face un legământ, o juruinţă.
Gelụmpe, *-s, -, n. (fam.)* **1.** cârpe, zdrenţe, deşeuri textile; *(peior.)* boarfe. **2.** viaţă uşuratică.
gelụngen I. *part. trec.* de la gelingen. II. *adj. (fam.)* reuşit, hazliu; **das ist (wirklich) ~!** aceasta e (într-adevăr) una bună! **ein ~er Mensch** un om cu haz; **er sieht ~ aus** arată nostim.
Gelüst, *-(e)s, -e,* **Gelüste**, *-s, -, n.* dorinţă, poftă; **seine ~e befriedigen** a-şi satisface poftele; **ein ~ nach etwas haben** a râvni la ceva.
gelüsten, *gelüstete, gelüstet (du gelüstest, er gelüstet), vb. (h) intr.* şi *tr.* a avea poftă, a dori, a pofti, a râvni; **er tut, was ihn gelüstet** face ceea ce pofteşte; *(impers.)* **es gelüstet mich nach einer Tasse Kaffee** mi-e poftă de o ceaşcă cu cafea; **ich tue, wonach mich gelüstet** fac ceea ce-mi place, ce poftesc.
Gelüsten, *-s, n. sg.* v. Gelüst.
gelüstig *adj.* **1.** dornic, pofticios. **2.** senzual, lasciv.
Gẹlze, *-n, f. (reg.)* scroafă castrată.
gẹlzen, *gelzte, gegelzt (du, er gelzt), vb. (h) tr. (reg.)* a castra, a scopi, a jugăni.
Gẹlzenleichter, Gẹlzer, *-s, -, m. (reg.)* jugănar (în special de porci).
Gẹlzung, *-en, f. (reg.)* castrare, scopire, jugănire.
gemạch I. *adv.* **1.** încetul cu încetul, treptat; uşurel; **nur ~!** încetişor! **2.** pe îndelete. II. *adj. (inv.)* tihnit, comod.
Gemạch, *-(e)s, -mächer (poet.* şi *-e), n.* **1.** *(poet.)* încăpere, cameră; **die Gemächer der Burg** camerele, încăperile castelului, cetăţii. **2.** *sg. (inv.)* calm; **nur mit ~** ia-o încet, cu calm. **3.** *(reg.)* casă, clădire.
gemächlich *adj.* **1.** încet, domol, calm, liniştit, fără grabă; **in einem ~en Ton** cu un ton, cu o voce calm(ă), liniştit(ă). **2.** comod, tihnit, confortabil; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă tihnită; *(adv.)* **~ wohnen** a locui confortabil.
Gemächlichkeit *f. sg.* **1.** încetineală, comoditate. **2.** tihnă, confort.
gemạchsam *adj. (inv.)* v. gemächlich.
gemạcht I. *part. trec.* de la machen. II. *adj. (fam.)* **1.** aranjat, cu situaţia făcută; **ein ~er Mann** un om făcut, cu situaţie, bine aranjat. **2.** prefăcut, artificial; **mit ~er Freude** cu bucurie prefăcută. **3.** *interj.* **~!** de acord! gata!

Gemächt, *-(e)s, -e,* **Gemächte**, *-s, -, n.* **1.** *(inv.)* organe genitale (ale bărbatului). **2.** *(peior.)* ființă, creatură. **3.** *(peior.)* lucru slab, cârpeală.

Gemächt|heit *f. sg.* prefăcătorie, fandoseală, artificialitate; afectare.

Gemahl, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* (și *poet.*) **Gemahl**, *-(e)s, -e, n.* soț(ie).

gemahnen, *gemahnte, gemahnt, vb. (h) tr. (an* cu *ac.)* a aminti, a aduce aminte; **er gemahnt ihn an sein Versprechen** îi amintește de promisiunea sa; **diese Tafel gemahnt an die Opfer des Unglücks** această placă (comemorativă) amintește de victimele catastrofei.

Gemäkel, *-s, n. sg. (fam.)* observații pedante, cicăleală, pisălogeală.

Gemälde, *-s, -, n.* **1.** pictură, tablou. **2.** *(fig.)* descriere.

Gemälde|aus|stellung, *-en, f.* expoziție de pictură, de tablouri.

Gemäldegalerie, *-n* [-ri:ən], *f.* galerie de pictură, pinacotecă.

Gemälderahmen, *-s, -, m.* ramă (de pictură), cadru.

Gemäldesammlung, *-en, f.* colecție de picturi, de tablouri.

Gemang, *-(e)s, -e, m. (rar)* **1.** amestec. **2.** nutreț amestecat.

Gemangfutter, *-s, n. sg.* nutreț amestecat.

Gemansche, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* amestecătură, talmeș-balmeș. **2.** *(pop.)* plescăit, molfăit.

Gemarkung, *-en, f.* **1.** hotar, graniță. **2.** întindere teritorială, teritoriu a(l) unei comune.

Gemarterte, *-n, -n (ein Gemarterter) m.* și *f.* torturat(ă).

gemasert *adj. (despre lemne)* cu vine; moarat.

gemäß *adj.* și *prep.* (cu *dat.)* conform, potrivit cu, după; **eine seinen Kenntnissen ~e Arbeit** o muncă potrivită cu cunoștințele sale; **dem Original ~** conform cu originalul; **einer Sache ~ sein** a corespunde cu ceva.

Gemäß, *-es, -e, n. (inv.)* vas; măsură.

Gemäßheit *f. sg.* conformitate; **in ~ deines Wunsches** după dorința ta.

gemäßigt I. *part. trec.* de la mäßigen. **II.** *adj.* moderat, cumpătat; **~es Klima** climă temperată.

Gemaßregelte, *-n, -n (ein Gemaßregelter), m.* și *f.* sancționat(ă) (în cadrul serviciului).

Gemäuer, *-s, n. sg. (poet.)* ziduri; **altes ~** ruine.

Gemäule, *-s, n sg. (fam.)* bombăneală, mormăit.

Gemęcker, *-s,* **Gemęckere**, *-s, n. sg.* **1.** behăit (de capră). **2.** *(pop.)* cicăleală.

gemein *adj.* **1.** comun, obișnuit, răspândit; **der ~e Verstand** rațiunea omului simplu, de rând; **~es Metall** metal simplu; *(inv.)* **~er Tag** zi de lucru; **das ~e Volk** poporul de rând, vulgul. **2.** *(inv.)* public, general, obștesc; **auf ~e Kosten** pe socoteală publică; **der ~e Nutzen** folosul obștesc. **3.** *(mil.)* negradat, simplu; **der ~e Soldat** soldatul simplu. **4.** comun; **er hat nichts mit ihm ~** nu are nimic comun cu el; **unser ~es Los** soarta noastră comună; *(pop.)* **sich mit jm. ~ machen** a se înhăita cu cineva, a se bate pe burtă cu cineva. **5.** ordinar, josnic, trivial; **~e Tat** faptă josnică, nemernică; *(adverbial)* **~ handeln** a proceda josnic; **~e Witze** bancuri, glume ordinare, triviale; **das ist ~** aceasta este josnic.

Gemein|acker, *-s, -äcker, m.* v. Gemeindeacker.

Gemein|anger, *-s, -, m.* pășune comunală, izlaz.

Gemein|arbeit, *-en, f.* muncă în comun.

Gemeinbesitz, *-es, -e, m.* proprietate comună.

Gemeinde, *-n, f.* **1.** comună, sat. **2.** obște. **3.** *(fam.)* primărie comunală, a satului. **4.** *(bis.)* comunitate religioasă; parohie, enorie. **5.** adepți.

Gemeinde|abgaben *pl.* impozit comunal, taxe municipale.

Gemeinde|acker, *-s, -äcker, m.* ogor comunal.

Gemeindeältesten *pl.* bătrâni ai satului.

Gemeinde|amtmann, *-(e)s, -männer, m. (elv.)* v. Gemeindevorstand **(2)**.

Gemeinde|anger, *-s, -, m.* **1.** pășune comunală, izlaz. **2.** ecarisaj.

Gemeinde|arbeit, *-en, f.* muncă obștească, în folosul comunei; muncă în folosul comunității bisericești.

Gemeinde|ausgaben *f. pl.* cheltuieli comunale, municipale.

Gerneinde|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet comunal.

Gemeindebe|amte, *-n, -n (ein Gemeindebeamter), m.* funcționar comunal.

Gemeindebe|amtin, *-nen, f.* funcționară comunală.

Gemeindebedienstete, *-n, -n (ein Gemeindebediensteter) m. și f.* persoană din serviciul comunal.

Gemeindebefürsorgte, *-n, -n (ein Gemeindebefürsorgter), m.* persoană întreținută de comună.

Gemeindebe|hörde, *-n, f.* autoritate comunală, locală.

Gemeindebesitz, *-es, -e, m.* proprietate comunală, publică, obștească.

Gemeindebezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție, ocol.

Gemeindebote, *-n, -n.* **Gemeindediener**, *-s, -, m. (inv.)* servitor comunal.

gemeinde|eigen *adj.* de proprietate comunală, obștească; **~er Wald** pădure comunală.

Gemeinde|eigentum, *-s, -tümer, n.* proprietate a comunei, a municipiului.

Gemeinde|einnahmen *pl.* încasări comunale.

Gemeinde|einkommen|steuer, *-n, f.* impozit comunal asupra venitului.

Gemeindefinanzen *pl.* finanțe comunale.

Gemeindeflur, *-en, f.* ogoare care țin de teritoriul unei comune.

Gemeindegelder *pl.* fonduri ale comunei.

Gemeindeglied, *-(e)s, -er, n.* **1.** membru al comunei, al comunității. **2.** *(bis.)* enoriaș.

Gemeindegut, *-(e)s, -güter, n.* v. Gemeindeeigentum.

Gemeinde|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** primărie. **2.** casă comunală; clădire a comunității.

Gemeinde|haushalt, *-(e)s, -e, m.* buget comunal.

Gemeinde|helfer, *-s, -, m. (bis.)* diacon, asistent social al comunității.

Gemeinde|hirt, *-en, -en, m.* cioban al comunei, al satului.

Gemeinde|hotter, *-s, -, m. (reg.)* teritoriu al comunei.

Gemeindekasse, *-n, f.* **1.** casierie comunală. **2.** bani publici, fonduri comunale; casierie comunală.

Gemeindekindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță comunală.

Gemeindekirchenrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu parohial comunal.

Gemeindekosten *pl.* cheltuieli comunale.

Gemeindeland, *-(e)s, n. sg.* pământ obștesc, comunal.

Gemeindemitglied, *-(e)s, -er, n.* v. Gemeindeglied **(2)**.

Gemeindenotar, *-s, -e, m.* notar comunal.

Gemeinde|ordnung, *-en, f.* legislație (referitoare la organizarea și administrația) comunală.

Gemeindepflege *f. sg. (bis. ev.)* asistență socială a comunității.

Gemeinde|rat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier comunal. **2.** consiliu comunal.

Gemeinderatbeschluss, *-es, -beschlüsse, m.* hotărâre a consiliului municipal comunal.

Gemeinderätin, *-nen, f.* consilieră comunală.

Gemeinderats|sitzung, *-en, f.* ședință a consiliului comunal.

Gemeinderatswahl, *-en, f.* alegeri de consiliu comunal.

Gemeinde|saal, *-(e), -säle, m.* sală care aparține comunității, obștei.

Gemeindesache, *-n, f.* problemă, chestiune comunală

Gemeindesäckel, *-s, -, n. (glumeț)* v. Gemeindekasse **(2)**.

Gemeindeschule, *-n, f.* școală comunală.

Gemeindeschulwesen, *-s, n. sg.* învățământ comunal.

Gemeindeschwester, *-n, f.* soră medicală angajată de comună, de comunitate.

Gemeinde|steuer, *-n, f.* impozit comunal.

Gemeindetyp, *-(e)s, -en, m.* tip de comună, comunitate.

Gemeinde|umlage *pl.* taxe comunale.

gemeindeutsch *adj.* **1.** propriu tuturor germanilor. **2.** propriu limbii germane comune; german comun.

Gemeindeutsch, *-(s),* și **Gemeindeutsche**, *-(n), n. sg.* limbă germană comună.

Gemeindeväter *pl. (fam.)* reprezentanți, consilieri comunali.

Gemeindeverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune comunală; comună (compusă din mai multe sate).

Gemeindeversammlung, *-en, f.* (și *jur.)* adunare comunală.

Gemeindevertreter, *-s, -, m.* **1.** reprezentant al comunei. **2.** *(bis.)* delegat al enoriașilor.

Gemeindevertretung, *-en, f.* **1.** delegație comunală; reprezentanță comunală. **2.** *(bis.)* delegație a enoriașilor; reprezentanță a enoriașilor.

Gemeindeverwaltung, *-en, f.* administrație comunală.

Gemeindevor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** comitet, birou (de conducere) al comunei. **2.** primar al comunei.

Gemeindevor|steher, *-s, -, m.* primar; președinte al unei comune.

Gemeindewahl, *-en, f.* alegere comunală.

Gemeindewald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure comunală.

Gemeindeweg, *-(e)s, -e, m.* drum comunal.

Gemeindeweide, *-n, f.* izlaz, imaș comunal.

Gemeindewiese, *-n, f.* pășune comunală.

Gemeindewohnung, *-en, f.* locuință comunală.

Gemeindezentrum, *-s, -zentren, n.* complex de clădiri și amenajări pentru scopuri sociale și administrative.

gemeindlich *adj.* comunal; *(bis.)* parohial.

Gemeine[1], *-n, -n (ein Gemeiner), m.* **1.** *(mil., inv.)* soldat de rând, fără grad. **2.** *(ist.)* **die ~n** starea a treia; **Haus der ~n** Camera Comunelor (în Anglia).

Gemeine[2], *-n, f. (inv.)* comunitate religioasă, parohie.

Gemeine[3], *-n (etwas Gemeines), n. sg.* **1.** (ceea ce este) comun, obișnuit, general. **2.** (ceea ce este) josnic, ordinar, trivial, vulgar.

Gemein|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate obștească; **~ an (Grund und) Boden** proprietate obștească asupra pământului.

gemeinfasslich *adj.* pe înțelesul tuturor, ușor de înțeles, popular.

Gemeinfasslichkeit *f. sg.* caracter popular, pe înțelesul tuturor.

gemeinfrei *adj. (ist.)* liber, cu libertate publică.

gemeingefährlich *adj.* periculos pentru comunitate, pentru interesele obștești, pentru securitatea publică.

Gemeingefühl, *-(e)s, n. sg.* v. Gemeinschaftsgefühl.

Gemeingeist, *-(e)s, m. sg.* v. Gemeinschaftsgeist.

Gemeingericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal obștesc.

gemeingermanisch *adj. (lingv.)* germanic comun.

gemeingültig *adj.* general valabil, valabil în general, valabil pretutindeni.

Gemeingut, *-(e)s, n. sg.* bun public, bun obștesc; **zum ~ machen** a face să fie de domeniu public.

Gemeinhaftung, *-en, f.* răspundere, responsabilitate colectivă.

Gemeinheit, *-en, f.* **1.** josnicie; vulgaritate, trivialitate; infamie; mojicie; brutalitate. **2.** *(inv.)* comunitate. **3.** *(inv.)* proprietate comună.

gemeinhin, gemeiniglich *adv.* în genere, de cele mai multe ori, de obicei.

Gemein|interesse, *-s, -n, n.* interes comun, colectiv.

Gemeinjahr, *-(e)s, -e, n.* an obișnuit.

Gemeinkosten *pl. (ec.)* cheltuieli generale, nelegate de producție.

Gemeinkosten|analyse, *-n, f.* analiză a costurilor generale.

Gemeinkostenplanung, *-en, f.* planificare, predeterminare a costurilor generale.

Gemeinkosten|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte din costurile generale.

Gemeinkostenrechnung, *-en, f.* calcul al costurilor generale.

Gemeinkostensenkung, *-en, f.* diminuare a costurilor comune.

Gemeinkostenzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* adaos, supliment la costurile generale.

gemeinkundig *adj.* de notorietate publică, bine cunoscut.

Gemeinlastprinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu al sarcinii purtate în comun.

Gemein|nutz, *-es, m. sg.* folos obștesc.

gemein|nützig *adj.* de folos obștesc; **~es Unternehmen** întreprindere de folos obștesc.

Gemein|nützigkeit *f. sg.* folos public, obștesc.

gemein|nützlich *adj.* v. gemeinnützig.

Gemeinplatz, *-es, -plätze, m.* loc comun, banalitate.

Gemeinprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs comun.

Gemeinrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept comun.

gemeinrechtlich *adj.* de drept comun.

gemeinsam I. *adj.* comun; **unser ~er Freund** prietenul nostru comun; **~e Kasse machen** a găsi o bază comună; **die ~en Angelegenheiten** chestiunile comune; **mit jm. ~e Sache machen** a face cauză comună cu cineva, a se uni, a se alia cu cineva; **etwas mit jm. ~ haben** a avea ceva cu cineva în comun; *(mat.)* **~er Teiler** divizor comun; **~es Vielfaches** multiplu comun. **II.** *adv.* împreună, laolaltă.

Gemeinsamkeit, *-en, f.* comunitate.

gemeinschädlich *adj.* vătămător, dăunător pentru comunitate, pentru binele obștesc.

Gemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate; societate; **friedliche ~ der Völker** comunitate pașnică a popoarelor; **sich in die ~ eingliedern** a se încadra în societate. **2.** solidaritate, înțelegere. **3.** relații, legături; **eheliche ~** comunitate conjugală; **in ~ mit** împreună cu. **4.** organizație, asociație; **einer ~ beitreten** a adera la o asociație, la o uniune.

gemeinschaftlich I. *adj.* comun; **auf ~e Rechnung** pe socoteală comună; **~es Eigentum** proprietate comună, obștească. **II.** *adv.* împreună, în comun.

Gemeinschaftlichkeit *f. sg.* **1.** comunitate. **2.** înțelegere, concordie.

Gemeinschafts|antenne, *-n, f. (tv.)* antenă colectivă.

Gemeinschafts|anschluss, *-es, -schlüsse, -m. (tel.)* racordare colectivă.

Gemeinschafts|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă în colectiv. **2.** lucrare, operă colectivă, făcută, scrisă în colaborare.

Gemeinschafts|aufgabe, *-n, f.* sarcină ce revine comunității.

Gemeinschaftsbei|hilfe, *-n, f.* ajutor comunitar.

Gemeinschaftsbeitrag, *-(e)s, -beiträge, m.* contribuție comunitară.

Gemeinschaftsbesitz, *-es, -e, m.* v. Gemeinbesitz.

Gemeinschaftsbewusst|sein, *-s, n. sg.* conștiință colectivă.

Gemeinschafts|einrichtung, *-en, f.* instituție colectivă; întreprindere de folos obștesc.

Gemeinschafts|ehe, *-n, f.* căsătorie în grup.

Gemeinschafts|erziehung, *-en, f.* educație în, prin și pentru colectiv.

Gemeinschaftsfahrt, *-en, f.* excursie colectivă.

Gemeinschaftsfonds [-fõ:], -[-fõ:s], -[-fõ:s], *m.* fonduri comunitare, fonduri comune.

gemeinschaftsfremd *adj.* asocial, antisocial.

Gemeinschaftsgefühl, *-(e)s, n. sg.* simț social, sentiment de solidaritate, de colectiv.

Gemeinschaftsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit social, de solidaritate, de colectiv.

Gemeinschaftsgrab, *-(e)s, -gräber, n.* groapă comună.

Gemeinschaftshaftung, *-en, f.* responsabilitate, răspundere comună, colectivă.

Gemeinschaftshilfe *f. sg.* ajutor colectiv.

Gemeinschaftskonto, *-s, -s* și *-ten* (sau *-ti), n.* cont colectiv, comun.

Gemeinschaftsküche, *-n, f.* **1.** bucătărie comună. **2.** bucătărie la o cantină, la un restaurant.

Gemeinschaftsleben, *-s, n. sg.* viață în colectiv; viață în comun, obștească.

Gemeinschaftsliste, *-n, f.* listă colectivă, listă comună.

Gemeinschafts|organ, *-s, -e, n.* organ comunitar.

Gemeinschafts|praxis, *-praxen, f.* cabinet medical folosit de mai mulți medici.

Gemeinschaftsraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră comună, pentru toată familia; sufragerie.

Gemeinschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept comunitar.

Gemeinschafts|schule, *-n, f.* școală care poate fi urmată de toți, indiferent de confesiune.

Gemeinschafts|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Gemeinschaftsgeist.

Gemeinschafts|unternehmen, *-s, -n, n.* acțiune, întreprindere comună.

Gemeinschaftsvermögen, *-s, -, n. sg.* patrimoniu comun.

Gemeinschaftsverpflegung, *-en, f.* aprovizionare publică, colectivă.

Gemeinschaftswerbung, *-en, f.* publicitate colectivă.

Gemeinschaftswohnung, *-en, f.* locuință comună.

Gemeinschuld, *-en, f. (com.)* total al datoriilor falitului.

Gemeinschuldner, *-s, -, m. (com)* falit, persoană aflată în stare de faliment.

Gemeinsinn, *-(e)s, m. sg.* spirit de colectiv, de solidaritate; devotament față de binele public.

Gemein|sprache, *-n, f.* limbă comună.

Gemein|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* proverb.

Gemeinturnen, *-s, n. sg.* gimnastică în colectiv.

gemeinver|ständlich *adj.* v. gemeinfasslich.

Gemeinver|ständlichkeit *f. sg.* v. Gemeinfasslichkeit.

Gemeinweide, *-n, f.* v. Gemeinanger.

Gemeinwesen, *-s, n. sg.* **1.** comunitate, colectivitate; instituție publică. **2.** probleme publice, treburi obștești.

Gemeinwirtschaft, *-en, f.* gospodărie, administrare colectivă, obștească.

Gemeinwohl, *-s. n. sg.* bine public, bunăstare obștească.

Gemellus, *-, -melli, m. (med.)* geamăn.

Gemenge, *-s, -, n* **1.** amestec, amalgam. **2.** învălmășeală, bătaie; **mit jm. ins ~ kommen** a se lua la bătaie cu cineva. **3.** *(agr.)* cultură mixtă, combinație de culturi pe aceeași porțiune de teren.

Gemenge|lage, *-n, f. (agr.)* situație, dispoziție a terenurilor izolate, împrăștiate, necomasate.

gemengelegt *adj. (pop.)* amestecat.

Gemengeschneider, *-s, -, m. (agr.)* tocătoare de paie, mașină de tocat paie.

Gemengkorn, *-(e)s, n. sg.* semințe amestecate.

Gemengsaat, *-en, f.* semănătură mixtă, cu culturi diferite.

Gemengschäfer, *-s, -, m. (inv.)* cioban tocmit (care are dreptul să pășuneze și oile sale proprii).

Gemengsel, *-s, -, n.* amestecătură, încurcătură, talmeș-balmeș.

Gemerk, *-(e)s, -e*, **Gemerke**, *-s, -, n.* **1.** semn, indiciu. **2.** *(vân.)* urmă de sânge (lăsată de vânatul rănit). **3.** *(lit., inv.)* carte de reguli, regulament (la maeștrii cântăreți).

gemessen I. *part. trec.* de la messen. **II.** *adj.* **1.** măsurat, cumpănit; cumpătat, sobru, ponderat, moderat; **~e Worte** cuvinte măsurate; **er hielt ~en Abstand** a păstrat distanța cuvenită. **2.** demn; solemn, grav; **mit ~en Schritten** cu pași gravi.

Gemessenheit *f. sg.* **1.** cumpătare; sobrietate; rezervă. **2.** gravitate. **3.** precizie categorică.

Gemetzel, *-s, -, n. (mil.)* măcel, masacru.

gemieden *part. trec.* de la meiden.

Geminata, *-ten* (și *-natä), f.* consoană geminată, dublă.

Gemination, *-en, f.* **1.** *(lingv.)* geminare, dublare a unei consoane. **2.** repetare a unui cuvânt.

geminieren, *geminierte, geminiert, vb. (h) tr. (lingv.)* a gemina, a dubla.

Gemisch, *-es, -e, n.* **1.** amestec; **ein buntes ~** un amestec variat, pestriț; **ein ~ widersprechender Gefühle** un amestec de sentimente opuse. **2.** *(chim.)* amestec; mixtură; **ein brennbares ~** un amestec combustibil.

Gemischmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n. (tehn.)* material mixt.

gemischt I. *part. trec.* de la mischen. **II.** *adj.* **1.** amestecat, neomogen, mixt, eterogen; *(mat.)* **ein ~er Bruch** o fracție mixtă; *(fig.)* **mit ~en Gefühlen** cu sentimente amestecate; **eine ~e Kommission** o comisie mixtă. **2.** *(pop.)* dubios; **eine ~e Gesellschaft** o societate dubioasă.

Gemischt|heit *f. sg.* **1.** amestec. **2.** eterogenitate.

gemischtnational *adj.* de naționalitate mixtă.

gemischt|sprachig *adj.* în mai multe limbi, poliglot.

Gemischtwaren *pl.* (mărfuri de) băcănie.

Gemischtwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* băcănie.

Gemischtwarenhändler, *-s, -, m.* băcan.

Gemischtwarenhandlung, *-en, f.* v. Gemischtwarengeschäft.

gemischtwirtschaftlich *adj.* cu economie mixtă.

Gemischver|hältnis, *-ses, -se, n. (termo.)* raport de amestec, dozaj.

Gemischvorwärmung *f. sg. (termo.)* preîncălzire a amestecului.

Gemme, *-n, f.* gemă.

Gemmoglyptik *f. sg.* artă de a grava geme.

gemocht *part. trec.* de la mögen.

gemohrt *adj. (text.)* moarat, cu ape.

gemolken *part. trec.* de la melken.

Gemorde, *-s, n. sg.* omoruri, uciderі, asasinate.

Gemsbart, *-(e)s, -bärte, m.* v. Gämsbart.

Gemsbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Gämsbock.

Gemse, *-n, f. (zool.)* v. Gämse.

Gems(en)geier, *-s, -, m.* v. Gäms(en)geier.

gemsfarben *adj.* v. gämsfarben.

Gemsjäger, *-s, -, m.* v. Gämsjäger.

Gemsleder, *-s, n. sg.* v. Gämsleder.

gemsledern *adj.* v. gämsledern.

Gemswurz *f. sg. (bot.)* v. Gämswurz.

Gems|zicklein, *-s, -,* v. Gämszicklein.

Gems|ziege, *-n, f.* v. Gämsziege.

Gemuffel, *-s, sg. n.* **1.** veșnică mestecare. **2.** ursuzenie, îmbufnare.

Gemüll, *-(e)s, n. sg. (fam.)* moloz, dărâmături; gunoi.

Gemünde, *-s. n. sg. (reg.)* gură, vărsare, îmbucătură (a unui râu).

Gemunkel, *-s, n. sg.* **1.** șoapte. **2.** zvon(uri); **es geht ein ~** umblă un zvon, se zvonește.

Gemurmel, *-s, n. sg.* murmur; mormăit.

Gemurre, *-s, n. sg.* **1.** mârâit. **2.** *(fig.)* murmur de protest, rumoare.

Gemüse, *-s, -, n.* **1.** zarzavat, legume; **junges ~ a)** zarzavat proaspăt; **b)** *(fig., fam.)* oameni tineri, tineret. **2.** mâncare de legume.

Gemüse|ampfer, *-s, m. sg. (bot.)* măcriș *(Rumex patientia).*

Gemüse|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de legume, legumicultură.

Gemüse|anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă legumicolă.

Gemüse|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* recoltă de legume.

Gemüse|arten *pl.* feluri de legume.

Gemüsebau, *-(e)s, m. sg.* cultură a legumelor, legumicultură.

Gemüsebauer, *-s, -, m.* cultivator de legume, grădinar, zarzavagiu.

Gemüsebeet, *-(e)s, -e, n.* strat de legume.

Gemüsebeilage, *-n, f. (cul.)* garnitură de legume.

Gemüsebohne, *-n, f.* fasole de sămânță.

Gemüse|eintopf, *-(e)s, -töpfe, m.* mâncare scăzută din legume diferite, ghiveci.

Gemüsefeld, *-(e)s, -er, n.* teren cultivat cu legume.

Gemüsefrau, *-en, f.* negustoreasă de legume, zarzavagioaică.

Gemüsegarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat; *(fam.)* **heute Mittag gibt es quer durch den ~** azi la prânz avem ciorbă de legume.

Gemüsegärtner, *-s, -, m.* cultivator de zarzavat, grădinar, zarzavagiu.

Gemüsegeschäft, *-(e)s, -e, n.* v. Gemüsehandlung.

Gemüse|handel, *-s, m. sg.* comerț cu legume.

Gemüse|händler, *-s, -, m.* negustor de legume, zarzavagiu.

Gemüse|handlung, *-en. f.* prăvălie de zarzavaturi.

Gemüsekohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză-creață *(Brassica oleracea).*

Gemüsekonserve [-və], *-en, f.* conservă de legume.

Gemüsekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș pentru legume.

Gemüseladen, *-s, -läden, m.* v. Gemüsehandlung.

Gemüsemarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de legume și zarzavaturi.

Gemüsepflanzen *pl. (bot.)* leguminoase.

Gemüseplatte, *-n, f. (cul.)* garnituri de diferite legume.

Gemüseplatt|erbse, *-n, f. (bot.)* lintea-pratului, bobușor *(Lathyrus pratensis).*

Gemüseproduktion, *-en, f.* producție de legume.

Gemüseproduzent, *-en, -en, m.* producător de legume.

Gemüsesaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de legume.

Gemüseschüssel, *-n, f.* castron pentru legume.

Gemüse|sorte, *-n, f.* sortiment de legume.

Gemüse|spargel, *-s, -, m. (bot.)* sparanghel *(Asparagus officinalis).*

Gemüsesuppe, *-n, f.* supă de zarzavat.

Gemüsezucht *f. sg.* v. Gemüsebau.

Gemüsezüchter, *-s, -, m.* v. Gemüsebauer.

gemüßigt *adj.* obligat, constrâns; **sich ~ sehen** a se vedea constrâns.

gemusst *part. trec.* de la müssen.

Gemüt, *-(e)s, -er, n.* **1.** suflet, fire, inimă, sentiment; **fröhliches ~** fire veselă; **edles ~** fire nobilă; **ein Mensch von ~** un om cu suflet; **er hat kein ~** n-are inimă; **er ist ganz ~** e numai suflet; **sich** *(dat.)* **etwas zu ~e führen a)** a fi pătruns de ceva; **jm. auf's ~ schlagen** a deprima pe cineva; **jm. nach dem ~e sprechen** a convinge pe cineva prin vorbe plăcute; **b)** *(fam.)* a bea sau a mânca ceva (bun). **2.** *pl. (articulat)* spiritele; **die ~er sind erregt** spiritele sunt agitate.

gemütlich *adj.* **1.** confortabil, comod; plăcut; **ein ~es Zimmer** o cameră plăcută. **2.** încet, fără agitație, fără supărare, pașnic, blând; **wir haben Zeit, ~ Kaffee zu trinken** avem timp să bem pe îndelete o cafea; **nur immer ~!** ușurel! fără supărare! fără nervi! **3.** *(fam.)* de treabă; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat de treabă.

Gemütlichkeit *f. sg.* **1.** atmosferă plăcută. **2.** comoditate; **da hört die ~ auf!** aceasta întrece limitele! asta e prea de tot!

Gemüts|anlage, *-n, f.* fire, temperament, structură sufletească, înclinație (sufletească).
gemüts|arm *adj.* sărac în simțire, fără inimă.
Gemüts|art, *-en, f.* stare sufletească, suflet; fire, temperament.
Gemüts|athlet, *-en, -en, m. (glumeț)* om nepăsător, vești bine dispus.
Gemütsbeschaffenheit, *-en, f.* v. Gemütsart.
Gemütsbewegung, *-en, f.* emoție, afect.
Gemütsdepression, *-en, f.* deprimare sufletească, neliniște.
Gemüts|erschütterung, *-en, f.* șoc psihic; zguduire sufletească.
Gemütsfassung *f. sg.* cumpăt; stare de spirit.
gemütskrank *adj.* bolnav sufletește, cuprins de depresiune sufletească, melancolic (într-un grad patologic).
Gemütskrankheit, *-en, f.*, **Gemütsleiden**, *-s, -, n.* depresiune, boală psihică, melancolie (patologică).
Gemütsleben, *-s, n. sg.* viață sufletească.
gemüt(s)los *adj.* fără inimă, fără suflet.
Gemüt(s)losigkeit *f. sg.* lipsă de suflet, de inimă, de sentimente umane.
Gemütsmensch, *-en, -en, m.* **1.** om sensibil, cu suflet. **2.** om calm, liniștit. **3.** *(iron.)* om ordinar, grosolan.
Gemütsneigung, *-en, f.* înclinație sufletească.
Gemütsregung, *-en, f.* simțământ; impuls sufletesc.
gemüt(s)reich *adj.* cu mult suflet.
Gemütsruhe *f. sg.* calm, liniște sufletească, echilibru sufletesc.
Gemüts|stärke, *-n, f.* putere sufletească.
Gemüts|stimmung, *-en, f.* stare, dispoziție sufletească.
Gemüts|unruhe, *-n, f.* neliniște, tulburare sufletească.
Gemütsver|anlagung *f. sg.* v. Gemütsanlage.
Gemütsverfassung *f. sg.* v. Gemütsstimmung.
gemüt(s)voll *adj.* cu suflet, cu inimă, cu mult sentiment.
Gemütswallung, *-en, f.* emoție, agitație sufletească.
Gemütswelt *f. sg.* lume a sentimentelor; lume interioară.
Gemüts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Gemütsstimmung.
gen *prep.* (cu *ac.*) *(poet.)* spre, către; ~ **Bethlehem** la Betleem.
gen. *presc.* de la genannt.
Gen, *-s, -e, n. (biol.)* genă.
Gen. *presc.* de la Genitiv.
genannt **I.** *part. trec.* de la nennen. **II.** *adj.* numit.
genant [ʒe-] *adj.* jenant, penibil, neplăcut.
genarbt *adj.* **1.** *(bot.)* cu stigmat. **2.** *(despre piele)* cu cicatrice. **3.** *(despre suprafețe)* granulat, granulos.
genas *pers.* 1, 3 *ind. imperf.* de la genesen.
genäschig *adj. (reg.)* lacom de dulciuri.
Genäschigkeit *f. sg. (reg.)* lăcomie de dulciuri.
Genäsel, *-s, n. sg.* vorbire pe nas, fonfăit.
genau **I.** *adj.* **1.** exact, precis; **eine ~e Schilderung** o descriere exactă; **die ~e Zeit** ora exactă. **2.** minuțios; econom, cumpătat în cheltuieli, păstrător; **Mutter ist sehr ~** mama este foarte econoamă. **3.** strâns, apropiat; **~e Bekanntschaft** cunoștință apropiată. **4.** *(în expr.)* **der ~e Preis** prețul cel din urmă; **mit ~er Not** cu mare greutate; cu chiu, cu vai; în ultimul moment. **II.** *adv.* **1.** exact, precis, cu exactitate, cu precizie, cu de-amănuntul; **~er betrachtet** privit mai îndeaproape; **etwas ~er kennen** a cunoaște ceva foarte bine; **es ist ~ dasselbe** este exact același lucru; ~ **so viel wie...** exact atât cât... **2.** în mod strict, riguros; **etwas ~ nehmen a)** a fi foarte meticulos, minuțios în executarea unui lucru; **b)** a înțelege ceva întocmai, ad litteram; **er nimmt es mit der Wahrheit nicht so** ~ nu respectă întocmai adevărul.
genau genommen *adv.* vorbind exact; mai exact; în sens strict, riguros.
Genauigkeit *f. sg.* **1.** exactitate, precizie, minuțiozitate. **2.** rigurozitate, severitate. **3.** exactitate, cumpătare riguroasă în materie de bani; spirit de economie.
Genauigkeits|abschätzung, *-en, f.* evaluare, estimare precisă.
Genauigkeitsdrehbank, *-bänke, f.* strung de precizie.
Genauigkeitsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de precizie.
Genauigkeitsgrenze, *-n, f.* limită de precizie.
Genauigkeitsmaß, *-es, -e, n.* măsură de precizie.
Genauigkeitsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de precizie.
genauso *adv.* exact la fel, întocmai; ~ **viele Freunde** la fel de mulți prieteni; ~ **gut** la fel de bine; ~ **häufig** la fel de des; ~ **lange** la fel de mult timp.
Gendarm [ʒã- și ʒan-], *-en, -en, m.* **1.** jandarm, polițist; membru al corpului de gardă. **2.** *(alpinism)* stâncă în formă de turn.
Gendarmerie, *-n, f.* **1.** jandarmerie. **2.** cazarmă a jandarmeriei.
Gendarmerie|inspektor, *-s, -en, m.* inspector al jandarmeriei.
Gendarmeriekaserne, *-n, f.* cazarmă a jandarmeriei.
Gendarmeriekommando, *-s, -s, n.* **1.** comandament al jandarmeriei. **2.** detașament de jandarmi.
Gendarmeriepatrouille [-trUljə], *-n, f.* patrulă de jandarmi.
Gendarmerieregiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de jandarmi.
Gendarmerie|station, *-en,* **Gendarmerie|stelle**, *-n, f.* post de jandarmerie.
Gen. Dir., *presc.* de la Generaldirektor.
Gene [ʒɛ:nə] *f. sg.* jenă, reținere; **er muss sich mehr ~ auflegen** trebuie să fie mai reținut, rezervat.
Genealog, *-en, -en.* **Genealoge**, *-n, -n, m.* genealogist.
Genealogie, *-n* [-'gi:ən], *f.* genealogie.
genealogisch *adj.* genealogic.
Genecke, *-s, -, n. (fam.)* tachinat, tachinare.
genehm *adj.* plăcut, binevenit, agreat; **die Sache ist mir ~ a)** îmi convine; **b)** îmi place; **wenn es Ihnen ~ ist** dacă vă place, convine.
genehmigen, *genehmigte, genehmigt, vb. (h) tr.* **1.** a încuviința, a consimți, a aproba; **ein Gesuch ~** a aproba o cerere; *(pop.)* **ich genehmige mir etwas** îmi îngădui, îmi permit ceva (o plăcere, o bucurie); *(pop.)* **er hat (sich)** *(dat.)* **schnell noch einen genehmigt** a mai băut repede un pahar. **2.** a ratifica (un tratat). **3.** a sancționa (o lege). **4.** a accepta (o poliță). **5.** *(în expr., înv.)* ~ **Sie den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung** primiți vă rog expresia distinsei mele considerații.
Genehmigung, *-en, f.* **1.** încuviințare, consimțământ, aprobare; **amtliche ~** autorizare oficială; **gewerbliche ~** licență profesională; **vorläufige ~** autorizare provizorie. **2.** ratificare (a unui tratat). **3.** sancționare (a unei legi). **4.** acceptare (a unei polițe).
Genehmigungs|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere de aprobare.
Genehmigungsbe|hörde, *-n, f.* administrația de eliberare a autorizațiilor.
Genehmigungsbescheid, *-(e)s, -e, m.* aviz de autorizare.
Genehmigungsklausel, *-n, f.* clauză de aprobare.
Genehmigungs|pflicht, *-en, f.* autorizare obligatorie.
genehmigungs|pflichtig *adj.* supus aprobării.
Genehmigungsvermerk, *-(e)s, -e, m.* viză de aprobare.
geneigt *adj.* **1.** *(fig.)* înclinat, dispus (să facă ceva); ~ **sein** a fi dispus; **er ist zu jeder Arbeit ~** este dispus să facă orice muncă. **2.** *(fig.)* binevoitor; *(poet.)* **jm. ein ~es Ohr** (sau **Gehör) leihen** a asculta pe cineva cu bunăvoință; **er ist ihm ~** este plin de bunăvoință față de el.
Geneigt|heit *f. sg.* **1.** *(fig.)* înclinare, dispoziție, pornire. **2.** *(fig.)* bunăvoință.
Genera *pl.* de la Genus.
General, *-s, -e* (și *-räle), m.* **1.** *(mil.)* general. **2.** *(bis. cat.)* conducător al unui ordin religios.
General|abrechnung, *-en, f.* (și *fig.)* socoteală finală, bilanț final.
General|absolution *f. sg. (bis.)* iertare generală a păcatelor.
General|adjutant, *-en, -en, m.* aghiotant general.
General|agent, *-en, -en, m.* agent general, reprezentant principal.
General|agentur, *-en, f.* agenție principală.
General|amnestie, *-n* [-i:ən], *f.* amnistie generală.
General|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil., înv.)* atac general, ofensivă generală.
General|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.)* medic-general (cu rang de general-maior).
Generalat, *-(e)s, -e, n.* **1.** grad, funcție de general. **2.** *(mil.)* regiune pusă sub ordinele unui general. **3.** *(bis.)* funcție de conducător al unui ordin religios.
General|auditor, *-s, -en, m. (mil.)* magistrat general.
Generalbass, *-es, -bässe, m. (muz.)* bas continuu, bas general.
Generalbebau|ungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de amenajare.
Generalbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de zi.
Generalbeichte, *-n, f. (bis. cat.)* spovedanie generală (făcută pentru un interval de timp mai mare sau pentru toată viața).
Generalbericht, *-(e)s, -e, m.* raport general, dare de seamă generală.
Generalbevollmächtigte, *-n, -n (ein Generalbevollmächtigter), m.* și *f.* împuternicit(ă).
Generalbürgschaft, *-en, f.* cauțiune, garanție generală.
Generaldebatte, *-n, f.* discuție generală (în Parlament).
Generaldecharge [-deʃarʒə], *-n, f. (mit.)* salvă de paradă.
Generaldirektion, *-en, f.* direcție generală.
Generaldirektor, *-s, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* director(-oare) general(ă).
Generalie, *-n, -lien* [-liən] (și *-lia), n.* **1.** probleme generale. **2.** (ceea ce este) general valabil. **3.** *pl. -lien (austr.)* date personale.
Generalfeldmarschall, *-s, -schälle, m.* feldmareșal.
Generalfeldzeugmeister, *-s, -, m. (înv.)* general de artilerie.
Generalfrage, *-n, f.* **1.** întrebare, temă, problemă generală. **2.** *pl. (jur.)* înregistrare a datelor personale ale martorilor.
Generalgouvernement [-guvɛrnə(ə)mã:], *-s, -s, n.* guvernământ general.
Generalgouverneur [-guvɛrnø:ɐ], *-s, -e, m.* guvernator general.
Generalin, *-nen, f.* soție de general, generăleasă.
General|inspektion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* inspecție generală. **2.** inspectorat general.
General|inspektor, *-s, -en, m.* inspector general.
General|intendant, *-en, -en, m.* **1.** *(mil.)* intendent general (al unui corp de armată etc. cu rangul de general-maior). **2.** *(teatru)* intendent general, director de teatru. **3.** funcționar superior.
Generalisation, *-en, f.* **1.** generalizare. **2.** *(cartografie)* simplificare a conținutului unei hărți prin reducerea scării.
generalisieren, *generalisierte, generalisiert, vb. (h) tr.* a generaliza.
generalisiert **I.** *part. trec.* de la generalisieren. **II.** *adj.* generalizat.
Generalisierung, *-en, f.* generalizare.
Generalissimus, *-, -mi* (și *-se), m.* generalisim, comandant suprem (al forțelor armate ale unei țări).
Generalität, *-en, f. (mil.)* corp al generalilor.
Generalkarte, *-n, f. (mil.)* hartă generală, hartă de stat-major.
Generalkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament general, comandament de corp de armată.
Generalkonsul, *-s, -n, m.* consul general.
Generalkonsulat, *-(e)s, -e, n.* consulat general.
General|leutnant, *-s, -e (rar* și *-s), m. (mil.)* general-locotenent, general de divizie.
General|linie [-niə], *-n, f.* linie general valabilă, linie principală (obligatorie pentru toți).
Generalmajor, *-s, -e, m. (mil.)* general-major, general de brigadă.
Generalmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (înv., mil.)* semnal de adunare sau de alarmă.
Generalmobilisierung, *-en, f.* mobilizare generală.
Generalmusikdirektor, *-s, -en, m.* prim-dirijor, dirijor-șef (al unei orchestre, opere).
Generalnenner, *-s, -, m. (mat.)* numitor comun.
General|oberst, *-en* (și *-s), -en, m.(mil.)* general-colonel.
General|ober|stabs|arzt, *-es, -ärzte, m. (mil.).* medic-general.
Generalpächter, *-s, -, m. (agr.)* arendaș principal.
Generalpardon, *-s, -s, m. (înv.)* amnistie generală.
Generalpause, *-n, f. (muz.)* pauză generală (a tuturor vocilor).
Generalplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general.
Generalpolice [-poli:s], *-n, f. (ec.)* poliță de asigurare generală.
Generalpostdirektion, *-en, f.* direcție generală a poștelor.
Generalposten, *-s, -, m.* **1.** post principal. **2.** funcție principală.
Generalpostmeister, *-s, -, m.* director general al poștelor.

Generalprobe, *-n, f.* repetiție generală.
Generalprofos, *-es, -e* (și *-en, -en*), *m. (înv., mil.)* funcționar militar cu atribuții judiciare și de poliție.
Generalprokuratur, *-en, f.* v. Generalstaatsanwaltschaft.
Generalquartiermeister, *-s, -, m. (înv., mil.)* general de stat-major, șef suprem al serviciului în marele cartier general.
Generalreferent, *-en, en, m.* referent principal.
Generalreparatur, *-en, f.* reparație capitală.
Generalschaft *f. sg.* corp al generalilor.
Generalsekretär, *-s, -e, m.* secretar general.
Generalsekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat general.
Generalsrang, *-(e)s, -ränge, m.* grad de general.
General|staats|anwalt, *-(e)s, wälte, m. (jur.)* procuror general.
General|staats|anwaltschaft, *-en, f. (jur.)* procuratură generală.
General|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* (marele) stat-major.
General|stäbler, *-s, -, m. (mil.)* ofițer de stat-major.
General|stabs|chef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (mil.)* șef de stat-major.
General|stabskarte, *-n, f.* hartă de stat-major.
General|stabs|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de stat-major.
General|statt|halter, *-s, -, m.* guvernator general.
General|streifen, *-s, -, m.* lampas de general.
General|streik, *-s, -s, m. (pol.)* grevă generală.
Generals|uniform, *-en, f.* uniformă de general.
General|super|intendent, *-en, -en, m. (bis., înv.)* inspector general al bisericilor protestante.
Generalswürde, *-n, f.* demnitate de general.
Generaltunke, *-n, f. (fam.)* sos (pus la toate mâncărurile).
general|über|holen, *generalüberholt, vb. (h) tr. (numai la inf. și part. trec.) (tehn.)* a executa o reparație capitală; a face o revizie generală.
General|über|holung, *-en, f. (tehn.)* **1.** reparație generală, capitală. **2.** revizie generală.
General|unternehmer, *-s, -, m.* antreprenor general.
Generalverkehrs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de dezvoltare a infrastructurii rutiere și feroviare.
General|versammlung, *-en, f.* adunare generală.
Generalvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract general.
Generalvertreter, *-s, -, m.* reprezentant general.
Generalvertretung, *-en, f.* reprezentantă generală.
Generalveterinär [-ve-], *-s, -e, m. (mil.)* veterinar general-maior.
Generalvollmacht, *-en, f.* procură generală.
Generation, *-en, f.* generație.
Generations|konflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict între generații.
generationsmäßig *adj.* referitor la diferite generații.
Generations|unterschied, *-(e)s, -e* deosebire între generații.
Generationswechsel, *-s, m. sg.* **1.** înlocuire a unei generații prin alta (mai tânără). **2.** *(biol.)* alternanță în reproducere.
generativ *adj.* generativ.
Generator, *-s, -toren, m.* **1.** *(tehn.)* generator; generator de gaz. **2.** *(biol.)* strămoș.
Generatorgas, *-es, -e, n.* gaz de generator.
Generatorgas|erzeuger, *-s, -, m.* generator de gaz, gazogen.
Generatorgaswagen, *-s, -, m.* automobil cu gaz de generator.
Generatormotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu gaz de generator.
Generator|röhre, *-n, f. (radio.)* tub oscilator, tub generator de oscilații.
Generatorteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de generator.
generell **I.** *adj.* general, general valabil. **II.** *adv.* în general.
generieren, *generierte, generiert, vb. (h) tr.* a genera, a produce, a da naștere.
genərisch *adj.* generic.
generös [și ʒen-] *adj.* generos; darnic; mărinimos.
Generosität, *-en, f.* generozitate; dărnicie; mărinimie.
Genese, *-n, f.* geneză, naștere, producere, formare.
genesen, *genas, genesen (du, er genest), vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoși, a se reface, a-și reveni. **2.** *(înv.; în expr.)* **eines Kindes ~** a naște.
Genesende, *-n. -n (ein Genesender), m.* și *f.* convalescent(ă).
Genesis *f. sg.* **1.** geneză, naștere, formare; origine. **2.** *(rel.)* Geneza, prima carte a Bibliei, Cartea facerii.
Genesung, *-en, f.* însănătoșire, restabilire, convalescență.
Genesungs|abteilung, *-en, f. (mil.)* unitate de convalescență.
Genesungsheim, *-(e)s, -e, n.* sanatoriu (de convalescență).
Genesungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de însănătoșire; convalescență.
Genesungs|urlaub, *-(e)s, -e, m. (mil.)* permisie pentru convalescență.
Genetik *f. sg.* genetică.
genetisch *adj.* genetic.
Genetiv, *-s, -e, m.* v. Genitiv.
Genfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* genevez(ă), locuitor(-oare) din Geneva.
genferisch *adj.* genevez, din Geneva.
Genforscher, *-s, -, m.* genetician.
genial *adj.* genial; **~er Kopf** cap genial.
genialisch *adj.* de geniu; ca un geniu.
Genialität *f. sg.* genialitate.
Genick, *-(e)s, -e, n.* ceafă, grumaz; **am ~ packen a)** a prinde de ceafă; **b)** *(fig)* a prinde, a pune mâna pe cineva; *(fig.)* **das hat ihm das ~ gebrochen** aceasta i-a frânt gâtul, l-a doborât.
Genickfang, *-(e)s, m. sg. (vân.)* lovitură de grație în ceafă.
Genickfänger, *-s, -, m, (vân.)* cuțit de vânătoare.
Genickschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură în ceafă.
Genick|starre *f. sg. (med.)* meningită cerebrospinală.
Genick|stoß, *-es, -stöße, m. (vân.)* lovitură de grație în ceafă.
Genie [ʒe-], *-s, -s, n.* geniu.
Geniebataillon [-taljo:n], *-s, -e, n. (elv., mil.)* batalion de geniu.
Genieblitz, *-es, -e, m.* idee genială, scânteiere.
Geniedirektor, *-s, -en, m. (elv., mil.)* inginer șef de lucrări de geniu.
Genie|epoche, *-n, f. (lit.)* v. Geniezeit.
Geniemensch, *-en, -en, m.* om genial.
Genien ['ge:niən] *pl.* de la Genius.
Genie|offizier [ʒe-], *-s, -e, m. (elv.)* ofițer de geniu.
Geniepark, *-(e)s, -s* (și *-e), m. (elv., mil.)* depozit, parc tehnic al trupelor de geniu.
Genieregiment, *-(e)s, -er, n. (elv)* regiment de geniu.
genieren [ʒe-], *geniert, geniert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) jena; **ich geniere mich, es ihm zu sagen** mă jenez să i-o spun; **ihr Blick genierte ihn** privirea ei îl deranja.
Genierer, *-s, m. sg. (austr.)* jenă, timiditate.
genierlich *adj.* **1.** jenant, supărător, penibil. **2.** timid, sfios.
genießbar *adj.* **1.** comestibil; potabil; **diese Suppe ist nicht ~** această supă nu poate fi mâncată. **2.** *(fig.)* suportabil.
Genießbarkeit *f. sg.* caracter comestibil, potabil.
genießen, *genoss, genossen (du, er genießt), vb. (h) tr.* **1.** a mânca, a bea; a gusta; a savura; **Speise und Trank ~** a mânca și a bea; **dieses Brot ist nicht zu ~** această pâine este necomestibilă, nu poate fi mâncată; *(fig).* **dieser Mensch ist nicht zu ~** acest om nu e de suportat, e nesuferit. **2.** a primi, a se bucura (de...), a avea parte (de...); **eine sorgfältige Erziehung** sau **einen gründlichen Unterricht ~** a primi o educație îngrijită sau o instrucție temeinică; **das Leben ~** a se bucura de viață; a gusta viața; **die Landluft ~** a se bucura de aerul de la țară; **Rechte ~** a se bucura de drepturi.
Genießer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care știe să trăiască, să guste plăcerile vieții; om de viață; epicurian.
genießerisch *adj.* savurând, cu plăcere.
genießlich *adj. (rar)* **1.** comestibil; potabil. **2.** folositor, avantajos, plăcut. **3.** egoist.
Genießling, *-s, -e, m. (fam.)* om de petreceri, de viață, epicurian.
Genie|stab [ʒe-], *-(e)s, -stäbe, m. (elv., mil.)* stat-major tehnic, stat-major de geniu.
Genie|streich, *-(e)s, -e, m.* ispravă genială.
genietet **I.** *part. trec.* de la nieten. **II.** *adj.* nituit.
Genietruppe [ʒe-], *-n, f. (elv., mil.)* trupă de geniu.
Geniewaffe, *-n, f. (elv., mil.)* armă de geniu.
Geniewesen, *-s, n. sg. (elv., mil.)* geniu.
Geniezeit *f. sg. (lit.)* epoca geniilor (nume dat perioadei *Sturm und Drang*).
Genist [gə-], *-es, n. sg.* **1.** facere a cuibului. **2.** cuib. **3.** pui din cuib. **4.** mărăcini, mărăciniș; vreascuri, resturi de paie.
Genịste, *-n, f. (bot.)* drobiță *(Genista tinctoria).*
genital *adj.* genital.
Genitalbereich, *-(e)s, -e, m.* zonă genitală.
Genitalien [-liən] *n. pl. (anat.)* organe genitale.
Genitiv, *-s, -e, m. (gram.)* genitiv.
Genitiv|attribut, *-(e)s, -e, n. (gram.)* atribut genitival.
Genitiv|objekt, *-(e)s, -e, n. (gram.)* complement în cazul genitiv.
Genius, *-, -nien* [-niən], *m.* **1.** *sg.* geniu (forță creatoare). **2.** *(poet.)* geniu, om genial. **3.** *(mit.)* geniu, spirit bun.
Genlabor, *-s, -s, n.* laborator genetic.
Genmanipulation, *-en, f.* manipulație genetică.
Genmutation, *-en, f.* mutație genetică.
Genom, *-s, -e, n. (biol.)* genom.
genommen *part. trec.* de la nehmen.
Genorgel, *-s, n. sg.* cicăleală de cusurgiu, critică șicanatoare, chițibușărie.
Genoss, *-en, -en*, **Genosse**, *-n, -n, m.* **1.** tovarăș. **2.** coleg; tovarăș de drum, de idei; prieten, amic; camarad de luptă. **3.** *(ist.)* membru al unei cooperative, întovărășiri, asociații.
genossen *part. trec.* de la genießen.
Genossenschaft, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cooperativă; întovărășire; asociație. **2.** confederație (elvețiană). **3.** *sg.* relație tovărășească, solidaritate.
Genossenschaft(l)er, *-s, -, m. (ist.)* cooperator, membru al unei cooperative.
genossenschaftlich *adj.* **1.** tovărășesc. **2.** *(ist.)* cooperatist, cooperator, privitor la cooperativă; de cooperație.
Genossenschafts|anteil, *-(e)s, -e, m. (ist.)* cotă-parte la bunurile cooperativei.
Genossenschaftsbank, *-en, f. (ist.)* bancă cooperatistă.
Genossenschaftsbauer, *-n* (sau *-s), -n, m. (ist.)* țăran cooperator.
Genossenschaftsbewegung, *-en, f. (ist.)* mișcare cooperatistă.
Genossenschaftsgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* lege privitoare la cooperație.
Genossenschaftshandel, *-s, m. sg. (ist.)* comerț cooperatist.
Genossenschaftskasse, *-n, f.* **1.** *(ist.)* casierie a cooperativei. **2.** *(ist.)* casă, bani (lichizi) a(i) cooperativei.
Genossenschaftsladen, *-s, -läden, m. (ist.)* cooperativă, magazin de desfacere al unei organizații cooperatiste.
Genossenschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* v. *(ist.)* Genossenschaft(l)er.
Genossenschaftsmolkerei, *-en, f. (ist.)* fermă de vaci cooperatistă.
Genossenschaftsnetz, *-es, -e, n. (ist.)* rețea cooperatistă.
Genossenschafts|organisation, *-en, f. (ist.)* organizație cooperatistă.
Genossenschafts|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ist.)* plan cooperatist.
Genossenschaftsverband, *-(e)s, -bände, m. (ist.)* uniune cooperatistă.
Genossenschaftswesen, *-s, n. sg. (ist.)* cooperație, sistem cooperatist, organizație cooperatistă.
Genossin, *-nen, f.* tovarășă.
Genoss|same, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bis.)* parohie. **2.** district comunal. **3.** grup de case (cu anexe comune). **4.** *(elv.)* cooperativă.
genọt *(reg.)* **I.** *adj.* înfometat. **II.** *adv.* **1.** cu mare greutate, cu chiu, cu vai. **2.** adesea.
genötigt **I.** *part. trec.* de la nötigen. **II.** *adj.* nevoit, silit, constrâns, forțat.
genotypisch *adj.* genotipic, determinat prin genotipuri.
Genotypus, *-, -typen, m. (biol.)* genotip.
Genre ['ʒã:rə], *-s* [ʒã:rəs], *-s, n.* gen, fel, soi; manieră.
Genrebild, *-(e)s, -er, n.* (pictură) tablou de gen.

gẹnre|haft *adj.* **1.** în felul picturii de gen. **2.** *(fig.)* prozaic, banal.
Gẹnremaler, *-s, -, m.* pictor de gen.
Gẹns, *Gentes, f. (ist.)* gintă.
Gẹnt [ʤɛnt], *-s, -s, m. (fam.)* fante, filfizon.
Gẹntechnik, *-en, f.* tehnică genetică.
gẹntechnisch *adj.* privitor la tehnica genetică.
Gẹntechnologie, *-en, f.* tehnologia recombinării şi a transmiterii de gene.
Gentiạne [-tsi-], *-n, f. (bot.)* genţianǎ, ghinţurǎ, cupe *(Gentiana).*
gentịl, [ʒɛn- şi ʒã:-] *adj.* **1.** gentil; bine crescut, manierat, drăguţ; distins; fin. **2.** de neam.
Gentịlgenossenschaft, *-en, f.* comunitate gentilică.
Gentịlgesellschaft *f. sg.* orânduire gentilică.
Gentịlhọmme, [ʒãti'jɔm], *-s, -s, m.* gentilom, nobil, aristocrat.
Gentịlname, *-ns, -n, m.* nume gentilic, nume patronimic.
Gentịl|ordnung *f. sg.* v. Gentilgesellschaft.
Gentịlverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune gentilică.
Gentịlvor|steher, *-s, -, m.* şef al familiei, al ginţii.
Gentịlwesen, *-s, n. sg.* organizare, formaţiune gentilică.
Gẹntleman ['ʤɛntlmɛn], *-s, Gentlemen, m.* gentleman, om de cuvânt, de caracter.
Gẹntransfer, *-s, -e, m.* transfer de informaţii genetice.
genüber *adv. (reg.)* v. gegenüber.
Genụese, *-n, -n, m.* genovez, locuitor din Genova.
genụesisch *adj.* genovez.
genụg **I.** *adv.* destul, suficient, îndeajuns; **~ Geld** bani suficienţi; **Zeit ~** timp îndeajuns; **mehr als ~** mai mult decât suficient; **noch nicht ~** încă nu destul; **ich habe ~ (davon) a)** îmi ajunge; **b)** m-am săturat de asta; **lass es ~ sein** încetează! terminǎ! opreşte-te! **man kann es nicht oft ~ sagen** trebuie repetat mereu; **nicht ~ dass...** nu-i destul că, nu numai că; **er kann ihm nie ~ tun** niciodată nu poate să-l mulţumească; **er ist Manns ~** este destul de curajos; **er ist nicht fleißig ~** nu-i destul de silitor. **II.** *interj.* **~!** ajunge! până aici!
Genüge *f. sg.* **1.** îndestulare; satisfacere; **jm. ~ leisten** (sau **tun**) **a)** a satisface pe cineva; **b)** a da cuiva satisfacţie; **den Ansprüchen ~ leisten** a satisface cerinţele; **dem Gesetz muss ~ getan werden** legea trebuie respectată; **zur ~** în suficientă măsură, suficient, îndeajuns; **ich kenne ihn zur ~** îl cunosc destul de bine. **2.** *(inv.)* modestie; cumpătare.
genügen, *genügte, genügt, vb. (h) intr.* **1.** a ajunge, a fi de ajuns, a fi suficient; *(impers.)* **es genügt mir** îmi ajunge. **2.** *(dat.)* a satisface, a mulţumi, a împlini; **ich genüge seinen Wünschen** îi împlinesc, îi satisfac dorinţele; **einer Pflicht ~** a împlini o datorie; **sich** *(dat.)* **an etwas ~ lassen** a se mulţumi cu ceva.
Genügen, *-s, n. sg.* v. Genüge.
genügend **I.** *part. prez.* de la genügen. **II.** *adj.* suficient, destul, îndeajuns.
genụgsam *adj. (inv.)* v. genügend **(II)**.
genügsam *adj.* mulţumit cu puţin, fără pretenţii, modest, cumpătat, sobru.
Genügsamkeit *f. sg.* modestie, cumpătare, sobrietate.
genụgtun, *tat genug, genuggetan, vb. (h) intr.* **1.** *(dat.)* a da satisfacţie. **2.** a mulţumi; a satisface.
Genụgtu|ung *f. sg.* satisfacţie, mulţumire; **jm. ~ geben** a da cuiva satisfacţie; **~ empfinden** a simţi mulţumire, satisfacţie.
genụin *adj.* genuin, înnăscut, natural, veritabil.
Gẹnus, *-, -nera, n. (gram., biol.)* gen.
Gẹnusregel, *-n, f. (gram.)* regulă pentru determinarea genului.
Genụss, *-es, -nüsse, m.* **1.** *sg.* savurare, consum(are) (de mâncare, băuturi); **der ~ von Alkohol ist ihm verboten** îi este interzis să consume alcool. **2.** plăcere, desfătare; **das war ein ~** aceasta a fost o plăcere. **3.** *(în expr.)* **in den ~ von etwas kommen** a căpăta, a primi, a ajunge să stăpânească ceva. **4.** *sg. (jur.)* uzufruct.
genụssfähig *adj.* în stare, capabil de a savura.
Genụssfähigkeit *f. sg.* capacitate, posibilitate de a savura.
Genụssfreude *f. sg.* înclinare spre plăcere.
genụssfreudig, **genụssfroh** *adj.* amator de plăceri.
Genüssling, *-s, -e, m.* v. Genießer.
genụsslos *adj.* **1.** fără plăcere. **2.** fără gust.
Genụssmensch, *-en, -en, m.* v. Genießer.
Genụssmittel, *-s, -, n.* aliment (care se savurează), delicatesă.
Genụssmittel|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie alimentară (care produce specialităţi, delicatese).
genụssreich *adj.* **1.** foarte plăcut, bogat în plăceri. **2.** delicios, savuros.
Genụss|schein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* acţiune privilegiată.
Genụss|sucht *f. sg.* senzualitate; goană după plăceri.
genụss|süchtig *adj.* doritor, lacom, avid de plăceri; senzual.
genụtet **I.** *part. trec.* de la nuten. **II.** *adj. (tehn.)* îmbinat cu nut şi feder.
Geobotạnik *f. sg. (geogr.)* geobotanică, geografie botanică.
Geochemie *f. sg.* geochimie.
geochẹmisch *adj.* geochimic.
Ge|ọchse, *-s, n. sg. (fam.)* buchiseală, tocealǎ.
Geodäsie *f. sg.* geodezie.
Geodät, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* geodez, inginer(ă) topograf.
geodätisch *adj.* geodezic.
Geọde, *-n, f. (geol.)* geodă.
Geodynạmik *f. sg.* geodinamică.
ge|offenbart **I.** *part. trec.* de la offenbaren. **II.** *adj. (rel.)* revelat.
Geogenie *f. sg.* v. Geogonie.
Geognosie *f. sg. (inv.)* v. Geologie.
Geognọst, *-en, -en, m. (inv.)* v. Geologe.
geognọstisch *adj. (inv.)* v. geologisch.
Geogonie *f. sg.* geogonie, ramură a geologiei care studiază originea pământului.
Geograph şi **Geograf**, *-en, -en, m.* geograf.
Geographie şi **Geografie** *f. sg.* geografie.
geographisch şi **geografisch** *adj.* geografic.
Geographie|unter|richt şi **Geografie|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* oră, curs de geografie.
ge|öhrt, **ge|ọ̈hrt** *adj.* **1.** urecheat, cu urechi. **2.** *(bot.)* auriculat.
Geoid, *-(e)s, n. sg.* geoid.
Geo|isotherme, *-n, f.* geoizotermă.
geokạrp *adj. (bot.)* care ajunge la maturitate, se coace în pământ.
Geokarpie *f. sg. (bot.)* coacere subterană.
geol. *presc.* de la geologisch.
Geolog, *-en, -en*, **Geologe**, *-n, -n, m.* geolog.
Geologie *f. sg.* geologie.
geologisch *adj.* geologic.
geom. *presc.* de la geometrisch.
Geomagnẹtik *f. sg.* geomagnetică.
geomagnẹtisch *adj.* geomagnetic.
Geomagnetịsmus, *m. sg.* geomagnetism.
Geomantie, **Geomạntik** *f. sg.* geomanţie, ghicirea viitorului din figuri desenate în nisip.
Geomedizin *f. sg.* ramură a medicinei care se ocupă cu răspândirea geografică a bolilor.
Geomẹter, *-s, -, m.* **1.** geometru. **2.** inginer topograf.
Geometrạlzeichen, *-s, -, n.* semn cadastral.
Geometrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* geometrie; **die euklidische ~** geometria euclidiană; **analytische ~** geometrie analitică; **darstellende ~** geometrie descriptivă.
geomẹtrisch *adj.* geometric.
geometrisieren, *geometrisierte, geometrisiert, vb. (h) tr.* a construi pe baza legilor geometrice.
Geometrographie *f. sg. (mat.)* geometrografie, studiu al construcţiei geometrice.
Geomorphologe, *-n, -n, m.* geomorfolog.
Geomorphologie *f. sg.* geomorfologie.
geomorphologisch *adj.* geomorfologic.
Geophag, *-en, -en*, **Geophage**, *-n, -n, m.* geofag.
Geophagie *f. sg.* geofagie.
Geophọn, *-s, -e, n.* geofon, instrument seismografic.
Geophysik *f. sg.* geofizică.
geophysikạlisch *adj.* geofizic.
Geophysiker, *-s, -, m.* geofizician.
Geoplạstik *f. sg.* geoplastică.
Geopolitik *f. sg.* geopolitică.
Geopotentịal, *-s, n. sg.* geopotenţial, potenţial al gravităţii.
Geopsychologie *f. sg.* geopsihologie.
Ge|ọrgel, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* clămpăneală la flaşnetă. **2.** *(vân.)* muget, bocet, boncăluit (al cerbului).
Geọrgier [-giɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* georgian(ă).
Georgẹtte [ʒɔr'ʒɛt(ə)], *-, -s, m.* şi *f.* crep de mătase.
Georgine, *-n, f. (bot., înv.)* gherghină, dalie *(Dahlia variabilis).*
Geo|skọp, *-s, -e, n.* geoscop.
Geo|sphäre [-'sfɛ:-] *f sg.* geosferă.
Geostatik *f. sg.* geostatică.
geostrọphisch *adj.* geostrofic.
geosynklinal *adj.* geosinclinal.
Geosynklinale, *-n, f.* geosinclinal.
Geotẹchniker, *-s, -, m.* geotehnician.
Geotektọnik *f. sg.* geotectonică.
Geotherapie *f. sg.* geoterapie.
Geothermie *f. sg.* geotermie.
geothẹrmisch *adj.* geotermic.
Geothermomẹter, *-s, -, n.* geotermometru.
Geotropịsmus, *-, m. sg. (bot.)* geotropism.
Geozẹntrik *f. sg.* geocentrism.
geozẹntrisch *adj.* geocentric.
Geozoologie *f. sg.* geozoologie, geografie zoologică.
geozyklisch *adj.* geociclic.
gepaart **I.** *part. trec.* de la paaren. **II.** *adj.* câte doi, pereche.
Gepạck, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(fam.)* împachetare. **2.** *(peior.)* adunătură; golănime.
Gepäck, *-(e)s, -e, n.* **1.** bagaj; **das ~ aufgeben** a expedia bagajul; *(fam.)* **der Minister hatte keine neuen Vorschläge im ~** ministrul nu a avut, făcut propuneri noi. **2.** *(mil.)* echipament.
Gepäck|abfertigung *f. sg.* **1.** primire, predare, expediere a bagajelor. **2.** controlare (vamală) a bagajelor.
Gepäck|an|nahme, *-n, f.* **1.** ghişeu de primire a bagajelor. **2.** *sg.* primire a bagajelor.
Gepäck|aufbewahrung *f. sg.* păstrare a bagajelor.
Gepäck|aufbewahrungsraum, *-(e)s, -räume, m.* magazie de bagaje.
Gepäck|aufgabe *f. sg.* (ghişeu de) predare a bagajelor.
Gepäck|aufnahme *f. sg.* primire a bagajelor.
Gepäck|aufzug, *-(e)s, -züge, m.* ascensor de bagaje.
Gepäck|ausgabe, *-n, f.* **1.** ghişeu de eliberare a bagajelor. **2.** *sg.* eliberare a bagajelor.
Gepäck|automat, *-en, -en, m.* seif de păstrare a bagajelor.
Gepäckbeförderung *f. sg.* transport al bagajelor.
Gepäckdroschke, *-n, f. (reg.)* taxi pentru bagaje.
Gepäck|expedition, *-en, f.* expediere a bagajelor.
Gepäckhalter, **Gepäckhälter**, *-s, -, m.* portbagaj.
Gepäck|kontrolle, *-n, f.* control vamal al bagajelor.
Gepäckmarsch, *-(e)s, -märsche m. (mil., sport)* marş (de antrenament) cu echipament complet.
Gepäckmeister, *-s, -, m.* şef al serviciului de bagaje.
Gepäcknetz, *-es, -e, n.* plasă de bagaje (în tren).
Gepäckraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Gepäckaufbewahrungsraum.
Gepäckrezepisse, *-(s), -, n.* v. Gepäckschein.
Gepäckschalter, *-s, -, m.* ghişeu de bagaje.
Gepäckschein, *-(e)s, -e, m.* tichet, recipisă de bagaje.
Gepäckschließfach, *-(e)s, -fächer n.* boxă automată pentru păstrarea bagajelor.

Gepäck|stück, *-(e)s, -e, n.* colet.
Gepäckträger, *-s, -, m.* **1.** hamal. **2.** portbagaj (la bicicletă şi motocicletă).
Gepäcktransport, *-(e)s, -e, m.* transport de bagaje.
Gepäcktross, *-es, -e, m. (mil.)* tren regimentar.
Gepäckversicherung, *-en, f.* asigurare a bagajelor.
Gepäckwagen, *-s, -, m.* **1.** vagon de bagaje. **2.** camion de bagaje.
Gepäckzimmer, *-s, -, n* v. Gepäckaufbewahrungsraum.
gepanzert I. *part. trec.* de la panzern. II. *adj.* **1.** în zale, în armură, înzăuat. **2.** blindat.
Gepard, *-s, -e,* **Gepard**, *-s, -en, m. (zool.)* ghepard *(Acinomyx jubatus);* **afrikanischer ~** fahhadul Arabilor *(A. guttatus);* **asiatischer ~** citahul de India *(A. jubatus).*
Gepauke, *-s, n. sg.* **1.** bătaie (repetată) de tobe. **2.** *(fam.)* toceală.
gepfeffert I. *part. trec.* de la pfeffern. II. *adj.* **1.** piperat. **2.** *(fig.)* piperat, picant; **~er Witz** glumă piperată, picantă; **ein ~er Ausdruck** o expresie tare, deocheată. **3.** *(fig.)* muşcător, tăios; **~e Antwort** răspuns tăios. **4.** *(fig.)* sărat, piperat exagerat; **~e Preise** preţuri exagerate, piperate.
Gepfeife, *-s, n. sg.* fluierături continue.
gepfiffen *part. trec.* de la pfeifen.
gepflegt I. *part. trec.* de la pflegen. II. *adj.* îngrijit; **eine ~e Frau** o femeie îngrijită.
Gepflegt|heit *f. sg.* îngrijire, înfăţişare îngrijită.
gepflogen *part. trec.* de la pflegen.
Gepflogenheit, *-en, f.* obicei, deprindere.
gepfropft I. *part. trec.* de la pfropfen. II. *adj.* **1.** înfundat; îndopat; îndesat; *(adv.)* **~ voll** plin până la refuz, ticsit. **2.** *(hort.)* altoit.
Gepfusche, *-s, n. sg. (peior.)* cârpeală, cârpăceală, lucru de mântuială.
Gepide, *-n, -n, m.* gepid.
Gepiepe, **Gepiepse**, *-s, n. sg.* piuit, ciripit repetat.
Geplacke, *-s, n. sg. (reg.)* necazuri, griji, belele.
Geplagt|heit *f. sg.* trudă, viaţă trudită.
Geplänkel, *-s, -, n. (mil.)* schimb de focuri, hărţuială, luptă uşoară; *(fig.)* ceartă.
Geplapper, *-s, n. sg.* **1.** pălăvrăgeală, sporovăială, flecăreală. **2.** gângurit.
Geplärr, *-(e)s,* **Geplärre**, *-s, n. sg. (fam.)* plânset, scâncet, sclifoseală.
Geplätscher, *-s, n. sg.* **1.** plescăit. **2.** murmur (al apei). **3.** *(fig.)* conversaţie monotonă, superficială.
Geplauder, *-s,* **Geplausch**, *-es, n. sg.* conversaţie uşoară, şuetă; taifas.
Gepoche, *-s, n. sg.* bătaie, bocăneală, ciocăneală, hodorogeală.
gepökelt I. *part. trec.* de la pökeln. II. *adj.* sărat, în saramură.
Gepolter, *-s, n. sg.* **1.** zgomot, larmă. **2.** *(fig.)* ceartă zgomotoasă, tapaj.
Gepräge, *-s, -, n.* **1.** întipărire, întipărituri. **2.** *(fig.)* pecete; tipar, caracteristică; marcă.
Geprahl(e), *-(e)s, n. sg. (fam.)* lăudăroşenie.
Gepränge, *-s, n. sg.* pompă, lux, fast.
Gepresse, *-s, n. sg.* benchetuire, chefuire, viaţă desfrânată.
Gepressel, *-s, n. sg.* **1.** pârâit, trosnet, scârţâit. **2.** pocnituri continue.
Geprellte, *-n, -n (ein Geprellter), m.* şi *f.* persoană păcălită, trasă pe sfoară.
gepresst I. *part. trec* de la pressen. II. *adj.* presat, comprimat, strâns, turtit, strivit; **mit ~er Stimme** cu voce înăbuşită, înecată, reţinută.
gepriesen *part. trec.* de la preisen.
Geprüfte, *-n, -n (ein Geprüfter), m.* şi *f.* **1.** persoană examinată. **2.** *(fig.)* persoană trecută prin multe încercări, încercată.
Geps, *-es, -e, m. (reg.)* strigăt, ţipăt pătrunzător.
Gepuffe, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** ghiont. **2.** pocnituri, pocnete (ale armelor de foc).
gepunktet I. *part. trec.* de la punkten. II. *adj. (text.)* cu picăţele, cu buline.
Gequak, *-(e)s,* **Gequake**, *-s, n. sg.* orăcăit.
Gequäle, *-s, n. sg.* chinuire.
Gequassel, *-s, n. sg. (fam.)* vorbărie goală, sporovăială, flecăreală; **Schluss mit dem ~!** gata cu vorbăria!
Gequatsch, *-es,* **Gequatsche**, *-s, n. sg. (fam.)* vorbărie stupidă, trăncăneală fără rost.
Gequengel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** plânset, boceală, miorlăială. **2.** pisălogeală, cicăleală.
gequetscht I. *part. trec.* de la quetschen. II. *adj.* zdrobit, strivit; **eine ~e Wunde** rană produsă prin strivire.
Gequiek, *-(e)s,* **Gequicke**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** guiţat; chiţăit. **2.** *(fig.)* ţipete, sunete ascuţite, stridente.
Gequietsch, *-es,* **Gequietsche**, *-s, n. sg. (fam.)* scârţâit, scârţâitură repetată.
gequollen *part. trec.* de la quellen.
Ger, *-s, -e, m. (ist.)* suliţă, lance germanică.
Gerädbohrer, *-s, -, m.* sfredel drept, burghiu drept.
gerade I. *adj.* **1.** drept, direct, fără ocol; **eine ~ Linie** o linie dreaptă; *(fig.)* **mit ~n Dingen geht das nicht zu** asta nu-i lucru curat; *(fam.)* **er freut sich, dass er noch seine ~n Glieder hat** se bucură că mai este teafăr; **eine ~ Jacke** un sacou drept, fără talie. **2.** sincer, drept, constant; **ein ~r Mensch** un om sincer. **3.** *(mat.)* cu soţ, pereche; **eine ~ Zahl** un număr cu soţ; *(fig.)* **fünf ~ sein lassen** a trece ceva cu vederea, a închide un ochi, a fi indulgent; **wir wollen ~ Rechnung machen a)** să rotunjim socoteala; **b)** să facem socoteala exactă. **4.** exact; **das ~ Gegenteil** tocmai contrarul. II. *adv.* **1.** direct, de-a dreptul; **aus der Fabrik kam er ~ zu mir** de la fabrică a venit direct la mine. **2.** tocmai, chiar; **er ist ~ abgereist** tocmai acum a plecat; **da fällt mir ~ ein** tocmai îmi vine în minte; **er ist ~ jetzt so beansprucht** chiar acum este atât de ocupat; **nun ~ nicht!** acum chiar că nu! **3.** abia; **wir haben es ~ noch geschafft** abia am reuşit. **4.** exact; **es sind ~ 10 Jahre her** au trecut exact 10 ani.
Gerade, *-n, f.* **1.** *(mat.)* linie dreaptă. **2.** aliniament. **3.** *(sport)* partea dreaptă a pistei.
gerade|aus *adv.* **1.** drept înainte. **2.** *(pop.)* sincer, fără ocol.
Gerade|aus|empfänger, *-s, -, m.* radioreceptor cu amplificare directă.
geradebiegen, *bog gerade, geradegebogen, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta (un obiect strâmb, încovoiat); a dezdoi. **2.** *(fig.)* a îndrepta (un lucru), a pune la punct; a împăca.
Gerade|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** fier plat. **2.** cuţitoaie. **3.** cuţit drept la rindea.
gerade halten, *hielt gerade, gerade gehalten (du hältst gerade, er hält gerade), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) ţine drept.
gerade heraus şi **gerade|heraus** *adv.* pe faţă, pe şleau, fără înconjur.
gerade|hin *adv.* **1.** drept înainte. **2.** *(fig.)* pe faţă, fără înconjur.
Gerad|eisen, *-s, n.* v. Geradeeisen.
gerade klopfen, *klopfte gerade, gerade geklopft vb. (h) tr.* a îndrepta bătând, ciocănind.
gerade legen, *legte gerade, gerade gelegt, vb. (h) tr.* a ordona, a pune în ordine; a aşeza drept.
gerade machen, *machte gerade, gerade gemacht, vb. (h) tr.* a îndrepta, a face drept; a. alinia (un drum).
geradenwegs *adv.* v. geradewegs.
gerade richten, *richtete gerade, gerade gerichtet (du richtest gerade, er richtet gerade), vb. (h) tr.* v. gerade machen.
Geraderichtung *f. sg.* **1.** aliniere. **2.** îndreptare.
gerädert I. *part. trec.* de la rädern. II. *adj.* **1.** tras pe roată. **2.** *(fig.)* obosit, frânt.
gerade sitzen, *saß gerade, gerade gesessen (du, er sitzt gerade), vb. (h) intr.* a şedea drept; a sta drept.
geradeso *adv.* tot aşa, exact aşa, chiar aşa; **er ist ~ groß wie du** este exact aşa de înalt ca şi tine.
geradeso gut *adv.* tot aşa (de bine).
geradeso viel *adv.* tot atât (de mult).
gerade stehen, *stand gerade, gerade gestanden, vb. (h) intr.* a sta drept; *(fig.)* **für etwas ~ a)** a garanta, pentru ceva; **b)** a suporta consecinţele, urmările.
gerade stellen, *stellte gerade, gerade gestellt, vb. (h) tr.* a pune, a aşeza drept (în picioare).
geradeswegs *adv. (reg.)* v. geradewegs.
gerade|über *adv. (reg.)* în faţă.
geradewegs *adv.* **1.** direct, de-a dreptul. **2.** *(fig.)* drept, deschis, sincer, fără înconjur, făţiş.
geradezu şi **geradezu** *adv.* **1.** de-a dreptul, într-adevăr; **es ist ~ empörend** este de-a dreptul revoltător. **2.** *(-zu)* sincer, franc; **er ist sehr ~** este foarte sincer.
Geradflügler, *-s, -, m. (entom.)* ortopter *(Orthoptera).*
Geradhalter, *-s, -, m.* aparat ortopedic pentru îndreptarea corpului.
Geradheit *f. sg.* **1.** calitate, însuşire de a fi rectiliniu; rectilinearitate. **2.** corectitudine. **3.** sinceritate, loialitate.
Geradlauf, *-(e)s, m. sg.* mers drept, curs drept.
geradläufig *adj.* direct, în linie dreaptă.
geradlinig *adj.* în linie dreaptă, drept, rectiliniu; **ein ~er Nachkomme** un urmaş direct; *(fig.)* **eine ~e Haltung** o purtare corectă.
Geradlinigkeit *f. sg.* direcţie rectilinie; *(mat.)* liniaritate.
Geradrichten, *-s, n. sg.,* **Geradrichtung** *f. sg.* **1.** aliniere. **2.** îndreptare.
Geradseitfelge, *-n, f. (auto)* jantă lateral plană.
Geradseitreifen, *-s, -, m. (auto.)* anvelopă pentru jantă plată.
Geradsinn, *-(e)s, m. sg.* sinceritate.
geradsinnig *adj.* sincer, deschis, franc.
geradwinklig *adj. (mat.)* dreptunghiular.
geradzahlig *adj.* cu numere cu soţ, par.
Geradzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dinţată dreaptă, cu dinţi drepţi.
Geraffel, *-s, n. sg. (austr.)* v. Gerümpel.
gerammelt *adv. (fam.)* plin până la refuz, ticsit, îndesat.
gerandet *adj.* cu margine.
Geranie [-niə], *-n, f.,* **Geranium**, *-s, -nien* [-niən], *n. (bot.)* muşcată *(Geranium).*
Geranium|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de muşcată.
Geränk(e), *-(e)s, n. sg.* încolăcire de vrejuri; cârcel.
gerann *pers. a 3-a ind. imperf.* de la gerinnen.
geronnt *part. trec.* de la rennen.
Geront [ʒe-], *-en, -en. m.* gerant, administrator (de întreprindere, de ziar).
Geraschel, *-s, n. sg.* foşnet, freamăt.
Gerase, *-s, n. sg. (fam.)* fugă nebună, goană.
geraspelt I. *part. trec.* de la raspeln. II. *adj.* răzuit.
Gerassel, *-s, n. sg.* zăngănit, zăngăneală, zornăit.
Gerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unealtă, sculă, instrument. **2.** aparatură, aparat; **stellen Sie ihr ~ ab** închideţi aparatul (de radio, televizorul); **heute turnen wir an den ~en** astăzi facem gimnastică la aparate.
Gerätebau, *-(e)s, m. sg.* construcţie de aparate, de unelte.
Gerätebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere, fabrică de aparataj, de unelte.
Gerätebrett, *-(e)s, -er, n.* tablou de bord.
Gerätegenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de împrumutat unelte.
Gerätekammer, *-n, f.* încăpere, magazie pentru unelte, scule; şopron.
Gerätekasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* dulap, ladă pentru scule.
geraten[1], *geriet, geraten (du gerätst, er gerät), vb. (s) intr.* **1.** a ajunge, a nimeri; **wie bist du hierher ~?** cum ai ajuns aici? **aneinander ~ a)** a se ciocni; **b)** *(fam.)* a se încăiera; *(fig.)* **an eine falsche Adresse ~** a nimeri la o adresă greşită; **aus der Bahn ~** a devia, a-şi pierde orientarea; **außer sich** *(dat.)* **~** a-şi ieşi din fire; **einander in die Haare ~** a se încăiera, a se lua de păr; **in Brand ~** a se aprinde, a lua foc; *(fig.)* **in Harnisch ~** a se înfuria; *(fam.)* **in die Klemme ~** a intra la strâmtoare; **in Vergessenheit ~** a fi dat uitării; **in Verwirrung ~** a se încurca; **in Verzweiflung ~** a ajunge la disperare; **in Wut** (sau **in Zorn) ~** a se înfuria; *(fig.)* **ins Hintertreffen ~** a ajunge pe planul al doilea, a rămâne în urmă. **2. (über** cu *ac.)* a da (de ceva); **ich bin über meine alten Bücher ~** am dat de cărţile mele vechi. **3.** a reuşi, a izbuti, a ieşi bine; **die Arbeit ist (gut) ~** lucrarea a reuşit; **das Getreide ist (gut) ~** grânele stau bine. **4. (nach)** a se dezvolta asemănător cu cineva, a deveni asemănător; **er ist nach seinem Vater ~** seamănă cu tatăl său.
geraten[2] I. *part trec.* de la **a)** geraten; **b)** raten. II. *adj* indicat, nimerit, bine; **es wäre ~** ar fi nimerit, bine.
Geräteschuppen, *-s, -, m.* şopron pentru unelte.
Gerät|estecker, *-s, -, m.* priză.
Geräteturnen, *-s, n. sg.* gimnastică la aparate.
Gerät|eübung, *-en, f.* exerciţiu la aparate.
Gerät|everleih|station, *-en, f.* staţiune de împrumutat unelte agricole.
Gerätewagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de ajutor.
Gerätewart, *-(e)s, -e, m.* magaziner, responsabil cu unelte.

Geratewohl, *-(s), n. sg. (în expr.)* **aufs ~** = la întâmplare, pe nimerite.
Gerätkammer, *-n, f.* v. Gerätekammer.
Gerätkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* v. Gerätekasten.
Gerätschaften *pl.* **1.** obiecte casnice; mobilier. **2.** ustensile, aparatură.
Geratter, *-s, n. sg.* zăngăneală, bubuială, păcăneală (de motor, motocicletă etc.).
geräuchert I. *part. trec.* de la räuchern. **II.** *adj.* afumat.
Geräucherte, *-n, n (ein Geräuchertes) sg.* afumătură.
Geraufe, *-s, n. sg. (fam.)* păruială, încăierare.
geraum *adj. (în expr.)* **seit ~er Zeit** de multă vreme; **~e Zeit** vreme îndelungată.
Geräumde, *-s, -n, n.* laz, curătură, porţiune de pădure defrişată parţial.
geräumig *adj.* spaţios, vast, încăpător; **ein ~es Zimmer** o cameră spaţioasă, încăpătoare.
Geräumigkeit *f. sg.* lărgime, spaţiu vast.
geräumlich *adj.* v. geräumig.
Geräumte, *-s, -n, n.* v. Geräumde.
Geraune, *-s, n. sg.* şop(o)teală, şoapte, şuşoteală; zvon.
Geräusch, *-(e)s, -e, n.* **1.** zgomot, larmă; **~ machen** a face zgomot. **2.** *(vet.)* antrax, dalac. **3.** *(vân.)* inimă, plămâni şi ficatul vânatului mare (căprioare, cerbi).
Geräusch dämpfend *adj. (tehn.)* amortizor de zgomot.
geräusch|empfindlich *adj.* sensibil la zgomot.
Geräuschkulisse, *-n, f.* **1.** *(teatru, film, radio.)* zgomot de fond. **2.** *(fam.)* muzică (de radio) continuă (pe care nu o mai bagi în seamă).
Geräuschlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* consoană surdă (oclusivă, fricativă, africată).
geräuschlos *adj.* fără zgomot, liniştit, silenţios.
Geräusch|losigkeit *f. sg.* linişte, lipsă de zgomot.
Geräuschmacher, *-s, -, m.* maistru de sunet (la o emisiune radiofonică, la teatru, film).
Geräuschmesser, *-s, -, m. (fiz.)* sonograf.
Geräuschpegel, *-s, -, m.* mărimea zgomotului.
geräuschvoll *adj.* zgomotos.
Geräusper, *-s, n. sg.* încercări repetate de a-şi drege vocea sau de a expectora.
Gerb|brühe, *-n, f.* v. Gerberbrühe.
Gerbe *f. sg. (reg.)* drojdie de bere.
Gerb(e)bank, *-bänke, f.* masă de lucru, banc de tăbăcar.
Gerbebaum, *-(e)s, -bäume, m.* boc, butuc al tăbăcarului.
Gerbefett, *-(e)s, -e, n.* degras, grăsime extrasă din piele înainte de argăseală.
Gerb|eisen, *-s, -, n.* cuţit de tăbăcar, cuţit de descărnat, despicător de piele.
gerben, *gerbte, gegerbt, vb. (h) tr.* **1.** a tăbăci, a dubi; *(fig., fam.)* **jm. das Fell ~** a tăbăci pielea cuiva, a trage cuiva o bătaie straşnică. **2.** *(metal.)* a afina; **Stahl ~** a afina oţelul. **3.** *(pop.)* a vomita, a voma, a vărsa.
Gerber, *-s, -, m.* tăbăcar.
Gerberbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Gerbebank.
Gerberbrühe, *-n, f.* zeamă de tăbăcit, zeamă tanantă.
Gerberei, *-en, f.* tăbăcărie.
Gerberei|abwasser, *-s, -wässer, n.* apă reziduală (la o tăbăcărie).
Gerbergeselle, *-n, -, m.* calfă de tăbăcar.
Gerbergrube, *-n, f.* groapă de tăbăcit.
Gerber|handwerk, *-(e)s, -e, n.* meserie de tăbăcar.
Gerberkalk, *(e)s, m. sg.* var pentru tăbăcit.
Gerberlohe *f. sg.* argăseală.
Gerbermeister, *-s, -, m.* meşter tăbăcar.
Gerbermesser, *-s, -, n.* v. Gerbeisen.
Gerbersumach, *-s, m. sg. (bot.)* scumpie-de-tăbăcar *(Rhus coriaria).*
Gerbertalg, *-(e)s, m. sg.* seu de tăbăcit.
Gerbertrommel, *-n, f.* bute, butoi de argăseală, de tăbăcit.
Gerb|extrakt, *-(e)s, -e, m.* extract tanant.
Gerbfass, *-es, -fässer, n.* butoi de tăbăcit.
Gerbleim, *-(e)s, m. sg. (tăb.)* clei de netezit.
Gerbmittel, *-s, -, n.* tanant.
Gerbrinde, *-n, f.* scoarţă tanantă.
Gerbsäure *f. sg.* tanin, argăseală.
Gerb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* **1.** *(metal.)* oţel de pudlaj. **2.** *(tăb.)* fier pentru netezirea pielii.
Gerb|stoff, *-(e)s, -e, m.* material tanant, argăseală.
Gerbung, *-en, f.* argăsire, tăbăcit.
gerebelt 1. *part. trec.* de la rebeln. **II.** *adj. (despre struguri)* aleşi bob cu bob.
gerecht *adj.* **1.** drept, echitabil, legitim; **ein ~er Mensch** un om drept; **um ~ zu sein** ca să fim drepţi; **ein ~es Urteil** o sentinţă dreaptă, echitabilă; *(în expr.)* **jm. ~ werden** a aprecia just pe cineva; **allen Anforderungen ~ werden** a satisface toate cerinţele, a face faţă tuturor cerinţelor. **2.** justificat, motivat, întemeiat; **in seinem ~en Zorn** în mânia sa justificată. **3.** *(fam.)* priceput; **in allen Sätteln ~ sein** a se pricepe la toate.
Gerechte, *-n, -n (ein Gerechter) m.* şi *f.* persoană dreaptă; **den Schlaf des ~n schlafen** a dormi fără griji, cu sufletul împăcat, bine, liniştit, adânc.
gerechtfertigt 1. *part. trec.* de la rechtfertigen. **II.** *adj.* justificat, îndreptăţit, motivat.
Gerechtigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* dreptate, justeţe; **soziale ~** dreptate socială; **steuerliche ~** echitate fiscală; **um der ~ willen** pentru dreptate; în numele dreptăţii; **jm. ~ zuteil werden lassen** sau **jm. ~ widerfahren lassen** a face cuiva dreptate. **2.** *sg.* justiţie; **die ~ des Urteils** justeţea sentinţei, verdictului; **~ fordern** a pretinde dreptate; **jm. ~ verschaffen** a aface cuiva dreptate; **ein Diener der ~** un slujitor al justiţiei; **der ~ freien Lauf lassen** a da drum, curs liber justiţiei; **der ~ in den Arm fallen** a opri activitatea justiţiei; **jm. den Händen der ~ überliefern** a preda pe cineva în mâinile justiţiei. **3.** legitimitate. **4.** *(înv.)* privilegiu, drept (de folosinţă).
Gerechtigkeitsgefühl, *-s, n. sg.* sentiment de dreptate, simţ al dreptăţii.
Gerechtigkeitsliebe *f. sg.* iubire de dreptate.
gerechtigkeitsliebend *adj.* iubitor de dreptate.
Gerechtigkeits|pflege *sg.* înfăptuire a justiţiei.
Gerechtigkeits|sinn, *-(e)s, m. sg.* v. Gerechtigkeitsgefühl.
Gerechtsame, *-n, f. (înv.)* drept de folosinţă; privilegiu, servitute.
Gerede, *-s, n. sg.* vorbărie; zvon, gura lumii; **albernes ~** prostii; **ins ~ bringen** a aduce în gura lumii; **ins ~ kommen** a încăpea, ajunge în gura lumii.
geregelt I. *part. trec.* de la regeln. **II.** *adj.* regulat, ordonat; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă ordonată; **~er Markt** piaţă reglementată.
Geregne, *-s, n. sg. (fam.)* ploi (continue).
Gereibe, *-s, n. sg.* frecare (continuă), frecătură.
gereichen, *gereichte, gereicht, vb. (h) intr. (poet.) (zu)* a produce, a face; (şi *impers.)* **es gereicht (das gereicht) ihm zur Ehre** aceasta îi face cinste; **zum Nachteil ~** a fi în defavoare, în daună.
gereift 1. *part. trec.* de la reifen. **2.** *adj.* maturizat, copt, împlinit; **eine ~e Persönlichkeit** o personalitate împlinită.
Gereime, **Gereimsel**, *-s, n. sg. (fam.)* versuri proaste.
Gereiße, *-s, n. sg.* **1.** *(fam.)* tragere, smucire încoace şi încolo. **2.** *(fig.)* busculadă, bătaie; *(fam.)* **es ist ~ um diese Ware** e bătaie pentru marfa asta.
gereizt 1. *part trec.* de la reizen. **II.** *adj.* iritat, excitat, enervat.
Gereiztheit *f. sg.* (stare de) iritare, (de) nervozitate.
Gerenne, *-s, n. sg. (fam.)* alergătură, goană continuă.
Gerenz, *-en, f. (adm.)* **1.** exercitare. **2.** reprezentare.
gereuen, *gereute, gereut, vb. (h) tr.* a regreta, a-i părea rău; **deine Mühe soll dich nicht ~** să nu-ţi pară rău că te-ai ostenit; *(impers.)* **es gereut mich** îmi pare rău; **sich** *(dat.)* **die Zeit ~ lassen** a regreta pierderea de timp.
Gergel, *-s, -, m.* v. Gargel.
Gergelmesser, *-s, -, n.* gărdinar.
gergeln, *gergelte, gegergelt (ich gerg(e)le), vb. (h) tr.* a gărdini, a face gardina (la doage de butoaie).
Gericht[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** justiţie; tribunal; instanţă; **das Oberste ~** tribunalul suprem; **ordentliches ~** instanţă ordinară; **zuständiges ~** tribunal competent; **beim ~** la tribunal; **von ~s wegen** de drept; **eine Sache vor ~ bringen** (sau **die Gerichte anrufen)** a aduce o chestiune în faţa tribunalului; **vor ~ laden** (sau **fordern)** a chema în judecată; **sich dem ~ stellen** a se preda justiţiei. **2.** *sg.* judecată, judecare, dezbatere judiciară; **über jn. ~ halten** (sau **über jn. zu ~ sitzen)** a judeca pe cineva:*(fig.)* **mit jm. scharf ins ~ gehen** a judeca cu severitate pe cineva; *(rel.)* **das Jüngste ~** judecata de apoi. **3.** jurisdicţie. **4.** clădire, sediu al tribunalului. **5.** *(înv.)* loc al execuţiei unei sentinţe; **das hohe ~** spânzurătoarea. **6.** *(vân.)* laţ, capcană.
Gericht[2], *-(e)s, -e, n.* fel de mâncare (primul, al doilea etc.).
gerichtet I. *part. trec.* de la richten. **II.** *adj.* **1.** îndreptat, aţintit. **2.** judecat. **3.** condamnat; executat. **4.** reparat. **5.** *(reg.)* gata.
gerichtlich *adj.* judiciar, juridic, de judecată; **~e Aussage** depoziţie făcută în faţa instanţei; **~e Polizei** poliţia juridică; **~e Untersuchungen** cercetări judiciare; **jn ~ belangen** a da pe cineva în judecată, a urmări pe cineva pe cale judiciară; **gegen jn. ~ vorgehen** a întenta cuiva un proces.
Gerichts|akten *pl.* acte judecătoreşti, dosar judiciar.
Gerichts|aktuar, *-s, -e, m. (elv.)* grefier.
Gerichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Gericht **(1)**.
Gerichts|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic legist.
Gerichts|assessor, *-s, -en, m.* asesor de tribunal (candidat care se pregăteşte pentru cariera de judecător).
Gerichtsbank, *-bänke, f.* **1.** v. Gericht **(1)**. **2.** bancă, scaun al judecătorilor.
Gerichtsbarkeit, *-en, f.* jurisdicţie; **js. ~ unterworfen sein** sau **unter js. ~ stehen** a fi, a se afla sub jurisdicţia cuiva.
Gerichtsbe|amte, *-n, -n (ein Gerichtsbeamter), m.* funcţionar judecătoresc; funcţionar la tribunal.
Gerichtsbe|hörde, *-n, f.* autoritate judiciară.
Gerichtsbeisitzer, *-s, -, m.* asesor judecătoresc.
Gerichtsbescheid, *-(e)s, -e,* **Gerichtsbeschluss**, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre judecătorească.
Gerichtsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripţie judecătorească.
Gerichtsbote, *-n, -n, m.* curier, trimis al tribunalului; aprod.
Gerichtsdepositum, *-s, -ta* (şi *-ten), n.* depozit judecătoresc.
Gerichtsdiener, *-s, -, m. (înv.)* aprod, uşier; slujbaş al tribunalului.
Gerichts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ în faţa instanţei.
Gerichts|entscheid, *-(e)s, -e, m.* decizie, hotărâre judecătorească.
Gerichts|exekutor, *-s, -en, m.* v. Gerichtsvollzieher.
Gerichtsferien [-riən] *pl.* vacanţă judecătorească.
Gerichtsformel, *-n, f.* formulă judecătorească.
Gerichtsgang, *-(e)s, -gänge, m.* procedură; stadiu procesual.
Gerichtsgebäude, *-s, -, n.* clădire a tribunalului.
Gerichtsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* jurisprudenţă.
Gerichtsgebühren *pl.* v. Gerichtskosten.
Gerichtsgefälle, *-s, -, n. (înv.)* rentă, taxă (către tribunal, stabilită printr-o încheiere judecătorească).
Gerichtsgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare a judecătoriei.
Gerichtshände *pl. (în expr.)* **er hinterlegt es zu ~n** o depune în mâinile instanţei judecătoreşti.
Gerichtshandel, *-s, -händel, m.* proces.
Gerichtsherr, *-n, -en, m. (ist.)* senior cu drept de jurisdicţie, de justiţie.
gerichtsherrlich *adj. (ist.; în expr.)* **~e Rechte** drepturi de jurisdicţie seniorială.
Gerichtsherrlichkeit *f. sg. (ist.)* jurisdicţie seniorială.
Gerichtsherrschaft *f. sg.* v. Gerichtsbarkeit.
Gerichtshof, *-(e)s, -höfe m.* tribunal, curte; **internationaler ~** tribunal internaţional.
Gerichtsho|heit *f. sg.* autoritate judiciară.
Gerichts|instanz, *-en, f.* instanţă judecătorească.
Gerichtskammer, *-n, f.* tribunal (specializat în anumite procese), cameră judecătorească.
Gerichtskanzlei, *-en, f. (jur.)* grefă.
Gerichtskosten *pl.* cheltuieli de judecată.
gerichts|kundig *adj.* cunoscut tribunalului, notoriu.
Gerichtslokal, *-s, -e, n. (jur.)* sală de şedinţe.

Gerịchtsmediziner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* medic legist.
gerịchtsmedizinisch *adj.* medico-legal.
gerịchts|notorisch *adj.* v. gerichtskundig.
Gerịchtsnotar, *-s, -e, m.* notar de tribunal.
Gerịchts|obrigkeit *f. sg.* autoritate judecătorească.
Gerịchts|ordnung *f. sg.* procedură; dispoziție judecătorească.
Gerịchts|organ, *-s, -e, n.* organ judiciar.
Gerịchts|pathologe, *-n, -n, m. (înv.)* medic legist.
Gerịchts|pflege *f. sg.* exercitare a autorității judecătorești; înfăptuire a justiției.
Gerịchts|platz, *-es, -plätze, m.* v. Richtplatz.
Gerịchts|präsident, *-en, -en, m.* președinte de tribunal.
Gerịchts|prokurator, *-s, -en, m. (înv.)* arhivar de tribunal.
Gerịchts|protokoll, *-(e)s, -e, n. (jur.)* proces-verbal de ședință.
Gerịchts|psychiater, *-s, -, m.* psihiatru legist.
Gerịchtsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier judiciar **2.** judecător de tribunal (titlu).
Gerịchts|saal, *-(e)s, -säle, m. (jur.)* sală de ședințe.
Gerịchts|sache, *-n, f.* chestiune de tribunal.
Gerịchts|schöffe, *(înv.)* **Gerịchts|schöppe**, *-n, n, m.* asesor.
Gerịchts|schreiber, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* grefier(ă).
gerịchts|seitig *adj.* din partea tribunalului.
Gerịchts|siegel, *-s, -, n.* sigiliu al tribunalului.
Gerịchts|sitzung, *-en, f.* ședință, dezbatere la tribunal.
Gerịchts|sprache, *-n, f.* limbaj juridic.
Gerịchts|sprengel, *-s, -, m.* v. Gerichtsbezirk.
Gerịchts|stand, *-(e)s, m. sg.* competență judecătorească.
Gerịchts|stätte, *-n, f.* loc de execuție.
Gerịchts|still|stand, *-(e)s, -stände, m.* vacanță judiciară.
Gerịchts|stube, *-n, f. (jur.)* sală, cameră de ședință.
Gerịchts|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (înv.)* instanță de judecată, tribunal.
Gerịchts|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de judecată. **2.** termen de dezbatere.
Gerịchts|termin, *-s, -e, m.* termen (de dezbatere în fața instanței); **er hat ~** are termen de judecată.
Gerịchts|urteil, *-(e)s, -e, n.* sentință judecătorească.
Gerịchtsvakanz [-va-], *-en, f.* v. Gerichtsferien.
Gerịchtsverfahren, *-s, -, n.* **1.** procedură judecătorească. **2.** judecare a unui caz.
Gerịchtsverfassung, *-en, f.* organizare și competență a tribunalelor.
Gerịchtsverfassungsgesetz, *-es, -e, n.* lege care stabilește organizarea și competența tribunalelor.
Gerịchtsver|handlung, *-en, f.* dezbatere la tribunal, proces.
Gerịchtsverweser, *-s, -, m. (ist.)* președinte al unei jurisdicții.
Gerịchtsvollzieher, *-s, -, m.* portărel; executor judecătoresc.
Gerịchtsvorsitzende, *-n, -n. (ein Gerichtsvorsitzender)*, **Gerịchts|vor|stand**, *-(e)s, -stände, m.* președinte de tribunal.
Gerịchtswesen, *-s, n. sg.* justiție.
Gerịchts|zeitung, *-en, f.* monitor, buletin judiciar.
Gerịchts|zwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a se supune unei jurisdicții.
gerịeben I. *part. trec.* de la reiben. **II.** *adj. (pop.)* perfid, șmecher, rafinat, șiret; **ein ~er Kerl** un șmecher.
Gerịebenheit *f. sg.* perfidie, șiretenie, viclenie.
Gerịem, *-s, n. sg.* curelărie; dârlogi, hățuri.
gerịeren, *gerierte, geriert, vb. (h)* **I.** *tr.* a gera, a conduce, a administra. **II.** *refl.* **1.** a se purta, a se comporta. **2.** a se da drept...
Gerịesel, *-s, n. sg.* curgere (continuă), murmur domol.
gerịet *pers.* 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la geraten.
gerịffelt I. *part. trec.* de la riffeln. **II.** *adj.* **1.** cu zimți, zimțat, crestat. **2.** cu chenar. **3.** striat, canelat.
Gerịll, *-s, n. sg. (reg)* v. Geröll.
gerịng *adj.* **1.** mic, puțin, neînsemnat; **das ist meine ~ste Sorge** este problema mea cea mai mică; **die Chancen waren ~** șansele erau mici; **die Gefahr ~ achten** a nu da importanță pericolului; **in nicht ~er Verlegenheit** foarte încurcat; **nicht die ~ste Lust** nici un chef; *(substantivat)* **nicht das Geringste** nimic, deloc; **es ist nicht das Geringste zu sehen** nu se vede absolut nimic; **nicht im Geringsten** nici un pic, deloc; **auch nur im Geringsten** cât de puțin; **um ein Geringes** cât pe aci, aproape; **er erwarb das Bild um ein Geringes** a cumpărat tabloul cu un preț de nimica. **2.** de mică valoare, de rând, prost, ordinar; **~e Qualität** calitate proastă; **~e Leute** oameni fără importanță; **~e Kost** mâncare proastă **3.** *(despre vânat)* tânăr, slab, prăpădit, mic.
gerịng ạchten, *achtete gering, gering geachtet (du achtest gering, er achtet gering) vb. (h) tr.* a desconsidera, a dispreția.
Gerịng|achtung *f. sg.* desconsiderare, dispreț.
gerịng|artig *adj.* **1.** neînsemnat, de mică importanță. **2.** de proastă calitate, defectuos.
Gerịnge[1], *-n, -n (ein Geringer)* **1.** *m.* cel mic, om de rând; **kein ~rer als er** chiar el însuși, chiar el în persoană. **2.** *n. sg.* lucru mic, neînsemnat; **ein ~s** un lucru mic; **es ist nichts ~s** nu este un lucru de nimic. **3.** *(înv.) m.* și *f.* persoană de obârșie modestă; **die ~n wie die Großen** oamenii mici ca și cei mari, deopotrivă.
Gerịnge[2], *-s, n. sg. (fam.)* luptă, trântă.
Gerịngel, *-s, n. sg.* **1.** inelare. **2.** bucle, inele de păr creț.
Gerịngerwerden, *-s, n. sg.* reducere, scădere.
gerịngfügig *adj.* mic, neînsemnat, fără importanță; **als ~ darstellen** a minimaliza, a bagateliza.
Gerịngfügigkeit, *-en, f.* **1.** *sg* lipsă de însemnătate, de importanță. **2.** lucru de nimic, chestiune neînsemnată, fleac.
gerịnghaltig *adj.* **1.** de valoare redusă. **2.** *(despre monede)* conținând puțin metal prețios, cu un titlu inferior, de valoare redusă.
gerịng schạ̈tzen, *schätzte gering, gering geschätzt (du, er schätzt gering) vb. (h) tr.* v. gering achten.
gerịngschätzig *adj.* disprețuitor; *(adv.)* **er behandelt mich ~** mă tratează disprețuitor.
Gerịngschätzung *f. sg.* v. Geringachtung.
Gerịngste, *-n, -n* **1.** *m.* și *f.* persoana cea mai neînsemnată. **2.** *n. sg.* lucrul cel mai neînsemnat, cel mai mic; **er beachtet auch das ~** este atent și la cel mai mic lucru; **er ist auch im ~n sorgfältig** este grijuliu și în lucrurile cele mai mărunte; **das ~, was du tun kannst, ist...** ceea ce poți să mai faci este...; **er vergaß auch nicht das ~** n-a uitat nici lucrul cel mai neînseamnat, cel mai mărunt.
gerịngstenfalls *adv.* cel puțin.
gerịngstmöglich *adj.* (pe) cât se poate de mic.
gerịngwertig *adj.* de mică valoare.
gerịnnbar *adj.* coagulabil.
Gerịnnbarkeit *f. sg.* coagulabilitate.
Gerịnne, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* rigolă, canal, jgheab. **2.** scursoare, scursură, apă care se scurge.
gerịnnen, *gerann, geronnen, vb. (s) intr.* **1.** a se coagula, a se închega; *(fig.)* **vor Schreck gerann ihr das Blut in den Adern** de spaimă îi îngheță sângele în vine. **2.** *(cul.; despre maioneze, creme)* a se tăia.
Gerịnnsel, *-s, -, n.* **1.** scursoare, scursură, apă care se scurge. **2.** lichid coagulat, cheag.
Gerịnnung *f. sg.* coagulare, închegare.
gerịnnungsfähig *adj.* care (se) poate coagula, închega.
gerịnnungshemmend *adj.* care împiedică coagularea, închegarea; anticoagulant.
Gerịnnungsmittel, *-s, -, n.* coagulant.
Gerịppe, *-s, -, n.* **1.** schelet. **2.** *(tehn.)* schelet, carcasă, osatură, șarpantă; *(fig.)* **das ~ des Dramas** scheletul dramei.
Gerịppkarte, *-n, f. (top.)* hartă schițată.
gerịppt I. *part. trec.* de la rippen. **II.** *adj.* **1.** ripsat; **~es Papier** hârtie creponată; **~er Stoff** stofă ripsată. **2.** *(bot.)* costat. **3.** *(tehn.)* cu aripioare, cu nervuri.
Gerịppwalze, *-n, f. (maș.)* cilindru cu caneluri.
Gerịppzeichnung, *-en, f.* schiță, proiect.
gerịssen I. *part. trec.* de la reißen. **II.** *adj.* șmecher, rafinat, viclean; **ein ~er Kerl** un șmecher, un pișicher.
Gerịssenheit *f. sg.* șiretenie, rafinament, viclenie.
gerịtten *part. trec.* de la reiten.
Gẹrm, *-(e)s, m. sg. (austr. și -, f. sg.) (reg.)* drojdie de bere.
Germạne, *-n, -n, m. (ist.)* german, germanic (membru al unui trib, popor germanic).
Germạnentum, *-(e)s, n. sg.* **1.** totalitatea popoarelor germanice. **2.** caracter germanic.
Germạnin, *-nen, f. (ist.)* germană, germanică.
germạnisch *adj. (ist.)* germanic.
germanisịeren, *germanisierte, germanisiert, vb. (h) tr.* a germaniza.
Germạnia *f. sg. (ist.)* figură alegorică (de femeie) reprezentând Germania.
Germạnismus, *-, -men, m. (lingv.)* germanism, cuvânt germanic împrumutat în altă limbă.
Germạnist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (lingv., lit.)* germanist(ă).
Germạnistik *f. sg. (lingv., lit.)* germanistică.
germạnistisch *adj. (lingv., lit.)* germanistic.
Germạnium, *-s, n. sg. (chim.)* germaniu.
Germạniumver|stärker, *-s, -, m. (radio., înv.)* tranzistor.
germanophịl *adj.* germanofil.
germanophọb *adj.* germanofob.
Gẹrmer, *-s, -, m. (bot.)* steregoaie, strigoaie *(Veratrum album).*
gẹrmig *adj. (reg.)* dospit.
germịnal *adj.* germinal.
Germịnalie [-liə], *-n, f. (anat.)* glandă germinală.
Germinatịon, *-en, f. (bot.)* (perioadă de) germinare, germinație.
germinatịv *adj.* germinativ.
germinịeren, *germinierte, germiniert, vb. (h) intr.* a germina.
Gẹrmteig, *-(e)s, -e, m.* aluat dospit.
gẹrn(e) *adv.* (comp. *lieber,* sup. *am liebsten)* **1.** bucuros, cu dragă inimă, cu plăcere; **sehr ~** cu multă plăcere; **~ oder ungern** cu sau fără plăcere; **~ oder nicht** vrând-nevrând; *(fam.)* **gut und ~** fără doar și poate; **das ist gut und ~ 10 Jahre her** să tot fie vreo 10 ani și mai bine; **das glaube ich ~!** asta cred și eu! **das habe ich nicht ~ getan** am făcut asta fără să vreau, neintenționat; **das kannst du ~ tun** îți permit s-o faci; **bei jm. ~ gesehen werden** a fi bine văzut de cineva, a fi simpatizat de cineva; **ich möchte ~** aș dori, aș vrea mult. **2.** *(in expr.)* **~ haben (mögen)** a-i fi drag, a simpatiza, a iubi, a-i plăcea; *(pop.)* **er kann mich ~ haben** nu-mi pasă de el. **3.** des, de obicei; **Erlen stehen ~ am Wasser** arinii cresc cu predilecție pe lângă apă. **4.** *(reg.)* ușor; das **ist ~ möglich** se poate întâmpla ușor.
Gẹrnegroß, - (sau *-es), -e, m.* (mic) lăudăros, gură-mare, micul fudulache; **er spielt den ~** face pe grozavul; **ein kleiner ~** copil care vrea să pară om mare.
Gẹrneklug, *-, -e, m. (peior.)* deștept.
Gẹrner, *-s, -, m. (reg.)* osuar.
gẹrn gesẹhen *adj.* binevăzut; **ein ~er Gast** un oaspete drag, binevenit.
Gerọ̈chel, *-s, n. sg.* horcăit prelung.
gerọchen *part. trec.* de la **a)** riechen; **b)** *(înv.)* rächen.
Gerọ̈hr, *-(e)s, -e, n.* **1.** trestiiș, păpuriș. **2.** *(fam.)* țevărie. **3.** *(rar; poet.)* flaut **4.** boncăluit al cerbului.
Gerọ̈hricht, *-(e)s, -e, n.* trestiiș, păpuriș.
Gerọ̈ll, *-(e)s, -e,* **Gerọ̈lle**, *-s, -, n.* **1.** prundiș, piatră de râu; grohotiș. **2.** *(geol.)* aluviune. **3.** dărâmături.
Gerọ̈lldamm, *-(e)s, -dämme, m. (constr.)* dig din pietriș.
Gerọ̈lle, *-s, n. sg.* **1.** rostologire (continuă). **2.** uruit (prelung).
Gerọ̈llhalde, *-n, f.* pantă cu piatră de prundiș, grohotiș.
Gerọ̈llmasse, *-n, f.* grămadă de piatră de prundiș.
Gerọ̈llschicht, *-en, f.* strat de prundiș.
Gerọ̈ll|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de prundiș, de râu.
gerọnnen *part. trec.* de la **a)** gerinnen; **b)** rinnen.
Gerontologie *f. sg.* gerontologie.
gerọ̈stet și **geröstet I.** *part. trec.* de la rösten. **II.** *adj.* prăjit.
Gẹrste *f. sg. (bot.)* **1.** orz *(Hordeum vulgare).* **2.** *(reg.)* terci din făină de orz.

Gẹrstel, *-s, -* (şi *-n*), *n.* **1.** *(austr.)* arpacaş. **2.** *(reg., fam.)* bani (mărunţi), mărunţiş.
Gẹrsten|acker, *-s, -äcker, m.* câmp de orz.
Gẹrsten|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură (sură) *(Emberiza).*
Gẹrstenbier, *-(e)s, -e, n.* bere de orz.
Gẹrstenbinder, *-s, -, m.* legător de snopi de orz.
Gẹrstenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de orz.
Gẹrstendieb, *-(e)s, -e, m. (glumeţ)* vrabie.
Gẹrsten|ernte, *-n, f.* recoltă de orz.
Gẹrstengraupe, *-n, f.* arpacaş.
Gẹrstengrütze, *-n, f.* păsat de orz.
Gẹrstenkaffee, *-s, m. sg.* cafea de malţ.
Gẹrstenkleie *f. sg.* tărâţe de orz.
Gẹrstenkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** grăunte de orz. **2.** *(med.)* şalazion, urcior (la ochi).
Gẹrstenmalz, *-es, m. sg.* malţ, slad de orz.
Gẹrstenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de orz.
Gẹrstenquell|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cadă de înmuiat orzul.
Gẹrstensaft, *-(e)s, -säfte, m. (poet.)* bere.
Gẹrstenschleim, *-(e)s, m. sg.* zeamă, mucilagiu de orz.
Gẹrstenschrot, *-(e)s, m. sg.* uruială de orz (nedecorticat).
Gẹrsten|stroh, *-s, n. sg.* pai de orz.
Gẹrstenweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu tare, sticlos *(Triticum durum).*
Gẹrstenzucker, *-s, m. sg.* maltoză.
Gẹrsting, *-s, -e, m. (pop.)* terci din făină de orz.
Gẹrstling, *-s, -e, m.* v. Gerstenammer.
Gẹrte, *-n, f.* **1.** vargă, nuia, joardă. **2.** cravaşă, vergea.
Gẹrtel, *-s, -, m. (reg.)* cuţit de altoit, cosor.
Gẹrtenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură de vargă.
gẹrtenschlank *adj.* zvelt, subţire ca trestia, tras prin inel.
gẹrtig *adj.* de nuiele.
Gerụch, *-(e)s, Gerüche, m.* **1.** miros; **lieblicher ~** mireasmă, parfum dulce; **stechender ~** miros înţepător; **süß von ~** cu miros dulceag; **einen ~ von sich** *(dat.)* **geben** a răspândi un miros, a mirosi. **2.** *sg.* (simţ al) miros(ului); **er hat einen feinen ~** are nas bun. **3.** *sg. (fig., înv.)* reputaţie; **er steht in schlechtem ~** are o reputaţie proastă.
gerụchlos *adj.* inodor, lipsit de miros, fără miros.
Gerụchlosigkeit *f. sg.* lipsă de miros.
Gerụchlosmachung *f. sg.* dezodorizare.
gerụchs|empfindlich *adj.* sensibil la diferite mirosuri.
Gerụchs|empfindung, *-en, f.* senzaţie olfactivă.
Gerụchsnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (anat.)* nerv olfactiv.
Gerụchs|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ olfactiv.
Gerụchs|probe, *-n, f.* probă de miros, probă olfactivă.
Gerụchs|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al mirosului.
Gerụchsvermögen, *-s, n. sg.* capacitate de a mirosi.
Gerụchsverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* sifon (de canalizare).
Gerụcht, *-(e)s, -e, n.* zvon, veste; **ein ~ verbreiten** (sau **unter die Leute bringen**) a răspândi un zvon; **es geht** (sau **läuft**) **das ~, dass...** sau **das ~ ist im Umlauf, dass...** circulă zvonul că..., se zvoneşte că... .
Gerụchteküche, *-n, f. (fam.)* loc de unde pornesc multe zvonuri.
Gerụchtemacher, *-s, -, m.* zvonist, alarmist.
Gerụchtemacherei *f. sg. (peior.)* răspândire de zvonuri.
gerụchtweise *adv.* ca zvon, după cum se zvoneşte; **wie ~ verlautet** după cum se zvoneşte.
Gerụfe, *-s, n. sg.* **1.** chemare, strigăt de chemare. **2.** strigare (repetată).
geruhen, *geruhte, geruht, vb. (h) intr.* a binevoi, a avea bunăvoinţa; *(iron.)* **willst du nicht endlich ~, mir zu antworten?** n-ai avea bunăvoinţa să-mi răspunzi în fine?
geruhig, **geruhlich** *(inv.) (adj.)* liniştit, în linişte, cu calm.
geruhsam *adj.* liniştit, domol, calm, tihnit, alene; **~ frühstücken** a lua în tihnă, fără grabă, micul dejun.
Geruhsamkeit *f. sg.* linişte, tihnă.
Gerülle, *-s, -, n. (reg.)* v. Gerölle.
Gerụmpel, *-s, n. sg. (reg., fam.)* zgomot, uruit; zdroncănit.
Gerümpel, *-s, n. sg.* vechituri, hârburi, troace.
Gerụndium, *-s, -dien* [-diən], *n. (gram.)* gerunziu.
Gerundiv, *-s, -e*, **Gerundivum** [-vUm], *-s, -diva, n. (gram.)* gerundiv (în limba latină).
gerụngen *part. trec.* de la ringen.
Gerụnzel, *-s, n. sg.* încreţire; încreţitură.
Gerụpfte, *-n, -n (ein Gerupfter), m.* şi *f. (fam.)* persoană jecmănită (de bani).
Gerüst, *-(e)s, -e, n.* **1.** schelă, eşafodaj. **2.** estradă, tribună. **3.** eşafod. **4.** *(fig.)* plan, schelet.
Gerüstbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă a schelei, a eşafodajului.
Gerüstband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* canevas, legătură a(l) schelei.
Gerüstbau, *-(e)s, -ten, m.* ridicare de schele.
Gerüstbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* stâlp al schelei, al eşafodajului.
Gerüstbock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* capră.
Gerüstbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură, podea a schelei.
Gerüstbrücke, *-n, f. (constr.)* pod de eşafodaj, pod provizoriu, estacadă.
Gerüst|holz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* lemn pentru schele.
Gerüstklammer, *-n, f. (constr.)* scoabă pentru schele.
Gerüstkonstruktion, *-en, f. (constr.)* **1.** construire a unei schele, a unui eşafodaj. **2.** schelă, eşafodaj.
Gerüstleiter, *-n, f. (constr.)* scară pentru schele, pentru construit schele.
Gerüstpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* pilot al schelei, bilă de eşafodaj.
Gerüststrippe, *-n, f. (constr.)* nervură a schelei.
Gerüst|stange, *-n, f. (constr.)* bară de schelă; stâlp, suport de schelă, de eşafodaj.
Gerüstverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* v. Gerüstband.
Gerütli, *-s, n. sg. (elv.)* poiană.
Gerutsche, *-sn, n. sg. (fam.)* alunecare.
Gerüttel, *-s, n. sg.* zguduituri (prelungite); hurducătură, hâtâneală.
gerüttelt I. *part. trec.* de la rütteln. **II.** *adj. (în expr.)* **ein ~es Maß voll** o măsură îndesată, foarte plină.
Gẹrwerfen, *-s, n. sg. (ist.)* aruncare de lance, de suliţă.
Gẹrwerfer, *-s, -, m. (ist.)* aruncător de lance, de suliţă.
ges. *presc.* de la gesetzlich.
Gẹs, *-, -, n. (muz.)* **1.** sol bemol. **2.** (semn pentru) tonalitatea sol bemol.
Ges. *presc.* de la **a)** Gesellschaft; **b)** Gesetz.
Gesäge, *-s, n. sg.* tăiere continuă cu ferăstrăul.
gesägt I. *part. trec.* de la sägen. **II.** *adj. (bot.; despre frunze)* dinţat, zimţat.
Gesạlbte, *-n, -n (ein Gesalbter), m. (bis.)* cel uns.
gesạlzen I. *part. trec.* de la salzen. **II.** *adj.* sărat; *(fig.)* piperat; **er verlangt ~e Preise** cere preţuri piperate; **einen ~en Witz erzählen** a spune o glumă grosolană, piperată.
Gesạlzene, *-n (Gesalzenes), n. sg.* sărătură; carne sau peşte sărat.
Gesạme, *-s, n. sg. (reg.)* seminţe.
gesạmmelt I. *part. trec.* de la sammeln. **II.** *adj.* **1.** strâns, adunat; **~e Werke** opere complete. **2.** *(fig.)* concentrat, atent, liniştit.
gesạmt *adj.* tot, întreg, complet, total; **die ~e Familie** întreaga familie; **Eigentum zur ~en Hand** proprietate comună; **die ~en Kosten** cheltuielile totale.
Gesạmt|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* total al vânzării, al desfacerii (unor mărfuri).
Gesạmt|anbaufläche, *-n, f. (agr.)* suprafaţă totală de însămânţare.
Gesạmt|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă globală.
Gesạmt|anlage, *-n, f.* **1.** întregul complex de construcţii, instalaţii. **2.** *(fig.)* structură generală.
Gesạmt|ansicht, *-en, f.* **1.** vedere generală, perspectivă de ansamblu. **2.** părere generală, opinie a tuturor.
Gesạmt|antrieb, *-(e)s, m. sg.* acţionare centralizată.
Gesạmt|arbeit, *-en, f.* toată lucrarea.
Gesạmt|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor necalificat (folosit la diferite munci).
Gesạmt|arbeiterschaft *f. sg.* totalitate a muncitorilor.
Gesạmt|arbeits|tag, *-(e)s, -e, m.* zi întreagă de muncă.
Gesạmt|arbeits|zeit *f. sg.* timp de muncă total.
Gesạmt|areal, *-s, -e, n.* suprafaţă totală.
Gesạmt|armee, *-n, f.* toată armata, întreaga putere armată.
Gesạmt|auflage, *-n, f. (tipogr.)* totalitatea ediţiilor unei cărţi.
Gesạmt|aufkommen, *-s, -, n.* producţie totală.
Gesạmt|aufwand, *-(e)s, m. sg.* total al cheltuielilor; **den ~ minimieren** a minimaliza cheltuielile totale.
Gesạmt|ausbau, *-(e)s, m. sg.* amenajare integrală.
Gesạmt|ausbildung *f. sg.* instrucţie completă, generală.
Gesạmt|ausfuhr *f. sg.* totalitate a exportului.
Gesạmt|ausgabe, *-n, f.* **1.** ediţie completă. **2.** *pl.* total al cheltuielilor.
Gesạmt|auslagen *pl.* total al cheltuielilor.
Gesạmt|aus|stattung, *-en, f.* **1.** *(teatru, film)* decoruri şi costume. **2.** *(tehn.)* dotare.
Gesạmtbedarf, *-(e)s, m. sg.* total al necesităţilor, necesar total.
Gesạmtbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune generală, globală.
Gesạmtbelegschaft *f. sg.* totalitate a personalului.
Gesạmtbelehnung, *-en, f. (ist.)* învestitură simultană.
Gesạmtbeschäftigte *pl.* total al populaţiei active, cu ocupaţie.
Gesạmtbesitz, *-es, -e, m.* totalitate a averii, a proprietăţii.
Gesạmtbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(mil.)* efectiv total. **2.** *(com.)* stoc total; inventar general; sumă a numerarului existent (la casă).
Gesạmtbetriebs|ausgaben *pl.* **1.** totalitate a cheltuielilor întreprinderii. **2.** total al cheltuielilor de exploatare; cheltuieli generale de exploatare.
Gesạmtbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă totală, generală.
Gesạmtbevölkerung *f. sg.* totalitate a populaţiei.
Gesạmtbewegung, *-en, f.* mişcare generală.
Gesạmtbilanz, *-en, f.* bilanţ general.
Gesạmtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** imagine de ansamblu, aspect general. **2.** privire generală.
Gesạmtdampfleistung, *-en, f. (tehn.)* producţie totală de vapori.
Gesạmtdampfverbrauch, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* consum total de aburi.
Gesạmtdar|stellung, *-en, f.* prezentare generală; **die ~ des Problems** expunerea globală, prezentarea generală a problemei.
gesạmtdeutsch *adj.* referitor la întreaga Germanie.
Gesạmtdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie generală.
Gesạmte, *-n, n. sg.* totalitate, sumă, total.
Gesạmt|eigentum, *-s, -tümer, n.* v. Gesamtbesitz.
Gesạmt|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie generală.
Gesạmt|einfuhr *f. sg.* totalitate a importului.
Gesạmt|einkommen, *-s, -, n.*, **Gesạmtein|nahme**, *-n, f. (ec.)* venit total.
Gesạmt|entscheidung, *-en, f.* hotărâre, decizie generală, globală.
Gesạmt|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare generală.
Gesạmt|erbe[1], *-n, -n, m.* legatar universal, moştenitor general.
Gesạmt|erbe[2], *-s, n. sg.* moştenire totală.
Gesạmt|erbin, *-nen, f.* legatară universală, moştenitoare generală.
Gesạmt|erfüllung, *-en, f.* îndeplinire totală.
Gesạmt|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat general, global.
Gesạmt|erscheinung, *-en, f.* mod general de a se prezenta.
Gesạmt|ertrag, *-(e)s, -träge, m.*, **Gesạmt|erträgnis**, *-ses, -se, n.* **1.** venit global; produs total. **2.** venit comun.
Gesạmt|etat [-eta], *-s* [-etas], *-s* [-etas], *m.* buget global.
gesạmt|europäisch *adj.* general european.
Gesạmt|export, *-(e)s, -e, m.* v. Gesamtausfuhr.
Gesạmtfahrbereich, *-(e)s, m. sg. (mil.)* rază totală de acţiune.
Gesạmtfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃s] *m.* fond general.
Gesạmtgebühr, *-en, f.* **1.** taxă întreagă. **2.** *pl.* totalitate a taxelor.
Gesạmtgeldrente *f. sg. (ec.)* rentă bănească totală.
Gesạmtgesellschaft *f. sg.* societate universală.

Gesạmtgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate totală.
Gesạmtgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu brut, total al beneficiului.
Gesạmt|haftung, *-en, f.* responsabilitate colectivă.
Gesạmt|haltung *f. sg.* atitudine generală.
Gesạmt|hands|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate asociativă (proprietate indiviză, proprietarii unui bun pot dispune de el numai în comun).
Gesạmt|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* totalitate, întregime. **2.** colectivitate, societate.
Gesạmt|herrschaft *f. sg.* dominație totală; dominație totalitară.
Gesạmt|hochschule, *-n, f.* tip de facultate (în Germania) care cuprinde facultăți cu profil științific și pedagogic.
Gesạmt|index, *-(e)s, -e* (și *-indizes* sau *-indices), m.* index general.
Gesạmt|inhalt, *-(e)s, m. sg.* conținut total.
Gesạmt|interesse, *-s, -n, n.* interes general, public, obștesc; interes al colectivității.
Gesạmtjahres|einkommen, *-s, -, n.* venit total anual.
Gesạmtjahresproduktion, *-en, f. (ec.)* producție anuală totală.
Gesạmtkapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital total; **Reproduktion des gesellschaftlichen ~s** reproducția capitalului social total.
Gesạmtkapital|anlage, *-n, f. (ec.)* investiție a întregului capital.
Gesạmtkassen|umsatz, *-es, m. sg. (ec.)* circulație totală a numerarului la o casierie, circulație totală, globală de casă.
Gesạmtkatalog, *-s, -e, m.* catalog general.
Gesạmtkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* **1.** cumpărare, achiziție în asociație. **2.** cumpărare a întregii cantități de marfă.
Gesạmtkosten *pl.* total al cheltuielilor.
Gesạmtkostenkurve [-və și -fə], *-en, f.* curbă a cheltuielilor totale.
Gesạmtkostenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general de cheltuieli.
Gesạmtkostenpreis, *-es, -e, m.* total al prețului de cost; preț de cost total.
Gesạmtkraft, *-kräfte, f.* totalitate a forțelor.
Gesạmtkunstwerk, *-(e)s, -e, n.* operă (muzicală) care îmbină poezie, muzică, dans și arte plastice.
Gesạmtlage *f. sg.* situație generală.
Gesạmtlänge, *-n, f.* lungime totală.
Gesạmtlast, *-en, f.* încărcătură completă, totală.
Gesạmtlaufzeit, *-en, f. (tehn.)* totalitate a timpului de funcționare.
Gesạmtleistung, *-en, f.* randament total, producție totală.
Gesạmtleitung *f. sg.* conducere generală.
Gesạmtlöscher, *-s, -, m.* clapă pentru anularea tabulatorului (la mașina de scris).
Gesạmtlösung, *-en, f.* soluție, rezolvare totală, de ansamblu.
Gesạmtmacht *f. sg.* forță, putere totală.
Gesạmtmehrwert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* plusvaloare totală; sumă a plusvalorii.
Gesạmtnachfrage, *-n, f.* cerere globală.
Gesạmtnational|einkommen, *-s, n. sg. (ec.)* venit național total.
Gesạmtnutzen, *-s, m. sg.* utilitate totală.
Gesạmtplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan general.
Gesạmtplanung, *-en, f.* planificare de ansamblu, generală.
Gesạmtpolitik *f. sg.* politică globală, de ansamblu.
Gesạmtpreis, *-es, -e, m.* preț general, total.
Gesạmtprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs global, total.
Gesạmtproduktion *f. sg.* producție globală.
Gesạmtproduktions|prozess, *-es, -e, m.* ansamblu al procesului de producție.
Gesạmtproduktivität [-vi-] *f. sg.* productivitate generală.
Gesạmtprofit, *-(e)s, -e, m.* profit total.
Gesạmtprokura *f. sg.* procură generală.
Gesạmtprozess, *-es, -e, m.* proces global, general, de ansamblu.
Gesạmtquantum, *-s, -ten, n.* cuantum total.
Gesạmtrechnung, *-en, f.* sumă, socoteală generală, finală, totală; **betriebliche ~** contabilitate de exploatare; **volkswirtschaftliche ~** contabilitate națională.
Gesạmtrecht, *-(e)s, n. sg. (jur., înv.)* drept comun.
Gesạmtregierung, *-en, f.* **1.** guvernare comună. **2.** guvern(are) central(ă). **3.** totalitate a guvernului.
Gesạmtrente *f. sg.* rentă totală.
Gesạmtresultat, *-(e)s, -e, n.* rezultat total, global.
Gesạmt|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă totală.
Gesạmt|schau *sg. f.* sinopsă.
Gesạmt|schuld, *-en, f. (fin.)* debit solidar.
Gesạmtschuldenlast, *-en, f. (ec.)* totalitate a datoriilor unui falit.
Gesạmtschuldner, *-s, -, m.* **1.** *(jur.)* solidar. **2.** *(fin.)* debitor solidar.
Gesạmt|sieg, *-(e)s, -e, m. (sport)* victorie generală la mai multe competiții.
Gesạmtsitzung, *-en, f.* ședință plenară.
Gesạmt|staat, *-(e)s, -en, m.* întregul stat, statul în totalitatea lui.
Gesạmt|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* total al stocurilor, al inventarului.
Gesạmt|stärke *f. sg.* forță totală, efectiv.
Gesạmt|strafe, *-n, f. (jur.)* pedeapsă finală.
Gesạmt|strom|stärke *f. sg. (electr.)* intensitate totală a curentului electric.
Gesạmt|struktur, *-en, f.* structură globală.
Gesạmt|summe, *-n, f.* sumă totală, total.
Gesạmt|system, *-s, -e, n.* sistem general.
Gesạmt|tagung, *-en, f.* ședință, sesiune plenară.
Gesạmt|tonnage [-a:ʒə], *-n, f.* tonaj general.
Gesạmt|überblick, *-(e)s, -e, m.* privire generală, de ansamblu.
Gesạmt|umsatz, *-es, m. sg. (ec.)* circulație (bănească) globală, totală; desfacere globală, dever total (de mărfuri).
Gesạmt|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotație completă (a capitalului).
Gesạmtver|antwortung, *-en, f.* responsabilitate colectivă.
Gesạmtverband, *-(e)s, -bände, m.* asociație generală.
Gesạmtverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum general, total.
Gesạmtverlauf, *-(e)s, m. sg.* evoluție, desfășurare generală, de ansamblu.
Gesạmtverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere totală.
Gesạmtvermögen, *-s, n. sg.* avere totală; **steuerliches ~** capital global impozabil, venit total impozabil.
Gesạmtverzeichnis, *-ses, -se, n.* listă completă, inventar, registru, catalog complet.
Gesạmtvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă, provizie totală, disponibil total.
Gesạmtwahl|ergebnis, *-ses, -se, n.* rezultat general al alegerilor.
Gesạmtwappen, *-s, -, n.* stemă mare, stemă principală.
Gesạmtwerk, *-(e)s, -e, n.* opere complete.
Gesạmtwert, *-(e)s, -e, m.* valoare totală.
Gesạmtwertung, *-en, f. (sport)* clasament general.
Gesạmtwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (mec.)* rezistență totală.
Gesạmtwille, *-ns, m. sg.* voință generală, voința a tuturor, voința publică, voință a poporului.
Gesạmtwirkung, *-en, f.* efect total.
Gesạmtwirkungsgrad, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* randament global, total.
Gesạmt|wirtschaft *f. sg.* ansamblu al economiei.
Gesạmtwochenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu săptămânal total.
Gesạmtwohl, *-(e)s, n. sg.* bunăstare generală, bunăstare a colectivității, bine comun, obștesc.
Gesạmt|zahl, *-en, f.* număr total.
Gesạmt|zugkraft, *-kräfte, f. (ferov.)* forță de tracțiune totală.
Gesạmt|zusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* corelație generală.
gesạndt *part. trec.* de la senden.
Gesạndte, *-n, -n (ein Gesandter) m.* ministru plenipotențiar; trimis.
Gesạndtenposten, *-s, -, m.* post de ministru plenipotențiar.
Gesạndtin, *-nen, f.* ministru plenipotențiar (femeie).
Gesạndtschaft, *-en, f.* **1.** legație; **päpstliche ~** nunțiatură. **2.** delegație.
gesạndtschaftlich *adj.* diplomatic; **~e Sendung** misiune diplomatică.
Gesạndtschafts|attaché [-ataˈʃe:], *-s, -s, m.* atașat de legație.
Gesạndtschaftsgebäude, *-s, -, n.* clădire, sediu a(l) legației.
Gesạndtschafts|personal, *-s, n. sg.* personal de legație.
Gesạndtschafts|posten, *-s, -, m.* post la o legație.
Gesạndtschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de legație.
Gesạndtschafts|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de legație.
Gesạng, *-(e)s, -sänge, m.* **1.** *sg.* cântat, cântare; canto; **der ~ der Vögel** cântecul păsărilor; **Unterricht in ~ nehmen** a lua lecții de canto. **2.** cântec. **3.** *(lit.)* cânt; **ein Heldengedicht in zwölf Gesängen** o epopee în douăsprezece cânturi.
gesạng|artig *adj.* ca un cântec; cântat.
Gesạng|buch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de cântece bisericești.
Gesạngfest, *-(e)s, -e, n.* festival muzical al formațiilor corale.
Gesạnglehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de canto.
gesạnglich *adj.* melodios, cantabil.
gesạnglos *adj.* fără melodie.
gesạngreich *adj.* melodios, bogat în melodii.
Gesạngschule, *-n, f.* metodă, școală de canto.
Gesạngs|einlage, *-n, f.* piesă de canto intercalată într-un program.
Gesạngsgruppe, *-n, f.* grup coral.
gesạngskundig *adj.* priceput, versat în tehnica vocală.
Gesạngskunst *f. sg.* canto, arta cântului.
Gesạng|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de canto.
Gesạng|stunde, *-n, f.*, **Gesạng(s)|unter|richt**, *-(e)s, m. sg.* lecție de canto.
Gesạngver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, societate corală.
Gesạngweise, *-n, f.* melodie.
Gesäß, *-es, -e, n.* șezut.
Gesäßbacke, *-n, f.* fesă, bucă.
Gesäßbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* ischion.
Gesäßfalte, *-n, g. (anat.)* plică interfesieră.
Gesäßmuskeln *pl.* mușchi al șezutului, mușchi fesieri.
Gesäßtasche, *-n, f.* buzunar din spate al pantalonului (bărbătesc).
gesättigt I. *part. trec.* de la sättigen. **II.** *adj.* **1.** sătul. **2.** *(chim.)* saturat.
Gesạtz, *-es, -e, n. (elv.)* strofă, alineat.
Gesạufe, Gesäufe, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** beție (continuă). **2.** băutură.
Gesäuge, *-s, n. sg. (vân.)* mamele, uger, tâte.
Gesạuse, *-s, n. sg.* vuiet, vâjâit.
Gesäusel, *-s, n. sg.* **1.** freamăt, murmur, adiere. **2.** *(fig.)* vorbe dulci.
gesch. *presc.* de la geschieden.
geschạcht *adj. (mai ales text.)* în forma tablei de șah, cu carouri.
Geschädigte, *-n, -n (ein Geschädigter), m. și f.* **1.** păgubit(ă). **2.** accidentat(ă).
geschạffen *part. trec.* de la schaffen.
Geschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere; câștig; operație comercială; **in ein ~ einsteigen** sau **sich an einem ~ beteiligen** a participa la o afacere; **er macht gute ~e** câștigă bine, îi merg afacerile; **ein ~ zu günstigen Bedingungen abschließen** a încheia o afacere în condiții avantajoase; **ein einträgliches ~** o afacere profitabilă. **2.** treabă, ocupație; meserie; **mit ~en überhäuft** foarte ocupat cu (treburi); **häusliche ~e** treburi familiale, casnice, domestice; **seine ~e besorgen** a-și vedea de treburi; **in ~en unterwegs sein** a călători în interes de serviciu. **3.** prăvălie, magazin; firmă, casă comercială; **wo hat er sein ~?** unde-și are magazinul, prăvălia? **4.** *(fam.)* nevoie naturală; **er verrichtet ein natürliches ~** își face nevoia; *(fam.)* **großes ~** treabă mare; **kleines ~** treabă mică.
Geschäftchen, *-s, -, n.* **1.** afacere de proporții mici. **2.** prăvălioară.
geschäftehalber *adv.* datorită, din cauza afacerilor.
Geschäftemacher, *-s, -, m.* afacerist, speculant; *(fam.)* gheșeftar.
geschäftig *adj.* activ, harnic, mereu ocupat; *(iron.)* **~er Müßiggang** pierderea timpului cu nimicuri; **sich ~ stellen** a face pe zelosul, a-și da aere de om ocupat.
Geschäftigkeit *f. sg.* activitate, hărnicie, zel, râvnă.
Geschäftlhuber, *-s, -, m. (reg., fam.)* persoană care-și dă aere, care vrea să pară importantă, mereu ocupată.

geschäftlich *adj.* **1.** comercial, de afaceri, de comerț; **in ~en Beziehungen** în relații comerciale; *(adv.)* **ich war ~ verhindert** am fost reținut de afaceri. **2.** formal; **etwas im ~en Ton sagen** a spune ceva pe un ton oficial.

Geschäfts|ablauf, *-(e)s, -läufe, m.* derularea afacerii.

Geschäfts|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a unei afaceri.

Geschäfts|abteilung, *-en, f.* secție comercială.

Geschäfts|adresse, *-n, f.* adresă comercială.

Geschäfts|agent, *-en, -en, m.* agent de afaceri.

Geschäfts|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de afaceri.

Geschäfts|anteil, *-(e)s, -e, m. (com.)* participație; cotă de participație.

Geschäfts|anzeige, *-n, f.* anunț comercial, reclamă comercială.

Geschäfts|aufgabe *f. sg. (com.)* **1.** retragere din comerț. **2.** lichidare, cedare a unei afaceri comerciale.

Geschäfts|auflösung, *-en, f. (com.)* **1.** lichidare a magazinului. **2.** încetare a activității comerciale.

Geschäfts|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt comercial, avânt în afaceri.

Geschäfts|aufsicht, *-en, f.* supraveghere, control a(l) magazinului, a(l) afacerilor.

Geschäfts|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (com.)* **1.** comandă. **2.** misiune de afaceri.

Geschäfts|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie comercială, termen comercial, de afaceri.

Geschäfts|auslage, *-n, f.* vitrină (a magazinului, a prăvăliei).

Geschäfts|aus|sichten *pl.* perspective de afaceri.

Geschäftsbank, *-en, f.* bancă comercială.

Geschäftsbedingungen *pl.* condiții de afacere.

Geschäftsbelebung, *-en, f.* revitalizarea afacerilor.

Geschäftsbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *înv. n.*) sector de afaceri, sferă de activitate (în afaceri).

Geschäftsbericht, *-(e)s, -e, m. (com.)* raport anual, bilanț, dare de seamă anuală.

Geschäftsbesorgung *f. sg.* gestiune.

Geschäftsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* mers al activității comerciale; activitate a întreprinderii, a firmei, a magazinului.

Geschäftsbeziehung, *-en, f.* relație de afaceri, legătură comercială.

Geschäftsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* uzanță comercială.

Geschäftsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de afaceri, scrisoare comercială.

Geschäftsbuch, *-(e)s, bücher, n. (com.)* registru de afaceri, registru de comerț.

Geschäftsdiener, *-s, -, m. (înv.)* servitor de prăvălie.

Geschäftsdrang, *-(e)s, m. sg.* avânt economic, comercial.

Geschäfts|eifer, *-s, m. sg.*, **Geschäfts|eifrigkeit** *f. sg.* zel, râvnă în afaceri.

Geschäfts|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar de prăvălie.

Geschäfts|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier și instalații ale unui magazin. **2.** *(com.)* întemeiere a unei firme, organizare a unei firme.

geschäfts|erfahren *adj.* versat, rutinat în afaceri, cu experiență, cu rutină comercială.

Geschäfts|erfahrung, *-en, f.* experiență comercială, rutină în afaceri.

Geschäfts|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes comercial.

Geschäfts|erlaubnis, *-se, f. (com.)* concesiune (pentru activitate comercială).

Geschäfts|er|öffnung, *-en, f.* deschidere a unei prăvălii.

Geschäfts|erweiterung, *-en, f.* extinderea afacerilor.

Geschäfts|essen, *-s, -, n.* dejun de afaceri.

Geschäftsfach, *-(e)s, -fächer, n. (com.)* resort comercial.

geschäftsfähig *adj.* **1.** *(com.)* capabil de afaceri. **2.** *(jur.)* capabil de a face comerț.

Geschäftsfähigkeit *f. sg.* **1.** aptitudine pentru comerț. **2.** *(jur.)* capacitate de a face comerț.

Geschäftsfeld, *-(e)s, -er, n.* domeniu de afaceri.

Geschäftsfertigkeit *f. sg.* rutină comercială.

Geschäftsfrau, *-en, f.* comerciantă, negustoreasă; proprietară a unei prăvălii, a unui magazin.

geschäftsfrei *adj.* fără treburi, liber; **Sonntag ist ~** duminică este zi de repaus.

Geschäftsfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten de afaceri, persoană cu care se întreține relații comerciale strânse.

geschäftsführend *adj. (com.)* gerant; **~er Direktor** director gerant; director comercial.

Geschäftsführer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (com.)* director(-oare) (la o firmă, instituție, întreprindere), șef(ă) (a(l) unui magazin, a(l) unei secții etc.); procurist(ă), gerant(ă), mandatar(ă).

Geschäftsführung, *-en, f.* **1.** conducere a unei firme, instituții, întreprinderi, direcții; conducere a afacerilor. **2.** membri ai conducerii unei firme, instituții etc.

Geschäftsführungsbefugnis, *-se, f.* putere de gestiune.

Geschäftsgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** sg. mers al afacerilor. **2.** *sg.* cale oficială. **3.** drum făcut în interes de serviciu; **einen ~ machen** a face un drum în interes de serviciu.

Geschäftsgebaren, *-s, n. sg.*, **Geschäftsgebarung**, *-en, f. (austr.)* administrare, gestiune; mod de a face comerț, atitudine în afaceri.

Geschäftsgegend, *-en, f.* v. Geschäftsviertel.

Geschäftsgeheimnis, *-ses, -se, n.* secret comercial; secret de serviciu (dintr-o firmă, instituție, întreprindere).

Geschäftsgehilfe, *-n, -n, m.* calfă de negustor.

Geschäftsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de afaceri, spirit comercial.

Geschäftsgenosse, *-n, -n, m.* asociat.

Geschäftsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu de afaceri.

Geschäftshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** firmă, casă de comerț. **2.** prăvălie, magazin.

Geschäftsherr, *-n, -en*, **Geschäfts|inhaber**, *-s, -, m.* proprietar de prăvălie; proprietar al unei firme.

Geschäfts|inserat, *-(e)s, -e, n.* anunț comercial.

Geschäftsjahr, *-(e)s, -e, n.* an comercial; **abgelaufenes ~** an contabil închis; **laufendes ~** an contabil curent; **das ~ abschließen** a încheia anul contabil comercial.

Geschäftsjournal [-ʒʊr-], *-s, -e, n.* jurnal, registru comercial.

Geschäftskapital, *-s, -e* (și *-ien* [-liən]), *n.* capital comercial.

Geschäftskenntnis, *-se, f.* cunoștințe profesionale comerciale; **er hat gründliche ~se** are cunoștințe comerciale temeinice.

Geschäftskette, *-n, f.* lanț de magazine, comercial.

Geschäftskorrespondenz, *-en, f.* corespondență comercială.

Geschäftskosten *pl.* cheltuieli legate de firmă, afacere, prăvălie.

Geschäftskreis, *-es, -e, m.* (mai ales la *pl.*) cercuri comerciale, de afaceri.

geschäftskundig *adj.* versat, rutinat, experimentat în afaceri.

Geschäftslage, *-n, f. (ec.)* **1.** conjunctură comercială. **2.** situație a unei firme. **3.** *(fig.)* vad; **Gasthaus in einer guten ~** restaurant cu vad bun.

Geschäftsleben, *-s, n. sg.* viață comercială.

geschäftsleitend *adj.* v. geschäftsführend.

Geschäftsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Geschäftsführer.

Geschäftsleitung, *-en, f.* v. Geschäftsführung.

Geschäftsleute *pl.* v. Geschäftsmann.

Geschäftslokal, *-s, -e, n.* prăvălie, magazin.

geschäfts|los *adj.* **1.** *(despre oameni)* fără ocupație. **2.** *(despre afaceri)* în stagnare, în sezon mort.

Geschäftslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de ocupație. **2.** stagnare în afaceri.

Geschäftsmann, *-(e)s, -leute* (rar *-männer), m.* om de afaceri; comerciant.

geschäftsmäßig *adj.* **1.** comercial, după regulile obișnuite în comerț. **2.** oficial, cu politețe formală, rece.

Geschäftsmethode, *-n, f.* metodă comercială.

Geschäftsneid, *-(e)s, m. sg.* invidie de concurent.

Geschäfts|operation, *-en, f.* tranzacție.

Geschäfts|ordnung, *-en, f.* **1.** regulament interior. **2.** program; ordine de zi.

Geschäfts|ordnungsfrage, *-n, f.* **1.** problemă de regulament. **2.** problemă a ordinii de zi.

Geschäfts|papier, *-s, -e, n.* **1.** act (oficial); piesă de dosar (comercial). **2.** scrisoare comercială.

Geschäfts|partner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de afaceri.

Geschäfts|personal, *-s, n. sg.* personal al unei prăvălii, al unui magazin, al unei întreprinderi comerciale.

Geschäfts|politik, *-en, f.* politică comercială.

geschäfts|politisch *adj.* legat de politica comercială.

Geschäftsraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Geschäftslokal.

Geschäftsregie [-reʒi:], *-n* [-reʒi:ən], *f.* regie, cheltuieli generale ale unei întreprinderi.

Geschäftsreise, *-n, f.* călătorie de afaceri; călătorie în interes de serviciu.

Geschäftsreisende, *-n, -n (ein Geschäftsreisender), m.* și *f.* comis-voiajor, voiajor comercial.

Geschäftsreklame, *-n, f.* reclamă comercială.

Geschäftsrisiko, *-s, -ken, n.* risc în afaceri.

Geschäftsrückgang, *-(e)s, -gänge, m.* regres, declin al afacerilor.

Geschäfts|sache, *-n, f.* **1.** afacere. **2.** chestiune de afaceri.

geschäfts|schädigend *adj.* care dăunează afacerii.

Geschäfts|schluss, *-es, -m. sg.* **1.** oră de închidere a prăvăliei, a magazinului. **2.** oră de închidere a biroului.

Geschäfts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț comercial, spirit de afaceri.

Geschäfts|sitz, *-es, -e, m.* sediu al prăvăliei, întreprinderii comerciale.

Geschäfts|sprache *f. sg.* limbaj comercial.

Geschäfts|stelle, *-n, f.* birou, agenție.

Geschäfts|stil, *-(e)s, m. sg.* stil (de muncă) comercial.

Geschäfts|stille *f. sg. (com.)* sezon mort.

Geschäfts|still|stand, *-(e)s, m. sg.*, **Geschäfts|stockung**, *-en, f. (com.)* stagnare a afacerilor.

Geschäfts|straße, *-n, f.* stradă, arteră comercială.

Geschäfts|strategie, *-n* [-gi:ən], *f.* strategie comercială.

Geschäfts|stück, *-(e)s, -e, n.* act, piesă de dosar (comercial).

Geschäfts|stunden *pl.* ore de birou; ore de lucru în prăvălie.

geschäfts|süchtig *adj.* arghirofil, care are patima afacerilor.

Geschäfts|tätigkeit, *-en, f.* activitate comercială.

Geschäfts|teilhaber, *-s, -, m. (com.)* asociat.

Geschäfts|träger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (dipl.)* însărcinat cu afaceri.

geschäfts|tüchtig *adj.* iscusit, priceput în afaceri.

Geschäfts|übernahme, *-n, f.* preluare a unei firme, a unei întreprinderi.

Geschäfts|übertragung, *-en, f. (com.)* transfer de afaceri.

Geschäfts|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere comercială.

Geschäfts|unternehmung, *-en, f.* acțiune comercială de afaceri.

geschäfts|untüchtig *adj.* nepriceput în afaceri.

Geschäftsverbindung, *-en, f.* legături, relații comerciale, de afaceri.

Geschäftsverkehr, *-(e)s, m.* relații comerciale; trafic comercial.

Geschäftsver|hältnisse *pl.* conjunctură; situație comercială a unei firme.

Geschäftsverwalter, *-s, -, m.* administrator gerant.

Geschäftsviertel, *-s, -, n*, cartier comercial.

Geschäftsvorfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* încheiere a afacerii.

Geschäftswagen, *-s, -, m.* mașină care aparține și servește firmei.

Geschäftswelt *f. sg.* lume a comercianților.

Geschäftswert, *-(e)s, -e, m.* valoare a fondului comercial.

Geschäfts|zeit, *-en, f.* ore de serviciu, de lucru.

Geschäfts|zentrum, *-s, -zentren, n.* centru de afaceri.

Geschäfts|zimmer, *-s, -, n.* v. Geschäftsstelle.

Geschäfts|zweig, *-(e)s, -e, m. (com.)* branșă; ramură.

geschah pers. 1 și a 3-a *ind. imperf.* de la geschehen.

Geschäker, *-s, n. sg. (reg.)* glume; flirt.

geschämig sau **geschamig** *adj. (reg.)* **1.** rușinos, pudic, cast. **2.** sfios, timid.

Geschändete, *-n, -n (ein Geschändeter), m.* și *f.* persoană defăimată, dezonorată.

Gescharr(e), *-(e)s, n. sg.* **1.** râcâit (repetat). **2.** tropăit (repetat).

geschätzt **1.** *part. trec.* de la schätzen. **II.** *adj.* stimat, apreciat.

Geschaukel, *-s, n. sg.* legănat, hățânat.

Geschäum, *-(e)s, n. sg.* **1.** spumă. **2.** spumegare. **3.** fermentare.

gescheckt *adj.* prestriț, pătat; *(despre vaci, cai)* bălțat, rotat.

geschehen, *geschah, geschehen (es geschieht), vb. (s) intr. impers.* **1.** a se întâmpla, a se face, a se petrece; **als ob nichts ~ wäre** de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic; **was soll damit ~?** ce-i de făcut cu aceasta? **~ ist ~** ce a fost a fost; **was auch ~ mag** orice s-ar întâmpla; **es muss etwas ~** trebuie să facem ceva, trebuie să acționăm; **es geschieht ihm recht** așa-i trebuie, merită; **es geschieht ihm Unrecht** i se face o nedreptate; **es kann dir nichts ~** nu ți se poate întâmpla nimic; **etwas ~ lassen** a permite (să se întâmple)

ceva, a tolera ceva, a nu împiedica ceva. **2.** *(în expr.)* **es war um ihn** ~ s-a sfârşit cu el; **es war um seine Ruhe** ~ s-a terminat cu liniştea lui.

Geschehen, *-s, n. sg.* cele ce se întâmplă, evenimente; desfăşurare a evenimentelor, curs al evenimentelor.

Geschehene, *-n (Geschehenes), n. sg.* cele întâmplate; **sich mit dem ~n aussöhnen** a se împăca cu cele întâmplate.

Geschehnis, *-ses, -se, n.* eveniment, întâmplare.

Geschеide, *-s, -, n. (vân.)* măruntaie.

Geschеin, *-(e)s, n. sg. (vit.)* înflorit al viţei de vie.

geschеit *adj.* deştept, inteligent, înţelept; **ein ~er Kopf** un om cu cap; **~er Einfall** idee bună; *(fam.)* **er ist verteufelt** (sau **verdammt**, sau **höllisch**) ~ e deştept foc; **du bist wohl nicht ~!** nu eşti în toate minţile; **daraus kann man nicht ~ werden** din aceasta nu poţi să înţelegi nimic.

Geschеite, *-n, -n (ein Gescheiter), m.* şi *f.* deştept(-eaptă); **der ~ gibt nach** înţeleptul cedează.

geschеitelt I. *part. trec.* de la scheiteln. **II.** *adj.* pieptănat cu cărare.

Geschеit|heit *f. sg.* deşteptăciune, inteligenţă, minte, înţelepciune.

Geschеlte, *-s, n. sg.* ceartă, gâlceavă.

Geschenk, *-(e)s, -e, n.* dar, cadou; **jm. ein ~ machen** a face cuiva un cadou; *(fig., în expr.)* **ein ~ des Himmels** un dar al cerului.

Geschenk|artikel, *-s, -, m.* articol, lucru (potrivit) pentru cadou.

Geschenk|laden, *-s, -läden, m.* magazin de cadouri.

Geschenkpackung, *-en, f.* împachetare specială, pentru cadou.

Geschenkpaket, *-(e)s, -e, n.* pachet ce conţine un cadou.

Geschenkpapier, *-s, -e, n.* hârtie specială pentru (ambalat) cadouri.

Geschenk|sendung, *-en, f.* cadou (expediat prin poştă).

geschenkt I. *part. trec.* de la schenken. **II.** *adj.* **1.** dăruit; **dem ~en Gaul schaut man nicht ins Maul** calul de dar nu se caută la dinţi. **2.** *(fam.)* foarte ieftin, de pomană.

geschenkweise *adv.* în dar.

Geschеpper, *-s, n. sg. (fam.)* clămpănit (continuu).

geschеrt *adj. (reg.)* necioplit, grosolan; prost.

Geschеrte, *-n, -n (ein Gescherter), m. (reg.)* prostănac.

Geschеrze, *-s, n. sg.* glume; hârjoneală, tachinărie.

geschеut I. *part. trec.* de la scheuen. **II.** *adj. (inv.)* v. gescheit.

Geschichte, *-n, f.* **1.** *sg.* istorie; **die ~ unseres Vaterlandes** istoria patriei noastre; **er studiert ~** studiază istoria; **alte, mittlere, neue ~** istorie antică, medievală, modernă. **2.** poveste, povestire, istorie, întâmplare; **eine alte ~** o poveste răsuflată; **die Großmutter erzählt schöne ~n** bunica spune poveşti frumoase. **3.** *pl.* mofturi; **mach keine ~n** nu face mofturi. **4.** chestiune, treabă, afacere, poveste; **sich** *(dat.)* **eine schöne ~ auf den Hals laden** a se încurca într-o afacere neplăcută; **ich will von der ganzen ~ nichts wissen** nu vreau să ştiu nimic de toată afacerea; **was kostet die ganze ~?** cât costă totul la un loc, toată treaba? **ich habe die ganze ~ satt** m-am plictisit de toată istoria asta; **immer dieselbe ~** mereu aceeaşi poveste, mereu acelaşi lucru; *(iron.)* **das ist eine schöne ~!** frumoasă treabă! **5.** *(fam.)* minciună, balivernă; **erzähl keine ~n!** nu spune baliverne!

Geschichtenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de poveşti, povestiri.

Geschichten|erzähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* povestitor(-oare).

geschichtlich *adj.* istoric.

Geschichtenträger, *-s, -, m.* zvonist, colportor de ştiri.

geschichtet I. *part. trec.* de la schichten. **II.** *adj.* stratificat; în straturi; **~es Gestein** roci stratificate.

Geschichtler, *-s, -, m.* istoric.

geschichtlich *adj.* istoric, de istorie; **ein ~er Überblick** scurt istoric.

Geschichts|auf|fassung, Geschichtsbetrachtung, *-en, f.* concepţie despre istorie; **die materialistische ~** concepţia materialistă despre istorie.

Geschichtsbild, *-(e)s, -er, n.* tablou istoric, privire istorică.

Geschichtsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual de istorie; carte de istorie.

Geschichtsdeutung, *-en, f.* interpretare a istoriei.

Geschichts|epoche, *-n, f.* epocă istorică.

Geschichtsfälscher, *-s, -, m.* falsificator de istorie.

Geschichtsfälschung, *-en, f.* falsificare a istoriei.

Geschichtsforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* istoric, cercetător(-oare) a(l) istoriei.

Geschichtsforschung, *-n, f.* cercetări istorice, studiu al istoriei.

Geschichtskalender, *-s, -, m.* calendar, almanah istoric.

Geschichtskenner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* istoric, cunoscător(-oare) a(l) istoriei.

Geschichtskenntnisse *f. pl.* cunoştinţe istorice.

Geschichtskunde *sg.* ştiinţă a istoriei.

geschichtskundig *adj.* cunoscător al istoriei.

Geschichtslehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de istorie.

Geschichtslüge, *-n, f.* minciună cu privire la istorie.

Geschichts|periode, *-n, f.* perioadă istorică, eră istorică.

Geschichts|philosophie *f. sg.* filozofie a istoriei.

geschichts|philosophisch *adj.* filozofic-istoric.

Geschichtsquelle, *-n, f.* izvor, document istoric.

Geschichts|schreiber, *-s, -, m. (înv.)* istoriograf, istoric.

Geschichts|schreibung *f. sg.* istoriografie.

Geschichts|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu al istoriei, de istorie.

Geschichts|stunde, *-n, f.* lecţie, oră de istorie.

Geschichts|tafel, *-n, f.* tabel istoric.

Geschichts|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământul istoriei, predare a istoriei; curs, oră de istorie.

Geschichts|untersuchung, *-en, f.* cercetare istorică.

Geschichtswerk, *-(e)s, -e, n.* operă istorică; tratat de istorie.

Geschichtswissenschaft *f. sg.* ştiinţă a istoriei.

Geschichts|zahl, *-en, f.* dată istorică; **~en lernen** a învăţa date istorice.

Geschick, *-(e)s, -e, n.* **1.** soartă, destin, ursită; **das Volk nahm sein ~ selbst in die Hand** poporul şi-a luat destinul în propriile sale mâini; **er ergab sich in sein ~** s-a supus sorţii; **ihn traf ein schweres ~** a avut o soartă potrivnică. **2.** *sg.* îndemânare, dibăcie, aptitudine, talent, abilitate; **er hat weder ~ noch Gelenk** nu este capabil de nimic; **er hat kein ~ zum Zeichnen** n-are talent pentru desen; **das hat kein ~** aceasta nu se potriveşte; **berufliches ~** aptitudini profesionale. **3.** *(fam.)* ordine; **etwas wieder ins ~ bringen** a face ordine, a aranja; **ich komme damit nicht ins ~** aceasta nu-mi reuşeşte.

geschicklich *adj.* dibaci, isteţ, iscusit.

Geschicklichkeit *f. sg.* dibăcie, iscusinţă, îndemânare.

Geschicklichkeits|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de îndemânare.

Geschicklichkeits|übung, *-en, f.* exerciţiu de îndemânare.

geschickt I. *part. trec.* de la schicken. **II.** *adj.* **1.** iscusit, îndemânatic, dibaci, priceput; **in ~er Weise** priceput. **2.** *(reg.)* practic, potrivit; **ein ~es Beispiel** un exemplu potrivit, bine ales.

Geschickt|heit *f. sg.* îndemânare, pricepere.

Geschiebe, *-s, n. sg.* **1.** închesuială, îmbulzeală. **2.** *(geol.)* aluviune, pietriş morenic sau aluvial; bolovani de râu. **3.** *(stomatologie)* legătură de punte.

Geschiebeblöcke *pl. (geol.)* blocuri eratice.

Geschiebefaktor, *-s, -en, m. (hidr.)* coeficient de torenţialitate.

Geschiebelehm, *-(e)s, m. sg. (geol.)* argilă (glaciară) cu blocuri.

geschieden I. *part. trec.* de la scheiden. **II.** *adj.* divorţat.

Geschiedene, *-n, -n, (ein Geschiedener) m.* şi *f.* bărbat divorţat, femeie divorţată.

geschienen *part. trec.* de la scheinen.

Geschieße, *-s, n. sg. (pop.)* împuşcături (continue), foc prelungit şi neregulat (de puşcă).

Geschimpfe, *-s, n. sg.* înjurături, ceartă, gâlceavă.

Geschirr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* vase (de bucătărie); veselă; **irdenes ~** vase de lut; **~ abwaschen** a spăla vasele. **2.** vas, recipient. **3.** serviciu; **ein ~ für sechs Personen** un serviciu pentru şase persoane. **4.** tacâm, harnaşament, hamuri; **sich ins ~ legen** a se opinti; a munci din răsputeri, a-şi da toată silinţa. **5.** *(reg.)* atelaj. **6.** *(mar.)* accesorii ale unei instalaţii. **7.** *(reg.)* barcă. **8.** *(text.)* spată.

Geschirr|arbeiter, *-s, -, m.* curelar, şelar.

Geschirrbrett, *-(e)s, -er, n.* poliţă pentru vase.

Geschirrführer, *-s, -, m. (reg.)* vizitiu, birjar.

Geschirr|halfter, *-s, -, m.* (şi *n.*) şi *-n, f.* căpeţea.

Geschirr|händler, *-s, -, m.* negustor de veselă.

Geschirrkammer, *-n, f.* cămară pentru depozitarea hamurilor şi a uneltelor (de casă).

Geschirrkästchen, *-s, -, n.* blidar.

Geschirrmacher, *-s, -, m.* şelar, curelar.

Geschirrmeister, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* vătaf al argaţilor (la un conac). **2.** v. Geschirrführer.

Geschirrschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de vase de bucătărie; bufet de veselă.

Geschirr|spülen, *-s, n.* spălat al vaselor.

Geschirr|spüler, *-s, -, m. (fam.)* v. Geschirrspülmaschine.

Geschirr|spülmaschine, *-n, f.* maşină de spălat vase.

Geschirr|spülmittel, *-s, -, n.* detergent de vase.

Geschirrtau, *-(e)s, -e, n.* şleau.

Geschirrtuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de şters vase, cârpă de bucătărie.

Geschiss, *-es, n. sg. (vulg.)* zarvă, tam-tam; **großes ~ machen** a face caz mare (din ceva).

geschissen *part. trec.* de la scheißen.

Geschlabber, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** lipăit. **2.** zeamă chioară, terci apos. **3.** masă, materie gelatinoasă.

geschlacht *adj. (elv.)* bine făcut, chipeş, zdravăn.

geschlafen *part. trec.* de la schlafen.

geschlagen I. *part. trec.* de la schlagen. **II.** *adj. (fam.)* **1.** distrus; **er ist ein ~er Mann** este un om distrus. **2.** *(despre intervale de timp)* întreg; **eine ~e Stunde habe ich gewartet** o oră întreagă am aşteptat.

geschlämmt *adj.* **1.** curăţat de nămol. **2.** curăţat de impurităţi.

Geschlamp(e), *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** nepăsare, neglijenţă, dezordine (în muncă). **2.** zeamă chioară, lături. **3.** zdrenţe. **4.** carne proastă.

Geschlängel, *-s, n. sg.* şerpuit.

Geschlapp, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** târşâit. **2.** v. Geschlampe **(2)**.

Geschlecht, *-(e)s, -er, n.* **1.** sex; **das männliche ~ a)** sexul masculin; **b)** *(fam.)* bărbaţii; **das weibliche ~ a)** sexul feminin; **b)** *(fam.)* femeile; **das schwache ~ a)** sexul slab; **b)** *(fam.)* femeile; **das dritte ~** totalitatea homosexualilor, bisexualilor, transsexualilor, transvestiţilor. **2.** *pres.* de la Geschlechtsteil organ genital. **3.** gen, neam; **das menschliche ~** neamul omenesc, omenirea. **4.** *(poet.)* familie, neam, spiţă, stirpe. **5.** generaţie; **die zukünftigen ~er** generaţiile viitoare. **6.** *(gram.)* gen; **das sächliche ~** genul neutru. **7.** *(reg.)* turmă, stână.

Geschlechterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte genealogică.

Geschlechter|folge, *-n, f.* succesiune, filiaţie de generaţii.

Geschlechter|gründer, *-s, -, m.* străbun, întemeietor al familiei, al neamului.

Geschlechterkunde *f. sg.* genealogie.

Geschlechterkundige, *-n, -n (ein Geschlechterkundiger), m.* şi *f.* genealogist(ă).

Geschlechtertrennung, *-en, f.* separarea, despărţirea sexelor; tratare separată a sexelor.

geschlechtlich *adj. (biol.)* sexual, genetic; **~e Zuchtwahl** selecţiune sexuală pentru creştere, cultivare.

Geschlechts|adel, *-s, m. sg.* noblеţe de sânge, de naştere.

Geschlechts|akt, *-(e)s, -e, m.* act sexual.

Geschlechts|alter, *-s, n. sg.* vârstă a unei generaţii.

Geschlechts|apparat, *-(e)s, -e, m. (med.)* aparat de reproducere, reproductiv.

Geschlechts|art, *-en, f.* **1.** *(biol.)* soi, gen, specie, rasă. **2.** apartenenţă la sex.

Geschlechtsband, *-(e)s, -e, n.* legătură de sânge.

Geschlechtsbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore genealogic.

Geschlechtsdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sexuală.

Geschlechts|endung, *-en, f. (gram.)* desinenţă de gen.

Geschlechts|erziehung *sg., f.* educaţie sexuală.

Geschlechtsfolge, *-n, f.* v. Geschlechterfolge.

Geschlechtsform, *-en, f. (gram.)* gen.

Geschlechtsforscher, *-s, -, m.* genealogist.

Geschlẹchtsfunktionen *pl.* funcţii sexuale.
Geschlẹchtsglied, *-(e)s, -er, n. (anat.)* penis.
geschlẹchtskrank *adj.* bolnav de o boală venerică.
Geschlẹchtskranke, *-n, -n (ein Geschlechtskranker) m.* şi *f. (med.)* bolnav(ă) de o boală venerică.
Geschlẹchtskrankheit, *-en, f.* boală venerică.
Geschlẹchtskunde *f. sg. (înv.)* v. Geschlechterkunde.
Geschlẹchtsleben, *-s, n. sg.* viaţă sexuală.
geschlẹchtslos *adj. (biol.)* asexuat.
Geschlẹchtslosigkeit *f. sg. (biol.)* asexualitate.
Geschlẹchtslust *f. sg.* poftă, dorinţă, apetit sexual(ă).
Geschlẹchtsmerkmal, *-s, -e, n.* caracteristică a sexului.
Geschlẹchtsname, *-ns, -n,* **Geschlẹchtsnamen**, *-s, -, m.* **1.** nume de familie. **2.** *(zool.)* nume de gen.
geschlẹchtsneutral *adj.* fără raportare la sexul persoanelor, indiferent de sex.
Geschlẹchts|organ, *-s, -e, n.* organ sexual, genital.
Geschlẹchtspartner, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* partener(ă) sexual(ă).
Geschlẹchtsregister, *-s, -, n.* v. Geschlechtstafel.
Geschlẹchtsreife *f. sg.* maturitate sexuală.
Geschlẹchts|tafel, *-n, f.* tabel genealogic.
Geschlẹchts|teil, *-(e)s, -e, m.* organ genital.
Geschlẹchts|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct sexual.
Geschlẹchts|umwandlung, *-en, f.* transsexualitate.
Geschlẹchts|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă între sexe.
Geschlẹchtsverkehr, *-s, m. sg.* legături, raporturi, relaţii sexuale, contact sexual.
Geschlẹchtsverschiedenheit, *-en, f.* v. Geschlechtsunterschied.
Geschlẹchtswahl *f. sg. (biol.)* selecţie sexuală.
Geschlẹchtswappen, *-s, -, n.* blazon al unei familii.
Geschlẹchtswort, *-(e)s, -wörter; n. (gram.)* articol.
Geschlẹchts|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(biol.)* caracteristică a sexului; organ sexual. **2.** semn de blazon.
Geschlẹchts|zelle, *-n, f. (biol.)* celulă sexuală, gamet.
Geschlẹck, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** licăit, lipăit, linciurit, plescăit. **2.** *(fam.)* pupat. **3.** lăcomie de dulciuri. **4.** dulciuri.
Geschlẹif, *-(e)s, -e,* **Geschlẹife**, *-s, -, n. (vân.)* gură de intrare a unei vizuini (de viezure sau vulpe).
geschlẹmmt I. *part. trec.* de la schlemmen. II. *adj.* v. geschlämmt.
Geschlẹnder, *-s, n. sg.* **1.** mers alene, agale (fără scop precis). **2.** hoinăreală, pierdere de timp. **3.** neglijenţă în muncă.
Geschlẹppe, *-s, n. sg.* **1.** târât, tras după sine. **2.** trenă. **3.** *(vân.)* târâtură, dâră făcută cu momeală.
geschlịchen *part. trec.* de la schleichen.
geschlịffen I. *part. trec.* de la schleifen. II. *adj.* **1.** lustruit, polizat; şlefuit. **2.** *(fig.)* şlefuit; cu educaţie, manierat, fin, politicos; **eine ~e Sprache** o limbă cizelată. **3.** *(fig.)* ascuţit; **eine ~e Feder, Zunge** o pană, o limbă ascuţită.
Geschlịffenheit *f. sg.* **1.** ascuţime, însuşire de a fi şlefuit, ascuţit. **2.** *(fig.)* politeţe, maniere. **3.** *(fig.)* ascuţime.
Geschlịnge, *-s, n. sg.* **1.** *(la vitele de tăiat)* măruntaie. **2.** *(bot.)* împletitură (de lujeri, de rădăcini). **3.** *(constr.)* ornament şerpuit. **4.** *(fam.)* halit.
geschlịssen *part. trec.* de la schleißen.
geschlịtzt I. *part. trec.* de la schlitzen. II. *adj.* **1.** spintecat; crestat; şliţuit. **2.** *(în expr.)* **~e Augen** ochi (înguşti şi) oblici.
geschlọssen I. *part. trec.* de la schließen. II. *adj.* **1.** închis; *(fig.)* **eine ~e Gesellschaft** o societate închisă; *(geogr.)* **~e Gewässer** ape interioare; *(fon.)* **~er Vokal** vocală închisă. **2.** solidar, unitar; **ein ~es Ganzes** un tot unitar; **eine ~e Gruppe** un grup solidar.
Geschlọssenheit *f. sg.* **1.** unitate strânsă, coeziune, solidaritate. **2.** unitate, închegare.
Geschlụchz(e), *-(e)s, n. sg.* plâns cu hohote, cu sughiţuri, cu suspine.
geschlụngen *part. trec.* de la schlingen.
geschlüsselt *adj.* cifrat.
Geschmạck, *-(e)s, -schmäcke (glumeţ şi -schmäcker), m.* **1.** *(sg.)* simţ al gustului; gust; **wegen der Krankheit keinen ~ haben** a nu simţi gustul din cauza bolii. **2.** gust; **das Essen hat einen guten ~** mâncarea are un gust plăcut; (şi *fig.*) **ein übler ~** un gust amar; **(an** cu *dat.)* **~ finden** a prinde gust; *(fig.)* **über den ~ lässt sich nicht streiten** gusturile nu se discută; *(fig.)* **er hat keinen ~** n-are gust; **das sagt seinem ~ nicht zu** aceasta nu-i după gustul său. **3.** gust, plăcere; **einer Sache keinen ~ abgewinnen können** a nu găsi plăcere într-un lucru; **er ist auf den ~ gekommen** a dat de gust. **4.** fel, stil, gust, modă; tact; **nach neuem ~** după moda nouă; **im ~ des 19. Jahrhunderts** după gustul secolului al XIX-lea. **5.** *(reg.)* miros.
geschmạckig *adj. (austr.)* **1.** gustos. **2.** cu gust.
Geschmäckler, *-s, -, m. (peior.)* gurmet.
Geschmäcklertum, *-s, n. sg.* atitudine, exagerare de gurmet.
geschmạcklich *adj.* **1.** care are gust, gustos. **2.** cu bun gust.
geschmạcklos *adj.* **1.** insipid, fără gust; **sie kleidet sich ~** se îmbracă fără gust. **2.** anost, searbăd.
Geschmạcklosigkeit, *-en, f.* **1.** lipsă de gust. **2.** *(fig.)* lipsă de tact, de bun-simţ.
Geschmạcksbildung *f. sg.* formare a bunului gust.
Geschmạcks|frage, *-n, f.* problemă, chestiune de gust.
Geschmạcks|empfindung, *-en, f.* senzaţie gustativă.
Geschmạcksnerv, *-s, -en* [-fən şi -vən], *m. (anat.)* nerv gustativ.
geschmạcks|neutral *adj.* fără gust, insipid; **~er Konservierungsstoff** conservant (alimentar) fără gust.
Geschmạcks|organ, *-s, -e, n.* organ al gustului.
Geschmạcks|probe, *-n, f.* probă de gustat, degustare.
Geschmạcksrichtung, *-en, f.* **1.** gust, modă, orientare a gustului. **2.** gust, nuanţă de gust (la mâncare).
Geschmạck(s)sache, *-n, f.* chestiune de gust; **das ist ~** e o chestiune de gust.
Geschmạcks|sinn, *-(e)s, m. sg.* simţ al gustului.
Geschmạcks|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă pentru gust (la mâncare, prăjituri); condiment.
Geschmạcks|urteil, *-s, -e, n.* apreciere, judecată după gust.
Geschmạcksver|irrung, *-en, f.* pervertire a gustului, lipsă de gust.
geschmạckvoll *adj.* cu gust.
geschmạckwidrig *adj.* de prost gust.
geschmạlzen *adj. (reg.)* **1.** unsuros. **2.** piperat de scump; **die Ware war mir zu ~** am găsit marfa prea scumpă.
Geschmạtze, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** plescăit (repetat). **2.** *(fig.)* sărutări zgomotoase, ţocăituri.
Geschmạuche, *-s, n. sg. (fam.)* fumat necontenit.
Geschmạuse, *-s, n. sg. (fam.)* ospăţ, chefuit, benchetuit.
Geschmẹichel, *-s, n. sg.* linguşire, linguşeală.
geschmẹichelt I. *part. trec.* de la schmeicheln. II. *adj.* flatat, măgulit.
Geschmẹide, *-s, -, n.* giuvaieruri, bijuterii, podoabe preţioase, odoare.
Geschmẹide|handel, *-s, m. sg. (înv.)* comerţ cu bijuterii.
Geschmẹide|händler, *-s, -, m. (înv.)* bijutier.
Geschmẹidekästchen, *-s, -, n.* cutie, casetă pentru bijuterii.
geschmẹidig *adj.* **1.** mlădios, flexibil, suplu, maleabil, **ein ~er Körper** un corp mlădios. **2.** *(fig.)* adaptabil, uşor de modelat; docil, supus, ascultător. **3.** abil; **er war kein Charakter, sondern nur ein ~er Hofmann** nu era un om de caracter, ci numai un curtean abil. **4.** *(metal.)* ductil.
Geschmẹidigkeit *f. sg.* **1.** mlădiere, flexibilitate, suplete, maleabilitate. **2.** *(fig.)* adaptabilitate, docilitate, supunere, ascultare. **3.** abilitate. **4.** *(metal.)* ductilitate.
Geschmẹidigkeits|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor de maleabilizare.
Geschmẹidigkeits|prüfung, *-en, f. (metal.)* încercare a maleabilităţii.
Geschmẹiß, *-es, n. sg.* **1.** *(vân.)* excremente (în special ale păsărilor răpitoare). **2.** muşte, viermi etc. (care provoacă scârbă); murdărie, lucruri de lepădat. **3.** *(fig., vulg.)* lepădături, netrebnici, mişei, depravaţi.
Geschmẹtter, *-s, n. sg.* sunet puternic, strident (mai ales trâmbiţat); **das ~ der Trompeten** sunetul puternic al trâmbiţelor.
geschmiedet I. *part. trec.* de la schmieden. II. *adj.* forjat; **in Blöcken ~** forjat în blocuri; **in Stäben ~** forjat în bare.
Geschmier, *-(e)s,* **Geschmiere**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** ungere. **2.** mâzgăliturâ. **3.** *(fig.)* mâzgăleală, scriere fără nici o valoare.
geschmiert I. *part. trec.* de la schmieren. II. *adj.* uns; *(fig., fam.)* **das ging wie ~** a mers strună, ca pe apă.
Geschmịnke, *-s, n. sg. (fam.)* sulimenit, fardat.
geschmissen *part. trec.* de la schmeißen.
Geschmọlle, *-s, n. sg. (fam.)* îmbufnare.
geschmọlzen *part. trec.* de la schmelzen.
Geschmọrte, *-n, (ein Geschmortes), n. sg.* carne înăbuşită.
Geschmụddel, *-s, n. sg. (reg.)* murdărie, lucru murdar şi unsuros.
Geschmụddels, *-, n. sg. (reg.)* mâncare din peşte, cartofi şi ceapă.
Geschmụnzel, *-s, n. sg.* surâs, zâmbet mucalit, pe sub mustaţă.
Geschmụs, *-es,* **Geschmụse**, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** flecăreală, vorbărie (multă). **2.** giugiuleală; pupături.
Geschnäbel, *-s, n. sg. (fam.)* giugiulit; *(glumeţ)* pupături.
Geschnạrch, *-(e)s,* **Geschnạrche**, *-s, n. sg. (fam.)* sforăit (continuu).
Geschnạttel, *-s, n. sg. (reg.)* resturi de carne, carne de calitate inferioară.
Geschnạtter, *-s, n. sg.* **1.** gâgâit; măcăit. **2.** *(fig.)* flecăreală, trâncănit.
Geschnạub, *-(e)s,* **Geschnạube**, *-s, n. sg.* gâfâit; pufăit.
Geschnạufe, *-s, n. sg.* gâfâit; sforăit.
Geschnẹide, *-s, -, n.* **1.** *sg.* tăiere. **2.** cărare (în pădure). **3.** *(reg.)* carne tocată. **4.** *(vân.)* măruntaie.
Geschnẹtzelte, *-n, -n (Geschnetzeltes), n. (cul.)* tocană, tocăniţă.
geschniegelt *adj.* fercheş, ferchezuit, dichisit, sclivisit, ca din cutie; *(fam.)* **~ und gebügelt** pus la punct, scos ca din cutie.
geschnịtten I. *part. trec.* de la schneiden. II. *adj.* tăiat.
geschnọben *part. trec.* de la schnauben.
Geschnọrkel, *-s, n. sg.* ornamente întortocheate.
Geschnüffel, *-s, n. sg.* **1.** adulmecare; mirosit. **2.** *(fig.)* iscodire, spionare.
Geschnụrre, *-s, n. sg.* **1.** zbârnâit. **2.** tors al pisicii.
geschnürt I. *part. trec.* de la schnüren. II. *adj.* **1.** legat cu sfoară. **2.** legat cu şireturi. **3.** încorsetat.
geschọben *part. trec.* de la schieben.
geschọllen *part. trec.* de la schallen.
geschọlten *part. trec.* de la schelten.
Geschöpf, *-(e)s, -e, n.* **1.** făptură, fiinţă, creatură. **2.** personaj (literar) imaginar; creaţie; **das ~ seiner Fantasie** personaj izvorât din imaginaţia sa.
geschọren *part. trec.* de la scheren.
Geschọss, *-es, -e, n. (austr.)* **Geschọß**, *-es, -e, n.* **1.** proiectil; glonţ; **das ist Tells ~** aceasta este săgeata trasă de Tell. **2.** *(bot.)* mlădiţă, vlăstar. **3.** *(poet.)* săgeată, lance; **Amors ~** săgeata lui Amor. **4.** etaj, cat, nivel. **5.** *(reg.)* contribuţie (la impozit). **6.** *(pop.)* junghi.
Geschọss|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* punct de impact al proiectilului.
Geschọssbahn, *-en, f. (mil.)* traiectorie (a proiectilului).
Geschọssbau, *-(e)s, -ten, m.* clădire cu etaje.
Geschọssbewegung, *-en, f. (mil.)* mişcare a proiectilului.
Geschọssboden, *-s, -böden, m. (mil.)* fund al proiectilului.
Geschọssdecke, *-n, f. (constr.)* planşeu între etaje.
Geschọss|einschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mil.)* punct de cădere al proiectilului; pâlnie de explozie.
geschọssen *part. trec.* de la schießen.
Geschọssfang, *-(e)s, -fänge, m. (mil.)* instalaţie de protecţie, de siguranţă (la poligoane, în tranşee).
Geschọssgarbe, *-n, f. (mil.)* snop de proiectile.

Geschọssgeschwindigkeit, *-en, f. (mil.)* viteză a proiectilului.
Geschọsshagel, *-s, m. sg. (mil.)* ploaie de proiectile.
Geschọsshülle, *-n, f.* cămașă a proiectilului.
Geschọssjoch, *-(e)s, n. sg. (mil.)* palee etajată.
Geschọsskarren, *-s, -, m. (mil.)* cheson.
Geschọsskern, *-(e)s, -e, m.* miez al proiectilului.
Geschọssmantel, *-s, -mäntel, m.* v. Geschosshülle.
Geschọsswirkung, *-en, f.* efect produs de proiectil.
Geschọss|zünder, *-s, -, m.* focos al proiectilului.
Geschọss|zündung, *-en, f.* aprindere, percuție a proiectilului.
Geschrä̲ge, *-s, -, n. (reg.)* gard din lanțuri (puse în cruciș).
geschra̲ubt I. *part. trec.* de la schrauben[1]. **II.** *adj.* afectat, nenatural, pretențios.
Geschra̲ubt|heit *f. sg.* afectare.
Geschre̲i, *-s, n. sg.* **1.** strigăte, țipete, larmă; **klägliches ~** țipete jalnice; **großes ~ erheben** a țipa cât îl ține gura; **viel ~ und wenig Wolle** mult zgomot pentru nimic. **2.** *(fam.)* bârfă; gura lumii; **jn. ins ~ bringen** a băga pe cineva în gura lumii; a face cuiva o reputație proastă, a defăima pe cineva.
Geschrẹibe, *-s, n. sg.* **1.** scris, scriere. **2.** mâzgăleală.
Geschrẹibsel, *-s, n. sg.* mâzgălitură.
geschrieben *part. trec.* de la schreiben.
geschrie(e)n *part. trec.* de la schreien.
Geschrịll, *-s, n. sg. (fam.)* sunet, ton strident.
geschrịtten *part. trec.* de la schreiten.
Geschühe, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* încălțăminte. **2.** copită.
geschụlt 1. *part. trec.* de la schulen. **2.** *adj.* școlit, cu școală; instruit.
geschụnden *part. trec.* de la schinden.
geschụppt *adj.* cu solzi, solzos.
Geschütte, *-s, n. sg.* **1.** revărsare, scurgere, turnare necontenită (a unui lichid). **2.** vânturare (a cerealelor). **3.** *(mine)* fărâmituri. **4.** *(mine)* strat acoperit de rocă sterilă.
Geschụttel, *-s, n. sg.* scuturătură.
Geschütz, *-es, -e, n. (mil.)* tun; piesă de artilerie; **schweres ~** piesă de artilerie grea; **leichtes ~** piesă de artilerie ușoară; *(fig.)* **schweres (sau grobes) ~ auffahren** a se folosi de mijloace energice, a recurge la argumente puternice, la vorbe tari.
Geschütz|aufsatz, *-es, -sätze, m. (mil.)* v. Geschützlafette.
Geschützbedienung, *-en, f.* **1.** deservire a tunului. **2.** *pl.* servanții unui tun.
Geschützbereich, *-(e)s, -e, m.* (și *înv. n.)* rază, bătaie a artileriei; zonă de acțiune a tunului.
Geschützbettung, *-en, f. (mil.)* amplasament, platformă (betonată) de tun.
Geschützbronze, *-n, f.* bronz de tunuri.
Geschützdeckung, *-en, f.* **1.** adăpost al tunului. **2.** adăpost contra focului artileriei.
Geschützdonner, *-s, m. sg.* bubuit de tun.
Geschützfernrohr, *-(e)s, -e, n.* lunetă de tun.
Geschützfeuer, *-s, n. sg.* foc de artilerie.
Geschützführer, *-s, -, m.* comandant de tun.
Geschützgießerei, *-en, f.* turnătorie de tunuri.
Geschützkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de artilerie.
Geschützkugel, *-n, f.* proiectil de tun; obuz; ghiulea.
Geschützlafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun.
Geschützmann, *-(e)s, -männer, m. (înv.)* tunar, artilerist.
Geschützmeister, *-s, -, m.* comandant de tun; armurier.
Geschützmetall, *-s, -e, n.* metal, bronz de tun.
Geschützpark, *-(e)s, -s, m. (mil.)* parc de artilerie.
Geschützpforte, *-n, f. (mar. mil.)* deschizătură pentru gura tunului (la un vas de război).
Geschützprobe, *-n, f.* probă, încercare de tun.
Geschützprotze, *-n, f. (mil.)* antetren de tun.
Geschützrampe, *-n, f.* rampă pentru tunuri.
Geschützremise, *-n, f.* remiză pentru tun.
Geschützrichtung, *-en, f.* direcție de tragere a tunului.
Geschützrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de tun.
Geschützsalve [-və], *-n, f.* salvă de artilerie.
Geschützschuppen, *-s, -, m.* v. Geschützremise.
Geschütz|staffel, *-n, f. (mil.)* eșalon de artilerie.
Geschütz|stand, *-(e)s, -stände, m.* amplasament de tun.
Geschütz|stellung, *-en, f.* poziție de artilerie.
geschützt I. *part. trec.* de la schützen. **II.** *adj. (inform.)* protejat; **~er Modus** mod protejat.
Geschütz|turm, *-(e)s, -türme, m. (mil.)* **1.** turn de observație al artileriei. **2.** turelă de artilerie. **3.** *(mar.)* turelă.
Geschützweite *f. sg.* bătaie, rază de acțiune a tunului.
Geschützwesen, *-s, n. sg. (înv.)* artilerie.
Geschwa̲der, *-s, -, n.* **1.** escadră. **2.** *(înv.)* escadron.
Geschwa̲derbefehlshaber, Geschwa̲derführer, *-s, -, m.* comandant de escadră.
Geschwa̲der|übung, *-en, f.* exerciții, manevră de escadră.
Geschwa̲fel, *-s, n. sg. (pop.)* pălăvrăgeală, flecăreală, trăncăneală, baliverne.
geschwänzt I. *part. trec.* de la schwänzen. **II.** *adj.* cu coadă, codat.
Geschwä̲r, *-(e)s, -e, n. (înv.)* v. Geschwür.
Geschwä̲rm, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(apic.)* roi. **2.** *(apic.)* roire. **3.** *sg. (fam.)* entuziasm momentan, inflăcărare trecătoare.
Geschwä̲tz, *-es, n. sg.* **1.** pălăvrăgeală, palavre, taifas, flecăreală, vorbe goale, sporovăială. **2.** bârfă.
Geschwätze, *-s,* **Geschwätze**, *-s, n. sg.* flecăreală neîntreruptă, vorbărie continuă, sporovăială.
geschwätzig *adj.* guraliv, vorbăreț, limbut.
Geschwätzigkeit *f. sg.* limbuție.
geschwe̲ift I. *part. trec.* de la schweifen. **II.** *adj.* **1.** cu coadă; **ein ~er Stern** o stea cu coadă. **2.** arcuit, boltit; încovoiat; **~e Klammer** acoladă. **3.** *(croitorie)* răscroit. **4.** *(bot.)* cu margini crestate ondulate. **5.** *(fig.)* patetic, emfatic; *(adv.)* **er spricht ~** vorbește cu înfloriturі.

geschwe̲ige *conj. (în expr.)* **~ denn** cu atât mai puțin, necum; **ich täte es nicht als Feind, ~ denn als Freund** n-aș face asta nici ca dușman, necum ca prieten.
geschwe̲igen, *geschwieg, geschwiegen, vb. (h)* **1.** *intr. (înv., de obicei numai inf.* și *pers. 1 prez.)* a nu vorbi de...; **dieses Umstandes zu ~** fără a mai pomeni această împrejurare. **II.** *tr. (reg.)* a face să tacă, să nu vorbească.
Geschwẹlge, *-s, n. sg.* **I.** ghiftuire, îmbuibare. **2.** savurare.
Geschwẹmm, *-(e)s,* **Geschwẹmme**, *-s, n. sg.* **1.** inundație. **2.** *(geol., mine)* flotare continuă.
geschwi̲egen *part. trec.* **a)** de la schweigen. **b)** de la geschweigen.
geschwi̲nd *adj., adv.* repede, iute; **mach ~!** grăbește-te!
Geschwi̲ndigkeit, *-en, f.* iuțeală, grabă, repezeală; viteză; **in aller ~** în grabă mare; **in der größten ~** cu viteză maximă; **die ~ steigern** a mări viteza; **eine große ~ entwickeln** a avea o viteză mare.
Geschwi̲ndigkeits|abnahme *f. sg.* pierdere de viteză, scădere a vitezei.
Geschwi̲ndigkeits|anzeiger, *-s, -, m. (auto.)* indicator de viteză, vitezometru.
Geschwi̲ndigkeitsbegrenzung, *-en, f.* limitare de viteză.
Geschwi̲ndigkeitsbeschränkung, *-en, f.* v. Geschwindigkeitsbegrenzung.
Geschwi̲ndigkeitsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână centrifugă.
Geschwi̲ndigkeits|einheit, *-en, f.* unitate de viteză.
Geschwi̲ndigkeitsgrenze, *-n, f. (auto., mas.)* limită de viteză.
Geschwi̲ndigkeitshebel, *-s, -, m. (auto.)* manetă, levier a(l) schimbătorului de viteze.
Geschwi̲ndigkeitsko|effizient [-tsient], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de viteză.
Geschwi̲ndigkeitskomponente, *-n, f. (mec.)* componentă a vitezei.
Geschwi̲ndigkeitsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* tahometru; *(auto.)* vitezometru, indicator de viteză.
Geschwi̲ndigkeitsmesskunst *f. sg. (tehn.)* tahimetrie.
Geschwi̲ndigkeits|parallelogramm, *-s, -e, n. (fiz.)* paralelogram al vitezelor.
Geschwi̲ndigkeits|schreiber, *-s, -, m. (auto., av.)* înregistrator de viteze.
Geschwi̲ndigkeits|stufe, *-n, f.* treaptă de viteză.
Geschwi̲ndigkeits|überschreitung, *-en, f.* depășire a vitezei maxime legale.
Geschwi̲ndigkeits|übersetzung, *-en, f. (mas.)* raport de transmitere a vitezei.
Geschwi̲ndigkeits|überwachung *f. sg. (tehn.)* control al vitezei; **abgestufte ~** reglare în trepte a vitezei; **einstufige ~** reglare automată de viteză de o treaptă; **fortlaufende ~** reglare continuă de viteză.
Geschwi̲ndigkeits|verlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de viteză, de rapiditate, încetinire.
Geschwi̲ndigkeitswechselgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* schimbător de viteză.
Geschwi̲ndigkeits|zahl, *-en, f. (fiz.)* coeficient de viteză.
Geschwi̲ndigkeits|zunahme, *-n, f. (auto., mas.)* creștere a vitezei.
Geschwi̲ndmarsch, *-(e)s, märsche, m.* marș fortat.
Geschwi̲ndschreibekunst *f. sg. (înv.)* stenografie.
Geschwi̲ndschreiber, *-s, -, m. (înv.)* stenograf.
Geschwi̲ndschrift *f. sg. (înv.)* stenografie.
Geschwi̲ndschritt, *-(e)s, -e, m.* pas alergător; **im ~** în pas alergător.
Geschwi̲rr, *-(e)s,* **Geschwi̲rre**, *-s, n. sg.* fâlfâit, zbârnâit.
Geschwi̲ster *pl.* frați, frate și soră, frați și surori; **wir sind ~** suntem frați; **alle meine ~** toți frații mei și toate surorile mele.
Geschwi̲sterkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** văr, vară. **2.** nepot(-oată) de soră, de frate.
geschwi̲sterlich I. *adj.* frățesc. **II.** *adv.* frățește; **wir wollen den Apfel ~ teilen** să împărțim mărul frățește.
Geschwi̲sterlichkeit *f. sg.* frăție, frățietate.
Geschwi̲sterliebe *f. sg.* dragoste frățească.
Geschwi̲sterpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche de frați, pereche de surori, frate și soră.
geschwi̲stert *adj. (reg.)* înrudit, neam cu...
Geschwi̲sterteil, *-(e)s, -e, m.* unul dintre frați, surori.
geschwo̲llen I. *part. trec.* de la schwellen. **II.** *adj.* **1.** *(med.)* umflat, tumefiat. **2.** *(fig.)* bombastic, umflat; **rede nicht so ~** nu vorbi așa de umflat.
Geschwo̲llene, *-n, -n (ein Geschwollener) m. (fam.)* îngâmfat; **er spielt den ~n** face pe grozavul.
Geschwo̲llenheit *f. sg.* **1.** umflătură. **2.** *(fig.)* caracter bombastic.
geschwo̲mmen *part. trec.* de la schwimmen.
geschwo̲ren I. *part. trec.* de la schwören. **II.** *adj.* jurat; **~er Feind** dușman declarat, înfocat.
Geschwo̲rene, *-n, -n (ein Geschworener) m.* și *f. (jur.)* jurat(ă). **2.** *m. (înv.)* judecător, jurat minier. **3.** *f. (reg.)* moașă.
Geschwo̲renen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (jur.)* calitate de jurat.
Geschwo̲renengericht, *-(e)s, -e, n.,* **Geschwo̲renengerichtshof**, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* instanță, curte cu juriați.
Geschwo̲renenliste, *-n, f.* listă a juraților.
Geschwo̲renen|obmann, *-(e)s, -männer, m.* prim jurat, președinte al juriului.
Geschwụlst, *-schwülste, f. (med.)* umflătură, tumoare; **gutartige ~** tumoare benignă; **bösartige ~** tumoare malignă.
geschwụlst|artig *adj.* ca o tumoare.
Geschwụlstbildung, *-en, f. (med.)* apariție, formare a tumorii.
geschwụnden *part. trec.* de la schwinden.
Geschwụnge, *-s, -, n. (gimn.)* exercițiu la cal.
geschwụngen I. *part. trec.* de la schwingen. **II.** *adj.* arcuit, ondulat; **~e Linie** linie ondulată.
Geschwü̲r, *-(e)s, -e, n. (med.)* **1.** abces, ulcerație, ulcus; **ein ~ aufstechen** a deschide un abces. **2.** ulcer.
geschwü̲rig *adj.* bubos, plin de bube; ulceros.
gesẹchst *adj.* **1.** *(astron.)* de 60 de grade. **2.** divizat în șase părți.
gesegnen, *gesegnete, gesegnet (du gesegnest, er gesegnet), vb. (h) tr. (poet.* și *reg.)* **1.** a binecuvânta; **ich gesegne es** spun rugăciunea de după masă. **2.** a-și lua rămas bun; **ich gesegne ihn** îmi iau rămas bun de la el.
gesẹgnet I. *part. trec.* de la **a)** segnen; **b)** gesegnen. **II.** *adj.* **1.** binecuvântat; **~e Mahlzeit** să-ți fie de bine. **2.** însărcinată; **~en Leibes sein** a fi însărcinată.
Gese̲ire, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** flecăreală, taifas, vorbărie. **2.** văicăreală.
gesẹlcht I. *part. trec.* de la selchen. **II.** *adj. (reg.)* afumat.
Gesẹlchte, *-n, n (etwas Geselchtes) sg. (reg.)* afumătură, carne afumată.

Geşell, *-en, -en,* **Geşelle**, *-n, -n, m.* **1.** calfă. **2.** tovarăş, camarad; **ein treuer ~** un tovarăş credincios. **3.** flăcău; **lustiger ~** băiat vesel; **lockerer ~** om neserios, uşuratic.

geşellen, *gesellte, gesellt, vb. (h) refl.* (cu *dat.* sau cu *zu*) **1.** a se asocia, a se întovărăşi (cu...); **sie gesellte sich zu uns** s-a întovărăşit cu noi, ni s-a alăturat; a venit, a stat cu noi. **2.** a se adăuga; **zu seinen finanziellen Problemen gesellten sich auch gesundheitliche** la problemele sale financiare s-au adăugat şi unele de sănătate.

Geşellen|auf|stand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* răscoală a calfelor.

Geşellenbrief, *-(e)s, -e, m.* certificat de calfă.

Geşellenbund, *-(e)s, -bünde, m.* asociaţie a calfelor.

Geşellenherberge, *-n, f.* cămin al calfelor.

Geşellenjahre *pl.* ani de călătorie pe care calfele erau obligate să o efectueze.

Geşellenleben, *-s, n. sg.* viaţă de calfă.

Geşellenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de calfă.

Geşellenprüfung, *-en, f.* examen de calfă.

Geşellenschaft *f. sg.* calfele.

Geşellen|stand, *-(e)s, m. sg.* tagmă a calfelor; stare, situaţie de calfă.

Geşellen|stück, *-(e)s, -e, n.* probă practică a ucenicului pentru a fi declarat calfă.

Geşellenver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Gesellenbund.

Geşellenzeit *f. sg.* v. Gesellenjahre.

geşellig *adj.* **1.** sociabil, social; **er ist eine ~e Natur** e o fire sociabilă; **~e Zusammenkunft** petrecere, reuniune. **2.** distractiv.

Geşelligkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* sociabilitate. **2.** petrecere.

Geşelligkeitsklub, *-s, -s, m.* club de distracţie, de petrecere.

Geşellin, *-nen, f.* **1.** tovarăşă, prietenă. **2.** (femeie) calfă.

Geşellschaft, *-en, f.* **I.** *sg.* societate; **die menschliche ~** societatea omenească; **die bürgerliche ~** societatea burgheză. **2.** *sg.* societate, tovărăşie, companie; **js. ~ meiden** a evita pe cineva; **jm. ~ leisten** a ţine de urât cuiva; **zur ~** spre tovărăşie, drept companie. **3.** *sg.* cerc, anturaj, societate; **sich in guter ~ befinden** a fi într-un anturaj bun; **in schlechte ~ geraten** a intra într-un anturaj prost, periculos; **die höhere ~** înalta societate. **4.** (şi *jur., com.)* asociaţie, societate, companie, grup; **aktienrechtliche ~** societate anonimă; **eingetragene ~** societate înregistrată; **gemeinnützige ~** societate de utilitate publică; **gemischte ~** societate mixtă; **handelsrechtliche ~** societate cu drepturi comerciale; **stille ~** societate în participaţie; **~ mit beschränkter Haftung (GmbH)** societate cu răspundere limitată; **eine akademische ~** o societate academică; **die ~ für Sport und Technik** asociaţia pentru sport şi tehnică. **5.** sindrofie serată; **er hat heute eine ~** are azi o sindrofie; **sie trafen sich auf einer ~** s-au întâlnit la o serată.

Geşellschafter, *-s, -, m.* **1.** tovarăş; asociat. **2.** însoţitor, om care ţine companie, tovărăşie cuiva. **3.** asociat, societar, aportor de fonduri; **geschäftsführender ~** societar gerant; **stiller ~** comanditar.

Geşellschafterin, *-nen, f.* doamnă, domnişoară de companie; însoţitoare.

geşellschaftlich *adj.* **1.** social, de societate; **~e Verhältnisse** relaţii sociale. **2.** de societate, în societate; **~e Manieren** maniere, mod de comportare în societate. **3.** *(ist.)* social, de societate, colectiv; **~e Arbeit** muncă socială, colectivă; *(ec.)* **~e Produktion** producţie socială; **das ~e Eigentum** proprietatea socială; **die ~e Arbeitsteilung** diviziunea socială a muncii.

Geşellschaftlichkeit *f. sg.* sociabilitate.

Geşellschafts|abend, *-s, -e, m.* serată, sindrofie.

Geşellschafts|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte socială.

Geşellschafts|anzug, *-(e)s, -züge, m.* ţinută de seară, de gală.

Geşellschafts|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură socială.

Geşellschafts|auto, *-s, -s, n.* autocar.

Geşellschaftsdame, *-n, f. (înv.)* v. Gesellschafterin.

Geşellschafts|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare a societăţii.

geşellschaftsfähig *adj.* acceptat de înalta societate.

Geşellschaftsfirma, *-men, f.* firmă a unei societăţi.

Geşellschaftsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* capital social; fond social.

Geşellschaftsform, *-en, f.* **1.** formă socială. **2.** statut al unei societăţi (comerciale) (pe acţiuni, cu răspundere limitată).

Geşellschaftsformation, *-en, f.* formaţiune socială.

Geşellschaftsgefährlichkeit *f. sg.* pericol social.

Geşellschaftsglied, *-(e)s, -glieder, n.* **1.** membru al societăţii. **2.** societar.

Geşellschaftsgruppe, *-n, f.* grup social.

Geşellschaftshandlung, *-en, f.* **1.** acţiune colectivă. **2.** comerţ făcut de o societate comercială.

Geşellschaftskapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital social.

Geşellschaftsklasse, *-n, f.* clasă socială.

Geşellschaftskleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de seară, rochie de gală.

Geşellschaftskreis, *-es, -e, m.* cerc de cunoştinţe, societate.

Geşellschaftskritik, *-en, f.* critică socială.

geşellschaftskritisch *adj.* de critică socială.

Geşellschaftsleben, *-s, n. sg.* viaţă socială.

Geşellschaftslehre, *-n, f.* sociologie.

Geşellschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* v. Gesellschaftsglied.

Geşellschaftsname, *-ns, -n, m.* nume de societate, de firmă.

Geşellschafts|ordnung, *-en, f.* orânduire socială, ordine socială, sistem social.

Geşellschafts|organisation, *-en, f.* organizaţie, organizare socială.

Geşellschafts|plan, *-(e)s, -plane, m.* plan social.

Geşellschafts|politik *f. sg.* politică socială.

Geşellschaftsraum, *-(e)s, -räume, m.* sală, încăpere pentru serate.

Geşellschaftsrechnung, *-en, f. (com.)* regulă de asociaţie, de împărţire ponderată (conform cu cotele de aport ale asociaţilor).

Geşellschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de societate.

Geşellschaftsreise, *-n, f.* călătorie colectivă, în grup.

Geşellschaftsroman, *-s, -e, m.* roman social.

Geşellschafts|saal, *-(e)s, -säle, m.* v. Gesellschaftsraum.

Geşellschafts|satzung, *-en, f.* statut al societăţii.

Geşellschafts|schicht, *-en, f.* pătură socială.

geşellschafts|schildernd *adj.* descriind, înfăţişând societatea.

Geşellschafts|schilderung, *-en, f.* înfăţişare, descriere a societăţii, frescă socială.

Geşellschafts|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de societate.

Geşellschafts|sprache, *-n, f.* limbaj de conversaţie.

Geşellschafts|steuer, *-, f.* impozit pe înfiinţarea societăţilor.

Geşellschafts|stifter, *-s, -, m.* fondator al unei societăţi.

Geşellschafts|struktur, *-en, f.* structură a societăţii, structură socială.

Geşellschafts|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă (cu o tematică din viaţa) socială; piesă despre viaţa din înalta societate.

Geşellschafts|stufe, *-n, f.* treaptă socială.

Geşellschafts|system, *-s, -e, n.* sistem social.

Geşellschafts|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de primire, de serată.

Geşellschafts|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de societate.

Geşellschafts|theater, *-s, -, n.* teatru de amatori.

Geşellschafts|ton, *-(e)s, m. sg.* **1.** ton al conversaţiei. **2.** *(fig.)* bune maniere.

Geşellschafts|trieb, *-(e)s, -e, m.* sociabilitate.

Geşellschaftsvermögen, *-s, -, n.* avere socială, patrimoniu social.

Geşellschaftsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** contract social. **2.** *(jur.)* contract de asociaţie.

Geşellschaftswagen, *-s, -, m.* omnibuz, autocar.

Geşellschaftswesen, *-s, -, n.* fiinţă sociabilă; **der Mensch ist ein ~** omul este o fiinţă sociabilă.

geşellschaftswidrig *adj.* **1.** antisocial. **2.** contrar bunei-cuviinţe.

Geşellschaftswissenschaft, *-en, f.* ştiinţă socială.

Geşellschaftswissenschaftler, *-s, -, m.* cercetător în domeniul ştiinţelor sociale.

Geşellschafts|zimmer, *-s, -, n.* salon.

Geşellung, *-en, f.* asociere, însoţire.

Geşenge, *-s, n. sg.* pârjol(ire).

Geşenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* matriţă (de forjat); ştanţă. **2.** *(mine)* puţ de adâncime mică; puţ subteran, fără gură la zi, puţ orb; galerie foarte înclinată. **3.** *(pisc.)* plumb (al plasei de pescuit sau al undiţei).

Geşenk|amboss, *-es, -e, m. (metal.)* nicovală ajutătoare, matriţă de forjă, nicovală cu tipare.

Geşenke, *-s, -, n.* vâlcea, adâncitură; depresiune.

Geşenkloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură a nicovalei cu matriţă.

Geşenkplatte, *-n, f.* placă de matriţat, placă-matriţă.

Geşenkpresse, *-n, f.* presă de matriţat, de forjat.

Geşenkschmiede, *-n, f.* atelier de forjat în matriţe.

Geşenkschmiede|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** piesă fasonată prin matriţare. **2.** element de forjă, de matriţare.

Geşenk|stufe *f. sg. (mine)* treaptă de puţ.

gesessen *part. trec.* de la sitzen.

Geşetz, *-es, -e, n.* **1.** *(jur.)* lege; **ein ~ abändern** a amenda o lege; **ein ~ verkünden** a promulga o lege; **das ~ befolgen** a respecta legea; **gegen das ~ verstoßen** a contraveni legii; **das ~ übertreten** a (în)călca legea; **das ~ tritt in Kraft** legea intră în vigoare; *(fig.)* **das Auge des ~es** poliţia; miliţia; **durch ~e regeln** a legifera. **2.** lege, legătură legică; **objektive ~e** legi obiective; **ein physikalisches ~** o lege a fizicii; **das ~ des Dschungels** legea junglei. **3.** regulă, prescripţie, precept; **die ~e der Dichtkunst** regulile poeziei; **das habe ich mir zum ~ gemacht** mi-am făcut din asta o regulă.

Geşetz|antrag, *-(e)s, -träge, m.* proiect de lege; **einen ~ stellen** a depune un proiect de lege.

Geşetz|artikel, *-s, -, m.* articol de lege.

Geşetz|auslegung, *-en, f.* interpretare a legii.

Geşetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin oficial; monitor oficial.

Geşetzbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Gesetzesbruch.

Geşetzbuch, *-(e)s, -bücher, n. (jur.)* cod, culegere de legi; **Bürgerliches ~** cod civil; **~ der Arbeit** codul muncii.

Geşetz|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* proiect de lege.

Geşetz|erläuterung, *-en, f.* comentariu al legii.

Geşetzes|änderung, *-en, f.* modificare a legii.

Geşetzes|artikel, *-s, -, m.* v. Gesetzartikel.

Geşetzes|auslegung, *-en, f.* v. Gesetzauslegung.

Geşetzesbe|stimmung, *-en, f.* dispoziţie legală.

Geşetzesbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infractor(-oare), persoană care încalcă legea.

Geşetzesbruch, *-(e)s, -brüche, m.* (în)călcare, violare a legii.

Geşetzes|entwurf, *-(e)s, -würfe, m.* v. Gesetzentwurf.

Geşetzeshüter, *-s, -, m. (glumeţ)* poliţist.

Geşetzeskraft *f. sg. (jur.)* putere de lege.

Geşetzeskunde *f. sg.* jurisprudenţă, ştiinţă a dreptului, cunoaştere a legii.

geşetzeskundig *adj.* cunoscător de legi.

Geşetzeskundige, *-n, -n (ein Gesetzeskundiger) m.* şi *f.* jurist(ă), cunoscător(-oare) de legi.

Geşetzesnovelle [-vɛlə], *-n, f.* modificare, completare a unei legi.

Geşetzes|sammlung, *-en, f.* colecţie de legi, cod.

Geşetzes|sprache *f. sg.* limbaj juridic.

Geşetzes|tafel, *-n, f. (rel.)* v. Gesetztafel.

Geşetzes|text, *-(e)s, -e, m.* textul legii.

Geşetzes|treue *f. sg.* fidelitate faţă de lege.

Geşetzes|übertretung, *-en, f.* contravenţie; (în)călcare, violare a legii, a dispoziţiilor legale.

geşetzes|unkundig *adj.* necunoscător al legii.

Geşetzesver|ordnung, *-en, f.* ordonanţă (cu putere de lege); decret.

Geşetzesvorlage, *-n, f.* v. Gesetzentwurf.

geşetzgebend *adj.* legislativ; **~e Gewalt** putere legislativă.

Geşetzgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* legiuitor(-oare), legislator(-oare).

geşetzgeberisch *adj.* legiuitor, legislativ.

Geşetzgeberschaft *f. sg.* corp legiuitor.

Geşetzgebung, *-en, f.* **1.** legislaţie. **2.** emitere de legi.

Geşetzgebungsgewalt *f. sg.* putere legislativă.

Gesẹtzgebungs|system, *-s, -e, n.* sistem legislativ.
Gesẹtzkraft *f. sg.* v. Gesetzeskraft.
gesẹtzkräftig *adj.* cu putere de lege.
Gesẹtzkunde *f. sg.* v. Gesetzeskunde.
Gesẹtzkundige, *-n, -n (ein Gesetzkundiger), m.* și *f.* v. Gesetzeskundige.
gesẹtzlich *adj.* **1.** legal; **~ geschützt a)** ocrotit de lege; **b)** patentat, brevetat. **2.** legitim.
Gesẹtzlichkeit *f. sg.* legalitate.
gesẹtzlos *adj.* **1.** fără lege, nelegiuit. **2.** anarhic.
Gesẹtzlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de legi, ilegalitate. **2.** anarhie.
gesẹtzmäßig *adj.* **1.** conform legii, legal, reglementar, legitim. **2.** *(fil.)* legic, în conformitate cu legile. **3.** sistematic.
Gesẹtzmäßigkeit *f. sg.* **1.** legalitate, legitimitate. **2.** legitate, conformitate cu legea. **3.** regularitate.
Gesẹtzparagraph, *-en, -en, m.* paragraf de lege.
Gesẹtzrolle, *-n, f. (ist.)* codice de legi (în forma unui sul de pergament).
Gesẹtzsammlung, *-en, f.* v. Gesetzessammlung.
gesẹtzt I. *part. trec.* de la setzen. **II.** *adj.* **1.** așezat, cumpătat, serios, sobru; **er ist in ~em Alter** e la o vârstă așezată, cumpătată, matură; **~es Wesen** fire așezată, calmă. **2.** *(in expr.)* **~ den Fall, dass...** să presupunem că..., (presu)punând cazul..., admițând că...
Gesẹtz|tafeln *pl. (rel.)* tablele legii.
gesẹtztenfalls *adv.* presupunând că, în caz că...
Gesẹtzt|heit *f. sg.* cumpătare, sobrietate, caracter așezat, matur, liniștit, serios.
Gesẹtz|umgehung, *-en, f.* eludare a legii.
Gesẹtz|übertretung, *-en, f.* v. Gesetzesübertretung.
Gesẹtz|unkenntnis *f. sg.* necunoaștere a legii.
Gesẹtzverdrehung, *-en, f.* răstălmăcire a legii.
Gesẹtzverletzung, *-en, f.* v. Gesetzesübertretung.
Gesẹtzvoll|strecker, *-s, -, m.* portărel, executor judecătoresc.
Gesẹtzvoll|streckung *f. sg.* aplicare a legii; execuție judecătorească.
Gesẹtzvollzieher, *-s, -, m.* v. Gesetzvollstrecker.
Gesẹtzvorlage, *-n, f.* v. Gesetzesvorlage.
Gesẹtzvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* proiect de lege.
Gesẹtzwerden, *-s, n. sg.* ridicare la valoare de lege.
gesẹtzwidrig *adj.* ilegal, nelegal, contrar legii.
Gesẹtzwidrigkeit, *-en, f.* ilegalitate.
Gesẹufze, *-s, n. sg.* oftat, suspine, gemete (repetate sau prelungite).
gesịchert I. *part. trec.* de la sichern. **II.** *adj.* asigurat; sigur, garantat.
Gesịcht, *-(e)s, -er* (și *-e*), *n.* **I.** *(pl. -er).* **1.** față, figură; **über das ganze ~ lachen** a râde cu toată fața; **ein hübsches ~** o față drăguță; **ein zerfurchtes ~** o față brăzdată de riduri; **sein ~ lief rot an** a roși (la față); **das ~ abwenden** a întoarce capul; **ins ~ sehen** a privi în ochi; **sein wahres ~ zeigen** a-și da arama pe față; **er ist seinem Vater wie aus dem ~ geschnitten** e leit tatăl său; **das steht dir nicht zu ~** aceasta nu ți se potrivește, nu te prinde; **jm. etwas ins ~ sagen** a-i spune cuiva ceva drept în față, pe șleau; **ins ~ lügen** a minți de la obraz; **ich habe nur fremde ~er gesehen** am văzut numai chipuri străine. **2.** înfățișare; **die Sache bekommt ein ganz anderes ~** chestiunea capătă un cu totul alt aspect; fața lucrurilor se schimbă cu totul. **3.** mină, grimasă, strâmbătură; **ich wusste nicht, welches ~ ich dazu machen sollte** nu știam ce mutră să fac; *(fam.)* **ein langes ~ machen** a face o mutră lungă; **ein ~ wie drei Tage Regenwetter machen** a avea o mutră plouată, tristă; **es steht ihm im ~ geschrieben** i se poate citi pe față; **~er schneiden** (sau **machen**) a se strâmba; **ein anderes ~ aufsetzen** a-și schimba expresia, mina; **ein anderes ~ bekommen** a-și schimba înfățișarea. **4.** *sg.* văz, vedere; **das ~ wiedererlangen** a recăpăta vederea; **ich bekam ihn zu ~** sau **er kam mir zu ~** l-am zărit; **aus dem ~ verlieren** a pierde din ochi; **etwas ins ~ fassen** a ochi ceva, a observa ceva foarte atent; **komm mir nicht wieder vors ~!** să nu te mai văd în fața ochilor! **5.** renume, aparență; **sein ~ wahren** a păstra aparențele; **das ~ verlieren** a-și pierde renumele. **II.** *(pl. ~e)* arătare, vedenie, viziune.
Gesịchtchen, *-s, -, n (dim.* de la Gesicht) mutriță; **hübsches ~** chip drăguț.
Gesịchterschneiden, *-s, n. sg.* strâmbături, grimase.
Gesịchterschneider, *-s, -, m.* persoană care face grimase.
Gesịchterschneiderei *f. sg. (fam.)* strâmbături, grimase.
Gesịchts|achse, *-n, f. (fiz.)* axă vizuală.
Gesịchts|ausdruck, *-(e)s, m. sg.* expresie a feței, mină; mutră.
Gesịchtsbildung, *-en, f.* fizionomie.
Gesịchtscreme [-kre:m], *-n, f.* cremă de față.
Gesịchtsdeuter, *-s, -, m.* fizionomist.
Gesịchtsdeutung, *-en, f.* cunoaștere a caracterului după fizionomie.
Gesịchts|empfindung, *-en, f.* senzație vizuală.
Gesịchtsfarbe, *-n, f.* culoare a feței.
Gesịchtsfehler, *-s, -, m.* defect de vedere.
Gesịchtsfeld, *-(e)s, n. sg.* **1.** câmp vizual; *(fig.)* **er ist seit Jahren aus meinem ~ verschwunden** de ani de zile nu mai știu nimic de el. **2.** *(fig.)* orizont.
Gesịchtsform, *-en, f.* v. Gesichtsbildung.
Gesịchtshälfte, *-n, f.* jumătate de față.
Gesịchtshaut *f. sg.* piele a obrazului, ten.
Gesịchtskenner, *-s, -, m.* fizionomist.
Gesịchtskrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* rictus; tic convulsiv.
Gesịchtskreis, *-es, m. sg.* **1.** orizont, zare. **2.** *(fig.)* orizont (intelectual), optică. **3.** câmp vizual, rază vizuală; **der Mann entfernte sich aus meinem ~** bărbatul a ieșit din raza mea vizuală.
Gesịchtskunde *f. sg.* v. Gesichtsdeutung.
Gesịchtskundige, *-n, -n (ein Gesichtskundiger), m.* și *f.* v. Gesichtsdeuter.
Gesịchtslähmung, *-en, f.* paralizie facială, paralizie a nervului facial, pareză.
Gesịchtslänge, *-n, f.* lungime a feței.
Gesịchtslinie [-niə], *-n, f.* **1.** trăsătură a feței. **2.** linie vizuală.
gesịchtslos *adj. (despre oameni)* fără trăsături distinctive; **die ~en Massen auf dem Bahnhof** mulțimea comună din gară.
Gesịchtsmaske, *-n, f.* (și în *cosmetică*) mască.
Gesịchtsmassage [-sa:ʒə], *-n, f.* masaj facial.
Gesịchtsmuskel, *-s, -n, m.* mușchi facial.
Gesịchtsnerv, *-s, -en* [-fən și -vən], *m.* **1.** nerv facial. **2.** nerv optic.
Gesịchts|packung, *-en, f.* mască cosmetică.
Gesịchts|partie, *-n, f.* parte a feței.
Gesịchts|pflege *f. sg.* cosmetică a feței.
Gesịchts|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de vedere, criteriu, aspect.
Gesịchtsrose *f. sg. (med.)* acnee rozacee, erizipel al feței, orbalț.
Gesịchts|schmerz, *-es, -en, m.* durere facială.
Gesịchts|schnitt, *-(e)s, -e, m.* fizionomie; profil.
Gesịchts|schwäche *f. sg.* slăbiciune a vederii.
Gesịchts|seite, *-n, f.* profil.
Gesịchts|sinn, *-(e)s, m. sg.* (simț al) văz(ului).
Gesịchts|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază vizuală.
Gesịchts|täuschung, *-en, f.* iluzie optică.
Gesịchtsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a renumelui, a prestigiului.
Gesịchtsverwirrung, *-en, f.* confuzie vizuală.
Gesịchtsverzerrung, *-en, f.* strâmbătură, grimasă.
Gesịchtswasser, *-s, -, n.* apă de față.
Gesịchtsweite, *-n, f.* orizont.
Gesịchtswinkel, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* unghi facial. **2.** *(opt.)* unghi vizual. **3.** *(fig.)* punct de vedere.
Gesịchts|zug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură a feței.
Gesịms, *-es, -e, n. (constr.)* **1.** mulură, ciubuc, brâu. **2.** pervaz. **3.** cornișă.
Gesịms|abdeckung, *-en, f. (constr.)* acoperire a cornișei; acoperire a ciubucului.
Gesịmsbeleuchtung, *-en, f.* iluminat indirect, prin cornișă.
Gesịms|eindeckung, *-en, f. (constr.)* învelitoare a cornișei, a brâului.
Gesịmshobel, *-s, -, m. (constr.)* rindea pentru ciubucuri, rindea gură-de-broască.
Gesịmsmauerwerk, *-(e)s, n. sg.* zidărie a cornișei, a ciubucului.
Gesịms|schlitten, *-s, -n, m.* scândură a pervazului.
Gesịms|soffitte, *-n, f. (constr.)* sofită de cornișă.
Gesịms|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de cornișă, de pervaz.
gesịmst *adj. (constr.)* cu muluri, ciubucuri, cornișe.
Gesịmswerk, *-(e)s, n. sg.* pervaz.
Gesịms|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă pentru cornișe.
Gesịnde, *-s, -, n. (înv.)* **1.** personal de serviciu, servitorime. **2.** muncitori agricoli.
Gesịnde|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv.)* birou, serviciu de plasare a servitorilor.
Gesịndebrot, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pâine, mâncare pentru servitori.
Gesịndebuch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* condiță, livret de serviciu.
Gesịndebureau [-byro:] *-s, -s, n. (înv.)* v. Gesindeamt.
Gesịndedienstbuch, *-(e)s, -bücher, n. (înv.)* v. Gesindebuch.
Gesịndekost *f. sg. (înv.)* hrană pentru servitori.
Gesịndel, *-s, n. sg.* adunătură, vagabonzi; **lichtscheues ~** adunătură interlopă, indivizi certați cu legea.
Gesịndelohn, *-(e)s, -löhne, m. (înv.)* leafă, retribuție a servitorilor.
Gesịnde|ordnung *f. sg. (înv.)* regulament pentru servitori.
Gesịnderegister, *-s, -, n. (înv.)* registru de slugi, de servitori.
Gesịnde|stube, *-n, f.(înv.)* odaie, cameră pentru slugi.
Gesịnge, *-s, n. sg.* cântat (continuu, supărător).
gesịnnt I. *part. trec.* de la sinnen. **II.** *adj.* **1.** *(dat.)* dispus; **er ist ihm gut ~** îi este binevoitor, îi vrea binele; **feindlich ~** cu gânduri dușmănoase. **2.** convins, cu convingeri; **ich bin anders ~ als ihr** am alte convingeri, sunt de altă părere decât voi.
Gesịnnung, *-en, f.* **1.** ținută morală. **2.** fel de a gândi; opinie; convingeri; **seine ~ an den Tag legen** a-și manifesta convingerile; **seine ~ ändern** a-și schimba convingerile, opiniile. **3.** atitudine (morală sau spirituală), caracter; **er ist ein Mensch ohne ~** este un om fără caracter.
Gesịnnungsflegel, *-s, -, m.* v. Gesinnungslump.
Gesịnnungsfrei|heit *f. sg.* libertate de opinie, de convingeri.
Gesịnnungsfreund, *-(e)s, -e*, **Gesịnnungsgenosse**, *-n, -n, m.* tovarăș de idei, de convingeri.
gesịnnungslos *adj.* fără ținută morală, fără caracter.
Gesịnnungslosigkeit *f. sg.* lipsă de ținută morală, de caracter.
Gesịnnungslump, *-en, -en, m.* oportunist, persoană fără caracter.
Gesịnnungslumperei *f. sg.* oportunism; act de oportunism.
gesịnnungsmäßig *adj.* conform principiilor.
Gesịnnungs|schnüffelei, *-en, f.* spionare, iscodire.
Gesịnnungs|schnüffler, *-s, -, m.* spion, copoi.
Gesịnnungs|täter, *-s, -, m.* persoană care acționează (împotriva legii) conform unor convingeri (politice, religioase etc.).
Gesịnnungs|terror, *-s, m. sg.* teroare spirituală.
gesịnnungs|treu *adj.* loial.
Gesịnnungs|treue *f. sg.* loialitate.
gesịnnungs|tüchtig *adj.* cu caracter, cu convingeri ferme.
Gesịnnungs|tüchtigkeit *f. sg.* fermitate de caracter.
gesịnnungsverwandt *adj.* cu convingeri apropiate, înrudite.
Gesịnnungswandel, *-s, -m.* schimbarea orientării (politice).
Gesịnnungswechsel, *-s, -, m.* schimbare de opinie.
Gesịppe, *-s, n. sg. (înv.)* rubedenie, familie, stirpe.
gesịppt *adj. (poet.)* înrudit.
gesịttet *adj.* **1.** binecrescut, cuviincios. **2.** civilizat; **ein ~es Volk** un popor civilizat.
Gesịttung *f. sg.* **1.** bună creștere, politețe. **2.** comportament civilizat.
Gesọcks, *-es, n. sg. (peior.)* v. Gesindel.
Gesọff, *-(e)s, -e, n. (fam.)* **1.** băutură proastă. **2.** *sg.* beție.
gesọffen *part. trec.* de la saufen.
gesọgen *part. trec.* de la saugen.

gesọndert I. *part. trec.* de la sondern. II. *adj.* izolat, separat; **~e Haushalte führen** a face separat gospodărie, a avea gospodarie separată.

gesọnnen I. *part. trec.* de la sinnen. II. *adj. (în expr. cu sein)* hotărât, intenționat, dispus; **~ sein, etwas zu tun** a avea de gând, a intenționa să facă ceva; **er ist uns gut ~** ne vrea binele, este bine intenționat.

Gesọtt, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** nutreț fiert. **2.** pleavă, șișcă.

gesọtten I. *part. trec.* de la sieden. II. *adj. (cul.)* fiert.

Gesọttene, *-n, -n (Gesottenes) n. (reg.)* carne fiartă; **Gebratenes und ~** carne friptă și fiartă.

ge|spạlten I. *part. trec.* de la spalten. II. *adj.* despicat, plesnit, crăpat; **Tiere mit ~en Klauen** animale bicopitate; *(tipogr.)* **der ~e Satz** culegere în coloane.

Ge|spạn, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.; reg.)* tovarăș, coleg, colaborator. **2.** *(ist.)* prefect (de comitat în Ungaria), fișpan.

Ge|spänge, *-s, n. sg.* cataramе, paftale.

Ges|pann, *-(e)s, -e, n.* **1.** atelaj; pereche de cai înhămați sau boi înjugați. **2.** trăsură, căruță (pentru unul sau mai multe animale de tracțiune). **3.** *(fig.)* pereche; **sie sind ein seltsames ~** sunt o pereche ciudată. **4.** *(reg.)* iugăr.

ge|spạnnt I. *part. trec.* de la spannen. II. *adj.* **1.** încordat; **~e Lage** situație încordată; **mit jm. auf ~em Fuß(e) stehen** a fi în relații încordate cu cineva. **2.** nerăbdător; curios; **ich bin ~, wie es weitergeht** sunt nerăbdător să aflu ce se va mai întâmpla; **~e Aufmerksamkeit** atenție încordată.

Ge|spạnnt|heit *f. sg.* **1.** tensiune; încordare. **2.** stare de încordare (între oameni). **3.** nerăbdare; curiozitate.

Ge|spanschaft, *-en, f. (ist.)* comitat (în Ungaria).

Ge|sparr, **Ge|spärr**, *-(e)s,* **Ge|spärre**, *-s, n. sg. (constr.)* căpriori.

Ge|spaße, *-s, n. sg. (fam.)* glume necontenite.

ge|spaßig, **ge|späßig** *adj. (reg.)* **1.** glumeț, vesel. **2.** interesant.

Ge|spẹie, *-s, n. sg. (fam.)* scuipătură; vărsătură.

Ge|spẹnst, *-(e)s, -er, n.* fantomă, spectru, stafie, strigoi, nălucă; **er sieht aus wie sein eigenes ~** arată parc-ar fi propria sa umbră; **~er sehen** a-și face griji fără motiv, a-i fi frică fără motiv.

ge|spẹnster|artig *adj.* fantomatic, ca o stafie.

Ge|spẹnster|erscheinung, *-en, f.* apariție de stafii; halucinație.

Ge|spẹnsterfurcht *f. sg.* teamă de strigoi, de stafii.

Ge|spẹnstergeschichte, *-n, f.* poveste cu strigoi.

Ge|spẹnsterglaube, *-ns, m. sg.* credință în existența strigoilor.

ge|spẹnster|haft, **ge|spẹnsterisch** *adj.* fantomatic, ca un strigoi.

Ge|spẹnstermärchen, *-s, -, n.* v. Gespenstergeschichte.

ge|spẹnstern, *gespensterte, gespenstert, vb. (h) intr. (despre strigoi)* a bântui, a rătăci; *(fig.)* a umbla ca o stafie (prin casă).

Ge|spẹnster|reich, *-(e)s, n. sg.* lume a stafiilor.

Ge|spẹnsterschiff, *-(e)s, -e, n.* vas fantomă.

Ge|spẹnsterseher, *-s, -, m.* fantast, persoană care vede stafii; *(fig.)* persoană care vede totul în negru.

Ge|spẹnsterseherei *f. sg.* fantasmagorii.

Ge|spẹnster|spuk, *-(e)s, m. sg.* v. Gespenstererscheinung.

Ge|spẹnster|stunde, *-n, f.* miez al nopții, oră a stafiilor.

Ge|spẹnst|heuschrecke, *-n, f. (entom.)* nume al unor insecte neuroptere *(Phasmoidae).*

ge|spẹnstig, **ge|spẹnstisch** *adj.* v. gespensterhaft.

Ge|spẹrr, *-(e)s, -e,* **Ge|spẹrre**, *-s, -, n.* **1.** încuietoare; piedică, zăgaz; opritoare, frână; *(tehn.)* închichetaj. **2.** *(vân.)* puiet, pui dintr-un cuib de fazan, de potârniche.

ge|spẹrrt I. *part. trec.* de la sperren. II. *adj.* închis; încuiat. **2.** *(tipogr.)* spațiat, rărit.

ge|spịckt I. *part. trec.* de la spicken. II. *adj.* **1.** împănat. **2.** îndesat, plin; **eine ~e Brieftasche** un portofel, un portmoneu burdușit.

ge|spịe(e)n *part. trec.* de la speien.

Ge|spịel, *-(e)s, -e, n. (fam.)* joacă (interminabilă).

Ge|spịele, *-n, -n. m.* **1.** tovarăș, prieten, camarad de joacă. **2.** prieten apropiat.

Ge|spịelin, *-nen, f.* **1.** tovarășă, prietenă de joacă. **2.** prietenă apropiată.

Ge|spịlde, *-s, -n.* **Ge|spịlde|recht**, *-(e)s, -e. n. (reg., ist.)* **1.** drept de prioritate (la cumpărări), de preemțiune. **2.** drept la o parte din avere.

Ge|spịnst, *-(e)s, -e, n.* țesătură; (și *fig.)* urzeală; *(fam.)* **ein ~ von Lügen** o rețea, o țesătură de minciuni.

Ge|spịnst|faser, *-n, f. (text.)* fir, fibră pentru urzeală.

Ge|spịnstnummer, *-n, f. (text.)* număr al firelor.

Ge|spịnstpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă textilă.

ge|spịtzt I. *part. trec.* de la spitzen. II. *adj.* ascuțit.

ge|splịssen *part. trec.* de la spleißen.

ge|spọnnen *part. trec.* de la spinnen.

Ge|spọns, *-es, -e (poet., reg.)* **1.** *m.* mire, soț. **2.** *n.* nevastă.

ge|spọnsert *part. trec.* de la sponsern.

ge|spọrnt *adj.* cu pinteni; *(fam., fig.)* **gestiefelt und ~** încălțat și încheiat, gata de drum.

Ge|spọtt, *-(e)s, n. sg.* batjocură, bătaie de joc, ridiculizare; persoană batjocorită, obiect batjocorit; **zum ~ werden** a se face de râs; **zum ~ machen** a face de râs; **sein ~ mit jm. treiben** a-și bate joc de cineva.

Ge|spọttel, *-s, n. sg.* zeflemea, bătaie de joc.

Ge|sprạch, *-(e)s, -e, n.* **1.** discuție, conversație, convorbire; **ein ~ mit jm. anknüpfen** a lega o discuție cu cineva; **sich mit jm. in ein ~ einlassen** a se lăsa antrenat într-o discuție cu cineva; **ein ~ führen** a duce o conversație; **ein dringendes ~** o convorbire urgentă; **das ~ auf etwas bringen** a aduce ceva în discuție. **2.** *sg.* temă, subiect de discuție; **er ist das ~ der ganzen Stadt** este subiectul de discuție al întregului oraș, este în gura tuturor.

ge|sprächig *adj.* vorbăreț, guraliv, limbut.

Ge|sprächigkeit *f. sg.* limbuție.

ge|sprächlich *adj.* sub formă de conversație, de dialog.

ge|sprächsam *adj. (reg.)* gesprächig.

Ge|sprächsamkeit *f. sg. (reg.)* v. Gesprächigkeit.

Ge|sprächsdauer *f. sg.* durata convorbirii.

Ge|sprächs|einheit, *-en, f.* unitate de taxare a convorbirii telefonice, impuls.

Ge|sprächsfetzen, *-s, -, m.* fragment, frântură dintr-o discuție.

Ge|sprächsform, *-en, f.* formă de conversație; dialog.

Ge|sprächsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de convorbire, subiect de conversație.

Ge|sprächsgegner, *-s, -, m.* adversar în discuție.

Ge|sprächskreis, *-es, -e, m.* cerc de discuții, de dezbateri.

Ge|sprächs|partner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de discuție.

Ge|sprächs|pause, *-n, f.* pauză în discuție, în conversație.

Ge|sprächsrunde, *-n, f.* rundă de discuții.

Ge|sprạch|sperre, *-n, f. (mil.)* interdicție a convorbirilor telefonice.

Ge|sprächs|weise *adv.* **1.** în formă de conversație. **2.** în decursul conversației; **etwas ~ anführen** a aminti, a cita ceva în timpul conversației.

Ge|sprächs|zähler, *-s, -, m.* contor telefonic.

Ge|sprẹiz, *-es,* **Ge|sprẹize**, *-s, n. sg. (fam.)* comportare afectată, îngâmfată; îngâmfare, fudulealã.

ge|sprẹizt I. *part. trec.* de la spreizen. II. *adj.* fudul, îngâmfat, afectat; **ein ~er Stil** un stil afectat, artificial.

Ge|sprẹizt|heit *f. sg.* v. Gespreiz.

Ge|sprẹnge, *-s, n. sg.* **1.** stropire. **2.** perete abrupt. **3.** *(constr.)* șarpantă (a acoperișului).

Ge|sprẹngel, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** stropire. **2.** aspect stropit, cu picățele.

ge|sprẹnkelt *adj.* stropit, cu picățele.

Ge|sprịnge, *-s, n. sg. (fam.)* țopăială.

Ge|sprịtze, *-s, n. sg. (fam.)* stropeală.

ge|sprịtzt I. *part. trec.* de la spritzen. II. *adj.* stropit mărunt.

Ge|sprịtzte, *-n, -n (ein Gespritzter), m.* și *f.* **1.** *(iron.)* persoană scoasă, eliminată din serviciu. **2.** *m. (reg.)* șprițț.

ge|sprọchen *part. trec.* de la sprechen.

ge|sprọssen *part. trec.* de la sprießen.

Ge|sprụdel, *-s, n. sg.* **1.** clocot (de apă) **2.** *(fig., fam.)* vorbire grăbită.

Ge|sprüh, *-s, n. sg.* ploaie măruntă; stropeală.

ge|sprụngen *part. trec.* de la springen.

Ge|spụcke, *-s, n. sg. (fam.)* scuipături repetate.

Ge|spụk, *-(e)s,* **Ge|spụke**, *-s, n. sg.* arătări, apariții de stafii.

Ge|spür, *-(e)s, n. sg. (fam.)* fler, simț; înțelegere.

Ge|spụte, *-s, n. sg.* pripă, zor, grabă.

gest. *presc.* de la gestorben decedat.

Gẹst *f. sg. (reg.)* drojdie.

Ge|stạde, *-s, -, n. (poet.)* țărm, mal; coastă.

ge|stạffelt I. *part. trec.* de la staffeln. II. *adj.* eșalonat.

Ge|stạlt, *-en, f.* **1.** formă, conformație; configurație; înfățișare, aspect; **nach ~ der Dinge** după cum se prezintă lucrurile; **eine andere ~ gewinnen** a lua alt aspect, altă întorsătură; **der Plan nimmt ~ an** planul capătă contur. **2.** statură; siluetă; **von hoher ~** de statură înaltă. **3.** personalitate; **eine bedeutende ~** o personalitate remarcabilă; **sich in seiner wahren ~ zeigen** a-și dezvălui adevăratul caracter. **4.** figură, tip, personaj; **eine verdächtige ~** un individ suspect; *(lit.)* **die zentrale ~ des Romans** figura centrală, personajul central a(l) romanului.

ge|stạltbar *adj.* care poate fi înfățișat, modelat, format, creat.

ge|stạlten, *gestaltete, gestaltet (du gestaltest, er gestaltet) vb. (h)* I. *tr.* a forma, a modela, a alcătui; a da o înfățișare; **das Programm ~** a alcătui programul; **das Bündnis enger ~** a strânge legăturile, alianța. II. *refl.* a se forma, a se dezvolta; **die Umstände ~ sich günstig** împrejurările iau o întorsătură favorabilă.

Ge|stạltenfülle *f. sg.* **1.** bogăție de forme. **2.** *(teatru)* mulțime a rolurilor, a figuranților.

ge|stạltenreich *adj.* **1.** *(teatru)* bogat în roluri, cu figurație numeroasă, bogată. **2.** polimorf.

Ge|stạlter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* creator(-oare), plăsmuitor(-oare); modelator(-oare).

ge|stạlterisch *adj.* (de) creator; **eine ~e Dramatik** dramatică creatoare de caractere; **er ist ~ veranlagt** are înclinații de creator.

ge|stạlt|haft *adj.* **1.** plastic. **2.** intuitiv.

Ge|stạltlehre *f. sg.* morfologie.

ge|stạltlos *adj.* **1.** fără formă; amorf. **2.** diform.

Ge|stạltlosigkeit *f. sg.* **1.** diformitate. **2.** amorfism.

Ge|stạlts|änderung, *-en, f.* schimbare de formă, transformare, transfigurare, metamorfozare, metamorfoză.

Ge|stạltswechsel, *-s, -, m. (biol.)* schimbare a conformației; metamorfoză.

Ge|stạltung, *-en, f.* **1.** *sg.* formare, modelare. **2.** *sg.* organizare; formă. **3.** configurație, conformație. **4.** desfășurare; **die ~ der Dinge** desfășurarea lucrurilor.

ge|stạltungsfähig *adj.* **1.** capabil de a crea. **2.** care poate fi înfățișat, format, transformat, alcătuit.

Ge|stạltungskraft *f. sg.* putere de creație.

Ge|stạltungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de creație (artistică).

Ge|stạltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de creație, dorință de a crea.

Ge|stạltungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Gestaltungskraft.

Ge|stạltungsweise, *-n, f.* mod de a crea.

Ge|stạmme, *-s, n. sg. (forest.)* pădure.

Ge|stạmmel, *-s, n. sg.* gângăvit, bâlbâit.

Ge|stạmpf, *-(e)s,* **Ge|stạmpfe**, *-s, n. sg.* tropăit (continuu).

Ge|stạnde, *-s, -, n.* **1.** *(vân.)* picioare de pasăre. **2.** *(vân.)* cuib de stârc sur; cuib de șoim. **3.** boxă (la grajd).

ge|stạnden I. *part. trec.* de la **a)** gestehen; **b)** stehen. II. *adj. (austr.).* **1.** vârstnic; **ein ~er Mann** un om mai în vârstă, cu experiență. **2.** *(reg.)* **~e Milch** lapte bătut, lapte acru.

ge|stạndig *adj.* care mărturisește, recunoaște; **~ sein** a mărturisi, a-și recunoaște greșeala.

Ge|stạndnis, *-ses, -se, n.* mărturisire; **ein ~ ablegen** a mărturisi, a face o mărturisire.

Ge|stänge, *-s, -, n.* **1.** drugi, vergele de fier, fierărie. **2.** *(tehn.)* sistem de pârghii. **3.** *(mine)* şine pentru vagonete. **4.** *(vân.)* coarne de cerb.
Ge|stängebohren, *-s, n. sg. (tehn.)* sondaj cu tijă rigidă.
Ge|stank, *-(e)s, m. sg.* miros urât, putoare, duhoare.
Ge|stänker, *-s, n. sg. (fam.)* cârcotealâ (veşnică).
Gestapo *f. sg. (presc.* de la Geheime Staatspolizei) gestapo, poliţie secretă (în timpul celui de-al treilea Reich).
Gestation, *-en, f.* gestaţie.
ge|statten, *gestattete, gestattet (du gestattest, er gestattet) vb. (h)* **I.** *tr.* (cu *dat.)* a permite, a îngădui; **~ Sie (mir)!** permiteţi(-mi)! îngăduiţi(-mi)! daţi(-mi) voie! **II.** *refl.* a-şi permite; a îndrăzni.
Ge|stattung *f. sg.* permisie, îngăduinţă.
Ge|stäub, *-(e)s, n. sg.* **1.** prăfărie. **2.** fir de praf. **3.** *(fig.)* nimic, nimica toată.
Ge|stäude, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* tufiş. **2.** *(vân.)* coarne (de cerb) rămuroase. **3.** *(vân.)* cuib de şoim.
Geste şi **Gęste**, *-n, f.* (şi *fig.)* gest.
Ge|steck, *-(e)s, -e, n.* **1.** aranjament floral. **2.** *(reg.)* garnitură (de pene, flori etc.) la pălărie.
ge|stehen, *gestand, gestanden, vb. (h)* **I.** *tr.* a mărturisi; a destăinui; **jm. etwas ~** a mărturisi cuiva ceva; **offen gestanden** (sau **um die Wahrheit zu ~)** la drept vorbind, vorbind deschis, ca să mărturisesc adevărul. **II.** *intr.* a recunoaşte (o vină), a mărturisi, a face mărturisiri.
Ge|stehung, *-en, f.* **1.** producere, fabricare. **2.** procurare.
Ge|stehungskosten *pl.* **1.** preţ de cost, de producţie. **2.** *(ec.)* cheltuieli de revenire; cheltuieli de procurare.
Ge|stein, *-(e)s, -e, n.* **1.** piatră; rocă. **2.** minerale.
Ge|stein|arbeit, *-en, f.* lucru în rocă, în steril, în carieră de piatră.
Ge|stein|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la cariera de piatră.
Ge|steinkarte, *-n, f.* hartă petrografică, geologică, mineralogică.
Ge|steins|ader, *-n, f. (geol.)* filon de minereu.
Ge|steins|art, *-en, f.* soi, tip de rocă.
Ge|steinsbank, *-bänke, f.* banc de rocă (sub apă).
Ge|steinsbeschreibung, *-en, f.* petrografie.
ge|steinsbildend *adj.* care formează rocă.
Gesteinsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bucată mare de rocă, bloc, bolovan.
Ge|steinsbohrer, *-s, -, m.*, **Ge|steinsbohrmaschine**, *-n, f. (mine)* perforator de rocă.
Ge|steinsbrocken, *-s, -, m.* bucată de stâncă, bloc de piatră.
Ge|steinsgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon de rocă.
Ge|steinskern, *-(e)s, m. sg. (mine)* carotă.
Ge|steinskluft, *-klüfte, f.* spărtură, fisură în rocă.
Ge|steinskunde, **Ge|steinslehre** *f. sg.* petrografie; mineralogie.
Ge|steinslager, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de piatră, de rocă.
Ge|steinsmasse, *-n, f.* masă de piatră, de rocă.
Ge|steinsmühle, *-n, f.* şteamp, piuă de sfărâmat minereuri.
Ge|steins|probe, *-n, f.* probă petrografică.
Ge|steins|schicht, *-en, f. (geol.)* strat de piatră, strat geologic.
Ge|steins|schnitzchen, *-s, -, n.* aşchie de rocă.
Ge|stell, *-(e)s, -e, n.* **1.** capră (de tăiat lemne). **2.** piedestal, stativ, suport. **3.** *(av.)* tren (de aterizare etc.); *(auto.)* şasiu. **4.** dric de car. **5.** căpăstru. **6.** *(constr.)* batiu, schelet; cadru. **7.** *(mil.)* rastel (pentru arme). **8.** *(fig., fam.)* statură, siluetă; **sie hat ein weites ~** are nişte şolduri late. **9.** *(metal.)* creuzet (la cuptorul înalt); *(maş.)* batiu (la strung). **10.** *(forest.)* linie parcelară. **11.** *(colocvial)* persoană foarte slabă. **12.** raft; **die Flasche liegt auf einem ~** sticla se află pe un raft.
Ge|stellbremsberg, *-(e)s, -e, m. (mine)* placă înclinată cu colivie.
ge|stellen, *gestellte, gestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a produce. **2.** a preda, a livra. **3.** a chema în faţa instanţei judecătoreşti. **II.** *refl. (înv.)* a se prezenta.
Ge|stellmotor, *-s, -en, m.* motor aşezat pe şasiu.
Ge|stellrahmen, *-s, -, n. (tehn.)* cadru de colivie de extracţie, cadru de batiu, de şasiu.
Ge|stellsäge, *-n, f.* ferăstrău cu cadru.
Ge|stellung, *-en, f.* **1.** prezentare (la serviciul militar sau la controlul vamal). **2.** *(rar)* punere la dispoziţie.
Ge|stellungsbefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin de chemare.
Ge|stellungs|pflicht, *-en, f. (mil.)* obligaţie, datorie de a se prezenta la armată.
ge|stellungs|pflichtig *adj.* dator de a se prezenta la armată.
ge|stelzt *part. trec.* de la stelzen.
gestern *adv.* ieri; **von ~**, **seit ~** de ieri; *(fam.)* **er ist nicht von ~** nu e de azi, de ieri, e un om cu experienţă; **Leute von ~** oameni rămaşi în urmă, demodaţi.
Gestern, *-s, n. sg.* **1.** ziua de ieri. **2.** *(fig.)* trecut.
Ge|stichel, *-s, n. sg.* **1.** înţepături continue. **2.** *(fig.)* înţepături, ironizări, şfichiuiri, tachinare.
Ge|stick, *-(e)s,* **Ge|sticke**, *-s, n. sg. (fam.)* brodat.
Ge|stiebe, *-s, n. sg.* nor de praf, de zăpadă, de apă.
ge|stiefelt *adj.* încălţat cu cizme; *(fam.)* **~ und gesport** gata de drum.
ge|stiegen *part. trec.* de la steigen.
ge|stielt *adj.* **1.** cu mâner. **2.** *(bot.; despre frunze)* peţiolat; *(la inflorescenţe)* pedunculat.
Gestik şi **Gęstik** *f. sg.* totalitate a gesturilor, gestică.
Gestikulation, *-en, f.* gesticulare, gesticulaţie
gestikulieren, *gestikulierte, gestikuliert, vb. (h) intr.* a gesticula.
Gestion, *-en, f. (reg.)* gestiune, administrare.
Gestionsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport despre gestiune.
Ge|stirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** astru, stea. **2.** constelaţie.
Ge|stirn|aufgang, *-(e)s, m. sg.* răsărit al stelelor.
Ge|stirnhöhe *f. sg.* înălţime a stelelor.
Ge|stirn|stand, *-(e)s, m. sg. (astron.)* configuraţie stelară.
ge|stirnt *adj. (despre cer)* înstelat.
Ge|stirnung, *-en, f. (astron.)* poziţie a aştrilor, constelaţie.
ge|stoben *part. trec.* de la stieben.
Ge|stöber, *-s, -, n.* viscol; vârtej.
ge|stochen *part. trec.* de la stechen.
Ge|stock, *-(e)s, -e, n. (inv.)* etaj, cat.
ge|stockt I. *part. trec.* de la stocken. **II.** *adj.* închegat, prins; **~e Milch** lapte prins.
ge|stohlen I. *part. trec.* de la stehlen. **II.** *adj. (fam.; în expr.)* **du kannst mir ~ bleiben** nu vreau să mai am de-a face cu tine; mă pot lipsi de tine.
Ge|stöhn, *-(e)s,* **Ge|stöhne**, *-s, n. sg.* gemete necontenite, oftaturi (adânci).
Ge|stolper, *-s, n. sg.* umblet, mers împiedicat.
Ge|stör, *-(e)s, -e, n. (reg.)* lemn de plută, parte componentă a plutei.
ge|storben *part. trec.* de la sterben.
ge|stört I. *part. trec.* de la stören. **II.** *adj. (în expr.)* **geistig ~** dement, alienat, nebun; handicapat mintal; **~e Familienverhältnisse** mediu familial instabil.
ge|stoßen *part. trec.* de la stoßen.
Ge|stotter, *-s, n. sg.* bâlbâit, îngăimat.
gestovt [-'sto:vt], **gestowt I.** *part. trec.* de la stoven, stowen. **II.** *adj. (cul.)* fiert împreună; prăjit înăbuşit.
Ge|strampel, *-s, n. sg.* mişcări ale picioarelor (la copii mici).
Ge|sträuch, *-(e)s, -e, n.* **1.** tufiş, tufăriş; crâng. **2.** vreascuri.
ge|streckt, I. *part. trec.* de la strecken. **II.** *adj. (mil.; în expr.)* **~e Ladung** încărcătură plină; **~er Lauf** galop întins.
Ge|strichel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** dezmierdare, mângâiere. **2.** netezire.
ge|streift I. *part. trec.* de la streifen. **II.** *adj.* vărgat, în dungi; vârstat.
Ge|streite, *-s, n. sg. (fam.)* ceartă necontenită.
ge|streng *adj. (înv.)* sever, riguros; **ein ~er Richter** un judecător sever şi drept.
ge|stresst I. *part. trec.* de la stressen. **II.** *adj.* stresat, obosit, nervos.
Ge|streu, *-es,* **Gestreue**, *-s, n. sg.* **1.** ceea ce se presară. **2.** aşternut de paie (la vite).
ge|stri̇chelt I. *part. trec.* de la stricheln. **II.** *adj.* haşurat.
ge|strichen I. *part. trec.* de la streichen. **II.** *adj.* **1.** vopsit. **2.** netezit. **3.** şters, tăiat. **III.** *adv.* netezit, ras, până la gură; *(în expr.)* **~ voll** plin (ras), plin până la margine, plin ochi.
Ge|strick, *-(e)s, -e, n.* împletitură, tricotaj.
Ge|stricke, *-s, -, n. (reg.)* **1.** parte a plutei. **2.** funii, odgoane.
ge|striegelt I. *part. trec.* de la striegeln. **II.** *adj.* **1.** ţesălat. **2.** *(fig., fam.)* lins, ferchezuit, tuns şi frezat; **~ und gebügelt** dichisit, pus la punct.
gęstrig *adj.* de ieri; **die ~e Zeitung** ziarul de ieri.
ge|strịtten *part. trec.* de la streiten.
Ge|strudel, *-s, n. sg.* vâltoare, bulboană.
Ge|strüpp, *-(e)s, -e,* **Gestrüppe**, *-s, -, n.* desiş sălbatic; hăţiş, mărăciniş.
Ge|stü(b)be, *-s, n. sg. (min.)* amestec de argilă cu praf de cărbune.
Ge|stüber, *-s, m. sg. (vân.)* găinaţ.
Ge|stück, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* tun, piesă (de artilerie).
Ge|stühl, *-(e)s, -e, n.* **1.** scaune, bănci, totalitatea scaunelor, a băncilor (dintr-o sală, dintr-o biserică etc.). **2.** strană. **3.** suport.
Ge|stümper, *-s, n. sg.* cârpăceală, lucru prost, (făcut) de mântuială.
ge|stunden, *gestundete, gestundet (du gestundest, er gestundet), vb. (h) tr.* a prelungi termenul, a da amânare (pentru plăţi).
Ge|stundung, *-en, f.* amânare (pentru plată).
ge|stunken *part. trec.* de la stinken.
Ge|stüt, *-(e)s, -e, n.* herghelie (de montă).
Ge|stütbrand, *-(e)s, -brände, m.* danga (la un cal de herghelie).
Ge|stütgarten, *-s, -gärten, m.* ocol, teren al hergheliei.
Ge|stüt|hengst, *-(e)s, -e, m.* armăsar de montă.
Ge|stütmeister, *-s, -, m.* **1.** inspector de herghelie. **2.** zootehnician al hergheliei.
Ge|stüts|pferd, *-(e)s, -e, n.* cal de herghelie, de prăsilă, de reproducţie, de montă.
Ge|stütsverwalter, *-s, -, m.* administrator al hergheliei.
Ge|stüts|zeichen, *-s, -, n.* v. Gestütbrand.
gestylt [-'staelt], *part. trec.* de la stylen.
Gesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere, petiţie; **ein ~ befürworten** a da aviz favorabil pe o cerere; **ein ~ bewilligen** a aproba o cerere; **ein ~ einreichen** a depune o cerere.
Gesuche, *-s, n. sg. (fam.)* căutat, căutare.
Gesuch|steller, *-s, -, m.* petiţionar.
gesucht I. *part. trec.* de la suchen. **II.** *adj.* căutat; *(fig.)* afectat, nefiresc, studiat.
Gesucht|heit *f. sg. (fig.)* afectare, artificialitate.
Gesudel, *-s, n. sg. (fam.)* mâzgălitură.
Gesüff, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Gesöff.
gesülzt *adj.* gelatinizat; **~es Fleisch** carne în aspic, piftie.
Gesumm, *-(e)s,* **Gesumme**, *-s,* **Gesums**, *-es, n. sg.* bâzâit; zumzet.
gesund *adj.* **1.** sănătos; teafăr, zdravăn; **~ werden** a se însănătoşi; **der ~e Menschenverstand** bunul-simţ; **ein ~er Geist in einem ~en Körper** minte sănătoasă în corp sănătos. **2.** sănătos, prielnic sănătăţii; **lachen ist ~** râsul e sănătos; *(fig.)* **eine ~e Atmosphäre** o atmosferă sănătoasă.
gesundbeten, *betete gesund, gesundgebetet (du betest gesund, er betet gesund) vb. (h) tr. (în superstiţie)* a face sănătos prin rugăciuni.
Gesundbrunnen, *-s, -, m.* izvor de apă minerală.
Gesunde, *-n, -n (ein Gesunder), m.* şi *f.* persoană sănătoasă.
gesunden, *gesundete, gesundet (du gesundest, er gesundet), vb. (s) intr.* **1.** a se însănătoşi, a se vindeca, a se restabili. **2.** *(ec.)* a asana, a redresa.
Gesund|er|haltung *f. sg.* menţinere a sănătăţii.
Gesundheit *f. sg.* sănătate; **bei guter ~ sein** a fi sănătos; **schwache ~** sănătate şubredă; **der ~ schaden** a dăuna sănătăţii; **(zur) ~!** (formulă când cineva strănută) sănătate! noroc!
gesundheitlich I. *adj.* sanitar; igienic. **II.** *adv.* din punctul de vedere al sănătăţii; **wie geht es Ihnen ~?** cum o duceţi cu sănătatea?
Gesundheits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* secţie sanitară; serviciu, oficiu sanitar, direcţie sanitară.
Gesundheits|attest, *-(e)s, -e, n.* certificat de sănătate.
Gesundheitsbe|hörde, *-n, f.* autoritate sanitară.
Gesundheitsbescheinigung, *-en, f.* v. Gesundheitsattest.
Gesundheitsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fişă medicală.

Gesụndheitsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu sanitar.
Gesụndheits|einrichtung, *-en, f.* instituție medicală, sanitară.
gesụndheitsfördernd *adj.* prielnic sănătății.
Gesụndheitsfürsorge *f. sg.* asigurări sociale.
gesụndheitsgefährdend *adj.* dăunător sănătății.
Gesụndheitsgefährdung *f. sg.* periclitare a sănătății.
gesụndheitsgefährlich *adj.* dăunător, periculos pentru sănătate, vătămător, insalubru, nesănătos.
gesụndheitshalber *adv.* din motive de sănătate.
Gesụndheitshelfer, *-s, -, m.* sanitar.
Gesụndheitskommission, *-en, f.* comisie sanitară.
Gesụndheitslehre, *-n, f.* igienă, știință a igienei.
Gesụndheits|pass, *-es, -pässe, m. (înv.)* v. Gesundheitsattest.
Gesụndheits|pflege *f. sg.* **1.** igienă. **2.** respectare a igienei, îngrijire a sănătății.
Gesụndheits|polizei *f. sg.* poliție sanitară.
Gesụndheitsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept sanitar.
Gesụndheitsreform, *-en, f.* reformă a sistemului sanitar.
Gesụndheitsregel, *-n, f.* regulă de igienă.
Gesụndheitsrücksichten *pl.* motive, considerente de sănătate.
gesụndheits|schädigend *adj.* care dăunează sănătății.
Gesụndheits|schädigung *f. sg.* **1.** vătămare a sănătății. **2.** invaliditate.
gesụndheits|schädlich *adj.* dăunător sănătății, insalubru; nesănătos; **~e Bedingungen** condiții nesănătoase, dăunătoare sănătății.
Gesụndheits|schutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare a sănătății. **2.** serviciu sanitar.
Gesụndheits|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare a sănătății. **2.** stare sanitară.
Gesụndheitsverwaltung *f. sg.* administrație sanitară.
Gesụndheisvorschriften *pl.* formalități sanitare.
Gesụndheitswesen, *-s, n. sg.* igienă publică, sistem de igienă și sănătate publică; **das Ministerium für ~** Ministerul Sănătății.
gesụndheitswidrig *adj.* nesănătos, dăunător sănătății, insalubru.
Gesụndheits|zeugnis, *-ses, -se, n.* v. Gesundheitsattest.
Gesụndheits|zulage, *-n, f.* primă de salubritate.
Gesụndheits|zu|stand, *-(e)s -stände, m.* stare a sănătății.
gesụndmachen, *machte gesund, gesundgemacht, vb. (h) tr.* a face sănătos, a însănătoși.
Gesụndmachung, *-en, f.* vindecare.
gesụndschreiben, *schrieb gesund, gesundgeschrieben, vb. (h) tr.* a declara sănătos (prin certificat medical); **vom Arzt ~ lassen** a fi declarat sănătos de către medic.
Gesụndung *f. sg.* **1.** însănătoșire. **2.** *(ec., fin.)* redresare, asanare; **~ der Wirtschaft** asanarea, redresarea economiei.
Gesụndungsmöglichkeit, *-en, f.* **1.** posibilitate de vindecare. **2.** posibilitate de redresare.
gesụngen *part. trec.* de la singen.
gesụnken *part. trec.* de la sinken.
Gesụrre, *-s, n. sg. (fam.)* bâzâială, bâzâit, zumzăit, zumzet, susur.
get. *presc.* de la getauft botezat(ă).
Getäfel, *-s, n. sg.* căptușeală de lemn, lambriu, lambrisaj.
getäfelt I. *part. trec.* de la täfeln. **II.** *adj.* căptușit cu lemn, lambrisat.
getạn *part. trec.* de la tun.
Getändel, *-s, n. sg.* cochetărie, flirt; glumă, joc.
Getạnze, *-s, n. sg. (fam.)* dans, țopăială.
Getạst, *-(e)s, n. sg. (fam.)* pipăit (continuu), pipăială.
Getạumel, *-s, n. sg.* clătinat, clătinare, împleticit, împleticeală, bălăbănit, bălăbăneală.
Getäusch, *-(e)s, n. sg.* **1.** înșelătorie continuă. **2.** imagine înșelătoare.
geteilt I. *part. trec.* de la teilen. **II.** *adj.* împărțit; *(fig)* **~e Ansichten** păreri diferite, împărțite; **~e Empfindungen haben** a fi cu inima îndoită.
Getier, *-(e)s, n. sg. (înv.)* animale, viețuitoare.
getigert *adj.* vărgat, ca blana tigrului, tigrat.
Getọbe, *-s, n. sg. (fam.)* larmă, zgomot, tropăit.
Getön, *-(e)s,* **Getöne**, *-s, n. sg.* **1.** sunet; *(fam.)* zgomot. **2.** *(fam.)* lăudăroșenie.
getöppelt *adj.* (și *fig.*) moțat, cu moț.
Getọs, **Getös**, *-es,* **Getọse**, **Getöse**, *-s, n. sg.* vuiet, zgomot puternic, muget.
Getrạbe, *-s, n. sg.* tropăit.
getragen I. *part. trec.* de la tragen. **II.** *adj. (muz.)* grav, lent.
Getrạmpel, *-s, n. sg. (fam.)* tropăit, tropote.
Getränk, *-(e)s, -e, n.* băutură; **erfrischendes ~** băutură răcoritoare.
Getränke|aus|schank, *-(e)s, -schänke, m.* **1.** *sg.* vânzare, desfacere de băuturi. **2.** chioșc de băuturi; local, bufet. **3.** bar, tejghea.
Getränke|automat, *-en, -en, m.* automat pentru băuturi.
Getränkebude, *-n, f.* chioșc de băuturi.
Getränkekarte, *-n, f.* listă de băuturi.
Getränkemixer, *-s, -, m.* mixer (la bar).
Getränke|stand, *-(e)s, -stände, m.* stand, chioșc de băuturi.
Getränke|steuer, *-n, f.* impozit, taxă pe băuturi.
Getränkeverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Getränkekarte.
Getrạppel, *-s, n. sg. (fam.)* tropăit, lipăit.
Getratsch, *-es,* **Getratsche** *-s, n. sg. (fam.)* trăncăneală; bârfă; **leeres ~** vorbe goale, palavre.
getrauen, *getraute, getraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a se încumeta, a avea curajul; **ich getraue mich, allein damit fertig zu werden** mă încumet să rezolv singur aceasta.
Geträufel, *-s, n. sg.* picurat necontenit.
Geträum, *-(e)s,* **Geträume**, *-s, n. sg. (fam.)* visare; neatenție.
Getreibe, *-s, n. sg. (fam.)* agitație, forfotă, frământare.
Getreide, *-s, -, n.* grâne, cereale; **das ~ blüht** grânele sunt în floare, cresc, se dezvoltă frumos.
Getreide|ablieferung, *-en, f.* predare a cotelor de cereale.
Getreide|anbau, *-(e)s, m. sg.* cultivare, cultură a cerealelor.
Getreide|anbaufläche, *-n, f.* suprafață de însămânțare cu cereale.
getreide|arm *adj.* sărac în cereale.
Getreide|art, *-en, f.* soi, specie de cereale.
Getreide|aufbringung, *-en, f.* colectare a cerealelor.
Getreide|ausfuhr *f. sg.* export de cereale.
Getreide|aus|saat *f. sg.* semănare, semănat a(l) cerealelor.
Getreidebau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cerealelor.
Getreidebeizmaschine, *-n, f.* mașină de saramurat cereale.
Getreidebelieferung *f. sg.* aprovizionare cu cereale.
Getreidebericht, *-(e)s, -e, m.* raport despre situația cerealelor.
Getreidebeschaffung *f. sg.* aprovizionare cu cereale, procurare de cereale.
Getreidebeschaffungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de colectare a cerealelor.
Getreidebindemaschine, *-n, f.* mașină de legat (paie de) cereale.
Getreideboden, *-s, -* (și *-böden), m.* **1.** pământ bun pentru cultura cerealelor. **2.** grânar, hambar.
Getreidebörse, *-n, f.* bursă a cerealelor.
Getreidedarre, *-n, f.* cuptor, instalație de uscat grâne.
Getreidedieme, *-n, f.*, **Getreidediemen**, *-s, -, m. (reg.)* stog, căpiță de cereale.
Getreidedrillmaschine, *-n, f.* semănatoare de cereale în rânduri.
Getreide|einfuhr *f. sg.* import de cereale.
Getreide|ernte, *-n, f.* recoltă de cereale; recoltat al cerealelor; seceriș.
Getreide|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă de cereale.
Getreide|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Getreideanbau.
Getreide|export, *-(e)s, -e, m.* v. Getreideausfuhr.
Getreide|export|unternehmen, *-s, -, n.* firmă, întreprindere de export de cereale.
Getreidefabrik, *-en, f.* fabrică de prelucrat cereale.
Getreidefeim, *-(e)s, -e, m.*, **Getreidefeime**, *-n, f.*, **Getreidefeimen**, *-s, -, m.* stog de cereale.
Getreidefeld, *-(e)s, -er, n.* ogor (cultivat cu cereale), lan (de grâne).
Getreide|firma, *-firmen, f. (com.)* firmă de comerț cu cereale.
Getreidegarbe, *-n, f.* snop de cereale.
Getreidegeschäft, *-(e)s, -e, n.* afacere, comerț cu cereale.
Getreidegrube, *-n, f.* **1.** groapă pentru cereale. **2.** siloz.
Getreide|halm, *-(e)s, -e, m.* pai provenind de la cereale.
Getreide|handel, *-s, m. sg.* comerț cu cereale.
Getreide|handelsmonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra comerțului cu cereale.
Getreide|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de cereale.
Getreide|haufen, *-s, -, m.* claie, stog, șiră de cereale.
Getreide|import, *-(e)s, m. sg.* v. Getreideeinfuhr.
Getreidekäfer, *-s, -, m.* gărgăriță.
Getreidekammer, *-n, f.* grânar, regiune producătoare de cereale.
Getreide|kasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* ladă de grâne.
Getreidekeim|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei din germene de cereale.
Getreidekorn, *-(e)s, -körner, n.* bob de cereale.
Getreideland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară, regiune producătoare de cereale, grânar. **2.** pământ, sol propice pentru cultivarea cerealelor.
Getreidelieferant, *-en, -en, m.* furnizor de cereale.
Getreidelieferung, *-en, f.* **1.** furnizare, livrare de cereale. **2.** transport de cereale.
Getreidemagazin, *-s, -e, n.* magazie pentru cereale, pentru grâne, boabe; hambar, grânar.
Getreidemahd *f. sg.* secerat, seceriș al cerealelor.
Getreidemähdrescher, *-s, -, m.* combină.
Getreidemäher, *-s, -, m.*, **Getreidemähmaschine**, *-n, f.* secerătoare.
Getreidemạkler, *-s, -, m.* **1.** mijlocitor, agent în comerțul de cereale. **2.** speculant cu cereale.
Getreidemarkt, *-(e)s, -märkte, m. (com.)* piață de cereale, cerealieră.
Getreidemaß, *-es, -e, n.* măsură pentru cereale.
Getreidemenge, *-n, f.* cantitate de cereale.
Getreidemonopol, *-s, -e, n.* monopol asupra cerealelor.
Getreidemühle, *-n, f.* moară (de cereale).
Getreidepflanze, *-n, f.* plantă cerealieră.
Getreidepflege *f. sg.* îngrijire a culturilor de cereale.
Getreidepreis, *-es, -e, m.* preț al cerealelor.
Getreideproduktion *f. sg.* producție cerealieră, recoltă de cereale.
Getreideproduzent, *-en, -en, m.* producător de cereale.
getreidereich *adj.* bogat în cereale.
Getreiderost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugină a grâului *(Puccinia graminis).*
Getreidesack, *-(e)s,* **-säcke**, *m.* sac de cereale.
Getreideschädling, *-s, -e, m. (agr.)* dăunător al culturilor de cereale.
Getreideschimmel, *-s, m. sg. (agr.)* făinare.
Getreideschober, *-s, -, m.* claie, stog de cereale.
Getreideschwinge, *-n, f.* vânturătoare (pentru boabe).
Getreidesilo, *-s, -s, n.* siloz pentru cereale.
Getreidesoll, *-s, n. sg.* cotă de cereale.
Getreide|sorte, *-n, f.* v. Getreideart.
Getreide|speicher, *-s, -, m.* hambar, grânar.
Getreide|speicher|einrichtung, *-en, f.* instalație de însilozare a cerealelor.
Getreide|spekulant, *-en, -en, m.* v. Getreidemakler **(2).**
Getreide|sperre, *-n, f.* oprire a exportului de cereale; blocare a cerealelor.
Getreide|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de cereale.
Getreideverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de cereale.
Getreideversorgung *f. sg.* aprovizionare cu cereale.
Getreideverteilung, *-en, f.* distribuire de cereale.
Getreidevor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc, rezervă, provizie de cereale.
Getreidewagen, *-s, -, m.* **1.** car (cu loitre) pentru snopi. **2.** car de snopi. **3.** vagon de cereale.
Getreidewirtschaft *f. sg.* economie cerealieră.
Getreidezins, *-es, -en, m.* **1.** impozit pe cereale. **2.** arendă plătită în cereale.
Getreide|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pe cereale.
Getreidezufuhr *f. sg.* **1.** aprovizionare cu cereale. **2.** transport de cereale.
Getreidezuschuss, *-es, -schüsse, m.* supliment, ajutor în cereale.
getrẹnnt I. *part. trec.* de la trennen. **II.** *adj.* separat, despărțit; izolat; răzleț.
getrẹnntblumenblättrig *adj. (bot.)* coripetal, cu petale libere.

Getrẹnnt|heit *f. sg.* separație; izolare.
Getrẹnntschreibung *f. sg.* scriere despărțită.
Getrẹnnt|sein, *-s, n. sg.* faptul de a fi despărțit.
getreu I. *adj.* **1.** credincios, fidel. **2.** autentic, exact, fidel. II. *prep.* (cu *dat.*) conform; **dem Vorbild ~** exact conform modelului.
Getreue, *-n, -n (ein Getreuer), m.* **1.** prieten credincios, fidel. **2.** *(ist.)* vasal (credincios).
getreulich *adv.* **1.** credincios, fidel. **2.** cu fidelitate, exact.
Getriebe, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* mecanism de transmisie; angrenaj; schimbător de viteze. **2.** *(fig.)* mișcare, viață; activitate; agitație. **3.** *(mine)* căptușeală provizorie a unei galerii.
Getriebege|häuse, *-s, -, n. (auto., maș.)* carcasă a cutiei de viteze.
Getriebelager, *-s, -, n. (tehn.)* palier; lagăr de transmisie.
Getriebe|lehre *f. sg.* teorie a mecanismelor.
Getriebemotor, *-s, -en, m.* motor cu angrenaj, cu reductor, motor de antrenare.
Getriebe|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de motor.
Getrieberad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată de angrenaj.
Getriebeschaden, *-s, -schäden, m. (tehn.)* defect la angrenaj, la schimbătorul de viteze.
Getriebeschaltung, *-en, f. (auto.)* schimbare de viteză.
Getriebescheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de transmisie, priză de energie la cutia de viteze.
Getriebeturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cuplată (prin angrenaj), turbină cu reductor de turație.
Getriebe|übertragung, *-en, f. (tehn.)* transmisie prin angrenaje.
Getriebewirkungsgrad, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* randament al mecanismului de transformare, de transmisiune.
Getriller, *-s, n. sg.* triluri; cântat continuu (al păsărelelor).
Getrippel, *-s, n. sg.* **1.** umblet cu pași mărunți, lipăit. **2.** ploaie măruntă și deasă.
Getrödel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** pierdere de vreme; mocăială, tândăleală. **2.** vechituri, boarfe.
getroffen *part. trec.* **1.** de la treffen. **2.** de la triefen.
getrogen *part. trec.* de la trügen.
Getrọmmel, *-s, n. sg.* **1.** bătaie de tobă. **2.** răpăit.
getrọst *adj.* **1.** încrezător, curajos. **2.** liniștit, fără grijă; **seien Sie ~!** fiți liniștiți! nu vă speriați! **das kannst du ~ glauben** nu trebuie să-ți faci griji, poți să ai încredere.
getrösten, *getröstete, getröstet (du getröstest, er getröstet) vb. (h)* **I.** *refl.* (cu *gen.*) a spera, a se încrede; a aștepta cu încredere. II. *tr.* și *refl. (înv.) a* (se) consola; a (se) liniști.
Getrümmer, *-s, n. sg.* dărâmături.
getrụnken *part. trec.* de la trinken.
Gẹtto, *-s, -s, n.* ghetou.
getto|isieren, *gettoisierte, gettoisiert, vb. (h) tr.* a închide, a izola în ghetou.
Getue, *-s, n. sg. (fam.)* agitație, alergătură, frământare; fandoseală, aere; **ein dummes ~** o fandoseală prosteacă.
Getümmel, *-s, n. sg.* tumult, îmbulzeală, învălmășeală.
getüpfelt I. *part. trec.* de la tüpfeln. II. cu puncțulețe; pestriț.
getụpft I. *part. trec.* de la tupfen. II. *adj.* cu buline; punctat.
getürkt *part. trec.* de la türken.
Getuschel, *-s, n. sg. (fam.)* șoptit; bârfit.
Getute, *-s, n. sg.* claxonat (necontenit); semnale sonore.
ge|übt I. *part. trec.* de la üben. II. *adj.* îndemânatic, dibaci; experimentat, încercat.
Ge|übt|heit *f. sg.* deprindere, îndemânare, dibăcie.
Gevạtter, *-s* (și *-n), -n, m.* **1.** cumătru; naș; **~ stehen** a fi naș (la botez). **2.** rudă; prieten; vecin; *(reg.)* nene, bade; **~ Schneider und Schuster** mica burghezie.
gevạtter|haft *adj. (fig., fam.)* familiar, intim.
Gevạtterin, *-nen, f.* cumătră, nașă.
Gevạtterschaft, *-en, f.* **1.** cumetrie. **2.** cumetri. **3.** rude.
Gevạtterschmaus, *-es, -schmäuse, m. (reg.)* masă de botez, pentru nași.
Gevạttersmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Gevatter **(1)**.
Gevier, *-s, -(e), n. (mine)* cadru de lemn (la căptușeala galeriilor).
gevierẗ *adj.* **1.** împărțit în patru. **2.** pătrat. **3.** împătrit.
Gevierẗ, *~(e)s, -e,* **Gevierte**, *-s, -, n.* **1.** pătrat; *(înv.)* **im ~** pătrat; **3 m im ~** 3 m pătrați. **2.** v. Gevier. **3.** spațiu, loc îngrădit de formă pătrată; **ein ~ von Baracken** un spațiu pătrat cu barăci.
gevierteilt I. *part. trec.* de la vierteilen. II. *adj.* tăiat, rupt în patru.
Gevierẗ|elle, *-n, f. (înv.)* cot pătrat (măsură de suprafață).
Gevierẗmaß, *-es, -e, n. (înv.)* măsură de suprafață.
Gevierẗmeile, *-n, f. (înv.)* milă pătrată.
Gevierẗmeter, *-s, -, n.* (și *m.) (înv.)* metru pătrat.
Gevierẗmorgen, *-s, -, m. (înv.)* măsură de suprafață între 25 și 36 de ari.
Gevierẗ|zoll, *-(e)s, -e, m. (înv.)* țol pătrat.
Gevögel, *-s, n. sg.* **1.** *(înv.)* zburătoare, păsăret. **2.** *(vulg.)* act sexual frecvent, destrăbălare.
Gewächs, *-es, -e, n.* **1.** plantă; **seltene ~e** plante rare; *(fig., fam.)* **ein verdächtiges ~** o persoană suspectă. **2.** *(med.)* tumoare. **3.** soi de vin; **ein edles ~** un vin nobil.
gewachsen I. *part. trec.* de la wachsen. II. *adj.* **1.** capabil; **einer Sache ~ sein** a fi în stare, capabil de a face un lucru; a putea face față unui lucru; **jm. ~ sein** a se putea măsura cu cineva. **2.** *(in expr.)* **~er Boden** pământ virgin.
Gewächs|erde *f. sg.* pământ de flori, mraniță.
Gewächshaus, *-es, -häuser, n.* seră.
Gewächshaus|pflanze, *-n, f.* plantă de seră.
Gewächskunde *f. sg. (înv.)* botanică.
gewächsreich *adj.* bogat în floră, în vegetație, în plante.
Gewächs|sammlung, *-en, f.* ierbar; colecție de plante.
Gewạckel, *-s, n. sg. (fam.)* clătinat, clătinătură.
Gewạff, *-(e)s, n. sg. (vân.)* **1.** colți (ai mistrețului). **2.** gheare ale păsărilor de pradă.
Gewạffen, *-s, n. sg. (înv.)* arme, armament.
gewạgt I. *part. trec.* de la wagen. II. *adj.* risca(n)t, îndrăznet; care bate la ochi.
Gewạgt|heit, *-en, f.* îndrăzneală.
gewählt I. *part. trec.* de la wählen. II. *adj.* îngrijit, ales.
Gewählte, *-n, -n (ein Gewählter)* **1.** *m.* ales. **2.** *f.* aleasă. **3.** *n. sg.* lucru ales, ceea ce s-a ales.
Gewählt|heit *f. sg.* caracter ales; eleganță.
gewạhr *adj. (in expr.)* **~ werden** (cu *ac.* și cu *gen.)* a zări, a observa, a percepe; a-și da seama; **eines Irrtums ~ werden** a-și da seama de eroare, a observa greșeala.
Gewạhr *f. sg.* garanție, chezășie, cauțiune; **ich leiste dafür ~** garantez pentru aceasta.
gewährbar *adj.* admisibil, acordabil, care poate fi aprobat, acordat.
gewahren, *gewahrte, gewahrt, vb. (h) tr.* a observa, a zări, a recunoaște; a-și da seama.
gewähren, *gewährte, gewährt, vb. (h) tr.* **1.** a acorda; a da; a oferi; **eine Audienz ~** a acorda o audiență; **Asyl ~** a acorda azil; *(în expr.)* **jn. ~ lassen** a lăsa pe cineva în voia lui, a nu opri, a nu stânjeni. **2.** a îndeplini; **jm. einen Wunsch ~** a îndeplini cuiva o dorință. **3.** *(înv.)* a garanta, a asigura.
gewährleisten, *gewährleistete, gewährleistet (du gewährleistest, er gewährleistet), vb. (h) tr.* a garanta, a da chezășie, a se pune chezaș (pentru ceva); a asigura.
Gewährleister, *-s, -, m.* garant, chezaș.
Gewährleistung, *-en, f.* **1.** garantare, garanție; asigurare; **die ~ des Friedens** asigurarea păcii. **2.** *(jur.)* garanție contractuală.
Gewährleistungs|pflicht, *-en, f.* obligația de garantare, de asigurare.
Gewährleistungsrechte *pl.* drepturi de garanție.
Gewahrsam, *-s, -e, m.* **1.** loc sigur, păstrare; pază; **etwas in seinen ~ nehmen** a lua ceva în păstrare, în pază. **2.** *(înv.)* arest, închisoare, temniță; **in ~ bringen (nehmen, setzen)** a întemnița.
Gewährschaft *f. sg.* garantare.
Gewährsfrau, *-en, f.* **1.** femeie de încredere, garantă. **2.** *(lingv.)* informatoare.
Gewährsmangel, *-s, m. sg.* **1.** lipsă de încredere. **2.** lipsă de garanție.
Gewährsmann, *-(e)s, -männer* sau *-leute, m.* **1.** om de încredere, garant. **2.** *(lingv.)* informator.
Gewährs|person, *-en, f.* **1.** persoană, om de încredere. **2.** *(lingv.)* informator.
Gewährung, *-en, f.* încuviințare, îngăduire; acordare, aprobare; împlinire (a unei rugăminți).
Gewälde, *-s, n. sg. (reg.)* pădure, masiv păduros.
Gewạlt, *-en, f.* **1.** putere; stăpânire; autoritate; **richterliche ~** putere, autoritate judecătorească; **elterliche ~** autoritate părintească; **menschliche ~** putere omenească; **staatliche ~** putere a statului; **gesetzgebende ~** putere legislativă; **in seine ~ bekommen** a deveni stăpân peste ceva; **jn. (sau etwas) unter seiner ~ haben** a stăpâni pe cineva (sau ceva); **das steht nicht in meiner ~** aceasta nu stă în puterea mea, nu depinde de mine; **er verlor die ~ über die Pferde** a scăpat caii din mână; **die ~ über das Auto verlieren** a pierde controlul asupra mașinii; **sich** sau **etwas in der ~ haben** a (se) stăpâni. **2.** forță, violență; constrângere; **höhere ~** forță majoră; **~ antun a)** a constrânge, a forța; **b)** a silui; a violenta; **mit aller ~** cu orice preț; **sich** *(dat.)* **~ antun müssen** a se forța; *(fig.)* **der Wahrheit ~ antun** a falsifica adevărul, realitatea; **~ anwenden** a face uz de forță; **mit ~** forțat, cu forța; **~ gegen Frauen** violență împotriva femeilor. **3.** forță (fizică); **die ~ des Sturmes** forța furtunii.
Gewạlt|akt, *-(e)s, -e, m.* act de violență.
Gewạlt|andro|hung, *-en, f.* amenințare cu forța.
Gewạlt|anmaßung *f. sg.* uzurpare a puterii.
Gewạlt|anwendung *f. sg.* folosire a forței.
gewạlt|bereit *adj.* dispus la acte de violență.
Gewạlt|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate obținută prin violență.
Gewạltenteilung, *-en, f.* separare a puterii.
Gewạlt|er|oberung *f. sg.* **1.** cucerire prin forță. **2.** cucerire a puterii.
gewạltfrei *adj.* fără violență; **eine ~e Demonstration** un miting, o demonstrație, o manifestație pașnică.
Gewạltfrieden, *-s, -, m.* pace impusă prin forță, pace dictată.
Gewạltgericht, *-(e)s, n. sg.* judecată samavolnică, despotică.
Gewạlt|haber, *-s, -, m.* **1.** stăpân absolut; autocrat; tiran. **2.** persoană care deține puterea.
gewạlt|haberisch *adj.* despotic, samavolnic.
Gewạlt|handlung, *-en, f.* act samavolnic, de violență, samavolnicie.
Gewạlt|herrschaft, *-en, f.* despotism, tiranie.
Gewạlt|herrscher, *-s, -, m.* tiran, despot.
gewạltig I. *adj.* **1.** mare, puternic, tare; **ein ~er König** un rege puternic; **~e Schmerzen** dureri groaznice, puternice. **2.** măreț; impunător; strașnic, enorm; **ein ~es Werk** o operă impunătoare, măreață, mare. II. *adv.* foarte mult; foarte tare; **sich ~ irren** a se înșela amarnic.
gewältigen, *gewältigte, gewältigt, vb. (h) tr. (mine)* a opri apele; a debleia; a redeschide (mina).
Gewạltigkeit, *-en, f.* amploare; măreție; imensitate.
Gewạltkur, *-en, f. (fam.)* tratament intensiv.
gewạltlos *adj.* fără violență, fără să se folosească forța.
Gewạltlosigkeit *f. sg.* lipsă de violență, de forță; cale pașnică.
Gewạltmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș forțat.
Gewạltmaßnahme, **Gewạltmaßregel**, *-n, f.* măsură violentă, de forță.
Gewạltmensch, *-en, -en, m.* om violent, persoană violentă, adept al violenței.
Gewạltmethode, *-n, f.* metodă violentă.
Gewạltmittel, *-s, -, n.* mijloc violent, radical.
Gewạltpotenzial, *-s, n. sg.* potențial de agresivitate; violență latentă.
Gewạlt|organisation, *-en, f.* organizație bazată pe forță.
Gewạlt|ritt, *-(e)s, -e, m.* drum forțat făcut călare.
gewạltsam I. *adj.* violent, forțat; *(mil.)* **~e Erkundung** recunoaștere înarmată, forțată; **eines ~en Todes sterben** a muri de moarte violentă. II. *adv.* cu (de-a) sila, cu forța.
Gewạltsamkeit *f. sg.* violență, silnicie.
Gewạlts|brief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* mandat, împuternicire.
Gewạltschritt, *-(e)s, -e m.* pas, procedeu violent, măsură violentă.
Gewạlts|er|oberung, *-en, f.* preluare cu forța; cucerire a puterii.
Gewạlt|spirale, *-n, f.* spirală a violenței, violență permanent mărită.
Gewạlt|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură, faptă îndrăzneață; act de violență.
Gewạlt|tat, *-en, f.* **1.** faptă brutală, violentă. **2.** atac (armat).
Gewạlt|täter, *-s, -, m.* **1.** persoană brutală, violentă. **2.** criminal.
gewạlt|tätig *adj.* violent; brutal; **ein ~er Mensch a)** un om brutal; **b)** tiran.
Gewạlt|tätigkeit, *-en, f.* violență; brutalitate; **rechtsextreme ~** violență de extremă dreaptă.
Gewạlt|theorie *f. sg.* teorie a forței.
Gewạlt|träger, *-s, -, m.* v. Gewalthaber.
Gewạltverbrechen, *-s, -, n.* faptă criminală.
Gewạltverbrecher, *-s, -, m.* criminal.

Gewạnd, *-(e)s, -wänder (poet.* şi *-e), n.* haină, veşmânt, îmbrăcăminte; **liturgische Gewänder** haine bisericeşti, preoţeşti.
Gewạnde, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* înrămare, încadrare la uşi, ferestre. **2.** *(austr.)* perete, stâncă abruptă.
gewạnden, *gewandete, gewandet (du gewandest, er gewandet), vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.) a* (se) îmbrăca.
Gewạndhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(ist.)* magazin mare de textile. **2.** *(în expr.)* **Leipziger ~** renumită sală de concerte din Leipzig.
Gewạndmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru, film, tv)* costumier(ă) şef(ă).
Gewạndnadel, *-n. f.* broşă; fibulă, agrafă.
Gewạndschneider, *-s, -, m. (înv.)* croitor.
Gewạnd|spange, *-n, f. (înv.)* cataramă; agrafă, fibulă.
gewạndsweise *adv.* după exterior, în aparenţă.
gewạndt I. *part. trec.* de la wenden. **II.** *adj.* dibaci, îndemânatic, abil, sprinten; **darin ist er ~** la asta se pricepe; **ein ~er Tänzer** un bun dansator.
Gewạndt|heit *f. sg.* dibăcie, agilitate, îndemânare; abilitate; rutină.
Gewạndung, *-en, f. (poet.)* îmbrăcăminte, haină, veşmânt.
gewạnn *pers.* 1 şi a 3-a *ind. imperf.* de la gewinnen.
Gewạnn, *-(e)s, -e*, **Gewanne**, *-s, -, n.* ogor (în formă de patrulater) al unui sat, împărţit în fâşii regulate; fâşie de pământ.
gewạrten, *gewartete, gewartet (du gewartest, er gewartet), vb. (h) tr. (înv.)* a aştepta, a fi în aşteptare (a unui lucru).
gewạ̈rtig *adj.* aşteptând; (mai ales *în expr.)* **einer Sache ~ sein a)** a fi în aşteptarea unui lucru; **b)** a se aştepta la...
gewạ̈rtigen, *gewärtigte, gewärtigt, vb. (h) tr. (poet.)* **1.** a aştepta; **das muss ich von ihm ~ können** atâta lucru trebuie să presupun că va face. **2.** a fi pregătit, a se aştepta la.
Gewạ̈sch, *-(e)s*, **Gewäsche**, *-s, n. sg. (fam.)* palavre; vorbărie (inutilă).
Gewạ̈sser, *-s, -, n.* ape; apă; **fließendes ~** ape curgătoare; **stehendes ~** ape stătătoare; **wie heißt dieses ~?** ce nume are această apă?
Gewạ̈sserbett, *-(e)s, -en, n.* albia (unei ape).
Gewạ̈sserkunde *f. sg.* hidrologie.
Gewạ̈ssername, *-ns, -n, m.* hidronim.
Gewạ̈ssernetz, *-es, -e, n.* reţea a apelor.
Gewạ̈sserschutz, *-es, m. sg.* protecţia apelor.
gewạ̈ssert I. *part. trec.* de la wässern. **II.** *adj.* **1.** stropit, spălat cu apă. **2.** diluat. **3.** desărat. **4.** *(despre rufe)* muiat.
Gewạ̈sserver|unreinigung, *-en, f.* poluare a apelor.
Gewẹbe, *-s, -, n.* **1.** (şi *fig.)* ţesătură; **ein ~ von Lügen** o urzeală de minciuni. **2.** *(biol.)* ţesut.
gewẹbe|artig *adj.* **1.** ca o pânză, ca o ţesătură. **2.** tisular.
Gewẹbebank, *-en, f. (med.)* bancă de ţesuturi.
Gewẹbebrand, *-(e)s, -brände, m., (med.)* necrozare a ţesutului.
Gewẹbebreite, *-n, f.* lăţime a ţesăturii, a stofei.
Gewẹb|entzündung, *-en, f.(med.)* inflamaţie a ţesuturilor.
Gewẹbekultur, *-en, f. (biol.)* cultură de ţesuturi.
Gewẹbelehre, *-n, f. (med.)* histologie.
Gewẹbeprobe, *-n, f. (med.)* fragment de ţesut.
Gewẹbesack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de pânză.
Gewẹbe|übertragung, *-en, f. (biol.; med.)* transplantare de ţesuturi.
Gewẹbezüchtung, *-en, f.* v. Gewebekultur.
Gewẹbsflüssigkeit *f. sg. (anat.)* lichid intercelular, limfă.
Gewẹbs|tod, *-(e)s, m. (biol., anat.)* necrozare a ţesuturilor.
Gewẹbs|trans|plantation, *-en, f.*, **Gewẹbs|übertragung**, *-en, f.*, **Gewẹbsverpflanzung**, *-en, f.* v. Gewebeübertragung.
Gewẹbs|zelle, *-n, f. (anat.)* celulă a ţesutului.
Gewẹbs|zerfall, *-(e)s, m. sg.* distrugere, necrozare a ţesuturilor.
gewẹckt I. *part. trec.* de la wecken. **II.** *adj.* deştept; vioi, dezgheţat.
Gewẹckt|heit *f. sg.* vioiciune, agerime.
Gewẹhr, *-(e)s, -e, n.* **1.** puşcă, armă; **unter dem ~ stehen** a fi sub arme; **mit vorgehaltenem ~ zu etwas zwingen** a sili la ceva prin ameninţarea cu arma; **~ bei Fuß a)** *(mil.)* cu arma la picior; **b)** *(fig.)* cu multă vigilenţă; *(mil.)* **~ ab!** la picior arm'! **2.** *pl. (vân.)* colţi de mistreţ.
Gewẹhrdurchsicht, *-en, f. (mil.)* control al armelor.
Gewẹhrfabrik, *-en, f.* fabrică de puşti.
Gewẹhrfeuer, *-s, -, n. (mil.)* foc de arme de infanterie.
Gewẹhrgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă de puşcă.
Gewẹhrgriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* mânuire a armei.
Gewẹhrkolben, *-s, -, m.* pat al armei, al puştii.
Gewẹhrkugel, *-n, f.* glonte de armă, de puşcă.
Gewẹhrlauf, *-(e)s, -läufe, m.* ţeavă de puşcă.
Gewẹhrmündung, *-en, f.* gură a armei, a puştii.
Gewẹhrpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* v. Schießpulver.
Gewẹhrpyramide, *-n, f. (mil.)* piramidă de arme.
Gewẹhr|reinigungsgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* vergea de curăţat arma.
Gewẹhr|requisit, *-(e)s, -en, n. (mil.)* accesoriu pentru armă.
Gewẹhr|riemen, *-s, -, m.* curea a armei, a puştii.
Gewẹhr(rück)schlag, *-(e)s, -schläge, m.* recul al armei.
Gewẹhrsalve [-vaˌ], *-n, f. (mil.)* salvă (trasă cu puşca).
Gewẹhrschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* v. Gewehrkolben.
Gewẹhrschlitten, *-s, -, m.* sanie a armei automate.
Gewẹhrschloss, *-es, -schlösser, n.* siguranţă a puştii, a armei.
Gewẹhrschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier.
Gewẹhrschuss, *-es, -schüsse, m.* (un) foc de armă, de puşcă.
Gewẹhrschütze, *-n, -n, m.* puşcaş, ţintaş.
Gewẹhr|stütze, *-n, f.* rastel (pentru arme).
Gewẹhrteil, *-(e)s, -e, m.* parte (componentă) a armei.
Gewẹhrtragweite, *-en, f. (mil.)* bătaie a armei, a puştii.
Gewẹhrvisite [-vi-], *-n, f.* v. Gewehrdurchsicht.
Gewẹidicht, *-s, n. sg. (reg.)* desiş, pădurice de sălcii.
Gewẹih, *-(e)s, -e, n.* coarne ale cerbului; **erstes ~ der Hirsche** primele coarne ale cerbilor; *(fig., fam.)* **ein ~ aufsetzen** a pune (cuiva) coarne.
Gewẹihschaufel, *-n, f. (vân.)* coarne în formă de lopată (ale cerbului lopătar, ale elanului).
Gewẹih|stange, *-n, f. (vân.)* ramă a coarnelor.
gewẹiht I. *part. trec.* de la weihen. **II.** *adj.* **1.** sfinţit, binecuvântat. **2.** *(vân.)* purtând coarne.
Gewẹine, *-s, n. sg. (fam.)* plâns necontenit, scânceală, miorlăit.
gewẹllt I. *part. trec.* de la wellen. **II.** *adj.* ondulat.
Gewẹnde, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* falce. **2.** *(înv.)* răzor, graniţă între ogoare. **3.** întoarcere a plugului (la capătul ogorului). **4.** *(vân.)* urmă lăsată de cerbi.
gewẹndelt *adj. (constr.)* în formă de elice; **eine ~e Treppe** scară în spirală.
Gewẹrbe, *-s, -, n.* **1.** meserie, profesie, meşteşug; **ein ~ treiben** a se îndeletnici cu, a practica o meserie. **2.** industrie mică sau mijlocie; întreprindere (mică sau mijlocie) de comerţ, de transport, de producţie; **Handel und ~** comerţ şi producţie meşteşugărească. **3.** *(reg.)* încheietură, articulaţie. **4.** *(sg.)* comision. **5.** prelucrare de materie primă. **6.** activitate industrială, comercială, artizanală. **7.** *(euf., în expr.)* **das horizontale ~** sau **das älteste ~ der Welt** prostituţia. **8.** *(elv.)* gospodărie ţărănească, fermă.
Gewẹrbe|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* rest de material, deşeu.
Gewẹrbe|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Gewerbeaufsichtsamt.
Gewẹrbe|art, *-en, f.* **1.** ramură a industriei meşteşugăreşti. **2.** (fel de) meserie.
Gewẹrbe|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic specialist în boli profesionale, medic de medicina muncii.
Gewẹrbe|ärztin, *-nen, f.* (femeie) medic specialist în boli profesionale, în medicina muncii.
Gewẹrbe|aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere a întreprinderilor meşteşugăreşti (pentru respectarea normelor de protecţie a muncii). **2.** inspectorat industrial.
Gewẹrbe|aufsichts|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de supraveghere a activităţilor lucrative.
Gewẹrbe|aus|stellung, *-en, f.* **1.** expoziţie industrială. **2.** expoziţie meşteşugărească.
Gewẹrbe|aus|übung *f. sg.* exercitare a meseriei, a profesiei.
Gewẹrbebank, *-en, f.* bancă industrială, de comerţ.
gewẹrbebeflissen *adj.* exercitând o meserie, o profesie.
Gewẹrbebefugnis, *-se, f.* brevet, autorizaţie de exercitare a meseriei.
Gewẹrbebe|hörde, *-n, f.* autoritate industrială.
Gewẹrbebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere meşteşugărească de comerţ, de transporturi, hotelieră, industrială etc.
Gewẹrbe|erlaubnis, *-se, f.* permis de exploatare industrială, comercială.
Gewẹrbe|ertrags|steuer, *-n, f.* impozit pe profit (industrial şi comercial).
Gewẹrbe|fläche, *-n, f.* suprafaţă industrială, comercială.
Gewẹrbefleiß, *-es, m. sg.* sârguinţă, hărnicie (în meserie); productivitatea unui meşteşugar.
gewẹrbefleißig *adj.* sârguincios, harnic (în meserie).
Gewẹrbefrei|heit, *-en, f.* drept de a exercita o meserie, o profesie, activităţi lucrative.
Gewẹrbegenehmigung, *-en, f.* v. Gewerbebefugnis.
Gewẹrbegericht, *-(e)s, n. sg.* consiliu (alcătuit din muncitori şi patroni) pentru judecarea conflictelor de muncă.
Gewẹrbegesetz, *-es, -e, n.* lege privind exercitarea meseriilor, lege profesională.
Gewẹrbe|hygiene [-gie:nəˌ] *f. sg.* igienă a muncii.
Gewẹrbekammer, *-n, f. (înv.)* cameră industrială, cameră de industrii.
Gewẹrbekapital, *-s, -e* şi *-lien* [-liən], *n.* capital industrial.
Gewẹrbekorporation, *-en, f.* corporaţie industrială, profesională, meşteşugărească; breaslă.
Gewẹrbekrankheit, *-en, f.* boală profesională.
Gewẹrbekühlschrank, *-(e)s, -schränke, m.* răcitor industrial.
Gewẹrbekunde *f. sg. (înv.)* tehnologie.
Gewẹrbelehrer, *-s, -, m.* învăţător, dascăl, maistru la o şcoală profesională.
gewẹrbemäßig *adj.* v. gewerbsmäßig.
Gewẹrbemuse|um, *-s, -museen, n.* **1.** muzeu profesional. **2.** muzeu de artă industrială.
Gewẹrbe|objekt, *-(e)s, -e, n.* produs al industriei meşteşugăreşti; produs industrial.
Gewẹrbe|ordnung, *-en, f.* regulament al meseriilor.
Gewẹrbepolizei *f. sg.* poliţie industrială.
Gewẹrberecht, *-(e)s, -e, n.* legislaţia privind exercitarea meseriilor.
Gewẹrbeschein, *-(e)s, -e, m.* v. Gewerbebefugnis.
Gewẹrbeschule, *-n, f.* **1.** şcoală profesională; şcoală de meserii. **2.** şcoală industrială.
Gewẹrbeschüler, *-s, -, m.* **1.** elev la şcoala profesională; elev la şcoala de meserii. **2.** elev la şcoala industrială.
Gewẹrbe|stand, *-(e)s, m. sg.* pătura socială a meseriaşilor, a micilor industriaşi.
Gewẹrbe|steuer, *-n, f.* impozit profesional, pe meserie.
Gewẹrbetätigkeit, *-en, f.* **1.** exercitare a unei meserii, a unei profesii. **2.** activitate industrială.
gewẹrbetreibend *adj.* **1.** care exercită o meserie. **2.** care se ocupă cu mica industrie.
Gewẹrbetreibende, *-n, -n (ein Gewerbetreibender) m.* şi *f.* persoană care exercită o meserie; meseriaş(ă), meşteşugar, (mic) industriaş.
Gewẹrbever|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie a meseriaşilor, a micilor industriaşi.
Gewẹrbewesen, *-s, n. sg.* probleme legate de meserii şi de mica industrie.
Gewẹrbezweig, *-(e)s, -e, m.* ramură meşteşurărească.
Gewẹrbler, *-s, -, m. (elv.)* v. Gewerbetreibende.
gewẹrblich *adj.* profesional; **ein ~er Betrieb** o întreprindere a industriei meşteşugăreşti, a micii industrii.
gewẹrbsam *adj.* muncitor, harnic, străduitor.
Gewẹrbsamkeit *f. sg.* **1.** activitate meşteşugărească, industrială. **2.** hărnicie.
Gewẹrbsgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă meşteşugărească.
Gewẹrbsmann, *-(e)s, -leute, m.* meseriaş, mic industriaş.
gewẹrbsmäßig *adj.* **1.** industrial. **2.** meşteşugăresc, de meseriaş. **3.** profesional.
Gewẹrbs|unzucht *f. sg.* prostituţie.
Gewẹrbs|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a industriei (meşteşugăreşti); ramură a activităţii profesionale.
gewẹrbtätig *adj.* exercitând o meserie, activ în mica industrie.
Gewẹrbtätigkeit *f. sg.* v. Gewerbetätigkeit.
Gewẹrf, *-(e)s, -e, n. (vân.)* colţi de mistreţ.
Gewẹrfe, *-s, -*, **Gewẹrft**, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* foc (de tun), bombardament.

Gewẹrk, *-(e)s, -e, n.* **1.** ramură a micii industrii; meserie (mai ales în domeniul construcțiilor). **2.** breaslă, corporație. **3.** mașinărie, mecanism. **4.** *(poet.)* operă.

Gewẹrke, *-n, -n, m.* **1.** membru al unei corporații miniere. **2.** *(austr.)* acționar al unei societăți.

Gewẹrk|organisation, *-en, f.* organizație sindicală.

Gewẹrkschaft, *-en, f.* **1.** sindicat. **2.** *(ist.)* corporație minieră.

Gewẹrkschaft(l)er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** sindicalist(ă). **2.** *(ist.)* membru al unei corporații, al unei bresle.

gewẹrkschaftlich *adj.* sindical; *(adverbial)* **~ organisierte Arbeiter** muncitori organizați în sindicat.

Gewẹrkschafts|abkommen, *-s, -, n.* contract colectiv.

Gewẹrkschafts|aktiv, *-s, -e, n.* activ sindical.

Gewẹrk|schafts|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat (de conducere) al sindicatului.

Gewẹrkschafts|arbeit *f. sg.* muncă sindicală.

Gewẹrkschaftsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație sindicală.

Gewẹrkschaftsbewegung, *-en, f.* mișcare sindicală.

Gewẹrkschaftsbonze, *-n, -n, m. (fam.; iron.)* funcționar sindical birocratizat, bonz, lider sindical.

Gewẹrkschaftsbuch, *-(e)s, -bücher*; **Gewerkschaftsbüchlein**, *-s, -, n.* carnet sindical.

Gewẹrkschaftsbund, *-(e)s, -bünde, m.* **1.** uniune a sindicatelor; **Freier Deutscher ~** Uniune a Sindicatelor Libere Germane. **2.** federație sindicală.

Gewẹrkschaftsdelegation, *-en, f.* delegație sindicală.

Gewẹrkschaftsdiskussion, *-en, f.* discuție în cadrul sindicatului.

Gewẹrkschafts|einheit *f. sg.* unitate sindicală.

gewẹrkschaftsfeindlich *adj.* îndreptat împotriva sindicatului (sau a sindicalismului).

Gewẹrkschaftsforderung, *-en, f.* revendicare sindicală.

Gewẹrkschaftsfront *f. sg.* front sindical.

Gewẹrkschaftsführer, *-s, -, m.* conducător al sindicatului, președinte de sindicat.

Gewẹrkschaftsführung, *-en, f.* conducere a sindicatului, comitet de conducere al sindicatului.

Gewẹrkschaftsfunktion, *-en, f.* funcție sindicală.

Gewẹrkschaftsfunktionär, *-s, -e, m.* activist sindical.

Gewẹrkschaftsgruppe, *-n, f.* grupă sindicală.

Gewẹrkschaftshaus, *-es, -häuser; n.* casă a sindicatelor.

Gewẹrkschafts|internationale *f. sg. (ist.)* Internaționala Sindicală.

Gewẹrkschaftsjugend *f. sg.* tineret sindicalist.

Gewẹrkschaftskader, *-s, -, m. (ist.)* cadru sindical.

Gewẹrkschaftskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă sindicală.

Gewẹrkschaftskasse, *-n, f.* casă, casierie a sindicatului.

Gewẹrkschaftskommission, *-en, f.* comisie sindicală.

Gewẹrkschaftskonferenz, *-en, f.* conferință sindicală; ședință sindicală.

Gewẹrkschaftskongress, *-es, -e, m.* congres sindical, al sindicatelor.

Gewẹrkschaftslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* școală sindicală.

Gewẹrkschaftsleitung *f. sg.* v. Gewerkschaftsführung.

Gewẹrkschaftsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de sindicat, sindicalist.

gewẹrkschaftsnah *adj.* pro-sindical; **eine ~e Partei** un partid apropiat sindicatelor.

Gewẹrkschafts|ordnung *f. sg.* regulament sindical.

Gewẹrkschafts|organ, *-s, -e, n.* organ sindical.

Gewẹrkschafts|organisation, *-en, f.* organizație sindicală.

Gewẹrkschafts|ortsgruppe, *-n, f. (ist.)* organizație sindicală de bază teritorială.

Gewẹrkschafts|politik *f. sg.* politică sindicală.

Gewẹrkschafts|präsident, *-en, -en, m.* președinte al sindicatului, de sindicat.

Gewẹrkschafts|presse *f. sg.* presă sindicală.

Gewẹrkschaftsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu sindical. **2.** comitet sindical de întreprindere. **3.** membru în comitetul sindical de întreprindere.

Gewẹrkschafts|schule, *-en, f.* școală sindicală.

Gewẹrkschafts|sitzung, *-en, f.* ședință sindicală.

Gewẹrkschafts|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a sindicatelor. **2.** congres sindical.

Gewẹrkschaftsverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune, federație, confederație sindicală.

Gewẹrkschaftsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație sindicală, club sindical.

Gewẹrkschaftsvertrauensmann, *-(e)s, -leute, m. (ist.)* om de încredere, delegat al sindicatului.

Gewẹrkschaftsvertreter, *-s, -, m.* reprezentant al sindicatului.

Gewẹrkschaftsvorsitzende, *-n, -n (ein Gewerkschaftsvorsitzender) m.* și *f.* președinte(-tă) de sindicat.

Gewẹrkschaftswahl, *-en, f.* alegere sindicală.

Gewẹrkschafts|zeitung, *-en, f.* gazetă, ziar sindical(ă).

Gewẹrkschafts|zentrale, *-n, f.* centrală a sindicatelor.

Gewẹrksgenossenschaft, *-en, f. (ist.)* v. Gewerkschaft **(1)**.

Gewẹrksmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* v. Gewerkschaft(l)er.

Gewẹrksverband, *-(e)s, -bände, m.* v. Gewerkschaftsverband.

Gewẹse, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* gospodărie (țărănească). **2.** *(înv.)* moșie. **3.** *sg.* tărăboi, scandal; lăudăroșenie.

gewẹsen *part. trec.* de la sein.

Gewẹsene, *-n, -n (ein Gewesenes) n.* trecut; ceea ce a fost.

gewịchen *part. trec.* de la weichen.

gewịchst I. *part. trec.* de la wichsen. **II.** *adj.* **a)** *(înv.)* fercheș, dichisit, ca din cutie; **b)** *(fam.)* deștept, șmecher.

Gewịcht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate; **festgestelltes ~** greutate constatată; **zulässiges ~** greutate admisă; **die ~e der Turmuhr** greutățile ceasului din turn; *(sport)* **ein ~ heben** sau **reißen** a ridica, a smulge o greutate. **2.** măsură de greutate. **3.** *sg. (fig.)* însemnătate, importanță; greutate, pondere; **ein Mann von ~** un om cu greutate, cu vază; **~ auf etwas legen** a pune preț pe ceva; **ins ~ fallen** a atârna greu în balanță, a fi foarte important. **4.** *(pl. ~er) (vân., înv.)* coarne de cerb.

Gewịchtel, *-s, -, n. (vân.)* v. Gewicht **(4)**.

gewịchten, *gewichtete, gewichtet (du gewichtest, er gewichtet) vb. (h) tr.* **1.** *(statistică)* a crea o medie ca etalon. **2.** a pondera, a stabili importanța.

Gewịcht|heben, *-s, n. sg. (sport)* haltere.

Gewịcht|heber, *-s-, m. (sport)* halterofil.

gewịchtig *adj.* **1.** *(înv.)* greu. **2.** *(fig.)* important; influent; grav; **~er Grund** motiv important.

Gewịchtigkeit *f. sg. (fig.)* importanță, însemnătate; preponderență; gravitate.

Gewịchtreißen, *-s, n. sg.* stil smuls (la haltere).

Gewịcht(s)abnahme *f. sg.* pierdere din greutate; slăbire.

Gewịcht(s)abweichung, *-en, f.* pierdere la cântar; diferență la cântar.

Gewịchts|abzug, *-(e)s, -züge, m.* scădere în greutate.

Gewịchts|analyse, *-n, f.* analiză gravimetrică.

Gewịchts|angabe, *-n, f.* indicare, precizare a greutății.

Gewịchts|anteil, *-(e)s, -e, m.* cotă-parte din greutate.

Gewịchts|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* compensare a greutății, compensație la cântar.

Gewịchts|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie (la cântar); surplus de greutate.

Gewịchtsbe|stimmung, *-en, f.* determinare a greutății.

Gewịchtsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu contragreutate.

Gewịchts|einheit, *-en, f.* unitate de măsură pentru greutate.

Gewịchtsklasse, *-n, f. (sport)* categorie de greutate (la box, lupte, haltere).

gewịcht(s)los *adj.* **1.** fără greutate. **2.** *(fig.)* fără importanță, neînsemnat.

Gewịcht(s)manko, *-s, n. sg.* lipsă din greutate, lipsă la cântar.

Gewịchtsmaß, *-es, -e, n.* v. Gewicht **(2)**.

Gewịchtsmenge, *-n, f.* masă, greutate.

Gewịchts|prüfung, *-en, f. (metrol.)* verificare a greutății.

Gewịchts|prüfungsverwaltung, *-en, f.* oficiu de control al măsurilor și greutăților.

Gewịchts|satz, *-es, -sätze, m.* set de greutăți (pentru cântar).

Gewịchts|schnur, *-schnüre, f.* lanț pentru greutate (la ceas).

Gewịchts|schwerkpunkt, *-(e)s, -e, m.* centru de greutate.

Gewịchts|stange, *-n, f.* **1.** bară pentru contragreutate. **2.** balansier, bară de echilibru (la echilibriști pe sârmă).

Gewịchts|stein, *-(e)s, -e, m.* greutate pentru cântar.

Gewịchts|tabelle, *-n, f.* scală, tabelă de greutăți.

Gewịchts|toleranz, *-en, f.* toleranță la greutate.

Gewịcht|stoßen, *-s, n. sg. (sport)* **1.** aruncare a greutății. **2.** stil împins (la haltere).

Gewịcht(s)|uhr, *-en, f.* ceasornic cu greutăți.

Gewịchtsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de greutate; **Gesetz der konstanten ~se** lege a raporturilor constante de greutate.

Gewịchtsverlagerung, *-en, f.* mutare a greutății, a centrului de greutate.

Gewịchtsverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere din greutate.

Gewịchtsverminderung, **Gewịchtsver|ringerung**, *-en, f.* reducere din greutate; pierdere din greutate.

gewịchtsvoll *adj.* v. gewichtig.

Gewịchts|zunahme, *-n, f.* creștere a greutății, creștere în greutate.

Gewịchtung *sg., f.* ponderare.

gewịeft *adj. (fam.)* cu experiență; rafinat, deștept, șmecher, șiret.

Gewịeft|heit *f. sg.* șiretenie.

gewịegt 1. *part. trec.* de la wiegen. **II.** *adj.* experimentat, rutinat, priceput, încercat; șiret, abil.

Gewịgher, *-s, n. sg.* **1.** nechezat. **2.** *(fam.)* râs ; *(vulg.)* chicotit.

gewịesen *part. trec.* de la weisen.

gewịllt *adj.* dispus, înclinat; decis; **~ sein** a fi dispus, înclinat, decis.

Gewịmmel, *-s, n. sg.* forfotă, mulțime, furnicar.

Gewịmmer, *-s, n. sg.* scâncet, plânset necontenit.

gewịmpert *adj. (bot.)* ciliat, ciliar, cu cili.

Gewịnde, *-s, -, n.* **1.** întortochetură, ornament în spirală, volută. **2.** ghirlandă. **3.** *(tehn.)* filet, ghivent; **weibliches ~** filet interior.

Gewịnde|auslauf, *-(e)s, -läufe, m. (tehn.)* **1.** terminație, extremitate a filetului. **2.** degajare a filetului.

Gewịndebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu de filetat, tarod.

Gewịndebohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de filetat la interior, cu burghiu de filetat, cu tarod.

Gewịndebolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț filetat.

Gewịndebuchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă (de cuzinet) filetată, manșon filetat.

Gewịndedrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de filetat.

Gewịndedrehen, *-s, n. sg. (tehn.)* filetare la strung.

Gewịnde|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* placă de filetat, filieră rigidă.

Gewịndefassung, *-en, f. (tehn.)* dulie, fasung cu filet.

Gewịndefräser, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** freză de filetat. **2.** frezor, strungar de filete.

Gewịndefräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat filete.

Gewịndegang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spiră de filet, de ghivent; început, fir de filet.

Gewịndeganglehre *f. sg. (metrol.)* calibru pentru filete.

Gewịndekluppe, *-n, f. (tehn.)* clupă de filetat, clupă portfilieră.

Gewịndelehrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* falcă a șublerului, calibru pentru filet interior.

Gewịnderollmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de filetat prin laminare, mașină de rulat filete.

Gewịndeschneidebohrer, *-s, -, m. (tehn.)* tarod, burghiu de filetat.

Gewịndeschneidkluppe, *-n, f. (tehn.)* clupă de filetat.

Gewịndeschneidmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de filetat.

Gewịnde|sockel, *-s, -, m. (tehn.)* soclu cu filet.

Gewịnde|spindel, *-n, f. (tehn)* tijă filetată, fus filetat.

Gewịnde|stahl, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cuțit de filetat.

Gewịnde|steigung, *-en, f. (tehn.)* pas al filetului.

Gewịnde|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft filetat.

Gewịnde|stöpsel, *-s, -, m. (tehn.)* dop filetat.

Gewịnde|strehler, *-s, -, m. (tehn.)* cuțit șablon pentru filetat, pieptene de filetat.

gewịnkelt *adj. (tehn.)* unghiular.

Gewịnn, *-(e)s, -e, m.* **1.** câștig, folos, profit; **aus etwas ~ schlagen** sau **ziehen** a câștiga, a profita de pe urma a...; **~ bringend** profitabil, lucrativ. **2.** *(com.)* câștig, profit, excedent; beneficiu; **den ~ ermitteln** a evalua beneficiul; **mit ~ arbeiten** a lucra cu beneficiu; **buchmäßiger ~** beneficiu contabil; **steuerpflichtiger ~** beneficiu impozabil; **ausgeschütteter ~** profit, beneficiu repartizat. **3.** loz câștigător (de loterie); câștig.

Gewinn|abführung, *-en, f.* prelevare a beneficiului.
Gewinn|abschlag, *-(e)s, - schläge, m.* reducere a marjei de beneficiu.
Gewinn|abschuss, *-es, -schüsse, m.* bilanț de avere.
Gewinn|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte de câștig, dividend, participație (la câștig); *(ec.)* cotă-parte de beneficiu.
Gewinn|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* pierdere de beneficiu.
Gewinn|aus|schüttung, *-en, f.* cotă-parte la un câștig, la un beneficiu.
Gewinn|aus|sicht, *-en, f.* șansă de câștig, de a câștiga.
Gewinn|aus|zahlung, *-en, f.* plată a lozului câștigător; plată a câștigurilor, a dividendelor.
gewinnbar *adj.* **1.** de câștigat, care poate fi câștigat. **2.** *(mine)* exploatabil.
gewinnbegierig *adj.* dornic, lacom de câștig.
Gewinnbe|steuerung, *-en, f.* impunere pe câștig.
Gewinnbeteiligung, *-en, f.* participare la câștig.
Gewinnbilanz, *-en, f. (com.)* bilanț soldat cu beneficiu; cont de profit (și pierderi).
Gewinn bringend *adj.* care aduce câștig; profitabil; lucrativ.
gewinnen, *gewann, gewonnen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a câștiga; **einen Prozess, ein Spiel** ~ a câștiga un proces, un joc, o partidă; **das Große Los** ~ a câștiga lozul cel mare. **2.** a primi, a căpăta; a dobândi; a obține; **den Eindruck** ~ a avea impresia; a-și forma impresia; **die Überzeugung** ~ a se convinge; a ajunge la convingerea; **jn. für sich** ~ a atrage pe cineva de partea sa; **etwas über sich** (sau **übers Herz**) ~ a se îndupleca, a-și călca pe inimă; **das Ufer** ~ a ajunge la mal. **3.** *(mine)* a extrage, a exploata. **II.** *intr.* **1.** a câștiga; **die Sache gewinnt an Klarheit** chestiunea câștigă în claritate. **2.** a profita, a fi avantajat; **von etwas** ~ a trage folos de pe urma unui lucru; **die Vermutung gewann an Boden** bănuiala s-a extins tot mai mult, a câștigat teren.
gewinnend I. *part. prez.* de la gewinnen. **II.** *adj.* atractiv, atrăgător, cuceritor, fermecător.
Gewinner, *-s, -, m.* câștigător; învingător.
Gewinn|ermittlung *f. sg.* stabilire a câștigurilor.
Gewinnerliste, *-n, f.* listă, tabel a(l) câștigătorilor.
Gewinngier *f. sg.* lăcomie de câștig.
gewinngierig *adj.* lacom de câștig.
Gewinnler, *-s, -, m.* profitor, speculant.
Gewinnliste, *-n, f.* listă a numerelor câștigătoare.
Gewinnlos, *-es, -e, n.* loz câștigător.
Gewinn|normativ, *-(e)s, -e, n.* norme de formare și utilizare a beneficiului.
Gewinn|nummer, *-n, f.* număr câștigător.
gewinn|orientiert [-riən-] *adj.* cu profit; **ein ~es Unternehmen** o antrepriză cu profit, profitabilă.
Gewinnquote, *-n, f.* cotă repartizată câștigurilor.
Gewinnrad, *-(e)s, -räder, n.* roată a norocului.
Gewinnrechnung, *-en, f. (com.)* calcul al câștigului, al profitului; **Gewinn- und Verlustrechnung** calcul al profitului și pierderilor, bilanț de profit și pierderi.
gewinnreich *adj.* **1.** rentabil, lucrativ. **2.** bogat în câștiguri.
Gewinnschwelle, *-n, f.* prag de rentabilitate.
Gewinn|steuer, *-n, f.* impozit pe beneficiu.
Gewinnsucht *f. sg.* aviditate, lăcomie, sete de câștig; lăcomie de bani.
gewinnsüchtig *adj.* lacom de câștig.
gewinnträchtig *adj.* aducător de profit.
Gewinn|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de beneficiu.
Gewinnung, *-en, f. (mine)* extragere, extracție.
Gewinnungskosten *pl. (mine)* cheltuieli de extragere, de exploatare.
Gewinnungs|stelle, *-n, f.* loc de extragere.
Gewinnverteilung, *-en, f.* repartizare a beneficiului, a câștigurilor.
Gewinnvortrag, *-(e)s, -träge, m.* report.
Gewinnzahl, *-en, f.* număr câștigător.
Gewinnzuwachs, *-es, sg. m.* creștere a beneficiului.
Gewinsel, *-s, n. sg.* plânsete, gemete; scâncet; scheunat.
Gewinst, *-(e)s, -e, m. (inv.)* câștig, premiu (în bani).
Gewinst|anteil, *-(e)s, -e, m.* v. Gewinnanteil.
Gewinst|schein, *-(e)s,-e, m.* bilet de loterie, loz câștigător.
Gewirbel, *-s, n. sg.* vârtej.
Gewirk, *-(e)s, -e.* **Gewirke**, *-s, -, n. (text.)* **1.** țesătură. **2.** tricotaje (lucrate la mașină). **3.** alesătură. **4.** fagure.
Gewirr, *-(e)s.* **Gewirre**, *-s, n. sg.* **1.** încurcătură; zăpăceală: harabaură; dezordine; învălmășeală, vălmășag. **2.** întortochere, labirint.
Gewisper, *-s, n. sg.* șușoteală, șușotit, șoptit; freamăt, susur.
gewiss *adj.* **1.** sigur, cert, pozitiv; precis; **ich bin meiner Sache** ~ sunt sigur de reușita mea. **2.** oarecare; anumit; **ein ~er Herr** un domn oarecare; un anumit domn; **in ~en Kreisen** în anumite cercuri. **II.** *adv.* sigur, desigur, fără îndoială, negreșit, fără doar și poate; ~ **doch!** da! desigur; firește; **ganz** ~ neapărat, sigur.
Gewisse, *-n (ein Gewisses), n. sg. (fam.)* **1.** fapt, lucru pozitiv, precis. **2.** lucru anumit.
Gewissen, *-s, n. sg.* cuget, conștiință; **kein** ~ **haben** a nu avea nici un scrupul; **ein schlechtes** ~ **haben** a se simți vinovat, a avea conștiința încărcată; **ein reines** ~ **haben** a avea conștiința curată; **jm. ins** ~ **reden** a mustra, a dojeni pe cineva; a face cuiva reproșuri; **jn. auf dem** ~ **haben** a avea pe cineva pe conștiință.
gewissenhaft *adj.* conștiincios; scrupulos; ~ **arbeiten** a lucra conștiincios.
Gewissenhaftigkeit *f. sg.* conștiinciozitate, scrupulozitate.
gewissenlos *adj.* lipsit de scrupule, fără conștiință.
Gewissenlosigkeit *f. sg.* lipsă de scrupule, de conștiință.
Gewissens|angst *f. sg.* mustrări de conștiință, neliniște sufletească.
Gewissensbiss, *-es, -e, m.* remușcare, mustrare de conștiință.
Gewissensdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune, constrângere morală.
Gewissen|ehe, *-n, f. (bis. cat.)* căsătorie nerecunoscută de biserică, matrimonium conscientiae.
Gewissensfrage, *-n, f.* chestiune, problemă de conștiință.
Gewissensfrei|heit *f. sg.* libertate a conștiinței.
Gewissensgründe *pl.* motive de conștiință.
gewissenshalber *adv.* din motive de conștiință.
Gewissenskonflikt, *-(e)s, -e, m.*, **Gewissensnot**, *-nöte, f.* conflict de conștiință.
Gewissens|pein *f. sg.* tortură sufletească, chin moral.
Gewissens|pflicht *f. sg.* datorie de conștiință.
Gewissensqual, *-en, f.* zbucium lăuntric.
Gewissensruhe *f. sg.* liniște sufletească.
Gewissens|sache, *-n, f.* chestiune de conștiință.
Gewissens|skrupel, *-s, -, m.* scrupule morale.
Gewissenswurm, *-(e)s, m. sg. (fam., glumeț)* mustrare de conștiință.
Gewissens|zwang, *-es, -zwänge, m.* constrângere morală; **unter** ~ **stehen** a fi constrâns din punct de vedere moral.
Gewissens|zweifel, *-s, -, m.* îndoială sufletească.
gewissermaßen și **gewissermaßen** *adv.* oarecum, întrucâtva.
Gewissheit, *-en, f.* certitudine, siguranță; **augenscheinliche** ~ certitudine evidentă; ~ **über etwas erhalten** a avea certitudinea unui lucru; **sich** *(dat.)* **über etwas** ~ **verschaffen** a se convinge, a afla precis cum stau lucrurile; **die** ~ **haben** a fi sigur, a avea certitudinea; **zur** ~ **werden** a deveni certitudine.
gewisslich *adv. (inv.)* v. gewiss **(II)**.
Gewitter, *-s, -, n.* furtună cu fulgere și tunete; *(fig.)* **ein häusliches** ~ o ceartă (zdravănă) în familie; *(fig.)* **ein** ~ **niedergehen lassen** a tuna și a fulgera.
Gewitterblume, *-n, f. (bot.)* **1.** sânteuță *(Anagallis arvensis* L.). **2.** șopârliță *(Veronica chamaedrys* L.).
gewitterdrohend *adj. (despre cer)* aducător de furtună; amenințător.
Gewitter|elektrizität *f. sg.* electricitate atmosferică.
Gewittergewölk, *-(e)s, n. sg.* nori de furtună.
Gewitterguss, *-es, -güsse, m. (fam.)* rupere de nori.
gewitter|haft *adj.* furtunos.
Gewitter|himmel, *-s, m. sg.* cer de furtună, cer amenințător.
gewitt(e)rig *adj.* furtunos, amenințător; **~e Regenfälle** ploi însoțite de descărcări electrice.
Gewitterluft *f. sg.* (și *fig.)* atmosferă încărcată, atmosferă de furtună.
gewittern, *gewitterte, gewittert, vb. (h) intr. (impers.; in expr.)* **es gewittert** este o rupere de nori, se apropie furtuna.
Gewitternacht, *-nächte, f.* noapte furtunoasă.
Gewitterneigung *f. sg.* tendință spre furtună.
Gewitter|regen, *-s, -, m.* ploaie cu furtună.
Gewitterschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă provocată de furtună.
Gewitterschauer, *-s, -, m.* rafală de ploaie, aversă, ploaie torențială însoțită de descărcări electrice.
gewitterschwanger, **gewitterschwer** *adj. (despre nori)* amenințător, prevestitor de furtună.
gewitterschwül *adj. (despre atmosferă)* înăbușitor, apăsător (prevestind furtuna).
Gewitterschwüle, *-n, f.* căldură înăbușitoare, zăpușeală, zăduf (care prevestește furtuna).
Gewitter|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* rupere de nori cu furtună.
Gewitterwolke, *-n, f.* nor de furtună.
Gewitzel, *-s, n. sg. (fam.)* glume, spirite.
gewitzigt, **gewitzt** *adj.* **1.** deștept; șiret, șmecher; rafinat; spiritual. **2.** pățit, cuminți prin experiențe proaste.
Gewitzt|heit, *-en, f.* șiretenie, șmecherie, experiență.
Gew. Kam. *presc.* de la Gewerbekammer.
Gew. Korp. *presc.* de la Gewerbekorporation.
GewO. *presc.* de la Gewerbeordnung.
gewoben *part. trec.* de la weben.
Gewoge, *-s, n. sg.* **1.** fluctuație; unduire; legănare. **2.** valuri.
gewogen I. *part. trec.* de la wägen. **II.** *adj. (poet.)* binevoitor, favorabil; **jm.** ~ **sein** a avea bunăvoință față de cineva, a avea afecțiune pentru cineva.
Gewogenheit *f. sg.* bunăvoință; afecțiune.
gewöhnen, *gewöhnte, gewöhnt, vb. (h) tr.* și *refl. (an* cu *ac.)* a (se) deprinde (cu ...), a (se) obișnui (cu...); **sich an den Gedanken** ~ a se obișnui cu gândul; **ihre Augen haben sich an die Dunkelheit gewöhnt** ochii ei s-au obișnuit cu întunericul.
Gewohnheit, *-en, f.* obișnuință, deprindere; năravi; obicei; *(jur.)* cutumă; **aus** ~ din obișnuință; **zur** ~ **werden** a deveni obișnuință; ~ **wird zur zweiten Natur** obișnuința devine a doua natură.
Gewohnheitsbetrüger, *-s, -, m.* escroc inveterat.
Gewohnheitsdieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de profesie.
gewohnheitsgemäß *adv.* din obișnuință.
gewohnheitsmäßig I. *adj.* obișnuit. **II.** *adv.* din obișnuință.
Gewohnheitsmensch, *-en, -en, m.* om al deprinderii, tipicar.
Gewohnheits|phrase, *-n, f.* frază convențională, loc comun, banalitate.
Gewohnheitsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept cutumiar, cutumă.
Gewohnheits|sache, *-n, f.* lucru devenit obișnuință.
Gewohnheits|tier, *-(e)s, -e, n. (fam.)* rob al deprinderii, tipicar, persoană cu tabieturi.
Gewohnheits|trinker, *-s, -, m.* beți, alcoolic inveterat.
Gewohnheitsverbrecher, -s, -, *m.* criminal inveterat.
gewöhnlich, I. *adj.* **1.** obișnuit. **2.** ordinar, de rând; mediocru. **II.** *adv.* de obicei; **für** ~ de obicei; **wie** ~ ca de obicei.
Gewöhnliche, *-n (ein Gewöhnliches) n. sg.* lucru obișnuit, cunoscut.
Gewöhnlichkeit *f. sg.* **1.** stare obișnuită. **2.** mediocritate; vulgaritate; trivialitate.
gewohnt *adj.* obișnuit, deprins; **etwas** ~ **sein** a fi obișnuit, a fi deprins cu ceva; **ich bin** ~ sunt obișnuit, deprins; **jung** ~, **alt getan** o deprindere bună căpătată în tinerețe se practică și la bătrânețe.
gewöhnt I. *part. trec.* de la gewöhnen. **II.** *adj.* obișnuit; deprins.
gewöhntermaßen *adv.* ca de obicei.
Gewöhnung, *-en, f.* deprindere, obișnuință.
Gewölbe, *-s, -, n.* **1.** boltă. **2.** încăpere boltită; **unterirdisches** ~ boltă subterană. **3.** cavou. **4.** *(reg.)* prăvălie.
Gewölbe|achse, *-n, f. (constr.)* axă a bolții.
Gewölbebock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* cintru.
Gewölbebogen, *-s, -bögen, m.* arc al bolții, arc de boltă.
Gewölbefläche, *-n, f. (constr.)* suprafață a bolții; **äußere** ~ extrados; **innere** ~ intrados.

Gewölbefuge, *-n, f. (constr.)* rost al bolții.
Gewölbefuß, *-es, -füße, m. (constr.)* picior al bolții.
Gewölbe|höhe, *-n, f.* înălțime a bolții.
Gewölbekappe, *-n, f. (constr.)* porțiune, sector de boltă.
Gewölbelaibung, *-en, f.* v. Gewölbefläche.
Gewölbelinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a bolții.
Gewölbemauerwerk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* zidărie a bolții.
Gewölbepfeiler, *-s, -, m.* stâlp, coloană, pilastru care susține bolta.
Gewölbeprofil, *-s, -e, n. (constr.)* profil al bolții.
Gewölberippe, *-n, f. (constr.)* nervură a bolții.
Gewölberücken, *-s, -, m. (constr.)* extrados al bolții.
Gewölbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (constr.)* cheie a bolții, cheie de boltă.
Gewölbesohle, *-n, f. (constr.)* bază, talpă a bolții.
Gewölbe|spannweite, *-n, f. (constr.)* deschidere a bolții.
Gewölbe|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolțar.
Gewölbeträger, *-s, -, m.* suport, coloană de susținere a(l) bolții.
Gewölbeweite, *-n, f.* v. Gewölbespannweite.
Gewölbezwickel, *-s, -, m. (constr.)* timpan al bolții.
Gewölb|stärke, *-n, f.* grosime a bolții.
gewölbt I. *part. trec.* de la wölben. **II.** *adj.* boltit; convex; bombat.
Gewölk, *-(e)s, n. sg.* nori.
gewölkt *adj.* înnorat, acoperit de nori.
Gewölle, *-s, n. sg. (vân.)* ghem de păr, pene și oase vomat, nemistuit de păsări.
gewollt I. *part. trec.* de la wollen. **II.** *(adj.)* căutat, fals, artificial; **es wirkt ~** pare artificial.
gewonnen *part. trec.* de la gewinnen.
geworben *part. trec.* de la werben.
geworden *part. trec.* de la werden.
geworfen *part. trec.* de la werfen.
Gewörtel, *-s, n. sg. (reg., fam.)* schimb de vorbe, discuție deșartă, vorbărie.
Gewühl, *-(e)s, n. sg.* mulțime; învălmășeală, îmbulzeală; furnicar; **im ~ der Schlacht** în învălmășeala luptei.
gewunden I. *part. trec.* de la winden. **II.** *adj.* întortocheat, sinuos, șerpuit, încolăcit.
Gewundenheit *f. sg.* întortochetură, sinuozitate.
gewürfelt I. *part. trec.* de la würfeln. **II.** *adj.* cadrilat, în carouri, pepit.
Gewürge, *-s, n. sg.* **1.** înghițire anevoioasă. **2.** vomare, vomitare, icnitură. **3.** masacru, măcel. **4.** îmbulzeală. **5.** *(reg., fig.)* muncă anevoioasă.
Gewürm, *-(e)s, n. sg.* **1.** viermi, târâtoare. **2.** *(fig.)* creatură respingătoare, lepădătură; vermină.
Gewürs(ch)tel, *-s, n. sg. (reg.)* trebăluială; cârpăceală.
Gewürz, *-es, -e, n.* mirodenie, condiment.
Gewürzgurke, *-n, f.* castravecior în oțet.
Gewürzhandel, *-s, m. sg.* comerț cu condimente, cu mirodenii.
Gewürzhandlung, *-en, f. (înv.)* băcănie, magazin de coloniale.
gewürzig *adj.* **1.** condimentat; aromat. **2.** iute (la gust).
Gewürzkerbel, *-s, m. sg. (bot.)* asmățui, hasmațuchi *(Anthriscus cerefolium)*.
Gewürzkrämer, *-s, -, m.* negustor de mirodenii, de condimente; băcan.
Gewürzkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* plantă aromatică.
Gewürzkuchen, *-s, -, m. (reg.)* turtă-dulce.
Gewürzladen, *-s, -läden, m.* v. Gewürzhandlung.
Gewürzmischung, *-n, f.* (amestec de) mirodenii, condimente.
Gewürznägelchen, *-s, -, n.*, **Gewürznelke**, *-n, f.* cuișoară.
Gewürznelkenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cuișoare *(Caryophyllus aromaticus)*.
Gewürzpaprika, *-s, -s* (și -), *m.* **1.** ardei iute. **2.** boia de ardei.
Gewürzpflanze, *-n, f.* plantă aromatică.
gewürzreich *adj.* aromatic, puternic condimentat.
Gewürz|ständer, *-s, -, m.* poliță, raft pentru condimente (în bucătărie).
Gewürz|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă, arbust aromatic.
gewürzt I. *part. trec.* de la würzen. **II.** *adj.* piperat; ardeiat; condimentat; asezonat; *(fig.)* **ein ~er Witz** o glumă piperată.
Gewürzwaren *pl.* coloniale; mirodenii.
Gewürzwein, *-(e)s, -e, m.* vin fiert cu mirodenii.
Gewusel, *-s, n. sg. (reg.)* forfotă.
gewusst *part. trec.* de la wissen.
Geysir ['gae-], *-s, -e, m.* v. Geiser.
gez. *presc.* de la gezeichnet.
gezackt I. *part. trec.* de la zacken, **II.** *adj.* crestat; cu zimțuri; cu colțuri; *(bot.)* **~e Blätter** frunze crestate.
Gezäh, *-(e)s,* **Gezähe**, *-s, n. sg. (mine)* unelte.
Gezähekammer, *-n, f. (mine)* magazin de unelte.
gezahn(el)t, **gezähnt** *adj.* dințat, cu dinți, crestat.
Gezänk, *-(e)s,* **Gezanke**, *-s, n. sg.* certuri necontenite.
Gezappel, *-s, n. sg.* zbatere; bâțâială.
Gezauder, *-s, n. sg.* șovăire, nehotărâre.
Gezeche, *-s, n. sg.* chefuit, chef, benchetuială, beție.
gezeichnet I. *part. trec.* de la zeichnen. **II.** *adj.* **1.** semnat, iscălit. **2.** stigmatizat.
Gezeichnete, *-n, -n (ein Gezeichneter), m.* și *f.* **1.** stigmatizat(ă). **2.** *(înv.)* subsemnat(ă).
Gezeit, *-en, f.* (de regulă la *pl.*) maree.
Gezeitenberechnung, *-en, f. (mar.)* calcul al mareei.
Gezeitenkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină producătoare de curent electric cu ajutorul mareelor.
Gezeitenkurve [-və și -fə], *-n, f.* curbă a mareei.
Gezeiten|strömung, *-en, f. (mar.)* curent de maree.
Gezeitenwechsel, *-s, m. sg.* schimbare a mareei.
Gezelt, *-(e)s, -e, n. (poet.)* cort.
Gezerr, *-(e)s,* **Gezerre**, *-s, n. sg. (fam.)* smuceală; târât.
Gezeter, *-s, n. sg.* **1.** țipete, strigăte. **2.** lamentare.
Gezeug, *-(e)s, n. sg.* instrumente, unelte.
Geziefer, *-s, -, n. (înv.)* insectă; parazit.
gezichen *part. trec.* de la zeihen.
gezielt I. *part. trec.* de la zielen. **II.** *adj.* îndreptat spre un scop precis; **~ nach etwas forschen** a cerceta cu un scop precis.
geziemen, *geziemte, geziemt, vb. (h)* **I.** *intr.* (cu *dat.*) a i se cuveni, a-i reveni de drept cuiva. **II.** *refl. impers.* a se cuveni, a se cădea; **es geziemt sich** se cuvine, se cade, e bine să...
geziemend I. *part. prez.* de la geziemen. **II.** *adj.* **1.** cuviincios, respectuos, decent. **2.** cum trebuie, cum se cuvine; convenabil.
Gezier, *-(e)s,* **Geziere**, *-s, n. sg. (fam.)* afectare, fandoseală, moțuri.
geziert I. *part. trec.* de la zieren. **II.** *adj.* **1.** ornamentat, împodobit. **2.** *(fig., fam.)* afectat, nefiresc.
Geziert|heit *f. sg.* v. Gezier.
Gezimmer, *-s, n. sg.* **1.** dulgherie, teslărit. **2.** ciocănituri necontenite, bocănit.
gezinkt I. *part. trec.* de la zinken. **II.** *adj.* dințat, crestat, zimțuit.
Gezirp, *-(e)s,* **Gezirpe**, *-s, n. sg.* țârâit necontenit de greier.
Gezisch, *-(e)s,* **Gezische**, *-s, n. sg.* șuierat, sâsâit; șușotit (continuu).
Gezischel, *-s, n. sg. (fam.)* **1.** sâsâit. **2.** șușoteală; cleveteală.
Gezitter, *-s, n. sg.* tremurat, tremur.
gezogen *part. trec.* de la ziehen.
Gezogene, *-n, -n (ein Gezogener), m. (bancă)* tras (al unei trate).
gezottelt *adj.* v. zottig.
Gezücht, *-(e)s, -e. n. (peior.)* creatură, poamă, soi rău; sămânță, specie.
gezuckert I. *part. trec.* de la zuckern. **II.** *adj.* dulce, îndulcit, cu zahăr.
Gezüngel, *-s, n. sg.* **1.** *(despre șerpi)* scoatere (repetată și repede) a limbii. **2.** prelingere (a flăcărilor). **3.** *(fam.)* cleveteală.
Gezweig, *-(e)s,* **Gezweige** *-s, n. sg.* **1.** rămuriș, crengi. **2.** *(vân.)* coarne ale cerbului.
gezweigt *adj.* ramificat.
gezweit *adj.* dublu; îngemănat; *(bot.)* geminat, binar.
gezwirnt *adj.* tors, răsucit.
Gezwitscher, *-s, n. sg.* ciripit, ciripeală.
gezwungen I. *part. trec.* de la zwingen. **II.** *adj.* forțat, silit; *(fig.)* afectat, silit, nenatural.
gezwungenermaßen, **gezwungenerweise** *adv.* în mod forțat, silit.
Gezwungenheit, *-en, f.* afectare; sforțare.
GFK *presc.* de la Gewerkschaftsgruppe für Kleinbetriebe.
GG *presc.* de la Grundgesetz.
ggf. *presc.* de la gegebenenfalls.
Ghetto, *-s, -s, n.* v. Getto.
Giaur, *-s, -s, m. (în rel. islamică)* ghiaur, necredincios.
gib *pers. a 2-a sg. imperativ* de la geben.
Gibbon, *-s, -s, m. (zool.)* gibon.
Gibbelline, *-n, -n, m. (ist.)* ghibelin.
gibst *pers.* a 2-a *sg. indicativ prez.* de la geben.
gibt *pers.* a 3-a *sg. indicativ prez.* de la geben.
Gicht[1] *f. sg.* **1.** *(med.)* podagră; artrită; gută. **2.** *(bot.)* podagră.
Gicht[2], *-en, f. (metal.)* **1.** gură de încărcare a furnalului. **2.** șarjă (de furnal).
Gicht|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* criză de artrită, atac de gută.
Gicht|anzeiger, *-s, -, m. (metal.)* indicator de șarjă.
gicht|artig *adj. (med.)* artritic, gutos.
Gicht|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* elevator de furnal.
Gichtbelag, *-(e)s, -e, m. (metal.)* căptușeală a gurii furnalului.
Gichtboden, *-s, -böden, m. (metal.)* platformă de încărcare a furnalului.
gichtbrüchig *adj. (înv.)* artritic, gutos.
Gichtbrücke, *-n, f. (metal.)* pod de încărcare, estacadă de încărcare.
Gichtbühne, *-n, f.* v. Gichtboden.
Gichter, *-s, -, m. (metal.)* deschizător al gurii de încărcare a furnalului.
gichterisch *adj.* v. gichtartig.
Gichtgalerie, *-n* [-ri:ən], *f. (metal.)* galerie de încărcare (la furnal).
Gichtgas, *-es, -e, n. (metal.)* gaz de furnal.
Gichtgasmaschine, *-n, f. (metal.)* motor cu gaz de furnal.
Gichtgaswärme *f. sg. (metal.)* putere calorifică a gazului de furnal.
gichtig, **gichtisch** *adj.* **1.** *(med.)* podagros; artritic; gutos. **2.** *(fig.; fam.)* iute la mânie, arțăgos, irascibil.
Gichtknoten, *-s, -, m. (med.)* nod(ul) artritic.
gichtkrank *adj.* podagros; artritic; gutos.
Gichtkranke, *-n, -n (ein Gichtkranker) m.* și *f.* bolnav(ă) de gută, artritic(ă), gutos(-oasă), podagros(-oasă).
Gichtkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** perișor-de-iarnă *(Chimaphila umbellata)*. **2.** veninariță *(Gratiola officinalis* L.).
Gichtpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-pucios *(Ithyphallus impudicus)*.
Gichtrose, *-n, f. (reg.; bot.)* bujor, peonie *(Paeonia)*.
Gichtschmerz, *-es, -en, m. (med.)* dureri artritice, de gută.
Gicht|turm, *-(e)s, -türme, m. (metal.)* turn de încărcare.
Gichtverschluss, *-es, -schlüsse, m. (metal.)* dispozitiv de închidere al gurii furnalului.
Gickel, *-s, -, m. (reg.)* cocoș.
Gickelfeder, *-n, f. (reg.)* pană de cocoș.
Gickelhahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Gickel.
gickeln, *gickelte, gegickelt (ich gick(e)le)*, **gickern**, *gickerte, gegickert, vb. (h) intr. (reg.)* a chicoti.
Gickgack, *-s, n. sg. (fam.)* gâgâit (de gâște).
gicks *(adv.) (pop.; în expr.)* **weder ~ noch gacks wissen** a nu avea habar, a nu ști nimic; **das weiß ~ und gacks** asta o știe toată lumea.
gicksen, *gickste, gegickst (du, er gickst) vb. (h) intr.* **1.** *(fam., despre voce)* a scăpa, a da chix. **2.** a da greș (la biliard). **3.** *(pop.)* a cotcodăci. **4.** a împunge (cu un ac), a înțepa.
Gickser, *-s, -, m. (reg.)* chicotit.
Gicksgacks *n. invar. (pop.)* **1.** gâgâială. **2.** *(fig.)* vorbărie goală, trăncăneală, flecăreală, vorbe de clacă.

Giebel, *-s, -, m.* **1.** fronton. **2.** creastă, coamă (a unei case, a unui zid). **3.** vârf, culme. **4.** *(iht.)* caracudă.
Giebel|ansicht, *-en, f.* vedere a frontonului.
Giebelbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de coamă.
Giebelbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de fronton.
Giebeldach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș cu fronton, în două ape; acoperiș-mansardă.
Giebelfassade, *-n, f. (constr.)* fațadă cu fronton.
Giebelfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* timpan (al frontonului).
Giebelfenster, *-s, -, n.* fereastră de fronton.
Giebelgesims, *-es, -e, n. (constr.)* ciubuc al coamei.
Giebelhaus, *-es, -häuser, n.* casă cu fronton.
Giebelhorn, *-(e)s, -hörner, n. (constr.)* corn al coamei.
giebelig *adj.* cu coamă.
Giebelmauer, *-n, f. (constr.)* zid de coamă; zid de fronton; zidărie la fronton.
Giebelreiter, *-s, -, m. (constr.)* lanternon, lucarnă de fronton.
Giebelseite, *-n, f.* frontispiciu, fronton.
Giebel|spitze, *-n, f. (constr.)* vârf de fronton, de coamă.
Giebel|stübchen, *-s, -, n.* **Giebel|stube**, *-n, f.* mansardă.
Giebelverzierung, *-en, f. (constr.)* ornament al frontonului.
Giebelwand, *-wände, f.* fronton.
Giebelzimmer, *-s, -,* v. Giebelstube.
Giekbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu, vergă pentru velă triunghiulară.
Gieke, *-n, f. (reg.)* **1.** drum carosabil prin mlaștină. **2.** umbrelă.
Gieksegel, *-s, -, n. (mar.)* velă triunghiulară cu vârful sus.
Giemen[1], *-s, -, m. (reg.)* crăpătură.
Giemen[2], *-s, n. sg. (med.)* ral, zgomot în trahee (la respirat).
Gien, *-s, -s, n.* **1.** *(mar.)* caliornă. **2.** *(tehn.)* palan cu o macara triplă.
gienen, *giente, gegient, vb. (h)* **I.** *tr. (mar.)* a ridica cu macaraua. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a căsca. **2.** a se crăpa.
Gieper, *-s, m. sg. (reg.)* poftă.
giepern, *gieperte, gegiepert, vb. (h) intr. (reg.) (nach)* a pofti (la ceva), a avea poftă (de ceva), a jindui (după ceva).
gieprig *adj. (reg.)* pofticios.
Gier *f. sg.* **1.** poftă, lăcomie. **2.** nesaț. **3.** *(mar.)* deviere.
Gierbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* catarg frânt, ghiu.
Gierbrücke, *-n, f. (mar)* ponton, pod plutitor tras pe parâme; pod rotativ.
Gierde *f. sg.* v. Gier (**1, 2**).
gieren, *gierte, gegiert, vb. (h) intr. (nach)* **1.** a fi lacom (de ceva), a se lăcomi (la ceva), a pofti, a jindui (la) ceva. **2.** *(mar.; despre prova unei nave)* a devia din drum din cauza valurilor mari.
gier|erfüllt *adj.* plin de poftă, lacom.
Gierfähre, *-n, f.* v. Gierbrücke.
Gierfalk, *-en, -en,* **Gierfalke**, *-n, -n, m. (ornit.)* șoim, erete de vânătoare *(Flaco subbuteo).*
gierig *adj.* lacom, avid.
Gierigkeit *f. sg.* lăcomie, poftă, aviditate.
Gierling, *-s, -e, m.* persoană lacomă, nesățioasă, pofticioasă, avidă.
Giersch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* picioru-caprei *(Aegopodium podagraria L.).*
Gierschlund, **Gierschlung**, *-(e)s, -e, m. (fam.)* mâncău.
Giertau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă a podului plutitor.
Gierung, *-en, f. (tehn.)* șanfren, șanfrenare; teșire, teșitură.
Gieß|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aparat de turnat.
Gießbach, *-(e)s, -bäche, m.* **1.** torent, pârâu de munte (umflat de ploi). **2.** *(tipogr.)* scara-pisicii.
Gießbad, *-(e)s, -bäder, n. (tehn.)* duș.
Gießbarkeit *f. sg. (metal.)* fluiditate.
Gießbühne, *-n, f. (metal.)* estacadă, platformă de turnare.
Gießе, *-n, f. (metal.)* căldare, oală de turnat.
gießen, *goss, gegossen (du, er gießt), vb. (h) tr.* **1.** a vărsa; a stropi; a turna; **Wein ins Glas** ~ a turna vin în pahar; **Wasser an** sau **auf** sau **über den Braten** ~ a turna apă peste friptură; **Tinte über das Heft** ~ a răsturna cerneala peste caiet; **Kaffee auf das Kleid** ~ a turna cafeaua pe rochie; *(fam.)* **hinter die Binde** ~ a trage la măsea; **es gießt (in Strömen)** plouă tare, toarnă cu găleata; *(fig.)* **Öl ins Feuer** ~ a turna gaz peste foc. **2.** *(tehn.)* a turna. **3.** *(impers., fam.)* a ploua (cu găleata), a turna.
Gießen, *-s, n. sg.* **1.** stropire; vărsare. **2.** *(tehn.)* turnare, turnat.
Gießer, *-s, -, m. (metal.)* turnător; modelar.
Gieß|erde *f. sg. (metal.)* pământ pentru tiparele de turnătorie.
Gießerei, *-en, f. (metal.)* **1.** turnătorie. **2.** turnat.
Gießerei|arbeiter, *-s, -, m.* v. Gießer.
Gießereibetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Gießerei.
Gießerei|form|maschine, *-n, f. (metal.)* mașină de format forme.
Gießereimaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de turnătorie.
Gießereischacht|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cubilou de turnătorie.
Gießereitechnik, *-en, f. (metal.)* metodă, tehnică de turnare.
Gießereiwesen, *-s, n. sg.* turnătorie, probleme legate de turnătorie.
Gießfass, *-es, fässer, n.* v. Gießе.
Gießflasche, *-n, f. (metal.)* lingotieră; cutie, ramă de format.
Gießform, *-en, f. (metal.)* formă de turnătorie; *(tipogr.)* formă de turnat; mulaj, model.
Gießgrube, *-n, f. (metal.)* groapă de turnare.
Gießhalle, *-n, f. (metal.)* hală a turnătoriei.
Gießhaus, *-es, häuser, n.*, **Gießhütte**, *-n, f.* turnătorie; atelier de turnătorie.
Gieß|instrument, *-(e)s, -e, n. (metal.)* unealtă de turnat.
Gießkanne, *-n, f.* stropitoare.
Gießkannen|aufsatz, *-es, -sätze, m.* rozetă de stropitoare.
Gießkannenprinzip, *-s, n. sg.* (și *fig.)* principiul vaselor comunicante.
Gießkelle, *-n, f. (metal.)* lingură de turnat.
Gießkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de turnătorie.
Gießkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** v. Gießkannenaufsatz. **2.** *(metal.)* maselotă.
Gießkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e), m. (metal.)* macara de turnare.
Gießlaufkatze, *-n, f. (metal.)* cărucior, pisică a macaralei de turnătorie.
Gießloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* orificiu al oalei de turnat.
Gießlöffel, *-s, -, m.* v. Gießkelle.
Gießmaschine, *-n, f. (metal., tipogr.)* mașină de turnat.
Gießmast, *-(e)s, -en, m. (constr.)* turn de turnat beton.
Gießmeister, *-s, -, m.* maistru-turnător.
Gießmergel, *-s, m. sg. (metal.)* marnă de turnătorie.
Gießmetall, *-s, -e, n. (metal.)* metal pentru turnat.
Gießmutter, *-n, f. (metal., tipogr.)* matriță.
Gieß|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de turnătorie, cuptor de topit.
Gießpfanne, *-n, f. (metal.)* oală de turnare.
Gieß|sand, *-(e)s, m. sg. (metal.)* nisip pentru forme de turnat.
Gießschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură prin turnare, prin topire.
Gießturm, *-(e)s, -türme, m.* **1.** *(metal.)* turn de turnat. **2.** *(constr.)* turn de betonare.
Gießverfahren, *-s, -, n.* procedeu de turnare a metalelor topite în forme.
Gift[1], *-(e)s, -e, n.* **1.** otravă, venin; **darauf kannst du ~ nehmen** te asigur că este adevărat ce spun; bag mâna în foc că este așa. **2.** *(fam.)* otravă, bilă, fiere; **er spuckt** sau **speit ~ und Galle** varsă foc și pară, e furios; **er steckt voller ~** e rău, veninos, dușmănos. **3.** *(reg.)* supărare, mânie; **einen ~ auf jn. haben** a fi supărat pe cineva.
Gift[2] *f. sg. (inv.)* dar, cadou.
Gift|ampulle, *-n, f.* fiolă cu otravă, cu venin.
Giftbecher, *-s, -, m.* cupă cu otravă.
Giftbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** dalac *(Paris quadrifolis* L.). **2.** mălin *(Prunus padus).* **3.** zârnă *(Solanum nigrum* L.).
Giftblase, *-n, f. băşică*, balon cu venin.
Giftbuch, *-(e)s, -bücher, n. (farm.)* registru pentru eliberarea substanțelor toxice.
Giftchampignon [-ʃãpɪnjõ:], *-s, -s, m.* ciupercă veninoasă.
Giftdrüse, *-n, f.* glandă cu venin.
giften, *giftete, gegiftet (du giftest, er giftet), vb. (h)* **I.** *refl. (fam.)* a se supăra, a se otrăvi, a se necăji. **II.** *intr. (gegen)* a ocărî, a defăima, a vorbi de rău (pe cineva).
Giftfarbe, *-n, f.* vopsea otrăvitoare.
Giftfestigkeit *f. sg.* rezistență, imunitate la substanțe toxice.
giftfrei *adj.* neotrăvitor, fără venin, neveninos.
Giftgas, *-es, -e, n.* gaz toxic.
Giftgaskrieg, *-(e)s, -e, m.* război cu gaze toxice, război chimic.
Giftgetreide, *-s, n. sg.* cereale otrăvite (pentru combaterea șoarecilor, șobolanilor).
Giftgewächs, *-es, -e, n.* v. Giftpflanze.
giftgrün *adj.* verde ca veninul, verde țipător.
Gift|hahnenfuß, *-es, m. sg. (bot.)* rănunchi, boglar *(Ranunculus sceleratus* L.).
gift|haltig și *(austr.)* **gift|hältig** *adj.* otrăvitor, toxic, veninos; cu conținut toxic.
Gift|hauch, *-(e)s, m. sg.* suflare otrăvită.
Gift|hütte, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* uzină pentru producerea de arsenic (prin distilare), uzină de prăjit minereu de arsen. **2.** *(fam.)* cârciumă ordinară, tavernă.
giftig *adj.* **1.** otrăvitor, veninos; **~e Spinne** păianjen veninos; *(fig.)* **eine ~e Zunge** o limbă otrăvită, afurisită. **2.** *(fig.)* supărat, mânios; **auf jn. ~ sein** a fi mânios, supărat pe cineva; **auf jn. ~ machen** a ațâța împotriva cuiva. **3.** *(fam.) (despre culori)* țipător; **ein ~es Grün** un verde țipător.
Giftigkeit, *-en, f.* **1.** toxicitate. **2.** *(fig.)* răutate.
Giftkammer, *-n, f.* cămară pentru păstrarea substanțelor toxice.
Giftkoch, *-(e)s, -köche, m.* v. Giftmischer **(1).**
Giftkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* v. Giftpflanze.
Giftkröte, *-n, f. (pop.)* om veninos, răutăcios.
Giftküche, *-n. f. (fam.)* **1.** laborator de preparare a otrăvurilor. **2.** *(fig.)* loc de răspândire a știrilor false; oficină, sursă de minciuni (veninoase). **3.** *(pop.)* farmacie.
Giftkugel, *-n, f. (farm.)* pilulă toxică.
Giftlattich, *-s, m. sg. (bot.)* susai otrăvitor *(Lactuca virosa* L.).
Giftlehre *f. sg.* toxicologie.
Giftmehl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* anhidridă arsenicoasă, șoricioaică.
Giftmischer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** otrăvitor(-oare), persoană care prepară otrăvuri (în scopuri criminale). **2.** *(fam.)* farmacist(ă).
Giftmischerei, *-en, f.* **1.** preparare de otrăvuri. **2.** *(fam.)* farmacie.
Giftmittel, *-s, -, n.* otravă, substanță toxică.
Giftmord, *-(e)s, -e, m.* omor prin otrăvire.
Giftmörder, *-s, -, m.* asasin prin otrăvire.
Giftmüll, *-s, m. sg.* deșeuri industriale toxice, poluante.
Giftmülldeponie [-ni:], *-n* [-ni:ən], *f.* loc de descărcare a deșeurilor toxice.
Giftmüll|einlagerung *f. sg.* stocare a deșeurilor toxice.
Giftnatter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Elaphidae).*
Giftnudel, *-n, f.* **1.** *(fam.)* țigară de foi. **2.** *(peior.)* femeie rea, afurisită.
Gift|otter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Vipera berus* L.).
Giftpfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată otrăvită.
Giftpflanze, *-n, f.* plantă veninoasă, otrăvitoare.
Giftpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă otrăvitoare.
giftreich *adj.* otrăvitor, veninos, toxic.
Giftreizker, *-s, -, m. (bot.)* burete flocos *(Lactarius torminosus).*
Giftrose, *-n, f. (bot.)* floare de oleandru *(Nerium oleander* L.).
Giftrosenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* oleandru, leandru *(Nerium oleander* L.).
Giftschein, *-(e)s, -e, m. (farm.)* permis pentru procurarea substanțelor toxice.
Giftschlange, *-n, f.* șarpe veninos.
Giftschrank, *-(e)s, -schränke, m.* **1.** *(farm.)* dulap, sertar pentru medicamente periculoase. **2.** *(fam.)* dulap cu cărți interzise.
Gift|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete otrăvitor.
Gift|spinne, *-n, f.* păianjen veninos.
Gift|spritze, *-n, f.* v. Giftkröte.
Gift|stachel, *-s, -n, m.* ghimpe, spin veninos.

Gift|stengel, *-s, -, m. (fam.)* țigară.
Gift|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanță otrăvitoare, toxică.
Gift|tier, *-(e)s, -e, n.* animal veninos.
Gift|trank, *-(e)s, m. sg.* băutură otrăvitoare.
Giftwicke *f. sg. (bot.)* coronițe *(Coronilla varia* L.).
Giftwirkung *f. sg.* efect al veninului, al otrăvii.
Giftwolke, *-n. f.* nor de gaze toxice.
Giftwulstling, *-s, m. sg. (bot.)* amanită *(Amanita).*
Giftwürze *f. sg. (bot.)* anghelică *(Archangelica officinalis).*
Giftzahn, *-(e)s, -zähne, m. (zool.)* dinte veninos (la șerpi); *(fig.)* **jm. die Giftzähne ausbrechen** sau **ziehen** a opri pe cineva să vorbească de rău.
Giftzähner, *-s, -, m. (zool.)* șarpe cu dinți veninoși.
Gift|zwerg, *-(e)s, -e, m. (fam., peior.)* omuleț rău, veninos.
Gig[1], *-s, -s, n.* **1.** șaretă, trăsură ușoară (pentru un cal).
Gig[2], *-s, f.* **1.** *(mar.)* balenieră (pentru comandantul navei) **2.** *(sport)* gig.
Gigant, *-en, -en, m.* gigant, uriaș.
Giganten|arbeit, *-en, f.* operă, lucrare de gigant.
gigantenhaft, **gigantisch** *adj.* gigantic, uriaș.
Gigboot, *-(e)s, -e, n.* v. Gig[2] (**2**).
Gigerl, *-s, -, m.* și *n. (reg.,* și *fam.)* filfizon; fante.
gigerlhaft *adj.* spilcuit, la modă; pus la șpiț.
Gigolo ['dʒi:-], *-s, -s, m.* gigolo.
Gilb, *-(e)s, m. sg.* îngălbenire (a rufelor).
gilben, *gilbte, gegilbt, vb.* **I.** *tr. (h)* a vopsi în galben. **II.** *(intr.) (s)* a (se) îngălbeni, a se decolora, a păli.
Gilbhart, *-s, m. sg. (inv.)* nume popular pentru luna octombrie; brumărel.
Gilbkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** ginistru, grozamă, drobiță *(Genista tinctoria* L.). **2.** mac-cornut *(Glaucium corniculatum).* **3.** *(reg.)* negelariță *(Chelidonium majus* L.).
Gilbvogel, *-s, -vögel, -m. (ornit.)* grangur *(Oriolus).*
Gilbweiderich, *-s, m. sg. (bot.)* gălbășoară *(Lysimachia* L.).
Gilde, *-n, f. (ist.)* breaslă; corporație.
Gilde(n)genoss, *-en, -en,* **Gilde(n)genosse**, *-n, -n, m. (ist.)* **1.** tovarăș de breaslă. **2.** *pl.* breslași, membri ai corporației.
Gilde|haus, *-es, häuser, n.* casă, sediu a(l) corporației, a(l) breslei.
Gildemeister, *-s, -, m. (ist.)* staroste al breslei.
Gildenschaft, *-en, f.* v. Gilde.
Gildenzeichen, *-s, -, n.* emblemă a breslei.
Gilet [ʒi'le:], *-s, -s, n.* vestă.
Gilge, *-n, f. (reg.)* crin *(Lilium* L.).
Gilke, *-n, f. (bot.)* calce, călinică *(Calendula officinalis* L.).
Gilling, *-en,* (și *-s*), *f. (mar.)* **1.** parte a velei pătrate. **2.** parte bombată (spre interior) a pupei.
gilloschieren, *gilloschierte, gilloschiert, vb. (h) tr.* v. guillochieren.
Gillung, *-en, f.* v. Gilling.
giltig *adj. (inv.)* v. gültig.
Gimpe, *-n, f.* **1.** bordură, panglică, ceapraz, tresă. **2.** fir (tors).
Gimpel, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* căldăraș mare, botgros *(Pyrrhulla pyrrhulla).* **2.** *(fig., fam.)* gogoman; găgăuță, naiv, prostănac.
Gimpelbeere, *-n, f. (bot.)* călin *(Viburnum opulus* L.).
Gimpelei, *-en, f. (fam.)* nerozie, neghiobie, prostie, gogomănie.
Gimpelfang, *-(e)s, m. sg. (fam.; în expr.)* **auf den ~ ausgehen** a păcăli pe gogomani, a fi pornit pe păcăleală.
gimpelhaft *adj. (fam.)* naiv, prostuț, neghiob, nerod.
Gimpelhäher, *-s, -, m. (ornit.)* cintezoi *(Fringilla).*
gimpeln, *gimpelte, gegimpelt (ich gimp(e)le) vb. (h) tr. (fam.)* a vorbi nerozii, a sporovăi verzi și uscate, a trăncăni, a flecări.
Gin [dʒIn], *-s, m. sg.* gin, rachiu de ienupăr.
ging *pers.* 1. și a 3-a *sg. ind. imperf.* de la gehen.
Ginger ['dʒIndʒɐ], *-s, -, m.* v. Ingwer.
Ginger|ale [-e:l], *-s, n. sg.* băutură răcoritoare cu gust de ghimbir.
Gingko ['gIŋko], *-s, -s,* **Ginko**, *-s, -s, m. (bot.)* numele unui arbore decorativ exotic *(Ginko biloba).*
Ginst, *-es, -e,* **Ginster**, *-s, -, m. (bot.)* grozamă *(Genista* L.).
Gipfel, *-s, -, m.* **1.** vârf, pisc, creștet; **die höchsten ~ der Karpaten** culmile, vârfurile cele mai înalte ale Carpaților. **2.** *(fig.)* culme; apogeu; **den ~ des Ruhms erreichen** a atinge culmile gloriei; **der ~ aller Torheit** culmea prostiei; **das ist doch der ~!** asta-i culmea!
Gipfeldürre *f. sg. (silv.)* uscare a arborilor începând de la vârf.
Gipfelge|spräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire la nivel înalt.
Gipfelgrat, *-(e)s, -e, m.* muchie, creastă (dințată) a muntelui.
Gipfelhöhe *f. sg.* înălțime a piscului, a vârfului, a crestetului.
gipf(e)lig *adj.* cu vârfuri, cu piscuri.
Gipfelkonferenz, *-en, f.* conferință la nivel înalt, summit.
Gipfel|leistung, *-en, f.* realizare, faptă extraordinară, deosebită.
gipfeln, *gipfelte, gegipfelt (ich gipf(e)le) vb. (h) intr. (in* cu *dat.)* a culmina (în...); **die Diskussion gipfelt in der Frage...** discuția ajunge la punctul culminant prin întrebarea...
Gipfelpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct culminant.
gipfelreich *adj.* cu multe vârfuri, bogat în piscuri.
Gipfel|stärke *f. sg. (forest.)* diametru al capătului superior (al bușteanului).
Gipfel|station, *-en, f.* stați(une)a de sus (a telefericului).
Gipfeltreffen, *-s, -, n.* întâlnire la nivel înalt, summit.
Gips, *-es, -e, m.* ghips; ipsos.
Gips|abdruck, *-(e)s, -drücke, m.* **1.** copie de ipsos, din ghips. **2.** amprentă în ipsos.
Gips|abguss, *-es, -güsse, m.* mulaj în ghips, în ipsos.
Gips|anwurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuială de ipsos, de ghips.
Gips|arbeit, *-en, f.* lucrare în ipsos, în ghips.
Gips|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în ipsos, ipsosar.
Gipsbein, *-(e)s, -e, n. (fam.)* picior pus în ghips.
Gipsbewurf, *-(e)s, -würfe, m.* tencuială de ipsos, de ghips.
Gipsbinde, *-n, f. (med.)* bandaj de ghips.
Gipsbrei, *-(e)s, -e, m.* pastă de ipsos.
Gipsbrennerei, *-en, f.* fabrică de ipsos.
Gipsbüste, *-n, f.* bust din ipsos, din ghips.
Gipsdecke, *-n, f.* tavan de ipsos, de ghips.
Gips|diele, *-n, f. (constr.)* placă din ghips pentru acoperirea pereților sau pentru pereți despărțitori, rigips.
gipsen, *gipste, gegipst (du, er gipst) vb. (h) tr.* **1.** a tencui, a repara cu ipsos. **2.** *(med.)* a pune în ghips. **3.** a trata (vinul) cu ghips.
Gipser, *-s, -, m.* lucrător în ipsos, tencuitor cu ipsos; *(med.)* ghipsier.
Gips|erde *f. sg.* ghips pământos.
Gips|er|härtung *f. sg.* întărire a ipsosului.
gipsern *adj.* de ghips, de ipsos.
Gips|estrich, *-s, -e, m.* dușumea de ghips.
Gipsfigur, *-en, f.* statuetă, bibelou de ipsos, din ghips.
Gipsform, *-en, f.* model, formă de ipsos.
Gipsgrube, *-n, f.* **1.** carieră de ghips. **2.** groapă pentru arderea ghipsului, a ipsosului.
Gipsguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnat al ipsosului. **2.** model turnat (provizoriu) din ipsos.
gipshaltig *adj.* cu conținut de ipsos, de ghips.
Gipkalk, *-(e)s, m. sg.* ghips, sulfat de calciu; ghips ars.
Gipskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** v. Gipsfigur. **2.** *(peior.)* prost, nătărău, cap-sec, gogoman.
Gipskorsett, *-(e)s, n. (med.)* corset din ghips.
Gipsmaske, *-n, f.* mască (mortuară) de ghips.
Gipsmehl, *-(e)s, n. sg.* praf de ipsos.
Gipsmergel, *-s, m. sg.* ipsos marnos.
Gipsmodell, *-s, -e, n.* model, formă de ghips.
Gipsmörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar de ipsos.
Gipsmühle, *-n, f.* moară de ipsos.
Gips|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ars ipsos.
Gips|platte, *-n, f.* v. Gipsdiele.
Gips|putz, *-es, m. sg. (constr.)* tencuială de ipsos, de ghips.
Gips|säge, *-n, f. (med.)* instrument pentru tăierea, îndepărtarea bandajelor din ghips.
Gips|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip de ghips.
Gips|stadel, *-s, -, m.* v. Gipsofen.
Gips|stuck, *-(e)s, m. sg. (constr.)* stuc.
Gips|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliș de ghips.
Gipsverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* bandaj de ghips.
Gipswand, *-wände, f. (constr.)* perete din ghips, rigips.
Giraffe, *-n, f. (zool.)* girafă *(Giraffa camelopardalis).*
giraffenmäßig *adj.* ca o girafă.
Giralgeld [ʒi-], *-(e)s, -er, n. (ec.)* bani scripturali.
Giralgeld|emission, *-en, f. (ec.)* emisiune de monedă scripturală.
Girant [ʒi-], *-en, -en, m. (com.)* girant, andosant.
Girat [ʒi-], *-en, -en,* și **Giratar** [ʒi-], *-s, -e, m. (com.)* girat, andosat.
girierbar [ʒi-], *adj. (com.)* girabil, andosabil.
Girierbarkeit [ʒi-] *f. sg. (com.)* posibilitate de gir, de andosare.
girieren [ʒi-], *girierte, giriert, vb. (h) tr. (com.)* a gira, a andosa.
Girierung [ʒi-] *f. sg. (com.)* girare, andosare.
Girl [gø:ɐl], *-s, -s, n. (engl.)* **1.** dansatoare de bar; girl. **2.** *(fam.)* fată (tânără), fetișcană.
Girlande, *-n, f.* ghirlandă.
Giro ['ʒi:-], *-s, -s, n. (com.)* gir, andosament.
Giro|abteilung, *-en, f. (ec.)* serviciu de virament.
Girobank, *-en, f. (com.)* bancă de girare.
Giro|einlagen *pl. (ec.)* depozite în cont curent.
girofähig *adj. (com.)* girabil, andosabil.
Girogeschäft, *-(e)s, -e, (ec.)* operație de virament.
Girokasse, *-n, f. (com.)* casierie pentru plata girului.
Girokonto, *-s, -s* sau *-ten* (și *-ti), n. (com.)* cont de virament.
Girondist [ʒi-], *-en, -en, m. (ist.)* girondist.
Giroverkehr, *-(e)s, m. sg. (com.)* circulație a unei polițe, a unei cambii (cu ajutorul girurilor).
Girozentrale, *-n, f. (ec.)* bancă centrală de virament.
girren, *girrte, gegirrt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre porumbei)* a ugui, a gunguri, a gânguri. **2.** *(fam.)* a vorbi cu un glas lingușitor, sentimental, seducător.
gis, *-, -, n. (muz.)* **1.** sol-diez. **2.** v. Gis-Moll.
Gis, *-, -, n. (muz.).* **1.** sol-diez. **2.** v. Gis-Dur.
gischen, *gischte, gegischt, vb. (h) intr. (poet., impers.)* a spumega.
Gischt, *-(e)s, -e, m.* spumă a mării, a valurilor.
gischten, *gischtete, gegischtet (du gischtest, er gischtet) vb. (h) intr. (despre valuri)* a spumega.
gischtig *adj.* spumos.
Gischtwelle, *-n, f.* val cu spumă.
Gis-Dur, *-, -, n. (muz.)* sol-diez major.
gis-Moll, *-, -, n. (muz.)* sol-diez minor.
Gispel, *-s, -, m. (pop.)* zvăpăiat, haihui.
Gisper, *-s, m. sg. (elv.)* gunoi.
Giss, Gissen, *f.* sau *-es, -e, m. (mar., av.)* apreciere (aproximativă) a distanței, a locului.
gissen, *gisste, gegisst (du, er gisst), vb. (h) tr. (mar., av.)* a aprecia, a calcula cu aproximație (distanța, locul).
Gissung, *-en, f.* v. Giss.
Gitarre, *-n, f.* chitară.
Gitarrenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de chitară; cântec de chitară.
Gitarrensänger, *-s, -, m.* cântăreț cu chitara, chitarist vocal.
Gitarren|spiel, *-(e)s, n. sg.* cântat la chitară.
Gitarren|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chitarist(ă).

Gitarrenton, *-(e)s, -töne, m.* sunet de chitară.
Gitarrist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Gitarrenspieler.
Gitter, *-s, -, n.* **1.** zăbrele, gratii; *(in expr.)* **hinter ~n** după gratii; la zdup, la pușcărie. **2.** grătar; grilaj. **3.** *(electr.)* grilă. **4.** *(fiz.)* rețea.
Gitter|ableitwider|stand, *-(e)s, m. sg. (electr.)* rezistență la scurgere a grilei.
Gitter|akkumulator, *-s, -en, m. (electr.)* **1.** acumulator. **2.** acumulator cu plăci cu grătar.
gitter|artig *adj.* în formă de gratii, de zăbrele; în formă de rețea; reticular.
Gitterbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Gitterbatterie, *-n* [-riə:n], *f. (electr.)* baterie cu grilă.
Gitterbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu zăbrele, cu gratii.
Gitterbrücke, *-n, f.* pod cu zăbrele.
Gitterdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă pentru împletituri (metalice).
Gitterfenster, *-s, -, n.* fereastră cu gratii, cu zăbrele.
Gitterflügler *pl. (entom.)* insecte din ordinul *Neuropterae.*
gitterförmig *adj.* zăbrelit, din zăbrele, ca un grilaj.
Gitterfuß|ab|streifer, *-s, -, m.* grătar de șters picioarele.
gitterge|steuert *adj. (electr.)* **1.** comandat de grilă. **2.** comandat pe grilă.
Gitter|holz, *-es, -hölzer, -n.* lemn pentru gratii.
Gitterkasten, *-s, -* (și *-kästen*), *m. (tehn.)* separator de praf cu grătare.
Gitterkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator de grilă.
Gitterkonstante, *-n, f. (fiz.)* constantă a rețelei.
Gitterkopplungs|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de cuplare în circuitul grilei.
Gitterkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit de grilă.
Gitterleiter, *-n, f. (sport)* scară fixă cu trepte rare.
Gittermast, *-(e)s, -e(n), m. (constr.)* stâlp, catarg cu zăbrele.
gittern, *gitterte, gegittert, vb. (h) tr.* a zăbreli; a pune gratii, zăbrele.
Gitternetz, *-es, -e, n.* liniatură în pătrate (pe planuri de orașe, hărți etc.).
Gitterpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp, coloană cu zăbrele.
Gitterpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct-liniuță-punct.
Gitter|rost, *-(e)s, m. sg.* **1.** grătar. **2.** *(constr.)* grătar cu zăbrele. **3.** *(bot.)* rugina perelor *(Gymnosporangium sabinae).*
Gitter|rumpf, *-(e)s, -rümpfe, m. (av.)* fuzelaj cu schelet, fuzelaj-grindă cu zăbrele.
Gitter|rück|kopplung *f. sg. (electr.)* reacție de grilă.
Gittersieb, *-(e)s, -e, n.* ciur (cu gratii, cu zăbrele).
Gitter|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune de grilă.
Gitter|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior cu zăbrele.
Gitter|spektroskop [-spɛk-], *-s, -e, n. (fiz.)* spectroscop cu rețea.
Gitter|stab, *-s, -stäbe, m.* zăbrea, zăbreluță, gratie.
Gitter|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* etamină.
Gitter|struktur *f. sg. (fiz.)* structură legică, periodică a cristalelor (din atomi, ioni, molecule).
Gittertor, *-(e)s, -e, n.* poartă cu gratii, cu zăbrele, poartă zăbrelită; poartă de fier forjat.
Gitterträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu zăbrele.
Gittertür, *-en, f.* ușă cu gratii; ușă de fier forjat.
Gittertypus, *-, -typen, m.* tip de grilaj.
Gitterwand, *-wände, f.* perete de zăbrele.
Gitterwerk, *-(e)s, -e, n.* îngrădire cu zăbrele, zăbrele; grilaj.
Gitterzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de zăbrele.
Gitzel, *-s, -, n. (reg.)* ied.
Gixer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* chix (vocal). **2.** lovitură greșită (la biliard).
Glace [gla:s], *-s, f. (cul.)* **1.** înghețată. **2.** glazură din zahăr. **3.** aspic.
Glacé [gla'se:], *-s, -s, n. (text., pielărie)* glasé.
Glacéfärbmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de vopsit glasé.
Glacé|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă glasé; **jn. mit ~en anfassen** a umbla delicat cu cineva, a se purta cu mănuși cu cineva.
Glacéleder, *-s, n. sg.* piele glasé.
glacieren [gla'si:rən], *glacierte, glaciert, vb. (h) tr.* **1.** *(inv.)* a îngheța. **2.** a smălțui. **3.** a lustrui, a glasa.
Glacis [gla'si:], -[-'si:s], -[-'si:s] *n. (ist.)* glacis, loc liber, neacoperit, în jurul fortărețelor.
Gladiator, *-s, -toren, m.* gladiator.
gladiatorisch *adj.* de gladiator, ca gladiatorii.
Gladiole, *-n, f. (bot.)* gladiolă *(Gladiolus* L.).
glaffen, *glaffte, geglafft, vb. (h) intr. (reg.)* a se holba, a se zgăi.
glagolitisch *adj.* glagolitic; **~es Alphabet** alfabetul glagolitic.
Glagoliza *f. sg.* scriere glagolitică.
Glamour ['glæmə], *-s, m.* și *n.* farmec, strălucire.
glamourös [glamu-] *adj.* fermecător, strălucitor.
Glandel, *-n, f. (med.)* **1.** ganglion. **2.** amigdală.
Glander, *-(s), -, m.*, **Glander**, *-n, f. (reg.)* **1.** calandru. **2.** pârtie de dat pe gheață.
glandern, *glanderte, geglandert, vb. (h) intr. (reg.)* a se da pe gheață.
glandiform *adj. (med.)* glandiform.
glandulös *adj. (med.)* glandulos.
Glanz, *-es, -e, m.* **1.** luciu; lustru; poleială; glanț. **2.** *(fig.)* strălucire, splendoare; **falscher ~** strălucire falsă; **den ~ verlieren** a-și pierde luciul; *(fam.)* **eine Prüfung mit ~ (und Gloria) bestehen** a trece un examen cu brio.
Glanz|abzug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* copie lucioasă.
Glanzband, *-(e)s, -bänder, -n.* bandă, panglică lucioasă.
glanzberaubt *adj.* **1.** fără luciu. **2.** *(fig.)* despuiat de strălucire.
Glanzblättchen, *-s, -, n.* folie lucioasă.
Glanzblau, *-s, n. sg.* albăstreală, sinealâ (de rufe).
Glanzblende, *-n, f. (mineral.)* sulfură de zinc.
Glanzbürste, **Glänzbürste**, *-n, f.* perie de lustruit ghete.
Glanz|eisen, *-s, n. sg. (mineral.)* lamprit.
Glanz|eisen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* hematit.
Glanz|eisen|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* oligist.
glänzen, *glänzte, geglänzt (du, er glänzt) vb. (h) intr.* **1.** a luci, a străluci; a sclipi; *(fig.)* **es ist nicht alles Gold, was glänzt** nu tot ce strălucește e aur curat. **2.** *(fig.)* a se distinge, a străluci; **er glänzte beim Geräteturnen** a strălucit la gimnastica la aparate; *(fam.)* **durch Abwesenheit ~** a străluci prin absență.
glänzend **I.** *part. prez.* de la glänzen. **II.** *adj.* **1.** strălucitor; **~ schwarz** negru lucios, negru ca pana corbului. **2.** *(fig.)* strălucit, admirabil; minunat; eminent; **ein ~er Redner** un orator strălucit; *(adverbial)* **es geht ihm ~** îi merge minunat.
glanz|erfüllt *adj.* plin de strălucire, strălucitor.
glanz|er|hellt *adj.* luminat de o strălucire puternică.
Glanz|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* argentit.
Glanzfarbe, *-n, f.* lac verniu; cernealâ cu luciu.
Glanzfetzen, *-s, -, m.* cârpă pentru lustruit încălțăminte.
Glanzfirnis, *-ses, -se, m.* firnis pentru luciu.
Glanzgarn, *-(e)s, -e, n.* fir lucios, mercerizat.
Glanzgras, *-es, -n. sg. (bot.)* ierbăluță *(Phalaris arundinacea* L.).
glanzig, **glänzig** *adj.* lucios.
Glanzjahr, *-(e)s, -e, n. (fig.)* an strălucit, plin de succese.
Glanzkäfer, *-s, -, m. (entom.)* nume al mai multor gândaci din familia *Nitidulidae.*
Glanzkalander, *-s, -, m. (tehn.)* calandru de netezit și lustruit.
Glanzkattun, *-s, -e, m. (text.)* lustrin.
Glanzkobalt, *-s, n. sg. (mineral.)* cobaltină.
Glanzkohle, *-n, f. (mine)* antracit.
Glanzleder, *-s, -, n.* piele lăcuită.
Glanzleinwand *f. sg.* **1.** pânză mercerizată, lucioasă; satin. **2.** mușama lucioasă.
Glanzleistung, *-en, f.* performanță, record; **das war eine ~** asta a fost o realizare (un număr, o faptă) extraordinar(ă).
Glanzlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumină strălucitoare. **2.** *(arte)* efect luminos; *(fig.)* **einer Sache ~er aufsetzen** a da o înfățișare plină de efect, epatantă.
glanzlos *adj.* **1.** fără lustru, fără strălucire, fără luciu, nelustruit, nelucios, nelucitor, mat. **2.** *(fig.)* obscur, modest.
Glanzlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de strălucire. **2.** modestie.
Glanzmittel, *-s, -, n.* substanță de lustruit; *(chim.)* agent de lustruire.
Glanznummer, *-n, f.* **1.** număr de succes, de efect (în program). **2.** *(iron.)* pramatie, poamă.
Glanzpapier, *-s, -e, n.* hârtie satinată, lucioasă.
Glanzpappe, *-n, f.* carton lucios, satinat.
Glanzparade, *-n, f. (sport)* apărare deosebit de bună a porții la fotbal; **der Torwart zeigte einige ~n** portarul a făcut câteva demonstrații de apărare la poartă.
Glanzpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* rol, număr de succes.
Glanzperiode, *-n, f.* perioadă de înflorire, de strălucire.
Glanzpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct culminant; apogeu; **der ~ des Abends** numărul de succes, punctul culminant al serii.
Glanzrappe, *-n, -n, m.* cal negru lucios.
glanzreich *adj.* splendid, strălucitor.
Glanzschimmel, *-s, -, m.* cal bălan lucios.
Glanzseide *f. sg.* mătase lucioasă.
Glanzseite *f. sg.* **1.** parte, față lucioasă. **2.** *(foto)* față dorsală (a filmului). **3.** *(fig.)* partea cea mai tare, forța.
Glanzstoff, *-(e)s, -e, m.* mătase artificială.
Glanz|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă, bucată de succes.
glanzvoll *adj.* **1.** lucitor, strălucitor. **2.** *(fig.)* strălucit.
Glanzwichse *f. sg.* cremă, ceară de ghete.
Glanz|zeit, *-en, f.* v. Glanzperiode.
Glanz|zwirn, *-(e)s, -e, m.* ață mercerizată.
glaren, *glarte, geglart, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a luci, a străluci. **2.** a îngheța, a înțepeni.
Glarenkranz, *-es, -kränze, m. (reg.)* șirag de mărgele de sticlă.
glarig *adj. (reg.)* **1.** lucios, sclipitor. **2.** înghețat, lunecos.
Glarisch, *-s, n. sg. (reg.)* v. Glatteis.
Glas[1], *-es, Gläser, n.* **1.** *(sg.)* sticlă, geam; **dickes ~** sticlă groasă; **dünnes ~** sticlă subțire; **feines ~** sticlă fină; **in ~ verwandeln** a preface în sticlă, a vitrifica. **2.** pahar; **drei ~ Tee** trei pahare de ceai; *(fig., fam.)* **zu tief ins ~ blicken** (sau **gucken**) a bea prea mult; a se uita în fundul paharului; a se chercheli; a se afuma, a se îmbăta. **3.** borcan; **ein ~ Marmelade** un borcan cu marmeladă. **4.** ochelari; **ohne ~** (sau **Gläser**) **kann ich nicht lesen** fără ochelari nu pot citi. **5.** *(inv.)* măsură de 1 decilitru. **6.** *(reg.)* cornee a calului.
Glas[2], *-es, -en, n. (mar.)* jumătate de oră; **es schlägt 8 ~en** bate sfârșitul cartului.
Glas|aal, *-(e)s, -e, m. (iht.)* țipar sticlos *(Anguilla).*
Glas|arbeit, *-en, f.* **1.** prelucrare a sticlei. **2.** lucru de geamgiu. **3.** lucrare de sticlărie, obiect din sticlă.
Glas|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** lucrător sticlar. **2.** geamgiu.
glas|artig *adj.* ca sticla, sticlos; vitros.
Glas|artigkeit *f. sg.* vitrozitate.
Glas|asche *-n, f.* sodă.
Glas|auge, *-s, -n, n.* ochi de sticlă.
Glas|ätzen, *-s, n. sg. (tehn.)* gravare în sticlă.
Glasballon, *-s, -s, n.* balon de sticlă.
Glasbau|stein, *-(e)s, -e, m.* material de construcție din sticlă.
Glasbedachung, *-en, f. (constr.)* acoperiș de sticlă.
Glasbe|hälter, *-s, -, m.* vas, recipient, rezervor de sticlă.
Glasbe|hang, *-(e)s, -behänge, m.* podoabe de sticlă (la pomul de iarnă).
Glasbirne, *-n, f.* **1.** balon de sticlă. **2.** bec (electric).
Glasblasen, *-s, n. sg.* suflat al sticlei.
Glasbläser, *-s, -, m.* suflător de sticlă, sticlar.
Glasbläserei, *-en, f.* **1.** artă, meserie de suflător de sticlă. **2.** fabrică de (suflat) sticlă.
Glasbläserpfeife, *-n, f.* tub de suflat sticlă.
Glasbohrer, *-s, -, m.* unealtă pentru perforarea sticlei.
Glasbruch, *-(e)s, m. sg.* deșeuri de sticlă.
Glas|chemie [-çe-] *f. sg.* chimie a sticlei.
Gläs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Glas) păhărel.
Glas|container [-kɔnte:ne], *-s, -, m.* conteiner pentru sticlă reciclabilă.

Glasdach, *-(e)s, -dächer, n.* v. Glasbedachung.
Glasdecke, *-n, f.* tavan de sticlă.
Glasdiamant, *-en, -en, m.* **1.** diamant de tăiat sticlă. **2.** diamant fals.
glasen[1], *glaste, geglast, (du, er glast) vb. (h) 1. tr.* **1.** a prevedea cu geamuri. **2.** a emaila. **II** *intr.* a se holba, a se zgâi.
glasen[2], *glaste, geglast (du, er glast), vb. (h) intr. (mar.)* a anunța prin clopot jumătățile de oră.
Glaser, *-s, -, m.* geamgiu; *(glumeț)* **dein Vater war doch kein ~!** dă-te la o parte din lumină, că nu ești transparent.
Glaser|ecke, *-n, f.* cui (triunghiular) pentru geamuri.
Glaserei, *-en, f.* sticlărie.
Glaserer, *-s, -, m. (reg.)* v. Glaser.
Gläsergeklirr, *-s, n. sg.* clinchet de pahare.
Gläser|halter, *-s, -hälter, m.* suport al borcanelor Weck (la prepararea conservelor).
Glaser|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de geamgiu, de sticlar.
Glaserkitt, *-(e)s, m. sg.* chit de geamgiu.
Gläserklang, *-(e)s, m. sg.* v. Gläsergeklirr.
Glasermeister, *-s, -, m.* meșter sticlar, geamgiu.
glasern, *glaserte, geglasert vb. (h) intr.* a exercita meseria de sticlar, de geamgiu.
gläsern *adj.* **1.** de sticlă. **2.** sticlos; vitros.
Gläsernheit *f. sg.* vitrozitate, aspect sticlos.
Gläserschrank, *-(e)s, -schränke, m.* bufet pentru pahare.
Glasfabrik, *-en, f.* fabrică de sticlă.
Glasfabrikation *f. sg.* fabricație de sticlei.
Glasfaden, *-s, -fäden, m.* fir filat din fibre de sticlă.
Glasfaser, *-n, f.* fibră de sticlă.
Glasfaserkabel, *-s, -, n.* cablu din fibre de sticlă.
Glasfasernetzwerk, *-(e)s, -e, n.* rețea din fibre de sticlă.
Glasfaserpapier, *-s, -e, n.* folie din fibre de sticlă pentru filtrare.
Glasfaser|übertragungsmedium, *-s, -ien* [-iən], *n.* mediu de transmitere prin fibre de sticlă.
Glasfenster, *-s, -, n.* geam, fereastră.
Glasfiber, *-n, f.* v. Glasfaser.
Glasflasche, *-n, f.* sticlă, carafă.
Glasflügler *pl. (entom.)* molii *(Sesiidee).*
Glasfluss, *-es, -flüsse, m.* **1.** smalț, email. **2.** masă sticloasă pentru imitații de pietre prețioase.
Glasform, *-en, f.* formă (de copt) din sticlă.
glasförmig *adj.* **1.** ca de sticlă. **2.** în formă de pahar.
glasgedeckt *adj.* acoperit cu sticlă.
Glasgefäß, *-es, -e, n.* vas de sticlă.
Glasgemälde, *-s, -, n.* pictură pe sticlă; vitraliu.
Glasgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** unelte, instrumente de sticlă. **2.** sticlărie.
Glasgeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă din sticlă.
Glasglanz, *-es, m. sg.* luciu (ca) de sticlă.
Glasglocke, *-n, f.* clopot, balon, apărătoare de sticlă.
glasgrün *adj.* verde ca sticla.
Glashafen, *-s, -häfen, m.* **1.** creuzet de topit sticla. **2.** castron de sticlă.
Glashandel, *-s, -m. sg.* comerț cu sticlărie.
Glashändler, *-s, -, m.* negustor de sticlărie.
glashart *adj.* tare ca sticla; *(sport)* **ein ~er Torschuss** șut-bombă.
Glashaus, *-es, -häuser. n.* seră; *(fig.)* **wer im ~ sitzt, soll nicht mit Steinen werfen** cine se știe cu musca pe căciulă să-și vadă de treabă.
Glashaus|pflanze, *-n, f.* plantă de seră.
Glashaut, *-häute, f.*, **Glashäutchen**, *-s, -, n. (anat., înv.)* cornee.
glashell *adj.* transparent, străveziu, luminos ca sticla.
Glasher|stellung, *-en, f.* producție de sticlă, fabricare a sticlei.
Glashütte, *-n. f.* fabrică de sticlă.
glasicht *adj. (reg.)* v. glasig.
glasieren, *glasierte, glasiert vb. (h) tr.* **1.** a smălțui, a emaila. **2.** a lăcui, a lustrui. **3.** *(tehn.)* a glazura. **4.** a glasa.
glasig *adj.* **1.** sticlos, ca sticla; vitros. **2.** *(cul.)* muiat, topit, sticlos.
Glasigwerden, *-s, n. sg.* **1.** degerare. **2.** *(cul.)* muiere, topire.
Glas|industrie *f. sg.* industrie a sticlei.
Glas|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator de sticlă.
Glaskasten, *-s, -* (și *kästen), m.* vitrină; galantar cu geamuri.
Glaskirsche, *-n, f.* soi de cireașă alb-galbenă.
glasklar *adj.* limpede ca sticla.
Glaskolben, *-s, m. (chim.)* balon de sticlă.
Glaskopf, *-(e)s, -köpfe. m. (mineral.; în expr.)* **brauner ~** limonită; **gelber ~** xantoxiderită; **roter ~** hematită; **schwarzer ~** psilomelan.
Glaskörper, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* umoare vitroasă; vitros (al ochiului). **2.** *(tehn.)* corp de sticlă (al tubului Röntgen).
Glaskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* parachemiță, grâul-potârnichilor *(Parietaria officinalis).*
Glaskugel, *-n, f.* glob de sticlă.
Glaskuppel, *-n, f.* cupolă de sticlă.
Glasladen, *-s, -läden, m.* sticlărie, magazin de sticlărie.
Gläslein, *-s, -, n.* v. Gläschen.
Glasleinwand *f. sg.* pânză de sticlă, sticlată.
Glaslinse, *-n, f.* lentilă de sticlă.
Glasmacher, *-s, -, m.* (meșter) sticlar.
Glasmacherpfeife, *-n, f.* țeavă de suflat sticlă.
Glasmaler, *-s, -, m.* pictor de sticlă.
Glasmalerei, *-en, f.* pictură pe sticlă.
Glasmasse, *-n, f.* masă, cantitate de sticlă.
Glasmeister, *-s, -, m.* maistru sticlar.
Gläsner, *-s, -, m. (reg.)* v. Glaser.

Glasnost *f. sg. (ist.)* glasnost, transparență mai ales în privința scopurilor guvernului în fosta Uniune Sovietică.
Glasnudel, *-n, f.* tăiței subțiri, transparenți, din orez.
Glas|ofen, *-s, -öfen, -m.* cuptor de topit sticla.
Glas|palast, *-(e)s, -paläste, m.* construcție impunătoare din sticlă.
Glas|papier, *-s, n. sg. (tehn.)* hârtie sticlată, glaspapir.
Glas|parabel|spiegel, *-s, -, m.* oglindă parabolică.
Glas|pech, *-(e)s, -e, n.* smoală.
Glas|perle, *-n, f.* perlă, mărgea de sticlă, hurmuz.
Glas|platte, *-n, f.* placă de sticlă, de cristal; foaie de geam.
Glas|prisma, *-s, -men, n.* prismă de sticlă.
Glasreiniger, *-s, -, m.* **1.** substanță pentru curățarea geamurilor. **2.** persoană care spală geamurile.
Glasrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Glasröhre**, *-n, f.* tub de sticlă.
Glasröhrchen, *-s, -, n. (chim.)* eprubetă.
Glasröhrenkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator în tuburi de sticlă.
Glas|sachen *f. pl.* obiecte din sticlă; bibelouri din sticlă, sticlărie.
Glas|schale, *-n, f.* cupă de sticlă.
Glas|scheibe, *-n, f.* geam, ochi de geam.
Glas|scherbe, *-n, f.* ciob de sticlă.
Glas|schere, *-n, f.* foarfece tăietor de sticlă.
Glas|schleifen, *-s, n. sg.* șlefuire a sticlei.
Glas|schleifer, *-s, -, m.* șlefuitor de sticlă.
Glas|schliff, *-(e)s, -e, m.* **1.** șlefuire a sticlei. **2.** parte șlefuită a sticlei.
Glas|schmelz, *-es, m. sg.* **1.** vitrificație. **2.** glazură, email de sticlă.
Glas|schmelze, *-n. f. (tehn.)* **1.** topire a sticlei. **2.** vitrificare.
Glas|schmelzhafen, *-s, -häfen, m.* creuzet pentru topit glazura, smalțul din sticlă.
Glas|schmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă din sticlă.
Glas|schneider, *-s, -, m.* **1.** tăietor de sticlă. **2.** diamant de tăiat geamuri.
Glas|schnitt, *-(e)s, -e, m.* tăietură în sticlă.
Glas|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu geamuri; vitrină.
Glas|schüssel, *-n, f.* salatieră, compotieră din sticlă.
Glas|seide *f. sg. (text.)* țesătură mătăsoasă din fibre de sticlă.
Glas|seife *f. sg. (mineral.)* piroluzit.
Glas|splitter, *-s, -, m.* așchie, ciob de sticlă.
Glas|spatel, *-s, -, n.* spatulă de sticlă (a dentistului).
Glas|stand, *-(e)s, -stände, m.* chioșc de sticlă, cu geamuri.
Glas|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de sticlă.
Glas|stehwand, *-wände, f. (hort.)* perete de sticlă.
Glas|stöpsel, *-s, -, m.* dop de sticlă.
Glas|sturz, *-es, -stürze, m. (reg.)* Glasglocke.
Glast, *-(e)s, m. sg. (poet., reg.)* v. Glanz.
Glas|tafel, *-n, f.* placă de sticlă.
Gläste *f. sg. (reg.)* v. Glast.
glasten, *glastete, geglastet (du glastest, er glastet), vb. (h) intr. (impers., reg.)* v. glänzen.
glastig *adj. (reg.)* lucios; strălucitor.
Glas|tinte *f. sg. (chim.)* cerneală de scris pe sticlă.
Glas|tisch, *-(e)s, -e, m.* masă din sticlă.
Glas|träne, *-n, f.* picătură, pandantiv de sticlă (în formă de lacrimă).
Glas|tür(e), *-(e)n, f.* **1.** ușă cu geam. **2.** glasvand.
Glas|überdachung, *-en, f.* acoperiș de sticlă.
Glasur, *-en, f.* **1.** smalț. **2.** *(alim., tehn.)* glazură.
Glasurbrand, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* ardere cu glazură; ardere a smalțului.
Glasurmasse *f. sg. (tehn.)* masă, cantitate de smalț, de glazură.
Glasurmühle, *-n, f.* moară, râșniță de smalț.
Glasur|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de ars smalț; cuptor de topit glazură.
Glasur|riss, *-es, -e, m.* crăpătură, fisură în smalț, în glazură.
Glasurschlamm, *-(e)s, m. sg. (ceramică)* barbolină, nămol de glazură.
Glasurziegel, *-s, -, m.* cărămidă, placă smălțuită.
Glasveranda [-ve-], *-den, f.* verandă cu geamuri; geamlâc.
Glasverpackung, *-en, f.* ambalaj din sticlă.
Glasverschlag, *-(e)s, -schläge, -m.* despărțitură, compartiment separat(ă) printr-un perete de sticlă.
Glaswand, *-wände, f.* perete de sticlă, glasvand.
Glaswanne, *-n, f.* **1.** vană, bazin de sticlă. **2.** *(tehn.)* vas pentru topitul sticlei.
Glasware, *-n, f.* articole, obiecte de sticlărie.
Glaswatte *f. sg.* Glaswolle.
glasweise *adv.* cu paharul, câte un pahar; pahar după pahar.
Glasweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ghircă *(Triticum durum).*
Glaswerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de sticlă. **2.** *(înv.)* articole de sticlărie.
Glaswerker, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) la o fabrică de sticlă.
Glaswolle *f. sg. (constr., tehn.)* vată. lână de sticlă.
Glas|ziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de sticlă.
glatt, *glatter, der die das glatteste* (și *glätter, der die das glätteste)* **I.** *adj.* **1.** neted, (despre păr) lins. **2.** alunecos. **3.** lucios, poleit, lustruit. **4.** ras, fără păr; **~es Kinn** bărbie rasă. **5.** *(despre animale)* bine hrănit, plin, rotofei. **6.** *(fig.)* ușor, simplu, fără dificultate; **eine ~e Fahrt** o călătorie fără greutăți; **eine ~e Rechnung** o socoteală rotundă. **7.** abil; lingușitor; insinuant; **ein ~er Höfling** un curtean lingușitor; **~ wie ein Aal** foarte priceput. **8.** evident; clar; **eine ~e Lüge** o minciună curată; **eine ~e Absage** un refuz clar; **ein ~er Sieg** o victorie clară. **9.** *(despre stofe)* uni, fără desene. **10.** *(av.; despre aterizări)* neted, lin. **II.** *adv.* **1.** ușor, fără dificultate, bine; **die Sache ging ~** chestiunea a mers struncă. **2.** categoric; net; scurt; **ich habe es ~ abgewiesen** (sau **abgeschlagen)** am refuzat categoric; **er hat ihn ~ geschlagen** l-a învins categoric, net; **~ heraussagen** a spune verde în față.
glattbärtig *adj.* ras, fără barbă.
Glättbein, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* netezitor; os de glătuit (la pantofar); unealtă de netezit (la tăbăcar).

Glạttbüchse, *-n, f.* armă de vânătoare (cu țeavă netedă).
glạtt bügeln, *bügelte glatt, glatt gebügelt (ich büg(e)le glatt) vb. (h) tr.* a călca bine, fără cute; a descălca, a scoate o cută.
Glạ̈tte *f. sg.* **1.** netezime; luciu; aspect lins (al părului). **2.** alunecuș. **3.** *(fig.)* maniere ademenitoare, purtare mieroasă.
Glạtt|eis, *-es, n. sg.* alunecuș, polei; *(fig.)* **jn. aufs ~ führen** a întinde cuiva o cursă.
glatt|eisen, *glatteiste, geglatteist (es glatteist) vb. (h) intr. (impers., pop.)* a se face lunecuș, polei; a fi lunecuș, polei.
Glạ̈tt|eisen, *-s, -, n.* **1.** fier de călcat. **2.** *(tehn., cizmărie)* fier de netezit, de lustruit, de glătuit; netezitor.
Glạtt|eisgefahr, *-en, f.* pericol de alunecuș, pericol de polei.
glạ̈tten, *glättete, geglättet (du glättest, er glättet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a netezi; a satina; a polei; a drișcui. **2.** *(elv.)* a călca (rufe). **II.** *refl.* a se netezi; *(despre mare)* a se liniști, a se potoli.
glạtterdings *adv. (fam.)* categoric, fără înconjur.
Glạ̈tterin, *-nen, f. (elv.)* călcătoreasă.
Glạ̈ttfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de lustruit.
glạtt gehen, *ging glatt, glatt gegangen vb. (s) (fam.)* a merge bine lucrurile, a merge uns.
glạtt gekämmt *adj.* pieptănat lins.
glạtt geschẹitelt *adj.* pieptănat cu cărare.
glạtt geschọren *adj. (fam.)* tuns numărul zero, ras pe cap.
glạtt|haarig *adj.* cu părul lins.
Glạtt|hafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăscior *(Arrhenatherum elatius).*
Glạtt|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin *(Galens canis.)*
Glạtt|heit *f. sg.* **1.** netezime, aspect neted; lustruială. **2.** *(fig.)* vorbe lingușitoare. **3.** *(fig.)* purtare șireată, diplomatică.
Glạtt|hobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea dublă, rindea de netezit.
glạtt hobeln, *hobelte glatt, glatt gehobelt (ich hob(e)le glatt) vb. (h) tr.* a netezi cu rindeaua.
Glạtt|holz, *-es, -hölzer, n. (tehn.)* lemn de netezit, netezitor (de lemn).
Glạttigkeit *f. sg.* v. Glattheit.
glạtt kämmen, *kämmte glatt, glatt gekämmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) pieptăna lins; a netezi pieptănând.
glạtt legen, *legte glatt, glatt gelegt, vb. (h) tr.* a așeza, a pune neted.
glạttmachen, *machte glatt, glattgemacht, vb. (h) tr.* a netezi; *(fig.)* a aranja; **morgen wollen wir das ~** mâine vom pune la punct lucrurile.
Glạ̈ttmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lustruit.
Glạttnase, *-n, f. (zool.)* liliac *(Versperlilionidae).*
Glạ̈ttplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de netezit.
glạtt polieren, *polierte glatt, glatt poliert, vb. (h) tr.* a lustrui, a șlefui.
glạtt rasiert *adj.* ras, bărbierit bine.
glạtt rühren, *rührte glatt, glatt gerührt, vb. (h) tr.* a freca până la uniformizare.
glạttschalig *adj.* cu coaja netedă.
Glạ̈ttschiene, *-n. f. (cizmărie)* netezitor, fier de glătuit.
glạtt schlẹifen, *schliff glatt, glatt geschliffen, vb. (h) tr.* a șlefui, a polei.
Glạ̈tt|stahl, *-(e)s, -e* (și *-stähle), m. (tehn.)* oțel de netezit, netezitor (de oțel).
glạtt|stellen, *stellte glatt, glattgestellt, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lichida, a duce la bun sfârșit. **2.** a achita.
Glạ̈tt|stöckchen, *-s, -, n. (tăb.)* lemn de netezit, netezitor.
glạtt stoßen, *stieß glatt, glatt gestoßen (du, er stößt glatt), vb. tr. (tăb.)* a netezi.
glạtt streịchen, *strich glatt, glatt gestrichen, vb. (h) tr.* a netezi.
Glạ̈ttung, *-en, f.* **1.** netezire. **2.** *(tăb.)* curățare a pielii.
Glạ̈ttungsdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de șoc pentru filtrare.
Glạttwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă *(Balaena mysticetus).*
Glạttwalze, *-n, f. (agr.)* tăvălug neted.
Glạ̈ttwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* cilindru de netezire.
glatt wạlzen, walzte *glatt, glatt gewalzt (du, er walzt glatt) vb. (h) tr.* a netezi cu tăvălugul.
glạttwandig *adj.* prevăzut cu pereți netezi.
glạttweg *adv.* direct, de-a dreptul; scurt, net; categoric; **~ absagen** a refuza categoric.
Glạttwes|pe, *-n, f. (entom.)* nume al unui soi de viespe *(Mellinus arvensis).*
Glạttwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* vierme anelid, inelat *(Annellidae).*
Glạtt|zähner, *-s, -, m. (zool.)* șarpe cu dinți nebrăzdați *(Aglypha).*
glạtt zịehen, *zog glatt, glatt gezogen, vb. (h) tr. (tehn.)* a trefila pentru netezire.
glạtt|züngig *adj.* lingușitor, mieros la vorbă.
Glạtt|züngigkeit *f. sg.* lingușire, lingușeală.
Glạtze, *-n, f.* chelie; *(bis. cat.)* **geschorene ~** tonsură.
glạtzig *adj.* chel, chelbos, pleșuv.
Glạtzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** chelie. **2.** persoană cheală, chel, chelbos.
glạtzköpfig *adj.* v. glatzig.
glạu *adj. (reg.)* **1.** proaspăt, curat, senin. **2.** cu privire clară. **3.** *(despre minereuri)* de proastă calitate, umed.
glạu|ạugig *adj.* cu privire clară, senină, vioaie.
glaub|bar *adj.* de crezut, verosimil.
Glaub|barkeit *f. sg.* verosimilitate, credibilitate.
Glạube, *-ns, -n, m.* **1.** credință; încredere; **unerschütterlicher ~** credință nestrămutată; **der ~ an den Sieg** încredere în victorie; **in gutem ~n** de bună-credință; **jm. ~n schenken** a acorda încredere cuiva, a se încrede în cineva; **auf Treu und ~n handeln** a fi de bună-credință. **2.** *(rel.)* credință. **3.** religie, confesiune; **der christliche ~** religia creștină; **der katholische ~** confesiunea catolică; **sie konvertierte zum katholischen ~n** s-a convertit la catolicism.
glạuben, *glaubte, geglaubt, vb. (h)* **I.** *tr.* a crede; a gândi; a presupune; a spera; **das glaube ich schon** cred și eu; **man sollte ~** s-ar putea crede; ai zice; **er glaubt sich sicher** se crede în siguranță; **ich glaubte mich im Recht** m-am crezut îndreptățit. **II.** *intr. (dat.* sau *an* cu *ac.)* **1.** a crede, a avea încredere în...; a fi convins de...; **er glaubt fest (und steif) daran** e ferm convins de aceasta; *(fam.)* **er muss daran ~** nu scapă; o pățește; **ich glaube dir** te cred; **ich glaube an dich** cred, am încredere în tine; **es ist kaum zu ~!** e nemaipomenit! să vezi și să nu crezi! **3.** *(rel.)* a crede; **an Gott ~** a crede în Dumnezeu.
Glạuben, *-s, -, m.* v. Glaube.
Glạubens|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* părăsire a credinței, a religiei; apostazie.
Glạubens|änderung, *-en, f.* schimbare de confesiune, de religie.
Glạubens|artikel, *-s, -, m.* paragraf din crez, din profesiunea de credință.
Glạubensbekenntnis, *-ses, -se, n.* crez; profesiune de credință, confesiune; lege.
Glạubensbewegung, *-en, f.* mișcare religioasă.
Glạubensbruder, *-s, -brüder, m.* frate, tovarăș de credință, de confesiune.
Glạubensdinge *pl.* lucruri, probleme referitoare la credință.
Glạubens|ehe, *-n, f. (jur.)* căsătorie prezumată.
Glạubens|eifer, *-s, m. sg.* zel religios.
Glạubensformel, *-n, f.* **1.** formulă religioasă. **2.** crez.
Glạubensfrei|heit *f. sg.* libertate de credință, de a adera la o religie.
Glạubensgemeinschaft, *-en, f.* comunitate religioasă, confesională.
Glạubensgenosse, *-n, -n, m.* confrate de credință, de confesiune.
Glạubenshass, *-es, m. sg.* ură din motive de confesiune, ură religioasă.
Glạubensheuchler, *-s, -, m.* fariseu, ipocrit (în religie).
Glạubens|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al credinței.
Glạubens|irrtum, *-s, -tümer, m.* erezie.
Glạubenskampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă confesională.
Glạubenskraft *f. sg.* puterea credinței.
Glạubenskrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război religios.
Glạubenslehre, *-n. f.* (sfântă) învățătură; **die christliche ~** învățătura creștină.
Glạubens|pflicht, *-en. f.* obligație religioasă.
Glạubensrichter, *-s, -, m. (ist.)* inchizitor.
Glạubensrichtung, *-en, f.* direcție a unei credințe religioase.
Glạubens|sache, *-n, f.* chestiune de credință, de religie.
Glạubens|satz, *-es, -sätze, m.* dogmă religioasă.
Glạubens|schwester, *-n, f.* soră, tovarășă de credință, de confesiune.
Glạubens|spaltung, *-en, f.* sciziune religioasă, schismă.
glạubens|stark *adj.* ferm în convingerea religioasă.
Glạubens|streit, *-(e)s, -e, m.* controversă religioasă.
Glạubensverfolgung, *-en, f.* persecuție, prigonire religioasă.
glạubensverwandt *adj.* înrudit în credință; de aceeași confesiune; de credință înrudită.
glạubensvoll *adj.* profund credincios.
Glạubensvorschrift, *-en, f.* regulă, prescripție religioasă.
Glạubenswahr|heit, *-en, f.* adevăr religios.
glạubenswert *adj.* demn de crezut.
Glạubenswut *f. sg.* fanatism religios.
Glạubens|zeuge, *-n, -n, m.* **1.** martir. **2.** persoană care atestă credința. **3.** naș.
Glạubens|zwang, *-(e)s, m. sg.* constrângere religioasă.
Glạubens|zwist, *-(e)s, -s, m.* dezbinare religioasă.
Glạubersalz, *-es, n. sg. (chim.)* sulfat de sodiu.
glạubhaft *adj.* v. glaubbar.
Glạubhaftigkeit *f. sg.* v. Glaubwürdigkeit.
gläubig I. *adj. (rel.)* credincios. **II.** *adv.* cu încredere; **sie blickte ~ zu ihm auf** l-a privit cu încredere.
Gläubige, *-n, -n (ein Gläubiger), m. și f. (rel.)* credincios(-oasă).
Gläubiger, *-s, -, m., ~in, -nen, f.* creditor(-oare); **bevorzugter ~** creditor privilegiat; **öffentlicher ~** creditor public; **von seinen ~n bedrängt werden** a fi încolțit de creditori.
Gläubiger|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet al creditorilor.
Gläubigerland, *-(e)s, -länder, n.* țară creditoare.
Gläubigermasse, *-n, f.* masă, volum de creanțe.
Gläubigerschaft *f. sg.* totalitate, masă a creditorilor.
Gläubigerver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport între creditor și debitor.
Gläubigerversammlung, *-en, f.* adunare a creditorilor.
Gläubigkeit *f. sg.* religiozitate, evlavie.
glaublich *adj. (în expr.)* **es ist kaum ~** e greu de crezut.
glaubwürdig *adj.* demn de încredere, de crezut; verosimil.
Glaubwürdigkeit *f. sg.* **1.** verosimilitate. **2.** lucru verosimil.
Glaukọm, *-s, -e, n. (med.)* glaucom, cataractă verde.
glazial *adj. (geol.)* glacial.
Glazialzeit, *-en, f.* eră glaciară.
Glaziologe, *-n, -n, m.* glaciolog.
Gleditschie [-tʃiə], *-n, f. (bot.)* plătică *(Gleditschia triacanthos).*
Gleiboden, *-s, -böden, m. (geol.)* sol umed mineralic (în văi și depresiuni).
gleich I. *adj.* **1.** egal, la fel, același; **~er Lohn für ~e Arbeit** la muncă egală, plată egală; **zu ~er Zeit** în același timp; **auf ~e Weise** sau **in ~er Art (und Weise)** în același mod; **mit der ~en Post** cu aceeași poștă. **2.** asemenea, asemănătoare; **~ einem Riesen** asemenea unui uriaș. **3.** egal, indiferent; **das ist mir ~** aceasta mi-e indiferent. **4.** *(substantivat)* lucru egal, același lucru; **Gleich und Gleich gesellt sich gern** spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești; **es kommt aufs Gleiche heraus** e totuna; **ins Gleiche (sau aufs Gleiche) bringen** a aranja, a pune la punct. **5.** *(reg.)* plan, șes, întins. **II.** *adv.* **1.** egal, la fel; **~ viel** la fel de mult; **~ schwer** la fel de greu; **~ als ob** ca și cum. **2.** îndată, imediat, numaidecât; **ich komme ~** vin imediat. **3.** chiar; **~ heute** chiar azi; **~ am Anfang** chiar (de) la început; **~ nachher** sau **~ darauf** imediat după aceea; **das dachte ich mir ~** mi-am închipuit eu; **wie heißt er doch ~?** ei, cum îl cheamă? **III.** *prep.* cu *dat.* ca și, asemănător; **~ einem Ball** ca o minge.
gleich|ab|ständig *adv.* echidistant.
gleich|achten, *achtete gleich, gleichgeachtet (du achtest gleich, er achtet gleich), vb. (h) tr.* a considera (ca) egal.
gleich ạlt *adj.* de o vârstă; *(în expr.)* **~ sein** a fi de aceeași vârstă; **~e Menschen** oameni de aceeași vârstă; leat.
gleich|alt(e)rig *adj.* de aceeași vârstă; **sie war ~ mit ihm** ea era de aceeași vârstă cu el.
gleich|armig *adj.* cu brațe de aceeași lungime, cu brațe egale.
gleich|artig *adj.* de același fel, similar; uniform.
Gleich|artigkeit *f. sg.* uniformitate; similaritate.

gleich|auf sau **gleich|auf** *adv. (sport)* ocupând același loc în clasament; **sie waren im Ziel ~** au ocupat același loc în clasament; **mit jm. ~ liegen** a ocupa același loc în clasament cu cineva.

gleichbedeutend *adj.* identic; cu același înțeles; sinonim.

gleichbeinig *adj.* cu picioare de aceeași lungime, cu picioare egale.

gleichberechtigt *adj.* cu aceleași drepturi, egal în drepturi, cu drepturi egale; egal îndreptățit.

Gleichberechtigung *f. sg.* egalitate în drepturi; **der Grundsatz der ~** principiul egalității în drepturi.

gleich beschaffen *adj.* cu aceeași alcătuire, întocmit, constituit la fel.

gleich bleiben, *blieb gleich, gleich geblieben, vb. (s) refl.* a rămâne același, a nu se schimba, a rămâne neschimbat; *(impers.)* **es bleibt sich** *(dat.)* **gleich** e totuna, e indiferent.

gleich bleibend I. *part. prez.* de la gleich bleiben. **II.** *adj.* invariabil, constant, stabil, neschimbător.

gleich denkend *adj.* **1.** cu același fel de a gândi, de aceeași concepție. **2.** constant în felul de a gândi; constant în gândire, în idei.

Gleichdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn., met.)* presiune egală; izobar.

Gleichdruck|axialturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină axială cu acțiune.

Gleichdruckprozess, *-es, -e, m. (tehn.)* transformare izobară.

Gleichdruckrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu acțiune.

Gleichdruckregel|stufe, *-n, f. (tehn.)* etaj de reglare cu acțiune.

Gleichdruckturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu acțiune.

Gleiche[1], *-n, f.* **1.** egalitate, echilibru; **in die ~ bringen** a restabili echilibrul. **2.** *(reg.)* serbare a ridicării acoperișului (unei construcții).

Gleiche[2], *-n, -n (ein Gleicher, ein Gleiches)* **I.** *m.* și *f.* același, aceeași; aceeași persoană; **er ist der ~ geblieben** a rămas același. **II.** *n. sg.* același lucru; **ein ~s tun** sau **~s mit ~m vergelten** a plăti cu aceeași monedă.

gleichen, *glich, geglichen, vb. (h)* **I.** *tr.* a asemăna; a egala; a nivela. **II.** *intr. (cu dat.)* a semăna; **er gleicht ganz seinem Vater** seamănă leit cu tatăl său. **III.** *refl. (reciproc)* a se asemăna; **sie ~ einander wie ein Ei dem andern** seamănă ca două picături de apă.

Gleichenfest, *-(e)s, -e, n.* v. Gleiche[1] **(2).**

gleichen|orts *adv. (elv.)* în același loc.

gleichentags *adv.* în aceeași zi.

Gleicher, *-s, m. sg.* **1.** *(înv.)* ecuator. **2.** *(metrol., reg.)* verificator de măsuri și greutăți.

gleich|erbig *adj. (biol.)* cu aceleași gene materne și paterne, homozigot.

gleicherge|stalt *adv.* în același fel, în același chip.

gleichermaßen *adv.* în aceeași măsură, la fel; de asemenea.

gleicherweise *adv.* de asemenea; în același mod.

gleichfalls *adv.* (de) asemenea; și; **er arbeitet ~** și el lucrează; **Danke, ~!** Mulțumesc, asemenea!

gleichfarbig *adj.* de aceeași culoare.

Gleichflügler *pl. (entom.)* homoptere, izoptere.

gleichförmig *adj.* **1.** asemănător. **2.** de aceeași formă; egal. **3.** uniform. **4.** monoton.

Gleichförmigkeit, *-en, f.* **1.** asemănare, similitudine. **2.** egalitate. **3.** uniformitate. **4.** monotonie.

Gleichgang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* spațiu, cale de circulație, cursă uniform(ă); mers, ritm uniform, regulat.

gleich ge|artet *adj.* v. gleichartig.

gleichgeltend *adj.* echivalent, cu valoare egală.

gleichgerichtet. I. *part. trec.* de la gleichrichten. **II.** *adj. (electr.)* redresat; **~er Strom** curent redresat.

gleichgeschlechtig *adj.* de același sex.

gleichgeschlechtlich *adj.* homosexual.

Gleichgeschlechtlichkeit *f. sg.* homosexualitate.

gleich geschrieben *adj.* scris la fel.

gleich gesinnt *adj.* însuflețit de aceleași sentimente și convingeri; cu aceleași idei.

Gleichgesinnte, *-n, -n (ein Gleichgesinnter), m.* și *f.* prieten(ă), tovarăș(ă) de idei.

gleich ge|staltet, gleichge|staltig *adj.* de aceeași formă sau conformație; izomorf.

gleich ge|stimmt I. *part. trec.* de la gleich stimmen. **II.** *adj.* **1.** în aceeași dispoziție, cu aceleași sentimente și convingeri. **2.** *(muz.)* acordat la unison; consonant.

Gleichgewicht, *-(e)s, n. sg.* echilibru; **ins ~ bringen** a echilibra; **aus dem ~ kommen** a(-și) pierde echilibrul; **das ~ aufrechterhalten** a(-și) menține echilibrul, a (se) ține în cumpănă; **das ~ wiederherstellen** a restabili echilibrul; *(fiz.)* **stabiles ~** echilibru stabil; *(fig.)* **seelisches ~** echilibru sufletesc; *(ec.)* **~ der Zahlungsbilanz** balanță de plăți echilibrată; **~ des Haushaltes** echilibru bugetar; **dynamisches ~** echilibru dinamic; **gesamtwirtschaftliches ~** echilibru macroeconomic; **langfristiges ~** echilibru pe perioadă lungă; **~ von Angebot und Nachfrage** echilibru al cererii și ofertei.

gleichgewichtig *adj.* echilibrat, aflat în echilibru; **zwischen Angebot und Nachfrage ein ~es Verhältnis herstellen** a crea o relație echilibrată între cerere și ofertă.

Gleichgewichtsdruck|kurve [-və sau -fə], *-n, f. (fiz.)* curbă de presiune a echilibrului.

Gleichgewichts|einkommen, *-s, n.* venit, intrări de echilibru.

Gleichgewichts|empfinden, *-s, n.* v. Gleichgewichtsgefühl.

Gleichgewichtsgefühl, *-s, n. sg.* simț, sentiment al echilibrului.

Gleichgewichtskünstler, *-s, -, m.* echilibrist.

Gleichgewichtslage, *-n, f.* stare de echilibru.

Gleichgewichtslehre, *-n, f. (fiz.)* statică.

Gleichgewichtslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de echilibru.

Gleichgewichtsneigung, *-en, f. (fiz.)* înclinare egalizantă, de echilibru.

Gleichgewichts|organ, *-s, -e, n. (anat.)* organ al echilibrului.

Gleichgewichts|politik *f. sg. (pol.)* politică a echilibrului.

Gleichgewichts|sinn, *-(e)s, m. sg.* simț al echilibrului.

Gleichgewichts|störung, *-en, f.* tulburare de echilibru.

Gleichgewichts|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Gleichgewichtslage.

gleichgiltig *adj. (inv.)* v. gleichgültig.

gleichgradig *adj.* de același grad, cu același număr de grade.

gleichgültig *adj.* **1.** indiferent, totuna; banal; **wir sprachen über ~e Dinge** am vorbit despre lucruri fără importanță. **2.** indiferent, nepăsător; apatic; indolent.

Gleichgültigkeit *f. sg.* indiferență, nepăsare; apatie; indolență.

gleichgut I. *adj.* la fel, deopotrivă de bun. **II.** *adv.* tot atâta, totuna.

Gleich|heit, *-en, f.* egalitate; identitate; **auf der Basis der ~** pe baza egalității.

Gleich|heitsberechtigung *f. sg.* îndreptățire egală; egalitate de drepturi.

Gleich|heitsforderung, *-en, f.* revendicare a egalității.

Gleich|heitsgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu care consfințește egalitatea tuturor în fața legii.

Gleich|heits|prinzip, *-s, -ien* [-piən] (rar și *-e*), *n.* v. Gleichheitsgrundsatz.

Gleich|heits|prüfer, *-s, -, m. (text.)* aparat de controlat uniformitatea firelor.

Gleich|heits|satz, *-es, -sätze, m.* v. Gleichheitsgrundsatz.

Gleich|heitsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de egalitate.

Gleich|heits|zeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn de egalitate.

gleichjährig *adj.* de aceeași vârstă, de un leat.

Gleichklang, *-(e)s, -klänge, m. (muz.)* **1.** armonie, acord. **2.** consonanță; *(fig.)* potrivire, acord.

gleich klingend *adj. (muz. și fig.)* care sună la fel; consonant.

gleichkommen, *kam gleich, gleichgekommen, vb. (s) intr. (dat.* sau *an* cu *dat.)* a fi egal cu...; a ajunge pe cineva sau ceva; a egala; **niemand kommt ihr gleich** nimeni nu o poate egala.

Gleichkontakt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* contact cursor.

Gleichlauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** sincronism; sincronizare. **2.** paralelism. **3.** ritm constant.

gleichlaufend *adj.* **1.** *(tehn.)* sincronic. **2.** *(mat.)* paralel. **3.** de același fel.

gleichläufig *adj.* (mergând) în aceeași direcție; paralel.

Gleichläufigkeit *f. sg.* paralelism.

Gleichlauflinie [-niə], *-n, f. (mat.)* paralelă.

Gleichlaufträger, *-s, -, m. (tehn.)* grindă cu tălpi paralele.

Gleichlaufzeiger, *-s, -, m. (tehn.)* sincronoscop.

Gleichlaut, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(muz.)* consonanță; *(fon.)* omofonie. **2.** conformitate, concordanță. **3.** omonimie.

gleich lautend *adj.* **1.** consonant; omofon. **2.** conform; concordant. **3.** omonim.

gleichmachen, *machte gleich, gleichmacht, vb. (h) tr.* a nivela; a netezi; a egala, a egaliza; **ein Haus dem Erdboden ~** a dărâma o casă până în temelie, a face o casă una cu pământul.

Gleichmacher, *-s, -, m.* **1.** nivelator, egalizator. **2.** *(tipogr.)* nivelator.

Gleichmacherei, *-en, f. (fam.)* nivelare, egalare, egalizare.

gleichmacherisch *adj. (fam.)* egalizator, nivelator.

Gleichmachung, *-en, f.* nivelare, egalizare.

Gleichmaß, *-es, n. sg.* **1.** proporție; proporționalitate. **2.** regularitate. **3.** egalitate; uniformitate.

gleichmäßig *adj.* **1.** simetric; proporționat. **2.** regulat, egal, uniform.

Gleichmäßigkeit, *-en, f.* v. Gleichmaß **(2, 3).**

Gleichmäßigkeitskoeffizient [-koɛfitsiɛnt], *-en, -en, m.* coeficient de uniformitate.

gleichmittig *adj.* concentric.

Gleichmut, *-(e)s, m. sg.* liniște, sânge rece, calm.

gleichmütig *adj.* calm, liniștit, cu sânge rece.

Gleichmütigkeit *f. sg.* v. Gleichmut.

gleichnamig *adj.* **1.** omonim, cu același nume; **ein Film nach dem ~en Roman** un film după romanul cu același titlu. **2.** *(mat., în expr.)* **~ machen** a aduce la același numitor; **~e Brüche** fracții cu același numitor; **Brüche ~ machen** a aduce fracții la același numitor.

Gleichnamigkeit *f. sg.* **1.** identitate de nume. **2.** omonimie.

Gleichnis, *-ses, -se, n.* pildă; parabolă.

gleichnishaft *adj.* în parabole, în pilde.

Gleichnisrede, *-n, f.* vorbire alegorică.

gleichnisweise *adv.* în parabole, metaforic.

gleich|ordnen, *ordnete gleich, gleichgeordnet (du ordnest gleich, er ordnet gleich), vb. (h) tr.* a coordona.

Gleich|ordnung, *-en, f.* coordonare.

gleichrangig *adj.* de același rang.

Gleichricht|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect de redresare.

gleichrichten, *richtete gleich, gleichgerichtet (du richtest gleich, er richtet gleich), vb. (h) tr. (electr.)* a redresa.

Gleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor.

Gleichrichter|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument de redresare.

Gleichrichter|röhre, *-n, f. (electr.)* tub redresor.

Gleichrichtung *f. sg. (electr.)* redresare.

gleichsam *adv.* într-un fel, oarecum, ca și cum, ca, de parcă.

gleichschalten, *schaltete gleich, gleichgeschaltet (du schaltest gleich, er schaltet gleich), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(electr.)* a lega în paralel. **2.** a unifica (forțat) după un anumit principiu; a uniformiza; a coordona. **3.** a pune de acord, a aduce la unison; *(fig.)* a aduce la același numitor. **II.** *refl.* a se alinia; a se pune la unison; a merge în același ritm.

Gleichschaltung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* legare în paralel. **2.** unificare (forțată); coordonare; uniformizare. **3.** aliniere.

gleichschenk(e)lig *adj. (mat.)* isoscel.

Gleichschlag, *-(e)s, -schläge, m. (scrimă)* lovitură dublă, simultană.

Gleichschritt, *-(e)s, m. sg.* pas egal (de marș), cadență; **im ~** în cadență.

gleichsehen, *sah gleich, gleichgesehen (du siehst gleich, er sieht gleich), vb. (h) intr.* a se asemăna; *(fig.)* **das sieht ihm gleich!** ăsta-i el, nici nu se putea să facă altfel!

gleichseitig *adj. (mat.)* echilateral.

Gleichseitigkeit *f. sg. (mat.)* egalitate a laturilor, echilateralitate.

gleichsetzen, *setzte gleich, gleichgesetzt (du, er setzt gleich), vb. (h) tr.* a egala; a așeza pe aceeași treaptă.

Gleichsetzung, *-en, f.* egalare; punere pe aceeași treaptă.

Gleichsetzungs|akkusativ, *-s, -e, m. (gram.)* nume predicativ la acuzativ.

Gleichsetzungsglied, *-(e)s, -er, n. (gram.)* nume predicativ.

Gleichsetzungs|nominativ, *-s, -e, m. (gram.)* nume predicativ.

Gleichsetzungs|satz, *-(e)s, -sätze, m. (gram.)* propoziție predicativă suplimentară.

Gleichsetzungs|ziffern *pl. (cont.)* coeficient de echivalare, echivalență.

Gleichsinn, *-(e)s, m. sg.* identitate de spirit, de atitudine.

gleichsinnig *adj.* în același mod, în același fel.

Gleich|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune continuă.
Gleich|spannungskomponente, *-n, f.* componentă a tensiunii continue.
Gleich|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(pol.)* egalitate de forță. **2.** *(sport)* scor egal; egalitate de puncte.
gleich|stehen, *stand gleich, gleichgestanden, vb. (h) intr.* a fi egal, a fi, a sta pe aceeași treaptă.
Gleich|stehende, *-n, -n (ein Gleichstehender), m.* și *f.* egal(ă).
gleich|stellen, *stellte gleich, gleichgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune pe aceeași treaptă, a egal(iz)a; a asimila. **II.** *refl.* a se pune pe aceeași treaptă, a se considera egal.
Gleich|stellung, *-en, f.* egalare, egalizare, punere pe aceeași treaptă, asimilare.
gleich stimmen, *stimmte gleich, gleich gestimmt, vb. (h) tr.* **1.** a pune în concordanță. **2.** *(muz.)* a acorda un instrument (în acord cu altele).
gleich|stimmig *adj.* **1.** *(muz.)* consonant. **2.** *(fig.)* la unison.
Gleich|stimmigkeit, *-en, f.* **1.** *(muz.)* unison. **2.** concordanță.
Gleich|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent continuu; echicurent.
Gleich|stromdampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, mașină cu abur cu echicurent.
Gleich|stromdrossel|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de șoc pentru curent continuu.
Gleich|strom|elektrolyse, *-n. f. (electr.)* electroliză în curent continuu.
Gleich|stromgas|erzeuger, *-s, -, m. (electr.)* gazogen, generator de gaz cu echicurent.
Gleich|stromkessel, *-s, -, m.* căldare cu echicurent.
Gleich|stromkondensation, *-en, f. (tehn.)* condensare prin circulație în echicurent.
Gleich|strom|magnetisierung, *-en. f. (electr.)* magnetizare prin curent continuu.
Gleich|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* mașină, dinam de curent continuu.
Gleich|strom|motor, *-s, -en, m.* motor de curent continuu.
Gleich|stromrelais [-rəlɛ:], -[rəlɛ:s], *n. (tehn.)* releu de curent continuu.
Gleich|stromwendemotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de curent continuu reversibil, cu poli comutabili.
Gleich|stromwicklung, *-en, f.* bobinaj pentru curent continuu.
Gleichtakt, *-(e)s, -e, m.* tact, măsură egal(ă); *(tel.)* **im ~** în fază.
gleichtun, *tat gleich, gleichgetan (du tust gleich, er tut gleich), vb. (h) intr.* **(jm. etwas)** a imita pe cineva.
Gleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație; egalitate.
gleichviel *adv.* **1.** tot atât. **2.** indiferent; **das ist ~** atâta pagubă, mi-e perfect egal.
gleich weit *adj.* la distanță egală, echidistant, la fel de departe.
gleichwendig *adj.* având aceeași direcție.
Gleichwert, *-(e)s, -e, m.* echivalență.
gleichwertig *adj.* echivalent, de aceeași valoare; **ein ~er Gegner** un adversar de aceeași valoare.
Gleichwertigkeit, *-en, f.* echivalență.
gleichwie *conj.* ca și cum, precum, așa precum.
gleichwink(e)lig *adj. (mat.)* echiangular, cu unghiuri egale.
gleichwohl *conj.* cu toate acestea.
Gleichzeitenkurve [-və sau -fə], *-n, f.* curbă de simultaneitate.
gleichzeitig I. *adj.* simultan, concomitent; **das ~e Drücken mehrerer Tasten** apăsarea concomitentă a mai multor taste. **II.** *adv.* în același timp, simultan, concomitent.
Gleichzeitigkeit, *-en, f.* simultaneitate.
Gleichzeitigkeitsfaktor, *-s, -en, m. (electr.)* factor de simultaneitate.
gleichziehen, *zog gleich, gleichgezogen, vb. (h) intr. (sport)* a egala.
Gleis, *-es, -e, n.* v. Geleise.
Gleis|anlage, *-n, f.* suprafața totală dotată cu linii ferate.
Gleis|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (ferov.)* legături între linii.
Gleis|arbeiten *pl.* lucrări (de reparații) la liniile ferate.
Gleis|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor care execută lucrări (de reparații) la liniile ferate.
Gleisbahn, *-en, f. (ferov.)* linie ferată.
Gleisbau, *-(e)s, -ten, m. (ferov.)* construcție de linie, de cale ferată.
Gleisbauer, *-s, -, m.* muncitor specializat în montarea șinelor și construirea terasamentului.
Gleisbett, *-(e)s, -en, n. (ferov.)* fundament din pietriș de balast pentru liniile ferate, terasament.
Gleisbettung, *-en, f. (ferov.)* pat al liniei, pat de balast (al căii ferate).
Gleisbremse, *-n, f. (ferov.)* frână de cale.
Gleisbunker, *-s, -, m.* depozit de șine de-a lungul liniei.
Gleisch, *-(e)s, m. sg.* v. Gleiß.
Gleisdrei|eck, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* triunghi de întoarcere.
gleisen, *gleiste, gegleist (du, er gleist), vb. (h) tr. (inv., reg.)* a orbi, a induce în eroare.
Gleis|engpass, *-es, -pässe, m. (ferov.)* îngustare de lină de linie ferată.
Gleis|entfernung, *-en, f. (ferov.)* ecartament.
Gleisführung, *-en, f. (ferov.)* traseu al căii ferate.
Gleisheber, *-s, -, m. (ferov.)* clește de ridicat calea.
gleisig *adj.* în formă de linie ferată.
Gleiskette, *-n, f. (tehn.)* șenilă.
Gleiskettenschlepper, *-s, -, m.* tractor cu șenile.
Gleiskraftwagen, *-s, -, m.* automobil pe șine, autodrezină.
Gleiskies, *-es, -e. m. (ferov.)* pietriș de cale, pietriș de balast.
Gleiskörper, *-s, -, m. (ferov.)* ansamblu format din șine, traverse și terasament; **Betreten des ~s verboten!** traversarea șinelor interzisă!
Gleiskreis, *-es, -e, m. (ferov.)* linie ferată circulară.
Gleiskreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare de linii ferate; intersecție de nivel (al liniilor).
Gleislokomotive [-və], *-n, f.* locomotivă.
gleislos *adj.* fără șine.
Gleisner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* fățarnic(ă), ipocrit(ă).
Gleisnerei *f. sg.* fățărnicie, ipocrizie.
gleisnerisch *adj.* fățarnic, ipocrit.
Gleisnetz, *-es, -e, n. (ferov.)* sistem, rețea de linii ferate.
Gleisrelais [-rəlɛ:], -[rəlɛ:s], *n.* releu de linie.
Gleiß, *-es, m. sg. (poet.)* luciu.
Gleiße, *-n. f. (reg., bot.)* pătrunjelu-câinelui *(Aethusa cynapium* L.).
gleißen, *gleißte, gegleißt (du, er gleißt), vb. (h) intr.* a luci, a sclipi, a sticli.
gleißend I. *part. prez.* de la gleißen. **II.** *adj.* lucitor, sclipitor, strălucitor.
Gleis|sperre *f. sg. (ferov.)* blocare de linie.
Gleis|sperrsignal, *-s, -e, n. (ferov.)* semnal de blocare.
Gleis|strang, *-(e)s, -stränge, m. (ferov.)* cale ferată.
Gleis|über|höhung, *-en, f. (ferov.)* suprainălțare a liniei la curbe.
Gleisverschiebung, *-en, f. (ferov.)* deplasare a liniei.
Gleisverschlingung, *-en, f. (ferov.)* linie în buclă, macaz englez.
Gleiswaage, *-n, f. (ferov.)* pod-basculă; basculă de vagoane.
Gleisweite, *-n, f. (ferov.)* ecartament, distanță între șine.
Gleit|aar, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* nume al unei specii rare de vultur *(Elanus caerulens).*
Gleitbacke, *-n, f. (tehn.)* **1.** culisou, falcă alunecătoare. **2.** patină de cap de cruce.
Gleitbahn, *-en, f.* **1.** pârtie (de bob, de sanie), săniuș. **2.** *(tehn.)* suprafață de glisare, glisieră; ghidaj. **3.** *(mar.)* cală de lansare.
Gleitboot, *-(e)s, -e, n.* barcă cu elice, hidroglisor.
Gleitbügel, *-s, -, m. (electr.)* troleu.
gleiten, *glitt, geglitten (du gleitest, er gleitet), vb. (s) intr.* **1.** a aluneca, a glisa; **aus den Händen ~** a scăpa din mâini; **ins Wasser ~** a aluneca (ușor) în apă. **2.** a pluti; a plana; **durch die Luft ~** a pluti prin aer; **über das Eis ~** a patina ușor pe gheață; *(fig.)* **ein Lächeln gleitet über sein Gesicht** un zâmbet îi lunecă peste față. **3.** *(auto.)* a patina, a derapa.
Gleiten, *-s, n. sg.* **1.** lunecare. **2.** planare, plutire; zbor planat. **3.** *(auto.)* derapaj.
gleitend I. *part. prez.* de la gleiten. **II.** *adj.* (a)lunecos, alunecător, glisant, mobil, indexat. **2.** *(fig., în expr.)* **~e Lohnskala** tarif mobil.
Gleiter, *-s, -, m. (av.)* planor.
gleitfähig *adj.* alunecos, glisant.
Gleitfläche, *-n, f.* **1.** suprafață de alunecare. **2.** *(av.)* talpă a planorului.
Gleitflieger, *-s, -, m. (av.)* planorist.
Gleitflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor planat.
Gleitflugzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Gleiter.
Gleit|holz, *-es, -hölzer, -n.* glisieră de lemn.
Gleitklausel, *-n, f.* clauză a prețului glisant.
Gleitkopf, *-(e)s, -köpfe, -m. (tehn.)* cap de cruce, cap alunecător, piatră de culisă.
Gleitlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, lagăr de alunecare.
Gleitlaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* vocală eufonică.
Gleitlohnklausel, *-n, f.* scală mobilă de salarizare.
Gleitmodul, *-s, -e, m. (tehn.)* modul de elasticitate la forfecare.
Gleitpassung, *-en, f. (mec.)* toleranță cu ajustaj alunecător.
Gleitpreis, *-(e)s, -e, m.* preț mobil.
Gleit|reibung *f. sg. (mec.)* frecare de alunecare.
Gleit|ring, *-(e)s, -e, m.* inel, cerc de alunecare.
Gleit|rolle, *-n, f. (tehn.)* rolă glisantă, de alunecare.
Gleit|schalung *f. sg. (constr.)* cofraj alunecător.
Gleit|schicht, *-en, f.* strat de alunecare.
Gleit|schiene, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* glisieră, bară de glisieră. **2.** *(mil.)* glisieră la mitralieră. **3.** *(sport)* șină de alunecare (la giguri).
Gleitschirm, *-(e)s, -e, m.* parapantă.
Gleitschirmfliegen, *-s, n. sg.* zbor cu parapanta.
Gleit|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (sport)* lovitură tangențială.
Gleit|schlitten, *-s, -, m. (și maș.)* sanie.
Gleit|schuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* **1.** butuc de alunecare. **2.** păpușă, sabot mobil(ă); culison, piatră de culisă; patină.
Gleit|schutz, *-es, m. sg. (mijloc)* antiderapant.
Gleit|schutzkette, *-n, f. (auto.)* lanț antiderapant.
Gleit|schutzmantel, *-s, -mäntel, m. (auto.)* cauciuc, anvelopă antiderapant(ă).
Gleit|segel, *-s, -, n.* v. Gleitschirm.
Gleit|segeln, *-s, n. sg.* v. Gleitschirmfliegen.
gleit|sicher *adj.* antiderapant, nederapant.
Gleit|sitz, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(metal.)* ajustaj alunecător. **2.** *(sport)* scaun mobil, cărucior (la barcă).
Gleit|stange, *-n, f.* bară alunecătoare; *(maș.)* glisieră.
Gleit|stoß, *-es, -stöße, -m. (sport)* lovitură tangențială.
Gleit|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* **1.** *(tehn.)* scaun alunecător; *(text.)* culisă. **2.** *(sport)* tobogan.
Gleit|stuhlfahren, *-s, n. sg. (sport)* alunecare pe tobogan.
Gleit|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de reglaj cu miez mobil, alunecător.
Gleit|tür, *-en, f.* ușă glisantă.
Gleitung, *-en, f.* alunecare; *(mec.)* lunecare.
Gleitungskoeffizient [-koefitsɪɛnt], *-en. -en, m.* coeficient de frecare la alunecare.
Gleitwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* rezistență la alunecare. **2.** *(av.)* rezistență la înaintare în zbor planat.
Gleitwachs, *-es, -e, n.* ceară specială pentru schiuri.
Gleitwinkel, *-s, -, m.* **1.** *(av.)* unghi de coborâre pe pantă. **2.** *(mec.)* unghi de alunecare.
Gleit|zeit, *-en, f.* program mobil de lucru.
Gletscher, *-s, -, m.* ghețar.
gletscher|artig *adj.* ca un ghețar.
Gletscherbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu glaciar.
Gletscherbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* arsură de soare la munte.
Gletscherbrille, *-n, f.* ochelari de protecție pentru vizitarea unui ghețar.
Gletscherbrücke, *-n, f.* pod al ghețarului, pod de gheață (în ghețar).
Gletscher|eis, *-es, n. sg.* gheață glaciară.
Gletscherfeld, *-(e)s, -er, n.* suprafața unui ghețar.
Gletscherkessel, *-s, -, m.* circ glaciar.
Gletscherkunde, *-n, f.* glaciologie.
Gletschermilch *f. sg.* apă a pârâielor glaciare.
Gletschermühle, *-n, f. (geogr.)* gaură, adâncitură într-o stâncă provocată de un torent glaciar.
Gletscher|spalte, *-n, f.* crăpătură în ghețar, crevasă.
Gletschertisch, *-(e)s, -e, m.* masă glaciară.
Gletschertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Gletschermühle.

Gletschertor, *-(e)s, -e, n.* poartă a ghețarului.

Gletscherzunge, *-n, f.* limbă a ghețarului.

glibb(e)rig *adj. (reg.)* alunecos.

glich *pers. 1, 3 sg. ind. imperf.* de la gleichen.

Glied, *-(e)s, -er, n.* **1.** mădular, membru; **das Wetter liegt ihm in den ~ern** simte vremea în mădulare; **an allen ~ern zittern** a tremura din toate mădularele. **2.** verigă, inel. **3.** *(mat.)* termen (al unei expresii). **4.** *(mil.)* șir, rând, front; **in Reih und ~ stehen** a sta în front. **5.** *(fig.)* membru; **die ~er einer Familie** membrii unei familii. **6.** *(fig.)* generație. **7.** *(anat.)* organ genital masculin, membru, penis.

Gliederbau, *-(e)s, m. sg. (biol.)* structură a membrelor; constituție fizică.

Gliederfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc repartizat.

Gliederfüß(l)er *pl. (zool.)* artropode *(Arthropoda).*

Gliedergicht *f. sg. (med.)* reumatism articular; gută; podagră.

glied(e)rig *adj.* articulat, cu articulații.

Gliederkessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare, cazan cu camere secționale.

Gliederkette, *-n, f.* lanț din verigi, articulat.

gliederkrank *adj. (pop.)* reumatic; bolnav de gută.

Gliederkrankheit *f. sg. (pop.)* v. Gliedergicht.

Gliederkuppel, *-n, f. (ferov.)* dispozitiv de legare, lanț de cuplare.

gliederlahm *adj.* olog.

Gliederlähmung, *-en, f.* paralizie, ologeală.

Gliedermann, *-(e)s, -männer, m.* manechin (articulat).

gliedern, *gliederte, gegliedert, vb. (h) tr.* **1.** a fracționa; a diviza; a împărți. **2.** a articula, a structura, a organiza (materialul unei lucrări, conferințe etc.).

Gliederpuppe, *-n, f.* **1.** păpușă cu articulații. **2.** marionetă. **3.** manechin.

Glieder|reißen, *-s, n. sg.* reumatism (articular); dureri articulare.

Glied|ersatz[1], *-es, m. sg.* proteză.

Glieder|satz[2], *-es, -sätze, -m. (gram.)* frază cu propoziții subordonate.

Gliederschleppe, *-n, f. (agr.)* târșitoare cu inele.

Gliederschmerz, *-es, -en, m.* durere a membrelor.

Gliedersucht *f. sg.* v. Gliedergicht.

Gliedertiere *pl.* animale articulate; artropode *(Articulata).*

Gliederung, *-en, f.* **1.** împărțire; divizare; **berufsmäßige ~** repartizare profesională; **territoriale ~** divizare teritorială. **2.** structurare, articulare, organizare (a unei lucrări).

gliederweise *adv.* **1.** în șiruri, în rânduri. **2.** membru cu membru; verigă cu verigă.

Gliederzucken, *-s, n. sg.* tresărire involuntară, spasm a(l) membrelor.

Gliedkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* încheietoare *(Sideritis).*

Gliedmaße, *-n, f.* (mai ales la *pl.) (anat.)* membre.

Gliedsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție secundară.

Glied|staat, *-(e)s, -en, m.* stat membru (într-o federație).

gliedweise *adv.* v. gliederweise.

glimmen, *glomm, geglommen* sau *glimmte, geglimmt, vb. (h) intr.* a mocni, a arde înfundat; **unter der Asche hat noch das Feuer geglimmt (sau geglommen)** focul mai mocnea încă sub cenușă.

Glimm|entladung, *-en, f. (electr.)* descărcare luminiscentă.

Glimmer, *-s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* mică. **2.** *(fam.)* lumină slabă, pâlpâitoare; licărit.

Glimmerblättchen, *-s, -, n.* foaie de mică.

Glimmerdiabas, *-es, -e, m. (mineral.)* diabaz cu mică.

glimm(e)rig *adj.* **1.** sclipitor, licăritor. **2.** conținând mică, micafer.

Glimmerkerze, *-n, f. (tehn.)* bujie cu izolație de mică.

glimmern, *glimmerte, geglimmert, vb. (h) intr.* a licări, a pâlpâi.

Glimmerpapier, *-s, -e, n.* micanit.

Glimmerschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist micaceu, micașist.

Glimmer|spat, *-(e)s, m. sg. (geol.)* mică, selenit.

Glimmlampe, *-n, f.* lampă cu descărcare luminescentă.

Glimmlicht, *-(e)s, -er, n. (electr.)* **1.** lumină a unei descărcări luminescente. **2.** lumină de neon.

Glimmlichtgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu tuburi de neon.

Glimmlicht|oszilloskop, *-s, -e, n. (electr.)* osciloscop cu tuburi cu gaz.

Glimm|stängel, *-s, -, m. (fam.)* țigară de foi, țigar(et)ă.

Glimpf, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** indulgență; blândețe; moderație. **2.** purtare cuviincioasă; **jn. mit ~ loswerden** a scăpa de cineva într-un mod elegant.

glimpfig *adj. (reg.)* blând, moale, delicat.

glimpflich I. *adj.* indulgent, blând, moderat. **II.** *adv.* **1.** cu blândețe, cu binele, cu indulgență. **2.** bine, fără daune, nevătămat; **~ davonkommen** a scăpa ușor, cu fața curată, teafăr.

Glimpflichkeit *f. sg.* indulgență, cruțare.

glinstern, *glinsterte, geglinstert,* **glinzern**, *glinzerte, geglinzert,* **glistern**, *glisterte, geglistert, vb. (h) intr. (reg.)* v. glänzen.

Glitschbahn, *-en, f. (reg.)* alunecuș, jilip, scoc (de coborât lemne); rampă.

Glitsche, *-en, f. (reg.)* alunecuș, pârtie de gheață, ghețuș.

glitschen, *glitschte, geglitscht, vb.* (*s* și *h*) *intr. (reg., fam.)* **1.** a aluneca; **die Seife ist mir aus der Hand geglitscht** săpunul mi-a alunecat din mână. **2.** a se da pe gheață.

glitsch(e)rig, glitschig *adj.* **1.** alunecos; neted. **2.** lipicios.

glitt *pers. 1, 3 sg. ind. imperf.* de la gleiten.

glitz(e)rig *adj.* sclipitor, scânteietor.

glitzern, *glitzerte, geglitzert, vb. (h) intr. a* sclipi, a scânteia; a licări, a sticli.

Glitzertand, *-(e)s, m. sg.* lucruri, fleacuri sclipitoare.

global *adj.* global; general.

Global|abschreibung, *-en, f.* amortizare globală.

Global|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă globală.

Globalberechnung, *-en, f.* calcul forfetar (global).

Globalfreigabe *f. sg.* eliberare generală.

Globalgenehmigung, *-en, f.* autorizație globală.

globalisieren, *globalisierte, globalisiert vb. (h) tr.* a globaliza.

Globalsierung, *-en, f.* globalizare; **die ~ der Wirtschaft** globalizarea economiei.

Globalkredit, *-(e)s, -e, m.* credit global, colectiv.

Global|steuerung, *-en, f.* reglare globală.

Globalsumme, *-n, f.* sumă globală, totală.

Globalver|einbarung, *-en, f.,* **Globalvertrag**, *-(e)s, -träge, m.* contract general, global.

Globalwirtschaft, *-en, f. (ec.)* economie globală.

Globetrotter [glo:b(ə)-], *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* globtroter.

Globulin, *-s, n. sg. (chim.)* globulină.

Globus, - (sau *-ses*), *Globen* (sau *-se*) *m.* glob.

Globulus, *-, -li, m. (farm.)* medicament în formă de biluțe.

Glock *f. sg. (în expr.)* fix la; **~ zehn kamen sie an** au sosit fix la zece.

Glöckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Glocke) clopoțel.

Glocke, *-n, f.* **1.** clopot; **eine schwere ~** un clopot greu; **eine bronzene ~** un clopot din bronz; **eine ~ gießen** a turna un clopot; *(fig.)* **etwas an die große ~ hängen** a bate toba; *(fig.)* **eine ~ von Rauch hängt über der Stadt** un nor de fum atârnă deasupra orașului. **2.** orologiu; ceas, ceasornic; **die ~ hat zehn geschlagen** ceasul a bătut ora zece; *(fig.)* **er weiß, was die ~ geschlagen hat** știe ce-l așteaptă. **3.** glob, clopot (de sticlă); **die Butter steht unter der ~** untul se află în untieră. **4.** *(mine)* galerie boltită. **5.** *(pop.)* pălărie tare, melon, gambetă. **6.** fier de călcat rotund. **7.** (croială) cloș. **8.** *(reg.)* sonerie.

Glöckel, *-s, -, n.* **1.** *(bot.)* clopoțel *(Campanula* L.). **2.** *(dim.* de la Glocke) clopoțel.

glöckeln, *glöckelte, geglöckelt (ich glöck(e)le), vb. (h)* **1.** *tr.* a încreți (pânza etc.) **II.** *intr.* a suna din clopoțel.

glocken, *glockte, geglockt, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a călca cu fierul rotund. **2.** a bucla (părul). **3.** *(despre fuste)* a face cloșuri.

glocken|ähnlich *adj.* ca un clopot, în formă de clopot.

Glockenbalken, *-s, -, m.* grindă de care atârnă clopotul.

Glockenblume, *-n, f. (bot.)* clopoțel *(Campanula* L.).

Glockenblumengewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Campanulaceae.*

Glockenboje, *-n, f. (mar.)* geamandură cu clopot.

Glockenform, *-en, f.* **1.** formă de clopot. **2.** *(tehn.)* tipar de clopot.

glockenförmig *adj.* **1.** în formă de clopot. **2.** cloș.

Glockenge|häuse, *-s, -, n.* clopotniță, turn cu clopote.

Glockengeläute, Glockengetön, *-s, n. sg.* sunet de clopote.

Glockengießer, *-s, -, m.* turnător de clopote.

Glockengießerei, *-en, f.* **1.** turnătorie de clopote. **2.** *sg.* meserie a turnătorului de clopote.

Glockenguss, *-es, -güsse, m.* **1.** turnat al clopotului. **2.** acioaie, bronz de turnat clopote.

Glockengut, *-(e)s, n. sg.* aliaj din bronz și cositor pentru turnat clopote.

Glockenhammer, *-s, -hämmer, m.* v. Glockenklöppel.

Glockenhaus, *-es, -häuser, -n.* clopotniță.

Glockenheide *f. sg. (bot.)* iarbă-neagră *(Erica tetralix).*

glockenhell *adj.* (despre sunete) clar, argintiu; **eine ~e Stimme** o voce cristalină.

Glockenhelm, *-(e)s, -e, m.* umăr al clopotului.

Glocken|isolator, *-s, -en, m. (electr.)* izolator-clopot.

Glockenjoch, *-(e)s, -e, n.* v. Glockenhelm.

Glockenklang, *-(e)s, -klänge, m.* v. Glockengeläute.

glockenklar *adj.* v. glockenhell.

Glockenklöppel, *-s, -, m.* limbă a clopotului.

Glockenkörner, *-s, -, m. (tehn.)* punctator cu manșon de centrare.

Glockenläuten, *-s, n. sg.* v. Glockengeläute.

Glockenmagnet, *-(e)s, -e* (sau *-en, -en), m.* magnet în formă de clopot.

Glockenmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** tipar, formă pentru clopot. **2.** manta cloș.

Glockenmetall, *-s, n. sg.* v. Glockengut.

glockenrein *adj.* v. glockenhell.

Glockenrock, *-(e)s, -röcke, m.* fustă cloș.

Glockenschlag, *-(e)s, -schläge, -m.* bătaie a clopotului, a orologiului; **er kommt mit dem** (sau **auf den**) **~** vine la oră fixă, punctual.

Glockenschwengel, *-s, -, m.* v. Glockenklöppel.

Glockenseil, *-(e)s, -e, n.* funie de tras clopotul.

Glockensignal, *-s, -e, n.* **1.** semnal dat cu clopotul. **2.** *(ferov.)* semnal cu clopot.

Glocken|speise *f. sg.* v. Glockengut.

Glocken|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** (joc, automat cu) clopoței. **2.** *(muz.)* celestă, carillon.

Glocken|spinnmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu aripioare pentru tors fire.

Glocken|strang, *-(e)s, -stränge, -m.* v. Glockenseil.

Glocken|stube, *-n, f.* v. Glockengehäuse.

Glocken|stuhl, *-(e)s, -stühle, -m.* suport, cadru pentru clopot.

Glockentierchen, *-s, -, n. (zool.)* specie de protozoar *(Vorticella).*

Glockenton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** sunet, dangăt de clopot. **2.** ton al clopotului.

Glockentonne, *-n, f.* v. Glockenboje.

Glockenturm, *-(e)s, -türme, -m.* v. Glockengehäuse.

Glockenvogel, *-s, -vögel, -m. (ornit.)* nume al unei specii de pasăre din Guiana *(Procuias nudicallis).*

Glockenweihe, *-n, f. (bis. cat.)* sfințire a unui clopot nou de biserică.

Glockenwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* v. Glockenhelm.

Glockenzeichen, *-s, -, n.* sunet al clopotului, al soneriei; signal, semnal; **auf das ~** la sunetul clopotului, al soneriei; la oră fixă.

Glockenzug, *-(e)s, -züge, -m.* mâner de tras clopotul soneriei.

glockig *adj.* **1.** în formă de clopot. **2.** cloș.

Glöcklein, *-s, -, n.* v. Glöckchen.

Glöckner, *-s, -, m.* clopotar.

Glockrose, *-n, f. (bot.)* nalbă-mare *(Althaea rosea).*

glomm *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la glimmen.

Gloria I. *-s, -s, n. (muz., bis.)* imn de slavă, de proslăvire. **II.** *f. sg.* glorie; mărire; strălucire.

Glorie [-riə], *-n, f.* **1.** glorie, slavă; minunăție, strălucire. **2.** aureolă, nimb.

Glorienschein [-riən-], *-(e)s, -e, m.* **1.** aureolă, nimb. **2.** gloriolă.

Gloriett [-ri'ɛt], *-(e)s, -e, n.,* **Gloriette** [ri'ɛtə], *-n, f. (constr.)* chioșc, glorietă.

Glorifikation, *-en, f.* glorificare.

glorifizieren, *glorifizierte, glorifiziert, vb. (h) tr.* a glorifica, a slăvi.

Glorifizierung, *-en, f.* v. Glorifikation.

Glorigle, *-n, f.* **1.** aureolă, nimb. **2.** gloriolă.
glorios *adj.* **1.** glorios, plin de glorie. **2.** *(fam.)* lăudăros, fudul.
glor|reich *adj.* glorios, plin de glorie.
glosen, *gloste, geglost (du, er glost),* **glösen**, *glöste, geglöst (du, er glöst), vb. (h) intr. (reg.)* a arde înfundat, a mocni.
Glossar, *-s, -e,* **Glossarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* glosar.
Glossator, *-s, -toren, -m.* **1.** glosator. **2.** *(ist.)* scriitor de glose, glosograf. **3.** *(jur.)* glosator.
Glosse, *-n, f.* **1.** *(filol.)* glosă; comentariu. **2.** *(fig.)* tălmăcire, remarcă răutăcioasă; **seine ~n über etwas machen** a-şi bate joc de ceva, a face remarci defavorabile (asupra unui lucru etc.). **3.** *(presă)* scurt comentariu polemic cu privire la probleme actuale. **4.** *(ist.)* observaţii marginale explicative la un text juridic.
Glossematik *f. sg. (lingv.)* glosematică, şcoală structuralistă daneză.
glossieren, *glossierte, glossiert, vb. (h) tr.* **1.** a comenta; a tălmăci; a interpreta; a glosa; a face însemnări. **2.** a critica cu desconsiderație, răutăcios.
Glossierung, *-en, f.* **1.** tălmăcire, interpretare; glosare. **2.** bătaie de joc; critică defăimătoare.
glosten, *glostete, geglostet (du glostest, er glostet) vb. (h) intr.* v. glimmen.
glostern, *glosterte, geglostert, vb. (h) intr.* v. glotzen.
Glottal, *-s, -e, m. (lingv.)* sunet articulat în sau cu participarea glotei, consoană laringală.
Glottis, - (şi *Glottes), f. (anat.)* glotă.
Glottis|schlag, *-s, -schläge, m. (fon.)* obstrucţie, ocluzie glotală.
Glotz|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi bulbucat, bazedovian. **2.** privire fixă.
glotz|äugig *adj.* cu ochii holbaţi, exoftalmic.
Glotze, *-n, f. (vulg.)* **1.** v. Glotzauge. **2.** v. Glotzkasten.
glotzen, *glotzte, geglotzt (du, er glotzt), vb. (h) intr.* a holba ochii, a se holba; **auf jn. ~** a se holba, a se zgâi la cineva.
Glotzer, *-s, -, m.* **1.** persoană cu ochii holbaţi. **2.** *pl. (pop.)* v. Glotzauge (**1**).
glotzig *adj.* holbat.
Glotzkasten, *-s, -kästen, m.*, **Glotzkiste**, *-n, f. (fam.)* televizor.
Glotzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (peior.)* tăntălău.
Gloxinie [-niə], *-n, f. (bot.)* **1.** gloxinie veritabilă *(Achinienes).* **2.** gloxinia grădinarilor *(Sinningia).*
Glubsch|auge, *-s, -n, n.* v. Glupschauge.
glubschen, *glubschte, geglubscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se uita bănuitor, încruntat; a se holba (amenințător).
gluchzen, *gluchzte, gegluchzt (du, er gluchzt) vb. (h) intr.* v. glucksen.
gluck! *interj.* **1.** *(despre cloşcă)* clonc! **2.** *(despre lichide)* gâl-gâl!
Glück, *-(e)s, n. sg.* **1.** fericire; **das wahre** sau **höchste ~** fericirea supremă; **sein ganzes ~** toată fericirea lui; **das ~ der Liebe** fericirea dragostei; *(fam., glumeț)* **das junge ~** tânăra pereche căsătorită; **jm. viel ~ wünschen** a felicita pe cineva. **2.** noroc; şansă; succes; **launisches** (sau **wechselhaftes) ~** noroc schimbător; **zum ~** din fericire; **ein ~, dass** noroc că; **auf gut ~** la noroc, la întâmplare, fie ce-o fi; **er hat ~** sau **ihm lacht das ~** are noroc, e norocos, îi surâde norocul; **kein ~ haben** a nu avea noroc, a fi nenorocos; **mehr ~ als Verstand haben** a avea mai mult noroc decât minte; prost să fii, noroc să ai; **das ist dein ~** norocul tău că; **~ im Unglück haben** a fi totuşi norocos, tot răul spre bine; **sein ~ versuchen** (sau **probieren)** a-şi încerca norocul; **~ bringen** a aduce noroc; **~ verheißen** a anunța, a prevesti fericire; **sein ~ machen** a avea noroc, a-şi găsi fericirea; **von ~ sagen** (sau **reden) können** a spune că a avut noroc; **sein ~ mit Füßen treten** a-şi nimici şansele; **noch nichts von seinem ~ wissen** a nu şti ce te aşteaptă; **jeder ist seines ~es Schmied** singur îţi creezi norocul; **~ muss der Mensch haben** prost să fii, noroc să ai; **~ ab!** aterizare bună! (salut al aviatorilor); **~ auf!** noroc bun! (salut al minerilor).
Glück|ab, *-s, n. sg.* aterizare bună! (salut al aviatorilor).
Glück|auf, *-s, n. sg.* noroc bun! (salut al minerilor).
glückbegünstigt *adj.* norocos, favorizat de noroc.
Glück bringend *adj.* aducător de noroc, care poartă noroc.
Glucke, *-n, f.* **1.** cloşcă. **2.** *(bot.)* burete creţ, creţişoară, barba-caprii *(Clavaria).* **2.** *(entom.)* bulia semănăturilor *(Agrotis segetum).*
glucken, *gluckte, gegluckt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre cloşti)* a cloncăni. **2.** *(fig.)* a sta nemişcat, cu privirea fixă, a cloci.
glücken, *glückte, geglückt, vb.* (*s* şi *h*) *intr. (numai la pers. a 3-a)* (cu *dat.)* a izbuti, a reuşi; **der Plan war geglückt** planul a reuşit.
glück|erfüllt *adj.* fericit, plin de fericire.
glückern, *gluckerte, gegluckert, vb. (h) intr.* **1.** v. glucken (**1**). **2.** a gâlgâi, a clipoci.
glückhaft *adj.* norocos, cuprins de noroc, de fericire.
Gluckhenne, *-n, f.* cloşcă.
glücklich *adj.* **1.** norocos. **2.** fericit; **~ machen** a face fericit. **3.** cu noroc, favorabil; **~e Reise!** drum bun! **ein ~er Zufall** o întâmplare fericită; *(adverbial)* **~ ablaufen** a se termina cu bine, a se desfăşura în bune condiţii; *(fam.)* **es ist ~ zehn Uhr geworden** în sfârşit s-a făcut ora zece.
Glückliche, *-n, -n (ein Glücklicher), m.* şi *f.* **1.** fericit(ă). **2.** norocos(-oasă).
glücklicherweise *adv.* din fericire.
Glückling, *-s, -e, m.* v. Glückspilz.
glücklos *adj.* fără noroc, lipsit de noroc, nenorocos.
Glückmacher, *-s, -, m.* **1.** om cu noroc. **2.** persoană care pricinuieşte fericirea altora. **3.** *(în basme)* pitic aducător de noroc.
Glück|sache *f. sg.* Glückssache.
Glücks|bote, *-n, -n, m.* aducător de veşti bune.
Glücks|botschaft, *-en, f.* veste bună, aducătoare de noroc.
Glücksbringer, *-s, -, m.* **1.** talisman, mascotă; **das Hufeisen gilt als ~** potcoava aduce noroc. **2.** şi **~in**, *-nen, f.* persoană care aduce altora noroc.
Glücksbude, *-n, f.* chioşc cu lozuri şi jocuri de noroc (la iarmaroace etc.).
glückselig *adj.* fericit, în culmea fericirii.
Glückseligkeit *f. sg.* fericire, mulţumire profundă; culme a fericirii.
glucksen, *gluckste, gegluckst (du, er gluckst), vb. (h) intr.* **1.** *(despre lichide)* a gâlgâi. **2.** *(reg.)* a cloncăni. **3.** a râgâi; a sughiţa. **4.** a plânge cu sughiţuri; a scânci.
Glücks|engel, *-s, -, m.* înger salvator.
Gluckser, *-s, -, m.* râgâit; sughiţ.
Glücksfall, *-(e)s, -fälle, m.* întâmplare, împrejurare norocoasă, noroc; şansă.
Glücksfee, *-n, f. (în basme)* zână bună.
Glücksgefühl, *-s, -e, n.* sentiment de fericire; sentiment de mulţumire.
Glücksgöttin *f. sg. (mit.)* zeiţă a norocului, Fortuna.
Glücksgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *pl.* bogăţii (materiale), avere (în bani sau pământ). **2.** bogăţii trecătoare.
Glückshafen, *-s, -häfen, m.* **1.** *(pop.)* urnă a norocului (la loterie). **2.** *(fig.)* liman, port al fericirii, port al Cytherei.
Glückshunger, *-s, m. sg.* sete, dor de fericire, sete de noroc.
Glücksjäger, *-s, -, m.* vânător de noroc, aventurier.
Glückskäfer, *-s, -, m. (pop.)* v. Marienkäfer.
Glückskind, *-(e)s, -er, n.* v. Glückspilz.
Glücksklee, *-s, m. sg.* trifoi cu patru foi.
Glückslos, *-es, -e, n.* loz câştigător.
Glückslotterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* loterie a norocului.
Glücksmännchen, *-s, -, n.* v. Alraun.
Glück spendend *adj.* aducător, dătător de fericire.
Glücks|pfennig, *-s, -e, m.* bănuţ aducător de noroc.
Glücks|pille, *-n, f. (fam.)* tabletă antidepresivă.
Glücks|pilz, *-es, -e, m. (fig.)* om norocos, cu şansă, copil (răsfăţat) al norocului.
Glücks|puppe, *-n, f.* mascotă (aducătoare de noroc).
Glücksrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** roată a norocului (la loterie, bâlci etc.). **2.** *(mit.)* roata (sau sfera) zeiţei Fortuna.
Glücksritter, *-s, -, m.* aventurier.
Glücks|sache, *-n, f.* chesti(un)e de noroc.
Glücks|schwein, *-(e)s, -e,* **Glücks|schweinchen**, *-s, -, n.* mascotă (reprezentând un porc) aducătoare de noroc.
Glücks|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc.
Glücks|spielbranche [-brã:ʃə], *-n, f.* industria jocurilor de noroc.
Glücks|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare) de noroc.
Glücks|spiel|steuer, *-n, f.* taxă, impozit pe jocuri de noroc.
Glücks|stand, *-(e)s, m. sg.* bunăstare.
Glücks|stern, *-(e)s, -e, m.* stea a norocului.
Glücks|strähne *f. sg.* serie de întâmplări norocoase; **eine ~ haben** a avea noroc.
Glücks|stunde, *-n, f.* ceas, moment bun, aducător de noroc.
Glücks|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de noroc, zi norocoasă.
Glück|stifter, *-s, -, m.* v. Glückmacher **(2).**
glück|strahlend *adj.* radios, strălucitor de fericire.
Glücks|topf, *-(e)s, m. sg. (fam.; în expr.)* **in einen ~ greifen** a avea noroc.
Glücks|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis de fericire; dorinţă secretă, speranţă de fericire.
Glücks|treffer, *-s, -, m.* loz norocos.
Glücks|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* împrejurare fericită, favorabilă.
Glücksvogel, *-s, -vögel, m.* v. Glückspilz.
Glückswechsel, *-s, -, m.* schimbare a norocului.
Glücks|zahl, *-en, f.* număr norocos, cu noroc.
Glück verheißend *adj.* de bun augur, prevestitor de noroc.
Glückwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* felicitare, urare.
Glückwunsch|adresse, *-n, f.* scrisoare cu caracter oficial, care conţine felicitări.
Glückwunschbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de felicitare.
Glückwunsch|schreiben, *-s, n.* v. Glückwunschbrief.
Glückwunschkarte, *-n, f.* felicitare (carte poştală).
Glückwunschtelegramm, *-s, -e, n.* telegramă de felicitare.
Glückwurf, *-(e)s, -würfe, m.* aruncătură norocoasă (la zaruri).
Glückzu, *-, n. sg. (înv.)* noroc bun!
Glucose *f. sg. (chim.)* v. Glukose.
Glufe, *-n, f. (reg.)* ac cu gămălie, bold.
Glühbirne, *-n, f. (electr.)* bec cu incandescenţă.
Glühbrenner, *-s, -, m.* **1.** arzător incandescent. **2.** reşou.
Glühdraht, *-(e)s, -drähte, m.* v. Glühfaden.
glüh(e) *adj.* incandescent.
Glühe *f. sg. (poet.)* v. Glut.
Glühelektrode, *-n, f. (electr.)* electrod cald, incandescent.
glühen, *glühte, geglüht, vb. (h)* **I.** *tr. (metal.)* a recoace. **II.** *intr.* **1.** *(despre metale)* a fi roşu, incandescent. **2.** *(despre cărbuni)* a fi aprins, a arde fără flăcări, a dogori. **3.** *(fig.)* a arde; a luci, a străluci, a lumina.
Glühen, *-s, n. sg.* **1.** *(metal.)* recoacere. **2.** incandescenţă. **3.** (şi *fig.)* dogoare, dogorât.
glühend I. *part. prez.* de la glühen. **II.** *adj.* incandescent; arzător; aprins; înroşit; **~e Hitze** căldură arzătoare, arşiţă; *(fig.)* înfocat; **ein ~es Verlangen** o dorinţă fierbinte; **ein ~er Anhänger dieser Idee** un adept înfocat al acestei idei; **~ heiß** foarte fierbinte; **~ rot** foarte roşu, aprins la faţă.
Glühfaden, *-s, -fäden, m. (electr.)* filament incandescent.
Glühfeuer, *-s, -, n.* **1.** jăratic. **2.** *(metal.)* cuptor de recoacere. **3.** incandescenţă.
Glühfrischen, *-s, n. sg. (metal.)* afinare pe vatră, recoacere cu decarburare.
glüh|heiß *adj.* fierbinte; arzător.
Glüh|herd, *-(e)s, -e, m.* v. Glühfeuer (**2**).
Glüh|hitze *f. sg.* **1.** căldură puternică, toridă; caniculă. **2.** *(tehn.)* incandescenţă.
glühig *adj. (pop.)* v. glühend.
Glühkathode, *-n, f. (electr.)* catod incandescent.
Glühkathodenröhre, *-n, f. (electr.)* tub cu catod incandescent.
Glühkauter, *-s, -, m. (med.)* termocauter.
Glühkerze, *-n, f.* **1.** *(auto.)* bujie incandescentă. **2.** *(electr.)* bec lumânare.
Glühkolben, *-s, -, m. (chim.)* retortă.
Glühkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap incandescent.
Glühkopfmotor, *-s, -en, m. (maş.)* motor cu cap incandescent.
Glühlampe, *-n. f. (electr.)* bec; lampă cu incandescenţă.
Glühlampenkolben, *-s, -, m. (electr.)* balon al lămpii cu incandescenţă.

Glühlampenschutzglas, *-es, -gläser, n.* glob al lămpii electrice cu incandescență.
Glühlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină incandescentă; licărire, licărit.
Glüh|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** *(tehn.)* cuptor de încălzit la incandescență, cuptor de forjă. **2.** cuptor de recoacere. **3.** *(chim.)* cuptor de aducere la incandescență, de calcinare.
Glührohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub incandescent.
Glühröhre, *-n, f.* v. Glührohr.
Glührohrzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere cu tub incandescent.
glührot *adj.* **1.** *(tehn.)* înroșit, încins până la roșu, incandescent. **2.** roșu-aprins.
Glührück|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(tehn.)* reziduu la tratamente termice. **2.** *(chim.)* reziduu de calcinare.
Glühschale, *-n, f. (tehn.)* capsulă pentru calcinare.
Glüh|span, *-(e)s, -späne, m. (tehn.)* arsură, țunder.
Glüh|spirale, *-n, f. (electr.)* filament (la lampa Röntgen).
Glüh|stahl, *-(e)s, m. sg.* oțel recopt, incandescent.
Glüh|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* sită incandescentă, sită Auer (la lămpi cu gaze).
Glüh|topf, *-(e)s, -töpfe, m. (metal.)* vas, oală, cutie de recopt (pentru cuptor de recoacere).
Glühwein, *-(e)s, -e, m.* vin fiert.
Glühwurm, *-(e)s, -würmer, m.*, **Glühwürmchen**, *-s, -, n. (entom.)* licurici *(Lampyris noctivula)*.
Glühzündung, *-en, f.* v. Glührohrzündung.
Glukose *f. sg. (chim.)* glucoză.
Glumse *f. sg. (reg.)* brânză de vaci.
glumsen, *glumste, geglumst (du, er, glumst) vb. (h) intr. (reg.)* a mocni (sub cenușă).
Glup|auge, *-s, -n, n. (reg.)* **1.** privire încruntată, bănuitoare, piezișă. **2.** om cu privire mereu încruntată, la pândă. **3.** *(fam.)* invidios.
glupen, *glupte, geglupt, vb. (h) intr. (reg.)* a privi încruntat, bănuitor.
glupsch *adj. (reg.)* **1.** cu privirea încruntată, vicleană. **2.** greoi, neîndemânatic.
Glupsch|auge, *-s, -n, n. (reg.)* ochi ieșiți în afară, bulbucați; **~n bekommen** (sau **machen**) a privi uimit, lacom.
glupschen, *glupschte, geglupscht, vb. (h) intr. (reg.)* a se uita încruntat.
Glut, *-en, f.* **1.** jăratic, jar, jărăgai, văpaie; *(metal.)* incandescență. **2.** arșiță, dogoare, căldură mare, de foc, caniculă. **3.** *(fig.)* ardoare, pasiune, dragoste.
Glutamin, *-s, -e, n. (chim.)* glutamină.
glut|äugig *adj.* cu ochi (negri) arzători, înflăcărați.
Gluten, *-s, n. sg.* lipici; gluten.
gluten, *glutete, geglutet (du glutest, er glutet) vb. (h) intr.* a arde (mocnit); a dogori.
Glutgefühl, *-s, n. sg. (fig.)* sentiment arzător, ardoare.
Glut|hauch, *-(e)s, m. sg.* suflu fierbinte.
glut|heiß *adj.* fierbinte; dogoritor.
Glut|hitze *f. sg.* v. Glut (**2**).
glutig *adj.* înfocat, plin de ardoare.
Glutmeer, *-(e)s, -e, n. (fig.)* mare de foc; arșiță.
glutrot *adj.* roșu ca focul.
Glutschaufel, *-n, f.* făraș pentru jăratic.
Glutwind, *-(e)s, -e, m.* vânt dogoritor, de secetă.
Glycerin [-tse-], *-s, n.* v. Glyzerin.
Glykogen, *-s, n. sg. (chim.)* glicogen.
Glykose *f. sg. (inv.)* v. Glukose.
Glypte, *-n, f.* glipită, piatră tăiată.
Glyptothek, *-en, f.* gliptotecă.
Glyzerin, *-s, n. sg.* glicerină.
Glyzerin|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de glicerină.
Glyzerinsalbe, *-n, f.* cremă cu glicerină.
Glyzerinseife, *-n, f.* săpun de glicerină.
Glyzerintränе, *-n, f.* lacrimă artificială din glicerină.
Glyzin(ie) [-iə], *-n, f. (bot.)* măgrin vânăt, salcâm albastru, glicină *(Wistaria sinensis)*.
GM *presc. de la* Goldmark.
Gm *presc. de la* Gigameter.
GmbH *presc.* de la Gesellschaft mit beschränkter Haftung societate cu responsabilitate limitată, SRL.
g-Moll, *-, -, n. (muz.)* sol minor.
Gnade, *-n, f.* **1.** milă; îndurare; **um ~ bitten** a cere îndurare, iertare; **aus ~** din milă; **ohne ~** fără milă; **auf ~ und Ungnade des Siegers** la bunul plac al învingătorului. **2.** grație; har. **3.** *(ist., în titluri)* **Euer ~n** Domnia ta, Domnia voastră; Înălțimea voastră.
gnaden, *gnadete, gegnadet (du gnadest, er gnadet) vb. (h) intr.* (cu *dat., înv.*) a ajuta, a avea în pază; a ierta; *(în expr.)* **gnade dir!** vai de tine! **gnade uns Gott!** Dumnezeu să ne aibă în pază! Dumnezeu să ne ajute!
Gnaden|akt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* (act de) grațiere; (act din) milă.
Gnadenbeweis, *-es, -e, m.*, **Gnadenbezeigung**, **Gnadenbezeugung**, *-en, f.* dovadă, manifestare a bunăvoinței; grație, favoare.
Gnadenbezüge *pl. (reg.)* ajutor de înmormântare.
Gnadenbild, *-(e)s, -er, n. (bis. cat.)* icoană miraculoasă.
Gnadenbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* scrisoare de grațiere.
Gnadenbrot, *-(e)s, n. sg.* hrană, îngrijire dată din milă (la bătrâni, invalizi etc.).
Gnaden|erlass, *-es, -e, m. (jur.)* grațiere.
Gnaden|erweis, *-es, -e, m.* v. Gnadenbeweis.
Gnadenfrist *f. sg.* termen de grație.
Gnadenge|halt, *-(e)s, -hälter, n.*, **Gnadengeld**, *-(e)s, -er, n.* ajutor de bătrânețe sau invaliditate.
Gnadengeschenk, *-(e)s, -e, n.* milostenie.
Gnadengesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de grațiere.
Gnadenhochzeit, *-en, f. (reg.)* aniversarea a 70 de ani de la căsătorie.
Gnaden|instanz, *-en, f. (jur.)* instanță (cu drept) de grațiere.
Gnadenjahr, *-(e)s, -e, n.* an de grație.
Gnadenkette, *-n, f. (inv.)* lănțișor al bunăvoinței (acordat în semn de recunoștință).
Gnadenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* milostivă, veninariță *(Gratiola officinalis* L.).
Gnadenlohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Gnadengehalt.
gnadenlos *adj.* fără milă, fără îndurare, nemilos.
Gnadenlosigkeit *f. sg.* lipsă de îndurare, cruzime.
Gnadenmittel, *-s, -, n. (rel.)* mijloc de grație.
Gnaden|ort, *-(e)s, -e, m. (bis. cat.)* loc de pelerinaj.
Gnadenpfennig, *-s, -e, m.* **1.** pomană. **2.** *(ist.)* medalie distinctivă.
gnadenreich *adj.* **1.** milostiv. **2.** plin de har.
Gnadenschuss, *-es, -schüsse, m.* v. Gnadenstoß.
Gnaden|stätte, *-n, f.* v. Gnadenort.
Gnaden|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură de grație.
Gnadentag, *-(e)s, -e, m. (jur.)* zi de grație.
Gnadentisch, *-(e)s, -e, m. (poet.)* altar.
Gnadentod, *-(e)s, -e, m.* eutanasie.
Gnadenver|heißung, *-en, f.* **1.** promisiune de grațiere. **2.** *sg. (rel.)* Buna-Vestire.
gnadenvoll *adj.* v. gnadenreich.
Gnadenweg, *-(e)s, -e, m. (jur.)* cale a grațierii.
Gnadenzeichen, *-s, -, n.* semn de îndurare, de milă, de bunăvoință.
Gnadenzeit, *-en, f.* **1.** *(rel.)* timp al marilor sărbători. **2.** timp în care se continuă plata salariului văduvei.
gnädig *adj.* **1.** milostiv, îndurător; **jn. ~ anhören** a se îndura să asculte pe cineva. **2.** indulgent, îngăduitor; **er ist ~ davongekommen** a scăpat ușor, ieftin; **mit jm. ~ verfahren** a fi îngăduitor, indulgent cu cineva; **ein ~es Urteil** o sentință indulgentă. **3.** *(în formule de politețe, înv.* sau *reg.)* **~e Frau!** doamnă! coniță! **~er Herr!** stimate domn! domnule! conașule!
gnädiglich [-dIk-] *adv.* cu îndurare, cu milă.
Gnädigste, *-n, -n, f. (în formule de politețe, înv.)* **meine ~!** stimată doamnă!
gnappen, *gnappte, gegnappt, vb. (h) intr. (reg.)* a roade cu zgomot, a ronțăi.
Gnatz, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** rapăn, murdărie. **2.** dispoziție proastă, indispoziție. **3.** om ursuz, morocănos.
gnatzen, *gnatzte, gegnatzt (du, er gnatzt) vb. (h) intr. (fam.)* a fi prost dispus, arțăgos; a se certa, a se lua la harță.
gnatzig *adj. (fam.)* **1.** răpănos, murdar. **2.** prost dispus, indispus, mahmur; posomorât.
Gnatzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (pop.)* **1.** persoană răpănoasă, murdară, nespălată. **2.** persoană morocănoasă, posomorâtă.
Gneis, *-es, -e, m. (mineral.)* gnais.
gneisig *adj. (mineral.)* **1.** ca gnaisul. **2.** cu gnais.
Gneiß, *-es, m. sg. (med.)* erupție, urticarie pe pielea copiilor mici.
Gneist, *-(e)s, m. sg. (tăb.)* murdărie de pe piele.
gnibbeln, *gnibbelte, gegnibbelt (ich gnibb(e)le) vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a freca, a netezi. **2.** a călca (rufe, haine etc.).
Gnitt, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pietriș.
Gnitte, **Gnitze**, *-n, f. (reg.)* țânțar mic, muscă columbacă *(Simulidae)*.
Gnocke, *-n, f. (entom., reg.)* muscă efemeră.
Gnom, *-en, -en, m.* spiriduș, pitic; spirit al munților.
Gnome, *-n, f.* maximă, sentință morală; zicală.
gnomenhaft *adj.* ca un spiriduș, ca un pitic; *(fig.)* urât, pocit, grotesc.
Gnomiker, *-s, -, m.* poet gnomic.
gnomisch *adj.* **1.** gnomic. **2.** înțelept, sentențios.
Gnosis *f. sg. (fil.)* gnoză.
Gnostiker, *-s, -, m. (fil.)* gnostic.
gnostisch *adj. (fil.)* gnostic.
Gnostizismus, *-, m. sg. (fil.)* gnosticism.
Gnu, *-s, -s, n.(zool.)* (antilopă) gnu *(Connochaetes)*.
Goal [go:l], *-s, -s, n. (fotbal)* **1.** gol. **2.** *(înv.)* poartă.
Goalgetter ['go:lgɛtɐ], *-s, -, m. (fotbal)* (mai ales *austr.* și *elv.*) golgheter.
Goalie ['go:li], *-s, -s*, **Goali**, *-s, -s, m. (fotbal) (elv.)* portar.
Goalmann ['go:l-], *-(e)s, -männer, m. (fotbal) (austr.)* portar.
Gobelin [gɔbə'lɛ̃:] și [gɔbə'li:n], *-s, -s, m.* gobelin.
Gockel, *-s, -*, **Gockelhahn**, *-(e)s, -hähne, m.* cocoș.
Gode, *-n, -n, m. (reg.)* naș, nănaș.
Godel, *-n, f. (reg.)* nașă, nănașă.
Goder(l), *-s, -, n. (reg.)* bărbie dublă, gușă; **jm. (das) ~ kratzen** a linguși pe cineva, a căuta cuiva în coarne.
goethesch, **goethisch** *adj.* provenit de la Goethe, în felul lui Goethe; **~e** sau **Goethe'sche Dramen** dramele lui Goethe; **in ~er Klarheit** cu o claritate ca a lui Goethe.
Gof, *-s, -en, m.* sau *n. (elv.)* copil, copilaș răzgâiat.
Go-go-Boy [gou'goubɔi], *-s, -s, m. (engl.)* dansator într-o discotecă, în club.
Go-go-Girl [gou'gougə:l], *-s, -s, n. (engl.)* dansatoare într-o discotecă, în club.
Goi, **Goj**, *-(s), Gojim, m. (idiș)* goi, neiudeu.
Goiserer, *-s, -, m. (austr.)* bocanc de alpinist.
Gokelei, *-en, f. (reg.)* joc cu focul.
gokeln, *gokelte, gegokelt (ich gok(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a se juca cu focul.
Golasch, *-es, -e, m. (și n.)* v. Gulasch.
Golatsche, *-n, f.* v. Kolatsche.
Gold, *-(e)s, n. sg.* aur; *p. ext.* monedă de aur; **24-karätiges ~** aur de 24 de carate; **reines ~** aur curat; **der Ring ist aus massivem ~** inelul este din aur masiv; **in ~ zahlen** a plăti în aur; **gediegenes ~** aur pur; *(fig.)* **das ist nicht mit ~ zu bezahlen** aceasta este de neprețuit; *(fig.)* **treu wie ~** fidel, credincios; *(fig.)* **er sitzt im ~e** se scaldă în aur; *(fig.)* **er hat eine Stange ~** nu mai știe ce să facă cu banii; **es ist nicht alles ~, was glänzt** nu tot ce strălucește este aur curat, nu tot ce zboară se mănâncă; **eigener Herd ist ~es wert** mare lucru e să ai căminul tău; **Morgenstund hat ~ im Mund** cine se scoală de dimineață departe ajunge.
Gold|ader, *-n, f.* filon de aur.
Gold|after, *-s, -, m. (entom.)* nume al unui fluture dăunător *(Euproctis chrysorrhoea* L.).
Gold|agio [-adʒo], *-s, n. sg. (com.)* agio al aurului.
gold|ähnlich *adj.* ca aurul, auriu.
Gold|amalgam, *-s, -e, n.* amalgam de aur.
Gold|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură *(Emberiza citrinella)*.

Gọld|amsel, *-n, f. (ornit.)* grangur *(Oriolus oriolus* L.).
Gọld|ankaufpreis, *-es, -e, m.* preț de cumpărare a aurului.
Gọld|anleihe, *-n, f.* împrumut în aur.
Gọld|apfel, *-s, -äpfel, m. (hort.)* **1.** măr auriu. **2.** (pătlăgea) roșie.
Gọld|arbeit, *-en, f.* lucrătură în aur, giuvaier din aur.
Gọld|arbeiter, *-s, -, m.* aurar; giuvaiergiu.
Gọld|auflage, *-n, f.* strat din aur pe un alt metal.
Gọld|ausfuhr *f. sg. (ec.)* export de aur.
Gọld|ausgleich, *-(e)s, m. (com.)* paritate în aur.
Gọldbarren, *-s, -, m.* lingou de aur.
Gọldbarsch, *-(e)s, -e.* (și *-bärsche*) *m. (iht.)* **1.** ghiborț *(Acerina cernua* L.). **2.** pește cap-de-zmeu *(Sebastes norvegicus* Müller).
Gọldbasis *f. sg. (com.)* bază de aur (a sistemului monetar).
gọldbedeckt *adj.* acoperit, suflat cu aur.
gọldbe|hängt *adj.* încărcat, împodobit cu aur.
Gọldberg, *-(e)s, -e, m.* **1.** grămadă de aur. **2.** munte aurifer.
Gọldbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de aur.
Gọldbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (ec.)* stoc de aur.
gọldbe|stickt *adj.* cu broderii de aur, brodat cu aur.
gọldbetresst *adj.* cu tresă, galon de aur.
Gọldblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* **1.** cainitier, măr stelat din America tropicală *(Chrysophyllum cainito).* **2.** aucuba *(Aucuba japonica).*
Gọldblättchen, *-s, -, n.* foiță, poleială de aur (pentru suflat).
Gọldblech, *-(e)s, n. sg.* aur în plăci.
gọldblond *adj.* blond auriu; **~e Locken** bucle aurii.
Gọldblume, *-n, f. (bot.)* **1.** siminoc *(Helichrysum arenarium).* **2.** filimică *(Calendula officinalis* L.). **3.** ochiul-boului, auratā *(Chrysanthemum leucanthemum* L.).
Gọldborte, *-n, f.* galon, tresă de aur.
Gọldbrasse, *-n, f.*, **Gọldbrassen**, *-s, -, m. (iht.)* varietate de crap *(Chrysophrys aurata* L.).
gọldbraun *adj.* brun auriu; (despre cai) roib auriu.
Gọldbrille, *-n, f.* ochelari cu ramă de aur.
Gọldbrokat, *-(e)s, -e, m.* brocart auriu.
Gọldbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* literă aurită.
Gọldbutt, *-(e)s, -e, m. (iht.)* cambulă *(Pleuronectes platessa* L.).
Gọldchen, *-s, -, n. (fam.)* drag(ă), scump(ă).
Gọld|deckung, *-en, f. (ec.)* acoperire în aur.
Gọld|devisen|standard [-devi:-], *-s, -s, m.* etalon aur-devize.
Gọld|doublé [-du'ble:], **Gọld|dublee**, *-s, -s, n.* metal de calitate inferioară acoperit cu aur.
Gọld|draht, *-(e)s, -drähte, m.* fir, sârmă de aur.
Gọld|druck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar aurit, poleit.
gọld|durchwirkt *adj.* țesut cu (fire de) aur.
Gọld|durst, *-(e)s, m. sg.* sete de aur.
gọld|durstig *adj.* setos, lacom de aur.
gọld|ehrlich *adj. (fam., fig.)* foarte cinstit.
gọlden *adj.* **1.** din aur, de aur; **eine ~e Uhr** un ceas de aur; *(fig.)* **jm. ~e Berge versprechen** a promite cuiva munți de aur; a făgădui cuiva marea cu sarea; **dem Gegner eine ~e Brücke bauen** a facilita retragerea dușmanului. **2.** auriu; **~es Haar** păr auriu. **3.** *(fig.)* minunat; **die ~e Zeit** epoca de aur (a tinereții); **~e Bilanzregel** regula de aur a bilanțului contabil. **4.** *(in expr.) (med.)* **~e Ader** hemoroid; **die ~e Mitte** fericita cale de mijloc; *(mat.)* **der Goldene Schnitt** secțiunea de aur *(sectio aurea);* **~es Herz** inimă de aur; **~e Hochzeit** nuntă de aur.
Gọlderling, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* nume al speciei celei mai mici de crapi *(Phoxinus laevis).* **2.** *(bot.)* soi de mere aurii.
Gọld|erz, *-es, -e, n.* minereu de aur.
Gọld|esel, *-s, -, m. (fig.)* sursă nesecată de bani.
Gọldfaden, *-s, fäden, m.* fir de aur.
gọldfalb *adj. (despre cai)* sur-auriu.
Gọldfarbe *f. sg.* **1.** culoare a aurului. **2.** culoare, vopsea aurie.
gọldfarben, gọldfarbig *adj.* auriu.
Gọldfasan, *-(e)s, -e* și *-en, m. (ornit.)* fazan auriu *(Chrysolophus pictus.).*
Gọldfeder, *-n, f.* peniță de aur (a unui stilou).
Gọldfeld, *-(e)s, -er, n. (mine)* teren aurifer.
Gọldfieber, *-s, n. sg.* goană după aur, febră a aurului.
Gọldfinger, *-s, -, m.* deget inelar.
Gọldfink, *-en, -en, m. (ornit.)* presură aurie *(Chloris chloris).*
Gọldfisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* peștișor auriu *(Carassius auratus).* **2.** *(glumeț)* fată bogată; **er hat sich einen ~ geangelt** și-a luat o fată bogată.
Gọldflieder, *-s, m. sg. (bot.)* forsiție *(Forsythia).*
Gọldflimmer, *-s, m. sg.* **1.** sclipire aurie, luciu auriu. **2.** fluturaș, paletă de aur.
Gọldflitter, *-s, -, m.* v. Goldflimmer **(2).**
Gọldfolie [-liə], *-n, f.* v. Goldblättchen.
Gọldfuchs, *-es, -füchse, m.* **1.** cal roib. **2.** *(glumeț)* monedă de aur, cocoșel.
Gọld führend *adj.* aurifer.
Gọldfüllung, *-en, f. (med.)* plombă de aur.
Gọldgang, *-(e)s, -gänge, m.* filon aurifer.
Gọldgang|glimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* mică galbenă.
gọldgefasst *adj.* lucrat, montat în aur.
gọldgefleckt *adj.* cu pete aurii.
Gọldge|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** grad de puritate a aurului, titlu, carate. **2.** conținut de aur în minereu.
gọldgelb *adj.* galben-auriu.
Gọldgeld, *-(e)s, n. sg.* bani de aur, galbeni.
gọldgelockt *adj.* cu bucle aurii.
gọldgerändert *adj.* cu margini aurite.
Gọldgeschirr, *-(e)s, -e, n.* vase, veselă de aur.
Gọldgeschmeide, *-s, n. sg.* bijuterii, podoabe de aur.
gọldgeschmückt *adj.* împodobit cu aur.
gọldge|stickt *adj.* brodat în aur, cu fire de aur.
Gọldgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate a aurului.
Gọldgewinnung *f. sg.* extracție a aurului.
Gọldgier *f. sg.* lăcomie, sete de aur.
gọldgierig *adj.* lacom, setos de aur.
Gọldglanz, *-es, m. sg.* **1.** luciu al aurului. **2.** luciu auriu.
gọldglänzend *adj.* lucind, strălucind ca aurul.
Gọldglätte *f. sg.* litargă (auriferă).
gọldgleich *adj.* ca aurul, asemănător aurului.
Gọldglimmer, *-s, m. sg.* v. Goldgangglimmer.
Gọldgräber, *-s, -, m.* căutător de aur.
Gọldgräberei *f. sg.* **1.** extragere de aur. **2.** căutare de aur.
Gọldgrube, *-n, f.* **1.** mină de aur. **2.** *(fig.)* izvor de bogăție.
Gọldgrund, *-(e)s, m. sg. (pict.)* fond de culoare aurie.
Gọldgulden, *-s, -, m.* galben; gulden de aur.
Gọldhaar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr auriu, blond. **2.** *sg. (bot.)* mușchi de pământ *(Polytrichum commune* L.).
gọldhaarig *adj.* cu părul blond.
Gọldhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăscior auriu *(Avena flavescens).*
gọldhaltig, *(austr.)* **gọldhältig** *adj.* cu conținut de aur, aurifer.
Gọldhamster, *-s, -, m. (zool.)* hamster auriu *(Mesocricetus auratus).*
Gọldhandel, *-s, m. sg.* comerț cu aur.
Gọldhaufen, *-s, -, m.* grămadă de aur.
gọldhell *adj.* galben auriu.
Gọldhenne, *-n, f. (ornit.)* femelă a fazanului auriu *(Carabida auratus L.).*
Gọldhunger, *-s, m. sg.* v. Goldgier.
gọldig *adj.* **1.** auriu, de culoarea aurului. **2.** *(fig.)* drăguț, drăgălaș; **er ist ein ~er Kerl** e un băiat de aur.
Gọldjunge, *-n, -n, m. (fam.)* băiat de aur, de zahăr; băiat foarte de treabă.
Gọldkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuș auriu *(Cetonia aurata).*
Gọldkette, *-n, f.* lanț de aur.
Gọldkies, *-es, m. sg.* nisip aurifer.
Gọldkind, *-(e)s, -er, n. (fam.)* odor (de copil); **mein ~** puiul mamei.
Gọldklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi mărunt *(Medicago lupulina* L.).
Gọldklumpen, *-s, -, m. (mineral.)* bulgăre de aur, pepită.
Gọldknopf, *-(e)s, -knöpfe, -m.* nasture auriu.
Gọldknöpfchen, *-s, -, n. (bot.)* bulbuci *(Trollius europaeus).*
Gọldkolben, *-s, -, m. (bot.)* curechi de munte *(Ligularia glauca).*
Gọldkönig, *-s, -e, m.* **1.** aur pur, nealiat. **2.** *(fig.)* rege al aurului.
Gọldkonvertierbarkeit [-kɔnvɛr-] *f. sg.* convertibilitate în aur; **~ einer nationalen Währung** convertibilitatea în aur a unei monede naționale.
Gọldkörnchen, *-s, -, n.* grăunte, firicel de aur.
Gọldkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** cruciuliță *(Senecio vulgaris* L.). **2.** negelariță *(Chelidonium majus* L.). **3.** drobiță *(Genista tinctoria* L.). **4.** gălbășoară *(Lysimachia vulgaris* L.).
Gọldkrone, *-n, f.* **1.** coroană, diademă de aur. **2.** *(fin.)* coroană de aur (monedă). **3.** *(stomatologie)* coroană, îmbrăcăminte de aur.
Gọldkurs, *-es, m. sg. (ec.)* curs al aurului.
Gọldlack, *-(e)s, m. sg.* **1.** lustru, lac de aur. **2.** *(bot.)* micșunele ruginite *(Cheiranthus cheiri* L.).
Gọldlager, *-s, -, n.*, **Gọldlager|stätte**, *-n, f.* zăcământ aurifer.
Gọldland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** țară producătoare de aur. **2.** *(fin.)* stat având valuta cu acoperire în aur. **3.** *(fig.)* țară a viselor.
Gọldlegierung, *-en, f.* aliaj de aur.
Gọldleiste, *-n, f.* **1.** dungă, bordură de aur. **2.** cadru, ramă de aur, aurit(ă).
Gọldmacher, *-s, -, m.* alchimist.
Gọldmacherkunst, *-künste, f.* alchimie.
Gọldmädchen, *-s, -, n. (fam.)* fată de aur, de treabă.
Gọldmakrele, *-n, f. (iht.)* doradă *(Chryphaena hippurus* L.).
Gọldmark, *-en, f. (fin.)* marcă-aur.
Gọldmarkt, *-(e)s, märkte, m. (ec.)* piață a aurului.
Gọldmedaille [-daljə], *-n, f. (sport)* medalie de aur.
Gọldmilzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* splină *(Chrysosplenium aldernifolium* L.).
Gọldmine, *-n. f.* mină de aur.
Gọldmünze, *-n, f.* monedă de aur.
Gọldnessel, *-n, f. (bot.)* sugel galben, gălbiniță *(Lamium galeobdolon).*
Gọld|onkel, *-s, -, m. (glumeț)* unchi bogat.
Gọld|orange [-rã:ʒə], *-n, f. (poet.)* portocală aurie.
Gọldpapier, *-s, n. sg.* hârtie aurită, hârtie bronz.
Gọldparität, *-en, f. (fin.)* paritate, echivalență în aur.
Gọldparmäne, *-n, f.* măr parmen auriu.
Gọldpippau, *-s, m. sg. (bot.)* sunătoare aurie *(Crepis aurea).*
Gọldplättchen, *-s, -, n.* placă, foiță, folie de aur.
Gọldplattierung, *-en, f.* placare cu aur.
Gọldplombe, *-n, f. (stomatologie)* plombă de aur.
Gọldpokal, *-s, -e, m.* cupă de aur.
Gọldprägung, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* tipar aurit, poleit. **2.** batere de monede de aur.
Gọldpreis, *-es, -e, m.* preț al aurului.
Gọldprimel, *-n, f. (bot.)* ciuboțica-cucului *(Primula veris).*
Gọldprobe, *-n, f.* încercare a calității aurului.
Gọldproduzent, *-en, -en, m.* producător de aur.
Gọldproduktion *f. sg.* producție de aur.
Gọldpulver [-fə sau -və], *-s, -, n.* pulbere de aur.

Goldpunkt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* punct al aurului, curs al aurului (la care începe exportul de aur în sistemul valutelor convertibile).
Goldrahmen, *-s, -, m.* v. Goldleiste **(2).**
Goldrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine aurită; **Tassen mit** ~ ceşti cu margine aurită.
Goldrausch, *-(e)s, m. sg.* v. Goldgier.
Goldraute, *-n, f. (bot.)* splinuţă *(Solidago virga aurea).*
Goldregen, *-s, -, m.* **1.** *(poet.)* ploaie de aur. **2.** *sg. (bot.)* bobiţel *(Laburnum anagyroides).* **3.** joc de artificii.
Goldregenpfeifer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar auriu *(Charadrius pluvialis).*
goldreich *adj.* bogat în aur.
Goldreichtum, *-s, -tümer, m.* bogăţie în aur; **der ~ eines Landes** bogăţia în aur a unei ţări.
Goldreif, *-(e)s, -e, m.* **1.** diademă de aur. **2.** *(poet.)* inel de aur.
Goldrente, *-n, f. (com.)* rentă calculată în raport cu preţul aurului.
Goldreserve [-və], *-n, f.* rezervă de aur.
goldrichtig *adj.* absolut corect; **deine Entscheidung war** ~ hotărârea ta a fost absolut corectă.
Goldring, *-(e)s, -e, m.* inel de aur.
Goldrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* nume al unui arbust decorativ *(Kerria japonica).*
goldrot *adj.* roşu-auriu.
Goldrute, *-n, f.* v. Goldraute.
Goldsand, *-(e)s, m. sg.* nisip aurifer.
Goldschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur de aur.
Goldschaum, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* foiţă aurie de bronz, imitaţie de aur în folie.
Goldscheider, *-s, -, m.* afinor de aur.
Goldscheidewasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă regală.
Goldscheidung, *-en, f. (tehn.)* afinare a aurului.
Goldschläger, *-s, -, m.* meseriaş care produce foiţă de aur.
Goldschlägerei *f. sg. (tehn.)* aplicare a foiţei de aur.
Goldschläger|haut *f. sg. (tehn.)* piele întrebuinţată la scoaterea foiţei de aur.
Goldschmied, *-(e)s, -e, m.* giuvaergiu, bijutier, orfevrier.
Goldschmiede|arbeit, *-en, f.* **1.** bijuterie, podoabă produsă de un giuvaergiu. **2.** muncă de giuvaergiu.
Goldschmiedekunst *f. sg.* giuvaiergerie, orfevrărie.
Goldschmiedewerk|statt, *-stätten, f.* atelier de giuvaergiu; bijuterie, orfevrărie.
Goldschmuck, *-(e)s, m. sg.* **1.** podoabă de aur, bijuterie. **2.** podoabe de aur, bijuterii.
Goldschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tăietură de aur; tranşă aurită; muchie aurită a foilor unei cărţi; **Buch mit** ~ carte cu muchiile foilor aurite.
Goldschrift, *-en, f.* scriere cu litere aurite.
Goldseife, *-n, f. (mine)* **1.** nisip aurifer, aluviune auriferă. **2.** spălătorie de nisip aurifer.
Goldsilber, *-s, n. sg.* argint aurit.
Goldsohn, *-(e)s, -söhne, m.* **Goldsöhnchen**, *-s, -, n. (despre băieţi)* odor (de copil), puiul mamei.
Gold|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare aurie *(Colaptes auratus).*
Gold|standard, *-s, -s, m. (ec.)* **1.** v. Goldwährung. **2.** conţinut în aur (la monede).
Gold|stange, *-n, f.* bară, lingou de aur.
Gold|staub, *-(e)s, m. sg.* pulbere de aur.
Gold|stern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* laptele-păsării *(Gagea lutea).*
Gold|stickerei, *-en, f.* broderie în aur.
Gold|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* brocart de aur.
gold|streifig *adj.* cu dungi de aur, aurite.
Gold|stück, *-(e)s, -e, n.* monedă de aur; *(fig.)* **du bist ein** ~ eşti un om de aur, un băiat de zahăr.
Goldsucher, *-s, -, m.* căutător de aur.
Goldtaucher, *-s, -, m. (ornit.)* pinguin de stâncă *(Catarrhactes chrysocome).*
Goldtochter, *-töchter, f. (despre fete)* odor (de copil), fata mamei.
Goldton, *-(e)s, -töne, m.* nuanţă de galben auriu.
Goldtresse, *-n, f.* galon de aur.
gold|überzogen *adj.* îmbrăcat în aur, acoperit cu aur, poleit cu aur.
Gold|überzug, *-(e)s, -züge, m.* strat de aur peste un metal de calitate inferioară.
Gold|uhr, *-en, f.* ceas de aur.
Gold|umlaufwährung, *-en, f. (fin.)* etalon de numerar de aur.
Gold- und Devisenreserven [-vi:-] *pl.* rezerve în aur şi devize.
Gold|unze, *-n, f.* uncie de aur.
goldverbrämt *adj.* tivit cu aur.
Goldvorkommen, *-s, -, n. (mineral.)* zăcământ de aur.
Goldvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* stoc de aur.
Goldwaage, *-n, f.* balanţă de mare precizie; *(fig.)* **jedes Wort auf die** ~ **legen** a cântări fiecare cuvânt.
Goldwährung, *-en, f. (ec.)* monedă cu acoperire în aur; etalon aur.
Goldwaren *pl.* aurării.
Goldwarenfabrik, *-en, f.* fabrică de obiecte din aur.
Goldwarenhändler, *-s, -, m.* giuvaiergiu, bijutier, orfevrier.
Goldwäsche *f. sg.* spălat al nisipului aurifer, zlătărie.
Goldwäscher, *-s, -, m.* spălător de aur, zlătar.
Goldwäscherei, *-en, f.* **1.** zlătărie. **2.** instalaţie pentru spălarea aurului.
Goldwasser, *-s, n. sg.* lichior alb cu fluturaşi de aur.
Goldweide *f. sg. (bot.)* forsi'ie *(Forsythia).*
Goldwert, *-(e)s, m. sg.* **1.** valoare a aurului. **2.** valoare în aur.
goldwert *adj. (fin.)* cu o valoare exprimată în aur.
Goldwirker, *-s, -, m.* meseriaş care produce brocart.
Goldwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (zool.)* şacal *(Canis aureus).*
Goldwurz *f. sg. (bot.)* **1.** crin de pădure *(Lilium martagon* L.). **2.** căldăruşă *(Aquilegia vulgaris* L.). **3.** pălămidă aurie *(Scolyum hispanicum).*
Goldzahlung, *-en, f. (fin.)* vărsământ, plată în aur.
Goldzahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte de aur.
Goldzierat, *-(e)s, -e, m.* podoabă, ornament de aur.
Goldzyanid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* cianură de aur.
Golem, *-s, -s, m.* figurină (reprezentând un om), golem.
Golf[1], *-(e)s, -e, m. (geogr.)* golf.
Golf[2], *-s, n. sg. (sport)* golf; ~ **spielen** a juca golf.
Golfball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de golf.
golfen, *golfte, gegolft, vb. (h) intr.* a juca golf.
Golfer, *-s, -, m.* jucător de golf.
Golfhose, *-n, f.* pantaloni de golf, bufanţi.
Golfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* algă brună a mărilor calde *(Sargassum bacciferum* Ag.).
Golfplatz, *-es, -plätze, m.* teren de golf.
Golfschläger, *-s, -, m.* crosă (pentru jocul de golf).
Golf|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Golf[2].
Golf|spieler, *-s, -, m.* jucător de golf.
Golf|staat, *-(e)s, -en, m.* stat în zona Golfului Persic.
Golf|strom, *-(e)s, m. sg. (geogr.)* (curentul) Golfstream.
Golfturnier, *-s, -e, n.* turneu de golf.
Golgatha, *-s, n. sg.* **1.** *(rel.)* Golgota. **3.** *(fig.)* calvar, chin.
Golgathaweg, *-(e)s, -e, m. (rel.:* şi *fig.)* drumul Golgotei; suferinţă.
Goliath, *-s, -s, m.* **1.** *(bibl.)* uriaşul Goliat. **2.** *(fig.)* om mare, uriaş.
Goller, **Göller**, *-s, -, m.* guler mare (la rochiile femeilor din secolul al XVI-lea).
Gonade, *-n, f.* gonadă.
Gondel, *-n, f.* **1.** gondolă. **2.** nacelă (la baloane); cabină (la teleferic). **3.** balansoar. **4.** *(fam., despre pantofi)* barcă, şalupă.
Gondelbahn, *-en, f.* funicular, teleferic.
Gondelfahrt, *-en, f.* plimbare cu gondola.
Gondelführer, *-s, -, m.* gondolier.
Gondelführerlied, *-(e)s, -er, n.* barcarolă.
gondeln, *gondelte, gegondelt (ich gond(e)le) vb. (s* şi *h) intr.* **1.** a se plimba cu barca. **2.** *(fam.)* a parcurge, a se plimba.
Gondelschiffer, *-s, -, m.* Gondelführer.
Gondolier [-lie:], *-s, -s, m.* v. Gondelführer.
Gondoliera [-'liɛra], *-ren, f.* v. Gondelführerlied.
Gondoliere [-'liɛrə], *-, -ri, m.* v. Gondelführer.
Gonfaloniere [-'niɛrə], *-s, -s,* (şi *-ri*), *m. (mil.: ist.)* stegar, portdrapel; comandant.
Gong, *-s, -s, m.* (şi *n.*) gong.
gongen, *gongte, gegongt vb. (h)* **I.** *tr.* a bate gongul, a da semn prin gong. **II.** *intr. (despre gong)* a răsuna.
Gongschlag, *-(e)s, -schläge, m.* bătaie a gongului.
Goniometer, *-s, -, n. (fiz.)* goniometru.
Goniometrie *f. sg. (mat., fiz.)* goniometrie.
goniometrisch *adj.* goniometric.
gönnen, *gönnte, gegönnt vb. (h) tr.* **1.** a nu invidia pe cineva pentru ceva, a se bucura de mulţumirea, de reuşita cuiva; **er gönnt dem Freund den Erfolg** se bucură de succesul prietenului. **2.** a îngădui, a permite, a lăsa, a acorda; **sich** *(dat.)* **etwas** ~ a-şi permite ceva; **sich** *(dat.)* **Zeit zu etwas** ~ a-şi lua timp pentru ceva; **gönne mir ein wenig Ruhe** lasă-mă să mă odihnesc puţin.
Gönner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* protector(-oare), binefăcător(-oare).
gönner|haft *adj. (fam.)* cu aer protector, de superioritate; condescendent.
Gönner|haftigkeit *f. sg.* comportare de protector, de superioritate; condescendenţă.
gönnerisch *adj.* protector; cu aer de protector; condescendent.
Gönnermiene, *-n, f.* aer de protector, de superioritate, de condescendenţă.
Gönnerschaft *f. sg.* **1.** protecţie, ocrotire. **2.** totalitate a protectorilor, protectori.
Gonokokkus, *-kokken, m. (biol.)* gonococ.
Gonor|rhö, *(înv.)* **Gonorrhöe** [-no'rø:] *f. sg. (med.)* gonoree.
gonor|rhoisch [-'ro:I] *adj.* gonoreic.
Göpel, *-s, -, m. (tehn.)* cabestan vertical; manej (dispozitiv format dintr-un ax vertical şi o bară orizontală la care se înhamă un cal pentru a antrena o maşină).
Göpelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* oiste a manejului.
Göpeldreschmaschine, *-n, f.* treierătoare acţionată cu cai.
Göpelschacht, *-(e)s, -e,* (şi *-schächte*) *m. (mine)* puţ de contracţie cu manej.
Göpelwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Göpel.
gor *pers.* 1 şi a 3-a *sg. ind. imperf.* de la gären.
Gör, *-s, -en*, **Görchen**, *-s, -, n. (reg.)* **1.** copil. **2.** fetiţă limbută şi zburdalnică, ştrengăriţă.
Gördel[1], *-s, -, m. (reg.)* brâu, cordon.
Gördel[2], *-n, f. (reg.)* gâtlej.
Gording, *-e,* (şi *-s*), *f. (mar.)* strângător; funie cu ajutorul căreia se strâng velele pe vergi.
gordisch *adj.* gordian; **ein ~er Knoten** un nod gordian.
Göre, *-n, f.* v. Gör.
Gorgonenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (mit.* şi *fig.)* cap de meduză.
Gorgoniden *pl. (zool.)* corali octactiliniari *(Gorgoniidae).*
Gorgonzola, *-s, -s, m.* brânză gorgonzola.
görig *adj. (reg.)* copilăros; ştrengăresc.
Gorilla, *-s, -s, m. (zool.)* gorilă *(Gorilla gorilla).*
Gorl, *-s, m. (reg.)* şiret, tresă, ceapraz.
Gorn, *-(e)s, -e, m. (elv.)* ciutură.
Gösch, *-es, -e, m.*, **Gösch**, *-en, f.* **1.** *(mar.)* geac; pavilion naţional la prora. **2.** colţ superior la pavilioane, pavilion de pupă.
Gosch, *-en*, **Gosche**, *-n*, **Goschen**, *-, f. (reg.; fam.)* fleancă, gură.
Goscherl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** guriţă. **2.** sărut, pupic.
Gösch|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (mar.)* baston al pavilionului de la prora.
Gose, *-n, f. (reg.)* bere blondă (din Saxonia).
Gosenglas, *-es, -gläser, n. (reg.)* pahar de bere.
goss, *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la gießen.
Gosse, *-n, f.* **1.** jgheab, canal de scurgere, rigolă, şanţ. **2.** *(fig.)* mizerie, decădere (morală), noroi, mocirlă; **jn. aus der ~ auflesen** a ridica pe cineva din mizerie; **sich in der ~ wälzen** a se tăvăli în noroi; **jn. durch die ~ ziehen** a calomnia, a terfeli pe cineva.

Gössel, *-s, -, n. (reg.)* gâsculiță, pui de gâscă.
Gossenbrücke, *-n, f.* podișcă, podeț, pod de rigolă.
Gossen|sprache *f. sg. (lingv.)* argou.
Gossen|stein, Goss|stein, *-(e)s, -e, m.* canal de scurgere, rigolă.
Gote[1], *-n, -n, m. (ist.)* got.
Gote[2], *-n, -n, m.*, **Gotе**, *-n, f.* naș(ă).
Gotik *f. sg. (arhit.)* stil gotic.
gotisch *adj.* **1.** gotic. **2.** *(tipogr.)* **~e Schrift** scris gotic, scriere gotică.
Gotische, *-n, n.* limbă gotică.
Gott, *-es, Götter, m.* **1.** zeu; **der ~ des Meeres** zeul mării; **heidnische Götter** zeități păgâne; *(fig.)* **wie ein junger ~** splendid, sublim; **das wissen die Götter** Dumnezeu știe. **2.** *sg.* Dumnezeu; **der allmächtige (dreieinige, gütige, gerechte) ~** Dumnezeu cel atotputernic (trinitar, milostiv, drept); **~ der Allmächtige** Dumnezeu atotputernic; **der liebe ~** bunul Dumnezeu; **~ der Herr** domnul Dumnezeu; **~ anbeten** a se închina lui Dumnezeu; **~ lästern** a huli; **an ~ glauben** a crede în Dumnezeu; **auf ~ vertrauen** a se încrede în Dumnezeu; **zu ~ beten** (sau **flehen**, sau **~ anrufen**) a se ruga lui Dumnezeu; **grüß (dich) ~!** salut(are); **oh** (sau **ach**) **du lieber ~!** of, Dumnezeule! **großer** (sau **guter** sau **mein**) **~ (im Himmel)!** Dumnezeule mare! **~ segne dich!** Domnul să te binecuvânteze! **~ behüte dich!** (sau **behüt dich ~!**) Domnul să te aibă în pază! **~ behüte** (sau **bewahre**)! ferească Dumnezeu; **~ befohlen!** rămâi cu bine! **~ mit dir!** Dumnezeu să te aibă în pază; **~ sei Dank!** slavă Domnului; **~ steh uns bei!** să ne ajute Dumnezeu; **vergelts ~!** bogdaproste; **helf ~!** sănătate, să-ți fie de bine; **~ sei's geklagt** din păcate; *(fam.)* **~ sei's getrommelt und gepfiffen!** slava Domnului! **weiß ~** Dumnezeu știe; **so ~ will** dacă dă Domnul; **gebe ~, dass** să dea Domnul; **dass ~ erbarm** de ți se rupe inima; **~ hab ihn selig** Dumnezeu să-l odihnească; **um ~es willen!** pentru numele lui Dumnezeu! **in ~ es Namen!** să fie! *(ist.)* **König von ~es Gnaden** din grația lui Dumnezeu, rege; **leider ~es** din păcate; **in ~es Hand** în paza Domnului; **das Reich ~es** împărăția lui Dumnezeu; **das Wort ~es** cuvântul Domnului; **den lieben ~ einen guten Mann sein lassen** a nu-i păsa de nimic; **wie ~ in Frankreich** ca în sânul lui Avraam; **wie es ~ gefällt** după voia Domnului; **wie ihn ~ geschaffen hat** gol pușcă, cum l-a făcut maică-sa; **bist du ganz und gar von ~ verlassen?** ai înnebunit? nu ești în toate mințile? **dem lieben ~ den Tag stehlen** a lenevi, a trândăvi; **so wahr mir ~ helfe!** așa să-mi ajute Dumnezeu; **~es Mühlen mahlen langsam** odată și odată o să vină pedeapsa; **hilf dir selbst, so hilft dir ~** Dumnezeu ajută pe cel vrednic.
gott|ähnlich *adj.* asemănător lui Dumnezeu.
Gott|ähnlichkeit *f. sg. (rel.)* divinitate, caracter divin.
gottbegnadet *adj.* înzestrat, talentat, genial; **eine ~e Sängerin** o cântăreață foarte talentată.
gottbehüte! *(austr.)* **gottbewahre!** *interj.* Doamne, ferește!
Gottchen, *-s, n. sg. (în expr.)* **ach ~!** Dumnezeule!
Gott|erbarmen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zum ~** jalnic; **er sah zum ~ aus** arăta prost, jalnic, era într-o stare de plâns.
gott|erbärmlich *adj.* jalnic, mizerabil, de plâns.
Götterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cenușer *(Ailanthus glandulosa* Desf.).
Götterberg, *-(e)s, -e, m. (mit.)* munte al zeilor, Olimp.
Götterbild, *-(e)s, -er, n.* idol, chip (de zeitate) cioplit.
Götterbote, *-n, -n, m. (mit.)* trimis, sol al zeilor, Mercur, Hermes.
Götterbrot, *-(e)s, n. sg. (mit.)* ambrozie.
Götterburg, *-en, f. (mit.)* cetate a zeilor, Walhalla.
Götterdämmerung *f. sg. (mit.)* amurg al zeilor.
Götterfunke, *-ns, -n*, **Götterfunken**, *-s, -, m.* scânteie divină.
Göttergabe, *-n, f.* dar divin, dar al zeilor.
Göttergatte, *-n, m. (fam.)* soț mult iubit.
gott|ergeben *adj.* supus voinței dumnezeiești; cuvios.
Gott|ergebenheit *f. sg.* supunere, resemnare în fața voinței dumnezeiești, cuviosie.
Göttergeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou superb, minunat, dar dumnezeiesc.
Göttergeschichte *f. sg.* v. Götterlehre.
Göttergeschlecht, *-(e)s, -er, n. (mit.)* neam de zei.
göttergleich, **götter|haft** *adj.* asemănător zeilor, divin.
Götter|hain, *-(e)s, -e, m. (mit.)* pădure sfântă, a zeilor.
Götter|himmel, *-s, m. sg. (mit.)* **1.** Olimp. **2.** Walhalla.
Götterkunde *f. sg.* v. Götterlehre.
Götterleben, *-s, n. sg.* **1.** viață a zeilor. **2.** *(fig.)* trai bun, dumnezeiesc.
Götterlehre *f. sg.* mitologie.
Götterliebling, *-s, -e, m.* favorit al zeilor.
Göttermahl, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mit.)* ospăț al zeilor. **2.** *(fam.)* ospăț, masă bună, îmbelșugată.
Götter|rat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu al zeilor.
Göttersage, *-n, f.* mit.
Göttersitz, *-es, -e, m. (mit.)* reședință a zeilor.
Götter|speise *f. sg.* **1.** *(mit.)* v. Götterbrot. **2.** *(fig.)* mâncare delicioasă. **3.** nume al mai multor dulciuri, deserturi.
Götter|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (mit.)* oracol.
Göttertrank, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(mit.)* nectar. **2.** *(fig.)* băutură delicioasă.
Göttervater, *-s, -väter, m. (mit.)* cel mai înalt zeu, zeul suprem.
Götterver|ehrung *f. sg.* adorare de zei.
Götterversammlung, *-en, f.* **1.** *(mit.)* adunare a zeilor. **2.** *(fig., fam.)* adunare a șefilor.
Götterwelt *f. sg. (mit.)* lume a zeilor.
Götterwonne, *-n, f.* plăcere, desfătare, voluptate divină.
Gottes|acker, *-s, -äcker, m. (livr.)* cimitir.
Gottes|anbeterin, *-nen, f. (entom.)* călugăriță *(Mantis religiosa* L.).
Gottesbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Götterbaum.
Gottesbegriff, *-(e)s, m. sg.* noțiune a divinității, idee despre divinitate.
Gottesbraut, *-bräute, f. (poet.)* călugăriță, logodnică a Domnului.
Gottesdiener, *-s, -, m. (poet.)* preot.
Gottesdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu divin, slujbă religioasă.
gottesdienstlich *adj.* de slujbă religioasă, de serviciu divin.
Gottes|eiferer, *-s, -, m.* fanatic religios.
Gottesfeind, *-(e)s, -e, m.* v. Gottesleugner.
Gottesfriede, *-ns, m. sg. (ist.)* **1.** pace impusă de biserică pentru anumite zile (în evul mediu). **2.** drept de azil (în biserică).
Gottesfurcht *f. sg.* teamă, frică de Dumnezeu, cuviosie, evlavie.
gottesfürchtig *adj.* cuvios, cucernic, evlavios; cu frica lui Dumnezeu.
Gottesgabe, *-n. f.* **1.** dar din ceruri, dar dumnezeiesc, dar divin; **eine solche Stimme ist eine ~** o astfel de voce este un dar ceresc. **2.** zeciuială dată preotului.
Gottesgebärerin *f. sg. (rel.)* Născătoare de Dumnezeu.
Gottesgeißel, *-n, f. (ist.)* bici al lui Dumnezeu, plagă.
Gottesgelehrsamkeit *f. sg.* v. Gottesgelehrtheit.
Gottesgelehrte, *-n, -n (ein Gottesgelehrter), m. (inv.)* teolog.
Gottesgelehrt|heit *f. sg. (inv.)* teologie.
Gottesgericht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* ordalie.
Gottesgerichtsbohne, *-n, f. (bot.)* fasole-calabar otrăvitoare *(Pysostigma venenosum).*
Gottesgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar dumnezeiesc, minunat.
Gottesglaube, *-ns*, **Gottesglauben**, *-s, m. sg.* credință în Dumnezeu.
Gottesgnade *f. sg.* **1.** har dumnezeiesc, grație, milă a lui Dumnezeu. **2.** v. Gottesgnadenkraut.
Gottesgnadenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* veninariță *(Gratiola officinalis* L.).
Gottesgnadentum, *-s, n. (ist.)* legitimitate divină a monarhului.
Gotteshaus, *-es, häuser, n.* biserică, templu.
Gotteshüttchen, *-s, -, n. (bis. cat.)* tabernacol, sanctuar, casetă de hostii.
gottesjämmerlich *adj.* jalnic, mizerabil, de plâns.
Gotteskasten, *-s, -kästen, m.* cutie a milelor.
Gotteslamm, *-(e)s, n. sg. (rel.)* mielul lui Dumnezeu, Cristos.
Gotteslästerer, *-s, -, m.* hulitor, blasfemator.
gotteslästerisch, gotteslästerlich *adj.* hulitor, de blasfemie.
Gotteslästerung, *-en, f.* blasfemie, hulă.
Gottеslehre *f. sg.* **1.** religie. **2.** teologie.
Gottesleugner, *-s, -, m.* ateu.
gottesleugnerisch *adj.* ateu; ateist, de ateu.
Gottesleugnung, *-en, f.* ateism.
Gotteslohn, *-(e)s, m. sg. (rel.)* răsplata Domnului; **habt ~!** Dumnezeu să vă răsplătească, bogdaproste! **er arbeitet um einen ~** muncește gratuit, pe degeaba, de pomană.
Gottesmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** credincios. **2.** preot.
Gottesmutter *f. sg. (rel.)* Maica Domnului.
Gottesreich, *-(e)s, -n. sg.* împărăție cerească, împărăție a lui Dumnezeu.
Gottes|segen, *-s, m. sg.* har, binecuvântare a lui Dumnezeu.
Gottes|sohn, *-(e)s, m. sg.* fiu al lui Dumnezeu, Cristos.
Gottes|streiter, *-s, -, m.* ostaș al Domnului, luptător pentru religie.
Gottes|tisch, *-(e)s, -e, m. (bis.)* altar.
Gottes|urteil, *-(e)s, -e, n.* v. Gottesgericht.
Gottesver|ächter, *-s, -, m.* ateu.
Gottesver|ehrung *f. sg.* cult divin.
Gottesvolk, *-(e)s, n. sg.* creștinătate.
Gottesweisheit, *-en, f.* teozofie.
Gotteswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt al Domnului, cuvânt din biblie.
Gottеswunder, *-s, -, m.* minune divină.
gottgefällig *adj.* plăcut lui Dumnezeu.
gottgegeben *adj.* inevitabil, dat de Dumnezeu.
gottgesandt *adj.* trimis de Dumnezeu.
gottgeweiht *adj.* **1.** închinat lui Dumnezeu. **2.** sfințit de Dumnezeu.
gottgewollt *adj.* din porunca lui Dumnezeu.
gottgläubig *adj.* credincios.
Gottgläubige, *-n, -n (ein Gottgläubiger), m.* și *f.* credincios(-oasă).
gott|haft *adj.* minunat, dumnezeiesc, admirabil.
Gott|heit, *-en, f.* zeitate, divinitate; dumnezeire.
Göttin, *-nen, f.* zeiță.
göttlich *adj.* **1.** divin, dumnezeiesc; **~e Weisheit** înțelepciune divină. **2.** *(fig.)* admirabil, minunat, dumnezeiesc; **ein ~er Anblick** o priveliște minunată. **3.** *(fam.)* strașnic, grozav; **ein ~er Spaß** o glumă minunată, strașnică.
Göttlichkeit *f. sg.* caracter divin, natură divină.
gottlob! *interj.* slavă Domnului! **die Gefahr ist ~ vorüber** slavă Domnului, pericolul a trecut.
gottlos *adj.* **1.** ateu. **2.** păcătos, nelegiuit. **3.** *(reg.)* nebun.
Gottlose, *-n, -n (ein Gottloser), m.* și *f.* **1.** ateu. **2.** nelegiuit(ă). **3.** *(fam.; în expr.)* **das Stück für den ~n** ultima bucată rămasă în farfurie și pe care nimeni n-o ia, bucățica cu rușine.
Gottlosenbewegung *f. sg.* mișcare ateistă.
Gottlosigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* ateism. **2.** nelegiuire, blestemăție.
Gottseibei|uns și **Gottsеibei|uns**, *-, m. sg. (pop.)* necuratul, satana, ucigă-l crucea, ucigă-l toaca.
gottselig *adj.* **1.** (și *peior.*) cuvios, credincios, cucernic. **2.** răposat (întru Domnul).
Gottseligkeit *f. sg.* (și *peior.*) evlavie, cuviosie, cucernicie.
gotts|erbärmlich, gottsjämmerlich *adj.* vrednic de milă, jalnic.
Gottsucher, *-s, -, m.* căutător de Dumnezeu.
Gottvater, *-s, m. sg. (rel.)* Dumnezeu tatăl.
gottverdammt, gottverflucht *adj.* afurisit, blestemat.
gottvergessen *adj.* afurisit, nelegiuit, *(fam.)* uitat, părăsit (de Dumnezeu); **ein ~es Dorf** un sat uitat de toți.
Gottvergess, *-ens*, **Gottvergessen**, *-s, n. sg. (bot.)* cătușe *(Ballota nigra* L.).
gottverlassen *adj. (fam.)* **1.** părăsit, pustiu, deșert. **2.** bătut de Dumnezeu.
Gottvertrauen, *-s, n. sg.* încredere în Dumnezeu.
gottvoll *adj.* **1.** *(rel.)* dumnezeiesc, divin. **2.** *(fig.)* minunat, dumnezeiesc, admirabil. **3.** *(fam.)* nostim, strașnic, minunat.
gottwohlgefällig *adj. (poet.)* v. gottgefällig.
Götz *(în expr., vulg.)* **~ von Berlichingen!** pupă-mă în fund; v. și Götzzitat.
Götze, *-n, -n, m.* idol, divinitate păgână.

Götzen|altar, *-s, -täre, m.* altar păgân.
Götzen|anbeter, *-s, -, m.* **1.** v. Götzendiener. **2.** *(fam.)* om servil, periuță.
Götzenbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** idol. **2.** statuie, chip de idol.
Götzendiener, *-s, -, m.* idolatru.
Götzendienerei, *-en, f.* idolatrie.
götzendienerisch *adj.* idolatru.
Götzendienst, *-(e)s, m. sg.* idolatrie.
Götzenhain, *-(e)s, -e, m.* pădure a zeilor, pădure sfântă.
Götzen|opfer, *-s, -, n.* jertfă adusă idolilor, zeilor.
Götzenpriester, *-s, -, m.* preot păgân, preot idolatru.
Götzentempel, *-s, -, m.* capiște, templu păgân.
Götzentum, *-s, n. sg.* idolatrie, închinare la idoli.
Götzerei, *-en, f.* idolatrie; fetișism.
Götz|zitat, *-(e)s, -e, n.* citat din drama lui Goethe „Götz von Berlichingen" *(p. ext. vulg.)* pupă-mă în fund.
Gouasche [gu'a:ʃ], *-n, f.* pictură în guașă, guașă.
Gouda [gauda], *-s, -s, m.*, **Goudakäse**, *-s, -, m.* caşcaval, brânză olandeză de Gouda.
Gourmand [gur'mã:], *-s, -s, m.* gurmand, mâncăcios.
Gourmet [gur'mɛ], **Gourmet** [gu'rme:], *-s, -s, m.* gastronom, gurmet.
goutieren [gu-], *goutierte, goutiert, vb. (h) tr.* **1.** a gusta; a savura; a aprecia; a-i plăcea (ceva). **2.** a aproba, a încuviința, a permite.
Gouvernante [guvɛr'nantə], *-n, f.* guvernantă.
gouvernantenhaft *adj.* cu aer de guvernantă, belferesc.
Gouvernement [guvɛrnə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** guvernământ, regim. **2.** provincie, regiune.
gouvernemental *adj. (elv.)* guvernamental.
Gouvernementsbe|hörde, *-, n. f.* autoritate guvernamentală.
Gouverneur [guvɛr'nø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** guvernator. **2.** comandant al unei cetăți.
Grab, *-(e)s, Gräber, n.* mormânt, groapă; **bis zum ~e** până la mormânt; **zu ~e tragen** a înmormânta, a duce la groapă; **ins ~ bringen** a băga în mormânt; **mit einem Fuß im ~e stehen** a fi cu un picior în groapă; **ein frühes ~ finden** a muri de tânăr; **ein feuchtes ~ finden** a muri înecat; **über das ~ hinaus** dincolo de mormânt, de moarte.
grab|ähnlich *adj.* ca un mormânt.
Grabbe, *-n, f. (reg.)* idee fixă, toană, capriciu.
Grab|beigabe, *-n, f. (ist.)* obiecte puse în mormânt.
Grabbelkiste, *-n, f.* v. Grabbeltisch.
grabbeln, *grabbelte, gegrabbelt (ich grabb(e)le) vb. (h) intr. (reg.,* cu *nach)* a bâjbâi, a se întinde (după...).
Grabbelsack, *-(e)s, -säcke, m.* sac cu cadouri din care se aleg cadourile pe nimerite.
Grabbeltisch, *-(e)s, -e, m.* stand cu produse mai ales textile amestecate, oferite spre autoservire.
Grabdenkmal, *-s, mäler, n.* monument funerar.
Grab|einfassung, *-en, f.* bordură a mormântului.
Grab|eisen, *-s, -, n.* hârleț.
Grabe|kelle, *-n, f.* casma de săpat.
Grabe|land, *-(e)s, n. sg.* teren de construcție (dat temporar în folosință pentru grădinărit).
Grabemaschine, *-n, f.* mașină de săpat șanțuri, excavator de șanțuri.
graben, *grub, gegraben (du gräbst, er gräbt), vb. (h)* **1.** *tr.* și *intr.* a săpa; **ein Grab ~** a săpa o groapă; **Schätze ~** a căuta comori. **2.** a săpa, a grava; **in Marmor ~** a săpa, a grava în marmură. **3.** a băga, a înfige; **jm. den Dolch ins Herz ~** a înfige cuiva pumnalul în inimă; *(fig.)* **er grub die Hände in die Taschen** și-a înfundat mâinile în buzunare. **4.** *(mine)* a extrage; **(nach) Gold ~** a extrage aur. **II.** *refl.* **1.** a se îngropa; **sich in die Erde ~** a se îngropa, a se băga, a intra, a se ascunde în pământ; **die Räder gruben sich in den Sand** roțile s-au înfundat în nisip. **2.** *(fig.)* a-și întipări; **sich** *(dat.)* **etwas ins Gedächtnis ~** a-și întipări ceva în minte.
Graben, *-s.* **Gräben**, *m.* șanț; *(mil.)* tranșee; **der vorderste ~** prima tranșee; **im ~ liegen** a sta în tranșee; **einen ~ ziehen** a trage, a săpa un șanț; *(fig.)* **noch nicht über den ~ sein** a nu fi trecut încă hopul.
Grabenbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator de șanțuri.
Grabenböschung, *-en, f.* taluz al șanțului; **äußere ~** contraescarpă; **innere ~** escarpă.
Grabendamm, *-(e)s, -dämme, m.* margine ridicată a șanțului.
Grabenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* v. Grabenkrieg.
Grabenkasten, *-s, -,* (și *-kästen*), *m. (mil.)* caponieră.
Grabenkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de poziție, de tranșee.
Grabenmauer, *-n. f.* zid, perete al șanțului.
Grabenpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de săpat șanțuri.
Grabenrampe, *-n, f.* rampă a șanțului.
Grabensohle, *-n, f.* fund al șanțului.
Grabenwand, *-wände, f.* v. Grabenmauer.
Grabenwehr, *-en, f. (mil.)* parapet (în războiul de cetate).
Grabenziehen, *-s, n. sg.* săpare de tranșee, de șanțuri.
Grabenziehmaschine, *-n, f.* excavator de săpat șanțuri.
Gräber, *-s, -, m. (înv.)* **1.** gropar. **2.** gravor. **3.** *(rar)* v. Grabstichel.
Gräberfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp cu morminte.
Gräberfund, *-(e)s, -e, m. (arheol.)* obiecte găsite în morminte.
Grabergeruch, *-(e)s, m. sg.* miros de mormânt, de criptă.
Grabernacht *f. sg.* v. Grabesdunkel.
Gräber|stille *f. sg.* v. Grabesstille.
Grabesdunkel, *-s, n. (poet.)* întuneric ca-n mormânt, beznă.
Grabesgewölbe, *-s, -, n.*, **Grabesgruft**, *-en, f.* v. Grabgewölbe.
Grabeshügel, *-s, -, m.* movilă funerară, tumul.
Grabeskälte *f. sg.* frig de mormânt; *(fig.)* aer rece.
Grabesluft *f. sg.* miros de cadavru, de mormânt, de descompunere; aer închis, de mormânt.
Grabesnacht *f. sg.* v. Grabesdunkel.
Grabesrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine de mormânt; *(fig.)* **am ~e stehen** a fi cu un picior în groapă.
Grabesruhe *f. sg.* **1.** liniște de mormânt. **2.** odihnă veșnică.
Grabes|schweigen, *-s, n. sg.* tăcere de mormânt.
Grabes|stille *f. sg.* liniște, tăcere de mormânt.
Grabes|stimme, *-n, f.* voce sepulcrală, voce ca din mormânt.
Grabfund, *-(e)s, -e, m.* v. Gräberfund.
Grabgeläute, *-s, n. sg.* sunet al clopotelor la înmormântare.
Grabgeleit, *-(e)s, -e, n.* cortegiu funerar.
Grabgerüst, *-(e)s, -e, n.* catafalc.
Grabgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru; *(fig.)* **das ist der ~ von der Sache** acesta e sfârșitul chestiunii.
Grabgewölbe, *-s, -, n.* cavou.
Grabheuschrecken *pl. (entom.)* greieri *(Gryllidae).*
Grabhügel, *-s, -, m.* Grabeshügel.
Grab|inschrift, *-en, f.* inscripție funerară.
Grabkapelle, *-n, f.* capelă mortuară.
Grabkammer, *-n, f.* v. Grabgewölbe.
Grabkreuz, *-es, -e, n.* cruce de mormânt.
Grablege, *-n, f.* loc de înmormântare (în biserici).
Grablegung, *-en, f.* înmormântare, înhumare.
Grablicht, *-(e)s, -er, n.* opaiț, lumânare, candelă pe mormânt.
Grablied, *-(e)s, -er, n.* cântec funerar, de înmormântare.
Grabmacher, *-s, -, m.* gropar.
Grabmal, *-(e)s, -e, (și -mäler), n.* **1.** mormânt; monument funerar. **2.** piatră funerară.
Grabmeißel, *-s, -, m.* **1.** daltă de gravat. **2.** *(tipogr.)* ac de gravat.
Gräbner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** gropar. **2.** gravor.
Grabplatte, *-n, f.* placă, lespede de mormânt.
Grabrede, *-n, f.* necrolog, discurs funebru.
Grabsäule, *-n, f.* coloană, stelă funerară.
Grabschänder, *-s, -, m.* profanator de morminte.
Grabschändung, *-en, f.* profanare de morminte.
Grabschaufel, *-n, f.* lopată de săpat.
Grabscheit, *-(e)s, -e, n.* hârleț, casma.
grabschen, *grabschte, gegrabscht, vb. (h) intr.* și *tr.* v. grapschen.
Grabschmuck, *-(e)s, m. sg.* ornament pentru morminte.
Grabschrift, *-en, f.* inscripție funerară.
grabsen, *grabste, gegrabst (du, er grabst) vb. (h) intr. (reg.)* v. grabbeln.
Grab|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* epitaf, inscripție funerară.
Grab|stätte, *-n, f.* mormânt, cavou, loc al înmormântării; **unterirdische ~n** catacombe.
Grab|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de mormânt, piatră funerară.
Grab|stelle, *-n, f.* loc de veci.
Grab|stichel, *-s, -, m.* daltă, scalpel pentru gravat.
Grabtuch, *-(e)s, -tücher, n.* lințoliu, giulgiu.
Grabung, *-en, f.* **1.** săpătură. **2.** *sg.* săpare.
Grabwespen *f. pl. (entom.)* nume al unui soi de viespi *(Sphegidae* sau *Crabronidae).*
Gracht, *-en, f. (reg.)* canal lateral navigabil.
grad *adj.* și *adv. (fam.)* v. gerade.
Grad, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat., fiz.)* grad; **in ~e abteilen** a grada, a împărți în grade; **Gleichung ersten ~es** ecuație de gradul întâi; **das Thermometer steht auf zehn ~ unter Null** termometrul arată zece grade sub zero; *(fig.)* **er hat seine Meinung um 180 ~ geändert** și-a schimbat părerea cu 180 de grade. **2.** grad, intensitate, măsură; **im höchsten ~e** în cel mai înalt grad; **der höchste ~ von Unverschämtheit** culmea nerușinării, imperti-nenței; **in gewissem ~e** întrucâtva; **~ der Erwerbsminderung** grad de incapacitate de muncă; **der ~ der Verschmutzung** gradul poluării; **bis zu einem gewissen ~e stimmen wir überein** până la un anumit punct avem aceleași păreri. **3.** grad (de rudenie), spiță; **im zweiten ~e verwandt** rudă de gradul al doilea. **4.** grad, rang; titlu; *(mil.)* **mit einem ~ bekleidet sein** a fi gradat; **einen akademischen ~ erwerben** a obține un titlu academic.
Grad|abteilung, *-en, f. (geogr.)* v. Gradfeld (**1**).
Grad|abzeichen, *-s, -, n. (mil.)* grad, insignă a gradului.
Gradation, *-en, f.* **1.** gradare. **2.** gradație.
gradaus *adv. (reg.)* v. geradeaus.
Gradbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (mat.)* limb circular gradat, raportor.
grade *adj.* și *adv.* v. gerade.
Grad|einheit, *-en, f.* unitate de măsură exprimată în grade.
Grad|einteilung, *-en, f.* **1.** împărțire în grade. **2.** scală (gradată); gradare.
Gradel, *-s, m. sg. (reg.).* **1.** *(text.)* gradel; *(tipogr.)* pânză de legătorie brută. **2.** nisip mare; pietriș.
gradenwegs, **gradeswegs**, **gradewegs** *adv.* v. geradenwegs.
Gradfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(geogr.)* carelaj, pătrat format de grade (pe hartă). **2.** *(geod.)* câmp gradat.
Gradheit *f. sg.* v. Geradheit.
Gradient [-'diɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* gradient.
Gradiente, *-n, f. (ferov.)* pantă medie, gradient.
Gradientenpfahl, *-(e)s, -pfähle*, **Gradientenzeiger**, *-s, -, m. (ferov.)* indicator de declivitate.
Gradier|eisen, *-s, -, n.* daltă dințată (pentru sculptură).
gradieren, *gradierte, gradiert, vb. (h) tr.* **1.** a împărți în grade, a grada. **2.** a afâna (aurul). **3.** *(chim.)* a concentra, a condensa (apa sărată).
Gradierer, *-s, -e, m. (înv.)* artist gravor în aramă.
Gradier|haus, *-es, häuser, n.* v. Gradierwerk.
Gradier|herd, *-(e)s, -e, m. (chim.)* vatră pentru concentrarea apei sărate.
Gradier|ofen, *-s, -öfen, m. (chim.)* cuptor pentru concentrarea apei sărate.
Gradierpfanne, *-n, f.* căldare, vas de evaporare.
Gradierung, *-en, f.* **1.** împărțire în grade, gradare. **2.** condensare a apei sărate.
Gradierwaage, *-n, f. (chim., metrol.)* areometru.
Gradierwasser, *-s, n. sg.* apă sărată destinată concentrării.
Gradierwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* instalație pentru concentrarea apei sărate, turn de răcire, gradier.
Grädigkeit *f. sg. (chim.)* concentrație, tărie în grade.

Gradkarte, *-n, f.* hartă gradată.
Gradkreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc gradat.
Gradleiter, *-n, f.* scară gradată.
gradlinig *adj.* v. geradlinig.
Gradlinigkeit *f. sg.* **1.** caracter rectiliniu. **2.** *(fig.)* caracter drept; sinceritate, cinste; onestitate.
gradmäßig *adj.* şi *adv.* gradat, treptat.
Gradmesser, *-s, -, m.* **1.** scală; *(met.)* graduitor. **2.** termometru; *(fig.)* **das ist ein ~ für die öffenliche Meinung** aceasta este o (unitate de) măsură pentru opinia publică.
Gradmessung, *-en, f.* **1.** măsurare a gradelor. **2.** măsurare în grade.
Gradnetz, *-es, -e, n. (geogr.)* reţea de coordonate (la hărţi geografice).
Grad|stein *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură.
Gradteilung, *-en, f.* împărţire în grade, gradaţie.
gradual *adj.* referitor la grad, la rang.
Graduale, *-s, -lien* [-liən], *n. (bis. cat.).* **1.** nume al unei cântări liturgice. **2.** antifonar.
graduell [-du'ɛl] *adj.* treptat, gradat.
graduieren, *graduierte, graduiert, vb. (h) tr.* **1.** a grada, a împărţi în grade. **2.** a acorda un titlul academic.
Graduierte, *-n, -n (ein Graduierter), m.* şi *f.* titrat(ă), persoană care are un titlu academic.
Graduierung, *-en, f.* **1.** împărţire în grade. **2.** titlu academic; acordare a unui titlu academic.
Grad|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă, deosebire de grad.
Gradwaage, *-n, f.* dinamometru cu resort.
gradweise *adv.* v. graduell.
Graecum ['grɛkʊm], *-s, n. sg.* examen la limba greacă (clasică).
Graf, *-en, -en, m.* conte.
Grafem, *-s, -e, n.* v. Graphem.
Grafengeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam, familie de conţi.
Grafenkrone, *-n, f.* coroană de conte.
Grafensitz, *-es, -e, m.* reşedinţă de conte.
Grafen|stand, *-(e)s, m. sg.* rang de conte.
Grafentitel, *-s, -, m.* titlu de conte.
Grafentum, *-s, n. sg.* **1.** rang, demnitate de conte. **2.** conţi, nobilime.
Grafenwürde *f. sg.* demnitate de conte.
Graffito, **Grafitto**, *-s, -iti, m.* sau *n.* grafiti.
Grafie, *(înv.)* **Graphie**, *-n, f.* **1.** grafică. **2.** artă grafică. **3.** grafie.
Grafik, *(înv.)* **Graphik**, *-en, f.* grafică, grafic; **eine ~ ausdrucken** a printa un grafic; **~en importieren** a importa grafice.
Grafikchip [-ʧɪp], *-s, -s, m.* cip grafic.
Grafiker, *-s, -, m.* grafician.
Grafikfähigkeit, *-en, f.* capacitate grafică.
Grafik|karte, *-n, f.* placă grafică.
Grafikprogramm, *-s, -e, n.* program grafic.
Grafikprogrammpaket, *-s, -e, n.* pachet de programe grafice.
Gräfin, *-nen, f.* contesă.
Gräfinwitwe, *-n, f.* văduva unui conte.
grafisch, *(înv.)* **graphisch** *adj.* grafic; **~e Benutzeroberfläche** interfaţă grafică de utilizator; **~es Design** design grafic; **~e Dialogfelder** câmpuri grafice de dialog.
Grafit v. Graphit.
gräflich *adj.* de conte.
Grafologe v. Graphologe.
Grafschaft, *-en, f.* comitat, teritoriu guvernat de un conte.
Graft, *-en, f. (reg.)* canal, şanţ lat.
grag *adj. (reg.)* sur, gri, cenuşiu.
gragen, *gragte, gegragt vb. (h) intr. (reg.; impers.)* a se lumina, a se face ziuă, a se crăpa de ziuă.
Gra|hambrot, *-(e)s, -e, n. (reg.)* pâine graham.
Gral, *-(e)s, m. sg. (mit., lit.)* gral (potir simbolic al misticii creştine medievale).
Gralsburg *f. sg. (mit.)* castel al gralului.
Gralshüter, *-s, -, m. (mit.)* apărător, păzitor al cupei gralului, al tainei gralului.
Gralsritter, *-s, -, m.* cavaler al ordinului gralului.
gram *adj. (în expr.)* **jm. (nicht) ~ sein** a (nu) fi supărat pe cineva; **jm. ~ werden** a se supăra pe cineva.
Gram, *-(e)s, m. sg.* mâhnire, îndurerare, supărare; **vor ~ sterben** a muri de supărare; **der ~ nagt** (sau **frisst**) **an ihm** îl roade supărarea.
Grämelei, *-en, f.* fel de a fi morocănos, îmbufnat, supărăcios.
grämeln, *grämelte, gegrämelt (ich grämel(e)le) vb. (h) (fam.)* **I.** *intr.* a fi morocănos, supărat, neprietenos. **II.** *refl.* a se supăra, a se necăji.
grämen, *grämte, gegrämt vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) mâhni, a (se) îndurera, a (se) supăra, a (se) întrista; **sich zu Tode ~** a muri de supărare; **es grämt mich, dass...** mă mâhneşte că...
gram|erfüllt, **gramgebeugt** *adj.* **1.** plin, copleşit de mâhnire, de supărare; îndurerat, întristat. **2.** plin, doborât de griji.
gramgebleicht *adj. (poet.)* palid de mâhnire, de durere, de tristeţe; albit de supărări.
Graminеen [-'ne:ən] *pl. (bot.)* graminee *(Gramineae).*
Grämier [-iɐ], *-s, -, m.* om posac, morocănos, ursuz.
grämlich *adj.* posac, morocănos, ursuz.
Grämlichkeit *f. sg.* fire posacă, morocănoasă, ursuză.
Grämling, *-s, -e, m.* v. Grämler.
Grамm, *-s, -e, n.* gram; **zwei ~** două grame.
Grammatik, *-en, f.* gramatică.
grammatikalisch *adj.* v. grammatisch.
Grammatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gramatician(ă).
grammatisch *adj.* gramatical, de gramatică; **ein ~er Fehler** o greşeală de gramatică.
Grамm|atom, *-s, -e, n. (chim.)* atom-gram.
Grammel, *-n, f. (reg.)* jumară.
Grammelknödel, *-s, -, m. (cul., austr.)* găluşcă cu jumări.
Grammelpogatsche, *-n, f. (cul., austr.)* pateu, pogace cu jumări.
Grammgewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** greutate în grame. **2.** gramaj.
Grammkalorie, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* calorie-gram, calorie mică.
Grammofon, **Grammophon**, *-s, -e, n.* gramofon, patefon.
Grammophon|nadel, *-n, f.* ac de gramofon, de patefon.
Grammophonplatte, *-n, f.* placă, disc de gramofon, de patefon.
grammweise *adv.* cu gramul.
gramselig *adj.* posomorât, trist, supărat.
gramversunken *adj.* copleşit de durere, plin de mâhnire.
gramvoll *adj.* îndurerat, mâhnit.
Gran, *-(e)s, -e, Gräne*, *-s, -e, n.* **1.** *(farm.)* gran (cca 65 mg). **2.** *(fig.)* fărâmă, pic.
Granadillholz, *-es, n. sg.* lemn de Granadill, abanos verde *(Dalbergia melanoxylon).*
Granat, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mineral.)* granat. **2.** *(iht.)* crevetă *(Cragon vulgaris).*
Granat|apfel, *-s, -äpfel, m.* rodie, granată.
Granat|apfel|baum, **Granatbaum**, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* rodiu *(Punica granatum* L.).
Granatblüte, *-n, f.* floare a rodiului.
Granatbrosche, *-n, f.* broşă cu granate.
Granate, *-n, f.* **1.** *(mil.)* grenadă, obuz. **2.** *(rar)* v. Granatapfel.
Granat|einschlag, *-(e)s, -schläge, m.* explozie de grenadă.
granaten *adj. (reg.; despre statură)* scurt, îndesat.
granatenvoll *adj. (fam.)* beat criţă.
granatfarben, **granatfarbig** *adj.* de culoarea granatului.
granatfest *adj. (mil.)* rezistent la grenade, la obuze.
Granatfeuer, *-s, m. sg. (mil.)* foc de grenade.
Granat|hagel, *-s, m. sg. (mil.)* ploaie de grenade.
granatig *adv. (pop.)* foarte, grozav; tare; *(fam.)* **jn. ~ verhauen** a bate pe cineva mâr.
Granatkanone, *-n, f. (mil.)* obuzier.
Granatkette, *-n, f.* colier, lănţişor din granate.
Granatkugel, *-n, f. (mil.)* grenadă.
Granatschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabe, giuvaiere cu granate.
Granatschnur, *-schnüre, f.* salbă de granate.
Granat|splitter, *-s, -, m. (mil.)* schijă de grenadă, de obuz.
Granat|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* (piatră de) granat.
Granat|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Granatsplitter.
Granat|trichter, *-s, -, m. (mil.)* groapă, pâlnie de obuz, de grenadă.
Granatvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cintez exotic, granatin *(Uraeginthus granatinus).*
Granatwerfer, *-s, -, m. (mil.)* brand, aruncător de grenade, de mine.
Granatwurf, *-(e)s, -würfe, m. (mil.)* aruncare cu grenada.
Granat|zünder, *-s, -, m. (mil.)* focos de grenadă, de obuz.
Grand, *-(e)s, -e, m. (reg.).* **1.** *sg.* nisip mare, pietriş. **2.** *sg.* tărâţe de grâu. **3.** rezervor de apă. **4.** *(mine)* albie, covată.
Grande, *-n, -n, m.* nobil spaniol.
Grandel, *-n, f. (vân.)* v. Gräne.
Grandezza *f. sg.* grandoare, gravitate.
grandig *adj.* **1.** nisipos, prundos. **2.** mare, puternic, măreţ.
grandios *adj.* grandios, măreţ.
Grand|straße, *-n, f. (reg.)* drum pietruit.
Gräne, *-n, f. (vân.)* caninii de sus ai cerbului (întrebuinţaţi ca trofee).
granieren, *granierte, graniert, vb. (h) tr.* a granula.
Granit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* granit; *(fig.)* **auf ~ beißen** a da de piedici grele.
granit|ähnlich, **granit|artig** *adj.* asemănător granitului, ca granitul.
Granitbildung *f. sg. (geol.)* **1.** *sg.* formare a granitului. **2.** formaţiune de granit.
Granitblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de granit.
Granitbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de granit.
graniten *adj.* de granit, granitic.
Granitfelsen, *-s, -, m.* stâncă de granit.
Granitgebirge, *-s, -, n. (geol.)* **1.** munte de granit. **2.** rocă de granit.
granit|haltig *adj.* conţinând granit, granitifer.
granitig, **granitisch** *adj.* granitic.
Granitpfeiler, *-s, -, m.* stâlp de granit.
Granitpflaster, *-s, -, n.* pavaj de granit.
Granitporphyr [-fy:r] *-s, m. sg. (mineral.)* porfir granitic.
Granitquader, *-s, -, m.*, piatră de talie de granit.
Granitsand, *-(e)s, m. sg.* nisip de granit.
Granit|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de granit; lespede, calup de granit.
Granitwerk, *-(e)s, -e, n.* lucrare de granit.
Granke, *-n, f. (bot.)* ruginare *(Andromeda polifolia* L.).
Granne, *-n, f.* **1.** spic (la blană). **2.** *(bot.)* mustaţă (la spic).
Grannenhaar, *-(e)s, -e, n.* v. Granne **(1).**
Grannenhafer, *-s, m. sg. (bot.)* ovăz-cu-barbă *(Trizetum).*
grannenlos *adj. (bot.; despre spice)* fără mustaţă.
grannig *adj. (bot.)* cu mustăţi.
Grans, *-es, Gränse*, **Gransen**, *-s, -, m. (mar.)* proră.
Grant, *-(e)s, m. sg. (reg.)* proastă dispoziţie, mahmureală.
granteln, *grantelte, gegrantelt (ich grant(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a bombăni, a vorbi cu o voce morocănoasă.
grantig *adj. (reg.)* ursuz, morocănos.
Grantler, *-s, -, m. (reg.)* om morocănos, ciufut.
granulär *adj.* granulos, grăunţos.
Granulat, *-(e)s, -e, n.* produs granulat.
Granulation, *-en, f.* granulare; granulaţie; *(med.)* **wuchernde ~en** muguri.
Granulationsgewebe, *-s, -, n. (med.)* ţesut de granulaţie.
granulieren, *granulierte, granuliert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a granula. **2.** a împodobi (giuvaieruri) cu granule de argint sau de aur.
Granulit, *-s, -e, m. (mineral.)* granulit.
granulitisch *adj.* conţinând granulit, granulitic.
granulös *adj.* granulos.
Granüle, *-n, f.* granulă.

Grapefruit ['gre:pfru:t], *-s, f.* grep, grepfrut.
Graper, *-s, -, m. (inv.)* olar.
Graph[1], *-en, -en, m. (mat.)* reprezentare grafică prin linii şi noduri.
Graph[2], *-s, -e, n. (lingv.)* semn de scriere.
Graphem, *-s, -e, n. (lingv.)* grafem.
Graphik şi **Grafik**, *-en, f.* **1.** *sg. (tipogr.)* grafică. **2.** artă grafică.
Graphik|element, *-(e)s, -e, n.* element grafic.
Graphiker şi **Grafiker**, *-s, -, m.* **1.** desenator (tehnic). **2.** grafician.
Graphikschnitt|stelle, *-n, f.* interfaţă grafică.
Graphikseite, *-n, f.* pagină grafică.
Graphik|umwandlung, *-en, f.* conversie grafică.
Graphik|unter|stützung, *-en, f.* suport grafic.
Graphikver|arbeitung, *-en, f.* prelucrare grafică.
graphisch şi **grafisch** *adj.* grafic; **~es Gewerbe** industrie (poli)grafică.
Graphit şi **Grafit**, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* grafit.
Graphit|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de grafit.
graphitfarben, **graphitgrau** *adj.* de culoarea grafitului.
graphit|haltig *adj.* grafitic, care conţine grafit.
graphitieren, *graphitierte, graphitiert, vb. (h) tr.* a presăra cu grafit, a grafita.
Graphitmine, *-n, f.* mină de creion din grafit.
Graphitschiefer, *-s, -, m. (geol.)* şist grafitos.
Graphitschmierung, *-en, f.* ungere cu grafit.
Graphit|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* bară, tijă de grafit.
Graphit|stift, *-(e)s, -e, m.* creion cu mină de grafit.
Graphit|tauch|anode, *-n, f. (electr.)* anod de aprindere de grafit.
Graphit|tiegel, *-s, -, m.* creuzet de grafit.
Graphit|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliş de grafit.
Graphit|zeichnung, *-en, f.* desen în creion de grafit.
Grapholog, *-en, -en,* **Graphologe** (şi **Grafo-**), *-n, -n, m.* grafolog.
Graphologie şi **Grafologie** *f. sg.* grafologie.
graphologisch *adj.* grafologic.
Graphometer, *-s, -, n. (top.)* grafometru.
Graphostatik *f. sg.* grafostatică.
Grappe, *-n, f. (reg.)* capriciu, toană, idee fixă, gărgăuni (în cap).
grappen, *grappte, gegrappt,* **grapschen**, *grapschte, gegrapscht vb. (h) tr.* şi *intr. (reg., fam.)* (cu *nach*) a înhăţa, a apuca cu lăcomie, a înşfăca; **nach der Hand ~** a apuca repede mâna cuiva.
grapsen, *grapste, gegrapst (du, er grapst) vb. (h) tr. (austr., fam.)* a şterpeli, a fura.
Gras, *-es, Gräser; n.* **1.** iarbă; *(fig.)* **darüber ist längst ~ gewachsen** asta s-a dat de mult uitării; *(fig., fam.)* **er hört das ~ wachsen** face pe deşteptul; **ins ~ beißen** a da ortul popii. **2.** *(jargon)* haşiş, marihuana.
Gras|affe, *-n, -n, m. (fam.)* ţânţău, mucos.
gras|ähnlich *adj.* ca iarba.
Gras|ähre, *-n, f.* spic de graminee.
Gras|anger, *-s, -, m.* pajişte, izlaz.
Gras|art, *-en, f.* **1.** specie de graminee. **2.** *pl.* graminee.
gras|artig *adj.* **1.** ca iarba, ierbos. **2.** *(bot.)* erbacee.
Grasbank, *-bänke, f.* bancă din pământ acoperită cu brazde de iarbă.
Grasbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a gramineelor; **ein lockerer ~** iarbă rară.
grasbewachsen *adj.* acoperit cu iarbă.
Grasblüte, *-n, f.* **1.** înflorire a ierbii. **2.** floare de iarbă.
Grasboden, *-s, -böden, m.* **1.** fânaţ. **2.** pământ înţelenit, pajişte, ţelină.
Grasbündel, *-s, -,* **Grasbüschel**, *-s, -, n.* mănunchi, snop de iarbă.
Grasbutter *f. sg.* unt de primăvară, de iarbă nouă.
Gräs|chen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Gras) firicel de iarbă, ierbişoară.
Grasdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş acoperit cu gazon, cu iarbă.
Grasdecke, *-n, f.* pajişte, gazon.
Grasejunge, *-n, -n, m. (reg.)* păstor de vite.
grasen, *graste, gegrast (du, er grast), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a paşte. **2.** *(fam.)* a căuta peste tot. **II.** *tr. (reg.)* a cosi (iarba).
Graseplatz, *-es, -plätze, m.* pajişte, păşune.
Graser, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* limbă a cerbului. **2.** *(reg.)* cosaş, cositor.
Graserei, *-en, f. (reg.)* **1.** cosit. **2.** păşunat. **3.** păşune.
Gras|ernte, *-n, f.* recoltă de fân.
Grasfeldsaatfolge *f. sg. (agr.)* asolament al terenurilor furajere.
Grasfläche, *-n, f.* suprafaţă cu iarbă, pajişte, ţelină.
Grasfleck, *-(e)s, -e, m.* **1.** petic de iarbă verde. **2.** pată de iarbă (pe haine).
Grasflecken, *-s, -, m.* v. Grasfleck **(2).**
Gras fressend şi **grasfressend** *adj.* erbivor.
Grasfresser, *-s, -, m.* animal erbivor.
Grasfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască verde; brotăcel *(Rana temporaris).*
Grasfrüchte *pl. (bot.)* seminţe de graminee *(Gramineae).*
Grasfutter, *-s, n. sg.* nutreţ de iarbă, nutreţ verde.
Grasfütterung, *-en, f.* hrănire cu nutreţ de iarbă, cu nutreţ verde.
Grasgarten, *-s, -gärten, m.* fânaţ, păşune împrejmuit(ă) cu gard.
grasgrün *adj.* verde ca iarba.
Grashalm, *-(e)s, -e, m.* fir de iarbă.
Grashecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă tânără verzuie *(Esox lucius* L.).
Grashirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb de vară.
Grashopser, *-s, -, m.* v. Grashüpfer **(1).**
Grashüpfer, *-s, -, m. (zool.)* **1.** lăcustă *(Locusta).* **2.** v. Grasfrosch.
grasig *adj.* **1.** ierbos, acoperit cu iarbă, de iarbă. **2.** ca iarba.
Grasland, *-(e)s, n. sg.* pajişte, păşune; fânaţ.
Grasläufer, *-s, -, m. (zool.)* cristei *(Crex pratensis).*
Grasleinen, *-s, n. sg. (text.)* batist de China, batist de ramie.
Graslilie [-liə], *-n, f. (bot.)* liliuţă *(Anthericum ramosum* L.).
Graslinde, *-n, f. (bot.)* tei *(Tilia platyphyllos).*
Gräsling, *-s, -e, m. (iht.)* lipan *(Thymallus vulgaris* Nils).
graslos *adj.* fără iarbă.
Grasmahd *f. sg.*, **Grasmähen**, *-s, n. sg.* cosit al ierbii.
Grasmäher, *-s, -, m.* **1.** cosaş, cositor. **2.** *(agr.)* cositoare, maşină de cosit iarba.
Grasmähmaschine, *-n, f.* v. Grasmäher **(2).**
Grasmücke, *-n, f. (ornit.)* pitulice *(Silvia borin).*
Grasnarbe *f. sg. (bot.)* armerie *(Armeria vulgaris* Willd*).*
Gras|pferd, *-(e)s, -e, n. (zool.)* cosaş *(Locusta iridissima).*
Gras|pflanze, *-n, f. (bot.)* plantă erbacee.
Gras|platz, *-es, -plätze, m.* loc acoperit cu iarbă, pajişte.
grasreich *adj.* ierbos, bogat în ierburi, plin de iarbă.
Gras|samen, *-s, -, m.* sămânţă de iarbă.
grass *adj. (inv.)* îngrozitor, hidos, oribil, monstruos, scârbos, urât.
Grassheit, *-en, f. (inv.)* hidoşenie, monstruozitate, scârboşenie, urâţenie.
grassieren, *grassierte, grassiert, vb. (h) intr. (despre boli)* a bântui, a se răpândi.
gräsown *adj.* îngrozitor, groaznic, oribil; josnic.
Gräsownheit, *-en, f.* grozăvie, oroare.
Gras|schnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Grasmahd.
Gras|sichel, *-n, f.* seceră de tăiat iarbă.
Gras|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ghionoaie verde, ciocănitoare verde *(Picus viridus).*
Gras|stängel, *-s, -, m.* v. Grashalm.
Gras|steppe, *-n, f.* savană, stepă cu vegetaţie bogată în ierburi.
Gras|stück, *-(e)s, -e, n.* loc, parcelă cu iarbă.
Gras|teppich, *-s, m. sg.* covor de iarbă.
gras|überwachsen *adj.* acoperit cu iarbă.
Grasung, *-en, f.* **1.** cosit. **2.** păşunat. **3.** păşune.
Grasweide, *-n, f.* păşune.
Graswuchs, *-es, m. sg.* creştere a ierbii.
Graswurzel, *-n, f.* rădăcină de iarbă.
Grat, *-(e)s, -e, m.* **1.** muchie, margine ascuţită; **~ eines Daches** coamă de acoperiş. **2.** creastă, spinare de munte. **3.** tăiş (la topor). **4.** brazdă, strat. **5.** *(metal.)* bravură. **6.** *(text.)* brăzdare (pe suprafaţa ţesăturii). **7.** *(anat.)* muchie.
Gratbalken, *-s, -, m.* coamă, grindă a coamei acoperişului.
Gratblech, *-(e)s, -e, n.* tablă care înveleşte coama acoperişului.
Gratbogen, *-s, -, m. (constr.)* arc de coamă, linie de intersecţie a bolţilor.
Grätchen, *-s, -, n. (mar.)* velă posterioară a corăbiei.
Gräte, *-n, f.* **1.** os de peşte. **2.** *(text.)* brazdă (pe suprafaţa unei ţesături).
Grat|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier de coamă de acopeirş.
grätenlos *adj. (despre peşti)* fără oase.
grätenreich *adj. (despre peşti)* cu multe oase.
Gratgebinde, *-s, -, n. (constr.)* îmbinare la coamă.
Gratgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu creastă, boltă în cruce.
Grat|hobel, *-s, -, m.* rindea de fasonat şanţuri, rindea de nut.
Gratial [-'tsia:l], *-s, -e,* **Gratiale**, *-s, -* (şi *-lien* [liən]), *n.* **1.** *(bis. cat.)* rugăciune de mulţumire. **2.** cadou, dar; plocon; bacşiş.
Gratias ['gra:tsias] *-, -, n.* v. Gratial **(1).**
Gratifikation [-ti-], *-en, f.* gratificare.
gratifizieren, *gratifizierte, gratifiziert, vb. (h) tr.* a gratifica.
grätig *adj. (despre peşti)* cu (multe) oase.
Gratin [gra'tẽ:], *-s, -s, m.* şi *n.* gratin.
Grating, *-s, f. (mar.)* grătar, grilaj de lemn.
gratinieren, *gratinierte, gratiniert, vb. (h) tr. (cul.)* a gratina, a frige în cuptor (până se face o crustă).
Gratiola [-tsi-], *-len, f. (bot.)* veninariţă *(Gratiola officinalis* L.).
gratis *adv.* gratis, gratuit.
Gratis|aktie [-tsiə], *-n, f.* acţiune gratuită.
Gratis|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă gratuită.
Gratis|arbeit, *-en, f.* muncă gratuită.
Gratisbeilage, *-n, f.* supliment gratuit.
Gratisdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu gratuit.
Gratis|exemplar, *-s, -e, n.* exemplar gratis.
Gratisfahrt, *-en, f.* călătorie gratuită.
Gratisgabe, *-n, f.* dar.
Gratislöhnung, *-en, f.* salariu gratuit, fără muncă prestată.
Gratismuster, *-s, -, n.* eşantion gratuit.
Gratis|probe, *-n, f.* mostră gratuită.
Gratis|prospekt, *-es, -e, m. (austr.* şi *n.)* prospect gratuit.
Gratisvor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie, spectacol gratuit(ă).
Gratis|zugabe, *-n, f.* supliment gratuit.
Gratis|zu|stellung, *-en, f.* remitere, predare, trimitere gratuită.
Gratleiste, *-n, f.* chenar la marginea mobilei; grinduţă de coamă; şipcă de nut.
Grätling, *-s, -e, m.* peşte cu multe oase.
Gratlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie a crestei munţilor. **2.** *(met.)* muchie de înapoiere. **3.** *(constr.)* creastă; coamă înclinată a acoperişului.
Grätsäge, *-n, f.* ferăstrău de şănţuit.
grätschbeinig *adj.* crăcănat; *(sport)* cu picioarele depărtate.
Grätsche, *-n, f. (sport)* poziţie cu picioarele depărtate.
grätschen, *grätschte, gegrätscht, vb. (h) intr. (sport)* a îndepărta picioarele.
Grätsch|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură (la aparate) cu picioarele depărtate.
Grätsch|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Grätsche.
Grätsch|stellung, *-en, f. (sport)* poziţie cu picioarele depărtate.
Grat|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior la creasta acoperişului, coltar.
Grat|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de coamă.
Grat|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* capră neagră *(Rupicapra rupicapra* L.).
Gratulant, *-en, -en, m.* persoană care felicită.

Gratulation, *en, f.* felicitare.
Gratulationskarte, *-n, f.* (scrisoare de) felicitare.
gratulieren, *gratulierte, gratuliert, vb. (h) intr.* a felicita; **jm. zu etwas** ~ a felicita pe cineva pentru ceva; *(fam.)* **du kannst dir** ~, **dass du es los bist** să-ţi pară bine că ai scăpat de asta.
Gratverbindung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* îmbinare de coamă a căpriorilor. **2.** potecă de culme (în munţi).
Gratwanderung, *-en, f.* drum, marş pe creasta munţilor.
grau *adj.* **1.** sur, cenuşiu; (de culoare) gri; *(anat.)* **die ~e Substanz** substanţa cenuşie (a scoarţei cerebrale); *(med.)* **~er Star** cataractă sură; ~ **gestrichen** zugrăvit în gri; **~es Geld** bani de argint; *(com.)* **der ~e Markt** piaţă semilegală. **2.** cărunt; **~es Haar** păr cărunt; ~ **werden** a (în)cărunţi; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **über etwas ~es Haar wachsen lassen** a-i creşte peri albi pentru ceva. **3.** *(fig.)* cenuşiu, monoton, fără perspectivă; ~ **in** ~ monoton, trist, plictisitor, searbăd. **4.** *(fig.)* străvechi, îndepărtat, neclar; nesigur; **das ~e Altertum** antichitatea străveche; **vor ~en Jahren** odinioară, demult, pe vremuri; *(fig.)* **das liegt noch in ~er Ferne** asta încă nu se ştie, e prea mult până atunci.
Grau, *-s, n. sg.* culoare cenuşie, sură, gri.
Grau|ammer, *-n, f. (ornit.)* presură sură *(Emberiza miliaria* L.).
grau|äugig *adj.* cu ochi cenuşii.
Graubart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** persoană cu barbă cărunţă; *(fig.)* bătrân, moşneag. **2.** *(rar)* barbă cărunţă.
graubärtig *adj.* cu barbă cărunţă.
grau be|haart *adj.* cu părul cărunt.
graublau *adj.* gri-bleu, cenuşiu bătând în albastru.
Graubrot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.
Grauchen, *-s, -, n. (fam.)* măgăruş (în poveşti).
Graue[1], *-n, n. sg.* culoare cenuşie; **ins** ~ **spielen** a bate în cenuşiu.
Graue[2], *-n, -n (ein Grauer), (fam., pop.)* **1.** (cal) sur. **2.** măgar.
Grau|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fontă cenuşie.
Gräuel, *-s, -, m.* **1.** groază, oroare. **2.** *(fam.)* scârbă; **er ist mir ein** ~ mi-e scârbă de el. **3.** grozăvie, atrocitate, cruzime; **die** ~ **des Krieges** grozăviile războiului.
Gräuelgeschichte, *-n, f.* v. Gräuelmärchen **(1).**
Gräuelge|stalt, *-en, f.* figură oribilă.
gräuelhaft *adj.* înfiorător, oribil, scârbos, respingător, scabros.
Gräuelmärchen, *-s, -, n.* **1.** poveste de groază. **2.** minciună zvonită despre crime odioase, grozăvii, atrocităţi.
Gräuelmeldung, **Gräuelnachricht**, *-en, f.* ştire de groază.
grauen, *grauelte, gegrauelt (ich grau(e)le mich) vb. (h) refl.* v. graulen.
Gräueltat, *-en, f.* faptă, crimă odioasă, grozăvie, atrocitate.
gräuelvoll *adj.* grozav, îngrozitor, odios; respingător.
grauen[1], *graute, gegraut, vb. (h) intr.* **1.** *(impers.)* a se lumina, a se face ziuă; **der Morgen graut** se crapă de ziuă. **2.** *(rar)* a (în)cărunţi. **3.** *(elv.)* a mucegăi.
grauen[2], *graute, gegraut, vb. (h) intr.* şi *refl. (impers.; în expr.)* **ich graue mich** sau **es graut mich** sau **mir (vor** cu *dat.*) mi-e groază, mă cuprind fiori.
Grauen, *-s, -, n.* **1.** *sg.* fiori, groază, spaimă. **2.** eveniment, faptă îngrozitor(-oare), oroare, grozăvie.
grauen|er|regend (şi **Grauen erregend**), **grauenhaft**, **grauenvoll** *adj.* îngrozitor, înfiorător, înspăimântător, groaznic.
Grau|erle, *-n, f. (bot.)* arin albicios *(Alnus incana).*
graufarben, **graufarbig** *adj.* de culoare cenuşie.
Graufuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cenuşie nord-americană *(Canis cinereorargentatus).*
Graugans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser anser* L.).
graugelb *adj.* galben-cenuşiu.
grau ge|sprenkelt *adj.* stropit cu cenuşiu.
graugrün *adj.* verde-cenuşiu.
Grauguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* fontă cenuşie.
grau|haarig *adj.* (cu părul) cărunt.
Graukauz, *-es, -käuze, -m. (ornit.)* cucuvea cenuşie *(Scotiaplex cineria).*
Graukehlchen, *-s, -, n. (ornit.)* brumăriţă de pădure *(Prunella modularis* L.).
Graukopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om cu părul cărunt; bătrân.
grauköpfig *adj.* cărunt.
Graukrause *f. sg. (bot.)* cuicuşoară *(Berteroa incana).*
Graul, *-s, m. sg. (pop.)* v. Grauen **(2).**
graulen, *graulte, gegrault, vb. (h)* **I.** *refl.* a se teme, a avea oroare, scârbă (de ceva). **II.** *tr.* a alunga (speriind).
graulich *adj.* **1.** îngrozitor, groaznic, de temut. **2.** fricos. **3.** v. gräulich.
gräulich *adj.* **1.** bătând în cenuşiu, în sur, în gri. **2.** grozav, îngrozitor; odios; respingător.
Graumehl, *-(e)s, n. sg.* făină integrală.
grau meliert *adj.* (uşor) cărunt, înspicat.
graunzen, *graunzte, gegraunzt, (du, er graunzt) vb. (h) intr. (reg.)* a se certa, a se ciorovăi, a face gâlceavă.
Graupapagei, *-s, -e,* (şi *-en, -en*), *m.* papagal cenuşiu *(Psittacus erithacus* L.).
Graupe, *-n, f.* **1.** *(mai ales pl.)* (bob de) arpacaş. **2.** v. Graupel. **3.** *(reg.)* animal mic lăţos. **4.** *(fig.)* capriciu; **er hat ~n im Kopf** are gărgăuni în cap, are toane.
Graupel, *-n, f. (mai ales pl.)* măzăriche, grindină.
graupeln, *graupelte, gegraupelt, vb. (h) (impers. în expr.)* **es graupelt** cade măzăriche, grindină.
Graupelregen, *-s, -, m.* ploaie cu grindină, cu măzăriche.
Graupelschauer, *-s, -, m.* aversă cu grindină.
Graupelwetter, *-s, -, n.* (vreme de) grindină.
Graupenbrei, *-(e)s, -e, m.* arpacaş fiert.
Graupen|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu mărunt, ca măzărichea.
Graupenmühle, *-n, f.* moară de curăţat arpacaşul.
Graupenschleim, *-(e)s, -e, m.* fiertură, terci de arpacaş.
Graupensuppe, *-n, f.* supă de arpacaş.
graupig *adj.* ca mazărea, grunţuros.
Graupner, *-s, -, m.* morar sau vânzător de arpacaş.
Graureiher, *-s, -, m. (zool.)* bâtlan.
graus *adj. (poet.)* înspăimântător, groaznic, înfiorător.
Graus, *-es, m. sg.* **1.** spaimă, groază. **2.** *(fam.)* pacoste; **es ist ein** ~ **mit ihr** e o pacoste; *(în expr.)* **o ~!** ptiu! **3.** moloz, gunoi.
grausam *adj.* şi *adv.* **1.** crud, crunt, barbar. **2.** foarte neplăcut; *(fam.)* teribil, straşnic; **es ist** ~ **heiß** e teribil de cald.
Grausamkeit, *-en, f.* cruzime.
Grausbirnen *pl. (fam.)* fiori de groază; **mir steigen die** ~ **auf** mi se face părul măciucă, mă înfior, mă îngrozesc.
grauscheckig *adj. (despre cai, vite)* sur-bălţat.
Grauschimmel, *-s, -, m.* cal sur.
Grauschleier, *-s, -, m.* ton, nuanţă cenuşiu(-şie); **die Wäsche hat einen** ~ rufele (albe) bat în cenuşiu.
grauselig *adj.* îngrozitor, înfiorător; neplăcut.
grauseln, *grauselte, gegrauselt (ich graus(e)le mich) vb. (h) refl.* v. graulen.
grausen, *grauste, gegraust (du, er graust) vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr. (impers.)* şi *refl. (în expr.)* **ich grause mich** sau **es graust mich** sau **mir (vor** cu *dat.)* mi-e groază, mi-e frică, mi-e scârbă (de...) **II.** *intr. (reg.)* a plânge cu hohote.
Grausen, *-s, n. sg.* groază, fiori, oroare; **das kalte** ~ fiori reci.
grausig *adj.* **1.** înfiorător, îngrozitor. **2.** respingător, scârbos.
grauslich *adj. (fam.)* groaznic, teribil.
Grau|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ciocănitoare sură *(Picus canus* Gm.).
Grau|spießglanz, *-es, m. sg.*, **Grau|spießglanz|erz**, *-es, -e, n. (mineral.)* stibiu, antimoniu.
Grau|star, *-(e)s, m. sg. (med.)* cataractă sură.
grau|strähnig *adj.* cu plete, şuviţe cărunte.
Grautier, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* măgăruş (în poveşti). **2.** catâr.
Grauton, *-(e)s, -töne, m.* ton de gri, de cenuşiu.
grau umzogen *adj. (despre cer)* înnorat, cenuşiu.
Grauwacke *f. sg. (mineral.)* gresie şistoasă.
grauweiß *adj.* alb-cenuşiu, alb-gri.
Grauwerden, *-s, n. sg.* încărunţire; *(fig.)* **es ist zum ~!** te apucă nebunia!
Grauwerk, *-(e)s, -n. sg.* blană cenuşie de petit-gris.
Grauwert, *-(e)s, -e, m.* nuanţă de gri.
Grauwürger, *-s, -, m. (ornit.)* sfrâncioc mare *(Lanius excubitor).*
Grauzone, *-n, f. (fig.)* zonă cenuşie, de trecere (între legal şi ilegal); con de umbră.
Gravamen [-'va:-], *-s, -mina, n. (jur.)* plângere.
Graveur [-'vø:ɐ], *-s, -e, m.* gravor.
Graveur|arbeit, *-en, f.* lucru gravat.
gravid [-vi:t] *adj. (med.)* gravidă.
Gravidität, *-en, f. (med.)* graviditate, sarcină.
Gravier|an|stalt [-vi:ɐ-], *-en, f.* atelier de gravat.
Gravier|arbeit, *-en, f.* v. Graveurarbeit.
gravieren, *gravierte, graviert, vb. (h) tr.* **1.** a grava. **2.** a agrava.
gravierend [-'vi:-] **I.** *part prez.* de la gravieren. **II.** *adj. (jur.)* agravant; **~e Tatsachen** fapte agravante.
Gravierkunst *f. sg.* artă de a grava.
Graviernadel, *-n, f.* ac de gravat.
Gravierung, *-en, f.* **1.** gravare. **2.** gravură.
Gravimetrie *f. sg. (fiz.)* gravimetrie.
Gravis ['gra:vls], *-, -, m. (fon.)* accent grav.
Gravität *f. sg.* gravitate.
Gravitation *f. sg. (fiz.)* gravitaţie.
Gravitationsfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de gravitaţie, gravitaţional.
Gravitationsgesetz, *-es, n. sg. (fiz.)* lege a gravitaţiei.
Gravitationskraft *f. sg.* forţă de gravitaţie.
Gravitationsmasse, *-n, f.* masă gravitaţională.
Gravitations|pendel, *-s, -, n. (fiz.)* pendul de gravitaţie.
Gravitationswirkung, *-en, f. (fiz.)* efect al forţei de gravitaţie.
gravitätisch *adj.* grav, solemn; *(fam.)* **mit ~em Schritt** cu un mers solemn.
gravitieren, *gravitierte, gravitiert, vb. (h) intr.* **1.** *(fiz.)* a gravita. **2.** *(fig.)* a înclina, a fi atras, a gravita în.
Gravur [-'vu:ɐ], *-en, f.* gravură.
Gravüre [-'vy:rə], *-n, f.* **1.** v. Gravur. **2.** acvaforte.
Grazie [-tsiə], *-n, f.* **1.** *(mit.)* graţie. **2.** graţie, farmec; **mit** ~ cu graţie, graţios.
grazil *adj.* gracil, plăpând, delicat, gingaş, zvelt, mlădios.
graziös *adj.* graţios.
graziöso *adv. (muz.)* grazioso, cu graţie.
gräzisieren, *gräzisierte, gräzisiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi grecofil; a-i imita pe greci. **II.** *tr.* a greciza.
Gräzismus, *-, -men, m. (lingv.)* grecism.
Gräzist, *-en, -en, m.* elenist, specialist în limba greacă veche.
Gr.B. *presc.* de la Grundbuch.
grch. *presc.* de la griechisch.
Greenhorn ['gri:n-], *-s, -s, n. (engl.)* novice, începător, persoană fără experienţă.
Grège [grɛ:ʒ], *-s, f.* mătase naturală (foarte fină).
gregorianisch *adj.* gregorian; **der Gregorianische Kalender** calendarul gregorian.
Greif, *-(e)s,* (şi *-en*), *-e,* (şi *-en*), *m.* **1.** *(mit.)* grifon; pajură. **2.** *(ornit.)* condor *(Vultur gryphus).*
Greif|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braţ de apucare.
Greifbacken, *-s, -, m. (tehn.)* falcă de prindere, de apucare.
Greifbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator, dragă cu graifăr.
greifbar *adj.* **1.** palpabil; concret; **~e Gestalt annehmen** a lua forma concretă, a se concretiza; ~ **sein** a fi la dispoziţie, a fi la îndemână. **2.** *(fig.)* evident, vădit, clar; **ein ~er Erfolg** un succes evident.
Greifbarkeit *f. sg.* **1.** palpabilitate, caracter concret. **2.** evidenţă, claritate.

greifen, *griff, gegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca, a prinde, a pune mâna (pe ceva); **eine Saite** ~ a atinge o coardă; **Platz** ~ **a)** a prinde rădăcini; **b)** a se extinde; *(fig.)* **beim Kragen** ~ a lua de guler; **den Missetäter** ~ a prinde pe răufăcător; *(fig.)* **das ist doch mit Händen zu** ~ asta este doar la mintea cocoşului; *(fig.)* **aus der Luft** ~ a inventa. **II.** *intr.* **1.** a întinde mâna (spre, la ceva); **in die Tasche** ~ a băga mâna în buzunar; **zu den Waffen** ~ a recurge la arme; **zur Feder** ~ a se apuca de scris; **falsch** ~ **a)** *(muz.)* a cânta fals la un instrument, a aplica o digitaţie falsă; **b)** *(fig.)* a greşi; *(fig.)* **jm. unter die Arme** ~ a ajuta pe cineva; **zum Äußersten** ~ a recurge la extrem. **2.** *(tehn.)* a prinde; **die Zahnräder** ~ **ineinander** roţile dinţate se îmbucă una în alta; **das Rad greift nicht** roata nu prinde, lunecă. **3.** *(fig.)* a atinge; **an js. Ehre** ~ a atinge onoarea cuiva; **an die Nerven** ~ a ataca nervii; **jm. ins Amt** ~ a se amesteca în atribuţiile cuiva. **4.** *(în expr.)* **um sich** ~ a se extinde; **das Feuer greift um sich** focul se extinde. **III.** *refl.* **1.** a se juca de-a prinselea. **2.** a se prinde.

Greifer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* poliţai, copoi. **2.** *(tehn.)* apucător, graifăr (la excavator). **3.** *(tipogr.)* gheare, prinzătoare (la maşina de tipărit).

Greifer|ausrüstung, *-en, f. (tehn.)* echipament al benei, al apucătorului.

Greiferbagger, *-s, -, m.* v. Greifbagger.

Greiferkatze, *-n, f. (tehn.)* cărucior cu graifăr, pisică port-benă, port-apucător.

Greiferkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e), m. (tehn.)* macara cu graifăr, cu apucător.

Greiferscheibe, *-n, f. (maş.)* disc apucător.

Greiferseil, *-(e)s, -e, n. (maş.)* cablu de graifăr.

Greifhöhe *f. sg. (în expr.)* **in** ~ cât să ajungi cu mâna.

greifig *adj.* **1.** care apucă, care prinde cu cârlig. **2.** care poate fi apucat, la îndemână. **3.** *(forest., despre grosimea arborilor)* care poate fi cuprins în braţe.

greifisch *adj. (reg.)* v. greifig **(1, 2).**

Greifklaue, *-n, f.* **1.** gheară de pasăre răpitoare. **2.** *(tehn.)* cârlig, gheară de apucat, pisică.

greiflich *adj.* v. greifbar.

Greifschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* coadă apucătoare (a unor maimuţe).

Greif|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de-a prinselea.

Greif|stachler, *-s, -, m. (zool.)* nume al unui rozător american *(Coendu prehensilis* L.).

Greiftrupp, *-s, -s, m.* echipă de poliţişti pentru prindere, pentru arestare.

Greifvogel, *-s, -vögel, m. (zool.)* pasăre răpitoare.

Greifzange, *-n, f.* cleşte (de apucat).

Greifzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* distanţier, compas pentru grosimi.

greinen, *greinte, gegreint, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a scânci; a se văita; a plânge văitându-se. **2.** *(inv.)* a rânji.

Greiner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** plângăreţ(-eaţă). **2.** *(fig.)* nemulţumit(ă), cusurgiu(-oaică).

greis *adj.* **1.** cărunt. **2.** *(poet.)* (foarte) bătrân; **~es Alter** bătrâneţe adâncă.

Greis, *-es, -e, m.* moşneag.

greisen, *greiste, gegreist (du, er greist) vb. (h) intr.* a încărunţi, a îmbătrâni.

Greisen, *-s, m. sg.* **1.** *(mineral.)* greisen. **2.** *(mine)* cub de cristale, geodă.

Greisen|alter, *-s, -, n.* bătrâneţe adâncă.

Greisen|antlitz, *-es, -e, n.* faţă, înfăţişare de bătrân, de moş.

Greisen|art *f. sg.* fel de a fi al bătrânilor, manieră bătrânească.

Greisen|auge, *-s, -n, n.* ochi de bătrân.

Greisenbogen, *-s, -bögen, m. (anat.)* arc senil.

Greisengesicht, *-(e)s, -er, n.* v. Greisenantlitz.

Greisenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr cărunt, păr alb.

greisenhaft *adj.* bătrânesc, de moşneag; senil.

Greisenhaftigkeit *f. sg.* slăbiciune din cauza bătrâneţii, senilitate.

Greisenhaupt, *-(e)s, -häupter, n. (poet.)* bătrân, moşneag.

Greisenlaune, *-n, f.* capriciu de om bătrân.

Greisenschwäche *f. sg.* v. Greisenhaftigkeit.

Greisen|stimme, *-n, f.* voce de om bătrân.

Greisentum, *-s, n. sg.* bătrâneţe.

Greisin, *-nen, f.* femeie bătrână, babă.

Greiskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio vulgaris* L.).

Greißler, *-s, -, m. (austr.)* **1.** băcan. **2.** *(fig.)* persoană zgârcită, pedantă, meschină.

Greißlerei, *-en, f. (austr.)* **1.** băcănie. **2.** *(fig.)* zgârcenie; pedanterie.

Greißlerin, *-nen, f. (austr.)* băcăniţă.

grell *adj.* **1.** *(despre voce)* ascuţit, pătrunzător, strident. **2.** *(despre lumină)* orbitor, puternic; *(despre culori)* viu, ţipător; crud, strigător, strident; *(adverbial)* **gegen etwas ~ abstechen** a contrasta, a se deosebi, a se distinge clar de ceva; *(fig.)* **in ~en Farben darstellen** a prezenta în culori vii, puternice. **3.** *(reg.)* neascultător, rău-crescut. **4.** *(reg.)* sprinten. **5.** *(despre fontă)* alb-cenuşiu.

grell beleuchtet *adj.* cu lumină orbitoare, iluminat puternic.

grellbunt *adj.* în culori ţipătoare.

Grelle *f. sg.* stridenţă (a vocii, a culorilor).

grellen, *grellte, gegrellt, vb. (h) intr. (reg.)* v. gellen.

grellfarben, grellfarbig *adj.* în culori vii, ţipătoare, stridente.

grellgrün *adj.* verde ţipător.

Grellheit, *-en, f.* v. Grelle.

grellrot *adj.* roşu viu, puternic, ţipător.

Gremi|alvor|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* preşedinte(-tă) de asociaţie, de comitet, de comisie etc.

Gremium, *-s, -mien* [-miən], *n.* **1.** asociaţie; corporaţie. **2.** colegiu; for; comisie; comitet; **leitendes** ~ comitet, birou de conducere.

Grempel, *-s, m. sg. (reg.)* **1.** vechituri, zdrenţe. **2.** băcănie, prăvălie cu de toate.

Grempelmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (reg.)* târg de vechituri, talcioc.

Grenadier, *-s, -e, m. (mil.)* grenadier.

Grenadille [-'dile şi -'dIljə], *-n, f.* fruct de grenadille *(Dalbergia melanoxylon, Inga vera, Bria ebenus).*

Grenadine *f. sg.* **1.** *(text.)* grenadină. **2.** suc din rodii.

Grenadinenseide, *-n, f.* v. Grenadine **(1).**

Grendel, *-s, -, m.* **1.** *(hidr.)* poartă superioară a ecluzei. **2.** v. Grindel.

Grensing, *-s, -e, m. (bot.)* luminoasă *(Clematis recta* L.).

Grenz|abfertigung, *-en, f.* îndeplinire a formalităţilor la trecerea graniţei.

Grenz|abkommen, *-s, -, n.* tratat de frontieră.

Grenz|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* tronson de frontieră.

Grenz|ab|sperrung, *-en, f.* închidere de frontieră, de graniţă.

Grenz|acker, *-s, -äcker, m.* ogor de hotar.

Grenz|analyse, *-n, f.* analiză marginală.

Grenz|änderung, *-en, f.* modificare a frontierei.

Grenz|armist, *-en, -en, m. (inv.)* grănicer.

Grenz|aufseher, *-s, -, m.* inspector (financiar) de frontieră.

Grenz|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* compensare frontalieră.

Grenz|ausgleichsbetrag, *-(e)s, -beträge, m.* suma, totalul compensării frontaliere.

Grenzbach, *-(e)s, -bäche, m.* pârâu de hotar.

Grenzbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de frontieră.

Grenzbau, *-(e)s, -ten, m.* fortificaţie la graniţă.

Grenzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* copac de hotar.

Grenzbe|amte, *-n, -n (ein Grenzbeamter), m.* **Grenzbe|amtin**, *-nen, f.* funcţionar(ă) la frontieră, vameş(ă).

Grenzbefestigung, *-en, f.* întăritură, fortificaţie de frontieră.

Grenzbegehung *f. sg.* v. Grenzbesichtigung.

Grenzbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noţiune folosită în mai multe domenii. **2.** *(fil.)* noţiune-limită.

Grenzbelastung, *-en, f.* încărcare-limită.

Grenzbereich, *-(e)s, -e, m.* **1.** zonă de frontieră. **2.** zonă-limită.

Grenzbereiter, *-s, -, m.* grănicer călare.

Grenzberichtigung, *-en, f.* rectificare de frontieră.

Grenzbesichtigung, *-en, f.* inspectare de frontieră.

Grenzbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere, antrepriză marginală.

Grenzbevölkerung *f. sg.* populaţie de (la) frontieră.

Grenzbewachung *f. sg.* pază de frontieră.

Grenzbewohner, *-s, -, m.* locuitor de la frontieră.

Grenzdampfmenge *f. sg. (tehn.)* cantitate-limită de aburi.

Grenzdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu la frontieră. **2.** patrulă de grăniceri.

Grenzdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat de (la) frontieră.

Grenze, *-n, f.* **1.** graniţă, frontieră; **die ~ zwischen Rumänien und Bulgarien** graniţa dintre România şi Bulgaria; **die ~ passieren** sau **überschreiten** sau **über die ~ gehen** a trece graniţa; **die ~ zu Polen** graniţa spre Polonia; **die ~ sperren** a închide graniţa; **an der ~** la, lângă frontieră; **eine ~ ziehen** (sau **setzen)** a stabili o frontieră. **2.** hotar, margine. **3.** *(fig.)* limită, plafon, prag; *(ec.)* **~ der Wirtschaftlichkeit** prag, limită a rentabilităţii; **obere ~** prag superior, limită superioară; **untere ~** limită inferioară, prag inferior; **innergemeinschaftliche ~** frontieră intracomunitară; **kulturelle ~** graniţă culturală; **politische ~** frontieră politică; **alles hat seine ~n** orice are o limită; **einer Sache ~n setzen** a pune capăt unui lucru; **sich in seinen ~n bewegen** a nu-şi depăşi graniţele, posibilităţile; **meine Geduld hat ihre ~ erreicht** răbdarea mea a ajuns la limită, la capăt; **die äußerste ~** limita extremă; *(ec.)* **~n des Wachstums** limite ale creşterii economice. **4.** *(mat.)* limită (a valorii).

grenzen, *grenzte, gegrenzt (du, er grenzt) vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* a se mărgini, a se învecina; *(fig.)* a fi aproape de; **das grenzt an Wahnsinn** aceasta e aproape nebunie.

grenzenlos *adj.* nemărginit, nelimitat, infinit; imens, enorm.

Grenzenlosigkeit *f. sg.* nemărginire; imensitate; enormitate.

Grenzer, *-s, -, m.* **1.** grănicer. **2.** funcţionar de vamă. **3.** locuitor de (la) frontieră.

Grenz|erlös, *-es, -e, m.* încasări marginale.

Grenz|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* produs marginal, productivitate marginală.

Grenzfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** caz, problemă de frontieră. **2.** *(fig.)* caz, problemă care ţine de două domenii, sfere; problemă de graniţă, de tangenţă. **3.** *(mat.)* caz-limită.

Grenzfälschung, *-en, f.* schimbare (frauduloasă) a pietrei de hotar; deplasare de hotar.

Grenzfestung, *-en, f.* fortăreaţă de frontieră.

Grenzflachlehre, *-en, f. (tehn.)* calibru plat, limitativ.

Grenzflecken, *-s, -, m.* localitate de (lângă) frontieră.

Grenzfluss, *-es, -flüsse, m.* râu de frontieră; râu de hotar.

Grenzfrage, *-n, f.* **1.** problemă, litigiu de frontieră. **2.** v. Grenzfall **(2).**

Grenzfrequenz *f. sg. (tehn.)* frecvenţă-limită.

Grenzfrist, *-en, f.* răgaz final.

Grenzfunktion, *-en, f.* funcţie-limită.

Grenzfurche, *-n, f. (agr.)* hat, răzor, hotar.

Grenzgänger, *-s, -, m.* persoană care trece graniţa cu regularitate în interes de serviciu.

Grenzgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** regiune de frontieră. **2.** regiune limitrofă. **3.** *(fig.)* domeniu de cercetare interdisciplinar; **ein ~ zwischen Chemie und Physik** un domeniu între chimie şi fizică.

Grenzgebirge, *-s, -, n.* munţi de frontieră.

Grenzgeschwindigkeit *f. sg.* viteză-limită, viteză critică.

Grenzgewässer, *-s, -, n.* ape de frontieră.

Grenzgiebel, *-s, -, m.* creastă de zid îndreptată către vecin.

Grenzgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de frontieră, de hotar.

Grenzhafen, *-s, -häfen, m.* port de frontieră.

Grenzhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de (la) frontieră. **2.** pichet de grăniceri. **3.** vamă.

Grenzjäger, *-s, -, m. (mil.)* grănicer.

Grenzkette, *-n, f.*, **Grenzkordon**, *-s, -s, m.* cordon de frontieră (militar sau sanitar).

Grenzkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict la frontieră; conflict de frontieră.

Grenzkonsumquote, *-n, f.* rata marginală de substituire a unui produs.

Grenzkontrolle, *-n, f.* control (vamal sau de acte) la frontieră.

Grenzkontrollpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de frontieră.

Grenzkosten *pl.* costuri marginale; **die ~ berechnen** a calcula costurile marginale.

Grenzkostenkurve [-fə sau -və], *-n, f.* curbă a costurilor marginale.

Grenzkreis, *-es, -e, m.* circumscripţie de frontieră.

Grenzlage, *-n, f.* poziţie-limită, marginală.

Grenzland, *-(e)s, -länder, n.* regiune de frontieră.

Grenzlehre, *-n, f. (tehn.)* leră limitativă.

Grenzlehrbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-tampon limitativ.

Grẹnzleistungsfähigkeit, *-en, f.* eficacitate marginală; ~ **des Kapitals** eficacitate marginală a capitalului.
Grẹnzlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie de demarcaţie. **2.** linie de frontieră; graniţă. **3.** *(fig.)* limită extremă.
Grẹnzmal, *-(e)s, -mäler, n.* semn de hotar.
Grẹnzmark, *-en, f. (ist.)* provincie, ţinut de frontieră, marcă.
Grẹnzmarke, *-n, f.* semn, bornă de hotar.
Grẹnzmaß, *-es, -e, n. (tehn.)* măsură-limită.
Grẹnzmauer, *-n, f.* zid despărţitor.
Grẹnznachbar, *-s* (şi *-n*), *-n, m.* vecin.
Grẹnzneigung, *-en, f. (ec.)* tendinţă marginală; ~ **zum Sparen** tendinţă marginală de economisire; ~ **zum Verbrauch** înclinaţia marginală spre consum.
Grẹnznutzen, *-s, -, m. (ec.)* utilitate marginală; **gewogener** ~ utilitate marginală ponderată.
Grẹnznutzenkurve [-tsən sau -və], *-n, f. (ec.)* curbă a utilităţii marginale.
Grẹnznutzenlehre, Grẹnznutzentheorie *f. sg. (ec.)* teorie a utilităţii finale sau marginale.
Grẹnz|offizier, *-s, -e, m.* ofiţer grănicer.
Grẹnz|ort, *-(e)s, -e, m.*, **Grẹnz|ortschaft**, *-en, f.* localitate de (la) frontieră.
Grẹnzpass, *-es, -pässe, m.* trecătoare, defileu de frontieră.
Grẹnzpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de hotar, de graniţă.
Grẹnzpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* ţăruş de hotar.
Grẹnzpolizei *f. sg.* poliţie de frontieră; grăniceri.
Grẹnzposten, *-s, -, m. (mil.)* post de frontieră, santinelă la graniţă.
Grẹnzpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ-limită.
Grẹnzproblem, *-s, -e, n.* Grenzfall.
Grẹnzprodukt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* produs marginal.
Grẹnzproduktivität [-vi-] *f. sg. (ec.)* productivitate marginală; ~ **der Arbeit** productivitate marginală a muncii; ~ **des Kapitals** productivitate marginală a capitalului.
Grẹnzproduktivitäts|theorie, *-n, f. (ec.)* teoria productivităţii muncii.
Grẹnzprovokation [-vo-], *-en, f.* provocare a unui litigiu de frontieră.
Grẹnzprozess, *-es, -e, m.* proces-limită, marginal.
Grẹnzpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct-limită; punct final.
Grẹnzrain, *-(e)s, -e, m.* răzor de hotar, hat.
Grẹnzrate, *-n, f.* rată marginală; ~ **der Substitution** rată marginală a substituţiei.
Grẹnzrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de frontieră.
Grẹnzreg(e)lung, *-en, f.* reglementare a graniţei, rezolvare a problemelor de frontieră.
Grẹnzsäule, *-n, f.* stâlp de hotar.
Grẹnzscheide, *-n, f.* **1.** marcare a graniţei. **2.** frontieră; *(fig.)* **er stand an der** ~ **zu einer neuen Zeit** se afla la hotarul unei epoci noi.
Grẹnzscheider, *-s, -, m.* topometru.
Grẹnzscheidung, *-en, f.* v. Grenzscheide **(1)**.
Grẹnzscheidungsklage, *-n, f. (jur.)* acţiune pentru stabilirea hotarelor dintre terenuri.
Grẹnzschein, *-(e)s, -e, m.* permis, talon de trecere a frontierei.
Grẹnzschicht, *-en, f.* strat-limită.
Grẹnzschutz, *-es, m. sg.* **1.** apărare a frontierei. **2.** (detaşament de) grăniceri.
Grẹnzsicherung, *-en, f.* asigurare a pazei la frontieră.
Grẹnzsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* grănicer.
Grẹnz|sperre *f. sg.* închidere a frontierei.
Grẹnz|stadt, *-städte, f.* oraş de (la) frontieră.
Grẹnz|station, *-en, f.* staţie de frontieră.
Grẹnz|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă de hotar, de graniţă.
Grẹnz|steuersatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cotă marginală de impozit.
Grẹnz|streifen, *-s, -, m.* fâşie de frontieră.
Grẹnz|streit, *-(e)s, -e, m.*, **Grẹnz|streitigkeit**, *-en, f.* **1.** conflict de frontieră. **2.** *(jur.)* proces de hotărnicie.
Grẹnzturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină-limită.
Grẹnz|übergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** (loc, punct de) trecere a frontierei. **2.** *(mat.)* depăşire de limită.
Grẹnz|überschreitung, *-en, f.*, **Grẹnz|übertritt**, *-(e)s, -(e), m.* trecere a frontierei.
Grẹnzverhalten, *-s, -, n.* comportament-limită.
Grẹnzver|hältnisse *pl.* relaţii de frontieră.
Grẹnzverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie de, pe frontieră; **kleiner** ~ micul trafic de frontieră.
Grẹnzverletzung, *-en, f.* violare a frontierei.
Grẹnzver|rückung, *-en, f.* deplasare a frontierei, de hotar.
Grẹnzvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat de frontieră.
Grẹnzwache, *-n, f.*, **Grẹnzwacht** *f. sg.* **1.** pază de frontieră. **2.** pluton de grăniceri. **3.** v. Grenzposten.
Grẹnzwächter, *-s, -, m. (mil.)* grănicer.
Grẹnzwall, *-(e)s, -wälle, m.* parapet, meterez, val de apărare a frontierei.
Grẹnzwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare-limită.
Grẹnzwertberechnung, *-en, f.* calcul al valorii-limită.
Grẹnzwinkel, *-s, -, m. (fiz.)* unghi-limită.
Grẹnzwissenschaft, *-en, f.* **1.** ştiinţă interdisciplinară. **2.** disciplină ezoterică.
Grẹnz|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard de hotar, gard despărţitor.
Grẹnz|zeichen, *-s, -, n.* semn de hotar, de frontieră.
Grẹnz|ziehung, *-en, f.* delimitare, stabilire a frontierei.
Grẹnz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă plătită la frontieră.
Grẹnz|zone, *-n, f.* zonă de frontieră; *(fig.)* zonă-limită între două domenii, sfere etc.
Grẹnz|zwischenfall, *-(e)s, -fälle, m.* incident de frontieră.
Grẹnz|zu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stadiu limită.
Grẹtchen, *-s, n. sg.*, **Grẹtel** *f.* şi *n. sg. (bot.; în expr.)* ~ **im Busch** chica-voinicului *(Nigella damascena* L.).
Grẹtchenfrage *f. sg.* problemă importantă, de conştiinţă, chestiune de soartă, destin.
Grẹube, *-n, f. (reg.)* jumară.
Grẹuel, *-s, -, m.* v. Gräuel.
Grẹuelgeschichte, *-n, f.* v. Gräuelmärchen **(1)**.
Grẹuelge|stalt, *-en, f.* v. Gräuelgestalt.
grẹuelhaft *adj.* v. gräuelhaft.
Grẹuelmärchen, *-s, -, n.* v. Gräuelmärchen.
Grẹuelmeldung, Grẹuelnachricht, *-en, f.* v. Gräuelmeldung, Gräuelnachricht.
Grẹueltat, *-en, f.* v. Gräueltat.
grẹuelvoll, grẹulich *adj.* v. gräuelvoll, gräulich.
Gricken, *-s, m. sg. (bot.)* hrişcă *(Fagopyrum esculentum).*
Griebe, *-n, f.* **1.** jumară (din grăsime). **2.** *(reg.)* bubă (la gură).
Grieben, *-s, -, m.* v. Griebs.
Griebenfett, *-(e)s, n. sg.* untură cu jumări.
Griebenwurst, *-würste, f.* cârnat cu jumări.
Griebs, *-en, -e, m. (reg.)* **1.** casă a sâmburilor la fructe. **2.** gâtlej.
Grieche, *-n, -n, m.* grec; elen.
griecheln, *griechelte, gegriechelt (ich griech(e)le) vb. (h) intr.* a imita pe greci.
griechenfreundlich *adj.* filoelen.
Griechentum, *-s, n. sg.* lumea elenă.
Griechenvolk, *-(e)s, n. sg.* popor grec.
Griechin, *-nen, f.* grecoaică.
griechisch *adj.* grec, grecesc; elen.
Griechische, *-n, n. sg.* (limba) greacă.
griechisch-katholisch *adj. (bis.)* greco-catolic.
griechisch-orientalisch [-riɛn] *adj. (bis.)* greco-oriental, greco-ortodox.
griechisch-orthodox *adj. (bis.)* greco-ortodox.
Griefe, *-n, f.* v. Griebe.
Griefs, *-es, m. sg.* v. Griebs.
Grien, *-(e)s, m.* (şi *n.*) *sg. (reg.)* pietriş.
grịnnen, *griente, gegrient, vb. (h) intr.* a râde în batjocură, dispreţuitor, a ricana; a rânji.
grịes *adj. (reg.)* **1.** cenuşiu, sur, gri; cărunt. **2.** bătrân. **3.** blond, bălai. **4.** mucegăit.
Grịesbart, *-(e)s, -bärte, m. (reg.)* **1.** barbă căruntă. **2.** persoană cu barbă căruntă; bătrân.
Grịeselbär, *-en, -en, m.* urs cenuşiu (canadian) *(Ursus horribilis).*
Grịeselfieber, *-s, n. sg. (reg.)* friguri, fiori reci.
grịeseln, *grieselte, gegrieselt, cv. (h) tr. (impers.) (reg.)* a avea friguri, a fi trecut de fiori; **mich grieselt es** mă trec fiorii.
Grịesgram, *-(e)s, -e, m.* om posac, ursuz.
grịesgramen, *griesgramte, gegriesgramt, vb. (h) intr. (înv.)* a fi mânios, ursuz, morocănos.
grịesgrämig, grịesgrämisch, grịesgrämlich *adj.* posac, ursuz, morocănos.
Grieß, *-es, -e, m.* **1.** griş. **2.** *(reg.)* pietriş (mărunt). **3.** *(med., pop.)* nisip la rinichi.
Grießbrei, *-(e)s, m. sg.* griş cu lapte.
grießeln, *grießelte, gegrießelt (ich grieß(e)le) vb. (h)* **I.** *impers. (pop.)* **1.** a ploua cu măzăriche. **2.** a bura, a ploua mărunt. **II.** *intr.* a deveni grăunţos, granulos. **III.** *tr.* a măcina granulos, ca grişul.
grießig *adj.* ca grişul, grăunţos.
Grießig, *-s, n. sg. (apic.)* excrement de albină.
grießisch *adj.* v. grießig.
Grießkleie *f. sg.* tărâţe de griş.
Grießkloß, *-es, -klöße, m.* găluşcă de griş.
Grießkoch, *-(e)s, n. sg.* budincă, sufleu de griş.
Grießkohle *f. sg.* cărbune-griş.
grießkrank *adj. (med., pop.)* cu pietre, cu nisip la rinichi.
Grießkuchen, *-s, -, m.* prăjitură din făină grişată.
Grießmehl, *-(e)s, -e, n.* făină grişată.
Grießnudel, *-n, f.* paste făinoase fierte şi tăvălite în griş prăjit.
Grießpudding, *-s, -e* (sau *-s*), *m.* budincă de griş.
Grieß|suppe, *-n, f.* supă de griş.
Grießwart, *-(e)s, -e*, **Grießwärtel**, *-s, -, m. (înv.)* arbitru la întreceri sportive medievale (ale cavalerilor).
Grießzucker, *-s, m. sg. (reg.)* zahăr tos.
grịff *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la greifen.
Grịff, *-(e)s, -e, m.* **1.** apucătură, apucare; *(sport)* priză; **einen** ~ **tun (nach** cu *dat.)* a pune mâna (pe ceva), a apuca (ceva); *(sport)* **er kennt alle** ~**e am Reck** cunoaşte toate prizele la bară fixă; *(fig.)* **einen falschen** ~ **tun** a proceda greşit, a da greş; *(fig.)* **ein glücklicher** ~ o lovitură bună; *(fig.)* **ein kühner** ~ o faptă îndrăzneaţă; **den letzten** ~ **tun** a face ultima retuşare; **mit einem** ~ dintr-o singură lovitură. **2.** *(fig.)* meşteşug, tertip, dexteritate, truc; **den rechten** ~ **kennen** a cunoaşte meşteşugul; **etwas im** ~ **haben** a avea dexteritate în ceva; *(fig.)* **in den** ~ **bekommen** a stăpâni, a ajunge stăpân pe situaţie; **allerhand** ~**e gebrauchen** a se folosi de diferite trucuri, tertipuri. **3.** *(tehn.)* mâner; manivelă. **4.** *(muz.)* digitaţie (la instrumente de coarde). **5.** *(tipogr.)* ridicare de zaţ. **6.** *(vân.)* lovitură cu ghearele (dată de păsările răpitoare). **7.** *(mil.)* mânuire a armei; *(fam.)* ~**e kloppen** a face exerciţii de mânuirea armei.
grịffbereit *adj.* gata, pregătit pentru a fi folosit; la îndemână.
Grịffbrett, *-(e)s, -er, n. (muz.)* **1.** limbă, gât (la instrumente de coarde). **2.** claviatură.
Grịffekloppen, *-s, n. sg. (mil., fam.)* exerciţiu de mânuirea armei.
Grịffel, *-s, -, m.* **1.** creion de ardezie. **2.** *(bot.)* stil. **3.** *(înv.)* condei, stil.
Grịffelbein, *-(e)s, -e, n. (vet.)* rudiment al degetelor 2 şi 4 la cai.
grịffelförmig *adj. (bot.)* în formă de stil, stiliform.
Grịffelkunst *f. sg. (înv.)* grafică.
grịffel|los *adj. (bot.)* fără stil.
grịff|fest *adj.* rezistent la apucat; solid, bun.
grịffig *adj.* **1.** care poate fi cuprins cu mâna, care poate fi apucat bine; *(text.)* **ein** ~**er Stoff** o stofă, o ţesătură cu tuşeu plăcut. **2.** la îndemână; *(fig.)* **ein** ~**er Ausdruck** o expresie cunoscută. **3.** *(reg.)* lipicios, cleios.
Grịffloch, *-(e)s, -löcher, n. (muz.)* gaură de digitaţie (la flaut, clarinet, fluier etc.).
grịfflos *adj.* fără mâner.
Grịffmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu urechi.
Grịffnähe *f. sg.* v. Griffweite.
Grịffrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu mâner.
grịffsicher *adj.* sigur în mânuire, deprins cu meşteşugul.

Griff|stange, *-n, f.* **1.** bară care servește ca mâner. **2.** bară de sprijin (în autobuze etc.). **3.** *(ferov.)* tijă de prindere.

Grifftabelle, *-n, f. (muz.)* tabel cu digitația la instrumente muzicale.

Griffwechseln, *-s, n. sg. (sport)* schimbare a prizei.

Griffweite *f. sg. (în expr.)* **es liegt in ~** poate fi ajuns cu mâna, e la îndemână.

Grill, *-s, -s, m. (cul.)* grătar.

Grille, *-n, f.* **1.** *(entom.)* greier *(Gryllus)*. **2.** *(mai ales pl.) (fig.)* griji, idei fixe (posomorâte), toane; gărgăuni; capricii; **es war nur eine ~ von ihm** a fost doar un capriciu de-al lui; **~n fangen** a-și face griji fără rost; **sich** *(dat.)* **~n in den Kopf setzen** a-și băga gărgăuni în cap; **(wunderliche) ~n haben** a avea idei ciudate.

grillen, *grillte, gegrillt, vb. (h) tr. (cul.)* a prăji, a frige la grătar.

Grillenfänger, *-s, -, m. (fam.)* persoană cu toane, persoană ciudată, ursuză; persoană cu idei fixe.

Grillenfängerei *f. sg. (fam.)* ciudățenie, bizarerie.

grillenfängerisch, grillenhaft *adj. (fam.)* capricios, cu toane, ciudat.

Grillenhaftigkeit *f. sg.* caracter capricios, ciudat, (fel de a fi cu) gărgăuni, capricii, toane.

Grillensucht *f. sg.* boală a ideilor fixe, manie.

Grillfest, *-(e)s, -e, n.* petrecere cu grătar, la care se servesc preparate la grătar.

Grillgerät, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru grătar.

Grillgericht, *-(e)s, -e, n. (cul.)* (preparat la) grătar.

grillieren [gri'ji:-], *grillierte, grilliert, vb. (h) tr. (cul.)* v. grillen.

grillig *adj.* v. grillenhaft.

Grilligkeit *f. sg.* capriciozitate, toane.

Grillparty, *-s, f.* v. Grillfest.

Grillplatz, *-es, -plätze, m.* loc amenajat în aer liber pentru grătar.

Grillrost, *-(e)s, -e, m.* grătar.

Grimasse, *-n, f.* grimasă, strâmbătură; **~n schneiden** (sau **machen**) a se strâmba, a face grimase.

grimassenhaft *adj.* ca o grimasă, ca o strâmbătură.

Grimassenschneider, *-s, -, m.* persoană care face mutre, care se strâmbă.

Grimbart, *-(e)s, m. sg. (poet.; în fabulă)* bursuc.

grimm *adj. (poet.)* furios, mânios, înverșunat.

Grimm, *-(e)s, m. sg.* furie, mânie, înverșunare.

Grimmdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* colon.

Grimme, *-n, f. (med.)* colici, dureri abdominale.

grimmen, *grimmte, gegrimmt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) supăra, a (se) mânia, a (se) necăji. **II.** *intr.* a avea dureri; *(impers.)* **es grimmt mich (mir) im Bauch** mă doare burta.

Grimmen, *-s, n. sg. (med.)* colici, dureri abdominale.

grimmig *adj.* **1.** înverșunat, feroce, furios, turbat; **ein ~es Tier** un animal feroce; *(fig.)* **~er Humor** umor amar; **~ dreinschauen** a se uita furios. **2.** *(fig.)* îngrozitor, groaznic, cumplit; **~e Schmerzen** dureri crunte, îngrozitoare; **~e Kälte** ger cumplit.

Grimmigkeit *f. sg.* **1.** înverșunare, ferocitate, furie. **2.** *(fig.)* asprime, severitate.

grimmschäumend *adj.* spumegând de mânie.

grimmvoll *adj.* mânios, furios, feroce.

Grimpe, *-n, f. (iht.)* porcușor *(Gobia fluviatilis* Cuv.).

Grind, *-(e)s, -e, m.* **1.** coajă (de pe răni), crustă, rofii. **2.** pecingine, rapăn. **3.** *(bot.)* nume al unei boli a fructelor și a scoarței arborilor. **4.** *(vân.)* cap (de capră, de cerb etc.).

Grindel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** grindei (la plug). **2.** barieră.

Grindelsattel, *-s, -sättel, m.* șa a grindeiului.

Grindelzapfen, *-s, -, m.* cui al grindeiului (la plug).

Grinder, *-s, -, m.* persoană care se văicărește, plângăreață.

Grindfäule *f. sg. (bot.)* nume al unei boli a fructelor provocată de ciuperca *Monilia*.

grindig *adj.* răpănos, plin de bube, cu rofii.

Grindkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* (persoană cu) cap(ul) răpănos, plin de bube.

Grindkraut, *-(e)s, -n. sg. (bot.)* mușcatu-dracului *(Scabiosa columbaria* L.).

Grindsalbe, *-n, f.* alifie contra rapănului, a bubelor.

Grindwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* nume al unei specii de balenă denticită cu capul rotund *(Globicephala melas)*.

Grinsel, *-s, -, n. (austr.)* cătare (la pușcă).

grinsen, *grinste, gegrinst (du, er grinst) vb. (h) intr.* **1.** a rânji, a zâmbi obraznic, prosteste; **die Schüler grinsten in sich hinein** elevii râdeau pe ascuns, înăbușit; **er grinst unverschämt** rânjește, zâmbește obraznic, se jimbează. **2.** *(reg.)* a plânge.

Grinser, *-s, -, m.* persoană care rânjește, se jimbează.

Grinzling, *-s, -e, m. (ornit.; reg.)* florinte *(Chloris chloris* L.).

grippal *adj.* gripal, de gripă.

Grippe, *-n, f.* **1.** *(med.)* gripă. **2.** *(tehn.)* canal de scurgere a apei (din culturi, mlaștini etc.).

Grippe|epidemie, *-n,* [-mi:ən], *f. (med.)* epidemie de gripă.

Grippefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de gripă, îmbolnăvire de gripă.

grippekrank *adj.* bolnav de gripă.

Grippewelle, *-n, f.* val, epidemie de gripă.

Grippewetter, *-s, n. sg.* vreme de gripă, vreme favorabilă gripei.

Grips, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** minte; **er hat ~ im Kopf(e)** e om deștept. **2.** *(reg.)* gâtlej, beregată; **jm. beim ~(e) packen** a lua pe cineva de guler.

gripsen, *grispte, gegripst (du, er gripst) vb. (h) tr. (fam.)* a fura, a șterpeli.

Grisaille [-'za:j] *f. sg.* **1.** (pictură) grisaille. **2.** *(text.)* mătase (din fire albe și negre).

Grisaillegarn, *-(e)s, n. sg. (text.)* ață din fire albe și negre.

Grisette [-'zɛtə], *-n, f.* **1.** grizetă, modistă pariziană (tânără). **2.** fată de moravuri ușoare.

Grislibär, Grislybär, Grizzlybär, *-en, -en, m. (zool.)* urs cenușiu, grisli *(Ursus ferot)*.

gr. kath. *presc.* de la griechisch-katholisch.

grob [gro:p și invar. grɔp] *adj.* **1.** grosier; mare; cu bobul mare; cu firul gros; **~es Tuch** postav gros; **~er Sand** nisip mare; *(mil.)* **~es Geschütz** tun de calibru mare; *(adverbial)* **~ mahlen** a măcina mare. **2.** *(fig.)* în mare, sumar, aproximativ, brut; **einen ~en Überblick geben** a oferi o privire de ansamblu. **3.** aspru, dur; **~e Stimme** voce aspră, groasă; *(mar.)* **~e See** mare agitată, rea. **4.** bădăran, grosolan, ordinar, brutal, mojic; **ein ~er Kerl** un om mojic, bădăran; **~er Fehler** greșeală grosolană; **~er Betrug** înșelătorie murdară; **~ wie Bohnenstroh** grosolan; *(adverbial)* **jn. ~ anfahren** a se răsti la cineva. **5.** *(vân.; despre mistreți)* mare, greu.

Grob|abtastung, *-en, f. (tel.)* explorare cu un număr mic de linii, baleiaj aproximativ.

Grob|an|sprache, *-n, f. (mil.)* comunicare sumară privind poziția unui obiectiv al inamicului.

Grob|ätzung *f. sg. (tehn.)* corodare brută.

Grob|blech, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* tablă groasă, de cazan.

Grob|brot, *-(e)s, -e, n.* pâine integrală.

Grobdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă groasă.

grobdrähtig *adj.* din sârmă groasă.

Gröbe *f. sg.* **1.** *(mine)* concentrat brut de minereu. **2.** *(reg.)* bădărănie, grosolănie.

Grob|einteilung, *-en, f.* împărțire, divizare brută, sumară, în mare.

Grob|erz, *-es, -e, n. (metal.)* minereu bulgări.

grobfädig *adj.* cu fire groase.

grobfas(e)rig *adj.* cu fibre groase.

Grobfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă aspră, mare; rașpă.

Grobgarn|erzeugnis, *-ses, -se, n. (text.)* produs din fire groase.

Grobgarn|spinnerei, *-en, f.* filatură de fire groase.

grob gefügt *adj.* asamblat brut, grosolan, în mare.

grob gepulvert [-fe:t sau -ve:t] *adj.* măcinat nu prea fin, mare.

grob gestreift *adj.* cu dungi late.

Grobgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate brută.

grob geziммert *adj.* din topor.

grobgliederig *adj.* robust, spătos; cu membre mari, grosolane; **~er Kerl** vlăjgan.

grobhaarig *adj.* cu păr aspru.

Grobhammer, *-s, -hämmer, m.* baros.

grobhäutig *adj.* **1.** cu pielea groasă. **2.** *(fig.)* indolent.

Grobheit, *-en, f.* grosolănie, bădărănie; **jm. ~en sagen** sau *(fam.)* **an den Kopf werfen** a spune cuiva grosolănii.

Grobian, *-s, -e, m.* bădăran, mojic, grobian.

Grobkalk, *-(e)s, m. sg.* piatră de var cu granule mari.

Grobkeramik *f. sg.* ceramică brută.

grobklotzig *adj.* grosolan, bărădan; din topor.

grobknochig *adj.* ciolănos.

Grobkohle, *-n, f.* cărbune bloc, cărbune bulgări.

grobkörnig *adj.* **1.** cu grăunțe, cu boabe mari; cu granulație mare; grosier. **2.** *(fot.)* fotosensibil; **ein ~er Film** un film sensibil la lumină.

gröblich *adj.* și *adv.* grosolan; **sich ~ irren** a se înșela grosolan.

grobmaschig *adj.* cu ochiuri mari.

Grobmörtel, *-s, -, m. (tehn.)* mortar cu agregat mare, mortar grosier.

Grobmühle, *-n, f.* moară de urluit, pentru măcinare brută.

Grobpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj cu joc, ajustare brută.

grobporig *adj.* poros, cu pori mari.

Grobraster, *-s, -, m. (tipogr., fot.)* sită, raster grosier(ă).

Grobreinigung, *-en, f.* curățare în mare, preliminară.

Gröbs, *-es, -e, m. (reg.)* v. Griebs.

Grobsack, *-(e)s, -säcke, m. (fam.)* bădăran, om grosolan, necioplit.

grobschlächtig *adj.* dur, aspru, grosolan, din topor.

Grobschlächtigkeit *f. sg.* brutalitate, aspect grosolan.

Grobschmied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* fierar (simplu), potcovar.

Grobschmiede, *-n, f.* fierărie, potcovărie.

Grobschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* tăietură brută, tăietură grosolană.

Grobschotter, *-s, m. sg.* pietriș mare, piatră grosieră.

grobschrötig *adj.* **1.** cu bobul mare. **2.** v. grobschlächtig.

Grobsicherung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* siguranță pentru curenți tari, de mare intensitate. **2.** asigurare provizorie; *(mine)* susținere provizorie.

grobsinnig *adj.* obtuz, tâmpit.

grob|stollig *adj. (despre cauciucuri)* cu profil mare, grosolan.

Grobteilung, *-en, f.* divizare brută.

Grobwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor pentru prelucrarea brută; laminor de profiluri grele.

Grobwäsche *f. sg.* lenjerie, rufărie groasă, aspră.

Grobzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** postav gros, stofă țărănească de casă. **2.** *(peior.)* vagabonzi, adunătură. **3.** *(fam.)* copii, puștime.

Groden, *-s, -, m. (reg.)* teren de aluviune în exteriorul digurilor.

Grog, *-s, -s, m.* grog.

groggy *adj. (box)* groggy; *(fam.)* epuizat, stors.

grölen, *grölte, gegrölt, vb. (h) tr.* și *intr.* a răcni, a striga, a cânta cu voce urâtă, neplăcută; **ein Lied ~** a urla un cântec.

Gröler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care țipă, urlă, răcnește.

Grölerei, *-en, f.* urlat, răcnete.

Groll, *-(e)s, m. sg.* mânie, ură ascunsă.

grollen, *grollte, gegrollt, vb. (h) intr.* **1.** a bubui, a dudui. **2.** a avea pică pe cineva, a fi mânios pe cineva.

grollhaft *adj.* mânios, supărăcios.

Grölz, *-es, -e, m. (reg.)* râgâială.

grölzen, *grölzte, gegrölzt (du, er grölzt) vb. (h) intr. (reg.)* a râgâi.

Grönländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** groenlandez(ă). **2.** *m.* caiac de sport.

Grönlandfahrer, *-s, -, m. (mar.)* **1.** călător în Groenlanda. **2.** vânător de balene. **3.** balenieră.

grönländisch *adj.* groenlandez.

Gropp, *-(e)s, -(e), m.*, **Groppe**, *-n, f. (iht.)* zglăvoacă *(Cottus gobio)*.

gr. or. *presc.* de la griechisch-orientalisch.

Gros[1] [gros], *Grosses, Grosse, n. (com.)* douăsprezece duzini; **ein ~ Knöpfe** douăsprezece duzini de nasturi.

Gros[2] [gro:], -[gro:], -[gro:(s)], *n.* **1.** masă, parte principală, totalitate; *(mil.)* gros al armatei. **2.** *(text.)* tafta, mătase groasă.

Groschen, *-s, -, m. (fin.)* **1.** *(ist.)* groș. **2.** *(fam., înv.)* monedă de 10 pfenigi. **3.** *(fam.)* ban, para; **keinen ~ haben** a nu avea nici o para chioară; **einen schönen ~ verdienen** a câștiga bani frumoși; *(fam., fig.)* **endlich ist bei ihm der ~ gefallen** în fine i-a picat fisa, a înțeles în sfârșit; **jeden ~ umdrehen** a socoti fiecare ban, a fi zgârcit.

Groschen|ausgabe, *-n, f.* ediție populară, ieftină.

Groschenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar fără pretenții, ieftin.

Groschengrab, *-(e)s, -gräber, n. (glumeț)* **1.** automat cu monede. **2.** lucru costisitor, cu cheltuieli interminabile.

Groschenheft, *-(e)s, -e, n.* broșură, fasciculă de literatură ușoară, proastă.

Groschenroman, *-s, -e, m.*, **Groschenschmöker**, *-s, -, m. (fam.)* roman de duzină, roman prost, fără pretenții.

groschenweise *adv.* ban cu ban, bănuț cu bănuț.

groß *(größer, der, die das größte) adj.* **1.** mare (ca dimensiune); **~er Raum a)** spațiu mare; **b)** încăpere mare; **er ist um zwei Zentimeter größer** e mai înalt cu doi centimetri; **~es Geld** bani mari, bancnote; **~e Ausgabe** ediție mare; **~er Buchstabe** literă mare, majusculă; **der Große Ozean** Oceanul Pacific; **~e Augen machen** a căsca ochii, a se mira; **ein ~es Herz haben** a fi mărinimos; **auf ~em Fuße leben** a trăi pe picior mare; **~e Rosinen im Kopf(e) haben** a avea planuri mari; **~e Stücke von jm.** (sau **auf jn.**) **halten** a prețui mult pe cineva; **an die ~e Glocke hängen** a spune peste tot, a trâncăni, a bate toba. **2.** mare (ca importanță), important; renumit; **ein ~er Künstler** un mare artist; **das ist eine ~e Sache** e un lucru mare, important; *(fam.)* **sie ist ganz ~e Klasse** e grozavă, e de clasă mare; *(fam.)* **ein ~es Tier** un șțab mare; **sich** *(dat.)* **ein ~es Ansehen geben** a-și da o mare importanță, a-și da aere. **3.** mare; tare; puternic; intens; **ich habe ~en Hunger** mi-e o foame grozavă, mi-e foarte foame; *(mar.)* **~e Fahrt machen** a merge cu viteză mare; **darin ist er ~** în aceasta e tare, e priceput. **4.** mare, distins; **die ~e Welt** lumea mare, aleasă; **die ~e Dame spielen** a face pe cucoana. **5.** mare, adult; (mai) în vârstă; **wenn ich erst ~ bin** când am să fiu mare; **mein ~er Bruder** fratele meu cel mare. **6.** *(reg.)* gravidă, însărcinată. **7.** esențial; în mare; **die ~e Linie bewahren** a urmări esențialul; **in ~en Zügen erzählen** a relata în mare. **8.** *(substantivat, în expr.)* **Groß und Klein** mic și mare, tineri și bătrâni, toată lumea; **im Großen (und) Ganzen** în mare, în linii mari, în general; **im Großen gesehen** privit în linii mari; *(com.)* **im Großen kaufen** a cumpăra angro, cu toptanul, cu ridicata. **9.** *(adverbial; pop.)* prea mult; **er hat sich nicht ~ darum gekümmert** nu s-a interesat prea mult de asta; **es liegt mir nicht ~ daran** nu mă prea doare de asta; *(cu particulă de întărire)* **was ist da schon ~ zu tun?** ce mare lucru mai trebuie făcut aici?

Groß|abnehmer, *-s, -, m.* negustor angrosist, comerciant cu ridicata.

Groß|agrarier [-riɐ], *-s, -, m.* latifundiar.

Groß|aktion, *-en, f.* operație, acțiune în stil mare, de mare anvergură.

Groß|aktionär, *-s, -e, m. (ec.)* mare acționar.

Groß|alarm, *-s, -e, m.* alarmă generală.

groß angelegt *adj.* în stil mare.

Groß|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ofensivă mare, atac pe front larg.

Groß|anlage, *-n, f.* **1.** investiție mare. **2.** instalație mare.

groß|artig *adj.* măreț, grandios, impunător; *(fam.)* **~ tun** a se făli, a face pe grozavul.

Groß|artigkeit *f. sg.* măreție, grandoare.

Groß|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* mobilizare de amploare, generală.

Groß|aufnahme, *-n, f.* **1.** fotografiere de aproape. **2.** fotografie pe clișeu mare, în prim plan, macrofotografie.

Groß|auftrag, *-(e)s, -träge, -m. (ec.)* comandă mare (de livrări); lucrare (comandată) de mare amploare.

groß|äugig *adj.* cu ochi mari.

Großbank, *-en, f.* bancă mare, bancă de primă mărime.

Großbankier [-baŋkie:], *-s, -s, m.* mare bancher.

Großbär, *-en, -en, m.* **1.** urs mare, adult. **2.** *sg. (astron.)* Ursa Mare.

Großbau, *-(e)s, -ten, m.* construcție de dimensiuni mari.

Großbaubetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de construcții mari.

großbäuchig *adj.* pântecos.

Großbauer, *-n* (și *-s*), *-n, m.* **1.** țăran înstărit. **2.** *(ist.)* chiabur.

großbäuerlich *adj.* **1.** de țăran înstărit. **2.** *(ist.)* de chiabur, chiaburesc.

Großbauernschaft, *-en, f. (ist.)* chiaburime.

Großbauerntum, *-(e)s, n. sg.* **1.** starea de țăran înstărit; pătura socială de țărani înstăriți. **2.** *(ist.)* chiaburie; chiaburime.

Großbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu al velei mari.

Großbau|stelle, *-n, f.* șantier mare de construcții.

großbeerig *adj. (bot.)* cu boabe mari.

Großbesitz, *-es, -e, m.* proprietate mare.

Großbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** uzină mare; întreprindere mare; firmă mare; gospodărie (agricolă) mare; **landwirtschaftlicher ~** mare exploatare agricolă. **2.** *(fig.)* activitate intensă; agitație; **es herrscht hier ~** aici lucrul este în toi.

Großbezüger, *-s, -, m. (elv.)* v. Großabnehmer.

großblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunze mari.

Großblockbauweise, *-n, f.* construcție din prefabricate.

großblumig *adj. (bot.)* cu flori mari.

Großbomber, *-s, -, m. (pop.)* (avion) bombardier mare.

Großboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă mare.

Großbourgeoisie [-bʊrʒoazi:], *-n, f.* v. Großbürgertum.

Großbram|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă, zburător mare.

Großbram|stange, *-n, f. (mar.)* arboret (de arbore) mare.

Großbrand, *-(e)s, -brände, -m.* v. Großfeuer (1).

großbritannisch *adj.* britanic, din Marea Britanie.

Großbuch|stabe, *-ns, -n, m.* majusculă.

großbürgerlich *adj.* de mare burghez, de mare burghezie.

Großbürgertum, *-s, n. sg.* mare burghezie.

groß denkend *adj.* mărinimos, generos; **ein ~er Mensch** un om cu sufletul mare, generos, nobil.

großdeutsch *adj. (pol., ist)* pangerman.

Großdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar mare.

Großdutzend, *-s, -e, n. (com.)* douăsprezece duzini.

Große, *-n, -n (ein Großer), m.* și *f.* **1.** adult(ă). **2.** persoană mare, importantă. **3.** fiul (fiica) cel (cea) mai mare **4.** *(în nume de domnitori)* cel Mare.

Größe, *-n, f.* **1.** mărime, dimensiune; **in natürlicher ~** în mărime naturală. **2.** *(la îmbrăcăminte)* număr, talie, mărime; **einheitliche ~** mărime, talie uniformă; **normale ~** mărime, talie normală. **3.** persoană importantă, celebră, celebritate; **viele ~n der Kunst waren gekommen** veniseră multe celebrități din domeniul artei. **4.** *sg. (fig.)* mărime, măreție; celebritate; valoare, importanță; **die ~ dieses Augenblicks** importanța, măreția acestei clipe, acestui moment.

Groß|einkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* cumpărare, achiziționare angro, în stil mare.

Groß|einsatz, *-es, -sätze, m. (mai ales la sg.)* activitate, acțiune, operație în stil mare, de amploare.

groß|elterlich *adj.* **1.** a bunicilor. **2.** din partea bunicilor.

Groß|eltern *pl.* bunici.

Groß|elternteil, *-(e)s, -e, m.* unul din cei doi bunici.

Größ|abweichung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* abatere dimensională de la măsură. **2.** *(mat.)* deviere cantitativă.

Größenbezeichnung, *-en, f.* marcare a mărimii.

Groß|enkel, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* strănepot(-oată).

Größenklasse, *-n, f.* **1.** *(mat.)* clasă de mărimi. **2.** *(mar.)* categorie de vase (după capacitate); **Schiffe in den ~n bis 10 000 BRT** vase cu capacitatea până la 10 000 tone.

Größenlehre *f. sg.* aritmetică; teoria mărimilor.

Größenmaß, *-es, -e, n.* dimensiune, mărime.

Größen|nummer, *-n, f.* număr de mărime; *(la îmbrăcăminte)* mărime, talie.

Größen|ordung *f. sg.* ordine de mărime; grad; *(mat.)* ordin de mărime.

großenteils *adv.* în mare parte.

Größen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de mărime.

Größenver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** grad, ordine de mărime. **2.** proporție cantitativă, de mărime.

Größenwahn, **Größenwahnsinn**, *-(e)s, m. sg.* grandomanie, megalomanie.

größenwahnsinnig *adj.* **1.** *(med.)* grandoman, megaloman. **2.** *(fam.)* înfumurat.

Größenwechsel, *-s, -, m.* schimbare de mărimi.

größer *(comp. de la* groß*)* mai mare.

Groß|er|eignis, *-ses, -se, n.* mare eveniment.

größer(e)nteils *adv.* în (cea mai) mare parte.

größern, *größerte, gegrößert, vb. (h) tr.* a mări.

Großfabrikant, *-en, en, m.* mare industriaș, fabricant.

Großfahndung, *-en, f.* urmărire în stil mare (a unui delincvent); razie de mari proporții.

Großfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture mare *(Macrolepidopterae).*

Großfamilie [-liə], *-n, f. (ist.)* clan, familie.

Großfeuer, *-s, -, n.* **1.** incendiu mare. **2.** *(mil.)* foc puternic de artilerie.

großfigurig *adj.* cu modele, cu figuri mari.

Großfingerflosser, *-s, -, m.* v. Großflosser.

großfingrig *adj.* cu degete mari.

Großfirma, *-men, f.* întreprindere, firmă mare.

Großflächenwirtschaft *f. sg. (agr.)* folosire a suprafețelor întinse pentru diferite culturi.

großflächig *adj.* cu suprafață mare, întins.

Großflosser, *-s, -, m. (iht.)* nume al unor pești mici exotici de decor cu aripioare mari *(Macropodus).*

Großflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avion gigant.

Großfolio, *-s, -s* (și *-lien* [liən]), **Großformat**, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mare.

Großformatblech, *-(e)s, n. sg.* tablă de zinc de format mare.

Großfresse, *-n, f. (pop.)* fanfaron, lăudăros.

großfressig *adj. (pop.)* fălos, lăudăros.

großfruchtig *adj. (bot.)* cu fruct mare; **ein ~e Sorte** un soi cu fructe mari.

Großfunk|station, *-en, f.* mare post de emisiune.

Großfürst, *-en, -en, m.* mare duce, principe.

Großfürstentum, *-s, -tümer, n.* mare ducat, principat.

Großfürstin, *-nen, f.* mare ducesă, principesă.

großfürstlich *adj.* de mare duce.

Großfußkänguru, *(înv.)* **Großfußkänguruh**, *-s, -s, n. (zool.)* nume al unei specii de cangur *(Macropus).*

großfüttern, *fütterte groß, großgefüttert, vb. (h) tr.* a crește hrănind, a hrăni până se face mare.

Großgarage [-ʒə], *-n, f.* garaj mare.

großgeblümt *adj. (despre imprimeuri)* cu flori mari.

Großgemeinde, *-n, f.* comună cu sate înglobate.

großgemustert *adj. (despre imprimeuri)* cu modele, cu desene mari.

Großgeometrie *f. sg.* macrogeometrie.

großgesinnt *adj. cu* suflet nobil, generos.

großgewachsen *adj.* înalt, de statură mare, crescut mare.

großglied(e)rig *adj.* cu membre mari; osos.

Großgrundbesitz, *-es, -e, m.* latifundiu, moșie mare, mare proprietate.

Großgrundbesitzer, *-s, -, m.* latifundiar, mare moșier.

Großgrundbirne, *-n, f. (bot.)* **1.** nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.). **2.** *(reg.)* cartof *(Solanum tuberosum* L.).

Großhandel, *-s, m. sg.* comerț angro, cu ridicata; **staatlicher ~** comerț angro de stat.

Großhandels|index, *-es, m. sg.* indice al comerțului angro, cu ridicata.

Großhandels|preis, *-es, -e, m.* preț angro, preț cu ridicata.

Großhandelspreis|index, *-es, m. sg.* indice de preț al comerțului cu ridicata, angro.

Großhandels|spanne, *-n, f.* marfă de comerț, angro.

Großhandels|umsatz, *-es, -sätze, m.* cifră de afaceri a comerțului angro.

Großhandels|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de vânzare angro.

Großhändler, *-s, -, m.* mare comerciant; angrosist, toptangiu.

Großhandlung, *-en, f.* magazin cu ridicata, angro.

Großhans, *-e, m. (fam.)* lăudăros, îngâmfat, încrezut, fanfaron.
Großherr, *-n, -en, m. (ist.)* sultan, padişah.
großherrisch *adj. (peior.)* cu aere de mare boier.
großherzig *adj.* mărinimos, generos; **eine ~e Tat** o faptă nobilă, generoasă.
Großherzigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
Großherzog, *-s, -zöge, m.*, **~in**, *-nen, f.* mare duce(să).
großherzoglich *adj.* de mare duce.
Großherzogtum, *-s, -tümer, n.* mare ducat.
Großhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* encefal, creierul mare.
Großhirnrinde *f. sg. (anat.)* materie cenuşie.
Großhundert, *-s, n. sg. (înv.)* zece duzini.
Groß|industrie, *-n* [-i:ən], *f.* mare industrie.
Groß|industrielle [-triɛlə], *-n, -n (ein Großindustrieller), m.* mare industriaş.
Groß|inquisitor, *-s, -en, m. (ist.)* mare inchizitor.
Grossist, *-en, -en, m. (com.)* angrosist, comerciant cu ridicata, toptangiu.
großjährig *adj.* major.
Großjährigkeit *f. sg.* majorat.
großkalib(e)rig *adj.* **1.** de calibru mare. **2.** *(fig., fam.)* însemnat; **ein ~er Mensch** o capacitate, o personalitate.
Großkämmerer, *-s, -, m.* mare şambelan.
Großkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (mil.)* bătălie, luptă de proporţii mari; *(mar.)* bătălie cu nave de linie.
Großkampfschiff, *-(e)s, -e, n. (mar., mil.)* navă, vas de linie.
Großkanzler, *-s, -, m. (ist.)* mare cancelar.
Großkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n.* mare capital.
Großkapitalist, *-en, -en, m.* mare capitalist.
großkapitalistisch *adj.* de mare capital.
groß kariert *adj.* **1.** cadrilat mare, cu carouri mari. **2.** *(fig.)* îngâmfat, înfumurat.
Großkaufmann, *-(e)s, -kaufleute, m.* mare comerciant.
Großkind, *-(e)s, -er, n. (elv.)* nepot, nepoată (de bunic).
Großknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* vătaf al argaţilor.
Großkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de mare amploare, concert extraordinar.
Großkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** macrocefal. **2.** *(fam.)* fanfaron.
Großkopfe(r)te, *-n, -n (ein Großkopfe(r)ter), m.* şi *f. (pop.)* **1.** şef, ştab, persoană influentă. **2.** intelectual(ă).
großköpfig *adj.* **1.** macrocefal. **2.** *(fig.)* vanitos, îngâmfat.
Großkopfschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă cu cap mare *(Platysternum megacephalum* Gray*)*.
großkörnig *adj.* cu grăunţe, cu boabe mari; cu granulaţie mare, macrogranulat.
Großkotz, *-es, -e, m. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
Großkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* supercentrală, mare centrală de energie electrică.
Großkreuz, *-es, -e, n.* **1.** *(ist.)* insignă a marilor demnitari ai ordinelor cavalerilor medievali. **2.** mare cruce (decoraţie).
Großküche, *-n, f.* bucătărie de cantină (a unei întreprinderi mari).
Großkühl|anlage, *-n, f.* instalaţie mare frigorifică.
Großkunde, *-n, -n, m. (ec.)* client important.
Großkundgebung, *-en, f.* mare demonstraţie publică; mare manifestaţie, miting.
Großlandwirtschaft *f. sg.* agricultură extensivă.
Großloge [-lo:ʒə], *-n, f.* uniune a mai multor loje francmasone.
großmachen, *machte groß, großgemacht, vb. (h) refl.* a-şi da importanţă, a se umfla în pene; **sich mit etwas ~** a se făli cu ceva.
Großmacht, *-mächte, f. (pol.)* mare putere.
großmächtig *adj.* **1.** cu mare putere, puternic, cu influenţă mare. **2.** *(fam.)* uriaş, enorm, imens.
Großmacht|ein|stellung *f. sg. (pol.)* atitudine de mare putere.
Großmacht|politik *f. sg. (pol.)* politică de mare putere.
Großmacht|stellung *f. sg. (pol.)* poziţie, situaţie de mare putere.
Großmagd, *-mägde f. (înv.)* slujnică principală.
Großmama, *-s, f. (fam.)* bunică, mamă-mare.
Großmanns|sucht *f. sg.* grandomanie, megalomanie.
großmanns|süchtig *adj.* grandoman, megaloman.
Großmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piaţă angro.
Großmarkt|halle, *-n, f.* hala pieţii angro.
großmaschig *adj. (text.)* cu ochiuri mari.
Großmaschine, *-n, f.* maşină mare; **landwirtschaftliche ~n** maşini agricole mari.
Großmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (geogr.,* şi *fig.)* scară mare.
Großmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* arbore mare, maestra, catarg principal.
Großmast|raa, **Großmast|rah**, *-en*, **Großmast|rahe**, *-n, f. (mar.)* vergă a arborelui mare.
Großmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* palavragiu lăudăros, fanfaron.
großmäulig *adj. (fam.)* lăudăros, fanfaron.
Großmäuligkeit *f. sg. (fam.)* lăudăroşenie, fanfaronadă.
großmehr|heitlich *adj. (elv.)* cu mare majoritate (de voturi).
Großmeister, *-s, -, m.* **1.** *(şah)* mare maestru. **2.** *(ist.)* mare maestru (al unui ordin cavaleresc). **3.** mare maestru (al unei uniuni de loje francmasonice). **4.** *(fam.)* mare maestru (intr-o specialitate).
Großmittel|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a contragabierului mare.
groß mögend *adj. (înv.; poet.)* prea puternic.
Großmogul, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* Mare Mogul. **2.** nume al unui diamant vestit (din India).
Großmut *f. sg.* mărinimie, generozitate; **~ üben** a se purta generos.
großmütig *adj.* mărinimos, generos.
Großmütigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
Großmutter, *-mütter, f.* bunică.
großmütterlich *adj.* **1.** de bunică; a bunicii. **2.** din partea bunicii.
Großneffe, *-n, -n, m.* strănepot (de frate, de soră).
Großnichte, *-n, f.* strănepoată (de frate, de soră).
Groß|obermars|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a contragabierului mare.
Groß|offensive [-və], *-n, f. (mil.)* mare ofensivă.
Groß|oheim, *-(e)s, -e, m. (înv.)* v. Großonkel.
groß|ohrig *adj.* urechiat, cu urechile mari.
Groß|oktav, *-s, m. sg. (tipogr.)* format octav mare.
Groß|onkel, *-s, -, m.* **1.** frate al bunicului sau al bunicii. **2.** soţ al surorii bunicului sau bunicii.
Großpackung, *-en, f.* ambalaj mare, bacs.
Großpapa, *-s, -s, m. (fam.)* bunic.
großpäppeln, *päppelte groß, großgepäppelt (ich päpp(e)le groß), vb. (h) tr. (fam.)* a creşte hrănind cu grijă (o vieţuitoare).
Großpferd, *-(e)s, -e, n. (tehn.; înv.)* kilowatt.
Großplanung, *-en, f.* planificare în mare, de ansamblu.
großporig *adj.* cu pori mari.
Großprahler, *-s, -, m.* lăudăros, fanfaron mare.
Großprahlerei, *-en, f.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
Großpriester, *-s, -, m.* mare preot.
Großproduktion *f. sg.* producţie în stil mare, producţie masivă.
Großproduzent, *-en, -en, m.* mare producător.
Großputz, *-es, m. sg. (reg.)* curăţenie generală.
Großraa, **Großrah**, *-en*, **Großrahe**, *-n, f. (mar.)* vergă mare de vintre(a)lă.
Großrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** mare consiliu. **2.** membru al parlamentului (în Elveţia).
Großraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** regiune mare, împrejurime a unui mare oraş; **der ~ Stuttgart** regiunea Stuttgartului. **2.** spaţiu, încăpere mare.
großräumig *adj.* întins, spaţios, larg.
Großraum(verkehrs)flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de mare capacitate.
Großraumwagen, *-s, -, m.* **1.** tramvai cu burduf. **2.** *(ferov.)* vagon comun, fără compartimente. **3.** *(ferov.)* vagon de marfă cu suprafaţă mare de încărcare.
Großraumwirtschaft *f. sg.* economie de mare întindere.
Großrechner, *-s, -, m.* calculator puternic; **über ~ kommunizieren** a comunica prin calculatoare puternice; **~ miteinander verbinden** a interconecta calculatoare puternice.
Großrein(e)machen, *-s, n. sg.* curăţenie mare, generală.
Großrohrleitung, *-en, f.* conductă principală.
Großroyal [-rɔjəl], *-s, -s, n. (mar.)* rândunică mare (velă).
Großroyal|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* vela strai a rândunicii mari.
Großrusse, *-n, -n, m.*, **Großrussin**, *-nen, f. (ist.)* velicorus(ă).
großrussisch *adj. (ist.)* velicorus.
Groß|satz, *-es, -sätze, m. (gram., inv.)* frază dezvoltată; perioadă.
Großschieber, *-s, -, m.* mare speculant.
Großschnauze, *-n, f. (fam.)* gură-mare, lăudăros.
großschnauzig, **großschnäuzig** *adj. (fam.)* cu gura mare.
großschreiben, *schrieb groß, großgeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie cu majusculă.
Großschreibung *f. sg.* scriere cu majuscule.
großschuppig *adj. (iht.)* cu solzi mari.
Großsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă principală.
Großsegelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* ghiu al velei mari.
Großsender, *-s, -, m. (radio.)* post mare de emisiune.
Großserienproduktion [-ze:riən-], *-en, f.* producţie în serie mare.
Großsiegelbewahrer, *-s, -, m. (ist.)* canular, păzitor al peceţilor.
Großsinn, *-(e)s, m. sg.* mărinimie; generozitate.
Großsohn, *-(e)s, -söhne, m.* nepot de bunic(ă).
Groß|spiel, *-(e)s, -e, n.* (la jocuri de cărţi) grand.
Groß|sprechen, *-s, n. sg.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
Groß|sprecher, *-s, -, m.* lăudăros, fanfaron.
Groß|sprecherei *f. sg.* lăudăroşenie, fanfaronadă.
groß|sprecherisch *adj.* lăudăros, fanfaron, bun de gură.
groß|spurig *adj. (fam.)* îngâmfat, arogant.
Groß|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat mare; mare putere.
Groß|stadt, *-städte, f.* oraş mare; metropolă.
Groß|stadtbevölkerung *f. sg.* populaţie a marilor oraşe.
Groß|städter, *-s, -, m.* locuitor al unui mare oraş.
Groß|stadtgewühl, *-s, n. sg.* îmbulzeală, forfot(eal)ă de mare oraş.
groß|städtisch *adj.* de oraş mare.
Groß|stadtkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de mare oraş. **2.** *(fig.)* locuitor al unui mare oraş.
Groß|stadtlärm, *-s, m. sg.* zgomot de mare oraş; forfot(eal)ă de mare oraş.
Groß|stadtleben, *-s, n. sg.* viaţă de mare oraş.
Groß|stadtmensch, *-en, -en, m.* **1.** om, locuitor al unui mare oraş. **2.** om cu manierele unui locuitor dintr-un mare oraş.
Groß|stadt|sumpf, *-(e)s, -sümpfe, m. (peior.)* mocirlă, viaţă de mizerie, decadenţă dintr-un mare oraş.
Groß|stadtverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie intensă a unui mare oraş.
Groß|stenge|stag|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă a straiului arborelui gabier mare.
Großsultan, *-s, -e, m.* mare sultan.
Großtante, *-n, f.* **1.** soră a bunicii sau a bunicului. **2.** soţie a fratelui bunicului sau bunicii.
Großtat, *-en, f.* faptă măreaţă.
größte (*sup.* de la groß) cel (cea) mai mare.
Großtechnik *f. sg.* tehnică de folosire a aparatelor, a maşinilor mari.
Großteil, *-(e)s, -e, m.* (şi *n.*) cea mai mare parte.
größtenteils *adv.* în cea mai mare parte.
Größtmaß, *-es, -e, n.* cea mai mare măsură.
größtmöglich *adj.* cât se poate de mare; cât se poate de mult; **die ~e Ausnutzung der Sportplätze** folosire la maximum a terenurilor de sport.
Größtmoment, *-(e)s, -e, n. (mec.)* moment maxim.
Großtanker, *-s, -, m.* petrolier de mare tonaj.
Großtochter, *-töchter, f.* nepoată de bunic(ă).
großtönend *adj.* **1.** cu rezonanţă mare; **~e Namen** nume de mare rezonanţă. **2.** *(peior.)* pompos, sforăitor.

Großtopp, *-s, -e,* (şi *-s*), *m. (mar.)* vârf, gât al catargului mare.
Großtrappe, *-n, f. (ornit.)* dropie mare *(Otis tarda).*
Großtu|er [-tu:ɐ], *-s, -, m.* lăudăros, îngâmfat, încrezut.
Großtu|erei *f. sg.* lăudăroşenie, îngâmfare.
großtu|erisch *adj.* lăudăros, îngâmfat, încrezut.
großtun, *tat groß, großgetan, vb. (h) intr.* a-şi da aere, a se umfla în pene; **mit etwas ~** a se făli cu ceva.
Groß|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere mare.
Groß|unternehmer, *-s, -, m.* mare antrepenor, mare patron.
Großvater, *-s, -väter, m.* bunic.
großväterlich *adj.* **1.** de bunic, al bunicului. **2.** din partea bunicului.
Großvatersessel, *-s, -, m.*, **Großvater|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu mare, jilţ.
Großver|an|staltung, *-en, f.* adunare, miting mare.
Großverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* formaţiune militară (din arme diferite).
Großverbraucher, *-s, -, m. (ec.)* mare consumator.
Großverdiener, *-s, -, m.* persoană cu venituri mari, care câştigă mult.
Großverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare angro.
Großversandhaus, *-es, -häuser, n.* mare întreprindere de vânzare prin corespondenţă.
Großvieh, *-(e)s, m. n. sg.* vite mari.
Großwahltag, *-(e)s, -e, m.* zi principală de alegeri.
Großwesir, *-s, -e, m. (ist.)* mare vizir.
Großwetterlage, *-n, f.* situaţie meteorologică generală.
Großwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mare.
Großwirtschaft, *-en, f.* mare gospodărie; fermă; **kollektive ~** gospodărie agricolă colectivă.
großwüchsig *adj.* de talie mare.
Großwürdenträger, *-s, -, m.* mare demnitar.
großzählig *adj.* cu dinţi mari.
großziehen, *zog groß, großgezogen, vb. (h) tr.* a creşte, a educa.
großzügig *adj.* şi *adv.* **1.** cu vederi largi; capabil de planuri mari. **2.** generos; **~e Natur** fire generoasă. **3.** în stil mare; **~ bauen** a construi în stil mare, aerisit.
Großzügigkeit *f. sg.* **1.** lărgime de vederi. **2.** mărinimie, generozitate.
grotesk *adj.* grotesc.
Groteşk *f. sg. (tipogr.)* grotesc.
Groteske, *-n, f.* **1.** *(arhit.)* ornament grotesc (specific Romei antice şi Renaşterii). **2.** *(arte)* reprezentare grotescă a realităţii (în literatură, muzică). **3.** *(muz.)* grotescă. **4.** *(fig.)* întâmplare grotescă.
groteskerweise *adv.* în mod grotesc.
Groteskschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere groteşti, scriere cu litere groteşti.
Groteskstanz, *-es, -tänze, m.* dans grotesc.
Grotte, *-n, f.* grotă, peşteră (artificială).
Grotten|arbeit, *-en, f.* v. Grottenverzierung.
Grotten|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător în scoicărie.
grottendoof *adj. (fam.)* tâmpit.
grottenfalsch *adj. (fam.)* complet greşit.
grottenhässlich *adj. (fam.)* extrem de urât.
Grotten|olm, *-(e)s, -e, m. (zool.)* proteu *(Proteus anguinus).*
grottenschlecht *adj. (fam.)* foarte rău.
Grottenverzierung, *-en, f.*, **Grottenwerk**, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* ornamente pentru grote artificiale, scoicărie, grotă artificială.
Grotzen, *-s, -, m. (reg.)* **1.** casă a sâmburilor (la fructe). **2.** vârf la conifer. **3.** dungă de culoare mai închisă (la blănuri).
grub *pers.* 1, 3 *sg. ind. imperf.* de la graben.
grubbeln, *grubbte, gegrubbt, vb. (h) tr. (agr.)* a lucra cu cultivatorul.
Grubber, *-s, -, m. (agr.)* extirpator, cultivator.
grubbern, *grubberte, gegrubbert, vb. (h) tr.* v. grubbeln.
Grubberzinke, *-n, f. (agr.)* gheară, cuţit de extirpator.
Grübchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Grube) gropiţă.
Grube, *-n, f.* **1.** groapă, adâncitură; **wer anderen eine ~ gräbt, fällt selbst hinein** cine sapă groapa altuia cade singur în ea. **2.** vizuină (de animale). **3.** mormânt; *(fig.)* **jn. in die ~ bringen** a băga în groapă pe cineva; *(fam.)* **in die ~ fahren** a muri. **4.** mină, carieră. **5.** *(anat.)* scobitură, cavitate (a unor organe). **6.** *(vân.)* capcană, cursă.
Grübelei, *-en, f.* meditare, reflectare (intensă, de cele mai multe ori fără rezultat).
grübeln, *grübelte, gegrübelt (ich grüb(e)le), vb. (h) intr. (über* cu *ac.)* a medita (asupra unui lucru), a reflecta (la ceva), a-şi stoarce creierii.
Gruben|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec., fin.)* acţiune minieră.
Gruben|arbeit, *-en, f.* muncă în mină.
Gruben|arbeiter, *-s, -, m.* minier.
Gruben|aufseher, *-s, -, m.* inspector miner.
Gruben|ausbau, *-(e)s, -ten, m. (mine)* susţinere (a galeriilor).
Grubenbahn, *-en, f.* linie ferată minieră.
Grubenbaron, *-s, -e, m. (peior.)* mare proprietar de mine.
Grubenbau, *-(e)s, -e, m.* exploatare, lucrare minieră.
Grubenbefahrung *f. sg.* inspectare a unei mine.
Grubenbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de mine.
Grubenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** exploatare minieră. **2.** întreprindere minieră.
Grubenbewetterung, *-en, f.* aeraj minier.
Grubenbrand, *-(e)s, -brände, m.* incendiu de mină.
Gruben|einfahrt, *-en, f.* gură de intrare în mină.
Gruben|erz, *-es, -e, n.* minereu.
Gruben|explosion, *-en, f.* explozie minieră.
Grubenfahren, *-s, n. sg.* coborâre în mină.
Grubenfeld, *-(e)s, -er, n.* teren, perimetru minier.
Grubenförderung, *-en, f.* transport minier.
Grubengas, *-es, -e, n.* **1.** *(mine)* grizu, gaz de mină. **2.** *(geol.)* gaz metan.
Grubengasvergiftung, *-en, f.* intoxicare cu gaze miniere.
Grubengebäude, *-s, -, n.* **1.** clădire a direcţiei miniere, clădirea cu birouri a unei mine. **2.** construcţii de mină (galerii, puţuri, abataje etc.).
Grubengezähe, *-s, n. sg.* unelte de minerit.
Grubenhelm, *-(e)s, -e, m.* cască de miner.
Grubenholz, *-es, n. sg.* lemn de mină.
Grubenhund, **Grubenhunt**, *-(e)s, -e, m.* vagonet de mină.
Gruben|ingenieur [-lnʒenjø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer de mine.
Grubenkittel, *-s, -, m.* salopetă de miner.
Grubenklein, *-s, n. sg. (mine)* **1.** pietriş mărunt pe fundul galeriilor, mărunţi. **2.** minereu sfărâmat.
Grubenkohle *f. sg. (mine)* cărbune de mină, de piatră.
Grubenkompass, *-es, -e, m.* busolă minieră.
Grubenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (zool.)* botriocefal *(Diphillobothrium latum).*
Grubenkrankheit *f. sg. (med.)* boala minerilor, anchilostomiază.
Grubenkreis, *-es, -e, m.* perimetru minier.
Grubenlampe, **Grubenleuchte**, *-n, f.* **Grubenlicht**, *-(e)s, -er, n.* lampă de miner.
Grubenlüftung, *-en, f.* aeraj minier.
Grubenmauerung, *-en, f.* înzidire a minelor.
Grubenrettungsdienst, *-(e)s, -e, m.* echipă de salvare minieră.
Grubenrettungswesen, *-s, n. sg.* tehnică de salvare minieră.
Grubenrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n. (mine)* sector minier.
Grubenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puţ de mină.
Grubenschwarte, *-n, f.*, **Grubenschwert**, *-(e)s, -er, n.* lăturoaie, scândură de protecţie în galeria minieră.
Grubensohle *f. sg.* **1.** fund de groapă. **2.** vatră (a galeriei de mină), orizont de mină.
Gruben|steiger, *-s, -, m. (mine)* supraveghetor al minerilor, maestru-miner.
Gruben|stempel, *-s, -, m. (mine)* stâlp de susţinere.
Gruben|strecke, *-n, f. (mine)* galerie.
Gruben|unglück, *-(e)s, n. sg. (rar* şi *pl. -e)* accident, catastrofă în mină.
Grubenverwaltung, *-en, f.* administraţie, direcţie a minei.
Grubenwagen, *-s, -, m.* vagonet de mină.
Grubenwasser, *-s, n. sg.* apă de mină; apă infiltrată în mină.
Grubenwasser|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* îndepărtare, înlăturare a apei din mină; drenaj minier.
Grubenwehr, *-(e)s, n.* echipă de salvare minieră.
Grubenwerk, *-(e)s, -e, n.* mină.
Grubenwetter, *-s, -, n. (mine)* grizu.
Grubenzimmerung, *-en, f. (mine)* armare, susţinere a galeriilor.
grubig *adj. (reg.)* cu gropi.
Grübler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care meditează, reflectează mult.
grüblerisch *adj.* meditativ; gânditor.
Grüblernatur, *-en, f.* fire (de om) care meditează, căruia îi place să reflecteze; visător.
Grübling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* cartof *(Solanum tuberosum* L.).
Grude, *-n, f.* **1.** cocs de lignit. **2.** sobă pentru cocs de lignit. **3.** *(reg.)* jar, jăratic.
Grude|herd, *-(e)s, -e, m.*, **Grude|ofen**, *-s, -öfen,* v. Grude **(2).**
grüezi ['gry:ɛtsi] *interj. (elv.)* salut!
Gruft, *Grüfte, f.* cavou, criptă; mormânt (deschis).
Gruftgewölbe, *-s, -, n.* **1.** cavou. **2.** criptă, boltă subterană la unele biserici.
Grufti, *-s, -s, m. (limbaj al tineretului)* **1.** persoană adultă, persoană în vârstă. **2.** tânăr (sectar) în negru.
grummeln, *grummelte, gegrummelt (ich grumm(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *intr. (impers.)* a bubui de departe. **II.** *tr.* a mormăi.
Grummet, *-s, n. sg.* otavă.
Grummetboden, *-s, -böden, m.* **1.** fâneaţă cu otavă. **2.** pod pentru păstrat otava.
grumm(e)ten, *grumm(e)tete, gegrumm(e)tet (du grumm(e)test, er grumm(e)tet), vb. (h) tr. (reg.)* a cosi, a face, a strânge otava.
Grummet|ernte, *-n, f.* recoltă de otavă, strângere a otavei.
Grummet|heu, *-s, -n, sg.* v. Grummet.
Grummetmahd, *-en, f.* **1.** cosit al otăvii. **2.** v. Grummeternte.
Grumt, *-s, n. sg.* v. Grummet.
grün *adj.* **1.** verde; **~ werden** a (se) înverzi, a se face verde; **~er Salat** salată verde; **die ~en Lungen der Stadt** parcurile oraşului; *(mineral.)* **~e Erde** seladonită; *(în expr.)* **die Grüne Minna** sau **der Grüne August** (sau **Heinrich)** duba pentru arestaţi; **vom ~en Tisch aus** de la masa verde; **jn. über den ~en Klee loben** a ridica pe cineva în slăvi; **auf keinen ~en Zweig kommen** a nu reuşi, a nu ieşi la capăt; *(adverbial)* **sich ~ und gelb ärgern** a se supăra foc; **~ und gelb schlagen** a învineţi în bătăi; *(fig.)* **~es Licht geben** a da drumul, a da cale liberă (în acţiune). **2.** verde, necopt, nematur, crud; proaspăt; **~e Blaubeeren sind rot** afinele crude sunt roşii; **~es Gemüse a)** zarzavat proaspăt; **b)** *(fig.)* tineri nematuri, adolescenţi; *(fam.)* **er ist noch ein ~er Junge** e încă prea tânăr, n-are experienţă; **~e Häute** piei brute. **3.** *(pol.)* verde, ecologist. **4.** *(în expr.)* **jm. nicht ~ sein** a nu suferi pe cineva; **die ~e Seite** partea inimii.
Grün, *-s, n. sg.* **1.** culoare verde. **2.** verdeaţă; **das erste ~ der Wiesen** prima înverzire a păşunilor. **3.** pică, verde *(la cărţi).* **4.** *(fam.: în expr.)* **bei Mutter ~ schlafen** a dormi sub cerul liber. **5.** *(sport)* gazon tuns pe terenul de golf.
Grün|algen *pl. (bot.)* clorofite, alge verzi *(Chlorophyta, Chlorophyceae).*
Grün|anlage, *-n, f.* plantaţie verde, spaţiu verde (într-o localitate).
grün|äugig *adj.* cu ochi verzi.
Grünbärtling, *-s, -e, m.* v. Bartgrundel.
Grünbeere, *-n, f. (bot.)* agrişă *(Ribes grossularia* L.).
grün belaubt *adj. (despre arbori)* înverzit, acoperit cu verdeaţă.
grünbewachsen *adj.* acoperit cu verdeaţă.
grünblau *adj.* albastru-verzui.
Grund, *-(e)s, Gründe, m.* **1.** *sg.* teren, pământ, sol; **sandiger ~** sol nisipos; *(fig.)* **sich in ~ und Boden schämen** a-i fi foarte ruşine. **2.** proprietate funciară; **mein ~ und Boden** proprietatea mea (funciară). **3.** vale; **ein kühler ~** o vale răcoroasă. **4.** *sg.* fund; **das Glas bis auf den ~ leeren** a goli paharul până la fund; **ein Schiff in den ~ bohren** a scufunda, a da la fund o corabie; **im ~(e) seiner Seele** în adâncul sufletului său. **5.** fundament,

bază, temelie; **der ~ des Hauses** temelia, fundamentul casei; **den ~ graben** a săpa fundația (unei clădiri); **den ~ legen (zu)** a pune baza (pentru); **auf sicherem ~ bauen** a întreprinde ceva pornind de la o bază sigură, a clădi pe un fundament serios; **von ~ auf** din temelie; **einer Sache auf den ~ gehen** a cerceta ceva temeinic, cu de-amănuntul; **auf ~** pe bază. **6.** fond, esență; **im ~e genommen** în fond, în definitiv; **von ~ aus** cu desăvârșire; **er ist im ~e ein guter Mensch** în fond este un om bun. **7.** cauză, pricină; motiv; **aus welchem ~(e)?** din ce cauză? **ein schwerwiegender (sau triftiger) ~** o cauză bine întemeiată; **ein zwingender ~** un motiv de constrângere, un caz de forță majoră; **aus diesem ~(e)** din acest motiv; **ohne ~** fără cauză, nemotivat. **8.** fond (la pictură); grund. **9.** *(la stofe)* dos. **10.** *(reg.)* cartier, suburbie.

Grụnd|abgabe, *-n, f. (ec.)* redevență funciară.

Grụnd|ablösung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* răscumpărare de lot (la împroprietărire). **2.** *(ist.)* răscumpărare din iobăgie.

Grụnd|akkord, *-(e)s, -, m. (muz.)* acord fundamental.

Grụnd|angel, *-n, f.* undiță de fund.

Grụnd|anschauung, *-en, f.* concepție de bază, fundamentală; **seine politische ~ ist konservativ** în esență, concepția sa politică este conservatoare.

Grụnd|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** deviz primar. **2.** *(constr.)* plan fundamental.

Grụnd|ansicht, *-en, f.* v. Grundanschauung.

grụnd|an|ständig *adj.* foarte cinstit, de treabă, cumsecade.

Grụnd|an|strich, *-(e)s, -e, m. (constr.)* grund; grunduire.

Grụnd|aristokratie [-ti:] *f. sg.* aristocrație funciară, mare moșierime.

Grụnd|auf|fassung, *-en, f.* concepție fundamentală.

Grụnd|aufgabe, *-n, f.* sarcină, temă principală, de bază.

Grụnd|aufnahme, *-n, f.* înregistrare de terenuri.

Grụnd|ausbildung *f. sg.* instruire, pregătire (profesională) de bază, elementară; studii elementare.

Grụnd|ausrüstung, *-en, f.* dotare de bază.

Grụnd|aus|stattung, *-en, f.* înzestrare, amenajare de bază.

Grụndbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de bază, cosoroabă; talpă fundamentală.

Grụndbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* fundament, fundație, temelie, bază.

Grụndbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr., hidr.)* prag de fund, deversor imcomplet.

Grụndbau|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** element fundamental de construcție. **2.** particulă elementară.

Grụndbedarfs|artikel, *-s, -, m. (ec.)* bun de primă necesitate.

Grụndbedeutung, *-en, f.* (și *lingv.)* sens, înțeles principal, de bază; sens inițial.

Grụndbedingung, *-en, f.* condiție de bază, principală.

Grụndbedürfnis, *-ses, -se, n.* nevoie primară, fundamentală.

Grụndbegriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** noțiune fundamentală, noțiune de bază. **2.** *(fil.)* categorie (esențială).

Grụndbeschaffenheit *f. sg.* **1.** însușire de bază, caracter, natură. **2.** fel, natură a solului, compoziție a pământului.

Grụndbesitz, *-es, -e, m.* proprietate funciară; **bebauter ~** proprietate construită; **ererbter ~** proprietate moștenită; **staatlicher ~** proprietate funciară de stat.

Grụndbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) funciar(ă).

Grụndbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, rezervă; *(ec.)* stoc normal; *(lingv.)* **~ des Wortschatzes** fond principal de cuvinte.

Grụndbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* element component de bază, parte fundamentală.

Grụndbett, *-(e)s, -en, n.* albie (de râu).

Grụndbindung *f. sg. (text.)* legătură de bază, de fond.

Grụndbirne, *-n, f. (bot.; reg.)* **1.** nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.). **2.** cartof *(Solanum tuberosum).*

Grụndblei, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* sondă cu fir de plumg. **2.** plumb (la undiță).

Grụndbohrer, *-s, -, m. (mine)* sondă, burghiu de foraj.

grụndbö̲se *adj.* rău (până-n adâncul sufletului); ticălos, nemernic.

grụndbra̲v *adj.* foarte cuminte, cumsecade.

Grụndbrief, *-(e)s, -e, m.* act de proprietate funciară.

Grụndbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru funciar, carte funduară.

Grụndbuchamt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu al registrului funciar.

Grụndbuch|anlegung, *-en, f.* alcătuire a registrului funciar.

Grụndbuch|aus|zug, *-(e)s, -züge, m.* extras din registrul funciar, de carte funduară.

Grụndbuchberichtigung, *-en, f.* rectificare a registrului funciar.

Grụndbuch|eintrag, *-(e)s, -träge, m.* înregistrare în cartea funduară.

Grụndbuchsbescheid, *-(e)s, -e, m.* decizie, ordonanță a instanței de carte funduară, cadastru.

Grụnd|buchse, *-n, f. (tehn.)* **1.** cuzinet principal. **2.** bucșă interioară a presetupei.

Grụndbuch(s)einlage, *-n, f.* foaie de completare a registrului funciar.

Grụndbuchsführer, *-s, -, m.* șef al registrului funciar.

Grụndbuchsführung *f. sg.* înregistrare în registrul funciar, ținere a registrelor cadastrale.

Grụndbuchsgeschäftsführung *f. sg.* contabilitate a cărții funduare.

Grụndbuchskörper, *-s, -, m.* corp funciar.

Grụndbuchs|ordnung *f. sg.* regulament al cărții funduare.

Grụndcharakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter de bază.

grụnd|ehrlich *adj.* profund cinstit, foarte cinstit.

Grụnd|eigenschaft, *-en, f.* însușire fundamentală.

Grụnd|eigentum, *-s, -tümer, n.* v. Grundbesitz.

Grụnd|eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Grundbesitzer.

Grụnd|einheit, *-en, f.* **1.** unitate de bază; **ökonomische ~** unitate economică de bază. **2.** v. Grundorganisation.

Grụnd|einigung, *-en, f.* convenție de bază.

Grụnd|ein|stellung, *-en, f.* **1.** poziție, atitudine de bază. **2.** concepție de bază.

Grụnd|eis, *-es, n. sg.* gheață de fund; **der Fluss geht mit ~** râul cară sloiuri de gheață la fund.

Grụndel, Grụ̈ndel, *-n, f.* **1.** *(iht.)* plevușcă *(Gobius fluviatilis).* **2.** *(agr.)* grindei de plug.

Grụnd|element, *-(e)s, -e, n.* element de bază.

grụ̈ndeln, *gründelte, gegründelt (ich gründ(e)le), vb. (h) intr. (despre păsări acvatice)* a căuta, a scoiori în fundul apei, în nămol, după larve, hrană.

Grụ̈ndelträger, *-s, -, m. (agr.)* șa a grindeiului.

grụ̈nden, *gründete, gegründet (du gründest, er gründet), vb. (h)* **I.** *tr.* a fonda, a întemeia; a pune baza; **einen Verein ~** a întemeia o asociație. **II.** *refl. (auf* cu *ac.)* și *intr. (auf* și *in* cu *dat.)* a se întemeia, a se baza (pe...).

Grụnd|entlastung, *-en, f. (ist.)* degrevare a proprietății.

Grụ̈nder, *-e, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fondator(-oare), întemeietor(-oare).

Grụ̈nder|aktie [-aktsiə], *-n, f.* acțiune de fondator.

Grụ̈nder|anteil, *-(e)s, -e, m.* parte a fondatorului.

Grụnd|erfahrung, *-en, f.* experiență de bază.

Grụ̈nderfamilie [-liə], *-n, f.* familie fondatoare.

Grụ̈ndergruppe, *-n, f. (com.)* grup de fondatori.

Grụ̈nderjahre *pl.*, **Grụ̈nderperiode** *f. sg.* v. Gründerzeit.

Grụnd|erwerb, *-(e)s, m. sg.* **1.** cumpărare, achiziționare de pământ, de teren(uri). **2.** venit de bază.

Grụnd|erwerbs|steuer, *-n, f.* impozit pe circulația terenurilor, pe circulația drepturilor de proprietate asupra terenurilor.

Grụ̈nderzeit *f. sg. (ist.)* perioadă a investițiilor, a întemeierilor de întreprinderi (în Germania anilor 1871–1873).

grụndfa̲lsch *adj.* fundamental greșit.

Grụndfarbe, *-n, f.* **1.** culoare de bază. **2.** culoare a fondului (unui tablou). **3.** grund.

grụndfa̲ul *adj.* foarte leneș, puturos.

Grụndfehler, *-s, -, m.* greșeală fundamentală, viciu, defect fundamental.

grụndfe̲st *adj.* foarte solid.

Grụndfeste, *-n, f.* (și *fig.)* fundament, temelie.

Grụndfläche, *-n, f. (geom.)* bază; suprafață a bazei.

Grụndfonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fonduri fixe; **~ der Infrastruktur** echipament de infrastructură.

Grụndfonds|ausnutzung, *-en, f.* utilizare a fondurilor fixe.

Grụndfonds|aus|stattung, *-en, f.* dotare a fondurilor fixe.

Grụndfondsbewegung, *en, f.* mișcare a fondurilor fixe.

Grụndfondsbewertung, *-en, f.* evaluare a fondurilor fixe.

Grụndfonds|planung, *-en, f.* planificare a fondurilor fixe.

Grụndfondsquote, *-n, f.* cotă de fonduri fixe.

Grụndfonds spa̲rend *adj.* economisind investițiile.

Grụndfondswirtschaft *f. sg.* gestiune a fondurilor fixe.

Grụndfonds|zuwachs, *-es, m. sg.* creștere a fondurilor fixe.

Grụndform, *-en, f.* **1.** formă principală, fundamentală. **2.** formă inițială, originară, formă primitivă. **3.** *(gram.)* infinitiv.

Grụndformel, *-n, f.* formulă de bază.

Grụndfrage, *-n, f.* problemă de bază, problemă fundamentală.

Grụndfreiheit, *-en, f. (mai ales pl.) (pol.)* libertăți fundamentale (bazate pe drepturile omului).

Grụndfrequenz, *-en, f. (electr.)* frecvență fundamentală.

Grụndgebühr, *-en, f.* taxă, tarif de bază.

Grụndgedanke, *-ns, -n*, **Grụndgedanken**, *-s, -, m.* idee de bază, fundamentală, predominantă.

Grụndgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de bază.

Grụndge|halt[1], *-(e)s, -e, m.* conținut fundamental, de bază; esență.

Grụndge|halt[2], *-(e)s, -hälter, n.* salariu de bază.

grụndgele̲hrt *adj.* foarte învățat, foarte instruit.

Grụndgemäuer, *-s, n. sg.* fundament, zid de temelie, de fundație.

grụndgesche̲it *adj.* foarte inteligent.

Grụndgeschirr, *-(e)s, -e, n. (mar.)* instalație de ancorare.

Grụndgesetz, *-es, -e, n.* **1.** lege de bază, fundamentală; **ökonomisches ~** lege economică fundamentală; *(mat.)* teoremă fundamentală. **2.** *(jur.)* constituție.

grụndgesetzlich *adj.* constituțional.

Grụndge|stalt, *-en, f.* formă inițială; formă principală, fundamentală.

Grụndge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă primitivă.

Grụndgewebe, *-s, -e, n.* **1.** *(biol.)* țesut de bază, țesut principal. **2.** *(text.)* țesătură de fond.

Grụndgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație fundamentală.

Grụndgraben, *-s, n. sg.* săpătură de fundație.

Grụndgröße, *-n, f. (mat., fiz.)* mărime de bază.

grụndgü̲tig *adj.* foarte bun la suflet.

grụndhaft *adj.* întemeiat, motivat.

Grụndhaltung, *-en, f.* **1.** poziție de bază. **2.** v. Grundeinstellung.

Grụndheil, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** nume al unei specii de șovârvariță *(Hypericum androsaemum* L.). **2.** nume al unei specii de mărar sălbatic *(Peucedanum oreoselinum).* **3.** scânteiuță *(Anagallis arvensis* L.). **4.** vineriță *(Ajuga reptans L.).* **5.** cânepa-codrului *(Eupatorium cannabinum* L.).

Grụndherr, *-n, -en, m.* moșier, proprietar funciar; senior.

grụndherrlich *adj.* moșieresc; feudal, senioral.

Grụndherrschaft *f. sg. (ist.)* stăpânire moșierească, senioralâ, feudalism.

grụndherrschaftlich *adj.* senioral, moșieresc.

Grụndhobel, *-s, -, m. (tehn.)* rindea de fund, de adâncime.

Grụndhold, *-(e)s, -e,* (și *-en, -en*), *-m.*, **Grụndholde**, *-n, f. (ist.)* iobag(ă).

Grụndholz, *-es, n. sg. (constr.)* talpă (de susținere).

Grụnd|idee, *-n, f.* v. Grundgedanke.

grụndie̲ren, *grundierte, grundiert, vb. (h) tr.* a grundui, a da cu grund, a vopsi cu grund.

Grụndie̲rfarbe, *-n, f.* (vopsea de) grund.

Grụndie̲rungslack, *-(e)s, -e, m.* lac pentru grund.

grụndig *adj.* **1.** murdar de nămol. **2.** cu miros, cu gust de nămol.

Grụnd|industrie *f. sg.* industrie de bază.

Grụnd|interesse, *-s, -n, n.* interes fundamental.

Grụnd|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare fundamentală.

Grụndkapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital de bază.

Grụndkategorie, *-n, f. (fil.)* categorie de bază, esențială.

Grụndkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de pământ.
Grụndkenntnis, *-se, f.* cunoştinţă de bază, elementară.
Grụndkommassierung, *-en, f.* comasare de terenuri.
Grụndkonzeption, *-en, f.* concepţie de bază, fundamentală.
Grụndkosten *pl. (ec.)* cheltuieli de bază.
Grụndkredit, *-s, -e, m.* credit funciar.
Grụndkreditbank, *-en, f.* bancă de credit funciar.
Grụndlage, *-n, f.* **1.** bază; temelie; **die theoretischen ~n** bazele teoretice; *(fam.)* **iss zuerst einmal tüchtig, damit du eine gute ~ hast** mai întâi mănâncă bine, ca să poţi ţine la băutură. **2.** elemente, principii; condiţii. **3.** piedestal, suport.
Grụndlagenforschung, *-en, f.* cercetare fundamentală.
Grụndlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier principal.
Grụndlagerzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus principal de crapodină.
grụndlegend *adj.* **1.** de bază, fundamental; **eine ~e Voraussetzung** o premisă fundamentală. **2.** *(fam.)* foarte, cu totul; **da hast du dich aber ~ getäuscht** aici te-ai înşelat foarte tare.
Grụndlegung, *-en, f.* fondare, întemeiere; punere, creare a bazei.
Grụndlehre, *-n, f.* doctrină fundamentală; **die ~n einer Wissenschaft** ideile, elementele de bază ale unei ştiinţe.
grụndlich I. *adj.* **1.** temenic, solid; **~e Kenntnisse** cunoştinţe solide. **2.** radical. **II** *adv.* în mare măsură, foarte (mult), în chip temeinic; *(fam.)* **jm. ~ auf den Zahn fühlen** a examina temeinic pe cineva.
Grụndlichkeit *f. sg.* **1.** soliditate, temeinicie, exactitate, conştiinciozitate. **2.** caracter radical.
Grụndling, *-s, -e, m. (iht.)* plevuşcă *(Gobius fluviatilis).*
Grụndlinie [-niə], *-n, f.* **1.** linie fundamentală; *(fig.)* trăsătură principală. **2.** *(mat.)* bază (a unei figuri geometrice). **3.** *pl.* linii generale, schiţă. **4.** *(sport, tenis, volei)* linia de margine a terenului, tuşă.
Grụndlohn, *-(e)s, -löhne, m. (ec.)* salariu, retribuţie, leafă de bază.
grụndlos *adj.* **1.** fără fund, foarte adânc. **2.** *(despre drumuri)* desfundat; **~er Weg** drum impracticabil, desfundat. **3.** neîntemeiat, fără motiv.
Grụndlosigkeit *f. sg.* lipsă de temei, netemeinicie.
Grụndlot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* sondă.
Grụndmauer, *-n, f. (constr.)* zid de fundaţie.
Grụndmenge, *-n, f.* cantitate de bază.
Grụndmittel, *-s, -, n. (ec.)* echipament de producţie.
Grụndmittel|arten *pl. (ec.)* tipuri de echipament de producţie.
Grụndmittel|ausnutzung, *-en, f.* utilizare a echipamentului de producţie.
Grụndmittelfonds [-fɔ̃:], -[-fɔ̃:s], -[-fɔ̃:s], *m.* fond pentru echipament de producţie.
Grụndmoräne, *-n, f. (geol.)* morenă de fund.
Grụndmotiv, *-s, -e* [-və], *n.* motiv de bază, principal.
Grụndmuster, *-s, -, n.* schemă de bază.
Grụndnahrungsmittel, *-s, -, n.* aliment de bază.
Grụndneigung, *-en, f.* înclinare naturală.
Grụndnorm, *-en, f.* normă de bază.
Grün|donnerstag, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Joia Mare.
Grụnd|ordnung, *-en, f. (pol.)* orânduire de bază.
Grụnd|organisation, *-en, f.* organizaţie de bază.
Grụndpacht, *-en, f.* **1.** *sg.* arendare de pământ. **2.** arendă de pământ.
Grụndpächter, *-s, -, m.* arendaş.
Grụndpfählung *f. sg.* batere a piloţilor de fundaţie.
Grụndpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (ec.)* gaj imobiliar, ipotecă.
Grụndpfandrecht, *-(e)s, -e, n. (ec.)* garanţie imobiliară.
Grụndpfändung, *-en, f. (jur.)* **1.** sechestru de bază. **2.** sechestrare de moşie; ipotecă.
Grụndpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp de fundaţie, stâlp de bază; *(fig.)* **an den ~n der Gesellschaft rütteln** a ataca bazele societăţii.
Grụndplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de fundaţie; postament.
Grụndplatten|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* îmbinare la placa de fundaţie.
Grụndpreis, *-es, -e, m. (ec.)* preţ de bază, fără accize; preţ de referinţă.
Grụndprinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* principiu de bază.
Grụndprobe, *-n, f. (constr.)* probă de sol, de fundament.
Grụndprozess, *-es, -e, m.* **1.** proces de bază. **2.** *(jur.)* judecată în fond. **3.** *(jur.)* proces imobiliar.
Grụndquelle, *-n, f.* origine, sursă principală.
Grụndrechnungs|art, *-en, f.* operaţie fundamentală de calcul; *(mat.)* **die vier ~en** cele patru operaţii de bază.
Grụndrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de bază, fundamental; **die ~e und Grundpflichten der Bürger** drepturile şi îndatoririle fundamentale ale cetăţenilor.
Grụndregel, *-n, f.* regulă fundamentală; principiu.
grụndreich *adj.* foarte bogat.
Grụndrente, *-n, f.* **1.** *(ec.)* rentă funciară. **2.** rentă, pensie de bază, pensie minimă.
Grụndrichtung *f. sg.* **1.** direcţie principală, fundamentală. **2.** *(gram., înv.)* formă activă.
Grụndriss, *-es, -e, m.* **1.** plan, schiţă; proiecţie orizontală; secţiune de bază. **2.** compendiu; **ein ~ der Geschichte** un compendiu, o schiţă a istoriei.
Grụndrissform, *-en, f.* formă de schiţă, de plan.
Grụndsatz, *-es, -sätze, m.* principiu; axiomă.
Grụndsatzdebatte, *-n, f.* discuţie de principiu.
Grụndsatz|erklärung, *-en, f.* declaraţie de principiu.
Grụndsatzfrage, *-n, f.* problemă, chestiune de principiu.
grụndsätzlich I. *adj.* bazat pe principii, principial; sistematic. **II.** *adv.* din principiu.
grụndsatzlos *adj.* neprincipial, fără principii.
Grụndsatz|urteil, *-s, -e, n. (jur.)* sentinţă, verdict fără precedenţă.
Grụndsauer, *-s, n. sg. (reg.)* dospeală, maia, aluăţel.
Grụndsäule, *-n, f.* **1.** coloană de bază. **2.** v. Grundfeste.
Grụndschein, *-(e)s, -e, m.* certificat de acordare a primului ajutor în caz de înec.
Grụndschema, *-s, -s* (şi *-ta*), *n.* schemă de bază.
Grụndschicht, *-en, f.* strat fundamental, de bază.
Grụndschlag, *-(e)s, -schläge, m. (muz.)* ritm.
grụndschlẹcht *adj.* foarte rău, stricat până în măduva oaselor.
Grụndschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secţiune de bază.
Grụndschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere cu care este scrisă cea mai mare parte a unui text.
Grụndschuld, *-en, f.* **1.** datorie funciară. **2.** vină principală.
Grụndschuldbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* titlu de datorie funciară.
Grụndschule, *-n, f.* şcoală elementară.
Grụndschul|lehrer, *-s, -, m.* învăţător de şcoală elementară.
Grụndschulpflicht *f. sg.* obligativitate a învăţământului elementar.
Grụndschwelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* talpă (de susţinere). **2.** *(hidr.)* prag de fund.
Grụndschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie fundamentală.
Grụndsee, *-n* [-ze:ən], *f. (mar.)* hulă de fund.
grụndsịcher *adj.* absolut sigur.
Grụndsohle, *-n, f. (constr.)* talpă de fundaţie.
grụndsolid(e) *adj.* cinstit, de treabă.
Grụnd|sprache, *-n, f.* **1.** limbă de bază. **2.** limbă a unui text original.
grụnd|ständig *adj. (bot.; despre frunze)* bazal, la baza tulpinii.
Grụnd|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră fundamentală, de fundaţie; **den ~ legen** a pune piatra de temelie.
Grụnd|steinlegung, *-en, f.* punere a pietrei de temelie.
Grụnd|stellung, *-en, f.* poziţie de bază; poziţie iniţială, obişnuită a corpului (la gimnastică).
Grụnd|steuer, *-n, f. (ec.)* impozit funciar.
Grụnd|steuerkataster, *-s, -, m.* (şi *n.*) cadastru de impozit funciar.
Grụnd|stimme, *-n, f. (muz.)* voce, melodie de bază.
Grụnd|stimmung *f. sg.* dispoziţie, atmosferă predominantă.
Grụnd|stock, *-(e)s, m. sg.* stoc de bază, iniţial; bază; **den ~ für eine Bibliothek legen** a pune bazele unei biblioteci.
Grụnd|stoff, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(chim.)* element. **2.** materie primă.
Grụnd|stoff|industrie *f. sg.* industrie de materii prime.
Grụnd|streu *f. sg.* aşternut (la vite).
Grụnd|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** trăsătură fundamentală (în pictură). **2.** linie de bază a literei.
Grụnd|stück, *-(e)s, -e, n.* teren, parcelă, proprietate (funciară); **das ~ ist mit Hypotheken belastet** terenul este ipotecat; **angrenzendes ~** proprietate învecinată; **bebautes ~** proprietate construită; **unbebautes ~** teren viran; **erschlossenes ~** teren accesibil.
Grụnd|stückmakler, *-s, -, m.* misit, samsar de pământ.
Grụnd|stückpreis, *-es, -e, m.* preţ de teren.
Grụnd|stücksbelastung, *-en, f.* datorie imobiliară.
Grụnd|stücksbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de teren, de pământ.
Grụnd|stücks|eigentümer, *-s, -, m.* proprietar funciar.
Grụnd|stücksgesellschaft, *-en, f.* societate funciară, imobiliară.
Grụnd|stücksmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piaţă imobiliară.
Grụnd|stücksverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cesiune, vânzare de terenuri, cesiune de bunuri imobiliare.
Grụnd|studium, *-s, n. sg.* studiu fundamental, al materiei de bază (la o anumită disciplină la universitate).
Grụnd|stufe, *-n, f.* **1.** curs elementar, clase elementare, ciclu elementar. **2.** *(gram.)* (grad) pozitiv (la comparaţia adjectivelor şi adverbelor).
Grụndsuppe *f. sg.* **1.** *(mar.)* apă din santină. **2.** *(fam.)* persoană meticuloasă, tipicară.
Grụnd|taxe, *-n, f.* taxă de bază.
Grụnd|teilung, *-en, f.* **1.** *(agr.)* parcelare. **2.** *(tehn.)* diviziune de bază.
Grụnd|tendenz, *-en, f.* tendinţă de bază, principală.
Grụnd|text, *-es, -e, m.* text de bază, iniţial; original.
Grụnd|thema, *-s, -men* (şi *-ta*), *n.* temă principală.
Grụnd|these, *-n, f.* teză principală.
Grụnd|ton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *(muz.)* notă fundamentală (a unei game sau a unui acord). **2.** culoare predominantă, fond; **der ~ des Zimmers** culoarea de bază a camerei. **3.** *(fig.)* ton predominant.
Grụnd|träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală.
Grụnd|tugend, *-en, f.* virtute cardinală.
Grụnd|typ, *-s, -en, m.* tip principal.
Grụnd|übel, *-s, -, n.* rău fundamental, rădăcină a răului.
Grụnd|umriss|zeichnung, *-en, f.* schiţă, plan.
Grụnd|umsatz, *-es, m. sg. (biol.)* metabolism bazal.
Grụndung, *-en, f.* **1.** fondare, întemeiere, creare, constituire; **~ von Tochterfirmen** creare de filiale. **2.** fundaţie, temelie; fundamentare.
Grün|dung, Grün|dünger, *-s, m. sg.* îngrăşământ vegetal.
Grụndungs|akt, *-(e)s, -en, m.* act, document constitutiv.
Grụndungsfeier, *-n, f.* serbare a întemeierii.
Grụndungsgesetz, *-es, -e, n.* lege constitutivă.
Grụndungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de întemeiere.
Grụndungskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital iniţial.
Grụndungskongress, *-es, -e, m.* congres de constituire, de fondare.
Grụndungskosten *pl.* cheltuieli de întemeiere.
Grụndungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru fondator.
Grụndungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* proiect de întemeiere, de constituire.
Grụndungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de întemeiere, de fondare, de creare.
Grụndungs|tiefe *f. sg. (constr.)* adâncime a fundaţiei.
Grụndungs|urkunde, *-n, f.* act, document, diplomă de întemeiere.
Grụndungsversammlung, *-en, f.* adunare constitutivă.
Grün|düngung, *-en, f. (agr.)* îngrăşare vegetală.
Grụnd|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferenţă esenţială.
Grụnd|ursache *f. sg.* **1.** cauză principală, fundamentală. **2.** cauză primordială.
grụndverdrẹht *adj.* **1.** fundamental greşit. **2.** *(fam.)* complet ţicnit.
Grụndverfahren, *-s, -, n.* metodă, procedeu de bază; metodă, operaţie standard.
Grụndverfassung, *-en, f.* constituţie fundamentală.
Grụndvergütung, *-en, f.* remunerare de bază.
Grụndverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de teren.

grụndverkẹhrt *adj.* total, fundamental greşit.
Grụndverkleidung, *-en, f. (constr.)* căptuşire a fundaţiei.
Grụndvermögen, *-s, -, n.* **1.** proprietate funciară. **2.** capital de bază. **3.** avere imobiliară.
grụndverschịeden *adj.* fundamental deosebit, diferit.
Grụndversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu strictul necesar.
Grụndvertrag, *-(e)s, -verträge, m. (pol.)* tratat de bază, fundamental.
Grụndvor|aus|setzung, *-en, f.* premisă de bază.
Grụndwaage *f. sg. (geod.)* nivelă (cu bulă de aer).
Grụndwachs, *-es, -e, n. (sport)* ceară de schiuri.
Grụndwahr|heit, *-en, f.* adevăr fundamental.
Grụndwasser, *-s, -, n.* apă subterană, freatică; apă de infiltraţie.
Grụndwasser|abdichtung, *-en, f.* etanşare, izolare contra apei freatice.
Grụndwasser|absenkung, *-en, f.* coborâre a pânzei de apă subterană.
Grụndwasserbecken, *-s, -, n. (hidr.)* bazin subteran cu apă.
Grụndwasser|er|höhung, *-en, f. (hidr.)* creştere a nivelului apei subterane.
Grụndwasserfassung, *-en, f.* captare de apă subterană.
Grụndwassernutzung *f. sg.* exploatare a apelor freatice.
Grụndwasserscheidung, *-en, f. (hidr.)* cumpănă a apelor subterane.
Grụndwasserschicht, *-en, f.* pânză de apă freatică.
Grụndwassersee, *-s, -n, m.* lac subteran.
Grụndwassersenkung, *-en, f.* v. Grundwasserabsenkung.
Grụndwasser|spiegel, *-s, m. sg.* nivel al apei subterane, al pânzei freatice.
Grụndwasser|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al apei subterane, freatice. **2.** nivel al apei de infiltraţie.
Grụndwehr, *-(e)s, -e, n. (hidr.)* prag de fund, deversor incomplet.
Grụndwehrdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu militar obligatoriu.
Grụndwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lucrare de bază fundamentală. **2.** *(constr.)* fundaţie, temelie.
Grụndwert, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(agr.)* preţ al pământului; valoare a unui teren. **2.** valoare de bază.
Grụndwesen, *-s, n. sg.* esenţă.
Grụndwider|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* contradicţie fundamentală.
Grụndwissen, *-s, n. sg.* cunoştinţe de bază, elementare.
Grụndwissenschaft *f. sg.* ştiinţă de bază, fundamentală.
Grụndwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* **1.** radical al unui cuvânt. **2.** cuvânt determinat, termen de bază (într-un cuvânt compus).
Grụndwortschatz, *-es, m. sg. (lingv.)* fond principal de cuvinte; lexic de bază.
Grụndzahl, *-en, f. (mat.)* **1.** bază (a unei puteri). **2.** număr cardinal.
Grụndzahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral cardinal.
Grụndzeh(e)nt, *-s, m. sg.* dijmă funciară.
Grụndziel, *-(e)s, -e, n.* obiectiv principal.
Grụndzins, *-es, -e, m.* **1.** impozit funciar. **2.** taxă de arendă.
Grụndzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** trăsătură principală. **2.** *pl.* elemente, principii.
Grụndzweig, *-(e)s, -e, m.* sector, ramură de bază.
Grụ̈ne[1], *-n (ein Grünes), n. sg.* **1.** culoare verde. **2.** verdeaţă; **ins ~ fahren** a pleca la pădure, la iarbă verde; **im ~n** sub cerul liber, în mijlocul naturii.
Grụ̈ne[2], *-n, -n (ein Grüner), m.* **1.** *(fam.)* jandarm, grănicer, poliţist. **2.** (şi *f.*) adept(ă) a(l) partidului ecologiştilor din Germania.
grụ̈neln, *grünelte, gegrünelt, vb. (h) intr. (impers.; reg.)* a mirosi a iarbă verde.
grụ̈nen, *grünte, gegrünt, vb. (h) intr.* a înverzi, a fi verde; **~ und blühen** a înflori.
Grụ̈nerle, *-n, f. (bot.)* liliac-de-munte *(Alnus viridis* DC*)*.
Grụ̈nfärbung, *-en, f.* colorarea în verde; înverzire.
Grụ̈nfink, *-en, -en, m. (ornit.)* florinte *(Chloris chloris)*.
Grụ̈nfläsche, *-n, f.* spaţiu verde.
Grụ̈nfutter, *-s, n. sg.* nutreţ, furaj verde.
Grụ̈nfutterschneider, *-s, -, m.* tocător de nutreţ verde.
Grụ̈nfütterung *f. sg.* hrănire (a animalelor) cu nutreţ verde.
grụ̈ngelb *adj.* verde-galben.
grụ̈n ge|strịchen *adj.* vopsit verde.
Grụ̈ngürtel, *-s, -, m.* zonă, brâu verde.
Grụ̈nhändler, *-s, -, m.* v. Grünkramhändler.
Grụ̈nharz, *-es, n. sg. (chim.)* clorofilă.
Grụ̈nhaus, *-es, -häuser, n. (agr.)* seră.
Grụ̈nheit *f. sg.* lipsă de experienţă, de maturitate.
Grụ̈nholz, *-es, n. sg. (bot.)* abanos verde (lemn de *Nectandra rodioe*).
Grụ̈nhorn, *-(e)s, -hörner, n.* novice, începător, ageamiu.
Grụ̈nkern, *-(e)s, -e, m.* bob de alac (recoltat crud).
Grụ̈nkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză creaţă *(Brassica oleracea* var. *acephala)*.
Grụ̈nkorn, *-(e)s, n. sg.* v. Grünkern.
Grụ̈nkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* zarzavaturi, fructe proaspete.
Grụ̈nkramhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (fam.)* zarzavagiu, zarzavagioaică.
Grụ̈nkramladen, *-s, -läden* (şi -), *m. (fam.)* prăvălie de zarzavaturi, de legume şi fructe.
Grụ̈nland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** păşune, izlaz. **2.** *sg.* câmp, teren verde.
Grụ̈nland|wirtschaft *f. sg. (agr.)* economie a terenurilor de păşunat.
Grụ̈nleder, *-s, n. sg.* piele netăbăcită.
grụ̈nlich *adj.* verzui.
grụ̈nlichgelb *adj.* galben-verzui.
Grụ̈nlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină verde (la stop).
Grụ̈nling, *-s, -e, m.* **1.** v. Grünfink. **2.** *(fam.)* mucos; novice, ageamiu. **3.** *(bot.)* nume al unei specii de nicoreţi *(Tricholoma equestis)*.
Grụ̈nmahd *f. sg.* cosit timpuriu (al ierbii, al lucernei etc.)
Grụ̈npflanze, *-n, f.* plantă tânără.
Grụ̈nrock, *-(e)s, -röcke, m. (fam.)* **1.** vânător. **2.** brigadier silvic.
Grụ̈nrotblindheit *f. sg.* daltonism.
Grụ̈nsand, **Grụ̈nsand|stein**, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* gresie verde.
Grụ̈nschlange, *-n, f. (zool.)* şarpe-verde de Sudan *(Causus resimus)*.
Grụ̈nschnabel, *-s, -schnäbel, m. (fam.)* puşti, mucos, tânăr cu caş la gură.
grụ̈nsen, *grunste, gegrunst (du, er grunst), vb. (h) refl. (reg.)* a se necăji.
grụ̈nsen, *grünste, gegrünst (du, er grünst), vb. (h) refl. (reg.)* a-şi drege glasul.
Grụ̈n|span, *-(e)s, m. sg. (chim.)* coclează.
Grụ̈n|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* ghionoaie verde *(Picus viridis)*.
Grụ̈n|stein, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* diabaz.
Grụ̈n|steingruppe *f. sg. (geol.)* grup diabazic.
Grụ̈n|stich, *-(e)s, m. sg. (fot.)* tentă de verde.
Grụ̈n|streifen, *-s, -. m.* fâşie, brâu, zonă verde.
Grụ̈nwirt, *-(e)s, -e, m.* birtaş la o grădină de vară.
grụnzen, *grunzte, gegrunzt (du, er grunzt) vb. (h) intr.* **1.** a grohăi, a gurlui. **2.** *(fam.)* a mormăi ceva, a vorbi în barbă.
Grụnzer, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* persoană morocănoasă, posacă. **2.** *(glumeţ)* porc.
Grụ̈n|zeug, *-(e)s, n. sg.* verdeaţă, zarzavat.
Grụnz|ochse, *-n, -n, m. (zool.)* iac *(Bos grunniens)*.
Grụpp, *-(e)s, -e, m.* grop; pachet de bancnote (sigilat).
Grụ̈ppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Gruppe) grup mic, grupuleţ.
Grụppe, *-n, f.* **1.** grup. **2.** (şi *mil.*) grupă; echipă; **die Klasse wurde in ~n zu je sieben geteilt** clasa a fost împărţită în grupe de câte şapte. **3.** *(geogr.)* arhipelag.
Grụ̈ppe, *-n, f. (reg.)* şanţ; rigolă.
grụ̈ppeln, *gräppelte, gegrüppelt (ich grüpp(e)le)*, **grụppen**, *gruppte, gegruppt, vb. (h) tr.* a săpa şanţuri de drenaj.
Grụppen|arbeit, *-en, f.* muncă în grup, în colectiv.
grụppen|artig *adj.* ca un grup, grupat.
Grụppen|aufnahme, *-n, f.* fotografie în grup.
Grụppen|aus|scheid, *-(e)s, -e, m.* întrecere (eliminatorie) între grupe.
Grụppenbild, *-(e)s, -er, n.* v. Gruppenaufnahme.
Grụppenbildung, *-en, f.* grupare, formare de grupe, de grupuri.
Grụppenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* şef de grupă.
Grụppendynamik *f. sg. (soc.)* **1.** interacţiunea grupurilor, interacţiunea unui individ cu grupul. **2.** ştiinţă care se ocupă cu studiul comportamental al grupurilor.
Grụppen|ehe, *-n, f. (etnografie)* căsătorie pe grupe.
Grụppen|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate de grup.
Grụppen|eigentümlichkeit, *-en, f.* particularitate specifică unui grup (de animale, de plante etc.).
Grụppen|einteilung, *-en, f.* împărţire în grupe, în grupuri.
Grụppenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în grup, în formaţie.
Grụppenfoto, *-s, -s, n.* v. Gruppenaufnahme.
Grụppenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză combinată.
Grụppenfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvenţă de grup.
Grụppenführer, *-s, -, m.* **1.** *(mil.)* comandant de grupă. **2.** şef al unei echipe (de muncă).
Grụppen|interesse, *-s, -n, n.* interes de grup, colectiv.
Grụppenkommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament de grup (de armată).
Grụppenleben, *-s, n. sg.* viaţă în, de grup.
Grụppenleiter, *-s, -, m.* v. Gruppenführer (**2**).
Grụppenleitung, *-en, f.* conducere a unui grup, a unei grupe; birou de conducere (a unei secţii).
grụppenmäßig *adv.* pe grupe.
Grụppenpsychologie *f. sg. (soc.)* psihologia grupurilor.
Grụppenreise, *-n, f.* călătorie, excursie în grup organizat.
Grụppenreserve [-və], *-n, f. (mil.)* rezervă a unui grup (de armată).
Grụppenschaltung *f. sg. (electr.)* conexiune de grupuri, în serie, paralel.
Grụppensex, *-es, m. sg.* sex în grup.
grụppen|spezifisch *adj.* specific, caracteristic unui grup social.
Grụppentanz, *-es, tänze, m.* dans de echipă.
Grụppentheorie *f. sg. (mat.)* teorie a grupurilor.
Grụppentherapie, *-n, f. (med.)* terapie în grup, pe grupe.
Grụppentypus, *-, -typen, m.* tip de grupă.
Grụppen|übung, *-en, f. (sport)* exerciţii (de gimnastică) pe echipe.
Grụppen|umschalter, *-s, -, m. (electr.)* comutator semiautomat.
Grụppenversammlung, *-en, f.* adunare, şedinţă de grupă.
Grụppenversicherung, *-en, f.* asigurare colectivă.
Grụppenwahl, *-en, f.* alegere a conducerii grupei.
grụppenweise *adv.* în grup, pe grupe.
Grụppenwettbewerb, *-s, -e, m.* întrecere pe grupe.
gruppi̲ẹren, *gruppierte, gruppiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) grupa; **sich neu ~** a se regrupa.
Gruppi̲ẹrung, *-en, f.* **1.** grupare; formare (de grupe). **2.** grupă, grupare.
Gruppi̲ẹrungsmerkmal, *-(e)s, -e, n.* criteriu de clasificare.
Grụs, *-es, -e, m.* **1.** pietriş mărunt; moloz. **2.** *(mine)* praf de cărbune.
Grụ̈sch, *-es, n. sg. (reg.)* tărâţe.
Grụsel, *-s, m. sg.* **1.** *(fam.)* fiori de groază. **2.** *(reg.)* pietriş cu nisip.
Grụselfilm, *-(e)s, -e, m.* film de groază.
Grụselgeschichte, *-n, f.* poveste de groază.
grụs(e)lig *adj.* înfiorător; **jn. ~ machen** a speria pe cineva.
grụseln, *gruselte, gegruselt (ich grus(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (impers., în expr.)* **mir** (sau **mich**) **gruselt's** mi-e frică, mă trec fiori, mă cuprinde groaza.
grụsen, *gruste, gegrust (du, er grust), vb. (h) intr. (despre roci)* a se sfărâma, a se fărâmiţa.
Grụs|erz, *-es, n. sg. (geol.)* minereu în granule (de la preparare), fărâmituri de minereu.
grụsig *adj. (despre roci, cărbune)* fărâmiţat, măcinat.
Grụsịnier [-nie], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gruzin(ă).
grụsịnisch *adj.* gruzin.
Grụskohle *f. sg.* cărbune praf.
Grụß, *-es, Grüße, m.* salut, salutare; compliment; **einen ~ erwidern** a răspunde la un salut; **einen ~ ausrichten** (sau **bestellen**) a transmite salutări, complimente; **herzliche Grüße** salutări cordiale; **~ und Kuss** salutări şi sărutări.
Grụß|adresse, *-n, f.* adresă, mesaj de salut.
Grụß|an|sprache, *-n, f.* cuvântare de bun venit.

Grußbotschaft, *-en, f.* mesaj de salut.
grüßen, *grüßte, gegrüßt (du, er grüßt) vb. (h) tr.* și *refl. reciproc* a (se) saluta; **höflich** ~ a saluta politicos; **freundlich** ~ a saluta cu amabilitate; **grüß dich!** sau *(reg.)* **grüß Gott!** salut! *(formule de salut)*; **er lässt Sie** ~ vă transmite salutări; **grüße ihn von mir** salută-l din partea mea.
Grußform, *-en, f.* formă de salut.
Grußformel, *-n, f.* formulă de salut.
Grüßfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **mit jm. auf dem ~e stehen** a fi în relații de bună-ziua cu cineva.
Grußkarte, *-n, f.* ilustrată prin care se transmit salutări.
grußlos *adj.* fără salut; ~ **vorübergehen** a trece fără să salute.
Grußpflicht *f. sg.* v. Grußzwang.
Gruß|schreiben, *-s, -, n.* v. Grußadresse.
Grußtelegramm, *-s, -e, n.* telegramă de salut.
Grußwort, *-(e)s, -e, n.* **1.** cuvânt, formulă de salut. **2.** mesaj, cuvânt de salut.
Grußzwang, *-(e)s, m. sg. (mil.)* obligație de a saluta superiorii.
Grützbeutel, *-s, -, m. (med.)* aterom, pungă cu grăsime (la sclerotici).
Grützbrei, *-(e)s, -e, m.* terci, păsat din orz, ovăz pisat.
Grütze, *-n, f.* **1.** grâu, orz, ovăz pisat, urluială. **2.** păsat; terci (din orz, ovăz pisat). **3.** *(fam.)* minte; **er hat ~ im Kopf** e băiat deștept. **4.** *(reg.)* prostie.
Grutzen, *-s, -, m. (reg., fam.)* **1.** v. Grotzen. **2.** om mărunt, sfrijit.
Grützhafer, *-s, m. sg.* urluială de ovăz.
Grützkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* prost, nătărău, prostănac.
Grützmühle, *-n, f.* râșniță de urluit.
Grützwurst, *-würste, f.* caltaboș cu păsat (de orz).
G. S. *presc.* de la Gesetzsammlung.
G-Saite, *-n, f. (muz.)* coarda sol.
Gsch. *presc.* de la Grafschaft.
Gschaftlhuber, *-s, -, m. (austr., fam.)* om mereu ocupat, aferat; afacerist.
gschamig *adj. (reg.)* timid, rușinos.
gschamst *adj. (reg., fam.; în expr.)* **~er Diener** servitorul dv. supus.
G-Schlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie sol.
Gschnas, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** serbare populară. **2.** fleac, lucru fără valoare.
Gschnasfest, *-(e)s, -e, n. (austr.)* bal costumat.
Gspaß, *-es, m. sg. (reg., austr., fam.)* distracție, plăcere.
Gspusi, *-s, -s, n. (reg., austr., fam.)* **1.** relație amoroasă. **2.** iubit(ă), drăguț(ă).
Gstanzl, *-s, -n, n. (reg., fam.)* **1.** strigătură (ritmată). **2.** cântec popular (de patru versuri).
Guajakbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* gaiac *(Guajacum officinale)*.
Guano, *-s, m. sg.* guano.
Guardian și **Guardian** ['guaɐ-], *-s, -e, m. (bis.)* stareț franciscan sau capucin.
Guasch, *-en, f.* v. Gouache.
Guatemalteke, *-n, -n, m.* guatemalez, locuitor din Guatemala.
guatemaltekisch *adj.* guatemalian.
Gubernal, *-s, -e, n. (austr.)* ghidon (la bicicletă).
Guck, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** privire, clipire. **2.** priveliște.
Guck|auge, *-s, -n, n. (fam.)* ochișor (în limbajul copiilor).
Guck|aus|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de veghe.
gucken, *guckte, geguckt, vb. (h) intr. (fam.)* a se uita, a privi; **zu tief ins Glas** ~ a se chercheli; **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem Kopfe** ~ a privi până-i ies ochii din cap, a se holba, a se zgâi; **in den Mond** ~ a se păcăli, a lua plasă.
Gucker, *-s, -, m. (fam.)* **1.** *pl.* ochi. **2.** binoclu; telescop mic. **3.** privitor.
Guckerl, *-s, -, n. (dim.* de la Gucker) *(fam., reg.)* **1.** ochi. **2.** v. Guckfenster.
Guckerlein, *-s, -, n. (reg., ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis)*.
Guckerschecken *pl. (fam.)* pistrui.
Guckfenster, *-s, -, n.* ochi, ferestruie mobilă într-o ușă sau fereastră, ferestruică de control.
Guckglas, *-es, -gläser, n. (fam.)*. **1.** binoclu. **2.** caleidoscop.
guckguck! *interj. (în limbajul copiilor)* cucu!
Gucki, *-s, -s, m. (fam.)* mic aparat pentru vizionarea diapozitivelor.
Guck|indieluft, *-, -, m. (pop.)* zăpăcit, gură-cască; **Hans** ~ persoană cu capul în nori.
Guck|indiewelt, *-, m. sg. (fam.)* **1.** țângău, puști. **2.** om nematur, naiv; novice, ageamiu.
Guck|kasten, *-s, -, (și -kästen), m. (pop.)* **1.** stereoscop. **2.** televizor.
Guckloch, *-(e)s. -löcher, n.* vizor.
Güdelmontag, Güdismontag, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Rosenmontag.
Guerilla [ge'rılja:], *-s* (și *-lien* [-liən]), *f.*, **Guerillakrieg**, *-(e)s, -e, m.* gherilă, război de partizani.
Guffe, *-n, f. (reg.)* cornet cu frișcă.
Gugel[1], *-s, -, m. (reg.)* **1.** cocoș. **2.** vârf.
Gugel[2], *-n, f. (înv.)* glugă.
Gugelhopf, Gugelhupf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* cozonac rotund cu gaură la mijloc.
Güggel, *-s, -, m. (elv.)* cocoș.
güggelhaft *adj. (elv.)* impulsiv, exuberant.
Güggeli, *-s, -s, n. (elv.)* pui fript.
Guhr *f. sg. (mine)* nămol de mină.
Guide [gi:d], *-s, -s, m.* **1.** ghid. **2.** călăuză.
Guilloche [giljɔʃ și gi:'jɔʃ], *-n, f. (tipogr.)* **1.** unealtă pentru ghiloșare, gravare de linii fine și ornamente. **2.** ghiloș.
guillochieren [gil'jɔ'ʃi:- și gljɔ'ʃi:-], *guillochierte, guillochiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a ghiloșa.
Guillotine [gijɔ- și giljɔ-], *-n, f.* ghilotină.
Guillotinenfenster, *-s, -, n.* fereastră-ghilotină.
guillotinieren, *guillotinierte, guillotiniert, vb. (h) tr.* a ghilotina.
Guillotinierung, *-en, g.* ghilotinare.
Guinee [gi'ne:], *-n* [-'ne:ən], *f.* guinee (monedă).
Guitarre [gi-], *-n, f.* v. Gitarre.
Gulasch, *-s, n.* și *m. sg.* gulaș, tocană.
Gulaschkanone, *-n, f. (mil., fam.)* bucătărie de campanie.
Gulaschsuppe, *-n, f.* ciorbă picantă cu carne.
gülden *adj. (poet.)* de aur.
Gulden (și **Gülden**), *-s, -, m.* galben, gulden.
Güldengünsel, *-s, -, m. (bot.)* tămâiță-de-câmp *(Ajuga chamaepitys)*.
güldisch *adj. (mine)* care conține aur, aurifer.
Gülle *f. sg. (reg.)* **1.** must de băligar. **2.** băltoacă.
güllen, *güllte, gegüllt, vb. (h) tr. (reg.)* a îngrășa (pământul) cu must de băligar.
Gully, *-s, -s, m.* (și *n.*) gură de canal.
Gullyplatte, *-n, f.* capac de canal.
Gültbrief, *-(e)s, -e, m. (com.)* obligație.
Gült(e), *-(e)n, f. (reg.)* **1.** arendă. **2.** datorie, împrumut (pe, pentru pământ). **3.** dobândă.
Gült(e)bauer, *-n* (și *-s*), *-n, m. (reg.)* arendaș, țăran care lucrează în arendă.
gülten, *gültete, gegültet (du gültest, er gültet) vb. (h) intr. (reg.)* a plăti arenda.
gültig *adj.* valabil, în curs, în circulație; autentic; **~er Vertag** contract valabil; ~ **auf ein Jahr** valabil timp de un an; **allgemein** ~ general valabil; **für ~ erklären** a autentifica, a sancționa, a valida.
Gültigkeit *f. sg.* valabilitate.
Gültigkeitsdauer *f. sg.* (termen de) valabilitate.
Gültigkeits|erklärung, *-en, f.* validare, declarație de valabilitate.
Gültigkeitsmachung, *-en, f. (jur.)* validare, legitimare, autentificare, sancționare, ratificare.
Gültigkeitsverlängerung, *-en, f.* prelungire a valabilității.
Gummer, *-n, f. (reg.)* castravete.
Gummi, *-s, -s,* **1.** *m.* gumă de șters. **2.** *n.* (și *m.*) *sg.* cauciuc. **3.** *n.* elastic. **4.** *n.* (și *m.*) *sg.* gumă arabică. **5.** *m. (fam.)* prezervativ.
Gummi|abfälle *pl.* deșeuri de cauciuc; **gewebefreie** ~ deșeuri de cauciuc fără țesături.
Gummi|absatz, *-es, -sätze, m.* **1.** toc de cauciuc. **2.** desfacere, vânzare de cauciuc.
Gummi|adler, *-s, -, m. (glumeț)* friptură de pui tare.
Gummi|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de cauciuc.
Gummi|arabikum, *-s, n. sg.* gumă arabică.
gummi|artig *adj.* asemănător cauciucului, ca un cauciuc, ca o gumă.
Gummiball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de cauciuc.
Gummiband, *-(e)s, -bänder, n.* (șiret) elastic.
Gummibaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ficus *(Ficus elastica)*.
Gummibegriff, *-(e)s, -e, m. (fam.)* noțiune vagă, elastică.
Gummibein, *-(e)s, -e, n. (fam., în expr.)* **~e haben** sau **bekommen a)** a nu putea sta în picioare (de slăbiciune); **b)** a i se tăia picioarele de frică.
Gummibelag, *-(e)s, -beläge, m.* strat (exterior) din cauciuc.
gummibereift *adj.* dotat cu pneuri de cauciuc.
Gummibereifung, *-en, f. (auto.)* pneuri de cauciuc.
Gummibinde, *-n, f.* bandaj de cauciuc.
Gummiboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de cauciuc.
Gummibonbon [-bɔŋ'bɔŋ] și [-bɔ̃'bɔ̃:], *-s, -s, m.* și *(austr.) n.* bomboană gumată.
Gummidichtung, *-en, f.* garnitură de cauciuc.
Gummidichtungsring, *-(e)s, -e, m.* garnitură de etanșare de cauciuc.
Gummidraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* sârmă, liță cu izolare de cauciuc.
Gummidruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* imprimare ofset.
Gummi|elastikum, *-s, n. sg. (înv.)* (șiret) elastic.
Gummi|elastizitäts|prüfer, *-s, -, m.* aparat de testat elasticitatea cauciucului.
gummieren, *gummierte, gummiert, vb. (h) tr.* **1.** a cauciuca, a acoperi cu un strat de cauciuc. **2.** a guma.
Gummi|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs, fabricat din cauciuc.
Gummifell, *-(e)s, -e, n.* foaie de cauciuc brut, de cauciuc spălat.
Gummifluss, *-es, m. sg.* **1.** scurgere a sucului de cauciuc. **2.** gumoză.
gummigefedert *adj. (av.)* amortizat prin cauciuc.
Gummigelenk|kette, *-n, f.* lanț articulat din piese de cauciuc.
gummi|haltig *adj.* cu conținut de cauciuc.
Gummi|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de cauciuc.
Gummi|harz, *-es, n. sg.* rășină de cauciuc, rășină gumoasă.
Gummihös|chen, *-s, -, n.* scutec absorbant (pentru sugari).
Gummi|isolierband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă izolatoare din cauciuc, cauciucată.
Gummikabel, *-s, -, n.* cablu cauciucat, cablu cu izolație de cauciuc.
Gummikitt, *-(e)s, m. sg. (chim.)* gumă de lipit, chit de cauciuc.
Gummiklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă de cauciuc.
Gummiknüppel, *-s, -, m.* baston de cauciuc (pentru polițiști).
Gummilack, *-(e)s, m. sg.* lac cu cauciuc, gumălac.
Gummilösung, *-en, f.* soluție de cauciuc (pentru lipit).
Gummilöwe, *-n, -n, m. (iron.)* adversar care pare periculos dar nu este.
Gummimantel, *-s, -mäntel, m.* manta de cauciuc.
Gummimischer, *-s, -, m.* malaxor pentru cauciuc.
Gummiparagraph, *-en, -en, m. (fam.)* paragraf formulat vag, interpretabil.
Gummiplantage [-ta:ʒə], *-n, f.* plantație, fermă (de arbori) de cauciuc.
Gummirad, *-(e)s, -räder, n.* roată de cauciuc.
Gummiradler, *-s, -, m. (reg.)* trăsură cu roți de cauciuc.
Gummireif, *-(e)s, -e, m.* **1.** cerc din cauciuc. **2.** bandaj (de roată) din cauciuc.
Gummireifen, *-s, -, m.* pneu, anvelopă, cauciuc.
Gummiring, *-(e)s, -e, m.* inel, manșon de cauciuc.
Gummi|sauger, *-s, -, m.* suzetă.
Gummischeibe, *-n, f.* disc, placă, șaibă de cauciuc.
Gummischlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* tub, furtun de cauciuc.
Gummischlauchseele, *-n, f.* inimă a tubului de cauciuc.
Gummischleim, *-(e)s, m. sg.* cauciuc lichid.
Gummischnur, *-schnüre, f.* (șiret, șnur) elastic.
Gummischuh, *-(e)s, -e, m.* galoș; șoșon.
Gummischürze, *-n, f.* șorț de cauciuc.
Gummischutz, *-es, m. sg.* v. Gummiüberzug.
Gummischwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* burete de cauciuc.
Gummisohle, *-n, f.* talpă de cauciuc.

Gummi|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de cauciuc.
Gummi|streifenkalander, *-s. -, m.* calandru pentru benzi de gumă.
Gummi|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap elastic, ciorap de cauciuc.
Gummitier, *-(e)s, -e, n.* animal de cauciuc (jucărie).
Gummituch, *-(e)s, -tücher, n.* alează din cauciuc.
Gummi|überschuh, *-(e)s, -e, m.* galoş, şoşon.
Gummi|überzug, *-(e)s, -züge, m.* prezervativ.
Gummi|um|spinnmaschine, *-n, f.* maşină de înfăşurat cauciuc cu fire textile.
Gummiwagen, *-s, -,* (şi *-wägen), m.* car, căruţă cu roţi de cauciuc.
Gummiwaren *pl.* articole de cauciuc.
Gummiwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de cauciuc.
Gummizelle, *-n, f.* celulă (de ospiciu) capitonată cu perne de cauciuc pentru demenţi agitaţi.
Gummizement, *-s, m. sg.* **1.** liant, chit de cauciuc. **2.** lipici, clei de gumă.
Gummizug, *-(e)s, -züge, m.* şiret, bandă din elastic (la îmbrăcăminte etc.).
Gummose *f. sg. (bot.)* gumoză.
Gumpe, *-n, f. (reg.)* băltoacă, noroi.
Gundelkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Gundelrebe** *f. sg.*, **Gundermann**, *-s, m. sg. (bot.)* iederă *(Hedera helix).*
Gunkel, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, adâncitură. **2.** furcă (de tors).
Gunks, *-es, -e, m. (reg., fam.)* ghiont.
gunksen, *gunkste, gegunkst (du, er gunkst) vb. (h) tr. (reg., fam.)* a da ghionţi (cu cotul), a (in)ghionti.
Günsel, *-s, m. sg. (bot.)* vineriţă *(Ajuga reptans* L.).
gunseln, *gunselte, gegunselt (ich guns(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* a linguşi, a măguli; a alinta.
Gunst *f. sg.* **1.** favoare; **jm. eine ~ erweisen** a acorda cuiva o favoare; **bei jm. in ~ stehen** a avea trecere pe lângă cineva; **zu js. ~en** în favoarea cuiva; **zu unsern ~en** în favoarea noastră. **2.** favorizare, protecţie; **nach ~en (und Gaben) urteilen** a nu judeca obiectiv. **3.** *(inv.)* aprobare.
Gunstbemühung, *-en, f.* efort pentru obţinere de favoruri.
Gunstbeweis, *-es, -e, m.* dovadă, semn al favorii (acordate), a bunăvoinţei.
Gunstbezeigung, *-en, f.* manifestare a bunăvoinţei.
Gunstgewerblerin, *-nen, f. (glumeţ)* prostituată.
günstig *adj.* **1.** favorabil, avantajos; **~e Lage** situaţie, poziţie favorabilă; **~er Wind** vânt prielnic; **~e Gelegenheit** ocazie favorabilă. **2.** binevoitor; **jm. ~ sein** a fi binevoitor faţă de cineva; **jn. ~ stimmen** a câştiga favoarea cuiva.
günstig(st)enfalls *adv.* în caz favorabil, în cel mai bun caz.
Günstling, *-s, -e, m.* favorit.
Günstlingsregierung, **Günstlingswirtschaft** *f. sg.* favoritism.
Günstlings|schaft *f. sg. (inv.)* situaţie privilegiată.
Gupf, *-es, -e* (şi *Güpfe), m. (reg.)* **1.** vârf, culme. **2.** vârf al oului. **3.** *(fig.)* culme, colac peste pupăză.
gupfen, *gupfte, gegupft, vb. (h) tr. (reg.)* a încărca, a îngrămădi.
gupfvoll *adj. (reg.)* încărcat, plin, cu vârf.
Gur *f. sg.* **1.** *(geol.)* pământ de infuzorii. **2.** *(mine)* apă de mustire.
Gurde, *-n, f. (reg.)* ploscă.
Gurgel, *-n, f.* gât, gâtlej, beregată; **etwas in die unrechte ~ bekommen** a se îneca cu ceva, a înghiţi pe sterpul; **durch die ~ jagen** a bea, a da pe gât, a da de duşcă; *(fam.)* **sein Vermögen durch die ~ jagen** a-şi toca, a-şi bea averea; **jm. an die ~ wollen** a şantaja pe cineva, a pune cuiva unghia în gât; **jm. an die ~ springen** a sări la beregata cuiva; *(vulg.)* **jm. die ~ zuschnüren** sau **zudrücken** sau **abdrehen** sau **zudrehen** a distruge, a ruina financiar pe cineva; *(vulg., glumeţ)* **sich** *(dat.)* **die ~ schmieren** sau **ölen** a trage o duşcă.
Gurgel|abschneider, *-s, -, m.* **1.** tâlhar, ucigaş. **2.** *(fig.)* cămătar, uzurar.
Gurgel|ader, *-n, f. (anat.)* artera carotidă.
Gurgelhahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg., ornit.)* cocoş-de-munte *(Tetrao urogallus).*
Gurgelmittel, *-s, -, n.* medicament pentru gargară.
gurgeln, *gurgelte, gegurgelt (ich gurg(e)le) vb. (h) intr.* **1.** (şi *refl.*) a se gargarisi, a face gargară; **einen ~** *(fam.)* a consuma un pahar de băutură. **2.** a cânta din gât. **3.** a produce sunete caracteristice gargarei; a gâlgâi.
Gurgelton, *-(e)s, -töne, m.* sunet gutural, din gât.
Gurgelwasser, *-s, -, n.* apă pentru gargarisit, gargară.
Gurke, *-n, f.* **1.** *(bot.)* castravete *(Cucumis);* **saure ~n** castraveţi muraţi. **2.** *(glumeţ)* nas mare, borcănat. **3.** *(glumeţ)* om, figură; **der ist eine komische ~!** e o figură! **4.** *(glumeţ)* pantofi, bocanci deformaţi, bărci. **5.** *(vulg.)* penis. **6.** *(vulg., iron.)* maşină veche, rablă. **7.** *(glumeţ, inform.)* calculator.
Gurkel, *-n, f. (bot.)* roiniţă *(Melissa officinalis).*
gurken, *gurkte, gegurkt, vb. (h* sau *s) intr.* şi *tr. (vulg.)* **1.** a merge, a se căra (pe jos sau cu un mijloc de transport); **nach Hause ~** a se căra acasă. **2.** a transporta pe cineva cu motocicleta sau maşina.
gurken|artig *adj.* ca un castravete.
Gurkenfass, *-es, -fässer, n.* putină pentru castraveţi (muraţi).
gurkenförmig *adj.* în formă de castravete.
Gurkenglas, *-es, -gläser, n.,* borcan pentru castraveţi (muraţi).
Gurkenhachel, *-n, f. (austr.)* v. Gurkenhobel.
Gurkenhobel, *-s, -, m.,* aparat de bucătărie pentru feliat castraveţi.
Gurkenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* limba-mielului *(Borago officinalis).*
Gurkensalat, *-(e)s, -e, m.* salată de castraveţi.
Gurkentopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de murat castraveţi.
Gurkenzeit *f. sg.* sezon al castraveţilor; *(fig.)* **saure ~** sezon mort.
Gurre, *-n, f. (reg.)* **1.** gloabă. **2.** *(peior.)* femeie, muiere.
gurren, *gurrte, gegurrt, vb. (h) intr. (despre porumbei)* a ugui.
Gurt, *-(e)s, -e, m.* **1.** centură, centurion; cingătoare. **2.** curea de pantaloni; brâu, şerpar. **3.** chingă, taftur (la şa). **4.** *(mil.)* bandă de mitralieră. **5.** *(constr.)* cleşte; talpă de grindă cu zăbrele, arhivoltă. **6.** *(auto.)* centură de siguranţă.
Gurtband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** chingă, taftur (la şa). **2.** *(arhit.)* brâu.
Gurtbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe pe chingă.
Gurtbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant, pat de campanie.
Gurtbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de întărire, centură a arcului.
Gürtel, *-s, -, m.* **1.** cordon; centură; brâu, şerpar; cingătoare; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **den ~ enger schnallen** a strânge cureaua, a face economii. **2.** *(reg.)* şale, mijloc. **3.** *(astron., geogr.)* zonă, fâşie, brâu. **4.** *(mar.)* brâu al navei.
Gürtelbahn, *-en, f.* cale ferată de centură.
Gürtel|echse, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu brâu *(Cordylidae).*
Gürtelfestung, *-en, f. (mil.)* cetate cu o centură de forturi înaintate.
Gürtelflechte, *-n, f.* v. Gürtelrose.
gürtelförmig *adj.* în formă de centură.
Gürtelgesims, *-es, -e, n.* cornişă de centură, centură a cornişei.
Gürtelkette, *-n, f.* lanţ, cordon.
Gürtel|linie [-niə] *f. sg.* **1.** talie. **2.** *(box)* centură; **ein Schlag unter die ~** lovitură sub centură; **dieser Witz lag „unterhalb der ~"** acela era un banc obscen, deocheat.
Gürtelmagd, *-mägde, f. (inv.)* jupâneasă, fată în casă.
gürteln, *gürtelte, gegürtelt (ich gürt(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a încinge. **2.** *(forest.)* a inela.
Gürtelpanzer, *-s, -, m. (mar.)* centură cuirasată.
Gürtelrose *f. sg. (med.)* zona Zoster.
Gürtelschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* cataramă la cordon, la centură.
Gürtelschmerz, *-es, -en, m. (reg.)* dureri de mijloc, de şale.
Gürtelschnalle, *-n, f.* cataramă de cordon, de curea.
Gürtel|spange, *-n, f.* încheietoare de cordon, copcă, agrafă de cordon.
Gürteltasche, *-n, f.* poşetă cu cordon.
Gürteltier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* tatu *(Dasypodidae).*
Gürtelwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* centură de fortificaţii.
gurten, *gurtete, gegurtet (du gurtest, er gurtet), vb. (h) tr.* **1.** *(mil.)* a lega chinga. **2.** *(constr.)* a moaza.
gürten, *gürtete, gegürtet (du gürtest, er gürtet), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) încinge; a(-şi) pune cordonul, cureaua; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Lenden ~** a se pregăti (pentru o treabă); **sich** *(dat.)* **zur Reise ~** a se pregăti de drum.
Gurtförderer, *-s, -, m. (tehn.)* transportor cu chingă (de bandă rulantă).
Gurtge|henk, *-s, -e, n. (mil.)* cingătoare, centură cu portsabie.
Gurtgesims, *-es, -e, n.* v. Gürtelgesims.
Gurtgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu nervuri.
Gürtler, *-s, -, m.* **1.** curelar, şelar. **2.** căldărar.
Gürtlerware, *-n, f.* (marfă de) curelărie.
Gurtmuffel, *-s, -, m. (fam.)* persoană care nu poartă centura de siguranţă când conduce.
Gurtpflicht *f. sg.* obligaţia de a purta centura de siguranţă.
Gurtschnalle, *-n, f.* cataramă la chingă.
Gurt|straffer, *-s, -, m. (tehn.)* dispozitiv care în momentul unei ciocniri face ca centura de siguranţă să se blocheze.
Gurt|träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă cu talpă, grindă-centură.
Gurtung, *-en, f.* **1.** *(constr.)* brâu (din zid); brâu al zidului. **2.** eclisă. **3.** talpă de grindă (cu zăbrele).
Guru, *-s, -s, m. (rel.)* guru.
GUS *f. presc.* de la Gemeinschaft Unabhängiger Staaten Comunitatea Statelor Independente (ale fostei URSS), CSI.
Gusche, *-n, f. (reg., fam.)* gură, fleancă; **halt die ~** ţine-ţi fleanca.
Guss, *-es, Güsse, m.* **1.** *(metal.)* turnare; piesă turnată; **aus einem ~** dintr-o singură bucată, dintr-o singură turnare; *(fig.)* unitar, omogen. **2.** fontă, tuci. **3.** *(fam.)* ploaie puternică, aversă. **4.** *(reg.)* duş. **5.** *(reg.)* gură de scurgere. **6.** *(cul.)* glazură.
Guss|abdruck, *-(e)s, -e. m.* tipar.
Guss|arbeit, *-en, f.* **1.** turnat, turnare. **2.** piesă turnată, metal turnat.
Guss|asphalt, *-(e)s, m. sg.* asfalt turnat.
Gussbarren, *-s, -, m. (metal.)* lingou de fontă.
Gussbeleuchtungs|armatur, *-en, f. (electr.)* armătură de iluminat din fontă.
Gussbeton [-betɔ̃: şi -beto:n], *-s, m. sg.* beton turnat.
Gussblase, *-n, f. (metal.)* suflură, defect de turnare, băşică în fontă.
Gussblock, *-(e)s, -blöcke, m. (metal.)* v. Gußbarren.
Guss|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă, tuci.
Guss|eisengießerei, *-en, f.* turnătorie de fontă.
Guss|eisengießschweißung, *-en, f.* sudare de fontă prin turnare.
Guss|eisenwaren *pl.* articole, mărfuri de fontă, de tuci, din fier forjat.
Guss|eisenwarmschweißung, *-en, f. (metal.)* sudare a fontei prin încălzire.
guss|eisern *adj.* de fontă, de tuci.
Guss|fehler, *-s,-, m.* defect de turnare.
Guss|feile, *-n, f. (metal.)* pilă de curăţat fontă.
Guss|form, *-en, f. (metal.)* formă de turnare, tipar.
Guss|glas, *-es, n. sg.* sticlă turnată.
Guss|kasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (metal.)* ramă de turnătorie, cutie de formare.
Guss|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (metal.)* cap pierdut, mazelotă.
Guss|legierung, *-en, f. (metal.)* aliaj de turnătorie.
Guss|loch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* gaură de turnare.
Guss|metall, *-s, -e, n. (metal.)* metal turnat.
Guss|modell, *-s, -e, n.* model pentru turnare.
Guss|mörtel, *-s, m. sg. (constr.)* beton, mortar de turnat.
Guss|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* topitor (la cubilou), cuptor de topit.
Guss|pfeife, *-n, f. (metal.)* pâlnie de aerisire.
Guss|putzer, *-s, -, m.* muncitor curăţitor de fontă, debavurator.
Guss|regen, *-s, -, m. (reg.)* ploaie torenţială, aversă.
Guss|rinne, *-n, f.* **1.** jgheab, canal. **2.** *(metal.)* jgheab pentru scurgerea fontei.
Guss|schale, *-n, f. (metal.)* cochilie (de fontă).
Guss|schrott, *-(e)s, -m. sg. (metal.)* deşeuri de fontă.
Guss|spiegelglas, *-es, n. sg.* sticlă turnată pentru oglinzi.
Guss|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m. (metal.)* oţel turnat.
Guss|stahlwerk, *-(e)s, -e. n. (metal.)* turnătorie de oţel.

Guss|stein, *-(e)s, -e, m.* jgheab, gură de scurgere.
Guss|stück, *-(e)s, -e, n. (metal.)* bucată, piesă turnată.
Guss|wachs, *-es, n. sg.* ceară turnată.
Guss|ware, *-n, f.* piese, articole turnate.
guss|weise *adv. (reg.; despre ploaie)* cu găleata.
Guss|werk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* turnătorie.
Guss|zeile, *-n, f. (tipogr.)* rând turnat (la mașini de cules).
güst *adj. (despre vite)* sterp.
Güst, *-en, f. (reg.)* **1.** vacă stearpă. **2.** iapă stearpă.
gustieren, *gustierte, gustiert, vb. (h) tr. (austr.)* a gusta, a savura.
Güstling, *-s, -e, m. (reg.)* v. Güst.
Gusto, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** poftă. **2.** gust, plăcere.
gut *(besser, der, die, das beste)* **I.** *adj.* **1.** bun; corect; **ein ~es Buch** o carte bună; **~es Deutsch** germană corectă, bună; **~e Reise!** drum bun! **~en Morgen** bună dimineața; **~e Nacht** noapte bună; **~ sein** a fi bun; **~ gegen Fieber** indicat contra febrei; **seien Sie so ~** fiți atât de bun; **eines ~en Morgens** într-o bună dimineață; **~e Ware lobt sich selbst** un lucru bun, o treabă bună n-are nevoie de laudă; *(în expr.)* **~er Dinge sein** a fi bine dispus; **mit jm. auf ~em Fuß(e) stehen** a fi în relații bune cu cineva; **~er Hoffnung sein** a fi însărcinată; **~e Miene zum bösen Spiel machen** a face haz de necaz; **zu ~er Letzt** la sfârșit, în cele din urmă; **Ende ~ alles ~** urma alege; **aus ~em Grund** dintr-un motiv întemeiat. **2.** bun, ales, frumos, de sărbătoare; **der ~e Anzug** costumul cel bun; **die ~e Stube** camera de gală. **3.** mare, bun; **ein ~er Teil** o bună parte; **eine ~e Stunde** un ceas bun, mai bine de un ceas; **zwei ~e Monate** două luni și mai bine. **II.** *adv.* (cu) bine; favorabil; **~ ausgehen** a se sfârși cu bine; **mit jm. ~ auskommen** a se împăca bine cu cineva; **für ~ befinden** a considera că e bine; **es ~ haben** a o duce bine; **es mit jm. ~ meinen** a vrea binele cuiva; **ihr ist nichts ~ genug** (ea) are tot timpul ceva de obiectat; **jm. ~ sein** a iubi pe cineva, a vrea binele cuiva; **jm. ~ zureden** a vorbi frumos cuiva, a-l încuraja; **daran ~ tun** a face bine, a proceda bine; **~ werden** a se îndrepta, a se drege; *(fam.)* **lass es ~ sein!** las-o moartă, las-o, iart-o! **da sind wir ~ dran!** frumos am ajuns! **du hast ~ reden!** ce-ți pasă! **(es ist) schon ~!** bine, bine! ajunge! **mir ist nicht ~** nu mi-e bine; **das kann noch ~ werden a)** se mai poate îndrepta; **b)** *(iron.)* ne mai putem aștepta la multe; **(es ist) ~ für heute** ajunge pentru astăzi; **das ist nicht ~ möglich** asta nu se prea poate; *(iron.)* **du bist ~!** ce vorbești? ce tot spui dom'le! **möglichst ~** cât se poate de bine; **~ und gern** foarte bine; **kurz und ~** pe scurt, scurt și cuprinzător, în două cuvinte; **das ist so ~ wie gewonnen** e ca și câștigat; *(fam.)* **man verstand so ~ wie nichts** nu s-a înțeles nimic; **das trifft sich ~** asta se potrivește bine; *(fam.)* **du bist ~ daran** ai noroc; **mach's ~!** să ne vedem cu bine; **es ~ getroffen haben** a avea noroc la sau cu ceva; **jenseits von ~ und böse sein** *(iron.)* **a)** rupt de lume, absent; **b)** inactiv sexual datorită vârstei înaintate.
Gut, *-(e)s, Güter, n.* **1.** bun, avere, proprietate; **bewegliche Güter** avere mobilă; **liegende Güter** avere imobilă; **lebenswichtige Güter** bunuri de primă necesitate; **öffentliche Güter** bunuri comune, publice; **verderbliche Güter** bunuri perisabile; **Hab und ~** tot avutul, toată averea; **das höchste ~** bunul cel mai de preț. **2.** moșie, proprietate funciară. **3.** marfă; încărcătură; material; **irdenes ~** marfă de ceramică. **4.** *(mar.)* echipament al unei corăbii; **laufendes ~** echipament mobil; **stehendes ~** echipament fix.
Gut|achten, *-s, -, n.* aviz; părere; referat; apreciere; expertiză; **~ von Sachverständigen** expertiză; **von jm. ein ~ einholen** a consulta pe cineva, a solicita de la cineva o expertiză.
Gut|achter, *-s, -, m.* expert, referent.
Gut|achter|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de experți.
gut|achterlich *adv.* sub formă de părere, de expertiză; **sich ~ äußern** a se pronunța ca expert.
gut|artig *adj.* **1.** blând, blajin. **2.** *(med.)* ușor, benign; **eine ~e Geschwulst** o tumoare benignă.
Gut|artigkeit *f. sg.* **1.** blândețe, caracter blajin. **2.** *(med.)* benignitate.
gut aus|sehend *adj.* care arată bine, atrăgător.
Gutbefinden, *-s, n. sg. (rar)* părere, opinie, apreciere.
gut besetzt *adj.* plin; **ein ~er Saal** o sală plină de lume.
gut betucht *adj.* înstărit.
gut bezahlt *adj.* bine plătit; **eine ~e Stellung** un post bine plătit.
gutbringen, *brachte gut, gutgebracht, vb. (h) tr. (com.)* a credita (un cont).
gutbürgerlich *adj.* **1.** tipic burghez. **2.** bine aranjat, situat; solid, cumsecade.
Gütchen, *-s, -, n. sg. (în expr.)* **sich** *(dat.)* **an etwas ein ~ tun** a-și face o plăcere deosebită din ceva.
gut dęnkend *adj.* **1.** cu gânduri bune. **2.** cu judecată bună.
Gutdünken, *-s, n. sg.* părere, opinie, apreciere (proprie); **nach Ihrem ~** după cum credeți de cuviință.
Gute, *-n (ein Gutes), n. sg.* bine, lucru bun; **das ~ an (sau bei) der Sache** partea bună a acestui lucru; **nichts ~s** nimic bun; **was bringst du ~s?** ce vești bune aduci? **jm. alles ~ wünschen** a dori cuiva numai bine; **~s tun** a face bine(faceri); **etwas zum ~n lenken** a duce la bun sfârșit; **zu viel des ~n tun** a exagera, a întrece limita; **im ~n** în mod pașnic; **im ~n wie im Bösen** cu binele și cu răul; **ihm ahnte nichts ~s** nu presimțea nimic bun; *(iron.)* **das war doch zu viel des ~n** asta a fost prea mult, prea de tot; **~s mit Bösem vergelten** a răsplăti binele cu răul.
Güte *f. sg.* **1.** bunătate, bunăvoință; blândețe; **in aller ~** cu binele, prietenește, în bună înțelegere; **die ~ haben** a avea bunăvoința; **haben Sie die ~** aveți, vă rog, amabilitatea; **durch ~** (prescurtat: *D.G.)* prin amabilitate (se notează pe un plic care se trimite prin cineva); **er ist die ~ selbst** sau **in Person** e bunătatea personificată, e o bunătate de om; *(fam.)* **ach, du meine ~!** o Doamne! vai de mine!; **mit ~ kommt man hier nicht weiter** aici n-o scoți la capăt cu vorba bună; **sich in ~ einigen** a cădea de acord fără ceartă. **2.** calitate; **eine Ware erster ~** o marfă de primă calitate. **3.** v. Gütchen.
Güte|aufpreis, *-es, -e, m.* primă de calitate.
Gütebe|stimmung, *-en, f.* determinare a calității.
Gütefaktor, *-s, -en, m. (tehn.)* coeficient de calitate.
Gütegrad, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Güteklasse. **2.** *(tehn.)* grad al calității; grad de precizie.
Güteklasse, *-n, f.* categorie, clasă de calitate.
Gütekommission, *-en, f.* comisie de control al calității.
Gütekontrolle, *-n, f.* control al calității.
güteln, *gütelte, gegütelt (ich güt(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a spune vorbe bune, a lua cu binele.
gütemäßig *adj.* conform calității, cu privire la calitate.
guten, *gutete, gegutet (du gutest, er gutet), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face bine (cuiva). **2.** a se vindeca, a se face (mai) bine.
güten, *gütete, gegütet (du gütest, er gütet), vb. (h) tr. (reg.)* a ameliora, a îmbunătăți.
Gutenachtgruß, *-es, -grüße, m.* salut de «noapte bună».
Gutenachtkuss, *-es, -küsse, m.* sărut înainte de culcare.
Gutenachtsagen, *-s, n. sg.* v. Gutenachtgruß.
Gutenmorgengruß, *-es, -grüße, m.* salut de «bună dimineața».
Gütenorm, *-en, f.* normă, standard de calitate.
Güteprüfung, *-en, f.* v. Gütekontrolle.
Güter|abfertigung *f. sg. (ferov.)* **1.** expediere de mărfuri. **2.** birou, secție de expediere a mărfurilor.
Güter|abgabe, *-n, f. (ferov.)* predare de mărfuri.
Güter|abtretung, *-en, f.* cedare de moșii, terenuri sau bunuri.
Güter|an|nahme, *-n, f. (ferov.)* **1.** primire de mărfuri. **2.** birou de primire a mărfurilor (în gară).
Güter|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* prețuire a unei moșii.
Güter|aus|tausch, *-(e)s, m. sg. (ec.)* schimb de mărfuri.
Güterbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de mărfuri.
Güterbeförderung, *-en, f.* transport de mărfuri.
Güterbe|stätter, Güterbe|stätterer, *-s, -, m. (reg.)* persoană care se ocupă cu transporturi, cărăuș.
Güterboden, *-s, -böden, m.* magazie de mărfuri.
Güterdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt de mărfuri.
Güterdienst, *-(e)s, m. sg. (ferov.)* serviciu de mărfuri.
Güterdirektion, *-en, f.* **1.** direcție administrativă a bunurilor. **2.** direcție a transporturilor de mărfuri.
Güter|expedition, *-en, f.* expediție de mărfuri.
Güterfernverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri la mare distanță.
Güterfracht, *-en, f.* taxă de transport pentru mărfuri.
Gütergemeinschaft, *-en, f. (jur.)* indiviziune, stăpânire în comun a unor bunuri.
Gütergleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de mărfuri.
Güter|halle, *-n, f.* hală de mărfuri, magazie.
Güterkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** cumpărare de moșii. **2.** cumpărare, achiziționare de mărfuri.
Güterkraftverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport motorizat de mărfuri.
Güterkreislauf, *-(e)s, m. sg.* circuit al bunurilor economice.
güterlos *adj.* fără pământ; **~er Bauer** țăran sărac, pălmaș.
Gütermagazin, *-s, -e, n. (ferov.)* magazie de mărfuri.
Güternahverkehr, *-(e)s, m. sg.* transport de mărfuri pe o rază de 50 km.
Güterperron [-perɔ̃:], *-s, -s, m. (înv., reg.)* v. Güterrampe.
Güterproduktion *f. sg.* producție de mărfuri.
Güter|rampe, *-en, f.* rampă de încărcare (pentru mărfuri).
Güter|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* regim al bunurilor; **eheliches ~** regim al bunurilor între soți.
Güterschaffner, *-s, -, m. (ferov.)* conductor al vagonului, al trenului de marfă.
Güterschlächterei, *-en, f. (pop.)* speculă cu terenuri agrare.
Güterschuppen, *-s, -, m.* magazie, șopron de mărfuri.
Gütersendung, *-en, f.* expediție de mărfuri.
Güter|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stoc de mărfuri. **2.** *(jur.)* reglementare a situației bunurilor între soți.
Güter|station, *-en, f. (ferov.)* stație, gară de mărfuri.
Güter|strom, *-(e)s, -ströme, m.* flux, afluență de bunuri.
Gütertaxi, *-(s), -(s), n.* taxi de mărfuri, furgonetă.
Gütertransport, *-(e)s, -e, m.* transport de mărfuri.
Gütertrennung, *-en, f. (jur.)* separare de avere, de bunuri (între soți); drept al fiecărui soț de a dispune de averea sa.
Güter|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circulație a mărfurilor.
Güter|umschlag, *-(e)s, m. sg.* transbordare de mărfuri.
Güter|umschlagplatz, *-es, -plätze, m.* loc de transbordare pentru mărfuri.
Güterverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic de mărfuri.
Güterversand, *-(e)s, m. sg.* expediție de mărfuri.
Güterversender, *-s, -, m.* expeditor de mărfuri.
Güterversicherung, *-en, f.* asigurare de mărfuri.
Güterverteilung, *-en, f.* **1.** repartizare de bunuri. **2.** împărțire, distribuire, repartizare a mărfurilor.
Güterverwalter, *-s, -, m.* v. Gutsverwalter.
Güterverwaltung, *-en, f.* **1.** administrare a unei moșii. **2.** *(ferov.; în expr.)* **gewöhnliche ~** serviciu de mică viteză.
Güterwaage, *-n, f.* cântar pentru mărfuri.
Güterwagen, *-s, -, m.* vagon de marfă.
Güterzug, *-(e)s, -züge, m.* tren de marfă, mărfar; **Waren mit dem ~ abschicken** a expedia mărfuri cu mărfarul; **~ mit Personenbeförderung** tren mixt.
Gütesiegel, *-s, -, n.* v. Gütezeichen.
Gütetermin, *-s, -e, m. (jur.)* v. Güteverfahren.
Güteverfahren, *-s, n. sg. (jur.)* proces în care se ajunge la un compromis.
Gütever|hältnis, *-ses, -se, n.* raport calitativ, coeficient de calitate.
gütevoll *adj.* bun, milos, plin de bunătate.
Gütevorschrift, *-en, f.* prescripție, convenție de calitate; condiții tehnice de calitate.
Gütezahl, *-en, f.* indice, factor de calitate.
Gütezeichen, *-s, -, n.* indicator, marcă de calitate (aplicată pe mărfuri).
Gutfertiger, *-s, -, m. (înv.)* cărăuș de mărfuri.
Gutfinden, *-s, n. sg. (elv.)* v. Gutdünken.
gut fundiert *adj.* bine întemeiat, fondat; temeinic motivat.
gut ge|artet *adj.* bun, reușit, de soi.
gut gehend *adj. (com.)* prosper, înfloritor; **ein ~es Geschäft** un magazin cu vânzare bună.
gut gelaunt *adj.* bine dispus.

gut gemeint *adj.* bine intenționat.
gut gepflegt *adj.* bine îngrijit.
gut gesinnt *adj.* **1.** (cu *dat.*) bine intenționat, binevoitor (față de). **2.** cu gând bun; credincios, de încredere.
Gutgesinnte, *-n, -n (ein Gutgesinnter), m.* și *f.* persoană de încredere, leală, de bună-credință.
Gutgesinnt|heit *f. sg.* lealitate, bună-credință.
gut ge|stellt *adj.* **1.** bine situat. **2.** *(vân.)* bine camuflat, în poziție bună.
Gutgewicht, *-(e)s, n. sg.* surplus de greutate.
gutgläubig *adj.* de bună-credință.
Gutgläubigkeit *f. sg.* bună-credință.
gut|haben, *hatte gut, gutgehabt (ich habe gut, du hast gut, er hat gut), vb. (h) tr. (com.)* a avea sold creditor.
Gut|haben, *-s, -, n. (com.)* credit, activ, sold creditor, disponibilități; **ein ~ einfrieren** a îngheța un credit; **ein ~ freigeben** a dezgheța un credit.
Gut|haben|inhaber, *-s, -, m.* deținător de credit, de avere.
Gut|haber, *-s, -, m. (com.)* creditor.
Gut|habungs|ausweis, *-es, -e, m. (com.)* extras de cont cu sold creditor.
gut|heißen, *hieß gut, gutgeheißen (du, er heißt gut), vb. (h) tr.* a aproba, a încuviința; **einen Plan ~** a fi de acord cu un plan.
Gut|heißung, *-en, f.* aprobare, încuviințare.
Gut|heit *f. sg. (înv.)* bunătate.
gut|herzig *adj.* **1.** bun la inimă, milos. **2.** blând.
Gut|herzigkeit *f. sg.* **1.** bunătate. **2.** caracter blajin, blândețe.
gütig *adj.* bun, binevoitor; iertător; **seien Sie so ~** fiți așa de bun; **Sie sind sehr ~** sunteți foarte amabil; **er zeigte sich sehr ~ gegen uns** s-a arătat foarte binevoitor cu noi.
Gütigkeit *f. sg.* bunătate, bunăvoință.
gütigst *adv. (în expr.)* **verzeihen Sie ~** mă iertați.
Gutjahr, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cadou de Anul Nou.
gutkommen, *kam gut, gutgekommen, vb. (s) intr.* (cu *dat.*) **1.** a veni, a face bine; **diese Worte kommen mir gut** aceste cuvinte îmi cad bine, mă mângâie. **2.** *(com.)* a se cuveni, a avea dreptul la; **es kommen Ihnen 10 Euro gut** vă revin 10 euro.
gutlaunig *adj.* bine dispus.
Gutlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru «trece».
Gütler, *-s, -, m. (reg.)* țăran sărac cu gospodărie proprie.
Gutleut|haus, *-es, -häuser, n. (înv.)* azil de săraci.
gütlich I. *adj.* prietenesc. **II.** *adv.* **1.** prietenește, în bună înțelegere; **eine Sache ~ beilegen** a rezolva o chestiune prin bună înțelegere, în chip amiabil. **2.** *(fam.; în expr.)* **sich ~ tun** (**an** cu *ac.*) a gusta din plin (din ceva), a se desfăta (cu ceva).
Gütlichkeit *f. sg.* prietenie, bună înțelegere.
gutmachen, *machte gut, gutgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a repara, a îndrepta, a drege; **einen Fehler wieder ~** a repara o greșeală. **2.** a obține un câștig, un surplus. **3.** *(sport)* a compensa, a egala din nou.
Gutmachung, *-en, f.* reparație, despăgubire.
Gutmachungsleistung, *-en, f.* prestație pentru despăgubire, reparații.
gutmütig *adj.* blând, blajin; milos.
Gutmütigkeit *f. sg.* fire blândă, blajină, blândețe.
gutnachbarlich *adj.* de bună vecinătate; **~e Beziehungen** relații de bună vecinătate.
gut organisiert *adj.* bine organizat.
Gutpunkt, *-(e)s, -e, m. (gimn.)* punct în plus acordat pentru tehnica și originalitatea executării unui exercițiu.
gutrechnen, *rechnete gut, gutgerechnet (du rechnest gut, er rechnet gut), vb. (h) tr. (com.)* a trece în contul (cuiva).
gut renommiert *adj.* cu un renume bun.
gut|sagen, *sagte gut, gutgesagt, vb. (h) intr. (com.) (für)* a garanta, a chezăși (pentru cineva, ceva).
Gut|sagung, *-en, f.* garantare, chezășie.
Guts|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor, salariat, ziler la moșie.
Guts|besitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(-easă).
Guts|besitzer|herrschaft *f. sg. (ist.)* regim moșieresc.
Guts|besitzerland, *-(e)s, n. sg.* pământ al moșierului.
Guts|besitzermacht *f. sg. (ist.)* putere moșierească.
Gutsche, *-n, f.* **1.** daltă de sculptat. **2.** *(reg.)* divan.
Gut|schein, *-(e)s, -e, m.* bon, aviz (prin care se certifică un credit, un cont), bon cu care se poate face o plată.
gut|schreiben, *schrieb gut, gutgeschrieben, vb. (h) tr. (com.)* a credita, a trece la credit, în cont.
Gut|schreibung, *-en, f.* creditare, trecere în cont.
Gut|schrift, *-en, f. (com.)* înregistrare la credit; **zur ~ begeben** a credita.
Gut|sein, *-s, n. sg.* bunătate.
Gut|seite, *-n, f. (tehn.)* partea «trece» a calibrului.
Gutsel, *-s, -, n. (reg.)* zaharicală, dulce, bomboană.
Guts|haus, *-es, -häuser, n.* conac.
Guts|herr, *-n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(-easă).
guts|herrlich *adj.* moșieresc.
Guts|herrschaft, *-en, f.* stăpâni ai moșiei.
Guts|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** moșie, fermă. **2.** curte a moșiei, a fermei.
gut situiert *adj.* cu o situație bună; înstărit, bine situat.
gut sitzend *adj. (despre haine)* bine croit, pe corp, bine făcut.
Guts|kauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de moșie.
Guts|länderei, *-en, f.* teren, pământ al moșiei.
Guts|pacht, *-en, f.* arendă a unui domeniu.
Guts|pächter, *-s, -, m.* arendaș de moșie.
gut|sprechen, *sprach gut, gutgesprochen (du sprichst gut, er spricht gut), vb. (h) intr. (für) (reg.)* a garanta, a chezăși (pentru cineva).
gut|stehen, *stand gut, gutgestanden, vb. (h) intr. (reg., austr.)* a garanta, a chezăși.
Gut|steher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg., austr.)* garant(ă), chezaș(ă).
Gut|stehung, *-en, f.* **1.** garantare, chezășuire. **2.** garanție, chezășie.
Gut|stehungs|urkunde, *-n, f.* act, document de garanție.
Guts|verwalter, *-s, -, m.* administrator de moșie, vechil.
Guts|wirtschaft, *-en, f.* **1.** gospodărie moșierească. **2.** fermă.
Guttapercha [-pɛrça sau -pɛrtʃa] *f. sg.*, **Guttapercha**, *-(s), n. sg.* gutapercă.
Gut|tat, *-en, f.* faptă bună, nobilă; binefacere.
gut|tätig *adj.* binefăcător, milostiv, caritabil.
Guttation, *-en, f. (bot.)* eliminarea apei în picături.
Guttifere, *-n, f. (bot.)* (plantă) gutiferă.
gut tun, *tat gut, gut getan, vb. (h) intr.* **1.** a avea un efect pozitiv, a face bine. **2.** *(fam.)* a o duce, a trăi bine; **er tut nicht gut** nu face bine, nu duce o viață ordonată.
gutturał *adj.* gutural.
Guttural, *-s, -e,* **Guttural|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* guturală, sunet gutural.
Gutung, *-en, f. (reg.)* reparație, ameliorare.
gut verdienend *adj.* care câștigă bine, cu venituri bune.
Gutwetterzeichen, *-s, -, n.* semn de vreme bună.
gutwillig I. *adj.* binevoitor. **II.** *adv.* **1.** în mod binevoitor. **2.** de bunăvoie, ascultător; **sich ~ zeigen** a fi ascultător, a nu se opune.
Gutwilligkeit *f. sg.* bunăvoință.
Gut|zettel, *-s, -, m.* chitanță, bon, dovadă.
guzen, *guzte, geguzt (du, er guzt) vb. (h) intr. (despre orz, la fabricarea berii)* a încolți.
g.v. *presc.* de la garnisonsverwendungsfähig apt pentru garnizoană.
GV *presc.* de la Geschlechtsverkehr.
G. V. *presc.* de la Generalversammlung.
Gyenbaum ['gy:ən], *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* tisă *(Taxus tourn).*
gymnasial *adj.* gimnazial.
Gymnasial|abiturient [-riɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) de liceu, de gimnaziu.
Gymnasialdirektor, *-s, -en, m.* director de gimnaziu, de liceu.
Gymnasialklasse, *-n, f.* clasă de gimnaziu, de liceu (clasic).
Gymnasial|lehrer, *-s, -, m.* profesor de gimnaziu, de liceu.
Gymnasialschüler, *-s, -, m.* elev de gimnaziu, de liceu, gimnaziast, licean.
Gymnasial|studien [-diən] *pl.* studii gimnaziale, de liceu.
Gymnasial|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ liceal.
Gymnasiast, *-en, -en, m.* elev de gimnaziu, gimnaziast, licean.
Gymnasium, *-s, -ien* [-iən], *n.* gimnaziu, liceu clasic.
Gymnast, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* antrenor în Grecia antică. **2.** profesor de gimnastică medicală.
Gymnastik, *-en, f.* gimnastică; **~ treiben** (sau **machen**) a face gimnastică.
Gymnastiker, *-s, -, m.* gimnast.
Gymnastin, *-nen, f.* profesoară de gimnastică medicală.
gymnastisch *adj.* gimnastic.
Gymnospermen *pl. (bot.)* gimnosperme.
Gynäkolog(e), *-(e)n, -(e)n, m.* (medic) ginecolog.
Gynäkologie *f. sg. (med.)* ginecologie.
gynäkologisch *adj. (med.)* ginecologic.
Gynander, *-s, -, m. (biol.)* viețuitoare anormal dezvoltată, care prezintă caractere ale ambelor sexe.
Gynandrie, *-n, f.* **1.** *(biol.)* prezență a caracterelor ambelor sexe la un animal. **2.** *(med.)* apariția caracterelor sexului feminin la o persoană de sex masculin.
Gynäzeum [-e:Um], *-s, -zeen* [-e:ən], *n.* **1.** *(bot.)* gineceu. **2.** *(ist.)* gineceu, locuință a femeilor.
Gyrobus, *-ses, -se, m.* autobuz folosit mai ales în Elveția, propulsat prin acumularea energiei cinetice.
Gyrometer, *-s, -, n. (tehn.)* girometru.
Gyroskop, *-s, -e, n.* giroscop.
Gyrostat, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m.* girostat.
Gzld *presc.* de la Ganzleder(einband).
Gzln *presc.* de la Ganzleinen(einband).

H

H, h, -, -, *n.* **1.** (litera) H, h. **2.** *(muz.)* si. **3.** *(rel.) presc.* de la h e i l i g.

ha I. ~**!** *interj.* **1.** a! ah! of! **2.** ha! **II.** *presc.* de la H e k t a r.

Haar[1], *-(e)s, -e, n.* păr; **sich** *(dat.)* **die ~e ausraufen** a-şi smulge părul din cap; **an den ~en herbeiziehen** a trage de păr; *(fig.)* **die ~e stiegen ihm zu Berge** i s-a ridicat părul măciucă; **aufs** ~ sau **bis aufs** ~ până în cele mai mici amănunte; **um ein** ~ cât pe-aci; *(fig.)* **~e auf den Zähnen haben** a fi rău de gură, colţos; **sich** *(dat.)* **keine grauen ~e wachsen lassen** a nu-şi face sânge rău; **mit Haut und ~en** de tot, în întregime; **einander aufs** ~ **gleichen** a semăna ca două picături de apă; **sich** *(dat.)* **(einander) in den ~en liegen** sau **sich** *(dat.)* **in die ~e geraten**, sau **sich** *(dat.)* **bei den ~en haben** a se lua de păr, a se lua la harţă; **~e lassen a)** a năpârli; **b)** *(fig.)* a rămâne păgubaş, a rămâne în pagubă; **es soll ihm kein** ~ **gekrümmt werden** nu i se va clinti nici un fir de păr; **kein gutes** ~ **an jm. lassen** a defăima pe cineva cu înverşunare; **~e spalten** (sau **klauben)** a despica firul de păr în patru, a se ocupa de nimicuri, a fi meschin; *(fam.)* **ein** ~ **in der Suppe finden** a găsi nod în papură; *(fam.)* **jm. die Haare vom Kopf fressen a)** a mânca foarte mult pe spezele cuiva; **b)** a nu se sătura; **an einem** ~ **hängen** a atârna de un fir de păr; **er hat sich (um) kein** ~ **geändert** nu s-a schimbat deloc.

Haar[2], *-en, f. (reg.)* movilă, colină.

Haar|ader, *-n, f. (anat.)* vas capilar.

Haar|anziehung *f. sg. (fiz.)* capilaritate.

Haar|aufsatz, *-es, -sätze, m.* perucă, postişă.

Haar|aufwickeln, *-s, n. sg.* punere a părului pe bigudiuri.

Haar|aufwickler, *-s, -, m.* bigudiu.

Haar|ausfall, *-(e)s, m. sg.* cădere a părului.

Haarbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele din jurul rădăcinii părului.

Haarbalgmilbe, *-n, f. (zool.)* mic acarian numit în popor impropriu «molie» *(Demodex folliculorum).*

Haarballen, *-s, -, m.* resturi nedigerate din stomacul vitelor.

Haarband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de legat părul.

Haarbeutel, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* pungă pentru părul de la ceafă, care se lega sub perucă (la bărbaţi). **2.** *(fig.)* beţie; **jm. einen** ~ **anhängen** a îmbăta pe cineva.

Haarbirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn pufos *(Betula pubescens).*

Haarboden, *-s, m. sg. (anat.)* piele a capului.

haarbreit *adj.* subţire cât un fir de păr.

Haarbreit, *-s, n. sg.*, **Haarbreite** *f. sg.* subţirime a unui fir de păr; **kein** ~ nici cât un fir de păr.

Haarbürste, *-n, f.* perie de cap.

Haarbusch, *-(e)s, -büsche, m.* **1.** şuviţă, smoc de păr. **2.** penaj (la coif).

Haarbüschel, *-s, -, n.* şuviţă de păr.

Haardraht, *-es, -drähte, m. (tehn.)* sârmă foarte fină.

haardünn *adj.* subţire ca un fir de păr.

Haar|eisen, *-s, -, n. (tăb.)* răzuitor.

haaren, *haarte, gehaart, vb. (h)* **I.** *tr.* a smulge părul. **II.** *refl.* a năpârli.

Haaren, *-s, n. sg.* năpârlire, pierdere a părului.

Haar|ersatz, *-es, -ersätze, m.* perucă.

Haar|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* minereu fibros.

Haar|erzeugungsmittel, *-s, -, n.* medicament pentru creşterea părului.

Haaresbreite *f. sg.* subţirime a unui fir de păr; **um** ~ cât pe-aci.

Haarfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a părului. **2.** vopsea de păr.

Haarfärbemittel, *-s, -, n.* vopsea de păr.

Haarfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă, părul-fetei, părul-Maicii-Domnului *(Adiantum capillus-veneris).*

Haarfaser, *-n, f. (bot.)* fibră filamentară.

Haarfeder, *-n, f.* puf.

haarfein *adj.* **1.** subţire ca un fir de păr. **2.** *(fig.)* amănunţit de tot, minuţios.

Haarfestiger, *-s, -, m.* soluţie întăritoare pentru păr.

Haarfilz, *-es, -e, m. (text.)* **1.** pâslă de păr. **2.** păr împâslit.

Haarflechte, *-n, f.* coadă, codiţă.

Haarflechter, *-s, -, m.* împletitor de păr, peruchier.

haarförmig *adj.* ca părul.

Haarfrisur, *-en, f.* coafură.

Haargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* aţă groasă, foarte rezistentă din păr de animale.

Haargefäß, *-es, -e, n. (anat., fiz.)* vas capilar.

haargenau *adv.* foarte exact, precis.

Haargerste *f. sg. (bot.)* orz păduret *(Elymus europaeus).*

Haargold, *-(e)s, n. sg.* fir de aur.

Haargras, *-es, -gräser, n. (bot.)* **1.** perişor *(Trichophorum).* **2.** rogoz tremurător *(Carex brizoides).*

Haargurke, *-n, f. (bot.)* castravete păros *(Sicyos angulatus).*

Haar|händler, *-s, -, m.* negustor de păr.

Haar|hemd, *-(e)s, -en, n. (inv.)* cămaşă din păr de capră; *(fig.)* cămaşă de pocăinţă.

Haar|hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru cu fir de păr.

haaricht *(inv.)*, **haarig** *adj.* **1.** păros; **der Hund hat den Teppich ganz** ~ **gemacht** câinele a umplut covorul de păr. **2.** *(fam.)* rău, periculos; penibil: ~ **zugehen** a ieşi rău, a avea un rezultat penibil. **3.** nemaipomenit; uimitor. **4.** amuzant; **eine ~e Geschichte** o poveste neobişnuită, amuzantă.

Haarkalkmörtel, *-s, m. sg. (tehn.)* mortar de var cu păr (de animale).

Haarkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene (de păr).

Haarkette, *-n, f.* **1.** târsână, împletitură de păr de capră. **2.** *(chir.)* setolină.

Haarklammer, *-n, f.* agrafă de păr.

Haarklauber, *-s, -, m.* v. H a a r s p a l t e r.

Haarklauberei şi **Haarklauberei**, *-en, f.* v. H a a r s p a l t e r e i.

haarklein I. *adj.* foarte mărunt. **II.** *adv.* foarte amănunţit, cu toate detaliile, minuţios, cu de-amănuntul, de-a fir-a-păr; **jm. etwas** ~ **auseinandersetzen** a explica cuiva ceva foarte amănunţit, de-a fir-a-par.

Haarklemme, *-n, f.* v. H a a r k l a m m e r.

Haarkrankheit, *-en, f.* boală a părului.

Haarkrause, *-n, f.* breton de cârlionţi, breton creţ.

Haarkräusler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pop.)* v. H a a r k ü n s t l e r.

Haarkrone, *-n, f.* **1.** cosiţă aşezată în jurul capului; cunună de păr. **2.** *(bot.)* puf (la seminţele unor plante), coroană de peri (pe fructele compozeelor), papus.

Haarkünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* frizer(iţă), coafor, coafeză.

Haarkupfer, *-s, n. sg.* cupru filar, filament de cupru.

Haarlack, *-(e)s, -e, m.* lac fixativ pentru păr.

Haarleder, *-s, -, n. (tăb.)* piele argăsită cu blană cu tot; blană preparată.

Haarlemer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Haarlem. **2.** *(bot.; în expr.)* ~ **Zwiebeln** ceapă de flori de Haarlem.

Haarling, *-s, -e, m.* insectă care trăieşte în blana animalelor *(Mallophaga)*, parazit, păduche.

Haarlocke, *-n, f.* buclă, cârlionţ, zuluf.

haarlos *adj.* chel, pleşuv; fără păr; depilat.

Haarlosigkeit *f. sg.* chelie, pleşuvie, calviţie.

Haarmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(fam.)* om păros. **2.** negustor de păr.

Haarmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** pelerină pentru pieptănat. **2.** halat de baie.

Haarmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* strat medular.

Haarmatratze, *-n, f.* saltea de păr de cal.

Haarmoos, *-es, n. sg. (bot.)* muşchi de pământ *(Polytrichum commune).*

Haarnadel, *-n, f.* ac de păr, ac de cap, spelcă.

Haarnetz, *-es, -e, n.* fileu pentru păr.

Haar|öl, *-(e)s, -e, n.* briantină.

Haarpflege *f. sg.* îngrijire a părului.

Haarpilz, *-es, -e, m. (bot.)* trichie, ciupercă din clasa *Myxomycetes.*

Haarpinsel, *-s, -, m.* pensulă din fire de păr; pămătuf de păr.

Haarpomade, *-n, f.* alifie, pomădă pentru păr.

Haarpracht, *-en, f.* păr frumos, lung.

Haarpuder, *-s, -, m.* pudră pentru păr.

Haarputz, *-es, m. sg.* podoabă de prins în păr.

Haar|raubzeug, *-(e)s, n. sg. (vân.)* răpitoare cu blană.

Haar|rauch, *-(e)s, m. sg.* v. H e r a u c h.

Haar|ring, *-(e)s, -e, m.* **1.** inel, buclă de păr. **2.** inel, agrafă pentru păr.

Haar|riss, *-es, -e, m. (tehn.)* crăpătură subţire, fisură (în smalţ, email, piele).

Haar|röhrchen, *-s, -, n. (fiz.)* tub capilar.

Haar|röhrchen|anziehung, **Haar|röhrchen|attraktion**, **Haar|röhrchenkraft**, **Haar|röhrchenwirkung** *f. sg. (fiz.)* capilaritate.
Haar|röhre, *-n, f.* v. Haarröhrchen.
Haarsalbe, *-n, f.* v. Haarpomade.
Haarsalz, *-es, n. sg. (mineral.)* halotrichit.
haarscharf *adj.* **1.** *(despre cuțite, lame)* foarte ascuțit, tăios; ca briciul. **2.** *(fig.)* foarte precis, riguros; *(adv.)* **etwas ~ beweisen** a dovedi în mod precis, exact, riguros, întocmai.
Haarschärfe *f. sg.* precizie, exactitate, rigurozitate.
Haarscheitel, *-s, -, m.* cărare (în păr).
Haarschere, *-n, f.* v. Haarschneideschere.
Haarschleife, *-n, f.* **1.** panglică pentru păr, fundă **2.** *(vân.)* laț din păr pentru prins păsări.
Haarschmuck, *-(e)s, m. sg.* podoabă, bijuterie de prins în păr.
Haarschneidekabinett, *-(e)s,-e, n.* v. Haarschneidesalon.
Haarschneidekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de tuns.
Haarschneidemantel, *-s, -mäntel, m.* pelerină de tuns.
Haarschneidemaschine, *-n, f.* mașină de tuns.
Haarschneiden, *-s, n. sg.* tuns.
Haarschneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* frizer(-iță), coafor (coafeză), bărbier.
Haarschneidesalon, *-s, -e, m.* salon de coafură, frizerie.
Haarschneideschere, *-n, f.* foarfece de tuns, foarfece de frizer.
Haarschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** pieptănătură scurtă; tunsoare. **2.** *sg.* tuns al părului.
Haarschnur, *-schnüre, f.* v. Haarkette.
Haarschopf, *-(e)s, -schöpfe, m.* smoc; moț; chică.
Haarschur, *-en, f.* **1.** tundere, tuns. **2.** *(bis. cat.)* tonsură.
Haarschwanzfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu aripioară caudală ascuțit alungită *(Trichinus lepturus)*.
Haarschwund, *-(e)s, m. sg.* cădere a părului, chelire, pleșuvire, calviție.
Haarsegge, *-n. f. (bot.)* pir roșu *(Carex hirta)*.
Haarseil, *-(e)s, -e, n. (chir.)* setonă.
Haarseite, *-n, f. (tăb.)* parte părroasă a pielii.
Haarsieb, *-(e)s, -e, n.* **1.** sită din păr de cal. **2.** sită foarte fină.
Haarsohle, *-n, f.* talpă din păr (de la coama sau coada unui animal).
haar|spaltend *adj.* foarte minuțios, exagerat de meticulos; pedant.
Haar|spalter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană foarte meticuloasă, pedantă; persoană care despică firul în patru.
Haar|spalterei și **Haar|spalterei**, *-en, f.* meticulozitate exagerată; pedanterie; despicare a firului în patru.
haar|spalterisch *adj.* meticulos, minuțios, pedant; care despică firul în patru.
Haar|spange, *-n, f.* agrafă de păr.
Haar|spitze, *-n, f.* vârf al firului de păr.
Haar|strähne, *-n, f.* șuviță de păr.
Haarspatium [-spa:tsiʊm], *-s, -tien* [-tsiən], *n. (tipogr.)* spațiu fin, subțire.
Haar|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** cometă. **2.** *(zool.)* comatulă, unul din puținii reprezentanți ai Crinoidelor vii *(Antedon europaeus)*.
Haar|strang, *-(e)s, -stränge, m.* **1.** funie din păr de cal. **2.** *sg. (bot.)* chiminul-porcului *(Peucedanum rochelianum)*.
haar|sträubend *adj.* revoltător; îngrozitor; oribil; **diese Tat ist ~** această faptă îți face părul măciucă.
Haar|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** linie subțire a unei litere scrise caligrafic. **2.** sens al părului (la om și la animale).
Haarteil, *-(e)s, -e, m.* meșă.
Haartier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* animal (cu corpul acoperit) cu păr.
Haartolle, *-n, f.* smoc, moț, rulou.
Haartour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** perucă; buclă falsă de păr; postișă. **2.** v. Haartracht.
Haartracht, *-en, (inv.) f.* frizură, coafură, pieptănătură (specifică unei anumite păturii sociale).
Haartrockner, *-s, -, m.* uscător pentru păr.
Haartuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** țesătură din păr. **2.** pelerină pentru pieptănat. **3.** basma.
Haarvieh, *-(e)s, n. sg.* v. Haartier.
Haarwachs, *-es, n. sg.* pomadă, alifie pentru păr.
Haarwäsche *f. sg.*, **Haarwaschen**, *-s, n. sg.* spălat al părului, al capului.
Haarwaschmittel, *-s, -, n.* produs cosmetic pentru spălatul părului.
Haarwasser, *-s, -wässer, n.* loțiune, apă de păr.
Haarwechsel, *-s, -, m. (zool.)* schimbare a părului.
Haarwickel, *-s, -, m.* papiotă, bigudiu, moț.
Haarwickelpapier, *-s, -e, n.* bigudiu, moț de hârtie.
Haarwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* vânat cu blană.
Haarwirbel, *-s, -, m.* **1.** vârtej (în păr). **2.** creștet al capului.
Haarwuchs, *-es, m. sg.* **1.** creștere a părului. **2.** păr. **3.** felul cum a crescut părul.
haarwuchsfördernd *adj.* care stimulează creșterea părului.
Haarwuchsmittel, *-s, -, n.* stimulent pentru creșterea părului.
Haarwulst, *-(e)s, -wülste, m.* **1.** colac (din păr) pe care se aranjează părul pentru a forma un coc; crepeu. **2.** smoc, moț.
Haarwurzel, *-n, f.* **1.** rădăcină a părului. **2.** *(bot.)* rădăcină capilară.
Haarzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** țesătură, pânză din păr de cal. **2.** *(agr.)* unelte de ascuțit (coase, seceri etc.).
Haarzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de precizie.
Haarzopf, *-(e)s, -zöpfe, m.* coadă, cosiță.
Hab, *-s. n. sg.* v. Habe.
Hab-Acht-Stellung *f. sg.* v. Habt-Acht-Stellung.
Habchen, *-s, n. sg. (fam.: in expr.)* **sein ganzes ~ und Babchen** tot ce are, ce a avut, toată avuția lui.
Habdank, *-(e)s, m. sg.* v. Habedank.
Habe *f. sg.* **1.** avere agonisită; avuție; proprietate; bun; *(jur.)* **bewegliche (sau fahrende) ~** avere mobilă, mișcătoare; **unbewegliche (sau liegende) ~** avere imobilă, nemișcătoare; imobile; **Hab und Gut** toată averea; **um sein ganzes Hab und Gut kommen** a-și pierde toată averea. **2.** *(înv.)* toartă, mâner; **die ~ am Eimer** toarta căldării. **3.** *(reg.)* aluat dospit.
Habedank, *- (s), m. sg., (poet.)* mulțumire; recunoștință.
Habegern, *-s, -e, m. (peior.)* om lacom, avid, hrăpăreț.
haben, *hatte, gehabt (du hast, er hat), vb. (h)* **A.** *tr.* **I. 1.** a avea, a poseda; **er hat ein Haus** are o casă; **je mehr man hat, je mehr man will** pofta vine mâncând; *(substantivat)* **ein hab' ich ist besser als ein** (sau **zehn**) **hätt' ich** să nu dai vrabia din mână pe cioara din par; *(reg.)* **wir haben's ja dazu** doar ne dă mâna, putem să ne permitem; **zu ~ sein** este de găsit, se poate obține; **zu ~ in allen Buchhandlungen** de vânzare la toate librăriile; **das ist noch zu ~** se mai găsește; **bei uns ist alles zu ~** la noi se găsesc de toate; **es ist überall zu ~** se găsește (de vânzare) pretutindeni. **2.** *(cu sens general)* a avea, a deține, a dispune de, a se bucura de; a fi compus din; a fi înzestrat cu; a ține, a purta; a fi de o anumită măsură, greutate sau vârstă; **blaue Augen ~** a avea ochi albaștri, a fi cu ochii albaștri; **die Stadt hat 20 000 Einwohner** orașul are 20 000 de locuitori; **er hat achtzig Kilo** are optzeci de kilograme; **er hat einen guten Namen** are renume bun; se bucură de renume bun; **welche Nummer ~ Sie?** ce număr aveți? **Arbeit ~** a avea de lucru; **er hat eine schwere Krankheit** are o boală grea, suferă de o boală grea; **Zeit ~** a avea timp; **Sorgen ~** a avea griji, a fi îngrijorat; **Einfälle ~** a avea idei, a fi inventiv; **Abenteuer ~** a avea aventuri; **was hast du (denn)?** ce ai? ce-i cu tine? ce te-a apucat? **er** (sau **sie**) **hat etwas a)** are ceva avere; **b)** are un necaz; **c)** are un nu știu ce, are pe vino-ncoace; **da hast du ein Stück Brot** poftim (sau na) o bucată de pâine; **jetzt hab' ich ihn** acum l-am prins, am pus mâna pe el; **ich hab's!** asta-i! am găsit! **~ Sie «kommen»?** (la dictare) l-ați scris pe «kommen»? **ich habe Durst** mi-e sete; **ich habe Hunger** mi-e foame; **Geduld ~** a avea răbdare; **Trauer ~** a fi în doliu; **Acht ~** a avea grijă, a fi atent, a băga de seamă, a lua seama; **Recht ~** a avea dreptate; **~ Sie die Güte** fiți bun; **habe Dank** mulțumesc; *(fam.)* **dich hat's wohl!** ești nebun, ai înnebunit?; *(fam.)* **da ~ wir die Bescherung** (sau **die Geschichte, den Braten, den Salat, die Pastete)!** sau **da ~ wir's!** poftim bucluc, bună treabă, frumoasă ispravă! **da hast du dein Teil** (sau **den Hieb** sau **da hast du's)!** na-ți-o! asta-i pentru tine! asta ți-a trebuit! *(urmat de determinări construite cu prep.)* **sie hat ein Kind auf dem Arme** are (sau ține) un copil în brațe; **er hat Geld bei sich** are bani la el, are bani asupra lui; **er hat seine Brüder bei sich** îi are pe frații lui la el (în gazdă, în casă); **ich habe die Nachricht aus guter Hand** am, dețin vestea din sursă sigură, serioasă; **das hat man vom Reichtum a)** la asta servește averea; **b)** cu asta te alegi din bogăție; **ich habe einen (wahren) Freund an ihm** am în el un (adevărat) prieten; **ich habe nichts an dieser Ware** nu câștig nimic la marfa asta; **jn. in seiner Gewalt ~** a avea pe cineva la mână, la discreția sa; **etwas auf dem Gewissen ~** a avea ceva pe conștiință; **etwas im Griffe** (sau **am Schnürchen** sau **im Gefühl) ~** a cunoaște ceva perfect, din doască-n doască, a avea ceva la degetul mic; **jn. im Auge ~** a supraveghea pe cineva, a avea ochii asupra cuiva; **etwas im Auge ~ a)** a avea ceva în ochi; **b)** *(fig.)* a avea ceva în vedere; a plănui ceva; **auf jn. Verdacht ~** a bănui pe cineva; **etwas bei der Hand ~** a avea ceva la îndemână; **das Obst hat Zucker in sich** fructele conțin zahăr; **endlich habe ich die Sache hinter mir** în sfârșit am scăpat de treaba asta, am trecut hopul; **das habe ich noch vor mir** asta mă mai așteaptă de-acum înainte, cu asta încă n-am terminat; **ich habe nichts dagegen** n-am nimic împotrivă; **was habe ich davon?** la ce-mi servește? la ce bun? cu ce mă aleg din asta? **es hat viel auf sich** are mare importanță; **es hat viel für sich** are o mulțime de avantaje; **das hat einen Fehler an sich** aceasta are un defect, un cusur: aici ceva nu merge, nu e în regulă; **ich möchte den Rock vom Leibe ~** aș vrea să scot haina de pe mine, aș vrea să scap de haina asta; **er hat etwas mit ihr** are ceva cu ea; **jn. über sich ~** a avea pe cineva (ca) superior; **er hat zwei Regimenter unter sich** are două regimente sub comanda lui; **er hat die Kasse unter sich** el ține casa; **das hat er von seiner Mutter** asta de la mamă-sa a moștenit-o; **wen glauben Sie denn vor sich zu ~?** drept cine mă luați? cu cine vă închipuiți că stați de vorbă? **3.** *(în legătură cu alt verb la inf.)* a trebui (să …), a fi obligat (să …); **das habe ich erst Freitag zu liefern** aceasta trebuie s-o livrez abia vineri; **das ~ wir erst abzuwarten** asta mai rămâne de văzut; **du hast dafür zu sorgen** tu trebuie să ai grijă de aceasta; rămâne în grija ta; **er hat sich danach zu richten** trebuie să se conformeze; **das habe ich ihm zu verdanken** pentru aceasta lui trebuie să-i mulțumesc; aceasta lui i-o datorez; **ich habe zu tun** am de lucru; am treabă; **ich will nichts mit ihm zu tun ~** nu vreau să am de-a face cu el; **ich habe nur noch zu bemerken** nu-mi mai rămâne decât să remarc: **ich habe wohl nicht erst zu bemerken a)** (este inutil, este) de prisos să mai spun; **b)** sunt îndreptățit să remarc: **was ~ Sie hier mitzureden?** cu ce drept vă amestecați? **Sie ~ über mich zu verfügen** puteți dispune de mine; **was hat das zu bedeuten?** ce vrea să însemne aceasta? **niemand hat danach zu fragen** nimeni n-are dreptul să ceară socoteală; aceasta nu interesează pe nimeni; **die Sache hat viel zu sagen** lucrul acesta are multă importanță, spune multe; (fără *zu*) **du hast gut reden** ți-e ușor, îți dă mâna să vorbești; **Sie ~ gut fragen** n-aveți decât să întrebați; e ușor să întrebi. **4.** *(impers.)* **a)** *(reg.)* este, sunt, există; **hier hat es viele Bäume** sunt mulți pomi aici; **b)** *(în expr.)* **es hat Eile** e urgent, e grabnic, e grabă; **es hat Not** e nevoie; **es hat seine Richtigkeit** este just, este întemeiat; **damit hat's gute Wege** e în regulă. **5.** *(reg.)* a prinde, a apuca; **hab zu** pune mâna pe el. **II.** *(în expr.)* **a)** *(determinat de adv. sau de locuțiuni adverbiale)* **lieb** (sau **gern) ~** a iubi; a-i plăcea (ceva sau cineva); **jn. zum Besten ~** a râde de cineva, a lua pe cineva peste picior, a face haz de cineva; a păcăli pe cineva; **jetzt hab ich es heraus** acum am găsit, acum am înțeles, am rezolvat, m-am lămurit; **er hat ihn herum** l-a sucit cum a vrut, i-a sucit capul, l-a convins; l-a câștigat; **endlich habe ich es oben** în sfârșit am izbutit: *(complementul este es)* **er hat es gut** o duce bine, îi merge bine; **sie ~ es leidlich** duc o viață acceptabilă; **er hat es bequem** îi e ușor, duce o viață comodă; **ich habe es weit** mai am drum lung de făcut, e departe: **hast du es eilig?** te grăbești? **ich habe es am Beine** mă doare piciorul; la picior e buba; **ich habe es im Halse** mă doare gâtul; **wie hast du's mit der Mathematik?** cum stai cu matematica? **b)** *(determinat de prep.)* **sie hat das Kind mit** are și copilul cu ea; a adus și copilul; **er hat das Buch aus** a terminat cartea (de citit); **er hat das Glas aus** a golit paharul; **er hat den Hut auf** are pălăria pe cap; **ich habe den Mantel an** sunt cu haina pe mine; sunt îmbrăcat cu haina. **B.** *refl.* **1.** a face pe grozavul, a fi arogant, a face mofturi, a se răsfăța, a se fandosi; **hab dich nicht so a)** nu mai face pe grozavul; **b)** nu mai face mofturi. **2.** *(fam.: în expr.)* **es hat sich** gata, s-a terminat, stăm prost, am sfeclit-o; *(fam.)* **hat sich**

was nu s-a rezolvat, nici vorbă de aşa ceva. **C.** *(cu funcţie de auxiliar)* **ich habe geschlafen** am dormit; **ich hatte geschlafen** dormisem; **ich will es nicht zweimal gesagt** ~ nu vreau să mai spun o dată: să n-apuc să spun de două ori; **ich glaube dich dort gesehen zu** ~ mi se pare că te-am văzut acolo; das **muss** (sau **kann) nur er getan** ~ aceasta numai el o putea face; **der Nachbar soll das getan** ~ se zice că vecinul a făcut-o; **du hast es so** ~ **wollen** tu ai vrut să fie aşa; **ich hab's gefunden** am găsit! asta-i!

Haben, *-s, n. sg. (cont.)* credit; **ich habe diesen Betrag in Ihr** ~ **gebucht** v-am creditat contul dv. cu această sumă, v-am trecut-o în contul dv. creditor, v-am bonificat suma; **Soll und** ~ debit şi credit.

Habenbuchung, *-en, f. (cont.)* înregistrare în activ.

Habe|nichts, -(şi *-es), -e, m. (peior.)* golan, sărac, coate-goale; **Walter** (sau **Baron) von** ~ alde coate-goale.

Habenposten, *-s, -, m. (cont.)* post creditor.

Habensaldo, *-s, -den* (sau *-s), m. (cont.)* sold creditor.

Habenseite, *-n, f. (cont.)* parte a creditului, parte dreaptă a conturilor (în contabilitatea dublă).

Habenzinsen *pl. (fin.)* dobândă la credit, dobândă pasivă.

Haber, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hafer.

Habe|recht, *-s, -e, m. (peior.)* persoană care vrea să aibă întotdeauna dreptate; încăpăţânat.

Haberer, *-s, -, m. (austr., fam.)* **1.** admirator, adorator. **2.** prieten, camarad, tovarăş de beţie.

Haberfeld|treiben, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* judecată populară uzuală la ţărănimea bavareză. **2.** *(fam.)* harababură; tărăboi.

Habergeiß, *-en, f. (reg.* şi *austr.)* **1.** sfârleză, zbârnâitoare, titirez. **2.** nălucă, stafie. **3.** ultimul snop pe câmp.

Haber|rohr, *-(e)s, -e, n.* fluier ciobănesc.

Habersack, *-(e)s, -säcke, m. (reg.)* raniţă, traistă.

Habgier *f. sg.* lăcomie, aviditate, sete de câştig.

habgierig *adj.* lacom, avid de bani.

habhaft *adj.* **1.** *(în expr., cu gen.)* **einer Sache** ~ **werden** a pune mâna pe ceva; **man wurde seiner** ~ (el) a fost prins, arestat; au pus mâna pe el. **2.** *(reg.)* săţios, greu.

Habhaftwerdung *f. sg.* arestare.

Habicht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* uliu, erete *(Accipiter gentilis).*

habichts|artig *adj.* accipitrin, ca un uliu.

Habichts|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de uliu. **2.** *(fig.)* ochi de vultur; privire ageră.

Habichtsbinde, *-n, f. (chir.)* bandaj pentru nas.

Habichtsfliege, *-n, f. (entom.)* muscă răpitoare *(Dioctria oelandica).*

Habichtsklaue, *-n, f.* gheară de vultur.

Habichtskorb, *-(e)s, -körbe, m.* **1.** plasă de prins ulii. **2.** coş pentru puii mici de găină.

Habichtskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* vulturică *(Hieracium);* **gemeines** ~ vulturică comună; **langhaariges** ~ vulturică cu peri lungi; **Savoyer** ~ vulturică italiană, savoiardă; **doldiges** ~ vulturică umbelată; **ungarisches** ~ vulturică ungurească.

Habichtsnase, *-n, f.* nas acvilin, coroiat.

Habichts|pilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete creţ de conopidă *(Hydnum).*

Habichts|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Habichtspilz.

Habichtsweibchen, *-s, -, n.* uliu-femelă.

habig *adj.* v. habgierig.

habil *adj.* abil, îndemânatic, iscusit; sprinten.

Habilitand, *-en, -en, m.* persoană care urmează să susţină examenul de docenţă (în Germania, Austria, Elveţia).

Habilität *f. sg.* abilitate, îndemânare, iscusinţă.

Habilitation, *-en, f.* abilitare de docent, examen de docenţă.

Habilitations|schrift, *-en, f.* teză, lucrare de docenţă.

habilitieren, *habilitierte, habilitiert, vb. (h) intr.* şi *refl.* a obţine titlul de docent; a trece, a da examenul de docenţă.

Habilitierung, *-en, f.* (examen de) docenţă, docentură.

Habit, *-s, -e, n.* (şi *înv. m.)* **1.** robă. **2.** sutană preoţească. **3.** *(mine)* uniformă de miner.

habilitualisieren, *habitualisierte, habitualisiert, vb. (h) tr. (psih., sociol.)* **1.** a deveni obişnuinţă. **2.** a face un obicei.

Habituation, *-en, f.* **a)** *(psih.)* deprindere, acomodare; **b)** *(livr.)* dependenţă fizică şi psihică de droguri.

Habitué [(h)abity'e:], *-s, -s, m.* obişnuit al casei, al unui local; client frecvent.

habituell [-tu'ɛl] *adj.* **1.** *(med.)* privind constituţia, habitusul; habitual. **2.** obişnuit.

Habitus, *-, m. sg.* **1.** ţinută, atitudine. **2.** *(med.)* tip constituţional; habitus. **3.** *(mineral.)* habitus. **4.** *(bot.)* formă de apariţie. **5.** *(rel.)* har.

hablich *adj. (elv.)* înstărit; cu avere; bogat.

Habmichlieb, *-(e)s, -e, n. (bot.)* ochiul-găinii *(Primula minima).*

Habsburger, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* membru al casei de Habsburg.

habsburgisch *adj.* habsburgic, de Habsburg.

Habschaft, *-en, f.* proprietate; avere, avuţie, avut.

Habseligkeiten *pl. (fam.)* avere, avut; catrafuse, calabalâc, boarfe.

Habsucht *f. sg.* v. Habgier.

Habt-Acht-Stellung *f. sg.(mil.)* poziţie de «drepţi».

hach! *interj. (reg.)* ei! vai!

Haché [ha'Ʃe:], *-s, n. sg.* v. Haschee.

Hachel, *-n, f.* **1.** *(reg.)* fire, mustăţi (la cereale). **2.** *(austr.)* răzătoare de bucătărie. **3.** *(reg.)* bâtă, par.

hachieren- [-'Ʃi:-], *hachierte, hachiert, vb. (h) tr.* v. haschieren.

Hachse, *-n, f.* **1.** încheietură tibiotarsiană (la animale). **2.** *(pop.)* picior, ciolan, ţurloi. **3.** cosor, cuţit.

Hacht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Habicht.

Hack[1] *n. invar. (fam.; în expr.)* ~ **und Mack** sau ~ **und Pack a)** talmeş-balmeş; **b)** golănime; **c)** catrafuse, boarfe.

Hack[2], *-s, m. sg. (reg.)* lovitură, ghiont.

Hackbank, *-bänke, f.* butuc, masă de tocat (la măcelărie).

Hackbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* **1.** praşilă, muşuroit, lucrare a pământului cu sapa. **2.** agricultură primitivă (cu sapa).

Hackbeil, *-(e)s, -e, n.* **1.** topor (de măcelărie). **2.** *(tehn.)* satâr, secure mică.

Hackblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** butuc de tăiat, de spart lemne. **2.** v. Hackbank.

Hackbraten, *-s, -, m.* tocătură (friptă la tavă).

Hackbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** scândură de tocat, tocător, fund. **2.** *(muz.)* ţambal. **3.** *(inform.)* tastatură.

Hacke, *-n, f.* **1.** *(agr.)* sapă. **2.** *(mine)* târnăcop. **3.** topor, secure. **4.** *(agr.)* timp al săpatului, praşilă. **5.** *(reg.)* călcâi; toc. **6.** genunchi (la cal).

Hack|eisen, *-s, -, n.* v. Hackmesser.

hackelig *adj. (reg.)* **1.** inegal. **2.** gingaş, dificil.

Hackelwerk, *-(e)s, -e, n.* îngrăditură, gard, gard viu.

Hackemack *n. invar.* v. Hackepack.

hacken, *hackte, gehackt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(agr.)* a săpa, a prăşi. **2.** a tăia mărunt, a toca; **Holz** ~ a tăia, a sparge lemne; **Fleisch** ~ a toca carne; **er lässt Holz auf sich** *(dat.)* ~ rabdă, duce la tăvăleală; poţi tăia lemne pe el. **II.** *tr.* şi *intr.* **1.** a lovi cu ciocul; **die Augen aus dem Kopfe** ~ a scoate ochii cu ciocul; **auf** (cu *ac.)* **etwas** ~ a da, a bate, a lovi cu un obiect ascuţit şi tăios; *(fig.)* **aufs Klavier** ~ a cânta la pian cu un tuşeu prea dur. **2.** *(inform.)* a sparge. **III.** *refl.* v. hackern.

Hacken, *-s, -, m.* **1.** călcâi (la picior, la ciorap.). **2.** toc (la gheată); *(fam.)* **jm. auf den** ~ **sein** (sau **sitzen)** a se ţine scai de cineva; **sich auf die** ~ **machen** a porni la drum; a o şterge; **die** ~ **zusammenschlagen** a bate călcâiele; **sich** *(dat.)* ~ **und Zehen ablaufen** a-şi toci pingelele umblând, a se obosi, a alerga până nu mai poate; **sich an js.** ~ sau **sich jm. an die** ~ **hängen, heften** a urma pe cineva cu încăpăţânare, a se ţine scai; **die** ~ **voll haben** sau **einen im** ~ **haben** a fi beat.

Hackenfeile, *-n, f.* pilă semirotundă pentru ascuţitul ferăstrăului.

Hackenleder, *-s, n. sg.* ştaif (la ghete).

Hackenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu tocul înalt.

Hacken|stand, *-(e)s, m. sg.* poziţie pe călcâie (la gimnastică).

Hackepack *n. invar. (fam.)* **1.** talmeş-balmeş. **2.** golănime. **3.** catrafuse, boarfe.

Hackepeter, *-s, m. sg. (reg., cul.)* **1.** carne tocată. **2.** carne de vacă tocată crudă preparată cu diverse ingrediente, biftec tartar.

Hacker, *-s, -, m.* **1.** tăietor de lemne. **2.** *(text.)* pieptene detaşor (la cardă). **3.** *(reg.)* vier, lucrător în vie. **4.** *(inform.)* hacker, spărgător de coduri.

Häcker, *-s, -, m. (reg.)* v. Hacker **(3).**

hackerig *adj.* **1.** noduros, aspru. **2.** *(bot.)* păros.

Häckerling, *-s, m. sg. (agr.)* paie tocate, şişcă; ~ **im Kopfe haben** a avea câlţi în cap, a fi tare prost.

Häckerlingsbank, *-bänke, f.* v. Häckselbank.

Hackerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* **1.** plată a tăietorului de lemne. **2.** *(reg.)* plată a vierului.

Häckerlohn, *-(e)s, -löhne, m. (reg.)* v. Hackerlohn[2].

hackern, *hackerte, gehackert, vb. (h) refl. (reg.)* a se închega, a se aduna; **die Milch hackert sich** laptele se prinde.

Hackerwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Hackelwerk.

Hackfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne tocată, tocătură; *(fam.)* **aus jm.** ~ **machen 1.** a bate pe cineva măr. **2.** a critica, a dojeni.

Hackfrucht, *-früchte, f. (agr.)* plantă, legumă prăşitoare.

Hack|klotz, *-es, -klötze, m.* v. Hackbank.

Hackmack *m. invar.* v. Hackepack.

Hackmaschine, *-n, f.* **1.** *(agr.)* prăşitoare. **2.** *(agr.)* maşină de tocat furaje. **3.** maşină de tocat carne.

Hackmesser, *-s, -, n.* cuţit de tocat, satâr.

hackrig *adj.* v. hackerig.

Hackrotor, *-s, -en, m. (tehn.)* tocător, rotor de mărunţit (lemn).

Hacks, *-, m. sg.* v. Hack[2].

Häcksel, *-s, m.* (şi *n.) sg.* v. Häckerling.

Häckselbank, *-bänke, f.* tocătoare de paie, de furaje.

Häckselklinge, *-n, f.* cuţit al tocătoarei de paie.

Häckselmaschine, *-n, f.* maşină de tocat furaj.

häckseln, *häckselte, gehäckselt (ich häcks(e)le) vb. (h) tr.* a toca furaje.

Häckselschneider, *-s, -, m.* **1.** persoană care toacă furaje. **2.** tocătoare de paie.

Häckselsieb, *-(e)s, -e, n.* ciur de şişcă.

Hack|span, *-(e)s, -späne, m.* surcea, aşchie; schijă.

Hack|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Hackbank.

Hader[1], *-s, -n, m.* **1.** zdreanţă, cârpă. **2.** *(fig.)* haimana, derbedeu.

Hader[2], *-s, m. sg.* ceartă, sfadă, gâlceavă.

Haderei *f. sg.* certuri, sfădeală, gâlceavă continuă.

Haderer, *-s, -, m.* **1.** persoană certăreaţă, gâlcevitoare. **2.** persoană veşnic nemulţumită; cusurgiu. **3.** *(vân.)* canin inferior al mistreţului; colţ.

Hadergeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** *sg.* spirit de gâlceavă. **2.** persoană certăreaţă.

Haderkrankheit *f. sg. (vet.)* dalac, antrax pulmonar.

Haderlade, *-n, f.* ladă de zdrenţe (la fabricarea hârtiei).

Haderlump, *-en* (şi *-s), -e(n), m.* zdrenţăros, golan, vagabond, haimana, calic, derbedeu.

Haderlumpen *pl.* zdrenţe, trenţe.

Hadermann, *-(e)s, -männer* (şi *Haderleute), m.* **1.** adunător de zdrenţe, peticar. **2.** *(înv.)* persoană certăreaţă; cusurgiu.

hadern, *haderte, gehadert, vb. (h) intr.* **1.** a se certa, a se sfădi, a se ciorovăi. **2.** a fi nemulţumit, a cârti, a găsi cusur; a se mânia.

Hadernpapier, *-s, n. sg.* hârtie din resturi textile.

Hadersammler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* peticar (peticăreasă).

Haderschneider, *-s, -, m.* cuţit pentru tăiat zdrenţe.

Haderschneidmaschine, *-n, f.* maşină de sfăşiat, de destrămat zdrenţe.

Hadersucht *f. sg.* pornire spre ceartă, spre gâlceavă; manie de a căuta cearta cu lumânarea, de a căuta nod în papură.

hadersüchtig *adj.* certăreţ, gâlcevitor.

Hadersuppe, *-n, f.* **1.** supă de zdrențe, cu turnătei. **2.** *(glumeț)* bătaie, ciomăgeală, chelfăneală, scărmăneală.
Hades, *-, m. sg. (mit.)* hades, infern.
Hadschi, *-s, -s, m.* hagiu.
Hafen[1], *-s, Häfen m.* **1.** port; **einen ~ anlaufen** a intra într-un port. **2.** *(fig.)* azil, adăpost, liman, țintă; **wir sind im ~** suntem la adăpost; am scăpat; **kurz vor dem ~ scheitern** a se îneca la mal; a eșua aproape de țintă; **in den ~ einlaufen** a-și ajunge ținta dorită; **in den letzten ~ einlaufen** a muri; **in den ~ der Ehe einlaufen** a se căsători; **den ~ der Ehe ansteuern** a-și dori să se căsătorească; **im ~ der Ehe landen** a se căsători după o lungă și agitată burlăcie (mai ales despre bărbați).
Hafen[2], *-s, Häfen, m.* **1.** *(reg.)* vas, cratiță, oală. **2.** *(tehn.)* creuzet.
Hafen|abgabe, *-n, f. (mar.)* taxă portuară.
Hafen|admiral, *-(e)s, -räle, m.* comandant al portului cu grad de amiral.
Hafen|admiralität, *-en, f.* amiralitate a portului.
Hafen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu portuar.
Hafen|anker, *-s, -, m.* ancoră de corp mort.
Hafen|anlage, *-n, f.* instalație portuară.
Hafen|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură a navei cu portul.
Hafen|arbeiten *pl.* lucrări, construcții portuare.
Hafen|arbeiter, *-s, -, m.* docher, muncitor în port.
Hafen|arbeitergewerkschaft, *-en, f.* sindicat al docherilor.
Hafen|arbeiter|streik, *-(e)s, -s (rar* și *-e), m.* grevă a docherilor.
Hafen|aufsicht, *-en, f.* direcția de control a portului.
Hafenbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție portuară. **2.** edificiu al portului.
Hafenbaumeister, *-s, -, m.* șef al lucrărilor portuare.
Hafenbe|amte, *-n, -n (ein Hafenbeamter), m.* funcționar de port.
Hafenbecken, *-s, -, n.* bazin portuar.
Hafenbe|hörde, *-n, f.* direcție a portului.
Hafenbinder, *-s, -, m. (reg.)* tinichigiu; meșter care repară tingiri, căldări etc., căldărar; meșter care leagă în sârmă vase; drotoș.
Hafendamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig al portului; chei, faleză.
Hafendeckel, *-s, -, m. (reg.)* capac de oală, de cratiță.
Hafen|einfahrt, *-en, f.*, **Hafen|eingang**, *-(e)s, -gänge, m.* intrare în port.
Hafengebiet, *-(e)s, -e, n.* incintă, teritoriu, suprafață a(l) portului.
Hafengebühr, *-en, f.*, **Hafengelder** *pl.* v. Hafenabgabe.
Hafenkapitän, *-s, -e, m.* căpitan al portului.
Hafenkapitanat, *-(e)s, -e, n.* căpitănie a portului.
Hafenkette, *-n, f.* lanț care închide portul.
Hafenkommando, *-s, -s, n.* comandament al portului.
Hafenlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină a portului.
hafenlos *adj.* **1.** *(despre nave)* neînscris în registrul portului. **2.** *(fig.)* în voia valurilor, pribeag, fără cămin.
Hafenmeister, *-s, -, m.* comandant al căpităniei portului.
Hafenmole, *-n, f.* dig al portului care îl apără de curenți.
Hafen|ordnung, *-en, f.* regulament al portului.
Hafenplatz, *-es, -plätze, m.* port; **die nördlichen Hafenplätze** porturile nordice.
Hafenräumer, *-s, -, m. (mar.)* dragă portuară.
Hafenrundfahrt, *-en, f.* călătorie cu o barcă sau vas prin port.
Hafensatz, *-es, -sätze, m. (reg.)* drojdie, depozit, reziduu (pe fundul oalei).
Hafen|spelunke, *-n, f.* speluncă, tavernă în port.
Hafen|sperre, *-n, f.* **1.** blocare a portului, interzicere a intrării în port. **2.** control la intrarea în port.
Hafen|stadt, *-städte, f.* port, oraș portuar.
Hafen|stein, *-(e)s, m. sg. (ind. sticlei)* sediment pe fundul oalei.
Hafenton, *-(e)s, -e, m. (reg.)* argilă de olărie.
Hafen|umschlag, *-s, m. sg.* transbordare portuară.
Hafenwache *f. sg.* poliție, pază a portului.
Hafenwachschiff, *-(e)s,-e, n.* vas, șalupă a(l) poliției portului.
Hafenwächter, *-s, -, m.* paznic în port.
Hafenwurz *f. sg. (bot.)* barba-caprei *(Tragopogon major).*
Hafenzoll, *-(e)s, -zölle, m.* v. Hafenabgabe.
Hafer, *-s, m. sg. (bot., agr).* ovăz *(Avena sativa);* **türkischer** (sau **ungarischer**) **~** ovăz oriental *(Avena orientalis);* **er hat seinen wilden ~ noch lange nicht gesät** încă nu a zburdat destul; nu și-a făcut destul de cap; **der ~ sticht ihn** nu-și încape în piele; zburdă.
Hafer|acker, *-s, -äcker, m.* câmp, ogor de ovăz.
Hafer|art, *-en, f.* varietate de ovăz.
Haferbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a ovăzului.
Haferbier, *-(e)s, n. sg.* bere de ovăz.
Haferbirne, *-n, f. (hort.)* pară care se coace timpuriu, odată cu ovăzul.
Haferblume, *-n, f. (bot.)* ceapa-ciorii, scânteiuță *(Gagea pratensis).*
Haferboden, *-s, -böden, m.* **1.** *(agr.) sol.* pământ bun pentru cultura ovăzului. **2.** pod, hambar de ovăz.
Haferbrei, *-s, m. sg.* terci de ovăz.
Haferbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de ovăz.
Haferei, *-en, f. (mar.)* v. Havarie.
Hafer|ernte, *-n, f.* recoltă de ovăz.
Haferfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Haferacker.
Haferflocken *pl.* fulgi de ovăz.
Haferfutter, *-s, n. sg.* furaj de ovăz.
Hafergrütze *f. sg.* **1.** terci de ovăz. **2.** păsat, urluială de ovăz.
Haferkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.*, **Haferkiste**, *-n, f.* ladă de ovăz.
Haferkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** bob de ovăz. **2.** *(zool.)* varietate de melc.
Haferl, Häferl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** ibric. **2.** ulcică. **3.** crăticioară. **4.** oală de noapte.
Haferlschuh, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pantof de turism.
Hafermehl, *-s, n. sg.* făină de ovăz.
Haferpflaume, *-n, f. (bot.)* goldan *(Prunus insititia).*
Hafersack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac, traistă de ovăz. **2.** raniță.
Haferschlehe, *-n, f.* v. Haferpflaume.
Haferschleim, *-s, m. sg.* zeamă de fulgi de ovăz.
Haferschleimsuppe, *-n, f.* v. Haferschleim.
Hafer|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie de ovăz.
Hafersuppe, *-n, f.* supă de fulgi de ovăz.
Haferwurzel, *-n, f. (bot.)* barba-țapului, barba-caprei *(Tragopogon porrifolius).*
Haff, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* golf despărțit de mare printr-o limbă de nisip; **das Kurische ~** golful Curlanda.
Haffdorn, *-(e) s, m. sg. (bot.)* cătină albă *(Hippophaë rhamnoides).*
Hafner, **Häfner**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** olar. **2.** sobar.
Hafnerei *f. sg.* olărie.
Hafnerkunst *f. sg.* olărie; ceramică.
Hafnerware *f. sg.* (obiecte de) ceramică.
Haft[1] *f. sg. (jur.)* **1.** *sg.* detențiune, arest; **in ~ nehmen** sau **zur ~ bringen** a aresta; **in ~ halten** a reține, a ține arestat. **2.** *sg.* garanție; răspundere. **3.** *(reg.)* copcă (la haine).
Haft[2], *-s, -e* (și *-en), m.* **1.** *(fiz.)* adeziune. **2.** sprijin, suport; **die Pflanzen haben hier keinen ~ für ihre Wurzeln** plantele n-au aici de ce să-și prindă rădăcinile. **3.** *(tehn.)* cârlig. **4.** *(reg.)* ac cu gămălie, bold, bumbușcă.
Haft[3], *-(e)s, -e, n.* (și *m.) (reg., entom.)* efemeră.
Haft|an|stalt, *-en, f.* închisoare.
Haft|antritt, *-(e)s, m. sg. (jur.)* prezentare pentru executarea pedepsei cu închisoarea.
Haft|aus|setzung, *-en, f.* întrerupere temporară a arestului.
Haftballon [-balõ], *-s, -s* (și *-e), m.* balon captiv.
haftbar *adj.* răspunzător, responsabil; **jn. für etwas ~ machen** a face pe cineva răspunzător de ceva.
Haftbarkeit *f. sg.* responsabilitate, răspundere.
Haftbarmachung *f. sg. (jur.)* determinare a garanției materiale.
Haftbefehl, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordonanță, mandat, ordin de arestare.
Haftbeschwerde, *-n, f.* plângere a persoanei inculpate împotriva ordinului, mandatului de arestare.
Haftblei, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* baghete de plumb (de îmbinat vitralii).
Haftbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* ordin, mandat de arestare.
Haftdauer *f. sg.* durată a arestului, a detențiunii.
Haftdolde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* rușinătoare *(Caucalis).* **2.** hațmațuchiu-măgarului *(Torilis anthriscus).*
Hafte, *-n, f.* copcă.
Haftel, *-n, f. (reg.)* copcă.
häften, *häftelte, gehäftelt (ich häft(e)le) vb. (h) tr.* a încheia cu o copcă.
haften, *haftete, gehaftet (du haftest, er haftet) vb. (h) intr.* **1.** (**an** sau **auf** cu *dat.)* a se lipi, a se fixa, a se prinde, a rămâne lipit, prins (de sau pe); **der Staub haftet am Hut** praful s-a prins de pălărie; **seine Blicke auf etwas ~ lassen** a-și fixa privirea, a-și pironi ochii pe ceva; **es bleibt nichts an ihm ~** nu reține nimic, nu se lipește nimic de el; **es ~ viele Schulden auf seinem Hause** casa sa e încărcată, împovărată de datorii; **es darf kein Zweifel darauf ~** nu trebuie să existe nici o îndoială în privința aceasta. **2.** *(für)* a răspunde (de), a garanta, a sta chezășie (pentru); **mit dem Kopfe ~** a răspunde cu capul.
Haft|entlassung, *-en, f.* eliberare din închisoare, punere în libertate.
Haft|entschädigung, *-en, f.* despăgubire în bani de la stat pentru o persoană care a fost ținută în arest în mod abuziv.
Haft|erleichterung, *-en, f.* ușurare a detenției.
haftfähig *adj.* **1.** care poate garanta. **2.** care poate rămâne lipit, fixat.
Hafter, *-s, -, m.* garant, chezaș.
Haftfestigkeit *f. sg.* rezistență de aderență, aderență, adezivitate.
Haftfrist, *-en, f. (jur.)* termen de detenție.
Haftgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Handgeld.
Haftgenosse, *-n, -n, m.* tovarăș de închisoare.
Haftglas, *-es, -gläser, n.* v. Haftschalen.
Haftgut, *-(e)s, -güter n. (jur.)* sechestru, bun sechestrat.
Haftkiefer, *-s, -, m. (iht.)* pește cu gură mică *(Plectognathi).*
Haftkosten *pl.* cheltuieli de detenție.
Häftling, *-s, -e, m.* deținut, arestat.
Haftlokal, *-(e)s, -e, n.* închisoare, temniță.
Haftmittel, *-s, -, n.* substanță adezivă, de lipit, de fixat.
Haftnahme, *-n, f.* arestare, detenție, reținere, ridicare.
Haft|organe *pl. (bot., zool.)* organe de fixare (ventuze, cârcei).
Haftpflicht *f. sg. (jur.)* responsabilitate, garanție, chezășie, răspundere; *(ec.)* **Gesellschaft mit beschränkter ~** *(presc. G.m.b.H.)* societate cu răspundere limitată; *(jur.)* **solidare ~** solidaritate, garantare solidară; *(jur.)* **ununterbrochene ~** garantare neîntreruptă, continuă.
haftpflichtig *adj. (jur.)* răspunzător, responsabil.
Haftpflichtrisiko, *-s, -ken, n. (jur.)* risc de responsabilitate civilă.
Haftpflichtversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare de responsabilitate.
Haftpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș, pripon.
Haft|reibung, *-en, f. (tehn.)* frecare de repaos.
Haftschalen *pl. (opt.)* lentile de contact.
Haftseil, *-(e)s, -e, n.* funie a priponului.
Haftsitz, *-es, -e, m.* contact aderent.
Haft|stoff, *-(e)s, -e, m.* adeziv.
Haft|strafe, *-n, f. (jur.)* detențiune, pedeapsă cu arest.
Haftsumme, *-n, f. (jur.)* cauțiune, garanție.
Haftung *f. sg.* **1.** *(fiz.)* aderență; *(chim.)* adeziune. **2.** *(jur.)* responsabilitate, garanție, chezășie, răspundere; **Gesellschaft mit beschränkter ~** *(G.m.b.H.)* societate cu răspundere limitată; **vertragliche ~** responsabilitate contractuală; **zivilrechtliche ~** răspundere civilă.
Haftungs|austausch, *-(e)s, m. sg.* exonerare a răspunderii.
Haftungsbeschränkung, *-en, f.* limitare a responsabilității.
Haftungs|erklärung, *-en, f. (jur.)* declarație de garantare.

Haftungskapital, *-s, -e, n.* capital de răspundere.
haftungs|pflichtig *adj.* v. haftpflichtig.
Haftungsrisiko, *-s, -ken, n.* risc al răspunderii.
Haftungs|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* întindere a responsabilității.
Haftungs|urkunde, *-n, f. (jur.)* scrisoare de garanție.
Haftverschonung, *-en, f.* scutire de detenție prin modificarea încadrării faptei comise.
Haftvollzug, *-(e)s, m. sg. (jur.)* arestare; executare a pedepsei cu închisoarea.
Haftwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină cățărătoare.
Haftzeher, *-s, -, m. (zool.)* șopârlă agățătoare pe ziduri *(Geckonidae)*.
Haftzeit, *-en, f.* v. Haftfrist.
Hag, *-(e)s, -e, m.* **1.** gard, îngrăditură; gard viu; *(in expr.)* **den Wagen in den ~ fahren** a se încurca, a se împotmoli; **zu äußerst am ~ sein** a fi la ananghie. **2.** loc îngrădit, îngrăditură. **3.** crâng, dumbravă, pădurice. **4.** pajiște. peluză. **5.** tufiș, boschet.
Hag|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr pădureț *(Pirus acerba)*.
Hagebuche, *-n, f.* v. Hainbuche.
hagebüchen *adj.* **1.** grosolan, necioplit; brutal. **2.** nemaipomenit, incredibil.
Hagebuchenholz, *-es, n. sg.* lemn de carpen.
Hagebutte, *-n, f. (bot.)* măceașă.
Hagebuttenmus, *-es, n. sg.* magiun de măceșe.
Hagebuttenrose, *-n, f. (bot.)* trandafir sălbatic, măceș, răsură *(Rosa canina)*.
Hagedorn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ghiorghin, păducel *(Crataegus oxyacantha)*.
Hagel, *-s, m. sg.* **1.** *(met.)* grindină, piatră; *(fig.)* **ein ~ von Schlägen** o ploaie de lovituri; **ein Hagel von Schimpfworten** o ploaie, un potop de ocări; **Blitz, Donner und ~!** sau **alle ~!** ei, drăcia dracului! **2.** *(med.)* urcior (la ochi). **3.** *(inv., vân.)* alică. **4.** *(înv.)* mitralii.
Hagelbö, *-en, f. (met.)* aversă cu grindină, furtună cu descărcări electrice și grindină.
hageldicht *adj.* și *adv.* (des) ca grindina; **der Schutt fiel ~ auf mich herab** molozul cădea peste mine ca o ploaie de grindină.
hageldickvoll *adj.* v. hagelvoll.
Hagelgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser segetum)*.
Hagelguss, *-es, -güsse, m.* ploaie torențială cu grindină.
Hagelkorn, *-(e)s, -körner, n.* **1.** piatră, bob de grindină. **2.** urcior (la ochi). **3.** *(inv., vân.)* alică.
hageln, *hagelte, gehagelt (es hagelt) vb. (h) intr. (impers., în expr.)* **es hagelt** bate piatra, cade grindina, plouă cu grindină; *(fig.)* **es hagelte Prügel auf ihn** loviturile cădeau cu duiumul pe el.
Hagelregen, *-s, -, m.* ploaie cu grindină.
Hagelschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de grindină.
Hagelschadenversicherung, *-en, f.* v. Hagelversicherung.
Hagelschauer, *-s, -, m.* aversă cu grindină.
Hagelschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** grindină. **2.** pagubă pricinuită de grindină.
Hagelschloße, *-n, f. (reg.)* v. Hagelkorn **(1).**
Hagelschrot, *-(e)s, -e, m.* (și *n*). alice pentru rațe.
Hagel|sturm, *-(e) s, -stürme, m.* v. Hagelwetter.
Hagelversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare contra grindinei.
Hagelversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurare contra grindinei.
hagelvoll *adj. (fam.)* beat turtă, beat mort, beat criță.
Hagelwetter, *-s, -, n.* furtună cu grindină.
Hagelwolke, *-n, f.* nor de grindină.
Hagelzucker, *-s, m. sg.* zahăr tos.
hager *adj.* uscățiv, slab; deșirat.
Hagerkeit *f. sg.* slăbiciune.
Hagerose, *-n, f.* v. Hagebuttenrose.
Hage|stolz, *-es, -e, m.* holtei bătrân, becher, burlac, celibatar.
Hage|stolzentum, *-s, n. sg.* burlăcie, celibat.
Hagiographie și **Hagiografie**, *f. sg.* cercetare și descriere a vieții sfinților.
haha! *interj.* **1.** ha-ha! (exprimând bucurie, uimire, ironie, dispreț). **2.** ha-ha! (imitând râsul.)
Häher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță *(Garrulus glandarius)*; **blauer ~** dumbrăveancă *(Coracias garrula)*.
Hahn, *-(e)s, Hähne, m.* **1.** cocoș; **welscher** (sau **kalekutischer**) **~** curcan; *(fam.)* **es kräht kein ~ danach** (sau **darum**) nu se sinchisește nimeni de asta; *(fam.)* **der ~ im Korbe** favorit, singurul bărbat între mai multe femei; **jeder ~ ist König auf seinem Mist** fiecare e stăpân la el; **der rote ~** focul; **den roten ~ aufs Dach setzen** a da foc unei case; **ein mutiger ~** un bătăuș curajos; **wie zwei Hähne** ca doi cocoși, adversari înverșunați; *(fam.)* **von etwas so viel verstehen wie der ~ vom Eierlegen** a nu avea habar de ceva. **2.** *(ornit.)* bărbătuș, mascul. **3.** *(tehn.)* robinet cu cep; cep (de butoi); **den ~ zudrehen** a închide robinetul. **4.** *(mil.)* cocoș (de armă); **den ~ spannen** a trage cocoșul armei; **den ~ in Ruhe setzen** *a* pune piedică (la armă). **5.** *(reg., bot.)* plantă bărbătească a inului; **~ und Henne** în bărbătesc și femeiesc. **6.** *(metal.)* pilitură.
Hähnchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Hahn) cocoșel.
hahnebuchen, **hahnebüchen** *adj.* v. hanebüchen.
Hahnebutte, *-n, f.* v. Hagebutte.
Hahnenbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă falsă, coardă falsă (la forme de acoperiș).
Hahnenfeder, *-n, f.* pană de cocoș.
Hahnenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** *(bot.)* piciorul-cocoșului *(Ranunculus pedatus)*; **scharfer ~** piciorul-cocoșului de câmp *(Ranunculus acris)*. **2.** *pl. (fam.)* mărgăliturі.
hahnenfuß|artig *adj. (bot.)* ranunculiform.
Hahnenfußgewächse *pl.* (bot.) plante din familia ranunculacee(lor).
Hahnengefecht, *-(e)s, -e, n.* v. Hahnenkampf.
Hahnenholz, *-es, -hölzer, n.* v. Hahnenbalken.
Hahnenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* **1.** creastă de cocoș. **2.** *(fam.)* moț, creastă. **3.** *sg. (bot.)* creasta-cocoșului *(Clavaria flava)*. **4.** *(bot.)* știr *(Amarantus retroflexus)*.
Hahnenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de cocoși; **einen ~ anstellen** a organiza o luptă de cocoși.
Hahnenkopf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** dulcișor, cap-de-cocoș *(Hedysarum obscurum)*. **2.** lungurică *(Galeopsis tetrahit)*.
Hahnenkopfklee, *-s, m. sg.* v. Hahnenkopf **(1).**
Hahnenkräh, *-(e)s, m. sg.*, **Hahnenschrei**, *-(e)s, -e, m.* cântat al cocoșului; **mit dem ersten ~** la cel dintâi cântat al cocoșului.
Hahnen|sporn, *-(e)s, -sporen, m.* **1.** pinten de cocoș. **2.** *sg. (bot.)* pintenul-cocoșului *(Crataegus crus galii)*.
Hahnentritt, *-(e)s, -e, m.* **1.** bănuț, germen embrionar (în ou). **2.** mers defectuos la cal. **3.** *(text.)* gheară de cocoș.
Hahnenwackel, **Hahnenwecker**, *-s, -, m.* ciorbă de potroace.
Hahnepot, *-en, f.* **1.** *(mar.)* bifurcare a unui odgon. **2.** v. Hagebutte.
Hahnfeder, *-n, f.* v. Hahnenfeder.
Hahnfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-cocoș *(Triglüidae)*.
Hahngefecht, *- (e)s, -e, n.* v. Hahnenkampf.
Hahngeschrei, *- (e)s, n. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahngevier, *-(e)s, -e, n.* careu al cocoșului armei.
Hahnmacher, *-s, -, m.* meșter care face robinete; instalator.
Hahnrei, *-s, -s, m. (fam.)* bărbat încornorat, înșelat.
Hahnrei|federn *pl. (despre bărbați; în expr.)* **~ tragen** a purta coarne, a fi înșelat.
Hahnreischaft *f. sg. (fam.)* încornorare, coarne.
Hahnruf, *-(e)s, m. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahnsang, **Hahnschrei**, *- (e)s, m. sg.* v. Hahnenschrei.
Hahn|stütze, *-n, f. (tehn.)* suport.
Hahntritt, *-(e)s, -e, m.* v. Hahnentritt.
Hai, *-(e)s, -e, m.* v. Haifisch.
Haide, *-n, -n, m.* v. Heide.
Haiduck, *-en, -en*, **Haiduke**, *-n, -n, m.* haiduc.
Haifisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* rechin *(Carcharias glaucus)*. **2.** *(fig.)* persoană hrăpăreață, hulpavă; exploatator; rechin.
Haifischfang, *-(e)s, -fänge, m.* vânătoare de rechini.
Hain, *-(e)s, -e, m. (poet.)* pădurice, dumbravă.
Hain|anemone, *-n, f. (bot.)* floarea-paștilor *(Anemone nemorosa)*.
Hainbuche, *-n, f. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus)*.
hainbuchen *adj.* **1.** de (lemn de) carpen. **2.** *(despre lemne)* bun de foc, bun de încălzit. **3.** v. hagebüchen.
Hainbund, *-(e)s, m. sg. (lit., în expr.)* **der Göttlinger ~** Cenaclul literar din Göttingen.
Hainbutte, *-n, f.* v. Hagebutte.
hainen, *hainte, gehaint, vb. (h) intr. (agr.)* a face agricultură prin asolament.
Hainkäfer, *-s, -, m. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus)*.
Hainrispengras, *-es, n. sg. (bot.)* iarbă-deasă, păiuș *(Poa nemoralis)*.
Hain|salat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* untișor, salată de câmp *(Fiscaria ranunculoides)*.
Hainsalbei, *-en, f. (bot.)* jale, jaleș de pădure, cinstet *(Salvia glutinosa)*.
Hainschwingel, *-s, -, m. (bot.)* păiuș de pădure *(Festuca)*.
Hainsimse, *-n, f. (bot.)* cipirig *(Luzula)*.
Hainwachtelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* ciormoiag, grâul-prepeliței *(Melampyrum cristatum)*.
Haitianer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* haitian(ă).
ha|itisch *adj.* haitian, din Haiti.
Hair-Stylist [hɛːrstaelɪst], *-en, -*, **Hairstylistin**, *-nen, f.* frizer(iță), coafor, coafeză cu talent artistic.
Häkchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haken) cârligel, cârlig mic; copcă; agrafă. **2.** clenci; cârlig (de undiță). **3.** cârcel (la vița de vie). **4.** cinghel (la cântar). **5.** *(fig.)* **was ein ~ werden will. krümmt sich beizeiten** ziua bună se cunoaște de dimineață. **6.** *(chir.)* depărtător. **7.** *(gram.)* apostrof; sedilă. **8.** semn de bifare. **9.** *(tehn.)* fermoar (la cărți); cui de lemn, țăruș; șurub mic (la ceas). **10.** *(în expr.)* **ein ~ auf jn. haben** a avea pică pe cineva, a avea un cui împotriva cuiva; **ein ~ im Kopfe haben** a fi într-o ureche, a fi cam țicnit, a-i lipsi o doagă.
Hak|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* cârlig (la strung).
hakel *adj.* v. häkelig.
Häkel|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru cu igliță, cu croșeta. **2.** lucru croșetat; dantelă, horbotă.
Häkelei, *-en, f.* **1.** lucru cu igliță, cu croșeta. **2.** obiect croșetat; dantelă, horbotă. **3.** *pl. (fig.)* subtilități, ironii, înțepături.
Häkelgarn, *-(e)s, -e, n.* ață de croșetat.
Häkelhaken, *-s, -, m. (reg.)* v. Häkelnadel.
häkelig *adj.* **1.** spinos, țepos, aspru. **2.** *(bot.)* cu cârcei; cu țepi încârligați. **3.** *(fig.)* spinos, greu, anevoios, dificil; **eine ~e Frage** o chestiune spinoasă.
Häkeligkeit *f. sg.* **1.** asprime. **2.** *(reg.)* sensibilitate, delicatețe, susceptibilitate.
häkeln, *häkelte, gehäkelt (ich häk(e)le) vb. (h) intr.* **1.** (și *tr.*) a croșeta, a lucra cu igliță. **2.** a fixa, a prinde cu agrafe, cu copci, a încopcia. **3.** a ironiza, a face aluzii; a găsi de criticat, de obiectat; a găsi cusur; **an etwas ~** a critica ceva, a găsi cusur unui lucru. **4.** v. haken **(1.3.).**
Häkelnadel, *-n, f.* croșetă, igliță.
Häkel|stich, *-(e)s, -e, m.* punct de croșetă.
haken, *hakte, gehakt. vb. (h)* **I.** *tr.* **1. a** prinde cu (în) cârlig(e); a (se) face cârlig, a se încolăci; **einige Waggons an den Zug ~** a ataşa câteva vagoane la tren. **2.** *(reg.)* a ara. **3.** *(sport)* a agăța, a secera, a acroșa (pentru a bloca adversarul). **II.** *intr.* **1.** *(fam.)* a se opri, a se poticni, a se împiedica; (și *impers.)* **da hakt es** sau **da hakt die Geschichte** aici e greutatea, aici e buba, aici se poticnește treaba. **2.** a se certa; **er hakt mit seinem Bruder** se ceartă cu fratele său.
Haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig; cinghel (la cântar); copcă, agrafă, moș (la rochii); **~ und Öse** moș și babă; cuier; cange; *(fig., fam.)* **die Sache hat einen** (sau **ihren**) **~** chestiunea mai prezintă o greutate, lucrul are un clenci; mai e aici un chițibuș; **etwas auf den ~ nehmen** a remorca; *(fam. și sport)* **mit ~ und Ösen** cu orice preț, prin orice mijloc. **2.** plug primitiv (fără roți). **3.** *(vân.)* colț de mistreț. **4.** archebuză. **5.** colț, cot, cotitură; **einen ~ schlagen a)** *(despre iepuri)* a face o cotitură bruscă, a-și schimba brusc direcția; **b)** *(despre oameni)* a-și schimba brusc părerea; *(fig.)* a pune piedici, a face greutăți, dificultăți. **6.** *(box)* croșeu.
Hakenband, *-(e)s, -bänder, n.* balama cu cârlig.

Hakenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tâmplărie)* îmbinare în fulger oblic.
Hakenblech, *-(e)s, -e, n.* cârlig al lacătului.
Hakenblock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** *(mar.)* macara. **2.** *(tehn.)* mufă cu cârlig.
Hakenbohrer, *-s, -, m. (mine)* sfredel.
Hakenbüchse, *-n, f.* **1.** archebuză. **2.** cutie cu cârlige.
Haken|eisen, *-s, -, n.* cârlig cu crestături (de care se atârnă căldarea pe foc sau greutăți).
hakenförmig *adj.* încârligat, în formă de cârlig.
Hakenfort|satz, *-es, -sätze, m. (anat.)* apofiză unghiulară.
Hakenfuß, *-es, -füße, m. (anat.)* talus scobit.
Hakenge|hänge, *-s, -, n. (tehn.)* atârnător cu cârlige.
Hakengimpel, *-s, -, m. (ornit.)* loxie *(Pinicola enucleator).*
Hakengurt, *-(e)s, -e, m.* brâu cu carabine, brâu de siguranță.
Hakenhaar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* păr încârligat.
Hakenkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Hakenblech.
Hakenkehle, *-n, f.* gât de cârlig.
Hakenkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* clavetă cu cârlig (la zăvor).
Hakenkette, *-n, f.* lanț cu cârlige.
Hakenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(tehn.)* cap de cârlig. **2.** *pl. (zool.)* viermi intestinali.
Hakenkranz, *-es, -kränze, m. (zool., la scolexul teniei)* coroană dublă de cârlige.
Hakenkreuz, *-es, -e, n.* zvastică.
Hakenkreuzler, *-s, -, m.* fascist german, național-socialist.
Hakenkreuzschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* loxie *(Pinicola enucleator.)*
Hakenlachs, *-es, -e, m. (iht.)* somn mascul *(Salmo hematus).*
Hakenleiter, *-n, f.* scară de fereastră (pentru pompieri); scară de agățat.
Hakenmacher, *-s, -, m.* meseriaș care face cârlige.
Hakenmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* gură de cârlig.
Haken|nagel, *-s, -nägel, m.* **1.** cui cu cârlig. **2.** *(tehn.)* crampon.
Haken|nase, *-n, f.* nas coroiat, acvilin.
Hakenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* v. Haken **(2).**
Hakenschaft, *-(e)s, -schäfte, m.* coadă a cârligului, a cângii.
Hakenschar, *-en, f. (agr.)* brăzdar, fier de plug.
Hakenschlagen, *-s, n. sg.* **1.** pusul piedicii. **2.** *(vân.)* cot brusc, serie de coturi, zigzag făcut de iepure.
Hakenschloss, *-es, -schlösser, n.* broască de ușă cu cârlig.
Hakenschlüssel, *-s, -, m.* cheie falsă, șperaclu.
Hakenschnabel, *-s, -schnäbel, m.* cioc acvilin.
Hakenschütze, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* archebuzier. **2.** *(text.)* suveică cu cârlig.
Haken|spieß, *-es, -e, m. (mar.)* harpon, cange.
Haken|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolțar cu croșet, cu unghiuri intrânde.
Hakenverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* îmbinare cu prag.
Hakenverschluss, *-es, -schlüsse, m.* zăvor, închizătoare cu cârlig.
Hakenweite, *-n, f.* lungime a scoabei, deschidere a cârligului.
Hakenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med.)* vierme (nematod) duodenal *(Ancylostoma duodenale).*
Hakenzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț (la câine), foarfece (la rac).
hakicht *(inv.)*, **hakig** *adj.* încârligat; cu cârlige.
haklig *adj.* v. häkelig.
Hakligkeit *f. sg.* v. Häkeligkeit.
Halali, *-s, -(s), n. (vân.)* halali.
halb I. *adj.* **1.** (o) jumătate (de); **eine ~e Meile** o jumătate de milă; **um den ~en Preis** la jumătate de preț; **auf ~er Höhe** la jumătate din înălțime; **im ~en Mai** la mijlocul lui mai; *(muz.)* **~er Ton** semiton; *(metr.)* **~er Vers** emistih; *(com.)* **~er Part** participație de 50%. **2.** pe jumătate, redus la jumătate; **mit ~er Geschwindigkeit** cu viteză redusă la jumătate; **~e Kraft** forță redusă la jumătate (la vapoare); *(mar.)* **~er Wind** vânt lateral. **3.** în mare măsură; (cu) adevărat; **er ist (doch) ein ~er Narr** (dar) e mai mult nebun decât întreg. **4.** numai (pe) jumătate; incomplet; imperfect; plin de greșeli sau de cusururi; **das ist ein ~er Mensch** nu-i om întreg; **mit ~er Stimme** cu jumătate de voce, încet; **er ist nur mit ~em Herzen bei der Sache** n-are prea multă tragere de inimă; **das ist weder ganz noch ~** asta nu-i nici cald, nici rece; **auf ~em Wege stehen bleiben** (sau **stecken bleiben**) a se opri la jumătatea drumului, a nu isprăvi o treabă. **5.** *(despre frați)* vitreg; numai după unul din părinți. **II.** *adv.* **1.** pe jumătate; **es ist genau ~ so viel wie wir dachten** e tocmai pe jumătate din cât ne așteptam; **~ fünf (Uhr)** (ora) patru și jumătate; **die Uhr schlägt voll und ~** ceasul bate orele și jumătățile; **~…~…** (pe) jumătate… (pe) jumătate…, și… și, pe de o parte… pe de altă parte…; **~ zog er es, ~ stieß er es** îl și trăgea, îl și împingea: **~ mit Gewalt, ~ mit List** jumătate cu forța, jumătate cu șiretenia; **auf ~ und ~** pe jumătate, pe din două, jumătate-jumătate; juma-juma. **2.** pe jumătate; aproape; în bună parte, în cea mai mare parte, în mare măsură; **die Wartezeit ist schon ~ um** timpul de așteptare a și trecut pe jumătate; **~ habe ich es schon** aproape (că) am terminat, aproape (că) am și reușit; **frisch gewagt ist ~ gewonnen** cine îndrăznește reușește; **~ tot** mai mult mort decât viu; **~ verrückt** pe jumătate nebun. **3.** numai pe jumătate, numai în parte; nu de tot; puțin; **ich habe dich nur ~ verstanden** nu te-am înțeles decât parțial; **er ist nur ~ bei der Sache** nu prea e atent, nu-l prea interesează; **~ reif** cam necopt; **~ gar** sau **~ gekocht** fiert numai pe jumătate; cam nefiert; **~ öffnen** a (se) întredeschide, a (se) crăpa; **nicht ~** nici pe departe. **III.** *(în compuse)* **a)** semi-; **b)** cvasi-; **c)** pseudo-.
halb|abhängig *adj.* semidependent.
Halb|achse, *-n, f.* semiosie (la vehicule).
Halb|adept, *-en, -en, m.* cvasiadept.
Halb|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maki, maimuță lemuriană *(Prosimias).*
halb|amtlich *adj.* semioficial, oficios; **der ~e Teil des Staatsanzeigers** partea oficioasă a ziarului oficial.
halb|angewachsen *adj.* semiaderent.
Halb|ärmel, *-s, -, m.* **1.** mânecă scurtă. **2.** mânecar, mânecuță.
Halb|atlas, *-ses, -se, m. (text.)* imitație de atlaz.
Halb|automat, *-en, -en, m.* semiautomat.
Halb|bad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de șezut.
halb|barbarisch *adj.* semibarbar.
halb|batzig *adj. (elv.)* incomplet, neterminat, nesatisfăcător.
Halb|bauer, *-s* (și *-n), -n, m.* **1.** țăran părtaș la jumătate. **2.** țăran sărac.
halb|bedeckt *adj.* pe jumătate acoperit.
Halb|bier, *-(e)s, n. sg* bere slabă, subțire.
Halb|bild, *-(e)s, -er, n. (fot., arte)* bust.
Halb|bildung *f. sg.* cultură superficială, spoială de cultură, semidoctism.
halb|blind *adj.* pe jumătate orb; chior.
Halb|blut, *-(e)s, -e, n.* v. Halbblutpferd.
halb|blütig *adj. (despre cai)* jumătate sânge.
Halb|blutpferd, *-(e)s, -e, n.* cal jumătate sânge.
Halb|bruder, *-s, -brüder, m.* frate vitreg; *(jur.)* frate după unul din părinți; frate consangvin (din partea tatălui); frate uterin (din partea mamei).
Halb|bürger, *-s, -, m.* cetățean fără toate drepturile politice.
halb|bürtig *adj. (despre frați)* **1.** vitreg. **2.** pe jumătate, după unul din părinți. **3.** *(despre copii)* nelegitim, din flori.
Halbcoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* v. Halbkupee.
Halbdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș cu o singură pantă.
Halbdamast, *-(e)s,-e, m. (text.)* imitație de damasc.
Halbdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte dinspre pupă.
Halbdeckelkrempel, *-n, f. (text.)* cardă mixtă.
Halbdecker *pl. (entom.)* v. Halbflügler.
Halbdunkel, *-s, n. sg.* penumbră, amurg, semiîntuneric.
halbdunkel *adj.* clarobscur, semiobscur.
Halbdurchmesser, *-s, -, m. (mat.)* rază (de cerc), jumătate de diametru.
Halbe, *-n, -n (ein Halber), (ein Halbes)* **I.** *m., f.* și *n.* **1.** halbă; **geben Sie mir einen ~n** dați-mi o halbă; **ich trinke noch ein ~s** mai beau o halbă. **2.** jumătate de litru. **II.** *m.* și *f.* **1.** persoană care urmează calea de mijloc; caracter slab conturat. **2.** adolescent(ă). **III.** *m. (muz.)* semiton. **IV.** *n.* jumătate (dintr-un lucru).
Halb|edel|stein, *-(e)s, -e, m. (înv.)* piatră semiprețioasă.
Halb|ehe, *-n, f.* căsătorie morganatică.
halb|einfach *adj. (mat.)* pe jumătate simplu.
halb|ei|rund *adj.* semioval.
halben, *halbte, gehalbt, vb. (h) tr. (înv.)* a înjumătăți, a împărți pe din două.
halber[1] *prep.* cu *gen.* din cauza, pentru; **dringender Angelegenheiten ~** din cauza unor chestiuni urgente; **des Schein(e)s ~** de ochii lumii, pentru a salva aparențele; **der Ehre ~** din cauza onoarei, pentru onoare.
halber[2] *adv. (reg.)* v. halb **(II).**
Halber, *-s, -, m.* arendaș în parte egală.
halb erfroren *adj.* pe jumătate înghețat, degerat.
halb ergraut *adj.* pe jumătate încărunțit; **~er Bart** barbă înspicată.
halb erhaben *adj.* în semirelief.
halbert *adv.* v. halb **(II).**
halb|erwaschen *adj.* nematurizat.
Halb|esel, *-s, -, m. (zool.)* catâr de talia măgarului *(Equus hemionus).*
Halbfabrikat, *-(e)s, -e, n.* semifabricat.
Halbfenster, *-s, -, n.* fereastră mică, ferestruică.
halbfertig *adj.* pe jumătate gata; neisprăvit, neterminat.
halbfest *adj.* moale, dar nu lichid, cleios; **~er Pudding** budincă gelatinoasă.
halbfett *adj.* **1.** *(tipogr.; despre litere)* aldine, seminegre; **~e Linie** linie semineagră. **2.** *(alim.)* cu grăsime redusă.
halbfeudal *adj.* semifeudal.
Halbfinale, *-n, f. (sport)* semifinală.
halbflach *adj.* mai gros (sau mai plat) de o parte decât de alta.
Halbflosser, *-s, -, m. (iht.)* aspenchiu, doradă *(Coryphaea hemiptera).*
Halbflügler *m. pl. (entom.)* hemiptere *(Hemipteroidea).*
Halbfranzband, *-(e)s, -bände, m. (tipogr.)* legătură de carte cu cotorul și colțurile de piele și scoarțele de pânză sau hârtie.
Halbfrucht *f. sg. (agr.)* cereale amestecate.
halbgar *adj. (despre mâncăruri)* pe jumătate copt sau fiert; pe jumătate, nu destul de pătruns la gătit.
Halbgasfeuerung, *-en, f.* încălzire cu semigaz.
halbgebacken *adj.* **1.** pe jumătate copt; pe jumătate prăjit; nu destul de copt sau prăjit. **2.** *(fig.; despre oameni)* nedezvoltat complet (ca fizic sau intelect).
Halbgebilde, *-s, -, n.* semiformație, formație incompletă.
halbgebildet *adj.* semidoct, superficial.
halbgebraten *adj.* fript (numai) pe jumătate.
Halbgefrorene, *-n, -n, n. (ein Halbgefrorenes)* înghețată cremoasă.
Halbgelehrte, *-n, -n (ein Halbgelehrter), m. (peior.)* semidoct; pseudosavant.
Halbgerade, *-n, f.* semidreaptă.
halbgeschlossen *adj.* pe jumătate închis; întredeschis.
Halbgeschoss, *-es, -e, n. (constr.)* mezanin.
Halbgeschwister *pl.* frați vitregi; copii din două căsătorii (cu mamă sau tată comun).
Halbgold, *-(e)s, n. sg. (orlog.)* simili-aur, imitație de aur.
Halbgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* semizeu; *(fam. iron.)* **Halbgötter in Weiß** medici (șefi în spital).
Halbgras, *-es, n. sg. (bot.)* rogoz (familia *Cyperaceae).*
Halbgut, *-(e)s, n. sg.* cositor ordinar.
Halbheit, *-en, f.* lucru gândit, zis, făcut numai pe jumătate; imperfecțiune; **mit ~en ist nichts getan** cu jumătăți de măsură nu se face nimic.
Halbhelle *f. sg.* clarobscur.
Halbhemd, *-(e)s, -en, n.* cămășuță.
halbherzig *adj.* parțial, incomplet; **eine ~e Antwort** un răspuns evaziv, nesatisfăcător.
halbhoch *adj.* de înălțime medie.
Halbhoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor semiînalt, furnal semiînalt.

Hạlbhose, *-n, f.* **1.** *(înv.)* chiloți. **2.** pantaloni scurți, șort.
hạlbhungrig *adj.* pe jumătate flămând, nemâncat.
halbierbar *adj.* care poate fi împărțit pe din două, divizibil cu doi.
halbieren, *halbierte, halbiert, vb. (h) tr.* a înjumătăți, a împărți pe din două, în două părți egale.
Halbierende, *-n, f. (mat.)* bisectoare.
halbiert I. *part. trec.* de la halbieren. **II.** *adj.* împărțit pe din două, înjumătățit.
Halbierung, *-en, f.* împărțire în două, înjumătățire.
Halbierungslinie [-niə], *-n, f.* v. Halbierende.
Halbierungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* punct de înjumătățire.
hạlbig *adj. (reg.)* v. halb **(II).**
Hạlb|insel, *-n, f.* peninsulă.
Hạlb|invalide[-va-],*-n,-n, m.* și *f.* invalid(ă) parțial(ă).
Hạlbjahr, *-(e)s, -e, n.* semestru; șase luni.
Hạlbjahresbericht, *-(e)s, -e, m.* raport semestrial.
Hạlbjahresbilanz, *-en, f.* bilanț semestrial.
Hạlbjahr(e)skurs, *-es, -e, m.* curs care durează jumătate de an.
Hạlbjahreszahlung, *-en, f.* plată semestrială.
Hạlbjahrzeugnis, *-es, -e, n.* rezultate (note) semestriale.
Halbjahrhụndert, *-s, -e, n.* jumătate de secol.
hạlbjährig *adj.* semestrial, de șase luni.
hạlbjährlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) semestrial, la fiecare șase luni, din șase în șase luni; **~ bezahlen** a plăti (în rate) semestrial(e).
Hạlbjahrsdividende [-vi-], *-n, f. (fin.)* dividend semestrial.
Hạlbjahrskupon [-kupɔ̃], *-s, -s, m. (fin.)* cupon semestrial.
Hạlbjahrs|plan, *-(e) s, -pläne, m.* plan semestrial, plan pe semestru.
Hạlbjahrs|termin, *-s, -e, m.* termen semestrial.
Hạlbjude, *-n, -n, m.* **~in**, *-nen, f. (termen nazist)* jumătate evreu, evreică.
Hạlbkanton, *-(e)s, -e, n. (elv.)* jumătate de canton.
Hạlbkenner, *-s, -, m.*, **~in**, *~nen, f.* semidoct(ă).
Hạlbkenntnis, *-se, f.* cunoștință superficială, aproximativă; cultură superficială, spoială de cultură, semidoctism.
hạlbkolonial *adj.* semicolonial; **die ~en Völker** popoarele semicoloniale.
Hạlbkolonie, *-n* [-ni:ən], *f.* semicolonie.
Hạlbkonsonant, *-en, -en (fon.)* semiconsoană.
Hạlbkost *f. sg.* v. Halbpension.
Hạlbkreis, *-es, -e, m. (mat.)* semicerc.
Hạlbkreisbogen, *-s, -bögen, m.* arc de semicerc.
hạlbkreisförmig *adj.* în formă de semicerc, semicircular.
Hạlbkreuzriemen, *-s, -, m.* curea semiîncrucișată.
Hạlbkugel, *-n, f.* emisferă; **auf der nördlichen ~** în emisfera nordică; *(fiz.)* **die Magdeburger ~n** emisferele de Magdeburg.
hạlbkugel|ähnlich *adj.* emisferoid.
hạlbkugelförmig *adj.* emisferic.
hạlbkugelig *adj.* v. halbkugelähnlich.
hạlbkundig *adj.* cu cunoștințe incomplete, semidoct.
Hạlbkunst|seide, *-n, f. (text.)* mătase semivegetală.
Hạlbkupee, *-s, -s, n. (ferov.)* compartiment mic (cu o banchetă).
hạlbkutsche, *-n, f.* cupeu.
hạlblang *adj.* lunguieț, lungăreț; *(fam.)* **mach ~!** sau **nun mach aber** sau **mal ~** nu mai exagera atâta!, nu le mai înflori!
Hạlblarve [-fə sau -və], *-n, f.* mască pe jumătate de față.
hạlblaut *adj.* **1.** cu jumătate de voce; încet. **2.** *(muz.)* mezzoforte.
hạlblebendig *adj.* pe jumătate viu.
Hạlblederband, *-(e)s, -bände, m.* v. Halbfranzband.
hạlb leer *adj.* pe jumătate gol.
hạlbleinen *adj.* **1.** *(tehn.; despre cărți)* legat în pânză-carton, legat jumătate pânză. **2.** *(text.)* țesătură in-bumbac.
Hạlbleinen, *-s, -, n.*, **Hạlbleinwand** *f. sg.* **1.** *(tehn.; despre cărți)* legătură jumătate pânză și jumătate carton, semipânză. **2.** *(text.)* țesătură in-bumbac.
Hạlbleiter, *-s, -, m. (fiz.)* semiconductor.
Hạlblicht, *-(e)s, n. sg.* lumină slabă; semiîntuneric.
Hạlbling, *-s, -e, m.* persoană nehotărâtă.
Hạlblinke, *-n, -n (ein Halblinker), m.* **1.** *(mil.)* întoarcere jumătate la stânga. **2.** *(fotbal)* inter stânga.
hạlblinks *adv.* **1.** *(mil.)* jumătate la stânga. **2.** cam la stânga.
Hạlblinks, *-, -, m.* v. Halblinke **(2).**
Hạlbmaki, *-, -s, m.* v. Halbaffe.
Hạlbmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** om pe care nu te poți bizui. **2.** eunuc. **3.** *(mar.)* marinar recrut.
hạlbmanns|tief *adj.* adânc de o jumătate de stat de om.
Hạlbmantelgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil semiînvelit, glonte dum-dum.
hạlbmaschinen|artig *adj.* semimecanic, semimașinal.
hạlbmast *adv. (mar.; în expr.)* **~ flaggen** sau **die Flagge ~ hissen** a coborî sau a înălța pavilionul la jumătatea catargului (în semn de doliu); a pune pavilionul în bernă.
Hạlbmast *f. sg. (agr.)* îngrășat (al porcului) cu jir.
Hạlbmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* marinar recrut.
Hạlbmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de calitate inferioară.
Hạlbmeister, *-s, -, m. (reg.)* hingher.
Hạlbmensch, *-en, -en, m.* **1.** persoană nehotărâtă. **2.** *(mit.)* centaur. **3.** *(fig.)* barbar.
Hạlbmesser, *-s, -, m.* v. Halbdurchmesser.
Hạlbmetall, *-s, -e, n. (chim.)* metaloid, semimetal.
hạlbmilitärisch *adj.* semimilitar.
hạlbmittel|alterlich *adj.* semimedieval.
hạlbmonatig *adj.* de o jumătate de lună, de două săptămâni.
hạlbmonatlich *adj.* și *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din două în două săptămâni, bilunar, bimensual.
Halbmọnatslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs bimensual, bilunar.
Halbmọnats|schrift, *-en, f.* revistă bilunară.
Hạlbmond, *-(e)s, -e, m.* **1.** semilună. **2.** semilună ca simbol al islamului.
hạlbmondförmig, *adj.* în formă de semilună.
Hạlbmondmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă semirotundă, daltă cu tăiș semirotund.
Hạlbmutter, *-mütter, f.* mamă vitregă, mașteră.
hạlb nạckt *adj.* pe jumătate gol; gol până la brâu; despuiat.
Hạlbnass|spinnmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de filat în semiumed.
Hạlbnorm, *-en, f.* jumătate de normă.
hạlb ọffen *adj.* **1.** pe jumătate deschis, întredeschis. **2.** *(fon.; despre sunete)* semideschis; **~es** «e» «e» semideschis.
hạlb|offiziell [-tsiɛl] *adj.* v. halbamtlich.
Hạlbpacht, *-en, f.* **1.** arendă plătită cu jumătate din recoltă. **2.** *sg.* arendare a pământului pentru jumătate din recoltă.
hạlbpạrt *adv.* jumătate-jumătate; participație de 50%; **~ machen** a împărți (cu cineva) pe din două; **auf ~ eintreten** a avea parte egală la câștig și pierdere (cu cineva).
Hạlbpass, *-es, m. sg.* mers, umblet (al calului) în jumătate buiestru.
Hạlbpension, *-en, f.* semipensiune; semiinternat.
Hạlbpetit *f. sg. (tipogr.)* literă de corp patru, litere de patru puncte tipografice.
Hạlbpfünder, *-s, -, m. (mil.)* glonte de jumătate de funt.
hạlbpfündig *adj.* de o jumătate de funt.
Hạlbportalkran, *-(e)s, -kräne* (și *-e), m. (tehn.)* macara semiportală.
Hạlbporzellan, *-(e)s, -e, n.* faianță.
Hạlbproletariat, *-(e)s, n. sg.* semiproletariat.
Hạlbproletarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* semiproletar(ă).
hạlbproletarisch *adj.* semiproletar.
Hạlbpyritschmelzen, *-s, n. sg. (tehn.)* topire a calcopiritei.
Halbrẹchte, *-n, -n (ein Halbrechter), m.* **1.** *(mil.)* întoarcere jumătate la dreapta. **2.** *(fotbal)* inter dreapta.
halbrẹchts *adv.* **1.** *(mil.)* jumătate la dreapta. **2.** cam la dreapta.
Halbrẹchts, *-, -, m.* v. Halbrechte.
hạlbreif *adj.* pe jumătate copt; în pârgă, pârguit.
Hạlbreim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* asonanță.
Hạlbrelief [-liɛf], *-s, -s* (și *-e), n.* semirelief, basorelief.
Hạlbrenner, *-s, -, m.*, **Hạlbrennrad**, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă semicursieră.
hạlbroh *adj.* pe jumătate crud; *(fig.)* puțin civilizat.
Hạlbröhrenkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan semitubular.
hạlbrund *adj.* semicircular; semirotund.
Hạlbrundfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă jumătate rotundă.
Hạlbrundkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* nit cu cap semirotund.
Hạlbrundschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub cu cap semirotund.
Hạlbrundschwelle, *-n, f. (tehn.)* traversă de lemn semirotund, traversă cu cioplitură.
Hạlbsäkularfeier, *-n, f.* semicentenar.
Hạlbsam(me)t, *-s, -e, m. (text.)* catifea ondulată, velur frizat.
halbsạuer *adj. (despre vinuri)* înăcrit.
Hạlbsäule, *-n, f.* jumătate de coloană.
Hạlbschatten, *-s, -, m.* penumbră.
Hạlbscheid, **Hạlbscheit**, **Hạlbschied**, *-en, f. (reg.)* v. Hälfte.
hạlbschlächtig *adj.* **1.** *(zool.)* corcit. **2.** *(fig.)* fără energie; nedecis, șovăitor.
Hạlbschlaf, *-(e)s, m. sg.* picoteală, moțăială, somnolență, ațipeală; **im ~ liegen** a moțăi, a picoti.
Hạlbschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(zool.)* corcitură. **2.** bastard. **3.** *(med.)* hemiplegie.
Hạlbschlummer, *-s, -, m.* v. Halbschlaf.
Hạlbschmarotzer, *-s, -, m. (bot.)* plantă semiparazită.
Hạlbschnepfe, *-n, f. (ornit.)* becațină de baltă *(Scolopax gallinula).*
Hạlbschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof (închis până la glezne).
hạlbschürig *adj. (înv.)* **1.** *(despre lână)* de la o oaie tunsă de două ori pe an. **2.** *(despre fânețe)* prost. **3.** *(fig.)* mediocru; nesatisfăcător; defectuos.
Hạlbschwergewicht, *-(e)s, n. sg. (box)* categorie semigrea.
Hạlbschwergewichtler, *-s, -, m.* boxer de categorie semigrea; semigreu.
Hạlbschwester, *-n, f.* soră vitregă; soră după unul din părinți; soră consangvină (după tată); soră uterină (după mamă).
Hạlbseide, *-n, f.* v. Halbseidengewebe.
hạlbseiden *adj.* **1.** *(text.)* de semimătase. **2.** *(fig., peior. despre bărbați)* molatic; înclinând spre homosexualitate. **3.** *(fig.)* rău famat; suspect; interlop.
Hạlbseidene, *-n, -n (ein Halbseidener), m.* și *f. (fig.)* homosexual.
Hạlbseidengewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură semimătase, cu urzeală sau cu bătătură de mătase.
hạlbseitig *adj.* **1.** semilateral; *(med.)* **~ gelähmt** hemiplegic, paralizat într-o parte. **2.** de o jumătate de pagină; **eine ~e Lektion** o lecție de o jumătate de pagină.
Hạlbselbst|anschluss|system, *-s, -e, n. (tehn.)* sistem de conexiune semiautomat.
Hạlbsilber, *-s, n. sg.* **1.** *(înv.)* platină. **2.** aliaj de argint.
Hạlbsohlengänger, *-s, -, m. (zool.)* mamifer semi-plantigrad.
Hạlb|spann, *-(e)s, n. sg.*, **Hạlb|spur** *f. sg. (în expr.)* **~ fahren** a conduce o trăsură fără ca roțile să intre în făgașe.
Hạlb|spänner, *-s, -, m. (reg.)* țăran sărac.
Hạlb|starke, *-n, -n (ein Halbstarker), m.* hippy; derbedeu.
hạlb|starr *adj.* semirigid.
Hạlb|steige, *-n, f. (reg.)* zece bucăți.
Hạlb|stiefel, *-s, -, m.* gheată, botină.
hạlbstock *adv. (mar.)* în bernă.
Hạlb|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Halbgeschoss.
Hạlb|stoff, *-(e)s, -e, m.* produs semifabricat.
Hạlb|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* arbust mic, pipernicit; târș; tufă.

Hạlb|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* ciorap scurt, şosetă.
hạlb|stufig *adj. (stenografie)* de jumătate de linie.
hạlb|stündig *adj.* de o jumătate de oră; **der Zug hat eine ~e Verspätung** trenul are o întârziere de o jumătate de oră.
hạlb|stündlich *adj.* şi *adv.* (care revine, care se repetă, care se întâmplă) din jumătate în jumătate de oră, la fiecare jumătate de oră; **er nimmt die Arznei ~** ia doctoria din jumătate în jumătate de oră.
Hạlb|stürmer, *-s, -, m. (sport)* mijlocaş.
Hạlbtaf(fe)t, *-(e)s, -e, m.* tafta artificială.
Hạlbtag, *-(e)s, -e, m.* jumătate de zi; înainte de amiază; după-amiază.
hạlbtägig *adj.* de o jumătate de zi; **eine ~e Reise** o călătorie de o jumătate de zi.
hạlbtäglich *adj.* şi *adv.* (care se întâmplă, se repetă, revine) de două ori pe zi; **~ verkehrt der Bus** autobuzul circulă de două ori pe zi.
hạlbtags *adv.* (care se întâmplă) o jumătate de zi.
Hạlbtags|ange|stellte, *-n, -n (ein Halbtagsangestellter), m.* şi *f.* angajat(ă) pe o jumătate de zi.
Hạlbtagsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie de o jumătate de zi.
Hạlbtagsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de o jumătate de zi.
Hạlbtagskraft, *-kräfte, f.* persoană care lucrează o jumătate de zi (până la prânz).
Hạlbtags|schule, *-n, f.* şcoală în care se ţin cursuri numai dimineaţa.
Hạlbtax|abonnement [-abɔnəmaŋ], *-s, -s, n. (elv.)* abonament la jumătate de preţ (pentru transport).
hạlbteilig *adj.* **1.** împărţit în două părţi egale. **2.** unilateral; privind numai o jumătate.
Hạlbteilung, *-en, f.* v. Halbierung.
Hạlbton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* semiton.
hạlbtopp *adv. (mar.)* la jumătatea catargului.
Hạlbtorkran, *-(e)s, -kräne* (şi *-e), m.* v. Halbportalkran.
hạlb tọt *adj.* pe jumătate, aproape mort; mai mult mort decât viu; *(adv.)* **sich ~ lachen** a muri de râs; **jn. ~ schlagen** a zvânta pe cineva în bătăi, a lăsa pe cineva lat, mai mult mort.
Hạlbtrauer *f. sg.* semidoliu, doliu mic.
Hạlbtrauer|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă, material pentru semidoliu.
hạlbtrocken *adj. (despre vinuri)* demisec.
Hạlbtrottel, *-s, -*, m. *(pop.)* prostănac, tont, nătâng, becisnic.
Hạlbtuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* caşmir.
halbver|rückt *adj.* pe jumătate nebun, într-o ureche, cam ţicnit.
Hạlbvers [-fɛəs], *-es, -e, m. (metr.)* emistih.
Hạlbvokal [-vo-], *-s, -e, m. (fon.)* semivocală.
hạlb vọll *adj.* pe jumătate plin.
hạlb vọll|ständig *adj.* pe jumătate terminat.
hạlb wạch *adj.* pe jumătate treaz.
hạlbwachsen *adj.* v. halbwüchsig.
Hạlbwagen, *-s, -, m.* docar.
Hạlbwahr|heit, *-en, f. (mai ales pl.)* jumătate de adevăr.
Hạlbwaise, *-n, f.* orfan de un părinte.
hạlbwege *adv.* **1.** pe jumătate. **2.** v. halbwegs.
hạlbwegs *adv.* **1.** la jumătatea drumului. **2.** oarecum, întrucâtva, într-o oarecare măsură; **das ist ~ richtig** este întrucâtva corect; *(fam.)* **wenn es nur ~ geht** numai de s-ar putea; **mach's ~!** nu exagera! ţine măsura!
hạlbweich *adj.* pe jumătate moale, destul de moale, molicel, molcuţ; *(despre ouă fierte)* cleios.
Hạlbwelt *f. sg.* lume galantă, demimond.
Hạlbweltdame, *-n, f.* demimondenă, femeie de moravuri uşoare; damă, cocotă.
Hạlbweltler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană din lumea interlopă; aventurier(ă).
halbwịld *adj.* pe jumătate sălbatic, foarte puţin civilizat, barbar.
Hạlbwilde, *-n, -n (ein Halbwilder), m.* şi *f.* barbar(ă).
Hạlbwind, *-(e)s, -e, m. (mar.)* vânt larg.
Hạlbwissen, *-s, n. sg.*, **Hạlbwissenschaft** *f. sg.* spoială de ştiinţă; pseudoştiinţă; semidoctism.
Hạlbwisser, *-s, -, m.* semidoct.
Halbwisserei *f. sg.* v. Halbwissen.
Hạlbwolle *f. sg. (text.)* semilână.
Hạlbwoll(en)stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* stofă numai pe jumătate de lână.
hạlbwüchsig *adj.* adolescent.
Hạlbwüchsige, *-n, -n (ein Halbwüchsiger), m.* şi *f.* adolescent(ă).
Hạlbzeher, *-s, -, m. (zool.)* şopârlă cu lamele aderente pe degete *(Hemidactylus turcicus).*
Hạlbzeit, *-en, f. (sport)* repriză; mitan.
Hạlbzeitpfiff, *-(e)s, -e, m. (sport)* fluierătură a arbitrului la sfârşitul primei reprize.
Hạlbzeitler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* semiziler(ă).
Hạlbzeug, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* **1.** semipastă de celuloză (pentru fabricarea hârtiei). **2.** semifabricat. **3.** platină (de oţel).
Hạlbzeugholländer, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru degroşător, de subţiat (în fabricarea hârtiei).
Hạlbzeugwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fabrică de celuloză. **2.** *(metal.)* laminor de platine.
Hạlbzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră la subsol. **2.** cameră mică; cabinet.
Hạlbzirkel, *-s, -, m.* v. Halbkreis.
hạlbzirkelförmig *adj.* v. halbkreisförmig.
Hạlbzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* semipluton, secţie.
Hạlde, *-n, f.* **1.** *(poet.)* coastă, costişă, pantă. **2.** *(mine)* haldă (de steril). **3.** *(în expr.)* **jn. auf die ~ setzen a)** a repudia; **b)** a da afară din serviciu (pe cineva); **c)** a înşela.
hạlf *ind. imperf.* de la helfen.
Hạlfa, *-s, n.* alfa, fibră textilă.
Hạlfer, *-s, -, m.* v. Halber.
Hälfte, *-n, f.* jumătate; **über die ~ größer** mai mare de jumătate; **zur ~** pe din două, pe jumătate; *(fam.)* **meine bessere** sau **schönere ~** soţia mea; *(fam.)* **die ~ abstreichen** a nu crede totul.
hälften, *hälftete, gehälftet (du hälftest, er hälftet) vb. (h) tr.* v. halbieren.
Hạlfter[1], *-n, f. (pop.)* cobur.
Hạlfter[2], *-s, -, m.* (şi *n.)* căpăstru, hamut.
Hälfter, *-s, -, m. (reg.)* ţăran sărac care munceşte (pământul altcuiva) pentru jumătate din produs.
Hạlfterbinde, *-n, f. (med.)* căpăstru (un tip de bandaj).
Hạlftergeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* bacşiş, sfânţuială.
Hạlfterkette, *-n, f.* lanţ de căpăstru.
Hạlfterleine, *-n, f.* curea, frânghie de căpăstru.
Hạlfterloch, *-(e)s, -löcher, n.* gaură pe unde se trece căpăstrul.
Hạlftermacher, *-s, -, m.* meseriaş care face căpestre.
hạlftern, *halfterte, gehalftert, vb. (h) tr.* a pune căpăstrul.
Hạlfterpistole, *-n, f.* pistol la oblânc.
Hạlfter|riemen, *-s, -, m.* curea de căpăstru.
Hạlfter|ring, *-(e)s, -e, m.* verigă, inel la căpăstru.
Hạlfter|strick, *-(e)s, -e*, **Hạlfterzügel**, *-s, -, m.* dârlog.
hälftig *adj.* împărţit în două, înjumătăţit; **sie haben den Gewinn ~ geteilt** au împărţit câştigul în mod egal.
Hạlgans, *-gänse, f.* **1.** *(ornit.)* gâscă sălbatică *(Anser segetum).* **2.** gâscă slabă, neîndopată.
Halit, *-(e)s, n. sg. (mineral.)* halit, sare gemă.
Hạll[1], *-(e)s, -e, m. (livr.)* **1.** răsunet, sunet; **der ~ der Schritte in der Nacht** răsunetul paşilor în noapte; **wie der ~ so der Schall** după faptă şi răsplată. **2.** ecou.
Hạll[2] [ho:l], *-s, f.* hol, antreu.
Hallali, *-s, -s, n.* v. Halali.
Hạlldrommete, *-n, f. (ist.)* trompetă de jubileu (cu care se anunţa anul jubiliar la vechii evrei).
Hạlle, *-n, f.* **1.** hală; sală mare (festivă), hol. **2.** galerie acoperită; **vielschiffige ~** galerie cu mai multe nave; portic (de biserică), tindă. **3.** hală (de piaţă, de uzină); bazar, magazin.
Halleluja, *-s, -s, n. (bis.)* aleluia; **er singt ~** cântă aleluia.
hạllen, *hallte, gehallt, vb. (h) intr. (unipers.)* a răsuna; **der Schritt hallt im leeren Saale** pasul răsună în sala goală; **die Stadt hallte vom Jubel der Menschen** oraşul răsuna de strigătele de bucurie ale oamenilor.
Hạllenbad, *-(e)s, -bäder, n.* bazin de înot acoperit.
Hạllenbau, *-(e)s, -ten* (şi *-e), m.* **1.** *sg.* hală. **2.** construcţie de hale; construire a unei hale.
hạllend I. *part. prez.* de la hallen. **II.** *adj.* răsunător; sunător.
Hạllendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de hală.
Hạllenfußball, *-s, m.* fotbal în sală.
Hạllengeld, *-(e)s, n. sg.* taxă de vânzare la piaţă (pentru producători).
Hạllenkirche, *-n, f. (arhit.)* biserică cu mai multe naosuri de aceeaşi înălţime.
Hạllenschwimmbad, *-(e)s, -bäder, n.* piscină acoperită.
Hallenser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Halle. **2.** student(ă) la universitatea din Halle.
hallensisch *adj.* v. hallisch.
Hạllen|tennis, *-, n. sg.* tenis pe teren acoperit.
hallesch *adj.* v. hallisch.
Hallimasch, *-es, -e, m. (bot.)* gheb *(Armillaria mellea).*
hallisch *adj.* din Halle.
Hạlljahr, *-(e)s, -e, n. (ist.)* an jubiliar (la vechii evrei).
hallo! *interj.* **1.** alo! **2.** hei! atenţie! păzea!
Hallo, *-s, -s, n. (fam.)* strigăte; zgomot; învălmăşeală; larmă; vacarm; zarvă; tărăboi; **großes ~ um etwas machen** (sau **erheben)** a face mare gălăgie, mare tapaj, mare tărăboi pentru ceva, în jurul a ceva.
Hallodri, *-s, -(s), m. (reg., fam.)* vagabond, golan.
hallọen [-'lo:ən], *hallote, hallot, vb. (h) intr.* **1.** a hăuli, a face zgomot. **2.** a striga (alo! păzea!).
Hallogenscheinwerfer, *-s, -, m.* far cu halogen.
hallọh! *interj.* v. hallo.
Hallore, *-n, -n, m.* lucrător în ocna de sare de la Halle.
Halloren|stadt *f. sg.* cartier al lucrătorilor de la ocnele din Halle.
Hallunke, *-n, -n, m.* v. Halunke.
Halluzination, *-en, f.* halucinaţie, nălucire.
halluzinieren, *halluzinierte, halluziniert, vb. (h) intr.* a avea halucinaţii.
halluzinativ *adj.* halucinant.
halluzinogen *adj. (med.)* halucinogen.
Hạlm, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** tulpină, tijă; fir (de iarbă), pai; **die Ernte auf dem ~(e) kaufen** (sau **verkaufen)** a cumpăra (sau a vinde) recolta pe loc. **2.** nume al mai multor specii de ierburi.
Hạlma, *-s, -s, n.* halma (joc).
Hälmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Halm) firicel, pai mic; **~ ziehen** a trage la sorţi.
hạlmen, *halmte, gehalmt, vb. (h) tr.* şi *intr. (reg.)* a cosi prost.
Hạlmendach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiş de paie.
hạlmentragend *adj. (bot.)* păios.
hạlmenweise *adv.* fir cu fir.
Hạlmfrucht *f. sg. (bot.)* păioase.
Hạlmfutter, *-s, n. sg.* furaje de păioase.
Hạlmgewächse *pl.* v. Halmfrucht.
Hạlmknoten, *-s, -, m. (bot.)* nod (în pai, în tijă).
Hạlmlese, *-n, f.* adunat al spicelor rămase după seceriş, spicuire.
Hạlmpfeife, *-n, f.* fluier ciobănesc.
Hạlmpflanzen *pl.* v. Halmfrucht.
Hạlmwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de paie.
Hạlo, *-s, Halonen, m. (astron.)* halo, cerc luminos (în jurul soarelui, al lunii).
Halogen, *-s, -e, n. (chim.)* halogen.
Haloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* haloid; halogen.
Haloidsalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare haloidă.
Halophyte, *-n, f. (bot.)* plantă halofită, plantă de sărături.
Hạls[1], *-es, Hälse, m.* **1.** gât, grumaz; gâtlej, beregată; **jm. um den ~ fallen** a îmbrăţişa pe cineva; **sich** *(dat.)* **den ~ abschneiden** a-şi tăia beregata; **einen langen ~ machen**

a-şi lungi gâtul; *(med.)* **steifer ~** torticolis, gât înţepenit, ceafă de lup; **mir tut der ~ weh** mă doare gâtul; **einen schlimmen ~ haben** sau **Schmerzen im ~e haben** a avea dureri de gât; **es ist ihm in den unrichtigen ~ gekommen** a înghiţit greşit; **er riecht aus dem ~e** îi miroase gura; **er schreit aus vollem ~e** ţipă cât îl ţine gura; **er lacht aus vollem ~e** râde din toată inima; **er trägt offenen ~** sau **er geht mit offenem ~e** umblă cu gâtul gol, descheiat la cămaşă; *(fig.)* **bis an den ~ in Schulden stecken** a fi dator până peste cap; **~ über Kopf** în mare grabă, de-a valma, pripit; **bleib mir damit vom ~e** scuteşte-mă de asta; *(fam.)* **zum ~e herauswachsen** a dezgusta pe cineva, a-i ieşi cuiva pe nas; **jn.** (sau **etwas**) **auf dem ~e haben** a avea pe cineva (sau ceva) în sarcina sa, a-l avea pe cap; **jm. über den ~ kommen** a surprinde pe cineva; **sich** *(dat.)* **etwas auf den ~ laden** a lua asupra sa ceva neplăcut; **jm. auf dem ~e liegen** (sau **sitzen**) a plictisi pe cineva; **er liegt mir immer auf dem ~** e tot timpul e pe capul meu; **sich** *(dat.)* **etwas an** sau **um den ~ reden** a avea neplăceri din cauza unei indiscreţii; **er schickte** sau **hetzte ihm die Polizei auf den ~** i-a trimis poliţia pe cap; **sich** *(dat.)* **jn.** (sau **etwas**) **vom ~e schaffen** a scăpa de cineva (sau de ceva); **einem jn. auf den ~ schicken** (sau **setzen**) a atâţa pe cineva împotriva cuiva; **jm. alles Üble an den ~ wünschen** a dori cuiva numai rău; **das kostet jn.** (sau **jm.**) **den ~** aceasta îl costă viaţa (sau capul); **sich um den ~ reden** a plăti indiscreţia cu capul; **bis an den ~ satt sein** a fi sătul până peste cap; **es wächst mir schon zum ~e heraus** m-am săturat, mi-a ieşit pe nas; **das Herz schlug ihm bis zum ~ herauf** inima-i bătea până în gât; **er bricht sich den ~** îşi frânge gâtul, o păţeşte rău; **jm. den ~ umdrehen, abschneiden, brechen** a frânge gâtul cuiva, a distruge, a da gata pe cineva; **sich** *(dat.)* **nach jm., etwas den ~ verrenken** a-şi lungi gâtul după cineva, ceva; *(fam.)* **sich jm. an den ~ werfen** a se ţine scai de cineva; **sich** *(dat.)* **jn., etwas vom ~(e) halten** a nu intra în relaţie cu cineva, a nu se amesteca în ceva; **sein Geld durch den ~ jagen** a bea mult; *(fam.)* **etwas in den falschen ~ bekommen** a înţelege invers (şi de aceea a lua în nume de rău); *(fam.)* **den ~ nicht voll kriegen** sau **nicht voll genug kriegen** a nu se mai sătura primind, a nu-i mai ajunge. **2.** guler (la cămaşă). **3.** gât (de sticlă); **einer Flasche den ~ brechen** a goli o sticlă până la fund. **4.** gât (de vioară). **5.** gât, parte subţiată (la coloane, la vâsle, la oase, la fructe etc.); colet (la dinţi). **6.** *(vân.: în expr., despre câini)* **~ geben** a lătra. **7.** *(reg.)* zgardă.

Hals[2], *-en, -en, m.* v. Halse **(1).**

Hals|abschneider, *-s, -, m. (fam., peior.)* cămătar, exploatator.

Hals|ader, *-n, f. (anat.)* arteră carotidă.

hals|artig *adj.* în formă de gât; subţiat, subţire, alungit.

Hals|arzt, *-es, -ärzte, m.* (medic) laringolog.

Hals|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** răscroială a gâtului (la rochii şi haine). **2.** decolteu.

Halsband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** colier; salbă. **2.** laţ al funiei (la spânzurat). **3.** zgardă (pentru câini). **4.** cerc (la butoi).

Halsband|eidechse, Halsbandnatter, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu zgardă *(Lacerta).*

Halsberge, *-n, f. (mil., înv.)* grumăjer (la armurile medievale).

Halsbinde, *-n, f.* **1.** cravată; lavalieră. **2.** fular; *(fam.)* **einen hinter die ~ gießen** a-şi uda gâtul, a bea, a trage o duşcă.

Halsbindenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de cravate.

Halsbindenhändler, *-s, -, m.* negustor de cravate.

Halsbindenmacher, *-s, -, m.* v. Halsbindenfabrikant.

Halsbräune *f. sg. (med.)* anghină; **brandige ~** anghină difterică; **häutige ~** anghină membranoasă; crup.

halsbrechend, halsbrecherisch *adj.* **1.** (foarte) primejdios, periculos; **diese Treppe ist ~** pe această scară îţi poţi frânge gâtul. **2.** (foarte) îndrăzneţ; nebunesc.

Halsdrüse, *-n, f.* **1.** *(anat.)* ganglion cervical. **2.** *(anat.)* amigdală. **3.** *(vet.)* parotidă.

Halsdrüsen|anschwellung, *-en, f. (med.)* **1.** adenopatie cervicală. **2.** amigdalită.

Halse, *-n, -n, m.* **1.** *(mar.)* mură, manevră curentă care ţine colţul velei sub vânt. **2.** zgardă.

Hals|eisen, *-s, -, n. (ist.)* singir (lanţ cu un cerc de fier pentru legat la stâlpul infamiei).

halsen[1], *halste, gehalst (du, er halst) vb. (h) tr.* şi *refl. (rar)* a îmbrăţişa, a sări de gât.

halsen[2], *halste, gehalst (du, er halst) vb. (h) intr. (mar.)* a vira în vânt.

Hals|ent|zündung, *-en, f.* inflamaţie a gâtului (laringită, faringită, amigdalită).

halsfern *adj. (despre gulere, decolteuri)* lejer.

Halsflosse, *-n, f. (iht.)* aripioară pectorală.

Halsgegend *f. sg. (anat.)* regiune cervicală; regiune a gâtului.

Halsge|hänge, *-s, -,* **Halsge|henk**, *-(e)s, -e, n.* **1.** colier; salbă. **2.** pandantiv, medalion.

Halsgericht, *-(e)s, -e, n. (înv.)* justiţie penală.

Halsgerichtsbarkeit *f. sg. (înv.)* drept de jurisdicţie penală.

Halsgerichts|ordnung, *-en, f. (înv.)* cod penal.

Halsgeschmeide, *-s, -, n.* v. Halsschmuck.

Halsgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare, umflătură la gât.

Halsgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* abces la gât (sau în gât), ulceraţie a regiunii cervicale.

Halsgicht *f. sg. (med.)* anghină artritică.

halsig *adj.* cu gât.

Hals|joch, *-(e)s, -e, n.* jug.

Halskappe, *-n, f.* capişon, glugă.

Halskette, *-n, f.* lanţ (ce se poartă la gât); colier; salbă.

Halskopfpuls|ader, *-n, f.* v. Halspulsader.

Halskoppel, *-n, f.* **1.** chingă. **2.** *(mil.)* martingală.

Halskragen, *-s, -, m.* **1.** guler. **2.** *(vet.)* tip de pansament lat.

Halskrankheit, *-en, f.* boală de gât (laringită, faringită, amigdalită).

Halskrause, *-n, f.* guler încreţit; mic volan la gât; ruşă.

Halslager, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* lagăr cu guler, gulerat. **2.** *(text.)* guler al fretului.

Halslänge, *-n, f.* lungime de gât; **um eine ~ gewinnen** a câştiga cu o lungime de gât (de cal, la curse).

Halsleiden, *-s, -, n.* v. Halskrankheit.

halslos *adj.* fără gât.

Halsmandeln *pl. (anat.)* amigdale.

Halsmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi al gâtului; muşchi cervical.

halsnah *adj.* înalt; **ein ~er Rollkragen** un guler pe gât închis până sus.

Hals-Nasen-Ohren-Arzt, *-es, -Ärzte, m.* medic otorinolaringolog, *(fam.)* orelist.

Halsnerven [-fən şi -vən] *pl. (anat.)* nervi cervicali.

Hals|puls|ader, *-n, f. (anat.)* arteră carotidă.

Halsrecht, *-(e)s, n. sg. (înv.)* v. Halsgerichtsbarkeit.

Halsriemen, *-s, -, m.* grumăzar (la ham).

Halsring, *-(e)s, -e, m.* v. Halseisen.

Hals|sache, *-n, f. (jur., înv.)* proces capital.

Hals|schal, *-(e)s, -e, m.* fular, şal de pus la gât.

Hals|schelle, *-n, f.* **1.** clopoţel la gât. **2.** v. Halseisen.

Hals|schlag|ader, *-n, f.* v. Halspulsader.

Hals|schleife, *-n, f.* fundă la gât; cravată, lavalieră, papion.

Hals|schlinge, *-n, f.* laţ (de prins cai, câini etc.).

Hals|schmerzen *pl.* dureri de (sau în) gât; **ich habe ~** mă doare gâtul (sau în gât).

Hals|schmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie care se poartă la gât (lanţ, colier, salbă, medalion).

Hals|schnur, *-schnüre, f.* **1.** colier, salbă. **2.** funie legată în jurul gâtului (la vite).

Hals|schwind|sucht *f. sg. (med.)* tuberculoză laringiană.

Hals|starre *f. sg.* înţepenire a gâtului, torticolis.

hals|starrig *adj.* încăpăţânat, îndărătnic.

Hals|starrigkeit *f. sg.* încăpăţânare, îndărătnicie.

Hals|stimme, *-n, f. (muz.)* falset.

Hals|streif, *-(e)s, -e, m.* lărgime, grosime, răscroială, măsură a gâtului.

Hals|strich, *-(e)s, -e, m.* v. Halsstreif.

Hals|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Halsberge. **2.** parte însângerată la gât (la un animal tăiat). **3.** *(entom.)* parte jugulară (la insecte). **4.** gură a hamului.

Hals|tuch *-(e)s, -tücher, n.* **1.** cravată. **2.** fular; batic.

Hals|tuch|einlage, *-n, f.* partea dinăuntru, întăritură la cravată.

Hals|übel, *-s, -, n.* v. Halskrankheit.

hals- und beinbrechend, hals- und beingefährlich *adj.* v. halsbrecherisch.

Hals- und Beinbruch! *m. invar.* noroc! succes! baftă!

Halsung, *-en, f.* **1.** linie a gâtului. **2.** *(vân.)* zgardă (la câine).

Halsweh, *-(e)s, n. sg.* v. Halsschmerzen.

Halsweite, *-n, f.* v. Halsstreif.

Halswirbel, *-s, -, m.,* **Halswirbelbein**, *-(e)s, -f. n. (anat.)* vertebră cervicală.

Hals|zäpflein, *-s, -, n. (anat.)* uvulă; omuşor.

halt[1] *adv. (reg.; în expr.)* **er wird ~ nicht kommen** să vezi că n-o să vină; atunci n-o să vină; **es ist ~ nicht anders** aşa e, asta-i situaţia, n-ai ce să faci; **er will ~ nicht** dacă nu vrea, vezi că nu vrea; **tu's ~** haide, fă-o, fă-o barem, de ce n-ai face-o? **das ist ~ schwer** dar să vezi că e greu.

halt?! *interj.* stai! opreşte! *(mil.)* **~! wer da?** stai! cine e? **~ doch** un moment, o clipă.

Halt, *-(e)s, -e, m.* **1.** sprijin, reazem; proptea; **den ~ verlieren** a-şi pierde echilibrul; *(fig.)* a-şi pierde echilibrul sufletesc, a-i fugi pământul de sub picioare. **2.** oprire, popas; *(mil.)* haltă; **~ gebieten** a opri, a stăvili, a pune frâu. **3.** *(muz.)* pauză. **4.** soliditate; stabilitate; temei; **Mensch ohne inneren ~** om fără tărie interioară; **dieses Gerücht ist ohne ~** acest zvon este fără temei; **ihm fehlt der sittliche ~** n-are ţinută morală; **an ihm hast du keinen ~** nu te poţi bizui pe el; **vor jm., etwas nicht ~ machen** a nu menaja, a nu cruţa pe cineva, ceva; **vor nichts (und niemandem) ~ machen** a nu se da înapoi de la nimic, a fi lipsit de scrupule.

haltbar *adj.* **1.** trainic, rezistent, durabil; solid, tare, stabil, fix. **2.** *(despre fortăreţe)* care poate rezista. **3.** *(fig.; despre idei, păreri)* care poate fi susţinut; întemeiat, fundat.

Haltbarkeit *f. sg.* **1.** durabilitate, valabilitate (a produselor perisabile). **2.** *(fig.)* caracter fundamentat; trăinicie; soliditate, fermitate.

Haltebogen, *-s, -bögen, m.* **1.** *(constr.)* arc de sprijin (la boltă). **2.** *(muz.)* semn de legato.

Haltebucht, *-en, f.* staţie de transport în afara carosabilului (tip nişă).

Haltefeder, *-n, f.* arc, resort de oprire.

Haltefest, *-(e)s, -e, m. (argou)* jandarm; sergent; poliţai; zbir.

Haltefrau, *-en, f. (înv.)* îngrijitoare; femeie care închiriază camere, gazdă.

Haltegesellschaft, *-en, f.* v. Holdinggesellschaft.

Haltegriff, *-(e)s, -e, m.* mâner de siguranţă, bară de prindere (în mijloacele de transport).

Haltegurt, *-(e)s, -e, n.* ham, chingă pentru copii.

Haltekette, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* lanţ de oprire, de frânare. **2.** lanţ de zgardă (la câini).

Haltekind, *-(e)s, -er, n.* **1.** sugar. **2.** copil adoptiv; pupil.

Haltemannschaft, *-en, f.* personal care deserveşte un balon aeronautic.

Haltemutter, *-mütter, f. (reg.)* **1.** doică. **2.** mamă adoptivă.

halten, *hielt, gehalten (du hältst, er hält), vb. (h)* **A.** *tr.* **1. 1.** a ţine; a nu da drumul; a reţine; a prinde, a pune mâna (pe ceva sau cineva); **den Schirm ~** a ţine umbrela; **etwas in der Hand ~** a ţine ceva în mână; **jn. an der Hand ~** a ţine pe cineva de mână; **jn. im Gefängnis ~** a ţine pe cineva în închisoare; **der Ofen hält die Glut lange** soba păstrează jarul mult timp; **das Pferd still ~** a ţine calul liniştit, în repaus; **den Kopf hoch ~** a ţine capul sus; **ich will Sie nicht länger ~** nu vreau să vă mai reţin; **haltet den Dieb!** prindeţi hoţul! **2.** a ţine, a face; **eine Rede** (sau **einen Vortrag**) **~** a ţine o conferinţă, un discurs; **Vorlesungen ~** a ţine cursuri; **Schule** (sau **Unterricht**) **~** a ţine şcoală, lecţii, cursuri; **Kirche** (sau **Gottesdienst**) **~** a face slujbă (religioasă); **Musterung ~** a trece în revistă; **Hochzeit ~** a celebra nunta; **Einzug ~** a-şi face intrarea, a intra (în mod ceremonios); **Gericht (über jn.) ~** a judeca (pe cineva); **Mahlzeit ~** a lua masa, a sta la masă; **sein Mittagsschläfchen ~** a-şi face siesta; **Rast ~** a se odihni; **eine Versammlung ~** a ţine o adunare; **Wache ~** a face de gardă; a sta de pază. **3.** a ţine; a avea; a întreţine; **Dienstpersonal ~** a ţine personal de serviciu; **Empfangstag ~** a avea zi de primire, de recepţie; **eine Zeitung ~** a fi abonat la un ziar; **Waren ~** a ţine, a avea mărfuri (de vânzare); **Waren auf Lager ~** a avea mărfuri în depozit. **4.** a ţine; a creşte, a cultiva; a se ocupa (de ceva); **Haustiere ~** a ţine animale de casă; **Vieh ~** a ţine, a creşte vite; **das Haus ~** a face menajul, a se ocupa, a avea grijă de gospodărie. **5.** a ţine; a trata; a se purta (cu cineva); **seine Kinder gut ~** a-şi ţine, a-şi îngriji copiii bine; **einen Kranken schlecht ~** a îngriji prost un bolnav. **6.** a ţine, a păstra, a menţine; a întreţine; a urma; *(fig.)* a respecta, a observa; *(mil.)* a apăra; **seine Kleider gut ~** a-şi păstra bine hainele; *(muz.)* **einen Ton ~** a ţine o notă; *(la jocuri de cărţi)* **die Bank ~** a ţine banca; **dieser Standpunkt ist nicht**

zu ~ punctul acesta de vedere nu poate fi susținut; *(fin.)* **die Kurse** ~ a menține cursul acțiunilor; **sein Wort** ~ a-și ține cuvântul, a se ține de cuvânt; **sein Versprechen** ~ a-și ține promisiunea, a se ține de promisiune; **jm. Treue und Glauben** ~ a rămâne credincios cuiva; **Schritt** ~ a ține pasul; *(fig.)* a face pas (cu cineva); **gleichen Schritt** ~ a umbla cu pas egal, a ține pasul; *(muz.)* **Takt** ~ a ține, a păstra măsura; **Ordnung** ~ a ține ordine, a păstra ordine, a fi ordonat; **Maß** ~ a păstra măsura, a nu întrece limita, a nu exagera; **Ruhe** ~ a păstra liniștea; *(la jocurile de noroc)* **den Einsatz** ~ a accepta miza; **(mit jm.) Freundschaft** ~ a face prietenie (cu cineva), a fi în prietenie (cu cineva); **gute Nachbarschaft** ~ a întreține relații de bună vecinătate; **eine bestimmte Richtung** ~ a urma o anumită direcție; **den Kurs** ~ a menține direcția; *(mil.)* **die Stellungen** ~ a ține, a apăra pozițiile; **die Gesetze** ~ a respecta legile. **7.** (și *intr.*) a ține, a susține, a suporta; **die Brücke hält (den Wagen)** podul ține (căruța); **das Eis hält (den Menschen)** gheața ține (pe om). **8.** a cuprinde, a conține; **dieser Saal kann hundert Personen** ~ în sala aceasta încap o sută de persoane. **9.** *(für)* a socoti, a considera; **jn. für seinen Freund** ~ a socoti pe cineva prietenul său; **ich habe sie für meine Schwester gehalten** am considerat-o sora mea; **er hält es für einen Scherz** crede că e vorba de o glumă; **für wen ~ Sie mich?** drept cine mă iuați? **es für eine Ehre** ~ a socoti ca o cinste; **etwas für wahr** ~ a o lua de bună, a socoti un lucru adevărat; a crede un lucru; **für reich gehalten werden** a trece drept om bogat; **ich halte es für passend** consider că se cuvine; **für wie alt ~ Sie mich?** ce vârstă îmi dați? **10.** *(reg.)* a recruta, a lua la armată; **sie haben mich gehalten** m-au luat la armată. **11.** (cu *complementul* «es») a proceda, a face; **ich pflege es so zu** ~ așa e obiceiul meu: ~ **Sie es (damit), wie Sie wollen** dv. procedați cum vreți (în chestiunea aceasta); **wie willst du es (damit) gehalten haben?** cum vrei să procedăm, ce vrei să facem? **II.** *(în expr.)* **den Mund** ~ a-și ține gura, a tăcea din gură; **halt's Maul!** sau **halt den Rand!** tacă-ți gura!; **reinen Mund** ~ a fi discret, a nu-i umbla (cuiva) gura; **Stich** (sau **Probe**) ~ a rezista, a fi rezistent; **große Stücke auf jn.** ~ a avea o părere bună despre cineva, a-și pune nădejdea în cineva; **jn.** (sau **sich**) **schadlos** ~ a (se) despăgubi; **jn. kurz** (sau **streng** sau **knapp**) ~ a ține pe cineva din scurt; **jn. frei** ~ a trata pe cineva, a plăti masa pentru cineva; **jn. lieb** ~ a iubi pe cineva; **jn. wert** (sau **hoch**) ~ a cinsti pe cineva; **etwas besetzt** ~ a ține ocupat, a ocupa ceva; **etwas geheim** (sau **dicht**) ~ a ține secret ceva; **jm. etwas zugute** (sau **zu Gute**) ~ a trece cuiva ceva cu vederea; **jm. die Stange** ~ **a)** a ajuta pe cineva, a lua partea cuiva, a interveni în favoarea cuiva; **b)** a nu se lăsa întrecut de cineva; **jn. in Ehren** ~ a cinsti pe cineva; **jn. beim Worte** ~ a lua de bune cele spuse de cineva; a face pe cineva să se țină de cuvânt; **(sich) bereit** (sau **in Bereitschaft**) ~ a fi, a sta gata; **im Gedächtnis** (sau **im Kopfe**) ~ a ține minte; **im Zaum** ~ a ține în frâu; **in Schranken** ~ a îngrădi, a limita (libertatea cuiva); **ein Kind über die Taufe** ~ a boteza un copil, a fi naș unui copil; **zu Gnaden** ~ a scuza, a trece cu vederea; *(înv.)* ~ **zu Gnaden** cu voia dv.; **etwas zu Rate** ~ a cruța, a menaja ceva, a fi grijuliu cu ceva; **zur Verfügung** (sau *fam.* **auf Lager**) ~ a ține la dispoziție; **zwei Dinge gegeneinander** ~ a compara două lucruri; *(impers.)* **es hält ihn nicht mehr** (sau **nicht länger**) **in dieser Lage** nu mai poate suporta această situație; **das kannst du** ~, **wie du willst** poți să faci cum vrei. **B.** *intr.* **1. 1.** a (se) opri, a staționa, a sta; **der Zug hält nicht auf jeder Station** trenul nu oprește la toate stațiile; **ein Wahren hielt vor Ihrer Tür** o mașină s-a oprit la ușa dv.; **still** ~ a sta pe loc, a nu (se) mișca, a sta liniștit; *(muz.)* **auf einer Note** ~ a ține, a prelungi o notă. **2.** a ține, a dura; a fi solid, trainic, durabil; a rezista; a nu se altera sau deteriora; **der Anzug hat gut gehalten** costumul a ținut bine, a fost durabil; **dieser Stoff hält nicht** stofa aceasta nu ține, nu e trainică; **diese Freundschaft hält schon lange** prietenia aceasta durează de mult; **die Farbe hält** culoarea e rezistentă; **sich nicht ~ lassen, nicht zu ~ sein a)** a nu putea fi oprit; **b)** a nu fi valabil; **diese Theorie lässt sich nicht ~, ist nicht zu** ~ această teorie nu se confirmă, nu stă în picioare; *(impers.)* **es hält** ține, durează; **was das Zeug hält** cât se poate de mult, din răsputeri, până la refuz. **3.** a (o) ține, a se îndrepta spre…, a urma direcția spre…; **das Schiff hält nach rechts** corabia o ia spre dreapta; **das Türkenheer hielt auf Wien** armata turcească se îndrepta spre Viena; *(mar.)* **beim Winde** ~ a naviga cu vânt strâns; (și *refl.*) **(sich) rechts ~, (sich) links** ~ a ține dreapta, a ține stânga. **4.** a ținti, a ochi (cu arma); **höher** ~ a ținti mai sus. **II.** *(în expr.)* **an sich** ~ a se stăpâni; **auf Anstand** ~ a ține la buna-cuviință; **auf sich** ~ a se îngriji; a da atenție exteriorului său; **zu jm.** ~ a ține la cineva, a fi alături de cineva; **mit etwas hinter dem Berge** ~ a nu spune ceva, a ascunde un lucru; **ich halte es mit ihm** sunt alături de el, de partea lui; **ich halte dafür, dass…** sunt de părere, socot, cred că…; **ich halte darauf, ins Theater zu gehen** țin, insist, doresc să mă duc la teatru; **was soll ich davon ~?** ce să cred despre aceasta? **er hält viel von dieser Sache** socotește lucrul acesta important, îi dă lucrului acestuia multă importanță, are o părere foarte bună despre lucrul acesta; **er hält viel von sich** se crede grozav; *(impers.)* **es hält schwer** e greu; **es wird schwer** ~ are să fie greu, au să fie dificultăți mari. **C.** *refl.* **1. 1.** a se ține, a se apuca (de ceva); **sich am Geländer** ~ a se ține de balustradă. **2.** a se ține; a se menține; a rezista; *(fig.)* a sta, a rămâne în picioare; **die Regierung hält sich** guvernul se menține; **das Wetter hält sich** vremea se menține; **das Stück hält sich** piesa se menține pe afiș; **der Weizen hält sich auf dem Preis des Vorjahres** grâul se menține la prețul de anul trecut; **er wird sich nicht lange ~ können** n-are să poată rezista multă vreme; **sich nicht ~ können** a nu se putea stăpâni, reține; **sich vor Schlaf nicht ~ können** a nu mai putea de somn, a pica de somn; **sich versteckt** ~ a sta, a se ține ascuns. **3.** a se ține, a se comporta; **sich gut** ~ a avea o ținută bună; a se ține bine (ca vârstă sau atitudine); **sich tapfer** ~ a fi viteaz, a se purta vitejește; **sich ruhiger** ~ a sta liniștit. **4.** *(für)* a se socoti, a se considera, a se crede; **er hält sich für einen großen Künstler** se crede un mare artist. **II.** *(în expr.)* **sich an etwas** ~ a rămâne pe lângă ceva, a nu se abate de la ceva; **sich an jn.** ~ a se adresa cuiva (pentru un sprijin sau o despăgubire); **sich dazu** ~ a se grăbi; **sich zu etwas** (sau **zu jm.**) ~ a fi credincios unui lucru (sau cuiva); **sich zu seinesgleichen** ~ a rămâne cu cei de seama lui; *(impers.)* **es hält sich** nu-i mare lucru de capul lui; merge așa și-așa; treacă-meargă.

Halten, *-s, n. sg.* **1.** ținere, ținut; **das ~ der Feder** poziția peniței. **2.** oprire; reținere; **einen Zug zum ~ bringen** a opri un tren; **es war kein ~ mehr** nimic nu-l mai putea reține. **3.** staționare (a vehiculelor). **4.** respectare (a unei dispoziții, a unui ordin); împlinire (a unei promisiuni, făgăduieli); ținere, respectare (a unui contract); ~ **und Versprechen sind zweierlei** deșteptul făgăduiește și prostul trage nădejde. **5.** *(vân.)* ținere a vânatului în bătaia puștii.

Halteplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** oprire; haltă; stație; **der ~ wurde verlegt** stația a fost mutată. **2.** loc de staționare.

Haltepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de sprijin. **2.** *(mil.)* obiectiv, țintă, țel. **3.** *(ferov.)* haltă (mică). **4.** loc de staționare (pentru vehicule).

Halter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **I.** *m.* și *f.* **1.** păstor(iță), cioban (ciobăniță). **2.** *m.* birjar. **II.** *m.* **1.** unealtă care ține ceva; suport; condei; umeraș (pentru haine); jartieră. **2.** *(tehn.)* toartă; crampon; mâner, manetă; suport. **3.** *(reg.)* vas, recipient. **4.** *(reg.)* căpăstru. **5.** *(fig.)* reazem, sprijin.

Halter, *-s, -, m.* **1.** vas aflat în apă pentru transportul peștilor. **2.** baltă, iaz în care nu îngheață apa.

halter *adv. (reg.)* v. halt[1].

Halte|relais [-rəlɛ:], - [-rəlɛ:s], - [-rəlɛ:s], *n.* releu.

haltern, *halterte, gehaltert vb. (h) tr.* a fixa, a prinde de un suport.

Halterung, *-en, f.* suport.

Haltescheibe, *-n, f. (ferov.)* semnal cu disc pentru oprire sau încetinire.

Halteseil, *-(e)s, -e, n. (mine)* cablu de susținere.

Haltesignal, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* semnal de oprire.

Halte|stange, *-n, f.* bară de sprijin.

Halte|statt, *-stätten*, **Halte|stätte**, *-n, f.* **1.** haltă, stație. **2.** loc de staționare.

Halte|stelle, *-n, f.* stație, haltă; oprire.

Halte|stellen|insel, *-n, f.* refugiu (la mijloacele de transport).

Halte|stellenschild, *-(e)s, -er, n.* indicator de stație.

Halte|stellenwärter, *-s, -, m. (ferov.)* cantonier la o haltă.

Halte|stromkreis, *-es, -e, m. (tehn.)* circuit-bușon, circuit-dop.

Haltetafel, *-n, f. (ferov.)* semn, placă de oprire.

Halteverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție de staționare.

Haltevieh, *-(e)s, n. sg. (reg.)* vite ținute la pășune.

Haltevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* instalație, dispozitiv de oprire.

Haltezeichen, *-s, -, n. (ferov.)* semnal de oprire.

Haltezeit, *-en, f.* timp de oprire, de staționare.

haltig *adj.* **1.** *(reg.)* bogat în conținut. **2.** *(mine)* cu conținut de minereu.

Haltkraft *f. sg.* ținută morală.

haltlos *adj.* (și *fig.*) **1.** fără stabilitate, instabil. **2.** nestatornic, lipsit de tărie de caracter. **3.** fără sprijin. **4.** neîntemeiat.

Haltlosigkeit *f. sg.* **1.** nestatornicie, instabilitate. **2.** lipsă de temei.

Halt machen *vb. (h) intr.* a se opri; a face o pauză, haltă.

Haltung, *-en, f.* **1.** ținută; *(mil.)* poziție; **ein Mann von gebückter** ~ un om gârbov, adus de spate. **2.** *(fig.)* ținută, purtare, comportare; atitudine; **vornehme** ~ purtare distinsă; **die ~ einer Zeitung** atitudinea unui ziar; **eine feste ~ annehmen** a lua o atitudine fermă; **eine gemeinsame ~ annehmen** a adopta o poziție comună; **seine ~ bewahren** a-și păstra ținuta, a se stăpâni, a nu-și pierde cumpătul: *(fin.)* **die Börse zeigt feste** ~ bursa e stabilă, fără fluctuații. **3.** *(tehn.)* suport, sprijin. **4.** *(hidr.)* bief.

haltungslos *adj.* lipsit de ținută, de atitudine fermă sau demnă.

Haltungslosigkeit *f. sg.* lipsă de ținută.

Haltungsfehler, *-s, -, m.* **1.** *(med.)* ținută defectuoasă ereditară. **2.** *(sport)* ținută necorespunzătoare.

Haltungsnote, *-n, f. (sport)* notă acordată pentru ținută.

Halt|zylinderdruckmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină tipografică cu cilindru de oprire.

Halunke, *-n, -n, m.* **1.** ticălos, netrebnic, nemernic; derbedeu; pungaș. **2.** *(fam.)* șrengar; pușlama. **3.** cerșetor.

Halunkengesicht, *-(e)s, -er, n. (fam.)* mutră de derbedeu, de pungaș.

halunkenhaft *adj.* și *adv.* de pungaș, de derbedeu; ca pungașii, ca derbedeii.

Halunkenleben, *-s, n. sg.* viață de pungaș, de derbedeu.

Halunkenpack, *-(e)s, n. sg.* bandă de derbedei, de pungași.

Halunken|streich, *-(e)s, -e, m.* ticăloșie, nemernicie; pungășie; lovitură de pungaș, de derbedeu.

halunkisch *adj.* v. halunkenhaft.

Hämatologie *f. sg.* hematologie.

Hämaturie, *-n* [-ri:ən], *f. (med.)* hematurie.

Hamburger[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) orașului Hamburg, hamburghez.

Hamburger[2], *-s, -, m.* (sandviș) Hamburger.

Hamburger[3] *adj. (invar.)* v. hamburgisch **(!).**

hamburgern, *hamburgerte, gehamburgert vb. (h) intr.* a vorbi dialectul, graiul din Hamburg.

hamburgisch *adj.* **1.** de Hamburg, din Hamburg, hamburghez(ă). **2.** ca la Hamburg; *(adverbial)* ~ **reden** a vorbi graiul din Hamburg.

Hambutte, *-n, f.* v. Hagebutte.

Hämchen, *-s, -, n. dim.* de la Hamen **(1, 2).**

Häme, **-en** răutate exprimată în cuvinte, insultă.

Hamen, *-s, -, m.* **1.** cârlig de undiță. **2.** plasă, năvod, voloc. **3.** *(reg.)* căpăstru.

Hamfel, *-n, f. (reg.)* v. Handvoll.

hämisch *adj.* **1.** răutăcios; sarcastic. **2.** perfid; șiret, viclean.

Hamit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* hamit(ă).

hamitisch *adj.* hamitic.

Hämling, *-(e)s, -e, m.* castrat, scopit, eunuc.

Hämmchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hamme **(1))** *(cul.)* pulpă de porc (sărată și fiartă).

Hamme, *-n, f.*, **Hamme**, *-n, -n, m.* **1.** pulpă, șuncă. **2.** mâner de sus la coasă.

Hammel, *-s, -, (reg.)* și **Hämmel**, *-s, -, m.* **1.** berbec castrat, batal; *(fig.)* **um wieder auf besagten ~ zu kommen** ca să revenim la oile noastre. **2.** *(fig.)* persoană răbdătoare; miel. **3.** *(mil., fam.)* recrut, răcan. **4.** *(fam.)* marfă care nu se vinde.

Hammelbeine *pl. (în expr.) (fam.)* **er zieht ihm die ~ lang** îi face morală, îl dojenește; *(fam.)* **jn. bei den ~n nehmen, kriegen** a trage pe cineva la răspundere.

Hammelbraten, *-s, -, m.* friptură de berbec.

Hammelbrust, *-brüste, f.* piept de berbec.

Hammelfell, *-(e)s, -e, n.* blană, piele de berbec.

Hammelfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de berbec.

Hạmmelkeule, *-n, f. (cul.)* ciozvârtă, jigou, pulpă de berbec.
Hạmmelmöhre, *-n, f. (bot.)* păstârnac *(Pastinaca sativa)*.
hạmmeln, *hammelte, gehammelt (ich hamm(e)le) vb. (h) tr.* a castra.
Hạmmelschlegel, *-s, -, m.* v. Hammelkeule.
Hạmmel|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* (sistem de) votare prin părăsirea sălii și reintrare (pe trei uși diferite).
Hạmmeltalg, *-(e)s, m. sg.* seu de berbec.
Hạmmer, *-s, Hämmer, m.* **1.** ciocan; baros; **hölzerner ~** mai; *(fig.)* **unter den ~ verfallen** sau **kommen** a se vinde la licitație, la mezat; **zwischen ~ und Amboss** între ciocan și nicovală, cum e mai rău; *(fam.)* **jm. zeigen, wo der ~ hängt** a dojeni, a certa, a mustra pe cineva; **einen ~ haben** a avea o doagă sărită. **2.** *(sport)* ciocan. **3.** *(tehn., fiz.)* **elektrischer ~** întrerupător cu ciocănel. **4.** limbă (de clopot). **5.** fierărie, făurărie; forjă primitivă. **6.** *(anat.)* ciocan (oscior din urechea medie).
Hạmmer|amboss, *-es, -e, m. (metal.)* nicovală de forjă.
Hạmmer|anlage, *-n, f. (metal.)* atelier de forjă.
Hạmmer|apparat, *-(e)s, -e, m.* mecanism cu ciocane.
Hạmmer|arbeit, *-en, f.* **1.** fier forjat. **2.** forjare, ciocănire.
Hạmmer|arbeiter, *-s, -, m.* ciocănar.
Hạmmer|axt, *-äxte, f.* secure cu ciocan, ciocan de măcelar.
Hạmmerbahn, *-en, f.* față a ciocanului, cap-ciocan.
hämmerbar *adj. (metal.)* maleabil; forjabil.
Hämmerbär, *-en, -en, m.* berbec de ciocan mecanic.
Hämmerbarkeit *f. sg. (metal.)* maleabilitate; calitatea de a fi forjabil.
Hạmmerblech, *-(e)s, -e, n.* tablă forjată, bătută cu ciocanul; oțel forjat în foi.
Hạmmerbrecher, *-s, -, m. (constr.)* concasor cu ciocane.
Hämmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hammer) ciocănaș, ciocănel.
Hạmmerdrehkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* macara-turn.
Hạmmer|eisen, *-s, -, n.* fier forjat.
Hạmmerfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Hammerhai.
hạmmerförmig *adj.* în formă de ciocan.
Hạmmerführung *f. sg. (tehn.)* glisieră, ghidaj a(l) ciocanului.
hạmmergar *adj.* v. hämmerbar.
Hạmmer|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin-ciocan *(Zygaena malleus)*.
Hạmmer|heft, *-(e)s, -e, n.* v. Hammerstiel.
Hạmmer|herr, *-(e)n, -en, m.* proprietar de fierărie, de forjă; șef de uzină.
Hạmmer|huhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină tellegalla *(Megacephalon maleo)*.
Hạmmerknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor (ucenic) de fierar.
Hạmmerkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap al ciocanului. **2.** *(iht.)* pește-ciocan *(Sphyrna zygaena)*. **3.** *(ornit.)* pasăre din familia *Scopidae (Scopus umbretta)*. **4.** *(atletism)* ghiulea a ciocanului.
Hạmmerkopfschraube, *-n, f.* șurub cu cap-ciocan.
Hạmmerkupfer, *-s, n. sg.* cupru pur.
Hämmerlein, *-s, -, n.* **1.** v. Hämmerchen. **2.** v. Hämmerling.
Hämmerling, *-s, -e, m.* **1.** *(ist.)* călău, gâde. **2.** spiriduș (producător de zgomote).
Hạmmermeister, *-s, -, m.* v. Hammerherr.
Hạmmermühle, *-n, f.* șteamp; moară cu ciocane.
Hạmmermuschel, *-n, f. (zool.)* specie de scoică *(Malleus)*.
Hạmmermuskel, *-s, -, m. (anat.)* mușchi salpingo-malean.
hạmmern, *hammerte, gehammert,* **hämmern**, *hämmerte, gehämmert vb. (h)* **I.** *tr.* a forja, a prelucra cu ciocanul; **flach** (sau **dürr**) **~** a netezi, a subția cu ciocanul; **gerade ~** a îndrepta cu ciocanul. **II.** *intr.* **1.** a ciocăni, a bate (cu ciocanul); **an die Tür ~** a bate cu vehemență în ușă; *(fig.)* **jm. ins Gewissen ~** a apela la conștiința cuiva. **2.** *(fig.)* a bate ca un ciocan; **das Blut hämmert in seinen Schläfen** sângele îi zvâcnește în tâmple.
Hạmmernietmaschine, *-n, f.* ciocan mecanizat de nituit, mașină de nituit prin ciocănire.
Hạmmerpinne, *-n, f.* buză, pană a ciocanului.
Hạmmerschlacke, *-n, f.* v. Hammerschlag **(2).**
Hạmmerschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură, bătaie de ciocan. **2.** *(tehn.)* aschii de la ciocănit. **3.** *(inv.)* instalație de fierărie. **4.** *(metal.)* arsură; zgură (de la forjat). **5.** model (în argintărie) asemănător cu fierul forjat. **6.** sârmă (pentru frecat oale, parchet). **7.** *(sport)* lovitură de ciocan, jab (la box).
Hạmmerschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** fierar, făurar. **2.** ciocănar.
Hạmmerschmiede, *-n, f.* v. Hammerwerk.
Hạmmerschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub «T».
Hạmmerschweißung, *-en, f.* sudură de fierar, sudură la foc.
Hạmmer|stiel, *-(e)s, -e, m.* mâner, coadă de ciocan.
Hạmmer|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* butuc de nicovală.
Hạmmerwaschmaschine, *-n, f. (tehn.)* piuă.
Hạmmerwerfen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare cu ciocanul.
Hạmmerwerfer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de ciocan.
Hạmmerwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** fierărie; forjă. **2.** ciocan cu aburi. **3.** baros.
Hạmmerwurfgitter, *-s, -, n. (sport)* cușcă de protecție (la aruncarea ciocanului).
Hạmmerzehe, *-n, f. (med.)* deformație (în formă de ciocănaș, de tobă, de tambur) a unui deget de la picior.
Hạmmerzeichen, *-s, -, n.* **1.** *(tehn.)* marcaj al oțelului, marcă (pe oțel). **2.** *(forest.)* marcaj al butucilor (cu ciocanul de numerotat).
Hạmmerzugericht, *-(e)s, n. sg.* v. Hammerschlag **(3).**
Hämolyse, *-n, f.* hemoliză.
Hämoglobin, *-s, n. sg. (biol.)* hemoglobină.
Hämor|rhagie, *-n, f.* hemoragie.
hämorrhoidal și **hämor|ridal** *adj.* hemoroidal.
Hämor|r(ho)idalblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie produsă de hemoroizi.
Hämor|r(ho)idalbeschwerden *pl. (med.)* dureri produse de hemoroizi.
Hämor|r(ho)idalknoten, *-s, -, m. (med.)* nodul hemoroidal.
Hämor|r(ho)idarius, *-, m. sg.*, persoană care suferă de hemoroizi; ipohondric.
Hämor|rhoiden, **Hämor|riden** *pl. (med.)* hemoroizi, trânji.
Hämostase, *-n, f.* hemostază.
Hạmpelmann, *-(e)s,-männer, m.* **1.** marionetă, paiață; *(sport, glumeț)* **Hampelmänner bauen** a executa exerciții libere. **2.** *(fig.)* om fără voință, ușor de influențat; paiață, prostănac, nătăfleț; **jn. zu einem ~ machen** sau **einen ~ aus jm. machen** a transforma pe cineva într-o marionetă, a prosti pe cineva.
Hạmpelmännchen, *-s, -, n.* v. Hampelmann **(1).**
hạmpeln, *hampelte, gehampelt (ich hamp(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a da din mâini și din picioare; a se bălăbăni; **nach etwas ~** a se întinde după ceva. **2.** a se legăna, a spânzura; a se bălăbăni.
Hạmpfel *f. sg. (reg.)* v. Handvoll.
Hạmster, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* hârciog *(Cricetus)*. **2.** blană de hârciog, de hamster. **3.** *(fig.)* zgârie-brânză, zgârcit; persoană care strânge cu nesaț, cu aviditate. **4.** *(fig.)* persoană ce trăiește retrasă; pustnic; mizantrop.
Hạmsterbacke, *-n, f.* falcă de hârciog; obraz moale, atârnând.
Hạmsterbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină, gaură de hârciog.
Hamsterei, *-en, f.* aprovizionare exagerată (peste nevoile reale).
Hạmsterer, *-s, -, m,* **-in**, *-nen, f.* persoană care face stocaj de mărfuri, speculant.
Hạmsterfänger, Hamstergräber, *-s, -, m.* vânător de hârciogi.
Hạmsterkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de mărfuri pentru stocaj.
Hạmstermaus, *-mäuse. f. (zool.)* șobolan de apă *(Arvicola terrestris)*.
hạmstern, *hamsterte, gehamstert, vb. (h) tr.* și *intr.* a strânge cu nesaț (mărfuri, bani); a dosi (mărfuri).
Hạmster|ratte, *-n, f. (zool.)* chițcan, hârciog *(Cricetomys gambianus)*.
Hạnake, *-n, -n, m. (reg., pop.)* șrengar; hoțoman.
Hạnd, *Hände, f.* **1.** mână; **die flache ~** palma; **die hohle ~** căușul, podul palmei; **die umgekehrte** (sau **verkehrte**) **~** dosul mâinii; **eine volle** (sau **ganze**) **~** o mână plină, un pumn; **freie ~** mână liberă; **aus freier ~ gearbeitet** lucrat cu mâna liberă; **aus freier ~ zeichnen** a desena cu mâna liberă; **etwas aus freier ~ tun** a face ceva de bunăvoie; **Politik der freien ~** politică de mână liberă; **die geballte ~** mâna strânsă, pumnul; **die rechte ~, die linke ~** mâna dreaptă, mâna stângă; dreapta și stânga; *(fig.)* **er ist meine rechte ~** el e mâna mea dreaptă; **Ehe zur linken ~** căsătorie ilegală; **eine gute** (sau **leichte**) **~ haben** a avea mână bună (sau ușoară); **eine schöne** (sau **gute**) **~** o mână frumoasă, un scris frumos; **eine sichere ~** o mână sigură; *(jur.)* **Tote ~** bunuri de mână moartă; **die öffentliche ~, die öffenlichen Hände** putere, autoritate publică; **die väterliche ~** mâna părintească; severitate, oblăduire părintească; **~ weg!** jos mâna! ia-ți mâna! **geschlossene ~** pumn; **eine feste ~ haben** a fi sever, autoritar; *(fam.)* **zwei linke Hände haben** a fi foarte neîndemânatic; **eine lockere, lose ~ haben** a fi iute de mână, a fi gata să lovească; **eine milde, offene ~ haben** a fi darnic, generos; *(fam.)* **klebrige Hände haben** a avea mâini lipicioase (a fi tentat să furi); *(mar.)* **es sind siebzehn Hände** (sau **Matrosen**) **an Bord** echipajul e format din șaptesprezece oameni; *(in expr., construit cu verbe)* **die ~ von jm. abziehen** a-și lua mâna de pe cineva; a nu-i mai da ajutor; **~ ans Werk legen** a se apuca de lucru; **die letzte ~ an etwas legen** a revedea pentru ultima dată o lucrare, a da ultima șlefuire; **~ an sich legen** a-și face seama, a se sinucide; **~ an jn. legen** a ataca pe cineva; **die ~ auf etwas legen** a pune mâna pe ceva; **jm. die ~ bieten** a întinde cuiva mâna (spre împăcare), a oferi cuiva ajutor; **sich** sau **einander die ~ bieten** a se ajuta reciproc; **ihr beide könnt euch** (sau **einander**) **die ~ reichen, von euch ist einer so unzuverlässig wie der andere** puteți să vă luați de mână, sunteți la fel de neserioși amândoi; **jm. die Hände binden** a lega cuiva mâinile; a nu da libertate de acțiune; **jm. die ~ drücken** a strânge mâna cuiva; **jm. ein Stück Geld in die ~ drücken** a strecura, a da cuiva un bacșiș; *(fam.)* **die ~ aufhalten, hinhalten** a întinde mâna (pentru bacșiș, pomană); *(fam.)* **jm. die Hände schmieren, versilbern** a corupe, a mitui pe cineva; **jm. die ~ geben** a da mâna cuiva; *(fam.)* **jm. rutscht die ~ aus** cârpește, lovește pe cineva sub impulsul unei stări afective; **ich gebe Ihnen die ~ darauf** pe cuvânt de onoare; **da haben Sie meine ~** aveți cuvântul meu; **die ~ bei etwas im Spiele haben** a fi amestecat în ceva; **eine glückliche ~ bei etwas haben** a avea mână bună; **das hat ~ und Fuß** aceasta stă în picioare, are cap și coadă; **das hat weder ~ noch Fuß** n-are rost, n-are nici cap, nici coadă; **alle Hände voll zu tun haben** a fi foarte ocupat, a nu ști unde-i stă capul de atâta lucru; **die ~ küssen** a săruta mâna; **küss(e) die ~** (sau **die Hände**) sărut mâna (sau mâinile); **die ~ von etwas lassen** a nu se amesteca, a nu se băga în ceva; **die ~ aufs Herz legen** a vorbi cu mâna pe inimă; *(fam.)* **~ aufs Herz?** spui drept? zău? **die Hände in den Schoß legen** a sta cu mâinile în sân, a lenevi; **ich lege dafür meine ~ ins Feuer** bag mâna în foc, îmi pun capul; **jm. hilfreiche ~ leisten** a da o mână de ajutor; **er macht hohle Hände** vrea un dar; **sich** *(dat.)* **die Hände reiben** a-și freca mâinile; *(livr.)* **jm. die ~ (zum Bund) fürs Leben reichen** a se căsători; **er ringt die Hände** își frânge mâinile (de durere, de desperare); **er rührt die Hände emsig** lucrează harnic și cu îndemânare; **weder ~ noch Fuß rühren** (sau **regen**), **keine ~ rühren** a nu mișca, a nu clinti nici un deget; **die Hände übereinander schlagen** a încrucișa mâinile; **nicht die ~ vor Augen sehen** a nu-și vedea nici vârful nasului (din cauza beznei), a-și băga degetele în ochi; **jm. die ~ schütteln** a scutura mâna cuiva (în semn de prietenie); **die Hände in die Seite stemmen** a pune mâinile în șolduri; **wie man eine ~ umdreht** cât ai clipi, cât ai zice pește; dintr-o dată; **die ~ nicht umdrehen** (sau **umkehren**) **um etwas** a nu se interesa, a nu se sinchisi de ceva; a nu mișca nici degetul cel mic; *(fig.)* **seine Hände in Unschuld waschen** a se spăla pe mâini; a-și declina orice răspundere; **die Hände über dem Kopf zusammenschlagen** a ridica brațele la cer (de desperare sau mirare); *(livr.)* **seine Hände über jn. halten** a proteja, a ocroti pe cineva; *(fig.)* **eine ~ wäscht die andere** o mână spală pe alta; *(în expr.; construit cu prep.)* **an der ~ halten** (sau **führen**) a ține (sau duce) de mână; **an ~ genauer Daten** în baza unor date precise; *(com.)* **an ~ geben** a da la mână; (și *fig.)* **an Händen und Füßen gebunden** legat de mâini și de picioare; **jm. etwas an die ~ geben** a insinua, a indica, a sugera ceva cuiva; **jm. an die ~ gehen** a da cuiva ajutor; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **etwas an beiden Händen abzählen** (sau **abfingern**) **können** a înțelege, a-și da seama foarte ușor; **an der ~ haben** a avea la îndemână; *(jur.)* **an die tote ~ fallen** a cădea în mână moartă; **auf Händen und Füßen** pe brânci, în patru labe; *(fam.)* **seine ~ auf etwas halten** a se ocupa, a avea grijă personal de ceva; *(fam.)* **die ~ auf der Tasche halten** a fi strâns la mână; **das liegt auf der (flachen) ~** e clar, evident, învederat; **jm. auf die ~** (sau **Hände**) **schauen** (sau **sehen**) a controla pe cineva; **jm.**

eins auf die ~ geben a da cuiva una peste degete; **auf den Händen sitzen** a ședea cu mâinile în sân, a nu face nimic; **man saß auf den Händen** nimeni nu mișca, nu aplauda; **jn. auf Händen tragen** a purta pe cineva pe palme, a trata pe cineva cu multă dragoste; **etwas auf (seine) eigene ~ tun** a acționa cu de la sine putere, pe cont propriu, pe barba sa; **aus der ~** fără nicio verificare, tam nesam; **aus, von privater ~** de la o persoană privată; *(despre animale)* **aus der ~ fressen** a mânca din palmă; a fi blând; **etwas aus der ~ (sau den Händen) geben** (sau **lassen)** a renunța la ceva; a da ceva din mână; **eine Gelegenheit aus der ~ lassen** a pierde, a scăpa o ocazie; **etwas aus der ~ legen** a pune ceva deoparte; **jm. etwas der ~ nehmen** a interzice, a retrage cuiva ceva pentru care nu mai este apt; **etwas aus freier ~ verkaufen** a vinde ceva la învoială; **aus erster ~** din prima mână; din izvor sigur; **aus dritter, vierter ~** din a treia, a patra mână, indirect; **aus (sau von) der ~ in den Mund leben** a trăi de azi pe mâine; **bei der ~ nehmen** a lua de mână; **bei der ~ haben** a avea la îndemână; **bei der ~ sein** a fi în apropiere, la îndemână; a fi gata; **alles muss durch seine ~ gehen** totul trebuie să treacă prin mâna lui; **hinter der ~** după lovitură (la jocul de cărți); **hinter der ~ sein** (sau **sitzen)** a fi, a urma după (ceva); **hinter vorgehaltener ~** în secret, neoficial, pe la spate; **~ in ~ mit jm. gehen** a merge mână-n mână; **~ in ~ arbeiten** a lucra, a fi mână în mână; a fi înțeles cu cineva; **jm. in die Hände arbeiten** a mijloci ceva cuiva; **das liegt in meiner ~** aceasta depinde de mine; **die Fäden in der ~ haben** a trage sforile; **jn. (ganz) in der ~ haben** a avea pe cineva la mână; **nehmt die Beine in die Hände!** luați-vă tălpășița! **in guten Händen sein** a fi în mâini bune, a fi bine îngrijit; **in die Hände klatschen** a bate din palme, a aplauda; **er fiel ihm in die Hände** i-a căzut în mână, a pus mâna pe el; **in die ~ nehmen** a lua în mână; *(fam.)* **in die Hände spucken** a trece la, a se apuca de treabă; **jn., etwas in die ~ bekommen, kriegen** a intra întâmplător în posesia unui lucru; **wenn sie ihn in die Hände bekommen, ist er verloren** dacă ajunge în mâinile lor, e pierdut; *(fam.)* **in festen Händen sein** a fi ocupat, a avea prieten, prietenă; **nicht in die ~!** nicidecum! **ein Sperling in der ~ ist besser als zwei auf dem Dache** să nu dai vrabia din mână pe cioara din par; **mit der ~ gemacht** lucrat de mână, manual; **mit leichter ~** fără prea mare osteneală; *(fam.)* **etwas mit der linken ~ machen, erledigen** a face, a rezolva ceva cu ușurință, fluierând; **mit sanfter ~** calm, liniștit; **mit starker, fester ~** cu mână de fier, forte; **mit vollen Händen** generos, risipitor, cheltuitor; cu dărnicie, din belșug; **mit leeren Händen abziehen** a pleca cu mâna goală; **mit bewaffneter ~** înarmat; **mit der ~ fassen** a prinde cu mâna; **mit den Händen reden** a gesticula vorbind; **mit ~ und Mund versprechen** a promite solemn; **jm. etwas in die ~ versprechen, geloben** a promite cuiva ceva bătând palma; **das lässt sich mit Händen greifen** aceasta este limpede ca bună ziua, este palpabil; **nach der ~** după aceasta, apoi; **nach der ~ verkaufen** a vinde după ochi; **jm. über die Hände einschenken** a turna peste mână; **um die ~ eines Mädchens werben** (sau **anhalten)** a cere mâna unei fete; a peți o fată; **jm. unter den Händen zerrinnen** a dispărea repede din posesia cuiva (bani, avere); **unter der ~** în secret, pe sub mână; **unter Händen haben** a lucra la ceva; **unter der ~ zu verstehen geben** a face să înțeleagă pe cineva în mod discret; **von langer ~** de demult; **von ~ zu ~** din mână în mână; **von der ~ gehen** a merge bine, a spori; **etwas von der ~ weisen** a respinge ceva, a refuza; **es ist nicht von der ~ zu weisen** e indiscutabil; **von der ~ essen** a mânca din mână, a mânca din traistă, a mânca mâncare rece; **von der ~ verkaufen** a vinde din mână; *(livr.)* **von js. ~** de mâna cuiva; **etwas von langer ~ vorbereiten** a-și face bine socotelile; **etwas vor die ~ nehmen** a se apuca de un lucru; *(la jocuri de cărți)* **vor der ~ sein** a veni la rând; **zu eigenen Händen** în mâini proprii; **zur ~ nehmen** a lua în mână; **zur ~ haben** a avea la îndemână; **zur ~ sein** a fi la îndemână; **zur linken ~, zur rechten ~** la sau în stânga, la sau în dreapta; **zu treuen Händen** pe mâini bune; **jm. zur ~ gehen** a da cuiva o mână de ajutor; (în scrisori) **zu Händen (von) Herrn...** Domnului... personal. **2.** palmă (măsură de lungime); palmă de loc. **3.** *(vân.)* gheară; **~ des Habichts und des Sperbers** gheara eretelui și a uliului. **4.** *(sport)* hends. **5.** *(mar.)* manivelă; gheară; **die ~ des Ankers** sapa, gheara ancorei.

Hạnd|akten *pl.* documente, piese de dosar.

Hạnd|amboss, *-es, -e, m.* nicovală de mână.

Hạnd|amt, *-es, -ämter, n.* post manual de recepție.

Hạnd|anlegung, *-en, f.* **1.** sechestru. **2.** punere a sechestrului, sechestrare.

Hạnd|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* acționare manuală.

Hạnd|apparat, *-(e)s, -e, m.* **1.** receptor. **2.** bibliografie de specialitate.

Hạnd|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă manuală. **2.** *sg.* lucru de mână, lucru manual. **3.** marfă confecționată de mână, marfă manufacturată. **4.** lucru, obiect brodat, croșetat; **ich nehme auch meine ~ mit** îmi iau și lucrul cu mine.

Hạnd|arbeiter, *-s,-, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) manual(ă). **2.** ziler(ă).

Hạnd|arbeitsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie, magazin cu furnituri pentru lucru de mână (broderie, croșetat, tricotat etc.), mercerie.

Hạnd|arbeitslehrerin, *-nen, f.* profesoară de lucru de mână.

Hạnd|arbeit|stickerei, *-en, f.* broderie de mână.

Hạnd|arbeits|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecție de lucru de mână.

Hạnd|atlas, *-* (și *-ses*), *-se* (și *-atlanten), m.* atlas geografic portativ, de format mic.

Hạnd|aufheben, *-s, n. sg.* ridicarea mâinii; **Abstimmung durch ~** vot prin ridicarea mâinii.

Hạnd|auflegen, *-s, n. sg.,* **Hạnd|auflegung** *f. sg.* binecuvântare sau vindecare prin atingere cu mâna.

Hạnd|ausgabe, *-n, f.* ediție portativă, de buzunar.

Hạnd|axt, *-äxte, f.* topor de mână, bardă.

Hạndball, *-(e)s, m. sg. (sport)* handbal.

Hạndballen, *-s, -, m. (anat.)* perniță la rădăcina degetului mare; *(chiromanție)* dâmbul sau muntele Venerei.

Hạndballmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de handbal.

Hạndball|spiel, *-(e)s, n. sg.* v. Handball.

Hạndbecken, *-s, -, n.* lighean; chiuvetă.

Hạndbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Handaxt.

Hạndbergversatz, *-es, m. sg. (mine)* rambleu de astupare de mină.

Hạndbesen, *-s, -, m.* măturică.

Hạndbetrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* acționare manuală.

Hạndbeuger, *-s, -, m. (anat.)* mușchi flexor al mâinii.

Hạndbewegung, *-en, f.* mișcare a mâinii, gest; **mit einer wegwerfenden ~** cu un gest disprețuitor.

Hạndbibel, *-n, f.* biblie portativă, de format mic.

Hạndbibliothek, *-en, f.* **1.** bibliotecă mică, uzuală. **2.** bibliotecă de specialitate, bibliotecă a seminarului.

Hạndbillett [-biljɛt], *-s, -s, n.* bilet.

Hạndbogen, *-s, -bögen, m.* arc de mână.

Hạndbohrer, *-s, -, m.* sfredel, burghiu de mână.

Hạndbrause, *-n, f.* duș de mână.

hạndbreit *adj.* de un lat de palmă.

Hạndbreit *f. sg.,* **Hạndbreite**, *-n, f.* lat de palmă, palmă; **zwei ~ Stoff** stofă de două lățimi de palmă; **um eine ~** cu un lat de palmă.

Hạndbremse, *-n, f.* frână de mână.

Hạndbremshebel, Hạndbremszughebel, *-s, -, m,* pârghie, manetă a frânei de mână.

Hạndbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură de drișcuit, drișcă.

Hạndbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare autografă. **2.** bilet.

Hạndbriefchen, *-s, -, n. (dim.* de la Handbrief) bilețel.

Hạndbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** manual. **2.** compendiu.

Hạndbücherei, *-en, f.* v. Handbibliothek.

Hạndbüchse, *-n, f.* carabină.

Hạndbügel, *-s, -, m.* piedică (la armă).

Hạndchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hand) mânuță; *(fam.)* **~ halten** a se ține drăgăstos de mânuță; *(fam.)* **für etwas ein ~ haben** a avea îndemânare pentru ceva, a fi dibaci.

Hạndcreme [-kre:m], *-s, f.* cremă pentru îngrijirea mâinilor.

Hạnd|deutung *f. sg.* v. Handlesekunst.

Hạnd|dienst, *-(e)s, m. sg. (ist.)* clacă de pălmaș.

Hạnd|drahtschere, *-n, f.* foarfece de sârmă.

Hạnd|drehbank, *-bänke, f.* strung manual.

Hạnd|druck, *-(e)s, m, sg.* **1.** *(tehn.)* apăsare de mână; **durch ~ zu betätigen** funcționează manual (prin apăsare cu mâna). **2.** *(tipogr.)* imprimare manuală.

Hände|aufheben, *-s, n. sg.* ridicare a mâinilor; **durch ~ wählen** a vota prin ridicarea mâinii.

Hạndedruck, *-(e)s, -drücke, m.* strângere de mână.

hạndefaltend *adj.* cu mâinile împreunate.

Hạnd|eimer, *-s, -, m.* găleată mică.

Hạnd|einschmelzmaschine, *-n, f. (ind. sticlei)* mașină manuală de topit.

Hạnd|eisen, *-s, -, n.* v. Handfessel.

Hạndeklatschen, *-s, n. sg.* aplauze.

Hạndel, *-s, m. sg.* **1.** comerț, negoț; **zum ~ gehörig** comercial; **~ treiben** a face comerț; **der ~ liegt danieder** comerțul lâncezește; **auswärtiger ~** comerț exterior; *(ist.)* **genossenschaftlicher ~** comerț cooperatist; **im ~ in** comerț, în circulație; **in den ~ bringen** a comercializa. **2.** *(fig.; în expr.)* **~ und Wandel** mod de viață, fel de a fi și de a acționa; **~ hat Wandel** norocul e schimbător. **3.** afacere, tocmeală; **mit jm. in den ~ kommen** a se pune de acord, a intra în afacere cu cineva. **4.** *(reg.)* prăvălie, magazin; **er macht einen ~ auf** își deschide o prăvălie.

Hạndel[2], *-s, Händel, m. (mai ales pl.)* ceartă, gâlceavă, conflict, sfadă; **Händel suchen** a căuta ceartă, a căuta pricină, a se lega de toată lumea; **mit jm. Händel haben** a avea un conflict cu cineva, a avea de furcă cu cineva; **sich** *(dat.)* **Händel zuziehen** a-și atrage neplăceri, conflicte penibile; **das wird Händel geben** de aici iese ceartă; **Händel bekommen** a se apuca de ceartă.

hạndeln, *handelte, gehandelt (ich hand(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a acționa; a proceda; **es ist höchste Zeit zu ~** e ultimul moment să se facă ceva; **~ Sie nach eigenem Ermessen** procedați cum credeți de cuviință; **dem Gesetze gemäß ~** a proceda conform legii; **als es zu ~ galt** când a trebuit să se treacă la fapte; **im Sinne js. ~** a acționa după dorința cuiva; **an jm. ~** a se purta cu cineva; **er hat als Bruder an mir gehandelt** s-a purtat cu mine ca un frate; **an einem schlecht ~** a se purta rău cu cineva. **2.** *(von)* a trata, a vorbi (despre ceva), a se ocupa (de ceva); **wovon handelt dieses Buch?** despre ce vorbește această carte? **der Verfasser handelt von der Freundschaft** autorul tratează prietenia, se ocupă de prietenie. **3. (um)** a discuta, a trata, a duce tratative; **um den Frieden ~** a duce tratative de pace; **er handelt mit ihm um eine Ware** se tocmește cu el pentru o marfă. **4. (mit)** a face comerț, negoț (cu); **mit Wolle ~** a face comerț cu lână; **mit einem Lande ~** a întreține legături comerciale cu o țară; **mit jm. ~** a face comerț cu cineva. **5.** a se tocmi, a se târgui; **er fing mit mir zu ~ an** a început să se târguiască cu mine; **er lässt mit sich** *(dat.)* **~** e un om cu care te poți învoi, cu care se poate sta de vorbă. **II.** *refl.* **1.** *(impers.;* **um)** a fi vorba (de); **es handelt sich um sein Leben** e vorba de viața lui; **es handelte sich um zwei Stunden** era vorba de două ore. **2.** *(în expr.)* **sich reich** (sau **arm) ~** a se îmbogăți (sau a sărăci) prin comerț.

hạndelnd I. *part. prez.* de la handeln. **II.** *adj.* **1.** în acțiune; **~e Personen** personaje (ale unei piese). **2.** *(gram.; în expr.)* **die ~e Form** forma activă.

Hạndels|abkommen, *-s, -, n.* convenție comercială; **zweiseitiges ~** convenție comercială bilaterală.

Hạndels|ab|ordnung, *-en, f.* delegație comercială.

Hạndels|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* acord comercial.

Hạndels|adressbuch, *-(e)s, -bücher n.* anuar comercial.

Hạndels|agent, *-en, -en, m.* agent comercial.

Hạndels|agentur, *-en, f.* agenție comercială.

Hạndels|akademie [-mi:], *-n, f.* academie comercială, academie de comerț.

Hạndels|akademiker, *-s, -, m. (austr.)* absolvent al Academiei comerciale.

Hạndels|akkreditiv, *-(e)s, -e, n.* acreditiv comercial.

Hạndels|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu comercial.

Hạndels|angelegenheit, *-en, f.* afacere comercială.

Hạndels|ange|stellte, *-n, -n (ein Handelsangestellter), m.* și *f.* funcționar, angajat comercial.

Hạndels|artikel, *-s, -, m.* articol (de comerț), marfă.

Hạndels|attaché [-ata'ʃe:], *-s, -s, m.* ataşat comercial.

Hạndels|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie comercială.

Hạndels|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de comercianți; comisie comercială.

Handelsbank, *-en, f.* bancă comercială.
Handelsbe|auftragte, *-n, -n (ein Handelsbeauftragter) m.* şi *f.* însărcinat, delegat comercial.
Handelsbeflissene, *-n, -n (ein Handelsbeflissener), m.* funcţionar comercial.
Handelsbefugnis, *-se, f.* autorizaţie de a face comerţ.
Handelsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu, sector comercial, branşă.
Handelsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport comercial.
Handelsbeschränkung, *-en, f.* restricţie comercială.
Handelsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere comercială.
Handelsbevollmächtigte, *-n, -n (ein Handelsvollmächtigter), m.* mandatar comercial; procurist.
Handelsbeziehungen *pl.* raporturi, legături comerciale, de afaceri; ~ **unterhalten** a întreţine relaţii comerciale.
Handelsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanţă comercială; **Verschlechterung der** ~ înrăutăţire a balanţei comerciale; **aktive** ~ balanţă comercială excedentară; **passive** ~ balanţă comercială deficitară; **die** ~ **ausgleichen** a echilibra balanţa comercială.
Handelsbilanz|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent în balanţă.
Handelsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* buletin comercial, foaie comercială.
Handelsbörse *f. sg.* bursă comercială, de mărfuri.
Handelsbrauch, *-(e)s, m. sg.* obicei, uz comercial.
Handelsbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** scrisoare comercială. **2.** *pl.* corespondenţă comercială.
Handelsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru comercial.
Handelsbuchführung, Handelsbuch|haltung *f. sg.* contabilitate comercială.
Handelschaft *f. sg.* **1.** lume a comerţului, a negustorimii; negustorime. **2.** *(fig., rar)* uneltire, maşinaţie.
handelschaftlich *adj.* comercial, negustoresc.
Handelsdelegation, *-en, f.* delegaţie comercială.
Handelsdiener, *-s, -, m.* v. Handlungsgehilfe.
Handels|ebene *f. (în expr.)* **auf** ~ pe plan comercial.
handels|einig *adv. (în expr.)* ~ **sein** (sau **werden**) a se înţelege, a cădea de acord (în vederea încheierii unui contract comercial); *(fig.)* a se învoi; a se înţelege.
handels|eins *adv.* v. handelseinig.
Handels|embargo, *-s, -s, n.* embargo comercial.
Handels|erlös, *-es, -e, m.* beneficiu comercial.
Handelsfach, *-(e)s, -fächer, n.* resort, ramură comercial(ă).
Handelsfaktura, *-ren, f.* factură comercială.
Handelsfirma, *-men, f.* firmă comercială.
Handelsflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion comercial.
Handelsflotte, *-n. f. (mar.)* flotă comercială.
Handelsförderung, *-en, f.* promovare a comerţului.
Handelsförderungsmaßnahme, *-n, f.* măsură de încurajare a comerţului.
Handelsfrage, *-n, f.* problemă comercială.
Handelsfrau, *-en, f.* negustoreasă.
handelsfrei *adj.* liber în comerţ.
Handelsfrei|heit *f. sg.* libertate a comerţului.
Handelsfreund, *-(e)s,-e, m.* v. Handelsgenosse.
Handelsgärtner, *-s, -, m.* negustor de produse horticole (şi zarzavaturi).
Handelsgärtnerei, *-en, f.* magazin care desface produse horticole.
Handelsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Handelsbrauch.
Handelsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Handelsartikel.
Handelsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit comercial.
Handelsgenosse, *-n, -n, m.* tovarăş de afaceri, asociat, copărtaş.
Handelsgenossenschaft, *-en, f. (com.)* societate, companie comercială; **offene** ~ societate în nume colectiv.
Handelsgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal, secţie comercial(ă); **Handels- und Wechselgerichtshof** tribunal comercial şi cambial.
Handelsgerichtbeisitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* asesor(-oare) la secţia comercială a tribunalului.
Handelsgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Handelsgericht.
Handelsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** afacere comercială. **2.** prăvălie. **3.** întreprindere comercială, casă de comerţ.
Handelsgesellschaft, *-en, f.* v. Handelsgenossenschaft.
Handelsgesellschafter, *-s, -, m.* v. Handelsgenosse.
Handelsgesetz, *-es, -e, n.* lege comercială.
Handelsgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n. (presc.* **HGB***)* cod comercial.
Handelsgesetzgebung, *-en, f.* legislaţie comercială.
Handelsgewicht, *(e)s, -e, n.* greutate utilizată în comerţ pentru cântărirea mărfurilor.
Handelsgewinn, *-(e)s, -e, -m.* beneficiu, câştig comercial.
Handelsgewölbe, *-s, -, n.* v. Handelsgeschäft **(2).**
Handelsgremium, *-s, -mien* [-miən], *n. (înv.)* corporaţie comercială.
Handelsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, articol de comerţ.
Handelshafen, *-s, -häfen, m.* port comercial.
Handelshaus, *-es, -häuser, n.* casă de comerţ; firmă, întreprindere comercială.
Handelsherr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* **1.** mare comerciant, mare negustor. **2.** director al unei mari firme comerciale.
Handelsherrschaft *f. sg.* putere, dominaţie comercială.
Handelshochschule, *-n, f.* institut, academie comercială, şcoală superioară de comerţ.
Handels|innung, *-en, f.* breaslă, corporaţie negustorească.
Handels|interesse, *-s, -n, n.* interes comercial.
Handelskammer, *-n, f.* cameră de comerţ; **Handels- und Gewerbekammer** cameră de comerţ şi industrie.
Handelskapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital comercial.
Handelskapitän, *-s, -e, m.* căpitan de marină comercială.
Handelskauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* cumpărare comercială.
Handelskette, *-n, f. (com.)* **1.** lanţ comercial format din angrosişti şi vânzători cu amănuntul; lanţ de distribuţie. **2.** drum parcurs de marfă de la producător la cumpărător.
Handelsklasse, *-n, f. (com.)* categorie de marfă.
Handelsklausel, *-n, f.* clauză comercială.
Handelskollegium, *-s, -gien* [-giən], n. v. Handelskammer.
Handelskompagnie [-pani:], *-n, f.* societate, companie comercială; **Ostindische** ~ Compania Indiilor Orientale.
Handelskonsul, *-s, -n, m.* consul comercial.
Handelskonzession, *-en, f.* brevet de comerciant.
Handelskorporation, *-en, f.* v. Handelsinnung.
Handelskorrespondenz, *-en, f.* corespondenţă comercială.
Handelskreditbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de credit comercial.
Handelskrieg, *-(e)s, -e, m.* război comercial, vamal, economic.
Handelskrisis, *-krisen, f.* criză comercială.
Handelsleute *pl.* negustori; negustorime.
Handelslizenz, *-en, f.* licenţă comercială.
Handelsmacht, *-mächte, f.* stat cu o mare putere comercială.
Handelsmagnat, *-en, -en, m.* magnat, rege al comerţului.
Handelsmann, *-(e)s, -leute, m.* **1.** *(înv.)* (mic) negustor, comerciant ambulant. **2.** coropcar, telal. **3.** *(pl.)* negustorime.
handelsmännisch *adj.* negustoresc.
Handelsmarine, *-n, f.* marină comercială.
Handelsmarke, *-n, f.* marcă comercială (depusă).
handelsmäßig *adj.* comercial, de comerţ, ca în comerţ.
Handelsmesse, *-n, f.* târg comercial.
Handelsmethode, *-n, f.* metodă comercială.
Handelsminister, *-s, -, m.* ministru al comerţului.
Handelsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al comerţului.
Handelsmission, *-en, f.* misiune, delegaţie, reprezentanţă comercială.
Handelsmuster, *-s, -, n.* eşantion comercial.
Handelsname, *-ns, -n, m.* firmă; nume comercial al unei întreprinderi.
Handelsnation, *-en, f.* v. Handelsmacht.
Handelsnetz, *-es, -e, n.* filieră, reţea comercială.
Handelsniederlassung, *-en, f.* agenţie, reprezentanţă comercială; sucursală.
Handels|operation, *-en, f.* operaţie comercială.
Handels|organisation, *-en, f.* organizaţie comercială.
Handels|papiere *pl.* documente, acte comerciale, privitoare la comerţ.
Handels|partner, *-s, -, m.* v. Handelsgenosse.
Handels|platz, *-es, -plätze, m.* v. Handelsstadt.
Handels|politik *f. sg.* politică comercială.
handels|politisch *adj.* de politică comercială.
Handels|posten, *-s, -, m.* serviciu, funcţie comercial(ă).
Handels|praktiken *pl.* practici comerciale.
Handels|preisbindung, *-en, f.* impunere a preţului la vânzare, clauză de fixare a preţului la vânzare.
Handels|profit, *-(e)s, m. sg.* v. Handelsgewinn.
Handelsrat, *-es, -räte, m.* consiliu economic.
Handelsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept comercial.
handelsrechtlich *adj.* privitor la dreptul comercial.
Handelsregister, *-s, -, n. (jur.)* registru comercial (pentru evidenţa firmelor comerciale); **in das** ~ **eintragen** a înscrie în registrul firmelor; **eine in das** ~ **eingetragene Firma** o firmă înregistrată.
Handelregister|eintragung, *-en, f.* înscriere în registrul de comerţ.
Handelsreise, *-n, f.* călătorie de afaceri comerciale.
Handelsreisende, *-n, -n (ein Handelsreisender), m.* comis-voiajor, voiajor comercial.
Handelsrichter, *-s, -, m.* judecător la secţia comercială (a tribunalului).
Handelsrisiko, *-s, -s* (şi *-ken), n.* risc comercial.
Handels|sache, *-n, f.* afacere comercială; **die Rechtsprechung in** ~ **n** jurisdicţia în afaceri comerciale.
Handels|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas de comerţ.
Handels|schiff|fahrt *f. sg.* navigaţie comercială.
Handels|schranke, *-n, f. (mai ales pl.)* barieră comercială.
Handels|schraube, *-n, f.* şurub de serie, şurub din comerţ.
Handels|schuld, *-en, f. (jur.)* datorie comercială.
Handels|schule, *-n, f.* şcoală comercială.
Handels|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen f.* elev(ă) a(l) unei şcoli comerciale.
Handels|schutzmaßnahme, *-n, f.* măsură comercială protecţionistă.
Handels|sektor, *-s, -en, m.* sector comercial.
Handels|senat, *-(e)s, -e, m.* senat, consiliu de comerţ.
Handels|spanne, *-n, f.* marjă comercială.
Handels|sperre, *-n, f.* blocadă economică, comercială; embargo.
Handels|staat, *-(e)s, -en, m.* stat comercial.
Handels|stadt, *-städte, f.* oraş comercial.
Handels|stand, *-(e)s, m. sg.* negustorime; tagmă, clasă a negustorilor; **dem** ~ **angehören** a aparţine tagmei negustorilor.
Handels|straße, *-n, f.* cale, drum comercial(ă).
Handels|syndikat, *-s, -e, n.* sindicat al salariaţilor din comerţ.
Handels|system, *-s, -e, n.* sistem comercial.
Handels|tag, *-(e)s, m. sg.* **1.** congres al camerelor de comerţ. **2.** *(bis.)* zi de lucru.
Handels|tätigkeit *f. sg.* activitate comercială.
Handels|teil, *-(e)s, -e, m.* rubrică comercială (în ziare, reviste).
handels|treibend *adj.* v. Handel treibend.
Handels|treibende, *-n, -n (ein Handelstreibender), m.* şi *f.* v. Handeltreibende.
handels|tüchtig *adj.* capabil, destoinic în comerţ.
Handels|überschuss, *-es, -schüsse, m. (com.)* excedent comercial.
handels|üblich *adj.* **1.** obişnuit, uzitat în comerţ, practicat pe piaţă. **2.** de calitate comercială.
Händelsucher, *-s, -, m.* scandalagiu, certăreţ.
Händelsucht *f. sg.* poftă de harţă, înclinare spre ceartă.

händelsüchtig *adj.* certăreț, gâlcevitor.
Händels|umsatz, *-es, -sätze, m.* volum de schimburi comerciale.
Händels|unternehmen, *-s, -, n.*, **Händels|unternehmung**, *-en, f.* întreprindere comercială, firmă comercială.
Händels|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învățământ comercial.
Händelsverbindung, *-en, f.* legătură, relație comercială.
Händelsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, uniune comercială.
Händelsverkehr, *-(e)s, m. sg.* **1.** circulație a mărfurilor; trafic comercial. **2.** raporturi, legături comerciale de afaceri.
Händelsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* acord, tratat comercial.
Händelsvertreter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* reprezentant(ă) comercial(ă).
Händelsvertretung, *-en, f.* reprezentanță comercială.
Händelsvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor de negustori.
Händelsvolumen [-vo-], *-s, -* (sau *-volumina), (ec.)* volumul comerțului exterior.
Händelsware, *-n, f.* articol de comerț.
Händelswechsel, *-s, -, m.* efecte comerciale.
Händelsweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cale, rută comercială. **2.** debușeu; **neue ~e** noi debușee comerciale.
Händelswissenschaft, *-en, f.* știință comercială.
Händelszeichen, *-s, -, n.* v. Handelsmarke.
Händelszeitung, *-en, f.* ziar, gazetă comercial(ă).
Händelszentrale, *-n, f.* centrală comercială.
Händelszentrum, *-s, -tren, n.* centru comercial.
Händelszone, *-n, f.* zonă comercială.
Händelszweck, *-(e)s, -e, m.* scop comercial.
Händelszweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de comerț.
Händel treibend *adj.* care face comerț, comercial.
Händeltreibende, *-n, -n (ein Händeltreibender), m.* și *f.* comerciant(ă), negustor(-easă), negustător(-oare).
händeringend *adj.* **1.** care își frânge mâinile; **weinende und ~e Frauen** femei care plâng frângându-și mâinile. **2.** disperat, implorator; **~ bitten** a implora; *(fam. în expr.)* **wir suchen ~ eine Aushilftskraft** căutăm urgent personal.
Händeschütteln, *-s, n. sg.* strângere de mână.
Händetrockner, *-s, -, m.* uscător de mâini.
Händewaschen, *-s, n. sg.* spălat al mâinilor.
Hand|exemplar, *-s, -e, n.* **1.** exemplar (de carte etc.) executat de mână. **2.** exemplar (carte etc.), ediție portativ(ă).
Handfahrt *f. sg. (mine)* scară (de salvare) manuală.
Handfalzung *f. sg. (legătorie)* fălțuire manuală.
Handfass, *-es, -fässer, n.* **1.** butoi mic, portativ. **2.** lighean.
Handfäustel, *-s, -, m. (mine)* ciocan de mână.
Handfeger, *-s, -, m.* v. Handbesen.
handfertig *adj.* îndemânatic, iscusit.
Handfertigkeit *f. sg.* îndemânare, dexteritate, iscusință.
Handfertigkeits|unter|richt, *-s, m. sg.* lucru manual (ca obiect de studiu).
Handfessel, *-n, f.* cătușă de mână; **jm. ~n anlegen** a pune cuiva cătușe la mâini.
handfest *adj.* **1.** solid, robust, zdravăn; **zwei ~e Burschen** doi flăcăi zdraveni; *(fig.)* **eine ~e Lüge** o minciună gogonată; **~e Beweise** dovezi solide, **~er Krach** scandal răsunător. **2.** hrănitor, consistent; **eine ~e Mahlzeit** o masă hrănitoare. **3.** *(reg.; în expr.)* **jn. ~ machen** a prinde, a aresta pe cineva.
Handfeste, *-n, f.* **1.** strângere de mână; confirmare; angajament; **er gab seine ~** și-a dat cuvântul, și-a luat un angajament. **2.** *(ist.)* document cu semnătură autentică, cu autograf.
Handfeuergewehr, *-(e)s, -e, n.* armă de foc portativă (pușcă, carabină, revolver, pistol).
Handfeuerlösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat portativ de stins incendii, extinctor portativ.
Handfeuerlöscher, *-s, -, m.* v. Handfeuerlöschapparat.
Handfeuerwaffe, *-n, f.* armă de foc portativă; **~ mit Verschluss mit gleitender Bewegung** armă cu culasă glisantă; **~ mit Verschluss mit drehender Bewegung** armă cu culasă turnantă.
Handfläche, *-n, f.* palmă; pod al palmei.
Handflagge, *-n, f.* steguleț, fanion de semnalizare.
Handflügler, *-s, -, m. (zool.)* liliac *(Chiroptera).*
handförmig *adj.* **1.** în formă de palmă. **2.** *(bot.; despre frunze)* palmat.
Handfortschaufelungs|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu curățare manuală (la brutării sau la vechile turnătorii).
Handgalopp, *-(e)s, m. sg.* galop scurt.
Handgas, *-es, -e, n. (auto.)* accelerator de mână.
handge|arbeitet *adj.* lucrat manual.
Handgebrauch, *-(e)s, m. sg.* uz curent; **ein Buch zum ~** o carte de uz curent.
handgebunden *adj. (despre cărți)* legat de mână.
Handgefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă corp la corp.
handgefertigt *adj.* fabricat manual.
handgeknüpft *adj.* țesut manual.
Handgeländer, *-s, -, n.* balustradă, rezemătoare, parmaclâc.
Handgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** arvună, acont, avans. **2.** întâia încasare din vânzările zilei; bani de noroc, saftea. **3.** *(pop.)* dar care se dă miresei. **4.** *(mil.)* acont (care se dădea în vechime la angajarea soldaților).
Handgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietură a mâinii; **etwas aus dem ~ machen** a face ceva fără cel mai mic efort; **das kann man nicht so aus dem ~ schütteln** asta nu se poate face așa, cu una, cu două; **er hat ein lockeres, loses ~** e iute de mână (la mânie), aprig.
Handgelöbnis, *-ses, -se*, **Handgelübde**, *-s, -, n.* făgăduință solemnă (întărită prin darea mâinii).
handgemacht *adj.* lucrat manual.
handgemein *adj. (în expr.)* **~ werden** a se încăiera, a se lua la bătaie.
Handgemenge, *-s, -, n.* **1.** încăierare; **sie kamen ins ~** s-au luat la bătaie, s-au încăierat. **2.** luptă corp la corp.
Handgepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de mână.
Handgepäckraum, *-(e)s, -räume, m.* depozit pentru bagajele de mână.
Handgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă de mână.
handgerecht *adj.* la îndemână.
Handgeschicklichkeit *f. sg.* îndemânare, dexteritate, iscusință.
handgeschliffen *adj.* ascuțit, șlefuit manual.
handgeschnitzt *adj.* tăiat, cioplit cu mâna.
handgeschöpft *adj. (despre hârtie)* fabricat manual.
handgeschrieben *adj.* scris de mână: manuscris.
handge|steuert *adj.* ghidat manual.
handge|stickt *adj.* brodat manual.
handge|strickt *adj.* împletit, tricotat de mână.
Handgewebe, *-s, -, n.* țesătură de mână.
handgewebt *adj.* țesut de mână.
Handgicht *f. sg. (med.)* artrită gutoasă a mâinii.
Handgranate, *-n, f. (mil.)* grenadă de mână.
Handgranatenwerfer, *-s, -, m. (mil.)* aruncător de grenade.
handgreiflich *adj.* **1.** evident, clar, limpede, lămurit; **ein ~er Beweis** o dovadă clară. **2.** *(în expr.)* **~ werden** a se încăiera, a se lua la bătaie.
Handgreiflichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* evidență. **2.** *pl. (în expr.)* **zu ~en kommen** a se ajunge la bătaie, la încăierare.
Handgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** apucătură (de mână); *(fig.)* **er kennt die ~e noch nicht** nu cunoaște încă trucurile. **2.** manipulare, manevrare; mânuire; *(mil.)* **~e am Gewehr** mânuirea armei; **~e üben** (sau **machen**) a face exerciții de mânuire a armei. **3.** dexteritate, îndemânare. **4.** fleac, lucru de nimic, lucru fără valoare; nimica toată; **es ist wirklich nur ein ~, den du zu leisten hast** trebuie doar să miști puțin din mână și s-a făcut. **5.** mâner, toartă; **~ eines Degens** mânerul unei săbii; **~ eines Gefäßes** toarta unui vas; **~ nur bei Gefahr ziehen!** trageți de mâner numai în caz de pericol!
handgroß *adj.* de mărimea unei mâini; cât palma.
handhab|bar *adj.* manevrabil; **ein leicht ~er Apparat** un aparat ușor de manevrat.
Handhab|barkeit *f. sg.* manevrabilitate.
Handhabe, *-n, f.* **1.** mâner, toartă; manivelă. **2.** *(fig.)* prilej, motiv, pretext, mijloc; **jm. eine ~ bieten** a oferi cuiva un prilej, un pretext.
handhaben, *handhabte, gehandhabt (du handhabst, er handhabt), vb. (h) tr.* **1.** a mânui, a manipula; a folosi, a întrebuința, a utiliza; **eine Waffe ~** a mânui o armă; **ein Instrument ~** a umbla cu un instrument; *(inform.)* **Dateien ~** a mânui fișiere. **2.** a aplica; a practica; **das Gesetz ~** a aplica legea; **das Recht unparteiisch ~** a împărți dreptatea fără părtinire; **die Ordnung ~** a menține ordinea.
Handhabung *f. sg.* **1.** mânuire, manipulare, folosire, întrebuințare, utilizare; **~ des Regulators** mânuirea regulatorului. **2.** aplicare, menținere, îndeplinire; **die ~ des Dienstes** modalitatea de a îndeplini serviciul.
Handhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de mână.
Handhebel, *-s, -, m.* pârghie de mână; manetă.
Handheft, *-(e)s, -e, n.* blocnotes, carnet.
Handhobel, *-s, -, m.* rindea.
handhoch *adj.* înalt de o palmă.
Handicap ['hɛndɪkɛp], *-s, -s, n.* v. Handikap.
handicapen ['hɛndɪkɛpən], *handicapte, gehandicapt, vb. (h) tr.* v. handikapen.
handig *adj.* **1.** sprinten. **2.** comod, la îndemână. **3.** *(reg.)* gras, greoi.
Handikap ['hɛndɪkɛp], *-s, -s, n.* **1.** *(sport)* handicap. **2.** *(fig.)* handicap; piedică: frână, dificultate.
handikapen ['hɛndɪkɛpən], *handikapte, gehandikapt, vb. (h) tr.* **1.** *(sport)* a handicapa. **2.** *(fig.)* a handicapa, a împiedica, a reține, a frâna.
handikapieren, *handikapierte, handikapiert, vb. (h) tr. (elv.).* v. handikapen.
Handikapper, *-s, -, m. (sport)* handicaper, egalizator.
händisch *adj. (austr., fam.)* lucrat manual.
Handkante, *-n, f.* tăișul palmei.
Handkantenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură cu tăișul palmei.
Handkarre, *-n, f.*, **Handkarren**, *-s, -, m.* roabă.
Handkarte, *-n, f.* carte bună care se oprește în mână (la jocuri de cărți).
Handkäse, *-s, -, m.* brânză proaspătă frământată; *(reg.)* **~ mit Musik** brânză frământată în sos marinat.
Handkassa, *-kassen, f.* v. Handkasse.
Handkassabuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* registru, jurnal de casă.
Handkasse, *-n, f. (com.)* casetă, casă mică.
Handkassenjournal [-ʒurna:l], *-s, -e, n.* v. Handkassabuch.
Handkauf, *-(e)s, -käufe, m.* **1.** saftea; arvună, acont, avans. **2.** comerț cu bucata, cu amănuntul. **3.** cumpărare cu bani lichizi și cu livrarea imediată a mărfii.
handkehr|um *adj.* deodată.
Handkehr|um *(numai în expr.) (elv.)* **im ~** cât ai clipi din ochi.
Handklapper, *-n, f.* castanietă; huruitoare.
Handkloben, *-s, -, m.* **1.** menghină de mână. **2.** scripete, palan manual.
Handkoffer, *-s, -, m.* geamantan, valiză.
Handkommunion, *-en, f. (bis.)* formă de împărtășanie la care ostia i se pune celui împărtășit în mână.
Handkorb, *-(e)s, -körbe, m.* paner, coș.
Handkörbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Handkorb) coșuleț, paneraș.
Handkrause, *-n, f.* manșetă de dantelă, manșetă plisată.
Handkübel, *-s, -, m.* găleată.
Handkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă.
Handkuss, *-es, -küsse, m.* sărutare de mână; **mit ~ a)** *(formulă de politețe)* cu sărutări de mâini; **b)** *(fam.)* bucuros, din toată inima; **etwas mit ~ annehmen** a accepta ceva cu bucurie; **zum ~ kommen** *(austr.)* **a)** a plăti în plus; **b)** a garanta pentru ceva.
Handlampe, *-n, f.* felinar portativ; lanternă.
handlang *adj.* cât mâna de lung.

Handlanger, *-s, -, m.* **1.** salahor, ziler, lucrător cu ziua la construcții; muncitor necalificat. **2.** *(fig.)* persoană care face o muncă de mică importanță și fără răspundere. **3.** *(fig., peior.)* slugă, lacheu; **er hatte überall seine ~** își avea pretutindeni oamenii lui.

Handlanger|arbeit, *-en, f.* **1.** (și *fig.*) salahorie. **2.** *(peior.)* slugărit, faptă servilă.

Handlangerdienst, *-(e)s, -e, m.* v. Handlangerarbeit.

handlangern, *handlangerte, gehandlangert, vb. (h) intr.* **1.** a îndeplini munci necalificate, munci de salahor. **2.** *(fig.; cu dat.)* a ajuta, a da ajutor la o muncă; a face pe adjunctul. **3.** *(peior.; cu dat.)* a lucra, a fi slugarnic.

Handlaterne, *-n, f.* felinar de mână, portativ; lanternă.

Handlauf, *-(e)s, -läufe, m. (arhit.)* mână curentă, bara balustradei.

Handleder, *-s, -, n.* apărătoare de piele pentru mâini.

Handleh, *-, -, m. (pop.)* telal, negustor de vechituri.

Handleiste, *-n, f.* balustradă, parmaclâc.

Handleiter, *-n, f.* scară mică, portativă.

Händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă); comerciant(ă); **ein ~ in Textilien** un comerciant de textile.

Handlesekunst *f. sg.* chiromanție.

Handleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic portativ.

Handlexikon, *-s, -ka, n.* dicționar portativ.

handlich *adj.* **1.** ușor de mânuit, de manipulat; maniabil; la îndemână. **2.** *(reg.)* potrivit, nu prea mult (sau prea mare). **3.** *(reg.)* grosolan, bătăuș. **4.** *(reg.)* prietenos. **5.** *(elv.)* vrednic, destoinic, de ispravă.

Handlichkeit *f. sg.* **1.** mânuire ușoară, maniabilitate. **2.** destoinicie.

Handloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gură de vizitare (pentru curățirea unui cazan, cilindru etc.).

handlos *adj.* **1.** fără mână, ciung. **2.** lipsit de mâner, fără mâner.

Handlung, *-en, f.* **1.** acțiune, faptă; **eine edle ~** o faptă nobilă; **eine unüberlegte ~** o faptă necugetată; **eine feierliche ~** o ceremonie. **2.** prăvălie, magazin, firmă comercială, întreprindere comercială. **3.** *(lit.)* acțiune; **das aufgeführte Stück hatte keine ~** piesa jucată nu avea nici o acțiune; **der Ort der ~** locul acțiunii, unde se petrece acțiunea; **eine verwickelte ~** o acțiune complicată. **4.** *(înv.; teatru)* act.

Handlungs|ablauf, *-(e)s, -läufe, m. (arhit.)* desfășurare a acțiunii.

Handlungs|art, *-en, f. (gram.)* mod al acțiunii, diatezā.

handlungs|arm *adj.* cu acțiune redusă, mică.

Handlungsbeflissene, *-n, -n (ein Handlungsbeflissener), m.* funcționar comercial.

Handlungsbevollmächtigte, *-n, -n (ein Handlungsbevollmächtigter), m.* împuternicit comercial; procurist.

Handlungsdiener, *-s, -, m. (com.)* muncitor auxiliar; om de serviciu.

Handlungs|einheit *f. sg. (lit.)* unitate de acțiune.

handlungsfähig *adj.* **1.** *(jur.)* capabil de a face acte de comerț. **2.** capabil de acțiune; **ein ~es Parlament** un parlament capabil să ia hotărâri.

Handlungsfähigkeit *f. sg. (jur.)* capacitate de a face acte de comerț.

Handlungsfrei|heit *f. sg.* libertate de acțiune.

Handlungsge|hilfe, *-n, -n, m.* salariat comercial; vânzător.

Handlungsgesellschafter, *-s, -, m.* tovarăș de negustorie, asociat (de afaceri), copărtaș.

Handlungshaus, *-es, -häuser, n.* casă de comerț, firmă, întreprindere comercială.

Handlungskommis [-kɔmi:], *-, -, m. (înv.)* vânzător în prăvălie.

Handlungslehrling, *-s, -e, m.* practicant comercial.

Handlungs|papiere *pl.* documente, acte comerciale.

handlungsreich *adj.* cu acțiune bogată.

Handlungsreisende, *-n, -n (ein Handlungsreisender), m.* comis-voiajor, voiajor comercial.

Handlungs|spielraum, *-es, -räume, m.* libertate de acțiune, mișcare.

Handlungs|strang, *-(e)s, -stränge, m.* acțiune paralelă (într-un roman).

handlungs|unfähig *adj.* **1.** *(jur.)* lipsit de capacitate comercială. **2.** incapabil de acțiune, de a acționa.

Handlungs|unkosten *pl.* cheltuieli generale (de comerț), regie comercială.

Handlungsverlauf, *-(e)s, -läufe, m.* mersul acțiunii.

Handlungsvollmacht *f. sg.* **1.** *(jur.)* procură, împuternicire comercială. **2.** deplină libertate de acțiune.

Handlungsweise, *-n, f.* fel, mod de a se purta, de a se comporta, de a acționa; procedeu; **üble (sau unsaubere) ~** procedeu murdar.

Handmagazin, *-s, -e, n.* magazie, depozit mic, curent.

Handmalerei și **Handmalerei**, *-en, f.* **1.** *sg.* pictură de mână. **2.** obiect pictat de mână.

Handmangel, *-n, f.* mângălău, presă pentru călcat rufe (acționată cu mâna).

Handmaschine, *-n, f.* mașină de tuns manual.

Handmehr, *-s, -n. sg. (elv.)* majoritate obținută la un vot prin ridicarea mâinii.

Handmesser, *-s, -, n.* cuțit de mână.

Handmuff, *-(e)s, -e, m.* manșon (pentru mâini).

Handmühle, *-n, f.* râșniță.

Handmünze, *-n, f.* bani mărunți; mărunțiș.

Handnähmaschine, *-n, f.* mașină de cusut de mână.

handnervig [-vlç și -flç] *adj. (bot.)* cu nervațiune palmată.

Handnietmaschine, *-n, f.* mașină manuală de nituit.

Hand|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu curățire manuală.

Hand|orgel, *-n, f.* **1.** orgă portativă cu suflai acționat manual; **~ spielen** a cânta la orgă. **2.** flașnetă, caterincă.

handorgeln, *handorgelte, gehandorgelt (ich handorg(e)le) vb. (h) intr. (elv., înv.)* a cânta la orgă portativă.

Hand-out și **Hand|out** ['hɛndaʊt] *-s, -s, n.* material informațional care este înmânat participanților la un seminar, o conferință etc.

Handpapier, *-s, n. sg.* hârtie făcută manual.

Handpfanne, *-n, f. (metal.)* oală de turnat cu mâna.

Handpferd, *-(e)s, -e, n.* cal înhămat în dreapta.

Handpflege *f. sg.* manichiură, îngrijire a mâinilor.

Handpresse, *-n, f.* **1.** presă de mână. **2.** *(tipogr.)* mașină tipografică de mână, teasc.

Handpumpe, *-n, f.* pompă de mână.

Handpuppe, *-n, f. (teatru de păpuși)* păpușă îmbrăcată pe mână.

Handputzkratze, *-n, f. (text.)* perie de mână pentru curățirea daracului.

Handrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(mar., av.)* volan. **2.** *(la ferăstrău)* roată de comandă. **3.** *(la mașina de cusut)* roată de mână.

Handramme, *-n, f. (constr.)* mai manual, berbec de mână; **viermannige ~** mai pentru patru oameni, de opt mâini.

Handreichung *f. sg.* **1.** întindere a mâinii; *(fig.)* mână de ajutor. **2.** recomandare (de conduită, de întrebuințare a unui lucru etc.), directivă, linie directoare.

Handriss, *-es, -e, m.* schiță de plan.

Handröstung *f. sg. (metal.)* prăjeală de mână.

Handrücken, *-s, -, m.* dos al mâinii.

Handrührer, *-s, -, m.*, **Handrührgerät**, *-es, -e, n.* mixer manual.

Handrundfeile, *-n, f. (lăcătușerie)* pilă semirotundă.

Handsäge, *-n, f.* ferăstrău de mână, manual.

handsam *adj.* **1.** ușor manevrabil, ușor de executat. **2.** *(reg.)* gingaș, cuviincios, fin (în purtări); prietenos.

Handsämaschine, *-n, f. (agr.)* semănătoare de mână.

Handsatz, *-es, m. sg. (tipogr.)* culegere manuală, zaț de mână.

Handschalt|hebel, *-s, -, m.* pârghie de cuplare.

Handschar, *-s, -e, m.* hanger.

Handscheiden, *-s, n. sg. (metal.)* triere manuală.

Handschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* adeverință, chitanță (de mână); dovadă palpabilă.

Handschelle, *-n, f.* 1. cătușă (la mână). **2.** clopoțel de mână.

Handschere, *-n, f.* foarfece de mână.

handscheu *adj. (vân., despre câini)* care se teme să nu fie lovit dacă se apropie sau urmează pe cineva.

Handschlag, *-(e)s, -schläge, m.* strângere de mână; *(fig.)* promisiune solemnă; **durch ~ bekräftigen** a întări (un contract etc.) printr-o strângere de mână; **mit ~ versprechen** a promite solemn, a-și da cuvântul de onoare; **Gruß und ~** salutări și o strângere de mână (ca formulă de încheiere la scrisori); *(fam.)* **keinen ~ tun** a nu face nimic, a nu munci deloc.

Handschlagziegel, *-s, -, m.* cărămidă de mână, fasonată cu mâna.

Handschlaufe, *-n, f. (alpinism)* inel alunecător cu buclă pentru mână.

Handschleifmaschine, *-n, f. (turnătorie)* polizor manual.

Handschmiede, *-n, f.* forjă manuală.

Handschreiben, *-s, -, n.* **1.** scrisoare autografă. **2.** *(înv.)* scrisoare de recomandație.

Handschrift, *-en, f.* **1.** scris, scriere; **das ist seine ~** acesta e scrisul lui; **unleserliche ~** scris neciteț; *(fig.)* **er schreibt eine gute ~** când te lovește, îl simți. **2.** manuscris; **Sammlung von ~en** colecție de manuscrise. **3.** dovadă scrisă.

Handschriftendeuter, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* grafolog(ă).

Handschriftenkunde *f. sg.* paleografie.

Handschriftenkundige, *-n, -n (ein handschriftenkundiger), m.* și *f.* paleograf.

Handschriftenlesen, *-s, n. sg.* lectură de manuscrise; studii paleografice.

handschriftlich *adj.* **1.** autograf, manuscris, scris cu mâna (proprie). **2.** paleografic. **3.** (în) scris; *(jur.)* **~er Gläubiger** creditor în virtutea unui act scris; *(adverbial)* **sich ~ verpflichten** a se obliga în act scris.

Handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă; **jn. mit ~en anfassen** a umbla cu mănuși cu cineva, a se purta foarte delicat cu cineva; **jm. den ~ hinwerfen, vor die Füße werfen, ins Gesicht schleudern** a arunca cuiva mănușa, a provoca pe cineva; **den ~ aufnehmen** sau **aufheben** a ridica mănușa, a primi provocarea.

Handschuh|ausweiter, *-s, -, m.* aparat de lărgit mănuși.

Handschuhfabrik, *-en, f.* fabrică de mănuși.

Handschuhfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de mănuși, mănușar.

Handschuhgröße, *-n, f.* mărime, dimensiune de mănușă.

Handschuh|halter, *-s, -, m.* elastic de mănuși.

Handschuh|handel, *-s, m. sg.* comerț cu mănuși.

Handschuh|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de mănuși.

Handschuhkasten, *-s, -, m.* cutie, casetă pentru mănuși.

Handschuhknöpfer, *-s, -, m.* cârlig de încheiat nasturii mănușilor.

Handschuhladen, *-s, -läden, m.* magazin de mănuși.

Handschuhleder, *-s, -, n.* piele de mănuși.

Handschuhmacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mănușar (mănușăreasă), fabricant de mănuși.

Handschuhweiter, *-s, -, m.* v. Handschuhausweiter.

Handschuldschein, *-(e)s, -e, m.* chitanță de datorie; obligațiune.

Handschutz, *-es, m. sg.* **1.** protecție a mâinilor. **2.** apărătoare pentru mâini.

Handschwinge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* meliță (de mână). **2.** *(ornit.)* pene de vâslit, pene cârmuitoare (la păsări).

Handschwingwerg, *-(e)s, n. sg.* câlți proveniți de la melițatul manual.

Handseife, *-n, f.* săpun de mâini, săpun de toaletă.

Handsetzer, *-s, -, m. (tipogr.)* culegător manual, zețar manual.

Handsieb, *-(e)s, -e, n.* sită, ciur de mână.

Handsiegel, *-s, -, n.* sigiliu privat.

handsigniert *adj.* care poartă semnătura autorului sau a artistului; **ein ~es Exemplar** un exemplar cu semnătura artistului.

Handskizze, *-n, f.* schiță de mână (a unui proiect).

Hand|spiegel, *-s, -, m.* oglindă de mână.

Hand|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fotbal)* atingerea balonului cu mâna. **2.** joc mediocru (la jocuri de cărți).

Hand|spindel, *-n, f.* fus (de tors).

Hand|spitze, *-n, f.* **1.** dantelă de mână. **2.** vârf al mâinii.

Hand|spritze, *-n, f.* **1.** *(agr.)* stropitor de mână. **2.** pompă de incendiu cu acționare manuală. **3.** seringă.

Hand|stand, *-(e)s, m. sg. (gimn.)* poziție stând în mâini.

Hạndstand|überschlag, *-(e)s, -schläge, m. (gimn.)* săritură stând în mâini urmată de un salt.
Hạnd|stange, *-n, f.* balustradă (de scară).
Hạnd|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** gură de jgheab. **2.** *(mine)* probă de minereu.
Hạnd|stempel, *-s, m.* ştampilă, pecete.
Hạnd|steuerung, *-en, f. (tehn.)* comandă manuală.
Hạnd|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* baston.
hạnd|stoppen, *gehandstoppt, vb. (h) tr. (folosit numai la inf. şi part. trecut) (sport)* **1.** a măsura durata (alergării) manual. **2.** *(hockey)* a apuca pucul cu mâna.
Hạnd|strecken, *-s, n. sg. (gimn.)* întindere a mâinilor.
Hạnd|strecker, *-s, m. sg.* muşchi extensor al mâinii.
Hạnd|streich, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură neaşteptată, rapidă, îndrăzneaţă, prin surprindere. **2.** *(mil.)* incursiune, atac prin surprindere; **einen ~ ausführen** a năvăli asupra cuiva; a ataca prin surprindere. **3.** lovitură de stat.
Hạnd|stück, *-(e)s, -e, n. (mine)* probă de minereu (de mărimea unui pumn).
Hạnd|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de ţesut cu mâna.
Hạndtasche, *-n, f.* **1.** poşetă, geantă. **2.** ghiozdan, servietă. **3.** valiză mică; sacoşă.
Hạndtaschenräuber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* hoţ, hoaţă de genţi de mână.
Hạndteller, *-s, -, m.* palmă, pod al palmei.
Hạnd|trommel, *-n, f. (muz.)* tamburină, dairea, tobă mică cu clopoţei.
Hạndtuch, *-(e)s, -tücher, n.* **1.** prosop, ştergar; *(fam.)* **schmales ~** un om slab; **das ~ werfen** sau **schmeißen a)** *(box)* a arunca prosopul; **b)** *(fam.)* a renunţa la o muncă care este peste puterile tale. **2.** *(fam.)* spaţiu mic, foarte îngust în raport cu lungimea sa.
Hạndtuchfeld, *-(e)s, -er, n. (pop.)* curea, fâşie îngustă şi lungă de pământ.
Hạndtuch|halter, *-s, -, m.* uscător, suport pentru prosoape.
Hạndturngerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de gimnastică portativ.
Hạnd|umdrehen, **Hạnd|umkehren**, *-s, n. sg. (în expr.)* **im ~** cât ai clipi din ochi, într-o clipă, cât ai bate din palme, cât ai zice peşte.
Hạndverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu amănuntul.
Hạndverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) cu amănuntul, detailist(ă).
hạndverlesen *adj.* cules manual; **~e Gäste** oaspeţi aleşi pe sprânceană.
Hạndvermittlung, *-en, f. (tel.)* legătură telefonică realizată manual.
Hạnd voll (şi **Hạndvoll**) *f. sg.* un pumn (de), o mână (de); **eine ~ Leute** o mână de oameni; **einige ~ Erde** câţiva pumni de pământ; **mit einer ~ Soldaten** cu o mână de soldaţi.
Hạndwaffe, *-n, f.* **1.** armă de foc portativă. **2.** armă albă.
Hạndwagen, *-s, -, m.* cărucior (de tras cu mâna).
Hạndwahrsager, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chiromant(ă), ghicitor(-oare) în palmă.
Hạndwahrsagerei *f. sg.* chiromanţie, ghicit în palmă.
Hạndwalze, *-n, f.* valţ manual, cilindru compresor manual.
hạndwarm *adj. (despre apă)* călduţ (cât suportă mâna).
Hạndwäsche, *-n. f.* spălarea manuală (a rufelor).
Hạndweberei *f. sg.* v. Weberei.
Hạndweberin, *-nen, f.* femeie care ţese la războiul de ţesut.
Hạndweb|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* război de ţesut.
Hạndwechsel, *-s, -, m.* **1.** *(fin.)* poliţă. **2.** *(inv.)* schimbarea proprietarului (mai ales pentru bunuri imobiliare).
Hạndweiche, *-n, f. (ferov.)* schimbător de cale manual, macaz manual.
Hạndweiser, *-s, -, m.* indicator (al direcţiei drumului).
Hạndwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** meserie, meşteşug; profesie; **ein ~ erlernen** a învăţa o meserie; **das ~ aufgeben** a renunţa la meserie, a nu mai face, a nu mai exercita o meserie; **ein ~ betreiben** a practica o meserie; **aus der Kunst ein ~ machen** a face din artă un meşteşug; **jm. das ~ legen** a împiedica pe cineva să lucreze în afara breslei în mod clandestin; *(fig.)* a contracara o acţiune dăunătoare a cuiva, a pune capăt uneltirilor cuiva; **jm. ins ~ pfuschen** a face cuiva concurenţă, a se amesteca în treburile altuia stricând, cârpăcind ceva; **~ hat goldenen Boden** meseria e brăţară de aur. **2.** *pl.* **die ~e** arte şi meserii. **3.** *(ist.)* breaslă, corporaţie; **das ~ grüßen** a saluta pe cei din aceeaşi breaslă.
Hạndwerkelei *f. sg.* migăleală, cârpăceală (de meşteşugar nepriceput).
hạndwerkeln, *handwerkelte, gehandwerkelt (ich handwerk(e)le) vb. (h) tr.* a meşteri, a cârpăci.
Hạndwerker, *-s, -, m.* meseriaş, meşteşugar; **für eine Reparatur einen ~ herbeirufen** a chema un meseriaş pentru a face o reparaţie.
Hạndwerkerbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei, datină a meseriaşilor, meşteşugărească.
Hạndwerkerei *f. sg.* meşteşugărie.
Hạndwerkerfrau, *-en, f.* soţie, nevastă de meseriaş.
Hạndwerkergenossenschaft, *-en, f.* cooperativă, asociaţie meşteşugărească.
Hạndwerker|innung, *-en, f. (ist.)* breaslă meşteşugărească.
Hạndwerkerkind, *-(e)s, -er, n.* copil de meseriaş.
Hạndwerkerkompagnie [-pani:], *-n, f.* **1.** uniune, asociaţie meşteşugărească. **2.** *(mil.)* companie de meşteşugari de artilerie.
Hạndwerker|stand, *-(e)s, m. sg.* meseriaşi, pătură a meseriaşilor.
Hạndwerkerverein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie meşteşugărească.
Hạndwerkerzunft, *-zünfte f.* v. Handwerkerinnung.
Hạndwerkler, *-s, -, m.* cârpaci.
hạndwerklich *adj.* **1.** de meserie; de breaslă. **2.** *(peior.)* meşteşugăresc; mecanic; de rutină, bazat pe rutină.
Hạndwerks|älteste, *-n, -n (ein Handwerksältester), m. (ist.)* staroste de breaslă.
Hạndwerks|arbeit, *-en, f.*, lucru, produs meşteşugăresc, manufacturat.
Hạndwerksbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere meşteşugărească.
Hạndwerksbursch, *-en, -en*, **Hạndwerksbursche**, *-n, -n, m. (ist.)* calfă; **reisender ~** calfă călătoare.
Hạndwerksgenossenschaft, *-en, f.* v. Handwerkergenossenschaft.
Hạndwerksgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă.
Hạndwerksgeselle, *-n, -n, m.* calfă.
Hạndwerksgesetz, *-es, -e, n.* lege meşteşugărească.
Hạndwerksgruß, *-es, -grüße, m. (ist.)* **1.** salut al meseriaşilor din aceeaşi breaslă. **2.** ajutor acordat calfelor călătoare.
Hạndwerks|instrument, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă de meseriaş.
Hạndwerksjunge, *-n, -n, m.* ucenic.
Hạndwerkskammer, *-n, f.* cameră de industrie, de meserii, cameră industrială.
Hạndwerksknecht, *-(e)s, -e, m. (înv.)* calfă.
Hạndwerkskreis, *-es, -e, m.* cerc, club al meseriaşilor.
Hạndwerkslade, *-n, f. (ist.)* casă de ajutor a unui sindicat de meseriaşi.
Hạndwerksmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* meseriaş, meşteşugar.
hạndwerksmäßig *adj.* **1.** de meseriaş, ca un meseriaş, meşteşugăresc, manufacturier. **2.** *(peior.)* meşteşugăresc, mecanic, maşinal, bazat pe rutină.
Hạndwerksmäßigkeit *f. sg.* rutină.
Hạndwerksmeister, *-s, -, m.* meşter, patron.
Hạndwerks|organisation, *-en, f.* organizaţie a meseriaşilor.
Hạndwerks|produktion *f. sg.* producţie meşteşugărească, manufactură.
Hạndwerksrolle, *-n, f.* registru al meşteşugarilor, al meseriaşilor.
Hạndwerks|stätte, *-n, f. (mil.)* atelier (al unui regiment).
Hạndwerks|steuer, *-n, f.* impozit pe venitul din practicarea meseriei.
Hạndwerkswesen, *-s, -, n.* sectorul de meserii, meşteşugăresc.
Hạndwerks|zeug, *-(e)s, n. sg.* unelte, scule.
Hạndwerks|zunft, *-zünfte, f. (ist.)* breaslă, corporaţie meşteşugărească.
Hạndwinde, *-n, f.* **1.** *(text.)* sucală, depănătoare pentru depănarea sculurilor de pe vârtelniţă. **2.** *(tehn.)* cric, troliu manual.
Hạndwörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicţionar mic, portativ.
Hạndwühle, *-n, f. (zool.)* şopârlă cu două picioare *(Chirotes canaliculatus)*.
Hạndwurzel, *-n, f. (anat.)* încheietură, articulaţie a mâinii, carp.
Hạndwurzelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os carpian.
Hạndy ['hɛndi], *-s, -s, n.* telefon mobil; **das ~ einschalten, ausschalten** a deschide, a închide telefonul mobil; **eine Nachricht ans ~ schicken** a trimite un mesaj pe telefon; **Gespräche vom ~ ins Festnetz sind meist teurer** convorbirile de pe mobil în reţeaua fixă costă de obicei mai mult.
Hạndzeichen, *-s, -, n.* **1.** parafă. **2.** marcă a casei. **3.** *(pol.; în expr.)* **das ~ geben** a ridica mâna (la vot); **Abstimmung durch ~** vot prin ridicare de mână. **4.** semn pe care îl face o persoană (care nu ştie să scrie) în locul semnăturii.
Hạndzeichnen, *-s, n. sg.* desen cu mâna liberă.
Hạndzeichnung, *-en, f.* **1.** *(arte plastice)* desen de mână. **2.** *(tehn.)* desen făcut cu mâna liberă.
Hạndzettel, *-s, -, m.* fiţuică, foaie volantă; manifest; reclamă.
Hạndziegel, *-s, -, m.* v. Handschlagziegel.
Hạndzirkel, *-s, -, m.* compas de măsurat.
Hạndzober, **Hạndzuber**, *-s, -, m.* ciubăr.
Hạndzug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură de condei; scris; **ich erkenne seine Handzüge** îi recunosc scrisul.
hạnebüchen, **hạnebuchen** *adj. (fam.)* grosolan, necioplit; nemaipomenit, grozav, îngrozitor, oribil; revoltător, insuportabil; **er hat ~ gelogen** a mințit cu nerușinare.
Hạnf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(bot.)* cânepă *(Cannabis sativa)*; **~ brechen** a meliţa cânepă; **~ zerfasern** a scărmăna, a dărăci cânepă; *(înv.)* **(wie der Vogel) im ~ sitzen** a trăi, a o duce bine. **2.** *(text.)* fir de cânepă.
Hạnf|acker, *-s, -äcker, m.* cânepişte.
Hạnf|art, *-en, f.* varietate de cânepă.
Hạnfbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cânepei.
Hạnfbereiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care prelucrează cânepă.
Hạnfbiene, *-n, f. (bot.)* v. Hanfhenne.
Hạnfbraut, *-bräute, f. (fam.)* funie (de spânzurat); **mit der ~ getraut** spânzurat.
Hạnfbreche, *-n, f.* **1.** meliţă. **2.** *sg.* meliţat de cânepă.
Hạnfbrechen, *-s, n. sg.* meliţat de cânepă.
Hạnfbrecher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care meliţă cânepă.
Hạnfdarre, *-n, f.* **1.** uscătorie de cânepă. **2.** *sg.* uscat al cânepei.
Hạnfdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură din călţi de cânepă.
hạnfen, **hậnfen** *adj.* de cânepă, din cânepă.
Hạnf|feld, *-(e)s, -er, n.* v. Hanfacker.
Hạnf|frucht, *-früchte, f. (bot.)* julfă, sământă de cânepă.
Hạnfgarn, *-(e)s, -e, n.* tort, aţă, fir de cânepă.
Hạnfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* cânepă cu floare masculină.
Hạnfhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(-easă) de cânepă.
Hạnfhechel, *-n, f. (tehn.)* ragilă, pieptene de cânepă.
Hạnfhede, *-n, f.* călţi de cânepă.
Hạnfhenne, *-n*, **Hạnfin**, *-nen, f. (bot.)* cânepă cu floare feminină.
Hạnfkamm, *-(e)s, -kämme, m.* v. Hanfhechel.
Hạnfkorn, *-(e)s, -körner, n.* sământă de cânepă.
Hạnfkuchen, *-s, -, m.* turtă din seminţe de cânepă.
Hạnfleinen, *-s, n. sg.*, **Hạnfleinwand** *f. sg.* pânză de cânepă.
Hạnfliderung, *-en, f. (tehn.)* etanşare cu călţi de cânepă.
Hậnfling, *-s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* cânepar *(Cannabina linota)*. **2.** *(peior.)* persoană cu constituţie firavă.
Hạnfmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi cenuşiu *(Parus palustria)*.
Hạnfmühle, *-n, f.* moară, râşniţă de măcinat sământă de cânepă.
Hạnfnessel, *-n, f. (bot.)* tapoşnic, zeabră *(Galeopsis ladanum)*.
Hạnf|öl *-(e)s, n. sg.* ulei de cânepă.
Hạnfpackung, *-en, f. (tehn.)* garnitură din călţi de cânepă.
Hạnfpflanze, *-n, f.* plantă de cânepă; fir de cânepă *(Cannabis)*.
Hạnfreißmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de destrămat cânepă.
Hạnfriffel, *-n, f. (tehn.)* darac pentru cânepă.
Hạnfröste, *-n, f. (text.)* **1.** topilă. **2.** *sg.* topit al cânepei.

Hạnfsaat, *-en, f.* **1.** sămânță de cânepă. **2.** însămânțare cu cânepă, semănare a cânepei. **3.** semănătură de cânepă.

Hạnfsame, *-ns, -n*, **Hạnfsamen**, *-s, -, m.* sămânță de cânepă.

Hạnfschuh, *-(e)s, -e, m.* gheată cu talpă de sfoară (pentru țiglari, tinichigii).

Hạnfschwinge, *-n, f. (agr.)* vânturătoare de cânepă.

Hạnfschwingen, *-s, n. sg.* vânturat al cânepei.

Hạnfschwinger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care vântură cânepă.

Hạnfseil, *-(e)s, -e, n.* funie de cânepă.

Hạnf|spinnerei, *-en, f.* filatură de cânepă.

Hạnf|stengel, *-s, -, m.* tulpină de cânepă.

Hạnf|strick, *-(e)s, -e, m.* funie de cânepă.

Hạnftau, *-(e)s, -e, n.* frânghie, odgon de cânepă.

Hạnftod, *-(e)s, -e, m. (bot.)* verigel *(Orobanche caryophylacea).*

Hạnfvor|spinnmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de semitort pentru cânepă.

Hạnfwerg, *-s, -e, n.* cârlți de cânepă.

Hạnfwerg|aufbereitung *f. sg.* preparare a cârlților de cânepă.

Hạnfwürger, *-s, -, m.* v. Hanftod.

Hạng, *-(e)s, Hänge, m.* **1.** pantă, povârniș, coastă; costișă; clină; ponor; **schon sind die Hänge grün** coastele dealurilor au și înverzit. **2.** înclinare, aplecare; **der ~ der Mauer** înclinarea peretelui. **3.** *sg. (fig.)* înclinație, înclinare, tendință, pornire, aplecare (spre): preferință, predilecție (pentru...); **~ zum Grübeln** înclinație spre meditație; **einen leidenschaftlichen ~ zum Spiele haben** a avea pasiunea jocului. **4.** *(sport)* suspensie.

Hạng|abfahrt, *-en, f. (schi.)* coborâre în pantă.

hạng|abwärts *adv.* în josul pantei.

Hạngar ['haŋga:r] și **Hangạr** [à'ga:r], *-s, -s, m. (av.)* hangar.

Hạngbrücke, *-n, f.* pod, viaduct de-a lungul versantului.

Hänge|ärmel, *-s, -, m.* mânecă lungă, despicată.

Hänge|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (vulg.)* fund căzut, flasc.

Hängebacken *pl.* obraji căzuți, atârnânzi, ca pungile.

Hängebahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată suspendată.

Hängebalken, *-s, -, m.* v. Hängeboden.

Hängebank, *-bänke, f.* **1.** *(minc)* rampă de descărcare. **2.** strapontină.

Hängebarren, *-s, -, m. (sport)* paralele.

Hängebauch, *-(e)s, -bäuche, m.* burtă mare, flască.

Hängebaum, *-(e)s, -bäume, m.* salcie plângătoare; copac cu crengile și ramurile atârnătoare.

Hängebett, *-(e)s, -en, n.* hamac.

Hängebirke, *-n, f. (bot.)* mesteacăn *(Betula alba* var. *pendula).*

Hängebock, *-(e)s, -böcke, m.* armătură.

Hängeboden, *-s, -böden, m. (constr.)* schelă, podină suspendată pentru zidărie.

Hängebrett, *-(e)s, -er, n.* poliță.

Hängebrücke, *-n, f.* pod suspendat.

Hängebrust, *-brüste, f.*, **Hängebusen**, *-s, -, m.* piept căzut, flasc.

Hängedach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș cu streașină (mare).

Hängegerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă liberă.

Hängegleiter, *-s, -, m.* planor.

Hängekleid, *-(e)s, -er, n.* rochie-sac.

Hängekommission, *-en, f. (la expoziții de artă)* comisie ce indică locul tablourilor în expoziție.

Hängekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș cu toartă.

Hängekübel, *-s, -, m.* benă suspendată.

Hängelager, *-s, -, n.* palier, lagăr suspendat.

Hängelampe, *-n, f.* lampă suspendată; lustră, policandru.

Hängeleiter, *-n, f.* scară de agățat.

Hängeleuchter, *-s, -, m.* lustră, policandru.

Hängelippe, *-n, f.* **1.** buză răsfrântă, atârnândă. **2.** *(zool.)* babuin *(Papio cynocephalus).*

hängeln, *hängelte, gehängelt (ich häng(e)le) vb. (h) intr. (sport)* a înainta atârnat de mâini.

Hängematte, *-n, f.* hamac.

Hängemaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură buzată; **ein ~ machen** a face bot.

hängen și **hangen** *(elv. și reg., în rest înv.) hing, gehangen (du hängst, er hängt), vb. (h) intr.* **1.** a atârna, a spânzura, a fi suspendat; **das Bild hängt an der Wand** tabloul atârnă pe perete; **die Wäsche hängt auf der Leine** rufele sunt atârnate pe frânghie; **die Tür hängt in den Angeln** ușa e prinsă în țâțâni; **die Nachbarn hingen aus den Fenstern** vecinii priveau aplecați peste pervazuri; **im Gehen die Arme ~ lassen** a umbla bălăbănind din mâini; **den Kopf** (sau **die Ohren** sau **die Flügel** sau **die Fittiche**) **~ lassen a)** *(fig.)* a fi descurajat; **b)** *(fam.)* a se pleoști, a se fleșcăi; **den Mund** (sau **das Maul**) **~ lassen** a face, a pune bot; **jn. ~ lassen** a lăsa baltă pe cineva; **der Baum hängt voller Früchte** pomul e încărcat cu fructe; **der Himmel hängt ihm voller Geigen** nu mai poate de bucurie, le vede toate în roz; **(an** cu *dat.)* **~ bleiben** a se agăța, a rămâne agățat, prins (de); **wer lang hat, lässt lang ~** cine poate oase roade; *(fig.)* **er hat etwas läuten hören, weiß aber nicht, wo die Glocken ~** aude că toacă, dar nu știe la care biserică; *(fam.)* **in Mathematik ~** a rămâne în urmă la matematică; *(fam.)* **der Kerl hängt den ganzen Abend in der Kneipe** tipul stă toată seara în cârciumă. **2.** *(fig.)* a atârna, a depinde; **alles was drum und dran hängt** toate câte țin de treaba asta; **es hängt an einem Haar** (sau **an einem seidenen Faden**) cât pe-aci să..., atârnă de un fir de păr; **es bleibt mal wieder alles an mir ~** iarăși cade totul pe umerii mei, iar trebuie să le rezolv eu pe toate. **3.** a se împiedica, a se împotmoli, a rămâne în loc; **der Prozess hängt ins vierte Jahr** procesul se lungește de mai bine de trei ani; **es hängt** lucrul e în doi peri, nehotărât, nelămurit; *(fam.)* **er hängt bei mir** are datorii la mine; **er hängt bei der Behörde** îl așteaptă o sancțiune; **die Sache hängt an einer Kleinigkeit** treaba s-a încurcat de un fleac. **4.** a fi înclinat; **die Mauer hängt** zidul e înclinat, stă aplecat, strâmb. **5.** (**an** cu *dat.)* a ține (la), a fi atașat (de); **er hängt am Gelde** ține la bani; **sie ~ aneinander** țin unul la altul. **6.** *(reg., impers., în expr.)* **es hängt** merge, reușește. **7.** *(elevat)* a pluti nemișcat în aer; **abgestandener Rauch hängt im Zimmer** în cameră plutește fum stătut.

hängen, *hängte, gehängt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a atârna, a agăța, a spânzura, a suspenda; **den Hut an den Nagel ~** a-și atârna pălăria în cui; **etwas um den Hals ~** a agăța ceva la gât; **ein Gemälde höher** (sau **niedriger**) **~** a atârna un tablou mai sus (sau mai jos); **so etwas muss man niedriger ~** trebuie să ne ridicăm deasupra acestor lucruri; **etwas an den Nagel** (sau **in den Schornstein**) **~** a renunța la ceva, a pune în cui ceva; **jm. den Brotkorb höher ~** a reduce cuiva salariul, a scădea cuiva din suma necesară traiului; **den Mantel nach dem Winde ~** a se schimba după cum bate vântul; **einen Vorhang vor etwas ~** a voala, a camufla, a cocoloși ceva; *(fam.)* **du hängst dir alles Geld auf den Leib** îți cheltui toți banii pe haine; **den Wohnwagen ans Auto ~** a atașa rulota la mașină. **2.** a spânzura; **ich lasse mich ~, wenn...** puteți să mă spânzurați dacă... **3.** a apleca, a înclina; **den Kopf ~ lassen** a apleca capul. **II.** *intr. (sport)* a sta în suspensie; **im Unterarm hängen** a se așeza pe bară printr-un efort al antebrațelor. **III.** *refl.* **1.** a se spânzura: **ich will mich ~ lassen, wenn...** pot să bag mâna în foc că...; *(fam.)* **häng dich nicht in meine Angelegenheiten!** nu te amesteca în treburile mele. **2.** a se prinde, a se agăța; **die Kletten ~ sich an seine Kleider** scaieții i se prind de haine; **er hängt sich an sie** se ține de ea, n-o slăbește, se vârâ în sufletul ei. **IV.** *intr. (hing, gehangen)* v. hangen.

Hạngen, *-s, n. sg. (în expr.)* **mit ~ und Bangen** plin de îngrijorare, de teamă; cu sufletul la gură, cu inima tremurândă.

Hängen, *-s, n. sg.* **1.** atârnare, atârnat; agățare, agățat. **2.** spânzurare, spânzurat; *(în expr.)* **mit ~ und Würgen** cu chiu, cu vai.

hängend I. *part. prez.* de la hängen. **II.** *adj.* **1.** atârnat; înclinat, plecat în jos. **2.** dependent. **3.** *(despre socoteli)* neîncheiat. **4.** *(despre chestiuni)* pendinte.

Hạngende, *-n, -n (ein Hangendes), n.*, **Hạngendflöz**, *-es, -e, n.*, **Hạngendschicht**, *-en, f. (mine)* acoperiș, cerime.

hängenswert, hängenswürdig *adj.* bun de spânzurat.

Hängepartie, *-n, f. (șah)* partidă de șah întreruptă temporar, pentru a fi continuată mai târziu.

Hạnger, *-s, -, m. (mar.)* parâmă sau lanț scurt.

Hänger, *-s, -, m.* **1. a)** pardesiu de damă larg. **b)** sarafan fără talie. **2.** *(fam.)* remorcă.

Hänge|reck, *-(e)s, -e, n. (sport)* trapez.

Hängeriemen, *-s, -, m. (mil.)* centiron, portsabie.

Hạngeriss, *-es, -e. m. (alpinism)* crăpătură mică în stâncă, de care alpinistul se poate prinde cu mâna la cățărat, priză.

Hạngerl, *-s, -(n), n.* **1.** *(austr.)* bavetă. **2.** *(fam.)* șervet de chelner.

Hängeschloss, *-es, -schlösser, n.* lacăt.

Hängeschrank, *-es, -schränke, m.* dulap suspendat.

Hängeschulter, *-n, f.* (mai ales *pl.*) umeri aduși în față.

Hängeseil, *-(e)s, -e, n.* șleau (de înhămat caii).

Hänge|spargel, *-s, -. m (bot.)* asparagus atârnător *(Asparagus plumosus).*

Hängeweide, *-n, f. (bot.)* salcie plângătoare *(Salix babylonica).*

Hängewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* grindă de căprior. **2.** *(tehn.)* sistem de suspensie (a firelor, a cablurilor electrice).

Hängewerksbrücke, *-n, f.* pod suspendat pe armături.

hängig *adj.* **1.** *(elv., jur.)* în curs de rezolvare. **2.** abrupt, înclinat. **3.** *(reg.) (despre copii)* somnoros, plictisit.

Hạnglage, *-n, f.* așezare în pantă, pe un versant.

Hängsel, *-s, -, n.* agățătoare (la haine).

Hạng|stand, *-es, -stände, m. (gimn.)* poziție de atârnare de un aparat, picioarele atingând alt aparat sau podeaua.

Hạngtäter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* delincvent(ă), recidivist(ă).

Hạnke, *-n, f.* crupă (a calului).

Hạnnecke, *-n, -n, m.* v. Hanke.

Hannoveraner [și -və-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Hanovra, hanoveran(ă). **2.** rasă de cai semi-pursânge, de obicei de culoare maro.

hannoveranisch [și -və-] *adj.* v. hannoverisch.

Hannoverer, *-s, -, m.* v. Hannoveraner.

hannoveranisch [-fə-], **hannöver(i)sch**, **hannovrisch** *adj.* hanoveran, din Hanovra.

Hạns, *-ens, m. sg.* **1.** *dim.* al lui Johannes. **2.** prostănac; **ich will Hans heißen, wenn das anders ist** să-mi zici cuțu dacă nu e așa. **3.** *(în expr.)* **~ Hasenfuß** laș, fricos; **~ Huckebein** corb; **~ Langohr** măgar; **~ Liederlich** persoană în care nu poți avea încredere; **~ Taps** om neîndemânatic; **jeder ~ findet seine Grete** orice bărbat își găsește jumătatea; **~ im Glück** persoană veșnic mulțumită, persoană norocoasă; **~ Dampf** hai-hui, fluieră-vânt, vântură-țară; **~ Dampf in allen Gassen** martie din post; *(poet.)* **der blanke ~** Marea Nordului; *(reg.)* **der große ~** budincă.

Hạnsa *f. sg.*, **Hạnsabund**, *-(e)s, m. sg. (ist.)* Liga hanseatică.

Hạnsa|stadt, *-städte, f. (ist.)* oraș hanseatic.

Hạnsbunk, *-s, -e, m.* v. Hanswurst.

Hạns|chen *-s, n. sg. dim.* de la Hans.

Hansdạmpf, *-(e)s, -e, m. (fam.)* lăudăros, știe-tot, hai-hui; **~ in allen Gassen** hai-hui peste tot.

Hạnse[1] *f. sg.* v. Hansabund.

Hạnse[2], *-n, -n, m.* v. Hanseat.

Hanse|at, *-en, -en, m. (ist.)* hanseat, membru al Ligii hanseatice.

hanse|atisch *adj.* hanseatic.

Hạnsebund, *-(e)s, m. sg.* v. Hansabund.

Hạnsel, *-s, -, m.* **1.** rest, rămășiță de bani; drojdie, zaț. **2.** *(fam.)* (soldat) infanterist.

Hänselei, *-en, f.* **1.** tachinărie, zeflemea. **2.** hărțuială. **3.** *(mar.)* botez al tropicelor.

Hạnselmann, *-(e)s, -männer, m.* măscărici.

hänseln, *hänselte, gehänselt (ich hänse(l)le) vb. (h) tr.* **1.** a tachina, a lua în zeflemea, a lua peste picior. **2.** a hărțui, a zădărî, a sâcâi. **3.** *(mar.)* a da cuiva botezul tropicelor (când trece prima oară ecuatorul).

Hạnse|stadt, *-städte, f.* v. Hansastadt.

hạnsisch *adj. (ist.)* hanseatic.

Hansnạrr, *-en, -en*, **Hansnạrre**, *-n, -n*, **Hạnswurst** și **Hanswụrst**, *-es, -e* (și *-würste), m.* **1.** paiață, saltimbanc, măscărici, bufon, arlechin; **er macht den ~** face pe paiața. **2.** persoană caraghioasă, neserioasă; prost, tândală.

Hanswursterei, *-en*, **Hanswurstiade**, *-n, f.* v. Hanswurstkomödie.
Hanswurstjacke, *-n, f.* **1.** haină de paiață, îmbrăcăminte de arlechin. **2.** haină caraghioasă, ridicolă.
Hanswurstkomödie [-diə], *-n, f.* caraghioslâc, bufonerie, arlechinadă, comedie de bâlci, de iarmaroc.
hanswurstmäßig *adj.* ca o paiață, ca un caraghios.
Hanswurst|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Hanswurstkomödie.
Hantel, *-n, f.* **1.** *(sport)* halteră, greutate de fier. **2.** mănușă cu un singur deget.
hanteln, *hantelte, gehantelt (ich hant(e)le) vb. (h) intr. (sport)* a face exerciții cu halterele.
hantieren, *hantierte, hantiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a manipula, a mânui. **II.** *intr.* **1.** a lucra cu mâna (la ceva), a fi ocupat (cu ceva), a face, a drege, a trebălui. **2.** a-și exercita meseria.
Hantiererei, *-en, f.* trebăluială.
Hantierung, *-en, f.* **1.** manipulare. **2.** lucru; meșteșug; ocupație. **3.** exercitare a profesiunii, a meseriei.
hantig *adj. (reg.)* **1.** *(despre gust)* amar, acrișor, astringent, sec; **~er Kaffee** cafea amară. **2.** *(despre vorbe, oameni etc.)* neprietenos, sarcastic; caustic; **eine ~e Kellnerin** o chelneriță certăreață.
Hapaxlegomenon, *-s, -mena, n. (lit.)* hapax legomenon.
haperig *adj. (reg., înv.)* dificil, greu; împiedicat, cu piedică, cu greutăți.
hapern, *haperte, gehapert, vb. (h) intr. (impers.: in expr.)* **es hapert** merge greu; **woran hapert es?** unde-i buba? **es hapert mit der Sache** nu merge treaba.
happ! *interj.* hap!
Häppchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Happen) bucățică, firimitură; **nicht ein ~** nimic, nici un pic, nici un strop. **2.** boabă. **3.** sandvișuri mici, gustări.
happen, *happte, gehappt, vb. (h) intr (reg., înv.).* a hăpăi, a clăpăi.
Happen, *-s, -, m.* **1.** îmbucătură; bucată; dumicat; **einen ~ beißen** a mușca, a îmbuca; **er hat noch keinen ~ gegessen** încă n-a mâncat nimic; **jm. die ~ im Munde zählen** a număra cuiva dumicații; **ein ~ Brot** o îmbucătură de pâine; **ein guter (sau fetter) ~** un câștig gras, o afacere bună. **2.** *(cul.)* sandviș mic cât o îmbucătură.
happig *adj. (fam.)* **1.** lacom, avid; **ich bin ~ auf dieses Mädchen** mă topesc după fata aceasta. **2.** zgârcit. **3.** exagerat; **das ist ~** asta-i prea mult, asta-i prea de tot; **der Preis ist ein bisschen ~** prețul e cam mare, cam piperat.
Happigkeit *f. sg. (fam.)* lăcomie, aviditate.
hap(e)rig *adj. (înv.)* care merge greu, este îngreunat.
Haps, *-es, -e, m. (fam.)* îmbucătură; **mit einem ~** dintr-o îmbucătură.
hapsen, *hapste, gehapst (du, er hapst) vb. (h) intr.* v. happen.
haps! *interj.* hapciu! (imitând strănutul).
haptisch *adj. (med.)* de palpat; tactil.
Happy|end și **Happy End** ['hɛpi'ɛnt], *-(e)s, -/-s, n.* final fericit (mai ales în filme).
har! *interj. (reg.)* hăis! **der eine will hott, der andere ~** unul hăis, celălalt cea.
Harakiri, *-(e), -s, n.* **1.** harachiri. **2.** *(fig., fam.)* sinucidere.
harangieren, *harangierte, harangiert, vb. (h) tr. (înv.)* **1.** a adresa (cuiva) o cuvântare. **2.** a plictisi pe cineva ținându-i un discurs.
Harass, *-es, -e, m.* ladă pentru împachetarea mărfurilor fragile.
harb *adj. (reg.)* **1.** sec, astringent; aspru. **2.** mânios, supărat; **mein Dirndl ist ~ auf mich** iubita mea e supărată pe mine. **3.** fermecător, atrăgător, încântător.
harben, *harbte, geharbt, vb. (h) tr. (reg.)* a necăji, a supăra.
Härchen, *-s, -, n. (dim.* al lui Haar) perișor, firicel de păr.
Hardanger|arbeit, *-en, f.* broderie ajurată.
Hard|disk, *-s, -s, m. (inform.)* disc dur.
Harde, *-n, f. (reg.)* **1.** raion, sector, circumscripție. **2.** pășune comunală; izlaz; pădure comunală.
Harder, *-s, -, m. (iht.)* chefal, pește cu cap mare *(Mugil cephalus).*
Hardesvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* judecător.
Hardware ['ha:dwɛə], *-s, f. (inform.)* hardware; **~ und Software installieren** a instala hard și soft; **~ und Software bedienen** a utiliza, a deservi hardul și softul.
Hardware|erweiterung, *-en, f. (inform.)* extinderea componentei de hardware.
Hardwarefehler, *-s, -, m.* eroare de hardware.
Harein, *-s, m. sg. (reg.)* viscol.
Harem, *-s, -s, m.* harem.
haren, *harte, gehart, vb. (h) tr. (reg.)* a ascuți (coasa).
hären *adj.* de păr, din păr; *(rel.)* **~es Gewand** cămașă din păr de capră (pentru pocăință), ciliciu.
Häresiarch [-'ziarç], *-en, -en, m. (rel.)* ereziarh.
Häresie, *-n, f. (rel.)* erezie.
Häretiker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* eretic(ă).
häretisch *adj.* eretic.
Harfe, *-n, f.* **1.** *(muz.)* harpă; **er spielt ~** cântă la harpă. **2.** *(agr.)* sită pentru cereale. **3.** uscător de fân.
harfen, *harfte, geharft, vb. (h) intr.* a cânta la harpă.
Harfenett, *-(e)s, -e, n. (dim.* al lui Harfe) harpă mică.
Harfengelispel, *-s, -, n.* susur, acorduri line de harpă.
Harfen|instrument, *-(e)s, -e, n. (pop.)* instrument muzical cu coarde.
Harfenist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** harpist(ă). **2.** cântăreț(-eață) ambulant(ă).
Harfenklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet de harpă.
Harfenmädchen, *-s, -, n.* cântăreață ambulantă.
Harfenschlüssel, *-s, -, m. (muz.)* cheie de harpă.
Harfen|spiel, *-(e)s, n. sg,* cântat la harpă.
Harfen|spieler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* harpist(ă).
Harfen|stück, *-(e)s, -stücke, n.* compoziție muzicală scrisă pentru harpă.
Harfen|uhr, *-en, f.* ceas cu mecanism muzical.
Harfenzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Harfenspiel.
Harfner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* harpist. **2.** *(poet.)* bard.
Haring, *-s, -e, m. (reg.)* **1.** v. Hering. **2.** persoană slabă, uscățivă. **3.** dojana, mustrare.
Häring, *-s, -e, m.* v. Hering.
Hark, *-en*, **Harke**, *-n, f.* greblă; *(fam.)* **ich werde ihm zeigen, was eine ~ ist** o să-l învăț eu minte, o să-l lămuresc eu.
harken, *harkte, geharkt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a grebla. **2.** *(fig.)* a scărmăna, a bruft(ul)ui.
Harker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* persoană care greblează.
Harlekin, *-s, -e, m.* **1.** arlechin, paiață, măscărici. **2.** *(com.)* postav englezesc cadrilat. **3.** *(entom.)* larvă a fluturelui inelat *(Gastropacha neustria).*
Harlekinade, *-n, f.* arlechinadă, farsă.
Harlekinsjacke, *-n, f.* haină de arlechin.
Harlekinskleid, *-(e)s, -er, n.* costum de arlechin.
Harlekins|posse, *-n, f.* v. Harlekinade.
Harlekins|pritsche, *-n, f.* paletă de lemn purtată de arlechin.
Harlekins|streich, *-(e)s, -e, m.* v. Harlekinade.
Harlekins|tanz, *-es, -tänze, m.* dans de arlechin.
Harm, *-(e)s, m. sg.* **1.** necaz, supărare, grijă, tristețe, mâhnire adâncă, amar, amărăciune. **2.** jignire, ofensă; **jm. ~ zufügen** a mâhni pe cineva.
härmen, *härmte, gehärmt, vb. (h)* **1.** *refl. (elevat)* a se întrista, a se necăji, a se chinui, a se amărî, a se supăra; **sie härmt sich um ihr Kind** se necăjește din cauza copilului; **sich zu Tode ~** a se întrista profund. **II.** *tr. (înv.)* a mâhni profund, a întrista, a amărî.
harmlos *adj.* **1.** inofensiv, nevinovat, pașnic, nevătămător, incapabil de a face un rău; **eine ~e Krankheit** o boală ușoară; **ein ganz ~er Mensch** un om cu totul inofensiv, pașnic; **ein ~er Witz** o glumă nevinovată; **ein ~es Vernügen** o plăcere nevinovată, simplă. **2.** candid, naiv.
Harmlosigkeit *f. sg.* **1.** caracter inofensiv. **2.** nevinovăție; naivitate; simplitate; seninătate, candoare.
Harmonie, *-n* [-ni:ən], *f.* armonie; **die ~ der Farben** armonia culorilor; **die ~ ist gestört** armonia este tulburată; **in völliger ~ zusammenleben** a trăi în armonie deplină.
Harmonielehre *f. sg. (muz.)* știință a armoniei, armonie.
Harmoniemusik *f. sg. (muz.)* **1.** concert de suflători. **2.** orchestră de suflători.
harmonieren, *harmonierte, harmoniert, vb. (h) intr. (mit)* **1.** a se armoniza; a se înțelege; a fi de acord; a avea aceleași păreri, concepții (cu cineva); **die beiden Eheleute ~ gut** soții trăiesc în perfectă armonie, se împacă bine. **2.** *(despre haine)* a se potrivi, a se asorta.
Harmonik *f. sg.* v. Harmonielehre.
Harmonika, *-s, f.* **1.** armonică; acordeon. **2.** muzicuță (de gură). **3.** *(tehn.)* burduf, armonică (între vagoane etc.)
harmonisch **I.** *adj.* armonios, armonic, plin de armonie; **ein ~es Leben** o viață armonioasă; *(mat.)* **~e Reihe** serie armonică. **II.** *adv.* **~ proportioniert** proporționat armonic.
harmonisieren, *harmonisierte, harmonisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a armoniza. **2.** a pune de acord.
Harmonisierung, *-en, f.* **1.** armonizare. **2.** *(ec.)* armonizare, punere de acord; **die ~ der Steuersysteme** armonizare a sistemelor de impozitare.
Harmonium, *-s, -nien* [-niən], *n. (muz.)* armoniu.
harmvoll *adj.* supărat, trist, amărât, mâhnit.
Harn, *-(e)s, m. sg.* urină; **den ~ lassen** a urina.
Harn|abgang, *-(e)s, m. sg. (med.)* pierdere de urină, micțiune, incontinență urinară.
Harn|absonderung, *-en, f. (med.)* diureză, secreție urinară.
harn|artig *adj.* ca urina.
Harnasch, *-(e)s, -e, m.* v. Harnisch.
Harnbe|hälter, *-s, -, m.* ploscă, urinar (pentru urinat la pat); *(fam.)* rață.
Harnbeschwerden *pl. (med.)* tulburări urinare, disurie.
Harnblase, *-n, f. (anat.)* vezică urinară; băsica udului.
Harnbrennen, *-s, n. sg. (med.)* urinare dureroasă, usturime la urinat; disurie.
Harndrang, *-(e)s, m. sg.* nevoie de a urina.
harnen, *harnte, geharnt, vb. (h) intr.* a urina.
Harnfluss, *-es, m. sg. (med.)* flux diuretic.
Harngefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas urinar.
Harnglas, *-es, -gläser, n.* recipient pentru urină.
Harngrieß, *-es, m. sg. (med.)* concremente ale căilor urinare; nisip în urină.
Harnisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** zale, platoșă, cuirasă; **in ~ jagen (sau bringen)** a înfuria; **in ~ geraten (sau kommen)** a se înfuria. **2.** *(text.)* urzeală. **3.** *(geogr.)* suprafață de alunecare. **4.** *(mine)* muchie solidă de filon.
harnischen, *harnischte, geharnischt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune platoșa. **II.** *refl.* a se apăra.
Harnischer, *-s, -, m. (înv.)* armurier, meșter care face platoșe.
Harnischwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn platoșat *(Loricarriidae).*
Harnkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* perișor *(Pyrola secunda).*
Harnlassen, *-s, n. sg.* urinare, micțiune.
Harnleiter, *-s, -, m. (anat.)* canal urinar, uretră.
Harnmittel, *-s, -, n. (med.)* (medicament) diuretic.
Harn|organ, *-(e)s, -e, n. (anat.)* organ al tractului urinar.
Harnröhre, *-n, f. (anat.)* uretră.
Harnruhr *f. sg. (med.)* diabet insipid.
Harnsand, *-(e)s, m. sg.* nisip în urină.
harnsauer *adj. (chim.)* de, cu acid uric; **~es Salz** urat.
Harnsäure *f. sg. (chim.)* acid uric.
Harnsonde, *-n, f. (med.)* sondă ureterală, cateter.
Harn|sperre, *-n, f. (med.)* blocaj al căilor urinare.
Harn|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* piatră, calcul în căile urinare.
Harn|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* uree.
Harn|strenge *f. sg. (med.)* tenesm urinar.
harntreibend *adj.* diuretic.
Harn|untersuchung, *-en, f.* analiză a urinei.
Harnvergiftung *f. sg. (med.)* uremie.
Harnver|haltung, **Harnver|stopfung** *f. sg. (med.)* retenție urinară.
Harnweg, *-(e)s, -e, m. (anat.)* cale urinară.
Harnwerkzeuge *pl.* organe urinare.

Harnzapfer, *-s, -, m.* v. Harnsonde.
Harnzwang, *-(e)s, m. sg. (med.)* greutate la urinat, strangurie, tenesm.
Harpune, *-n, f.* harpon.
harpunen, *harpunte, harpunt, vb. (h) intr.* şi *tr.* v. harpunieren.
Harpunengeschütz, *-es, -e, n.*, **Harpunenkanone**, *-n, f.* tun cu care se lansează harponul.
Harpunier, *-s, -e, m.* aruncător de harpon; vânător de balene.
harpunieren, *harpunierte, harpuniert, vb. (h)* **I.** *intr.* a arunca harponul. **II.** *tr.* a lovi, a nimeri cu harponul; **einen Walfisch** ~ a arunca harponul într-o balenă; a prinde o balenă cu harponul.
Harpüse, *-n, f.* răşină de brad, sacâz.
harpüsen, *harpüste, harpüst (du, er harpüst), vb. (h) tr.* a unge cu răşină de brad.
Harpyie [-'py:iə], *-n, f. (mit.)* harpie.
harren, *harrte, geharrt, vb. (h) intr.* (cu *gen.* sau *auf* cu *ac.)* a aştepta cu nerăbdare, cu dor; **wir ~ seiner** îl aşteptăm (cu nerăbdare); **wir ~ auf seine Ankunft** îl aşteptăm să sosească; **diese Aufgabe harrt noch der Lösung** această problemă îşi aşteaptă încă rezolvarea.
Harren, *-s, n. sg.* aşteptare; **mit ~ und Hoffen hat's mancher getroffen** cu răbdare şi tăcere se face agurida miere; **Hoffen und ~ macht manchen zum Narren** speranţa te înşală adeseori; nu te hrăni cu speranţe.
harsch *adj.* **1.** *(despre zăpadă)* îngheţată pe deasupra, cu crustă de gheaţă. **2.** aspru, tare, dur; **~e Worte** cuvinte aspre; **~e Luft** aer aspru, tare.
Harsch, *-(e)s, m. sg.* crustă de zăpadă; zăpadă îngheţată, întăritâ.
harschen, *harschte, geharscht, vb. (s) intr.* **1.** a se întări; **der Schnee harscht** zăpada se întăreşte, prinde pojghiţă; îngheaţă. **2.** *(chir.)* a se cicatriza; **die Wunde harscht** rana se cicatrizează.
Harsch|heit *f. sg.* tărie, duritate.
harschig *adj. (despre zăpadă)* îngheţat.
Harschung *f. sg.* **1.** întărire (a zăpezii). **2.** cicatrizare.
Harst, *-es, -e, m. (reg.)* trupă, pluton; avangardă.
harstid *adv. (reg.)* la vreme de toamnă, toamna.
hart I. *adj.* **1.** tare, vârtos, dur, consistent; **~es Ei** ou (fiert) tare, ou răscopt; **~e Haut** bătătură; **~ es Holz** lemn tare; **~es Lager** aşternut tare; **~es Geld** monedă metalică; *(fam.)* sunători; **eine ~e Währung** o monedă stabilă; **~ wie Marmor** tare ca marmura; **~ gefrorener Boden** pământ îngheţat tun; **eine ~e Nuss** o nucă tare; **jm. eine ~e Nuss zu knacken geben** a pricinui, a da cuiva multă bătaie de cap; **Muss ist eine ~e Nuss** cu «trebuie» nu te joci; *(anat.)* **~e Hirnhaut** duramater; *(med.)* **~er Stuhlgang** scaun tare; **einen ~en Kopf haben** a fi tare de cap; a înţelege greu; **eine ~e Stirn haben** a fi nesimţitor; **einen ~en Nacken** (sau **Sinn) haben** a fi încăpăţânat. **2.** aspru, greu, obositor, apăsător; amarnic; **~e Arbeit** muncă grea, obositoare; **~e Krankheit** boală grea; **~e Zeiten** vremuri grele; **ein ~es Leben führen** a duce o viaţă grea, anevoioasă; **einen ~en Stand haben** a fi într-o situaţie grea; **~er Winter** iarnă cumplită; **~e Kälte** ger straşnic; **~er Kampf** luptă îndârjită; **~es Brot a)** pâine tare, rece; **b)** *(fig.)* pâine amară; **mit ~er Mühe** cu chiu, cu vai; **~es Los** (sau **Schicksal)** soartă grea, amarnică; **~er Verlust** pierdere considerabilă, grea. **3.** rezistent, zdravăn, robust; **ein ~er Soldat** un soldat rezistent, zdravăn; *(sport)* **er ist ~ im Nehmen der Schläge** e rezistent la primirea loviturilor şi *(fig.)* nu se lasă doborât, descurajat. **4.** sever, nemilos, aspru, amarnic; amar; dur; **~ gegen jn. sein** a fi neînduplecat, sever cu cineva; **~e Bedingungen** condiţii grele, vitrege; **~es Gesetz** lege severă; **sie hat ~e Züge** are trăsături aspre, dure; **~er Gesichtsausdruck** expresie, fizionomie aspră; **~er Gläubiger** creditor nemilos, neînduplecat; **er hat ein ~es Herz** are o inimă de piatră; **~es Mittel** mijloc sever; **~e Sitten** moravuri severe; **~e Strafe** pedeapsă severă; **~er Vorwurf** reproş amarnic; **~e Worte** cuvinte aspre, grele; *(în expr.)* **~es Wasser** apă dură; **~er Wein** vin sec; **~e Aussprache** pronunţare dură; **~ aneinander geraten** a se certa violent; *(fon.)* **~e Laute** consoane surde, afonice; *(muz.)* **~e Tonart** ton major; **~er Dreiklang** acord major; *(fiz.)* **~e Strahlung** radiaţie puternică; *(lit.)* **~e Verse** versuri greoaie; *(arte)* **~e Farben** culori stridente, tari; **es geht ~ auf** ~ este totul în joc. **II.** *adv.* **1.** tare, dur, vârtos; **~ liegen** a fi culcat pe tare; **das Essen liegt mir ~ im Magen** mâncarea îmi stă ca un bolovan în stomac; **~ hören** a nu prea auzi, a fi fudul de urechi. **2.** greu, obositor, amar, amarnic; **~ arbeiten** a munci din greu; **~ gewöhnt sein** a fi obişnuit cu o viaţă grea; **etwas ~ büßen** a ispăşi amarnic ceva; **das wird ihn** (sau **ihm) ~ ankommen** are să-i fie greu, are să-l doară, are să sufere; **die Krankheit hat ihn ~ mitgenommen** boala l-a slăbit foarte mult; **es war ~ für ihn** a fost greu, dureros pentru el; **es wird ~ halten zu...** va fi greu să... **3.** sever, nemilos, aspru, amar, amarnic; **~ bestrafen** a pedepsi sever, cu asprime; **jm. ~ zusetzen** sau **jn. ~ anfassen** a umbla fără mănuşi, fără menajamente cu cineva. **4.** foarte aproape, chiar, imediat; **~ am Wege** aproape de tot de drum; **~ an der Wand** imediat lângă zid; **~ vor dem Essen** chiar înainte de mâncare; **jm. ~ auf dem Fuße folgen** a urma pe cineva îndeaproape, a călca pe urmele cuiva; **~ an etwas streifen** a atinge ceva în treacăt, a trece razant pe lângă ceva.
Hart *f. sg.* **1.** *(înv.)* pădure de deal. **2.** *(reg.)* teren nisipos; teren cu pietriş.
Hart|aluminium, *-s, n. sg.* duraluminiu.
Hartbast, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** părţi tari, elastice ale scoarţei utilizate pentru legat. **2.** ţesut mecanic însoţitor al floemului din fasciculele vasculare.
Hartblei, *-(e)s, n. sg.* aliaj din plumb şi antimoniu.
Hartborste, *-n, f. (metal.)* crăpătură (în oţel).
Hartbovist [-vIst, rar şi -fIst], *-(e)s, -e, m. (bot.)* răsuflătoarea-pământului *(Physalis alkekengi).*
Hartbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* tăciune *(Ustilago carbo).*
Hartbraun|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* braunită.
Härte, *-n, f.* **1.** tărie, duritate. **2.** asprime, duritate. **3.** severitate, neîndurerare. **4.** călire (a unui metal), oţelire (a corpurilor); durificare; **~ des Stahls** călire a oţelului. **5.** *(med.)* constipaţie.
Hartebeest, *-(e)s, -e, n. (zool.)* bivol indian *(Bos bubalus).*
Härtefall, *-(e)s, -fälle, m.* caz dificil, dur.
Härtefonds, *-, -, m. (ec.)* fond (de bani) de urgenţă.
Härtegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de duritate.
Härteklausel, *-n, -f., (jur.)* clauză prin care trebuie evitate sau achitate cazurile dificile.
Härtemittel, *-s, -, n.*, **Härter**, *-s, -, m. (metal.)* substanţă de călire, de durificare (a metalelor).
härten, *härtete, gehärtet (du härtest, er härtet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întări, a durifica. **2.** *(metal.)* a căli. **3.** *(fig.)* a oţeli. **II.** *refl.* a se întări, a se oţeli.
Härten, *-s, n. sg.* **1.** *(metal.)* călire. **2.** întărire, călire, oţelire.
Härteprüfung, *-en, f.*, **Härtetest**, *-s, -s, m.* test de duritate.
Härtepulver [-fe şi -ve], *-s, -, n. (tehn.)* praf pentru călirea pilelor.
Härteskala, *-len, f. (tehn.)* scară de duritate.
Härte|stufe, *-n, f.* v. Härtegrad.
Härteverfahren, *-s, -, n.* prodeceu de durificare, întărire.
Härtewert, *-es, -e, m. (metal.)* cifră de duritate.
Härtezahl, *-en, f. (tehn.)* duritate.
Hartflügler *pl. (entom.)* coleoptere.
hartfratsch *adj. (reg.)* lacom, mâncăcios, sac fără fund.
Hartfutter, *-s, n. sg.* furaje din uruială de grăunţe şi din coceni.
hart gekocht I. *part. trec.* de la hart kochen. **II.** *adj.* fiert tare; **~e Eier** ouă tari, răscoapte.
Hartgeld, *-(e)s, n. sg.* monedă metalică.
hart gesotten *adj.* **1.** v. hart gekocht. **2.** *(fig.)* înrăit; uns cu toate unsorile; **~er Sünder** păcătos înrăit, îmbătrânit în rele.
Hartge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă dură, tare.
Hartgras, *-es, n. sg. (bot.)* şuvar vârtos *(Poa (sclerochlea) dura).*
Hartgummi, *-s, n. sg.* ebonită.
Hartguss, *-es, m. sg. (metal.)* fontă dură, fontă cu coajă dură.
hart|haarig *adj.* cu păr aspru.
Hart|harz, *-es, -e, n.* răşină solidă.
hart|häutig *adj.* **1.** *(zool.)* cu piele groasă, pahiderm. **2.** *(fig.)* nesimţitor, insensibil; nemilos, neîndurător; crud.
hart|herzig *adj.* neîndurător, nemilos, insensibil.
Hart|herzigkeit *f. sg.* neîndurare, cruzime.
Hart|heu, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniţă *(Hypericum perforatum).*
Hart|holz, *-es, n. sg.* **1.** lemn (de esenţă) tare. **2.** *(bot.)* inimă a lemnului.
hart|hörig *adj. (reg.)* tare de ureche, cam surd.
Hart|hörigkeit *f. sg. (reg.)* auz slab, surzenie (parţială).
Hartkäse, *-s, -, m.* brânză (de tăiat felii).
Hartkautschuk, *-s, m.* (şi *n.) sg.* cauciuc vulcanizat.
Hartkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* **1.** persoană îndărătnică, încăpăţânată. **2.** om greu de cap.
hartköpfig *adj.* **1.** îndărătnic, încăpăţânat, recalcitrant. **2.** tare de cap.
Hartköpfigkeit *f. sg.* **1.** încăpăţânare, îndărătnicie. **2.** lipsă de inteligenţă.
Hartlaubgebüsch, *-(e)s, -e, n. (bot.)* tufăriş mediteranean cu frunza rigidă (ca dafinul, măslinul etc.).
Hartlaubgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă lemnoasă mediteraneană cu frunza rigidă.
Hartlaubwald, *-(e)s, -wälder, m. (bot.)* pădure de arbuşti şi tufe mediteraneene cu frunze rigide.
Hartläufer, *-s, -, m. (zool.)* porc african *(Phacocoerus aethiopicus).*
hartleibig *adj.* **1.** *(med.)* constipat; **~ sein** a fi constipat. **2.** îndărătnic, încăpăţânat, recalcitrant. **3.** *(glumeţ)* zgârcit, avar.
Hartleibigkeit *f. sg.* **1.** *(med.)* constipaţie. **2.** *(reg.)* îndărătnicie, încăpăţânare. **3.** *(glumeţ)* zgârcenie.
Hartleinen, *-s, n. sg. (chim.)* textolit.
härtlich *adj.* tărişor, tăricel.
Härtling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* varietate de piersică *(Prunus persica).* **2.** *(geol.)* rocă in situ. **3.** *(metal.)* aliaj de fier şi cositor.
Hartlot, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* aliaj pentru lipitură tare, pentru brazură.
hartmäulig *adj.* **1.** *(despre cai)* tare de gură. **2.** *(fig.)* greu de condus.
Hartmäuligkeit *f. sg.* tărie a gurii (la cai).
Hartmetall, *-s, -e, n. (tehn.)* **1.** metal dur. **2.** aliaj dur; dolotit. **3.** aliaj alb de zinc, aliaj glico. **4.** aliaj alb antifricţiune (pentru paliere).
Hartmetallfabrik, *-en, f.* v. Hartmetallwerk.
Hartmetall|stahl, *-(e)s, -e* (şi *-stähle), m.* **1.** oţel din metal dur. **2.** cuţit din metal dur.
Hartmetallwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** uzină de metale dure. **2.** fabrică de obiecte, de mărfuri din metal dur.
Hartmetallwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă din metal dur.
Hartmond, *-(e)s, m. sg. (înv.)* ianuarie, gerar, ghenar.
hartnäckig *adj.* îndărătnic, încăpăţânat; înverşunat, îndârjit; perseverent; *(adverbial)* **auf etwas** *(dat.)* **~ bestehen** a susţine ceva cu înverşunare, cu orice preţ, a cere ceva cu stăruinţă; **er widersetzte sich ~ meinen Befehlen** s-a opus cu încăpăţânare ordinelor mele.
Hartnäckigkeit *f. sg.* îndărătnicie, încăpăţânare; îndârjire; înverşunare; perseverenţă.
Hartpackung, *-en, f.* pachet de ţigări din carton tare.
Hartplatz, *-es, -plätze, m. (sport)* teren de sport, mai ales de tenis, impermeabil.
Hartriegel, *-s, -, m. (bot.)* **1.** corn *(Cornus);* **roter ~** sânger *(Cornus sanguinea);* **schwedischer ~** corn suedez *(Cornus suscica).* **2.** măliniţă, lemn-câinesc *(Ligustrum vulgare).*
hartrindig *adj.* **1.** cu coajă tare. **2.** *(bot.)* cortical.
Hartsalz, *-es, n. sg. (mineral.)* kainit (sare dublă de potasiu şi magneziu).
Hartsäufer, *-s, -, m. (vulg.)* persoană care consumă mult alcool.
hartschalig *adj.* cu coajă tare.
Hartschicht, *-en, f. (bot.)* pericarp lemnos, sclerenchim.
Hartschier, *-s, -e, m. (înv.)* arcaş, soldat din garda bavareză.
hartschlächtig *adj. (vet.; despre cai)* cu cornaj.
Hartschlächtigkeit *f. sg. (vet.)* cornaj.
Hartsein, *-s, n. sg.* **1.** duritate, tărie. **2.** asprime, severitate, faptul de a fi aspru, sever, nemilos.
Hartsinn, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Hartherzigkeit. **2.** v. Hartnäckigkeit.
Hart|spiritus, *-, m. sg.* spirt solid (în pastile).
Hart|stahlguss, *-es, m. sg.* **1.** fontă de oţel dur. **2.** turnare a fontei de oţel dur.
Hart|steingut, *-(e)s, n. sg.* faianţă fină.
Hart|stück, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* bloc, masă de la afinare.

Hart|traber, *-s, -, m.* **1.** cal cu trap mare, trăpaș. **2.** oaie bolnavă de capie.
Hartung, *-s, m. sg. (înv.)* v. Hartmond.
Härtung, *-en, f.* **1.** *(fiz. atomică)* durizare. **2.** *(metal.)* călire; oțelire.
Hartwährungsland, *-(e)s, -länder, n. (ec.).* țară cu monedă forte.
Hartwalze, *-n, f.* cilindru, valț din fontă dură (la suprafață).
Härtwasser, *-s, n. sg.* apă de călit.
Hartweizen, *-s, m. sg.* grâu tare, sticlos, grâu arnăut *(Triticum durum).*
Hartwerden, *-s, n. sg.* întărire, solidificare, consolidare.
Hartwurst, *-würste, f.* salam.
Hartzinn, *-(e)s, n. sg. (metal.)* staniu dur, metal Britania.
Harz, *-es, -e, n.* rășină; **flüssige ~e** rășini lichide, terebentine; **hartes ~** v. Hartharz.
harz|ähnlich, **harz|artig** *adj.* rășinos.
Harzbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore rășinos.
Harzdrüse, *-n, f. (bol.)* glandă rășinoasă.
Harz|einsammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lucrător(-oare) care recoltează rășina.
Harz|elektrizität *f. sg. (fiz.)* electricitate negativă; electricitate rășinoasă.
harzen, *harzte, geharzt, (du, er harzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** și *intr.* a cresta, a extrage rășina din copaci (crestându-i). **2.** a unge cu rășină, a da cu rășină. **II.** *intr.* **1.** *(despre copaci)* a da, a secreta rășină. **2.** *(impers., în expr.)* **es harzt a)** (se) lipește, e lipicios: **b)** *(reg., elv.) (fig.)* ține în loc, nu merge înainte.
Harzer[1], *-s, -, m.* răzuitor de rășină.
Harzer[2], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) din Munții Harz. **2.** *(atributiv)* din Harz; **~ Kanarienvogel** canar din Harz; **~ Käse** brânză de Harz; **~ Bauer** colivie.
Harzfackel, *-n, f.* torță, făclie de rășină.
harzförmig *adj.* ca rășina.
Harzfluss, *-es, m. sg. (bot.)* rezinoză, scurgere (prea abundentă) a rășinii.
Harzgalle, *-n, f. (bot.)* vână, tăietură, pungă, pată de rășină.
Harzgang, *-(e)s, -gänge, m. (bot.)* canal rezinifer (mai ales la conifere).
harzgebend *adj.* care dă rășină.
Harzgefäße *pl. (bot.)* vase rezinifere.
Harzgegend *f. sg.* regiunea Munților Harz.
Harzgewinnung *f. sg.* extragere a rășinii.
harzicht *(înv.)*, **harzig** *adj.* **1.** rășinos. **2.** lipicios (ca rășina).
Harzkanal, *-(e)s, -näle, m.* v. Harzgang.
Harzkohle, *-n, f. (mine)* cărbune bituminos.
Harzkorb, *-(e)s, -körbe, m. (forest.)* coș în care se adună rășina.
Harzkuchen, *-s, -, m.* turtă de rășină.
Harzleimseife *f. sg.* săpun de clei cu rășină.
Harzmaus, *-mäuse, f. (zool.)* șoarece de Harz *(Hypudoeus klareolus).*
Harz|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de rășină.
Harzpflanze, *-n, f.* plantă rășinoasă.
Harzsalbe, *-n, f. (farm.)* unguent rășinos.
Harzsäure, *-n, f.* acid rezinic.
Harz|stoffe *pl. (chim.)* rășini; materii rășinoase.
Harztanne, *-n, f.* brad bogat în rășină.
harztragend *adj.* v. harzgebend.
Harzwasser, *-s, -, n.* apă gumată.
Hasard, *-s, n. sg.* **1.** *(iron.)* hazard, noroc, întâmplare. **2.** joc de noroc.
Hasardeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(iron.)* persoană care joacă la jocuri de noroc. **2.** *(fig.)* persoană îndrăzneață, care riscă, care pune totul pe o carte.
hasardieren, *hasardierte, hasardiert, vb. (h) intr.* a risca, a se hazarda, a îndrăzni, a se aventura.
Hasard|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de noroc.
Hasard|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jucător(-oare), persoană care joacă jocuri de noroc.
hasch! *interj.* **1.** prinde-l! **2.** te-am prins!
Hasch, *-s, n. sg.* v. Haschisch.
Hasche, *-s, -s, n.* tocătură; pateu.
Haschekater, *-s*, **Haschemann**, *-(e)s, m. sg.* jocul de-a prinselea; **~ spielen** a se juca de-a prinselea.
haschen, *haschte, gehascht, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca, a prinde, a înhăța; **man wollte einen Dieb ~** au vrut să prindă un hoț. **II.** *intr.* a căuta, a încerca să prindă, a face mișcarea de prins, de apucat; **nach Fliegen ~** a căuta să prindă muște; *(fig.)* a alerga, a umbla (după ceva); **nach Effekt ~** a umbla după efecte; a vâna efecte, senzație; **nach Witz ~** a căuta să facă spirite; **nach Lob ~** a alerga după laude. **III.** *refl. reciproc* a se prinde (în joacă), a se juca de-a prinselea; **die Kinder ~ sich** copiii se joacă de-a prinselea.
Haschen, *-s, n. sg.* **1.** *(reg.)* apucat, prins. **2.** *(fig.)* goană (după ceva). **3.** (joc) de-a prinselea.
Häs|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Hase) iepuraș.
Haschens, *-, n. sg. (reg.)* (joc) de-a prinselea.
Hascher, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f.* **1.** *(austr.)* persoană săracă. **2.** persoană care consumă hașiș.
Häscher, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* portărel. **2.** *(poet., fam.)* poteraș, zbir, agent de poliție, copoi.
Häscherbande, *-n, f.* v. Häscherschar.
Hascherei *f. sg. (fam.)* **1.** manie de a alerga după ceva. **2.** *sg.* purtare, procedeu de poteras, de copoi, de polițist; polițism.
Hascherl, *-s, -, n. (reg.; fam.)* **1.** cerșetor. **2.** mititelul, bietul de el; pui de bogdaproste.
häschermäßig *adj.* ca jandarmii, de jandarm; polițienesc.
Häscherschar, *-en, f.* poteră.
Hasch|haschspiel, *-(e)s, -e, n. (fam.)* joc de-a prinselea.
haschieren, *haschierte, haschiert, vb. (h) tr.* a toca mărunt (carne, zarzavat etc.).
Haschisch *m.* și *n. sg.* hașiș.
Haschischrausch, *-es, m. sg.* beție de hașiș.
Haschmich *m. sg. (fam. în expr.)* **einen ~ haben** a nu fi în toate mințile.
Hase, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* iepure *(Lepus);* **weißer ~** iepure alb; **grauer ~** iepure cenușiu; **junger ~** vătui, șoldan; *(fig.)* **da liegt der ~ im Pfeffer** aici e aici, aici e greutatea, aici e buba; **sehen, wie der ~ läuft** a vedea ce întorsătură ia o afacere, cum decurg lucrurile, cum merge treaba; **dort sagen sich Hasen und Füchse gute Nacht** pe unde nu calcă nimeni, nici pasărea nu zboară; la dracu-n praznic, la capătul pământului, unde a dus mutu' iapa; **viele Hunde sind des ~n Tod** dușmani mulți, înfrângere sigură; **er ist auch kein heuriger ~ mehr** nu mai e nici el de ieri, de alaltăieri; *(fam.)* **ein alter ~ sein** a avea experiență (într-un anumit domeniu). **2.** *(fig.)* laș, fricos; **er ist ein wahrer ~** e un fricos și jumătate; **mein Name ist ~ (ich weiß von nichts)** nu știu absolut nimic, n-am nici un amestec, pe mine lăsați-mă în pace. **3.** *(cul., în expr.)* **falscher ~** carne tocată friptă la cuptor.
Hasel[1], *-s, -, m. (iht., reg.)* clean *(Squalius leuciscus).*
Hasel[2], *-n, f. (bot.)* alun *(Corylus avellana); (reg.; în expr.)* **in die ~n gehen** a face o vizită de noapte (unei fete).
Haselant, *-en, -en, m.* glumeț, bufon, saltimbanc, paiață.
Haselbeere, *-n, f. (bot.)* v. Heidelbeere.
Haselbusch, *-es, -büsche, m.* tufă de alun, tufiș de aluni, aluniș.
Hasel|erde *f. sg.* v. Haselgrund.
Haselgebüsch, *-(e)s, -e, n.* aluniș.
Haselgerte, *-n, f.* nuia, joardă de alun.
Haselgrund, *-(e)s, m. sg.* sol format din pietriș, argilă roșie și pământ negru, afânat.
Haselhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță de munte, alunar, nucar *(Nucifraga caryocatactes).*
Haselherd, *- (e)s, m. sg.* v. Haselgrund.
Haselhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* ierunică, găinușă *(Tetrastes bonasia).*
haselieren, *haselierte, haseliert, vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a face glume, nebunii, ghidușii. **2.** a face mare tărăboi. **3.** a face pe grozavul, a se făli.
Haseling, *-s, -e, m.* v. Hasel[1].
Haselkätzchen, *-s, -, n. (bot.)* inflorescență masculină a alunului, mâțișor de alun.
Haselmaus, *-mäuse, f. (zool.)* alunar *(Muscardinus avellanarius);* **große ~** alunar mare *(Eliomys quercinus).*
Haselnuss, *-nüsse, f.* **1.** v. Haselnussstrauch. **2.** alună.
haselnussbraun *adj.* brun ca aluna, de culoarea alunei.
Haselnussrüssler, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriță de alun *(Bruchus avellanus).*
Haselnuss|staude, *-n, f.* v. Haselnussstrauch.
Haselnuss|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* alun *(Corylus avellana).*
Haselnussverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare) de alune.
Haselrute, *-n, f.* v. Haselgerte.
Hasel|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** v. Hasel[2]. **2.** băț, toiag de alun.
Hasel|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Haselnussstrauch.
Haselwurz *f. sg. (bot.)* popălnic *(Asarum europaeum).*
Hasen|art, *-en, f.* **1.** specie de iepure. **2.** *sg. (în expr.)* **nach ~** iepurește.
hasen|artig *adj.* și *adv.* ca iepurele, iepuresc; iepurește.
Hasenbacke, *-n, f. (vet.)* jardă, iepurariță, curbă (exostoz la jaretul calului).
Hasenbalg, *-(e)s, -bälge, m.* blană de iepure (jupuită întreagă de pe animal); blăniță de iepure.
Hasenbarm, *-(e)s, -bärme, m. (bot.)* drobișor păros *(Genista pilosa).*
Hasenböckchen, *-s, -, n. (entom.)* gornic, croitor *(Cerambyx ceroto).*
Hasenbraten, *-s, -, m.* friptură de iepure.
Hasenbrot, *-(e)s, -e, n.* **I.** rest de pâine uscată adus înapoi de la vânătoare, din excursie sau de la locul de muncă. **II.** *(bot.)* **1.** barba-caprii *(Tragopogon pratensis).* **2.** mălaiul-cucului *(Luzula campestris).* **3.** tremurătoare *(Briza media).* **4.** măcriș iepuresc *(Oxalis acetosella).* **5.** tătăneasă *(Symphytum officinale).*
Hasenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de iepure.
Hasenfett, *-(e)s, n. sg.* grăsime de iepure.
Hasenfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de iepure.
Hasenfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior, labă de iepure. **2.** *(fig.)* fricos, laș, poltron; **Hans ~** fricos.
hasenfüßig *adj.* fricos, laș, poltron; timid, lipsit de îndrăzneală.
Hasenfutter, *-s, n. sg.* **1.** hrană pentru iepuri. **2.** căptușeală din blană de iepure.
Hasengarn, *-(e)s, -e, n.* plasă pentru prins iepuri.
Hasenhacke, *-n, f.* protuberanță, umflătură la articulațiile tibio-tarsiene ale picioarelor din spate (la cai sau vite).
hasenhaft *adj.* **1.** fricos, laș; timid, lipsit de îndrăzneală. **2.** prost, nebun, lipsit de înțelepciune; nebunesc, prostesc.
Hasenheide, *-n, f.* câmp cu mărăcini.
Hasenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de iepure. **2.** *(fig.)* fricos, laș; persoană fără curaj; timid.
hasenherzig *adj.* fricos, laș, fără curaj, timid.
Hasenhetze, *-n, f. (vân.)* vânătoare de iepuri prin gonire.
Hasenhund, *-(e)s, -e, m. (vân.)* ogar.
Hasenjagd, *-en, f.* vânătoare de iepuri.
Hasenjung(e), *-(e)n, n. sg. (austr.)* v. Hasenklein.
Hasenklee, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** papanași, mâțișori *(Trifolium arvense).* **2.** măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella).* **3.** trifoi de câmp *(Trifolium campestre).* **4.** trifoi negru *(Trifolium pannonicum).* **5.** trifoi roșu *(Trifolium rubens).* **6.** nipralâ *(Lupinus luteus).* **7.** trifoi mărunt *(Medicago lupulina).*
Hasenklein, *-s, n. sg.* **1.** mărunțaie de iepure. **2.** mâncare gătită din mărunțaie de iepure.
Hasenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de iepure.
Hasenkraut, *-es, n. sg. (bot.)* gălbenași *(Crepis tectorum).*
Hasenlager, *-s, -, n.* culcuș al iepurelui.
Hasenlattich, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** zgrăbunțică, salata-câinelui *(Lapsana communis).* **2.** salata-iepurelui *(Prenanthes purpurea).*
Hasenlippe, *-n, f.* v. Hasenscharte.
Hasenmännchen, *-s, -, n.* iepure (mascul), iepuroi.
Hasenmaus, *-mäuse, f. (zool.)* iepure-șoarece (care dă blana «chinchillones») *(Lagidium peruanum).*
Hasen|ohr, *-(e)s, -en, n.* **1.** ureche de iepure. **2.** *(bot.)* urechea-iepurelui, urechelniță *(Bupleurum rotundifolium).* **3.** *(bot.)* (ciuperca) urechea-babei *(Peziza).*
Hasen|öhrchen, *-s, -, n.* v. Hasenohr **(2, 3).**

Hasenpanier, *-s, n. sg. (în expr.)* **das ~ ergreifen** a o lua la fugă, la sănătoasa, a o şterge (ruşinos), a o tuli.
Hasenpappel, *-n, f. (bot.)* nalbă mare *(Althaea officinalis).*
Hasenpastete, *-n, f. (cul.)* pateu (din carne) de iepure.
Hasenpelz, *-es, -e, m.* blană de iepure.
Hasenpfeffer, *-s, -, m. (cul.)* tocăniţă de măruntaie de iepure.
Hasenpfötchen, *-s, -, n.* lăbuţă de iepure.
Hasenquäke, *-n, f. (vân.)* fluier de ademenit iepurii, ţivlitoare.
hasenrein *adj.* **1.** *(vân., despre câini)* care nu se atinge de iepure, dresat pentru vânatul mare. **2.** *(fig., fam.)* suspect.
Hasenröhrchen, *-s, -, n. (bot.)* pitarcă *(Boletus versipellis).*
Hasen|sarg, *-(e)s, -särge, m. (vân., glumeţ)* traistă de vânătoare.
Hasenscharte, *-n, f. (med.)* buză spintecată, buză de iepure.
Hasenschlaf, *-(e)s, m. sg.* somn foarte uşor, somn iepuresc; **einen ~ haben** a dormi iepureşte.
Hasenschrot, *-(e)s, n. sg.* alice mici (pentru iepuri).
Hasen|spat, *-(e)s, -e, n. (vet.)* spavan (exostoz la cai).
Hasen|springer, *-s, -, m. (zool.)* cangur *(Macropus giganteus).*
Hasen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (vân.)* **1.** săritură de iepure. **2.** picior dinapoi la iepure.
Hasen|spur, *-en, f. (vân.)* urmă de iepuri.
Hasentäubling, *-s, -e, m. (bot.)* vineţică, păinişoară *(Rusula delica).*
Hasenweibchen, *-s, -, n.* v. Häsin.
hasig *adj. (fam.)* fricos, timid.
Häsin, *-nen, f.* iepuroaică.
Häslein, *-s, -, n. (dim.* de la Hase) iepuraş, şoldan.
Haslinger, *-s, -, m. (reg.)* nuia de alun.
Haspe, *-n, f.* cârlig în care se prind balamale.
Haspel, *-s, -, m.*, **Haspel**, *-n, f.* **1.** *(text.)* depănătoare, vârtelniţă. **2.** v. Haspelbaum. **3.** *(mine)* vârtej, troliu de mină (de ridicat greutăţi din mină). **4.** manivelă. **5.** *(tăb., boiangerie)* cadă, butoi cu palete. **6.** *(inv.)* scul.
Haspelbank, *-bänke, f. (text.)* maşină de depănat gogoşi de mătase.
Haspelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* arbore de macara.
Haspelbecken, *-s, -, n. (text.)* căldare, vană de depănat gogoşile de mătase.
Haspelei, *-en, f.* **1.** *sg.* depănat continuu sau repetat. **2.** *(fig.)* pripă, treabă pripită şi împrăştiată.
Haspeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (text.)* depănător(-oare).
Haspelge|stell, *-s, -e, n.* soclu de macara.
haspelig *adj.* pripit, grăbit; neliniştit; distrat, împrăştiat.
Haspelkette, *-n, f. (tehn.)* lanţ de macara, de vârtej.
Haspelkrone, *-n, f. (text.)* tobă (scheletică a maşinii de depănat).
Haspelmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de depănat.
haspeln, *haspelte, gehaspelt (ich hasp(e)le) vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* **1.** a depăna. **2.** *(tehn.)* a ridica cu scripeţi. **II.** *intr. (fig.)* **1.** a se pripi; a vorbi, a lucra pripit, încurcat, dezordonat, fără rost; **sie haspelten auseinander** se risipiră în grabă. **2.** a se chinui, a se necăji, a se munci, a se trudi, a se speti.
Haspelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de macara, vârtej.
Haspelwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore, axă de vârtej, macara.
Haspelwinde, *-n, f. (tehn.)* vârtej, troliu cu tobă.
Haspen, *-s, -, m.* v. Haspe.
Haspler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Haspeler.
hasplig *adj.* v. haspelig.
Hass, *-es, m. sg.* ură; **bitterer ~** ură neîmpăcată; **auf** (cu *ac.)* sau **gegen jn. ~ fassen** (sau **haben, hegen, empfinden)** a urî pe cineva, a avea ură faţă de cineva; **ich lade seinen ~ auf mich** îmi atrag ura lui; **~ bei jm. schüren** a aţâţa ura cuiva; *(fam.)* **(einen) ~ auf jn. haben** (sau **kriegen)** a se înfuria pe cineva.
Häss, *-es, n. sg. (reg.)* îmbrăcăminte.
Hass|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire a urii.
Hassel, *-n, f. (reg.)* v. Hasel[1].
Hasselpock, *-(e)s, -pöcke, m. (zool.)* brotăcel *(Hyla arborea).*
hassen, *hasste, gehasst. (du, er hasst) vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a urî; **bis auf (**sau **in) den Tod ~** a urî (pe cineva) de moarte, până la moarte; **erbittert ~** a urî cu înverşunare; **ich hasse es, wenn...** nu-mi place când, detest când... **2.** *(vân.) (despre păsări de pradă)* a se năpusti, a tăbărî, a ataca..
hassenswert, **hassenswürdig** *adj.* odios.
Hasser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care urăşte; duşman(că).
hass|erfüllt *adj.* plin de ură; **mit ~en Augen** cu ochi plini de ură.
Hass er|regend *adj.* odios.
Hassgefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de ură.
hässlich *adj.* **1.** *(ca înfăţişare)* urât; respingător. **2.** *(fig.)* urât, care repugnă, repugnabil; **das war sehr ~ von dir** asta a fost urât din partea ta; **~ (von jm.) sprechen** a vorbi urât (despre cineva); *(fig.)* neplăcut; **ein ~er Vorfall** un incident neplăcut. **3.** timorat; umil.
Hässlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* urâţenie. **2.** *(rar)* mârşăvie, turpitudine, ticăloşie.
Hassliebe, *-n, f.* sentiment contradictoriu puternic care oscilează între ură şi iubire.
Hasspropaganda *f. sg.* propagandă de ură.
Hass|tirade, *-n, f.* tiradă dictată de ură.
hassverzerrt *adj.* schimonosit de ură.
hassvoll *adj.* plin de ură.
hast *ind. prez. pers. a* 2-*a sg.* de la haben.
Hast *f. sg.* grabă, pripă; **in der (größten) ~** sau **mit ~** în (cea mai mare) grabă, grăbit; în pripă, pripit; **voll wilder ~, in aller ~** în graba mare, în pripă.
haste *presc.* de la hast du *(în expr., fam.)* **(was) ~, was kannste** scapă cine poate; **~ was, biste was** şi bogat şi bine văzut.
hasten, *hastete, gehastet (du hastest, er hastet) vb. (h) intr.* şi *refl.* a se grăbi; a se pripi; a se agita; *(impers.)* **es hastet nicht** nu e urgent, nu e nici o grabă, nu dau turcii.
hastend I. *part. prez.* de la hasten. **II.** *adj.* febril, agitat; **das ~e Treiben unserer Zeit** ritmul febril al timpurilor noastre.
hastig *adj.* grăbit, pripit, iute; febril, agitat; *(adv.)* **sie fiel ihm ~ in die Rede** l-a întrerupt brusc.
Hastigkeit *f. sg.* **1.** grabă, pripă, pripeală. **2.** bruschete, febrilitate, agitaţie.
hastlos *adj.* fără grabă, încet, molcom, domol.
hat *ind. prez. pers. a* 3-*a sg.* de la haben.
Hat *n. sg. (com.)* creanţă.
Hatsche, *-n, f.* **1.** *(înv.)* raţă. **2.** *pl. (peior.)* pantofi, papuci, târlici.
Hätschelei, *-en, f. (peior.)* dezmierdare, alintare, răsfăţ; mângâiere.
Hätschelkind, *-(e)s, -er, n. (adesea peior.)* copil preferat, alintat, răsfăţat.
hätscheln, *hätschelte, gehätschelt (ich hätsch(e)le) vb. (h) tr.* **1.** a dezmierda, a alinta, a răsfăţa; a mângâia. **2.** *(adesea peior.)* a răsfăţa, a prefera pe cineva; **der junge Autor wurde anfangs von der Presse gehätschelt** tânărul autor a fost la început răsfăţatul presei.
Hätschelung, *-en, f.* v. Hätschelei.
hatschen, *hatschte, gehatscht, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a umbla. **2.** a umbla târşit; a lipăi. **3.** v. hätscheln.
Hatscher, *-s, -, m. (austr., fam.)* **1.** pantof vechi, uzat. **2.** marş lung şi obositor.
hatschert *adj. (austr., fam.)* greoi, care şchioapătă.
hat|schi *interj. (fam.)* hapciu!
Hatschier, *-s, -e, m.* v. Hartschier.
hatte *ind. imperf. pers.* 1 şi a 3-a *sg.* de la haben.
Hatz, *-en, f.* **1.** *(vân.)* goană, hăituială. **2.** *(fig.)* urmărire. **3.** haită (de câini de vânătoare). **4.** petrecere zgomotoasă. **5.** alergătură, agitaţie, hăituială. **6.** *(reg.)* mulţime. **7.** *(reg.)* necaz, mânie.
Hatzband, *-(e)s, -bänder, n. (vân.)* zgardă.
hätzen, *hätzte, gehätzt (du, er hätzt) vb. (h) tr.* v. hetzen.
hat|zi *interj.* v. hatschi.
Hau, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(inv.)* lovitură, *(vulg.)* **einen ~ (mit der Wichsbürste) haben** a nu fi întreg la minte, a avea o capacitate intelectuală limitată. **2.** *sg. (forest.)* tăiere a copacilor. **3.** *(forest.)* luminiş. **4.** *(reg.)* parte, cotă-parte la pădurea comunală.
Hau|amboss, *-es, -e, m.* nicovală.
Haubajonett, *-s, -e, n. (mil.)* sabie-baionetă.
Haubank, *-bänke, f.* bancă de dulgher, capră de cioplit.
haubar *adj. (forest.; despre păduri şi copaci)* care se poate tăia, exploatabil.
Haubarg şi **Hauberg**, *-(e)s, -e, m.* casă ţărănească mare în regiunile frizice de nord.
Haubarkeits|alter, *-s, -, n. (forest.)* vârstă optimă a copacilor la care pot fi tăiaţi.
Häub|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Haube **(1))** scufiţă.
Haube, *-n, f.* **1.** scufie, bonetă; **unter die ~ bringen** a mărita; **unter die ~ kommen** a se mărita. **2.** *(ist.)* (un fel de) coif medieval. **3.** moţ (la păsări). **4.** *(tehn.)* clopot; cutie a mecanismului; manta, învelitoare; capotă; capac. **5.** *(vân.)* cursă, plasă. **6.** căciuliţă, glugă (la şoimii dresaţi). **7.** *(arhit.)* coamă (a zidului), calotă. **8.** *(zool.)* ciur, al doilea stomac la rumegătoare. **9.** *(mat.)* calotă (de sferă). **10.** cască de uscat părul.
hauben, *haubte, gehaubt, vb. (h) tr.* a pune (cuiva) o scufie, o bonetă în cap.
Hauben|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur moţat *(Spizaëtus bellicosus).*
hauben|artig *adj.* **1.** în formă de bonetă. **2.** ca un moţ.
Haubenband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de bonetă.
Haubendach, *-(e)s, -dächer, n. (arhit.)* acoperiş în formă de boltă.
Hauben|ente, *-n, f. (ornit.)* raţă moţată *(Fuligula cristata).*
haubenförmig *adj.* v. haubenartig.
Haubengewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă în arc mănăstiresc.
Haubenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (înv.)* calotă de lemn sau de mucava pe care se lucrează sau se păstrează bonetele.
Haubenlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlan, ciocârlie moţată *(Alauda cristata).*
Haubenmacherin, *-nen, f. (înv.)* bonetieră.
Haubenmeise, *-n, f. (ornit.)* piţigoi moţat *(Parus cristatus).*
Haubenmuster, *-s, -, n.* tipar, model de bonetă.
Haubenschachtel, *-n, f.* cutie de bonete.
Haubenschleife, *-n, f.* fundă la bonetă.
Hauben|steißfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* pescăruş, pescărel moţat *(Podiceps cristatus).*
Hauben|stock, *- (e)s, -stöcke, m.* v. Haubenkopf.
Haubentaucher, *-s, -, m,* v. Haubensteißfuß.
Haubenwachtel, *-n, f. (ornit.)* prepeliţă moţată *(Coturnix cristatus).*
Hauberg, *-(e)s, -e, m.* v. Haubarg.
Haubitze, *-n, f. (mil.)* obuzier; *(fam.)* **voll wie eine ~** beat turtă.
Haubitzenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* tir de obuzier.
Haubitzengranate, *-n, f. (mil.)* obuz.
Haubitzenkanone, *-n, f. (mil.)* tun-obuzier.
Haubitzenkugel, *-n, f.* v. Haubitzengranate.
Haubitzfeuer, *-s, n. sg.* v. Haubitzenfeuer.
Haubitzgranate, *-n, f.* v. Haubitzengranate.
Haubitzkanone, *-n, f.* v. Haubitzenkanone.
Haubitzkugel, *-n, f.* v. Haubitzenkugel.
Haublock, *-(e)s, -blöcke, m.* **1.** butuc de tăiat lemne. **2.** butuc de măcelărie.
Hauch, *-(e)s, -e, m.* **1.** respiraţie, răsuflare, suflare; **den letzten ~ von sich** *(dat.)* **geben** a-şi da duhul; **der letzte ~ eines Sterbenden** ultima suflare a unui muribund. **2.** suflu. undă, adiere; **ein ~ von Rosenduft** o adiere de parfum de trandafiri; *(fig.)* aer, iz, parfum; **ein ~ des antiken Geistes** un iz de antichitate; **ein ~ von Melancholie** o uşoară urmă de melancolie. **3.** *(fon.)* aspiraţie. **4.** suflu; eflorescenţă, aburelă.
Hauchbild, *-(e)s, -er, n.* mică poză pe hârtie de celofan, care se încovoaie când se suflă pe ea sau se aşază pe mâna caldă.
hauchdünn *adj.* foarte subţire, fin ca un suflu; imaterial, inconsistent, diafan; *(sport)* **ein ~er Sieg** o victorie la limită.
hauchen, *hauchte, gehaucht, vb. (h) intr.* **1.** a sufla; **in die Finger ~** a-şi sufla în palme; **auf die Brillengläser ~** a-şi aburi sticlele ochelarilor. **2.** (şi *tr.)* a şuşoti; a şopti; **sie hauchte leise ein paar Worte** şopti încet câteva cuvinte. **3.** a adia; a susura; **Frühling haucht aus allen Zweigen** primăvara adie din toate rămurelele.

hauchfein *adj.* extrem de fin; **eine ~e Zeichnung** un desen foarte fin.
Hauchlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet aspirat.
hauchzart *adj.* foarte delicat, foarte gingaş.
Hauchzeichen, *-s, -, n. (fon.)* semn al aspiraţiei.
Haud, *-en, f. (reg.)* turmă, cireadă.
Haudegen, *-s, -, m.* **1.** paloş, spadă. **2.** *(fig.)* luptător; spadasin; **alter ~** soldat bătrân, vechi luptător.
häuden, *häudete, gehäudet (du häudest, er häudet) vb. (h) tr. (reg.)* a păzi (turma).
Hauderer, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cărăuş, chirigiu; birjar. **2.** persoană nehotărâtă, şovăitoare.
häudern, *häuderte, gehäudert vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ţine trăsuri de închiriat. **2.** *(pop.)* a hoinări. **3.** a ezita, a şovăi.
Haue, *-n, f.* **1.** sapă; târnăcop. **2.** *(morărit)* fier al fusului. **3.** *(mine)* ciocan de abataj. **4.** *sg. (fam.)* bătaie; **~ kriegen** (sau **bekommen**) a mânca bătaie.
hauen, *hieb (haute), gehauen (gehaut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (mai ales **hieb, gehauen**) a bate; a lovi; *(fam.)* **jm. eine ins Gesicht ~** a lovi pe cineva în faţă, peste obraz; **jm. eine hinter die Ohren ~** a trage cuiva una după ceafă; **ein Kind ~** a bate un copil; **jn. mit der flachen Hand ~** a pălmui pe cineva; a trage palme cuiva; **jn. krumm und lahm** (sau **zum Krüppel**) **~** a lăsa lat pe cineva, a cotonogi în bătăi pe cineva; **sein Schwert schartig ~** a-şi ştirbi spada lovind; *(fig.)* **jn. übers Ohr ~** a trage chiulul cuiva; a înşela, a escroca, a păcăli pe cineva; *(fam.)* **den Feind in die Pfanne ~** a zdrobi pe duşman; *(fam.)* **das haut einen hin** sau **das haut einen in alle Winkel** asta-i nemaipomenit! rămâi trăsnit de una ca asta. **2.** (mai ales **haute, gehauen**) a tăia; **Holz ~** a tăia lemne (în pădure); a crăpa, a spinteca lemne; **Fleisch ~** a toca carne (cu satârul); **Gras ~** a cosi; **Stein ~** a sparge piatră, a ciopli; **jn. in Stücke ~** a face bucăţi, a căsăpi pe cineva. **3.** (**hieb, gehauen**) a da, a lovi (cu ceva); **die Klauen ins Fleisch ~** a-şi înfige ghearele în carne; a sfârteca carnea cu ghearele; **etwas entzwei ~** a spinteca, a distruge, a strica ceva lovind. **4.** *(fam.)* a arunca ceva cu neglijenţă, a azvârli; **sie haute die Schuhe in die Ecke** ea îşi aruncă pantofii într-un colţ. **II.** *intr.* **1.** (**hieb, gehauen**) a lovi, a da (în ceva); **jm. auf die Hand ~** a-i da cuiva peste mână; **tüchtig ~** a da zdravăn; **um sich ~** a da, a lovi în dreapta şi în stânga; **nach jm. ~** a da după cineva; **~ und stechen** a da, a lovi cu toate puterile, cu toate mijloacele; **das ist nicht gehauen und nicht gestochen** asta nu-i nici albă, nici neagră, asta nu-i nici laie, nici bălaie; *(fam.)* **in den Sack ~** a pleca din serviciu, a demisiona; **über die Schnur ~** a sări peste cal; a-şi da în petic. **2.** *(mine;* **hieb, gehauen)** a hava. **3.** (**hieb, gehauen**) a ciopli, a sculpta; **eine Figur in Marmor ~** a sculpta o figură în marmură; *(fam.: în expr.)* **das haut hin** (sau **in die Äpfel**) asta se nimereşte, vine, cade, pică bine. **III.** *refl.* (mai ales **hieb, gehauen**) **1.** a se lovi; **sich** *(dat.)* **mit dem Beile in die Hand ~** a se lovi cu securea în mână. **2.** *(reciproc)* a se bate. **3.** *(în expr.)* **sich matt und müde ~** a obosi, a se istovi bătându-se, luptând; **sich durch den Feind ~** a-şi croi drum printre duşmani cu arma în mână; **sich durch den Wald ~** a-şi croi drum prin pădure cu securea. **4.** a se arunca, a se lăsa să cadă; **sie haute sich aufs Bett** ea se aruncă pe pat.
Hauen, *-s, n. sg.* **1.** bătaie; **das ~ ist bei ihm vergeblich** la el bătaia e zadarnică. **2.** *(mine)* abataj, extracţie (de minereu). **3.** cosit. **4.** tăiere, doborâre (a copacilor, a lemnelor).
Hauer, *-s, -, m.* **1.** colţ (al mistreţului). **2.** *(zool.)* mistreţ. **3.** tăietor (de lemne). **4.** miner. **5.** *(reg.)* vier, mistreţ. **6.** cuţit de vânătoare.
Häuer, *-s, -, m.* miner.
Häuer|abzeichen, *-s, -, n.* insignă de miner, semn distinctiv al minerului.
Hauerei, *-en, f. (fam.)* bătaie, păruială.
Hauet *f. (reg.)* dig, zăgaz.
Hauf, *-s, -en, m.* v. Haufen.
Häufchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haufe) grămăjoară, grămăjuie; **er sitzt da wie ein ~ Unglück** pare tare amărât, e ca un pui de bogdaproste; *(fam.)* **nur noch ein ~ Unglück** (sau **Elend**) **sein** a ajunge un amărât (din cauza vârstei sau bolii). **2.** *(fig.)* număr mic, câţiva.
Haufe, *-ns, -n, m. (înv.)* v. Haufen.
häufeln, *häufelte, gehäufelt (ich häuf(e)le) vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a strânge, a îngrămădi, a aduna. **2.** *(agr.)* a muşuroi.
Häufelpflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug de muşuroit.
häufen, *häufte, gehäuft, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) îngrămădi, a (se) strânge grămadă, a (se) aduna; a (se) înmulţi; **Schätze ~** a strânge averi; **ein Maß ~** a da în plus (la cântar); **seine Verbrechen ~ sich** crimele lui se adunã. **II.** *tr.* şi *intr. (agr.)* a muşuroi.
Haufen, *-s, -, m.* **1.** grămadă, morman, maldăr; **in ~ setzen** a îngrămădi; **auf einen ~ setzen** a aşeza grămadă, împreună; **Heu auf ~ setzen** a face fânul căpiţe; *(la jocul de table sau dame)* **seine Steine auf das erste Feld in ~ setzen** a aduna pulurile în prima poartă; **er sieht aus wie ein ~ Unglück** tare mai pare amărât, e ca un pui de bogdaproste; **über den ~ rennen (fahren, reiten)** a răsturna, a doborî; **über den ~ schießen** (sau **knallen**) a culca la pământ (cu arma); **(einen Plan) über den ~ werfen** (sau **stoßen**) a da peste cap, a răsturna (un plan); **alle Bedenken über den ~ werfen** a nu mai sta la îndoială. **2.** mulţime, droaie, ceată; gloată; **ein ~ Kinder** o droaie de copii; **die Reise kostet einen ~ Geld** călătoria costă o grămadă, o mulţime de bani; **sie kamen in hellen** (sau **dichten sau ganzen**) **~** veneau cu grămada; **in wirren ~** în grupuri răzleţe, în dezordine; **in ~ stehen** a sta grămadă; *(poet.)* **zu Hauf** toţi la un loc, toţi grămadă. **3.** *(mil., ist.)* detaşament; pluton. **4.** ster; unitate de măsură pentru lemne (1 m^3).
Haufendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat cu case dispuse neregulat.
haufenförmig *adj.* în formă de grămezi, în formă de grămadă, ca un morman.
Haufenröstung, *-en, f. (metal.)* prăjire cu grămada.
haufenweise *adv.* **1.** cu grămada, în grămezi, grămadă. **2.** cu droaia, în masă, în număr mare.
Haufenwolke, *-n, f. (met.)* (nor) cumulus.
häufig **I.** *adj.* des, frecvent. **II.** *adv.* adeseori, adesea, des, frecvent.
Häufigkeit *f. sg.* frecvenţă, revenire frecventă; abundenţă.
Häufigkeitszahl, *-en, f.*, **Häufigkeitsziffer**, *-n, f.* coeficient de frecvenţă.
häufigste *(sup.* de la häufig) *adj. (der, die, das ~)* cel mai des, cel mai frecvent; **der ~ Fall** cazul cel mai frecvent; *(adverbial)* **aufs ~** cel mai frecvent, foarte frecvent; **aufs ~ sehen wir diese Erscheinung** cel mai des (re)vedem acest fenomen; *(adv.)* **am ~n** cel mai frecvent, foarte frecvent.
Häuflein, *-s, -, n.* v. Häufchen.
Häufler, *-s, -, m.* rariţă de mână.
Häufung, *-en, f.* **1.** îngrămădire, acumulare; aglomerare. **2.** cumul.
Haufwerk, *-(e)s, n. sg. (mine)* minereu exploatat; grămadă de minereu.
Haug, *-, m. sg. (reg.)* deluşor, colină, măgură.
Hau|hechel, *-n, f. (bot.)* osul-iepurelui *(Ononis hircina).*
häufig *adj. (despre copaci)* matur, bun de tăiat.
Häuken, *-s, -, n. (reg.)* ied.
Hauklinge, *-n, f.* lamă a sabiei.
Hauklotz, *-es, -klötze, m.* v. Haublock.
haulen, *haulte, gehault, vb. (h) intr. (despre porumbei)* a ugui, a gunguri.
Hau|messer, *-s, -, n.* v. Buschmesser.
Haupt, *-(e)s, Häupter, n.* **1.** cap; **gekrönter ~** cap încoronat; *(fig.)* **ein bemoostes ~** un student bătrân; **mit entblößtem ~e** cu capul descoperit, gol; **erhobenen ~es** cu capul ridicat; **den Feind aufs ~ schlagen** a da la cap duşmanului; *(elevat)* **zu (js.) Häupten** la capul, la căpătâiul (cuiva); *(livr.)* **an ~ und Gliedern** în întregime, absolut, în toate privinţele. **2.** *(elevat)* conducător, şef, căpetenie; **das ~ der Familie** capul familiei; **das ~ der Verschwörung** capul, şeful conspiraţiei. **3.** vârf; proeminenţă; creastă; *(arhit.)* arhivoltă; *(poet.)* **die Häupter der Berge sind mit Schnee bedeckt** vârfurile munţilor sunt acoperite cu zăpadă. **4.** bucată, cap (de vită).
Haupt|abnehmer, *-s, -, m.*, **in**, *-nen, f.* consumator(-oare), client(ă) principal(ă).
Haupt|absatzgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă principală de desfacere, de vânzare.
Haupt|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (cont.)* decont general.
Haupt|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** capitol principal (al unei cărţi). **2.** parte, secţiune principală. **3.** epocă, perioadă principală.
Haupt|absicht, *-en, f.* scop principal, intenţie principală.
Haupt|abteilung, -en, *f.* compartiment, departament, sector principal.
Haupt|abteilungsleiter, *-s, -, m.* conducător al departamentului principal.
Haupt|achse, *-n, f.* **1.** *(mat., bot., mine)* axă principală. **2.** *(tehn.)* arbore principal.
Haupt|ader, *-n, f.* **1.** arteră principală; **~ des Verkehrs** arteră principală de circulaţie. **2.** *(anat.)* arteră.
Haupt|agentschaft, **Haupt|agentur**, *-en, f.* agenturã, agenţie principală.
Haupt|aktion, *-en, f.* **1.** acţiune, activitate principală; **beim Angriff fiel ihm die ~ zu** la atac, lui i-a revenit partea cea mai importantă. **2.** *(lit.; în expr.)* **Haupt- und Staatsaktionen** drame de aventuri eroico-fantastice, jucate pe scenele teatrelor ambulante germane din sec. XVIII.
Haupt|akzent, *-(e)s, -e, m. (fon.)* accent principal; *(fig.)* **auf etwas den ~ legen** a pune accentul în principal pe (ceva).
Haupt|altar, *-s, -altäre, m. (bis.)* altar principal.
haupt|amtlich *adj.* titular.
Haupt|angeklagte, *-n, -n (ein Hauptangeklagter), m.* şi *f.* acuzat(ă) principal(ă), prim acurat.
Haupt|anker, *-s, -, m.* ancoră mare.
Haupt|anklagepunkt, *-(e)s, -e, m.* cap de acuzare.
Haupt|anlass, *-es, -lässe, m.* mobil esenţial, principal; mobil de bază.
Haupt|anliegen, *-s, -, n.* solicitare, rugăminte principală.
Haupt|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tel.)* abonat principal.
Haupt|ansicht, *-en, f.* **1.** părere principală. **2.** *(arhit.)* faţadă, elevaţie principală.
Haupt|an|stalt, *-en, f.* instituţie principală, centrală.
Haupt|an|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (peior.)* autor(-oare) moral(ă) principal(ă).
Haupt|arbeit, *-en, f.* partea cea mai mare, cea mai importantă dintr-o muncă, dintr-o lucrare.
Haupt|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) principal(ă) (însărcinat(ă) cu o muncă de răspundere).
Haupt|argument, *-(e)s, -e, n.* argument principal.
Haupt|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ, ramură, ramificaţie principal(ă).
Haupt|armee, *-n* [-me:ən], *f.* **1.** armată principală. **2.** grosul armatei.
Haupt|artikel, *-s, -, m.* articol principal.
Haupt|aufgabe, *-n, f.* temă, sarcină principală.
Haupt|aufmerksamkeit *f. sg.* v. Hauptaugenmerk.
Haupt|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* sarcină fundamentală, misiune principală.
Haupt|auftrag|geber, *-s, -, m. (com., jur.)* investitor principal.
Haupt|auftragnehmer, *-s, -, m. (com., jur.)* coordonator al unui proiect de investiţii.
Haupt|augenmerk, *-(e)s, n. sg.* atenţie principală; atenţia cea mai mare; **er richtet sein ~ darauf** îşi îndreaptă atenţia îndeosebi asupra acestui lucru; **sein ~ einer Sache schenken** a-şi concentra toată atenţia asupra unei chestiuni.
Haupt|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* prim comitet, comitet principal.
Hauptbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată principală.
Hauptbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară principală; gară centrală.
Hauptbalken, *-s, -, m. (arhit.)* arhitravă; grindă principală.
Hauptbedingung, *-en, f.* condiţie principală, esenţială, fundamentală, primă condiţie.
Hauptbegebenheit, *-en, f.* eveniment principal, esenţial.
Hauptbegriff, *-(e)s, -e, -m.* noţiune fundamentală, principală.
Hauptbelastete, *-n, -n (ein Hauptbelasteter), m.* v. Hauptangeklagte.
Hauptbelastungszeuge, *-n, -n, m.*, **-zeugin**, *-nen, f.* martor(ă) principal(ă).
Hauptbemühung, *-en, f.* străduinţă principală, efort principal.
Hauptbericht|er|statter, *-s, -, m.* **1.** raportor, referent principal. **2.** reporter, corespondent de presă principal.
Hauptberuf, *-(e)s, -e, m.* profesie de bază, ocupaţie principală; **im ~ ist er Lehrer** profesia sa de bază este cea de profesor.
hauptberuflich **I.** *adj.* în legătură cu profesia principală. **II.** *adv.* din punctul de vedere al profesiei principale, de bază.
Hauptbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie, îndeletnicire principală.
Hauptbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc principal, efectiv de bază.
Hauptbe|stand|teil, *-(e)s, -e, m.* element principal, parte constitutivă principală.
Hauptbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă principală, total principal.
Hauptbetriebsgruppe, *-n, f.* grupă principală dintr-o uzină.
Hauptbewehrung, *-en, f. (constr.)* armătură principală.
Hauptbeweis, *-es, -e, m.* dovadă principală, concludentă.

Hauptbeweisgrund, *-(e)s, -gründe, m.* argument principal, argument de bază, argument central.
Hauptbezirk, *-(e)s, -e, m.* raion, sector, circumscripție principal(ă).
Hauptbinde, *-n, f.* panglică, podoabă ce se leagă în jurul frunții; diademă.
Hauptbieter, *-s, -, m.* ofertant principal.
Hauptblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar; ~ **mit Beilage** număr cu supliment.
Hauptbuch, *-(e)s, -bücher, n. (com.)* cartea mare, registru principal.
Hauptbuch|halter, *-s, -, m.*, contabil principal, contabil-șef.
Hauptbuch|haltung *f. sg.* contabilitate generală.
Hauptbuchkonto, *-s, -konten* (și *-s* sau *-ti), n. (ec.)* cont al cărții mari.
Hauptbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* majusculă.
Hauptcharakterzug [-karak-], *-(e)s, -züge, m.* caracteristică principală; trăsătură principală de caracter.
Hauptdar|steller, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* interpret(ă) principal(ă), protagonist(ă).
Hauptdatei, *-en, f. (inform.)* fișier principal.
Hauptdeck, *-(e)s, -s, n.* punte principală (a unui vas).
Hauptdepot [-depo:], *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* depozit principal. **2.** depou principal de tramvaie.
Hauptdiagonale [-dia-], *-n, f. (mat., constr.)* diagonală principală.
Haupt|eid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* jurământ principal.
Haupt|eigen|art, *-en, f.* particularitate principală, esențială.
Haupt|eigenschaft, *-en, f.* calitate, însușire principală, esențială, majoră.
Haupt|eigentümlichkeit, *-en, f.* proprietate, caracteristică principală.
Haupt|einfahrt, *-en, f.* intrare principală pentru vehicule.
Haupt|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare principală.
Haupt|einkommen, *-s, -, n.* venit principal.
Haupt|ein|nahmequelle, *-n, f.* sursă principală de venit.
Haupt|einwand, *-(e)s, -einwände, m.* obiecție principală, contraargument de bază.
Haupt|einwirkung, *-en, f.* influență principală.
Haupt|eisenbahnlinie [-niə], *-n, f.* linie ferată principală.
Häuptel, *-s, -(n), n. (reg., austr.)* căpățână (de salată, ceapă etc.).
Häuptelsalat, *-(e)s, -e, m. (reg., austr.)* salată verde, lăptucă.
Haupt|ende, *-s, -n, n.* **1.** cap al patului, căpătâi. **2.** loc de frunte (la masă), capul mesei.
Haupt|erbe[1], *-n, -n, m.*, **-erbin**, *-nen, f.* **1.** moștenitor(-oare) principal(ă). **2.** moștenitor(-oare) universal(ă).
Haupt|erbe[2], *-s, n. sg.* moștenire principală.
Haupt|erfordernis, *-ses, -se, n.* condiție, cerință principală; **... wo alles dem ~ untergeordnet war** ... unde totul era subordonat condiției principale.
Haupt|er|rungenschaft, *-en, f.* cucerire principală, cucerirea cea mai de seamă.
Haupt|erwerbsquelle, *-n, f.* sursă principală de venituri, de câștig.
Haupt|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs principal, de bază (al unei firme).
Haupteslänge, *-n, f. (mai ales în expr.) (elevat)* **um** ~ cu un cap (în lungime).
Haupt|etappe, *-n, f.* etapă principală.
Hauptfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie principală, specialitate.
Hauptfaktor, *-s, -en, m.* factor principal.
Hauptfarbe, *-n, f.* **1.** culoare dominantă, principală. **2.** *pl. (fiz.)* culori simple, fundamentale.
Hauptfassade, *-n, f. (arhit.)* fațadă principală.
Hauptfehler, *-s, -, m.* eroare, greșeală principală; cusur, defect capital.
Hauptfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman principal, capital; cel mai mare dușman.
Hauptfeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier major.
Hauptfest, *-(e)s, -e, n. (bis.)* sărbătoare mare.
Hauptfest|stellung, *-en, f.* constatare principală, cea mai importantă constatare.
Hauptfestung, *-en, f. (mil.)* fortăreață principală.
Hauptfigur, *-en, f.* personaj, figură principal(ă).
Hauptfluss, *-es, -flüsse, m.* râu principal, cel mai mare, cel mai important râu.
Hauptförderer, *-s, -, m.* factor, element promotor principal (al unei acțiuni); **er ist der ~ dieses Unternehmens** el este factorul esențial al acestei acțiuni.
Hauptfördersohle, *-n, f. (mine)* orizont principal de transport.
Hauptförder|strecke, *-n, f. (mine)* galerie principală de transport.
Hauptforderung, *-en, f.* revendicare, creanță principală, esențială.
Hauptform, *-en, f.* formă principală, de bază; *(gram.)* **die deutschen Zeitwörter haben drei ~en** verbele germane au trei forme de bază.
Hauptfrage, *-n, f.* **1.** chestiune, problemă principală, esențială. **2.** *(jur.)* chestiune capitală.
Hauptfront, *-en, f.* **1.** *(arhit.)* fațadă principală. **2.** *(mil.)* linie principală de luptă, front principal.
Hauptführer, *-s, -, m.* conducător principal, comandant-șef.
Hauptgalerie [-ri:ən], *-n, f. (mine)* galerie principală.
Hauptgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** holul principal într-o clădire (publică) mare. **2.** fel principal de mâncare.
Hauptgasse, *-n, f.* uliță principală.
Hauptgebäude, *-s, -, n.* edificiu, clădire, construcție principal(ă) (a(l) unui oraș); corp de casă principal.
Hauptgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu principal.
Hauptgebirge, *-s, -, n. (geogr.)* lanț, șir, masiv principal de munți.
Hauptgebot, *-es, -e, n.* comandament, poruncă principal(ă), de căpetenie.
Hauptgedanke, *-ns, -n, m.* v. Hauptidee.
Hauptgefahr, *-en, f.* pericol, primejdie principal(ă); cel mai mare, cel mai grav pericol.
Hauptgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* capitație, dare, impozit pe cap de locuitor. **2.** *(ec.)* capital principal.
Hauptgeleise, *-s, -, n. (ferov.)* linie ferată principală.
Hauptgericht, *-es, -e, n.* fel principal de mâncare.
Hauptgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** ocupație principală, de bază. **2.** centrală (a unei firme). **3.** *(fam.)* afacere bună, bombă; **ein ~ machen** a face o afacere bună, o afacere strașnică.
Hauptgeschäftszeit, *-en, f.* oră de afluență a vânzărilor.
Hauptgeschehen, *-s, n. sg.* v. Haupthandlung.
Hauptgesims, *-es, -e, n. (arhit.)* cornișă, mulură principală.
Hauptgewerbe, *-s, -, n.* **1.** meserie principală, meseria cea mai importantă. **2.** ocupație principală, de bază.
Hauptgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate principală, greutatea cea mai mare; **das ~ fällt auf...** ceea ce trage mai mult în cumpănă este...
Hauptgewinn, *-(e)s, -e, m., (înv.)* și **Hauptgewinst**, *-(e)s, -e, n.* câștigul cel mai mare; lozul cel mare; premiu; **der ~ entfiel auf die Losnummer...** câștigul cel mai mare i-a revenit lozului cu numărul...
Hauptgewinner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* câștigător(-oare) principal(ă).
Hauptgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă principală.
Hauptgläubiger, *-s, -, m. (fin.)* creditor principal.
Hauptgleis, *-es, -e, n.* v. Hauptgeleise.
Hauptgottesdienst, *-(e)s, -e, m. (bis.)* liturghie principală.
Hauptgrund, *-(e)s, -gründe, m.* cauză, motiv principal(ă), argument principal, esențial.
Hauptgrundlage, *-n, f.* bază principală, esențială.
Hauptgrundsatz, *-es, -sätze, m.* principiu fundamental.
Hauptgruppe, *-n, f.* grupă principală.
Hauptgruppierung, *-en, f.* grupare principală.
hauptgut *adv. (reg.)* prea bine, foarte, tare bine, strașnic, minunat.
Hauptgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** avere, moșie principală. **2.** capital principal, capital de bază.
Haupt|haar, *-(e)s, -e, n.* păr al capului.
Haupt|hafen, *-s, -häfen, m.* port principal.
Haupt|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** robinet principal. **2.** *(fam., înv.)* cocoș, conducător, șef.
Haupt|handlung, *-en, f. (lit., teatru)* acțiune principală.
Haupt|hebel, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* pârghie principală. **2.** *(fig.)* promotor principal, animator, suflet (al unei acțiuni).
Haupt|heer, *-(e)s, -e, n.* v. Hauptarmee.
Haupt|hemmnis, **Haupt|hindernis**, *-ses, -se, n.* obstacol, piedică principal(ă).
Haupt|hirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb mare.
Haupt|ideal, *-s, -e, n.* **1.** ideal suprem. **2.** *(mat.)* ideal principal.
Haupt|idealring, *-(e)s, -e, m. (mat.)* inel al idealului principal.
Haupt|idee, *-n, f.* idee fundamentală, principală, esențială, de bază, centrală.
hauptig *adj. (reg.)* îndărătnic, încăpățânat.
Haupt|industriezweig, *-(e)s, -e, m. (ec.)* ramură principală a industriei.
Haupt|inhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** conținut principal; **der ~ dieses Buches** ideea principală, esența acestei cărți. **2.** *(tipogr.)* sumar.
Haupt|instrument, *-(e) s, -e, n.* instrument principal.
Hauptjagd, *-en, f.* vânătoare mare, principală.
Hauptkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (box)* luptă principală, hotărâtoare; lupta cea mai importantă, cea mai grea.
Hauptkampflinie [-niə], *-n, f. (mil.)* linie principală de luptă, linie principală de rezistență.
Hauptkarte, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* hartă principală. **2.** carte principală (la jocul de cărți).
Hauptkartei, *-en, f.* fișier principal.
Hauptkasse, *-n, f.* casă, casierie principală, centrală.
Hauptkassierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* casier(ă) principal(ă).
Hauptkatalog, *-(e)s, -e, m.* catalogul central al unei biblioteci.
Hauptkennzeichen, *-s, -, n.* caracteristică principală.
Hauptkerl, *-s, -e, m. (fam.)* tip grozav, strașnic, dat dracului.
Hauptkirche, *-n, f.* catedrală.
Hauptklage, *-n, f. (jur.)* pâră, reclamație principală.
Hauptkläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă) principal(ă).
Hauptknotenpunkt, *-(e)s, -e, m. (ferov.)* nod principal de cale ferată.
Hauptkorps [-ko:ɐ], -[-ko:ɐs], -[-ko:ɐs], *n. (mil.)* corp principal de armată.
Hauptkraft, *-kräfte, f.* putere, forță principală.
Hauptkriterium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu principal, criteriu de bază, fundamental.
Hauptkunde, *-n, -n, m.* client principal.
Hauptkurbel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de axă principală, de arbore principal.
Hauptland, *-(e)s, n. sg.* metropolă (țară).
Hauptlast, *-en, f.* sarcina principală; **die ~ der Arbeit tragen** a duce tot greul muncii.
Hauptlaster, *-s, -, n.* viciu predominant, esențial; viciul cel mai mare, cel mai grav.
Hauptlehre, *-n, f.* **1.** doctrină fundamentală. **2.** maximă generală.
Hauptlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* **1.** profesor(-oară) titular(ă). **2.** diriginte (dirigintă) de clasă. **3.** conducător (director) al unei școli mici populare, speciale.
Hauptleidenschaft, *-en, f.* pasiune dominantă, pasiune principală.
Hauptleitung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* linie principală; conductă principală. **2.** *(pol.)* conducere supremă, superioară.
Hauptleute *pl.* v. Hauptmann.
Häuptling, *-s, -e, m.* **1.** căpetenie, șef. **2.** *(iron., peior.)* șeful unei bande.
häuptlings *adv. (înv.)* **1.** cu capul înainte. **2.** la căpătâi.
Häuptling|schaft, *-en, f.* demnitate, funcție de șef.
Hauptlinie [-niə], *-n, f.* linie principală.
hauptlos *adj.* fără cap, acefal.
Hauptlosung, *-en, f.* lozincă principală.
Hauptlust, *-lüste, f.* plăcere foarte mare, extremă.
Hauptmacher, *-s, -, m. (fam.)* capul răutăților; sforar.
Hauptmacht, *-mächte, f.* **1.** putere, forță principală. **2.** *(mil.)* armată principală; grosul armatei.
Hauptmahlzeit, *-en, f.* masă principală, prânz.
Hauptmann, *-(e)s, Hauptleute, m.* **1.** *(mil.)* căpitan. **2.** *(înv.)* șef, căpetenie.
Hauptmannschaft[1] *f. sg.* **1.** grad, rang de căpitan. **2.** toți căpitanii (unei unități militare).
Hauptmannschaft[2] *f. sg.* **1.** grosul trupelor, grosul echipajului. **2.** echipă principală.
Hauptmannsfrau, *-en, f.* căpităneasă.
Hauptmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață principală (de desfacere).
Hauptmasse, *-n, f.* masă principală, mulțime; **die ~ des Heeres** grosul armatei.
Hauptmast, *-(e)s, -e(n), m. (mar.)* catarg principal.
Hauptmelodie, *-n* [-di:ən], *f. (muz.)* melodie principală, conducătoare, dominantă.
Hauptmenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu principal.

Hauptmerkmal, *-(e)s, -e, n.* trăsătură principală, specifică; caracteristică distinctivă.
Hauptmerkzeichen, *-s, -, n. (tehn.)* reper, semn principal.
Hauptmesse, *-n, f. (bis. cat.)* liturghie principală (cântată).
Hauptmieter, *-s, -, m.* chiriaş(ă) principal(ă).
Hauptmiet|zins, *-es, -e, m.* chirie de bază a locuinţei, chirie a chiriaşului principal.
Hauptmittel, *-s, -, n.* leac principal.
Hauptmoment[1], *-(e)s, -e, n.* moment principal, împrejurare caracteristică principală.
Hauptmoment[2], *-(e)s, -e, m.* moment principal, clipă principală, supremă.
Hauptmotiv, *-s, -e, n.* **1.** motiv, element principal al unei opere de artă. **2.** mobil principal; **Eifersucht war das ~ seiner Tat** gelozia a fost mobilul principal al faptei sale.
Hauptmusterung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* recrutare generală. **2.** inspecţie generală.
Hauptnahrung *f. sg.* alimentaţie de bază.
Hauptnarr, *-en, -en, m. (fam.)* (un) nebun şi jumătate.
Hauptnenner, *-s, -, m. (mat.)* numitor comun.
Hauptnerv [-nɛrf], *-s, -en, m.* **1.** *(anat.)* nerv principal. **2.** *(bot.)* vână principală, nervură principală.
Hauptniederlage, *-n, f.* **1.** înfrângere decisivă. **2.** depozit principal. **3.** *(com.)* centrală.
Hauptniederlassung, *-en, f. (ec.)* agenţie principală, generală.
Hauptnivellement [-nivɛl(ə)mã:], *-s, -s, n.* nivelment principal.
Haupt|organ, *-s, -e, n.* **1.** *(anat.)* organ principal. **2.** ziar principal, organ al conducerii.
Haupt|ort, *-(e)s, -e (şi -örter), m.* **1.** localitate principală. **2.** loc principal.
Hauptpächter, *-s, -, m.* arendaş principal.
Hauptpartei, *-en, f.* **1.** partid principal, cel mai tare partid. **2.** *(jur.)* parte principală (în proces).
Hauptperson, *-en, f.* persoană, personaj, erou principal(ă); **die ~ eines Stückes** eroul principal al unei piese.
Hauptpfeiler, *-s, -, m. (constr.)* stâlp principal, coloană principală, coloană susţinătoare.
Hauptpflicht, *-en, f.* datorie principală (în sens etic), îndatorire fundamentală.
Hauptphase [-fa:-], *-n, f.* fază principală.
Hauptplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** piaţă principală. **2.** loc principal.
Hauptpleuel, *-s, -, m. (tehn.)* bielă-mamă, bielă principală.
Hauptportier [-tie:], *-s, -s, m.* portar principal.
Hauptpost, *-en, f.* poştă centrală, oficiu poştal central.
Haupt|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Hauptpost.
Hauptposten, *-s, -, m.* **1.** poziţie principală, poziţie-cheie. **2.** post, funcţie principal(ă). **3.** santinelă, paznic principal(ă). **4.** *(com.)* articol, post principal.
Hauptpreis, *-es, -e, m.* premiul întâi; marele premiu.
Hauptprinzip, *-(e)s, -prinzipien* [-piən], *n.* principiu fundamental, principiu de bază.
Hauptprobe, *-n, f. (teatru etc.)* repetiţie generală.
Hauptproblem, *-(e)s, -e, n.* problemă principală, de bază.
Hauptprofit, *-(e)s, -e, m.* profit principal.
Hauptprozess, *-es, -e, m.* (şi *jur.)* proces principal, proces de bază.
Hauptprozessor, *-s, -oren, m. (inform.)* procesorul de bază.
Hauptpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct principal, esenţial, cardinal. **2.** *(mat.)* punct principal. **3.** *(arte)* punct de fugă.
Hauptquartier [-ti:ɐ], *-s, -e, n. (mil.)* cartier general.
Hauptquelle, *-n, f.* sursă principală, izvor principal.
Hauptrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată conducătoare, principală.
Haupträdelsführer, *-s, -, m.* cap de rebeli, de rebeliune, de răzvrătiţi.
Hauptraum, *-(e)s, -räume, m.* spaţiu, încăpere principală.
Hauptrechnung, *-en, f.* socoteală generală.
Hauptredakteur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Hauptschriftleiter.
Hauptredner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoana care susţine raportul principal.
Hauptreferat, *-(e)s, -e, n.* referat, raport principal.
Hauptreferent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* prim referent, referent(ă) principal(ă).
Hauptregel, *-n, f.* **1.** regulă principală. **2.** regulă generală.
Hauptregister, *-s, -, n.* **1.** tablă generală de materie. **2.** registru, opis principal. **3.** indice principal.
Hauptreisezeit, *-en, f.* vârf de sezon, perioada concediilor.
Hauptreparatur, *-en, f.* reparaţie capitală, generală.
Hauptrepräsentant, *-en, -en, m.* v. Hauptvertreter.
Hauptreserve [-və], *-n, f.* rezervă principală.
Hauptrichtlinie [-niə], *-n, f.* directivă fundamentală, principală.
Hauptrichtung, *-en, f.* direcţie principală, generală.
Hauptrichtungs|punkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* reper principal.
Hauptrippe, *-n, f. (av.)* nervură principală.
Hauptrohrleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă principală.
Hauptrohr|strang, *-(e)s, -stränge, m. (tehn.)* grup principal de conducte paralele; coloană principală de tubaj.
Hauptrolle, *-n, f.* rol principal; **die ~ (in** sau **bei etwas) spielen** a juca rolul principal (în ceva), a fi persoana cea mai importantă.
Hauptrunde, *-n, f. (fotbal)* finală a unui campionat de cupă.
Hauptsache *f. sg.* lucru principal, esenţial; **die ~ ist...** principalul este...; *(fam.)* **~, du bist gesund** important este că eşti sănătos; **in der ~** în genere, în esenţă.
hauptsächlich I. *adj.* principal, esenţial; *(fam.)* **die ~ste Frage** întrebarea cea mai importantă. **II.** *adv.* mai ales, mai cu seamă.
Hauptsächliche, *-n (Hauptsächliches), n. sg.* principalul; lucrul cel mai important; **die ganze Aufmerksamkeit auf das ~ richten** a-şi îndrepta toată atenţia către lucrul cel mai important.
Hauptsaison [...sɛzõ], *-s, f.* sezon principal, plin sezon.
Hauptsammelplatz, *-es, -plätze, m.* (şi *mil.)* loc de adunare; centru de adunare.
Hauptsänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreţ(-eaţă) principal(ă).
Hauptsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(gram.)* propoziţie principală. **2.** *(mat.)* teoremă fundamentală. **3.** *(muz.)* **a)** temă principală; **b)** parte principală.
Hauptsäule, *-n, f.* coloană capitală.
Hauptschacht, *-(e)s, -e* (şi *-schächte), m. (mine)* puţ principal.
Hauptschaden, *-s, -schäden m.* pagubă principală.
Hauptschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(onstr.)* naos, navă principal(ă). **2.** *(mar.)* vas comandant, vas amiral.
Hauptschild, *-(e)s, -e, m. (her.)* centru al scutului cu emblema familiei.
Hauptschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie decisivă.
Hauptschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură principală; **den ~ führen gegen jn.** a da cuiva lovitura decisivă.
Hauptschlag|ader, *-n, f. (anat.)* aortă.
Hauptschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* conexiune în serie.
Hauptschlüssel, *-s, -, m.* cheie principală, cu care se pot deschide mai multe broaşte.
Hauptschluss|er|regung, *-en, f. (electr.)* excitaţie în serie.
Hauptschlussmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu legătură în serie.
Hauptschmuck, *-(e)s, -e, m.* **1.** ornament, podoabă principal(ă). **2.** podoabă de cap. **3.** *(poet.)* coafură, frizură.
Hauptschneide, *-n, f.* tăiş principal.
Hauptschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* curbură. **2.** *(opt.)* secţiune principală a unei prisme.
Hauptschriftleiter, *-s, -, m.* redactor-şef, redactor principal.
Hauptschul|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* (certificat de) absolvire a şcolii generale de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschuld *f. sg.* **1.** *(ec.)* datorie principală (în sens material). **2.** vină principală.
Hauptschuldige, *-n, -n (ein Hauptschuldiger), m.* şi *f.* vinovat(ă) principal(ă).
Hauptschuldner, *-s, -, m. (jur.)* debitor principal.
Hauptschule, *-n, f.* şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev de şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de şcoală generală de 9 sau 10 ani în Germania.
Hauptschussrichtung, *-en, f. (mil.)* direcţie principală a focului, ax de tragere principal.
Hauptschwäche, *-n, f.* slăbiciune, defect principal(ă).
Hauptschwein, *-(e)s, -e, n. (vân.)* mistreţ de peste cinci ani.
Hauptschwierigkeit, *-en, f.* greutate, dificultate principală.
Hauptschwimmdock, *-s, -s* (şi *-e), n.* doc plutitor.
Hauptseeleuchte, *-n, f. (mar.)* far principal.
Hauptsegel, *-s, -, n. (mar.)* pânză, velă mare.
Hauptsehenswürdigkeit, *-en, f.* obiectiv turistic principal.
Hauptseite, *-n, f.* **1.** parte principală. **2.** *(constr.)* faţadă. **3.** *(numis.)* avers.
Hauptsektor, *-s, -en, m.* sector principal, sector-cheie.
Haupt|seminar, *-s, -e, n.* seminar pentru studenţii din anii mai mari.
Hauptselbst|schalter, *-s, -, m. (tehn.)* disjunctor principal.
Hauptsignal, *-s, -e, n.* semafor, semnal principal.
Hauptsims, *-es, -e, m.* (sau *n.) (constr.)* mulură superioară, cornişă principală.
Hauptsitz, *-es, -e, m.* **1.** reşedinţă, sediu principal. **2.** centru, focar (al unei boli).
Hauptsohle, *-n, f.* **1.** *(mine)* orizont principal. **2.** *(agr.)* talpă, plaz a(l) plugului.
Hauptsorge, *-n, f.* grijă principală.
Haupt|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* cuplu maestru.
Haupt|spantquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (mar.)* secţiune maestră.
Haupt|spaß, *-es, -späße, m.* **1.** glumă de toată frumuseţea. **2.** toiul petrecerii.
Haupt|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie principală, centrală.
Haupt|sprecher, *-s, -, m.* **1.** orator principal. **2.** prim crainic. **3.** reprezentant principal; purtător de cuvânt.
Haupt|stadt, *-städte, f.* capitală, metropolă.
Haupt|städter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care locuieşte în capitală.
haupt|städtisch *adj.* de capitală, metropolitan.
Haupt|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* **1.** trunchi, tulpină principal(ă). **2.** *(fig.)* ramură principală (a unei familii). **3.** trib, neam principal (al unei populaţii). **4.** *(tehn.)* ax principal, tijă principală.
Haupt|stange, *-n, f. (tehn.)* bară principală.
Haupt|stärke, *-n, f.* forţă, tărie principală.
Haupt|station, *-en, f.* gară, staţie principală.
Haupt|stellung, *-en, f. (mil.)* poziţie, linie principală de luptă.
Haupt|steuer|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ec.)* **1.** secţie, administraţie financiară. **2.** direcţie generală a contribuţiilor directe.
Haupt|steuer|einheit, *-en, f.* unitate principală de control (al impozitelor).
Haupt|steuer|ein|nehmer, *-s, -, m. (ec.)* director al serviciului contribuţiilor directe.
Haupt|stiege, *-n, f.* v. Haupttreppe.
Haupt|stimme, *-n, f.* voce principală.
Haupt|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(bot.)* trunchi principal cu rădăcină. **2.** *(geogr.)* masiv central. **3.** *(ec.)* stoc, masă, număr, parte principal(ă); **der ~ der Aktien** partea principală a acţiunilor.
Haupt|stoff, *-(e)s, -e, m.* subiect principal (al unei cărţi).
Haupt|stollen, *-s, -, m. (mine)* galerie principală, gură principală.
Haupt|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură principală. **2.** atac principal.
Haupt|strafe, *-n, f.* pedeapsă principală.
Haupt|strahlen *pl. (opt.)* raze principale.
Haupt|strang, *-(e)s, -stränge, m. (tehn.)* fir principal al unei conducte.
Haupt|straße, *-n, f.* **1.** stradă, şosea principală; magistrală. **2.** *(elv.)* stradă cu prioritate.
Haupt|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de maestru.
Haupt|strecke, *-n, f.* cel mai important traseu de cale ferată.
Haupt|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** fluviu principal. **2.** *(electr.)* curent inductor, curent principal.
Haupt|stromdynamo, *-s, -s, m.* dinamo serie.
Haupt|stromlampe, *-n f.* lampă cu arc, tip serie.
Haupt|strom|maschine, *-n, f. (electr.)* maşină cu excitaţie în serie.
Haupt|strom|motor, *-s, -en, m.* motor cu excitaţie în serie.
Haupt|strömung, *-en, f.* **1.** *(electr.* şi *fig.)* curent principal. **2.** curs principal (al apelor).

Haupt|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă, parte principală. **2.** capitol principal. **3.** lucru principal, esențial.
Haupt|studium, *-s, -dien* [-iən], *n.* studiu de specialitate după terminarea studiului de bază.
Haupt|sturm, *-(e)s, -stürme, m. (mil.)* asalt general.
Haupt|stütze, *-n, f.* sprijin, reazem, suport, susținător principal.
Haupt|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct de reazem principal. **2.** *(mil.)* bază principală.
Haupt|summe, *-n, f.* sumă principală.
Haupt|sünde, *-n, f.* păcat de moarte, capital; vină mare.
Haupt|tätigkeit, *-en, f.* activitate principală, de bază.
Haupt|teil, *-(e)s, -e, m.* parte principală.
Haupt|tenor, *-s, m. (fig.)* tema, conținutul principal(ă) a(l) discuției.
Haupt|thema, *-s, -themen* (și *-ta*), *n.* temă principală.
Haupt|titel, *-s, -, m.* titlu principal.
Haupt|ton, *-(e)s, -töne, m.* ton principal.
Haupt|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă, intrare principală, poartă mare.
Haupt|tracht, *-en, f. (apic.)* strângere, colectare principală.
Haupt|trägheits|achse, *-n, f. (fiz.)* axă principală de inerție.
Haupt|treffer, *-s, -, m.* câștigul, lozul cel mare (la loterie).
Haupt|treppe, *-n, f.* scară mare, scară principală.
Haupt|triebkraft, *-kräfte, f.* forță motrice principală.
Haupt|trieb|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de conexiune.
Haupt|triebwerkwelle, *-n, f.* ax principal de transmisiune.
Haupt|trumpf, *-(e)s, -trümpfe, m. (la jocuri de cărți)* atu principal.
Haupt|trupp, *-s, -s, m.*, **Haupt|truppe**, *-n, f. (mil.)* grosul avangărzii.
Haupt|tugend, *-en, f.* virtute cardinală.
Haupt|tür, *-en, f.* ușă principală, intrare din față.
Haupt|typus, *-, -typen, m.* tip principal.
Haupt|übel, *-s, -, n.* răul, necazul principal.
Haupt|uhr, *-en, f. (autom., orlog., tel.)* ceas (electric) central (principal).
Haupt|um|stand, *-(e)s, -stände, m.* circumstanță esențială.
Haupt- und Staats|aktion, *-en, f.* acțiune cu capă și spadă.
Haupt|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență principală.
Haupt|ur|heber, *-s, -, m.* autor, instigator principal.
Haupt|ursache, *-n, f.* cauză principală.
Hauptvalenzbindung [-va-], *-en, f. (chim.)* legătură de valență principală.
Hauptver|antwortung *f. sg.* răspundere principală.
Hauptverbandplatz, *-es, -plätze, m. (mil.)* post principal de prim ajutor.
Hauptverbrechen, *-s, -, n.* crimă capitală.
Hauptverdiener, *-s, -, m.* membru al familiei care câștigă cel mai bine.
Hauptverdienst, *-(e)s, -e,* **1.** *n.* merit principal. **2.** *m.* câștig principal.
Hauptverfahren, *-s, n. sg.* **1.** metodă, procedeu principal. **2.** *(jur.)* procedură principală.
Hauptvergnügen, *-s, -, n.* **1.** plăcere mare, plăcere principală, preferată. **2.** *(fam.)* petrecere mare.
Hauptver|handlung, *-en, f.* **1.** dezbatere principală, finală. **2.** *(jur.)* ședință principală, finală.
Hauptverkehrs|straße, *-n, f.* arteră principală de circulație.
Hauptverkehrszeit, *-en, f.* oră de afluență a circulației.
Hauptversammlung, *-en, f.* adunare generală.
Hauptverteiler, *-s, -, m.* prim distribuitor.
Hauptvertreter, *-s, -, m.* reprezentant, mandatar principal.
Hauptverwaltung, *-en, f.* administrație principală, direcție generală.
Hauptverzeichnis, *-ses, -se, n.* repertoar general.
Hauptvorflutgraben, *-s, -gräben, m. (hidr.)* canal principal de evacuare.
Hauptvor|stand, *-es, -stände, m.* **1.** comitet de conducere principal. **2.** director general, președinte.
Hauptwache, *-n, f. (mil.)* **1.** gardă principală. **2.** local al gărzii principale.
Hauptwaffe, *-n, f.* armă principală.
Hauptwahl, *-en, f.* alegere generală, alegere principală.
Hauptwahrheit, *-en, f.* adevăr fundamental.
Hauptwall, *-(e)s, -wälle, m. (mil.)* șanț principal.
Hauptweg, *-(e)s, -e, m.* v. Hauptstraße.
Hauptwelle, *-n, f. (tehn.)* osie, ax, arbore principal(ă).
Hauptwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** operă principală, fundamentală, de căpetenie. **2.** *(muz.)* claviatură legată de registrele cele mai puternice (la orgă). **3.** uzină centrală, principală.
Hauptwerk|stätte, *-n, f.* atelier principal.
Hauptwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă principală.
Hauptwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență principală.
Hauptwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* substantiv.
Hauptwörterei, *-en, f. (peior.)* folosire în exces a substantivizării, stil nominal exagerat.
hauptwörtlich *adj.* substantival.
Hauptwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină principală.
Haupt|zahlwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* numeral cardinal.
Haupt|zeichen, *-s, -, n.* semn principal.
Haupt|zeile, *-n, f.* **1.** șir, rând principal: titlu. **2.** stradă, șosea principală.
Haupt|zeit, *-en, f.* **1.** *(gram.)* timp principal. **2.** timp de bază.
Haupt|zelle, *-n, f. (anat.)* **1.** celulă epitelială a lobului anterior al hipofizei. **2.** celule cubice din mucoasa stomacului.
Haupt|zentrum, *-s, -tren, n.* centru principal.
Haupt|zeuge, *-n, -n, m.* martor principal.
Haupt|ziel, *-(e)s, -e, n.* țintă principală, țel, scop principal.
Haupt|zoll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* **1.** direcție generală a vămilor. **2.** vamă centrală, principală.
Haupt|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** expediție principală. **2.** trăsătură caracteristică. **3.** *(despre munți)* șir principal.
Haupt|zuleitungsgraben, *-s, -gräben, m. (hidr.)* **1.** șanț, canal de aducție. **2.** șanț pentru conducta de aducție.
Haupt|zweck, *-(e)s, -e, m.* scop principal.
Haupt|zweig, *-(e)s, -e, m.* (și *fig.*) ramură principală.
hau ruck, *(reg.)* și **ho ruck** *(interj.)* hei rup, hei rup.
Hauruck, *-s, -s, n.* îndemnul „hei rup".
Haus, *-es, Häuser, n.* **1.** casă, clădire: **alleinstehendes ~** casă izolată; **ein ~ von fünf Stockwerken** o casă cu cinci etaje; **öffentliches ~** bordel; **wir wohnen ~ an ~** suntem vecini; **von ~ zu ~** din casă în casă; **das Weiße ~ in Washington** Casa Albă de la Washington; **die Lieferung erfolgt frei ~** livrarea se face gratuit, fără costuri de transport; *(fig.)* **mit der Tür ins ~ fallen** a o lua la repezeală, a da buzna; *(fig.)* **auf ihn kann man Häuser bauen** te poți încrede în el. **2.** casă, locuință, cămin; **das ~ hüten** a sta acasă; **außer ~e** afară din casă, în oraș; **zu ~e** acasă; **er fühlt sich wie zu ~e** (el) se simte ca acasă; **von zu ~e weggehen** a pleca de acasă; *(fig.)* **in einem Fache zu ~e sein** a fi versat, priceput într-o specialitate; *(fam.)* **bleib mir zu ~e damit** slăbește-mă cu aceasta; **für ihn bin ich nicht zu ~e** pentru el nu sunt acasă; **nach ~e** spre casă, acasă; **jn. nach ~e bringen** a conduce, a însoți pe cineva până acasă; **jm. das ~ verbieten** a interzice cuiva să vină în casă; **komm du nur nach ~(e)!** lasă că o să vezi tu!, lasă că o pățești tu!; *(fig.)* **jm. das ~ einlaufen** (sau **einrennen**) a plictisi pe cineva cu vizite inoportune; **jm. ins ~ schneien** (sau **geschneit kommen**) a veni la cineva, a vizita pe cineva pe neanunțate. **3.** casă; menaj; gospodărie; cămin; **ein eigenes ~ gründen** a-și întemeia un cămin; **jm. das ~ führen** (sau **besorgen**) a face cuiva menajul; **für ~ und Herd kämpfen** a lupta pentru căminul său; **~ und Hof** toată averea, toate proprietățile; **von ~ und Hof vertrieben werden** a fi alungat de acasă; **er hält offenes ~** ține casă deschisă; **ein großes ~ führen** a cheltui mult, a trăi în lux, pe picior mare; **mit etwas ~ halten** a gospodări, a administra ceva în mod economn; **jm. ins ~ stehen** a fi în perspectivă, a urma să se producă; **eine Feier steht ihm ins ~** îl așteaptă o sărbătorire; *(fig.)* **sein ~ bestellen** a-și face testamentul, a se pregăti de moarte. **4.** casă, familie, toți cei din casă; **er und sein ganzes ~** el și cu toată familia sa; **jn. wie ein Kind vom ~e behandeln** a trata pe cineva ca pe un membru al familiei; **das ganze ~ ist ausgegangen** toată familia, toți cei din casă a(u) plecat; **er verkehrt in den besten Häusern** frecventează cea mai bună societate. **5.** neam, dinastie; **das ~ Habsburg** dinastia, casa de Habsburg. **6.** loc de naștere, țară natală; **hier bin ich zu ~e** aici sunt la mine acasă; **wo sind Sie zu ~e?** de unde (sau din ce loc) sunteți? **nach ~e zurückkehren** a se întoarce acasă, în țară; **von ~ aus** originar, din naștere; **er ist von ~ aus arm** e născut sărac. **7.** casă de comerț; **das größte ~ am Platz** cea mai mare firmă din localitate; **im Auftrage unseres ~es** din însărcinarea casei, a firmei noastre; **sich mit einem ~e assoziieren** a se asocia cu o firmă. **8.** teatru: **das ~ war voll** teatrul a fost plin; **ein ausverkauftes ~ haben** a avea sală plină, toate locurile vândute. **9.** cameră, parlament; **das Hohe ~** parlamentul; **die beiden Häuser des Parlaments** cele două Camere ale parlamentului; **das ~ der Gemeinen** Camera Comunelor; **das ~ der Lords** Camera Lorzilor. **10.** *(zool.)* casă, galerie; **das ~ der Schnecke** cochilia melcului; **das ~ des Bibers** galeria castorului. **11.** *(tehn.)* cutie, casă, înveliș. **12.** *(astron.)* casă. **13.** *(fig., fam.)* om, flăcău, prieten; **altes ~** prieten vechi; **er hat Einfalle wie ein altes ~** are idei ciudate, năstrușnice; **fideles ~** om de viață; **gelehrtes ~** om foarte cult; **wie geht's, altes ~?** ce mai faci prietene (vechi)? **14.** *(astrologie)* semn zodiacal, casă a planetelor.
Haus|altar, *-s, -täre, m.* altar al casei (la unele religii).
Haus|ampfer, *-s, m. sg.* v. Hauslaub.
Haus|andacht, *-en, f. (rel.)* slujbă, devoțiune celebrată acasă.
Haus|ange|hörige, *-n, -n (ein Hausangehöriger), m.* și *f.* persoană a casei; colocatar.
Haus|ange|stellte, *-n, -n (ein Hausangestellter), m.* și *f.* salariat, personal casnic.
Haus|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** branșament (la apă, gaz, electricitate). **2.** branșament telefonic particular, post privat. **3.** telefon interior.
Haus|anschlusskasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* cofret de racord.
Haus|anschluss|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță principală (de racord).
Haus|anschluss|teilnehmer, *-s, -, m.* abonat (la apă, gaz, electricitate).
Haus|anzug, *-(e)s, -züge, m.* haină de casă.
Haus|apotheke, *-n, f.* farmacie de casă, dulăpior de medicamente.
Haus|arbeit, *-en,f.* **1.** muncă casnică, treabă menajeră. **2.** lucru la domiciliu. **3.** lecție, temă (de făcut acasă).
Haus|arme, *-n, -n (ein Hausarmer), m.* și *f.* sărac(ă) (care se jenează de sărăcia sa).
Haus|arrest, *-(e)s, -e, m.* arest la domiciliu, consemnare în casă; **~ haben** a fi consemnat.
Haus|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de casă, medic al familiei.
Haus|aufgabe, *-n, f.* v. Hausarbeit **(3).**
hausbacken *adj.* **1.** *(înv.)* copt, făcut în casă; **~es Brot** pâine de casă. **2.** *(fig.)* simplu, plat, prozaic, sec; plicticos; **~e Leute** oameni prozaici, plicticoși.
Hausbackenheit *f. sg.* fel de a fi simplu, plat, prozaic, sec, plicticos.
Hausbalken, *-s, -, m.* grindă de casă.
Hausbank, *-en, f.* bancă la care un client își desfășoară activitățile, afacerile în mod regulat.
Hausbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcție a casei. **2.** *sg.* construire, ridicare a casei.
Hausbar, *-s, f.* **1.** piesă de mobilier pentru păstrarea băuturilor alcoolice. **2.** minibar.
Hausbe|amte, *-n, -n (ein Hausbeamter), m.* administrator al casei.
Hausbedarf, *-(e)s, m. sg.* cele trebuincioase casei; **für den ~** pentru nevoile casei.
Hausberg, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* munte situat în apropierea unui oraș și vizitat adesea de locuitorii acestuia. **2.** *(sport)* munte pe ale cărui trasee se antrenează permanent un schior și cu care acesta este familiarizat.
Hausbesetzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care locuiește ilegal într-o casă destinată demolării.
Hausbesetzung, *-en, f.* ocupare ilegală a unei case goale, destinată demolării.
Hausbesitz, *-es, -e, m.* proprietate asupra unei case.
Hausbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de casă.
Hausbesorger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* portar, portăreasă.
Hausbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită la domiciliu efectuată de un medic, preot sau de reprezentantul unei autorități locale.
Hausbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locatar(ă), chiriaș(ă).
Hausbibliothek, *-en, f.* bibliotecă particulară.
Hausbock, *-(e)s,-böcke, m. (entom.)* car *(Hylotrupes bajulus).*
Hausboot, *-(e)s, -e, n.* barcă de locuit, penișă.
Hausbrand, *-(e)s, m. sg.* combustibil pentru încălzirea locuințelor.

Hausbrandkohle, *-n, f.* cărbune pentru uz casnic.
Hausbrandversorgung, *-en, f.* aprovizionare cu combustibil pentru uz casnic.
Hausbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al casei.
Hausbrief, *-(e)s, -e, m.* act de cumpărare a unei case.
Hausbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de casă.
Hausbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de căpătâi. **2.** registru al gospodăriei casnice. **3.** carte de imobil.
Hausbursche, *-n, -n, m.* **1.** camarad, tovarăş de cameră (la studenţi). **2.** subchiriaş holtei. **3.** *(înv.)* fecior, valet.
Häus|chen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Haus) căsuţă, căscioară; *(fig.)* **ganz aus dem ~ sein** (sau **geraten**) a-şi ieşi din fire, din sărite; *(fig.)* **jn. aus dem ~ bringen** a scoate pe cineva din răbdări, din sărite. **2.** *(fam.)* toaletă, closet, privată; **aufs ~ gehen** a se duce la toaletă.
Hausdame, *-n, f.* **1.** doamnă, domnişoară de companie. **2.** menajeră.
Hausdetektiv, *-s, -e, m.* detectiv angajat de un magazin pentru a împiedica sau elucida furturile din magazine.
Hausdieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* spargere, furt în locuinţă, în casă.
Hausdiele, *-n, f.* tindă, hol, vestibul.
Hausdiener, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* om (femeie) de serviciu; rândaş, rândăşoaică; servitor(-oare), slugă.
Hausdienerschaft *f. sg.* servitorime a casei.
Hausdienstbarkeit, *-en, f. (jur.)* servitute casnică.
Hausdrache, *-n, -n.* **Hausdrachen**, *-s, -, m. (glumeţ)* zmeoaică, femeie rea şi arţăgoasă, femeie afurisită, xantipă, mejeră.
Hausdurchsuchung, *-en, f.* percheziţie la domiciliu; **eine ~ vornehmen** a face o percheziţie la domiciliu.
Haus|ehre, *-n, f.* **1.** onoare a casei. **2.** *(fam., glumeţ)* soţie.
haus|eigen *adj.* care aparţine casei, hotelului, firmei sau proprietarului casei, hotelului etc.
Haus|eigentümer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Hausbesitzer(in).
Haus|einrichtung, *-en, f.* **1.** mobilier casnic. **2.** instalare a casei; distribuire, împărţire a încăperilor.
hausen, *hauste, gehaust (du, er haust) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam., peior.)* a locui, a şedea, a sta; a sălăşlui; **wir ~ schon lange hier** locuim de mult aici; **mit jm. ~** a conviefui cu cineva; **das Wild haust im Walde** vânatul trăieşte în pădure. **2.** *(fam., peior.) (despre epidemii, despre duşmani)* a pustii, a bântui; **der Feind hat hier arg (übel) gehaust** duşmanul a pustiit aici îngrozitor. **3.** *(fig.)* a face zgomot, zarvă mare. **4.** *(elv.)* a gospodări; a trăi cumpătat; **schlecht mit seinem Vermögen ~** a-şi gospodări prost averea; **~ und sparen** a trăi cumpătat şi a face economii. **5.** *(fam., peior.)* a locui în condiţii mizere; **in einer Baracke ~** a locui într-o baracă; a locui izolat. **II.** *tr. (înv.)* a da azil, adăpost, a găzdui, a sălăşlui.
Hausen[1], *-s, n. sg.* **1.** locuire, şedere. **2.** *(fig.)* bântuire, pustiire. **3.** gospodărire, economisire.
Hausen[2], *-s, -, m. (iht.)* morun *(Acipenser huso).*
Hausenblase, *-n, f.* **1.** băşică (de înotat) a morunului. **2.** *sg.* clei de peşte, ihtiocol.
Hausenrogen, *-s, m. sg.* icre de morun, icre negre.
Haus|ente, *-n, f. (ornit.)* raţă domestică *(Anas boschas).*
Hauser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* v. Haushalter(in).
Häuserblock, *- (e)s, -blöcke, m.* grup de case (cuprins între trei sau patru străzi).
Häuserblockversammlung, *-en, f.* şedinţă a locatarilor unui grup de case, adunare a locatarilor din bloc.
Häuserfront, *-en, f.* partea din faţă a unui şir de case.
Häusergruppe, *-n, f.* grup de case.
Häuserin, *-nen, f. (reg.)* v. Haushälterin.
Häuserkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de case.
Häusermakler, *-s, -, m.* intermediar imobiliar, agent imobiliar.
Häusermeer, *-(e)s, -e, n.* mulţime de case.
Häuser|reihe, *-n, f.* şir de case.
Häuserzeitung, *-en, f.* gazetă de perete (a unui grup de case); gazetă de stradă.
Haus|erziehung *f. sg.* instrucţie particulară, educaţie în familie.
Hausfarben *pl. (her.)* culori ale blazonului (unei familii).
Hausfirst, *-(e)s, -e, m.* coamă a casei.
Hausflagge, *-n, f.* flamură, pavilion cu emblema casei, a firmei.
Hausflur, *-(e)s, -e, m.* tindă, pridvor, vestibul.
Hausfrau, *-en, f.* **1.** stăpână a casei, amfitrioană, gospodină. **2.** menajeră. **3.** *(reg.)* proprietăreasă.
Hausfrauen|art, *-en, f. (în expr.)* **nach** sau **auf ~** *(despre mâncăruri)* aşa cum găteşte stăpâna casei, ca la mama acasă.
Hausfrauenpflicht, *-en, f.* muncă în gospodărie, îndatoriri gospodăreşti.
Hausfrauenschule, *-n, f.* v. Haushaltungsschule.
Hausfräulein, *-s, -, n.* v. Hausjungfer.
hausfraulich *adj.* de gospodină, de menajeră.
Hausfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** prieten(ă) a(l) casei, a(l) familiei. **2.** *(iron.)* curtezan, amant al soţiei.
Hausfriede, *-ns.* **Hausfrieden**, *-s, m. sg.* **1.** pace, linişte în casă, în familie. **2.** *(înv.)* gravură cu diferite proverbe şi sfaturi în legătură cu viaţa familială. **3.** *(jur.)* siguranţă, inviolabilitate a domiciliului.
Hausfriedensbruch, *-(e)s, -brüche, m. (jur.)* violare a domiciliului.
Hausgang, *-(e)s, -gänge, m.* coridor, culoar (al casei).
Hausgans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă domestică, de casă *(Anser cinereus).*
Hausgarten, *-s, -gärten, m.* grădină lângă casă.
Hausgast, *-(e)s, -gäste, m.* client care locuieşte într-un hotel, într-o pensiune.
Hausgebrauch, *-(e)s, m. sg.* **1.** obicei al casei. **2.** uz casnic; **zum ~** pentru uz casnic.
Hausgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.
Hausgehilfe, *-n, -n, m.* persoană care ajută în casă.
Hausgehilfin, *-nen, f.* ajutoare a gospodinei, servitoare.
Hausgeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** fantomă care bântuie o casă. **2.** *(glumeţ)* salariat foarte sârguincios şi de aceea foarte apreciat.
Hausgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani pentru coşniţă; bani necesari pentru gospodărie, pentru întreţinerea casei. **2.** chirie a casei.
hausgemacht *adj.* gătit acasă, de casă.
Hausgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate a tuturor celor din casă. **2.** grup de persoane care locuiesc împreună într-o casă şi care formează o comunitate.
Hausgenosse, *-n, -n, m.* colocatar.
Hausgenossenschaft, *-en, f.* colocatari (ai unei case).
Hausgerät, *-(e)s, -e, n. (înv.)* mobilier; lucruri de casă; calabalâc, catrafuse; **er führte sein ganzes ~ mit sich** şi-a luat tot calabalâcul cu el.
Hausgesetz, *-es, -e, n. (ist.)* tradiţie a casei, lege a familiei (în familiile aristocraţiei).
Hausgesinde, *-s, -, n. (înv.)* servitorime, slugi (din casă), personal de casă.
Hausgewerbe, *-s, -, n.* industrie casnică.
Hausgewerbetreibende, *-n, -n (ein Hausgewerbetreibender), m.* şi *f.* v. Heimarbeiter.
Hausglocke, *-n, f.* sonerie (de la intrare).
Hausglück, *-(e)s, n. sg.* fericire a casei, a familiei.
Hausgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* zeu protector al casei; penaţi.
Hausgrille, *-n, f.* v. Heimchen.
Hausgymnastik *f. sg.* gimnastică făcută în casă.
Haushahn, *-(e)s, -hähne, m.* cocoş (de pe lângă casă).
Haushalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** gospodărie, menaj. **2.** buget; **den ~ verabschieden** a aproba bugetul; *(ec.)* **ausgeglichener ~** buget în echilibru; **nicht ausgeglichener ~** buget în deficit; **ordentlicher ~** buget ordinar; **örtlicher ~** buget local.
Haus halten, *hielt Haus, Haus gehalten (du hältst Haus, er hält Haus)* şi **haushalten**, *haushaltete, gehaushaltet (du haushaltest, er haushaltet), vb. (h) intr.* **1.** a face, a conduce menajul. **2.** a face economii, a gospodări economicos, bine; **mit etwas ~** a face economie cu ceva, a gospodări prudent.
Haushalter, **Haushälter**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* gospodar, gospodină, econom(ă), menajeră.
haushälterisch *adj.* econom, chibzuit, strângător; **mit etwas ~ umgehen** a fi econom cu ceva, a folosi ceva cu chibzuială.
Haushaltführung *f. sg.* gospodărire.
haushältig *adj.* v. haushälterisch.
Haushaltmittel, *-s, -, n.* **1.** *pl. (fin.)* fonduri, mijloace bugetare, financiare. **2.** obiect, articol de menaj.
Haushalts|abfälle *pl.* deşeuri menajere.
Haushalts|abführung *f. sg. (ec.)* vărsământ în buget.
Haushalts|ab|striche *pl. (ec.)* economii bugetare.
Haushalts|ansatz, *-es, -sätze,m. (ec.)* suplimentare bugetară.
Haushalt(s)|artikel, *-s, -, m.* articol de menaj.
Haushalts|auflösung, *-en, f.* lichidare a gospodăriei.
Haushalts|ausgaben *pl.* **1.** *(fin.)* cheltuieli bugetare. **2.** cheltuieli de gospodărie, pentru casă.
Haushalts|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (ec.)* echilibru bugetar.
Haushalts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m. (ec.)* comisie bugetară care stabileşte bugetul.
Haushaltsbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuţie bugetară.
Haushaltsbe|steuerung, *-en, f. (fin.)* impozit pe veniturile realizate în gospodărie.
Haushaltsbewilligung, *-en, f. (fin.)* aprobare, votare a bugetului.
Haushaltsbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanţ general al executării bugetului de stat.
Haushalts|ein|nahmen *pl.* venituri bugetare.
Haushalts|einrichtung, *-en, f. (ec.)* **1.** dotare casnică. **2.** dotare a sectoarelor bugetare.
Haushalts|ergebnis, *-ses, -se, n. (ec.)* rezultat al exerciţiului bugetar.
Haushaltsfehlbetrag, *-(e)s, -träge, m. (cont.)* deficit bugetar, lipsă în buget.
Haushaltsführung, *-en, f. (ec.)* gestiune, administrare a bugetului.
Haushaltsgeld, *-(e)s, -er, n.* bani pentru întreţinerea menajului, pentru gospodărie.
Haushaltshilfe, *-n, f.* menajeră, femeie de serviciu, fată în casă.
Haushaltsjahr, *-(e)s, -e, n.* an bugetar.
Haushaltskasse *f. sg. (fin.)* **1.** bani destinaţi pentru cheltuieli în gospodărie. **2.** casetă pentru banii gospodăriei.
Haushbhaltskürzung, *-en, f. (ec.)* diminuare a bugetului.
Haushaltslehre *f. sg.* studiu, teorie a(l) gospodăriei, a(l) menajului.
Haushaltsmaschine, *-n, f.* aparat pentru uz casnic.
Haushaltsmittel, *pl. (ec.)* fond, resursă bugetară; **über ~ finnzieren** a finanţa cu resurse bugetare.
Haushaltsnachtrag, *-(e)s, -träge, m. (ec.)* suplimentare a bugetului.
Haushalts|packung, *-en, f.* ambalaj cu mai multe bucăţi dintr-o marfă, mai ieftine.
Haushalts|pflegerin, *-nen, f.* menajeră.
Haushalt(s)plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan financiar, bugetar, buget.
Haushalts|plan|ansatz, *-(e)s, -sätze, m. (ec.)* proiect de buget.
Haushalts|plange|staltung *f. sg.* desfăşurare, executare a planului bugetar.
Haushaltsrechnung, *-en, f. (ec.)* decont al bugetului.
Haushalts|sanierung, *-en, f. (ec.)* redresare a bugetului.
Haushalts|tag, *-(e)s, -e, m.* zi destinată pentru muncă, activitate în gospodărie.
Haushalts|überschreitung, *-en, f. (fin.)* depăşire a bugetului.
Haushalts|überschuss, *-es, -schüsse, m. (fin.)* excedent bugetar.
haushalts|üblich *adj.* potrivit pentru gospodărie, obişnuit într-o gospodărie.
Haushaltsverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum casnic.
Haushaltsversicherung, *-en, f.* asigurare mobiliară.
Haushaltsvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* previziune, antecalculaţie bugetară.
Haushalts|zuschuss, *-es, -schüsse, m.* suplimentare a bugetului.
Haushalts|zuweisung, *-en, f.* alocare de la buget.
Haushaltung, *-en, f.* **1.** conducere a unei gospodării, a unui menaj; **eine eigene ~ haben** a face menaj (acasă). **2.** economie, gestiune.
Haushaltungsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de cheltuieli al unui menaj.
Haushaltungsgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect, articol de menaj.
Haushaltungsgesetz, *-es, -e, n.* lege bugetară.
Haushaltungskosten *pl.* **1.** cheltuieli de menaj. **2.** cheltuieli ale bugetului de stat.
Haushaltungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de familie care trăieşte în aceeaşi gospodărie.
Haushaltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* v. Haushalt(s)plan.

Haushaltungs|schule, *-n, f.* şcoală de menaj.
Haushaltungsvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* cap de familie.
Hausherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** cap de familie. **2.** stăpân, proprietar al casei.
Hausherrenrente, *-n, f. (înv.)* venit din chiriile caselor.
haushoch *adj.* **1.** înalt cât casa. **2.** *(fig.)* enorm, colosal; *(adverbial)* **er steht ~ über mir** mi-e mult superior.
Haushofmeister, *-s, -, m. (înv.)* intendent.
Haushuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină *(Gallus domesticus).*
Haushund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine de curte *(Canis domesticus).*
hausieren, *hausierte, hausiert, vb. (h) intr.* **1.** a face comerţ ambulant; **mit einem gewissen Artikel ~ (gehen)** a umbla (din casă în casă) pentru a vinde un articol anumit; *(fig.)* **er muss damit ~ gehen** trebuie să ofere aceasta într-o formă înjositoare, nedemnă. **2.** *(fig.)* a colporta; **er ging mit dieser Nachricht ~** a colportat această ştire.
Hausierer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vânzător(-oare), negustor(-easă) ambulant(ă), boccegiu, coropcar.
Hausiererei *f. sg.* **1.** activitate de negustor ambulant. **2.** *(fig.)* colportare.
Hausier|handel, *-s, m. sg.* comerţ ambulant.
Hausierschein, *-(e)s, -e, m.* autorizaţie pentru exercitarea comerţului ambulant.
Haus|industrie, *-n, f.* industrie casnică.
Haus|jacke, *-n, f.* jachetă de casă.
Hausjungfer, *-n, f. (înv.)* fată în casă.
Hauskaninchen, *-s, -, n. (zool.)* iepure de casă *(Lepus caniculus).*
Hauskapelle, *-n, f.* **1.** *(bis.)* capelă de casă, particulară. **2.** *(muz.)* orchestră particulară, orchestră de casă.
Hauskasse, *-n, f.* bani ai familiei.
Hauskatze, *-n, f. (zool.)* pisică domestică *(Felis domestica).*
Hauskauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare de casă.
Hauskleid, *-(e)s, -er, n.* capot; rochie de casă.
Hauskleidung *f. sg.* îmbrăcăminte de casă.
Hausknecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* servitor, fecior în casă. **2.** argat (la ţară). **3.** servitor (care face treburile cele mai umile la birturi, restaurante).
Hausknochen, *-s, -, m. (glumeţ)* cheie a casei.
Hauskollekte, *-n, f. (bis.)* chetă la domiciliu.
Hauskonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de casă.
Hauskorrektor, *-s, -en, m. (tipogr.)* corector intern.
Hauskorrektur, *-en, f. (tipogr.)* corectură internă; primă corectură tipografică, corectură pe şpalt.
Hauskost *f. sg.* mâncare gătită acasă.
Hauskrankenpflege *f. sg.* îngrijire medicală la domiciliul bolnavului.
Hauskreuz, *-es, -e, n.* **1.** mizerii casnice, griji familiale. **2.** *(glumeţ)* femeie cicălitoare, arţăgoasă.
Hauskrieg, *-(e)s, -e, m.* ceartă în casă, în familie.
Hauslaub, *-(e)s, n. sg.*, **Hauslauch**, **Hauslauf**, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** borşişor *(Sempervivum schlehani).* **2.** urechelniţă *(Sempervivum tectorum).*
Hausleben, *-s, n. sg.* viaţă casnică.
Hauslehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) particular(ă), meditator(-oare).
Häuslein, *-s, -, n.* v. Häuschen.
Hausleinen, *-s, n. sg.*, **Hausleinwand** *f. sg.* pânză de casă.
Hausleitung, *-en, f.* **1.** conductă în casă. **2.** conducere sau administrare a casei.
Häusler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ţăran(că) sărac(ă), muncitor(-oare) agricol(ă).
Hausleute *pl.* **1.** *(reg.)* pereche de proprietari care dau locuinţe cu chirie; gazdă. **2.** *(înv. şi elv.)* chiriaşi, locatari. **3.** *(rar)* colocatari. **4.** portarul cu soţia.
häuslich *adj.* **1.** casnic, domestic; **die ~en Angelegenheiten** treburile casnice; **sich ~ niederlassen** a se stabili (într-un loc). **2.** priceput la gospodărie; econom, strângător; **ein ~es Mädchen** o fată pricepută la gospodărie, strângătoare. **3.** care stă mult în casă, ataşat căminului, retras; **er führt ein ~es Leben** duce o viaţă retrasă, de familie; **er sollte ~er sein** ar trebui să stea mai mult acasă.
Häuslichkeit *f. sg.* **1.** căsnicie, cămin, gospodărie. **2.** viaţă de familie. **3.** spirit de familie, ataşament faţă de casă şi familie.
Hausling, *-s, -e, m.* v. Hausmann **(1).**
hauslos *adj. (despre melci)* fără cochilie.
Hausmacht *f. sg.* putere a unei case domnitoare bazată pe proprietăţi funciare.
Hausmädchen, *-s, -, n.*, **Hausmagd**, *-mägde, f.* servitoare, fată în casă.
Hausmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** *(înv.)* portar. **2.** bărbat (însurat sau holtei) care se gospodăreşte singur.
Hausmannit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hausmannit.
Hausmannskost *f. sg.* masă, bucătărie de casă (simplă dar consistentă şi gustoasă).
Hausmarder, *-s, -, m. (zool.)* dihor *(Mustela putorius).*
Hausmarke, *-n, f.* **1.** marcă de proprietate. **2.** *(com.)* marcă înregistrată, marcă a unei case de comerţ.
Hausmast, *-en, f. (agr.)* îngrăşare a vitelor (în gospodărie).
Hausmauer, *-n, f.* zid al clădirii.
Hausmaus, *-mäuse, f. (zool.)* şoarece de casă *(Mus musculus).*
Hausmeier, *-s, -, m. (ist.)* majordom; intendent.
Hausmeister, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** portar, portăreasă. **2.** intendent(ă). **3.** îngrijitor(-oare).
Hausmiete, *-n, f.* chirie.
Hausministerium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* minister al casei monarhului.
Hausmittel, *-s, -, n.* doctorie, leac băbesc, de casă.
Hausmöbel, *-s, -, n.* mobilă; *(fig.)* **sie ist ein altes ~** (ea) este de foarte mult timp în casă, e de-ai casei.
Hausmüll, *-s, m. sg. (ec.)* deşeuri menajere.
Hausmüllverbrennungs|anlage, *-n, f. (ec.)* instalaţie de ardere a deşeurilor menajere.
Hausmusik *f. sg.* v. Hauskonzert.
Hausmutter, *-mütter, f.* **1.** mamă de familie. **2.** gospodină, stăpână a casei. **3.** conducătoare a unei ospătării, a unui cămin.
hausmütterlich *adj.* **1.** ca o mamă (de familie). **2.** matern.
Hausnaht, *-nähte, f.* cusătură solidă, dar grosolană.
Hausnummer, *-n, f.* număr al casei.
Haus|orden, *-s, -, m.* ordin al unei case (domnitoare); **königlicher ~** ordin al casei regale.
Haus|ordnung, *-en, f.* regulament, ordine a(l) casei.
Haus|pädagogik *f. sg.* pedagogie, muncă educativă a părinţilor.
Haus|plage, *-n, f.* v. Hauskreuz.
Haus|platz, *-es, -plätze, m.* loc de casă.
Haus|posten, *-s, -, m. (reg.)* împrumut, credit ipotecar.
Haus|putz, *-es, -e, m.* curăţenie generală în casă.
Hausrat, *-(e)s, m. sg.* v. Hausgerät.
Hausratte, *-n, f. (zool.)* şobolan *(Mus rattus).*
Hausratversicherung, *-en, f.* asigurare a bunurilor din gospodărie împotriva incendiului, apei, furtului.
Hausrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de inviolabilitate a domiciliului. **2.** drept domestic, drept al casei, al stăpânului casei; **sein ~ gegen jn. brauchen** a uza faţă de cineva de dreptul său de stăpân al casei, a arăta cuiva uşa, a-l da afară.
Hausregiment, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mil.)* regiment de gardă. **2.** *sg. (fam.)* conducere a casei; **sie führt ein strenges ~** (ea) menţine disciplina, ţine hăţurile-n mână, conduce cu severitate.
Hausrente, *-n, f.* chirie a casei.
Hausrind, *-(e)s, -er, n. (zool.)* bovină, vită *(Bos taurus).*
Hausrock, *-(e)s, -röcke, m.* haină de casă, halat.
Hausrötel, *-s, -, n.*, **Hausrotschwanz**, *-es, -schwänze, m. (ornit.)* pieptănuş de casă *(Ruticilla tithys).*
Haus|sasse, *-n, -n, m. (reg.)* proprietar de casă.
haus|sässig *adj.* domiciliat în casă proprie.
Haus|schabe, *-n, f.* gândac negru de bucătărie.
Haus|schaf, *-(e)s, -e, n. (zool.)* oaie domestică *(Ovis aries).*
Haus|schatz, *-es, -schätze, m.* **1.** tezaur particular al unei familii (nobile, princiare). **2.** *(fam.)* amant al soţiei.
Haus|schlachten, *-s, n. sg.* tăiere a animalelor acasă, în gospodărie.
Haus|schlächter, *-s, -, m.* măcelar care taie (la client) acasă.
Haus|schlachtungs|schwein, *-(e)s, -e, n.* porc îngrăşat pentru a fi tăiat acasă.
Haus|schlüssel, *-s, -, m.* cheie de la casă.
Haus|schneider, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* croitor(easă) a(l) casei (care lucrează unei familii). **2.** croitor(easă) care lucrează la domiciliu.
Haus|schuh, *-(e)s, -e, m.* papuc.
Haus|schule, *-n, f.* şcoală particulară.
Haus|schwabe, *-n, f.* v. Hausschabe.
Haus|schwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică *(Hirundo rustica).*
Haus|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de pivniţă, burete de casă *(Merulius lacrymans).*
Haus|schwein, *-(e)s, -e, n. (zool.)* porc domestic *(Sus scrofa domestica).*
Haus|schwelle, *-n, f.* prag al casei.
Hausse ['ho:s(ə)], *-n, f. (com.)* urcare a acţiunilor, a hârtiilor de valoare, hosă, tendinţă de creştere.
Haussebewegung, *-en, f. (ec.)* mişcare tip „à la hausse".
Haus|segen, *-s, -, m.* binecuvântare scrisă pe frontonul casei sau deasupra uşii; *(fig.; în expr.)* **der ~ hängt schief** lucrurile merg prost în căsnicie.
Hausse|periode ['ho:s-], *-n, f.* perioadă a urcării preţului efectelor, perioadă de hosă.
Haussier [ho'sie:], *-s, -s, m. (com.)* speculant; jucător la bursă care mizează pe hosă.
Haus|sorge, *-n, f.* grijă familială, necaz în familie.
Haus|spatz, *-en, -en*, **Haus|sperling**, *-s, -e, m. (ornit.)* vrabie de casă *(Passer domesticus).*
Haus|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen de casă *(Tegenaria domestica).*
Haus|staat, *-(e)s, m. sg.* suită şi curte a unui prinţ.
Haus|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** casă; familie. **2.** gospodărie, menaj. **3.** *(fig.)* vatră, cămin; **er gründet einen eigenen ~** îşi întemeiază un cămin propriu, se însoară.
Haus|steuer, *-n, f.* impozit pe casă.
Haus|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit.)* barză de casă *(Ciconia alba).*
Haus|suchung, *-en, f.* v. Hausdurchsuchung.
Haus|tage *pl. (reg.)* primăvară.
Haus|taube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de casă *(Columba palumbus).*
Haus|taufe, *-n, f. (rel.)* botez în casă.
Hau|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de talie.
Hau|steingewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă din piatră de talie.
Haus|telefon, *-s, -e, n.* telefon interior (într-o casă).
Haus|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de casă, domestic.
Haus|tochter, *-töchter, f.* ajutoare a gospodinei (primită ca o fiică în casă).
Haus|tor, *-(e)s, -e, n.* poartă a casei, uşă principală a unei clădiri.
Haustorium, *-s, -rien* [-riən], *f. (bot.)* rădăcină sugătoare a plantelor parazite, haustoriu.
Haus|trauer *f. sg.* doliu de familie.
Haus|trau|ung *-en, f.* cununie în casă.
Haus|truppen *pl.* gardă a unei case princiare.
Haus|tür, *-en, f.* uşă a casei, uşă de intrare.
Haus|tyrann, *-en, -en, m.* tiran al casei.
Hausung, *-en, f.* locuinţă, cămin; adăpost.
Haus|unke, *-n, f. (fam.)* **1.** persoană care nu se mişcă de acasă, bufniţă. **2.** *(fig.)* viperă; năpârcă; şarpe.
Hausvater, *-s, -väter, m.* **1.** cap de familie, stăpân al casei. **2.** conducător al unei cantine muncitoreşti.
hausväterlich *adj.* ca un şef de familie, ca un tată, patern.
Hausverbot, *-(e)s, e, n.* interdicţie de a intra într-o clădire.
Hausverfassung, *-en, f.* v. Hausgesetz.
Hausver|stand, *-(e)s, m. sg.* bun-simţ.
Hausvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Hausgesetz.

Hausverwalter, *-s, -, m.* intendent, administrator al unei case.
Hausverwaltung, *-en, f.* administrare, administrație a unei case.
Hausvogt, *-(e)s, -vögte, m.* **1.** *(înv.)* intendent, administrator al unei case. **2.** inspector de închisoare. **3.** administrator, intendent de castel.
Hausvogtei, *-en, f. (înv.)* **1.** intendență a unei case. **2.** închisoare.
Hauswanze, *-n, f. (entom.)* păduche-de-lemn, ploșniță *(Acanthia lectularia).*
Hauswart, *-(e)s, -e, m.* portar, ușier.
Hauswäsche *f. sg.* **1.** rufărie de casă. **2.** spălat în casă.
Hauswehr, *-en, f. (ist., mil.)* sabie scurtă (din sec. al 14-lea).
Hauswerk, *-(e)s, n. sg. (înv.)* muncă în casă.
Hauswesen, *-s, -, n.* menaj, gospodărie.
Hauswiesel, *-s, -, n. (zool.)* nevăstuică *(Unstela vulgaris).*
Hauswirt, *-(e)s, -e, m.* **1.** proprietar, stăpân al casei. **2.** gospodar, cap de familie.
Hauswirtin, *-nen, f.* **1.** proprietăreasă. **2.** mamă de familie, gospodină.
Hauswirtschaft, *-en, f.* **1.** menaj, gospodărie. **2.** economie casnică.
Hauswirtschafterin, *-nen, f.* menajeră.
hauswirtschaftlich *adj.* de menaj, de gospodărie casnică.
Hauswirtschaftslehrerin, *-en, f.* profesoară de menaj, gospodărie casnică.
Hauswirtschafts|pflegerin, *-nen, f.* persoană care îngrijește persoane, (cazuri sociale) și gospodăriile lor.
Hauswirtschafts|schule, *-n, f.* v. Haushaltungsschule.
Hauswurz *f. sg.* v. Hauslaub.
Hauszeitung, *-en, f.* gazetă internă, de bloc.
Hauszentrale, *-n, f.* **1.** centrală de casă, centrală a telefonului interior. **2.** uzină electrică proprie (de casă).
Hausziege, *-n, f. (zool.)* capră *(Capra hircus).*
Hauszins, *-es, -en, m. (austr.)* chirie.
Hauszins|steuer, *-n, f.* impozit pe chirie.
Hauszwiebel, *-n, f. (bot.)* ceapă *(Allium cepa).*
Haut, *Häute, f.* **1.** piele; *(fig.)* **bis auf die ~ durchnässt sein** a fi ud până la piele; **nur ~ und Knochen sein** a fi numai piele și oase; **ich möchte nicht in seiner ~ stecken** n-aș vrea să fiu în pielea lui; **ihm ist nicht recht wohl in seiner ~** nu prea este în apele lui; **niemand kann aus seiner ~** lupu-și schimbă părul, dar năravul ba; **er steckt in keiner gesunden ~** nu este tocmai sănătos; **er steckt in keiner guten ~** este într-o situație critică, dificilă; **er hat eine dicke ~** este gros la piele, cu pielea groasă; **mit heiler ~ davonkommen** a scăpa teafăr; **eine ~ abwerfen** (sau **abstreifen**) a-și lepăda pielea; **auf der faulen ~ liegen** a lenevi, a trândăvi; **mit ~ und Haar(en)** cu totul; **es gilt ~ und Haar** este în joc viața; **seine ~ zu Markte tragen** a-și pune pielea în saramură; **sich seiner ~ wehren** a-și apăra pielea; **aus der ~ fahren** a-și ieși din fire, din pepeni, din sărite; **jm. die ~ vollschlagen** a face cuiva pielea tobă, a stâlci pe cineva în bătaie; **jm. die ~ über die Ohren ziehen** a jupui, a jefui pe cineva, a lua pielea de pe cineva. **2.** *(anat.)* dermă; epidermă; membrană. **3.** *(täb.)* piele crudă, brută, neprelucrată; **grüne** (sau **rohe**) **Häute** piei brute. **4.** *(bot.)* membrană; scoarță, coajă. **5.** *(zool.)* tegument. **6.** pojghiță; caimac; **die ~ auf der Milch** caimacul de pe lapte. **7.** *(tehn.)* peliculă. **8.** înveliș, învelitoare; placaj; **die ~ des Schiffes** învelișul în plăci al corăbiei. **9.** *(glumeț)* om; **ehrliche ~** om cinstit, de treabă; **die alte ~** omul bătrân; **sie ist eine gute alte ~** este o bătrânică de treabă; **eine schlechte ~** un om rău.
Haut|abschürfung, *-en, f.* zdrelire, zgâriere a pielii, excoriație.
Haut|arzt, *-es, -ärzte, m.*, **-ärztin**, *-nen, f.* (medic) dermatolog.
Haut|ausdünstung, *-en, f. (biol.)* **1.** emanație a pielii. **2.** transpirație.
Haut|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m.* eczantemă, eczemă, erupție cutanată.
Hautbeschreibung, *-en, f.* dermatografie, descriere a pielii.
Hautbildungsgewebe, *-s, -, n. (biol.)* țesut dermatogen.
Hautbremse, *-n, f. (entom.)* **1.** streche *(Hypoderma bovis).* **2.** tăun *(Tabanus bovinus).*
Häutchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim. de la* Haut **(1, 4))** pieliță; membrană subțire; pojghiță. **2.** *(tehn.)* peliculă, film; membrană.
Hautdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă epidermală.
Haut|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect pelicular.
häuteln, *häutelte, gehäutelt (ich häut(e)le) vb. (h) tr.* a scoate pielița, membrana.
Häutelung, *-en, f.* scoatere a pieliței.
häuten, *häutete, gehäutet (du häutest, er häutet) vb. (h)* **I.** *tr.* a jupui. **II.** *refl.* a-și lepăda, a-și schimba pielea; *(zool.)* a năpârli.
Haut|entzündung, *-en, f. (med.)* dermatită, inflamație a pielii.
Haut|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire, boală a pielii.
Hautfarbe, *-n, f.* culoare a pielii, a feței; **Menschen verschiedener ~** oameni de diferite culori.
Hautflechte *f. sg. (med.)* eczemă.
Hautflügler, *-s, -, m. (entom.)* himenopteră *(Hymenoptera).*
Hautgelenk, *-(e)s, -e, n. (bot.)* articulație epidermică.
Hautgewebe, *-s, -, n. (anat., bot.)* țesut epidermal, epidermă.
Hautgift, *-(e)s, -e, n.* substanță cu efect toxic asupra pielii.
Hautgout [o:'gu:], *-s, m. sg.* **1.** gust de carne și de vânat stătut; **dieses Rebhuhn hat etwas ~** carnea acestei potârnichi are gust de vânat stătut, de carne stătută, fezandată. **2.** *(fig.)* reputație dubioasă.
Hautgrieß, *-es, m. sg. (med.)* miliaria.
häutig *adj.* **1.** cu piele, acoperit de piele; ca pielea. **2.** *(anat., bot.)* cu membrană, membranos; *(med.)* **~e Bräune** anghina diferică.
Hautjucken, *-s, n. sg.* mâncărime.
Hautkonservierung [-vi:-] *f. sg.* conservare a pielii.
Hautkrankheit, *-en, f. (med.)* dermatoză, boală de piele.
Hautkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer al pielii.
hautlos *adj.* fără piele.
Hautmalerei, *-en, f.* pictură pe piele (la anumite popoare).
Hautpflege *f. sg.* igienă, îngrijire a pielii.
Hautpilz, *-es, -e, m. (med.)* ciupercă localizată în piele.
Hautrand, *-(e) s, -ränder, m. (med.)* margine a rănii.
Hautreizmittel, *-s, -, n.* substanță cu efect iritant asupra pielii.
Hautrelief [o:re'liɛf], *-s, -s* (și *-e), n.* sculptură în relief.
Hautröte *f. sg. (med.)* eritem.
Hautrotz, *-es, m. sg. (med.)* morvă cutanată.
Hautsalbe, *-n, f.* alifie pentru piele.
Hautschädigung, *-en, f. (med.)* leziune cutanată.
Hautschicht, *-en, f.* v. Hautgewebe.
Hautschuppe, *-n, f. (med.)* scuamă (a tegumentului).
Hautschwiele, *-n, f.* întăritură a pielii, bătătură.
Hautsinn, *-(e)s, m. sg. (anat.)* simț tactil.
Haut|tuberkulose *f. sg. (med.)* tuberculoză a pielii.
Haut|typ, *-(e)s, -en, m.* tip de piele.
Häutung, *-en, f.* **1.** jupuire. **2.** *(zool.)* lepădare, schimbare a pielii; năpârlire.
Haut|unreinigkeiten *pl.* impurități ale pielii.
Hautverletzung, *-en, f.* v. Hautwunde.
Hautwanze, *-n, f. (entom.)* ploșniță *(Cimex lectularius).*
Hautwarze, *-n, f.* neg.
Hautwassersucht *f. sg. (med.)* edem.
Hautwirkung, *-en, f. (electr.)* efect pelicular, skinefect.
Hautwunde, *-n, f.* leziune, rană a pielii.
Hautwurm, *-(e)s, m. sg. (vet.)* răpciugă, morvă.
Hauwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Haufwerk.
Häuzahn, *-(e)s, -zähne, m.* colț de mistreț sau de vier.
Havanese [-va-], *-n, -n, m.* locuitor din Havana, havanez.
Havanesin [-va-], *-nen, f.* locuitoare din Havana, havaneză.
havannafarben [-va-] *adj.* havan, de culoarea tutunului de Havana.
Havannatabak [-va-], *-(e)s, m. sg.* tutun de Havana.
Havannazigarre, *-n, f.* (țigară) havană.
Havannazucker, *-s, m. sg.* zahăr de Havana.
Havarie [-va'ri:], *-n* [-ri:ən], *f. (mar.)* avarie, defecțiune; accident, pagubă, stricăciune; **~ erleiden** a se avaria, a se strica, a suferi avarii.
Havarie|gut|achten, *-s, -, n, (ec.)* expertiză a unei avarii.
Havarie|kommissar, *-s, -e, m. (mar., av.)* comisar examinator de avarii.
havariert *adj. (mar., av.)* avariat; stricat.
Havarieschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă produsă de avarie.
Havarist [-va-], *-en, -en, m.* proprietar al unui vas avariat.
Havelock ['ha:vəlɔk], *-s, -s, m.* haveloc, manta cu pelerină.
Haverei [-və]-, *-en.* **Haverie** [-və-], *-n* [-riən], *f. (reg.)* v. Havarie.
Hawai|er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* havaian(ă), locuitor(-oare) din Hawaii.
hawai|isch *adj.* hawaian.
hăwelig *adj. (reg.)* v. kindisch.
Hawern, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hafer.
Haxe, *-n, f.* v. Hachse.
Hazienda [-'tsiɛn-], *-s* (și *-den), f.* haciendă, fermă în America de Sud și Centrală.
H. B. *presc.* de la Helvetisches Bekenntnis.
Hbf. *(presc.* de la Hauptbahnhof) gară principală.
H-Dur [ha-], *-, n. sg. (muz.)* si major.
he! *interj.* ei! ce zici! alo! ascultă! măi!
Header [hɛd:ə], *-s, -, m. (inform.)* cap al fișierului
Head|stock ['hɛd-], *-(e)s, -stöcke, m. (text.)* batiu central.
Hebamme, *-n, f.* moașă.
Hebammen|institut, *-(e)s, -e, n.* v. Hebammenlehranstalt.
Hebammenkunst *f. sg.* obstetrică, artă a moșitului.
Hebammenlehr|an|stalt, *-en, f.* școală de moașe.
Hebammen|ordnung, *-en, f.* regulament pentru moașe.
Heb|baum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Hebebalken.
hebdomadal *adj.* săptămânal, hebdomadar.
Hebe[1], *-n, f. (glumeț)* chelneriță, ospătăriță.
Hebe[2], *-n, f.* vârf sau coadă a(l) unei bărci.
Hebe|arbeiten *pl.* lucrări de ridicare, de despotmolire (la corăbii).
Hebe|arm, *-(e)s, -e, m.* v. Hebelarm.
Hebebalken, *-s, -, m.*, **Hebebaum**, *-(e)s, -bäume, m. (mec.)* pârghie de ridicare; mangealâc.
Hebebock, *-(e)s, -böcke, m. (mec.)* vinci cu șurub.
Hebebühne, *-n, f. (tehn.)* platformă a elevatorului; *(auto.)* platformă de ridicare, de elevare.
Hebe|eisen, *-s, -, n.* **1.** *(mec.)* pârghie de oțel, rangă. **2.** *(med.)* elevator.
Hebegarn, *-(e)s, -e, n.* v. Fischnetz.
Hebe|haken, *-s, -, m.* cârlig, gheară de ridicare (la macara).
Hebekolben, *-s, -, m.* piston de ridicare.
Hebekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coș lung și îngust.
Hebekran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (mec.)* macara.
Hebel, *-s, -, m.* **1.** pârghie; levier, manetă. **2.** *(fig.)* mijloc, resursă; **alle ~ in Bewegung setzen** a mobiliza toate resursele, a încerca cu toate mijloacele. **3.** *(mar.)* palan de ridicare.
Hebe|lade, *-n, f. (tehn.)* vinci cu cremalieră.
Hebel|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braț de pârghie; pârghie-manivelă; **~ der Bremse** braț de frână.
Hebelbremse, *-n, f.* frână cu pârghie.
hebeln, *hebelte, gehebelt (ich heb(e)le) vb. (h) tr.* și *intr.* a pune în mișcare cu pârghia; a aplica pârghia, a clinti, a mișca, a ridica cu ajutorul unei pârghii.
Hebelpresse, *-n, f.* presă cu pârghie.
Hebelschalter, *-s, -, m. (mec.)* întrerupător cu pârghie.
Hebelschere, *-n, f.* foarfecă cu pârghie.
Hebel|stange, *-n, f.* manetă; mangealâc.
Hebel|steuerung, *-en, f. (ferov.)* schimbător de mers cu pârghie.
Hebeltaste, *-n, f.* **1.** *(tel.)* manipulator morse. **2.** *(ferov.)* clapă cu manivelă.

Hębel|umschalter, *-s, -, m.* comutator cu pârghie.
Hębelver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport al brațelor de pârghie.
Hębelvorschneider, *-s, -, m. (lăcătușerie)* cleşte de tăiat sârmă cu pârghie dublă.
Hębelwaage, *-n, f.* cântar (cu braț).
Hębemagnet, *-(e)s, -(e)n, m.* electromagnet de ridicare.
hęben, *hob, gehoben, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța, a sălta, a scoate din; **die Hände ~** a ridica mâinile; **die Stimme ~** a ridica glasul; **die Stimmung ~ a)** a ridica moralul; **b)** a face să crească buna dispoziție; **in den Himmel ~** a ridica în slava cerului; **auf den Schild ~** a proclama conducător, şef; **aus dem Wagen ~** a ajuta (pe cineva) să se dea jos din trăsură sau mașină; **aus dem Sattel ~ a)** a ajuta pe cineva să descalece; **b)** *(fig.)* a doborî, a da jos pe cineva; a triumfa asupra cuiva; a înlătura pe cineva; **aus den Angeln ~** a scoate din țâțâni; **die Nase ~** a-şi lua nasul la purtare; **ein Kind ~** a moşi; **ein Kind aus der Taufe ~** a boteza un copil, a fi naş(ă); **jn. aus der Nuss ~** a certa pe cineva; *(impers.)* **wenn ich das höre, hebt es mich** când aud asta, îmi vine rău. **2.** a mări, a spori, a urca; **das Vertrauen ~** a mări încrederea; **den Handel ~** a face să înflorească comerțul; **den Lebensstandard ~** a ridica nivelul de trai. **3.** a scoate în evidență, în relief, a mări efectul, a sublinia; **der dunkle Hintergrund hebt die Farben** fondul întunecat scoate în evidență culorile, măreşte efectul culorilor. **4.** *(mat.)* a simplifica, a reduce, a elimina; **hier ~ wir fünf** aici simplificăm cu cinci; **einen Bruch ~** a simplifica o fracție; **eine unbekannte Größe aus der Gleichung ~** a elimina din ecuație o mărime necunoscută. **5.** *(fam.)* a bea, a cinsti, a ridica; **komm mit mir ein Glas ~** vino cu mine să cinstim câte un pahar. **II.** *refl.* **1.** a se ridica; a se înălța, a creşte; **die Stimmung hob sich a)** moralul a crescut; **b)** buna dispoziție a crescut; **hebe dich weg!** cară-te! *(impers.)* **es hebt sich mir alles** îmi vine rău, mi se întoarce stomacul pe dos. **2.** *(despre comerț, agricultură etc.)* a înflori. **3.** a ieşi la suprafață, în relief, în evidență; **durch diese Technik ~ sich die Farben (besser)** prin această tehnică culorile ies (mai bine) în evidență. **4.** *(mat.)* a se egala, a se compensa; **x hebt sich gegen y** x se compensează cu y; **das hebt sich jetzt** acum suntem chit.
Hęben, *-s, n. sg. (gimn.)* ridicare a brațelor.
Hębeplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de extragere, de ridicare.
Hębepumpe, *-n, f.* pompă-elevator.
Hębepunkt, *-(e)s, -e, m. (la pârghii)* punct de reazem.
Hęber, *-s, -, m.* **1.** *(rar)* ridicător, persoană care ridică. **2.** pârghie. **3.** sifon (aspirant).
Hęberbarometer, *-s, -, n.* barometru cu sifon.
Hęberbatterie, *-n* [-ri:ən], *(tehn.)* baterie de sifoane.
hęberförmig *adj.* în formă de sifon.
Hęberleitung, *-en, f. (hidr.)* colector în sifon; conductă de sifonare; conductă de refulare.
Hęberleitungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* cască.
hębern, *heberte, gehebert, vb. (h) tr.* a goli, a evacua cu sifonul, a sifona.
Hębe|rohr, *-(e)s, -e, n.* tub absorbant.
Hębe|rolle, *-n, f.* **1.** *(fin.)* rol fiscal, registru de impunere. **2.** *(tehn.)* scripete de ridicat.
Hęberschreiber, *-s, -, m.* înregistrator telegrafic.
Hębertisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă care ridică; masă elevatoare.
Hębe|satz, *-es, -sätze, m. (ec.)* coeficient de colectare.
Hębeschaft, *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* suitoare.
Hębeschmaus, *-es, -schmäuse, m. (constr.)* masă comună cu ocazia ridicării construcției.
Hębeschraube, *-n, f.* v. Hebewinde.
Hębe|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de ridicat, rangă.
Hębe|stelle, *-n, f. (fin.)* percepție, administrație, secție financiară.
Hębetisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă sau bancă de pârghie.
Hębeturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină cu sifon.
Hębevor|richtung, *-en, f. (tehn.)* mașină, mecanism de ridicat greutăți, elevator, macara, palan, scripete.
Hębewalze, *-n, f. (tehn.)* troliu.
Hębewerk, *-(e)s, -e, n.* v. Hebevorrichtung.
Hębewinde, *-n, f.* vinci.
Hębezeug, *-(e)s, n. sg.* aparat, mecanism de ridicat.
Hębezwinge, *-n, f.* cleşte de ridicat, de cuprins.
hebr. *presc.* de la hebräisch.
Hebrä|er, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* ebreu, ebreică.
Hebrä|ertum, *-s, n. sg.* ebreime.
hebrä|isch *adj.* ebraic.
Hebrä|ische, *-n, n. sg.* ebraică.
Hebra|ismus, *-, m. sg. (lingv.)* ebraism.
Hebra|ist, *-en, -en, m.* ebraist, cercetător, profesor, cunoscător, student al limbii ebraice.
Hębung, *-en, f.* **1.** ridicare, urcare; înălțare; despotmolire; **~ eines Schiffes** despotmolire a unei corăbii; **~ eines Schatzes** dezgropare, scoatere a unei comori; *(fig.)* **~ des Tons** ridicare a vocii. **2.** mărire, sporire, creştere; **~ des Handels** înflorire a comerțului. **3.** percepere (a impozitelor). **4.** *(metr.)* silabă accentuată. **5.** *(mat.)* eliminare, simplificare.
Hębungs|ebene, *-n, f.* plan de ridicare.
Hębungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de despotmolire, ridicare.
Hęchel, *-n, f. (tehn.)* darac, ragilă; *(fig.)* **jn. durch die ~ ziehen** a critica pe cineva cu răutate.
Hęchelbank, *-bänke, f.* scaun de dărăcit.
Hechelei, *-en, f.* **1.** dărăcire. **2.** *(fig.)* critică răutăcioasă.
Hęchelfeld, *-(e)s, -er, n. (text.)* câmp de pieptănare.
Hęchelflachs, *-es, m. sg.* in dărăcit.
Hęchelfrau, *-en, f.* dărăcitoare.
Hęchelhanfgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de cânepă.
Hęchel|leiste, *-n, f. (text.)* baretă dințată, baretă cu ace.
Hęchelmantel, *-s, -mäntel, m. (text.)* bandă cu pieptene, darac.
Hęchelmaschine, *-n, f.* mașină de pieptănat, darac.
hęcheln[1], *hechelte, gehechelt (ich hech(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a dărăci. **2.** *(fig.)* a critica, a bârfi, a vorbi de rău, a da în tărbacă.
hęcheln[2], *hechelte, gehechelt (ich hech(e)le), vb. (h) intr. (despre câini, lupi etc.)* a respira iute şi sacadat, cu limba scoasă.
Hęchel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** v. Hechel. **2.** v. Hechelleiste.
Hęchel|strecke, *-n, f. (text.)* linie de barete cu ace.
Hęchler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** dărăcitor(-oare). **2.** persoană care critică cu răutate, care critică răutăcios şi meschin.
Hęchse, *-n, f.* v. Hachse.
hęcht *adj. (reg., mar.)* impermeabil, etanş.
Hęcht[1], *-(e)s, m. sg. (fam.)* fum gros de țigară.
Hęcht[2], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(iht.)* ştiucă *(Esox lucius); (fig.)* **der ~ im Karpfenteich(e) a)** lupul la stână; **b)** animatorul celor slabi, indiferenți. **2.** *(sport)* v. Hechtsprung. **3.** *(fam.)* băiat, flăcău; **er ist ein feiner~** este un băiat fercheş.
Hęcht|alligator, *-s, -en, m. (zool.)* aligator, caiman *(Alligator mississipiensis).*
Hechtbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă în formă de ştiucă.
Hęchtbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* biban *(Perca lucioperca).*
Hęchtbrut *f. sg.* baboi de ştiucă.
Hęchtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hecht[2]) pui de ştiucă, ştiucă mică, ştiuculiță.
Hęchtdorsch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă de mare *(Merluccius vulgaris).*
hęchten, *hechtete, gehechtet (du hechtest, er hechtet), vb. (h) intr. (sport)* a sări cu capul în apă, a plonja.
Hęcht|ente, *-n, f. (ornit.)* rață guşată.
Hęchtgebiss, *-es, -e, n.* dantură de ştiucă, prognată (maxilarul inferior proeminent).
hęchtgrau *adj.* gri-albăstrui.
Hęchtkönig, *-(e)s, -e, m.* ştiucă bătrână.
Hęchtkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (la cai)* profil concav, cu formă specifică raselor selecte (jumătatea inferioară a profilului are formă concavă).
Hęchtling, *-s, -e, m. (iht.)* familie de peşti *(Galaxiidae).*
Hęchtrolle, *-n, f. (sport)* tigriş-salt.
Hęehtschimmel, *-s, -, m.* cal pag.
Hęeht|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritura peştelui.
Hęck, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* pupă. **2.** gard de pari. **3.** *(reg.)* portiță a unei îngrădiri.
Hęckbauer, *-s, -, n.* (şi *m.)* coş de clocit pentru păsări, clocitoare.
Hęckdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* porumbar, păducel *(Crataegus oxyacantha).*
Hęcke[1], *-n, f.* **1.** gard viu. **2.** mărăciniş, tufiş.
Hęcke[2], *-n, f.* **1.** cuib de clocit. **2.** pui ieşiți din ouă (la păsări); cuib de pui născuți odată (la mamifere mici). **3.** clocire, clocit; timp al clocitului.
Heckelphon, *-s, -e, n. (muz.)* oboi de bariton.
hęcken, *heckte, gehęckt, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a cloci, a scoate pui. **2.** *(fam.)* a naşte (des). **3.** *(fig.)* a născoci, a scorni; **Böses ~** a plănui, a cloci ceva rău. **4.** *(ec.)* a produce, a crea bunuri, valori; **Geld heckt Geld** ban la ban trage. **5.** *(despre păsări)* a se împerechea.
Hęcken|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* pătlăgea roşie, tomată *(Solanum lycopersicum).*
Hęckenbeere, *-n, f. (bot.)* agrişă *(Ribes grossularia).*
Hęckenbraunelle, *-n, f. (ornit.)* brumăriță de pădure *(Prunella modularis).*
Hęckenfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* foc de tiraliori.
Hęckengeißblatt, *-(e)s, n. sg.* v. Heckenkirsche.
Hęckenhopfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei sălbatic *(Humulus lupulus).*
Hęckenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* cărăbuş *(Melolontha vulgaris).*
Hęckenkirsche, *-n, f. (bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra).*
Hęckenreiter, *-s, -, m.* hoț de drumul mare, tâlhar, brigand.
Hęckenrose, *-n, f. (bot.)* trandafir sălbatic, răsură, măceş *(Rosa canina).*
Hęckenschere, *-n, f.* foarfecă de grădină; secator.
Hęckenschütze, *-n, -n, m.* franctiror.
Hęckensenf, *-(e)s, m. sg. (bot.)* muştar de câmp *(Sinapis arvensis).*
Hęckentaubnessel, *-n, f. (bot.)* urzică-moartă pătată *(Lamium album).*
Hęckenveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea *(Viola odorata).*
Hęckenweißling, *-s, -e, m.* v. Baumweißling.
Hęckenwelsch, *-(e)s, n. sg.* jargon, bolboroseală neinteligibil(ă).
Hęckenwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia dumetorum).*
Hęckenwinde, *-n, f. (bot.)* cupa-vacii, volbură (de garduri) *(Convolvulus sepium).*
Hęckenwirt, *-(e)s, -e, m.* patron al unui han ascuns şi cu reputație proastă.
Hęckenwirtschaft, *-en, f.* cârciumă, tavernă rău-famată.
Hęcken|ysop, *-s, m. sg.* v. Gnadenkraut.
Hęckenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* v. Hecke[1].
Hęckenzucht *f. sg.* creştere a păsărilor.
Hęcker, *-s, -, m. (rar)* zgârietură la mână.
Hęckerling, *-s, -e, m.* v. Häckerling.
Hęckfeuer, *-s, n. sg.* v. Heckenfeuer.
Hęckflagge, *-n. f. (mar.)* pavilion național la pupă.
Hęckgeld, *-(e)s, -er, n.* v. Heckmünze **(2, 3).**
Hęckgeschütz, *-es, -e, n. (mil.)* **1.** tun de la coada bateriei. **2.** *(mar.)* tun de la pupă.
Hęckgroschen, *-s, -, m,* v. Heckpfennig.
Hęckherberge, *-n, f.* han ascuns, adăpost pentru oameni certați cu legea.
Hęckicht, *-(e)s, -e, n.* mărăciniş.
hęckicht *(reg.)*, **hęckig** *adj.* tufos, acoperit cu tufiş.
Hęckjäger, *-s, -, m. (reg.)* braconier.
Hęcklicht, *-(e)s, -er, n.* lumină în spate (la vehicule).
Hęckmotor, *-s, -en, m.* motor la pupă, în spate.
Hęckmünze, *-n, f.* **1.** atelier de fabricat bani falşi. **2.** monedă falsă. **3.** saftea, ban de noroc.
Hęckmutter, *-mütter, f. (glumeț)* mamă de copii mulți.
Hęckpfennig, *-s, -e, m.* bănuț de noroc.
Hęckrad|dampfer, *-s, -, m. (mar.)* navă cu zbaturi la pupă.
Hęck|spanten *pl. (mar.)* coaste ale pupei.
Hęcktakelung, *-en, f. (mar.)* greement de la pupă.
Hęcktor, *-(e)s, -e, n.* uşă din spate.
Hęckzeit, *-en, f.* timp al clocitului.
hęda! *interj.* ei! hei! alo!
Hedḍur, *-s, n. sg. (tehn.)* heddur (aliaj de aluminiu ameliorabil).

Hede, *-n, f. (reg.)* câlți, stupă.
Hedebo|arbeit *f. sg.* broderie daneză.
Hedegarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din câlți.
Hedeleinen, *-s, -, n. (text.)* pânză din câlți.
heden *adj.* de câlți.
Hedenbergit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hedenbergit.
Hederich, *-s, -e, m. (bot.)* **1.** ridiche sălbatică *(Raphanus raphanistrum)*. **2.** v. Heckensenf.
Hediosit [-dio-], *-s, n. sg.* surogat de zahăr (pentru diabetici).
Hedonik *f. sg.* v. Hedonismus.
Hedoniker, *-s, -, m. (fil.)* hedonist.
Hedonismus, *-, m. sg. (fil.)* hedonism.
Hedonist, *-en, -en, m. (fil.)* v. Hedoniker.
hedonistisch *adj. (fil.)* hedonistic.
Hędschra *f. sg.* hegiră.
Heer, *-(e)s, -e, n.* oștire, armată, oaste; **stehendes ~** armată regulată; **beim ~e stehen** a fi în armată; **ein ~ auf die Beine bringen** sau **ein ~ aufbieten** a mobiliza o armată; *(mit.)* **das wilde ~ Wodans** alaiul lui Wodan.
Heerbann, *-(e)s, m. sg. (ist., mil.)* **1.** drept de a chema sub arme, la serviciul militar. **2.** chemare sub arme, la serviciul militar. **3.** oștire, toți cei chemați sub arme; **den ~ aufbieten** a mobiliza pe toți cei care pot purta arme. **4.** amendă pentru neprezentare la oaste.
Heeres|abteilng, *-en, f.* detașament de armată.
Heeres|ange|hörige, *-n, -n (ein Heeresangehöriger), m.* și *f.* persoană din cadrele armatei, care aparține armatei.
Heeres|aus|stattung, *-en, f. (mil.)* **1.** înzestrare a armatei. **2.** bunuri, echipament al(e) armatei.
Heeresbe|amte, *-n, -n (ein Heeresbeamter), m.* funcționar civil al armatei.
Heeresbergführer, *-s, -, m. (mil.)* ghid, călăuză de munte din cadrele armatei.
Heeresbericht, *-(e)s, -e, m. (mil.)* comunicat al marelui cartier general, al înaltului comandament al armatei privind situația de pe front.
Heeresdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu militar; **zum ~ einziehen** a încorpora.
Heeres|ergänzung, *-en, f.* recrutare.
Heeres|ergänzungsbezirk, *-(e)s, -e, m.* cerc teritorial de recrutare.
Heeres|etat [-eta:], *-s, -s, m.* buget al armatei, al apărării naționale.
Heeresfachschule, *-n, f.* școală de pregătire a soldaților pentru o meserie civilă.
Heeresflucht *f. sg.* v. Heerflucht.
heeresflüchtig *adj.* v. heerflüchtig.
Heeresfolge *f. sg. (ist., mil.)* obligație, datorie a serviciului militar; **~ leisten** a îndeplini obligația serviciului militar, a se înrola.
Heeresgefolge, *-s, n. sg. (mil.)* personal civil al armatei.
Heeresgruppe, *-n, f. (mil.)* grup de armată.
Heeresgut, *-(e)s,-güter, n. (mil.)* proprietate, bunuri ale armatei, echipament.
Heeresgutlieferung, *-en, f.* furnizare a obiectelor de echipament pentru armată.
Heeresjustiz *f. sg.* justiție militară.
Heereskavallerie [-valeri:] *f. sg. (mil.)* unități de cavalerie la dispoziția comandamentului armatei de uscat.
Heereskontingent, *-(e)s, -e, n.* **1.** contingent al recruților armatei de uscat. **2.** armată pusă la dispoziție de statele aliate pentru nevoile războiului purtat împreună.
Heereskraft, *-kräfte, f. sg.* v. Heeresmacht.
Heeresleitung, *-en, f. (mil.)* comandament al armatei terestre; **Oberste ~** comandament suprem al armatei.
Heereslieferant, *-en, -en, m.* furnizor al armatei.
Heeresmacht, *-mächte, f.* forță armată, armată.
Heeresminister, *-s, -, m.* ministru al armatei, de război.
Heeresnachschub, *-(e)s, -schübe, m.* trupe de rezervă (pentru întărirea armatei de operațiuni).
Heeresnachschubkolonne, *-n, f.* coloană de trupe de rezervă a armatei.
Heeres|organisation, *-en, f.* organizare a armatei terestre.
Heeres|pfarrer, *-s, -, m.* preot militar.
heeres|pflichtig *adj.* obligat la serviciul militar, recrutabil.
Heeresreserve [-və], *-n, f.* rezervă generală a armatei.
Heeres|schematismus, *-, -matismen, m.* anuar al armatei.
Heeres|schule, *-n, f. (reg., mil.)* școală militară.
Heeres|stand|ortverwaltung, *-en, f. (mil.)* serviciu administrativ al garnizoanei, serviciu al domeniilor militare.
Heeres|stärke *f. sg.* efectiv al armatei.
Heeresver|ordnungsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* buletin de ordine, decrete militare, monitor al armatei.
Heeresverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* serviciu de aprovizionare al armatei.
Heeresverwaltung, *-en, f.* **1.** *sg.* administrare a bunurilor armatei. **2.** administrație militară.
Heeresverwaltungsbe|amte, *-n, -n (ein Heeresverwaltungsbeamter), m. (mil.)* funcționar administrativ al armatei terestre.
Heeresvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezerve materiale, provizii ale armatei, rezerve de război, stocaje.
Heereswaffen|amt, *-(e)s, -ämter, n. (mil.)* serviciu al armamentului.
Heereszeitung, *-en, f. (mil.)* gazetă a armatei.
Heereszug, *-(e)s, -züge, m.* v. Heerzug.
Heerfahne, *-n, f.* drapel, steag al armatei.
Heerfahrt, *-en, f. (poet.)* campanie, expediție militară.
Heerflucht, *-en, f. (mil.)* dezertare, fugă.
heerflüchtig *adj.* dezertor.
Heerfolge *f. sg.* v. Heeresfolge.
Heerführer, *-s, -, m.* comandant suprem al armatei, comandant-șef.
Heergeräte *pl.* materiale aparținând armatei.
Heer|haufe, *-ns, -n*, **Heer|haufen**, *-s, -, m. (mil., înv.)* unitate de armată.
Heerkuh, *-kühe, f.* vacă conducătoare (a turmei).
Heerlager, *-s, -, n.* tabără a armatei; *(fig.)* tabără; **das Volk war in zwei ~ gespalten** poporul era împărțit în două tabere.
Heermeister, *-s, -, m. (în evul mediu)* comandor al unui ordin militar, comandant al unei provincii.
Heerpauke, *-n, f. (muz.)* timpan de fanfară.
Heer|rauch, *-(e)s, m.* sg. v. Höhenrauch.
Heersäule, *-n, f.* coloană a unei armate (în marș).
Heerschar, *-en, f.* trupă, ceată, legiune; *(bibl.)* **die himmlischen ~en** ceata îngerilor.
Heerschau, *-en, f.* trecere în revistă a armatei; *(fig.)* trecere în revistă.
Heerschild, *-(e)s, m. sg. (ist.)* **1.** semn al chemării sub arme. **2.** chemare sub arme. **3.** totalitate a feudalilor. **4.** loc, grad în ierarhia feudală.
Heerschnepfe, *-n, f.* v. Bekassine.
Heer|straße, *-n, f.* **1.** șosea strategică. **2.** șosea largă.
Heerverpflegung *f. sg.* aprovizionare a armatei.
Heerverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* v. Heeresverpflegungsamt.
Heervogel, *-s, -vögel, m.* v. Wiedehopf.
Heervolk, *-(e)s, n. sg.* ostășime, gloată.
Heerwagen, *-s, -, m.* car militar, furgon.
Heerweg, *-(e)s, -e, m.* v. Heerstraße.
Heerwesen, *-s, n. sg.* **1.** organizație a armatei. **2.** armată. **3.** chestiuni, probleme militare; tot ce privește armata.
Heerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(poet., fig.)* armată în mers. **2.** masă compactă de larve de țânțari *(Sciara militaris)*.
Heerwurmtrauermücke, *-n, f. (entom.)* țânțar mic negru *(Sciara militaris)*.
Heerzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie, expediție militară.
Hefe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* drojdie. **2.** drojdie, reziduu al vinului, al berii; **bis auf die ~ austrinken** a deșerta până la fund; *(fig.)* **den Kelch bis zur ~ leeren** a deșerta cupa amărăciunilor. **3.** *(fig.)* drojdie, lepădătură; **die ~ der Gesellschaft** drojdia societății.
Hefegebäck, *-(e)s, n, sg.* prăjituri din aluat cu drojdie.
hefen|ähnlich, **hefen|artig** *adj.* ca drojdia.
Hefenbranntwein, *-(e)s, -e, m.* (rachiu de) drojdie.
Hefe(n)brot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu drojdie.
Hefen|einzucht *f. sg.* cultură de drojdie curată.
Hefe(n)kuchen, *-s, -, m.* prăjitură din aluat cu drojdie.
Hefe(n)pilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuperca drojdiei *(Saccharomyces, Cryptococcus cerevisiae)*.
Hefenpulver [-fə și -və], *-s, -, n.* drojdie uscată.
Hefenteig, *-(e)s, -e, m.* aluat cu drojdie.
hefficht, **hefig** *adj.* **1.** ca drojdia. **2.** care conține drojdie.
Heft[1], *-(e)s, -e, n.* mâner, plăsea; *(fig.)* **das ~ ergreifen** a lua conducerea; **das ~ in der Hand halten** a fi stăpân pe situație; **jm. das ~ aus der Hand nehmen** (sau **drehen**) a scoate pe cineva din conducere, a-i lua cuiva cârma din mână; **das ~ aus der Hand geben** a da conducerea din mână; **etwas beim rechten ~ angreifen** (sau **anpacken**) a se apuca de ceva cu pricepere, cu îndemânare, așa cum trebuie.
Heft[2], *-(e)s, -e, n.* caiet, fascicul, broșură; **das Buch erscheint in 10 ~en** cartea apare în 10 fascicule; **ein ~ für Mathematik** un caiet de matematică.
Heft|arbeit, *-en, f. (despre cărți, reviste)* broșare.
Heft|ausgabe, *-n, f.* ediție în fascicule.
Heftchen, *-s, -, n. (dim.* de la Heft[2]) caietel, carnețel.
Hefte, *-n, f.* legare a viței de vie.
Heftel, *-s, -, n. (și m.)*, **Heftel**, *-n, f.* **1.** copcă, agrafă; cârlig mic; *(reg.)* ac cu gămălie. **2.** pafta. **3.** *(bot.)* cârcel. **4.** *(vân.)* țăruș pentru fixarea unei plase, a unei capcane etc.
Heftelmacher, *-s, -, m. (înv.)* **1.** meșteșugar care face copci; *(fig., fam.; în expr.)* **er passt auf wie ein ~** e foarte atent. **2.** telal, coropcar.
Heftelmännchen, *-s, -, n.* cârlig al copcii, moș.
Heftelmütterchen, *-s, -, n.* gură a copcii, babă.
hefteln, *heftelte, geheftelt (ich heft(e)le) vb. (h) tr.* a prinde cu copci.
heften, *heftete, geheftet (du heftest, er heftet) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a însăila; **einen Saum ~** a însăila un tiv. **2. (an** cu *ac.)* a prinde cu ace, cu copci etc. (de); **jm. einen Orden an die Brust ~** a prinde cuiva un ordin pe piept. **3.** *(despre cărți, reviste, acte)* a broșa. **4. (auf** cu *ac.)* a fixa, a ținti, a pironi (asupra); **die Augen auf etwas ~** a-și ținti, a-și pironi privirea asupra unui lucru; **seine Gedanken auf etwas ~** a se gândi insistent la ceva. **II.** *refl.* **1. (an** cu *ac.)* a se lega, a se prinde de; **er heftete sich an mich** s-a agățat de mine; **er heftete sich an ihre Fersen** s-a ținut scai de ea. **2. (auf.** cu *ac.)* a se fixa, a se ținti, a se pironi asupra; **seine Augen hefteten sich auf sie** ochii săi s-au ținti asupra ei.
Hefter, *-s, -, m.* mașină de capsat, capsator.
Heftfaden, *-s, -fäden, m.* ață de însăilat, batir, ață de batir.
Heft|haken, *-s, -, m.* copcă, capsă.
heftig *adj.* și *adv.* **1.** violent, impetuos, furtunos; înflăcărat, vehement; **~e Schmerzen** dureri violente; **~ weinen** a plânge cu hohote. **2.** puternic, tare; **ein ~er Wind** un vânt puternic. **3.** pasionat; aprins, irascibil, arțăgos, violent; **~ werden** a se aprinde, a se irita; **er ist ein maßlos ~er Mensch** este un om extrem de violent; **~ reden** a vorbi cu pasiune, violent.
Heftigkeit *f. sg.* **1.** violență, vehemență, impetuozitate. **2.** pornire, furie, brutalitate. **3.** caracter pasionat, violent, irascibil.
Heftklammer, *-n, f.* agrafă de capsat.
Heftkorrigieren, *-s, n. sg.* corectare a caietelor.
Heftlade, *-n, f.* mașină de compactat, de legat.
Heftlein, *-s, -, n.* v. Heftchen.
heftlos *adj.* fără mâner.
Heftmaschine, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* mașină de cusut, de broșat. **2.** aparat de capsat, capsator.
Heftnadel, *-n, f.* ac de însăilat.
Heftnaht, *-nähte, f.* însăilare, însăilătură.
Heftpflaster, *-s, -, n. (med.)* plasture.
Heftpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș, stâlp de legare a vasului de țărm.
Heftschnur, *-schnüre, f.* v. Heftfaden.

Hęftschweißung, *-en, f. (tehn.)* punctare (prin sudură).
Hęft|stich, *-(e)s, -e, m.* cusătură de însăilare.
Hęft|stift, *-(e)s, -e, m.* capsă de legat caiete.
Hęftung, *-en, f.* **1.** prindere, însăilare. **2.** *(tipogr.)* broşare, cusătură: ~ **auf Bänder** cusătură pe şireturi; ~ **durch den Falz** cusătură prin cotor; ~ **auf Gaze** cusătură pe tifon.
Hęft|zwecke, *-n, f.* pionează.
Hęft|zwirn, *-(e)s, -e, m.* v. Heftfaden.
Hęge *f. sg.* **1.** îngrijire; protejare, păstrare; ~ **und Pflege** îngrijire foarte bună. **2.** *(forest.)* păstrare, conservare, pază (a pădurilor). **3.** *(forest.)* pădure tânără, protejată. **4.** *(vân.)* îngrijire a vânatului. **5.** *(vân.)* timp al protecţiei vânatului, timp al opririi vânatului.
Hęgeforst, *-es, -e, m.* v. Hegewald.
Hęge|holz, *-es, n. sg. (forest.)* pădure protejată.
Hęgel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** vier, taur de prăsilă. **2.** cuţit.
Hegelianer, *-s, -, m. (fil.)* hegelian, adept al filozofiei lui Hegel.
hegelianisch *adj. (fil.)* hegelian.
Hęgeling, *-s, -e, m.* **1.** par de brad (pentru împrejmuiri, garduri). **2.** *(iht.)* clean alb *(Squalius cephalus)*.
Hęgemeister *-s, -, m. (forest.)* brigadier silvic (care răspunde de ocrotirea pădurii şi a vânatului).
Hegemonię, *-n* [-ni:ɔn], *f. (pol.)* hegemonie; *(ist.)* **die ~ des Proletariats** hegemonia proletariatului.
Hegemonię|an|spruch, *-(e)s, -ansprüche* pretenţie a unui stat privind hegemonia.
hegemǫnisch *adj.* deţinând hegemonia, având rolul conducător, de hegemon.
hęgen, *hegte, gehegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îngrădi, a împrejmui. **2.** a întreţine, a îngriji; **jn. ~ und pflegen** a îngriji foarte bine pe cineva. **3.** a cuprinde în sine, a păstra; *(fig.)* a avea, a nutri; **jm. gegenüber Freundschaft** ~ a nutri prietenie pentru cineva; **Besorgnis um etwas** ~ a fi îngrijorat de ceva; **Zweifel über etwas** ~ a se îndoi de ceva; **Verdacht gegen jn.** ~ a bănui pe cineva; **Argwohn** (sau **Mißtrauen**) **gegen jn.** ~ a nu avea încredere în cineva; **einen Wunsch** ~ a nutri, a avea o dorinţă; **Abneigung gegen jn.** ~ a avea, a simţi o repulsie, o aversiune faţă de cineva; **einen bescheidenen Sinn** ~ a fi modest. **II.** *refl.* a se îngriji.
Hęger, *-s, -, m.* **1.** îngrijitor, păzitor. **2.** pădurar. **3.** *(ornit.)* gaiţă *(Garrulus glandarius)*.
Hęge|reis, *-es, -er, n. (forest.)* lăstar, semincer.
Hęge|reiter, *-s, -, m.* pădurar.
hęgerig *adj.* aburit, opac.
Hęgeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Hegeholz.
Hęgewald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure protejată.
Hęgewasser, *-s, -, n.* eleşteu, crescătorie de peşti (în care pescuitul este interzis).
Hęgewisch, *-(e)s, -e, m. (forest.)* şomoiog folosit ca semn, ca marcă de oprire la marginea pădurilor sau terenurilor protejate.
Hęgezeichen, *-s, -, n. (forest.)* semn, marcă de oprire la marginea pădurilor sau terenurilor protejate.
Hęgezeit *f. sg.* timp al protecţiei vânatului, timp al opririi vânatului.
Hegira *f. sg.* v. Hedschra.
Hęgung *f. sg.* **1.** îngrădire, împrejmuire. **2.** întreţinere, îngrijire.
Hęhl, *-(e)s, n.* (rar şi *m.*) *sg.* tăinuire; rezervă, secrete, taină; **ohne** ~ pe şleau, sincer; **er macht aus seinen Empfindungen kein** ~ nu-şi ascunde sentimentele.
Hęhle, *-n, f. (reg.)* măner (la găleată, coş, cazan de fiert).
hęhlen, *hehlte, gehehlt, vb. (h) tr.* a ascunde, a tăinui; *(jur.)* **Gestohlenes** ~ a ascunde lucruri furate (de alţii).
Hęhler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tăinuitor(-oare) de lucruri furate; **der ~ ist so gut wie der Stehler** tăinuitorul şi hoţul sunt amândoi la fel.
Hehlerei, *-en, f. (jur.)* tăinuire (de lucruri furate sau de criminali); ~ **treiben** a se ocupa cu tăinuirea (de furturi, criminali etc.).
hęhr adj. sublim, măreţ, maiestuos.
Hęhre, **Hęhr|heit** *f. sg.* măreţie, maiestate.
hęi, **hęida!** *interj.* hei! hop! iac-aşa!
Hęia *f. sg. (limbajul copiilor)* pat, leagăn.
Hęide[1], *-n, -n, m.* păgân.
Hęide[2], *-n, f.* **1.** *(geogr.)* stepă, bărăgan (pe care cresc iarba-neagră, tufe de ienupăr şi pe alocuri păduri de pini). **2.** *(bot.)* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris)*.
Hęidebauer, *-n, -n, m.* ţăran (locuitor) de stepă, de bărăgan.
Hęidebereiter, *-s, -, m.* v. Hegereiter.
Hęidebewohner, *-s, -, m.* locuitor de stepă, de bărăgan.
Hęideblume, *-n, f.* floare de stepă.
Hęidebusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufăriş, tufiş, spiniş de bărăgan, de stepă.
Hęidegebiet, *-(e)s, -e, n.*, **Hęidegegend**, *-en, f.* regiune de bărăgan, de stepă.
Hęidege|hölz, *-es, -e, n.* crâng de bărăgan, de stepă.
Hęideginster, *-s, -, m. (bot.)* grozamă *(Genista sagittalis)*.
Hęidegrieß, *-es, m. sg.*, **Hęidegrütze** *f. sg.* griş de hrişcă.
Hęide|honig, *-s, m. sg.* miere de fâneaţă.
Hęidekorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* hrişcă *(Polygonum fagopyrum)*.
Hęidekraut, *-(e)s, n. sg.* iarbă-neagră *(Calluna vulgaris)*.
Hęidekrautgewächse *pl. (bot.)* plante din familia *ericaceelor.*
Hęideland, *-(e)s, n. sg.* câmpie aridă, stepă; bărăgan.
Hęidelandschaft, *-en, f.* peisaj de stepă, de câmpie aridă.
Hęideläufer, *-s, -, m.* v. Heideknecht.
Hęidelbeere, *-n, f. (bot.)* afină *(Vaccinium myrtillum)*.
Hęidelbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* afin *(Vaccinium myrtillum)*.
Hęidelbeerwein, *-(e)s, -e, m.* vin de afine.
Hęide|lerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie de pădure, ciocârlie de munte *(Lullula arborea)*; **östliche** ~ ciocârlie de pădure gălbuie.
Hęidemehl, *-(e)s, n. sg.* făină de hrişcă.
Hęidemyrte, *-n. f. (bot.)* mirt de Brabant, mirtul-şoarecilor *(Myrica gale)*.
Hęiden|angst, *-ängste, f. (fam.)* frică năprasnică, teamă mare; **er hat eine ~ ausgestanden** a trecut printr-o frică grozavă, i-a sărit inima de frică.
Hęiden|arbeit, *-en, f. (fam.)* muncă foarte obositoare care necesită mult timp.
Hęidenbekehrer, *-s, -, m. (rel.)* misionar.
Hęidenbekehrung, *-en, f. (rel.)* convertire a păgânilor.
Hęidenbild, *-(e)s, -er, n. (rel.)* idol.
Hęidenchrist [-krıst], *-en, -en, m. (rel.)* creştin convertit de la păgânism.
Hęidenchristentum, *-s, n. sg. (rel.)* totalitate, comunitate a creştinilor convertiţi de la păgânism.
Hęidendreck, *-(e)s, m. sg. (pop.)* scaun al nou-născuţilor, meconiu.
Hęide|nelke, *-n, f. (bot.)* garoafă de câmp *(Dianthus deltoides)*.
Hęidengeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* sumă enormă, fabuloasă.
Hęidenglaube, *-ns, m. sg. (rel.)* credinţă păgână.
Hęidenhaar, *-(e)s, -e, n. (pop.)* puf al fătului, lanugo.
Hęidenknecht, *-(e)s, -e, m.* păndar de stepă.
Hęidenlärm, *-(e)s, m. sg. (fam.)* zgomot mare, infernal; **einen ~ machen** a face un tămbălău mare.
Hęidenleben, *-s, n. sg.* **1.** viaţă de păgân. **2.** *(fig.)* viaţă desfrânată, păcătoasă.
Hęidenlehrer, *-s, -, m. (rel.)* misionar.
hęidenmäßig *adj.* **1.** păgân. **2.** enorm, grozav, colosal, înspăimântător; *(adverbial)* **er hat ~ viel Geld** el are grozav de mulţi bani.
Hęidenmoor, *-(e)s, -e, n.* v. Hochmoor.
Hęidenröslein, *-s, -, n.* v. Heideröschen.
Hęiden|spaß, *-es, -späße, m. (fam.)* **1.** plăcere mare. **2.** glumă grozavă.
Hęidentempel, *-s, -, m.* templu păgân, capişte.
Hęidentum, *-s, n. sg.* păgânism, păgânătate.
Hęidenwetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme foarte proastă, timp mizerabil.
Hęidenzeit *f. sg.* epoca păgână.
Hęidepfriem, *- (e)s, m. sg.* v. Heideginster.
Hęiderauch, *-(e)s, m. sg.* ceaţă, negură (deasupra pădurilor).
Hęidereiter, *-s, -, m.* v. Hegereiter.
Hęide|rös|chen. **Hęide|rose**, *-n, f.*, **Hęide|röslein**, *-s, -, n. (bot.)* răsură, măceş, trandafir sălbatic *(Helianthemum fumana)*.
Hęideschaf, *-(e)s, -e, n.* oaie de stepă.
Hęideschenke, *-n, f.* han de stepă.
Hęideschnecke, *-n, f.* melc de stepă *(Helix ericetarum)*.
Hęideschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de gunoi, ciupercă urechiuşă *(Psalliota (Agaricus) campestris)*.
Hęideschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi din zona de şes.
Hęidetorf, *-(e)s, -e, m.* turbă de bărăgan.
Hęideveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea de câmp *(Viola odorata)*.
heidi! *interj.* hei! hop! *(fam.)* **alles ist** ~ s-a dus totul pe copcă.
Hęidin, *-nen, f.* păgână.
Hęidjer, *-s, -, m. (reg.)* locuitor al câmpiei Lüneburgului.
Hęidling, *-s, -e, m.* v. Heideschwamm.
hęidnisch *adj.* păgân.
Hęidschnucke, *-n, f.* oaie de stepă (din câmpia Lüneburgului).
Hęie, *-n, f. (reg.)* mai, greutate de bătucit.
hęikel, **hęik(e)lig** *adj.* **1.** delicat, dificil; **eine heikle Angelegenheit** o chestiune delicată. **2.** greu de mulţumit, pretenţios; **er ist in bezug auf das Essen sehr** ~ este foarte dificil în privinţa mâncării.
hęil *adj.* **1.** sănătos, vindecat; ~ **werden** a se vindeca. **2.** întreg, teafăr, nevătămat; **mit ~er Haut davonkommen** a scăpa teafăr; **der Topf ist noch** ~ oala mai este întreagă.
Hęil, *-(e)s, n. sg.* **1.** scăpare, ajutor; folos; mântuire. **2.** fericire, noroc; **sein ~ versuchen** a-şi încerca norocul; **das war mein** ~ aceasta a fost norocul meu.
Heil-aller-Schäden, *-s, n. sg. (bot.)* sănicioară *(Sanicula europaea* L.).
Heil-aller-Welt, *-, n. sg. (bot.)* **1.** cerenţel *(Geum urbanum* L.). **2.** scânteuţă *(Anagallis arvensis* L.).
Hęiland, *-(e)s, -e, m. (rel.)* Mântuitorul.
Hęil|an|stalt, *-en, f.* sanatoriu.
Hęil|anzeige, *-n, f. (med.)* indicaţie de tratament.
Hęil|art, *-en, f.* metodă de tratament.
Hęilbad, *-(e)s, -bäder, n.* **1.** baie terapeutică. **2.** staţiune balneară.
Hęilbalsam, *-s, -e, m.* balsam vindecător.
hęilbar *adj.* vindecabil, de vindecat, curabil.
Hęilbarkeit *f. sg. (med.)* curabilitate, putinţă de vindecare.
Hęilbe|handlung, *-en, f.* tratament curativ, terapeutică.
Hęilbock, *-(e)s, -böcke, m. (reg.)* berbec castrat.
hęilbringend *adj.* **1.** care vindecă. **2.** salvator. **3.** *(rel.)* mântuitor.
Hęilbrunnen, *-s, -, m.* izvor de ape medicinale.
Hęilbutt, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cambut *(Hippoglossus iniperis)*.
Hęilchrist [-krıst], *-s, m. sg. (reg.)* Crăciun.
hęilen, *heilte, geheilt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a vindeca, a tămădui, a curarisi; **eine Krankheit** ~ a vindeca o boală. **2.** *(reg.)* a castra. **II.** *intr. (s) (despre răni)* a se vindeca, a se cicatriza; *(fig.)* a se îndrepta; **die Wunde heilt rasch** rana se vindecă repede.
hęilend **I.** *part. prez.* de la heilen. **II.** *adj.* vindecător.
Hęiler, *-s, -, m.* **1.** vindecător, tămăduitor. **2.** *(reg.)* jugănar. **3.** *(reg.)* animal jugănit.
Hęil|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes obţinut în urma unui tratament.
Hęil|erziehung *f. sg.* v. Heilpädagogik.
Hęilfieber, *-s, -, n. (med.)* hipertermie, febră terapeutică, artificială.
hęilfroh *adj.* foarte mulţumit.
Hęilge|hilfe, **Hęilge|hülfe**, *-n, -n, m.* subchirurg, felcer, asistent medical.
Hęilgewerbe, *-s, n. sg.* practicare a medicinei de către persoane fără titlul academic respectiv.
Hęilglöckel, *-s, n. sg. (bot.)* ciuboţica-ursului *(Cortusa matthioli* L.).

Heilgymnastik, *-en, f.* mecanoterapie; gimnastică medicală.
heilig I. *adj.* sfânt, sacru; *(bibl.)* **das Heilige Land** țara sfântă; **die Heiligen Drei Könige** cei trei crai de la răsărit; **der Heilige Vater** papa; **der Heilige Abend** Ajunul Crăciunului; *(ist.)* **das Heilige Römische Reich Deutscher Nation** sfântul imperiu roman de națiune germană; **das ~e Abendmahl a)** sfânta împărtășanie; **b)** Cina cea de taină; *(mar.)* **der ~e Anker** ancora principală; **~e Stille** liniște solemnă; *(anat.)* **das ~e Bein** osul sacru; *(med. pop.)* **das ~e Ding** erizipel. II. *adv.* cu sfințenie; **hoch und ~ versprechen** a promite solemn.
Heilig|abend, *-s, -e, m. (bis.)* seara de ajun (al Crăciunului).
Heilige, *-n, -n (ein Heiliger), m.* și *f.* **1.** sfânt(ă); **die ~n der letzten Tage** mormonii. **2.** *(fig.)* om bizar; **ein wunderlicher ~r** un om ciudat.
heiligen, *heiligte, geheiligt, vb. (h) tr.* **1.** a sfinți; **der Zweck heiligt die Mittel** scopul scuză mijloacele. **2.** a canoniza, a ridica în rândul sfinților.
Heiligenbein, *-(e)s, -e, n.* v. Heilgengebein.
Heiligenbild, *-(e)s, -er, n.* icoană, chip de sfânt.
Heiligendienst, *-(e)s, m. sg.* v. Heiligenverehrung.
Heiligenfresser, *-s, -, m. (iron.)* bigot, fățarnic, prefăcut.
Heiligengebein, *-(e)s, n. sg.* moaște.
Heiligengeschichte *f. sg.* viețile sfinților.
Heiligengeschichts|schreiber, *-s, -, m.* hagiograf.
Heiligenglanz, *-es, m. sg.* v. Heiligenschein.
Heiligenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lemnul-Maicii-Domnului *(Santolina chamaecyparissus* L.).
Heiligenlegende, *-n, f.* legendă hagiografică.
Heiligen|nische, *-n, f.* nișă, firidă în care stă statuia unui sfânt.
Heiligensage, *-n, f.* v. Heiligenlegende.
Heiligenschein, *-(e)s, -e, m.* aureolă, nimb; *(iron.)* **er hängt sich einen ~ um** face pe sfântul.
Heiligenschrank, *-(e)s, -schränke, m.*, **Heiligenschrein**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrin cu moaște, relicvariu.
Heiligen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Heiligenkraut.
Heiligenver|ehrung *f. sg.* cult al sfinților.
Heiligenwurz *f. sg. (bot.)* angelică *(Angelica).*
Heilighaltung, *-en, f.* **1.** sfințire, ținere, respectare cu sfințenie (a sărbătorilor). **2.** *(fig.)* păstrare cu sfințenie.
Heiligkeit *f. sg.* sfințenie; *(bis.)* **Seine ~** Sfinția sa (papa); **im Gerüche der ~ stehen** a avea reputația de sfânt.
heiligmachend *adj.* care sfințește.
Heiligmacher, *-s, -, m.* sfințitor.
Heiligmachung, *-en, f.* sfințire.
Heiligmond, *-(e)s, -e, m.(înv., pop.)* îndrea, decembrie.
heilig sprechen, *sprach heilig, heilig gesprochen (du sprichst heilig, er spricht heilig), vb. (h) tr.* a canoniza, a ridica în rândul sfinților.
Heilig|sprechung, *-en, f.* canonizare, ridicare în rândul sfinților.
Heiligtum, *-s, -tümer, n.* **1.** locaș sfânt, sanctuar. **2.** lucru sfânt.
Heiligtums|entweiher, *-s, -, m.* v. Heiligtumsschänder.
Heiligtums|entweihung, *-en, f.* v. Heiligtumsschändung.
Heiligtums|schänder, *-s, -, m.* profanator.
Heiligtums|schändung, *-en, f.* profanare.
Heiligung, *-en, f.* sfințire, sanctificare; târnosire (a unei biserici).
Heilklima, *-s, -s, n.* climă cu efect terapeutic.
Heilkraft, *-kräfte, f.* putere curativă, vindecătoare, tămăduitoare.
heilkräftig *adj.* curativ, vindecător, tămăduitor.
Heilkraut, *-(e)s, -kräuter, n.* buruiană de leac; plantă medicinală.
Heilkunde *f. sg.* **1.** medicină. **2.** terapeutică.
heilkundig *adj.* priceput în cele medicale, cu cunoștințe medicale.
Heilkundige, *-n, -n (ein Heilkundiger), m.* și *f.* medic practicant; vraci (laic).
heilkundlich *adj.* medical, medicinal.
Heilkunst *f. sg.* artă de a vindeca, artă, știință medicală.
Heilkünstler, *-s, -, m.* medic.
Heilkur, *-en, f.* cură medicală.
heil|los *adj.* **1.** pierdut, fără remediu, deznădăjduit, deplorabil. **2.** nemaipomenit, nemaiauzit; enorm; îngrozitor; scandalos; **eine ~e Tat** o faptă josnică; **eine ~e Verwirrung** o încurcătură nemaipomenită; **~er Lärm** gălăgie infernală, îngrozitoare.
Heilmethode, *-n, f.* metodă de terapie, tratament.
Heilmittel, *-s, -, n.* medicament, leac.
Heilmittel|lehre, *-n, f.* farmacologie.
Heilmond, *-(e)s, -e, m.* v. Heiligmond.
Heilpädagogik *f. sg.* pedagogie medicală.
heilpädagogisch *adj.* pedagogic-medical.
Heilpflanze, *-n, f.* plantă medicinală, plantă de leac.
Heilpflaster, *-s, -, n.* emplastru.
Heilpraktiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care practică medicina fără să aibă titlu academic.
Heilquelle, *-n, f.* izvor (de apă) mineral(ă), medicinală, izvor terapeutic.
Heilruf, *-(e)s, -e, m.* urale, salut, strigăt de salutare.
Heilsalbe, *-n, f.* alifie, pomadă.
heilsam *adj.* salutar; salubru; util, folositor sănătății.
Heilsamkeit *f. sg.* caracter salutar, util sănătății; caracter folositor.
Heilsarmee *f. sg.* Armata Salvării.
Heilschlamm, *-(e)s, -e, m.* nămol terapeutic.
Heil|serum, *-s, -seren* (și *-sera), n. (med.)* ser antitoxic sau antiinfecțios.
Heilsgeschichte *f. sg.* **1.** *(rel.)* istoria mântuirii (sufletului prin grația divină). **2.** viața Mântuitorului.
Heilslehre *f. sg. (rel.)* doctrină a mântuirii (sufletului prin grația divină).
Heilsmittel, *-s, -, n. (rel.)* mijloc de mântuire.
Heil|stätte, *-n, f.* sanatoriu; clinică; spital.
Heil|stättenbe|handlung, *-en, f.* tratament clinic.
Heilswahr|heit, *-en, f.* adevăr etern.
Heilsystem, *-s, -e, n.* sistem de tratare, de terapie, metodă de vindecare.
Heiltrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură vindecătoare, tămăduitoare.
Heiltum, *-(e)s, -tümer, n. (bis.)* **1.** tezaur de moaște al unei biserici. **2.** obiect al veneratiei.
Heilung, *-en, f.* vindecare, însănătoșire, tămăduire, restabilire; **~ einer Wunde** cicatrizare a unei răni.
Heilungskraft, *-kräfte, f.* v. Heilkraft.
Heilungskunst, *-künste, f.* v. Heilwissenschaft.
Heilungs|prozess, *-es, -e, m.* proces de vindecare.
Heilverfahren, *-s, -, n.* **1.** metodă, procedeu de vindecare, procedeu de tratare; tratament, terapie. **2.** tratament pentru cei înscriși la asigurările sociale.
heilvoll *adj.* salutar.
Heilwasser, *-s, -wässer, n.* apă medicinală, apă minerală.
Heilwert, *-(e)s, -e, m.* valoare terapeutică, valoare curativă.
Heilwirkung, *-en, f.* efect terapeutic, curativ.
Heilwissenschaft *f. sg.* știință medicală, medicină.
Heilwurz(el) *f. sg. (bot.)* zmeoaie, tămâioară *(Libanotis montana).*
Heilziest, *-(e)s, -e, m. (bot.)* jaleș, vindecea *(Stachys germanica* L.).
heim *adv.* acasă; *gehen wir ~* să mergem acasă.
Heim, *-(e)s, -e, n.* **1.** casă, cămin, domiciliu; **ein ~ gründen** a întemeia o familie, a-și face un cămin; **~ und Herd** casă și familie. **2.** internat, cămin.
Heim|anwender, *-s, -, m. (inform.)* utilizator domestic de PC.
Heim|arbeit, *-en, f.* muncă la domiciliu; industrie casnică.
Heim|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător la domiciliu, persoană care lucrează acasă (pentru fabrică).
Heimat, *-en, f.* patrie, țară natală, loc natal; **Bukarest ist meine zweite ~** Bucureștiul e a doua mea patrie.
Heimatbahnhof, *-es, -höhe, m. (ec.)* gară de origine, de domiciliu.
Heimatbevölkerung, *-en, f.* populație a patriei.
Heimat|erde *f. sg. (poet.)* glie a patriei.
heimatfern *adj.* departe de patrie.
Heimatforscher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cercetător(-oare) a(l) patriei, a țării natale.
Heimatgesetz, *-es, -e, n.* lege asupra indigenatului.
Heimat|hafen, *-s, -häfen, m.* port de origine.
Heimatkunst *f. sg.* artă națională; artă care se inspiră din viața provinciei natale a artistului.
Heimatland, *-(e)s, -länder, n.* patrie, țară natală.
heimatlich *adj.* natal, din patrie, care amintește de patrie; **alles mutet mich ~ an** totul îmi evocă patria mea; **die ~en Berge** munții patriei; **die ~e Sprache** limba patriei, limba de acasă.
Heimatlichkeit *f. sg.* **1.** iubire, atașament de patrie. **2.** familiaritate; **die ~ der Umgebung** familiaritatea împrejurimii.
heimatlos *adj.* fără patrie, fără cetățenie, apatrid; fără adăpost, fără domiciliu.
Heimatlose, *-n, -n (ein Heimatloser), m.* și *f.* apatrid(ă); persoană fără patrie.
Heimatlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de patrie. **2.** *(jur.)* condiție, stare a celor apatrizi.
Heimatmuse|um, *-s, -museen, n.* muzeu regional, muzeu al unei provincii.
Heimatrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* **1.** drept de cetățenie. **2.** drept de naturalizare.
heimat(s)berechtigt *adj.* care își are domiciliul legal (în); cu drept de cetățenie, băștinaș.
Heimat(s)berechtigung, *-en, f.* drept de domiciliu (în); drept de cetățenie.
Heimatsboden, *-s, m. sg.* pământ al patriei.
Heimatschein, *-(e)s, m. (austr., elv.)* **1.** certificat de cetățenie. **2.** certificat de indigenat.
Heimatschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.; glumeț)* rănire ușoară (urmată de transport în patrie).
Heimatschutz, *-(e)s, m. sg.* apărare a monumentelor artistice și naturale ale patriei.
Heimatsdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat natal.
Heimat(s)klänge *m. pl.* **1.** limba din patrie. **2.** melodii din patrie.
Heimat(s)kunde *f. sg.* cunoaștere a patriei, a țării natale.
Heimat(s)land, *-(e)s, -länder, n.* țară natală, patrie.
Heimats|ort, *-(e)s, -e, m.* loc natal.
Heimatsrecht, *- (e)s, n. sg.* v. Heimatsberechtigung.
Heimat|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Heimat.
heimatzu|ständig *adj.* băștinaș, cu domiciliu legal.
Heimatzu|ständigkeit *f. sg.* apartenență, drept de domiciliu.
heimbefördern, *beförderte heim, heimbefördert, vb. (h) tr.* a transporta acasă, a transporta în patrie.
Heimbeförderung, *-en, f.* transportare acasă.
heimbegeben, *begab heim, heimbegeben (du begibst heim, er begibt heim), vb. (h) refl.* a se duce acasă.
heimbegleiten, *begleitete heim, heimbegleitet (du begleitest heim, er begleitet heim), vb. (h) tr.* a însoți, a conduce acasă.
Heimbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă), locatar(ă) a(l) unui cămin.
heimbezahlen, *bezahlte heim, heimbezahlt, vb. (h) tr.* a răspunde, a plăti cu aceeași monedă.
heimbringen, *brachte heim, heimgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce acasă. **2.** a însoți, a conduce acasă (pe cineva).
Heimbürge, *-n, -n, m.* **1.** *(înv.)* primar al satului. **2.** *(înv.)* judecător rural. **3.** aprod. **4.** *(reg.)* dricar, cioclu.
Heimbürgin, *-nen, f. (reg.)* femeie care spală și îmbracă mortul.
Heimchen, *-s, -, n. (entom.)* greier (de casă) *(Gryllus domesticus).*
Heimcomputer, *-s, -, m.* computer mai mic pentru uz privat, în special pentru jocuri.
Heime, *-n, f. (înv.)* **1.** v. Heimat. **2.** v. Heimchen.
heim|eilen, *eilte heim, heimgeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi spre casă.
heim|eilig *adj.* grăbit să ajungă acasă.
heimelig *adj.* **1.** care amintește de casă, de patrie. **2.** comod, plăcut.
heimeln, *heimelte, geheimelt (ich heim(e)le) vb. (h) intr. impers. (reg.)* a-și aminti de acasă, de patrie.
Heim|erziehung *f. sg.* educație în creșe, cămine și internate.

heimfahren, *fuhr heim, heimgefahren (du fährst heim, er fährt heim), vb.* **1.** *intr. (s)* a merge, a se întoarce acasă (cu un vehicul). **2.** *tr. (h)* a duce, a transporta pe cineva acasă (cu un vehicul).

Heimfahrt, *-en, f.* **1.** călătorie spre casă; **auf der ~** în drum spre casă. **2.** *(poet.)* moarte.

Heimfall, *-(e)s, -fälle, m. (jur.)* reversiune, drept de revenire a bunului unei persoane decedate la proprietarul anterior, devoluțiune.

heimfallen, *fiel heim, heimgefallen (du fällst heim, er fällt heim), vb. (s) intr. (jur.)* a redeveni proprietatea cuiva; **heimgefallene Güter** bunuri reversate.

heimfällig *adj. (jur.)* reversibil.

Heimfälligkeit *f. sg. (jur.)* reversibilitate.

Heimfallsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de reversiune, de întoarcere a bunului la dispunător.

heimfinden, *fand heim, heimgefunden (du findest heim, er findet heim), vb. (h) intr.* și *refl.* a găsi drumul spre casă.

heimführen, *führte heim, heimgeführt, vb. (h) tr.* a conduce acasă; *(fig.)* **ein Mädchen ~** a se căsători, a se însura; a-și duce mireasa acasă.

Heimführung *f. sg.* conducere a miresei acasă.

Heimgang, *-(e)s, m. sg.* **1.** întoarcere acasă; **auf seinem ~e** în drumul său spre casă. **2.** *(fig.)* moarte, deces, obștescul sfârșit.

Heimgarten, *-s, -gärten, m. (reg.)* **1.** imaș înăuntrul localității. **2.** taifas, sporovăială (în afara casei proprii).

heimgarten, *gartete heim, heimgegartet (du gartest heim, er gartete heim), vb. intr. (reg.; în expr.)* **~ gehen** a sta de vorbă, a sta la taifas (în afara casei).

heimgeben, *gab heim, heimgegeben (du gibst heim, er gibt heim), vb. (h) tr.* a se răzbuna, a plăti cuiva ceva.

heimgegangen I. *part. trec.* de la heimgehen. **II.** *adj. (poet.)* răposat, defunct, decedat.

Heimgegangene, *-n, -n (ein Heimgegangener), m.* și *f.* mort, moartă, răposat(ă), decedat(ă).

heimgehen, *ging heim, heimgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce, a pleca acasă. **2.** *(fig.)* a răposa, a deceda; **er ist zu seinen Ahnen heimgegangen** s-a întors la strămbunii săi.

heimgeigen, *geigte heim, heimgegeigt vb. (h) intr.* v. heimleuchten **(2).**

heimgeschädigt *adj.* traumatizat sufletește în urma ședерii într-un cămin.

heimhelfen, *half heim, heimgeholfen (du hilfst heim, er hilft heim), vb. (h) intr.* **1.** a ajuta pe cineva să ajungă acasă. **2.** *(fig.)* a trimite pe cineva la plimbare.

heimholen, *holte heim, heimgeholt, vb. (h) tr.* a aduce acasă (pe cineva).

Heim|industrie, *-n* [-stri:ən], *f. (ec.)* industrie casnică.

heimisch *adj.* **1.** de acasă, de patrie, natal; **die ~en Tiere** animalele patriei; **die ~e Industrie** industria patriei, industria autohtonă; **an einem Orte ~ sein** a locui undeva; a fi originar dintr-un loc; **in einer Wissenschaft ~ sein** a fi versat, priceput într-o știință oarecare; **~ werden** a se aclimatiza, a se familiariza. **2.** familiar, intim; *(adverbial)* **sich ~ fühlen** a se simți ca acasă.

Heimkämpfer, *-s, -, m. (iron.)* erou sedentar, de cafenea.

Heimkehr *f. sg.* întoarcere acasă, în țară; **auf der ~** în cursul întoarcerii acasă.

heimkehren, *kehrte heim, heimgekehrt, vb. (s) intr.* a se întoarce acasă, în țară.

Heimkehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se întoarce sau s-a întors acasă; repatriat(ă).

Heimkehrerfürsorge *f. sg.* ocrotire a repatriaților.

Heimkino, *-s, -s, n.* aparat de proiecție cinematografică pentru casă.

heimkommen, *kam heim, heimgekommen, vb. (s) intr.* a veni, a se întoarce acasă, în țară; *(fig.)* **das wird dir ~** pentru asta vei avea de plătit.

Heimkrieger, *-s, -, m.* v. Heimkämpfer.

Heimkunft *f. sg.* întoarcere, sosire acasă, în țară.

heimlassen, *ließ heim, heimgelassen (du, er lässt heim), vb. (h) tr.* a lăsa să plece acasă, a da drumul acasă.

Heimleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător, director(-oare) de cămin.

heimleuchten, *leuchtete heim, heimgeleuchtet (du leuchtest heim, er leuchtet heim) vb. (h) intr.* **1.** *(înv.)* a lumina (cuiva) drumul spre casă. **2.** *(fig., fam.)* a trage o săpuneală, un perdaf; a alunga cu bătaie.

heimlich *adj.* **1.** care amintește de casă, de patrie. **2.** comod, plăcut. **3.** secret, ascuns, de taină; *(în evul mediu)* **das ~e Gericht** tribunalul secret; **~e Zusammenkünfte** întâlniri secrete; *(adverbial)* **etwas ~ tun** a face un lucru într-ascuns, în secret.

Heimlichkeit, *-en, f.* **1.** liniște, intimitate, pace. **2.** secret, taină. **3.** caracter misterios.

Heimlichtuer [-tu:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care face pe misterioasa, pe omul cu secrete.

Heimlichtuerei [-tuə-], *-en, f.* obicei de a face pe misteriosul; taine, șoapte pentru un lucru de nimic.

heimlich tun, *tat heimlich, heimlich getan, vb. (h) intr.* a face pe misteriosul.

Heimlichtun, *-s, n. sg.* v. Heimlichtuerei.

heimlos *adj.* fără casă, fără cămin, fără adăpost.

Heimlose, *-n, -n (ein Heimloser), m.* și *f.* persoană care n-are casă, cămin, adăpost.

heimnehmen, *nahm heim, heimgenommen (du nimmst heim, er nimmt heim), vb. (h) tr.* a lua, a duce acasă.

heimreden, *redete heim, heimgeredet (du redest heim, er redet heim) vb. (h) intr. (jm.)* a face pe cineva să înțeleagă un lucru; a-i băga cuiva mințile în cap; a atrage atenția (cuiva); a face observații cuiva; a îndupleca pe cineva.

Heimreise, *-n, f.* călătorie spre casă, spre țară; **auf der ~** la înapoiere.

heimreisen, *reiste heim, heimgereist (du, er reist heim) vb. (s) intr.* a călători spre casă, a se întoarce acasă, în țară.

heimreiten, *ritt heim, heimgeritten (du reitest heim, er reitet heim), vb. (s) intr.* a se întoarce acasă călare.

Heimritt, *-(e)s, -e, m.* întoarcere acasă călare.

heimschicken, *schickte heim, heimgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a trimite acasă. **2.** *(fig.)* a riposta drastic; **ich habe ihn gehörig heimgeschickt** l-am trimis la plimbare, i-am arătat eu.

heimschiffen, *schiffte heim, heimgeschifft. vb.* **I.** *intr. (s)* a se întoarce acasă, în țară, cu vaporul. **II.** *tr. (h)* a duce pe cineva acasă pe apă, cu vaporul.

heimsehnen, *sehnte heim, heimgesehnt, vb. (h) refl.* a-i fi dor de (a)casă, de țară.

Heim|stätte, *-n, f.* cămin, domiciliu; adăpost; **eine ~ finden** a-și găsi un cămin, un adăpost.

Heim|stättenwesen, *-s, n. sg.* construire de locuințe, de case pe teren proprietate individuală pentru populația cu venituri reduse.

Heim|steuer, *-n, f. (în dreptul vechi germanic)* zestre.

Heim|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* materie primă indigenă.

heimsuchen, *suchte heim, heimgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a bântui, a încerca, a lovi; **er wurde vom Unglück schwer heimgesucht** a fost crunt încercat, lovit de nenorocire; **Krankheiten suchten das Land heim** boli bântuiau țara. **2.** a pedepsi. **3.** *(înv.)* a vizita.

Heimsuchung, *-en, f.* **1.** bântuire, încercare, lovire. **2.** pedeapsă, nenorocire. **3.** *(înv.)* vizită; *(rel.)* **Mariä ~** Buna-Vestire. **4.** *(reg.)* descindere, percheziție.

heimtragen, *trug heim, heimgetragen (du trägst heim, er trägt heim), vb. (h) tr.* **1.** a duce acasă. **2.** *(fig.)* a înghiți, a încasa, a suporta; **er musste mehrere blaue Flecken ~** a încasat o bătaie de-a plecat cu vânătăi.

heimtrauen, *traute heim, heimgetraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni să meargă acasă.

heimtreiben, *trieb heim, heimgetrieben, vb. (h) tr.* a mâna acasă.

Heimtücke *f. sg.* perfidie; viclenie răutăcioasă; falsitate.

Heimtücker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană perfidă, falsă.

heimtückisch *adj.* și *adv.* perfid; viclean; fals; ascuns.

heimwärts *adv.* spre casă, spre patrie.

Heimweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre casă; întoarcere acasă; **sich auf den ~ machen** sau **den ~ betreten** a porni spre casă.

Heimweh, *-(e)s, n. sg.* nostalgie, dor de (a)casă, de țară.

Heimwesen, *-s, n. sg.* **1.** gospodărie. **2.** mică proprietate.

heimwollen, *wollte heim, heimgewollt (ich will heim, du willst heim, er will heim) vb. (h) intr.* a dori să se întoarcă acasă.

heimzahlen, *zahlte heim, heimgezahlt, vb. (h) tr.* **1.** *(înv.)* a înapoia, a restitui. **2.** *(fig.)* a plăti cu aceeași monedă, măsură; **das werde ich ihm ~** am să i-o plătesc.

Heimzahlung, *-en, f.* **1.** *(înv.)* înapoiere, restituire. **2.** răsplătire cu aceeași măsură, plată cu aceeași monedă.

heimziehen, *zog heim, heimgezogen, vb. (s) intr.* a se duce acasă, a se întoarce în patrie.

heimzu *adv.* spre casă.

Heimzug, *-(e)s, m. sg.* întoarcere în patrie, acasă.

Hein, *-s, m. sg. (în expr.)* **Freund ~** moartea.

Heinrich, *-s, m. sg.* **1.** nume propriu (Enric). **2.** *(glumeț)* dubă pentru deținuți; **das ist der grüne ~** asta e duba poliției. **3.** *(mil.; glumeț)* ciorbă, supă; **der blaue ~** ciorbă. **4.** *(bot.; în expr.)* **der gute ~** sau **der stolze ~** spanacul-ciobanilor *(Chenopodium bonus henricus* L.); **der böse ~** spanac-porcesc *(Chenopodium hybridum).*

heint *adv. (reg.)* **1.** azi-noapte, ultima noapte, noaptea trecută. **2.** azi.

Heinz, *-es, -en, m.*, **Heinze**, *-n, -n, m. dim.* al lui Heinrich. **1.** nume propriu. **2.** *(fig.)* bărbat prost și neîndemânatic. **3.** trăgaci pentru cizme.

Heinzelmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Heinzelmännchen**, *-s, -, n. (mit.)* spiriduș; gnom; pitic.

Heirat, *-en, f.* căsătorie, însurătoare, măritiș; **~ zur linken Hand** căsătorie morganatică.

heiratbar *adj.* de măritat, de însurat.

heiraten, *heiratete, geheiratet (du heiratest, er heiratet) vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) căsători, a (se) însura, a (se) mărita; **aus Liebe ~** a se căsători din dragoste; **unter seinem Stande ~** a face o mezalianță.

Heiraten, *-s, n. sg.* v. Heirat.

Heirats|absicht, *-en, f.* intenție de căsătorie.

Heirats|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, problemă matrimonială.

Heirats|antrag, *-(e)s, -träge, m.* propunere, cerere în căsătorie.

Heirats|anzeige, *-n, f.* anunț de căsătorie.

Heirats|aufgebot, *-(e)s, -e, n.* publicație de căsătorie; strigare de căsătorie.

Heirats|aus|stattung, *-en, f.* zestre, trusou.

Heiratsbei|hilfe, *-en, f. (ec.)* alocație de mariaj.

Heiratsbewilligung, *-en, f.* aprobare, învoire de căsătorie.

Heiratsbüro, *-s, -s, n.* birou de mijlocire a căsătoriilor.

Heirats|erlaubnis, *-se, f.* permisiune de căsătorie pentru persoane minore.

heiratsfähig *adj.* nubil, apt pentru căsătorie; **~e Tochter** fiică nubilă; **~er Sohn** fiu bun de însurat.

Heiratsfähigkeit *f. sg.* capacitate, putință de a se căsători, nubilitate.

Heiratsgedanke, *-ns, -n, m.* plan, gând de căsătorie.

Heiratsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere în căsătorie.

Heiratsgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** dotă, zestre. **2.** *pl.* bunuri de înzestrare.

Heiratskandidat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (glumeț)* candidat(ă) la însurătoare.

Heiratskaution, *-en, f.* cauțiune de căsătorie.

Heiratskonsens, *-es, -e, m.* aprobare, autorizație de căsătorie (pentru personalul armatei și al poliției).

Heiratskontrakt, *- (e)s, -e, m.* v. Heiratsvertrag.

Heiratslust *f. sg.* dorință de a se căsători.

heiratslustig *adj.* doritor de a se căsători.

Heiratsmarkt, *-(e)s, m. sg.* **1.** rubrică cu anunțuri matrimoniale în ziar. **2.** întrunire a persoanelor apte pentru căsătorie.

Heiratsregister, *-s, -, n. (jur.)* registru de căsătorii.

Heirats|schein, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de căsătorie. **2.** *(bis.)* act de cununie.

Heirats|stifter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* petitor, petitoare.

Heirats|urkunde, *-n, f.* v. Heiratsschein.

Heirats|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de căsătorie.

Heiratsvermittler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* petitor(-oare), mijlocitor(-oare) de căsătorii.

Heiratsvermittlung *f. sg.* mijlocire (profesională) de căsătorii.

Heiratsver|sprechen, *-s, -, n.* promisiune de căsătorie.

Heiratsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract matrimonial.

Heiratswahl, *-en, f.* alegere a soțului, a soției.

Heiratszeuge, *-n, -n, m.* **1.** martor la căsătorie. **2.** naș, nun.

Heiratszeugin, *-nen, f.* **1.** martoră la căsătorie. **2.** nașă, nună.

heisa! *interj.* hop! țupa! hop-așa! iac-așa!

heischen, *heischte, geheischt, vb. (h) tr.* a cere, a pretinde, a ruga stăruitor.

Hejscher, *-s, -, m.* pretendent, reclamant.
Hejsche|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție optativă, hortativă.
heiser *adj.* răguşit; **sich ~ schreien** a răguşi strigând.
Heiserkeit *f. sg.* răguşeală.
heiß *adj.* **1.** foarte cald, fierbinte; **~es Wasser** apă fierbinte; **~es Wetter** vreme caniculară; căldură foarte mare; **es ist mir sehr ~** mi-e tare cald; **glühend ~** arzător; **die ~e Zone** zona toridă; **in ~en Landstrichen** în regiuni calde; **~ machen** a înfierbânta; *(ind. pielii)* **das Leder ~ machen** a încălzi pielea să asude; *(fig.)* **es wird nicht so ~ gegessen, wie (es) gekocht wird** nu e dracul aşa de negru. **2.** *(fig.)* arzător, înverşunat, înfocat; **~es Verlangen** dorință înfocată; **~es Gebet** rugă fierbinte; **~e Tränen vergießen** a vărsa lacrimi fierbinți; *(adverbial)* **da geht es ~ her** se dă o luptă înverşunată; **was ich nicht weiß, macht mich nicht ~** ce nu ştiu nu mă doare; **jm. den Kopf ~ machen** a neliniști pe cineva, a-l pune pe jăratic; **jm. die Hölle ~ machen** a băga pe cineva în răcori; **der Boden wird ihm zu ~** începe să-l frigă pământul sub picioare; **er geht darum herum wie die Katze um den ~en Brei** nu îndrăzneşte să intre în miezul unei probleme, ocoleşte esențialul chestiunii.
heiß! *interj.* v. heisa.
Heiße|handlung, *-en, f.* tratament cu aer cald sau aburi.
heißblütig *adj.* **1.** cu sânge fierbinte; înfocat, înflăcărat, aprins. **2.** aprig, iute, irascibil, supărăcios.
Heißblütigkeit *f. sg.* **1.** fire aprigă, înfocată, înflăcărată, aprinsă. **2.** fire aprigă, iute, irascibilă, supărăcioasă.
Heißbruch, *-s, -brüche, m. (tehn.)* spargere, rupere la înaltă temperatură.
Heißbrüchigkeit *f. sg. (tehn.)* fragilitate la înaltă temperatură.
Heißdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* vapori, aburi supraîncălziți.
Heißdampfmaschine, *-n, f.* motor cu abur supraîncălzit.
Heißdampf|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de cilindru pentru abur supraîncălzit.
Heißdampfschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar de distribuție pentru abur supraîncălzit.
Hitze, *-n, f.* **1.** *(înv.)* căldură mare, arşiță. **2.** *(fam.)* cafea fierbinte. **3.** *(pop.)* cârnăciori, crenvurşti fierbinți; **ein Paar ~** o pereche de crenvurşti.
heißen[1], *hieß, geheißen (du, er heißt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema, a numi; **jn. willkommen ~** a ura cuiva bun-venit; **das heiße ich singen!** aşa cântat mai zic şi eu!; **er heißt ihn einen Dieb** îl face hoț. **2.** a spune, a porunci; **er heißt ihn schweigen** îi spune, îi porunceşte să tacă; **wer hat dich das geheißen?** sau **wer hat dich das tun ~?** cine ți-a spus, cine te-a pus să faci asta? **II.** *intr.* **1.** a se chema, a se numi; **wie heißt er?** cum îl cheamă?; **wie heißt das auf deutsch?** cum se cheamă aceasta pe nemțeşte? **2.** a însemna, a se zice; a voi să zică; **das heißt** adică; **was soll das heißen?** sau **was heißt das?** ce va să zică asta? ce înseamnă asta? **das heißt also, dass du gehen willst** adică vrei să pleci; **das will schon etwas ~!** asta e ceva!; **das will wenig** (sau **nicht viel**) **~** asta nu înseamnă mare lucru; *(impers.)* **es heißt, dass er morgen kommt** se spune, e vorba că vine mâine; **damit es nicht heißt** ca să nu se zică; **hier heißt es: entweder, oder** aci trebuie să te decizi: ori-ori; **jetzt heißt es arbeiten** acum trebuie să muncim.
heißen[2], *heißte, geheißt, (du, er heißt) vb. (h) tr. (mar.)* a ridica, a arbora (pavilionul).
heiß|ersehnt *adj.* foarte dorit, aşteptat cu nerăbdare.
heißgehen, *ging heiß, heißgegangen, vb. (s) intr.* v. heißlaufen.
heiß gekocht *adj.* fiert, fierbinte.
heiß geliebt *adj.* preaiubit, iubit cu înfocare.
heiß gesotten *adj.* v. heiß gekocht.
Heißhunger, *-s, m. sg.* **1.** foame de lup, foame năprasnică, foame violentă; poftă exagerată de mâncare; *(med.)* bulimie. **2.** nesaț, lăcomie, aviditate.
heißhungrig *adj.* **1.** hămesit, înfometat, lihnit de foame. **2.** *(fig.)* avid, lacom, nesățios.
heißlaufen, *lief heiß, heißgelaufen (du läufst heiß, er läuft heiß), vb. (s) intr.* şi *(h) refl. (tehn.)* a se încălzi (prin frecare); a se gripa; **die Achsen sind heißgelaufen** osiile s-au încălzit; **der Motor hat sich heißgelaufen** motorul s-a gripat.
Heißluftbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie cu aer cald.
Heißluftbe|handlung *f. sg.* tratament cu aer cald.
Heißluftdusche, *-n, f.* foehn.
Heißluft|heizung, *-en, f. (termo.)* încălzire cu aer cald.
Heißluftkammer, *-n, f. (tehn.)* cameră de aer cald, încălzit.
Heißluftleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aer cald.
Heißluftmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu aer cald.
Heißprägung, *-en, f.* ştanțare, matrițare, imprimare la cald.
Heißpresse, *-n, f. sg. (tehn.)* presă la cald.
Heißpressen, *-s, n. sg. (tehn.)* presare la cald.
Heiß|sporn, *-(e)s, -e, m.* om aprig, impetuos, om care împinge lucrurile la extrem, la exces.
Heißwasser|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de încălzit apa, boiler.
Heißwasser|automat, *-en, -en, m.* automat pentru apă caldă.
Heißwasser|heizung, *-en, f.* încălzire cu apă caldă.
Heißwasser|installation, *-en, f.* instalație de apă caldă.
Heißwasser|speicher, *-s, -, m.* acumulator, rezervor de apă caldă, boiler.
Heißwasser|spender, *-s, -, m.* încălzitor de apă; boiler.
Heißwind, *-(e)s, m. sg. (metal.)* vânt, aer cald; **mit ~ blasen** a sufla cu aer cald.
Heißwindleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de aer cald.
Heißwind|ofen, *-s, -öfen, m. (turnătorie)* furnal cu aer cald.
Heißwindschieber, *-s, -, m. (metal.)* registru pentru aer cald.
Heiste, *-n, f.* **1.** pridvor, prispă. **2.** porțiune pavată a străzii sau a curții în fața caselor țărăneşti.
Heister, *-s, -, m.*, **Heister**, *-n, f.* **1.** (v)lăstar de fag sau de stejar între 5 şi 10 ani (din pepinieră). **2.** *(reg.)* gaiță. **3.** *(reg.)* fag.
heisterkopp *adv. (reg.)* cu capul înainte.
heiter *adj.* **1.** senin, însorit; **das Wetter wird ~** vremea se înseninează; *(în expr.)* **das kam wie der Blitz aus ~em Himmel** a căzut ca trăsnetul din cer senin. **2.** vesel, voios; **~er Laune sein** a fi bine dispus; **ein ~es Gesicht** frunte descrețită, față veselă; *(iron.)* **das ist** (sau **wird**) **ja ~** asta e (sau devine) frumoasă de tot; **eine ~e Gesellschaft** o societate veselă.
Heiter, *-s, -, m. (reg.)* cal.
Heiterkeit *f. sg.* **1.** limpezime, seninătate; *(fig.)* **~ des Gemüts** seninătate sufletească. **2.** veselie, voioşie. **3.** râs, ilaritate; **schallende ~** ilaritate puternică, râs cu hohote.
Heiterkeits|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire, explozie de veselie.
Heiterluft *f. sg. (reg.)* vânt din apus (aducător de vreme frumoasă).
Heiterwerden, *-s, n. sg.* înseninare.
Heiz|anlage, *-n, f.* instalație de încălzire.
Heiz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de încălzire, calorifer; **elektrischer ~** aparat electric pentru încălzire.
heizbar *adj.* care poate fi încălzit.
Heizbarkeit *f. sg.* posibilitate de a fi încălzit.
Heizbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (tehn.)* baterie de încălzire (pentru aer cald).
Heizbrenner, *-s, -, m.* arzător, bec (la lămpi de încălzit cu gaze, spirt, petrol).
Heizdorn, *-(e)s, -e, m. (ind. cauciucului)* ac, dorn de lipit.
Heizdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* **1.** filament. **2.** rezistență (de reşouri etc.).
Heiz|effekt, *-(e)s, -e, m. (radio.)* efect de încălzire.
Heiz|element, *-(e)s, -e, n.* element de încălzire.
heizen, *heizte, geheizt (du, er heizt) vb. (h)* **1.** *tr.* a încălzi, a încinge; **wir ~ das Zimmer elektrisch** încălzim camera electric; **den Ofen ~** a face foc în sobă. **II.** *intr.* a da foc, căldură, a încălzi; **der Ofen heizt gut** soba încălzeşte bine. **III.** *refl.* a se încălzi, a se încinge; **dieses Zimmer heizt sich gut** această cameră e uşor de încălzit.
Heizer, *-s, -, m.* fochist.
Heizer|stand, *-(e) s, -stände, m.* post de fochist, loc al fochistului (în fața cazanului).
Heizfaden, *-s, -fäden, m.* v. Heizdraht **(1).**
Heizfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de încălzire; **~ in geschlossenem** (sau **offenem**) **Kreislauf** suprafață de încălzire în circuit închis (deschis).
Heizflächenbelastung, *-en, f. (tehn.)* solicitare a suprafeței de încălzit.
Heizflächengrenzbelastung, *-en, f. (tehn.)* solicitare limită a suprafeței de încălzit.
Heizform, *-en, f. (ind. cauciucului)* formă de vulcanizare.
Heizgas, *-es, -e, n.* **1.** gaz de încălzit. **2.** *(tehn.)* gaz de combustie; gaz de focar.
Heizgerät, *-(e)s, n.* aparat de încălzire.
Heizgranate, *-n, f. (chim.)* bombă cu decalină.
Heizhaus, *-es, -häuser, n. (ferov.)* remiză pentru locomotive.
Heizkessel, *-s, -, m.* cazan de încălzit.
Heizkissen, *-s, -, n.* pernă electrică, termofor.
Heizklappe, *-n, f.* clapetă de încălzire; registru de fum.
Heizkörper, *-s, -, m.* baterie (de încălzire centrală); corp de încălzit, radiator.
Heizkörper|element, *-(e)s, -e, n.* element de radiator, de calorifer.
Heizkörper|rippen|element, *-(e)s, -e, n.* element nervurat de radiator, de calorifer cu aripioare.
Heizkörper|rohr|element, *-(e)s, -e, n.* element tubular de radiator de calorifer.
Heizkosten *pl.* costuri legate de încălzire.
Heizkostenpauschale, *-n, f. (înv. -s, -lien, n.)* sumă globală plătită de chiriaș pentru încălzire.
Heizkraft, *-kräfte, f.* **1.** putere calorică, de încălzire. **2.** capacitate de vulcanizare.
Heizkraftkupplung *f. sg. (tehn.)* termoficare.
Heizkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* termocentrală; centrală electrică de termoficare.
Heizkranz, *-es, -kränze, m.* coroană de încălzire.
Heizkreis, *-es, -e, m. (radio.)* circuit de încălzire.
Heizkupplung, *-en, f. (ferov.)* acuplare de încălzire (pentru vagoane).
Heizlampe, *-n, f.* lampă de încălzire.
Heizleistung, *-en, f.* putere de încălzire, încărcare termică.
Heizleiter, *-s, -, m.* conductă de încălzire.
Heizloch, *-(e)s, -löcher, n.* uşă a focarului.
Heizmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de abur, manta de încălzire.
Heizmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n.* combustibil.
Heizmethode, *-n, f.* metodă de încălzire.
Heiz|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de încălzit.
Heiz|öffnung, *-en, f.* orificiu de încălzire.
Heiz|öl, *-(e)s, -e, n.* păcură.
Heiz|ölbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de păcură.
Heizplatte, *-n, f.* **1.** placă de încălzire. **2.** reşou.
Heizraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spațiu de încălzit. **2.** sală a cazanelor; focar, cameră de ardere.
Heizrippe, *-n, f. (tehn.)* nervură de încălzire.
Heizrohr, *-(e)s, -e, n.*, **Heizröhre**, *-n, f. (tehn.)* **1.** țeavă de fum. **2.** țeavă, tub de încălzire.
Heizrohrkessel, *-s, -, m.* cazan cu țevi de fum, cazan ignitubular.
Heizschlange, *-n, f.* serpentină de încălzire.
Heizsonne, *-n, f.* radiator electric, lampă cu reflector.
Heiz|spirale, *-n, f. (tehn.)* filament.
Heiz|spulensicherung, *-en, f. (electr.)* bobină termică.
Heiz|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil.
Heiz|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr., radio.)* curent de încălzire.
Heizsystem, *-s, -e, n.* sistem de încălzire; *(inform.)* **~ eines Laserdruckers** sistem de încălzire al unei imprimante laser.
Heizung, *-en, f.* **1.** încălzire. **2.** instalație de încălzire; radiator.
Heizungs|anlage, *-n, f.* v. Heizanlage.
Heizungskeller, *-s, -, m.* pivniță pentru instalația de încălzire.
Heizungskessel, *-s, -, m.* v. Heizkessel.
Heizungs|tank, *-s, -e (şi -s), m.* rezervor pentru combustibil lichid sau gaz de încălzit.
Heizungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Heizbarkeit.
Heizvor|richtung, *-en, f.* v. Heizanlage.
Heizwalze, *-n, f.* cilindru încălzitor.
Heizwert, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* putere calorică.
Heizwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (radio.)* rezistență de încălzire.
Heiz|zug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* **1.** canal de fum. **2.** canal de gaze de combustie.
Hekatombe, *-n, f.* hecatombă.

Hektar şi **Hęktar**, *-s, -e, n.* (sau *m.)* hectar.
Hektardurchschnitts|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* recoltă medie la hectar.
Hektar|ertrag, *-(e)s, -erträge, m. (ec.)* randament, recoltă la hectar.
Hektar|erträgnis, *-ses, -se, n.* producţie la hectar.
Hęktik *f. sg.* **1.** *(med.)* slăbire progresivă datorată tuberculozei. **2.** *(fig.)* agitaţie înfrigurată.
Hęktiker, *-s, -, m.* ofticos, tuberculos.
hęktisch *adj.* **1.** *(med.)* ftizic, tuberculos, ofticos. **2.** *(mel.)* de durată, persistent, cronic. **3.** *(fig.)* înfrigurat, febril, agitat.
Hektogramm, *-s, -e, n.* hectogram.
Hektograph, *-en, -en, m.* hectograf.
Hektographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* hectografie, multiplicare.
hektographieren, *hektographierte, hektographiert, vb. (h) tr.* a hectografia, a multiplica.
Hektoliter, *-s, -, n.* (şi *m.)* hectolitru.
Hektometer, *-s, -, n.* şi *m.* hectometru.
Hektostęr, *-s, -e, n. (inv.)* 100 m steri de lemne.
Hektowątt, *-s, -, n.* hectowatt.
Hektowątt|stunde, *-n, f.* hectowattoră.
Held, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** erou, eroină; **er war der ~ des Tages** a fost în centrul atenţiei generale, a fost eroul zilei. **2.** erou, personaj (principal) al unei opere; **Faust ist der ~ vieler Werke** Faust este eroul multor opere. **3.** *(fam., iron.)* laş, papă-lapte; **du bist mir ein ~** papă-lapte mai eşti!
Hęldbock, *-(e)s, -böcke, m. (entom.)* gornic *(Cerambycidae).*
Hęlden|alter, *-s, n. sg.* v. Heldenzeit.
Hęlden|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de erou.
Hęldenbahn, *-en, f. (poet.)* carieră eroică, drum de erou.
Hęldenblut, *-(e)s, n. sg.* sânge de erou.
Hęldenbrief, *-(e)s, -e, m. (lit.)* heroidă, epistolă în versuri.
Hęldenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de epopei medievale.
Hęldendar|steller, *-s, -, m. (teatru)* prim-interpret, interpret principal, protagonist.
Hęldendichter, *-s, -, m.* poet epic, autor de epopei eroice.
Hęldendichtung, *-en, f.* **1.** literatură eroică. **2.** poem eroic, epopee.
Hęlden|epos, *-, -en, n. (lit.)* epopee eroică.
Hęldenfahrt, *-en, f.* v. Heldenzug **(1).**
Hęldenfriedhof, *-(e)s, -höfe, m.* cimitir al eroilor căzuţi (în război).
Hęldengedenktag, *-(e)s, -e, m.* zi de comemorare a eroilor.
Hęldengedicht, *-(e)s, -e, n.* poem eroic (medieval); epopee.
Hęldengeist, *-(e)s, m. sg.* spirit, suflet eroic, de erou.
Hęldengeschichte, *-n, f.* istorie a eroilor, istorie a faptelor eroice.
Hęldengeschlecht, *-(e)s, -er (poet.* şi *-e), n.* neam de eroi.
Hęldenge|stalt, *-en, f.* (figură de) erou.
Hęldengrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de erou.
Hęldengröße *f. sg.* măreţie eroică.
hęldenhaft *adj.* eroic, vitejesc; *adv.* viteţeşte, cu vitejie.
Hęldenhaftigkeit *f. sg.* eroism, vitejie.
Hęldenheer, *-(e)s, -e, n.* armată eroică, armată de eroi.
Hęldenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de erou. **2.** *(fig.)* eroism, vitejie.
hęldenherzig *adj.* cu inimă de erou; eroic, viteaz.
Hęldenkeller, *-s, -, m. (tron.)* adăpost antiaerian.
Hęldenkraft, *-kräfte, f.* putere eroică.
hęldenkühn *adj.* v. heldenhaft.
Hęldenkühnheit *f. sg.* v. Heldenhaftigkeit.
Hęldenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Heldenbahn.
Hęldenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec eroic (vechi germanic).
Hęldenmädchen, *-s, -, n.* tânără eroină.
hęldenmäßig *adj.* v. heldenhaft.
Hęldenmut, *-(e)s, m. sg.* vitejie, eroism; **mit einem wahren ~** cu un eroism autentic.
hęldenmütig *adj.* vitejesc, eroic.
Hęldenrolle, *-n, f. (teatru)* rol de erou, rol mare (tragic).
Hęldenruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie, faimă de erou.
Hęldensaal, *-(e)s, -säle, m.* sala (cu portretele) eroilor.
Hęldensage, *-n, f.* legendă eroică, mit.
Heldenschaft, *-en, f.* colectivitate, mulţime a eroilor.
Hęldenschar, *-en, f.* ceată de eroi.
Hęldenseele, *-n, f.*, **Hęldensinn**, *-(e)s, m. sg.* suflet de erou; eroism.
Hęlden|spieler, *-s, -, m. (teatru)* actor, interpret de roluri eroice.
hęlden|stark *adj,* puternic ca un erou.
Hęlden|stärke *f. sg.* putere, vigoare de erou.
Hęlden|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** faptă eroică. **2.** piesă eroică.
Hęldentat, *-en, f.* ispravă, faptă viteajească, eroică; vitejie; **~en vollbringen** a face fapte eroice.
Hęldentod, *-(e)s, m. sg.* moarte de erou, moarte eroică, vitejească; **den ~ sterben** a muri de moarte vitejească.
Heldentuerei [-tuə-] *f. sg.* lăudăroşenie cu pretinse fapte eroice, obicei de a face pe eroul.
Hęldentugend, *-en, f.* virtute de erou, eroică.
Hęldentum, *-s, n. sg.* eroism, vitejie.
Hęldenvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor eroic, de eroi.
Hęldenweib, *-(e)s, -er, n.* **1.** soţie de erou. **2.** (femeie) eroină.
Hęldenwerk, *-(e)s, -e, n.* faptă, ispravă de erou.
Hęldenzeit, *-en, f.* epocă eroică.
Hęldenzug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** expediţie militară, eroică. **2.** trăsătură eroică.
Hęlder, *-s, -, m.* (şi *n.) (geogr.)* aluviune încă neîndiguită.
Hęldin-Mutter, *Heldin-Mütter, f.* mamă eroină.
hęldisch *adj.* v. heldenhaft.
Hęlfe, *-n, f. (text.)* fir din plasa iţelor, cocleţ, jârghiuţă.
hęlfen, *half, geholfen (du hilfst, er hilft), vb. (h) intr.* **1.** a ajuta, a da (o mână de) ajutor; **jm. aus der Not** (sau **aus der Verlegenheit**, sau **aus der Patsche) ~** a ajuta pe cineva să iasă din nevoie, dintr-o situaţie critică; **jm. in den Mantel ~** a ajuta pe cineva să îmbrace paltonul; **jm. aus dem Wagen ~** a ajuta pe cineva să se dea jos din trăsură, maşină etc.; **jm. auf die Beine** (sau **Sprünge) ~ a)** a ajuta pe cineva să se scoale; **b)** *(fig.)* a ajuta pe cineva să se pună pe picioare, să iasă dintr-o situaţie proastă; **bei der Arbeit ~** a ajuta la lucru; **in der Not ~** a ajuta la nevoie; **er hat sich** *(dat.)* **nicht ~ lassen** nu a acceptat nici un ajutor; **jm. etwas tun ~** a ajuta cuiva să facă ceva. **2.** a servi, a folosi, a sluji (la ceva); **das Mittel hilft gegen Schnupfen** medicamentul ajută contra guturaiului; **es hilft nichts** nu e de nici un folos; **was hilft das schon?** ce folos? la ce bun? **ich weiß mir nicht (zu raten noch) zu ~** nu ştiu să mă descurc; **ich kann mir nicht ~** n-am încotro; **ich werde dir schon ~!** lasă că-ţi arăt eu ţie!
Hęlfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care ajută; ajutor; auxiliar; consilier; **der ~ in der Not** salvatorul la nevoie; *(ec.)* **~ in Steuersachen** consilier fiscal. **2.** calfă. **3.** complice.
Hęlfer|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post, funcţie, rol de ajutor, de asistent.
Hęlfer|hand, *-hände, f.* mână de ajutor.
Hęlfershelfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* complice.
Hęlge, *-n, f.*, **Hęlgen**, *-s, -, m. (reg.)* **1.** *(mar.)* cală de construcţie. **2.** icoană; *(fam., peior.)* abţibild.
Hęlgoländer, *-s, -, m.* locuitor din Helgoland.
hęlgoländisch *adj.* din Helgoland.
heliakisch [-lia:-] *adj. (astron.)* heliac; **~er Aufgang** (sau **Untergang)** răsărit (sau apus) al unui astru.
Helianthemum, *-s, -thema* (şi *-themen), n. (bot.)* iarba-osului *(Helianthemum vulgare).*
Helianthin, *-s, n. sg. (chim.)* heliantină.
Helianthus, *-, Helianthen* (şi *Helianthi), m. (bot.)* floarea-soarelui *(Helianthus annuus* L.).
Heliko|ide, *-n, f. (mat.)* elicoid.
Hęlikon, *-s, -s, n. (muz.)* helicon.
Helikoplan, *-s, -e. m. (av.)* elicoplan.
Helikopter, *-s, -, m. (av.)* elicopter.
Heliodor [-lio-], *-s, -e, m. (mineral.)* eliodor.
Heliograph, *-en, -en, m.* **1.** heliograf, aparat pentru fotografierea soarelui. **2.** *(tipogr.)* heliograf. **3.** telegraf optic folosind razele soarelui.
Heliographie *f. sg. (tipogr.)* heliografie.
heliographisch *adj. (tipogr.)* heliografic.
Heliogravüre [-'vy:-], *-n, f.* **1.** *sg. (tipogr.)* (procedeu de) heliogravură, tipar în fotogravură. **2.** *(tipogr.)* heliogravură.
Heliolatrie *f. sg.* heliolatrie, adorare, cult al soarelui.
Heliometer, *-s, -, m.* heliometru.
Heliometrie *f. sg.* heliometrie.
heliometrisch *adj.* heliometric.
Hęlion, *-s, n. sg.* v. Heliumkern.
Helioskop, *-s, -e n.* helioscop.
helioskopisch *adj.* helioscopic.
Heliostat, *-(e)s* (şi *-en), -en, m. (astron.)* heliostat.
Heliotherapie, *-n, f. (med.)* helioterapie.
heliotrop *adj.* **1.** liliachiu deschis. **2.** *(bot.)* heliotrop.
Heliotrop[1], *-s, -e, n.* **1.** *(bot.)* heliotrop *(Heliotropium* L.). **2.** (parfum) heliotrop. **3.** *(bot.)* vanilie sălbatică *(Heliotropium europaeum* L.). **4.** *(geod.)* oglindă telescopică rotativă.
Heliotrop[2], *-s, -e, m. (mineral.)* heliotrop.
Heliotropin, *-s, n. sg. (chim.)* heliotropină.
heliotropisch *adj.* heliotropic.
Heliotropismus, *-, m. sg. (bot.)* heliotropism.
Heliotypie, *-n, f. (tipogr.)* heliotipie.
Heliozentrik *f. sg. (astron.)* heliocentrism.
heliozentrisch *adj. (astron.)* heliocentric.
Hęlio|zinkographie, *-n, f. (tipogr.)* heliozincografie.
Heliozoon, *-s, -zoen* (şi *-zoa), n. (zool.)* heliozoar *(Rhizopoda).*
Hęlium, *-s, n. sg. (chim.)* heliu.
Hęliumkern, *-(e)s, -e, m.* nucleu al heliului, helion.
Hęlix *f. sg. (anat.)* helix.
helkogen *adj. (med.)* rezultat din abcese, din ulcere.
hęll *adj.* şi *adv.* **1.** luminos, clar, limpede; **am ~en Tag** ziua-n amiaza mare; **es wird ~** se face ziuă; **ein ~es Zimmer** o cameră luminoasă; **~e Nächte** nopţi luminoase. **2.** viu, strălucitor, deschis; **~es Licht** lumină vie; **~e Farben** culori vii; **ein ~es Blau** un albastru deschis; **~e Augen** ochi de culoare deschisă; **~ glänzen** a străluci puternic. **3.** *(fig.)* lucid, limpede; **~e Augenblicke** momente de luciditate; **ein ~er Kopf** un om luminat, deştept; *(pop.)* **Mensch, sei ~!** omule, fii deştept! **4.** *(despre sunete)* clar, înalt, sonor, răsunător; **eine ~e Stimme** o voce clară, sonoră; **~e Glocke** clopot răsunător; **~ tönen** a suna clar; **~ auflachen** a râde sonor. **5.** *(fig.)* tare, mare, curat; **er hatte seine ~e Freude daran** s-a bucurat tare de aceasta; **~e Begeisterung** însufleţire mare; **~e Verzweiflung** desperare mare; **in ~en Haufen** cu duiumul; **in ~er Angst** cu frica în spate; **~er Wahnsinn** nebunie curată; **das ist die ~e Wahrheit** acesta este adevărul curat, gol.
Hęll|adaptation, *-en, f.* adaptare la lumină.
hęll|auf *adv. (in expr.)* **~ lachen** a râde cu hohote.
hęll|äugig *adj.* **1.** cu ochi deschişi la culoare. **2.** cu privire clară.
hęllblau *adj.* albastru-deschis; azuriu.
hęllblickend *adj.* **1.** cu ochi vioi. **2.** *(fig.)* cu privire limpede.
hęllblond *adj.* blond deschis, bălai.
hęllbraun *adj.* cafeniu-deschis.
hęlldenkend *adj.* care judecă limpede, clarvăzător.
hęlldunkel *adj.* **1.** clarobscur. **2.** *(pict.)* alternanţă între culori deschise şi închise, luminoase şi întunecate.
Hęlldunkel, *-s, n. sg.* lumină slabă, semiîntuneric, semiobscuritate; clarobscur.
Hęlle[1], *-n, f.* **1.** lumină; luminozitate, claritate; senin, seninătate; transparenţă. **2.** luciditate. **3.** *(reg.)* laviţă, băncuţă lângă sobă, vatră, cuptor.

Hęlle[2], *-n, -n (ein Helles), n.* **1.** *sg.* parte luminoasă, lumină. **2.** curățenie. **3.** *(fam.)* (halbă, țap de) bere blondă; **ein Glas ~ s!** un pahar de bere blondă!
Hellebarde, *-n, f.* halebardă.
Hellebardier, *-s, -e,* **Hellebardist**, *-en, -en, m.* halebardier.
Hęllegatt, *-(e)s, -s, n. (mar.)* magazie de materiale (pe bord).
hęllen, *hellte, gehellt, vb. (h) tr.* și *refl. (poet.)* a (se) limpezi, a (se) însenina.
Hellęne, *-n, -n, m.* elen, grec (antic).
Hellęnentum, *-s, n. sg.* elenism; lume elenă, spirit elen.
Hellęnenvolk, *-(e)s, n. sg. (poet.)* popor elen.
hellęnisch *adj.* elen, grec, grecesc (antic).
hellenisięren, *hellenisierte, hellenisiert, vb. (h)* **I.** *tr.* a greciza, a eleniza, a imita civilizația greacă. **II.** *refl.* a se greciza, a se eleniza.
Hellenisięrung, *-en, f.* grecizare, elenizare.
Hellenịsmus, *-s, m. sg.* elenism.
Hellenịst, *-en, -en, m.* elenist, cercetător, cunoscător al limbii și culturii elene.
Hellenịstik *f. sg.* elenistică.
hellenịstisch *adj.* **1.** elen. **2.** elenist(ic).
Hęller, *-s, -, m.* para, ban, lețcaie; **die Sache ist keinen roten ~ wert** chestiunea nu face o para chioară, nici două parale; **auf** (sau **bei**) **~ und Pfennig** până la o para, până la centimă.
Hęllerkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** punguliță *(Thlaspi arvense).* **2.** traista-ciobanului *(Capsella bursapastoris).*
hęll erleuchtet *adj.* bine luminat, strălucitor.
Hellertiọn, *-s, -s, n. (muz.)* orgă electrică.
hęll leuchtend *adj.* foarte luminos; strălucitor, lucitor; *(fig.)* briant.
hęllfarbig *adj.* deschis la culoare, de culoare deschisă.
hęllgelb *adj.* galben-deschis.
hęll glänzend *adj.* foarte strălucitor.
hęll glühend *adj.* incandescent, arzând ca jarul, înfocat.
hęllgrau *adj.* cenușiu-deschis.
hęllgrün *adj.* verde-deschis.
hęllhaarig *adj.* cu păr blond, bălai.
Hęllheit *f. sg.* v. Helligkeit.
hęllhörig *adj.* **1.** cu auz fin. **2.** sensibil, fin.
hęll|licht *(înv.* **hellicht)** *adj.* pe deplin luminos, strălucitor; **bei ~em Tage** ziua-n amiaza mare.
hęllig *adj. (reg.)* **1.** luminos. **2.** *(fig.)* sfânt. **3.** *(reg.)* extenuat; gâfâind.
Hęlligen *pl.* de la Helling.
Hęlligkeit *f. sg.* **1.** intensitate a luminii, intensitate a culorii. **2.** luminozitate. **3.** strălucire. **4.** claritate; limpezime.
Hęlligkeitsgrad, *-es, -e, m.* grad de luminozitate.
Hęlligkeitsregler, *-s, -, m.* dispozitiv pentru reglarea în trepte a luminii (becurilor etc.).
Hęlligkeitswert, *-es, -e, m. (inform.)* valoarea de luminozitate.
hęll|lila *adj. invar.* liliachiu-deschis.
Hęlling, *-s, -e, m.*, **Hęlling**, *-en, f. (pl.* și *Helligen)* **1.** *(mar.)* cală de construcție. **2.** *(pop.)* cânepă. **3.** *(ist.)* jumătate de pfennig german (medieval).
Hęllingskran|anlage, *-n, f. (tehn.)* macara principală.
hęll klingend *adj.* sonor, cu sunet argintiu, cristalin.
hęll lodernd *adj.* arzând cu vâlvătaie.
hęllrot *adj.* roșu-deschis.
hęllsehend *adv.* prezicând, prorocind; clarvăzător.
Hęllseher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proroc, profet, vizionar, ghicitor(-oare).
Hellseherei *f. sg.* prorocire, ghicit; clarviziune.
hęllseherisch *adj.* **1.** clarvăzător. **2.** vizionar, profetic.
hęllsichtig *adj.* clarvăzător.
Hęllsichtigkeit *f. sg.* clarviziune; pătrundere, vedere limpede; perspicacitate.
hęll strahlend *adj.* radios, strălucitor.
hęll tönend *adj.* v. hellklingend.
Hęllweg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Landstraße.
Hęllwerden, *-s, n. sg.* **1.** iluminare, iluminat. **2.** revărsatul zorilor.
Hęlm[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** coif, cască; **mit einem ~ auf dem Kopf** cu un coif pe cap. **2.** *(constr.)* acoperiș-turlă; cupolă; fleșă.
Hęlm[2], *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* **1.** mâner, coadă (la ciocan, topor și secure). **2.** *(mar.)* eche; bară care acționează cârma.
Hęlmbarte, *-n, f.* v. Hellebarde.
Hęlmbiene, *-n, f. (pop.)* (albină) trântor.
Hęlmbinde, *-n, f.* curea la coif.
Hęlmblume, *-n, f. (bot.)* omag galben *(Aconitum lasianthum).*
Hęlmbohne, *-n, f. (bot.)* fasole japoneză, fasolea-bivolilor, fasolea-ciorii *(Aristolochia clematitis).*
Hęlmbusch, *-(e)s, -büsche, m.* panaș (de coif).
Hęlmbüschel, *-s, -, n.* panaș mic, crinieră mică (de coif).
Hęlmdach, *-(e)s, -dächer, n.* v. Helm[1] **(2).**
Hęlmdecke, *-n, f. (her.)* acoperământ de coif.
hęlmen[1], *helmte, gehelmt, vb. (h) tr.* și *refl.* a(-și) pune coiful.
hęlmen[2], *helmte, gehelmt, vb. (h) tr.* a pune coadă; **ein Beil ~** a pune coadă la un topor.
Hęlmfeder, *-n, f.* pană la coif.
Hęlmfigur, *-en, f.* v. Helmzeichen.
hęlmförmig *adj.* în formă de coif.
Hęlmgewölbe, *-s, -, n.* boltă în formă de cupolă.
Hęlmgitter, *-s, -, n.* v. Helmvisier.
Hęlmholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* v. Helm[1] **(2).**
Helminthe, *-n, f. (zool.)* viermi intestinali, helmint.
Helminthiasis, *-thiasen, f. (med.)* helmintiază, boală cauzată de viermi intestinali.
Helminthologie *f. sg. (med.)* helmintologie.
Hęlmklein|od, *-(e)s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* v. Helmzeichen.
Hęlmkolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri cu coif.
Hęlmkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* gura-lupului *(Scutellaria altissima).*
Hęlmkrone, *-n, f. (her.)* coroană suprapusă pe casca de armură.
Hęlmriemen, *-s, -, m.* curea la coif.
Hęlmschieber, *-s, -, m.* v. Helmvisier.
Hęlmschmied, *-(e)s, -e, m.* armurier care lucrează coifuri.
Hęlmschmuck, *-(e)s, -e, m.* v. Helmzeichen.
Hęlm|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Helm[2] **(2).**
Hęlm|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Helmvisier.
Hęlm|stutz, *-es, -e, m.* v. Helmzeichen.
Hęlmvisier [-vi-], *-s, -e, n.* vizieră a coifului.
Hęlmzeichen, *-s, -, n.*, **Hęlmzier**, *-en,* **Hęlmzierde**, *-n, f.* podoabă a coifului.
Helophyt, *-en, -en, m. (bot.)* heleofit, plantă submersă cu organele foliare și florale deasupra apei.
Helọt, *-en, -en,* **Helọte**, *-n, -n, m. (ist.)* hilot, sclav, rob.
Helọtentum, *-(e)s, n. sg.* stare de hilot, robie, sclavie.
helọtisch *adj.* de hilot, de sclav, de rob.
Helvętier [-ve:tiɐ], *-s, -, m. (ist.)* elvețian.
helvętisch *adj.* elvețian; **~er Konfession** de religie reformată.
Helvịn [-'vi:n], *-s, n. sg. (mineral.)* helvin.
Hęmd, *-(e)s, -en, n.* cămașă; **jn. bis aufs ~ ausziehen a)** a dezbrăca pe cineva până la cămașă; **b)** *(fig.)* a lăsa pe cineva în cămașă, a lua și cămașa de pe el, a-l sărăci, a-l prăda; **sich** *(dat.)* **das ~ vom Leibe verkaufen** a-și vinde până și cămașa; **kein ~ auf dem Leibe haben** a fi sărac lipit, a nu avea nici cămașă; **er wechselt seine Gesinnung wie das ~** se dă după cum bate vântul, își schimbă convingerile după împrejurări; **das ~ ist näher als der Rock** cămașa e mai aproape de piele decât haina, cămașa e mai aproape decât sumanul, mai aproape dinții decât părinții.
Hęmd|ärmel, *-s, -, m.* v. Hemdsärmel.
hęmd|ärmelig *adj.* v. hemdsärmelig.
Hęmdbluse, *-n, f.* bluză cu mânecă lungă, șemizetă.
Hęmdbrust, *-brüste, f.* plastron, piept scrobit (pentru frac etc.).
Hęmdchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Hemd) cămășuță. **2.** șemizetă, pieptar.
Hęmdenfabrik, *-en, f.* fabrică de cămăși.
Hęmdenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de cămăși.
Hęmdenfabrikation, *-en, f.* fabricare de cămăși.
Hęmd(en)knopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de cămașă.
Hęmd(en)kragen, *-s, -, m.* guler de cămașă.
Hęmd(en)krause, *-n, f.* jabou (de cămașă).
Hęmdenmatz, *-es, -mätze, m. (fam.)* copilaș în cămășuță.
Hęmd(en)näherin, *-nen, f.* lenjereasă.
Hęmdenpopeline [-popəli:n], *-s, m. sg.* poplin pentru cămăși.
Hęmdhose, *-n, f.* combinezon-chilot.
Hęmd(s)|ärmel, *-s, -, m.* mânecă a cămășii; **in ~n** în cămașă, fără haină.
hęmds|ärmelig *adj.* **1.** în cămașă, fără haină. **2.** *(fam., fig.)* cu atitudine neconformistă, ținută lejeră.
Hemeralopie *f. sg. (med.)* hemeralopie; orbul găinilor.
Hemialgie [-mial-], *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* migrenă, hemialgie.
Hemianopsie *f. sg. (med.)* hemianopsie.
Hemiasynergie *f. sg. (med.)* hemiasinergie.
Hemiataxie, *-n* [-ksi:ən], *f. (med.)* hemiataxie.
Hemiatrophie *f. sg. (med.)* hemiatrofie.
Hemi|edrie *f. sg. (mineral.)* hemiedrie.
hemi|edrisch *adj.* hemiedric.
Hemikranie, *-n* [-'ni:ən], *f. (med.)* hemicranie.
Hemikryptophyt, *-en, -en, m. (bot.)* hemicriptofit, plantă acoperind pământul cu frunzele bazale.
Hemimetabọlen *pl.* insecte cu metamorfoza incompletă.
Hemimorphit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* hemimorfit.
Hemiọle [-mio:-], *-n, f. (muz.)* hemiolet.
Hemiparęse *f. sg. (med.)* hemipareză.
Hemiplegie, *-n* [-'gi:ən], *f. (med.)* hemiplegie.
Hemiplęgiker, *-s, -,* **Hemiplęgische**, *-n, -n (ein Hemiplegischer), m. (med.)* persoană paralizată unilateral, hemiplegic.
Hemiptęre, *-n, -n, m. (zool.)* hemipter *(Hemiptera Rynchota).*
Hemispąsmus [-'spas-], *-, -spasmen, m. (med.)* spasm unilateral.
Hemisphäre [-'sfɛ:-], *-n, f.* emisferă.
hemisphärisch *adj.* emisferic.
Hemistịchion [-sti-], **Hemistịchium**, *-s, -chien* [-çiən], *n.* hemistih.
Hemizykel, *-s, -, m.* hemiciclu.
hemizyklisch *adj.* hemiciclic.
Hęmlocktanne, *-n, f. (bot.)* brad canadian *(Abies canadensis).*
hęmmbar *adj.* care poate fi oprit, frânat, stăvilit.
Hęmme, *-n, f.* v. Hemmschuh.
hęmmen, *hemmte, gehemmt, vb. (h) tr.* **1.** a frâna, a încetini, a împiedica, a reține, a opri; **er hemmte seinen Schritt** (sau **Lauf)** își încetini pașii (fuga); **die Räder ~** a pune piedici la roți; **die Stoßwirkungen ~** a amortiza șocurile. **2.** *(fig.)* a (în)frâna, a reține, a modera, a potoli; a inhiba; **du musst deine Leidenschaften ~** trebuie să-ți (în)frânezi pasiunile; **er fühlt sich in seiner Arbeit gehemmt** se simte împiedicat, frânat în munca sa.
hęmmend I. *part. prez.* de la hemmen. **II.** *adj.* care înfrânează, împiedică, oprește; inhibitor; **~e Maßregeln** măsuri, dispoziții de (în)frânare, de oprire, prohibitive.
Hęmmkette, *-n, f.* opritoare, lanț de împiedicare a roții carului.
Hęmmkraft, *-kräfte, f.* forță de frânare, de reținere, de oprire.
Hęmmnis, *-ses, -se, n.* obstacol, piedică; dificultate.
Hęmmrad, *-(e)s, -räder, n.* roată cu piedică.
Hęmmschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** sabot de frână; tachet de oprire; **den ~ anlegen** a pune sabotul; **den ~ bilden** a constitui o frână, o piedică. **2.** *sg. (fig.)* dificultate, obstacol.

Hẹmmschraube, *-n, f.* şurub de oprire.
Hẹmmung, *-en, f.* **1.** piedică, încetinire, împiedicare, reţinere, oprire. **2.** *(tehn.)* piedică, opritor, regulator. **3.** *(psih.)* inhibiţie; impediment; înfrânare, reţinere.
hẹmmungslos *adj.* nestăpânit, neînfrânat, necontrolat, fără scrupule.
Hẹmmungslosigkeit *f. sg.* lipsă de stăpânire, de înfrânare, de reţinere, de control, de scrupule.
Hẹmmungsrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Hemmrad.
Hẹmmvor|richtung, *-en, f.* mecanism, dispozitiv de oprire; piedică.
Hẹmp, *-s, m. sg. (reg.)* v. Hanf.
Henạde, *-n, f. (fil.)* unitate.
Hendekagọn, *-s, -e, n.* endecagon.
Hendekasyllabus, *-, -syllaben* (şi *-syllabi), n.* endecasilab.
Hẹndel, *-s, -, n. (reg.)* **1.** pui de găină. **2.** cal slab, gloabă, mârţoagă. **3.** negustor ambulant, coropcar.
Hẹndelfanger, *-s, -, m. (reg.)* **1.** strengar, găinar. **2.** bâtă, baston. **3.** negustor ambulant de păsări de curte.
Hendiadyọin [-diady'ɔɔn], *-s,* **Hendiadys**, *-, n. sg. (stil.)* exprimare a unei noţiuni prin două substantive coordonate.
Hengst, *-es, -e, m.* armăsar.
Hẹngstfüllen, *-s, -, n.* mânz, armăsăraş.
Hẹngstgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de montă pentru iepe.
Hẹngst|station, *-en, f.* staţiune de montă pentru iepe.
Hẹnkel, *-s, -, m.* **1.** toartă, mâner. **2.** *(reg.)* arţag.
Hẹnkelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Henkel) toartă mică, tortiţă.
Hẹnkelglas, *-es, -gläser, n.* pahar cu toartă.
hẹnk(e)licht, **hẹnk(e)lig** *adj.* cu toarte, cu mâner.
Hẹnkelkorb, *-(e)s, -körbe, m.* coş cu toartă.
Hẹnkelkrug, *-(e)s, -krüge, m.* ulcior cu toartă.
hẹnkeln, *henkelte, gehenkelt (ich henk(e)le) vb. (h) tr.* a pune toarte.
Hẹnkeltopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală cu toarte.
hẹnken, *henkte, gehenkt, vb. (h) tr.* a spânzura.
hẹnkenswert *adj.* care merită să fie spânzurat.
Hẹnker, *-s, -, m.* **1.** călău, gâde. **2.** *(fig.)* drac, naiba; *(fam.)* **(geh) zum ~!** (du-te) la dracu'! **hol dich der ~!** lua-te-ar naiba!; **daraus werde der ~ klug** cine dracu' mai pricepe! **ich frage den ~ danach** sau **ich schere mich den ~ darum** puţin îmi pasă de aceasta.
Hẹnkerbeil, *-(e)s, -e, n.* secure de călău.
Hẹnkerblock, *-(e)s, -blöcke, m.* butuc de execuţie.
Henkerẹi, *-en, f.* **1.** casă a călăului. **2.** călăul şi toţi cei care îl ajută. **3.** tortură, schingiuire, supliciu.
hẹnkerisch *adj.* de călău.
Hẹnkersbeil, *-(e)s, -e, n.* v. Henkerbeil.
Hẹnkerschwert, *-(e)s, -er, n.* **1.** sabie de călău. **2.** *(fig.)* sabie a dreptăţii.
Hẹnkersfrist, *-en, f.* v. Galgenfrist.
Hẹnkersknecht, *-(e)s, -e, m.* ajutor de călău.
Hẹnkersmahl, *-(e)s, -e, n.,* **Hẹnkersmahlzeit**, *-en, f.* ultima masă a celui condamnat la moarte, înainte de execuţie.
Hẹnkertod, *-(e)s, -e, m.* moarte de mâna călăului.
Hẹnkerwerk, *-(e)s, -e, n.* muncă, lucru, faptă de călău.
Hẹnna *f. sg.* henne (colorant folosit în Orient în scopuri cosmetice).
Hẹnnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Henne) pui de găină, puică, puicuţă.
Hẹnne, *-n, f.* **1.** găină; **junge ~** puică; **das Ei will klüger sein als die ~** oul se crede mai deştept decât găina. **2.** *(bot.; în expr.)* **fette ~** iarbă-grasă *(Sedum telephium).*
Hẹnnegatt, *-s, -s, n. (mar.)* etambreu de cârmă.
Hẹnnenvolk, *-(e)s, n. sg.* găinile.
hẹnnig *adj. (reg.)* **1.** sprinten. **2.** potrivit de mare.
Hẹnning, *-s, m. sg. (lit.)* nume al cocoşului în fabule.
Henothe|ịsmus, *-, m. sg.* henoteism, venerare a unui zeu preferat dintre mulţi zei.
henothe|ịstisch *adj.* henoteistic.
Hẹnry, *-, -, n. (electr.)* henry (unitate de măsură pentru inductivitate, prescurtare H).
He|ortologie *f. sg. (bis.)* heortologie, învăţătură despre sărbătorile bisericii.
He|ortolọgium, *-s, -gien* [-giən], *n. (bis.)* calendar al sărbătorilor bisericeşti.
Hepạr, *-s, n. sg. (farm.)* extract de ficat, hepar.
Heparịn, *-s, n. sg. (chim., farm.)* heparină.
Hepatalgie, *-n* [-gi:ən], *f.* durere hepatică.
hepatạlgisch *adj.* cu dureri hepatice.
Hepatargie *f. sg. (med.)* insuficienţă hepatică.
Hepạtika, *-patiken, f. (bot.)* v. Leberblümchen.
Hepatisatiọn, *-en, f. (med.)* hepatizaţie.
hepatịsch *adj.* hepatic.
Hepatịtis, *Hepatitiden, f. (med.)* hepatită.
hepatogẹn *adj.* hepatogen.
Hepatopathie *f. sg.* boală de ficat, hepatopatie.
Hepatoptọse *f. sg. (med.)* ptoză a ficatului, deplasare a ficatului.
Hepatọse *f. sg. (med.)* hepatoză.
Hẹppe, *-n, f.* cosor de crengi.
Heptachọrd [-'kɔrt], *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (muz.)* heptacord.
Heptagọn, *-s, -e, n. (mat.)* heptagon.
heptagọnal *adj.* heptagonal.
Heptạmeter, *-s, -, m. (metr.)* heptametru.
Heptạn, *-s, n. sg. (chim.)* heptan.
Heptateụch, *-s, m. sg. (bis.)* heptateuh, primele 7 cărţi ale Vechiului Testament.
Heptọde, *-n, f. (radio.)* heptodă.
Heptyl, *-s, -e, n.* v. Heptan.
hẹr *adv.* **1.** *(local)* aci, aici, încoace (înspre cel care vorbeşte); **von außen ~** din afară; **von dort ~** de acolo încoace; **von oben ~** de sus; **von unten ~** de jos; **er soll sofort ~!** să vină imediat! **~ damit!** daţi încoace! **Geld ~!** daţi, scoateţi banii! **hin und ~** încoace şi încolo; **rings um uns ~** în jurul nostru; **hinter jm. ~ sein** a urmări pe cineva; **nicht von weit ~ sein a)** a nu fi de departe; **b)** *(fig.)* a nu avea mare valoare, a nu fi mare lucru; **er weiß weder hin noch ~** nu ştie încotro s-o apuce, nu ştie ce să facă. **2.** *(temporal)* până acum, până în prezent; **von je ~** de când lumea; **von alters ~** din vechime; **es ist eine Woche ~, dass ...** a trecut o săptămână de când ...; **von früher ~** de altă dată, de dinainte.
hẹrab *adv.* de sus în jos (înspre cel care vorbeşte); *(fig.)* de sus, cu înfumurare, cu dispreţ; cu condescendenţă.
hẹrab|begeben, *begab herab, herabbegeben (du begibst herab, er begibt herab), vb. (h) refl.* a coborî, a se deplasa în jos.
hẹrab|bemühen, *bemühte herab, herabbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a ruga pe cineva (să-şi dea osteneala) să coboare. **II.** *refl.* a-şi da osteneala de a coborî, de a veni jos.
hẹrab|beugen, *beugte herab, herabgebeugt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) (a)pleca.
hẹrab|bewegen, *bewegte herab, herabbewegt, vb. (h) refl.* şi *tr.* a (se) apleca, a (se) coborî.
hẹrab|biegen, *bog herab, herabgebogen, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. herabbeugen.
hẹrab|blicken, *blickte herab, herabgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos, a privi la vale.
hẹrab|blinken, *blinkte herab, herabgeblinkt, vb. (h) intr.* a luci de sus (în jos).
hẹrab|bringen, *brachte herab, herabgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce jos, a transporta la vale. **2.** *(fig.)* a-i dăuna, a-i strica cuiva, a-i face rău.
hẹrabdrücken, *drückte herab, herabgedrückt. vb. (h) tr.* **1.** a apăsa în jos. **2.** *(fig.)* a face să scadă; **die Preise ~** a coborî, a reduce preţurile.
hẹrab|eilen, *eilte herab, herabgeeilt, vb. (s) intr.* a coborî în grabă, grăbit.
hẹrabfahren, *fuhr herab, herabgefahren (du fährst herab, er fährt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* a coborî cu un vehicul. **II.** *tr. (h)* a coborî (pe cineva) cu un vehicul.
hẹrabfallen, *fiel herab, herabgefallen (du fällst herab, er fällt herab), vb. (s) intr.* a cădea.
hẹrabflehen, *flehte herab, herabgefleht, vb. (h) tr. (rel.)* a implora, a se ruga pentru ceva.
hẹrabfliegen, *flog herab, herabgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura (în) jos; a coborî în picaj. **2.** a cădea.
hẹrabfließen, *floss herab, herabgeflossen (du, er fließt herab), vb. (s) intr.* a curge, a se scurge în jos, la vale.
hẹrabführen, *führte herab, herabgeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a duce în jos, la vale.
hẹrabgehen, *ging herab, herabgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge (în) jos, a coborî. **2.** a scădea, a descreşte, a se reduce; *(com.)* **die Preise gehen herab** scad preţurile; *(muz.)* **hier geht der Ton herab** aci tonul coboară.
hẹrabgekommen I. *part. trec.* de la herabkommen. **II.** *adj.* decăzut, scăpătat; **ein ~er Mensch** un om decăzut.
Hẹrabgekommenheit *f. sg.* stare de degradare, de decadenţă, de scăpătare.
hẹrabgemindert I. *part. trec.* de la herabmindern. **II.** *adj.* redus, scăzut; **mit ~er Geschwindigkeit** cu viteză redusă.
hẹrabgesetzt I. *part. trec.* de la herabsetzen. **II.** *adj.* **1.** lăsat în jos, coborât. **2.** *(fig.)* micşorat, redus, scăzut; **~er Preis** preţ redus. **3.** retrogradat.
hẹrabgießen, *goss herab, herabgegossen (du, er gießt herab), vb.* **I.** *tr. (h)* a turna la vale, a vărsa (în jos). **II.** *intr. (s)* a ploua tare, a ploua cu găleata, a turna.
hẹrabgleiten, *glitt herab, herabgeglitten (du gleitest herab, er gleitet herab), vb. (s) intr.* a luneca în jos, la vale.
hẹrabhangen *hing herab, herabgehangen (du hängst herab, er hängt herab), vb. (h) intr.* v. herabhängen **(II).**
hẹrabhängen, *hing herab, herabgehangen, vb. (h)* **I.** *tr.* a atârna mai jos, a lăsa în jos. **II.** *intr.* a fi atârnat în jos, a atârna în jos.
hẹrabhelfen, *half herab, herabgeholfen (du hilfst herab, er hilft herab), vb. (h) intr.* a ajuta cuiva să coboare, să se dea jos.
hẹrabholen, *holte herab, herabgeholt, vb. (h) tr.* a da jos, a aduce jos.
hẹrabklettern, *kletterte herab, herabgeklettert, vb. (s) intr.* a coborî, a se da jos agăţându-se.
hẹrabkommen, *kam herab, herabgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni în jos, a coborî. **2.** *(fig.)* a scăpata, a decădea.
hẹrabkönnen, *konnte herab, herabgekonnt (ich kann herab, du kannst herab, er kann herab), vb. (h) intr.* a putea coborî, a putea veni în jos.
hẹrablangen, *langte herab, herabgelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a da jos. **II.** *intr.* a se întinde până jos; a ajunge până jos (până la pământ).
hẹrablassen, *ließ herab, herabgelassen (du, er lässt herab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa jos. **2.** a lăsa (pe cineva) să se dea jos. **3.** a lăsa (din preţ). **II.** *refl. (fig.)* a (se) coborî; **sich zu jm. ~** a se coborî până la cineva; a fi afabil, condescendent faţă de cineva; **sich ~, etwas zu tun** a binevoi să facă ceva, a arăta condescendenţă.
hẹrablassend I. *part. prez.* de la herablassen. **II.** *adj.* afabil, binevoitor (faţă de un inferior), condescendent, cu aer protector.
Hẹrablassung, *-en, f. (fig.)* bunăvoinţă, afabilitate, condescendenţă.
hẹrablassungsvoll *adj.* v. herablassend.
hẹrablaufen, *lief herab, herabgelaufen (du läufst herab, er läuft herab), vb. (s) intr.* a veni fuga în jos, la vale; a se scurge în jos.
hẹrablaufend I. *part. prez.* de la herablaufen. **II.** *adj. (bot.)* decurent.
hẹrablocken, *lockte herab, herabgelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a ademeni în jos.
hẹrabmindern, *minderte herab, herabgemindert, vb. (h) tr.* a reduce, a scădea, a diminua.
Hẹrabminderung, *-en, f.* reducere, diminuare.
hẹrabmüssen, *musste herab, herabgemusst (ich muss herab, du musst herab, er muss herab), vb. (h) intr.* a trebui să coboare, să se dea jos.
hẹrabnehmen, *nahm herab, herabgenommen (du nimmst herab, er nimmt herab), vb. (h) tr.* a da jos, a coborî (ceva).
hẹrabrasseln, *rasselte herab, herabgerasselt (ich rass(e)le herab) vb. (s) intr.* a coborî cu mare zgomot.
hẹrabrauschen, *rauschte herab, herabgerauscht, vb. (s) intr.* a curge în jos cu zgomot; **das Wasser rauscht herab** apa curge cu vuiet la vale; *(fig.)* **sie rauschte in ihrem Seidenkleide die Treppe herab** coborî pe scări foşnind din rochia ei de mătase.
hẹrabregnen, *regnete herab, herabgeregnet (es regnet herab), vb. (h) intr.* şi *impers. (auf* cu *ac.)* a ploua pe cineva; *(fig.)* **die Kugeln regneten auf uns herab** ne-a acoperit o ploaie de gloanţe.

herąbreichen, *reichte herab, herabgereicht, vb. (h) tr.* a întinde (cuiva ceva) în jos.
herąbreißen, *riss herab, herabgerissen (du, er reißt herab), vb. (h) tr.* a rupe, a frânge, a smulge de sus.
herąbreiten, *ritt herab, herabgeritten (du reitest herab, er reitet herab), vb. (s) intr.* a coborî călare, a veni călare la vale.
herąbrieseln, *rieselte herab, herabgerieselt (ich ries(e)le herab) vb. (s) intr.* a picura, a se scurge uşor, lin la vale.
herąbrinnen, *rann herab, herabgeronnen, vb. (s) intr.* a curge la vale, a se scurge în jos.
herąbrollen, *rollte herab, herabgerollt vb. (s) tr., intr.* şi *refl.* a se rostogoli în jos.
herąbrufen, *rief herab, herabgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* a chema jos. **II.** *intr.* a striga în jos.
herąbschaffen, *schaffte herab, herabgeschafft, vb. (h) tr.* a duce jos, a transporta la vale.
herąbschauen, *schaute herab, herabgeschaut, vb. (h) intr.* a privi de sus, a se uita de sus în jos.
herąbscheinen, *schien herab, herabgeschienen, vb. (h) intr.* a lumina de sus; **das sanfte Licht des Mondes schien auf die Hütte herab** lumina blândă a lunii cădea pe colibă.
herąbschicken, *schickte herab, herabgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (în) jos.
herąbschießen, *schoss herab, herabgeschossen (du, er schießt herab), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a doborî împuşcând. **2.** *(fig.)* a azvârli, a arunca de sus; **einen wütenden Blick auf jn.** ~ a-i arunca cuiva o privire duşmănoasă (de sus în jos). **II.** *intr.* **1.** a împuşca de sus. **2.** *(s)* a se repezi, a se arunca de sus; **der Adler schoss auf das Lamm herab** vulturul se aruncă de sus asupra mielului.
herąbschlingen, *schlang herab, herabgeschlungen, vb. (h) tr.* a înfuleca, a înghiţi cu lăcomie.
herąbschlucken, *schluckte herab, herabgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi.
herąbschmelzen, *schmolz herab, herabgeschmolzen (du, er schmilzt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a scădea prin topire. **2.** *(fig.)* a se împuţina, a se reduce; **das Regiment ist auf die Hälfte herabgeschmolzen** regimentul s-a redus la jumătate **II.** *tr. (h)* a topi.
herąbschütteln, *schüttelte herab, herabgeschüttelt (ich schütt(e)le herab) vb. (h) tr.* a doborî scuturând, a da jos scuturând.
herąbschweben, *schwebte herab, herabgeschwebt, vb. (s) intr.* a coborî în zbor, a zbura, a plana în jos.
herąbschwimmen, *schwamm herab, herabgeschwommen, vb. (s) intr.* a înota în jos, la vale.
herąbschwingen, *schwang herab, herabgeschwungen, vb. (h) refl.* a sări jos; **sich vom Pferde** ~ a descăleca dintr-un salt.
herąbsehen, *sah herab, herabgesehen (du siehst herab, er sieht herab), vb. (h) intr.* **1.** **(auf** cu *ac.)* a privi de sus (asupra). **2.** *(fig.)* a privi cu dispreţ; **auf jn.** ~ a privi pe cineva de sus.
herąbsenden, *sandte herab, herabgesandt (du sendest herab, er sendet herab), vb. (h) tr.* a trimite de sus, a trimite jos.
herąbsenken, *senkte herab, herabgesenkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lăsa în jos, a coborî (ceva). **II.** *refl.* a se lăsa în jos.
herąbsetzen, *setzte herab, herabgesetzt (du, er setzt herab) vb. (h) tr.* **1.** *(fig.)* a micşora, a reduce; **die Preise** ~ a reduce preţurile. **2.** *(fig.)* a discredita, a înjosi.
herąbsetzend I. *part. prez.* de la herabsetzen. **II.** *adj.* dispreţuitor, înjositor.
Herąbsetzung, *-en, f.* **1.** (s)coborâre. **2.** micşorare, reducere (a preţurilor). *(ec.)* ~ **der Zinssätze** micşorarea ratei dobânzilor. **3.** discreditare, înjosire.
herąbsinken, *sank herab, herabgesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea în jos; a se scufunda. **2.** *(despre preţuri)* a scădea. **3.** *(fig.)* a decădea (moral).
herąb|springen, *sprang herab, herabgesprungen, vb. (s) intr.* a sări jos.
herąb|stechen, *stach herab, herabgestochen (du stichst herab, er sticht herab), vb. (h) tr.* a doborî (cu lancea).
herąb|steigen, *stieg herab, herabgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se da jos, a coborî; **vom Pferde** ~ a descăleca. **2.** *(fig.; zu* cu *dat.)* a se coborî până la cineva.
herąb|stellen, *stellte herab, herabgestellt, vb. (h) tr.* a aşeza, a pune mai jos.
herąb|stimmen, *stimmte herab, herabgestimmt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a acorda mai jos (un instrument). **2.** a modera, a reduce; **seine Ansprüche** ~ a-şi reduce pretenţiile.
herąb|stoßen, *stieß herab, herabgestoßen (du, er stößt herab), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge în jos. **II.** *intr. (s)* a tăbărî, a se arunca, a se năpusti; **der Falke stieß auf seine Beute herab** şoimul se aruncă asupra prăzii sale.
Herąb|strich, *-(e)s, -e, m.* trăsătură de sus în jos (a arcuşului).
herąb|strömen, *strömte herab, herabgeströmt, vb. (s) intr.* a curge în jos din abundenţă, în valuri; **der Regen strömt herab** cade o ploaie torenţială.
herąb|stufen, *stufte herab, herabgestuft, vb. (h) tr.* a diminua, a scădea încadrarea.
herąb|stürzen, *stürzte herab, herabgestürzt (du, er stürzt herab), vb.* **I.** *intr. (s)* a cădea de sus, a se prăbuşi, a se prăvăli; **das Flugzeug ist herabgestürzt** avionul s-a prăbuşit. **II.** *tr. (h)* a arunca în jos, a prăvăli. **III.** *refl. (h)* a se arunca în jos, a se prăvăli.
herąbwagen, *wagte herab, herabgewagt vb. (h) refl.* a îndrăzni să coboare.
herąbwälzen, *wälzte herab, herabgewälzt (du, er wälzt herab), vb. (h) tr.* a rostogoli în jos.
herąbwerfen, *warf herab, herabgeworfen (du wirfst herab, er wirft herab), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) arunca (în) jos.
herąbwinken, *winkte herab, herabgewinkt, vb. (h)* **I.** *tr.* a chema pe cineva prin semne să vină jos. **II.** *intr.* a face semne de sus.
herąbwollen, *wollte herab, herabgewollt (ich will herab, du willst herab, er will herab), vb. (h) intr.* a voi să se dea jos, să coboare.
herąbwünschen, *wünschte herab, herabgewünscht, vb. (h) tr. (in expr.)* **auf jn. etwas** ~ a-i dori cuiva ceva; **er wünscht alles Gute auf ihn herab** îi doreşte tot binele.
herąbwürdigen, *würdigte herab, herabgewürdigt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înjosi, a (se) degrada, a (se) umili.
herąbwürdigend I. *part. prez.* de la herabwürdigen. **II.** *adj.* degradant, înjositor, umilitor, nedemn.
Herąbwürdigung, *-en, f.* înjosire, degradare, umilire.
herąbziehen, *zog herab, herabgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) jos, a da jos; *(fig.)* **jn.** ~ a înjosi pe cineva. **II.** *intr. (s)* **1.** a coborî. **2.** a se muta în jos.

Heraldik *f. sg.* heraldică.
Heraldiker, *-s, -, m.* heraldist.
heraldisch *adj.* heraldic.
Heraldophilie [-fi-] *f. sg.* heraldofilie.
Heraldophilist, *-en, -en, m.* heraldofil.
heran *adv.* pe aci, pe aici, încoace; **~! immer ~! kommt ~!** apropiaţi-vă! **nur ~!** veniţi! poftiţi! îndrăzniţi!
heran|arbeiten, *arbeitete heran, herangearbeitet (du arbeitest heran, er arbeitet heran), vb. (h) refl.* a înainta prin muncă, a răzbate, a realiza ceva printr-o sforţare; **er arbeitete sich mit großer Mühe an den Ausgang heran** a reuşit cu mare efort să ajungă la ieşire.
heranbilden, *bildete heran, herangebildet (du bildest heran, er bildet heran), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) forma, a (se) dezvolta, a creşte, a (se) cultiva.
Heranbildung, *-en, f.* **1.** formare, educaţie. **2.** dezvoltare, creştere, pregătire, formare (de cadre etc.).
heranblühen, *blühte heran, herangeblüht, vb. (s) intr.* a înflori, a se dezvolta.
heranbrechen, *brach heran, herangebrochen (du brichst heran, er bricht heran), vb. (s) intr.* a începe, a porni; **der Morgen ist herangebrochen** s-a făcut ziuă.
heranbringen, *brachte heran, herangebracht, vb. (h) tr.* a aduce aproape, a apropia; **jm. etwas** ~ a face pe cineva să înveţe, să înţeleagă ceva.
herandampfen, *dampfte heran, herangedampft, vb. (s) intr. (despre vapoare, locomotive etc.)* a se apropia pufăind.
herandrängen, *drängte heran, herangedrängt, vb. (h) refl.* a se apropia înghesuindu-se, îmbulzindu-se, împingându-se.
herandringen, *drang heran, herangedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde făcându-şi loc.
heran|eilen, *eilte heran, herangeeilt, vb. (s) intr.* a se apropia, a veni, a sosi în grabă.
heranfahren, *fuhr heran, herangefahren (du fährst heran, er fährt heran), vb.* **I.** *intr. (s)* a veni, a se apropia într-un vehicul; **er kam in einem Wagen herangefahren** a venit, s-a apropiat într-un vehicul. **II.** *tr. (h)* a aduce într-un vehicul; **er fuhr ihn in seinem Sportwagen heran** l-a adus în maşina sa sport.
heranfliegen, *flog heran, herangeflogen, vb. (s) intr.* a se apropia în zbor.
heranführen, *führte heran, herangeführt, vb. (h) tr.* a aduce, a conduce încoace.
herangehen, *ging heran, herangegangen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* **1.** a se apropia; **er ging an das Haus heran** s-a apropiat de casă. **2.** a începe, a porni, a se apuca; **an die Arbeit** ~ a porni la lucru, a se apuca de lucru.
heranhalten, *hielt heran, herangehalten (du hältst heran, er hält heran), vb. (h) intr.* şi *refl.* a se ţine în apropiere (de); *(fig., fam.; în expr.)* **sich** ~ a se grăbi.
heranhinken, *hinkte heran, herangehinkt,* **heranhumpeln**, *humpelte heran, herangehumpelt (ich hump(e)le heran), vb. (s) intr.* a se apropia, a veni şchiopătând.
herankommen, *kam heran, herangekommen, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a înainta, a se apropia, a ajunge la; **an jn.** ~ a se apropia de cineva, a ajunge (până) la cineva; **ich konnte nicht an den Schalter** ~ n-am putut să ajung la ghişeu; **man kann an ihn nicht** ~ nu te poţi apropia de el, este inaccesibil.
herankriegen, *kriegte heran, herangekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a apuca, a prinde pe cineva; a câştiga pe cineva de partea sa; *(fig.)* a îndupleca pe cineva să facă ceva, a se asigura de concursul cuiva.
Herankunft, *-künfte, f.* apropiere, sosire, venire, ajungere la locul de destinaţie.
heranlassen, *ließ heran, herangelassen (du, er lässt heran), vb. (h) tr.* a îngădui, a lăsa să se apropie.
heranlocken, *lockte heran, herangelockt, vb. (h) tr.* a ademeni, a amăgi; a momi (să vină, să se apropie).
heranmachen, *machte heran, herangemacht, vb. (h) refl. (an* cu *ac.)* **1.** a se apropia (de cineva); **er macht sich an ihn heran** se apropie de el, se dă pe lângă el; *(fam.)* **er macht sich an sie heran** începe să-i facă curte. **2.** a se apuca, a începe; **er macht sich an das Studium heran** se apucă de studiat, de învăţat.
heranmarschieren, *marschierte heran, heranmarschiert, vb. (s) tr. (mil; an* cu *ac.)* a se apropia în marş.
heran|nahen, *nahte heran, herangenaht, vb. (s) intr.* a se apropia, a înainta; **die Stunde der Abfahrt nahte nun heran** ceasul plecării se apropia.
heranpirschen, *pirschte heran, herangepirscht, vb. (h) refl. (*şi *vân.)* a se apropia tiptil, pe neobservate.
heranreichen, *reichte heran, herangereicht, vb. (s) intr. (an* cu *ac.)* a ajunge la, a atinge; **keine Verleumdung reicht an ihn heran** nici o calomnie nu-l poate atinge.
heranreifen, *reifte heran, herangereift, vb. (s) intr.* a se coace, a se face matur, a se dezvolta; *(fig.)* a se maturiza; **er ist zum Manne herangereift** a devenit bărbat.
heranrücken, *rückte heran, herangerückt, vb. (an* cu *ac.)* **I.** *tr. (s)* a apropia, a pune, a aşeza mai aproape. **II.** *intr. (s)* a se apropia; *(mil.)* a înainta; **der Feind rückt heran** duşmanul se apropie.
heranrufen, *rief heran, herangerufen, vb. (h) tr.* a chema mai aproape, a pofti către sine.
heranschaffen, *schaffte heran, herangeschafft, vb. (h) tr.* a căra, a transporta, a aduce încoace.
heranschlängeln, *schlängelte heran, herangeschlängelt (ich schläng(e)le heran), vb. (h) refl.* a se apropia şerpuind, a se furişa, a se strecura mai aproape; *(fig.)* **sich an jn.** ~ a se băga pe sub pielea cuiva.
heranschleichen, *schlich heran, herangeschlichen, vb. (s) intr.* şi *(h) refl.* **(an** cu *ac.)* a se apropia pe furiş (de).
heranschleppen, *schleppte heran, herangeschleppt, vb. (h) tr.* a aduce ceva greu încoace.
heranschreiten, *schritt heran, herangeschritten (du schreitest heran, er schreitet heran), vb. (s) intr.* **1.** a păşi mai aproape, a se apropia. **2.** *(fig.)* a se apuca de ceva, a porni să facă un lucru; **er schritt ans Werk heran** s-a apucat de lucru.
heranschwimmen, *schwamm heran, herangeschwommen, vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia înotând de, a înota înspre.
heransegeln, *segelte heran, herangesegelt (ich seg(e)le heran), vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia navigând de, a naviga, a plana, a pluti spre.
heran|sprengen, *sprengte heran, herangesprengt, vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia în galop (de), a se apropia dând năvală.

heranˈtasten, *tastete heran, herangetastet (du tastest heran, er tastet heran), vb. (h) refl.* **(an** cu *ac.)* a se apropia pipăind, dibuind, bâjbâind, a se apropia cu precauție.

heranˈtragen, *trug heran, herangetragen (du trägst heran, er trägt heran), vb. (h) refl.* **1.** a prezenta cuiva ceva; **einen Wunsch an jn.** ~ a prezenta cuiva o dorință. **2.** a aduce la un loc stabilit.

heranˈtrauen, *traute heran, herangetraut, vb. (h) refl.* a îndrăzni să te apropii de cineva, să te adresezi cuiva.

heranˈtreten, *trat heran, herangetreten (du trittst heran, er tritt heran), vb. (s) intr.* **(an** cu *ac.)* a se apropia, a se adresa, a se înfățișa; **an jn. mit einer Bitte** ~ a se adresa cuiva cu o rugăminte; **an eine neue Sache** ~ a se apuca de ceva nou; *(fig.)* **dann trat der Tod an ihn heran** atunci l-a ajuns moartea.

heranˈwachsen, *wuchs heran, herangewachsen (du, er wächst heran), vb. (s) intr.* a crește, a se dezvolta (până la punctul de...); a ajunge la maturitate; **sie wuchs zu einem schönen Mädchen heran** a devenit o frumoasă tânără fată.

Heranˈwachsende, *-n, -n (ein Heranwachsender) m.* și *f.* adolescent(ă).

heranˈwagen, *wagte heran, herangewagt, vb. (h) refl. (an* cu *ac.)* a îndrăzni să se apropie (de cineva, ceva), a avea cutezanța de a veni spre, a-și lua inima în dinți; **ich wage mich an das Problem heran** îndrăznesc să atac, să abordez problema.

heranˈwinken, *winkte heran, herangewinkt, vb. (h) tr.* a face semn (cuiva) să se apropie, a chema mai aproape.

heranˈziehen, *zog heran, herangezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (încoace); *(fig.)* a atrage, a antrena, a interesa (pe cineva într-o lucrare, acțiune); **einen Dritten mit** ~ a cointeresa pe un al treilea; **das ist an den Haaren herangezogen** asta-i trasă de păr; **zu einer Arbeit** ~ a atrage, a îndemna la o treabă; a pune la o treabă. **2.** a crește (un copil, o plantă etc.); **er zog ihn zu einem tüchtigen Handwerker heran** a făcut din el un meseriaș capabil. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a sosi; **unsere Truppen zogen heran** trupele noastre se apropiau.

Heranˈziehen, *-s, n. sg.* atragere, antrenare; **das ~ von finanziellen Mitteln** atragerea de mijloace financiare.

Herˈrauch, *-(e)s, m. sg. (rar)* ceață.

herˈauf *adv.* în sus (spre cel care vorbește); **von unten** ~ de jos în sus; **da** ~ pe aici în sus; **nur (immer) ~!** urcați-vă! *(substantivat)* **dieses ewige Herauf und Herab** acest nesfârșit urcat și coborât.

herˈauf|arbeiten, *arbeitete herauf, heraufgearbeitet (du arbeitest herauf, er arbeitet herauf) vb. (h) refl.* a se ridica prin muncă, prin propriile-i puteri.

herˈaufbeschwören, *beschwor herauf, heraufbeschworen, vb. (h) tr.* **1.** a evoca (o amintire, un spirit). **2.** a invoca. **3.** a provoca, a stârni, a isca; **einen Krieg** ~ a provoca un război.

herˈaufbiegen, *bog herauf, heraufgebogen, vb. (h) tr.* a îndoi în sus.

herˈaufbitten, *bat herauf, heraufgebeten (du bittest herauf, er bittet herauf), vb. (h) tr.* a pofti (în) sus (pe cineva).

herˈaufbringen, *brachte herauf, heraufgebracht, vb. (h) tr.* a aduce sus, a ridica sus.

herˈaufdämmern, *dämmerte herauf, heraufgedämmert, vb. (h) intr.* a se miji de ziuă.

herˈaufdürfen, *durfte herauf, heraufgedurft (ich darf herauf, du darfst herauf, er darf herauf), vb. (h) intr.* a avea voie să urce.

herˈauf|eilen, *eilte herauf, heraufgeeilt, vb. (s) intr.* a se urca, a veni sus în grabă.

herˈauf|fahren, *fuhr herauf, heraufgefahren (du fährst herauf, er fährt herauf), vb.* **I.** *tr. (h)* a sui, a duce, a transporta (în) sus cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* a se urca (cu un vehicul).

herˈauf|finden, *fand herauf, heraufgefunden (du findest herauf, er findet herauf), vb. (h) tr.* a nimeri drumul în sus.

herˈauf|führen, *führte herauf, heraufgeführt, vb. (h)* **I.** *tr.* a conduce pe cineva (în) sus. **II.** *intr. (despre drumuri)* a duce (în) sus.

herˈaufgehen, *ging herauf, heraufgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce (în) sus, a urca, a sui. **2.** *(despre drumuri)* a duce (în) sus.

herˈaufheben, *hob herauf, heraufgehoben, vb. (h) tr.* a ridica (pe).

herˈaufhelfen, *half herauf, heraufgeholfen (du hilfst herauf, er hilft herauf), vb. (h) intr.* a ajuta (pe cineva) să (se) urce (pe).

herˈaufholen, *holte herauf, heraufgeholt, vb. (h) tr.* a (a)duce sus.

herˈaufkämmen, *kämmte herauf, heraufgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus.

herˈaufklettern, *kletterte herauf, heraufgeklettert,* **herˈaufklimmen**, *klomm herauf, heraufgeklommen (rar* și *klimmte herauf, heraufgeklimmt), vb. (s) intr.* a se cățăra (pe).

herˈaufkommen, *kam herauf, heraufgekommen, vb. (s) intr.* a veni (în) sus, a ajunge sus.

herˈaufkönnen, *konnte herauf, heraufgekonnt (ich kann herauf, du kannst herauf, er kann herauf), vb. (h) intr.* a se putea urca (pe).

herˈauflaufen, *lief herauf, heraufgelaufen (du läufst herauf, er läuft herauf), vb. (s) intr.* a alerga (în) sus.

herˈaufreichen, *reichte herauf, heraufgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, da (ceva) de jos în sus. **II.** *intr. (fam.)* a ajunge sus.

herˈaufreiten, *ritt herauf, heraufgeritten (du reitest herauf, er reitet herauf), vb. (s) intr.* a sui călare.

herˈaufrücken, *rückte herauf, heraufgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a muta, a mișca, a împinge mai sus. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a înainta urcând.

herˈaufrufen, *rief herauf, heraufgerufen, vb. (h) tr.* a chema sus; *(fig.)* a aminti de.

herˈaufschiffen, *schiffte herauf, heraufgeschifft, vb. (s) intr. a* merge, a naviga în susul apei.

herˈaufschlagen, *schlug herauf, heraufgeschlagen (du schlägst herauf, er schlägt herauf), vb. (h) tr.* a ridica (gulerul, coșul unei trăsuri, capota unei mașini etc.), a sufleca (mâneca).

herˈaufschwimmen, *schwamm herauf, heraufgeschwommen, vb. (s) intr.* a înota în susul unei ape.

herˈaufsehen, *sah herauf, heraufgesehen (du siehst herauf, er sieht herauf), vb. (h) intr.* a se uita în sus.

herˈaufsetzen, *setzte herauf, heraufgesetzt (du, er setzt herauf), vb. (h) tr.* **1.** a așeza mai sus. **2.** a urca, a mări, a majora (prețurile).

herˈauf|springen, *sprang herauf, heraufgesprungen, vb. (s) intr.* a sări în sus (pe).

herˈauf|steigen, *stieg herauf, heraufgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a se sui, se urca (pe). **2.** *(fig.)* a se ridica, a începe.

herˈauf|stürzen, *stürzte herauf, heraufgestürzt (du, er stürzt herauf), vb. (s) intr.* a (se) urca în grabă, val-vârtej.

herˈauftragen, *trug herauf, heraufgetragen (du trägst herauf, er trägt herauf), vb. (h) tr.* a duce (în) sus.

herˈaufwagen, *wagte herauf, heraufgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să se urce.

herˈaufwollen, *wollte herauf, heraufgewollt (ich will herauf, du willst herauf, er will herauf), vb. (h) intr.* a dori să vină sus.

herˈaufziehen, *zog herauf, heraufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) sus. **II.** *intr. (s)* a se muta mai sus; *(fig.)* **es zieht ein Gewitter herauf** se apropie o furtună.

herˈaus *adv.* afară (spre cel care vorbește); **von innen** ~ dinăuntru; **von vorne (hinten)** ~ din față (dos); ~ **oder herein!** sau intri sau ieși; *(fig.)* **frei (offen)** ~ pe șleau; ~ **damit!** spune odată! ~ **mit der Sprache!** vorbește! ~ **mit dem Geld!** scoate banii! **ich wohne nach vorn** ~ locuiesc în față.

herˈaus|angeln, *angelte heraus, herausgeangelt (ich ang(e)le heraus), vb. (h) tr.* **1.** a scoate cu undița, a pescui. **2.** *(fig., fam.)* a scoate dintr-o grămadă.

herˈaus|arbeiten, *arbeitete heraus, herausgearbeitet (du arbeitest heraus, er arbeitet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate prin muncă, a elabora, a desăvârși, a releva; **er hat die Rolle auf das Komische herausgearbeitet** a pus accentul pe latura comică. **II.** *refl.* a ieși din încurcătură, din greutăți.

Herˈaus|arbeitung, *-en, f.* elaborare.

herˈausbegeben, *begab heraus, herausbegeben (du begibst heraus, er begibt heraus), vb. (h) refl.* a ieși.

herˈausbeißen, *biss heraus, herausgebissen (du, er beißt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desprinde o bucată mușcând-o cu dinții, a scoate mușcând; **sich** *(dat.)* **einen Zahn** ~ a-și rupe, scoate un dinte mușcând. **2.** *(fam.)* a scoate pe cineva din pâine, din locul lui; **den feinen Mann** ~ a face pe boierul. **II.** *refl.* **1.** a ieși din încurcătură, a se descurca. **2.** *(fam.)* a se îngâmfa, a se fuduli.

herˈausbekommen, *bekam heraus, herausbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să scoată; **er hat den Nagel** ~ a reușit să scoată cuiul. **2.** a primi (un) rest (de bani); **er hat 2 Lei** ~ a căpătat 2 lei rest. **3.** *(fig.)* a descoperi; a afla; a ghici, a rezolva; **er hat die Aufgabe** ~ a rezolvat problema; **er hat das Geheimnis** ~ a descoperit secretul. **4.** *(mat.)* a obține un rezultat; **wie viel hast du ~?** cât ți-a ieșit? cât ți-a dat?

herˈausbemühen, *bemühte heraus, herausbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face (pe cineva) să iasă afară; **ich wollte dich nicht** ~ n-am vrut să te obosesc (ca să ieși). **II.** *refl.* a-și da osteneala să iasă.

herˈausbeugen, *beugte heraus, herausgebeugt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară.

herˈausbilden, *bildete heraus, herausgebildet (du bildest heraus, er bildet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a forma. **II.** *refl.* a se dezvolta, a evolua; a se cristaliza.

Herˈausbildung *f. sg.* formare, cristalizare.

herˈausbitten, *bat heraus, herausgebeten (du bittest heraus, er bittet heraus), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să iasă, să vină afară.

herˈausblicken, *blickte heraus, herausgeblickt, vb. (h) intr.* a se uita afară.

herˈausbrausen, *brauste heraus, herausgebraust (du, er braust heraus), vb. (s) intr.* **1.** a țâșni din, a se repezi afară. **2.** a ieși cu vuiet, a da năvală cu zgomot.

herˈausbrechen, *brach heraus, herausgebrochen (du brichst heraus, er bricht heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rupe din ceva, a scoate rupând. **2.** a vomita. **II.** *intr. (s)* a ieși impetuos, a irumpe.

herˈausbrennen, *brannte heraus, herausgebrannt, vb. (h) tr. (med.)* a cauteriza.

herˈausbringen, *brachte heraus, herausgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a (a)duce afară; **einen Kranken an die frische Luft** ~ a scoate, a duce un bolnav la aer. **2.** a scoate, a reuși să scoată; **einen Fleck** ~ a scoate o pată; *(fig.)* **er brachte kein Wort heraus** n-a scos nici o vorbă; **es ist nichts aus ihm herauszubringen** nu poți scoate nimic de la el. **3.** a dezlega, a rezolva, a găsi soluția; **ich konnte die Lösung des Rätsels nicht** ~ n-am putut dezlega șarada. **4.** a scoate pe piață; a edita; **einen neuen Film** ~ a scoate un film nou; **er hat eine Gedichtsammlung herausgebracht** a editat o antologie de poezii.

herˈausdividieren [-vi-], *dividierte heraus, herausdividiert, vb. (h) tr. (fam.)* a constata, a afla prin șiretenie.

herˈausdrängen, *drängte heraus, herausgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge afară. **II.** *refl.* a ieși îmbulzindu-se, făcându-și loc.

herˈausdrehen, *drehte heraus, herausgedreht, vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate învârtind. **II.** *refl. (fam.)* a ieși cu abilitate din încurcături.

herˈausdringen, *drang heraus, herausgedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a-și deschide drum, a răzbate. **2.** *(despre lichide)* a pătrunde prin ceva, a se scurge.

herˈausdrücken, *drückte heraus, herausgedrückt, vb. (h) tr.* a scoate prin apăsare, a stoarce.

herˈausdürfen, *durfte heraus, herausgedurft (ich darf heraus, du darfst heraus, er darf heraus), vb. (h) intr.* a avea voie să iasă.

herˈaus|eilen, *eilte heraus, herausgeeilt, vb. (s) intr.* a ieși în grabă.

herˈausfahren, *fuhr heraus, herausgefahren (du fährst heraus, er fährt heraus), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieși (cu un vehicul); **er ist aus der Stadt herausgefahren** a plecat din oraș (cu un vehicul). **2.** *(fig.)* a scăpa (un cuvânt); **dieses Wort ist mir nur so herausgefahren** vorba mi-a scăpat din gură. **II.** *tr. (h)* a duce afară (cu un vehicul); **er hat ihn aus der Stadt herausgefahren** l-a scos din oraș (cu un vehicul).

herˈausfallen, *fiel heraus, herausgefallen (du fällst heraus, er fällt heraus), vb. (s) intr.* a cădea afară.

herˈausfeuern, *feuerte heraus, herausgefeuert, vb. (h) tr.* a concedia (pe cineva).

herˈausfinden, *fand heraus, herausgefunden (du findest heraus, er findet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi, a descoperi, a recunoaște (dintre mulți). **II.** *intr.* și *refl.* a găsi o ieșire, a găsi drumul.

herˈausfischen, *fischte heraus, herausgefischt, vb. (h) tr.* v. herausangeln.

herˈausfliegen, *flog heraus, herausgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși zburând. **2.** *(fam.)* a fi dat afară, a zbura din post, din slujbă.

herˈausfließen, *floss heraus, herausgeflossen (du, er fließt heraus), vb. (s) intr.* a se scurge, a curge afară.

Herausforderer, *-s, -, m.* provocator.

herausfordern, *forderte heraus, herausgefordert, vb. (h) tr. (fig.)* a provoca, a desfide (pe cineva); **zum Kampfe** ~ a provoca la luptă.

herausfordernd I. *part. prez.* de la herausfordern. **II.** *adj.* provocator, sfidător; **ein ~es Benehmen** o comportare sfidătoare.

Herausforderung, *-en, f.* provocare, sfidare.

Herausforderungskampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* luptă, concurs prin provocare.

herausfressen, *fraß heraus, herausgefressen (du, er frisst heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a mânca din; **die Maus hat ein Stück aus dem Käse herausgefressen** şoarecele a ros o bucată din caşcaval. **II.** *refl.* **1.** a-şi face drum rozând. **2.** *(fam.)* a ieşi din încurcătură; **er hat sich wieder herausgefressen** iarăşi a ieşit la liman. **3.** *(fam.)* a se îngrăşa.

herausfühlen, *fühlte heraus, herausgefühlt, vb. (h) tr.* **1.** a simţi. **2.** a ghici, a presupune prin intuire.

herausführen, *führte heraus, herausgeführt, vb. (h) tr.* a conduce afară.

Herausgabe, *-n, f.* **1.** înapoiere, restituire. **2.** publicare, editare. **3.** predare; extrădare.

herausgeben, *gab heraus, herausgegeben (du gibst heraus, er gibt heraus), vb. (h) tr.* **1.** a da afară, a scoate din. **2.** a preda; a înapoia, a remite, a restitui, a da rest; a extrăda. **3.** a publica, a edita.

Herausgeber, *-s, -, m.* editor; redactor.

Herausgeforderte, *-n, -n (ein Herausgeforderter), m.* persoană provocată.

herausgehen, *ging heraus, herausgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieşi din; **aus dem Zimmer** ~ a ieşi din cameră. **2.** *(fig.)* a dispărea, a se duce; **dieser Fleck will nicht** ~ pata asta nu vrea să iasă. **3.** a da în; **das Zimmer geht auf die Straße heraus** camera are vedere la stradă. **4.** *(în expr.)* **aus sich** *(dat.)* ~ a-şi deschide sufletul; **er geht nicht aus sich heraus** nu-şi deschide sufletul, este o fire închisă.

herausge|stalten, *gestaltete heraus, herausgestaltet (du gestaltest heraus, er gestaltet heraus), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) forma, a (se) desfăşura, a (se) dezvolta.

Herausge|staltung *f. sg.* formare, desfăşurare, dezvoltare.

herausgießen, *goss heraus, herausgegossen (du, er gießt heraus), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna.

herausgraben, *grub heraus, herausgegraben (du gräbst heraus, er gräbt heraus), vb. (h) tr.* a dezgropa, a scoate din pământ.

herausgraulen, *graulte heraus, herausgegrault, vb. (h) tr.* a scoate pe cineva speriindu-l, înfricoşându-l.

herausgreifen, *griff heraus, herausgegriffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a apuca; *(fig.)* a alege (la întâmplare). **II.** *intr.* a întinde mâna afară.

haushaben, *hatte heraus, herausgehabt (du hast heraus, er hat heraus), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuşi să scoată; **ich habe den Nagel heraus** am reuşit să scot cuiul. **2.** *(fig.)* a se pricepe bine la ceva; **er hat das Fußballspiel heraus** se pricepe bine la fotbal. **3.** a rezolva, a dezlega, a găsi, a descoperi, a ghici, a pricepe; **ich habe es jetzt heraus** acum am priceput aceasta, am găsit soluţia; **ich habe die Aufgabe heraus** am rezolvat problema.

haushalten, *hielt heraus, herausgehalten, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ţine afară. **2.** *(fig.)* a feri de implicare; a feri de complicaţii, de neplăceri. **II.** *refl.* a se ţine deoparte, a se feri de implicare.

haushangen, **haushängen**[1], *hing heraus, herausgehangen (du hängst heraus, er hängt heraus), vb. (h) intr.* a atârna, a fi atârnat afară; **viele Fahnen hängen heraus** sunt arborate multe drapele; **die Zunge hängt mir vor Durst zum Halse heraus** mă usuc de sete; **diese Sache hängt mir zum Halse heraus** sunt sătul până-n gât de chestiunea aceasta.

haushängen[2], *hängte heraus, herausgehängt, vb. (h) tr.* a atârna (ceva) afară, a expune; **die Wäsche** ~ a atârna afară rufele.

haushauen, *hieb heraus, herausgehauen (rar şi haute heraus, herausgehaut), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia din, a desprinde. **2.** *(mil.)* a elibera din, a despresura (o unitate încercuită). **II.** *refl.* a-şi croi drum cu sabia; *(fam., fig.)* a ieşi din încurcătură.

hausheben, *hob heraus, herausgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a scoate din. **2.** a ajuta pe cineva să iasă din; **er hob sie aus dem Wagen heraus** a ajutat-o să se dea jos din vehicul. **3.** *(fig.)* a face să reiasă, a scoate în relief. **II.** *refl.* a ieşi în relief, a se evidenţia; **durch seinen Fleiß hebt er sich heraus** se evidenţiază prin silinţa sa; **die leuchtenden Farben heben sich heraus** culorile vii ies în relief.

haushelfen, *half heraus, herausgeholfen (du hilfst heraus, er hilft heraus), vb. (h) intr.* a da ajutor, a sprijini să iasă; **jm. aus dem Wagen** ~ a ajuta pe cineva să se dea jos din trăsură, din maşină etc.

hausholen, *holte heraus, herausgeholt, vb. (h) tr.* a scoate din.

haushören, *hörte heraus, herausgehört, vb. (h) tr.* a distinge prin auz.

hausjagen, *jagte heraus, herausgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a goni, a da afară. **II.** *intr. (s)* a ieşi în galop.

hauskehren, *kehrte heraus, herausgekehrt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate afară măturând. **2.** *(fig.)* a arăta, a-şi da (sentimentele, gândurile) pe faţă.

hausklauben, *klaubte heraus, herausgeklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a culege (din). **2.** *(fig.)* a cerceta cu de-amănuntul.

hauskleiden, *kleidete heraus, herausgekleidet (du kleidest heraus, er kleidet heraus), vb. (h) refl.* a se găti, a se împopoţona.

hausklettern, *kletterte heraus, herausgeklettert, vb. (s) intr.* a se căţăra afară.

hausklingeln, *klingelte heraus, herausgeklingelt (ich kling(e)le heraus), vb. (h) tr.* a chema (la uşă, la telefon) sunând.

hausklopfen, *klopfte heraus, herausgeklopft, vb. (h) tr.* a scoate prin lovituri, a scoate, a scutura (praful) bătând.

hausklügeln, *klügelte heraus, herausgeklügelt (ich klüg(e)le heraus), vb. (h) tr.* a născoci, a inventa, a scorni, a găsi migălind, despicând firul în patru.

herauskommen, *kam heraus, herausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieşi din; **aus dem Zimmer** ~ a ieşi din cameră; **aus der Verwunderung nicht mehr** ~ a nu mai putea de mirare; **sein Los ist herausgekommen** biletul său de loterie a ieşit câştigător; **mit der Sprache** ~ a se explica. **2.** a apărea, a se publica; **sein Werk ist in einem andern Verlag herausgekommen** opera lui a fost editată de o altă editură. **3.** a se afla, a ieşi la iveală; **das Geheimnis ist herausgekommen** secretul a fost divulgat, a transpirat, s-a aflat. **4.** a rezulta, a da un rezultat; **dabei kommt nicht viel heraus** din aceasta nu te alegi cu mare lucru; **es kommt auf eins heraus** e totuna; **es kommt immer dasselbe heraus** totuna este, tot acolo iese.

herauskönnen, *konnte heraus, herausgekonnt (ich kann heraus, du kannst heraus, er kann heraus), vb. (h) intr.* a putea ieşi.

herauskratzen, *kratzte heraus, herausgekratzt (du, er kratzt heraus), vb. (h) tr.* a scoate zgâriind, răcâind.

herauskriechen, *kroch heraus, herausgekrochen, vb. (s) intr.* a ieşi târându-se; a ieşi venind în patru labe.

herauskriegen, *kriegte heraus, herausgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuşi să scoată, a căpăta. **2.** a descoperi, a ghici, a rezolva; a afla. **3.** a avea drept rezultat.

herauskristallisieren, *kristallisierte heraus, herauskristallisiert, vb. (h) refl.* a se separa prin cristalizare.

Herauskristallisierung, *-en, f.* separare prin cristalizare.

herauslassen, *ließ heraus, herausgelassen (du, er lässt heraus), vb. (h) tr.* a lăsa să iasă, a da drumul; a pune în libertate.

herauslaufen, *lief heraus, herausgelaufen (du läufst heraus, er läuft heraus), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi în grabă, a fugi afară. **2.** a se scurge (afară).

herauslegen, *legte heraus, herausgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a aşterne afară.

herauslesen, *las heraus, herausgelesen (du, er liest heraus), vb. (h)* **1.** a alege (din). **2.** *(fig.)* a ghici, a înţelege, a descifra citind, a citi printre rânduri.

herausleuchten, *leuchtete heraus, herausgeleuchtet (du leuchtest heraus, er leuchtet heraus), vb. (h) intr.* **1.** a conduce, a lumina cuiva drumul până afară. **2.** a lumina în afară.

herauslocken, *lockte heraus, herausgelockt, vb. (h) tr.* **1.** a scoate pe cineva (de undeva) prin momeli, a ademeni; **den Feind aus seiner Stellung** ~ a scoate duşmanul din poziţie prin şiretlic. **2.** *(fig.)* a smulge; **ein Geheimnis** ~ a smulge un secret.

herauslösen, *löste heraus, herausgelöst heraus (du, er löst heraus) vb. (h) tr.* **1.** a desprinde dintr-un tot. **2.** *(chim.)* a îndepărta dizolvând.

herauslügen, *log heraus, herausgelogen, vb. (h) refl.* a scăpa din încurcături prin minciuni.

herausmachen, *machte heraus, herausgemacht, vb. (h) (fam.)* **1.** *tr.* a scoate, a îndepărta; **er will den Nagel** ~ vrea să scoată cuiul. **II.** *refl.* **1.** a se restabili; **er hat sich nach seiner Krankheit wieder gut herausgemacht** după boală s-a restabilit bine. **2.** a-şi face o situaţie; a se descurca; **er hat sich in diesem Jahre schön herausgemacht** în acest an şi-a făcut o situaţie frumoasă; s-a descurcat bine anul ăsta. **3.** a se dezvolta bine; **das Kind hat sich herausgemacht** copilul s-a făcut drăguţ, frumuşel.

herausmausern, *mauserte heraus, herausgemausert, vb. (h) refl. (fam.)* **1.** a se însănătoşi, a se face bine. **2.** a se dezvolta bine.

herausmüssen, *musste heraus, herausgemusst (ich muss heraus, du musst heraus, er muss heraus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă; **es muss heraus a)** trebuie spus (acest lucru); **b)** trebuie aflat (acest lucru).

Herausnahme, *-n, f.* scoatere, luare afară.

herausnehmbar *adj.* detaşabil, ce poate fi scos.

herausnehmen, *nahm heraus, herausgenommen (du nimmst heraus, er nimmt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate (din), a lua afară; **etwas aus dem Schrank** ~ a scoate ceva din dulap. **II.** *refl. (dat.)* a-şi permite, a-şi lua îndrăzneala; **du hast dir viel herausgenommen** ţi-ai permis (prea) mult, ai fost (prea) îndrăzneţ.

herausnötigen, *nötigte heraus, herausgenötigt, vb. (h) tr.* a sili pe cineva să iasă, a constrânge pe cineva să plece, să se ducă.

heraus|pfeifen, *pfiff heraus, herausgepfiffen, vb. (h)* **I.** *tr.* a face pe cineva să vină afară fluierându-l, a chema pe cineva prin fluierat. **II.** *intr.* a fluiera; **zum Fenster** ~ a sta la fereastră şi a fluiera.

heraus|platzen, *platzte heraus, herausgeplatzt (du, er platzt heraus), vb. (s) intr.* (cu **mit**) **1.** a izbucni. **2.** *(fig.)* a scăpa (o vorbă, o înjurătură etc.); **mit einem Geheimnis** ~ a scăpa un secret.

heraus|poltern, *polterte heraus, herausgepoltert, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a ieşi cu zgomot mare. **2.** *(fig.)* a izbucni; **mit etwas** ~ a spune ceva tare şi grosolan. **II.** *tr. (h)* **1.** a da afară, a scoate cu zgomot mare. **2.** a spune ceva tare şi grosolan; **er polterte diese Worte heraus** a spus aceste cuvinte tare şi grosolan. **3.** *(despre căldărar)* a bomba prin ciocănire.

heraus|pressen, *presste heraus, herausgepresst (du, er presst heraus), vb. (h) tr.* a scoate prin presare, prin stoarcere; a stoarce.

herausprügeln, *prügelte heraus, herausgeprügelt (ich prüg(e)le heraus) vb. (h) tr.* **1.** a determina (pe cineva) prin bătaie să spună adevărul. **2.** a elibera (pe cineva) prin bătaie. **3.** a educa (pe cineva) prin bătaie.

heraus|pumpen, *pumpte heraus, herausgepumpt, vb. (h) tr.* a scoate cu pompa.

heraus|putzen, *putzte heraus, herausgeputzt (du, er putzt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate curăţind; **einen Flecken** ~ a scoate o pată. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) găti, a (se) dichisi, a (se) ferchezui, a (se) împopoţona. **III.** *refl. (fam.)* a scăpa cu o minciună; **er wird sich schon** ~ o să scape cu o minciună, o să iasă el din încurcătură spunând minciuni.

herausquellen, *quoll heraus, herausgequollen (du quillst heraus, er quillt heraus), vb. (s) intr.* a izvorî, a ţâşni (ca un izvor).

herausragen, *ragte heraus, herausgeragt, vb. (h) intr.* a ieşi, a se înălţa deasupra, a se distinge (printre); a ieşi în relief.

herausrecken, *reckte heraus, herausgereckt, vb. (h) tr.* v. herausstrecken.

herausreden, *redete heraus, herausgeredet (du redest heraus, er redet heraus), vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **frei** ~ a vorbi deschis, sincer, franc, pe şleau. **II.** *tr.* şi *refl.* a (se) dezvinovăţi vorbind; a pretexta, a scăpa printr-un pretext.

herausreichen, *reichte heraus, herausgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde ceva afară printr-o deschizătură. **II.** *intr.* a se întinde în afară.

herausreißen, *riss heraus, herausgerissen (du, er reißt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a smulge, a rupe, a scoate cu forţa. **2.** *(fig.)* a salva din primejdie, din încurcătură; **das hat ihn herausgerissen** aceasta l-a salvat. **II.** *refl.* a ieşi din bucluc, a scăpa din încurcătură.

herausreiten, *ritt heraus, herausgeritten (du reitest heraus, er reitet heraus), vb. (s) intr.* a ieşi călare.

herausrennen, *rannte heraus, herausgerannt, vb. (s) intr.* a ieşi în fugă.

herausrinnen, *rann heraus, herausgeronnen, vb. (s) intr.* a curge afară, a se scurge, a se prelinge.

herausrollen, *rollte heraus, herausgerollt, vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) rostogoli afară, a (se) da de-a dura. **II.** *intr. (s)* a ieşi rostogolindu-se.

herausrücken, *rückte heraus, herausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împinge afară. **2.** *(fam.)* a scoate, a da (ceva); **Geld** ~ a scoate punga, a da bani. **II.** *intr. (s) (fam.;* **mit)** a face să apară, a da, a spune ceva; **mit Geld** ~ a-şi deschide punga, a da bani; **mit der Sprache** ~ a se hotărî să vorbească, să mărturisească; **er rückte endlich mit der Wahrheit heraus** în sfârşit a spus adevărul.

herausrufen, *rief heraus, herausgerufen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a chema afară, a striga să iasă afară; **die Wache** ~ a chema garda (la arme). **2.** a striga ceva (în afară) pe uşă, pe fereastră. **II.** *intr.* a striga; **zum Fenster** ~ a striga pe fereastră.

herausrutschen, *rutschte heraus, herausgerutscht, vb. (s) intr. (fam.)* a-i scăpa cuiva.

heraus|sagen, *sagte heraus, herausgesagt, vb. (h) tr.* a spune pe faţă, fără sfială, a mărturisi; **frei** ~ a spune pe şleau, în faţă; **rund herausgesagt** scurt şi cuprinzător.

heraus|schaffen, *schaffte heraus, herausgeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a duce afară. **2.** a extrage (din mină). **3.** a izbuti să scoată, a face să dispară (o pată, o urmă).

heraus|schälen, *schälte heraus, herausgeschält, vb. (h)* **I.** *tr.* a coji, a curăta de coajă, a decortica (ovăzul, orezul). **II.** *refl.* **1.** *(despre pui)* a ieşi din găoace. **2.** *(fam.)* a se limpezi, a ieşi la iveală.

heraus|schallen, *schallte* (şi *scholl) heraus, herausgeschallt* (şi *-geschollen), vb. (h) intr.* a răsuna, a zornăi (în) afară; **wie man in den Wald hineinschreit, so schallt es wieder heraus** cum e bună ziua aşa e şi răspunsul.

heraus|schauen, *schaute heraus, herausgeschaut, vb. (h)* **I.** *tr.* a privi afară; *(fam.)* **er schaut sich** *(dat.)* **bald die Augen aus dem Kopf heraus** i se scurg ochii din cap. **II.** *intr. (fam.)* a rezulta un folos, a se alege cu ceva; **dabei schaut nichts heraus** din asta nu iese nimic, nu te alegi cu nimic.

heraus|scheren, *scherte heraus, herausgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a o şterge, a se căra, a pleca, a se duce.

heraus|schicken, *schickte heraus, herausgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite afară, a spune să iasă, a expedia.

heraus|schieben, *schob heraus, herausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge afară, a scoate afară. **2.** a amâna.

heraus|schießen, *schoss heraus, herausgeschossen (du, er schießt heraus), vb.* **1.** *tr. (h)* a descărca arma spre exterior; **zum Fenster** ~ a trage cu arma pe fereastră. **II.** *intr. (s) (fam.)* a se repezi, a se năpusti afară, a ieşi val-vârtej.

heraus|schiffen, *schiffte heraus, herausgeschifft, vb. (s) intr. (despre nave)* a ieşi în larg.

heraus|schinden, *schindete heraus,* rar şi *schund heraus, herausgeschunden (du schindest heraus, er schindet heraus), vb. (h) tr. (pop.)* a stoarce prin exploatare; a scoate de la cineva ceva; **er konnte aus dem Acker nichts** ~ n-a putut stoarce nimic din ogorul său; **er schindet aus ihm das Letzte heraus** îl jupoaie de tot avutul; îl stoarce de vlagă, îi suge şi măduva din oase, îl stoarce ca pe o lămâie.

heraus|schlagen, *schlug heraus, herausgeschlagen (du schlägst heraus, er schlägt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scoate prin lovituri; **den Feind aus seinen Stellungen** ~ a alunga pe inamic din poziţii. **2.** *(fam.)* a realiza un câştig, a scoate; **er sucht so viel Geld als möglich aus der Sache herauszuschlagen** caută să stoarcă din această chestiune cât mai mulţi bani; **er will seine Kosten** ~ vrea să-şi scoată cheltuielile. **II.** *intr. (s) (despre foc, flăcări)* a răzbi, a ieşi afară; **die Flammen schlugen zum Fenster heraus** flăcările au răbufnit pe fereastră. **III.** *refl.* a ieşi luptând dintr-un impas, dintr-o situaţie critică.

heraus|schleichen, *schlich heraus, herausgeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a ieşi pe furiş.

heraus|schleppen, *schleppte heraus, herausgeschleppt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) târî afară.

heraus|schleudern, *schleuderte heraus, herausgeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca violent afară.

heraus|schlüpfen, *schlüpfte heraus, herausgeschlüpft, vb. (s) intr.* **1.** a aluneca afară, a se strecura, a ieşi cu precauţiune; **trotz des Verbotes ist sie aus dem Haus herausgeschlüpft** în ciuda interdicţiei (ea) s-a strecurat afară din casă. **2.** a scăpa; **das Wort ist mir herausgeschlüpft** mi-a ieşit, mi-a scăpat vorba fără să vreau.

heraus|schmecken, *schmeckte heraus, herausgeschmeckt, vb. (h) tr.* a distinge un gust (dintr-un amestec).

heraus|schmeißen, *schmiss heraus, herausgeschmissen (du, er schmeißt heraus), vb. (h) tr. (fam.)* a azvârli, a da afară.

heraus|schmuggeln, *schmuggelte heraus, herausgeschmuggelt (ich schmugg(e)le heraus), vb. (h) tr.* a scoate (ceva) clandestin, prin contrabandă.

heraus|schneiden, *schnitt heraus, herausgeschnitten (du schneidest heraus, er schneidet heraus), vb. (h) tr.* a scoate tăind, a tăia, a extirpa.

heraus|schöpfen, *schöpfte heraus, herausgeschöpft, vb. (h) tr.* a scoate (cu găleata, cu polonicul etc.).

heraus|schrauben, *schraubte heraus, herausgeschraubt, vb. (h) tr.* a deşuruba.

heraus|schreien, *schrie heraus, herausgeschrien, vb. (h)* **I.** *intr.* a striga (pe fereastră). **II.** *tr.* **1.** a spune ceva strigând, cu voce tare; **er schreit alles heraus** nu poate vorbi fără să ţipe. **2.** a face prin ţipete pe cineva să plece, să iasă. **3.** a striga ceva (în afară) pe uşă, pe fereastră.

herausschreiben, *schrieb heraus, herausgeschrieben, vb. (h) tr.* a copia parţial un text.

heraus|schütteln, *schüttelte heraus, herausgeschüttelt (ich schütt(e)le heraus), vb. (h) tr.* a scoate scuturând; **den Staub aus den Kleidern** ~ a scutura hainele de praf.

heraus|schütten, *schüttete heraus, herausgeschüttet (du schüttest heraus, er schüttet heraus) vb. (h) tr.* a vărsa.

heraus|schwemmen, *schwemmte heraus, herausgeschwemmt, vb. (h) tr. (geol.)* a eluviona.

Heraus|schwemmung, *-en, f. (geol.)* eluvionare.

heraus|schwimmen, *schwamm heraus, herausgeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieşi înotând. **2.** a ieşi plutind pe apă.

heraus|segeln, *segelte heraus, herausgesegelt (ich seg(e)le heraus), vb. (s) intr.* a ieşi în larg navigând cu vele.

heraus|sehen, *sah heraus, herausgesehen (du siehst heraus, er sieht heraus), vb. (h) intr.* **1.** a privi afară. **2.** a fi vizibil, a se zări (printre). **3.** *(fam.)* a rezulta un folos; **es sieht nichts dabei heraus** n-ai ce alege de aici, nu te alegi cu nimic din aceasta.

heraus sein, *war heraus, heraus gewesen (ich bin heraus, du bist heraus, er ist heraus), vb. (s) intr.* a fi ieşit, a fi afară; **es ist heraus a)** a ieşit, am scos-o; **b)** s-a spus (în fine); **c)** a ieşit la iveală, s-a descoperit, s-a aflat; *(fam.)* **das Gesetz ist heraus** legea a ieşit, a apărut; **schön** ~ a fi scăpat din toate greutăţile, a fi scăpat cu faţa curată.

heraus|setzen, *setzte heraus, herausgesetzt (du, er setzt heraus), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) pune, a (se) aşeza afară.

heraus|sollen, *sollte heraus, herausgesollt (ich soll heraus, du sollst heraus, er soll heraus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă.

heraus|spazieren, *spazierte heraus, herausspaziert, vb. (s) intr.* a ieşi la plimbare; **zum Tor** ~ a ieşi pe poartă.

heraus|spielen, *spielte heraus, herausgespielt, vb. (h)* **I.** *tr. (sport)* a obţine un rezultat prin joc corect. **II.** *refl. (fam.)* a-şi da aere; **er spielt sich auf den vornehmen Herrn heraus** îşi dă aere de om distins.

heraus|sprechen, *sprach heraus, herausgesprochen (du sprichst heraus, er spricht heraus), vb. (h) intr.* **1.** a spune pe faţă, a exprima, a declara făţiş; **mit jm. frei** ~ a vorbi sincer, pe şleau cu cineva. **2.** a vorbi (prin fereastră, prin uşă etc.).

heraus|sprengen, *sprengte heraus, herausgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a face să sară, să explodeze (o bucată dintr-un bloc); a scoate (o bucată dintr-un bloc) prin dinamitare. **II.** *(s) intr. (fam.)* a ieşi în galop, în goană.

heraus|springen, *sprang heraus, herausgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări afară, a ţâşni; **aus dem Fenster** ~ a sări pe fereastră. **2.** a rezulta (un folos, un câştig); **was springt dabei heraus?** cu ce ne alegem din aceasta? ce folos, ce profit avem din aceasta? ce iese, ce pică din asta?

heraus|spritzen, *spritzte heraus, herausgespritzt (du, er spritzt heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* a stropi (din ceva). **II.** *intr. (s)* a ţâşni.

heraus|sprossen, *sprosste heraus, herausgesprosst (du, er sprosst heraus), vb. (s) intr. (despre plante)* a ieşi, a răsări.

heraus|sprudeln, *sprudelte heraus, herausgesprudelt (ich sprud(e)le heraus), vb. (s) intr.* a ţâşni.

heraus|staffieren, *staffierte heraus, herausstaffiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) găti, a (se) împopoţona, a (se) dichisi, a se ferchezui.

Heraus|staffierung, *-en, f.* **1.** echipare; înzestrare. **2.** gătire, ferchezuire, împopoţonare, dichisire.

heraus|stechen, *stach heraus, herausgestochen (du stichst heraus, er sticht heraus), vb. (h) intr.* a se distinge, a contrasta.

heraus|stecken, *steckte heraus, herausgesteckt, vb. (h) tr.* **1.** a pune, a scoate afară; **die Fahne** ~ a arbora drapelul. **2.** *(fam.)* a se exprima; a comunica, a aduce la cunoştinţă; **was hat er nun wieder herausgesteckt? a)** oare ce o mai fi spus? **b)** ce ispravă a făcut iar? **ein Gerücht** ~ a pune în circulaţie un zvon.

heraus|stehen, *stand heraus, herausgestanden, vb. (h) intr.* a ieşi în evidenţă, a ieşi la suprafaţă.

heraus|stehlen, *stahl heraus, herausgestohlen (du stiehlst heraus, er stiehlt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a fura din; **jm. etwas aus der Tasche** ~ a fura cuiva un lucru din buzunar. **II.** *refl.* a ieşi pe furiş.

heraus|steigen, *stieg heraus, herausgestiegen, vb. (s) intr.* a se da jos, a coborî, a ieşi prin; **zum Fenster** ~ a ieşi pe fereastră.

heraus|stellen, *stellte heraus, herausgestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a scoate afară, a aşeza afară; **er stellte die Blumen heraus** a scos florile afară. **2.** a arăta, a face vizibil, a scoate în evidenţă; **die Schwierigkeiten der Sache** ~ a pune, a scoate în evidenţă dificultăţile problemei. **II.** *refl.* a se arăta, a se dovedi; **er hat sich als ein Betrüger herausgestellt** el s-a dovedit a fi un înşelător; *(impers.)* **es hat sich herausgestellt, dass du recht hast** s-a dovedit, s-a văzut că ai dreptate.

heraus|stoßen, *stieß heraus, herausgestoßen (du, er stößt heraus), vb. (h) tr.* a împinge afară, a îmbrânci afară.

heraus|stottern, *stotterte heraus, herausgestottert, vb. (h) tr.* a scoate (un cuvânt) bâlbâindu-se, a spune bâlbâindu-se.

heraus|strecken, *streckte heraus, herausgestreckt, vb. (h) tr.* a scoate afară; **die Zunge** ~ a scoate limba.

heraus|streichen, *strich heraus, herausgestrichen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a şterge, a rade (o pată, un cuvânt). **2.** a netezi, a descreţi, a întinde (cutele). **3.** *(fig.)* a releva, a lăuda mult. **II.** *refl.* a se lăuda peste măsură; a-şi valorifica (titlul, meritele); a se pune (excesiv) în valoare.

heraus|strömen, *strömte heraus, herausgeströmt, vb. (s) intr.* a curge afară, a ieşi în valuri, a ieşi din albie, a deborda, a se revărsa.

heraus|stürmen, *stürmte heraus, herausgestürmt, vb. (s) intr.* a se repezi afară, a ieşi ca o vijelie, val-vârtej.

heraus|stürzen, *stürzte heraus, herausgestürzt (du, er stürzt heraus), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca afară, a răsturna. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea vertiginos, a se prăbuşi (în) afară. **2.** a se repezi (în) afară. **III.** *refl. (h)* a se arunca afară; **sich aus dem Fenster** ~ a se arunca pe fereastră.

heraus|suchen, *suchte heraus, herausgesucht, vb. (h) tr.* a alege, a tria, a sorta.

heraus|tragen, *trug heraus, herausgetragen (du trägst heraus, er trägt heraus), vb. (h) tr.* a duce, a scoate afară.

heraus|treiben, *trieb heraus, herausgetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a izgoni, a goni, a alunga, a scoate afară. **2.** *(tehn.)* a rotunji, a da relief.

Heraus|treibung, *-en, f.* **1.** alungare, izgonire. **2.** rotunjire, reliefare.

heraus|treten, *trat heraus, herausgetreten (du trittst heraus, er tritt heraus), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi afară. **2.** a ieşi din; **aus der Reihe** ~ a ieşi din rând; *(fig.)* **er ist aus sich** *(dat.)* **herausgetreten** a ieşit din rezervă. **3.** a face o propunere; **mit etwas** ~ a se prezenta cu o propunere. **4.** a se remarca, a se releva.

Heraus|treten, *-s, n. sg.* **1.** ieşire afară. **2.** ieşire din albie, revărsare (a unui curs de apă).

heraus|tröpfeln, *tröpfelte heraus, herausgetröpfelt,* **heraus|tropfen**, *tropfte heraus, herausgetropft. vb. (s) intr.* a picura.

heraus|tun, *tat heraus, herausgetan, vb. (h) tr.* a pune, a aşeza, a da afară.

herauswachsen, *wuchs heraus, herausgewachsen (du, er wächst heraus), vb. (s) intr.* **1.** a ieşi, a răsări din; *(fam.)* **das wächst mir zum Halse heraus** aceasta a început să mă plictisească, sunt sătul de asta până-n gât, mi-e lehamite de aceasta. **2.** *(despre copii)* a creşte peste măsura hainelor; **er ist aus seinen Kleidern herausgewachsen** hainele i-au rămas mici: **aus den Kinderschuhen** ~ a trece de vârsta copilăriei.

herauswagen, *wagte heraus, herausgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni, a cuteza, a se încumeta să iasă; **bei Nacht wagt er sich nicht heraus** noaptea nu îndrăzneşte să iasă; **er wagte sich nicht mit der Sprache heraus** n-a cutezat să scoată o vorbă.

herauswälzen, *wälzte heraus, herausgewälzt (du, er wälzt heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate rostogolind. **II.** *refl.* a ieşi rostogolindu-se.

herauswaschen, *wusch heraus, herausgewaschen (du wäschst heraus, er wäscht heraus), vb. (h) tr.* a scoate prin spălat; **solche Flecken lassen sich gut** ~ astfel de pete ies uşor la spălat.

herauswenden, *wendete heraus, herausgewendet* şi *wandte heraus, herausgewandt (du wendest heraus, er wendet heraus), vb. (h) tr.* a întoarce în afară, a întoarce pe dos.

herauswerfen, *warf heraus, herausgeworfen (du wirfst heraus, er wirft heraus), vb. (h) tr.* a arunca afară; **jn. zur Tür** ~ a da pe cineva pe uşă afară.

herauswickeln, *wickelte heraus, herausgewickelt (ich wick(e)le heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a desfăşura, a desface (ceva înfăşurat), a despacheta. **2.** a descurca, a scoate din impas. **II.** *refl.* a se descurca, a ieşi din impas; **er wird sich schon** ~ ere să se descurce el.

heraus|winden, *wand heraus, herausgewunden (du windest heraus, er windet heraus), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate învârtind, a deşuruba. **II.** *refl.* a se descurca abil, a ieşi din belea.

herauswinken, *winkte heraus, herausgewinkt, vb. (h) intr.* a face cuiva semn să iasă, să vină afară; **er winkte ihn heraus** îi făcu semn cu mâna să iasă afară.

herauswischen, *wischte heraus, herauswischt, vb. (h) tr.* a şterge, a scoate ştergând.

herauswollen, *wollte heraus, herauswollt (ich will heraus, du willst heraus, er will heraus) vb. (h) intr.* a voi să iasă; *(fig.)* **er will mit der Sprache nicht heraus** nu vrea să vorbească, să scoată o vorbă, nu vrea să se explice.

herauswühlen, *wühlte heraus, herauswühlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a dezgropa, a scoate răscolind (pământul). **II.** *refl.* a se dezgropa, a ieşi (din pământ).

herauswünschen, *wünschte heraus, herauswünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori ca cineva să iasă. **II.** *refl.* a dori să iasă afară.

herauswürgen, *würgte heraus, herauswürgt, vb. (h) tr.* **1.** a vomita spasmodic, în jet. **2.** *(despre păsări)* a scoate din guşă. **3.** *(fig.)* a scoate cu greu cuvintele.

herauszahlen, *zahlte heraus, herauszahlt, vb. (h) tr.* a plăti, a restitui (o sumă de bani).

herauszerren, *zerrte heraus, herauszerrt, vb. (h) tr.* a târî afară, a smulge, a scoate cu forţa.

herausziehen, *zog heraus, herausgezogen, vb.* **1.** *intr. (s)* a ieşi afară, a porni în marş (părăsind locul). **II.** *tr. (h)* **1.** a scoate, a smulge. **2.** *(fig.)* a scoate din încurcătură. **3.** a excerpta, a conspecta. **III.** *refl. (h) (fam.)* a ieşi din încurcătură; **wie werden sie sich ~?** pe unde o să scoată cămaşa?

herb *adj.* **1.** acrişor, astringent; **ein ~er Wein** un vin sec. **2.** *(fig.)* amar, aspru; **ein ~er Verweis** o mustrare aspră; **ein ~er Schicksalsschlag** o lovitură dureroasă a sorţii. **3.** *(despre oameni)* sever; rezervat; distant; închis; fără sentimentalism; **ein ~es Mädchen** o fată serioasă, rezervată, închisă.

Herb|ar(ium), *-s, -ien* [-iən], *n.* ierbar.

Herbe *f. sg.* acreală, amărăciune; *(fig.)* fire serioasă, aspră; caracter închis, necomunicativ.

herbegeben, *begab her, herbegeben (du begibst her, er begibt her), vb. (h) refl. (zu)* a veni încoace, a veni la.

herbei *adv.* (şi ca *interj.*) încoace, aici, pe aici.

herbeibemühen, *bemühte herbei, herbeibemüht, vb. (h) tr.* şi *refl.* v. herbemühen.

herbeibringen, *brachte herbei, herbeigebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a conduce (încoace). **2.** a furniza (dovezi, argumente), a invoca (motive).

herbeidrängen, *drängte herbei, herbeigedrängt vb. (h) refl.* a se apropia înghesuindu-se, a se îmbulzi încoace, a se grăbi încoace.

herbeieilen, *eilte herbei, herbeigeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi încoace; a sosi în grabă.

herbeifahren, *fuhr herbei, herbeigefahren (du fährst herbei, er fährt herbei), vb.* **I.** *tr. (h)* a aduce, a transporta încoace (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* a sosi, a se apropia (cu un vehicul).

herbeifliegen, *flog herbei, herbeigeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a sosi în zbor. **2.** *(fig.)* a veni în mare grabă. **II.** *tr. (h)* a aduce cu avionul.

herbeiführen, *führte herbei, herbeigeführt, vb. (h) tr.* **1.** *(rar)* a aduce încoace. **2.** *(fig.)* a aduce cu sine, a pricinui; **ein Unglück** ~ a pricinui o nenorocire.

Herbeiführung *f. sg.* pricinuire, cauzare.

herbei|holen, *holte herbei, herbeigeholt, vb. (h) tr.* **1.** a aduce aici, a dirija încoace. **2.** a se duce după (cineva sau ceva); a aduce, a chema. **3.** *(mar.)* a se apropia; **eine Insel** ~ a se apropia de o insulă.

herbeikommen, *kam herbei, herbeigekommen, vb. (s) intr.* a sosi, a veni, a se apropia.

herbeikönnen, *konnte herbei, herbeigekonnt (ich kann herbei, du kannst herbei, er kann herbei), vb. (h) intr.* a putea să se apropie; **er kann herbei** poate să-şi croiască drum.

herbeikriechen, *kroch herbei, herbeigekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.

herbeilassen, *ließ herbei, herbeigelassen (du, er lässt herbei), vb. (h)* **I.** *tr.* a lăsa, a permite să se apropie. **II.** *refl.* a consimţi, a catadicsi; **sich zu etwas ~ a)** a consimţi la ceva; **b)** a binevoi să facă ceva.

herbeilaufen, *lief herbei, herbeigelaufen (du läufst herbei, er läuft herbei.), vb. (s) intr.* a veni alergând, a veni în grabă.

herbeilocken, *lockte herbei, herbeigelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a momi, a ademeni să vină.

herbeimachen, *machte herbei, herbeigemacht, vb. (h) refl.* a se apropia, a veni mai aproape, a se furişa încoace.

herbeimühen, *mühte herbei, herbeigemüht, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) apropia cu mare osteneală.

herbeimüssen, *musste herbei, herbeigemusst (ich muss herbei, du musst herbei, er muss herbei), vb. (h) intr.* a trebui să vină; **das Geld muss unbedingt herbei** banii trebuie plătiţi, vărsaţi neapărat.

herbeirufen, *rief herbei, herbeigerufen, vb. (h) tr.* a chema, a poftì (încoace).

herbeischaffen, *schaffte herbei, herbeigeschafft, vb. (h) tr.* a aduce, a procura.

herbeischleichen, *schlich herbei, herbeigeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a se furişa (încoace), a se apropia pe furiş, a se strecura (încoace).

herbeischleppen, *schleppte herbei, herbeigeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a aduce târând.

herbeisehnen, *sehnte herbei, herbeigesehnt, vb. (h) tr.* a dori să vină, să apară.

herbei|strömen, *strömte herbei, herbeigeströmt vb. (s) intr.* **1.** a curge şiroaie. **2.** *(fig.)* a veni grămadă, în masă; **die Leute strömten in Scharen herbei** oamenii veneau cu duiumul, cu grămada, în număr mare.

herbei|stürzen, *stürzte herbei, herbeigestürzt (du, er stürzt herbei) vb. (s) intr.* a veni în grabă, a da năvală, a se năpusti.

herbeitragen, *trug herbei, herbeigetragen (du trägst herbei, er trägt herbei), vb. (h) tr.* a aduce încoace.

herbeitreiben, *trieb herbei, herbeigetrieben, vb. (h) tr.* **1.** a mâna încoace. **2.** a procura.

herbeiwinken, *winkte herbei, herbeigewinkt, vb. (h) tr.* a chema prin semne, a face semne să vină; **ich habe ihn herbeigewinkt** i-am făcut semn să vină (aici).

herbeiwünschen, *wünschte herbei, herbeigewünscht, vb. (h) tr.* a dori (venirea, sosirea); **jm. etwas** ~ a ura cuiva un lucru; **eine bessere Wendung** ~ a dori o întorsătură favorabilă a lucrurilor.

herbeizaubern, *zauberte herbei, herbeigezaubert, vb. (h) tr.* a aduce repede, (ca) prin vrajă.

herbeiziehen, *zog herbei, herbeigezogen, vb. (h) tr.* a trage la sine, a atrage; *(fig.)* **bei den Haaren herbeigezogen** tras de păr.

herbekommen, *bekam her, herbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* a căpăta, a dobândi, a-şi procura; **wo soll ich es denn ~?** de unde vrei s-o iau?

herbemühen, *bemühte her, herbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a pofti pe cineva să vină. **II.** *refl.* a-şi da osteneala de a veni.

herbe|ordern, *beorderte her, herbeordert, vb. (h) tr.* a porunci cuiva să vină; **ich habe ihn herbeordert** l-am determinat prin ordin să vină (aici).

Herberge, *-n, f.* **1.** adăpost, azil. **2.** gazdă; han, ospătărie. **3.** casă de adăpost (pentru turişti), cabană.

herbergen, *herbergte, geherbergt, vb. (h)* **I.** *tr.* a găzdui, a adăposti. **II.** *intr.* a găsi adăpost; a trage (în gazdă, la han).

Herbergsmutter, *-mütter, f.* gazdă, hangiţă.

Herbergsvater, *-s, -väter,* **Herbergswirt**, *-(e)s, -e, m.* gazdă, hangiu, birtaş.

herbe|stellen, *bestellte her, herbestellt, vb. (h) tr.* a chema încoace; **jn.** ~ a chema pe cineva, a trimite după cineva; *(jur.)* a cita pe cineva.

herbeten, *betete her, hergebetet (du betest her, er betet her) vb. (h) tr.* a îndruga rugăciuni, a spune rugăciuni în mod mecanic.

herbewegen, *bewegte her, herbewegt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) mişca încoace, a (se) apropia.

Herbheit, *-en, f.* v. Herbe.

Herbigkeit, *-en, f.* v. Herbe.

herbitten, *bat her, hergebeten (du bittest her, er bittet her), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să vină.

Herbivore [-vo:-], *-n, -n, m.* animal erbivor.

Herbizid, *-(e)s, -e, n. (agr.)* erbicid.

herblich *adj.* amărui, acrişor.

herblicken, *blickte her, hergeblickt, vb. (h) intr.* a privi încoace.

Herbling, *-s, -e, m.* **1.** *(bot.)* iuţari *(Lactarius piperatus).* **2.** fructe necoapte (provenite din flori târzii).

herbringen, *brachte her, hergebracht, vb. (h) tr.* a aduce încoace.

Herbst, *-(e)s, -e, m.* **1.** toamnă; **im** ~ toamna; *(fig.)* **im ~ des Lebens** la apusul, la stârşitul vieţii, la bătrâneţe. **2.** *(reg.)* cules, recoltă; **der ~ ist eingebracht** recolta este strânsă.

Herbst|abend, *-s, -e, m.* seară de toamnă.

Herbst|adonis, *-, -se, m. (bot.)* cocoşel tomnatic, ruscuţă tomnatică *(Adonis autumnalis).*

Herbst|anbau, *-(e)s, -e, m. (agr.)* **1.** semănare de toamnă. **2.** semănătură de toamnă.

Herbst|anfang, *-(e)s, -anfänge, m.* început de toamnă.

Herbst|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de toamnă, măr tomnatic.

Herbst|arbeit, *-en, f.* muncă de toamnă.

Herbst|aster, *-n, f. (bot.)* ruşi de toamnă *(Aster chinensis).*

Herbst|aus|saat, *-en, f.* semănătură de toamnă.

Herbstbalz, *-en, f. (vân.)* împerechere de toamnă (a păsărilor sălbatice).

Herbstbe|stellung, *-en, f.* munci agricole de toamnă.

Herbstblume, *-n, f.* **1.** floare de toamnă. **2.** *(bot.)* brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnale).*

herbsteln, *herbstelte, geherbstelt (ich herbst(e)le) vb. (h) intr. impers. (in expr.)* **es herbstelt** vine toamna, merge spre toamnă.

herbsten, *herbstete, geherbstet (du herbstest, er herbstet) vb. (h)* **I.** *tr.* a recolta, a culege (via). **II.** *intr. impers. (despre toamnă)* a veni, a se apropia.

Herbsten, *-s, n. sg. (reg.)* cules al viilor.

Herbstfäden *pl.* funigei.

Herbstferien [-riən] *pl.* vacanţă de toamnă.

Herbstflieder, *-s, -, m. (bot.)* brumărele *(Phlox paniculata).*

Herbstfrucht, *-früchte, f.* **1.** fruct tomnatic, târziu. **2.** grâu de toamnă.

Herbst|herd, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* loc de adunare (toamna) al păsărilor călătoare.

Herbst|heu, *-(e)s, n. sg.* fân de toamnă, otavă.

Herbst|himmel, *-s, m. sg.* cer de toamnă.

Herbst|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn de toamnă (în inelul anual).

Herbstkampagne [-kampanjə], *-n, f.* **1.** *(mil., înv.)* campanie, expediţie de toamnă. **2.** *(agr.)* campanie de toamnă. **3.** *(ind. zahărului)* recoltă de toamnă.

Herbstkleid, *-(e)s, -er, n.* haină, rochie de toamnă, îmbrăcăminte de toamnă.

Herbstkultur, *-en, f. (agr.)* cultură de toamnă.

Herbstlandschaft, *-en, f.* peisaj, priveliştе de toamnă.

Herbstlaub, *-(e)s, n. sg.* frunziș de toamnă.
Herbstleute *pl. (reg.)* culegători.
herbstlich *adj.* de toamnă, tomnatic; **es wird ~** vine toamna; **~e Pflanzen** plante de toamnă.
Herbstlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de toamnă.
Herbstling, *-s, -e, m.* **1.** fruct tomnatic. **2.** viței tomnatic. **3.** *(bot.)* râșcov *(Lactarius deliciosus).*
Herbstlorchei, *-n, f. (bot.)* zbârciog gras *(Helvella esculenta).*
Herbstlöwenzahn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* păpădie de toamnă *(Taraxacum serotinum).*
Herbstluft, *-lüfte, f.* aer, adiere de toamnă.
Herbstmanöver [-vɐ] *n. pl.* v. Herbstübung.
herbstmäßig *adj.* v. herbstlich.
Herbstmast, *-en, f.* **1.** îngrășare (de vite și porci) făcută toamna; îndopare (de păsări) făcută toamna. **2.** nutreț folosit la îngrășarea vitelor și porcilor și la îndoparea păsărilor.
Herbstmeisterschaft, *-en, f.* campionat de toamnă.
Herbstmesse, *-n, f. (com.)* târg de toamnă.
Herbstmonat, *-(e)s, -e, m.* **1.** lună de toamnă. **2.** *(pop.)* răpciune; septembrie.
Herbstmond, *- (e)s, -e, m. (poet.)* v. Herbstmonat.
Herbstmorgen, *-s, -, m.* dimineață de toamnă.
Herbstnacht, *-nächte, f.* noapte de toamnă.
Herbstnachtgleiche, *-n, f.* echinocțiu de toamnă.
Herbstnebel, *-s, -, m.* ceață, negură de toamnă.
Herbst|obst, *-es, n. sg.* poame tomnatice, fructe de toamnă.
Herbstperiode, *-n, f.* sezon de toamnă.
Herbstregen, *-s, m. sg.* ploaie de toamnă.
Herbst|rose, *-n, f. (bot.)* nalbă de grădină *(Althaea rosea).*
Herbst|rübe, *-n, f. (bot.)* rapiță, napi curecești *(Brassica rapa* var. *rapa).*
Herbst|runde, *-n, f. (sport)* etapă, rundă de toamnă.
Herbst|saat, *-en, f.* semănătură de toamnă.
Herbst|safran, *-s, m. sg. (bot.)* brânduș, șofrănel *(Crocus iridiflorus).*
Herbst|saison [-sɛzɔ̃: și -zɛ-], *-s, f.* sezon de toamnă.
Herbst|schein, *-(e)s, -e, m.* lumină de toamnă.
Herbst|sonne *f. sg.* soare de toamnă.
Herbst|stimmung, *-en, f.* atmosferă de toamnă.
Herbst|sturz, *-es, m. sg. (agr.)* arătură de toamnă.
Herbst|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de toamnă.
Herbst-Tag|undnachtgleiche *f. sg.* echinocțiu de toamnă.
Herbst|übung, *-en, f. (mil.)* exerciții, manevre de toamnă.
Herbstweizen, *-s, -, m.* grâu de toamnă.
Herbstwetter, *-s, n. sg.* vreme de toamnă.
Herbstwiese, *-n, f.* pajiște de toamnă.
Herbstwind, *-(e)s, -e, m.* vânt de toamnă.
Herbst|zeit *f. sg.* toamnă, timp, vreme de toamnă.
Herbst|zeitlose, *-n, f. (bot.)* brânduș de toamnă *(Colchicum autumnale).*
Herbst|zug, *-(e)s, -züge, m. (despre păsări călătoare)* migrație de toamnă.
herbsüß *(adj.)* demidulce.
herbuch|stabieren, *buchstabierte her, herbuchstabiert, vb. (h) tr.* a silabisi (în mod mecanic).
Herd, *-(e)s, -e, m.* **1.** vatră; șemineu; mașină de gătit, plită; *(fig.)* cămin, familie; **seinen eigenen ~ haben** a fi familist; **am häuslichen ~** în sânul familiei; **ein gastlicher ~** o casă ospitalieră; **weder Haus noch ~ haben** a nu avea nici casă, nici masă, a nu avea nici un rost. **2.** *(fig.)* focar, centru; **der ~ der Krankheit** focarul bolii; **der ~ des Erdbebens** epicentrul cutremurului. **3.** *(turnătorie)* vatră a cuptorului de topit, cenușar. **4.** *(tehn.; la cuptoare înalte)* creuzet. **5.** *(vân.)* loc pentru pus curse de păsări.
Herd|after, *-s, -, m. (metal.)* resturi de la spălarea minereurilor.
Herd|apfel, *-s, -äpfel, m. (reg.)* cartof.
Herd|arbeit, *-en, f. (turnătorie)* **1.** lucrare de executare a vetrei. **2.** preparare a minereului prin spălare.
Herd|asche *f. sg. (tehn.)* cenușă de focar.
Herd|aufbereitung, *-en, f.* v. Herdarbeit **(2).**
Herdblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tablă pentru vatră.
Herdblei, *-(e)s, n. sg.* plumb de focar.
Herdbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru genealogic (pentru animale de rasă).
Herde, *-n, f.* **1.** cireadă (de vite), turmă (de oi). **2.** *(fig.)* masă, mulțime indiferentă, fără inițiativă proprie; **der ~ folgen** a se lua după turmă, după proști.
herdenbegütert *adj.* v. herdenreich.
Herdenglocke, *-n, f.* talangă.
Herdenhammel, *-s, -* (și *-hämmel), m.* batal ținut drept călăuză în turma de oi.
Herdenmensch, *-en, -en, m. (termen fascist)* om comun, om mediocru, fără convingeri și fără inițiativă; om gregar.
Herdenmoral *f. sg. (termen fascist)* spirit de turmă, gregar.
herdenreich *adj.* bogat în turme.
Herdentier, *-(e)s, -e, n.* animal de turmă.
Herdentrieb, *-(e)s, -e, m.* instinct de turmă, spirit gregar.
Herdenvieh, *-s, n. sg.* vite de turmă.
herdenweise *adv.* în cirezi, în turme.
Herdfeuer, *-s, n. sg.* **1.** foc de bucătărie. **2.** *(turnătorie)* foc al cuptorului.
Herdfink, *-en, -en, m. (vân.)* cinteză-atrapă (în cursele de prins păsări).
Herdform, *-en, f. (turnătorie)* formă deschisă.
Herdfrischen, *-s, n. sg. (turnătorie)* afinare în cuptorul Siemens-Martin.
Herdfrischroh|eisen, *-s, n. sg. (turnătorie)* fontă de afinare.
Herdfrischverfahren, *-s, -, n. (turnătorie)* procedeu de afinare pe vatră.
Herdfutter, *-s, -, n. (turnătorie)* căptușeală a vetrei.
Herdguss, *-es, -güsse, m. (turnătorie)* obiect turnat în forme deschise.
Herd|infektion, *-en, f. (med.)* infecție de focar.
Herdmauer, *-n, f.* **1.** zidărie de vatră (cămin, sobă). **2.** *(constr.)* zid de reazem, de susținere.
Herd|ochs, *-en, -en, m. (reg.)* taur de prăsilă.
Herd|ofen, *-s, -öfen, m.* **1.** mașină de gătit. **2.** *(turnătorie)* cuptor cu vatră.
Herdplatte, *-n, f.* plită a mașinii de gătit.
herdrängen, *drängte her, hergedrängt, vb. (h) intr.* și *refl.* a veni făcându-și loc, răzbind prin mulțime.
Herdraum, *-(e)s, -räume, m. (turnătorie)* incintă, spațiu interior al cuptorului.
Herdreaktion, *-en, f. (med.)* reacție în focar.
Herdrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de domiciliu.
Herdring, *-(e)s, -e, m.* dură a plitei.
Herdrück|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* reziduu de combustie.
Herd|stange, *-n, f.* bară apărătoare (la mașina de gătit).
Herd|steuer, *-n, f. (elv., ist.)* bir, impozit pe vatră; fumărit.
herdürfen, *durfte her, hergedurft (ich darf her, du darfst her, er darf her), vb. (h) intr.* a avea voie să vină.
Herdvogel, *-s, -vögel, m. (vân.)* **1.** pasăre de momeală. **2.** pasăre prinsă în capcană.
Herdwand, *-wände, f.* perete al focarului.
Herdwinkel, *-s, -, m.* colț de vatră, de cămin.
herediеren, *heredierte, herediert, vb. (h) tr. (biol.)* a moșteni.
heredităr *adj. (biol.)* ereditar.
Heredităt *f. sg. (biol.)* ereditate.
Herdodegeneration *f. sg. (biol.)* degenerare ereditară.
her|eilen, *eilte her, hergeeilt, vb. (s) intr.* a veni în grabă.
herein I. *adv.* înăuntru (spre cel care vorbește); *von draußen ~* din afară. **II.** *interj.* **~!** intră! **hier ~!** intră (intrați) pe aici!
hereinbegeben, *begab herein, hereinbegeben (du begibst herein, er begibt herein), vb. (h) refl.* a intra.
hereinbekommen, *bekam herein, hereinbekommen, vb. (h) tr.* a reuși să introducă; a reuși să facă să intre.
hereinbemühen, *bemühte herein, hereinbemüht, vb. (h)* **I.** *tr.* a ruga pe cineva să intre. **II.** *refl.* a-și da osteneala să intre.
hereinbe|stellen, *bestellte herein, hereinbestellt, vb. (h) tr.* a chema înăuntru, a lăsa vorbă să intre.
hereinbitten, *bat herein, hereingebeten (du bittest herein, er bittet herein), vb. (h) tr.* a ruga să intre.
hereinblicken, *blickte herein, hereingeblickt, vb. (h) intr.* a se uita înăuntru.
hereinbrechen, *brach herein, hereingebrochen (du brichst herein, er bricht herein), vb. (s) intr.* **1.** a năvăli, a pătrunde, a da buzna. **2.** *(fig.)* a se apropia. **3.** a se întâmpla, a veni pe neașteptate, a da peste; **ein großes Unglück ist über uns hereingebrochen** o mare nenorocire a dat peste noi.
hereinbringen, *brachte herein, hereingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a (a)duce înăuntru. **2.** a reuși să introducă. **3.** *(reg.)* a aduce un câștig, a produce.
hereindrängen, *drängte herein, hereingedrängt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) vârî înăuntru.
hereindringen, *drang herein, hereingedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde înăuntru, a intra cu forța, a năvăli înăuntru.
hereindürfen, *durfte herein, hereingedurft (ich darf herein, du darfst herein, er darf herein), vb. (h) intr.* a avea voie să intre.
hereineilen, *eilte herein, hereingeeilt, vb. (s) intr.* a intra în grabă.
hereinfahren, *fuhr herein, hereingefahren (du fährst herein, er fährt herein), vb.* **I.** *tr. (h)* a cără, a transporta înăuntru cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a intra cu un vehicul. **2.** *(pop.)* a interveni energic.
Hereinfall, *-(e)s, -fälle, m. (fam.)* cădere în cursă, în încurcătură; păcăleală, insucces, eșec.
hereinfallen, *fiel herein, hereingefallen (du fällst herein, er fällt herein), vb. (s) intr.* **1.** a cădea în. **2.** *(fig.)* a cădea în capcană, a se păcăli, a se arde, a da de belea, a da de necazuri; **bei diesem Geschäft ist er gründlich** (sau **gehörig**) **hereingefallen** în această afacere s-a ars, s-a păcălit rău.
hereinfliegen, *flog herein, hereingeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a intra în zbor. **2.** *(fam.)* a se păcăli, a cădea în cursă. **II.** *tr. (h)* a aduce cu avionul.
hereinfließen, *floss herein, hereingeflossen (du, er fließt herein), vb. (s) intr.* a curge înăuntru; a intra curgând.
hereinflüchten, *flüchtete herein, hereingeflüchtet (du flüchtest herein, er flüchtet herein), vb. (s) intr.* a se refugia, a căuta adăpost înăuntru.
hereinführen, *führte herein, hereingeführt, vb. (h) tr.* a introduce.
hereingehen, *ging herein, hereingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a intra. **2.** a încăpea; **es geht nicht herein** nu încape.
Hereingeschmeckte, *-n, -n, (ein Hereingeschmeckter) m.* și *f. (reg., peior.)* nou sosit(ă); imigrant(ă).
hereingeschneit I. *part. trec.* de la hereinschneien. **II.** *adj.* căzut din senin, picat din nori.
hereingreifen, *griff herein, hereingegriffen, vb. (h) intr.* a băga mâna înăuntru.
hereinheben, *hob herein, hereingehoben, vb. (h) tr.* a ridica înăuntru.
hereinhelfen, *half herein, hereingeholfen (du hilfst herein, er hilft herein), vb. (h) intr.* a ajuta să intre.
hereinholen, *holte herein, hereingeholt, vb. (h) tr.* a aduce înăuntru.
hereinklettern, *kletterte herein, hereingeklettert, vb. (s) intr.* a intra cățărându-se; **zum Fenster ~** a intra pe fereastră.
hereinkommen, *kam herein, hereingekommen, vb. (s) intr.* a intra, a veni înăuntru.
hereinkönnen, *konnte herein, hereingekonnt (ich kann herein, du kannst herein, er kann herein), vb. (h) intr.* a putea să intre.
hereinkriechen, *kroch herein, hereingekrochen, vb. (s) intr.* a intra târâș, a se târî înăuntru.
Hereinkunft *f. sg.* **1.** câștig, venit; *(com.)* intrare. **2.** venire, sosire.
hereinlangen, *langte herein, hereingelangt, vb.* **I.** *tr. (h)* a băga mâna în. **II.** *intr. (s)* a ajunge până înăuntru.
hereinlassen, *ließ herein, hereingelassen (du, er lässt herein), vb. (h) tr.* a lăsa, a permite să intre, să vină înăuntru.

hereinlaufen, *lief herein, hereingelaufen (du läufst herein, er läuft herein), vb. (s) intr.* **1.** a intra în grabă, a fugi înăuntru. **2.** a curge în ceva.

hereinlegen, *legte herein, hereingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune înăuntru. **2.** *(fig.)* a trage pe sfoară, a păcăli pe cineva. **II.** *refl.* **1.** a se culca în. **2.** *(fig., fam.)* a se înşela pe sine, a se amăgi, a se culca pe o ureche.

hereinleiten, *leitete herein, hereingeleitet (du leitest herein, er leitet herein), vb. (h) tr.* a introduce.

hereinleuchten, *leuchtete herein, hereingeleuchtet (du leuchtest herein, er leuchtet herein) vb. (h) intr. (despre razele de lumină)* a pătrunde înăuntru.

hereinlocken, *lockte herein, hereingelockt, vb. (h) tr.* a ademeni să intre, a momi, a atrage prin momeli.

hereinlotsen, *lotste herein, hereingelotst (du, er lotst herein), vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a pilota în port, a îndrepta, a dirija spre port. **2.** *(fam.)* a ademeni, a conduce înăuntru.

hereinmögen, *mochte herein, hereingemocht (ich mag herein, du magst herein, er mag herein), vb. (h) intr.* a dori să intre.

hereinmüssen, *musste herein, hereingemusst (ich muss herein, du musst herein, er muss herein), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să intre.

herein|nehmen, *nahm herein, hereingenommen (du nimmst herein, er nimmt herein), vb. (h) tr.* a lua înăuntru.

herein|nötigen, *nötigte herein, hereingenötigt, vb. (h) tr.* **1.** a pofti foarte insistent să intre, a insista să intre. **2.** a sili, a constrânge să intre.

hereinplatzen, *platze herein, hereingeplatzt (du, er platzt herein) vb. (s) intr.* **1.** a intra pe neaşteptate, a intra val-vârtej, a da buzna înăuntru. **2.** a se amesteca pe neaşteptate în vorba altora; a izbucni intervenind în discuţie.

hereinragen, *ragte herein, hereingeragt, vb. (h) intr.* a ajunge până în, a pătrunde înăuntru.

hereinrasseln, *rasselte herein, hereingerasselt (ich rass(e)le herein) vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a cădea în capcană. **2.** a ajunge din vină proprie într-o situaţie proastă.

hereinregnen, *regnete herein, hereingeregnet (es regnet herein) vb. intr.* **1.** *(h) (impers.)* a ploua în interior; (despre apa de ploaie) a pătrunde. **2.** *(s) (fam.)* a pica undeva, a veni pe neaşteptate.

hereinreichen, *reichte herein, hereingereicht, vb. (h) tr.* şi *intr.* v. hereinlangen **(1, 2).**

hereinreißen, *riss herein, hereingerissen (du, er reißt herein), vb. (h) tr.* a târî înăuntru; *(fig.)* **jn. in ein Unglück** ~ a târî pe cineva într-o nenorocire.

hereinreiten, *ritt herein, hereingeritten (du reitest herein, er reitet herein), vb.* **I.** *(s) intr.* a intra călare. **II.** *(h) tr. (fam.)* a băga pe cineva în bucluc, a-i pricinui neplăceri; a băga la apă (pe cineva). **III.** *(h) refl. (fam.)* a se păcăli; a intra la apă.

hereinrennen, *rannte herein, hereingerannt, vb. (s) intr.* a intra în fugă, a veni fuga înăuntru.

hereinrücken, *rückte herein, hereingerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mişca, a deplasa spre partea interioară. **II.** *intr. (s) (despre trupe)* a intra în.

hereinrufen, *rief herein, hereingerufen, vb. (h) tr.* a chema înăuntru.

hereinschaffen, *schaffte herein, hereingeschafft, vb. (h) tr. (fam.)* a transporta înăuntru; a reuşi să bage înăuntru.

hereinschauen, *schaute herein, hereingeschaut, vb. (h) intr.* a privi înăuntru.

hereinscheinen, *schien herein, hereingeschienen, vb. (h) intr. (despre lumină)* a pătrunde, a lumina.

hereinschicken, *schickte herein, hereingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite înăuntru.

hereinschießen, *schoss herein, hereingeschossen (du, er schießt herein), vb. intr.* **1.** *(h)* a împuşca, a trage (cu arma) înăuntru. **2.** *(s) (fam.)* a se repezi, a năvăli, a da buzna înăuntru; *sie ist zur Tür hereingeschossen* a năvălit înăuntru pe uşă.

hereinschlagen, *schlug herein, hereingeschlagen (du schlägst herein, er schlägt herein), vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi, a sparge prin lovituri. **II.** *tr. (fig.)* a înfuleca; **er hat das Essen hereingeschlagen** a înfulecat mâncarea pe nerăsuflate.

hereinschleichen, *schlich herein, hereingeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* a se furişa înăuntru.

hereinschleppen, *schleppte herein, hereingeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a căra înăuntru. **II.** *refl.* a intra târându-se (de obosală).

hereinschlüpfen, *schlüpfte herein, hereingeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura înăuntru.

hereinschmuggeln, *schmuggelte herein, hereingeschmuggelt (ich schmugg(e)le herein), vb. (h) tr.* a introduce (ceva) ilegal, prin contrabandă.

hereinschneien, *schneite herein, hereingeschneit, vb. intr.* **1.** *(h) (impers.)* a ninge în interior; es *hat hereingeschneit* a nins în (casă etc.). **2.** *(s) (fam.)* a da buzna, a sosi, a veni pe neaşteptate; **wie hereingeschneit** ca picat din nori, căzut parcă din senin.

hereinsehen, *sah herein, hereingesehen (du siehst herein, er sieht herein), vb. (h) intr.* a se uita în interior.

hereinsollen, *sollte herein, hereingesollt (ich soll herein, du sollst herein, er soll herein) vb. (h) intr.* a trebui să intre.

herein|spazieren, *spazierte herein, hereinspaziert, vb. (s) intr.* a intra agale.

herein|springen, *sprang herein, hereingesprungen, vb. (s) intr.* a intra sărind, a sări înăuntru.

herein|stecken, *steckte herein, hereingesteckt, vb. (h) tr.* a vârî (ceva) în, printr-un spaţiu mic.

herein|stehlen, *stahl herein, hereingestohlen (du stiehlst herein, er stiehlt herein), vb. (h) refl.* a intra pe furiş, a se furişa înăuntru.

herein|steigen, *stieg herein, hereingestiegen, vb. (s) intr.* a se urca în interior.

herein|stellen, *stellte herein, hereingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a aşeza, a instala în interior. **II.** *refl.* a se posta înăuntru.

herein|stoßen, *stieß herein, hereingestoßen (du, er stößt herein), vb. (h) tr.* a împinge în interior.

herein|strömen, *strömte herein, hereingeströmt, vb. (s) intr.* **1.** *(despre apă)* a intra din abundenţă. **2.** *(fig.)* a intra în număr mare, cu duiumul.

herein|stürmen, *stürmte herein, hereingestürmt, vb. (s) intr.* a se repezi înăuntru, a da buzna înăuntru.

herein|stürzen, *stürzte herein, hereingestürzt (du, er stürzt herein) vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) arunca în. **II.** *intr. (s)* **1.** a năvăli înăuntru, a da buzna în interior. **2.** a cădea peste..., a se prăvăli peste...; *(fig.)* **ein Unglück ist über mich hereingestürzt** am dat de o nenorocire, a căzut o nenorocire pe capul meu.

hereintragen, *trug herein, hereingetragen (du trägst herein, er trägt herein), vb. (h) tr.* a aduce înăuntru.

hereintreiben, *trieb herein, hereingetrieben, vb. (h) tr.* a mâna, a goni înăuntru.

hereintreten, *trat herein, hereingetreten (du trittst herein, er tritt herein), vb. (s) intr.* a intra înăuntru (în cameră etc.).

hereinwagen, *wagte herein, hereingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să intre.

hereinwerfen, *warf herein, hereingeworfen (du wirfst herein, er wirft herein), vb. (h) tr.* a arunca în interior.

hereinwinken, *winkte herein, hereingewinkt, vb. (h) tr.* a face semn să intre.

hereinwollen, *wollte herein, hereingewollt (ich will herein, du willst herein, er will herein) vb. (h) intr.* a voi să intre.

hereinwünschen, *wünschte herein, hereingewünscht, vb. (h) tr.* a dori ca cineva să intre.

hereinwürgen, *würgte herein, hereingewürgt, vb. (h) tr.* a înghiţi în silă, cu noduri, cu mare greutate.

hereinziehen, *zog herein, hereingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage înăuntru, în interior. **2.** *(fig.)* a implica. **II.** *refl. (h)* a pătrunde; **der Geruch hat sich ins Zimmer hereingezogen** mirosul a pătruns în cameră. **III.** *intr. (s)* a se muta; **er ist vom Lande hereingezogen** a venit aici de la ţară.

her|erzählen, *erzählte her, hererzählt, vb. (h) tr.* a povesti monoton şi cu de-amănuntul.

herfahren, *fuhr her, hergefahren (du fährst her, er fährt her), vb.* **I.** *tr. (h)* a aduce (ceva sau pe cineva) cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a sosi într-un vehicul. **2.** a merge cu un vehicul; **längs des Ufers** ~ a merge de-a lungul ţărmului. **3.** *(fig.;* **über** cu *ac.)* a se năpusti asupra cuiva, a se da la cineva.

Herfahrt, *-en, f.* călătorie încoace.

Herfahrtkarte, *-n, f.* bilet pentru călătoria încoace.

herfallen, *fiel her, hergefallen (du fällst her, er fällt her), vb. (s) intr.* a se arunca, a se năpusti; **über jn.** ~ a tăbărî pe cineva, a se arunca, a se năpusti asupra cuiva; *(fig.)* a defăima, a ponegri pe cineva.

herfinden, *fand her, hergefunden (du findest her, er findet her), vb. (h) intr.* a găsi drumul încoace.

herfliegen, *flog her, hergeflogen, vb.* **I.** *intr. (s)* a sosi în zbor. **II.** *tr. (h)* a aduce pe calea aerului.

herfließen, *floss her, hergeflossen (du, er fließt her), vb. (s) intr.* a curge încoace.

herfordern, *forderte her, hergefordert, vb. (h) tr.* a porunci cuiva să vină, a chema imperios; *(jur.)* a cita.

Herfracht, *-en, f.* **1.** foaie de transport de sosire. **2.** taxă de transport încoace.

herführen, *führte her, hergeführt, vb. (h) tr.* a aduce.

herfür *adv. (inv.)* v. hervor.

Hergabe *f. sg.* predare, dare în primire; remitere; eliberare.

Hergang, *-(e)s, -gänge, m.* mers, desfăşurare, evoluţie a(l) unor evenimente, unor întâmplări etc.; **er wusste vom** ~ **der Ereignisse nichts zu berichten** n-a ştiut să spună nimic despre desfăşurarea evenimentelor; **das ist der ganze** ~ asta-i toată povestea, tot ce s-a întâmplat.

hergeben, *gab her, hergegeben (du gibst her, er gibt her), vb. (h)* **I.** *tr.* a da, a remite. **II.** *refl.* a se preta, a accepta, a consimţi; **sich zu einem solchen Schritte** ~ a consimţi, a se preta să facă un astfel de pas.

hergebracht I. *part. trec.* de la herbringen. **II.** *adj.* tradiţional, moştenit; **~e Redensart** o expresie consacrată, tradiţională.

Hergebrachte, *-n (ein Hergebrachtes), n. sg.* tradiţie.

hergebrachtermaßen *adv.* după datină, după obicei, după tradiţie.

hergehen, *ging her, hergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a veni încoace; **hinter jm.** ~ a urma pe cineva; **neben jm.** ~ a merge alături de cineva; **vor jm.** ~ a merge înaintea cuiva. **2.** *(fam.:* **über** cu *ac.)* a începe, a se apuca de ceva. **3.** *(impers.)* a se întâmpla, a se petrece, a fi în curs; **so geht es in der Welt her** aşa se întâmplă în lume; **es geht heiß (scharf) her** se dă o luptă înverşunată, s-au încăierat serios; **wie ist es hergegangen?** cum s-au petrecut lucrurile? **es geht hoch her** e chef mare; e lux mare; **es geht knapp her** merge greu. **4. (über** cu *ac.)* **es geht über mich her** sunt atacat, luat la rost, sunt bârfit.

hergehören, *gehörte her, hergehört, vb. (h) intr.* a-şi avea locul aici, a fi la locul său aici; **das gehört nicht her** locul acestui lucru nu e aici.

hergehörig *adj.* care este la locul său.

hergelaufen I. *part. trec.* de la herlaufen. **II.** *adj.* pripăşit, vagabond.

Hergelaufene, *-n, -n (ein Hergelaufener), m.* şi *f.* vagabond(-oandă), pripăşit(ă); venetic(ă).

hergeleiten, *geleitete her, hergeleitet (du geleitest her, er geleitet her) vb. (h) tr. (livr.)* a conduce până aici.

hergenommen I. *part. trec.* de la hernehmen. **II.** *adj.* slăbit, surmenat.

hergeraten, *geriet her, hergeraten (du gerätst her, er gerät her), vb. (s) intr.* a veni (încoace) din întâmplare, a nimeri (aici) întâmplător.

Hergerede, *-s, n. sg. (în expr.)* **Hin- und** ~ vorbe de clacă, flecăreală, trăncăneală.

herhaben, *hatte her, hergehabt (du hast her, er hat her), vb. (h) tr.* a avea de la cineva sau de undeva; **wo haben Sie diesen Füller her?** de unde aveţi acest stilou?

herhalten, *hielt her, hergehalten (du hältst her, er hält her), vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, a prezenta. **II.** *intr. (pop., fig.)* a suporta, a îndura; a suferi; a ispăşi; a plăti, a scoate bani; **er hat** ~ **müssen** el a trebuit să plătească; **er muss immer** ~ **a)** trebuie să scoată totdeauna punga; **b)** toţi îşi bat joc de el.

herholen, *holte her, hergeholt, vb. (h) tr.* a aduce (încoace); **weit** ~ a aduce de departe; *jn.* ~ a aduce pe cineva; **das ist zu weit hergeholt** asta este trasă de păr, e prea pe departe.

herhüpfen, *hüpfte her, hergehüpft, vb. (s) intr.* a veni (încoace) săltând.

Hering, *-s, -e, m.* **1.** *(iht.)* scrumbie *(Clupea harengus);* **gesalzener (geräucherter)** ~ scrumbie sărată (afumată); **sie standen wie ~e** stăteau (înghesuiţi) ca sardelele; *(în expr.)* **einen** ~ **bekommen** a primi un perdaf. **2.** *(fig.)* om slab (ca un ţâr). **3.** ţăruş pentru fixarea cortului, ţăruş de ancorare.

herings|artig *adj.* ca o scrumbie.

Heringsbändiger, *-s, -, m. (pop., iron.)* vânzător (într-un magazin alimentar).

Heringsbauch, *-(e)s, -bäuche, m.* **1.** burtă suptă. **2.** om, cal costeliv.

Heringsbrühe, *-n, f.* v. Heringslake.

Hẹringsbüse, *-n, f.* navă, ambarcaţie pentru pescuitul scrumbiilor.
Hẹrings|einleger, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) care pune scrumbiile în saramură.
Hẹringsfang, *-(e)s, -fänge, m.* **I.** pescuit de scrumbii. **2.** timp al pescuitului scrumbiilor.
Hẹringsfänger, **Hẹringsfischer**, *-s, -, m.* pescuitor de scrumbii.
Hẹringsfischerei *f. sg.* v. Heringsfang.
Hẹrings|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechinul-scrumbiilor *(Lamna cornubica).*
Hẹringsjäger, *-s, -, m. (mar.)* pescador de scrumbii.
Hẹringskönig, *-s, -e, m. (iht.)* lup-de-mare *(Zeus faber).*
Hẹringslake, *-n, f.* saramură de scrumbie.
Hẹringslogger, *-s, -, m.* lugher pentru pescuitul de scrumbii în largul mării.
Hẹringsmilch *f. sg.* lapţi de scrumbie.
Hẹringsmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruş negricios *(Larus fuscus).*
Hẹringsnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru pescuitul scrumbiilor.
Hẹrings|öl, *-(e)s, n. sg.* surogat pentru uleiul de măsline fabricat din ţiţei.
Hẹringsrogen, *-s, m. sg.* icre de hering.
Hẹrings|salat, *-(e)s, -e, m.* salată de scrumbii.
Hẹrings|seele, *-n, f.* **1.** băşică de aer a scrumbiei. **2.** *(fig.)* om meschin.
Hẹrings|tonne, *-n, f.* butoi de scrumbii, de heringi.
Hẹringsweib, *-(e)s, -er, n.* precupeaţă de scrumbii, femeie care vinde scrumbii (în piaţă).
Hẹringzeit, *-en, f.* timp al pescuitului de scrumbii.
herịnnen *adv. (reg.)* înăuntru.
Heritage [-'ta:ʒə], *-n, f. (inv.)* moştenire.
hẹrjagen, *jagte her, hergejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a goni; **den Feind vor sich** ~ a fugări inamicul. **II.** *intr. (s)* a veni în goană mare.
Herkogamie *f. sg. (bot.)* hercogamie, prevenire a autopolenizării.
hẹrkommen, *kam her, hergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni încoace, a se apropia. **2.** *(fig.)* a proveni, a se trage din, a fi originar din.
Hẹrkommen, *-s, n. sg.* **1.** venire, apropiere. **2.** *(fig.)* origine. **3.** *(fig.)* obicei, datină.
hẹrkömmlich I. *adj.* moştenit (din străvechi), tradiţional; obişnuit. **II.** *adv.* după datină.
hẹrkömmlicherweise *adv.* v. hergebrachtermaßen.
Hẹrkömmlichkeit, *-en, f.* uz, obicei, tradiţie, datină.
hẹrkönnen, *konnte her, hergekonnt (ich kann her, du kannst her, er kann her), vb. (h) intr.* a putea să vină.
hẹrkriechen, *kroch her, hergekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.
hẹrkriegen, *kriegte her, hergekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuşi să aducă încoace.
Hẹrkules|arbeit, *-en, f.* muncă herculeană, muncă supraomenească, grea.
Hẹrkuleskäfer, *-s, -, m. (entom.)* dubălar cu corn gigantic din America tropicală *(Dynastes hercules).*
Hẹrkuleskeule, *-n, f.*, **Hẹrkuleskraut**, *-(e)s, n., sg.*, **Hẹrkules|staude**, *-n, f. (bot.)* crucea-pământului *(Heracleum sphondylium).*
herkụlisch *adj.* herculean.
Hẹrkunft *f. sg.* **1.** sosire. **2.** origine, provenienţă; obârşie; **soziale** ~ origine socială.
Hẹrkunfts|angabe, *-n, f. (ec.)* indiciu, indicaţie de origine.
Hẹrkunftsland, *-(e)s, -länder, m. (ec.)* ţară de origine.
Hẹrkunftsnachweis, *-es, -e, m. (ec.)* dovadă de origine, confirmare a originii.
Hẹrkunfts|ort, *-es, -e, m.* v. Herkunftsland.
Hẹrkunfts|statistik [şi -sta-], *-en, f.* statistică după origine.
hẹrlallen, *hallte her, hergehallt, vb. (h) tr.* a spune bâlbâind, gângăvind.
hẹrlangen, *langte her, hergelangt, vb.* **I.** *tr. (h) (fam.)* a întinde, a da, a oferi; **lang mir einen Teller her** dă-mi o farfurie. **II.** *intr. (h).* a ajunge până aici, a pune mâna pe; **er kann nicht** ~ nu poate ajunge până aici.
hẹrlassen, *ließ her, hergelassen (du, er lässt her), vb. (h) tr.* a lăsa, a permite, a da voie să vină aici.
hẹrlaufen, *lief her, hergelaufen (du läufst her, er läuft her), vb. (s) intr.* a alerga încoace, a alerga după...; **hinter jm.** ~ a alerga după cineva.
hẹrlegen, *legte her, hergelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune aici. **II.** *refl.* a se culca aici.
hẹrleiern, *leierte her, hergeleiert, vb. (h) tr.* a citi, a recita monoton, a cânta monoton.
hẹrleiten, *leitete her, hergeleitet (du leitest her, er leitet her) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a conduce încoace, până aici. **2.** a deduce. **II.** *refl. (fig.)* a se trage, a fi originar din.
Hẹrling, *-s, -e, m.* aguridă, strugure (târziu) necopt.
Herlịtze, *-n, f. (bot., reg.)* coarnă.
Herlịtzenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* corn *(Cornus mas).*
Herlịtzen|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufă, arbust de corn.
hẹrlocken, *lockte her, hergelockt, vb. (h) tr.* a ademeni (încoace), a atrage prin momeli.
hẹrmachen, *machte her, hergemacht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face; a repara. **II.** *refl.* **(über etwas)** a se apuca de ceva; a se arunca peste ceva; **sich über jn.** ~ a se năpusti asupra cuiva, a ataca pe cineva.
Hermandạd *f. sg. (fam., glumeţ; în expr.)* **die heilige** ~ poliţia.
Hẹrmanns|schlacht *f. sg. (ist.)* bătălia de la pădurea Teutoburg.
Hermaphrodịt, *-en, -en, m. (biol.)* hermafrodit.
hermaphrodịtisch *adj.* hermafrodit.
Hẹrmarsch, *-es, -märsche, m.* marş încoace, mărşăluit; **auf dem** ~ venind încoace.
Hẹrme, *-n, f.* bust pe soclu înalt.
Hermelịn[1], *-s, -e, n. (zool.)* hermelin(ă), cacom *(Mustelidae).*
Hermelịn[2], *-s, -e, m.* v. Hermelinpelz.
Hermelịnfell, *-s, -e, n.* blană de cacom.
Hermelịnpelz, *-es, -e, m.* blană, haină, scurtă de hermină.
Hermelịn|spinner, *-s, -, m. (entom.)* fluture cu coadă de rândunică *(Dicranura).*
Hermenẹutik *f. sg.* hermeneutică, interpretare a textelor vechi (în special biblice), a operelor de artă.
hermenẹutisch *adj.* hermeneutic.
Hẹrmensäule, *-n, f.* v. Herme.
hermẹtisch *adj.* ermetic; ~ **verschlossen** închis ermetic, izolat ermetic.
hẹrmurmeln, *murmelte her, hergemurmelt (ich murm(e)le her) vb. (h) intr.* a mormăi (în mod mecanic).
hẹrmüssen, *musste her, hergemusst (ich muss her, du musst her, er muss her), vb. (h) intr.* a trebui să vină; **er muss her** el trebuie să vină încoace.
hernạch *adv.* apoi, după aceea, mai târziu.
hẹrnehmen, *nahm her, hergenommen (du nimmst her, er nimmt her), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a scoate, a face rost, a procura; **wo(her) soll ich das ~?** de unde să iau asta? de unde pot să mi-o procur? **wo ~ und nicht stehlen?** n-am de unde s-o iau, decât cel mult să fur. **2.** a slăbi, a istovi, a stoarce de puteri; **die Krankheit hat mich tüchtig hergenommen** boala m-a istovit, m-a slăbit din cale afară; *(pop.)* **jn. (gut)** ~ a trage cuiva un perdaf.
hẹrnennen, *nannte her, hergenannt, vb. (h) tr.* a enumera, a spune pe rând.
Hẹrnie [-iə], *-n, f. (med.)* hernie.
hẹrnieder *adv.* aici jos, în jos; **von oben** ~ de sus în jos.
hẹrniederblicken, *blickte hernieder, herniedergeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos, a-şi arunca privirile în jos, a-şi aţinti privirile în jos.
hẹrniederfahren, *fuhr hernieder, herniedergefahren (du fährst hernieder, er fährt hernieder), vb. (s) tr.* a veni (cu un vehicul) în jos, la vale.
hẹrnötigen, *nötigte her, hergenötigt, vb. (h) tr.* **1.** a pofti (pe cineva) să vină. **2.** a forţa (pe cineva) să vină.
hergben *adv. (austr.)* aici sus.
Hẹrọ|e, *-n, -n, m.* v. Heros.
Hẹrọen|alter [-ro:ən-], *-s, n. sg.* eră, epocă a eroilor, antichitate.
hẹrọenhaft *adj.* eroic.
Hẹrọenkult, *-(e)s, -e*, **Hẹrọenkultus**, *-, -te, m.* cult, cinstire a(l) eroilor.
Hẹrọensage, *-n, f.* legendă, mit despre eroi.
Hẹrọentum, *-s, n. sg.* **1.** eroism, vitejie. **2.** epocă a eroilor.
Hẹrọenzeit, *-en, f.* v. Heroenalter.
Hero|ịde, *-n, f.* **1.** *(lit.)* heroidă, epistolă în versuri. **2.** eroină.
Hẹrọ|in[1], *-nen, f.* v. Heroine.
Hero|in[2], *-s, n. sg. (farm.)* heroină.
Hero|in|abhängige, *-n, -n (ein Heroinabhängiger) m.* şi *f.* drogat(ă), dependent(ă) de heroină.
Hero|ine, *-n, f.* **1.** eroină, femeie curajoasă; **sie benahm sich wie eine richtige** ~ s-a purtat ca o adevărată eroină. **2.** eroină, personaj literar feminin; **die ~ des Romans** eroina romanului. **3.** *(teatru)* artistă, actriţă care interpretează rolul unei eroine.
hero|insüchtig *adj.* care se drogheză cu heroină, dependent de heroină.
hẹrọisch *adj.* **1.** eroic, vitejesc. **2.** *(despre construcţii)* monumental, măreţ, impunător, impozant. **3.** *(med.; în expr.)* **~e Mittel** medicamente cu efect puternic, folosite în cazuri extreme, desperate.
hẹrọisch-kọmisch *adj.* eroicomic.
hero|isieren, *heroisierte, heroisiert, vb. (h) tr.* a glorifica, a declara erou.
Hero|ismus, *-, m. sg.* eroism.
heroklịtisch *adj.* eteroclit, ciudat, bizar, diferit.
Hẹrold, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* vestitor, strigător (public), crainic, pristav; mesager, proclamator. **2.** *(ornit.)* gaiţă *(Garrulus glandarius).* **3.** *(ornit.)* dumbrăveancă *(Coracias garrula).*
Hẹrolds|amt, *-(e)s, -ämter, n. (ist.)* funcţie de crainic, oficiu de crainic, de pristav.
Hẹroldsbilder *n. pl.* figuri heraldice.
Hẹroldskunst *f. sg.* v. Heraldik.
Hẹrolds|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* baston de vestitor, de crainic; bastonul lui Hermes.
Hẹrolds|stücke *n. pl.* v. Heroldsbilder.
hergnisch *adj. (mat.; în expr.)* **die ~e Formel** formula lui Heron.
Hẹronsball, *-(e)s, -bälle*, **Hẹronsbrunnen**, *-s, -, m. (fiz.)* fântâna lui Heron.
Hẹros, *-, Heroen* [-ro:ən-], *m.* erou, viteaz; *(mit.)* semizeu.
hẹrplappern, *plapperte her, hergeplappert, vb. (h) tr.* a repeta, a reproduce papagaliceşte; a îndruga.
Hẹrr, *-(e)n, -en, m.* **1.** domn, stăpân, domnitor, stăpânitor; *(ist.)* ~ **über Leben und Tod** stăpân pe viaţă şi pe moarte; **die Römer waren ~en der Welt** romanii au fost stăpânitorii lumii; **sich zum ~n einer Provinz machen** a cuceri o provincie, a pune stăpânire pe o provincie, pe un ţinut; **aus aller ~en Ländern** din toată lumea, de pe întreg pământul, de pretutindeni, de peste tot; **ich bin ~ im Hause** sunt stăpân în casă; *(fig.)* **er ist ~ über seine Leidenschaften** îşi stăpâneşte pasiunile, îşi stăpâneşte firea; *(fig.)* **er ist wieder ~ der Lage** e din nou stăpân pe situaţie; *(fig.)* **er wird der Sache** ~ înfrânge greutăţile, este din nou stăpân pe situaţie; *(fig.)* **sie ist nicht ihr eigener** ~ nu este propriul ei stăpân, nu e de capul ei; (şi *iron.)* **ein treuer Diener seines ~n** slugă credincioasă, supus credincios al stăpânului său; **der ~ der Schöpfung** stăpânul, regele creaţiei (omul); **wie der ~, so der Knecht** cum e stăpânul aşa e şi sluga, cum e turcul şi pistolul, şi-a găsit sacul peticul. **2.** stăpân, proprietar, posesor; **der ~ des Hauses** proprietarul, stăpânul casei; ~ **des Wechsels** persoană care emite o cambie sau o poliţă; *(înv.)* **der junge** ~ domnul cel tânăr, domnişorul; **das Auge des ~n macht das Vieh fett** ochiul stăpânului îngraşă vita. **3.** Domnul, Dumnezeu; *(înv.)* **der Tag des ~n** ziua Domnului, duminica; ~ **meines Lebens!** pentru Dumnezeu! Doamne sfinte! **4.** domn, nobil, boier, notabilitate, aristocrat; **den (großen) ~n spielen** a-şi da aere de distincţie, a face pe boierul, pe domnul; *(iron.)* **ein feiner** (sau **sauberer)** ~ o persoană dubioasă, ce mai domn! **ein ~ von gestern** un parvenit, un ajuns. **5.** *(ca formulă de reverenţă)* domn; ~ **Müller** domnul Müller, domnule Müller; **ist ~ Professor zu Hause?** domnul profesor este acasă? **Ihr ~ Vater** onoratul dumneavoastră tată; ~, **was glauben Sie?** ce-ţi închipui, domnule?; *(în scrisori)* **Sehr geehrte ~en** stimaţi domni. **6.** cavaler (la dans). **7.** *(reg.)* bunic; *(fam.)* **mein alter** ~ bătrânul meu, tatăl meu, babacul; *(fam.)* **der alte** ~ domnul cel bătrân. **8.** *(pop.)* preot, cleric. **9.** bărbat; *(la WC)* **~en** bărbaţi; **Hüte für ~en und Damen** pălării pentru bărbaţi şi femei.
Hẹrrchen, *-s, -, n. (dim.* de la Herr **(5))** domnişor; *(peior.)* filfizon, secătură, coconaş, fante; *(adresându-se câinelui)* **wo ist das ~?** unde-i stăpânul?
hẹr|rechnen, *rechnete her, hergerechnet (du rechnest her, er rechnet her) vb. (h) tr.* **1.** a enumera. **2.** a înşira, a socoti.
hẹr|reichen, *reichte her, hergereicht, vb. (h) tr.* şi *intr.* v. herlangen.
Hẹr|reise, *-n, f.* călătorie încoace; **auf meiner** ~ venind încoace, pe drumul încoace.
Hẹrren|abend, *-s, -e, m.* reuniune, petrecere (de seară) între bărbaţi.
Hẹrren|abteilung, *-en, f. (com.)* raion cu articole bărbăteşti.

Hẹrren|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum bărbătesc.
Hẹrren|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr domnesc.
Hẹrren|arbeit, *-en, f.* **1.** *(ist.)* clacă, boieresc, robotă. **2.** confecții bărbătești; **dieser Schneider macht nur ~** acest croitor lucrează numai pentru bărbați, face numai haine bărbătești.
Hẹrren|artikel, *-s, -, m. (com.)* articole (de modă) pentru bărbați.
Hẹrrenbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie (stabiliment de băi) pentru bărbați.
Hẹrrenbank, *-bänke, f. (ist.)* bancă a seniorilor, a nobililor (într-un parlament).
Hẹrrenbegleitung *f. sg.* însoțire de către un bărbat; *(în expr.)* **in ~** însoțit(ă) de un bărbat.
Hẹrrenbekanntschaft, *-en, f.* cunoștință cu bărbați; **~ suchen** a căuta să facă cunoștință cu bărbați.
Hẹrrenbekleidung, *-en, f.* haine bărbătești, îmbrăcăminte pentru bărbați.
Hẹrrenbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizita unui bărbat, unui domn.
Hẹrrenbirne, *-n, f. (bot.)* pară domnească.
Hẹrrenbissen, *-s, -, m.* tărtiță de pasăre (ca friptură).
Hẹrrenbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine albă. **2.** *(fig.)* pâine câștigată la stăpân, pâinea stăpânului; **~ essen** a fi dependent, a mânca pâinea stăpânului.
Hẹrrenburg, *-en, f. (ist.)* reședință seniorială, castel seniorial.
Hẹrrendiener, *-s, -, m.* **1.** slugă, servitor, lacheu. **2.** *(fig.)* persoană cu caracter, cu fire, cu apucături de slugă.
Hẹrrendienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* servitute, serviciu de vasal; **~ geht vor Gottesdienst** serviciul înainte de toate. **2.** clacă, corvoadă, boieresc.
Hẹrrendoppel, *-s, -, n. (sport)* dublu-bărbați.
Hẹrren|einzel, *-s, n. sg.*, **Hẹrren|einzel|spiel**, *-(e)s, -e, n. (sport)* simplu-bărbați.
Hẹrren|essen, *-s, -, n.* **1.** ospăț boieresc, masă regească. **2.** masă, banchet între bărbați.
Hẹrrenfahren, *-s, n. sg. (sport)* cursă de biciclete, motociclete sau automobile la care participă numai bărbați (ca sportivi amatori).
Hẹrrenfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.*, **Hẹrrenrad**, *-es, -räder, m.* bicicletă bărbătească.
Hẹrrenfasson [-fasõ:] *f. sg.* fason bărbătesc.
Hẹrrenfrisur, *-en, f.* tunsoare bărbătească.
Hẹrrengesellschaft, *-en, f.* **1.** societate de bărbați. **2.** petrecere la care iau parte numai bărbați.
Hẹrrengewalt *f. sg. (ist.)* putere seniorială.
Hẹrrengnade, **Hẹrrengunst** *f. sg. (ist.)* bunăvoință a seniorului; favoare a celor mari (a stăpânului.)
Hẹrrenguț, *-(e)s, -güter, n.* proprietate feudală, proprietate a boierului, a moșierului.
Herrenhand, *-hände, f.* **1.** putere seniorială. **2.** mână de bărbat, de stăpân.
Hẹrrenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** castel, curte seniorială, curte boierească. **2.** *(ist.)* Camera Lorzilor.
Hẹrrenhausmitglied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* membru al Camerei Lorzilor.
Hẹrrenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă bărbătească.
Hẹrrenhof, *-(e)s, -höfe, m.* v. Herrenhaus **(1).**
Hẹrrenhose, *-n, f.* pantalon bărbătesc.
Hẹrrenhut, *-es, -hüte, m.* pălărie bărbătească.
Hẹrrenkleid, *-(e)s, -er, n. (elv.)* costum bărbătesc.
Hẹrrenknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor, lacheu; vasal.
Hẹrrenleben, *-s, n. sg.* viață largă, trai pe picior mare, trai boieresc, viață elegantă, îmbelșugată.
hẹrrenlos *adj.* fără stăpân, al nimănui; **~e Sache a)** *(jur.)* obiect care n-are proprietar; **b)** lucru fără stăpân, obiect rătăcit, părăsit; **~es Gesindel** vagabonzi.
Hẹrrenlosigkelt *f. sg.* lipsă de stăpân.
Hẹrrenmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă formată din bărbați.
Hẹrrenmantel, *-s, -mäntel, m.* palton bărbătesc.
Hẹrrenmeister, *-s, -, m. (ist.)* maestru al Ordinului teutonic.
Hẹrrenmensch, *-en, -en, m. (termen fascist)* om superior, om care iese din comun.
Hẹrrenmoral *f. sg. (termen fascist)* morală a stăpânilor, a oamenilor superiori.
Hẹrrenpartie, *-n, f.* **1.** excursie la care participă exclusiv bărbați. **2.** întâlnire între bărbați.
Hẹrrenpilz, *-es, -e, m.* v. Steinpilz.
Hẹrrenrasse, *-n, f.- (termen fascist)* rasă superioară, rasă a stăpânilor.
Hẹrrenrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(jur., ist.)* drept seniorial. **2.** drept al stăpânului.
Hẹrrenreiten, *-s, n. sg.* cursă de cai, cavalcadă pentru bărbați.
Hẹrrenreiter, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* cavaler. **2.** călăreț care participă la concursuri hipice cu calul propriu.
Hẹrrenrennen, *-s, n. sg.* v. Herrenreiten.
Hẹrrensattel, *-s, -, m.* șa pentru bărbați.
Hẹrrenschirm, *-es, -e, m.* umbrelă bărbătească.
Hẹrrenschneider, *-s, -, m.* croitor de bărbați.
Hẹrrenschnitt, *-(e)s, -e, m.* coafură «à la garçonne», păr tuns băiețește.
Hẹrrenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof bărbătesc.
Hẹrrensitz, *-es, -e, m.* **1.** castel, curte seniorială, curte boierească. **2.** ținută bărbătească (pe cal etc.).
Hẹrren|stand, *-(e)s, -stände, m. (ist.)* aristocrație, nobilime.
Hẹrren|stube, *-n, f.* **1.** cameră a stăpânului. **2.** *(înv.)* cameră de consiliu la primărie.
Hẹrren|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (ist.)* bancă a seniorului la biserică.
Hẹrrentafel, *-n, f.* masă a stăpânilor.
Hẹrrentag, *-(e)s, -e, m.* **1.** duminică. **2.** zi de petrecere. **3.** *(ist.)* zi de judecată.
Hẹrrentiere *pl. (zool.)* mamifere superioare *(Primates).*
Hẹrrentorte, *-n, f.* tort puțin dulce, conținând și puțin alcool.
Hẹrrentum, *-s, n. sg.* **1.** domnie, stăpânire. **2.** atitudine, morală, maniere de stăpân(itor). **3.** nobilime, boierime.
Hẹrren|uhr, *-en, f.* ceas bărbătesc.
Hẹrren|unterwäsche *f. sg.* lenjerie bărbătească.
Hẹrrenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Eichelhäher.
Hẹrrenvolk, *-(e)s, -völker, n. (termen fascist)* popor superior.
Hẹrrenweg, *-(e)s, -e, m.* drum domnesc, particular.
Hẹrrenzimmer, *-s, -, n.* cameră a stăpânului casei, birou.

Hẹrrgott, *-(e)s, m. sg.* Dumnezeu; *(în expr.)* **er lebt wie der liebe ~ in Frankreich** trăiește ca în sânul lui Avram, trăiește împărătește; **~ im Himmel!** Doamne sfinte!, pentru numele lui Dumnezeu!
Hẹrrgottsblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* negelariță *(Chelidonium majus* L.).
Hẹrrgottsblut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* pojarniță, sunătoare *(Hypericum perforatum* L.).
Hẹrrgottsfrühe *f. sg. (în expr.)* **in aller ~** dis-de-dimineață, cu noaptea-n cap.
Hẹrrgottshändler, *-s, -, m.* negustor de obiecte de cult.
Hẹrrgottshäus|chen, *-s, -, n. (bis.)* tabernacol.
Hẹrrgottskäferchen, *-s, -, n. (entom.)* buburuză *(Coccinella septempunctata).*
Hẹrrgotts|schnitzer, *-s, -, m.* sculptor de chipuri sfinte, de icoane și de cruci.
Hẹrrgotts|schuh, *-(e)s, -e, m. (bot.)* condurul-doamnei *(Tropaeolum majus* L.).
Hẹrrgottsvög(e)lein, *-s, -, n.* v. Herrgottskäferchen.
Hẹrrgottswinkel, *-s, -, m.* colț al icoanelor, altar de casă.
hẹr|richten, *richtete her, hergerichtet (du richtest her, er richtet her), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pregăti, a aranja. **2.** a corecta, a ajusta. **3.** a găti. **II.** *refl. (fam.)* a se aranja, a se pune la punct, a-și pune în ordine îmbrăcămintea și ținuta.
Hẹr|richtung, *-en, f.* pregătire, aranjare; ajustare; punere în ordine.
Hẹrrin, *-nen, f.* doamnă, stăpână.
hẹrrisch *adj.* autoritar, poruncitor, imperios; mândru, cu aer de domn; răstit; **jn. ~ anfahren** a se răsti la cineva.
Hẹr|ritt, *-(e)s, -e, m.* drum făcut călare (pentru a veni) încoace; **auf meinem ~** venind călare încoace.
herrje(mine), **herrjẹrum**, **herrjẹses!** *interj. (fam.) (expresie de mirare și spaimă)* vai! aoleo! doamne!
Hẹrrkäferchen, *-s, -, n.* v. Herrgottskäferchen.
Hẹrrlein, *-s, -, n. (dim.* de la Herr **(5))** domnișor, co(co)naș.
hẹrrlich *adj.* **1.** minunat, măreț; superb, splendid; admirabil: grandios, glorios, strălucit; delicios; **ein ~es Wetter** o vreme minunată, splendidă; **kühn ist das Mühen, ~ der Lohn** întreprindere temerară, răsplată strălucită. **2.** domnesc, de stăpân; nobil, distins.
Hẹrrlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* măreție, minunăție; glorie; splendoare, strălucire; **da war's mit der ganzen** (sau **mit aller) ~ vorbei** s-a isprăvit cu toată strălucirea, a apus întreaga glorie. **2.** *sg. (înv.)* suveranitate, drept seniorial; jurisdicție. **3.** *sg. (înv.; în expr.)* **Eure ~** Măria ta! Înălțimea voastră! Excelență! Stăpâne! **4.** frumusețe, splendoare; **die ~en der antiken Kunst** splendorile artei antice.
Hẹrrschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* domnie, stăpânire, putere; suveranitate, dominație; autoritate; guvern; **er führt die ~ über uns** ne stăpânește, ne domină, domnește peste noi; **er gelangt zur ~** pune mâna pe putere: ajunge la domnie (la putere, la guvern, la conducere); **unter seiner ~** sub dominația sa; **unter seine ~ beugen** a aduce sub dominația sa, a lua sub autoritatea sa, a îngenunchea (pe cineva); **die ~ über sich verlieren** a-și pierde stăpânirea de sine. **2.** stăpâni; boieri; persoane din «lumea bună»; **eine gute ~ haben** a avea stăpâni buni. **3.** *(în expr.)* **meine ~en!** domnilor și doamnelor! **4.** seniorie, moșie boierească.
hẹrrschaftlich *adj.* **1.** domnesc, seniorial, boieresc, de stăpân. **2.** de lux, splendid, minunat, grandios; **~e Wohnung** locuință splendidă, luxoasă.
Hẹrrschafts|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* pretenție la domnie (într-un teritoriu).
Hẹrrschaftsdiener, *-s, -, m.* servitor de casă mare, slugă, lacheu.
Hẹrrschaftsform, *-en, f.* formă de guvernământ, de guvernare.
Hẹrrschaftsgelüste *pl. (peior.)* dorință, poftă de stăpânire, de dominație.
Hẹrrschafts|ordnung, *-en, f.* orânduire socială bazată pe anumite relații între conducători și supuși.
Hẹrrschaftsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de suveranitate.
Hẹrrschalts|sphäre [-sfɛ:rə], *-n, f.* sferă de stăpânire, de dominație.
Hẹrrschafts|struktur, *-en, f.* structură a puterii.
Hẹrrschafts|system, *-s, -e, n.* sistem de dominație.
Hẹrrschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relații de dominație (de conducere, de stăpânire).
Hẹrrschbegierde *f. sg.* sete de putere, dorință de stăpânire.
hẹrrschbegierig *adj.* setos de putere, dornic de a domni.
hẹrrschen, *herrschte, geherrscht, vb. (h) intr.* **1.** a domni, a conduce, a stăpâni; **Napoleon herrschte über viele Völker Europas** Napoleon a domnit peste multe popoare din Europa; **der König herrscht, aber regiert nicht** regele domnește dar nu guvernează. **2.** *(fig.)* a domina, a predomina; **der hohe Berg herrscht über die Ebene** muntele cel înalt domină șesul. **3.** *(fig.)* a domni, a fi, a exista; **in der Stadt herrscht Ruhe** în oraș e liniște, în oraș domnește calmul; **es herrscht Totenstille im Saal** în sală domnește o liniște de mormânt; **dieses Vorurteil herrscht noch bei den meisten Menschen** cei mai mulți oameni sunt încă stăpâniți de această prejudecată; **es herrscht ein heftiger Wind** bate un vânt puternic. **4.** a porunci, a da ordine, a dispune să...; a se răsti; **komm her! herrschte er** vino-ncoace, se răsti el. **5.** *(fig.; despre epidemii)* a bântui. **6.** *(despre anotimpuri, climă)* a dura, a ține.
Hẹrrschen, *-s, n. sg.* domnie, stăpânire, dominație, cârmuire.
hẹrrschend I. *part. prez.* de la herrschen. **II.** *adj.* **1.** dominant; dominator, stăpânitor; **unter den ~en Zuständen** în situația dată, sub imperiul împrejurărilor; **die ~en Klassen** clasele stăpânitoare, dominante. **2.** care ordonă, comandă, poruncește; poruncitor. **3.** *(fig.)* care domnește, care stăpânește; predominant; la modă; **es wird ~** începe să se-mpământenească o părere, o opinie etc.; părerea, credința, opinia a fost unanim acceptată; **der ~e Geschmack** gustul predominant.
Hẹrrscher, *-s, -, m.* domnitor, suveran; stăpânitor.
Hẹrrscherbefugnis, *-se, f. (ist.)* drept de suveran.
Hẹrrscherblick, *-(e)s, -e, m. (fig.)* privire dominatoare (care stăpânește); privire de domnitor.
Hẹrrscherei, *-en, f.* manie de a domni, de a stăpâni, de a porunci, de a dispune de alții.
Hẹrrscherfamilie [-liə], *-n, f.*, **Hẹrrschergeschlecht**, *-(e)s, -er, n.* familie, casă domnitoare; dinastie.
Hẹrrschergabe, *-n, f.* talent de a domni, de a domina; aptitudine de a stăpâni.
Hẹrrschergeist, *-(e)s, -er, m.* spirit de dominație.
Hẹrrsehergewalt *f. sg.* putere suverană, putere de domnitor.
Hẹrrscher|haus, *-es, -häuser, n.* casă domnitoare, dinastie.
Hẹrrscherin, *-nen, f.* suverană.

hẹrrscherisch *adj.* suveran, de domnitor, de stăpânitor.
Hẹrrscherling, *-s, -e, m.* om impulsiv, om voluntar, persoană care vrea cu orice chip să domine.
Hẹrrschermacht, *-mächte, f.* putere suverană.
Hẹrrschernatur *f. sg.* fire de stăpân.
Hẹrrscherpaar, *-(e)s, -e, n.* pereche domnitoare, suverană.
Hẹrrschersinn, *- (e)s, m. sg.* v. Herrschergeist.
Hẹrrschersitz, *-es, -e, m.* reşedinţă a domnitorului, a suveranului.
Hẹrrscher|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* sceptru.
Hẹrrscher|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* tron.
Hẹrrschertugenden *pl.* calităţi, virtuţi de conducător, de suveran, de domnitor.
Hẹrrscherwille, *-ns, m. sg.* voinţă suverană, voinţă de suveran.
Hẹrrscherwillkür, *-en, f.* despotism.
Hẹrrscherwürde, *-n, f.* demnitate de suveran.
Hẹrrscherzeichen, *-s, -, n.* emblemă a demnităţii suverane.
Hẹrrschling, *-s, -e, m.* v. Herrscherling.
Hẹrrschsucht *f. sg.* sete de putere, dorinţă de a domina, de a domni.
hẹrrschsüchtig *adj.* dornic de a domni, de a domina; autoritar.
hẹr|rücken, *rückte her, hergerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a aşeza, a trage mai aproape. **II.** *intr. (s)* a se apropia, a înainta; **das Heer ist hergerückt** armata a înaintat, s-a apropiat.
hẹr|rufen, *rief her, hergerufen, vb. (h) tr.* a chema încoace.
hẹr|rühren, *rührte her, hergerührt, vb. (h) intr.* a proveni, a se trage din, a-şi avea originea în; **das rührt von dir her** asta mi se trage de la tine, asta tu mi-ai făcut-o.
hẹrsagen, *sagte her, hergesagt, vb. (h) tr.* a recita, a spune papagaliceşte; **er kann es am Schnürchen** ~ o ştie pe de rost, o ştie ca pe apă, o recită ca un papagal.
hẹrschaffen, *schaffte her, hergeschafft, vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a aduce încoace. **2.** a procura.
hẹrschauen, *schaute her, hergeschaut, vb. (h) intr.* a privi, a se uita încoace; **da schau her!** ia te uită! ei, vezi! **(alle) hergeschaut!** atenţie! priviţi toţi încoace! toate privirile la mine!
hẹrschicken, *schickte her, hergeschickt, vb. (h) tr.* a trimite încoace.
hẹrschieben, *schob her, hergeschoben, vb. (h) tr.* a împinge încoace.
hẹrschießen, *schoss her, hergeschossen (du, er schießt her), vb.* **I.** *tr.* şi *intr. (h)* a împuşca, a trage cu arma încoace. **II.** *intr. (s)* a se repezi încoace.
hẹrschleichen, *schlich her, hergeschlichen, vb. intr. (s)* şi *refl. (h)* **1.** a veni târându-se, a se târî încoace. **2.** a veni furişându-se; a se furişa încoace.
hẹrschleppen, *schleppte her, hergeschleppt, vb. (h) tr.* a târî încoace.
hẹrschreiben, *schrieb her, hergeschrieben, vb. (h)* **I.** *tr.* a scrie (încoace); **er hat hergeschrieben** ne-a scris; **seinen Namen** ~ a semna. **II.** *refl.* a proveni, a se trage din.
hẹrschreiten, *schritt her, hergeschritten (du schreitest her, er schreitet her), vb. (s) intr.* a se apropia, a păşi încoace.
hẹrschwimmen, *schwamm her, hergeschwommen, vb. (s) intr.* a se apropia înot, a înota încoace.
hẹrsehen, *sah her, hergesehen (du siehst her, er sieht her), vb. (h) intr.* a privi încoace, a se uita încoace.
hẹrsehnen, *sehnte her, hergesehnt, vb. (h) refl.* a dori să fie aici, a se dori aici, a-şi dori să vină încoace.
hẹr sein, *war her, her gewesen, vb. (s) intr. (impers.; în expr.)* **es ist lange her** e mult de atunci.
hẹrsenden, *sandte her, hergesandt* şi *sendete her, hergesendet (du sendest her, er sendet her), vb. (h) tr.* a trimite încoace.
hẹrsetzen, *setzte her, hergesetzt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) aşeza aici.
hẹrsingen, *sang her, hergesungen, vb. (h) tr.* a cânta într-o doară, a cânta monoton.
hẹrsollen, *sollte her, hergesollt (ich soll her, du sollst her, er soll her), vb. (h) intr.* a trebui să vină aici, încoace; **er soll her** trebuie să vină încoace, e obligat să vină.
hẹr|springen, *sprang her, hergesprungen, vb. (s) intr.* a veni sărind, a sări încoace.
hẹr|stammeln, *stammelte her, hergestammelt (ich stamm(e)le her), vb. (h) tr.* a spune, a recita bâlbâindu-se.
hẹr|stammen, *stammte her, hergestammt, vb. (h) intr.* **1.** a coborî, a descinde, a se trage din. **2.** *(gram.)* a deriva din.
Hẹr|stammung, *-en, f.* **1.** origine, descendenţă, provenienţă, sursă, linie. **2.** *(gram.)* derivare, etimologie.
hẹr|stehlen, *stahl her, hergestohlen (du stiehlst her, er stiehlt her), vb. (h) refl.* a se introduce pe furiş.
hẹr|stellbar *adj.* care se poate produce, fabrica; fabricabil.
hẹr|stellen, *stellte her, hergestellt, vb. (h şi s) tr.* **1.** a produce, a fabrica, a confecţiona; a face, a stabili; **diese Waren wurden in Österreich hergestellt** aceste mărfuri au fost fabricate în Austria; **eine Verbindung zwischen den zwei Städten** ~ a crea, a stabili o comunicaţie, o legătură între cele două oraşe. **2.** *(inform.)* a crea; **eine Datei** ~ a crea un fişier. **3.** *(fam.)* a aşeza aici, în acest loc; **stell das nicht her!** nu aşeza, nu pune asta aici!
Hẹr|steller, *-s, -, m.* producător; fabricant, constructor.
Hẹr|stellerbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* întreprindere producătoare; constructor.
Hẹr|stellung, *-en, f.* **1.** producere, fabricare, confecţionare; **serienmäßige** ~ producţie în serie. **2.** *(inform.)* creare; **die** ~ **einer Datei** crearea unui fişier.
Hẹr|stellungskosten *pl.* **1.** cheltuieli de producţie, de fabricaţie, de lucru. **2.** cheltuieli de reparaţie, de restaurare.
Hẹr|stellungsland, *-es, -länder, n. (ec.)* ţară producătoare.
Hẹr|stellungs|preis *-es, -e, m.* preţ de fabricaţie.
Hẹr|stellungs|toleranz *f. sg.* toleranţă admisă la fabricaţie.
Hẹr|stellungsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de fabricaţie, de producţie.
Hẹr|stellungsweise, *-n, f.* mod de fabricaţie, de producţie.
hẹr|stottern, *stotterte her, hergestottert, vb. (h) intr.* a bâlbâi, a bolborosi, a gângăvi.
hẹr|strömen, *strömte her, hergeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a curge încoace. **2.** a veni în valuri, a se revărsa.
hẹr|stürzen, *stürzte her, hergestürzt (du, er stürzt her), vb. (s)* **I.** *intr.* a se repezi, a năvăli, a se năpusti încoace. **II.** *refl.* **(über jn.)** a se năpusti (asupra cuiva).
hẹrtragen, *trug her, hergetragen (du trägst her, er trägt her), vb. (h) tr.* a aduce, a purta, a căra încoace.
Hẹrträger, *-s, -, m. (in expr.)* **Hin- und** ~ colportor, persoană care umblă cu vorba de colo colo.
hẹrtreiben, *trieb her, hergetrieben, vb. (h) tr.* a mâna, a goni încoace.
hẹrtreten, *trat her, hergetreten (du trittst her, er tritt her), vb. (s) intr.* a se apropia, a păşi încoace, a veni spre.
Hẹrtz *n. invar. (fiz.)* hertz, ciclu, perioadă per secundă.
Hẹrtzsch *adj. (fiz.)* hertzian; *(in expr.)* **die ~en Wellen** undele hertziene.
herüben *adv. (austr.)* dincoace.
herüber *adv.* încoace, de partea asta.
herüberbemühen, *bemühte herüber, herüberbemüht, vb. (h) refl.* a-şi da osteneala să vină încoace.
herüberbitten, *bat herüber, herübergebeten (du bittest herüber, er bittet herüber) vb. (h) tr.* a ruga să vină încoace.
herüberblicken, *blickte herüber, herübergeblickt, vb. (h) intr.* a privi încoace.
herüberbringen, *brachte herüber, herübergebracht, vb. (h) tr.* a aduce încoace.
herüberdürfen, *durfte herüber, herübergedurft (ich darf herüber, du darfst herüber, er darf herüber) vb. (h) intr.* a avea voie să vină încoace.
herüberfahren, *fuhr herüber, herübergefahren (du fährst herüber, er fährst herüber) vb. (s) intr.* a veni cu un mijloc de transport încoace.
herüberfliegen, *flog herüber, herübergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura încoace.
herüberführen, *führte herüber, herübergeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a aduce, a căra încoace.
herübergeben, *gab herüber, herübergegeben (du gibst herüber, er gibt herüber) vb. (h) tr.* a da încoace.
herüber|helfen, *half herüber, herübergeholfen (du hilfst herüber, er hilft herüber), vb. (h) intr.* a ajuta să treacă încoace, în partea asta.
herüber|holen, *holte herüber, herübergeholt, vb. (h) tr.* a se duce şi a aduce încoace, dincoace.
herüberklettern, *kletterte herüber, herübergeklettert, vb. (h) tr.* a se căţăra încoace, dincoace.
herüberkommen, *kam herüber, herübergekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.
herüberlassen, *ließ herüber, herübergelassen (du, er lässt herüber), vb. (h) tr.* a lăsa să vină încoace, dincoace.
herüberlaufen, *lief herüber, herübergelaufen (du läufst herüber, er läuft herüber),* a alerga încoace, dincoace.
herüber|reichen, *reichte herüber, herübergereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a trece în partea asta. **2.** a întinde încoace, a preda, a da (ceva) peste. **II.** *intr.* a ajunge până dincoace.
herüber|rufen, *rief herüber, herübergerufen, vb. (h) tr.* a striga, a chema încoace, dincoace.
herüberschauen, *schaute herüber, herübergeschaut, vb. (h) intr.* a se uita încoace.
herüberschicken, *schickte herüber, herübergeschickt, vb. (h) intr.* a trimite încoace, dincoace.
herüberschwimmen, *schwamm herüber, herübergeschwommen, vb. (s) intr.* a înota încoace.
herübersehen, *sah herüber, herübergesehen (du siehst herüber, er sieht herüber), vb. (h) intr.* a se uita încoace.
herüber|springen, *sprang herüber, herübergesprungen vb. (h) intr.* a sări încoace, dincoace.
herübertragen, *trug herüber, herübergetragen (du trägst herüber, er trägt herüber), vb. (h) tr.* a aduce, a purta, a transporta, a căra încoace.
herüberwehen, *wehte herüber, herübergeweht vb. (h)* **I.** *intr.* a sufla încoace. **II.** *tr. (despre vânt, furtună)* a aduce încoace, dincoace.
herüberwerfen, *warf herüber, herübergeworfen (du wirfst herüber, er wirft herüber) vb. (h) tr.* a arunca încoace, dincoace.
herụm *adv.* în jur, împrejur, jur împrejur; **um die Ecke** ~ (pe) după colţ; **um die Stadt** ~ în jurul oraşului; **um 20 Euro** ~ în jur de 20 de euro, aproximativ 20 de euro; **er ist immer um sie** ~ se-nvârteşte mereu în jurul ei.
herụm|albern, *alberte herum, herumgealbert vb. (h) intr. (fam.)* a face copilării, ştrengării; a se prosti.
herụm|arbeiten, *arbeitete herum, herumgearbeitet (du arbeitest herum, er arbeitet herum), vb. (h) intr.* a migăli, a mocoşi, a meşteri la ceva; a se ocupa de fleacuri.
herụm|ärgern, *ärgerte herum, herumgeärgert, vb. (h) refl. (fam.)* a fi sâcâit (de cineva), a avea mereu necazuri (cu cineva, cu ceva).
herụmbalgen, *balgte herum, herumgebalgt, vb. (h) refl.* a se trânti, a se rostogoli (cu cineva), a se bate, a se încăiera.
herụmbasteln, *bastelte herum, herumgebastelt (ich bast(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a trebălui, a meşteri.
herụmbeißen, *biss herum, herumgebissen (du, er beißt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a muşca, a roade din ceva, a roade ceva de jur împrejur. **II.** *refl. reciproc* a se tăvăli muşcându-se, a se muşca.
herụmbekommen, *bekam herum, herumbekommen, vb. (h) tr.* v. herumbringen **(2).**
herụmbessern, *besserte herum, herumgebessert, vb. (h) intr.* a repara migălind, a drege (câte ceva) ici şi colo.
herụmbetteln, *bettelte herum, herumgebettelt (ich bett(e)le herum), vb. (h) intr.* a cerşi, a umbla cerşind încoace şi-ncolo.
herụmbewegen, *bewegte herum, herumbewegt, vb. (h) refl.* a se mişca, a se învârti; **sich um etwas** ~ a se învârti în jurul unui lucru.
herụmbiegen, *bog herum, herumgebogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a îndoi. **II.** *intr. (s)* a coti după colţ.
herụmbieten, *bot herum, herumgeboten (du bietest herum, er bietet herum), vb. (h) tr.* a oferi (ceva) la rând celor dimprejur.
herụmbinden, *band herum, herumgebunden (du bindest herum, er bindet herum), vb. (h) tr. (fam.)* a lega de jur împrejur.
herụmblättern, *blätterte herum, herumgeblättert, vb. (h) intr.* a răsfoi; **in einem Buche** ~ a răsfoi (printr-)o carte.
herụmblicken, *blickte herum, herumgeblickt, vb. (h) intr.* a privi împrejur, a privi, a se uita în toate părţile.

heru̯mbringen, *brachte herum, herumgebracht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a învârti, a face să se învârtească, a duce de jur împrejur. **2. jn.** ~ a convinge, a face (pe cineva) să-şi schimbe părerea; a întoarce pe cineva. **3.** a seduce, a ademeni; **ein Mädchen** ~ a suci capul unei fete. **4.** a împrăştia veşti, a colporta; **jn.** ~ a vorbi de rău, a cleveti (despre cineva, ceva); a compromite, a terfeli reputaţia cuiva; **jn. in der Stadt** ~ a bârfi pe cineva în tot oraşul, a face pe cineva obiectul bârfelilor oraşului întreg. **5.** *(fig.) (în expr.)* **ein Spiel** ~ a face pe cineva să piardă un joc.

heru̯mbrodeln, *brodelte herum, herumgebrodelt (ich brod(e)le herum), vb. (h) tr. (reg.)* a tândăli, a se mocoşi, a lucra alene.

heru̯mbummeln, *bummelte herum, herumgebummelt (ich bumm(e)le herum), vb. (h şi s) intr.* **1.** a merge fără o ţintă precisă, a hoinări; a vagabonda. **2.** a tândăli, a-şi pierde timpul fără rost.

heru̯mdoktern, *dokterte herum, herumgedoktert, vb. (h) intr. (fam.).* **1. (an jm., an sich** *(dat.)*) a (se) doctorici, a (se) trata băbeşte. **2.** *(an etwas)* a cârpăci (la o bicicletă etc.).

heru̯mdrehen, *drehte herum, herumgedreht, vb. (h)* **1.** *tr.* a învârti, a răsuci, a suci; **den Kopf** ~ a-şi întoarce capul în toate părţile; **die Augen im Kopfe** ~ a-şi întoarce, a-şi roti privirea, a-i juca ochii în cap; **den Schlüssel zweimal** ~ a răsuci cheia de două ori; **an etwas** ~ a suci şi a răsuci ceva, a învârti (un lucru) şi pe o parte şi pe alta, a migăli (un lucru răsucindu-l pe toate părţile); *(fig.)* **er dreht mir die Worte im Munde herum** îmi răstălmăceşte vorbele. **II.** *refl.* a se învârti; **alles dreht sich mit mir herum** totul se învârteşte în jurul meu; am ameţeală; **sich auf der Stelle** ~ **a)** a se învârti pe loc; **b)** a face o piruetă.

heru̯mdrücken, *drückte herum, herumgedrückt, vb. (h)* **1.** *tr.* **(an etwas)** a apăsa ici şi colo (pe) un lucru. **II.** *refl.* **1.** a se învârti încoace şi încolo, a sta la pândă, a se apropia pe furiş, a se strecura pe nesimţite; **er drückte sich die ganze Zeit in der Gegend herum** a dat ocol prin împrejurimi tot timpul, toată vremea s-a învârtit prin regiune. **2.** *(fig.)* a ocoli; **ein Problem, um das man sich nicht länger** ~ **kann** o problemă pe care n-o mai poţi ocoli, o problemă pe care trebuie s-o lămureşti.

heru̯mdrucksen, *druckste herum, herumgedruckst (du, er druckst herum), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi pe ocolite.

heru̯mfahren, *fuhr herum, herumgefahren (du fährst herum, er fährt herum), vb.* **I.** *tr. (h)* a plimba (pe cineva) cu un vehicul, cu o barcă etc.; **er hat mich überall herumgefahren** m-a plimbat peste tot (cu). **II.** *intr. (s)* **1.** a se plimba cu un vehicul; **um die Stadt** ~ a înconjura oraşul cu (sau într-)un vehicul, a face ocolul oraşului; **sie fuhren um das Kap herum** au înconjurat capul cu vaporul. **2.** a străbate, a colinda, a umbla în lung şi în lat; **er fuhr in der Welt überall herum** a străbătut lumea întreagă, a călătorit în toată lumea, a colindat pământul în lung şi în lat. **3.** a tresări; a se întoarce brusc, pe neaşteptate. **4.** a gesticula, a da din mâini; **er fährt mit den Händen herum** gesticulează, face gesturi cu mâinile.

heru̯mfechten, *focht herum, herumgefochten (du fichtst herum, er ficht herum), vb. (h) intr.* **1.** a gesticula; **mit den Händen** ~ a gesticula, a da din mâini. **2.** a umbla cerşind.

heru̯mfingern, *fingerte herum, herumgefingert, vb. (h) intr. (fam.) (an* cu *dat.)* a umbla (în joacă, fără rost) cu degetele la ceva.

heru̯mflattern, *flatterte herum, herumgeflattert, vb. (h* şi *s) intr.* **1.** *(despre păsări)* a fâlfâi din aripi, a zburătăci. **2.** a flutura; a vântura, a agita.

heru̯mfliegen, *flog herum, herumgeflogen, vb. (s) intr.* a zbura încoace şi încolo; a da o raită; **im Kreis um etwas** ~ a înconjura (ceva) în zbor.

heru̯mfragen, *fragte herum, herumgefragt, vb. (h) intr.* a întreba pe de-a rândul; **überall** ~ a întreba peste tot.

heru̯mfuchteln, *fuchtelte herum, herumgefuchtelt (ich fucht(e)le herum), vb. (h) intr.* a gesticula, a da din mâini, a face gesturi dezordonate.

heru̯mführen, *führte herum, herumgeführt, vb. (h) tr.* a conduce, a duce împrejur, încoace şi încolo; **um die Stadt** ~ a conduce în jurul oraşului; **in der Stadt** ~ a conduce, a călăuzi pe cineva prin întreg oraşul; **einen Graben um den Garten** ~ a săpa un şanţ în jurul grădinii; *(fig.)* **jn. an der Nase** ~ a duce de nas pe cineva; **der Weg führt um den Wald herum** drumul înconjură pădurea, drumul ocoleşte în jurul pădurii.

heru̯mfuhrwerken, *fuhrwerkte herum, herumgefuhrwerkt, vb. (h) intr. (fam.)* a face treabă în gospodărie producând mult zgomot, a trebălui zgomotos.

heru̯mfummeln, *fummelte herum, herumgefummert (ich fumm(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a umbla (mult şi fără rost) cu degetele la ceva; a trebălui (la ceva) fără rezultat evident.

heru̯mgaffen, *gaffte herum, herumgegafft, vb. (h) intr.* a se zgăi, a-şi holba ochii, a se căsca (la ceva).

heru̯mgeben, *gab herum, herumgegeben (du gibst herum, er gibt herum), vb. (h) intr.* **1.** a face să circule în jur; a da din mână în mână. **2.** *(in expr.)* **die Karten** ~ a împărţi cărţile (de joc).

heru̯mgehen, *ging herum, herumgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge primprejur, a colinda, a se plimba, a merge agale; **um die Stadt** ~ a merge în jurul oraşului, a înconjura oraşul; *(fig.)* **jm. um den Bart** ~ a linguşi pe cineva, a umbla cu binişorul pe lângă cineva; **die Wache geht herum** garda face rondul; **eine hohe Mauer geht um die Stadt herum** un zid înalt înconjură oraşul; **dieses Band geht zweimal um den Hut herum** această panglică trece de două ori în jurul pălăriei; *(fig.)* **um den heißen Brei** ~ a se învârti pe lângă ceva, a şovăi, a nu avea curajul să înceapă ceva. **2.** *(fig.)* a circula, a umbla; *(fig.)* **es geht ein Gerücht herum** se spune că..., umblă zvonul că...; *(fig.)* **das geht mir im Kopfe herum** mă urmăreşte ideea, gândul acesta îmi umblă prin cap; **es geht mir wie ein Mühlrad im Kopfe herum** îmi vuieşte capul, mi-e capul calendar, nu ştiu unde-mi este capul; **etwas** ~ **lassen** a face să circule, a da (ceva) din mână-n mână; **die Speisen** ~ **lassen** a face să circule mâncărurile, a servi mâncare tuturor comesenilor.

heru̯mgeistern, *geisterte herum, herumgegeistert, vb. (s) intr.* **1.** *(despre stafii)* a bântui. **2.** *(fig.)* a umbla ca o stafie; a rătăci de colo până colo.

heru̯mgreifen, *griff herum, herumgegriffen, vb. (h) intr.* **1. (um etwas)** a cuprinde ceva în braţe. **2. (nach etwas)** a căuta în jur să apuce (ceva).

heru̯mhacken, *hackte herum, herumgehackt, vb. (h) intr. (auf* cu *dat.)* a pisa, a cicăli (pe cineva).

heru̯mhangen, **heru̯mhängen**, *hing herum, herumgehangen (du hängst herum, er hängt herum), vb. (h) intr.* a atârna în dezordine.

heru̯mhantieren, *hantierte herum, herumhantiert, vb. (h) intr.* a migăli, a răscoli locurile, a-şi face de lucru pe ici, pe colo.

heru̯mhauen, *hieb* (şi *haute) herum, herumgehauen, vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi în jur. **II.** *refl.* a se bate cu toată lumea, a izbi în dreapta şi în stânga; **sich mit jm.** ~ a se bate cu cineva.

heru̯mhocken, *hockte herum, herumgehockt, vb. (h) intr. (austr., elv., reg.)* **1.** a sta jos (fără ocupaţie). **2.** a sta în jurul cuiva sau unui lucru.

heru̯mholen, *holte herum, herumgeholt, vb. (h) tr. (fig., fam.)* a determina (pe cineva) să-şi schimbe părerea; **jn.** ~ a convinge pe cineva.

heru̯mhorchen, *horchte herum, herumgehorcht, vb. (h) intr.* a asculta la toate uşile, a trage cu urechea peste tot.

heru̯mhüpfen, *hüpfte herum, herumgehüpft, vb. (s) intr.* a sări, a sălta încoace şi încolo.

heru̯mhuren, *hurte herum, herumgehurt, vb. (h) intr.* a face sex cu mai mulţi parteneri.

heru̯m|irren, *irrte herum, herumgeirrt, vb. (s) intr.* a rătăci, a pribegi, a umbla fără nici o ţintă, a umbla fără căpătâi; a rătăci de colo colo.

heru̯mjagen, *jagte herum, herumgejagt, vb.* **I.** *tr. (h)* a o ţine într-o goană. **II.** *intr. (s)* a alerga, a galopa primprejur; a alerga încoace şi încolo. **III.** *refl. reciproc (h)* a se goni, a se alerga, a se fugări de colo colo.

heru̯mklettern, *kletterte herum, herumgeklettert, vb. (s) intr.* a umbla căţărându-se.

heru̯mklimpern, *klimperte herum, herumgeklimpert, vb. (h) intr.* a cânta prost la pian.

heru̯mknallen, *knallte herum, herumgeknallt, vb. (h) intr.* a pocni, a plesni, a bubui, a detuna; a trage cu puşca în toate părţile.

heru̯mkneipen, *kneipte herum, herumgekneipt, vb. (h) intr.* a umbla prin toate cârciumile.

heru̯mkommen, *kam herum, herumgekommen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a umbla, a călători, a circula, a colinda; **er ist kaum herumgekommen** aproape că n-a circulat, că n-a fost nicăieri; **als Reporter kommt man viel herum** ca reporter circuli mult. **2.** *(fig.)* a ocoli, a evita; **um eine Erhöhung der Steuern wird man nicht** ~ nu se va putea evita o sporire a impozitelor.

heru̯mkönnen, *konnte herum, herumgekonnt (ich kann herum, du kannst herum, er kann herum), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a putea să facă ocolul. **2.** a putea să se învârtească.

heru̯mkramen, *kramte herum, herumgekramt, vb. (h) intr.* a scotoci.

heru̯mkriechen, *kroch herum, herumgekrochen, vb. (s) intr.* a se târî primprejur, a umbla peste tot locul; *(fig.)* **in allen Winkeln** ~ a scotoci prin toate ungherele.

heru̯mkriegen, *kriegte herum, herumgekriegt, vb. (h) tr.* v. herumbringen **(2).**

heru̯mkugeln, *kugelte herum, herumgekugelt (ich kug(e)le herum), vb.* **1.** *intr. (s) (reg., fig.)* a fi fără căpătâi. **II.** *refl. (h)* a se tăvăli, a se rostogoli pe jos.

heru̯mkurieren, *kurierte herum, herumkuriert, vb. (h) intr.* v. herumdoktern.

heru̯mlagern, *lagerte herum, herumgelagert, vb. (h) intr.* a aşeza tabăra împrejur; a campa, a bivuaca împrejur.

heru̯mlangen, *langte herum, herumgelangt, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a da celor din jur; a face să circule, a oferi la toţi. **II.** *intr.* a ajunge, a fi suficient; **das Band langt nicht um den Hut herum** panglica nu ajunge în jurul pălăriei, nu e suficient de lungă.

heru̯mlaufen, *lief herum, herumgelaufen (du läufst herum, er läuft herum), vb. (s) intr.* a alerga primprejur, a alerga încoace şi încolo, a se învârti de jur împrejur; **um die Ecke** ~ a coti după colţ fugind; **das Rad läuft herum** roata se-nvârteşte; **müßig** ~ a bate uliţele, a umbla fără ţintă, a rătăci încoace şi încolo, a hoinări, a umbla haimana.

heru̯mlegen, *legte herum, herumgelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a aşeza de pe o parte pe cealaltă. **II.** *refl.* a se culca în jur.

heru̯mliegen, *lag herum, herumgelegen, vb. (h* şi *reg. s) intr.* **1.** a înconjura, a sta culcat prin jur, a fi aşezat primprejur; **die ~den Dörfer** satele de primprejur; **die Felder liegen rings um jedes Gehöft herum** ogoarele sunt aşezate în jurul fiecărei gospodării. **2.** a fi aruncat, risipit, împrăştiat peste tot, a sta în dezordine; **die Bücher liegen herum** cărţile sunt împrăştiate peste tot (locul). **3.** a trândăvi.

heru̯mlümmeln, *lümmelte herum, herumgelümmelt (ich lümm(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a sta trântit şi inactiv. **2.** a umbla brambura.

Heru̯mlungerer, *-s, -, m.* haimana; hoinar; vagabond; pierde-vară.

heru̯mlungern, *lungerte herum, herumgelungert, vb. (h) intr.* a umbla haimana, a vagabonda, a cutreiera, a bate drumurile.

heru̯m|machen, *machte herum, herumgemacht, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a pune împrejur, a înfăşura de jur împrejur. **II.** *refl.* a (se) frământa, a se agita.

heru̯m|murksen, *murkste herum, herumgemurkst (du, er murkst herum), vb. (h) intr. (fam.)* a tândăli, a lucra fără spor.

heru̯mnörgeln, *nörgelte herum, herumgenörgelt (ich nörg(e)le herum), vb. (h) intr. (fam.)* a-şi manifesta (mereu) nemulţumirea, a tot obiecta, a cârti.

heru̯mplagen, *plagte herum, herumgeplagt, vb. (h) refl.* a se chinui, a se frământa.

heru̯mprobieren, *probierte herum, herumprobiert, vb. (h) tr.* a tot proba, a tot încerca (ceva).

heru̯mprügeln, *prügelte herum, herumgeprügelt (ich prüg(e)le herum), vb. (h) refl. reciproc* a se bate.

heru̯mquälen, *quälte herum, herumgequält, vb. (h) refl.* v. herumplagen.

heru̯mraten, *riet herum, herumgeraten (du rätst herum, er rät herum), vb. (h) intr.* a încerca, a căuta să ghicească.

heru̯mreden, *redete herum, herumgeredet (du redest herum, er redet herum), vb. (h) tr.* şi *intr.* a sporovăi, a pălăvrăgi, a trăncăni, a flecări; *(impers.)* **es redet sich herum** se vorbeşte (pretutindeni), umblă vorba, se spune.

heru̯mreichen, *reichte herum, herumgereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a face să circule, a da din mână în mână. **II.** *intr.* a cuprinde; **mit der Hand** ~ a cuprinde cu mâna, a ajunge cu mâna pe după ceva.

heru̯mreisen, *reiste herum, herumgereist (du, er reist herum), vb. (s) intr.* a călători peste tot locul, a colinda călătorind; a călători primprejur; **im Lande** ~ a călători prin toată ţara, a cutreiera ţara; **um die Erde** ~ a face ocolul pământului; **viel** ~ a călători mult.

heru̯mreißen, *riss herum, herumgerissen (du, er reißt herum), vb. (h) tr.* **1.** a schimba brusc direcţia, a smuci (ceva); a trage în toate părţile (ceva). **2.** *(fig.)* a zdrobi, a nimici, a doborî; **sein Tod hat mich herumgerissen** moartea lui m-a doborât.

heru̯mreiten, *ritt herum, herumgeritten (du reitest herum, er reitet herum), vb. (s) intr.* **1.** a face călare ocolul, a înconjura călare. **2.** a călări de colo până colo, a se plimba călare;

(fig.) **auf jm.** ~ a călări pe cineva, a supune pe cineva capriciilor sale; a plictisi, a chinui, a face cuiva zile fripte.

herụmrennen, *rannte herum, herumgerannt, vb. (s) intr.* v. herumlaufen.

herụmrühren, *rührte herum, herumgerührt, vb. (h) tr.* a amesteca bine; *(fig.)* a agita, a relua; **wir wollen nicht immer wieder in dieser alten Sache** ~ nu vrem să tot răscolim aceeași poveste trecută.

herụmrütteln, *rüttelte herum, herumgerüttelte (ich rütt(e)le herum), vb. (h) tr.* a scutura.

herụmsagen, *sagte herum, herumgesagt, vb. (h) tr.* a spune la toți.

herụmschauen, *schaute herum, herumgeschaut vb. (h) intr.* v. herumsehen.

herụmschicken, *schickte herum, herumgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a face să circule de jur împrejur. **2.** a trimite în toate părțile.

herụmschieben, *schob herum, herumgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge în toate părțile. **2.** a face să circule de jur împrejur.

herụmschiffen, *schiffte herum, herumgeschifft, vb. (h și s) intr.* **1.** a naviga primprejur, de jur împrejur; **um eine Insel** ~ a face ocolul unei insule (cu un vas). **2.** a se plimba cu vaporul, a umbla, a străbate mările. **3.** *(pop.)* a urina peste tot.

herụmschlagen, *schlug herum, herumgeschlagen (du schlägst herum, er schlägt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a înfășura, a întoarce, a pune ceva în jurul unui lucru; **den Mantel um sich** ~ a se înfășura în manta. **II.** *refl.* a se hărțui; a se încăiera.

herụmschleichen, *schlich herum, herumgeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl. (h)* **1.** a se furișa, a sta la pândă, a pândi; **er hat sich um das Haus herumgeschlichen** s-a furișat, s-a strecurat, a pândit în jurul casei. **2.** a se târî; **er schleicht nur noch herum** abia se mai târăște.

Herụmschlenderer, *-s, -, m.* haimana.

herụmschlendern, *schlenderte herum, herumgeschlendert, vb. (s) intr.* a hoinări, a umbla haimana, hojma, creanga; a rătăci de colo colo.

herụmschleppen, *schleppte herum, herumgeschleppt, vb. (h) tr.* a duce, a căra încoace și încolo.

herụmschlingen, *schlang herum, herumgeschlungen, vb. (h)* **I.** *tr.* a lega împrejur. **II.** *refl.* a se încolăci în jurul...

herụmschmeißen, *schmiss herum, herumgeschmissen (du, er schmeißt herum), vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a arunca în toate părțile. **2.** *(tehn.)* a declanșa, a acționa (o manetă).

herụmschnüffeln, *schnüffelte herum, herumgeschnüffelt (ich schnüff(e)le herum), vb. (h) tr.* **1.** a adulmeca, a căuta prin toate ungherele. **2.** a spiona, a iscodi; **überall** ~ a-și vârî nasul peste tot.

herụmschreien, *schrie herum, herumgeschrien, vb. (h) intr.* **1.** a face gălăgie. **2.** a țipa tot timpul.

herụmschwänzeln, *schwänzelte herum, herumgeschwänzelt (ich schwänz(e)le herum), vb. (h) intr.* **1.** a-și mișca coada, a se gudura, a da din coadă. **2.** *(peior.)* a se gudura, a se linguși. **3.** a se învârti încoace și încolo, foarte satisfăcut de sine însuși. **4.** a se plimba în dreapta și în stânga, a merge alene, a flana; a trage la fit hoinărind.

herụmschwärmen, *schwärmte herum, herumgeschwärmt, vb. (s) intr.* **1.** a roi împrejur; *(despre albine)* **um den Stock** ~ a zbura, a roi în jurul stupului. **2.** a umbla haimana, fără țintă; în dorul lelii. **3.** *(h)* a se entuziasma, a se înflăcăra, a se exalta.

herụmschweifen, *schweifte herum, herumgeschweift, vb. (s) intr. (fig.)* a pribegi, a umbla; a divaga; *(in expr.)* **seine Gedanken ~ lassen** a-și da frâu liber gândurilor.

herụmschwenken, *schwenkte herum, herumgeschwenkt, vb.* **I.** *tr. (h)* a agita, a mișca, a flutura, a fâlfâi, a învârti încoace și încolo; *(la dans)* a schimba direcția, a se învârti. **II.** *intr. (s)* a se învârti, a se răsuci.

herụmschwimmen, *schwamm herum, herumgeschwommen, vb. (s) intr.* **1.** a înota încoace și încolo. **2.** a înconjura înotând.

herụmsegeln, *segelte herum, herumgesegelt (ich seg(e)le herum), vb. (s* și *h) intr.* **1.** a naviga primprejur, de jur împrejur (cu un vas cu pânze sau cu un planor). **2.** a naviga, a plana fără direcție precisă.

herụmsehen, *sah herum, herumgesehen (du siehst herum, er sieht herum), vb. (h) intr.* a-și roti privirile, a se uita de jur împrejur, a privi în jurul său.

herụm sein, *war herum, herum gewesen (ich bin herum, du bist herum, er ist herum), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(despre termene etc.)* a fi trecut; **der Urlaub ist herum** concediul a trecut. **2.** a fi circulat din gură în gură; **die Neuigkeit ist in der ganzen Stadt herum** vestea a circulat în tot orașul.

herụmsenden, *sandte herum, herumgesandt* și *sendete herum, herumgesendet (du sendest herum, er sendet herum), vb. (h) tr.* v. herumschicken.

herụmsetzen, *setzte herum, herumgesetzt (du, er setzt herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) așeza în jur(ul unei mese etc.).

herụmsitzen, *saß herum, herumgesessen (du, er sitzt herum), vb. (h* și *reg. s) intr.* **1.** a sta în jur(ul unei mese etc.). **2.** a sta degeaba; **sitz nicht so herum, tu lieber etwas!** nu sta așa degeaba, mai bine fă ceva!

herụm|spähen, *spähte herum, herumgespäht, vb. (h) intr.* a pândi, a iscodi în jur.

herụm|spazieren, *spazierte herum, herumspaziert, vb. (s) intr.* a se plimba încoace și încolo, a umbla de colo până colo.

herụm|sprechen, *sprach herum, herumgesprochen (du sprichst herum, er spricht herum), vb. (h) tr.* a răspândi, a purta vorbe, a bârfi, a umbla cu vorbe, cu bârfeli; a colporta; *(impers.)* **es hat sich im Dorfe blitzschnell herumgesprochen** (știrea) s-a răspândit cu iuțeala fulgerului în tot satul.

herụm|sprengen, *sprengte herum, herumgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a uda ici și colo. **II.** *intr. (s)* a galopa împrejur.

herụm|springen, *sprang herum, herumgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări încoace și încolo, a zburda, a țopăi. **2.** *(fig.: despre vânt)* a-și schimba direcția; **der Wind springt herum** vântul își schimbă brusc direcția.

herụm|spritzen, *spritzte herum, herumgespritzt (du, er spritzt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a stropi peste tot. **II.** *intr.* a țâșni împrejur, a stropi împrejur.

herụm|stehen, *stand herum, herumgestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* **1. (um etwas)** a sta în preajma unui lucru. **2.** a sta risipit, împrăștiat, a nu sta la locul său. **3.** a-și pierde vremea, a sta gură-cască.

herụm|stehend I. *part. prez.* de la herumstehen. **II.** *adj.* stând gură-cască, stând fără treabă.

herụm|stellen, *stellte herum, herumgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a așeza, a pune în preajmă, a pune împrejur. **2.** a așeza ici și colo.

herụmstöbern, *stöberte herum, herumgestöbert, vb. (h) intr.* a scotoci, a scormoni, a răscoli, a căuta peste tot.

herụmstoßen, *stieß herum, herumgestoßen (du er stößt herum), vb. (h) tr.* și *refl. reciproc* a (se) împinge.

herụm|streichen, *strich, herum, herumgestrichen, vb. (s) intr.* **1.** a hoinări, a vagabonda; a umbla haimana, a umbla în dorul lelii. **2.** a da târcoale; a spiona.

Herụm|streicher, *-s, -, m.* haimana, vagabond, vânturâ-lume.

herụm|streifen, *streifte herum, herumgestreift, vb. (s) intr.* a umbla creanga, a hoinări.

herụm|streiten, *stritt herum, herumgestritten (du streitest herum, er streitet herum), vb. (h) refl.* a se certa, a face gâlceavă, a se sfădi; **wer wird um so etwas ~?** doar n-o să ne certăm pentru așa ceva.

herụm|streuen, *streute herum, herumgestreut, vb. (h) tr.* a presăra, a împrăștia peste tot.

herụm|strolchen, *strolchte herum, herumgestrolcht, vb. (s) intr.* v. herumstreichen **(2).**

herụmsuchen, *suchte herum, herumgesucht, vb. (h) intr.* a căuta, a scormoni, a răscoli, a scotoci, a căuta pretutindeni; **in seinen Taschen** ~ a se scotoci prin buzunare.

herụmtanzen, *tanzte herum, herumgetanzt (du, er tanzt herum), vb. (h* și *s) intr.* a dansa împrejur, peste tot, de colo până colo; **zweimal** ~ a face două tururi (de dans); *(fam.)* **jm. auf der Nase** ~ a-și bate joc de cineva.

herụmtappen, *tappte herum, herumgetappt, vb. (h* și *rar s) intr.* a dibui (prin întuneric).

herụmtasten, *tastete herum, herumgetastet (du tastest herum, er tastet herum), vb. (h) intr.* a pipăi, a dibui, a palpa; **an etwas** ~ a pipăi un lucru pe toate părțile.

herụmtelefonieren, *telefonierte herum, herumtelefoniert, vb. (h) tr.* a telefona mai multor persoane.

herụmtoben, *tobte herum, herumgetobt, vb. (h) intr.* v. herumtollen.

herụmtollen, *tollte herum, herumgetollt, vb. (h) intr.* a zburda, a sări încoace și încolo, a se juca, a alerga nebunește; a face un zgomot asurzitor.

herụmtragen, *trug herum, herumgetragen (du trägst herum, er trägt herum), vb. (h) tr.* **1.** a purta prin jur, a duce de colo până colo. **2.** *(fig.)* a colporta, a difuza, a împrăștia; **Nachrichten** ~ a colporta știri, a purta vorbele.

herụmtreiben, *trieb herum, herumgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a mâna prin jur, a fugări. **II.** *intr. (s)* a pluti la voia întâmplării; **der kleine Kahn trieb auf dem Wasser herum** barca cea mică plutea mânată de apă. **III.** *refl. (h)* a hoinări, a umbla haimana; **sich in allerhand Spelunken** ~ a vagabonda prin tot felul de taverne; *(fam.)* **wo treibst du dich herum?** pe unde-mi umbli?

Herụmtreiber, *-s, -, m.* haimana, vagabond.

herụmtreten, *trat herum, herumgetreten (du trittst herum, er tritt herum), vb. intr.* **1.** *(s)* a se aduna, a păși în jur. **2.** *(h)* **(auf** cu *ac.)* a călca în picioare.

herụmtrödeln, *trödelte herum, herumgetrödelt (ich tröd(e)le herum), vb. (h) intr.* a-și pierde vremea cu nimicuri, a tândăli.

herụmtummeln, *tummelte herum, herumgetummelt (ich tumm(e)le herum), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(in expr.)* **ein Pferd ~ a)** a învârti în loc un cal; **b)** a se plimba călare. **2.** *(in expr.)* **seine Leute** ~ a da mereu de lucru oamenilor săi. **II.** *refl.* a se plimba, a face mișcări, a se învârti; a zburda.

herụmwälzen, *wälzte herum, herumgewälzt (du, er wälzt herum), vb. (h)* **I.** *tr.* a rostogoli în jur, a da de-a dura. **II.** *refl.* a se rostogoli, a se zvârcoli (de colo până colo).

herụmwandeln, *wandelte herum, herumgewandelt (ich wandele herum), vb. (s) intr.* a se plimba.

herụmwandern, *wanderte herum, herumgewandert, vb. (s) intr.* a colinda, a cutreiera.

herụmwenden, *wandte herum, herumgewandt* și *wendete herum, herumgewendet (du wendest herum, er wendet herum), vb. (h) tr.* **1.** a întoarce pe partea cealaltă. **2.** a întoarce pe toate fețele.

herụmwerfen, *warf herum, herumgeworfen (du wirfst herum, er wirft herum), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a arunca, a azvârli de ici colo; *(fig., fam.)* **mit Lügen** ~ a spune la minciuni, a umbla cu minciuni. **2.** a întoarce brusc, a răsturna; **das Pferd** ~ a întoarce brusc calul; **das Steuer** ~ a schimba brusc direcția (bărcii). **II.** *refl.* a se zbate, a se arunca în dreapta și în stânga, a se frământa, a se agita; a se întoarce pe spate.

herụmwickeln, *wickelte herum, herumgewickelt (ich wick(e)le), vb. (h) tr.* a înfășura.

herụmwinden, *wand herum, herumgewunden (du windest herum, er windet herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înfășura, a (se) încolăci.

herụmwirtschaften, *wirtschaftete herum, herumgewirtschaftet (du wirtschaftest herum, er wirtschaftet herum), vb. (h) intr.* **1.** a administra prost, la voia întâmplării, a gospodări fără pricepere. **2.** *(peior.)* a-și face de lucru, a trebălui, a face pe ocupatul.

herụmwühlen, *wühlte herum, herumgewühlt, vb. (h) tr.* **1.** a scotoci, a răscoli, a scormoni continuu. **2.** *(fam.)* a percheziționa.

herụmzanken, *zankte herum, herumgezankt, vb. (h) refl.* a se certa, a se sfădi, a se răfui, a provoca gâlceavă.

herụmzausen, *zauste herum, herumgezaust (du, er zaust herum), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) lua de păr.

herụmzerren, *zerrte herum, herumgezerrt, vb. (h) tr.* a trage încoace și încolo, a smulge, a scărmăna.

herụmziehen, *zog herum, herumgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage de jur împrejur, a trage în jur; **einen Graben um das Feld** ~ a săpa un șanț în jurul ogorului; **eine Hecke um den Garten** ~ a împrejmui o grădină cu gard viu. **2.** a trage încoace și încolo. **3.** *(fig.)* a purta cu vorba, a nu se ține de cuvânt; **jn. mit (falschen) Versprechungen** ~ a purta pe cineva cu vorba, cu făgăduieli (mincinoase). **II.** *intr. (s)* **1.** a vagabonda, a hoinări, a colinda; **er zieht in der Welt herum** colindă în largul lumii. **2.** a-și schimba des domiciliul, a se muta din loc în loc. **III.** *refl. (h)* **1.** a înconjura; a împrejmui; **eine Mauer zieht sich um das Schloss herum** un zid împrejmuiește castelul; castelul este înconjurat de un zid. **2.** *(fig.: în expr.)* **sich mit etwas** ~ a-și bate capul cu ceva.

herụmziehend I. *part. prez.* de la herumziehen. **II.** *adj.* **1.** ambulant. **2.** vagabond.

herụnten *adv. (austr.)* aici jos.

heru̲nter I. *adv.* în jos, jos; **sofort ~ vom Baum!** dă-te imediat jos din pom! **II.** *interj.* jos!; **~ mit dem Verräter!** jos cu trădătorul!; **~ damit!** jos cu ăsta (cu asta)!; **die Hüte ~!** jos pălăria! descoperiți-vă!

heru̲nterbekommen, *bekam herunter, herunterbekommen, vb. (h) tr.* **1.** a reuși să dea jos. **2.** a reuși să scoată. **3.** a reuși să înghită.

heru̲nterbitten, *bat herunter, heruntergebeten (du bittest herunter, er bittet herunter), vb. (h) tr.* a ruga pe cineva să coboare.

heru̲nterblicken, *blickte herunter, heruntergeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos.

heru̲nterbringen, *brachte herunter, heruntergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a coborî, a aduce jos; **bringe mir das Buch herunter** adu-mi cartea jos. **2.** *(fig.)* a slăbi, a prăpădi, a doborî; a ruina; **seine Krankheit hat ihn sehr heruntergebracht** boala l-a dărâmat; **die Wirtschaft ~** a ruina proprietatea, gospodăria, economia.

heru̲nterdrücken, *drückte herunter, heruntergedrückt vb. (h) tr.* a apăsa în jos, a face să scadă; **das Fieber ~** a face să scadă febra.

heru̲nterfahren, *fuhr herunter, heruntergefahren (du fährst herunter, er fährt herunter), vb. (s) intr.* a coborî (cu un vehicul).

heru̲nterfallen, *fiel herunter, heruntergefallen (du fällst herunter, er fällt herunter), vb. (s) intr.* a cădea, a se prăbuși, a se surpa, a fi doborât.

heru̲nterfliegen, *flog herunter, heruntergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura în jos, a se lăsa în jos, a cădea brusc în jos.

heru̲nterfließen, *floss herunter, heruntergeflossen (du, er fließt herunter), vb. (s) intr.* a curge în jos.

heru̲ntergeben, *gab herunter, heruntergegeben (du gibst herunter, er gibt herunter), vb. (h) tr.* a da, întinde (ceva) în jos.

heru̲ntergehen, *ging herunter, heruntergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge în jos, a veni în jos, a cădea brusc în jos. **2.** a scădea, a se micșora.

heru̲ntergekommen I. *part. trec.* de la herunterkommen. **II.** *adj. (fig.)* **1.** slăbit, ruinat, în mizerie; **er ist ganz ~ a)** e complet ruinat, trăiește în mizerie; **b)** e slăbit, prăpădit, demoralizat, fără puteri, cu sănătatea zdruncinată. **2.** stricat, depravat; **ein ganz ~es Subjekt** un stricat, un depravat.

heru̲ntergießen, *goss herunter, heruntergegossen (du, er gießt herunter), vb. (h) tr.* a turna (de sus); *(fam.)* **ein Glas Wein ~** a înghiți, a da de dușcă un pahar cu vin, a bea un pahar de vin pe nerăsuflate.

heru̲ntergleiten, *glitt herunter, heruntergeglitten (du gleitest herunter, er gleitet herunter), vb. (s) intr.* a aluneca în jos.

heru̲nter|handeln, *handelte herunter, heruntergehandelt (ich hand(e)le herunter), vb. (h) tr. (in expr.)* **etwas vom Preise ~** a rupe din preț.

heru̲nter|hängen, *hing herunter, heruntergehangen, vb. (h) intr.* a atârna în jos, a sta agățat.

heru̲nter|hauen, *hieb* sau *haute herunter, heruntergehauen, vb. (h) tr.* a doborî prin lovire; *(fam.)* a lovi, a pălmui (pe cineva); **jm. eine ~** a trage o palmă cuiva.

heru̲nter|heben, *hob herunter, heruntergehoben, vb. (h) tr.* a da jos (o greutate).

heru̲nter|holen, *holte herunter, heruntergeholt, vb. (h) tr.* a aduce jos, a coborî (ceva).

heru̲nterkanzeln, *kanzelte herunter, heruntergekanzelt, vb. (h) tr. (fam.; in expr.)* **jn. ~** a face cuiva morală, a trage cuiva un perdaf.

heru̲nterklappen, *klappte herunter, herunterheklappt, vb. (h) tr.* și *intr.* a (se) lăsa jos, a (se) îndoi, a (se) răsfrânge; a (se) închide, a (se) izbi; **seinen Rockkragen ~** a-și răsfrânge gulerul hainei.

heru̲nterklettern, *kletterte herunter, heruntergeklettert, vb. (s) intr.* a se cățăra jos.

heru̲nterkommen, *kam herunter, heruntergekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni (în) jos, a descinde, a coborî, a se da jos; **komm herunter!** vino jos! coboară! dă-te jos! **2.** *(fig.)* a slăbi, a se prăpădi, a se dărâma, a se moleși; a scăpata, a ajunge în mizerie; a se deprava; **er ist durch Unglücksfälle ganz heruntergekommen** e complet ruinat din cauza nenorocirilor (care s-au abătut asupra lui); **das Kind ist durch die Krankheit ganz heruntergekommen** copilul e complet (sau foarte) slăbit după boală.

heru̲nterkönnen, *konnte herunter, heruntergekonnt (ich kann herunter, du kannst herunter, er kann herunter), vb. (h) intr.* a putea veni jos, a putea coborî.

heru̲nterkühlen, *kühlte herunter, heruntergekühlt, vb. (h) tr. (fig.)* a micșora, a potoli, a reduce (entuziasmul); a (re)aduce la realitate; a diminua, a dezumfla, a face să se stingă.

heru̲nterladen, *lud herunter, heruntergeladen (du lädst herunter, er lädt herunter* și *du ladest herunter, er ladet herunter), vb. (h) tr. (inform.)* a descărca din rețea; **eine Datei ~** a descărca din rețea un fișier; **Grafiken von einem Server ~** a descărca din rețea grafice de la un server.

Heru̲nterladen, *-s, n. sg. (inform.)* descărcare din rețea; **das ~ von Daten** descărcare de date din rețea.

heru̲nterlassen, *ließ herunter, heruntergelassen (du, er lässt herunter), vb. (h) tr.* a lăsa în jos, a trage în jos; **den Vorhang ~** a lăsa perdeaua (sau cortina).

heru̲nterlaufen, *lief herunter, heruntergelaufen (du läufst herunter, er läuft herunter), vb. (s) intr.* a fugi (în) jos, a alerga (în) jos.

heru̲nterleiern, *leierte herunter, heruntergeleiert, vb. (h) tr.* v. herleiern.

heru̲nterlesen, *las herunter, heruntergelesen (du, er liest herunter), vb. (h) tr.* a citi mecanic, monoton, repede.

heru̲nterlügen, *log herunter, heruntergelogen, vb. (h) tr.* a minți cu nerușinare; **er lügt das Blaue vom Himmel herunter** minte de stinge, minte de îngheață apele.

heru̲ntermachen, *machte herunter, heruntergemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lua (sau a da) jos, a scoate. **2.** a lăsa jos. **3.** *(fig.)* a critica aspru, nimicitor; **die Kritiker werden das Buch ~** criticii vor critica cartea cu asprime.

heru̲ntermüssen, *musste herunter, heruntergemusst (ich muss herunter, du musst herunter, er muss herunter), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să se dea jos.

Heru̲nternahme *f. sg.* coborâre.

heru̲nternehmen, *nahm herunter, heruntergenommen (du nimmst herunter, er nimmt herunter), vb. (h) tr.* a lua jos.

heru̲nterpurzeln, *purzelte herunter, heruntergepurzelt (ich purz(e)le herunter), vb. (s) intr.* a se da de-a berbeleacul, a se rostogoli, a se da de-a tumba.

heru̲nterputzen, *putzte herunter, heruntergeputzt (du, er putzt herunter), vb. (h) tr.* v. heruntermachen **(3).**

heru̲nter|reißen, *riss herunter, heruntergerissen (du, er reißt herunter), vb. (h) tr.* **1.** a smulge jos; a rupe, a sfâșia (de pe); **sie hat das Glas mit dem Ärmel heruntergerissen** a dat jos paharul (atingându-l) cu mâneca. **2.** *(fig.)* a uza repede (îmbrăcămintea). **3.** *(fig.)* a critica aspru, nimicitor; **der Kritiker hat das Stück heruntergerissen** recenzentul a criticat aspru piesa. **4.** *(fam.)* a interpreta prea repede (o piesă muzicală).

heru̲nter|rennen, *rannte herunter, heruntergerannt vb. (s) intr.* a alerga în jos.

heru̲nter|rinnen, *rann herunter, heruntergeronnen vb. (s) tr.* a curge în jos.

heru̲nter|rollen, *rollte herunter, heruntergerollt, vb.* **I.** *(s) intr.* a se rostogoli în jos. **II.** *(h) tr.* a desufleca, a da jos rulând.

heru̲nter|rutschen, *rutschte herunter, heruntergerutscht, vb. (s) intr.* a aluneca; *(fam.; în expr.)* **er kann mir den Buckel ~** puțin îmi pasă, nici că-mi pasă.

heru̲nterschaffen, *schaffte herunter, heruntergeschafft, vb. (h) tr.* a aduce, transporta în jos.

heru̲nterschalten, *schaltete herunter, heruntergeschaltet (du schaltest herunter, er schaltet herunter), vb. (h) tr.* a schimba într-o viteză mai mică.

heru̲nterschauen, *schaute herunter, heruntergeschaut, vb. (h) intr.* a privi, a se uita în jos.

heru̲nterschießen, *schoss herunter, heruntergeschossen (du, er schießt herunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împușca, a doborî prin împușcare. **II.** *intr. (s)* **1.** a trage (cu arma) de sus în jos. **2.** *(fig.)* a se precipita, a se repezi în jos; a se năpusti în jos; a cădea ca un trăsnet.

heru̲nterschlagen, *schlug herunter, heruntergeschlagen (du schlägst herunter, er schlägt herunter), vb. (h) tr.* a doborî, a da jos.

heru̲nterschlucken, *schluckte herunter, heruntergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți; *(fig.)* **von ihm werde ich alles ~** lui îi înghit toate, de la el accept orice.

heru̲nterschrauben, *schraubte herunter, heruntergeschraubt, vb. (h) tr.* a micșora; a coborî; **die Lampe ~** a face lumina, lampa mai mică, a coborî fitilul lămpii.

heru̲nterschütteln, *schüttelte herunter, heruntergeschüttelt (ich schütt(e)le herunter), vb. (h) tr.* a da jos scuturând, zgâlțâind.

heru̲ntersehen, *sah herunter, heruntergesehen (du siehst herunter, er sieht herunter), vb. (h) intr.* v. herabsehen.

heru̲nter sein, *war herunter, herunter gewesen (ich bin herunter, du bist herunter, er ist herunter), vb. (s) intr. (fam.)* **1.** *(in expr.)* **er ist herunter** a venit jos, a coborât, e jos. **2.** *(fig.)* **er ist sehr (sau ganz) herunter** a ajuns rău de tot, a decăzut cu totul.

heru̲ntersetzen, *setzte herunter, heruntergesetzt (du, er setzt herunter), vb. (h) tr.* v. herabsetzen.

heru̲nter|spielen, *spielte herunter, heruntergespielt, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a cânta mecanic, a executa mecanic o bucată muzicală. **2.** *(fig.)* a minimaliza, a bagateliza.

heru̲nter|springen, *sprang herunter, heruntergesprungen, vb. (s) intr.* a sări jos.

heru̲nter|steigen, *stieg herunter, heruntergestiegen, vb. (s) intr.* și *tr.* a (se) coborî, a veni jos; **die Stiege ~** a coborî scările.

heru̲nter|stürzen, *stürzte herunter, heruntergestürzt (du, er stürzt herunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge jos, a răsturna. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea vertiginos. **2.** a se repezi în jos, a (se) coborî cu mare iuțeală.

heru̲ntertropfen, *tropfte herunter, heruntergetropft, vb. (h) intr.* a picura (de sus).

heru̲nterwärts *adv. (reg.)* în jos.

heru̲nterwerfen, *warf herunter, heruntergeworfen (du wirfst herunter, er wirft herunter), vb. (h) tr.* a arunca jos.

heru̲nterwirtschaften, *wirtschaftete herunter, heruntergewirtschaftet (du wirtschaftest herunter, er wirtschaftet herunter), vb. (h) tr.* a distruge, a degrada (ceva) prin proastă administrare, gospodărire.

heru̲nter|würgen, *würgte herunter, heruntergewürgt, vb. (h) tr.* a înghiți (ceva) cu mare efort.

heru̲nterziehen, *zog herunter, heruntergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (în) jos. **2.** *(fig.)* a terfeli, a înjosi. **II.** *intr. (s)* a se muta jos.

hervo̲r I. *adv.* înainte, în față. **II.** *interj.* ieșiți (afară)! **~ mit euch!** ieșiți în față! ieșiți la vedere! ieșiți din rând!

hervo̲r|arbeiten, *arbeitete hervor, hervorgearbeitet (du arbeitest hervor, er arbeitet hervor), vb. (h)* **I.** *tr.* a scoate în relief. **II.** *refl.* a-și croi cu trudă un drum: a-și face o situație prin muncă; a se evidenția prin muncă.

hervo̲rblicken, *blickte hervor, hervorgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a privi înainte, a-și arunca privirile înainte. **2.** a privi din spatele unui lucru. **3.** *(fig.)* a se arăta, a apărea (în spatele sau dinăuntrul unui lucru etc.); a ieși la iveală, la lumină.

hervo̲rblühen, *blühte hervor, hervorgeblüht, vb. (s* și *h) intr.* a începe să înflorească.

hervo̲rbrechen, *brach hervor, hervorgebrochen (du brichst hervor, er bricht hervor), vb. (s) intr.* **1.** a se ivi pe neașteptate, a apărea dintr-o dată; **die Sonne bricht aus den Wolken hervor** soarele răzbate printre nori. **2.** a se repezi din. **3.** *(fig.)* a izbucni, a-și ieși din sărite.

hervo̲rbringen, *brachte hervor, hervorgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a da la iveală. **2.** a articula, a rosti; **er konnte kein Wort ~** n-a putut articula nici un cuvânt. **3.** a produce; a crea, a da naștere, a face; **der Baum bringt lauter gute Früchte hervor** pomul face numai fructe bune; **einen guten Eindruck ~** a produce o impresie bună; **Wunder ~** a face minuni.

Hervo̲rbringung, *-en, f.* producere, creare.

hervo̲rdrängen, *drängte hervor, hervorgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge înainte. **II.** *refl.* **1.** a se împinge înainte, a ieși în față înghesuindu-se, a-și croi drum îmbrâncindu-se. **2.** *(fig.)* a se strădui să iasă în evidență, a se strădui să se remarce.

hervo̲rdringen, *drang hervor, hervorgedrungen, vb. (s) intr.* a răzbate afară, a-și face drum înainte.

hervo̲rgehen, *ging hervor, hervorgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși, a apărea (pe neașteptate); **als Sieger aus dem Kampfe ~** a ieși învingător din luptă. **2.** *(fig.)* a-și avea originea, a-și avea începutul, a se produce, a lua naștere. **3.** *(fig.)* a reieși, a rezulta; **daraus geht hervor** de aici rezultă, reiese.

hervo̲rgucken, *guckte hervor, hervorgeguckt, vb. (h) intr.* **1.** a privi, a se uita pe furiș afară. **2.** a ieși, a se arăta; **das Kleid guckt unter dem Mantel hervor** rochia se vede de sub haină.

hervor|heben, *hob hervor, hervorgehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a scoate în evidență, a face să reiasă, a reliefa, a evidenția; **etwas besonders** ~ a evidenția în mod special ceva. **II.** *refl.* a ieși în relief, a se desprinde, a se pune în evidență.

Hervor|hebung, *-en, f.* reliefare, punere în evidență, evidențiere.

hervor|holen, *holte hervor, hervorgeholt, vb. (h) tr.* a scoate din, a lua (ceva de undeva).

hervorkehren, *kehrte hervor, hervorgekehrt, vb. (h) tr.* a arăta, a accentua (ceva); a se făli cu ceva, a scoate ceva la iveală; **seine Fehler** ~ a-și etala greșelile, lipsurile.

Hervorkehrung, *-en, f.* arătare, etalare, punere în evidență.

hervorkeimen, *keimte hervor, hervorgekeimt, vb. (s) intr.* a răsări, a germina, a încolți.

hervorkommen, *kam hervor, hervorgekommen, vb. (s) intr.* a ieși, a se ivi, a se arăta.

hervorkönnen, *konnte hervor, hervorgekonnt (ich kann hervor, du kannst hervor, er kann hervor), vb. (h) intr.* a putea să iasă.

hervorkramen, *kramte hervor, hervorgekramt, vb. (h) tr.* a scoate la iveală prin răscolire.

hervorkriechen, *kroch hervor, hervorgekrochen, vb. (s) intr.* a ieși târându-se.

hervorlangen, *langte hervor, hervorgelangt, vb. (h) tr. (fam.)* v. hervorholen.

hervorlassen, *ließ hervor, hervorgelassen (du, er lässt hervor), vb. (h) tr.* a lăsa să iasă la iveală.

hervorleuchten, *leuchtete hervor, hervorgeleuchtet (du leuchtest hervor, er leuchtet hervor), vb. (h) intr.* **1.** a luci; a străluci, a lumina. **2.** *(fig.)* a reieși, a se vădi; *es leuchtet aus diesem hervor, daß* din aceasta reiese că.

hervorlocken, *lockte hervor, hervorgelockt, vb. (h) tr.* a ademeni să iasă (la iveală).

hervormüssen, *musste hervor, hervorgemusst (ich muss hervor, du musst hervor, er muss hervor), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să iasă.

hervornehmen, *nahm hervor, hervorgenommen (du nimmst hervor, er nimmt hervor), vb. (h) tr.* a lua (din); a scoate (la iveală).

hervorquellen, *quoll hervor, hervorgequollen (du quillst hervor, er quillt hervor), vb. (s) intr.* **1.** a izvorî. **2.** a ieși în afară, a se revărsa.

hervor|ragen, *ragte hervor, hervorgeragt, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a ieși în afară, în relief, a se înălța din, a fi proeminent; **er ragt einen ganzen Kopf über alle hervor** este cu un cap mai înalt decât ceilalți. **2.** *(fig.)* a ieși în evidență, a se distinge.

hervor|ragend I. *part. prez.* de la hervorragen. **II.** *adj.* eminent, proeminent, ales, distins; excelent, deosebit, de frunte; **für ~e Leistungen** pentru realizări excepționale, performanțe excelente; **ein ~er Redner** un orator strălucit, excelent; **in ~er Weise** într-un mod strălucit.

hervor|rauschen, *rauschte hervor, hervorgerauscht, vb. (s) intr. (despre izvoare, râuri)* a ieși vâjâind, murmurând.

hervor|rücken, *rückte hervor, hervorgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a scoate (mai) în față. **II.** *intr. (s)* a ieși înainte, a înainta (din).

Hervor|ruf, *-(e)s, -e. m. (teatru)* chemare la rampă, rechemare în fața cortinei.

hervor|rufen, *rief hervor, hervorgerufen, vb. (h) tr.* **1.** a chema, a striga, a pofti pe cineva să iasă (de undeva). **2.** *(teatru)* a (re)chema la rampă; **den Schauspieler** ~ a chema actorul la rampă. **3.** *(fig.)* a provoca, a da naștere, a suscita, a trezi; a avea ca urmare, a pricinui; **Bewunderung** ~ a stârni admirație.

Hervor|rufen, *-s, n. sg.* **1.** provocare, suscitare, pricinuire. **2.** chemare la rampă. **3.** *(fot.)* developare.

Hervor|rufer, *-s, -, m.* **1.** persoană care provoacă, care pricinuiește. **2.** persoană care cheamă, poftește afară. **3.** *(fot.)* developator, revelator.

Hervor|rufung, *-en, f.* **1.** provocare. **2.** evocare. **3.** pricinuire.

hervorschaffen, *schaffte hervor, hervorgeschafft, vb. (h) tr.* a scoate (din...).

hervorscheinen, *schien hervor, hervorgeschienen, vb. (h) intr.* v. hervorleuchten **(1).**

hervorschießen, *schoss hervor, hervorgeschossen (du, er schießt hervor), vb.* **I.** *tr. (h)* a împușca dindărătul (unui lucru). **II.** *intr. (s)* a se repezi, a da năvală, a da buzna.

hervorschimmern, *schimmerte hervor, hervorgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări, a străluci, a sclipi.

hervorschleichen, *schlich hervor, hervorgeschlichen, vb. (s) intr.* a ieși pe furiș.

hervorsollen, *sollte hervor, hervorgesollt (ich soll hervor, du sollst hervor, er soll hervor), vb. (h) intr.* a trebui, a fi nevoit să iasă la iveală.

hervor|sprießen, *spross hervor, hervorgesprossen (du, er sprießt hervor), vb. (s) intr. (despre plante)* a răsări.

hervor|springen, *sprang hervor, hervorgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări înaintea cuiva, a ieși sărind. **2.** *(fig.)* a ieși în afară, în relief; a se reliefa; a bate la ochi.

hervor|spritzen, *spritzte hervor, hervorgespritzt (du, er spritzt hervor), vb. (s) intr.* a țâșni.

hervor|sprossen, *sprosste hervor, hervorgesprosst (du, er sprosst hervor), vb. (s) intr.* v. hervorsprießen.

hervor|sprudeln, *sprudelte hervor, hervorgesprudelt (ich sprud(e)le hervor), vb. (s) intr.* a țâșni, a izvorî; a se revărsa; **die Worte sprudeln hervor** îi ies vorbele din gură câte zece deodată, îi turuie gura, vorbește foarte repede.

hervor|stechen, *stach hervor, hervorgestochen (du stichst hervor, er sticht hervor), vb. (h* și *s) intr.* **1.** a ieși în afară. **2.** *(fig.)* a ieși în evidență, a ieși în relief, a se distinge.

hervor|stechend I. *part. prez.* de la hervorstechen. **II.** *adj.* evident, bătător la ochi; distins, eminent; remarcabil, proeminent; **~e Merkmale** semne distinctive; **~e Eigenschaften** calități deosebite, remarcabile.

hervor|stehen, *stand hervor, hervorgestanden, vb. (h* și *reg. s) intr.* a fi proeminent, a ieși în afară.

hervor|stehend I. *part. prez.* de la hervorstehen. **II.** *adj.* ieșit în afară, proeminent; bulbucat; **~e Augen** ochi bulbucați; **~e Zähne** dinți ieșiți în afară.

hervor|steigen, *stieg hervor, hervorgestiegen, vb. (s) intr.* a se reliefa, a se evidenția.

hervor|stoßen, *stieß hervor, hervorgestoßen (du, er stößt hervor), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a împrăncî (să iasă) în față; a scoate afară, a arunca afară. **2.** a scoate; **sie stieß klagende Laute hervor** ea scotea sunete plângătoare, sunete de jale. **II.** *intr. (s)* a se năpusti, a se repezi asupra...

hervor|strecken, *streckte hervor, hervorgestreckt, vb. (h) tr.* a întinde (brațul).

hervor|strömen, *strömte hervor, hervorgeströmt, vb. (s) intr. (despre ape)* a ieși, a se revărsa în valuri; *(despre oameni)* a ieși grămadă, a ieși buluc.

hervor|stürzen, *stürzte hervor, hervorgestürzt (du, er stürzt hervor), vb. (s) intr.* a se repezi, a se năpusti.

hervorsuchen, *suchte hervor, hervorgesucht, vb. (h) tr.* **1.** a alege (dintre), a căuta. **2.** *(fig.)* a dezgropa.

hervortauchen, *tauchte hervor, hervorgetaucht, vb. (s) intr.* a ieși din apă, a ieși la suprafața apei; *(fig.)* a-și croi drum, a ieși la lumină.

hervortreiben, *trieb hervor, hervorgetrieben, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge, a mâna înainte. **II.** *intr. (s)* a răsări, a încolți.

hervortreten, *trat hervor, hervorgetreten (du trittst hervor, er tritt hervor), vb. (s) intr.* **1.** a ieși din rând, a înainta. **2.** a ieși de după ceva. **3.** *(fig.)* a ieși în relief, a bate la ochi; a fi evident; **~ lassen** a face să se evidențieze. **4.** a se manifesta, a deveni cunoscut public; **als Sänger** ~ a deveni cunoscut în calitate de cântăreț.

hervortun, *tat hervor, hervorgetan, vb. (h) refl.* a se deosebi, a se evidenția, a se reliefa.

hervorwachsen, *wuchs hervor, hervorgewachsen (du wächst hervor, er wächst hervor), vb. (s) intr.* a crește; a se naște, a se isca, a proveni, a fi generat.

hervorwagen, *wagte hervor, hervorgewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să iasă.

hervorzaubern, *zauberte hervor, hervorgezaubert, vb. (h) tr.* a produce; a scoate la iveală ca prin farmec; a evoca prin farmece, prin vrăji.

hervorziehen, *zog hervor, hervorgezogen, vb. (h) tr.* **1.** a scoate, a trage afară. **2.** *(fig.; în expr.)* **jn. aus der Verborgenheit** ~ a face pe cineva cunoscut, a scoate pe cineva din anonimat.

herwagen, *wagte her, hergewacht, vb. (h) refl.* a îndrăzni să vină.

herwälzen, *wälzte her, hergewälzt (du, er wälzt her), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) rostogoli încoace, a (se) da de-a dura încoace.

herwärts *adv.* încoace.

Herweg, *-(e)s, -e, m.* drum încoace; **auf dem** ~ venind încoace; **Hin- und** ~ drum dus și întors.

herwehen, *wehte her, hergeweht, vb. (h) tr. (despre vânt)* a aduce.

herweisen, *wies her, hergewiesen (du, er weist her), vb. (h)* **I.** *tr.* a îndruma pe cineva încoace. **II.** *intr.* a arăta încoace.

herwenden, *wandte her, hergewandt (du wendest her, er wendet her), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întoarce încoace.

herwerfen, *warf her, hergeworfen (du wirfst her, er wirft her), vb. (h)* **I.** *tr.* a arunca încoace, a arunca aici. **II.** *refl.* **sich über etwas** ~ a se arunca peste ceva (asupra unui lucru).

herwieder *adv.* iarăși, din nou, iar.

herwinken, *winkte her, hergewinkt, vb. (h) tr.* a face (cuiva) semn să vină încoace.

herwollen, *wollte her, hergewollt (ich will her, du willst her, er will her), vb. (h) intr.* a voi să vină încoace.

herwünschen, *wünschte her, hergewünscht, vb. (h) tr.* a dori sosirea (unui lucru, a unei persoane), a dori să vină încoace.

Herz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă, cord; **ein gesundes** ~ o inimă sănătoasă; (și *fig.)* **er hat ein gutes** ~ are inimă bună, e bun la inimă; **er hat ein schwaches** ~ are inima bolnavă, are inima slabă, e slab de inimă; **ein goldenes** ~ o inimă de aur; **er hat ein weiches** ~ are inimă bună, generoasă; **er hat ein weites** ~ are inima deschisă, largă; **ein ~ von Stein** inimă de piatră; **blutenden ~ens** cu inima sângerândă, rănită; **klopfenden ~ens** cu inima cât un purice (de frică); palpitând de emoție (plăcută); **mit allen Fasern seines ~ens** din toată inima, cu toate fibrele ființei sale; **die Dame seines ~ens** stăpâna, doamna inimii lui; **der Kummer frisst** (sau **nagt) an seinem ~en** supărarea, grijile îi mănâncă sufletul; **er drückt mich ans** ~ mă strânge în brațe, la piept; **er ist mir ans ~ gewachsen** m-am atașat de el din toată inima, îl iubesc din tot sufletul; **er hat etwas auf dem ~en** îl apasă ceva, are ceva pe inimă, are o mare rugăminte (de făcut); **es liegt mir schwer auf dem ~en** (chestiunea aceasta) mă apasă greu pe suflet, îmi stă pe conștiință; **es liegt ihm sehr am ~en, dass...** dorește foarte mult ca...; **ihre Zukunft liegt ihm sehr am ~en** îl preocupă foarte mult viitorul ei; **das ist ihm ein Stich durchs** ~ (l-ai rănit) ca și când i-ai fi străpuns inima; **das schneidet einem durchs** ~ asta îți sfâșie inima; **er trägt sie im ~en** o poartă în inimă (în suflet); **jn. ins ~ schließen** a iubi pe cineva, a ține mult la cineva; **es trifft mich ins** ~ mă lovește drept în inimă; **er schämte sich bis ins ~ hinein** s-a rușinat până-n fundul sufletului; **mit ~ und Hand** cu totul, cu trup și suflet, cu vorba și cu fapta; **das ist nach meinem ~en** aceasta este după dorința inimii mele; **ohne** ~ fără inimă; **es wird ihm enge** (sau **schwer) ums** ~ i se strânge inima; **wie ist es dir ums ~?** ce simți? **es wurde ihm leichter ums** ~ i s-a luat o piatră de pe inimă, răsuflă și el mai ușurat; **er spricht, wie es ihm ums ~ ist** vorbește după cum îi dictează inima; **sie trägt ein Kind unter dem ~en** poartă un copil în pântece, e însărcinată; **ich kann es nicht übers** ~ **bringen** nu mă lasă inima; **er spricht vom ~en** vorbește deschis, din inimă; **von ~en gern** cu plăcere, din toată inima; **es kommt ihm vom ~en** vine din inimă; pornește din inimă; **ich nehme es mir zu ~en** o pun la suflet, îmi fac inimă rea; **aus tiefstem ~en** din adâncul inimii; **aus vollem ~en** din toată inima, fără nici o rezervă; **mit willigem ~en** cu dragă inimă, cu plăcere; **ich wünsche von ganzem ~en** (o) doresc din toată inima; **das ~ blutet mir** mi se rupe inima; **das brach ihm das** ~ aceasta i-a sfâșiat inima; **er bricht ~en** frânge inimi; **sie hat ihr ~ entdeckt** s-a trezit la dragoste, înflorește dragostea în inima ei; **ich kann zu diesem Menschen kein ~ fassen** nu mă pot apropia (sufletește) de acest om; **ich habe nicht das ~ dazu** nu mă lasă inima; **er hat das ~ auf der Zunge** ce-i în gușă-i și-n căpușă, e sincer, nu-și pune lacăt la gură; **er hängt sein ~ daran** își pune toată inima, se dedică în întregime; **das ~ klopft mir** îmi bate inima; **sein ~ ist schwer** îi este inima grea; **es macht mir das ~ schwer** aceasta mă întristează; **sein ~ verlieren (an jn.)** a se îndrăgosti (de cineva); **es tut einem das ~ weh** ți se strânge inima, te doare inima; **das ~ krampft sich mir zusammen** mi se strânge inima; **dem Zuge ihres ~ens folgend** ascultându-și îndemnul inimii, procedând după cum îi dictează inima. **2.** *(fig.)* curaj, vlagă; **sich** *(dat.)* **ein ~ fassen** a-și lua inima în dinți; **er hat das ~ am rechten Fleck** e inimos. **3.** centru al unui lucru, inimă a unui lucru; **im ~en Rumäniens** în inima României. **4.** cupă (la jocul de cărți); **zwei ~ spielen** a juca două cupe; **eine ~en-Zehn** un zece de cupă. **5.** *(tehn.)* toc, inimă de antrenare. **6.** *(metal.)* miez al minereului. **7.** *(mar.)* inimă a cablului. **8.** *(bot.)* inimă a lemnului.

Herz|ader, *-n, f. (anat.)* aortă.

herzählen, *zählte her, hergezählt, vb. (h) tr.* a enumera.

Herzählung, *-en, f.* enumerare.
herz|allerliebst *adj.* scump, drag, drăguț, prea drăguț.
Herz|allerliebste, *-n, -n (ein Herzallerliebster) m.* și *f.* iubit(ă).
Herz|aneurysma, *-s, -ta, n. (med.)* anevrism al cordului.
Herz|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* atac de cord.
herz|an|strengend *adj.* istovitor, obositor.
Herz|apfel, *-s, m. sg. (în expr.)* **mein ~!** dragă, dragul meu! inimioara mea!
Herz|asthma, *-s, n. sg. (med.)* astm cardiac.
herzaubern, *zauberte her, hergezaubert, vb. (h) tr.* a aduce, a chema prin farmece, prin vrăji.
Herzbändiger, *-s, -, m.* seducător, cuceritor de inimi.
Herzbeklemmung, *-en, f.* **1.** *(med.)* opresiune precordială, senzație de strânsoare în regiunea cardiacă. **2.** *(fig.)* strângere de inimă, grijă, teamă.
herzberückend *adj.* v. herzbetörend.
Herzbeschreibung, *-en, f.* cardiografie.
Herzbeschwerden *pl.* afecțiuni cardiace, probleme cu inima.
herzbetörend *adj.* încântător, seducător, fermecător, care te vrăjește.
Herzbeutel, *-s, -, m. (anat.)* pericard.
Herzbeutel|entzündung, *-en, f. (med.)* pericardită.
Herzbeutelwassersucht *f. sg. (med.)* pericardită exsudativă.
herzbewegend *adj.* mișcător, înduioșător, emoționant.
Herzbinke(r)l, *-s, -, n.* v. Herzpinke(r)l.
Herzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* frunză tânără, nedezvoltată, din mlezul, din inima plantei (la salată verde etc.). **2.** *(bot.)* șopârliță albă *(Parnassia).* **3.** *(fig.)* inimioară, drăguță; **mein ~** scumpa mea, iubita, mea, inimioara mea. **4.** *(înv.)* diafragmă. **5.** cupă, tobă (la jocul de cărți).
Herzblättchen, *-s, -, n. dim.* de la Herzblatt **(1, 2, 3).**
Herzblock, *-(e)s, -blöcke, m. (med.)* blocaj cardiac.
Herzblume, *-n, f. (bot.)* cercelii-doamnei *(Dicentra spectabilis).*
Herzblut, *-(e)s, n. sg. (poet.)* propriul sânge; **er hat die Treue mit seinem ~ besiegelt** și-a consfințit credința (fidelitatea) cu propriul sânge.
Herzbräune *f. sg. (med.)* anginâ pectorală.
herzbrechend *adj.* mișcător, sfâșietor, zguduitor, înduioșător, care-ți frânge inima.
Herzbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* scândură din inima lemnului.
Herzbube, *-n, -n, m.* valet de cupă *(la jocul de cărți).*
Herzchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Herz **(1)** (și *fig.)* inimioară. **2.** *(peior.)* persoană naivă, credulă; prostuță.
Herzdame, *-n, f.* damă de cupă *(la jocul de cărți).*
Herzdampf, *-(e)s, m. sg. (med.)* astm cardiac.
Herzdrücken, *-s, n. sg. (pop.)* **1.** strângere de inimă; apăsare pe inimă. **2.** *(fig.)* mâhnire adâncă.
herzeigen, *zeigte her, hergezeigt, vb. (h)* **I.** *tr.* a arăta. **II.** *intr.* a arăta încoace.
Herze, *-ns, -n, n. (înv., poet.)* inimă.
Herz|einzige, *-n, m. sg.* iubit; **mein ~r** mult iubitul meu.
Herzeleid, *-(e)s, n. sg. (poet.)* mâhnire, întristare, amărăciune, durere; **er tut mir ein ~ an** îmi produce mâhnire, mă întristează; **er tut ihm das gebrannte ~ an** îl torturează, îl chinuiește cumplit; **vor Kummer und ~ sterben** a muri de mâhnire, de durere.
herzen, *herzte, geherzt (du, er herzt), vb. (h) tr. și refl.* a (se) alinta, a (se) mângâia, a (se) răsfăța, a (se) dezmierda, a (se) îmbrățișa; **sie herzten und küssten sich** se îmbrățișau și se sărutau.
Herzens|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de inimă (de dragoste); chestiune intimă.
Herzens|angst, *-ängste, f.* îngrijorare, teamă, neliniște, anxietate, spaimă.
Herzensbedürfnis, *-ses, -se, n.* dorință, imbold al inimii.
Herzensbrecher *-s, -, m.* bărbat cu mult succes la femei.
Herzensbruder, *-s, -brüder, m.* frate drag.
Herzensdieb, *-(e)s, -e, m.* seducător, ademenitor.
Herzens|ergießung, *-en, f.*, **Herzens|erguss**, *-es, -güsse, m.* efuziune, mărturisire venită din inimă, ușurare a inimii, revărsare a inimii.
Herzensfreude, *-n, f.* bucurie mare, sinceră; bucurie venită din inimă.
Herzensfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* amic(ă) intim(ă), prieten(ă) bun(ă).
herzensfroh *adj.* fericit, foarte vesel; **er war ~** era beat de fericire.
Herzensgrund, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **aus ~ a)** din toată inima, din adâncul inimii; **b)** cu toată convingerea.
herzensgut *adj.* prea bun; **ein ~er Mensch** un om din cale afară de bun, de cumsecade, bun ca pâinea caldă.
Herzensgüte *f. sg.* bunătate mare; **haben Sie die ~** fiți așa de bun.
Herzensjunge, *-n, -n, m.* dragul mamei, copil preferat; **mein ~** scumpul meu copil.
Herzenskind, *-(e)s, -er, n.* copil drag, puiul mamei, drăgutul mamei.
Herzenskönigin, *-nen, f.* regină a inimii; **meine ~** iubita mea, stăpâna inimii mele.
Herzenskummer, *-s, m. sg.* durere intensă (ascunsă), mâhnire, regret intim(ă), tainic(ă).
herzenskundig *adj. (fig.)* cunoscător de inimi, cunoscător de oameni.
Herzenslust *f. sg.* bucurie mare; **nach ~** după pofta inimii.
Herzensmann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* bărbat, soț adorat; **mein ~** iubitul meu bărbățel.
Herzensmeinung, *-en, f.* părere sinceră, sfat sincer.
Herzensnot, *-nöte, f.* v. Herzensangst.
Herzensqual, *-en, f.* chin sufletesc, mâhnire adâncă.
Herzenssache, *-n, f.* chestiune intimă; **das ist ~** aceasta este o chestiune intimă, aceasta este o chestiune de dragoste; *(fig.)* **das ist keine ~ für mich** aceasta nu e o problemă care să mă preocupe.
Herzens|sprache, *-n, f.* îndemn al inimii, șoapte ale inimii.
Herzens|trost, *-(e)s, m. sg.* mângâiere mare, consolare sufletească.
Herzenswunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* dorință arzătoare.
Herz|entzündung, *-en, f. (med.)* carditâ.
herz|erfreuend, **herz|erfreulich** *adj.* îmbucurător, care îți înveselește inima.
herz|ergreifend *adj.* înduioșător, mișcător, emoționant.
herz|er|hebend *adj.* înălțător, măreț, grandios.
herz|er|heiternd *adj.* îmbucurător, înviorător.
Herz|erkrankung, *-en, f.* boală de inimă, afecțiune cardiacă.
herz|erquickend *adj.* v. herzerheiternd.
herz|erschütternd *adj.* zguduitor, impresionant, emoționant.
herz|erwärmend *adj.* v. herzerheiternd.
herz|erweichend *adj.* înduioșător, mișcător.
Herz|erweichung, *-en, f. (med.)* ramolisment cardiac.
Herz|erweiterung, *-en, f. (med.)* cord mărit.
Herzfäule *f. sg. (bot.)* boală prin care frunzele din centrul plantei se îngălbenesc și cad.
Herzfehler, *-s, -, m. (med.)* leziune valvulară cardiacă.
Herzfell, *-(e)s, -e, n. (anat.)* pericard.
Herzfieber, *-s, n. sg.* friguri cardiace.
Herzflimmern, *-s, n. sg. (med.)* fibrilații cardiace.
herzförmig *adj.* **1.** în formă de inimă. **2.** *(bot.)* cordat, de forma inimii.
herzfreudig *adj.* cu dragă inimă.
Herzgegend, *-en, f.* zona inimii.
Herzgeliebte, *-n, -n (ein Herzgeliebter), m.* și *f.* iubit(ă).
Herzgeräusch, *-es, -e, n. (med.)* suflu cardiac.
Herzge|spann, *-(e)s, -e, n. (pop.; reg.)* v. Herzspann.
Herzge|spannkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* talpa-gâștei *(Leonurus cardiaca).*
Herzge|sperr, *-(e)s, -e, n.* v. Herzgespann.
Herzge|spiel, *-(e)s, -e, n.* amică, prietenă, camaradă.
herzgewinnend *adj.* simpatic, captivant, afabil.
Herzgift, *-(e)s, -e, n.* toxine care acționează asupra inimii.
Herzgrube, *-n, f. (anat.)* partea superioară a epigastrului, regiunea apendicelui xifoid; lingura pieptului.
Herzgrund, *-(e) s, -gründe, m.* v. Herzensgrund.
herzhaft *adj.* **1.** curajos, brav, voinic, de treabă, de ispravă, destoinic, cumsecade; temerar. **2.** zdravăn; **~ zugreifen** a se apuca zdravăn de treaba, cu toată inima; **einen ~en Schluck tun** a trage o înghițitură bună. **3.** *(cul., reg.)* hrănitor și bine condimentat; picant.
Herzhaftigkeit *f. sg.* curaj, bărbăție, temeritate.
Herzhaltefeder, *-n, f. (orlog., mec. fină)* arc de reținere a inimii.
Herzhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocănel al inimii.
Herzhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* endocardită.
Herzhöhle, *-en, f.* cavitate a cordului.
herziehen, *zog her, hergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage încoace. **II.** *intr. (s)* **1.** a se muta încoace. **2. (vor jm.)** a merge (înaintea cuiva), a preceda (pe cineva). **3.** *(fig.; în expr.)* **über jn. ~** a defăima pe cineva, a se năpusti asupra cuiva.
herzig *adj. (reg.)* drăgălaș, drăguț.
Herz|igel, *-s, -, m. (zool.)* arici de mare în formă de inimă *(Atelostomata).*
Herz|infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct miocardic.
Herz|innenhaut, *-häute, f. (med.)* endocard.
Herz|innenhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* endocardită.
herz|innig *adj.* și *adv.* din adâncul inimii, cu dragă inimă, din toată inima.
Herz|insuffizienz [-tsiɛnts], *-en, f. (med.)* insuficiență cardiacă.
Herzkammer, *-n, f. (anat.)* ventricul.
Herzkausche, *-n, f. (mar.)* rodanță în formă de inimă.
Herzkirsche, *-n, f. (hort.)* cireașă pietroasă.
Herzklappe, *-n, f. (anat.)* valvulă cardiacă.
Herzklappenfehler, *-s, -, m. (med.)* leziune a valvulelor cordului.
Herzklaps, *-es, -e, m.* sincopă cardiacă; atac de cord.
Herzklaue, *-n, f. (metal.)* gheară de prindere în formă de inimă.
Herzklemme *f. sg. (med.)* spasm cardiac.
Herzklopfen, *-s, n. sg.* bătaie de inimă; palpitații; **ich habe ~** îmi bate inima tare; **ich bekomme ~, wenn ich daran denke** îmi bate inima când mă gândesc la asta.
Herzknorpel, *-s, -, m. (anat.)* inel fibros al cordului.
Herzkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză creață (varietate de *Brassica oleracea* L.).
Herzkönig, *-(e)s, -e, m. (la jocul de cărți)* rigă de cupă.
Herzkontrolle, *-n, f.* examen cardiac, control al inimii.
Herzkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* spasm cardiac, presiune cardiacă.
herzkrank *adj.* bolnav, suferind de inimă, cardiac.
herzkränkend *adj.* întristător, deprimant, mâhnitor.
Herzkrankheit, *-en, f.* boală de inimă, de cord.
Herzkranzgefäße *pl. (med.)* vase coronariene.
Herzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* roiniță *(Melissa officinalis).*
Herzkurve [-və și -fə], *-n, f. (mat.)* cardioid.
Herzlähmung, *-en, f. (med.)* paralizie a cordului, asistolie.
Herzlappen, *-s, -, m.* v. Herzohr.
Herzleid, *-(e)s, n. sg.* v. Herzeleid.
Herzleiden, *-s, -, n. (med.)* afecțiune cardiacă.
herzleidend *adj.* suferind de inimă.
Herzleitweite, *-n, f. (ferov.)* distanță de conducere a inimii.
herzlich 1. *adj.* drăguț, cordial, sincer, afabil, drăgălaș, prietenos, amabil, politicos; **~e Worte** cuvinte cordiale; **~e Glückwünsche** sincere felicitări. **II.** *adv.* mult, foarte; **~ gern** foarte bucuros; **er lacht ~** râde cu poftă; **es tut mir ~ leid** îmi pare foarte rău, regret din suflet; **~ schlecht** foarte rău, nespus de rău.
Herzlichkeit, *-en, f.* amabilitate, cordialitate; **in aller ~** cu toată prietenia, amabilitatea.
herzlieb *adj.* foarte drag, prea iubit.
Herzliebchen, *-s, -, n.* v. Herzchen.
Herzliebste, *-n, -n (ein Herzliebster), m.* și *f.* v. Herzgeliebte.
herzlos *adj.* **1.** fără inimă, nesimțitor. **2.** laș, poltron.
Herzlosigkeit, *-en, f.* lipsă de sensibilitate; cruzime.
Herzmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi cardiac, miocard.
Herzmuskel|ent|artung, *-en, f. (med.)* degenerescență a miocardului.

herznagend *adj.* care provoacă remuşcări, care mustră cugetul.
Herzneigung, *-en, f. (ferov.)* tangentă a inimii de încrucişare.
Herznerv [-nɛrf], *-s, -en, m. (med.)* nerv cardiac.
Herznevrose [-vro:-], *-n, f. (med.)* nevroză cardiacă.
Herz|ober, *-s, -, m.* valet de cupă, de inimă *(la jocul de cărţi)*.
Herzog, *-(e)s, -e* (şi *-zöge), m.* duce, conducător de oşti.
Herzogin, *-nen, f.* ducesă.
herzoglich *adj.* princiar, ducal.
Herzogs|titel, *-s, -, m.* titlu de duce.
Herzogswürde *f. sg.* demnitate de duce.
Herzogtum, *-(e)s, -tümer, n.* ducat, principat.
Herz|ohr, *-(e)s, -en, n. (anat.)* auricul.
Herzpinke(r)l,*-s, -, n. (reg., fam.)* favorit, copil preferat, inimioară dragă, scumpă.
Herzpochen, *-s, n. sg.* v. Herzklopfen.
Herzrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* excentric în formă de inimă.
Herzriss, *-es, -se, m. (med.)* ruptură de cord.
Herzschaber, *-s, -, m. (metal.)* răzuitor lat.
Herzschall|aufzeichner, *-s, -, m. (med.)* cardiofonograf.
herzschlächtig *adj.* **1.** suferind de palpitaţii. **2.** *(pop.)* cu năduşeală, cu năduf; *(despre cai)* cu tignafes.
Herzschlächtigkeit *f. sg.* năduf, dispnee cardiacă; *(la cai)* tignafes.
Herzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** bătaie a inimii; **der ~ stockte ihr** nu-i mai bătea inima. **2.** *(med.)* stop cardiac; **plötzlich am ~ sterben** a muri subit de stop cardiac.
herzschlägig *adj.* v. herzschlächtig.
Herzschrittmacher, *-s, -, m. (med.)* stimulator cardiac, pacemaker.
Herzschwäche, *-n, f. (med.)* insuficienţă cardiacă.
Herz|spann, *-(e)s, -spänne, n. (med.)* cardialgie, durere de inimă.
Herz|spender *-s, -, m. (med.)* donator de cord (pentru transplant).
Herz|spezialist, *-en, -en, m.* specialist în boli de inimă, cardiolog.
Herz|spitzen|stoß, *-es, -stöße, m. (med.)* şoc apexian.
herz|stärkend *adj.* întăritor de inimă, cardiotonic.
Herz|stärkung *-en, f.* întărire a inimii, întremare a inimii.
Herz|stärkungsmittel, *-s, -, n.* medicament întăritor, tonic cardiac, cardiotonic.
Herz|stechen, *-s, n. sg.* înţepătură la inimă; junghi precardiac.
Herz|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** străpungere a inimii. **2.** v. Herzstechen.
Herz|still|stand, *-(e)s, -stände, m. (med.)* stop cardiac.
Herz|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură în inimă. **2.** pulsaţii ale inimii. **3.** *(fig.)* lovitură de graţie.
Herz|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ferov.)* inimă de încrucişare, de macaz, de schimbător de cale. **2.** *(tehn.)* inimă. **3.** culisor al fermoarului.
Herz|stück|spitze, *-n, f. (ferov.)* vârf al inimii de încrucişare; **mathematische ~** vârf matematic al inimii de încrucişare.
Herztätigkeit *f. sg. (med.)* activitate cardiacă.
Herzton, *-(e)s, -töne, m. (med.)* zgomot cardiac.
Herztransplantation, *-en, f. (med.)* transplantare de cord.
Herztrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mugure terminal, ramură. lăstar principal.
Herztropfen *pl. (med.)* picături pentru inimă.
herzu *adv.* pe aici, aici.
herzukommen, *kam herzu, herzugekommen, vb. (s) intr.* a veni aici, a veni la, a veni acolo; a se adăuga.
Herz|um|steuerung, *-en, f. (tehn.)* inversare a şurubului conducător.
Herzverfettung *f. sg. (med.)* degenerescenţă grăsoasă a inimii.
Herzvergrößerung, *-en, f. (med.)* mărire a inimii, hipertrofie cardiacă.
Herzverpflanzung, *-en, f. (med.)* transplant de cord.
Herzversagen, *-s, n. sg.* stop cardiac.
herzvoll *adj.* cordial; **~e Grüße** salutări cordiale.
Herzwasser, *-s, n. sg. (med.)* pericarditâ exsudativă sau seroasă, epanşament cardiac.
Herzwassersucht *f. sg. (med.)* anasarcă.
Herzweh, *-(e)s, n. sg.* **1.** dureri de inimă. **2.** *(fig.)* mâhnire.
Herzwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** *(entom.)* vierme cardiac (omidă de *Mamestra brassicae*). **2.** *(fig.)* vierme rozător.
Herzwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină principală, rădăcină pivotantă.
herz|zer|reißend, herz|zerschneidend *adj.* sfâşietor.
Herz|ziegel, *-s, -, m. (constr.)* ţiglă cu jgheaburi, ţiglă de Marsilia.
Hese, *-n, f. (vân.)* tendon deasupra genunchiului posterior (la animale săritoare).
Hespe, *-n, f.* **1.** cârlig, cui de undiţă. **2.** v. Haspe.
Hesse, *-n, -n, m.* locuitor din Hessen.
hessisch *adj.* din Hessen.
Hessling, *-s, -e, m.* denumire a mai multor peşti.
Hester [-ste], *-n, f. (reg.)* cotofană.
Hesychast, *-en, -en, m. (bis.)* izihast.
Hetäre, *-n, f.* hetairă, curtezană.
Hetärie, *-n* [-ri:ən], *f. (ist.)* eterie, confrerie, asociaţie, societate politică (în Grecia).
heterodox *adj.* eterodox.
Heterodoxie *f. sg.* eterodoxie.
heterogen *adj.* eterogen, diferit, de origine diferită, de gen deosebit; *(ec.)* **~e Manufaktur** manufactură eterogenă; *(inform.)* **~es Netzwerk** reţea eterogenă.
Heterogen(e)ität, *-en, f.* eterogenitate.
heteromorph(isch) *adj.* eteromorf, cu forme deosebite.
Heteronomie *f. sg.* eteronomie.
Heterophyllie *f. sg. (bot.)* heterofilie, prezenţă a unor frunze de forme deosebite la o plantă.
Heterosis *f. sg. (bot.)* heteroză.
heterotroph *adj. (bot.)* heterotrof; **~e Pflanze** plantă heterotrofă.
Hethiter, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f. (ist.)* hitit(ă).
Hetman, *-s, -e* (şi *-s), m. (ist.)* hatman (la cazaci).
Hetmanschaft *f. sg. (ist.)* funcţie de hatman, hătmănie.
Hetschepetsch, *-en, f.*, **Hetscherl**, *-s, -, n. (reg.)* v. Hagebutte.
Hettel, *-n, f. (reg.)* capră; iadă.
Hetz, *(rar) -en, f. (austr., fam.)* petrecere, chef, plăcere, veselie.
Hetz|artikel, *-s, -, m.* articol (de ziar) aţâţător, instigator.
Hetzblatt, *-(e)s, -blätter, n.* gazetă, foaie instigatoare.
Hetze, *-n, f.* **1.** goană, hăituială. **2.** asmuţire. **3.** *(fig.)* persecuţie. **4.** *(vân.)* goană, hăituială, vânătoare cu hăitaşi, cu gonaci. **5.** *(vân.)* ceată de gonaci, de hăitaşi: haită de câini. **6.** *(reg.)* chef, petrecere zgomotoasă, veselie.
hetzen, *hetzte, gehetzt (du, er hetzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a goni, a hăitui; **er hetzt mich** mă goneşte din urmă; **er hetzt ihn zu Tode** îl fugăreşte până la moarte; *(fig.)* **mit allen Hunden gehetzt sein** a fi uns cu toate alifiile, a fi un şiret şi jumătate, a fi trecut prin ciur şi prin dârmon. **2.** a asmuţi; **die Hunde auf einen Dieb ~** a asmuţi câinii pe urmele unui hoţ. **3.** *(fig.)* a aţâta, a întărâta, a instiga; **er hetzt die Leute aufeinander** aţâţă oamenii unii împotriva altora. **4.** *(fig.)* a persecuta, a chinui. **II.** *intr. (gegen jemanden)* a aţâta, a face agitaţie (contra cuiva). **III.** *refl.* a se grăbi, a fi în veşnică goană.
Hetzer, *-s, -, m.* **1.** *(vân.)* gonaci, bătăiaş, hăitaş. **2.** aţâţător, instigator.
Hetzerei, *-en, f.* **1.** aţâţare, instigare. **2.** hăituială; alergătură. **3.** şicană; vexaţiune, ofensă.
hetzerisch *adj.* **1.** aţâţător, instigator. **2.** şicanator, vexatoriu.
Hetzfeldzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* campanie de aţâţare, de provocare.
Hetzhund, *-(e)s, -e, m.* câine gonaci, copoi, câine de vânătoare; câine poliţist.
Hetzjagd, *-en, f.* **1.** vânătoare cu gonaci, cu hăituială. **2.** *(fig.)* hăituială, goană, alergare nebună, grabă mare; **es war die reinste ~** a fost curată hăituială, a fost o goană nebună.
Hetzjournalist [-ʒur-], *-en, -en, m.* ziarist instigator.
Hetzkampagne [-kampanjə], *-n, f.* campanie de aţâţare, de instigare.
Hetzleine, *-n, f. (vân.)* lesă pentru câini gonaci.
Hetzparole, *-n, f.* lozincă, deviză aţâţătoare, provocatoare.
Hetzpeitsche, *-n, f.* bici de gonaci, biciuşcă, gârbaci; *(fig.)* **mit der ~ hinter jm. her sein** a mâna pe cineva de la spate cu biciul, a goni pe cineva cu biciul.
Hetzrede, *-n, f.* cuvântare aţâţătoare, discurs provocator.
Hetzriemen, *-s, -, m.* v. Hetzleine.
Hetzschrift, *-en, f.* pamflet, manifest, diatribă.
Hetz|unternehmen, *-s, -, n.* campanie de aţâţare.
Hetz|zeit, *-en, f. (vân.)* sezon pentru hăituială.
Heu, *-(e)s, n. sg.* fân; **~ mähen** (sau **machen**) a cosi fânul; **ins ~ fahren** (sau **gehen**), **~ machen** a strânge, a aduna fânul, a căra fânul; *(fig.)* **er hat Geld wie ~** are mulţi bani, are bani ca pleava, e putred de bogat; **er hat kein ~ im Kopf** nu e prost deloc; **er hat sein ~ herein** (sau **im Trockenen**) s-a pus la adăpost, e în siguranţă.
heu|artig *adj.* ca fânul.
Heu|asthma, *-s, n. sg. (med.)* astm de fân (alergic).
heubar *adj.* bun de cosit.
Heubauch, *-(e)s, -bäuche, m.* pântece umflat (la cai).
Heubaum, *-(e)s, -bäume, m. (agr.)* prepeleac.
Heubinder, *-s, -, m.* snopar, omul care leagă snopii.
Heublume, *-n, f. (bot.)* floare de fân.
Heuboden, *-s, -* (şi *-böden), m.*, **Heubühne**, *-n, f.* **1.** pod de fân, şopron. **2.** *(iron.)* galerie la teatru, cucurigu.
Heubund, *-(e)s, -e*, **Heubündel**, *-s, -, n.* legătură de fân.
Heuch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* somon *(Salmo hucho* L.).
Heuchelei, *-en, f.* făţărnicie, ipocrizie; prefăcătorie.
heucheln, *heuchelte, geheuchelt (ich heuch(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* a simula, a se preface; a fi făţarnic, ipocrit; **Liebe ~** a simula dragostea.
Heucheltränе, *-n, f.* lacrimi simulate, plâns prefăcut, lacrimi de crocodil.
Heuchеltum, *-(e)s, n. sg.* prefăcătorie, ipocrizie, făţărnicie.
Heuchler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* făţarnic(ă), ipocrit(ă), prefăcut(ă); simulant(ă).
heuchl(er)isch *adj.* făţarnic, ipocrit; prefăcut, simulant.
Heudiele, *-n, f.* v. Heuboden **(1).**
Heudiemen, *-s, -, m. (reg.)* gireadă, claie de fân, căpiţă de fân.
heuen, *heute, geheut, vb. (h) intr.* a cosi fânul; a strânge fânul, a face fânul.
heuer *adv. (reg.)* anul acesta, ăst an.
Heuer[1], *-s, -, m.* **1.** cosaş de fân. **2.** *(reg.)* arendaş.
Heuer[2], *-n, f.* **1.** *(mar.)* soldă a mateloţilor. **2.** *(reg.)* arendă.
Heuerbaas, *-es, -e, m. (mar.)* persoană care recrutează marinari, recrutor de marinari.
Heuerbüro, *-s, -s, n. (mar.)* birou de angajare pentru marinari.
Heuergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* arvună, acont. **2.** *(reg.)* chirie, arendă.
Heuergeschäft, *- (e)s, -e, n.* v. Hoffnungskauf.
Heuerin, *-nen, f.* femeie care adună fânul.
Heuerling[1], *-s, -leute, m.* arendaş care plăteşte arenda prin zile-muncă.
Heuerling[2], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** peşte din acest an. **2.** lăstar de vie de un an.
Heuermann, *-(e)s, -leute, m.* v. Heuerling[1].
heuern, *heuerte, geheuert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a angaja (marinari). **2.** a arenda, a închiria.
Heu|ernte, *-n, f.* cosit al fânului, recoltă de fân.
Heuer|schein, *-(e)s, -e, m. (mar.)* certificat de angajament.
Heuert, *-s, -e, m.* v. Heumonat.
Heuervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de angajare (a marinarilor).
Heuerwein, *-(e)s, -e, m.* vin din anul acesta.
Heuet[1], *-s, -e, m.* v. Heumonat.
Heuet[2], *-s, m. sg.* şi *f. sg. (reg.)* cosit, recoltare a fânului.
Heufalter, *-s, -, m. (entom.)* **1.** fluturaş de fân (*Coenonympha pamphylus*). **2.** molia strugurilor *(Tortrix ambiguella)*.
Heufeime, *-n, f.*, **Heufeimen**, *-s, -, m.* stog, claie de fân.
Heufieber, *-s, -, n. (med.)* febră a fânului.
Heuforke, **Heugabel**, *-n, f.* **1.** furcă (de fân). **2.** pală (de fân).
Heugeige, *-n, f.* v. Heubaum.
Heugewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig, venit adus prin vânzarea fânului.

Heu|häufel, *-s, -, n. (reg.)* căpiță de fân.
Heu|haufen, *-s, -, m.* claie, stog, căpiță de fân.
Heu|hopser, **Heu|hüpfer**, *-s, -, m. (pop.)* v. Heuschrecke.
Heu|hütte, *-n, f.* șopron pentru uscat fânul.
Heukalb, *-(e)s, -kälber, n.* junc(an).
Heuke, *-n, f. (ist.)* manta fără mâneci (din secolul al XIV-lea).
Heul|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (vulg.)* om plângăcios, care scânceşte mereu; bâzâilă.
Heulboje, *-n, f. (mar.)* geamandură cu sirenă, cu fluier.
Heulbruder, *-s, -brüder, m.* copil plângăreț, bâzâit.
heulen, *heulte, geheult, vb. (h) intr.* **1.** a urla; **Wölfe ~** urlă lupii; *(în expr.)* **mit den Wölfen muss man ~** trebuie să faci ce fac ceilalți; **der Sturm heult** urlă vântul; **vor Wut ~** a urla de furie; **das Kind heult wie am Spieß** copilul urlă ca din gură de şarpe. **2.** a mugi, a rage. **3.** *(fam.)* a plânge, a bâzâi; a boci, a geme, a se tângui, a se văicări, a se văita; **heul nicht so viel!** nu mai bâzâi atât!
Heulen, *-s, n. sg* **1.** urlet (de animale), zgomot (de motor). **2.** urlet al vântului; vâjâit, vuiet al vântului. **3.** plâns, bocet, bâzâit.
Heuler, *-s, -, m.* **1.** persoană plângăreață; persoană care urlă; *(fam.)* bâzâilă. **2.** *(tehn.)* sirenă; zgomot ascuțit de motor. **3.** *(ist.)* denumire ironică a politicienilor reacționari germani de la 1848. **4.** *(zool.)* pui de focă *(Phocidae)*. **5.** *(fam.)* **~! a)** exclamație de surpriză, de admirație; **b)** exclamație de dezamăgire, de revoltă.
Heulerei, *-en, f.* **1.** urlet necontenit. **2.** plânset, bâzâială. **3.** *(fam.)* sclifoseală.
Heul|liese, *-n, f.*, **Heulpeter**, *-s, -n, m.*, **Heulsuse**, **Heultrine**, *-n, f. (fam.)* copil plângăreț, bâzâilă.
Heulvor|richtung, *-en, f. (mar.)* dispozitiv acustic, fluier, sirenă.
Heumachen, *-s, n. sg.* cosit, strâns al fânului.
Heumacher, *-s, -, m.* v. Heumäher.
Heumagazin, *-s, -e, n.* depozit de fân.
Heumahd, *-en, f.* cosit al fânului.
Heumäher, *-s, -, m.* cosaș.
Heumarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de fân, târg de fân.
Heumaschine, *-n, f.* mașină de cosit fânul, cositoare.
Heumiete, *-n, f.* v. Heuschober.
Heumonat, **Heumond**, *-(e)s, -e, m. (inv., poet.)* luna iulie, luna lui cuptor.
Heune, *-n, -n, m.* **1.** *(pop.)* uriaș, gigant. **2.** *(înv.)* hun.
Heu|ochse, *-n, -n, m.* **1.** bou mare. **2.** *(fig.)* prost, tâmpit, bou.
Heupferd, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(entom.)* lăcustă, cosaș; **grünes ~** lăcustă verde *(Locusta viridissima)*. **2.** *(ca insultă)* om mărginit, prost.
heuraten *vb. (h) tr.* și *intr. (înv.)* v. heiraten.
Heuraufe, *-n, f.* iesle de fân (individuală pentru fiecare animal).
Heurechen, *-s, -, m.* greblă de adunat fânul.
Heureite, *-n, f. (elv.)* pod pentru fân.
Heureiter, **Heureuter**, *-s, -, m.* prepeleac pentru uscat fânul.
heureka *interj.* evrica.
heurig *adj.* din anul acesta, de ăst an.
Heurige, *-n, -n (ein Heuriger), m.* **1.** vin nou, must care fierbe, tulburel. **2.** *(reg.)* ospătărie, birt, mic restaurant.
Heuristik *f. sg.* euristică, arta de a inventa, de a descoperi, de a cunoaşte.
heuristisch *adj.* euristic, cercetător.
Heusame, *-ns, -n*, **Heusamen**, *-s, -, m. (bot.)* sămânță de iarbă.
Heuscheuer, **Heuscheune**, *-n, f.* șopron, pod pentru fân.
Heuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* fâneață.
Heuschnupfen, *-s, m. sg. (med.)* guturai de fân, rinită alergică.
Heuschober, *-s, -, m.* stog de fân.
Heuschreck, *-(e)s, -e, m.*, **Heuschrecke**, *-n, f. (entom.)* lăcustă, cosaș *(Acrididae)*.
heuschrecken|artig *adj.* ca o lăcustă.
Heuschreckenfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* brotăcel-lăcustă (din America de Nord) *(Acris gryllus)*.
Heuschreckengrille, *-n, f. (entom.)* lăcustă, căluț *(Gryllidae)*.
Heuschreckenschilfsänger, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre de stuf *(Salicaria locustella)*.
Heuschreckenschwarm, *-(e)s, -schwärme, m.*, **Heuschreckenwolke**, *-n, f.* roi, nor de lăcuste.
Heuschuppen, *-s, -, m.* șură, șopron, pod pentru fân.
Heuschwaden, *-s, -, m.* brazdă de fân, polog.
Heusenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* isnardie *(Ludwigia palustris)*.
Heu|springer, *-s, -, m.* v. Heuschrecke.
Heu|stadel, *-s, -, m. (reg.)* șură de fân.
Heu|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* claie, stog de fân.
heute *adv.* **1.** azi, astăzi; **bis ~** până azi; **~ früh** azi dimineață, azi de dimineață; **~ und morgen** azi și mâine; **~ Abend** astă seară; **von ~ an** de azi înainte; **von ~ bis morgen** de azi până mâine; **~ über acht Tage** de azi într-o săptămână; **~ vor acht Tagen** acum o săptămână; *(fig.)* **er ist nicht von ~** nu-i de ieri, de alaltăieri, e om cu experiență; **~ mir, morgen dir** fiecăruia îi vine rândul; azi la mine, mâine la tine; **~ rot, morgen tot** azi pe pământ, mâine în mormânt. **2.** astăzi, acum, în zilele noastre; **~ hat man andere Ansichten** astăzi oamenii au alte vederi; **das Rumänien von ~** România de astăzi.
Heute, *-. n. sg.* prezent, ziua de azi; zilele noastre; actualitate; evenimente ale zilei.
heutig *adj.* **1.** de azi; **die ~e Zeitung** ziarul de azi; **am ~en Tage** azi; pe ziua de azi; în ziua de azi. **2.** actual, modern, la modă, de actualitate, la ordinea zilei.
Heutige, *-n, -n (ein Heutiges), n.* întâmplări (obiecte etc.) ale zilei; actualități; **man schreibt uns aus Berlin vom ~n** ni se scriu din Berlin actualități, noutăți.
heutigentags, **heutiges|tags**, **heut|zutage** *adv.* astăzi, în zilele noastre, acum.
Heuwaage, *-n, f.* cântar de fân, basculă de fân.
Heuwagen, *-s, -, m.* car cu fân.
Heuwendemaschine, *-n, f.*, **Heuwender**, *-s, -, m. (agr.)* mașină de răvășit, de întors fânul.
Heuwiese, *-n, f.* fânaț, fâneață.
Heuwolf, *-(e)s, -wölfe m. (zool.)* lup de prerie, de stepă *(Canis latrans)*.
Heuzeit *f. sg.* vreme a cositului fânului.
hęweln, *hewelte, gehewelt (ich hew(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face mofturi, fasoane. **2.** a face complimente; a flirta. **3.** a râde.
Hexa|ęder, *-s, -, n. (geom.)* hexaedru.
hexa|ędrisch *adj.* hexaedric.
Hexagrąmm, *-s, -e, n.* hexagramă, stea în şase colțuri.
Hexąmeter, *-s, -, m. (metr.)* hexametru.
hexamętrisch *adj.* hexametric.
Hexapǫden *pl. (zool.)* hexapozi, animale cu şase picioare.
Hęxe, *-n, f.* (şi *fig.*) vrăjitoare, zgripțuroaică, muma-pădurii, baba-cloanța, baba-hârca; tartoriță, femeie rea; **eine alte ~** o zgripțuroaică bătrână; *(glumeț)* **die kleine ~** şireata mică, şmechera mică, micuța vrăjitoare.
hęxen, *hexte, gehext (du, er hext) vb. (h) intr.* **1.** a vrăji, a fermeca, a face vrăji, farmece, a face magie. **2.** *(fig.)* a lucra repede; a scoate ca din pământ; **ich kann nicht ~** nu pot să fac mai repede; *(fam.)* **das Ding geht wie gehext** merge admirabil.
hęxen|artig *adj.* ca o vrăjitoare, de vrăjitoare, vrăjit, fermecat.
Hęxenbanner, *-s, -, m.* persoană care dezleagă vrăjile, care alungă vrăjitoarele.
Hęxenbesen, *-s, -, m.* **1.** *(superstiții)* măturăfermecată pe care călătoresc vrăjitoarele. **2.** *(bot.)* patul-vântului, deformație a ramurilor diferitelor specii de arbori provocate de ciuperci.
Hęxenbrand, *-(e)s, -brände, m. (ist.)* ardere pe rug a vrăjitoarelor.
Hęxenbrut, *-en, f.* cuib, neam de vrăjitoare.
Hęxenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de farmece.
Hęxen|ei, *-(e)s, -er, n.* **1.** ou fără gălbenuș. **2.** *(bot.)* burete pucios *(Ithyphallus impudicus)* în faza tânără.
Hęxen|einmal|eins *n. sg.* pătrat magic.
Hęxenfahrt, *-en, f.* zbor al vrăjitoarelor.
Hęxenfest, *-(e)s, -e, n.* v. Hexensabbat.
Hęxenfinger, *-s, -, m.* **1.** *(mineral.)* belemnit. **2.** deget de vrăjitoare.
Hęxengeschichte, *-n, f.* poveste despre vrăjitoare.
Hęxenglaube, *-ns, m. sg.* credință în vrăjitoare.
hęxenhaft *adj.* ce seamănă cu o vrăjitoare.
Hęxenjagd, *-en, f. (ist.)* urmărire, persecutare, vânare a vrăjitoarelor
Hęxenkessel, *-s, -, m.* **1.** cazan, ceaun de vrăjitoare. **2.** *(fig.)* întrunire zgomotoasă; vacarm. **3.** *(fig.)* situație politică explozivă.
Hęxenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** telișcă, stârp negru *(Circaea lutetiana L.)*. **2.** sunătoare, pojarniță *(Hypericum perforatum)*.
Hęxenkreis, *-es, -e, m. (superstiții)* cerc magic.
Hęxenküche, *-n, f.* bucătărie a vrăjitoarelor.
Hęxenkunst *f. sg.* vrăjitorie, artă a vrăjitoarelor.
Hęxenmehl, *-(e)s, n. sg. (bot.)* spori de brădişor *(Lycopodium clavatum)*.
Hęxenmeister, *-s, -, m.* vrăjitor, magician.
Hęxenmilch *f. sg.* **1.** *(med.)* excreție anormală de lapte din glanda mamară a noului născut (imediat după naștere). **2.** *(bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia cyparissias)*. **3.** *(bot.)* lapte-de-vrăjitoare *(Chelidonium majus)*.
Hęxenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă *(Boletus luridus)*.
Hęxenprobe, *-n, f.* examen vrăjitoresc, ordalie.
Hęxenprozess, *-es, -e, m. (ist.)* proces contra vrăjitoarelor.
Hęxenring, *-(e)s, -e, m.* bureți aşezați în formă de cerc.
Hęxenritt, *- (e)s, -e, m.* v. Hexenfahrt.
Hęxensabbat(h), *-(e)s, -e, m.* sabat al vrăjitoarelor, adunare a vrăjitoarelor în timpul nopții.
Hęxenschuss, *-es, -schüsse, m. (med.)* lumbago; durere de şale.
Hęxensegen, *-s, -*, **Hęxen|spruch**, *-(e)s, -sprüche, m.* formulă magică.
Hęxen|stich, *-(e) s, -e, m. (lucru de mână)* punct în cruce în dublu, punct bătrânesc.
Hęxen|strang, *-(e)s, -stränge, m. (bot.)* viță albă *(Clematis vitalba)*.
Hęxentanz, *-es, m. sg.* dans al vrăjitoarelor; *(fig.)* învălmăşeală; dezmăț.
Hęxenverbrennung, *-en, f. (ist.)* ardere pe rug a vrăjitoarelor.
Hęxenwahn, *-s, m. sg.* credință (superstițioasă) în existența vrăjitoarelor.
Hęxenwesen, *-s, n. sg.*, **Hęxenwerk**, *-(e)s, -e, n.* vrăjitorie, magie, farmece.
Hęxenzirkel, *-s, -, m.* cerc magic.
Hęxer, *-s, -, m.* v. Hexenmeister.
Hexerei, *-en, f.* magie, farmece, vrăjitorie; **das ist keine ~** asta nu e aşa de greu; **das muss mit ~ zugehen** trebuie să fie o vrăjitorie, farmece la mijloc.
Hęxerich, *- (e)s, -e, m.* v. Hexenmeister.
Hexǫde, *-n, f. (radio.)* hexodă, hexod, tub de radio cu şase electrozi.
Hiątus [hia:-], *-, -, m. (lingv.)* hiat, întâlnire a două vocale care se pronunță în silabe diferite.
Hibernąkel, *-s, -n, n. (bot.)* mugure iernatic, lăstar de iarnă.
Hibịskus, *-, Hibisken, m. (bot.)* hibisc, zămoşiță *(Hibiscus trionum L.)*.
hịchelig *adj. (reg.)* frumos.
hịckeln, *hickelte, gehickelt (ich hick(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a sări, a şchiopăta uşor.
Hịcker, *-s, -, m.*, **Hịckerchen**, *-s, -, n. (fam.)* sughiț.
Hịckhack, *-s, m. sg.* vorbărie, certuri fără rost.
Hịckory, *-s, -s, m.*, **Hịckoryholz**, *-es, n. sg. (bot.)* (lemn de) hicori *(Gerya, Hicoria)*.
hịcksen, *hickste, gehickst (du, er hickst) vb. (h) intr. (reg.)* a sughița; a hâcâi.
Hịckup, *-s, m. sg. (reg.)* sughiț.
Hidąlgo, *-s, -s, m.* hidalgo, nobil spaniol.
Hịdde, *-n, f. (reg.)* capră.
hịddelig *adj. (reg.)* zăpăcit, pripit, neliniştit.
hidrǫtisch *adj.* hidrotic, care provoacă transpirație, care ajută eliminarea sudorii.
hie *adv. (înv.)* aici, aci, ici; **~ und da a)** uneori, din când în când, câteodată; **b)** pe alocuri, pe ici pe colo.
hieb *ind. imperf.* de la hauen.
Hieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** lovitură (de baston, de sabie, de satâr), tăietură; pălire, pălitură; **ein ~ mit dem Stock** o lovitură de baston; **ein ~ mit der Peitsche** o lovitură de bici; **er teilt ~e aus** împarte lovituri, loveşte-n dreapta şi-n stânga; **er versetzt ihm einen ~** sau

er bringt ihm einen ~ bei sau **er führt einen ~ auf ihn** îl lovește, îi dă o lovitură, îl pălește; **einen ~ nach jm. führen** a lovi în direcția cuiva, a da o lovitură (în)spre cineva; **auf den ersten ~** la prima lovitură; **der ~ sitzt** lovitura a nimerit; **den ~ auffangen** (sau **parieren**) a prinde (sau a para) lovitura; **auf einen ~ fällt kein Baum** copacul nu cade dintr-o singură lovitură; *(fig., pop.)* **einen ~ nehmen** a sorbi o picătură, a bea un păhărel. **2.** semn al loviturii, cicatrice; **seine Nase hat einen ~** are nasul desfigurat din cauza unei lovituri; *(fig.)* **er hat einen ~ a)** este om sucit, are o scrânteală, îi lipsește o doagă; **b)** e afumat, amețit, cherchelit. **3.** *(fig.)* înțepătură, împunsătură, malițiozitate; **der ~ galt mir** această răutate m-a vizat pe mine, a fost la adresa mea. **4.** defrișare de pădure, tăiat de pădure. **5.** *(tehn.)* tăietură de răzătoare, de pilă, de rașpă, crestătură.

hiebei și **hiebei** *(reg.) adv.* v. hierbei.

Hieber, *-s, -, m. (rar)* paloș; sabie grea.

Hiebfechten, *-s, n. sg.* scrimă cu arme cu tăiș (sabie, paloș, iatagan etc.).

hiebfest *adj.* **1.** invulnerabil. **2.** *(fig.)* incontestabil, învederat, evident; **ein ~er Beweis** o dovadă incontestabilă.

Hiebschmarre, *-n, f.* tăietură de sabie, cicatrice.

Hiebton, *-(e)s, -töne, m.* sunet, zgomot produs de o lovitură.

Hiebwaffe, *-n, f.* armă cu tăiș; armă albă; **Hieb- und Stichwaffen** arme de tăiat și de împuns.

Hiebwunde, *-n. f.* rană produsă de o armă albă.

hiedurch și **hiedurch** *adj. (reg.)* v. hierdurch.

Hief, *-(e)s, -e, m, (înv.)* v. Hift.

Hiefe, *-n, f. (reg.)* v. Hagebutte.

Hiefel, *-n, f. (reg.)* prepeleac pentru fân.

Hiefer, *-n, f. (reg.)* felie subțire.

hiefern, *hieferte, gehiefert, vb. (h) intr. (reg.)* a tremura de frig, a dârdâi.

hiefür și **hiefür** *adv. (reg.)* v. hierfür.

hiegegen și **hiegegen** *adv. (reg.)* v. hiergegen.

hie|herge|hörig *adv. (reg.)* v. hierhergehörig.

hielen, *hielte, gehielt, vb. (h) intr. (mar.)* a se canarisi, a încărca marfa la pupă.

hielt *ind. imperf.* de la halten.

hiemit și **hiemit** *adv. (reg.)* v. hiermit.

hienach și **hienach** *adv. (reg.)* v. hiernach.

Hiene, *-n, f. (reg.)* toartă sau mâner al unui coș.

hieneben *adv.* v. hierneben.

hienieden *adv. (poet.)* aici jos, aici pe pământ; pe lumea asta.

hier *adv.* **1.** aici, aci, ici; **~ oben** aici sus; **~ unten** aici jos; **von ~ an** de aici încolo, începând de aici; **~ herauf** pe aici în sus; **ich bin nicht von ~** nu sunt de aici, nu sunt din partea locului; **nicht von ~ sein a)** a nu fi de pe aici; **b)** a fi cam prost; **~ beigefügt** (aici) anexat; **~ und da** ici-colo, din când în când; **~ und dort** pe ici pe colo; **~ nimm!** ține aici! prinde! na! **~ auf Erden** aici pe pământ; **~ ruht** aici odihnește; **~!** aici! prezent! de față! **2.** în acest moment; **~ ging das Licht aus** în acest moment se stinse lumina. **3.** *(pe adresă)* loco; **Herrn N.N. ~** domnului N.N. loco.

hier|amts *adv.* în acest birou, în acest oficiu.

hier|an și **hier|an** *adv.* de aceasta, despre aceasta; pe aceasta, cu aceasta; **~ kehre ich mich nicht** nu-mi bat capul cu aceasta, puțin îmi pasă de asta; **~ erkennt man, dass ...** după asta se cunoaște că ...

Hierarch [hie-] *-en, -en, m.* ierarh.

Hierarchie, *-n* [-i:ən], *f.* ierarhie, ordine a rangurilor.

hierarchisch *adj.* ierarhic, în ordinea rangului.

hieratisch [hie-] *adj.* hieratic; **~e Schrift** scriere hieratică, scriere cursivă și simplificată a hieroglifelor.

hier|auf și **hier|auf**, **hier|aufhin** și **hier|aufhin** *adv.* după aceasta, după aceea, apoi.

hier|aus și **hier|aus** *adv.* de aici, din aceasta; de la aceasta; **~ folgt** de aici rezultă; **von ~** de aici; **~ ergibt sich** de aici reiese.

hier be|halten, *behielt hier, hier behalten (du behältst hier, er behält hier), vb. (h) tr.* a reține (pe cineva, ceva).

hierbei și **hierbei** *adv.* **1.** la aceasta, în partea aceasta, aici; acolo, dincolo. **2.** în același timp, între timp.

hier bleiben, *blieb hier, hier geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne pe loc, aici.

hierdurch și **hierdurch** *adj.* **1.** pe aici. **2.** astfel; prin aceasta, cu aceasta, în aceasta, în acest mod, din această cauză.

hierein și **hierein** *adv.* în aceasta, cu aceasta.

hierfür și **hierfür** *adv.* pentru aceasta.

hiergegen și **hiergegen** *adv.* dimpotrivă; în schimb, împotriva acestei afirmații (măsuri etc.); în contra acestui lucru.

hierher și **hierher** *adv.* aici, încoace; **bis ~ und nicht weiter** până aici și nu mai departe; **bis ~ a)** până aici; **b)** până acum.

hierherab și **hierherab** *adv.* pe aici în jos.

hierherauf și **hierherauf** *adv.* încoace, pe aici în sus.

hierher ge|hörig și **hierher ge|hörig** *adv.* aparținând părții acesteia, care ține de aici.

hierher kommen și **hierher kommen**, *kam hierher, hierher gekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.

hierherum și **hierherum** *adv.* pe aici primprejur.

hierherwärts *adv.* de partea asta.

hierhin și **hierhin** *adv.* încoace; **~ und dorthin** ici și colo.

hierhin kommen și **hierhin kommen**, *kam hierhin, hierhin gekommen, vb. (s) intr.* a veni încoace.

hierhinter și **hierhinter** *adv.* aici în spate, aici în urmă.

hierin și **hierin** *adv.* **1.** în aceasta. **2.** aici înăuntru.

hierlands *adv.* în partea aceasta, în țara asta.

hiermit și **hiermit** *adv.* **1.** cu aceasta; **er ist ~ zufrieden** e mulțumit cu aceasta. **2.** prin aceasta; **~ zeige ich Ihnen an** prin aceasta, prin prezenta vă anunț; **~ bestätigen wir** prin aceasta confirmăm.

hiernach și **hiernach** *adv.* după aceasta.

hiernächst și **hiernächst** *adv.* **1.** aici în apropiere. **2.** imediat după aceea, în curând. **3.** afară de aceasta.

hierneben *adv.* aici alături.

hiernieden *adv.* v. hienieden.

hier|ob și **hier|ob** *adv.* v. hierüber.

Hieroglyphe [hie-], *-n, f.* **1.** hieroglifă, semn de scriere la vechii egipteni. **2.** *(fig.)* hieroglifă, scriere neciteață.

Hieroglyphen|entzifferung, *-en, f.* descifrare a hieroglifelor.

Hieroglyphenschrift, *-en, f.* scriere hieroglifică.

hieroglyphisch *adj.* hieroglific.

hier|örtlich *adv.* local.

hier|orts *adv.* în locul acesta, aici la noi.

hier sein, *war hier, hier gewesen (ich bin hier, du bist hier, er ist hier), vb. (s) intr.* a fi aici, a fi prezent; **er ist hier gewesen** a fost aici.

Hiersein, *-s, n. sg.* prezență; **während seines ~s** cât timp a stat aici, în timpul șederii lui aici.

hierselbst și **hierselbst** *adv.* chiar aici, chiar în acest loc.

hier|über și **hier|über** *adv.* **1.** despre aceasta. **2.** apoi, după aceasta.

hier|um și **hier|um** *adv.* **1.** aici în jur. **2.** de aceea.

hier|unten și **hier|unten** *adv.* aici jos.

hier|unter și **hier|unter** *adv.* **1.** sub aceasta, cu aceasta. **2.** printre (ei).

hiervon și **hiervon** *adv.* din aceasta, despre aceasta, de aici; **genug ~** destul din aceasta.

hiervor și **hiervor** *adv.* de aceasta.

hierwider și **hierwider** *adv.* în contra acesteia.

hierzu și **hierzu** *adv.* spre aceasta, la aceasta.

hierzulande *adv.* aici la noi, în țara asta.

hierzwischen *adv.* aici, între astea.

Hiesel, *-s, -, m.* **1.** *(pop.) dim.* al lui Mathias. **2.** *(reg.)* băiat de țăran.

hie|selbst și **hie|selbst** *adv. (reg.)* v. hierselbst.

hiesig *adj.* de aici, din localitate; **~es Gewächs** vin indigen.

Hiesige, *-n, -n (ein Hiesiger), m.* și *f.* băștinaș(ă), indigen(ă).

Hiesl, *-s, -, m.* v. Hiesel.

hieß *ind. imperf.* de la heißen.

hieven [-fən sau -vən], *hievte, gehievt, vb. (h) tr. (mar.)* a ridica, a scoate la suprafață.

hievon *adv. (reg.)* v. hiervon.

hiewider și **hiewider** *adv. (reg.)* v. hierwider.

Hiez, *-es, -e, m. (reg.)* cotoi, motan.

Hieze, *-n, f. (reg.)* pisică.

hiezu și **hiezu** *adv.* v. hierzu.

Hift, *-(e)s, -e, m.* sunet al cornului de vânătoare.

Hift|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de vânătoare.

Hift|stoß, *-es, -stöße, m.* v. Hift.

Hilarität *f. sg.* ilaritate, veselie.

hilb *adj. (elv.) (despre climă)* dulce, la adăpost de vânturi.

hild *adj., adv. (reg.)* urgent, grabnic; **ich habe es ~** sunt foarte ocupat; **~e Arbeit** treabă grabnică, urgentă.

Hilfe, *-n, f.* **1.** ajutor, sprijin, asistență; **finanzielle ~** ajutor, sprijin financiar; **technische ~** ajutor tehnic; **er eilt** (sau **kommt**) **mir zu ~** îmi vine în ajutor; **er nimmt** (sau **ruft**) **mich zur ~** mă cheamă în ajutor; **(zu) ~!** săriți! **mit ~ von etwas** cu ajutorul a...; **um ~** în ajutor; **~ in der Not** ajutor la nevoie; **mit ~ der Nacht** cu ajutorul nopții; **ohne ~** fără ajutor; **er ist mir die beste ~** e pentru mine cel mai bun ajutor; **die ~ der Hausfrau** ajutorul gospodinei. **2.** comenzi pentru cal (din partea călărețului). **3.** susținător de pantaloni (brăcinar, curea, bretele). **4.** *(inform.)* ajutor, asistență, help; **die ~ einschalten** a apela la funcția help.

hilfebedürftig *adj.* care necesită ajutor, nevoiaș.

hilfebittend *adj.* care cere ajutor.

hilfeflehend *adj.* care imploră ajutor.

Hilfefunktion, *-en, f. (inform.)* funcția help, ajutor.

Hilfeleistung, *-en, f.* acordare de ajutor; **erste ~** post de prim ajutor.

Hilferuf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de ajutor.

hilferufend *adj.* care cere ajutor, care strigă după ajutor.

Hilfe suchend și **hilfesuchend** *adj.* care caută ajutor.

hilflos *adj.* fără ajutor, părăsit; neputincios; neajutorat.

Hilflosigkeit, *-en, f.* neputință de a se ajuta; lipsă de ajutor, neajutorare.

hilfreich *adj.* săritor, gata să ajute; **jm. eine ~e Hand bieten** a oferi cuiva o mână de ajutor.

Hilfs|aktion, *-en, f.* acțiune de ajutorare.

hilf|sam *adj.* v. hilfsbereit.

Hilfs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* post de ajutor.

Hilfs|ämterdirektor, *-s, -en, m.* director al serviciilor auxiliare.

Hilfs|anodenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a anodului auxiliar.

Hilfs|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor, lucrător auxiliar; salahor.

Hilfs|armee, *-n, f.* **1.** armată auxiliară. **2.** armată de ajutor.

Hilfs|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic secundar, asistent.

Hilfsbau, *-(e)s, -e, m. (mine)* construcție auxiliară, temporară.

Hilfsbe|amte, *-n, -n (ein Hilfsbeamter), m.* funcționar auxiliar, stagiar.

hilfsbedürftig *adj.* care are nevoie de ajutor, nevoiaș.

Hilfsbedürftige, *-n, -n (ein Hilfsbedürftiger), m.* nevoiaș.

Hilfsbedürftigkeit *f. sg.* nevoie de ajutor, mizerie.

hilfsbereit *adj.* gata să ajute, săritor.

Hilfsbereitschaft *f. sg.* promptitudine în ajutorare.

Hilfsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere auxiliară.

Hilfsbewegung, *-en, f.* mișcare de ajutorare.

Hilfsbuch, *-(e)s, -bücher, n. (cont.)* registru auxiliar.

Hilfsbuch|halter, *-s, -, m. (ec.)* ajutor contabil, contabil auxiliar.

Hilfsdampfmaschine, *-n, f.* locomotivă ajutătoare, auxiliară.

Hịlfsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu auxiliar.
Hịlfs|erder, *-s, -, m. (electr.)* priză auxiliară la pământ.
Hịlfs|ersuchen, *-s, -, n.* cerere de ajutor.
Hịlfsflügel, *-s, -, m. (av.)* aripă auxiliară.
Hịlfsfonds [-fɔ̃:], [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* **1.** fonduri auxiliare. **2.** fond de asistență, de ajutorare.
hịlfsfreudig *adj.* v. hilfsbereit.
Hịlfsgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** ajutor bănesc. **2.** *pl.* subsidii.
Hịlfsgitter, *-s, -, n. (radio.)* grilă auxiliară.
Hịlfsgut, *-(e)s, -güter, n.* ajutor în obiecte.
Hịlfsheer, *-(e)s, -e, n.* armată auxiliară.
Hịlfskasse, *-n, f.* **1.** casă de asistență socială. **2.** casă de ajutor.
Hịlfskenntnisse *pl.* cunoștințe auxiliare.
Hilfskirche, *-n, f. (bis.)* biserică auxiliară, anexă.
Hilfsklasse, *-n, f.* clasă ajutătoare; clasă pentru copii puțin dotați (mintal).
Hilfskolonne, *-n, f.* coloană ajutătoare.
Hịlfskomitee, *-s, -s, n.* comitet de ajutorare.
Hịliskondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator auxiliar.
Hịlfskorps [-ko:-ɐ], -[-ko:-ɐs], - [-ko:-ɐs], *n. (mil.)* corp auxiliar, trupă de ajutor.
Hịlfskraft, *-kräfte, f.* persoană angajată ca personal auxiliar.
Hịlfskreuzer, *-s, -, m. (mar.)* crucișător auxiliar.
Hịlfslehrer, *-s, -, m.* institutor, învățător, profesor suplinitor.
Hịlfsleistung, *-en, f.* v. Hilfeleistung.
Hịlfsleiter, *-s, -, m. (electr.)* conductor pilot, linie auxiliară.
Hịlfslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie auxiliară (ajutătoare).
Hịlfsmacht, *-mächte, f.* putere auxiliară.
Hịlfsmaschine, *-n, f.* mașină, motor auxiliar(ă).
Hịlfsmaßnahme, *-n, f.* măsură de asistență.
Hịlfsmittel, *-s, -, n.* **1.** măsură auxiliară. **2.** expedient. **3.** (mijloc de) ajutor; *pl.* resurse, mijloace.
Hịlfsmittelkunde *f. sg.* metodologie bibliografică.
Hịlfsmotor, *-s, -en, m.* motor auxiliar.
Hịlfs|operateur [-tɔ:ɐ], *-s, -e, m. (film)* operator asistent.
Hịlfs|operation, *-en, f.* operație de ajutorare, de venire în ajutor.
Hịlfs|organ, *-s, -e, n.* organ auxiliar.
Hịlfs|organisation, *-en, f.* organizație secundară, auxiliară.
Hịlfs|personal, *-s, n. sg.* personal auxiliar.
Hịlfs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan auxiliar. **2.** plan de ajutorare.
Hilfs|platz, *-es, -plätze, m.* loc, post, punct de ajutor.
Hịlfs|prediger, *-s, -, m. (bis.)* diacon (în biserica protestantă).
Hịlfs|priester, *-s, -, m. (bis.)* preot asistent la slujbă, predicator adjunct.
Hịlfs|programm, *-s, -e, n.* **1.** program auxiliar, suplimentar. **2.** program de ajutorare.
Hịlfs|pumpe, *-n, f.* pompă auxiliară.
Hịlfsquellen *pl.* **1.** resurse, mijloace (economice). **2.** sursă de informații (în cercetarea științifică).
Hịlfs|satz, *-es, -sätze, m.* premisă ajutătoare, auxiliară; *(mat.)* lemă.
Hịlfs|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas auxiliar, navă de servitute.
Hịlfs|schule, *-n, f. (înv.)* școală ajutătoare, auxiliară.
Hịlfs|schüler, *-s, -, m.*, **-in**, *-nen, f. (înv.)* elev(ă) de școală ajutătoare.
Hịlfs|schwester, *-n, f.* soră medicală fără pregătire de specialitate.
Hịlfs|spant, *-(e)s, -en, n. (canotaj)* coastă auxiliară (a faltbotului).
Hịlfs|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memorie auxiliară.
Hịlfs|sprache, *-n, f. (lingv.)* limbă intermediară (ipotetică).
Hịlfs|station, *-en, f.* **1.** stație auxiliară. **2.** stație de ajutorare.
Hịlfs|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* substanță auxiliară.
Hịlfs|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit electric auxiliar.
Hịlfs|truppe, *-n, f. (mil.)* trupă auxiliară, trupă de rezervă.
Hịlfs|tür|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (constr.)* toc de ușă auxiliar, mascat.
Hịlfsverb [-vɛɐp], *-s, -en, n. (gram.)* verb auxiliar, ajutător.
Hịlfsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație de binefacere.
Hịlfsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* tratat, pact, convenție, pact de întrajutorare, de asistență mutuală.
Hịlfsvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor aliat.
Hịlfsvoll|streckung, *-en, f. (jur.)* sechestru.
hịlfsweise *adv.* sub formă de ajutor.
Hịlfswerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** instituție, organizație de asistență socială. **2.** operă de ajutor(are).
Hịlfwerk|statt, *-stätten, f.* atelier auxiliar, anexă.
hịlfswillig *adj.* care este dispus să ajute pe cineva.
Hịlfswillige, *-n, -n (ein Hilfswilliger), m.* și *f. (ist.)* voluntar (în al doilea război mondial).
Hịlfswissenschaft, *-en, f.* știință, disciplină auxiliară.
Hịlfswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt explicativ, intercalat, de umplutură.
Hịlfswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar special.
Hịlfszeitwort, *-(e)s, -wörter, n.* v. Hilfsverb.
Hịlfszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren sanitar auxiliar (la accidente).
hịlft *pers.* a 3-a *sg. ind. prez.* de la helfen.
Hilge, *-n, f. (reg.)* **1.** căpriță. **2.** pod de fân. **3.** darac (de in).
Hịlgen, *-s, -, m. (reg.)* pod de fân.
Hịlle, *-n, f. (reg.)* **1.** căpriță. **2.** pod de fân. **3.** darac (de in).
Hịllebille, *-n, f. (reg.)* un fel de toacă folosită pentru semnale sonore.
Hịlum, *-s, Hila, n. (bot.)* hil, locul fixării funiculului pe sămânță.
Hịlus, *-, Hili, m. (anat.)* hil, loc pe unde intră sau ies vasele sangvine, limfatice, nervii sau alte canale.
Himbeere, *-n, f. (bot.)* zmeură *(Rubus idaeus* L.).
Himbeer|eis, *-es, n. sg.* înghețată de zmeură.
himbeerfarben, **himbeerfarbig** *adj.* roșu închis, de culoarea zmeurei.
Himbeergeist, *-(e)s, m. sg.* rachiu de zmeură.
Himbeergeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust de zmeură.
Himbeerkäfer, *-s -, m.*, **Himbeermade**, *-n, f. (entom.)* gândac de zmeură *(Byturus fumatus).*
himbeer|rot *adj.* roșu ca zmeura.
Himbeer|saft, *-(e)s, -säfte, m.* sirop de zmeură.
Himbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufiș de zmeură *(Rubus idaeus).*
Himbeerwasser, *-s, n. sg.* v. Himbeersaft.
Himbeerwein, *-(e)s, m. sg.* vin de zmeură.
Himbeerzunge, *-n, f. (med.)* limbă de zmeură (în scarlatină).
Himmbęsing, *-s, f.* și *m. (reg.)* zmeură.
Himmel, *-s, -, m.* **1.** cer, firmament, boltă cerească; **ein blauer, wolkenloser, heiterer ~** un cer albastru, fără nori, senin; **der ~ war bewölkt** cerul era înnorat, acoperit; **zwischen ~ und Erde** între cer și pământ; **die Schleusen des ~s öffnen sich** zăgazurile cerului se deschid; **unter freiem ~** sub cerul liber; **die Sterne stehen am ~** stelele sunt pe cer; **ein Blitzstrahl** (sau **Blitzschlag**) **aus heiterem ~** o lovitură de trăsnet din cer senin; **es fällt kein Meister vom ~** nimeni nu se naște învățat; **es stinkt zum ~** e nemaipomenit, revoltător; **das schreit zum ~** e strigător la cer; **jn. in den ~ erheben** a ridica pe cineva în slăvi; **den ~ auf Erden haben** a fi fericit, a avea raiul pe pământ; **der ~ hing ihm voller Geigen** nu mai putea de bucurie; **im siebenten ~** în al șaptelea cer; **er lügt das Blaue vom ~ herunter** minte de îngheață apele; **er ist vom ~ gefallen** habar n-are de nimic; parcă e căzut din lună; **~ und Hölle in Bewegung setzen** a pune totul în mișcare, a se face luntre și punte. **2.** Dumnezeu; **dem ~ sei Dank** slavă Domnului! **behüte der ~!** ferească Dumnezeu!; **um ~s willen!** pentru Dumnezeu! **das weiß der (liebe) ~** Dumnezeu știe. **3.** *(poet.)* climă; **unter einem anderen, wärmeren ~ gereifte Früchte** fructe care au crescut într-o climă mai caldă. **4.** baldachin; polog. **5.** *(văn.)* parte superioară a latului pentru prins păsări. **6.** *(reg.)* caimac (la lapte). **7.** tavan, plafon; *(mine)* boltă de galerie, first. **8.** *(în înjurături)* **~ noch einmal!** cerule!; **~, Kreuz, Donnerwetter!** sau **~, Herrgott, Sakrament!** sau **~, Arsch und Wolkenbruch!**, ei, drăcia dracului!
himmel|an *adv.* către, spre cer, în sus.
himmel|angst *adv.* cu frică mare.
Himmel|angst, *-ängste, f.* frică mare; **ich habe eine ~ ausgestanden** am murit de frică.
himmel|auf *adv.* v. himmelan.
Himmelbett, *-(e)s, -en, n.* pat cu polog, cu baldachin.
himmelblau *adj.* albastru ca cerul, azuriu, siniliu.
Himmelblau, *-s, n. sg.* albastrul cerului, azuriu, siniliu.
Himmelbraut, *-bräute, f.* v. Himmelsbraut.
Himmeldecke, *-n, f.* uranisc, polog, baldachin.
Himmeldonnerwetter! *interj.* v. Himmelherrgottdonnerwetter.
Himmelei, *-en, f.* fariseism.
Himmel|element! *interj.* v. Himmelherrgottdonnerwetter.
Himmelfaden, *-s, -fäden, m.* funigei, fire de păianjen luate de vânt.
Himmelfahrt *f. sg. (bis.)* Înălțarea Domnului.
Himmelfahrtsblümchen, *-s, -, n.* v. Edelweiß.
Himmelfahrtskommando, *-s, -s, n. (mil., iron.)* misiune din care nu vor rămâne supraviețuitori.
Himmelfahrtsnase, *-n, f. (glumeț)* nas cârn.
Himmelfahrts|tag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* ziua Înălțării Domnului.
himmelfroh *adj.* foarte bucuros, fericit.
Himmelherrgottdonnerwetter! *interj.* ei, drăcia dracului!
himmelhoch 1. *adj.* foarte înalt, înalt ca cerul. **II.** *adv. (fig.)* foarte insistent; *(în expr.)* **er bittet mich ~** mă roagă nespus de mult; mă imploră cu cerul și pământul; **er erhebt ihn ~** îl ridică în slava cerului; **~ schreien** a țipa în disperare, implorând.
Himmelhopfen, *-s, -, m. (bot.)* varietate de hamei *(Humulus lupulus).*
himmel|lang *adj.* întins ca bolta cerului, foarte lung, extrem de lung.
himmeln, *himmelte, gehimmelt (ich himm(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a făuri himere. **2.** a ridica ochii către cer; a face pe sfântul. **3.** *impers. (reg.)* a fulgera (pe căldură, fără trăsnet). **4.** *(vulg.)* a muri. **II.** *tr.* a acoperi.
himmelnah *adv.* aproape de cer.
himmelnd I. *part. prez.* de la himmeln. **II.** *adj.* fățarnic.
Himmelreich, *-(e)s, n. sg.* împărăția cerurilor; **des Menschen Wille ist sein ~** omul e fericit când poate să facă ce-i place.
Himmels|achse *f. sg. (astron.)* axă a pământului prelungită la infinit, axa lumii.
Himmels|äquator, *-s, m. sg. (astron.)* ecuator al bolții cerești.
Himmelsbahn, *-en, f. (poet.)* cale cerească.
Himmelsbeschreibung, *-en, f.* uranografie, descriere a cerului.
Himmelsbesen, *-s, -, m. (mar.)* vânt boreal, crivăț.
Himmelsbogen, *-s, m. sg.* **1.** boltă cerească; **der ~ über uns** bolta cerească de deasupra noastră. **2.** curcubeu.
Himmelsbote, *-n, -n, m.* sol ceresc.
Himmelsbraut, *-bräute, f. (poet.)* mireasă a Domnului, călugăriță.
Himmelsbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(bibl.)* mană cerească. **II.** *(bot.)* **1.** cerențel *(Geum urbanum).* **2.** *(reg.)* trifoi roșu *(Trifolium pratense).* **3.** *(reg.)* măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella).* **4.** *(reg.)* țâța-caprei *(Tragopogon pratense).*
Himmelsbürger, *-s, -, m.* sol ceresc; locuitor al împărăției cerului.
Himmelschlüssel, *-s, -, m.*, **Himmelschlüsselblume**, *-n, f. (bot.)* ciubotica-cucului *(Primula officinalis).*
himmelschreiend *adj.* strigător la cer, revoltător, nemaiauzit; **~es Unrecht** nedreptate strigătoare la cer.
Himmels|erscheinung, *-en, f.* **1.** fenomen ceresc neobișnuit (meteor, curcubeu, aurora boreală etc.). **2.** *(poet.)* apariție cerească, divină.
Himmelsfackel, *-n, f.* făclie cerească.
Himmelsfarbe, *-n, f.* culoare a cerului.
Himmelsfeste *f. sg.* firmament.
Himmelsfeuer, *-s, -, n.* **1.** fulger. **2.** arșiță a soarelui.
Himmelsfotografie, *-n, f.* fotografie astronomică.
Himmelsfürst, *-en, -en, m.* stăpân al cerurilor, Dumnezeu.
Himmelsgabe, *-n, f.* dar ceresc.

Himmelsgegend, *-en, f.* **1.** punct cardinal; **in (sau nach) allen vier ~en** în toate părțile, în cele patru zări; **die ~ erforschen** a se orienta. **2.** zonă, climă.
Himmelsgerste *f. sg. (bot.)* alac *(Triticum spelta).*
Himmelsgewölbe, *-s, -, n.* boltă cerească.
Himmelsheer, *-(e)s, -e, n. (rel.)* armată cerească, ceată a îngerilor.
Himmelshöhe, *-n, f.* înaltul cerului.
Himmelskarte, *-n, f.* hartă astronomică, hartă a cerului.
Himmelskönigin *f. sg.* Fecioara Maria.
Himmelskörper, *-s, -, m.* corp ceresc, astru.
Himmelskreis, *-es, -e, m.* sferă cerească.
Himmelskugel, *-n, f.* glob ceresc.
Himmelskunde *f. sg.* astronomie.
himmelskundig *adj.* cunoscător al astronomiei.
Himmelskundler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* astronom.
Himmelslauf, *-(e)s, -läufe, m. (astron.)* mers al astrelor.
Himmelsleiter, *-n, f. (bot.)* scara-Domnului *(Polemonium coeruleum* L.).
Himmelslicht, *-(e)s, -e(r), n.* lumină cerească; lumina soarelui reflectată pe pământ.
Himmelsluft *f. sg. (inv.)* eter; **in der freien ~** sub cerul liber.
Himmelslust *f. sg.* fericire cerească, fericire foarte mare.
Himmelsmechanik *f. sg.* mecanică cerească, astrofizică.
Himmels|pol, *-s, -e, m. (astron.)* pol ceresc.
Himmelsraum, *-(e)s, -räume, m. (astron.)* spațiu ceresc.
Himmelsrichtung, *-en, f.* v. Himmelsgegend.
Himmels|schlüssel, *-s, -, m.* **1.** *(rel.)* cheie a raiului. **2.** v. Himmelschlüssel.
Himmels|schwertel, *-s, -, n. (bot.)* varietate de crin *(Lilium).*
Himmels|speise, *-n, f.* ambrozie, hrană cerească.
Himmels|spion, *-s, -e, m. (fam.)* satelit de transmisii.
Himmels|spur, *-en, f. (vân.)* urme de cerb.
Himmels|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** zonă, climă. **2.** regiune.
Himmels|tau, *-(e)s, m.* **1.** rouă. **2.** *(bibl.)* mană (cerească).
Himmels|tochter, *-töchter, f.* fiica cerului.
Himmels|trank, *-(e)s, -tränke, m.* nectar, băutură divină.
himmel|stürmend *adj.* gigantic, titanic.
Himmel|stürmer, *-s, -, m.* titan; *(fig.)* idealist iremediabil.
Himmelswagen, *-s, m. sg.* **1.** *(mit.)* car ceresc. **2.** *(pop., astron.)* Carul mare, Ursa mare.
Himmelsweg, *-(e)s, m. sg.* cale cerească.
Himmelswillen! *interj. (în expr.)* **um ~!** pentru Dumnezeu!
Himmelszeichen, *-s, -, n. (astron.)* **1.** semn ceresc. **2.** constelație zodiacală, zodie.
Himmelszelt, *-(e)s, n. sg. (poet.)* boltă cerească.
Himmelsziege *-n, f.* **1.** *(ornit.)* becațină comună *(Capella gallinago).* **2.** *(fam.)* femeie habotnică.
Himmelszu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare a boltei cerești.
himmelwärts *adv.* spre, către cer; în sus.
himmelweit *adj.* și *adv.* departe ca cerul, enorm, imens; **das ist ein ~er Unterschied** e o deosebire ca de la cer la pământ; **~ entfernt** departe de tot.
himmlisch *adj.* ceresc; *(fig.)* sublim, dumnezeiesc, divin; **mit ~er Geduld** cu o răbdare îngerească; **~e Musik** muzică divină; *(adverbial)* **wir fühlen uns ~** ne simțim ca în al nouălea cer.
Himmlischen *pl.* **1.** locuitori ai cerului. **2.** zei.
Himp|hamp, *-s, m. sg. (rar)* **1.** harababură, talmeș-balmeș. **2.** vechituri, zdrențe. **3.** anexă.
Himten, *-s, -, m. (reg., înv.)* unitate de măsură pentru cereale (de $^1/_8$ hectolitru).
hin *adv.* **1.** încolo, colo, într-acolo; **nach der Stadt ~** spre oraș; **nach jener Seite ~** spre partea aceea; **bis zur Mauer ~** până-n zid; **über die ganze Welt ~ verstreut** răspândiți în toată lumea; **ich weiß nicht, wo mein Taschentuch ~ ist** nu știu unde mi-am pus batista; **~ und zurück** încolo și încoace, (la) dus și (la) întors; **Fahrschein für ~ und zurück** bilet dus și întors; **~ und wieder** din când în când; **~ und her** încolo și-ncoace; **er geht ~ und her** merge de colo până colo; **er ist ~ und hergefahren** a călătorit încoace și încolo; **er fährt mit der Hand ~ und her** își mișcă mâna încoace și încolo; **er sinnt ~ und her** se gândește la una și la alta. **2.** în urma ..., ca urmare la ...; **auf etwas ~** cu privire la ceva; **auf einen Verdacht ~** în urma unei bănuieli; **auf diese Hoffnung ~** bazându-se (bazat) pe această speranță; **auf die Gefahr ~** chiar dacă...; cu riscul...; **auf sein Versprechen ~** în urma promisiunii sale. **3.** *(fam.)* pierdut, dispărut; stricat; epuizat, obosit, mort, dus; **meine Ruh ist hin** mi-am pierdut liniștea, s-a dus.
hinab *adv.* în jos; **den Fluss ~** în josul râului; **~ mit ihm!** jos cu el!
hinab|beugen, *beugte hinab, hinabgebeugt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) apleca, a (se) îndoi în jos.
hinab|blicken, *blickte hinab, hinabgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în jos.
hinabdringen, *drang hinab, hinabgedrungen, vb. (s) intr.* a pătrunde până jos.
hinabdrücken, *drückte hinab, hinabgedrückt, vb. (h) tr.* a apăsa în jos.
hinabfahren, *fuhr hinab, hinabgefahren (du fährst hinab, er fährt hinab), vb. (s) intr.* a pleca în jos (cu un mijloc de locomoție), a merge în jos, a coborî (cu un vehicul).
Hinabfahrt, *-en, f.* coborâre (cu un vehicul).
hinabgeben, *gab hinab, hinabgegeben (du gibst hinab, er gibt hinab), vb. (h) tr.* a da jos, a preda jos.
hinabgehen, *ging hinab, hinabgegangen, vb. (s) intr.* a se coborî; a ajunge (în jos) până la...; **dieser Mantel geht hinab bis zu den Knien** haina aceasta ajunge până la genunchi.
hinabgleiten, *glitt hinab, hinabgeglitten (du gleitest hinab, er gleitet hinab), vb. (s) intr.* a aluneca în jos.
hinabklettern, *kletterte hinab, hinabgeklettert, vb. (s) tr.* a coborî (agățându-se de stânci).
hinabrollen, *rollte hinab, hinabgerollt, vb. (s) intr.* a se rostogoli în jos, la vale.
hinabschlängeln, *schlängelte hinab, hinabgeschlängelt (ich schlängel(e)le hinab), vb. (h) refl.* a coborî șerpuind; a șerpui în jos, la vale.
hinabschlingen, *schlang hinab, hinabgeschlungen, vb. (h) tr.* a înghiți cu lăcomie, a înfuleca.
hinabschlucken, *schluckte hinab, hinabgeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiți.
hinab|steigen, *stieg hinab, hinabgestiegen, vb. (s) intr.* a coborî, a coborî pe pantă.
hinab|stürzen, *stürzte hinab, hinabgestürzt (du, er stürzt hinab), vb.* **I.** *tr. (h)* a prăvăli jos (ceva). **II.** *intr. (s)* a se prăvăli, a se prăbuși în jos.
hinabwärts *adv.* în jos.
hin|altern, *alterte hin, hingealtert, vb. (s) intr.* a îmbătrâni.
hinan *adv.* în sus.
hinangehen, *ging hinan, hinangegangen, vb. (s) intr.* a merge în sus, ascendent; **der Weg geht hinan** drumul duce în sus.
hin|arbeiten, *arbeitete hin, hingearbeitet (du arbeitest hin, er arbeitet hin), vb. (h)* **I.** *intr. (auf etwas)* a lucra (la ceva) continuu, a ținti (la ceva), a urmări (ceva), a lucra în vederea unui lucru; **er arbeitet darauf hin** lucrează în vederea acestui scop; **still vor sich ~** a lucra liniștit la ceva. **II.** *refl.* **1.** a se strădui să ajungă (la ceva sau undeva); a ajunge la ceva prin muncă. **2.** *(fam.)* a se prăpădi muncind.
hinauf *adv.* (în) sus, până sus; **den Fluss ~** în susul râului; **etwas weiter ~** ceva mai sus; **von unten ~** de jos în sus.
hinauf|arbeiten, *arbeitete hinauf, hinaufgearbeitet (du arbeitest hinauf, er arbeitet hinauf), vb. (h) refl.* a se ridica prin muncă.
hinaufbefördern, *beförderte hinauf, hinaufbefördert, vb. (h) tr.* a transporta sus.
hinaufblicken, *blickte hinauf, hinaufgeblickt, vb. (h) intr.* a privi în sus.
hinaufbringen, *brachte hinauf, hinaufgebracht, vb. (h) tr.* a (a)duce sus.
hinauf|fahren, *fuhr hinauf, hinaufgefahren (du fährst hinauf, er fährt hinauf), vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta, a duce sus. **II.** *intr. (s)* a se urca în sus cu un vehicul, a călători în sus.
hinauf|führen, *führte hinauf, hinaufgeführt, vb. (h) tr.* a conduce sus.
hinaufgehen, *ging hinauf, hinaufgegangen, vb. (s) intr.* a se urca sus, a merge sus.
hinaufgelangen, *gelangte hinauf, hinaufgelangt, vb. (s) intr.* a ajunge sus.
hinaufhelfen, *half hinauf, hinaufgeholfen (du hilfst hinauf, er hilft hinauf), vb. (h) intr.* a ajuta (cuiva) să urce (sus); a ajuta (cuiva) să se ridice.
hinaufkämmen, *kämmte hinauf hinaufgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus.
hinaufklettern, *kletterte hinauf, hinaufgeklettert,* **hinaufklimmen**, *klomm hinauf, hinaufgeklommen* și *klimmte hinauf, hinaufgeklimmt, vb. (s) intr.* a se cățăra, a (se) urca cățărându-se; a escalada.
hinaufkommen, *kam hinauf, hinaufgekommen, vb. (s) intr.* a veni sus.
hinaufkönnen, *konnte hinauf, hinaufgekonnt (ich kann hinauf, du kannst hinauf, er kann hinauf), vb. (h) intr.* a putea să ajungă sus; a putea să (se) urce; *(fig.)* a putea să parvină; *er kann hinauf* el poate să vină sus.
hinaufladen, *lud hinauf, hinaufgeladen (du lädst hinauf, er lädt hinauf), vb. (h) tr. (inform.) (inf.)* a încărca în rețea.
Hinaufladen, *-s, n. sg. (inform.)* încărcare în rețea; **das ~ von Dateien** încărcarea de fișiere în rețea.
hinauf|langen, *langte hinauf, hinaufgelangt, vb.* **I.** *tr. (h)* a întinde, a urca (ceva) sus. **II.** *intr. (h)* a ajunge până sus.
hinauflassen, *ließ hinauf, hinaufgelassen (du, er lässt hinauf), vb. (h) tr.* a lăsa să se urce.
hinauflaufen, *lief hinauf, hinaufgelaufen (du läufst hinauf, er läuft hinauf), vb. (s) intr.* a alerga sus.
hinaufleuchten, *leuchtete hinauf, hinaufgeleuchtet (du leuchtest hinauf, er leuchtet hinauf), vb. (h) intr.* a înșoți cu lampa până sus; a lumina în sus.
hinaufreichen, *reichte hinauf, hinaufgereicht, vb. (h) intr.* v. hinauflangen.
hinaufreiten, *ritt hinauf, hinaufgeritten (du reitest hinauf, er reitet hinauf), vb. (s) intr.* a urca călare.
hinaufrücken, *rückte hinauf, hinaufgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a așeza mai sus, a împinge mai sus. **II.** *intr. (s)* **1.** a se așeza mai sus. **2.** a înainta în rang.
hinaufschaffen, *schaffte hinauf, hinaufgeschafft, vb. (h) tr.* a transporta sus.
hinaufschauen, *schaute hinauf, hinaufgeschaut, vb. (h) intr.* a se uita în sus.
hinaufschicken, *schickte hinauf, hinaufgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite sus.
hinaufschieben, *schob hinauf, hinaufgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge sus.
hinaufschießen, *schoss hinauf, hinaufgeschossen (du, er schießt hinauf), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a trage în sus (cu arma). **2.** a expedia printr-o explozie; **eine Rakete zum Mond ~** a trimite o rachetă pe lună. **II.** *(s) intr.* a urca rapid, ca din pușcă.
hinaufschleppen, *schleppte hinauf, hinaufgeschleppt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) târî în sus.
hinaufschrauben, *schraubte hinauf, hinaufgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** a înșuruba în sus, a ridica. **2.** *(fig.)* a urca (prețul etc.).
hinaufschwingen, *schwang hinauf, hinaufgeschwungen, vb. (h) refl.* **1.** a se urca, a se sălta (sus). **2.** *(fig.)* a ajunge la...
hinaufsetzen, *setzte hinauf, hinaufgesetzt (du, er setzt hinauf), vb. (h)* **I.** *tr.* a pune sus, a așeza sus, a ridica, a urca; **die Preise ~** a ridica prețurile. **II.** *refl.* a se așeza pe ceva.
Hinaufsetzung, *-en, f.* urcare, ridicare.
hinauf|springen, *sprang hinauf, hinaufgesprungen, vb. (s) intr.* a sări (în) sus.
hinauf|steigen, *stieg hinauf, hinaufgestiegen, vb. (s) intr.* a se urca pe ceva.
hinauf|stimmen, *stimmte hinauf, hinaufgestimmt, vb. (h) tr. (muz.)* a urca (tonul).
hinauftragen, *trug hinauf, hinaufgetragen (du trägst hinauf, er trägt hinauf), vb. (h) tr.* a duce (ceva) sus.
hinauftransformieren, *transformierte hinauf, hinauftransformiert, vb. (h) tr.* a transforma complet (ceva).
hinauftreiben, *trieb hinauf, hinaufgetrieben, vb. (h) tr.* a urca, a împinge sus, a mâna în sus; **das Vieh ~** a mâna vitele la munte; **die Preise ~** a urca prețurile.
hinaufwärts *adv.* în sus.
hinaufziehen, *zog hinauf, hinaufgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage în sus. **II.** *refl. (h)* a se urca; a se cățăra. **III.** *intr. (s)* **1.** a se muta sus. **2.** a se urca.
hinaus *adv.* afară, în afară; **~ mit ihm!** afară cu el! **über etwas ~ sein** a fi trecut peste ceva (o supărare, durere, decepție); **wo will er ~?** unde vrea să ajungă, ce urmărește? **er weiß nicht wo ~** nu știe pe unde să iasă; **wo nun ~?** acum ce ne facem? pe unde scoatem cămașa?
hinausbegeben, *begab hinaus, hinausbegeben (du begibst hinaus, er begibt hinaus), vb. (h) refl.* a ieși.
hinausbegleiten, *begleitete hinaus, hinausbegleitet (du begleitest hinaus, er begleitet hinaus), vb. (h) tr.* a însoți afară, a conduce (până) afară.

hinausbeißen, *biss hinaus, hinausgebissen (du, er beißt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a rupe cu dinții. **2.** (și *fig.*) a scoate (mușcând; prin intrigi etc.).
hinausbeugen, *beugte hinaus, hinausgebeugt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară.
hinausblicken, *blickte hinaus, hinausgeblickt, vb. (h) intr.* a privi afară.
hinausbringen, *brachte hinaus, hinausgebracht, vb. (h) tr.* a aduce, a duce afară.
hinausdrängen, *drängte hinaus, hinausgedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a îmbrânci afară, a scoate afară. **II.** *refl.* a se înghesui, a se îmbulzi pentru a ieși afară.
hinausdürfen, *durfte hinaus, hinausgedurft (ich darf hinaus, du darfst hinaus, er darf hinaus), vb. (h) intr.* a avea voie să iasă afară; **er darf hinaus** poate să iasă, are voie să iasă.
hinausfahren, *fuhr hinaus, hinausgefahren (du fährst hinaus, er fährt hinaus), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce, a transporta (ceva) afară. **II.** *intr. (s)* **1.** a pleca afară (din localitate) cu un vehicul. **2.** a depăși ceva cu un vehicul, a trece de ceva.
hinausfinden, *fand hinaus, hinausgefunden (du findest hinaus, er findet hinaus), vb. (h) intr.* a găsi drumul de ieșire; *(fig.)* a se descurca.
hinausfliegen, *flog hinaus, hinausgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura afară. **2.** a fi dat afară, a zbura.
hinausführen, *führte hinaus, hinausgeführt, vb. (h) tr.* a (con)duce afară.
hinausgeben, *gab hinaus, hinausgegeben (du gibst hinaus, er gibt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a da, a întinde afară; **beim Fenster** ~ a da afară pe fereastră. **2.** a preda, a da cu împrumut.
hinausgehen, *ging hinaus, hinausgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși (afară); *geh hinaus!* ieși afară! **2.** a da (înspre); **das Zimmer geht auf den Hof hinaus** camera dă spre curte. **3.** a trece peste, a depăși; **das geht über meine Kräfte hinaus** aceasta trece peste puterile (sau peste posibilitățile) mele, mă depășește. **4.** a rezulta, a depăși; **es geht auf eins (**sau **auf dasselbe) hinaus a)** e de fapt același lucru, se reduce la același lucru, are același efect (sau rezultat); **b)** urmărește același scop.
hinaushalten, *hielt hinaus, hinausgehalten (du hältst hinaus, er hält hinaus), vb. (h) tr.* a ține (printr-un geam etc.) afară.
hinausjagen, *jagte hinaus, hinausgejagt, vb.* **I.** *(h) tr.* a da, a goni afară. **II.** *(s) intr.* a pleca în grabă afară.
hinauskommen, *kam hinaus, hinausgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a ieși afară de undeva; **mach, dass du hinauskommst!** ieși afară! **2.** a depăși. **3.** *(fam., în expr.)* **es kommt auf eins** sau **auf dasselbe hinaus** e totuna, e același lucru.
hinauslassen, *ließ hinaus, hinausgelassen (du lässt hinaus, er lässt hinaus), vb. (h) tr.* a lăsa pe cineva să iasă.
hinauslaufen, *lief hinaus, hinausgelaufen (du läufst hinaus, er läuft hinaus), vb. (s) intr.* **1.** a alerga afară. **2.** a ieși, a rezulta, a da; *(fig.)* **es läuft auf dasselbe (**sau **auf eins) hinaus** totuna e, e același lucru; **es läuft darauf hinaus** într-acolo duce, acesta e scopul.
hinauslegen, *legte hinaus, hinausgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a așeza culcat afară.
hinauslehnen, *lehnte hinaus, hinausgelehnt, vb. (h) refl.* a se apleca în afară; a scoate capul pe fereastră; **sich zum Wagenfenster** ~ a se apleca afară pe fereastra vagonului; **nicht** ~ a nu se apleca în afară.
hinausmachen, *machte hinaus, hinausgemacht, vb. (h) refl.* a pleca, a ieși repede, a o șterge degrabă.
hinausmüssen, *musste hinaus, hinausgemusst (ich muss hinaus, du musst hinaus, er muss hinaus), vb. (h) intr.* a trebui să iasă; *er muss hinaus* trebuie să iasă.
hinausnehmen, *nahm hinaus, hinausgenommen (du nimmst hinaus, er nimmt hinaus), vb. (h) tr.* a lua, a scoate afară.
hinaus|packen, *packte hinaus, hinausgepackt, vb. (h) refl.* a o șterge.
hinausragen, *ragte hinaus, hinausgeragt vb. (h) intr. (über etwas)* a se înălța, a se ridica (deasupra unui lucru).
hinausreichen, *reichte hinaus, hinausgereicht, vb.* **I.** *tr. (h)* a înmâna, a întinde (ceva cuiva) afară; a remite. **II.** *intr. (h* și *s)* a ajunge, a se întinde până la.
hinausrücken, *rückte hinaus, hinausgerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a așeza sau a împinge mai în afară. **2.** *(fig.)* a amâna. **II.** *intr. (s) (mil.) (despre trupe)* a porni.
hinaus|schaffen, *schaffte hinaus, hinausgeschafft, vb. (h) tr.* a scoate, a duce, a căra afară; **schaff das hinaus!** scoate asta afară!
hinaus|schauen, *schaute hinaus, hinausgeschaut, vb. (h) intr.* a privi afară.
hinaus|scheren, *scherte hinaus, hinausgeschert, vb. (h) refl. (fam.)* a se cărăbăni, a o șterge.
hinaus|schicken, *schickte hinaus, hinausgeschickt, vb. (h) tr.* **1.** a ruga pe cineva să părăsească încăperea. **2.** a transmite ceva la depărtare.
hinaus|schieben, *schob hinaus, hinausgeschoben, vb. (h) tr.* **1.** a împinge afară. **2.** *(fig.)* a amâna.
hinaus|schießen, *schoss hinaus, hinausgeschossen (du, er schießt hinaus), vb. (h) intr.* **1.** a trage (cu pușca) prea departe; **über das Ziel** ~ a trage peste țintă. **2.** a da buzna afară; a ieși ca din pușcă.
hinaus|schleichen, *schlich hinaus, hinausgeschlichen, vb.* **I.** *(s) intr.* a se furișa afară; **die Kinder sind hinausgeschlichen** copiii s-au furișat, s-au strecurat afară. **II.** *(h) refl.* a se furișa afară; **ich habe mich hinausgeschlichen** m-am furișat afară.
hinaus|schleppen, *schleppte hinaus, hinausgeschleppt, vb. (h) tr.* a târî, a cărа afară.
hinaus|schmeißen, *schmiss hinaus, hinausgeschmissen (du, er schmeißt hinaus), vb. (h) tr. (fam.)* a (a)zvârli afară, a da afară, a arunca afară.
hinaus|sehen, *sah hinaus, hinausgesehen (du siehst hinaus, er sieht hinaus), vb. (h) intr.* a privi afară.
hinaus sein, *war hinaus, hinaus gewesen (ich bin hinaus, du bist hinaus, er ist hinaus), vb. (s) intr.* a sta afară, a fi afară; *(fig.)* **über etwas hinaus sein** a fi trecut peste ceva, a fi depășit (o dificultate), a fi scăpat de ceva.
hinaus|setzen, *setzte hinaus, hinausgesetzt (du, er setzt hinaus), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune, a așeza afară. **2.** a amâna; **den Termin** ~ a amâna un termen. **II.** *refl.* **1.** a se așeza afară. **2.** *(fig.; über etwas)* a trece peste ceva, a nu-i păsa de ceva, a trece cu vederea.
hinaus|sperren, *sperrte hinaus, hinausgesperrt, vb. (h) tr.* a închide cuiva ușa în nas, a nu lăsa pe cineva să intre.
hinaus|stecken, *steckte hinaus, hinausgesteckt, vb. (h) tr.* a pune afară, a scoate afară.
hinaus|stehlen, *stahl hinaus, hinausgestohlen (du stiehlst hinaus, er stiehlt hinaus), vb. (h) refl.* a se furișa afară.
hinaus|steigen, *stieg hinaus, hinausgestiegen, vb. (s) intr.* a ieși urcând.
hinaus|stellen, *stellte hinaus, hinausgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune afară. **2.** *(sport)* a muta pentru o perioadă din teren.
hinaus|stoßen, *stieß hinaus, hinausgestoßen (du stößt hinaus, er stößt hinaus), vb. (h) tr.* a împinge afară, a îmbrânci afară.
hinaus|strömen, *strömte hinaus, hinausgeströmt, vb. (s) intr.* a curge, a se revărsa spre exterior.
hinaus|stürzen, *stürzte hinaus, hinausgestürzt (du, er stürzt hinaus), vb. (s) intr.* și *refl.* a se repezi afară; a se arunca afară.
hinaus|tragen, *trug hinaus, hinausgestragen (du trägst hinaus, er trägt hinaus), vb. (h) tr.* **1.** a duce ceva afară. **2.** a duce ceva la îndepărtare mare.
hinaus|treiben, *trieb hinaus, hinausgetrieben, vb. (h) tr.* a da afară; a goni afară; a mâna afară.
hinaus|trompeten, *trompetete hinaus, hinaustrompetet (du trompetest hinaus, er trompetet hinaus), vb. (h) tr. (fam.)* a trâmbița în lume, a bate toba peste tot.
hinaus|tun, *tat hinaus, hinausgetan, vb. (h) tr.* a pune, a scoate afară.
hinauswärts *adv.* în afară.
hinausweisen, *wies hinaus, hinausgewiesen (du, er weist hinaus), vb. (h) tr.* a expulza, a da afară.
hinauswerfen, *warf hinaus, hinausgeworfen (du wirfst hinaus, er wirft hinaus), vb. (h) tr.* a arunca, a da afară.
hinauswollen, *wollte hinaus, hinausgewollt (ich will hinaus, du willst hinaus, er will hinaus), vb. (h) intr.* **1.** a voi să iasă afară; **ich will hinaus** vreau să ies afară. **2.** a urmări; a rezulta; *(în expr.)* **auf etwas** ~ a urmări un scop; **ich weiß nicht, worauf Sie damit** ~ nu știu ce urmăriți cu aceasta; **hoch** ~ a avea pretenții, veleități, idealuri mari; **zu hoch** ~ a voi să ajungă prea departe, a urmări ceva peste posibilitățile sale; **wo will das hinaus?** unde o să ducă asta? la ce rezultat o să ajungă?
hinausziehen, *zog hinaus, hinausgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage afară. **II.** *refl. (h)* a se târăgăna, a se amâna; **die Verhandlungen ziehen sich hinaus** tratativele se târăgănează. **III.** *intr. (s)* a pleca în lume, a călători, a ieși; **in die Welt** ~ a porni în lumea largă.
hinauszögern, *zögerte hinaus, hinausgezögert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) amâna, a (se) târăgăna, a (se) tergiversa.
hinbefördern, *beförderte hin, hinbefördert vb. (h) tr.* a pofti pe cineva acolo, a transporta pe cineva acolo.
hinbegeben, *begab hin, hinbegeben (du begibst hin, er begibt hin), vb. (h) refl.* a se duce acolo, a se îndrepta într-acolo, a se deplasa într-un loc.
hinbegleiten, *begleitete hin, hinbegleitet (du begleitest hin, er begleitet hin), vb. (h) tr.* a însoți până acolo.
hinbekommen, *bekam hin, hinbekommen, vb. (h) tr.* a izbuti să transporte; a reuși să (a)ducă (până) acolo.
hinbe|stellen, *bestellte hin, hinbestellt, vb. (h) tr.* a da (sau a chema la) întâlnire într-un loc anumit.
Hinblick, *-(e)s, -e, m.* privire (spre, către); *(fig.; în expr.)* **im** ~ **auf** având în vedere, luând în considerație; cu referire la, referitor la.
hinblicken, *blickte hin, hingeblickt, vb. (h) intr.* a privi spre, a se uita la.
hinbringen, *brachte hin, hingebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce acolo, a purta într-acolo, a conduce într-acolo; **bring ihm das Buch hin!** du-i cartea! **2.** *(fig.)* a petrece, a o duce; **die Zeit** ~ a-și petrece timpul; **sein Leben kümmerlich** ~ a-și petrece viața în mizerie.
hinbrüten, *brütete hin, hingebrütet (du brütest hin, er brütet hin), vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a cloci, a urzi, a unelti; **er brütet etwas vor sich hin** clocește ceva. **2.** a fi cufundat în apatie, a fi pradă unor gânduri negre.
Hinbrüten, *-s, n. sg.* apatie.
Hinde, *-n, f.* v. Hindin.
hindehnen, *dehnte hin, hingedehnt, vb. (h) refl.* **1.** a se întinde în depărtare. **2.** *(fig.)* a se prelungi.
hindenken, *dachte hin, hingedacht, vb. (h) intr.* a gândi la ceva; **wo denkst du hin? a)** la ce te gândești?; **b)** nici să nu te gândești!; **sich irgendwo** ~ a se dori undeva; a se închipui undeva; a se transporta cu imaginația undeva.
hinderlich *adj.* care constituie (sau opune) un obstacol, contrar, care împiedică; stânjenitor; **jm. in etwas** ~ **sein** a împiedica pe cineva să facă ceva.
Hinderlichkeit, *-en, f.* v. Hindernis.
hindern, *hinderte, gehindert, vb. (h) tr.* a împiedica, a pune piedici, a stingheri, a stânjeni; **er hindert mich am Essen** mă împiedică să mănânc; **jn. am Arbeiten** ~ a împiedica pe cineva să lucreze.
hindernd I. *part. prez.* de la hindern. **II.** *adj.* care împiedică, stingheritor, stânjenitor; *(adverbial)* **er steht mir** ~ **im Wege** îmi stă de-a curmezișul, îmi stă în cale, stă de-a curmezișul în drumul meu.
Hindernis, *-ses, -se, n.* piedică, obstacol; dificultate; impediment; **jm** ~**se bereiten (**sau **in den Weg legen)** a pune cuiva piedici; **unserem Vorhaben wurden** ~**se in den Weg gelegt** intențiilor noastre li s-au pus piedici în cale; **er scheut kein** ~ nu se teme de nici un obstacol; **ein** ~ **nehmen, überwinden** a trece peste, a îndepărta, a învinge un obstacol.
Hindernisbahn, *-en, f. (sport)* pistă cu obstacole.
Hindernislauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* cursă cu obstacole.
Hindernisreiten, Hindernisrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă cu obstacole.
Hinderung, *-en, f.* împiedicare; stânjenire, stingherire.
Hinderungsgrund, *-(e)s, -gründe, m.* impediment.
hindeuten, *deudete hin, hingedeudet (du deutest hin, er deutet hin), vb. (h) intr.* **1.** a arăta într-acolo. **2.** *(fig.)* a face aluzie; **auf etwas** ~ **a)** a face aluzie la ceva, a se referi la ceva; **b)** a indica, a arăta ceva.
Hindeutung, *-en, f.* aluzie, referire (la).
Hindi, *-, n. sg.* limba hindi.
Hindin, *-nen, f. (poet.)* ciută, cerboaică.
Hindrang, *-(e)s, m. sg.* imbold; impuls.
hindrängen, *drängte hin, hingedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a împinge spre, a îmboldi, a înghesui; **auf etwas** ~ a insista pentru ceva. **II.** *refl.* a se înghesui, a se vârî, a se împinge într-acolo.

hindringen, *drang hin, hingedrungen, vb. (s) intr.* **1.** a tinde spre. **2.** a pătrunde către.
Hindu, *-(s), -s, m.* hindus.
hindurch *adv.* **1.** prin; **die Stadt ~** prin tot oraşul; **er kann nicht ~** nu răzbeşte, nu poate trece prin. **2.** în tot timpul; neîntrerupt; **die ganze Nacht ~** în tot timpul nopţii; peste noapte; **den ganzen Tag ~** toată ziua; **Jahre ~** ani de-a rândul.
hindurch|arbeiten, *arbeitete hindurch, hindurchgearbeitet (du arbeitest hindurch, er arbeitet hindurch), vb. (h) refl.* a răzbate muncind, trudindu-se.
hindurchgehen, *ging hindurch, hindurchgegangen, vb. (s) intr.* a trece prin; a răzbi.
hindurchkriechen, *kroch hindurch, hindurchgekrochen, vb. (s) intr.* a se strecura târându-se (prin ceva).
hindurchschauen, *schaute hindurch, hindurchgeschaut, vb. (h) intr.* a privi prin ceva.
hindurchschimmern, *schimmerte hindurch, hindurchgeschimmert, vb. (h) intr.* a licări între, a străluci prin.
hindurchschlüpfen, *schlüpfte hindurch, hindurchgeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura (prin), a trece (dincolo) strecurându-se (prin).
hindurchziehen, *zog hindurch, hindurchgezogen, vb. (h)* **I.** *intr. (s)* a trece prin. **II.** *tr.* a trage prin, a aduce prin. **III.** *refl.* a trece, a se strecura prin (sau printre).
hindurchzwängen, *zwängte hindurch, hindurchgezwängt, vb. (h) tr.* a sili să treacă prin, a trece (ceva) forţat prin.
hindürfen, *durfte hin, hingedurft (ich darf hindurch, du darfst hindurch, er darf hindurch), vb. (h) intr.* a avea voie să meargă acolo.
hin|eilen, *eilte hin, hingeeilt, vb. (s) intr.* a se grăbi către ceva (sau într-acolo).
hinein *adv.* înăuntru; **bis tief in die Erde ~** până adânc în pământ; **mitten ~** tocmai la mijloc; **bis tief in die Nacht ~** până noaptea târziu; **~ oder hinaus!** înăuntru sau afară! intri sau ieşi! **nur ~!** poftiţi înăuntru!
hinein|arbeiten, *arbeitete hinein, hineingearbeitet (du arbeitest hinein, er arbeitet hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a introduce, a intercala, a îngloba, a insera; **ein neues Stichwort ins Wörterbuch ~** a introduce un cuvânt-titlu nou în dicţionar. **II.** *refl.* **1.** a se vârî în, a pătrunde întâmpinând rezistenţă. **2.** *(fig.)* a se familiariza, a se pune la curent cu o problemă, într-un domeniu.
hineinbefördern, *beförderte hinein, hineinbefördert vb. (h) tr.* a transporta (ceva) înăuntru.
hineinbeißen, *biss hinein, hineingebissen (du, er beißt hinein), vb. (h) intr.* a muşca din ceva, a-şi vârî dinţii în ceva.
hineinbekommen, *bekam hinein, hineinbekommen, vb. (h) tr.* a reuşi să introducă ceva; **ich kann es nicht ~** nu reuşesc s-o introduc.
hineinbringen, *brachte hinein, hineingebracht, vb. (h) tr.* a (a)duce înăuntru; a introduce.
hineindenken, *dachte hinein, hineingedacht, vb. (h) refl.* **1.** a pătrunde cu gândirea (în ceva); a se identifica în gândire (cu ceva). **2.** a se transpune în; **sich in js. Lage ~** a se (trans)pune în situaţia cuiva.
hineindeuten, *deutete hinein, hineingedeutet (du deutest hinein, er deutet hinein), vb. (h) tr.* a atribui prin interpretare ceva ce nu există (într-o declaraţie, scriere, operă de artă etc.).
hineindringen, *drang hinein, hineingedrungen, vb. (h) intr.* a pătrunde înăuntru; a străbate prin.
hineindrücken, *drückte hinein, hineingedrückt, vb. (h) tr.* a împinge, a apăsa înăuntru.
hineinfahren, *fuhr hinein, hineingefahren (du fährst hinein, er fährt hinein), vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta, a căra înăuntru (cu un vehicul). **II.** *intr. (s)* **1.** a intra înăuntru (cu un vehicul); a tampona (cu un vehicul). **2.** a îmbrăca la repezeală. **3.** a interveni energic (într-o discuţie); **was ist in dich hineingefahren?** ce te-a apucat?
hineinfallen, *fiel hinein, hineingefallen (du fällst hinein, er fällt hinein), vb. (s) intr.* a cădea înăuntru; *(fig.)* a se păcăli.
hineinfinden, *fand hinein, hineingefunden (du findest hinein, er findet hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a găsi intrarea, locul de acces (în ceva). **II.** *refl.* a se resemna, a se adapta unei situaţii, a se deprinde; **sich in etwas ~** a se deprinde cu ceva.
hineinflechten, *flocht hinein, hineingeflochten (du flichtst hinein, er flicht hinein), vb. (h) tr.* a întreţese, a împleti în ceva.
hineinfliegen, *flog hinein, hineingeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura înăuntru, a intra în zbor în ceva. **2.** *(fam.)* v. hereinfallen **(2).**
hineinfressen, *fraß hinein, hineingefressen (du, er frisst hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a se îndopa, a îmbuca; *(fig.)* **er hat den ganzen Ärger in sich hineingefressen** el şi-a înghiţit tot necazul. **2.** *(despre rugină etc.)* a coroda, a mânca. **II.** *refl.* **sich in etwas ~** a se obstina, a se încăpăţâna; *(despre viermi)* a pătrunde în ceva (rozându-şi o galerie).
hineinfügen, *fügte hinein, hineingefügt, vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi, a îmbina; a suda. **II.** *refl.* **1.** a se potrivi, a se îmbina, a se îmbuca, a se adapta. **2.** *(fig.)* a se adapta la ceva, a se resemna.
hineingeboren *adj.* aparţinând prin naştere; **in schwere Zeiten ~** născut în timpuri grele.
hineingehen, *ging hinein, hineingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a intra, a merge înăuntru. **2.** a încăpea (în ceva).
hineingeraten, *geriet hinein, hineingeraten (du gerätst hinein, er gerät hinein), vb. (s) intr. (in etwas)* a cădea în ceva, a da de (sau peste) ceva, a intra (într-o încurcătură etc.).
hineingießen, *goss hinein, hineingegossen (du, er gießt hinein), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa înăuntru.
hineingreifen, *griff hinein, hineingegriffen, vb. (h) intr.* a băga mâna în; a apuca, a înşfăca.
hineinheiraten, *heiratete hinein, hineingeheiratet (du heiratest hinein, er heiratet hinein), vb. (h) intr.* a intra într-o familie prin căsătorie.
hineinhelfen, *half hinein, hineingeholfen (du hilfst hinein, er hilft hinein), vb. (h) intr.* a ajuta să intre.
hineinkommen, *kam hinein, hineingekommen, vb. (s) intr.* a veni înăuntru; a intra; a se adapta, a se acomoda cu; **das kommt da hinein** asta vine, se pune aici înăuntru.
hineinkönnen, *konnte hinein, hineingekonnt (ich kann hinein, du kannst hinein, er kann hinein), vb. (h) intr.* a putea, a reuşi să intre; **er kann hinein** poate să intre; **ich kann nicht in das Haus hinein** nu pot intra în casă.
hineinlassen, *ließ hinein, hineingelassen (du, er lässt hinein), vb. (h) tr.* a lăsa, a da drumul să intre.
hineinleben, *lebte hinein, hineingelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* a trăi; **er lebt in den Tag hinein** trăieşte de azi pe mâine. **II.** *refl.* **(in etwas)** a se deprinde, a se familiariza, a se acomoda cu ceva; a se adapta la ceva; **er lebte sich in die neue Lage hinein** s-a acomodat, s-a familiarizat cu noua situaţie.
hineinlegen, *legte hinein, hineingelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pune înăuntru; **die Akten in die Mappe ~** a pune actele în mapă. **2.** v. hereinlegen. **II.** *refl.* a se întinde (pe ceva); **sich ins Bett ~** a se culca în pat.
hineinlesen, *las hinein, hineingelesen (du liest hinein, er liest hinein), vb. (h) refl.* a cunoaşte prin lectură; a intra în temă; **sich in ein Buch ~** a se familiariza cu o carte; **sich in einen Schriftsteller ~** a se familiariza cu un autor.
hineinmengen, *mengte hinein, hineingemengt,* **hineinmischen**, *mischte hinein, hineingemischt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) amesteca (în ceva); **er mischt sich in alles hinein** îşi bagă nasul în toate, se amestecă în toate.
hineinmüssen, *musste hinein, hineingemusst (ich muss hinein, du musst hinein, er muss hinein), vb. (h) intr.* a trebui să intre.
hineinpassen, *passte hinein, hineingepasst (du, er passt hinein), vb. (h)* **I.** *tr.* a potrivi (ceva înăuntru). **II.** *intr.* a se potrivi (în).
hineinragen, *ragte hinein, hineingeragt, vb. (h) intr.* a ajunge până în..., a se întinde până în...
hineinrasseln, *rasselte hinein, hineingerasselt (ich rass(e)le hinein), vb. (h) intr.* **1.** a cădea înăuntru, a pica. **2.** a ajunge într-o situaţie dificilă din vină proprie.
hineinreden, *redete hinein, hineingeredet (du redest hinein, er redet hinein), vb. (h)* **I.** *intr.* a se amesteca în vorba cuiva; a se intercala în discuţie; **ins Blaue ~** a se trezi vorbind; **er redete so lange in mich hinein, bis ich zusagte** atâta m-a pisat până am consimţit. **II.** *refl.* **(sich in etwas)** a-şi băga ceva în cap; **sich in Wut ~** a se mânia, a se monta vorbind; **er hat sich in Unsinn hineingeredet** a vorbit până la absurd, a sfârşit prin a spune absurdităţi.
hineinreißen, *riss hinein, hineingerissen (du, er reißt hinein), vb. (h) tr.* a trage, a smuci cu forţa; **in einen Strudel ~** a atrage într-un vârtej.
hineinreiten, *ritt hinein, hineingeritten (du reitest hinein, er reitet hinein), vb.* **I.** *(s) intr.* a intra călare. **2.** *(h) tr. (fig.; fam.)* a păcăli; **er hat mich schön hineingeritten** m-a păcălit straşnic. **II.** *refl. (h) (in etwas)* a se încurca (în ceva), a se aventura, a se băga în ceva (periculos, neplăcut etc.). **III.** *intr. (s)* a intra călare (undeva).
hineinriechen, *roch hinein, hineingerochen, vb. (h) intr. (fig.; fam.)* a se orienta, a se familiariza; **in eine Sache ~** a se familiariza cu un lucru, a mirosi cum stau lucrurile.
hineinschlafen, *schlief hinein, hineingeschlafen (du schläfst hinein, er schläft hinein), vb. (h) intr.* a dormi până târziu; **er hat in den helllichten Tag hineingeschlafen** a dormit până-n amiaza mare.
hineinschlittern, *schlitterte hinein, hineingeschlittert, vb. (h) intr.* **1.** a aluneca, a patina (în ceva). **2.** *(fig.)* a pica într-o încurcătură; a intra la apă.
hineinschmuggeln, *schmuggelte hinein, hineingeschmuggelt (ich schmugg(e)le hinein), vb. (h) tr.* a introduce (ceva) prin contrabandă.
hineinschreiben, *schrieb hinein, hineingeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie înăuntru; a intercala ceva într-o scrisoare (într-un act etc.).
hineinschütten, *schüttete hinein, hineingeschüttet (du schüttest hinein, er schüttet hinein), vb. (h) tr.* a turna în.
hineinsetzen, *setzte hinein, hineingesetzt (du, er setzt hinein), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) aşeza înăuntru.
hinein|stechen, *stach hinein, hineingestochen (du stichst hinein, er sticht hinein), vb. (h) intr.* a împunge (cu acul, cuţitul etc.).
hinein|stecken, *steckte hinein, hineingesteckt, vb. (h) tr.* a vârî înăuntru, a pune, a băga în; **er steckt viel Geld in etwas hinein** investeşte mulţi bani în ceva; **seine Nase in alles ~** a-şi băga nasul în toate, a-şi vârî nasul peste tot.
hinein|steigen, *stieg hinein, hineingestiegen, vb. (s) intr.* a intra urcându-se; **zum Fenster ~** a intra pe fereastră.
hinein|stopfen, *stopfte hinein, hineingestopft, vb. (h) tr.* a astupa (ceva); a îndesa, a vârî.
hinein|stoßen, *stieß hinein, hineingestoßen (du, er stößt hinein), vb.* **I.** *(h) tr.* **1.** a împinge înăuntru. **2.** a sufla (din trompetă, corn etc.). **II.** *(s) intr.* a pătrunde subit.
hinein|studieren, *studierte hinein, hineinstudiert, vb. (h) refl.* a adânci (o problemă) învăţând, a învăţa, a studia ceva temeinic.
hinein|stürzen, *stürzte hinein, hineingestürzt (du, er stürzt hinein), vb.* **I.** *tr.* şi *refl. (h)* a (se) arunca în. **II.** *intr. (s)* a se prăbuşi, a se năpusti în.
hineintauchen, *tauchte hinein, hineingetaucht, vb. (h* şi *s) tr. şi intr.* a (se) cufunda în.
hineintreten, *trat hinein, hineingetreten (du trittst hinein, er tritt hinein), vb. (s) intr.* **1.** a păşi înăuntru, a intra. **2.** a călca în ceva.
hineintun, *tat hinein, hineingetan, vb. (h) tr.* a pune înăuntru; **einen Blick in etwas ~** a arunca o privire asupra unui lucru.
hineinwachsen, *wuchs hinein, hineingewachsen (du wächst hinein, er wächst hinein), vb. (s) intr.* **1.** a intra crescând; **in eine Ritze ~** a pătrunde într-o spărtură. **2.** a trece cu timpul într-un stadiu nou; **ins Mannesalter ~** a deveni bărbat. **3.** a se integra în ceva, a se familiariza cu ceva; **in eine neue Aufgabe ~** a se integra într-o misiune nouă.
Hineinwachsen, *-s. n. sg.* creştere, integrare în ceva.
hineinwagen, *wagte hinein, hineingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să intre; *(fig.)* a se încumeta la ceva.
hineinwärts *adv.* spre interior, în spre înăuntru.
hineinwollen, *wollte hinein, hineingewollt (ich will hinein, du willst hinein, er will hinein), vb. (h) intr.* a vrea să intre.
hineinwürgen, *würgte hinein, hineingewürgt, vb. (h) tr.* **1.** a înghiţi cu silă, forţat. **2.** v. reinwürgen.
hineinziehen, *zog hinein, hineingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a atrage, a trage înăuntru; *(fig.)* a implica; **jn. in die Angelegenheit ~** a atrage pe cineva în afacere. **II.** *intr. (s)* a intra înăuntru, a se muta înăuntru; **in die Stadt ~** a se muta în oraş.
hineinzwängen, *zwängte hinein, hineingezwängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a vârî, a băga (cu forţa), a constrânge să intre. **II.** *refl.* a se introduce cu forţa.

hịnfahren, *fuhr hin, hingefahren (du fährst hin, er fährt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a căra, a transporta, a duce cu un vehicul. **II.** *intr. (s)* **1.** a merge într-un vehicul spre…; **zu jm. ~** a merge la cineva; **zum Flusse ~** a merge spre fluviu; **über etwas ~** a trece peste ceva (cu un vehicul). **2.** *(poet.)* a muri. **3.** a duce repede mâna peste ceva.

Hịnfahrt, *-en, f.* călătorie (încolo), dus; **Hin- und Rückfahrt** dus şi întors; **auf der ~** la ducere.

Hịnfall, *-(e)s, m. sg.* cădere; prăbuşire.

hịnfallen, *fiel hin, hingefallen (du fällst hin, er fällt hin), vb. (s) intr.* a cădea; **der Länge nach ~** a cădea cât e de lung.

hịnfallend I. *part. prez.* de la hinfallen. **II.** *adj.* care cade jos; *(pop.)* **~e Sucht** epilepsie.

Hịnfallende, *-n, f. (pop.)* epilepsie, boala copiilor.

hịnfällig *adj.* **1.** ruinat, dărăpănat. **2.** slab, şubred, slăbănog, ramolit; infirm, fragil; debil, decrepit; **~ werden** a începe să decadă, a se ramoli. **3.** *(fig.)* pieritor, efemer, trecător; caduc; perimat; **~ werden a)** *(despre planuri etc.)* a nu izbuti: **b)** *(despre legi)* a nu mai fi în vigoare, a fi depăşit, a fi caduc.

Hịnfälligkeit, *-en, f.* **1.** stare de ruină. **2.** şubrezenie, fragilitate, slăbiciune, ramolisment; infirmitate, debilitate, decrepitudine. **3.** caracter trecător, efemeritate; caducitate.

hịnfinden, *fand hin, hingefunden (du findest hin, er findet hin), vb. (h) intr.* şi *refl.* a găsi drumul într-acolo, a nimeri undeva.

hịnfliegen, *flog hin, hingeflogen, vb. (s) intr.* a zbura într-acolo; **knapp über die Erde ~** a zbura foarte jos, aproape de suprafaţa pământului.

hịnfließen, *floss hin, hingeflossen (du, er fließt hin), vb. (s) intr.* **1.** a curge (într-acolo), a se scurge. **2.** *(fig.; despre vreme)* a trece, a se scurge.

Hịnflug, *-(e)s, -flüge, m.* drum în zbor într-acolo.

hinfọrt *adv.* de aici înainte, de acum încolo, pe viitor.

Hịnfracht, *-en, f.* **1.** speze de transport către… **2.** contract de transport. **3.** încărcătură de transport.

hịnfristen, *fristete hin, hingefristet (du fristest hin, er fristet hin), vb. (h) intr.* a soroci, a pune termen; **sein Leben ~** a-şi târî zilele.

hịnführen, *führte hin, hingeführt, vb. (h) tr.* a (con)duce într-acolo, către.

hịnfür(o) *adv. (înv.)* v. hinfort.

Hịnfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* picioru-caprei *(Aegopodium podagraria).*

hịng *ind. imperf.* de la hängen.

Hịngabe, *-n, f.* **1.** remitere, predare. **2.** devotament, dăruire, sacrificiu, sacrificare (de sine).

Hịngang, *-(e)s, -m. sg. (fig.)* răposare, moarte, deces.

hịngeben, *gab hin, hingegeben (du gibst hin, er gibt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a da, a dărui; a preda. **2.** a jertfi, a sacrifica. **II.** *refl.* **1.** a se da cu totul, a se dărui. **2.** a se lăsa în voia…, a se deda la…; **er gibt sich dem Grame hin** se lasă pradă amărăciunii; **sich einer Sache ~** a se dedica, a se devota unui lucru; **sich dem Studium ~** a se dedica studiului; **sich der Hoffnung ~** a nutri speranţa, a se hrăni cu speranţa.

hịngebend I. *part. trec.* de la hingeben. **II.** *adj.* devotat.

Hịngebung, *-en, f.* v. Hingabe.

hịngebungsvoll *adj.* devotat, plin de devotament, cu spirit de sacrificiu.

hinggegen *conj.* în schimb, dimpotrivă.

hịngegossen I. *part. trec.* de la hingießen. **II.** *adj.* turnat; **sie lag wie ~ auf dem Sofa** parcă era lipită de canapea.

hịngehen, *ging hin, hingegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a se duce (într-acolo); **du solltest auch ~** şi tu ar trebui să te duci acolo; **geht hin!** mergeţi acolo! **wo geht dieser Weg hin?** unde duce acest drum? **so vor sich ~** a merge fără ţintă. **2.** a pieri, a muri; **hier geht alles hin** aici totul se prăpădeşte, se duce de râpă. **3.** a trece, a se scurge, a se duce; **darüber ist viel Zeit hingegangen** multă vreme a trecut de la aceasta; **er lässt es ~** lasă să treacă (aceasta) de la el; **leicht über etwas ~** a trece uşor peste ceva, a trece ceva cu vederea; **jm. etwas ~ lassen** a trece cuiva ceva cu vederea; **es geht so hin** aşa merge, aşa se-ntâmplă; **das mag diesmal so ~** de data aceasta mai treacă-meargă; **es wird dir nicht so ~** n-ai să scapi aşa de ieftin, aşa de uşor.

hịnge|hören, *gehörte hin, hingehört, vb. (h) intr.* a aparţine, a-i fi locul, a ţine de; **wo gehört dieser Stuhl hin?** unde este locul acestui scaun, unde trebuie pus acest scaun?

hịngehörig *adj.* aparţinând de.

hịngelangen, *gelangte hin, hingelangt, vb. (s) intr.* a ajunge, a reuşi să ajungă acolo.

hịngeraten, *geriet hin, hingeraten (du gerätst hin, er gerät hin), vb. (s) intr.* a ajunge undeva (fără să vrea), a nimeri, a se pomeni undeva; **niemand weiß, wo er ~ ist** nimeni nu ştie pe unde a nimerit.

Hịngerichtete, *-n, -n (ein Hingerichteter), m.* şi *f.* executat(ă).

Hịngeschiedene, *-n, -n (ein Hingeschiedener), m.* şi *f.* răposat(ă), decedat(ă), defunct(ă).

hịnge|streckt I. *part. trec.* de la hinstrecken. **II.** *adj.* întins, aşezat de-a lungul; **das weit ~e Ufer** ţărmul care se întinde departe; **die Stadt lag weit ~** oraşul se întindea pe o mare distanţă.

hịngeworfen I. *part. trec.* de la hinwerfen. **II.** *adj.* aruncat; **einige ~e Worte** câteva cuvinte aruncate la întâmplare.

hịngießen, *goss hin, hingegossen (du, er gießt hin), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna.

hịngleiten, *glitt hin, hingeglitten (du gleitest hin, er gleitet hin), vb. (s) intr.* a aluneca; *(fig.)* **über etwas ~** a trece sub tăcere un lucru, a trece (uşor) peste ceva.

Hịnhaltemanöver [-ve], *-s, -, n.* manevră de tergiversare, obstrucţionism.

hịnhalten, *hielt hin, hingehalten (du hältst hin, er hält hin), vb. (h) tr.* **1.** a întinde, a prezenta, a oferi; **seine Hand ~** a întinde mâna; **seinen Kopf ~** a-şi pune capul pentru ceva, a garanta. **2.** a zăbovi, a întârzia (pe cineva); a reţine; a tergiversa; **wir konnten den Gegner ~, bis wir Verstärkungen bekamen** am putut ţine duşmanul în loc până la sosirea întăririlor; **jn. mit der Bezahlung ~** a întârzia pe cineva cu plata; **mit Hoffnungen ~** a legăna, a amăgi (pe cineva) cu speranţe; **ich lasse mich nicht ~** nu mă las dus cu vorba, amăgit; **eine Sache ~** a temporiza ceva.

hịnhaltend I. *part. prez.* de la hinhalten. **II.** *adj.* îndelungat, care ţine pe loc, care întârzie; *(mil.)* **~es Gefecht** luptă de întârziere.

Hịnhaltung, *-en, f.* **1.** tărăgănare, ţinere în loc; tergiversare, amânare. **2.** amăgire; consolare.

Hịnhaltungsmittel, *-s, -, n.* **1.** mijloc de tergiversare, de tărăgănare. **2.** *(med.)* paleativ.

hịnhängen, *hängte hin, hingehängt, vb. (h)* **1.** *tr.* a atârna, a agăţa; **etwas (an den Nagel) ~ a)** a atârna ceva în cui; **b)** *(fig.)* a renunţa la ceva, a lăsa ceva baltă; a pune ceva în cui. **II.** *intr.* **1.** a fi în suspensie; **die Sache ~ lassen** a lăsa ceva în suspensie. **2.** a înclina (spre, către); **zu etwas ~** a înclina către ceva.

hịnhauchen, *hauchte hin, hingehaucht, vb. (h) tr.* a aburi, a sufla într-acolo.

hịnhauen, *hieb* (şi *haute) hin, hingehauen (reg.* şi *hingehaut), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca, a trânti, a culca la pământ; *(fam.)* **ich möchte am liebsten alles ~** îmi vine să dau cu totul de pământ, îmi vine să las totul baltă. **II.** *intr.* **1.** *(h)* a se grăbi, a proceda energic; **hau hin!** grăbeşte-te! **2.** *(h) (fam.)* a ului; **da haut's einen lang hin!** asta îţi ia piuitul! **3.** *(s)* a cădea, a se lungi la pământ; **er haute lang hin** a căzut ca un butuc, de-a lungul, cât e de lung. **4.** *(fam.)* a merge bine, a reuşi, a se potrivi; **es wird schon ~** o să meargă bine; **das haut so nicht hin!** aşa nu merge, nu e bine. **III.** *refl. (h) (argou)* a se culca; **wir haben uns hingehauen, wo wir standen** ne-am culcat pe locul unde ne aflam.

hịnhelfen, *half hin, hingeholfen (du hilfst hin, er hilft hin), vb. (h) intr.* a ajuta (cuiva) să ajungă (într-un loc).

hịnholen, *holte hin, hingeholt, vb. (h) tr.* a duce acolo.

hịnhorchen, *horchte hin, hingehorcht,* **hịnhören**, *hörte hin, hingehört, vb. (h) intr.* a asculta (la ceva).

Hịnkebein, *-(e)s, -e, n.,* **Hịnkefuß**, *-es, -füße, m. (glumeţ)* picior şchiop; *(iron.)* şchiop.

hịnkehren, *kehrte hin, hingekehrt, vb. (s)* **I.** *intr.* a se întoarce, a se îndrepta către, a reveni. **II.** *refl.* a se întoarce, a se răsuci către.

Hịnkel, *-s, -, n., (reg.)* găină.

hịnken, *hinkte, gehinkt, vb. (h) intr.* a şchiopăta; **er hinkt** e şchiop; *(fig.)* **es hinkt mit ihm** îi merge prost, şchiopătă; *(fig.)* **dieser Vergleich hinkt** această comparaţie şchioapătă, nu se potriveşte; *(fig.)* **die Sache hinkt** sau **es hinkt damit** afacerea merge prost; *(fig.)* **er hinkt nach beiden Seiten** nu se poate hotărî, este nedecis.

Hịnken, *-s, n. sg.* şchiopătare.

hịnkend I. *part. prez.* de la hinken. **II.** *adj.* care şchioapătă; **~e Währung** valută slabă; *(fig.)* **man muss den ~en Boten abwarten** urma alege.

Hịnkfuß, *-es, -füße, m.* v. Hinkefuß.

hịnknien, *kniete hin, hingekniet, vb. (h)* **I.** *intr.* a îngenunchea. **II.** *refl.* a se aşeza în genunchi.

hịnkommandieren, *kommandierte hin, hinkommandiert, vb. (h) tr.* **1.** a detaşa, a transfera undeva. **2.** a chema, a comanda să vină undeva.

hịnkommen, *kam hin, hingekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni, a merge acolo; a se duce (sau a merge) undeva; **wirst du mit ~?** vii cu noi? **ich komme nirgends hin** nu merg nicăieri. **2.** *(fig.)* a ajunge, a nimeri (undeva); a se rătăci (undeva); **wo kämen wir hin, wenn…** ce ne-am face dacă…, unde am ajunge dacă…; **wo ist meine Uhr hingekommen?** unde a dispărut ceasul meu? **3.** *(fam.)* a se reglementa, a se drege; **es wird schon wieder alles ~** o să fie totul bine. **4.** *(fam.)* a fi corect, exact; **das Gewicht kommt ungefähr hin** greutatea corespunde aproximativ.

hịnkönnen, *konnte hin, hingekonnt (ich kann hin, du kannst hin, er kann hin), vb. (h) intr.* a putea să meargă, să ajungă (acolo); **er kann hin** poate să meargă (acolo); **ich kann nicht hin** nu pot să merg (acolo).

Hịnk|reim, *-(e)s, -e, m.* rimă şchioapă.

hịnkriechen, *kroch hin, hingekrochen, vb. (s) intr.* a se târî, a se duce (într-acolo) târându-se.

hịnkriegen, *kriegte hin, hingekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a rezolva cu pricepere, cu dexteritate; **das haben wir gut hingekriegt** am făcut treabă bună. **2.** a pune în ordine; *(med.)* a vindeca; **jn. wieder ~** a însănătoşi pe cineva.

hịnkritzeln, *kritzelte hin, hingekritzelt (ich kritz(e)le hin), vb. (h) tr.* a mâzgăli.

Hịnkunft *f. sg.* **1.** sosire, ajungere (la destinaţie). **2.** viitor; **in ~** în viitorul apropiat (care este pe cale să se producă).

hịnkünftig *(austr.)* **I.** *adj.* viitor. **II.** *adv.* pe viitor, de acum înainte.

hịnlangen, *langte hin, hingelangt, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde, a oferi (ceva). **II** *intr.* **1.** a se întinde până la, a ajunge; **die Mauer langt bis zum Fluss hin** zidul se întinde până la râu. **2.** a întinde mâna (după ceva). **3.** a ajunge, a fi suficient; **es langt hin** e suficient, e destul, ajunge.

hịnlänglich *adj.* şi *adv.* suficient, destul, îndestulător.

Hịnlänglichkeit, *-en, f.* suficienţă, îndestulare.

hịnlaufen, *lief hin, hingelaufen (du läufst hin, er läuft hin), vb. (s) intr.* **1.** a alerga într-acolo. **2.** a se întinde, a fi situat, aşezat; **die Wiese läuft längs des Flusses hin** câmpia se întinde de-a lungul râului.

hịnleben, *lebte hin, hingelebt, vb. (h) intr.* a-şi petrece viaţa; **sorglos ~** a trăi de azi pe mâine, fără grijă (de ceva).

hịnlegen, *legte hin, hingelegt, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a pune, a aşeza undeva; **leg das Polster aufs Bett hin** pune perna pe pat. **2.** a pune, a lăsa jos; **leg das Messer hin!** pune jos cuţitul. **3.** *(fam.)* a plăti; **eine große Summe ~** a plăti o sumă mare. **4.** *(fam.)* a executa perfect; *(teatru)* **eine Rolle ~** a interpreta frumos un rol. **II.** *refl.* **1.** a se întinde, a se culca; **ich möchte mich auf ein Stündchen ~** m-aş culca o oră; *(mil.)* **~!** culcat! **2.** *(fam.)* a cădea cât e de lung; *(în expr.)* **da legst du dich (lang) hin** eşti uluit, să cazi jos nu alta! **3.** *(vulg.)* a fi gata pentru contact sexual.

hịnleiten, *leitete hin, hingeleitet (du leitest hin, er leitet hin), vb. (h) tr.* a conduce undeva.

Hịnleitung, *-en, f.* **1.** conducere. **2.** *(tehn.)* conductă. **3.** *(electr.)* conductor.

hịnlenken, *lenkte hin, hingelenkt, vb. (h) tr.* a îndrepta, a cârmi; **die Aufmerksamkeit auf sich ~** a atrage atenţia asupra sa.

hịnlocken, *lockte hin, hingelockt, vb. (h) tr.* a atrage, a ademeni spre.

hịnmachen, *machte hin, hingemacht, vb. (pop.)* **I.** *intr. (s)* **1.** a se duce, a pleca; **wo macht ihr denn hin?** încotro vă duceţi? **2.** a se grăbi; **mach hin!** grăbeşte-te! **II.** *tr.* şi *intr. (h)* a face murdărie, a-şi face nevoile; **der Hund hat wieder hingemacht** iar a făcut câinele murdărie. **III.** *tr. (h)* a strica, a distruge; a omorî, a face de petrecanie; **er wird noch alles ~!** o să strice totul!

Hịnmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* mers, marş într-o direcţie, mărşăluire; **auf dem ~(e)** în timpul marşului (încolo); **der ~ war anstrengend** marşul (încolo) a fost obositor.

hịnmarschieren, *marschierte hin, hinmarschiert, vb. (s) intr.* a merge (spre un loc).
hịnmorden, *mordete hin, hingemordet (du mordest hin, er mordet hin), vb. (h) tr.* a omorî, a ucide, a masacra.
hịnmüssen, *musste hin, hingemusst (ich muss hin, du musst hin, er muss hin), vb. (h) intr.* a trebui să fie într-un loc, să meargă într-un (anumit) loc; **er muss hin** el trebuie să meargă acolo.
Hịn|nahme *f. sg.* preluare, recepționare.
hịn|nehmen, *nahm hin, hingenommen (du nimmst hin, er nimmt hin), vb. (h) tr.* **1.** a lua, a prelua, a lua în primire; **jn. mit** ~ a lua pe cineva cu sine. **2.** *(fig.)* a suporta; a primi; **einen Tadel ruhig** ~ a primi cu calm o mustrare; **als Spaß** ~ a lua drept glumă, în glumă. **3.** a preocupa, a captiva, a acapara (atenția). **4.** a obosi, a slei; **die Krankheit hat ihn sehr hingenommen** boala l-a slăbit rău.
hịn|neigen, *neigte hin, hingeneigt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* a fi aplecat spre, a înclina către. **II.** *refl.* a se înclina, a se apleca (spre).
Hịn|neigung, *-en, f.* înclinație, aplecare; slăbiciune pentru; **er verriet eine** ~ **ihr gegenüber** el trăda o înclinație pentru ea.
hịnnen[1] *adv.* **1.** de aici; **von** ~ de aici; **von** ~ **scheiden a)** a pleca; **b)** *(fig.)* a muri; *(înv.)* **weiche von** ~**!** dă-te la o parte, în lături! **2.** *(reg.)* înăuntru. **3.** *(reg.)* în spate.
hịnnen[2], *hinnte, gehinnt, vb. (h) intr. (reg.)* a necheza.
hịn|opfern, *opferte hin, hingeopfert, vb. (h) tr.* a jertfi, a sacrifica.
Hịn|opferung, *-en, f.* jertfă, jertfire, sacrificare.
hịnpassen, *passte hin, hingepasst (du. er passt hin), vb. (h) intr.* a-i fi locul, a se potrivi.
hịnpfeffern, *pfefferte hin, hingepfeffert, vb. (h) tr. (fam.)* a trânti.
hịnpflanzen, *pflanzte hin, hingepflanzt (du, er pflanzt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a planta (undeva), a așeza. **II.** *refl.* a se așeza acolo.
hịnplump(s)en, *plumpste hin, hingeplumpst (du, er plumpst hin), vb. (s) intr.* a cădea lat, grămadă.
hịnraffen, *raffte hin, hingerafft, vb. (h) tr.* a omorî; a răpi, a secera; **der Krieg hat viele Menschen hingerafft** războiul a ucis multă lume.
hịnreichen, *reichte hin, hingereicht, vb. (h) intr.* v. hinlangen.
hịnreichend I. *part. prez.* de la hinreichen. **II.** *adj.* și *adv.* suficient, satisfăcător, destul.
hinreichlich *adv.* v. hinreichend **(II).**
Hịnreise, *-n, f.* ducere, dus; **auf der** ~ călătorind într-acolo, la dus; **Hin- und Rückreise** (călătorie) dus și întors.
hịnreisen, *reiste hin, hingereist (du, er reist hin), vb. (s) intr.* a se duce, a călători (într-acolo).
hịnreißen, *riss hin, hingerissen (du, er reißt hin), vb. (h) tr.* **1.** a târî, a atrage într-o direcție. **2.** *(fig.)* a seduce, a înflăcăra, a entuziasma; **die Zuhörer waren von seinen Worten hingerissen** ascultătorii erau entuziasmați de cuvintele sale; **der Zorn riss ihn zu bösen Worten hin** mânia l-a făcut să spună cuvinte grele; **das Stück hat mich zur Bewunderung hingerissen** piesa mi-a stârnit admirația.
hịnreißend I. *part. prez.* de la hinreißen. **II.** *adj.* captivant, răpitor, încântător; **~e Beredsamkeit** elocvență captivantă.
hịnreiten, *ritt hin, hingeritten (du reitest hin, er reitet hin), vb. (s) intr.* a se duce călare (într-acolo).
hịnrichten, *richtete hin, hingerichtet (du richtest hin, er richtet hin), vb. (h) tr.* **1.** a executa (un condamnat); **mit dem Schwerte** ~ a decapita. **2.** a pregăti.
Hịnrichtung, *-en, f.* execuție capitală.
Hịnrichtungs|art, *-en, f.* mod de execuție.
Hịnrichtungsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de execuție.
Hịnrichtungskommando, *-s, -s, n.* pluton de execuție.
Hịnrichtungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a execuției.
hịnrollen, *rollte hin, hingerollt, vb.* **I.** *tr. (h)* a rostogoli spre. **II.** *intr. (s)* a se rostogoli spre.
hịnrücken, *rückte hin, hingerückt, vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge către, într-acolo. **II.** *intr. (s)* a se apropia de.
hịnrudern, *ruderte hin, hingerudert, vb. (h* și *s) intr.* și *tr.* a vâsli spre.
hịnrufen, *rief hin, hingerufen, vb. (h) tr.* a chema într-acolo, a striga.
hịnsagen, *sagte hin, hingesagt, vb. (h) tr.* **1.** a pronunța. **2.** a citi cu glas încet, a citi monoton.
hịnsausen, *sauste hin, hingesaust (du, er saust hin) vb. (s) intr.* **1.** a merge cu mare viteză (într-acolo). **2.** a cădea (de-a berbeleacul), a se rostogoli.
hịnschaffen, *schaffte hin, hingeschafft, vb. (h) tr.* a transporta (într-acolo).
Hịnschaffung, *-en, f.* transport (într-acolo).
hịnschauen, *schaute hin, hingeschaut, vb. (h) intr.* a se uita (într-acolo).
hịnscheiden, *schied hin, hingeschieden (du scheidest hin, er scheidet hin), vb. (s) intr.* a muri, a deceda, a răposa.
Hịnscheiden, *-s, n. sg. (poet.)* moarte, deces.
hịnschicken, *schickte hin, hingeschickt, vb. (h) tr.* a trimite (într-acolo).
hịnschieben, *schob hin, hingeschoben, vb. (h) tr.* a împinge (într-acolo).
Hịnschied, *-(e)s, m. sg. (elv.)* deces, moarte.
hịnschießen, *schoss hin, hingeschossen (du, er schießt hin), vb.* **I.** *tr.* și *intr. (h)* a împușca spre. **II.** *intr. (s)* a se repezi într-acolo; **er ist zur Tür hingeschossen** s-a năpustit spre ușă.
hịnschiffen, *schiffte hin, hingeschifft, vb.* **I.** *tr. (h)* a transporta (pe apă într-acolo). **II.** *intr. (s)* a naviga spre.
hịnschlachten, *schlachtete hin, hingeschlachtet (du schlachtest hin, er schlachtet hin), vb. (h) tr.* a măcelări, a masacra.
Hinschlachtung, *-en, f.* masacrare, măcelărire.
hịnschlagen, *schlug hin, hingeschlagen (du schlägst hin, er schlägt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a lovi, a izbi, a bate; **jm. den Ball** ~ a-i da cuiva mingea, a-i arunca cuiva mingea. **II.** *refl. (h)* a se izbi, a se lovi. **III.** *intr. (s)* a cădea jos; **der Länge nach** ~ a cădea de-a lungul; *(fam.)* **da schlage einer lang hin!** asta e nemaipomenit!
hịnschlängeln, *schlängelte hin, hingeschlängelt (ich schläng(e)le hin), vb. (h) refl.* a șerpui (într-acolo).
hịnschleichen, *schlich hin, hingeschlichen, vb. intr. (s)* și *refl.* **1.** a se furișa, a se strecura (într-acolo). **2.** a se târî (într-acolo). **3.** *(fig.; despre timp)* a trece încet.
hịnschleifen, *schleifte hin, hingeschleift, vb. (h) tr.* a târî (într-acolo).
hịnschlendern, *schlenderte hin, hingeschlendert, vb. (s) intr.* a se duce încet (într-acolo).
hịnschleppen, *schleppte hin, hingeschleppt, vb. (h)* **I.** *tr.* a târî (într-acolo); *(fig.)* a tărăgăna, a prelungi. **II.** *refl.* a se târî (într-acolo); *(fig.)* a se amâna, a se prelungi.
hịnschleudern, *schleuderte hin, hingeschleudert, vb. (h) tr.* a arunca, a zvârli încolo.
hịnschlüpfen, *schlüpfte hin, hingeschlüpft, vb. (s) intr.* a se strecura, a se duce (într-acolo) strecurându-se; *(fig.)* **er wird über diese Frage** ~ el o să treacă peste această întrebare.
hịnschmieren, *schmierte hin, hingeschmiert, vb. (h) tr.* a mâzgăli, a zugrăvi (pe...); a scrie neciteț.
hịnschreiben, *schrieb hin, hingeschrieben, vb. (h) tr.* a așterne pe hârtie; **ich habe das nur so hingeschrieben** am scris aceasta într-o doară.
hịnschütten, *schüttete hin, hingeschüttet (du schüttest hin, er schüttet hin), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa (într-acolo).
hịnschwinden, *schwand hin, hingeschwunden (du schwindest hin, er schwindet hin), vb. (s) intr.* a dispărea, a pieri, a se pierde, a se face nevăzut.
hịnsehen, *sah hin, hingesehen (du siehst hin, er sieht hin), vb. (h) tr.* **1.** a privi (într-acolo). **2.** *(über etwas)* a trece cu vederea; **über seine Fehler** ~ a trece cu vederea greșelile sale.
hịnsehnen, *sehnte hin, hingesehnt, vb. (h) refl.* a-i fi dor; **sich nach der Heimat** ~ a-i fi dor de patrie.
hịn sein, *war hin, hin gewesen (ich bin hin, du bist hin, er ist hin), vb. (s) intr.* **1.** *(despre obiecte)* a fi distrus, pierdut, dispărut; **meine Schuhe sind hin** mi s-au rupt ghetele; **hin ist hin** ce s-a dus s-a dus. **2.** *(fam.; despre timp)* a fi trecut. **3.** *(despre ființe)* a fi epuizat; a fi disperat; **er ist hin** e pierdut, e ruinat; **er war ganz hin** nu mai putea, era la capătul puterilor.
hịnsenden, *sandte hin, hingesandt* și *sendete hin, hingesendet (du sendest hin, er sendet hin), vb. (h) tr.* a trimite acolo.
hịnsetzen, *setzte hin, hingesetzt (du, er setzt hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a așeza, a pune acolo; a planta, a sădi acolo. **II.** *refl.* a se așeza; **er hat sich bequem hingesetzt** s-a așezat comod.
Hịnsicht *f. sg.* privință, considerație; **in dieser** ~ în această privință; **in jeder** ~ în orice privință; **in** ~ **auf seine Verdienste** luând în considerație meritele sale; **in** ~ **auf sein Alter** având în vedere vârsta sa.
hịnsichtlich, hịnsichts *prep.* (cu *gen*), cu privire la, referitor la, având în vedere.
hịnsiechen, *siechte hin, hingesiecht, vb. (s) intr.* a lâncezi, a tânji, a boli.
hịnsinken, *sank hin, hingesunken, vb. (s) intr.* **1.** a cădea, a se prăbuși; **tot** ~ a cădea mort. **2.** a dispărea, a pieri.
hịnsollen, *sollte hin, hingesollt (ich soll hin, du sollst hin, er soll hin), vb. (h) intr.* a trebui să fie (sau să meargă) undeva; **er soll hin!** să se ducă acolo! **ich sollte allein hin** trebuia să mă duc singur acolo; **wo soll er hin?** unde trebuie să se ducă?
hịn|sprengen, *sprengte hin, hingesprengt vb.* **I.** *tr. (h)* a stropi, a presăra. **II.** *intr. (s)* a merge în galop (într-acolo).
hịn|springen, *sprang hin, hingesprungen, vb. (s) intr.* a sări (într-acolo).
hịn|stecken, *steckte hin, hingesteckt, vb. (h) tr.* a băga (undeva), a vârî; *(fam.)* **wo hat er denn den Bleistift schon wieder hingesteckt?** unde o fi băgat iarăși creionul?
hịn|stellen, *stellte hin, hingestellt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza (deoparte, undeva); **er stellt es hin** o pune acolo; **er tut seine Pflicht, wo man ihn auch hinstellt** își face datoria oriunde e pus; **eine Nachricht als wahr** ~ a prezenta o știre drept adevărată; **als Vorbild** ~ a da de model. **II.** *refl.* **1.** a se așeza acolo. **2.** a se prezenta, a se da drept...
hịn|sterben, *starb hin, hingestorben (du stirbst hin, er stirbt hin), vb. (s) intr.* a muri, a se stinge, a pieri, a deceda.
hịn|steuern, *steuerte hin, hingesteuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a cârmi, a îndrepta (către); a tinde. **II.** *intr.* a se îndrepta, a cârmi (către); *(fig.)* a tinde către, a urmări (ceva).
hịn|streben, *strebte hin, hingestrebt, vb. (h) intr.* a tinde spre (ceva).
hịn|strecken, *streckte hin, hingestreckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a întinde; **er streckt mir die Hand hin** îmi întinde mâna. **2.** a doborî, a culca la pământ; **die Kugel hat ihn hingestreckt** glonțul l-a culcat la pământ. **II.** *refl.* a se întinde; **sich auf das Gras** ~ a se întinde pe iarbă; **sich bequem** ~ a se întinde comod; **er hat sich auf den Boden hingestreckt** s-a lungit pe (sau la) pământ.
hịn|streichen, *strich hin, hingestrichen, vb. (s) intr.* **1.** *(despre timp)* a trece, a se scurge; **unsere Tage strichen lautlos hin** zilele noastre s-au scurs liniștit. **2.** a trece, a aluneca pe lângă; **wir sind am Ufer hingestrichen** am trecut pe lângă țărm. **3. (an etwas)** a atinge ceva în treacăt.
hịn|streuen, *streute hin, hingestreut, vb. (h) tr.* a împrăștia, a presăra.
hịn|strömen, *strömte hin, hingeströmt, vb. (s) intr.* **1.** a curge (spre). **2.** *(fig.)* a se îndrepta în șuvoi, puhoi spre.
hịn|stürzen, *stürzte hin, hingestürzt (du, er stürzt hin), vb.* **I.** *tr. (h)* a arunca jos. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea, a se prăbuși; **er ist bewusstlos hingestürzt** s-a prăbușit în nesimțire. **2.** a se repezi către.
hint|ạn *adv.* înapoi, îndărăt; *(fig.)* neluat în seamă.
hintändeln, *tändelte hin, hingetändelt (ich tänd(e)le), vb. (h) tr.* a petrece tândălind; *(în expr.)* **die Zeit** ~ a-și pierde timpul cu nimicuri.
hint|ạnhalten, *hielt hintan, hintangehalten (du hältst hintan, er hält hintan), vb. (h) tr.* a opri, a reține, a inhiba.
Hint|ạnhaltung, *-en, f.* oprire, reținere, inhibare.
hint|ạnlassen, *ließ hintan, hintangelassen (du, er lässt hintan), vb. (h) tr.* a neglija, a disprețui; a pune, a lăsa deoparte.
hint|ạnlegen, *legte hintan, hintangelegt, vb. (h) tr.* a pune la o parte.
hint|ạnsetzen, *setzte hintan, hintangesetzt (du, er setzt hintan), vb. (h) tr.* a neglija, a disprețui, a pune, a lăsa la urmă, a lăsa deoparte.
Hint|ạnsetzung, *-en, f.* înlăturare; neglijare, disprețuire; **mit** ~ **aller Rücksichten** cu neglijarea oricăror considerații; **die** ~ **der Vorschriften** neluarea în seamă a prescripțiilor.
hint|ạn|stellen, *stellte hintan, hintangestellt, vb. (h) tr.* v. hintansetzen.
hintappen, *tappte hin, hingetappt, vb. (s) intr.* a se duce (într-acolo) dibuind.
hintaumeln, *taumelte hin, hingetaumelt (ich taum(e)le), vb. (s) intr.* a se duce (într-acolo) clătinându-se.

hịnten *adv.* **1.** îndărăt, înapoi, la spate; **nach ~ zu** spre spate; **von ~** de dindărăt, de la spate; **~ auf dem Brief** pe spatele (pe verso-ul) scrisorii; **~ anschlagen** a se lovi în spate; **sich ~ auf das Pferd setzen** a călări la spatele cuiva; **sich ~ anschließen** a se aşeza la urmă; **vorn und ~** înainte şi înapoi. **2.** în spate, în dos, în fund; **~ im Saal** în fundul sălii; **er wohnt (nach) ~** locuieşte în fund, în fundul curţii. **3.** *(în expr.)* **~ und vorn(e)** în orice privinţă; **weder ~ noch vorn(e)** în nicio privinţă; **nicht wissen, wo vorne und ~ ist** a nu se descurca, a nu şti cum; a fi zăpăcit; *(vulg.)* **jm. ~ reinkriechen** a pupa în fund; **~ Augen haben** a vedea tot, a fi vigilent; *(fam.)* **jn. von ~ ansehen** a întoarce cuiva spatele, a arăta dispreţ.

hịnten|an *adv.* în urmă, după ceilalţi.

hịnten bleiben, *blieb hinten, hinten geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne în urmă.

hịntendran *adv.* în urmă, în spate.

hịntendrauf *adv.* în spate sus; *(în expr.)* **jm. eins** sau **ein paar ~ geben** a da cuiva una sau câteva la fund.

hịntendrein *adv.* v. hintenan.

hịnten(he)rum *adv.* împrejur, prin (sau pe la) spate, prin dos.

hịntenhin *adv.* la spate, îndărăt, înapoi.

hịnten|nach *adv.* în urmă, după ceilalţi.

hịnten|über *adv.* pe spate, răsturnat, de-a berbeleacul.

hịnten|überfallen, *fiel hintenüber, hintenübergefallen (du fällst hintenüber, er fällt hintenüber), vb. (s) intr.* a cădea îndărăt, a cădea spre (sau pe) spate, a se răsturna pe spate.

hịnten|um *adv.* pe dos.

hịnter[1] *prep.* (cu *dat.* şi *ac.*) îndărătul, înapoia, în dosul, după, în urma; **~ ihm** după el; **er stellt sich ~ die Tür** se aşază după uşă; **~ sich gehen** a merge de-a-ndărătelea; **sich ~ die Arbeit hermachen** a se pune pe lucru, a se apuca de lucru; **jn. ~s Licht führen** a înşela pe cineva; **~ die Sache kommen** a descoperi ceva; **~ die Schule gehen** a lipsi de la şcoală (fără motiv), a trage chiulul, a trage la fiţ; **~ dem Ofen** după sobă; **~ meinem Rücken** în spatele meu; **er ist ~ mir her** s-a luat după mine; mă urmăreşte, e pe urma mea; **er bleibt weit ~ ihm zurück** rămâne mult în urma lui; **ich werde es mir ~ die Ohren schreiben** am să ţin minte; **er hat es (faustdick) ~ den Ohren** e un şiret şi jumătate; **das hätte ich nicht ~ ihm gesucht** la asta nu m-aş fi aşteptat de la el; **~ der Mode zurückbleiben** a nu ţine pasul cu moda, a rămâne în urma modei; *(fig.)* **~ js. Sprünge kommen** a descoperi uneltirile cuiva; *(fig.)* **~ einer Sache her sein** a se ocupa insistent de o afacere.

hịnter[2] *adj.* de dindărăt; **der ~e Teil** partea posterioară, partea de dindărăt; **die ~e Seite** dosul; **das ~ste Haus** casa cea mai din fund.

Hịnter|achse [-aksə], *-n, f. (auto.)* osia, axa din spate.

Hịnter|achsen|antrieb, *-(e)s, -e, m. (auto.)* antrenare a osiei din spate.

Hịnter|achsenbrücke, *-n, f. (auto.)* puntea din spate, carter al osiei din spate.

Hịnter|achs(en)ge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* trompă a semiosiei.

Hịnter|achs(en)welle, *-n, f. (auto.)* arbore, ax planetar.

Hịnter|achswellen(kegel)rad, *-(e)s, -räder, n. (auto.)* roată conică, planetară la osia din spate, pinion planetar.

Hịnter|ansicht, *-en, f.* vedere din spate.

Hịnter|arbeitungsmaschine, *-n, f.* v. Hinterdrehbank.

Hịnter|ausgang, *-(e)s, -gänge, m.* ieşire în spate.

Hịnterbacke, *n, f.* fesă, bucă, una din părţile şezutului.

Hịnterbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă posterioară, din spate.

Hịnterbank, *-bänke, f.* banca din spate.

Hịnterbänkler, *-s, -, m.* **1.** persoană care stă pe banca din spate. **2.** *(pol.)* deputat inactiv.

Hịnterbein, *-(e)s, -e, n.* picior dinapoi; **er stellt sich auf die ~e a)** *(despre animale)* cabrează, se ridică în două picioare; **b)** *(fig.)* se apără energic, îşi arată colţii.

hịnterbleiben[1], *blieb hinter, hintergeblieben, vb. (s) intr.* a rămâne în urmă, a fi depăşit.

hịnterbleiben[2], *hinterblieb hinterblieben, vb. (s) intr.* a rămîne de pe (sau în) urma cuiva; **drei Söhne sind hinterblieben** au rămas trei băieţi (la moartea lui).

Hịnterbliebene, *-n, -n (ein Hinterbliebener), m.* şi *f.* succesor(-oare), rudă supravieţuitoare, rămasă în viaţă (după decesul cuiva), urmaş.

Hịnterbliebenenfürsorge *f. sg.* asistenţă socială pentru urmaşi.

Hịnterbliebenenrente, *-n, f.* pensie de urmaş.

Hịnterbliebenenversicherung *f. sg.* asigurare de urmaş.

Hịnterbracke, *-n, f. (înv.)* cruce din spate (la căruţă).

hịnterbringen[1], *brachte hinter, hintergebracht, vb. (h) tr.* a duce în dos, în spate.

hinterbringen[2], *hinterbrachte, hinterbracht, vb. (h) tr.* a colporta; a denunţa; **er hat mir die Nachricht hinterbracht** el mi-a adus ştirea în mod cu totul confidenţial.

Hịnterbringer, *-s, -, m.* colportor; denunţător, delator.

Hịnterbringung, *-en, f.* colportare; denunţare, raportare.

Hịnterbug, *-(e)s, m. sg. (anat.)* plică poplitee.

Hịnterbühne, *-n, f.* fund al scenei; post-scenium.

Hịnterdeck, *-(e)s, -e, n. (mar.)* punte de la pupă.

Hịnterdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de detalonat.

hinterdrein *adv. (înv.)* în urmă, după ceilalţi.

hinterdreinlaufen, *lief hinterdrein, hinterdreingelaufen (du läufst hinterdrein, er läuft hinterdrein), vb. (s) intr.* a urmări pe cineva fugind, a fugi în urma cuiva, după cineva.

hịntere *adj.* din urmă, ultima; **der ~e Teil des Hauses** partea din spate a casei; **die ~en Räder des Wagens** roţile din spate ale maşinii, trăsurii, căruţei.

Hịntere, *-n, -n, m.* **1.** şezut; **auf seinem Hintern** pe şezut; **er setzte sich glatt auf den Hintern** el a picat pe fund de surpriză. **2.** şi *f.* persoană din urmă, ultimul, ultima.

hinter|ein|ander *adv.* unul după altul; succesiv; **acht Tage ~** opt zile în şir.

hinter|ein|ander schalten, *schaltete hintereinander, hintereinander geschaltet (du schaltest hintereinander, er schaltet hintereinander), vb. (h) tr. (tehn.)* a monta, a conecta în serie.

Hinter|ein|anderschaltung, *-en, f. (tehn.)* montare, conexiune în serie.

Hịnter|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare prin spate.

Hịnter|eisen, *-s, -, n.* potcoavă de la piciorul dinapoi.

hinter|essen, *aß hinter, hintergegessen (du, er isst hinter), vb. (h) tr.* a mânca cu greu, în silă, cu noduri.

Hịnter|extremitäten *pl.* extremităţi posterioare.

Hịnterfährte, *-n, f. (vân.)* urmă a piciorului dinapoi.

Hịnterfläche, *-n, f.* suprafaţă posterioară.

Hịnterflagge, *-n, f. (mar.)* pavilion de la pupă.

Hịnterflügel, *-s, -, m.* aripă din spate, posterioară.

hịnterfotzig *adj. (vulg.)* viclean, fals, prefăcut, rău intenţionat.

hinterfragen, *hinterfragte, hinterfragt, vb. (h) tr.* a căuta să afle cauzele, premisele, dedesubturile; **etwas kritisch ~** a analiza critic.

Hịnterfront, *-en, f. (constr.)* faţadă din spate, posterioară.

Hịnterfüllung, *-en, f. (constr.)* umplutură posterioară, din spate.

Hịnterfuß, *-es, -füße, m.* picior dinapoi.

Hintergạngene, *-n, -n (ein Hintergangener), m.* şi *f.* păcălit(ă), înşelat(ă).

Hịntergaumen, *-s, -, m. (anat., fon.)* palat posterior, partea moale a cerului gurii.

Hịntergaumenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet velar.

Hịntergebäude, *-s, -, n.* clădire situată în spatele alteia; aripă din spate a unei clădiri.

Hịntergedanke, *-ns, -n, m.* gând ascuns, rezervă (mintală), reticenţă.

hịntergehen[1], *ging hinter, hintergegangen, vb. (s) intr.* a merge în spate, a merge după; *(fig.)* **der Sache** *(dat.)* **~** a elucida o chestiune.

hintergẹhen[2], *hinterging, hintergangen, vb. (h) tr.* a înşela, a păcăli; **jn. ~** a abuza de buna-credinţă a cuiva; a înşela speranţele cuiva.

Hintergẹhung, *-en, f.* înşelare, păcălire, tragere pe sfoară.

Hịntergeschirr, *-(e)s, -e, n.* parte dindărăt a hamului (la cai).

Hịnterge|stell, *-(e)s, -e, n.* tren posterior (la vehicule); perinoc, scaun din spate (la căruţă, trăsură); *(fig.)* **ein langes ~ haben** a fi neglijent, delăsător.

Hịntergetreide, *-s, n. sg.* rămăşite de la treieratul cerealelor; boabe seci, uşoare; zoană, ciuruială.

hịntergießen[1], *goss hinter, hintergegossen (du, er gießt hinter), vb. (h) tr.* a turna, a vărsa după.

hintergießen[2], *hintergoss, hintergossen (du, er hintergießt), vb. (h) tr. (tipogr.)* a căptuşi clişee cu suport de plumb.

Hịnterglasmalerei, *-en, f.* pictură pe sticlă.

Hịnterglied, *-(e)s, -er, n.*, **Hịntergliedmaße**, *-n, f.* membru posterior.

Hịntergrund, *-(e)s, -gründe, m.* **1.** fund; plan din fund; fundal; fond (la tablouri); **in den ~ drängen a)** a împinge în planul din fund; **b)** *(fig.)* a trece (pe cineva) pe planul al doilea, a pune în umbră; **er tritt in den ~** a trecut pe planul al doilea. **2.** culise. **3.** *(fig.)* gând, plan, intenţie ascuns(ă); dedesubt; **er hat Hintergründe** are dedesubturi; **er hat Hintergründe dafür** are motivele sale ascunse pentru aceasta.

hịntergründig *adj.* secret, ascuns; cu dedesubturi; cu gânduri, cu intenţii ascunse.

Hịnter|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de la ceafă; coadă, chică.

Hịnter|halt, *-es, -e, m.* **1.** pândă, cursă, ascunzătoare; ambuscadă; **er legt sich in den ~** se pune la pândă; **aus dem ~** din ascunzătoare; **er legt einen ~** întinde o cursă; **er lockt mich in den ~** mă atrage în cursă; **er hat einen ~** are o ascunzătoare; **in einen ~ geraten** a cădea într-o cursă. **2.** gând ascuns, reticenţă; **ohne ~** fără gânduri ascunse. **3.** *sg. (înv.)* atitudine rezervată; **seinen ~ aufgeben** a ieşi din rezervă. **4.** *sg. (înv.)* sprijin, proptea.

Hịnter|haltezeug, *-(e)s, n. sg.* opritoare (la ham).

hịnter|haltig, **hịnter|hältig** *adj.* **1.** ascuns, cu gânduri ascunse. **2.** viclean, perfid.

Hịnter|hältigkeit, *-en, f.* **1.** caracter ascuns. **2.** perfidie, rea-credinţă.

Hịnter|hand, *-hände, f.* **1.** membru inferior la mamifere. **2.** podul palmei. **3.** *(la jocuri de cărţi)* jucător ultim, ultima mână.

Hịnter|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* occiput, partea de dinapoi a capului, regiunea occipitală.

Hịnter|hauptbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os occipital.

Hịnter|hauptbuckel, *-s, -, m. (anat.)* protuberanţă occipitală.

Hịnter|haupt|hirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* creierul mic, creieraş, cerebel.

Hịnter|hauptknochen, *-s, -, m.* v. Hinterhauptbein.

Hịnter|haupt(s)bein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os occipital.

Hịnter|hauptslappen, *-s, -, m. (anat.)* lob occipital (la creier).

Hịnter|haus, *-es, -häuser, n.* casă din fund; parte din spate (din fund) a unei case.

hịnter|her şi **hịnter|her** *adv.* **1.** după alţii, în urmă; *(fam.)* la coadă; **er ist sehr ~** e foarte în urmă; *(fig.)* **jm. ~ sein** a urmări pe cineva cu asiduitate, cu perseverenţă; *(fam.)* a se ţine de coada cuiva. **2.** mai târziu, ulterior; la spartul târgului, prea târziu; **~ ist man am klügsten** mintea românului de pe urmă.

hịnter|her|hinken, *hinkte hinterher, hinterhergehinkt, vb. (s) intr.* **1.** a merge şchiopătând după cineva sau ceva. **2.** a rămâne în urmă.

hịnter|her|laufen, *lief hinterher, hinterhergelaufen (du läufst hinterher, er läuft hinterher), vb. (s) intr.* a fugi după ceva (sau cineva).

Hịnter|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară, dosnică (lipsită de soare şi verdeaţă).

Hịnter|holm, *-(e)s, -e, m. (av.)* rezervor din spate.

Hịnter|huf, *-(e)s, -e, m.* copită din spate.

Hịnterkappe, *-n, f.* ştaif (la pantof).

Hịnterkeule, *-n, f.* copan; pulpă, ciozvârtă.

Hịnterkiemen *pl. (zool.)* branhii posterioare.

Hịnterklaue, *-n, f.* gheară de dinapoi (la păsările răpitoare).

Hịnterkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* occiput; regiune occipitală; *(tehn.)* **der ~ des Zylinders** capătul posterior al cilindrului (la motoare orizontale).

Hịnterladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* **1.** parte (sau încăpere) din fund a prăvăliei. **2.** oblon din spate.

Hịnterlader, *-s, -, m.* armă (de foc) care se încarcă pe dinapoi (pe la culotă).

Hịnterlage, *-n, f.* depozit, zălog, cauţiune, sumă depusă.

Hịnterland, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(mil.)* spate al frontului. **2.** hinterland, zonă, sferă de influenţă. **3.** regiune înconjurătoare deservită de un port.

Hịnterlass, *-lasses, m. sg.* lăsare, lăsat.

hịnterlassen[1], *ließ hinter, hintergelassen (du, er lässt hinter), vb. (h) intr.* a lăsa (să treacă) în spate, în urmă; **lass mich mal hinter** lasă-mă să rămân în urmă.

hinterlạssen[2], *hinterließ, hinterlassen (du, er hinterlässt), vb. (h) tr.* a lăsa în urma sa; a lăsa prin testament; a lăsa cu limbă de moarte; a lăsa vorbă; **er hat nichts als Schulden** ~ n-a lăsat în urma lui decât datorii; **er hinterließ keine Spuren** n-a lăsat nici o urmă; **er hat** ~, **dass er wiederkommt** a lăsat vorbă că se întoarce.

hinterlạssen[3] **I.** *part. trec.* de la hinterlassen[2]. **II.** *adj.* rămas de pe urma cuiva, lăsat de cineva; **die ~en Werke** operele postume, operele publicate după moartea autorului.

Hinterlạssene, *-n, -n (ein Hinterlassener), m.* şi *f.* v. Hinterbliebene.

Hinterlạssenschaft, *-en, f.* moştenire, succesiune.

Hinterlạssung, *-en, f.* lăsare (ca moştenire); **mit ~ vieler Schulden** lăsând multe datorii.

Hịnterlast, *-en, f. (mar.)* încărcătură la pupă.

hịnterlastig *adj. (mar.)* apupat.

Hịnterlauf, *-(e)s, -läufe, m.* picior dindărăt (la câine, cerb etc.).

Hịnterleder, *-s, -, n. (ind. pielii)* ştaif (la ghete etc.); **das ~ niedertreten** a scâlcia pantoful la spate, a călca pe ştaif.

hịnterlegen[1], *legte hinter, hintergelegt, vb. (h) tr.* **1.** a pune înapoi, îndărăt, a aşeza la spate; *leg das mal hinter!* aşază, pune asta la spate! **2.** *(ec.)* a depune, a consemna, a depozita; **Wertpapiere** ~ a depozita hârtii de valoare.

hinterlẹgen[2], *hinterlegte, hinterlegt, vb. (h) tr.* a depune, a consemna; **Wertpapiere** ~ a da în depozit hârtii de valoare; **das Gepäck** ~ a da în păstrare bagajul; **eine Summe** ~ a depune o sumă.

Hinterlẹger, *-s, -, m.* depunător, deponent.

Hinterlẹgung, *-en, f.* depunere, consemnare; depozit, consignaţie.

Hinterlẹgungs|schein, *-(e)s, -e, m.* recipisă de depozit, de consemnare.

Hịnterleib, *-(e)s, -er, m.* parte posterioară a corpului, abdomen.

Hịnterlist, *-en, f.* **1.** viclenie, şiretenie, şiretlic, artificiu. **2.** perfidie, trădare, rea-credinţă, astuţie.

hịnterlistig *adj.* **1.** viclean, şiret; **ein ~er Streich** o viclenie. **2.** perfid, trădător.

Hịnterlistigkeit, *-en, f.* v. Hinterlist.

hịnterm *presc.* de la hinter dem.

Hịntermann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** persoană care vine (merge sau se află) în spatele cuiva, după cineva; **wer ist mein ~?** cine vine în spatele meu? **2.** *(fig.)* spate, proptea; inspirator, sfătuitor; **ich möchte wissen, wer seine Hintermänner sind** aş vrea să ştiu cine sunt cei care-i susţin, cei pe care se bazează, cei care îl instigă. **3.** al doilea girant (al unei polite).

Hịntermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă secundă.

Hịntermast, *-(e)s, -e, m. (mar.)* (arbore coloană) artimon; catarg de la pupă.

Hịntermauerung *f. sg. (constr.)* zidărie (de pe faţa) interioară a unui zid; zidărie de umplutură.

Hịntermauerungs|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* cărămidă de umplutură (a zidăriei).

Hịntermehl, *-(e)s, n. sg.* făină neagră (integrală).

Hịntern, *-s, -, m. (fam.)* fund, şezut; **ein dicker** ~ un fund mare; **sich** *(dat.)* **den ~ wischen** a se şterge la fund; **jm. den ~ verhauen** a bate pe cineva la fund; **sich auf den ~ setzen a)** a se aşeza; **b)** a învăţa sârguincios; **c)** a cădea în fund de mirare; **jm. in den ~ kriechen** a linguşi pe cineva; **den ~ lecken** a pupa în fund; **alles an den ~ hängen** a cheltui totul pentru îmbrăcăminte; **jm. in den ~ treten** a da cuiva un picior în fund.

hịntern *prep. presc.* de la hinter den.

Hịnterperron [-perõ:], *-s, -s, m. (înv.)* platformă din dos (la tramvaie etc.).

Hịnterpferd, *-(e)s, -e, n.* cal rotaş, cal de la roată.

Hịnterpforte, *-n, f.*, **Hịnterpförtchen**, *-s, -, n.* poartă (portiţă) din dos.

Hịnterpfote, *-n, f.* labă dindărăt.

Hịnter|rad, *-(e)s, -räder, n.* roată din spate.

Hịnter|rad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transmisie din spate.

Hịnter|radbremse, *-n, f.* frână pe roata din spate (la motocicletă etc.).

Hịnter|rad|dampfer, *-s, -, m. (mar.)* vapor cu zbat la pupă.

Hịnter|radgabel, *-n, f.* furcă din spate (la bicicletă).

Hịnter|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spaţiu din spate, spaţiu posterior. **2.** încăpere din fund.

Hịnter|reifen, *-s, -, m. (tehn.)* pneu, cauciuc din spate.

Hịnter|reihe, *-n, f.* ultim şir, ultim rând.

Hịnter|riemen, *-s, -, m.* ureche, curea din spate (la ghete, bocanci etc.).

hịnter|rücks *adv.* **1.** pe la spate, dindărăt. **2.** *(fig.)* în mod perfid, (ca un) trădător, mişeleşte.

hịnters, *presc.* de la hinter das.

Hịntersass, *-en, -en*, **Hịntersasse**, *-n, n, m. (ist., reg.)* vasal al unui vasal; ţăran clăcaş, dijmaş.

Hịntersatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(fil.)* concluzie. **2.** *(sg.)* consecinţă.

Hịnterschenkel, *-s, -, m. (zool.)* coapsă.

Hịnterschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* pupă.

Hịnterschinken, *-s, -, m.* şuncă (din pulpa) de la spate.

hịnterschlingen, *schlang hinter, hintergeschlungen, vb. (h) tr.* **1.** a înghiţi cu greu, în silă. **2.** a mânca repede.

hịnterschlucken, *schluckte hinter, hintergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi, a îmbuca.

Hịntersegel, *-s, -, n. (mar.)* velă de la pupă.

Hịnterseite, *-n, f.* parte din spate, dos.

Hịntersinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** sens ascuns, nedeclarat. **2.** sens mai profund.

hịntersịnnen, *hintersann, hintersonnen, vb. (h) refl. (elv.)* **1.** a deveni melancolic. **2.** a înnebuni.

hịntersinnig *adj. (elv.)* **1.** melancolic; apatic. **2.** dement, nebun.

Hịntersitz, *-es, -e, m.* scaun din spate (la automobile); socius (la motociclete).

Hịnter|spieler, *-s, -, m. (la faustbal)* jucător din linia a doua.

hịnter|spinnig *adj. (reg.)* răutăcios; viclean, perfid.

Hịnterste[1], *-n, -n, 1. m.* şi *f.* persoană din urmă. **2.** *m.* şezut.

Hịnterste[2], *-n, -n, n.* **1.** cel, cea din urmă, cel mai prost, cea mai proastă. **2.** *(agr.)* deşeu.

hịnter|stellig *adj. (inv.)* rămas în urmă, arierat.

Hịnter|steven [-vən], *-s, -, m. (mar.)* etambou al elicei.

Hịnter|stieb, *-(e)s, -e, m. (reg., înv.)* tighel.

Hịnter|stiege, *-n, f.* v. Hintertreppe.

Hịnter|stube, *-n, f.* cameră din fund.

Hịnter|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată, parte dinapoi.

Hịnterteil, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* şezut. **2.** şi *m. (înv., rar)* parte dinapoi.

Hịntertreffen, *-s, -, n. (înv.)* ariergardă; *(fig.)* **er kommt ins ~** ajunge la ananghie.

hịntertreiben[1], *trieb hinter, hintergetrieben, vb. (h) tr.* a goni, a mâna îndărăt, în spate, în fund.

hintertrẹiben[2], *hintertrieb, hintertrieben, vb. (h) tr.* **1.** a împiedica, a zădărnici; a dejuca, a contracara; a neutraliza. **2.** a unelti pe la spate împotriva cuiva.

Hintertrẹibung, *-en, f.* **1.** împiedicare, zădărnicire, dejucare, contracarare, neutralizare. **2.** uneltire pe la spate.

Hịntertreppe, *-n, f.* scară de serviciu, din spate.

Hịntertreppenliteratur, *-en, f.* literatură de proastă calitate, de duzină.

Hịntertreppenroman, *-s, -e, m.* roman de duzină, de proastă calitate.

hịnter|trinken, *trank hinter, hintergetrunken, vb. (h) tr. (pop.)* a bea dintr-o înghiţitură, a da de dușcă.

hịntertückisch *adj.* prefăcut, ascuns, făţarnic, viclean, perfid; trădător.

Hịntertür, *-en, f.*, **Hịntertürchen**, *-s, -, n.* **1.** uşă din spate, de la intrarea de serviciu. **2.** *(fig.)* scăpare, ieşire; **sich eine ~ offen lassen** a-şi păstra o portiţă de scăpare.

Hịntertürl, *-s, -, n. (austr.) dim.* de la Hintertür; *(fam.)* uşiţă dosnică; **durchs ~** pe uşiţa din dos.

Hịnterviertel, *-s, -, n.* **1.** bucată, sfert, ciozvârtă, parte dinapoi (a unei vite tăiate). **2.** *(fam.)* şezut.

Hịnterwagen, *s, -, m.* parte dindărăt a trăsurii; cruce din spate la car, perinoc.

Hịnterwäldler, *-s, -, m.* **1.** colonist din pădurile seculare ale Americii. **2.** *(fig.)* om necivilizat, incult; naiv de la ţară.

hịnterwäldlerisch *adj. (despre concepţii şi maniere)* mărginit, obtuz; necioplit, necivilizat, incult.

Hịnterwand, *-wände, f.* **1.** zid posterior, din spatele unei case. **2.** *(teatru)* fund al scenei.

hịnterwärts *adv.* pe din dos, prin dos, pe la spate

Hịnterzehe, *-n, f.* deget gros (la păsări).

Hịnterzeug, *-(e)s, n. sg.* pofil, curea din spate a hamului (care trece pe sub coada calului).

hịnterziehen[1], *zog hinter, hintergezogen, vb.* **1.** *tr. (h)* **1.** a trage înapoi. **2.** *(fam.)* a da de dușcă, a da pe gât dintr-o înghiţitură. **II.** *refl. (h)* a se trage înapoi. **III.** *intr. (s)* a se aşeza pe coadă.

hintẹrziehen[2], *hinterzog, hinterzogen, vb. (h) tr.* a defrauda, a sustrage fraudulos.

Hinterzịehung, *-en, f.* **1.** înşelare, înşelăciune; abuz (de încredere). **2.** *(jur.)* deturnare, fraudă.

Hịnterzimmer, *-s, -, n.* v. Hinterstube.

hịntraben, *trabte hin, hingetrabt, vb. (s) intr.* a se duce (acolo) în trap, alergând.

hịntragen, *trug hin, hingetragen (du trägst hin, er trägt hin), vb. (h) tr.* a purta, a duce (acolo).

Hịntransport, *-(e)s, -e, m.* transportare, transport încolo, dus.

hịnträumen, *träumte hin, hingeträumt, vb. (h) intr.* a visa; **vor sich** ~ a visa cu ochii deschişi.

hịntreffen, *traf hin, hingetroffen (du triffst hin, er trifft hin), vb. (h) tr.* a nimeri; a găsi (drumul).

hịntreten, *trat hin, hingetreten (du trittst hin, er tritt hin), vb. (s) intr.* a înainta, a se aşeza acolo; **man weiß nicht, wo man ~ soll** nu ştii unde să pui piciorul, pe unde să calci; **vor jn.** ~ a păşi, a se prezenta înaintea cuiva.

Hịntritt, *-(e)s, m. sg. (înv.)* deces, moarte; sfârşire din viaţă.

hịntrollen, *trollte hin, hingetrollt, vb. (s)* **I.** *intr. (fam.)* a fugi, a o tuli, a o şterge. **II.** *refl.* a pleca rușinat, bosumflat, cu coada-ntre picioare; **troll dich hin!** şterge-o! mişcă-te! pleacă!

hịntrotten, *trottete hin, hingetrottet (du trottest hin, er trottet hin), vb. (s) intr.* a tropăi, a merge (apăsat) încolo.

Hịntsch, *-(e)s, -e, m. (pop.)* **1.** *(bot.)* brusture dulce *(Petasites officinalis).* **2.** astmă. **3.** tignafes.

hint|über *adv.* v. hintenüber.

hịntun, *tat hin, hingetan, vb. (h) tr.* a pune, a aşeza acolo; **wo hast du das Geld hingetan?** unde ai pus banii? **ich weiß nicht, wo ich diesen Mann ~ soll a)** nu ştiu unde să-l pun pe omul acesta, la ce să-l folosesc; **b)** nu ştiu de unde-l cunosc, de unde să-l iau pe omul acesta.

hinüber *adv.* dincolo, de partea cealaltă; **über den Fluss** ~ peste râu; dincolo de râu; **ich bin** ~ am trecut dincolo; *(fig., fam.)* ~ **sein** a fi murit.

hinüberblicken, *blickte hinüber, hinübergeblickt, vb. (h) intr.* a se uita dincolo, peste.

hinüberbringen, *brachte hinüber, hinübergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a transporta, a duce, a conduce dincolo, de partea cealaltă. **2.** *(mat.)* a trece, a transporta în celălalt membru al egalităţii.

hinüberdrängen, *drängte hinüber, hinübergedrängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a împinge în partea cealaltă. **II.** *refl.* a se împinge dincolo.

hinüber|eilen, *eilte hinüber, hinübergeeilt, vb. (s) intr.* a alerga dincolo.

hinüberfahren, *fuhr hinüber, hinübergefahren (du fährst hinüber, er fährt hinüber), vb.* **I.** *tr. (h)* a duce (cu un vehicul), a transporta dincolo, a trece dincolo. **II.** *intr. (s)* a trece dincolo; **über einen Fluss** ~ a trece peste un râu.

Hinüberfahrt, *-en, f.* trecere dincolo cu un vehicul.

hinüberfließen, *floss hinüber, hinübergeflossen (du, er fließt hinüber), vb. (s) intr.* a curge dincolo, în partea cealaltă.

hinüberführen, *führte hinüber, hinübergeführt, vb. (h) tr.* a trece (pe cineva) în partea cealaltă, a conduce dincolo.

Hinübergang, *-(e)s, -gänge, m.* deces, moarte, răposare.

hinübergehen, *ging hinüber, hinübergegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge, a trece dincolo. **2.** *(fig.)* a muri, a deceda.

hinüberhelfen, *half hinüber, hinübergeholfen (du hilfst hinüber, er hilft hinüber), vb. (h) intr.* (cu *dat.*) a ajuta (pe cineva) să treacă dincolo.

hinüberkommen, *kam hinüber, hinübergekommen, vb. (s) intr.* a trece dincolo, a merge de partea cealaltă.

hinüberkönnen, *konnte hinüber, hinübergekonnt (ich kann hinüber, du kannst hinüber, er kann hinüber), vb. (h) intr.* a putea să treacă dincolo.

hinüberlassen, *ließ hinüber, hinübergelassen (du, er lässt hinüber), vb. (h) tr.* a lăsa să treacă dincolo.
hinüberlaufen, *lief hinüber, hinübergelaufen, vb. (s) intr.* a alerga dincolo.
hinüberlegen, *legte hinüber, hinübergelegt, vb. (h) tr.* **1.** a pune peste. **2.** a pune dincolo.
hinübermüssen, *musste hinüber, hinübergemusst (ich muss hinüber, du musst hinüber, er muss hinüber), vb. (h) intr.* a trebui să treacă dincolo.
hinüber|reichen, *reichte hinüber, hinübergereicht, vb. (h)* **I.** *tr.* a întinde peste ceva. **II.** *intr.* a ajunge până dincolo.
hinüberschaffen, *schaffte hinüber, hinübergeschafft, vb. (h) tr.* a duce, a transporta dincolo.
hinüberschauen, *schaute hinüber, hinübergeschaut, vb. (h) intr.* a se uita dincolo.
hinüberschießen, *schoss hinüber, hinübergeschossen (du, er schießt hinüber), vb.* **I.** *tr. (h)* a împuşca peste; a trage cu arma dincolo. **II.** *intr. (s)* a se repezi dincolo, peste.
hinüberschwimmen, *schwamm hinüber, hinübergeschwommen, vb. (s) intr.* a trece înot dincolo.
hinübersetzen, *setzte hinüber, hinübergesetzt (du, er setzt hinüber), vb. (h) tr.* a trece (pe cineva) dincolo.
hinüber|springen, *sprang hinüber, hinübergesprungen, vb. (s) intr.* a sări peste, a sări dincolo.
hinüber|steigen, *stieg hinüber, hinübergestiegen, vb. (s) intr.* a trece (peste, dincolo).
hinübertragen, *trug hinüber, hinübergetragen (du trägst hinüber, er trägt hinüber), vb. (h) tr.* a duce, a purta dincolo.
hinüberwachsen, *wuchs hinüber, hinübergewachsen (du, er wächst hinüber), vb. (s) intr.* a creşte peste, până dincolo.
hinüberwandern, *wanderte hinüber, hinübergewandert, vb. (s) intr.* a trece într-altă ţară, a emigra.
Hinüberwechsel, *-s, -, m.* trecere de partea cealaltă; dezertare; convertire.
hinüberwechseln, *wechselte hinüber, hinübergewechselt (ich wechs(e)le hinüber), vb. (s) intr.* a (se) schimba; a (se) converti; a dezerta, a trece dincolo; **das Wild ist ins Nachbarrevier hinübergewechselt** sălbătăciunile au trecut în domeniul de vânătoare vecin; **ins Lager der Feinde** ~ a trece, a dezerta în tabăra inamică.
hinüberwerfen, *warf hinüber, hinübergeworfen (du wirfst hinüber, er wirft hinüber), vb. (h) tr.* a arunca dincolo, a arunca peste.
hinüberwollen, *wollte hinüber, hinübergewollt (ich will hinüber, du willst hinüber, er will hinüber), vb. (h) intr.* a voi să treacă dincolo.
hinüberziehen, *zog hinüber, hinübergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage (pe cineva sau ceva) dincolo, de cealaltă parte. **2.** *(gram.)* a lega (două cuvinte). **II.** *intr. (s)* a trece peste, dincolo. **III.** *refl. (h)* a se întinde până; **die Obstgärten ziehen sich über den Fluss bis zum Gebirge hinüber** livezile se întind dincolo de fluviu până la munte.
Hinüberziehung, *-en, f.* **1.** (a)tragere dincolo; trecere dincolo. **2.** *(gram.)* legătură (între două cuvinte).
hịn und hẹr *adv.* încoace şi încolo, fără ţel precis.
Hịn und Hẹr, *-s, n. sg.* du-te-vino; **nach längerem** ~ după mult du-te-vino; după multă alergătură, trambalare; după multe discuţii, tergiversări, tribulaţii; **ein ewiges** ~ un veşnic du-te-vino.
Hin-und-Hẹr-Bewegung, *-en, f.* mişcare de du-te-vino; legănare; mişcare oscilatorie, pendulare.
Hin-und-Hẹr-Biegeprobe, *-n, f. (tehn.)* probă de flexibilitate.
Hin-und-Hẹr-Fahren, *-s, n. sg.* **1.** mers încolo şi încoace; dus şi întors. **2.** gesticulare.
Hin-und-Hẹr-Gehen, *-s, n. sg.* mers încolo şi încoace.
Hin-und-Hẹr-Gerede, *-s, n. sg. (peior.)* vorbărie goală, fără ţel precis.
hịnunter *adv.* în jos, jos; **die Gräte ist schon** ~ am şi înghiţit osul de peşte; **da** ~ (pe) aici în jos; **die Straße** ~ pe stradă în jos.
hịnunterbringen, *brachte hinunter, hinuntergebracht, vb. (h) tr.* **1.** a duce în jos, a transporta jos. **2.** a înghiţi; **er konnte keinen Bissen** ~ n-a putut înghiţi nici o bucăţică.
hịnunterfahren, *fuhr hinunter, hinuntergefahren (du fährst hinunter, er fährt hinunter), vb. (s) intr.* a merge în jos, a coborî (cu un vehicul).
hịnunterfallen, *fiel hinunter, hinuntergefallen (du fällst hinunter, er fällt hinunter), vb. (s) intr.* a cădea jos.
hịnunterfliegen, *flog hinunter, hinuntergeflogen, vb. (s) intr.* a zbura jos, a coborî în zbor.
hịnuntergehen, *ging hinunter, hinuntergegangen, vb. (s) intr.* a se duce (în) jos, a coborî, a merge în jos; **die Treppe** ~ a coborî scara.
hịnuntergießen, *goss hinunter, hinuntergegossen (du, er gießt hinunter), vb. (h) tr.* a vărsa, a turna jos; **einen Schnaps** ~ a da pe gât un rachiu.
hịnunterlassen, *ließ hinunter, hinuntergelassen (du, er lässt hinunter), vb. (h) tr.* a lăsa în jos.
hịnunter|rutschen, *rutschte hinunter, hinuntergerutscht, vb. (s) intr.* a luneca jos.
hịnunterschlucken, *schluckte hinunter, hinuntergeschluckt, vb. (h) tr.* a înghiţi.
hịnunter|springen, *sprang hinunter, hinuntergesprungen, vb. (s) intr.* a sări (în) jos.
hịnunter|stoßen, *stieß hinunter, hinuntergestoßen (du, er stößt hinunter), vb. (h) tr.* a împinge (în) jos.
hịnunter|stürzen, *stürzte hinunter, hinuntergestürzt (du, er stürzt hinunter), vb.* **I.** *tr. (h)* a împinge, a arunca (în) jos. **II.** *intr. (s)* **1.** a cădea jos. **2.** a se năpusti jos.
hịnuntertragen, *trug hinunter, hinuntergetragen (du trägst hinunter, er trägt hinunter), vb. (h) tr.* a duce jos, a transporta (în) jos.
hịnunterwärts *adv.* în jos, de (sau la) vale; în aval.
hịnunterwerfen, *warf hinunter, hinuntergeworfen (du wirfst hinunter, er wirft hinunter), vb. (h) tr.* a arunca (în) jos.
hịnunterwürgen, *würgte hinunter, hinuntergewürgt, vb. (h) tr.* a înghiţi cu greu.
hịnunterziehen, *zog hinunter, hinuntergezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a trage (în) jos. **II.** *intr. (s)* a se muta jos.
hịnwagen, *wagte hin, hingewagt, vb. (h) refl.* a îndrăzni să meargă acolo.
hịnwärts *adv.* încolo.
hinweg *adv.* la o parte, încolo departe; **ich will** ~ vreau să plec; ~ **mit euch!** plecaţi de aici, la o parte! **ich bin über solche Vorurteile** ~ am trecut peste astfel de prejudecăţi; ~ **die (sau mit den) Sorgen!** la o parte cu grijile!
Hịnweg, *-(e)s, -e, m.* ducere; **auf dem ~(e)** la dus, în drum spre, într-acolo.
hinwẹgbegeben, *begab hinweg, hinwegbegeben (du begibst hinweg, er begibt hinweg), vb. (h) refl. (elevat)* a pleca.
hinwẹg|eilen, *eilte hinweg, hinweggeeilt, vb. (s) intr.* a se depărta, a pleca în grabă.
hinwẹgfallen, *fiel hinweg, hinweggefallen (du fällst hinweg, er fällt hinweg), vb. (s) intr.* a cădea la o parte; a fi scos, omis.
hinwẹgfegen, *fegte hinweg, hinweggefegt, vb.* **I.** *tr. (h)* a mătura. **II.** *intr. (s)* **1.** a trece în mare goană. **2.** *(über* cu *ac.)* a trece ca vântul.
hinwẹgfeuern, *feuerte hinweg, hinweggefeuert, vb. (h) tr. (mil.)* **1.** a dirija focul dincolo de...; a bombarda dincolo de... **2.** a înlătura, a distruge prin tir de artilerie.
hinwẹgführen, *führte hinweg, hinweggeführt, vb. (h) tr.* a duce încolo, a lua de aici.
hinwẹg|gehen, *ging hinweg, hinweggegangen, vb. (s) intr.* a se duce, a pleca; *(fig.)* **über etwas** ~ a trece peste ceva; **er wird über diesen Einwand nicht ~ können** nu va putea trece peste această obiecţie.
hinwẹgheben, *hob hinweg, hinweggehoben, vb. (h)* **I.** *tr.* a da la o parte, a îndepărta; **den Schleier** ~ a da la o parte vălul. **II.** *refl.* a se îndepărta, a părăsi, a se duce; a o şterge; **hebe dich hinweg von mir!** pleacă, şterge-o de lângă mine!
hinwẹgkommen, *kam hinweg, hinweggekommen, vb. (s) intr.* **1.** a se duce, a pleca. **2.** *(in expr.)* **mit etwas** ~ a se alege cu ceva; **mit einer leichten Strafe** ~ a se alege cu o pedeapsă uşoară, a scăpa cu o pedeapsă uşoară. **3.** *(în expr.)* **über etwas** ~ a uita, a trece peste, a depăşi (ceva neplăcut, dureros); a se vindeca.
hinwẹglegen, *legte hinweg, hinweggelegt, vb. (h) tr.* a pune la o parte.
hinwẹgmachen, *machte hinweg, hinweggemacht, vb. (h) refl.* a pleca, a dispărea, a se face nevăzut.
Hinwẹgnahme *f. sg.* luare, ridicare.
hinwẹgnehmen, *nahm hinweg, hinweggenommen (du nimmst hinweg, er nimmt hinweg), vb. (h) tr.* a lua, a ridica.
hinwẹgraffen, *raffte hinweg, hinweggerafft, vb. (h) tr. (despre moarte)* a secera; **der Tod hat ihn hinweggerafft** moartea l-a răpit dintre noi.
hinwẹgräumen, *räumte hinweg, hinweggeräumt, vb. (h) tr.* a lua de aici, a căra de aici, a transporta; *(fam.)* a mătura, a curăţa.
hinwẹgschreiten, *schritt hinweg, hinweggeschritten (du schreitest hinweg, er schreitet hinweg), vb. (s) intr. (über)* a trece, a păşi peste.
hinwẹgsehen, *sah hinweg, hinweggesehen (du siehst hinweg, er sieht hinweg), vb. (h) intr.* a privi, a se uita peste; **über den Grabenrand** ~ a se uita peste marginea şanţului; *(fig.)* **über etwas** ~ a trece ceva cu vederea, a nu lua ceva în considerare, a ignora.
hinwẹgsehnen, *sehnte hinweg, hinweggesehnt, vb. (h) refl.* a se dori în altă parte.
hinwẹg sein, *war hinweg, hinweg gewesen (ich bin hinweg, du bist hinweg, er ist hinweg), vb. (s) intr.* a trece peste ceva, a fi mai presus de ceva; **über gewisse Vorurteile** ~ a se situa deasupra anumitor prejudecăţi.
hinwẹgsetzen, *setzte hinweg, hinweggesetzt (du, er setzt hinweg), vb.* **I.** *intr. (s* şi *h)* a sări peste; **er ist über den Graben hinweggesetzt** a sărit peste şanţ; *(fig.)* **er setzte mit einem Scherze hinweg**, el trecu peste (cele întâmplate, cele spuse) cu o glumă. **II.** *(h) refl.* a ignora, a trece cu bună ştiinţă peste ceva; **sich über etwas** ~ a nu ţine seamă de ceva; **sich über alles** ~ a nu ţine seamă de nimic.
hịnwehen, *wehte hin, hingeweht, vb. (h) tr.* a sufla într-acolo, a sufla peste.
hịnweinen, *weinte hin, hingeweint, vb. (h) intr.* a plânge înfundat; **still vor sich** ~ a plânge liniştit.
Hịnweis, *-es, -e, m.* indicare, trimitere; **mit (sau unter)** ~ **darauf, dass...** cu referire la...; trimiţând la...
hịnweisen, *wies hin, hingewiesen (du, er weist hin), vb. (h)* **I.** *tr. (jn.)* a arăta cuiva drumul, a îndrepta pe cineva spre... **II.** *intr. (auf)* **1.** a arăta, a indica, a da să înţeleagă. **2.** a trimite (la).
hịnweisend I. *part. prez.* de la hinweisen. **II.** *adj.* demonstrativ; *(gram.)* **das ~e Fürwort** pronumele demonstrativ.
Hịnweisleitung, *-en, f.* fir al demonstraţiei.
Hịnweisung, *-en, f.* v. Hinweis.
hịnwelken, *welkte hin, hingewelkt, vb. (s) intr.* a se veşteji, a se ofili.
hịnwenden, *wandte hin, hingewandt (du wendest hin, er wendet hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a întoarce spre; **er wendet das Gesicht zu ihm hin** întoarce faţa spre el. **II.** *refl.* a se întoarce către, a se adresa; **sich zu seinem Nachbar** ~ a se adresa vecinului său.
hịnwerfen, *warf hin, hingeworfen (du wirfst hin, er wirft hin), vb. (h)* **I.** *tr.* a trânti (fără intenţie), a doborî, a arunca jos; **jn.** ~ a doborî, a culca pe cineva la pământ, a trânti jos pe cineva; **dem Hund einen Knochen** ~ a arunca câinelui un os; *(fig.)* **den Fehdehandschuh** ~ a arunca mănuşa; **ich möchte am liebsten alles** ~ mai bine m-aş lăsa păgubaş de toate, aş lăsa totul baltă; **er hat ein Wort hingeworfen** a aruncat o vorbă; *(fig.)* **Gedanken aufs Papier** ~ a aşterne gânduri pe hârtie; **eine Bemerkung** ~ a face o remarcă în treacăt. **II.** *refl.* a se arunca; a se trânti, a se tolăni; **sich vor jm.** (sau **vor etwas)** ~ a se prosterna în faţa cuiva (sau a ceva).
hinwieder, **hinwiederum** *adv.* **1.** din nou, iarăşi. **2.** în schimb, dimpotrivă.
hịnwinken, *winkte hin, hingewinkt, vb. (h) intr.* a face cuiva semn să vină; **er winkte den Kellner hin** făcu semn ospătarului să vină; **winke ihm hin!** fă-i semn!
hịnwirken, *wirkte hin, hingewirkt, vb. (h) intr.* a tinde către; a activa, a acţiona într-un anumit sens.
hịnwollen, *wollte hin, hingewollt (ich will hin, du willst hin, er will hin), vb. (h) intr.* a voi (să meargă, să ajungă) acolo; **ich will hin** vreau să merg acolo; **wo willst du hin?** unde vrei să ajungi cu aceasta?
hịnwünschen, *wünschte hin, hingewünscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a dori (ca cineva sau ceva) să fie într-un loc anumit; **ich wünsche ihn hin, wo der Pfeffer wächst** îi doresc să fie cât mai departe. **II.** *refl.* a dori să fie într-un anumit loc; **er wünscht sich zu seiner Mutter hin** doreşte să fie lângă mama lui.
Hịnz, *-(e)s, -e, m. (fam., în expr.)* ~ **und Kunz** orişicine, gloata, toată lumea.

hinzählen, *zählte hin, hingezählt, vb. (h) tr.* a număra bucată cu bucată; **Geld ~** a număra ban cu ban.

hinzaubern, *zauberte hin, hingezaubert, vb. (h) tr.* **1.** a produce (ca) prin farmec. **2.** a duce, a transporta (undeva ca) prin vrajă.

hinzeigen, *zeigte hin, hingezeigt, vb. (h) intr.* a arăta (într-o direcție), a indica.

hinziehen, *zog hin, hingezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a trage către, spre, într-acolo; **sie zog das Kind zu sich** *(dat.)* **hin** trase copilul spre ea. **2.** *(fig.)* a amâna, a tărăgăna, a prelungi; **die Sache ~** a tărăgăna chestiunea. **II.** *intr. (s)* a se muta, a se stabili; a se duce spre un (anumit) loc; a merge de-a lungul; **die Kolonne ist längs des Ufers hingezogen** coloana a mers de-a lungul malului; **ziehet hin in Frieden** duceți-vă în pace. **III.** *refl. (h)* a se întinde, a se tergiversa, a se prelungi, a se lungi (până); **die Verhandlung zog sich endlos hin** tratativele s-au prelungit la infinit.

hinzielen, *zielte hin, hingezielt, vb. (h) tr.* a ținti (la ceva).

hinzu *adv.* în plus, pe deasupra.

hinzubauen, *baute hinzu, hinzugebaut, vb. (h) tr.* a adăuga construind.

hinzubekommen, *bekam hinzu, hinzubekommen, vb. (h) tr.* a primi pe deasupra; **er hat zu dem Kopfweh noch Zahnschmerzen ~** la durerea de cap i s-a mai adăugat și o durere de măsele.

hinzubitten, *bat hinzu, hinzugebeten (du bittest hinzu, er bittet hinzu), vb. (h) tr.* a mai ruga (pe cineva) pentru încă ceva; **noch jn. ~** a mai invita pe cineva.

hinzudenken, *dachte hinzu, hinzugedacht, vb. (h) tr.* și *refl.* a adăuga, a completa în gând.

hinzudichten, *dichtete hinzu, hinzugedichtet (du dichtest hinzu, er dichtet hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga de la sine, a completa din imaginație; a atribui (cuiva) ceva inexact, neadevărat.

hinzudrängen, *drängte hinzu, hinzugedrängt, vb. (h) intr.* și *refl.* a se înghesui spre.

hinzufügen, *fügte hinzu, hinzugefügt, vb. (h) tr.* a adăuga.

Hinzufügen *n. sg.* adăugare.

Hinzug, *-(e)s, -züge, m.* mers, marș într-acolo; **in** (sau **auf**) **dem ~** în marș spre, în timpul marșului.

hinzugehen, *ging hinzu, hinzugegangen, vb. (s) intr.* a se apropia în mers.

hinzuge|hören, *gehörte hinzu, hinzugehört, vb. (h) intr.* a face parte din, a aparține (de).

hinzugesellen, *gesellte hinzu, hinzugesellt, vb. (h) refl.* a se asocia, a se întovărăși (cu cineva sau la ceva).

hinzugießen, *goss hinzu, hinzugegossen (du, er gießt hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga turnând.

hinzukommen, *kam hinzu, hinzugekommen, vb. (s) intr.* a se adăuga; a se alătura; *(despre o împrejurare)* a interveni; **es kamen viele Neugierige hinzu** se mai adăugară mulți curioși; **es kommen noch die Spesen hinzu** se mai adaugă și cheltuielile; **es kommt noch hinzu, dass...** unde mai pui că...; în plus că ...; pe deasupra, mai...

hinzukönnen, *konnte hinzu, hinzugekonnt (ich kann hinzu, du kannst hinzu, er kann hinzu), vb. (h) intr.* a putea pătrunde (undeva, la cineva), a putea ajunge undeva.

hinzukriechen, *kroch hinzu, hinzugekrochen, vb. (s) intr.* a se apropia târându-se.

Hinzukunft *f. sg.* **1.** intervenire, sosire. **2.** adăugare, alăturare.

hinzulassen, *ließ hinzu, hinzugelassen (du, er lässt hinzu), vb. (h) tr.* a lăsa să se apropie.

hinzulegen, *legte hinzu, hinzugelegt, vb. (h) tr.* a adăuga la.

hinzulernen, *lernte hinzu, hinzugelernt, vb. (h) tr.* a învăța ceva în plus.

hinzunehmen, *nahm hinzu, hinzugenommen (du nimmst hinzu, er nimmt hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga.

hinzurechnen, *rechnete hinzu, hinzugerechnet (du rechnest hinzu, er rechnet hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga (prin calcul) la socoteală.

Hinzurechnung, *-en, f.* adăugare (prin calcul) la socoteală; **die ~ der Frachtspesen** adăugarea cheltuielilor de transport.

hinzuschleichen, *schlich hinzu, hinzugeschlichen, vb. (s) intr.* a se apropia pe furiș.

hinzuschreiben, *schrieb hinzu, hinzugeschrieben, vb. (h) tr.* a adăuga (ceva) în scris.

hinzusetzen, *setzte hinzu, hinzugesetzt (du, er setzt hinzu), vb. (h)* **I.** *tr.* a adăuga; a completa; **es wäre nicht ratsam, setzte er noch hinzu** n-ar fi recomandabil, mai adăugă el. **II.** *refl.* a se așeza lângă; **sich zu den anderen Gästen ~** a se așeza lângă ceilalți musafiri.

hinzutreten, *trat hinzu, hinzugetreten (du trittst hinzu, er tritt hinzu), vb. (s) intr.* **1.** a se apropia. **2.** a se uni, a se asocia; a se ralia; **zu dieser Krankheit trat noch eine andere hinzu** la această boală se mai adaugă încă una.

Hinzutritt, *-(e)s, m. sg.* aderare, raliere, asociere, venire (pe neașteptate), participare.

hinzutun, *tat hinzu, hinzugetan, vb. (h) tr.* a adăuga.

Hinzutun, *-s, n. sg.* contribuție, participare, colaborare; amestec; **ohne mein ~** fără amestecul meu.

hinzuverdienen, *verdiente hinzu, hinzuverdient, vb. (h) tr.* a câștiga suplimentar (prin muncă).

hinzuwachsen, *wuchs hinzu, hinzugewachsen (du, er wächst hinzu), vb. (s) intr.* a se lipi de ceva crescând, a concrește.

Hinzuwahl, *-en, f.* cooptare, primire prin vot.

hinzuwählen, *wählte hinzu, hinzugewählt, vb. (h) tr.* a coopta, a primi (sau a alege) prin vot.

hinzuwerfen, *warf hinzu, hinzugeworfen (du wirfst hinzu, er wirft hinzu), vb. (h) tr.* a adăuga prin aruncare (la o grămadă, la o sumă).

hinzuzählen, *zählte hinzu, hinzugezählt, vb. (h) tr.* a adăuga (numărând); a socoti la ceva (sau împreună cu ceva).

hinzuziehen, *zog hinzu, hinzugezogen, vb. (h) tr.* **1.** a atrage. **2.** a asocia; **jn. zu etwas ~** a-și asocia pe cineva, a lua pe cineva ca tovarăș; **einen anderen Arzt ~** a chema, a consulta un alt medic; a chema încă un medic la consult.

Hinzuziehung, *-en, f.* **1.** atragere. **2.** asociere, chemare (a unui alt medic etc.).

Hi|obsbote, *-n, -n, m.* vestitor de nenorocire, sol nefast.

Hi|obsbotschaft, *-en, f.* știre tristă, veste rea, nefastă.

Hi|obsgeduld *f. sg.* răbdare nesfârșită.

Hi|obsnachricht, *-en, f.* v. Hiobsbotschaft.

Hi|obs|post, *-en, f.* v. Hiobsbotschaft.

Hi|obs|same, *-ns, -n, m.* v. Hiobsträne.

Hi|obs|träne, *-n, f. (bot.)* lacrima lui Iov *(Coix lacryma Iovi)*.

hipp, hipp, hurra! *interj.* ura!

Hippe, *-n, f.* **1.** coasă (a morții). **2.** cosor. **3.** *(pop.)* capră. **4.** femeie rea, arțăgoasă: mejeră, caţă. **5.** prăjitură uscată subțire, uscățele.

Hippiatrie, Hippiatrik *f. sg.* hipiatrie, studiu al bolilor calului.

Hippie, *-s, -s, m.* hipi.

Hippodrom, *-s, -e, n.* hipodrom.

Hippogryph, *-s* (și *-en), -e (și -en), m. (mit.)* hipogrif, cal înaripat cu cap de pajură.

hippokratisch *adj.* hipocratic, al lui Hipocrate; *(med.)* **das ~e Gesicht** chip, figură de muribund.

Hippokrene *f. sg.* fântâna muzelor.

Hippolog, *-en, -en,* **Hippologe**, *-n, -n, m.* hipolog, cunoscător de cai.

Hippologie *f. sg.* hipologie, cunoaștere a cailor.

Hippopotamus, *-, -* (și *-se), m. (zool.)* hipopotam *(Hippopotamus)*.

Hippursäure *f. sg. (chim.)* acid hipuric.

Hirn, *-(e)s, -e, n.* **1.** creier; minte; **das Werk menschlicher ~e und Hände** opera minții și a mâinii omenești; **sein ~ anstrengen** a-și pune creierul la contribuție; *(cul.)* **~ mit Ei** creier cu ouă; **gebackenes ~** creier prăjit. **2.** *(ind. lemnului)* față a tăieturii transversale prin lemn; **über** (sau **vor**) **~ behauen** (sau **sägen**) a tăia lemnul transversal.

Hirn|anhang, *-(e)s, m. sg.,* **Hirn|an|hangsdrüse**, *-n, f. (anat.)* hipofiză.

Hirnbalken, *-s, -, m. (anat.)* corp calos.

Hirnblasenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (zool.)* cisticerc (de *Taenia coenurus)* care produce căpierea la oi.

Hirnblatt, *-(e)s, -blätter,* **Hirnblättchen**, *-s, -, n. (anat.)* fontanelă.

Hirnblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră cerebrală.

Hirnblutung, *-en, f. (med.)* hemoragie cerebrală.

Hirnbohrer, *-s, -, m. (chir.)* trepan.

Hirnbrecher, *-s, -, m. (glumeț)* vin care se urcă la cap.

Hirnbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie cerebrală.

hirnbrütig *adj. (reg.)* nebun, într-o ureche.

hirnen, *hirnte, gehirnt, vb. (h) intr. (elv.)* a se gândi, a chibzui.

Hirn|ent|zündung, *-en, f. (med.)* encefalită.

Hirn|erschütterung, *-en, f. (med.)* comoție cerebrală.

Hirn|erweichung, *-en, f. (med.)* ramolisment cerebral.

Hirnfell, *-(e)s, -e, n.* v. Hirnhaut.

Hirnfell|ent|zündung, *-en, f.* v. Hirnhautentzündung.

hirngeschädigt *adj.* cu leziuni la nivelul creierului.

Hirnge|spinst, *-(e)s, -e, n.* himeră, fantomă, nălucă; vis, viziune, nălucire.

Hirnhaut, *-häute, f. (anat.)* meninge, membrană învelitoare a creierului; **harte ~** dura mater.

Hirnhaut|ent|zündung, *-en, f. (med.)* meningită.

Hirnholz, *-es, -hölzer, n.* secțiune (suprafață) transversală a lemnului; ștorț.

Hirnkasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (fam.)* craniu, țeastă, tigvă, cutie craniană.

Hirnkraut, *- (e)s, n. sg.* v. Basilienkraut.

Hirnleiste, *-n, f. (constr.)* laț, șipcă transversală.

hirnlos *adj.* descreierat, dement; prost, nerod, smintit, fără minte.

Hirnmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* substanță cenușie a creierului; **das verlängerte ~** bulbul rahidian.

Hirnmasse *f. sg. (anat.)* materie cerebrală.

Hirn|naht, *-nähte, f. (anat.)* sutură a oaselor craniene.

Hirn|nerv, *-s* (și *-en), -en* [-nɛrfən și -nɛrvən], *m. (anat.)* nerv cranian.

Hirnrinde, *-n, f. (anat.)* scoarță cerebrală.

hirn|rissig *adj.* prost, nerod, smintit.

Hirnsand, *-(e)s, m. sg. (anat.)* concremente calcare răspândite în creier, acerbulus.

Hirnschädel, *-s, -, m.* craniu, țeastă.

Hirnschädelbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură a craniului.

Hirnschädelknochen, *-s, -, m. (anat.)* os cranian.

Hirnschädel|lehre *f. sg.* craniologie, descriere a craniului.

Hirnschale, *-n, f.* țeastă, craniu.

Hirnschlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* apoplexie cerebrală.

Hirnschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(anat.)* secțiune cerebrală. **2.** *(ind. lemnului)* tăietură transversală.

Hirnschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* atrofie cerebrală.

Hirn|spuk, *-(e)s, -e, m.* v. Hirngespinst.

Hirn|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trunchi cerebral.

Hirn|strombild, *-es, -er, n.* electroencefalogramă.

Hirntod, *-es, m. sg. (med.)* moarte cerebrală.

Hirnverbindung, *-en, f. (ind. lemnului)* legătură cap în cap.

hirnverbrannt, hirnver|rückt *adj.* nebun, nesăbuit, fără minte, descreierat, smintit; **eine ~e Idee** o idee nesăbuită; **so ~ wird er doch nicht sein!** doar n-o fi atât de nebun!

hirnverletzt *adj.* v. hirngeschädigt.

Hirnweberei, *-en, f.* minuțiozitate, pedantism.

Hirnwindung, *-en, f. (anat.)* circumvoluție.

Hirnwurst, *-würste, f. (cul.)* caltaboș cu măduvă.

Hirnwut *f. sg.* **1.** *(med.)* encefalită cu delir, furioasă. **2.** *(fig.)* frenezie, exaltare frenetică.

Hirnzapfen, *-s, -, m. (ind. lemnului)* cap de nod.

Hirnzelle, *-n, f. (anat.)* celulă cerebrală.

Hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cerb *(Cervus elaphus)*.

hirsch|artig *adj.* ca cerbul.

Hirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* sumac, scumpie *(Cotruus coggygria)*.

Hirschbeere, *-n, f. (bot.)* bârcoace *(Cotoneaster)*.

Hirschbock, *-(e)s, -böcke, m.* cerb.

hirschbraun *adj.* de culoarea cerbului, brun-roșcat.

Hirschbrunst *f. sg.* **1.** goană a cerbilor. **2.** *(bot.)* trufa-cerbului *(Elaphomyces cervinus granulatus)*.

Hirsch|eber, *-s, -, m. (zool.)* mistreț-cerb din India *(Babirusta)*.

Hirschfährte, *-n, f.* urmă de cerb.

Hịrschfänger, *-s, -, m.* cuțit de vânătoare.
Hịrschfarbe *f. sg.* culoare roșcată.
hịrschfarben, hịrschfarbig *adj.* roșcat, de culoarea cerbului.
Hịrschfeiste, *-n, f. (ván.)* perioadă pentru vânătoare de cerbi.
Hịrschgallerte *f. sg.* substanță cleioasă, gelatinoasă obținută din pilitură de coarne de cerb.
Hịrschgarten, *-s, -gärten, m.* parc cu cerbi.
Hịrschgeschrei, *-(e)s, n. sg.* boncăluit de cerb.
Hịrschgeweih, *-(e)s, -e, n.* coarne de cerb.
Hịrsch|hals, *-es, -hälse, m. (la cai)* gât de cerb.
Hịrsch|hatz, *-en, f. (inv.)* vânătoare de cerbi.
Hịrsch|haut, *-häute, f.* piele de cerb sau de căprioară.
Hịrsch|holder, *-s, -, m. (bot.)* dârmoz, soc roșu *(Sambucus racemosa)*.
Hịrsch|horn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de cerb.
hịrsch|hörnen *adj.* din coarne de cerb.
Hịrsch|hornsalz, *-es, n. sg. (inv., cul.)* praf de copt obținut din coarne de cerb (subcarbonat de amoniac).
Hịrsch|hund, *-(e)s, -e, m. (ván.)* câine de vânătoare.
Hịrschin, *-nen, f.* v. Hirschkuh.
Hịrschjagd, *-en, f.* vânătoare de cerbi.
Hịrschkäfer, *-s,-, m. (entom.)* rădașcă *(Lucanus cervus)*.
Hịrschkahl, *-(e)s, -e, m.* v. Hirschmangold.
Hịrschkalb, *-(e)s, -kälber, n.* pui de cerb.
Hịrschkamel [-me:l], *-s, -e, n. (zool.)* lama *(Auchenia lama)*.
Hịrschkatze, *-n, f.* v. Hirschluchs.
Hịrschkeule, *-n, f.* pulpă, coapsă (de dindărăt) de cerb.
Hịrschklee, *-s, m. sg. (bot., reg.)* sulfină, molotru *(Melilotus officinalis)*.
Hịrschkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de cerb.
Hịrschkuh, *-kühe, f. (zool.)* cerboaică.
Hịrschlager, *-s, -, n.* culcuș al cerbului.
Hịrschlauf, *-(e)s, -läufe, m.* picior de cerb.
Hịrschleder, *-s, -, n.* piele de căprioară.
hịrschledern *adj.* de piele de căprioară.
Hịrschlosung, *-en, f.* excremente ale cerbului.
Hịrschluchs, *-es, -e, m. (zool.)* râs *(Lynx)*.
Hịrschmangold, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plămânărică *(Pulmonaria officinalis)*.
Hịrschmöhre, *-n, f. (bot.)* păstârnac *(Pastinaca sativa)*.
Hịrschpark, *-(e)s, -e (și -s), m.* v. Hirschgarten.
Hịrschpeterlein, *-s, -, n. (bot.)* pătrânjel de câmp *(Peucedanum oreoselinum)*.
Hịrschruf, *-(e)s, -e, m.* **1.** v. Hirschgeschrei. **2.** instrument, corn cu care se imită strigătul cerbului.
Hịrsch|schale, *-n, f.* unghie de cerb.
Hịrsch|schröter, *-s, -, m.* v. Hirschkäfer.
Hịrsch|schwamm, *-(e)s, -schwämme, m.* v. Hirschtrüffel.
Hịrsch|schweiß, *-es, m. sg. (ván.)* sânge de cerb.
Hịrsch|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (hipism)* capriolă.
Hịrschtalg, *-(e)s, m. sg.* seu de cerb.
Hịrschtränen *pl.* lacrimi de cerb (excreție glandulară întărită în ochii cerbului).
Hịrschtrüffel, *-n, f. (bot.)* trufa-cerbului *(Elaphomyces cervinus granulatus)*.
Hịrschwurz *f. sg. (bot.)* **1.** somnoroasă *(Peucedanum cervaria)*. **2.** smeoaie *(Libanotis montana)*.
Hịrschziege, *-n, f. (zool.)* antilopă *(Antilope cervicapra)*.
Hịrschziemer, *-s, -, m.* spate de cerb.
Hịrschzunge, *-n, f. (bot.)* năvalnic, limba-cerbului *(Scolopendrium vulgare)*.
Hịrse *f. sg. (bot.)* nume cumulativ pentru diferite genuri de graminee; mai cunoscut este meiul *(Panicum miliaceum)*.
Hịrsebrei, *-(e)s, -e, m.* terci, păsat, coleașă de mei; *(fig.)* **man muss den Löffel bei der Hand haben, wenn's ~ regnet** trebuie să profiți de ocazie.
Hịrsekorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte, bob de mei.
Hịrsen|acker, *-s, -äcker, m.* câmp semănat cu mei, meiște.
Hịrsen|aus|schlag, *-(e)s, -schläge, m. (med.)* eczemă datorată intoxicației cu mei.
Hịrsenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Hirsenacker.
hịrsenförmig *adj.* în formă de bob de mei.
Hịrsengras, *-es, -gräser, n.* nume dat mai multor soiuri de mei care apar în zone secetoase ca buruieni.
Hịrsenklee, *-s, m. sg. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa)*.
Hịrsenkorn, *-(e)s, -körner, n.* grăunte de mei.
Hịrsenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de mei.
Hịrsenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* scatiu *(Chloris chloris)*.
Hịrt, *-en, -en,* **Hịrte**, *-n, -n, m.* **1.** păstor, cioban; **wie der ~ so die Herde** cum e turcul și pistolul; **wo die ~en sich zanken, haben die Wölfe freies Spiel** unde se ceartă păstorii profită lupii. **2.** *(fig.)* păstor (de suflete), preot, pastor.
hịrten, *hirtete, gehirtet (du hirtest, er hirtet), vb. (h) tr.* a păstori.
Hịrten|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de preot.
hịrten|artig *adj.* ciobănesc, păstoresc.
Hịrtenbrief, *-(e)s, -e, m. (bis.)* scrisoare pastorală.
Hịrtendichter, *-s, -, m.* poet pastoral, bucolic.
Hịrtendichtung, *-en, f. (lit.)* poem pastoral, bucolic; poezie pastorală, idilă bucolică; eglogă.
Hịrtenfeuer, *-s, -, n.* foc ciobănesc, foc de stână.
Hịrtenflöte, *-n, f.* fluier ciobănesc, caval.
Hịrtengedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie pastorală, idilă, poemă bucolică; eglogă.
Hịrtenge|sang, *-(e)s, -gesänge, m.* pastorală, doină.
Hịrtenge|spräch, *-(e)s, -e, n.* eglogă.
Hịrtengott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* Pan, zeul păstorilor.
Hịrtengöttin *f. sg. (mit.)* Pales, zeița turmelor.
Hịrtenhaus, *-es, -häuser, n.* colibă ciobănească; stână.
Hịrtenhund, *-(e)s, -e, m.* câine ciobănesc, câine de stână.
Hịrtenjunge, Hịrtenknabe, *-n, -n, m.* ciobănaș, păstoraș, păstorel.
Hịrtenkönig, *-s, -e, m.* rege al păstorilor.
Hịrtenleben, *-s, n. sg.* viață pastorală, viață de cioban, de păstor.
Hịrtenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec ciobănesc.
hịrtenlos *adj.* **1.** fără păstor. **2.** *(fig.)* fără conducător.
Hịrtenmädchen, *-s, -, n.* păstoriță, ciobăniță.
hịrtenmäßig *adj.* ciobănesc, pastoral.
Hịrten|nadel, *-n, f. (bot.)* pliscul-cucoarei *(Erodium cicularium)*.
Hịrtenpfeife, *-n, f.* caval, fluier ciobănesc.
Hịrtenring, *-(e)s, -e, m. (bis.)* inelul Papei.
Hịrtenrohr, *-(e)s, -e, n.* v. Hirtenpfeife.
Hịrtenschaft *f. sg.* **1.** păstorime. **2.** calitate de păstor, ciobănit.
Hịrten|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* **1.** *(bis.)* cârjă arhierească. **2.** bâtă ciobănească.
Hịrten|stück, *-(e)s, -e, n.* pastorală.
Hịrtentanz, *-es, -tänze, m.* dans, joc ciobănesc.
Hịrtentäsch|chen, *-s, -, n. (bot.)* traista-ciobanului *(Capsella bursa pastoris)*.
Hịrtentasche, *-n, f.* traistă ciobănească, desagă.
Hịrtentäschel, *-s, -, n.* v. Hirtentäschchen.
Hịrtentäschelkraut, *-(e)s, n. sg.* v. Hirtentäschchen.
Hịrtentum, *-s, n. sg.* **1.** lume pastorală. **2.** calitate de păstor, ciobănit.
Hịrtenvolk, *-(e)s, -völker, n.* **1.** popor de păstori. **2.** păstori.
Hịrtin, *-nen, f.* ciobăniță, păstoriță.
hịrtlich *adj.* ciobănesc, păstoresc.
Hịs *n. sg. (muz.)* si diez.
Hịssblock, *-(e)s, -blöcke, m.,* **Hịsse**, *-n, f. (mar.)* macara de ridicat greutățile pe o corabie, gruie, palan.
hịssen, *hisste, gehisst (du, er hisst), vb. (h) tr. (mar.)* a ridica (greutăți la bord); **die Segel ~** a ridica velele; **die Flagge ~** a înălța pavilionul.
Hịss|tau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* frânghie a vârtejului.
hịst! *interj.* ceai; **der eine will ~, der andere hott** unul hăis și altul cea.
Histamịn, *-s, n. sg. (farm.)* histamină.
Histiologie [-stio-], *f. sg.* v. Histologie.
Histolọg(e), *-(e)n, -(e)n, m.* histolog.
Histologie *f. sg.* histologie, știință a țesuturilor organice.
Histörchen, *-s, -, n.* istorioară, anecdotă, povestire scurtă.
Histọrie [-riə], *-n, f.* **1.** istorie, poveste; relatare. **2.** istorie, istoriografie.
Histọrienbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de povești.
Histọrienmaler, *-s, -, m.* pictor de subiecte istorice.
Histọrik *f. sg.* știință a istoriei; știință despre metoda istorică, folosită în cercetarea istoriei.
Histọriker, *-s, -, m.* istoric.
Historiograph, *-en, -en, m.* istoriograf.
histọrisch *adj.* istoric; **der ~e Materialismus** materialismul istoric; **~ wertvoll** valoros din punct de vedere istoric.
historisịeren, *historisierte, historisiert, vb. (h) tr.* a concepe, a descrie istoric; a accentua (în mod exagerat) aspectul istoric.
Historịsmus *m. sg.* istorism; exagerare, supraevaluare a aspectului istoric.
Histri|ọne, *-n, -n, m.* histrion, comediant, actor.
Hịt, *-s, -s, m.* **1.** *(fam.)* piesă muzicală de succes. **2.** *(fam.)* produs cu mare succes temporar. **3.** doză de narcotice pentru injectat. **4.** *(inform.)* dată, informație obținută din internet.
Hitlerẹi *f. sg.* maimuțăreală hitleristă.
Hịtlerfaschismus, *-, m. sg (ist.)* hitlerism.
Hịtlergegner, *-s, -, m.* adversar politic al hitlerismului.
Hịtlergruß, *-es, -grüße, m.* salut hitlerist.
Hịtlerjugend *f. sg.* tineret hitlerist.
Hịtlerzeit *f. sg.* perioada, epoca hitleristă.
Hịtliste, *-n, f.* listă a șlagărelor.
Hịtsche, *-n, f. (reg.)* **1.** scăunel (pentru picioare). **2.** târlie, săniuță.
Hịtschel, *-n, f. (pop.)* (lemn de) soc.
Hịtz|aus|schlag, *-(e)s, -schläge m.* spuzeală de căldură.
Hịtzbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament termic.
Hịtzbläs|chen, *-s, -, n.,* **Hịtzblase, Hịtzblatter**, *-n, f.* bășicuță de spuzeală.
hịtzblütig *adj.* iute la fire, aprins, focos; cu temperament, impetuos.
Hịtzdraht|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument, aparat cu fir cald.
Hịtze, *-n, f.* **1.** căldură mare, toridă; arșiță, canicula; **drückende ~** căldură apăsătoare; **wir hatten eine tropische ~** a fost o căldură tropicală; **den Braten zu großer ~ geben** a pune friptura la foc iute. **2.** febră, fierbințeală. **3.** mânie. **4.** *(fig.)* pasiune; ardoare, înfocare; foc; **er gerät in ~ a)** se înfierbântă; **b)** se înfurie; **in der ~ des Gefechtes** în focul luptei; **es wird ~ kosten** o să coste osteneală (nervi, încordare); **in ~ bringen** a înfierbânta, a face furios. **5.** dogoare (a focului). **6.** călduri (la câini și pisici). **7.** *(med.; în expr.)* **fliegende ~** bufeu.
hịtzebe|ständig *adj.* rezistent la căldură, care rezistă la foc, termorezistent.
Hịtzebe|ständigkeit *f. sg.* rezistență la căldură.
hịtze|empfindlich *adj.* sensibil la căldură.
hịtzefrei *adj.* atermic.
Hịtzefrei, *-, n. sg.* concediu, vacanță în perioada canicului.
Hịtzegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de căldură.
Hịtze(grad)messer, *-s, -, m. (tehn.)* pirometru, aparat de măsurat căldura.
Hịtze(grad)messung, *-en, f. (tehn.)* pirometrie, măsurare a căldurii înalte.
hịtzen, *hitzte, gehitzt (du, er hitzt), vb. (h) tr.* a încălzi, a înfierbânta.
Hịtzeperiode, *-n, f.* perioadă canicular, canicul.
Hịtzewelle, *-n, f.* val de căldură.
Hịtzezuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* indemnizație de căldură.
Hịtzgrad, *-(e)s, -e, m.* v. Hitzegrad.

hịtzig *adj.* **1.** cald, fierbinte; arzător; torid; canicular; **~e Getränke** băuturi spirtoase; **~es Fieber** febră acută, aprinsă, friguri mari. **2.** *(fig.)* înfierbântat, aprins, înfocat, înverşunat; iute la fire, pornit la mânie; **nur nicht so ~** ia-o mai încet; **er wird leicht ~** se înfurie repede, se aprinde uşor; **~e Worte** cuvinte înfierbântate, înflăcărate; **er hat eine ~e Leber** are un ficat inflamat. **3.** *(despre căini)* în călduri. **4.** *(despre pământ sau îngrăşământ)* care favorizează o creştere rapidă.

Hịtzigkeit *f. sg.* **1.** ardoare, înfocare. **2.** fire iute, pornire la mânie.

Hịtzkopf, *-es, -köpfe, m.* persoană iute din fire, care se aprinde uşor.

hịtzköpfig *adj.* iute din fire, care se mânie uşor.

Hịtzmesser, *-s, -, m.* v. Hitze(grad)messer.

Hịtzpickel, *-s, -, m.*, **Hịtzpocken** *pl.* spuzeală.

Hịtzschlag, *-(e)s, -schläge, m.* insolaţie.

Hịtzwelle, *-n, f.* v. Hitzewelle.

hịxen, *hixte, gehixt (du, er hixt), vb. (h) intr.* a sughiţa.

hl. *presc.* de la heilig.

hl *presc.* de la Hektoliter.

H-Milch ['ha:-] *f. sg. presc.* de la haltbare Milch lapte pasteurizat.

h-Moll *n. sg. (muz.)* si minor.

HNO-Arzt [haɛn'o:-] *-es, -ärzte, m. presc.* de la Hals-Nasen-Ohren-Arzt medic orelist.

ho! *interj.* stai!

HO *presc.* de la Handelsorganisation.

Hobby, *-s, -s, n.* pasiune; marotă; slăbiciune; hobby.

Hobbykoch, *-s, -köche, m.* bucătar din pasiune.

Hobbyraum, *-(e)s, -räume, m.* cameră, spaţiu pentru hobby.

Hobel, *-s, -, m.* rindea, gealău.

Hobelbank, *-bänke, f.* masă, banc de dat la rindea.

Hobel|eisen, *-s, -*, n. cuţit, fier de rindea.

Hobelkasten, *-s, -kästen, m.* corp al rindelei.

Hobelmaschine, *-n, f.* maşină de dat la rindea, de rindeluit, de geluit; rabotează.

Hobelmeißel, *-s, -, m.* cuţit de rindea.

Hobelmesserschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de ascuţit cuţitul de rindea.

hobeln, *hobelte, gehobelt (ich hob(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a da la rindea, a gelui. **2.** *(fig.)* a ciopli.

Hobel|span, *-(e)s, -späne, m.* aşchie, răzătură de rindea, talaş.

Hobel|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* cuţit de rabotat.

hoben *adv. (rar)* în sus, sus.

Hobler, *-s, -, m.* **1.** geluitor. **2.** rabotor. **3.** rabotează.

Hoboe, *-n, f. (muz., înv.)* v. Oboe.

Hobo|ist, *-en, -en, m. (muz.)* oboist.

hoch I. *adj.* **1.** înalt, ridicat; **ein hoher Berg** un munte înalt; **dieser Baum ist zwanzig Meter ~** acest arbore are o înălţime de douăzeci de metri; **dieses Haus ist drei Stockwerke ~** această casă este înaltă de trei etaje; **es liegt zwei Fuß hoher Schnee** e (sau a căzut) o zăpadă de două picioare; *(fig.)* **Geld auf die hohe Kante legen** a pune bani deoparte; *(fig.)* **sich aufs hohe Pferd (sau Ross) setzen** a-şi da aere, a face pe grozavul; *(fig.)* **einen hohen Ton anschlagen** a vorbi de sus, a lua (pe cineva) de sus. **2.** *(fig.)* înalt, ridicat, mare; **eine hohe Summe** o sumă mare; **eine hohe Strafe** o pedeapsă mare; **hohe Temperatur** temperatură ridicată; **in hohem Ansehen stehen** a se bucura de mare vază; **ein hohes Spiel spielen** a risca mult; **eine hohe Meinung von jm. haben** a avea o părere foarte bună despre cineva. **3.** *(fig.)* înalt, superior, distins, mare, sus-pus; **ein hoher Rang** un rang înalt; **hohe Schule a)** universitate, academie; **b)** şcoală înaltă, tehnică înaltă; **ich habe es von hoher Hand** am aflat aceasta de la o persoană sus-pusă; **ein hoher Feiertag** o sărbătoare mare; *(rel.)* **das Hohe Lied** Cântarea Cântărilor; *(dipl.)* **die Hohen Vertragschließenden Parteien** înaltele părţi contractante; **das ist mir zu ~** e prea înalt pentru mine, nu pricep. **4.** *(mar.)* larg; **auf hoher See** sau **auf der hohen See** în largul mării. **5.** *(fig.)* (străi)vechi, înaintat; **ein hohes Alter** o vârstă înaintată; **das hohe Altertum** timpurile cele mai vechi; **es ist ~ am Tage** e ziua mare. **6.** *(mat.)* la puterea...; **zwei ~ drei** (2^3) doi la puterea a treia. **II.** *adv.* **1.** la înălţime, sus; **~ über der Stadt** la o mare înălţime deasupra oraşului; **~ zu Ross** călare; **sehr ~ steigen (sau fliegen)** a se urca (sau a zbura) sus de tot; **die See geht ~** marea e agitată; **der Schnee liegt ~** zăpada e mare; **drei Treppen ~ wohnen** a locui la etajul al treilea; **drei Mann ~ a)** (aşezaţi) pe trei rânduri; **b)** în număr de trei, trei la număr; **den Kopf ~ tragen a)** a ţine capul sus; **b)** *(fig.)* a fi mândru; a umbla cu capul pe sus; *(fig.)* **die Nase ~ tragen a)** a-şi lua nasul la purtare; **b)** a umbla cu nasul pe sus; **zu ~ hinauswollen** sau **die Saiten zu ~ spannen** a avea pretenţii, veleităţi prea mari. **2.** mult, tare; **das Herz schlägt ~** inima bate tare; **etwas ~ anrechnen (sau aufnehmen)** a ţine seamă foarte mult de ceva, a fi foarte recunoscător pentru ceva; **~ zu stehen kommen** a costa scump; **wenn's ~ kommt a)** dacă va fi scump; **b)** cel mult; **~ spielen** a juca pe sume mari; **~ aufhorchen** a fi numai urechi; **~ und heilig versprechen** a promite sus şi tare; **~ und teuer schwören** a jura pe toţi sfinţii; **der Geldkurs steht ~** cursul monedei e ridicat. **3.** *(fig.)* distins, luxos; **bei ihm geht es ~ her** face lux mare. **4.** *(în expr.)* **~ leben lassen** a ura: să trăiască!

Hoch, *-s, -s, n.* **1.** strigăt de «trăiască»; **er bringt ein ~ auf ihn aus** el strigă un «trăiască» în cinstea lui; **ein dreifaches ~ auf ihn** de trei ori «trăiască». **2.** *(met.)* câmp de înaltă presiune; maxim (baric).

hoch|achtbar *adj.* preastimat, (prea)venerat.

hoch ạchten, *achtete hoch, hoch geachtet (du achtest hoch, er achtet hoch), vb. (h) tr.* a respecta, a venera, a stima.

hoch|achtend I. *part. prez.* de la hoch achten. **II.** *adj.* şi *adv. (înv.)* v. hochachtungsvoll.

Hoch|achtung *f. sg.* (înaltă) stimă, consideraţie, respect; (uşor *livr.)* **mit vorzüglicher ~** cu deosebită stimă; **ich habe die größte ~ vor seinem Wissen** am cea mai mare stimă pentru ştiinţa lui; *(în scrisori)* **genehmigen Sie die Versicherung meiner vorzüglichsten ~** primiţi asigurarea deosebitei mele consideraţii.

hoch|achtungsvoll *adj.* şi *adv.* respectuos, plin de stimă, de consideraţie.

Hoch|acker, *-s, -, m.* ogor de munte.

Hoch|adel, *-s, m. sg.* mare nobilime.

hoch|adelig *adj.* de neam mare.

hoch|aktiv *adj. (fiz.)* foarte activ, puternic (radio)activ; cald.

Hoch|alm, *-en, f.* plai de munte, păşune alpină.

Hoch|alp, *-en, f.* munţi înalţi, regiune alpină.

Hoch|altar, *-(e)s, -täre, m. (bis.)* altar principal.

Hoch|amt, *-(e)s, -ämter, n. (bis.)* liturghie solemnă.

hoch|angeregt *adj. (fiz.)* cald; foarte radioactiv.

hoch ạngesehen, **hoch|ansehnlich** *adj.* preastimat, considerabil, cu vază.

hoch|an|ständig *adj.* foarte cinstit şi cumsecade.

Hoch|antenne, *-n, f. (tel.)* antenă exterioară, verticală.

hoch|arbeiten, *arbeitete hoch, hochgearbeitet (du arbeitest hoch, er arbeitet hoch) vb. (h) refl.* a avansa, a promova în funcţie.

Hoch|ätzung, *-en, f.* gravură în relief; gravare a clişeelor.

hoch|auflösend *adj. (fiz., chim.)* cu rezoluţie înaltă.

hoch|aufragend *adj.* proeminent.

Hochbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator pentru taluzul superior.

Hochbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată aeriană.

Hochbau, *-(e)s, m. sg.*, **Hochbaufach**, *-(e)s, n. sg.* construcţii civile supraterane.

Hochbau|ingenieur [-ɪŋʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în construcţii civile supraterane.

hochbedeutend *adj.* foarte important, extrem de important, de importanţă maximă.

hochbegabt *adj.* foarte talentat.

hochbeglückt *adj.* foarte fericit.

Hochbe|hälter, *-s, -, m.* rezervor de apă (în turn).

hochbeinig *adj.* cu picioare lungi, înalte.

hochbejahrt *adj.* v. hochbetagt.

hochbekommen, *bekam hoch, hochbekommen vb. (h) tr.* a ridica.

hochberühmt *adj.* celebru, foarte ilustru; **die ~en Männer eines Zeitraumes** oamenii iluştri ai unei epoci.

hochbeschlagen *adj. (vân.) (despre căprioare)* gestant.

Hochbe|stand, *- (e)s,-stände, m.* substanţă principală.

hoch be|steuert *adj.* impus la taxe, la impozite foarte mari.

Hochbe|steuerung, *-en, f.* impozitare foarte mare.

hochbetagt *adj.* foarte bătrân, înaintat în vârstă.

hochbetont *adj. (metr.)* puternic accentuat, cu accent principal.

Hochbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** mişcare, activitate, agitaţie intensă; *(fam.)* **bei uns herrscht jetzt ~** la noi domneşte acum o agitaţie mare, este o activitate de vârf. **2.** întreprindere mare.

hochbetroffen *adj.* foarte impresionat; buimăcit.

hochbiegen, *bog hoch, hochgebogen vb. (h) tr.* **1.** a răsuci, a îndoi în sus. **2.** *refl.* a-şi îndrepta vârful în sus.

Hochbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** ideal. **2.** relief.

Hochbildkarte, *-n, f. (geogr.)* hartă în relief.

hochbinden, *band hoch, hochgebunden (du bindest hoch, er bindet hoch) vb. (h) tr.* a lega (să stea) în sus.

Hochblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* hipsofilă, bractee.

hochblau *adj.* de un albastru intens, viu, tare.

hochblicken, *blickte hoch, hochgeblickt, vb. (h) intr.* **1.** a ridica privirea. **2.** a admira.

hochblond *adj.* blond foarte deschis.

Hochblüte, *-n, f.* **1.** înflorire. **2.** *(fig.)* floare, apogeu.

Hochbootsmann, *-(e)s, -leute, m. (mar.)* subcârmaci.

Hochbordschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* vas cu bord înalt.

Hochbordwagen, *-s, -, m.* căruţă cu loitre înalte; camion cu margini înalte.

hochbringen, *brachte hoch, hochgebracht, vb. (h) tr.* **1.** a aduce sus, a urca, a ridica. **2.** a reface, a restabili, a pune pe picioare (un bolnav, o întreprindere etc.). **3.** a mânia.

hochbrüstig *adj.* **1.** pieptos. **2.** *(fig.)* trufaş.

Hochburg, *-en, f. (înv.)* (şi *fig.)* citadelă, bastion, cetăţuie.

hochbusig *adj.* cu sânul mare, bogat.

Hochdecker, *-s, -, m. (av.)* avion cu aripa sus.

hochdeutsch *adj.* **1.** în limba germană de sus, din sud. **2.** în germana literară, cultă.

Hochdeutsch, *-(s),* **Hochdeutsche**, *-n, n. sg. (lingv.)* **1.** germană de sus, din sud. **2.** limba germană literară, cultă.

Hochdoppelsicherheitsventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* ventil dublu de siguranţă cu cursă lungă.

hochdrehen, *drehte hoch, hochgedreht, vb. (h) tr.* **1.** a ridica învârtind un dispozitiv. **2.** *(tehn.)* a mări turaţia.

Hochdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** presiune mare; înaltă presiune. **2.** *(fig.)* grabă mare; **er arbeitet mit ~** munceşte straşnic, sub presiune. **3.** *(tipogr.)* tipar înalt. **4.** *(met.)* anticiclon.

Hochdruck|anlage, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* instalaţie de înaltă presiune. **2.** *(hidr.)* instalaţie de mare cădere.

Hochdruck|armatur, *-en, f. (tehn.)* armătură de înaltă presiune.

Hochdruckdampf, *-es, -dämpfe, m. (tehn.)* abur de înaltă presiune.

Hochdruckdampf|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de aburi de înaltă presiune.

Hochdruckdampfheizung, *-en, f. (tehn.)* încălzire cu aburi de înaltă presiune.

Hochdruckform, *-en, f.* **1.** *(tipogr.)* formă pentru tipar înalt. **2.** *(tehn.)* formă de înaltă presiune.

Hochdruckgebiet, *-(e)s, -e, n. (met.)* zonă de înaltă presiune, anticiclon.

Hochdruckgürtel, *-s, -, m. (metal.)* centură de înaltă presiune (la cuptoarele industriale).

Hochdruck|keil, *-(e)s, -e, m. (met.)* colţ de înaltă presiune.

Hochdruck|kessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de înaltă presiune.

Hochdruck|kraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină cu vapori de înaltă presiune.

Hochdruck|krankheit, *-en, f. (med.)* hipertonie.

Hochdruckleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de înaltă presiune.

Hochdruckmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu vapori de înaltă presiune.

Hochdruckmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu compresiune înaltă.

Hochdruckrücken, *-s, -, m. (met.)* dorsală de mare presiune.

Hochdruckschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar de înaltă presiune.

Hochdruckschmiermittel, *-s, -, n. (tehn.)* lubrifiant pentru înaltă presiune.
Hochdruckschmierung, *-en, f. (tehn.)* ungere sub înaltă presiune.
Hochdruck|stopfbüchse, *-n, f. (tehn.)* presgarnitură de înaltă presiune.
Hochdruck|synthese, *-n, f. (tehn.)* sinteză prin înaltă presiune.
Hochdruckturbine, *-n, f.* turbină cu vapori de înaltă presiune.
Hochdruckventilator [-vɛn-], *-s, -en, m.* ventilator de înaltă presiune.
Hochdruckverfahren, *-s, -, n.* procedeu de înaltă presiune.
Hoch|ebene, *-n, f. (geogr.)* platou, podiș.
hoch|edel *adj.* foarte nobil.
Hoch|ehrwürden *f. sg. (bis.: în expr.)* **Euer ~** preasfinția voastră.
hoch|ehrwürdig *adj.* preavenerabil.
hoch empfindlich *adj. (tehn.)* foarte sensibil; suprasensibil.
hoch entwickelt *adj.* foarte evoluat, foarte dezvoltat.
hoch|entzückt *adj.* foarte încântat.
hoch|erfreut *adj.* foarte încântat; foarte bucuros; **er ist ~** el e foarte încântat.
hoch|er|haben *adj.* **1.** înalt, grandios, sublim. **2.** *(arte)* în relief; **~e Arbeit** relief, lucrare în relief.
hoch|er|hoben *adj.* ridicat în sus.
hoch|ertragbringend *adj.* de mare rentabilitate.
Hochfach, *-(e)s, -fächer, n. (text.)* fir superior (la ițe).
hochfahren, *fuhr hoch, hochgefahren (du fährst hoch, er fährt hoch), vb. (s) intr.* **1.** și *(h) tr.* a urca (cu liftul; cu un vehicul). **2.** a tresări, a sări în sus. **3.** a se supăra subit, a sări ca ars; a se răsti; a-i sări țandăra. **4.** și *(h) tr. (fam.)* a călători, a transporta spre nord.
hochfahrend *adj.* trufaș, arogant, orgolios.
Hochfahrenheit *f. sg.* trufie, orgoliu, aroganță.
hochfein *adj.* foarte fin, extrem de fin.
Hochfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare mare.
Hochfinanz *f. sg.* mare finanță.
Hochfläche, *-n, f.* platou, podiș.
Hochflammkohle, *-n, f.* cărbune cu flacără mare.
hochfliegen, *flog hoch, hochgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a zbura în sus. **2.** a fi aruncat în sus. **3.** a da faliment.
hochfliegend *adj.* **1.** care zboară sus. **2.** *(fig.)* cu năzuințe, cu aspirații înalte. **3.** sublim. **4.** declamator, emfatic, pompos.
Hochflut, *-en, f.* **1.** flux, maree înaltă. **2.** revărsare, inundație. **3.** *(com.)* inundare a pieței cu mărfuri.
Hochform *f. sg.* formă mare, înaltă; *(fig.)* **er war in (seiner) ~** a fost în mare formă.
Hochformat, *-(e)s, -e, n.* format vertical.
Hochfrequenz, *-en, f.* înaltă frecvență.
Hochfrequenzkauter, *-s, -, m. (tehn., med.)* cauter de înaltă frecvență.
Hochfrequenzmaschine, *-n, f. (electr.)* mașină de înaltă frecvență.
Hochfrequenz|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor electric de înaltă frecvență.
Hochfrequenzschirmgitter|röhre, *-n, f. (tehn.)* tub electronic cu grilă-ecran.
Hochfrequenz|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de înaltă frecvență.
Hochfrequenz|strom, *-s, -ströme, m. (electr.)* curent de înaltă frecvență.
Hochfrisur, *-en, f.* coafură cu părul pieptănat în sus, ridicat.
hochfürstlich *adj.* serenisim.
hoch ge|achtet *adj.* foarte stimat, venerat.
hochgebenedeit *adj. (inv.)* plin de haruri, (înalt) binecuvântat.
hochgebietend *adj. (despre funcții, ranguri)* înalt și puternic.
hochgebildet *adj.* foarte cult, erudit.
Hochgebirge, *-s, -, n.* munți înalți; zonă alpină.
Hochgebirgs|tour [-tu:ɐ], *-en, f. (turism)* tură alpină.
hochgeboren *adj. (inv.)* ilustru, de neam mare.
hoch ge|ehrt *adj.* preaonorat, preastimat.
hochgefährlich *adj.* extrem de periculos.
Hochgefühl, *-(e)s, n. sg.* **1.** simțire înaltă, adâncă, sublimă; entuziasm. **2.** sentiment de îmbelșugare a inimii; inimă plină.
hochgehen, *ging hoch, hochgegangen, vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a (se) urca, a (se) sui, a se ridica, a se înălța; **die Fahne geht auf dem Mast hoch** pavilionul se înalță pe catarg; **das Flugzeug geht hoch** avionul se ridică; **die Leiter ~ lassen** a înălța scara; **die See geht hoch** marea este agitată. **2.** a sări în aer, a exploda. **3.** *(fig., fam.)* a sări în sus; a-i sări țandăra. **4.** a fi descoperit, ridicat de autorități; **die Bande ist hochgegangen** banda a fost descoperită. **II.** *tr. (h) (în expr.)* **~ lassen a)** a dinamita; **b)** a deconspira, a trăda.
hochgehend I. *part. prez.* de la hochgehen. **II.** *adj.* (și *fig.*) agitat, furtunos.
hochgelahrt *adj. (inv.)* v. hochgelehrt.
hochgelb *adj.* de un galben aprins.
hoch gelegen *adj.* așezat, situat sus (deasupra nivelului mării).
hochgelehrt *adj.* foarte învățat, erudit.
hochgelobt *adj.* mult-lăudat.
hochgemut *adj.* **1.** încrezător, confient. **2.** voios, bine dispus; euforic.
hochgeneigt *adj.* foarte binevoitor.
Hochgenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere aleasă, deliciu.
hochgepriesen *adj.* preaslăvit.
Hochgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(înv.)* tribunal penal, Curte penală. **2.** tribunal suprem. **3.** eșafod, spânzurătoare.
hochgerüstet *adj.* bine înarmat, foarte puternic.
Hochgesang, *-(e)s, -sänge, m.* imn, cântec de slavă; odă.
hoch geschätzt *adj.* preastimat.
hochgeschlossen *adj. (despre îmbrăcăminte)* închis până sus.
Hochgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust delicios.
hochgeschossen *adj.* crescut înalt; țâșnit în sus.
hochgeschürzt *adj.* suflecat, cu poalele prinse în brâu.
Hochgeschwindigkeitsnetz, *-es, -e, n. (ferov.)* rețea de linii pentru trenuri de mare viteză.
Hochgeschwindigkeits|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e*), *m. (tehn.)* oțel pentru înaltă viteză.
Hochgeschwindigkeits|zug, *-es, -züge, m.* tren de mare viteză.
hochgesegnet *adj.* binecuvântat.
hochgesinnt *adj.* generos, cu caracter nobil, ales.
hochge|spannt *adj.* **1.** *(fiz.)* cu mare presiune; de înaltă tensiune. **2.** *(fig.)* încordat; **~e Erwartung** așteptare încordată.
hoch ge|stickt *adj.* **1.** prins sus, ridicat în sus. **2.** *(fig.)* înalt, sus-pus.
hochge|stellt *adj.* așezat sus; *(fig.)* bine situat, de rang înalt, sus-pus.
hochge|stimmt *adj.* **1.** *(muz.)* acordat sus; cu diapazonul ridicat. **2.** voios, bine dispus.
hochge|stirnt *adj.* cu fruntea înaltă.
hochge|stochen *adj.* **1.** de înălțimea unei camere. **2.** *(iron.)* pretențios; înțepat; vanitos, închipuit.
hochgewachsen *adj.* (crescut) înalt.
Hochgewölbe, *-s, -, n.* boltă înaltă.
hochgewölbt *adj.* boltit.
hochgiftig *adj.* foarte otrăvitor, veninos, toxic.
Hochglanz, *-es, m. sg. (ind. lemnului)* lustru intens, hohglanț.
Hochglanz|abzug, *-(e)s, -züge, m. (fot.)* copie pe hârtie lucioasă.
Hochglanzpapier, *-s, n. sg.* hârtie fotografică lucioasă.
hochglanzpoliert *adj.* lustruit puternic, intens.
Hochgotik *f. sg.* perioadă de vârf a artei gotice.
hochgradig *adj.* intensiv, intens.
Hochgradigkeit *f. sg.* intensitate.
hoch|hackig *adj.* cu toc înalt.
hoch|halten, *hielt hoch, hochgehalten (du hältst hoch, er hält hoch), vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a ține sus. **2.** *(fig.)* a avea în mare stimă (pe cineva), a prețui mult.
Hoch|haus, *-es, -häuser, n.* bloc-turn; zgârie-nori.
hoch|heben, *hob hoch, hochgehoben, vb. (h) tr.* a ridica, a înălța.
hoch|heilig adj. preasfânt.
hoch|her *adv.* de sus.
hoch|herrlich *adj.* ilustru.
hoch|herrschaftlich *adj.* foarte distins, ales.
hoch|herzig *adj.* mărinimos, generos.
Hoch|herzigkeit *f. sg.* mărinimie, generozitate.
hoch|hieven [-fən și -vən], *hievte hoch, hochgehievt, vb. (h) tr.* a ridica (ceva greu).
hoch|hin *adv.* în sus.
hoch|holen, *holte hoch, hochgeholt, vb. (h) tr.* a aduce sus.
Hoch|holz, *-es, -hölzer, n. (forest.)* ramuri căzute.
hoch industrialisiert *adj.* puternic industrializat.
hoch|interessant *adj.* foarte interesant.
Hochjagd, *-en, f.* vânătoare de vânat mare.
hochjagen, *jagte hoch, hochgejagt, vb. (h) tr.* **1.** *(vân.)* a stârni. **2.** *(fam.; despre motoare)* a tura puternic.
hochkämmen, *kämmte hoch, hochgekämmt, vb. (h) tr.* a pieptăna în sus, a ridica (părul).
hochkant *adv.* pe cant; **etwas ~ stellen** a pune ceva pe cant, pe verticală; *(fam.)* **jn. ~ hinauswerfen** a da pe cineva afară cu brutalitate.
Hochkante, *-n, f.* muchie, cant, suprafață îngustă (a unei scânduri, cărămizi etc.).
hochkant gewickelt *adj. (electr.)* înfășurat, bobinat pe muchie.
hochkantig *adj.* pe cant.
Hochkapitalismus, *-, m. sg.* perioadă de vârf a capitalismului.
hochkarätig *adj.* **1.** *(despre aur și nestemate)* cu multe carate. **2.** *(fig.)* de înaltă calitate.
hochkerzig *adj. (despre becuri)* cu lumină puternică.
Hochkirche, *-n, f.* fracțiune catolicizantă a bisericii anglicane.
hochkirchlich *adj.* care ține de fracțiunea catolicizantă a bisericii anglicane.
hochklappen, *klappte hoch, hochgeklappt, vb. (h) tr.* a deschide ridicând (un capac); a ridica (capacul, strapontina); *(tehn.)* a bascula în sus.
hochklassig *adj.* de calitate excelentă, foarte bun, excelent.
hochklettern, *kletterte hoch, hochgeklettert, vb. (s) tr.* și *intr.* a se cățăra, a se urca, a se sui foarte sus.
hochklingend *adj.* **1.** răsunător. **2.** *(fig.)* răsunător, pompos, emfatic.
hochkomisch *adj.* foarte comic.
hochkommen, *kam hoch, hochgekommen, vb. (s) intr.* **1.** a urca, a veni sus. **2.** a se ridica, a ajunge sus (cu greu); **der Ertrinkende konnte nicht ~** înecatul n-a putut să iasă la suprafață. **3.** a se însănătoși (după o boală grea). **4.** a se ridica, a parveni, a avansa (profesional). **5.** a reveni (din stomac), a i se apleca. **6.** a reveni (în memorie), a se conștientiza.
Hochkonjunktur, *-en, f.* conjunctură excepțională, foarte bună, perioadă de prosperitate, boom conjunctural.
hochkönnen, *konnte hoch, hochgekonnt (ich kann hoch, du kannst hoch, er kann hoch), vb. (h) intr.* a se putea ridica.
hochkraxeln, *kraxelte hoch, hochgekraxelt (ich krax(e)le hoch), vb. (s) tr.* și *intr. (fam.)* v. hochklettern.
hochkrempeln, *krempelte hoch, hochgekrempelt (ich kremp(e)le hoch), vb. (h) tr.* a sufleca, a sumete.
hochkriechen, *kroch hoch, hochgekrochen, vb. (s) tr.* și *intr.* a se târî în sus; a se ridica încet.
hochkriegen, *kriegte hoch, hochgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a ridica.
hochladen, *lud hoch, hochgeladen (du lädst hoch, er lädt hoch), vb. (h) tr. (inform.)* a încărca în rețea, upload.
Hochladen, *sg., n. (inform.)* încărcare în rețea.
Hochlage, *-n, f. (geogr.)* poziție înaltă.
Hochland, *-(e)s, -länder, n.* **1.** regiune de deal. **2.** podiș, platou.
Hochländer, *-s, -, m.* **1.** muntean. **2.** scoțian.
hochländisch *adj.* **1.** din munți. **2.** scoțian.
Hochlautung, *f. sg. (lingv.)* pronunțare normată, standard, a limbii (germane) literare.
hochleben, *lebte hoch, hochgelebt, vb. (h) intr. (în urări)* **jn. ~ lassen** a striga «trăiască!», a face urări cuiva; **es lebe hoch!** trăiască!

hochlegen, *legte hoch, hochgelegt, vb. (h) tr.* a pune, a ține (ceva) mai sus, sprijinit; **den Kopf ~** a sprijini capul în sus.
hochlegiert *adj. (metal.)* înalt aliat, cu conținut mare de adaosuri de aliere.
Hochleistung, *-en, f.* performanță excepțională, record.
Hochleistungs|element, *- (e)s, -e, n.* element de mare randament.
hochleistungsfähig *adj.* ultraperformant.
Hochleistungsgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* reductor de mare putere.
Hochleistungskessel, *-s, -, m. (tehn.)* căldare, cazan cu producție orară mare.
Hochleistungskrempelsatz, *-es, -sätze, m. (text.)* sortiment de carde de mare productivitate.
Hochleistungs|sorte, *-n, f. (agric.)* varietate de mare randament.
Hochleistungs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de înaltă performanță.
höchlich *adv.* foarte (mult), prea, în mare măsură.
hochlöblich *adj. (inv.)* preaonorat.
hochmächtig *adj.* înalt și puternic, cu foarte mare putere.
hochmastig *adj. (mar.)* cu catarguri înalte.
Hochmeister, *-s, -, m. (ist.)* mare maestru (al unui ordin cavaleresc).
Hochmeistertum, *-s, n. sg. (ist.)* demnitate de mare maestru.
Hochmesse, *-n, f.* liturghie solemnă.
Hochmittel|alter, *-s, n. sg. (ist.)* epocă de vârf a evului mediu.
hochmodern *adj. (fam.)* foarte modern.
hochmodisch *adj.* foarte la modă.
hochmögend *adj. (inv.)* puternic.
hochmolekular *adj. (chim.)* cu greutate moleculară mare.
Hochmoor, *-(e)s, -e, n. (bot.)* turbărie înaltă, turbă de sfagnum.
hochmüssen, *musste hoch, hochgemusst* și *hochmüssen (ich muss hoch, du musst hoch, er muss hoch), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a trebui să urce sus. **2.** a trebui să se scoale.
Hochmut, *-(e)s, m. sg.* trufie, orgoliu, aroganță; **~ kommt vor dem Fall** trufașului îi stă și Dumnezeu împotrivă.
hochmütig *adj.* trufaș, orgolios, arogant.
Hochmuts|teufel, *-s, -, m. (mai ales bis.)* demon al trufiei.
hochnasig, **hochnäsig** *adj. (fam.)* îngâmfat, arogant, cu nasul pe sus.
Hochnasigkeit, **Hochnäsigkeit** *f. sg. (fam.)* îngâmfare, aroganță.
hochnehmen, *nahm hoch, hochgenommen (du nimmst hoch, er nimmt hoch), vb. (h) tr.* **1.** a ridica, a lua în brațe. **2.** *(fig.)* a mustra, a critica ironic, în batjocură. **3.** *(fig.)* a înșela; a exploata, a profita în detrimentul altora. **4.** *(fam.)* a aresta, a ridica.
hochnötig *adj. (rar)* foarte necesar, urgent.
hochnotpeinlich *adj. (ist.)* penal.
Hoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* furnal, cuptor înalt.
Hoch|ofen|ab|stich, *-(e)s, -e, m. (metal.)* **1.** descărcare a furnalului. **2.** gură de descărcare a fontei.
Hoch|ofen|abteilung, *-en, f. (metal.)* secție de furnale.
Hoch|ofen|anlage, *-n, f. (tehn., metal.)* instalație de furnale, de cuptoare înalte.
Hoch|ofen|arbeiter, *-s, -, m.* furnalist.
Hoch|ofen|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (metal.)* ascensor înclinat de alimentare a furnalului; **~ mit Kippgefäßbegichtung** elevator de furnal cu schip.
Hoch|ofenbegichtung, **Hoch|ofenbeschickung**, *-en, f. (metal.)* încărcare a furnalului.
Hoch|ofenfutter, *-s, n. sg. (metal.)* căptușeală de furnal.
Hoch|ofengang, *-(e)s, -gänge, m. (metal.)* funcționare a furnalului.
Hoch|ofengase *pl. (metal.)* gaze de furnal.
Hoch|ofengas|schieber, *-s, -, m. (metal.)* vană-sertar de gaz de furnal.
Hoch|ofengebläse, *-s, -, n. (metal.)* suflantă de furnal.
Hoch|ofengerüst, *-(e)s, -e, n. (metal.)* schelet de furnal.
Hoch|ofenge|stell, *-(e)s, -e, n. (metal.)* creuzet, creuzet al furnalului.
Hoch|ofengicht, *-en, f. (metal.)* gură de încărcare a furnalului.
Hoch|ofenhütte, *-n, f. (metal.)* uzină siderurgică cu furnale.
Hoch|ofenkoks, *-es, m. sg. (metal.)* cocs metalurgic.
Hoch|ofenmauerwerk, *-(e)s, n. sg.* zidărie a furnalului.
Hoch|ofenmöller, *-s, -, m. (metal.)* amestec de topire, încărcătură a furnalului.
Hoch|ofenpanzer, *-s, -, m. (metal.)* blindaj al furnalului.
Hoch|ofenrast, *-en, f. (metal.)* etalaj al unui furnal.
Hoch|ofenreise, *-n, f. (metal.)* campanie de lucru la furnal.
Hoch|ofenriss, *-es, -se, m. (metal.)* schiță a furnalului.
Hoch|ofensau *f. sg. (metal.)* fontă răcită în creuzetul furnalului, urs.
Hoch|ofenschacht, *-(e)s, -schächte, m. (metal.)* cuvă de furnal.
Hoch|ofenschaumschlacke, *-n, f. (metal)* zgură expandată de furnal.
Hoch|ofenschlacke, *-n, f. (metal.)* zgură de furnal.
Hoch|ofenschlackenzement, *-(e)s, m. sg. (metal.)* ciment de zgură de furnal.
Hoch|ofenschmelze, *-n, f. (tehn., metal.)* șarjă a furnalului.
Hoch|ofenschwemm|stein, *-(e), -e, m. (metal.)* piatră fasonată pentru furnal.
Hoch|ofen|stein, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cărămidă refractară pentru furnal.
Hoch|ofenteer, *-(e)s, -e, m. (metal.)* gudron de furnal.
Hoch|ofentragring, *-(e)s, -e, m. (metal.)* inel de susținere la furnal.
Hoch|ofenverfahren, *-s, -, n. (metal.)* procedeu de producere a fontei prin topire reducătoare în furnal.
Hoch|ofenvor|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* antebazin pentru colectarea fontei topite.
Hoch|ofen|windform, *-en, f. (metal.)* gură de vânt a furnalului.
hoch|offiziell [-tsiɛl] *adj.* absolut, strict oficial.
Hoch|öfner, *-s, -, m.* furnalist, muncitor la cuptor înalt.
hoch|ohmig *adj. (electr.)* de mare rezistență ohmică.
Hoch|ohmwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistență ohmică mare.
hochpäppeln, *päppelte hoch, hochgepäppelt (ich päpp(e)le hoch), vb. (h) tr. (fam.)* v. aufpäppeln.
Hochparterre [-par'tɛɐ], *-s, -s, n.* mezanin.
Hochplateau [-plato:], *-s, -s, n.* podiș înalt.
Hochplatte, *-n, f. (tipogr.)* placă.
hochpo|etisch *adj.* foarte poetic, de o poezie sublimă.
hochpreisen, *pries hoch, hochgepriesen (du, er preist hoch), vb. (h) tr.* a proslăvi, a ridica în slavă.
Hochpreis|politik *f. sg.* politică a prețului ridicat.
hochproduktiv *adj.* foarte productiv.
hochprozentig *adj.* cu multe procente, concentrat.
hoch qualifiziert *adj.* cu înaltă calificare.
hochqualitativ *adj.* de înaltă calitate.
Hochquelle, *-n, f.* sursă alpină, izvor de munte.
hochräd(e)rig *adj.* cu roți mari.
hochraffen, *raffte hoch, hochgerafft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) ridica brusc în sus.
hochragen, *ragte hoch, hochgeragt, vb. (h) intr.* a se înălța.
hochragend *adj.* foarte înalt, proeminent.
hochrandig *adj.* cu margini înalte.
hochrangig *adj.* de rang înalt.
hochranken, *rankte hoch, hochgerankt, vb. (h) refl.* **1.** *(despre plante)* a se cățăra. **2.** *(fig.)* a se ridica anevoios.
hochrechnen, *rechnete hoch, hochgerechnet (du rechnest hoch, er rechnet hoch), vb. (h) tr. (statistică)* a calcula rezultatul probabil.
Hochrechnung, *-en, f.* calculare a rezultatului probabil.
hochrecken, *reckte hoch, hochgereckt, vb. (h) tr.* a ridica în sus.
hochreichen, *reichte hoch, hochgereicht, vb. (h) tr.* a da, a întinde (ceva cuiva care stă) sus.
hochreißen, *riss hoch, hochgerissen (du, er reißt hoch), vb. (h) tr.* a smuci în sus, a ridica brusc.
Hochrelief [-liɛf], *-s, -s, n.* altorelief, relief înalt.
hochrentabel *adj.* foarte rentabil, de mare rentabilitate.
hochrot *adj.* roșu aprins, stacojiu.
Hochruf, *-(e)s, -e, m,* strigăt «ura», «să trăiască», aclamație; osana.
hochrund *adj.* convex.
Hochrunde *f. sg.* convexitate.
hochrüsten, *rüstete hoch, hochgerüstet (du rüstest hoch, er rüstet hoch), vb. (h) tr.* și *refl. (mil.)* a (se) înarma puternic.
Hochrüstung, *-en, f.* supraînarmare.
Hochrüstungs|politik *f. sg.* politică de supraînarmare.
hochrutschen, *rutschte hoch, hochgerutscht, vb. (s) intr.* a luneca în sus.
Hochsaison, [-sɛzõ:] *-s, f. (com.)* plin sezon.
Hochsaisonpreis, *-es, -e, m.* preț de plin sezon.
Hochsatz, *-es, -sätze, m.* tarif maximal.
Hochschädel, *-s, -, m. (antropologie)* hipsocefal, craniu lunguieț.
hochschalten, *schaltete hoch, hochgeschaltet (du schaltest hoch, er schaltet hoch), vb. (h) intr. (tehn.)* a băga într-o viteză superioară.
hochschätzbar *adj.* demn de înaltă prețuire, foarte stimat.
hoch schätzen, *schätzte hoch, hoch geschätzt (du, er schätzt hoch), vb. (h) tr.* a prețui, a stima mult.
Hochschätzung *f. sg.* înaltă prețuire, stimă.
hochschauen, *schaute hoch, hochgeschaut, vb. (h) intr. (austr., reg.)* a privi în sus.
hochschaukeln, *schaukelte hoch, hochgeschaukelt (ich schauk(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a da o importanță exagerată. **2.** (și *refl.)* a (se) incita (reciproc).
Hochschein, *-es, m. sg. (elv.) (in expr.)* **keinen ~ haben** a nu avea habar.
hoch|scheren[1], *schor hoch, hochgeschoren, vb. (h) tr.* a tunde până foarte sus.
hoch|scheren[2], *scherte hoch, hochgeschert, vb. (h) tr.* **1.** și *intr.* a devia în sus. **2.** *(mar.)* a ține, a ridica mai sus (vâslele).
hochschicken, *schickte hoch, hochgeschickt, vb. (h) tr.* a trimite sus.
hochschieben, *schob hoch, hochgeschoben, vb. (h) tr.* a împinge în sus.
hochschießen, *schoss hoch, hochgeschossen (du, er schießt hoch), vb. (s) intr.* **1.** a crește rapid (în sus). **2.** a urca în goană, ca din pușcă. **3.** a tresări, a sări în sus.
Hochschiff, *-(e)s, -e, n. (arh., înv.)* navă principală, navă centrală.
hochschlagen, *schlug hoch, hochgeschlagen (du schlägst hoch, er schlägt hoch), vb.* **I.** *tr.* a ridica, a da în sus. **II.** *intr.* a se înălța.
hochschlagend *adj. (mai ales despre inimă)* care bate cu putere; *(fig.)* cu sentimente nobile.
hochschleudern, *schleuderte hoch, hochgeschleudert, vb. (h) tr.* a azvârli în sus.
hoch|schnellen, *schnellte hoch, hochgeschnellt, vb. (s) intr.* a se ridica brusc, cu repeziciune, a țâșni; *(fig.)* **die Preise schnellen hoch** prețurile se ridică vertiginos.
hochschrauben, *schraubte hoch, hochgeschraubt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a ridica prin înșurubare. **2.** *(fig.)* a urca (prețurile).
hochschrecken[1], *schreckte hoch, hochgeschreckt, vb. (h) tr.* **1.** a stârni speriind. **2.** *(vân.)* a stârni (vânatul).
hochschrecken[2], *schrak hoch, hochgeschrocken (du schrickst hoch, er schrickt hoch), vb. (s) intr. (rar)* a se speria, a sări speriat.
Hochschreiter *pl. (zool.)* viermi cu picioare lungi.
Hochschul|abgänger, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* v. Hochschulabsolvent.
Hochschul|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** încheiere a studiilor superioare. **2.** foaie matricolă de studii superioare.
Hochschul|absolvent [-vɛnt], *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* absolvent(ă) a(l) unei instituții de învățământ superior.
Hochschul|ausbildung *f. sg.* pregătire de învățământ superior.
Hochschulbildung *f. sg.* studiu, pregătire, cultură de învățământ superior.
Hochschule, *-n, f.* instituție de învățământ superior, facultate.
Hochschüler, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* student(ă).
Hochschülerschaft *f. sg.* studențime.
Hochschülerverbindung, *-en, f.* asociație studențească.
Hochschulgesetz, *-es, -e, n.* lege a învățământului superior.
Hochschuljugend *f. sg.* tineret studențesc.

Hochschulkonferenz, *-en, f.* conferință interuniversitară.
Hochschul|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) din învățământul superior, universitar(ă).
Hochschulmeisterschaft, *-en, f.* campionat universitar.
Hochschulreform, *-en, f.* reformă universitară, a învățământului superior.
Hochschulreife *f. sg.* maturitate pentru învățământul superior.
Hochschul|studium, *-s, -dien* [-diən], *n.* studiu superior, universitar.
Hochschultag, *-(e)s, -e, m.* congres universitar.
hochschult(e)rig *adj.* cu umerii ridicați, înalți.
Hochschulwesen, *-s, n. sg.* învățământ superior.
Hochschuss, *-es, -schüsse,* împușcătură peste centrul țintei.
hochschwanger *adj.* gravidă în ultimele luni.
hochschwingen, *schwang hoch, hochgeschwungen, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înălța cu avânt.
Hochschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (sport)* mișcare în sus cu avânt.
Hochsee *f. sg.* largul mării, largul oceanului.
Hochseeboot, *-(e)s, -e, n.* navă oceanică.
Hochsee|expedition, *-en, f.* expediție oceanică.
Hochseefischerei *f. sg.* pescuit oceanic.
Hochseeflotte, *-n. f.* flotă oceanică.
Hochsee|hafen, *-s, -häfen, m.* port oceanic.
Hochseeschiff, *-(e)s, -e, n.* navă oceanică.
Hochseeschiff|fahrt *f. sg.* navigație în larg, oceanică.
hochseetüchtig *adj.* pregătit, gata de a naviga în larg, pe ocean.
hochsehen, *sah hoch, hochgesehen (du siehst hoch, er sieht hoch), vb. (h) intr.* a ridica privirea, a privi în sus.
Hochseil, *-(e)s, -e, n. (circ)* sârmă de balans la mare înălțime.
Hochseil|artist, *-en, -en, m.* acrobat, echilibrist pe sârmă.
hochselig *adj.* **1.** foarte fericit. **2.** decedat.
hochsetzen, *setzte hoch, hochgesetzt (du, er setzt hoch), vb. (h) tr.* a situa, a așeza la înălțime.
Hochsicher|heitstrakt, *-(e)s, -e, m.* secție de maximă siguranță (a unei închisori).
hochsiedend *adj.* cu temperatură înaltă de fierbere.
Hochsinn, *-(e)s, m. sg.* sentiment nobil, noblețe de caracter.
hochsinnig *adj.* cu caracter nobil, de concepție înaltă.
Hochsitz, *-es, -e, m.* post de observație al vânătorului (în copaci).
Hochsommer, *-s, -, m.* toiul verii.
hoch|sommerlich *adj.* ca în toiul verii.
hoch|spannen, *spannte hoch, hochgespannt, vb. (h) tr.* **1.** (și *fig.*) a întinde puternic. **2.** a înteți.
Hoch|spannung, *-en, f. (electr.)* înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|anlage, *-n, f. (electr.)* instalație de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|anzeiger, *-s, -, m. (electr.)* indicator de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|erzeuger, *-s, -, m. (electr.)* generator de înaltă tensiune.
Hoch|spannungskabel, *-s, -, m. (electr.)* cablu de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsleitung, *-en, f. (electr.)* linie de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmaschine, *-n, f. (electr.)* mașină de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsmotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor de înaltă tensiune.
Hoch|spannungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|ölschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător în ulei pentru înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|schutzrelais [-rə'lɛ:], -[-rəlɛ:s], -[-rəlɛ:s], *n. (electr.)* releu de protecție pentru înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de înaltă tensiune.
Hoch|spannungs|technik *f. sg. (electr.)* tehnică de înaltă tensiune.
Hoch|spannungswandler, *-s, -, m. (electr.)* transformator de curent de înaltă tensiune.
hoch|spielen, *spielte hoch, hochgespielt, vb. (h) tr.* a acorda prea multă atenție, importanță, a supraestima.
Hoch|sprache, *-n, f.* limbă literară, cultă.
hoch|sprachlich *adj.* de limbă literară.
hoch|springen, *sprang hoch, hochgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a sări în sus. **2.** *(sport)* a sări în înălțime.
Hoch|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* săritor(-oare) în înălțime.
Hoch|sprung, *-es, -sprünge, m. (sport)* săritură în înălțime.
höchst *adv.* extrem de, foarte; **~ interessant** foarte interesant; **am ~en** cel mai mult; **aufs ~e** în cel mai înalt grad.
Höchst|alter, *-s, n. sg.* vârstă limită.
Hoch|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* (arbore cu) tulpină înaltă, trunchi înalt.
hoch|stämmig *adj.* **1.** *(despre arbori)* cu trunchiul înalt. **2.** *(fig.; despre oameni)* înalt și voinic.
Hoch|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** nivel înalt. **2.** *(vân.)* punct de observație al vânătorului (în copaci).
Höchst|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă maximă.
Hoch|stapelei, *-en, f.* escrocherie.
hoch|stapeln, *stapelte hoch, hochgestapelt (ich stap(e)le hoch), vb. (h)* **1.** *tr.* a așeza în stive înalte, în vrafuri. **2.** *intr.* a duce o viață de escroc.
Hoch|stapler, *-s, -, m.* escroc, farsor, panglicar.
Höchst|arbeits|zeit, *-en, f.* timp de lucru maximal.
Hoch|start [și -start], *-(e)s,-e, m. (sport)* start într-o cursă de coborâre.
Hoch|station, *-en, f.* stație meteorologică de munte.
Höchst|auflage, *-n, f.* ediție cu tiraj maxim.
Höchst|ausmaß, *-es, -e, n.* **1.** măsură, dimensiune maximă. **2.** normă maximă.
Höchstbe|an|spruchung, *-en, f.* **1.** pretenție maximalâ. **2.** *(tehn.)* solicitare maximă, uz maxim.
Höchstbelastung *f. sg.* solicitare, încărcare maximă; încărcătură maximă.
höchstbe|steuert *adj. (fin.)* impus la maximum.
Höchstbe|steuerte, *-n, -n (ein Höchstbesteuerter), m.* și *f. (fin.)* persoană impusă la maximum.
Höchstbe|steuerung, *-en, f. (fin.)* impunere la maximum.
Höchstbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă maximă.
Höchstbietende, *-n, -n (ein Höchstbietender), m.* și *f. (com.)* ofertant care propune prețul cel mai avantajos.
Höchstdauer *f. sg.* durată maximă.
Höchstdruck, *-(e)s, m. sg.* presiune maximă (de peste 1 000 bari).
Höchstdruck|kessel, *-s, -, m.* cazan de presiune maximă.
höchste *adj. (sup.* de la hoch) **1.** cel mai înalt, suprem; **in der ~n Höhe** la cea mai mare înălțime; **~r Gerichtshof** instanță judiciară supremă, tribunal suprem, Curte supremă de judecată. **2.** *(fig.)* extrem, maxim, ultim; **in der ~n Not** într-o situație disperată; **von der ~n Wichtigkeit** de maximă importanță; **das ~ Gut** bunul suprem; **aufs ~** sau **im ~n Grade** în cel mai înalt grad; **(es ist) ~ Zeit** e timpul, nu e timp de pierdut; *(fam.)* **(es ist) ~ Eisenbahn** nu mai e de pierdut nici un moment, e ultimul tren.
höchstehen, *stand hoch, hochgestanden, vb. (h/s)* a sta în sus.
höchstehend *adj.* sus-pus.
Höchstehenschiene, *-n, f. (tehn.)* șină cu inimă înaltă.
höchsteigen, *stieg hoch, hochgestiegen, vb. (s) intr.* **1.** a (se) urca, a se înălța. **2.** *(despre emoții)* a cuprinde, a spori treptat.
höchst|eigen *adj.* personal, însuși; **in ~er Person kommen** a veni personal, în persoană.
höchst|eigenhändig *adv.* cu mâna sa proprie.
Höchst|einkommen, *-s, -, n.* venit maxim.
höchstellen, *stellte hoch, hochgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a așeza la înălțime. **2.** *(fig.)* a numi într-o funcție înaltă.
Höchstellung, *-en, f.* **1.** situație înaltă. **2.** *(dactilografie)* ridicare a carului.
höchstemmen, *stemmte hoch, hochgestemmt, vb. (h) tr.* a ridica (ceva greu).
höchstenfalls *adv.* în caz extrem.
höchstens *adv.* cel mult, doar.
Höchst|ertrag, *-(e)s, -erträge, m.* producție maximă.
Höchstfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz extrem; **im ~** în cazul cel mai rău.
Höchstform, *-en, f. (sport)* formă maximă.
Höchstge|halt[1], *-(e)s, -hälter, n.* retribuție maximă.
Höchstge|halt[2], *-(e)s, -e, m.* conținut maxim, valoare maximă.
Höchstgeschwindigkeit, *-en, f.* viteză maximă.
höchstge|stellt *adj.* **1.** de cel mai înalt rang. **2.** așezat la locul cel mai înalt, la altitudine maximă.
Höchstgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate, capacitate maximă.
Höchstgrenze *f. sg.* plafon, limită superioară.
Hoch|stickerei, *-en, f.* broderie în relief.
Hoch|stift, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg. (bis.)* adunare a canonicilor (unei catedrale). **2.** *(ist.)* teritoriu administrativ al episcopiei germane.
hoch|stilisieren, *stilisierte hoch, hochstilisiert, vb. (h) tr.* a exagera valoarea (unui lucru).
Hoch|stimmung *f. sg.* atmosferă sărbătorească.
Höchstkommandierende, *-n, -n (ein Höchstkommandierender), m.* comandant suprem.
Höchstladung, *-en, f.* încărcătură maximă.
Höchstleistung, *-en, f.* **1.** rezultat strălucit, performanță maximă. **2.** *(tehn.)* randament maxim. **3.** *(sport)* record, performanță record.
Höchstlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu, remunerație, retribuție maxim(ă).
Höchstmaß, *-es, -e, n.* măsură, dimensiune maximă; maxim.
Höchstmenge, *-n, f.* cantitate maximă admisă.
höchstmöglich I. *adj.* **1.** foarte posibil. **2.** maxim. **II.** *adv.* **1.** maximum. **2.** foarte posibil.
höchstpersönlich *adv.* în persoană.
Höchstpreis, *-es, -e, m.* preț maximal.
Höchstproduktion, *-en, f.* producție maximă.
Hoch|straße, *-n, f.* **1.** drum în lungul cumpenei apelor. **2.** drum de creastă, de altitudine.
hoch|strebend *adj.* cu ambiții mari, ambițios.
hoch|strecken, *streckte hoch, hochgestreckt, vb. (h) tr.* a întinde în sus.
hoch|streifen, *streifte hoch, hochgestreift, vb. (h) tr.* a sufleca, a da în sus.
Höchst|satz, *-es, -sätze, m.* tarif maximal, cotă maximă.
höchst|selbst *adv. (inv.)* v. höchstpersönlich.
Höchst|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune foarte înaltă.
Höchst|spannungs|sicherung, *-en, f. (electr.)* siguranță pentru tensiune foarte înaltă.
Höchst|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** nivel maxim. **2.** curs record (al monedei naționale).
Höchst|strafe, *-n, f.* amendă, pedeapsă maximă.
Höchst|stufe, *-n, f.* cea mai înaltă treaptă.
Höchst|tarif, *-(es), -e, m.* tarif maxim.
hoch|stülpen, *stülpte hoch, hochgestülpt, vb. (h) tr.* a sufleca, a îndoi în sus.
Höchstverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum maxim.
Höchstversicherungs|summe, *-n, f.* sumă maximă de asigurare.
höchstwahrscheinlich *adv.* foarte probabil.
Höchstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare maximă, maximum de valoare.
Höchst|zahl, *-en, f.* număr maxim.
Höchst|zins|satz, *-es, -sätze, m.* rata maximă a dobânzii.
höchst|zulässig *adj.* maximal admisibil.
Hochtal, *-(e)s, -täler, n.* vale alpină, în munți.
Hochtechnologie, *-n, f.* înaltă tehnologie.
Hochtechnologiebereich, *-(e)s, -s, m.* domeniu de înaltă tehnologie.
Hochtechnologielieferant, *-en, -en, m.* furnizor de tehnologie înaltă.
Hochtechnologieverkäufe *pl.* vânzări de tehnologie înaltă, know-how.
Hochton, *-(e)s, -töne, m. (gram., metr.)* accent (principal).
hochtönend *adj.* **1.** sonor, răsunător. **2.** *(fig.)* răsunător, pompos, emfatic.
hochtonig *adj. (gram., metr.)* accentuat, cu accent (principal).
hochtönig *adj. (muz.)* (cu sunet) înalt, subțire.

Hochtour [-tu:ɐ], *-en, f.* **1.** tură alpină. **2.** *(tehn.)* capacitate, randament maxim(ă); **auf ~en laufen** a funcționa la capacitate maximă, cu turație maximă. **3.** *(fig.)* presiune, mobilizare a tuturor forțelor.

hochtourig [-tu:-] *adj.* cu turație înaltă; *(fig.)* la mare presiune; foarte, extrem de.

Hochtourist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* alpinist(ă).

hochtrabend *adj.* **1.** cu trap scurt. **2.** *(fig.)* emfatic, pompos; sforăitor.

Hochtraber, *-s, -, m.* cal cu trap scurt.

hochtragen, *trug hoch, hochgetragen (du trägst hoch, er trägt hoch), vb. (h) tr.* a duce sus.

hochtragend *adj. (mai ales despre animale)* în ultimele luni de gestație, gata să fete.

hochtreiben, *trieb hoch, hochgetrieben, vb. (h) tr.* a împinge în sus, a ridica; **die Preise ~** a ridica prețurile.

Hoch- und Fach|schulwesen, *n. sg.* sistemul învățământului superior și tehnic.

Hoch|ufer, *-s, -, n.* mal înalt.

Hoch- und-Tiefbau, *-s, m. sg.* construcții subterane și supraterane.

Hoch- und-Tiefbau|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer specialist în construcții subterane și supraterane.

Hochvakuum [-va-], *-s, n. sg.* vid înaintat.

hochverdient *adj.* foarte merituos, de mare merit; **ein um das Vaterland ~er Mann** un bărbat care a adus mari servicii patriei.

hochver|ehrt *adj.* mult stimat, foarte stimat; preavenerat.

hochvermögend *adj.* foarte puternic.

Hochver|rat, *-(e)s, m. sg.* înaltă trădare.

Hochver|räter, *-s, -, m.* persoană vinovată de înaltă trădare, trădător.

hochver|räterisch *adj.* de înaltă trădare.

hoch verschuldet *adj.* cu datorii mari; îngropat în datorii.

hochver|ständig *adj.* foarte cuminte, foarte înțelegător.

hoch verzinst *adj.* cu dobânzi foarte mari.

Hochvolt|anlage [-vɔlt-], *-n, f. (electr.)* instalație de înaltă tensiune.

Hochvoltbeschleuniger, *-s, -, m. (fiz.)* accelerator de înaltă tensiune.

Hochvoltglimmlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă cu incandescență de înaltă tensiune.

Hochvoltröhre, *-n, f. (tel.)* tub electronic de înaltă tensiune.

Hochvolt|spannung, *-en, f. (electr.)* înaltă tensiune.

hochvornehm *adj.* distins, ales, nobil.

Hochwache, *-n,* **Hochwacht**, *-en, f.* post așezat pe o înălțime.

hochwachsen, *wuchs hoch, hochgewachsen (du, er wächst hoch), vb. (s) intr.* a crește (în sus).

Hochwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure bătrână, codru secular.

Hochwarte, *-n, f.* v. Hochwache.

Hochwasser, *-s, -, n.* **1.** apă ajunsă la cotă maximă, cotă de inundație. **2.** maree înaltă; inundație, apă mare, viitură; maree de lună plină, ape vii.

Hochwasserbett, *-es, -en, n.* albie majoră.

Hochwasserflutwelle, *-n, f.* undă de viitură.

Hochwassergefahr, *-en, f.* pericol, primejdie de inundație.

Hochwasserkatastrophe, *-n, f.* catastrofă cauzată de inundații.

Hochwassermarke, *-n, f.* cotă de inundație.

Hochwasserschaden, *-s, -schäden, m.* pagubă pricinuită de inundație.

Hochwasser|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel, cotă a(l) apelor revărsate.

Hochweg, *-(e)s, -e, m. (înv.)* **1.** drum de creastă. **2.** șosea.

Hochweide, *-n, f.* pășune în munți.

hochweise *adj.* foarte înțelept.

hochwerfen, *warf hoch, hochgeworfen (du wirfst hoch, er wirft hoch), vb. (h) tr.* a arunca în sus.

hochwertig *adj.* de mare valoare.

hochwichtig *adj.* foarte important.

Hochwild(bret), *-(e)s, n. sg.* vânat mare.

hochwillkommen *adj.* extrem de binevenit.

hochwinden, *wand hoch, hochgewunden (du windest hoch, er windet hoch), vb. (h)* **I.** *tr.* a ridica cu scripetele, cu vinciul. **II.** *refl. (despre plante)* a se urca.

hochwirksam *adj.* cu mare efect; de mare eficiență, eficacitate.

hochwohlgeboren *adj.* nobil, distins.

Hochwohlgeboren *m. și f. (titlu înv.; în scrisori)* **Ihrer ~** Domniei sale; **Euer ~** Domnia voastră.

hochwollen, *wollte hoch, hochgewollt (ich will hoch, du willst hoch, er will hoch), vb. (h) intr.* a vrea să se ridice, să urce.

hochwüchsig *adj.* înalt și svelt, elansat.

hochwuchten, *wuchtete hoch, hochgewuchtet (du wuchtest hoch, er wuchtet hoch), vb. (h) tr.* a ridica ceva foarte greu.

Hochwürden *m. (titlu bis.; în expr.)* **Euer ~** Sfinția voastră.

hochwürdig *adj.* preaonorat, onorabil.

hochwürdigst *adj. (bis. cat.; în expr.)* **das Hochwürdigste Gut** sfânta cuminecătură.

Hochzahl, *-en, f. (mat.)* exponent.

Hochzeit[1] *f. sg.* perioadă de vârf, de înflorire.

Hochzeit[2], *-en, f.* nuntă; cununie; **~ feiern** sau **~ halten** a face nuntă; **grüne ~** ziua nunții; **papierene ~** un an de la căsătorie; **kupferne ~** șapte ani de la căsătorie; **hölzerne ~** zece ani de la căsătorie; **silberne ~** nunta de argint; **goldene ~** nunta de aur; **diamantene ~** șaizeci de ani de la căsătorie; **eiserne ~** șaizeci și cinci de ani de la căsătorie; **nicht auf zwei ~en tanzen können** a nu putea fi în două locuri în același timp; **auf der falschen ~ tanzen** a fi luat o hotărâre greșită; **auf einer fremden ~ tanzen** a se băga unde nu-i fierbe oala.

hochzeiten, *hochzeitete, gehochzeitet (du hochzeitest, er hochzeitet). vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face nuntă. **2.** a face ospăț de nuntă.

Hochzeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* mire, mireasă.

hochzeitlich *adj.* de nuntă, nupțial.

Hochzeit(s)bitter, *-s, -, m. (pop.)* vornicel, colăcar.

Hochzeitsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei de nuntă.

Hochzeitsfeier, *-n, f.*, **Hochzeitsfest**, *-es, -e, n.* nuntă, ceremonie, petrecere de nuntă.

Hochzeitsflug, *-(e)s, -flüge, m. (apic.)* roire.

Hochzeitsgast, *-(e)s, -gäste, m.* nuntaș.

Hochzeitsgedicht, *-(e)s, -e, n.* epitalam, cântec de nuntă.

Hochzeitsgeschenk, *-(e)s, -e, n.* dar de nuntă.

Hochzeitsgesellschaft, *-en, f.* nuntași.

Hochzeitshaus, *-es, -häuser, n.* casa mirilor.

Hochzeitskleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** haină de nuntă, rochie de mireasă. **2.** *(zool.)* colorit al unor animale în timpul împerecherii.

Hochzeitskranz, *-es, -kränze, m.* cunună de mireasă.

Hochzeitsleute *pl.* v. Hochzeitsgesellschaft.

Hochzeitsmahl, *-(e)s, -e, n.* masă, ospăț de nuntă.

Hochzeitsmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș nupțial.

Hochzeitsmutter, *-mütter, f. (fam.)* soacră.

Hochzeitsnacht, *-nächte, f.* noaptea nunții.

Hochzeits|paar *-es, -e, n.* pereche de miri.

Hochzeitsreise, *-n, f.* călătorie de nuntă.

Hochzeits|schmaus, *-es, -schmäuse, m. (fam.)* v. Hochzeitsmahl.

Hochzeits|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi a nunții. **2.** aniversare a nunții.

Hochzeitsvater, *-s, -väter, m. (fam.)* socru.

Hochzeitszug, *-(e)s, -züge, m.* alai de nuntă.

hochziehen, *zog hoch, hochgezogen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a trage în sus. **2.** a ridica în sus. **3.** *(av.)* a ridica, a lua înălțime. **4.** *(jargon)* a construi rapid. **II.** *intr. (s) (despre furtuni)* a veni, a se apropia; **ein Gewitter zieht hoch** se apropie o furtună.

Hochzins|politik, *-en, f.* politica dobânzilor ridicate.

hochzüchten, *züchtete hoch, hochgezüchtet (du züchtest hoch, er züchtet hoch), vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a înnobila prin strictă selecție. **2.** a dezvolta în mod exagerat.

Hochzüchtung, *-en, f. (biol.)* înnobilare a soiurilor prin strictă selecție.

hochzwirbeln, *zwirbelte hoch, hochgezwirbelt (ich zwirb(e)le hoch), vb. (h) tr.* a răsuci în sus (mustața).

Hock, *-s, -e,* **1.** *n. (mar.)* grajd de vite (pe nave de comerț). **2.** *m. (reg., elv.)* șezătoare.

Hocke, *-n, f.* **1.** *(sport)* flexiune. **2.** *(agr.)* claie, căpiță. **3.** pătrățel din colț pe tabla de șah. **4.** încârcătură, sarcină; **eine ~ Holz** o sarcină de lemne.

hocken, *hockte, gehockt, vb.* **I.** *(h) tr.* a face clăi, a așeza în căpițe. **II.** *intr. (h și reg. s)* (și *sport*) a sta pe vine, a sta ghemuit; a sta, a ședea; *(fam.)* **zu Hause ~** a sta acasă. **III.** *refl. (h)* a se ghemui; **sich in einen Winkel ~** a se ghemui într-un colț.

Hocker, *-s, -, m.* **1.** scăunel, taburet. **2.** *(fig.)* om care stă degeaba; stâlp de cafenea. **3.** lucrător la clăit.

Höcker, *-s, -, m.* **1.** ieșitură, umflătură, protuberanță. **2.** deal, colină. **3.** cocoașă (la om și la animale).

höcker|artig *adj.* în formă de cocoașă.

Höckerbe|stattung, *-en, f. (ist.)* înhumare în poziție ghemuită.

Höckerchen, *-s, -, n. dim.* de la Höcker.

Hockerei *-en, f.* ședere îndelungată.

Höckergrab, *-(e)s, -gräber, n. (ist.)* mormânt de înhumație în poziție ghemuită.

höcker|haft *adv.* v. höckerartig.

höckerig *adj.* **1.** cocoșat. **2.** noduros; bolovănos, gloduros.

Höckerl, *-s, -, n. (reg.)* **1.** *dim.* de la Hocker **(1).** **2.** copil nedezvoltat, noduleț.

Höckerschwan, *-(e)s, -schwäne, m. (zool.)* lebădă mută sau comună *(Cygnus olor).*

Höckertier, *-(e)s, -e, n.* animal cu cocoașă.

Hockey ['hɔkI], *-s, n. sg. (sport)* hochei.

Hockey|schläger, *-s, -, m. (sport)* crosă de hochei.

Hockey|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător de hochei.

Hocksitz, *-es, -e, m.* **1.** scăunel. **2.** *(sport)* poziție «ghemuit».

Hock|stand, *-(e)s, m. sg. (gimn.)* poziție «ghemuit» cu genunchii apropiați.

Hock|stellung, *-en, f.* poziție «ghemuit».

Hockwende, *-n, f. (gimn.)* săritură ghemuită cu întoarcere peste aparat.

Hode, *-n, -n, m.* (și **Hode**, *-n, f.*) testicul.

Hodegese *f. sg.* v. Hodegetik.

Hodeget, *-en, -en, m.* călăuză, conducător.

Hodegetik *f. sg.* călăuză, îndrumător în studiul unei științe sau al unei ramuri de activitate.

hodegetisch *adj.* hodegetic.

Hoden, *-s, -, m.* v. Hode.

Hodenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie scrotală.

Hoden|ent|zündung, *-en, f. (med.)* inflamație a testiculelor, orbită.

hodenförmig *adj.* de forma testiculelor.

Hodengeschwulst *f. sg. (med.)* tumoare a testiculelor.

Hodensack, *-(e)s, -säcke, m. (anat.)* scrot.

Hodograph, *-en, -en, m.* hodograf.

Hodometer, *-s, -, n.* hodometru, măsurător pentru drumul făcut pe jos.

Hof, *-(e)s, Höfe, m.* **1.** curte, ogradă. **2.** gospodărie, fermă, moșie; **er hat weder Haus noch ~** e sărac, n-are de nici unele. **3.** curte regală, seniorială, nobiliară; **bei ~e sein** a trăi la curte; **~ halten** a-și avea reședința; *(fig.)* **jm. den ~ machen** a face cuiva curte. **4.** *(astron.)* aură, halo. **5.** *(reg.)* closet. **6.** *(reg.)* copită.

Hof|acker, *-s, -äcker, m.* ogor (aparținând unei gospodării țărănești, unei ferme, unei moșii).

Hof|adel, *-s, m. sg.* nobilime de curte.

Hof|advokat [-atvo-], *-en, -en, m.* avocat de curte.

Hof|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu, funcție de curtean.

Hof|apotheke, *-n, f.* farmacie de curte.

Hof|apotheker, *-s, -, m.* farmacist de curte.

Hof|arbeiter, *-s, -, m.* argat (la curte).

Hof|art, *-en, f.* etichetă, manieră de curte.

Hof|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de curte.

Hofbäcker, *-s, -, m.* brutar (furnizor) de curte.

Hofball, *-(e)s, -bälle, m.* bal la curte.

Hofbau|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație a clădirilor curții.
Hofbauer, *-s* (și *-n), -n, m.* **1.** țăran cu gospodărie proprie. **2.** țăran proprietar. **3.** *(ist.)* țăran iobag, clăcaș.
Hofbe|amte, *-n, -n (ein Hofbeamter), m.* funcționar al curții.
Hofbesitzer, *-s, -, m.* proprietar de gospodărie agricolă.
Hofbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* etichetă a curții.
Hofbräu|haus, *-es, -häuser, n.* berărie de curte.
Hofburg, *-en, f.* palatul imperial din Viena.
Hofburgthe|ater, *-s, -, n.* teatru al curții imperiale din Viena.
Hofcharge [-ʃarʒə], *-n, f.* **1.** demnitate la curte. **2.** demnitar al curții.
Höfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hof) curticică.
Hofdame, *-n, f.* curteană, doamnă de onoare.
Hofdiener, *-s, -, m.* servitor al curții, lacheu.
Hofdienerschaft *f. sg.* servitorime a curții.
Hofdienst, *-(e)s, -e, m,* **1.** serviciu la curte. **2.** *(rar)* clacă, boieresc.
höfeln, *höfelte, gehöfelt (ich höf(e)le), vb. (h) intr. (rar)* a linguși.
Hof|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al gospodăriei agricole.
Höfe|rolle, *-n, f.* registru al proprietăților rurale.
hof|fähig *adj.* îndreptățit să frecventeze curtea (regală).
Hof|fähigkeit *f. sg.* drept de a frecventa, de a avea acces, de a fi primit la curte.
Hoffart *f. sg.* orgoliu, trufie, mândrie, vanitate, îngâmfare, aroganță.
hoffärtig *adj.* orgolios, trufaș, mândru, vanitos, îngâmfat.
hoffen, *hoffte, gehofft, vb. (h)* **I.** *tr.* a spera, a nădăjdui; **ich hoffe, Sie zu sehen** sper să vă văd. **II.** *intr. (auf* cu *ac.)* a spera, a-și pune nădejdea (în).
Hoffen, *-s, n. sg.* nădăjduire, sperare; **~ und Harren macht manchen zum Narren** nu te hrăni cu speranțe.
Hof|fenster, *-s, -, n.* fereastră spre curte.
hoffentlich *adv.* sper, să sperăm că, e de sperat că; **er wird ~ kommen** să sperăm, sper că va veni.
Hof|fest, *-(e)s, -e, n.* serbare la curte.
Hoffnung, *-en, f.* nădejde, speranță; **in der ~ auf** *(ac.)*... în speranța că...; **~ haben** a spera, a trage nădejde; **jm. ~ machen** a face pe cineva să spere, a da cuiva speranțe; **guter ~ sein** a fi gravidă.
hoffnungsfreudig, hoffnungsfroh *adj.* plin de speranță.
Hoffnungskauf, *-(e)s, -käufe, m. (jur.)* târg, cumpărare ocazional(ă) *(emptio spei).*
hoffnungslos *adj.* fără speranță, deznădăjduit.
Hoffnungslosigkeit *f. sg.* deznădejde, desperare, lipsă de speranță.
hoffnungsreich *adj.* plin de nădejde, de speranță.
Hoffnungs|schimmer, *-s, -, m.* licărire de speranță.
Hoffnungs|strahl, *-(e)s, -en, m.* rază de speranță.
hoffnungsvoll *adj.* plin de nădejde, de speranță; promițător.
Hof|fräulein, *-s, -, n.* domnișoară de onoare la curte.
Hofgänger, *-s, -, m.* muncitor agricol, ziler.
Hofgebrauch, *-(e)s, m. sg.* etichetă a curții.
Hofgefolge, *-s, -, n.* suită a curții.
Hofgeflügel, *-s, n. sg.* păsări de curte, orătănii.
Hofgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ist.)* judecată la curte. **2.** curte de apel, de casație.
Hofgerichts|advokat [-atvo-], *-en, -en, m.* v. Hofadvokat.
Hofgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la curtea de apel, de casație.
Hofgesinde, *-s, n. sg.* argățime, servitorime (a curții).
Hofgraf, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* conte palatin. **2.** președinte al tribunalului de curte.
Hofgunst *f. sg.* favoare a curții.
Hofgut, *-(e)s, -güter, n.* **1.** *(inv.)* domeniu seniorial, al curții. **2.** moșie.
Hofhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** curte princiară. **2.** întreținere a unei curți princiare.
Hof halten, *hielt Hof, Hof gehalten (du hältst Hof, er hält Hof), vb. (h) intr.* a-și avea reședința.
Hofhaltung, *-en, f.* curte (regală, princiară).
Hofhund, *-(e)s, -e, m.* câine de curte.
hofieren, *hofierte, hofiert, vb. (h) tr.* **1.** a face curte, a curta. **2.** a linguși. **3.** *(reg.)* a se făli. **4.** *(inv.)* a benchetui, a duce o viață veselă. **5.** *(reg.)* a stima, a prețui mult. **6.** *(reg.)* a rezerva, a păstra, a ține liber.
höfisch *adj.* **1.** *(azi uneori peior.)* de curte, de curtean. **2.** *(lit.)* curtenesc, cavaleresc; **~e Dichtung** poezie curtenească.
Hofjäger, *-s, -, m.* vânător de curte.
Hofjägermeister, *-s, -, m.* șef al vânătorilor curții.
Hofjunker, *-s, -, m.* nobil de la curte.
Hofkamarilla *f. sg.* camarilă a curții.
Hofkammer, *-n, f.* administrație a averii curții.
Hofkammer|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier la administrația averii curții.
Hofkanzlei, *-en, f. (ist.; în Austria)* cancelarie a curții.
Hofkapelle, *-n, f.* **1.** capelă a curții. **2.** orchestră a curții.
Hofkaplan, *-s, -pläne, m.* capelan al curții.
Hofkavalier [-va-], *-s, -e, m.* cavaler de onoare la curte.
Hofkeller, *-s, -, m.* pivniță (de vinuri) a curții.
Hofkellermeister, *-s, -, m.* pivnicer al curții.
Hofkirche, *-n, f.* biserică a curții.
Hofknicks, *-es, -e, m.* reverență ceremonială.
Hofkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar al curții.
Hofkreise *pl.* cercuri care frecventează curtea.
Hofkriegsrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.; în Austria)* consiliu de război aulic.
Hofküche, *-n, f.* bucătărie a curții.
Hoflager, *-s, -, n.* reședință a curții.
Hofleben, *-s, n. sg.* viață la curte.
Hofleute *pl.* **1.** curteni. **2.** *(ist.)* șerbi, iobagi.
höflich *adj.* politicos, bine crescut.
Höflichkeit, *-en, f.* **1.** politețe, bună-creștere. **2.** compliment, amabilitate.
Höflichkeitsbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de politețe, de curtoazie, de complezență.
Höflichkeitsbezeigung, *-en, f.* (semn de) politețe, manifestare a politeții; omagiu.
Höflichkeitsfloskel, *-n, f.* frază de politețe, figură de stil politicoasă.
Höflichkeitsformel, *-n, f.* formulă de politețe.
höflichkeitshalber *adv.* din politețe.
Hoflieferant, *-en, -en, m.* furnizor al curții.
Höfling, *-s, -e, m. (mai ales peior.)* curtean.
Hofluft *f. sg.* atmosferă a vieții de la curte.
Hofmanier, *-en, f.* maniere impuse de eticheta de la curte.
Hofmann, *-(e)s, -männer, m.* **1.** curtean. **2.** *(ist.)* iobag, șerb.
hofmännisch *adj.* de curtean.
Hofmarschall, *-s, -schälle, m.* mareșal al curții.
Hofmarschall|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcție de mareșal al curții.
hofmäßig *adj.* potrivit, conform etichetei curții.
Hofmeister, *-s, -, m.* **1.** intendent (al curții). **2.** majordom. **3.** preceptor; moralist, pedant; **den ~ spielen** a face pe moralistul.
Hofmeisterin, *-nen, f.* guvernantă, preceptoare (la familii nobile).
hofmeisterlich *adj.* pedant.
hofmeistern, *hofmeisterte, gehofmeistert, vb. (h) tr.* a dăscăli.
Hofmeister|stelle, *-n, f.* post de preceptor.
Hofmundschenk, *-(e)s, -e, m. (ist.)* paharnic.
Hofnachrichten *pl.* știri de la curte.
Hofnarr, *-en, -en, m. (ist.)* bufon al curții.
Hof|ordnung, *-en, f.* protocol al curții.
Hofpartei, *-en, f.* partid al curții.
Hofplatz, *-es, -plätze, m.* curte, ogradă.
Hofprediger, *-s, -, m.* predicator al curții.
Hofrat, *-(e)s, -räte, m. (ist.)* **1.** consiliu aulic. **2.** consilier aulic.
Hofrätin, *-nen, f. (ist.)* soție de consilier aulic.
Hofraum, *-(e)s, -räume, m.* curte, ogradă.
Hofrecht, *-(e)s, -e, n.* **1.** drept, privilegiu al curții. **2.** *(ist.)* drept seniorial.
Hofreite, *-n, f.* **1.** gospodărie, curte cu acareturi. **2.** *(reg.)* moșie.
Hofsänger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* cântăreț de curte. **2.** *(fam., glumeț)* cântăreț cerșetor.
Hofschau|spieler, *-s, -, m.* actor la teatrul curții.
Hofschenk, *-(e)s, -e, m.* paharnic al curții.
Hofschneider, *-s, -, m.* croitor al curții.
Hofschranz, *-en, -en, m.*, **Hofschranze**, *-n, -n, f. (peior.)* curtean, lingău, curtean lingușitor.
Hofsitte, *-n, f.* etichetă a curții.
Hof|staat, *-(e)s, m. sg.* **1.** curte regală, nobiliară, boierească. **2.** alai domnesc, suită domnească.
Hof|stadt, *-städte, f. (înv.)* oraș de reședință a curții.
Hofstatt, *-en* (și *-stätten), f. (elv.)* curte cu (sau fără) casă.
Hoftag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de audiență la curte. **2.** *(ist.)* zi de clacă. **3.** zi a termenului la Curtea de apel, de casație.
Hofthe|ater, *-s, -, n.* teatru al curții.
Hoftor, *-(e) s, -e, n.* poartă de intrare în curtea gospodăriei, poartă mare.
Hoftracht, *-en, f.* costum de curte.
Hoftrauer *f. sg.* **1.** doliu al curții. **2.** *(glumeț)* negru sub unghie.
Hoftür, *-en, f.* ușă spre curte.
Hofwache, *-n, f.* gardă a curții.
Hofwagen, *-s, -, m.* trăsură, caleașca a curții.
Hofwelt *f. sg.* lume de la curte.
Hofwohnung, *-en, f.* **1.** locuință la curte. **2.** locuință orientată (cu ferestrele) spre curte.
Hofwürdenträger, *-s, -, m.* demnitar al curții.
Hofzeremoniell [-niɛl], *-s, -e, n.* ceremonial de curte.
Hofzimmer, *-s, -, n.* cameră spre curte.
Hofzug, *-(e)s, -züge, m.* tren al curții.
Hofzwang, *-es, m. sg.* **1.** etichetă a curții. **2.** *(ist.)* drept al domnului feudal.
Hofzwerg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* pitic al curții.
hohe *adj.* v. hoch.
Hohe[1], *-n, -n (ein Hoher), m.* și *f.* persoană sus-pusă.
Hohe[2], *-n (ein Hohes), n. sg.* mărime, măreție; ceea ce e înalt, superior, măreț.
Höhe, *-n, f.* **1.** înălțime; (și *fig.)* **in die ~ fahren** a sări în sus; **in die ~ schießen a)** a se scula, a se ridica repede; *(fig.)* a sări în sus; **b)** a crește repede; (și *fig.)* **in die ~ kommen** a se ridica; (și *fig.)* **in die ~ bringen** a ridica; *(fig.)* **auf der ~ sein** a fi la înălțime. **2.** înălțime, altitudine, cotă; **ein Berg von 2000 m ~** un munte de 2 000 m înălțime; **~ über dem Meeresspiegel** altitudine deasupra nivelului mării. **3.** înălțime, ridicătură (de teren). **4.** culme, vârf, creștet; *(fig.)* **das ist die ~** asta-i culmea, asta-i bună, asta pune capac la toate. **5.** mărime; **die ~ des Betrages** mărimea sumei; **die Preise gehen in die ~** prețurile se urcă. **6.** *(despre sunete)* înălțime. **7.** *(despre culori)* intensitate. **8.** *(mai ales poet.)* înălțime, cer. **9.** *(geom.)* înălțime.
Hoheit, *-en, f.* **1.** înălțime, măreție; sublim; noblețe. **2.** suveranitate. **3.** *(titlu)* alteță.
hoheitlich *adj.* maiestuos.
Hoheits(|ab)zeichen, *-s, -, n.* semn, simbol al suveranității.
Hoheitsgebiet, *-(e)s, -e, n.* teren, teritoriu supus suveranității.
Hoheitsgewässer *pl.* ape teritoriale.
Hoheitsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de suveranitate.
Hoheits|träger, *-s, -, m.* demnitar cu funcții superioare în stat.
Hohelied, *-(e)s, n. sg. (bibl.)* Cântarea Cântărilor.
hohen, *höhte, gehöht, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a ridica, a înălța. **2.** *(pict.)* a reliefa. **II.** *refl.* a se ridica, a se înălța.
Hohen|abweichung, *-en, f. (sport)* deviere verticală (la tir.)
Hohen|angabe, *-n, f.* indicare a altitudinii.
Hohen|angst *f. sg.* teamă, frică de înălțime.
Höhenbarometer, *-s, -, n.* barometru altimetric.

Höhenbe|stimmung, *-en, f.* determinare a altitudinii.
Höhendifferenz, *-en, f.* v. Höhenunterschied.
Höhen|ein|stellung, *-en, f. (fot.)* dispozitiv de reglare a înălțimii.
Höhenfeuer, *-s, -, n.* foc pe înălțimi.
Höhenflosse, *-n, f. (av.)* cârmă, ampenaj de înălțime.
Höhenflug, *-(e)s, -flüge, m.* **1.** *(av.)* zbor de înălțime. **2.** *(fig.)* avânt; **geistiger ~** gânduri avântate; **der ~ seiner Gedanken** avântul gândurilor sale.
Höhenfries, *-es, -e, m. (arhit.)* friz din cadrul ușii.
Höhengrenze, *-n, f.* limită de altitudine.
Höhenkarte, *-n, f.* hartă orografică, hipsometrică.
Höhenklima, *-s, -s* (și *-ta), n.* climă de înălțime.
Höhenkonkurrenz, *-en, f. (sport)* concurs de (sărituri în) înălțime.
Höhenkote, *-n, f. (geod., astron.)* cotă de înălțime.
Höhenkrankheit *f. sg.* rău de înălțime, de altitudine.
Höhenkreis, *-es, -e, m. (tehn.)* limb vertical.
Höhenkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune climaterică de munte.
Höhenlage, *-n, f.* poziție înaltă.
Höhenleitwerk, *-(e)s, -e, n. (av.)* ampenaj orizontal.
Höhenlibelle, *-n, f.* **1.** *(geod.)* nivelă de pe cercul vertical. **2.** *(mil.)* nivelă cu bulă pentru reglarea în înălțime (la proiectile).
Höhenlinie [-niə], *-n, f.* curbă de nivel.
Höhenluft *f. sg.* aer de munte.
Höhenluftkur|ort, *-(e)s, -e, m.* stațiune climaterică de munte.
Höhenmarke, *-n, f. (geod.)* reper de altitudine, de nivelment; punct fix.
Höhenmaß, *-es, -e, n.* (măsură de) înălțime.
Höhenmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* scară a înălțimilor.
Höhenmesser, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* altimetru. **2.** *(forest.)* hipsometru. **3.** *(top.)* teodolit.
Höhenmessung, *-en, f. (tehn.)* altimetrie; măsurare a diferențelor de nivel.
Höhenmotor, *-s, -en, m. (av.)* motor de avion de mare altitudine.
Höhenrauch, *-(e)s, m. sg.* negură, ceață (datorată arderii mlaștinilor).
Höhenrichtung, *-en, f. (mil.)* unghi de înălțare.
Höhenrichtwerk, *-(e)s, -e, n. (mil.)* înălțător (de tun).
Höhenrücken, *-s, -, m.* deal, colină; coamă de deal.
Höhenschicht, *-en, f.* strat geologic orizontal.
Höhenschichtkarte, *-n, f.* hartă hipsometrică.
Höhenschichtlinie [-niə], *-en, f.* curbă de nivel altimetrică.
Höhensonne *f. sg.* **1.** soare de munte. **2.** lampă de cuarț, lampă cu raze ultraviolete, lampă Hanau.
Höhen|stellung, *-en, f. (mil.)* poziție de înălțime.
Höhen|steuer, *-s, -, n. (av.)* profundor.
Höhen|strahlung, *-en, f.* radiație de înălțime: raze cosmice, ultraviolete.
Höhen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* diferență de nivel.
Höhenver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** *(muz.)* raport de tonuri. **2.** *pl.* relații de altitudine.
Höhenwelle, *-n, f. (radio.)* undă de altitudine.
Höhenwind, *-(e)s, -e, m.* vânt care bate pe înălțimi pe culmi.
Höhenwinkel, *-s, -, m.* unghi de înălțime.
Höhenzirkel, *-s, -, m. (geom.)* cerc de înălțime, cerc vertical.
Höhenzug, *-(e)s, -züge, m. (geogr.)* șir, lanț de munți.
Hohepriester, *-s, -, m.* mare preot, pontif (la vechii evrei).
Hohepriester|amt, *-(e)s, -ämter, n.* pontificat (la vechii evrei).
hohepriesterlich *adj.* pontifical.
Hohepriestertum, *-s, n. sg.* pontificat.
Höhepunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct culminant. **2.** *(fig.)* culme, apogeu.
höher *(comp. de la* hoch). **I.** *adj.* superior, mai înalt, mai ridicat; mai mare; **ein ~es Angebot machen** a face o ofertă mai mare; **eine ~e Schule** o școală superioară. **II.** *adv.* mai sus; mai departe; *(fig.)* **jm. den Brotkorb ~ hängen** a tăia cuiva din porție; **es ~ bringen a)** a ajunge mai departe; **b)** a ajunge la o vârstă înaintată.
Höher|bewertung, *-en, f.* supraevaluare.
Höheren *pl.* superiori, cei de sus.
Höher|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare continuă; evoluție superioară.
höhererseits *adv.* de sus, de la cei de sus.
Höherqualifizierung, *-en, f.* calificare superioară, mai înaltă.
Höher|stufung, *-en, f.* încadrare într-o categorie superioară, promovare.
Höher|ver|edelung, *-en, f.* înnobilare, valorizare.
hohl *adj.* **1.** gol, găunos, scobit; **ein ~er Zahn** o măsea cariată; **eine ~e Gasse** un drum strâmt între stânci, un defileu; **~e Hand** mâna făcută căuș, cupă; *(fig.)* **~er Kopf** cap sec; *(fig.)* **~e Stimme** voce cavernoasă. **2.** concav; *(adverbial)* **~ geschliffen** șlefuit concav. **3.** *(despre sunete)* înfundat, surd, înăbușit. **4.** *(mar.: în expr.)* **~e See** mare agitată (de vânt).
Hohl[1], *-es, -e, n.* **1.** loc gol. **2.** scorbură. **3.** *(mar.)* loc gol în corabie.
Hohl[2], *-e, f. (reg.)* clopot cu sunet închis.
Hohl|achswelle, *-n, f. (tehn.)* osie din țeava goală.
hohl|äugig *adj.* cu ochii băgați în fundul capului, cu ochii înfundați.
hohlbackig, **hohlbäckig** *adj.* cu fața scofâlcită.
hohlbäuchig *adj.* **1.** slab la corp. **2.** *(fig.)* cu stomacul gol, flămând.
Hohlbeil, *-(e)s, -e, n. (ist.)* secure din piatră scobită (din epoca de piatră).
Hohlblock|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* **1.** bloc de piatră cu goluri. **2.** cărămidă cu goluri.
Hohlbohrer, *-s, -, m.* sfredel perforant, tubular, cav.
Hohldocht, *-(e)s, -e, m.* fitil circular.
Hohle, *-n, f. (reg.)* defileu, strungă.
Höhle, *-n, f.* **1.** peșteră, grotă, cavernă, văgăună. **2.** vizuină, bârlog. **3.** *(med.)* cavitate. **4.** *(pop.)* locuință mizerabilă.
Hohl|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** oțel tubular, cav. **2.** fier de rindea. **3.** daltă scobită.
höhlen, *höhlte, gehöhlt, vb. (h) tr.* a găuri, a goli, a scobi; **steter Tropfen höhlt den Stein** picătură cu picătură găurește piatra.
Höhlenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs de peșteră *(Ursus spelaeus).*
Höhlenbewohner, *-s, -, m. (ist.)* troglodit, om al cavernelor.
Höhlenbild, *-(e)s, -er, n.* desen rupestru.
Höhlenbrüter, *-s, -, m. (ornit.)* pasăre care-și face cuib în găuri sau scorburi.
Höhlen|eule, *-n, f. (ornit.)* bufniță de stâncă, buhă *(Bubo bubo).*
Höhlenfeile, *-n, f.* pilă concavă.
Höhlenforscher, *-s, -, m.* speolog
Höhlenforschung *f. sg.* speologie.
Höhlengang, *-(e)s, -gänge, m.* cazemată, galerie subterană boltită.
Höhlengans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă cu obraz alb *(Branta leocopsis).*
Höhlenkunde *f. sg.* speologie.
Höhlenmalerei, *-en, f. sg.* pictură rupestră.
Höhlenmensch, *-en, -en, m.* troglodit, om al cavernelor.
Höhlentempel, *-s, -, m.* templu de (sau în) grotă.
Höhlenzeichnung, *-en, f.* v. Höhlenbild.
Hohlfalte, *-n, f.* cută interioară.
Hohlfalz, *-es, -e, m.* v. Hohlkehle **(3).**
Hohlfeile, *-n, f.* pilă de scobit.
Hohlfläche, *-n, f.* plan concav.
Hohlflächenbe|arbeitung, *-en, f. (tehn.)* prelucrare a suprafețelor concave.
Hohlflach|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* oțel plat cu o față scobită.
Hohlfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză pentru caneluri.
Hohlgang, *-(e)s, -gänge, m.* cazemată subterană boltită.
Hohlgefäß, *-es, -e, n.* vas folosit ca măsură de capacitate.
hohlgehend *adj. (despre mare)* agitat.
Hohlgerinne, *-s, -, n.* jgheab din trunchi de copac.
hohlgeschliffen *adj.* șlefuit concav.
Hohlgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil gol.
Hohlgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* fistulă.
Hohlgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură tubulară.
Hohlglas, *-es, -gläser, n.* sticlă, lentilă concavă; sticlă sinuoasă.
Hohlguss, *-es, -güsse, m.* piesă, de fontă cu goluri; piesă de fontă turnată cu miez.
Hohlhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan găurit.
Hohlheit, *-en, f.* **1.** gol, cavitate, găunoșenie. **2.** concavitate. **3.** *(fig.)* goliciune, nulitate.
Hohlhippe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* cosor de scobit. **2.** *(cul.)* napolitană rulată.
Hohlhobel, *-s, -, m.* rindea de scobit concavă.
Hohlkehle, *-n, f.* **1.** scobitură. **2.** *(arhit.)* mulură concavă. **3.** *(tehn.)* falț.
Hohlkehlhobel, *-s, -, m.* rindea profilată pentru caneluri, pentru ciubucuri concave.
Hohlkeil, *-(e)s, -e, m.* pană concavă.
Hohlklinge, *-n, f.* lamă concavă.
Hohlkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fig.)* cap sec, om tâmpit.
Hohlkörper, *-s, -, m.* corp, obiect gol, găunos, scorburos.
Hohlkörperschweißmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de sudat piese goale în interior.
Hohlkreuz, *-es, n. sg. (med.)* cifoză lombară.
Hohlkugel, *-n, f.* **1.** glob gol. **2.** *(mil.)* obuz.
Hohl|leiste, *-n, f.* v. Hohlkehle **(2, 3).**
Hohl|linse, *-n, f.* lentilă concavă.
Hohlmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate.
Hohlnadel, *-n, f.* ac tubular; *~ für Radium* tub de radiu.
Hohlnaht, *-nähte, f.* ajur, broderie spartă.
Hohlniet, *-(e)s, -e, m.*, **Hohlniete**, *-n, f.* nit tubular.
Hohlpfeiler, *-s, -, m.* coloană goală, stâlp gol.
Hohlraum, *-es, -räume, m.* **1.** spațiu gol, cavitate. **2.** vacuum, vid.
Hohlraumbildung, *-en, f. (fiz.)* cavitație.
hohlrund *adj.* scobit, concav.
Hohlrundung, *-en, f.* concavitate.
Hohlrücken, *-s, -, m. (med.)* v. Hohlkreuz.
Hohlsaum, *-(e)s, -säume, m.* tiv cu ajur.
Hohlschaber, *-s, -, m.* răzuitor canelat, cu fețe canelate.
Hohlschiene, *-n, f. (tehn.)* șină în U invers.
Hohlschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* șlefuire, rectificare interioară.
Hohlseil, *-(e)s, -e, n. (electr.)* cablu tubular.
Hohl|spat, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* chiastilt.
Hohl|spiegel, *-s, -, m. (fiz.)* oglindă concavă.
Hohl|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră cavă. **2.** v. Hohlziegel.
Hohl|stiege, *-n, f.* scară concavă.
Hohl|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Hohlgewebe.
Hohltaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel de câmp *(Columba oenas).*
Hohltiere *pl. (zool.)* celenterate *(Coelenterata).*
Höhlung, *-en, f.* scobitură, cavitate.
Hohlvene [-ve-], *-n, f. (anat.)* venă cavă *(Venae cave).*
hohlwangig *adj.* cu fața scofâlcită.
Hohlweg, *-(e)s, -e, m.* defileu, strungă.
Hohlwelle, *-n, f. (tehn.)* osie tubulară, cavă, arbore tubular, cav.
Hohlwurz *f. sg. (bot.)* brebenel *(Corydalis cava).*
Hohlziegel, *-s, -, m. (constr.)* **1.** cărămidă cu goluri. **2.** olan.
Hohlzirkel, *-s, -, m.* compas sferic.
Hohlzunge, *-n, f. (bot.)* ouăle-vulpii *(Coeloglossum viride*, familia *Orchideae).*
Hohlzylinder, *-s, -, m.* cilindru cav.
Hohn, *-(e)s, m. sg.* batjocură, dispreț, sarcasm, ironie; **jm. zum ~** în ciuda cuiva; **jm.** (sau **einer Sache**) **~ sprechen** a-și bate joc de cineva (sau de ceva); **das ist ja der reinste ~** asta e de-a dreptul batjocură.
hohn|äffen, *hohnäffte, gehohnäfft, vb. (h) tr. (fam.)* a batjocori, a maimuțări pe cineva, a-și bate joc de cineva.
Hohn bieten, *bot Hohn, Hohn geboten (du bietest Hohn, er bietet Hohn), vb. (h) intr.* **1.** a batjocori, a-și bate joc. **2.** a sfida.

Hohnbieten, *-s, n. sg.* batjocură; sfidare.
höhnen, *höhnte, gehöhnt, vb. (h) tr.* **1.** a-şi bate joc, a ironiza, a lua în râs, a batjocori. **2.** a dispreţui.
Hohngelächter, *-s, -, n.* râs batjocoritor, plin de ironie şi dispreţ; **zum ~ werden** a se face de râs, a ajunge de batjocură.
höhnisch *adj.* batjocoritor, dispreţuitor, ironic, sarcastic, sfidător.
hohnlächeln, *hohnlächelte, gehohnlächelt (ich hohnlächt(e)le), vb. (h) intr.* a surâde batjocoritor, ironic, sarcastic.
Hohnlächeln, *-s, n. sg.* surâs batjocoritor.
hohnlachen şi **hohnlạchen**, *gehohnlacht, vb. (h) intr. (mai ales la inf. şi part. prez.)* a râde batjocoritor, dispreţuitor, ironic.
hohn|necken, *hohnneckte, gehohnneckt, vb. (h) tr. (mai ales la inf. şi part. prez.)* a batjocori, a face de râs pe cineva.
Hohnrede, *-n, f.* cuvântare ironică, batjocoritoare.
hohn|sprechen, *sprach hohn, hohngesprochen (du sprichst hohn, er spricht hohn), vb. (h) intr.* **1.** a batjocori, a-şi bate joc. **2.** a sfida; **das spricht aller Vernunft höhn** asta e împotriva oricărei raţiuni, sfidează orice raţiune.
hohn|sprechend I. *part. prez.* de la hohnsprechen. **II.** *adj.* batjocoritor, dispreţuitor.
Hohn|sprecher, *-s, -, m.* persoană care batjocoreşte, batjocoritoare.
hohnvoll *adj.* plin de ironie.
hoho! *interj.* oho! ho! ehei!
Höhung, *-en, f. (pictură)* subliniere, conturare, întărire.
hoi! *interj.* tii! ei!
hojanen, *hojante, gehojant, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cânta zgomotos. **2.** *(despre măgari)* a zbiera.
hökен, *hökte, gehökt, vb. (h) intr.* v. hökern.
Höker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* precupeţ, precupeaţă.
Hökerfrau, *-en, f.* precupeaţă.
hökerisch *adj. (peior.)* de bâlci.
Hökerkram, *-es, m. sg.*, **Hökerladen**, *-s, -läden, m.* prăvălioară, dugheană.
hökern. *hökerte, gehökert, vb. (h) intr.* a exercita meseria de precupeţ.
Hökerweib, *- (e)s, -er, n.* v. Hökerfrau.
Hokkovögel *m. pl. (ornit.)* găini sud-americane *(Cracidae)*.
Hokus|pokus, *-, m. sg.* hocus-pocus, scamatorie, prestidigitaţie.
Hokus|pokusmacher, *-s, -, m.* scamator.
hold *adj.* **1.** plăcut, graţios, drăgălaş. **2.** favorabil, binevoitor; **das Glück ist mir ~** îmi surâde norocul; **jemandem ~ sein** a iubi pe cineva.
Holde[1], *-n, -n (ein Holder), m.* **1.** *(înv.)* servitor, ziler. **2.** iobag, şerb.
Holde[2], *-n, f.* **1.** fantomă, nălucă. **2.** şi *m. (fam., glumeţ)* drăguţ(ă), iubit(ă), mândru, mândră.
Holder, *-s, -, m. (bot., reg.)* v. Holunder.
Holder|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra* L.).
Holdin, *-nen, f.* v. Holde[1].
Holding|gesellschaft, *-en, f. (ec.)* societate Holding, societate financiară.
holdrio! *interj. (reg.)* (interjecţie de bucurie) uiuiu!
Holdrio, *-s, -s,* **1.** *n.* strigăt de bucurie, chiot. **2.** *m.* v. Hallodri.
holdselig *adj.* încântător, graţios, dulce.
Holdseligkeit, *-en, f.* graţie, drăgălăşenie.
holen, *holte, geholt, vb. (h) tr.* **1.** a aduce, a se duce să ia; **~ lassen** a trimite după ceva; **dabei ist nichts zu ~** la asta nu e nimic de câştigat; *(fig.)* **jn. Kastanien aus dem Feuer ~ lassen** a scoate castanele din foc cu mâna altuia. **2.** a lua; **aus der Tasche ~** a scoate, a lua din buzunar; **Luft ~** a inspira; **tief Atem ~** a respira adânc; *(fam.)* **hol dich der Teufel!** să te ia dracul! **3.** (cu *dat.*) a face, a căpăta (o boală), a se îmbolnăvi; **er hat sich** *(dat.)* **einen Schnupfen geholt** a făcut un guturai. **4.** *(mar.)* a trage, a întinde, a apropia.
Holer, *-s, -, m.* aducător.
Holfter, *-s, -, f.* şi *m. (reg.)* căpăstru.
Holk, *-en, -en, m. (mar., ist.)* navă mai mare cu trei catarge.
holkerig *adj. (reg.)* inegal, cu gropi.
holla! *interj.* ei! hei! măi!
Holländer, *-s, -, m.* **1.** olandez. **2.** *(tehn.)* holendru. **3.** cărucior pentru copii. **4.** brânză de Olanda. **5.** *(reg.)* lăptar. **6.** iepure de casă cu blana bălţată. **7.** *(sport)* coborâre cu răsucire, holender.
Holländerei, *-en, f.* lăptărie olandeză.
Holländerin, *-nen, f.* olandeză.
Holländerkäse, *-s, -, m.* brânză de Olanda.
Holländermühle, *-n, f.* v. Holländer **(2).**
holländern, *holländerte, geholländert, vb. (h)* **1.** *tr. (tipogr.)* a încopcia după sistemul olandez. **II.** *intr. (sport)* a patina olandeza (în doi cu braţele încrucişate).
holländisch *adj.* olandez.
Holländische, *-n, n. sg.* limba olandeză.
Holle, *-n, f.* **1.** smoc de păr. **2.** *(la păsări)* moţ, căciulă. **3.** *(mit.)* iarna, baba Dochia; **Frau ~ macht ihr Bett** ninge.
Hölle, *-n, f. (mit.)* iad, infern, gheenă; *(flg.)* **jm. die ~ heiß machen** a face cuiva zile fripte; a băga pe cineva în răcori; **jm. das Leben zur ~ machen** a-i face cuiva viaţa iad; **Himmel und ~ in Bewegung setzen** a se face luntre şi punte; **jn. zur ~ wünschen** a dori să-l ia naiba pe cineva; **zur ~ damit** să-l (s-o) ia naiba; **die grüne ~** pădurea tropicală.
Höllen|angst, *-ängste, f.* spaimă groaznică, frică îngrozitoare.
höllenbange *adj. (în expr.)* **mir (dir** etc.) **ist ~** mi-e (ţi-e etc.) o frică groaznică.
Höllenbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1. (mit.)** foc al iadului, al gheenei. **2.** foc, incendiu infernal. **3.** *(fam.)* sete arzătoare.
Höllenbraten, *-s, -, m. (pop.)* om rău, al dracului.
Höllenbrut, *-en, f.* **1.** *(mit.)* dracii din iad. **2.** *(peior.)* sămânţă a dracului.
Höllendrache, *-ns, -n, m.* **1.** *(mit.)* balaur din infern. **2.** *(înv., în superstiţii)* viermi intestinali *(Funia infernalis)*. **3.** *(flg.)* furie.
Höllenfahrt, *-en, f. (mit.)* coborâre în iad, în infern.
Höllenfeuer, *-s, -, n. (mit.)* foc al iadului.
Höllenfluss, *-es, m. sg. (mit.)* fluviul iadului (Styx, Acheron).
Höllenfürst, *-en, -en, m. (mit.)* tartorul dracilor, diavol.
Höllenge|stank, *-(e)s, m. sg.* putoare infernală.
Höllenglut *f. sg.* căldură infernală.
höllenheiß *adj.* extrem, infernal de cald.
Höllenhitze *f. sg.* v. Höllenglut.
Höllenhund, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mit.)* cerber. **2.** diavol. **3.** *(fam.)* om rău, javră.
Höllenkrawall, *-(e)s, -e, m.*, **Höllenlärm**, *-(e)s, m. sg.* zgomot infernal.
Höllenmaschine, *-n, f.* maşină infernală.
höllenmäßig *adj.* infernal.
Höllenpein *f. sg.* chin al iadului, chin infernal, durere atroce.
Höllenpfuhl, *-(e)s, m. sg. (mil.)* fund al iadului, gheenă.
Höllenqual, *-en, f.* v. Höllenpein.
Höllenrachen, *-s, m. sg. (mit.)* gură a iadului.
Höllenreich, *-(e)s, n. sg. (mit.)* infern, iad.
Höllenrichter, *-s, -, m. (mit.)* judecător al iadului, diavol.
Höllen|schmerz, *-es, -en, m.* durere îngrozitoare, infernală, atroce.
Höllen|spaß, *-es, m. sg.* distracţie grozavă.
Höllen|spektakel, *-s, -, m.* v. Höllenlärm.
Höllen|stein, *-(e)s, m. sg. (chim., pop.)* piatra-iadului.
Höllen|strafen *pl. (mit.)* pedepse ale iadului.
Höllentempo, *-s, -s, n.* viteză maximă, infernală.
Höller, **Holler**, *-s, -, m. (reg.)* v. Holunder.
höllisch *adj.* **1.** infernal, diabolic; **eine ~e Angst vor etwas haben** a avea o frică groaznică de ceva; **~ heiß** infernal de cald. **2.** extraordinar, foarte mare, foarte puternic, extrem de.
Hollunder, *-s, m. sg.* v. Holunder.
Holm, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(constr.)* bară, traversă a uşii. **2.** *(tehn.)* bară longitudinală, longrină. **3.** coadă (de topor, ciocan, târnăcop etc.). **4.** *(sport)* bară (la paralele). **5.** *(av.)* lonjeron. **6.** ridicătură de pământ, colină, deal. **7.** *(reg.)* insulă mică situată în ape curgătoare, ostrov. **8.** *(reg.)* şantier naval.
Holmgang, *-(e)s, m. sg. (în saga nordică)* loc de duel (pe o insulă părăsită).
Holmium, *-s, n. sg. (chim.)* holmiu.
Holocaust [-ˈkaost şi -ˈkɔːst], *-(s), -(s), m.* holocaust, pogrom.
Hol(o)edrie *f. sg. (mineral.)* holoedrie.
hol(o)edrisch *adj.* holoedric.
holografisch *adj.* v. holographisch.
Hologramm, *-s, -e, n.* hologramă.
holographisch *adj.* olograf, scris cu mâna proprie.
Holper, *-s, -, m.* **1.** denivelare, hârtop, dâmb (la teren, la drum). **2.** zdruncinătură.
holp(e)richt *(înv.)*, **holp(e)rig** *adj. (despre terenuri)* gloduros, cu gropi, cu denivelări; *(fig.)* **~e Rede** vorbire greoaie, lipsită de cursivitate; *(fig., adverbial)* **~ lesen** a citi greu, poticnindu-se.
Holp(e)rigkeit *f. sg.* caracter denivelat, bolovănos, gloduros (al terenului).
holpern, *holperte, geholpert, vb. (h) intr.* **1.** a se poticni. **2.** a zdruncina. **3.** *(fig.)* a merge prost; **die Sache holpert** sau **es holpert** afacerea şchioapătă, se poticneşte.
Holste, *-n, -n, m.* locuitor din Holstein.
Hol|steiner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Holstein.
hol|steinisch *adj.* din Holstein.
Holster, *-s, -, m.*. **Holster**, *-n, f.* **1.** port-armă. **2.** raniţă îmbrăcată în piele de viţel.
holterdiepolter! *interj.* hodoronc-tronc!
hol|über! *interj.* (chemare către podar) trece-mă dincolo!
Holunder, *-s, -*, **Holunderbaum**, *-es, -bäume, m. (bot.)* soc *(Sambucus nigra* L.).
Holunderbeere, *-n, f.* bobiţă de soc.
Holunderblüte, *-n, f.* floare de soc.
Holundermark, *-(e)s, n. sg.* măduvă de soc.
Holunder|staude, *-n, f.*, **Holunder|strauch**, *-es, -sträucher, m.* boschet de soc.
Holundertee, *-s, -s, m.* ceai de soc.
Holz, *-es, Hölzer, n.* **1.** lemn; **~ fällen (sau hauen)** a tăia, a doborî copaci; **der Baum schießt (sau treibt) ins ~** copacul face prea multe crengi; **~ kaufen** a cumpăra lemne; **wie ein Stück ~ dastehen** a sta ca mutu; *(fig.)* **er lässt ~ auf sich hacken** poţi să faci cu el ce vrei; *(fig.)* **er ist aus demselben ~ geschnitten** (sau **geschnitzt**) e din acelaşi aluat; *(fam., fig.)* **~ sägen** a sforăi, a tăia lemne. **2.** *(argou forestier şi vânătoresc)* pădure. **3.** *(sport)* popic, cheglă, cuglă; **gut ~!** salutare! (salutul popicarilor).
Holz|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* aşchii, surcele, deşeu de lemn.
Holz|abfuhr *f. sg.* transport al lemnelor.
Holz|abhieb, *-(e)s, -e, m,* tăiere a lemnului, a pădurii.
Holz|acker, *-s, -äcker, m.* teren păduros.
holz|ähnlich *adj.* ca lemnul, lemnos.
Holz|anbau, *-(e)s, m. sg.* împădurire; plantare silvică, sădire de copaci.
Holz|anweiser, *-s, -, m.* **1.** inspector al unui depozit de lemne de construcţie. **2.** pădurar care marchează arborii de tăiat.
Holz|anweisung, *-en, f.* **1.** bon, repartiţie pentru lemne. **2.** marcare a arborilor de tăiat.
Holz|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr păduret (fruct).
Holz|apfelbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* măr sălbatic *(Malus silvestris)*.
Holz|arbeit, *-en, f.* lucrătură în lemn.
Holz|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor din industria lemnului, lemnar.
holz|arm *adj. (despre ţări, regiuni)* sărac în păduri, sărac în lemn.
Holz|armut *f. sg.* lipsă de lemne, lipsă de păduri, de copaci.
Holz|art, *-en, f. (forest.)* varietate de lemn, esenţă.
holz|artig *adj.* ca lemnul, lemnos.
Holz|asche *f. sg.* cenuşă de lemn.
Holz|auf|arbeitung, *-en, f.* prelucrare a lemnului.
Holz|aufbereitung, *-en, f.* preparare a lemnului.
Holz|aufseher, *-s, -, m.* **1.** brigadier silvic, pădurar. **2.** paznic la un depozit de lemne.
Holz|ausfuhr, *-en, f.* export de lemn.

Họlz|axt, *-äxte, f.* topor.
Họlzbahn, *-en, f.* drum pavat cu lemn.
họlzbar *adj. (despre pădure)* de tăiat.
Họlzbaracke, *-n, f.* baracă de lemn.
Họlzbau[1], *-(e)s, -e, m.* v. Holzanbau.
Họlzbau[2], *-(e)s, -ten, m.* clădire de lemn.
Họlzbe|arbeitung *f. sg.* prelucrare a lemnului.
Họlzbe|arbeitungsmaschine, *-n, f.* mașină de prelucrat lemnul.
Họlzbeige, *-n, f. (reg., elv.)* stivă de lemne.
Họlzbein, *-(e)s, -e, m.* picior din lemn, proteză.
Họlzbekleidung, *-en, f.* căptușeală de lemn, lambrisaj.
Họlzbelag, *-(e)s, -läge, m.* căptușeală de lemn, lambriu.
Họlzbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc de lemne; efectiv al copacilor dintr-o pădure.
Họlzbeton (și -tɔ̃:), *-s, -s, m.* beton cu lemn.
Họlzbieg(e)maschine, *-n, f.* mașină de curbat lemnul.
Họlzbildhauer, *-s, -, m.* sculptor în lemn.
Họlzbildhauerei *f. sg.* sculptură în lemn.
Họlzbirnbaum, *-es, -bäume, m. (bot.)* păr sălbatic *(Pirus communis* L.).
Họlzbirne, *-n, f.* pară sălbatică (fruct).
Họlzbläser, *-s, -, m.* persoană care cântă dintr-un instrument de suflat din lemn.
Họlzblas|instrument, *-(e)s, -e, n. (muz.)* instrument de suflat din lemn.
Họlzblech, *-es, -e, n.* placaj.
Họlzblock, *-(e)s, -blöcke, m.* butuc de lemn, buștean.
Họlzblöße, *-n, f.* rarişte, luminiș de pădure.
Họlzbock, *-(e)s, -böcke, m.* **1.** capră de tăiat lemne. **2.** *(entom.)* dulgher *(Cerambyx cidae).* **3.** *(fig., pop.)* om încăpățânat.
Họlzboden, *-s, -böden, m.* **1.** pod de lemn. **2.** podea de lemn, dușumea. **3.** teren bun pentru păduri.
Họlzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* burghiu (pentru lemn), draibăr, sfredel.
Họlzbohrmaschine, *-n, f.* mașină de sfredelit în lemn.
Họlzbottich, *-s, -e, m.* putină din lemn.
Họlzbrandmalerei, *-en, f.* pirogravură pe lemn.
Họlzbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură din lemn.
Họlzbrücke, *-n, f.* pod din lemn.
Họlzbude, *-n, f.* colibă de lemn.
Họlzbündel, *-s, -, n.* legătură, sarcină de lemne.
Hölzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Holz) **1.** surcea, surcică. **2.** pădurice.
Họlzdach, *-es, -dächer, n.* acoperiș de lemn.
Họlzdämpfer, *-s, -, m. (ind. lemnului)* cazan de aburit lemnul.
Họlzdarre, *-n, f.* uscătorie de lemne.
Họlzdecke, *-n, f.* podea, planșeu de lemn.
Họlzdestillation, *-en, f. (tehn.)* distilare a lemnului.
Họlzdieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de lemne.
Họlzdieb|stahl, *-s, -stähle, m.* furt de lemne.
Họlzdiele, *-n, f.* **1.** scândură lungă de lemn pentru podit. **2.** podea de scânduri, dușumea.
Họlzdielung, *-en, f.* **1.** podire cu scânduri, cu dușumea. **2.** podină de lemn.
Họlzdrahtbeilmaschine, Họlzdrahtschneidemaschine, *-n, f.* mașină de tăiat bețe de chibrit.
Họlzdrechsler, *-s, -, m.* strungar în lemn.
Họlzdrift, *-en, f.* plutire a lemnelor.
Họlzdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* xilogravură; gravură în lemn.
Họlzdruck|kunst *f. sg.* xilografie, artă a gravurii în lemn.
Họlzdübel, *-s, -, m.* v. Dübel **(1).**
họlzen, *holzte, geholzt (du. er holzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia (copaci). **2.** *(reg.)* a pune lemne pe foc. **3.** a îmbrăca în lemn, a căptuși cu lemn. **II.** *intr.* **1.** a tăia lemne. **2.** a lega crengi în mănunchiuri. **3.** *(despre animale sălbatice)* a sări din pom în pom. **4.** a aduna vreascuri (în pădure). **5.** *(sport)* a juca brutal, călcând regulile. **III.** *refl. (fam.)* a se bate, a se lua la bătaie.
Họlzer, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* muncitor forestier, tăietor de lemne. **2.** *(pop.)* jucător certat cu disciplina jocului.
Họlz|erde *f. sg.* pământ vegetal, de pădure.
Holzer|ei, *-en, f. (fam.)* păruială, bătaie, încăierare.
hölzern *adj.* **1.** de lemn, din lemn. **2.** *(fig.)* țeapăn, rigid, stângaci.
Họlz|er|sparnis, *-se, f.* economie de lemn(e).
Họlz|essig, *-s, -e, m. (chim.)* oțet de lemn, acid pirolignos.
Họlz|essig|säure *f. sg.* acid pirolignos.
Họlzfällen, *-s, n. sg.* tăiat al lemnelor în pădure.
Họlzfäller, *-s, -, m. (forest.)* muncitor forestier, tăietor de copaci.
Họlzfarbe, *-n, f.* culoare a lemnului.
họlzfarbig *adj.* de culoarea lemnului.
Họlzfaser, *-n, f.* fibră lemnoasă.
Họlzfaserplatte, *-n, f. (tehn.)* placă aglomerată din fibre de lemn.
Họlzfäule *f. sg.* putrezire a lemnului.
Họlzfeile, *-n, f.* pilă pentru lemn, raspel.
Họlzfeu(e)rung, *-en, f.* **1.** focar pentru lemne. **2.** încălzire cu lemne.
Họlzfloß, *-es, -flöße, n.* plută de lemne.
Họlzflößen, *-s, n. sg.* plutărit.
Họlzflößer, *-s, -, m.* plutaș.
Họlzflößerei *f. sg.* plutărit.
họlzförmig *adj.* în formă de lemn, ca lemnul.
họlzfrei *adj.* fără fibre lemnoase, fără celuloză.
Họlz fręssend *adj.* care roade lemnul.
Họlzfresser *pl. (silv., entom.)* dăunători ai lemnului, ai pădurii.
Họlzfrevel [-fəl], *-s, -, m.* furt de lemne în pădure, delict silvic.
Họlzfrevler [-fre:flɐ], *-s, -, m.* hoț de lemne din pădure.
Họlzfuhre, *-n, f.* **1.** car de transportat lemne. **2.** încărcătură de lemne.
Họlzfurnier, *-(e)s, -e, n.* furnir din lemn.
Họlzfußboden, *-s, -böden, m.* podea, dușumea din lemn.
Họlzgas, *-es, -e, n.* gaz de lemn, rezultat din distilarea lemnului.
Họlzgefäß, *-es, -e, n.* vas de lemn.
Họlzgeist, *-(e)s, m. sg.* alcool metilic.
Họlzgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani pentru lemne. **2.** bani obținuți prin vânzare de lemne.
Họlzgenerator, *-s, -en, m.* gazogen pentru gaz de lemn.
Họlzgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă, sculă din lemn.
họlzgerecht *adj.* priceput, inițiat în silvicultură.
Họlzgerechtigkeit *f. sg.* drept de a tăia lemne în pădurile comunale.
Họlzgerüst, *-(e)s, -e, n.* schelă de lemn.
họlzgeschnitzt *adj.* sculptat în lemn.
Họlzge|stell, *-s, -e, n.* etajeră, stativ de lemn.
họlzgetäfelt *adj.* cu lambriuri din lemn.
Họlzgewächse *pl.* v. Holzpflanzen.
Họlzgewinnung, *-en, f.* exploatare forestieră.
Họlzgummi, *-s, -s, n.* xilat (fiert cu acizi minerali de xiloză).
Họlzhacker, *-s, -, m.* tăietor de lemne.
Họlzhackmaschine, *-n, f.* mașină de spart, de tăiat lemne.
Họlzhäher, *-s, -, m. (ornit.)* gaiță *(Garrulus glandarius).*
Họlzhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* cocoș negru *(Tetrao urogallus).*
Họlzhammer, *-s, -, m.* mai, ciocan de lemn.
Họlzhandel, *-s, m. sg.* negoț, comerț cu lemne.
Họlzhändler, *-s, -, m.* negustor de lemne.
Họlzhauer, *-s, -, m.* v. Holzhacker.
Họlzhaufen, *-s, -, m.* grămadă de lemne.
Họlzhaus, *-es, -häuser, n.* casă din lemn.
Họlzheizung, *-en, f.* încălzire cu lemne.
Họlzhippe, *-n, f.* cosor (pentru tăiat crengi sau arbori subțiri), serpetă.
Họlzhof, *-es, -höfe, m.* **1.** lemnărie. **2.** curte pentru lemne.
Họlzhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* v. Auerhuhn.
họlzicht *(înv.),* **họlzig** *adj.* lemnos.
Họlz|industrie, *-n, f.* industrie a lemnului.
Họlzkäfer, *-s, -, m.* v. Holzbock **(2).**
Họlzkammer, *-n, f.* magazie de lemne.
Họlzkeil, *-(e)s, -e, m.* pană, ic de lemn.
Họlzkirche, *-n, f.* biserică din lemn.
Họlzkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* cireș sălbatic *(Prunus avium* L.).
Họlzkirsche, *-n, f. (bot.)* cireașă sălbatică (fruct de *Prunus avium* L.).
Họlzkiste, *-n, f.* **1.** ladă din lemn. **2.** ladă pentru lemne (de foc).
Họlzkloben, *-s, -, m.* buștean.
Họlzkloppe, *-n, f. (reg.)* sabot de lemn.
Họlzklotz, *-es, -klötze, m.* **1.** butuc de lemn. **2.** *(fig.)* om greoi, neajutorat.
Họlzkohle, *-n, f.* cărbune de lemn, mangal.
Họlzkohlengrill, *-s, -e, m.* grătar cu mangal.
Họlzkohlenhoch|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor înalt cu cărbune de lemn, cu mangal.
Họlzkohlenlösche, *-n, f.* rămășiță, fărâmătură de mangal.
Họlzkohlenmeiler, *-s, -, m.* bocșă de mangal.
Họlzkohlenroh|eisen, *-s, -, n.* fontă brută de mangal.
Họlzkohlenteer, *-(e)s, -e, m.* gudron de mangal.
Họlzkonservierung [-vi:-], *-en, f.* conservare a lemnului.
Họlzkopf, *-es, -köpfe, m.* **1.** cap de lemn. **2.** om greu de cap, prostănac.
Họlzkrähe, *-n, f. (ornit.)* ciocănitoare neagră *(Picus martius).*
Họlzkreuz, *-es, -e, n.* cruce din lemn.
Họlzlack, *-(e)s, -e, m.* lac de lemn.
Họlzlager, *-s, -, n.* depozit de lemne.
Họlzlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche-de-praf *(Psocoidae).*
Họlzleim, *-(e)s, m. sg.* clei pentru lemn.
Họlzleiste, *-n, f.* șipcă de lemn.
Họlzlese, *-n, f.* adunare a lemnelor, a vreascurilor.
Họlzliederung, *-en, f.* așezare a lemnelor.
Họlzlieferung, *-en, f.* livrare de lemne.
Họlzlöffel, *-s, -, m.* lingură din lemn.
Holzmalerei, *-en, f.* pictură pe lemn.
Họlzmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lemne.
Họlzmark[1], *-en, f.* pădure comunală.
Họlzmark[2], *-(e)s, n. sg.* măduvă a lemnului.
Họlzmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de lemne.
Họlzmaserung *f. sg.* textură a lemnului.
Họlzmast[1], *-es, -en, m.* catarg de lemn.
Họlzmast[2], *-en, f.* îngrășare a porcilor în pădure.
Họlzmehl, *-(e)s, n. sg.* rumeguș.
Họlzmenge, *-n, f.* cantitate de lemne.
Họlzmessen, *-s, n. sg.* măsurare a lemnelor.
Họlzmesskunde *f. sg.* lignometrie.
Họlznagel, *-s, -nägel, m.* cui de lemn.
Họlznutzung *f. sg.* exploatare a lemnului, a pădurii.
Họlz|öl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* ulei de lemn.
Họlz|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* lemn opalizat.
Họlzpantoffel, *-s, -n, m.* sabot de lemn.
Họlzpass, *-es, -pässe, m.* **1.** slobozire a bușteni lor. **2.** slobozitor de bușteni.
Họlzpflanzen *pl* plante lemnoase.
Họlzpflaster, *-s, -, n.* pavaj de lemn.
Họlzpflock, *-(e)s, -pflöcke, m.* țăruș, par de lemn.
Họlzpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug de lemn.

Hǫlzpfropf, *-es, -e, m.* dop de lemn.
Hǫlzplastik, *-en, f.* **1.** figură sculptată în lemn. **2.** arta sculpturii în lemn.
Hǫlzplatte, *-n, f.* placă de lemn.
Hǫlzplatz, *-es, -plätze, m.* depozit de lemne.
Hǫlzpreis, *-es, -e, m.* preţ al lemnelor.
Hǫlzpuppe, *-n, f.* păpuşă de lemn; marionetă.
Hǫlzrahmen, *-s, -, m.* cadru, ramă din lemn.
hǫlzreich *adj.* **1.** bogat în lemn, în păduri. **2.** bogat în celuloză.
Hǫlzriese, *-n, f. (forest.)* jgheab pentru transportul copacilor, jilip, uluc de lemn.
Hǫlzring, *-(e)s, -e, m. (bot.)* inel anual al copaculuí.
Hǫlzrutschbahn, *-en,* **Hǫlzrutsche**, *-n, f.* v. Holzriese.
Hǫlz|säge, *-n, f.* ferăstrău pentru lemne.
Hǫlzschädling, *-s, -e, m.* dăunător al lemnului, al pădurilor.
Hǫlzschalung, *-en, f.* cofraj de lemn.
Hǫlzscheit, *-(e)s, -e, n.* lodbă, bucată lungă de lemn (spartă dintr-un trunchi de copac).
Hǫlzschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** corabie din lemn. **2.** corabie pentru transportul lemnelor.
Hǫlzschindel, *-n, f.* şindrilă din lemn.
Hǫlzschlag, *-(e)s, -schläge, m. (forest.)* abataj (în pădure), parchet de exploatare.
Hǫlzschläger, *-s, -, m.* tăietor de lemne (în pădure).
Hǫlzschleifmaschine, *-n, f.* **1.** maşină de şlefuit lemne. **2.** defibrator.
Hǫlzschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pastă de lemn (pentru celuloză).
Hǫlzschlitten, *-s, -, m.* **1.** sanie pentru lemne. **2.** sanie din lemn.
Hǫlzschneidekunst, *-künste, f.* xilografie, gravură în lemn.
Hǫlzschneider, *-s, -, m.* **1.** tăietor de lemne. **2.** xilograf, gravor în lemn.
Hǫlzschnepfe, *-n, f. (ornit.)* sitar *(Scolopax rusticola).*
Hǫlzschnitt, *-(e)s, -e, m.* gravură în lemn.
Hǫlzschnitzer, *-s, -, m.* cioplitor, sculptor în lemn.
Hǫlzschnitzerei, *-en, f.* sculptură în lemn.
Hǫlzschoppen, *-s, -, m. (reg.)* şopron pentru lemne.
Hǫlzschraube, *-n, f.* holţşurub.
Hǫlzschuh, *-(e)s, -e, m.* sabot de lemn.
Hǫlzschuppen, *-s, -, m.* şopron pentru lemne.
Hǫlzschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* burete de lemn, de copac *(Xylaria).*
Hǫlzsohle, *-n, f.* talpă din lemn.
Hǫlz|spaltmaschine, *-n, f.*, **Hǫlz|spalter**, *-s, -, m.* maşină de despicat, de tăiat lemne.
Hǫlz|span, *-(e)s, -späne, m.* aşchie de lemn.
Hǫlz sparend *adj.* care economiseşte lemn.
Hǫlz|spielzeug, *-(e)s, -e, n.* jucărie din lemn.
Hǫlz|spiritus, *-, - (şi -tusse), m.* v. Holzgeist.
Hǫlz|splitter, *-s, -, m.* ţandără de lemn.
Hǫlz|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* toiag, băţ din lemn.
Hǫlz|stamm, *-s, -stämme, m.* trunchi de copac, tulpină lemnoasă.
Hǫlz|stange, *-n, f.* prăjină din lemn.
Hǫlz|stapel, *-s, -, m.* stivă de lemne.
Hǫlz|steckling, *-s, -e, m.* butaş lemnos.
Hǫlz|stempel, *-s, -, m. (mine)* stâlp de lemn (la abataj).
Hǫlz|stich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *sg.* tehnică a gravurii în lemn. **2.** gravură în lemn.
Hǫlz|stift, *-(e)s, -e, m.* cui de lemn.
Hǫlz|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* baston.
Hǫlz|stoffmaschine, *-n, f.* defibrator, maşină de defibrat (lemnul).
Hǫlz|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** stivă, grămadă, morman de lemne. **2.** rug.
Hǫlz|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun din lemn.
Hǫlztäfelung, *-en, f. (constr.)* lambrisaj de lemn.
Hǫlztapete, *-n, -, f.* tapet din furnir de lemn.
Hǫlztaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel sălbatic *(Columba palumbus).*
Hǫlzteer, *-(e)s, m. sg.* gudron de lemn.
Hǫlzteerpech, *-(e)s, n. sg.* smoală din catran de lemn.
Hǫlzteil, *-(e)s, -e, m. (bot.)* parte lemnoasă a fasciculului vascular al plantelor.
Hǫlztisch, *-(e)s, -e, m.* masă din lemn.
Hǫlztreiben, *-s, -, n. (vân.)* goană în pădure.
Hǫlztreppe, *-n, f.* scară, trepte din lemn.
Hǫlztrift, *-en, f.* transport al lemnului pe apă prin plutire (fiecare trunchi separat).
Hǫlztrocken|anlage, *-n, f.* uscătorie pentru lemne.
Hǫlztür, *-en, f.* uşă din lemn.
Hǫlzung, *-en, f.* **1.** tăiere a copacilor din păduri. **2.** pădure.
Hǫlzungsrecht, *-es, -e, n.* drept de a tăia lemne din pădure.
Hǫlz ver|arbeitend *adj.* care prelucrează lemnul, prelucrător de lemn.
Hǫlz|ver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a lemnului.
Hǫlzverband, *-(e)s, -bände, m.*, **Hǫlzverbindung**, *-en, f.* îmbinare în lemn.
Hǫlzverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de lemne.
Hǫlzvergasung *f. sg. (chim.)* gazeificare a lemnului.
Hǫlzver|hau, *-(e)s, -e, m. (forest.)* baraj, baricadă, gard de lemn, palisadă.
Hǫlzverkleidung, *-en, f. (constr.)* căptuşeală de lemn.
Hǫlzverschalung, *-en, f.* căptuşire cu scânduri.
Hǫlzverschlag, *-(e)s, -schläge, m.* perete de lemn.
Hǫlzver|spundung, *-en, f.* astupare cu dop, cep de lemn.
Hǫlzverwaltung, *-en, f.* administrare a pădurilor, a lemnului.
Hǫlzverzuckerung, *-en, f. (chim.)* zaharificare a celulozei.
Hǫlzvogt, *-(e)s, -vögte, m.* pădurar, brigadier silvic.
Hǫlzvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de lemne.
Hǫlzwädel, *-s, -, m. (forest.)* epocă pentru tăiatul copacilor.
Hǫlzwagen, *-s, -, m.* **1.** car din lemn. **2.** car cu lemne.
Hǫlzware, *-n, f. (com.)* articole, produse din lemn.
Hǫlzwarenkunde *f. sg.* merceologie a lemnului.
Hǫlzwärter, *-s, -, m.* pădurar.
Hǫlzweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum forestier. **2.** *(fig.)* drum greşit; **auf dem ~e sein** a greşi, a fi pe o cale greşită.
Hǫlzwerk, *-(e)s, -e, n.* lemnărie.
Hǫlzwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de pădure *(Siriidae).*
Hǫlzwirtschaft, *-en, f.* administrare a lemnului.
Hǫlzwolle, *-n, f. (tehn.)* talaş.
Hǫlzwolleseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie din lână de lemn.
Hǫlzwurm, *-würmer, m.* **1.** *pl. (entom.)* denumire generală pentru diferite larve de insecte care rod lemnul copacilor; cari, viespi de lemn. **2.** *(glumeţ)* tâmplar, dulgher.
Hǫlz|zapfen, *-s, -, m.* cep de lemn.
Hǫlz|zaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din lemn.
Hǫlz|zeit, *-en, f. (forest.)* timp al tăiatului copacilor.
Hǫlz|zucker, *-s, m. sg.* zahăr de celuloză, din trestie.
Hǫlz|zünder, *-s, -, m.* chibrit.
Hǫme-Page ['houmpeidʒ], *-, f. (inform.)* home-page, pagină de deschidere.
Homeriden *pl. (lit.)* homerizi.
homerisch *adj.* homeric; *(fig.)* **ein ~es Gelächter** un râs homeric, un râs zgomotos, nestăvilit.
Homiletik *f. sg.* omiletică.
homiletisch *adj.* omiletic.
Homilie, *-n* [-'li:ən], *f. (bis.)* omilie, predică.
homofǫn *adj.* v. homophon.
homogen *adj.* omogen.
Homogen(e|)ität *f. sg.* omogenitate.
Homogenität|bedingung, *-en, f.* condiţie de omogenitate.
homogenisieren, *homogenisierte, homogenisiert, vb. (h) tr.* a omogeniza.
Homogenisierung, *-en, f.* omogenizare, unificare.
Homografie (şi **Homographie**), *-n, f. (mat.)* omografie.
homolog *adj.* omolog, identic; *(chim.)* **~ e Reihe** serie identică.
Homologie, *-n* [-gi:ən], *f.* omologie, identitate.
Homonym, *-s, -e, n. (lingv.)* omonim.
Homonymie, *-n* [-'mi:ən] *f. (lingv.)* omonimie.
homonym(isch) *adv. (lingv.)* omonimic.
homöomǫrph *adj. (mat.)* homeomorf.
Homöomorphie *f. sg. (mat.)* homeomorfie.
Homöopath, *-en, -en, m. (med.)* homeopat.
Homöopathie *f. sg. (med.)* homeopatie.
homöopathisch *adj. (med.)* homeopatic.
Homophobie *f. sg.* omofobie.
homophǫn *adj. (muz., lingv.)* omofon.
Homophonie *f. sg. (muz., lingv.)* omofonie.
Homosexualität *f. sg.* homosexualitate.
homosexuell *adj.* homosexual.
Homothetie *f. sg. (mat.)* omotetie.
Homunkulus, *-, -lusse* (şi *-li) m.* homunculus.
hǫnen, *honte, gehont, vb. (h) tr. (tehn.)* a şlefui, a netezi în interior.
honett *adj.* cinstit, corect, onest.
Honettität *f. sg.* cinste, onestitate.
Hǫnig, *-s, m. sg.* miere; **den ~ ausnehmen** a scoate mierea; *(fig., fam.)* **jm. ~ ums Maul (sau um den Bart) schmieren** a linguşi pe cineva, a spune cuiva vorbe dulci; **~ im Munde, Galle im Herzen** gură de miere, inimă de fiere.
Hǫnig|ameise, *-n, f. (entom.)* furnici aparţinând mai multor specii, care acumulează miere (nectar) în abdomen *(Myrmecocystus).*
Hǫnig|anzeiger, *-s, -, m. (ornit.)* păsări africane asemănătoare ciocănitoarelor *(Indicatoridae).*
Hǫnig|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr dulce ca mierea.
hǫnig|artig *adj.* ca mierea.
Hǫnigbär, *-en, -en, m.* urs melivor.
Hǫnigbauer, *-s, -n. m.* stupar, prisăcar.
Hǫnigbe|hälter, *-s, -, m.* vas pentru păstrarea mierii.
Hǫnig bereitend *adj.* producător de miere.
Hǫnigbereitung *f. sg.* producere a mierii.
Hǫnigbiene, *-n, f.* albină lucrătoare *(Apis mellifica).*
Hǫnigblase, *-n, f.* băşică cu miere.
Hǫnigblume, *-n, f. (bot.)* **1.** roiniţă *(Melissa officinalis* L.). **2.** dumbravnic *(Melittis melissophyllum* L.).
Hǫnigbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* turtă dulce, felie de pâine unsă cu miere. **2.** *(bot.)* tremurătoare *(Briza media* L.).
Hǫnigdachs, *-es, -e, m. (zool.)* bursuc exotic melivor *(Melivora ratel).*
Hǫnigdistel, *-n, f. (bot.)* ciulin nectarifer.
Hǫnigdrüse, *-n, f. (bot.)* glandă nectariferă.
Hǫnig|erzeugung *f. sg.* producere de miere.
Hǫnigfarbe *f. sg.* culoare a mierii.
Hǫnig fressend *adj.* melivor.
Hǫnigfresser *m. pl.* păsări exotice melivore *(Melophagidae).*
hǫnig|gelb *adj.* galben ca mierea.
Hǫnig|geschmack, *-(e)s, -schmäcke, m.* gust al mierii.
Hǫnig|gras, *-es, -gräser, n. (bot.)* flocoşică *(Holcus canatus* L.).
Hǫnig|grübchen, *-s, -, n. (bot.)* foveolă nectariferă, por nectarifer, nectarină.
Hǫnigklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi mare, sulfină *(Melilotus).*
Hǫnigkrug, *-(e)s, -krüge, m.* oală, cană de miere.
Hǫnigkuchen, *-s, -, m. (cul.)* **1.** prăjitură cu miere. **2.** turtă dulce.
Hǫniglippe, *-n, f. (bot.)* labei nectarifer.
Hǫnigmaschine, *-n, f.* v. Honigschleuder.
Hǫnigmelone, *-n, f.* pepene galben.
Hǫnigmonat, **Hǫnigmond**, *-(e)s, -e, m. (poet.)* lună de miere.

Hṓnigpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă meliferă.
Hṓnigpflaster, *-s, -, n. (vet.)* emplastru cu miere.
hṓnigreich *adj.* bogat în miere.
Hṓnigsaft, *-es, -säfte, m.* suc de miere, nectar.
Hṓnigsauger, *-s, -, m. (ornit.)* păsări cântătoare melivore *(Nectariuridae)*.
Hṓnigscheibe, *-n, f.* v. Honigwabe.
Hṓnigschleuder, *-n, f.* extractor de miere, centrifugă pentru miere.
Hṓnigseim, *-s, -e, m.* păstură.
Hṓnigstein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* molit.
hṓnigsüß *adj.* **1.** dulce ca mierea. **2.** *(fig.)* mieros.
Hṓnigtafel, *-n, f.* v. Honigkuchen **(1).**
Hṓnigtau, *-(e)s, -e, m.* lichid dulce secretat de afide.
Hṓnigtopf, *-es, -töpfe, m.* oală de miere.
Hṓnigtrank, *-es, -tränke. m.* miere dizolvată în apă caldă.
Hṓnigwabe, *-n, f.* fagure.
Hṓnigwein, *-(e)s, -e, m.* hidromel.
Hṓnigwochen *f. pl.* v. Honigmonat.
Hṓnigzelle, *-n, f.* celulă, căsuță de fagure; **die gedeckte ~** celulă (de fagure) cu capac.
Hṓnmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de șlefuit, de netezit în interior.
Honnḗur [(h)ɔ'nø:ɐ], *-s, -s, n.* **1.** *(în expr.)* **die ~s machen** a face onorurile casei. **2.** onor (la jocul de cărți). **3.** *(mil.)* omagiu, onor; **~s erweisen** a da onorul.
honorábel *adj.* onorabil.
Honoránt, *-en, -en, m.* persoană care își onorează semnătura.
Honorár, *-s, -e, n.* onorariu.
Honorárcharge [-ʃarʒə], *-n, f.* funcție, demnitate onorifică.
Honorárkonsul, *-s, -n, m.* consul onorar.
Honorárprofessor, *-s, -en, m.* profesor onorar.
Honorár|steuer, *-s, -n, f.* impozit pe onorariu.
Honorát, *-en, -en, m.* persoană care și-a onorat cambia.
Honoratiṓren [-tsi'o:rən] *pl. (înv.)* onorabilități, notabilități (ale unei localități).
honorieren, *honorierte, honoriert, vb. (h) tr.* **1.** a onora. **2.** a achita, a plăti.
Honorierung, *-en, f.* **1.** onorare. **2.** achitare, plată.
honṓrig *adj. (argou studențesc)* cinstit.
Hṓnved[1] [-ve:d], *-s, -s, m. (ist.)* honved (ostaș maghiar).
Hṓnved[2] *f. sg. (ist.)* honved (armata maghiară).
Hooliganísmus [huli-], *-, -men, m.* huliganism.
hṓp! *interj.* hop!
Hṓpf, *-es, -e, m. (reg., ornit.)* pupăză *(Upupa epops)*.
hṓpfen, *hopfte, gehopft, vb. (h) tr.* a pune hamei în bere.
Hṓpfen, *-s, m. sg. (bot.)* hamei *(Humulus lupulus* L.*); (fig.)* **da ist ~ und Malz verloren** totul e de prisos, aici n-ai ce să mai faci, strici orzul pe gâște.
Hṓpfen(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a hameiului.
Hṓpfenbauer, *-s, -, m.* cultivator de hamei.
Hṓpfenblüte, *-n, f. (bot.)* floare a hameiului.
Hṓpfenbuche, *-n, f. (bot.)* carpen cu floare ca hameiul, ostrie *(Ostrava carpinofilia)*.
Hṓpfendarre, *-n, f.* etuvă pentru uscat hameiul.
Hṓpfendolde, *-n, f.* smoc de hamei.
Hṓpfenfeld, *-es, -er, n.*, **Hṓpfengarten**, *-s, -gärten, m.* câmp plantat cu hamei.
Hṓpfenheu, *-(e)s, n. sg.*, **Hṓpfenklee**, *-s. m. sg.*, **Hṓpfenluzerne**, *-n, f. (bot.)* trifoi mărunt *(Medicago lupulina* L.*)*.
Hṓpfenmehl, *-s, n. sg.* făină de hamei.
Hṓpfenpflücke *f. sg.* cules al hameiului.
Hṓpfenrupfen, *-s, n. sg.* strângere, recoltare a hameiului.
Hṓpfenseide, *-n, f. (bot.)* torțel, tortoțel *(Cuscuta europaea* L.*)*.
Hṓpfen|stange, *-n, f.* **1.** arac de legat hameiul. **2.** *(fig.)* prăjină, scobitoare; **dürr wie eine ~** slab și înalt ca o scobitoare, ca un țâr, ca o prăjină.
Hṓpfner, *-s, -, m.* cultivator de hamei.
hṓpla! *interj.* hop!
Hoplít, *-en, -en, m. (ist.)* hoplit (ostaș pedestru greu înarmat, la grecii antici).
hṓpp! *interj.* hop! *(pop.)* **einen Dieb ~ nehmen** a prinde, a aresta un hoț.
hṓppadatschig *adj. (reg.)* obraznic, îngâmfat.
hṓppeln, *hoppelte, gehoppelt (ich hopp(e)le), vb. (h* și *s) intr.* a sări (ca iepurele); a țopăi.
Hṓppelpoppel, *-s, -s, n. (cul.)* **1.** băutură asemănătoare lichiorului de ouă. **2.** omletă cu șuncă și cartofi prăjiți.
hṓppen, *hoppte, gehoppt, vb. (s) intr. (reg.)* a face salturi mici, a țopăi.
Hṓppetuds, *-, -, m. (reg.)* broască.
Hṓpphei ['hɔphae], *-s, -s, m. (reg.)* **1.** forfotă. **2.** liotă a familiei.
hṓpphṓpp! 1. *interj.* hop hop. **II.** *adv.* repede, iute.
hṓppia! *interj.* hop! iac-așa!
hṓppnehmen, *nahm hopp, hoppgenommen (du nimmst hopp, er nimmt hopp) vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a aresta. **2.** a exploata.
hṓps! *interj. (imper.* de la hopsen) hop! sări!
Hṓps, *-es, m. sg. (fam.)* săritură; **mit einem ~ war er oben** dintr-o săritură a fost sus.
hṓpsa!, **hṓpsala! hṓpsasa!** *interj.* hop!
Hṓpse, *-n, f. (reg.)* șotron.
hṓpsen, *hopste, gehopst, (du, er hopst) vb. (h și s) intr. (fam.)* **1.** a țopăi, a sări. **2.** a dansa vals în doi timpi.
Hṓpser, *-s, -, m.* **1.** săritură. **2.** vals în doi timpi; dans iute, galop, ecoseză.
hṓpsgehen, *ging hops, hopsgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* **1.** a se strica; a se pierde, a dispărea. **2.** a fi arestat. **3.** a muri.
hṓps|nehmen, *nahm hops, hopsgenommen (du nimmst hops, er nimmt hops), vb. (h) tr. (argou)* a aresta, a umfla (pe cineva).
Hṓps|polka, *-s, f.* polcă săltată.
Hṓps|tanz, *-es, -tänze*, **Hṓpswalzer**, *-s, -, m.* vals în doi timpi.
Hṓra[1], *-ren, f.* **1.** oră. **2.** *(bis.)* oră, timp de rugăciune.
Hṓra[2] *f. sg.* horă.
Hṓr|apparat, *-es, -e, m.* aparat de auzit (pentru surzi).
horázisch *adj.* horațian.
hṓrbar *adj.* audibil.
Hṓrbarkeit *f. sg.* audibilitate, perceptibilitate auditivă.
hṓrbe|hindert *adj.* hipoacuzic, surd.
Hṓrbereich, *-(e)s, -e, m.* sferă a perceptibilității auditive.
Hṓrbild, *-es, -er, n. (radio.)* imagine acustică.
Hṓrbrille, *-n, f.* ochelari cu aparat auditiv.
hṓrch! *interj. (imper.* de la horchen) ascultă! ia! ia auzi! stai!
Hṓrch|apparat, *-(e)s, -e, m. (mil.)* aparat de reperaj prin sunet, detector acustic.
Hṓrchdienst, *-(e)s, m. sg. (mil.)* serviciu de reperaj prin sunet.
hṓrchen, *horchte, gehorcht, vb. (h) intr.* **1.** a asculta atent; a trage cu urechea; **an der Tür ~** a asculta la ușă. **2.** *(reg.)* a fi ascultător.
Hṓrcher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ascultă pe la uși.
Hṓrchgerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* v. Horchapparat.
Hṓrchlappen, **Hṓrchlöffel**, *-s, -, m. (glumeț)* ureche.
Hṓrchplatz, *-es, -plätze, m.* ascunzătoare pentru tras cu urechea.
Hṓrchposten, *-s, -, m. (mil.)* post de reperaj prin sunet.
Hṓrchrohr, *-(e)s, -e*, n. **1.** tub acustic. **2.** *(med.)* stetoscop.
Hṓrchschwester, *-n, f. (iron.)* fată, femeie care ascultă pe la uși.
Hṓrchwinkel, *-s, -, m.* **1.** v. Horchplatz. **2.** *(mil.)* unghi de urmărire a sunetului.
Hṓrde[1], *-n, f.* hoardă, ceată, bandă, droaie.
Hṓrde[2], *-n, f. (reg.)* grătar pentru uscat fructe.
Hṓrdenkasten, *-s, -kästen, m.* casetă de uscat fructe.
Hṓrdenvögel *pl.* păsări în stol.
hṓrdenweise *adv.* în hoarde, în cete, cu droaia.
Hṓre, *-n, f.* **1.** v. Hora[1]. **2.** *pl. (mit.)* zeițe ale anotimpurilor.
hṓren, *hörte, gehört, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr.* **1.** a auzi, a asculta; **jn. kommen ~** a auzi pe cineva venind; **schlecht** (sau **schwer) ~** a auzi greu, prost; **ich habe sagen ~, dass...** am auzit spunându-se că...; **auf etwas ~** a fi atent la ceva; **~ Sie einmal!** ia ascultați! **lass ~** sau **lassen Sie ~** ia să auzim. **2.** a auzi, a afla; **hast du nichts Neues gehört?** n-ai aflat nimic nou? **ich habe es von ihm selbst gehört** am aflat chiar de la el; **lass bald etwas von dir ~** să ne dai de veste (în) curând. **3.** a asculta, a audia; **eine Vorlesung ~** a audia un curs; **sich ~ lassen** a se produce (recitând, cântând etc.); **das lässt sich ~** așa da, asta mai merge! **diese Gründe lassen sich ~** iată motive plauzibile. **4.** a asculta, a fi ascultător; **auf jn. ~** a asculta de cineva; **auf js. Rat ~** a asculta sfatul cuiva; **wer nicht ~ will, muss fühlen** cine nu ascultă de sfaturile bune va simți urmările rele. **II.** *refl. (în expr.)* **er hört sich (selbst) gern reden** îi place să se audă vorbind; **er hört sich gern loben** îi place să fie lăudat.
Hṓren, *-s, n. sg.* **1.** auz; **es verging ihm ~ und Sehen** a fost amețit, a văzut stele verzi. **2.** ascultare.
Hṓren|sagen și **Hṓrensagen**, *-s, n. sg.* auzite; **vom ~** din auzite.
hṓrenswert *adj.* demn de ascultat, de auzit.
Hṓrer, *-s, -, m.* **1.** auditor. **2.** *(tehn.)* receptor (telefonic); cască.
Hṓrerbrief, *-(e)s, -e, m. (radio.)* scrisoare de la ascultători.
Hṓrerfrage, *-n, f.* întrebare trimisă de un radioascultător.
Hṓrerin, *-nen, f.* auditoare; radioascultătoare.
Hṓrerschaft *f. sg.* auditoriu, ascultători.
Hṓrervertretung, *-en, f.* reprezentanță a studenților universitare.
Hṓrerzahl, *-en, f.* număr al auditorilor.
Hṓrfehler, *-s, -, m.* **1.** greșeală de auzire, înțelegere greșită. **2.** *(euf.)* hipoacuzie, surzenie.
Hṓrfolge, *-n, f. (radio.)* serial radiofonic.
Hṓrfrequenz, *-en, f. (fiz.)* frecvență a sunetului.
Hṓrfunk, *-s, m. sg.* radio.
Hṓrgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat auditiv.
hṓrgeschädigt *adj.* cu defecțiuni de auzire.
Hṓrgrenze *f. sg.* prag de audibilitate.
hṓrig *adj.* **1.** *(ist.)* supus legat de glie, șerb, iobag. **2.** *(fig.)* dependent. **3.** *(reg.)* tare, puternic, cumsecade.
Hṓrige, *-n, -n (ein Höriger), m.* și *f.* **1.** *(ist.)* iobag, șerb, clăcaș. **2.** *(fig.)* persoană total dependentă de altcineva.
Hṓrigkeit *f. sg.* **1.** *(ist.)* iobăgie, șerbie. **2.** *(fig.)* dependență totală.
Horizónt, *-(e)s, -e, m.* **1.** orizont. **2.** *(arte)* fundal. **3.** *(fig.)* orizont spiritual; posibilitate de înțelegere; **das geht über seinen ~** asta trece dincolo de posibilitățile lui de înțelegere.
horizontál *adj.* orizontal.
Horizontálbohrmaschine, *-n, f.* mașină de găurit orizontală.
Horizontále, *-n, f.* **1.** *(geom.)* (linie) orizontală. **2.** poziție orizontală; *(glumeț)* **sich in die ~ begeben** a se culca. **3.** *(pop., glumeț)* prostituată.
Horizontál|ebene, *-n, f.* plan orizontal.
Horizontálfläche, *-n, f.* suprafață orizontală.
Horizontálfräsmaschine, *-n, f.* mașină de frezat orizontală.
Horizontálgatter, *-s, -, n.* gater orizontal.
Horizontálpendel, *-s, -, n.* pendulă orizontală seismometrică.
Horizontálprojektion, *-en, f.* proiecție orizontală.
Horizontálschuss, *-es, -schüsse. m. (mil.)* tragere directă (orizontală).
Horizontál|steuer, *-s, -, n. (mar.)* cârmă orizontală.
Horizontálwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore, ax orizontal.
Horizontálwinkel, *-s, -, m.* unghi orizontal.
horizontíeren, *horizontierte, horizontiert, vb. (h) tr.* **1.** *(geol.)* a stabili, a măsura un orizont. **2.** *(geod.)* a aduce (axele) la linia orizontală. **3.** *(mil.)* a ținti, a urmări orizontal.
Horizónt|steuer, *-s, -, n. (av.)* cârmă de înălțime.
Hṓrlehre *f. sg.* acustică.
Hṓrmessgerät, *-(e)s, -e, n.* audiometru.
Hormṓn, *-s, -e, n.* hormon.

hormonal *adj.* hormonal.
Hormon|spiegel, *-s, -, m.* nivel de hormoni în sânge.
Hörmuschel, *-n, f. (tehn.)* pavilion al receptorului telefonic.
Horn, *-(e)s, Hörner, n.* **1.** corn (de animal); *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die Hörner ablaufen** a se învăța minte; **jm. Hörner aufsetzen** a pune cuiva coarne; **jm. Hörner zeigen** a arăta cuiva colții; **Hörner tragen** a fi încornorat; **den Stier bei den Hörnern packen** a lua taurul de coarne. **2.** corn (vas). **3.** *(muz.)* corn; trâmbiță; **er bläst (das) ~** cântă la corn; *(fig.)* **mit jm. in dasselbe ~ stoßen** a fi de conivență cu cineva, a fi de aceeași părere. **4.** *(fam.)* antenă, corn a(l) melcului. **5.** *(astron.)* corn al lunii. **6.** cheratină. **7.** *(geogr.)* pisc, vârf de munte. **8.** capăt (de nicovală). **9.** *(reg.)* copită.
Horn|amboss, *-es, -e, m.* nicovală cu două capete.
Horn|arbeit, *-en, f.* obiect, lucru executat din corn de animal.
Horn|arbeiter, *-s, -, m.* strungar în corn.
hornartig *adj.* cornos, ca un corn.
Hornband, *-(e)s, -bände, n. (despre cărți)* legătură în pergament.
Hornbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* carpen *(Carpinus betulus* L.).
Hornbläser, *-s, -, m.* cornist.
Hornblatt, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cosor, plantă acvatică *(Ceratophyllum).*
Hornblende *f. sg. (mineral.)* hornblendă.
Hornbrille, *-n, f.* ochelari cu ramă din corn.
Hornbuche, *-n, f.* v. Hornbaum.
Hörnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Horn) corn mic, cornuleț; *(cul.)* cornuleț.
Horndrechsler, **Horndreher**, *-s, -, m.* strungar în corn.
hörnen[1] *adj.* v. hörne(r)n.
hornen[2], *hornte, gehornt,* **hörnen**, *hörnte, gehörnt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune coarne, a-și înșela bărbatul sau nevasta. **II.** *refl.* a căpăta coarne.
Hörnerklang, *-(e)s, -klänge, m.* sunet al cornului.
hörne(r)n *adj.* de, din corn; cornos.
Hörnerschall, *-es, m. sg.* sunet de corn.
Hörnerschlitten, *-s, -, m.* sanie cu tălpile îndoite în sus.
Hörnerv, *-s, -en, m.* nerv auditiv.
Horn|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* cerargirit.
Hornfäule, *-n, f.* putrezire a cornului.
Hornfels, *-en, -en, m. (geol.)* rocă corneeană.
Hornfische *pl. (iht.)* pești cu plăci osoase (sclerodermi).
hornförmig *adj.* în formă de corn.
Hornfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu corn din Brazilia *(Ceratophrys).*
Horngewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă rampantă.
Horngold, *-es, n. sg.* aur de $9^1/_2$ carate.
hornhart *adj.* tare ca cornul.
Hornhaut, *-häute, f.* **1.** *(anat.)* cornee. **2.** bătătură, calozitate a pielii; strat cornos al pielii.
Hornhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamație a corneei.
hornhäutig *adj.* cu pielea tare, îngroșată.
Hornhecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu cioc *(Belone belone).*
hornicht *(înv.),* **hornig** *adj.* cornos, îngroșat, calos, tare.
Hornise și **Hornisse**, *-n, f. (entom.)* specie de viespe mare, de pădure, cu ac foarte veninos; gărgăun, bărzăun *(Vespa crabro).*
Hornissen|nest, *-(e)s, -er, n.* cuib de viespi.
Hornist, *-en, -en, m.* cornist.
Hornkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de os.
Hornkapsel, *-n, f.* capsulă de corn.
Hornkirsche, *-n, f. (bot.)* v. Kornelkirsche.
Hornklee, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** ghizdei *(Lotus corniculatus* L.). **2.** schinduf *(Trigonella foenum graecum* L.).
Hornkluft, *-klüfte, f.* crăpătură la copita calului.
hornklüftig adj. cu copita crăpată.
Hornkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** cornut, struna-cocoșului *(Cerastium vulgatum* L.). **2.** cosor *(Ceratophyllum demersum* L.).
Hornkrautgewächse *pl. (bot.)* familia cosorului *(Ceratophyllaceae).*
Hörnling, *-s, -s, m. (bot.)* tremurici, barba-caprei *(Calocera viscosa).*
Hornlöffel, *-s, -, m.* lingură de corn.
hornlos *adj.* fără coarne.
Hornmasse, *-n, f.* masă cornoasă.
Hornmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de coarne.
Hornmilben *f. pl. (zool.)* acarieni *(Aribatideae).*
Hornmohn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mac-cornut *(Glaucium corniculatum).*
Horn|ochse, *-n, -n, m.* **1.** bou. **2.** *(fam.)* bou, imbecil.
Hornplatte, *-n, f.* placă de corn, de os.
Hornrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* nume al unei specii de păsări cu corn *(Baceros rhinoceros).*
Hornroche, *-ns, -n, m. (iht.)* calcan cu corn *(Dicerobatus giorna).*
Hornsäule, *-n, f. (vel.)* cheratom la copită.
Hornschein, *-(e)s, m. sg.* lună nouă de februarie.
Hornschicht, *-en, f.* strat cornos (al pielii), calozitate.
Hornschotenklee, *-s, m. sg. (bot.)* ghizdei *(Lotus corniculatus* L.).
Hornschuppe, *-n, f.* solz cornos.
Hornschwamm, *-es, -schwämme, m. (zool.)* spongieri *(Ceratosa).*
Hornschwiele, *-n, f.* **1.** bătătură cornoasă, calozitate. **2.** *(zool.)* neg vârtos.
Hornsignal, *-s, -e, n.* semnal de corn, de goarnă, de trâmbiță.
Hornsilber, *-s, n. sg.* v. Hornerz.
Hornsohle, *-n, f.* talpă bătătorită, cornoasă.
Horn|spalte, *-n, f.* crăpătură la copită.
Horn|spitze, *-n, f.* vârf de corn.
Horn|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* opal transformat parțial în calcedonie.
Horn|stoß, *-es, -stöße, m.* **1.** lovitură, împunsătură de corn. **2.** sunet de trâmbiță, de corn.
Horn|strahl, *-(e)s, -en, m. (vet.)* furcuță a copitei.
Horn|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* corn *(Cornus);* **roter ~** sânger *(Cornus sanguinea* L.); **gelber ~** corn *(Cornus mas).*
Horn|strauchgewächse *pl. (bot.)* familia cornaceelor *(Cornaceae).*
Hornsubstanz, *-en, f.* substanță cornoasă, cheratină.
Hörntier, *-(e)s, -e, n.* animal cornut.
Hornung, *-s, -s, m. (pop.)* faur, făurar, februarie.
Hornusse, *-n, f.* v. Hornisse.
Hornviech, *-(e)s, -er, n. (reg.),* **Hornvieh**, *-(e)s, n. sg.* **1.** vite cornute. **2.** *(fam.)* bou, imbecil, vită încălțată.
Hornviper [-vi-], *-n, f. (zool.)* **1.** viperă cu două coarne *(Cerastes cornuta).* **2.** viperă cu corn *(Vipera ammodites).*
Hornvögel *pl. (ornit.)* păsări cu corn din Brazilia *(Palamedae).*
Hornwand, *-wände, f. (anat.)* perete cornos.
Hornwarze, *-n, f. (zool.)* neg vârtos.
Hornwicke, *-n, f.* v. Hornklee.
Hornzahn *m. sg. (bot.)* mușchi *(Ceratodon).*
Hör|organ, *-(e)s, -e, n.* organ al auzului.
Horoskop, *-(e)s, -e, n.* horoscop.
horrend *adj.* **1.** înspăimântător, îngrozitor. **2.** și *adv. (fam.)* enorm, foarte mult, extrem de mult, mare.
horribel *adj.* **1.** oribil, groaznic. **2.** și *adv. (fam.)* enorm, foarte mult, extrem de mult, de mare.
horrido! *interj.* așa! dă-i înainte!
Hör|rohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** stetoscop. **2.** cornet acustic.
Horror, *-s, m. sg.* oroare, groază.
Hör|saal, *-(e)s, -säle, m.* amfiteatru, sală de prelegeri, de curs, de audiții.
Hörschwelle, *-n, f.* limita percepției auditive.
Horsd'œuvre [(h)ɔːr'dəːvr(ə)], *-s, -e, n.* aperitiv, gustare.
Hör|spiel, *-(e)s, -e, n. (radio.)* teatru, piesă radiofonic(ă).
Horst, *-(e)s, -e, m.* **1.** cuib al păsărilor răpitoare. **2.** *(forest.)* tufiș, crâng. **3.** *(geogr.)* horst. **4.** *(mil.)* amplasament de artilerie antiaeriană.
horsten, *horstete, gehorstet (du horstest, er horstet) vb. (h) intr. (despre păsări răpitoare mari)* a-și face, a avea cuib (pe piscuri stâncoase).
Horstgras, *-es, -gräser, n. (bot.)* rogoz pururea verde *(Carex sempervirens).*
Horstkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de aeroport de campanie.
Hör|störung, *-en, f.* deficiențe de auz.
Hort, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(poet.)* comoară, tezaur. **2.** loc ferit, adăpost, refugiu, ascunziș. **3.** cămin (de copii). **4.** *(poet.)* sprijin, apărare.
horten, *hortete, gehortet (du hortest, er hortet), vb. (h) tr.* **1.** a strânge, a (în)grămădi. **2.** *(ec.)* a acumula, a stoca, a tezauriza (mărfuri, devize).
Hortensie [-ziə], *-n, f. (bot)* hortensie *(Hydrangea opuloides).*
Hortikultur *f. sg.* horticultură.
Hortkind, *-(e)s, -er, n.* copil de cămin.
Hortnerin, *-nen, f.* **1.** directoare a unui cămin de copii. **2.** educatoare la un cămin sau la o grădiniță de copii.
Hortung, *-en, f.* acumulare; stocare; tezaurizare.
ho ruck! *interj.* hei rup!
Hörweite, *-n, f.* limită a auzului, capacitate auditivă.
Hörwerkzeuge *pl.* organe ale auzului.
hosana! *interj.* v. hosianna.
Hös|chen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Hose) pantalonaș. **2.** chiloți (de damă).
Hose, *-n, f.* **1.** pantalon(i), nădragi, chiloți; *(fam.)* **sich auf die ~n setzen** a se apuca de învățătură; *(fam.)* **das Herz fiel ihm in die ~n** i s-a făcut inima cât un purice; *(fam.)* **das ist Jacke wie ~** e totuna; **jm. die ~n straff (**sau **stramm) ziehen** a trage cuiva o bătaie; **sie hat die ~n an** ea este stăpână în casă, ea cântă cocoșește; **wenn du in meinen ~n stecktest** dacă ai fi în situația mea. **2.** mușchi ai gambei (la cai). **3.** pene la picioarele păsărilor. **4.** polen de pe picioarele posterioare ale albinei. **5.** vârtej (de praf, apă), ciclon. **6.** *(reg.)* putină de unt. **7.** *(reg.)* ciorap.
Hosen|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum (cu pantaloni) de damă.
Hosenband, *-(e)s, -bänder, n.* jartieră.
Hosenband|orden, *-s, -, m. (ist.)* ordinul jartierei (decorație engleză).
Hosenbein, *-(e)s, -e, n.* crac de pantalon.
Hosenbesatz, *-es, -sätze, m.* extrafor la pantaloni.
Hosenboden, *-s, -böden, m.* tur, fund al pantalonilor; *(glumeț)* **er kriegt den ~ voll** mănâncă bătaie.
Hosenbügel, *-s, -, m.* suport de pantaloni.
Hosenbund, *-(e)s, -bünde, m.,* **Hosengurt**, *-(e)s, -e, m.* curea de pantaloni, cingătoare, brâu.
Hosenkacker, *-s, -, m. (vulg.)* **1.** laș, fricos. **2.** moșneag.
Hosenklammer, *-n, f.* agrafă de strâns pantalonii (la bicicliști).
Hosenklappe, *-n, f.* v. Hosenlatz.
Hosenknopf, *-es, -knöpfe, m.* nasture de pantalon.
Hosenlatz, *-es, -lätze, m.* **1.** manșetă (la pantaloni de copii și tirolezi). **2.** *(reg.)* prohab, șliț, deschizătură a pantalonilor.
hosenlos *adj.* fără pantaloni.
Hosenmatz, *-es, -e* (și *-mätze), m. (fam., glumeț)* puști, pici.
Hosen|naht, *-nähte, f.* cusătură a pantalonilor.
Hosenriemen, *-s, -, m.* curea de pantaloni.
Hosenrock, *-es, -röcke, m.* fustă-pantalon.
Hosenrolle, *-n, f. (teatru)* rol în travesti.
Hosensack, *-es, -säcke, m. (reg.)* buzunar de pantalon.
Hosenscheißer, *-s, -, m. (vulg.)* om fricos, care face în pantaloni.
Hosenschlitz, *-es, -e, m.* prohab, șliț al pantalonilor.
Hosenschnalle, *-n, f.* cataramă la pantaloni.
Hosen|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă pentru pantaloni.
Hosen|streifen, *-s, -, m.* lampas, vipușcă.

Hosentasche, *-n, f.* buzunar la pantalon.
Hosenträger, *-s, -, m.* bretea.
Hosentürl, *-s, -, n. (glumeț)* v. Hosenschlitz.
hosianna! *interj.* osana!
Hospital [-spi-], *-s, -s* (și *-täler), n. (ist.)* **1.** spital. **2.** azil, spital pentru săraci (în evul mediu).
Hospital|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de spital.
hospitalisieren, *hospitalisierte, hospitalisiert, vb. (h) tr.* a interna la spital, la cămin.
Hospitalit, *-en, -en, m.* bolnav internat în spital.
Hospitalität *f. sg. (inv.)* ospitalitate.
Hospitalverwalter, *-s, -, m.* intendent, administrator de spital.
Hospitant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* auditor(-oare) voluntar(ă), persoană care audiază un curs universitar fără a fi înscris.
Hospitation, *-en, f.* asistență la o oră de curs.
hospitieren, *hospitierte, hospitiert, vb. (h) intr.* a audia cursuri universitare fără a fi înscris; a asista la o oră de curs.
Hos|piz, *-es, -e, n.* **1.** han creștin pentru drumeți și călugări călători. **2.** casă de oaspeți, hotel, cu regulament de casă creștină. **3.** spital, ospiciu pentru bolnavi incurabili.
Hospodar, *-s, -e* (și *-en, -en), m. (ist.)* domn, domnitor, principe (în Principatele Române și Muntenegru).
Hostess, *-en, f.* însoțitoare pentru străini; ghid de expoziție.
Hostie ['hɔstiə], *-n, f. (bis.)* ostie, agneț.
Hostienbe|hälter, *-s, -, m.*, **Hostiengefäß**, *-es, -e, n. (bis.)* artofor.
Hostienhäuslein, *-s, -, n.*, **Hostienschrein**, *-(e)s, -e, m. (bis.)* tabernacol.
Hostienteller, *-s, -, m. (bis.)* farfurioară pentru ostii, artofor.
Hotel, *-s, -s, n.* hotel.
Hotel|ange|stellte, *-n, -n (ein Hotelangestellter) m.* și *f.* salariat la un hotel.
Hotelbar, *-s, f.* bar al hotelului.
Hotelbesitzer, *-s, -, m.* hotelier, proprietar de hotel.
Hotelbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** întreprindere hotelieră. **2.** mișcare, agitație ca în hotel.
Hotelbett, *-(e)s, -en n.* pat de hotel.
Hoteldieb, *-(e)s, -, m.* hoț de hotel.
Hoteldiener, *-s, -, m.* om de serviciu la hotel.
hotel|eigen *adj.* propriu al hotelului.
Hotelfach, *-es, -fächer, n.* domeniul industriei hoteliere.
Hotelfachfrau, *-en, f.* specialistă în industria hotelieră.
Hotelfachmann, *-es, -leute, m.* specialist în industria hotelieră.
Hotelgast, *-(e)s, -gäste, m.* oaspete al hotelului.
Hotelgewerbe, *-n, f.* industrie hotelieră.
Hotelhalle, *-n, f.* foaier de hotel.
Hotelier [-'lie:], *-s, -s, m.* hotelier.
Hotelkette, *-n, f.* lanț hotelier.
Hotelkoch, *-es, -köche, m.* bucătar al hotelului.
Hotelküche, *-n, f.* bucătărie a hotelului.
Hotellerie *f. sg.* meserie de hotelier.
Hotelpersonal, *-s, n. sg.* personal al hotelului.
Hotelportier [-tie:], *-s, -s, m.* portar de hotel.
Hotelrechnung, *-en, f.* notă de plată la hotel.
Hotelschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** navă-hotel pentru croaziere. **2.** navă-hotel ancorată.
Hotelwaggon, *-s, -s, m. (înv.)* vagon-lit, vagon-salon, vagon Pullman.
Hotelwohnung, *-en, f.* locuință la hotel.
Hotelzimmer, *-s, -, n.* cameră de hotel.
hott! *interj.* cea! (la dreapta).
Hotte, *-n, f. (reg.)* **1.** coș de purtat în spate. **2.** putină.
hottehü! *interj.* dii! (îndemn pentru cai).
Hottehü, *-s, -s, n.* căluț (în limbajul copiilor).
hotten, *hottete, gehotet (du hottest, er hottet), vb. (h) intr.* a dansa cu mișcări ritmice (dansuri moderne).
Hottentotte, *-n, -n, m.* hotentot.
hottentottisch *adj.* ca un hotentot.
Hottepferdchen, *-s, -, n.* căluț (în limbajul copiilor).
Hotter, *-s, -, m. (reg.)* hat, răzor, hotar (între ogoare).
hottern, *hotterte, gehottert, vb. (h) intr.* a merge încet cu căruța.
Hotto, *-s, -s, n.* v. Hottehü.
Hr. *presc.* de la Herr.
Hrn. *presc.* de la Herrn.
hrsg., **Hg.** *presc.* de la herausgegeben.
Hrsg., **Hg.** *presc.* de la Herausgeber.
hu! *interj.* o!
hü! *interj.* hăis! dii! (la stânga).
hub *(inv.)* v. heben.
Hub, *-(e)s, Hübe, m.* **1.** ridicare. **2.** *(tehn.)* cursă a pistonului.
Hub|änderung, *-en, f. (tehn.)* modificare de cursă.
Hub|anschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tehn.)* limitator de cursă.
Hub|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru mecanic pe cursă.
Hub|bahn, *-en, f. (tehn.)* cursă de ridicare, cale a ridicătorului.
Hub|baum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* braț de pârghie pentru ridicarea manuală a stavilei.
hubberig *adj. (reg.; în expr.)* **mir ist** ~ mi-e răcoare, mi-e frig.
Hub|brücke, *-n, f.* pod ridicător.
Hube, *-n, f. (reg.)* **1.** pogon, falce. **2.** bonetă, scufie.
Hübel, *-s, -, m. (reg.)* v. Hügel.
hüben *adv.* dincoace, pe partea aceasta; **~ und drüben** aici și dincolo; ici și colo.
Huber, **Hüber**, *-s, -, m. (reg.)* proprietar al unui pogon, al unei fălci.
Hubgeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză de ridicare.
Hubhöhe, *-n, f. (tehn.)* înălțime, cursă de ridicare.
Hub|inhalt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* capacitate cilindrică, cilindree.
Hubkarren, *-s, -, m.* stivuitor.
Hubkasten, *-s, -, m. (tehn.)* căsuță montantă.
Hubkolben, *-s, -, m. (tehn.)* piston de ridicat.
Hubkraft *f. sg. (tehn.)* forță portantă, arhimedică; forță de ridicare, ascensională.
Hublager, *-s, -, n. (tehn.)* lagăr de bielă.
Hublänge, *-n, f. (tehn.)* lungime a cursei pistonului.
Hubleistung, *-en, f. (tehn.)* putere de ridicare.
Hubmagnet, *-en, -en, m. (tehn.)* magnet de ridicat.
Hubmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină cu mișcare alternativă, mașină cu piston.
Hübner, *-s, -, m.* v. Hufner.
Hubnocken, *-s, -, m. (tehn.)* camă.
Hubpumpe, *-n, f.* pompă elevatoare.
Hubraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Hubvolumen.
Hubraum|inhalt *-(e)s, -e, m.* cilindree.
hübsch I. *adj.* drăguț, drăgălaș, frumușel; nostim, șarmant; frumos; **das ist eine ~e Geschichte!** asta-i o poveste nostimă; frumoasă treabă! **das war ~ von ihm** frumos din partea lui. **II.** *adv.* bine, mai bine; **das wollen wir ~ bleiben lassen** mai bine renunțăm la aceasta, mai bine ne lăsăm păgubași.
Hübsch|heit *f. sg.* drăgălășenie.
Hub|schraube, *-n, f. (tehn.)* elice a elicopterului.
Hubschrauber, *-s, -, m. (av.)* elicopter.
Hub|stapler, *-s, -, m.* stivuitor.
Hub- und Senkgerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* stelaj-macara.
Hubventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă cu cursă rectilinie.
Hubverminderer, *-s, -, m. (tehn.)* reductor de cursă.
Hubvermögen, *-s, -, n. (tehn.)* capacitate de ridicare.
Hubvolumen [-vo-], *-s, -* (și *-lumina), n. (tehn.)* cilindree.
Hubwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator.
Hubzähler, *-s, -, m. (tehn.)* contor de cursă.
huch! *interj.* vai! (exclamație la senzații neplăcute).
Huch, *-(e)s, -e,* **Huchen**, *-s, -, m. (zool.)* somn de Dunăre *(Salmo hucho* L.).
Huckaback, *-s, m. sg. (text.)* țesătură groasă cu model.
Hucke, *-n, f.* **1.** povară dusă în spinare, sarcină. **2.** spinare, spate, dos; *(fig.)* **jm. die ~ voll lügen** a turna cuiva la minciuni.
Huckebein, *-(e)s, -e, n.* olog, șchiop.
hucken, *huckte, gehuckt, vb. (h) tr.* a duce în cârcă, în spinare.
huckepack *adv. (fam.)* în cârcă; **jn. ~ tragen** a duce pe cineva în cârcă.
Huckepack, *-(e)s, n. sg.* persoană (sau lucru) dus(ă) în cârcă.
Hucker, *-s, -, m. (înv.)* negustor de mărunțișuri.
Hude, *-n, f. (pop.)* **1.** ciurdă, turmă. **2.** pășune.
Hudel, *-s, -, m.* **1.** cârpă. **2.** *(reg.)* golan.
Hudelei, *-en, f.* lucru făcut în grabă, de mântuială, neglijent; cârpăceală; rasoleală.
Hud(e)ler, *-s, -, m.* persoană neglijentă, care dă rasol.
hud(e)lig *adj.* făcut prost, neglijent, dat peste cap.
hudeln, *hudelte, gehudelt (ich hud(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a lucra prost, neglijent, de mântuială, a cârpăci; a rasoli, a da rasol, a da peste cap. **2.** *(reg.)* a face comerț cu cereale. **II.** *tr.* a trata cu dispreț, rău; a certa. **III.** *refl.* a pleca, a dispărea.
Hudelpack, *-(e)s, n. sg.* ceată de neisprăviți.
hudern, *huderte, gehudert, vb. (h) (despre păsări)* **I.** *tr.* a lua sub aripi; a ocroti. **II.** *refl.* a se scălda în nisip.
huf!, **hüf!** *interj.* înapoi! (îndemn pentru cai).
Huf, *-(e)s, -e, m.* copită.
Hufbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** potcovire. **2.** *(pl.)* potcoave (ale unui cal).
Hufbeschlagpersonal, *-s, n. sg. (mil.)* potcovari (dintr-o unitate de cavalerie).
Hufe, *-n, f. (inv.)* pogon, falce.
Huf|eisen, *-s, -, n.* potcoavă; **einem Pferde ~ auflegen** a potcovi un cal; **um eines ~s willen verdirbt oft ein Pferd** o cauză mică poate aduce pagube mari.
Huf|eisenbogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* v. Hufeisenspitzbogen.
Huf|eisenform, *-en, f.*, **Huf|eisenformat**, *-(e)s, -e, n.* formă de potcoavă.
Huf|eisenklee, *-s, m.*, **Huf|eisenkraut**, *-es, n. sg. (bot.)* copita-calului *(Hippocrepis comosa).*
Huf|eisenmagnet, *-en, -en, m.* magnet în formă de potcoavă.
Huf|eisen|nagel, *-s, -nägel, m.* caia, cui de potcoavă.
Huf|eisen|spitzbogen, *-s, -bögen, m. (arhit.)* arc supraînălțat, ascuțit, arc ogival maur.
hufen, *huhte, gehuft,* **hüfen**, *hüfte, gehüft, vb. (h) intr. (reg.) (despre cai)* a se da înapoi la comandă.
Hufendorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat desfășurat de-a lungul unei șosele.
Hufkitt, *-(e)s, -e, m. (vet.)* pomadă pentru copite.
Hufkrankheit, *-en, f. (vet.)* boală a copitei.
Hufkrebs, *-es, -e, m. (vet.)* cancer de copită.
Huflattich, *-s, -e, m. (bot.)* podbeal, podbal *(Tussilago farfara* L.).
Hufmesser, *-s, -, n.* cuțit de potcovar.
Hufnagel, *-s, -nägel, m.* v. Hufeisennagel.
Hufner, **Hüfner**, *-s, -, m. (înv.)* proprietar al unei fălci de pământ.
Hufschaden, *-s, -schäden, m. (vet.)* boală de copită.
Hufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** lovitură de copită. **2.** tropot de cal.
Hufschmied, *-(e)s, -e, m.* potcovar.
Hufschmiede, *-n, f.* potcovărie.
Huf|spalte, *-n, f.* v. Hornkluft.
Huf|stab|eisen, *-s, -, n.* fier de potcoave.
Huf|stollen, *-s, -, m.* hac.
Hüft|ader, *-n, f. (anat.)* venă iliacă sau hipogastrică.
Hüftbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os iliac.
Hüfte, *-n, f. (anat.)* șold, coapsă; *(sport)* **Hüften fest!** mâinile în șold!
hüft|eng *adj. (despre îmbrăcăminte)* strâns în șold.
hüftenlahm *adj.* spetit, deșelat.
Hüftgelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* articulație a șoldului, articulația coxofemurală.
Hüftgelenk|entzündung, *-en, f. (med.)* coxalgie, artrită coxofemurală *(Coxitis).*

Hüftgelenkluxation, **Hüftgelenkver|renkung**, *-en, f. (med.)* luxație coxofemurală.
Hüftgicht *f. sg.* v. Hüftweh.
Hüftgürtel, **Hüft|halter**, *-s, -, m.* portjartier, centură.
Hüft|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Hifthorn.
Hüftknochen, *-s, -, m* v. Hüftbein.
Hụftier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* mamifer copitat *(Ungulata).*
Hüftlahmheit *f. sg. (med.)* anchilozare a șoldului.
Hüftmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi fesier mijlociu.
Hüftnerv, *-(e)s, -en, m. (anat.)* nerv sciatic.
Hüftpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate acetabulară, acetabulum.
Hüftschmerz, *-es, -en, m.* v. Hüftweh.
Hüft|stück, *-es, -e, n.* pulpă, capac.
Hüft|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* v. Hüftweite.
Hüftver|renkung, *-en, f.* v. Hüftgelenkluxation.
Hüftweh, *-(e)s, -e, n. (med.)* coxalgie, durere de șale.
Hüftweite, *-n, f.* circumferință la nivelul șoldurilor.
Hụfzwang, *-es, m. sg.* incastelură, copită strânsă înapoi.
hufzwängig *adj.* cu copita strânsă înapoi.
Hügel, *-s, -, m.* deal, movilă, colină, muncel, grădiște.
hügel|ab *adv.* pe deal în jos, coborând.
hügel|an *adv.* pe deal în sus, urcând la deal.
Hügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hügel) deluleț, delușor, deluț.
Hügel|erdbeere, *-n, f. (bot.)* fragă de câmp *(Fragaria viridis).*
Hügelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* gorgan, tumulus.
hüg(e)lig *adj.* cu dealuri, deluros.
Hügelkette, *-n, f.* serie, lanț de dealuri.
Hügel|land, *-(e)s, -länder, n.*, **Hügel|landschaft**, *-en, f.* regiune deluroasă.
hügelreich *adj.* deluros, bogat în coline.
Hügelzug, *-(e)s, -züge, m.* lanț de coline.
Hugenọtte, *-n, -n, m.* hughenot.
Hugenọttin, *-nen, f.* hughenotă.
hugenọttisch *adj.* de hughenot, ca hughenoții.
hụh! *interj.* o! vai! (exclamație de frică).
hüh! *interj.* hăis! dii! (la stânga).
Huhn, *-(e)s, Hühner, n.* **1.** găină *(Gallus domesticus); (fig.)* **ein blindes ~ findet auch mal ein Körnchen** găina, fie ea și oarbă, tot găsește un grăunte; **da lachen ja die Hühner** râd și curcile de asta; **mit den Hühnern zu Bett gehen** a se culca odată cu găinile; **du machst ein Gesicht, als ob dir die Hühner das Brot gefressen hätten** faci o mutră de parcă ți s-au înecat corăbiile; **kluge Hühner legen auch in die Nesseln** și cel mai deștept om se poate înșela. **2.** nume dat unor păsări din familia galinaccelor *(Gallinaceae).* **3.** *(vân.)* potârniche. **4.** *(fam.)* om vesel, caraghios; **ein verrücktes ~** un mare nebun. **5.** *(fam.)* femeie proastă, gâscă.
Hühnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Huhn) pui de găină, puișor; *(fig.)* **ich habe noch ein ~ mit Ihnen zu rupfen** mai am o socoteală, o răfuială cu dumneata.
hühner|artig *adj.* ca găina.
Hühner|auge, *-s, -n, n.* bătătură (la picior); *(fig.)* **jm. auf die ~n treten** a călca pe cineva pe bătătură.
Hühner|augenmesser, *-s, -, n.* cuțit, bisturiu pentru tăierea bătăturilor.
Hühner|augenpflaster, *-s, -, n.* plasture contra bătăturilor.
Hühner|augen|operateur [-tø:ɐ], *-s, -e, m.* pedichiurist.
Hühnerbiss, *-es, -e, m. (bot.)* minteță *(Cucubalus).*
Hühnerblindheit *f. sg. (med.)* orbul-găinilor.
Hühnerbraten, *-s, -, m.* friptură de pui.
Hühnerbrühe, *-n. f.* v. Hühnersuppe.
Hühnerbrust, *-brüste, f.* **1.** piept de pasăre. **2.** *(med.)* torace în carenă.
Hühnerchen, *-s, -, n.* v. Hühnchen.
Hühnercholera [-ko-] *f. sg. (vet.)* holeră aviară.
Hühnerdarm, *-(e)s, -därme, m.* **1.** intestin de găină. **2.** *(bot.)* minteță *(Cucubalus).* **3.** *(bot.)* rocoină, scânteță *(Stellaria media).*
Hühnerdieb, *-(e)s, -e, m.* găinar, hoț de găini.
Hühner|ei, *-(e)s, -er, n.* ou de găină.
Hühnerfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* uliu *(Astur palumbarius).*
Hühnerfarm, *-en, f.* fermă, creșcătorie de păsări.
Hühnerfennisch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* mohor *(Setaria glauca).*
Hühnerfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de găină.
Hühnerfrau, *-en, f.* vânzătoare de păsări.
Hühnergeier, *-s, -, m.* v. Hühnerhabicht.
Hühnerglaube, *-ns, m. sg. (reg.)* superstiție.
Hühnergrind, *-(e)s, -e, m. (vet.)* râia găinilor.
Hühner|habicht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* uliu *(Astur palumbarius, Astur nisus).*
Hühner|handel, *-s, m. sg.* comerț de păsări.
Hühner|händler, *-s, -, m.* vânzător, precupeț de găini.
Hühner|haus, *-es, -häuser, n.* coteț de găini, de păsări.
Hühner|hirse *f. sg. (bot.)* costrei, iarbă-bărboasă *(Echinochloa crusgalli).*
Hühner|hof, *-(e)s, -höfe, m.* ogradă, curte de păsări.
Hühnerhund, *-(e)s, -e, m.* prepelicar.
Hühnerjagd, *-en, f.* vânătoare de prepelițe.
Hühnerklein, *-s. n. sg. (cul.)* măruntaie de pasăre.
Hühnerkohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* lămâioară, cimbru de grădină *(Thymus vulgaris).*
Hühnerkrampe, *-n, f. (reg.)* riduri la ochi, laba gâștei.
Hühnerlager, *-s, -, n. (vân.)* culcuș al prepelițelor.
Hühnerleber, *-n, f.* ficat de pui.
Hühnerleiter, *-n, f.* **1.** scară de urcat la cotețul de păsări. **2.** stinghie (în cotețul păsărilor).
Hühnermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de păsări.
Hühnermilch *f. sg. (bot.)* **1.** laptele-păsării *(Gagea lutea).* **2.** bălușcă *(Ornithogalum boncheanum).*
Hühnermist, *-(e)s, m. sg.* găinaț.
Hühnerpastete [-ste-], *-n, f.* pateu de pui.
Hühnerpest *f. sg. (vet.)* pestă a găinilor.
Hühnerschrot, *-(e)s, -e, m.* **1.** grăunțe pentru găini. **2.** *(vân.)* alice pentru prepelițe.
Hühnerschlegel, *-s, -, m.* picior de pui.
Hühnerschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (vân.)* stol de prepelițe.
Hühner|stall, *-(e)s, -ställe, m.* coteț de găini, de păsări.
Hühner|stange, *-n, f.* stinghie din cotețul găinilor.
Hühner|steige, *-n, f.* **1.** v. Hühnerleiter. **2.** cușcă de transportat păsări de curte.
Hühner|stiege, *-n, f.* v. Hühnerleiter.
Hühnersuppe, *-n, f.* supă de găină, supă de pasăre.
Hühnertod, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(vet.)* tifos al găinilor. **2.** *(bot.)* orbalț *(Actaea spicata* L.).
Hühnertyphus, *-, m. sg. (vet.)* tifos al găinilor.
Hühnervolk, *-(e)s, n. sg.* găini, orătănii.
Hühnerzucht *f. sg.* **1.** creștere a păsărilor de curte. **2.** crescătorie de păsări de curte.
Hühnlein, *-s, -, n.* v. Hühnchen.
hu|hu![1] *interj.* brr! (exclamație de frig).
hu|hu![2] *interj.* alo! hei! (exclamație de atenționare la distanță).
hui! *interj.* hop! haide! iute! (și *subst.)* **im Hui** într-o clipă, foarte repede; **in einem Hui** necontenit, fără întrerupere; *(în expr.)* **oben ~, unten pfui** sus podoabe, jos murdar.
Huk, *-en, f. (reg.)* **1.** poziție ghemuită. **2.** *(anat.)* luetă, omușor. **3.** *(geogr.)* cap (al coastei maritime).
Huker, *-s, -, m.* vas pescăresc (pentru pescuitul în larg).
Huld *f. sg.* **1.** favoare, bunăvoință, grație. **2.** *(poet.)* frumusețe, grație, farmec. **3.** înaltă stimă, respect, omagiu.
Huldgöttin, *-nen, f. (mit.)* una dintre cele trei grații.
huldigen, *huldigte, gehuldigt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* **1.** a omagia, a respecta. **2.** *(fig.)* a se pune în slujba (cuiva, a ceva); a se dedica; **dem Fortschritt ~** a fi partizan al progresului; **den Künsten ~** a se dedica artelor; **einer Ansicht ~** a apăra o concepție. **3.** *(ist.)* a jura credință.
Huldigung, *-en, f.* **1.** omagiu; **jm. seine ~ darbringen** a da cuiva respectul cuvenit. **2.** *(ist.)* jurământ de credință.
Huldigungs|abordnung, *-en, f. (ist.)* solie de supunere.
Huldigungs|adresse, *-n, f. (ist.)* mesaj de supunere.
Huldigungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credință.
Huldigungsfeierlichkeit, *-en, f.* solemnitate a depunerii jurământului de credință.
Huldigungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a depunerii jurământului de credință.
Huldin, *-nen, f.* **1.** ființă grațioasă. **2.** *pl. (mit.)* grațiile.
huldreich, **huldvoll** adj. **1.** plin de grație, de bunăvoință; prietenos, apropiat. **2.** îndurător.
Hülfe, *-n, f. (înv.)* v. Hilfe ajutor.
Hulk[1], *-en, f. (mil.)* ponton.
Hulk[2], *-s, -e, m.* (și *n.)* navă-ponton.
Hüllblatt, *-(e) s, -blätter, n. (bot.)* frunză involută.
Hüllborste, *-n, f. (bot.)* păr setiform al involucrului.
Hüllchen, *-s, -, n. (bot.)* involucel.
Hülle, *-n, f.* **1.** înveliș, acoperământ. **2.** veșmânt, haină. **3.** văl, mască; *(fig.)* **die ~ fiel mir von den Augen** mi s-a luat vălul de pe ochi; mi s-au deschis ochii. **4.** toc, cutie. **5.** *(în expr.)* **in ~ und Fülle** din belșug, berechet, din abundență; **die sterbliche ~** rămășițele pământești.
hüllen, *hüllte, gehüllt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înveli, a (se) înfășura, a (se) acoperi; **etwas in Dunkel ~** a ascunde ceva, a ține ceva secret; *(fig.)* **sich in Geheimnis ~** a se învălui în mister; *(fig.)* **sich in Schweigen ~** a păstra tăcere, a ține secret.
hüllenlos *adj.* lipsit de înveliș, descoperit, dezvelit, gol.
Hüllfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață înfășurătoare.
Hüllfrucht, *-früchte f. (bot.)* fruct angiocarp.
Hüllgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut al învelișului.
Hüllkelch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* antodin, înveliș al capitulul la *Compositae.*
Hüllkurve [-və și -fə], *-n, f. (geom.)* înfășurătoare.
Hüllschuppe, *-n, f.* solz de pește.
Hüllwort, *-(e)s, -wörter, n.* eufemism.
Hülse, *-n, f.* **1.** păstaie, teacă, coajă. **2.** *(tehn.)* înveliș; tub. **3.** *(mil.)* tub al cartușului.
hülsen, *hülste, gehülst (du, er hülst) vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) dezghioca.
Hülsen, *-s, -, m. (bot.)* laur spinos *(Ilex aquifolium* L.).
hülsen|artig *adj.* în formă de păstaie.
Hülsen|auf|steck|apparat, *-(e)s, -e, m. (text.)* aparat de țevuit.
Hülsenfrucht, *-früchte, f. (bot.)* păstaie; fruct unicarpelar al leguminoaselor.
Hülsenfrüchtler, *-s, -, m.*, **Hülsenpflanze**, *-n, f.* plantă leguminoasă cu fruct unicarpelar.
Hülsenreck, *-(e)s, -e, n. (gimn.)* bară cu suporți mobili, cu înălțimea reglabilă.
Hülsenwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med.)* cisticerc *(Taenia echinococcus).*
hülsicht *(pop.)*, **hülsig** *adj.* **1.** cu păstaie, cu coajă. **2.** leguminos.
Hulst, *-es, -e, m. (bot.)* ilice *(Ilex aquifolium).*
human *adj.* **1.** uman. **2.** omenos.
humanisieren, *humanisierte, humanisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) umaniza, a (se) civiliza.
Humanismus, *-, m. sg.* umanism.
Humanist, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* umanist. **2.** umanist, savant sau cercetător în domeniul științelor umaniste.
humanistisch *adj.* **1.** umanist. **2.** clasic; **~es Gymnasium** gimnaziu, liceu clasic; **~e Bildung** cultură umanistă, clasică.
humanitär *adj.* umanitar.
Humanitarismus, *-, m. sg.* umanitarism.
Humanität *f. sg.* umanitate.
Humanitätsbe|strebungen *pl.* tendințe umanitare.
Humanitäts|studien [-diən] *pl.* studii umaniste, clasice.

Humankapital, *sg. n.* capital uman.
Humbug, *-s, m. sg.* **1.** nonsens, prostie. **2.** truc, coţcărie.
Humerale, *-s, -lien* [-liən] (şi *-lia), n. (bis.)* omofor.
humid(e) *adj. (geogr.)* bogat în precipitaţii, umed.
Humifikation, *-en, f.* humificare, prefacere în pământ negru, putrezire.
humifizieren, *humifizierte, humifiziert, vb. (s) intr.* a se humifica, a se preface în pământ negru, a putrezi.
humil *adj.* umil, supus.
Humisierung, *-en, f.* v. Humifikation.
Hummel, *-n, f. (entom.)* bondar *(Bombus); (fig., fam.)* **wilde ~** fată neastâmpărată.
hummeln, *hummelte, gehummelt (ich humm(e)le), vb. (h) intr.* a zbârnâi, a bâzâi.
hummen, *hummte, gehummt, vb. (h) intr. (fam.)* a-şi drege glasul.
Hummer, *-s, -, m. (zool.)* homar, stacoj, rac de mare *(Astacus merinus).*
Hummersalat, *-(e)s, -e, m.* salată de homari, de stacoji.
Humor[1], *-s, m. sg.* **1.** umor, haz. **2.** *(inv.)* dispoziţie.
Humor[2], *-s, -es, m. (med.)* umoare.
Humoreske, *-n, f. (muz.)* umorească.
humorig *adj.* plin de umor, de haz, hazliu.
Humorist, *-en, -en, m.* **1.** scriitor umorist. **2.** recitator de texte umoristice, hazlii.
humoristisch *adj.* umoristic, hazliu.
humorvoll *adj.* plin de umor, hazliu.
humos, humös *adj.* bogat în humus, în pământ negru.
Hümpel, *-s, -, m.* grămadă, morman.
Humpelei *f. sg.* schiopătare, şchiopătat.
hump(e)lig *adj.* şchiop.
humpeln, *humpelte, gehumpelt (ich hump(e)le),* **hümpeln**, *hümpelte, gehümpelt (ich hümp(e)le), vb. (h şi s) intr. (reg.)* a şchiopăta, a înainta şchiopătând; *(fig.)* **das Geschäft humpelt** afacerile şchioapătă.
Humpeln, *-s, n. sg.* şchiopătare.
Humpen, *-s, -, m.* stacană, cupă mare, hanap.
Humse, *-n, f. (reg.)* v. Hummel.
Humus, *-, m. sg. (agr.)* humus.
Humus|anzeiger, *-s, -, m. (agr.)* indicator de humus.
Humusbewohner, *-s, -, m.* v. Humuspflanze.
Humusboden, *-s, -* (şi *-böden), m. (agr.)* teren bogat în humus, în pământ negru, în cernoziom.
Humus|pflanze, *-n, f.*, **Humuszehrer**, *-s, -, m. (bot.)* plantă humicolă.
Hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine *(Canis familiaris);* **junger ~** cătel, căţelandru; **toller ~** câine turbat; **bissiger ~** câine rău; **streunender ~** câine vagabond; **der ~ bellt** câinele latră; **der ~ beißt nicht** câinele nu muşcă; *(in expr.)* **da liegt der ~ begraben** aici e aici, aici e buba, ăsta-i baiul; **~e, die viel bellen, beißen nicht** câinele care latră nu muşcă; **auf den ~ kommen** a ajunge în mizerie, a-şi pierde sănătatea; **jn. auf den ~ bringen** a ruina pe cineva; **er ist ganz auf dem ~** e tare prăpădit, trage mâţa de coadă; **vor die ~e gehen** sau **vor die ~e kommen** a decădea, a se ruina; **damit lockt man keinen ~ vom Ofen** cu asta nu-ţi ajungi scopul, n-ai făcut nimic; **er ist mit allen ~en gehetzt** e un şmecher şi jumătate; **es nimmt kein ~ einen Bissen Brot von ihm** nici câinii nu se uită la el; **kein ~ bellt nach ihm** nu se interesează nimeni de el; *(fam.)* **wie ~ und Katze leben** a trăi ca şi câinele cu pisica; **den Letzten beißen die ~e** cine se face oaie îl mănâncă lupii, urma scapă turma; **das war ein dicker ~ a)** asta a fost o mare obrăznicie; **b)** asta a fost o greşeală mare; **bekannt sein wie ein scheckiger ~** a fi cunoscut ca un cal breaz; **wie ein ~ leben** a trăi în mizerie, a duce o viaţă de câine. **2.** *(zool.: în expr.)* **fliegender ~** un fel de liliac *(Pteropus vulgaris).* **3.** *(mar.: în expr.)* **die weißen ~e** spumă de valuri, berbeci, crestele albe la valurile care se sparg. **4.** *(mine)* vagonet. **5.** *(astron.)* **der Große ~** Câinele Mare. **6.** *(fam.)* tip, ins; derbedeu; **du verfluchter ~!** blestematule!
Hündchen şi **Hundchen**, *-s, -, n. (dim.* de la Hund) căţeluş, căţelandru.
Hunde|arbeit, *-en, f. (fig.)* muncă grea.
Hunde|art, *-en, f.* **1.** rasă de câine. **2.** *(in expr.)* **auf ~** câineşte.
hunde|artig *adj.* canin, câinesc.
Hunde|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de câini.
Hundebiss, *-es, -e, m.* muşcătură de câine.
Hundeblume, *-n, f. (bot.)* **1.** brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnale* L.). **2.** romaniţă de câmp *(Anthemis arvensis* L.). **3.** păpădie *(Taraxacum officinale* M.).
Hundecoupé [-kupe:], *-s, -s, n.* compartiment pentru câini (în tren).
hunde|elend *adj. (depre starea sănătăţii)* foarte rău.
Hundefänger, *-s, -, m.* hingher.
Hundefell, *-(e)s, -e, n.* blană de câine.
Hundeflechte, *-n, f. (bot.)* lichen-câinesc *(Paltigera canina).*
Hundefraß, *-es, -e, m.*, **Hundefressen**, *-s, n. sg.*, **Hundefutter**, *-s, n. sg.* **1.** mâncare pentru câini. **2.** *(fig.)* mâncare foarte proastă, bună de dat la câini.
Hundegebell, **Hundegekläff**, *-(e)s, n. sg.* lătrat de câine.
Hundegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** sumă de nimic, plată, retribuţie mizerabilă. **2.** bani obţinuţi în mod neonest.
Hundegeschlecht, *-(e)s, -er, n.* neam de câini.
Hunde|halter, *-s, -, m.* proprietar de câini.
Hunde|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** cuşcă de câine. **2.** *(fig.)* casă mizerabilă. **3.** *(mar.)* streaşină prin care se trece lanţul pe punte.
Hunde|hütte, *-n, f.* v. Hundehaus **(1).**
Hundejunge, *-n, -n, m.* **1.** îngrijitor de câini. **2.** *(fig.)* om de nimic; javră. **3.** *(mine)* v. Hundestößer.
hundekalt *adj.* foarte frig, frig de crapă pietrele.
Hundekälte *f. sg.* frig cumplit, strașnic.
Hundekerl, *-s, -e, m. (fam.)* ticălos, porc de câine.
Hundekette, *-n, f.* lanţ pentru câini.
Hundeklo(sett), *-s, -s, n.* loc unde câinii îşi fac nevoile.
Hundekoppel, *-n, f.* haită sau pereche de câini legaţi în aceeaşi lesă.
Hundekorb, *-(e)s, -körbe, m.* coşuleţ pentru câini.
Hundekot, *-(e)s, m. sg.* murdărie, excremente de câine.
Hundeläufer, *-s, -, m.* v. Hundestößer.
Hundeleben, *-s, n. sg. (fam.)* viaţă de câine, viaţă de mizerie.
Hundeleine, *-n, f.* lesă.
hundeln[1], *hundelte, gehundelt (ich hund(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a înota câineşte.
hundeln[2], *hundelte, gehundelt (ich hund(e)le),* **hündeln**, *hündelte, gehündelt (ich hünd(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a se supune; a fi servil. **2.** a se târî.
Hundeloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** cuşcă de câine. **2.** *(fam.)* locuinţă mizerabilă.
Hundelohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu de mizerie.
Hundemarke, *-n, f.* marcă, placă de metal cu numărul de la fisc fixată la zgarda câinilor.
hundemäßig *adj.* de câine; **~es Wetter** vreme păcătoasă, vreme câinească.
Hundematte,. *-n, f.* rogojină, culcuş pentru câine.
Hundemeute, *-n, f.* haită de câini.
hundemüde *adj.* mort, frânt de oboseală.
Hundenarr, *-en, -en, m.* mare iubitor de câini.
Hundepeitsche, *-n, f.* cravaşă; bici pentru câini.
Hunderasse, *-n, f.* rasă de câini.
Hunderennen, *-s, -, n.* alergări de câini.
Hunderl, *-s, -, n.* v. Hündchen.
hundert *num. card.* o sută; **zu (je) ~** câte o sută; **an die ~ Menschen** cam vreo sută de oameni; **ein paar ~ Menschen** câteva sute de oameni.
Hundert, *-s, -e, n.* sută; **fünf vom ~** cinci la sută; **ein halbes ~** cincizeci; **zu ~en** cu sutele; *(ist.)* **das schwarze ~** suta neagră.
hundert|achtzig *num. card.* o sută optzeci.
hundert|armig *adj.* cu o sută de braţe.
hundert|eins *num. card.* o sută unu.
Hunderter, *-s, -, m.* **1.** sută (hârtie sau monedă), sutar. **2.** o sută (numărul).
hunderterlei *adj. invar.* de o sută de feluri, variat, felurit.
hundertfach *num. multipl.* însutit.
Hundertfache, *-n (Hunderfaches), n. sg.* însutit al unui număr, al unei cantităţi; **um das ~ vermehren** a însuti.
hundertfältig *adj.* însutit.
hundertfüßig *adj.* cu o sută de picioare.
hundertgradig *adj.* de o sută de grade.
Hundertjahrfeier şi **Hundert-Jahr-Feier**, *-n, f.* centenar.
hundertjährig *adj.* de o sută de ani, secular; **~er Geburtstag** a suta aniversare a zilei de naştere; **ein ~er Greis** un bătrân centenar; **eine ~e Eiche** un stejar secular.
hundertjährlich *adj.* şi *adv.* din secol în secol.
hundertköpfig *adj.* cu o sută de capete.
hundertmal *num. iter.* de o sută de ori.
hundertmalig *adj. (fig.)* de o sută de ori în şir.
hundertmäulig *adj.* cu o sută de guri, lacom, de nesăturat.
Hundertpfünder, *-s, -, m.* tun de calibru o sută.
hundertpfündig *adj.* de o sută de livre.
hundertprozentig *adj.* sută la sută.
Hundert|satz, *-es, -sätze, m.* număr procentual.
Hundertschaft, *-en, f. (ist.)* sotnie, unitate de o sută de inşi, centurie.
hundertste *num. ord. (der, die, das ~)* al o sutălea, a o suta.
Hundertste, *-n, -n (ein Hundertster), m.* şi *f.* (şi *n.*) a suta persoană sau al sutălea lucru; *(in expr.)* **aus dem ~n ins Tausendste kommen** a bate câmpii; **das weiß der ~ nicht** aceasta nu ştie nici unul dintr-o sută de oameni.
Hundertstel, *-s, -, n.* sutime, a suta parte.
hundertstens *adv.* a suta oară.
hundert|tägig *adj.* de o sută de zile.
hundert|tausend *num. card.* o sută de mii.
hundert|teilig *adj.* centezimal, împărţit în o sută de părţi.
hundert|torig *adj.* cu o sută de porţi.
hundert|und|achtzig *num. card.* v. hundertachtzig.
hundert|und|eins *num. card.* o sută unu.
hundertweise *adv.* cu sutele.
Hundescheu *f. sg.* teamă de câini, aversiune faţă de câini.
Hundeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rasă de câini.
Hundeschläger, *-s, -, m. (inv.)* hingher.
Hundeschlitten, *-s, -, m.* sanie trasă de câini.
Hundeschnauze, *-n, f.* bot de câine; *(fig.)* **kalt wie eine ~** nesimţitor, rece.
Hundeseuche, *-n, f. (vet.)* tifos al câinilor.
Hunde|sperre, *-n, f.* interdicţie de a lăsa câinii să umble liberi pe stradă.
Hunde|stall, *-(e)s, -ställe, m.* cuşcă de câine.
Hunde|staupe, *-n, f. (vet.)* jigodie.
Hunde|steuer, *-n, f.* impozit pe câini.
Hunde|steuermarke, *-n, f.* v. Hundemarke.
Hunde|stößer, *-s, -, m. (mine)* muncitor care împinge la vagonete.
Hundetrupp, *-s, -s, m. (mil.)* patrulă cu câini detectivi.
Hundevieh, *-s, n. sg.* javră.
Hundewache, *-n, f. (mar.)* cart de la ora 24 la ora 4 dimineaţa.
Hundewärter, *-s, -, m.* îngrijitor de câini.
Hundewetter, *-s, n. sg. (fam.)* vreme urâtă, păcătoasă, câinească.
Hundezahn, *-(e)s, -zähne, m. (fam.)* dinte canin.
Hundezüchter, *-s, -, m.* crescător de câini.
Hundezwinger, *-s, -, m.* curte interioară pentru câini (într-o cetate medievală).
Hündin, *-nen, f.* căţea.
hündisch *adj.* **1.** câinesc, de câine. **2.** *(fig.)* slugarnic, umil.
Hundlauf, *-(e)s, -läufe, m. (mine)* şină de vagonet.
Hunds|affe, *-n, -n, m. (zool.)* cinocefal, mandril *(Papiosphinx).*
Hundsbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ricin *(Ricinus communis* L.).

Hundsbeere, *-n, f. (bot.)* caprifoi *(Lonicera caprifolium* L.).
Hundsbiss, *-es, -e, m.* **1.** muşcătură de câine. **2.** *(bot.)* brânduşă *(Crocus).*
Hundsblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale* M.).
Hundsdille, *-n, f. (bot.)* mărarul-câinelui, momoriţă *(Anthemis cotula* L.).
hundslelend *adj.* mizerabil, infect.
hundslerbärmlich *adj.* **1.** insuportabil de rău, mizerabil. **2.** detestabil. **3.** tare, rău; **~ frieren** a-i fi groaznic de frig.
Hundsfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de ştiucă *(Umbra crameri).*
Hundsfott, *-(e)s, -e* (şi *-fötter), m. (pop.)* canalie, porc de câine, ticălos.
Hundsfötterei, *-en, f. (pop.)* infamie, mârşăvie, ticăloşie.
hundsföttisch *adj. (pop.)* ordinar, ticălos, mârşav, infam, murdar.
Hundsfrett, *-(e)s, -e, n.* corcitură câine-vulpe.
hundsgemein *adj. (pop.)* ordinar, murdar, mârşav.
Hundsgemeinheit, *-en, f.* mârşăvie, infamie.
Hundsgift, *-(e)s, -e, n. (bot.)* plantă din familia apocinaceelor *(Apocynum).*
Hundsgiftgewächse *pl. (bot.)* apocinacee *(Apocynaceae).*
Hundsgras, *-es, n. sg. (bot.)* golomăţ *(Dactylis glomerata* L.).
Hunds|haar, *-(e)s, -e, n.* **1.** păr de câine; *(iron.)* **~ auflegen** a vindeca cu păr de câine. **2.** *(text.)* păr aspru care nu poate fi tors.
Hunds|hai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin mic *(Galeus).*
Hunds|hecht, *-(e)s, -e, m.* v. Hundsfisch.
Hunds|hirse *f. sg. (bot.)* pir gros *(Cynodon dactylon).*
Hundskamille, *-n, f. (bot.)* romaniţă-puturoasă *(Anthemis cotula* L.).
Hundskerbel, *-s, -, m. (bot.)* hasmaţuchi *(Anthriscus cerefolium).*
Hundskirsche, *-n, f.* v. Hundsbeere.
Hundskohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* v. Hundswürger.
Hundskopf, *-es, -köpfe, m. (ind. berii)* instrument de umplere.
hundsköpfig *adj.* cinocefal, cu cap de câine.
hundskrank *adj. (reg.)* foarte bolnav.
Hundskrankheit *f. sg. (vet.)* jigodie.
Hundskraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* iarba-şarpelui *(Echium vulgare* L.).
Hundslattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* capul-călugărului *(Leontodon autumnalis* L.).
Hundslauch, *-(e)s, -e, m.* v. Herbstzeitlose.
Hundsleder, *-s, n. sg.* piele de câine.
hundsmäßig *adj., adv.* câinesc, de câine; *(în expr.)* **mir geht es ~ schlecht** îmi merge extrem de prost.
Hundsmaul, *-(e)s, -mäuler, n.* bot de câine.
Hundsmilch *f. sg. (bot.)* laptele-câinelui *(Euphorbia* L.).
hundsmiserabel *adj. (fam.)* foarte rău, mizerabil, infect.
hundsmüde *adj.* v. hundemüde.
Hunds|peitsche, *-n, f.* v. Hundepeitsche.
Hunds|petersilie [-liə], *-n. f. (bot.)* pătrunjel-câinesc *(Aethusa cynapium).*
Hunds|pünte, *-n, f. (mar.)* funie răsucită.
Hundsranke, *-n, f. (bot.)* soi de varză sălbatică *(Erucastrum).*
Hundsrose, *-n, f. (bot.)* măceş *(Rosa canina* L.).
Hunds|stern, *-(e) s, m. sg. (astron.)* Sirius.
Hunds|tage *pl.* zile de cuptor, canicula.
Hunds|tagsferien [-riən] *pl.* vacanţă din cauza canicului.
Hundsveilchen, *-s, -, n. (bot.)* viorea sălbatică *(Viola canina* L.).
Hundsweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu sălbatic *(Triticum repens).*
Hundswürger, *-s, -, m. (bot.)* iarba-fiarelor *(Cynanchum vincetoxicum).*
Hundswut *f. sg. (vet.)* turbare *(Lyssa, Rabies canina).*
hundswütig *adj.* turbat.
Hunds|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (bot.)* **1.** cocoşei, turcarete *(Erythronium dens-canis,* L.). **2.** pir gros *(Cynodon dactylon).*
Hunds|zecke, *-n, f. (entom.)* căpuşă de câine *(Ixodus caninus).*
Hunds|zunge, *-n, f. (bot.)* **1.** arăriel *(Cynoglossum officinale* L.). **2.** spanacul-ciobanilor *(Chenopodium bonus-henricus* L.).
Hüne, *-n, -n, m.* uriaş, gigant, zdrahon.
Hünenbett, *-(e)s, -en, n.* v. Hünengrab.
Hünenge|stalt, *-en, f.* statură de uriaş.
Hünengrab, *-(e)s, -gräber n.* movilă tumulară, mormânt de uriaş.
hünenhaft, **hünenmäßig** *adj.* uriaş, gigantic.
hünen|stark *adj.* cu puteri uriaşe.
Hünenweib, *-(e)s, -er, f.* femeie uriaşă, zdrahon de femeie.
Hunger, *-s, m. sg.* **1.** foame; **~ haben** a fi flămând, a-i fi foame; **~ bekommen** a i se face foame; **~ leiden** a răbda de foame; **Hungers (sau vor ~) sterben** a muri de foame; **~ ist der beste Koch** foamea e cel mai bun bucătar. **2.** foamete. **3.** *(med.)* regim de slăbire. **4.** *(fig.)* sete, lăcomie; **~ nach Gold** sete de aur.
Hungerblockade, *-n, f.* blocadă de înfometare.
Hungerblümchen, *-s, -, n.*, **Hungerblume**, *-n, f. (bot.)* flămânzică *(Erophila).*
Hungerbrunnen, *-s, -, m.* fântână seacă (care nu are apă decât în anii cu multă umezeală).
Hungergefühl, *-s, n. sg.* senzaţie de foame.
Hungerge|stalt, *-en, f. (fam.)* persoană foarte slabă, flămânzită, schelet.
Hungergrube, *-n, f.* burtă, stomac supt(ă) de foame.
Hunger|harke, *-n, f.* greblă pentru adunarea firelor rămase după strânsul fânului în timp de secetă.
hung(e)rig *adj.* flămând, înfometat.
Hungerjahr, *-(e)s, -e, n.* an de foamete, de secetă, an sărac.
Hungerkorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Mutterkorn.
Hungerkünstler, *-s, -, m.* persoană care pentru a atrage atenţia şi a câştiga bani face foame în mod exhibiţionist.
Hungerkur, *-en, f.* **1.** *(med.)* regim, cură de slăbire cu scop terapeutic. **2.** *(fam.)* foamete; **eine ~ mitmachen** a răbda de foame.
Hungerleben, *-s, n. sg.* viaţă de mizerie.
Hungerleider, *-s, -, m.* **1.** sărac, maţe-fripte, coate-goale. **2.** zgârcit, calic.
Hungerleiderei *f. sg.* zgârcenie, calicie.
hungerleiderisch *adj.* zgârcit, calic.
Hungerling, *-s, -e, m.* strugure timpuriu.
Hungerlohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu derizoriu, de mizerie.
Hungermoos, *-es, -e, n. (bot.)* lichen *(Cladonia rangiferina),* lichen de Islanda *(Cetraria islandica).*
hungern, *hungerte, gegundert, vb. (h)* **I.** *intr.* a flămânzi, a răbda de foame. **II.** *tr. (impers.)* a-i fi foame; **mich hungert** mi-e foame; *(fig.; nach, auf)* a dori, a-i fi sete de; **es hungert mich nach Gerechtigkeit** mi-e sete de dreptate. **III.** *refl. (in expr.)* **sich zu Tode ~** a muri de foame.
Hungerpfote, *-n, f. (în expr.)* **an den ~n saugen** a răbda de foame, a duce o viaţă de mizerie; a trage mâţa de coadă.
Hungerquelle, *-n, f.* v. Hungerbrunnen.
Hunger|ration [-tsi-], *-en, f.* porţie de înfometare.
Hunger|rechen, *-s, -, m.* v. Hungerharke.
Hunger|revolte [-vol-], *-n, f.* revoltă, răscoală iscată din cauza foametei.
Hungersnot, *-nöte, f.* foamete.
Hunger|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** reziduu (de gips) de la obţinerea sării prin evaporare. **2.** stânci care se ivesc în râuri în ani de secetă.
Hunger|streik, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* grevă a foamei; **in den ~ treten** a declara greva foamei.
Hungertod, *-(e)s, m. sg.* moarte prin înfometare, prin inaniţie.
Hungertuch, *-(e)s, n. sg. (bis. cat.)* perdea neagră atârnată înaintea altarului în timpul postului; *(fig.; în expr.)* **am ~e nagen** a răbda de foame, a muri de foame.
Hungerturm, *-(e)s, -türme, m. (ist.)* turn al condamnaţilor la moarte prin înfometare.
Hungertyphus, *-, m. sg. (med.)* tifos exantematic.
Hungerzu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de inaniţie.
Hungerzwetsch(g)e, *-n, f.* prună deformată din cauza unei boli specifice.
hungrig *adj.* flămând; **~ sein** a-i fi foame.
Hungrigkeit *f. sg.* flămânzire, foame.
Hunne, *-n, -n, m. (ist.)* hun.
Hunnenkönig, *-s, -e, m. (ist.)* rege al hunilor.
hunnisch *adj.* hunic.
Hunt, *-(e)s, -e, m. (mine.)* vagonet.
hunten *adv. (reg.)* (aici) jos.
Hunter, *-s, -, m.* cal puternic de vânătoare (de origine engleză).
hunzen, *hunzte, gehunzt (du, er hunzt) vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a înjura. **2.** a chinui, a maltrata.
Hupe, *-n, f.* claxon.
hupen, *hupte, gehupt, vb. (h) intr.* a claxona.
Hupen[1], *-s, -, m. (reg.)* grămadă, morman.
Hupen[2], *-s, n. sg.* claxonat.
Hupenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton al claxonului.
Hupf, *-(e)s, -e, m.* salt, săritură.
hupfen, *hupfte, gehupft,* **hüpfen**, *hüpfte, gehüpft, vb. (s) intr.* a sălta, a face sărituri mici şi dese, a ţopăi; *(fig.)* **das ist gehupft wie gesprungen** e totuna, tot un drac.
Hupfer, **Hüpfer**, *-s, -, m.* **1.** săritură mică. **2.** persoană care saltă, care sare, săltător. **3.** *(entom.)* lăcustă.
hüpfer|haft *adj.* **1.** săltăreţ. **2.** în salt.
Hupkonzert, *-es, -e, n.* claxonat (enervat) al mai multor maşini simultan.
Huppe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* moţ, chică. **2.** fluier, instrument de suflat. **3.** claxon.
Hupsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal prin claxon.
Hupverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de claxonare, claxonatul interzis.
Hurde, *-n, f. (elv.)* suport din împletituri pentru uscat fructe şi alte produse.
Hürde, *-n, f.* **1.** *(sport)* obstacol, gard. **2.** ţarc (de oi).
hürden, *hürdete, gehürdet (du hürdest, er hürdet), vb. (h) tr.* a băga în ţarc.
Hürdenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare garduri.
Hürdenläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (sport)* alergător(-oare) garduri.
Hürdenrennen, *-s, -, n. (hipism)* cursă de obstacole.
Hürdenschlag, *-(e)s, m. sg.* ţarc, ocol.
Hürdler, *-s, -, m.* **1.** *(sport)* alergător garduri. **2.** *(hipism)* cal, călăreţ de curse cu obstacole.
Hürdung, *-en, f.* **1.** ţarc, ocol. **2.** băgare în ţarc.
Hure, *-n, f.* **1.** *(vulg.)* prostituată, curvă, târfă. **2.** *(bot.)* brânduşa-morţilor, brânduşă de toamnă *(Colchicum autumnale).* **3.** *(zool.)* scoica-Venerei *(Venus vernicosa).*
huren, *hurte, gehurt, vb. (h) intr.* a se prostitua, a curvăsări, a preacurvi.
Hurenbock, *-(e)s, -böcke, m. (vulg.)* crai, desfrânat, curvar.
Hurengewerbe, *-s, n. sg. (vulg.)* prostituţie, curvăsărit.
Hurenhaus, *-es, -häuser, n. (vulg.)* bordel.
Hurenjäger, *-s, -, m. (vulg.)* v. Hurenbock.
Hurenkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(vulg.)* bastard, copil din flori. **2.** *(tipogr.)* rând de tipar final, izolat pe o nouă pagină.
Hurenleben, *-s, n. sg. (vulg.)* viaţă de târfă, viaţă desfrânată.
Hurenweib, *-(e)s, -er, n. (vulg.)* prostituată, curvă, târfă.
Hurenweibel, *-s, -, m. (inv.)* comandant al trenului de subsistenţă al trupelor mercenare.
Hurenwirt, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* proprietar(ă) de bordel.
Hurer, *-s, -, m. (vulg.)* v. Hurenbock.
Hurerei, *-en, f. (vulg.)* viaţă desfrânată, destrăbălare.
hurerisch *adj. (vulg.)* desfrânat, destrăbălat.
Huri, *-s, f.* hurie (frumuseţe din raiul lui Mohamed).
hurisch *adj. (vulg.)* v. hurerisch.
hürnen, *hürnte, gehürnt, adj. (poet.)* v. hörnern.
hurra! hurra! *interj.* ura!
Hurra, **Hurra**, *-s, -s, n.* strigăt «ura».
hurragen [-'ra:ən], *hurrate, hurrat, vb. (h) intr.* a striga «ura».
Hurraruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt «ura».
hurre! *interj. (reg.)* repede, iute!

hụrren, *hurrte, gehurrt, vb. (h) intr. (reg.)* a se grăbi.
Hụrrikan, *-s, -e, m.* uragan.
Hụrt, *-s, -e, m. (reg.)* lovitură.
Hụrte, *-n, f. (reg.)* v. Hürde.
hụrtig *adj.* iute, repede, sprinten, vioi, agil.
Hụrtigkeit *f. sg.* iuțeală, repeziciune, sprinteneală, agilitate, vioiciune.
Husạr, *-en, -en, m.* **1.** husar. **2.** *(reg.)* femeie cu fire și maniere de bărbat; fată îndrăzneață.
Husaren|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță-husar *(Erythrocefus).*
husarenhaft *adj.* de husar, ca un husar.
Husaren|streich, *-(e)s, -e, m.*, **Husaren|stückchen**, *-s, -, n.* ispravă curajoasă, lovitură îndrăzneață.
Husaren|uniform, *-en, f.* uniformă de husar.
hụsch! *interj.* hâști! țuști! huș!
Hụsch, *-es, -e, m.* **1.** grabă, zor; *(în expr.)* **er nimmt einen** ~ dispare. **2.** *(fig.)* clipă; **ich war auf einen** ~ **bei ihm** am fost numai pentru o clipă la el.
Hụsche, *-n, f. (reg.)* **1.** ploaie repede. **2.** lovitură, palmă.
Huschelei, *-en, f.* **1.** tândăleală. **2.** muncă superficială.
hụschelig *adj.* în grabă, superficial.
hụscheln, *huschelte, gehuschelt (ich husch(e)le) vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a trece foșnind. **2.** a cârpăci, a face un lucru de cârpaci, superficial.
hụschen, *huschte, gehuscht, vb. (s) intr.* a trece, a luneca repede și fără zgomot; **hin und her** ~ a fugi fără zgomot încoace și încolo; **über etwas** ~ a trece ușor peste ceva.
Hụscher, *-s, -, m.* **1.** ploaie repede. **2.** vânt ușor, adiere.
hụschig *adj.* v. huschelig.
hụssa! hụssassa! *interj. (vân.)* haide! înainte!
Hussịt, *-en, -en, m.* husit, adept al învățăturii lui Huss.
Hussịtenkrieg, *-(e)s, -e, m. (ist.)* război al husiților.
hussịtisch *adj.* husit.
hụst! *interj.* hăis! (îndemn pentru animale) la stânga!
hüsteln, *hüstelte, gehüstelte (ich hüst(e)le), vb. (h) intr.* a tuși ușor, puțin.
Hüsteln, *-s, n. sg.* tuse slabă.
hụsten, *hustete, gehustet (du hustest, er hustet), vb. (h) tr.* și *intr.* a tuși; **Blut** ~ a scuipa sânge; *(în expr.)* **ich huste drauf** mi-e indiferent, nici nu-mi pasă; *(fam.)* **ich werde dir was ~!** mai pune-ți pofta în cui! *(fam.)* **er hört die Flöhe** ~ **a)** se crede foarte deștept; **b)** e liniște deplină.
Hụsten, *-s, m. sg.* **1.** tușit. **2.** tuse; **er hat einen starken** ~ tușește tare.
Hụsten|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de tuse.
Hụstenbonbon [-bɔŋbɔŋ] și [-bɔ̃bɔ̃:], *-s, -s, n.* bomboană contra tusei.
Hụstenreiz, *-es, -e, m.* iritație care provoacă tusea.
Hụstensaft, *-(e)s, -säfte, m.* picături, soluție contra tusei.
hụsten|stillend *adj. (despre medicamente)* care liniștește tusea, calmant.
Hụster, *-s, -, m.* **1.** tuse (incipientă). **2.** om care tușește mult.
Hụt[1], *-(e)s, Hüte, m.* **1.** pălărie; **mit dem** ~ **auf dem Kopf** cu pălăria pe cap; **den** ~ **aufsetzen** a-și pune pălăria pe cap; *(în expr.)* **viele Köpfe unter einen** ~ **bringen** a împăca pe toată lumea; **mit dem** ~ **in der Hand kommt man durch das ganze Land** capul plecat sabia nu-l taie; **da geht einem der** ~ **hoch** asta te înfurie, te scoate din sărite; ~ **ab!** jos pălăria, tot respectul; **ein alter** ~ lucru vechi, arhicunoscut; **seinen** ~ **nehmen müssen** a fi concediat, a trebui să demisioneze; **vor jm. den** ~ **ziehen** a avea toată stima pentru cineva; *(fam.)* **sich** *(dat.)* **etwas an den** ~ **stecken können** a-și păstra ceva, a-și ține ceva; **eins auf den** ~ **kriegen** sau **bekommen** a încasa o lovitură. **2.** obiect în formă de pălărie. **3.** căpățână; **ein** ~ **Zucker** o căpățână de zahăr.
Hụt[2] *f. sg.* **1.** *sg.* pază, supraveghere; **auf der** ~ **sein** a fi cu ochii în patru, a se păzi; **in** ~ **nehmen** a apăra, a lua sub aripă ocrotitoare, în pază. **2.** *(agr.)* pășune; pășunat.
Hụtablage, *-n, f.* poliță pentru pălării.
Hụt|abnehmen, **Hụt|abziehen**, *-s, n. sg.* scoatere a pălăriei.
Hụt|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță manga *(Pithecus sinicus).*
Hụtband, *-(e)s, -bänder, n.* panglică de pălărie.
Hụtbesatz, *-es, -sätze, m.* garnitură la pălărie.
Hụtbürste *-n, f.* perie de pălării.
Hütchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hut[1]) pălărioară, pălăriuță.
Hütchenspiel, *-(e)s, n. sg.* (jocul) alba–neagra.
Hütelohn, *-(e)s, -löhne, m.* v. Hütergeld.
hüten, *hütete, gehütet (du hütest, er hütet), vb. (h) tr.* **1.** a păzi; *(fig.)* **das Zimmer** ~ a sta în casă; **das Bett** ~ a sta la pat în caz de boală. **2.** și *refl.* a (se) păzi, a (se) feri (de ceva); **hüte dich zu lügen** ferește-te de a minți; **sich vor einer Gefahr** ~ a se feri de un pericol. **3.** *(reg.)* a paște vitele.
Hụter, *-s, -, m. (inv.)* pălărier.
Hüter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** păzitor(-oare); paznic(ă). **2.** păstor. **3.** v. Huter.
Hütergeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de pază.
Hütfass, *-es, -fässer, n.* recipient pentru păstrarea peștelui viu.
Hụtfabrik, *-en, f.* fabrică de pălării.
Hụtfeder, *-n, f.* pană la pălărie.
Hụtfilz, *-es, -e, m.* fetru de pălării.
Hụtform, *-en, f.* **1.** formă, model, format de pălărie. **2.** calup (de pălărie).
Hụtkrempe, *-n, f.* borul pălăriei.
Hụtmacher, *-s, -, m.* **~in**, *-nen, f.* pălărier(ă).
Hụtmacher|innung, *-en, f.* corporație a pălărierilor.
Hụtmacherladen, *-s, -läden* (și *-laden), m.* magazin de pălării.
Hụtnadel, *-n, f.* ac de pălărie.
Hụtpilze *pl. (bot.)* ciuperci cu pălărie *(Hymenomycetes).*
Hụtrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a pălăriei, bor.
Hụtrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de pășunat.
Hụt|schachtel, *-n, f.* cutie pentru pălării.
Hụtsche, **Hütsche**, *-n, f. (reg.)* **1.** scăunel pentru picioare. **2.** *(austr.)* leagăn. **3.** săniuță.
hụtschen, *hutschte, gehutscht, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se legăna. **2.** a aluneca, a se târî.
Hụt|schleife, *-n, f.* fundă la pălărie.
Hụt|schnur, *-schnüre, f.* șiret, șnur de pălărie; *(fam.)* **das geht über die** ~ asta e prea de tot.
Hụtschpferd, *-(e), -e, n.* căluț jucărie.
Hụt|spange, *-n, f.* agrafă, ac de pălărie.
Hụt|ständer, *-s, -, m.* suport pentru pălării.
Hụt|stump, *-en, -en*, **Hụt|stumpe**, *-n, -n*, **Hụt|stumpen**, *-s, -, m.* **1.** fetru de pălărie. **2.** șablon de pălărier.
Hüttchen, *-s, -, n. (dim.* de la Hütte) colibă mică.
Hütte, *-n, f.* **1.** colibă, bordei, cocioabă. **2.** uzină metalurgică. **3.** sticlărie; fabrică de sticlărie sau ceramică. **4.** cabană (la munte). **5.** *(mar.)* dunetă; punte mai ridicată la pupa navei.
Hütten|abfall, *-(e)s, -fälle*, **Hütten|after**, *-s, -, m. (metal.)* deșeuri de cuptor.
Hüttenamt, *-es, -ämter, n.* administrație a uzinelor metalurgice.
Hüttenarbeit, *-en, f.* lucru într-o uzină metalurgică.
Hüttenarbeiter, *-s, -, m.* muncitor metalurgist, turnător.
Hüttenbau, *-(e)s, m. sg.* **1.** baracă. **2.** exploatare metalurgică.
Hüttenbeamte, *-n, -n (ein Hüttenbeamter), m.* funcționar la o uzină metalurgică.
Hüttenbesitzer, *-s, -, m.* **1.** proprietar de cabană. **2.** proprietar de uzină metalurgică.
Hüttenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare, întreprindere metalurgică.
Hüttenbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* colibaș, persoană care locuiește într-o colibă, cabană.
Hüttenleinrichtung, *-en, f.* **1.** instalare, amenajare a unei uzine metalurgice. **2.** utilaj metalurgic. **3.** mobilier de cabană.
Hüttengast, *-(e)s, -gäste, m.* **1.** *(mar.)* ofițer de bord. **2.** *(metal.)* proprietar de minereu care folosește un cuptor străin. **3.** turist care frecventează o cabană.
Hüttengebühr, *-en, f. (sport)* taxă de cabană.
Hütten|industrie, *-n, f.* industrie metalurgică.
Hütten|ingenieur [-Inʒeniø:ɐ], *-s, -e, m.* inginer metalurgist.
Hüttenkatze, *-n, f. (pop.)* intoxicație cu plumb, boală a metalurgiștilor
Hüttenkoks, *-es, -e, m.* cocs metalurgic.
Hüttenkombinat, *-(e)s, -e, n.* combinat metalurgic.
Hüttenkunde *f. sg.* metalurgie.
Hüttenkundige, *-n, -n (ein Hüttenkundiger), m.* și *f.* metalurgist(ă).
Hüttenlager, *-s, -, n.* tabără de barăci.
Hüttenmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Hüttenarbeiter.
hüttenmännisch *adj.* de metalurgist.
Hüttenmeister, *-s, -, m.* inspector de uzină metalurgică.
Hütten|nichts, *-, n. sg. (chim.)* oxid de zinc impur, provenit din procese metalurgice.
Hüttenprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs metalurgic.
Hüttenproduktion, *-en, f.* producție metalurgică.
Hüttenrauch, *-(e)s, m. sg.* fum uzinal.
Hüttenschlacke *f. sg.* zgură de furnal.
Hüttenschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc tricotat.
Hüttenwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină metalurgică.
Hüttenwerker, *-s, -, m.* v. Hüttenarbeiter.
Hüttenwesen, *-s, n. sg.* metalurgie.
Hüttenzement, *-(e)s, m. sg.* ciment metalurgic.
Hütter, *-s, -, m.* v. Hüttenarbeiter.
Hụt|tresse, *-n, f.* galon de pălărie.
Hụt|troddel, *-n, f.* ciucure de pălărie.
Hụtung, *-en, f.* **1.** drept de pășunat. **2.** păscut.
Hütung, *-en, f.* păstrare, păzire.
Hütungsrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Hutrecht.
Hụtwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pășunat.
Hụtweide, *-en, f.* pășune, suhat, izlaz comunal.
Hụtzel, *-n, f. (reg.)* **1.** poamă uscată. **2.** femeie bătrână, stafidită, zbârcită.
Hụtzelbrot, *-(e)s, -e, n.* prăjitură (din sudul Germaniei) cu stafide și fructe uscate.
hụtzelig *adj.* zbârcit, uscat, stafidit, veștejit.
Hụtzelmann, *-(e)s, -männer, m.*, **Hụtzelmännchen**, **Hụtzelmännlein**, *-s, -, n.* v. Hutzel **(2).**
hụtzeln, *hutzelte, gehutzelt (ich hutz(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a usca (fructe). **II.** *intr. (s)* a se zbârci, a se usca, a se veșteji.
Hụtzelweibchen, *-s, -, n.* v. Hutzel **(2).**
hụtzengehen, *ging hutzen, hutzengegangen, vb. (s) intr. (reg.)* a face o vizită scurtă.
Hụtzen|stube, *-n, f.* **1.** cameră de tors. **2.** cameră cu laviță lângă sobă (pentru stat de vorbă), cameră de șezătoare.
Hụt|zucker, *-s, m. sg.* căpățână de zahăr.
Huw, *-en*, **Huwe**, *-n, f.* **1.** *(reg.)* bonetă, scufie. **2.** v. Hufe.
Huzụle, *-n, -n, m.* huțul.
HV-Platz [ha-'fau-] *(mil.) presc.* de la Hauptverbandplatz post principal de ajutor.
HwG-Mädchen [-have'ge:-], *-s, -, n. (presc.* de la mit häufig wechselndem Verkehr) prostituată.
Hyạden *pl. (astron.)* hiade.
Hyäne, *-n, f. (zool.)* hienă *(Hyaenidae).*
Hyänenhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine-hienă *(Licaon pictus).*
Hyazịnth, *-(e)s, -e, m. (mine)* hiacint.
Hyazịnthe, *-n, f. (bot.)* zambilă *(Hyazinthus orientalis).*
Hybrịd-Computer [-kɔm'pju:tə] *-s, -, m. (inform.)* computer hibrid.
Hybrịde, *-n, -n, m. (biol.)* hibrid.
hybrịd(isch) *adj.* hibrid.
hybridisịeren, *hybridisierte, hybridisiert, vb. (h) tr. (biol.)* a încrucișa, a hibrida.
Hybridisịerung, *-en, f.* hibrid(iz)are; **vegetative** ~ hibridizare vegetativă.
Hybris *f. sg.* aroganță; exces, lipsă de măsură, hybris, îngâmfare.
Hydathọde, *-n, f. (bot.)* hidatodă, formație epidermică, ce elimină apa din frunze prin gutație.
Hydẹr, *-n, f.* v. Hydra.
Hydra, *-dren, f. (mit.)* hidră, șarpe uriaș, balaur.
Hydrant, *-en, -en, m. (tehn.)* hidrant, gură de apă.
Hydrạt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat.

hydratisieren, *hydratisierte, hydralisiert, vb. (h) tr.* a hidratiza.
Hydraulik *f. sg.* hidraulică.
hydraulisch *adj.* hidraulic; **~e Bremse** frână hidraulică; **~er Kalk** var hidraulic; **~er Mörtel** mortar hidraulic; **~e Presse** presă hidraulică; **~er Zement** ciment hidraulic.
hydraulisch-mechanisch *adj.* mecanic-hidraulic.
hydrieren, *hydrierte, hydriert, vb. (h) tr. (chim.)* a hidrogena.
Hydrierung, *-en, f. (chim.)* hidrogenare.
Hydrierwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină de hidrogenare.
Hydrobiologie *f. sg.* hidrobiologie.
Hydrochinon [-ki-], *-s. n. sg. (chim.)* hidrochinonă, developant fotografic.
Hydrodynamik *f. sg.* hidrodinamică.
hydrodynamisch *adj.* hidrodinamic.
hydro|elektrisch *adj.* hidroelectric.
hydro|energetisch *adj.* hidroenergetic.
Hydrogen, *-s, n. sg. (chim.)* hidrogen.
Hydrogeologie *f. sg.* hidrogeologie.
Hydrograph, *-en, -en, m.* hidrograf.
Hydrographie *f. sg.* hidrografie.
hydrographisch *adj.* hidrografic.
hydrologisch *adj.* hidrologic.
Hydrolyse, *-n, f. (chim.)* hidroliză.
Hydromechanik *f. sg.* hidraulică.
Hydromeduse, *-n, f. (zool.)* meduză, stadiu de evoluție a polipilor.
Hydrometeore *pl. (meteor.)* hidrometeori, meteori apoși.
Hydrometer, *-s, -, n. (fiz.)* hidrometru.
Hydronalium, *-s, n. sg.* hidronalium.
Hydronfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* coloranți de hidron.
Hydropath, *-en, -en, m. (med.)* hidropat.
Hydropathie *f. sg. (med.)* hidropatie, hidroterapie.
hydropathisch *adj. (med.)* hidropatic.
hydrophil *adj.* hidrofil.
Hydrophilie *f. sg.* hidrofilie.
hydrophob *adj.* hidrofob.
Hydrophobie *f. sg.* hidrofobie.
Hydrophyt, *-en, -en, m. (bot.)* plantă hidrofilă, hidrofit.
Hydroplan, *-s, -e, m.* **1.** *(av.)* hidroavion. **2.** barcă, hidroplan.
Hydroponik *f. sg. (hort.)* hidroponică.
Hydroprojekt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* proiect de economie a apelor.
Hydro|sphäre *f. sg.* hidrosferă.
Hydro|statik *f. sg.* hidrostatică.
hydro|statisch *adj.* hidrostatic.
Hydrotechnik *f. sg.* hidrotehnică.
hydrotechnisch *adj.* hidrotehnic.
Hydrotherapie *f. sg. (med.)* hidroterapie.
Hydr|oxid, **Hydroxyd**, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidroxid.
Hydroxyl, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidroxil.
Hydrozele, *-en, f. (med.)* hernie scrotală, hidrocel.
Hydrozephale, *-n, -n*, **Hydrozephalus**, *-, -zephalen, m. (med.)* hidrocefal.
Hygiene [-'gie:-] *f. sg.* igienă.
hygienisch *adj.* igienic, sănătos.
Hygrometer, *-s, -, n. (fiz.)* higrometru.
hygrometrisch *adj. (fiz.)* higrometric.
hygrophil *adj.* higrofil.
Hygroskop, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* higroscop.
hygroskopisch *adj. (fiz.)* higroscopic.
Hymen, *-s, -, n.* (și *m.) (anat.)* himen.
Hymenomyzeten *pl. (bot.)* himenomicete, grup mare al bazidiomicetelor *(Hymenomycetes).*
Hymenopteren *pl. (entom.)* himenoptere, insecte cu patru aripi transparente *(Hymenoptera).*
Hymne, *-n, f.* imn.
Hymnendichter, *-s, -, m.* imnograf.
Hymnendichtung, *-en, f.* imnografie.
hymnisch *adj. (poet.)* imnic.
Hymnus, *-, -nen, m.* imn.
Hyperämie *f. sg. (med.)* hiperemie.
Hyperbel, *-n, f. (mat., lit.)* hiperbolă.
hyperbelförmig *adj.* v. hyperbolisch.
Hyperbelfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție hiperbolică.
Hyperbole, *-n, f.* v. Hyperbel.
hyperbolisch *adj.* hiperbolic, de hiperbolă.
Hyperbolo|id, *-(e)s, -e, n. (mat.)* hiperboloid.
Hyperboreer [-re:ɐ], *-s, -, m.* **1.** *(mit.)* hiperborean. **2.** hiperborean, locuitor al ținuturilor polare de nord.
hyperboreisch *adj.* hiperborean.
hyperkorrekt *adj.* **1.** mai mult decât corect. **2.** *(lingv.)* hipercorect.
hyperkritisch și **hyperkritisch** *adj.* excesiv de critic.
Hyperlink, *-s, -s, m. (inform.)* hiperlegătură, hiperlink.
Hypermangan, *-s, n. sg. (chim.)* hipermangan.
hypermangansauer *adj.* hipermanganat.
hypernervös [-vø:s] *adj.* foarte nervos, hipersensibil.
Hyper|oxid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* apă oxigenată.
Hyperplasie *f. sg. (biol.)* hiperplazie.
Hypertext, *-e, m. (inform.)* hipertext; **~ benutzen** a folosi hipertext.
hypertroph *adj.* hipertrofic, exagerat.
Hypertrophie, *-n, f.* hipertrofie, exagerare.
Hyphe, *-n, f. (bot.)* hifă micelian (la ciuperci).
Hyphengewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de hife, miceliu (la ciuperci).
Hypnose, *-n, f.* hipnoză.
hypnotisch *adj.* hipnotic.
Hypnotiseur [-'zø:ɐ], *-s, -e, m.* hipnotizator.
hypnotisieren, *hypnotisierte, hypnotisiert, vb. (h) tr.* a hipnotiza.
Hypnotismus, *-, m. sg.* hipnotism.
Hypochonder [-χɔn-], *-s, -, m.* ipohondru.
Hypochondrie *f. sg.* ipohondrie.
hypochondrisch *adj.* ipohondric.
Hypo|idgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj hipoid.
Hypo|idverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare hipoidă.
Hypokotyl, *-s, -e, n. (bot.)* hipocotil, parte a tulpiniței sub cotiledoane.
Hypokrisie *f. sg.* ipocrizie, fățărnicie.
Hypokrit, *-en, -en, m.* ipocrit.
hypokritisch *adj.* ipocrit.
Hypophyse, *-n, f. (anat.)* hipofiză.
Hypostase, *-n, f.* **1.** *(med.)* hipostază. **2.** *(fil.)* **a)** bază, esență; **b)** autonomizare, obiectivare (a noțiunilor).
hypostasieren, *hypostasierte, hypostasiert, vb. (h) tr. (fil.)* a obiectiva, a autonomiza.
Hypotaxe *f. sg. (gram.)* hipotaxă.
Hypotension *f. sg. (med.)* hipotensiune.
Hypotenuse, *-n, f. (geom.)* ipotenuză.
Hypothek, *-en, f. (ec.)* ipotecă; **eine ~ aufnehmen** a lua un împrumut ipotecar; **frei von ~** liber de sarcini; **eine ~ löschen** a radia o ipotecă.
Hypothekar, *-s, -e, m.* creditor, ipotecar.
Hypothekardarlehen, *-s, -, n. (ec.)* împrumut ipotecar.
hypothekarisch *adj.* ipotecar, cu ipotecă.
Hypothekarkredit, *-s, -e, m. (ec.)* credit ipotecar.
Hypothekarpfandbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* înscris ipotecar, act de confirmare a ipotecii.
Hypothekarschuldner, *-s, -, m.* debitor ipotecar.
Hypothekenbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit funciar.
Hypothekenbelastung, *-en, f.* sarcină ipotecară, povara ipotecii.
Hypothekenbrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* înscris ipotecar.
Hypothekenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (jur.)* registru al ipotecilor.
Hypothekendarlehen, *-s, -, n.* v. Hypothekardarlehen.
Hypothekenforderung, *-en, f. (ec.)* creanță ipotecară.
hypothekenfrei *adj.* liber de ipoteci.
Hypothekengeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere ipotecară, cu ipoteci.
Hypothekengläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor ipotecar.
Hypothekeninstrument, *-(e)s, -e, n. (jur.)* act ipotecar.
Hypothekenlast, *-en, f. (jur.)* sarcină ipotecară, total al datoriilor ipotecare.
Hypothekenrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* regim (juridic) ipotecar; drept ipotecar.
Hypothekenschuld, *-en, f. (jur.)* datorie ipotecară.
Hypothekgläubiger, *-s, -, m.* v. Hypothekengläubiger.
Hypothermie *f. sg.* hipotermie.
Hypothese, *-n, f.* ipoteză, presupunere.
hypothesieren, *hypothesierte, hypothesiert, vb. (h) tr.* a presupune, a face o ipoteză.
hypothetisch *adj.* ipotetic, presupus.
Hypotonie *f. sg.* hipotonie.
Hypozyklo|idalführung, *-en, f. (mat.)* ghidaj hipocicloidal.
Hypozyklo|ide, *-n, f. (mat.)* hipocicloid.
Hypsometer, *-s, -, n. (tehn., meteor.)* hipsometru.
Hypsometrie *f. sg. (tehn., meteor.)* hipsometrie.
hypsometrisch *adj. (tehn., meteor.)* hipsometric.
Hysteralgie *f. sg. (med.)* histeralgie.
Hysterese *f. sg.* v. Hysteresis.
Hysteresefaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* factor histerezic.
Hysterese|messer, *-s, -, n. (fiz.)* histerezimetru.
Hysteresehleife, *-n, f. (fiz.)* ansă de histereză.
Hysteresehreiber, *-s, -, m. (fiz.)* aparat inscriptor de histereză.
Hysteresehverlust, *-es, -e, m. (fiz.)* pierdere de histereză.
Hysteresis *f. sg. (fiz.)* histereză; **elastische ~** histereză elastică.
Hysterie *f. sg.* isterie.
hysterisch *adj.* isteric.
Hz *presc.* de la Hertz.

I, i. *-, -, n.* (litera şi sunetul) I, i; **der Punkt** (sau **das Tüpfelchen) auf dem i** punctul pe i; *(fig.)* **bis zum Punkt über dem i** sau **bis aufs i-Tüpfelchen** până în cele mai mici amănunte.

i[1] *interj. (in expr.)* **i bewahre!** ferească sfântul! nici nu mă gândesc! **i wo!** da de unde! nici vorbă! nici gând!

i.[2] *presc.* de la in, im; **Freiburg i. Br.** Freiburg im Breisgau.

i. A. *presc.* de la im Auftrag(e) din însărcinarea.

iạ!, iạh! *interj.* i-a (zbieret al măgarului).

iạhen [i:'a:ən sau 'i:a:ən], *iahte, iaht* (sau *geiaht), vb. (h) intr.* a zbiera ca măgarul.

i. Allg. *presc.* de la im Allgemeinen în general.

Iạmbe, *-n, -n, m.* v. Jambus.

iạmbisch *adj.* v. jambisch.

Iạmbus, *-, -ben, m.* v. Jambus.

I-Ausweis, *-es, -e, m. (fam.) presc.* de la Identitätsausweis buletin, carte de identitate.

Ibgrer, *-s, -, m.* iber.

ibgrisch *adj.* iberic.

Ibis, *-ses, -se, m, (ornit.)* ibis *(Ibis aethiopica).*

Ibisch, *-es, -e, m. (bot.)* **1.** bamă *(Hibiscus esculentus).* **2.** nalbă *(Althaea officinalis).*

IC [i:'tse:] *presc.* de la Intercityzug IC, tren intercity.

ICE [i:tse'e:] *presc.* de la Intercity-Expresszug tren intercity expres.

ịch *pron. pers.* eu; **~ für meine Person** în ceea ce mă priveşte.

Ịch, *-(s), -(s), n.* eu (ca noţiune); **mein ganzes ~** întreaga mea fiinţă, toată fiinţa mea; **sein liebes ~** scumpa sa persoană; **das andere ~** alter-ego.

ịchbezogen *adj.* egocentric.

Ịchbezogenheit *f. sg.* egocentrism.

Ịch|erzählung, *-en, f.* naraţiune, povestire la persoana întâi.

Ịchform *f. sg. (lit.)* naraţiune la persoana întâi.

Ịch|heit *f. sg.* **1.** egocentrism; dragoste de sine, amor propriu. **2.** eul unei personalităţi.

Ịch-Laut, *-(e)s, -e, m. (fonet.)* fricativă palatală surdă; ch după e, i, ö, ü, l, r.

Ịchmensch, *-en, -en, m.* om, tip egocentric.

Ichneumon, *-s, -s* (şi *-e), m.* (şi *n.) (entom.)* ihneumon *(Pimpla instigator).*

Ịchroman, *-s, -e, m.* roman scris la persoana întâi.

Ịchsel, *-s, -, m. (arhit.)* intrând, nişă triunghiular(ă), în formă de colţ.

Ịchsel|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de nişă.

Ịchsucht *f. sg.* egoism.

ịchsüchtig *adj.* egoist.

Ichthyolog, *-en, -en,* **Ichthyologe**, *-n, -n, m.* ihtiolog.

Ichthyologie *f. sg.* ihtiologie.

ichthyologisch *adj.* ihtiologic.

Ichthyophag, *-en, -en,* **Ichthyophage**, *-n, -n, m.* ihtiofag.

Ichthyosaurier [-rıe], *-s, -,* **Ichthyosaurus**, *-, -rier* [-rıe], *m.* ihtiozaur.

Ichthyose, *-n,* **Ichthyosis**, *-osen, f. (med.)* ihtiază.

Ichthysmus, *-, m. sg.* intoxicaţie cu peşte.

Ịckerchen, *-s, -, n. (reg., fam.)* muşcătură mică.

ideal *adj.* ideal; perfect, desăvârşit; excelent.

Ideạl, *-s, -e, n.* ideal.

idealerweise *adv.* în caz ideal, în mod ideal.

Idealfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz ideal.

Idealgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate ideală.

idealisch *adj.* ideal; aproape ideal.

idealisieren, *idealisierte, idealisiert, vb. (h) tr.* a idealiza.

Idealisierung, *-en, f.* idealizare.

Idealismus, *-, m. sg.* idealism.

Idealist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* idealist(ă).

idealistisch *adj.* idealist.

Idealität *f. sg.* **1.** *(fil.)* idealitate. **2.** *(fig.)* desăvârşire, perfecţiune.

idealiter *adv. (livr.)* în caz ideal.

Idealklasse, *-n, f. (mat.)* clasă de ideal.

Idealrecht, *-(e)s, -e, n.* drept natural.

Idealwelt, *-en, f.* lume ideală.

Idealwert, *-(e)s, -e, m.* valoare ideală.

Idealzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie ideală; caz ideal.

Idee, *-n* [i'de:ən], *f.* **1.** idee, gând, cuget; noţiune; **eine fixe ~** o idee fixă; **auf eine ~ kommen** a-i veni (cuiva) o idee. **2.** idee, cunoştinţă vagă; **ich habe keine ~ davon** habar n-am de asta. **3.** *(fam.)* urmă, pic, idee; **eine ~ Zucker** un pic de zahăr; **der Rock ist vorn (um) eine ~ zu kurz** fusta este cu o idee prea scurtă, cu foarte puţin prea scurtă în faţă; **keine** (sau **nicht die blasse) ~ a)** nici urmă; **b)** da de unde, nici vorbă. **4.** intenţie, plan; **ich hatte die ~, dich zu besuchen** am avut intenţia să te vizitez.

ide|ell [ide'ɛl] *adj.* ideal, abstract, existent numai în imaginaţie.

ideen|arm *adj.* sărac în idei.

Ideen|armut *f. sg.* sărăcie, lipsă de idei.

Ideen|assoziation, *-en, f.* asociaţie de idei.

Ideen|aus|tausch, *-es, m. sg.* schimb de idei.

Ideen|entwicklung, *-en, f.* evoluţie, dezvoltare a ideilor.

Ideenfolge, *-n, f.* ordine, succesiune de idei.

Ideenfülle *f. sg.* bogăţie de idei.

Ideengang, *-(e)s, -gänge, m.* şir al ideilor.

Ideenge|halt, *-(e)s, -e, m.* conţinut de idei.

Ideengeschichte *f. sg.* istorie a ideilor, a gândirii.

Ideengut, *-(e)s, n. sg.* bagaj de idei; totalitatea ideilor.

Ideenkreis, *-es, -e, m.* cerc, sferă de idei.

Ideenlehre, *-n, f.* doctrină, ideologie.

ideenlos *adj.* lipsit de idei.

Ideenlosigkeit *f. sg.* lipsă de idei, de inspiraţie.

ideenreich *adj.* bogat în idei.

Ideenreichtum, *-s, m.* bogăţie de idei.

Ideenschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur de idei.

Ideen|system, *-s, -e, n.* sistem de idei.

Ideentreue *f. sg.* constanţă, statornicie în idei.

Ideenverbindung, Ideenverknüpfung, *-en, f.* v. Ideenassoziation.

Ideenwelt *f. sg.* **1.** domeniu, sferă a ideilor. **2.** lume ideală.

Ideenwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* concurs de idei.

Iden *pl. (ist.)* ide; **an den ~ des März** la idele lui martie.

ident *adj. (austr.)* v. identisch.

Identifikation, *-en, f.* identificare.

identifizierbar *adj.* care se poate identifica, care poate fi identificat, identificabil.

identifizieren, *identifizierte, identifiziert, vb. (h) tr.* a identifica.

Identifizierung, *-en, f.* identificare.

identisch *adj.* identic.

Identität *f. sg.* identitate.

Identitäts|ausweis, *-es, -e, m.,* **Identitätsbescheinigung**, *-en, f.,* **Identitätskarte**, *-n, f. (reg.)* buletin, carte de identitate.

Identitätskrise, *-n, f.* criză de identitate.

Identitätsnachweis, *-es, -e, m.* dovadă de identitate.

Identitäts|prinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (fil.)* principiu al identităţii.

Identitäts|schein, *- (e)s, -e, m.* v. Identitätsausweis.

Ideogramm, *-s, -e, n.* ideogramă, semn ideografic.

Ideolog, *-en, -en,* **Ideologe**, *-n, -n, m.* ideolog.

Ideologie, *-n* [-'gi:ən], *f.* ideologie.

ideologisch *adj.* ideologic.

idg. *presc.* de la indogermanisch *(lingv.)* indo-germanic.

Idioblast, *-en, -en, m. (biol.)* idioblast.

Idiolatrie *f. sg.* autoidolatrizare.

Idiolekt, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* idiolect.

Idiom, *-s, -e, n.* **1.** idiom; dialect; grai. **2.** jargon; argou.

Idiomatik *f. sg.* idiomatică.

idiomatisch *adj.* idiomatic; **~e Wendung** expresie idiomatică.

Idiomatologie *f. sg.* v. Idiomatik.

idiopathisch *adj. (med.)* idiopatic.

Idiosynkrasie *f. sg.* idiosincrazie.

idiosynkratisch *adj.* idiosincratic, de idiosincrazie.

Idiot, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* idiot(-oată); întârziat(ă) mintal; prost, proastă; prostănac(ă).

Idio|ten|an|stalt, *-en, f. (inv.)* azil de alienaţi.
Idio|ten|hügel, *-s, -, m. (sport, glumeţ)* pantă pentru începători (la schi).
idio|tensicher *adj. (glumeţ, iron.)* **1.** foarte sigur. **2.** uşor de mânuit, care poate fi mânuit de oricine.
Idio|tie, *-n* [-'ti:ən], *f. (med.)* idioţie; *(fam.)* prostie.
Idio|tikon, *-s, -ken* (şi *-ka). n. (inv.)* **1.** dicţionar de idiotisme. **2.** dicţionar dialectal.
idio|tisch *adj.* idiot, prostesc, nerod.
Idio|tismus, *-, -men, m. (lingv.)* idiotism.
Idio|typus, *-, -typen, m. (biol.)* idiotip.
Idol, *-(e)s, -e, n.* idol.
Idolatrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* idolatrie.
idolisieren, *idolisierte, idolisiert, vb. (h) tr.* a idolatriza.
Idololatrie, *-n* [-'tri:ən], *f.* v. Idolatrie.
I-Dotz, *-es, I-Dötze, m.*, **I-Dötzchen**, *-s, -, n. (reg.)* v. Abc-Schütze elev în clasa întâi.
Idyll, *-(e)s, -e, n.* **1.** idilă. **2.** imagine, atmosferă idilică.
Idylle, *-n, f. (lit.)* idilă.
Idyllik, *f. sg.* idilism.
idyllisch *adj.* idilic.
idyllisieren, *idyllisierte, idyllisiert, vb. (h) tr.* a idiliza.
I-Eisen, *-s, -, n.* fier, oţel laminat cu profil I, în dublu T.
I-förmig *adj.* în formă de I, în forma literei I.
IG **1.** *presc.* de la Industriegewerkschaft. **2.** *presc.* de la Interessengemeinschaft.
Igel, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* arici *(Erinaceus); (fig.)* om ursuz, posomorât; **einen ~ im Leib haben** a se usca de sete; **das passt wie der ~ zum Handtuch** se potriveşte ca nuca în perete. **2.** *(cul.)* arici. **3.** spălător de sticle. **4.** *(mil.)* poziţie în arici. **5.** *(tehn.)* raşpel. **6.** *(agr.)* plug prăşitor unilateral. **7.** *(fam.)* v. Igelschnitt.
igel|artig *adj.* ca ariciul, ca un arici.
Igelfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* arici de mare *(Diodon).*
Igelfrisur, *-en, f.* **1.** nume al unei coafuri din sec. al XVIII-lea. **2.** coafură, freză, frizură arici.
Igelfuß, *-es, -füße, m. (vet.)* ariceala cailor.
igelhaft *adj.* v. igelartig.
Igelkolben, *-s, -, m. (bot.)* buzdugan *(Sparganium* L.).
Igelkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *(bot.)* rostogol *(Echinops sphaerocephalus* L.). **2.** *(iron.)* v. Igelschnitt.
igeln, *igelte, geigelt (ich ig(e)le), vb. (h) tr. (agr.)* a prăşi cu plugul prăşitor unilateral.
Igelsame, *-ns, -n, m. (bot.)* lipici *(Lappula).*
Igelschnitt, *-(e)s, m. sg.* frizură perie, arici.
Igel|stellung, *-en, f.* v. Igel **(4).**
Igelwalze, *-n, f. (text.)* cilindru alimentator.
igitt! igittigitt! *interj. (fam., exprimând scârbă)* ptiu!, iha!
Iglu, *-s, -s, m.* şi *n.* iglu.
Ignatianer [-tsi'a:-], *-s, -, m. (bis. cat.)* iezuit.
Ignitron, *-s, -trone* (şi *-s), n. (fiz.)* ignitron.
Ignobilität, *-en*, **Ignominie**, *-n* [-'ni:ən], *f. (livr.)* nemernicie, ticăloşie, ignominie.
Ignorant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ignorant(ă).
Ignoranz *f. sg.* ignoranţă.
ignorieren, *ignorierte, ignoriert, vb. (h) tr.* a ignora.
Iguana, *-nen, f. (zool.)* iguană.
Ihle, *-n, -n, m.* şi *f.* scrumbie slabă (care şi-a depus icrele), târ.
ihm *pron. pers. (dat. sg.* de la er) lui, îi.
ihn *pron. pers. (ac. sg.* de la er) pe el, îl.
ihnen *pron. pers. (dat. pl. pers. a* 3-a de la sie) lor, le.
Ihnen *pron. pers. (de politeţe) (dat. sg.* şi *pl.* de la Sie) dumneavoastră, vă.
ihr **I.** *pron. pers.* **1.** *(dat. sg.* de la sie) ei, îi. **2.** *(nom. pl.* de la du) voi. **II.** (~, ~*e*, ~; *pl.* ~*e*) **1.** *pron. pos. (nom. sg. pers. a* 3-a *f.)* a(l) ei; ai, ale ei; **~ Mann** soţul ei; **~e Schwester** sora ei. **2.** *pron. pos. (nom. pl. pers. a* 3-a, *pentru toate genurile)* a(l) lor; ai, ale lor; **~ Vater** tatăl lor; **~e Mutter** mama lor; **~ Kind** copilul lor.
Ihr **I.** *pron. pos. de politeţe (gen. sg.* şi *pl.* de la Sie) a(l) dumneavoastră; ai, ale dumneavoastră, a(l) dumitale; ai, ale dumitale. **II.** *pron. pers. de politeţe (inv.), (pers. a* 2-a *pl.)* dumneata, dumneavoastră.
ihrem *pron. pos. (dat. sg.* de la ihr) al ei; **~ Kind(e)** copilului ei.
Ihrem *pron. pos. de politeţe (dat. sg.* de la Ihr) dumneavoastră, dumitale.
ihren *pron. pos.* **1.** (*ac. sg.* de la ihr) ei; **~ Vater** pe tatăl ei. **2.** (*ac. pl. pers. a* 3-*a)* lor.
ihrer **I.** *pron. pers.* **1.** *(gen. sg.* de la sie) al ei; **wir erinnern uns ~** ne amintim de ea. **2.** *(gen. pl. pers. a* 3-*a)* a (al, ai, ale) lor; **wir erinnern uns ~** ne amintim de ei (ele). **II.** *pron. pos.* **1.** *(gen.* şi *dat. sg.* de la ihre) a(l) ei; **zu Anfang ~ Arbeit** la începutul muncii ei. **2.** *(gen. pl. pers. a* 3-*a)* ai (ale) lor; **das Glück ~ Kinder** fericirea copiilor lor.
Ihrer **I.** *pron. pers. de politeţe (gen. sg.)* a(l) dumneavoastră; a(l) dumitale; **wir erinnern uns ~** ne amintim de dumneavoastră; de dumneata. **II.** *pron. pos. de politeţe* **1.** *(gen. sing.)* al dumneavoastră; a(l) dumitale; **zu Anfang ~ Arbeit** la începutul muncii dumneavoastră. **2.** *(gen. pl.)* ai (ale) dumneavoastră; ai (ale) dumitale; **das Glück ~ Kinder** fericirea copiilor dumneavoastră.
ihrerseits *adv.* **1.** din partea ei. **2.** din partea lor. **3.** la rândul ei. **4.** la rândul lor.
Ihrerseits *adv.* **1.** din partea dumneavoastră, dumitale. **2.** la rândul dumneavoastră, dumitale.
ihres *pron. pos. (gen. sg.* de la ihr) a(l)... ei; **der Titel ~ Buches** titlul cărţii ei; **ein Blatt ~ Buches** o pagină a cărţii ei.
ihresgleichen *pron.* **1.** cel (cea) de o seamă cu dânsa; la fel ca dânsa, de seama ei; *(pop.)* de teapa ei. **2.** cel (cea) de o seamă cu dânşii (dânsele); la fel ca dânşii (dânsele); de seama lor; *(pop.)* de teapa lor.
Ihresgleichen *pron.* cel (cea) de o seamă cu dumneavoastră, dumneata; de seama dumneavoastră, dumitale.
ihres|teils *adv.* din partea sa (lor).
Ihres|teils *adv.* din partea dumneavoastră, dumitale.
ihret|halben *adv.* **1.** din cauza ei, de dragul ei; **um ~** din cauza ei, pentru ea. **2.** din cauza lor, de dragul lor, pentru ei (ele).
Ihret|halben *adv.* din cauza dumneavoastră, dumitale; de dragul dumneavoastră, dumitale; pentru dumneavoastră, dumneata.
ihretwegen *adv.* v. ihrethalben.
Ihretwegen *adv.* v. Ihrethalben.
ihretwillen *adv. (în expr.)* **um ~** v. ihrethalben.
Ihretwillen *adv. (în expr.)* **um ~** v. Ihrethalben.
ihr(ig)e *pron. pos. der (die, das)* **~ a)** a(l) ei; **b)** a(l) lor.
Ihr(ig)e *pron. pos. der (die, das)* **~** a(l) dumneavoastră, dumitale; **die ~n** ai (ale) dumneavoastră, dumitale; familia dumneavoastră, dumitale; **tun Sie das ~ a)** faceţi-vă datoria; **b)** faceţi ce puteţi.
Ihro *pron. pos. invar. (inv.)* **1.** a(l) vostru (voastră). **2.** a(l) lui, a(l) ei; **~ Gnaden a)** Înălţimea voastră; **b)** Înălţimea sa.
ihrzen, *ihrzte, geihrzt (du, er ihrzt), vb. (h) intr. (inv.)* a se adresa (unei persoane) cu dumneavoastră *(cu forma de politeţe* Ihr*).*
i.J. *presc.* de la im Jahre.
Ikakopflaume, *-n, f. (bot.)* soi de prună din Africa de Vest şi America de Sud *(Chrysobalanus icaco).*
Ikebana, *-(s), n. sg.* ikebana.
Ikon, *-s, -e, n. (rar),* **Ikone**, *-n, f.* icoană (ortodoxă).
Ikonenmaler, *-s, -, m.* pictor de icoane, iconar.
Ikonenwand, *-wände, f.* v. Ikonostas.
ikonisch *adj.* iconic.
Ikonodule, *-n, -n, m.* iconodul.
Ikonograph, Ikonograf, *-en, -en, m.* iconograf.
Ikonographie, Ikonografie *f. sg.* iconografie.
ikonographisch, ikonografisch *f. sg.* iconografic.
Ikonoklasmus, *-, -men, m. (ist. bis.)* iconoclasm, iconomahie.
Ikonoklast, *-en, -en, m. (ist.)* iconoclast.
Ikonologie *f. sg.* iconologie.
Ikonometer, *-s, -, n. (fol.)* iconometru.
Ikonoskop, *-s, -e, n. (tv.)* iconoscop.
Ikonostas, *-, -e, m.*, **Ikonostase**, *-n, f.*, **Ikonostasis**, *-asen, f.* iconostas, catapeteasmă.
Ikosa|eder, *-s, -, n. (geom.)* icosaedru.
ikterisch *adj. (med.)* icteric.
Ikterus, *-, m. sg. (med.)* icter.
Iktus, *-, -* (şi *Ikten), m.* **1.** apăsare, lovitură. **2.** *(metr.)* ictus, accent. **3.** *(med.)* ictus.
Ile|itis [ile'i:tIs], *-itiden, f. (med.)* ileită, afecţiune inflamatorie a illenului.
Ile|um ['i:leUm], *-s, Ilea, n. (anat.)* ileon, porţiune terminală a intestinului subţire.
Ile|us ['i:leUs], *-, -leen* ['i:leən] (şi *Ilei* ['i:lei]) *(med.)* ileus, ocluzie intestinală.
Ilk, *-es, -e, m. (reg., zool.)* dihor.
ill. *presc.* de la illustrert.
Illatum, *-s, -ten, n.* avere dobândită prin zestrea soţiei.
Ille, *-n, f. (reg.)* politist.
illegal şi **illegal** *adj.* ilegal.
illegalisieren, *illegalisierte, illegalisiert, vb. (h) tr.* a ilegaliza, a declara ilegal.
Illegalität şi **Illegalität**, *-en, f.* ilegalitate.
illegitim şi **illegitim** *adj.* ilegitim, nelegitim.
Illegitimität şi **Illegimität** *f. sg.* nelegitimitate.
illern, *illerte, geillert, vb. (h) intr. (reg.)* a pândi, a spiona; a observa.
illiberal şi **illiberal** *adj.* **1.** neliberal. **2.** mic la suflet, cu vederi înguste; meschin.
Illiberalität şi **Illiberalität**, *-en, f.* spirit mărginit, vedere îngustă; meschinărie.
illimitiert *adj. (livr.)* nelimitat.
illiquid şi **illiquid** *adj. (ec.; despre un capital)* nelichid, greu de utilizat, de mobilizat.
Illiquidität şi **Illiquidität**, *-en, f.* greutate de plată, lipsă de bani numerar, insolvabilitate.
illiterat *adj. (livr.)* incult, neinstruit, needucat.
Illiterat şi **Illiterat**, *-en, -en, m. (livr.)* persoană incultă, neinstruită, needucată.
Illokution, *-en, f. (lingv.)* act de vorbire.
illoyal [-loaja:l] *adj.* neloial.
Illoyalität şi **Illoyalität**, *-en, f.* neloialitate.
Illumination *-en, f.* **1.** iluminaţie. **2.** *(pict.)* anluminură, înluminare.
Illuminations|lampel, *-n*, **Illuminationslampe**, *-n, f.* lampion.
Illuminator, *-s, -toren, m.* **1.** iluminator, dispozitiv de iluminaţie. **2.** pictor de înluminări, miniaturist.
illuminieren, *illuminierte, illuminiert, vb. (h) tr.* **1.** a ilumina. **2.** a înlumina (o carte, un manuscris).
Illuminierer, *-s, -, m.* pictor de înluminări, miniaturist.
illuminiert **I.** *part. trec.* de la illuminieren. **II.** *adj.* **1.** iluminat. **2.** *(pict.)* înluminat. **3.** *(fam., iron., inv.)* făcut, bine dispus; ciupit, ameţit (de băutură); **er kam ziemlich ~ nach Hause** a venit acasă destul de ameţit.
Illuminist, *-en, -en, m.* v. Illuminator.
Illusion, *-en, f.* iluzie; **sich den ~en hingeben** sau **sich ~en machen** a-şi face iluzii; **sich in ~en wiegen** a se complace în iluzii.
illusionär *adj.* iluzionar, bazat pe iluzii.
illusionieren, *illusionierte, illusioniert, vb. (h) tr. adj.* a iluziona, a face iluzii; **sich nicht ~ lassen** a nu-şi face iluzii, a nu se lăsa amăgit.
Illusionismus, *-, m. sg.* iluzionism.
Illusionist, *-en, -en, m.* **1.** visător. **2.** iluzionist, scamator.
illusionslos *adj.* fără iluzii, lipsit de iluzii.
illusorisch *adj. (livr.)* iluzoriu.
illuster *adj. (livr.)* ilustru, distins.
Illustration, *-en, f.* ilustraţie.
illustrativ *adj.* ilustrativ; elocvent; expresiv.
Illustrator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* ilustrator(-oare).

illustrieren, *illustrierte, illustriert, vb. (h) tr.* a ilustra.
illustriert I. *part. trec.* de la illustrieren. **II.** *adj.* ilustrat; **~e Zeitung** ziar ilustrat; **ein reich ~es Buch** o carte bogat ilustrată.
Illustrierte, *-n, -n, f.* ziar, revistă ilustrat(ă).
Illustrierung, *-en, f.* ilustrare.
Illyrier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ilir(ă).
illyrisch *adj.* ilir(ic).
Ilme, *-n, f. (reg., bot.)* ulm.
Ilmenit, *-s, -e, m. (mineral.)* ilmenit.
Ilske, *-n, -n, m. (reg.)* v. Iltis.
Iltis, *-ses, -se, m. (zool.)* dihor *(Mustela putorius).*
Iltisfalle, *-n, f.* cursă pentru dihori.
Iltisfell, *-(e)s, -e, n.*, **Iltis|pelz**, *-es, -e, m.* blană de dihor.
im *forma contrasă* de la in dem în.
Image ['Imɪtʃ sau: 'Imɪdʒ], *-s, -s, n.* imagine, prestigiu, reprezentare.
imaginabel [imagi-] *adj.* imaginabil.
imaginal *adj. (entom.)* referitor la o imago, la o insectă adultă.
Imaginal|stadium, *-s, -dien* [-diən], *n. (entom.)* stadiul final al metamorfozei insectelor, stadiul de imago al unei insecte.
imaginär *adj. (livr.)* imaginar, fictiv.
Imagination, *-en, f.* imaginație.
imaginieren, *imaginierte, imaginiert, vb. (h) tr. (livr.)* a-și imagina, a-și închipui.
imagistisch *adj.* imagistic.
Imago, *-gines, f.* **1.** chip, imagine. **2.** *(entom.)* imago.
Imam, *-s, -s* (și *-e*) *m.* imam.
Imbergans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă polară *(Colymbus glacialis).*
imbezil, **imbezill** *adj.* imbecil.
Imbezillität *f. sg.* imbecilitate.
imbibieren, *imbibierte, imbibiert, vb. (h) tr.* a îmbiba.
Imbibition, *-en, f.* îmbibare, imbibiție.
Imbiss, *-es, -e, m.* gustare, aperitiv; **einen ~ einnehmen** a lua o gustare.
Imbissbude, *-n, f.* chioșc unde se vând sau se pot servi gustări.
Imbisshalle, *-n, f.* bufet.
Imbiss|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Imbissbude.
Imitat, *-(e)s, -e, n.* imitație; copie.
Imitation, *-en, f.* imitație.
imitativ *adj.* imitativ.
Imitator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* imitator(-oare).
imitieren, *imitierte, imitiert, vb. (h) tr.* a imita; a copia.
Imker, *-s, -, m.* apicultor, prisăcar.
Imkerei, *-en, f.* apicultură.
imkern, *imkerte, geimkert, vb. (h) intr.* a stupări, a crește albine, a face apicultură.
immanent *adj.* imanent.
Immanenz *f. sg.* imanență.
Immanenzphilosophie *f. sg.* filozofie imanentistă.
immanieren, *immanierte, immaniert, vb. (h) intr.* a fi cuprins, inclus în ceva, a fi permanent în ceva.
Immaterialismus, *-, m. sg. (fil.)* imaterialism.
Immaterialität și **Immaterialität** *f. sg.* imaterialitate.
immateriell [-riɛl] *adj.* imaterial.
Immatrikulation, *-en, f.* înmatriculare, înscriere la facultate.
Immatrikulationsgebühr, *-en, f.* taxă de încriere, de înmatriculare.
immatrikulieren, *immatrikulierte, immatrikuliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) înmatricula, a (se) înscrie la facultate.
Immatrikulierung, *-en, f.* v. Immatrikulation.
immatur *adj. (med.)* imatur, care nu a ajuns la maturitate.
Imme, *-n, f. (reg., poet.)* albină.
Immedialfarb|stoffe *pl.* coloranți imediali.
immediat *adv. (înv.)* imediat, nemijlocit.
Immediat|eingabe, *-n, f.*, **Immediatgesuch**, *-(e)s, -e, n.* petiție adresată direct celui mai înalt for.
immediatisieren, *immediatisierte, immediatisiert, vb. (h) tr. (ist.)* a pune nemijlocit sub jurisdicția imperiului german.
Immenblume, *-n, f. (bot.)* floare vizitată de albine.
Immenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* lupul-albinelor *(Trichodes apiarius).*
immens *adj.* imens.
Immensität, *-en, f.* imensitate, nemărginire.
Immen|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (reg.)* stup de albine.
immensurabel *adj.* de nemăsurat, incomensurabil, de necuprins.
Immensurabilität, *-en, f.* incomensurabilitate.
Immenwolf, *-(e)s, -wölfe, m.* v. Immenkäfer.
immer *adv.* **1.** (în)totdeauna; veșnic; de-a pururi, pururea, oricând, mereu; **~ bereit!** gata oricând! **auf (sau für) ~** pentru totdeauna, pe veci; **wie ~** ca întotdeauna. **2.** *(înaintea unui comparativ)* tot, din ce în ce; **~ größer** din ce în ce, tot mai mare. **3.** (încă) tot (mai); **~ noch** încă, tot mai; **~ wieder** tot mereu, mereu din nou; **er ist noch ~ krank** tot mai e bolnav, continuă să fie bolnav. **4.** *(în expr.)* **was (auch) ~** orice, indiferent ce; **wo er nur ~ bleibt?** unde o tot fi rămânând, unde o mai fi iar? **wer es auch ~ gesagt haben mag** oricine ar fi zis; **er mag ~ reden** poate să vorbească cât o vrea.
immerdar *adv.* mereu, necontenit, de-a pururi, întotdeauna.
immerfort *adv.* necontenit, fără încetare.
immergrün *adj.* mereu, veșnic verde.
Immergrün, *-(e)s, n. sg. (bot.)* saschiu *(Vinca minor* L.).
immer|hin *adv.* **1.** oricum, oricât; orișicât; totuși; **mag er ~ reich sein** oricât ar fi de bogat. **2.** din partea mea, n-are decât; **mag er ~ kommen** din partea mea poate să vină.
Immerschön, *-s, n. sg.* **1.** *(hort.)* nume grădinăresc pentru diferite plante decorative. **2.** *(bot.)* siminoc *(Helichrysum).*
Immersion, *-en, f. (astron., geol., med., fiz., rel., lingv.)* imersiune.
immerwährend I. *adj.* necontenit, continuu, neîncetat, neîntrerupt; veșnic. **II.** *adv.* mereu, încontinuu; veșnic.
immerzu *adv.* mereu, totdeauna, tot mereu, încontinuu.
Immigrant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* imigrant(ă).
Immigration, *-en, f.* imigrație, imigrare.
immigrieren, *immigrierte, immigriert, vb. (s) intr.* a imigra.
imminent *adj.* iminent, amenințător.
Imminenz *f. sg.* iminență.
Immission, *-en, f.* **1.** *(jur.)* înrâurire asupra unui pământ vecin. **2.** acțiune dăunătoare a poluării, zgomotului, razelor etc. asupra ființelor vii și clădirilor. **3.** *(înv.)* instalare într-o slujbă.
immobil și **immobil** *adj.* **1.** imobil, nemișcat, de nemișcat. **2.** nepregătit pentru război.
Immobiliar|exekution, *-en, f. (jur.)* execuție asupra averii imobiliare.
Immobiliargut, *-(e)s, -güter, n. (jur.)* bun imobiliar.
Immobiliarkredit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* credit ipotecar.
Immobiliarvermögen, *-s, -, n. (jur.)* avere imobiliară, imobile.
Immobiliarversicherung, *-en, f. (jur.)* asigurare imobiliară.
Immobilien [-liən] *pl.* bunuri imobiliare, imobile.
Immobilien|erwerb, *-(e)s, m. sg. (jur.)* achiziție imobiliară.
Immobilienfirma, *-men, f. (jur.)* firmă imobiliară.
Immobilienhändler, *-s, -, m. (jur.)* comerciant de imobile, persoană care face afaceri cu imobile, misit, agent imobiliar.
Immobilienleasing [-li:zɪŋ], *-s, n. sg.* credit-bail imobiliar, leasing imobiliar.
Immobilienmakler, *-s, -, m. (jur.)* v. Immobilienhändler.
Immobilienmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață imobiliară.
Immobilienverwalter, *-s, -, m. (jur.)* girant de imobile, administrator de imobile.
Immobilisation, *-en, f.* imobilizare.
immobilisieren, *immobilisierte, immobilisiert, vb. (h) tr.* **1.** a imobiliza. **2.** a investi în bunuri imobile. **3.** *(jur.)* a aplica bunurilor mobile tratamentul celor imobiliare.
Immobilisierung, *-en, f.* v. Immobilisation.
Immobilität, *-en, f.* imobilitate, nemișcare.
immoralisch și **immoralisch** *adj.* imoral.
Immoralismus, *-, m. sg. (fil.)* imoralism.
Immoralität *f. sg.* imoralitate.
Immortalität *f. sg.* nemurire.
Immortelle, *-n, f. (bot.)* floare-de-paie, imortelă *(Helychrysum bracteatum).*
Immortellenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană din flori-de-paie, din imortele.
immun *adj. (med.)* imun.
immungenetisch *adj.* imunogenetic.
Immunglobulin, *-s, -e, n. (biol.)* imunoglobulină.
immunisieren, *immunisierte, immunisiert, vb. (h) tr.* a imuniza.
Immunisierung *f. sg.* imunizare.
Immunität *f. sg.* **1.** *(med.)* imunitate. **2.** *(jur., pol.)* imunitate.
Immunitätsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur., pol.)* drept de imunitate.
Immunkörper, *-s, -, m. (biol.)* anticorp.
Immunologie *f. sg.* imunologie.
immunologisch *adj.* imunologic.
Imp, *-s, -e, m. (reg.)* albină.
Impakt, *-s, -e, m. (astron.)* cădere de meteorit, impact.
Imparität *f. sg. (livr.)* inegalitate, imparitate.
Impass, *-es, -pässe, m.* **1.** impas (la cărți). **2.** *(reg.)* fundătură; situație fără ieșire.
Impasse [ɛ̃'pas], *-s, f. (înv.)* impas, situație fără ieșire.
impassieren, *impassierte, impassiert, vb. (h) tr. (la jocul de cărți)* a face un impas.
Impedanz, *-en, f. (electr.)* impedanță.
Impedanzrelais [-rə'lɛ:], - [-rə'lɛ :s], - [-rə'lɛ :s], *n. (electr.)* releu de impedanță.
Impediment, *-(e)s, -e, n.* impediment, piedică.
impenetrabel *adj. (livr.)* impenetrabil.
imperativ și **imperativ** *adj.* imperativ, poruncitor; *(jur.)* **~es Mandat** obligație strictă.
Imperativ și **Imperativ**, *-s, -e, m.* **1.** *(gram.)* imperativ. **2.** *(fil.; în expr.)* **der kategorische ~** imperativul categoric.
imperativisch și **imperativisch** [-vɪʃ] *adj.* v. imperativ.
Imperator, *-s, -toren, m. (ist.)* imperator; împărat.
imperatorisch *adj. (ist.)* imperatoric, de imperator; de împărat.
imperfekt *adj.* imperfect.
Imperfekt și **Imperfekt**, *-s, -e, n. (gram., înv.)* imperfect.
imperfektisch și **imperfektisch** *adj. (gram.)* la imperfect, referitor la imperfect, imperfectiv.
imperfektiv(isch) și **imperfektiv(isch)** *adj. (gram., înv.)* imperfectiv.
Imperfektum, *-s, -ta, n. (lingv., înv.)* v. Imperfekt.
Imperforation, *-en, f. (med.)* imperforație.
imperial *adj.* imperial, împărătesc.
Imperial[1], - (și *-s*), *m. sg.* **1.** *(text.)* un soi de camgarn. **2.** monedă de aur din Rusia veche.
Imperial[2], - (și *-s*), *n. sg.* format mare și învechit de hârtie (57 × 78 cm).
Imperial[3] *f. sg. (înv., tipogr.)* corp de literă de 9 cicero.
Imperialismus, *-, m. sg. (pol.)* imperialism.
Imperialist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* imperialist(ă).
imperialistisch *adj.* imperialist.
Imperialpapier, *-s, -e, n.* v. Imperial[2].
Imperialschrift *f. sg.* v. Imperial[3].
Imperium, *-s, -rien* [-riən], *n. (ist.)* imperiu.
impermeabel și **impermeabel** *adj.* impermeabil.
Impermeabilität *f. sg.* impermeabilitate.
Impersonale, *-s, -lien* [-liən] și *-lia, n. (gram.)* verb impersonal.
impertinent *adj.* impertinent, obraznic.

Impertinẹnz, *-en, f.* impertinență, obrăznicie.
imperzeptibel *adj. (livr.)* imperceptibil.
Impf|aktion, *-en, f. (med.)* acțiune, campanie de vaccinare.
Impf|an|stalt, *-en, f. (med.)* institut de vaccinare.
Impf|ausweis, *-es,-e, m.* certificat de vaccinare.
impfbar *adj.* vaccinabil.
impfen, *impfte, geimpft, vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a vaccina, a inocula. **2.** *(agr.)* a trata solul cu substanțe bacterigene. **3.** *(biol.)* a introduce microorganisme în substanțe nutritive. **4.** *(meteor.)* a trata norii cu substanțe provocatoare de ploaie. **5.** *(înv., hort.)* a altoi.
Impfling, *-s, -e, m.* **1.** *(med.)* copil (de) vaccinat. **2.** *(hort., rar)* v. Impfreis.
Impfnarbe, *-n, f. (med.)* cicatrice provocată de vaccinul antivariolic.
Impfpass, *-es, -pässe, m.* certificat de vaccinare internațional.
Impf|pflicht *f. sg.* obligația de a se vaccina, de a se supune vaccinării.
impf|pflichtig *adj.* având obligația de a se vaccina.
Impfreis, *-es, -er, n. (hort.)* altoi.
Impfschein, *-(e)s, -e, m.* buletin, certificat de vaccinare.
Impf|stoff, *-(e)s, -e, m.* vaccin.
Impfung, *-en, f. (med.)* vaccinare, inoculare.
Impfzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Impfausweis.
Impfzwang, *-(e)s, m, sg.* obligativitate a vaccinării, vaccinare obligatorie.
Impi|etät *f. sg.* impietate.
Implantat, *-(e)s, -e, n. (med.)* implantat.
Implantation, *-en, f. (med.)* implantație; implantare.
implantieren, *implantierte, implantiert, vb. (h) tr. (med.)* a implanta.
Implementation, *-en, f. (inform.)* implantare.
implementieren, *implementierte, implementiert, vb. (h) tr. (inform.)* a implementa.
Implementierung, *-en, f. (inform.)* implementare.
Implikation, *-en, f.* implicație; implicare.
implizieren, *implizierte, impliziert, vb. (h) tr.* a implica.
implizit *adj.* **1.** *(mat.)* neexprimat. **2.** implicit.
implizite *adv.* (în mod) implicit.
Implosion, *-en, f. (fon.)* implozie.
imponderabel *adj. (livr.)* imponderabil.
Imponderabile, *-s, -bilien* [-liən], *n. (livr.)* (factor) imponderabil.
Imponderabilität *f. sg. (livr.)* imponderabilitate.
imponieren, *imponierte, imponiert, vb. (h) intr.* a impune, a insufla respect, teamă.
imponierend I. *part. prez.* de la imponieren. **II.** *adj.* impunător; remarcabil.
Import, *-(e)s, -e, m.* import; **den ~ steigen (einschränken)** a spori (a restrânge) importul.
Import|abgabe, *-n, f. (ec.)* taxă de import.
Import|abgabepreis, *-es, -e, m.* preț de vânzare al produselor importate.
import|abhängig *adj.* dependent de import(uri), care depinde de import(uri).
Import|antrag, *-(e)s, -träge, m.* ofertă de import.
Importanz *f. sg. (livr., înv.)* importanță.
Import|artikel, *-s, -, m.* articol de import.
Importation, *-en, f. (inv.)* importare.
Importbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate de import, necesar de importuri.
Importbeschränkung, *-en, f. (ec.)* limitare a importurilor.
Importbewilligung, *-en, f. (ec.)* autorizație de import.
Importe, *-n. f. (com.)* **1.** marfă de import. **2.** *(înv.)* țigară de foi de import.
Importeur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* importator, firmă importatoare, negustor de articole de import.
importfähig *adj.* importabil.
Importfirma, *-firmen, f.* firmă de import, firmă importatoare.
Importgeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** întreprindere de import. **2.** v. Importhandel. **3.** operație, tranzacție de import.
Importgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* bun importat; marfă importată, de import.
Import|handel, *-s, m. sg.* comerț de import, comerț cu mărfuri importate.
Import|händler, *-s, -, m.* importator.
Import|haus, *-es, -häuser, n.* casă, firmă de import.
importieren, *importierte, importiert, vb. (h) tr.* a importa.
Importkontingent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* contingent la import.
Importlizenz, *-en, f.* licență de import.
Importquote, *-n, f.* cotă de import.
Import|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a importurilor, embargo asupra importului.
Import|überschuss, *-(e)s, -schüsse, m. (ec.)* excedent al importurilor.
importun *adj. (rar)* inoportun, nepotrivit, importun.
Importverbot, *-(e)s, -e, n. (ec.)* interdicție de import.
Importware, *-n, f.* marfă de import.
imposant *adj.* impunător, impozant.
impossibel *adj. (livr.)* imposibil.
Impossibilität, *-en, f. (livr.)* imposibilitate.
Impost, *-(e)s, -en, m. (înv.)* **1.** impozit, taxă. **2.** *(com.)* impozit indirect, impozit asupra mărfurilor. **3.** *(arhit.)* talpă, temelie a unei bolți. **4.** *(arhit.)* grindă deasupra ușii sau ferestrei.
impostieren, *impostierte, impostiert, vb. (h) tr. (ec., înv.)* a impune.
Impostor, *-s, -toren, m. (livr.)* impostor.
impotent și **impotẹnt** *adj.* **1.** neputincios, incapabil. **2.** *(med.)* impotent.
Impotenz și **Impotẹnz** *f. sg.* **1.** neputință, incapacitate. **2.** *(med.)* impotență.
impr. *presc.* de la Imprimatur.
Imprägnation, *-en, f.* impregnație.
imprägnieren, *imprägnierte, imprägniert, vb. (h) tr.* a impregna, a îmbiba.
Imprägnierlack, *-(e)s, -e, m.* lac de impregnat.
Imprägnierung, *-en. f.* impregnare, îmbibare.
Imprägnierungslack, *-(e)s, -e, m.* v. Imprägnierlack.
Imprägnierwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de impregnare.
impraktikabel și **impraktikabel** *adj. (livr.)* **1.** impracticabil. **2.** inaplicabil.
Impresario, *-s, -s* (și *-rien* [-riən] sau *-rii), m.* impresar.
Impression, *-en, f.* impresie.
impressionabel *adj. (livr.)* impresionabil.
Impressionismus, *-, m. sg. (arte)* impresionism.
Impressionist, *-en, -en, m. (arte)* impresionist.
impressionistisch *adj. (arte)* impresionist.
Impressum, *-s, -essen, n.* **1.** *(tipogr.)* casetă tehnică (de la sfârșitul sau începutul unei cărți). **2.** emblema firmei tipăritoare.
Imprimatur, *-s, n. sg. (tipogr.)* bun de tipar; **das ~ erteilen** a da bunul de tipar.
Imprimé [ɛ̃pri'me:], *-s, -s, n.* **1.** *(text.)* imprimeu. **2.** *(trimiteri poștale)* imprimat, tipăritură.
imprimieren, *imprimierte, imprimiert, vb. (h) tr.* **1.** *(tipogr.)* a da bun de tipar. **2.** *(text.)* a imprima.
improduktiv *adj. (înv.)* neproductiv, neroditor; **~e Arbeit** muncă neproductivă.
Impromptu [ɛ̃prɔ̃p'ty:], *-s* (și -), *-s, n.* **1.** improvizare. **2.** *(muz.)* impromptu.
Improvisation [-vi-], *-en, f.* improvizație, improvizare.
Improvisator, *-s, -toren, m.* improvizator.
improvisatorisch *adj.* improvizator.
improvisieren, *improvisierte, improvisiert, vb. (h) tr.* a improviza.
Impuls, *-es, -e, m.* impuls, imbold; **aus eigenem ~** din proprie inițiativă.
impulsiv *adj.* impulsiv.
Impulsivität [-vi-] *f. sg.* impulsivitate.
Impuls|satz, *-es, -sätze, m. (fiz.)* teoremă a impulsului.
Impunität *f. sg. (jur.)* impunitate, nepedepsire.
Imputation, *-en, f.* imputare.
imputieren, *imputierte, imputiert, vb. (h) tr.* a imputa.
Ims, *-es, -e, m. (reg.)* v. Imbiss.
Imse, *-n, f. (reg.)* furnică.
im|stande și **im Stande** *adv. (în expr.)* **~ sein** a fi în stare.
in[1] *prep.* (cu *dat.* și *ac.)* **1.** *(cu sens local)* în; **~ die Schweiz fahren** a face o călătorie în Elveția; **~ der Schweiz leben** a trăi în Elveția; **das Buch ~ die Hand nehmen** a lua cartea în mână; **~ die Stadt gehen** a merge în oraș; **~ Holz schnitzen** a ciopli în lemn. **2.** la; **~ Bukarest** la București. **II.** *(cu sens temporal)* în; **~ zwei Stunden** în, peste două ore; **~ aller Frühe** în zorii zilei; **~ der Nacht** noaptea. **III.** *(cu sens modal)* **1.** în; **es steht ~ seiner Macht** stă în puterea lui; **~ dem Glauben** în credința; **das geht ~ die Tausende** se cifrează la mii; **alles ~ allem** în general, una peste alta. **2.** cu; **~ der besten Absicht** cu cea mai bună intenție.
in[2] *adv. (fam., în expr.)* **~ sein** a fi la modă, foarte modern.
in|adäquat și **in|adäquat** *adj.* inadecvat, neadecvat, nepotrivit, necorespunzător.
In|adäquat|heit *f. sg. (livr.)* inadecvare; însușirea de a fi inadecvat.
in|akkurat și **in|akkurat** *adj.* **1.** inexact. **2.** neglijent, lipsit de acuratețe.
in|aktiv și **in|aktiv** *adj.* **1.** inactiv, inert. **2.** *(mil.)* reformat, pensionat, scos din cadrele active, pus în retragere.
In|aktivierung [-'vi:-], *-en, f. (mil.)* punere în retragere.
In|aktivität și **In|aktivität** *f. sg.* inactivitate.
in|aktuell [-tuɛl] și **in|aktuell** *adj.* neactual, inactual.
in|akzeptabel și **in|akzeptabel** *adj.* inacceptabil.
in|akzessibel *adj. (livr., înv.)* inaccesibil.
in|alienabel [-liɛna:-] *adj. (jur.)* inalienabil.
In|angriffnahme, *-n, f.* începere, început, punere în lucru.
In|an|spruchnahme *f. sg.* **1.** solicitare intensă, absorbantă. **2.** folosire. **3.** *(tehn.)* uzare.
in|appelabel și **in|appelabel** *adj. (jur.)* irevocabil; fără drept de apel, hotărât, încheiat.
In|appetenz și **In|appetenz** *f. sg. (med.)* inapetență, lipsă de poftă de mâncare.
in|artikulieren, *inartikulierte, inartikuliert, vb. (h) tr. (înv.; jur.)* a inarticula, a înscrie în lege.
in|artikuliert și **in|artikuliert I.** *part. trec.* de la inartikulieren. **II.** *adj.* nearticulat.
In|augenschein|nahme *f. sg.* inspectare; cercetare, examinare.
Inaugural|adresse, *-n, f. (livr.)* memoriu cu ocazia unei inaugurări.
Inauguraldissertation, *-en, f.* disertație, teză de doctorat.
Inauguralrede, *-n, f.* discurs inaugural.
Inauguration, *-en, f. (livr.)* **1.** inaugurare. **2.** învestire (într-o funcție).
inaugurieren, *inaugurierte, inauguriert, vb. (h) tr. (livr.)* **1.** a inaugura. **2.** a instala, a pune (pe cineva) oficial într-o funcție, într-un post.
Inaugurierung, *-en, f. (livr.)* **1.** inaugurare. **2.** instalare, punere oficială într-o funcție, într-un post.
In|aus|sicht|stellung, *-en, f.* promisiune, făgăduială.
Inbegriff, *-(e)s, m. sg.* esență, sumă a însușirilor; chintesență; prototip; noțiune, formă supremă; ideal; **der ~ der Schönheit** întruchiparea frumuseții.
inbegriffen *adv.* inclusiv, inclus; **im Preis ~** inclus în preț.
Inbeschlagnahme, *-n, f.* luare sub curatelă, blocare.
Inbesitznahme, *-n. f.* luare în posesiune, în posesie, în stăpânire.
Inbetrachtnahme, *-n, f. (livr.)* luare în considerare.
Inbetriebnahme *f. sg. (despre căi ferate, uzine etc.)* luare în exploatare.
Inbetriebsetzung, Inbetrieb|stellung, *-en, f.* punere în funcțiune, în mers, în exploatare; **die ~ der Bahn** punerea în circulație a trenului.
Inbild, *-(e)s, -er, n.* întruchipare perfectă; ideal.
in blanko *(ec., fin.)* în alb.
Inbrunst *f. sg.* ardoare, pasiune, fervoare.
inbrünstig *adj.* cu ardoare, cu pasiune, ardent, pasionat; arzător; din tot sufletul.
Inchoativ ['Inko-] și **Inchoativ**, *-s, -e,* **Inchoativum** [Inko...vUm], *-s, -va, n. (gram.)* verb incoativ.
Indanthren, *-s, -e,* **Indanthrenfarbstoff**, *-(e)s, -e, m.* colorant indantren.
indefinit și **indefinit** *adj.* nedefinit, indefinit.
Indefinitpronomen, *-s, -mina,* **Indefinitum**, *-s, -ta, n. (gram.)* pronume nehotărât.
indeklinabel și **indeklinabel** *adj.* nedeclinabil, indeclinabil.
indelikat și **indelikat** *adj.* nedelicat, dur, indelicat.

indẹm I. *adv.* în timpul acesta, în acest moment, între timp. **II.** *conj.* **1.** pe când, în timp ce. **2.** deoarece, pentru că. **3.** prin faptul că; **~ er so weiter arbeitete** muncind astfel mai departe.

Indemnisation, *-en, f. (jur., înv.)* indemnizație, despăgubire.

indemnisieren, *indemnisierte, indemnisiert, vb. (h) (jur., înv.) tr.* a indemniza, a despăgubi.

Indemnität *f. sg. (jur.)* **1.** indemnitate. **2.** aprobarea unei măsuri a guvernului respinsă anterior de parlament. **3.** imunitate parlamentară.

indemonstrabel și **indemonstrabel** *adj. (livr.)* indemonstrabil, nedemonstrabil.

Indẹntgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* operație de export cu minimizarea riscurilor pentru exportator.

Independẹnz *f. sg. (livr.)* independență, neatârnare.

Ịnder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* hindus(ă), indian(ă), locuitor(-oare) a(l) Indiei.

indẹs(sen) I. *adv.* în acest timp, în timpul acesta, între timp. **II.** *conj.* **1.** pe când, în timp ce. **2.** totuși, cu toate acestea, însă.

indeterminabel și **indeterminabel** *adj. (livr.)* indeterminabil, nedeterminabil.

Indetermination și **Ịndetermination** *f. sg. (livr.)* nedeterminare, neprecizare.

indeterminiert și **indeterminiert** *adj. (livr.)* nedeterminat, neprecizat.

Indeterminịsmus, *-, m. sg. (fil.)* indeterminism.

Ịndex, *-es, -e* (și *Indizes* sau *-dices), m.* **1.** indice; tablă de materii. **2.** *(bis. cat.)* index, listă de cărți interzise. **3.** *(mat.)* indice; **der ~ eines Logarithmus** indicele unui logaritm. **4.** număr indicator. **5.** *(com.)* indice. **6.** *(anat.)* deget arătător, index.

Ịndexberechnung, *-en, f.* calcul al indicelui, al indexului.

indexieren, *indexierte, indexiert, vb. (h) tr.* a indexa.

Ịndexwährung, *-en, f.* monedă indexată.

Ịndexwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a indicelui.

Ịndexzahl, *-en,* **Ịndexziffer**, *-n, f.* v. Index **(4).**

indezent și **indezẹnt** *adj. (livr.)* indecent, necuviincios.

Ịndezenz și **Indezẹnz**, *-en, f. (livr.)* indecență, necuviință.

Ịndian, *-s, -e, m. (reg.)* curcan.

Indiạner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indian(ă) (din America); piele-roșie.

Indiạnerge|heul, *-(e)s, n. sg.* strigăt de luptă al indienilor, pieilor-roșii.

Indiạner|häuptling, *-s, -e, m.* șef (al unui trib) de piei-roșii.

Indiạnerkrapfen, *-s, -, m. (cul.)* indiană (prăjitură).

Indiạner|reservat [-va:t], *-(e)s, -e, n.*, **Indiạner|reservation**, *-en, f.* rezervație de indieni.

Indiạnersommer, *-s, m. sg.* v. Altweibersommer.

Indiạner|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* trib de indieni, de piei-roșii.

indiạnisch *adj.* de piele-roșie, indian (din America).

Indiẹnstnahme *f. sg.* luare în serviciu, în activitate.

Indiẹnst|stellung, *-en, f.* punere în serviciu, în mișcare, în activitate; **die ~ eines Schiffes** armarea unei nave.

Ịndier [-diɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Inder.

indifferent și **indifferẹnt** *adj.* (și *chim.)* indiferent.

Indifferentịsmus, *-, m. sg.* dezinteres(are), indiferentism.

Ịndifferenz și **Indifferẹnz**, *-en, f.* indiferență.

Ịndifferenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct indiferențial.

Ịndigblau, *-s, n. sg.* v. Indigoblau.

indigẹn *adj.* indigen, autohton, băștinaș.

Indigenạt, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* indigenat, cetățenie; **man verleiht ihm das ~** i se acordă cetățenia.

Indigenatsrecht, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* drept de indigenat.

Indigestiọn și **Ịndigestion**, *-en, f. (med.)* indigestie.

Indignatiọn, *-en, f. (livr.)* indignare.

indignieren, *indignierte, indigniert, vb. (h) tr. (livr.)* a indigna, a revolta.

Ịndigo, *-s, -s, m.* (și *n.)* **1.** (culoare) indigo. **2.** *(bot.)* indigotier *(Indigofera tinctoria).*

ịndigoblau *adj.* albastru indigo.

Ịndigoblau, *-s, n. sg.* albastru indigo.

Ịndigodruck, *-(e)s, -e, m.* imprimare cu indigo.

Ịndigofabrik, *-en, f.* fabrică de indigo.

Ịndigofarbe, *-n, f.* culoare indigo.

ịndigofarben *adj.* v. indigoblau.

Ịndigofarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant indigo.

ịndigo|haltig *adj. (chim.)* care conține indigo.

Ịndigo|holz, *-es, -hölzer, n.* lemn indian.

Ịndigopapier, *-s, -e, n.* (hârtie) indigo, hârtie de copiat.

Ịndigopflanze, *-n, f.* v. Indigo **(2).**

Ịndigo|säure, *-n, f. (chim.)* acid indigo.

Ịndigo|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Indigo **(2).**

Ịndigotịn, *-s, n. sg. (chim.)* indigotin.

Ịndigoweiß, *-, n. sg. (chim.)* soluție de colorant indigo.

Ịndik, *-s, m. sg.* Oceanul Indian.

Indikatiọn, *-en, f. (livr.)* indicație; indicare.

Ịndikativ și **Indikatiṿ**, *-s, -e, m. (gram.)* indicativ.

indikativisch și **indikativisch** [-vɪʃ] *adj. (gram.)* la indicativ.

Indikạtor, *-s, -tọren, m. (tehn., chim.)* indicator.

Ịndio, *-s, -s, m.* indian din America Centrală sau de Sud.

ịndirekt și **indirẹkt** *adj.* indirect; *(mil.)* **~es Richten** ochire indirectă; **~es Schießen** tragere indirectă; *(gram.)* **~e Rede** vorbire indirectă.

ịndisch *adj.* indian, indic, din India; **der Indische Ozean** Oceanul Indian.

ịndiskret și **indiskrẹt** *adj.* indiscret.

Indiskretiọn și **Ịndiskretion**, *-en, f.* indiscreție.

ịndiskutabel și **indiskutạbel** *adj. (livr.)* indiscutabil.

ịndispensabel și **indispensạbel** *adj. (livr., înv.)* indispensabil.

ịndisponibel și **indisponịbel** *adj. (livr.)* indisponibil, nedisponibil; *(ec.)* **indisponibles Kapital** capital indisponibil.

ịndisponiert și **indisponiẹrt** *adj. (livr.)* indispus, prost dispus.

Ịndisposition și **Indispositiọn**, *-en, f.* indispoziție.

ịndisputabel și **indisputạbel** *adj. (livr.)* neîndoios, de netăgăduit.

Ịndisziplin și **Indisziplịn** *f. sg.* indisciplină.

ịndiszipliniert și **indiszpliniẹrt** *adj.* nedisciplinat.

Ịndium, *-s, n. sg. (chim.)* indiu(m).

individuạl [-vi-] *adj.* v. individuell.

Individuạlbegriffe [-vi-] *pl.* noțiuni individuale.

Individuạl|ethik *f. sg.* etică individuală.

Individualisatiọn, *-en, f.* individualizare.

individualisieren, *individualisierte, individualisiert, vb. (h) tr.* a individualiza.

Individualịsmus, *-, m. sg.* individualism.

Individualịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* individualist(ă).

individualịstisch *adj.* individualist.

Individualität, *-en, f.* **1.** *sg.* individualitate. **2.** individualitate, personalitate.

Individuạlpädagogik *f. sg.* pedagogie individuală.

Individuạlpsychologie *f. sg.* psihologie individuală.

Individuạlverkehr, *-s, m. sg.* circulație a autovehiculelor particulare.

Individuạlversicherung, *-en, f. (ec.)* asigurare individuală.

individuẹll [-du'ɛl] *adj.* individual, personal; **~er Arbeitsvorgang** operațiune individuală.

Indiviḍuum, *-s, -duen* [-duən], *n.* **1.** individ. **2.** *(pop.)* individ (suspect), tip.

ịndivisibel [-vi-] *adj. (rar)* indivizibil.

Ịndiz, *-es, -ien* [-iən], *n.* **1.** indiciu, semn. **2.** *(jur.)* indiciu. **3.** împrejurare suspectă.

Ịndizes *pl.* de la Index.

Indizienbeweis [-iən-], *-es, -e, m. (jur.)* probă prin indicii, probă prin prezumpții.

indizieren, *indizierte, indiziert, vb. (h) tr.* **1.** a indica. **2.** *(bis. cat.)* a pune (o carte) la index. **3.** *(tehn.)* a determina puterea unei mașini.

indiziert I. *part. trec.* de la indizieren. **II.** *adj.* indicat, recomandabil.

Indizium, *-s, -zien* [-tsiən], *n. (înv.)* v. Indiz.

Indo|arier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indo-arian(ă).

indo|arisch *adj.* indo-arian.

Indo|europäer [-'pɛ:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indo-european(ă).

indo|europäisch [-'pɛ:ɪʃ] *adj.* indo-european.

Indo|europäische, *-n. n. sg.* indo-europeană.

Indo|europäịst [-pɛ'ɪst], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist(ă) în lingvistică indo-europeană, indo-europenist(ă).

Indo|europäịstik *f. sg. (lingv.)* indo-europenistică.

Indogermane, *-n, -n, m.* v. Indoeuropäer.

indogermanisch *adj.* v. indoeuropäisch.

Indogermanische, *-n, n. sg.* v. Indoeuropäische.

Indogermanịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Indoeuropäist.

Indogermanịstik *f. sg.* v. Indoeuropäistik.

Indoktrinatiọn, *-en, f.* îndoctrinare.

indoktrinieren, *indoktrinierte, indoktriniert, vb. (h) tr.* a îndoctrina.

Indoktrinierung, *-en, f.* v. Indoktrination.

ịndolent și **indolẹnt** *adj.* **1.** indolent, nepăsător; apatic. **2.** *(med.)* insensibil la durere.

Ịndolenz și **Indolẹnz** *f. sg.* indolență, nepăsare, apatie.

Indolọg, *-en, -en,* **Indologe**, *-n, -n, m.* indolog.

Indologie *f. sg.* indologie.

Indonẹsier [-ziɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* indonezian(ă).

indonẹsisch *adj.* indonezian.

indopazifisch *adj.* referitor la Oceanul Indian și la Oceanul Pacific.

indossạbel *adj.* v. indossierbar.

Indossabilität *f. sg.* v. Indossierbarkeit.

Indossamẹnt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* andosament, andosare.

Indossạnt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ec.)* andosant(ă), andosator(-oare).

Indossạt, *-en, -en,* **Indossatạr**, *-s, -e, m. (ec.)* andosatar.

Indossemẹnt [-sə'mã:], *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Indossament.

Indossẹnt, *-en, -en,* m. v. Indossant.

indossierbar *adj. (ec.)* andosabil.

Indossierbarkeit *f. sg. (ec.)* posibilitate de a fi andosat, transmis prin andosare.

indossieren, *indossierte, indossiert, vb. (h) tr. (ec.)* a andosa, a transmite prin andosare.

indossiert I. *part. trec.* de la indossieren. **II.** *adj. (ec.)* andosat.

Indossierung, *-en, f. (ec.)* andosare.

Indọsso, *-s, -s, n.* v. Indossament.

Induktạnz, *-en, f. (fiz., electr.)* inductanță; inductivitate.

Induktiọn, *-en, f. (fil., fiz., electr.)* inducție.

Induktiọns|apparat, *-(e)s, -e, m. (fiz., electr.)* inductor, aparat de inducție.

Induktiọnsbeweis, *-es, -e, m. (fil.)* argument de inducție.

Induktiọnsbrumm, *-(e)s, -e, m. (tel.)* zgomot de inducție, zgomot de fond indus.

Induktiọns|effekt, *-(e)s, -e, m. (electr.)* efect inductiv.

Induktiọns|elektrizität *f. sg.* electricitate indusă.

Induktiọns|er|hitzung, *-en, f.* încălzire prin inducție.

Induktiọnsfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de inducție.

Induktiọnsgenerator, *-s, -en, m.* generator asincron, generator de inducție.

Induktiọnsgesetz, *-es, -e, n. (fiz., electr.)* lege a inducției magnetice, legea lui Faraday.

Induktiọnskrankheit *f. sg. (med.)* boală transmisă pe cale psihică, prin sugestie.

induktiọnslos *adj.* fără inducție.

Induktiọnsmaschine, *-n, f. (fiz., electr.)* mașină de inducție.

Induktiọnsmess|instrument, *-(e)s, -e, n. (electr.)* instrument de măsurat inductanță; inductometru.

Induktiọnsmotor, *-s, -en, m.* motor de inducție.

Induktiọns|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor de inducție.

Induktiọns|periode, *-n, f. (electr.)* perioadă de inducție.

Induktiọns|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (mat.)* principiu de inducție.

Induktions|spule, *-n, f. (electr.)* bobină de inducție.
Induktions|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de inducție.
Induktionsvor|aus|setzung, *-en, f. (fil.)* premisă de inducție.
Induktionswicklung, *-en, f.* v. Induktionsspule.
Induktions|zeit, *-en, f. (biol.)* timp de reacție.
induktiv și **ịnduktiv** *adj.* inductiv.
Induktivität [-vi-] *f. sg. (electr.)* inductivitate, inductanță; coeficient de inducție.
Induktor, *-s, -toren, m.* inductor.
Induktor|anruf, *-(e)s, -e, m. (tel.)* apel cu inductor.
Induktormaschine, *-n, f.* v. Induktionsapparat.
indulgent *adj.* indulgent.
Indulgenz *f. sg.* (și *bis. cat.)* indulgență.
Indult, *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* **1.** *(livr.)* indulgență, toleranță. **2.** permisiune, scutire. **3.** termen (acordat), păsuire. **4.** *(mil.)* indult, autorizare a plecării din porturi a vaselor inamice după începerea războiului.
Induration, *-en, f. (med.)* indurație.
indurieren, *indurierte, induriert, vb. (s) intr. (med.)* a se indura, a se întări.
Induskultur *f. sg.* cea mai veche cultură a Indiei (mileniul III și II î.Hr.).
industrialisieren, *industrialisierte, industrialisiert, vb. (h) tr.* a industrializa.
Industrialisierung, *-en, f.* industrializare.
Industrialismus, *-, m. sg.* industrialism.
Industrie, *-n* [-'ti:ən], *f.* industrie; **extraktive** (sau **fördernde)** ~ industrie extractivă; **ländlich-häusliche** ~ industrie casnică rurală; **medizinisch-pharmazeutische** ~ industrie medico-farmaceutică; **chemische** ~ industrie chimică; **Eisen verarbeitende** ~ industrie siderurgică.
Industrie|abgas, *-es, -e, n.* gaz rezidual industrial, gaz de evacuare.
Industrie|abwässer *pl.* ape reziduale industriale.
Industrie|anlage, *-n, f.* instalație industrială.
Industrie|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) industrial(ă).
Industrie|arbeiterschaft *f. sg.* muncitorime industrială.
Industrie|artikel, *-s, -, m.* articol industrial.
Industrie|aufschwung, *-(e)s, m. sg.* avânt al industriei.
Industrie|ausrüstung, *-en, f.* utilaj, echipament industrial.
Industrie|aus|stellung, *-en, f.* expoziție industrială.
Industriebahn, *-en, f.* cale ferată industrială.
Industrieballung, *-en, f.* aglomerare, conglomerare industrială.
Industrieballungsgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă cu o puternică concentrare industrială, regiune puternic industrializată.
Industriebau, *-(e)s, -ten, m.* construcție industrială.
Industriebetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere industrială.
Industriebezirk, *-(e)s, -e, m.* raion, regiune industrial(ă).
industrieblond *adj. (fam., iron., glumeț; despre păr)* blond prin mijloace artificiale.
Industriebourgeoisie [-burʒoazi:] *f. sg.* (mare) burghezie industrială.
Industriebrache *f. sg.* teren părăginit prin închiderea unei fabrici, întreprinderi; teren pe care se află o fabrică părăsită, închisă.
Industrie|einrichtung, *-en, f.* echipament industrial, instalație industrială.
Industrie|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs industrial.
Industriefachmann, *-(e)s, -fachleute, m.* specialist în industrie.
Industriefilm, *-(e)s, -e, m.* film de reclamă pentru anumite ramuri industriale.
Industriegebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune industrială.
Industriegelände, *-s, -, n.* teren ocupat de industrie, zonă industrială.
Industriegeleise, *-s, -, n. (ferov., înv.)* v. Industriegleis.
Industriegeschäft, *-(e)s, -e, n.* întreprindere industrială.
Industriegesellschaft, *-en, f.* societate industrială.
Industriegewerkschaft, *-en, f. (presc.* IG*)* sindicat industrial.
Industriegleis, *-es, -e, (ferov.) n.* linie (ferată) industrială.
Industriekammer, *-n, f.* cameră industrială; **Industrie- und Handelskammer** cameră de industrie și comerț.
Industriekapital, *-s, -e* (și *-ien* [-iən]), *n.* capital industrial.
Industriekapitalismus, *-, m. sg.* capitalism industrial.
Industriekauf|frau, *-en, f.* economistă specializată în economia industriei.
Industriekaufmann, *-(e)s, -leute, m.* economist specializat în economia industriei.
Industriekrieg, *-(e)s, -e, m.* război industrial.
Industriekrise, *-n, f.* criză industrială.
Industrieladen, *-s, -läden, m.* magazin de desfacere propriu unei uzine.
Industrieland, *-(e)s, -länder, n.* țară industrială.
industriell [-i'ɛl] *adj.* de industrie, industrial; **~e Heizungsanlage** încălzire prin folosirea căldurii disipate; **~e Reservearmee** armată industrială de rezervă; **~e Revolution** revoluție industrială; *(adverbial)* ~ **erzeugte Waren** mărfuri produse pe cale industrială.
Industrielle, *-n, -n (ein Industrieller), m.* industriaș.
Industriellentagung, *-en, f.* congres al industriașilor.
Industriellenver|einigung, *-en, f.* asociație a industriașilor.
Industriemagnat, *-en, -en, m.* magnat al industriei.
Industriemüll, *-s, m. sg.* reziduuri, deșeuri industriale.
Industrienorm, *-en, f.* normă industrială.
Industrie|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor industrial.
Industrie|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei industrial.
Industriepflanze, *-n, f. (de regulă la pl.)* plantă industrială.
Industriepolitik *f. sg.* politică industrială.
Industriepotential [-tsia:l] și **Industriepotenzial**, *-(e)s, -e, n.* potențial industrial.
Industrieprodukt, *-(e)s, -e, n.* v. Industrieerzeugnis.
Industrieproduktion, *-en, f.* producție industrială.
Industrieproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat industrial.
Industrieproletarier [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen*, proletar(ă) industrial(ă).
Industrie|revier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* v. Industriegebiet.
Industrieritter, *-s, -, m. (iron., înv.)* mare industriaș.
Industrie|roboter, *-s, -, m.* robot industrial.
Industrieschau *f. sg.* v. Industrieausstellung.
Industrieschule, *-n, f.* școală industrială.
Industrieschutz|zoll, *-(e)s, -zölle, m.* taxă vamală protecționistă.
Industrie|spionage [-a:ʒə] *f. sg.* spionaj industrial.
Industrie|staat, *-(e)s, -en, m.* stat industrial.
Industrie|stadt, *-städte, f.* oraș industrial.
Industrie|staub, *-(e)s, m. sg.* praf industrial.
Industrie|strom, *-(e)s, m. sg.* curent industrial.
Industrie|system, *-(e)s, -e, n.* sistem industrial.
Industrie- und Handelskammer, *-n, f.* v. Industriekammer.
Industrie|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere industrială.
Industrieverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** v. Industrieverein. **2.** *(rar)* sindicat al lucrătorilor din industrie.
Industrie|ver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, uniune industrială, a industriașilor.
Industrieverwaltung, *-en, f.* administrație industrială; administrare a industriei.
Industrieviertel, *-s, -, n.* cartier industrial, zonă industrială.
Industrievolk, *-(e)s, -völker, n.* popor cu industrie dezvoltată.
Industrieware, *-n, f.* produs industrial, marfă industrială.
Industriewasser, *-s, -wässer, n.* apă industrială.
Industriewerk, *-(e)s, -e, n.* uzină industrială.
Industriewirtschaft *f.* economie industrială, economia industriei.
Industriezeit|alter, *-s, n.* epoca industrializării (la sfârșitul sec. al 18-lea și începutul sec. al 19-lea).
Industriezentrum, *-s, -zentren, n.* centru industrial.
Industriezweig, *-(e)s, -e, m.* ramură industrială.
induzieren, *induzierte, induziert, vb. (h) tr.* **1.** *(electr.)* a induce; *(med., în expr.)* **induziertes Irresein** psihoză indusă. **2.** *(fil.)* a face o inducție.
Induzierung, *-en, f. (fil.)* inducție.
In|edịtum, *-s, -ta, n.* scriere inedită.
ịn|effektiv și **in|effektịv** *adj.* fără efect; ineficient.
ịn|effizient și **in|effizịent** [-tsi'ɛnt] *adj.* ineficient.
Ịn|effizienz și **In|effizịenz** [-tsiɛnts] *f. sg.* ineficiență.
ịn|egal și **inegal** *adj.* inegal.
in|ein|ạnder *adv.* unul într-altul; una într-alta; unii într-alții; unele într-altele; **~ aufgehen** a se contopi; **~ verliebt** îndrăgostiți unul de altul.
in|ein|ạnder brịngen, *brachte ineinander, ineinander gebracht, vb. (h) tr.* a contopi, a uni.
in|ein|ạnder flịeßen, *floss ineinander, ineinander geflossen (du, er fließt ineinander), vb. (s) intr.* a se vărsa unul într-altul; a se amesteca (curgând unul într-altul), a se uni (despre linii).
in|ein|ạnder fügen, *fügte ineinander, ineinander gefügt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) îmbuca, a (se) uni, a (se) îmbina prin îmbucare.
In|ein|ạnderfügung, *-en, f.* contopire; îmbinare prin îmbucare.
in|ein|ạnder greifen, *griff ineinander, ineinander gegriffen, vb. (h) intr.* **1.** *(tehn.)* a se îmbina, a se îmbuca, a se angrena. **2.** *(fil.)* a se înlănțui, a se influența.
In|ein|ạndergreifen, *-s, n. sg.* **1.** îmbinare, combinare, îmbucare, angrenare. **2.** *(fig.)* înlănțuire.
in|ein|ạnder stẹcken, *steckte ineinander, ineinander gesteckt, vb. (h)* **I.** *tr.* a băga, a vârî unul într-altul, una într-alta. **II.** *intr. imperf.* și *stak ineinander* a fi băgat, vârât unul într-altul, una într-alta.
In|ein|ạnderwirken, *-s, n. sg.* influențare reciprocă.
In|eins|setzung, *-en, f. (livr.)* identificare.
In|empfạngnahme *f. sg.* luare în primire.
in|ẹrt *adj.* **1.** inert; *(chim.)* **~er Stoff** materie inertă. **2.** *(fig.)* pasiv; trândav.
Inertialbezugsystem [-tsia:l-], *-s, -e, n.* sistem de referință inerțial.
ịn|essentiell [-tsiɛl] și **inessentiẹll** *adj. (livr.)* neesențial.
ịn|exakt și **in|exạkt** *adj.* inexact.
ịn|existent și **in|existẹnt** *adj.* inexistent.
Ịn|existenz și **In|existẹnz** *f. sg.* **1.** inexistență. **2.** *(fil.)* existență, prezență în ceva.
ịn|explosibel și **in|explosịbel** *adj.* neexplozibil.
Ịn|expressibles [-si:bəl] *pl. (glumeț)* indispensabili.
infallibel [Infa'li:bəl] *adj.* infailibil.
Infallibilität *f. sg.* infailibilitate.
infạm *adj.* infam, josnic, mârșav, mișel, ticălos.
Infamie, *-n* ['mi:ən], *f.* infamie, josnicie.
infamierend *adj.* infamant, înjositor.
Infạnt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* infant(ă).
Infanterie, *-n* [-'ri:ən], *f.* infanterie.
Infanterie|ausbildung *f. sg.* instrucție de infanterie.
Infanteriebataillon [-bataljo:n], *-s, -s, n.* batalion de infanterie.
Infanteriebegleitgeschütz, *-es, -e, n.* tun de însoțire a infanteriei.
Infanteriebegleitwaffe, *-n, f.* armă de însoțire a infanteriei.
Infanteriebrigade, *-n, f.* brigadă de infanterie.
Infanteriedivision [-vi-], *-en, f.* divizie de infanterie.
Infanteriedivisionskommando, *-s, -s, n.* comandament de divizie de infanterie.
Infanteriefeuerplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan al focurilor de infanterie.
Infanterieflieger, *-s, -, m.* aviator de însoțire a infanteriei.
Infanterieflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de însoțire a infanteriei.
Infanteriegefecht, *-(e)s, -e, n.* luptă, foc de infanterie.
Infanteriegeschütz|zug, *-(e)s, -züge, m.* detașament de infanterie cu tunuri.
Infanteriegewehr, *-(e)s, -e, n.* armă, pușcă de infanterie.
Infanteriekampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de infanterie.
Infanteriekampf|artillerie [-ri:] *f. sg.* grupare de artilerie de sprijin direct.

Infanterie|kompanie [-ni:], *-n* [-ni:ən], *f.* companie de infanterie.
Infanterie|offizier, *-s, -e, m.* ofiţer de infanterie.
Infanterieposten, *-s, -, m.* santinelă de infanterie.
Infanterieregiment, *-(e) s, -er, n.* regiment de infanterie.
Infanteriereiter|zug, *-(e)s, -züge, m.* pluton de călăreţi de infanterie.
Infanterie|spitze, *-n, f.* vârf de infanterie (la avangardă.)
Infanterie|streitkraft *f. sg.* forţă de luptă a infanteriei.
Infanterietruppe, *-n, f.* trupă de infanterie.
Infanteriewaffe, *-n, f.* armă de infanterie.
Infanterist, *-en, -en, m.* infanterist.
infanteristisch I. *adj.* de infanterie. **II.** *adv.* din punctul de vedere al infanteriei, în ceea ce priveşte infanteria.
infantil *adj.* infantil.
Infantilismus, *-, m. sg.* infantilism.
Infantilität *f. sg.* fire, comportare copilărească; comportare copilăroasă.
Infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct.
Infekt, *-(e)s, -e, m. (med.)* **1.** boală infecţioasă, contagioasă. **2.** infecţie.
Infektion, *-en, f.* infecţie.
Infektions|abteilung, *-en, f.* secţie de boli contagioase (la spitale).
Infektions|er|reger, *-s, -, m.* agent patogen.
Infektionsgefahr, *-en, f.* pericol de infecţie, de infectare.
Infektionsgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de infecţie.
Infektionsherd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecţie.
Infektionskrankheit, *-en, f.* boală contagioasă, infecţioasă, molipsitoare.
Infektions|psychose, *-n, f.* psihoză infecţioasă.
Infektions|spital, *-(e)s, -spitäler, n.* spital de boli contagioase, infecţioase.
infektiös [-'tsiø:s] *adj.* infecţios, molipsitor, contagios.
Infektiosität *f. sg.* infecţiozitate, caracter infecţios.
Infel, *-n, f.* v. Inful.
inferior *adj. (livr.)* inferior.
Inferiorität *f. sg. (livr.)* inferioritate.
infernal, **infernalisch** *adj. (rar)* infernal, diabolic.
Infernalität *f. sg. (inv.)* caracter diabolic, infernal.
Inferno, *-s, n. sg.* infern, iad.
infertil şi **infertil** *adj.* nefertil, neroditor, sterp.
Infertilität *f. sg.* infertilitate, sterilitate.
Infiltrat, *-(e)s, -e, n. (med.)* infiltrat.
Infiltration, *-en, f.* infiltrare, infiltraţie.
Infiltrations|anästhesie [-zi:], *-n, f. (med.)* anestezic prin infiltraţie.
infiltrieren, *infiltrierte, infiltriert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) infiltra.
infinit şi **infinit** *adj. (gram.)* infinit, nepersonal, neflexionar, nepredicativ.
infinitesimal *adj. (mat.)* infinitezimal.
Infinitesimalrechnung *f. sg.* calcul infinitezimal.
Infinitesimal|umwandlung, *-en, f.* transformare infinitezimală.
Infinitiv şi **Infinitiv**, *-s, -e, m. (gram.)* infinitiv.
Infinitiv|satz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie, construcţie infinitivală.
Infirmität *f. sg. (med., livr.)* infirmitate.
Infix, *-es, -e, n. (lingv.)* infix.
infizierbar *adj.* infectabil.
infizieren, *infizierte, infiziert, vb. (h) tr.* a infecta.
Infizierung, *-en, f.* infectare.
in flagranti *adv. (jur.)* asupra faptei, în flagrant delict; **~ ertappen** a prinde în flagrant delict.
inflammabel *adj.* inflamabil.
Inflammabilität *f. sg.* inflamabilitate.
Inflammation, *-en, f.* inflamaţie.
inflammatorisch *adj.* inflamatoriu.
inflammieren, *inflammierte, inflammiert, vb. (h) tr.* **1.** a inflama, a aprinde. **2.** *(fig.)* a înflăcăra, a entuziasma.
Inflation, *-en, f. (ec.)* inflaţie.
inflationär, **inflationistisch** *adj.* inflaţionist.
Inflationsgefahr, *-en, f* pericol de inflaţie.
Inflationsgeld, *-(e)s, n, sg. (fin.)* bani emişi datorită inflaţiei, pe timp de inflaţie; bani fără valoare.
Inflationsrate, *-n, f. (fin.)* rată a inflaţiei.
inflatorisch *adj.* v. inflationär.
inflexibel şi **inflexibel** *adj.* neflexibil, inflexibil.
Inflexibilität *f. sg.* neflexibilitate, inflexibilitate.
Inflexions|punkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de inflexiune.
Inflores|zenz, *-en, f. (bot.)* inflorescenţă.
Influenz [-flu'ɛnts], *-en, f. (livr.)* influenţă.
Influenza *f. sg. (med.)* influenţă, gripă.
Influenz|elektrizität *f. sg.* electricitate de influenţă.
influenzieren, *influenzierte, influenziert, vb. (h) tr. (fiz.)* a influenţa, a produce electricitate sau magnetism prin influenţă.
Influenzmaschine, *-n, f. (fiz.)* maşină pentru producerea prin influenţă a tensiunii înalte de electricitate.
Info[1], *-s, f. (fam.) presc.* de la Information.
Info[2], *-s, -s, n. (fam.) presc.* de la Informationsblatt.
infolge I. *prep.* (cu *gen.*) în urma, ca urmare, datorită, din cauza. **II.** *adv. (în expr.)* **~ von** ca urmare, în urma.
infolgedessen *adv.* în urma acestui lucru; prin urmare, drept urmare, de aceea, în consecinţă.
Infomobil, *-s, -e, n.* stand mobil de informaţii.
informal *adj.* informal; nonformal.
Informand, *-en, -en, m.* persoană care se informează despre ceva.
Informant, *-en, -en, m.* **1.** informator. **2.** spion, iscoadă.
Informatik *f. sg.* informatică.
Informatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* informatician(ă).
Information, *-en, f.* informaţie; **~en einziehen** (sau **einholen**) a culege, a aduna informaţii; **~en erteilen** a da informaţii.
informationell *adj.* informaţional.
Informations|abteilung, *-en, f.* secţie de informaţii.
Informations|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de informaţii.
Informations|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb de informaţii.
Informationsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie info, buletin care conţine informaţii, pliant.
Informationsbüro, *-s, -s, n.* birou de informaţii.
Informationsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informaţii.
Informationsfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de informaţie.
Informationsquelle, *-n, f.* sursă de informaţii.
Informations|schalter, *-s, -, m.* ghişeu de, pentru informaţii.
Informations|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** stand, chioşc, ghişeu pentru informaţii. **2.** nivel de informaţie.
Informations|zentrum, *-s, -zentren, n.* centru de informare.
informativ *adj.* v. informatorisch.
Informator, *-s, -toren, m.* **1.** informator. **2.** meditator, profesor particular, preceptor.
informatorisch *adj.* informativ.
informell *adj.* **1.** cu scop informativ. **2.** spontan, fără dispoziţie, fără formalităţi. **3.** informal. **4.** *(arte; în expr.)* **~e Kunst** artă informală.
informieren, *informierte, informiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) informa.
Informierung, *-en, f.* informare.
Info|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Informationsstand.
Infotainment [-'teinmənt], *-s, n. sg. (radio, tv)* emisiune informativă de divertisment.
Infrage|stellung, *-en, f.* **1.** punere la îndoială. **2.** periclitare, punere în pericol, în primejdie; primejduire.
infrarot *adj.* infraroşu.
Infrarot|strahlung *f. sg.* radiaţii în infraroşii.
Infraschall, *-(e)s, m. sg.* infrasunet.
Infra|struktur *f. sg.* infrastructură.
infra|strukturell şi **infra|strukturell** *adj.* infrastructural, de infrastructură.
Infrau, *-en, f. (pop.)* femeie internă angajată la o fermă.
Infrequenz *f. sg. (inv.)* lipsă de vizitatori, de spectatori.
Inful, *-n, f. (bis. cat.)* mitră, tiară.
infulieren, *infulierte, infuliert, vb. (h) tr. (bis. cat.)* a învesti ca episcop.
infundieren, *infundierte, infundiert, vb. (h) tr. (med.)* a face o perfuzie.
Infus, *-es, -e* şi *-a), n. (farm.)* infuzie.
Infusion, *-en, f. (med.)* perfuzie.
Infusions|tierchen, *-s, -, n.* v. Infusorium.
Infusorien|erde [-riən-] *f. sg. (geol.)* pământ de diatomee, diatomit, kiselgur, pământel, tripoli.
Infusorium, *-s, -rien* [-riən], *n. (zool.)* infuzor(iu) *(Infusoria).*
Infusum, *-s, Infusa, n.* v. Infus.
Ing. *presc.* de la Ingenieur.
Inganghalten, *-s, n. sg.*, **Ingganghaltung** *f. sg.* menţinere în funcţiune.
Ingang|setzen, *-s, n. sg.*, **Ingang|setzung** *f. sg. (tehn.)* punere în funcţiune, în mişcare; pornire.
Ingebrauchnahme *f. sg.*, **Ingebrauchnehmen** *-s, n. sg.* luare în folosinţă.
Ingenieur [ɪnʒe'niø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* inginer(ă).
Ingenieurberatung, *-en, f.* consfătuire a inginerilor.
Ingenieurbüro, *-s, -s, n.* birou al inginerului.
Ingenieurkader, *-s, -, m.* cadru tehnic, ingineresc.
Ingenieurkorps [-ko:ɐ], - [-ko:ɐs], - [-ko:ɐs], *n.* corp de ingineri.
Ingenieur|offizier, *-s, -e, m.* ofiţer inginer tehnic, inginer militar.
Ingenieurschule, *-n, f.* şcoală de ingineri, şcoală superioară tehnică.
ingenieursmäßig I. *adj.* de inginer, ingineresc. **II.** *adv.* inginereşte.
Ingenieurtechnik *f. sg.* tehnică inginerească.
Ingenieurtechniker, *-s, -, m.* tehnician inginer.
ingenieurtechnisch *adj.* tehnico-ingineresc.
Ingenieurwissenschaften *pl.* inginerie.
ingeniös *adj.* ingenios.
Ingeniosität *f. sg.* ingeniozitate.
Ingenium, *-s, -nien* [-niən], *n. (livr.)* geniu, talent, aptitudine.
Ingenuität *f. sg. (inv., livr.)* ingenuitate, candoare, naivitate.
Inger, *-s, -, m. (zool.)* nume al unui animal din clasa ciclostomilor, parazit al peştilor din mările nordice *(Myxine glutinosa).*
Ingerenz, *-en, f.* ingerinţă.
Ingesinde, *-s, n. sg. (pop.)* personal de serviciu (al unei case), totalitate a oamenilor de casă.
Ingestion, *-en, f. (med.)* ingestie.
ingezüchtet *adj. (biol.)* produs, născut, cultivat prin incest, prin împerechere consangvină.
ingleichen *adv. (inv.)* de asemenea, la fel.
Ingot, *-s, -s, m.* ţaglă de metal, lingou.
Ingrediens [-diɛns], *-, -dienzien* [-diɛntsiən], *n.*, **Ingredienz** [-'diɛnts], *-en, f.* ingredient.
Ingress, *-es, -e, m. (reg., jur., înv.)* intrare; acces.
Ingression, *-en, f. (geogr.)* ingresiune, înaintare a mării spre uscat.
Ingrimm, *-(e)s, m. sg. (inv., livr.)* mânie ascunsă, stăpânită; înverşunare.
ingrimmend, **ingrimmig** *adj. (inv., livr.)* mânios; înverşunat.
Ingrün, *-s, n. sg. (reg.)* **1.** (culoare) verde închis. **2.** *(bot.)* v. Immergrün.
inguinal *adj. (anat.)* inghinal.
Inguinalbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie inghinală.
Ingwer, *-s, -, m.* **1.** *(sg.) (bot.)* ghimber, ghimbir; enibahar *(Zingiber officinale).* **2.** rachiu de ghimber.
Inhaben, *-s, n. sg. (fin.)* activ (sub forma unei polite).

Inhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** proprietar(ă), patron(-oană), posesor(-oare). **2.** titular(ă); *(fin)* **auf ~ lautend** la purtător.
Inhaberpapier, *-s, -e, n. (fin.)* hârtie de valoare la purtător.
Inhabung, *-en, f. (înv.)* posedare.
inhaftieren, *inhaftierte, inhaftiert, vb. (h) tr. (jur.)* a aresta, a băga la închisoare.
Inhaftierte, *-n, -n (ein Inhaftierter), m.* şi *f.* arestat(ă), deţinut(ă).
Inhaftierung, *-en, f. (jur.)* arestare.
Inhaftnahme, *-n, f.* v. Inhaftierung.
Inhalation, *-en, f.* inhalaţie; inhalare.
Inhalationsapparat, *-(e)s, -e, m.*, **Inhalationsgerät**, *-(e)s, -e, n.* inhalator, aparat de inhalaţie.
Inhalatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* sală de inhalaţii.
inhalieren, *inhalierte, inhaliert, vb. (h) tr.* a inhala.
Inhalt, *-(e)s, -e, m.* **1.** conţinut, cuprins; **~ und Form** conţinut şi formă. **2.** volum, capacitate cubică; **der ~ eines Gefäßes a)** capacitatea unui vas; **b)** conţinutul unui vas. **3.** suprafaţă, întindere; **der ~ eines Dreiecks** suprafaţa unui triunghi; **innerer ~** întindere interioară.
Inhalt|arm *adj.* v. inhaltsarm.
Inhaltbezogen (şi **inhaltsbezogen)** *adj. (lingv.)* semantic, raportat la conţinut.
inhaltgleich *adj.* v. inhaltsgleich.
Inhaltleer *adj.* v. inhaltsleer.
inhaltlich *adj.* după conţinut, în ce priveşte conţinutul, din punct de vedere al conţinutului.
inhaltlos *adj.* v. inhaltslos.
inhaltreich *adj.* v. inhaltsreich.
Inhalts|angabe, *-n, f.* **1.** rezumat. **2.** sumar.
inhalts|arm *(rar* **inhaltarm)** *adj.* sărac în conţinut, în acţiune.
Inhaltsbe|stimmung, *-en, f.* determinare a conţinutului, a volumului sau a suprafeţei.
inhaltsbezogen *adj.* v. inhaltbezogen.
Inhalt|schwer *adj.* v. inhaltsschwer.
Inhalts|erklärung, *-en, f. (formular)* declaraţie privind conţinutul unui colet, unei trimiteri poştale.
inhaltsgleich *(rar* **inhaltgleich)** *adj.* cu conţinut, cu volum sau suprafaţă egal(ă).
inhaltsleer, **inhaltslos** *(rar* **inhaltleer**, **inhaltlos)** *adj.* lipsit de conţinut; fără înţeles; **ein ~es Gespräch führen** a duce o conversaţie fără importanţă, a vorbi fără noimă, a spune verzi şi uscate.
inhaltsreich, **inhalts|schwer** *(rar* **inhaltreich**, **inhalt|schwer)** *adj.* cu conţinut bogat; important; grav; esenţial; semnificativ.
Inhalts|stoff, *-(e)s, -e, m.* ingredient.
Inhalts|übersicht, *-en, f.* v. Inhaltsverzeichnis **(1).**
Inhaltsverzeichnis, *-ses, -se, n.* **1.** tablă de materii, cuprins; sumar. **2.** registru.
inhaltsvoll *(rar* **inhaltvoll)** *adj.* v. inhaltsreich.
inhärent *adj.* inerent.
Inhärenz *f. sg.* inerentă.
inhärieren, *inhärierte, inhäriert, vb. (h) intr. (livr.)* a fi inerent.
inhibieren, *inhibierte, inhibiert, vb. (h) tr.* a inhiba; a opri, a împiedica, a suprima, a încetini (un proces fiziologic, o reacţie chimică etc.).
Inhibierung, **In|hibition**, *-en, f.* inhibare; inhibiţie.
Inhibitor, *-s, -toren, m. (chim.)* inhibitor.
inhibitorisch *adj.* inhibitor.
Inholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* coastă; crevace.
inhomogen şi **inhomogen** *adj.* neomogen; eterogen.
Inhomogenität *f. sg. (livr.)* neomogenitate, eterogenitate.
inhuman *adj.* inuman, neomenos.
Inhumanität şi **Inhumanität** *f. sg. (livr.)* neomenie.
in|intelligibel *adj. (înv.)* ininteligibil.
In|iquität, *-en, f. (livr.)* inechitate, nedreptate.
initial [-tsi'a:l] *adj.* iniţial.
Initial, *-s, -e, n.*, **Initiale**, *-n, f.* (literă) iniţială.
Initialbuch|stabe, *-n(s), -n, m.* v. Initial(e).
Initial|ladung, *-en, f.* încărcătură cu materie explozivă de iniţiere.
Initialsklerose, *-n, f. (med.)* leziune sifilitică primară.
Initial|spreng|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* exploziv de iniţiere.
Initialwider|stand, *-s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă iniţială.
Initialwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt compus din iniţialele mai multor cuvinte.
Initialzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere prin explozivul de iniţiere.
Initiand [-'tsiant], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care urmează a fi iniţiată.
Initiant, *-en, -en, m.* iniţiator.
Initiation, *-en, f.* iniţiere (într-un cult secret); primire într-o asociaţie secretă.
initiativ *adj. (livr.)* cu iniţiativă; întreprinzător.
Initiativ|antrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** propunere pornită din iniţiativa unei persoane. **2.** *(pol.)* propunere de dezbatere în parlament a unui proiect de lege.
Initiative [-və], *-n, f.* (spirit de) iniţiativă; **aus eigener ~** din proprie iniţiativă; **die ~ ergreifen** a lua iniţiativa.
Initiativrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a prezenta în parlament un proiect de lege.
Initiator, *-s, -toren, m.*, **~in**, *-nen, f.* iniţiator(-oare).
initiatorisch *adj. (livr.)* iniţiator.
Initien [-tsiən] *pl.* începuturi, elemente de bază.
initiieren [-tsi'i:-], *initiierte, initiiert, vb. (h) tr.* a iniţia.
Initiierung, *-en, f.* iniţiere.
Injektion, *-en, f.* **1.** *(med.)* injecţie; **intrakutane (intramuskuläre, intravenöse, subkutane) ~** injecţie intracutanată (intramusculară, intravenoasă, subcutanată). **2.** *(geol.)* intruziune.
Injektionsbohrung, *-en, f.* sondaj de injecţie.
Injektionsgang, *-(e)s, -gänge, m. (geol.)* canal de intruziune.
Injektionslösung, *-en, f. (med.)* soluţie injectabilă.
Injektionsnadel, *-n, f.* ac de seringă.
Injektions|spritze, *-n, f.* seringă.
Injektor, *-s, -toren, m.* injector.
injizieren, *injizierte, injiziert, vb. (h) tr.* a injecta.
injungieren, *injungierte, injungiert, vb. (h) tr. (livr.)* a prescrie, a recomanda cu stricteţe, a impune ca obligaţie; a porunci.
Injunktion, *-en, f. (livr.)* prescripţie, recomandare strictă; obligaţie; ordin.
Injuriant, *-en,* -en, *m. (jur.)* persoană care aduce cuiva o injurie, persoană care insultă.
Injuriat, *-en, -en, m. (jur.)* injuriat, persoană căreia i s-a adus o injurie.
Injurie [-riə], *-n, f. (jur.)* injurie, insultă.
injurieren, *injurierte, injuriert, vb. (h) tr. (jur.)* a injuria, a aduce o injurie, a insulta.
injuriös *adj. (livr., jur.)* injurios.
Inka, *-s, -s, m.* incaş.
inkalkulabel şi **inkalkulabel** *adj. (livr.)* incalculabil.
Inkandeszenz *f. sg. (tehn.)* incandescenţă.
Inkantation, *-en, f.* incantaţie.
inkapabel şi **inkapabel** *adj.* incapabil.
Inkapazität *f. sg.* incapacitate.
inkarnat *adj. (livr.)* roşu de culoarea cărnii.
Inkarnat, *-(e)s, n. sg.* culoare a cărnii (în pictură).
Inkarnation, *-en, f.* incarnare, întrupare.
Inkarnatklee, *-s, m. sg.* trifoi roşu *(Trifolium incarnatum* L.).
inkarnieren, *inkarnierte, inkarniert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) încarna, a (se) întrupa.
Inkarzeration, *-en, f. (med.)* strangulare (a herniei).
inkarzeriert *adj. (med.)* strangulat.
Inkassant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* încasator(-oare) (care vine la debitor).
inkassieren, *inkassierte, inkassiert, vb. (h) tr. (com.)* a încasa (bani).
Inkasso, *-s, -s (reg.* şi *Inkassi), n. (fin.)* incaso; operaţiune de incaso, încasare; **zum ~** spre încasare.
Inkasso|auftrag, *-(e)s, -träge, m. (fin.)* mandat de încasare.
Inkassobank, *-en, f. (fin.)* bancă care se ocupă cu operaţiuni de încasare, de incaso.
Inkassobüro, *-s, -s, n. (fin.)* birou de încasări.
Inkasso|erlös, *-es, -e, m. (fin.)* sumă rezultată din încasare, sumă încasată.
Inkassoforderung, *-en, f. (fin.)* cerere de încasare.
Inkassomandat, *-(e)s, -e, n.* v. Inkassoauftrag.
Inkassopapier, *-s, -e, n. (fin.)* ordin de încasare.
Inkasso|spesen *pl. (fin.)* cheltuieli de încasare.
Inkaufnahme *f.* faptul de a nu avea încotro, de a trebui să suporţi ceva neplăcut, de a înghiţi hapul.
inkl. *presc.* de la inklusive.
Inklination, *-en, f.* **1.** *(fiz., mat., astron.)* înclinaţie. **2.** *(fig.)* înclinaţie, înclinare, tendinţă.
Inklinationsmesser, *-s, -, m.* busolă de înclinaţie.
Inklinationsnadel, *-n, f. (fiz.)* ac magnetic pentru măsurarea înclinaţiei.
Inklinatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* busolă de înclinaţie.
inklinieren, *inklinierte, inkliniert, vb. (h) intr. (livr.) (zu)* a înclina (pentru...); a avea înclinaţie (pentru...), a fi înclinat (să...).
Inklinometer, *-s, -, m.* (şi *n.) (fiz.)* inclinometru.
inkludieren, *inkludierte, inkludiert, vb. (h) tr. (livr.) (zu)* a include.
Inkluse, *-n, f. (bot., zool.)* incluziune, includere a unui organism într-o materie minerală.
Inklusion, *-en, f.* incluziune.
inklusive [-və] *adv. (presc.* **inkl.)** inclusiv.
Inklusivpreis, *-es, -e, m.* preţ inclusiv, care include şi prestaţii suplimentare.
inkognito *adv.* incognito.
Inkognito, *-s, -s, n.* incognito; **das ~ wahren** a păstra incognito-ul; **das ~ lüften** a renunţa la incognito.
inko|härent şi **inko|härent** *adj.* incoerent.
Inko|härenz şi **Inko|härenz** *f. sg.* incoerenţă.
inkohlt *adj.* carbonizat, supus unui proces de încarbonizare (incarbonizare).
Inkohlung, *-en, f.* carbonizare naturală (a plantelor în decursul perioadelor geologice), încarbonizare, incarbonizare.
inkommensurabel *adj.* (şi *mat.)* incomensurabil.
Inkommensurabilität *f. sg.* (şi *mat.)* incomensurabilitate.
inkommodieren, *inkommodierte, inkommodiert, vb. (h) (livr.)* **I.** *tr.* a incomoda, a deranja. **II.** *refl.* a se deranja, a se osteni.
Inkommodität, *-en, f. (livr.)* incomoditate.
inkomparabel şi **inkomparabel** *adj (livr.)* incomparabil.
Inkomparabile, *-, -bilien* (şi *-bilia)* [-'bi:liən (-'bi:lia),] *n. (livr.)* incomparabil.
inkompatibel şi **inkompatibel** *adj.* incompatibil.
Inkompatibilität *f. sg.* incompatibilitate.
inkompetent şi **inkompetent** *adj.* incompetent.
Inkompetenz şi **Inkompetenz**, *-en, f.* incompetenţă.
inkomplett şi **inkomplett** *adj.* incomplet, necomplet.
inkompressibel şi **inkompressibel** *adj. (fiz., tehn.)* incompresibil, necomprimabil.
Inkompressibilität *f. sg. (fiz., tehn.)* incompresibilitate.
inkonform *adj. (livr.)* neconform, necorespunzător.
inkongruent [-gruɛnt] şi **inkongruent** *adj.* incongruent.
Inkongruenz şi **Inkongruenz**, *-en, f.* incongruenţă.
inkonsequent şi **inkonsequent** *adj.* inconsecvent, neconsecvent.
Inkonsequenz şi **Inkonsequenz**, *-en, f.* inconsecvenţă, neconsecvenţă.
inkonsistent şi **inkonsistent** *adj.* inconsistent.
inkonstant şi **inkonstant** *adj.* inconstant, schimbător, nestatornic.
Inkonstanz şi **Inkonstanz** *f. sg.* inconstanţă; nestatornicie.
inkontestabel *adj. (livr.)* incontestabil.
inkontinent şi **inkontinent** *adj. (med.)* care suferă de incontinenţă.
Inkontinenz şi **Inkontinenz** *f. sg. (med.)* incontinenţă.
inkonvenabel [-ve-] şi **inkonvenabel** *adj. (livr., înv.)* neconvenabil.

inkonvenient [-venient] şi **inkonvenięnt** *adj. (înv.)* **1.** necorespunzător, nepotrivit, neconvenabil. **2.** incomod, inadmisibil. **3.** necuviincios.
Inkonvenienz şi **Inkonvenięnz**, *-en, f. (înv.)* **1.** inconvenient. **2.** necuviinţă.
inkonvertibel [-vɛr-] şi **inkonvertibel** *adj. (fin.)* neconvertibil, inconvertibil, de neconvertit.
inkonziliant şi **inkonziliant** *adj. (livr.)* neconciliant, de neîmpăcat.
Inko|ordination şi **Inko|ordination** *f. sg. (med.)* ataxie.
inko|ordiniert şi **inko|ordiniert** *adj.* necoordonat.
inkorporal *adj. (med.)* existent în organism.
Inkorporation, *-en, f.* (şi *jur.*) încorporare.
inkorporieren, *inkorporierte, inkorporiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(med.)* a ingera, a introduce în corp. **2.** *(jur.)* a încorpora, a anexa. **3.** a primi ca membru. **II.** *refl.* a se încorpora.
inkorrekt şi **inkorrękt** *adj.* **1.** necorect, greşit, incorect. **2.** inadmisibil, necuviincios.
Inkorrekt|heit şi **Inkorrękt|heit** *f. sg.* **1.** incorectitudine; inexactitate. **2.** necuviinţă.
inkorrigibel şi **inkorrigibel** *adj.* incorigibil.
Inkraftsetzen, *-s, n. sg.*, **Inkraftsetzung** *f. sg. (jur.)* punere în vigoare.
In-Kraft-Treten, *-s, n. sg. (jur.)* intrare în vigoare.
Inkreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc tangent interior, cerc înscris.
Inkrement, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(ec.)* spor, adaos. **2.** *(mat.)* increment.
Inkret, *-(e)s, -e, n. (med.)* secreţie internă.
Inkrimination, *-en, f.* incriminare, învinuire.
inkriminieren, *inkriminierte, inkrimtniert, vb. (h) tr.* a incrimina, a învinovăţi, a învinui, a pune sub acuzaţie.
Inkrustation, *-en, f.* v. Inkrustierung.
inkrustieren, *inkrustierte, inkrustiert, vb. (h) tr.* a incrusta.
Inkrustierung, *-en, f.* incrustare.
Inkubation *f. sg.* **1.** *(med.)* incubaţie. **2.** *(biol)* incubaţie, clocire.
Inkubationszeit *f. sg.* **1.** *(med.)* durată a incubaţiei. **2.** *(biol.)* durată a incubaţiei, durată a clocirii.
Inkubator, *-s, -toren, m.* incubator.
Inkubus, *-, -ben, m. (mit.)* incub.
Inkugel, *-n, f. (geom.)* sferă interioară.
inkulant şi **inkulant** *adj. (livr., com.)* neserviabil, nesăritor; meschin; neculant, lipsit de culanţă.
Inkulanz şi **Inkulanz**, *-en, f. (livr., com.)* neserviabilitate; meschinărie.
Inkulpant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* inculpant(ă), acuzator(-oare), pârâtor(-oare).
Inkulpat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen. f. (jur.)* inculpat(ă), acuzăt(ă), pârât(ă).
inkulpieren, *inkulpierte, inkulpiert, vb. (h) tr. (jur.)* a inculpa, a acuza.
Inkunabel, *-n, f.* incunabul.
inkurabel şi **inkurabel** *adj. (med.)* incurabil, de nevindecat.
Inkursion, *-en, f.* incursiune.
Inkurvation [-va-], *-en, f. (livr.)* încurbare.
inl. *presc.* de la inländisch.
Inlage, *-n, f.* **1.** parte interioară; interior. **2.** *(înv.)* anexă, adaos.
Inland, *-(e)s, n. sg.* **1.** ţară, patrie; **im ~** în ţară. **2.** interiorul ţării.
Inlaid [-le:d], *-s, -e. m.* linoleum mozaicat.
Inland|anleihe, *-n, f.* v. Innenanleihe.
Inlandbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar pentru consumul intern al ţării.
Inland|eis, *-es, n. sg. (geol, geogr.)* inlandais, gheţar continental.
Inländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* băştinaş(ă), indigen(ă).
Inlandflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* cursă internă (de avion).
inländisch *adj. (presc.* **inl.)** indigen, băştinaş.
Inlandkurs, *-es, m. sg. (ec.)* curs intern.
Inlandmarkt, *-(e)s, -märkte, m. (ec.)* piaţă internă.
Inlandreiseverkehr, *-s, m. sg.* trafic intern de pasageri.
Inlands|absatz, *-es, -sätze, m. (com.)* desfacere de mărfuri pe piaţa internă.
Inlandsbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare în ţară.
Inlandsgespräch, *-(e)s, -e, n.* convorbire telefonică interurbană.
Inlandsmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* v. Inlandmarkt.
Inlaut, *-(e)s. -e, m.* sunet din interiorul unui cuvânt, sunet medial.
inlautend *adj. (lingv.) (despre sunete)* medial, din interiorul unui cuvânt.
Inlett, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* nanghin. **2.** toc de pernă.
inliegend *adj. (austr.)* inclus, alăturat.
inmittelst *adv. (înv., reg.)* între timp.
inmitten *prep.* (cu *gen.)* în mijlocul.
inne *adv.* înăuntru; v. inne sein.
innebehalten, *behielt inne, innebehalten (du behältst inne, er behält inne), vb. (h) tr. (inv.)* a reţine, a ţine strâns.
innehaben, *hatte inne, innegehabt (du hast inne, er hat inne), vb. (h) tr.* a avea, a poseda, a ocupa, a deţine.
innehalten, *hielt inne, innegehalten (du hältst inne, er hält inne), vb. (h)* **1.** *tr.* a respecta, a urma (o regulă); **Gesetze ~** a respecta legi; **den rechten Weg ~ a)** a se ţine de drumul bun; **b)** *(fig.)* a urma calea justă. **II.** *intr.* a se opri, a face o pauză; **in (sau mit) der Arbeit ~** a se opri din lucru; **mit dem Spiel ~** a face o pauză în joc; a se opri din jucat.
inneliegend *adj.* imanent; care se află înăuntru; intrinsec.
innen *adv.* înăuntru, în interior; **nach ~** spre interior; **das Fenster geht nach ~ auf** fereastra se deschide spre interior; **von ~** din interior, dinăuntru; **ich kenne ihn (von) ~ und außen** îl cunosc perfect de bine, îl cunosc ca pe buzunarul meu; **~ liegend** situat în interior.
Innen|anleihe, *-n, f. (ec.)* împrumut intern.
Innen|an|strich, *-(e)s, m.* zugrăveală interioară, de interior.
Innen|antenne, *-n, f.* antenă de casă.
Innen|arbeiten *pl.* lucrări de amenajare interioară.
Innen|architekt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* arhitect(ă) de interioare.
Innen|architektur, *-en, f.* arhitectură de interior.
Innen|aufnahme, *-n, f.* **1.** (fotografie de) interior. **2.** filmare în studio, de interior.
Innen|aus|stattung, *-en, f.* interior, aranjament interior.
Innenbackenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu saboţi interiori.
Innenbahn, *-en, f. (sport)* bandă, pistă interioară.
Innenbandbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu bandă interioară.
Innenbeleuchtung *f.* iluminat de interior, pe dinăuntru.
Innenbezirk, *-(e)s, -e, m.* cartier central, situat în centrul localităţii.
Innenbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon interior.
Innenböschung, *-en, f.* escarpă.
Innendekoration, *-en, f.* decoraţie interioară.
Innendienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu la sediul instituţiei.
Innendienstler, *-s, -, m.* angajat care prestează serviciul la sediul instituţiei.
Innendreh|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* cuţit de strung pentru strunjire interioară (la ţevi şi piuliţe).
Innendruck, *-(e)s, -drücke* (şi *-e*) presiune interioară, internă.
Innendurchmesser, *-s, -, m.* diametru interior.
Innen|einrichtung, *-en, f.* (aranjament) interior (al unei case, al unei locuinţe); mobilier.
Innenfeuerung, *-en, f.* foc interior.
Innenfläche, *-n, f.* suprafaţă interioară.
Innengewinde|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (tehn.)* cuţit de strung pentru filet interior.
Innengift, *-(e)s, -e, n.* endotoxină.
Innenhand, *-hände, f. (box)* partea interioară a pumnului.
Innenhandel, *-s, m. sg.* comerţ interior.
Innenhaut, *-häute, f.* **1.** *(biol.)* endoderm, endoblast. **2.** *(bot.)* endocarp.
Innenheizfläche, *-n, f.* suprafaţă interioară de încălzire.
Innenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte interioară.
Innenkraft, *-kräfte, f.* forţă interioară, sufletească.
Innenkühlung, *-en, f.* răcire interioară.
Innenleben, *-s, n. sg.* viaţă interioară.
Innenlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru de interior (la ţevi etc.).
Innenleitung, *-en, f.* conductă interioară.
innen liegend v. innen.
Innenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* căptuşeală de interior.
Innenmikrometer, *-s, -, n. (tehn.)* micrometru de interior.
Innenmikrometertaster, *-s, -, m. (tehn.)* palpator de micrometru de interior.
Innenminister, *-s, m.* ministru al Afacerilor Interne, ministru de Interne.
Innenministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister de Interne, al Afacerilor Interne.
Innen|ohr, *-(e)s, -en, n. (anat.)* ureche internă.
Innenpolitik *f. sg.* politică internă.
innenpolitisch *adj.* privitor la politica internă.
Innenraum, *-(e)s, -räume, m.* (spaţiu) interior.
Innenreim, *-(e)s, -e, m. (lit.)* rimă interioară.
Innenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de culare interior.
Innenrist, *-(e)s, -e, m. (la fotbal)* partea interioară a labei piciorului.
Innenrundschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rectificat rotund în interior.
Innenrüttler, *-s, -, m. (constr.)* pervibrator, vibrator interior.
Innenseite, *-n, f.* **1.** parte interioară, faţă interioară. **2.** *(tipogr.)* pagină interioară (a unui ziar).
Innenspann, *-(e)s, -e, m.* v. Innenrist.
Innen|spiegel *-s, -, m. (auto.)* oglindă retrovizoare.
Innen|stadt, *-städte, f.* interior, centru al oraşului.
Innen|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă interioară.
Innen|stürmer, *-s, -, m. (fotbal)* inter.
Innentasche, *-n, f.* buzunar interior.
Innentaster, *-s, -, m. (tehn.)* calibru de interior.
Innentemperatur, *-en, f.* temperatură interioară, din interior.
Innentitel, *-s, -, m. (tipogr.)* copertă interioară.
Innentür, *-en, f.* uşă interioară.
Innenverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dinţare interioară.
Innenwand, *-wände, f.* perete interior.
Innenwange, *-n, f. (tehn.)* vang interior.
Innenwelt *f. sg.* lume interioară.
Innenwider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistenţă interioară.
Innenwinkel, *-s, -, m.* unghi interior, intern.
inner *adj.* interior, intern; **Ministerium für ~e Angelegenheiten** Ministerul Afacerilor Interne; **~e Dienstordnung** regulament de ordine interioară; **~e Krankheiten** boli interne; **die ~e Stimme** vocea conştiinţei.
Inner|asien [-ziən], *-s, n. sg.* Asia Centrală.
innerbetrieblich *adj.* din, în interiorul întreprinderii; de uz intern.
innerdeutsch *adj.* **1.** din interiorul Germaniei. **2.** *(ist.)* intergerman, între cele două state germane *(până în 1990).*
innerdienstlich *adj.* de serviciu, în cadrul serviciului, de uz intern.
Innere, *-n (ein Inneres), n. sg.* interior, parte dinăuntru; miez; **im ~n** în interior; **im ~n des Landes** în interiorul, în centrul ţării; **in meinem ~n** în adâncul inimii mele; **Minister des ~n** ministru al Afacerilor Interne.
Innereien, *-en, f. (de regulă la pl.)* măruntaie, viscere.
innerhalb I. *adv.* înăuntru, în interior. **II.** *prep.* cu *gen.* **1.** *(local)* înăuntrul, în interiorul; **~ der Grenzen** în interiorul graniţelor. **2.** *(temporal)* în cursul; în termen de, în (răs)timp de; **~ einer Woche** în cursul unei săptămâni, într-o săptămână, în decurs de o săptămână.
innerlich I. *adj.* intern, interior. **II.** *adv.* pe dinăuntru, în sine; *(fam.)* **~ anzuwenden** pentru uz intern; **~ freut er sich** se bucură în sinea lui.
Innerlichkeit *f. sg.* caracter interior, intern; interioritate.
inner|örtlich *adj.* din, în interiorul localităţii; intravilan, intraurban.
inner|orts *adj. (austr., elv.)* în localitate.

innerparteilich *adj.* în interiorul unui partid, în cadrul unui partid; **~e Demokratie** democrație internă de partid.
innerpolitisch *adj.* de politică internă.
innerschulisch *adj.* din ulteriorul școlii; de uz școlar intern.
innersekretorisch *adj.* cu secreție internă; referitor la secreția internă.
innersprachlich *adj. (lingv.)* din, în cadrul limbii, intralingual.
inner|staatlich *adj.* în interiorul statului.
Inner|stadt, *-städte, f. (elv.)* v. Innenstadt.
inner|städtisch *adj.* din oraș; din interiorul orașului; intraurban.
innerste *adj. (der, die, das ~*, sup. de la inner) cel mai dinăuntru; **der ~e Kern der Sache** miezul chestiunii; **meiner ~n Überzeugung nach** după convingerea mea intimă; **seine ~n Gedanken** gândurile sale cele mai intime.
Innerste, *-n (ein Innerstes), n. sg.* miez, centru; *(fig.)* **im ~n** în adâncul sufletului; *(fig.)* **bis ins ~** până în străfunduri.
innert *prep. cu gen.* sau *dat. (elv., austr.)* în decursul, în decurs de.
In|nervation [-va-], *-en, f. (anat.)* inervație.
in|nervieren [-vi:-], *innervierte, innerviert, vb. (h) tr. (med.)* a inerva.
innerwärts *adv.* spre partea dinăuntru, spre interior.
inne sein, *war inne, inne gewesen (ich bin inne, du bist inne, er ist inne), vb. (s) intr.* (cu *gen.)* a fi conștient (de ceva); **einer Sache ~** a fi conștient de un lucru.
innewerden, *wurde inne, innegeworden (du wirst inne, er wird inne), vb. (s) intr.* (cu *gen.)* a-și da seama, a observa, a se convinge (de ceva), a deveni conștient (de faptul că).
innewohnen, *wohnte inne, innegewohnt, vb. (h) intr.* (cu *dat.)* a fi inerent, a fi cuprins; **auch alten Methoden kann Gutes ~** și în metodele vechi poate fi ceva bun.
innewohnend I. *part. prez.* de la innewohnen. **II.** *adj.* inerent, cuprins; **das dem All ~e Leben** viața din univers.
innig *adj.* intim, cordial; din toată inima; strâns; profund; **~e Freundschaft** prietenie intimă, sinceră, devotată; **~e Dankbarkeit** recunoștință profundă; **die ~sten Glückwünsche** cele mai sincere și cordiale felicitări; **der ~ste Wunsch** dorința cea mai arzătoare.
Innigkeit *f. sg.* intimitate, cordialitate, sinceritate; profunzime (a unui sentiment).
inniglich *adj. (livr.)* v. innig.
Innovation [-va-], *-en, f.* inovație, înnoire.
innovationsfeindlich *adj.* ostil noului, împotriva înnoirilor.
innovationsfreudig *adj.* dornic de înnoiri, deschis noului.
innovativ *adj.* **1.** referitor la inovații; care conține o inovație, o înnoire. **2.** novator.
innovatorisch *adj.* novator.
innovieren [-'vi:-], *innovierte, innoviert, vb. (h) tr. (livr.)* a înova.
Innung, *-en, f. (ist.)* corporație, breaslă; *(fam.)* **die ~ blamieren** a se desolidariza de colegii săi.
Innungsmeister, *-s, -, m. (ist.)* staroste de breaslă.
Innungsmitglied, *-(e)s, -er, n. (ist.)* membru al breslei, al corporației.
Innungsrecht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* drept al breslei, al corporației.
Innungs|zwang, *-e(s), m. sg. (ist.)* caracter obligatoriu al corporației, al breslei.
in|offensiv și **in|offensiv** *adj.* inofensiv.
in|offiziell [-tsiɛl] și **in|offiziell** *adj.* neoficial, inoficial, confidențial.
in|offiziös și **in|offiziös** *adj.* **1.** abuziv, nedrept, ilegal. **2.** *(despre știri)* neoficios.
In|okulation, *-en, f.* inoculare.
in|okulieren, *inokulierte, inokuliert, vb. (h) tr.* a inocula.
in|operabel și **in|operabel** *adj. (med.)* inoperabil, care nu poate fi operat.
in|opportun și **in|opportun** *adj.* inoportun (referitor la termen); neindicat.
In|opportunität *f. sg.* inoportunitate (a unui termen).
Inosin|säure *f. sg. (chim.)* acid inozinic.
Inosit, *-s, m. sg. (biol.)* inozitol.
Inos(it)urie *f. sg. (med.)* inoz(it)urie.
in|oxidieren, *inoxidierte, inoxidiert* (și **in|oxydieren**, *inoxydierte, inoxydiert), vb. (h) tr.* a oxida intenționat (suprafața unei piese de fontă pentru a o proteja contra ruginii).
In|oxidierung (și **In|oxydierung**), *-en, f.* oxidare intenționată, de protecție.
Input, *-s, -s, m. (electr.)* energie de intrare; input.
Inquilin, *-en, -en, m. (biol.)* **1.** conlocuitor (animal, pasăre, insectă conlocuind pașnic cu alte specii în mediul lor). **2.** parazit.
inquirieren, *inquirierte, inquiriert, vb. (h) tr.* **1.** *(livr.)* a cerceta, a examina. **2.** *(jur.)* a audia, a interoga, a ancheta.
Inquisition, *-en, f. (ist.)* inchiziție.
Inquisitor, *-s, -toren, m. (ist.)* inchizitor.
inquisitorisch *adj.* inchizitorial.
ins *formă presc.* de la in das în.
Insasse, *-n, -n, m.*, **Insassin**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare), localnic(ă). **2.** persoană ce se află într-un anumit loc; călător(-oare) aflat(ă) într-un mijloc de locomoție; **die ~n des Zuges** călătorii, pasagerii din tren.
Insassenversicherung, *-en, f.* asigurare încheiată pentru pasagerii care călătoresc cu un vehicul.
insbesond(e)re *adv.* mai ales, îndeosebi, mai cu seamă, în special.
inszenieren [-stsɛ-], *inszenierte, inszeniert, vb. (h) tr. (înv.)* v. inszenieren.
Inschelt, *-s,* **Inschlitt**, *-s, n. sg. (reg.)* seu.
Inschrift, *-en, f.* inscripție.
Inschriftenkenner, *-s, -, m.* epigrafist.
Inschriftenkunde *f. sg.* epigrafie.
inschriftlich *adj.* prin inscripții, epigrafic.
Inschutznahme, *-n, f.* **1.** luare sub protecție. **2.** *(jur.)* punere sub tutelă; **die ~ anordnen** (sau **verfügen**) a dispune luarea sub tutelă.
Insekt, *-(e)s, -en, n.* insectă *(Insecta, Hexapoda);* **~en fressend** insectivor.
Insektarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* insectar.
Insekten|anhäufung, *-en, f.* focar de insecte, aglomerare de insecte.
Insektenbekämpfung *f. sg. (agr.)* combatere a dăunătorilor, a insectelor.
Insektenbekämpfungsmittel, *-s, -, n. (chim.)* insecticid.
Insektenbe|stäubung *f. sg. (bot.)* polenizare prin insecte, entomofilie.
Insektenblume, *-n, f.* floare entomofilă, polenizată cu ajutorul insectelor.
insektenblütig *adj. (bot.)* entomofil, care se polenizează cu ajutorul insectelor.
Insektenblütler, *-s, -, m. (bot.)* fanerogame, plante entomofile, polenizate cu ajutorul insectelor.
Insektenfalle, *-n, f. (bot.)* capcană de insecte (a plantelor carnivore).
Insekten fressend *adj.* insectivor.
Insektenfresser v. Insekt.
Insektengift, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Insektizid. **2.** venin secretat de anumite insecte.
Insektenkunde, **Insektenlehre** *f. sg.* v. Insektologie.
Insektenlarve [-fə sau -və], *-n, f.* larvă de insectă.
Insektenleim, *-(e)s, -e, m.* clei insecticid.
Insektenmittel, *-s, -, n.* v. Insektizid.
Insekten|orchis, *-, f.* **1.** *(zool.)* testicul de insectă. **2.** v. Knabenkraut.
Insektenpulver [-pʊlfɐ sau -vɐ], *-s, -, n.* praf insecticid.
Insektensammler, *-s, -, m.* colecționar de insecte.
Insekten|stich, *-(e)s, -e, m.* înțepătură (provocată) de insectă.
Insektenvertilgungsmittel, *-s, -, n.* insectifug, insecticid.
insektivor [-'vo:ɐ] *adj.* insectivor.
Insektivore[1], *-n, -n, m.* (sau *n.). (zool.)* (animal) insectivor.
Insektivore[2], *-n, f. (bot.)* plantă insectivoră.
insektizid *adj.* insecticid.
Insektizid, *-(e)s, -e, n.* insecticid.
Insektolog, *-en, -en (rar).* **Insektologe**, *-n, -n, m.* entomolog.
Insektologie *f. sg.* entomologie.
Insel, *-n, f.* **1.** insulă. **2.** refugiu (pentru pietoni în puncte de circulație mare).
Inselbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* stație cu linii pe ambele părți ale clădirii principale.
Inselberg, *-(e)s, -e, m. (geogr., geol.)* deal, munte izolat în șes.
Inselbevölkerung, *-en, f.* populație a unei insule, insulară.
Inselbewohner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) unei insule; insular(ă).
inselförmig *adj.* în formă de insulă, având forma unei insule.
Inselgruppe, *-n, f.* arhipelag.
Insel|land, *-(e)s, -länder, n.* țară insulară.
Inselmeer, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* mare bogată în insule.
Insel|organ, *-s, -e, n. (anat.)* grup celular producător de insulină.
Inselperron [-rɔ̃:], *-s, -s, m. (ferov.)* peron înconjurat de linii.
inselreich *adj.* bogat în insule, cu multe insule.
Inselreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu insular.
Insel|staat, *-(e)s, -en, m.* stat constituit dintr-una sau din mai multe insule; stat insular.
Insel|stadt, *-städte, f.* oraș clădit pe o insulă.
Inselt, *-s, n. sg.* v. Inschelt.
Inselvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor insular.
Inselwelt, *-en, f. (geogr.)* arhipelag.
Insemination, *-en, f. (med., biol.)* inseminare, inseminație; însămânțare.
inseminieren, *inseminierte, inseminiert, vb. (h) tr. (med., biol.)* a insemina; a însămânța.
insensibel și **insensibel** *adj.* insensibil.
Insensibilität și **Insensibilität** *f. sg.* insensibilitate.
Inserat, *-(e)s, -e, n.* anunț (în ziar), inserat.
Inseraten|an|nahme, *-n, f.* **1.** primire de anunțuri (pentru un ziar). **2.** ghișeu, birou de primire a anunțurilor (la un ziar).
Inseratenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar de anunțuri.
Inseratenteil, *-(e)s, -e, m.* rubrică de anunțuri, de inserate, mică publicitate.
Inserationsgebühr, *-en, f.* taxă de anunțuri la ziar.
Inserat|satz, *-es, -sätze, m. (tipogr.)* culegere de inserate.
Inseratschrift, *-en, f. (tipogr.)* caractere de litere pentru inserate.
Inserent, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care dă un anunț în ziar.
inserieren, *inserierte, inseriert, vb. (h) tr.* a insera, a da un anunț, a anunța (la ziar).
Insert, *-s, -s, n.* **1.** v. Inserat. **2.** *(film, tv.)* insert. **3.** *(text., tehn.)* întăritură.
Insertion, *-en, f.* **1.** inserție, inserare (a unui text). **2.** *(anat., bot.)* inserție, legare, fixare.
Insertionskosten *pl.* cheltuieli, taxe de inserare (a unui text într-un ziar).
Insertions|preis, *-es, -e, m.* preț al unui inserat (în ziar).
Insertions|punkt, *-(e)s, -e, m. (anat., bot.)* punct de inserție (a mușchilor și tendoanelor de oase etc.).
insge|heim și **insgeheim** *adv.* pe ascuns, în taină.
insgemein și **insgemein** *adv. (înv.)* **1.** în general, îndeobște. **2.** v. insgesamt.
insgesamt și **insgesamt** *adv.* laolaltă, împreună, cu toții; (în) total.
Insichgekehrt|heit *f. sg.* introversiune, introvertire.
Insichvoll|endetsein, *-s, n. sg.* desăvârșire intrinsecă.
Insidien [-diən] *pl.* **1.** urmăriri. **2.** spionaj.
Insiegel, *-s, -, n.* **1.** *(poet.)* pecete, sigiliu. **2.** *(vân.)* urmă de cerb.
Insignien [-niən] *pl.* însemne.
insignifikant și **insgnifikant** *adj. (livr.)* nesemnificativ, neînsemnat, insignifiant.
Insimulation, *-en, f. (înv.)* acuzare, învinuire, bănuire, defăimare, ponegrire (fără temei, nejustificată).
insimulieren, *insimulierte, insimuliert, vb. (h) tr. (înv.)* a acuza, a învinui, a bănui, a defăima, a ponegri (fără temei, nejustificat).
Insinuant, *-en, -en, m. (livr., înv.)* insinuant.
Insinuation, *-en, f.* **1.** *(livr., înv.)* insinuare. **2.** *(jur.)* înmânare (prin portărel).
Insinuationsgebühr, *-en, f. (jur.)* taxă de înmânare.
insinuieren, *insinuierte, insinuiert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(livr., înv.)* a insinua, a sugera. **2.** *(jur.)* a prezenta, a înmâna (prin portărel). **II.** *refl. (livr., înv.)* a se insinua, a se strecura pe nesimțite pe sub pielea cuiva.
insipid(e) *adj. (livr.)* insipid, anost.
insistent *adj. (livr.)* insistent, perseverent.
Insistenz *f. sg. (livr.)* insistență, perseverență.

insistieren, *insistierte, insistiert, vb. (h) intr. (auf* cu *dat.) (livr.)* a insista (asupra unui lucru).
inskribieren, *inskribierte, inskribiert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) înscrie (mai ales la facultate). **2.** a se înscrie la un curs.
Inskription, *-en, f.* **1.** înscriere (mai ales la facultate). **2.** înscriere la un curs.
inskünftig *adv. (elv.)* pe viitor; în viitor.
insofern[1] *adv.* în această privință, până aici, până la acest punct, într-atât; ~ **hast du dich geirrt** în această privință te-ai înșelat.
insofern[2] *conj.* în măsura în care; dacă, în caz că; ~ **du recht hast** în măsura în care ai dreptate.
insolange *adv. (reg.)* v. insofern[1].
Insolation, *-en, f.* **1.** *(med., fiz.)* insolație. **2.** *(med.)* tratament cu raze solare.
insolent și **insolẹnt** *adj.* insolent, obraznic, impertinent.
Insolenz și **Insolẹnz**, *-en, f.* insolență, obrăznicie, impertinență.
insolieren, *insolierte, insoliert, vb. (h) tr. (rar)* a expune razelor soarelui.
insolubel și **insolubel** *adj.* insolubil.
insolvent și **insolvẹnt** [-'vɛnt] *adj.* insolvabil.
Insolvenz și **Insolvẹnz**, *-en, f.* insolvabilitate.
Insomnie *f. sg. (med.)* insomnie.
insonder|heit *(livr.)* (rar și **in Sonder|heit**), **insonders** *adv. (rar)* mai ales, în special, mai cu seamă.
insoweit[1] *adv.* v. insofern[1].
insoweit[2] *conj.* v. insofern[2].
in spe *adv.* viitor; care urmează să fie.
Inspekteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** *(mil., poliție)* inspector; ofițer superior cu funcție de inspector. **2.** v. Inspektor **(2).**
Inspektion, *-en, f.* **1.** inspecție. **2.** inspectorat.
Inspektionsbezirk, *-(e)s, -e, m.* circumscripție de inspecție.
Inspektionsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de inspecție.
Inspektionsgang, *-(e)s, -gänge, m.* vizită de inspecție.
Inspektions|offizier, *-s, -e, m.* ofițer de inspecție.
Inspektionsreise, *-n, f.* călătorie de inspecție.
Inspẹktor și **In|spẹktor**, *-s, -tọren, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** inspector(-oare) (în administrație, finanțe etc.). **2.** persoană cu sarcini de inspecție.
Inspektorat, *-(e)s, -e, n. (austr., elv.)* inspectorat.
Inspiration, *-en, f.* inspirație.
inspirativ *adj. (livr.)* de inspirație; din inspirație.
Inspirator, *-s, -tọren, m.* inspirator.
inspiratọrisch *adj. (fiziol.)* inspirator.
inspirieren, *inspirierte, inspiriert, vb. (h) tr.* a inspira.
Inspizient [-tsi'ɛnt], *-en, -en, m.* **1.** supraveghetor. **2.** *(teatru)* inspector.
inspizieren, *inspizierte, inspiziert, vb. (h) tr.* a inspecta, a face inspecție; a supraveghea.
Inspizierung, *-en, f.* inspecție, inspectare.
Inspizierungsbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de inspecție.
instabil și **instabịl** *adj.* instabil.
Instabilität și **Instabilität** *f. sg.* instabilitate; nestatornicie.
Installateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* instalator.
Installation, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* instalație, instalare; *(inform.)* instalare a unui program; ~ **neuer Anwendungsprogramme** instalare de noi programe soft. **2.** *(bis.)* instalare, introducere (într-o funcție).
Installations|arbeit, *-en, f.* lucrare, operație de instalare.
Installations|automat, *-en, -en, m.* disjunctor automat de instalație.
Installationsmaterial, *-s, -ien* [-iən], *n. (tehn.)* material de instalație.
Installations|schalter, *-s, -, m.* întrerupător electric de instalație interioară.
Installations|selbst|schalter, *-s, -, m.* disjunctor de instalație, automat de instalație.
installieren, *installierte, installiert, vb. (h) tr. (tehn., adm., bis.)* a instala, a introduce într-o funcție; *(inform.)* a instala; **Dateien** ~ a instala fișiere.
Installierung *-en, f.* instalare.
in|stand (sau **in Stand)** *adv. (în expr.)* ~ **halten** a întreține (în bună stare), a păstra în bună stare; ~ **sein** a fi în stare bună, a fi în ordine, a fi în stare de funcționare; ~ **setzen** *(elv.* **stellen)** a repara, a readuce în bună stare, a pune în stare de funcționare; **sich** ~ **fühlen** a se simți în formă bună, sănătos; **jn.** ~ **setzen, etwas zu tun** a-i da cuiva ocazia, a-i crea condițiile, a-i da posibilitatea să facă ceva; *(jarg.)* ~ **besetzen** a ocupa (o clădire, o locuință aflată în pragul demolării) în mod abuziv (pentru a o amenaja și a locui în ea).
In|standbesetzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ocupă în mod abuziv o clădire, o locuință (pentru a o amenaja și a locui în ea).
In|standbesetzung, *-en, f.* ocupare a unei clădiri, a unei locuințe în mod abuziv (pentru a o amenaja și a locui în ea).
In|standhalten, *-s, n. sg.*, **Instand|haltung** *f. sg.* întreținere, menținere în bună stare, păstrare în stare bună.
In|standhaltungs|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă, sarcină de întreținere.
In|standhaltungskosten *pl.* cheltuieli de întreținere.
in|ständig *adj.* stăruitor, insistent.
In|ständigkeit *f. sg.* stăruință, insistență.
In|standsetzung *f. sg.* **1.** (re)punere în stare de funcționare. **2.** reparare.
In|stand|stellung *f. sg. (elv.)* v. Instandsetzung.
in|stant *adj.* instant.
In|stantgetränk, *-(e)s, -e, n.* băutură care se prepară instant, dintr-un praf solubil.
In|stantkaffee, *-s, m. sg.* cafea instant, cafea solubilă.
In|stant|suppe, *-n, f. (cul.)* supă instant, la minut.
Instant|tee, *-s, -, m. sg.* ceai instant, ceai solubil.
Instanz, *-en, f. (jur.)* instanță.
Instanzenweg, *-(e)s, -e, m.*, **Instanzenzug**, *-(e)s, m. sg.* (și *jur.)* cale oficială, ierarhică.
Instauration, *-en, f. (livr.)* reînnoire, refacere, restaurare.
instaurieren, *instaurierte, instauriert, vb. (h) tr. (livr.)* a reînnoi, a reface, a restaura.
Inste, *-n, -n, m. (înv.)* v. Instmann.
In|stellung|gehen, *-s, n. sg.* **1.** intrare în serviciu. **2.** *(mil.)* intrare în poziții, ocupare a pozițiilor (proprii).
Inster, *-s, n. sg. (reg.)* v. Innerei.
instigieren, *instigierte, instigiert, vb. (h) tr. (livr.)* a instiga.
Instillation, *-en, f. (med.)* instilație.
instillieren, *instillierte, instilliert, vb. (h) tr. (med.)* a instila.
Instinkt, *-(e)s, -e, m.* instinct.
instinkthaft *adj.* instinctiv; ca din instinct.
instinktiv, **instinktmäßig** *adj.* **1.** instinctual. **2.** instinctiv.
instinktuell [-'tuɛl] *adj.* v. instinktiv.
instituieren, *instituierte, instituiert, vb. (h) tr.* **1.** a institui. **2.** a dispune, a ordona. **3.** a lămuri, a instrui.
Institut, *-(e)s, -f, n.* institut.
Institution, *-en, f.* **1.** instituție, așezământ. **2.** înscăunare; instituire; introducere în serviciu.
institutionalisieren, *institutionalisierte, institutionalisiert, vb. (h) tr.* și *refl. (livr.)* a (se) instituționaliza, a (se) oficializa.
Institutionalisierung, *-en, f. (livr.)* instituționalizare, oficializare.
institutionell *adj.* instituțional.
Institutsdirektor, *-s, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* director(-oare) de institut, director(-oare) a(l) institutului.
Institutsleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* conducător(-oare) a(l) institutului, director(-oare) de institut.
Instleute *pl.* v. Instmann.
Instmann, *-(e)s, -leute, m. (reg., înv.)* **1.** argat, muncitor agricol. **2.** grădinar.
instradieren, *instradierte, instradiert, vb. (h) tr. (ferov.)* a hotărî drumul de transport.
instruieren, *instruierte, instruiert, vb. (h) tr.* a instrui, a pregăti.
Instrukteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* instructor(-oare).
Instruktion, *-en, f.* **1.** instruire; instrucție, instructaj. **2.** instrucțiune.
Instruktionsloge [-lo:ʒe] *f. sg.* lojă de instruire a francmasonilor.
Instruktions|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer instructor.
Instruktionsrichter, *-s, -, m. (jur.)* judecător de instrucție.
Instruktionsversammlung, *-en, f.* adunare pentru primire de directive, de instrucțiuni.
instruktionswidrig *adj.* potrivnic, contrar instrucțiunilor.
Instruktions|zettel, *-s, -, m. (mil.)* consemn.
instruktiv *adj.* instructiv.
Instrụktor, *-s, -tọren, m.* **1.** *(înv.)* pedagog, educator (în case bogate). **2.** *(austr.)* v. Instrukteur.
Instruktorin, *-nen, f.* **1.** *(înv.)* pedagogă, educatoare. **2.** *(austr.)* v. Instrukteurin.
Instrument, *-(e)s, -e, n.* instrument, unealtă, sculă.
instrumental *adj.* instrumental.
Instrumental(is), *-, -tales, m. (lingv.)* (caz) instrumental.
Instrumentalbegleitung *f. sg. (muz.)* acompaniament instrumental.
Instrumentalfliegen, *-s, n. sg. (av.)* pilotaj instrumental, zbor instrumental, automat.
instrumentalisieren, *instrumentalisierte, instrumentalisiert, vb. (h) tr.* a manipula, a face din cineva o unealtă, un instrument pentru a-și atinge un scop, a se folosi de cineva.
Instrumentalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (muz.)* instrumentist(ă).
Instrumentalmusik *f. sg.* muzică instrumentală.
Instrumental|satz, *-es, -sätze, m* **1.** *(gram.)* propoziție circumstanțială instrumentală. **2.** *(muz.)* parte instrumentală a unei bucăți muzicale; aranjament instrumental.
Instrumental|solist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* solist(ă) instrumentist(ă).
Instrumental|stück, *-(e)s, -e, n. (muz.)* piesă muzicală instrumentală.
Instrumentar, *-s, -e, n.*, **Instrumentarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** depozit, dulap de instrumente. **2.** instrumentar, totalitate a instrumentelor unui cabinet medical etc.
Instrumentation, *-en, f. (muz.)* instrumentație; orchestrare.
Instrumentator, *-s, -tọren, m. (muz.)* instrumentator, muzician care face o instrumentație.
instrumentatọrisch *adj. (muz.)* referitor la instrumentație.
instrumentell *adj.* referitor la un instrument, care ține de un instrument. **2.** v. instrumental.
Instrumẹntenbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de instrumente (muzicale).
Instrumẹntenbauer, *-s, -, m.* constructor de instrumente (muzicale).
Instrumẹntenbe|steck, *-(e)s, -e, n. (med.)* trusă de instrumente.
Instrumẹntenbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(tehn.)* tablou de bord. **2.** *(med.)* tavă cu instrumente chirurgicale.
Instrumẹntenbrettbeleuchtung *f. sg. (tehn.)* iluminare a tabloului de bord.
Instrumẹntenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor automat.
Instrumẹntenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de rezonanță.
Instrumẹntenhütte, *-n, f. (met.)* adăpost de instrumente.
Instrumẹntenkasten, *-s, -, m.* dulap cu instrumente, instrumentar.
Instrumẹntenkunde *f. sg.* instrumentație, ramură a științei muzicale care se ocupă cu descrierea particularităților instrumentelor.
Instrumẹntenmacher, *-s, -, m.* v. Instrumentenbauer.
Instrumẹntensaite, *-n, f.* coardă pentru instrumente muzicale.
Instrumẹntenschrank, *-(e)s, -schränke* v. Instrumentenkasten.
Instrumẹntentafel, *-n, f.* v. Instrumentenbrett.
instrumentieren, *instrumentierte, instrumentiert, vb. (h) tr. (muz.)* a instrumenta.
Instrumentierung, *-en, f.* v. Instrumentation.
Instrumentịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* instrumentist(ă).
Insub|ordination, *-en, f.* insubordonare, nesubordonare, nesupunere (față de superiori).
insuffizient [-tsient] și **insuffizịent** *adj.* insuficient.
Insuffizienz [-tsients] și **Insuffizịenz**, *-en, f.* insuficiență.
Insulaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* v. Inselbewohner.
insular *adj.* insular.
Insulin, *-s, n. sg.* insulină.
Insult, *-(e)s, -e, m.* **Insultation**, *-en, f.* **1.** *(jur., livr.)* insultă; insultare; ofensă, jignire. **2.** *(med.)* atac, criză.

insultieren, *insultierte, insultiert, vb. (h) tr. (jur., livr.)* a insulta, a ofensa, a jigni.
Insultierung, *-en, f. (austr.)* v. Insult.
Insurgent, *-en, -en, m. (livr.)* insurgent; răsculat; răzvrătit.
insurgieren, *insurgierte, insurgiert, vb. (h) intr. (livr.)* a se răscula; a se răzvrăti; a face o insurecție.
Insurrektion, *-en, f. (livr.)* insurecție; răscoală; răzvrătire.
inszenieren, *inszenierte, inszeniert, vb. (h) tr.* **1.** *(teatru)* a înscena, a regiza, a pune în scenă, a monta. **2.** *(fig.)* a înscena; a provoca; **einen Skandal** ~ a provoca un scandal.
Inszenierung, *-en, f. (teatru și fig.)* înscenare.
Intabulation, *-en, f.* intabulare, înscriere în registrul funciar.
intabulieren, *intabulierte, intabuliert, vb. (h) tr.* a intabula, a înscrie în registrul funciar.
Intaglio [-'taljo], *-s, -glien* [-'taljən], *n.* gemă.
intakt *adj.* **1.** intact, neatins; nevătămat, întreg. **2.** impecabil.
Intakt|heit *f. sg.* caracter intact.
Intarsia, *-sien* [-ziən], **Intarsie** [-zia], *-n*, **Intarsiatur**, *-en, f.* intarsie.
integer *adj.* **1.** integru, cinstit, onest; pur, curat. **2.** întreg; nou.
integrabel *adj. (mat.)* integrabil.
integral *adj.* integral.
Integral, *-s, -e, n.* **1.** *(mat.)* integrală. **2.** *(fin.)* rentă consolidată.
Integralgeometrie *f. sg. (mat.)* geometrie integrală.
Integralgleichung, *-en, f. (mat.)* ecuație integrală.
Integralhelm, *-(e)s, -e, m.* cască integrală (de motocicliști).
Integral|invariante [-var-], *-n, f. (mat.)* invariantă integrală.
Integralkurve [-və sau -fə], *-n, f. (mat.)* curbă integrală.
Integral|logarithmus, *-, -men, m. (mat.)* logaritm integral.
Integralrechnung *f. sg. (mat.)* calcul integral.
Integralsinus, *-, -* (sau *-usse), m. (mat.)* sinus integral.
Integral|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune integrală.
Integral|strom|stärke *f. sg. (electr.)* intensitate totală a curentului.
Integralzeichen, *-s, -, n. (mat.)* semn folosit în calculul integral, semn de integrală.
Integrand, *-en, -en, m. (mat.)* funcție de integrat.
integrant *adj.* v. integrierend **(II).**
Integraph și **Integraf**, *-en, -en, m. (mat.)* integraf.
Integration, *-en, f.* **1.** (re)unificare. **2.** integrare, includere, înglobare. **3.** *(sociol.)* reunire, asociere. **4.** *(radio., mat.)* integrare. **5.** *(lingv.)* unificare, contopire (a două dialecte).
Integrations|prozess, *-es, -e, m.* proces de integrare.
Integrator, *-s, -toren, m.* v. Integriergerät.
integrierbar *adj.* integrabil.
Integrierbarkeit *f. sg.* integrabilitate.
integrieren, *integrierte, integriert, vb. (h) tr.* **1.** a include, a îngloba; a completa; a reînnoi. **2.** *(mat.)* a integra.
integrierend **I.** *part. prez.* de la integrieren. **II.** *adj.* integrant, făcând parte dintr-un tot; **~er Teil** parte integrantă.
Integriergerät, *-(e)s, -e, n. (mat., fiz.)* aparat de integrat, integrator.
Integrierung, *-en, f.* integrare.
Integrimeter, *-s, -, n. (fiz.)* integrator.
Integrität *f. sg.* **1.** integritate; cinste, onestitate, probitate. **2.** integritate, deplinătate.
Integritätsbereich, *-(e)s, -e, m. (mat.)* domeniu de integrabilitate.
Integument, *-s, -e, n. (bot.)* înveliș al macrosporilor la *Pteridophytae* și al ovulelor la *Gymnospermae* și *Angiospermae*.
Intellekt, *-(e)s, m. sg.* intelect; inteligență.
Intellektualismus, *-, m. sg. (fil.)* intelectualism.
Intellektualität *f. sg.* capacitate de a înțelege, de a raționa.
intellektuell [-'tuɛl] *adj.* intelectual.
Intellektuelle, *-n, -n (ein Intellektueller), m.* și *f.* **1.** intelectual(ă). **2.** *pl.* intelectualitate.
intelligent *adj.* inteligent.
Intelligenz *f. sg.* **1.** inteligență. **2.** intelectualitate, pătură intelectuală.
Intelligenzbestie [-tiə], *-n, f. (fam.)* **1.** *(iron.)* om care-și etalează inteligența în mod neplăcut. **2.** persoană deosebit de inteligentă.
Intelligenzbrille, *-n, f. (fam., iron.)* ochelari cu ramă de os, ochelari de intelectual.
Intelligenzfrage, *-n, f.* chestiune de inteligență.
Intelligenzgrad, *-(e)s, -e, m.* grad de inteligență.
Intelligenzler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (adesea peior.)* intelectual(ă).
Intelligenzprüfung, *-en, f.* test de inteligență.
Intelligenzquotient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* măsură a inteligenței, IQ.
Intelligenzrente, *-n, f.* pensie de intelectual.
Intelligenzschicht *f. sg.* v. Intelligenz **(2).**
Intelligenztest, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* test de inteligență, test IQ.
Intelligenztrübung, *-en, f.* tulburare a inteligenței.
intelligibel *adj. (livr.)* inteligibil, de înțeles, clar.
Intendant, *-en, -en, m.* **1.** *(ist.)* funcționar înalt în regatul Franței. **2.** *(teatru, radio)* director, conducător, intendent; administrator general.
Intendantur, *-en, f. (inv.)* **1.** funcție de intendent, de administrator general. **2.** intendanță; direcție, administrație generală. **3.** *(mil.)* intendență.
Intendantur|s|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer de intendență.
Intendanz, *-en, f.* **1.** *(mil.)* intendență, administrație; clădire a administrației. **2.** *(teatru, radio)* direcție, administrație generală.
intendieren, *intendierte, intendiert, vb. (h) tr.* a intenționa, a plănui.
intens *adj. (rar)* v. intensiv.
Intension, *-en, f. (log.)* intensiune.
Intensität *f. sg.* intensitate.
intensiv *adj.* intens(iv).
Intensiv|anbau, *-(e)s, m. sg. (agr.)* cultură intensivă.
Intensivflammenbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc electric intensiv.
intensivieren [-vi-], *intensivierte, intensiviert, vb. (h) tr.* a intensifica.
Intensivierung, *-en, f.* intensificare; *(ec.)* **~ der Arbeit** intensificare a muncii.
Intensivität *f. sg. (rar)* v. Intensität.
Intensivkur, *-en, f. (med.)* tratament intensiv.
Intensivkurs, *-es, -e, m.*, **Intensivlehrgang**, *-(e)s, -gänge, m.* curs intensiv.
Intensivpatient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* pacient(ă) aflat(ă), instalat(ă) la secția de terapie intensivă, la reanimare.
Intensiv|station, *-en, f.* secție de terapie intensivă, de reanimare.
Intensivtherapie, *-n* [-i:ən], *f.* terapie intensivă, reanimare.
Intention, *-en, f.* intenție.
intentional *adj.* **1.** intențional. **2.** intențional.
Intentionalität *f. sg.* intenționalitate.
intentionell *adj.* intențional.
intentionieren, *intentionierte, intentioniert, vb. (h) tr. (rar).* v. intendieren.
inter|agieren, *interagierte, interagiert, vb. (h) intr.* a interacționa.
Inter|aktion, *-en, f.* interacțiune.
inter|aktiv *adj. (pol.)* interactiv; **~es Lernen** învățare interactivă.
inter|alli|iert *adj. (pol.)* interaliat; **die ~e Kontrollkommission** comisia interaliată de control.
Intercity|express|zug [-siti-], *-(e)s, -züge, m. (presc.* ICE [i:tse'e:]) tren intercity expres.
Intercityzug [-siti-], *-(e)s, -züge, m. (presc.* IC(-zug) [i:'tse:]) tren intercity, IC.
Interdependenz *f. sg.* interdependență.
Interdikt, *-(e)s, -e, n. (ret.)* interdict, canon constând în interzicerea anumitor practici religioase.
Interdiktion, *-en, f.* **1.** *(livr.)* interdicție. **2.** *(jur.)* punere sub interdicție.
interdisziplinär *adj.* interdisciplinar.
Interdisziplinarität *f. sg.* interdisciplinaritate.
interessant *adj.* interesant.
Interessante, *-n (Interessantes), n. sg.* parte interesantă; **das ~ an der Sache** ceea ce este interesant la această chestiune.
interessanterweise *adv.* în mod interesant, interesant de constatat că...
Interesse, *-s, -n, n.* **1.** interes, dorință de a cunoaște, curiozitate; **von ~ sein** a prezenta interes; **~ an einer Sache** (sau **für eine Sache) haben** a avea interes pentru o chestiune; **~ nehmen an** (cu *dat.)* a se interesa (de); **ohne ~** lipsit de interes. **2.** interes, profit, folos; **im ~ des Dienstes** în interesul serviciului; **er handelt nur aus ~** acționează numai din interes; **auseinander strebende ~n** interese divergente; **seine ~n zu wahren wissen** a ști să-și apere interesele; **das liegt in deinem eigenen ~** e în propriul tău interes. **3.** *pl. (fin.)* dobânzi.
interesse|halber *adv.* din interes.
interesselos *adj.* lipsit de interes, dezinteresat.
Interesselosigkeit *f. sg.* lipsă de interes; dezinteresare.
Interessengegensatz, *-es, -sätze, m.* contradicție de interese.
Interessengemeinschaft, *-en, f.* **1.** *sg.* comunitate de interese. **2.** *(ec., presc.* IG*)* uniune monopolistă a unor întreprinderi industriale în țările capitaliste; cartel.
Interessenkreis, *-es, -e, m.* sferă de interese.
interessenlos *adj. (reg.)* indiferent, fără interes.
Interessen|sphäre, *-n, f. (pol.)* sferă de influență (a unui stat imperialist).
Interessent, *-en, -en, m.* **1.** interesat; persoană, parte interesată. **2.** *(com.)* cointeresat, asociat, părtaș, participant.
interessieren, *interessierte, interessiert, vb. (h) tr.* și *refl. (für)* a (se) interesa; **jn. für etwas** ~ a trezi interesul cuiva pentru ceva; **jn. an einem Geschäft** ~ a interesa pe cineva într-o afacere, a lua pe cineva ca asociat la o afacere; **sich nach jm.** ~ a se interesa de cineva; **sich für jn.** ~ a purta interes cuiva; **sich für etwas** ~ a arăta (manifesta) interes pentru ceva.
interessiert **I.** *part. trec.* de la interessieren. **II.** *adj.* **1.** *(an* cu *dat.)* interesat (în...), cu interes (pentru...). **2.** interesat; egoist; **er ist ein sehr ~er Mensch** este un om foarte interesat.
Interessiert|heit *f. sg.* **1.** însușirea, faptul de a fi interesat (de ceva). **2.** interesare.
Interface [-feis], *-s, f. (electr.)* interfață.
Interferential|refraktometer, *-s, -, n. (fiz.)* refractometru interferențial.
Interferenz, *-en, f.* interferență.
Interferenzbeugungs|streifen, *-s, -, m. (fiz.)* franjuri de interferență.
Interferenz|erscheinung, *-en, f.* fenomen de interferență.
interferieren, *interferierte, interferiert, vb. (h) intr.* a interfera.
Interferometer, *-s, -, n. (fiz.)* interferometru.
Interferometrie *f. sg. (fiz.)* interferometrie.
interferometrisch *adj. (fiz.)* interferometric.
interfoli|ieren, *interfoliierte, interfolliiert, vb. (h) tr. (tipogr.)* a interfolia, a intercala într-o carte foi albe.
interfraktionell *adj. (pol.)* între fracțiunile politice din parlament.
intergalaktisch *adj.* intergalactic, între galaxii.
interglazial *adj.* interglacial.
Interglazial, *-s, n. sg.*, **Interglazialzeit** *f. sg.* epocă, perioadă interglacială.
Interieur [ɛte'riø:ɐ], *-s, -s* (și *-e), n.* interior (al unei locuințe).
Interim, *-s* (și *-), -s, n.* interimat, provizorat; **das ~ hat den Schalk hinter ihm** ce e provizoriu strică.
Interimistikum, *-s, -ken, n.* stare, dispoziție, soluție provizorie.
interimistisch *adj.* interimar, provizoriu, temporar, ad-interim.
Interims|aktie [-tsiə], *-n, f. (fin.)* acțiune provizorie, interimară.
Interimsbescheid, *-(e)s, -e, m.* decizie provizorie.
Interims|kabinett, *-s, -e, n. (pol.)* guvern, cabinet interimar.
Interimskonto, *-s, -ten* (și *-ti* sau *-s), n. (com.)* cont provizoriu.
Interimslösung, *-en, f.* soluție interimară.
Interimsquartier, *-s, -e, n.* locuință, reședință provizorie.
Interimsrechnung, *-en, f.* calcul provizoriu.
Interimsregierung, *-en, f.* guvern interimar, provizoriu.

Ịnterims|schein, *-(e)s, -e, m. (com.)* bon provizoriu (până la emiterea acțiunii).
Ịnterimswirt, *-(e)s, -e, m.* administrator, gerant provizoriu, curator provizoriu.
Ịnterimswirtschaft, *-en, f.* funcție de curator provizoriu.
Ịnterims|zettel, *-s, -, m.* v. Interimsschein.
Interjektion, *-en, f. (gram.)* interjecție, exclamație.
interkalar *adj.* **1.** *(despre ani)* bisect. **2.** *(bol.)* intercalar.
interkantonal *adj. (elv.)* intercantonal, între cantoane.
Interkolụmnie [-niə], *-n f.*, **Interkolụmnium**, *-s, -nien* [-niən], *n. (arhit.)* intercolonament; distanță, spațiu între coloane.
interkommunal *adj.* intercomunal; între comune (localități), referitor la mai multe comune.
Interkommunikatịons|signal, *-s, -e, n. (ferov.)* instalație de semnalizare sau de frânare care poate fi acționată în timpul mersului; frână de alarmă etc.
Interkommunikatịonswagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon de tranzit.
interkonfesionẹll *adj.* interconfesional.
interkontinental *adj.* intercontinental.
Interkontinentalrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă intercontinentală.
interkostal *adj. (anat.)* intercostal.
Interkostalraum, *-(e)s, -räume, m. (anat.)* spațiu intercostal.
Interkulturalität *f. sg.* interculturalitate.
interkulturẹll *adj.* intercultural.
interkurrẹnt *adj. (livr., med.)* intercurent.
interlinear *adj.* interliniar; între, printre rânduri.
Interlinearglosse, *-n, f. (lit.)* glosă interliniară.
Ịnterlockware, *-n, f.* tricotaj fin.
Interlụdium, *-s, -dien* [-diən], *n. (muz.)* interludiu.
intermediär *adj.* intermediar.
Intermẹzzo, *-s, -s* (și *-mezzi), n.* **1.** *(muz.)* intermezzo. **2.** *(fig.)* intermezzo, incident hazliu, vesel.
interministeriẹll [-'riɛl] *adj.* interministerial.
intermittierẹn, *intermittierte, intermittiert, vb. (h) intr. (livr., înv.)* a se desfășura, a decurge cu întermitențe, a se întrerupe.
intermittierend I. *part. prez.* de la intermittieren. **II.** *adj.* intermitent, cu întreruperi.
intermolekular *adj.* intermolecular.
intẹrn *adj.* **1.** intern; **~e Angelegenheiten** afaceri interne; **eine ~e Klinik** clinică de boli interne. **2.** *(reg.; despre elevi)* intern.
internalisierẹn, *internalisierte, internalisiert, vb. (h) tr. (livr.)* a-și însuși (idei, concepte).
Internat, *-(e)s, -e, n.* internat; cămin.
internatiọnal *adj.* internațional.
Internationale, *-n, f. (pol.)* internațională.
internationalisierẹn, *internationalisierte, internationalisiert, vb. (h) tr.* a internaționaliza, a da un caracter internațional.
Internationalisierung, *-en, f.* internaționalizare.
Internationalịsmus, *-, -men, m.* **1.** *sg. (pol.)* internaționalism. **2.** *(lingv.)* cuvânt (de circulație) internațional(ă).
Internationalịst, *-en, -en, m. (pol.)* internaționalist.
internationalịstisch *adj.* internaționalist.
Internationalität *f. sg.* internaționalitate; caracter, orientare internațional(ă).
Internạts|schule, *-n, f.* școală internat.
Internạts|schüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) intern(ă), elev(ă) care locuiește într-un internat.
Intẹrne, *-n, -n (ein Interner), m.* și *f.* elev(ă) intern(ă).
Ịnternet, *-s, n. sg.* internet; **im ~ surfen**, **navigieren** a surfa, a naviga pe internet.
Ịnternet|adresse, *-n, f.* adresă de internet.
Ịnternet|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* legătură, conectare la internet.
Ịnternetnutzer, *-s,-, m.*, **~in**, *-nen, f.* utilizator(-oare) de internet.
internierẹn, *internierte, interniert, vb. (h) tr.* **1.** a interna (bolnavi). **2.** a interna, a închide, a reține forțat (prizonieri, persoane suspecte).
Internịerte, *-n, -n (ein Internierter), m.* și *f.* persoană internată.
Internierung, *-en, f.* **1.** internare. **2.** internare, închidere, reținere forțată (de către o autoritate).
Internierungslager, *-s, -, n.* lagăr de internare, de concentrare (pentru civili).
Internịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* medic internist, specialist(ă) în boli interne.
internịstisch *adj.* referitor la medicina internă, care ține de boli interne.
Internodium, *-s, -dien* [-diən], *n. (bot.)* internodiu, porțiune de tulpină între două noduri (la păioase).
Intẹrnum, *-s, -na, n.* **1.** chestiune internă. **2.** domeniu propriu, intern.
inter|ozeanisch *adj.* interoceanic.
interparlamentarisch *adj.* interparlamentar.
Interpellant, *-en, -en, m.* interpelant, interpelator.
Interpellation, *-en, f.* interpelare (în parlament).
interpellierẹn, *interpellierte, interpelliert, vb. (h) tr.* a interpela (în parlament).
interplanetar(isch) *adj.* interplanetar.
Interpolation, *-en, f. (lingv., mat.)* interpolare.
Interpolationsformel, *-n, f. (mat.)* formulă de interpolare.
Interpolator, *-s, -toren, m.* interpolator.
interpolierẹn, *interpolierte, interpoliert, vb. (h) tr. (lingv., mat.)* a interpola.
Interpret, *-en, -en, m.* **1.** interpretator, exeget (de texte). **2.** interpret, artist.
Interpretation, *-en, f.* **1.** interpretare, tâlcuire, exegeză. **2.** interpretare (artistică).
interpretatịonsfähig *adj.* care dă naștere la interpretări, care poate fi interpretat.
interpretatịv *adj.* interpretativ.
Interpretator, *-s, -toren, m.* v. Interpret.
interpretatorisch *adj.* v. interpretativ.
interpretierbar *adj.* interpretabil.
interpretierẹn, *interpretierte, interpretiert, vb. (h)* **1.** *tr.* a interpreta, a tâlcui, a explica. **2.** a interpreta (artistic).
Interpretierung, *-en, f.* **1.** interpretare, tâlcuire, explicație, exegeză. **2.** interpretare artistică.
Interprẹtin, *-nen, f.* **1.** interpretatoare. **2.** interpretă, artistă.
interpungierẹn, *interpungierte, interpungiert (rar)*, **interpunktierẹn**, *interpunktierte, interpunktiert, vb. (h) intr.* a pune semnele de punctuație.
Interpunktịon, *-en, f.* punctuație.
Interpunktịons|zeichen, *-s, -, n.* semn de punctuație.
Inter|regio, *-(s), -s, m.*, **Inter|regiozug**, *-(e)s, -züge, m. (presc.* IR*)* tren accelerat interregional.
Inter|regnum, *-s, -gnen* (și *-gna), n. (ist.)* interregn.
ịnter|rogativ și **inter|rogativ** *adj.* interogativ.
Ịnter|rogativ și **Inter|rogativ**, *-s, -e*, **Inter|rogativpronomen**, *-s, -* (și *-mina), Inter|rogativum* [-vUm], *-s, -va, n. (gram.)* pronume interogativ.
Ịnter|shop [-ʃɔp], *-s, -s, m. (ist., în fosta R.D.G.)* magazin în care se vinde pe valută, shop.
interstellar *adj.* interstelar.
interstitiẹll [-'tsiɛl] *adj. (anat.)* interstițial.
Interstitium, *-s, -tien* [-tsiən], *n.* **1.** interstițiu, răstimp, interval. **2.** *(anat.)* țesut interstițial.
interterritorial *adj. (pol.)* interstatal.
Ịntertype [-taip], *-s, f. (tipogr.)* întertip, mașină de cules și turnat rânduri.
inter|urban *adj. (austr.)* interurban.
Inter|urbange|spräch, *-(e) s, -e, n. (austr., înv.)* convorbire (telefonică) interurbană.
Intervạll [-'val], *-s, -e, n.* interval.
Intervạll|schaltung, *-en, f. (tehn.)* conectare a unui aparat pentru a funcționa cu intermitențe (la anumite intervale de timp).
intervalutarisch [-va-] *adj. (ec., fin.)* intervalutar; **~er Kurs** curs de schimb al valutelor și devizelor.
Intervenịent [-veniɛnt] *-en, -en, m.* intervenient, persoană care intervine pentru cineva sau ceva.
intervenierẹn, *intervenierte, interveniert, vb. (h) intr.* a interveni.
Interventiọn [-vɛn-], *-en, f.* intervenție.
Interventionịsmus *m. sg. (pol.)* intervenționism.
Interventionịst, *-en, -en, m.* intervenționist.
interventionịstisch *adj. (pol.)* intervenționist.
Interventiọnskrieg, *-(e)s, -e, m.* război intervenționist, război de intervenție.
Interventiọns|politik *f. sg.* politică intervenționistă.
Interventiọns|truppen *pl. (mil.)* trupe intervenționiste.
interventiv [-vɛn-] *adj. (livr.)* de intervenție.
Interversiọn [-ver-], *-en, f.* traducere interliniară.
Interviẹw [-'vju:], *-s, -s, n.* interviu; **ein ~ gewähren (geben)** a acorda (a da) un interviu.
interviẹwen [-'vju:ən], *interviewte, interviewt, vb. (h) tr.* a intervieva, a lua un interviu.
Interviẹwer [-'vju:ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care ia un interviu.
interzedierẹn, *interzedierte, interzediert, vb. (h) intr. (înv.) (für)* a interveni (pentru cineva), a lua apărarea (cuiva); a garanta (pentru ceva); a mijloci (ceva).
interzellular, **interzellulär** *adj. (biol.)* intercelular.
Interzellularsubstanz, *-en, f.* materie intercelulară.
Interzeptiọn, *-en, f.* interceptare, intercepție.
Interzessiọn, *-en, f.* intervenție; mijlocire; garantare, intercesiune.
interzonal *adj.* interzonal.
Interzonenverkehr, *-s, m. sg.* circulație interzonală.
intestabel *adj. (jur.)* intestabil, neavând dreptul **a)** de a face un testament; **b)** de a depune ca martor.
Intestat|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moștenitor legal.
Intestat|erbfolge, *-n, f. (jur.)* moștenire testamentară.
Intestatọr, *-s, -toren, m. (jur.)* testator.
intestinal *adj.* intestinal.
Inthronisatiọn, *-en, f.* încăunare, întronare.
inthronisierẹn, *inthronisierte, inthronisiert, vb. (h) tr.* a întrona, a încăuna.
Inthronisierung, *-en, f.* v. Inthronisation.
intịm *adj.* **1.** intim; **ein ~er Kreis** un cerc intim; **ein ~es Lokal** un local intim, plăcut; **ein ~er Freund** un prieten intim; **mit jm. ~ sein** (sau **verkehren**) a fi în relații intime cu cineva. **2.** *(euf.)* sexual.
Intịmbereich, *-(e)s, m. sg.* **1.** sferă, zonă intimă. **2.** regiunea organelor genitale.
Intịmhygiene [-gie:-] *f. sg.* igienă corporală în regiunea organelor genitale.
Ịntimi *pl.* v. Intimus.
Intimidatiọn, *-en, f. (înv., livr.)* intimidare.
intimidierẹn, *intimidierte, intimidiert, vb. (h) tr. (înv., livr.)* a intimida.
Intimität, *-en, f.* **1.** *sg.* intimitate. **2.** *pl.* intimități, lucruri intime, personale.
Intịmkenner, *-s, -, m.* bun cunoscător, persoană care cunoaște părțile ascunse ale unui lucru, fenomen.
Intịmkontakt, *-(e)s, m. sg.* contact sexual.
Intịmleben, *-s, n. sg.* viață intimă; *(euf.)* viață sexuală.
Intịmpflege *f. sg.* v. Intimhygiene.
Intịm|schmuck, *-(e)s, m. sg.* bijuterie purtată în zona organelor genitale, piercing.
Intịm|sphäre *f. sg.* sferă intimă.
Ịntimus, *-, -mi, m.* om de încredere, prieten intim.
Intịmverkehr, *-s, m. sg (euf.)* v. Geschlechtsverkehr.
Intịmwäsche *f. sg.* lenjerie intimă, de corp.
Intịmzone, *-n, f.* v. Intimbereich **(2).**
Intitulatiọn, *-en, f. (livr.)* intitulare; titulatură, titlu; mod de adresare.
intolerabel *adj. (livr.)* intolerabil, de netolerat.
ịntolerant și **intoleṛant** *adj.* intolerant.
Ịntoleranz și **Intoleṛanz**, *-en, f.* intoleranță.
Intonatiọn, *-en, f.* **1.** *(muz.)* intonare, intonație. **2.** *(lingv.)* intonație, intonare; accentuare.
Intonatiọnskurve [-və sau -fə], *-n, f. (lingv.)* curbă de intonație.
intonatorisch *adj.* de intonație, referitor la intonație.
intonierẹn, *intonierte, intoniert, vb. (h) tr.* **1.** *(muz.)* a intona, a începe. **2.** *(lingv.)* a intona; a accentua.
Intoxikatiọn, *-en, f. (med.)* intoxicație.
Intrạde, *-n, f. (muz.)* intradă, mic preludiu muzical (de tip baroc).

intramolekular *adj. (chim.)* intramolecular.
intramontan *adj.* dintre munți, intramontan.
intramuskulär *adj.* intramuscular.
intransigent *adj. (livr.)* intransigent, de neînduplecat.
Intransigenz *f. sg. (livr.)* intransigență.
intransitiv și **intransitiv** *adj. (despre verbe)* intranzitiv.
Intransitiv, *-s, -e,* **Intransitivum** [-vʊm], *-s, -va, n.* verb intranzitiv.
intra|okular *adj. (anat.)* intraocular, din interiorul ochiului.
intravenös [-vɛ-] *adj.* intravenos.
intrazellular, **intrazellulär** *adj. (biol.)* intracelular.
intrigant *adj.* intrigant.
Intrigant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* intrigant(ă).
Intrige, *-n, f.* intrigă.
Intrigenwirtschaft *f. sg. (peior.)* intrigi continue, fără sfârșit.
intrigieren, *intrigierte, intrigiert, vb. (h) intr.* a face intrigi, a umbla cu intrigi, a intriga.
intrinsisch *adj.* intrinsec.
Introduktion, *-en, f. (livr.)* introducere; *(muz.)* preludiu.
introduzieren, *introduzierte, introduziert, vb. (h) tr. (livr.)* a introduce.
intrors *adj. (bot.)* îndreptat spre interior.
Introspektion, *-en, f. (psih.)* introspecție.
introspektiv *adj. (psih.)* introspectiv.
Introversion [-vɛɐ-], *-en, f. (psih.)* introversiune.
introvertiert *adj. (psih.)* introvertit.
Introvertiert|heit *f. sg.* însușire de a fi introvertit; fire introvertită.
intrudieren, *intrudierte, intrudiert, vb. (s) intr. (geol.)* a pătrunde (în scoarța pământului), a provoca o intruziune.
Intrusion, *-en, f. (geol.)* intruziune.
intrusiv *adj. (geol.)* intruziv.
Intrusivge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă intruzivă.
Intuition, *-en, f.* intuiție.
intuitiv *adj.* intuitiv.
Intumeszenz, *-en, f. (med.)* tumescență, umflătură.
intus *adv.* înăuntru; *(fam.)* **etwas ~ haben** a fi stăpân pe ceva, a se pricepe foarte bine (la ceva); a fi priceput (la ceva); *(pop.)* **etwas nicht ~ kriegen** a nu putea învăța ceva; a nu-i intra în cap, a nu putea băga la cap; *(pop.)* **einen ~ haben** a fi cherchelit.
Intuskrustation, *-en, f.* pietrificare interioară a unei fosile.
Inundation, *-en, f. (livr., geol.)* inundație.
Inundationsgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă inundabilă.
invadieren [-va-], *invadierte, invadiert, vb. (h) tr. (livr., înv.)* a invada.
invalid [-va-] *adj.* (mai ales *reg.*) v. Invalide.
Invalid, *-en, -en, m. (reg.)* v. Invalide.
invalidabel *adj.* invalidabil, anulabil.
Invalidation, *-en, f.* invalidare, anulare.
invalide *adj.* invalid.
Invalide, *-n, -n (ein Invalider), m.* (și *f.*) invalid(ă).
Invalidenhaus, *-es, -häuser,* **Invalidenheim**, *-(e)s, -e, n.* cămin de invalizi.
Invalidenrente, *-n, f.* pensie de invaliditate.
Invalidenrentner, *-s, -, m.* pensionar cu pensie de invaliditate.
Invalidenversicherung *f. sg.* asigurare pentru caz de invaliditate.
invalidieren, *invalidierte, invalidiert, vb. (h) tr. (înv.)* a invalida, a anula.
Invalidierung, *-en, f.* invalidare, anulare.
Invalidin, *-nen, f.* invalidă.
invalidisieren, *invalidisierte, invalidisiert, vb. (h) tr.* **1.** a declara invalid. **2.** a cauza o invaliditate, a face invalid.
Invalidität *f. sg.* invaliditate.
Invaliditätsversicherung, *-en, f.* v. Invalidenversicherung.
Invar [-vaɐ], *-s, n. sg. (metal.)* invar.
invariabel și **invariabel** [-va-] *adj.* invariabil.
invariant și **invariant** *adj.* invariant, invariabil (la anumite procese sau transformări).
Invariante și **Invariante**, *-n, f. (mat., lingv.)* invariantă.
Invarianz *f. sg. (mat.)* invarianță.
Invasion [-va-], *-en, f.* invazie, năvălire, cotropire.
Invasions|armee, *-n, f.* armată de invadare, armată invadatoare, de cotropire.
Invasionskrieg, *-(e)s, -e, m.* război de cotropire.
Invasions|streitkräfte *pl.* forțe armate invadatoare, cotropitoare.
Invasions|truppe, *-n, f.* trupă de invazie, de cotropire.
invasiv *adj.* invaziv.
Invasor, *-s, -soren, m.,* **~in**, *-nen, f.* cotropitor(-oare), invadator(-oare).
Invektive [-vɛkti:və], *-n, f.* invectivă, vorbă de ocară, insultă, injurie.
Inventar [-vɛn-], *-s, -e (reg.* și *-ien* [-iən]), *n.* inventar; **das ~ aufnehmen** a face inventarul; **das lebende und tote ~** inventarul viu și mort.
Inventar|abgabe, *-n, f.* predare cu inventar.
Inventar|aufnahme, *-n, f.* inventariere.
Inventarbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* contribuție de inventar.
Inventarisation, *-en, f.* v. Inventaraufnahme.
inventarisieren, *inventarisierte, inventarisiert, vb. (h) tr.* a inventaria.
Inventarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Inventar.
Inventar|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă inventariată, din inventar, obiect de inventar.
inventieren [-vɛn-], *inventierte, inventiert, vb. (h) tr. (înv.)* a inventa, a născoci.
Invention, *-en, f.* invenție.
Inventor, *-s, -toren, m. (livr.)* inventator.
Inventur, *-en, f. (com.)* inventariere; întocmire a inventarului; **~ machen** a inventaria, a face inventarul.
Inventur|ausverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (com.)* desfacere, vânzare a soldurilor (la sfârșitul sezonului); soldare.
Inventurliste, *-n, f.* listă de inventar.
invers [-vɛɐs] *adj. (livr.)* invers; *(mat.)* **~e Abbildung** copie inversă; **~e Funktion** funcție inversă.
Inversion [-vɛɐ-], *-en, f.* inversiune.
Invertase *f. sg.* invertază.
Invertebraten [-vɛɐ-] *pl. (zool.)* nevertebrate.
invertieren [-vɛɐ-], *invertierte, invertiert, vb. (h) tr. (livr.)* a inversa, a întoarce.
invertiert **I.** *part. trec.* de la invertieren. **II.** *adj.* **1.** invertit. **2.** *(med.)* pervers sexual, homosexual.
Invertierte, *-n, -n (ein Invertierter), m.* invertit, homosexual.
Invertin [-vɛɐ-], *-s, n. sg. (chim.)* invertină, invertază.
Invert|zucker [-'vɛɐt-], *-s, m. sg. (chim.)* zahăr invertit, produs prin inversiune.
investieren [-vɛs-], *investierte, investiert, vb. (h) tr.* **1.** *(ec.)* a investi (capital). **2.** a învesti, a introduce într-o funcție înaltă, a înscăuna, a instala.
Investierung, *-en, f. (ec.)* investiție; investire.
Investigation, *-en, f.* investigație.
Investition, *-en, f.* v. Investierung.
Investitionsbank, *-en, f.* bancă de investiții.
Investitionskosten *pl.* cheltuieli, costuri de investiție.
Investitionsmittel, *-s, -, n. (ec.)* mijloc de investiție.
Investitions|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de investiții.
Investitions|schwerpunkt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* obiectiv principal al investițiilor.
Investitions|spritze, *-n, f. (fam.)* investiție rapidă pentru salvarea situației.
Investitionsvor|haben, *-s, -, n. (ec.)* proiect de investiții.
Investitions|zuschuss, *-es, -schüsse, m.* subvenție pentru investiții.
Investitur *-en, f.* **1.** *(ist.* și *bis. cat.)* învestitură, înscăunare. **2.** *(jur., înv.)* punere în drepturi.
investiv *adj. (ec.)* de investiții, referitor la investiții.
Investment [-mənt], *-s, -s, n. (ec.)* **1.** plasare de capital în certificate de investitor. **2.** investiție.
Investmentpapier, *-s, -e, n. (fin.)* certificat de investitor.
Investment|zertifikat, *-(e)s, -e, n. (fin.)* v. Investmentpapier.
Investor, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* investitor(-oare).
Investplan, *-(e)s, -pläne, m. presc.* de la Investitionsplan.
invisibel și **invisibel** [-vi-] *adj. (livr.)* invizibil.
invitieren [-vi-], *invitierte, invitiert, vb. (h) tr. (elevat, rar)* a invita, a pofti.
Invokation [-vo-], *-en, f.* invocație.
Involution [-vo-] *f. sg. (med.)* involuție.
involvieren [-vɔl'vi:], *involvierte, involviert, vb. (h) tr.* **1.** a cuprinde, a avea ca urmare, a aduce cu sine; a implica; **das involviert auch...** asta cuprinde, atrage după sine, include și... **2.** *(fig.)* a amesteca în, a implica în.
inwährend *prep.* cu *dat. (înv.)* în timpul, pe timp de.
inwärtig *adj. (rar)* lăuntric.
inwärts *adv.* înăuntru, înspre interior.
inwendig **I.** *adj.* interior. **II.** *adv.* pe dinăuntru; **etwas ~ und auswendig kennen** a cunoaște, a ști ceva foarte bine, de-a fir-a-păr.
inwiefern, **inwiewеit** **I.** *adv.* în ce măsură, în ce fel. **II.** *conj.* în măsura în care.
Inwohner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** locuitor(-oare) a(l) unui oraș. **2.** locatar(ă), chiriaș(ă).
Inzahlungnahme *f. sg. (com.)* acceptare ca plată.
Inzens, *-es, -e, m. (bis.)* v. Inzensation.
Inzensarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bis.)* cădelniță.
Inzensation, *-en, f. (bis.)* tămâiere.
inzensieren, *inzensierte, inzensiert, vb. (h) tr. (bis.)* a tămâia.
Inzensorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* v. Inzensarium.
inzentiv *adj. (livr.)* incitant.
Inzentiv, *-s, -e, n. (livr.)* incitație.
Inzest, *-(e)s, -e, m.* incest.
inzestuös *adj.* incestuos.
Inzest|zucht *f. sg.* **1.** *(biol.)* împerechere de animale foarte aproape înrudite. **2.** *(hort.)* înmulțire prin autofecundare (la plante).
Inzicht, *-en, f. (înv.)* **1.** acuzație. **2.** indiciu al unei crime, motiv de bănuială.
inzident *adj.* incidental, întâmplător, ocazional.
Inzident, *-(e)s, -e, m. (înv., jur.)* **1.** incident. **2.** punct secundar.
Inzidentklage, *-n, f. (jur.)* acuzare incidentală.
Inzidentprozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces incidental.
Inzident|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință incidentală.
Inzidenz, *-en* (și *-zien* [-tsiən]), *f. (înv.)* **1.** incidență. **2.** incident.
Inzidenzfall, *-(e)s, -fälle, m.* v. Inzidenz **(2).**
Inzidenzfläche, *-n, f. (geom.)* plan de incidență.
Inzidenzpunkt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* punct de incidență.
Inzidenzwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi de incidență.
inzidieren, *inzidierte, inzidiert vb. (h) tr. (med.)* a inciza, a face o incizie.
inzipient [-'pɪənt] *adj.* incipient, de început.
Inzision, *-en, f.* incizie.
inzisiv *adj.* incisiv.
Inzisivus [-vUs], *-, -vi, m.,* **Inzisivzahn**, *-(e)s, -zähne, m.* (dinte) incisiv.
Inzucht *f. sg. (biol.)* (înmulțire prin) împerechere consangvină.
inzüchtig *adj.* bazat pe, cu caracter de împerechere consangvină.
inzwischen *adv.* între timp, în timpul acesta.
Ion ['i:ɔn] și **Ion** [io:n], *-s, Ionen* [io:nən], *n. (fiz.)* ion.
Ionen|aktivität [-vi-] *f. sg. (fiz.)* activitate ionică.
Ionen|austausch, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* schimb de ioni.
Ionenbeweglichkeit *f. sg. (fiz.)* mobilitate a ionilor.
Ionengitter, *-s, -, n.* v. Kristallgitter.
Ionenleiter, *-s, -, m. (fiz.)* conductor ionic.
Ionenpotenzial sau **Ionenpotential** [-tsia:l], *-s, n. sg. (fiz.)* potențial electric de descărcare.

Ionenreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție ionică.
Ionen|strahlen *m. pl. (fiz.)* raze ionice.
Ionenwanderung *sg. (fiz.)* migrație ionică.
Ionenwechsler, *-s, -, m. (fiz.)* schimbător de ioni.
Ionier ['jo:nɪɐ], *-s, -, m. (ist.)* ionian.
Ionik ['jo:nɪk] *f. sg.* stil ionic.
Ionisation, *-en, f. (fiz.)* ionizare.
Ionisationskammer, *-n, f. (fiz.)* cameră de ionizare.
Ionisation|spannung *f. sg. (fiz.)* tensiune de ionizare.
Ionisations|strom, *-(e)s, -ströme, m. (fiz.)* curent de ionizare.
Ionisator, *-s, -toren, m. (fiz.)* ionizator.
ionisch ['jo:nɪʃ] *adj.* **1.** *(geogr.)* ionic; **Ionisches Meer** Marea Ionică. **2.** *(fiz.)* ionic, care se referă la ioni.
ionisieren, *ionisierte, ionisiert, vb. (h) tr. (fiz.)* a ioniza.
Ionisierung, *-en, f.* v. Ionisation.
Ionisierungs|energie, *-n, f. (fiz.)* energie de ionizare.
Ionisierungsmittel, *-s, -, n. (fiz.)* agent ionizant.
Ionisierungs|spannung, *-en, f. (fiz.)* potențial de ionizare.
Ionisierungs|zahl *f. sg. (fiz.)* putere ionizantă.
Ionium, *-s, n. sg. (chim.)* ioniu.
Ionometer, *-s, -, n. (fiz.)* ionometru.
Iongn, *-s, n. sg. (chim.)* iononă.
Iono|sphäre *f. sg. (geofiz.)* ionosferă.
Iota ['jo:ta], *-s* (și *-*), *-s, n.* **1.** iota, litera i din alfabetul elin. **2.** *(fam.)* iotă, părticică infimă, pic, nimic; **es fehlt nicht ein ~** nu lipsește nici o iotă, absolut nimic.
Iotazismus, *-, m. sg. (fon.)* iotacism.
i. P. *presc.* de la in Pension ieșit la pensie, în retragere.
Ipsation, *-en, f.*, **Ipsismus**, *-, -nen, m. (livr., rar)* onanism, masturbare.
Ipsophon, *-s, -e, n. (tel.)* ipsofon, aparat pentru înregistrarea și reproducerea ulterioară a convorbirilor telefonice.
i-Punkt, *-(e)s, -e. m.* punctul pe (litera) i; **bis auf den ~** până în cel mai mic amănunt, detaliu.
IQ-Test, *-(e)s, -e* (și *-s)* test de inteligență, test IQ.
i. R. *presc.* de la im Ruhestand (ieșit) la pensie, pensionat; în retragere.
IR v. Interregio(zug).
Irade, *-s, -n, m.* și *n. (ist.)* decizie a sultanului.
Iraker, *-s, -*, **Iraki**, *-(s), -(s), m.*, **~in**, *-nen*, **Iraki**, *-(s), f.* locuitor(-oare) din Irak, irakian(ă).
irakisch *adj.* din Irak, irakian.
Iraner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Iran, iranian(ă).
iranisch *adj.* iranian.
Iranist, *-en, -en, m.* iranist, specialist în iranistică.
Iranistik *f. sg. (lingv.)* iranistică.
Irbis, *-ses, -se, m. (zool.)* soi de leopard (care trăiește în munții din centrul Asiei) *(Felis unica* Buff).
irden *adj.* de (din) pământ, de (din) argilă, de (din) lut; **~e Waren** ceramică; **~es Geschirr** vase de lut.
Irdengeschirr, *-(e)s, n. sg.* vase de lut; strachini; ceramică.
Irdengut, *-(e)s, n. sg.*, **Irdenware**, *-n, f.* (obiecte de) ceramică.
irdisch *adj.* **1.** pământesc, lumesc; teluric; **die ~en Überreste** rămășițele pământești; **das ~e Dasein** viața pământească. **2.** pământean, de pe Pământ.
Irdische, *-n (Irdisches), n. sg.* cele pământești.
Ire, *-n, -n, m.* irlandez.
irgend *adv.* **1.** cumva; numai; doar; **wenn ~ möglich** dacă e posibil cumva; dacă e cât de cât posibil; **wenn ~ davon die Rede ist** dacă vine cumva vorba despre aceasta; **wenn er nur ~ kann** numai să poată. **2.** (cu pron. *nehot.)* **~ etwas** ceva; orice; **~ jemand** cineva; oricine, un oarecare.
irgend|ein, *-e, -, adj. nehot.* un oarecare, o oarecare; vreun, vreo.
irgend|einer, **-eine**, **-eines** *pron. nehot.* unul oarecare, una oarecare; vreunul, vreuna.
irgend|einmal *adv.* vreodată; cândva.
irgend|etwas *pron. nehot.* ceva, orice; indiferent ce.
irgendjemand *pron. nehot.* cineva; oarecine; oricine; un oarecare; indiferent cine.
irgendwann *adv.* cândva, odată.
irgendwas *pron. nehot.* ceva; orice; indiferent ce.
irgendwelche *pron. nehot.* v. irgendwelcher.
irgendwelcher, **-welche**, **-welches**, *pron. nehot.* cineva, vreunul, vreuna; oricare.
irgendwelches *pron. nehot.* v. irgendwelcher.
irgendwer *pron. nehot.* cineva, unul oarecare, una oarecare; oricine; oricare.
irgendwie *adv.* oarecum, într-un fel sau altul, cumva.
irgendwo *adv.* undeva; **~ anders** sau **~ sonst** undeva în altă parte, undeva (pe) aiurea, altundeva.
irgendwo|her *adv.* de undeva.
irgendwo|hin *adv.* (spre) undeva, în vreun loc.
irgendworan *adv.* de ceva; din vreo cauză (oarecare).
Iridektomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* iridectomie.
Iridium, *-s, n. sg. (chim.)* iridiu.
Iridocele [-tse:] *f. sg. (med.)* hernie a irisului.
Iridotomie, *-n, f.* v. Iridektomie.
Irin, *-nen, f.* irlandeză (locuitoare).
Iris, *-, f.* **1.** *(anat.)* iris. **2.** *(mit.)* Iris, mesagera zeilor. **3.** *(bot.)* stânjenel *(Iris* L.). **4.** *(met., rar)* curcubeu.
Irisblende, *-n, f.* **1.** *(anat.)* diafragmă a irisului. **2.** *(fiz.)* diafragmă iris.
irisch *adj.* irlandez; **~es Bad** baie de aburi.
Irisdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* imprimare irizată.
irisieren, *irisierte, irisiert, vb. (h) intr. (livr.)* a iriza.
Irisverwachsung *f. sg. (med.)* sinechie, aderență a irisului.
Iritis, *-tiden, f. (med.)* irită, inflamație a irisului.
Irländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* irlandez(ă).
irländisch *adj.* v. irisch.
Irokese, *-n, -n, m.* irochez.
irokesisch *adj.* irochez.
Ironie, *-n* [-'ni:ən], *f.* ironie; **mit beißender ~** cu ironie mușcătoare; **die romantische ~** ironia romantică.
Ironiker, *-s, -, m.* ironic.
ironisch *adj.* ironic.
ironisieren, *ironisierte, ironisiert, vb. (h) tr.* a ironiza.
irr *adj.* v. irre.
Irradiation, *-en, f.* iradiație.
irrational și **irrational** *adj.* irațional; *(mat.)* **~e Zahl** număr irațional.
Irrationalismus și **Irrationalismus** *m. sg. (fil.)* iraționalism.
Irrationalität, *-en, f. (mat.)* iraționalitate.
irrationell *adj. (fil.)* irațional.
Irrbeere, *-n, f. (bot., pop.)* mătrăgună *(Atropa belladonna* L.).
Irrblock, *-(e)s, -blöcke, m. (geol.)* bloc eratic.
irre I. *adj.* **1.** nesigur, dezorientat; derutat; zăpăcit; **an jm. ~ werden** a-și pierde încrederea în cineva; **an jm. ~ sein** a nu mai ști ce să crezi despre cineva; **jn. ~ machen** a încurca, a dezorienta pe cineva. **2.** nebun, dement, smintit; **er führt ~ Reden** aiurează; **du bist wohl ~** pesemne că nu ești în toate mințile; **im Kopf(e) ~ sein** a fi smintit; **er hat einen ~n Blick** privește aiurit, are o privire rătăcită. **II.** *adv.* **er redet ~** aiurează; *(în expr.)* **~ gehen** a se rătăci; **jn. ~ führen a)** a duce, a conduce pe cineva pe un drum greșit; **b)** *(fig.)* a induce pe cineva în eroare.
Irre[1], *-n, -n (ein Irrer), m.* și *f.* nebun(ă), dement(ă).
Irre[2] *f. sg. (în expr.)* **jn. in die ~ führen** a face pe cineva să se rătăcească; *(fig.)* a induce pe cineva în eroare; a amăgi pe cineva; **in die ~ gehen a)** a se rătăci, a pierde drumul; **b)** *(fig.)* a greși.
irreal și **irreal** *adj.* ireal.
Irrealität și **Irrealität**, *-en, f.* irealitate.
Irredenta, *-ten, f. (ist., pol.)* iredentă.
Irredentismus, *-, m. sg. (ist., pol.)* iredentism.
Irredentist, *-en, -en, m. (ist., pol.)* iredentist.
irredentistisch *adj. (ist., pol.)* iredentist.
irreduktibel, **irreduzibel** și **irreduktibel**, **irreduzibel** *adj.* ireductibil.
irrefahren, *fuhr irre, irregefahren (du fährst irre, er fährt irre), vb. (s) intr.* a pierde drumul, a (se) rătăci; a merge într-o direcție greșită.
irreführen, *führte irre, irregeführt, vb. (h) tr.* a duce pe căi greșite; *(fig.)* a induce în eroare, a înșela; a deruta.
irreführend I. *part. prez.* de la irreführen. **II.** *adj.* care derutează, derutant.
Irreführung *f. sg.* inducere în eroare, înșelare, derutare.
irregeh(e)n, *ging irre, irregegangen, vb. (s.) intr.* a greși drumul, a merge pe un drum greșit, a (se) rătăci; *(fig.)* a se înșela.
irregulär și **irregulär** *adj.* **1.** neregulat. **2.** nereglementar.
Irreguläre, *-n, -n (ein Irregulärer), m.* combatant aparținând armatei neregulate.
Irregularität, *-en, f.* neregularitate, iregularitate.
irreleiten, *leitete irre, irregeleitet (du leitest irre, er leitet irre), vb. (h) tr.* **1.** a duce pe o cale greșită, pe un drum greșit. **2.** a induce în eroare, a deruta.
irrelevant și **irrelevant** [-vant] *adj.* irelevant, fără semnificație, care nu contează; neesențial, secundar.
Irrelevanz și **Irrelevanz** [-vants] *f. sg.* irelevanță, lipsă de relevanță, caracter neesențial, secundar.
irreligiös și **irreligiös** *adj.* ireligios, necredincios.
Irreligiosität și **Irreligiosität**, *-en, f.* ireligiozitate, lipsă de religiozitate.
irremachen, *machte irre, irregemacht, vb. (h) tr.* a deruta, a abate de la linia justă, a zăpăci, a dezorienta; **er ließ sich nicht ~** nu s-a lăsat derutat.
irren, *irrte, geirrt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(s)* a rătăci; **er irrte durch den Wald** rătăci prin pădure; **von einem Ort zum anderen ~** a rătăci dintr-un loc în altul. **2.** *(h)* a greși; a păcătui. **3.** *(h) (inv.; an* cu *dat.)* a se supăra (pe cineva). **II.** *(h) intr.* și *refl.* a greși, a se înșela; **er irrte (sich) in dieser Frage** a greșit, s-a înșelat în această chestiune (privință); **wenn ich (mich) nicht irre** dacă nu mă-nșel; **er hat sich um 10 Euro geirrt** a greșit cu 10 euro. **III.** *(h) tr. (inv.)* a încurca, a deranja, a stingheri.
Irren, *-s, n. sg.* **1.** rătăcire. **2.** greșeală; **~ ist menschlich** a greși e omenește; omul e supus greșelii.
Irren|an|stalt, *-en, f.* spital de boli mintale, casă de nebuni, casă de sănătate; balamuc.
Irren|arzt, *-es, -ärzte, m.* (medic) psihiatru.
Irrenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Irrenanstalt.
Irrenhäusler, *-s, -, m. (inv., peior.)* bolnav mintal, nebun.
irrenhausreif *adj. (iron.)* nebun de legat, bun de băgat la balamuc.
Irrenpflege *f. sg.* asistență, îngrijire a bolnavilor mintali.
Irrenpfleger, **Irrenwärter**, *-s, -, m.* îngrijitor al bolnavilor mintali.
Irrenwesen, *-s, n. sg. (înv.)* probleme privitoare la bolile mintale; psihiatrie.
irreparabel și **irreparabel** *adj.* ireparabil, de neîndreptat, de nereparat.
irreponibel și **irreponibel** *adj. (livr., med.)* ireponibil, care nu poate fi pus la loc.
irrereden, *redete irre, irregeredet (du redest irre, er redet irre), vb. (h) intr.* a aiura; a vorbi confuz, incoerent.
Irresein, *-s, n. sg. (înv.)* nebunie, psihoză.
irresistibel *adj. (livr.)* irezistibil.
irresolut și **irresolut** *adj.* nehotărât, șovăitor.
irrespirabel și **irrespirabel** *adj. (livr., med.)* de nerespirat, irespirabil.
irreversibel și **irreversibel** [-vɛə-] *adj.* ireversibil, nereversibil.
Irreversibilität *f. sg.* ireversibilitate.
irrewerden, *wurde irre, irregeworden (du wirst irre, er wird irre), vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* a-și pierde încrederea în, a deveni dezorientat, derutat.
Irrewerden, *-s, n. sg.* nebunie, cădere într-o stare de demență.

Irrfahrt, *-en, f.* rătăcire.
Irrflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor rătăcit.
Irrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** rătăcire. **2.** labirint.
Irrgarten, *-s, -gärten, m.* labirint.
Irrgast, *-(e)s, -gäste, m. (zool.)* intrus, animal care a pătruns într-o colonie străină, într-un spațiu care îi este străin.
Irrglauben, *-s,* și **Irrglaube**, *-ns, m. sg.* **1.** convingere, părere greșită. **2.** *(rel.)* erezie.
irrgläubig *adj.* **1.** care are o părere, o convingere greșită. **2.** *(rel.)* eretic.
Irrgläubige, *-n, -n (ein Irrgläubiger) m.* și *f. (rel.)* eretic(ă).
irrig *adj.* eronat, greșit, fals.
Irrigation, *-en, f.* irigație, irigare.
Irrigator, *-s, -toren, m.* **1.** pompă de irigație. **2.** *(med.)* irigator.
irrigerweise *adv.* în mod eronat, greșit; din greșeală.
Irrigkeit, *-en, f.* caracter greșit, eronat, fals.
irritabel *adj.* **1.** iritabil, irascibil. **2.** *(med.)* iritabil.
Irritabilität *f. sg.* **1.** iritabilitate, irascibilitate. **2.** *(med.)* iritabilitate.
Irritation *-en, f.* iritare, iritație.
irritieren, *irritierte, irritiert, vb. (h) tr.* **1.** a irita; a enerva. **2.** a zăpăci, a deruta, a deranja; **sich nicht ~ lassen a)** a nu se lăsa deranjat, derutat; **b)** a nu-și pierde calmul.
Irritierung, *-en, f.* iritare.
Irrkreis, *-es, -e, m.* v. Teufelskreis.
Irrläufer, *-s, -, m.* scrisoare, colet poștal expediat greșit.
Irrlehre, *-n, f.* erezie; învățătură, doctrină falsă.
Irrlicht, *-(e)s, -er, n.* **1.** lumini rătăcitoare în mlaștină. **2.** spiriduș de mlaștină. **3.** *(fig.)* copil neastâmpărat, vioi, agitat.
irrlichterieren, *irrlichterierte, irrlichteriert,* **irrlichtern**, *irrlichterte, geirrlichtert, vb. (s) intr.* **1.** a pâlpâi ca o lumină rătăcitoare. **2.** *(fam.)* a rătăci, a umbla fără rost, a umbla hai-hui.
Irrnis, *-se, f. (rar, poet.)* rătăcire; zăpăceală, încurcătură.
Irrpfad, *-(e)s, -e, m.* **1.** potecă greșită. **2.** *(fig.)* cale greșită.
Irr|rede, *-n, f.* aiureală; vorbe confuze, incoerente.
Irrsal, *-s, -e, n. (poet.)* erori, rătăciri, nelămuriri.
Irrsein, *-s, n. sg.* v. Irresein.
Irrsinn, *-(e)s, m. sg.* (și *fig.)* nebunie, demență.
irrsinnig *adj.* **1.** nebun, dement. **2.** *(adverbial)* foarte, extrem de, la nebunie.
Irrsinnige, *-n, -n (ein Irrsinniger), m.* și *f.* nebun(ă), descreierat(ă).
Irrsinns|hitze *-f. sg. (fam., fig.)* căldură, arșiță nebună, teribilă.
Irr|stern, *-(e)s, -e, m. (inv.)* cometă.
Irr|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent vagabond.
Irrtum, *-s, -tümer, m.* greșeală, eroare; **einen ~ begehen** a comite o greșeală; **sich in einem ~ befinden** a se înșela, a greși; **es ist ein ~ unterlaufen** s-a făcut, s-a strecurat o greșeală; **einen ~ richtigstellen** a rectifica o greșeală, o eroare; **einen ~ zugeben** a recunoaște o greșeală.
irrtümlich I. *adj.* pornit dintr-o greșeală, bazat pe o eroare; eronat. **II.** *adv.* din greșeală.
irrtümlicherweise *adv.* în mod greșit, eronat; din greșeală.
Irrtümlichkeit, *-en, f.* caracter eronat.
Irrung, *-en, f. (poet.)* **1.** înțelegere greșită, neînțelegere, confuzie. **2.** greșeală, eroare (pornită dintr-o neînțelegere).
Irrwahn, *-(e)s, m. sg. (înv., poet.)* **1.** v. Irrsinn. **2.** superstiție. **3.** idee fixă, prejudecată.
Irrweg, *-(e)s, -e, m.* v. Irrpfad.
irrwerden, *wurde irr, irrgeworden (du wirst irr, er wird irr), vb. (s) intr.* v. irrewerden.
Irrwerden, *-s, n. sg.* v. Irrewerden.
Irrwisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* copil neastâmpărat; zvârlugă, sfârlează. **2.** om nestatornic. **3.** v. Irrlicht.
Irrwitz, *-es, m. sg.* v. Wahnwitz.
irrwitzig *adj.* v. wahnwitzig.
Irte, *-n, f. (reg.)* (sumă de) plată (pentru o consumație la restaurant sau cârciumă).
isabellfarben, isabellfarbig *adj.* galben-cenușiu, izabel.
Isallobare, *-n, f. (met.)* izalobară.
Isallotherme, *-n, f. (met.)* izalotermă.
Isanabasen *pl. (geogr.)* izanabaze.
Isanemone, *-n, f. (met.)* izanemonă.
Isanomale, *-n, f. (met.)* izanomală.
Isatin, *-s, n. sg. (chim.)* isatină.
ISBN *presc.* de la internationale Standardbuchnummer număr ISBN, număr standard de carte.
Is|chämie [ɪsçɛ'mi:] *f. sg. (med)* ischemie.
is|chämisch *adj. (med.)* ischemic.
Ische, *-n, f. (fam., înv.)* prietenă, iubită; gagică.
Is|chias ['ɪsçias și 'ɪʃias] *f. sg. (med.)* sciatică.
Is|chiasnerv, *-s, -en* [-fən], *m. (anat.)* nerv sciatic.
Is|churie [-çu'ri:] *f. sg. (med.)* retenție de urină.
Isegrim, *-s, -e, m.* **1.** *sg.* Isegrim, poreclă dată lupului în fabulele și basmele germane. **2.** *(fig.)* persoană ursuză, posacă.
Isenergie, *-n, f. (fiz.)* izenergă.
Isenthalpe, *-n, f. (fiz.)* (curbă) izentalpă.
Isfahan [Isfa'ha:n], *-(s), -s, m.* covor persan țesut manual (cu motive florale), covor de Ispahan.
Islam și *(rar)* **Islam**, *-(s), m. sg.* islamism, mahomedanism.
islamisch *adj.* islamic, mahomedan.
islamisieren, *islamisierte, islamisiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a islamiza, a converti la islamism, la mahomedanism.
Islamisierung *f. sg.* islamizare.
Islamismus, *-, m. sg.* islamism.
Islamist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* islamist(ă); susținător(-oare), adept(ă) a(l) islamismului.
islamistisch *adj.* islamist, referitor la islamism și susținător al acestuia.
Islamit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* mahomedan.
islamitisch *adj.* v. islamisch.
Isländer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* islandez(ă).
isländisch *adj.* islandez; **die ~e Sprache** limba islandeză; *(bot.)* **~e Flechte** sau **~es Moos** mușchi-de-munte *(Cetraria islandica).*
Isländisch *-(s), n.*, **Isländische**, *-n, n. sg.* limba islandeză, islandeza.
Ismus, *-, Ismen, m. (peior.)* teorie abstractă (fără nici o legătură cu viața).
isobar *adj. (fiz.)* izobar.
Isobar, *-s, -e, n. (fiz.)* izobar.
Isobare, *-n, f. (fiz., met.)* izobară.
isobarisch *adj. (fiz.)* izobar.
Isobathe, *-n, f. (geol.)* izobată.
Isobronte, *-n, f. (met.)* izobrontă.
Isochasme [-χas-], *-n, f. (fiz.)* izohasmă.
isochor [-'ko:ɐ] *adj. (fiz.)* izocor.
Isochore [-'ko:rə], *-n, f. (fiz.)* (linie) izocoră.
isochrom [-'kro:m] *adj.* v. isochromatisch.
Isochromasie *f. sg.* izocromazie.
isochromatisch *adj. (fot.)* izocromatic.
isochron *adj. (fiz.)* izocron, de durate egale.
Isochrone [-'kro:nə], *-n, f. (geofizică)* (linie) izocronă.
Isochronismus, *-, m. sg. (geofizică)* izocronism.
isodont *adj. (biol.)* izodont.
isodynam *adj. (fiz.)* izodinamic.
Isodynamie, *-n* [-i:ən], *f. (fiz.)* izodinamie.
iso|edrisch *adj. (geom.)* izoedric.
iso|elektronisch *adj. (fiz.)* izoelectronic.
Isogeotherme, *-n, f. (met.)* izogeotermă.
Isoglosse, *-n, f. (lingv.)* isoglosă.
Isogon, *-s, -e, n. (geom.)* izogon.
isogonal *adj. (geom.)* izogon.
Isogonalität *f. sg. (geom.)* izogonie.
Isogone, *-n, f. (met.)* izogonă.
Iso|helie, *-n* [-heli:ən], *f. (met.)* izohelie.
Iso|hyete, *-n, f. (met.)* izohietă.
Iso|hypse, *-n, f. (geol.)* izohipsă, curbă de nivel.
isokephal *adj. (arte)* izocefal, de aceeași înălțime.
Isokephalie *f. sg. (arte)* izocefalie.
isoklinal *adj. (fiz., geol.)* izoclinal.
Isoklinale, **Isoklinalfalte**, *-n, f. (geol.)* izoclinal, cută izoclinală.
Isokline, *-n, f. (geofizică)* izoclină.
Isolat, *-(e)s, -e, n. (biol.)* grup de indivizi cu însușiri genetice aparte.
Isolation, *-en, f.* **1.** izolare. **2.** izolație; izolament.
Isolationismus, *-, m. sg. (pol.)* izolaționism.
Isolationist, *-en, -en, m. (pol.)* izolaționist.
isolationistisch *adj. (pol.)* izolaționist(ic).
Isolationsfehler, *-s, -, m. (tehn.)* defect de izolare.
Isolationsfestigkeit *f. sg. (electr.)* rezistență de izolare.
Isolations|haft *f. sg. (jur.)* detenție cu izolarea absolută a deținutului, a prizonierului; detenție celulară.
Isolationsmauer, *-n, f. (tehn.)* zid izolator, de izolare.
Isolations|prüfer, *-s, -, m. (tehn.)* indicator de izolament.
Isolations|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* materie izolantă.
Isolationsverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere în izolament.
Isolationsvermögen, *-s, n. sg. (fiz., tehn.)* putere izolatoare.
Isolationswider|stand, *-(e)s, m. sg. (electr.)* rezistență de izolare.
isolativ *adj. (livr.)* care constituie, produce o izolație, care izolează; izolant.
Isolator, *-s, -toren, m. (tehn.)* izolator.
Isolator|außenmantel, *-s, -mäntel, m. (electr.)* manta izolantă.
Isolatoren|stütze, *-n, f. (electr.)* suport, consolă de izolator.
Isolatorträger, *-s, -, m. (electr.)* consolă de izolator.
Isolier|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum izolator, costum de protecție.
Isolierband, *-(e)s, n. sg. (electr.)* bandă izolatoare, izolir(band).
isolieren, *isolierte, isoliert, vb. (h) tr.* a izola.
isolierend I. *part. prez.* de la isolieren. **II.** *adj.* izolant, care izolează; **~e Sprachen** *(lingv.)* limbi izolante.
Isolierflasche, *-n, f.* termos.
Isolierglas, *-es, n. sg.* sticlă izolatoare, izolantă.
Isolierglocke, *-n, f.* izolator, clopot.
Isoliergriff, *-(e)s, -e, m. (electr.)* mâner izolator.
Isolier|haft *f. sg. (jur.)* detențiune celulară; regim penitenciar celular.
Isolier|hülle, *-n, f.* înveliș izolator.
Isolierkanne, *-n, f.* termos în formă de cană (pentru cafea, ceai etc.).
Isolierlack, *-(e)s, -e, m.* lac izolant.
Isoliermasse, *-n, f. (tehn.)* compoziție izolantă, compound.
Isoliermaterial, *-s, -ien* [-liən], **Isoliermittel**, *-s, -, n. (tehn.)* material izolant.
Isolier|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei izolant.
Isolierpapier, *-s, n. sg. (tehn.)* hârtie izolantă.
Isolierperle, *-n, f. (tehn.)* mărgea izolantă.
Isolierplatte, *-n, f. (tehn.)* placă izolantă.
Isolierschale, *-n, f. (tehn.)* cochilie izolantă.
Isolierschemel, *-s, -, m. (tehn., electr.)* scăunaș izolant.
Isolierschicht, *-en, f. (tehn.)* strat izolator, izolație.
Isolier|station, *-n, f. (med.)* secție (într-un spital) unde pacientul se află în izolare absolută.

Isolier|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* v. Isolationsstoff.
isoliert I. *part. trec.* de la isolieren. **II.** *adj.* izolat; *(mat.)* **~er Punkt** punct izolat.
Isoliert|heit *f. sg.* izolare, caracter izolat, stare de izolare.
Isolierung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* izolație. **2.** *sg.* singurătate, izolare.
Isolierungsmauer, *-n, f.* v. Isolationsmauer.
Isolierungs|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune electrică de izolare.
Isolierverband, *-(e)s, -bände, m. (electr.)* bandaj izolant.
Isolierverglasung *f. sg.* placare, îmbrăcare cu sticlă izolatoare, izolantă.
Isolierzelle, *-n, f.* celulă de izolare (în penitenciar), carceră.
Isolierziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă izolantă.
Isolierzimmer, *-s, -, n. (med.)* cameră de izolare.
Isolinie [-niə], *-n, f.* izolinie.
isomagnetisch *adj. (geofizică)* izomagnetic.
Isomatte, *-n, f.* saltea din material izolant (pentru dormit pe jos, în cort etc.).
isomer *adj. (chim.)* izomer.
Isomer, *-s, -e,* **Isomere**, *-n, -n, n. (chim.)* izomer.
Isomerie *f. sg. (chim.)* izomerie.
Isomerisation, *f.*, **Isomerisierung**, *f. (chim.)* izomerizare.
Isometrie *f. sg. (mineral.)* izometrie.
isometrisch *adj. (mineral.)* izometric.
isomorph *adj. (mat., mineral., chim.)* izomorf; **~e Gruppen** grupuri izomorfe.
Isomorphie *f. sg. (mat., mineral.)* izomorfie.
Isomorphismus, *-, m. sg. (mat., mineral., chim.)* izomorfism.
Isonephe, *-n, f. (met.)* izonefă, curbă, loc geometric al punctelor de aceeași nebulozitate.
Isonomie *f. sg.* **1.** egalitate în fața legii. **2.** egalitate în drepturi.
Isop ['i:zɔp], *-(e)s, -e, m.* v. Ysop.
Isopage, *-n, f. (met.)* izopagă.
Isopathie *f. sg. (med.)* izopatie.
isoperimetrisch *adj. (mat.)* izoperimetric.
Isophoten *pl. (fiz.)* (linii) izofote.
Isoplethe, *-n, f. (met.)* izopletă.
Isose|iste, *-n, f. (geofizică)* izoseistă.
Isoskop, *-(e)s, -e, n. (tv.)* izoscop.
isosmotisch *adj.* v. isotonisch.
Isostasie *f. sg. (geol.)* izostazie.
isostatisch *adj. (geol.)* izostatic.
isotach *adj.* izotah.
Isothere, *-n. f. (geogr.)* izoteră.
isotherm *adj. (fiz., met.)* izoterm.
Isothermie *f. sg. (met.)* izotermie.
Isotomie *f. sg. (bot.)* ramificație egală în ambele părți, izotomie.
isotonisch *adj. (fiz., chim.)* izotonic.
isotop *adj. (fiz.)* izotop.
Isotop, *-s, -e, n. (fiz.)* izotop.
Isotopie *f. sg. (fiz.)* izotopie.
isotrop *adj. (fiz.)* izotrop.
Isotropie *f. sg. (fiz.)* izotropie.
Isotypie *f. sg. (chim., fiz.)* izotipie.
isozephal *adj.* v. isokephal.
Isozephalie *f. sg.* v. Isokephalie.
isozyklisch *adj. (chim.)* izociclic.
Ispa|han [-pa'ha:n], *-(s), -s, m.* v. Isfahan.
Isra|eli, *-(s), -s, m.*, **Isra|eli**, *-(s), f.* israelian(ă), locuitor(-oare) a(l) statului Israel.
isra|elisch *adj.* israelian.
Isra|elit, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* izraelit(ă), persoană de religie mozaică.
isra|elitisch *adj.* evreiesc, izraelit, de religie mozaică.
Isst *pers.* a 2-a și a 3-a *sg. ind. prez.* de la essen.
Ist *pers.* a 3-a *sg. ind. prez.* de la sein.
Istbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** *(fin.)* situație reală, număr real. **2.** *(mil.)* efectiv.
Ist|ein|nahme, *-n, f. (fin.)* încasare de fapt, încasare reală.
Ist|erlös, *-es, -e, m.* produs real (constatat, realizat).
Isthmus, *-, Isthmen, m.* **1.** *(geogr.)* istm. **2.** *(anat.)* orificiu, istm.
Istleistung *-en, f.* **1.** producție efectivă. **2.** putere efectivă, reală.
Istmaß, *-es, -e, n.* dimensiune efectivă.
Istquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* secțiune efectivă.
istrisch *adj.* istrian.
Ist|stärke, *-n, f. (mil.)* efectiv real.
Istwert, *-(e)s, -e, m.* valoare reală, efectivă.
Ist|zu|stand, *-(e)s, -e, m. sg.* stare, situație reală (la un moment dat).
Itakolumit, *-s, m. sg. (mineral.)* itacolumit.
Italiener [-'lie:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* italian(că).
italienisch *adj.* italian, italienesc; **~e Nacht** serbare nocturnă cu iluminație.
Italienisch *-(e)s, n.*, **Italienische**, *-n, n.* limba italiană, italiana.
Italiker, *-s, -, m.* italic.
italisch *adj.* italic.
item *adv.* **1.** de asemenea, la fel. **2.** apoi, afară de aceasta. **3.** *(reg.)* pe scurt. **4.** chiar dacă.
Item[1], *-s, -s, n.* **1.** punct care mai trebuie discutat, un alt punct de discuție; punct, problemă în discuție. **2.** lucru mărunt, neînsemnat; fleac. **3.** dificultate. **4.** obiecție.
Item[2] ['ætəm], *-s, -s, n.* (rar *m.*) **1.** element, componentă, unitate. **2.** punct (dintr-un test).
Iteration, *-en, f. (mat.)* repetiție, iterație.
iterativ *adj. (mat., gram.)* iterativ.
Iterativ, *-s, -e,* **Iterativum** [-vʊm], *-s, -va, n. (gram.)* (verb) iterativ.
Itinerar, *-s, -e,* **Itinerarium**, *-s, -ria* (și *-rien* [-riən]), *n.* itinerar.
I-Träger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în dublu T, grindă în formă de I.
I-Tüpfelchen, *-s, -, n.* (și *fig.*) punct pe i.
itze *adv. (reg.)* v. jetzt.
itzig *adv. (reg.)* de acum; același; **~ und allein** doar singur.
itzo *adv. (înv.)* v. jetzt.
itzt, itzund *adv. (reg., înv.)* v. jetzt.
i.V. *presc.* de la in Vertretung ca reprezentant, reprezentând; prin reprezentant, prin locțiitor, în locul...
Ivorer [i'vo:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* ivorian, locuitor(-oare) a(l) Coastei de Fildeș.
ivorisch *adj.* referitor la, care ține de Coasta de Fildeș, ivorian.
iwends *adv. (reg.)* **1.** undeva. **2.** tocmai.
Iwrit(h), *-(s), n. sg.* limba ivrit, ebraica nouă.
ixothym *adj. (psih.)* cu temperament greoi, tenace.

J

J, j [jɔt, *(austr.)* je:], *-, -, n.* litera J, j şi sunetul i [j].

ja *adv.* **1.** da; **~, ich komme** da, vin; **zu allem ~ und amen (**şi **Ja und Amen) sagen** a spune da la toate, a se declara mulţumit cu orice, a aproba orice, a consimţi la toate; **weder ~ noch nein** nici da, nici ba; **nun ~** ei, da; **aber ~! a)** da, desigur, cum să nu! **b)** aşi, de unde! **2.** doar; **Sie wissen ~** ştiţi doar; **er hat es ~ selbst gesagt** a spus-o doar el însuşi. **3.** ba, chiar; **das versichere, ~ schwöre ich Ihnen** vă asigur de aceasta, ba chiar v-o jur; **~ sogar mehr** ba chiar mai mult. **4.** necondiţionat, neapărat, negreşit, în orice caz; **komm ~ zur Zeit!** vino negreşit la timp; **sprich ~ nicht mit ihm!** nu cumva să vorbeşti cu el; **glauben Sie es ~ nicht** nu daţi crezare nicidecum. **5.** *(reg.)* totuşi; **wenn es ~ sein muss** dacă totuşi trebuie să fie; **wenn er ~ kommt** dacă totuşi vine; *(intraductibil)* **~ freilich a)** sigur că da, cum să nu; **b)** într-adevăr; **das ist ~ unerhört!** asta e nemaipomenit, nemaiauzit; **das ist ~ schrecklich!** e îngrozitor! **~, was mache ich bloß?** ei, ce mă fac?

Ja, *-s, -s, n.* da; consimţământ; **sein ~ erteilen** a-şi da consimţământul; **mit ~ stimmen** a vota pentru; **er bleibt bei ~ und Nein** e scump la vorbă.

Jabo, *-s, -s, m. (mil., av.) presc.* de la Jagdbomber avion de bombardament şi vânătoare.

Jabot [ʒa'bo:], *-s, -s, n.* jabou.

Jabruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* persoană care spune da, consimte la toate.

jach *adj. (reg., inv.)* v. jäh.

jachern, *jacherte, gejachert, vb. (h) intr. (reg.)* v. jachtern.

Jacht, *-en,* (şi **Yacht**) *f.* iaht.

Jach|taufe, *-n, f. (reg.)* botez făcut în grabă, botez scurt.

jachtern, *jachterte, gejachtert, vb. (h) intr. (reg.)* a face gălăgie, tărăboi; a petrece zgomotos.

Jachtklub, *-s, -s, m.* club de iahting.

Jachtschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Jacht.

Jachtwerft, *-en, f.* şantier de construcţie pentru iahturi.

Jachtwettfahrt, *-en, f.* concurs de iahturi, concurs de iahting.

Jäckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Jacke) jacheţică.

Jacke, *-n, f.* **1.** jachetă; scurtă; *(fam., fig.)* **jm. eins auf die ~ geben** a lovi pe cineva, a trage una cuiva; **die ~ voll hauen** a trage cuiva o bătaie zdravănă; **die ~ voll kriegen** a mânca o bătaie bună; **jm. die ~ voll lügen** a turna verzi şi uscate, a minţi pe cineva; a impuia cuiva capul cu minciuni; *(pop.)* **sich** *(dat.)* **die ~ voll schlagen** a mânca cât patru; **~ wie Hose** sacul şi peticul, ce mi-e Tanda, ce mi-e Manda; tot un drac; **das ist eine alte ~** asta-i o poveste veche. **2.** haină (bărbătească), sacou. **3.** *(mar.)* bluză. **4.** *(mil.)* invelitoare, cămaşă a tunului.

Jäckel, *-s, m. sg.* **1.** formă de alintare pentru Jakob. **2.** *(peior.)* prostănac, tântălău.

Jacken|ärmel, *-s, -, m.* mânecă de jachetă (haină).

Jackenkleid, *-(e)s, -er, n.* deux-pièces, rochie şi jachetă din acelaşi material.

Jackentasche, *-n, f.* buzunar de jachetă (haină).

Jackett [ʒa'kɛt], *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** *(inv.)* jachetă. **2.** sacou.

Jack|pot ['dʒɛkpɔt], *-s, -s, m.* câştig mare la un joc de noroc; lozul cel mare.

Jack|stag [dʒɛk-], *-(e)s, -e(n), n. (mar.)* filieră de inverzare.

Jacquard [ʒa'ka:ɐ], *-(s), -s, m.,* **Jacquard|stoff**, *-(e)s, -e, m. (text)* jacard.

jade *adj. (invar.)* v. jadegrün.

Jade, *-, m. sg. (mineral.)* jad, nefrit.

jadegrün *adj.* verde deschis (ca jadul).

Jade|it [-de'i:t], *-(e)s, m. sg. (mineral.)* jadeit.

Jagd, *-en, f.* **1.** vânătoare; **hohe ~** vânătoare de vânat mare; **niedere** (sau **kleine) ~** vânătoare de vânat mărunt; **freie ~** vânătoare liberă; **auf die ~ gehen** a merge la vânătoare; **auf der ~ sein** a fi la vânătoare; **die ~ geht auf** începe vânătoarea; **die wilde ~ a)** *(mit.)* alaiul lui Wotan; **b)** alai zgomotos; goană nebună; **ist das eine ~!** ce goană!; **~ machen auf** *(cu acuz.)* a vâna; **~ auf Hirsche verboten!** vânatul cerbilor interzis! **2. ~ (nach)** goană (după ceva), urmărire (a unui lucru); **die ~ nach dem Glück** goana după noroc; **~ nach Geld** goană după bani; **die ~ auf den Verbrecher** urmărirea criminalului. **3.** participanţi la o vânătoare; vânători. **4.** *(fig.)* mulţime, ceată zgomotoasă; **eine ganze ~ Kinder** o droaie, o ceată zgomotoasă de copii. **5.** ocol, teren de vânătoare.

Jagd|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac cu avioane de vânătoare.

Jagd|anzug, *-(e)s, -züge, m.* costum de vânătoare.

Jagd|aufseher, *-s, -, m.* paznic de vânătoare.

Jagd|ausbeute, *-n, f. (inv.)* v. Jagdbeute.

Jagd|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie vânătorească.

Jagd|ausrüstung, *-en, f.* echipament de vânătoare.

Jagdband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* contrafişă, proptea.

jagdbar *adj. (despre animale)* de vânat, care poate fi vânat.

Jagdberechtigung, *-en, f.* permis de vânătoare, drept de a vâna.

Jagdbeute, *-n, f.* vânat rezultat la o vânătoare, pradă.

Jagdbezirk, *-(e)s, -e, m.* district de vânătoare.

Jagdbomber, *-s, -, m. (mil.)* bombardier de vânătoare.

Jagdbrigade, *-n, f. (mil.)* brigadă (de aviaţie) de vânătoare.

Jagdbüchse, *-n, f.* v. Jagdflinte.

Jagdbug, *-(e)s, -büge, m. (constr.)* contrafişă de lemn îmbinată în cepuri.

Jagd|eifer, *-s, m. sg.* pasiune, patimă vânătorească.

Jagd|einsitzer, *-s, -, m. (mil.)* avion de vânătoare cu un singur loc, monoloc.

Jagd|erlaubnis|schein, *-(e)s, -e, m.* permis de vânătoare.

Jagdfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* şoim de vânătoare, erete *(Falco candicans).*

Jagdfasan, *-s, -e(n), m. (ornit.)* fazan sălbatic, comun *(Phasianus colchicus).*

Jagdfieber, *-s, n. sg.* pasiune, poftă de vânătoare.

Jagdflieger, *-s, -, m. (mil.)* **1.** avion de vânătoare. **2.** vânător, pilot (al unul avion) de vânătoare.

Jagdflinte, *-n, f.* armă, puşcă de vânătoare.

Jagdflugzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* avion de vânătoare.

Jagdfrevel [-fəl], *-s, m. sg.* braconaj.

Jagdfrevler [-flɐ], *-s, -, m.* braconier.

Jagdgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Jagdnetz.

Jagdgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu, zonă de vânătoare, rezervaţie pentru vânătoare.

Jagdge|hege, *-s, -, n.* parc, ocol de vânătoare.

jagdgerecht *adj.* **1.** apt, pregătit pentru vânătoare; priceput la vânătoare. **2.** autorizat pentru vânătoare. **3.** propice pentru vânătoare. **4.** conform datinilor vânătoreşti.

Jagdgerechtigkeit *f. sg.,* **Jagdgerechtsame** *f. sg. (inv.)* drept al cuiva de a vâna pe proprietatea sa.

Jagdgeschichte, *-n, f.* poveste vânătorească.

Jagdgeschwader, *-s, -, n. (mil.)* escadră de avioane de vânătoare.

Jagdgesellschaft, *-en, f.* societate de vânătoare.

Jagdgesetz, *-es, -e, n.* lege care reglementează toate problemele legale referitoare la vânătoare.

Jagdgewehr, *-(e)s, -e, n.* puşcă, armă de vânătoare.

Jagdglas, *-es, -gläser, n.* binoclu de vânătoare.

Jagdglück, *-(e)s, n. sg.* noroc la vânătoare.

Jagdgöttin, *-nen, f. (mit.)* zeiţă a vânătorii.

Jagdgrenze, *-n, f.* graniţă a domeniului de vânătoare.

Jagdgrund, *-(e)s, -gründe, m.* domeniu, teritoriu, teren de vânătoare; *(fig.)* **die ewigen Jagdgründe** lumea cealaltă, raiul, paradisul; **in die ewigen Jagdgründe eingehen** a se duce pe lumea cealaltă, a muri; **in die ewigen Jagdgründe schicken** a trimite pe lumea cealaltă, a omorî, a face de petrecanie.

Jagdhaus, *-es, -häuser, n.* cabană de vânătoare.

Jagdherr, *-n, -en, m.* proprietar sau arendaş al unui domeniu de vânătoare.

Jagdhorn, *-(e)s, -hörner, n.* corn de vânătoare.

Jagdhund, *-(e)s, -e, m.* câine de vânătoare.

Jagdhütte, *-n, f.* cabană de vânătoare.

Jagdkampfwagen, *-s, -, m. (mil.)* tanc de luptă.

Jagdkarte, *-n, f. (reg.)* permis de vânătoare.

Jagdkleidung, *-en, f.* v. Jagdanzug.

Jagdkunde *f. sg.* ştiinţă despre vânătoare, cinegetică.

jagdkundig *adj.* priceput la vânătoare.

jagdkundlich *adj.* referitor la cinegetică, cinegetic.

Jagdkunst *f. sg.* artă a vânatului, cinegetică.

Jagdleidenschaft *f. sg.* pasiune de a vâna.

Jagdleopard, *-en, -en, m. (zool.)* leopard care poate fi dresat pentru vânătoare, ghepard *(Acinomyx jubatus)*.
jagdlich *adj.* referitor la vânătoare; vânătoresc.
Jagdlied, *-(e)s, -er, n.* cântec de vânătoare.
Jagdlust *f. sg.* poftă, chef de a merge la vânătoare; poftă de a vâna.
Jagdmaschine, *-n, f.* v. Jagdflugzeug.
Jagdmesser, *-s, -, n.* jungher, cuțit de vânătoare.
Jagdnetz, *-es, -e, n.* plasă pentru vânat.
Jagd|ordnung, *-en, f.* regulament de vânătoare.
Jagdpanzer, *-s, -, m. (mil.)* distrugător de tancuri, tanc antitanc.
Jagdpartie, *-n, f.* (partidă de) vânătoare.
Jagdpech, *-s, n. sg.* ghinion la vânătoare.
Jagdrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept de vânătoare. **2.** totalitatea legilor referitoare la vânătoare; cod vânătoresc. **3.** *(inv.)* cotă-parte din vânatul împușcat.
Jagdrennen, *-s, -, n.* cursă de cai cu obstacole.
Jagdrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* v. Jagdbezirk.
Jagdruf, *-(e)s, -e, m.* semnal de vânătoare (dat prin strigare).
Jagdschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** permis de vânătoare. **2.** *(glumeț)* certificat medical de iresponsabilitate.
Jagdschlitten, *-s, -, m.* sanie de vânătoare.
Jagdschloss, *-es, -schlösser, n.* castel de vânătoare.
Jagdschutz, *-es, m. sg.* **1.** *(vân.)* ocrotire a vânatului; pază a vânătorii. **2.** *(mil.)* escortă de avioane de vânătoare.
Jagdsignal, *-s, -e, n.* semnal de începere sau încheiere a vânătorii (cântat din corni).
Jagd|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen vânător *(Salticus scebicus)*.
Jagd|springen, *-s, n. sg.* sărituri cu calul peste obstacole.
Jagd|staffel, *-n, f. (mil.)* escadrilă (de avioane) de vânătoare.
Jagd|steuer, *-n, f.* impozit pe vânătoare.
Jagd|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** tablou reprezentând un subiect de vânătoare. **2.** natură moartă cu vânat. **3.** piesă muzicală cu un subiect de vânătoare.
Jagd|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant de vânătoare.
Jagd|szene, *-n, f.* v. Jagdstück **(1).**
Jagd|tasche, *-n, f.* tolbă, traistă de vânătoare.
Jagd|trophäe [-fɛ:ə], *-n, f.* trofeu vânătoresc.
Jagdverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** asociație de vânători. **2.** *(mil.)* escadrilă (de avioane) de vânătoare.
Jagdverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicție, oprelişte de a vâna.
Jagdvergehen, *-s, -, n. (jur.)* contravenție de vânătoare.
jagdver|ständig *adj.* v. jagdgerecht **(1).**
Jagdwaffe, *-n, f.* armă de vânătoare.
Jagdwesen, *-s, n. sg.* probleme vânătorești; vânătoare.
Jagdwurst, *-würste, f.* **1.** cârnat afumat care se servește cald cu muștar și usturoi. **2.** *(reg.)* salam vânătoresc.
Jagdzauber, *-s, m.* formulă magică, incantație (înainte de a pleca la vânătoare).
Jagdzeit, *-en, f.* sezon de vânătoare.
Jagdzeug, *-(e)s, n. sg.* **1.** unelte de vânătoare. **2.** haine de vânătoare.
Jagdzimmer, *-s, -, n.* cameră cu trofee de vânătoare.
Jagdzug, *-(e)s, -züge, m.* expediție de vânătoare.
Jagdzweisitzer, *-s, -, m. (mil.)* avion de vânătoare cu două locuri, biplas.
jagen, *jagte, gejagt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a vâna; *(fig.)* a urmări; **Füchse ~** a vâna vulpi; **einen Dieb ~** a urmări un hoț. **2.** a alunga, a izgoni; **der Feind wurde aus dem Land(e) gejagt** dușmanul a fost gonit din țară; **jn. von Haus und Hof ~** a alunga pe cineva din casa lui; **in die Flucht ~** a pune pe fugă; *(fig.; în expr.)* **jn. in den Tod ~** a mânca zilele cuiva, a băga pe cineva în mormânt; *(fam.)* **damit kannst du mich ~** asta nu pot s-o sufăr, cu asta mă îndepărtezi; **zum Teufel ~** a trimite la dracu, a da dracului; **ins Bockshorn ~** a speria, a înspăimânta; a intimida; a ului. **3.** (și *refl. reciproc*) a (se) fugări; **die Kinder ~ sich im Hof** copiii se fugăresc prin curte; **ein Pferd zu Tode ~** a omori un cal alergându-l; **ein Witz jagt den andern** glumele vin una după alta. **4.** *(în expr.)* **sich** *(dat.)* **eine Kugel durch den Kopf ~** a-și zbura creierii; **jm. das Messer durch den Leib ~** a înjunghia pe cineva; *(fam., peior.)* **sich** *(dat.)* **das Vermögen durch die Gurgel ~** a-și bea averea. **II.** *intr.* **1.** a vâna, a se duce la vânat, a fi vânător. **2.** *(s)* a goni, a fugi, a alerga; a merge nebuneşte (cu un vehicul); **sie ~ durch die engen Gassen** aleargă prin ulițele strâmte; **die Wolken ~ am Himmel** norii aleargă pe cer. **3.** *(s)* **(nach)** a alerga, a fugi (după ceva); **nach Geld ~** a alerga după bani, a vâna averi.
Jagen, *-s, -, n.* **I.** *sg.* **1.** vânat, vânare. **2.** gonit, alergat, fugărit. **II.** *(forest.)* ocol; circumscripție de vânătoare.
Jager *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* vânător. **2.** *(mar.)* velă laterală (la corabie). **3.** *(mar.)* barcă pescărească rapidă.
Jäger, *-s, -, m.* **1.** vânător; *(mit.)* **der Wilde ~** înfățișare legendară a lui Wotan. **2.** *(mil.)* aviator de vânătoare. **3.** *(mil.)* vânător. **4.** *(forest.)* brigadier silvic. **5.** *(înv.)* valet (în livrea de vânător).
Jäger|art *f. sg. (cul., în expr.)* **auf** (sau **nach) ~** vânătoresc *(despre preparate culinare)*, cu sos picant și ciuperci.
Jägerbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.) (presc.* **J.B.***)* batalion de vânători.
Jägerdistel, *-n, f. (bot.)* turtă, turtie *(Carlina acaulis* L.).
Jagerei, *-en, f.* goană, *(fig.)* alergătură.
Jägerei, *-en, f.* **1.** *sg.* vânătoare (ca profesiune sau sport). **2.** casă a brigadierului silvic. **3.** corp al vânătorilor.
Jägergarn, *-(e)s, n. sg.* v. Jagdnetz.
jägergrün *adj.* verde-vânătoresc, verde de culoarea echipamentului de vânătoare.
jäger|haft *adj.* ca de vânător, vânătoresc, cinegetic.
Jäger|haus, *-es, -häuser, n.*, **Jäger|hof**, *-(e)s, -höfe, m.* casă, cabană pentru vânători; casă a vânătorului; casă a forestierului.
Jäger|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Jagdhorn.
Jäger|hund, *-(e)s, -e, m. (rar).* v. Jagdhund.
Jäger|hut, *-(e)s, -hüte, m.* pălărie vânătorească, tiroleză.
Jägerin, *-nen, f.* femeie vânător, vânătoriță.
jägerisch *adj.* v. jägerhaft.
Jägerkultur, *-en, f. (ist.)* cultură (preistorică) de vânători, cinegetică.
Jägerkunst *f. sg.* v. Jagdkunst.
Jägerlatein, *-s, n. sg.* **1.** limbaj vânătoresc. **2.** povești născocite de vânători; gogoși vânătorești; **er versteht das ~** știe să mintă ca un vânător.
jägerlich *adj. (rar)* v. jägerhaft.
Jägerlied, *-(e)s, -er, n.* v. Jagdlied.
Jägerling, *-s, -e, m. (peior.)* vânător prost.
jägermäßig *adj.* de vânător, vânătoresc, cinegetic.
Jagermast, *-(e)s, -e(n), m.* ultim catarg al unei corăbii cu patru catarge.
Jägermeister, *-s, -, m.* maistru de vânătoare.
Jägerpfeife, *-n, f.* pipă vânătorească, cu capac.
Jäger|recht, *-(e)s, n. sg.* **1.** drept, uz, lege a(l) vânătorilor, obicei vânătoresc, cinegetic. **2.** drept de vânătoare. **3.** cotă-parte din vânatul împușcat.
Jäger|regiment, *-(e)s, -er, n. (mil.)* regiment de vânători.
Jägerschaft, *f. sg.* vânători, vânătorime.
Jägerschnitzel, *-s, -, n. (gastron.)* șnițel cu sos și ciuperci.
Jägerschutz, *-es, m. sg. (mil.)* escortă din avioane de vânătoare (pentru apărarea bombardierelor).
Jägersmann, *-(e)s, -leute, m. (înv.)* vânător.
Jäger|sprache *f. sg.* limbaj al vânătorilor, argou vânătoresc.
Jagertee, *-s, -s, m. (austr.)* ceai cu rachiu.
Jägerzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din șipci de lemn încrucișate.
Jageteufel, *-s. m. sg. (bot.)* pojarniță *(Hypericum perforatum)*.
Jaghund, *-(e)s, -e, m. (elv.)* v. Jagdhund.
Jaguar, *-s, -e, m. (zool.)* jaguar *(Felis onca)*.
jäh *adj.* **1.** brusc, subit, rapid; **ein ~er Fall** o cădere bruscă; **eines ~en Todes sterben** a muri subit; *(adverbial)* **er schrie ~ auf** a țipat brusc; a scos un țipăt brusc. **2.** abrupt, prăpăstios; **ein ~er Abgrund** o prăpastie abruptă; *(adverbial)* **der Fels stürzt ~ ab** stânca e abruptă, formează o prăpastie abruptă. **3.** impetuos, violent, aprins.
Jähe *(înv.)*, **Jäh|heit** *(înv.* **Jäheit***) f. sg.* **1.** repeziciune, iuțeală. **2.** profil abrupt, linie abruptă. **3.** impetuozitate, violență.
jählings *adv.* **1.** subit, brusc, deodată; în goană mare. **2.** abrupt.
Jahn, *-(e)s, -e, m. (înv., reg.)* **1.** fâșie, limbă de pământ. **2.** șir, rând; polog.
Jahr, *-(e)s, -e, n.* an; **das alte ~** anul cel vechi; **das neue ~** anul cel nou; **zum neuen ~(e) Glück wünschen** a felicita de anul nou; **ein glückliches neues ~** un an nou fericit; **gemeines ~** an comun; **ein ganzes ~ (lang)** (timp de) un an de zile; **zwei ~e lang** timp de doi ani; **jedes zweite ~** o dată la doi ani; **im laufenden ~** în anul curent; **dieses ~** anul acesta; **nächstes** (sau **künftiges) ~** anul viitor; **voriges** (sau **im vorigen) ~** (în) anul trecut; **vor drei ~en** acum trei ani, cu trei ani în urmă; **alle ~e einmal** o dată pe an, în fiecare an (o dată); **einmal im ~** o dată pe an; **ein ~ wie das andere** în fiecare an, an de an; **ein ~ ums andere** sau **~ um ~** an de an, an după an; **auf ~ und Tag genau** exact la un an; **seit ~ und Tag** de mult; **aufs ~** sau **übers ~** la anul; **~ für ~** an de an, în fiecare an; **in einem ~ a)** într-un an; **b)** peste un an; **über ~ und Tag a)** peste un an; **b)** peste ani de zile; **heute übers ~** de azi într-un an; **heute vor einem ~** azi (e) un an; **zwanzig ~e alt sein** a fi (în vârstă) de douăzeci de ani; **in den vierziger ~en sein** a avea aproximativ 40 de ani; **in sein vierzigstes ~ gehen** a împlini în curând 40 de ani; **bei ~en** în vârstă; **in den besten ~en** în floarea vârstei; **in die ~e kommen** a îmbătrâni; **die vierziger ~e** anii patruzeci, deceniul al cincilea; **seine ~e voll haben** a fi major, a nu mai fi copil; **vor seinen ~en sterben** a muri înainte de vreme, prea de timpuriu; **mit den ~en** cu anii, cu timpul; **auf ~e hinaus** pentru mult timp (de acum încolo); **die stehenden ~e** menopauză.
Jahr|arbeiter, *-s, -, m. (înv.)* muncitor cu anul.
jahr|aus *adv. (în expr.)* **~, jahrein** an de an; tot timpul, mereu.
Jahrbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** anuar. **2.** *pl.* anale.
Jährchen, *-s, -, n. (dim.* de la Jahr) anișor; *(glumeț)* **der Wein ist so keine zehn ~ alt** vinul are vreo zece anișori.
jahr|ein *adv. (în expr.)* **jahraus**, **~** an de an; tot timpul, mereu.
jahrelang *adj.* și *adv.* (de) ani de zile; ani de-a rândul.
jähren, *jährte, gejährt, vb. (h) refl. (impers.)* a se împlini anul; **es jährt sich der Tag, dass...** se împlinește anul de când..., a trecut un an de când...; **es jährt sich zum fünften Mal(e)** se împlinesc cinci ani; **heute jährt sich ...** astăzi sunt, se împlinesc ... ani.
Jahres|abonnement [-abɔn(ə)mã:], *-s, -s, n.* abonament pe un an.
Jahres|abrechnung, *-en, f.* lichidare, decont, închidere de sfârșit de an.
Jahres|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** sfârșit de an (calendaristic sau școlar). **2.** încheiere a conturilor de bilanț la sfârșit de an.
Jahres|abschlussbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* raport(are) anual(ă).
Jahres|abschlussbilanz, *-en, f. (ec.)* bilanț de sfârșit de an.
Jahres|abschlussbuchung, *-en, f. (ec.)* înregistrare contabilă de sfârșit de an.
Jahres|abschluss|prüfung, *-en, f. (ec.)* verificare anuală a conturilor.
Jahres|abschreibung, *-en, f. (ec.)* amortisment anual.
Jahres|anfang, *-(e)s, -fänge, m.* început de an.
Jahres|arbeits|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de muncă anual.
Jahres|arbeitsverdienst, *-(e)s, -e, m.* salariu anual.
Jahres|arbeitsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract anual de muncă, contract de muncă pe un an.

Jahres|auflage, *-n, f.* **1.** ediție, tiraj anual(ă). **2.** *(ec.)* plan economic defalcat pe un an.
Jahres|ausklang, *-(e)s, -klänge, m. (poet.)* sfârșit de an.
Jahres|aus|stoß, *-es, -stöße, m. (ec.)* producție anuală.
Jahres|ausweis, *-es, -e, m.* raport anual, dare de seamă anuală.
Jahresbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoi, necesități anuale.
jahresbedungen *adj. (inv.)* angajat pe timp de un an.
Jahresbeitrag, *-(e)s, -träge, m.* cotizație anuală.
Jahresbericht, *-(e)s, -e, m.* dare de seamă anuală, raport anual.
Jahresbestleistung, *-en, f* record al anului.
Jahresbezüge *pl.* v. Jahreseinkommen.
Jahresbilanz, *-en, f.* bilanț anual.
Jahresdividende [-vi-], *-n, f. (ec.)* dividend anual.
Jahresdurchschnitt, *-(e)s, -e. m.* medie anuală; **im ~** în medie anuală.
Jahres|einkommen, *-s, -, n.*, **Jahres|einkünfte** *pl.*, **Jahres|ein|nahme**, *-n, f.* venit anual.
Jahres|ende, *-s, n. sg.* sfârșit de an.
Jahres|endprämie [-miə], *-n. f.* primă de sfârșit de an.
Jahres|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** recoltă anuală. **2.** produs anual.
Jahres|erzeugung, *f. sg.* producție anuală.
Jahresfahrschein, *-(e)s, -e, m.* autorizație de călătorie pe timp de un an; abonament anual.
Jahresfeier, *-n, f.* aniversare.
Jahresförderung, *-en, f. (mine)* extracție anuală.
Jahresfreikarte, *-n, f.* bilet gratuit (la spectacole) pe un an.
Jahresfrist *f. sg.* termen de un an; **binnen ~** în termen de un an; **innerhalb ~** în decursul unui an; **seit ~** de un an de zile; **nach ~** după trecerea, scurgerea unui an.
Jahresgebühr, *-en, f.* taxă anuală.
Jahresge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu anual.
Jahresgewächs, *-es, -e, n. (bot., înv.)* plantă anuală.
Jahresgewinn, *-(e)s, -e, m.* beneficiu anual.
Jahresgut|achten, *-s, -, n.* expertiză anuală.
Jahres|hauptversammlung, *-en, f.* adunare generală anuală.
Jahres|haus|haltsbericht, *-(e)s, -e, m. (ec.)* raport anual asupra bugetului.
Jahres|haus|halts|plan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* planificare a bugetului anual.
Jahres|inventur [-vɛn-], *-en, f.* inventar anual.
Jahreskapazität, *-en, f.* capacitate anuală.
Jahreskarte, *-n, f.* v. Jahresabonnement.
Jahreskongress, *-es, -e, m.* congres anual.
Jahreskosten *pl.* cheltuieli anuale.
Jahresmiete, *-n, f.* chirie anuală.
Jahresmittel, *-s, -, n.* medie anuală.
Jahresnutzen, *-s, m. sg.* beneficiu anual.
Jahres|pensum, *-s, -sen* și *-sa, n.* **1.** *(inv.)* programă școlară analitică anuală. **2.** porție, treabă de realizat într-un an.
Jahres|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan anual.
Jahres|planung, *-en, f.* planificare anuală.
Jahres|produktion, *-en, f.* producție anuală.
Jahres|profit, *-(e)s. -e, m.* câștig, profit anual.
Jahresrate, *-n, f.* rată anuală.
Jahresrente, *-n, f.* rentă anuală.
Jahresring, *-(e)s, -e, m. (biol.)* inel anual (la copaci sau coarne de animale).
Jahres|schau, *-en, f.* revistă anuală; expoziție anuală.
Jahres|schluss, *-es, -schlüsse, m.* **1.** v. Jahresabschluss. **2.** v. Jahresende.
Jahres|schlussfeier, *-n, f.* serbare de sfârșit de an.
Jahres|schlussverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzări de sfârșit de an, lichidare la sfârșit de an.
Jahres|sitzung, *-en, f.* ședință anuală, sesiune anuală.
Jahres|soll, *-s, -s, n.* normă anuală; plan pe un an.
Jahres|tag, *-(e)s, -e, m.* aniversare.
Jahres|tagung, *-en, f.* congres anual.
Jahres|trieb, *-(e)s. -e, m. (bot.)* lujer anual.
Jahres|umsatz, *-es, -sätze, m. (com.)* circulație a mărfurilor în timp de un an; dever anual.
Jahres|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotație anuală (a capitalului).
Jahres|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu anual.
Jahresverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum anual.
Jahresverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere anuală.
Jahresversammlung, *-en, f.* adunare anuală (pentru dare de seamă).
Jahresvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract anual.
Jahreswagen, *-s, -, m.* automobil achiziționat de un salariat al fabricii de automobile, cumpărat la preț redus, care nu poate fi înstrăinat mai devreme de un an.
Jahreswechsel, *-s, m. sg.* început al anului, anul nou; sfârșit al anului; **herzliche Grüße zum ~** sincere urări de Anul Nou.
Jahreswende *f. sg.* sfârșit de an, schimbare de ani, cumpăna anilor.
Jahreswuchs, *-es, m. sg.* creștere anuală.
Jahres|zahl, *-en, f.* an (cifră a anului), dată.
Jahres|zeit, *-en, f.* anotimp.
Jahres|zins, *-es, m.* **1.** *(pl. -en)* dobândă anuală. **2.** *(pl. -e) (austr.)* chirie anuală.
Jahrfeier, *-n, f.* serbare, sărbătorire, festivitate anuală.
Jahrfünft, *-(e)s, -e, n.* perioadă de cinci ani, cincinal.
Jahrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** an de apariție; serie. **2.** colecție anuală (a unei publicații periodice). **3.** *(mil.)* contingent, leat; **der ~ 1910** contingentul 1910. **4.** promoție (a unei școli), contingent, serie. **5.** recoltă anuală (de vin); **er hat einen guten ~ im Keller liegen** are în pivniță vin dintr-o recoltă bună.
Jahrgänger, *-s, -, m. (reg., elv., austr.)* persoană din același contingent, coleg de an.
Jahrgeld, *-(e)s, -er, n.* venit anual.
Jahrhundert, *-s, -e, n.* secol, veac; **zwei ~e lang** timp de două secole; **das 20. ~** secolul al douăzecilea; **der Mann des ~s** omul secolului.
jahrhunderte|alt *adj.* vechi (bătrân) de secole, secular.
jahrhundertelang I. *adj.* secular. **II.** *adv.* (timp de) secole, (de) veacuri (întregi); secole în șir, de-a rândul; secole întregi.
Jahrhundertfeier, *-n, f.* aniversare a 100 (200, 300 etc.) ani, centenar.
Jahrhundert|hälfte, *-n, f.* jumătate de secol.
Jahrhundertmitte *f. sg.* mijloc de secol.
Jahrhundertwein, *-(e)s, -e, m.* (cel mai bun) vin al secolului.
Jahrhundertwende *f. sg.* cumpăna veacurilor; sfârșit de veac (și începutul unuia nou), sfârșitul secolului; fin-de-siècle.
jährig *adj.* **1.** de un an. **2.** de acum un an.
jährlich *adj.* și *adv.* anual; **dreimal ~** de trei ori pe an.
Jährling, *-s, -e, m.* animal de un an; plantă de un an.
Jährlings|pflanze, *-n, f. (bot., înv.)* plantă anuală.
Jahrmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* bâlci, iarmaroc, târg; **~ der Eitelkeit(en)** bâlciul deșertăciunilor; **das ist ja der reinste (ein fürchterlicher) ~** e o mare harababură.
Jahrmarktgeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou dat cu ocazia bâlciului.
Jahrmarktsbude, *-n, f.* chioșc, baracă de iarmaroc (bâlci).
Jahrmillionen *pl.* milioane de ani; **vor ~** acum milioane de ani, cu milioane de ani în urmă.
Jahrpacht, *-en, f.* arendă anuală.
Jahr|ring, *- (e)s, -e, m.* v. Jahresring.
Jahrtag, *-(e)s, -e, m.* ziua nașterii, aniversare.
Jahrtausend, *-(e)s, -e, n.* mileniu.
jahrtausende|alt *adj.* vechi (bătrân) de milenii, milenar.
jahrtausendelang I. *adj.* milenar. **II.** *adv.* (timp de) milenii; milenii întregi, în șir, de-a rândul.
Jahrtausendwende, *-n, f.* sfârșit al mileniului, trecere dintr-un mileniu în altul.
Jahrweiser, *-s, -, m. (inv.)* calendar.
Jahrwuchs, *-es, -wüchse, m.* creștere anuală.
Jahrzahl, *-en, f. (elv.)* v. Jahreszahl.
Jahrzehnt, *-(e)s, -e, n.* deceniu.
jahrzehnte|alt *adj.* vechi de decenii; decenal.
jahrzehntelang *adj.* și *adv.* (timp) de decenii; decenii în șir, de-a rândul, întregi.
Jahrzeit, *-en, f. (reg.)* **1.** anotimp. **2.** primă aniversare. **3.** *(bis.)* zi a morților.
Jähzorn, *-(e)s, m. sg.* mânie, irascibilitate, arțag; **im ~** la mânie.
jähzornig *adj.* irascibil, arțăgos, iute la mânie.
jaja *adv. (fam.)* da, da; bine, bine!
Jak (și **Yak**), *-s, -s, m. (zool.)* iac *(Bos grunniens* L.).
Jako, *-s, -s, m. (ornit.)* papagal african *(Psittacus erithacus).*
Jakob *(în expr.)* **das ist auch nicht der wahre ~** nu-i tocmai lucrul cel mai potrivit; **billiger ~** negustor de mărfuri ieftine, care vinde marfa cel mai ieftin; **den billigen ~ abgeben** a ține de scuză, a folosi ca pe o scuză ieftină.
Jakobee, *-n. f. (bot.)* rujină *(Cineraria (Senecio) maritima).*
Jakobi, *-, n. sg (bis.)* ziua Sfântului Iacov; **an (zu) ~** de Sf. Iacov (începutul recoltei).
Jakobiner, *-s, -, m. (ist.)* iacobin.
Jakobinermütze, *-n, f. (ist.)* bonetă a iacobinilor.
Jakobinerpartei *f. sg. (ist.)* partidul iacobin.
Jakobinertum, *-s, n. sg.* atitudine, concepție iacobină.
jakobinisch *adj. (ist.)* iacobin.
Jakobskreuzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* rujină *(Senecio jacobaea* L.).
Jakobslauch, *-(e)s, n. sg. (bot.)* ceapa-ciorii *(Allium fistulosum* L.).
Jakobsleiter, *-n, f.* **1.** *sg. (rel.)* scara lui Iacob (Iacov). **2.** *(mar.)* scară flexibilă, de pisică. **3.** *(bot.)* scara-Domnului *(Polemonium coeruleum* L.).
Jakobs|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (astron.)* **1.** astrolab. **2.** *sg.* brâu al constelației Orion.
Jakobs|straße *f. sg. (reg., astron.)* Calea Laptelui, Calea Lactee.
Jakobs|tag, *-(e)s, m. sg. (bis.)* v. Jakobi.
Jakute, *-n, -n, m.*, **Jakutin**, *-nen, f.* iacut(ă).
Jalon [ʒa'lõ:], *-s, -s, m.* jalon.
Jalousie [ʒalu'zi:], *-n, f.* **1.** *(constr.)* jaluzea. **2.** *(metal.)* oblon de protecție la cuptor.
Jalousiekantenzug|stange, *-n, f. (constr.)* bară de colț pentru manevrarea jaluzelelor.
Jalousieklappe, *-n, f. (constr.)* canat de jaluzea.
Jalousie|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor cu obloane de protecție.
Jalousie|schrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap cu închizătoare-rulou.
Jalousie|schweller, *-s, -, m. (muz.)* cutie expresivă (la orgă).
Jalousietür, *-en, f.* ușă cu jaluzele.
Jalousiewehr, *-(e)s, -e, n.* stăvilar cu elemente de tip jaluzea.
Jam [dʒɛm], *-s, -s, n.* gem (de fructe).
Jamaikaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* jamaican(ă).
jamaikanisch *adj.* jamaican.
Jambe, *-n, -n, m.* v. Jambus.
jambisch *adj.* iambic.
Jambus, *-, Jamben, m.* iamb.
Jammensch, *-en, -en, m. (înv.)* v. Jasager.
Jammer, *-s, m. sg.* **1.** jale, desperare, dezolare, mizerie, amărăciune; **der Menschheit ganzer ~** toată jalea omenirii; **sie weinte vor ~** ea plânse de durere, de jale, de amar; *(în expr.)* **es ist ein ~** e jale, e păcat; **es ist ein ~, das zu sehen** e o jale să vezi una ca

asta; **es ist ein ~ um diese Blumen** e păcat de aceste flori. **2.** vaiet, tânguire. **3.** *(reg.)* dor, nostalgie.

jạmmerbelastet *adj. (livr.)* amărât, nenorocit.

Jạmmerbild, *-(e)s, -er, n.* înfăţişare, aspect demn(ă) de plâns, jalnic(ă); imagine a mizeriei.

Jạmmerblick, *-(e)s, -e, m.* privire îndurerată, plină de jale.

Jạmmerge|heul, *-s, n. sg.* urlete, strigăte de durere; văicăreală.

Jạmmergeschrei, *-s, n. sg.* strigăt de jale, de desperare; vaiete desperate.

Jạmmerge|stalt, *-en, f.* figură jalnică, lamentabilă.

Jammerge|stell, *-(e)s, -e, n. (fam.)* figură, făptură jalnică.

jammer|haft *adj.* v. jämmerlich.

Jạmmer|holz, *-es, -hölzer, n.*, **Jạmmerkasten**, *-s, -* (şi *-kästen), m. (fam., iron.)* instrument muzical dezacordat, hodorogit.

Jạmmerlappen, *-s, -, m. (fam.)* cârpă (de om), molâu, laş, figură lamentabilă.

Jạmmerlaut, *-(e)s, -e, m.* strigăt de durere, de jale.

Jạmmerleben, *-s, n. sg.* viaţă de mizerie, jalnică.

jämmerlich *adj.* jalnic, lamentabil, deplorabil, de plâns; prăpădit; **ein ~es Leben** o viaţă jalnică; **er starb eines ~en Todes** sau *(adverbial)* **er kam ~ ums Leben** s-a prăpădit în chip jalnic; **ein ~er Kerl** un prăpădit de om.

Jämmerlichkeit *f. sg.* stare jalnică, mizerabilă, lamentabilă.

Jämmerling, *-s, -e, m.* v. Jammerlappen.

Jạmmermiene *f. sg.* mutră plouată, jalnică.

jạmmern, *jammerte, gejammert, vb. (h)* **I.** *intr.* a se jeli, a se tângui, a se plânge, a se văita; *(über* cu *ac.)* a se plânge (de ceva); **(um** cu *ac.)* a deplânge (ceva); *(wegen)* a se văita (din cauza unui lucru); *(nach)* a cere cu jale, a cerşi (ceva), a plânge (după ceva). **II.** *tr.* a provoca milă; **er jammert mich** mi-e milă de el; *(impers.)* **es jammert mich** *(înv.* cu *gen.)* mi-e milă, mi-e jale.

Jạmmer|ruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de jale.

jạmmerschade *adv.* foarte păcat; **es ist ~ um ihn** e mai mare jalea de el, e păcat de tot de el.

Jạmmertal, *-(e)s, n. sg. (rel.; poet.)* valea plângerii, lumea pământească; **das (irdische) ~ verlassen** a muri, a părăsi lumea aceasta.

jạmmervoll *adj.* jalnic, de plâns, nenorocit, lamentabil.

Jạmmerzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare lamentabilă, de plâns; mizerie, jale.

jạmpeln, *jampelte, gejampelt (ich jamp(e)le), vb. (h) intr. (reg., rar)* a fi lacom; a jindui, a râvni.

Jạn *presc.* de la Johann *(în expr.)* **aus dem ~ sein** a fi trecut de treizeci de ani; **~ im Sack** mâncare populară vestfalică, făcută din orez, arpacaş, prune uscate şi stafide; *(glumeţ)* **~ Maat** matroz, marinar; **~ Rasmus** mare agitată, furioasă.

Janhạgel, *-s, m. sg. (peior., înv.)* plebe, mulţime, gloată.

Janitschạr, *-en, -en, m.* ienicer.

Janitschạrenmusik *f. sg.* muzică militară turcească.

Jạnk, *-s, m. sg.* v. Janker[1].

jạnken, *jankte, gejankt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a ţipa, a miorlăi, a scheuna. **2.** a tânji (după ceva), a jindui.

Jạnken, **Jạnker**[1], *-s, -, m. (reg.)* haină uşoară, veston, sacou (de port popular).

Jạnker[2], *-s, m. sg. (reg.)* dor; poftă; dorinţă.

Jạnmaat, *-(e)s, -e* (şi *-en), m. (glumeţ)* matroz, marinar.

Jänner, *-s, -, m. (austr.)* v. Januar.

Jansenịsmus, *m. sg.* jansenism.

Jansenịst, *-en, -en, m.* jansenist.

Jạntje, *-s, -s, m. (glumeţ)* olandez.

Jạnuar *-s, -e, m.* ianuarie.

Jạnusgesicht, *-(e)s, -er, n.*, **Jạnuskopf**, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** *sg.* cap de Janus, cu două feţe. **2.** *(fig.)* om şovăitor, nehotărât, nesincer, cu convingeri schimbătoare.

Japạner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Japạnese**, *-n, -n, m.* **1.** japonez(ă), nipon. **2.** *m.* conteiner basculant pentru beton.

japạnesisch *(rar)*, **japạnisch** *adj.* japonez, nipon.

Japạnisch, *-(s), sg.* limba japoneză.

Japạnische, *-n, n. sg.* **1.** limba japoneză. **2.** ceea ce este (caracteristic) japonez.

Jạpankampfer, *-s, m. sg. (farm.)* camfor japonez.

Japanolọge, *-n, -n, m.* specialist în limba şi cultura japoneză.

Japanologịe *f. sg.* cercetare, cunoaştere a limbii şi culturii japoneze.

Jạpanpapier, *-s, n. sg.* hârtie japoneză.

Jạpanwachs, *-es, n. sg.* ceară japoneză.

jạpen, *japte, gejapt, vb. (h) intr.* v. jappen.

Japonịsmus, *-, m. sg.* imitare a artei (în special a porţelanurilor) japoneze.

jạppen, *jappte, gejappt, vb. (h) intr. (reg.)* a gâfâi, a răsufla greu; **nach Luft ~** a respira greu, a gâfâi; a-şi trage sufletul; **er konnte kaum noch ~** de-abia mai putea să (ră)sufle, să-şi tragă sufletul.

Jạps, *-en, -en, m. (peior.)* japonez.

jạpsen, *japste, gejapst (du, er japst), vb. (h) intr.* v. jappen.

Jardinịere [ʒardi'nĭɛ:rə], *-n, f.* **1.** jardinieră. **2.** *(cul., reg.)* fel de mâncare preparată din zarzavaturi variate; supă de zarzavat.

Jargọn [ʒar'gɔ̃:], *-s, -s, m.* jargon.

Jarl, *-s, -s, m.* **1.** nobil scandinav. **2.** guvernator (la vechile popoare germanice nordice).

Jarowisatiọn, **Jarowisierung**, *-en, f. (agr.)* iarovizare; vernalizare.

jarowisịeren, *jarowisierte, jarowisiert, vb. (h) tr. (agr.)* a iaroviza, a vernaliza.

Jạsagen, *-s, n. sg. (fam.)* consimţire, aprobare.

Jạsager, *-s, -, m. (fam.)* persoană care spune da la toate, care consimte la toate, care aprobă orice, care se declară a fi de acord cu totul şi cu toate.

jäsen, *jäste, gejäst (du, er jäst) vb. (h) intr. (reg.)* a dospi, a fermenta.

Jasmịn, *-s, -e, m. (bot.)* iasomie *(Jasminum* L.); **falscher ~** sirinderică, lămâiţă *(Philadelphus coronarius* L.).

Jạsperware ['dʒɛspə-] *f. sg.* ceramică engleză de culoarea jaspului.

Jạspis, *-* (şi *-ses), -se m. (mineral.)* jasp; matostat.

Jạss, *-es, n. sg.* ias, joc de cărţi (în Elveţia).

jạssen, *jasste, gejasst (du, er jasst) vb. (h) intr. (elv.)* a juca ias.

Jạst *-es, m. sg.* **1.** *(înv., reg.)* spumă a valurilor, a mării. **2.** râvnă, zel exagerat; tumult.

Jäst, *-, m. sg. (reg.)* resturi de brânză.

Jạ|stimme, *-n, f.* vot pentru, vot afirmativ.

Jạtagan sau **Jatagạn**, *-s, -e, m.* iatagan.

Jäte|hacke, *-n, f. (reg.)* v. Jäthacke.

jäten, *jätete, gejätet (du jätest, er jätet), vb. (h) tr.* şi *intr.* a plivi.

Jätgras, *-es, n. sg.* iarbă plivită.

Jät|hacke, *-n, f.* săpăligă (de plivit).

Jauche, *-n, f.* **1.** *(agr.)* zeamă, must de baligă. **2.** *(med.)* puroi; supuraţie. **3.** *(peior.)* băutură proastă.

Jauchegrube, *-n, f.* v. Jauchengrube.

jauchen, *jauchte, gejaucht, vb. (h) tr. (agr.)* a stropi cu zeamă, cu must de baligă.

Jauchengrube, *-n, f. (agr.)* groapă pentru zeamă de baligă; hazna.

Jauchert, *-s, -e, m. (reg., agr.)* măsură de suprafaţă (între 34 şi 47 a; în Elveţia 36 a).

jauchig *adj.* **1.** *(agr.)* amestecat, stropit cu zeamă de baligă; care miroase a baligă, cu miros de bălegar. **2.** *(med.)* purulent.

Jauchrinne, *-n, f. (agr.)* scoc, şanţ pentru zeama de baligă.

jauchzen, *jauchzte, gejauchzt (du, er jauchzt) vb. (h)* **I.** *intr.* a chiui de bucurie, a jubila; **er jauchzte vor Freude** chiuia, jubila de bucurie. **II.** *(tr.* şi *refl.)* **Beifall ~** a aplauda cu entuziasm, cu chiote; **jm. Beifall ~** a aclama pe cineva cu aplauze; **jn. aus dem Schlaf ~** a trezi pe cineva cu chiote din somn; **sich heiser ~** a răguşi chiuind.

Jauchzer, *-s, -, m.* strigăt, chiot de bucurie.

Jauert *m. sg. (reg., înv.)* v. Joghurt.

jaugeln, *jaugelte, gejaugelt (ich jaug(e)le) vb. (h) intr. (reg.)* v. jaulen.

Jauk, *-s, m. sg. (reg.)* vânt cald de la munte, foehn.

jauken, *jaukte, gejaukt, vb. (h) tr. (reg.)* a goni, a alunga.

jaulen, *jaulte, gejault, vb. (h) intr.* a scheuna, a chelălăi; a urla.

Jause, *-n, f. (austr.)* gustare de dimineaţă sau de după-amiază; gustare dintre două mese.

jausen, *jauste, gejaust (du, er jaust) vb. (h) tr.* şi *intr. (austr.)* a lua o gustare.

Jausen|station, *-en, f. (austr.)* popas pentru a lua o gustare (în excursii).

jausnen, *jausnete, gejausnet (du jausnest, er jausnet), vb. (h) intr. (austr., reg.)* v. jausen.

jauteln, *jautelte, gejautelt (ich jaut(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* v. jaulen.

Javạner [-'va:-], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Javạnese** [-va-], *n, -n, m.*, **Javạnesin**, *-nen, f.* javanez(ă), locuitor(-oare) a(l) Javei.

javạnisch *adj.* javanez.

jawọhl *adv.* da, desigur, firește; aşa e, exact.

Jawort, *-(e)s, -e, n.* acceptare; consimţământ (la o cerere în căsătorie); **das ~ geben** a răspunde afirmativ la o cerere în căsătorie.

Jạzz [dʒɛz, *înv.* jats], *-, sg. (muz.)* **1.** *m.* jaz. **2.** *(reg.) f.* v. Jazzband.

Jạzzband [-bænd], *-s, f.* orchestră de jaz, jazband.

Jạzzkapelle, *-n, f.* v. Jazzband.

Jạzzmusik *f. sg.* muzică de jaz.

Jạzzrevue [-rəvy:], *-n, f.* revistă, spectacol de jaz.

J. B. *presc.* de la Jägerbataillon batalion de vânători.

je I. *adv.* **1.** vreodată, odată, cândva; mai; **hast du das ~ gehört?** ai mai auzit vreodată despre acest lucru? ai mai auzit aşa ceva? **2.** demult, cândva; **von ~** din timpuri străvechi, de foarte de demult; **~ und ~ a)** întotdeauna, în toate timpurile; **b)** din timp în timp, câteodată. **3.** câte (la numeralul distributiv); **~ zehn** câte zece; **für ~ zehn** pentru câte zece; **~ im siebenten Jahr** din şapte în şapte ani. **II.** *conj.* cu cât; **~ ..., umso**, sau **~ ..., desto** cu cât... cu atât; **~ eher, desto** (sau **umso) besser** cu cât mai devreme, cu atât mai bine; **~ nachdem** după cum e cazul, după împrejurări; *(fam.)* depinde; **~ nach seinem Fleiß** sau **~ nachdem er fleißig ist, verdient er mehr oder weniger** după hărnicia lui, după cât este de harnic, câştigă mai mult sau mai puţin. **III.** *interj,* vai; **o ~!** vai!

Jeans [dʒi:ns], *-, f. (americ.)* pantaloni, blugi.

Jeansjacke, *-n, f.* giacă (geacă) din material de blugi.

Jeans|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de blugi.

jęck *adj. (reg.)* ţicnit, cam nebun.

Jęck, *-en, -en, m. (reg.)* bufon, nebun (de carnaval).

jęde *pron. nehot.* v. jeder.

jedenfalls *adv.* **1** în orice caz, neapărat. **2.** cel puţin, măcar.

jedẹnnoch *conj. (înv.)* v. jedoch.

jęder, **jęde**, **jędes** *pron.* şi *adj. nehot.* orice, oricare, fiecare; **jedes Jahr** (în) fiecare an; **auf jede Art und Weise** în orice fel, în fel şi chip; **jedes Mal** de fiecare dată, ori de câte ori; **die Tage jedes Jahres** zilele fiecărui an; **~ Beliebige** primul venit, oricine; **~ Einzelne** fiecare în parte; **zu jeder Zeit, zu jeder Stunde** oricând, la orice oră; **ein jeder (eine jede, ein jedes)** fiecare în parte, oricare; **jedem das Seine** fiecăruia ce i se cuvine; **alle und jede** toţi fără excepţie; **alles und jedes** absolut tot; **ohne jeden Zweifel** fără nici o îndoială; **jede zehn Minuten** din zece în zece minute; **jeder für sich** fiecare pentru sine; **in jeder Hinsicht** în orice privinţă.

jęder|art, **jęder|hand** *(înv.)*, **jęderlei** *adj. (invar.)* de tot felul; tot felul de.

jędermann *pron. nehot.* oricine, fiecare, toată lumea.

Jędermannsfreund, *-(e)s, -e, m.* persoană prietenă cu oricine, cu toată lumea.

jęderzeit *adv.* oricând, orişicând.

jęderzeitig *adj.* care poate avea loc, se poate întâmpla oricând.

jędes *pron.* şi *adj. nehot.* v. jeder; **~ Mal** de fiecare dată.

jedesfalls *adv.* v. jedenfalls.
jedesmalig *adj.* (care are loc, se întâmplă) de fiecare dată; **die ~en Umstände** circumstanțele, împrejurările de fiecare dată, de totdeauna.
jedmöglich *adj. (rar)* orice... posibil; **~e Hilfe** orice ajutor posibil.
jedoch *conj.* dar, însă; totuși, în schimb, dimpotrivă.
jedweder, jedwede, jedwedes, *pl.* **jedwede** *pron.* și *adj nehot. (înv., poet.)* fiecare, oricare.
jedwederein, jedwedereine, jedwedereins, *pl.* **jedwede** *pron. nehot. (înv.)* v. jedweder.
jeglicher, jegliche, jegliches *(în limbaj solemn) pron.* și *adj. nehot.* fiecare, oricare.
jeher ['je:he:ɐ] *adv. (în expr.)* **von ~,** sau **seit ~** de când lumea, din vremuri străvechi, de (din) totdeauna.
jein *adv. (fam.)* (și) da și nu.
Jein, *-s, -s, n. (fam.)* răspuns evaziv, nehotărât.
Jejunum, *-s, -na, n. (anat.)* jejun.
Jelängerjelieber, *-s, -, n.* (și rar *m.) (bot.)* caprifoi *(Lonicera nigra* L.).
jemals *adv.* vreodată, cândva.
jemand *pron. nehot.* cineva; **~ anders** *(reg.* și **anderer)** altcineva.
Jemand, *-s, -e, m.* cineva; *(fam.)* **ein gewisser ~** un anume cineva; un ipochimen.
Jemenit, *-en, -en, m.,* **~in,** *-nen, f.* yemenit(ă).
jemenitisch *adj.* yemenit.
jemine! *interj.* o(f), Doamne!, Dumnezeule!
Jena|er, *-s, -, m.,* **Jenenser,** *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* locuitor(-oare) din Jena.
jena|isch, jenensisch *adj.* din Jena; de Jena.
jener, jene, jenes, *pl.* **jene** *pron. dem.* acela, aceea, aceia, acelea; **zu jener Zeit** în acea vreme; **zu jenem Zeitpunkt** la acea dată; *(rel.)* **in jener Welt** în lumea cealaltă; **dieser und jener** unul și altul; *(pop.)* **hol es dieser und jener!** s-o ia naiba!
jenisch *adj.* **1.** care se referă la vagabonzi, pungași, escroci, coțcari; de pungaș; **~e Sprache** argou al pungașilor. **2.** în argou, argotic. **3.** *(fam.)* deștept, șmecher, șiret.
jenseit *prep. (înv.)* (cu *gen.)* dincolo; **~ des Flusses** dincolo de râu.
jenseitig *adj.* de dincolo, opus, din (sau de pe) partea cealaltă.
Jenseitigkeit *f. sg.* caracter străin de lume, orientare spre lumea de dincolo, de apoi.
jenseits 1. *prep.* (cu *gen.)* dincolo de, în partea cealaltă de; de partea cealaltă a; **~ des Flusses** dincolo de râu. **II.** *adv.* dincolo, în partea cealaltă; pe partea cealaltă; **er wohnt ~** locuiește dincolo, peste drum, vizavi.
Jenseits, *-, n. sg. (rel.)* lumea cealaltă, de apoi; *(fam.)* **jn. ins ~ befördern** a trimite pe cineva pe lumea cealaltă, a-i face cuiva de petrecanie.
Jenseitsglaube, *-ns, m. sg.* credință în lumea cealaltă, de apoi, în viața de după moarte.
Jeremiade, *-n, f.* **1.** *(bibl.)* ieremiadă, cântec de jale, tânguire. **2.** *(fig.)* ieremiadă, plângere interminabilă, văicăreală.
Jerezwein ['çe:rɛs- și 'xe:-], *-(e)s, m. sg.* vin de Jerez, de Xerez.
Jerichorose [-çо-], *-n, f. (bot.)* mâna-Maicii-Domnului *(Anastatica hierochuntica* L.).
Jersey ['dʒɔ:zi], *-s, -s,* **1.** *m. (text.)* jerseu, stofă fină de lână tricotată. **2.** *n.* jerseu, jachetă, vestă de lână, tricou.
Jerseykleid, *-(e)s, -er, n.* rochie de jerseu.
jerum! *interj. (înv.)* o(f), vai, Doamne!
Jerusalem|artischocke, Jerusalemblume, *-n, f. (bot.)* nap porcesc *(Helianthus tuberosus* L.).
Jesuit, *-en, -en, m.* iezuit.
Jesuiten|orden, *-s, m. sg.* ordin al iezuiților.
Jesuitenpulver [-fɐ sau - vɐ], *-s, n. sg. (înv.)* chinină.
Jesuitentum, *-s, n.* v. Jesuitismus.
jesuitisch *adj.* iezuit(ic).
Jesuitismus, *-, m. sg.* iezuitism.
Jesus Christus [krɪs-] *(gen. Jesu Christi; dat. Jesus Christus* sau *Jesu Christo; ac. Jesus Christus* sau *Jesum Christum; ca adresare Jesus Christus* sau *Jesu Christe)* Iisus Hristos (Christos).
Jesuskind, *-(e)s, n. sg. (rel.)* copilul (pruncul) Isus.
Jet [dʒɛt], *-(s), -s, m.* **1.** avion cu reacție, turboreactor. **2.** v. Jett.
Jeton [ʒə'tɔ̃:], *-s, -s, m.* jeton.
Jet|set și **Jet-set,** *-(s), -s, m.* pătură socială foarte bogată, care duce o viață de lux și petreceri.
Jett [djɛt], *-(e)s, m.* (și *n.) sg. (mineral.)* jais, gagat.
jetten ['dʒɛtn], *jettete, gejettet (du jettest, er jettet) vb.* **I.** *(s) intr.* a merge cu un turboreactor, cu un avion cu reacție. **II.** *(h) tr.* a transporta cu un turboreactor, cu un avion cu reacție.
jetzig *adj.* de acum, actual; **zu ~er Zeit** acum, actualmente, în prezent; **der ~e Direktor** directorul actual.
jetzo *adv. (înv.)* v. jetzt.
jetzt *adv.* acum, în momentul de față; **bis ~** până acum; **von ~ ab (sau an)** de acum înainte; **~ eben** chiar acum; **für ~** pentru moment.
Jetzt, *-, n. sg.* prezent, actualitate, timpul prezent; **das Einst und das ~** trecutul și prezentul.
Jetzt|zeit *f. sg.* v. Jetzt.
jetzt|zeitlich *adj.* contemporan, actual.
jetzund(er) *adv. (înv.)* v. jetzt.
Jeu [ʒø:], *-s, -s, n.* joc de noroc, de hazard.
jeuen ['ʒɔ:ən], *jeute, gejeut, vb. (h) intr.* a juca jocuri de noroc, de hazard.
jeweilen *adv. (înv., elv.)* v. jeweils.
jeweilig *adj.* **1.** corespunzător, potrivit timpului, împrejurărilor; corespunzător, potrivit de la caz la caz; din momentul respectiv; din vremea (perioada) respectivă; **bei ~er Sendung** la fiecare expediție, pe măsură ce se face expediția; **wie es die ~en Zustände erheischen** (variind) de la caz la caz, după cum o cer împrejurările din momentul respectiv. **2.** incidental.
jeweils *adv.* în timpul, în momentul, în împrejurările (respective); pe acea vreme; de fiecare dată; **man trifft ~ einen von beiden Türhütern an** în orice moment e de găsit unul din cei doi paznici; **die Zeitschrift erscheint ~ am ersten Tag des Monats** revista apare întotdeauna în prima zi a lunii.
Jg. *presc.* de la Jahrgang.
Jgg. *presc.* de la Jahrgänge contingente.
Jh. *presc.* de la Jahrhundert secol.
jiddeln, *jiddelte, gejiddelt (ich jidd(e)le), vb. (h) intr.* a vorbi cu accent idiș.
jiddisch *adj.* idiș.
Jiddisch, *-(s),* **Jiddische,** *-n, n. sg.* limba idiș.
Jingo ['dʒɪŋgo], *-s, -s, m. (iron.)* șovin, naționalist (sfidător).
Jingoismus, *-, m. sg.* șovinism, naționalism sfidător.
Jiu-Jitsu [dʒi:u'dʒitsu], *-s, n. sg. (sport)* jiu-jitsu.
jo 1. *adv. (reg.)* v. ja. **II.** *interj.* îndemn pentru cai.
Job [dʒɔb], *-s, -s, m.* **1.** afacere. **2.** posibilitate de câștig, slujbă (temporară), ocupație, job.
jobben, *jobbte, gejobt, vb. (h) intr.* a lucra (temporar, deseori în vacanță).
Jobber ['jɔbe și 'dʒɔbe], *-s, -, m.* **1.** speculant de bursă. **2.** persoană care lucrează temporar (de regulă în vacanță), persoană cu ocupație temporară.
Jobberei, *-en, f.,* **Jobbertum,** *-(e)s, n. sg.* speculă de bursă.
Joch, *-(e)s, -e, n.* **1.** jug; **ins ~ spannen** a înjuga; a pune la jug; *(în expr.)* **ein ~ Ochsen** o pereche de boi. **2.** *(fig.)* jug, povară; **ein schweres ~ tragen** a duce o viață grea, a avea un necaz mare; **das ~ der Tyrannei abschütteln** a scutura jugul tiraniei; *(fam.)* **er hat ihn tüchtig ins ~ gespannt** i-a dat foarte mult de lucru, l-a înhămat bine, a pus șaua pe el. **3.** *(agr.)* iugăr, pogon. **4.** *(constr.)* palee; travee; etrier; cadru de armare la puțuri. **5.** *(geogr.)* șa (de munte). **6.** cobiliță. **7.** *(bot.; la frunze penate)* pereche de foliole; *(la umbelifere)* coaste ale fructelor.
Joch|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (constr.)* racord cu etrier.
Jochbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă principală a paleei.
Jochbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os molar, jugal.
jochbeladen *adj. (livr.)* împovărat, oropsit, subjugat.
Jochbock, *-(e)s, -böcke, m. (constr.)* capră de palee.
Jochbolzen, *-s, -, m.* resteu.
Jochbreite *f. sg.* **1.** lățime de jug. **2.** *(constr.)* distanță între palee, între travee.
Jochbrücke, *-n, f.* pod de capre, pod cu palee.
jöcheln, *jöchelte, gejöchelt (ich jöch(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* a îndrepta coarnele strâmbe.
Jochem, *-s, m. sg. (argou)* vin.
jochen, *jochte, gejocht. vb. (h) tr. (reg.)* a înjuga, a pune la jug.
Jochfeld, *-(e)s, -er, n. (constr.)* distanță între palee, între travee.
Joch|holm, *-(e)s, -e, m.,* **Joch|holz,** *-es, -höher, n. (constr.)* babă a paleei.
Jochkappe, *-n, f. (constr.)* boltitură între palee.
Joch|ochs(e), *-(e)n, -(e)n, m.* bou de (pus la) jug.
Jochpfahl, *-(e)s, -pfähle.* **Jochpfeiler,** *-s, -, m. (constr.)* pilot cu palee.
Joch|spannung, *-en, f.* v. Jochweite.
Jochträger, *-s, -, m.* v. Jochbalken.
Jochweite, *-n, f. (constr.)* distanță între palee, între travee.
Jockei, Jockey ['dʒɔki și 'dʒɔkai sau 'jɔkai], *-s, -s, m.* jocheu.
Jod, *-s, n. sg. (chim.)* iod.
Jodat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* iodat.
Jod|dämpfe *pl.* aburi de iod.
Jod|eisen, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de fier.
Jodel, *-s, -, m.* v. Jodler.
jodeln, *jodelte, gejodelt (ich jod(e)le), vb. (h) intr.* a cânta ca tirolezii, bavarezii și elvețienii (schimbând brusc falsetul cu vocea din piept), a cânta iodlere.
jod|haltig *adj.* conținând iod, cu conținut de iod, iodat, ioduros.
Jodid, *-(e)s, -e, m. (chim.)* iodură.
jodieren, *jodierte, jodiert, vb. (h) tr.* **1.** *(chim.)* a iodura. **2.** *(med.)* a dezinfecta cu iod.
Jodierung *f. sg. (lingv., înv.)* palatalizare, iodizare, iotacizare.
Jodismus, *-, m. sg.* intoxicație cu iod, iodism.
Jodit, *-(e)s, -e, m. (chim.)* iodit.
Jodkalium, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de potasiu.
Jodler, *-s, -, m.* **1.** chiot, cântec tirolez, iodler. **2.** persoană care știe să cânte, să chiuie ca tirolezii, să cânte iodlere.
Jodmessung, *-en, f. (chim.)* iodometrie.
Jodmetall, *-s, -e, n. (chim.)* iod metalic.
Jodnatrium, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de sodiu.
Jodoform, *-s, n. sg. (farm.)* iodoform.
Jodometrie *f. sg. (chim.)* iodometrie.
Jodsalz, *-es, -e, n. (chim.)* iodură.
Jodsäure, *-n, f. (chim.)* acid iodic.
Jodsilber, *-s, n. sg. (chim.)* iodură de argint.
Jod|tinktur, *-en, f.* tinctură de iod.
Jodurierung *f. sg. (chim.)* iodurare.
Jodverbindung, *-en, f. (chim.)* compus al iodului.
Jodvergiftung, *-en, f. (med.)* intoxicație cu iod, iodism.
Jodwasser, *-s, -wässer, n. (chim.)* apă de iod.
Jodwasser|stoffsäure *f. sg. (chim.)* acid iodhidric.
Joga, *-s, m. sg.* v. Yoga.
joggen ['dʒɔgn], *joggte, gejoggt, vb. (h) intr.* a face jogging.
Jogger, *-s, -, m.,* **~in,** *-nen, f.* persoană care face, practică jogging.

Joghurt ['jo:gUrt] şi **Jogurt**, *-s, n.* (şi *m.*) *sg.* iaurt.
Joghurtbakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (bot.)* bacterie de acid lactic.
Jogi, *-s, -s*, **Jogin**, *-s, -s, m.* v. Yogi, Yogin.
Jogurt, *-s, n.* (şi *m.*) *sg.* v. Joghurt.
Johannes|evangelium [-evaŋ-], *-s, n. sg. (bis.)* evanghelia după Ioan.
Johannis|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* soi de măr pitic, în formă de tufă *(Malus pumila)*.
Johannisbeere, *-n, f.* coacăză; **rote** ~ coacăză roşie; **schwarze** ~ coacăză neagră.
Johannisbeer|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* tufă de coacăze, coacăz *(Ribes rubrum)*.
Johannisblume, *-n, f. (bot., reg.)* **1.** ochiul-boului *(Chrysanthemum leucanthemum)*. **2.** amică *(Arnica montana)*.
Johannisblut, *-(e)s, n. sg. (entom.)* soi de păduche colorator *(Porphyrophora polonica* L.).
Johannisbrot, *-(e)s, n. sg. (bot.)* roşcovă.
Johannisbrotbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* roşcov *(Ceratonia siliqua* L.).
Johannisfeuer, *-s, n. sg.* foc din noaptea de Sânziene.
Johannisfünkchen, *-s, -, n. (entom., reg.)* v. Johanniswürmchen.
Johanniskäfer, *-s, -, m. (entom.)* v. Johanniswürmchen.
Johanniskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniţă *(Hypericum perforatum* L.).
Johanniskrautgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă din familia *Hypericaceae* (sau *Guttiferae)*.
Johannislauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ceapă-cioreească *(Allium fistulosum* L.).
Johannisnacht, *-nächte, f.* noapte de Sânziene.
Johannis|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de Sânziene, Sânzienele.
Johannis|trieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* lujer târziu (al copacilor). **2.** *(fig.)* dragoste târzie (la bărbaţi).
Johanniswurm, *-(e)s, -würmer, m.*, **Johanniswürmchen**, *-s, -, n. (entom.)* licurici *(Lampyris noctiluca)*.
Johanniter, *-s, -s, m. (ist.)* membru al ordinului Ioaniţilor.
Johanniterkreuz, *-es, n. sg. (ist.)* cruce de Malta.
Johanniter|orden, *-s, m. sg. (ist.)* ordinul Ioaniţilor.
johlen, *johlte, gejohlt, vb. (h) intr.* a ţipa, a hăuli; a urla, a răcni.
Joker [şi 'dʒo-], *-s, -, m.* joker (la jocul de cărţi).
jökeln, *jökelte, gejökelt (ich jök(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a glumi, a se ţine de glume, de farse.
jokos *adj. (fam., înv.)* glumeţ, hazliu, farsor.
Jokus, *-, m. sg. (fam.)* glumă.
Jolle, *-n, f. (mar.)* iolă.
Jollentau, *-(e)s, -e, n. (mar.)* mandar.
Jongleric [ʒon- şi ʒɔ̃-], *-n* [-ri:ən], *f.* jonglerie.
Jongleur [ʒɔ̃'glø:ɐ], *-s, -e, m.* jongler.
jonglieren, *jonglierte, jongliert, vb. (h) intr.* a jongla.
Joppe, *-n, f.* jachetă, haină scurtă şi uşoară.
Jordanier [-niɐ], *-s, -, m.* iordanian.
jordanisch *adj.* iordanian.
Jot, *-s, -s, n.* (litera) j.
Jota, *-(s), -s, n.* **1.** iota (literă a alfabetului elin). **2.** *(fig.)* iotă, pic; **kein** ~ nici o iotă; **um kein** ~ **weichen** (sau **nachgeben)** a nu ceda deloc, a nu face nici o concesie.
Joujou [ʒu'ʒu:], *-s, -s, n.* breloc.
Joule [dʒaol], *-(s), -, n. (fiz.)* joule (unitate de măsură pentru energie şi lucru mecanic).
Jour [ʒu:ɐ], *-s, -s, m.* **1.** *(înv.)* zi de audienţă; zi de primire. **2.** *(în expr.)* **Jour haben** a fi de serviciu.
Journaille [ʒur'naljə şi -'na:jə, -'nae] *f. sg. (inv., livr.)* **1.** presă venală, afaceristă, de scandal. **2.** *(peior.)* gazetărime.
Journal [ʒur-], *-s, -e, n.* **1.** jurnal, ziar. **2.** revistă. **3.** *(com.)* jurnal (de contabilitate).
journalisieren, *journalisierte, journalisiert, vb. (h) tr. (com.)* a trece în jurnal, a înregistra în cartea mare.
Journalismus, *-, m. sg.* ziaristică, jurnalism.
Journalist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* ziarist(ă), jurnalist(ă), publicist, gazetar.
Journalistendelegation, *-en, f.* delegaţie de ziarişti.
Journalistengewerkschaft, *-en, f.* sindicat al ziariştilor.
Journalistik *f. sg.* ziaristică, jurnalistică, publicistică.
journalistisch *adj.* ziaristic, jurnalistic, publicistic, de ziar, de ziarist.
Journalposten, *-s, -, m. (com.)* poziţie din jurnal, din cartea mare.
jovial [jovi-] *adj.* jovial.
Jovialität *f. sg.* jovialitate.
JP *(în fosta R.D.G.) presc.* de la Junge Pioniere Tinerii Pionieri.
jr. *presc.* de la junior cel tânăr.
Jubel, *-s, m. sg.* jubilare, bucurie entuziastă; explozie de bucurie.
Jubelbraut, *-bräute, f. (glumeţ)* soţie care-şi serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelbräutigam, *-s, -e, m. (glumeţ)* soţ care-şi serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelfeier, *-n, f.*, **Jubelfest**, *-e(s), -e, n.* jubileu.
Jubelgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de jubilare, de bucurie.
Jubelgeschrei, *-s, n. sg.* chiote, strigăte de bucurie.
Jubelgreis, *-es, -e, m.* **1.** v. Jubilar. **2.** *(glumeţ)* bătrân dornic de viaţă, de petreceri.
Jubelhochzeit, *-en, f.* nuntă de aur sau de argint.
Jubeljahr, *-(e)s, -e, n. (bis. cat.)* an jubiliar, an sfânt; *(în expr.)* **das kommt alle ~e einmal vor** aceasta se întâmplă din Paşti în Crăciun, din an în Paşti.
Jubel|lied, *-(e)s, -er, n.* cântec de jubilare.
jubeln, *jubelte, gejubelt (ich jub(e)le), vb. (h) intr.* a jubila.
Jubelpaar, *-(e)s, -e, n. (glumeţ)* pereche care-şi serbează nunta de aur sau de argint.
Jubelrohr, *-(e)s, -e, n. (iron.)* clarinet.
Jubelruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de bucurie.
Jubel|schrei, *-(e)s, -e, m.* v. Jubelgeschrei.
jubeltrunken *adj. (poet.)* beat de bucurie.
Jubilant, *-en, -en, m.* persoană care jubilează.
Jubilar, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care serbează un jubileu; sărbătorit(ă).
Jubilate, *-, m. sg. (bis.)* a 3-a duminică după Paşti.
Jubiläum [-'lɛ:Um], *-s, Jubiläen* [-'lɛ:ən], *n.* jubileu.
Jubiläums|ausgabe, *-n, f.* ediţie jubiliară.
Jubiläums|erinnerungsmedaille [-medaljə], *-n, f.* medalie jubiliară, comemorativă.
Jubiläumsfeier, *-n*, **Jubiläumsfeierlichkeit**, *-en, f.* serbare jubiliară, jubileu.
Jubiläumskongress, *-es, -e, m.* congres jubiliar.
jubilieren, *jubilierte, jubiliert, vb. (h) intr.* **1.** a jubila. **2.** *(rar)* a sărbători un jubileu.
juch! *interj.* care exprimă bucurie, ura!
Juch, *-s, -e, n. (reg.)* **1.** jug. **2.** *m.* (şi *f.*) iugăr.
Jüch *n. (reg.)* v. Juch **(1).**
Juchart, *-s, -e, m.* (sau **Juchart** şi **Jucharte**, *-(e)n, f.) (elv.)* v. Juch **(2).**
juchen, *juchte, gejucht, vb. (h) intr. (reg.)* v. juchzen.
Juchert, *-s, -e, m. (reg.) (elv.)* v. Juch **(2).**
juch|he! *interj.* v. juch.
Juch|he, *-s, -s, n.* **1.** bucurie zgomotoasă. **2.** *(austr., fam.)* galerie, cucurigu (la teatru); locuinţă la mansardă, la cucurigu.
juch|hei, juch|heidi! *interj.* v. juch.
juch|heien, *juchheite, juchheit, vb. (h) intr. (reg.)* v. juchzen.
juch|heirassa(ssa), juch|heißa, juch|hu! *interj. (înv.)* v. juch.
juchten *adj.* de, din iuft.
Juchten, *-s, m.* (şi *n.*) *sg.*, **Juchtenleder**, *-s, n. sg.* iuft.
Juchten|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de iuft.
juchzen, *juchzte, gejuchzt (du, er juchzt) vb. (h) intr.* a chiui, a scoate strigăte, chiote de bucurie.
Juchzer, *-s, -, m. (fam.)* chiot, strigăt de bucurie.
Juck, *-s, -e, m.* (şi *f.) (reg., înv.)* v. Juch **(2).**
juckeln, *juckelte, gejuckelt (ich juck(e)le), vb. intr.* **1.** *(h)* a se legăna pe scaun, cu scaunul. **2.** *(s)* a merge încet cu un vehicul. **3.** *(s) (despre vehicule)* a merge încet, hurducăind.
jucken, *juckte, gejuckt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *intr.* a avea mâncărime; **der Finger juckt mich** (sau **mir**), *(impers.)* **es juckt mich** (sau **mir) am Finger** mă mănâncă degetul; *(fam.)* **mir** (sau **mich) juckt die Hand** mă mănâncă palma, îmi vine să-i trag o palmă; **es juckt mich in den Beinen** nu (mai) am astâmpăr, am chef să alerg, să dansez; **dich** (sau **dir) juckt wohl das Fell?** te mănâncă pielea? ţi s-a făcut de scărmăneală, de bătaie? **II.** *refl.* **1.** *(reg.)* a se scărpina; **er hat sich blutig gejuckt** s-a scărpinat până la sânge. **2.** *(fam.)* a-l roade, a incita; **es juckte ihn zu fragen...** îl rodea, îl mânca limba să întrebe... **3.** a se interesa, a se sinchisi; *(fam.)* a-i păsa; **das juckt mich nicht** nu mă interesează, nu-mi pasă.
Jucken, *-s, n. sg.* mâncărime.
Jucker, *-s, -, m.* cal uşor de trăsură, trăpaş.
Juckpulver [-fɐ sau -vɐ], *-s, n. sg.* praf de scărpinat.
Juckreiz, *-es, m. sg. (med.)* prurit, mâncărime (a pielii).
juck|stillend *adj.* care calmează mâncărimea.
Judaismus, *-, m. sg.* religie mozaică, iudaism.
Judas, *-, m. sg.* **1.** *(bibl.)* Iuda. **2.** *(fig.)* trădător, iudă.
Judasbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arborele-Iudei *(Cercis siliquastrum* L.).
Judaskuss, *-es, -küsse, m.* sărut al lui Iuda, sărut de trădător.
Judaslohn, *-(e)s, m. sg.* răsplată a trădătorului.
Judas|ohr, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** burete de soc *(Auricularia auricula Judae)*. **2.** urechea-Iudei *(Peziza coccinea)*.
Judas|silberling, *-s, -e, m. (bot.)* pana-zburătorului *(Lunaria annua)*.
Judas|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură de trădător, trădare.
Jude, *-n, -n, m.* evreu; **der ewige** ~ evreul rătăcitor, Ahasver.
jüdeln, *jüdelte, gejüdelt (ich jüd(e)le), vb. (h) intr.* v. jiddeln.
Judenbart, *-(e)s, -bärte, m. (bot.)* barba-jidanului *(Saxifraga sarmentosa* L.).
Judenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Johannisbrotbaum.
Judenchrist [-krIst], *-en, -en, m.* evreu convertit la creştinism, evreu botezat.
Judendeutsch, *-, n. sg.* v. Jiddisch.
Judendorn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* finap, gingifar *(Zizyphus jujuba)*.
Judenfeind, *-(e)s, -e, m.* antisemit.
judenfeindlich *adj.* antisemit.
Judenfolie [-liə], *-n, f. (înv.)* staniol.
Judenfrau, *-en, f. (înv.)* v. Jüdin.
Judenfresser, *-s, -, m. (fam.)* antisemit înverşunat.
Judengasse, *-n, f.* stradă în ghetou.
Judengegner, *-s, -, m.* v. Judenfeind.
Judenheit *f. sg.* v. Judentum.
Judenhetze *f. sg.* **1.** agitaţie antisemită. **2.** v. Judenpogrom.
Judenkirsche, *-n, f. (bot.)* păpălău *(Physalis alkekengi)*.
Judenmädchen, *-s, -, n.* tânără evreică, fată de evreu.
Judenpogrom, *-s, -e, m.* pogrom antisemit.
Judenschaft *f. sg.* evreime.
Judenschule, *-n, f.* şcoală evreiască; **es geht zu wie in einer** ~ *(peior.)* e un vacarm, o gălăgie teribilă.
Juden|stern, *-(e)s, -e, m.* steaua lui David; stea în şase colţuri.
Judentempel, *-s, -, m.* sinagogă, templu mozaic.
Judentum, *-s, n. sg.* **1.** evreime. **2.** iudaism.
Judenverfolgung, *-en, f.* v. Judenpogrom.
Judenviertel, *-s, -, n.* cartier evreiesc, ghetou.

Judika, *-, m. sg. (bis.)* a cincea duminică din postul mare.
Judikat, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.)* sentință.
Judikation, *-en, f. (jur., înv.)* **1.** judecată. **2.** condamnare.
Judikative [-və], *-n, f. (pol., jur.)* putere judecătorească (în stat).
judikatorisch *adj. (înv.)* judecătoresc.
Judikatur, *-en, f. (jur.)* jurisdicție.
Jüdin, *-nen, f.* evreică.
jüdisch *adj.* evreiesc, evreu.
Judiz, *-es, Judizien* [-tsiən], *n.* v. Judizium.
judizi|ell [-'tsiɛl] *adj. (jur.)* judiciar.
judizieren, *judizierte, judiziert, vb. (h) intr. (înv.)* a judeca.
Judizium, *-s, Judizien* [-tsiən], *n. (jur.)* **1.** sentință. **2.** capacitate de a pronunța o sentință. **3.** justiție. **4.** tribunal, curte. **5.** chestiune juridică.
Judo ['ju:do] *(austr.* și ['dʒu:do]), *-(s), n. sg.* judo.
Judoka, *-s, -s, m.* judocan.
Judoka|sportler, *-s, -, m.* v. Judoka.
Juffer, *-s, -,* **Jufferblock**, *-(e)s, -blöcke, m. (mar.)* măr călăuz.
Jugend *f. sg.* **1.** tinerețe; **in der ~** în tinerețe; **von ~ auf** din tinerețe; **sie ist schon über ihre erste ~ hinaus** ea e trecută de prima tinerețe. **2.** tineret, tânără generație; *(ist.)* **der Verband der Kommunistischen ~** Uniunea Tineretului Comunist. **3.** *(reg.)* copii mici, nou-născuți.
Jugend|aktiv, *-s, -e* [-və] (și *-s), n.* activ al organizației de tineret.
Jugend|allianz, *-en, f.* alianță de tineret, uniune de tineret.
Jugend|alter, *-s, n. sg.* vârstă tânără, tinerețe.
Jugend|arbeit, *-en, f.* **1.** *(la sg.)* muncă, lucru cu tinerii; activitate dedicată tineretului. **2.** operă din tinerețe (a unui artist).
Jugend|arbeitsbrigade, *-n, f.* brigadă de tineret.
Jugend|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj al tineretului.
Jugend|arbeits|schutz, *-es, m. sg.* protecție a muncii pentru minori.
Jugend|arbeits|schutzgesetz, *-es, -e, n.* lege de protecție a tinerilor lucrători; lege cu privire la protecția muncii pentru minori.
Jugend|arbeits|schutzver|ordnung, *-en, f.* decret relativ la protecția muncii pentru minori.
Jugend|ausbildung *f. sg.* pregătire, educare a tineretului; **vormilitärische ~** pregătire premilitară.
Jugend|auswahlmannschaft, *-en, f. (sport)* (echipă) selecționată de tineret.
Jugendbaubrigade, *-n, f.* brigadă de tineri constructori.
Jugendbetriebsgruppe, *-n, f.* grupă, organizație de tineret pe întreprindere.
Jugendbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare a tineretului, mișcare de tineret.
Jugendbezirksleiter, *-s, -, m.* conducător al tineretului pe raion, județ, sector, regiune.
Jugendbild, *-(e)s, -er, n.* fotografie din tinerețe.
Jugendbrigade, *-n, f.* brigadă de tineret.
Jugendbrigadeführer, *-s, -, m.* conducător al brigăzii de tineret.
Jugendbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte pentru tineret.
Jugend|delegation, *-en, f.* delegație de tineret.
Jugend|delegierte, *-n, -n (ein Jugenddelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) a(l) tineretului.
Jugend|eindruck, *-(e)s, -drücke, m.* impresie din tinerețe.
Jugend|erinnerung, *-en, f.* amintire din tinerețe.
Jugend|erzieher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care are în sarcină educația tinerilor, persoană însărcinată cu educarea tinerilor.
Jugend|erziehung *f. sg.* educație a tineretului.
Jugendform, *-en, f.* formă tânără, juvenilă.
Jugendförderung *f. sg.* sprijinire a tineretului; promovare a cadrelor tinere.
Jugendfrage, *-n, f.* problemă a tineretului.
jugendfrei *adj. (despre spectacole)* permis și pentru tineret, cu acces liber pentru tineri.
Jugendfreude, *-n, f.* bucurie a tinereții.
Jugendfreund, *-(e)s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* prieten(ă) din tinerețe.
jugendfrisch *adj. (poet., livr.)* vioi ca în tinerețe, cu prospețimea, cu vioiciunea tinereții.
Jugendfrische *f. sg. (poet., livr.)* prospețime, vioiciune a tinereții.
Jugendfunktionär, *-s, -e, m. (pol.)* activist într-o organizație de tineret.
Jugendfürsorge *f. sg.* asigurare socială a minorilor; grijă față de generația tânără; asistență socială față de minori.
jugendgefährdend *adj.* periculos, dăunător pentru minori; **ein ~er Film** un film dăunător pentru minori.
Jugendgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș, amic din tinerețe.
Jugendgenosse, *-n, -n, m.* **1.** tovarăș din organizația de tineret. **2.** tovarăș din tinerețe.
Jugendgericht, *-(e)s, -e, n,* tribunal pentru minori.
Jugendgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru protecția minorilor.
Jugendgöttin, *-nen, f. (poet.)* zeiță a tinereții.
Jugendgruppe, *-n, f.* **1.** grup de tineret. **2.** organizație de tineret dintr-o întreprindere, instituție.
jugend|haft **I.** *adj.* tineresc, juvenil. **II.** *adv.* tinerește.
Jugendheim, *-(e)s, -e, n.* v. Jugendwohnheim.
Jugendherberge, *-n, f.* cabană pentru tineret.
Jugendhilfe *f. sg.* v. Jugendfürsorge.
Jugend|ideal, *-s, -e, n.* **1.** ideal din tinerețe. **2.** ideal al tineretului.
Jugend|internationale *f. sg.* internațională a tineretului.
Jugendjahre *pl.* ani ai tinereții.
Jugendkollege, *-n, -n* [-və], *m.* coleg, tovarăș din tinerețe.
Jugendkollektiv, *-s, -e, n.* colectiv de tineret.
Jugendkorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent din rândurile tineretului.
Jugendkraft *f. sg.* forță a tinereții.
Jugendkriminalität *f. sg.* criminalitate juvenilă.
Jugendkultur|haus, *-es, -häuser, n.* casă de cultură a tineretului, pentru tineret.
Jugendlager, *-s, -, n.* tabără de (pentru) tineret.
jugendlang *adv. (înv.)* de-a lungul tinereții, (în) tot timpul tinereții.
jugendlich **I.** *adj.* **1.** tânăr; adolescent. **2.** tineresc, juvenil. **II.** *adv.* tinerește.
Jugendliche, *-n, -n (ein Jugendlicher), m.* și *f.* adolescent(ă), tânăr(ă).
Jugendlichkeit *f. sg.* tinerețe, aspect tineresc; caracter tineresc.
Jugendliebe, *-n, f.* dragoste din tinerețe.
Jugendliteratur, *-en, f.* literatură pentru tineret.
Jugendmannschaft, *-en, f.* echipă de tineret.
Jugendmassen *pl.* mase de tineret.
Jugendmut, *-(e)s, m. sg.* curaj al tinereții.
Jugend|organisation, *-en, f.* organizație de tineret.
Jugendpfarrer, *-s, -, m.* paroh ce se ocupă mai ales de tineri.
Jugendrichter, *-s, -, m.* judecător la tribunalul pentru minori.
jugendschön *adj. (poet.)* frumos ca în tinerețe, plin de frumusețea tinereții.
Jugendschrift, *-en, f.* **1.** scriere, operă pentru tineret. **2.** operă din tinerețe (a unui scriitor).
Jugendschrift|steller, *-s, -, m.* scriitor pentru tineret.
Jugendschutz, *-es, m. sg.* ocrotire a tineretului; protecție a minorilor.
Jugendschutzgesetz, *-es, -e, n.* v. Jugendgesetz.
Jugendsekretär, *-s, -e, m.* secretar al unei organizații de tineret.
Jugend|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc pentru tineret.
Jugend|sprache *f. sg.* limbajul tinerilor, jargon juvenil.
Jugend|stil, *-s, m. sg.* stil decorativ de tip neobaroc în arta germană din jurul anului 1900, art nouveau.
Jugend|straf|an|stalt, *-en, f.* școală de corecție, închisoare pentru minori.
Jugend|strafe *f. sg. (jur.)* pedeapsă privativă de libertate pentru minori, pentru infractori juvenili.
Jugend|streich, *-(e)s, -e, m.* poznă tinerească; poznă din tinerețe.
Jugendsünde, *-n, f.* păcat comis în tinerețe.
Jugendtag, *-(e)s, -e, m.* zi a tineretului; **Internationaler ~** Ziua Internațională a Tineretului.
Jugend|tagung, *-en, f.* sesiune, congres a(l) tineretului.
Jugend|traum, *-(e)s, -träume, m.* vis din tinerețe.
Jugend|treffen, *-s, -, n.* reuniune, întâlnire a tineretului, festival al tineretului.
Jugendverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune a tineretului, asociație de tineret.
Jugendverbot, *-(e)s, m. sg.* film, spectacol interzis minorilor.
Jugendvertretung, *-en, f.* reprezentant al (sau reprezentanți ai) tineretului.
Jugendweihe, *-n, f.* solemnitate de primire în rândurile adulților, sărbătoare a majoratului *(în fosta R.D.G.)*, sărbătorirea vârstei de 14 ani.
Jugendwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de (sau din) tinerețe.
Jugendwerkhof, *-(e)s, -höfe, m. (în fosta R.D.G.)* școală de corecție pentru infractori juvenili (unde se putea învăța o meserie).
jugendwert *adj. (înv., livr.)* de recomandat tineretului.
Jugendwoche, *-n, f.* săptămână a tineretului; **Internationale ~** Săptămână Internațională a Tineretului.
Jugendwohnheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de (pentru) nefamiliști.
Jugendzeit *f. sg.* vârstă, epocă, ani ai tinereții, junețe.
Jugendzentrum, *-s, -zentren, n.* centru cultural, casă de cultură pentru tineret.
Jugoslawe, *-n, -n, m.* iugoslav.
Jugoslawin, *-nen, f.* iugoslavă.
jugoslawisch *adj.* iugoslav.
Jugularvene [-ve:-] *f. sg. (anat.)* venă jugulară.
ju|hę! *(elv.),* **ju|hu!** *interj.* **1.** (care exprimă bucurie) ura! **2.** (care atenționează) hei!
Jujube, *-n, f.* v. Judendorn.
Jul[1], *-s, -e, m.* v. Julfest.
Jul[2], *-s, m. (reg.)* vână de apă.
Julei și **Julei**, *-(s), -s, n.* v. Juli.
Julep ['dʒu:-], *-s, -s, n. (reg.)* băutură alcoolică rece cu mentă și diferite condimente.
Julfest, *-(e)s, -e, n.* **1.** sărbătoare a solstițiului de iarnă (la triburile germanice). **2.** Crăciun (în Scandinavia).
Juli, *-(s), -s, m.* luna iulie.
julianisch *adj.* iulian; **der ~e Kalender** calendarul iulian.
Julienne [ʒyl'jɛn] *f. sg. (cul.)* **1.** zarzavat de supă tăiat subțire. **2.** supă de legume.
Julitag, *-(e)s, -e, m.* zi de iulie.
Julklapp, *-(e)s, m. sg. (înv., reg.)* cadou de Crăciun (aruncat în cameră de persoane mascate).
Julnacht *f. sg.* seară de Crăciun.
Julmond, *-(e)s, -e, m.* decembrie.
jumpen ['dʒampən], *jumpte, gejumpt, vb. (s) intr. (mar.; despre nave)* a sălta, a se mișca.
Jumper ['dʒam-], *-s, -, m.* vestă de lână; pulover.
jun. *(presc.* de la junior) cel tânăr.
jung *(jünger, der, die, das jüngste)* **I.** *adj.* **1.** tânăr; **ein ~er Mann** un (bărbat) tânăr; **Jung und Alt** tineri și bătrâni; toată lumea; **~e Leute** oameni tineri, tineret; **ein ~es Blut a)** o fată tânără; **b)** o persoană tânără; **~ an Jahren** tânăr; **in ~en Jahren** în anii din tinerețe; **~ werden** a întineri. **2.** tânăr, tineresc, juvenil; *p. ext.* viguros; **~e Beine haben** a avea picioare zdravene, a fi iute de picior. **3.** fraged, proaspăt; recent, nou; **~es Gemüse a)** legume tinere; **b)** *(fam.)* oameni tineri, băieți și fete, tineret; **~er Wein** vin nou; **~e Triebe** mlădițe fragede; **der ~e Tag** dimineața. **II.** *adv.* de tânăr, din tinerețe; **er hat ~ geheiratet** s-a căsătorit de tânăr; **~ gewohnt, alt getan** cu ce te obișnuiești din tinerețe, faci și la bătrânețe; **von ~ auf** de tânăr.

Jụng|akademiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) absolvent(ă) de facultate, tânăr(ă) care tocmai a absolvit studiile universitare.
Jụng|aktivist [-vɪst], *-en, -en, m.* v. Jugendfunktionär.
Jụng|arbeiter, *-s, -, m.* tânăr muncitor; *(pl.)* tineret muncitor.
Jụngbär, *-en, -en, m.* pui de urs.
Jụngbauer, *-s (și -n), -n, m.* tânăr țăran.
Jụngbrunnen, *-s, -, m. (poet.)* izvor al tinereții.
Jụngbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv., austr.)* tânăr(ă) care a ajuns la vârsta majoratului și votează pentru prima dată.
Jụngchen, *-s, -, n. (fam.)* băiețică, băiețaș.
Jụnge[1], *-n, -n, m.* **1.** *pl. (fam.) -ns* și *Jungs* băiat, flăcău; *(fam.)* **alter ~!** băiete, flăcăule! **kleiner ~** băiețaș, băiețandru; **grüner ~** tânăr cu caș la gură, imberb; *(argou)* **ein schwerer ~** un criminal periculos; *(mar., fam.)* **die blauen Jungs** marinarii, matrozii. **2.** ucenic. **3.** elev de marină.
Jụnge[2], *-n, -n (ein Junges), n.* pui (de animal); **~ bekommen** (sau **werfen**) a făta.
Jüngelchen, *-s, -, n. (fam., peior.)* tinerel; băiețandru.
jụngen, *jungte, gejungt, vb. (h) intr.* a făta.
jụngenhaft *adj.* băiețesc, de băiețandru; ștrengăresc; adolescentin, *p. ext.* copilăresc, tineresc.
Jụngenjahre *pl.* ani de tinerețe, de adolescență.
Jụngenklasse, *-n, f.* clasă de băieți (într-o școală).
Jụngen|streich, *-(e)s, -e, m.* poznă, glumă de băiețandru, ștrengărie.
jünger *comp.* de la jung; mai tânăr; **ich bin um fünf Jahre ~** sunt cu cinci ani mai tânăr.
Jünger, *-s, -, m.* **1.** învățăcel, aderent, discipol. **2.** *(rel.)* apostol, ucenic.
Jüngere, *-n, -n (ein Jüngerer), m.* (și *f.*) persoană mai tânără.
jünger|haft *adj.* **1.** de discipol, de adept. **2.** *(rel.)* de ucenic, de apostol.
Jüngerschaft, *-en, f.* **1.** totalitate a adepților, a discipolilor. **2.** *sg.* apostolat.
Jünges *n. (reg.)* măruntaie (de pasăre).
Jụngfer, *-n, f.* **1.** fecioară, virgină, fată mare; **alte ~** fată bătrână. **2.** fată în casă, cameristă. **3.** *(bot.)* mac roșu *(Papaver rhoeas* L.); **~ im Grünen** chica-voinicului, barba-boierului *(Nigella damascena* L.); **nackte ~** brândușă de toamnă *(Colchicum autumnalis* L.). **4.** *(entom.)* libelulă *(Lestes).* **5.** *(constr.)* mai (de mână). **6.** *(mar.)* v. Juffer. **7.** *(reg.)* termofor, buiotă, călugăr.
jüngferlich *adj.* fecioresc, virginal.
Jụngfernbienen *pl.* paroi, prim roi al unui stup.
Jụngfernbraten, *-s, -, m. (austr.)* carne, friptură de porc de la șold; file.
Jụngfern|erde *f. sg. (agr.)* pământ înțelenit, țelină, pârloagă.
Jụngfernfahrt, *-en, f.* călătorie inaugurală (a unui vapor, automobil etc.); prima călătorie efectuată cu un vehicul.
Jụngfernfieber, *-s, n. sg. (med.)* cloroză.
Jụngfernfinger, *-s, -, m. (rar)* (deget) inelar.
Jụngfernfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește care n-a depus încă icre.
Jụngfernflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor inaugural, primul zbor.
Jụngfernfrüchtigkeit *f. sg. (biol.)* v. Jungfernzeugung.
Jụngferngesichtchen, *-s, n. sg. (bot.)* lipsănoaică *(Coreopsis tinctoria).*
Jụngfernglas, *-es, n. sg. (mineral.)* muscovit.
Jụngferngold, *-(e)s, n. sg.* aur pur.
jụngfernhaft *adj.* **1.** fecioresc, virginal. **2.** de fată mare, bătrână.
Jụngfernhaut, *-häute, f.*, **Jụngfernhäutchen**, *-s, -, n. (anat.)* himen.
Jụngfernhering, *-s, -e, m.* hering care n-a depus încă icre.
Jụngfernhonig, *-s, m. sg.* miere centrifugată.
Jụngfernkind, *-(e)s, -er, n. (înv.)* copil din flori, bastard.
Jụngfernkranich, *-s, -e, m. (ornit.)* cocor mic *(Grus virgo* L.; *Anthropoides virgo).*
Jụngfernkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** *(înv.)* cunună de mireasă. **2.** *sg.* dans național german.
Jụngfernmarmor, *-s, m. sg.* marmură de Bayonne.
Jụngfernquecksilber, *-s, n. sg.* argint-viu pur.
Jụngfernräuber, *-s, -, m.* răpitor de fecioare.
Jụngfernrebe, *-n, f. (bot.)* viță sălbatică, viță de Canada *(Parthenocissus quinquefolia).*
Jụngfernrede, *-n, f.* prima cuvântare în parlament (a unui politician).
Jụngfernschaft *f. sg.* virginitate, feciorie; *(fig.)* nevinovăție, curățenie, puritate.
Jụngfernschänder, *-s, -, m. (înv.)* siluitor.
Jụngfernschloss, *-es, -schlösser, n. (înv., poet.)* v. Jungfernhaut.
Jụngfernschwarm, *-(e)s, -schwärme, m. (apic.)* roi de toamnă.
Jụngfernschwefel, *-s, m. sg.* floare, praf de pucioasă, de sulf.
Jụngferntum, *-s, n. sg.* virginitate, feciorie.
Jụngfernzeugung *f. sg. (biol.)* partenogeneză.
Jụngfrau, *-en, f.* fată, fecioară, virgină; **die ~ Maria** sau **die Heilige** (sau **allerheiligste**) **~** Fecioara Maria, Sfânta Fecioară, Maica Domnului, Maica Precista; *(ist.)* **eiserne ~** instrument de tortură medieval în formă de zale cu spini (țepi) din metal în interior.
Jụngfrauengeburt, *-en, f. (biol.)* v. Jungfernzeugung.
Jụngfrauenkranich, *-s, -e, m.* v. Jungfernkranich.
jụngfräulich *adj.* **1.** fecioresc, virginal; *(fig.)* neatins; **~e Erde** pământ virgin. **2.** *(fig.)* nevinovat, curat.
Jụngfräulichkeit *f. sg.* virginitate, feciorie.
Jụng|gardist, *-en, -en, m. (ist.)* membru al Tinerei Gărzi.
Jụng|geselle, *-n, -n, m.* **1.** celibatar, burlac, holtei; becher. **2.** *(înv.)* calfă tânără.
Jụnggesellenbude, *-n, f. (fam.)* cameră, garsonieră mobilată.
Jụng|gesellenleben, *-s, n. sg.* viață de burlac, burlăcie.
Jụng|gesellin, *-nen, f.* celibatară.
Jụng|herr, *-n, -en, m.* v. Junker **(2).**
Jụng|holz, *-es, n. sg.* pădure tânără.
jungịeren, *jungierte, jungiert, vb. (h) tr. (com., înv.)* a face legătura, joncțiunea.
Jụng|kommunist, *-en, -en, m.* tânăr comunist.
Jụnglehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* învățător(-oare), profesor(-oară), stagiar(ă) fără angajare definitivă.
Jüngling, *-s, -e, m.* tânăr, flăcău, adolescent.
jünglinghaft *adj.* v. jünglingshaft.
Jünglings|alter, *-s, n. sg.* tinerețe, adolescență.
jünglingshaft și **jünglinghaft** *adj.* tineresc, juvenil.
Jụngmädchen, *-s, -, n.* **1.** *(elv.)* fată tânără; adolescentă. **2.** *(sport)* junioară.
Jụngmädchenliteratur *f. sg.* literatură pentru fete tinere.
Jụngmädel, *-s, -, n. (pol.)* fată (între 10–14 ani) aparținând organizației național-socialiste de tineret „Hitlerjugend" (Tineretul Hitlerist), membră a Ligii Fetelor Germane.
Jụngmann, *-(e)s, -männer* (și *înv. -en), m.* **I.** *pl. -männer* **1.** *(înv.)* tânăr. **2.** v. Jungmatrose. **II.** *pl. ~en (sport)* junior.
Jụngmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de juniori.
Jụngmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* matroz de grad inferior.
Jụngmeister, *-s, -, m.* **1.** maistru, meșter proaspăt avansat. **2.** *(sport)* campion de juniori.
Jụng|ochs, *-en, -en, m.* junc.
Jụngpionier, *-s, -e, m.* pionier.
Jụngprolet, *-en, -en, m.* (și *peior.)* tânăr proletar.
jụngsch *adj. (reg.)* v. jung.
Jụng|schar, *-en, f. (rel.)* grup de tineri enoriași.
Jụngschweinerne, *-n, n (Jungschweinernes) sg. (pop.)* carne de purcel.
Jụngsein, *-s, n. sg.* tinerețe, fapt de a fi tânăr.
Jụng|sozialist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) socialist(ă), membru(-ă) a(l) organizației de tineret a Partidului Social-Democrat.
jüngst *adv.* de curând, recent; în ultimul timp; **die ~en Ereignisse** ultimele evenimente.
jụng|stämmig *adj. (forest.; despre păduri)* tânăr.
jüngste *(der, die, das ~) adj. (sup.* de la jung) **1.** cel mai tânăr; **der ~ Sohn** fiul cel mai tânăr, mezinul. **2.** recent, nou, ultim; **die ~ Zeit** ultimul timp; **die ~n Ereignisse** ultimele evenimente, evenimentele cele mai recente; **die ~ Vergangenheit** trecutul apropiat; **mein ~s Schreiben** ultima mea scrisoare; *(rel.; în expr.)* **das Jüngste Gericht** Judecata de Apoi; **der Jüngste Tag** ziua Judecății de Apoi, sfârșitul lumii.
Jüngste, *-n, -n (ein Jüngster), m.* și *f.* copilul cel mai mic, mezin(ă).
Jụng|steinzeit *f. sg.* neolitic.
jụng|steinzeitlich *adj.* neolitic, referitor la neolitic, din perioada neolitică.
Jüngstenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* minorat.
jüngstens *adv.* v. jüngst.
jüngst|hin *adv. (înv.)* v. jüngst.
jüngstvergangen *adj. (înv.)* recent; **in ~er Zeit** în ultimul timp.
Jụngtier, *-(e)s, -e, n.* animal tânăr care nu a atins încă vârsta de reproducere.
Jụngtraktorist, *-en, -en, m.* tractorist tânăr.
Jụngtürke, *-n, -n, m. (ist.)* membru al mișcării tinerilor turci.
jụngverheiratet *adj.* proaspăt căsătorit, recent căsătorit.
Jụngverheiratete, *-n, -n, (ein Jungverheirateter) m.* și *f.* tânăr(ă) căsătorit(ă).
jụngvermählt *adj.* v. jungverheiratet.
Jụngvieh, *-s, n. sg.* vite cornute tinere.
Jụngwähler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tânăr(ă) alegător(-oare) cu vârsta cuprinsă între 18 și 24 ani.
Jụngwald, *-(e)s, -wälder, m.* v. Jungholz.
Jụngwild, *-(e)s, n. sg.* vânat tânăr.
Jụni, *-(s), -s, m.* (luna) iunie.
jụnior *adj.* junior.
Jụnior, *-s, Junioren, m.* **1.** fiu (al unui proprietar de întreprindere). **2.** (și *sport)* junior.
Juniorạt, *-(e)s, -e, n.* juniorat, minorat.
Jụniorchef [-ʃɛf], *-s, -s, m. (fam.)* fiul patronului unei firme, întreprinderi, boss-ul cel tânăr.
Jụniorenkonkurrenz, *-en, f.* v. Juniorenwettstreit.
Jụniorenmeisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat al juniorilor.
Jụniorenrennen, *-s, -, n. (sport)* cursă de juniori.
Jụniorenwett|streit, *-(e)s, -e, m. (sport)* întrecere, concurs de juniori.
Jụniorin, *-nen, f. (sport)* junioară.
Jụnitag, *-(e)s, -e, m.* zi de iunie.
Jụnker, *-s, -, m. (ist.)* **1.** mare proprietar agrar (mai ales în Prusia), iuncher. **3.** tânăr nobil. **3.** elev de școală militară.
Jụnkerclique [-klɪkə], *-n, f. (peior.)* clică de iuncheri.
Junkerẹi *f. sg. (peior.)* pătură socială a iuncherilor, iuncherime.
jụnker|haft *adj.* **1.** nobil, boieresc, de iuncher. **2.** *(fig.)* fudul, vanitos, îngâmfat.
Jụnker|herrschaft *f. sg.* dominație a iuncherilor.
junkerịeren, *junkerierte, junkertert, vb. (h) intr. (înv., peior.)* a se purta ca un iuncher, a face pe iuncherul.
jụnkerlich *adj.* **1.** de iuncher; nobil, boieresc. **2.** *(fig.)* îngâmfat, vanitos.
Jụnkerpartei, *-en, f. (ist.)* partid al iuncherilor.
Jụnkers, *-, f.*, **Jụnkersflugzeug**, *-(e)s, -e, n.* avion Junkers.
Jụnkertum, *-s, n. sg.* **1.** *(ist.)* nobilime, mari proprietari agrari (mai ales în Prusia). **2.** *(peior.)* concepție, comportare de iuncher.
Jụnkerwirtschaft *f. sg. (peior.)* afacere, treabă de iuncheri.
Jụnktim, *-s, n. sg. (pol.)* combinație de mai multe propuneri parlamentare sau proiecte de legi care numai în bloc pot fi aprobate sau respinse.
Jụnktụr, *-en, f.* **1.** joncțiune, legătură. **2.** articulație.
Jụno[1] și **Jụno**, *-(s), -s, m.* v. Juni.
Jụno[2] *(mit.)* Iunona.

junonisch *adj.* de Iunonă, iunonic, maiestuos, impunător.
Jụnta [și 'xʊnta], *-ten, f.* **1.** asociație, federație; comitet. **2.** *(pol.)* juntă.
Jụnte, *-n, f. (reg.)* fustă, jupon.
Jüpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Jupe) jachetică pentru copii mici (sugaci).
Jụpe, *-n, f.* **1.** *(reg., înv.)* laibăr; corsaj. **2.** *(înv.)* rochiță (de copil). **3.** *(reg.)* jachetă, haină scurtă și ușoară. **4.** *(elv.)* fustă, jupon.
Jupiterlampe, *-n, f. (electr.)* bec de proiector.
Jupọn [ʒy'pɔ̃:], *-s, -s, m. (înv.)* jupon, fustă.
Jụpp, *-s, -e, m.*, **Jụppe**, **Jüppe**, *-n, f. (reg.)* v. Jupe.
Jụra[1], *-(s), m. sg.* **1.** *(geogr.)* (munții) Jura. **2.** *(geol.)* (perioadă) jurasic(ă).
Jụra[2] *pl.* de la Jus drept, științe juridice; **~ studieren** a studia dreptul.
Jurabildung, **Juraformation**, *-en, f. (geol.)* formație jurasică.
Jụrakalk|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* calcar jurasic.
Juraschichten *pl. (geol.)* straturi din epoca jurasică.
jurassisch *adj.* **1.** *(geol.)* jurasic. **2.** din munții Jura.
Jụra|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la drept.
juridisch *adj. (reg.)* juridic, de drept.
jurieren, *jurierte, juriert, vb. (h) intr. (despre jurii)* a hotărî, a se pronunța.
Jurisconsụltus [-kɔn-], *-, m. sg. (înv., jur.)* jurisconsult.
Jurisdiktiọn, *-en, f.* jurisdicție.
Jurisprudẹnz *f. sg.* jurisprudență; drept.
Jurịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** jurist(ă). **2.** student(ă) la drept.
Juristendeutsch, *-s, n. (iron., glumeț)* limbaj avocățesc.
Juristerei *f. sg.* **1.** *(fam.; glumeț, peior.)* chițibuș avocățesc. **2.** *(înv.)* științe juridice.
juristisch *adj.* juridic; **~e Person** persoană juridică; **~e Fakultät** facultate de drept, de științe juridice.
Jụror, *-s, Jurọren, m.* membru al unui juriu.
Jụrte, *-n, f.* iurtă.
Jury ['ʒyri:, ʒy'ri:, *reg.* și 'dʒu:ri, 'ju:ri], *-s, f.* **1.** *(jur.)* curte cu jurați. **2.** juriu.
juryfrei și **jụryfrei** *adj.* alcătuit, compus fără selecționarea prealabilă de către specialiști.
Jụrymitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al unui juriu.
Jus[1] [ʒy:(s)], *-, Jura, n.* drept; **~ studieren** *(austr.)* a studia dreptul.
Jus[2] [ʒy:(s)], *-, f. (reg. m.* și *n.)* **1.** suc de carne, sos de friptură. **2.** suc de fructe.
Jus|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* v. Jurastudent.
jụst [jUst] *adv. (înv.)* tocmai, chiar, taman; exact.
Justage [jU'sta:ʒə], *-n, f. (tehn.)* v. Justierung.
justamẹnt [jUsta'mɛnt] *adv.* **1.** *(înv.)* exact, precis. **2.** *(fam.)* în ciudă, tocmai de aia.
Justier|apparat, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* aparat de ajustat (pentru matrițe de litere).
justieren, *justierte, justiert, vb. (h) tr.* **1.** a regla; a ajusta. **2.** *(tipogr.)* a ajusta (înălțimea unei pagini, o matriță de turnat literă). **3.** *(fin.)* a verifica, a etalona; **Münzen ~** a verifica greutatea monedelor.
Justierer, *-s, -, m.* ajustor.
Justierfeile, *-n, f. (tehn.)* pilă de ajustat.
Justierlatte, *-n, f. (constr.)* dreptar.
Justiermaschine, *-n, f.* v. Justierwaage.
Justierschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de fixare.
Justierung, *-en, f.* **I.** *sg.* **1.** reglare, ajustare. **2.** *(tipogr.)* potrivire a matriței pentru turnatul literei. **3.** verificare, etalonare. **II.** dispozitiv de ajustare, de reglare.
Justierwaage, *-n, f. (metrol.)* balanță de verificare.
Justifikatiọn, *-en, f. (livr.)* **1.** justificare. **2.** *(rar)* aprobare. **3.** *(rar)* verificare.
Justifikatụr, *-en, f. (com.)* aprobare a facturilor în urma verificării lor.
justifizieren, *justifizierte, justifiziert, vb. (h) tr.* **1.** a justifica. **2.** *(rar)* a aproba. **3.** *(rar)* a verifica.
Justịtia [-tsia] *f. sg. (mit.)* Justiția.
Justitiar, *-s, -e*, **Justitiarius**, *-rien* [-riən], *m.* v. Justiziar.
Justitium, *-s, -tien* [-tsiən], *n.* suspendare totală a activității juridice (datorită unor evenimente excepționale).
Justiz *f. sg.* justiție; dreptate.
Justiz|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat al justiției.
justiz|ärztlich *adj.* medico-legal.
Justizbe|amte, *-n, -n (ein Justizbeamter), m.* funcționar la tribunal, la justiție.
Justizgewalt *f. sg.* putere judecătorească.
Justizho|heit *f. sg.* jurisdicție.
Justiziạlrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier juridic.
Justiziar (și **Justitiar**), *-s, -e, m.* **1.** specialist în științe juridice. **2.** consilier juridic, jurisconsult.
Justiz|irrtum, *-s, -tümer, m.* eroare judiciară.
Justizminister, *-s, -, m.* ministru al justiției, de justiție.
Justizministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al justiției, de justiție.
Justizmord, *-(e)s, -e, m.* asasinat judiciar.
Justizpalast, *-(e)s, -läste, m.* palat al Justiției.
Justizpflege *f. sg.* v. Justiz.
Justizrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consilier la curtea de apel sau de casație. **2.** consilier juridic (titlu acordat unor juriști emeriți).
Justizreferent, *-en, -en, m.* referent juridic.
Justizreform, *-en, f.* reformă a justiției.
Justizsekretär, *-s, -e, m.* funcționar judecătoresc; grefier.
Justizverfassung, *-en, f.* organizare a justiției.
Justizverwaltung, *-en, f.* administrație juridică.
Justizverweigerung, *-en, f.* refuz de a apela la instanțele judecătorești.
Justizvollzugs|an|stalt, *-en, f. (presc.* JVA*)* penitenciar.
Justizwesen, *-s, n. sg.* **1.** științe juridice. **2.** justiție (ca sistem), drept.
Jụte, *-n, f.* **1.** *(bot.)* iută *(Corchorus capsularis).* **2.** iută, fibre textile. **3.** *(reg.)* zer de lapte. **4.** *(reg.)* iugăr.
Jüte, *-n, -n, m.* locuitor al Iutlandei, iutlandez.
Jutefaser, *-n, f.* fibră de iută.
Jutegarn, *-(e)s, n. sg.* sfoară de iută.
Jutepackleinen, *-s, n. sg.* pânză de ambalaj din iută.
Jutepressmaschine, *-n, f.* mașină de comprimat iută.
Jute|sack, *-(e)s, -säcke, m.* sac de, din iută.
Jute|spinnerei, *-en, f.* filatură de iută.
Juteweberei, *-en, f.* țesătorie de iută.
Jütin, *-nen, f.* locuitoare din Iutlanda, iutlandeză.
jütisch *adj.* din Iutlanda, referitor la Iutlanda; iutlandez.
Jütländer, *-s, -, m.* v. Jüte.
jütländisch *adj.* v. jütisch.
juvenalisch [-ve-] *adj.* iuvenalic; *p. ext.* satiric, mușcător, batjocoritor.
juvenil [-ve-] *adj.* juvenil.
Juwẹl, *-s, -en, n.*, **Juwẹl**, *-s, -e, m.* **1.** giuvaier, bijuterie, mai ales piatră prețioasă șlefuită. **2.** *(fig.)* om deosebit.
Juwẹlen|arbeit, *-en, f.* (lucru de) bijuterie, (de) giuvaiergerie.
Juwẹlenhandel, *-s, m. sg.* comerț cu bijuterii.
Juwẹlenladen, *-s, -läden, m.* v. Juwelierladen.
Juwelier [-'li:ɐ], *-s, -e, m.* giuvaiergiu, bijutier.
Juwelier|arbeit, *-en, f.* v. Juwelenarbeit.
Juwelierborax, *-, m. sg.* borax pentru curățat bijuterii.
Juwelịergeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de bijuterii.
Juwelierkunst *f. sg.* giuvaiergerie.
Juwelierladen, *-s, -läden, m.* magazin de bijuterii.
Juwelierwaage, *-n, f.* balanță de bijutier, de giuvaiergiu.
Juwelierwaren *pl.* giuvaiericale.
Jụx, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** glumă, poznă, farsă, păcăleală hazlie; **~ machen** a face pozne, a se ține de bancuri. **2.** *(reg.)* fleacuri, nimicuri. **3.** *(reg.)* murdărie, porcărie.
Jụxding(s), *-(e)s, -e(r), n. (fam.)* obiect de farsă.
jụxen, *juxte, gejuxt (du, er juxt) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(fam.)* a face pozne, glume; a glumi. **2.** *(reg.)* a face murdărie. **3.** *(reg.)* a chiui. **II.** *tr. (fam.)* a păcăli (pe cineva), a juca (cuiva) o festă.
Juxerei, *-en, f.* păcăleală.
jụxig *adj.* **1.** glumeț, poznaș. **2.** *(reg.)* murdar.
Jụxta, *-ten, f. (fin.)* cupon de control, talon.
juxtaponieren, *juxtaponierte, juxtaponiert, vb. (h) tr.* a juxtapune.
Juxtapositiọn, *-en, f.* juxtapunere.
Jụxte, *-n, f. (austr.)* v. Juxta.
Jụxtenbuch, *-(e)s, -bücher, n. (fin.)* carte de cupoane.
Jụxtenheft, *-(e)s, -e, n. (fin.)* caiet de cupoane.
Jụxzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Juxding.
JVA *presc.* de la Justizvollzugsanstalt.

K

K, k [ka], *-, -, n.* (litera şi sunetul) K, k.
k *presc. (înv.)* de la **a)** kaiserlich; **b)** königlich; **c)** Karat.
K *presc.* de la **a)** Krone coroană (monedă); **b)** Kalium; **c)** Kelvin.
KA *presc.* de la Kiloampere.
Kaaba ['ka:aba:] *f. sg. (rel. mahomedană)* caaba.
Kaag, *-en, f.* şalupă (cu un catarg).
Kabache, *-n, f.* **1.** cocioabă. **2.** tavernă, cârciumă.
Kabale, *-n, f. (înv.)* intrigă, cabală; **~n schmieden** a ţese intrigi.
kabalieren, *kabalierte, kabaliert,* **kabalisieren**, *kabalisierte, kabalisiert, vb. (h) intr.* a complota, a unelti, a face intrigi, cabale.
Kabalist, *-en, -en, m.* intrigant.
Kabarett, *-(e)s, -e* (şi *-s), n.* **1.** cabaret. **2.** tavă de servit cu mai multe despărţituri.
Kabarettier [-'tie:], *-s, -s, m.* cabaretier, conducător al unui cabaret.
Kabarettist, *-en, -en, m.* artist de cabaret.
Kabäus|chen, *-s, -, n. (fam.)* cameră, căsuţă foarte mică.
Kabbala *f. sg. (rel. mozaică)* cabală.
Kabbalist, *-en, -en, m. (rel. mozaică)* cabalist, adept al cabalei.
Kabbalistik *f. sg.* **1.** *(rel. mozaică)* cabalistică. **2.** cabalistică, magie, vrăjitorie, ştiinţă ocultă.
kabbalistisch *adj.* cabalistic; ocult, tainic.
Kabbelei, *-en, f. (reg.)* ceartă, ciorovăială.
kabbelig *adj. (mar.)* agitat, neliniştit.
kabbeln, *kabbelte, gekabbelt (ich kabb(e)le), vb. (h) intr.* **1.** (şi *refl.) (reg.)* a se certa, a se ciorovăi. **2.** *(mar.; în expr.)* **die See kabbelt** marea este agitată.
Kabbelung *f. sg.* **1.** freamăt al mării. **2.** loc unde marea e agitată.
Kabel[1], *-s, -, n.* **1.** cablu; **abgeschirmtes ~** cablu blindat. **2.** *(mar.)* parâmă a ancorei; parâmă de sârmă. **3.** cablogramă.
Kabel[2], *-n, f. (înv.)* parte cuvenită prin tragere la sorţi, loz.
Kabel|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* capăt de cablu, izolare de capăt.
Kabel|adresse, *-n, f.* adresă telegrafică.
Kabel|abzweigung, *-en, f.* ramificaţie de cablu.
Kabel|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* joncţiune de cablu, racord prin cablu.
Kabel|anschlussmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de legătură la cablu.
Kabel|armierungsmaschine, *-n, f.* maşină de armat cabluri.
Kabel|aufgussmasse *f. sg.* masă izolantă pentru cablu.
Kabel|auftrag, *-(e)s, -träge,* comandă telegrafică.
Kabel|aufwickelmaschine, *-n, f.* maşină de înfăşurat cablu.
Kabel|auslegfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul de întins cablu.
Kabelbagger, *-s, -, m. (mar.)* excavator cu cablu.
Kabelbahn, *-en, f.* tramvai cu cablu de tracţiune rulant subteran.
Kabelbericht, *-(e)s, -e, m.* cablogramă; raport, telegramă transmis(ă) prin cablu.
Kabelbewehrung, *-en, f.* armătură de cablu.
Kabelbleimantel, *-s, -mäntel, m.* manta de plumb pentru cablu.
Kabelbrücke, *-n, f.* pod (suspendat) pe cabluri.
Kabeldepesche, *-n, f.* telegramă prin cablu, cablogramă.
Kabeldraht, *-(e)s, -drähte, m.* fir de cablu.
Kabel|elevator [-va:-], *-s, -en, m.* elevator cu cabluri.
Kabelfernsehen, *-s, n, sg.* televiziune prin cablu.
Kabelfernsehnetz, *-es, -e, n.* reţea de televiziune prin cablu.
Kabelgang, *-(e)s, -gänge, m.* galerie pentru cabluri.
Kabelgatt, *-s, -en, n. (mar.)* loc pe vas unde se păstrează cablurile; magazie de matelotaj.
Kabelgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ pentru cablu subteran.
Kabelgramm, *-s, -e, n.* cablogramă.
Kabelhalter, *-s, -, m.* suport de cablu.
Kabeljau, *-s, -e* (şi *-s), m. (iht.)* cod *(Gadus morrhua).*
Kabelkanal|system, *-s, -e, n.* sistem de galerii, canaluri pentru cabluri.
Kabelkappmesser, *-s, -, n.* cuţit de tăiat cablu.
Kabelklemme, *-n, f.* clemă pentru cablu.
Kabel|länge, *-n, f. (mar.)* cablu (măsură de lungime maritimă egală cu 1/10 milă marină); ancablură.
Kabel|leger, *-s, -, m.* vas cablier, navă de aşezat cabluri.
Kabel|legung *f. sg.* instalare, aşezare a unui cablu.
Kabel|leitung, *-en,* **Kabel|linie** [-niə], *-n, f.* linie de cablu.
Kabelmantel, *-s, -mäntel, m.* înveliş izolator al cablului.
Kabelmodem, *-s, -s, n.* modem prin cablu; **~s installieren** a instala modemuri prin cablu.
Kabelmuffe, *-n, f.* manşon de asamblat cabluri.
kabeln[1], *kabelte, gekabelt (ich kab(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* a telegrafia prin cablu.
kabeln[2], *kabelte, gekabelt (ich kab(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (înv.)* a împărţi ceva prin tragere la sorţi, a trage la sorţi.
Kabelnachricht, *-en, f.* ştire telegrafică, ştire transmisă prin cablu.
Kabelnetz, *-es, -e, n.* reţea de cablu, cablată.
Kabelprobe, *-n, f. (tehn.)* **1.** încercare de cablu. **2.** fir de cablu spre cercetare.
Kabelrohr, *-(e)s, -e, n.* conductă de cablu.
Kabelschacht, *-(e)s, -schächte, m.* puţ, canal pentru cablu, cameră de tragere.
Kabelschelle, *-n, f.* brăţară de cablu.
Kabelschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cablier, navă care întinde cabluri.
Kabelschuh, *-(e)s, -e, m.* papuc de cablu.
Kabel|seele, *-n, f. (tehn.)* inimă, fir central de cablu.
Kabel|seil, *-(e)s, -e, n. (mar.)* parâmă.
Kabel|strumpf, *-(e)s, -strümpfe, m.* manşon de cablu.
Kabeltau, *-(e)s, -e, n.* v. Kabelseil.
Kabeltelegramm, *-s, -e, n.* cablogramă.
Kabeltrommel, *-n, f.* tobă, tambur pentru cablu.
Kabelverbindung, *-en, f.* legătură de cabluri, racord prin cablu.
Kabelverlegung, *-en, f.* pozâ, pozare a cablului.
Kabelweg, *-(e)s, m. sg.* cablu; **auf dem ~ mitteilen** a comunica prin cablu.
Kabelwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de cabluri.
Kabelwickelung, *-en, f.* înfăşurare, bobinaj (de maşină electrică) cu cablu.
Kabelwinde, *-n, f. (tehn.)* cabestan.
Kabelwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt cablografiat.
Kabelzopf, *-(e)s, -zöpfe, m.* capăt de cablu.
Kabine, *-n, f.* cabină.
Kabinenbahn, *-en, f.* teleferic.
Kabinett, *-(e)s, -e, n.* **1.** cabinet de artă, muzeal. **2.** vitrină specială pentru colecţii de obiecte preţioase. **3.** *(pol.)* cabinet, consiliu de miniştri, guvern; **das ~ stürzen (bilden)** a răsturna (a forma) guvernul; **ein Gesetz im ~ beraten** a discuta o lege în consiliul de miniştri. **4.** cabinet de studiu.
Kabinettbeschluss, *-es, -schlüsse, m. (pol.)* decizie a cabinetului.
Kabinettformat, *-(e)s, -e, n. (fot.)* format cabinet (10 × 14 cm).
Kabinettkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de bibliotecă *(Anthremus museorum* L.).
Kabinettsbefehl, *-(e)s, -e, m. (ist.)* ordin de cabinet, ordonanţă (scrisă de domnitor).
Kabinettsbildung, *-en, f. (pol.)* formare a cabinetului.
Kabinetts|entscheidung, *-en, f. (pol.)* hotărâre guvernamentală.
Kabinettsfrage, *-n, f. (pol.)* chestiune de încredere (în guvern); *(fig.)* **aus einer Sache eine ~ machen** a face din ceva o chestiune de stat.
Kabinettsjustiz *f. sg.* justiţie arbitrară influenţată de guvern.
Kabinettskrise, *-n,* **Kabinettskrisis**, *-krisen, f.* criză de guvern.
Kabinettsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al cabinetului.
Kabinetts|order, *-n, f.* v. Kabinettsbefehl.
Kabinetts|sitzung, *-en, f.* şedinţă a consiliului de miniştri.
Kabinett|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă (de colecţie) rară, preţioasă.
Kabinetts|umbildung, *-en, f. (pol.)* remaniere a cabinetului.
Kabinetts|wechsel, *-s, -, m.* schimbare de guvern.
Kabis, *-, -, m. (reg.)* varză albă *(Brassica oleracea* var. *capitata* L.).
Kabliau, *-s, -s, m.* v. Kabeljau.
Kabotage [-ʒə] *f. sg. (mar.)* cabotaj.
kabotieren, *kabotierte, kabotiert, vb. (h) intr.* a cabota, a face cabotaj.
Kabriolett [şi -'le:], *-(e)s, -e, n.* **1.** cabrioletă, brişcă. **2.** cabrioletă, automobil decapotabil cu două locuri.
Kabrio|limousine [-limu-], *-n, f.* limuzină decapotabilă.
Kabuff, *-s, -s, n. (reg., pop.)* v. Kabache **(1).**
Kabüse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* v. Kombüse. **2.** v. Kabache **(1).**
Kabutter, *-s, -, m. (reg., pop.)* debara.

Kachęktiker [ka'χɛk-], *-s, -, m. (med.)* caşectic.
kachęktisch *adj. (med.)* caşectic.
Kạchel, *-n, f.* **1.** cahlă, placă de faianţă, de teracotă (pentru sobe). **2.** *(înv.)* vas de lut.
kạchelig *adj. (reg.)* fragil.
kạcheln, *kachelte, gekachelt (ich kach(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a îmbrăca, a căptuşi cu cahle, cu plăci de faianţă. **2.** a încălzi bine.
Kạchel|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de faianţă, de teracotă, cu cahle.
Kạchelwand, *-wände, f.* perete cu faianţă.
Kachexie [kaχ-] *f. sg. (med.)* caşexie.
Kạck, *-(e)s, m. sg.*, **Kạcke** *f. sg. (pop., vulg.)* caca, fecale.
kạcken, *kackte, gekackt, vb. (h) tr.* şi *intr. (pop., vulg.)* a defeca.
Kạcker, *-s, -, m. (pop., fig.)* om de nimic.
Kạckerlack, *-s* (şi *-en), -en, m.* v. Kakerlak.
Kạd, *-s, -s, n.* rezervor, recipient.
Kadaver [-vɐ], *-s, -, m.* cadavru, leş, hoit.
Kadaver|ge|horsam, *-s, m. sg.* supunere, ascultare oarbă.
Kadaverin [-ve-], *-s, n. sg. (chim.)* cadaverină.
kadaverös *adj.* cadaveric.
Kạddig, *-s, m. sg. (pop.)* v. Wacholder.
Kạde, *-n, f. (reg., constr.)* cofraj pentru înălţat digul.
Kadęnz, *-en, f. (muz., mil.)* cadenţă.
kadenzieren, *kadenzierte, kadenziert, vb. (h) intr.* a cadenţa.
Kạder, *-s, -, m.* cadru; **führender ~** cadru conducător; **qualifizierte ~** cadre calificate; **Heranbildung von jungen ~n** creştere de cadre tinere.
Kạder|abteilung, *-en, f.* serviciu de cadre.
Kạder|auslese *f. sg.* recrutare, selecţionare de cadre.
Kạder|auswahl, *f. sg.* v. Kaderauslese.
Kạderbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesarul de cadre, de personal.
Kạderbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* efectiv de cadre.
Kạderdirektor, *-s, -en, m.* director de personal.
Kạder|entwicklung *f. sg.* dezvoltare a cadrelor.
Kạderfrage, *-n, f.* problemă de cadre.
Kạderkräfte *pl.* cadre ale unei întreprinderi sau instituţii.
Kạdermangel, *-s, m. sg.* lipsă de cadre.
Kạderplanung, *-en, f.* planificare a personalului.
Kạderpolitik *f. sg.* politică de cadre.
Kạderproblem, *-s, -e, n.* v. Kaderfrage.
Kạderprogramm, *-s, -e, n.* program de dezvoltare a personalului.
Kạder|reserve [-və], *-en, f.* rezervă de cadre.
Kạderschulung, *-en, f.* şcoală de cadre.
Kạderschulungslehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de educare a cadrelor, şcoală de cadre.
Kadętt, *-en, -en, m. (mil.)* cadet.
Kadęttenpartei, *-en, f. (ist.)* partid al cadeţilor (în Rusia ţaristă).
Kadętten|an|stalt, *-en, f.* v. Kadettenschule.
Kadęttenkorps [-ko:ɐ], *-s, -s, n. (mil.)* corp al cadeţilor.
Kadęttenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-şcoală.
Kadęttenschule, *-n, f. (mil.)* liceu militar.
Kadętten|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* salt cadet.
Kạdi, *-s, -s, m.* cadiu, judecător musulman.
kadmi(si)eren, *kadmi(si)erte, kadmi(si)ert, vb. (h) tr.* a acoperi cu un strat protector de cadmiu.
Kạdmium, *-s, n. sg. (chim.)* cadmiu.
Kạdmiumblende *f. sg.* sulfură de cadmiu.
kadụk *adj.* **1.** caduc, slab, şubred. **2.** *(jur.)* caduc, fără valabilitate, anulat.
Kadụkten *pl. (jur.)* bunuri care din lipsă de moştenitori trec în proprietatea statului.
kaduzieren, *kaduzierte, kaduziert, vb. (h) tr.* a declara nevalabil, a anula.
kạfeln, *kafelte, gekafelt (ich kaf(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cârpăci, a greşi, a strica. **2.** a se certa, a ţipa. **3.** a ronţăi (cu zgomot).
Kạfer, *-s, -, m.* **1.** gândac; coleopter. **2.***(fam.; în expr.)* **ein netter** (sau **niedlicher, reizender** etc.) ~ o fată drăguţă.
Kạferlaus, *-läuse,* **Kạfermilbe**, *-n, f. (zool.)* acarian parazit pe gândaci *(Gramasus crassipes).*
Kạfersammlung, *-en, f.* colecţie de coleoptere.
Kạferschnecke, *-n, f. (zool.)* chiton, specie de moluscă *(Chiton).*
kạff *adj. (fam.)* fără valoare.
Kạff[1], *-s, n. sg. (reg.)* **1.** pleavă. **2.** fleac, lucru fără valoare. **3.** vorbe goale.
Kạff[2], *-(e)s, -e, n. (fam.)* cătun, sat prăpădit.
Kạffee[1] ['kafe şi *(austr.)* ka'fe:], *-s, -s,* **1.** *m.* cafea; **das ist kalter ~** este un lucru arhicunoscut şi neinteresant. **2.** gustare de după-amiază (cu cafea).
Kaffee[2], *-s, -s, n.* cafenea.
Kạffee|automat, *-en, -en, m.* automat, distribuitor de cafea.
Kaffeebase, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kạffeebaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cafea *(Coffea arabica).*
Kạffeebohne, *-n, f.* boabă de cafea.
kạffeebraun *adj.* cafeniu.
Kạffeebrenner, *-s, -, m.* maşină de prăjit cafea, prăjitoare.
Kạffeebrennerei, *-en, f.* instalaţie de prăjit cafea.
Kạffeebrett, *-(e)s, -er, n.* tavă pentru servit cafeaua.
Kạffeebruder, *-s, -brüder, m.* cafegiu, amator de cafea.
Kạffeedecke, *-n, f.* faţă de masă pentru gustarea de după-amiază.
Kạffeedick, *-(e)s, n. sg. (reg.)* v. Kaffeesatz.
Kạffee-Eis, *-es, n. sg.* café-glacé.
Kạffee-Ernte şi **Kạffee|ernte**, *-n, f.* recoltă de cafea.
Kạffee-Ersạtz, **Kạffee|ersatz**, *-es, m. sg.*, **Kạffee-Ersạtzmittel**, **Kạffee|ersatzmittel**, *-s, -, n.* surogat de cafea.
Kạffeegeschirr, *-s, n. sg.* serviciu de cafea.
Kạffeegesellschaft, *-en, f.* musafiri la cafea, la gustarea de după-amiază.
Kạffeegrund, *-(e)s, m. sg.* v. Kaffeesatz.
Kạffeehaube, *-n, f.* v. Kaffeewärmer.
Kạffee|haus, *-es, -häuser, n.* v. Kaffee[2].
Kạffee|hirse *f. sg.* mei (folosit) ca surogat pentru cafea.
Kạffee|hülse, *-n, f.* coajă a bobului de cafea.
Kạffeekanne, *-n, f.* cafetieră.
Kạffeeklappe, *-n, f. (argou)* tavernă (rău famată).
Kạffeeklatsch, *-es, m. sg.* bârfeală, trăncăneală.
Kạffeekocher, *-s, -, m.* v. Kaffeemaschine.
Kạffeekränzchen, *-s, -, n.* **1.** sindrofie, întâlnire regulată la cafea. **2.** grup de femei prietene.
Kạffeelöffel, *-s, -, m.* linguriţă.
kạffeelöffelvoll *adv.* (în cantitate) de o linguriţă.
kạffeelöffelweise *adv.* cu linguriţa.
Kạffeemaschine, *-n, f.* cafetieră automată.
Kaffeemühle, *-n, f.* **1.** râşniţă de cafea. **2.** *(glumeţ)* locomotivă de linie îngustă, de decovil.
Kạffeemuhme, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kạffeepause, *-n, f.* pauză scurtă (de băut cafea).
Kạffeepflanze, *-n, f.* v. Kaffeebaum.
Kạffeesahne, *-n, f.* cremă, lapte pentru cafea.
Kạffeesatz, *-es, m. sg.* zaţ de cafea.
Kạffeesäure *f. sg.* acid cafeic.
Kạffeeschale, *-n, f. (austr.)* ceaşcă de cafea.
Kạffeeschank, *-(e)s, -schänke, m.* cafenea.
Kaffeeschenker, *-s, -, m. (austr.)* proprietar de cafenea.
Kaffeeschwester, *-n, f.* **1.** cafegioaică, amatoare de cafea. **2.** trăncănitoare, bârfitoare.
Kạffeeservice [-sɐrvi:s], *-s* [-səs], - [-sə], *n.* serviciu de cafea.
Kạffeesieder, *-s, -, m. (reg., fam.)* v. Kaffeeschenker.
Kạffee|steuer, *-n, f.* impozit pe cafea.
Kạffee|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Kaffeebaum.
Kạffee|stube, *-n, f.* cafenea mică.
Kạffeesurrogat *-(e)s, -e, n.* v. Kaffee-Ersatz.
Kaffeetante, *-n, f.* v. Kaffeeschwester.
Kạffeetasse, *-n, f.* ceaşcă de cafea.
Kạffeetopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de cafea, ibric mare.
Kạffeetrommel, *-n, f.* maşină, cilindru de prăjit cafea.
Kạffeewärmer, *-s, -, m.* capişon pentru cafetieră.
Kạffeezusatz, *-es, -sätze, m.* adaos la cafea.
Kaffe|in, *-s, n. sg.* v. Koffein.
Kạff|fenster, *-s, -, n.* v. Kappenfenster.
Kạffer, *-n, -n, m.* **1.** cafru, bantu. **2.** *(fig.)* prost, naiv, găgăuţă.
Kạffernbüffel, *-s, -, m. (zool.)* vită cornută din sudul Africii *(Syncerus caffer).*
Kạffernhirse *f. sg.*, **Kạffernkorn**, *-s, n. sg.* mei.
Käfig, *-s, -e, m.* cuşcă, colivie.
Käfig|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor în colivie (de veveriţă).
käfigen, *käfigte, gekäfigt, vb. (h) tr.* a ţine în colivie.
Käfighaltung, *f. sg.* creştere, ţinere (de animale) în cuşti.
Käfigläufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor de motor electric.
Käfigvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de colivie.
Kafiller, *-s, -, m. (reg.)* hingher.
Kafillerei, *-en, f. (reg.)* hingherealâ.
Kạftan, *-s, -e, m.* caftan.
Käfter, *-s, -, n. (reg.)* cameră îngustă, mică.
Käfterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Käfter) cămăruţă.
kahl *adj.* **1.** *(despre oameni)* chel, pleşuv; *(despre animale)* golaş; *(despre pereţi)* gol; *(despre pământ)* sterp, gol; *(despre munţi, copaci* etc.) pleşuv, golaş. **2.** *(fig.)* sărăcăcios, uzat; jerpelit; **eine ~e Ausrede** o scuză ieftină; **eine ~e Bewirtung** o primire sărăcăcioasă.
Kahlfläche, *-n, f.* teren sterp, pustiu, fără vegetaţie.
Kahlfraß, *-es, m. sg. (agr., forest.)* distrugere (de către dăunători).
kahl fręssen, *fraß kahl, kahl gefressen (du, er frisst kahl), vb. (h) tr. (despre dăunători)* a mânca tot, a dezgoli.
Kahlheit *f. sg.* chelie; pleşuvie; goliciune.
Kahlhieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* v. Kahlschlag.
Kahlkinn, *-(e)s, n. sg.* **1.** bărbie rasă, spână. **2.** (om) spân.
Kahlkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap chel, pleşuv. **2.** (om) chel, pleşuv.
kahlköpfig *adj.* chel, pleşuv.
Kahlköpfigkeit *f. sg.*, calviţie, chelboşenie, pleşuvie.
kahl schęren, *schor kahl, kahl geschoren, vb. (h) tr.* a tunde la piele, cu maşina zero.
Kahlschlag, *-(e)s, -schläge, m. (forest.)* tăiere, defrişare.
kahl schlągen, *schlug kahl, kahl geschlagen (du schlägst kahl, er schlägt kahl), vb. (h) tr.* a defrişa.
Kahlwerden, *-s, n. sg.* chelire; (dez)golire.
Kahlwild, *-(e)s, n. sg. (vân.)* ciute şi cerboaice.
Kahm, *-(e)s, m. sg.* (pojghiţă de) mucegai, mucezeală, floare (pe lichide fermentate).
kahmen, *kahmte, gekahmt, vb. (h) intr. (despre lichide fermentate)* a face floare, a mucegăi.
Kahmhaut, *-häute, f.* strat de mucegai, de mucezeală.
kahmicht *(înv.)*, **kahmig** *adj.* mucegăit, muced, cu floare.
Kahmpilz, *-es, -e, m.* **1.** pojghiţă de mucegai (pe lichide fermentate, pe murături). **2.** *(bot.)* ciupercă a mucegaiului *(Saccharomyces mycoderma).*
Kahn, *-(e)s, Kähne, m.* **1.** barcă (fluvială), luntre; şlep. **2.** *(fam., glumeţ)* papuc. **3.** *(reg., glumeţ)* pat. **4.** *(mil., euf.)* arest. **5.** covată, albie.
Kahnbrücke, *-n, f.* pod plutitor.
kahnen, *kahnte, gekahnt, vb. (h şi s) intr.* a merge cu barca.
Kahnfahren, *-s, n. sg.* mers, plimbare cu barca.
Kahnfahrer, *-s, -, m.* **1.** barcagiu, luntraş. **2.** persoană care se plimbă cu barca.
Kahnfahrt, *-en, f.* plimbare cu barca.

kahnförmig *adj.* navicular, în formă de barcă.
Kahnfüßer *pl. (zool.)* moluște scafopode *(Scaphopoda).*
kahnicht *(înv.)*, **kähnig** *adj.* v. kahmig.
Kahnschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* bâtlan sud-american *(Cancroma cochlearia* L.).
Kai, *-s, -e* (și *-s), m. (reg.* și *n.)* **1.** chei (portuar). **2.** *(reg.)* trăncănează.
kaien, *kaite, gekait, vb. (h) intr. (reg.)* a flecări copilărește.
Kaigebühren *pl.*, **Kaigeld**, *-(e)s, -er, n.* peaj, taxe de chei.
Kaik, *-s, -e* (și *-s), m.* caic, barcă ușoară turcească.
Kaiman, *-s, -e (reg. -s), m. (zool.)* caiman, crocodil *(Caiman).*
Kaimanfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește cu cap de crocodil *(Lepidosteus osseus).*
Kaimauer, *-n, f.* zid al cheiului.
Kainit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* cainit.
Kainsmal, *-(e)s, -e*, **Kainszeichen**, *-s, -, n.* stigmat, semn de infamie.
Kaiplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* dană.
Kaiser, *-s, -, m.* împărat; **um des ~s Bart streiten** a se certa pentru un lucru de nimic, pentru te miri ce; **wo nichts ist, hat der ~ sein Recht verloren** de unde nu-i, nici Dumnezeu nu cere; **auf den alten ~ dahinleben** a trăi fără griji, a nu-i păsa de viitor.
Kaiser|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur imperial *(Aquila heliaca (imperialis)).*
Kaiser|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr domnesc.
Kaiser|auszug, *-(e)s, -züge, m.* făină extrafină.
Kaiserbirne, *-n, f.* pară domnească.
Kaiserböhme, *-n, -n, m.* v. Kaisergroschen.
Kaiserburg, *-en, f.* cetate imperială; castel, palat imperial.
Kaiserdach, *-(e)s, -dächer, n.* acoperiș în formă de bulb de ceapă, acoperiș à la imperial.
Kaiserfamilie [-liə], *-n, f.* familie imperială.
Kaiserfische *pl. (iht.)* pești mici, exotici, din mările tropicale *(Chetodontidae).*
Kaiserfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg., austr.)* (slănină) kaizer-flaiș.
Kaisergroschen, *-s, -, m. (ist.)* 1/30 dintr-un taler.
Kaiser|haus, *-es, -häuser, n.* dinastie, casă imperială.
Kaiserin, *-nen, f.* împărăteasă.
Kaiserinmutter, *-mütter, f.* împărăteasă-mamă.
Kaiserjäger, *-s, -, m. (în armata austro-ungară)* vânător de munte imperial (din trupa de elită).
Kaiserkrone, *-n, f.* **1.** coroană imperială. **2.** *(bot.)* lalea pestriță *(Fritillaria imperialis* L.).
Kaiserkrönung, *-en, f.* încoronare a împăratului.
kaiserlich *adj.* imperial, împărătesc; **~königlich** chezaro-crăiesc, austro-ungar.
Kaiserling, *-s, -e, m.* **1.** *(peior.)* împărat rău, slab. **2.** *(peior.)* monarhist, partizan al împărăției. **3.** *(bot.)* bureți gălbișori *(Amanita caesarea).*
kaiserlos *adj.* fără împărat.
Kaisermehl, *-(e)s, n. sg.* v. Kaiserauszug.
Kaiserpalast, *-(e)s, -paläste, m.* palat imperial.
Kaiserpilz, *-es, -e, m.* v. Kaiserling **(3).**
Kaiser|reich, *-(e) s, -e, n.* imperiu.
Kaiser|residenz, *-en, f.* reședință imperială.
Kaiserschmarren, *-s, -, m. (cul.)* un fel de omletă dulce, sfărâmată în tigaie.
Kaiserschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* operație cezariană.
Kaisersemmel, *-n, f.* chiflă cu lapte.
Kaisersitz, *-es, -e, m.* v. Kaiserresidenz.
Kaiser|stadt, *-städte, f.* oraș imperial.
Kaiserthron, *-(e)s, -e, m.* tron imperial.
Kaisertitel, *-s, -, m.* titlu de împărat.
Kaisertum, *-s, n. sg.* împărăție **a)** ca demnitate, titlu; **b)** ca formă de guvernământ.
kaisertümeln, *kaisertümelte, gekaisertümelt (ich kaisertüm(e)le), vb. (h) intr. (peior.)* a simpatiza cu regimul imperial.
kaisertümlich *adj.* imperial.
Kaiserwetter, *-s, n. sg.* timp minunat, însorit (la serbări în aer liber).
Kaiserzeit, *-en, f.* eră, epocă, timp a(l) împăraților.
Kajak, *-s, -e* (și *-s), m.* (rar și *n.)* caiac.
Kaje, *-n, f.* **1.** chei. **2.** dig.
Kajik, *-s, -e* (și *-s), m.* v. Kaik.
kajolieren [-ʒɔ-], *kajolierte, kajoliert, vb. (h) tr.* a alinta, a linguși.
Kajüte, *-n, f. (mar.)* cabină (pe bordul ambarcațiilor).
Kak, *-(e)s, -e, m. (reg.)* stâlp al infamiei.
Kakadu, *-s, -s, m. (ornit.)* papagal cacadu *(Cacatua).*
Kakao, *-s, -s, m.* cacao; *(fam.)* **jn. durch den ~ ziehen** a face pe cineva ridicol, a lua pe cineva peste picior.
Kakao-Abkommen, *-s, -, n.* acord asupra comerțului cu cacao.
Kakao|anbaugebiet, *-(e)s, -e, n.* regiune cultivată cu cacao.
Kakao|ausfuhren *pl.* exporturi de cacao.
Kakaobaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cacao *(Theobroma cacao).*
Kakaobohne, *-n, f.* boabă de cacao.
Kakaobutter *f. sg.* unt de cacao.
Kakaoproduzent, *-en, -en, m.* producător de cacao.
Kakaopulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg.* praf de cacao.
Kakaoschale, *-n, f.* coajă de cacao.
Kakaoteig, *-(e)s, -e, m.* cocă cu cacao.
Kakelei, *-en, f. (reg.)* prostie, tâmpenie.
kakelig *adj. (reg.)* moale, fără vigoare.
kakeln, *kakelte, gekakelt (ich kak(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a cotcodăci. **2.** *(fig.)* a trăncăni, a flecări. **3.** a se certa. **4.** a scrie neciteț.
Kakerlak, *-s* (și *-en), -en, m.*, **Kakerlake**, *-n, f.* **1.** *(entom.)* gândac de bucătărie, goangă, șvab *(Phyllodromia germanica, P. orientalis).* **2.** *(biol., reg.)* albinos.
Kaki, *-s, m. sg.* stofă tropicală, kaki.
Kakodyl, *-s, -e, n. (chim.)* cacodil.
Kakophonie, *-n* [-niːən], *f.* cacofonie.
Kakophoniker, *-s, -s, m. (muz.)* cacofonist.
kakophonisch *adj.* cacofonic.
Kakosmie *f. sg. (med.)* cacosmie.
Kaktee, *-n* [-'teːən], *f.* v. Kaktus.
Kaktеengewächs, *-es, -e, n.* plante din familia *Cactaceae.*
Kaktus, *- (reg.* și *-ses), Kakteen (reg.* și *-tusse), m. (bot.)* cactus *(Cactus).*
Kaktusfeige, *-n, f. (bot.)* limba-soacrei *(Opuntia ficus-indica).*
Kakuminal|laut, *-(e)s, -e, m. (lingv., înv.)* sunet retroflex.
Kalabasse, *-n, f.* v. Kalebasse.
Kalabreser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Kalabrier** [-riɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** calabrez(ă). **2.** *m.* (pălărie) calabreză.
kalabrisch *adj.* calabrez.
Kalamität, *-en, f.* calamitate.
Kalander, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* calandru. **2.** *(ornit.)* ciocârlie din sudul Europei *(Alauda calandra* L.).
Kalanderlerche, *-n, f.* v. Kalander **(2).**
kalandern, *kalanderte, kalandert*, **kalandrieren**, *kalandrierte, kalandriert, vb. (h) tr.* **1.** a cilindra, a satina (textile, hârtie). **2.** *(tehn.)* a calandra, a lamina. **3.** *(reg.)* a chefui, a petrece.
Kalanderwalze, *-n, f. (tehn.)* valț de calandru.
Kalandsbruder, *-s, -brüder, m.* **1.** *(reg.)* chefliu, om de petreceri. **2.** *pl. (ist.)* congregație religioasă (de la sfârșitul evului mediu).
Kalasche, *-n, f. (reg.)* bătaie bună, zdravănă, chelfăneală.
kalaschen, *kalaschte, kalascht, vb. (h) tr. (reg.)* a da, a trage o bătaie bună, a chelfăni.
Kalauer, *-s, -, m.* calambur ieftin, joc de cuvinte anost; glumă nesărată.
kalauern, *kalauerte, kalauert, vb. (h) intr.* a face calambururi ieftine, jocuri de cuvinte anoste; a face glume nesărate.
Kalb, *-(e)s, Kälber, n.* **1.** vițel, vițea. **2.** pui de cerb. **3.** pui de balenă. **4.** *(fig.; în expr.)* **das goldene ~ anbeten** a se închina vițelului de aur; **der Tanz ums Goldene ~** prosternarea în fața bogăției, goana după bogăție; **mit fremden Kälbern pflügen** a se folosi de munca altuia, a se împodobi cu laurii altuia; **das ~ will klüger sein als die Kuh** oul vrea să fie mai deștept decât găina; **das ~ ins Auge schlagen** a provoca scandal, nemulțumire; **Augen machen, wie ein abgestochenes ~** a căsca ochii ca un vițel dus la tăiere; *(fam.)* **ein ~ abbinden** a vomita; **das ~ beim Schwanz nehmen** a se apuca pe dos de un lucru; **das ~ auslassen** a fi foarte zburdalnic.
Kälbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kalb **(1))** viteluș.
Kalbe, *-n, f.* **1.** juncă. **2.** *(astron.)* Constelația Vițelului.
Kalbefieber, *-s, n. sg. (oct.)* febră vitulară (puerperală).
Kälbel, *-s, -, n.* **1.** vițel sugar. **2.** piele de vițel tânăr. **3.** capră fără coarne.
kalben, *kalbte, gekalbt, vb. (h) intr.* **1.** a făta vițel. **2.** *(geogr.; despre blocuri de gheață)* a se rupe (dintr-un ghețar). **3.** a chicoti; a se purta prosteste. **4.** *(vulg.)* a vomita.
Kalberei, **Kälberei**, *-en, f.* comportare prosteasă.
kalberig, **kälberig**, *adj.* chicotitor, care chicotește, care râde prosteste.
Kälberkern, *-(e)s, -e, m.*, **Kälberkopf**, *-(e)s, m. sg. (bot.)* **1.** baraboi, alunele *(Chaerophyllum bulbosum).* **2.** hașmaciucă *(Anthriscus silvestris).*
kalbern, *kalberte, gekalbert*, **kälbern**, *kälberte, gekälbert, vb. (h) intr.* **1.** v. kalben **(1).** **2.** v. kalben **(3).** **3.** v. kalben **(4).**
kälbern *adj. (pop.)* din carne de vițel, de vițel.
Kälberne, *-n (ein Kälbernes), n. sg. (pop.)* v. Kalbfleisch.
Kälber|rohr, *-(e)s, -e, n.* v. Kälberkern.
Kalbfell, *-(e)s, -e, n.* **1.** piele de vițel. **2.** *(fig.)* tobă; *(în expr.)* **dem ~ folgen** a se face soldat; **zum ~ schwören** a depune jurământul de soldat.
Kalbfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de vițel.
Kalbin, *-nen, f. (rar)* juncă.
Kalbsbeuschel, *-s, -, n. (cul.)* măruntaie de vițel.
Kalbsblatt, *-(e)s, n. sg.* spate de vițel.
Kalbsbraten, *-s, -, m.* friptură de vițel.
Kalbsbries, *-es, -e*, **Kalbsbrös|chen**, *-s, -, n.* v. Kalbsmilch.
Kalbsbrust *f. sg.* piept de vițel; **gefüllte ~** piept de vițel umplut.
Kalbsdrüse, *-n, f.* v. Kalbsmilch.
Kalbsfell, *-(e)s, -e, n.* v. Kalbfell.
Kalbshachse [-ksə] *-n, f.* ciolan de vițel.
Kalbskeule, *-n, f.* v. Kalbschlegel.
Kalbskamm, *-(e)s, -kämme, m.* gât de vițel.
Kalbskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de vițel. **2.** *(fig.)* imbecil, cap sec, prost.
Kalbsleder, *-s, -, n.* piele de vițel.
Kalbsmilch *f. sg.* momițe de vițel.
Kalbsnuss, *-nüsse, f.* capac, carne din mijlocul pulpei de vițel.
Kalbsragout [-ragu:], *-s, -s, n.* tocană franțuzească cu carne de vițel.
Kalbs|schlegel, *-s, -, m.* pulpă de vițel.
Kalbs|schnitzel, *-s, -*, n. șnițel de vițel; **Wiener ~** șnițel vienez de vițel.
Kalbs|stelze, *-n, f. (cul.)* picior de vițel.
Kaldarium, *-s, -rien* [-riən], *n. (înv.)* seră (încălzită).
Kaldaune, *-n, f. (mai ales pl.)* măruntaie, potroace, organe (de animal).
Kaldaunenfresser, *-s, -, m. (peior.)* om sărac lipit pământului, prăpădit, mațe-fripte.
Kaldera, *-ren, f. (geol.)* caldeiră, crater vulcanic în formă de pălnie.
Kalebasse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* tigvă, tidvă *(Lagenaria vulgaris* Ser.). **2.** vas pentru lichide (făcut din fructul tigvei golit și uscat), tigvă.
Kaledonier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* caledonian(ă), locuitor(-oare) din Caledonia.
kaledonisch *adj.* caledonian, din Caledonia.
Kaleidoskop, *-(e)s, -e, n.* caleidoscop.
kaleidoskopisch *adj.* caleidoscopic.
kalendarisch *adj.* calendaristic.
Kalendarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* calendar.
Kalende, *-n, f. (reg.)* impozit în natură către preot și organist.
Kalenden *pl. (ist.)* calende.

Kalẹnder, *-s, -, m.* **1.** calendar; **der gregorianische** ~ calendarul gregorian, actual; **der julianische** ~ calendarul iulian, de stil vechi; **der Tod hat keinen** ~ moartea vine când vrea. **2.** almanah; *(reg.)* **seine ~ machen** a medita, a fi îngândurat.
Kalẹnderblock, *-(e)s, -blöcke, m.* calendar cu file libere, bloc de calendar.
Kalẹndergeschichte, *-n, f.* povestire scurtă, de almanah.
Kalẹnderjahr, *-(e)s, -e, n.* an calendaristic.
kalẹndern, *kalenderte, kalendert, vb. (h) intr. (reg.)* a medita, a fi îngândurat.
Kalẹnder|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă din calendar.
Kalẹsche, *-n, f.* caleașcă.
Kalfạkter, *-s, -*, **Kalfạktor**, *-s, -tọren, m.* **1.** ajutor, om de serviciu, servitor. **2.** paznic (de închisoare). **3.** persoană care umblă cu vorba, intrigant; lingușitor, persoană care trage cu urechea.
Kalfạter|eisen, *-s, -, n. (mar.)* daltă de călăfătuire.
Kalfạterer, *-s, -, m. (mar.)* călăfătuitor.
kalfạtern, *kalfaterte, kalfatert, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a călăfătui. **2.** *(fam.)* a bate, a trage cuiva o chelfăneală zdravănă, a trage o sfântă de bătaie. **3.** *(pop.)* a prelucra (pe cineva).
Kalfạtern, *-s, -, n.*, **Kalfạterung**, *-en, f. (mar.)* călăfătuire.
Kạli, *-s, n. sg. (chim.)* potasă, hidroxid de potasiu; **übermangansau(e)res** ~ permanganat de potasiu.
Kạli|alaun, *-(e)s, m. sg. (chim.)* alaun de potasiu.
Kalịber, *-s, -, n.* **1.** *(mil. tehn.)* calibru. **2.** *(fig.)* calibru, mărime, dimensiune, fel; calitate; *er ist vom gleichen* ~ e de același fel, de același calibru; **ein Narr von deinem** ~ un nebun de calibrul tău.
Kalịberbogen, *-s, -, m. (constr.)* șablon pentru bolți.
Kalịberbügel, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-potcoavă.
Kalịberdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-tampon.
Kalịberfertigwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru calibrat finisor (la laminoare).
Kạli|bergbau, *-(e)s, m. sg.* industrie extractivă de potasiu.
kalịberig *adj.* de calibru; calibrat.
Kalịbermaß, *-es, -e, n.* măsură calibrată, dimensiune calibrată.
Kalịberprüfer, *-s, -, m. (tehn.)* contracalibru.
Kalịber|streckwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru calibrat de întindere (la laminoare).
Kalịberwalze, *-n, f.* cilindru calibrat.
Kalịberwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor cu cilindri calibrați.
Kalibratịon, *-en, f. (tehn.)* calibrare.
kalibrịeren, *kalibrierte, kalibriert, vb. (h) tr.* a calibra; a măsura calibrul.
Kalibrịerung, *-en, f.* v. Kalibration.
Kạlidünger, *-s, m. sg.* îngrășământ cu potasiu.
Kạlidüngung, *-en, f.* îngrășare (a pământului) cu potasiu.
Kạlif, *-en, -en, m.* calif.
Kalifạt, *-(e)s, -e, n.* califat.
Kạli|feld|spat, *-(e)s, m. sg. (chim.)* feldspat potasic.
Kalifọrnier [-niɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* californian(ă).
kalifọrnisch *adj.* californian.
Kalifọrnium, *-s, n. sg. (chim.)* californiu.
Kạliko, *-s, -s, m.* calico, pânză de legat cărți.
Kạlilauge *f. sg. (chim.)* leșie de potasiu.
Kạlisalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* nitrat de potasiu.
Kạlisalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare de potasiu.
Kạlium *n. sg. (chim.)* kaliu, potasiu.
Kạlium(hy)permanganat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hipermanganat de potasiu.
Kạliwasserglas, *-es, n. sg.* silicat de potasiu, sticlă solubilă de potasiu.
Kạliwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de potasiu.
Kạlk, *-(e)s, -e, m.* **1.** calcar, var; **abgestandener, abgestorbener** ~ var mort, inert; **gebrannter** ~ var ars, nestins; **gedämpfter** ~ var stins uscat; **hydraulischer** ~ var hidraulic; **lebendiger** ~ var stins (corespunzător); **nassgelöschter** ~ var stins la umezeală; **totgebrannter** ~ var supracalcinat; **trockengelöschter** ~ var stins la uscat; **ungedämpfter** ~ var stins la umezeală; **er brennt** ~ arde var; **er löscht** ~ stinge var; **er macht** (sau **rührt**) ~ **an** amestecă var; **er tüncht mit** ~ văruiește. **2.** *(geol.)* rocă calcaroasă, munte calcaros. **3.** *(chim.)* calciu.
Kạlk|ablagerung, *-en, f.* (și *med.*) depunere de calciu.
Kạlk|an|strich, *-(e)s, -e, m.* văruire.
Kalkạnt, *-en, -en, m. (înv.)* persoană care acționează foalele la orgă.
kạlk|arm *adj.* sărac în calcar.
kạlk|artig *adj.* calcaros, văros.
Kạlkbäuchen, *-s, n.* sg. *(constr.)* leșie de var.
Kạlkbe|spritzung, *-en, f. (constr.)* stropire cu var.
Kạlkbeton [-tɔ̃: și -tɔŋ, *austr.* -to:n], *-s, -s, m. (constr.)* beton de var; **hydraulischer** ~ beton de var hidraulic.
Kạlkbewurf, *-(e)s, -würfe, m. (constr.)* tencuire, tencuială de var.
Kạlkbildung, *-en, f. (geol.)* formațiune calcaroasă.
Kạlkboden, *-s, -böden, m.* teren calcaros.
Kạlkbrennen, *-s, n.* sg. ardere a pietrei de var.
Kạlkbrenner, *-s, -, m.* muncitor care arde piatra de var, calcinator.
Kạlkbrennerei, *-en, f.* cuptor de (ars) var.
Kạlkbruch, *-(e)s, -brüche, m.* v. Kalksteinbruch.
Kạlkbucht, *-en, f.* groapă de var.
Kạlk|elend, *-s, n.* sg. *(metal.)* deranjamente din cauza excesului de calcar (la furnale).
kạlken, *kalkte, gekalkt, vb. (h) tr.* **1.** a vărui. **2.** *(tăb.)* a argăsi. **3.** *(chim.)* a trata cu var. **4.** *(agr.)* a îngrășa (cu substanțe calcaroase).
kạlken, *kälkte, gekälkt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* v. kalken. **II.** *intr. (vân.)* (despre păsările răpitoare) a defeca.
Kạlk|erde *f. sg.* pământ calcaros.
Kạlkfass, *-es, -fässer, n.* butoi cu var.
Kạlkfels, *-ens, -en*, **Kạlkfelsen**, *-s, -, m.* rocă calcaroasă.
Kạlkge|halt, *-(e)s, m. sg.* **1.** conținut în calcar. **2.** *(chim.)* conținut în calciu.
Kạlkge|stein, *-(e)s, -e, n.* rocă calcaroasă.
Kạlkgrube, *-n, f.* **1.** *(constr.)* groapă de var. **2.** *(mine)* carieră de calcar.
kạlkhaltig *adj.* care conține calcar, calcaros.
Kạlkhütte, *-n, f.* vărărie.
kạlkig *adj.* v. kalkhaltig.
Kạlk|kasten, *-s, -kästen, m.* varniță.
Kạlk|kern, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bulgăre spumos de piatră de var.
Kạlk|kiste, *-n, f.* v. Kalkkasten.
Kạlk|klärung *f. sg.* limpezire cu var (a apelor reziduale).
Kạlk-Kọhlen|aschemörtel, *-s, m. sg. (constr.)* mortar cu var și zgură de cărbune.
Kạlk|krücke, *-n, f.* prăjină pentru amestecatul varului.
Kạlklicht, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* lumină Drummond.
kạlkliebend *adj. (bot.)* calcicol.
Kạlklöschen, *-s, n. sg.* stingere a varului.
Kạlkmangel, *-s, m. sg.* **1.** lipsă de calcar. **2.** lipsă de calciu.
Kạlkmehl, *-(e)s, n. sg.* praf, pulbere de var.
Kạlkmilch *f. sg.* lapte de var.
Kạlkmörtel *m. sg. (constr.)* mortar de var.
Kạlk|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor (de ars piatra) de var.
Kạlkpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă calcicolă, calcarofilă.
Kạlkpisee, *-s, -s, m. (constr.)* perete impregnat, stropit cu mortar de var.
Kạlkrot *n. sg. (chim.)* roșu de var.
Kạlkrutsche, *-n, f.* jgheab pentru var.
Kạlksalpeter, *-s, m. sg. (chim.)* azotat de calciu.
Kạlksand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie calcaroasă.
Kạlksättiger, *-s, -, m. (chim.)* saturator de var.
Kạlkschatten, *-s, -, m. (pielărie)* pete de cenușărie.
kạlkscheu *adj.* calcarofob.
Kạlkschwämme *pl. (zool.)* spongieri calcaroși *(Calcispongii)*.
Kạlkseife, *-n, f. (chim.)* săpun de calciu.
Kạlksinter *-s, m. sg. (geol.)* sinter calcaros.
Kạlk|spat, *-(e)s, m. sg. (chim., geol.)* calcit.
Kạlk|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de var.
Kạlk|steinbruch, *-(e)s, -brüche, m.* carieră de piatră de var.
Kạlk|stein|industrie, *-n, f.* industrie a pietrei de var.
Kạlk|steinwerk, *- (e)s, -e, n.* v. Kalksteinbruch.
Kạlk|steinzug, *-(e)s, -züge, m. (geol.)* vână de calcar.
Kạlkteig, *-(e)s, -e, m.* pastă de var, pastă de var stins.
Kạlktuff, *-s, m. sg.* tuf calcaros.
Kalkül, *-s, -e, m. (reg. și n.)* **1.** *(mat.)* metodă de calcul; calculație. **2.** *(fig.)* calcul, rațiune; *aus politischem* ~ din rațiuni politice.
Kalkulatịon, *-en, f.* calculare, socotire, calcul al costurilor; *(ec.)* **~ der Fertigungskosten** calcul al costurilor de producție; ~ **der Gegenwartswertes** calcul al valorii actuale nete.
Kalkulatịons|abteilung, *-en, f.* secție de calculat.
Kalkulatịonsbasis, *-basen, f.* bază de calcul.
Kalkulatịonsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de calcul.
Kalkulatịonsfehler, *-s, -, m.* eroare de calcul.
Kalkulatịons|periode, *-n, f.* perioadă de calcul.
Kalkulatịons|preis, *-es, -e, m.* preț de calculare.
Kalkulatịons|programm, *-s, -e, n.* program de calculare.
Kalkulatịonsrichtlinie [-niə], *-n, f. (ec.)* metodologie de determinare a prețului de cost.
Kalkulatịons|schema, *-s, -s*, și *-schemata, n. (ec.)* schemă de fixare a prețului.
Kalkulatịons|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem de contabilitate a costurilor.
Kalkulạtor, *-s, -tọren, m.* calculator.
kalkulatọrisch *adj.* de calculat, calculatoriu.
kalkulịerbar *adj.* calculabil.
kalkulịeren, *kalkulierte, kalkuliert, vb. (h) tr.* **1.** a calcula, a socoti. **2.** *(fig.)* a calcula, a aprecia.
Kạlkverputz, *-es, -e, m. (constr.)* tencuială cu var.
Kạlkwasser, *-s, n. sg.* apă de var.
kạlkweiß *adj.* (și *fig.*) alb ca varul.
Kạlkwerk, *-(e)s, -e, n.* întreprindere de exploatare a varului, vărărie.
Kạlla, *-s, f. (bot.)* calla, coada-zmeului *(Calla palustris* L.).
Kạlle, *-n, f. (argou)* **1.** nevastă tânără, mireasă. **2.** ibovnică. **3.** prostituată.
Kalligraph, *-en, -en, m.* caligraf.
Kalligraphie, *f. sg.* caligrafie.
kalligraphisch *adj.* caligrafic.
kallös *adj. (med.)* calos.
Kạllus, *-ses, -se, m. (med.)* calus.
Kạlmäuser, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** visător. **2.** mizantrop. **3.** zgârcit, zgârie-brânză.
Kalmäuserei *f. sg. (fam.)* **1.** visare. **2.** mizantropie. **3.** zgârcenie.
kạlmäuserisch *adj. (fam.)* **1.** visător. **2.** mizantrop. **3.** zgârcit, de zgârie-brânză.
kạlmäusern, *kalmäuserte, kalmäusert, vb. (h) intr.* **1.** a visa cu ochii deschiși. **2.** a fi mizantrop, a trăi izolat. **3.** a fi foarte zgârcit.
Kạlme, *-n, f.* **1.** calm, liniște. **2.** *pl. (met.)* regiuni calme.
Kạlmengürtel, *-s, -, m.*, **Kạlmenzone**, *-n, f. (met.)* zonă, centură de calm.
kalmịeren, *kalmierte, kalmiert, vb. (h) tr.* a calma, a liniști.
Kalmụck, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** țesătură de lână scămoșată pe ambele părți (folosită pentru căptușirea încălțămintei). **2.** lână groasă. **3.** tip de țesătură grea cu păr lung de lână.
Kalmụck, *-en, -en*, **Kalmụcke**, *-n, -n, m.* calmuc.
Kạlmus, *-se, m. (bot.)* trestie mirositoare, obligeană *(Acorus calamus)*.
Kạlomel, *-s, n. sg. (chim.)* calomel.
Kalorịe, *-n* [-'ri:ən], *f. (fiz.)* calorie.
kalorịen|arm *adj.* sărac în calorii.
Kalorịenbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesar de calorii.
kalorịenbewusst *adj.* atent la valoarea calorică a hranei.

Kalorienbombe, *-n, f.* mâncare sau băutură bogată în calorii.
kalorienreduziert *adj.* cu valoare calorică mică.
kalorienreich *adj.* bogat în calorii.
Kalorienwert, *-(e)s, -e, m.* valoare calorică.
Kalorifer, *-s, -s* (şi *-en), m.* calorifer.
Kalorimeter, *-s, -, n. (fiz.)* calorimetru.
Kalorimetrie *f. sg. (fiz.)* calorimetrie.
kalorimetrisch *adj. (fiz.)* calorimetric.
Kalorisator, *-s, -toren, m.* calorizator.
kalorisch *adj.* caloric.
Kalotte, *-n, f.* **1.** *(mat., constr., med.)* calotă. **2.** calotă, tichie.
Kalpak, *-s, -s* (sau *-e), m.* calpac.
kalt, *kälter, (der, die, das) kälteste, adj.* şi *adv.* **1.** rece; **~es Wasser** apă rece; **~e Füße** picioare reci, îngheţate; **~e Umschläge** comprese reci; **~es Wetter** vreme rece; **~er Schweiß** sudoare rece; **~e Speisen** mâncare rece; **~er (Blitz-)Schlag** fulger rece, care nu produce o descărcare electrică; **mir ist** ~ mi-e frig; **es wird** ~ se face rece, se răceşte; **das Essen wird** ~ mâncarea se răceşte; ~ **machen** a răci; ~ **stellen** a pune la rece; *(în expr.)* **~e Ente** fel de băutură; **~e Miete** chirie fără încălzire; ~ **essen** a mânca hrană rece; **jn.** ~ **lassen** a nu impresiona. **2.** *(fig.)* rece, indiferent, distant. **3.** *(vân.; despre urme)* veche, care nu mai miroase. **4.** *(pictură; despre culori)* rece (în care predomină alb şi albastru).
Kalt|aufziehen, *-s, n. sg. (tehn.)* tragere la rece.
Kaltbe|arbeitung, *-en, f. (metal.)* prelucrare (a metalelor) la rece.
Kaltbiegeprobe, *-n, f. (metal.)* probă de îndoire (a metalelor) la rece.
kalt bleiben, *blieb kalt, kalt geblieben, vb. (s) intr.* a rămâne nepăsător, nesimţitor, a rămâne rece.
Kaltblut, *-(e)s, n. sg.*, **Kaltblüter**, *-s, -, m.* **1.** *(zool.)* animal cu sânge rece. **2.** cal de povară grea.
kaltblütig *adj.* **1.** cu sânge rece. **2.** rece, nepăsător, indiferent.
Kaltblütigkeit *f. sg.* sânge rece; **seine** ~ **bewahren** a-şi păstra sângele rece, a-şi păstra calmul; ~ **an den Tag legen** a dovedi sânge rece.
kaltbrüchig *adj.* sfărâmicios la frig.
Kaltdampf, *-(e)s, -dämpfe, m. (tehn.)* vapori reci, vapori obţinuţi prin evaporare la temperatură relativ joasă.
Kaltdampfzylinder, *-s, -, m. (tehn.)* cilindru cu vapori reci.
Kälte *f. sg.* **1.** frig, ger; *strenge* ~ frig puternic; **die** ~ **schlägt ab, lässt nach** frigul slăbeşte. **2.** *(fig.)* răceală, indiferenţă.
Kälte|anlage, *-n, f.* instalaţie frigorifică.
kältebe|ständig *adj.* **1.** rezistent la frig. **2.** care nu îngheaţă.
Kälte|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (met.)* lăsare a frigului; invazie de aer rece.
kälte|empfindlich *adj.* sensibil la frig.
Kälte|entkeimung, *-en, f.* sterilizare prin temperatură scăzută.
Kälteferien [-riən] *pl.* vacanţă din cauza frigului.
kältefest *adj.* rezistent la frig.
Kältegang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* canal de răcire.
Kältegefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de frig.
Kältegrad, *-(e)s, -e, m.* grad de frig, grad de temperatură sub punctul de îngheţ al apei.
Kältemaschine, *-n, f.* răcitor, frigorifer, aparat de răcit, de îngheţat, aparat frigorigen.
Kältemischung, *-en, f.* amestec refrigerent.
kalten, *kaltete, gekaltet (du kaltest, er kaltet), vb. (s) intr.* a se face rece, frig; a se răci.
kälten, *kältete, gekältet (du kältest, er kältet), vb. (h) tr.* a pune la rece, la răcoare; a răci.
Kälter, *-s, -, m. (reg.)* recipient; rezervor; cameră, dulap.
kälter *comp.* de la kalt.
Kälteschauer, *-s, -, m.* fior, val de frig.
Kälteschutz, *-es, m. sg.* protecţie contra frigului.
Kälte|starre *f. sg.* înţepenire datorită frigului, suprarăcirii.
Kälte|sturz, *-es, -stürze, m. (met.)* scădere bruscă de temperatură.
Kältetechnik, *-en, f. (tehn.)* tehnică de prelucrare la rece, la temperaturi scăzute.
Kältewelle, *-n, f. (met.)* val de frig.
Kaltformung, *-en, f. (tehn.)* prelucrare la rece.
kaltge|stellt *adj.* **1.** pus la rece. **2.** *(fig.)* dat pe linie moartă.
Kaltgetränke|automat, *-en, -en, m.* automat de băuturi reci.
kaltgewalzt *adj.* laminat la rece.
Kaltguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* piesă turnată la temperatură joasă.
Kalt|hammerbarkeit *f. sg.* forjabilitate la rece.
Kalt|härtung, *-en, f.* **1.** *(chim.)* întărire la rece. **2.** *(metal.)* ecruisare.
kalt|herzig *adj.* fără inimă, fără sensibilitate, nesimţitor.
Kalt|herzigkeit *f. sg.* nepăsare, nesimţire.
Kaltlagerung, *-en, f.* depozitare la rece.
kalt lassen, *ließ kalt, kalt gelassen (du, er lässt kalt), vb. (h) tr. (fig.)* a lăsa nepăsător, a lăsa rece.
kältlich *adj.* şi *adv.* friguros, răcoros.
Kaltlöt|stelle, *-n, f.* punct de sudură la rece.
Kaltluft *f. sg. (met.)* aer rece, polar.
kaltmachen, *machte kalt, kaltgemacht, vb. (h) tr. (argou)* a omorî, a lăsa pe cineva lat.
Kaltmeißel, *-s, -, m.* daltă pentru tăiat la rece.
Kaltmiete *f. sg.* chirie fără încălzire.
Kaltnietung, *-en, f.* nituire la rece.
Kaltpressen, *-s, n. sg. (metal.)* matriţare la rece.
Kalträucherei, *-en, f.* afumătorie cu fum rece.
Kaltsäge, *-n, f.* ferăstrău care taie la rece.
Kaltschale, *-n, f. (cul.)* supă rece (de bere, vin, fructe).
Kaltschlächter, *-s, -, m.* hingher.
Kaltschmied, *-(e)s, -e, m.* tinichigiu.
kaltschnäuzig *adj. (fam., peior.)* rece, insensibil, nepăsător.
Kaltschnäuzigkeit *f. sg. (fam., peior.)* răceală, insensibilitate, nepăsare.
kaltschweißen, *schweißte kalt, kaltgeschweißt (du, er schweißt kalt), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda la rece.
Kaltsinn, *-(e)s, m. sg.* indiferenţă, nepăsare, rigiditate.
kaltsinnig *adj.* nepăsător, indiferent.
Kalt|sprödigkeit *f. sg.* fragilitate la rece.
Kalt|start, *-(e)s, -e,* şi *-s, m. (inform.)* start rece.
kalt|stellen, *stellte kalt, kaltgestellt, vb. (h) tr.* **1.** a pune la rece. **2.** *(fig., fam.)* a pune pe linie moartă, a face inofensiv.
Kalt|stellung *f. sg. (fam.)* punere pe linie moartă.
Kalt|stereotypie [-stereo-] *f. sg.* stereotipare la rece, mulare, matriţare la rece.
Kalt|trübung *f. sg. (ind. berii)* fermentare la rece.
Kaltverformung, *-en, f. (tehn.)* v. Kaltformung.
Kaltverpflegung *f. sg.* hrană rece.
kaltwalzen, *walzte kalt, kaltgewalzt (du, er walzt kalt), vb. (h) tr. (metal.)* laminare la rece.
Kaltwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor la rece.
Kaltwasserbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie rece.
Kaltwasserbe|handlung, *-en, f. (med.)* tratament cu apă rece.
Kaltwasser|heil|an|stalt, *-en, f.* stabiliment, instalaţie de terapie cu apă rece, de hidroterapie rece.
Kaltwasserkur, *-en, f.* hidroterapie rece.
Kaltwelle, *-n, f.* ondulaţie permanentă la rece.
Kaltwerden, *-s, n. sg.* (şi *fig.)* răcire.
Kaluppe, *-n, f. (austr.)* şandrama.
Kalvarienberg [-'va:riən-], *-(e)s, -e, m. (rel.)* **1.** Golgota. **2.** *(bis. cat.)* reprezentarea Golgotei, cu cele 14 locuri de patimi ale lui Cristos, la bisericile unde se face pelerinaj.
Kalvill [-'vɪl], *-s, -s, m.*, **Kalville**, *-n, f. (hort.)* măr (de) calvil.
kalvinisch [-'vi:-] *adj. (rel.)* calvin.
Kalvinismus [-vi'nɪs-], *-, m. sg. (rel.)* calvinism.
Kalvinist, *-en, -en, m. (rel.)* calvinist.
Kalzifikation *f. sg.* calcificare.
kalzifizieren, *kalzifixierte, kalzifiziert, vb. (h) tr.* a calcifica.
kalzinieren, *kalzinierte, kalziniert, vb. (h) tr.* a calchia, a arde.
Kalzinierung, *-en, f.* ardere, calcinare.
Kalzium, *-s, n. sg. (chim.)* calciu.
Kalziumnitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* azotat de calciu.
kam *ind. imperf.* de la kommen.
Kamarilla, *-rillen, f. sg.* camarilă.
Kamasche, *-n, f.* v. Gamasche.
Kambium, *-s, -ien* [-iən], *n. (bot.)* cambiu.
Kamee [-'me:ə], *-n, f. sg.* camee.
Kamel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(zool.)* cămilă; **einhöckeriges** ~ cămilă cu o cocoaşă *(Camelus dromedarius);* **zweihöckeriges** ~ cămilă cu două cocoaşe *(Camelus bactrianus);* **aus einer Ameise ein** ~ **machen** a face din ţânţar armăsar. **2.** *(fam.)* bou, tâmpit; **du ~!** mă, măgăuţă!
Kamelgarn, *- (e)s, -e, n.* v. Kamelhaargarn.
Kamelhaar, *- (e)s, -e, n.* păr de cămilă.
Kamelhaargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din păr de cămilă.
Kamelhalsfliege, *-n, f. (entom.)* insectă (neuropteră) cu gât ca de cămilă *(Rhaphidia ophiopsis).*
kamelhären *adj.* din păr de cămilă.
Kamelhengst, *-(e)s, -e, m. (zool.)* cămilă (mascul).
Kamelie [-liə], *-n, f. (bot.)* camelie *(Camelia japonica).*
Kamelkuh, *-kühe, f. (zool.)* cămilă (femelă).
Kamelott, *-(e)s, -e, m.* camelot.
Kameltreiber, *-s, -, m.* cămilar.
Kamera, *-s, f.* **1.** aparat de fotografiat. **2.** aparat de filmat.
Kamera|assistent, *-en, -en, m.* asistent al operatorului cinematografic.
Kamerad, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* camarad(ă), tovarăş(ă), coleg(ă).
Kameraderie *f. sg.* camaraderie.
kameradlich *adj.* camaradresc.
Kameradschaft, *-en, f.* **1.** camaraderie, colegialitate, tovărăşie. **2.** asociaţie; grupă de camarazi. **3.** *(mine)* echipă.
kameradschaftlich *adj.* de camarad, colegial.
Kameradschaftlichkeit, *-en, f.* camaraderie, colegialitate.
Kameradschaftsgeist, *-(e)s,* **Kameradschafts|sinn**, *-es, m. sg.* spirit de camaraderie, de colegialitate.
Kameraführung, *-en, f.* mânuirea camerei (la filmare).
Kameral|amt, *-(e)s, -ämter, n. (inv.)* v. Kammeramt.
Kameralgut, *-(e)s, -güter, n. (inv.)* posesiune a statului, domeniu public.
Kameralien [-liən] *pl. (inv.)* v. Kameralwissenschaften.
Kameralist, *-en, -en, m. (inv.)* expert financiar, cunoscător al ştiinţelor politice.
Kameralistik *f. sg.*, **Kameralwissenschaften** *pl. (inv.)* ştiinţe politice şi economice.
Kameramann, *-(e)s, -leute, m.* operator cinematografic (pentru imagine).
Kamerawagen, *-s, -wagen, m.* saşiu rulant al aparatului de filmat.
Kamille, *-n, f. (bot.)* muşeţel, romaniţă *(Matricaria chamomilla);* **deutsche ~, echte ~** muşeţel medicinal; **falsche** ~ sau **geruchlose** ~ margaretă de toamnă.
Kamillentee, *-s, m. sg.* ceai de muşeţel.
Kamin, *-s, -e, m.* **1.** coş, horn; *(mar., înv.)* **fixe und umlegbare ~e** coşuri fixe şi mobile (la vapoare). **2.** vatră, cămin. **3.** *(alpinism)* horn.
Kaminfeger, *-s, -, m. (reg.)* coşar, hornar.
Kaminfeuer, *-s, -, n.* foc (deschis) în şemineu.
Kaminge sims, *-es, -e, n.* consolă de sobă, de cămin, de şemineu.
Kaminheizung *f. sg.* încălzire cu cămine, cu şemineuri, cu sobe.
kaminieren, *kaminierte, kaminiert, vb. (h) intr. (alpinism)* a se căţăra în hornuri.
Kaminkehrer, *-s, -, m.* hornar.
Kaminklappe, *-n, f.* registru de fum, clapă de reglaj la coş.
Kaminkleid, *-(e)s, -er, n.* capot, rochie lungă de casă.

Kaminkühler, *-s, -, m. (tehn.)* turn de răcire.
Kaminmantel, *-s, -mäntel, m.* manta, exterioară a coşului.
Kaminplatte, *-n, f.* placă de acoperire a unui şemineu, a unei sobe-cămin.
Kaminrohr, *-(e)s, -e, n.* burlan de sobă; horn.
Kaminschirm, *-(e)s, -e, m.* paravan în faţa sobei.
Kamin|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă de bordură a crestei coşului.
Kaminvorsetzer, *-s, -, m.* v. Kaminschirm.
Kamisol, *-s, -e, n.* **1.** camizol. **2.** pieptar, vestă.
Kamm, *-(e)s, Kämme, m.* **1.** pieptene; *(în expr.)* **er schert alles über einen ~** el măsoară toate cu aceeaşi măsură. **2.** creastă; **der ~ des Hahns** creasta cocoşului; **der ~ der Welle** creasta valului; **der ~ des Berges** creasta muntelui; **ihm schwillt der ~** sau **ihm geht der ~ empor a)** se înfurie; **b)** se obrăzniceşte; îşi ia nasul la purtare; **jn. auf den ~ treten** sau **jn. über den ~ hauen** a călca pe cineva pe coadă. **3.** *(constr.)* coronament, coamă. **4.** *(constr.)* prag (de îmbinare). **5.** *(text.)* pieptene; spată. **6.** *(la vite)* gât, ceafă, fund de greabăn. **7.** *(la cal)* grumaz, coamă. **8.** ciorchine (de strugure).
Kammacher v. Kammmacher.
Kämmaschine v. Kämmmaschine.
Kammbalken, *-s, -, m.* grindă îmbinată cu prag.
Kammbürste, *-n, f.* perie de cap.
kämmeln, *kämmelte, gekämmelt (ich kämm(e)le), vb. (h) tr. (text.)* a dărăci, a scărmăna, a pieptăna.
kämmen, *kämmte, gekämmt, vb. (h) tr.* **1.** şi *refl.* a (se) pieptăna; *(fam., fig.)* *er kämmt ihn ü* freacă ridichea, îi trage un perdaf. **2.** v. kämmeln. **3.** *(constr.)* a îmbina cu prag.
Kammer, *-n, f.* **1.** cămăruţă, odăiţă. **2.** cămară, magazie. **3.** *(pol.)* cameră (a deputaţilor, a comunelor etc.). **4.** *(tehn., fot.)* cameră. **5.** *(mil.: la puşcă)* magazie de gloanţe; *(la tun)* cameră de încărcare. **6.** *(înv., adm., jur.)* cameră (secţie de tribunal; administraţie financiară etc.). **7.** *(mar.)* cabină. **8.** *(biol.)* cavitate. **9.** *(vân.)* cotlon (de vizuină).
Kammer|ab|bau, *-(e)s, -e, m. (mim)* exploatare cu camere.
Kammer|amt, *-(e)s, -ämter, n. (înv., adm.)* funcţie la camera domeniilor; birou al camerei domeniilor; jurisdicţie domenială; administraţie municipală.
Kammer|auflösung, *-en, f. (pol.)* dizolvare a camerei.
Kammerbau, *- (e)s, m. sg. (mine.)* v. Kammerabbau.
Kammerbeitrag, *-(e)s, -träge, m. (ist.)* taxe comunale.
Kämmerchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kammer) cămăruţă.
Kammerchor [-koːɐ], *-(e)s, -chöre, m. (muz.)* cor de cameră.
Kammerdame, *-n, f. (înv.)* doamnă de onoare.
Kammerdiener, *-s, -, m. (înv.)* camerist, fecior în casă.
Kämmerei[1], *-en, f. (înv.)* administraţie financiară, finanţe ale unui oraş, ale unei comune.
Kämmerei[2], *-en, f. (text.)* întreprindere, atelier de pieptănat, de dărăcit.
Kämmerer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* şambelan; cămăraş. **2.** administrator financiar.
Kammerfrau, *-en, f. (înv.)* cameristă.
Kammerfräulein, *-s, -, n.* v. Kammerdame.
Kammergericht, *-(e)s, -e, n. (jur., înv.).* **1.** Curte supremă. **2.** *(reg.)* Curte de apel.
Kammergut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* **1.** bun domenial. **2.** domeniu al Coroanei.
Kammer|herr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* şambelan.
Kammer|herrenwürde, *-n, f. (ist.)* demnitate de şambelan.
Kammerjäger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* vânător la curte. **2.** persoană care «vânează» ploşniţe, păduchi, şoareci etc.; persoană care se ocupă cu dezinsecţii şi deratizări.
Kammerjungfer, *-n, f. (înv.)* cameristă; *(teatru)* subretă.
Kammerjunker, *-s, -, m. (ist.)* camerier, cămăraş.
Kammerkätzchen, *-s, -, n. (înv.)* subretă; cameristă.
Kammerkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de cameră.
Kämmerlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kammer) cămăruţă.
Kammerlinge *pl. (zool.)* foraminifere, protozoare cu căsuţe de calcar *(Foraminifera).*
Kammermädchen, *-s, -, n.* v. Kammerjungfer.
Kammermeister, *-s, -, m. (ist.)* vistiernic.
Kammermusik *f. sg.* muzică de cameră.
kammermusikalisch *adj.* de muzică de cameră.
Kammermusiker, *-s, -, m.* interpret de muzică de cameră.
Kammer|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor cu cameră (la uzinele de gaz).
Kammer|orchester [-kɛs-], *-s, -, n.* orchestră de cameră.
Kammerprokurator, *-s, -en, m. (înv.)* procuror al bugetului, al ministerului finanţelor.
Kammer|rat, *-(e)s, -räte, m. (înv.)* **1.** consilier de tribunal, de Curte supremă. **2.** *(ist.)* Consilier al Curţii de Conturi.
Kammersänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* titlu dat unui cântăreţ, unei cântăreţe.
Kammerschau|spieler, *-s, -, m.* titlu dat unui actor, unei actriţe.
Kammerschleuse, *-n, f. (hidr.)* ecluză navigabilă (cu sas).
Kammer|spiel, *-(e)s, -e, n. (teatru)* **1.** v. Kammerstück **(2). 2.** teatru mic, cu caracter intim.
Kammer|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* bucată, piesă muzicală pentru muzică de cameră. **2.** *(teatru)* piesă de teatru pentru săli mici.
Kammerton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* diapazon.
Kammer|umlage, *-n, f. (ist.)* taxe comunale, dări.
Kammerver|handlung, *-en, f. (pol.)* dezbatere în Camera deputaţilor.
Kammervermögen, *-s, -, n.* averea unui principe.
Kammerwagen, *-s, -, m.* **1.** trăsură din suita regelui. **2.** *(pop.)* trăsură a miresei.
Kammerwasser|rohrkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cameră de apă a căldării acvatubulare.
Kammerzofe, *-n, f.* cameristă; subretă.
Kammfett, *-(e)s, n. sg. (la vite)* grăsime de la ceafă; *(la cai)* grăsime de la grumaz.
Kammgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* camgarn.
Kammgarn|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de camgarn.
Kammgeier, *-s, -, m. (ornit.)* condor *(Sarcorhamphus gryphus).*
Kammgras, *-es, n. sg. (bot.; în expr.)* **gemeines ~** pieptănariţă *(Cynosurus cristatus).*
Kammgriff, *-(e)s, -e, m. (gimnastică)* apucat de jos.
Kammhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* găină cu creastă.
Kammkiemer *pl. (zool.)* moluşte ctenobranhiate *(Ctenobranchia).*
Kammlager, *-s, -n. (tehn.)* palier canelat.
Kammlerche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie moţată *(Alauda cristata).*
Kämmling, *-s, -e, m. (text.)* deşeu de lână sau bumbac, fir scurt (de lână) nedărăcibil.
Kammlinie [-niə], *-n, f. (geogr.)* linie de creastă.
Kamm|macher, *-s, -, m.* fabricant de piepteni, pieptănar.
Kämm|maschine, *-n, f. (text.)* darac, maşină de pieptănat.
Kamm|molch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* triton cu creastă *(Molge cristata).*
Kamm|muschel, *-n, f.* scoică-pieptene *(Pecten).*
Kammrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu dinţi demontabili, roată cu bolţuri.
Kammratte, *-n, f.* (specie de) şobolan, tucotuco *(Czenomys magellanicus).*
Kammschmiele *f. (bot.)* păiuş crestat *(Koeleria cristata).*
Kamm|spinnerei, *-en, f.* v. Kammgarnspinnerei.
Kammwalze, **Kämmwalze**, *-n, f. (text.)* cilindru pieptănător.
Kammwanderung, *-en, f. (turism)* tur de creastă.
Kammweg, *-(e)s, -e, m.* drum de creastă.
Kammwolle, *-n, f. (text.)* lână pieptănată.
Kammwollrasse, *-n, f.* rasă de oi cu lână pieptănabilă.
Kammzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (text.)* roată cu dinţi pentru pieptănat.
Kammzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* pivot în pieptene.
Kammzug, *-(e)s, -züge, m. (text.)* pală, bandă pieptănată.
Kamp[1], *-(e)s, Kämpe, m. (reg.)* **1.** teren îngrădit, păşune. **2.** pepinieră.
Kamp[2] [kɛmp], *-s, -s, n.* campament, camping.
Kampagne [-ˈpanjə], *-n, f.* **1.** *(pol.)* campanie; **eine ~ für die Wiedereinführung der Todesstrafe führen** a duce o campanie pentru reintroducerea pedepsei cu moartea. **2.** *(ec.)* perioadă de vârf, campanie. **3.** *(reg.)* perioada carnavalului. **4.** *(mil., înv.)* campanie.
Kampagne|arbeit, *-en, f. (ec.)* muncă sezonieră.
Kampagnebetrieb, *-(e)s, -e, m.* exploatare sezonieră.
Kampanile, *-, -, m.* campanilă, turn cu clopote (la distanţă de biserică).
Kämpe, *-n, -n, f.* **1.** *(poet., înv.)* cavaler, luptător. **2.** *(reg.)* mistreţ.
kampeln, *kampelte, gekampelt (ich kamp(e)le), vb. (h) refl. (fam.)* a se lupta, a se bate.
Kampesche|holz *n. sg. (bot.)* băcan *(Haematoxylon campechianum* L.).
Kampf, *-(e)s, Kämpfe, m.* luptă, bătălie; **~ auf Leben und Tod** luptă pe viaţă şi pe moarte; **~ bis aufs Messer** luptă la cuţite; **der ~ ist ungleich** lupta e inegală; **~ Mann gegen Mann** luptă corp la corp; **der ~ ums Dasein** lupta pentru existenţă; **der ~ entbrennt** lupta începe; **den ~ bestehen** a învinge, a face faţă luptei; **den ~ zu Ende kämpfen** a duce lupta până la capăt; **den ~ verloren geben** a capitula; **sich in einen ~ einlassen** a se lăsa târât într-o discuţie, într-o luptă; **jn. in den ~ ziehen** a atrage pe cineva în luptă; **sich zum ~e rüsten** a se pregăti de luptă; *(ec.)* **gewerkschaftlicher ~** luptă sindicală; **tariflicher ~** conflict tarifar, luptă pentru creşterea salariilor.
Kampf|abkommen, *-s, n. sg.* convenţie, înţelegere pentru luptă.
Kampf|abschnitt, *-(e) s, -e, m. (mil.)* sector de luptă.
Kampf|ankündigung, *-en, f.*, **Kampf|ansage**, *-n. f.* notificare, înştiinţare de luptă.
Kampf|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă de luptă.
Kampf|arena *f. sg.* arenă pentru lupte.
Kampf|art, *-en, f.* modalitate, fel de luptă.
Kampf|aufgabe, *-n, f.* temă de luptă, misiune de luptă.
Kampfbahn, *-en, f. (sport)* stadion, arenă.
Kampfbedingungen *pl.* condiţii de luptă.
Kampfbegeisterung *f. sg.* entuziasm în luptă.
Kampfbegierde *f. sg.* dor de luptă; spirit combativ.
kampfbegierig *adj.* dornic de luptă.
Kampfbereich, *-(e)s, -e, m.* zonă de luptă.
kampfbereit *adj.* gata de luptă.
Kampfbereitschaft *f. sg.* faptul de a fi gata de luptă.
Kampfbericht, *-(e)s, -e, m.* comunicat, raport, dare de seamă asupra luptei.
Kampfbewegung, *-en, f.* mişcare tactică, mişcare de luptă.
Kampfbund, *-es, -bünde, m.*, **Kampfbündnis**, *-ses, -se, n.* uniune de luptă.
Kampf|einheit, *-en, f.* unitate de luptă.
kämpfen, *kämpfte, gekämpft, vb. (h) intr.* a lupta; **er kämpft dafür** luptă pentru asta; **er kämpft gegen ihn** luptă contra lui; **er kämpft mit ihm** se luptă cu el; **Mann gegen Mann ~** a lupta corp la corp; **mit den Tränen ~** a se abţine din plâns; **um sein Leben ~** a lupta pe viaţă şi pe moarte.
Kampf|entschlossenheit *f. sg.* combativitate.
Kampf|episode, *-n, f.* episod de luptă.
Kampfer, *-s, m. sg. (chim.)* camfor.
Kämpfer, *-s, -, m.* **1.** luptător. **2.** *(tehn.)* pivot, talpă, crapodină. **3.** *(constr.)* impostă.
Kampferbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de camfor, camforar *(Cinnamomum camphora).*
Kämpferdruck, *-(e)s, -drücke, m. (constr.)* împingere la naşterea unei bolţi.
Kampf|erfahrung, *-en, f.* experienţă în luptă.
Kämpferfläche, *-n, f. (constr.)* suprafaţă de la naştere (a unei bolţi sau a unui arc).
Kampfergeist, *-(e)s, m. sg. (chim.)* spirt de camfor.
Kämpfergelenk, *-(e)s, -e, n. (constr.)* articulaţie la naşterea unei bolţi.
Kämpfergesims, *-es, -e, n. (constr.)* impostă.
Kämpferin, *-nen, f.* luptătoare.
kämpferisch *adj.* războinic; bătăios.
Kämpferlinie [-niə], *-n, f. (constr.)* linie a naşterilor.
Kämpfernatur, *-en, f.* fire de luptător.
Kämpfer|pfeiler, *-s, -, m. (constr.)* contrafort la o boltă.
kampf|erprobt *adj.* călit, încercat în luptă.
Kampfes|einheit, *-en, f.* v. Kampfeinheit.
kampfesfreudig, **kampfesfroh** *adj.* dornic de luptă; combativ.
Kampfeslärm, *-(e)s, m. sg.* zgomot, tumult al luptei.
Kampfeslust *f. sg.* v. Kampflust.
kampf|fähig *adj.* capabil de a lupta; combatant.
Kampf|fähigkeit *f. sg.* capacitate de luptă.

Kạmpf|fahrzeug, *-(e)s, -e, n. (mil.)* autovehicul dotat pentru luptă.
Kạmpf|feld, *-(e)s, -er, n.* **1.** câmp de luptă. **2.** arenă, stadion; teren (de sport).
kạmpf|fertig *adj.* v. kampfbereit.
Kạmpf|fertigkeit *f. sg.* v. Kampfbereitschaft.
Kạmpf|flieger, *-s, -, m.* **1.** aviator de luptă. **2.** v. Kampfflugzeug.
Kạmpf|flugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de luptă.
kạmpf|froh *adj.* v. kampfesfroh.
Kạmpf|front, *-en, f.* front, linie de luptă.
Kạmpfgas, *-es, -e, n.* gaz de luptă.
Kạmpfgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă de luptă.
Kạmpfgefährte, *-n, -n, m.* tovarăş de luptă, de arme.
Kạmpfgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit războinic, combativ.
Kạmpfgenosse, *-n, -n, m.* v. Kampfgefährte.
kạmpfgerüstet *adj.* înarmat pentru luptă, gata de luptă.
Kạmpfgeschehen, *-s, n.* proces de luptă, decurs al luptei.
Kạmpfgeschwader, *-s, -, n. (av., mar., mil.)* formaţie, escadrilă de luptă.
kạmpfge|stählt *adj.* oţelit în luptă.
Kạmpfgetümmel, *-s, n. sg.* învălmăşeală, tumult a(l) luptei.
kạmpfgewandt *adj.* îndemânatic, priceput în luptă.
kạmpfgewohnt *adj.* obişnuit cu lupta.
Kạmpfgewühl, *-(e)s, -e, n.* v. Kampfgetümmel.
Kạmpfgruppe, *-n, f. (mil., înv.)* grupă de luptă.
Kạmpfhahn, *-(e)s, -hähne, m.* **1.** cocoş de luptă. **2.** *(fig.)* (om) certăreţ, zurbagiu.
Kạmpfhandlung, *-en, f.* faptă de arme, acţiune în luptă.
Kạmpfhandschuh, *-(e)s, -e, m. (box)* mănuşă plumbuită.
Kạmpfhund, *-es, -e, m.* câine de luptă.
Kạmpfkolonne, *-n, f. (mil.)* coloană de luptă.
Kạmpfkraft, *-kräfte, f.* putere de luptă.
Kạmpfkundgebung, *-en, f.* manifestare de luptă.
Kạmpflage *f. sg. (mil.)* situaţie a luptei, situaţie tactică.
Kạmpflager, *-s, -, n. (mil.)* tabără de luptă; bivuac.
Kạmpfläufer, *-s, -, m. (ornit.)* fluierar gulerat, bătăuş *(Philomachus pugnax)*.
Kạmpflied, *-(e)s, -er, n.* cântec de luptă.
Kạmpflinie [-niə], *-n, f.* linie de luptă.
kạmpflos *adj.* fără luptă; **sich ~ ergeben** a se preda fără luptă.
Kạmpflosung, *-en, f.* deviză, lozincă de luptă.
Kạmpflust *f. sg.* elan în luptă, dorinţă de luptă; *(fig.)* combativitate; **die ~ flammt in ihm auf** se trezeşte în el dorinţa de a lupta.
kạmpflustig *adj.* v. kampfesfreudig.
Kạmpfmannschaft, *-en, f.* echipă sportivă.
Kạmpfmaschine, *-n, f.* maşină de război.
Kạmpfmaßnahme, *-n, f.* măsuri, metode de luptă; **gewerkschaftliche ~n** măsuri revendicative sindicale; **unternehmerische ~** măsuri de presiune ale patronatului.
Kạmpfmethode, *-n, f.* metodă de luptă.
Kạmpfmittel, *-s, -, n.* armă, miljloc de luptă.
Kạmpfmoral *f. sg.* moral al luptătorilor.
kạmpfmüde *adj.* obosit de luptă, în luptă.
kạmpfmutig *adj.* v. kampfesfreudig.
Kạmpf|operation, *-en, f.* operaţiuni de luptă, de război.
Kạmpf|ordnung, *-en, f.* ordine de bătaie.
Kạmpf|organ, *-(e)s, -e, n.* organ (de presă) de luptă.
Kạmpf|organisation, *-en, f.* organizaţie de luptă.
Kạmpfpartei, *-en, f.* partid de luptă, combativ.
Kạmpfplan, *-(e)s, -pläne, m.* (şi *fig.)* plan de bătaie, de luptă.
Kạmpfplatz, *-es -plätze, m.* **1.** *(mil.* şi *fig.)* câmp de luptă, loc al bătăliei. **2.** *(sport)* teren; arenă; stadion.
Kạmpfpreis, *-es, -e, m.* **1.** *(sport)* premiu (obţinut la un concurs). **2.** *(ec.)* preţ de vânzare scăzut pentru înlăturarea concurenţei, preţ de dumping, preţ-şoc.
Kạmpfprogramm, *-s, -e, n. (pol.)* program de luptă.
Kạmpfrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru (de concurs).
Kạmpfrichterturm, *-(e)s, -türme, m. (schi)* turn de arbitraj.
Kạmpfring, *-(e)s, -e, m. (box)* ring.
Kạmpfross, *-es, -e, n.* cal de luptă.
Kạmpfruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt de luptă; chemare la luptă.
Kạmpfschar, *-en, f.* ceată gata de luptă.
kạmpfscheu *adj.* care se sperie de luptă, necombativ.
Kạmpfschrei, *-(e)s, -e, m.* v. Kampfruf.
Kạmpfschrift, *-en, f.* pamflet, scriere polemică.
Kạmpfsignal, *-s, -e,* n. semnal de luptă.
Kạmpfsolidarität *f. sg.* solidaritate în luptă.
Kạmpf|spiel, *-(e)s, -e, n.* concurs, întrecere sportivă; turnir.
Kạmpf|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mil.)* stat-major ad-hoc, format în timpul luptei.
Kạmpf|staffel, *-n, f. (av. mil.)* formaţie de luptă.
Kạmpf|stärke, *-n, f.* putere, capacitate de luptă.
Kạmpf|stätte, *-n, f.* loc al luptei.
Kạmpf|stimmung *f. sg.* dispoziţie de luptă.
Kạmpf|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă (chimică) de luptă.
Kạmpfsystem, *-s, -e, n.* sistem de luptă.
Kạmpftaktik *f. sg.* tactică de luptă.
Kạmpftradition, *-en, f.* tradiţie de luptă.
Kạmpftruppe, *-n, f.* **1.** *(mil.)* unităţi de luptă. **2.** *(fam.)* grup de bătăuşi.
kạmpftüchtig *adj.* v. kampffähig.
Kạmpftüchtigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de luptă. **2.** pregătire pentru luptă.
kạmpf|unfähig *adj.* incapabil de a lupta, scos din luptă; necombatant.
Kạmpf|unfähigkeit *f. sg.* incapacitate de a lupta, necombativitate.
Kạmpfverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* mare unitate tactică.
Kạmpfwaffe, *-n, f.* armă de luptă.
Kạmpfwagen, *-s, -, m.* tanc; car de luptă.
Kạmpfweise, *-n, f.* procedeu, mod de luptă.
Kạmpfwille, *-ns, m. sg.* voinţă de a lupta.
Kạmpfwort, *-(e)s, -e, n.* deviză de luptă, cuvântare de luptă.
Kạmpfwut *f. sg.* furie a luptei.
Kạmpfzeuge, *-n, -n, m.* martor al luptei (la duel).
Kạmpfziel, *-(e)s, -e, n.* ţel al luptei.
Kạmpfzone, *-n, f.* zonă de luptă, de război.
kampieren, *kampierte, kampiert, vb. (h) intr.* **1.** a aşeza lagărul, a campa, a aşeza tabăra (undeva în aer liber). **2.** *(fam.)* a sta, a locui neconfortabil, săracăcios.
Kamtschadạle, *-n, -n, m.* locuitor din Kamceatca.
Kamtschadạlin, *-nen, f.* locuitoare din Kamceatca.
Kamụffel, *-s, -, n. (fam.)* prostănac.
kanaanäisch *adj. (ist.)* canaanian, din Canaan.
Kanaanịter, *-s, -, m. (ist.)* canaanian, persoană din Canaan.
Kạnadabalsam, *-s, m. sg. (bot., farm.)* balsam de Canada *(Abies balsamea* L.).
Kanadier [-diɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** canadian(ă). **2.** *m. (sport)* caiac.
kanạdisch *adj.* canadian.
Kanaille [kaˈnaljə] şi [kaˈnajə], *-n, f.* **1.** *(peior.)* plebe, mitocănime, gloată. **2.** ticălos, canalie.
Kanạke, *-n, -n, m.* **1.** băştinaş, locuitor al insulelor din Pacificul de Sud. **2.** *(peior.)* străin, muncitor străin. **3.** *(fam., peior.)* prostănac.
Kanạl, *-s, -näle, m.* **1.** canal (de navigaţie). **2.** canal, ţeava, conductă. **3.** *(anat.)* canal; *(fam.)* **ich habe damit den ~ voll** de asta sunt sătul până în gât. **4.** *(radio., tv., inform.)* canal. **5.** *(fig.)* canal, cale, mod.
Kanạl|anschluss, *-es, -schlüsse, m.* adaptor de canal.
Kanạlgebühren *pl.* taxe pentru canal.
Kanạl|arbeiter, *-s, -, m.* v. Kanalisationsarbeiter.
Kanạl|aushebungsmaschine, *-n, f. (tehn.)* excavator de canale.
Kanạlbau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie de canal.
Kanạlblende, *-n, f. (fiz. atomică)* filtru de bandă, de canal.
Kanạldeckel, *-s, -, m.* v. Kanalisationsdeckel.
Kanạldeich, *-(e)s, -e, m.* dig al canalului.
Kanạldücker, *-s, -, m.* sifon inferior sub canal.
Kanạldurch|stich, *-(e)s, -e, m.* străpungere, tăiere a unui canal.
Kanạlgase *pl.* gaze de canal.
Kanạlgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă a canalului.
Kanalisatịon, *-en, f.* (sistem de) canalizare.
Kanalisatịons|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor la canalizare.
Kanalisatịonsdeckel, *-s, -, m.* capac de canalizare, capac carosabil.
Kanalisatịonsnetz, *-es, -e, n.* sistem de canalizare.
Kanalisatịonsrohr, *-(e)s, -e, n.* tub, ţeavă de canalizare.
Kanalisatịons|system, *-s, -e, n.* sistem de canalizare.
kanalisịeren, *kanalisierte, kanalisiert, vb. (h) tr.* a canaliza.
Kanalisịerung, *-en, f.* canalizare.
Kanạlmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de reunit.
Kanạlnetz, *-es, -e, n.* reţea de canale, de canalizare.
Kanạl|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor-tunel, cuptor cu canale.
Kanạlpegel, *-s, -, m.* post hidrometric pe canal.
Kanạlpumpwerk, *-(e)s, -e, n.* staţiune de pompare a canalului.
Kanạlquerschnitt, *-(e)s, -e, m.* secţiune transversală a canalului.
Kanạlratte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* şobolan de canal. **2.** *(fam.)* persoană depravată, scârboasă.
Kanạlräumer, **Kanạlreiniger**, *-s, -, m.* vidanjor.
Kanạlschalter, *-s, -,m. (radio., tv.)* comutator de canal.
Kanạlschiff|fahrt *f. sg.* navigaţie pe canal.
Kanạlschleuse, *-n, f.* ecluză de canal.
Kanạlsystem, *-s, -e, n.* sistem de canale.
Kanạltunnel, *-s, m. sg.* tunel feroviar sub Canalul Mânecii.
Kanạlverkehr, *-(e)s, -e, m.* circulaţie pe canal.
Kạnapee, *-s, -s, n.* canapea.
Kanạrienfutter [-riən-], *-s, n. sg.* hrană pentru canari.
kanạriengelb *adj.* galben-canar.
Kanạriengras, *-es, n. sg. (bot.)* meiul-canarului *(Phalaris canariensis)*.
Kanạrienvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* canar *(Serinus canaria)*.
Kanạster, *-s, -, m.* v. Knaster.
Kandạre, *-n, f.* zăbală (la cal); *(fig.) er nimmt ihn an die ~* îl ia din scurt.
Kạndel, *m.* sau *f., -n,* jgheab, burlan.
Kandelạber, *-s, -, m.* candelabru, policandru.
kạndeln, *kandelte, gekandelt (ich kand(e)le), (vb.) (h) tr. (reg.)* a canela.
Kạndelzucker, *-s, m. sg.* v. Kandiszucker.
Kandidạt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** candidat(ă) (la un examen, la un post, la alegeri etc.). **2.** *(înv.)* învăţător particular.
Kandidạten|auf|stellung, *-en, f.* propunere, desemnare a candidatului.
Kandidạtenfrist *f. sg.* termen pentru candidatură.
Kandidạtenliste *-n, f.* listă a candidaţilor.
Kandidạten|nominierung, *-en, f.* v. Kandidatenaufstellung.
Kandidạtenschaft *f. sg.* **1.** candidatură. **2.** asociere a persoanelor cu drept de candidatură.
Kandidạtenschulung, *-en, f.* instruire, formare a candidaţilor.
Kandidạten|stand, *-(e)s, m. sg.* situaţie de candidat; *in den ~ zurückversetzen* a fi respins la alegere, la numire.
Kandidạtenzeit *f. sg.* v. Kandidatenfrist.
Kandidatụr, *-en, f.* candidatură; **seine ~ anmelden** a-şi anunţa candidatura; **seine ~ zurückziehen** a-şi retrage candidatura.
kandịdel *adj. (fam.)* vesel, vioi.

kandidieren, *kandidierte, kandidiert, vb. (h) intr.* a candida; **für einen Posten ~** a candida pentru un post.
kandieren, *kandierte, kandiert, vb. (h) tr.* a zaharisi.
kandiert I. *part. trec.* de la kandieren. **II.** *adj.* zaharisit; *~e Frucht* fruct zaharisit.
Kandis, *-, m. sg.*, **Kandiszucker**, *-s, m. sg.* zahăr candel.
Kanditen *pl.* fructe zaharisite.
Kanẹel, *-s, -e, m. (bot.)* scorţişoară de canelă *(Canella alba)*.
Kanephọre, *-n, f. (constr.)* caneforă.
Kanevas [-vas], *-ses, -se* (şi *-, -*) *m.* canava.
Känguru, *(înv.)* **Känguruh**, *-s, -s* (sau *-e), n. (zool.)* cangur *(Macropus giganteus)*.
Kanin, *-(e)s, -e*, **Kaninchen**, *-s, -, n. (zool.)* iepure de casă *(Cuniculus cuniculus)*.
Kaninchenbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de iepure.
Kaninchenzucht *f. sg.* creştere de iepuri de casă.
Kanister, *-s, -, m.* canistră.
Kanker, *-s, -, m. (zool.)* păianjen cu picioroange comun *(Phalangium opilio)*.
kankrös *adj.* v. kanzerös.
kann *ind. prez. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la können.
Kannbestimmung şi **Kann-Bestimmung**, *-en, f. (ec.)* dispoziţie facultativă.
Kännchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kanne) cănuţă.
Kanne, *-n, f.* **1.** cană; **eine ~ Wein** o cană cu vin; *(fam.)* **zu tief in die ~ gucken** a se chercheli; a se îmbăta; **ich musste wohl oder übel in die ~ steigen** am fost silit să beau; **er sieht eine Kuh für eine ~** vede dublu; **es gießt wie aus ~n** plouă cu găleata. **2.** veche măsurătoare, vadră.
Kannegießer, *-s, -, m.* **1.** *(ist.)* turnător de vase de cositor. **2.** *(fam.)* politician de cafenea, flecar.
Kannegießerei, *-en, f.* politică de cafenea; flecăreală.
kannegießern, *kannegießerte, gekannegießert, vb. (h) intr.* a face politică de cafenea.
Kännel, *-s, -, m. (reg.)* jgheab de streaşină, uluc.
kannelieren, *kannelierte, kanneliert, vb. (h) tr. (arhit.)* a canela, a cresta, a brăzda.
Kanneliermaschine, *-n, f.* maşină de crestat, de canelat.
kanneliert I. *part. trec.* de la kannelieren. **II.** *adj.* canelat, crestat, brăzdat.
Kannelierung, *-en, f.* canelare, crestare, brăzdare.
Kännelkohle, *-n, f. (mineral.)* cărbune bituminos, cărbune Cannel.
Kannelur, *-en*, **Kannelüre**, *-n, f.* v. Kannelierung.
Kannenbäcker, *-s, -, m. (inv.)* olar.
Kannenblume, *-n, f.* v. Kannenpflanze.
Kannendeckel, *-s, -, m.* capac de cană.
Kannenpflanze, *-n, f. (bot.)* cănişoară *(Nepenthes)*.
kannenweise *adv.* cu cana, cu bidonul; *(fig., despre lichide)* în cantităţi mari.
Kannette, *-n, f. (text.)* canetă.
Kannibale, *-n, -n, m.* canibal.
kannibalisch I. *adj.* canibalic; *(fig.)* crud; sălbatic. **II.** *adv.* foarte, teribil; *~ heiß* teribil de cald.
Kannkaufmann, *-(e)s, -leute, m. (ec.)* comerciant potenţial, care nu este obligat să se înscrie în Registrul Comerţului.
kannte *ind. imperf. pers. 1 şi a 3-a sg.* de la kennen.
Kannvorschrift, *-en, f.* v. Kannbestimmung.
Kanoe [-'nu:], *-s, -s, n.* v. Kanu.
Kanon, *-s, -s, m.* **1.** *(lit., arte, bis., fil.)* canon, lege, regulă. **2.** *(muz.)* canon. **3.** *(jur.)* canon, dare succesorală. **4.** *(tipogr.)* canon (corp de literă de 32 puncte); **großer ~** literă de 36 puncte. **5.** *(ist.)* dare anuală către senior.
Kanonade, *-n, f.* canonadă; foc de artilerie.
Kanone, *-n, f.* **1.** tun; **die ~ donnert** bubuie tunul; **die ~ abfeuern** a trage cu tunul; **die ~n aufpflanzen** a instala tunurile; *(fig.)* **man kann ~n neben ihm abschießen** doarme tun; *(fig.)* **mit ~n auf Spatzen schießen** a trage cu tunul după vrăbii; **unter aller ~ sein** a fi sub orice critică; **betrunken wie eine ~** beat mort. **2.** *(fam.; despre oameni)* as; **er ist eine große ~ auf seinem Gebiet** e un as în specialitatea sa.
Kanonenbohrer, *-s, -, m.* destupător, desfundător al ţevii tunului.
Kanonenboot, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* canonieră.
Kanonendonner, *-s, -, m.* bubuit de tun.
kanonenfest *adj.* care rezistă la lovitura tunului.
Kanonenfeuer, *-s, n. sg.* canonadă.
Kanonenfieber, *-s, n. sg.* emoţie a primei bătălii; *er hat das ~* se teme de praful de puşcă.
Kanonenfutter, *-s, n. sg.* carne de tun.
Kanonengut, *-(e)s, -, n.* v. Kanonenmetall.
Kanonenkugel, *-n, f.* ghiulea, proiectil de tun.
Kanonenlauf, *-(e)s, -läufe, m.* v. Kanonenrohr.
kanonenmäßig *adj.* şi *adv.* enorm, imens; ca un tun.
Kanonenmetall, *-(e)s, -e, n.* metal de tun.
Kanonen|ofen, *-s, -öfen, m.* sobă de fier, de fontă; godin.
Kanonenpark, *-(e)s, -e, m.* parc de tunuri.
Kanonenpulver [-fə şi -və], *-s, -, n.* praf de tun.
Kanonenrohr, *-(e)s, -e, n.* ţeavă de tun.
Kanonensalve [-və], *-n, f.* salvă de artilerie.
Kanonenschuss, *-es, -schüsse, m.* lovitură de tun; **einen ~ abgeben** a trage o lovitură de tun.
Kanonenschussweite *f. sg.* rază, distanţă de bătaie a tunului; **auf ~** în bătaia tunului.
Kanonen|stiefel, *-s, -, m. (ist.)* cizmă înaltă şi răsfrântă.
Kanonier [-ni:ə], *-s, -e, m. (mil.)* tunar.
kanonieren, *kanonierte, kanoniert, vb. (h) tr.* a trage cu tunul.
Kanonik *f. sg.* canonică.
Kanonikat, *-(e)s, -e, n. (bis.)* canonicat, demnitate de canonic.
Kanoniker, *-s, -, m. (bis.)* canonic.
Kanonisation, *-en, f. (bis.)* canonizare.
kanonisch *adj.* canonic; *(jur.)* **das ~e Recht** dreptul canonic.
kanonisieren, *kanonisierte, kanonisiert, vb. (h) tr. (bis.)* a canoniza, a trece în rândul sfinţilor.
Kanonisierung, *-en, f. sg.* v. Kanonisation.
Kanonisse, *-n, f.* pensionară a unui aşezământ de bătrâne nobile.
Kanossa, *-s, n.* **1.** *(geogr.)* Canosa. **2.** *(fig.)* umilinţă, penitenţă, căinţă; **das bedeutet mir einen Gang nach ~** asta înseamnă pentru mine o mare umilinţă.
Kanossagang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Canossagang.
Kantalupe, *-n, f. (hort.)* cantalup *(Cucumis melo)*.
Kantate[1], *-n, f. (muz.)* cantată.
Kantate[2], *-, m. sg. (bis.)* duminica a patra după Paşti.
Kante, *-n, f.* **1.** muchie, dungă, cant; *(fam.)* **etwas auf die hohe ~ legen** a pune ceva deoparte. **2.** margine, bordură; tiv. **3.** (gen de) dantelă. **4.** ţărm, mal. **5.** *(alpinism.)* creastă, spinare abruptă. **6.** *(mat., inform., lingv.)* linie între două noduri.
Kantel, *-s, -, m.* (sau *n.)* riglă pătrată; lineal.
kanteln, *kantelte, gekantelt (ich kant(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* **1.** a trage linii cu rigla pătrată. **2.** a aşeza pe muchie, pe cant. **3.** a finisa o cusătură.
kanten, *kantete, gekantet (du kantest, er kantet), vb. (h) tr.* **1.** a ciopli cu muchii în unghi drept. **2.** a rotunji muchiile.
Kanten, *-, -, m. (reg.)* **1.** coajă de pâine, coltuc. **2.** bucăţoi de pâine.
Kanten|ab|stoßmaschine, *-n, f. (tehn.)* raboteză de făcut muchii, de muchiat.
Kant(en)haken, *-s, -, m.* **1.** cârlig, cange; *(în expr.)* **er kriegt ihn beim ~** pune mâna pe el. **2.** ţapină. **3.** *(tehn.)* piedică (la arme).
Kant(en)holz, *-(e)s, -hölzer, n.* v. Kantel.
Kantenrund|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (arhit.)* baghetă rotundă de colţ.
Kantensetzmaschine, *-n, f. (ind. pielii)* polizor, maşină de polizat.
Kanten|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră de bordură.
Kantenver|richter, *-s, m. (tehn.)* dispozitiv de îndreptat muchiile.
Kanter, *-s, -, m.* **1.** dispozitiv de aşezat, de manevrat butoaie. **2.** despărţitură, boxă. **3.** *(înv.)* pivniţă, depozit subteran. **4.** galop încet la cai.
Kant|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** lemn ecarisat. **2.** *pl.* lemn de construcţie, rigle, grinzi.
Kantianer, *-s, -, m. (fil.)* kantian, partizan al filozofiei lui Kant.
kantig *adj.* cu muchii, cu canturi.
Kantilene, *-n, f. (muz.)* cantilenă.
Kantine, *-n, f.* cantină.
Kantineur [-nø:ə], *-s, -e, m.* cantinier.
kantisch *adj. (fil.)* kantian.
Kanton, *-s, -e, m.* canton, district.
Kantonierre ['-niɛ:rə], *-n, f. (ferov.)* canton.
kantonieren, *kantonierte, kantoniert, vb. (h) tr.* a cantona.
Kantonierung, *-en, f.* cantonare.
Kantonist, *-en, -en, m. (ist.)* om supus serviciului militar (care era recrutat după sistemul cantoanelor); **ein unsicherer ~** persoană nesigură, în care nu te poţi încrede.
Kantonsbürger|recht, *-es, -e, n. (elv.)* drept de a fi cetăţean al unui canton.
Kantonsgericht, *-(e)s, -e, n. (elv.)* tribunal suprem al cantonului.
Kantonsrat, *-(e)s, -räte, m. (elv.)* **1.** parlament al cantonului. **2.** membru în parlamentul cantonului.
Kantor, *-s, -toren, m. (bis.)* cantor, dascăl.
Kantorei, *-en, f.* **1.** locuinţă a cantorului. **2.** cor (voluntar, în bisericile evanghelice).
Kantschu, *-s, -s, m.* cnut, bici.
Kantus, *-, -se, m. (înv., argou studenţesc)* cântec; **sie lassen einen ~ steigen** încep să cânte.
Kantusche, *-n, f. (reg.)* dulamă, zeghe.
Kanu şi **Kanu**, *-s, -s, n. (sport)* canoe.
Kanüle, *-n, f. (med.)* **1.** canulă. **2.** ac de injecţii.
Kanute, *-n, -n, m. (sport)* canoist.
Kanzel, *-n, f.* **1.** amvon. **2.** catedră. **3.** *(vân.)* pătul, observator. **4.** *(av.)* loc în carlingă. **5.** cabină a poliţistului de circulaţie. **6.** *(alpinism)* protuberanţă stâncoasă.
Kanzelberedsamkeit *f. sg.* elocvenţă de amvon.
Kanzelbrüstung, *-en, f.* balustradă a amvonului.
Kanzelist, *-en, -en, m.* v. Kanzlist.
Kanzellariat, *-(e)s, -e, n.* **1.** cancelariat. **2.** cancelarie.
Kanzelpult, *-(e)s, -e, n.* pupitru al amvonului.
Kanzelrede, *-n, f.* predică de la amvon.
Kanzelredner, *-s, -, m.* predicator.
Kanzelton, *-(e)s, -töne, m.* **1.** *sg.* stil monoton. **2.** *pl.* cuvinte spuse din amvon.
kanzerogen *adj. (med.)* cancerigen.
kanzerös *adj. (med.)* canceros.
Kanzlei, *-en, f.* **1.** cancelarie; birou. **2.** *(jur.)* Curte de apel. **3.** *(ist.)* cancelarie. **4.** *(tipogr.)* literă de cancelarie, literă grasă.
Kanzleibe|amte, *-n, -n (ein Kanzleibeamter), m.* funcţionar administrativ.
Kanzleibürokratismus, *-, m. sg.* birocratism.
Kanzleideutsch, *-en, n. sg. (peior.)* limbaj (german) birocratic.
Kanzleidiener, *-s, -, m.* om de serviciu (al cancelariei).
Kanzleidirektor, *-s, -en, m.* director al cancelariei
Kanzleiformat, *-(e)s, -e, n.* hârtie de format mare (necesară în birouri).
Kanzleigeschäfte *pl.* îndatoriri, treburi de birou.
Kanzlei|herrschaft *f. sg.* birocratism.
kanzlei|herrschaftlich *adj.* birocratic.
Kanzleikraft, *-kräfte, f.* funcţionar(ă), secretar(ă) de cancelarie, de birou.
kanzleimäßig *adj.* conform regulilor de cancelarie; **~es Schreiben** scriere în stil de cancelarie.
Kanzleimensch, *-en, -en, m.* birocrat, conţopist.
Kanzleipapier, *-s, -e, n.* hârtie oficială, coală ministerială.
Kanzleirequisiten *pl.* rechizite de birou, de cancelarie.
Kanzleiroutine [-ru-] *f. sg.* rutină de birou.
Kanzleischimmel, *-s, -, m.* **1.** *(iron.)* praf de pe acte. **2.** *(fig.)* molie, om veşnic cu nasul în hârtoage.
Kanzleischlendrian, *-(e)s, -e, m.* inerţie birocratică.
Kanzleischreiber, *-s, -, m*, copist; conţopist.

Kanzlei|sprache *f. sg.* limbaj oficial, limbă de cancelarie.
Kanzlei|stil, *-(e)s, m. sg.* stil administrativ, de cancelarie.
Kanzlei|stunden *pl.* ore de birou.
Kauzlei|utensilien [-liən] *pl.* v. Kanzleirequisiten.
Kanzleivor|stand, *-(es), -stände,* **Kanzleivor|steher**, *-s, -, m.* şef de serviciu, şef de birou.
Kanzler, *-s, -, m.* **1.** *(pol.)* cancelar. **2.** şef de oficiu, director de birou.
Kanzler|amt, *-(e)s, -ämter, n. (pol.)* **1.** oficiul cancelarului federal. **2.** funcţie de cancelar.
Kanzler|runde, *-n, f. (pol.)* **1.** consultare a unui grup de experţi de către cancelar. **2.** grup de experţi consultaţi de cancelar.
Kanzlerwürde, *-n, f.* demnitate de cancelar.
Kanzlist, *-en, -en, m.* funcţionar de cancelarie.
Kanzone, *-n, f. (lit., muz.)* cantonă.
Kanzonette, *-n. f. (muz.)* cantonetă.
Kaolin, *-s, -e, n.* caolin.
Kaolinwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de caolin.
Kap, *-s, -s, n. (geogr.)* cap, promontoriu; **~ der Guten Hoffnung** Capul Bunei-Speranţe.
Kap. *presc.* de la Kapitel capitol.
kapabel *adj.* capabil.
Kapaun, *-s, -e, m.* clapon, cocoş tânăr castrat.
kapaunen, *kapaunte, kapaunt, vb. (h) tr.* a castra un cocoş.
Kapaunen, *-s, n. sg.* claponaj, castrare a cocoşului.
Kapauner, *-s, -, m.* v. Kapaun.
kapaunisieren, *kapaunisierte, kapaunisiert, vb. (h) tr.* v. kapaunen.
Kapazität, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* capacitate; **gegenseitige ~** capacitate reciprocă; *(electr.)* **die ~ des Kondensators** capacitatea condensatorului; *(fiz.)* **~ für Wärme** capacitate calorică; **die ~ der Maschine** capacitatea maşinii. **2.** capacitate (de muncă, de înţelegere etc.); **ausgelastete ~en** capacităţi utilizate; **freie ~** capacitate disponibilă; **ungenutzte ~** capacitate neutilizată; **wettbewerbsfähige ~** capacitate concurenţială. **3.** capacitate, specialist; **er ist auf dem Gebiete der Musik eine ~** e o mare capacitate în domeniul muzicii.
Kapazitäts|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere a capacităţii.
Kapazitäts|ausbau, *-(e)s, m. sg.* extindere a capacităţii.
Kapazitäts|auslastung, *-en, f. (ec.)* ocupare, exploatare, utilizare a întregii capacităţi.
Kapazitäts|ausnutzung, *-en, f. (ec.)* utilizare a capacităţii de producţie; **mögliche ~** utilizare posibilă a capacităţii de producţie; **tatsächliche ~** utilizare reală a capacităţii de producţie.
Kapazitäts|ende *-n, sg. (inform.)* limită de capacitate.
Kapazitäts|ermittlung, *-en, f. (ec.)* calcul al capacităţii de producţie.
Kapazitätsmessbrücke, *-n, f. (tehn.)* punte pentru măsurarea capacităţii.
Kapazitäts|spielraum, *-(e)s, -räume, m.* marjă a capacităţii de producţie.
Kapazitäts|über|hang, *-(e)s, -hänge, m.* surplus, exces de capacităţi de producţie.
Kapazitätsverlust, *-es, -e, m.* pierdere de capacităţi de producţie.
Kapazitätsver|ringerung, *-en, f.* restrângere a capacităţii de producţie.
Kape [kɛ:p], *-s, -s, n.* capă, pelerină.
Kapee, *-s, n. sg. (fam.)* pricepere; **schwer von ~ sein** a fi greu de cap, greoi la minte.
Kapelan, *-s, -e, m. (iht.)* peşte salmonid mic din Oceanul Îngheţat de Nord *(Mallotus villosus).*
Kapellan, *-s, -e.* m. v. Kaplan.
Kapelle, *-n, f.* **1.** *(bis.)* capelă, paraclis. **2.** *(muz.)* orchestră, taraf; cor. **3.** *(tehn.)* cupelă.
Kapellensilber, *-s, n. sg. (metal.)* argint purificat prin cupelaţie.
kapellieren, *kapellierte, kapelliert, vb. (h) tr. (tehn.)* a cupela.
Kapellmeister, *-s, -, m.* capelmaistru, dirijor, şef de orchestră.
Kaper[1], *-n, f.* caperă (mugur de caper).
Kaper[2], *-s, -, m.* **1.** pirat, corsar. **2.** corsar, corabie de piraţi.
Kaperbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de răscumpărare.
Kaperei, *-en, f.* piraterie.
kapern, *kaperte, gekapert, vb. (h) tr.* **1.** a face piraterie. **2.** *(fam.)* a-şi însuşi ceva.
Kapern, *-s, n. sg.* piraterie.
Kapern|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* caper *(Capparis spinosa).*
Kaperschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Kaper[2] **(2).**
kapieren, *kapierte, kapiert, vb. (h) intr. (pop.)* a înţelege, a pricepe.
Kapillare, *-n, f. (biol.)* (vas) capilar.
Kapillar|elektrometer, *-s, -, n. (electr.)* electrometru capilar.
Kapillargefäß, *-es, -e, n. (biol., med.)* vas capilar; *(fiz.)* capilară.
Kapillarität *f. sg. (fiz.)* capilaritate.
Kapillarkreislauf, *-(e)s, -läufe, m. (fiziol.)* circuit, circulaţie capilară.
Kapillar|rohr, *-(e)s, -e, n. (biol.)* tub capilar.
kapital *adj.* capital, principal, important, extraordinar; excepţional; *(fam.)* **~er Kerl** un băiat grozav.
Kapital, *-(e)s. -e* (şi *-ien* [-iən]), *n.* capital; **angelegtes ~** capital investit; **angewandtes ~** capital utilizat; **bares ~** capital lichid, bani; **einverleibtes ~** capital încorporat, integrat; **exploitierendes ~** capital de exploatare; **fixes ~** capital fix; **flüssiges ~** capital lichid; **funktionierendes ~** capital activ; **geistiges ~** capital intelectual; **genehmigtes ~** capital aprobat; **gezeichnetes ~** capital subscris; **inkonvertibles ~** capital neconvertibil; **industrielles ~** capital industrial; **konstantes ~** capital constant; **konsumiertes ~** capital consumat; **mobiles ~** capital mobil; **neuzugesetztes ~** capital nou subscris; capital adiţional; **produktives ~** capital productiv; **realisiertes ~** capital realizat; **stehendes ~** capital stabil; **totes ~** capital mort, neutilizat, imobilizat; **umlaufendes ~** capital circulant; **variables ~** capital variabil; **verfügbares ~** capital disponibil; **vorgeschossenes ~** capital avansat; **wirkliches ~** capital real; **zirkulierendes ~** capital circulant; **zusätzliches (sau zuschüssiges) ~** capital suplimentar; **ein ~ anlegen** a investi, a plasa un capital; **~ in ein Geschäft legen** a participa cu capital într-o afacere; **das ~ verbrauchen** a întrebuinţa capitalul; **sein ~ verzinst sich gut** capitalul său aduce dobândă bună; **Expansion und Kontraktion des ~s** expansiune şi contracţiune a capitalului; **Exploitation und Herrschaftssphäre des ~s** exploatare şi sferă de dominaţie a capitalului; **Konzentration des ~s** concentrare a capitalului; **die Selbsterhaltungskraft des ~s** puterea de autoconservare a capitalului; **organische Zusammensetzung des ~s** compoziţie organică a capitalului; **Zusammenballung des ~s** concentrare a capitalurilor; **er lebt vom ~** trăieşte din capital; **eine Summe zum ~ hinzufügen** a capitaliza, a adăuga o sumă la capital; **die Zinsen zum ~ schlagen** a adăuga dobânzile la capital, a capitaliza dobânzile; **er schlägt ein ~ daraus** el face un capital din aceasta; *(fig.)* el profită de un lucru.
Kapitäl, *-s, -e, m.* v. Kapitell.
Kapital|abfindung, *-en, f. (ec.).* despăgubire unică.
Kapital|abfluss, *-es, -flüsse, m. (ec.)* scurgeri de capital, exod de capital.
Kapital|abtragung, *-en, f.* amortisment al capitalului.
Kapital|abwanderung *f. sg.* v. Kapitalflucht.
Kapital|akkumulation *f. sg.* acumulare de capital; acumulare a capitalului.
Kapital|anlage, *-n, f.* **1.** investiţie, plasament de capital; **~n in der Volkswirtschaft** investiţii capitale în economia naţională; **staatlicher Plan für ~n** planul de stat pentru investiţii de capital; **zusätzliche (sau zuschüssige) ~n** investiţii suplimentare.
Kapital|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* participaţie, parte a unui asociat, parte socială (din capitalul unei societăţi).
Kapital|aufbringung, *-en, f.* mobilizare (colectă) de capital.
Kapital|aufnahme, *-n, f.* împrumut de capital.
Kapital|auf|stockung, *-en, f. (ec.)* sporire de capital.
Kapital|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuire, utilizare a capitalului.
Kapital|ausfuhr, *-en, f.* export de capital.
Kapital|auslage, *-n, f.* v. Kapitalaufwand.
Kapitalband, *-(e)s, -bänder, n. (la legatul cărţilor)* capitalband, bentiţă de căpătâi, şiret capital.
Kapitalberichtigung, *-en, f. (cont.)* ajustare de capital.
Kapitalbesitz, *-es, -e, m.* posesiune de capital.
Kapitalbesitzer, *-s, -, m.* posesor de capital.
Kapitalbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al capitalurilor.
Kapitalbewegungen *pl. (ec.)* mişcări de capital.
Kapitalbildung, *-en, f.* formare a capitalului.
Kapitalbock, *-(e)s, -böcke, m. (ván.)* căprior capital (cu coarne puternice).
Kapitälchen, *-s, -, n. (tipogr.)* capitaluţă.
Kapitaldienst, *-(e)s, -e, m. (ec.)* plată a dobânzilor şi a ratelor la credite.
Kapitale, *-n, f.* **1.** *(inv.)* capitală. **2.** *(tipogr.)* scriere cu majuscule.
Kapital|eigentum, *-s, n. sg.* proprietate asupra capitalului.
Kapital|eigentümer, *-s, -.* **Kapital|eigner**, *-s, -, m.* v. Kapitalbesitzer.
Kapital|einbuße, *-n, f. (ec.)* pierdere de capital, reducere, scădere a capitalului.
Kapital|einfuhr, *-en, m.* import de capital.
Kapital|einkünfte *pl.* intrări de capital.
Kapital|einlage *-n, f.* aport de capital, depunere de fonduri.
Kapital|einsatz, *-es, -sätze, m.* depunere, vărsământ de capital.
Kapital|einzahlung, *-en, f.* vărsământ de capital
Kapital|entwertung, *-en, f.* depreciere, devalorizare a capitalului.
Kapital|entzug, *-(e)s, m. sg.* decapitalizare, retragere a capitalului.
Kapital|erbe, *-n, -n, m. (jur.)* moştenitor principal.
Kapital|er|höhung, *-en, f.* sporire a capitalului.
Kapital|ertrag, *-(e)s, -träge, m.* dobânzi, dividende, venit de pe urma capitalului investit.
Kapital|export, *-es, -e, m.* v. Kapitalausfuhr.
Kapitalfehler, *-s, -, m.* greşeală capitală.
Kapitalfehl|leitung, *-en, f.* orientare greşită a capitalului.
Kapitalflucht *f. sg. (ec.)* exod al capitalului (în afara ţării).
Kapitalfluss, *-es, -flüsse, m.* flux de capital.
Kapitalfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* mijloace financiare.
Kapitalforderungen, *pl. (ec.)* creanţe de capital, creanţe financiare.
Kapitalfunktion, *-en, f.* funcţie a capitalului.
Kapitalgeber, *-s, -, m.* cel care avansează fonduri, capital.
Kapitalgesellschaft, *-en, f.* societate de capital.
Kapitalgewinn, *-(e)s, -e, m.* **1.** venit adus de capital. **2.** câştig mare, însemnat.
Kapitalher|absetzung, *-en, f.* reducere, micşorare a capitalului.
Kapitalherrschaft *f. sg.* dominaţie a capitalului.
Kapitalhirsch, *-(e)s, -e, m. (ván.)* cerb capital.
Kapital|investierung [-vɛ'sti:-], **Kapital|investition**, *-en, f.* v. Kapitalanlage.
kapital|intensiv *adj. (ec.)* cu investiţii mari în mijloace fixe, cu costuri ridicate legate de capital.
Kapitalisation, *-en, f.* capitalizare.
kapitalisieren, *kapitalisierte, kapitalisiert, vb. (h) tr.* a capitaliza.
Kapitalisierung, *-en, f.* capitalizare.
Kapitalisierungs|zinsfuß, *-es, -füße, m. (ec.)* valoare a dobânzii capitalizate; eficienţa capitalizării.
Kapitalismus, *-, m. sg.* capitalism; **der aufsteigende ~** capitalismul ascendent; **der absterbende ~** capitalismul muribund.
Kapitalist, *-en, -en, m.* capitalist; **großer ~** mare capitalist; **mittlerer ~** capitalist mijlociu; **industrieller ~** capitalist industrial.
Kapitalistenbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere capitalistă.
Kapitalistengruppe, *-n, f.* grup de capitalişti.
Kapitalistenklasse *f. sg.* clasă a capitaliştilor.
Kapitalistenregierung, *-en, f.* guvernare capitalistă; guvern al capitaliştilor.
Kapitalistenverband, *-(e)s, -bände, m.* uniune, asociaţie a capitaliştilor.
Kapitalistenver|einigung, *-en, f.* v. Kapitalistenverband.
kapitalistisch *adj.* capitalist; **das ~e System** sistemul capitalist.
Kapitaljunge, *-n, -n,* **Kapitalkerl**, *-(e)s, -e. m. (fam.)* băiat excelent, grozav.
Kapitalklemme, **Kapitalknappheit** *f. sg.* lipsă, penurie de capital.
Kapitalkonto, *-s, -s* sau *-ten* (şi *-ti), n. (ec.)* cont de pasiv în bilanţ, cont de capital; **negatives ~** cont de capital negativ, în partea activă a bilanţului.
Kapitalkonzentration, *-en, f.* concentrare a capitalului.
Kapitalkraft, *-kräfte, f.* **1.** putere a capitalului. **2.** putere mare.
kapitalkräftig *adj.* dispunând de fonduri mari.
Kapital|lenkung, *-en, f.* orientare a capitalului.

Kapitalmagnat, *-en, -en, m.* magnat financiar.
Kapitalmangel, *-s, m. sg.* lipsă de capital; **chronischer ~** lipsă cronică de capital.
Kapitalmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață a capitalului; piață a creditului pe termen lung.
Kapitalmarkt|titel, *-s, -, m. (ec.)* titlu de valori mobiliare.
Kapitalmonopol, *-s, -e, n.* monopol al capitalului.
Kapitalnachfrage, *-n, f.* cerere de capital.
Kapitalrente, *-n, f.* rentă a capitalului.
Kapitalrückwanderung, *-en, f.* reflux de capital.
Kapitalrückzahlung, *-es, -e, mn, f.* rambursare de capital.
Kapitalsammel|stelle, *-n, f. (ec.)* punct, loc de acumulare a capitalului.
Kapitalschöpfung, *-en, f.* creare de capital.
Kapitalschrift *f. sg. (tipogr.)* capitaluță; majusculă.
Kapitalschuld, *-en, f.* **1.** vină capitală, mare. **2.** datorie de capitaluri.
kapitalschwach *adj.* fragil, slab financiar.
Kapitalschwund, *-(e)s, m. sg.* micșorare, reducere a capitalului.
Kapital sparend *adj.* economisind capital.
Kapital|spritze, *-n, f.* injecție de capital.
kapital|stark *adj.* puternic financiar.
Kapital|stärke *f. sg.* v. Kapitalkraft.
Kapital|steg, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* reglet de priză.
Kapital|steuer, *-n, f.* impozit pe capital.
Kapital|stockverfahren, *-s, -, n.* metoda stocului de capital, metoda acoperirii capitalului.
Kapital|substanz, *-en, f.* substanță a capitalului.
Kapitalswelt *f. sg.* lume a capitalului.
Kapitalteil, *-(e)s, -e, m.* (și *n.*) parte din capital.
Kapitaltilgung, *-en, f.* amortizare a capitalului.
Kapital|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de capital, prisos de capital.
Kapital|übertragung, *-en, f.* transmitere de capital.
Kapital|umsatz, *-es, -sätze, m.* mișcare a capitalului.
Kapital|umschlag, *-(e)s, -schläge, m. (ec.)* rotație a capitalului.
Kapitalverbrauch, *-(e)s, m, sg.* consum de capital.
Kapitalverbrechen, *-s, -, n.* crima (care atrage pedeapsa) capitală.
Kapitalverflechtung, *-en, f. (ec.)* combinare de societăți prin participație.
Kapitalver|hältnis, *-ses, -se, n.* **1.** relație capitalistă, relații capitaliste. **2.** raport, proporție între capitaluri.
Kapitalverkehr, *-s, m. sg. (ec.)* totalitate a tranzacțiilor financiare.
Kapitalverknappung, *-en, f.* penurie, lipsă de capital.
Kapitalverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de capital.
Kapitalvernichtung, *-en, f.* distrugere de capital.
Kapitalverwendung, *-en, f.* utilizare, întrebuințare a capitalului.
Kapitalverwertung, *-en, f.* punere în valoare a capitalului.
Kapitalverzehr, *-(e)s, m. sg.* consum de capital.
Kapitalverzinsung, *-en, f.* plată a dobânzilor la capital.
Kapitalvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans de capital.
Kapitalwanderung, *-en, f.* trecere a capitalului dintr-o sferă într-alta.
Kapitalwert, *-(e)s, -e, m.* valoare a capitalului; **vorgeschossener ~** valoare a capitalului avansat, subscris.
Kapitalwirtschaft, *-en, f.* economie capitalistă.
Kapitalzins, *-es, -en, m.* dobândă a capitalului.
Kapitalzufluss, *-es, -flüsse, m.* aflux de capital.
Kapitalzurückzahlung, *-en, f.* restituire, rambursare a capitalului.
Kapitalzusammenlegung, *-en, f.* fuziune de capital.
Kapitalzusammensetzung, *-en, f.* compoziție, componență a capitalului; **organische ~** compoziție organică a capitalului.
Kapitalzusatz, *-es, -sätze,* **Kapitalzuschuss**, *-es, -schüsse, m.* adaos, supliment de capital.
Kapitalzuwachs, *-es, m. sg.* creștere a capitalului.
Kapitän, *-s, -e, m.* **1.** *(mar., mil.)* căpitan. **2.** *(sport)* căpitan de echipă.
Kapitänfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește-căpitan *(Polynema quadrifilis).*
Kapitäns|patent, *-(e)s, -e, n.* **1.** diplomă, brevet de căpitan de vas. **2.** *(mil.; înv.)* diplomă, ordin de numire în gradul de căpitan.
Kapitel, *-s, -, n.* **1.** capitol; *(fig.)* **er liest ihm ein ~ vor** îl mustruluiește; *(fig.)* **das ist ein ~ für sich** sau **das ist ein anderes ~** ăsta e un capitol aparte, asta e altă chestiune. **2.** *(bis.)* capitul.
Kapitelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kapitel **(1))** capitolaș.
kapitelfest *adj.* **1.** versat în catehism, în biblie. **2.** priceput, tare în ceva. **3.** *(glumeț)* sănătos (tun).
Kapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* capitel.
Kapitelldeckplatte, *-n, f. (arhit.)* abacă.
kapiteln, *kapitelte, kapitelt (ich kapit(e)le), vb. (h) tr. (fam.)* a certa, a dojeni, a mustrului (pe cineva).
Kapitel|überschrift, *-en, f.* titlu de capitol.
kapitolinisch *adj. (ist.)* din Capitoliu; **die ~en Gänse** gâștele Capitoliului.
Kapitular, *-s, -e, m. (bis.)* membru al unul capitul, canonic.
Kapitularien [-riən] *pl. (ist.)* capitulare, decrete regale (ale regilor franci).
Kapitulation, [-t'sio:n] *-en, f.* **1.** *(mil.)* capitulare, predare; **bedingungslose ~** capitulare fără condiții. **2.** *(înv.)* tratat de stat, înțelegere, acord (între state). **3.** *(înv., mil.)* reangajare în armată.
Kapitulationsver|handlung, *-en, f.* tratative pentru capitulare.
kapitulieren [-riən], *kapitulierte, kapituliert, vb. (h) intr.* a capitula.
Kaplan, *-s, -pläne, m. (bis. cat.)* diacon.
Kaplanei, *-en, f. (bis. cat.)* diaconie.
Kapo, *-s, -s, m.* **1.** *(mil., fam.)* subofițer. **2.** *(jargon.)* deținut responsabil. **3.** *(fam., reg.)* șef de echipă.
kapores *adj. (fam.)* v. kaputt.
Kapotte, *-n, f.* **1.** manta de ploaie cu glugă. **2.** pălărie de damă (cu panglică de legat sub bărbie).
Kappbaum, *-(e)s, -bäume, m. (constr.)* grindă de plafon.
Käppchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kappe) căciuliță, scufiță, bonețică.
Käppchenmorchel, *-n, f. (bot.)* ciuciulete cu scufie *(Morchella rimosipes).*
Kappdecke, *-n, f. (constr.)* plafon în formă de calotă.
Kappe, *-n, f.* **1.** căciuliță, tocă; *(fig.)* **er nimmt es auf seine eigene ~** își ia răspunderea, o ia asupra sa; **jm. auf die ~ gehen** a urmări, a persecuta pe cineva; **gleiche Brüder, gleiche ~n** toți se scaldă într-o apă; cum e Tanda e și Manda. **2.** glugă, potcap; **die Herrschaft der ~n** carnavalul. **3.** capă. **4.** *(mine)* capac, sprijin, grindă transversală. **5.** *(constr.)* căciulă; **die ~ eines Dammes** căciula, capătul stăvilarului. **6.** *(constr.)* lunetă, calotă. **7.** *(geom.)* calotă sferică. **8.** *(mil.)* culasă (a unui tun etc.). **9.** *(la pantofi)* știaf; bombeu.
kappen, *kappte, gekappt, vb. (h) tr.* **1.** a tăia; a scurta; **die Krone eines Baumes ~** a reteza coroana unui copac; *(mar.)* **das Ankertau ~** a tăia parâma de legătură. **2.** a încăputa (ciorapi). **3.** a castra. **4.** *(despre cocoși)* a călca (o găină).
Kappen|abend, *-s, -e,* **Kappenball**, *-(e)s, -bälle, m.* bal de carnaval, de Lăsata secului.
Kappenfenster, *-s, -, n. (constr.)* lucarnă semicirculară.
Kappengans, *-gänse, f. (ornit.)* gâscă-găină australiană *(Cereopsis novaehollandiae).*
Kappengeschoss, *-es, -e, n.* proiectil cu calotă.
Kappengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în calotă.
Kappenmacher, *-s, -, m.* șepcar; ceaprazar.
Kappenpfeffer, *-s, m. sg. (bot.)* ardei *(Capsicum annuum).*
Käpper, *-s, -, m. (elv.)* eretic.
Kappes, *-, -, m. (reg.)* căpățână de varză albă.
Kapp|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* v. Kapauner.
Kapp|hengst, *-es, -e, m.* armăsar castrat.
Kapp|henne, *-n, f.*, **Kapp|huhn**, *-(e)s, -hühner, n.* puică, găinușă îngrășată.
Käppi, *-s, -s, n.* chipiu.
Kappmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de decupat.
Kappnaht, *-nähte, f.* cusătură franțuzească.
Kappsäge, *-n, f.* ferăstrău pendular.
Kappus, *-, m. sg. (reg.)* v. Kappes.
Kappweide, *-n, f. (bot.)* salcie albă *(Salix alba).*
Kappzaum, *-(e)s, -zäume, m.* botar, botelniță (pentru îmblânzit și dresat caii).
Kaprice ['-pri:sə], *-n, f.* **1.** capriciu. **2.** *(muz.)* capriciu.
Kapriole, *-n, f.* **1.** săritură (ca a caprei); capriolă. **2.** năzdrăvănie, ștrengărie, idee năstrușnică.
kapriolen, *kapriolte, kapriolt, vb. (h) intr.* a sări, a face capriole; *(fig.)* a face nebunii.
Kaprize, *-n, f.* v. Kaprice.
kaprizieren, *kaprizierte, kapriziert, vb. (h) refl.* a se încăpățâna; **ich kapriziere mich nicht darauf** nu mă încăpățânez în chestiunea asta.
kapriziös *adj.* capricios.
Kaprizpolster, *-s, -* (și *-pölster), n. (reg.* și *m.)* puișor, pernă mică.
Kapsel, *-n, f.* **1.** capsulă. **2.** *(mil.)* capsă, capsulă, înveliș.
Kapsel|aufziehmaschine, *-n, f.* mașină de pus capsule, mașină de capsulat.
Kapselfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct capsular.
Kapselguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* turnare în cochilie, turnare în coajă.
kapselig *adj.* **1.** în formă de capsulă. **2.** *(bot.)* capsular.
Kapsel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier capsulat; piuliță capsulată.
Kapselmotor, *-s, -en, m.* motor capsulat.
Kapselmutter, *-n, f. (tehn.)* capsulă-mamă (parte în care intră cealaltă parte).
kapseln, *kapselte, gekapselt (ich kaps(e)le), vb. (h) tr.* a capsa, a capsula; a aplica capse, capsule.
Kapselräderwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* angrenaj capsulat.
Kapselschraube, *-n, f.* șurub cu bucșă.
kapseltragend *adj. (bot.)* purtător de capsule.
Kapselung, *-en, f.* capsulare.
Kap|stein, *-(e)s, -e, m. (inv.)* diamant provenit din Africa de Sud.
Kapt. *presc.,* de la Kapitän căpitan.
Kaptalband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Kapitalband.
Kaptein, **Käpten**, *-s, -s, m. (reg., fam.)* căpitan.
kaptivieren [-'vi:-], *kaptivierte, kaptiviert, vb. (h) tr. (înv.)* a captiva.
Kaptivität [-vi-], *-en, f. (înv.)* captivitate.
Kaptur, *-en, f. (înv.)* capturare a unei nave străine.
Kaput, *-s, -e, m. (elv.* și *austr.)* manta (soldătească).
kaputt *adj. (fam.)* distrus; spart; ruinat; stricat; **der Teller ist ~** farfuria s-a spart; **der Rock ist ~** haina e distrusă; s-a rupt; **ich war ganz ~** eram obosit mort, eram făcut praf.
kaputtfahren, *fuhr kaputt, kaputtgefahren (du fährst kaputt, er fährt kaputt) vb. (h) tr.* a avaria circulând.
kaputtgehen, *ging kaputt, kaputtgegangen, vb. (s) intr. (fam.)* a se duce de râpă, a se distruge, a se strica.
kaputtkriegen, *kriegte kaputt, kaputtgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* a reuși să strice, să deterioreze.
kaputtlachen, *lachte kaputt, kaputtgelacht, vb. (h) refl. (fam.)* a se strica de râs.
kaputtmachen, *machte kaputt, kaputtgemacht, vb. (h) tr.* **1.** a strica, a distruge. **2.** *(fam.)* a ruina (economic). **3.** *(argou)* a dobori și a omorî.
Kapuze, *-n, f.* glugă.
Kapuzenmuskel, *-s, -, m. (anat.)* trapezoid, mușchi scapular.
Kapuzinade, *-n, f.* predică, mustruluială, dojană.
Kapuziner, *-s, -, m.* **1.** (călugăr) capucin. **2.** *(austr.)* (cafea) capuținer. **3.** *(tipogr.)* broască (semn de potrivit cartonul).
Kapuziner|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuță capuțin *(Cebus capucinus).*
Kapuzinerblume, **Kapuzinerkresse**, *-n, f. (bot.)* călțunaș, condurul-doamnei *(Tropoeulum majus).*
Kapuzinermönch, *-(e)s, -e, m.* v. Kapuziner **(1).**
Kapuzinernonne, *-n, f.* (călugăriță) capucină.
Kapuziner|orden, *-s, m. sg. (bis.)* ordin al capucinilor.
Kapuzinerpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pitarcă *(Tubiporus scaber capucinus).*
Kar, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geol.)* fisură, văgăună săpată de ghețari. **2.** *(reg., pop.)* recipient; coș de pește; stup de albine; colivie.

Karabiner, *-s, -, m.* **1.** (puşcă) carabină. **2.** v. Karabinerhaken.
Karabiner|haken, *-s, -, m. (tehn.)* (cârlig) carabină.
Karabinier [-nie:], *-s, -s, m.* **1.** carabinier. **2.** *pl.* carabinieri (trupe italiene de jandarmerie).
Karacho [-χo], *-s, n. sg.* avânt, vitreză; **mit ~** în viteză.
Karaffe, *-n, f.* carafă.
Karaffine, *-n, f.* sticluţă şlefuită.
Karaibisch *adj.* din Caraibe.
Karambolage [-ʒə], *-n, f.* **1.** *(biliard)* carambol. **2.** ciocnire.
Karambole, *-n, f. (biliard)* **1.** v. Karambolage **(1). 2.** bilă roşie.
karambolieren, *karambolierte, karamboliert, vb. (h) intr.* **I.** *(biliard)* a face carambol. **2.** *(fig.)* a se ciocni.
Karamell[1], *-s, -m. sg.* zahăr ars, caramel.
Karamell[2], *-s, -en, n.*, **Karamelle**, *-n, f.*, **Karamellbonbon** [-bɔŋbɔŋ] şi [-bɔ̃bɔ̃:], *-s, -s, m. (şi n.)* (bomboană) caramelă.
karamellieren, *karamellierte, karamelliert, vb. (s) intr.* a se carameliza.
karamellisieren, *karamellisierte, karamellisiert, vb. (h) tr.* a carameliza.
Karat, *-(e)s, -e, n.* carat.
Karate, *-s (şi -), n. sg. (sport)* carate.
Karatgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate în carate.
karätig *adj.* cu carate.
Karausche, *-n, f. (iht.)* caracudă *(Carassius carassius).*
Karavelle [-'vɛl-], *-n, f. (mar.)* caravelă.
Karawane, *-n, f.* caravană.
Karawanenhandel, *-s, m. sg.* comerţ prin intermediul caravanelor.
Karawanen|straße, *-n, f.* drum al caravanelor.
Karawanserei, *-en, f.* caravanserai.
Karbatsche, *-n, f.* gârbaci, bici.
karbatschen, *karbatschte, karbatscht, vb. (h) tr. (pop.)* a biciui, a lovi, a bate cu biciul.
Karbe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* chimen. **2.** tăietură, crestătură.
Karbid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* carbid.
Karbolsäure *f. sg. (chim.)* acid fenic.
Karbolwasser, *-s, n. sg. (chim.)* soluţie de acid fenic.
Karbon, *-s, n. (geol.)* carbonifer.
Karbonade, *-n, f. (cul.)* cotlet.
Karbonfarb|band, *-(e)s, -bänder, n. (inform.)* ribon cu carbon.
Karbonisation, *-en, f.* carbonizare.
karbonisch *adj.* carbonic.
karbonisieren, *karbonisierte, karbonisiert, vb. (h) tr.* a carboniza.
Karbonpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie carbon, indigo.
Karbonsäure *f. sg.* v. Kohlensäure.
Karborund, *-(e)s, -e, n.*. **Karborundum**, *-s, n. (tehn.)* carborundum.
Karbunkel, *-s, -, m. (med.)* furuncul antracoid.
Karburator, *-s, -toren, m. (tehn.)* carburator.
karburieren, *karburierte, karburiert, vb. (h) tr.* a carbura.
Kardamon, *-s, -e, m.* (sau *n.) (bot.)* cardamon *(Elettaria cardamonum).*
Kardan, *-s, -e, n.* (şi *m.)*, **Kardan|antrieb**, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cardan, transmisie cardanică.
Kardanbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cardanică.
Kardangelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulaţie cardanică.
Kardangelenkwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cardanic, cu articulaţie cardanică.
Kardankreuz, *-es, -e, n. (tehn.)* cruce cardanică.
Kardanrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* tub cardanic.
Kardanwelle, *-n, f.* v. Kardangelenkwelle.
Kardanzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* pivot cardanic.
Kardätsche, *-n, f.* **1.** perie aspră (de cai). **2.** *(text.)* darac de lână.
Karde, *-n, f.* **1.** *(bot.)* scaiete; scăiuş, varga-ciobanului *(Dipsacus Silvester).* **2.** *(text.)* cardă.
Kardeel, *-e, f. (mar.)* saulă, şuviţă; toron de odgon.
Kardendistel, *-n, f.* v. Karde **(1).**
Kardengewächse *pl. (bot.)* dipsacacee *(Dipsacaceae).*
Kardiakum, *-s, -ka, n.* medicament pentru inimă.
Kardialgie *f. sg. (med.)* dureri precordiale.
kardieren, *kardierte, kardiert, vb. (h) tr. (text.)* a dărăci, a carda.
Kardier|raum, *-(e)s, -räume, m. (text.)* sală de dărăcit lâna.
kardinal *adj.* cardinal, principal, important.
Kardinal, *-s, -näle, m.* **1.** *(bis. cat.)* cardinal. **2.** *(ornit.)* forfecuţă roşie din America de Nord *(Loxia cardinalis).* **3.** *(entom.)* fluture *(Ampelis carnifex).* **4.** *(cul.)* (un fel de) punch (din vin alb).
Kardinalfrage, *-n, f.*, **Kardinalproblem**, *-s, -e, n.* problemă cardinală.
Kardinalpunkt, *-(e)s, -e, m.* lucru principal, esenţial.
Kardinalswürde *f. sg.* demnitate de cardinal.
Kardinaltugenden *pl.* virtuţi cardinale.
Kardinalzahl, *-en, f. (mat.)* **1.** număr cardinal. **2.** numerizare; **endliche ~** numerizare finită; **transfinite** sau **unendliche ~** numerizare infinită.
Kardiogramm, *-s, -e, n. (med.)* cardiogramă.
Kardio|ide, *-n, f. (med.)* cardioidă.
karelisch *adj.* carelic, din Karelia.
kären, *kärte, gekärt, vb. (h) intr. (elv.)* a se văicări, a se văita.
Karenz, **Karenzfrist**, *-en, f.* timp de aşteptare.
Karessasch *f. sg. (reg., pop.)* dragoste neserioasă, superficială, flirt.
karessieren, *karessierte, karessiert, vb. (h) tr.* **1.** a mângâia, a alinta, a dezmierda. **2.** a linguşi, a se da pe lângă cineva.
Karettschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască ţestoasă de baga *(Chelonia imbricata).*
Karfiol, *-s, -e, m. (bot., reg.)* conopidă *(Brassica oleracea* var. *botrytis).*
Karfreitag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* Vinerea Mare.
Karfunkel, *-s, -, m. (înv.)* granat.
karfunkeln, *karfunkelte, karfunkelt (ich karfunk(e)le), vb. (h) intr. (înv.)* a străluci.
karg *adj.* **1.** zgârcit; meschin. **2.** sărăcăcios.
kargen, *kargte, gekargt, vb. (h) intr.* a se zgârci; **er kargt mit seiner Gunst** e zgârcit în favoruri; **er kargt mit Worten** e scump la vorbă.
Kargheit *f. sg.* puţinătate, sărăcie; zgârcenie.
kärglich *adj.* modest; sărăcăcios.
Kargo, *-s, -s, n. (com., mar.)* cargo, încărcătură a unei corăbii.
karieren, *karierte, kariert, vb. (h) tr.* a imprima în carouri.
kariert I. *part. trec.* de la karieren. **II.** *adj.* în carouri; ecosez; **~er Stoff** stofă în carouri.
Karies [-riɛs] *f. (med.)* carie.
Karikatur, *-en, f.* caricatură.
Karikaturist, *-en, -en, m.* caricaturist.
karikaturistisch *adj.* caricatural.
karikieren, *karikierte, karikiert, vb. (h) tr.* a caricaturiza.
kariogen *adj.* care produce carii dentare.
kariös *adj. (med.)* cu carii, cariat.
Karitas *f. sg.* caritate.
karitativ *adj.* caritabil.
Karkasse, *-n, f.* **1.** *(cul.)* corp de pasăre fără membre. **2.** *(tehn.)* carcasă a anvelopei; carcasă, carter. **3.** *(ist.)* proiectil incendiar cu schelet metalic.
Karls|sage, *-n, f.* legendă despre Carol cel Mare.
Karmeliter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călugăr(iţă) carmelit(ă).
Karmesin, *-s, n. sg.* v. Karmin.
karmesinrot *adj.* roşu-închis.
Karmin, *-s, n. sg.* (roşu) carmin, cârmâz.
karminrot *adj.* roşu-carmin.
Karn, *-(e)s, -e, m.*, **Karne**, *-n, f. (reg.)* putinei.
karnen, *karnte, gekarnt, vb. (h) tr.* a alege untul, a bate putineiul.
Karneol, *-s, -e, m.* carneol.
Karner, *-s, -, m.* **1.** osuar. **2.** cămară pentru păstrarea cărnii; afumătoare.
Karneval [-val], *-s, -e* (sau *-s), m.* carnaval.
Karneval|treiben, *-s, n. sg.* defilări vesele de mascaţi în carnaval.
Karnickel, *-s, -, n.* **1.** *(zool.)* v. Kaninchen. **2.** *(fig.)* ţap ispăşitor; prostănac; **nun soll ich wieder das ~ sein** tot eu să fiu ţapul ispăşitor.
Karnies, *-es, -e, n. (constr.)* ciubuc, cornişă.
Karniesbogen, *-s, -, m. (constr.)* arc în dusină.
Karnies|eisen, *-s, -, n.*, **Karnieshobel**, *-s, -, m.* rindea profilată.
karnivor [-'vo:r] *adj.* carnivor.
Karnivore, *-n, -n, m.* (animal) carnivor; (plantă) carnivoră.
Kärntner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* carintian(ă), locuitor(-oare) din Carintia.
kärntnerisch *adj.* carintian.
Karo, *-s, -s, n.* **1.** pătrat. **2.** *(la jocul de cărţi)* caro.
karolingisch *adj. (ist.)* carolingian.
Karomuster, *-s, -, n.* desen în carouri.
Karosse, *-n, f.* trăsură luxoasă, cupeu.
Karosserie, *-n* [-ri:ən], *f.* caroserie.
Karotin, *-s, n. sg. (chim.)* carotină.
Karotte, *-n, f. (bot.)* morcov *(Daucus corota).*
karpatisch *adj.* carpatic.
Karpell, *-s, -e, n. (bot.)* carpelă.
Karpellträger, *-s, -, m. (bot.)* carpofor.
Kärpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karpfen) crap mic, crăpcean.
Karpfen, *-s, -, m. (iht.)* crap *(Cyprinus carpio).*
Karpfenkönig, *-s, -e, m. (iht.)* (specie de) crap *(Cyprinus rex cyprinorum).*
Karpfenlaus, *-läuse, f. (zool.)* păduchele-crapului (crustaceu inferior) *(Argulus foliaceus).*
Karpfenteich, *-(e)s, -e, m.* eleşteu cu crapi.
Karpophor, *-s, -e, m.* v. Karpellträger.
Kärrchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karren) căruţă mică, car mic, cotigă.
Karre, *-n, f.* v. Karren.
Karree, *-s, -s, n.* **1.** pătrat. **2.** *(mil.)* careu. **3.** *(reg., cul.)* cotlet.
karren, *karrte, gekarrt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a căra cu roaba. **2.** a duce cu carul. **II.** *intr.* **1.** a împinge roaba. **2.** *(fam.)* a face muncă silnică. **3.** a merge cu carul.
Karren[1], *-s, -, m.* **1.** roabă, tărăboanţă. **2.** car, căruţă; cotigă; *(fig., fam.)* **er zieht den ~ aus dem Dreck** o scoate el la capăt, îndreaptă el situaţia; **der ~ ist verfahren** afacerea, chestiunea s-a ratat. **3.** *(tipogr.)* căruţ (la prese de tipar).
Karren[2] *pl. (geol.)* karen, lapies.
Karrenbahn, *-en, f. (tipogr.)* glisiere, şine ale căruţului (la presele de tipar).
Karrenführer, *-s, -, m.* căruţaş, cărăuş.
Karrengaul, *-(e)s, -gäule, m.*, **Karrenpferd**, *-(e)s, -e, n.* cal de căruţă.
Karrenpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu roţi (tractat), tren.
Karrenschieber, *-s, -, m.* cărăuş cu roaba; *(mine)* vagonetar.
Karren|strafe, *-n, f. (fam.)* muncă silnică.
Karrenwalze, *-n, f. (pielărie)* valţ mobil pentru talpă.
Karrete, *-n, f. (glumeţ, reg.)* căruţă stricată.
Karrette, *-n, f.* **1.** *(elv.)* roabă. **2.** cărucior cu două roţi pentru cumpărături. **3.** *(mil.)* căruţă.
Karriere [-'riɛ:rə], *-n, f.* **1.** carieră; **er macht ~** el face carieră. **2.** galop de cursă.
Karrieremacher, *-s, -, m.* v. Karrierist.
karrieren, *karrierte, karriert, vb. (h) tr.* v. karieren.
Karrierismus, *-, m. sg.* carierism.
Karrierist, *-en, -en, m.* carierist.
karriert *adj.* v. kariert.
Karriol, *-s, -s, n.*, **Karriole**, *-n, f.* **1.** şaretă, gabrioletă, trăsură uşoară cu două roţi (pentru transportul poştei). **2.** cotigă; *(glumeţ)* trăsură veche, rablă.
karriolen, *karriolte, karriolt, vb. (s) intr.* a merge, a circula cu şareta.
Kärrlein, *-s, -, n.* v. Kärrchen.

Kärrner, *-s, -, m. (inv.)* **1.** cărător cu roaba. **2.** căruțaș, căraș. **3.** vânzător ambulant, coropcar. **4.** sărăcan, sărăntoc, coate-goale.
Karsamstag, *-(e)s, -e, m. (bis.)* Sâmbăta Mare.
Karst, *-es, -e, m.* **1.** *(geol.)* carst. **2.** săpăligă cu trei colți.
kart, *presc.* de la kartoniert cartonat.
Kartätsche, *-n, f.* **1.** pungă. **2.** proiectil (de tun) cu mitralii. **3.** cartușieră. **4.** *(constr.)* drișcă.
kartätschen, *kartätschte, kartätscht, vb. (h) tr.* și *intr.* a trage cu mitralii.
Kartätschenfeuer, *-s, n. sg.* foc de mitralii.
Kartätschenkugel, *-n, f.* glonț de mitralii.
Kartätschenschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură cu mitralii.
Kartause, *-n, f.* mănăstire de călugări șartrezi; *(fig.)* **jn. bei der ~ kriegen** a apuca pe cineva de guler.
Kartäuser, *-s, -.* **Kartäusermönch**, *-(e)s, -e, m.* (călugăr) șartrez.
Kartäusernelke, *-n, f. (bot.)* garofiță *(Dianthus carthusianorum* L.).
Kärtchen, *-s, -, n. (dim.* de la Karte) cartonaș.
Karte, *-n, f.* **1.** carte poștală (ilustrată). **2.** carte de joc; **~n abheben** a tăia cărțile; **eine ~ abstechen** a puncta cărțile de joc; **eine ~ ausspielen** a juca o carte; **die ~n geben** a da, a face cărțile; **ich habe schlechte ~n** am cărți proaste; **die ~n schlagen** a da în cărți; **~n spielen** a juca cărți; **etwas in ~n verspielen** a pierde ceva la cărți; (și *fig.)* **er setzt alles auf eine ~** joacă, mizează totul pe o carte; **die ~n aufdecken** a-și descoperi cărțile, a le întoarce pe față; **er hat die ~n gut gemischt a)** a amestecat bine cărțile; **b)** a aranjat lucrurile bine; *(fig.)* **seine ~n aufdecken** sau **mit offenen ~n spielen** a da cărțile pe față; **alle ~n in der Hand haben** a dispune de toate mijloacele și posibilitățile; **seine letzte ~ ausspielen** a mai face o ultimă încercare; **auf die falsche ~ setzen** a face o alegere greșită; **jm. in die ~n sehen** a afla în secret planurile cuiva; **wissen, wie die ~n fallen** a ști cum vor fi lucrurile, ce va veni; **jm. die ~n legen** a ghici cuiva din cărți. **3.** carte de vizită; **er gibt seine ~ ab** își depune cartea de vizită. **4.** bilet (de intrare în săli de spectacol, de tren etc.); **er löst eine ~** își scoate bilet. **5.** hartă; **flächentreue ~** hartă fidelă terenului; **militärische ~** hartă militară; **plastische ~** hartă în relief; **winkeltreue ~** hartă în proiecție geografică. **6.** listă de bucate; **er isst nach der ~** mănâncă à la carte. **7.** cartelă de alimente, de îmbrăcăminte. **8.** *(sport)* cartonaș; **die gelbe** sau **rote ~** cartonașul galben sau roșu. **9.** *(transp.)* carte; **die grüne ~** cartea verde. **10.** *(inform.)* placă; **eine ~ kaufen** a cumpăra o placă.
Kartei, *-en, f.* cartotecă; fișier.
Karteiblatt, *-(e)s, -blätter, n.* fișă (de cartotecă).
Karteiführer, *-s, -, m.* persoană care ține cartoteca.
Karteikarte, *-n, f.* v. Karteiblatt.
Karteikasten, *-s, -kästen, m.* (cutie de) fișier.
Karteileiche, *-n, f. (glumeț)* **1.** fișă perimată. **2.** membru înregistrat dar inactiv (al unei organizații).
Kartell, *-s, -e, n.* **1.** *(ec.)* cartel; **ein ~ abschließen** a încheia un cartel. **2.** cartel, tratat de alianță. **3.** *(înv.)* carte, provocare la duel.
Kartellamt, *-(e)s, -ämter, n. (ec.)* oficiu pentru controlul cartelurilor.
Kartellbe|hörde, *-en, f. (ec.)* organ de supraveghere a cartelurilor.
Kartellbewegung *f. sg.* acțiune de cartelare.
Kartell|entflechtung, *-en, f.* lichidare, dizolvare a cartelului.
Kartellgesetz, *-es, -e, n.* lege cu privire la carteluri.
kartellieren, *kartellierte, kartelliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) cartela.
kartelliert I. *part. trec.* de la kartellieren. **II.** *adj.* strâns, unit în carteluri.
Kartellierung, *-en, f.* cartelare.
Kartellrecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* dispoziții juridice privind cartelarea.
Kartellträger, *-s, -, m. (înv.)* secundant (la dueluri).
Kartellvertrag, *-(e)s, -träge, m.* convenție de cartelare.
Kartellzwang, *-(e)s, m. sg.* presiune exercitată de cartel (asupra concurenților din ramura respectivă).
karten, *kartete, gekartet (du kartest, er kartet), vb. (h) (fam.) intr.* a juca cărți.
Karten|aufschlägerin, *-nen, f.* cărturăreasă care dă, ghicește în cărți.
Karten|automat, *-en, -en, m.* automat de bilete (de tren etc.).
Kartenbild, *-es, -er, n.* imagine, vedere de ansamblu pe hartă.
Kartenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* coală de carton.
Kartenbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare carte-poștală (foaia și plicul formând o singură bucată care se împăturește).
Karten|eintragen, *-s, n. sg.* înscriere, notare pe hartă.
Kartenfabrik, *-en, f.* fabrică de cărți de joc.
Kartengeben, *-s, n. sg.* împărțit, dat al cărților (de joc).
Kartengeber, *-s, -, m.* persoană care dă cărțile (de joc).
Kartengeld, *-(e)s, -er, n. (la jocul de cărți)* caniotă.
Kartengruß, *-es, -grüße, m.* salut transmis pe o carte poștală, o vedere.
Kartenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** *(mar.)* cameră de navigație. **2.** castel din cărți de joc; *(fig.)* speranță, iluzie neîntemeiată; **Kartenhäuser bauen** a face planuri fanteziste, a construi castele în Spania; **es stürzt zusammen wie ein ~** se năruiește, se surpă ca un castel de nisip.
Kartenkette, *-n, f. (text.)* lanț fără frâu.
Kartenkunde, *-n, f.* cartografie.
Kartenkunst|stück, *-(e)s, -e, n.* scamatorie cu cărți de joc.
Kartenkünstler, *-s, -, m.* scamator cu cărți de joc.
Kartenlegen, *-s, n. sg.* **1.** dat, ghicit în cărți. **2.** pasiență.
Kartenlehre, *-n, f.* v. Kartenkunde.
Kartenlocher, *-s, -, m.* perforator de cartele.
Kartenmacher, *-s, -, m.* v. Kartenzeichner.
Karten|netz, *-es, -e, n. (geogr., geod.)* rețea de referință a hărții.
Kartensammlung, *-en, f.* colecție de hărți.
Kartenschlagen, *-s, n. sg.* **1.** *(text.)* perforare a cartelelor. **2.** ghicit în cărți.
Kartenschlagmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de perforat cartele.
Karten|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de cărți.
Karten|spieler, *-s, -, m.* jucător de cărți.
Karten|stecher, *-s, -, m.* gravor de hărți.
Karten|stelle, *-n, f.* oficiu de distribuire a biletelor.
Karten|stempel, *-s, -, m.* timbru pe cărțile de joc.
Karten|steuer, *-n, f.* impozit pe cărți de joc.
Kartensystem, *-s, -e, n.* sistem de hărți.
Kartentasche, *-n, f.* **1.** *(mil.)* porthartă. **2.** *(auto.)* buzunar pentru hărți.
Kartentelefon, *-s, -s, n.* telefon cu card.
Kartentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de joc (de cărți).
Kartenverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de bilete.
Kartenvorverkauf, *-(e)s, m. sg.* vânzare a biletelor în prealabil.
Kartenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** atlas. **2.** atelier, întreprindere în care se confecționează hărți.
Kartenwesen, *-s, n. sg.* cartografie.
Kartenwickelmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de bobinat cu cartele.
Kartenzeichen, *-s, -, n.* semn cartografic.
Kartenzeichnen, *-s, n. sg.* cartografie.
Kartenzeichner, *-s, -, m.* cartograf.
Karthager, *-s, -, m.* cartaginez.
karthagisch *adj.* cartaginez.
Karthäusernelke, *-n, f.* v. Kartäusernelke.
kartieren, *kartierte, kartiert, vb. (h) tr.* **1.** a desena (hărți). **2.** a trece pe fișă și a depune la fișier.
Kartierung, *-en, f.* cartografiere.
Kartoffel, *-n, f.* **1.** *(bot.)* cartof *(Solanum tuberosum);* **geröstete ~n** cartofi prăjiți; **~n stecken** a planta cartofi. **2.** *(glumeț)* (nas mare ca un) cartof; ceas vechi, prost, ceapă.
Kartoffel|acker, *-s, -äcker, m.* ogor plantat cu cartofi.
Kartoffel(an)bau, *-(e)s, m. sg.* cultură a cartofilor.
Kartoffelbrei, *-(e)s, -e, m.* piure de cartofi.
Kartoffelbrennerei, *-en, f.* fabrică de spirt din cartofi.
Kartoffel|ernte, *-n, f.* recoltă de cartofi.
Kartoffelfäule *f. sg.* v Kartoffelkrankheit.
Kartoffelfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de cartofi.
Kartoffelferien [-riən] *pl. (fam.)* vacanță de toamnă.
Kartoffelfeuer, *-s, -, n.* foc cu vreji de cartofi pe câmp.
Kartoffelflocken *pl.* fulgi de cartofi.
Kartoffelhorde, *-n, f.* ladă de cartofi.
Kartoffelkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de Colorado *(Leptinotarsa decemlineata).*
Kartoffelkloß, *-es, -klöße,* **Kartoffelknödel**, *-s, -, m.* gălușcă de cartofi.
Kartoffelkrankheit *f. sg.* boală a cartofilor.
Kartoffelkraut, *-(e)s, n. sg.* frunze de cartof.
Kartoffelkrebs, *-e, m. (bot.)* cancer al cartofilor *(Synchytrium endobioticum).*
Kartoffel|lagerung, *-en, f.* depozitare a cartofilor.
Kartoffelmehl, *-(e)s, n. sg.* v. Kartoffelstärke.
Kartoffelmus, *-es, m. sg.* v. Kartoffelbrei.
Kartoffelpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciupercă de cartofi *(Phytophtora infestans).*
Kartoffelpresse, *-n, f.* presă de cartofi.
Kartoffelpuffer, *-s, -, m.* crochetă de cartofi.
Kartoffelpüree, *-s, -, n.* piure de cartofi.
Kartoffelquetsche, *-n, f.* v. Kartoffelpresse.
Kartoffelroder, *-s, -, m.* mașină de scos cartofi.
Kartoffelrose, *-n, f. (bot.)* trandafir japonez *(Rosa rugosa).*
Kartoffelschäler, *-s, -, m.* cuțit de curățat cartofi.
Kartoffelschleuder, *-n, f.* v. Kartoffelroder.
Kartoffel|stärke *f. sg.* amidon, făină de cartofi.
Kartoffelteig, *-(e)s, -e, m.* aluat din cartofi.
Kartoffelzucker, *-s, m. sg.* glucoză.
Kartograf, *-en, -en, m.* v. Kartograph.
Kartogramm, *-s, -e, n.* cartogramă.
Kartograph (și Kartograf), *-en, -en, m.* cartograf.
Kartographie (și Kartografie), *f. sg.* cartografie.
kartographisch (și kartografisch) *adj.* cartografic.
Karton, *-s, -s* (și *-e), m.* **1.** carton, mucava. **2.** cutie de carton. **3.** *(pict.)* carton, schiță, studiu. **4.** *(tipogr.)* filă tipărită de intercalat, filă înlocuitoare (într-o carte). **5.** toc de carte.
Kartonage [-ʒə], *-n, f.* cartonaj.
Kartonheftmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de cusut cartoane.
Kartonher|steller, *-s, -, m.* producător, fabricant de carton.
Kartonverpackung, *-en, f.* ambalaj de carton.
kartonieren, *kartonierte, kartoniert, vb. (h) tr.* a cartona, a lega în carton.
kartoniert I. *part. trec.* de la kartonieren. **II.** *adj.* cartonat.
Kartonpapier, *-s, -e, n.* hârtie-carton.
Kartonschere, *-n, f.* foarfecă pentru mucava.
Kartothek, *-en, f.* cartotecă, fișier.
Kartusche, *-n, f.* **1.** *(mil., arhit.)* cartuș. **2.** *(înv. mil.)* cartușieră.
Karunkel, *-n, f. (med.)* verucă, neg.
Karussell, *-s, -e* (și *-s), n.* **1.** carusel, călușei. **2.** *(înv.)* turnir.
Karusselldrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung carusel.
Karussellführer, *-s, -, m.* persoană care pune în mișcare călușeii.
Karve [-və], *-n, f.* v. Kümmel.
Karviol [-vi-], *-s, -e, m.* v. Karfiol.
Karwoche, *-n, f. (bis.)* Săptămâna Mare.
Karyatide, *-n, f. (constr.)* cariatidă.
Karyokinese, *-n, f. (biol.)* cariochinezã.
Karyopse, *-n, f. (bot.)* cariopsă.
Karzer, *-s, -, m.* (sau *n.)* carceră; *(fam.)* **er hat ~ gekriegt** a fost pedepsit cu carceră.
Karzer|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu carceră.
Karzinom, *-s, -e, n. (med.)* carcinom.
Käs, *-es, -e, m. (reg.)* brânză de vaci.

Kasạch, *-s, -s, m.* covor cazah.
Kasạche, *-n, -n, m.* cazah.
Kasạchin, *-nen, f.* cazahă.
kasạchisch *adj.* cazah.
Kạsack, *-s, -s, m.*, **Kạsacke**, *-n, f.* cazacă, (gen de) bluză.
Kạsch, *m. sg.*, **Kạscha** *f. sg.* **1.** hrișcă. **2.** terci.
kạscheln, *kaschelte, gekaschelt (ich kasch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se da pe gheţuș.
kạschen, *kaschte, gekascht, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a aresta, a pune mâna pe cineva. **2.** a șterpeli, a fura.
Kä|chen, *-s, -. n. (dim.* de la Käse) bucățică de brânză.
Kascheḷott (și *-lot), -(e)s, -e, m. (zool.)* caşalot *(Physeter catodon, P. macrocephalus).*
Kaschęmme, *-n, f. (argou)* speluncă.
Käscher, *-s, -. m.* v. Kescher.
Kaschernạlt, *-(e)s, m. sg. (reg.)* amestec de mâncare.
kaschięren, *kaschierte, kaschiert, vb. (h) tr.* **1.** a ascunde, a acoperi. **2.** *(tipogr.)* a cașura. **3.** *(teatru)* a produce piese plastice pentru decor.
Kaschmịr, *-s, -e, m. (text.)* caşmir.
Kaschmịrziege, *-n, f. (zool.)* capră de Caşmir *(Capra hircus laniger).*
Käse, *-s, -, m.* **1.** brânză, caș, caşcaval; *(fam.)* **er ist kaum drei ~ hoch** e de-o șchioapă. **2.** lapte covăsit. **3.** fruct de nalbă. **4.** floare, parte comestibilă a conopidei. **5.** *(fam.)* trăncăneală, fleacuri, prostii: **das ist doch alles ~, was du da erzählst** vorbeşti prostii.
Käse|arten *pl.* brânzeturi.
käse|artig *adj.* brânzos, ca brânza.
Käse|aufschnitt, *-(e)s, -e, m.* platou cu diferite sorturi de brânză feliată.
Käsebereitung *f. sg.* fabricare a brânzei.
Käseblatt, *-(e)s, -blätter, n. (fam.)* ziar prost, gazetă proastă, fițuică.
käsebleich *adj.* v. käsig **(2).**
Käsebrant, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** v. Käsepappel **2.** cimbru *(Thymus).*
Käsebutter *f. sg.* caș gras, brânză.
Käse|ecke, *-n, f.* triunghi de brânză.
Käsefladen, *-s, -, m.* v. Käsekuchen.
Käsefuß, *-es, -füße, m.* picior urât mirositor, împuțit.
Käseglocke, *-n, f.* clopot de sticlă (cu care se acoperă brânza şi alte alimente).
Käse|händler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* brânzar, negustor(-easă) de brânzeturi.
Kasẹin, *-s, n. sg. (chim.)* cazeină.
Käsekohl, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Blumenkohl.
Käsekuchen, *-s, -, m.* plăcintă, tartă cu brânză.
Kạsel, *-n, f.* rasă, haină de liturghie (care acoperă tot corpul).
Käselab, *-s, n. sg.* cheag de brânză.
Käsemacher, *-s, -, m.* v. Käser.
Käsemade, *-n, f. (entom.)* larvă a musculiței de brânză *(Piophila casei).*
Käsemagen, *-s, m. sg. (reg.)* rânză.
Kasemạtte, *-n, f.* cazemată, întăritură, fort.
Käsemesser, *-s, -, n.* **1.** cuțit de brânză. **2.** *(glumeț)* baionetă.
Käsemilch *f. sg. (reg.)* v. Käsewasser.
käsen, *käste, gekäst (du, er käst), vb.* **I.** *intr. (h* şi *s)* a se brânzi, a se coagula. **II.** *tr. (h)* **1.** a face brânză. **2.** *(fam.)* a sporovăi, a trăncăni.
Käsepappel, *-n, f. (bot.)* caşul-popii *(Althaca pallida).*
Käseplatte, *-n, f.* platou cu diferite sorturi de brânză (pentru servit).
Käser, *-s, -, m.* baci; căşar; brânzar, persoană care prepară şi vinde brânză.
Käserei, *-en, f.* căşărie, brânzărie.
Kaserne, *-n, f.* cazarmă.
Kasẹrnen|arrest, *-(e)s, -e, m.* arest de cazarmă.
Kasẹrnendienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de cazarmă.
Kasẹrnenhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte a cazărmii.
Kasẹrnenhofblüte, *-n, f. (iron.)* expresie cazonă.
kasẹrnenhofmäßig *adj.* cazon, dur, drastic, aspru, rigid.
Kasẹrnenhofton, *-(e)s, m. sg.* ton aspru, de comandă.
Kasẹrnen|inspektions|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofiţer de zi în cazarmă.
Kasẹrnenkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant al cazărmii.
kasẹrnenmäßig *adj.* ca la cazarmă, cazon.
Kasẹrnen|ordnung *f. sg.* regulament de cazarmă, cazon.
Kasẹrnenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-cazarmă.
Kasẹrnen|sprache *f. sg.* argou militar, limbaj cazon.
Kasẹrnenwache, *-n, f.* pază a cazărmii.
kasernięren, *kasernierte, kaserniert, vb. (h) tr.* a băga în cazarmă, a încazarma.
Kasernięrung, *-en, f.* încazarmare.
Käse|stoff, *-(e)s, m. sg.* v. Kasein.
Käsever|ein, *-s, -e, m. (peior.)* societate, club de cheflii.
Käsewasser, *-s, n. sg.* zer.
käseweiß *adj.* palid, alb ca varul.
Käsewochen *pl. (reg., glumeț)* lună de miere.
käsig *adj.* **1.** brânzos, ca brânza. **2.** *(fam.)* palid; alb ca brânza; alb ca varul; **er schaut ~ aus** arată prost, e palid ca varul.
Kasịno, *-s, -s, n.* **1.** cazinou; club; loc de distracție. **2.** cămin pentru ofițeri. **3.** sală de mese; *(mil.)* popotă.
Kaskạde, *-n, f.* **1.** cascadă. **2.** *(la circ)* salt mortal.
kaskạden|artig *adj.* în cascadă, în trepte.
Kaskạdenschaltung, *-en, f. (electr.)* legare în cascadă.
Kaskạden|steuer, *-, f. (ec.)* impozit în cascadă, cumulativ.
Kaskạden|umformer, *-s, -, m. (electr.)* convertizor în cascadă.
Kaskadeur [-'dø:ɐ] *-s, -e, m.* cascador.
Kaskẹtt, *-(e)s, -e, n. (ist.)* cască, coif de piele cu vizieră.
Kạsko, *-s, -s, m. (mar.)* corp al navei.
kạskoversichern, *kaskoversichert, vb. (h). tr. (numai la inf. şi part. trec.)* a face o asigurare casco.
Kạskoversicherung, *-en, f.* asigurare totală pentru mijloace de transport, asigurare casco.
Kạsper, *-s, -, m.*, **Kạsperl(e)**, *-s, -, n.* **1.** *(în basme şi expresii)* Păcală, măscărici. **2.** v. Kasperlepuppe.
Kạsperlepuppe, *-n, f.* marionetă, păpuşă.
Kạsperle|the|ater, *-s, -, n.* teatru de păpuşi, de marionete.
kạspern, *kasperte, gekaspert, vb. (h) intr.* a se agita, a se purta copilăreşte, ridicol.
Kạspisch *adj. (geogr., în nume)* **Kaspisches Meer** Marea Caspică; **Kaspische Niederung** Depresiunea Caspică.
Kạssa, *Kassen, f. (reg.)* v. Kasse.
Kạssa|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* dispoziție de casă.
Kạssabuch, *-(e)s, -bücher, n.* v. Kassenbuch.
Kạssa|geschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* **1.** *(bursă)* operație, tranzacție de casă. **2.** operație, tranzacție în numerar.
Kassatiọn, *-en, f.* **1.** *(jur.)* casare a unei sentințe, hotărâri sau decizii. **2.** destituire.
Kassatiọnsbescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* decizie de casare.
Kassatiọnsbeschwerde, *-n, f.* plângere, recurs în casație.
Kassatiọnsgericht, *-es, -e, n. (jur.)* tribunal, Curte de casație.
Kassatiọnsgesuch, *-(e)s, -e, n.* cerere de casare.
Kassatiọnshof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* Curte de casație.
kassatọrisch *adj. (jur.)* privind casația.
Kassạve|strauch [-və-], *-(e)s, -sträucher m. (bot.)* manioc *(Iatropha manihot).*
Kạssa|zahlung, *-en, f.* plată în numerar.
Kạsse, *-n, f.* **1.** casă (de bani); **das Stück macht volle ~** piesa aduce mulți bani; **gefüllte ~** casă plină; **leere ~** casă goală; **getrennte ~n** plată separat: **die ~ stimmt** partea financiară este în ordine; **jn. zur ~ bitten** a pune pe cineva să plătească; **~, bitte!** plata, vă rog!; **die ~ erbrechen** a sparge casa de bani; **die ~ führen** a conduce, a administra casa. **2.** *(com.)* bani numerar; **gegen ~** pentru bani gheață; **prompte ~** plată în bani gheață; **ich bin knapp bei ~** stau prost cu banii; **ich bin nicht bei ~** nu sunt în fonduri; **ich habe offene ~ bei...** am credit deschis la...; **~ machen** a face bilanț, a încheia socotelile; **die ~n klingeln** încasările merg bine. **3.** casă de asigurare, de ajutor reciproc. **4.** casă, ghișeu; casierie.
Kạsseler, *-s, -.* **I.** *m.* locuitor al orașului Kassel. **II.** *n.* muşchi țigănesc.
Kạsselerschwarz, *-es, n. sg.* negru de Kassel.
Kạssen|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a casei; control de casă; facere a casei.
Kạssen|anweisung, *-en, f.* bon de tezaur, bilet de bancă.
Kạssen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic al casei de asigurări.
Kạssen|auszahlung, *-en, f.* plăți de casă.
Kạssenbe|amte, *-n, -n (ein Kassenbeamter), m.* funcționar la casierie.
Kạssenbeleg, *-(e)s, -e, m.* document, chitanță de casă.
Kạssenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport de casă.
Kạssenbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* situație a casei, casă.
Kạssenbon, *-s, -s, m.* bon de plată.
Kạssenbote, *-n, -n, m.* încasator.
Kạssenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de casă.
Kạssendefekt, *-(e)s, -e, m.* deficit de casă.
Kạssendieb, *-(e)s, -e, m.* hoț, spărgător de case de bani.
Kạssendirektor, *-s, -en, m.* director financiar.
Kạssen|einbrecher, *-s, -, m.* v. Kassendieb.
Kạssen|einbruch, *-(e)s, -brüche, m.* spargere a casei, a băncii.
Kạssen|eingänge *pl.* intrări în casă.
Kạssen|ein|nahmen *pl.* încasări.
Kạssen|ein|nehmer, *-s, -, m.* v. Kassier.
Kạssen|erfolg, *-(e)s, -e, m.* film sau piesă de teatru cu încasări mari.
Kạssenführung, **Kạssengebarung**, *-en, f.* conducere a casieriei.
Kạssengeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* afacere cu bani numerar.
Kạssenjournal [-ʒur-], *-s, -e, n.* jurnal de casă.
Kạssenkurator, *-s, -en, m.* casier tezaurier, responsabil cu casa.
Kạssenmanko, *-s, -s, n. (fin.)* lipsă (în casă), deficit, manco.
Kạssenplan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de casă.
Kạssenprüfung, *-en, f.* control al casei, verificare a gestiunii.
Kạssenrest, *-(e)s, -e, m.* rest de casă.
Kạssenrevision [-vi-], *-en, f.* v. Kassenprüfung.
Kạssensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală a ghișeelor (la bancă).
Kạssensaldo, *-s, -s, m.* sold de casă.
Kạssenschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, bon de tezaur; bon de casă.
Kạssenschlager, *-s, -, m. (com.)* piesă, articol de mare succes, aducător de încasări mari.
Kạssenschluss, *-es, m. sg.* închidere a casieriei.
Kạssenschlüssel, *-s, -, m.* cheie a casei de bani.
Kạssenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* casă de bani.
Kạssenschränker, *-s, -, m.* v. Kasseneinbrecher.
Kạssenskontierung, *-en, f.* revizie a casei.
Kạssen|sperre, *-n, f.* (ora de) închidere a casieriei.
Kạssen|stand, *-(e)s, -stände, m.* situație a casei.
Kạssen|sturz, *-es, -stürze, m.* v. Kassenprüfung; **einen ~ vornehmen** a face casa.
Kạssen|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* succes de casă.
Kạssentag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată.
Kạssen|überschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de casă.
Kạssen|umsatz, *-es, -sätze, m.* mişcări de casă.
Kạssenvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* buget de trezorerie.
Kạssenvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operație de casă.
Kạssenvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans de casă.
Kạssenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* casier-şef.
Kạssenwart, *-(e)s, -e, m.* administrator financiar.
Kạssenwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de casă în bani numerar.
Kạssenzettel, *-s, -, m.* bon de casă, bon (de plată).
Kasserọlle, *-n, f.* tigaie.
Kassẹtte, *-n, f.* **1.** casetă, cutie. **2.** *(constr.)* casetă la plafon. **3.** *(fot.)* casetă.

Kassettenrekorder (şi **-recorder**), *-s, -, m.* casetofon.
Kassettendecke, *-n, f.* tavan, planşeu în casete.
Kassettenschieber, *-s, -, m.* capac al casetei.
kassettieren, *kassettierte, kassettiert, vb. (h) tr. (constr.)* a face casete, a caseta.
Kassettierung, *-en, f.* **1.** construire de casete. **2.** casetare, împărţire în casete.
Kassia|öl, **Kassien|öl** [-siən], *-s, -e, n.* ulei de cassia.
Kassiber, *-s, -, m. (argoul delincvenţilor)* bilet secret trimis din sau în închisoare.
kassieren, *kassierte, kassiert, vb. (h) tr.* **1.** a casa, a anula. **2.** a destitui. **3.** a reforma. **4.** a încasa. **5.** a confisca. **6.** a aresta.
Kassier(er), *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* casier(iţă).
Kassiterit, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* casiterit.
Kassler, *-s, m. sg.* muşchi ţigănesc.
Kassrol, *-s, -e, n.* v. Kasserolle.
Kastagnęte [kastan'jɛtə], *-n, f.* castanietă.
Kastanie [-niə], *-n, f. (bot.)* castană; **echte ~** castană bună, comestibilă; *(fig.)* **die ~n für jn. aus dem Feuer holen** a scoate castanele din foc pentru altcineva.
Kastanien|allee, *-n, f.* alee de castani.
Kastanienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* **1.** castan (sălbatic) *(Aesculus hippocastum).* **2.** castan bun *(Castanea vesca).*
kastanienbraun *adj.* castaniu.
Kästchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kasten) **1.** casetă. **2.** dulăpior.
Kaste, *-n, f.* castă, clasă.
kasteien, *kasteite, kasteit, vb. (h) tr.* şi *refl.* a-şi mortifica trupul, a trăi ascetic.
Kasteiung, *-en, f.* mortificare (a trupului), trai ascetic.
Kastell, *-s, -e, n.* castel; fort, citadelă, cetăţuie.
Kastellan, *-s, -e, m.* **1.** castelan; administrator de castel. **2.** *(reg.)* portar, administrator într-o clădire publică.
Kästelverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* zidărie de cărămidă cu goluri continue sau intermitente.
Kasten, *-s, -* şi *Kästen, m.* **1.** cutie, sipet, scrin, sertar, casetă (şi alte recipiente dreptunghiulare). **2.** ladă. **3.** *(reg.)* dulap. **4.** *(fam., glumeţ; despre case, piane, vapoare, vehicule vechi)* rablă, ladă. **5.** *(fam.)* închisoare: celulă. **6.** *(argou şcolăresc)* şcoală. **7.** *(tipogr.)* casetă (de litere). **8.** *(auto.)* portbagaj. **9.** *(constr.)* cutie, faţă interioară a tocului (la geamuri). **10.** *(gimnastică)* ladă.
Kasten|amt, *-(e)s, -ämter, n. (inv.)* casierie.
Kastenballen|öffner, *-s, -, m. (tehn.)* ladă alimentatoare (la carde etc.).
Kastenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine în formă.
Kastendamm, *-(e)s, -dämme, m. (hidr.)* batardou.
Kasten|einteilung, *-en, f.* **1.** despărţitură de dulap; raft. **2.** *(tipogr.),* despărţitură a casetei.
Kastenfach, *-(e)s, -fächer, n.* **1.** raft. **2.** *(tipogr.)* căsuţă.
Kastenfalle, *-n, f. (vân.)* capcană cu cutie.
Kastenfutter, *-s, n. sg. (tipogr.)* litere de rezervă (pentru căsuţă).
Kastengeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de castă.
Kastengewölbe, *-s, n. (constr.)* boltă cu casete.
Kastengrammophon, *-s, -e, n.* gramofon cu cutie.
Kastenherrschaft *f. sg.* dominaţie a castelor.
Kastenkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu cutie.
Kastenmeister, *-s, -, m. (înv.)* casier.
Kasten|oberlicht, *-(e)s, n. sg. (teatru)* luminator de scenă.
Kastenpumpe, *-n, f.* pompă cu rezervor.
Kastenregal, *-s, -e, n. (tipogr.)* regal, dulap de case.
Kastenschloss, *-es, -schlösser, n.* broască exterioară (cu cutie).
Kasten|speiser, *-s, -, m. (tehn.)* ladă alimentatoare.
Kasten|staat, *-(e)s, -en, m. (ist.)* stat cu caste (sociale).
Kastenträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă-cheson.
Kastenwesen, *-s, n. sg.* sistem (social) de caste.
kastilianisch *adj.* v. kastilisch.
Kastilier [-liɐ] *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* castilian(ă).
kastilisch *adj.* castilian.
Kastner, *-s, -, m.* apartenent al unei caste.
Kästner, *-s, -, m. (înv.)* **1.** v. Kastner. **2.** casier, administrator.
Kastor|hut, *-(e)s, -hüte, m.* căciulă de biber, de castor.
Kastor|öl, *-(e)s, -e, n. (farm., înv.)* ulei de ricin.
Kastrat, *-en, -en, m.* castrat, eunuc.
Kastration, *-en, f. (biol.)* castrare, emasculare.
kastrieren, *kastrierte, kastriert, vb. (h) tr. (biol.)* a castra, a emascula, a scopi.
Kastrierung, *-en, f.* v. Kastration.
kasual *adj. (înv.)* întâmplător, ocazional.
Kasualien [-liən] *pl.* **1.** evenimente, ocazii întâmplătoare, accidentale. **2.** *(bis.)* ceremonii ocazionale (cununii, botezuri etc.); taxe pentru asemenea ceremonii.
Kasualität, *-en, f.* cazualitate, caracter fortuit, întâmplător.
Kasuar, *-s, -e, m. (ornit.)* cazuar *(Casuarius).*
kasuell *adj. (gram.)* cazual.
Kasuist, *-en, -en, m. (jur., bis.)* cazuist.
Kasuistik *f. sg. (jur., bis.)* cazuistică.
kasuistisch *adj.* cazuistic.
Kasus, *-, -, m. (jur., gram.)* caz; *(fig.)* **mach keinen ~ daraus** nu fă un caz din chestiunea aceasta.
katabatisch *adj. (met.; despre vânt)* catabatic.
Katafalk, *-(e)s, -e, m.* catafalc.
Kataklysmus, *-, -men, m.* cataclism.
Katakombe, *-n, f.* catacombă.
Katalane, *-n, -n, m.* catalan.
Katalanin, *-nen, f.* catalană.
katalanisch *adj.* catalan.
katalektisch *adj. (despre versuri)* catalectic.
Katalepsie, *-n* [-i:ən], *f. (med.)* catalepsie.
Katalog, *-s, -e, m.* catalog; **ausführlicher ~** catalog detaliat; **illustrierter ~** catalog ilustrat.
katalogisieren, *katalogisierte, katalogisiert, vb. (h) tr.* a cataloga.
Katalogisierung, *-en, f.* catalogare.
Katalysator, *-s, -toren, m. (chim.)* catalizator.
Katalysator|ermüdung, *-en, f. (chim.)* obosire a catalizatorului.
Katalysatorgift, *-(e)s, -e, n. (chim.)* otravă de catalizator.
Katalyse, *-n, f. (chim.)* cataliză.
katalysieren, *katalysierte, katalysiert, vb. (h) tr.* a cataliza
Kataplasma, *-, -men, n. (med.)* cataplasmă.
Katapult, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.)* catapultă.
Katarakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** cataractă, cădere de apă. **2.** v. Katarakta.
Katarakta, *-ten, f. (med.)* cataractă.
Katarrh (şi **Katarr**), *-s, -e, m. (med.)* rinită, catar; guturai; **ich ziehe mir einen ~ zu** am să răcesc.
katarrhalisch (şi **katarralisch**) *adj. (med.)* cataral.
Kataster, *-s, -, m.* (sau *n.)* cadastru, carte funciară.
Kataster|amt, *-(e)s, -ämter, n.* cadastru (serviciu).
Kataster|auszug, *-(e)s, -züge, m.* sumar, extras cadastral.
Katasterbewertung, *-en, f.* estimare, evaluare cadastrală.
Katasterlokalisierung, *-en, f.*. **Katastervermessung**, *-en, f.* ridicare, măsurătoare cadastrală.
Katastervermessungs|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat pentru măsurători cadastrale.
Katasterwert, *-(e)s, -e, m.* valoare cadastrală.
katastral *adj.* cadastral.
Katastralgemeinde, *-n, f. (reg.)* circumscripţie financiară.
Katastraljoch, *-(e)s, -e, n. (reg.)* jugăr (cadastral).
Katastralmappe, *-n, f.* hartă cadastrală.
Katastralschätzungskommission, *-en, f.* comisie de evaluare cadastrală.
katastrieren, *katastrierte, katastriert, vb. (h) tr.* a cadastra, a înregistra în cartea funciară.
katastrophal *adj.* catastrofal.
Katastrophe [-fə], *-n, f.* catastrofă, nenorocire; **die ~ bricht herein** se-ntâmplă o catastrofă; **er führt eine ~ herbei** provoacă o catastrofă; **eine ~ kommt über jn.** vine prăpădul pe capul cuiva.
Kate, *-n, f. (reg.)* căsuţă, colibă (de ţăran sărac, de ziler).
Katechese, *-n, f. (bis.)* catehezâ.
Katechet, *-en, -en, m. (bis.)* catihet, profesor de religie.
katechisieren, *katechisierte, katechisiert, vb. (h) tr. (bis.)* a catehiza, a învăţa pe cineva dogmele religiei creştine.
Katechismus, *-, -men, m. (bis.)* catehism.
Katechumen, *-en, -en,* **Katechumene**, *-n, -n, m. (bis.)* catehumen.
Kategorie, *-n* [-ri:ən], *f.* categorie.
kategorisch *adj.* categoric, hotărât, neînduplecat; *(adverbial)* **das lehnt er ~ ab** se opune categoric la aceasta.
kategorisieren, *kategorisierte, kategorisiert, vb. (h) tr.* a categorisi, a clasifica.
Kategorisierung, *-en, f.* clasificare, împărţire pe categorii.
Katen, *-s, -, m. (reg.)* v. Kate.
Katenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine neagră integrală.
Kater[1], *-s, -, m.* **1.** motan, cotoi; *(în basme)* **der gestiefelte ~** motanul încălţat. **2.** *(vân.)* mascul al pisicii sălbatice şi al râsului.
Kater[2], *-s, -, m. (limbaj studenţesc)* mahmureală; **einen ~ haben** a fi mahmur (după chef).
Kater|idee, *-n, f. (glumeţ)* idee trăsnită, aiureală.
Katgut, *-s, n. sg. (chir.)* catgut.
kath. *presc.* de la katholisch catolic.
Katharsis *f. sg.* catarsis.
Kathęder, *-s, -, n.* (şi *m.)* catedră.
Kathęderblüte, *-n, f.* expresie (nevoit) comică a unui vorbitor; perlă.
Kathęder|sozialismus, *-, m. sg. (peior.)* socialism de catedră.
Kathęderweisheit, *-en, f.* cunoştinţe adunate din cărţi.
Kathedrale, *-n, f.* catedrală, dom.
Kathęte, *-n, f. (mat.)* catetă.
Kathęter, *-s, -, m. (med.)* cateter.
katheterisieren *katheterisierte, katheterisiert,* **kathętern**, *katheterte, kathetert, vb. (h) tr. (med.)* a cateteriza.
Kat(h)ode, *-n, f. (electr.)* catod; **indirekt geheizte ~** catod cu încălzire indirectă.
Kat(h)odenfall, *-(e)s, -fälle, m. (electr.)* cădere de tensiune pe catod.
Kat(h)odenfall|ableiter, *-s, -, m. (electr.)* eclator cu cădere de tensiune pe catod.
Kat(h)odenfleck, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pată catodică.
Kat(h)oden|niederschlag, *-(e)s, -schläge, m. (electr.)* precipitat catodic, depunere la catod.
Kat(h)oden|oszillograph, *-en, -en, m. (electr.)* oscilograf catodic.
Kat(h)oden|stangen *pl.* catozi, bare catodice.
Kat(h)oden|strahlbündel, *-s, -, n. (electr.)* fascicul catodic, electronic.
Kat(h)oden|strahlen *pl. (electr.)* raze catodice.
Kat(h)oden|strahl(en)röhre, *-n, f. (electr.)* tub catodic.
Katholik, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* catolic(ă).
katholisch *adj.* catolic.
katholisieren, *katholisierte, katholisiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a (se) catoliciza. **2.** a simpatiza cu religia catolică.
Katholizismus, *-, m. sg.* catolicism.
Kation ['katio:n], *-s, -onen, n. (fiz.)* cation.
Kätner, *-s, -, m.* **1.** ţăran sărac, ziler. **2.** *(ist.)* răzeş, moşnean.
katoptrisch *adj. (fiz.)* catoptric.
Katt|anker, *-s, -, m. (mar.)* ancoră de caponat.
katten, *kattete, gekattet (du kattest, er kattet), vb. (h) tr.* a capona (ancora).
Kattun, *-s, -e, m. (text.)* stambă; *(reg., fam.; în expr.)* **~ kriegen** a căpăta un perdaf.
kattunen *adj.* de stambă.

Kạtz *f. (înv.; în expr.)* ~ **und Maus** (joc) de-a pisica şi şoarecele; **es ist für die** ~ e degeaba, e în zadar.
kạtzbalgen, *katzbalgte, gekatzbalgt, vb. (h) refl. (fam.)* a se bate, a se părui, a se certa.
Kạtzbalgerei, *-en, f. (fam.)* ciorovăială, ceartă, bătaie.
Kạtzbuckelei, *-en, f.* comportare umilă; linguşeală, gudureală.
kạtzbuckeln, *katzbuckelte, gekatzbuckelt (ich katzbuck(e)le), vb. (h) intr.* a se purta umil; a se linguşi, a se gudura pe lângă cineva.
Kạ̈tzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Katze) **1.** pisiculă. **2.** *(bot.)* mâţişor *(Amentum).*
Kạ̈tzchenblütler, **Kạ̈tzchenblütigen** *pl. (bot.)* amentacee.
Kạtze, *-n, f.* **1.** pisică, mâţă; **die** ~ **im Sack kaufen** a cumpăra mâţa-n sac; **sie vertragen sich wie Hund und** ~ trăiesc ca câinele cu pisica; **er geht wie die** ~ **um den heißen Brei** se-nvârteşte ca pisica în jurul străchinii cu lapte fierbinte; **die Katze ist fort, die Mäuse gehen mit Fahnen herum** când pisica nu-i acasă, şoarecii joacă pe masă; **heraus mit der** ~ **aus dem Sack** nu te mai ascunde, spune adevărul; **nass, wie eine gebadete** ~ ud ca o curcă plouată; **die** ~ **lässt das Mausen nicht** lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba. **2.** *pl.* feline. **3.** chimir. **4.** *(tehn.)* pisică (de macara). **5.** *(mar.)* ancoră mică, gheară de pisică. **6.** *(în expr.)* **die neunschwänzige** ~ harapnic cu nouă şfichiuri.
Kạtzelmacher, *-s, -, m. (peior.)* macaronar, italian.
kạtzen|artig *adj.* **1.** felin, pisicos. **2.** *(fig.)* perfid, fătarnic.
Kạtzen|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de pisică. **2.** *(mineral.)* ochi-de-pisică (piatră semipreţioasă cu ape). **3.** *(la vehicule)* catadioptru, ochi-de-pisică.
kạtzen|äugig *adj.* cu ochi de pisică, de felină.
Kạtzenbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă de umplutură aplicată pe grinda de creastă a unui acoperiş.
Kạtzenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs de Himalaia *(Ailurus).*
Kạtzenblei, *-s, n. sg.* v. Katzengold **(1).**
Kạtzenblutkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* verbină *(Verbena).*
Kạtzenbuckel, *-s, -, m.* spinare încovoiată (ca a pisicii întârâtate); *(fig.)* **er macht einen** ~ se gudură pe lângă cineva.
Kạtzendarm, *-(e)s, m. sg.* v. Katgut.
Kạtzendreck, *-(e)s, -e, m.* **1.** excremente de pisică. **2.** *(fam.)* lucru mărunt, fără valoare.
Kạtzenfahrmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor de antrenare a pisicii, a căruciorului (la macarale).
kạtzenfalsch *adj.* perfid ca o pisică.
Kạtzenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de pisică.
kạtzenfreundlich *adj.* pisicos, linguşitor.
Kạtzenfreundlichkeit *f. sg.* linguşire, gudurare.
Kạtzengedächtnis, *-ses, n. sg.* memorie scurtă, proastă.
Kạtzengeschrei, *-(e)s, -e, n.* miorlăit de pisică.
Kạtzengold, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(mineral.)* mică galbenă. **2.** *(pop.)* clei de pe trunchiul de cireş.
kạtzenhaft *adj.* felin; pisicesc, ca pisica.
Kạtzenhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* **1.** rechin-pisică *(Scylliorhinus stellaris).* **2.** câine-de-mare *(Scylliorhinus canicula).*
Kạtzenjammer, *-s, m. sg. (fam.)* mahmureală (după chef).
Kạtzenklo, *-s, -s, n.* colţ cu nisip (în locuinţă) pentru nevoile pisicilor.
Kạtzenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap de pisică. **2.** *(constr.)* piatră brută, bolovan. **3.** *(mar.)* lanţ de ancoraj. **4.** *(în limbajul elevilor)* lovitură cu palma pe partea dinapoi a capului. **5.** soi de pere.
Kạtzenkopfpflaster, *-s, -, n.* pavaj din piatră de râu.
Kạtzenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* v. Katzenwurzel.
Kạtzenliebe *f. sg.* iubire falsă, perfidă.
Kạtzenmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maimuţă maki *(Lemur catta).*
Kạtzenminze, *-n, f. (bot.)* cătuşnică, iarba-mâţei *(Nepeta cataria).*
Kạtzenmusik *f. sg. (fig.)* muzică proastă, concert, serenadă de pisici.
Kạtzen|nept *f. sg.* v. Katzenminze.
Kạtzenpeterlein, *-s, -e, n. (bot.)* pătrunjelul-câinelui *(Aethusa cynapium).*
Kạtzenpfötchen, *-s, -, n. (bot.)* albumeală *(Gnaphalium dioicum).*
Kạtzenpfote, *-n, f.* labă de pisică.
Kạtzenschwanz, *-es, -schwänze, m.* **1.** coadă de pisică. **2.** *(bot.)* coada-mâţei *(Chaiturus marrubiastrum).*
Kạtzensilber, *-s, -n. sg. (mineral.)* mică.
Kạtzen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m.* **1.** săritură de pisică. **2.** *(fam.)* săritură, depărtare mică; **es ist nur ein** ~ e la o zvârlitură de băţ.
Kạtzen|steg, **Kạtzen|steig**, *-(e)s, -e, m.* **1.** cărare îngustă (ca pentru pisici). **2.** *(tipogr.)* cărare între rânduri, coridor, scara-pisicii.
Kạtzentisch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* masă scundă (unde se serveşte masa) pentru copii.
Kạtzenträub|bein, *-(e)s, -e, n. (bot.)* iarbă de şoaldină *(Sedum acre)*
Kạtzenvolk, *-(e)s, n. sg.* neam pisicesc.
Kạtzenwäsche *f. sg. (fam.)* spălat superficial ca pisica.
Kạtzenwurzel, *-n, f. (bot.)* odolean, valeriană *(Valeriana officinalis).*
Kạtzenzunge, *-n, f. (cul.)* limbi de pisică, langues de chat.
Kạ̈tzlein, *-s, -, n.* v. Kätzchen.
Kạu|apparat, *-(e)s, -e, m. (anat.)* organe de masticare.
kạubar *adj.* mestecabil, masticabil.
Kạubewegung, *-en, f.* mişcare de masticaţie, de mestecat.
kạuchen, *kauchte, gekaucht, vb. (h) intr.* **1.** a se ciuci. **2.** a gâfâi.
kaudạl *adj.* de la urmă, de la coadă, codal.
Kạuder, *-s, m. sg. (reg.)* călţi.
Kạuderer, *-s, -, m. (rar)* vânzător ambulant, coropcar.
kạudern, *kauderte, gekaudert, vb. (h) intr.* şi *tr.* **1.** (şi *fig.)* a bolborosi (ca curcanul); a vorbi stâlcit. **2.** a flecări, a pălăvrăgi. **3.** a face samsarlâc, cămătărie.
Kạuderwelsch, *-(s), n. sg.* **1.** enunţ neinteligibil în care se amestecă cuvinte din mai multe limbi. **2.** vorbire greoaie, stâlcită, ininteligibilă; bolboroseală.
kạuderwelschen, *kauderwelschte, kauderwelscht, vb. (h) intr.* a vorbi stâlcit, ininteligibil.
kaudịnisch *adj. (în expr.)* ~**es Joch** furci caudine.
Kạue, *-n, f.* **1.** coteţ, cuşcă. **2.** *(mine)* baracă la gura minei.
kạuen, *kaute, gekaut,* **kä̲uen**, *käute, gekäut, vb. (h) tr.* (şi *fig.)* a mesteca; a rumega; **er kaut die Nägel** îşi roade unghiile; **er kaut jede Silbe** morfoleşte fiecare silabă; **er hat an der Arbeit genug zu** ~ această lucrare îi dă multă bătaie de cap.
kạuern, *kauerte, gekauert, vb. intr. (s* şi *h)* şi *refl. (h)* a se ciuci, a se tupila.
Kạuf, *-(e)s, Käufe, m.* cumpărare; ~ **auf Abruf** achiziţie cu livrare la cerere; ~ **auf Abzahlung** cumpărare în rate; ~ **nach Ansicht** cumpărare după examinare; ~ **nach Probe** cumpărare pe bază de eşantion; ~ **auf Besicht** cumpărare văzut şi plăcut; ~ **auf Lieferung** cumpărare cu livrare ulterioară; ~ **auf Probe** cumpărare de probă; ~ **und Verkauf** vânzare-cumpărare; **zum** ~ **anbieten** a pune în vânzare, a oferi spre cumpărare; **einen** ~ **abschließen** a încheia o tranzacţie de cumpărare; **mit in den** ~ **geben** a da o dată cu marfa; **der** ~ **gilt** târgul e făcut; **einen guten** ~ **machen** a face un târg bun, o afacere bună; *(fig.)* **etwas mit in** ~ **nehmen** a înghiţi hapul, a nu avea încotro; **den** ~ **umstoßen** a împiedica o afacere; *(înv., fig.)* **leichten** ~**es davonkommen** a scăpa ieftin, a nu avea o pagubă prea mare.
Kạuffabschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheiere a contractului de cumpărare.
Kạuf|absicht, *-en, f.* intenţie de cumpărare.
Kạufbedingungen *pl.* condiţii de cumpărare.
Kạufbetrag, *-(e)s, -träge, m.* **1.** preţ de cumpărare. **2.** volum, cuantum al afacerii.
Kạufbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** act de cumpărare (mai ales la licitaţii). **2.** scrisoare de comandă.
kạufen, *kaufte, gekauft, vb. (h) tr.* a cumpăra, a târgui; **wer schimpft, der kauft** cine se tocmeşte târguieşte; *(fig.)* **er hat ihn gekauft** l-a cumpărat, l-a mituit; l-a dus; **sich** *(dat.)* **jn.** ~ a trage la răspundere pe cineva; **sich** *(dat.)* **einen (Affen)** ~ a se chercheli.
kạufenswert *pl.* care merită cumpărat.
Käufer, *-s, -, m.,* ~**in**, *-nen, f.* cumpărător(-oare), client(ă).
Käuferkredit, *-(e)s, -e, m. (ec.)* credit de cumpărător, pentru achiziţii.
Käuferland, *-(e)s, -länder, n.* ţară cumpărătoare.
Käufer|recht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de cumpărător.
Käuferschaft, *-en, f.* clientelă.
Kạuf|fähigkeit *f. sg.* putere de cumpărare.
Kạuf|fahrer, *-s, -, m. (înv.)* **1.** căpitan al unei corăbii de comerţ. **2.** corabie de comerţ.
Kạuf|fahrtei *f. sg. (înv.)* **1.** marină comercială. **2.** comerţ maritim.
Kạuf|fahrteiflotte, *-n, f. (înv., mar.)* flotă comercială.
Kạuf|fahrtei|schiff, *-(e)s, -e, n. (înv., mar.)* vas comercial.
Kạuf|frau, *-en, f.* **1.** comerciantă înregistrată. **2.** economistă.
Kạufgeld, *-(e)s, -er, n.* preţ de cumpărare.
Kạufgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin, prăvălie.
Kạufgewohnheiten *pl.* obicei de cumpărare a clientelei.
Kạufgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă.
Kạufhalle, *-n, f.* magazin mare cu un singur nivel.
Kạuf|häufigkeit *f. sg. (ec.)* putere de cumpărare.
Kạufhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de comerţ. **2.** sediu al unei întreprinderi comerciale, magazin universal. **3.** depozit. **4.** *(inform.)* magazin; **ein** ~ **im Internet** magazin virtual de pe Internet.
Kạufherr, *-(e)n, -en, m. (înv.)* mare comerciant, angrosist.
Kạufkontrakt, *-(e)s, -e, m.* v. Kaufvertrag.
Kạufkraft *f. sg.* putere de cumpărare; **die** ~ **der nationalen Währung schützen** a proteja puterea de cumpărare a monedei naţionale; **die überschüssige** ~ **abschöpfen** a absorbi excedentul puterii de cumpărare.
Kạufkraft|abschöpfung, *-en, f.* absorbţia puterii de cumpărare.
Kạufkraftgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig prin creşterea puterii de cumpărare.
kạufkräftig *adj.* cu putere de cumpărare.
Kạufkraftmangel, *-s, m. sg.* lipsă de putere de cumpărare; putere scăzută de cumpărare.
Kạufkraftminderung, *-en, f.*, **Kạufkraft|schwund**, *-(e)s, m. sg.* diminuare a puterii de cumpărare, erodare a monedei.
Kạufkraft|über|hang, *-(e)s, -hänge, m.* excedent al puterii de cumpărare.
Kạufkraftverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere a puterii de cumpărare.
Kạufkraftverschlechterung, *-en, f.* deteriorare a puterii de cumpărare.
Kạufkraftverteilung *f. sg.* repartizare a puterii de cumpărare.
Kạufkraft|zuwachs, *-es, m. sg.* creştere a puterii de cumpărare.
Kạufladen, *-s, -läden, m.* magazin, prăvălie.
Kạufleute *pl.* v. Kaufmann.
kä̲uflich *adj.* şi *adv.* **1.** de vânzare. **2.** prin cumpărare; **er hat es** ~ **erworben** (sau **an sich gebracht)** şi-a procurat asta prin cumpărare. **3.** *(peior.)* venal, corupt.
Kä̲uflichkeit *f. sg. (peior.)* venalitate.
Kạuflust *f. sg.* dorinţă de cumpărare; **es zeigt sich fortwährend** ~ **für Baumwolle** se înregistrează în permanenţă o puternică cerere la bumbac.
kạuflustig *adj.* dornic să cumpere.
Kạuflustige, *-n, -n (ein Kauflustiger), m.* şi *f.* persoană dornică să cumpere.
Kạufmann, *-(e)s, -leute, m.* comerciant, negustor, neguţător.
kạufmännisch I. *adj.* comercial; **der** ~**e Verein**, uniunea, asociaţia comercială. **II.** *adv.* comercial, negustoreşte.
Kạufmannschaft *f. sg.* negustorime; reprezentanţi ai comerţului; comerţ.
Kạufmannsdeutsch, *-s, n. sg.* limbaj comercial german.
Kạufmannsgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă, articol comercial.
Kạufmanns|halle, *-n, f. (înv.)* bazar, hală de mărfuri.
Kạufmannskapital, *-s, n. sg. (ec.)* capital comercial.
Kạufmanns|sprache, *-n, f.* limbaj comercial.
Kạufmanns|stand, *-(e)s, m. sg.* profesiune, situaţie, stare de comerciant.
Kạufmittel, *-s, -, n. (ec.)* mijloc de cumpărare.
Kạufpreis, *-es, -e, m.* preţ de cumpărare.
Kạufrausch, *-(e)s, m. sg. (glumeţ)* pasiune de a cumpăra.
Kạufrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de cumpărare.
Kạufschein, *-(e)s, -e, m.* borderou, bon de cumpărare.
Kạufschilling, *-s, -e, m.* **1.** v. Kaufpreis. **2.** *(înv.)* arvună.
Kạufsumme, *-n, f.* preţ de cumpărare, sumă necesară cumpărării.

Kauftrunk, *-(e)s, -trünke, m.* aldămaş, adălmaş.
Kauf|urkunde, *-n, f.* certificat de cumpărare, de vânzare.
Kaufver|halten, *-s, n. sg.* comportament de cumpărare.
Kaufvertrag, *-(e)s, -träge, m.* act, contract de (vânzare-) cumpărare.
Kaufweise *f. sg.* mod de cumpărare.
Kaufwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de cumpărare.
Kaufwucher, *-s, m. sg.* speculă comercială.
Kaufzwang, *-(e)s, -zwänge, m. (ec.)* obligaţie, obligativitate de cumpărare; **ohne ~** fără obligaţia de a cumpăra.
Kaugummi, *-s, -s, m.* gumă de mestecat.
Kaukasier [-zie], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* caucazian(ă).
kaukasisch *adj.* caucazian.
Kaulbarsch, *-(e)s, -e* (şi *-bärsche), m. (iht.)* ghiborţ *(Acerina cernua).*
Kaule, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, gaură. **2.** bilă.
Kaulfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* mormoloc fără coadă.
Kaulhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* găină bearcă, fără coadă.
Kaulkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (iht.)* **1.** plevuşcă *(Leucaspius delineatus).* **2.** v. Kaulbarsch.
Kaulquappe, *-n, f. (zool.)* **1.** mormoloc. **2.** v. Kaulkopf **(1).**
kaum *adv.* **1.** abia, cu greu; **man kann es ~ glauben** e greu de crezut; **er rührte sich ~** abia s-a mişcat; **ich konnte mich ~ zurückhalten** abia m-am putut abţine. **2.** de-abia; **~saßen wir, da begann die Musik** de-abia ne aşezarăm şi a-nceput muzica. **3.** improbabil, cu greutate; **er wird ~ kommen** e puţin probabil să vină.
Kaumagen, *-s, -, m. (zool.)* **1.** pipotă (de pasăre). **2.** prestomac; stomac triturator.
Kaumuskel, *-s, -n, m. (anat.)* muşchi masticator, maseter.
kaupeln, *kaupelte, gekaupelt (ich kaup(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a face comerţ ilicit. **2.** a se legăna cu scaunul.
kaupig *adj. (rar)* acoperit de iarbă, de păpuriş.
kausal *adj.* cauzal.
Kausalgesetz, *-es, -e, n. (fil.)* lege cauzală.
Kausalität, *-en, f.* cauzalitate.
Kausalitätsgesetz, *-es, -e, n.* v. Kausalgesetz.
Kausalnexus, *-, m. sg.* v. Kausalzusammenhang.
Kausalprinzip, *-s, n. sg.* principiu al cauzalităţii.
Kausalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie cauzală.
Kausalzusammenhang, *-(e)s, -hänge, m.* relaţie cauzală, raport între cauză şi efect.
kausativ *adj. (gram.)* cauzativ.
Kausch, *-en,* **Kausche**, *-n, f. (mar.)* rodanţă.
Kauschring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* ochet inelar.
kausieren, *kausierte, kausiert, vb. (h) tr. (inv.)* a cauza.
Kaustik *f. sg.* **1.** *(fiz.)* caustică. **2.** v. Kauterisation.
kaustisch *adj.* (şi *fig.)* caustic.
Kautabak, *-(e)s, m. sg. (inv.)* tabac, tutun de mestecat.
Kaute, *-n, f. (reg.)* **1.** groapă, adâncitură. **2.** legătură, mănunchi de cânepă.
Kautel, *-en, f. (jur.)* măsură de precauţie; clauză; rezervă.
Kauterisation, *-en, f. (med.)* cauterizare.
kauterisieren, *kauterisierte, kauterisiert, vb. (h) tr.* a arde, a cauteriza.
Kaution, *-en, f. (fin.)* cauţiune, garanţie; ~ *stellen* a depune o garanţie, o cauţiune; a garanta.
kautionieren. *kautionierte, kautioniert, vb. (h) intr. (inv.)* a garanta, a depune o cauţiune.
Kautions|erlag, *-(e)s, m. sg.* depunere a cauţiunii.
kautionsfähig *adj.* capabil de a da o cauţiune, capabil de a garanta.
kautions|pflichtig *adj.* obligat să depună o cauţiune, o garanţie.
Kautions|summe *f. sg.* cuantum al cauţiunii, garanţie bănească.
Kautsch, *-en, f.* divan, sofa, canapea.
Kautschuk, *-s, -e, m.* cauciuc; **die Nervigkeit des ~s** elasticitatea cauciucului.
Kautschukbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cauciuc *(Hevea brasiliensis).*
Kautschukdichtung, *-en, f.* garnitură de cauciuc.
Kautschukmann, *-(e)s, -männer, m. (la circ)* om foarte elastic (ca de cauciuc).
Kautschukmilch *f. sg.* latex (al arborelui) de cauciuc.
Kautschukpackung, *-en, f.* v. Kautschukdichtung.
Kautschukparagraph, *-en, -en, m. (iron.)* articol (de lege) elastic, interpretabil (după nevoi).
Kautschukpflaster, *-s, -, n.* plasture.
Kautschukrohr, *-(e)s, -e, n.* tub de cauciuc.
Kautschuk|überzug, *-(e)s, -züge, m.* înveliş de cauciuc.
kautschutieren, *kautschutierte, kautschutiert, vb. (h) tr.* **2.** a îmbrăca în cauciuc. **2.** a fabrica, a produce din cauciuc.
Kauwerkzeug, *-(e)s, -e, n. (anat.)* organ de masticare.
Kauz, *-es, Käuze, m.* **1.** *(ornit.)* cucuvea *(Athene noctua).* **2.** *(fig.)* om curios, ciudat; **alter ~** bătrân ciudat; **komischer ~** om curios, tip curios, straniu. **3.** *(reg.)* coc (de păr); **das Haar zu einem ~ aufstecken** a face părul coc.
Kau|zahn, *-(e)s, -zähne, m. (anat.)* măsea; molar.
Käuz|chen, *-s, -, n.(dim.* de la Kauz **(1))** cucuvea.
kauzen, *kauzte, gekauzt (du, er kauzt), vb. (h) intr.* a sta ghemuit.
Käuzlein, *-s, -, n.* v. Käuzchen.
Kavalier [-va-] *-s, -e, m.* (şi *ist.)* cavaler.
Kavalier|absatz, *-es, -sätze, m.* toc ceva mai înalt, cavaleresc.
kavaliermäßig *adj.* cavaleresc.
Kavaliersdegen, *-s, -, m.* floretă uşoară.
Kavaliersdelikt, *-(e)s, -e, m.* contravenţie de iertat, de mai puţină importanţă.
Kavalier|stöckel, *-s, -, m.* v. Kavalierabsatz.
Kavaliertuch, *-(e)s, -tücher, n.* batistă elegantă, de ceremonie.
Kavalkade [-va-], *-n, f.* cavalcadă.
Kavallerie, *-n, f.* cavalerie.
Kavalleriedivision [-vi-], *-en, f.* divizie de cavalerie.
Kavallerie|offizier, *-(e)s, -e, m.* ofiţer de cavalerie.
Kavallerie|regiment, *-s, -e(r), n.* regiment de cavalerie.
Kavallerist, *-en, -en, m.* cavalerist.
Kavatine [-va-], *-n, f. (muz.)* cavatină.
Kavent [-'vɛnt], *-en, -en, m. (jur.)* chezaş, garant.
Kaverne [-vɛr-], *-n, f.* **1.** cavernă; peşteră, grotă. **2.** *(med.)* cavernă (pulmonară).
kavernös *adj.* cavernos, găunos.
Kaviar [-vi-], *-s, -e, m.* caviar, icre negre.
Kaviarbrötchen, *-s, -, n.* sandvici cu icre negre.
kavieren [-vi:-], *kavierte, kaviert, vb. (h) intr. (jur.)* a garanta.
Kavität [-vi-], *-en, f.* cavitate.
Kawass, *-en, -en,* **Kawasse**, *-n, -n, m. (ist.)* sergent de poliţie turc.
Kawel, *-s, -, n. (reg.)* **1.** loz, bilet de loterie. **2.** bucată. **3.** hotar. **4.** cablu.
kaweln, *kawelte, gekawelt (ich kaw(e)le), vb. (h) ir. (reg.)* a trage la sorţi.
Kazike, *-n, -n, m.* cazic, şef de trib mexican.
kBit *presc.* de la Kilobit.
kByte *presc.* de la Kilobyte.
kcal *presc.* de la Kilocalorie.
Kebab, *-(s), -s, m. (cul.)* chebab.
kebbeln, *kebbelte, gekebbelt (ich kebb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se certa, a se ciorovăi, a se ciondăni.
Kebse, *-n, f. (inv.)* concubină, ţiitoare.
Kebs|ehe, *-n, f. (inv.)* concubinaj.
kebsen, *kebste, gekebst (du, er kebst), vb (h) intr. (inv.)* **1.** a-şi lua un (o) concubin(ă). **2.** a trăi în concubinaj.
Kebsfrau, *-en, f.*, **Kebsweib**, *-(e)s, -er, n.* v. Kebse.
keck *adj.* **1.** îndrăzneţ, cutezător, trufaş, arogant, fudul. **2.** vioi, zburdalnic, zglobiu, neastâmpărat, poznaş, zvăpăiat. **3.** obraznic, neruşinat, impertinent. **4.** *(reg.)* sănătos, tare, robust; *(despre fructe)* tare.
keckeln, *keckelte, gekeckelt (ich keck(e)le), vb. (h) refl. (austr.)* a se necăji, a se supăra.
keckern, *keckerte, gekeckert, vb. (h) intr. (despre vulpe, jder etc.)* a lătra furios.
Keckheit, *-en. f.* **1.** aroganţă, îndrăzneală, cutezanţă. **2.** vioiciune, zburdălnicie, neastâmpăr. **3.** obrăznicie, nerușinare.
Kcep, *-en, f. (mar.)* şanţ pentru zbir (pe o macara).
Kees, *-es, -e, n. (reg.)* gheţar.
Keeswasser, *-s, -, n. (reg.)* apă glaciară.
Kef, *-s, n. sg. (rar)* tihnă.
Kefe, *-n, f. (elv.)* mazăre verde.
Keffer, *-s, -, m.* **1.** *(mineral.)* cositor granulos oxidat. **2.** *(mine)* elevator, macara de furnal.
Kefir, *-s, m. sg. (cul.)* chefir.
Kegel, *-s, -, m.* **1.** *(mat., tehn.)* con; **gerader ~** con drept; **schiefer ~** con oblic; **abgestumpfter ~** trunchi de con. **2.** vârf de munte, cap în formă de con. **3.** popic; **sie schieben ~** joacă popice. **4.** vârf crestat, cap al pupei. **5.** *(tipogr.)* mărime a corpului de literă. **6.** *(inv.)* copil nelegitim, copil din flori, bastard; **mit Kind und ~** cu căţel şi purcel, cu tot calabalâcul; **er hat nicht Kind, noch ~** n-are nici un fel de obligaţii, de angarale. **7.** *(reg.)* firmă de cârciumă. **8.** *(reg.)* articulaţie, încheietură. **9.** *(reg.)* tont, tontălău, prostănac. **10.** *(vân.)* popândău; **der Hase macht ~** iepurele stă popândău.
Kegel|abend, *-s, -e, m.* seară, partidă de popice.
Kegel|achse, *-n, f. (mat.)* axă a conului.
Kegel|ansatzmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă de racordare conică.
kegel|artig *adj.* conic.
Kegel|aufsetzer, *-s, -, m.* băiat care aşază popicele.
Kegelbahn, *-en, f.* popicărie.
Kegelbrecher, *-s, -, m.* concasor conic.
Kegelbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu con de fricţiune.
Kegelbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucea, bucşă conică.
Kegeldach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiş conic.
Kegeldrehbank, *-bänke, f.* strung pentru strunjire conică.
Kegelfarbmühle, *-n, f. (chim.)* moară conică de măcinat vopsea.
Kegelfläche, *-n, f.* suprafaţă conică, de con.
kegelförmig *adj.* conic, cu formă conică, în formă de con.
Kegelfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de frezat conic, maşină de frezat roţi conice.
Kegelgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* angrenaj conic.
Kegelgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de cupolă; *(mine)* boltă conică.
Kegelhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de rabotat conic, maşină de rabotat roţi conice.
kegelig *adj.* v. kegelförmig.
Kegel|innenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel interior al unui lagăr cu alezaj conic.
Kegelkeilverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu pană conică.
Kegelkugel, *-n, f.* bilă de popice.
Kegelkupplung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj cu con de fricţiune.
Kegel|lehre, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* tipometru; calibru pentru corpul de literă. **2.** *(maş.)* calibru conic.
Kegelmantel, *-s, -mäntel, m. (mat.)* manta a conului.
Kegelmühle, *-n, f.* moară conică, concasor conic.
kegeln, *kegelte, gekegelt (ich keg(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a juca popice. **2.** *(vân., despre iepuri)* a se aşeza pe labele dinapoi.
Kegelniet, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* nit (de cap) conic.
Kegelpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* partidă de popice.
Kegelpendel, *-s, -, n.* (şi *m.)* pendul conic.
Kegelpendelregler, *-s, -, m. (tehn.)* regulator de pendul conic.
Kegelplatz, *-es, -plätze, m.* popicărie.
Kegelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dinţată conică; pinion conic.
Kegelrad|differential [-tsial], *-s, -e, n. (tehn.)* diferenţial cu roţi dinţate conice.
Kegelradfräs|apparat, *-(e)s. -e, m. (tehn.)* frezăpentru roţi dinţate conice.
Kegelradscheibengetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* transmisie prin discuri de fricţiune conice.
Kegelradschraubgetriebe, *-es, -, n. (tehn.)* angrenaj încrucişat conic, pseudoconic, hiperboloidal.
Kegelschieben, *-s, n. sg.* v. Kegelspiel.

Kegelschnecke, *-n, f.* **1.** *(zool.)* melc conic *(Conus)*. **2.** *(tehn.)* conoid.
Kegelschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* secțiune conică; *entarteter* ~ secțiune conică degenerată.
Kegelschnittlinie [-nɪə], *-n, f. (mat.)* linie (de intersecție) conică.
Kegelschrägverzahnung, *-en, f. (tehn.)* dințare conică înclinată.
Kegelschraubenfeder, *-n, f. (tehn.)* arc elicoidal conic.
Kegelschub, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Kegelspiel. **2.** v. Kegelbahn.
Kegel|senk|kopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap conic îngropat.
Kegel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de popice.
Kegel|stärke *f. sg. (tipogr.)* mărime a corpului de literă.
Kegel|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* știft conic.
Kegel|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.*, **Kegel|stutz**, *-es, -e, m. (mat.)* trunchi de con.
Kegelturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină conică.
Kegelventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* ventil, supapă cu scaun conic.
Kegelweizen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu mare, grâu englezesc *(Triticum turgidum)*.
Kegelwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi spațial, unghi solid.
Kegler, *-s, -, m.* popicar, jucător de popice.
keglig *adj.* v. kegelig.
Kehl|abschneider, *-s, -, m.* v. Halsabschneider.
Kehlbalken, *-s, -, m. (constr.)* traversă, centură, grindă orizontală transversală a scaunului de acoperiș.
Kehldeckel, *-s, -, m. (anal.)* epiglotă.
Kehldrüse, *-n, f. (anat.)* țesut limfatic în regiunea laringelui.
Kehle, *-n, f.* **1.** *(anat.)* gât, gâtlej, beregată; **er schreit sich** *(dat.)* **die ~ aus** sau **er schreit aus voller ~** zbiară, strigă cât îl ține gura; **er hat eine durstige ~** are gâtlejul ca o pălnie, ar bea mereu; **die Angst schnürt ihm die ~ zu** de frică i s-a strâns beregata; *(fig.)* **er hat das Messer an der ~** i-a ajuns cuțitul la os; **er lacht aus voller ~** râde din toată inima; **er jagt alles durch die ~** bea tot ce are; **das Wort bleibt ihm in der ~ stecken** îi rămâne vorba-n gât; **er hat etwas in der ~** are ceva în gușă; **es erstickt ihm das Wort in der ~** i se oprește cuvântul în gât. **2.** *(pop.)* trahee, esofag; **in die falsche ~ geraten a)** a înghiți strâmb, a se îneca; **b)** a greși adresa, a o lua pe de lături. **3.** *(constr.)* dolie; scobitură, crestătură, canelură.
kehlen, *kehlte, gekehlt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a face dolii, caneluri. **2.** *(pescuit)* a curăța de intestine și branhii.
Kehlen|entzündung, *-en, f.* v. Kehlkopfentzündung.
Kehlfüßer, *-s, -, m. (zool.)* păduchele balenei *(Cyamus mysticeti)*.
Kehlgrat|sparren, *-s, -, m.* v. Kehlsparren.
Kehlhobel, *-s, -, m.* rindea de fasonat, rindea profilată pentru ciubucării.
kehlig *adj.* din gât, cu rezonanță faringală, gutural.
Kehlkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* laringe.
Kehlkopf|entzündung, *-en, f. (med.)* laringită.
Kehlkopfkatarrh și **-katarr**, *-s, -e, m. (med.)* catar laringian.
Kehlkopflaut, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* consoană glotală.
Kehlkopfschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* laringotomie.
Kehlkopfschwindsucht *f. sg. (med.)* tuberculoză a laringelui.
Kehlkopf|spiegel, *-s, -, m. (med.)* laringoscop.
Kehl|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet gutural.
Kehl|leiste, *-n. f. (tehn.)* ciubuc, mulură, șipcă profilată; cimază.
Kehlmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de scobit.
Kehlquerschnitt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* secțiune a cusăturii de colț (sudură).
Kehlriemen, *-s, -, m.* curea pe sub gâtul calului.
Kehlrinne, *-n, f. (constr.)* jgheab.
Kehlschifter, *-s, -, m. (constr.)* arbaletrier, căprior de dolie.
Kehlschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură de colț.
Kehl|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior de dolie.
Kehl|stimme, *-n, f.* voce guturală.
Kehl|stoß, *-es, -stöße, m. (arhit.)* talon, mulură concavă.
Kehl|sucht *f. sg. (vet.)* jigăreală, grumăzare.
Kehlung, *-en, f. (tehn.)* ciubuc.
Kehlzeug, *(-e)s, -e, n. (tehn.)* unealtă, daltă de scobit.
Kehr, *-en, f. (rar)* v. Kehre **(4).**
Kehr|aus *m. invar.* **1.** ultim dans (la un bal). **2.** *(fig.)* terminare, sfârșire, isprăvire; **zum ~ kommen** a veni târziu, a veni la spartul târgului; **er macht den ~** termină, sfârșește.
Kehrbesen, *-s, -, m.* mătură.
Kehrbild|entfernungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* telemetru cu imagini răsturnate.
Kehrbürste, *-n, f.* perie de măturat.
Kehre, *-n, f.* **1.** întorsătură, cotitură, întoarcere, învârtitură; **die Sache nimmt eine andere ~** chestiunea ia altă întorsătură. **2.** *(agr.)* întoarcere la capul arăturii, al țarinei; loc de întoarcere. **3.** viraj; serpentină. **4.** *(la sport, dans, joc)* tur; rundă; rând; **er hat die ~** sau **er ist an der ~** e rândul lui; **die erste, zweite ~** prima dată, a doua oară; **in zwei ~n** în două reprize. **5.** *(la jocuri de cărți)* mizã; **die ~ einziehen** a lua înapoi, a recâștiga miza, a câștiga banca. **6.** plimbare, hoinăreală. **7.** direcție, drum; **aus der ~ kommen** a greși drumul, a se rătăci; **das liegt ganz aus der ~ a)** asta este în afara drumului; **b)** *(fig.)* asta e o mare greșeală. **8.** *(sport)* răsucire, întoarcere.
kehren[1], *kehrte, gekehrt, vb. (h) tr. (reg.)* a mătura; (și *fig.*) **neue Besen ~ gut** sita nouă cerne bine; **vor der eignen Türe ~** a-și vedea de treburile sale.
kehren[2], *kehrte, gekehrt, vb. (reg.)* **I.** *tr. (h)* **1.** a întoarce, a învârti, a îndrepta; **er kehrt alles drunter und drüber** întoarce, răstoarnă totul; *(fig.)* **die rauhe Seite nach außen ~** a se purta aspru, dur, rigid; **er kehrt ihm den Rücken** îi întoarce spatele; (și *fig.*) **seinen Fleiß auf etwas ~** a-și îndrepta străduințele către ceva, a năzui spre ceva; **den Blick gegen Himmel ~** a-și îndrepta privirea spre cer; **er kehrte die Waffe gegen sich** s-a împușcat; **alles zum Besten ~** a întoarce totul spre bine; **er kehrt es zu seinem Vorteile** o întoarce spre avantajul lui. **2.** a ara (a doua oară), a întoarce brazda. **3.** a întoarce fânul (prima oară). **II.** *refl. (h)* și *intr.* a se întoarce; **er kehrt und wendet sich** el tot vine și revine, se întoarce și se reîntoarce; **es kehrte sich alles zum Besten** s-a întors totul spre bine; **kehrt euch! a)** *(mil.)* stânga-mprejur! **b)** *(sport)* cu întoarcere spre; **sich an etwas** (sau **an jn.) ~** a se lua, a se da după ceva sau după cineva; a se conforma cu ceva sau cuiva; a-i păsa, a se ocupa de ceva sau de cineva; **er kehrt sich immer an ihn** întotdeauna ține seama de el, nu face niciodată abstracție de persoana lui; **er kehrt sich an nichts (mehr)** nu-i (mai) pasă de nimic, nu ia nimic în considerație; **er kehrt sich nicht daran** nu-i pasă de acasta. **III.** *intr.* **1.** *(s)* a se întoarce; **aus der Fremde ~** a se întoarce din străinătate. **2.** *(h) (elv.) (impers.)* **es kehrt** se schimbă vremea.
Kehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* măturător(-oare) de stradă.
Kehrfrau, *-en, f.* îngrijitoare, femeie care face curat.
Kehrgetriebe, *-s, -, n. (mas.)* inversor de mers.
Kehricht, *-(e)s, m.* (și *n.) sg.* **1.** gunoi (menajer). **2.** *(text.)* măturătură, deșeuri.
Kehricht|abfuhr *f. sg.* transportare a gunoiului.
Kehrichtfass, *-es, -fässer, n.* ladă de gunoi, pubelă.
Kehrichtgrube, *-n, f.* groapă de gunoi.
Kehricht|haufen, *-s, -, m.* grămadă de gunoi.
Kehrichtschaufel, *-n, f.* făraș.
Kehrichtwagen, *-s, -, m.* vehicul de (cărat) gunoi.
Kehrkleid, *-(e)s, -er, n. (glumeț)* rochie cu trenă.
Kehrleine, *-n, f.* frânghie de măturat coșul.
Kehrmaschine, *-n, f.* mașină de măturat străzile.
Kehrpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de înapoiere.
Kehr|rad, *-(e)s, -räder, n.* v. Kehrgetriebe.
Kehr|reim, *-(e)s, -e, m. (metr.)* refren.
Kehrschaufel, *-n, f.* v. Kehrichtschaufel.
Kehrscheibe, *-n, f. (la tir)* țintă rulantă.
Kehrschleife, *-n, f.* serpentină.
Kehrseite, *-n, f.* **1.** *(mai ales fig.)* revers; dos, verso. **2.** pagină cu soț.
kehrtmachen, *machte kehrt, kehrtgemacht, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a se întoarce repede înapoi. **2.** *(mil.)* a face stânga-mprejur.
Kehr|turbine, *-n, f. (tehn.)* turbină reversibilă.
Kehrt|wendung, *-en, f.* stânga-mprejur.
Kehr|um, *-s, m. sg.* **1.** fundătură. **2.** *(metr.)* refren. **3.** *(în expr.)* **im ~ a)** cât ai bate din palme; **b)** pe rând.
Kehr|um|die|hand, *-(e)s, m. sg.* clipă; **in einem ~** într-o clipită.
Kehrung, *-en, f.* **1.** întoarcere; învârtire; răsucire. **2.** *(înv.)* înapoiere, restituire, compensare.
Kehrwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor reversibil.
Kehrwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare reciprocă (inversă).
Kehrwieder, *-s, m.* (sau *n.) sg. (fam.)* fundătură.
Kehrwiederkeule, *-n, f.* bumerang.
Kehrwisch, *-(e)s, -e, m.* mătură din pene.
Kehrwoche, *-n, f.* săptămâna de rând la măturat (scara, curtea etc.).
Keif, *-(e)s, m. sg. (înv.)* **1.** ceartă; ciorovăială. **2.** cicăleală.
keifen, *keifte, gekeift, vb. (h) intr.* **1.** a se certa, a se ciorovăi. **2.** a cicăli.
Keifen, *-s, n. sg.* **1.** ceartă; ciorovăială. **2.** cicăleală.
Keifer, *-s, -, m.* om certăreț.
Keiferei, *-en, f.* **1.** ciorovăială. **2.** cicălire.
Keiferin, *-nen, f.* femeie cicălitoare, certăreață.
keifig *adj.* **1.** certăreț. **2.** cicălitor.
Keil, *-(e)s, -e, m.* **1.** ic, pană, cail; **Rückenfläche des ~(e)s** planul, suprafața iculuí; **~ mit einseitigem Anzug** ic, pană cu unghiuri drepte; **~ mit doppeltem Anzug** ic isoscel; **er treibt einen ~ ins Holz** bate o pană în lemn; *(fig.)* **er treibt einen ~ zwischen etwas** desparte ceva; **auf einen groben Klotz gehört ein grober ~** la butura noduroasă topor cu coada groasă. **2.** *(croitorie)* clin; pensă. **3.** coltuc (de pâine). **4.** *(constr.)* cheie de boltă.
Keil|absatz, *-es, -sätze, m.* toc cui.
Keil|anzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* strângere a penei.
Keil|auflage, *-n, f. (tehn.)* așezare a penei.
Keilbeilage, *-n, f. (tehn.)* adaos de pană, contrapană.
Keilbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* os sfenoid.
Keilbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu sabot-pană.
Keile *f. sg. (fam.)* bătaie, chelfăneală; **er hat ~ gekriegt** a încasat o mamă de bătaie.
keilen, *keilte, gekeilt, vb. (h) tr.* **1.** a bate o pană, a împăna. **2.** (și *refl.) (fam.)* a trage o bătaie, a chelfăni; **sich mit jm. ~** a se bate cu cineva. **3.** *refl.* a răzbate, a străpunge; **sich durch die Menge ~** a străpunge mulțimea. **4.** *(fam.)* a câștiga, a recruta (pe cineva pentru o asociație studențească).
Keiler, *-s, -, m.* **1.** mistreț mascul, mai ales între 3 și 5 ani. **2.** *(fam.)* bătăuș.
Keilerei, *-en, f. (fam.)* chelfăneală, bătaie, încăierare.
Keilfäustel, *-s, -, m.* ciocan de spart piatră.
keilförmig *adj.* în formă de ic, de pană; cuneiform.
Keilhacke, *-n. f.* v. Keilhaue.
Keilhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de bătut pene.
Keilhaue, *-n, f. (mine)* târnăcop.
Keilhorst, *-(e)s, -e, m. (geol.)* așezare de stânci cuneiforme.
Keilhose, *-n, f.* pantaloni de schi tip pană, tip fus.
Keil|inschrift, *-en, f.* inscripție cuneiformă.
Keilkasten, *-s, -kästen, m. (tipogr.)* magazie a penelor de spațiat (la mașina de cules).
Keilkissen, *-s, -, n.* pernă de căpătâi, căpătâi (cu secțiune triunghiulară).
Keilkonstante, *-n, f. (fot.)* constantă a penei optice fotometrice.
Keilkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* vârf de pană, de ic.
Keilkörper, *-s, -, m.* corp de pană, de ic.
Keil|leiste, *-n, f. (tehn.)* riglă conică; riglă în formă de pană pentru reglare.
Keilmeißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă pentru canale de pană.
Keilmuffe, *-n, f. (tehn.)* manșon cu pană.
Keilnabe, *-n, f. (tehn.)* butuc canelat.
Keilnut, *-en*, **Keilnut(e)**, *-n, f. (tehn.)* canal de pană.
Keilnut(en)bremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu canale trapezoidale.
Keilnutenfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat pentru canale de pană.
Keilnutenhobelmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rabotat nuturi.
Keilpaar, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* pană dublă.

Keil|rad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată de fricţiune cu şanţuri, cu canale trapezoidale.
Keilradbremse, *-n, f.* v. Keilnutbremse.
Keilrädergetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism cu roţi de fricţiune, cu canale trapezoidale.
Keilrahmen, *-s,-, m. (tehn.)* ramă cu pană.
Keilriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea trapezoidală.
Keilrille, *-n, f. (mas.)* canal al roţii de curea trapezoidală.
Keilschließzeug, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* răstav cu pană.
Keilschrift *f. sg.* scriere cuneiformă.
Keilschwanzlori, *-s, -s, m. (ornit.)* (specie de) papagal lori *(Trichoglossus)*.
Keilschwanz|sittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* (specie de) papagal *(Conurus)*.
Keilsicherung, *-en, f. (tehn.)* siguranţă cu pană.
Keil|spatien [-tsiən], *pl. (tipogr.)* albitură înclinată, albitură în formă de pană.
Keil|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* bolţar (de cărămidă); cărămidă-pană; *(mine)* cheie de boltă.
Keilverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare cu pană.
Keilverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* blocare, fixare cu pană.
Keilwellenverbindung, *-en, f. (tehn.)* îmbinare prin arbori canelaţi.
Keilzapfen, *-s, -, m. (maş.)* cep cu pană.
Keilziegel, *-s, -, m.* v. Keilstein.
Keim, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(biol.)* germen(e), embrion; **~e treiben** a germina; *(fig.)* **es im ~e ersticken** a înăbuşi în germene, în faşă. **2.** *(med.)* agent patogen, germen. **3.** *(fig.)* punct de plecare, embrion.
Keim|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de germinat.
Keimbildung, *-en, f.* cultură de germeni; formare de germeni, germinaţie.
Keimbläs|chen, *-s, -, n. (biol.)* săculeţ al embrionului.
Keimblase, *-n, f. (biol.)* blastulă.
Keimblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** *(bot.)* cotiledon. **2.** *(zool.)* membrană a embrionului.
Keimdrüse, *-n, f. (anat.)* glandă sexuală; *(biol.)* gonadă.
Keimdrüsen|inkretion, *-en, f.* hormon sexual.
keimen, *keimte, gekeimt, vb. (h) intr.* a încolţi, a germina.
Keimesgeschichte *f. sg.* ontogeneză.
Keimfähigkeit *f. sg.* forţă, capacitate de germinare.
Keimfilter, *-s, -, n. (chim.)* filtru microporos.
Keimform, *-en, f.* formă embrionară.
keimfrei *adj.* steril, sterilizat; fără germeni.
keimhaft *adj.* embrionar; încolţit, germinat.
Keimhülle, *-n, f. (bol.)* perisperm.
Keimkasten, *-s, -kästen, m. (ind. berii)* recipient pentru tratarea malţului.
Keimkristall, *-s, -e, n. (mineral.)* germen cristalin.
Keimling, *-s, -e, m. (bot.)* plantulă; embrion.
Keimpflanze, *-n, f.* puiet, răsad.
Keimplasma, *-s, -men, n. (biol.)* plasmă germinativă.
Keimsack, *-(e)s, -säcke, m. (biol.)* pojghiţă a embrionului, pojghiţă a germenelui.
Keimscheibe, *-n, f. (biol.)* bănuţ (al oului).
Keimscheide, *-n, f. (bot.)* teacă cotiledonară, coleoptil.
Keimschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (biol.)* tub germinativ.
Keim|stengel, *-s, -, m. (bot.)* parte a tulpiniţei de sub cotiledoane, hipocotil.
Keim|stimmung, *-en, f. (biol.)* climat artificial de germinaţie.
keimtötend *adj.* germicid; antiseptic.
Keimträger, *-s, -, m. (med.)* purtător de bacterii, de germeni.
Keimung, *-en, f.* germinare; încolţire.
Keimungs|energie, *-n, f.* energie germinativă.
Keimverzug, *-(e)s, -züge, m.* întârziere a germinării.
Keimzelle, *-n, f.* celulă germinativă; (şi *fig.)* germene.
Keimzu|stand, *-(e)s, -stände, m.* stare de germinare; stare embrionară.
kein, keine *articol nehot. neg.* nici un, nici o; **kein anderer als** nimeni altul decât; **nur keine nutzlosen Ausflüchte** numai fără pretexte inutile, fără nici un tertip zadarnic; **er ist kein guter Freund** nu e un prieten bun; **ich habe kein Geld** n-am bani; **das hat keinen Grund** asta nu are temei; **kein Mensch kümmert sich um uns** nimeni nu se sinchiseşte de noi; **kein Mensch war dort** nu era nimeni acolo; **auf keine Weise** nicidecum, în nici un fel; **kein Wort** nici o vorbă.
keinenfalls *adv.* v. keinesfalls.
keiner, keine, keines *pron. nehot. neg.* nici unul, nici una; **keiner von beiden** nici unul dintre ei doi; **keiner von ihnen konnte mir helfen** nici unul dintre ei nu a putut să mă ajute.
keinerlei *adj.* de nici un fel; nici un fel de; **auf ~ Art** nicidecum, de fel, cu nici un chip.
keinerseits *adv.* din nici o parte, de nicăieri.
keinesfalls, keineswegs *adv.* (în) nici un chip, nicidecum, în nici un caz.
keinmal *adv.* niciodată; **einmal ist ~ o** dată e ca niciodată.
Keische, *-n, f. (austr.)* colibă, cocioabă ţărănească, bordei.
Keitel, *-s, -, m. (reg.)* **1.** năvod, plasă de pescuit, vârlog. **2.** barcă de tras năvodul.
Keitelgarn, *-(e)s, -e, n.* v. Keitel **(1).**
Keitelkahn, *-(e)s, -kähne, m.* v. Keitel **(2).**
Keks, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.)* biscuit, pesmet.
Kelch, *-(e)s, -e, m.* **1.** cupă; pahar cu picior; *(bis.)* potir; *(fig.)* **der ~ der Leiden** paharul suferinţei, cupa amărăciunilor. **2.** *(bot.)* caliciu, potir. **3.** *(reg.)* varză creaţă. **4.** *(reg.)* guşă, bărbie dublă.
Kelchbecher, *-s, -, m. (bot.)* receptacul.
Kelchblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* sepală.
kelchförmig *adj.* în formă de potir.
Kelchglas, *-es, -gläser, n.* v. Kelch **(1).**
Kelchtuch, *-(e)s, -tücher, n. (bis.)* acoperământ, procovăţ.
Kelim, *-(s), -(s), m.* chilim.
Kelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* mistrie. **2.** căuş, lingură mare; polonic. **3.** *(ferov.)* paletă. **4.** *(vân.)* coadă a castorului.
kellen, *kellte, gekellt, vb. (h) tr.* a scoate, a lua cu lingura, cu polonicul.
Keller, *-s, -, m.* pivniţă, beci, chiler.
Keller|abteilung, *-en, f.* despărţitură, boxă în pivniţă.
Keller|abzug, *-(e)s, -züge, m.* vin tras la sticle de viticultor (la cramă).
Keller|assel, *-n, f. (entom.)* cârcâiac *(Porcellio scaber)*.
Kellerei, *-en, f.* pivniţă, beci, cramă (a unei cârciumi, vii etc.).
Kellerer, *-s, -, m.* v. Kellermeister.
Kellerfenster, *-s, -, n.* fereastră de pivniţă.
Kellergeschoss, *-es, -e, n.* demisol; subsol.
Kellergewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă de pivniţă.
Keller|hals, *-es, -hälse, m.* **1.** *(constr.)* gârlici. **2.** *(bot.)* tulichină *(Daphne mezereum)*.
kellerig *adj.* muced; cu miros, cu gust de mucegai, cu iz de pivniţă.
Kellerloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** gură de pivniţă, răsuflătoare. **2.** încăpere subterană întunecoasă; închisoare, temniţă.
Kellerluft *f. sg.* iz, aer (închis) de pivniţă.
Kellerluke, *-n, f.* v. Kellerloch.
Kellermeister, *-s, -, m.* pivnicer, chelar.
Keller|raum, *-(e)s, -räume, m.* pivniţă, beci.
Kellerschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de pivniţă *(Coniophora cerebella)*.
Keller|stiege, *-n,* **Kellertreppe**, *-n, f.* scară, trepte a(le) pivniţei.
Kellertür, *-en, f.* uşă de pivniţă.
Kellerwechsel, *-s, -, m. (com.)* cambie, poliţă fictivă, pe alt nume.
Kellerwirtschaft, *-en, f.* cabaret, bar la subsol.
Kellerwohnung, *-en, f.* locuinţă la subsol.
Kellerwurm, *-(e)s, -würmer, m.* **1.** v. Kellerassel. **2.** *(fam.)* locatar al unui beci, al unui subsol. **3.** *(fam.)* client obişnuit al unei cârciumi.
Kellner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chelner(iţă), ospătar(-tăriţă).
kellnern, *kellnerte, gekellnert, vb. (h) intr. (fam.)* a lucra ca ospătar sezonier.
Kelt, *-(e)s, -e, m.* **1.** ţesătură aspră ecosez în culori închise. **2.** topor preistoric.
Kelte, *-n, -n, m. (ist.)* celt.
Kelter, *-s, -, m.* teasc, presă (de struguri).
Kelterer, *-s, -, m.* tescuitor (de struguri).
Kelter|haus, *-es, -häuser, n.* cramă.
Kelterknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Kelterer.
keltern, *kelterte, gekeltert, vb. (h) tr.* a călca, a tescui, a presa, a stoarce struguri.
Keltin, *-nen, f. (ist.)* celtă.
keltisch, *adj. (ist.)* celt, celtic.
Kemenate, *-n, f. (înv.)* odaie, iatac (care poate fi încălzit).
kennbar *adj.* **1.** cognoscibil; de cunoscut. **2.** competent, cunoscător, priceput.
Kennbuch|stabe, *-ns, -n, m. (ec.)* literă de identificare; literă caracteristică.
Kenndaten *pl.* date caracteristice.
Kennel, *-s, -, m.* ţarc pentru câini.
Kennelkohle *f.* v. Kännelkohle.
kennen, *kannte, gekannt, vb. (h) tr.* a cunoaşte; **ich kenne ihn persönlich** îl cunosc personal; **ich kenne ihn seit langem** îl cunosc de mult; **ich kenne ihn nur dem Namen nach** îl cunosc numai după nume; **ich kenne ihn seinem Rufe nach** îl cunosc din auzite, după reputaţie; **das ~ wir schon** cunoaştem noi asta; **das kenne ich an ihm** latura asta i-o cunosc; **er kennt keine Rücksicht** nu are consideraţie pentru nimic; e lipsit de scrupule; **sein Handwerk ~** a-şi cunoaşte meseria; **eine Adresse ~** a şti o adresă; **kein Mitleid ~** a nu cunoaşte mila; *(în expr.)* **man kennt den Vogel an den Federn** pasărea se cunoaşte după pene.
Kennen, *-s, n. sg.* cunoaştere.
kennen lernen, *lernte kennen, kennen gelernt, vb. (h)* **I.** *tr.* a face cunoştinţă cu cineva sau cu ceva, a cunoaşte ceva, a se familiariza cu ceva. **II.** *refl. reciproc,* a face cunoştinţă; **sie haben sich kennen gelernt** s-au cunoscut; au făcut cunoştinţă.
kennenswert *adj.* care merită să fie cunoscut.
Kenner, *-s, -, m.* cunoscător, expert, specialist; **ich bin kein ~ auf diesem Gebiet** nu mă pricep în acest domeniu.
Kenner|auge, *-s, -n, n.* ochi de cunoscător.
Kennerblick, *-(e)s, -e, m.* privire de cunoscător.
kenner|haft *adj.* de cunoscător, ca un cunoscător, un specialist.
kennerisch *adj.* de cunoscător, competent.
Kennerling, *-s, -e, m.* înfumurat, persoană care-şi dă aere, care face pe grozavul.
Kennermiene, *-n, f.* aer de cunoscător.
Kennerschaft *f. sg.* pricepere, competenţă.
Kennfarbe, *-n, f.* culoare distinctivă.
Kennkarte, *-n, f.* legitimaţie, carte de identitate.
Kennlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* caracteristică.
Kenn|nummer, *-n, f.* număr de înmatriculare.
kenntlich *adj.* de cunoscut, perceptibil, observabil; recognoscibil; *etwas ~ machen* a însemna ceva pentru a fi recunoscut ca atare.
Kenntlichmachung, *-en, f.* însemnare pentru a fi (re)cunoscut.
Kenntnis, *-se, f.* cunoştinţă; ştiinţă; cunoaştere; **die ~ des Gesetzes** cunoaşterea legii; **er hat gründliche ~se in der Mathematik** are temeinice cunoştinţe de matematică; **mit Vergnügen habe ich von deinen Erfolgen ~ erhalten** cu bucurie am luat cunoştinţă de succesele tale; **er gibt es ihm zur ~** sau **er setzt ihn davon in ~** îl înştiinţează, îi dă de ştire; îl încunoştinţează; **er hat ~ davon** are cunoştinţă despre aceasta; ştie aceasta; **er nimmt es zur ~** ia la cunoştinţă; **er nimmt ~ davon** ia cunoştinţă despre aceasta; **genehmigend zur ~ genommen** luând la cunoştinţă în mod aprobativ; **es wird zur (allgemeinen) ~ gebracht** se aduce la cunoştinţa publică; **es ist uns nicht zur ~ gelangt** nu ni s-a adus la cunoştinţă; **das entzieht sich meiner ~** acest lucru mi-e necunoscut.
kenntnis|arm *adj.* neştiutor, ignorant.
kenntnisbegierig *adj.* dornic de cunoştinţe.
kenntnislos *adj.* v. kenntnisarm.
Kenntnisnahme *f. sg.* luare de cunoştinţă; **zur ~** pentru luare de cunoştinţă; *(înv.)* **zur geneigten ~** spre binevoitoarea (dumneavoastră) ştiinţă.
kenntnisreich *adj.* instruit, cu multe cunoştinţe.
Kenntnis|stand, *-(e)s, m. sg.* nivel de cunoaştere.

Kẹnnung, *-en, f.* **1.** semn distinctiv; marcare; marcaj; identificare. **2.** semn de vârstă (la dantura animalelor).

Kẹnnwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** *(ec., mil.)* parolă; **ein Sparbuch mit ~** un carnet de economii cu parolă; **der Posten fordert das ~** sentinela cere parola. **2.** indicativ; **die Entwürfe können mit dem ~ BAU eingereicht werden** proiectele pot fi înaintate cu indicativul BAU. **3.** v. Kennzahl.

Kẹnnwortschutz, *-es, m. sg.* protejare, securitate a parolei.

Kẹnnzahl, *-en, f.* **1.** *(poștă)* cod poștal. **2.** *(tel.)* prefix.

Kẹnnzeichen, *-s, -, n.* **1.** semn caracteristic, distinctiv; semn particular. **2.** indicativ; număr indicator; indice; simbol.

Kẹnnzeichenlaterne, Kẹnnzeichenleuchte, *-n, f.* bec care luminează tăblița cu numărul unui vehicul.

Kẹnnzeichenschild, *-(e)s, -er, n.* tăbliță cu numărul de înregistrare, de înmatriculare (la vehicule).

kẹnnzeichnen, *kennzeichnete, gekennzeichnet (du kennzeichnest, er kennzeichnet), vb. (h) tr.* **1.** a caracteriza, a defini; a determina. **2.** a marca.

kẹnnzeichnend I. *part. prez.* de la kennzeichnen. **II.** *adj.* caracteristic, definitoriu, specific.

kẹnnzeichnenderweise *adv.* în mod caracteristic, specific.

Kẹnnzeichnung, *-en, f.* **1.** însemnare, marcaj, indicare; determinare, caracterizare. **2.** *(com.)* înregistrare (pe marfă) a mărcii depuse; **die widerrechtliche ~ der Ware** folosirea ilegală a mărcii de fabrică.

Kẹnnziffer, *-n, f.* **1.** *(mat.)* număr caracteristic, caracteristică. **2.** *(cc.)* număr indicator, indice, index, coeficient; **abrechenbare ~** indice contabilizabil; **erzeugnisbezogene ~** indice de producție; **stoffliche ~** indice în natură; **verbindliche ~** indice obligatoriu; **wertmäßige ~** indice valoric.

Kenotạph (și **Zenotaph**), *-s, -e, n.* cenotaf.

Kenotrọn, *-s, -e, n. (fiz.)* diodă redresoare, kenotron.

Kentạur (și **Zentaur**), *-en, -en, m. (mit.)* centaur.

kẹntern, *kenterte, gekentert, vb. (h) intr. (despre nave)* a se răsturna.

kẹppeln, *keppelte, gekeppelt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* v. keifen. **II.** *refl.* a se tachina.

Kerạmik, *-en, f.* ceramică.

Kerạmikplatte, *-n, f.* placă de ceramică.

kerạmisch *adj.* ceramic; **die ~e Fabrik** fabrica de produse ceramice.

Keratịn, *-s, -e, n.* cheratină.

Kẹrb, *-(e)s, -e, m.* v. Kerbe.

Kẹrb|bolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon canelat, bulon crestat.

Kẹrbe, *-n, f.* crestătură, tăietură; *(fig., în expr.)* **mit jn. in die gleiche ~ hauen** a urmări același scop, aceeași țintă cu cineva; **jm. in die ~ treten** a-i trage cuiva un picior în fund.

Kẹrbel, *-s, -, m.*, **Kẹrbelkraut**, *-(e)s, n. sg. (bot.)* asmățui, hasmațuchi *(Anthriscus cerefolium)*; **gemeiner ~** asmățui zbârlit *(Anthriscus vulgaris)*.

Kẹrbelrübe, *-n, f. (bot.)* baraboi *(Chaerophyllum bulbosum)*.

kẹrben, *kerbte, gekerbt, vb. (h) tr.* a cresta, a tăia (pe răboj); a încresta.

Kẹrbfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență.

Kẹrbholz, *-es, -hölzer, n.* răboj; *(fig.)* **er schreibt es ihm auf ~** îi impută cuiva ceva, îi trece ceva în socoteala cuiva, îi trece cuiva ceva pe răboj; **etwas auf dem ~ haben** a avea ceva la activul său.

kẹrbig *adj.* crestat.

Kẹrbjäger *pl. (zool.)* insectivori.

Kẹrblinie [-niə], *-n, f. (tipogr.)* linie filetată, filet.

Kẹrbmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de crestat.

Kẹrbmesser, *-s, -, n. (tehn.)* cuțit de scobit sau de crestat; secure încovoiată de dogar.

Kẹrb(schlag)festigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistență.

Kẹrbschnitt, *-(e)s, -e, m.* model de încrestare (pentru lemn și ceramică).

Kẹrb|stift, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* spin, știft crestat, cui crestat, canelat.

Kẹrbtier, *-(e)s, -e, n.* (mai ales *pl.*) *(zool.)* insecte.

Kẹrbung, *-en, f. (tehn.)* **1.** crestare, gravare, încrestare. **2.** *(despre frunze)* crestătură (în formă de dinți).

kẹrbzähnig *adj. (bot.)* crenat, dantelat.

Kẹrf, *-s, -e, m.*, **Kẹrfe**, *-n, f. (rar)* insectă; goangă.

Kẹrker, *-s, -, m.* carceră, pușcărie, închisoare, temniță, celulă; **lebenslänglicher ~** închisoare pe viață; **schwerer ~** temniță grea; **verschärfter ~** închisoare cu regim aspru.

Kẹrker|haft *f. sg.* detențiune, închisoare.

Kẹrkermeister, *-s, -, m.* temnicer.

Kẹrker|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu închisorea.

Kẹrker|sträfling, *-s, -e, m.* pușcăriaș, deținut.

Kẹrl, *-(e)s, -e* (și *-s*) *m. (fam.)* **1.** persoană de sex masculin; bărbat; flăcău; **ein hübscher ~** un bărbat bine; *(admirativ)* **er hat gezeigt, was für ein ~ in ihm steckt** a arătat ce poate; **ein komischer ~** un caraghios; *(ist.)* **die langen Kerls** nume dat gărzii personale a regelui Friedrich Wilhelm I al Prusiei, în care se primeau numai ostași deosebit de înalți. **2.** persoană amabilă și simpatică; **ein prächtiger ~** un om și jumătate; **sie ist ein feiner ~** e o fată tare bună; **der liebe kleine ~** băiatul, drăguțul de el. **3.** *(înv.)* servitor. **4.** *(despre exemplare deosebit de reușite)* exemplar de lux; **wir haben Äpfel gepflückt, solche ~e!** am cules mere grozave!

Kẹrlchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kerl) pici, puști, băiețaș; băietan; flăcăiandru.

Kẹrmes[1] *f. sg. (reg.)* v. Kirmes.

Kẹrmes[2], *-, -, m.* **1.** *(zool.)* specie de coșenilă *(Kermes ilicis)*. **2.** cârmâz, coșenilă neveritabilă (colorant produs prin uscarea femelelor și ouălor de *Kermes ilicis*).

Kẹrmesbeere, *-n, f. (bot.)* cârmâz *(Phytolacca americana* L.).

Kẹrmes|eiche, *-n, f. (bot.)* carmajiu, (soi de) stejar stacojiu *(Quercus coccifera)*.

Kẹrn, *-(e)s, -e, m.* **1.** sâmbure; miez; *(fig.)* fond, esență, miez; **der ~ der Pflaume** sâmburele prunei; *(fig.)* **der ~ der Frage** fondul, miezul problemei. **2.** *(biol.)* v. Zellkern. **3.** *(fiz.)* v. Atomkern. **4.** *(tehn.)* parte dinăuntru, interior; inimă; **der ~ des Kabels** inima cablului. **5.** *(metal.)* miez. **6.** centru; **der ~ einer Stadt** centrul unui oraș. **7.** activ; **der ~ der Gruppe** activul grupei. **8.** *(vân.)* corp al vânatului după jupuirea pielii. **9.** *(reg.)* smântână, caimac.

Kẹrn|ampere|windung [-ãmpɛːʁ-], *-en, f. (electr.)* amperspiră.

Kẹrn|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor fruntaș.

Kẹrn|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie savuroasă, cu miez.

Kẹrn|aus|stoßmaschine, *-n, f. (metal.)* mașină de scos miezuri.

Kẹrnbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* cioc-gros *(Coccothraustes coccothraustes)*.

Kẹrnbohrmaschine, *-n, f. (mine)* carotieră.

kẹrnbrav *adj.* de o cinste rară.

Kẹrnbrenn|stoff, *-(e)s, -e, m.* combustibil nuclear.

Kẹrnbrett, *-(e)s, -er, n.* scândură din inimă de lemn.

Kẹrnbruch|stück, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* particulă nucleară.

Kẹrnchemie [-çe-] *f. sg.* chimie nucleară.

Kẹrndegeneration, *-en, f. (bot.)* degenerare a nucleului.

kẹrndeutsch *adj.* german autentic.

Kẹrndraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* inimă de cablu.

Kẹrndurchmesser, *-s, -, m.* diametru interior al filetului (la șuruburi).

Kẹrn|eisen, *-s, -, n. (metal.)* fontă pestriță (amestec de fontă albă cu fontă cenușie), armătură a miezului.

kẹrnen, *kernte, gekernt, vb. (h) tr.* **1.** v. auskernen. **2.** v. körnen.

Kẹrn|energie, *-n* [-giːən], *f.* energie nucleară.

Kẹrn|energie|anwendung, *-en, f.* utilizare a energiei nucleare.

Kẹrner, *-s, -, m.* v. Karner.

Kẹrn|erbse, *-n, f.* mazăre verde.

Kẹrn|explosion, *-en, f. (fiz.)* explozie nucleară.

Kẹrnfaden, *-s, -fäden, m. (med., bot.)* fir, țesut celular.

Kẹrnfänger, *-s, -, m. (text.)* grilă sub cilindru rupător (la carde).

kẹrnfaul *adj.* **1.** *(despre lemn)* putrezit până în inimă, complet. **2.** *(fig.)* puturos, leneș până-n măduva oaselor.

Kẹrnfäule, *-n, f. (bot.)* putrezire a miezului lemnului, a duramenului.

kẹrnfern *adj.* departe de nucleu, periferic.

kẹrnfest *adj.* musculos, puternic, zdravăn, voinic.

Kẹrnfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne macră, de prima calitate.

Kẹrnforschung, *-en, f.* cercetare nucleară.

Kẹrnfrage, *-n, f.* chestiune fundamentală, problemă de bază.

kẹrnfrei *adj.* **1.** fără miez. **2.** *(bot.)* fără duramen.

kẹrnfrisch *adj.* **1.** foarte proaspăt. **2.** *(fig.)* voioi, plin de vioiciune.

Kẹrnfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct cu sâmburi.

Kẹrngebiet, *-(e)s, -e, n.* (și *fig.*) punct central; miez (al problemei).

Kẹrngedanke, *-ns, -, m.* ideea centrală, cea mai importantă.

Kẹrnge|häuse, *-s, -, n. (bot.)* miez cu sâmburi; endocarp lemnos al unui fruct cărnos cu semințe în interior.

Kẹrngeher, *-s, -, m. (bot.)* fruct ce se desface de pe sâmbure.

Kẹrngerippe, *-s, -, n. (metal.)* armătură de miez.

kẹrngesund *adj.* sănătos tun.

kẹrnhaft *adj.* v. kernig **(2).**

Kẹrnhaus, *-es, -häuser, n.* v. Kerngehäuse.

Kẹrnholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** *(bot.)* duramen; inimă a lemnului. **2.** lemn de cea mai bună calitate.

Kẹrnhomologe, *-n, -n*, m. (și *n.*) *(chim.)* omologi în ciclu.

kẹrnig *adj.* **1.** plin de sâmburi. **2.** tare, viguros; *(fig.)* substanțial; **~e Gesundheit** sănătate de fier; **ein ~es Kind** un copil viguros, cu carnea tare; **eine ~e Rede** o cuvântare plină de miez, substanțială. **3.** *(bot.)* nucleat, prevăzut cu nucleu.

Kẹrnigkeit *f. sg.* vigoare; *(fig.)* substanțialitate.

Kẹrn|industrie *f. sg.* industrie nucleară.

Kẹrnkasten, *-s, -kästen, m. (metal.)* cutie cu miez.

Kẹrnkettenreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție nucleară în lanț.

Kẹrnknacker, *-s, -, m. (ornit.)* (soi de) cinteză americană *(Sporophilinae)*.

Kẹrnkörperchen, *-s, -, n. (biol.)* nucleol, corpuscul celular.

Kẹrnkraft, *-kräfte, f.* forță nucleară.

Kẹrnkraft|anlage, *-n, f.* instalație nucleară.

Kẹrnkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală atomică.

Kẹrnladung, *-en, f. (fiz.)* sarcină nucleară.

Kẹrnlager, *-s, -, n. (metal.)* locaș al miezului.

Kẹrnleder, *-s, n. sg. (ind. pielii)* crupon.

Kẹrnlehm, *-(e)s, -e, m. (metal.)* argilă pentru format miezuri.

Kẹrnling, *-s, -e, m. (bot.)* pom răsărit din sâmbure.

Kẹrnloch, *-(e)s, -löcher, n. (metal.)* locaș al miezului.

kẹrnlos *adj. (bot.)* fără sâmburi; fără sământă lemnoasă.

Kẹrnmacher, *-s, -, m. (turnătorie)* muncitor care pregătește miezul, miezuitor.

Kẹrnmannschaft, *-en, f. (sport)* echipă de performeri, de prima categorie.

Kẹrnmarke, *-n, f. (metal.)* marcă de miez.

Kẹrnmasse *f. sg. (fiz.)* masă nucleară.

Kẹrnmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de lux.

Kẹrnmeiler *-s, -, m. (fiz.)* reactor nuclear.

Kẹrn|obst, *-(e)s, n. sg.*, **Kẹrn|obstgewächse** *pl. (bot.)* sâmânțoase, fructe cu sâmburi.

Kẹrnphysik *f. sg. (fiz.)* fizică nucleară.

Kẹrnphysiker, *-s, -, m.* specialist în fizică nucleară.

Kẹrnpilze *pl. (bot.)* ciuperci pirenomicete *(Pyromycetales)*.

Kẹrnproblem, *-s, -e, n.* v. Kernfrage.

Kẹrnpunkt, *-(e)s, -e, m. (fig.)* miez, esență, nucleu a(l) unui lucru.

Kẹrnreaktion, *-en, f. (fiz.)* reacție nucleară.

Kẹrnreaktor, *-s, -en, m.* reactor nuclear.

Kẹrnriss, *-es, -e, m.* cadranură, crăpătură radială (în lemn).

kẹrnrissig *adj. (despre lemn)* crăpat, cu crăpături.

Kẹrnrohr, *-s, -e, n. (mine)* carotieră.

Kẹrnröstung, *-en, f. (metal)* uscare a miezului.

Kẹrnsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** ideea principală, miezul (unei teorii). **2.** *(lingv.)* propoziție regentă. **3.** *(lingv.)* propoziție cu verbul finit în locul 2.
Kẹrnschale, *-n, f. (bot.)* coajă a lojelor sâmburilor.
kẹrnschälig *adj. (despre arbori)* care crapă circular, în inele.
Kẹrnschatten, *-s, -, m. (fiz.)* umbră plină, compactă.
Kẹrnscheide, *-n, f. (biol.)* celulă în nucleu și teacă nucleară.
Kẹrnschleife, *-n, f. (biol.)* cromozom.
Kẹrnschuss, *-es, -schüsse, m. (la tir)* muscă.
Kẹrnseife, *n, f.* săpun simplu fără culoare și parfum, săpun de casă.
Kẹrnsinn, *-(e)s, m. sg.* conținut, sens.
Kẹrn|spalt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* deschizătură (pentru aer) a tubului de orgă.
Kẹrn|spaltung, *-en, f. (fiz.)* fisiune nucleară.
Kẹrnspin, *-s, m. sg. (fiz.)* spin nuclear, spin al nucleului.
Kẹrn|sprache, *-n, f.* limbă viguroasă, savuroasă, expresivă.
Kẹrn|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, apoftegmă, sentință; aforism.
Kẹrn|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* armătură de miez.
Kẹrn|strahlung, *-en, f.* radiație nucleară.
Kẹrn|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** miez. **2.** *(metal.)* miez exterior. **3.** *(ind. pielii)* crupon.
Kẹrn|stütze, *-n, f. (metal.)* suport, susținător de miez.
Kẹrn|substituent [-tu'ɛnt], *-en, -en, m. (chim.)* substituent în ciclu.
Kẹrnteilung, *-en, f.* diviziune nucleară.
Kẹrntonne, *-n, f. (biol.)* formă de orânduire a cromozomilor (la diviziunea celulelor).
Kẹrntransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator cu miez.
Kẹrntrockenkammer, *-n, f. (metal.)* cameră de uscare a miezului.
Kẹrntruppe, *-n, f. (mil.)* trupă de elită.
Kẹrn|umwandlung, *-en, f. (fiz.)* transformare nucleară.
Kẹrnwaffe, *-n, f.* armă nucleară.
kẹrnwaffenfrei *adj.* liber de arme atomice.
Kẹrnwarze, *-n, f. (bot.)* vârf al nucleului celulelor în formare.
Kẹrnwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt savuros, viguros, expresiv; vorbă cu miez.
Kẹrnzeit, *-en, f.* **1.** timp fix. **2.** perioadă de prezență obligatorie (la serviciu) în decursul unei zile de lucru.
Kẹrnzerfall, *-s, m. sg. (fiz.)* dezintegrare nucleară.
Kẹrub, *-s, -im, m.* v. Cherub.
Kẹrze, *-n, f.* **1.** lumânare, făclie; **eine ~ löschen** a stinge o lumânare; **die ~ blakt** lumânarea fumegă. **2.** *(la fotbal și gimn.)* lumânare. **3.** *(tehn.)* bujie.
Kẹrzenbeleuchtung, *f. sg.* iluminare cu lumânări.
Kẹrzenbrenner, *-s, -, m.* bec-lumânare.
Kẹrzendocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lumânare.
kẹrzengerade *adj.* drept ca o lumânare.
Kẹrzengießer, *-s, -, m.* lumânărar.
Kẹrzenhalter, *-s, -, m.* suport de lumânare (pentru pomul de Crăciun).
kẹrzenhell *adj.* luminos ca o lumânare.
Kẹrzenleuchter, *-s, -, m.* sfeșnic.
Kẹrzenlicht, *-(e)s, n. sg.* lumină de lumânare.
Kẹrzenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de lumânări.
Kẹrzenschein, *-(e)s,* **Kẹrzenschimmer**, *-s, m. sg.* v. Kerzenlicht.
Kẹrzen|ständer, *-s, -, m.* sfeșnic.
Kẹrzen|stärke, *-n, f. (fiz.)* intensitate (luminoasă) a unei lumânări.
Kẹrzen|stummel, *-s, -,* **Kẹrzen|stumpf**, *-(e)s, -e, m.* muc de lumânare.
Kẹrzenträger, *-s, -, m.* v. Kerzenständer.
Kẹrzenwachs, *-es, n. sg.* ceară pentru lumânări.
Kẹrzenweihe *f. sg. (bis.)* **1.** v. Lichtmess. **2.** sfințire a lumânărilor.
Kẹrzenzieher, *-s, -, m. (înv.)* v. Kerzengießer.
Kẹscher, *-s, -, m.* **1.** plasă de prins fluturi. **2.** *(pescuit)* minciog.
kẹschern, *kescherte, gekeschert, vb. (h) tr.* **1.** a prinde; a fugări. **2.** a pescui. **3.** a târî.
kẹss *adj. (fam.)* **1.** nostim, isteț, îndrăzneț, obrăznicuț. **2.** *(argou)* inițiat, cu experiență; șiret, șmecher, uns cu toate unsorile. **3.** tăios, arogant.
Kẹssel, *-s, -, m.* **1.** căldare, cazan, ceaun; **der Hafen straft den ~, dass er rußig ist** râde dracul de porumbe negre și pe sine nu se vede; râde ciob de oală spartă. **2.** *(tehn.)* cazan; **engrohriger ~** cazan cu țevi înguste; **~ des Kesselofens** rezervor al cuptorului de topit. **3.** *(geol.)* căldare. **4.** *(vân.)* zăcătoare a mistreților. **5.** *(vân.)* cotlon (în vizuina de vulpe și de bursuc). **6.** *(vân.)* (goană în) cerc. **7.** *(vân.)* cuib de păsări în zăpadă. **8.** *(mar.)* căldare marină. **9.** *(mil.)* marmită; cheson de muniții. **10.** *(mil.)* încercuire, pungă.
Kẹssel|abdeckung, *-en, f. (tehn.)* manta a cazanului.
Kẹssel|adjustierung, *-en, f.* v. Kesselarmatur.
Kẹssel|aggregat, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* grup de cazane.
Kẹssel|anker, *-s, -, m. (tehn.)* tirant, tijă de ancorare (la căldări de abur).
Kẹssel|anlage, *-n, f.* instalație de cazane.
Kẹssel|anzug, *-(e)s, -züge, m.* salopetă de fochist.
Kẹssel|arbeiter, *-s, -, m.* **1.** cazangiu. **2.** căldărar.
Kẹssel|armatur, **Kẹssel|armierung**, *-en, f. (tehn.)* armătură de cazan.
kẹssel|artig *adj.* în formă de cazan.
Kẹssel|asche *f. sg. (chim.)* potasă.
Kẹssel|ausfressung, *-en, f. (tehn.)* corodare a căldării de abur.
Kẹsselbatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (mil.)* baterie de mortiere.
Kẹsselbekleidung, *-en, f. (tehn.)* cămașă, manta a cazanului.
Kẹsselbier, *-(e)s, n. sg. (reg.)* bere de casă.
Kẹsselblech, *-(e)s, -e, n.* tablă de cazan.
kẹsselbraun *adj.* arămiu.
Kẹsselbrunnen, *-s, -, m.* puț de mină.
Kẹsseldampfhaube, *-n, f. (tehn.)* colector de abur, dom.
Kẹsseldom, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dom de abur al cazanului.
Kẹsseldruck, *-(e)s, m. sg.* presiune în cazan.
Kẹssel|einheit, *-en, f. (tehn.)* unitate de cazan.
Kẹss(e)ler, *-s, -, m.* v. Kessler.
Kẹssel|explosion, *-en, f.* explozie de cazan.
Kẹsselfahrloch, *-(e)s, -löcher, n. (tehn.)* gură de vizitare a cazanului.
Kẹsselfleisch, *-(e)s, n. sg.* v. Wellfleisch.
Kẹsselflicker, *-s, -, m.* reparator de căldări, căldărar.
kẹsselförmig *adj.* în formă de căldare.
Kẹsselgattung, *-en, f. (tehn.)* tip de căldare.
Kẹsselgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* cupolă; dom; boltă sferică; *(tehn.)* boltă de cazan.
Kẹsselhaus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* sală a cazanelor.
Kẹsselheizfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de încălzire a cazanului.
Kẹsselholz, *-es, -hölzer, n.* lemne de foc, pentru încălzit.
Kẹsselhülle, *-n, f.* v. Kesselmantel.
Kẹsseljagd, *-en, f. (vân.)* vânătoare în cerc.
Kẹssel|land, *-(e)s, n. sg. (geol.)* regiune de căldări, de vâlcele, de văgăuni.
Kẹsselmacher, *-s, -, m.* v. Kessler.
Kẹsselmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* cămașă, manta a cazanului.
kẹsseln, *kesselte, gekesselt (ich kess(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a găuri, a scobi adânc. **II.** *intr.* **1.** a face, a repara cazane. **2.** *(reg.)* a face zgomot, a vui. **3.** *(despre vânt)* a fi schimbător. **4.** *(vân.; despre mistreți)* a scormoni, a-și face culcuș. **III.** *refl. (geol.: despre sol)* a se lăsa în jos, a forma căldări.
Kẹsselpauke, *-n, f. (muz.)* timpan.
Kẹsselpratze, *-n, f. (tehn.)* ureche de suspensie, proptea pentru căldare.
Kẹsselraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră a căldărilor; *(mar.)* sală a cazanelor.
Kẹsselriss, *-es, -e, m.* ruptură de cazan.
Kẹsselrücken, *-s, -, m. (tehn.)* parte superioară a cazanului.
Kẹsselruß, *-es, m. sg.* funingine de cazan.
Kẹsselschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie de încercuire; bătălie în încercuire.
Kẹsselschmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** cazangiu. **2.** căldărar.
Kẹsselschmiede, *-n, f.* cazangerie.
Kẹsselschurre, *-n, f. (tehn.)* jgheab de alimentare a cazanului cu cărbuni.
Kẹsselschuss, *-es, -schüsse, m.* virolă de cazan.
Kẹsselsiederohr, *-(e) s, -e, n. (tehn.)* țeavă fierbătoare a cazanului.
Kẹssel|speisepumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă pentru alimentarea cazanului.
Kẹssel|speisewasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă pentru alimentarea cazanului.
Kẹssel|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (tehn.)* crăpătură, fisură de cazan.
Kẹssel|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* crustă; piatră de cazan.
Kẹssel|stein|entferner, *-s, -, m. (tehn.)* dezincrustant.
Kẹssel|steinpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, -, n. (tehn.)* praf de piatră de cazan.
Kẹssel|steinschale, *-n, f. (tehn.)* strat de piatră de cazan.
Kẹssel|steuer, *-n, f.* impozit pe bere.
Kẹsseltal, *-(e)s, -täler, n. (geol.)* căldare, circ; vale închisă.
Kẹsseltreiben, *-s, -, n.* **1.** v. Kesseljagd. **2.** *(fig., mil.)* încercuire.
Kẹsselverkleidung, *-en, f.* zidărie a cazanului.
Kẹsselvulkanisation [-vʊl-], *-en, f. (tehn.)* vulcanizare în autoclavă.
Kẹsselwagen, *-s, -, m.* vagon-cisternă.
Kẹsselwärter, *-s, -, m.* manipulant al cazanului; fochist.
Kẹsselwind, *-(e)s, -e, m.* vânt instabil.
Kẹsser, *-s, -, m.* plasă de prins (fluturi).
kẹssern, *kesserte, gekessert, vb. (h) tr.* v. keschern.
Kẹssheit *f. sg.* **1.** istețime, îndrăznealâ. **2.** *(argou)* șiretenie, șmecherie. **3.** aroganță.
Kẹssler, *-s, -, m.* **1.** cazangiu; căldărar. **2.** *(elv.)* arămar.
Kẹtchup ['kɛtʃap], *-s, -s, m.* sau *n.* sos picant de tomate.
Kẹtonring, *-(e)s, -e, m. (chim.)* ciclu cetonic.
Kẹtsch, *-en, f.* **1.** navă cu pânze, corabie cu două catarge. **2.** *(reg.)* cotor, cocean (al unui fruct); casă a sâmburilor. **3.** *(reg.)* cicatrice.
Kẹttbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Kettenbaum.
Kẹtte, *-n, f.* **1.** (și *fig.*) lanț; **kurzgliedrige ~** lanț cu verigi mici; **er legt ihm ~n an** sau **er schließt ihn in ~n** îl pune în lanțuri, în fiare; îi pune cătușe; **er legt den Hund an die ~** leagă câinele în lanț; **das Volk zerbrach seine ~n** poporul și-a sfărâmat cătușele. **2.** lanț, înlănțuire, șir, înșiruire; **eine ~ von Bergen** un lanț de munți; **eine ~ von Menschen** un șir de oameni; **eine ~ von Zufällen** o serie de întâmplări. **3.** șirag, colier; lănțug. **4.** *(mil.)* lanț (de trăgători), cordon. **5.** *(av.)* patrulă (de trei avioane). **6.** *(vân.)* stol mic, cârd, lanț; **eine ~ Rebhühner** un stol de potârnichi. **7.** *(text.)* urzeală. **8.** *(ec.)* lanț, sistem; **eine ~ von Hotels** un lanț hotelier. **9.** *(înv.)* lanț (măsură de lungime de 10 metri).
Kẹttel, *-n, f.,* și *-s, -, m.* **1.** cârlig; scoabă; crampon. **2.** (și *n.; reg.*) lănțișor. **3.** balama. **4.** *(ind. text.)* legătură de încheiere la tricoturi.
kẹtteln, *kettelte, gekettelt (ich kett(e)le), vb. (h) tr.* **1.** *(ind. text.)* a încheia (tricotaje). **2.** a croșeta. **3.** a lega cu un lanț, cu un cârlig.
kẹtten, *kettete, gekettet (du kettest, er kettet), vb. (h)* **I.** *tr.* a înlănțui, a pune în lanțuri, a lega cu lanțul; **das Boot an einen Pfahl ~** a lega barca cu lanțul de un stâlp; *(fig.)* **er kettet ihn an sich** îl leagă de el. **II.** *refl.)* a se lega strâns (de cineva).
Kẹtten|ab|bruchreaktion, *-en, f. (chim.)* reacție de întrerupere a lanțului.
Kẹtten|antrieb, *-(e)s, -e, m.* tracțiune cu lanț, cu șenile.
kẹtten|artig *adj.* în formă de lanț.
Kẹttenbahn, *-en, f.* cale cu tracțiune cu lanț.
Kẹttenbaum *-(e)s, -bäume, m. (ind. text.)* sul de urzeală.
Kẹttenblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum).*
Kẹttenbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț cu lanț.
Kẹttenbremse, *-n, f.* **1.** frână cu lanț. **2.** *(ind. text.)* frână a sulului de urzeală.
Kẹttenbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare primită recopiată de mai multe ori și trimisă altor destinatari.
Kẹttenbruch, *-(e)s, -brüche, m.* **1.** *(mat.)* fracție continuă. **2.** *(tehn.)* rupere de lanț.
Kẹttenbrücke, *-n, f.* pod suspendat pe lanțuri.
Kẹttendichte, *-n. f. (text.)* desime a urzelii.
Kẹtten|egge, *-n, f. (agr.)* grapă cu lanțuri.
Kẹttenfaden, *-s, -fäden, m. (text.)* fir de urzeală.
Kẹttenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu șenile.

Kẹttenflasche, *-n, f. (tehn.)* scripete pentru lanț.
Kẹttenflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor în celulă.
kẹttenförmig *adj.* în formă de lanț; *(chim.)* catenar.
Kẹttenfräse, *-n, f.* mașină de frezat cu lanț.
Kẹttenführungsrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de ghidare pentru lanț.
Kẹttengebirge, *-s, -, n. (geogr.)* lanț de munți, catenă.
Kẹttengeklirre, *-s, n. sg.* zornăit de lanțuri.
Kẹttenglied, *-(e)s, -er, n.* (și *fig.)* verigă de lanț, za.
Kẹttenhaken, *-s, -, m.* cârlig de lanț.
Kẹttenhandel, *-s, m. sg. (com.)* comerț în lanț.
Kẹttenhemd, *-es, -en, n.* zale.
Kẹttenhund[1], *-(e)s, -e, m.* câine de lanț.
Kẹttenhund[2], *-(e)s, -e, m. (mine)* vagonet de tracțiune cu lanț.
Kẹttenkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană pentru roată de lanț.
Kẹttenlast, *-en, f. (mar.)* puț al lanțului.
Kẹttenlaufwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* mecanism de rulare cu lanț.
Kẹttenlinie [-niə], *-n, f. (mat.)* curbă a lănțișorului.
Kẹtten|nuss, *-nüsse, f. (mar.)* barbotin al vinciului de ancoră.
Kẹttenpanzer, *-s, -, m.* cămașă de zale.
Kẹttenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată motrice cu lanț; angrenaj.
Kẹttenradkranz, *-es, -kränze, m. (tehn.)* coroană a roții de lanț.
Kẹttenrapport, *-(e)s, -e, m. (text.)* raport de urzeală.
Kẹttenraucher, *-s, -, m.* mare fumător, fumător care aprinde o țigară de la alta.
Kẹttenreaktion, *-en, f.* reacție în lanț.
Kẹttenrechnung *f. sg.*, **Kẹttenregel** *f. (mat.)* regulă de derivare în lanț.
Kẹttenregler, *-s, -, m. (text.)* regulator de urzeală.
Kẹttenregulator, *-s, -en, m.* **1.** *(maș.)* regulator de lanț. **2.** *(text.)* regulator de urzeală.
Kẹttenreim, *-(e)s, -e, m.* rimă în serie.
Kẹttenring, *-(e)s, -e, m.* ochi, verigă de lanț.
Kẹttenrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă de lanț.
Kẹttenrost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar rulant cu lanț.
Kẹttensäge, *-n, f.* drujbă.
Kẹttenschaltung, *-en, f. (tehn.)* schimbător de viteze cu lanț.
Kẹttenscheibe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* scripete de lanț. **2.** *(mar.)* barbotin. **3.** *(text.)* flanșă, disc al sulului de urzeală.
Kẹttenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă remorcată cu lanț.
Kẹttenschiff|fahrt *f. sg. (mar.)* navigație a navelor remorcate cu lanț.
Kẹttenschlepper, *-s, -, m.* tractor cu șenile.
Kẹttenschleppschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* tuior, tuer.
Kẹttenschloss, *-es, -schlösser, n.* za încuietoare de lanț.
Kẹttenschluss, *-es, -schlüsse, m. (logică)* sorit.
Kẹttenschmied, *-(e)s, -e, m.* făurar de lanțuri, fierar.
Kẹttenschutz, *-es, m. sg.* apărătoare de lanț (la bicicletă).
Kẹtten|spaltung *f. sg. (fiz.)* fisiune în lanț.
Kẹtten|spule, *-n, f. (text.)* bobină, țeavă de urzeală.
Kẹtten|stabrechen, *-s, -, m. (la cazan)* grătar rulant cu lanțuri și cu bare aplicate.
Kẹtten|stich, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** tighel în lanț. **2.** punct în formă de lănțișor (la broderie).
Kẹtten|strafe, *-n, f.* pedeapsă penală (cu punere în lanțuri); muncă silnică.
Kẹtten|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* mașină de tricotat cu urzeală.
Kẹttentrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transmisie cu lanț.
Kẹttentriller, *-s, -, m. (muz.)* triluri în lanț.
Kẹttenwächter, *-s, -, m. (text.)* supraveghetor de fire.
Kẹttenware, *-n, f. (text.)* tricotaj, tricot din urzeală.
Kẹttenwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore al roții de lanț.
Kẹttenwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu cu lanț.
Kẹttenwirbel, *-s, -, m. (mar.)* tambur de lanț (la troliu).
Kẹttenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată de lanț.
Kẹttenzange, *-n, f. (tehn.)* clește cu lanț.
Kẹttenzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bolț cu lanț.
Kẹttenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan cu lanț.
Kẹtter, *-s, -, m. (mineral.)* gresie (de Pirna).
Kẹttfaden, *-s, -fäden, m. (text.)* fir de urzeală.
Kẹttflottung, *-en, f. (text.)* flotare a urzelii.
Kẹttgarn, *-(e)s, -e, n.* fir de urzeală.
Kettlergi, *-en, f. (text.)* secție de tricotat.
Kẹttung, *-en, f.* înlănțuire, înșirare.
Kẹtzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* eretic(ă).
Ketzerei, *-en, f.* erezie.
Kẹtzergericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal inchizitorial.
kẹtzer|haft, **kẹtzerisch** *adj.* eretic.
Kẹtzermeister, *-s, -, m. (ist.)* inchizitor.
kẹtzern, *ketzerte, geketzert, vb. (h)* **I.** *intr.* a fi eretic, a cădea în erezie; a se manifesta sau a se declara eretic. **II.** *tr.* **1.** a declara pe cineva eretic, a-l trata ca eretic. **2.** *(fig.)* a chinui pe cineva.
Kẹtzerschaft *f. sg.* erezie.
Kẹtzerverbrennung, *-en, f.* ardere a ereticilor pe rug, autodafé.
Kẹtzerverfolgung, *-en, f.* persecuție a ereticilor.
Keubel, *-s, -, m. (reg.)* sită.
Keuch, *-(e)s, -e, m.*, **Keuche**, *-n, f.* **1.** *(reg.)* sufocare, năduf. **2.** închisoare, temniță.
keuchen, *keuchte, gekeucht, vb. (h) intr.* a gâfâi, a respira greu.
Keuchen, *-s, n. sg.* gâfâire, respirație grea.
Keuch|husten, *-s, m. sg. (med.)* tuse convulsivă, măgărească.
Keulchen, *-s, -, m. (dim.* de la Keule). **1.** măciucă, ghioagă mică. **2.** pulpiță. **3.** *(cul.)* papanaș (prăjit în tigaie).

Keule, *-n, f.* **1.** măciucă, ghioagă, bâtă, mai, ciomag; *(fam.)* **chemische ~** spray de gaze lacrimogene (folosit de poliție). **2.** *(ind. cărnii, vân.)* pulpă, coapsă, ciosvârtă. **3.** *(gimn.)* măciucă.
keulen, *keulte, gekeult, vb. (h) tr. (med. vet.)* a sacrifica animale bolnave.
keulenförmig *adj.* în formă de măciucă, de ghioagă.
Keulenkäfer, *-s, -, m.* gândac cu antene măciucate (musafir al furnicilor) *(Claviger testacens).*
keulenlahm *adj. (vân.)* deșelat.
Keulenpilze *pl. (bot.)* ciupercă de mărgean sau de coral *(Clavaria).*
Keulenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* lovitură de măciucă.
Keulenschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* împușcătură în pulpă.
Keuler, *-s, -, m.* v. Keiler.
Keuper, *-s, m. (geol.)* parte superioară a triasului.
keusch *adj.* cast, inocent, pudic; curat, virgin.
Keusche, *-n, f. (austr., fam.)* **1.** căsuță țărănească. **2.** casă dărăpănată.
Keusch|heit *f. sg.* castitate, virginitate, abstinență; inocență, pudoare, pudicitate; **~gelöben** a face legământ de castitate.
Keusch|heitsgelübde, *-s, -, n. (bis.)* jurământ monahal, de castitate.
Keusch|heitsgürtel, *-s, -, m. (ist.)* centură de castitate.
Keusch|heitswimmerl, *-s, -, n. (glumeț)* acnee juvenilă.
Keuschkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mimoză senzitivă *(Mimosa pudica).*
Keusch|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* mielărea *(Vitex agnus-castus).*
K-Fachwerk, *-(e)s, -e, n. (constr. poduri)* sistem cu zăbrele în K.
Kfz. *presc.* de la Kraftfahrzeug autovehicul.
Kfz.-Führer, *-s, -, m.* șofer, conducător de autovehicul.
kg *presc.* de la kilogramm.
K.G. *presc.* de la **1.** Kommanditgesellschaft societate în comandită. **2.** Kammergericht Curte de Apel. **3.** Konsumgenossenschaft cooperativă de consum.
kgl. *presc.* de la königlich regesc.
k.g.V. *presc.* de la kleinstes gemeinsames Vielfaches cel mai mic multiplu comun.
k.H. *presc.* de la kurzerhand repede, fără multă vorbă.
Khaki, *-, n. sg.* **1.** culoare kaki. **2.** stofă pentru îmbrăcăminte tropicală.
khakifarben, **khakifarbig** *adj.* de culoare kaki.
Khan, *-s, -e, m. (ist.)* han.
Khanat, *-(e)s, -e, n. (ist.)* hanat.
Khedive [-və], *-n, -n, m. (ist.)* kediv, vicerege al Egiptului.
kHz. *presc.* de la Kilohertz.
Kibịtka, *-s*, **Kibịtke**, *-n, f.* **1.** cort de păslă al kirghizilor. **2.** trăsură ușoară. **3.** sanie rusească cu acoperiș de rogojini.
Kịcher|erbse, *-n, f.*, **Kịcherling**, *-s, -e, m. (bot.)* năut *(Cicer arietinum).*
kịchern, *kicherte, gekichert, vb. (h) intr.* a chicoti, a râde înfundat.
Kịchern, *-s, n. sg.* chicotit, râs înfundat.
Kịcherplatt|erbse, *-n, f.* v. Kichererbse.
Kịck, *-(s), -s, m.* **1.** *(sport)* lovitură de picior (la fotbal). **2.** *(fam.)* senzație tare, plăcere voluptuoasă.
kịcken, *kickte, gekickt, vb. (h) tr.* a împinge, a lovi (cu piciorul).
Kịcker, *-s, -, m. (sport)* fotbalist; *(la hochei)* portar.
Kịcks, *-es, -e, m. (biliard)* lovitură greșită, carambol greșit, chix.
kịcksen, *kickste, gekickst (du, er kickst), vb. (h) intr.* a da greș, a da chix, a trage pe alături.
Kịckser, *-s, -, m.* **1.** v. Kicks. **2.** *(fig.)* poticnire, greșeală, chix.
Kịck|starter, *-s, -, m. (auto.)* demaror, pedală de pornire.
Kịd, *-s, -s, n.* **1.** *(ind. pielii)* piele de capră, de ied, de oaie, de vițel. **2.** *pl.* mănuși din piele de capră, din piele de ied.
Kịdgerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* argăsire a pielii de ied, de oaie, de vițel. **2.** tăbăcărie, atelier de tăbăcit piei de ied.
kịdnappen ['kɪtnɛpn], *kidnappte, gekidnappt, vb. (h) tr.* a răpi (pentru a stoarce bani).
kịebig *adj.* **1.** obraznic. **2.** enervat, agitat.
Kịebitz, *-es, -e, m.* **1.** *(ornit.)* nagiț, ciorlică, libuț *(Vanellus cristatus).* **2.** *(fig.)* chibiț.
kịebitzen, *kiebitzte, gekiebitzt (du, er kiebitzt), vb. (h) intr.* a chibița (la cărți).
Kịefer[1], *-s, -, m. (anat.)* falcă, maxilar.
Kịefer[2], *-n, f. (bot.)* pin *(Pinus).*
Kịefer|höhle, *-n, f. (anat.)* sinus maxilar.
Kịeferknochen, *-s, -, m. (anat.)* os al maxilarului.
Kịefermark|käfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de scoarță a pinului *(Myclophilus piniperda).*
kịefern *adj.* de pin.
Kịefern|eule, *-n, f.* v. Kiefernschwärmer.
Kịefernfackel, *-n, f.* torță cu rășină de pin.
Kịeferngewächse *pl. (bot.)* conifere *(Coniferae).*
Kịefernharz, *-es, -e, n.* rășină de pin.
Kịefernholz, *-es, n. sg.* lemn de pin.
Kịefernschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* fluturele-pinului *(Sphinx [Hyloicus] pinastri).*
Kịefern|spanner, *-s, -, m. (entom.)* cotarul-pinului *(Bupalus piniarius).*
Kịefern|spinner, *-s, -, m. (entom.)* torcătorul-pinilor *(Dendrolimus pini).*
Kịefernwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de pini.
Kịeferschwärmer, *-s, -, m.* v. Kiefernschwärmer.
Kịek, *-en*, **Kieke**, *-n, f. (reg.)* vas de ars cărbuni (pentru încălzit).
kịeken, *kiekte, gekiekt, vb. (h) intr. (reg.)* a privi, a se uita (pe furiș), a trage cu ochiul.
Kịeker, *-s, -, m. (reg.)* **1.** loc de priveliște, de observare. **2.** ochean, lunetă, binoclu. **3.** *(în expr.)* **jn. auf dem ~ haben** a urmări, a spiona pe cineva.
Kịek|indiewelt, *-s, -(s), m. (pop.)* v. Guckindiewelt.
kịeksen, *kiekste, gekiekst (du, er kiekst), vb. (h) intr.* v. gicksen.
Kịel, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mar.)* chilă. **2.** teacă a penei; pană (de scris). **3.** *(reg.)* pană, ic. **4.** *(agr.)* fuscel (de ceapă).
Kịelbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc maur.
Kịelboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă cu chilă.

kielen, *kielte, gekielt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h) (despre păsări)* a se acoperi cu pene. **2.** *(s) (despre pene)* a creşte, a ieşi, a da. **3.** *(h şi s) (mar., despre vapoare)* a merge. **II.** *tr. (h)* **1.** *(mar.)* a pune o chilă nouă. **2.** a împena o săgeată.
Kielfeder, *-n, f.* **1.** *(zool.)* specie de polip *(Veretillum).* **2.** *(inv.)* pană de gâscă (pentru scris).
Kielfläche, **Kielflosse**, *-n, f. (av.)* plan vertical.
Kielfüßer *pl. (zool.)* (moluşte) heteropode *(Heteropoda).*
Kielgang, *-(e)s, -gänge, m. (mar.)* talpă.
kielholen, *kielholte, gekielholt, vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a abate în carenă. **2.** *(mar., înv.)* a trage (ca pedeapsă) pe cineva pe sub chila unui vas.
Kielholen, *-s, n. sg.*, **Kielholung**, *-en, f. (mar.)* abatere a carenei.
Kielkropf, *-(e)s, -kröpfe, m.* **1.** guşă. **2.** *(pop.)* copil diform, monstru pocit de duhurile rele.
Kiel|legung, *-en, f. (mar.)* punere a chilei; început al construcţiei (unei nave).
Kiel|linie [-niə], *-n, f. (mar.)* linie de şir (formaţie de marş).
kiel|oben *adv. (mar.)* cu chila în sus.
Kielraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* santină.
Kielrichtung, *-en, f. (mar.)* ax al navei.
Kielschwanz, *-es, -schwänze, m. (zool.)* şopârlă cu coada vărgată *(Tropidosaurus).*
Kielschwein, *-(e)s, -e, n. (mar.)* carlingă.
Kielschwert, *-(e)s, -er, n. (mar.)* derivor central.
Kielwasser, *-s, n. sg. (mar.)* siaj, urmă lăsată în apă de o navă în mers.
Kielweizen, *-s, m. sg.* grâu sticlos.
Kielwels, *-es, -e, m. (iht.)* somn cu botul întors *(Doras costatus).*
Kieme, *-n, f. (zool.)* branhie.
Kiemen|atmer, *-s, -, m. (zool.)* animal care respiră prin branhii.
Kiemendeckel, *-s, -, m.* ureche, capac al branhiilor (la peşti).
Kiemenfüßer *pl. (zool.)* raci cu branhii la picioare *(Branchiopoda).*
Kiemen|spalte, *-n, f.* deschizătură a branhiilor (la peşti).
Kien, *-(e)s, -e, m.* **1.** lemn de pin îmbibat cu răşină; *(în expr.)* **auf dem ~ sein** a fi foarte vigilent. **2.** *(reg.)* germene.
Kien|apfel, *-s, -äpfel, m.* con de pin.
Kienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* pin *(Pinus silvestris).*
Kienfackel, *-n, f.* făclie de brad, torţă de răşină de brad.
Kienföhre, *-n, f.* v. Kienbaum.
Kienholz, *-es, -hölzer, n.* v. Kien **(1).**
kienig *adj.* răşinos.
Kien|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei din răşină de brad.
Kienruß, *-es, m. sg.* funingine de brad.
Kien|span, *-(e)s, -späne, m.* v. Kienfackel.
Kientopp, *-s, -s, m.* v. Kintopp.
Kiepe, *-n, f.* coş de răchită (de dus în spinare).
kierig *adj.* strâmb, curmeziş.
Kies, *-es, m. sg.* **1.** pietriş, prundiş. **2.** *(mineral.)* pirită. **3.** *(argou)* mărunţiş, gologani, bistari.
Kiesbank, *-bänke, f.* banc de pietriş, traversadă de pietriş (pe fundul râului).
Kiesbettung, *-en, f. (geol.)* pat de pietriş, balast.
Kiesboden, *-s, -* (sau *-böden), m. (geol.)* teren de pietriş.
Kiesbüchse, *-n, f. (geol.)* banc, depozit de pietriş.
Kiesel, *-s, -, m.* piatră rotundă (de râu); cremene, silice.
Kiesel|algen *pl. (bot.)* alge diatomee *(Diatomee).*
Kiesel|erde *f. sg. (geol.)* diatomit.
Kieselge|stein, *-(e)s, n. sg. (geol.)* rocă silicioasă.
Kieselgur *f. sg. (mineral.)* kiselgur; diatomit; tripoli; pământel.
kieselhaltig *adj.* silicos.
kieselhart *adj.* tare ca piatra, ca cremenea.
Kiesel|lage, *-n, f.* strat de pietriş.
kieseln, *kieselte, gekieselt (ich kies(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a pietrui. **II.** *intr. (în expr., şi impers.)* **es kieselt** cade grindina, bate piatra; **der Wind kieselt** vântul bate în vârtejuri.
Kieselsand, *-(e)s, m. sg. (geol.)* nisip silicios.
Kieselsand|stein, *-(e)s, m. sg. (geol.)* gresie silicioasă.
Kieselsäure *f. sg. (chim.)* acid silicic.
Kieselsäure|gel, *-s, -e, n. (chim.)* gel de silice, silice coloidală.
Kieselsäure|gerbung *f. sg. (ind. pielii)* argăsire cu acid silicic.
Kieselschiefer, *-s, m. sg. (mineral.)* şist silicios.
Kieselschwämme *pl. (zool.)* spongieri fibrosilicioşi *(Fibrispongii).*
Kiesel|stein, *-(e)s, -e, m.* cremene, silice.
kiesen[1], *kieste, gekiest (du, er kiest), vb. (h) tr.* v. kieseln **(I).**
kiesen[2], *kieste, gekiest* (şi *kor, gekoren) vb. tr. (înv., poet.)* a alege.
Kies|erde *f. sg.* pământ pietros, pământ cu pietriş.
Kiesfaschine, *-n, f. (hidr.)* saltea de fascine.
Kiesfilter, *-s, -, m. (hidr.)* filtru de pietriş.
Kiesgrube, *-n, f.* carieră de pietriş.
kiesig *adj. (mineral.)* prundos.
Kiesling, *-s, -e, m.* v. Kiesel.
Kies|sand, *-(e)s, m. sg.* pietriş, balast.
Kies|straße, *-n, f.* şosea pietruită.
Kiesweg, *-(e)s, -e, m.* drum pietruit, aşternut cu pietriş.
Kietze, *-n, f. (reg.)* coş de purtat în spinare.
Kiez, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** cartier mărginaş. **2.** *(jargon)* cartier de distracţii.
Kif, *-s, m. sg.* haşiş, marihuana.
kiffen, *kiffte, gekifft, vb. (h) intr.* a fuma haşiş sau marihuana.
Kiffer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* fumător(-oare) de haşiş sau marihuana.
kikeriki *interj.* cucurigu.
Kikeriki[1], *-s, -s, m. (fam.)* cocoş.
Kikeriki[2], *-s, -s, n.* cântatul cocoşului, cucurigu.
Kiki, *-s, m. sg. (fam., peior.)* **1.** zorzoane. **2.** vorbe goale, prostii.
Kilbe, *-n, f. (elv.)* târnosire (a bisericii).
kilekille *interj.* gâdigâdi; **~ machen** a gâdili.
killen, *killte, gekillt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(fam.)* a ucide. **2.** a gâdila. **II.** *intr. (mar.; despre pânze)* a fâlfâi.
Killer, *-s, -, m. (fam.)* ucigaş (plătit) fără scrupule.
killern, *killerte, gekillert, vb. (h) tr. (limbajul elevilor)* a şterge cu creionul simpatic.
Kilo, *-s, -(s), n. presc.* de la Kilogramm chil.
Kilobit, *-s, -s, n. (inform.)* kilobit.
Kilobyte [-baet], *-s, -s, n. (inform)* kilobyte.
Kilogramm, *-s, -e, n.* kilogram.
Kilogrammkalorie, *-n* [-ri:ən], *f. (fiz.)* kilocalorie.
Kilogramm|molekül, *-s, -e, n. (fiz.)* moleculă-kilogram, kilomol.
Kilogrammprototyp, *-(e)s, -e, m.* prototip al kilogramului.
Kilohertz, *-, -, n. (electr.)* kilohertz.
Kilokalorie, *-n* [-ri:ən], *f.* v. Kilogrammkalorie.
Kilometer, *-s, -, n. (fam.* şi *m.)* kilometru; *(fam.)* **~ fressen** a înghiţi kilometri, a parcurge în viteză un număr de kilometri.
Kilometerfresser, *-s, -, m. (fam., glumeţ)* şofer de cursă lungă.
Kilometergeld, *-(e)s, -er, n. (auto.)* cheltuieli de transport, bani pe kilometri parcurşi; îndemnizaţie per kilometru.
Kilometergitter, *-s, -, n. (geod.)* reţea kilometrică.
kilometerlang *adj.* de kilometri întregi.
Kilometer|stand, *-(e)s, m. sg.* kilometraj.
Kilometerstein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bornă kilometrică, piatră indicatoare de kilometri.
Kilometer|stunde, *-n, f.* kilometri pe oră.
kilometerweit *adv.* pe o distanţă de mulţi kilometri.
Kilometerzähler, *-s, -, m. (auto.)* (contor de) kilometraj.
Kilometerzeichen, *-s, -, n.*, **Kilometerzeiger**, *-s, -, m.* indicator kilometric, bornă kilometrică.
Kilometrierung, *-en, f. (tehn.)* kilometrare, marcare a distanţelor kilometrice.
kilometrisch *adj.* kilometric; **~e Leistung** kilometraj.
Kilopond, *-s, -, n.* kilopond.
Kilovolt [-vɔlt], *-* (şi *-(e)s), -, n.* kilovolt.
Kilowatt, *-s, -, n.* kilowat.
Kilowatt|stunde, *-n, f.* kilowat-oră.
Kilt[1] *-(e)s, -s, m.* fustă scurtă în carouri a scoţienilor.
Kilt[2], *-s, m. sg.* v. Kiltgang.
Kilte, *-n, f. (bot.)* nopticoasă *(Hesperis).*
Kiltgang, *-(e)s, -gänge, m. (pop.)* întâlnire nocturnă cu o fată.
Kimm[1], *-(e)s, -e, m. (mar.)* orizont.
Kimm[2], *-en, f. (mar.)* gurnă, bordaj în regiunea unde se încovoaie coasta.
Kimme, *-n, f.* **1.** crestătură, tăietură, gardină (la doage). **2.** *(mil.)* crestătură a înălţătorului (la armă); **jn. auf der ~ haben** a viza, a pune ochii pe cineva. **3.** *(mar.)* v. Kimm[2]. **4.** *(anat.)* plică interfesieră.
kimmen, *kimmte, gekimmt, vb. (h) tr.* a face gardină (la doage), a face crestături.
Kimmgang, *-(e)s, -gänge, m. (mar.)* şir al tablelor gurnei.
Kimmhobel, *-s, -, m.* gărdinar, rindea de dogărie.
Kimmkiel, *-(e)s, -e, m. (mar.)* chilă de ruliu.
Kimmtiefe, *-n, f. (mar.)* înclinare a orizontului aparent.
Kimmung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* orizont. **2.** miraj. **3.** *(reg.)* fălţuire.
Kimono şi **Kimono**, *-s, -s, m.* chimono.
Kimono|ärmel, *-s, -, m.* mânecă chimono.
Kind, *-(e)s, -er, n.* copil; **ein neugeborenes ~** un copil nou-născut; **ein ~ kommt zur Welt** un copil vine pe lume, se naşte un copil; **von ~ auf** (sau **an)** din copilărie, de mic copil; **an ~es statt nehmen** a adopta, a înfia; **ein ~ bekommen** a fi gravidă, a aştepta un copil; **ein ~ austragen** a duce o sarcină până la capăt; **mit einem ~ gehen a)** a merge cu un copil; **b)** a fi gravidă; **ein ~ unter dem Herzen tragen** a fi gravidă; **unschuldig wie ein neugeborenes ~** nevinovat ca un nou-născut; **das ist nichts für kleine ~er** asta nu-i pentru oricine, asta nu te priveşte; **ein ~ des Todes** un om sortit morţii; **ein ~ des Glückes** un om norocos; *(fam.)* **~ Gottes** omul lui Dumnezeu; **ein ~ seiner Zeit** un om al timpului său; **das ~ beim rechten Namen nennen** a spune lucrurilor pe nume; **sich bei jm. lieb ~ machen** a intra sub pielea cuiva; **mit ~ und Kegel** cu căţel şi cu purcel; *(fig.; în expr.)* **das ~ mit dem Bade ausschütten** a arunca apa din scăldătoare cu copil cu tot, a sări peste cal; **artiges ~ fragt nicht, artiges ~ kriegt nicht** cine cere nu piere; **gebranntes ~ scheut das Feuer** cine s-a fript cu ciorbă suflă şi-n iaurt; *(fam.)* **jm. ein ~ in den Bauch reden** a bate capul cuiva, a face cuiva capul calendar; *(fam.)* **wir werden das ~ schon schaukeln** o să aranjăm asta, las' pe noi; **wenn das ~ ertrunken ist, deckt man den Brunnen zu** după moarte a venit şi doctorul; **kleine ~er treten der Mutter auf die Schürze, große aufs Herz** sau **kleine ~er drücken die Knie, große das Herz** sau **kleine ~er, kleine Sorgen, große ~er, große Sorgen** copii mici, griji mici, copii mari, griji mari.
Kindbett, *-(e)s, n. sg.* lăuzie.
Kindbetterin, *-nen, f.* (femeie) lăuză.
Kindbettfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră puerperală.
Kindchen, *-s, -* (şi **Kinderchen)**, *n. (dim.* de la Kind) prunc, copilaş.
Kindel, *-s, -, n. (reg., bot.)* copil, ramură laterală (la plante).
Kindelbier, *-(e)s, -e, n. (reg.)* cumetrie, ospăţ de botez.
Kindelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de Crăciun.
Kindelmutter, *-mütter, f. (reg.)* v. Hebamme.
kindeln, *kindelte, gekindelt (ich kind(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **I.** *tr.* a alinta, a dezmierda. **II.** *intr.* **1.** a se răsfăţa, a se copilări. **2.** a naşte.
kinden, *kindete, gekindet (du kindest, er kindet), vb. (h) intr.* v. kindeln **(II, 2).**
Kinder|arbeit, *-en, f.* muncă a copiilor; **Exploitation der ~** exploatare a muncii copiilor.
Kinder|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de copii, pediatru.
Kinder|asyl, *-s, -e, n.* azil de copii, leagăn.
Kinderbadewanne, *-n, f.* băiţă de copil.
Kinderbei|hilfe, *-n, f.* **1.** alocaţie de maternitate şi naştere. **2.** alocaţie familială.
Kinderbekleidung *f. sg.* îmbrăcăminte pentru copii.
Kinderbe|steck, *-(e)s, -e, n.* tacâm pentru copii.

Kinderbett, *-(e)s, n. sg.* pat de copil.
Kinderbewahr|an|stalt, *-en, f.* creșă, cămin de zi.
Kinderblattern *pl. (med., pop.)* vărsat de vânt.
Kinderbrei, *-(e)s, -e, m. (cul.)* terci de griș pentru copii.
Kinderbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte pentru copii.
Kinderchen *pl.* v. Kindchen.
Kinderdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat-orfelinat.
Kinderei, *-en, f.* copilărie, prostie, nerozie; **~en treiben** a face copilării, a face ștrengării.
Kinder|eisenbahn, *-en, f.* tren(uleț) pentru copii.
Kinder|erholungsheim, *-(e)s, -e, n.* casă de odihnă pentru copii.
Kinder|ermäßigung, *-en, f.* reduceri pentru copii.
Kinder|erziehung *f. sg.* educație a copiilor.
Kinderfahr|rad, *-(e)s, -räder, n.* bicicletă pentru copii.
Kinderfahrschein, *-(e)s, -e, m.* bilet de călătorie (cu preț redus) pentru copii.
kinderfeindlich *adj.* ostil copiilor, împotriva copiilor.
Kinderferienkolonie [-rɪən-], *-n, f.* colonie de vară pentru copii.
Kinderfrau, *-en, f.* dădacă; bonă, tetă.
Kinderfräulein, *-s, -, n.* bonă; guvernantă.
Kinderfreund, *-(e)s, -e, m.* prieten al copiilor.
kinderfreundlich *adj.* în favoarea copiilor, iubitor de copii.
Kinderfürsorge *f. sg.* asistență acordată copiilor.
Kindergarten, *-s, -gärten, m.* grădiniță de copii.
Kindergärtnerin, *-nen, f.* educatoare (la grădinița de copii).
Kindergeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** alocație pentru copii. **2.** *(jur.)* avere pupilară.
Kindergemüt, *-(e)s, -e, n.* suflet, caracter copilăresc, de copil.
Kindergeschichte, *-n, f.* poveste pentru copii; poveste cu copii.
Kindergeschrei, *-(e)s, n. sg.* gălăgie (făcută) de copii; țipete de copii.
kinder|haft *adj.* copilăros, naiv.
Kinder|handel *-s, m. sg.* trafic de copii.
Kinder|hass, *-es, m. sg.* ură față de copii.
Kinder|haube, *-n, f.* scufiță, bonetă pentru copii.
Kinder|heilkunde *f. sg.* pediatrie.
Kinder|heil|stätte, *-n, f.* spital, sanatoriu pentru copii.
Kinder|heim, *-(e)s, -e, n.* **1.** cămin de copii. **2.** orfelinat.
Kinder|herz, *-ens, -en, n.* suflet, inimă de copil.
Kinderhort, *-(e)s, -e, m.* cămin pentru copii școlari.
Kinder|husten *-s, m. sg.* tuse măgărească, tuse convulsivă.
Kinderjahre *pl.* ani ai copilăriei.
Kinderklapper, *-n, f.* jucărie, sunătoare pentru sugari.
Kinderkleid, *-(e)s, -er, n.* rochiță de copil.
Kinderkleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte pentru copii.
Kinderklub, *-s, -s, m.* club pentru copii, cerc de copii.
Kinderkrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de copii.
Kinderkrankheit, *-en, f.* boală infantilă, boală de copii.
Kinderkrippe, *-n, f.* creșă, leagăn de copii.
Kinderlähmung *f. sg. (med.)* paralizie infantilă, poliomielită.
Kinderlallen, *-s, n. sg.* gângurit, lălăit de copil.
Kinderlehre, *-n, f. (bis.)* instruire religioasă a copiilor, catehism.
Kinderlehrer, *-s, -, m.* **1.** învățător, institutor. **2.** *(bis.)* catihet.
Kinderlehrerin, *-nen, f.* învățătoare, institutoare.
kinderleicht *adj.* foarte ușor, ușor de tot; **das ist eine ~e Sache** e un lucru de nimic, e ușor realizabil.
kinderlieb *adj.* iubitor de copii.
Kinderliebe *f. sg.* **1.** dragoste de copii. **2.** iubit(ă) din copilărie; **er heiratete seine ~** s-a căsătorit cu iubita sa din copilărie.
Kinderlied, *-(e)s, -er, n.* cântec pentru copii.
Kinderliteratur, *-en, f.* literatură pentru copii.
kinderlos *adj.* fără copii.
Kinderlosigkeit *f. sg.* lipsă de copii.
Kindermädchen, *-s, -, n.* fată la copil, bonă.
Kindermärchen, *-s, -, n.* basm pentru copii.
Kindermord, *-(e)s, -e, m.* pruncucidere, infanticid.
Kindermörder, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* ucigaș(ă) de copii, pruncucigaș(ă), infanticid(ă).
Kindermund, *-(e)s, -münder* (și *-e*, și *-münde*), *m.* (și *fig.*) gură de copil; **~ tut Wahrheit kund** gura copiilor adevăr grăiește.
kindern, *kinderte, gekindert, vb. (h) intr.* kindeln **(II).**
Kindernahrung *f. sg.* alimentație infantilă.
Kindernährmehl, *-(e)s, n. sg.* făină pentru alimentația copiilor.
Kindernarr, *-en, -en, m. (fam.)* persoană nebună după copii.
Kinderpflegerin, *-nen, f.* îngrijitoare pentru copii, bonă.
Kinderpocken *pl. (med.)* varicelă.
Kinderpossen *f. pl.* v. Kinderstreich.
Kinder|raub, *-(e)s, -e, m.* răpire de copii; *(jur.)* rapt de copii.
kinder|reich *adj.* cu mulți copii; **~e Mutter** mamă cu mulți copii; **~e Familie** familie mare, cu mulți copii.
Kinder|reim, *-(e)s, -e, m.* poezioară pentru copii.
Kindersachen *pl.* lucruri, îmbrăcăminte pentru copii.
Kindersarg, *-(e)s, -särge, m.* **1.** coșciug mic pentru copii. **2.** *(glumeț)* pantof foarte mare.
Kinderschänder *-s, -, m.* pedofil.
Kinderschar, *-en, f.* grup de copii; *(fam.)* droaie de copii.
Kinderschreck, *-(e)s, m. sg.* sperietoare pentru copii, baubau.
Kinderschriften *pl.* scrieri pentru copii.
Kinderschuh, *-(e)s, -e, m.* ghetă de copil; **die ~e ablegen (austreten, austragen, vertreten)** a depăși vârsta copilăriei; **(noch) in ~en stecken** a fi încă copil.
Kinder|schutz, *-es, m. sg.* ocrotire, protecție a copiilor.
Kinderschwester, *-n, f.* soră pediatră.
Kindersegen, *-s, m. sg.* copii mulți (într-o familie), droaie de copii.
Kindersendung, *-en, f. (radio, tv)* emisiune pentru copii.
kindersicher *adj.* spre siguranța copiilor.
Kindersitz, *-es, -e, m* scaun-auto pentru copil.
Kinder|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** joc de copii. **2.** *(fig.)* lucru foarte ușor, bagatelă.
Kinder|spielzeug, *-s, -e, n.* jucărie pentru copii.
Kinder|spital *-s, -spitäler, n.* spital de copii.
Kinder|sprache *f. sg.* limbaj al copiilor.
Kinder|sterblichkeit *f. sg.* mortalitate infantilă.
Kinder|stiefel, *-s, -, m.* gheată de copil.
Kinder|stimme, *-n, f.* glas, voce de copil.
Kinder|streich *-(e)s, -e, m.* năzdrăvănie, năzbâtie de copil.
Kinder|stube, *-n, f.* cameră pentru copii, cameră a copiilor; *(fig.)* **eine gute ~ haben** a fi bine crescut; a avea cei șapte ani de acasă; *(fam.)* **im Galopp durch die ~ geritten sein** a fi certat cu buna-cuviință.
Kinder|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pentru copii, scaun de copil.
Kinder|stühlchen, *-s, -, n.* scăunel de copii.
Kindertag, *-(e)s, -e, m.* ziua copilului (1 iunie).
Kindertagesheim, *-(e)s, -e, n.*, **Kindertages|stätte**, *-n, f.* cămin de zi pentru copii.
Kinderthe|ater, *-s, -, n.* teatru pentru copii.
Kindertisch, *-(e)s, -e, m.* **1.** masă a copiilor. **2.** masă pentru copii.
Kindervater, *-s, -väter, m. (reg.)* tată adoptiv, tutore.
Kindervor|stellung, *-en, f.* reprezentație, spectacol pentru copii.
Kinderwagen, *-s, -, m.* cărucior de copii; landou.
Kinderwagenraum, *-(e)s, -räume, m.* sală a cărucioarelor (în creșe, policlinici, spitale de copii).
Kinderwärterin, *-nen, f.* v. Kinderfrau.
Kinderwäsche *f. sg.* rufe, albituri, lenjerie de copii.
Kinderwelt *f. sg.* lume a copiilor.
Kinderwiege, *-n, f.* leagăn.
Kinderwochenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin săptămânal de copii.
Kinderwurm, *-(e)s, -würmer, m. (med. pop.)* oxiuri, ascaride *(Ascaris vermicularis).*
Kinderzahl *f. sg.* numărul copiilor (dintr-o familie).
Kinderzeit *f. sg.* perioadă a copilăriei; **er hat die ~ hinter sich** a trecut de epoca copilăriei.
Kinderzimmer, *-s, -, n.* v. Kinderstube.
Kinderzulage, *-n, f.* alocație pentru copii.
Kinderzuschlag, *-(e)s, -zuschläge, m.* supliment pentru copii.
Kindes|alter, *-s, n. sg.* vârstă a copilăriei.
Kindes|an|nahme, *-n, f.* adopție.
Kindes|aus|setzung, *-en, f.* abandonare de copii.
Kindesbeine *pl. (în expr.)* **von ~n an** din cea mai fragedă copilărie.
Kindes|entführunng, *-en, f.* răpire de copil.
Kindes|entziehung *-en, f.* înstrăinare de copil.
Kindeskind, *-(e)s, -er, n.* **1.** nepot, nepoată. **2.** *pl.* strănepoți, strănepoate.
Kindesliebe *f. sg.* iubire pentru părinți.
Kindesmissbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* abuz față de un copil, violare a unui copil.
Kindesmisshandlung, *-en, f. (jur.)* maltratare, neglijență voită față de copil.
Kindesmord, *-(e)s, -e, m.* v. Kindermord.
Kindesmörder, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pruncucigaș(ă).
kindesmörderisch *adj.* de pruncucigaș(ă).
Kindesmutter, *f. sg. (jur.)* mamă a unui (anumit) copil.
Kindesnöte *pl. (înv.)* durerile nașterii, durerile facerii.
Kindes|pflicht, *-en, f.* datorie de copil.
Kindesraub, *-(e)s, m. sg.* v. Kinderraub.
Kindes|tötung, *-en, f. (jur.)* pruncucidere.
Kindes|unterschiebung, *-en, f. (jur.)* substituire de copil.
Kindesvater, *-s, m. sg. (jur.)* tată a unui (anumit) copil.
kindgemäß, **kindgerecht** *adj.* adecvat copiilor.
kindhaft *adj.* copilăresc, naiv.
Kindheit *f. sg.* copilărie; **von ~ an** din copilărie.
Kindheits|er|innerung, *-en, f.* amintire din copilărie.
Kindheits|erlebnis, *-ses, -se, n.* eveniment din copilărie.
Kindheits|periode, *-n, f.* perioadă a copilăriei.
kindisch *adj. (peior.)* copilăros, pueril; **sich ~ betragen** a se purta copilărește.
Kindlein, *-s, -, n.* (*dim.* de la Kind) copilaș.
kindlich I. *adj.* copilăresc, naiv. **II.** *adv.* copilărește, naiv.
Kindlichkeit *f. sg.* fire copilărească, naivitate copilărească; naivitate, sinceritate.
Kindschaft *f. sg.* filiațiune.
kindschen, *kindschte, gekindscht, vb. (h) intr. (rar)* a face copilării.
Kindskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* persoană copilăroasă; **er ist noch ein rechter (großer) ~** e încă copil, nu e copt la minte.
Kinds|pech, *-es, n. sg. (med. pop.)* meconiu.
Kinds|taufe, *-n, f.* botez al copilului.
Kindswasser, *-s, n. sg. (med. pop.)* apă, lichid amniotic.
Kindtaufe, *-n, f. (austr., elv., reg.)* **1.** v. Kindstaufe. **2.** aniversare a botezului.
Kinematik *f. sg.* cinematică.
Kinematograph, *-en, -en, m. (înv.)* cinematograf, aparat de proiecție.
Kinematographie *f. sg. (înv.)* cinematografie.
Kinetik *f. sg. (fiz.)* cinetică (în opoziție cu statică), dinamică.
kinetisch *adj.* cinetic; **die ~e Energie** energie cinetică.
Kinkerlitzchen *pl. (fam.)* fleacuri; nerozii.
Kinn, *-(e)s, -e, n.* **1.** bărbie. **2.** *(mar.)* călcâi al provei.
Kinnbacke, *-n, f.*, **Kinnbacken**, *-s, -, m.* falcă, maxilar.
Kinnband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Kinnriemen.
Kinnbart, *-(e)s, -bärte, m.* barbișon, cioc.
Kinnhaken, *-s, -, m. (la box)* lovitură în bărbie, upercut, croșeu; **einen ~ laden** a lovi în bărbie, a plasa o lovitură la bărbie.

Kinnkette, *-n, f.* dârlog, strună (la cal).
Kinnlade, *-n, f.* v. Kinnbacke.
Kinnreif, *-(e)s, -e, m.* v. Kinnkette.
Kinnriemen, *-s, -, m. (mil.)* curea sub bărbie, curea a căştii.
Kino, *-s, -s, n.* cinema(tograf).
Kinobaum, *-(e)s, -bäume, m., (bot.)* arbore de Kino (din India) *(Coccoloba uvifera).*
Kinobesucher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* spectator(-oare) de cinema.
Kino|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de cinema.
Kinofilmprojektor, *-s, -en, m.* aparat de proiecţie cinematografică.
Kinogänger, *-s, -, m.* spectator de cinematograf.
Kinokarte, *-n, f.* bilet de intrare la cinematograf.
Kinoleinwand *f. sg.* ecran cinematografic.
Kinonglas, *-es, n. sg.* sticlă securizată.
Kinoprogramm, *-(e)s, -e, n.* program de cinematograf.
Kinovor|stellung, *-en, f.* reprezentaţie cinematografică.
Kintopp, *-(e)s, -töppe, m. (glumeţ)* cinema.
Kiosk [ki:'ɔsk şi 'kiɔsk], *-(e)s, -e, m.* chioşc; pavilion.
Kipf, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** ţepuşă (la căruţă). **2.** corn, chiflă. **3.** înjurătură, invectivă; ocară.
Kipfe, *-n, f. (reg.)* vârf de munte, pisc.
Kipfel, **Kipferl**, *-s, -, n.* (şi *m.) (reg., cul.)* corn.
kippbar *adj.* basculant.
Kippbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* elevator cu cupe basculante.
Kippbecken, *-s, -, n. (tehn.)* bazin basculant.
Kippbühne, *-n, f.* platformă, rampă basculantă; descărcător basculant.
Kippdämpfer, *-s, -, m. (tehn.)* aburitor basculant.
Kippdämpfung, *-en, f. (av.)* amortizare a oscilaţiilor de tangaj.
Kippe, *-n, f.* **1.** leagăn, scrânciob. **2.** muchie ascuţită; margine; *(fig., fam.)* **auf der ~ stehen a)** a fi nesigur; **b)** a fi pe muchie de cuţit, a fi în primejdie. **3.** muc de ţigară. **4.** *(tehn.)* dispozitiv basculant; cupă, benă basculantă. **5.** *(gimn.)* basculare.
kipp(e)lig *adj.* **1.** nestatornic, oscilant. **2.** basculant, mobil.
kippeln, *kippelte, gekippelt (ich kipp(e)le) vb. (h) intr.* **1.** a nu sta fix, a se clătina puţin; **der Tisch kippelt** masa se clatină, nu e stabilă. **2.** *(fam.)* a se legăna pe picioarele dinapoi ale scaunelor.
kippen, *kippte, gekippt, vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a răsturna, a face să basculeze; a pune strâmb, înclinat; a face să-şi piardă echilibrul; **das Fenster ~** a deschide puţin fereastra (basculantă); **vom Stuhl ~** a cădea de pe scaun. **2.** a da de duşcă. **3.** a vărsa, a răsturna: **den Kaffee nicht in die Spüle ~** a nu se vărsa cafeaua în chiuvetă. **4.** a reteza. **5.** a şterpeli. **6.** *(argou; în expr.)* **Münzen ~** a cresta monede; **~ und wippen** a face trafic ilegal de monede. **7.** a provoca un avort. **8.** *(fam.)* a revoca; **ein Gesetz ~** a revoca o lege. **9.** *(fam.)* a demite, a concedia; **die Regierung ~** a răsturna guvernul. **II.** *(intr. (h şi s))* **1.** a-şi pierde echilibrul, a sta să cadă, a se clătina; *(tehn.)* a bascula; **mit dem Sessel ~** a se legăna cu scaunul. **2.** *(fam.)* a bea; **er kippt gern** îi place să bea.
Kipper, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* basculator; culbutor. **2.** vagon, camion, vagonet basculant. **3.** *(argou)* traficant de monede false; **die ~ und Wipper** falsificatorii de bani, calpuzanii. **4.** gunoier.
Kipperei, *-en, f.* **1.** falsificare de bani. **2.** trafic cu monede defectuoase.
Kippergrube, *-n, f.* groapă de descărcare a basculantelor.
Kippfenster, *-s, -, n.* fereastră basculantă.
Kippflügel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* aripă basculantă. **2.** *(ornit.)* deformaţie a aripilor.
Kippgefäßbegichtung, *-en, f. (tehn.)* încărcare a furnalului cu schipul.
Kipp|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie basculantă.
Kipp|hebel|achse, *-n, f. (tehn.)* axă a pârghiei basculante, axă a culbutorului.
Kippkarren, *-s, -, m. (tehn.)* cărucior, vagonet basculant; tomberon.
Kippkasten, *-s, -, m. (mine)* culbutor.
Kippkübel, *-s, -, m. (tehn.)* schip; chiblă basculantă.
Kipplager, *-s, -, n. (tehn.)* palier basculant.
Kipplastkraftwagen, *-s, -, m.* camion cu ladă, benă basculantă.
kipplig *adj.* v. kipp(e)lig.
Kipplore, *-n, f.* vehicul cu platformă basculantă, vagonet basculant.
Kippmischer, *-s, -, m.* malaxor basculant.
Kippmoment, *-(e)s, -e, n.* moment de răsturnare.
Kipp|pflug, *-(e)s, -pflüge, m. (agr.)* plug basculant.
Kippregel, *-n, f. (geod.)* alidadă cu cerc vertical; alidadă cu lunetă.
Kipprinne, *-n, f.* jgheab basculant.
Kippschalter, *-s, -, m. (electr.)* întrerupător basculant.
kippsicher *adj.* stabil, care nu se răstoarnă; *(av.)* care nu capotează.
Kipp|stück, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* piesă basculantă.
Kipp|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (tehn.)* răsturnător de blocuri.
Kippvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de basculare, de răsturnare.
Kippwagen, *-s, -, m.* camion cu benă basculantă; vagon basculant.
Kippwagenbegichtung, *-en, f. (tehn.)* încărcare a furnalului cu vagonetul basculant.
Kirchdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat cu biserică proprie, parohie rurală.
Kirche, *-n, f.* **1.** biserică, lăcaş de cult; **eine katholische ~** o biserică catolică; **eine gotische ~** o biserică în stil gotic; *(iron.)* **die ~ im Dorf lassen** a se abţine de la decizii necugetate, pripite; **die ~ ums Dorf tragen** a se complica degeaba. **2.** slujbă, serviciu divin; **die ~ fängt um 10 Uhr an** slujba începe la ora 10; **die ~ ist aus** slujba s-a terminat; **er geht zur ~** merge la biserică; **es läutet zur ~** bat clopotele pentru slujbă. **3.** organizaţie clericală, biserică; **die evangelische ~** biserica evanghelică; **die Macht der ~** puterea clericală.
Kirchen|ablass, *-es, -lässe, m. (rel.)* indulgenţă.
Kirchen|älteste, *-n, -n (ein Kirchenältester), m.* epitrop.
Kirchen|amt, *-(e)s, -ämter, n.* funcţie ecleziastică.
Kirchenbann, *-(e)s, -e, m. (bis.)* anatemă, afurisenie, excomunicare; **er wurde mit dem ~ belegt** a fost anatemizat, afurisit, excomunicat.
Kirchenbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten) m.* zidire a unei biserici.
Kirchenbe|amte, *-n, -n (ein Kirchenbeamter), m.* funcţionar bisericesc, ecleziastic.
Kirchenbe|hörde, *-n, f.* autoritate bisericească, ecleziastică.
Kirchenbesuch, *-(e)s, -e, m.* frecventare a bisericii.
Kirchenbesucher, *-s, -, m.* v. Kirchengänger.
Kirchenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar bisericesc.
Kirchenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru parohial; matricolă, condică bisericească.
Kirchenburg, *-en, f.* biserică fortificată, biserică-cetate.
Kirchenchor [-ko:ɐ], *-(e)s, -chöre, m.* cor bisericesc.
Kirchendieb, *-(e)s, -e, m.* jefuitor de biserici.
Kirchendiener, *-s, -, m.* paracliser, sacristan.
Kirchendienst, *-(e)s, -e, m.* slujbă religioasă, serviciu divin.
Kirchenfahne, *-n, f. (bis.)* prapur.
Kirchenfalk, *-en, -en, m. (ornit.)* gaie roşie *(Falco tinnunculus).*
kirchenfeindlich *adj.* ostil faţă de biserică, anticlerical.
Kirchenfenster, *-s, -, n.* fereastră de biserică, vitraliu.
Kirchenfest, *-(e)s, -e, n.* serbare religioasă.
Kirchenfürst, *-en, -en, m.* prelat, cardinal, înalt demnitar bisericesc.
Kirchengänger, *-s, -, m.* persoană care merge des la biserică.
Kirchengebet, *-(e)s, -e, n.* rugăciune publică.
Kirchengebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* ritual, ceremonie religioasă.
Kirchengeld, *-(e)s, -er, n.* venituri ale bisericii.
Kirchengemeinde, *-n, f.* parohie.
Kirchengemeinschaft, *-en, f.* comunitate a enoriaşilor.
Kirchengerät, *-(e)s, -geräte, n.* obiect de cult.
Kirchengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec bisericesc, răspuns liturgic.
Kirchengeschichte *f. sg.* istorie a bisericii.
Kirchengesetz, *-es, -e, n.* lege confesională; canon.
Kirchengotisch, *-, n. sg.* literă gotică bisericească, literă ecleziastică.
Kirchengut, *-(e)s, -güter, n.* avere bisericească, bun al bisericii.
Kirchengüter *pl.* bunuri ale bisericii.
Kirchenhaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap al bisericii; ierarh; papă; patriarh.
Kirchenherr, *-n, -en, m.* ctitor, protector al bisericii.
Kirchenhistoriker, *-s, -, m.* istoric al bisericii.
Kirchenho|heit *f. sg.* drept al statului de a controla biserica (pe teritoriul său).
Kirchenjahr, *-(e)s, -e, n.* an bisericesc.
Kirchenkalender, *-s, -, m.* calendar, almanah bisericesc.
Kirchenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă confesională.
Kirchenkasse, *-n, f.* casă, casierie a bisericii.
Kirchenkollekte, *-n, f.* colectă bisericească, pantahuză.
Kirchenkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert religios.
Kirchenleben, *-s, n. sg.* viaţă bisericească.
Kirchenlehre, *-n, f.* **1.** teologie. **2.** dogmă.
Kirchenlehrer, *-s, -, m.* (scriitor) teolog admis de biserică.
Kirchenleitung *f. sg.* conducere bisericească.
Kirchenlicht, *-(e)s, -er, n.* personalitate bisericească; *(fam.)* **er ist kein großes ~** nu-i prea deştept, nu-i nimic de capul lui.
Kirchenlied, *-(e)s, -er, n.* cântec bisericesc, coral.
Kirchenmaler, *-s, -, m.* pictor de biserici.
Kirchenmaus, *-mäuse, f. (fam., fig.)* şoarece de biserică, om sărac; **er ist arm wie eine ~** e sărac lipit pământului.
Kirchenmeister, *-s, -, m.* epitrop.
Kirchenmusik *f. sg.* muzică religioasă.
Kirchen|ober|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap, şef al bisericii.
Kirchen|ordnung, *-en, f.* **1.** lege de organizare a bisericii; *(bis. protestantă)* regulament de organizare a bisericii. **2.** ritual, tipic liturgic.
Kirchenpfleger, *-s, -, m.* administrator al bunurilor bisericii.
Kirchenprovinz [-vɪnts], *-en, f.* eparhie, arhiepiscopat.
Kirchenrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** epitrop al bisericii. **2.** consilier ecleziastic. **3.** consistoriu bisericesc. **4.** membru al consistoriului bisericesc.
Kirchenraub, *-(e)s, m. sg.* jefuire de biserică.
Kirchenräuber, *-s, -, m.* v. Kirchendieb.
Kirchenrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept canonic, drept bisericesc.
kirchenrechtlich *adj.* de drept canonic.
Kirchenregime [-ʒi:m], *-s, -* (şi *-s), n.* regim bisericesc.
Kirchenregiment [-gi-], *-(e)s, n. sg. (bis. protestantă)* exercitare a puterii bisericeşti supreme.
Kirchenrendant, *-en, -en, m.* casier al epitropiei bisericii.
Kirchensache, *-n, f.* afacere, chestiune bisericească.
Kirchensänger, *-s, -, m.* cantor, cântăreţ bisericesc.
Kirchensatzung, *-en, f.* canon.
Kirchenschändung, *-en, f.* profanare, pângărire a unei biserici.
Kirchenschatz, *-es, -schätze, m.* vistierie a bisericii.
Kirchenschein, *-(e)s, -e, m.* extras din registrele bisericii.
Kirchenschiff, *-(e)s, -e, n. (arh.)* naos, navă (a bisericii).
Kirchensiegel, *-s, -, n.* sigiliu al bisericii, al parohiei.
Kirchenslawisch, *-en, n. sg.* slavonă veche (bisericească), paleoslavonă.
Kirchen|spaltung, *-en, f.* schismă (bisericească).
Kirchen|sprache *f. sg.* limbaj special bisericesc.
Kirchen|sprengel, *-s, -, m.* eparhie, enorie.
Kirchen|staat, *-(e)s, m. sg.* stat papal.
Kirchen|steuer, *-n, f.* impozit bisericesc; impozit al cultelor.
Kirchen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cutie a milelor.
Kirchen|strafe, *-n, f.* canon.
Kirchen|streit, *-(e)s, -e, m.* schismă (bisericească).
Kirchen|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* strană.
Kirchen|tag, *-(e)s, -e, m.* sinod.
kirchentreu *adj.* devotat, fidel bisericii.
Kirchentür, *-en, f.* uşă, portal de biserică.

Kịrchen|uhr, *-en, f.* ceas din turnul bisericii.
Kịrchenvater, *-s, -väter, m. (bis.)* **1.** părinte al bisericii. **2.** *(reg.)* reprezentant al consiliului enoriaşilor; paracliser; presbiter.
Kịrchenverbesserer, *-s, -, m. (bis.)* reformator.
Kịrchenverbesserung, *-en, f. (bis.)* reformă, reformare.
Kịrchenvermögen, *-s, n. sg.* avere a bisericii.
Kịrchenversammlung, *-en, f.* sinod, sobor, conciliu.
Kịrchenverwaltung, *-en, f.* epitropie.
Kịrchenvisitation [-vi-], *-en, f.* inspectare a parohiilor.
Kịrchenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* epitrop; consiliu parohial.
Kịrchenvor|steher|amt, *-(e)s, n. sg.* epitropie.
Kịrchenwesen, *-s, n. sg.* tot ce este în legătură cu biserica, sistem bisericesc.
Kịrchenzeitung, *-en, f.* v. Kirchenblatt.
Kịrchenzettel, *-s, -, m.* anunţ bisericesc, la biserică.
Kịrchenzucht *f. sg.* disciplină bisericească.
Kịrchfahrt, *-en, f.* **1.** pelerinaj, cortegiu festiv spre biserică. **2.** *(reg.)* parohie.
Kịrchgang, *-(e)s, m. sg.* mers la biserică
Kịrchgänger, *-s, -, m.* v. Kirchengänger.
Kịrch|hof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* cimitir.
Kịrch|hofsruhe *f. sg.* liniştea din cimitir.
Kịrchlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kirche) bisericuţă.
kịrchlich I. *adj.* bisericesc, clerical, liturgic, religios. **II.** *adv.* bisericeşte; **~ gesinnt** evlavios; **sich ~ trauen lassen** a se cununa religios.
Kịrchlichkeit *f. sg.* religiozitate.
Kịrchmeister, *-s, -, m.* intendent al bisericii.
Kịrchmesse, *-n, f.* **1.** hram al bisericii; *(fig.)* **es ist nicht alle Tage ~** nu-i toată ziua praznic. **2.** iarmaroc, bâlci (anual cu ocazia hramului).
Kịrchner, *-s, -, m. (înv.)* v. Kirchendiener.
Kịrchschwalbe, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* (specie de) rândunică *(Hirundo nobica).* **2.** *(fam.)* femeie bisericoasă.
Kịrch|spiel, *-(e)s, -e, n.* parohie, enorie.
Kịrch|sprengel, *-s, -, m.* enorie.
Kịrchtag, *- (e)s, -e, m.* v. Kirchmesse.
Kịrchtür, *-en, f.* uşă de biserică.
Kịrchturm, *-(e)s, -türme, m.* clopotniţă, turn al bisericii.
Kịrchturmpolitik *f. sg. (fig.)* orizont îngust, comportare meschină.
Kịrchweg, *-(e)s, -e, m.* drum spre biserică.
Kịrchweih, *-en, f.*, **Kirchweihfest**, *-(e)s, -e, n.* **1.** sfinţire a bisericii, târnosire. **2.** v. Kirchmesse.
Kịrchzeit *f. sg.* timp al serviciului religios.
Kịrgise, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* kirghiz(ă).
kirgịsisch *adj.* kirghiz.
Kịrmes, *-sen*, **Kịrmesse**, *-n, f.* v. Kirchmesse.
kịrnen, *kirnte, gekirnt, vb. (h) tr.* a curăţi de coajă (mazărea etc.).
kịrr(e) *adj. (fam.)* supus, docil, blând; **jn. ~ machen** (sau **kriegen) a)** a îmblânzi pe cineva; **b)** a-i veni cuiva de hac.
kịrren, *kirrte, gekirrt, vb. (h) tr.* **1.** *(fam.)* a îmblânzi, a face docil. **2.** *(fig.)* a momi, a ademeni, a amăgi. **3.** *(ván.)* a face dâră cu momeli; a pune momeală.
Kịrrung, *-en, f.* ademenire, momire.
Kịrsch, *-(e)s, m. sg.* rachiu de cireşe.
Kịrschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.) cireş (Cerasus avium).*
Kịrschbaumholz, *-es, n. sg.* lemn de cireş.
Kịrschblüte, *-n, f.* floare de cireş.
Kịrschblütenfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a înfloririi cireşilor (în Japonia).
Kịrschbranntwein, *-(e)s, -e, m.* v. Kirsch.
Kịrsche, *-n, f.* cireaşă; **türkische ~ a)** cireaşă turcească; **b)** vişină turcească; **mit ihm ist nicht gut ~n essen** (sau **pflücken)** e greu să te împaci cu el.
kịrschen[1] *adj.* din lemn de cireş.
kịrschen[2], *kirschte, gekirscht, vb. (h) tr. (reg.)* a culege (cireşe).
Kịrschenholz, *-es, n. sg.* v. Kirschbaumholz.
Kịrschfliege, *-n, f. (entom.)* musca cireşului *(Rhagoletis).*
Kịrschgeist, *-(e)s, -e, m.* v. Kirschbranntwein.
Kịrschgummi, *-s, -s, n.*, **Kịrschharz**, *-es, n. sg.* răşină de cireş.
Kịrschkern, *-(e)s, -e, m.* sâmbure de cireaşă.
Kịrschkernbeißer, *-s, -, m. (ornit.)* cioc-gros *(Coccothraustes).*
Kịrschkuchen, *-s, -, m.* plăcintă, tartă, prăjitură cu cireşe.
Kịrschlorbeer, *-s, -e, m.* fruct de dafin, de laur.
Kịrschlorbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* laur, dafin *(Padus laurocerasus).*
Kịrschpflaume, *-n, f. (bot.)* mirobolan, corcoduş *(Primus cerasifera).*
kịrschrot *adj.* de culoarea cireşii, cireşiu.
Kịrschrotglut *f. sg.* incandescenţă roşie, cireşie.
Kịrschsaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc, sirop de cireşe.
Kịrschwasser, *-s, -, n.* v. Kirschbranntwein.
Kịrtag, *-(e)s, -e, m. (austr.)* v. Kirchmesse.
Kịsmet, *-s, n. sg.* soartă, destin.
Kịss|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Kissen) perniţă, puişor.
Kịssen, *-s, -, n.* pernă.
Kịssenbezug, **Kịssen|überzug**, *-(e)s, -züge, m.* faţă de pernă.
Kịstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kiste) lăduţă.
Kịstdamm, *-(e)s. -dämme, m. (hidr.)* dig din căsoaie.
Kịste, *-n, f.* **1.** ladă; cutie; **~n und Keller voll haben** a avea ceva din belşug; a fi bogat, a trăi în belşug; *(fam.)* **eine ~ haben** a fi cu chef. **2.** *(glumeţ, iron.; despre vehicule)* rablă; (şi *fig.)* **eine alte ~** o rablă veche. **3.** *(fam.)* afacere, treabă; **fertig die ~!** gata treaba! **wir werden die ~ schon schmeißen** o să aranjăm noi treaba; **eine faule ~** o afacere dubioasă, necurată. **4.** *(glumeţ, fotbal)* gol. **5.** *(inform., glumeţ)* calculatorul. **6.** *(glumeţ, vulg.)* dos, fund, popou.
Kịstenband, *-(e)s, -bänder, n.* oţel-balot, platbandă (pentru balotat).
Kịstendeckel, *-s, -, m.* capac de ladă, de cutie.
Kịstenmacher, *-s, -, m.* persoană care confecţionează lăzi.
Kịsten|nagelmaschine, *-n, f.* maşină de bătut cuie (la lăzi).
Kịsten|öffner, *-s, -, m.* cleşte pentru deschis lăzi etc.
Kịstenpfand, *-(e)s, -pfänder, n. (jur.)* gaj mobiliar.
kịstenweise *adj.* cu lada.
kịster *adj. (reg.)* răguşit.
Kịstner, *-s, -, m.* v. Kistenmacher.
Kịthara, *-, -s* (şi *Kithgren), f. (muz.)* liră.
Kịtsch, *-(e)s, m. sg.* kitsch, obiect pseudoartistic, de proastă calitate, de prost gust.
Kịtschel, *-s, -, n. (reg.)* pisicuţă.
kịtschig *adj. (mai ales despre opere literare şi plastice)* de proastă calitate, de prost gust.
Kịtt, *-(e)s, -e, m.* chit; *(fig.)* liant; **wie ~ halten** a fi indestructibil; *(fam., în expr.)* **was kostet der ganze ~?** cât costă în total? *(fam.)* **er zieht ~** pleacă.
Kịttchen, *-s, -, n. (fam.)* închisoare, zdup.
Kịtt|eisen, *-s, -, n.* spatulă de chituit.
Kịttel, *-s, -, m.* halat, bluză de lucru; *(fam.)* **jn. beim ~ kriegen** a înşfăca pe cineva; **hinter jedem ~ herlaufen** a se lua după orice fustă.
Kịttelschürze, *-n, f.* halat fără mâneci.
kịtten, *kittete, gekittet (du kittest, er kittet), vb. (h) tr.* a chitui; *(fig.)* a lega trainic.
kịttern, *kitterte, gekittert, vb. (h) intr. (reg.)* a chicoti, a râde înfundat.
Kịttfalz, *-es, -e, m. (tâmplărie)* falţ pentru chit.
Kịttmesser, *-s, -, n.* cuţit de chituit.
Kịtz, *-es, -e, n.*, **Kịtze**, *-n, f.* **1.** ied (iadă), căprior(-oară). **2.** *reg.* pisică, mâţă.
Kịtzel, *-s, m. sg.* **1.** mâncărime; gâdilătură. **2.** *(fig.)* dorinţă, poftă; **jm. den ~ nach etwas austreiben** a face pe cineva să-i treacă pofta de ceva.
kịtz(e)lig *adj.* **1.** gâdilicios. **2.** *(fam.)* delicat, anevoios, complicat; **das ist eine ~e Frage** aceasta este o chestiune delicată.
Kịtz(e)ligkeit *f. sg.* **1.** sensibilitate la gâdilare. **2.** *(fig.)* delicateţe, meticulozitate, scrupulozitate.
kịtzeln, *kitzelte, gekitzelt (ich kitz(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *impers.* **1.** (şi *fig.)* a gâdila. **2.** a excita; **das kitzelt seinen Ehrgeiz** asta îi trezeşte, îi zgândăreşte ambiţia; **es kitzelt mich, etwas zu machen** am poftă să fac ceva. **II.** *refl. (în expr.)* **sich an (mit** sau **über) etwas ~** a se bucura cu răutate de ceva; **sich ~, um zu lachen** a râde forţat.
Kịtzeln, *-s, n. sg.* gâdilătură.
Kịtzlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kitz) pui de căprioară.
Kịtzler, *-s, -, m. (anat.)* clitoris.
kịtzlig *adj.* v. kitz(e)lig.
Kịwi, *-s, -s, m.* **1.** *(ornit.)* kivi, pasăre din Noua-Zeelandă, lipsită de aripi *(Apterix oweni).* **2.** fructul kivi.
kj *presc.* de la Kilojoule.
k.k. *(ist.) presc.* de la kaiserlich-königlich chesaro-crăiesc.
KKW *presc.* de la Kernkraftwerk uzină atomică.
kl. *presc.* de la klein mic, mititel.
Kl. *presc.* de la Klasse cl., clasă.
Kl. -4° *presc.* de la Kleinquart în 4° in-cvarto.
Kl. -8° *presc.* de la Kleinoktav în 8°, in-octavo.
Klabautermann, *-(e)s, -männer, m. (mit.)* spiriduş al corăbiilor.
Klạbrias, *-ses, m.* (sau *n.) sg.* calaber la jocuri de cărţi.
klạck! *interj.* poc! plici!
klạcken, *klackte, geklackt, vb. (fam.)* **I.** *tr. (h)* **1.** a arunca. **2.** a păta, a murdări. **II.** *intr. (s)* a cădea (cu zgomot).
klạcks! *interj.* v. klack.
Klạcks, *-es, -e, m. (fam.)* pată.
klạcksen, *klackste, geklackst (du, er klackst), vb. (h) tr. (reg.)* v. klacken **(II).**
Klạdde, *-n, f. (com.)* ciornă, straţă, bruion.
kladderadạtsch! *interj.* bâldâbâc! buf! zdrang!
Kladderadạtsch, *-es, -e, m.* **1.** bufnitură. **2.** *(fig.)* faliment, bancrută.
klạffen, *klaffte, geklafft, vb. (h) intr.* a sta căscat, a se întredeschide; **die Erde klafft vor Dürre** pământul crapă de secetă; *(fig.)* **hier klafft ein Widerspruch** aici apare o contrazicere.
Klạffen, *-s, n. sg.* crăpătură, căscătură.
klạ̈ffen, *kläffte, gekläfft, vb. (h) intr.* **1.** a lătra, a hămăi. **2.** *(fig.)* a se certa, a se ciorovăi.
klạffend I. *part. prez.* de la klaffen. **II.** *adj.* întredeschis, crăpat; **~e Wunde** rană deschisă.
Klạ̈ffer, *-s, -, m.* **1.** câţel, cotei, javră. **2.** *(fig.)* lătrător; cicălitor; defăimător.
Klạ̈fferei, *-en, f.* (şi *fig.)* lătrătură, hămăială.
Klạffmuschel, *-n, f. (zool.)* scoică de nisip *(Mya arenaria).*
Klạffschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* cocostârc african cu cioc foarte mare *(Anastomus lamelligerus).*
Klạfter, *-n, f.*, **Klạfter**, *-s, -, m.* (sau *n.); (metrol.)* stânjen.
klạfter|hoch *adj.* înalt de un stânjen.
Klạfter|holz, *-es, n. sg.* lemn în stânjeni.
klạfterlang *adj.* lung de un stânjen.
Klạftermaß, *-es, -e, n.* stânjen.
klạftern, *klafterte, geklaftert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a măsura cu stânjenul. **2.** a aşeza în stânjeni. **II.** *intr.* a deschide larg braţele sau aripile; **dieser Vogel klaftert 50 cm** deschiderea aripilor la această pasăre măsoară 50 cm.
klạftertief *adj.* adânc de cel puţin un stânjen; foarte adânc.
klạgbar *adj. (jur.)* reclamabil, procesuabil; **~ werden** a deveni obiect de proces.
Klạgbarkeit *f. sg. (jur.)* posibilitate de a intenta acţiune.
Klạge, *-n, f.* **1.** plângere, tânguială, jeluire. **2.** *(jur.)* reclamaţie, acţiune (în justiţie), petiţie, plângere; **schriftliche ~** reclamaţie, petiţie scrisă; **eine ~ einreichen** a înainta o reclamaţie, a da în judecată; **eine ~ anstrengen** a intenta o acţiune în justiţie; **über jn. ~ führen** (sau **erheben)** a da pe cineva în judecată; **~ auf Herausgabe beweglicher Güter**

acțiune pentru predarea bunurilor mobile; **eine ~ abweisen** a respinge o plângere; **eine ~ zurücknehmen** a retrage o plângere. **3.** *(reg.)* condoleanțe.

Klage|abweisung, *-en, f* respingere a reclamației.

Klage|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (jur.)* avocat al reclamantului.

Klagebegründung, *-en, f.* motivare a plângerii.

Klagebe|hauptung, *-en, f. (jur.)* asertiune din reclamație.

Klage|er|hebung, *-en, f. (jur.)* depunere a reclamației, întentare a acțiunii.

Klagefrau, *-en, f.* v. Klageweib.

Klagefrist, *-en, f* termen de depunere a cererii, reclamației, termen de intentare a acțiunii.

Klagegedicht, *-(e)s, -e, n.*, **Klagegesang**, *-(e)s, -sänge, m.* elegie; bocet; tânguire.

Klagegeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt de jale, țipăt, lamentare, bocet, plânset, vaiet.

Klagegrund, *-(e)s, -gründe, m. (jur.)* temei al reclamației, fond al acțiunii.

Klage|häufung, *-en, f. (jur.)* conexare de acțiuni, aglomerare de reclamații.

Klagelaut, *-(e)s, -e, m.* ton, sunet de jale, geamăt.

Klagelied, *-(e)s, -lieder, n.* v. Klagegesang.

Klagemauer *f. sg.* Zidul Plângerii (de le Ierusalim).

Klagemutter, *-mütter, f.* v. Klageweib.

klagen, *klagte, geklagt, vb. (h)* **I.** *tr.* a se plânge; **jm. sein Leid ~** a-și plânge durerea la cineva; **einem die Ohren voll ~** a împuia capul cuiva cu plângeri. **II.** *intr.* **1. (über** cu *ac.)*; a se plânge (de), a se jel(u)i, a se boci; **er hat immer zu klagen** se plânge mereu. **2. (um** cu *ac.*) a deplânge, a boci. **3.** a da în judecată; **er klagt gegen mich** mă acuză. **4.** *(vân.)* a țipa (dureros).

klagend *adj. (jur.)* acuzator, reclamant; **der ~e Teil** partea reclamantă.

klagenswert *adj.* jalnic, deplorabil.

Klagepunkt, *-(e)s, -e, m. (jur.)* punct de acuzare.

Kläger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (jur.)* reclamant(ă), pârâtor(-oare), pârâș(ă), acuzator(-oare).

Klagerecht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* drept de a se plânge, de a depune o reclamație, dreptul de a acționa (în justiție); **er stellt das ~ des Klägers in Abrede** contestă dreptul reclamantului de a depune o plângere, de a acționa în justiție; **das ~ ist bereits verjährt** dreptul de acțiune s-a prescris deja.

Klagerei, *-en, f.* plângeri necontenite.

klägerisch *adj. (jur.)* reclamant, pârâtor.

Klageruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt tânguitor, de jale.

Klageschrift, *-en, f. (jur.)* plângere scrisă, acțiune, reclamație scrisă; jalbă.

Klage|stimme, *-n, f.* voce plângătoare, de jale.

Klageton, *-(e)s, -töne, m.* ton plângător.

klagevoll *adj.* jalnic, vrednic de plâns, tânguitor.

Klageweib, *-(e)s, -er, n.* bocitoare.

kläglich *adj.* **1.** plângător, jeluitor. **2.** de deplâns, deplorabil, jalnic; mizerabil; **ein ~es Jammern** un vaiet jalnic; **er gab eine ~e Figur ab** făcea o impresie jalnică; *(adverbial)* **er endete ~** a sfârșit lamentabil.

Kläglichkeit, *f. sg.* caracter deplorabil, jalnic.

klaglos *adj.* **1.** ireproșabil, fără reproș. **2.** *(jur.)* dezvinovățit; **jn. ~ stellen** a da satisfacție cuiva. **3.** fără jeluire.

Klaglos|stellung, *-en, f. (jur.)* achitare, dezvinovățire.

Klagsberechtigung *f. sg. (jur.)* competență juridică, îndreptățire de a acționa.

Klamauk, *-s, m. sg. (fam., fig.)* larmă, gălăgie, zarvă, vuiet.

klamm *adj.* **1.** strâmt, îngust; *(fam.)* **~ (an Geld) sein** a fi strâmtorat (din punct de vedere financiar). **2.** înțepenit, rebegit; **meine Finger sind ganz ~** mi-au amorțit degetele (de frig). **3.** *(mine)* curat, pur. **4.** *(reg.)* umed.

Klamm, *-en*, **Klamme**, *-n, f. (geogr.)* strungă, strâmtoare, chei (în munți).

Klammer, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* scoabă, piesă folosită pentru prins două sau mai multe obiecte. **2.** cârlig (de rufe); clamă (de păr), agrafă; crampon; gheară. **3.** *(mat., gram.)* paranteză; acoladă; **er setzt das Wort in ~n** pune cuvântul în paranteză; **eckige ~** paranteză dreaptă; **runde ~** paranteză rotundă.

Klammer|affe, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* maimuță «koata» *(Ateles).* **2.** *(fam., iron.)* persoană feminină pe șaua din spate la motocicletă. **3.** *(inform.)* a comercial, semnul @.

Klammer|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m. (mat.)* expresie în paranteze.

Klammerband, *-(e)s, -bänder, n. (constr.)* contrafișă.

Klammerbeutel, *-s, -, m. (fam.; în expr.)* **mit dem ~ gepudert sein** a nu fi în toate mințile.

Klammerfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* picior agățător, cățărător (la păsări.)

Klammer|haken, *-s, -, m. (tehn.)* scoabă de asamblaj (în formă de cârlig).

Klammerkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap al clamei.

klammern, *klammerte, geklammert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a prinde cu scoabe, cu cârlige. **II.** *refl. (an* cu *ac.)* a se agăța (de); *sich an etwas ~* **a)** a se agăța de ceva; **b)** a se crampona de ceva.

Klammer|schlittschuh, *-(e)s, -e, m.* patine cu cleme cu cheie.

Klammer|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub-clamă.

Klammerwurzel, *-n, f. (bot.)* rădăcină agățătoare.

klammheimlich *adj.* secret, neobservat.

Klamotte, *-n, f.* (mai ales *pl.*). **1.** *(tehn.)* spărturi de piatră, de cărămidă. **2.** *(fam.)* vechituri, boarfe.

Klampe, *-n, f.* **1.** *(mar.)* tachet. **2.** *(pop.)* scoabă; cârlig.

Klampfe, *-n, f.* **1.** ghitară. **2.** *(pop.)* clește, scoabă.

Klampfen|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* chitarist(ă)

Klampferer, *-s, -, m. (austr.)* v. Klempner.

klamüsern, *klamüserte, klamüsert, vb. (h) intr.* a se gândi la un lucru, a chibzui, a studia, a cerceta.

Klan, *-s, -s, m.* clan; trib.

klandestin *adj.* clandestin.

klang *ind. imperf.* de la klingen.

Klang, *-(e)s, Klänge, m.* **1.** sunet, ton; **mit Sang und ~** cu surle și tobe, cu alai; **ohne Sang und ~ abziehen** a pleca pe ascuns; a o șterge cu coada între picioare. **2.** *(fig.)* răsunet, nume, reputație; **ein Name von gutem ~** un nume cu o reputație bună.

Klang|art, *-en, f.* v. Klangfarbe.

Klangboden, *-s, -, m. (fil., muz.)* rezonanță; cutie de rezonanță.

Klangfarbe, *-n, f.* timbru (al sunetelor).

Klangfilm, *-(e)s, -e, m.* v. Tonfilm.

Klangfülle *f. sg. (muz.)* sonoritate.

klanglich *adj.* acustic, sonor.

klanglos **I.** *adj.* fără sunet, afon. **II.** *adv.* fără zgomot; *(fig.; în expr.)* **sang- und ~** pe nesimțite.

Klanglosigkeit *f. sg.* lipsă de sonoritate, afonie.

klangnach|ahmend *adj.* onomatopeic.

Klangnach|ahmung, *-en, f.* onomatopee; imitație a sunetului.

Klangregelung, *-en, f. (radio.)* reglaj de sunet.

klangreich *adj.* sonor, răsunător.

klangrein *adj.* cu sunet curat.

klangtief *adj. (despre voce)* adânc, sonor.

klangvoll *adj.* v. klangreich.

Klangwirkung, *-en, f.* efect sonor.

Klangwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** cuvânt sonor, cu rezonanță. **2.** *(lingv.)* cuvânt onomatopeic.

Klank, *-(e)s, Klänke, m. (reg.)* ochi, laț, panglică.

Klapf, *-(e)s, Kläpfe, m. (reg.)* **1.** plesnitură, pocnet. **2.** palmă.

klapp! *interj.* trosc.

Klapp|anker, *-s, -, m,* ancoră cu brațe oscilante.

Klappbank, *-bänke, f.* bancă pliantă, rabatabilă.

klappbar *adj.* pliant, rabatabil.

Klappbett, *-(e)s, -en, n.* pat pliant, pat de campanie.

Klappbrücke, *-n, f.* pod mobil, basculant.

Klappdavit, *-s, -s, n. (mar.)* gruie rabatabilă pentru ridicarea bărcilor.

Klappdeckel, *-s, -, m.* capac cu șarnieră, capotă pliantă; chepeng.

Klappe, *-n, f.* **1.** clapă; chepeng, capac; *(tehn.)* clapă, clapetă; *(muz.)* clapă; oblon (de fereastră, de birou, de magazin); *(la îmbrăcăminte)* clapă de buzunar, de căciulă; prohab (de pantaloni) etc. **2.** paletă de muște; *(fig.)* **zwei Fliegen mit einer ~ schlagen** a face două treburi dintr-o dată. **3.** *(anat., zool., bot.)* valvă, valvulă. **4.** *(fam.)* pat; **in die ~ gehen** a se culca. **5.** *(fam.)* gură, plisc; **eine große ~ haben** a avea gură mare; a fi lăudăros; **halt die ~!** ține-ți fleanca! taci! **mach die ~ zu!** închide gura!

klappen, *klappte, geklappt, vb. (h)* **I.** *tr. (cu indicarea direcției)* **in die Höhe** (sau) **hinauf ~** a ridica o clapă (cu zgomot); **hinunter ~** a închide (cu zgomot) o clapă. **II.** *intr.* **1.** a clămpăni, a clăpăi. **2.** *(fam.)* a izbuti; a se potrivi; a fi în regulă; **die Sache klappt** treaba merge, e în regulă.

Klappen, *-s, n. sg.* **1.** clămpăneală, clămpănit. **2.** *(fam.)* potrivire, reușită; **wenn es zum ~ kommt** dacă se va găsi soluția; dacă se va aranja; **jetzt kommt's zum ~** acum e acum.

Klappenfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de clapetă.

klappenförmig *adj.* în formă de clapă; în formă de valvulă.

Klappenhorn, *-(e)s, -hörner, n. (muz.)* corn, trompetă cu clape.

Klappenschrank, *-(e)s, -schränke, m. (tel.)* schimbător cu anunciatoare cu clape.

Klappenträger, *-s, -, m. (tehn.)* portclapetă.

Klappenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* clapetă de reținere.

Klappenverschluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* închizător cu clapetă.

Klappenwagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu pereți rabatabili.

Klappenwehr, *-(e)s, -e, n.* stavilă cu clapete.

Klapper, *-n, f.* **1.** sfârlează, titirez, huruitoare, morișcă; păcănitoare, pârâitoare. **2.** *(bot.)* sunătoare *(Rhinanthus* L.). **3.** *(zool.)* ineluș (din coada șarpelui cu clopoței). **4.** castaniete.

Klapperbein, *-(e)s, n. sg. (fam.)* moartea (reprezentată în formă de schelet).

klapperdünn, **klapperdürr** *adj.* slab ca un schelet.

Klapperge|stell, *-(e)s, -e, n. (fam.)* slăbănog, schelet ambulant.

klapperig *adj.* **1.** dârdâitor, huruitor. **2.** *(fam.)* bătrân, hodorogit; slab, fragil; dărăpănat.

Klapperjagd, *-en, f.* vânătoare cu gonaci care fac zgomot cu o toacă de mână, cu o cârâitoare.

Klapperkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* **1.** pian hodorogit. **2.** automobil vechi, rablă.

Klappermaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă, trăncănitor, guraliv, limbut.

Klappermühle, *-n, f.* moară cu huruitoare; **ihre Zunge geht wie eine ~** îi umblă gura ca o moară stricată.

klappern, *klapperte, geklappert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre moară)* a hurui, a păcăni, a bate. **2.** a clănțăni (din dinți); **die Zähne klapperten ihm** îi clănțăneau dinții; **der Storch klappert** barza clămpănește. **3.** *(despre veselă)* a zornăi, a zurui. **4.** *(fam.)* a trăncăni.

Klappern, *-s, n. sg.* **1.** uruit, bătaie (a(l) morii). **2.** zornăit, clinchet. **3.** clănțănit (al dinților); clămpănit (al berzei). **4.** *(fam.)* trăncănit, trăncăneală.

klöppern, *klöpperte, gekläppert, vb. (h) tr (reg.).* **1.** a bate cu lingura, a zbate; **Eier ~** a zbate ouă. **2.** v. klimpern. **3.** a vorbi mult și tare, a trăncăni. **4.** v. klappern.

Klappernuss, *-nüsse, f. (bot.)* clocotis *(Staphylea pinnata* L.).

Klapper|rose, *-n, f. (bot.)* mac roșu *(Papaver rhoeas L).*

Klapperschlange, *-n, f.* **1.** *(zool.)* crotal, șarpe cu clopoței *(Crotalus).* **2.** *(fam., glumeț)* femeie vorbăreață, guralivă.

Klapperschuld, *-en, f.* datorie mică, neînsemnată.

Klapper|storch, *-(e)s, -störche, m.* barză, cocostârc despre care li se spune copiilor că ar aduce pruncii.

Klappertopf, *-(e)s, -töpfe, m. (bot.)* clocotici *(Rhinantus).*

Klappfalle, *-n, f.* cursă cu arc (pentru animale).

Klappfenster, *-s, -, n.* fereastră basculantă.

Klappfußtritt, *-(e)s, -e, m.* treaptă pliantă (la trăsuri, vagoane etc.).

Klapp|horn, *-(e)s, -hörner, n.* v. Klappenhorn.

Klapp|hut, *-(e)s, -hüte, m.* clac, joben pliabil.

Klappkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu burduf.

Klappkragen, *-s, -, m.* guler răsfrânt.

Klappkübel, *-s, -, m. (tehn.)* benă basculantă.

Klappleiter, *-n, f.* scară pliantă.

Klappmesser, *-s, -, n.* briceag; cuțit cu lamă pliantă.

Klappmeter, *-s, -, m.* metru pliant.

Klạppmütze, *-n, f.* căciulă, șapcă cu clape.
Klạppnase, *-n, f. (zool.)* liliac cu coadă *(Rhinopoma).*
Klạpp|öler, *-s, -, m. (tehn.)* gresor cu clapetă.
klạpprig *adj.* v. klapperig.
Klạpprost, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* grătar cu șarnieră, grătar mobil.
Klạppschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de mâl *(Cinosternum pennsilvanicum).*
Klạppschraube, *-n, f. (tehn.)* bulon articulat.
Klạppsessel, *-s, -,* **Klạpp|sitz**, *-es, -e,* **Klạpp|stuhl**, *-(e)s, -stühle, m.* scaun pliant; scaun rabatabil, strapontină.
Klạpp|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* costă pivotantă.
Klạpptisch, *-(e)s, -e, m.* masă pliantă.
Klạpptür, *-en, f.* ușă rabatabilă, trapă; chepeng.
Klạppventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* v. Klappenventil.
Klạppzange, *-n, f.* pensetă.
klạps! *interj.* poc!
Klạps, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** lovitură ușoară, palmă; **ein freundschaftlicher ~** o lovitură ușoară, prietenoasă. **2.** țicneală, nebunie; *(în expr.)* **der hat wohl einen ~** nu e în toate mințile.
klạpsen, *klapste, geklapst (du, er klapst), vb. (h) tr.* a lovi, a plesni (cu palma).
klạpsig *adj. (fam.)* țicnit, nebun.
Klạpsmühle, *-n, f. (fam.)* casă de nebuni, balamuc.
klạr *adj.* **1.** clar, limpede, senin, străveziu; *(fig.)* **jm. ~en Wein einschenken** a spune cuiva adevărul în față. **2.** *(fig.)* clar, ușor de înțeles, lămurit, limpede; **sich** *(dat.)* **über etwas** *(ac.)* **~ sein** sau **über etwas** *(ac.)* **im Klaren sein** a fi lămurit; **klipp und ~** fără ocol; **~!** se înțelege; *(fam.)* **es ist ~ wie Kloßbrühe** sau **wie dicke Tinte** e limpede ca lumina zilei; se înțelege de la sine. **3.** *(mar.)* gata; **~ zum Gefecht** gata de luptă.
Klạr, *-(e)s, -, n.* **1.** *sg. (poet.)* senin, azur. **2.** *(reg.)* albuș de ou.
Klär|anlage, *-n, f.* **1.** instalație de limpezire. **2.** v. Klärbassin.
Klärbassin [-sɛ̃:], *-s, -s, n.,* **Klärbecken**, *-s, -, n. (tehn.)* bazin de decantare (de sedimentare), decantor.
klarblickend *adj.* perspicace, ager, pătrunzător, clarvăzător.
Klärbottich, *-s, -e, m.* cuvă de limpezire, de decantare.
Klärbrunnen, *-s, -, m.* puț de decantare.
klar denkend *adj.* cu mintea clară, lucid.
Klạre, *-n, -n (ein Klarer), m. (reg.)* rachiu (din grâu sau secară).
Klạre *f.* **1.** *sg. (poet.)* v. Klar **(1). 2.** *(elv.)* soluție de amidon pentru scrobeală. **3.** frezil.
klạren, *klarte, geklart, vb. (h) tr. (mar.)* a pregăti pentru plecare.
klären, *klärte, geklärt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a clarifica, a lămuri, a explica, a elucida. **2.** *(chim.)* a limpezi, a defeca; *(tehn.)* a separa prin sedimentare, a sedimenta, a decanta. **II.** *refl.* **1.** a se lumina, a se însenina. **2.** a se clarifica, a se lămuri, a se elucida; **die Lage wird sich ~** situația se va clarifica. **3.** *(tehn.)* a se limpezi, a se defeca; **diese Flüssigkeiten ~ sich schwer** lichidele acestea se limpezesc greu.
Klärgas, *-es, -e, n. (tehn.)* gaze de nămol (din depozite depuse în decantoare de canalizare).
Klạrgewicht, *-(e)s, n. sg. (av.)* greutate la start.
Klạrglas, *-es, n. sg.* sticlă transparentă.
Klạrglasglocke, *-n, f.* clopot de sticlă transparentă.
Klärgrube, *-n, f.* groapă de decantare.
Klạr|heit, *-en, f.* **1.** claritate, limpezime, transparență; seninătate. **2.** *(fig.)* claritate, limpezime, precizie; **über etwas ~ gewinnen** a se lămuri asupra unui lucru; **in seiner Rede herrschte ~** spusele sale s-au caracterizat prin claritate.
klarieren, *klarierte, klariert, vb. (h) tr. (mar.)* a clarifica, a îndeplini formalitățile vamale.
Klarierung, *-en, f. (mar.)* îndeplinire a formalităților vamale.
klarifizieren, *klarifizierte, klarifiziert, vb. (h) tr.* a clarifica.
Klarinẹtte, *-n, f. (muz.)* clarinet.
Klarinettịst, *-en, -en, m.* clarinetist.
klạrkommen, *kam klar, klargekommen, vb. (s) intr.* a se descurca, a o scoate la capăt.
klạrlegen, *legte klar, klargelegt, vb. (h) tr.* a clarifica, a lămuri, a desluși.
Klạrlegung *f. sg.* clarificare, lămurire, deslușire.
klärlich *adj.* clar, limpede; lămurit.
klạrmachen, *machte klar, klargemacht, vb. (h) tr.* **1.** a lămuri, a desluși. **2.** *(mar.)* a pregăti o navă pentru plecare, pentru luptă.
Klärmittel, *-s, -, n. (tehn.)* agent de limpezire.
Klär|rechen, *-s, -, m. (hidr.)* grătar.
Klạrschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** *(forest.)* defrișare, despădurire. **2.** pietriș mărunt.
Klärschlamm, *-(e)s, m. sg.* nămol, sediment din bazinele de decantare.
klạr sẹhen, *sah klar, klar gesehen (du siehst klar, er sieht klar), vb. (h) intr.* a se orienta bine (într-o chestiune), a vedea limpede (lucrurile).
Klạrsicht *f. sg.* clarviziune.
Klạrsicht|scheibe, *-n, f. (auto.)* dezaburitor electric de parbriz.
Klạrsichtverpackung, *-en, f.* ambalaj transparent.
klạr|stellen, *stellte klar, klargestellt, vb. (h) tr.* a clarifica, a lămuri; a rectifica.
Klạr|stellung, *-en, f.* clarificare, lămurire, deslușire, elucidare.
Klạrtext, *-(e)s, -e, m.* text clar, limpede, descifrat.
Klärung, *-en, f.* **1.** inseninare, limpezire. **2.** *(fig.)* clarificare, lămurire; **die ~ der Lage** clarificarea situației. **3.** *(chim.)* limpezire, defecare; *(tehn.)* sedimentare, rafinare, decantare; **die ~ des Wassers** purificarea apei.
klạr werden, *wurde klar, klar geworden (du wirst klar, er wird klar), vb. (s) intr.* a se clarifica, a se lămuri; **ich bin über meine Fehler inzwischen klar geworden** între timp m-am lămurit în privința greșelilor mele.
Klạrwerk, *-(e)s, -e, n. (text.)* fond al dantelei, rețea de bază pentru dantelă.
Klärzentrifuge, *-n, f. (tehn.)* centrifugă de limpezire.
klạsse *adj. invar. (fam.)* tare, super, excelent; **eine ~ Idee** o idee excelentă; **der Film war einfach ~** filmul a fost pur și simplu excelent; **das ist ~** e super.
Klạsse, *-n, f.* **1.** clasă (de școală); sală de clasă; **die ~ hat 30 Schüler** clasa are 30 de elevi; **er besucht die dritte ~** urmează clasa a treia; **der Lehrer betritt die ~** învățătorul intră în clasă. **2.** clasă (socială); **die ~ der Arbeiter** clasa muncitoare. **3.** *(biol.)* clasă; **die Säugetiere bilden die am höchsten entwickelte ~ der Wirbeltiere** mamiferele formează clasa cea mai dezvoltată a vertebratelor. **4.** clasă, categorie; *(sport)* **in der ~ der Junioren starten** a concura la categoria juniori; **ein Führerschein der III. ~** un permis de conducere (auto) de categoria C. **5.** secție, facultate (la universitate); **die philologisch-historische ~ der Akademie** secția de filologie-istorie a Academiei; **er leitet die ~ für Medizin** conduce facultatea de medicină.
Klạssefrau, *-en, f. (fam.)* femeie admirabilă.
Klạssemann, *-(e)s, -männer, m. (fam.)* soț model, tip admirabil, grozav.
Klạssen|antagonismus, *-, -men, m. (pol.)* antagonism de clasă.
Klạssen|arbeit, *-en, f.* lucrare de control, lucrare scrisă (în clasă); extemporal; teză.
Klạssen|aufbau, *-(e)s, m. sg.* structură de clasă.
Klạssen|aus|einandersetzung, *-en, f.* conflict de clasă.
Klạssen|ausflug, *-(e)s, -flüge, m.* excursie școlară, cu clasa.
Klạssenbasis, *-basen, f. (pol.)* bază, fundament de clasă.
Klạssenbeste, *-n, -n (ein Klassenbester), m.* și *f.* cel mai bun dintr-o clasă.
Klạssenbewegung, *-en, f. (pol.)* mișcare de clasă, mișcare a unei clase sociale.
klạssenbewusst *adj. (pol.)* conștient, având conștiință de clasă.
Klạssenbewusstsein, *-s, n. sg. (pol.)* conștiință de clasă.
Klạssenbeziehungen *pl. (pol.)* raporturi de clasă, relații între clase.
Klạssenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* catalog școlar.
Klạssenbündnis, *-ses, -se, n. (pol.)* alianță de clasă.
Klạssencharakter [-ka-], *-s, m. sg. (pol.)* caracter de clasă.
Klạssendifferenz, *-en, f.* v. Klassenunterschied.
Klạssendiktatur, *-en, f. (pol.)* dictatură de clasă, dictatură a unei clase sociale.
Klạssen|einteilung *f. sg.* clasificare.
Klạssen|elternversammlung, *-en, f.* ședință cu părinții elevilor unei clase.
Klạssen|entfremdung *f. sg. (pol.)* înstrăinare de clasă.
Klạssen|er|halt, *-(e)s, m. sg. (sport.)* menținerea diviziei sau categoriei.
Klạssenfahrt, *-en, f.* v. Klassenausflug.
Klạssenfeind, *-(e)s, -e, m. (pol.)* dușman de clasă.
klạssenfremd *adj. (pol.)* străin de clasă, înstrăinat de clasă.
Klạssengegensatz, *-es, -sätze, m. (pol.)* antagonism, contradicție de clasă, între clase.
Klạssengegner, *-s, -, m. (pol.)* dușman de clasă; adversar de clasă.
Klạssengeist, *-(e)s, m. sg. (pol.)* spirit de clasă.
Klạssengenosse, *-n, -n, m. (pol.)* tovarăș (din aceeași clasă socială).
Klạssengeschlossenheit *f. sg. (pol.)* exclusivism de clasă.
Klạssengesellschaft, *-en, f. (pol.)* societate împărțită în clase sociale.
Klạssenhass, *-es, m. sg. (pol.)* ură de clasă.
Klạssenherrschaft *f. sg. (pol.)* dominație de clasă, dominație a unei clase.
Klạssen|inhalt, *-(e)s, m. sg. (pol.)* conținut de clasă.
Klạssen|interesse, *-s, -n, n. (pol.)* interes de clasă.
Klạssenjustiz *f. sg. (pol.)* justiție de clasă.
Klạssenkamerad, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* coleg(ă) de clasă.
Klạssenkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (pol.)* luptă de clasă.
Klạssenkategorie, *-n* [-ri:ən], *f.* (categorie de) clasă.
Klạssenlehrer, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* diriginte(-tă) (de clasă).
Klạssenleiter, *-s, m.* v. Klassenlehrer.
klạssenlos *adj. (pol.)* fără clase.
Klạssenlos, *-es, -e, n. (la loterie)* loz pe clase.
Klạssenlotterie, *-n* [-ri:ən], *f.* loterie pe clase.
klạssenmäßig *adj. (pol.)* cu caracter de clasă.
Klạssen|organisation, *-en, f. (pol.)* organizație de clasă.
Klạssenpolitik *f. sg. (pol.)* politică de clasă.
Klạssenprivileg(ium) [-vi-], *-s, -gien* [-giən], *n. (pol.)* privilegiu de clasă.
Klạssenraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de) clasă.
Klạssenrevolution [-vo-], *-en, f. (pol.)* revoluție de clasă.
Klạssenschichtung, *-en, f. (pol.)* stratificare socială, structură de clasă.
Klạssen|solidarität *f. sg. (pol.)* solidaritate de clasă.
Klạssen|sprecher, *-s, -, m.* purtător de cuvânt al clasei.
Klạssen|staat, *-(e)s, -en, m. (pol.)* stat întemeiat pe clase (antagoniste).
Klạssen|steuer, *-n, f.* **1.** impozit după categorii de venituri. **2.** impozit având caracter de clasă.
Klạssen|struktur, *-en, f. (pol.)* structură de clasă.
Klạssensystem, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(pol.)* sistem, regim de clasă. **2.** împărțire în clase.
Klạssenteilung, *-en, f.* diviziune în clase; împărțire pe clase.
Klạssentreffen, *-s, -, n.* revederea clasei.
Klạssen|ungleich|heit *f. sg. (pol.)* inegalitate socială între clase.
Klạssen|unterdrückung *f. sg. (pol.)* asuprire de clasă.
Klạssen|unterschied, *-(e)s, -e, m. (pol.)* diferență de clasă, între clase.
Klạssenver|hältnis, *-ses, -se, n. (pol.) (mai ales pl.)* relații, raporturi de clasă.
Klạssenver|räter, *-s, -, m. (pol.)* trădător de clasă.
Klạssenvor|recht, *-(e)s, -e, n.* v. Klassenprivileg.
Klạssenvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* diriginte (de clasă).
Klạssenvor|stellung *f. sg. (pol.)* reprezentare a ideii de clasă, conștiință de clasă.
Klạssenwachsamkeit *f. sg. (pol.)* vigilență de clasă; **die ~ erhöhen** a întări vigilența de clasă.
Klạssenwahlrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** sistem electoral pe clase, pe colegii. **2.** drept de vot pe clase, pe colegii.
klạssenweise *adv.* pe clase; **~ antreten** a se prezenta pe clase.
Klạssenziel, *-(e)s, -e, n.* nivel de absolvire a clasei.
Klạssenzimmer, *-s, -, n.* (sală de) clasă.
Klạssenzuge|hörigkeit *f. sg. (pol.)* apartenență de clasă.
Klạssenzusammen|arbeit *f. sg. (pol.)* colaborare între clase.
Klạssenzusammensetzung, *-en, f. (pol.)* componență socială.
Klạssenzusammen|stoß, *-es, -stöße, m. (pol.)* conflict între clase.
Klạssenzuschlag, *-(e)s, -schläge, m.* spor de salariu pe clase de salarizare.
Klạssenzwischenschicht, *-en, f. (pol.)* pătură socială intermediară.

Klạsseweib, *-(e)s, -er, n. (fam.)* v. Klassefrau.
Klassi|er|anlage, *-n, f.* instalație de sortare, de clasare.
klassi|ẹren, *klassierte, klassiert, vb. (h)* **1.** *tr.* v. klassifizieren. **2.** a clasa, a sorta.
Klassi|erung, *-en, f.* v. Klassifizierung.
Klassifikation, *-en, f.* clasificare; clasare.
klassifizierbar *adj.* clasificabil.
klassifizieren, *klassifizierte, klassifiziert, vb. (h) tr.* a clasifica.
Klassifizierung, *-en, f.* v. Klassifikation.
Klassifizierungsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de clasificare.
Klạssik *f. sg. (lit., muz., arte, fil.)* perioadă clasică; clasicism.
Klạssiker, *-s, -, m.* clasic; **die ~ der Weltliteratur** clasicii literaturii universale.
klạssisch *adj.* **1.** *(arte, lit. etc.)* clasic. **2.** clasic, tipic, caracteristic. **3.** clasic; greco-latin; **das ~e Altertum** antichitatea clasică; **ein Drama in ~em Stil** o dramă în stil clasic.
Klassizịsmus, *-, m. sg.* clasicism.
klassizịstisch *adj. (arte, lit.)* (în stil) clasic.
Klassizität *f. sg.* clasicitate, perfecțiune.
klạstisch *adj. (geol.)* clastic.
Klạter, *-s, -n, m. (reg.)* **1.** *sg.* murdărie, lături, gunoaie. **2.** femeie murdară, decăzută. **3.** *(pl.)* zdrențe; haine vechi, rupte.
klạt(e)rig, klät(e)rig *adj. (reg.)* murdar; dubios; sărăcăcios, mizer.
klạtsch! *interj.* trosc! pleosc!
Klạtsch, *-es, -e, m.* **1.** pocnet, plesnet. **2.** *(fam.)* trăncăneală, bârfă; ~ *und Tratsch* bârfă, cancanuri.
Klạtschbase, *-n, f. (fam., înv.)* v. Klatschtante.
Klạtschblatt, *-(e)s, -blätter, n. (fam.)* gazetă de scandal.
Klạtsche, *-n, f.* **1.** plesnitoare, palmă de omorât muște. **2.** plesnitoare (jucărie). **3.** v. Klatschtante.
klạtschen, *klatschte, geklatscht, vb.(h)* **1.** *intr.* **1.** a bate din palme; a aplauda; **Beifall ~** a aplauda. **2.** a lovi; a plesni; **der Regen klatscht gegen die Scheiben** ploaia bate în geam. **3.** *(fig., fam.)* a bârfi, a cleveti; **zwei Frauen ~ über die abwesende dritte** două femei o bârfesc pe a treia absentă. **4.** *(fam.)* a pălmui, a bate; **nimm dich in Acht, sonst klatscht's!** bagă de seamă că o pățești! **II.** *tr. (fam.)* **1.** a pârî; **jm. etwas ~** a trăda, a pârî cuiva ceva. **2.** a pălmui; **jm. eine ~** a trage cuiva o palmă.
Klạtschen, *-s, n. sg.* **1.** pocnet, trosnet, plesnitură; **das ~ des Regens** ropotul ploii. **2.** aplauze. **3.** *(fam.)* trăncăneală, bârfeală, flecăreală; **das wird Gelegenheit zum ~ geben** asta va da prilej de bârfeală.
Klạtscher, *-s, -, m.* **1.** aplaudator. **2.** *(fam.)* flecar, bârfitor, trăncănitor.
Klạtscherei, *-en, f. (fam.)* bârfeală, trăncăneală, clevetire.
Klạtscherin, *-nen, f.* trăncănitoare, bârfitoare, clevetitoare.
Klạtschgeschichte, *-n, f.* flecăreală, cancan.
klạtsch|haft *adj.* de bârfă, clevetitor.
Klạtsch|haftigkeit *f. sg.* obicei de a bârfi, cleveteală.
Klạtschkolumnist, *-en, -en, m. (peior.)* ziarist de scandal.
Klạtschmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* gură-spartă, clevetitor.
Klạtschmohn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* mac roșu *(Papaver rhoeas* L.).
klạtschnạss *adj. (fam.)* ud leoarcă.
Klạtschnest, *-(e)s, -er, n. (fam.)* localitate mică, în care se bârfește mult.
Klạtschrose, *-n, f.* v. Klatschmohn.
Klạtsch|spalte, *-n, f. (presă)* rubrica de scandal.
Klạtschsucht *f. sg.* pasiune de a bârfi, înclinație spre bârfă.
klạtschsüchtig *adj.* înclinat spre bârfă, clevetitor.
Klạtschtante, *-n, f.*, **Klạtschweib**, *-(e)s, -er, n. (fam.)* țață, mahalagioaică; femeie bârfitoare; gaiță.
Klau, *-en, f. (mar.)* furcă.
Klaub|arbeit, *-en, f. (mine)* sortare (a minereului).
klauben, *klaubte, geklaubt, vb. (h) tr.* **1.** a alege, a curăța; **Reis ~** a alege orezul; *(fig.)* **an jedem Wort etwas zu ~ finden** a se lega de orice cuvânt, a căuta nod în papură. **2.** *(mine)* a separa un minereu de steril.
Klauber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** selecționer(ă), sortator(-oare), persoană care alege, curățâ, sortează, triază. **2.** *(fig.)* om migălos, minuțios, meticulos. **3.** *(fig.)* (om) meschin, zgârcit, avar.
Klauberei, *-en, f.* **1.** alegere, sortare, triere. **2.** *(fig.)* minuțiozitate, meticulozitate, acribie.
Klaubholz, *-es, -hölzer, n.* vreascuri, uscături.
Klaube|stein, *-(e)s, -e, m.* minereu selectat.
Klaubetisch, *-(e)s, -e, m.* masă de sortare.
Klaue, *-n, f.* **1.** copită, unghie (de animal); **Tiere mit gespaltenen ~n** animale cu unghia despicată, parocopitate. **2.** gheară; *(fam.)* mână; **jm. in die ~ (n) fallen** (sau **geraten**) a cădea în ghearele cuiva. **3.** *(fam.)* scris; **eine schreckliche ~ haben** a scrie foarte urât, a avea un scris foarte urât. **4.** *(tehn.)* dinte, clichet, declic, gheară. **5.** *(constr.)* îmbucare; cârlig. **6.** *(mar.)* ancoră.
klạueln, *kläuelte, gekläuelt (ich kläu(e)le), vb. (h) tr.* a depăna, a face ghem.
klạuen, *klaute, geklaut, vb. (h) intr.* **1.** a se cățăra. **2.** a se agăța, a se crampona (de). **3.** a se plânge întruna.
klauen, *klaute, geklaut, vb. (h) tr. (fam.)* a șterpeli.
Klauenfett, *-(e)s, -e, n.* v. Klauenöl.
klauenförmig *adj.* în formă de gheară.
Klauenhammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan-clește de scos cuie.
Klauenkupplung, *-en, f. (tehn.)* ambreiaj cu gheare.
Klauen|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de copite.
Klauen|seuche *f. sg. (vet.; în expr.)* **Maul- und ~** febră aftoasă.
Klauenvieh, *-(e)s, n. sg.* vite copitate.
Klauenwild, *-(e)s, n. sg.* vânat copitat.
klauig *adj.* copitat; cu copită, cu unghie.
Klaus, *-es, -e* sau **Kläuse**, *m.* **1.** *(elv.)* prostănac. **2.** *(reg.)* Sfîntu Nicolae. **3.** *(argou)* speraclu.
Klause, *-n, f.* **1.** chilie, sihăstrie. **2.** pas, trecătoare. **3.** ecluză, baraj.

Klausel, *-n, f. (jur.)* clauză, condiție specială, stipulație; **einschränkende ~** clauză restrictivă; **nachträglich eingefügte ~** clauză introdusă ulterior.
Klausner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sihastru(-ră), pustnic(ă).
Klaustrophilie, *-n* [-i:ən], *f.* claustrofilie.
Klaustrophobie, *-n* [-i:ən], *f.* claustrofobie.
klausulieren, *klausulierte, klausuliert, vb. (h) tr. (jur.)* a prevedea cu clauza, a stipula.
Klausur, *-en, f.* **1.** *(la mănăstiri)* clauzură, parte de clădire cu accesul interzis pentru laici. **2.** v. Klausurarbeit.
Klausur|arbeit, *-en, f.* teză, examen scris (făcut în clasă, sub supraveghere).
Klausurtagung, *-en, f.* conferință, sesiune cu ușile închise.
Klaviatur [-via-], *-en, f.* claviatură.
Klavier [-vi:ɐ], *-(e)s, -e, n.* pian, clavir; **~ spielen** a cânta la pian.
Klavier|auszug, *-(e)s, -züge, m.* reducție, partitură pentru pian.
Klavierbauer, *-s, -, m.* constructor de piane.
Klavierbegleitung *f. sg.* acompaniament de pian.
klavieren, *klavierte, klaviert, vb. (h) intr. (reg.)* a bate (toba) cu degetele.
Klavierfuß, *-es, -füße, m.* **1.** picior de pian. **2.** *(fam.)* picior gros.
Klavierkonzert, *-(e)s, -e, n.* concert de pian.
Klavierkünstler, *-s, -, m.* pianist, virtuoz al pianului.
Klavierlehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* profesor(-oară) de pian.
Klavierschemel, *-s, -, m.* scaun de pian.
Klavierschule, *-n, f.* metodă (de predare) pentru pian.
Klaviersonate, *-n, f.* sonată pentru pian.
Klavier|spiel, *-(e)s*, **Klavier|spielen**, *-s, n. sg.* cântat la pian.
Klavier|spieler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pianist(ă).
Klavier|stimmer, *-s, -, m.* acordor de piane.
Klavier|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă pentru cântat la pian.
Klavier|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* taburet, scaun pentru pian.
Klavier|stunde, *-n, f.* lecție, oră de pian.
Klaviertaste, *-n, f.* clapă de pian.
Klavier|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* lecții de pian.
Klaviervirtuose, *-n, -n, m.* v. Klavierkünstler.
Klavierwerk, *-(e)s, -e, n.* compoziție pentru pian.
Klavịkel [-'vi:-], *-s, -, n.*, **Klavịkula**, *-lä, f. (anat.)* claviculă.
klavikulạr *adj. (anat.)* privind clavicula, clavicular.
Klavizịmbel [-vi-], *-s, -n, n.* cembalo, clavecin.
Klebeband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Klebestreifen.
Kleb(e)kraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* **1.** cornățel, turiță *(Galium aparine* L.). **2.** cinsteț, brânca-porcului *(Salvia glutinosa* L.).
Klebemaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de lipit, de gumat.
Klebemittel, *-s, -, n. (tehn.)* material de lipit, lipici.
kleben, *klebte, geklebt, (h) vb.* **I.** *tr.* **1.** a lipi; **Plakate ~** a lipi afișe; **eine zerbrochene Vase ~** a lipi o vază spartă. **2.** *(fam.)* a cârpi, a lipi; **jm. eine ~** a-i arde, a-i lipi cuiva o palmă. **II.** *intr.* **1.** a se lipi, *(an* cu *dat.)* a fi lipit de, a sta lipit; **das Hemd klebt ihm am Körper** i s-a lipit cămașa de piele; **die Kletten ~ an den Kleidern** scaieții se prind de haine; *(fig.)* **an seinen Händen klebt Blut** are mâinile pătate de sânge; *(fig.)* **dieser Schimpf wird ewig an ihm ~** rușinea aceasta are să-i stea veșnic pe frunte; *(fam.)* **es bleibt nichts bei ihm ~** nimic nu se prinde de el, nu învață nimic; *(fam.)* **~ bleiben a)** a rămâne repetent; *(auto.)* **jm. am Auspuff ~** a conduce prea aproape (de mașina din față); **b)** a face o vizită armenească, a nu se dezlipi de undeva. **2.** a fi lipicios; **die Bonbons ~** bomboanele sunt lipicioase.
Kleben, *-s, n. sg.* lipire, lipit.
kleben bleiben, *blieb kleben, kleben geblieben, vb. (s) intr. (an* cu *dat.)* **1.** a rămâne lipit (de). **2.** *(fam.)* a întârzia undeva, a rămâne lipit undeva.
Kleb(e)nelke, *-n, f. (bot.)* lipicioasă *(Lychnis viscaria).*
Klebepflaster, *-s, -, n.* **1.** plasture. **2.** *(fam.)* persoană care face vizite interminabile.
Klebeplakat, *-(e)s, -e,* n. placat, afiș (de lipit).
Klebepresse, *-n, f. (cizmărie)* presă de lipit.
Kleber, *-s, -, m.* **1.** lipitor, persoană care lipește. **2.** *(chim.)* gluten. **3.** v. Kleb(e)kraut. **4.** *(ornit.)* ghionoaie.
kleb(e)rig *adj.* lipicios, cleios; adeziv.
Kleberklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi dulce *(Asperugo procumbens* L.).
Kleberkleister, *-s, m. sg.* clei vegetal, pap de lipit.
Klebe|stift, *-(e)s, -e, n.* creion lipici.
Klebe|streifen, *-s, -, n.* bandă adezivă, scotch.
Klebezettel, *-s, -, m.* **1.** v. Klebeplakat. **2.** etichetă (de lipit).
klebrig *adj.* lipicios, adeziv.
Klebrigkeit *f. sg.* proprietatea de a fi lipicios, adeziv, adezivitate.
Kleb|stoff, *-(e)s, -e, m.* pap, lipici, clei; *(fig., fam.)* **~ an den Fingern haben** a fi hoț, a avea mâna lungă.
Kleck, *-(e)s, -e, m.* pată, stropitură.
Kleckchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kleck). **1.** pată mică, petișoară. **2.** *(fig.)* pic. picătură.
kleckchenweise *adv.* picătură cu picătură, cu țârâita.
klecken, *kleckte, gekleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a face pete de cerneală; **diese Feder kleckt** penița asta pătează. **2.** a mâzgăli, a scrie urât. **II.** *intr.* **1.** a fi suficient, destul; **es kleckt** ajunge, merge. **2.** a merge bine.
klęckern, *kleckerte, gekleckert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se murdări (la mâncare); (și *tr.)* a murdări, a păta (cu cerneală). **2.** *impers. es kleckert* **a)** picură pe pământ; **b)** merge încet, greu.
klęckerweise *adv.* cu țârâita, încetul cu încetul, în porții mici.
Klęcks, *-es, -e, m. (fam.)* pată (de cerneală); *(fig.; în expr.)* **einen ~ in den Akten haben** a avea onoarea pătată, a avea o pată la dosar.
klęcksen, *kleckste, gekleckst (du, er kleckst), vb. (h) intr.* a păta (cu cerneală, cu vopsea etc.); a mânji.
Klęcksер, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mâzgălitor(-oare), persoană care pătează, mânjește, mâzgălici.
Kleckserei, *-en, f.* pătare, mâzgălire, mâzgăleală.

klęcksig *adj.* pătat, mânjit, plin de pete.
Kledage [-'da:ʒə], *-n, f.*, **Kledasche**, *-n, f. (fam.)* boarfe, țoale.
Klee, *-s, -arten* (și *-sorten) m.* **1.** *(bot.)* trifoi *(Trifolium);* **holländischer** ~ trifoi alb; **mittlerer** ~ trifoi răsucit; *(fam., în expr.)* **jn. über den grünen** ~ **loben** a ridica pe cineva în slavă, a lăuda peste măsură. **2.** *(la jocuri de cărți)* treflă.
Klee|bau, *-(e)s, m. sg.* cultură de trifoi.
Kleeblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** frunză de trifoi. **2.** *(fig.)* trio (de prieteni), simbol al prieteniei nedespărțite; *(iron.)* **ein sauberes** ~ o gașcă de trei.
Kleeblattbogen, **Kleebogen**, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc trilobat.
Kleebrache, *-n, f.* ogor sau țarină de trifoi.
Kleefarn, *-(e)s, m. (bot.)* trifoiaș de baltă *(Marsilia quadrifolia* L.).
Kleefeld, *-(e)s, -er, n.* trifoiște.
Kleefutter, *-s, n. sg.* nutreț de trifoi.
Kleeginster, *-s, -, n. (bot.)* drob *(Cytisus).*
Kleegraswirtschaft, *-en, f.* v. Feldgraswirtschaft.
Klee|heu, *-(e)s, n. sg.* fân de trifoi.
Kleekrankheit *f. sg. (vet.)* balonare mortală (a vitelor care au mâncat trifoi verde).
Kleekrebs, *-es, m. sg.* cancer al trifoiului.
Kleereibe, *-n, f.* mașină de mărunțit trifoiul.
Kleereiter, **Kleereuter**, *-s, -, m.* capră de uscat trifoiul.
Kleesalz, *-es, n. sg. (chim.)* oxalat de potasiu, sare de măcriș.
Kleesäure *f. sg. (chim.)* acid oxalic.
Kleeseide *f. sg. (bot.)* torțel, cânepa-dracului *(Cuscuta epithymum* L.).
Kleeteufel, *-s, m. sg. (bot.)* **1.** v. Kleewürger. **2.** amăruță, iarba-găii *(Picris hieracioides* L.).
Kleewürger, *-s, m. sg. (bot.)* verigel *(Orobanche).*
Klei, *-(e)s, (rar) -e, m.* lut, pământ argilos.
kleiben, *klieb, geklieben* (sau *kleibte, gekleibt), vb. (h) tr.* **1.** *(reg.)* a lipi. **2.** a clădi din lut.
Kleiber, *-s, -, m.* **1.** *(ornit.)* scorțar, sitelă *(Sitta europaea).* **2.** *(constr.)* vălătucar, lipitor cu lut. **3.** *(fig.)* zidar cârpaci.
Kleiberlehm, *-(e)s, m. sg.* pământ de lipit.
Kleiboden, *-s, -* (și *-böden), m.* pământ argilos, pământ lipicios.
Kleid, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mai ales pl.)* haine, îmbrăcăminte; **in die ~er fahren** a se îmbrăca repede; *(fam., fig.)* **das ist ihm nicht in den ~ern geblieben** asta l-a mișcat profund, l-a costat; *(fam.)* **aus den ~ern fallen** a-i fi cuiva hainele foarte largi, a înota în haine; **sich tüchtig in die ~er tun müssen** a trebui să mănânce zdravăn pentru a se îngrășa; **~er machen Leute** haina face pe om; **das ~ macht nicht den Mann** nu haina face pe om; *(fig.)* **das ~ der Unschuld anziehen** a face pe nevinovatul. **2.** rochie; **das ~ steht dir gut** îți vine bine rochia. **3.** *(mar.)* lățime a velei (a tendei).
kleiden, *kleidete, gekleidet (du kleidest, er kleidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îmbrăca; *(fig.)* **in Worte** ~ a exprima prin cuvinte, a îmbrăca (gândurile) în cuvinte; **die Natur kleidet sich in neues Grün** natura își revine la viață, totul înverzește. **2.** *(mar.)* **ein Tau** ~ a întășura o parâmă, un odgon etc. **3.** a sta, a prinde (bine, rău); **das kleidet Sie gut** aceasta vă stă bine; *(fig.)* **ein solches Benehmen kleidet die Jugend nicht** o astfel de purtare nu-i face cinste tineretului. **II.** *refl.* a se îmbrăca; **sich gut zu ~ verstehen** a ști să se îmbrace bine; **sich in Seide** ~ a se îmbrăca în mătase.
Kleider|ablage, *-n, f.* garderobă, vestiar.
Kleiderbügel, *-s, -, m.* umeraș, umerar.
Kleiderbürste, *-n, f.* perie de haine.
Kleidergeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de confecții.
Kleider|haken, *-s, -, m.* cuier, cârlig de haine.
Kleider|hänger, *-s, -, m.* v. Kleiderbügel.
Kleiderkammer, *-n, f.* **1.** *(mil.)* depozit de echipament. **2.** depozit de haine pentru distribuire la săraci.
Kleiderkasten, *-s, -* (și *-kästen) m. (reg.)* dulap de haine, garderob.
Kleiderlaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de haine *(Pediculus vestimenti).*
Kleidermacher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* croitor(-easă).
Kleidermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de haine vechi, talciuc de haine.
Kleidermotte, *-n, f. (entom.)* molie *(Tinea sarcitella).*
Kleidernarr, *-en, -en, m.* fante, filfizon, persoană excentrică la îmbrăcăminte, sclav al modei.
Kleidernärrin, *-nen, f.* femeie nebună după îmbrăcăminte, sclavă a modei.
Kleider|ordnung *f. sg.* ordine, regulament a(l) ținutei.
Kleiderpuppe, *-n, f.* manechin (la casă de mode).
Kleider|rechen, *-s, -, m.* cuier.
Kleider|rock, *-(e)s, -röcke, m.* sarafan.
Kleidersack, *-(e)s, -säcke, m.* sac pentru (păstrat) haine.
Kleiderschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** tipar de îmbrăcăminte. **2.** croială de îmbrăcăminte.
Kleiderschrank, *-(e)s, -schränke, m.*, **Kleider|spind**, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.)* garderob, șifonier.
Kleider|ständer, *-s, -, m.* **1.** garderobă; cuier. **2.** manechin (de vitrină). **3.** *(fam.)* persoană îmbrăcată după ultima modă.
Kleider|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* cuier-pom.
Kleider|stoff, *-(e)s, -e, m.* stofă de haine.
Kleidervorschrift, *-en, f.* v. Kleiderordnung.
kleidsam *adj.* care îmbracă bine, care stă, care vine bine; ~ **sein** a îmbrăca bine, a sta bine; **die Frisur ist sehr** ~ tunsoarea, coafura vine foarte bine.
Kleidsamkeit *f. sg.* însușirea de a sta bine.
Kleidung, *-en, f.* îmbrăcăminte; *(mil.)* echipament; uniformă.
Kleidungs|stück, *-(e)s, -e, n.* haină, îmbrăcăminte, parte de îmbrăcăminte.
Kleie, *-n, f.* tărâțe.
kleien, *kleite, gekleit, vb. (h)* **I.** *intr.* a săpa. **II.** *tr.* **1.** a săpa, a excava. **2.** a curăța. **3.** a ara, a săpa un teren mlăștinos. **4.** a zgâria.
kleien|artig *adj.* **1.** ca tărâțele. **2.** *(med.)* solzos.
Kleienbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine de tărâțe, pâine de graham.
kleie|hältig, **klei|ig** *adj.* **1.** cu (conținut de) tărâțe. **2.** argilos.

klein *adj.* și *adv.* **1.** mic, mărunt; **ein ~es Loch** o gaură mică; **der ~e Uhrzeiger** arătătorul mic; **ein ~er Buchstabe** o literă mică; **eine ~e Schrift** un scris mărunt; ~ **kariert** în carouri mici; **das wird ~ geschrieben** asta se scrie cu literă (inițială) mică; *(fam.)* **das ~e Geschäft** pipi; ~ **von Wuchs** mic de statură; ~ **machen** a sfărâma, a pisa, a fărâmița; a tăia în bucăți mici; **sich ~ machen** a se ghemui; ~ **werden** a se micșora; **ein ~ wenig** puțintel, nițel, oleacă; **~e Anzeigen** mică publicitate; **~es Geld** bani mărunți: **nach einer ~en Weile** după puțin timp; **er wurde ganz ~ (und hässlich)** n-a mai știut nimic; **alles kurz und ~ schlagen** a distruge totul; *(fam.)* ~ **aber oho** mic, dar foarte capabil; ~ **aber fein** mic dar bun; *(substantivat)* **im Kleinen** la mic; **bis ins Kleinste** până în cele mai mici amănunte; **Groß und Klein** de la mic la mare, fiecare, toți; **im Kleinen verkaufen** a vinde cu amănuntul; **um ein Kleines** cât pe aci. **2.** tânăr, de vârstă mică; **~e Kinder** copii mici; **von ~ auf** din copilărie, de tânăr. **3.** scurt; **eine ~e Pause** o pauză scurtă. **4.** insignifiant, neînsemnat; **das ~ere Übel** răul mai mic; **meine ~ste Sorge** grija mea cea din urmă; **ein ~er Beamter** un funcționar mărunt; **eine ~e Freude machen** a face o mică bucurie. **5.** meschin; **ein ~er Geist** un spirit meschin, un suflet mic; **etwas ~ achten** a disprețui ceva; **von jm. ~ denken** a judeca pe cineva în mod josnic, meschin. **6.** simplu, modest, strâmt; **die ~en Leute** oamenii simpli; **in ~en Verhältnissen leben** a trăi strâmtorat; **er hat** ~ **angefangen** a început modest. **7.** *(în expr.)* ~ **beigeben** a nu mai crâcni, a se supune; *(fam.)* **einen Kleinen (sitzen) haben** a fi cherchelit, a fi ametit.
Klein, *-(e)s, -e, n.* **1.** (mâncare de) mărunțaie. **2.** *(mine)* dărâmătură.
Klein|aktie [-aktsiə], *-n, f.* acțiune mică.
Klein|aktionär[-tsio-], *-s, -e, m.* mic acționar.
Klein|anzeige, *-n, f.* anunț la mica publicitate.
Klein|arbeit, *-en, f.* lucru mărunt.
Kleinbahn, *-en, f.* cale ferată îngustă (cu ecartament mic); decovil.
Kleinbank, *-en, f.* instituție bancară mică.
Kleinbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* țăran cu gospodărie mică.
Kleinbauernhof, *-(e)s, -höfe, m.* gospodărie țărănească mică (creată prin reforma agrară democrată).
Kleinbauernschaft *f. sg.* țărănime săracă.
Kleinbauernwirtschaft, *-en, f.* v. Kleinbauernhof.
kleinbekommen, *bekam klein, kleinbekommen, vb. (h) tr.* v. kleinkriegen.
Kleinbesitz, *-es, -e, m.* mică proprietate.
Kleinbesitzer, *-s, -, m.* mic proprietar.
Kleinbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere mică, mică exploatare.
Kleinbeutler *pl. (zool.)* marsupiale mici rozătoare *(Phalangerinae).*
Kleinbildkamera, *-s, f.* aparat fotografic cu film îngust.
kleinblätt(e)rig *adj.* cu frunză mică.
kleinblumig *adj.* cu flori mici.
Kleinbuch|stabe, *-ns* rar *n, -n, m.* minusculă, literă mică latină.
Kleinbürger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mic(ă)-burghez(ă).
kleinbürgerlich *adj.* și *adv.* mic-burghez.
Kleinbürgertum, *-s, n. sg.* mică burghezie.
Kleinbus, *-ses, -se, m.* microbuz.
Kleindampfturbine, *-n, f. (tehn.)* turbină de aburi mică.
kleindenkend *adj.* mărginit, meschin, îngust la minte.
kleindrehen, *drehte klein, kleingedrecht, vb. (h) tr.* a da mai încet prin rotirea unui buton; **die Gasflamme** ~ a da gazul mai încet.
Kleine, *-n, -n (ein Kleiner)* **I.** *m.* și *f.* micuț(ă), mititel, mititică. **II.** *n. (ein Kleines)* **1.** lucru mic, lucru de nimic; fleac, bagatelă: **wer das ~ nicht ehrt, ist des Großen nicht wert** cine nu prețuiește banul nu merită leul. **2.** *(fam.)* pui de animal.
Klein|eigentum, *-s, -tümer, n.* mică proprietate.
kleinern, *kleinerte, gekleinert, vb. (h) tr. (mat.)* a reduce, a simplifica; **einen Bruch** ~ a reduce, a simplifica o fracție.
Kleinern, *-s, n. sg.*, **Kleinerung**, *-en, f.* reducere, simplificare.
kleinernteils *adv.* în mai mică parte, măsură.
Kleinerwerden, *-s, n. sg.* micșorare, diminuare.
Kleinfalter, *-s, -, m. (entom.)* fluture mic.
Kleinflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avionetă, avion mic.
Kleinformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mic, format de buzunar.
kleinfüßig *adj.* cu picioare mici.
Kleingarten, *-s, -gärten, m.* grădină mică, grădină de legume.
Kleingebäck, *-(e)s, n. sg.* fursecuri.
Kleingeist, *-(e)s, -er, m.* om meschin.
Kleingeld, *-(e)s, n. sg.* bani mărunți, mărunțiș; *(fam.)* **mir fehlt das nötige** ~ îmi lipsește suma necesară; **die Ideen zu ~ machen** a-și comercializa ideile.
Kleingemeinde, *-n, f.* comună mică.
Kleingewehr, *-(e)s, -e, n.* armă de calibru redus.
Kleingewerbe, *-s, -, n.* mică industrie, meșteșug.
Kleingewerbetreibende, *-n, -n (ein Kleingewerbetreibender), m.* și *f.* meseriaș(ă).
kleingläubig *adj.* **1.** neîncrezător; bănuitor. **2.** fără curaj; sceptic; laș. **3.** fără credință.
Kleingläubigkeit *f. sg.* **1.** bănuială; neîncredere. **2.** lipsă de curaj, scepticism, lașitate. **3.** lipsă de credință.
Kleingolf, *-s, n. sg.* minigolf.
klein hacken, *hackte klein, klein gehackt, vb. (h) tr.* a mărunți, a tăia mărunt.
Kleingutsendung, *-en, f.* trimitere de obiecte ușoare.
Kleinhandel, *-s, m. sg.* mic comerț, comerț cu amănuntul, cu bucata.
Kleinhandels-Abgabe|höchstpreis, *-es, -e, m.* preț maximal în comerțul cu amănuntul.
Kleinhandels|preis, *-es, -e, m.* preț cu amănuntul.
Kleinhändler, *-s, -, m.* mic comerciant, negustor cu amănuntul.
Kleinhäusler, *-s, -, m.* v. Häusler.
Kleinheit, *-en, f.* **1.** micime. **2.** *(fig.)* micime, îngustime, meschinărie.
Kleinhirn, *-(e)s, -e, n. (anat.)* creierul mic, cerebel.
Kleinholz, *-es, n. sg.* **1.** lemne tăiate, sparte; *(fig.; în expr.)* **da wird es** ~ **geben** aici nu va mai rămâne piatră peste piatră. **2.** copaci mici, arbuști.

Kleinigkeit, *-en, f.* bagatelă, mărunțiș, fleac; **sich mit ~en abgeben** a-și pierde timpul cu fleacuri; **das ist keine** ~ aceasta nu-i un fleac, o bagatelă! **eine ~ älter** puțintel mai bătrân.
Kleinigkeitskrämer, *-s, -, m. (fam.)* (om) meschin, pedant.
Kleinigkeitskrämerei, *-en, f.* pedanterie, minuțiozitate, meticulozitate, migală.
Klein|industrie, *-n, f.* mică industrie.
Klein|industrielle [-strie-], *-n, -n (ein Kleinindustrieller), m.* mic industriaș.
Klein|inventar [-vɛn-], *-s, -e, n.* inventar mărunt; **landwirtschaftliches** ~ inventar agricol.
Klein|investition [-vɛs-], *-en, f.* investiție redusă, mică.
kleinjährig *adj. (despre copaci)* tânăr; **~er Baum** puiet.
Kleinkaliber, *-s, -, n.* calibru mic, redus.
Kleinkaliberbüchse, *-n, f.*, **Kleinkalibergewehr**, *-(e)s, -e, n. (sport)* armă de calibru redus.
Kleinkaliberschießen, *-s, n. sg. (sport)* tir redus, cu arme de calibru redus.
kleinkalibrig *adj.* (și *fig.)* de calibru mic.
Kleinkapitalist, *-en, -en, m.* mic capitalist.
kleinkariert *adj. (fig.)* meschin, îngust la minte.
Kleinkind, *-(e)s, -er, n.* copil mic, copilaș, prunc.
Kleinkinderbewahr|an|stalt, *-en, f.* creșă, grădiniță de copii.
Kleinkinderfürsorge *f. sg.* ocrotire a copiilor mici.
Kleinkohle *f. sg.* cărbune mărunt, cărbune mărunțit.
Kleinkonverter [-vɛr-], *-s, -, m. (tehn.)* convertizor metalurgic mic.
kleinkörnig *adj.* cu granule mici, cu granulație mică.
Kleinkram, *-(e)s, m. sg.* mărunțișuri.
Kleinkrämer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de mărunțișuri.
Kleinkramerei, *-en, f.* v. Kleinigkeitskrämerei.
Kleinkrieg, *-(e)s, -e, m. (mil.)* război de guerilă.
kleinkriegen, *kriegte klein, kleinge kriegt, vb. (h) tr. (jn.)* a învinge (pe cineva), a triumfa (asupra cuiva); **ich kann ihn nicht** ~ nu-l pot birui; *(fig., fam.)* **den werde ich** ~ am să-l învăț eu minte, am să-i arăt eu lui.
Kleinkunst *f. sg.* **1.** artizanat. **2.** reprezentație în genul teatrului de estradă.
Kleinkunstbühne, *-n, f.* teatru de estradă; varieteu.
Kleinlaster, *-s, -, m. (auto.)* furgonetă.
kleinlaut *adj.* abătut, deprimat, descurajat; **jn. ~ machen** a descuraja pe cineva, a lua cuiva piuitul; ~ **werden** a se potoli, a o lăsa mai încet.
Kleinlebewesen, *-s, -, n. (biol.)* microorganism.
kleinlich *adj.* meschin, îngust (în vederi).
Kleinlichkeit, *-en, f.* meschinărie, mărginire, îngustime (de vederi).
Kleinling, *-s, -e, m. (bot.)* scânteiuță *(Centunculus minimus* L.).
klein machen[1], *machte klein, klein gemacht, vb. (h) tr.* **1.** a mărunți; **Holz** ~ a tăia lemn mărunt. **2.** a schimba; **können Sie den Schein** ~ puteți schimba bancnota?
kleinmachen[2], *machte klein, klein gemacht, vb. (h) tr. (fig.)* a cheltui, a risipi, a mânca (o avere).
Kleinmaler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pictor(iță) miniaturist(ă), pictor de miniaturi.
Kleinmalerei *f. sg.* (pictură în) miniatură.
kleinmaschig *adj.* des, cu ochiuri mici.
Kleinmechanik *f. sg. (tehn.)* micromecanică.
Kleinmechanisierung, *-en, f.* mecanizare parțială.
Kleinmut, *-(e)s, m. sg.* **1.** lașitate, lipsă de curaj. **2.** descurajare, deprimare.
kleinmütig *adj.* **1.** laș, fără curaj. **2.** descurajat, trist, mâhnit, deprimat, abătut.
Kleinod, *-(e)s, -e* și *-ien* [-diən], *n.* **1.** comoară, tezaur, bijuterie, giuvaer, piatră scumpă. **2.** *(fig.)* comoară, perlă, giuvaier, odor.
Kleinpacht, *-en, f.* mică arendă.
Kleinpächter, *-s, -, m.* mic arendaș.
Kleinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de calupuri.
Kleinplastik, *-en, f.* plastică miniaturală.
Kleinproduktion, *-en, f.* mică producție.
Kleinproduzent, *-en, -en, m.* mic producător.
Kleinproduzentenwirtschaft, *-en, f.* gospodărie de mic producător.
Kleinquart, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format mic, in-cvarto (în 4°).
kleinräumig *adj.* **1.** într-o zonă restrânsă. **2.** mic, strâmt, cu puțin spațiu.
Kleinrentner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* pensionar(ă), rentier(ă) cu pensie, rentă foarte mică.
kleinsamig *adj.* cu sâmânță mică.
Kleinschlag, *-(e)s, -schläge, m.* piatră spartă mărunt, criblură.
klein schneiden, *schnitt klein, klein geschnitten (du schneidest klein, er schneidet klein), vb. (h) tr.* a tăia mărunt, a mărunți, a tăia (în) bucățele.
klein schreiben[1], *schrieb klein, klein geschrieben, vb. (h) tr.* a scrie mărunt, cu scris mic; *(în expr.)* **klein geschrieben werden** a nu avea importanță prea mare.
kleinschreiben[2], *schrieb klein, kleingeschrieben, vb. (h) tr.* a scrie cu inițială mică.
Kleinschreibung, *-en, f.* scriere cu inițială mică, cu minusculă.
Kleinserie [-riə], *-n, f.* serie mică.
Kleinserienfertigung [-riən-], *-en, f.* fabricare în serie mică.
Kleinstaat, *-(e)s, -en, m.* stat mic, statuleț.
Klein|stadt, *-städte, f.* oraș mic, orășel de provincie.
Klein|städter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) a(l) unui orășel de provincie, mic provincial.
klein|städtisch *adj.* de orășel de provincie.
Kleinstbetrieb, *-(e)s, -e, m.* microantreprizâ.
klein stellen, *stellte klein, klein gestellt, vb. (h) tr.* a regla la o intensitate mai mică, a reduce; **die Flamme** ~ a da focul mai încet.
Klein|steller, *-s, -, m. (tehn.)* reductor.
Kleinstgemeinde, *-en, f.* cătun, sat.
Kleinstkind, *-(e)s, -er, n.* copil mic până la 2 ani.
Kleinstlebewesen, *-s, -, n.* microorganism.
kleinstmöglich *adj.* pe cât de mic posibil; **das ~e Format** cel mai mic format posibil.
Kleinstwert, *-(e)s, -e, m. (mat.)* valoare minimă, valoare infinitezimală.
Kleintier, *-(e)s, -e, n.* animal mic, de curte (în speță păsări, capre și iepuri de casă).
Kleintier|halter, *-s, -, m.* crescător de animale mici de curte.
Kleintier|hof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de păsări, poiată.
Kleintierzucht *f. sg.* creșcătorie de păsări, de animale mici.
Klein- und Mittelbetriebe *pl.* întreprinderi mici și mijlocii.
Klein|unternehmen, *-s, -, n.* mică întreprindere.
Klein|unternehmer, *-s, -, m.* mic antreprenor.
Kleinverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu bucata.
Kleinverkäufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* comerciant(ă) în detaliu, comerciant(ă) cu bucata.
Kleinverteiler, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* distribuitor mic. **2.** *(com.)* mic comerciant, distribuitor cu bucata.
Kleinvieh, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(zootehn.)* animale mici; ~ **gibt auch Mist** orice mărunțiș poate fi folositor. **2.** *(fam.)* copii.
Kleinwagen, *-s, -, m.* automobil mic, microautomobil.
Kleinwasser, *-s, -, n. (hidr.)* ape de etiaj.
Kleinwasser|raumkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de abur cu volum mic de apă.
kleinweise *adj. (reg.)* puțin câte puțin, cu târâita.
Kleinwild, *-(e)s, n. sg.* vânat mic.
kleinwinzig *adj.* foarte mic, minuscul; **ein ~es Häuschen** o căsuță mică-mică.
Kleinwirt, *-(e)s, -e, m.* mic gospodar; mic proprietar.
Kleinwirtschaft, *-en, f.* mică gospodărie.
kleinwüchsig *adj.* mic de statură.
Kleinzirpen *pl. (entom.)* cicade *(Cicadina).*
Kleister, *-s, -, m.* clei (de făină), lipici, cocă (de lipit), pap.
kleist(e)rig *adj.* cleios, lipicios.
kleistern, *kleisterte, gekleistert, vb. (h) tr.* a încleia, a lipi (cu clei).
kleistogam *adj. (bot.)* care se autopolenizează.
Kleistogamie, *-, f. (bot.)* autopolenizare.
Klematis, *-, f. (bot.)* clematită *(Clematis Viticella).*
Klementine, *-n, f.* clementină (soi de mandarine).
Klemmbacke, *-n, f. (tehn.)* falcă de strângere; clemă.
Klemme, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* clemă, bornă, pensă, menghină. **2.** *(fig.)* strâmtoare, încurcătură; *(fam.)* **in der ~ sein (sitzen, stecken, sich befinden)** a fi la strâmtoare, a fi în încurcătură; **aus der ~ ziehen** (sau **reißen**) a scăpa, a scoate din încurcătură.
Klemm|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* clemă.
klemmen, *klemmte, geklemmt, vb. (h).* **I.** *tr.* **1.** a strânge (în clește), a presa (între două corpuri); **die Mappe unter den Arm** ~ a strânge geanta la subsuoară; **er klemmt ihn an die Wand** îl înghesuie în perete. **2.** *(fam.)* a fura. **3.** a strivi, a zdreli ușor. **II.** *intr.* a fi înțepenit, a fi presat, strâns (între două corpuri); **die Tür klemmt** ușa s-a înțepenit, se deschide greu; *(mil.)* **das Korn klemmt** cătarea e înțepenită, nu e în mijlocul crestăturii. **III.** *refl. (fig.)* a se ține de cineva sau ceva; *(fam.)* **sich hinter jn.** ~ a căuta protecția cuiva; *(fam.)* **sich hinter** (sau **auf**) **etwas** ~ a se ocupa serios de ceva, a se ține cu patimă de ceva.
Klemmer, *-s, -, m.* **1.** pince-nez. **2.** *(tehn.)* clemă.
Klemmfutter, *-s, -, n. (tehn.)* mandrină de strângere (la strung.)
klemmig *adj. (mine)* compact, dur, tare; **~es Gebau** rocă compactă.
Klemmkegel, *-s, -, m. (tehn.)* con de strângere, con de presiune.
Klemmkupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj-manșon, cuplaj cu gheare.
Klemm|mappe, *-n, f.* dosar cu arc.
Klemmring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de strângere, de prindere, de fixare.
Klemmschlittschuh, *-(e)s, -e, m.* v. Klammerschlittschuh.
Klemmschlüssel, *-s, -, m. (tehn.)* cheie de strâns.
Klemmschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de presiune; *(electr.)* bornă cu șurub.
Klemm|sperre, *-n, f. (tehn.)* închizător cu clemă.
Klemm|stange, *-n, f. (la prese de tipar)* vergea de fixare, vergea prinzătoare; rangă.
Klemmung, *-en, f. (tehn.)* calare, blocare, înțepenire; strângere, fixare.
klempern, *klemperte, geklempert, vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* **1.** a bate tablă. **2.** a clămpăni.
Klempner, *-s, -, m.* tinichigiu.
Klempner|arbeit, *-en, f.* **1.** muncă de tinichigiu. **2.** lucrare de tinichigerie.
Klempnerei *f. sg.* tinichigerie.
Klempner|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie de tinichigiu.
klempnern, *klempnerte, geklempnert, vb. (h) intr. (reg.)* a face tinichigerie.
Klepper, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* gloabă, mârțoagă. **2.** *(ornit.)* botgros, cireșar *(Coccothraustes vulgaris).*
kleppern, *klepperte, gekleppert, vb. (h* și *s) intr.* **1.** a merge repede, a se grăbi, a alerga. **2.** *(reg.)* a suna scurt și repede.
Klepsydra, *-ren., f.* clepsidră.
Kleptomane, *-n, -n, m.*, **Kleptomanin**, *-nen, f.* cleptoman(ă).
Kleptomanie *f. sg.* cleptomanie.
klerikal *adj.* clerical.
Klerikalismus, *-, m. sg.* clericalism.
Kleriker, *-s, -, m.* cleric, preot.
Klerisei, *-en, f. (uneori peior.)* cler, preoțime.
Klerus, *-, m. sg.* cler, preoțime.
Klette, *-n, f. (bot.)* brusture *(Arctium* L.); **filzige** ~ brusture pâslos; *(fig.)* **sich wie eine ~ an jn. hängen** a se ține scai de cineva; *(fig.)* **er ist wie eine** ~ nu poți scăpa de el, e ca un scai.
kletten, *klettete, geklettet (du klettest, er klettet), vb. (h) tr.* a scărmăna (lână).
Klettendistel, *-n, f.* v. Klette.
Klettenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* hasmațuchiul-măgarului *(Torilis anthriscus).*
Klettenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lipici, turiță *(Lappula).*
Klettenwalze, *-n, f. (tehn.)* cilindru de scărmănat (lână).
Klettenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (tehn.)* lup de scărmănat (lână), lup curățitor de scaieți.
Kletterbaum, *-(e)s, -bäume, m. (sport)* prăjină de cățărat.
Kletterbeutler *pl. (zool.)* marsupiale cățărătoare.
Kletterbohne, *-n, f. (bot.)* fasole cățărătoare.
Kletterei, *-en, f.* cățărare (pe stânci), grimpaj, alpinism.
Kletter|eisen, *-s, -, n.* colțari (de cățărat).

Klętterer, *-s, -, m.* alpinist.
Klętterfähigkeit *f. sg. (mil.)* capacitate de urcare pe un plan înclinat (la vehicule cu şenile).
Klętterfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte (exotic) agăţător, peşte căţărător *(Anabas scandens).*
Klętterfuß, *-es, -füße, m. (ornit.)* picior grimpant, picior căţărător.
Klęttergerüst, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* schelă grimpantă.
Klętter|haar, *-(e)s, -e, n. (bot.)* glochidie.
Klętter|haken, *-s, -, m. (alpinism)* piton.
Klętter|hammer, *-s, -hämmer, m.* ciocan de alpinism.
Klętter|hose, *-n, f.* pantaloni scurţi de alpinism.
Klętterin, *-nen, f.* alpinistă.
Klęttermast, *-(e)s, -e(n), m.* v. Kletterbaum.
klęttern, *kletterte, geklettert, vb. (s) intr.* a se căţăra, a se urca; *(fig., fam.)* **es ist, um auf die Bäume** (sau **Wände**) **zu** ~ să te urci pe pereţi, nu altceva.
Klęttern, *-s, n. sg.* căţărare.
Klętterpflanze, *-n. f. (bot.)* liană, plantă căţărătoare.
Klętter|rose, *-n, f.* trandafir agăţător.
Klętterseil, *-(e)s, -e, m. (sport)* coardă de căţărat.
Klętter|stange, *-n, f.* v. Kletterbaum.
Klęttertau, *-(e)s, -e, n.* v. Kletterseil.
Klęttertour [-tuːɐ], *-en. f. (sport)* tură alpină.
Klęttertrompete, *-n, f. (bot.)* trâmbiţă, liană decorativă din America de Nord.
Klęttervögel *pl.* păsări căţărătoare *(Scansores).*
Klęttfrucht, *-früchte, f. (bot.)* fruct-scaiete.
Klętverschluss, *-es, -schlüsse, m.* încheietoare arici; **Sandalen mit** ~ sandale cu încuietoare arici.
Klętze, *-n, f.* pară uscată; *(fig.)* obiect fără valoare.
Klịck, *-s, -s, m. (inform.)* clic (cu mausul).
klịcken, *klickte, geklickt, vb. (h) intr.* a suna scurt metalic, a face clic; *(inform.)* a clica.
Klịcken, *-s, -, n. (inform.)* clicare.
Klịcker, *-s, -, m. (reg),* bilă (de jucat).
klịcken, *klickerte, geklickert, vb. (h) intr.* **1.** a se juca cu bile. **2.** *(fam.)* a păta.
klịeben, *klob, gekloben, vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.)* a (se) despica; *(despre diamante)* a (se) cliva.
Kli|ẹnt [kli'ɛnt], *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* (şi *ist.)* client(ă); *(jur.)* mandant.
Kli|entẹl, *-en, f.,* **Kli|ẹntschaft** *f. sg. (jur.* şi *ist.)* clientelă.
klịeren, *klierte, gekliert, vb. (h) intr.* a scrie urât, murdar.
klịerig *adj.* scris urât, murdar.
Klịesche, *-n, f. (iht.)* specie de calcan *(Pleurodites limanda).*
klịeven, *klievte, geklievt, vb. (h) tr.* a cliva (pietre preţioase).
Klịff, *-(e)s, -e, n.* faleză.
Klịma, *-s, -ta* (şi *-s* sau *-ạte), n.* climă; **ein mildes** ~ un climat blând.
Klịma|anlage, *-n, f.* instalaţie de aer condiţionat, instalaţie de condiţionare, de climatizare.
Klịma|element, *-(e)s, -e, n.* factor climateric.
Klịmakarte, *-n, f.* prezentare cartografică a climei.
Klimakterium, *-s, n. sg. (med.)* climacteriu.
Klịmakunde *f. sg.* climatologie.
Klịmaschutz, *-es, m. sg.* protecţia climei.
Klịmaschwankung, *-en, f.* modificări ale climei.
Klịmasünder, *-s, -, m.* persoană care nesocoteşte regulamentul ecologic.
Klịmatermin, *-(e)s, -e, m.* observaţii climatice (la ore prestabilite).
klimatisch *adj.* climatic, climateric; **ein ~er Kurort** o staţiune climatică.
klimatisịeren, *klimatisierte, klimatisiert, vb. (h) tr.* a climatiza.
Klimatisịerung, *-en, f. (tehn.)* climatizare, condiţionare a aerului.
Klimatographie *f. sg.* climatografie.
Klimalolọge, *-n, -n, m.* climatolog.
Klimatologie *f. sg.* climatologie.
klimatolọgisch *adj.* climatologic.
Klịmaver|änderung, *-en, f.* schimbare a climei.
Klịmaverschlechterung *f. sg.* înrăutăţire a climei.
Klịmawechsel, *-s, -, m.* schimbare, variaţie de climă.
Klịmax, *-e, f.* **1.** *(stil.)* gradaţie, culminaţie. **2.** v. Klimakterium.
Klịmbịm, *-s, m. sg. (fam.)* tărăboi, zarvă, gălăgie mare; **da ist großer** ~ aici e mare tărăboi.
klịmmen, *klomm, geklommen* (şi *klimmte, geklimmt), vb. (s) intr.* a se urca (cătărându-se).
Klịmmen, *-s, n. sg.* urcare.
Klịmmzug, *-(e)s, -züge, m. (sport, la bara fixă)* ridicare în braţe.
Klịmperei, *-en, f. (fam.)* zăngănit, zdrăngăneală.
Klịmperkasten, *-s, -kästen, m. (fam.)* pian hodorogit.
klịmperklein *adj. (fam.)* mititel, mărunţel, minuscul.
klịmpern, *klimperte, geklimpert, vb. (h) intr.* **1.** a suna, a zornăi, a zăngăni (cu bani). **2.** *(fam.)* a zdrăngăni, a cânta la pian.
Klịnge, *-n, f.* **1.** lamă (de ras, de cuţit, de spadă); limbă (de briceag); tăiş. **2.** sabie, spadă; *(fig.)* **die ~n kreuzen** a încrucişa spadele; **jn. vor die** ~ **fordern** a provoca la duel; **jn. über die** ~ **springen lassen** a omorî pe cineva cu spada; **er schlägt eine gute** ~ **a)** e bun spadasin; **b)** *(fig.)* este la înălţime; **mit flacher** ~ cu latul sabiei; *(fig.)* **er führt eine scharfe** ~ are limba ascuţită, are un stil caustic; *(fig.)* **bei der** ~ **bleiben** a rămâne la obiect. **3.** *(tehn.)* cuţit de rindea.
Klịngel, *-n, f.* sonerie, clopoţel.
Klịngelbeutel, *-s, -, m. (bis. cat.)* pungă, săculeţ de strâns ofrandele.
Klịngelfahrer, *-s, -, m. (fam.)* hoţ, spărgător (care se strecoară după ce a sunat şi a constatat că nu e nimeni acasă).
Klịngelgangster [-gɛŋstɐ], *-s, -,* hoţ, spărgător (care sună la uşă, atacă pe cel ce deschide şi fură din casă).
klịngeling! *interj.* linga linga!
Klịngelknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie.
klịngeln, *klingelte, geklingelt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a suna; **jn. aus dem Schlafe** ~ a trezi din somn pe cineva sunând; *(impers.)* **es klingelt** sună; *(fam., în expr.)* **es hat geklingelt** a rămas gravidă.
Klịngeln, *-s, n. sg.* sunat.
Klịngelschnur, *-schnüre, f.* cordon, şnur de sonerie.
Klịngeltransformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de sonerie.
Klịngelzeichen, *-s, -, n.* semnal sonor, cu soneria.
Klịngelzug, *-(e)s, -züge, m.* mâner de sonerie; **beim ersten** ~ la primul semnal de sonerie.
klịngen, *klang, geklungen, vb. (h) intr.* **1.** a suna, a răsuna; (şi *fig.)* **hohl** ~ a suna a gol; **die Becher** ~ **lassen** a ciocni paharele; *(fig.)* **das klingt sonderbar** aceasta sună curios; **das klingt wie ein Märchen** pare un basm; **mit klingender Münze zahlen** a plăti cu bani peşin; *(în expr.)* **klingt es nicht, so klappert's doch** n-ai papuci, sunt bune şi opincile. **2.** a ţiui; **mir** ~ **die Ohren** îmi ţiuie urechile.
klịngend I. *part. prez.* de la klingen. **II.** *adj.* sunător, răsunător; **mit ~em Spiel** în sunetul muzicii.
Klịngenlänge, *-n. f.* lungime a tăişului.
Klịng|gedicht, *-(e)s, -e, n.* sonet.
klịngklang *interj.* cling-clang.
Klịngklang, *-(e)s, m. sg.* sunet, clinchet; sunet (de clopot, de sonerie); **der** ~ **der Gläser** clinchetul paharelor.
klingḷing *interj.* v. klingeling.
Klịng|stein, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* fonolit.
Klịnik, *-en, f.* clinică; **jn. in die** ~ **einliefern** a interna pe cineva într-o clinică.
Klịniker, *-s, -, m.* clinician.
klịnisch *adj. (med.)* clinic.
Klịnke, *-n, f.* **1.** clanţă; *(fig., fam.: în expr.)* **~n putzen gehen** a ajunge să cerşească, a cerşi. **2.** *(tehn.)* clichet, zăvor, clapă, braţ; pârghie de cuplare. **3.** *(electr.)* conector (în centrala telefonică), jac.
klịnken, *klinkte, geklinkt, vb. (h) tr.* şi *intr.* a apăsa clanţa; **an der Tür** ~ a apăsa pe clanţa uşii.
Klịnkenbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu clichet.
Klịnkenkupplung, *-en, f. (tehn.)* acuplaj cu clichet.
Klịnkenputzer, *-s, -, m. (fam., peior.)* negustor ambulant, insistent; cerşetor.
Klịnkenschaltwerk, *-(e)s, -e, n. (electr.)* dispozitiv de conectare cu clichet.
Klịnker, *-s, -, m. (constr.)* clincher.
Klịnkerbau, *-(e)s, -ten, m. (constr.)* zidărie din cărămizi de clincher.
Klịnkerplatte, *-n, f.* placă, lespede de clincher.
Klịnkerbrennen, *-s, n. sg.* ardere a clinchetului.
Klịnker|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Klinker.
Klịnker|straße, *-n, f.* drum pavat cu cărămizi de clincher.
Klịnkung, *-en, f. (tehn.)* gaură a clanţei, scobitură.
Klịnkwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* dispozitiv de înclichetare.
Klinometer, *-s, -, n. (tehn.)* clinometru.
Klinotęchnik *f. sg. (med.)* organizare a clinicilor, a spitalelor.
Klinotherapie *f. sg. (med.)* terapie clinică prin odihnă la pat.
Klịnse, Klịnze, *-n, f.* crăpătură, fisură (în stâncă).
klịpp *adv.* **1.** *(în expr.)* ~ **und klar** pe faţă, sincer, deschis, clar. **2.** *(reg.)* mic.
Klịpp, *-s, -s, m.* (şi *n.)* **1.** agrafă, clips. **2.** agăţătoare (la stilou). **3.** *(tehn.)* priză elastică (pentru picioarele tuburilor electronice).
Klịppe, *-n, f.* **1.** (colţ de) stâncă (în apă, în mare), recif. **2.** *(fig.)* greutate, dificultate, obstacol; **er stößt auf eine** ~ se loveşte de greutăţi. **3.** bulgăre de pământ (rupt din brazdă).
Klịppenbank, *-bänke, f.* banc de stânci.
Klịppenküste, *-n. f.* ţărm stâncos (de mare).
klịppenlos *adj.* fără stânci, fără bancuri (de nisip).
klịppenreich *adj.* plin de stânci, bogat în stânci, plin de bancuri, bogat în bancuri (de nisip).
Klịppenvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cocoş de stâncă oranj *(Rupicola rupicola).*
Klịpper, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* velier mare (destinat călătoriilor lungi). **2.** avion transoceanic.
klịppern, *klipperte, geklippert, vb. (h) tr.* a zdrăngăni, a zăngăni.
Klịppfisch *-(e)s, m. sg.* batog.
klịppig *adj.* stâncos, plin de stânci.
klịpp, klạpp! *interj.* clip clap!
Klịppklapp, *-s, n. sg.* uruit (al morii).
Klịppkram, *-(e)s, m. sg.* (comerţ de) mărunţişuri.
Klịppschliefer, *-s, -, m. (zool.)* daman, ungulat mic african *(Hyrax capensis).*
Klịppschuld, *-en, f. (fam.)* datorie măruntă.
Klịppschule, *-n, f. (reg.)* **1.** şcoală de copii mici, şcoală primară. **2.** şcoală.
Klịppwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** mărunţişuri, fleacuri, vechituri. **2.** (tot felul de) jucării.
Klịps, *-es, -e, m.* v. Klipp **(1).**
klịrr! *interj.* zang! zdrang!
klịrren, *klirrte, geklirrt, vb. (h) intr.* a zăngăni, a zornăi; **die Ketten** ~ lanţurile zornăie; **die Sporen** ~ pintenii zornăie.
Klịrren, *-s, n. sg.* zăngănit, zornăit.
Klịrrfaktor, *-s, -en, m. (electr.)* coeficient al distorsiunilor de neliniaritate.
Klischee, *-s, -s, n.* **1.** *(tipogr., fot.)* clişeu. **2.** *(fig.)* clişeu, şablon; **das ist nur** ~ nu este decât şablon.
Klischeefuß, *-es, -füße, m. (tipogr.)* suport al clişeului (din lemn sau plumb).
klischieren, *klischierte, klischiert, vb. (h) tr.* **1.** *(fot.)* a clişa, a scoate clişee. **2.** a imita. **3.** *(tipogr.)* a multiplica galvanoplastic (un clişeu sau o formă de text).
Klistịer, *-(e)s, -e, n. (med.)* clistir, clismă.
klistịeren, *klistierte, klistiert, vb. (h) tr.* a face o clismă.
Klistịer|spritze, *-n, f.* pară de clismă.
Klịtoris, *- (şi -grides), f.* v. Kitzler.
klịtsch! *interj.* plici! pleosc!
Klịtsch, *-es, -e, m.* **1.** terci, clisă, clei, pastă. **2.** clisă, aluat necopt. **3.** *(glumeţ)* şapcă. **4.** *(fam.)* lovitură uşoară.

Klịtsche, *-n, f. (reg.)* **1.** moşioară sărăcăcioasă (cu pământ clisos). **2.** *(în limbajul elevilor)* fiţuică.

klịtschen, *klitschte, geklitscht, vb. (h) tr. (fam.)* a bate; a pocni (pe cineva); *(la scat)* **Karten** ~ a bate cărţile de joc; *(impers.)* **es regnet, dass es klitscht** plouă de trosneşte, plouă cu bulbuci.

klịtschig *adj.* **1.** cleios, lipicios, vâscos. **2.** *(despre aluaturi)* necopt, clisos.

klịtsch, klạtsch! *interj.* plici! pleosc!

klịtschnass *adj. (fam.)* ud leoarcă; muiat până la oase.

Klịtter, *-s, -, m.* **1.** pată. **2.** ţandără, schijă.

klịttern, *klitterte, geklittert, vb. (h) tr.* **1.** a compila (fără contribuţie personală). **2.** a sparge, a mărunţi. **3.** a unge.

Klịtterschuld, *-en, f.* v. Klapperschuld.

Klịtterung, *-en, f.* compilaţie.

klịtzeklein *adj. (fam.)* **1.** foarte mic, minuscul. **2.** exact, cu toate amănuntele; **jm. etwas ~ erklären** a explica cuiva ceva amănunţit.

Klịvie [-viə], *-n, f. (bot.)* clivie *(Clivia)*.

Klo, *-s, -s, n. (fam.)* formă prescurtată pentru Klosett.

Kloạke, *-n, f.* **1.** cloacă, hazna. **2.** *(la păsări şi reptile)* cloacă. **3.** *(fig.)* cloacă, loc murdar şi nesănătos.

Klọbecken, *-s, -, n.* vas de WC.

Klọben, *-s, -, m.* **1.** butuc, buştean crăpat; *(fam.)* om necioplit, bădăran. **2.** *(tehn.)* bloc, pivot, scripete, palan. **3.** ţâţână (de uşă). **4.** *(reg.)* v. Koben **(1).** **5.** *(mine)* cleşte.

klọben, *klobte, geklobt, vb. (h) tr.* a despica, a tăia, a mărunţi (lemne).

Klọbenflaschenzug, *-(e)s, -züge, m.* palan.

Klọbenge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carcasă a palanului.

klọbig *adj.* **1.** masiv, gros. **2.** *(fam.)* grosolan, necioplit.

Klọbrille, *-n, f.* colac de WC.

Klọbürste, *-n, f.* perie de curăţat WC-ul.

Klọdeckel, *-s, -, m.* capac al colacului de WC.

Klọfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la toaletă.

klọmm *ind. imperf.* de la klimmen.

Klọmuschel, *-n, f. (austr.)* v. Klobecken.

Klọn, *-s, -e, m. (bot.)* clon (urmaşi născuţi pe cale vegetativă dintr-un singur individ de plantă).

klọnen, *klonte, geklont, vb. (h) tr.* a clona.

klönen, *klönte, geklönt, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a se văita, a plânge. **2.** a flecări.

klonieren, *klonierte, kloniert, vb. (h) tr.* v. klonen.

klọnisch *adj. (med.)* clonic.

Klọpapier, *-(e)s, n, sg.* hârtie igienică.

Klöpfel, *-s, -, m.* v. Klöppel.

Klọpf|alphabet, *-(e)s, n. sg.* alfabet Morse.

Klọpfbürste, *-n, f. (tipogr.)* perie de bătut (spalturi).

klọpfen, *klopfte, geklopft, vb. (h)* **I.** *tr.* a bate, a ciocăni; **Steine ~** a sparge piatră; **Teppiche ~** a bate covoare; **einen Nagel in die Wand ~** a bate un cui în perete. **II.** *intr.* şi *impers.* a bate (pe), a ciocăni (la); **das Herz klopft mir** îmi bate inima; **an die Tür ~** a bate la uşă; **jm. auf die Schulter ~** a bate pe cineva pe umăr; *(fig.)* **auf den Busch ~** a sonda terenul; **jm. auf die Finger ~** a pedepsi pe cineva; **Geld auf den Schwanz ~ a)** a risipi bani; **b)** a delapida bani.

Klọpfen, *-s, n. sg.* **1.** batere, ciocănire. **2.** *(med.)* bătaie, pulsaţie (a inimii, a arterelor). **3.** *(tehn.)* bătaie, detonare (la motoare).

Klọpfer, *-s, -, m.* **1.** bătător (pentru covoare); mai (pentru spălat). **2.** măner, ciocan (de bătut în uşă). **3.** *(tel.)* receptor (în telegrafie). **4.** *(vân.)* gonaşi cu toacă. **5.** *(vân.)* toacă. **6.** v. Klopfgeist.

Klọpf|fechter, *-s, -, m.* **1.** spadasin; gladiator, bătăuş. **2.** *(fig.)* (scriitor) polemist, pamfletar.

Klọpf|festigkeit *f. sg. (tehn.)* antidetonanţă.

Klọpfgeist, *-(e)s, -er, m.* stafie, nălucă, fantomă.

Klọpfhengst, *-es, -e, m.* armăsar scopit.

Klọpfholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** mai, ciocan de lemn. **2.** *(tipogr.)* călfuţă bătătoare (placă de lemn solid pentru nivelarea prin bătaie a formelor în maşina de imprimare).

Klọpfjagd, *-en, f.* v. Klapperjagd.

Klọpfkäfer, *-s, -, m. (entom.)* car *(Anobium pertinax)*.

Klọpfsauger, *-s, -, m.* aspirator de bătut covoare.

Klọpfwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (tehn.)* lup bătător.

Klọpfzeichen, *-s, -, n.* semnal bătut, ciocănit.

Klọppe *pl. (reg.)* bătăi; **~ kriegen** a încasa o chelfăneală.

Klöppel, *-s, -, m.* **1.** limbă (de clopot). **2.** bătător (al îmblăciului). **3.** *(text.)* ciocănel.

Klöppel|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru la dantele lucrate cu ciocănele. **2.** dantelă lucrată cu ciocănele.

Klöppelgarn, *-(e)s, -e, n.* fir pentru confecţionarea dantelei cu ciocănele.

Klöppelkissen, *-s, -, n.* pernă de bătut, de confecţionat dantelă cu ciocănele.

Klöppelmaschine, *-n, f.* maşină de confecţionat, de bătut dantelă.

klöppeln, *klöppelte, geklöppelt (ich klöpp(e)le), vb. (h) tr.* a lucra dantele cu ciocănele.

Klöppeln, *-s, n. sg.* confecţionare de dantelă cu ciocănele.

Klöppel|spitze, *-n, f.* dantelă confecţionată cu ciocănele.

klọppen, *kloppte, gekloppt, vb. (h) tr. (reg.)* a bate, a ciomăgi.

Klöppler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care lucrează dantelă cu ciocănele.

Klọps, *-es, -e, m. (cul.)* perişoare (de carne), tocătură (cu un sos aromat).

Klọpsbraten, *-s, -, m. (cul.)* pârjoală, ruladă din tocătură.

Klọschüssel, *-n, f.* vas de WC.

Klosẹtt, *-(e)s, -e* (şi *-s) n.* closet, latrină.

Klosẹttbecken, *-s, -, n.* vas de WC.

Klosẹttbrille, *-n, f. (fam.)* colac, inel de closet.

Klosẹttbürste, *-n, f.* perie de closet.

Klosẹttdeckel, *-s, -, m.* capac al colacului de WC.

Klosẹttfrau, *-en, f.* femeie de serviciu la toaletă.

Klosẹttpapier, *-(e)s, -e, n.* hârtie igienică.

Klosẹttschüssel, *-n, f.* v. Klosettbecken.

Kloß, *-es, Klöße, m.* **1.** glie, bulgăre de pământ. **2.** *(cul.)* găluşcă; *(fig.)* **einen ~ im Munde haben** a avea prune în gură. **3.** căluş. **4.** om gras, greoi.

Kloßbrecher, *-s, -, m.* sfărâmător de bulgări.

Kloßbrühe *f. sg.* apă în care au fiert găluşte; *(în expr.)* **klar wie ~** limpede, de la sine înţeles.

Klößchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kloß) găluşcă mică, perişoară.

klößeln, *klößelte, geklößelt (ich klöß(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi greoi; a vorbi cu prune în gură.

klößen, *klößte, geklößt, vb. (h) tr.* a mărunţi (bulgării de pământ).

klọßig *adj.* **1.** păstos, ca terciul. **2.** greoi.

Klọster, *-s, Klöster, n.* **1.** mănăstire; **ins ~ gehen** a merge la mănăstire. **2.** *(fam.)* closet, privată.

Klọsterbeere, *-n, f. (bot.)* agrişă *(Ribes grossularia)*.

Klọsterbogen, *-s, -* (şi *-bögen) m. (constr.)* arc mănăstiresc.

Klọsterbruder, *-s, -brüder, m.* călugăr, monah, frate.

Klọsterfrau, *-en, f.*, **Klọsterfräulein**, *-s, -, n.* călugăriţă.

Klọstergang, *-(e)s, -gänge, m.* v. Kreuzgang.

Klọstergarten, *-s, -gärten, m.* grădina mănăstirii.

Klọstergelübde, *-s, -, n.* juruinţă de călugărire.

Klọstergewölbe, *-s, -, n.* boltă în arc mănăstiresc.

Klọsterhof, *-(e)s, -höfe, m.* curte de mănăstire.

Klọsterkirche, *-n, f.* biserica mănăstirii.

Klọsterländerei, *-en, f.* pământuri proprietate mănăstirească.

Klọsterleben, *-s, n. sg.* viaţă monahală.

Klọsterleinwand *f. sg.* pânză fină (din Silezia sau Westfalia).

klọsterlich *adj.* monahal, mănăstiresc.

Klọstermauer, *-n, f.* zid de incintă a unei mănăstiri.

Klọsterpforte, *-n, f.* poartă, intrare în mănăstire.

Klọsterschänke, **Klọsterschenke**, *-n, f.* berărie, restaurant a(l) mănăstirii.

Klọsterschule, *-n, f.* şcoală mănăstirească.

Klọsterzelle, *-n, f.* celulă de mănăstire.

Klọtz, *-es, Klötze, m.* **1.** butuc, buştean, buturugă; **auf dem ~ das Holz spalten** a crăpa lemnele pe butuc. **2.** *(fig., fam.)* mojic, bădăran; om greoi, neîndemânatic; **er steht da wie ein ~** stă aici ca un butuc, ca o stană de piatră; **auf einen groben ~ gehört ein grober Keil** la buturuga noduroasă topor cu coada groasă; **er bindet sich einen ~ ans Bein** îşi leagă o ghiulea de picioare; *(fam.)* **einen ~ am Bein haben** a fi handicapat de ceva. **3.** *(tehn.)* bloc, sabot. **4.** *(tipogr.)* suport de clişeu.

Klọtzbremse, *-n, f. (ferov.)* frână cu saboţi.

Klötzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Klotz) buturugă mică.

Klọtze, *-n, f. (reg.)* sabot, papuc de lemn.

Klötze, *-n, f. (reg.)* **1.** pară uscată. **2.** boarfe, vechituri.

Klötzelholz, *-es, -hölzer, n.* lemne-butuci.

Klötzelträger, *-s, -, m. (constr.)* suport din butuci.

klọtzen, *klotzte, geklotzt (du, er klotzt), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** v. glotzen. **2.** a fi gălăgios. **3.** a se mişca greoi. **4.** a plăti mult şi din greu. **5.** a tăia cu ferăstrăul (butuci). **6.** a munci din greu, a se strădui, a depune efort. **7.** *(sport, fam.)* a lovi la ţurloaie. **8.** *(mil.)* a trage cu artileria grea. **II.** *tr. (tipogr.)* a imprima în culori.

klọtzig **I.** *adj.* **1.** masiv, butucănos. **2.** *(fam.)* grosolan, incult, nespălat; greoi, neîndemânatic. **II.** *adv.* foarte mult, enorm; **~ Geld haben** a avea bani foarte mulţi, a fi plin de bani.

Klọtzkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* prostănac, cap sec.

Klọtzkulisse, *-n, f. (tehn.)* culisă cu sabot.

Klọtzmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de apretat.

Klọtzpresse, *-n, f. (legătorie)* presă mobilă, presă de legătorie, clotpres.

Klọtzschuh, *-(e)s, -e, m.* sabot, papuc de lemn.

Klọtz|stufe, *-n, f.* treaptă de bârnă, treaptă masivă; treaptă de jos (a scării).

Klụb, *-s, -s, m.* club; **einen ~ gründen** a întemeia un club.

Klụb|abend, *-s, -e, m.* seară de club.

klụb|eigen *adj.* proprietate a clubului.

Klụbhaus, *-es, -häuser*, **Klụblokal**, *-(e)s, -e, n.* local, sediu al clubului.

Klụbmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru de club.

Klụbsessel, *-s, -, m.* fotoliu club (din piele).

Klụbver|an|stallung, *-en, f.* reuniune în cadrul clubului.

Klụck, *-en, f. (reg.)* cloşcă.

Klụcker, *-s, -, m. (reg.)* bilă de jucat.

klụckern, *kluckerte, gekluckert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a se juca cu bile. **2.** a gâlgâi. **II.** *tr.* a mângâia.

Klụft[1], *Klüfte, f.* **1.** *(geogr.)* chei, prăpastie; *(fig.)* **die ~ zwischen ihnen ist nicht zu überbrücken** îi desparte o prăpastie de netrecut. **2.** *(geol.)* diaclază, fisură, crăpătură. **3.** *(constr.)* metru pliant. **4.** *(orlog.)* cleştişor pentru foc.

Klụft[2] *f. sg. (fam.)* uniformă, haină; îmbrăcăminte de serviciu; **sich in ~ werfen** a se îmbrăca de gală.

klüftен, *klüftete, geklüftet (du klüftest, er klüftet), vb. (h) tr.* a despica, a crăpa.

klüftig *adj.* **1.** crăpat, despicat; fisurat. **2.** prăpăstios, abisal. **3.** îndemânatic.

Klüftung, *-en, f. (geol.)* despicare a rocilor prin crăpături subţiri, abia vizibile.

klug (comp. *klüger*, sup. *(am) klügsten) adj.* înţelept; deştept; **ein ~er Kopf** un om deştept; **so ~ sein wie zuvor** a nu fi înţeles nimic; **ein ~er Rat**un sfat bun, înţelept; *(fig.)* **ich werde nicht ~ aus ihm** nu-l înţeleg; **ich kann daraus nicht ~ werden** nu pricep, nu înţeleg nimic din asta; **du bist wohl nicht ~?** nu eşti în toate minţile? îţi lipseşte o doagă? **durch Schaden wird man ~** paguba te învaţă minte; *(fam.)* **daraus mag der Teufel ~ werden** asta să înţeleagă cine poate; **das Ei will klüger sein als die Henne** oul se crede mai deştept decât găina; **aus einer Sache nicht ~ werden** a nu înţelege ceva.

Klügelei, *-en, f.* subtilitate.

klügeln, *klügelte, geklügelt (ich klüg(e)le), vb. (h) intr.* a medita, a analiza peste măsură; a despica firu-n patru.

klugerweise *adv.* în mod deştept, înţelept.

Klugheit, *-en, f.* înţelepciune; inteligenţă; deşteptăciune.

Klügler, *-s, -, m.* gânditor subtil (care despică firu-n patru).
klüglich *adj.* înțelept, cuminte; **das würde ich ~ bleiben lassen** e mai cuminte s-o las baltă.
Klügling, *-s, -e, m.* om care face pe deșteptul.
klugreden, *redete klug, kluggeredet (du redest klug, er redet klug), vb. (h) intr.* a face pe deșteptul, pe atotștiutorul; **mußt du immer so ~?** chiar trebuie să faci totdeauna pe deșteptul?
Klugredner, *-s, -, m.* deștept, atotștiutor.
Klugscheißer, **Klugschwätzer**, *-s, -, m. (vulg., fam.)* v. Klugredner.
Klugtuer, *-s, -, m.* v. Klügling.
Klump, *-(e)s, -e* (și *Klümpe), m. (reg.)* v. Klumpen **(1)**; **zu ~ fallen** a se sparge, a se rupe; *(fam.)* **zu ~ schlagen** a face țăndări.
Klumpatsch, *-es, m. sg. (fam.)* grămadă, claie.
Klümpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Klumpen) bucățică, bulgăraș; cocoloș.
Klumpe, *-n, -n, m.* v. Klumpen.
klumpen, *klumpte, geklumpt, vb. (h) tr.* și *refl. (despre materii, substanțe)* a (se) strânge în grămezi, în cheaguri, a se face gogoloaie, cocoloașe.
Klumpen, *-s, -, m.* **1.** bucată (mare și informă); bulgăre, bolovan; *(fam.)* **alles auf einen ~ werfen** a arunca claie peste grămadă, a pune totul într-o singură oală. **2.** *pl.* saboți, papuci de lemn.
klumpenweise *adv.* cu grămada; în bulgări; în cheaguri.
klump(e)rig *adj.* cu zgrunțuri, cu noduri, cu cocoloașe.
klumpern, *klumperte, geklumpert, vb. (h) intr.* și *refl.* a deveni zgrunțuros, noduros; *(mineral.)* a se conglomera, a se aglomera.
Klumpfuß, *-es, -füße, m. (med.)* picior strâmb, pes varus.
klumpig *adj.* bolovănos, bulgăros.
klumsen, *klumste, geklumst (du, er klumst), vb. (h) intr. (rar)* a vorbi plicticos.
Klüngel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** clică, gașcă. **2.** înțelegere secretă.
Klüngelei, *-en, f.* **1.** protecție. **2.** politică de gașcă; nepotism.
Klüngel|interesse, *-s, -n, n. (fam.)* interes de gașcă, de clică.
klüngeln, *klüngelte, geklüngelt (ich klüng(e)le), vb. (h) intr.* a se aduna în gașcă.
Klunker, *-s, -, m.*, **Klunker**, *-n, f.* **1.** ciucure, franj, moț. **2.** inel mare, ghiul. **3.** bucățică de noroi (pe o haină, într-o țesătură, în blana unui animal). **4.** *(bot.)* tremurătoare *(Briza media).*
klunk(e)rig *adj.* **1.** cu ciucuri, cu franjuri, moțat. **2.** plin de noroi.
Klunkerwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* mașină de prelucrat deșeuri de lână.
Kluppchen, *-s, -, n.* **1.** *dim.* de la Kluppe. **2.** v. Federzange.
Kluppe, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* filetieră, clupă de filetat. **2.** clește, compas forestier. **3.** *(reg.)* cârlig de rufe **4.** *(fam., în expr.)* **jn. in die ~ nehmen** a prinde pe cineva în gheare.
kluppen, *kluppte, gekluppt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a strânge în clește; a forța. **2.** *(vet.)* a castra (un cal). **3.** a uni în legături, în grupuri, câte o duzină, câte zece etc.
Kluppert, *-s, -, m.* **1.** grămadă; îngrămădeală. **2.** ceată. **3.** gașcă.
Klüppzange, *-n, f.* pensă, pensetă, clește-pensă.
Klüse, *-n, f. (mar.)* nară, deschizătură la navă prin care se trece lanțul de ancoră.
klüstern, *klüsterte, geklüstert, vb. (h) intr.* a medita, a reflecta (asupra unui lucru).
Klut, *-s, Klüten, m.* bulgăre de pământ.
klüterig *adj.* bolovănos.
klütern, *klüterte, geklütert, vb. (h) intr.* **1.** *(reg.)* a migăli, a se ocupa cu fleacuri. **2.** a se strânge în cheaguri, în cocoloașe.
Klüver [-vɐ], *-s, -, m. (mar.)* foc; velă triunghiulară la arborele din proră.
Klüverbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* baston de bompres.
Klüversegel, *-s, -, n. (mar.)* flac mic.
Klysma, *-s, Klysmen, n.* v. Klistier.
km *presc.* de la Kilometer.
km² *presc.* de la Quadratkilometer.
km³ *presc.* de la Kubikkilometer.
km/h, **km/st.** *presc.* de la Kilometer je Stunde kilometru pe oră.
k.M. *presc.* de la künftigen Monats luna următoare.
kn *presc.* de la Knoten *(mar.)* nod.
Knabbergebäck, *-(e)s, n. sg.* saleuri, fursecuri pentru ronțăit.
knabbern, *knabberte, geknabbert, vb. (h) intr.* și *tr. (fam.)* a ronțăi, a roade; *(fig.)* **daran hat er zu ~** are destul de furcă cu asta; **nichts mehr zu ~ haben** a nu mai avea bani de cheltuit.
Knabbern, *-s, n. sg.* ronțăit; **etwas zum ~** ceva de ronțăit.
Knabberzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Knabbergebäck.
Knäbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Knabe) băiețel, băiețaș.
Knabe, *-n, -n, m.* **1.** băiat; **sie ist von einem ~ entbunden worden** a născut un băiat. **2.** *(fam., iron.)* celibatar; **ein alter ~** holtei bătrân. **3.** *(fam.)* băiețandru, flăcău, adolescent; **wie geht es, alter ~?** ce mai faci, băiete? ce faci, bătrâne?
Knaben|alter, *-s, n. sg.* vârstă a copilăriei (la băieți).
Knaben|erziehungs|anstalt, *-en, f.* institut de educație pentru băieți, internat, pension de băieți.
knabenhaft I. *adj.* **1.** copilăros. **2.** băiețesc. **II.** *adv.* băiețește.
Knabenhaftigkeit *f. sg.* caracter, aspect de băiat.
Knabenjahre *pl.* ani ai copilăriei (la băieți).
Knabenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* poroinic, orhidee *(Orchis.)*
Knabenliebe *f. sg.* pederastie.
knabenmäßig *adj.* băiețesc.
Knabenschule, *-n, f.* școală de băieți.
Knabben|stimme, *-n, f.* voce de băiat.
Knaben|streich, *-(e)s, -e, m.* ștrengărie.
Knabenzeit *f. sg.* v. Knabenalter.
Knäblein, *-s, -, n. (dim.* de la Knabe) băiețel, băiețaș.
knack! *interj.* v. knacks.
Knack, *-s, -e, m.* v. Knacks.
Knack|arsch, *-(e)s, -ärsche, m. (fam.)* fund, popou sexy.
Knackbeere, *-n, f.* v. Knackerdbeere.
Knäckbrot, *-(e)s, n. sg.* v. Knäckebrot.
Knackbusch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* specie de tavalea *(Physocarpus opulifolia).*
Knackebrot, *-(e)s, n. sg.* pâine de secară prăjită și tare.
knacken, *knackte, geknackt, vb. (h)* **I.** *intr.* a pocni, a trosni, a pârâi; **das Brett knackt** scândura pârâie; **mit den Fingern ~** a-și trosni degetele. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a sparge; **Haselnüsse ~** a sparge alune; **den Geldschrank ~** a sparge casa de bani; **Läuse ~** a strivi păduchi; **einen Geheimcode ~** a descifra un cod secret; **Autos ~** a sparge mașini; *(fig.)* **harte Nüsse ~** a rezolva probleme grele; *(fig.)* **jm. eine harte Nuss zu ~ geben** a da cuiva de furcă. **2.** *(fam.)* a dormi. **3.** *(inform.)* a deschide, a sparge; **Daten ~** a sparge date.
Knacken[1], *-s, n. sg.* pocnitură, plesnitură, trosnet.
Knacken[2], *-s, -, m.* bucată mare (de pâine).
knackend *adj.* și *adv.* extrem de; **~ voll** arhiplin.
Knäck|ente, *-n, f. (ornit.)* specie de rață *(Anas crecca).*
Knacker, *-s, -, m.* **1.** spărgător (de nuci). **2.** *(fam.)* harpagon, (bătrân) zgârcit; **ein alter ~** bătrân ramolit.
Knäckerbrot, *-(e)s, -e, n.* v. Knäckebrot.
Knack|erdbeere, *-n, f. (bot.)* căpșună *(Fragaria collina).*
knäck(e)rig *adj.* **1.** pocnitor, trosnitor. **2.** crocant.
knackevoll *adj. (fam.)* arhiplin.
knackfrisch *adj.* foarte proaspăt, crocant.
knackig *adj.* **1.** crocant, proaspăt; **~ frisches Gemüse** legume foarte proaspete. **2.** bine legat, sănătos, sexy; **~e Typen** tipi arătoși, bine făcuți. **3.** puternic, ritmat; **~e Rockmusik** muzică rock antrenantă.
Knacklaut, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fon.)* obstrucție, ocluzie glotală. **2.** pocnet.
Knackmandel, *-n, f.* migdală în coajă.
Knackpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct principal, hotărâtor; **der ~ bei der Sache ist...** punctul principal în chestiune este...
knacks! *interj.* trosc, poc!
Knacks, *-es, -e, m.* **1.** trosnitură, trosnet, pocnet. **2.** crăpătură; *(fam.)* **der Teller hat einen ~ bekommen** farfuria a crăpat; *(fig.)* **seine Gesundheit hat einen ~ wegbekommen** și-a zdruncinat sănătatea; *(fam.)* **die Freundschaft hat einen ~ bekommen** s-a stricat prietenia; *(fig.)* **er hat einen ~** îi lipsește o doagă, e scrântit. **3.** v. Dickicht.
knacksen, *knackste, geknackst (du, er knackst), vb. (h) intr.* v. knacken **(I).**
Knackwurst, *-würste f.* (gen de) cârnat afumat.
Knagge, *-n, f.* **1.** nod (în lemn). **2.** *(tehn.)* camă; pinten. **3.** *(tehn.)* mandrină (de strung). **4.** cuier de perete. **5.** *(constr.)* contrafișă.
Knaggenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu came.
Knall, *-(e)s, -e, m.* pocnet, pocnitură, trosnet, detunătură; *(fam.)* **er hat einen ~** e cam trăsnit, nu este în toate mințile, îi lipsește o doagă; *(fam.)* **auf ~ und Fall** brusc, deodată, fără veste.
Knallbonbon [-bɔ̃bɔ̃:] și [-bɔŋbɔŋ], *-s, -s, m.* (sau *n.)* pocnitoare, plesnitoare.
Knallbüchse, *-n, f. (fam., glumeț)* flintă, pușcă.
knallbunt *adj.* pestriț, foarte colorat.
Knalle, *-n, f.* pleasnă, șfichi (la bici).
Knall|effekt, *-(e)s, -e, m. (fam.)* efect-surpriză; efect spectaculos; efect bombă.
knallen, *knallte, geknallt, vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h)* a pocni, a plesni; **mit der Peitsche ~** a pocni din bici. **2.** *(s) (fam.)* a exploda, a detuna; **der Pulverturm knallte in die Luft** depozitul de muniții a sărit în aer. **II.** *tr. (h) (fam.)* a lovi, a bate, a plesni, a pocni; **etwas in die Luft ~** a face să sară în aer; **jm. eine ~ a)** a-i da cuiva o palmă; **b)** a trimite cuiva un glonte în cap; **er knallte ihm die Peitsche um die Ohren** l-a plesnit cu biciul peste obraz.
Knallen, *-s, n. sg.* pocnitură, trosnitură, detunătură.
knallend I. *part. prez.* de la knallen. **II.** *adj.* pocnitor, plesnitor.
Knaller, *-s, -s, m. (fam.)* **1.** pistol, armă. **2.** petardă. **3.** v. Knüller.
Knall|erbse, *-n, f.* petardă.
Knallfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* petardă săritoare.
Knallgas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz detonant.
Knallgasgebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflai oxhidric.
Knallgas|patrone, *-n, f.* petardă, cartuș cu gaz exploziv.
knallgelb *adj.* galben țipător.
Knallgeräusch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* pârâituri, trosnituri.
Knallgold, *-(e)s, n. sg. (chim.)* aurat de amoniu.
knallhart *adj.* **1.** greu, solicitant; **ein ~es Geschäft** o meserie grea. **2.** dur, neîndurător; **ein ~er Bursche** un tip dur. **3.** *(sport)* puternic.
knallheiß *adj.* foarte fierbinte.
knallig *adj. (fam.)* **1.** *(despre culori)* țipător, strigător, bătător la ochi, strident. **2.** *(fam.)* țicnit; trăsnit.
Knallkapsel, *-n, f.* v. Knallpatrone.
Knallkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* (om) prost, mărginit.
Knallquecksilber, *-s, n. sg. (chim.)* fulminat de mercur.
Knallrakete, *-n, f.* rachetă fulminantă.
knallrot *adj.* roșu aprins.
Knallsäure *f. sg. (chim.)* acid fulminic.
Knallsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal sonor prin pocnet.
Knallsilber, *-s, n. sg. (chim.)* fulminat de argint.
knallver|rückt *adj. (fam.)* complet nebun.
knallvoll *adj.* **1.** plin cu vârf. **2.** beat criță.
knapp I. *adj.* **1.** strâmt, îngust; **die Kleider sind ihm ~ geworden** hainele i-au rămas prea strâmte. **2.** puțin, neîndestulător; **mit ~er Not** cu mare greutate, cu chiu cu vai; **mit ~en Worten** în puține cuvinte, pe scurt; **mein Geld ist ~** am banii numărați, puțini; **meine Zeit ist ~** abia mi-ajunge timpul; **~er Stil** stil concis, lapidar. **3.** concis, esențial, sumar; **eine ~e Auskunft** o informație sumară; **mit ~en Worten** cu puține cuvinte; **etwas kurz und ~ mitteilen** a comunica în mod concis. **II.** *adv.* **1.** la strâmtoare, strâmtorat, greu; **es geht ihm ~** o duce greu. **2.** de-abia; pe sponci; **er war ~ fort** de-abia plecase; **es wird ~ reichen** de-abia va ajunge; **jn. ~ halten** a trata pe cineva cu zgârcenie. **3.** puțin, imediat; **~ darauf** imediat după aceasta. **4.** foarte aproape; **ganz ~ am Rande** foarte aproape de margine, lângă margine; **sie ist ~ fünfzig** are aproape cincizeci de ani.

Knappe, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* scutier. **2.** *(mine)* miner, ortac. **3.** calfă de morar.
knappen, *knappte, geknappt, vb. (h) intr.* şi *tr.* **1.** *(mit)* a fi zgârcit (cu). **2.** a pârâi, a trosni.
Knapperei, *-en, f.* zgârcenie, avariţie.
knappern, *knapperte, geknappert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a roade, a ronţăi. **2.** a zăngăni.
knapp halten, *hielt knapp, knapp gehalten (du hältst knapp, er hält knapp), vb. (h) tr. (jn.)* a fi zgârcit (cu cineva), a-i da bani puţini.
Knapp|heit *f. sg.* **1.** îngustime. **2.** *(fig.)* strâmtoare, lipsă.
Knappschaft, *-en, f.* totalitate a minerilor unei mine.
Knappschaftsver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie de mineri.
Knappschaftsversicherung, *-en, f.* asigurare contra accidentelor în mină.
knapsen, *knapste, geknapst (du, er knapst), vb. (h) (reg.)* **1.** *tr.* a strâmta, a reteza, a scurta. **II.** *intr. (mit* cu *dat.)* v. knappen **(1).**
Knarre, *-n, f.* **1.** huruitoare. **2.** *(glumeţ; despre puşti, jucării etc.)* pocnitoare. **3.** *(tehn.)* clichet.
knarren, *knarrte, geknarrt, vb. (h) intr.* a scârţâi; a hurui; a pârâi; a scrâşni.
Knarren, *-s, n. sg.* scârţâit; huruit; scrâşnet.
Knarr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* dropie *(Otis tarda).*
knarrig *adj.* pocnitor; scârţâitor.
knarsch *adj. (reg.)* brutal, violent, impetuos.
Knast[1], *-es, -e, m.* **1.** ciot, nod (într-un lemn). **2.** *(fam.)* cocoaşă. **3.** *(fam.)* bătrân (ramolit), babalâc. **4.** *(fam.)* bani.
Knast[2], *-es, m. sg. (în argoul delincvenţilor)* puşcărie, pârnaie, închisoare; **~ schieben** a sta la pârnaie.
Knaster[1], *-s, m. sg.* tutun din soiul varina.
Knaster[2], *-s, -,* **Knasterbart**, *-(e)s, -bärte,* **Knasterer**, *-s, -, m. (fam.)* bătrân morocănos; bătrân urâcios.
knastern, *knasterte, geknastert, vb. (h) intr. (fam.)* a fi morocănos; a fi urâcios.
Knatsch[1], *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** zarvă, ceartă, gâlceavă. **2.** trăncăneală, bârfă. **3.** glumă.
Knatsch[2], *-(e)s, -e, m. (reg.)* terci.
knatschen, *knatschte, geknatscht, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* a frământa, a zdrobi. **II.** *intr. (reg.)* **1.** a clefăi. **2.** a scânci, a se jeli.
knatschig, knätschig *adj. (reg.)* plângăreţ, scâncitor, morocănos.
knatterig *adj.* pocnitor, pârâitor, plesnitor.
knattern, *knatterte, geknattert, vb. (h) intr.* a răpăi, a pârâi.
Knäuel, *-s, -, m.* (şi *n.)* **1.** ghem, ghemotoc. **2.** *(fig.)* grămadă.
Knäuelgras, *-es, n. sg. (bot.)* golomăţ *(Dactylis glomerata* L.).
knäuelig *adj.* **1.** sferic, rotund (ca un ghem). **2.** încălcit, încurcat.
Knäuelzypergras, *-es, n. sg. (bot.)* ruginică *(Juncus conglomeratus* L.).
Knäuer, *-s,-, m. (mine)* rocă dură.
Knauf, *-(e)s, Knäufe, m.* **1.** mâner (de sabie). **2.** capitel (de coloană).
Knaul, *-s, -e* (şi *Knäule), n.* (şi *m.)* v. Knäuel.
Knäulchen, *-s,-, n. dim.* de la Knaul ghemuleţ.
Knauser, *-s, -, m.* zgârcit, avar, calic.
Knauserei, *-en, f.* zgârcenie, calicie; meschinărie.
knauserig *adj.* zgârcit, calic; meschin.
knausern, *knauserte, geknausert, vb. (h)* **I.** *intr. (mit)* a fi zgârcit, a face economii meschine (cu). **II.** *tr. (reg.)* a roade, a ronţăi.
Knautsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** strivitură. **2.** neplăcere, dificultate.
knautschen, *knautschte, geknautscht, vb. (h)* **I.** *tr.* a mototoli, a şifona; a strivi. **II.** *intr. (reg.)* a scânci, a plânge încet; a se miorlăi.
knautschig *adj. (fam.)* **1.** mototolit, şifonat. **2.** plângăreţ; miorlăit.
Knautschlack, *-s, m. sg.,* **Knautschlackleder**, *-s, n. sg.,* **Knautschleder**, *-s, n. sg.,* piele de Napa lăcuită.
Knautschzone, *-n, f. (auto.)* zonă tampon a maşinii.
Knebel, *-s, -, m.* **1.** căluş (de pus în gură). **2.** *(bot.)* grăşătoare *(Sagina).* **3.** *(tehn.)* cordar, pană de încordare (la ferăstrău); mâner; ţăruş; traversă a zalei (la lanţuri în punte); **~ der Bremse** pană de frână. **4.** nod (pe crengi). **5.** *(reg.)* încheietură a mâinii. **6.** bloc de chihlimbar. **7.** mojic, bădăran.
Knebelbart, *-(e)s, -bärte, m.* mustaţă în furculiţă.
knebeln, *knebelte, geknebelt (ich kneb(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a pune căluş, a astupa gura. **2.** *(fig.)* a lega de mâini şi de picioare, a face inofensiv.
Knebeln, *-s, n. sg.,* **Knebelung**, *-en, f.* astupare a gurii, punere a căluşului; *(fig.)* legare de mâini şi de picioare, imobilizare.
Knebelpresse, *-n, f. (med.)* ligatură, pansament compresiv cu garou.
Knecht, *-(e)s, -e, m.* **1.** slugă; argat. **2.** *(fig.)* rob, sclav. **3.** *(ist.)* scutier. **4.** *(tehn.)* stativ, suport, şevalet.
Knechtdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de argat, muncă de slugă.
knechten, *knechtete, geknechtet (du knechtest, er knechtet), vb. (h) tr.* a aservi, a subjuga, a robi; **ein Land ~** a subjuga o ţară; **ein geknechtetes Volk** un popor robit.
Knechten, *-s, n. sg.* aservire, subjugare, robire.
knechtisch *adj.* servil, slugarnic.
Knechts|arbeit, *-en, f.* v. Knechtdienst.
Knechtschaft *f. sg.* robie, sclavie, servitute; **ein Volk in ~ stürzen** a subjuga un popor.
Knechtschaftsver|hältnis, *-ses, -se, n.* relaţii, raporturi de sclavie, de aservire; **Herrschafts- und ~** raporturi dintre stăpân şi slugă.
Knechtseligkeit *f. sg.* servilism, slugărnicie.
Knechtsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit servil.
Knechtsinn, *-(e)s, m. sg.* v. Knechtseligkeit.
Knechtung *f. sg.* aservire, subjugare, robire.
Kneif, *-(e)s, -e, m.* cuţit (de cizmărie, de grădinar, de legătorie etc.).
kneifen, *kniff, gekniffen, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a pişca, a ciupi. **2.** a strânge (în cleşte), a fi prea mică (îmbrăcămintea). **3.** *(înv.)* a durea. **4.** a închide; **die Augen ~** a închide ochii strâns. **II.** *intr. (fam.)* a se eschiva; a scăpa; a trage chiulul.
Kneifer, *-s, -, m.* **1.** (ochelari) pince-nez. **2.** *(fam.)* laş; chiulangiu.
Kneif(er)zange, *-n, f. (tehn.)* cleşte (plat, cu vârfuri ascuţite) pentru tăierea sârmei, a cuielor etc.
Kneip|abend, *-s, -e, m.* petrecere, chef, ospăţ (studenţesc).
Kneipant, *-en, -en,* **Kneipbruder**, *-s, -brüder, m.* chefliu; tovarăş de chef.
Kneipe, *-n, f.* **1.** *(fam.)* cârciumă (mică şi proastă); *(in expr.)* **jm. auf die ~ gerückt kommen** a da buzna la cineva în casă. **2.** cleşte. **3.** întrunire cu chef (a unei asociaţii studenţeşti).
kneipen, *kneipte, gekneipt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** v. kneifen **(I). 2.** *(impers.)* **es kneipt mich im Leibe** am colici. **II.** *intr. (fam.)* a face chef, a chefui.
Kneipengänger, *-s, -, m.* oaspete regulat al cârciumilor.
Kneipenwirt, *-(e)s, -e, m.* patron de cârciumă.
Kneiper, *-s, -, m.* chefliu, beţivan.
Kneiperei, *-en, f.* chef, beţie.
Kneipier, *-s, -s. m. (fam.)* v. Kneipwirt.
kneippen, *kneippte, gekneippt, vb. (h) intr.* a merge la o cură termală.
Kneippkur, *-en, f.* cură termală.
Kneipschenke, *-n, f.* v. Kneipe.
Kneipwirt, *-(e)s, -e, m.,* **~in**, *-nen, f.* cârciumar, cârciumăreasă.
Kneipzange, *-n, f.* v. Kneif(er)zange.
kneißen, *kneißte, gekneißt (du, er kneißt), vb. (h) tr. (tăb.)* a depila.
Kneißmesser, *-s, -, n. (tăb.)* depilator (cuţit pentru curăţirea părului de pe piele).
Knęller, *-s, m. sg.* tutun prost, mahorcă.
knęllern, *knellerte, geknellert, vb. (h) intr. (despre tutun)* a mirosi rău.
Knet|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de malaxor (la brutărie).
knętbar *adj.* plastic, care poate fi frământat.
Knętbarkeit *f. sg.* plasticitate, însuşirea de a putea fi frământat.
Knęte, *-n, f.* **1.** aluat, masă de frământat. **2.** *(argou)* bani.
knęten, *knetete, geknetet (du knetest, er knetet), vb. (h) tr.* **1.** a amesteca, a frământa; **mit den Füßen ~** a călca, a frământa cu picioarele. **2.** *(med.)* a masa, a fricţiona; **den Körper ~** a face masaj, a fricţiona corpul. **3.** *(tehn.)* a deforma plastic.
Knętmaschine, *-n, f.* maşină de frământat, frământător mecanic, malaxor.
Knętmasse, *-n, f.* plastilină.
Knętschweißverfahren, *-s, -, n. (tehn.)* procedeu de sudură prin pastificare.
Knet|trog, *-(e)s, -tröge, m.* albie, copaie, covată (de frământat).
Knick, *-(e)s, -e, m.* **1.** crăpătură, despicătură; plesnitură, îndoitură, spărtură. **2.** *(tehn.)* frângere, cot brusc; flambaj. **3.** tufiş; gard viu.
Knickbe|an|spruchung *f. sg. (tehn.)* solicitare la flambaj.
Knickbein, *-(e)s, -e, n.* picioare în X.
knickbeinig *adj.* cu picioare în X.
Knickebein, *-(e)s, m. sg.* (gen de) băutură amestecată; lichior de ouă.
Knick|ei, *-(e)s, -eier, n.* ou ciocnit.
knicken, *knickte, geknickt, vb.* **I.** *intr. (h* şi *s)* **1.** a crăpa, a plesni. **2.** a se îndoi; a se frânge. **II.** *tr.* **1.** a îndoi, a frânge; a rupe; **eine Blume ~** a rupe o floare. **2.** a strivi, a zdrobi, a turti; **einen Floh ~** a strivi un purice. **3.** *(fig.)* a frânge, a copleşi. **4.** a luxa; **ich habe mir einen Fuß geknickt** am călcat rău, mi-am luxat un picior. **5.** *(tehn.)* a încovoia, a flamba.
Knicker, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* zgârcit, calic, avar. **2.** cuţit de vânătoare. **3.** umbrelă de soare (pliantă). **4.** *(reg.)* v. Klicker. **5.** *(glumeţ)* purice.
Knickerbockers, *pl.* pantaloni bufanţi, pantaloni golf.
Knickerei, *-en, f. (fam.)* zgârcenie, calicie, avariţie.
knickerig *adj.* zgârcit, calic, avar.
knickern, *knickerte, geknickert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a fi calic, zgârcit. **2.** a pocni. **3.** *(reg.)* a juca bile.
Knickfestigkeit *f. sg. (tehn.)* rezistenţă la flambaj.
Knickholz, *-es, -hölzer, n.* tufiş.
Knick|kragen, *-s, -, m. (muz.)* gât îndoit, cioc al mandolinei.
Knicks, *-es, -e, m.* **1.** plecăciune, reverenţă (făcută de femei cu îndoirea genunchiului). **2.** frântură, crăpătură; plesnire (zgomotoasă).
knicksen, *knickste, geknickst (du, sie knickst), vb. (h) intr.* **1.** *(despre femei)* a face o reverenţă, o plecăciune (îndoind genunchiul). **2.** a plesni, a se frânge.
Knick|spannung *f. sg. (tehn.)* tensiune de flambaj.
Knickung, *-en, f. (tehn.)* **1.** îndoitură, încovoiere longitudinală, flambaj. **2.** ruptură; frântură.
Knickversuch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* încercare la flambaj, încercare la îndoire.
Knie, *-s,* -[kni:ə], *n.* **1.** genunchi; **bis an die ~** până la genunchi; **zitternde ~** picioare muiate; **ins ~ gehen** a se aşeza pe vine; **auf den ~n liegen** a sta în genunchi; **jm. weiche ~ machen** a speria tare pe cineva; **die ~ wurden ihm weich** i s-au muiat picioarele; *(fam.)* **etwas übers ~ brechen** a face ceva în grabă, a se grăbi cu ceva, a da rasol; **jn. übers ~ legen** a bate (un copil), a trage (unui copil) câteva (la fund); **jn. auf** (sau **in) die ~ zwingen** a subjuga pe cineva. **2.** genunchi (la îmbrăcăminte); **die Hose ist am ~ zerrissen** pantalonul e rupt la genunchi. **3.** cotitură, cot (al unui fluviu); sinuozitate, meandră. **4.** *(tehn.)* cornieră; colţar; vinclu.
Knieband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** jartieră. **2.** *(anat.)* ligament al genunchiului:
Kniebeuge, *-n, f.* **1.** *(sport)* îndoire a genunchiului, genuflexiune. **2.** v. Kniekehle.
knie(e)n, *kniete, gekniet, vb. (h) intr.* **1.** a sta în genunchi. **2.** a îngenunchea.
Kniefall, *-(e)s, -fälle, m.* îngenunchere, plecăciune.
kniefällig *adv. (in expr.)* **~ bitten** a implora în genunchi.
kniefrei *adj.* scurt, deasupra genunchilor; **ein ~er Rock** minijup.
Kniegang, *-(e)s, -gänge, m. (sport)* atârnare de genunchi.
Kniegeige, *-n, f. (muz.)* viola da gamba.
Kniegelenk, *-(e)s, -e, n. (anat.)* încheietură, articulaţie a genunchiului.
Knie|hebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cotită, pârghie de genunchi.
Knie|hebelbremse, *-n, f. (tehn.)* frână cu pârghie cotită.
Knie|hebelmatrizenpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de matriţat cu pârghie cotită, cu genunchi.
Knie|hebelpresse, *-n, f.* v. Kniepresse.
knie|hoch *adj.* înalt până la genunchi.
Knie|holz, *-es, -hölzer, n.* **1.** tufiş. **2.** *(bot.)* pin pitic, jep *(Pinus montana).*
Knie|hosen *pl.* pantaloni scurţi (până la genunchi).
Kniekehle, *-n, f. (anat.)* fosă poplitee; nucă a genunchiului.
knielang *adj.* lung până la genunchi; **ein ~er Mantel** palton până la genunchi.

knien [şi kni:ən], *kniete, gekniet, vb. (h)* **I.** *intr.* a sta îngenuncheat; **auf dem Boden ~** a sta în genunchi pe pământ. **II.** *refl.* **1.** a îngenunchea; **er kniete sich neben mich** a îngenuncheat lângă mine. **2.** a se ocupa intensiv de un lucru; **sich in die Arbeit ~** a-şi vedea intensiv de lucru.

Kniepresse, *-n, f. (tipogr.)* presă cotită.

Knieriemen, *-s, -, m.* curea de cizmar.

Knierohr, *-(e)s, -rohre, n.*, **Knieröhre**, *-n, f. (tehn.)* ţeavă cotită.

Kniescheibe, *-n, f. (anat.)* patelă, rotulă.

Kniescheitel, *-s, -, m. (tehn.)* punct de curbură.

Kniesch|ene, *-n, f.* **1.** *(ist.)* armură de genunchi. **2.** *(tehn.)* şină cotită, şină de ramificaţie.

Knieschoner, *-s, -, m.* v. Knieschützer.

Knieschützer, *-s, -, m. (sport)* genunchieră, apărătoare de genunchi.

Knieschwamm, *-(e)s, m. sg. (med.)* inflamaţie tuberculoasă a genunchiului.

Knie|stiefel, *-s, -, m.* cizmă până la genunchi.

Knie|streiche, *-n, f. (text.)* pieptene cotit.

Knie|strumpf, *- (e)s, -strümpfe, m.* ciorap trei sferturi.

Knie|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** portret reprezentând pe cineva până la genunchi, tablou de trei sferturi mărime. **2.** *(tehn.)* piesă cotită, cot.

knietief *adj.* adânc până la genunchi; **~es Wasser** apă adâncă până la genunchi.

Kniewärmer, *-s, -, m.* genunchieră (de lână).

knieweich *adj.* slab, moale de genunchi; cu mers nesigur.

knif *(fam.) presc.* de la kommt nicht in Frage nu se pune problema, nici vorba de aşa ceva.

kniff *ind. imperf.* de la kneifen.

Kniff, *-(e)s, -e, m.* **1.** pişcătură. **2.** cută, adâncitură (la pălărie). **3.** *(fam.)* tertip, şiretlic, chiţibuş.

Kniffelei, *-en, f. (fam.)* subtilitate, şiretenie, vicleşug, şmecherie.

kniff(e)lig *adj. (fam.)* **1.** complicat, încurcat, delicat. **2.** certăreţ.

kniffen, *kniffte, gekniffi, vb. (h) tr.* a fălţui, a îndoi.

kniffig *adj. (fam.)* şmecher, şiret, rafinat.

knifflich *adj.* **1.** v. kniffelig **(1). 2.** anevoios, greu; **das ist eine ~e Angelegenheit** aceasta e o chestiune dificilă.

Knifflichkeit, *-en, f. (fam.)* dificultate.

knille *adj. (argou)* beat, cherchelit.

Knippe, *-n, f.* bilă (de joc din lut).

Knippmesser, *-s, -, n.* v. Klappmesser.

knipsen, *knipste, geknipst (du, er knipst), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a tăia, a detaşa. **2.** a găuri, a perfora; *Fahrkarten ~* a perfora bilete. **3.** *(fam.)* a fotografia. **II.** *intr.* a plesni, a pocni (din degete).

Knirps, *-es, -e, m.* **1.** pici. **2.** umbrelă pliantă.

knirpsig *adj.* minuscul, infim; mititel, pitic.

knirren, *knirrte, geknirrt, vb. (h) intr.* v. knarren.

knirschen, *knirschte, geknirscht, vb. (h) intr.* **1.** a scârţâi; **der Schnee knirschte unter seinen Füßen** zăpada îi scârţâia sub picioare. **2.** a scrâşni; **mit den Zähnen ~** a scrâşni din dinţi.

Knistergold, *-(e)s, n. sg.* beteală, fluturaşi de aur.

knisterig *adj. (despre foc)* pârâitor, pâlpâitor; *(despre zăpadă)* scârţâitor; *(despre hârtie, mătase etc.)* foşnitor.

knistern, *knisterte, geknistert, vb. (h) intr. (despre foc, ramuri uscate care ard etc.)* a pârâi, a pâlpâi; *(despre zăpadă)* a scârţâi; *(despre hârtie, mătase etc.)* a foşni; *(fig.)* **es knistert im Gebälk** trosneşte şandramaua.

Knistern, *-s, n. sg.* pârâit (al focului), scârţâit (al zăpezii); foşnit (al hârtiei, al mătăsii etc.).

Knittel, *-s, -, m.* v. Knüttel.

Knittelreime, **Knittelverse** *pl.* versuri iambice neregulate; versuri proaste.

Knitter, *-s, -, m.* cută (produsă prin şifonare).

knitter|arm, **knitterfest**, **knitterfrei** *adj.* neşifonabil.

Knittergold, *-(e)s, n. sg.* v. Knistergold.

knitterig *adj.* **1.** şifonat. **2.** *(fig.)* zbârcit; **ein ~es Gesicht** o faţă zbârcită, cu multe riduri.

knittern, *knitterte, geknittert, vb. (h)* **I.** *tr.* a mototoli, a şifona, a boţi. **II.** *refl. (fam.)* a se supăra; a se şifona.

Knitterprobe, *-n, f. (ind. hârtiei)* probă de mototolire.

Knobel, *-s, -, m.* **1.** v. Knöchel **(2). 2.** zar.

Knobelbecher, *-s, -, m.* **1.** păhărel de aruncat cu zaruri (la joc). **2.** *(argou)* cizmă.

knobeln, *knobelte, geknobelt (ich knob(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a da cu zarul. **2.** a reflecta, a medita.

Knoblauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* usturoi *(Allium sativum* L.).

Knoblauch|hederich, *-s, -e, m. (bot.)* usturoiţă *(Alliaria officinalis).*

Knoblauchpilz, *-es, -e, m. (bot.)* ciuculete, ciupercă de iarbă *(Marasmius scorodonius).*

Knoblauchzehe, *-n, f.* cătel de usturoi.

Knöchel, *-s, -, m.* **1.** *(anat.)* gleznă; articulaţie tibio-tarsiană. **2.** *(anat.)* carp, articulaţie a mâinii. **3.** zar; arşic.

Knöchelbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* tars; os al gleznei.

knöchelfrei *adj.* până deasupra gleznei.

knöchel|lang *adj.* lung până la gleznă.

knöcheln, *knöchelte, geknöchelt (ich knöch(e)le), vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a juca zaruri. **II.** *tr.* a chinui.

Knöchel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu zaruri.

knöcheltief *adj.* adânc până la gleznă.

Knochen, *-s, -, m.* **1.** os, ciolan; **er ist nur Haut und ~** e numai piele şi oase; **das geht auf die ~** pătrunde până la os; **die alte Gewohnheit steckt ihm noch in den ~** obiceiul vechi arc la el rădăcini adânci; **der Schreck ist ihm in die ~ gefahren** i-a intrat spaima în oase; **man spürt die Kälte bis in die ~** te pătrunde frigul până în oase; **schlecht bis in die ~** putred până în măduva oaselor; **er hat kein Mark in den ~** n-are nici un pic de vlagă; **er wirft noch mit unseren ~ die Äpfel von den Bäumen** acesta ne va duce pe toţi la groapă; **diese Krankheit sitzt mir schon lange in den ~** boala asta s-a cuibărit de mult în mine, mă pândea de mult; **die ~ zusammenschlagen** a bate măr; **die ~ zusammenreißen** a-şi da silinţă, a face toate eforturile; **für jn. (sau etwas) seine ~ hinhalten** a se sacrifica pentru cineva (sau ceva); **auf die ~ gehen** a fi foarte obositor; **die Angst ist ihm in die ~ gefahren** l-a cuprins frica; **das steckt ihm in den ~** aşa e firea lui. **2.** obiect, unealtă de os. **3.** ghioagă, bâtă (cu măciucă la un capăt). **4.** *(glumeţ)* cheie (mare şi grea). **5.** *(fam.)* om; **alter ~!** bătrâne! prietene!

Knochen|arbeit, *f. sg. (fam.)* muncă grea, istovitoare.

Knochen|asche *f. sg.* cenuşă de oase.

Knochenbau, *-(e)s, m. sg.* constituţie osoasă; **ein kräftiger (sau zarter) ~** o constituţie osoasă puternică (sau fragilă).

Knochenbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* gangrenă osoasă.

Knochenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură osoasă.

Knochenbrüchigkeit *f. sg. (med.)* friabilitate a oaselor, osteoporoză.

Knochenbrühe, *-n, f.* supă din oase.

Knochendünger, *-s, -, m.* îngrăşământ din oase.

knochendürr *adj.* numai piele şi oase, slab ca un schelet, descarnat.

Knochen|entzündung, *-en, f. (med.)* osteită, inflamaţie a oaselor.

Knochen|erde *f. sg.* făină, cenuşă de oase.

Knochen|erweichung *f. sg. (med.)* osteomalaxie.

Knochenfäule *f. sg. (med.)* carie osoasă.

Knochenfeile, *-n, f. (chir.)* pilă-ferăstrău pentru oase.

Knochenfische *pl. (iht.)* peşti cu schelet osos, teleosteeni *(Teleostei).*

Knochenflicker, *-s, -*, m. *(iron.)* felcer; chirurg cârpaci.

Knochenfraß, *-es, m. sg. (med.)* carie.

Knochengerippe, *-s, -, n.*, **Knochengerüst**, *-(e)s, -e, n.* schelet, osatură.

Knochengewebe, *-s, n. sg. (anat.)* ţesut osos.

knochenhaft *adj.* în formă de os.

knochenhart *adj.* foarte tare; **ein ~er Kuchen** o prăjitură tare.

Knochenhauer, *-s, -, m. (argou)* măcelar.

Knochenhaus, *-es, -häuser, n.* osuar.

Knochenhaut, *-häute, f. (anat.)* periost.

Knochenhaut|entzündung, *-en, f. (med.)* periostită.

Knochenhecht, *-(e)s, -e, m. (iht.)* ştiucă ganoidă *(Lepidosteus osseus).*

Knochenkohle *f. sg.* cărbune de oase.

Knochenkrebs, *-es, m. sg. (med.)* sarcom osos, osteosarcom.

Knochenlehre *f. sg.* osteologie.

Knochenleim, *-(e)s, -e, m.* clei de oase.

knochenlos *adj.* fără oase.

Knochenmann, *-(e)s, m. sg. (fam.)* moartea (imaginată ca un schelet cu coasa).

Knochenmark, *-(e)s, n. sg.* măduvă osoasă.

Knochenmark|entzündung, *-en, f. (med.)* inflamaţie a măduvei osoase, osteomielită.

Knochenmark|spender, *-s, -, m. (med.)* donator de măduvă osoasă.

Knochenmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de oase.

Knochenmikrophon, *-s, -e, n.* osteomicrofon, microfon prin conducţie osoasă.

Knochenmühle, *-n, f.* **1.** moară de măcinat oase. **2.** *(glumeţ)* hodoroagă; căruţă, trăsură fără arcuri. **3.** *(fig.)* muncă grea, istovitoare.

Knochenpfanne, *-n, f. (anat.)* cavitate articulară.

Knochenschaber, *-s, -, m.* v. Knochenfeile.

Knochenschere, *-n, f. (chir.)* foarfece de oase.

Knochenschwund, *-(e)s, m. sg. (med.)* osteoclazie.

Knochen|splitter, *-s, -, m.* aşchie, bucăţică de os.

Knochen|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (med.)* fisură în os.

Knochen|system, *-s, -e, n. (anat.)* sistem osos.

Knochenteer, *-(e)s, -e, m. (chim.)* uleiul lui Dippel.

Knochentelephon şi -telefon, *-(e)s, -e, n.* osteotelefon, telefon prin conducţie osoasă.

knochentrocken *adj.* uscat ca osul.

Knochentuberkulose *f. sg. (med.)* tuberculoză osoasă.

Knochenverletzung, *-en, f.* leziune la os.

knochenweich *adj.* cu oasele muiate.

Knochenzüngler *pl. (iht.)* peşti exotici cu dinţi ascuţiţi *(Osteohlossidae).*

knöch(e)rig *adj.* osos, ciolănos; uscăţiv.

knöchern *adj.* de os, osos.

knochig *adj.* osos.

Knocke, *-n, f.* legătură, mănunchi de cânepă, de lână.

Knockout [nɔk'aot], *-(s), -s, m. (box)* cnocaut.

Knödel, *-s, -, m.* găluscă, perişoară; *(fam.)* **er hat einen ~ im Mund** vorbeşte cu prune în gură.

Knofel, *-s, m. sg. (reg.)* usturoi.

Knöllchen, *-s, -, n. (dim.* de la Knolle) **1.** *(bot.)* bulb, tubercul mic; bulbişor. **2.** nodozitate.

Knöllchenbakterien [-riən] *pl. (bot.)* bacterii producătoare de tuberculi la leguminoase.

Knolle, *-n, f.* **1.** bulgăre, cocoloş. **2.** *(bot.)* bulb, tubercul. **3.** excrescenţă, tumoare, tubercul; nodozitate. **4.** *(fam.)* nas mare, pătlăgea. **5.** *(fig.)* (om) grosolan, necioplit. **6.** v. Krabbe.

knollen|artig *adj.* v. knollenförmig.

Knollenblätterpilz, *-es, -e*, **Knollenblätterschwamm**, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă albă *(Amanita phalloides).*

knollenförmig *adj. (bot.)* bulbos, tuberiform.

Knollengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă cu tuberculi.

Knollenkerbel, *-s, -, m. (bot.)* baraboi *(Chaerophyllum bulbosum* L.).

Knollen|nase, *-n, f.* nas mare şi grosolan.

Knollenpflanzen *pl.* v. Knollengewächse.

Knollenrüster|staude, *-n, f. (bot.)* aglică *(Filipendula hexapetala).*

Knollenwulstling, *-s, -e, m. (bot.)* ciupercă otrăvitoare (din genul *Amanita).*

knollig I. *adj.* **1.** v. knollenförmig. **2.** greoi, neîndemânatic. **3.** grobian. **II.** *adv. (fam.)* foarte.

Knollwurz *f. sg. (bot.)* oreşniţă *(Lathyrus tuberosus* L.).

Knopf, *-(e)s, Knöpfe, m.* **1.** nasture, bumb; buton; *(fam.)* bani; **Knöpfe springen lassen** a plăti; *(fam.)* **der ~ geht ihm auf** s-a dumirit; **sich** *(dat.)* **etwas an den Knöpfen abzählen** a da cu banul; a lăsa hazardul să hotărască; a lua o hotărâre la întâmplare. **2.** buton (al

unui sertar etc.), măciulie (a unui baston); mâner (al sabiei); capitel (al coloanei) etc. **3.** *(fam.)* pici, puști. **4.** *(reg.)* mugure. **5.** *(reg.)* nod. **6.** *(reg.)* găluşcă. **7.** *(reg.)* bădăran.

Knọpf|auge, *-s, -n, n.* ochi mic, rotund şi lucios.

Knọpfblume, *-n, f. (bot.)* zglăvoc *(Centaurea sacea).*

Knöpfchen, *-s, -, n. (dim* de la Knopf) năsturaş, năsturel, bumbuleţ, butonaş.

Knọpfdruck, *-(e)s, -drücke, m.* apăsare pe buton; **auf ~** printr-o apăsare pe buton.

knöpfe(l)n, *knöpf(el)te, geknöpf(el)t (ich knöpf(el)e), vb. (h) tr.* a încheia nasturii, a îmbumba.

Knọpfhaken, *-s, -, m. (inv.)* cârlig pentru încheiat nasturi (la pantofi, mănuşi etc.).

Knọpfhornwespe, *-n, f. (entom.)* (specie de) viespe mare *(Cimbex betulae).*

Knọpfkästen, *-s, -* (şi *-kästen), m.* cutie pentru nasturi.

Knọpfkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* busuioc sălbatic *(Galinsoga parviflora).*

Knọpfloch, *-(e)s, -löcher, n.* butonieră; **er bekommt etwas ins ~** primeşte o distincţie, o decoraţie, un ordin; **aus allen (sau sämtlichen) Knopflöchern platzen** a se fi îngrăşat prea mult; **jm. aus allen (sau sämtlichen) Knoplöchern gucken** a fi foarte vizibil.

Knọpfloch|eisen, *-s, -, n.* stanţă de butoniere.

Knọpflochzange, *-n, f.* cleşte pentru butoniere (la îmbrăcăminte de piele).

Knọpfmacher, *-s, -, m.* persoană care confecţionează nasturi.

Knọpfnadel, *-n, f.* ac cu gămălie.

Knọpfreihe, *-n, f.* şir de nasturi, de butoane.

Knọpfzelle, *-n, f.* baterie mică (pentru ceasuri etc.).

Knọpper, *-n, f.* **1.** *(bot.)* gogoaşă de ristic. **2.** *(täb.)* colţan.

knọrke *adj.* şi *adv. (fam.)* excelent, minunat, perfect, distins; **der Kerl ist ~** e un băiat bine.

Knọrpel, *-s, -, m. (anat.)* zgârci, cartilaj.

Knọrpelband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* simfiză.

Knọrpelbeere, *-n, f. (bot.)* fragă *(Fragaria viridis).*

Knọrpelfische *pl. (iht.)* peşti cu schelet cartilaginos sau incomplet cartilaginos *(Chondrichtyes).*

Knọrpelgewebe, *-s, n. sg. (anat.)* ţesut cartilaginos.

knọrp(e)lig *adj.* cartilaginos.

Knọrpelkirsche, *-n, f. (bot.)* cireaşă pietroasă.

Knọrpelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* iarbă de şoaldină *(Sedum acre).*

Knọrpel|lattich, *-s, -e, m. (bot.)* răsfug *(Chondrilla juncea).*

Knọrpelmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (iht.)* peşti din familia crapilor *(Chondrostoma).*

Knọrpel|stör, *-(e)s, -e, m.* v. Stör.

Knọrren, *-s, -, m.* **1.** nod; ciot. **2.** protuberanţă, excrescenţă. **3.** gleznă.

knọrrig *adj.* noduros, cioturos.

Knọrz, *-es, -e, m.* v. Knorren.

Knöspchen, *-s, -, n. (bot.) (dim.* de la Knospe) muguraş, mugurel, bobocel.

Knọspe, *-n, f.* **1.** *(bot.)* boboc, mugur, ochi; *(fig.)* **ein Mädchen wie eine ~** un boboc de fată. **2.** v. Knospenkapitell.

knọspen, *knospte, geknospt, vb. (h) intr.* **1.** a înboboci, a înmuguri. **2.** *(fig.)* a se dezvolta, a înflori.

Knọspendecke, *-n, f. (bot.)* înveliş protector al mugurelui.

Knọspenkapitell, *-s, -e, n. (arh.)* capitel cu ornamente.

Knọspenkern, *-(e)s, -e, m. (bot.)* miez al mugurelui.

Knọspen|schuppe, *-n, f. (bot.)* solz al mugurelui.

Knọspen tragend *adj.* gemifer, purtător de muguri.

knọspenvoll, **knọspig** *adj.* plin de muguri, înbobocit.

Knọspung *f. sg. (bot.)* înmugurire, înbobocire.

Knötchen, *-s, -, n. dim.* de la Knoten noduleţ.

Knọte, *-n, -n, m.* **1.** v. Knoten. **2.** ucenic. **3.** bădăran, mojic.

knọteln, *knotelte, geknotelt (ich knot(e)le),* **knöteln**, *knötelte, geknötelt (ich knöt(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr. (despre lucru de mână)* a face noduri; a face fileuri.

knọten, *knotete, geknotet (du knotest, er knotet), vb. (h) tr.* şi *intr.* a înnoda, a face un nod.

Knọten, *-s, -, m.* **1.** nod; **einen ~ schlingen** a face un nod, a înnoda; **einen ~ aufmachen** a desface un nod, a deznoda. **2.** *(fig.)* încurcătură, greutate, piedică; **da sitzt der ~** aici e încurcătura; **in etwas einen ~ finden** a căuta nod în papură; **den ~ durchhauen** a tăia nodul gordian. **3.** *(bot., fiz., ferov.)* nod. **4.** *(lit.)* nod (al conflictului). **5.** *(med.)* nod, nodozitate, tumoare. **6.** *(mar.)* nod (o milă pe oră; unitate de măsurat viteza navelor). **7.** conci, coc.

Knọten|ameise, *-n, f. (entom.)* furnică noduroasă *(Myrmica rubra).*

Knọtenbahnhof, *-(e)s, -höfe, m.* gară de joncţiune.

Knọtenblume, *-n, f. (bot.)* ghiocei bogaţi *(Leucojum vernum* L.).

Knọtendolde, *-n, f. (bot.)* baraboi noduros *(Physocanlis nodosus).*

knọtenförmig *adj.* noduros, în formă de nod.

knọtenhaft *adj.* **1.** în formă de nod, noduros. **2.** *(fam.)* grosolan, mojic.

Knọtenhai, *-(e)s, -e, m. (iht.)* rechin de gheaţă *(Lacmargus borcalis).*

Knọtenlinie [-niə], *-n, f. (fiz.)* linie nodală.

Knọtenpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** nod de cale ferată. **2.** *(fiz.)* punct nodal. **3.** *(tehn.)* nod, punct de joncţiune, punct nodal.

Knọtenpunktmoment, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* moment la nod.

Knọtenpunkt|station, *-en, f. (ferov.)* staţie-nod.

Knọtenseil, *-(e)s, -e, n. (alpinism)* coardă cu noduri.

Knọten|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* bâtă, măciucă, bâţ noduros.

Knöterich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* troscot *(Polygonum aviculare* L.).

Knöterichgewächse *pl. (bot.)* poligonacee.

knọtig, *adj.* **1.** noduros. **2.** *(fig.)* grosolan, mojic, brutal.

Knọtigkeit *f. sg.* **1.** nodozitate, însuşirea de a fi noduros. **2.** *(fig.)* grosolănie, mitocănie, mojicie.

Knọtte, *-n, f. (reg.)* măciulie a seminţei de in.

Knụbbe, *-n, f.*, **Knụbben**, *-s, -, m.* nod (în lemn).

Knụbbel, *-s, -, m. (reg.)* nod, umflătură.

knụbbeln, *knubbelte, geknubbelt (ich knubb(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a umbla cu degetele la ceva. **2.** *(refl.)* a se strânge grămadă.

knụddeln, *knuddelte, geknuddelt (ich knudd(e)le), vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a strivi, a mototoli. **2.** a îmbrăţişa, a strânge.

Knụff, *-(e)s, Knüffe, m.* ghiont; **jm. einen ~ geben** a da cuiva un ghiont.

knụffen, *knuffte, geknufft, vb. (h) tr.* a înghionti.

knụffig *adj.* grosolan, brutal.

knụll *adj. (argou studenţesc)* beat.

knüllen, *knüllte, geknüllt, vb. (h)* **I.** *tr. (reg.)* **1.** a mototoli. **2.** a bate. **II.** *intr.* a chefui. **III.** *refl. (fam.)* a se cherchelí.

Knüller, *-s, -, m. (presă)* senzaţie.

knüpfen, *knüpfte, geknüpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** (şi *fig.)* a lega, a înnoda; **einen Knoten ~** a face un nod; **etwas an eine Bedingung ~** a lega ceva de o condiţie, a condiţiona; **große Hoffnungen an etwas ~** a-şi face mari speranţe în legătură cu ceva. **2.** a ţese (covoare de tip persan); *(despre lucru de mână)* a lucra fileuri. **II.** *refl.* a se lega; **daran ~ sich viele Erinnerungen** de acest lucru se leagă multe amintiri.

Knüpfer|ei, *-en, f.* atelier de covoare de tip persan.

Knüpfteppich, *-s, -e, m.* covor persan (lucrat manual).

Knüpfung, *-en, f.* legătură; **ein Teppich mit feiner ~** un covor cu legătură fină.

Knüppel, *-s, -, m.* **1.** măciucă, retevei, ciomag; *(fig.)* **jm. einen ~ zwischen die Beine werfen** a pune beţe-n roate; **der ~ liegt beim Hunde** frica păzeşte pepenii. **2.** *(fig.)* mojic, bădăran. **3.** *(av.)* v. Knüppelsteuer. **4.** unealtă de sculptor. **5.** *(cul., brutărie)* baton, corn lung. **6.** *(tehn.)* băleţi; ţaglă.

Knüppel|ausdemsack *sg. (în basme)* bâtă-ieşi-din-sac.

Knüppelbrücke, *-n, f.* pod din bârne.

Knüppeldamm, *-(e)s, -dämme, m.* dig din bârne, stăvilar de pari groşi.

knüppeldick *adj.* **1.** gros ca un stâlp. **2.** *(pop.)* din plin; foarte rău; **ich habe es ~** mi-ajunge, m-am săturat.

knüppelhaft *adj.* **1.** ca o măciucă, ca un retevei, ca un ciomag. **2.** *(fig.)* grosolan, grobian, bădăran, mojic.

knüppelhart *adj.* tare ca piatra.

Knüppelholz, *-es, n. sg.* lemn pentru pari.

knüppelig *adj.* v. knüppelhaft **(1).**

knüppeln, *knüppelte, geknüppelt (ich knüpp(e)le), vb. (h) tr.* a bate în mod brutal cu un ciomag.

Knüppelschaltung, *-en, f. (auto.)* manetă de viteză la podea.

Knüppelschrott, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* deşeuri de ţagle.

Knüppel|steuer, *-s, -, n. (av.)* manşă.

Knüppelwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* laminor de ţagle.

Knüppelweg, *-(e)s, -e, m.* drum de bârne.

knụrren, *knurrte, geknurrt, vb. (h) intr.* **1.** *(despre câini, lupi etc.)* a mârâi. **2.** *(despre intestine)* a chiorâi; **mir knurrt der Magen** îmi chiorâie maţele (de foame).

Knụrren, *-s, n. sg.* **1.** mârâit. **2.** chiorăit.

Knụrr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (iht.)* peşte trigla *(Triglidae).*

knụrrig *adj. (despre câini)* mârâitor; *(despre oameni)* certăreţ; ciufut; prost dispus.

Knụsperchen, *-s, -, n. (fam.)* fursecuri, biscuiţi.

Knụsperhäus|chen, *-s, -, n. (în basme)* căsuţă din turtă dulce.

knụsp(e)rig *adj.* bine prăjit, crocant.

knụspern, *knusperte, geknuspert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a ronţăi, a roade.

Knụst, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** coltuc, coajă de pâine. **2.** ciot. **3.** casă a sâmburilor (la măr etc.).

Knụte, *-n, f.* cnut.

knụten, *knutete, geknutet (du knutest, er knutet), vb. (h) tr.* **1.** a bate cu cnutul. **2.** *(fig.)* a asupri.

knụtschen, *knutschte, geknutscht, vb. (h) tr.* **1.** a şifona, a mototoli. **2.** *(fam.)* a dezmierda, a alinta, a giugiuli; **ein Mädchen ~** a dezmierda o fată.

Knüttel, *-s, -, m.* ciomag, retevei, măciucă.

knüttelig *adj.* grosolan, dur, necioplit.

knütteln, *knüttelte, geknüttelt (ich knütt(e)le), vb. (h) tr.* a ciomăgi.

Knüttelreime, Knüttelverse [-fɛːɐzə] *pl.* v. Knittelreime.

k.o. [ka'o:] *(sport)* knockout; **~ sein** a fi knockout.

Koagulation *f. sg.* coagulare.

koagulieren, *koagulierte, koaguliert, vb. (h) intr.* a coagula.

koalieren, *koalierte, koaliert,* **koalisieren**, *koalisierte, koalisiert, vb. (h) intr.* şi *refl.* a (se) coaliza.

Koalition, *-en, f. (pol.)* coaliţie.

Koalitionär, *-s, -e, m.* partid, partener de coaliţie.

Koalitionsbildung, *-en, f.* formarea unei coaliţii.

Koalitionsfreiheit *f. sg.* libertate de coalizare.

Koalitions|partei, *-en, f.* partid de coaliţie.

Koalitions|partner, *-s, -, m.* partener de coaliţie.

Koalitions|periode, *-n, f.* perioadă de coalizare.

Koalitions|politik *f. sg.* politică de coaliţie.

Koalitionsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de a se coaliza.

Koalitionsregierung, *-en, f.* guvern de coaliţie.

Ko|autor, *-s, -en, m.* coautor.

koaxial *adj. (tehn.)* coaxial.

Ko|axialkabel, *-s, -, n. (inform.)* cablu coaxial.

Koazervation [-va-] *(chim.) f. sg.* coacervaţie.

Kobalt, *-(e)s, n. sg. (mineral., chim.)* cobalt.

Kobaltblau, *-s, n. sg.* albastru de cobalt.

Kobaltblüte *f. sg. (chim.)* arseniat de cobalt.

Kobaltglanz, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* cobaltină.

Kobaltierung *f. sg.* cobaltare.

Kobaltkies, *-es, m. sg. (chim.)* pirită de cobalt.

Kobel, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* cocioabă, bordei. **2.** porumbărie, hulubărie. **3.** *(vân.)* cuib de veveriţă. **4.** *(la păsări)* moţ. **5.** *(reg.)* zor.

Koben, *-s, -, m,, (reg.)* **1.** cocină. **2.** cocioabă, bordei.

Kober, *-s, -, m. (reg.)* **1.** coş lunguieţ (de pus în spinare). **2.** *(argou)* cârciumar.

Kobold, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mit.)* spirit rău, iasmă; spiriduş ghiduş. **2.** fată zvăpăiată.

Koboldmaki, *-s, -s, m. (zool.)* maki-nălucă *(Tarsius tarsius).*

Kobolz *(invar.), m. (în expr.)* ~ **schießen** a se da peste cap, a face tumbe.
Kobra, *-s, f. (zool.)* șarpe cu ochelari, cobră *(Naja tripudians).*
Koch, *-(e)s, Köche, m.* **1.** bucătar; *(fig.)* **viele Köche verderben** (sau **versalzen**) **den Brei** (sau **die Suppe**) copilul cu mai multe moașe moare cu buricul netăiat; **Hunger ist der beste** ~ foamea e cel mai bun bucătar. **2.** (și *n.*) budincă; sufleu. **3.** piure.
Koch|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr de compot.
Kochbeutel, *-s, -, m.* plic, pungă rezistent(ă) la fierbere.
Kochbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de bucate.
Kochbutter, *-, f.* unt de gătit.
Kochdauer, *-, f.* v. Kochzeit.
koch|echt *adj. (despre țesături colorate)* rezistent la fiert.
Koch|ecke, *-n, f.* colț, nișă pentru gătit.
köcheln, *köchelte, geköchelt (ich köch(e)le), vb. (h) tr.* a fierbe ușor; **die Soße muß eine halbe Stunde** ~ sosul trebuie să fiarbă la foc mic timp de o jumătate de oră.
kochen, *kochte, gekocht, vb. (h)* **I.** *tr.* a fierbe, a găti, a prepara mâncare. **II.** *intr.* a fierbe, a clocoti; *(fig.)* **er kocht vor Wut** sau *(impers.)* **es kocht in ihm** fierbe de mânie; **das Blut kocht ihm in den Adern** îi fierbe sângele în vine; **es wird überall mit Wasser gekocht** pretutindeni e la fel; **diese Erbsen kochen schwer** mazărea aceasta fierbe greu, încet.
Kochen, *-s, n. sg.* **1.** fierbere, clocotire; **die Milch zum** ~ **kommen lassen** a lăsa laptele să înceapă să fiarbă. **2.** gătit (al mâncării).
kochend I. *part. prez.* de la kochen. **II.** *adj.* clocotitor, fierbinte, în fierbere; **~es Wasser** apă fierbinte, apă clocotită.
Kochendwassergerät, *-(e)s, -e, n.* fierbător pentru apă.
Kocher, *-s, -, m.* mașină de gătit (cu gaz, cu petrol, cu spirt); reșou, fierbător.
Köcher, *-s, -, m.* tolbă (de săgeți).
Kocherei, *-en, f. (mai ales peior.)* bucătăreală, gătit (al mâncării).
Köcherfliege, *-n, f. (entom.)* frigană *(Phryganea grandis).*
Kochfeld, *-(e)s, -er, n.* plită de gătit din ceramică de sticlă.
kochfertig *adj.* gata pregătit pentru fiert.
kochfest *adj.* rezistent la fiert.
Kochfleisch, *-(e)s, n. sg.* rasol, carne de fiert, carne de supă.
Kochgelegenheit, *-en, f.* posibilitate de a găti.
Kochgerät, *-(e)s, -e, n.* veselă de bucătărie.
Kochgeschirr, *-(e)s, -e, n.* **1.** v. Kochgerät. **2.** *(mil.)* marmită.
Koch|herd, *-(e)s, -e, m.* plită; mașină de gătit.
Kochie [-xiə], *-n, f. (bot.)* măturoi *(Rochia scoparia).*
Köchin, *-nen, f.* bucătăreasă.
Kochkessel, *-s, -, m.* cazan de bucătărie.
Kochkiste, *-n, f.* ladă-termos.
Kochkunst *f. sg.* artă culinară.
Kochkurs, *-es, -e, m.*, **Kochkursus**, *-, -kurse, m.* curs de gătit.
Kochlöffel, *-s, -, m.* lingură de bucătărie.
Kochnische, *-n, f.* nișă de gătit.
Kochplatte, *-n, f.* plită, reșou.
Kochpunkt, *-(e)s, m.* temperatură, punct de fierbere.
Kochreis, *-es, m. sg.* orez fin de masă.
Kochrezept, *-(e)s, -e, n.* rețetă pentru gătit.
Koch|salz, *-es, n. sg.* sare de bucătărie, clorură de sodiu.
kochsalz|arm *adj.* cu puțină clorură de sodiu.
kochsalzfrei *adj.* fără sare, fără clorură de sodiu.
kochsalzhaltig *adj.* conținând clorură de sodiu.
Kochsalzlösung *f. sg.* soluție de clorură de sodiu.
kochsalzreich *adj.* bogat în clorură de sodiu.
Kochschinken, *-s, -, m* șuncă fiartă, jambon fiert.
Koch|stelle, *-n, f.* v. Kochplatte.
Kochtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de gătit.
Kochung, *-en, f. (tehn.)* fierbere.
Kochwäsche *f. sg.* rufe fierte; rufe care trebuie fierte.
Kochwasser, *-s, n. sg.* apă în care a fiert ceva.
Kochwurst, *-würste, f.* caltaboș.
Kochzeit *f. sg.* timp de fierbere.
Koda, *-s, f. (muz.)* coda.
koddern, *kodderte, gekoddert, vb. (h) tr.* **1.** a spăla rufe mărunte. **2.** a necăji, a tachina.
koddrig I. *adj.* **1.** zdrențăros. **2.** obraznic. **3.** fără valoare. **II.** *adv.* rău; **mir ist** ~ mi-e rău.
Kode [ko:d], *-s, -s, m.* **1.** cod (telegrafic). **2.** cod (secret).
Kode|erzeugung, *-en, f.* producere, alcătuire de coduri.
Kodegenerator, *-s, -en, m.* generator de coduri.
Kodein [-de'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* codeină.
Köder, *-s, -, m.* nadă, momeală; (și *fig.)* **in den** ~ **beißen** a mușca în undiță.
ködern, *köderte, geködert, vb. (h) tr.* (și *fig.)* a momi; a ademeni, a atrage.
Kode|umwandler, *-en, f.* convertor de cod.
Kode|umwandlung, *-en, f.* conversie de cod.
Kodex, *-es* (și *-*), *-e* (și *Kodizes, reg. Kodices), m.* **1.** *(jur.)* cod. **2.** *(fil., lit.)* codice, codex.
kodieren, *kodierte, kodierte, vb. (h) tr.* a coda.
Kodierung, *-en, f.* codare.
Kodierungs|programm, *-(e)s, -e, n. (inform.)* program de codare.
Kodifikation, *-en, f.* codificare.
Kodifikator, *-s, -toren, m.* codificator.
kodifizieren, *kodifizierte, kodifiziert, vb. (h) tr. (jur.)* a codifica, a promulga legi.
Kodifizierung, *-en, f.* v. Kodifikation.
Kodizill, *-s, -e, n. (jur.)* codicil.
Ko|edukation *f. sg.* învățământ mixt.
Ko|effizient [-tsi'ɛnt], *-en, -en, m. (mat.)* coeficient.
Ko|erzitivkraft, *-kräfte, f.* **1.** *(jur.)* forță coercitivă. **2.** *(tehn.)* forță coercitivă, câmp coercitiv.
Ko|existenz [ko:ɛks-] *f. sg.* coexistență, convietuire; **friedliche** ~ coexistență pașnică.
ko|existieren, *koexistierte, koexistiert, vb. (h) intr.* a coexista.
Kofel, *-s, -, m. (reg.)* v. Kogel[1].
Kofen, *-s, -, m. (reg.)* v. Koben.
Kofent, *-s, -e, m.* bere ușoară.
Koffe|in [-fe'i:n], *-s, n. sg. (chim.)* cofeină.
koffe|infrei *adj.* fără cofeină, decofeinizat.
koffe|inhaltig *adj.* cu conținut de cofeină, cofeinizat.
Koffer, *-s, -, m.* **1.** geamantan; cufăr, ladă; **pack den** ~**!** șterge-o!; **aus dem** ~ **leben** a fi tot timpul pe drumuri. **2.** *(constr.)* albie de balast; strat de piatră spartă. **3.** *(mil., argou)* proiectil de artilerie grea.
Koffer|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat portativ (gramofon, radio, magnetofon, mașină de scris, mașină de cusut etc.).
Köfferchen, *-s, -, n. (dim.* de la Koffer) geamantănaș, lădiță, cufăraș.
Kofferdamm, *-(e)s, -dämme, m. (constr.)* dig de chesoane; batardou.
Kofferfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peste tropical diform și colțuros, blindat cu solzi osoși *(Ostraciontidae).*
Koffergriff, *-(e)s, -e, m.* mâner al unui geamantan.
Kofferkuli, *-s, -s, m.* cărucior de bagaje (în gări).
Koffer|radio, *-s, -s, n.* radio portativ.
Koffer|raum, *-(e)s, m. sg. (auto.)* spațiu pentru bagaje, portbagaj.
Kofferschreibmaschine, *-n, f.* mașină de scris portabilă.
Kogel[1], *-s, -, m.* vârf (rotund) de munte.
Kogel[2], *-n, f.* glugă.
Kogge, *-n, f. (mar.)* cogă.
Kognak ['konjak], *-s, -e* (sau *-s), m.* coniac.
Kognakbohne, *-n, f.* pralină cu coniac.
Kognakglas, *-es, -gläser, n.*, **Kognakschwenker**, *-s, -, m.* pahar de coniac.
Kognat, *-en, -en, m.* rudă de sânge.
Kognition, *-, -en, f.* cunoaștere, recunoaștere.
kognitiv *adj.* cognitiv.
Ko|habitation, *-nen, f.* coabitare.
ko|habitieren, *kohabitierte, kohabitiert, vb. (h) tr.* a coabita.
ko|härent *adj. (fiz.)* coerent.
Ko|härenz *f. sg. (fiz.)* coerență.
Ko|härer, *-s, -, m. (fiz.)* coeror.
ko|härieren, *kohärierte, kohäriert, vb. (h) intr. (fiz.)* a se uni, a se lega, a se reuni.
Ko|häsion *f. sg. (fiz.)* coeziune.
ko|häsiv *adj. (fiz.)* coeziv, aderent.
Kohl, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(bot.)* varză *(Brassica oleracea).* **2.** *sg. (fam.)* vorbe goale, spanac, fleacuri; ~ **reden** a vorbi prostii; **das macht den** ~ **nicht fett** asta nu ajută la nimic, asta nu ne încălzește; *(fig.)* **aufgewärmter** ~ poveste răsuflată.
Kohl|amsel, *-n, f. (ornit.)* mierlă *(Merula vulgaris).*
Kohl|art, *-en, f.* soi de varză.
Kohlblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de varză.
Kohldampf, *-(e)s, m. sg. (fam.)* foame; ~ **schieben** a flămânzi, a suferi de foame.
Kohldistel, *-n, f. (bot.)* crăstăval *(Cirsium oleraceum).*
Kohle, *-n, f.* **1.** cărbune; *(fig.)* **wie auf (glühenden)** ~**n sitzen** a sta ca pe jăratic; **glühende** ~ jar; **schwarz wie** ~ negru ca tăciunele. **2.** *(argou)* bișțari, gologani, sfanți.
Kohledruck, *-(e)s, m. sg.* tipar cu hârtie pigment.
Kohleförderung *f. sg. (mine.)* exploatare, extracție, producție de cărbuni.
kohle|haltig *adj.* care conține cărbune.
Kohle|hydrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* hidrat de carbon.
Kohlekraftwerk, *-(e)s, -e, n.* termocentrală.
kohlen[1], *kohlte, gekohlt, vb. (h)* **I.** *tr.* a transforma în cărbuni, a carboniza. **II.** *intr.* **1.** a se carboniza; a arde fără flacără. **2.** *(mar.)* a încărca cărbuni.
kohlen[2], *kohlte, gekohlt, vb. (h) intr. (fam.)* a vorbi fleacuri, a trăncăni, a exagera.
Kohlen|ab|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* distanță între vârfurile electrozilor de cărbune.
Kohlen|anzünder, *-s, -, m.* aprinzător de foc.
Kohlenbansen, *-s, -, m.* siloz de cărbuni.
Kohlenbecken, *-s, -, n.* **1.** bazin carbonifer, regiune carboniferă. **2.** recipient cu cărbuni pentru încălzit.
Kohlenbergbau, *-(e)s, -e, m.* minerit, exploatare de cărbuni.
Kohlenbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de cărbuni.
Kohlenblende, *-n, f.* antracit.
Kohlenblitz|ableiter, *-s, -, m.* paratrăsnet cu cărbune.
Kohlenbrecher, *-s, -, m.* concasor de cărbune.
Kohlenbrenner, *-s, -, m.* cărbunar.
Kohlenbrennerei, *-en, f.* cărbunărie.
Kohlenbunker, *-s, -, m.* **1.** groapă pentru cărbuni. **2.** *(mar.)* magazie de cărbuni, buncăr de cărbuni.
Kohlenbügel|eisen, *-s, -, n.* fier de călcat cu cărbuni.
Kohlenbürste, *-n, f. (electr.)* perie de cărbune.
Kohlendampf, *-(e)s, -dämpfe, m.* vapori de cărbune.
Kohlendepot [-depo:], *-s, -s, n.* depozit de cărbuni.
Kohlendioxid, **Kohlendioxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* bioxid de carbon.
Kohlendisulfid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de carbon.
Kohlen|elektrode, *-n, f. (electr.)* electrod de cărbune.
Kohlen|entgasung *f. sg. (metal.)* cocsificare a cărbunelui.
Kohlen|explosion, *-en, f.* explozie de cărbuni pulverizați.
Kohlenfaden, *-s, -fäden, m. (electr.)* filament de cărbune.
Kohle(n)fadenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu filament de cărbune.
Kohlenfeld, *-(e)s, -er, n.* teren carbonifer.
Kohlenfeuer, *-s, -, n.* foc cu cărbuni.
Kohlenfilter, *-s, -, n.* filtru de cărbune.
Kohlenflöz, *-es, -e, n. (mine.)* filon de cărbuni.

Kohlenförderung *f. sg.* extracție, producție de cărbuni.
Kohlenformation *f. sg.* formațiune carboniferă.
Kohlengas, *-es, -e, n. gaz* de generator.
Kohlenge|stübbe, *-s, n. sg. (mine)* praf de cărbune, pastă de cărbune și argilă, frezil.
Kohlengewinnung *f. sg.* extracție de cărbuni.
Kohlengicht, *-en, f. (metal.)* încărcătură de cărbuni.
Kohlengrieß, *-es, m. sg. (mine)* mărunt de cărbune, griș.
Kohlengrube, *-n, f.* mină de cărbuni.
Kohlengrus, *-es, -e, m. (mine)* praf de cărbune.
Kohlenhalde, *-n, f. (mine)* haldă de cărbuni.
Kohlenhalter, *-s, -, m.* **1.** rezervor, ladă de cărbuni. **2.** *(tehn.)* suport de cărbune (într-o lampă cu arc); portperie.
kohlenhaltig *adj.* carbonifer; care conține cărbune.
Kohlenhaue, *-n, f. (mine)* picon pentru cărbuni.
Kohlenhauer, *-s, -, m.* miner la cărbune.
Kohlenhaufen, *-s, -, m.* grămadă de cărbuni.
Kohlenheizung, *-en, f.* încălzire cu cărbuni.
Kohlenherd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit cu cărbuni.
Kohlenhochbe|hälter, *-s, -, m,* buncăr de cărbuni.
Kohlenhulk, *-en, -en, m. (mar.)* ponton pentru cărbuni.
Kohlenhydrat, *-(e)s, -e, n.* v. Kohlehydrat.
Kohlen|industrie *f. sg.* industrie carboniferă.
Kohlenkalk|stein, *-(e)s, m. sg.* calcar carbonifer.
Kohlenklein, *-s, n. sg.* cărbune fărâmițat.
Kohlenlager, *-s, -, n.* **1.** strat de cărbuni. **2.** depozit de cărbuni.
Kohlenlichtbogenschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare cu electrod de cărbune.
Kohlenloch, *-(e)s, -löcher, n. (mar.)* gură de buncăr.
Kohlenmann, *-(e)s, -männer, m.* cărbunar.
Kohlenmeiler, *-s, -, m.* cărbunărie, bocșă (pentru producerea mangalului).
Kohlenmonoxid, **Kohlenmonoxyd**, *-(e)s, n. (chim.)* monoxid de carbon.
Kohlen|oxid, **Kohlen|oxyd**, *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid de carbon.
Kohlen|oxidvergiftung, *-en, f.* intoxicare cu oxid de carbon.
Kohle(n)papier, *-s, -e, n.* hârtie indigo, hârtie plombaginã, (hârtie) carbon.
Kohlenplatz, *-es, -plätze, m.* cărbunărie.
Kohlenrampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de (descărcat și încărcat) cărbuni.
Kohlenrevier [-vi:ɐ], *-s, -e, n.* teren carbonifer.
Kohlenring|stopfbüchse, *-n, f. (tehn.)* presetupă cu inele de grafit.
Kohlenrutsche, *-n, f.* scoc, rostogol de cărbuni.
Kohlensack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** sac pentru cărbuni. **2.** pântece al furnalului.
Kohlensand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie cărbunoasă.
kohlensauer *adj. (chim.)* carbonic, carbonat de…
Kohlensäure *f. sg. (chim.)* acid carbonic, bioxid de carbon.
kohlensäure|haltig *adj.* cu conținut de bioxid de carbon.
Kohlenschaufel, *-n, f.* lopată pentru cărbuni.
Kohlenschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist cărbunos.
Kohlenschürfgerät, *-(e)s, -e, n.* transportor de cărbuni cu cupe.
Kohlen|spitze, *-n, f. (electr.)* vârf de cărbune (la lampa cu arc voltaic).
Kohlen|spritze, *-n, f. (ferov.)* dispozitiv de udat cărbuni, stropitor de cărbuni.
Kohlen|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (electr.)* vergea de cărbuni; electrod de cărbune.
Kohlen|staub, *-(e)s, m. sg.* praf de cărbune.
Kohlen|staubfeuerung, *-en, f.* încălzire cu praf de cărbune.
Kohlen|staubmühle, *-n, f.* moară de măcinat cărbuni.
Kohlen|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* carbon.
Kohlen|stoffdisulfid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de carbon.
Kohlen|stoff|entziehung *f. sg. (chim.)* extragere a carbonului, decarburare.
Kohlen|stoffge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de carbon.
kohlen|stoffhaltig *adj. (chim.)* cu conținut de carbon, carbonic.
Kohlen|stoffring, *-(e)s, -e, m. (chim.)* ciclu format din atomi de carbon, ciclu carbonic.
Kohlen|stoff|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel carbon.
Kohlen|stoff|stampfmasse, *-n, f.* masă de umplutură din cărbune.
Kohlen|stoffverbindung, *-en, f.* combinație a carbonului.
Kohlen|stoffwerkzeug|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel carbon pentru scule.
Kohlen|stoß, *-es, -stöße, m. (mine)* perete, front de cărbuni.
Kohlentiegel, *-s, -, m.* creuzet de cărbune.
Kohlentrimmer, *-s, -, m.* încărcător, docher de cărbuni.
Kohlenturm, *-(e)s, -türme, m.* uzină de gaz; turn de cărbuni.
Kohlenver|edlung, *-en, f. (chim.)* înnobilare a cărbunilor.
Kohlenverflüssigung *f. sg.* lichefiere, fluidizare a cărbunelui.
Kohlenvergasung *f. sg.* gazeificare a cărbunelui.
Kohlenverkokung, *-en, f. (metal.)* cocsificare a cărbunelui.
Kohlenwäsche, *-n, f. (mine)* spălătorie de cărbuni.
Kohlenwasser|stoff, *-(e)s, -e, m.* hidrocarbură.
Kohlenzange, *-n, f.* clește pentru cărbuni.
Kohlenzeche, *-n, f.* mină de cărbuni.
Kohlezeichnung, *-en, f.* desen în cărbune.
Kohlenzufuhr *f. sg.* admisie de cărbune, aprovizionare cu cărbuni.
Kohlepapier, *-s, -e, n.* v. Kohlenpapier.
Köhler, *-s, -, m.* **1.** cărbunar. **2.** *(iht.)* pește albastru *(Gadus virens).*
Köhlerei, *-en, f.* cărbunărie.
Köhlerglaube, *-ns,* **Köhlerglauben**, *-s, m. sg. (fig.)* credință oarbă.
Kohle|stift, *-(e)s, -e, m.* creion de carbon.
Kohl|eule, *-n, f. (entom.)* fluture de varză noctuid *(Mamestra brassicae).*
Kohlevorkommen, *-s, -, n. (geol.)* zăcământ de cărbune.
Kohlevor|rat, *-es, -räte, m.* stoc, rezervă de cărbuni.
Kohlezeichnung, *-en, f.* desen în cărbune.
Kohlfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de varză.
Kohlfliege, *-n, f. (entom.)* musca verzei *(Chortophila brassicae).*
Kohlgallenrüssler, *-s, -, m. (zool.)* curculionid mic *(Centorrhynchus sulcicollis).*
Kohlgänsedistel, *-n, f. (bot.)* susai *(Sonchus oleraceus).*
Kohlhernie [-ni:ə] *f. sg. (bot.)* hernie a rădăcinilor de varză.
Kohlkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** căpățână de varză. **2.** *(fig.)* tâmpit, imbecil, dobitoc.
Kohl|laus *-läuse, f. (entom.)* păduche de varză *(Brachycolus brassicae).*
Kohlmarkt, *-(e)s, m. sg.* piață de zarzavaturi.
Kohlmeise, *-n, f. (ornit.)* pițigoi *(Parus major).*
kohlpechrabenschwarz *adj.* v. kohlrabenschwarz.
Kohlrabe[1], *-n, -n, m.* v. Kolkrabe.
Kohlrabe[2], **1.** *-n, -n, m.* v. Kohlrabi. **2.** *-n, f.* v. Kohlrübe.
kohlrabenschwarz *adj.* negru (ca) pana corbului.
Kohlrabi, *-(s), -(s), m. (bot.)* gulie *(Brassica oleracea* var. *gongylodes).*
Kohlrös|chen, *-s, -, n. (bot.)* sângele-voinicului *(Nigritella rubra).*
Kohlrübe, *-n, f. (bot.)* gulie, nap *(Brassica napus* var. *napobrussica).*
Kohlsaat, *-en, f. (bot.)* napi *(Brassica napus* var. *arvensis).*
kohlschwarz *adj.* v. kohlrabenschwarz.
Kohl|sprosse, *-n, f. (bot.)* varză de Bruxelles *(Brassica oleracea* var. *germunifera).*
Kohl|stätte, **Kohl|stelle**, *-n, f.* v. Köhlerei.
Kohl|strunk, *-(e)s, -strünke, m.* cotor de varză.
Kohlsuppe, *-n, f. sg.* supă, ciorbă de varză.
Kohlung *f. sg.* carbonizație, carburare.
Kohlungs|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m.* oțel cementat.
Kohlweißling, *-s, -e, m. (entom.)* fluture alb, fluture de varză *(Pieris brassicae).*
Kohortation, *-en, f.* avertisment, somație.
Kohorte, *-n, f.* cohortă.
Köhr, *-(e)s, -e, m.* **1.** defileu, strungă; văgăună. **2.** *sg.* v. Kümmel.
koinzident *adj.* coincident.
Koinzidenz, *-en, f.* coincidență.
koinzidieren, *koinzidierte, koinzidiert, vb. (h) intr.* a coincide.
koitieren, *koitierte, koitiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a se împerechea.
Koitus, *-, -(se), m.* coit.
Koje, *-n, f.* **1.** *(mar.)* cabină (pe vapor). **2.** stand (într-o sală de expoziție); boxă (de expoziție).
Kojote, *-n, -n, m.* coiot.
Koka, *-(s), f. (bot.)* coca *(Erythroxylum coca).*
Kokain, *-s, n. sg. (chim.)* cocainã.
Kokainsucht *f. sg. (med.)* dependență de cocainã; otrăvire cu cocainã.
Kokarde, *-n, f.* cocardă.
Kokardenblume, *-n, f. (bot.)* fluturei *(Gaillardia picta).*
koken, *kokte, gekokt, vb. (h) tr.* a produce cocs.
Koken, *-s, n. sg. (tehn.)* cocsificare.
Koker, *-s, -, m.* **1.** muncitor la cocserie. **2.** *(mar.)* deschidere în puntea vaporului pentru vâsle, lanțul ancorei sau catarg.
Kokerei, *-en, f. (tehn.)* **1.** cocserie, cuptor de cocs; fabrică de cocs. **2.** fabricare a cocsului; cocsificare.
kokett *adj.* cochet.
Kokette, *-n, f.* cochetă.
Koketterie, *-n* [-ri:ən], *f.* cochetărie.
kokettieren, *kokettierte, kokettiert, vb. (h) intr.* a cocheta.
Kokille, *-n, f. (tehn.)* cochilie, lingotieră.
Kokillenband, *-(e)s, -bänder, n. (metal.)* bandă cu lingotieră, cu cochilii.
Kokillengießer, *-s, -, m.* turnător de cochilii.
Kokillengießerei, *-en, f.* atelier de turnare în cochilie.
Kokillenguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* turnare în cochilie.
Kokillenhaltbarkeit *f. sg.* durabilitate a cochiliilor, rezistență a lingotierelor.
Kokke, *-n, f.,* **Kokkus**, *-, Kokken, m. (biol.)* bacterie sferică, coc.
Kokkelskorn, *-(e)s, n. sg. (bot.)* semințe otrăvitoare pentru prinderea peștilor *(Anamirta coculus).*
Kokolores, *-, m. sg. (fam.)* **1.** prostii, vorbărie. **2.** zarvă, agitație.
Kokon [-kɔŋ și -ko:n], *-s, -s, m.* cocon, gogoașă (de vierme de mătase).
Kokon|einweichen, *-s, n. sg.* înmuiere a gogoșilor de mătase.
Kokonklopfmaschine, *-n, f. (text.)* mașină de bătut gogoși de mătase.
Kokos, *-, f.,* **Kokosbaum**, *-(e)s, -bäume, m.* v. Kokospalme.
Kokosbutter *f. sg.* unt de cocos.
Kokosfaser, *-n, f.* fibră de cocos.
Kokosfett, *-(e)s, n. sg.* unt de cocos.
Kokosmatte, *-n, f.* rogojină din fibre de cocos.
Kokosmilch *f. sg.* lapte de cocos.
Kokosnuss, *-nüsse, f.* nucă de cocos.
Kokos|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de cocos.
Kokos|palme, *-n, f. (bot.)* palmier de cocos *(Cocos nucifera).*
Kokosräuber, *-s, -, m. (zool.)* crab-tâlhar *(Birgus latro).*
Kokotte, *-n, f.* cocotă.
Koks, *-es, -e, m.* **1.** cocs. **2.** *(argoul contrabandiștilor)* cocainã.
Koks|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* reziduu de cocs.
Koksbett, *-(e)s, -en, n. (metal.)* pat de cocs.
Koksbunker, *-s, -, m.* siloz de cocs.
koksen, *kokste, gekokst (du, er kokst), vb. (h)* **I.** *tr.* a cocsifica. **II.** *intr.* **1.** *(argou)* a priza cocainã. **2.** *(mar.)* a lua cărbuni la bord. **3.** a sforăi. **4.** a trebălui alene.
Koksер, *-s, -s, m. (argou)* persoană dependentă de cocainã.
Koksfeuerung *f. sg.* focar cu cocs.
Koksflamm|ofen, *-s, -öfen, m.* cuptor cu flacără pentru cocsificare.
Koksgas, *-es, -e, n.* gaz de cocserie.
Koksgicht *f. sg.* încărcătură de cocs (în furnal).
Koksheizung, *-en, f.* încălzire cu cocs.
Kokshoch|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* furnal cu cocs.

Koksierkohle, *-n, f. (metal.)* cărbune cocsificabil.
Kokskübel, *-s, -, m.* benă de cocs.
Kokslösche *f. sg. (metal.)* praf de cocs.
Kokslöschen *n. sg. (metal.)* stingere a cocsului.
Koksmehl, *-(e)s, -e, n. (metal.)* făină de cocs.
Koks|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* cuptor pentru ars cocs.
Koks|ofenbatterie [-ri:], *-n, f. (metal.)* baterie de cocsificare.
Koksroh|eisen, *-s, -, n.* fontă topită cu cocs.
Koks-Saghys, *-, -, m. (bot.)* cocsacâz *(Taraxacum koksaghys).*
Koks|satz, *-es, -sätze, m. (metal.)* şarjă de cocs.
Koks|schüttelsieb, *-(e)s, -e, n.* sită vibratoare pentru cocs (la uzină de gaz).
Koks|skrubber, *-s, -, m. (metal.)* spălător de gaz cu umplutură de cocs.
Koks|turm, *-(e)s, -türme, m.* turn de cocsificare.
Koksverbrennlichkeit *f. sg. (metal.)* inflamabilitate a cocsului.
Kolabaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore de cola *(Cola acuminata).*
Kolanuss, *-nüsse, f.* nucă de cola.
Kola|strauch, *-(e)s, -sträucher, m.* v. Kolabaum.
Kolatsche, *-n, f. (reg.)* **1.** cozonăcel umplut. **2.** franzelă împletită.
Kolbe, *-n, f. (text.)* **1.** cârlţi pieptănaţi de cânepă. **2.** fibră de palmier pentru pălării de panama.
kolben, *kolbte, gekolbt, vb. (h)* **I.** *intr. (despre porumb)* a se lega, a face ştiuleţi. **II.** *tr.* **1.** a aleza; **einen Gewehrlauf** ~ a aleza o ţeava de puşcă. **2.** *(tehn.)* a pistona.
Kolben, *-s, -, m.* **1.** măciulie. **2.** *(tehn.)* piston. **3.** *(chim.)* balon de sticlă. **4.** *(mil.)* pat al puştii. **5.** *(bot.)* ştiulete. **6.** *(bot.)* inflorescenţă spiciformă (cu axă îngroşată: *spadix).* **7.** *(bot.)* pistil. **8.** *(vân.: la cerbi şi căpriori)* coarne în moţ (necurăţate de piele). **9.** *(iron.)* nas, cartof.
Kolben|auge, *-n, n. (tehn.)* alezaj pentru bolţul pistonului.
Kolbenbärlapp, *-s, m. sg. (bot.)* cornişor *(Lycopodium clavatum).*
Kolbenbewegung, *-en, f. (tehn.)* mişcare a pistonului.
Kolbenbock, *-(e)s, -böcke, m. (vân.)* căprior cu coarnele în moţ.
Kolbenboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund al pistonului.
Kolbenbolzen *-s, -, m. (tehn.)* bolţ de piston.
Kolbenbolzenbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă a bolţului de piston.
Kolbendampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu aburi cu piston.
Kolbendichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură (de etanşare) la piston.
Kolbendichtungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanşare a pistonului, segment de piston.
Kolbendruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune a pistonului (la pompe, compresoare etc.), presiune de piston (la motoare).
Kolbenfeile, *-n, f.* pilă conică.
kolbenförmig *adj.* **1.** în formă de măciulie. **2.** *(bot.)* clavat, spadiceu. **3.** *(tehn.)* în formă de piston.
Kolbenfresser, *-s, -, m. (auto.)* gripare de piston.
Kolbengebläse, *-s, -, n. (tehn.)* suflantă cu piston.
Kolbengegenläufigkeit *f. sg. (tehn.)* mers în sens opus al pistoanelor.
Kolbengleitfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafaţă de alunecare (de ghidare) a pistonului.
Kolbenhirsch, *-(e)s, -e, m. (vân.)* cerb cu coarnele în moţ.
Kolbenhub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă a pistonului.
Kolbenhubraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* capacitate cilindrică, cilindree.
Kolben|indikator, *-s, -en, m. (tehn.)* indicator de presiune a pistonului.
Kolbenkappe, *-n, f. (mil.)* placă metalică la talpa puştii.
Kolbenkraftdiagramm, *-s, -e, n. (tehn.)* diagramă a forţei pistonului.
Kolbenkühlung *f. sg. (tehn.)* răcire a pistonului.
Kolbenmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de piston.
Kolbenmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşinărie cu piston.
Kolbenmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor cu piston.
Kolbenpuffer, *-s, -, m. (tehn.)* amortizor cu piston.
Kolbenpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu piston.
Kolbenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* segment de piston.
Kolbenring|ausdehnungs|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc de dilataţie al segmentului de piston.
Kolbenringnut, *-en,* **Kolbenringriefe**, *-n, f. (tehn.)* locaş al segmentului de piston.
Kolbenring|spreizen, *-s, n. sg. (tehn.)* ştift de fixare a segmentului.
Kolbenscheibe, *-n, f. (tehn.)* disc al pistonului.
Kolbenschieber, *-s, -, m. (tehn.)* sertar cilindric.
Kolbenschieberbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă a sertarului cilindric.
Kolbenschub, *-(e)s, -schübe, m. (tehn.)* deplasare a pistonului.
Kolben|spiel, *-(e)s, n. sg. (tehn.)* joc între piston şi cilindru.
Kolben|spiel|leere *f. sg. (tehn.)* calibru pentru jocul pistonului.
Kolben|spinnpumpe, *-n, f. (text.)* pompetă de filare cu piston.
Kolben|stange, *-n, f. (tehn.)* tijă de piston; *(auto.)* bielă motoare.
Kolben|stangenbund, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* legătură a tijei pistonului.
Kolben|stangenhund, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* guler al tijei pistonului.
Kolben|stangenpackung, *-en, f. (tehn.)* garnitură a tijei pistonului.
Kolben|stangenschaft *-(e)s, -schäfte, m. (tehn.)* tijă a pistonului.
Korben|stirnwand, *-wände, f. (tehn.)* faţă frontală a pistonului.
Kolben|stoß, *-es, -stöße, m.* lovitură cu patul puştii.
Kolbentür, *-en, f. (mine)* orificiu de capăt la un tub.
Kolbenventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă cu piston.
Kolbenwasserköfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac de apă şi de uscat (din familia *Hydrophylidae).*
Kolbenweg, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* cursă a pistonului.
Kolbenwegdiagramm, *-s, -e, n. (auto.)* diagramă cursă-presiune.
Kolbenwelzen, *-s, m. sg. (bot.)* grâu cârnău-tuns *(Triticum vulgare* var. *hybernum).*
Kolbenzahn, *-(e)s, -zähne, m. (tehn.)* dinte de butuc.
Kolbenzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bolţ, bulon al pistonului.
Kolbenzeit *f. sg. (vân.)* perioadă a rutului la cerbi.
kolbig *adj.* **1.** în formă de măciucă, de măciulie. **2.** cu măciulii.
Kolchizin, *-s, n. sg. (chim.)* colchicină.
Kolchos, *-, -en* (şi *-e), m.* (şi *n.)* colhoz, cooperativă agricolă de producţie (în U.R.S.S.).
Kolchosbauer, *-s, -n, m.* ţăran colhoznic (în U.R S.S.).
Kolchosbäuerin, *-nen, f.* ţărancă colhoznică (în U.R.S.S.).
Kolchosdorf, *-(e)s, -dörfer, n.* sat colectivizat, sat colhoznic (în U.R.S.S.).
Kolchose, *-n, f.* v. Kolchos.
Kolchosfeld, *-(e)s, -er, n.* pământ colectivizat (în U.R.S.S.).
kolchosieren, *kolchosierte, kolchosiert, vb. (h) tr.* a colectiviza (în U.R.S.S.).
Kolchosnik, *-(s), -i* (şi *-en), m.* colhoznic (în U.R.S.S.).
Koleoptęren *pl. (entom.)* coleoptere.
Kolibakterium, *-s, -rien* [-riən], *n. (biol.)* colibacil.
Kolibri, *-s, -s, m. (ornit.)* colibri, pasăre-muscă *(Trochillus).*
kolięren, *kolierte, koliert, vb. (h) tr.* a filtra prin pânză.
Kolik, *-en, f. (med.)* colică.
Kolitis, *-itiden, f. (med.)* colită.
Kolk, *-(e)s, -e, m.* adâncitură în matca unei ape; bulboană, gâldău.
kolken, *kolkte, gekolgt, vb. (h) tr.* **1.** a râgâi; a vomita, a voma. **2.** a vorbi neîntrebat.
Kolkrabe, *-n, -n, m. (ornit.)* corb *(Corvus corax).*
kollabięren, *kollabierte, kollabiert, vb. (h) intr. (med.)* a colaba, a suferi un colaps.
Kollaborateur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* colaboraţionist.
Kollaboratiọn [-'tsio:n], *-en, f.* colaboraţionism.
Kollaborator, *-s, -tọren, m.* colaborator.
kollabọrięren, *kollaborierte, kollaboriert, vb. (h) intr.* a colabora.
kollagen *adj. (med.)* din colagen.
Kollagen, *-s, -e, n. (med.)* colagen.
Kollaps şi **Kọllaps**, *-es, -e, m. (med.)* colaps.
kollateral *adj.* colateral.
Kollateralverwandte, *-n, -n (ein Kollateralverwandter), m.* rudă colaterală.
Kollatiọn, *-en, f.* **1.** colaţionare, confruntare a unei cópii cu originalul. **2.** gustare, colaţiune.
kollationięren, *kollationierte, kollationiert, vb. (h) tr.* a colaţiona, a verifica, a controla.
Kollaudatiọn [-'tsio:n], **Kollaudięrung**, *-en, f. (elv.* şi *austr.)* aprobare oficială de recepţie finală a unei construcţii.
Kolleg, *-s, -s* (şi *-ien* [-iən]), *n.* **1.** curs universitar; **er besucht ein** ~ frecventează un curs. **2.** *(bis. cat.)* instituţie de învăţământ. **3.** v. Kollegium.
Kollęge, *-n, -n, m.* **1.** coleg. **2.** *(ist.)* tovarăş. **3.** *(tipogr.)* **der eiserne** ~ tovarăşul de fier (maşina de cules).
Kollęgheft, *-es, -e, n.* maculator, caiet de notiţe (pentru cursurile universitare).
kollegial(isch) *adj.* şi *adv.* colegial.
Kollegialität, *-, f.* colegialitate; **sein Verhalten zeugt nicht von** ~ comportamentul său nu dovedeşte colegialitate.
Kollegiat, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* participant(ă) la un curs universitar sau televizat.
Kollegin, *-nen, f.* colegă.
Kollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* colegiu (de profesori, de avocaţi etc.).
Kollegmappe, *-n, f.* servietă, mapă (pentru facultate).
Kollektanęen [-'ne:ən] *pl.* note de lectură, extrase, excerpte.
Kollękte, *-n, f. (bis.)* **1.** colectă (de ofrande). **2.** rugăciune liturgică.
Kollektęur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* colector (la loterie).
kollektięren, *kollektierte, kollektiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a colecta, a face o colectă.
Kollektiọn, *-en, f.* colecţie; culegere.
Kollektiv *-s, -e, n.* colectiv (de muncă); **ein ~ bilden** a forma, a alcătui un colectiv.
kollektiv *adj.* colectiv.
Kollektiv|arbeit, *-en, f.* muncă colectivă; muncă în colectiv; muncă a unui colectiv.
Kollektiv|abschreibung, *-en, f.* amortizare colectivă, deprecierea constantă a unui grup de bunuri de echipament.
Kollektivbauer, *-s* (şi *-n), -n, m.* ţăran colectivist.
Kollektivbauernschaft *f. sg.* ţărănime colectivistă; ţărani colectivişti.
Kollektivbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune colectivă.
Kollektiv|eigentum, *-(e)s, -tümer, n.* proprietate colectivă; *(ist.)* proprietate colectivistă.
Kollektiv|erziehung *f. sg.* educaţie în colectiv.
Kollektivfeld, *-(e)s, -er, n.* pământ, ogor proprietate a unei gospodării colective.
Kollektivgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit colectiv.
Kollektivgüter *pl.* bunuri colective.
Kollektivhaftung *f. sg.* responsabilitate, răspundere colectivă.
kollektivięren [-'vi:-], *kollektivierte, kollektiviert, vb. (h) tr.* a colectiviza.
Kollektivięrung [-'vi:-], *-en, f.* colectivizare; **durchgängige** ~ colectivizare completă, compactă, integrală.
kollektivisięren [-vi-], *kollektivisierte, kollektivisiert, vb. (h) tr.* v. kollektivieren.
Kollektivịsmus, *-, m. sg.* colectivism.
Kollektivịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (reg.)* colectivist(ă).
Kollektivprokura *f. sg. (jur.)* procură colectivă.
Kollektivschuld *f. sg.* vină colectivă, responsabilitate colectivă (pentru anumite fapte).
Kollektivsuffix, *-es, -e, n. (lingv.)* sufix colectiv.
Kollektiv|überweisung, *-en, f.* transfer, virament colectiv.
Kollektivum [-vƆm], *-s, -va, n. (lingv.)* (nume) colectiv.
Kollektiv|verpflichtung, *-en, f.* angajament, obligaţie colectiv(ă).
Kollektiv|vertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract colectiv.
Kollektiv|vertragslohn, *-(e)s, -löhne, m.* retribuire conform contractului colectiv.
Kollektiv|vollmacht, *-en, f.* împuternicire, procură colectivă.
Kollektivwirtschaft, *-en, f.* gospodărie agricolă colectivă.
Kollektivwirtschaftler, *-s, -, m.* membru al unei gospodării agricole colective; ţăran colectivist.
kollektivwirtschaftlich *adj.* referitor la gospodăriile colective: **~es Dorf** sat colectivizat.
Kollektivwirtschaftsbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* construcţie colectivistă, a gospodăriilor agricole colective.
Kollektivwirtschaftsvorsitzende, *-n, -n (ein Kollektivwirtschaftsvorsitzender), m.* preşedinte de gospodărie agricolă colectivă, de colhoz.
Kollektivzeichnung, *-en, f.* semnătură colectivă.
Kollęktor, *-s, -tọren, m. (electr.)* colector.

Kollęktormotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu colector.
Kollenchym [-'çy:m], *-s, -e, n. (bot.)* colenchim.
Kǫller[1], *-s, -, n.* (şi *m.*) **1.** guler. **2.** pieptar de piele (purtat în sec. al XVII-lea). **3.** *m.* tunică albă de uniformă purtată în trecut de cavaleriştii germani.
Kǫller[2], *-s, -, m.* **1.** *(vet.; la cai)* hidroencefalită; vârtej. **2.** furie, mânie, turbare; *(fam.)* **er hat heute seinen ~** azi e cu draci, azi s-a sculat cu fundul în sus, azi iar l-a apucat.
Kǫllerbusch, *-(e)s, -büsche, m.* deformaţiuni ale ramurilor unui arbore, produse de ciuperci sau insecte.
Kǫllergang, *-(e)s, -gänge, m. (tehn.)* kolergang (pentru pietre, minereu etc.); moară chiliană, cu tăvălug.
kǫllerig *adj.* **1.** *(vet.; despre cai)* bolnav de hidroencefalită, de vârtej. **2.** furios, turbat.
kǫllern[1], *kollerte, gekollert, vb. (h) tr.* a vopsi piele cu ocru.
kǫllern[2], *kollerte, gekollert, vb.* **I.** *(s) intr.* a se rostogoli. **II.** *(h) intr.* **1.** *(despre porumbei şi curcani)* a gurui, a gunguri, a ugui. **2.** a se înfuria, a ţipa, a trânti şi a bufni. **3.** *(fam.)* a ghiorţăi, a chiorăi; **es kollert in meinen Gedärmen** îmi chiorăie maţele, **4.** *(vet.)* a fi bolnav de capie. **5.** *(văn.) (despre cocoşul de munte)* a striga (în perioada de rut).
Kollętt, *-s, -e, n.* pieptar.
Kǫlli v. Kollo.
kollidieren, *kollidierte, kollidiert, vb. (s şi h) intr.* a se ciocni; a se încrucişa.
Kollięr [kɔli'e:], *-s, -s, n.* colier.
kǫllig *adj.* supărat, furios, mânios.
Kollimation *f. sg. (fiz.)* colimaţie.
Kollimationsfehler, *-s, -, m. (fiz.)* eroare de colimaţie.
Kollimator, *-s, -toren, m. (fiz.)* colimator.
kollinear *adj. (mat., geom.)* coliniar.
Kollineation *f. sg. (geom.)* coliniaţie.
Kollision, *-en, f.* **1.** ciocnire, izbire, coliziune. **2.** conflict.
Kǫllo, *-s, -s* (şi *Kolli*), *n. (înv.)* colet.
Kollǫdium, *-s, n. sg. (chim.)* colodiu.
Kollǫdium|seide, *-n, f. (chim.)* mătase artificială nitro.
Kollǫdiumwolle, *-n, f. (chim.)* lână artificială nitro.
Kolloid, *-(e)s, -e, n. (chim.)* coloid.
kolloidal *adj. (chim.)* coloidal.
Kolloidteilchen, *-s, -, n. (chim.)* particulă coloidală.
Kollokation, *-en, f. (lingv.)* colocaţie.
Kollokator, *-s, -en, m. (lingv.)* colocator.
kollokieren, *kollokierte, kollokiert, vb. (h) tr.* a forma colocaţii.
kolloquial *adj. (lingv.)* colocvial.
Kolloquium, *-s, -quien* [-kviən], *n.* **1.** colocviu, convorbire. **2.** colocviu, examen (în formă de convorbire).
kolludieren, *kolludierte, kolludiert, vb. (h) intr.* a acţiona de conivenţă (cu cineva).
Kollusion, *-en, f. (jur.)* conivenţă.
Kǫlm, *-(e)s, -e, m. (reg.)* vârf rotunjit de deal; colină.
kolmatieren, *kolmatierte, kolmatiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a colmata.
Kolmation, *-en, f. (tehn.)* colmatare.
Kǫlner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Köln.
kǫlnisch *adj.* din Köln; *(în expr.)* **kölnisches Wasser** apă de colonie.
Kǫlnischwasser, *-s, n. sg.* apă de colonie.
Kǫlon, *-s, -s* (şi *Kola*), *n.* **1.** *(lingv.)* două puncte. **2.** *(anat.)* colon.
Kolonąt, *-(e)s, -e, n. (ist.)* colonat.
Kolǫne, *-n, -n, m. (ist.)* colon.
Kolonęl *f. sg. (tipogr.)* colonel (corp de litere de şapte puncte tipografice).
kolonial ['nia:l] *adj.* colonial.
Kolonial|abhängigkeit *f. sg.* dependenţă colonială.
Kolonial|armee, *-n* [-me:ən], *f.* armată colonială.
Kolonialbe|hörde, *-n, f.* autoritate colonială.
Kolonialbesitz, *-es, -e, m.* posesiune colonială.
Kolonialdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu colonial.
Kolonialgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu colonial.
Kolonialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de coloniale.
Kolonialgesellschaft, *-en, f.* societate colonială.
Kolonialgrenze, *-n, f.* graniţă colonială.
Kolonialhandel, *-s, m. sg.* comerţ colonial.
Kolonialherrschaft *f. sg.* dominaţie colonială.
kolonialisieren, *kolonialisierte, kolonialisiert, vb. (h) tr.* a coloniza.
Kolonialisierung, *-en, f.* colonializare.
Kolonialismus, *-, m. sg.* colonialism.
Kolonialkrieg, *-(e)s, -e, m.* războiu colonial.
Kolonial|land, *-(e)s, -länder, n.* ţară colonială, colonie.
Kolonialmacht, *-mächte, f.* putere colonială.
Kolonialminister, *-s, -, m.* ministru al coloniilor.
Kolonialpolitik *f. sg.* politică colonială.
Kolonialpolizei, *-en, f.* poliţie colonială.
Kolonialproblem, *-s, -e, n.* problemă colonială.
Kolonialrecht, *-(e)s, -e, n.* drept colonial.
Kolonialreich, *-(e)s, -e, n.* imperiu colonial.
Kolonial|statut, *-(e)s, -en, n.* statut colonial.
Kolonial|system, *-s, -e, n.* sistem colonial.
Kolonialtruppen *pl.* trupe coloniale.
Kolonial|unterdrückung *f. sg.* asuprire colonială.
Kolonialvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor colonial.
Kolonialwaren *pl. (com.)* coloniale.
Kolonialwarengeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de coloniale.
Kolonialwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de coloniale.
Kolonialzucker, *-s, m. sg.* zahăr colonial.
Kolonię, *-n* [-ni:ən], *f.* **1.** colonie, posesiune colonială; mandat colonial. **2.** colonie, aşezare (de colonişti). **3.** *(biol.)* colonie.
Kolonisation, *-en, f.* colonizare.
Kolonisator, *-s, -toren, m.* colonizator.
kolonisatorisch *adj.* de colonizare, colonizator.
kolonisieren, *kolonisierte, kolonisiert, vb. (h) tr.* a coloniza.
Kolonisierung, *-en, f.* colonizare.
Kolonisierungs|politik *f. sg.* politică de colonizare; politică colonialistă.
Kolonist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* colonist(ă).
Kolonnade, *-n, f.* colonadă.
Kolǫnne, *-n, f.* **1.** *(mil.)* coloană. **2.** *(tipogr.)* coloană. **3.** echipă, trupă; **eine ~ von Arbeitern** o echipă de muncitori. **4.** *(chim.)* coloană (la aparatul de distilare).
Kolǫnnen|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac în coloană.
Kolǫnnen|apparat, *-(e)s, -e, m. (chim.)* distilator cu coloană.
Kolǫnnenkommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de coloană.
Kolǫnnenmarsch, *-(e)s, -märsche, m. (mil.)* marş în coloană.
Kolǫnnen|springer, *-s, -, m. (auto.)* conducător auto care depăşeşte frecvent şi neregulamentar într-o coloană de maşini.
kolǫnnenweise *adv.* în coloane, coloană cu coloană, încolonat.
Kolophǫnium, *-s, n. sg. (chim.)* colofoniu, sacâz.
Koloquįnte, *-n, f. (bot.)* colochintă *(Citrullus colocynthis)*.
Kolorądokäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândacul cartofului, gândac de Colorado *(Leptinotarsa decemlineata)*.
Koloration, *-en, f.* coloraţie.
Koloratųr, *-en, f. (muz.)* coloratură.
Koloratursängerin, *-nen, f.* cântăreaţă de coloratură.
kolorieren, *kolorierte, koloriert, vb. (h) tr.* a colora.
Kolorimeter, *-s, -, n. (fiz.)* colorimetru.
Kolorist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (arte)* colorist(ă).
Kolorit, *-(e)s, -e, n. (arte)* colorit.
Kolǫss, *-es, -e, m.* colos.
kolossal *adj.* colosal.
Kolosseum [-'se:ʊm], *-s, n. sg.* Colosseum.
Kolǫstrum, *-s, n. sg.* colastru, coraslă.
Kolportage [-ʒə], *-n, f.* **1.** colportare. **2.** *(înv.)* comerţ ambulant de cărţi. **3.** literatură (senzaţională) de proastă calitate.
Kolportageroman, *-(e)s, -e, m.* roman (senzaţional) de calitate proastă.
Kolporteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* **1.** colportor. **2.** *(înv.)* comerciant ambulant de cărţi.
kolportieren, *kolportierte, kolportiert, vb. (h) tr.* **1.** a colporta, a difuza (publicaţii). **2.** a colporta (veşti, zvonuri).
Kolrabi, *-, -, m. (reg.)* v. Kohlrübe.
kölsch[1] *adj. (reg.)* **1.** cu dungi albe şi albastre. **2.** mândru.
kölsch[2] *adj. (reg.)* v. kölnisch.
Kǫlsch[1], *-(e)s, m. sg. (elv.)* barhet.
Kǫlsch[2], *-es, m. sg. (reg.)* tuse productivă, cu flegmă.
Kǫlsch[3], *-(e)s, n. sg.* **1.** bere din Köln. **2.** dialect din Köln.
kǫlschblau *adj.* complet albastru.
kǫlschen *adj.* ţesut grosolan.
Kǫlst, *-es, m. sg.* v. Kölsch[2].
kölstern, *kölsterte, gekölstert, vb. (h) intr. (reg.)* a tuşi cu flegmă.
Kǫlter[1], *-s, -, m.* sau *-n, f.* plapumă.
Kǫlter[2], *-s, -, n. (agr.)* fier lung de plug.
Kolumbarium, *-s, -rien* [-riən], *n.* columbar, galerie de urne mortuare.
kolumbianisch *adj.* v. kolumbisch.
Kolųmbier [-biɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* columbian(ă), locuitor(-oare) din Columbia.
kolųmbisch *adj.* columbian, din Columbia.
Kolųmne, *-n, f.* **1.** columnă, coloană. **2.** *(tipogr.)* şpalt, coloană. **3.** *(tipogr.)* pagină de tipar. **4.** *(tipogr.)* culegere a unei pagini.
Kolųmnenmaß, *-es, -e, n. (tipogr.)* măsurător, reglet de lungime.
Kolųmnenschiff, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* şpalt, galion de coloană.
Kolųmnentitel, *-s, -, m. (tipogr.)* colontitlu, titlu de pagină.
Kolųmnenträger, *-s, -, m. (tipogr.)* suport de pagină, portpagină.
kolųmnenweise *adv. (tipogr.)* în pagini.
Kolųmnenziffer *f. sg. (tipogr.)* coloncifru, număr al paginii.
Kolumnist, *-en, -en, m. (ziaristică)* redactor responsabil de rubrică.
Kǫm, *-s, -s, m. (reg.)* lichior de chimen.
Kǫma[1], *-s, n. sg. (med.)* comă.
Kǫma[2], *-s, f.* **1.** *(astron.)* înveliş gazos luminos al unei comete. **2.** *(opt.)* comă.
kombattant *adj.* combatant.
Kombattant, *-en, -en, m.* combatant.
Kǫmbi, *-s, -s, m. (fam.) presc.* de la Kombiwagen.
Kǫmbikontroller, *-s, -, m. (ec.)* controlor multiplu.
Kombinat, *-s, -e, n. (ec.)* combinat.
Kombination, *-en, f.* **1.** combinaţie. **2.** *(tehn.)* combinare, compunere; calcul. **3.** *(sport)* joc de combinaţie. **4.** salopetă. **5.** combinezon.
Kombinationsgabe *f. sg.* spirit de combinaţie.
Kombinationslehre, *-n, f. (mat.)* analiză combinatorie.
Kombinationswolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup combinat.
Kombinatǫrik *f. sg. (mat.)* v. Kombinationslehre.
kombinatǫrisch *adj.* combinatoriu.
Kombįne [-'bi:nə şi -'bain], *-n* (şi *-s* [-'bains]), *f. (agr.)* combină.
Kombįnenführer, *-s, -, m.* conducător de combină.
kombinierbar *adj.* care se poate combina, care poate fi combinat, combinabil.
kombinieren, *kombinierte, kombiniert, vb. (h) tr.* a combina.
kombiniert **I.** *part. trec.* de la kombinieren. **II.** *adj.* combinat.
Kombinierung, *-en, f.* combinare.

Kombiwagen, *-s, -, m. (auto.)* maşină brec, combi.
Kombizange, *-n, f.* cleşte combinat.
Kombüse, *-n, f.* **1.** *(mar.)* cambuză, bucătărie pe un vapor. **2.** *(reg.)* colibă, bordei.
Kombüsenbe|steck, *-(e)s, n. sg. (glumeţ)* zvon alarmant, senzaţional.
komestibel *adj.* comestibil.
Komet, *-en, -en, m. (astron.)* cometă.
komeţen|artig *adj.* ca o cometă, asemănător unei comete.
Komeţenbahn, *-en, f.* orbită a cometei; *(fig.)* viaţă, carieră sinuoasă.
Komeţenschweif, *-(e)s, -e, m. (astron.)* coadă a cometei.
Komeţensucher, *-s, -, m. (astron.)* telescop de mare luminozitate şi câmp vizual.
Komfort [-'fo:ɐ sau -'fort], *-(e)s, m. sg.* **1.** confort. **2.** *(reg.)* maşină de gătit, plită de bucătărie.
komfortabel *adj.* confortabil, plăcut, comod.
Komfortabel, *-s, -, m. (austr.)* birjă cu un cal.
Komik *f. sg.* comic, parte comică.
Komiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (teatru)* comic, actor (actriţă) comic(ă), comedian(ă).
komisch *adj.* **1.** comic; hazliu. **2.** caraghios; ciudat.
Komische, *-n (ein Komisches), n. sg.* lucru ciudat, comic.
komischerweise *adv.* în mod ciudat, din motive de neînţeles.
Komitat, *-(e)s, -e, n.* (sau *m.) (inv.)* cortegiu solemn. **2.** *(ist.)* comitat, district.
Komitatsbe|hörde, *-n, f. (ist.)* autoritate a comitatului.
Komitee, *-s, -s, n.* comitet.
Komitee|beschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a comitetului.
Komitee|mitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al comitetului.
Komitee|sitzung, *-en, f.* şedinţă de comitet.
Komitien [-tsiən] *pl. (ist.)* comiţii (romane).
Komma, *-s, -s* (şi *-ta), n.* **1.** virgulă. **2.** *(muz.)* intervalul cel mai mic. **3.** *(entom.)* specie de fluture *(Hesperia comma).*
Kommabazillus, *-, -zillen, m. (biol.)* vibrionul holerei *(Vibrio comma).*
Kommajäger, *-s, -, m. (fam., tipogr.)* corector pedant, corector conştiincios.
Kommandant, *-en, -en, m.* comandant.
Kommandantur, *-en, f. (mil.)* comandament.
Kommandeur [-'dø:ɐ], *-s, -e, m.* v. Kommandant.
kommandieren, *kommandierte, kommandiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a comanda. **2. (zu)** a detaşa; **er wurde zur Artillerie kommandiert** a fost detaşat la artilerie.
kommandierend I. *part. prez.* de la kommandieren. **II.** *adj.* comandant; **~er General** general comandant.
Kommandierung, *-en, f. (mil.)* delegaţie, misiune, detaşare.
Kommandit|anteil, *-(e)s, e, m.* cotă de participare la societate în comanditâ.
Kommanditär, *-s, -e, m. (com.)* **1.** director de sucursală. **2.** *(elv.)* comanditar.
Kommandite, *-n, f. (com.)* **1.** sucursală. **2.** v. Kommanditgesellschaft.
Kommanditgesellschaft, *-en, f. (com.)* societate în comanditâ; **~ auf Aktien** societate în comanditâ pe acţiuni.
Kommanditist, *-en, -en, m.* v. Kommanditär.
Kommanditwechsel, *-s, -, m. (com.)* poliţă trasă asupra sucursalei.
Kommando, *-s, -s, n.* **1.** comandă, ordin; **auf ~** la ordin. **2.** comandă, conducere; **er führt das ~** el are comanda; **ich übernehme das ~** preiau comanda; *(ec.)* **das ~ des Kapitals über die Arbeit** dominarea muncii de către capital. **3.** misiune, detaşare; **er war zwei Tage auf ~** a fost detaşat două zile. **4.** *(mil.)* echipă, detaşament, comando; **ein ~ von 50 Schützen** un detaşament de 50 de trăgători.
Kommandobe|hörde, *-n, f. (mil.)* stat major.
Kommandobrücke, *-n, f. (mar.)* comandă, punte de comandă.
Kommandoflagge, *-n, f. (mar.)* steag, pavilion de vas amiral.
Kommandogerät, *-(e)s, -e, n. (mil.)* dispozitiv pentru transmiterea mecanică a ordinelor de tragere pe vasele de război şi la artileria antiaeriană.
Kommandogewalt, *-en, f.* comandament, comandă.
Kommando|höhe, *-n, f. (mil.)* cotă dominantă.
Kommando|interpreter, *-s, -, m. (inform.)* interpretator de comenzi.
Kommandoposition, **Kommando|stellung**, *-en, f. (mil., inv.)* poziţie de comandă, poziţie-cheie.
Kommandowirtschaft *f. sg. (ec.)* economie de comandament.
Kommandowort, *-(e)s, -e, n. (mil.)* comandă.
Kommandozentrale, *-n, f. (inform.)* centrală de comandă.
Kommandozulage, *-n, f. (mil.)* supliment de soldă pentru detaşare.
Kommassation, *-en, f. (agr.)* comasare.
kommassieren, *kommassierte, kommassiert, vb. (h) tr. (agr.)* a comasa.
Kommemoration, *-en, f. (inv.)* comemorare.
kommemorieren, *kommemorierte, kommemoriert, vb. (h) tr.* a comemora.
kommen, *kam, gekommen, vb. (s) intr.* **1.** a veni; **komm mit mir!** vino cu mine! **wir ~ gern zu euch** venim bucuros, cu plăcere la voi; **er kommt angelaufen** vine alergând, vine în fugă; **er kommt wie gerufen** vine la ţanc, vine tocmai bine; **du kommst mir gerade recht a)** vii foarte bine; **b)** *(iron.)* numai tu-mi lipseai; **kommt Zeit, kommt Rat** timpul e cel mai bun sfătuitor; **jn. ~ lassen** a chema pe cineva, a trimite cuiva vorbă să vină; **etwas ~ lassen** a trimite după ceva; **da kam ihm die Lust zu singen** atunci i-a venit cheful, l-a apucat pofta să cânte; **das kommt mir unerwartet** mă ia prin surprindere, pe neaşteptate. **2.** a veni, a se pune; **der Spiegel kommt an den Haken** oglinda se pune în cui. **3.** a veni la rând, a fi la rând; **an die Reihe ~** a veni la rând; **ich komme zuerst** eu vin întâi (la rând); **ich komme nach ihm** eu vin după el; **ich komme vor ihm** eu vin (la rând) înaintea lui. **4.** *(despre plante)* a ieşi, a răsări; **die Erbsen ~ dieses Jahr spät** mazărea iese târziu anul acesta. **5.** a ajunge; **ins Gefängnis ~** a ajunge la închisoare; **wie bin ich nur hierher gekommen?** cum de am ajuns aici? cum oi fi ajuns eu aici? **an jn. ~** a nimeri la cineva; **die Sache ist an den rechten Mann gekommen** lucrul a ajuns în mâini bune; **dahin darf man es nicht ~ lassen** nu trebuie să lăsăm să ajungă lucrurile până acolo; **damit kommst du nicht weit** cu asta (sau în felul acesta) nu ajungi departe, nu faci treabă, nu faci nici o ispravă; **unter den Hammer ~** a ajunge la licitaţie, la mezat; **aus dem Regen in die Traufe ~** a nimeri din lac în puţ; **auf den Hund ~** a ajunge la sapă de lemn; **auf einen grünen Zweig ~** a ajunge la liman, la lumină; *(urmat de inf.* cu **zu) er kam oben zu liegen** a ajuns deasupra; **er kam neben sie zu sitzen** s-a nimerit să stea, să şadă alături de ea; **auf jn. zu sprechen ~** a veni vorba despre cineva. **6.** a se întâmpla, a se petrece; **das durfte nicht ~** aceasta n-ar fi trebuit să se întâmple; **wie (sau woher) kommt es, dass...** cum se face că...? **komme, was (da) wolle** fie ce-o fi; **wie es auch ~ mag** orice s-ar întâmpla; **wie es gerade kommt** la întâmplare; **das kommt nicht von ungefähr** asta nu este din întâmplare; **von etwas ~** a veni, a proveni din ceva; a fi, a se întâmpla din cauza unui lucru. **7.** *(jm.)* a trata (pe cineva), a se purta (cu cineva); **jm. grob ~** a se purta brutal cu cineva; a se răsti la cineva: **er kam mir frech** a fost obraznic cu mine; **so musst du mir nicht ~!** cu mine să nu te porţi aşa! **8.** (şi *tr., fam.; în expr.)* **zu stehen ~** a costa; **dieser Leichtsinn kam ihm (sau ihn) teuer zu stehen** a plătit scump nechibzuinţa asta. **9.** *(în expr.)* **(zu) kurz ~** a rămâne în pagubă, a ieşi păgubit; **wenn es hoch kommt a)** dacă e mult; **b)** dacă se complică lucrurile, dacă se îngroaşă gluma; **sich** *(dat.)* **etwas zuschulden** şi **zu Schulden ~ lassen** a se face vinovat de ceva; **an den Tag ~** a ieşi la iveală; **jm. (sau einer Sache) auf die Spur ~** a da de urma cuiva (sau a unui lucru); **aus dem Sinn ~** a(-i) pieri (cuiva) din minte, a uita; **außer (sau aus der) Fassung ~** a-şi pierde cumpătul, calmul, a se zăpăci; a-şi ieşi din fire; **außer Atem ~** a-şi pierde respiraţia; **zu Atem ~** a răsufla; **in Schwung ~** a se antrena; *(fam.)* a-şi lua avânt; **in Frage ~** a fi discutat, a intra în discuţie, a fi luat în considerare; **es kommt mir in den Sinn** îmi vine în minte; **vom Hundertsten ins Tausendste ~** a se depărta de subiect; **von Sinnen ~** a-şi pierde minţile; **nicht vom Fleck ~** a nu se urni din loc, a bate pasul pe loc; **mach, dass du nach Hause kommst!** fă bine şi cară-te acasă! **zum Ausdruck ~** a se exprima, a rezulta (din); **zu Kräften ~** a prinde puteri; **zur Besinnung ~ a)** a-şi reveni, a-şi veni în fire; **b)** a-şi da seama, a-şi băga minţile în cap; **zu sich** *(dat.) ~* a-şi reveni; (cu *prep.)* **auf etwas ~ a)** a(-i) veni (cuiva) în minte; **ich kann nicht auf seinen Namen ~** nu pot să-mi amintesc numele lui; **jetzt komme ich darauf** acum îmi aduc aminte, acum înţeleg; **b)** a(-i) trece (cuiva) prin minte; **wie bist du auf diesen verrückten Einfall gekommen?** cum de ţi-a trecut prin minte o idee atât de năstruşnică? **auf jn. ~** a socoti vinovat; **auf meine Frau lasse ich nichts ~** de nevasta mea nu permit să se spună nimic rău; **hinter etwas ~** a descoperi ceva; **endlich bin ich hinter seine Schliche gekommen** în sfârşit i-am descoperit tertipurile; **alles kommt davon!** de aici se trag toate! **über jn. ~** a surprinde pe cineva, a da peste cineva; **ein Unglück ist über ihn gekommen** l-a ajuns o nenorocire, a dat peste el o nenorocire; **um etwas ~** a pierde ceva; **er ist ums Leben gekommen** şi-a pierdut viaţa; **zu etwas ~** a ajunge la ceva, a realiza ceva; **bei deiner Faulheit wirst du zu nichts ~** cu lenea ta n-ai să faci nimic, n-ai să ajungi la nimic; **wie komme ich dazu?** ce caut eu în treaba asta, ce mă priveşte pe mine, ce mă amestecaţi pe mine aici? **wie ~ Sie dazu?** cu ce drept, cum vă permiteţi? **ich bin nicht dazu gekommen** n-am ajuns, n-am avut vreme. **10.** *(fam.)* a ajunge la orgasm.
Kommen, *-s, n. sg.* venire, sosire; **das ~ und Gehen** mişcare, circulaţie (continuă); *(fig.)* învălmăşeală, harababurâ, du-te-vino.
kommend I. *part. prez.* de la kommen. **II.** *adj.* viitor; **der ~e Tag** ziua de mâine; **die ~e Woche** săptămâna viitoare.
Kommende, *-n f.* prebendă, beneficiu eclesiastic.
kommensurabel *adj. (mat.)* comensurabil.
Kommensurabilität *f. sg. (mat.)* comensurabilitate.
Komment [-'mã:], *-s, -s, m.* **1.** obicei. **2.** cod al obiceiurilor asociaţiilor studenţeşti.
Kommentar, *-s, -e, m.* comentariu.
kommentarlos *adj.* fără comentariu.
Komentator, *-s, -toren, m.* comentator.
kommentieren, *kommentierte, kommentiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a comenta.
Kommers, *-es, -e, m.* **I.** *(argou studenţesc)* banchet studenţesc. **2.** *(reg.)* cunoştinţă; relaţii.
Kommersbuch, *-(e)s, -bücher, n.* colecţie de cântece studenţeşti.
kommersieren, *kommersierte, kommersiert, vb. (h) intr.* a benchetui, a chefui.
Kommerz, *-es, m. sg. (inv.)* comerţ.
Kommerzbank, *-en, f.* bancă de comerţ.
kommerział *adj.* comercial.
kommerzialisieren, *kommerzialisierte, kommerzialisiert, vb. (h) tr.* a comercializa.
Kommerzialrat, *-(e)s, -räte, m. (austr.)* v. Kommerzienrat.
kommerziell [-siɛl] *adj.* v. kommerzial.
Kommerzienrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier comercial, titlu acordat unor personalităţi de vază din economie.
Kommilitone, *-n, -n, m.* coleg de universitate, de facultate, comiliton.
Kommilitonin, *-nen, f.* colegă de universitate, de facultate.
Kommis [ko'mi:], -[ko'mi:s], - [kɔ'mi:s], *m.* vânzător; băiat de prăvălie, amploaiat comercial.
Kommiss şi **Kommiß**, *-es, m. sg. (fam.)* militărie, cătănie; **beim ~ sein** a fi la militărie.
Kommiss|anzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* uniformă cazonă.
Kommissar, **Kommissär**, *-s, -e, m.* comisar.
Kommissariat, *-s, -e, n.* comisariat.
kommissarisch *adj.* provizoriu, interimar.
Kommissbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cazonă.
Kommisshengst, *-es, -e, m. (argou mil.)* superior pisălog; moş Teacă.
Kommission, *-en, f.* **1.** comisie; *(pol.)* **gemischte ~** comisie mixtă; **gewerkschaftliche ~** comisie sindicală; **paritätische ~** comisie paritară; **ständige ~** comisie permanentă. **2.** comision, însărcinare. **3.** comision, consignaţie; **die Ware in ~ geben** a da marfa în consignaţie. **4.** comision, plată pentru executarea unui comision, pentru vânzarea prin consignaţie.
Kommissionär, *-s, -e, m. (com.)* comisionar; mandatar, delegat.
Kommissions|arbeit, *-en, f.* **1.** *(com.)* muncă de consignaţie. **2.** muncă într-o comisie, lucrări ale unei comisii.
Kommissions|artikel, *-s, -, m. (com.)* articol de consignaţie; marfă aflată în consignaţie.
Kommissionsbuch|handel, *-s, m. sg. (com.)* comerţ de cărţi în consignaţie.
Kommissions|einkauf, *-(e)s, -käufe, m.* cumpărare cu comision.
Kommissionsgebühr, *-en, f. (com.)* comision; taxă de consignaţie.
Kommissionsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* casă de comisioane, magazin de consignaţie.
Kommissionsgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* marfă în consignaţie.
Kommissionshandel, *-s, m. sg. (com.)* comerţ de consignaţie.

Kommissionshaus, *-es, -häuser, n.* v. Kommissionsgeschäft.
Kommissionskonto, *-s, -konten* (şi *-konti* sau *-s), n. (com.)* cont al consignaţiei.
Kommissionslager, *-s, -, n. (com.)* depozit de mărfuri al unui magazin de consignaţie.
Kommissions|provision [-vi-], *-en, f. (com.)* remuneraţie pentru executarea unui comision.
Kommissionsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare cu comision.
Kommissionsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de comision.
Kommissionsware, *-n, f. (com.)* marfă în consignaţie.
kommissionsweise *adv.* în consignaţie; ~ **kaufen** a cumpăra prin consignaţie.
Kommissorium, *-s, -ien* [-riən], *n.* însărcinare, misiune (temporară); reprezentanţă.
Kommiss|schuh, *-(e)s, -e, m.* bocanc cazon.
Kommiss|stiefel şi **Kommiss-Stiefel**, *-s, -, m.* cizmă soldăţească, cazonă.
Kommiss|ton, *-(e)s, m. sg.* ton poruncitor, de cazarmă.
Kommiss|tuch, *-(e)s, n. sg.* stofă militărească.
Kommissvermögen, *-s, n. sg. (mil., înv.)* dotă reglementară (a miresei).
Kommittent, *-en, -en, m. (jur.)* comitent.
kommittieren, *kommittierte, kommittiert, vb. (h) tr.* a delega, a însărcina, a împuternici; **jn. zu etwas** ~ a împuternici pe cineva pentru ceva.
kǫ̈mmlich *(reg.),* **kommǫd** *adj.* comod.
Kommǫde, *-n, f.* scrin, comodă.
Kommodität, *-en, f.* **1.** *sg.* comoditate, confort. **2.** *(înv.)* closet.
Kommodore, *-s, -n* (şi *-s), m. (mar.)* comandor.
Kommodorschiff, *-(e)s, -e, n. (mar., înv.)* navă pe care este îmbarcat un comandor.
kommun *adj.* **1.** comun. **2.** vulgar. **3.** general.
kommunal *adj.* comunal.
Kommunal|abgabe, *-n, f.* taxă locală.
Kommunal|angelegenheit, *-en, f.* problemă comunală, care priveşte comuna.
Kommunal|anleihe, *-n, f.* împrumut comunal.
Kommunal|arbeiter, *-s, -, m.* muncitor comunal.
Kommunalbau, *-(e)s, -e* (şi *-ten), m.* clădire comunală.
Kommunalbe|amte, *-n, -n (ein Kommunalbeamter), m.* funcţionar comunal.
Kommunalbe|hörde, *-n, f.* autoritate comunală.
Kommunalbe|steuerung, *-en, f.* impunere comunală.
Kommunalbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere comunală.
Kommunalblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie oficială a unui oraş, a unei comune.
Kommunaldarlehen, *-s, -, n.* împrumut comunal.
Kommunaldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu comunal.
Kommunalgarde, *-n, f.* gardă comunală.
Kommunalgardist, *-en, -en, m.* membru al gărzii comunale.
kommunalisieren, *kommunalisierte, kommunalisiert, vb. (h) tr.* a trece întreprinderi particulare în posesia şi administraţia comunală.
Kommunalisierung, *-en, f.* trecere de întreprinderi particulare în posesia şi administraţia comunală.
Kommunal|lehrer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* institutor(-oare) la o şcoală comunală.
Kommunalpolitik *f. sg.* politică comunală.
Kommunalschule, *-n. f.* şcoală comunală.
Kommunal|steuer, *-n, f.* impozit comunal.
Kommunalverwaltung, *-en, f.* administraţie comunală.
Kommunalwahl, *-en, f.* alegere a consilierilor comunali sau municipali.
Kommunalwähler, *-s, -, m.* alegător comunal.
Kommunalwirtschafts|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de gospodărire comunală.
Kommunarde, *-n, -n, m. (ist.)* comunard.
Kommune, *-n, f.* **1.** comună. **2.** *(ist.; în expr.)* **die Pariser** ~ Comuna din Paris.
Kommungut, *-(e)s, -güter, n.* proprietate, posesiune comună.
Kommunikant, *-en, -en, m. (bis.)* persoană care se împărtăşeşte.
Kommunikation, *-en, f.* comunicaţie, legătură; **eine** ~ **ermöglichen** a face posibilă o comunicare; **eine** ~ **herstellen** a stabili o comunicare.
Kommunikationsbrücke, *-n, f.* punte de legătură, de comunicaţie.
Kommunikationsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de comunicaţii.
Kommunikationsdurchsatz, *-es, -sätze, m.* debit de comunicaţii.
Kommunikationsfehler, *-s, -, m.* eroare de comunicare.
kommunikationsfreudig *adj.* comunicativ.
Kommunikationsgeschwindigkeit *f. sg.* viteză de comunicaţie.
Kommunikations|leitung, *-en, f.* linie de comunicaţie.
Kommunikationsmangel *sg. m.* lipsă de comunicaţie.
Kommmunikationsmittel, *-s, -, n.* mijloc de comunicaţie.
Kommunikationsnetz, *-es, -e, n.* reţea de comunicaţii.
Kommunikations|träger, *-s, -, m.* suport de comunicaţie.
Kommunikationsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de comunicare.
Kommunikationsweg, *-(e)s, -e, m.* cale de comunicaţie.
Kommunikationswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* utilaj de comunicaţie.
Kommunikationszeit, *-en, f.* timp de comunicaţie.
Kommunikee, *-s, -s, n.* v. Kommuniqué.
Kommunion, *-en, f. (bis.)* cuminecătură, împărtăşanie.
Kommunionkind, *-es, -er, n.* copil care participă la prima împărtăşanie.
Kommuniqué [-myni'ke:], *-s, -s, n.* comunicat.
Kommunismus, *-, m. sg.* comunism.
Kommunist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* comunist(ă).
kommunistisch *adj.* comunist; **das Kommunistische Manifest** Manifestul Comunist; **die Kommunistische Internationale** Internaţionala Comunistă; **die Rumänische Kommunistische Partei** Partidul Comunist Român; **die ~e Partei Deutschlands** Partidul Comunist din Germania; **der ~e Jugendverband** Uniunea Tineretului Comunist.
Kommunität, *-en, f.* **1.** comunitate. **2.** v. Kommungut.
kommunizieren, *kommunizierte, kommuniziert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit. jm.)* a comunica, a fi în legătură (cu cineva sau ceva). **2.** *(bis.)* a se cumineca, a se împărtăşi.
kommunizierend **I.** *part. prez.* de la kommunizieren. **II.** *adj. (fiz.; în expr.)* **~e Gefäße** vase comunicante.
Kommutante, *-n, f. . (mat.)* comutant.
Kommutation, *-en, f.* **1.** schimbare, modificare. **2.** *(astron.)* comutaţie. **3.** *(electr.)* comutaţie, comutare.
kommutativ *adj.* comutativ.
Kommutator, *-s, -toren, m. (electr.)* **1.** colector (de maşină electrică). **2.** comutator.
Kommutatorbürste, *-n, f. (electr.)* perie de colector.
Kommutatorgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu comutaţie.
Kommutatormotor, *-s, -en, m. (electr.)* motor cu colector.
kommutieren, *kommutierte, kommutiert, vb. (h) tr. (electr., mat.)* a comuta.
Komödiant, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(uneori peior.)* comediant, actor (prost, fără talent). **2.** *(peior.)* cabotin.
komödiantenhaft *adj.* de cabotin.
Komödiantentum, *-s, n. sg. (peior.)* cabotinaj.
Komödie [-diə], *-n, f.* **1.** comedie; **eine** ~ **spielen** a reprezenta o comedie. **2.** *(peior.)* comedie, teatru; ~ **spielen** a face teatru, a se fandosi, a face fasoane, moşturi.
komödienhaft *adj.* de comedie, de teatru.
Komödienschreiber, *-s, -, m.* autor de comedii.
Komödien|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** comedie. **2.** *(fig.)* teatru, fasoane, moşturi.
Komp. *presc.* de la Kompa(g)nie.
Kompagnie [-pa'ni:], *-ien* [-ni:ən], *f.* v. Kompanie.
Kompagnichef [-pa'ni:ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Kompaniekommandant.
Kompagniegeschäft, *-(e)s, -e. n.* v. Kompaniegeschäft.
Kompagnon [kɔ̃pa'njɔ̃:], *-s, -s, m.* asociat; comanditar.
kompakt *adj.* compact.
Kompakt, *-(e)s, -en, m.* **1.** pact, contract. **2.** *(mar.)* asociaţie de asigurare reciprocă a vaselor la cabotaj.
Kompaktat, *-(e)s, -e, m.* şi *n. (înv.)* contract.
Kompakt|heit *f. sg.* compactitate.
Kompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* **1.** *(com.)* companie, societate comercială. **2.** *(mil.)* companie.
Kompaniebefehl, *-(e)s, -e, m. (mil.)* ordin pe companie.
Kompaniechef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* v. Kompaniekommandant.
Kompaniefeldwebel, *-s, -, m. (mil.)* plutonier de companie.
Kompanieführer, *-s, -, m. (mil.)* v. Kompaniekommandant.
Kompaniegeschäft, *-(e)s, -e, n.* companie, societate comercială.
Kompanie|inspektion, *-en, f. (mil.)* inspecţie a companiei.
Kompaniekolonne, *-n, f. (mil.)* companie în coloană.
Kompaniekommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de companie.
Kompanie|rapport, *-(e)s, -e, m. (mil.)* raport al companiei.
Kompanie|spieß, *-es, -e, m. (mil., fam.)* v. Kompaniefeldwebel.
komparabel *adj.* comparabil.
Komparation, *-en, f. (gram.)* comparaţie.
komparativ *adj.* comparativ.
Komparatistik *f. sg.* **1.** literatură comparată. **2.** lingvistică comparată.
Komparativ şi **Komparativ**, *-s, -e, m. (gram.)* comparativ.
Komparativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie comparativă.
Komparator, *-s, -toren, m. (fiz.)* comparator.
Komparent *-en, -en, m. (jur.)* persoană care apare în faţa unei instanţe.
komparieren, *komparierte, kompariert, vb.* **I.** *intr. (s) (înv.)* a compărea în faţa justiţiei. **II.** *tr. (h) (gram.* şi *fam.)* a compara.
Komparse, *-n, -n, m.* şi *f. (teatru, cinema)* **1.** figurant(ă). **2.** *(fig.)* participant secundar (la o acţiune etc.).
Komparserie *f. sg. (teatru)* figuraţie; totalitate, masă a figuranţilor.
Kompartiment, *-(e)s, -e, n.* compartiment.
Kompass, *-es, -e, m.* busolă; **er richtet sich nach dem** ~ se orientează după busolă.
Kompassge|häuse, *-s, -, n. (mar.)* habitaclu.
Kompassnadel, *-n, f.* ac de busolă.
Kompassrose, *-n, f.* rozâ a vânturilor.
kompatibel *adj.* compatibil.
Kompatibilität *f. sg.* compatibilitate.
Kompatriot, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* compatriot(-oată).
kompendiarisch, **kompendiös** *adj.* prescurtat, rezumativ, concis.
Kompendium, *-s, -dien* [-diən], *n.* compendiu.
kompensabel *adj.* compensabil.
Kompensation, *-en, f.* **1.** compensare, compensaţie, despăgubire. **2.** *(tehn.)* egalizare, compensare.
Kompensations|abkommen, *-s, -, n.* convenţie de compensare, despăgubire.
Kompensationsbetrag, *-(e)s, -träge, m.* sumă compensatorie, de despăgubire.
Kompensations|einrede, *-n, f. (jur.)* excepţiune, obiectiune de compensaţie.
Kompensationsforderung, *-en, f.* solicitare a compensaţiei.
Kompensationsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* tranzacţie de compensare, în compensaţie.
Kompensationsgewinn, *-(e)s, -e, m.* profit de pe urma compensaţiei.
Kompensationskonto, *-s, -konten* (şi *-konti), n. (ec.)* cont de compensare.
Kompensationskreis, *-es, -e, m. (tel.)* circuit de compensare, de corecţie.
Kompensations|pendel, *-s, m. sg. (fiz.)* pendul compensator.
Kompensations|photometer, *-s, -, n.* fotometru de compensaţie.
Kompensations|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a compensaţiei.
Kompensationsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* acord de compensare.
Kompensationswicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare de compensaţie.
Kompensationszulage, *-n, f.* îndemnizaţie compensatorie.
Kompensator, *-s, -toren. m. (tehn.)* compensator.
kompensieren, *kompensierte, kompensiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) compensa. **2.** *(fiz.)* a (se) egaliza.
kompetent *adj.* competent.
Kompetent, *-en, -en, m.* concurent.
Kompetenz, *-en, f.* competenţă; **berufliche** ~ competenţă profesională.
Kompetenzbereich, *-(e)s, -e, m.* v. Kompetenzkreis.

Kompetẹnzfrage, *-n, f. (jur.)* problemă de competență.
Kompetẹnzgerichtshof, *-(e)s, -höfe, m. (jur.)* instanță superioară care rezolvă conflictele de competență.
Kompetẹnzkreis, *-es, -e, m.* sferă de competență.
Kompetẹnz|streit, *-(e)s, -e, m. (jur.)* conflict de competență.
Kompetẹnz|überschreitung, *-en, f.* abuz de putere, depășire a competenței.
Kompetẹnzverteilung, *-en, f.* repartizare a competențelor.
kompetiẹren, *kompetierte, kompetiert, vb. (h) intr.* **1.** a concura; **um eine Stelle ~** a concura pentru un post. **2.** *(impers.)* a i se cuveni (cuiva ceva); **es kompetiert mir** mi se cuvine.
Kompilatiọn, *-en, f.* compilație.
Kompilạtor, *-s, -tọren, m.* compilator.
kompiliẹren, *kompilierte, kompiliert, vb. (h) tr.* și *intr.* a compila.
komplanạr *adj. (mat.)* coplanar.
Komplanatiọn, *-en, f. (mal.)* coplanație.
Komplemẹnt, *-(e)s, -e, n. (mat., lingv.)* complement.
komplementạr *adj.* complementar.
Komplementạrfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare complementară.
Komplementạrgüter *pl.* bunuri complementare.
komplementiẹren, *komplementierte, komplementiert, vb. (h) tr.* a întregi, a completa.
Komplemẹntmenge, *-n, f. (mat.)* cantitate complementară.
Komplemẹntwinkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi complementar.
Komplẹt [kɔ̃'ple:], *-s, -s, n.* ansamblu (format din rochie și jachetă sau haină).
komplẹtt *adj.* complet.
Komplẹttgießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină universală de turnat litere.
komplettiẹren, *komplettierte, komplettiert, vb. (h) tr.* a completa.
Komplettiẹrung, *-en, f.* completare.
komplẹx *adj.* **1.** complex, complicat. **2.** *(mat.)* complex; **~e Zahl** număr complex.
Komplẹx, *-es, -e, m.* complex, totalitate.
Komplẹxbrigade, *-n, f. (tehn.)* brigadă complexă.
Komplexiọn, *-en, f.* **1.** rezumat. **2.** constituție fizică. **3.** *(mat.)* complexiune.
Komplexität *f. sg.* complexitate.
Komplexitätsgrad, *-(e)s, -e, m. (mat.)* grad de complexitate.
Komplẹxverbindung, *-en, f. (chim.)* combinație complexă.
Komplice [kom'pli:sə], *-n, -n, m.* v. Komplize.
Komplikatiọn, *-en, f.* complicație.
Komplimẹnt, *-s, -e, n.* compliment; **ein ~ machen** a face un compliment; *(fam.)* **~e schneiden** a face, a turna, a trage (la) complimente.
Komplimẹntenmacher, *-s, -, m.* persoană care face (prea multe) complimente.
komplimentiẹren, *komplimentierte, komplimentiert, vb. (h) tr.* a complimenta, a face complimente; a saluta.
Komplize, *-n, -n, m.* complice.
Komplizenschaft, *f. sg.* **Komplizentum**, *-s, n. sg* complicitate.
komplizieren, *komplizierte, kompliziert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) complica.
kompliziert I. *part. trec.* de la komplizieren. **II.** *adj.* complicat; **ein ~er Fall** un caz complicat.
Kompliziert|heit *f. sg.* caracter complicat; complexitate; dificultate.
Komplọtt, *-(e)s, -e, n.* complot; conjurație; conspirație; **ein ~ aufdecken** a descoperi un complot; **ein ~ schmieden** (sau **anzetteln**) a urzi un complot.
komplottiẹren, *komplottierte, komplottiert, vb. (h) tr.* și *intr.* a complota; a conspira; a unelti.
Komplọtt|stiftung, *-en, f.* urzire a unui complot.
Komponẹnte, *-n, f.* **1.** (parte) componentă. **2.** *(fiz.)* componentă. **3.** *(inform.)* componentă; **Komponenten erweitern** a extinde componentele.
komponiẹren, *komponierte, komponiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a compune, a alcătui **2.** *(muz.)* a compune.
Komponịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* compozitor(-oare).
Komposịten *pl. (bot.)* compozite, compozee.
Kompositiọn, *-en, f.* **1.** compoziție, compunere, alcătuire. **2.** *(muz.)* compoziție, operă muzicală. **3.** *(chim.)* compoziție. **4.** *(metal.; înv.)* aliaj cu aspect de metal nobil.
Kompositiọnsfuge, *-n, f. (lingv.)* punct de îmbinare a cuvintelor compuse.
Kompositiọnsglied, *-(e)s, -er, n. (lingv.)* parte componentă a cuvintelor compuse.
Kompositiọnslehre, *-n, f. (muz.)* compoziție, știință a compoziției muzicale.
Kompositiọnsweise, *-n, f.* mod de compunere, de redactare; structură.
Komposịtkapitell, *-s, -e, n. (arhit.)* capitel compozit.
Komposịtschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă compozită.
Kompọsitum, *-s, -siten* (și *-ta), n. (lingv.)* (cuvânt) compus.
Kompossẹssor, *-s, -sessọren, m. (jur.)* coproprietar, coposesor.
Kompossessorạt, *-es, n. sg. (jur.)* coproprietate, coposesiune; proprietate indiviză, în indiviziune.
Kompọst, *-es, -e, m. (agr.)* compost, mraniță.
Kompọst|haufen, *-s, -, m.* grămadă de compost.
kompostiẹren, *kompostierte, kompostiert, vb. (h) intr.* **1.** a îngrășa pământul cu compost. **2.** a preface, a transforma în compost.
Kompọtt, *-(e)s, -e, n.* compot.
Kompọtt|schüssel, *-n, f.* compotieră, cupă, castron de compot.
kompręss *adj.* strâns, comprimat, dens; *(tipogr.)* **~er Satz** text compres, cules fără spații și interlinii.
Kompręsse, *-n, f.* compresă.
kompressịbel *adj.* compresibil.
Kompressibilität *f. sg.* compresibilitate.
Kompressiọn, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* strângere, compresiune, apăsare. **2.** *(fiz.)* comprimare. **3.** *(med.)* compresiune.
Kompressiọns|arbeit, *-en, f. (tehn.)* lucru de compresiune.
Kompressiọns|end|spannung, *-en, f. (tehn.)* tensiune de compresiune finală.
Kompressiọnsmaschine, *-n, f.* compresor.
Kompressiọnsmodul, *-s, -n, m. (fiz.)* modul de compresiune.
Kompressiọns|pumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de compresiune.
Kompressiọnsverband, *-(e)s, -bände, m. (med.)* pansament cu presiune.
Kompressiọnsverfahren, *-s, -, n.* procedeu de comprimare; **~verwenden** a utiliza un proces de comprimare; **~ einsetzen** a introduce procese de compresiune.
Kompressiọnsverlust, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pierdere de compresiune.
Kompręssor, *-s, -ssọren, m. (tehn.)* compresor.
Kompręssormotor, *-s, -en, m.* motor cu supraalimentare, motor compresor.
komprimiẹren, *komprimierte, komprimiert, vb. (h) tr.* a comprima.
komprimiẹrt I. *part. trec.* de la komprimieren. **II.** *adj.* comprimat; *(tehn.)* **~e Luft** aer comprimat.
Komprimiẹrungsdatei, *-en, f. (inform.)* fișier de comprimare.
Kompromịss, *-es, -e, m.* (și *n.)* compromis; **ein(en) ~ schließen** a face un compromis.
Kompromịssfriede, *-ns*, **Kompromịssfrieden**, *-s, m. sg.* pace de compromis.
Kompromịssler, *-s, -, m.* persoană care acceptă compromisuri; împăciuitorist.
kompromịsslerisch *adj.* **1.** de compromis. **2.** dispus la compromisuri, împăciuitorist.
Kompromịsslösung, *-en, f.* soluție de compromis.
Kompromịssver|handlung, *-en, f.* negociere de compromis.
Kompromịssvorschlag, *-(e)s, -schläge, m.* propunere de compromis.
kompromittiẹren, *kompromittierte, kompromittiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) compromite; **er kompromittierte sich bis auf die Knochen** s-a compromis total.
kompromittiẹrend I. *part. trec.* de la kompromittieren. **II.** *adj.* compromițător.
Komptabilität, *-en, f.* **1.** contabilitate. **2.** responsabilitate.
Komptụr, *-s, -e, m.* v. Komtur.
Kompulsiọn, *-en, f.* silire, forțare, constrângere, coerciție.
kompulsọrisch *adj.* coercitiv.
Komsomọl, *-s, m. sg. (ist., în U.R.S.S.)* Comsomol.
Komsomọl|organisation, *-en, f. (ist., în U.R.S.S.)* organizație comsomolistă.
Komsomọlze, *-n, -n, m.*, **Komsomọlzin**, *-nen, f. (ist.)* comsomolist(ă).
Komtęsse, *-n, f. (ist.)* contesă, fiică, soție de conte.
Komtụr, *-s, -e, m. (ist.)* cavaler al unui ordin.
Komtụrkreuz, *-es, -e, n.* cruce de comandor al unui ordin.
Konạk, *-s, -e, m.* **1.** conac. **2.** reședință de demnitar (la turci). **3.** palat regal.
Kọncha [-ça], *-chen*, **Kọnche**, *-n, f. (arhit.)* scoică, semicupolă a apsidei.
Konchylie [-'çy:liə], *-n, f. (zool.)* cochilie (de moluscă).
Kondemnatiọn, *-en, f. (jur., înv.)* condamnare.
Kondẹns|abflussrohr, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* țeavă pentru scurgerea condensatului.
Kondẹns|abteilung, *-en, f. (tehn.)* evacuare a condensatului.
Kondensạt, *-(e)s, -e, n.* condensat, condens, lichid de condensare, lichid condensat.
Kondensatbildung, *-en, f. (chim.)* formare de condensat.
Kondensatiọn, *-en, f.* **1.** *(chim.)* condensare. **2.** *(ec.)* intensificare; **~ der Arbeit** intensificare a muncii.
Kondensatiọns|adiabate, *-n, f. (met.)* adiabată de condensare.
Kondensatiọnskammer, *-n, f. (chim.)* cameră de condensare.
Kondensatiọnskeim, **Kondensatiọnskern**, *-(e)s, -e, m. (met.)* nucleu de condensare.
Kondensatiọnsraum, *-(e)s, -räume, m. (tehn.)* cameră de condensare.
Kondensatiọns|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* v. Kondenstopf.
Kondensatiọnswärme *f. sg.* căldură de condensație.
Kondensạtor, *-s, -tọren, m. (tehn.)* condensator; **variabler** (sau **veränderbarer) ~** condensator variabil.
Kondensatorkapazität, *-en, f.* capacitate a condensatorului.
Kondensatorkugel, *-n, f. (tehn.)* condensator sferic.
Kondensatormikrophon și **Kondensatọrenmikrofon**, *-s, -e, n. (tehn.)* microfon cu condensator.
Kondensatormuffe, *-n, f. (tehn.)* mufă, manșon de condensator.
Kondensatorplatte, *-n, f. (electr.)* armătură de condensator.
Kondensatorplattenbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* bormașină pentru plăci de condensator.
Kondensạtor|rohrleitung, *-en, f.* conductă de condensator.
Kondensatorsaug|stutzen, *-s, -, m. (tehn.)* țuț de absorbție a aburului în condensator.
Kondensatpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de condensare.
kondensiẹren, *kondensierte, kondensiert, vb. (h) tr.* a condensa.
kondensiẹrt I. *part. trec.* de la kondensieren. **II.** *adj.* condensat; **~e Milch** lapte condensat.
Kondensiẹrung, *-en, f.* condensare.
Kondẹnsleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de condensat, de apă de condensare.
Kondẹnsmilch *f. sg.* lapte condensat.
Kondẹnsor, *-s, -sọren, m. (fiz., chim.)* condensor.
Kondẹns|streifen, *-s, -, m.* urmă, dâră de condens pe cer (lăsată de un avion).
Kondẹns|topf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de condensare.
Kondẹnswasser, *-s, -wässer, n. (tehn.)* apă de condensare, condens.
konditern, *konditerte, konditert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a lucra ca cofetar; a produce zaharicale. **2.** *(glumeț)* a merge la cofetărie.
Konditiọn, *-en, f.* **1.** condiție. **2.** *(fam.)* situație. **3.** *(înv.)* serviciu; **er tritt in ~** intră în serviciu; **er ist bei X in ~** este angajat la X.
konditiọnal I. *adj.* condiționat. **II.** *adv.* în anumite condiții.
Konditiọnal, *-s, -e*, **Konditiọnalis**, *-, -nales, m. (gram.)* (mod) condițional.
Konditiọnalịsmus, *-, m. sg.* condiționalism.
Konditiọnalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție condițională.
konditiọnell *adj.* condițional.
Konditiọnier|an|stalt, *-en, f.* instituție de control calitativ al mărfurilor.
konditiọnieren, *konditionierte, konditioniert, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a condiționa. **2.** *(text.)* a măsura, a determina conținutul în apă. **3.** a condiționa (aerul). **II.** *intr. (înv.)* a fi în serviciu, a fi salariat.
Konditionịsmus, *-, m. sg.* v. Konditionalismus.
konditiọns|schwach *adj. (sport)* în condiție fizică slabă.
konditiọns|stark *adj. (sport)* în condiție fizică bună.
Konditiọns|training [-trɛ-], *-s, n. sg. (sport)* antrenament pentru condiție fizică.

Kondịtor, *-s, -toren, m.* cofetar.
Konditorei, *-en, f.* cofetărie.
Kondịtorwaren *pl.* produse de cofetărie.
Kondolẹnz, *-en, f.* condoleanțe.
Kondolẹnzbesuch, *-(e)s, -e, m.* vizită de condoleanțe.
Kondolẹnzbrief, *-(e)s, -e, m.*, **Kondolẹnzschreiben**, *-s, -, n.* scrisoare de condoleanțe.
kondolieren, *kondolierte, kondoliert, vb. (h) intr.* a exprima, a prezenta condoleanțe.
Kondọm, *-s, -s, m.* (și *n.*) prezervativ (de cauciuc).
Kondomịnat, *-(e)s, -e, n.* condominiu.
Kondomịnium, *-s, -nien* [-niən], *n.* v. Kondominat.
Kọndor, *-s, -dore, m. (ornit.)* condor *(Sarcorphamphus gryphus).*
Kondottiere [-ti'e:rə], *-s-, -ri, m.* condotier.
Kondụite *f. sg.* conduită, purtare.
Kondụitenliste, *-n, f. (înv.)* foaie de calificare, stat personal.
Kondụkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** escortă, convoi. **2.** cortegiu funerar. **3.** conductă de aer (la orgă). **4.** conductă (de apă).
Konduktanz, *-en, f. (tehn.)* conductanță.
Kondukteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.; elv.)* conductor(-oare), șef de tren.
Kondụktor, *-s, -toren, m. (electr.)* conductor.
Konfẹkt, *-(e)s, -e, n.* bomboane, prăjituri, dulciuri.
Konfektion, *-en, f.* **1.** confecție, confecționare (de haine gata). **2.** *(fam.)* magazin de confecții.
Konfektionär, *-s, -e, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** muncitor(-oare) într-o fabrică de confecții. **2.** proprietar(ă) a(l) unui magazin de confecții.
Konfektionẹuse [-'nø:zə], *-n, f.* lucrătoare într-o fabrică de confecții.
konfektionieren, *konfektionierte, konfektioniert, vb. (h) tr.* a confecționa.
Konfektionsbetrieb, *-(e)s, -e, m.*, **Konfektionsfabrik**, *-en, f.* fabrică de confecții.
Konfektionsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de confecții.
Konfektions|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de confecții.
Konfektionsladen, *-s, -läden, m.* v. Konfektionsgeschäft.
Konfektionsware, *-n, f.* confecții.
Konfẹkt|schachtel, *-n, f.* cutie cu bomboane.
Konferẹnz *-en, f.* **1.** conferință. **2.** consiliu pedagogic. **3.** ședință; consfătuire.
Konferẹnzbeschluss, *-es, -schlüsse, m.* hotărâre a conferinței, a ședinței, a consfătuirii.
Konferẹnzdelegierte, *-n, -n (ein Konferenzdelegierter), m.* și *f.* delegat(ă) la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferẹnzler, *-s, -, m.* participant la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferẹnzprotokoll, *-(e)s, -e, n.* proces-verbal făcut la conferință, la consfătuire, la ședință.
Konferẹnzraum, *-(e)s, -räume, m.* sală de conferințe.
Konferẹnztag, *-(e)s, -e, m.* zi a conferinței, zi a ședinței, zi a consfătuirii.
Konferẹnzteilnehmer, *-s, -, m.* participant la conferință, la ședință, la consfătuire.
Konferẹnz|zimmer, *-s, -, n.* sală de consiliu; sală de ședințe.
konferieren, *konferierte, konferiert, vb. (h) intr.* **1.** a discuta, a duce tratative. **2.** a fi crainic, a face pe crainicul.
Konfessịon, *-en, f. (rel.)* confesiune.
Konfessionalịsmus, *-, m. sg.* confesionalism.
konfessionẹll *adj.* de confesiune, confesional.
konfessiọnslos *adj.* fără confesiune.
Konfessiọnslosigkeit *f. sg.* lipsă de confesiune.
Konfẹtti *s. pl.* **1.** confeti. **2.** *(austr.)* fursecuri.
Konfidẹnt, *-en, -en, m.* **1.** confident, prieten intim, om de încredere. **2.** *(austr.)* denunțător, spion, copoi (polițienesc).
konfidentiẹll [-'tsiɛl] *adj.* confidențial.
Konfidẹnz, *-en, f.* confidență.
Konfiguratiọn, *-en, f.* configurație; *(inform.)* configurare.
konfigurierbar *adj.* configurabil.
konfigurieren, *konfigurierte, konfiguriert, vb. (h) tr.* a configura; *(inform.)* **eine Datei ~** a configura un fișier.
Konfinatiọn, *-en, f. (înv.)* **1.** raionare; împărțire în anumite parcele. **2.** *(jur.)* domiciliu obligatoriu.
konfinieren, *konfinierte, konfiniert, vb. (h) tr.* **1.** a parcela, a despărți, a hotărnici. **2.** *(jur.)* a indica (cuiva) domiciliu obligatoriu.
Konfinität *f. sg. (înv.)* vecinătate.
Konfinium, *-s, -nien* [-niən]; *n. (înv.)* **1.** (piatră de) hotar. **2.** teritoriu mărginaș.
Konfirmand, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (bis. luterană)* catecumen, persoană care se pregătește să fie confirmată.
Konfirmanden|unterricht, *-(e)s, m. sg. (bis. luterană)* instrucție în vederea confirmării.
Konfirmatiọn, *-en, f.* **1.** *(jur.)* confirmare. **2.** *(bis. luterană)* confirmare.
Konfirmatiọns|tag, *-(e)s, -e, m. (bis. luterană)* zi a confirmării.
konfirmieren, *konfirmierte, konfirmiert, vb. (h) tr.* **1.** *(jur.)* a confirma. **2.** *(bis. luterană)* a confirma.
Konfiserie, *-n* [-zə'ri:ən], *f. (elv.)* cofetărie.
Konfiseur [-'zo:ɐ], *-s, -e, m. (elv.)* cofetar.
Konfiskatiọn, *-en, f.* confiscare.
konfiszieren, *konfiszierte, konfisziert, vb. (h) tr.* a confisca.
Konfitẹnt, *-en, -en, m. (înv., bis.)* persoană care se spovedește.
Konfitüre, *-n, f.* **1.** dulceață. **2.** dulciuri.
konfligieren, *konfligierte, konfligiert, vb. (s.) intr. (înv.)* a intra în conflict (cu...).
Konflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict; **im ~ sein mit jm.** a fi în conflict cu cineva; **einen ~ endgültig beilegen** a regla definitiv un conflict; **bewaffneter ~** conflict armat.
konfliktgeladen *adj.* aducător de conflicte.
Konflikt|herd, *-(e)s, -e, m.* focar de conflicte.
Konfliktkommission, *-en, f. (jur.)* comisie de conciliere.
Konfliktlösung, *-en, f.* soluționare a conflictului.
Konfliktschlichtung, *-en, f.* arbitrare a conflictului.
Konfluẹnz, *-en, f.*, **Konflux**, *-es, -e, m.* confluență.
Konföderatiọn, *-en, f.* confederație.
konföderieren, *konföderierte, konföderiert, vb. (h) refl.* a se confedera, a se alia.
konföderiert, **I.** *part. trec.* de la konföderieren. **II.** *adj.* confederat, aliat.
Konföderierte, *-n, -n (ein Konföderierter), m.* confederat, aliat.
konfokạl *adj. (fiz., mat.)* confocal.
konfọrm *adj.* conform.
Konformịst, *-en, -en, m.* **1.** *(bis.)* anglican. **2.** conformist.
Konformität, *-en, f.* conformitate.
Konfrạter, *-s, -, m. (bis.)* confrate, frate.
Konfrontatiọn, *-en, f.* confruntare.
konfrontieren, *konfrontierte, konfrontiert, vb. (h) tr.* a confrunta.
Konfrontierung, *-en, f.* confruntare.
konfundieren, *konfundierte, konfundiert, vb. (h) tr.* a confunda.
konfụs *adj.* **1.** confuz, zăpăcit; **~ machen** a încurca, a zăpăci; **~ werden** a deveni confuz, a se zăpăci. **2.** încurcat, neclar, nelămurit, confuz.
Konfusiọn, *-en, f.* confuzie, zăpăceală, încurcătură.
Konfusiọnsrat, *-(e)s, -räte, m. (fam.)* persoană zăpăcită, confuză, uitucă; uitucilă; încurcă-lume.
Konfuzianịsmus, *-, m. sg.* confucianism.
kongenial *adj.* congenial, apropiat, înrudit sufletește (cu cineva); cu simpatie, cu afinitate (față de cineva).
Kongenialität *f. sg.* afinitate, congenialitate.
kongenitạl *adj. (biol.)* congenital, înnăscut, din naștere.
Kongestiọn, *-en, f. (med.)* congestie.
kongestiv *adj. (med.)* congestiv.
Konglomerat, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(geol.)* conglomerat. **2.** *(fiz.)* conglomerat, masă amorfă, nediferențiată.
Konglomeratiọn, *-en, f.* conglomerație.
kongolẹsisch *adj.* congolez, din Congo.
Kongregatiọn, *-en, f. (bis.)* congregație.
Kongregationịst, *-en, -en, m. (bis.)* **1.** membru al unei congregații. **2.** membru al bisericii engleze nord-americane.
Kongrẹss, *-es, -e, m.* congres.
Kongrẹsshalle, *-n, f.* sală mare de congrese.
Kongrẹssmehr|heit *f. sg.* majoritate a membrilor congresului.
Kongrẹss|stadt și **Kongrẹss-Stadt**, *-städte, f.* oraș unde se ține congresul.
Kongrẹss|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* **1.** etamină. **2.** gaz înflorat damaschinat.
Kongrẹss|teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* congresist(ă).
kongruẹnt *adj.* **1.** *(mat.)* congruent, concordant. **2.** *(gram.)* congruent, care se acordă.
Kongruẹnz, *-en, f.* **1.** *(mat.)* congruență, concordanță, acord. **2.** *(gram.)* acord.
Kongruẹnz|satz, *-es, -sätze, m. (geom.)* teoremă congruențială.
kongruieren, *kongruierte, kongruiert, vb. (h) intr.* a coincide, a concorda, a se acorda.
Konidie [-diə], *-n, f. (bot.)* conidie.
Konidienträger, *-s, -, m. (bot.)* conidiofor.
Konifere, *-n, f. (bot.)* conifer *(Conifera).*
König, *-s, -e, m.* **1.** rege; **der ~ von Preußen** regele Prusiei; **die heiligen drei ~e a)** cei trei crai (de la răsărit); **b)** Boboteză; *(înv.)* **des ~s Rock** uniformă militară; **der ~ der Wüste** regele deșertului, leul; **unter Blinden ist der Einäugige ~** între orbi chiorul e rege. **2.** rigă, crai (la jocul de cărți); rege (la jocul de șah); popic central (la jocul de popice).
Königin, *-nen, f.* **1.** regină; *(fig.)* **du bist die ~ meiner Gedanken** tu ești regina, domnița gândurilor mele; **die ~ des Himmels** Fecioara Maria; *(bot.)* **die ~ der Nacht** regina nopții *(Cereus grandiflorus).* **2.** damă (la jocul de cărți). **3.** regină (la jocul de șah). **4.** regină, matcă (a albinelor).
Königin|mutter *f. sg.* regină-mamă.
Königintabak, *-s, m. sg. (înv.)* tutun Virginia.
Königinwitwe, *-, f.* regină-văduvă.
königlich I. *adj.* regesc, regal; **seine Königliche Hoheit** Alteța sa regală; **die ~e Würde** regalitatea; **die ~e Partei** partidul regalist. **II.** *adv.* **1.** regalist; **~ gesinnt** cu sentimente, cu convingeri regaliste. **2.** *(fam.)* regește, strașnic, minunat; **wir haben uns ~ unterhalten** am petrecut regește.
Königlichkeit *f. sg.* regalitate.
Königreich, *-(e)s, -e, n.* regat.
Königs|adler, *-s, -, m. (ornit.)* vultur regal *(Aquila imperialis).*
Königs|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* măr domnesc.
königsblau *adj.* albastru strălucitor.
Königsburg, *-en, f.* castel regal.
Königsfarn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* ferigă regală *(Osmunda regalis).*
Königsfasan, *-(e)s, -e(n), m. (ornit.)* fazan regal (*Phasianidae).*
Königsfischer, *-s, -, m. (zool., înv.)* pescăruș albastru *(Alcedo ispida).*
Königsfreund, *-(e)s, -e, m.* regalist.
Königsgegner, *-s, -, m.* antiregalist, adversar al regelui; adversar al regalității.
Königshaus, *-es, -häuser, n.* **1.** familie regală. **2.** dinastie.
Königskerze, *-n, f. (bot.)* coada-boului, lumânărică *(Verbascum thapsiforme).*
Königskind, *-(e)s, -er, n. (poet.)* prinț, prințesă.
Königskrone, *-n, f.* coroană regală.
Königsmord, *-(e)s, -e, m.* regicid.
Königsmörder, *-s, -, m.* regicid, ucigaș al regelui.
Königs|pflaume, *-n, f. (hort.)* prună renglotă *(Claudiana).*
Königsrose, *-n, f. (bot.)* bujor *(Paeonia).*
Königs|salbei, *-s, -e, m.*, **Königs|salbei**, *-en, f. (bot.)* salvie de grădină *(Salvia officinalis).*
Königs|schießen, *-s, -, n.* întrecere la tir.
Königs|schlange, *-n, f. (zool.)* șarpe boa *(Boa constrictor).*
Königs|schloss, *-es, -schlösser, n.* palat regal.
Königs|sitz, *-es, -e, m.* reședință regală.
Königs|sohn, *-(e)s, -söhne, m.* fiu de rege.
Königs|tag, *-(e)s, -e, m.* Boboteză.
Königs|thron, *-(e)s, -e, m.* tron regal.

Königs|tiger, *-s, -, m. (zool.)* tigru bengalez *(Felix tigris)*.
Königs|titel, *-s, -, m.* titlu de rege.
Königs|tochter, *-töchter, f.* fiică de rege.
königstreu *adj.* roialist.
Königsvogel, *-s, -vögel, m.* v. Königsadler.
Königswahl, *-en, f. (ist.)* alegere a regelui; **das Recht der freien** ~ dreptul de liberă alegere a regelui.
Königswasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă regală.
Königswürde, *-n, f.* demnitate de rege, regalitate.
Königtum, *-s, n. sg.* regalitate.
Konimeter, *-s, -, n. (tehn.)* conimetru.
konisch *adj.* conic; *(tehn.)* **~es Getriebe** angrenaj conic, transmisie prin angrenaj conic.
Konizität *f. sg.* conicitate.
Konj. *presc.* **a)** de la Konjunktiv. **b)** de la Konjunktion.
Konjektur, *-en, f.* conjectură, presupunere, supoziție; ipoteză.
konjizieren, *konjizierte, konjiziert, vb. (h) intr.* a face presupuneri, supoziții.
konjugal *adj.* conjugal.
Konjugate, *-n, f. (bot.)* alge verzi sexuate unicelulare *(Conigatae)*.
Konjugation, *-en, f. (gram.; mat.)* conjugare.
konjugieren, *konjugierte, konjugiert, vb. (h) tr.* **1.** a conjuga, a lega, a face legătură. **2.** *(gram., mat.)* a conjuga.
Konjunktion, *-en, f. (gram., astron.)* conjuncție.
Konjunktiv și **Konjunktiv**, *-s, -e, m. (gram.)* (mod) conjunctiv.
Konjunktiva [-va] *f. sg. (anat.)* conjunctivă.
konjunktivisch [-vi-] *adj. (gram.)* conjunctival.
Konjunktivitis *f. sg. (med.)* conjunctivită.
Konjunktivus, *-, -tive, m.* v. Konjunktiv.
Konjunktur, *-en, f.* **1.** conjunctură. **2.** conjunctură economică; **die ~ ankurbeln** a relansa economia, a stimula activitatea economică; **die ~ dämpfen** a frâna conjunctura; **die ~ hat sich deutlich abgeschwächt** conjunctura a slăbit în mod net.
konjunktur|abhängig *adj.* sensibil la fluctuații conjuncturale.
Konjunktur|aufschwung, *m. sg.* avânt al conjuncturii.
Konjunktur|ausgleichsrücklage, *-n, f.* rezervă pentru compensarea oscilațiilor conjuncturale.
Konjunktur|aus|sichten, *pl.* perspective conjuncturale.
konjunkturbedingt *adj.* în funcție de conjunctură, conjunctural.
Konjunkturbelebung, *f. sg.* redresare conjuncturală, ameliorare, revitalizare a conjuncturii.
Konjunkturbericht, *-(e)s, -e, m.* notă, raport privind conjunctura.
Konjunktur|entwicklung, *-en, f.* evoluție conjuncturală, economică.
Konjunkturforschung, *-en, f. (ec.)* studiu, studiere a(l) conjuncturii.
Konjunkturgewinn, *-(e)s, -e, m.* profit, câștig conjunctural.
Konjunkturpolitiker, **Konjunktur|ritter**, *-s, -, m. (peior.)* politician oportunist, de conjunctură.
Konjunktur|rückgang, *-(e)s, -gänge, m.* recul al activității economice.
Konjunktursachver|ständige, *-n, -n (ein Konjunktursachverständiger), m.* și *f.* expert(ă) în probleme de conjunctură.
Konjunkturschwankungen *pl.* fluctuații conjuncturale.
Konjunkturtrtief, *n. sg.* recesiune economică; **das ~ überwinden** a depăși abisul conjunctural.
Konjunktur|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* reviriment conjunctural.
Konjunktur|untersuchung, *-en, f.* anchetă conjuncturală.
Konjunkturverschlechterung *-en, f.* degradare, înrăutățire a conjuncturii; **weltweite ~** degradare mondială a conjuncturii.
Konjurant, *-en, -en, m. (înv.)* conjurat, complotist.
konkav *adj.* concav.
Konkavglas, *-es, -gläser, n. (opt.)* lentilă concavă (de ochelari).
Konkavlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă concavă.
Konkav|spiegel, *-s, -, m. (opt.)* oglindă concavă.
Konklave [-ve], *-s, -n, n. (bis. cat.)* conclav.
konkludent *adj.* concludent.
konkludieren, *konkludierte, konkludiert, vb. (h) intr.* a conchide.
Konklusion, *-en, f.* concluzie.
konklusiv *adj.* conclusiv.
Konkordanz, *-en, f.* **1.** conformitate, concordanță. **2.** *(geol.)* concordanță. **3.** *(tipogr.)* cvadrat; unitate de măsură tipografică de 4 cicero sau 48 puncte tipografice.
Konkordat, *-(e)s, -e, n.* concordat.
Konkordienbuch [-diən-], *-(e)s, n. sg.* carte care cuprinde dogmele bisericii luterane.
Konkrement, *-(e)s, -e, n. (med.)* concrement (calcul biliar etc.).
Konkrementbildung, *-en, f. (med.)* formare de pietre (la rinichi, în colecist etc.).
Konkreszenz, *-en, f.* concrescență.
konkret *adj.* concret.
Konkret|heit *f. sg.* caracter concret.
Konkretion, *-en, f. (mineral.)* concrețiune.
konkretisieren, *konkretisierte, konkretisiert vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) concretiza.
Konkretisierung, *-en, f.* concretizare.
Konkretum, *-s, -kreta, n. (lingv.)* (nume) concret.
Konkubinat, *-(e)s, -e, n.* concubinaj.
Konkubine, *-n, f.* concubină.
Konkupiszenz *f. sg.* concupiscență; dorință, poftă senzuală.
Konkurrent, *-en, -en, m.*, **-in**, *-nen, f.* concurent(ă); rival(ă); **möglicher ~** concurent potențial.
Konkurrenz, *-en, f.* **1.** *sg.* concurență; **jm. ~ machen** a face cuiva concurență; **die ~ begrenzen** a limita concurența; **die ~ verschärfen** a înăspri, a exacerba concurența; **eine scharfe ~ betreiben** a practica o concurență dură; **gegen die ~ gerichtet** orientat împotriva concurenței; **erbitterte ~** concurență încrâncenată; **freie ~** concurență liberă; **zwischenzweigliche ~** concurență între branșe. **2.** concurență; firmă concurentă; concurenți. **3.** concurs; întrecere.
Konkurrenz|aus|schreibung, *-en, f.* scoatere la concurs (a unui post).
Konkurrenzbedingungen, *pl.* condiții de concurență.
Konkurrenzbetrieb, *-(e)s, -e, m.* v. Konkurrenzunternehmen.
konkurrenzfähig *adj.* **1.** capabil de a concura. **2.** capabil de a face concurență.
Konkurrenzfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de a concura. **2.** capacitate de a face concurență; **mangelhafte ~** lipsă de competitivitate.
Konkurrenzhai, *-(e)s, -e, m. (fam.)* concurent necruțător.
konkurrenzieren, *konkurrenzierte, konkurrenziert, vb. (h) intr. (reg.)* a face concurență.
Konkurrenzkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă de concurență.
konkurrenzlos *adj.* fără concurență.
Konkurrenzmittel, *-s, -, n.* mijloc de concurență.
Konkurrenzprüfung, *-en, f.* examen pe bază de concurs.
konkurrenz|unfähig *adj.* **1.** incapabil de a concura. **2.** incapabil de concurență.
Konkurrenz|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere concurentă.
konkurrieren, *konkurrierte, konkurriert, vb. (h) intr. (mit)* a concura.
Konkurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* faliment; **~ machen** sau **in ~ gehen** a da faliment; **~ anmelden** a declara stare de faliment. **2.** *(com.)* procedură de faliment. **3.** *(inv.)* concurs.
Konkursbe|antragung, *-en, f.* depunere a bilanțului.
konkursbedroht *adj.* amenințat de faliment.
Konkurs|edikt, *-(e)s, -e, n. (ec.)* publicare de faliment.
Konkurs|eröffnung, *-en, f. (jur.)* deschidere de faliment.
Konkursgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* instanță care se ocupă cu falimentele.
Konkursgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege, legislație a falimentului.
Konkursgläubiger, *-s, -, m. (jur.)* creditor al unei persoane declarate falite, persoană care face parte din masa creditorilor.
Konkursleiter, *-s, -, m. (jur.)* v. Konkursverwalter.
Konkursmasse, *-n, f. (jur.)* masă de faliment; avere a debitorului falit.
Konkurs|ordnung, *-en, f. (jur.)* lege asupra falimentelor.
Konkurs|prozess, *-es, -e, m. (jur.)* proces de faliment.
Konkursverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură de faliment.
Konkursverlautbarung, *-en, f. (jur.)* declarare (în stare) de faliment.
Konkursverwalter, *-s, -, m. (jar.)* sindic al falimentului.
konnatal *adj. (rar)* congenital, înnăscut.
Konnektiv, *-s, -e, n. (bot.)* conectivă.
können, *konnte, gekonnt (ich kann, du kannst, er kann), vb. (h) tr.* și *auxiliar de mod* (în locul *part. trec.* se utilizează și *inf.*) **1.** a putea; a fi în stare, a fi capabil, a avea posibilitatea; **ich kann nicht wegfahren** nu pot să plec, nu pot pleca; **ich kann nicht nach Hause** nu pot să plec (sau să mă duc sau să ajung) acasă; **er kann nicht herein** nu poate să intre; **ich kann nicht mehr** nu mai pot; **er hat es nicht gekonnt** n-a putut (s-o facă); **er hat nicht kommen ~** n-a putut să vină; **es konnte nicht anders kommen** nici că se putea altfel; era inevitabil; **ich kann nicht(s) dafür** nu sunt eu de vină; **nicht umhin ~** a nu putea altfel, a nu putea să evite. **2.** a (se) putea, a fi posibil; **der Brief kann verlorengegangen sein** scrisoarea a putut să se piardă, poate că s-a pierdut scrisoarea. **3.** a putea, a avea voie; **jetzt kannst du hereinkommen** acum poți să intri. **4.** a ști; a cunoaște; **kannst du Englisch?** știi englezește? **er kann mehrere Sprachen** știe mai multe limbi; **kannst du jetzt deine Aufgabe?** acum îți știi lecția? **kannst du schwimmen?** știi să înoți?
Können, *-s, n. sg.* **1.** putere, putință, posibilitate; **an dem ~ zweifle ich nicht, aber an dem Wollen** de puterea lui, de posibilitățile lui nu mă îndoiesc, dar mă îndoiesc că vrea. **2.** știință, cunoștințe, pricepere; **der Künstler hat sein ganzes ~ darangesetzt** artistul și-a pus toată arta la contribuție; **er tat es nach bestem ~** a făcut-o cât s-a priceput de bine; **berufliches ~** competență profesională.
Könner, *-s, -, m.* om priceput, capabil să realizeze ceva.
Konnetabel, *-s, -s, m. (ist.)* conetabil: **a)** comandant al călărimii; **b)** mareșal al armatelor de uscat.
Konnex, *-es, -e, m.* legătură.
Konnexion, *-en, f.* legătură, cunoștință cu persoane influente; protecție, proptea.
konnivent [-'vent] *adj. (jur.)* **1.** de conivență. **2.** îngăduitor, indulgent.
Konnivenz *f. sg. (jur.)* **1.** conivență. **2.** îngăduință, indulgență.
konnivieren [-'vi:-], *konnivierte, konniviert, vb. (h) intr. (jur.)* a trece cu vederea, a fi indulgent.
Konnossement, *-s, -e, n. (mar. com.)* conosament.
Konnotat, *-(e)s, -e, n. (lingv.)* conotat.
Konnotation, *-en, f. (lingv.)* conotație.
konnte *ind. imperf.* de la können.
Konoid, *-(e)s, -e, n. (mat.)* conoid.
Konpennäler, *-s, -, m. (argou școlăresc)* coleg de școală.
Konquistador, *-s* (sau *-en), -e (-en), m.* conchistador.
Konradskraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sunătoare, pojarniță *(Hypericum perforatum)*.
Konrektor, *-s, -toren, m.* director adjunct.
Konrektorat, *-(e)s, -e, n.* funcție de director adjunct.
konsanguin *adj. (înv.)* consangvin.
Konsanguinität *f. sg. (înv.)* consangvinitate.
Konsil [kɔ̃'sɛ:j], *-s, -s,* m. *(înv.)* consiliu de stat, de miniștri; consiliu, consfătuire.
Konsekration, *-en, -en, f. (bis.)* **1.** consacrare, sfințire, hirotonisire. **2.** sfânta jertfă.
konsekrieren, *konsekrierte, konsekriert, vb. (h) tr. (bis.)* a sfinți, a învesti ca preot, a hirotonisi, a consacra.
konsekutiv *adj.* consecutiv.
Konsekutivdolmetschen, *-s, n. sg.* translatare consecutivă.
Konsekutivsatz, *-es, -sätze, m.* propoziție consecutivă.
Konsens, *-es, -e,* **Konsensus**, *-, -, m.* consimțământ; aprobare; **~ zur Einkommenspolitik** consens asupra politicii veniturilor.
konsequent *adj.* consecvent.
konsequentermaßen, **konsequenterweise** *adv.* prin urmare, în consecință.
Konsequenz, *-en, f.* **1.** consecvență; stăruință. **2.** consecință, urmare; **die ~en tragen** a suporta consecințele; **die ~en ziehen** a trage consecințele.
Konservation [-va-] *f. sg.* conservare, păstrare.

Konservatịsmus [-va-], *-, m. sg.* conservatism.
konservatịv *adj.* **1.** conservativ. **2.** care conservă.
Konservatịve, *-n, -n (ein Konservativer), m. (pol.)* conservator.
Konservativịsmus, *-, m. sg.* v. Konservatismus.
Konservạtor, *-s, -tọren, m.* **1.** conservator, custode (al unui muzeu etc.). **2.** funcţionar la universitate.
konservatọrisch *adj.* **1.** conservator, care conservă, păstrează. **2.** de conservator; *(adverbial)* **~ gebildet** cu studii de conservator.
Konservatorịst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* student(ă) la conservator.
Konservatọrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* conservator, academie de muzică.
Konsẹrve [-və], *-n, f.* conservă.
Konsẹrvenbüchse, **Konsẹrvendose**, *-n, f.* cutie de conserve.
Konsẹrvenfabrik, *-en, f.* fabrică de conserve.
Konsẹrven|öffner, *-s, -, m.* deschizător de conserve.
konservierbar *adj.* care poate fi conservat.
konservịeren [-'vi:-], *konservierte, konserviert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) conserva, a (se) păstra; *(fig., fam.)* **sie hat sich gut konserviert** se ţine bine, pare tânără.
Konservịerung, *-en, f.* conservare, păstrare.
Konservịerungsmittel, *-s, -, n.* mijloc de conservare.
Konsignạnt, *-en, -en, m. (com.)* cosemnator (de mărfuri).
Konsignatạr, **Konsignatär**, *-s, -e, m- (com.)* păstrător, consignatar.
Konsignatịon, *-en, f. (com.)* consemnaţie, consignaţie; **er sendet ihm Waren in ~** îi trimite mărfuri în consignaţie.
Konsignatịonsgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de consignaţie.
Konsignatịonsgut, *-(e)s, -güter, n. (com.)* obiect de consignaţie.
Konsignatịonswaren, *pl.* mărfuri de consignaţie.
konsignịeren, *konsignierte, konsigniert, vb. (h) tr.* **1.** a valida, a ratifica. **2.** *(com.)* a da în consignaţie. **3.** *(mil.)* a consemna (trupe în cazărmi). **4.** *(reg.)* a ţine la arest.
Konsịlium, *-s, -lien* [-liən], *n.* **1.** consiliu. **2.** *(med.)* consult.
konsistẹnt *adj.* consistent.
Konsistẹnz, *-en, f.* consistenţă.
Konsistẹnzmesser, *-s, -, m. (tehn.)* consistometru.
Konsistorialrat, *-(e)s, -räte, m. (bis.)* consilier consistorial.
Konsistọrium, *-s, -rien* [-riən], *-n. (bis.)* consistoriu.
konskribịeren, *konskribierte, konskribiert, vb. (h) tr. (inv.)* a recruta, a înrola (în armată).
Konskriptịon, *-en, f. (mil.)* recrutare (condiţionată).
konskriptịons|pflichtig *adj. (mil.)* supus recrutării.
Konsọlbohrmaschine, *-n, f.* maşină de găurit cu consolă.
Konsọle, *-n, f.* **1.** *(tehn., constr.)* consolă. **2.** poliţă, etajeră (de perete), suport.
Konsolidatịon, *-en, f.* consolidare.
konsolidịeren, *konsolidierte, konsolidiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) consolida.
Konsolidịerung, *-en, f.* consolidare, întărire.
Konsọlkran, *-(e)s, -e* (şi *-kräne), m. (tehn.)* macara-consolă, macara în consolă.
Konsọls *pl. (ec.)* bonuri de rentă consolidată; titluri consolidate.
Konsọlträger, *-s, -, m. (tehn.; constr.)* grindă în consolă; grindă cu consolă.
konsonạnt *adj.* consonant.
Konsonạnt, *-en, -en, m. (gram.)* consoană, consonantă.
Konsonạntenhäufung, *-en, f. (lingv.)* îngrămădire de consoane.
Konsonạntenverbindung, *-en, f. (lingv.)* africată.
konsonạntisch *adj.* consonantic.
Konsonạnz, *-en, f.* **1.** consonanţă, acord, armonie. **2.** *(lingv.)* îngrămădire de consoane.
Konsọrte, *-n, -n, m.* **1.** tovarăş, părtaş. **2.** *(peior.)* complice; **er und seine ~n** el şi cu gaşca lui.
Konsortialbank [-tsia:l-], *-en, f.* bancă consorţială.
Konsortialbeteiligung, *-en, f.* participări sindicale.
Konsortialgeschäft, *-(e)s, -e, n.* operaţii consorţiale.
Konsọrtium, *-s, -tien* [-tsiən], *n. (ec.)* asociaţie, societate, consorţiu.
Konspẹkt, *-(e)s, -e, m.* conspect.
Konspiratịon, *-en, f.* conspiraţie, complot.
Konspiratịons|technik, *-en, f.* tehnică, metodă, sistem de conspiraţie.
konspirativ *adj.* conspirativ.
Konspirativität [-vi-] *f. sg.* caracter conspirativ, conspirativitate.
konspirịeren, *konspirierte, konspiriert, vb. (h) intr.* a conspira, a complota.
Konstabel, **Konstabler**, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* poliţist. **2.** *(mil., înv.)* servant la tun.
konstant *adj.* constant; invariabil; statornic.
Konstantan, *-s, n. sg. (metal.)* constantan.
Konstante, *-n, f. (mat.)* constantă; *(fiz.)* **elastische ~** constantă elastică.
konstantinisch *adj. (ist.)* constantinic, **die ~e Schenkung** donaţiunea constantinică.
konstantinopelisch *adj.* v. konstantinopolitanisch.
Konstantinopolitạner, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Constantinopol, constantinopolitan.
konstantinopolitạnisch *adj.* din Constantinopol, constantinopolitan.
Konstạnz *f. sg.* constanţă, statornicie.
konstatịeren, *konstatierte, konstatiert, vb. (h) tr.* a constata.
Konstatịerung, *-en, f.* constatare.
Konstellatịon, *-en, f.* **1.** *(astron.)* constelaţie. **2.** *(fig.)* constelaţie, conjunctură, situaţie (a afacerilor).
Konsternatịon *f. sg.* consternare.
konsternịeren, *konsternierte, konsterniert, vb. (h) tr.* a consterna.
konsternịert I. *part. trec.* de la konsternieren. **II.** *adj.* consternat.
Konstipatịon, *-en, f.* constipaţie.
Konstituạnte, *-n, f.* (adunare) constituantă.
Konstituẹnte, *-n, f. (lingv.)* parte constituantă.
konstituịeren, *konstituierte, konstituiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) constitui, a (se) organiza.
konstituịerend I. *part. prez.* de la konstituieren. **II.** *adj.* constituant; **die ~e Versammlung** adunarea constituantă.
Konstitutịon, *-en, f. (anat., chim., jur.)* constituţie.
Konstitutionalịsmus, *-, m. sg.* constituţionalism.
konstitutionẹll *adj. (anat., jur., pol.)* constituţional.
Konstitutịonsformel, *-n, f. (chim.)* formulă de constituţie.
Konstitutịonswasser, *-s, -wässer, n. (chim.)* apă de constituţie.
konstitutịv *adj.* **1.** constitutiv, esenţial, fundamental. **2.** *(jur.)* care îndreptăţeşte, dă un temei juridic.
Konstrịktor, *-s, -tọren, m. (anat.)* muşchi constrictor.
konstringịeren, *konstringierte, konstringiert, vb. (h) tr. (anat.)* a contracta.
konstringịerend I. *part. prez.* de la konstringieren. **II.** *adj.* astringent; *(chim.)* **~e Mittel** substanţe astringente.
konstruịerbar *adj.* care poate fi construit, construibil.
konstruịeren, *konstruierte, konstruiert, vb. (h) tr.* **1.** a construi. **2.** *(fam.)* a întocmi, a face.
Konstruịerung *f. sg.* construire.
Konstrụkt, *-(e)s, -e, n.* construct.
Konstrụkteur [-'tø:ɐ], *-s, -e, m.* constructor.
Konstruktịon, *-en, f.* **1.** construcţie; clădire. **2.** structură.
Konstruktịons|arbeit, *-en, f.* muncă de construire; muncă de proiectare.
Konstruktions|art, *-en, f.* mod, sistem de construcţie.
Konstruktịonsblatt, *-(e)s, -blätter, n.* desen, plan de construcţie.
Konstruktịonsbüro, *-s, -s, n.* birou de proiectare, de construcţii.
Konstruktịonsdeplacement [-deplasəmã:], *-s, -s, n.* deplasare a construcţiei.
Konstruktịonsfehler, *-s, -, m.* defect de construcţie.
Konstruktịonsglied, *-(e)s, -er, n.* element de construcţie.
Konstruktịons|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de construcţie.
Konstruktịons|stahl, *-(e)s, -stähle* (şi *-stahle), m.* oţel de construcţie.
Konstruktịonsver|einfachung, *-en, f.* simplificare a construcţiei.
Konstruktịonswechsel, *-s, -, m.* modificare de construcţie.
Konstruktịonswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* utilaj de construcţie.
Konstruktịons|zeichnung, *-en, f. (tehn.)* desen, plan de construcţie.
konstruktịv *adj.* constructiv.
Konstruktivịsmus [-vIs-], *-, m. sg. (arte)* constructivism.
Kọnsul, *-s, -n, m.* consul.
Konsulạr|abkommen, *-s, -, n.* acord consular, convenţie consulară.
Konsulạr|abteilung, *-en, f.* secţie consulară.
Konsulạr|agent, *-en, -en, m.* agent consular.
Konsularfaktura, *-en, f. (com.)* factură pentru mărfuri de import care sunt supuse unei taxe vamale de valoare.
konsulạrisch *adj.* consular.
Konsulạrvertreter, *-s, -, m.* reprezentant consular.
Konsulạrvertretung, *-en, f.* reprezentanţă consulară.
Konsulạt, *-s, -e, n.* consulat.
Konsulatdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu consular.
Konsulatsfaktura, *-ren, f.* v. Konsularfaktura.
Konsulẹnt, *-en, -en, m. (jur.)* avocat consultant; **der juridische ~** consilier juridic.
Konsultạnt, *-en, -en, m.* consultant.
Konsultatịon, *-en, f.* consultaţie.
konsultativ *adj.* consultativ.
Konsultativtreffen, *-s, -, n.* întâlnire consultativă.
konsultịeren, *konsultierte, konsultiert, vb. (h) tr.* a consulta; **einen Spezialisten ~** a consulta un specialist.
Konsultịerung, *-en, f.* consultare.
Kọnsum, *-s, m. sg.* **1.** consum, consumaţie. **2.** *(reg.* şi **Kọnsum)** cooperativă de desfacere şi consum.
Konsụm|artikel, *-s, -, m.* articol de consum.
Konsụmbegrenzung, *-en, f.* limitare, restricţie a consumului.
Konsụmbetrieb, *-(e)s, -e, m.* cooperativă de consum.
Konsụmdenken, *-s, n. sg.* mentalitate orientată spre consum.
Konsumẹnt, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* consumator(-oare).
Konsumẹntenbefragung, *-en, f.* anchetă printre consumatori.
Konsumẹnten|nachfrage, *-n, f.* cerere a consumatorilor.
Konsumẹntenpreis, *-es, -e, m. (com.)* preţ de desfacere la consumator.
Konsụmfiliale, *-n, f. (com.)* unitate a unei cooperative de consum.
Konsụmfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* v. Konsumptionsfonds.
Konsụmgenossenschaft, *-en, f.* cooperativă de desfacere şi consum.
Konsụmgeschäft, *-(e)s, -e, n.* cooperativă de desfacere; băcănie.
Konsụmgesellschaft *f. sg.* societate orientată spre consum.
Konsụmgetreide, *-s, -, n. (ec.)* cereale de consum.
Konsụmgut, *-(e)s, -güter, n. (ec.)* **1.** *sg.* obiect de consum. **2.** *pl.* bunuri de consum.
Konsụmgüter|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* comandă de bunuri de consum.
Konsụmgüter|austausch, *-(e)s, -e, m.* schimb comercial de bunuri de consum.
Konsụmgüter|einzelhandel, *-s, m. sg.* comerţul en detail al bunurilor de consum.
Konsụmgütergroßhandel, *-s, m. sg.* comerţul angro al bunurilor de consum.
konsumịeren, *konsumierte, konsumiert, vb. (h) tr.* a consuma.
Konsụmladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* v. Konsumgeschäft.
Konsụm|mittel|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de obiecte de (larg) consum.
konsụm|orientiert [-riɛn-] *adj.* orientat spre consum.
Konsumptibilien [-liən], *pl.* v. Konsumtibilien.
Konsumptịon *f. sg.* v. Konsumtion.
Konsumptịonsfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (ec.)* fond de consumaţie.
Konsumptịonsmittel, *-s, -, n.* v. Konsumtionsmittel.
Konsumptịons|prozess, *-es, -e, m.* v. Konsumtionsprozess.
Konsumptịons|steuer, *-n, f.* v. Konsumtionssteuer.
Konsumptịonsver|hältnisse *pl.* v. Konsumtionsverhältnisse.
Konsụm|schrumpfung, *-en, f. (ec.)* scădere a consumului.
Konsụm|steuer, *-n, f.* v. Konsumtionssteuer.

Konsumterror, *-s, m. sg.* presiune de a consuma mai mult (exercitată de reclamă).
Konsumtibilien [-liən] *pl. (înv.)* articole de (larg) consum, articole de băcănie.
Konsumtion *f. sg.* **1.** consum, consumaţie. **2.** *(med.)* epuizare, istovire, sleire.
Konsumtionsmittel, *-s, -, n. (ec.)* obiect de consum.
Konsumtions|prozess, *-es, -e, m. (ec.)* proces de consumaţie.
Konsumtions|steuer, *-n, f.* impozit pe articole de consum, impozit asupra consumaţiei.
Konsumtionsver|hältnisse *pl. (ec.)* relaţii de consumaţie.
Konsumver|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Konsumgenossenschaft.
Konsumverkauf|stelle, *-n, f.* magazin de desfacere al cooperativei de consum.
Konsumzwang, *-(e)s, m. sg. (ec.)* constrângere în materie de consum.
Kontagion, *-en, f. (med.),* contagiune, molipsire, contaminare.
kontagiös *adj. (med.)* contagios, molipsitor.
Kontagiosität *f. sg. (med.)* contagiozitate, posibilitate de contaminare.
Kontagium, *-s, -gien* [-gıən], *n. (med., înv.)* materie contaminantă.
Kontakt, *-(e)s, -e, m.* **1.** contact; legătură; **den ~ mit den Mitschülern halten** a păstra legătura cu colegii de clasă. **2.** *(electr.)* contact, atingere. **3.** *(electr.)* întrerupător, şaltăr.
Kontakt|adresse, *-n, f.* adresă pentru luare de contact cu cineva.
Kontakt|arm, *-(e)s, -e, m. (electr.)* braţ port-contact; perie de contact, port-perie.
kontakt|arm *adj. (despre persoane)* închis, necomunicativ; fără relaţii.
Kontakt|armut *f. sg.* caracter închis, necomunicativ; lipsă de relaţii.
Kontakt|aufnahme, *-n, f.* luare de contact.
Kontakt|auslöser, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv de declanşare a contactului.
Kontaktbolzen, *-s, -, m. (electr.)* bulon, bară de contact.
Kontaktbügel, *-s, -, m. (electr.)* arc de contact; punte de legătură în formă de arc.
Kontaktbürste, *-n, f. (electr.)* perie de contact.
kontakten, *kontaktete, kontaktet, vb. (h) tr. (ec.)* **1.** a contacta. **2.** a lucra ca agent de legătură (în domeniul publicităţii)
Kontakter, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* agent(ă) de legătură.
Kontaktfeder, *-n, f.* resort de contact; suport arcuitor al contactului.
Kontaktfehler, *-s, -, m. (electr.)* defect de contact; contact defectuos.
Kontaktfeld, *-(e)s, -er, n. (electr.)* panou de contacte; *(tel.)* câmp de jackuri.
Kontaktfläche, *-n, f. (electr.)* suprafaţă de contact.
kontaktfreudig *adj.* sociabil.
Kontaktgeber, *-s, -, m. (electr.)* contactor.
Kontaktgift, *-(e)s, -e, n. (farm.)* otravă de contact. **2.** *(chim.)* substanţă care reduce efectul unui catalizator.
Kontaktgleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor cu contacte.
Kontakt|hebel, *-s, -, m.* pârghie de conectare.
kontaktieren, *kontaktierte, kontaktiert, vb. (h) tr. (electr.)* a conecta, a închide contactul.
Kontakt|infektion, *-en, f. (med.)* infecţie prin contact, contagiune.
Kontaktknopf, *-(e)s, -knöpfe, m. (electr.)* buton de contact, contagiune.
Kontaktkommission, *-en, f.* comisie de legătură.
Kontaktkopie [-pi:, *austr.* şi -pıə], *-n, f. (fot.)* copie de contact.
Kontaktkopieren, *-s, n. sg. (mat., fot.)* copiere prin contact.
Kontaktlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă de contact.
Kontaktmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Kontakter.
Kontaktmasse, *-n, f. (tehn.)* masă de contact.
Kontaktnahme, *-n, f.* v. Kontaktaufnahme.
Kontaktpflege *f. sg.* întreţinere de contacte.
Kontaktpyrometer, *-s, -, n. (şi m.) (tehn.)* pirometru de contact.
Kontaktreiz, *-es, -e, m. (biol.)* iritaţie, excitare prin contact.
kontaktscheu *adj.* cu fire retrasă, nesociabilă.
Kontaktschlüssel, *-s, -, m. (auto.)* cheie de contact, de aprindere.
Kontaktschraube, *-n, f. (electr.)* şurub de contact.
Kontaktschuh, *-(e)s, -e, m. (electr.)* papuc de contact, de cablu.
Kontakt|sperre, *-n, f. (jur.)* interdicţie (pentru deţinuţi) de a avea contact cu exteriorul.
Kontakt|stange, *-n, f. (electr.)* bară de troleu.
kontakt|unfähig *adj.* incapabil de a stabili contacte.
Kontaktverfahren, *-s, -, n. (fot., chim.)* procedeu de contact.
Kontaktwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă de contact.
Kontaktwirkung *f. sg. (chim.)* acţiune catalitică; cataliză.
Kontakt|zone, *-n, f. (mine)* aureolă de contact.
Kontamination, *-en, f.* contaminare.
kontaminieren, *kontaminierte, kontaminiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) contamina, a (se) molipsi.
kontant *adj. (despre bani; în expr.)* **per ~** cu bani peşin, cu bani gheaţă.
Kontanten *pl.* bani peşin, bani gheaţă.
Kontantgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacţie comercială cu numerar.
Kontemplation, *-en, f.* contemplare, contemplaţie.
kontemplativ *adj.* contemplativ.
kontemporär *adj.* contemporan.
Konten|abschluss, *-es, -schlüsse, m. (com.)* reglare, încheiere de conturi.
Kontenance [kõt(e)'nã:s] *f. sg. (fam.)* cumpăt, sânge rece; ţinută; **die ~ bewahren** a nu-şi pierde cumpătul; **sich nicht aus der ~ bringen lassen** a nu se lăsa zăpăcit, derutat.
Kontenführung, *-en, f.* ţinere a registrului de cont.
kontenführungs|pflichtig *adj.* obligat să ţină registre de conturi.
Kontenplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de conturi.
Kontenrahmen, *-s, -, m. (ec.)* schemă de organizare a contabilităţii.
Konten|sperre, *-n, f. (ec.)* închidere de conturi; blocare de conturi.
Kontenten *pl. (mar.)* registre de încărcături.
kontentieren, *kontentierte, kontentiert, vb. (h) tr. (înv.)* a satisface, a mulţumi.
Konter|admiral, *-s, -e, m. (mar.)* contraamiral.
Konterbande, *-n, f.* contrabandă.
Konterbefehl, *-(e)s, -e, m.* contraordin.
Konterfei şi **Konterfei**, *-s, -s* (şi *-e), n. (înv.)* portret.
konterfeien, *konterfeite, konterfeit, vb. (h) tr.* **1.** a desena (pe cineva), a face portretul (cuiva). **2.** a reproduce.
konterkarieren, *konterkarierte, konterkariert, vb. (h) tr.* a contracara, a împiedica.
Kontermarke, *-n, f.* contramarcă.
Kontermarsch, *-(e)s, -märsche, m.* contramarş.
Kontermine, *-n, f.* **1.** (măsură de) contracarare, contramăsură. **2.** *(ec.)* speculaţie la bursă (asupra căderii cursurilor). **3.** *(mil., înv.)* contraminã.
konterminieren, *konterminierte, konterminiert, vb. (h) tr.* a contramina.
Konter|order, *-n, f.* v. Konterbefehl.
Konter|revolution [-vo-], *-en, f.* contrarevoluţie.
konter|revolutionär *adj.* contrarevoluţionar.
Konter|revolutionär, *-s, -e, m.* contrarevoluţionar.
Kontertanz, *-es, -tänze, m.* contradans.
kontestabel *adj.* contestabil; **kontestable Behauptung** aserţiune contestabilă.
kontestieren, *kontestierte, kontestiert, vb. (h) tr.* a contesta.
Kontext, *-es, -e, m.* context; *(fam.)* **er bringt mich aus dem ~** mă derutează, mă zăpăceşte.
Kontextmenü, *-s, -s, n. (inform.)* meniu contextual.
kontieren, *kontierte, kontiert, vb. (h) tr.* a factura; a purta un cont.
Kontiguität *f. sg.* (şi *mat.)* contiguitate; vecinătate.
Kontinent şi **Kontinent**, *-(e)s, -e, m.* continent.
kontinental *adj. (geogr.)* continental; **~e Luftmassen** mase de aer continental.
Kontinentalhandel, *-s. m. sg. (com.)* comerţ continental.
Kontinentalität *f. sg. (met.)* caracter al climei continentale.
Kontinentalklima, *-s, -s* (şi *-mata), n.* climă continentală.
Kontinentalmacht, *-mächte, f.* putere, stat continental(ă).
Kontinental|sperre, *-n, f. (ist.)* blocadă continentală.
Kontinenz *f. sg.* **1.** reţinere. **2.** *(med.)* continenţă.
Kontingent, *-(e)s, -e, n.* contingent.
kontingentieren, *kontingentierte, kontingentiert, vb. (h) tr. (com.)* a contingenta, a stabili, a fixa contingentul.
Kontingentierung, *-s, n. sg.*, **Kontingentierung**, *-en, f. (com.)* contingentare; stabilire, fixare a contingentului.
Kontingentierungsbe|stimmungen *pl.* dispoziţii de contingentare.
Kontingentierungs|stelle, *-n, f. (com.)* oficiu de contingentare (a mărfurilor).
Kontingent|träger, *-s, -, m. (com.)* responsabil cu contingentarea (mărfurilor).
Kontingenz, *-en, f.* **1.** contingenţă. **2.** caracter întâmplător.
Kontingenz|tafel, *-n, f.* tablou, grafic al contingenţelor.
Kontingenz|winkel, *-s, -, m. (mat.)* unghi de contingenţă.
Kontinuation, *-en, f.* continuare.
kontinuieren, *kontinuierte, kontinuiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a continua.
kontinuierlich *adj.* continuu; neîntrerupt; necontenit.
Kontinuität *f. sg.* continuitate.
Kontinuum [-nuʊm], *-s, -nua, n.* lucru continuu, acţiune cu continuitate.
Konto, *-s, -s* (şi *-ten* sau *-ti), n. (ec.)* cont; **ein ~ eröffnen** a deschide un cont: **ein ~ abrechnen** a regla un cont; **ein ~ abschließen** (sau **löschen**) a lichida un cont: **ein ~ belasten** a debita un cont; **einem ~ gutschreiben** a credita un cont; **auf ~** în cont; **laufendes ~** cont curent; **ausgeglichenes ~** cont soldat; **gemeinsames ~** cont comun; **gesperrtes ~** cont blocat; **~ mit täglicher Kündigung** *(banc.)* cont la vedere; *(inform.)* **Konten löschen** a şterge conturi; *(fig.)* **viel(es) auf dem ~ haben** a avea multe la activ(ul său); *(fig.)* **jm. etwas aufs ~ schreiben** a pune ceva în cârca cuiva, pe seama cuiva.
Konto|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* lichidare de cont.
Konto|auszug, *-(e)s, -züge, m. (ec.)* extras de cont.
Kontoberichtigung, *f. sg.* redresare a contului.
Kontobuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de conturi.
Konto|er|öffnung, *-en, f.* deschidere de cont.
Kontogut|haben, *-s, -, n.* avere în cont.
Konto|inhaber, *-s, -, m. (ec.)* deţinător de cont.
Kontokorrent, *-(e)s, -e, n. (ec.)* cont curent.
Kontokorrent|einlagen *pl.* depozite în conturi curente.
Kontokorrentforderung, *-en, f. (ec.)* cerere de deschidere de cont curent.
Kontokorrentgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* tranzacţie în cont curent.
Kontokorrentvorschuss, *-es, -schüsse, m.* avans în cont curent.
Kontonummer, *-n, f. (ec.)* număr al contului.
Kontor, *-s, -e, n.* **1.** birou, contoar, oficiu. **2.** *(mar.)* întreprindere navală.
Kontorist, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* funcţionar(ă) comercial(ă); contabil(ă).
Kontorsion, *-en, f.* constorsiune.
Kontorsionist, *-en, -en, m.* acrobat contorsionist; om-şarpe.
Konto|stand, *-es, -stände, m. (fin.)* situaţia contului, sold.
Konto|überziehung, *-en, f.* depăşire de cont.
Kontovertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract între o bancă şi un particular privind deschiderea unui cont.
kontra **I.** *prep.* cu *acuz.* (şi *jur.*) împotriva, contra. **II.** *adv.* în opoziţie, contra, împotrivă.
Kontra, *-s, -s, n.* **1.** contra (la jocuri de cărţi). **2.** *(în expr.)* **das Pro und (das) ~** pro şi contra.
Kontra|alt, *-(e)s, -e, m. (muz.)* contralto; contraltă (cântăreaţă).
Kontrabass, *-es, -bässe, m. (muz.)* contrabas.
Kontrabuch, *-(e)s, -bücher, n. (ec.)* registru de control.
Kontradiktion, *-en, f.* contradicţie.
kontradiktorisch *adj.* contradictoriu.
kontradizieren, *kontradizierte, kontradiziert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) contrazice.
Kontrafagott, *-(e)s, -e, n. (muz.)* contrafagot.
Kontrafakt, *-(e)s, -e, n.* contrafact, text de cântec laic transpus în spirit bisericesc (sau invers).
Kontrafaktion, *-en, f.* contrafacere.
Kontrafaktur, *-en, f.* v. Kontrafakt.
Kontra|hage [-ʒə], *-n, f. (argou studenţesc)* provocare la duel.

Kontra|hẹnt, *-en, -en, m.* **1.** contractant. **2.** *(pl.)* părți contractante, părți. **3.** *(argou studențesc)* adversar (la duel); *(fig.)* rival.

kontra|hi̲eren, *kontrahierte, kontrahiert, vb. (h) tr.* **1.** a încheia un contract. **2.** a contracta un împrumut. **3.** *(argou studențesc)* a provoca la duel.

kontrạkt *adj. (med.)* contractat; chircit; olog; strâmb.

Kontrạkt, *-(e)s, -e, m. (ec.)* contract.

Kontrạktbruch, *-(e)s, -brücke, m. (ec.)* (în)călcare, violare a unui contract.

kontrạktbrüchig *adj.* care (în)calcă, violează un contract; **er wird ~** el (în)calcă contractul.

Kontraktibilität *f. sg.* v. Kontraktilität.

Kontrakti̲erkraft *f. sg.* v. Kontraktilität.

kontrakti̲l *adj.* contracti(bi)l.

Kontraktilität *f. sg.* contracti(bi)litate.

Kontrakti̲on, *-en, f.* contracție.

kontrạktlich, kontrạktmäßig *adj. (adv.)* contractual; *(adv.)* **~ sicherstellen** a asigura prin contract; **sich ~ verpflichten** a se obliga prin contract.

Kontrạkt|system, *-s, -e, n. (ec.)* sistem contractual.

Kontrakt|u̲r, *-en, f.* **1.** *(med.)* contracție. **2.** *(metal.; înv.)* v. Kontraktion.

Kontrapọst și **Kọntrapost**, *-(e)s, -e, m. (arte)* echilibru ritmic al părților coordonate (de exemplu al celor două picioare ale unei statui etc.).

Kọntrapunkt, *-(e) s, m. sg. (muz.)* contrapunct.

kọntrapunktisch *adj. adv. (muz.)* contrapunctic.

konträ̲r *adj.* contrar.

Kọntra|signatur, *-en, f. (înv.)* contrasemnătură.

kontrasigni̲eren, *kontrasignierte, kontrasigniert, vb. (h) tr.* a contrasemna.

Kontrạst, *-(e)s, -e, m.* contrast.

Kontrạstbrei, *-(e)s, -e, m. (med.)* terci amestecat cu substanțe de contrast.

Kontrạstfarbe, *-n, f. (fiz.)* culoare de contrast.

Kontrạstfilter, *-s, -, m. (fot.)* filtru de contrast.

kontrasti̲eren, *kontrastierte, kontrastiert, vb. (h) intr.* a contrasta.

kontrastịv *adj.* contrastiv.

Kontrạstwirkung, *-en, f.* efect prin contrast.

kontravariạnt [-va-] *adj. (mat.)* contravariant.

Kontravenịent [-vɛni'ɛnt], *-en, -en, m.* contravenient.

kontravẹni̲eren, *kontravenierte, kontraveniert, vb. (h) intr.* a contraveni.

Kontraventi̲on, *-en, f.* contravenție.

Kontraventi̲ons|strafe, *-n, f.* sancțiune pentru contravenție.

Kontrazepti̲on *f. sg. (med.)* contracepție.

kontrazeptịv *adj. (med.)* contraceptiv.

Kontribuẹnt, *-en, -en, m.* contribuabil.

kontribui̲eren, *kontribuierte, kontribuiert, vb. (h) intr.* a contribui.

Kontributi̲on, *-en, f.* contribuție; **jm. eine ~ auferlegen** a impune cuiva o contribuție (de război).

Kontriti̲on, *-en, f. (bis.)* penitență, pocăință.

Kontrọll|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* contramarcă.

Kontrọll|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de control.

Kontrọll|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de control.

Kontrọll|arbeit, *-en, f.* lucrare de control.

Kontrọll|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comisie de control.

Kontrollbefugnis, *-se, f.* putere de control.

Kontrọlle|hörde, *-n, f.* autoritate, instanță, serviciu de control.

Kontrollbericht, *-(e)s, -e, m. (fin.)* raport de sfârșit de an.

Kontrọllbogen, *-s, -bögen, m. (tipogr.)* coală de control.

Kontrọllbüro, *-s, -s, n.* birou de control.

Kontrọlle, *-n, f.* control; **(die) ~ ausüben** a face control; **eine eingehende ~ durchführen** a proceda la o verificare minuțioasă; **öffentliche ~** control public; **führungsmäßige ~** control managerial; **vorbeugende ~** control preventiv; *(pol.)* **~ von unten** control de jos; **ich habe über ihn die ~ verloren** am pierdut controlul asupra lui; **die ~ verlieren** a-și pierde controlul, a-și pierde cumpătul.

Kontrọller, *-s, -, m. (electr.)* controler.

Kontrolleu̲r [-lø:ɐ], *-s, -e, m.* controlor.

Kontrọllfunktion, *-en, f.* funcție de control.

Kontrọllglas, *-es, -gläser, n.* **1.** *(tehn.)* sticlă de nivel; indicator de nivel cu sticlă, indicator de nivel Klinger. **2.** *(top.)* nivelă cu bulă de aer.

kontrollie̲rbar *adj.* controlabil.

kontrolli̲eren, *kontrollierte, kontrolliert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) controla.

Kontrọll|instanz, *-en, f.* instanță de control.

Kontrọll|journal [-ʒur-], *-s, -e, n.* registru de control.

Kontrọllkommission, *-en, f.* comisie de control.

Kontrọll|liste, *-n, f.* listă de control.

Kontrọll|losigkeit *f. sg.* lipsă de control.

Kontrọllmanometer, *-s, -, n.* (și *m.*) *(tehn.)* manometru de control.

Kontrọllmaßnahme, *-n, f.* măsură de control.

Kontrọllmechanismus, *-, -nismen, m.* mecanism de control.

Kontrọllmission, *-en, f.* v. Kontrollkommission.

Kontrọllnummer, *-n, f.* număr de control.

Kontrọll|organ, *-(e)s, -e, n.* organ de control.

Kontrọllpflicht *f. sg.* obligativitate de a exercita control.

Kontrọllpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de control (la graniță).

Kontrọllrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de control; control de stat.

Kontrọllrecht, *-(e)s, -e, n.* drept de control.

Kontrọllregistrierung [-stri:-], *-en, f.* înregistrare de control.

Kontrọllrelais [-re'lɛ:], - [-re'lɛ:s], - [-re'lɛ:s], *n. (electr.)* releu de control.

Kontrọllschein, *-(e)s, -e, m.* fișă de control.

Kontrọllsignal, *-s, -e, n.* semnal de control.

Kontrọll|station, *-en, f.* stație de control.

Kontrọll|stempel, *-s, -, m.* ștampilă de control.

Kontrọll|uhr, *-en, f.* ceas de control, de pontaj.

Kontrọllverfahren, *-s, -, m.* procedeu de control.

Kontrọllversammlung, *-en, f. (mil.)* control al rezerviștilor.

Kontrọllwerk, *-(e)s, -e, n.* aparat de control.

Kontrọllwert, *-(e)s, -e, m.* valoare de control.

Kontrọllziffer, *-n, f.* cifră de control.

kontrovẹrs [-'vɛɐs] *adj.* litigios, controversat; discutabil.

Kontrovẹrse [-'vɛɐzə], *-n, f.* controversă.

Kontumạz *f. sg. (jur.)* contumacie.

Kontumazial|bescheid, *-(e)s, -e, m. (jur.)* decizie dată în contumacie.

Kontumazial|urteil, *-(e)s, -e, n. (jur.)* sentință dată în contumacie.

Kontumazialverfahren, *-s, -, n. (jur.)* procedură în contumacie.

kontumazi̲eren, *kontumazierte, kontumaziert, vb. (h) tr.* a condamna pe cineva în lipsă.

Kontumạz|urteil, *-(e)s,-e, n.* v. Kontumazialurteil.

Kontumạzverfahren, *-s, -, n.* v. Kontumazialverfahren.

Kontụr, *-en, f.* contur.

konturi̲eren, *konturierte, konturiert, vb. (h) tr.* a contura; a încadra; *(fig.)* a sugera.

Kontụr|stift, *-(e)s, -e, m.* ruj, dermatograf cu care se trage conturul buzelor.

Kontusi̲on, *-en, f. (med.)* contuzie.

Kọnus, *-, -se* (și *Konen* sau *Koni*), *m.* **1.** *(mat.)* con. **2.** *(tehn.)* pâlnie; cep.

Kọnus|antenne, *-n, f. (tehn.)* antenă conică.

Kọnusfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză cu coadă conică, freză cu con (de fixare).

Kọnusmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță cu con.

Kọnusreib|ahle, *-n, f.* alezor cu coadă conică, cu con (de fixare).

Konvaleszẹnz [-va-] *f. sg.* **1.** *(med.)* convalescență. **2.** *(jur.)* intrare în vigoare (după un impediment) a unui act juridic.

Konvektị̲on [-vɛk-], *-en, f. (met., fiz., geogr.)* convecție.

Konvektị̲onsheizung, *-en, f. (met.)* încălzire prin convecție.

Konvẹktor, *-s, -en, m.* calorifer convector.

konvena̲bel [-ve-] *adj.* convenabil; **konvenable Preise** prețuri convenabile.

Konvenie̲nz [-niɛnts], *-en, f.* convenință.

Konvenie̲nzheirat, *-en, f.* căsătorie de interes, de convenință.

konvenie̲ren [-ve-], *konvenierte, konveniert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a conveni, a se înțelege, a cădea de acord (cu cineva). **2.** (cu *dat.*) a conveni; **es konveniert mir nicht** nu-mi convine, nu mi se potrivește, nu-mi place.

Konvẹnt [-vɛnt], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* Convenția (națională) (în vremea revoluției burgheze din Franța). **2.** adunare, întrunire (mai ales într-o mănăstire).

Konventi̲kel [-vɛn-], *-s, -, n.* mică adunare, întrunire (secretă, pe ascuns).

Konventi̲kelwesen, *-s, n. sg.* întruniri secrete.

Konventi̲on [-vɛn-], *-en, f.* convenție, învoială.

Konventionali̲smus, *-, m. sg. (fil.)* convenționalism.

Konventiona̲l|strafe, *-n, f. (jur.)* amendă convențională, pe bază de contract.

Konventiona̲ltarif, *-(e)s, -e, m. (ec.)* tarif pe bază de acord special.

konventione̲ll [-vɛntsio-] *adj.* convențional; **die ~en Zeichen** semnele convenționale; **~es Benehmen** purtare convențională; *(inform.)* **~er Arbeitsspeicher** memorie de lucru convențională.

Konventua̲l, *-en, -en,* **Konventua̲le**, *-n, -n, m.* călugăr cu drept de vot.

konvergẹnt [-vɛɐ-] *adj.* convergent; *(mat.)* **~e Reihe** serie convergentă.

Konvergẹnz, *-en, f.* convergență; **bedingte ~** semiconvergență; **beschleunigte ~** convergență accelerată; **gleichmäßige ~** convergență uniformă.

Konvergẹnzbedingung, *-en, f.* condiție de convergență.

Konvergẹnzbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de convergență.

Konvergẹnz|eigenschaft, *-en, f.* proprietate de convergență.

Konvergẹnzfall, *-(e)s, -fälle, m. (mat.)* caz de convergență.

Konvergẹnzpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* punct de convergență.

Konvergẹnzradius, *-, -radien* [-diən], *m. (mat.)* rază de convergență.

konvergi̲eren, *konvergierte, konvergiert, vb. (h) intr.* a converge.

Konversati̲on [-vɛrza'tsio:n], *-en, f.* conversație.

Konversati̲onslexikon, *-s, -ka* (și *-ken*), *n.* dicționar enciclopedic.

Konversati̲ons|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă scrisă numai pentru dialogul ei spiritual.

konversi̲eren, *konversierte, konversiert, vb. (h) intr.* a conversa, a sta de vorbă, a face conversație.

Konversi̲on, *-en, f.* **1.** *(ec.)* conversiune. **2.** *(rel.)* convertire. **3.** *(lingv.)* conversiune. **4.** *(psih., log.)* conversiune.

Konversi̲ons|anleihe, *-en, f. (fin.)* împrumut de conversiune.

Konversi̲ons|aufgeld, *-(e)s, n. sg.* primă de conversiune.

Konvẹrter, *-s, -, m. (metal.)* convertizor; **basischer ~** convertizor bazic; **feststehender ~** convertizor imobil; **kippbarer ~** convertizor basculant; **saurer ~** convertizor acid.

Konvẹrter|helm, *-(e)s, -e, m.*, **Konvẹrtermündung**, *-en, f. (metal.)* parte superioară, tronconică a unui convertizor.

Konvertibilität *f. sg.* convertibilitate.

konvertịerbar *adj.* convertibil.

Konvertịerbarkeit *f. sg.* convertibilitate; **die ~ aufheben** a suspenda convertibilitatea; **die ~ einführen** a introduce convertibilitatea; **die ~ sichern** a asigura convertibilitatea; **äußere ~** convertibilitate externă; **beschränkte ~** convertibilitate restrânsă, limitată; **teilweise ~** convertibilitate parțială.

konvertie̲ren, *konvertierte, konvertiert, vb. (h) tr.* **1.** *(ec., inform.)* a converti; **die Anleihe wird konvertiert** împrumutul intră în conversiune; **eine Datei ~** a converti un fișier. **2.** *(rel.; fig.)* a converti; **er konvertiert ihn zum Islam** îl convertește la islamism.

Konvertie̲rung, *-en, f.* **1.** *(ec.)* conversiune. **2.** *(rel.)* convertire.

Konvertierungsfehler, *-s, -, m.* eroare de conversiune.

Konvertie̲rungsverfahren, *-s, -, n.* procedură de conversiune.

Konvẹrtit, *-en, -en, m. (rel.)* convertit.

konvẹx [-'vɛks] *adj.* convex.

Konvexität *f. sg.* convexitate.

Konvẹxlinse, *-n, f. (opt.)* lentilă convexă.
Konvẹx|spiegel, *-s, -, m. (opt.)* oglindă convexă.
Konvịkt [-vɪkt], *-(e)s, -e, n.* **1.** internat; cămin studențesc. **2.** seminar catolic.
Konvịvium [-'vi:viʊm], *-s, -vivien* [-viən], *n.* banchet.
Kọnvoi și **Konvọi** [-vɔø], *-s, -s, m. (mar.)* convoi (de vase); escortă.
Konvokatiọn [-vo-], *-en, f.* convocare.
Konvolụt [-vo-], *-(e)s, -e, n.* **1.** dosar. **2.** volum colectiv.
Konvolụte, *-n, f. (constr.)* volută.
Konvulsiọn [-vʊl-], *-en, f. (med.)* convulsie.
konvulsịv(isch) [-vɪʃ] *adj.* convulsiv.
konzedịeren, *konzedierte, konzediert, vb. (h) tr.* a admite, a recunoaște, a concede.
Konzentrạt, *-(e)s, -e, n. (chim.)* concentrat.
Konzentratiọn, *-en, f.* **1.** concentrare; ~ **des Kapitals** concentrare a capitalului. **2.** concentrație.
Konzentratiọnsbewegung, *-en, f.* mișcare de concentrare.
konzentratiọnsfähig *adj.* capabil, în stare de a se concentra.
Konzentratiọnskurve, *-n, f.* curbă de concentrare.
Konzentratiọnslager, *-s, -, n.* lagăr de concentrare.
Konzentratiọnslehre, *-n, f. (ec.)* teorie a concentrării.
Konzentratiọnsmaßnahme, *-n, f.* măsură de concentrare.
Konzentratiọns|prozess, *-es, -e, m.* proces de concentrare.
Konzentratiọnsvorgang, *-(e)s, -gänge, m.* operație de concentrare.
Konzentratiọnswelle, *-n, f.* val de concentrare.
Konzentrạtor, *-s, -en, m. (inform.)* concentrator.
konzentrịeren, *konzentrierte, konzentriert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) concentra; **ich konzentriere meine Kräfte** îmi concentrez puterile.
Konzentrịerkessel, *-s, -, m. (tehn.)* cazan de concentrare.
konzentrịert I. *part. trec.* de la konzentrieren. **II.** *adj.* concentrat; **~e Salzlösung** soluție salină concentrată.
Konzentrịerung, *-en, f.* v. Konzentration.
konzẹntrisch *adj.* concentric; *(mil.)* **~er Angriff** atac concentric.
Konzẹpt, *-(e)s, -e, n.* concept, ciornă; *(fig., fam.)* concepție, concept, plan; **aus dem ~ kommen** a-și pierde cumpătul, șirul gândirii; **jm. das ~ verderben** a-i strica cuiva planurile; **aus dem ~ bringen** a zăpăci; **nicht ins ~ passen** a nu se potrivi.
Konzeptiọn, *-en, f.* **1.** concepție. **2.** proiect, plan, soluție; **langfristige ~** proiect pe termen lung; **städtebauliche ~** concepție urbanistică. **3.** *(biol.)* concepție, zămislire.
Konzẹpt|papier, *-s, n. sg.* hârtie-concept, de calitate inferioară.
konzeptualisịeren, *konzeptualsierte, konzeptualisiert, vb. (h) tr.* a conceptualiza.
Konzẹrn, *-s, -e, m. (ec.)* concern.
Konzẹrnbank, *-en, f. (ec.)* concern bancar.
Konzẹrnbetrieb, *-(e)s, -e, m. (ec.)* exploatare în concern.
Konzẹrn|entflechtung, *-en, f. (ec.)* desființare a unui concern; decartelare.
Konzernịerung *f. sg. (ec.)* constituire de concern.
Konzẹrnkapital, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), *n. (ec.)* capital al unui concern.
Konzẹrn|umsatz, *-(e)s, -sätze, m.* cifra de afaceri a unui concern.
Konzẹrn|unternehmen, *-s, -, n. (ec.)* întreprindere de concern; întreprindere aparținând unui concern.
Konzẹrnvertreter, *-s, -, m. (ec.)* reprezentant al concernului.
Konzẹrt, *-(e)s, -e, n. (muz.)* **1.** concert; **wir gehen ins ~** mergem la concert. **2.** concert (bucată muzicală); **der Künstler spielte das ~ wundervoll** artistul a cântat minunat concertul.
Konzertatiọn, *-en, f. (pol.)* stabilire a unui mod de procedare comun.
Konzẹrtflügel, *-s, -, m.* pian de concert, pian cu coadă.
Konzẹrtgeber, *-s, -, m.* concertist.
Konzẹrt|haus, *-es, -häuser, n.* sală de concerte.
konzertịeren, *konzertierte, konzertiert, vb. (h) intr.* a da un concert, a concerta.
konzertịert I *part. trec.* de la konzertieren. **II.** *adj.* stabilit, pus de acord.
Konzertịerung, *-en, f.* stabilire, convenire, punere de acord.
Konzẹrtmeister, *-s, -, m.* concert-maistru.
konzẹrtreif *adj.* pregătit de a da concerte.
Konzẹrtreise, *-n, f.* turneu de concerte.
Konzẹrt|saạl, *-(e)s, -säle, m.* sală de concerte.
Konzẹrt|sänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cântăreț(-eață) concertist(ă).
Konzẹrt|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă de concert.
Konzessiọn, *-en, f.* **1.** *(ec.)* concesiune; **Inhaber einer ~** concesionar; **bergmännische ~** concesiune minieră. **2.** concesie; **er macht ihm ~en** îi face concesii.
Konzessionạr, *-s, -e, m. (ec.)* concesionar.
konzessionịeren, *konzessionierte, konzessioniert, vb. (h) tr.* a concesiona.
Konzessionịerung, *-en, f.* concesionare.
Konzessiọnsbedingungen *pl. (ec.)* caiet de sarcini, condiții de concesionare.
Konzessiọnsdauer *f. sg. (ec.)* durată a concesiunii.
Konzessiọns|entzug, *-(e)s, -züge, m.* retragere a concesiunii.
Konzessiọnsgebühr, *-en, f.* taxă de concesionare.
Konzessiọns|inhaber, *-s, -, m.* v. Konzessionär.
Konzessiọnsnetz, *-es, -e, n.* rețea de concesiuni.
Konzessiọns|pflicht *f. sg. (ec.)* obligație de concesionare.
Konzessiọns|urkunde, *-n, f. (ec.)* document, autorizație, brevet de concesionare.
Konzessiọnsverlängerung, *-en, f. (ec.)* prelungire a concesionării.
konzessiv *adj.* concesiv.
Konzessivsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție concesivă.
Konzil, *-s, -e* (și *-lien* [-liən]), **Konzịlium**, *-s, -lien* [-liən], *n. (bis.)* conciliu.
konziliant *adj.* conciliant, împăciuitor.
Konziliạnz *f. sg.* conciliantă, atitudine împăciuitoare.
konzịnn *adj. (înv., despre stil)* echilibrat, rotunjit, potrivit; șlefuit.
Konzinnität *f. sg. (înv.)* echilibru, rotunjire, șlefuire (a stilului).

Konzipiẹnt [-'pient], *-en, -en, m. (inv.)* **1.** *(jur.)* persoană care concepe un act (în scris). **2.** persoană care face conceptul (unei scrisori etc.).
konzipiẹren, *konzipierte, konzipiert, vb. (h) tr.* **1.** a concepe, a face ciorna, conceptul (unei scrisori etc.). **2.** a concepe, a zămisli (un copil).
Konzipịst, *-en, -en, m.* v. Konzipient.
konzịs *adj.* concis; concentrat, scurt.
Koofmich, *-s, -e, m. (fam., peior.)* negustor, samsar, precupeț.
Koog, *-(e)s, Köge, m.* pământ câștigat prin îndiguire, polder.
Ko|operatiọn *f. sg. (ec.)* cooperație, cooperare; **gegenseitig vorteilhafte ~** cooperare reciproc avantajoasă; **mehrseitige ~** cooperare multilaterală; **zwischenbetriebliche ~** cooperare între întreprinderi.
Ko|operatiọns|abkommen, *-s, -, n.* acord, înțelegere de cooperare.
Ko|operatiọnsbeziehung *-en, f.* raporturi de cooperare.
Ko|operatiọnskette, *-n, f.* cooperare verticală.
Ko|operatiọnsrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de cooperare.
Ko|operatiọnsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de cooperare.
Ko|operatiọnsvor|haben, *-s, -, n.* proiect de cooperare.
ko|operatịv *adj. (ec.)* cooperativ.
Ko|operatịvfabrik, *-en, f. (ec.)* fabrică cooperatistă.
Ko|operatịvgenossenschaft, *-en, f. (ec.)* cooperativă.
Ko|operativ|unternehmung, *-en, f.* întreprindere cooperatistă.
Ko|operạtor, *-s, -tọren, m.* **1.** *(bis.)* cooperator, ajutor de preot catolic. **2.** colaborator.
ko|operịeren, *kooperierte, kooperiert, vb. (h) intr.* a coopera.
Ko|optatiọn, *-en, f.* cooptare.
ko|optịeren, *kooptierte, kooptiert, vb. (h) tr.* a coopta.
Ko|optịerung, *-en, f.* v. Kooptation.
Ko|ordinate, *-n, f.* coordonată.
Ko|ordinaten|achse, *-n, f.* axă de coordonate.
Ko|ordinatenpapier, *-s, -e, n.* hârtie milimetrică.
Ko|ordinaten|system, *-s, -e, n.* sistem de coordonate.
Ko|ordinatentransformation *f. sg. (mat.)* schimbare de coordonate.
Ko|ordinatiọn, *-en, f.* coordonare.
Ko|ordinatiọnsvalenz [-va-], *-en, f. (chim.)* legătură coordinativă.
Ko|ordinạtor, *-s, -en, m.* coordonator.
ko|ordinịeren, *koordinierte, koordiniert, vb. (h) tr.* a coordona.
ko|ordinịert I. *part. trec.* de la koordinieren. **II.** *adj.* coordonat.
Ko|ordinịerung, *-en, f.* v. Koordination.
Kopal, *-s, -e, m.* (și *n.*) copal.
Kopẹke, *-n, f.* copeică.
Köpenickiade, *-n, f.* escrocherie, coțcărie.
Köper, *-s, -, m. (text.)* **1.** gradel. **2.** legătură în diagonală.
Köperbindung *f. sg. (text.)* armură de gradel.
Köpertuch, *-(e)s, n. sg. (text.)* stofă cu țesătură diagonală, stofă țesută în patru ițe.
Kopf, *-(e)s, Köpfe, m.* **1.** cap; **von ~ bis Fuß** din cap până-n picioare; **den ~ schütteln** a da din cap (în sens negativ); **jn. einen ~ kürzer machen** sau **jm. den ~ vor die Füße legen** a tăia capul cuiva, a scurta pe cineva cu un cap; **mit bloßem ~(e)** cu capul gol; **~ oder Schrift** cap sau coroană; **~ an ~** unul lângă altul; **mit dem ~ nach unten** cu capul în jos, *(fig.)* anapoda; *(in expr.)* **den ~ oben behalten** a ține capul sus, a nu se lăsa; **den ~ hängen lassen** a fi trist, a lăsa capul în jos; **er weiß nicht, wo ihm der ~ steht** nu știe unde îi stă capul, nu-și vede capul; **er ist nicht auf den ~ gefallen** nu e căzut în cap, nu e prost: **der ~ steht ihm nicht recht** nu se simte bine, nu-i sunt boii acasă, nu e în apele lui; **jm. den ~ warm** (sau **heiß**) **machen a)** a atâța, a înfuria pe cineva; **b)** a împuia cuiva capul; *(fig.)* **jm. den ~ verdrehen** a suci capul cuiva; **jm. den ~ vollsetzen** a împuia capul cuiva; *(fig.)* **jm. den ~ waschen** a trage cuiva o săpuneală; **jm. etwas auf den ~ zusagen** a lua pe cineva la sigur; *(fig.)* **jm. über den ~ wachsen a)** a întrece pe cineva, a o lua înaintea cuiva; **b)** a se sui în capul cuiva; **jm. den ~ zurechtrücken** a pune pe cineva la punct; **jn. vor den ~ stoßen** a brusca, a jigni pe cineva; **die Köpfe zusammenstecken** a șușoti; **alles auf den ~ stellen** a întoarce toate cu susu-n jos; **sich** *(dat.)* **die Augen aus dem ~ sehen** a se uita până-i ies ochii din cap; **Hals über ~** în grabă mare, în pripă; **die Hände über dem ~(e) zusammenschlagen** a ridica mâinile la cer (de mirare); **ein Brett vor dem ~(e) haben** a fi mărginit, prost, bătut în cap; **mit dem ~ durch die Wand rennen** a vrea să treacă cu capul prin zid; **sich** *(dat.)* **einen blutigen ~ holen** a se alege cu capul spart; **sich** *(dat.)* **für etwas nicht den ~ wegreißen** a nu se prăpădi cu firea pentru ceva; **bis einem der ~ raucht** până nu mai poate, până amețește; **das Blut steigt ihm in den** (sau **zu**) **~** i se urcă sângele la cap, se înfurie; **der Wein** (sau **die Ehre**) **steigt ihm in den** (sau **zu**) **~** i se urcă vinul (sau mărirea) la cap; **sich** *(dat.)* **den ~ zerbrechen** a-și bate capul; **einen roten ~ bekommen** a se înroși, a roși; **mit (einem) dicken ~ dasitzen** a fi copleșit de griji; **jm. etwas an den ~ werfen** a trânti cuiva ceva în față; **wie vor den ~ geschlagen** ca trăsnit, aiurit, zăpăcit; **sich auf den ~ stellen** a face orice (pentru a...); **bis über den ~ (in Schulden) stecken** a fi vârât până-n gât (în datorii). **2.** cap, minte, judecată; **ein klarer** (sau **offener**) **~** o minte clară, ageră; un om deștept; **den ~ verlieren** a-și pierde capul, a se zăpăci; **aus dem ~(e)** pe de rost; **etwas im ~(e) behalten** a ține minte ceva; **er ist nicht richtig im ~(e)** nu e întreg la minte; **das will ihm nicht in den ~** nu-i intră în cap, nu-i vine să creadă; **ich werde es mir durch den ~ gehen lassen** am să mă mai gândesc la asta; **etwas geht** (sau **fährt** sau **läuft**) **mir durch den ~** îmi trece ceva prin minte, am o idee; **sich** *(dat.)* **etwas in den ~ setzen** a-și pune ceva în minte, în gând; **viele Köpfe gehen schwer unter einen Hut** multe păreri se împacă cu greu; **zwei Köpfe sind besser als einer** patru ochi văd mai bine decât doi; **sich** *(dat.)* **etwas aus dem ~ schlagen** a-și scoate ceva din minte. **3.** cap, viață; **seinen ~ aufs Spiel setzen** a-și pune capul în joc; **das kostet ~ und Kragen** asta poți s-o plătești cu capul; **den ~ (für jn.** sau **etwas) hergeben** (sau **lassen) müssen** a-și da, a-și jertfi viața (pentru cineva sau ceva); **bei meinem ~(e)!** pe viața mea! **den ~ aus der Schlinge ziehen** a scăpa cu viață; **seinen ~ zum Pfand setzen** a-și pune capul (pentru ceva); a garanta cu capul, cu viața. **4.** măciulie; gămălie; căpățână; **den Nagel auf den ~ treffen** a pune punctul pe i. **5.** cap, cap de om, suflet, persoană; **die Ortschaft**

zählt 500 Köpfe localitatea are 500 de suflete. **6.** antet; titlu; **der ~ einer Zeitung** antetul ziarului.

Kopf|abschneiden, *-s, n. sg.* decapitare.

Kopf|arbeit, *-en, f.* muncă intelectuală.

Kopf|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* intelectual(ă).

Kopfbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* gară terminus.

Kopfbalken, *-s, -, m. (constr.)* babă.

Kopfball, *-(e)s, -bälle, m. (la fotbal)* lovitură cu capul.

Kopfband, *- (e)s, -bänder, n.* **1.** bentiță de legat părul (peste frunte sau peste cap). **2.** *(constr.)* contrafișă, proptea.

Kopfbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore cu coroană rotundă obținută prin retezarea ei din timp în timp.

Kopfbedeckung, *-en, f.* acoperământ al capului (pălărie, șapcă etc.).

Kopfbeugen, *-s, n. sg.* dat din cap (în semn de salut), plecăciune.

Kopfbinde, *-n, f.* v. Kopfband **(1).**

Kopfblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar cu același conținut ca altul, dar cu alt titlu.

Kopfbürste, *-n, f.* perie de cap.

Köpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kopf) căpșor; *(fam.)* minte; **der hat ~!** ăsta-i deștept!

Köpfchenhaar, *-(e)s, n. sg. (bot.)* păr îngroșat spre vârf (în formă de ac cu gămălie).

Köpfchenschimmel, *-s, m. sg. (bot.)* mucegai *(Mucor mucedo).*

Kopfdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung frontal, strung în aer.

Kopfdrehe *f. sg. (vet.)* capie (la oi).

Kopfdüngung *f. sg. (agr.)* îngrășare superficială prin împrăștiere.

Kopf|eingriffslinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* linie de angrenare a capului dintelui (la roata dințată).

kopfen, *köpfte, gekopft, vb. (h) intr. (despre salată, varză etc.)* a face căpățână.

köpfen, *köpfte, geköpft, vb. (h) tr.* **1.** a decapita; *(fig.)* **eine Flasche ~** a deschide o sticlă. **2.** a castra. **3.** *(fotbal)* a lovi mingea cu capul. **4.** a prevedea cu antet.

Kopf|ende, *-s, -n, n.* capăt, căpătâi; **das ~ des Bettes** căpătâiul patului.

Kopf|flanke, *-n, f. (tehn.)* flanc al capului de dinte (la roata dințată).

kopf|förmig *adj.* în formă de cap.

Kopf|füßer *pl. (zool.)* moluște cefalopode *(Cephalopoda).*

Kopfgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** sumă fixată drept recompensă pentru prinderea unui răufăcător; **~ aussetzen** a pune capul la preț. **2.** v. Kopfsteuer.

Kopfgicht *f. sg. (med.)* migrenă.

Kopfginster, *-s, m. sg. (bot.)* drob *(Cytisus supinus).*

Kopfgras, *-es, n. sg. (bot.)* mălaiul-cucului *(Sesleria coerulea).*

Kopfgrind, *-(e)s, m. sg. (med. pop.)* rofii.

Kopfgrippe *f. sg. (med. pop.)* encefalită.

Kopfhaar, *-(e)s, -e, n.* păr al capului.

Kopfhalter, *-s, -, m.* suport pentru cap (la scaunul frizerului, dentistului).

Kopfhaltung *f. sg.* ținută a capului.

Kopfhammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan cu cădere acționat la extremitate.

Kopfhänger, *-s, -, m. (fam.)* persoană lipsită de curaj; om descurajat, abătut.

Kopfhängerei *f. sg.* lipsă de curaj, de vlagă, de vigoare; stare depresivă.

Kopfhaut *f. sg.* piele a capului.

Kopfhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură la cap.

Kopfholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* talpă pentru eșafodaje.

Kopfhörer, *-s, -, m. (tel.)* cască (de ascultare).

köpfig *adj.* îndărătnic, încăpățânat.

Kopfjagd. *-en, f.* vânătoare de capete.

Kopfjäger, *-s, -, m.* vânător de capete.

Kopfkissen, *-s, -, n.* pernă (de cap).

Kopfkissenbezug, *-(e)s, -züge, m.* față de pernă.

Kopfkohl, *-(e)s, -e, m. (bot.)* varză de iarnă *(Brassica oleracea* var. *capitata).*

Kopfkreis, *-es, -e, m. (mec.)* cerc exterior (al roții dințate).

Kopflager, *-s, -, n. (tehn.)* crapodină superioară, palier de capăt superior.

kopflastig *adj.* **1.** *(despre avion)* cu centrul de greutate spre față, cu tendința de a se apleca în timpul zborului spre față. **2.** *(glumeț)* cherchelit, pilit.

Kopflaus, *-läuse, f. (entom.)* păduche de cap *(Pediculus capitis).*

Kopfleiste, *-n, f.* **1.** stinghie. **2.** *(tipogr.)* ornament de cap de pagină.

köpflings *adv.* peste cap, cu capul în jos, cu capul înainte.

kopflos *adj.* **1.** *(zool.)* acefal, fără cap. **2.** *(fig.)* fără cap, fără minte, zăpăcit, nechibzuit, neghiob.

Kopflosigkeit, *-en, f.* zăpăceală, nechibzuință.

Kopfmark, *-(e)s, n. sg. (anat.)* bulb rahidian.

Kopfmarkscheide, *-n, f. (mine)* bornă de capăt, de delimitare.

Kopfmaschine, *-n, f.* ghilotină.

Kopfmaske, *-n, f. (sport)* mască (la scrimă).

Kopfmesser, *-s, -, m.* cefalometru, măsurător al dimensiunilor craniului.

Kopfmessung *f. sg.* cefalometrie.

Kopfmuskel, *-s, -n, m.* mușchi cranian.

Kopfnicken, *-s, n. sg.* înclinare, dat din cap în semn de afirmație.

Kopfnuss, *-nüsse, f. (fam.)* bobârnac (dat în creștetul capului).

Kopf|pflaster, *-s, -, n.* v. Kopfsteinpflaster.

Kopfpolster, *-s, -, n.* (și *m.)* pernă de cap.

Kopfputz, *-es, m. sg.* podoabă, găteală de pus pe cap sau în păr.

kopfrechnen, *kopfgerechnet, vb. (h) intr. (numai la inf. și part. trec.)* a calcula în minte; **sie kann gut ~** știe foarte bine să calculeze în minte.

Kopfrechnen, *-s, n. sg.* calcul mintal.

Kopfrechner, *-s, -, m.* persoană care face calcul mintal.

Kopfreißer, *-s, -, m. (fam.)* vin acru.

Kopfrose *f. sg. (med.)* erizipel, brâncă.

Kopfsalat, *-(e)s, -e, m. (bot.)* salată verde, lăptucă *(Lactuca sativa capitata).*

kopfscheu *adj.* **1.** *(despre cai)* sperios. **2.** *(fig.)* timid, fricos; **jn. ~ machen** a băga în sperieți pe cineva.

Kopfschlag, *-(e)s, -schläge, m. (mar.)* nod pentru fixarea capătului de parâmă.

Kopfschleier, *-s, -, m.* voal, văl, maramă.

Kopfschmerz, *-es, -en, m.* durere de cap; **einseitiger ~** migrenă; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **~en über etwas machen** a-și bate capul cu ceva.

Kopfschmuck, *-(e)s, -e, m.* v. Kopfputz.

Kopfschraube, *-n, f. (tehn.)* șurub, bulon cu cap.

Kopfschuppe, *-n, f.* (de regulă la *pl.)* mătreață.

Kopfschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură în cap.

Kopfschütteln, *-s, n. sg.* dat din cap, clătinat din cap (în semn de negație).

kopfschüttelnd *adv.* clătinând din cap (în semn de negație).

Kopfschüttung, *-en, f. (constr.)* rambleiere de la capăt.

Kopfschutz, *-es, m. sg.* apărătoare pentru cap, cască.

Kopfschweißung, *-en, f. (tehn.)* sudare cap în cap.

Kopfschwelle, *-n, f. (constr.)* traversă frontală.

kopfschwer *adj.* v. kopflastig.

Kopfseite, *-n, f. (numismatică)* față, avers, cap (a(l) unei monede).

Kopf|senker, *-s, -, m. (tehn.)* adâncitor, zencuitor frontal.

Kopf|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (sport)* săritură cu capul în jos.

Kopf|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(sport)* (poziție) stând în cap. **2.** *(av.)* punere în pilon.

Kopf|stärke, *-n, f.* **1.** circumferință a capului. **2.** *(mil.)* efectiv.

Kopf|station, *-en, f. (ferov.)* stație terminus.

Kopf stehen, *stand Kopf, Kopf gestanden, vb. (h) intr.* a sta în cap.

Kopf stehen, *-s, n. sg. (în expr.)* **es ist zum ~** îți vine să te urci pe pereți.

Kopf|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră, bolovan de pavat, cap de pisică.

Kopf|steinpflaster, *-s, -, n.* pavaj de piatră brută, de cap de pisică.

Kopf|steuer, *-n, f. (ist.)* impozit pe cap de locuitor, capitație.

Kopf|stimme, *-n, f. (muz.)* falset.

Kopf|stoß, *-es, -stöße, m. (sport)* lovitură cu capul.

Kopf|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(cul.)* jumătatea dinspre cap a peștelui. **2.** monedă (daneză). **3.** *(fam.)* pumn, ghiont. **4.** *(constr.)* traversă frontală.

Kopf|sturz, *-es, -stürze, m.* picaj.

Kopf|stütze, *-n, f.* rezemătoare pentru cap (la fotolii, automobile etc.).

Kopftier, *-(e)s, -e, n. (vân.)* clăpăugă, ciută conducătoare a cârdului.

Kopftuch, *-(e)s, -tücher, n.* basma, maramă, tulpan.

kopf|über *adv.* **1.** cu capul înainte, peste cap. **2.** *(fig.)* plin de zel; cu nerăbdare, val-vârtej.

kopf|unter *adv.* cu capul în jos.

Kopfverletzung, *-en, f.* leziune la cap.

Kopfvignette [-vɪn'jɛtə], *-n, f.* vinietă de antet.

Kopfwackeln, *-s, n. sg.* scuturat, clătinat, bâțâit din cap.

Kopfwaschbecken, *-s, -, n. (frizerie)* chiuvetă pentru spălarea capului.

Kopfwäsche *f. sg.* **1.** spălare pe cap. **2.** *(fam.)* critică aspră, ceartă; **jm. eine gründliche ~ einbringen** a aduce cuiva o critică aspră.

Kopfwasserflasche, *-n, f.* flacon cu apă de păr.

Kopfweh, *-s, n. sg.* v. Kopfschmerz.

Kopfweichtiere *pl. (zool.)* cefalopode *(Cephalopoda).*

Kopfweide, *-n, f. (bot.)* răchită cu ramuri tăiate, răchită tunsă.

Kopfweite, *-n, f.* mărime, măsură a capului.

Kopfwender, *-s, -, m. (anat.)* mușchi sterno-cleido-mastoidian.

Kopfwendung, *-en, f.* întoarcere a capului.

Kopfwerker, *-s, -, m.* lucrător cu mintea, intelectual.

Kopfwunde, *-n, f.* rană la cap.

Kopfzahl, *-en, f.* **1.** *(antrop.)* indice cefalic. **2.** număr de capete (de persoane, de animale).

Kopfzeile, *-n, f. (tipogr.)* titlu, rând frontal.

Kopfzerbrechen, *-s, n. sg.* bătaie de cap; **die Lösung der Aufgabe verursachte ihm viel ~(s)** rezolvarea problemei i-a dat multă bătaie de cap; **sich** *(dat.)* **über etwas** *(ac.)* **nicht viel ~(s) machen** a nu-și bate prea mult capul cu ceva.

kopfzerbrechend *adj. (fam.)* greu, complicat, care-ți dă bătaie de cap.

Kopialbuch, *-(e)s, -bücher, n.* copier de acte și documente.

Kopialien [-liən] *pl.* taxe pentru copiat.

Kopiatur, *-en, f.* copiere.

Kopie [-'pi:] și *(austr.)* **Kopie** [-piə], *-n, f.* copie; **eine ~ machen** (sau **anlegen)** a face, a lua o copie; **beglaubigte ~** copie legalizată.

Kopierblock, *-(e)s, -blöcke, m.*, **Kopierbuch**, *-(e)s, -bücher, n.* carnet de copiat, carnet cu hârtie de copiat, copier.

Kopierdrehbank, *-bänke, f. (tehn.)* strung de copiat.

kopieren, *kopierte, kopiert, vb. (h) tr.* a copia; *(inform.)* **auf die Festplatte ~** a copia pe hard.

Kopierer, *-s, -, m.* **1.** copist. **2.** aparat de copiat, copiator.

Kopierfarbe, *-n, f. (tipogr.)* cerneală de copiat.

Kopierfräsmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de frezat prin copiere.

Kopiergerät, *-(e)s, -e, n.*, **Kopiermaschine**, *-n, f.* mașină, aparat de copiat, copiator.

Kopierpapier, *-s, n. sg.* hârtie de copiat.

Kopierpresse, *-n, f.* v. Kopiermaschine.

Kopierschutz, *m. sg.* protecție contra copierii.

Kopier|stift, *-(e)s, -e, m.* creion chimic.

Kopiertinte, *-n, f.* cerneală de copiat.

Kopiervorgang, *-(e)s, -gänge, m.* proces de copiere; *(inform.)* **einen ~ starten** a porni un proces de copiere.

Kopierwerk, *-(e)s, -e, n. (fot.)* atelier, întreprindere de copiere.

Kopilot, *-en, -en*, **~in**, *-nen, f.* copilot, femeie copilot.

kopiös, *adj.* copios, abundent.

Kopist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* copist(ă).

Koppe, *-n, f.* **1.** vârf, culme. **2.** *(iht.)* zglăvoc *(Cottus gobio).*

Koppel[1], *-s, -, n.* centură, centiron.

Koppel[2], *-n, f.*, **1.** *(vân.)* frânghie, curea, lesă (de dus mai mulți câini). **2.** *(vân.)* cuplu, pereche sau haită de câini legați împreună. **3.** cuplu, pereche sau grup de cai înhămați împreună. **4.** izlaz îngrădit. **5.** v. Kopplung **(3). 6.** *(reg.)* grămadă, mulțime.

Koppelfischerei, *-en, f.* pescărie folosită în comun; fond comun de pescuit.

koppelgängig *adj. (vân.; despre câini)* care merge legat în pereche sau în haită.
Koppelgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* tranzacție cu mai mulți părtași.
Koppeljagd, *-en, f. (ist.)* drept de vânătoare comună (al mai multor proprietari asupra aceluiași teritoriu).
koppeln, *koppelte, gekoppelt (ich kopp(e)le), vb. (h) tr.* **1.** a lega, a uni; **ein Pferd ~** a lega un cal (de altul). **2.** a îngrădi. **3.** *(electr.)* a cupla. **4.** *(agr.)* a cultiva în asolament.
Koppelpferd, *-(e)s, -e, n.* cal legat sau înhămat împreună cu alți cai.
Koppelriemen, *-s, -, m.* v. Koppel[1].
Koppelschloss, *-es, -schlösser, n. (mil.)* cataramă, închizătoare de centură.
Koppeltrift, *-en, f.* v. Koppelweide.
Koppelung, *-en, f.* v. Kopplung.
Koppelverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare în garnituri.
Koppelweide, *-n, f.* izlaz, pășune comunală.
Koppelwirtschaft, *-en, f. (agr.)* asolament, cultură prin asolament.
Koppelwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt compus (din elemente legate prin cratimă).
Koppelzeug, *-(e)s, n. sg.* centiron cu accesorii.
koppen, *koppte, gekoppt, vb. (h) intr. (despre cai)* **1.** a înghiți aer. **2.** a mușca.
Kopper, *-s, -, m. (despre cai)* **1.** cal care înghite aer. **2.** cal care mușcă.
koppheister *adv.* peste cap, cu capul înainte; **~ schießen** a se da de-a tumba.
Kopplung, *-en, f.* **1.** *sg.* legare, cuplare. **2.** *sg. (electr.)* cuplare, cuplaj. **3.** legătură. **4.** *(tel.)* cuplaj; **feste ~** cuplaj strâns. **5.** *(muz.)* registru care leagă mai multe clape (la orgă, armoniu, cembalo). **6.** *(agr.)* asolament.
Kopra *f. sg.* copra.
Koproduktion, *-en, f.* coproducție.
Koprolith, *-(e)s, -e(n), m. (geol.)* coprolit.
Koprophagie *f. sg. (med.)* coprofagie.
Koprozessor, *-s, -en, m.* coprocesor.
Kops, *-es, -e, m. (text.)* fus, țeavă (de fir).
Kopte, *-n, -n, m.* copt.
Koptin, *-nen, f.* coptă.
koptisch *adj.* copt; *(substantivat)* **das Koptische** limba coptă, copta.
Kopula, *-s* (sau *-lä), f.* **1.** *(gram.)* copulă. **2.** *(zool.)* împerechere.
Kopulation, *-en, f.* **1.** *(biol.)* împerechere; fecundare. **2.** *(bot.)* altoire; copulație. **3.** *(inv.)* cununie.
kopulativ *adj.* copulativ.
Kopulativsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziție copulativă.
kopulieren, *kopulierte, kopuliert, vb. (h) tr.* **1.** *(biol.)* a împerechea, a fecunda. **2.** *(hort.)* a altoi; a face copulație. **3.** *(inv.)* a cununa.
Kopulier|reis, *-es, -er, n. (hort.)* altoi.
kor *ind. imperf.* de la küren și kiesen.
Koralle, *-n, f.* **1.** *(zool.)* mărgean, coral *(Corallium rubrum).* **2.** bilă mică de lemn cu ghimpi de fier prinsă la zgardă pentru dresarea câinilor. **3.** mărgea de chihlimbar.
korallen *adj.* **1.** de coral, de mărgean. **2.** roșu ca mărgeanul, ca coralul.
korallen|artig *adj.* ca mărgeanul, ca coralul.
Korallenbank, *-bänke, f.* banc de corali, de mărgean.
Korallenfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de mărgean, de coral.
korallenfarbig *adj.* roșu ca mărgeanul, ca coralul.
Korallenfische *pl. (iht.)* pești mici exotici, din diferite familii, frumos colorați, trăind printre corali *(Chaetodontidae).*
Korallenfischer, *-s, -, m.* pescuitor de corali, de mărgean.
Korallenfischerboot, *-(e)s, -e, n.* șalupă pentru pescuitul mărgeanului, al coralului.
Korallenfischerei *f. sg.* pescuit al mărgeanului, al coralului.
Korallen|insel, *-n, f.* insulă de corali, atol.
Korallenkette, *-n, f.* șirag de mărgean, de coral.
Korallenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* sparanghel *(Asparagus officinalis).*
Korallenmoos, *-es, n. sg. (bot.)* **1.** algă marină acoperită cu calcar. **2.** lichen *(Cladonia pyxidata).*
Korallenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* creasta-cocoșului *(Clavaria flava).*
Korallenpolyp, *-s, -en, m. (zool.)* polipi coralieri.
Korallenriff, *-(e)s, -e, n.* recif, stâncă de corali.
korallenrot *adj.* roșu ca mărgeanul.
Korallenschnur, *-schnüre, f.* v. Korallenkette.
Korallenwurz *f. sg. (bot.)* buzișor *(Coralliorrhiza innata).*
Korallin, *-s, n. sg. (text.)* coralină.
koram *adv. (inv.; in expr.)* **einen ~ nehmen** a trage la răspundere pe cineva, a lua la refec.
koramieren, *koramierte, koramiert, vb. (h) tr. (inv.)* a face morală (cuiva), a trage la răspundere, a trage (cuiva) un refec.
Koran, *-s, m. sg. (rel.)* coran.
koranzen, *koranzte, koranzt (du, er koranzt), vb. (h) tr.* v. kuranzen.
Korb, *-(e)s, Körbe, m.* **1.** coș, paner; **Hahn im ~e sein** a fi agreat de toți, a fi răsfățatul tuturor; **jm einen ~ geben** (sau **erteilen**) a refuza pe cineva, (în special pe un pretendent la căsătorie), a da un bobârnac. **2.** *(apic.)* stup. **3.** *(mar.)* gabie; *(fig.)* **das Wasser geht ihm über die Körbe** i-a ajuns cuțitul la os (sau funia la par). **4.** mâner de sabie cu gardă. **5.** nacelă (de balon). **6.** vârșă. **7.** odăiță de student.
Korb|ball, *-(e)s, m. sg. (sport)* baschetbal.
Korb|blüt(l)er *pl. (bot.)* compozee *(Compositae).*
Korb|boden|spule, *-n, f. (radio.)* bobină în fund de coș.
Korb|bogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc în mâner de coș.
Korb|bogengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă în mâner de coș.
Körbchen, *-s, -, n. (dim.* de la Korb) coșuleț.
Korbdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în mâner de coș.
Körbel *f.* v. Kerbel.
körbeweise *adv.* v. korbweise.
Korbflasche, *-n, f.* damigeană.
Korbflechter, *-s, -, m.* împletitor de coșuri.
Korbförderung *f. sg. (mine)* extracție cu colivie.
Korbgeflecht, *-(e)s, -e, n.* împletitură de coș.
Korblehn|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* fotoliu de nuiele.
Korbmacher, *-s, -, m.* v. Korbflechter.
Korbmöbel, *-s, -, n.* mobilă de nuiele.
Korbsessel, *-s, -, m.* fotoliu de paie, de nuiele.
Korbwagen, *-s, -, m.* **1.** căruță cu lese. **2.** cărucior pentru copii.
Korbwaren *pl.* marfă din nuiele.
Korbweide, *-n, f. (bot.)* răchită, mlajă, lozie *(Salix viminalis).*
korbweise *adv.* cu coșul, cu coșurile.
Kord, *-(e)s, -e* (și *-s), m. (text.)* țesătură cord.
Korde, *-n, f. (reg.)* v. Kordel **(2).**
Kordel, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* moletă, rolă de zimțuit. **2.** *(reg.)* sfoară.
kordial *adj.* cordial.
Kordialität *f. sg.* cordialitate.
kordieren, *kordierte, kordiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a moleta, a zimțui.
Kordiermaschine, *-n, f.* **1.** *(pielărie)* mașină de imprimat. **2.** *(text.)* mașină de rulat țesături.
Kordierwerkzeug, *-(e)s, -e, n.* unealtă pentru moletare, zimțuire.
Kordon [-'dɔ̃:], *-s, -s, m. (austr.)* **1.** *(mil.)* cordon (de soldați etc.). **2.** cordon (la diferite decorații). **3.** *(hort.)* spalier (de pomi).
Kordonett|seide *f. sg. (text.)* mătase cordonet.
Kord|samt, *-(e)s, m. sg. (text.)* catifea cord; catifea dungată, cu dungi.
Korduan, *-s, -e, n.*, **Korduanleder**, *-s, n. sg. (pielărie)* marochin.
Kore|aner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* corean(ă).
kore|anisch *adj.* corean.
kören, *korte, gekort, vb. (h) tr. (reg.)* v. küren.
küren, *kürte, gekürt, vb. (h) tr.* **1.** *(zootehnie)* a alege, a selecționa (animale de prăsilă). **2.** *(reg.)* a flecări.
Kör|hengst, *-es, -e, m.* armăsar de montă, de prăsilă.
Koriander, *-s, -, m. (bot.)* coriandru *(Coriandrum sativum).*
Korinthe, *-n, f.* stafidă neagră.
Kork, *-(e)s, -e, m.* **1.** plută. **2.** dop.
kork|artig *adj.* ca pluta.
Korkballon, *-s, -e* (și *-s), m.* balon de plută.
Korkbaum, *-(e)s, -bäume, m.*, **Kork|eiche**, *-n, f. (bot.)* plută *(Quercus suber* L.).
Korken *pl. (reg.)* saboți.
korken[1] *adj.* de plută.
korken[2], *korkte, gekorkt, vb. (h) tr.* a pune dop, a astupa, a înfunda.
Kork(en)zieher, *-s, -, m.* tirbușon, rac.
Korkgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut de plută.
Korkhäutchen, *-s, -, n. (bot.)* strat subțire de plută.
Korkhelm, *-(e)s, -e, m.* cască (căptușită) cu plută.
Kork|kambium, *-s, n. sg. (bot.)* cambiu de plută.
Korkmaschine, *-n, f.* mașină de bătut dopuri.
Korkpfropfen, *-s, -, m.* dop de plută.
Korkrüster, *-s, -, m. (bot.)* ulm de câmpie *(Ulmus carpinifolia).*
Korksäure *f. sg. (chim.)* acid heberic.
Korkschicht, *-en, f.* strat, pătură de plută.
Korksohle, *-n, f.* talpă de plută.
Kork|stöpsel, *-s, -, m.* v. Korkpfropfen.
Kork|ulme, *-n, f. (bot.)* ulm râios *(Ulmus campestris* var. *suberosa).*
Korkzelle, *-n, f. (bot.)* celulă de plută.
Korkzieher, *-s, -, m. (reg.)* tirbușon, rac.
Korkzieher|hosen *pl. (fam.; glumeț)* pantaloni necălcați, burlane.
Korkzieherlocke, *-n, f.* buclă lungă răsucită (la coafură), zuluf.
Kormoran, *-s, -e, m. (ornit.)* cormoran, corb de mare *(Phalacracorax carbo).*
Korn[1], *-(e)s, -e* (și *Körner), n.* **I.** *sg.* **1.** secară. **2.** grâu. **3.** *(reg.)* **welsches** (sau **türkisches**) **~** porumb. **4.** granulație (a pietrei, a hârtiei etc.). **5.** surogat de cafea (făcut din secară). **6.** conținut în metal nobil al unei monede; **von altem** (sau **echtem) Schrot und ~** de viță veche, de neam bun. **II.** *pl. Körner* **1.** bob, grăunte; *(fam.)* **blaues ~** glonte; *(fig.)* **ein ~ Wahrheit** un grăunte de adevăr. **2.** *(metal.)* piesă (mai) mică (decât o alună) de metal nobil nativ. **3.** *(fot.)* particulă, granulă de argint în emulsia peliculei fotografice. **III.** *pl. (rar.) -e* **1.** *(mil.)* cătare (la pușcă); **jn. aufs ~ nehmen** a ținti (asupra cuiva); *(fig.)* a lua la ochi, a pândi pe cineva; **jn. auf dem ~ haben** a urmări pe cineva, a avea ochii asupra cuiva (sau pe cineva). **2.** cereală; **die Flinte ins ~ werfen** a se da bătut, a se descuraja; **kein ~ ohne Spreu** nu e pădure fără uscături.
Korn[2], *-(e)s, m. presc.* de la Kornbranntwein rachiu de secară.
Korn|acker, *-s, -äcker, m.* v. Kornfeld.
Korn|ähre, *-n, f.* **1.** spic de secară. **2.** spic de grâu.
Korn|ausfuhr, *-en, f.* export de grâne, de cereale.
Kornbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de grâne, de cereale.
Kornbauer, *-n* (și *-s), -n, m.* cultivator de cereale.
Kornblume, *-n, f. (bot.)* vinețea, albăstrea *(Centaurea cyanus* L.).
kornblumenblau *adj.* albastru intens.
Kornblüte, *-n, f.* înflorit al cerealelor.
Kornboden, *-s, -böden, m. (agr.)* **1.** grânar, hambar de grâne. **2.** sol bun pentru cultivarea cerealelor, a secarei sau a grâului.
Kornbrand, *-(e)s, m. sg. (bot.)* corn de secară *(Claviceps purpurea [Sclerotium clavus]).*
Kornbranntwein, *-(e)s, -e, m.* rachiu de secară.
Kornbrennerei, *-en, f.* distilerie, fabrică de băuturi spirtoase din cereale.
Kornbrot, *-(e)s, -e, n.* **1.** pâine de secară. **2.** pâine de grâu.
Körnchen, *-s, -, n. (dim.* de la Korn) bobuleț, grăunțel, grăunte; **ein ~ Wahrheit** un grăunte de adevăr.
Körnchenröhrling, *-s, -e, m. (bot.)* pitaşcă *(Boletus granulatus).*
Korndarre, *-n, f. (agr.)* lojniță, uscătoare de grâne.
Kornelkirschbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* corn *(Cornus mas).*
Kornelkirsche, *-n, f.* coarnă.

Kornẹlkirschgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă din familia cornaceelor.
Kornẹlle, *-n, f.* v. Kornelkirsche.
kọ̈rnen, *körnte, gekörnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn., tăb.)* a granula. **2.** a momi (cu grăunțe).
II. *intr.* **1.** *(despre cereale)* a da în spic. **2.** a se fărâmița. **3.** a presăra grăunțe.
Kọ̈rnen, *-s, n. sg. (tehn., tăb.)* granulare.
Kọ̈rner, *-s, -, m. (sport)* corner.
Kọ̈rner, *-s, -, m. (tehn.)* punctator, priboi, chernăr.
Kọ̈rnerfresser, *-s, -, m. (zool.)* granivor.
Kọ̈rnerfrüchte *pl. (bot.)* graminee.
Kọ̈rnerkrankheit *f. sg. (med.)* trahom.
Kọrn|ernte, *-n, f.* recoltă de cereale; seceriș.
Kornẹtt[1], *-(e)s, -e* (și *-s), m. (înv.; mil.)* portdrapel (la cavalerie).
Kornẹtt[2], *-(e)s, -e, n. (muz.)* cornet.
Kọrnfeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** lan, holdă de secară. **2.** lan, holdă de grâu.
Kọrnfrucht, *-früchte, f. (bot.)* grâne.
Kọrngarbe, *n, f.* **1.** snop de secară. **2.** snop de grâu.
Kọrngröße, *-n, f.* mărime de granulă.
Kọrnhalle, *-n, f.* hală pentru cereale.
Kọrnhalm, *-(e)s, -e, m.* **1.** pai de secară. **2.** pai de grâu.
Kọrnhandel, *-s, m. sg.* negoț cu grâne, comerț cu cereale.
Kọrnhändler, *-s, -, m.* negustor de grâne, de cereale.
kọ̈rnig *adj.* **1.** granulat. **2.** *(fig.)* cu miez, plin de conținut, substanțial. **3.** firesc, natural, simplu.
Kọrnjahr, *-(e)s, -e, n.* an mănos în grâne.
Kọrnkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgărița grâului *(Calandra granaria).*
Kọrnkammer, *-n, f.* grânar.
Kọrnkasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (agr.)* ladă de cereale.
Kọrnkeller, *-s, -, m. (agr.)* siloz (subteran) pentru cereale.
Kọrnland, *-(e)s, -länder, n.* țară producătoare de grâne.
Kọrnmagazin, *-s, -e, n.* siloz, hambar de grâne.
Kọrnmangel, *-s, m. sg.* lipsă de cereale.
Kọrnmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de cereale.
Kọrnmaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare.
Kọ̈rnmaschine, *-n, f. (agr.)* mașină de măcinat grăunțe.
Kọrnmaß, *-es, -e, n.* măsură de capacitate pentru cereale.
Kọrnmehl, *-(e)s, -e, n.* **1.** făină de secară. **2.** făină de grâu.
Kọrnminze *f. sg. (bot.)* mentă de câmp *(Mentha arvensis* L.).
Kọrnmotte, *-n f. (entom.)* molie de grâu *(Tinea granella).*
Kọrnpreis, *-es, -e, m.* **1.** preț al cerealelor. **2.** preț al secarei. **3.** preț al grâului.
Kọrnpulver [-fɐ și -vɐ], *-s, n. sg. (vân.)* pulbere granulată.
Kọrnquetsche, *-n, f. (agr.)* mașină de fărâmat, urluitoare.
Kọrnrade, *-n, f. (bot.)* neghină *(Agrostemma githago).*
Kọrnraster, *-s, -, m. (tipogr.)* raster.
kọrnreich *adj.* bogat în grâne.
Kọrnrente, *-n, f. (ec.)* rentă a pământului.
Kọrnrose, *-n, f.* v. Kornrade.
Kọrn|schnaps, *-es, -schnäpse, m.* v. Kornbranntwein.
Kọrn|schneidemaschine, *-n, f. (agr.)* secerătoare.
Kọrn|schwinge, *-n, f. (agr.)* vânturătoare.
Kọrn|speicher, *-s, -, m.* hambar, grânar, siloz.
Kọrn|sperre, *-n, f. (ec.)* interzicere a exportului de cereale.
Kọ̈rnung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* granulare. **2.** granulație. **3.** *(vân.)* hrănitoare pentru porcii mistreți; *(sg.)* hrănire a mistreților cu grăunțe.
Kọrnus, *-, m. sg. (glumeț)* rachiu de secară.
Kọrnwaage, *-n, f.* cântar de cereale.
Kọrnweihe, *-n, f. (ornit.)* uliu vânăt *(Circus cyaneus).*
Kọrnwerfer, *-s, -, m.* v. Kornschwinge.
Kọrnwicke, *-n, f. (bot.)* măzăriche *(Vicia sativa* L.).
Kọrnwucher, *-s, m. sg.* speculă cu cereale.
Kọrnwucherer, *-s, -, m.* speculant de cereale.
Kọrnwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Kornkäfer.
Kọrnzehnt, *-en, -en,* **Kọrnzins**, *-es, -e, m. (ist.)* zeciuială din grâne, din cereale.
Kọrnzoll, *-(e)s, -zölle, m.* vamă pe cereale.
Korollạr, *-s, -e,* **Korollarium**, *-s, -rien* [-riən], *n.* corolar.
Korọlle, *-n, f. (bot.)* corolă.
Korọna, *-nen, f.* **1.** *(arte)* aură, aureolă, nimb. **2.** *(met.)* coroană solară. **3.** *(argou studențesc)* cerc (de comeseni, prieteni etc.).
Koronạr|sklerose, *-n, f. (med.)* scleroză a arterei coronare.
Kọ̈rper, *-s, -, m.* **1.** corp, trup: **die Glieder des menschlichen ~s** membrele corpului omenesc; **am ganzen ~ zittern** (sau **beben** sau **fliegen**) a tremura din tot corpul. **2.** *(mat.)* corp geometric. **3.** corp, parte centrală, principală, esențială: **der ~ des Geschosses** corpul proiectilului. **4.** *(fiz., chim.)* corp; **feste ~** corpuri solide; **flüssige ~** corpuri lichide; **einfacher ~** corp simplu, element. **5.** v. Körperschaft.
Kọ̈rper|anlage, *-n, f.* constituție, conformație fizică.
Kọ̈rperbau, *-(e)s, -e, m.* structură, conformație a corpului; **von starkem ~** de conformație solidă.
kọ̈rperbe|hindert *adj.* invalid.
Kọ̈rperbe|hinderte, *-n, -n (ein Körperbehinderter), m.* și *f.* invalid(ă).
Kọ̈rperbeschaffenheit, *-en, f.* v. Körperbau.
Kọ̈rperbewegung, *-en, f.* mișcare a corpului; mișcare fizică.
Kọ̈rperbildung, *-en, f.* v. Körperbau.
Kọ̈rperchen, *-s, -, n. (dim.* de la Körper). **1.** trupșor. **2.** corpuscul.
kọ̈rper|eigen *adj. (biol.)* propriu corpului, endocrin.
Kọ̈rper|ersatz|stück, *-(e)s, -e, n.* protează.
Kọ̈rper|erziehung *f. sg.* educație fizică.
Kọ̈rperfarbe *f. sg.* **1.** culoare a corpului; carnație; pigmentație. **2.** *(tipogr.)* pigment.
Kọ̈rperform, *-en, f.* formă a corpului.
kọ̈rperfremd *adj. (biol.)* străin corpului, extern.
Kọ̈rpergeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros neplăcut al corpului.
Kọ̈rpergewebe, *-s, -, n.* țesuturi ale corpului.
Kọ̈rpergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate a corpului.
Kọ̈rpergröße, *-n, f.* mărime a corpului; înălțime; măsură (la haine).
Kọ̈rper|haltung *f. sg.* ținută a corpului.
Kọ̈rper|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut, volum.
Kọ̈rperkraft, *-kräfte, f.* forță fizică.
Kọ̈rperkultur *f. sg.* cultură, educație fizică.
Kọ̈rperlage, *-n, f.* poziție a corpului.
Kọ̈rperlehre *f. sg.* stereometrie.
kọ̈rperlich *adj.* **1.** material. **2.** corporal, trupesc, fizic; **ein ~es Leiden** o suferință fizică; **die ~e und geistige Erziehung** educația fizică și spirituală; **~e Misshandlung** maltratare corporală; *(adverbial)* **seine Arbeit reibt ihn ~ auf** munca lui îl consumă fizicește; *(jur.)* **~er Eid** jurământ solemn.
Kọ̈rperlichkeit *f. sg.* materialitate.
kọ̈rperlos *adj.* fără corp, inconsistent; imaterial.
Kọ̈rperlosigkeit *f. sg.* lipsă de consistență, inconsistență; imaterialitate.
Kọ̈rpermaß, *-es, -e, n.* măsură a corpului.
Kọ̈rpermessung, *-en, f.* antropometrie.
Kọ̈rper|oberfläche, *-n, f.* suprafață a corpului.
Kọ̈rperpflege *f. sg.* igienă corporală.
Kọ̈rperschaft, *-en, f.* **1.** *(pol., jur.)* corp; corp constituit; **beratende ~** corp consultativ; **gemeinnützige ~** instituție de utilitate publică; **gesetzgebende ~** corp legislativ; **öffentlich-rechtliche ~** asociație de drept public. **2.** corporație, asociație.
Kọ̈rperschafts|steuer, *-n, f.* impozit pe corporații.
Kọ̈rperschulung, *-en, f.* educație fizică; antrenament.
Kọ̈rperseife, *-n, f.* săpun de toaletă.
Kọ̈rper|stellung, *-en, f.* poziție a corpului.
Kọ̈rper|strafe, *-n, f.* pedeapsă corporală.
Kọ̈rperteil, *-(e)s, -e, m.* parte a corpului.
kọ̈rpertüchtig *adj.* zdravăn, voinic.
Kọ̈rper|übung, *-en, f.* exercițiu fizic, corporal.
Kọ̈rperverletzung, *-en, f.* leziune corporală; **~ mit tödlichem Ausgang** leziune cu deznodământ mortal.
Kọ̈rperwelt *f. sg.* lume materială.
Kọ̈rperwendung, *-en, f.* întoarcere, mișcare a corpului.
Kọ̈rperwuchs, *-es, m. sg.* talie.
Kọ̈rperzelle, *-n, f. (biol.)* celulă somatică.
Korporạl, *-s, -e, m. (mil.)* caporal, căprar.
Korporạlschaft, *-en, f. (mil.)* căprărie.
Korporatiọn, *-en, f.* **1.** corporație. **2.** asociație, corporație studențească (în Germania).
Korporatiọnsrecht, *-(e)s, n. sg.* drept de constituire în corporații.
Korporatiọns|staat, *-(e)s, -en, m.* stat corporativ.
korporatịv *adj.* corporativ.
Korporatịv|staat, *-(e)s, -en, m.* v. Korporationsstaat.
korporẹll *adj.* corporal.
Korps [kɔːɐ], - [kɔːɐs], - [kɔːɐs], *n.* **1.** *(mil., adm.)* corp; **diplomatisches ~** corp diplomatic. **2.** corporație studențească. **3.** *(fam.)* grup, companie, societate.
Kọrpsbruder [kɔːɐ-], *-s, -brüder,* **Kọrpsbursche**, *-n, -n, m.* membru al unei corporații studențești.
Kọrpsfuchs, *-es, -füchse, m. (argou studențesc)* membru stagiar (într-o corporație studențească), novice.
Kọrpsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de corp, de solidaritate al unui corp constituit (ca armata, corporațiile etc.).
Kọrpskommandant, *-en, -en, m. (mil.)* comandant de corp de armată.
Kọrpskommando, *-s, -s, n. (mil.)* comandament al unui corp de armată.
Kọrps|student, *-en, -en, m.* v. Korpsbruder.
Kọrpsverband, *-(e)s, -bände, m. (mil.)* unitate încadrată în corpul de armată.
korpulẹnt *adj.* corpolent, trupeș, voinic; gras, rotofei
Korpulẹnz *f. sg.* corpolență, trupeșie.
Kọrpus[1], *-, -pora, n.* **1.** *(filol., ist.)* corpus. **2.** *(muz.) sg.* corp de rezonanță.
Kọrpus[2], *-, -se, m. (fam., glumeț)* corp, trup.
Kọrpus[3] *f. sg. (tipogr.)* corpus, garmond, corp de literă de 10 puncte tipografice.
Kọrpus delịkti, *-, Korpora delikti, n. (jur.)* corp delict.
Kọrpus jụris, *-, -, n.* cod, colecție de legi civile.
Kọrpuskel, *-s, -n, n.* corpuscul.
Kọrpuskulạr|strahlen *pl. (fiz.)* raze corpusculare.
Kọrpuskulạrtheorie, *-n, f. (fiz., chim.)* teorie corpusculară.
Korrạl, *-s, -e, m.* **1.** coral, îngrăditură pentru prinderea animalelor sălbatice. **2.** îngrăditură pentru elefanți.
Korrasiọn *f. sg. (geol.)* eroziune.
Korreferạt, *-(e)s, -e, n.* coreferat.
Korreferẹnt, *-en, -en, m.* coreferent.
korreferiẹren, *korreferierte, korreferiert, vb. (h) intr.* a face un coreferat.
korrẹkt *adj.* corect.
korrẹkterweise *adv.* în mod corect.
Korrẹkt|heit, *-en, f.* corectitudine.
Korrektiọn, *-en, f.* **1.** îndreptare, corectare; rectificare. **2.** pedeapsă, corecție.
Korrektiọns|an|stalt, *-en, f.* casă, institut de corecție.
Korrektiọns|schraube, *-n, f. (tehn.)* șurub de reglare, de ajustare, de corectare.
Korrektiọns|strafe, *-n, f.* pedeapsă corecțională.
korrektịv *adj.* corectiv.
Korrektịv, *-s, -e, n.* corectiv.
Korrẹktor, *-s, -tọren, m. (tipogr.)* corector.

Korrektur, *-en, f.* **1.** corijare, corectare, îndreptare. **2.** *(tipogr.)* corectură; **~ lesen** a citi corectură; **~ machen** a face corectură.
Korrektur|abziehpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă pentru scos tipare de corectură.
Korrektur|abzug, *-(e)s, -züge, m. (tipogr.)* tipar de corectură.
Korrekturbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (tipogr.)* coală de corectură.
Korrektur(en)lesen, *-s, n. sg. (tipogr.)* citire a tiparelor de corectură.
Korrekturfahne, *-n, f. (tipogr.)* şpalt de corectură.
Korrekturvorschriften *pl. (tipogr.)* instrucţiuni, norme de corectură.
Korrekturzeichen, *-s, -, n. (tipogr.)* semn (convenţional) de corectură.
Korrelat, *-(e)s, -e, n.* noţiune corelativă.
Korrelation, *-en, f.* corelaţie.
Korrelationsrechnung, *-en, f.* calcul de corelaţie.
Korrelation|verhältnis, *-ses, -se, n.* raport de corelaţie.
korrelativ *adj.* corelativ.
korrelieren, *korrelierte, korreliert, vb. (h)* **I.** *tr.* a corela. **II.** *intr.* a fi în corelaţie cu ceva.
korrepetieren, *korrepetierte, korrepetiert, vb. (h) tr.* a face repetiţie cu corepetitorul.
Korrepetition, *-en, f.* corepetiţie.
Korrepetitor, *-s, -toren, m. (teatru, muz.)* corepetitor.
Korrespondent, *-en, -en, m.* corespondent.
Korrespondenz, *-en, f.* corespondenţă; **~ führen** a purta corespondenţă; **die eingehende ~** corespondenţa intrată; **die ausgehende ~** corespondenţa ieşită.
Korrespondenzbüro, *-s, -s, n.* birou de corespondenţă.
Korrespondenzjournal [-ʒur-], *-s, -e, n. (com.)* registru de corespondenţă.
Korrespondenzkarte, *-n, f.* carte poştală.
Korrespondenzprinzip, *-s, -e* (şi *-ien* [-iən]), *n. (fiz.)* principiu de corespondenţă.
Korrespondenzweg, *-(e)s, m. sg. (în expr.)* **im ~e** prin corespondenţă.
korrespondieren, *korrespondierte, korrespondiert, vb. (h) intr.* **1.** *(mit)* a fi în corespondenţă, a coresponda (cu cineva). **2.** (cu *dat.)* a corespunde (la ceva sau unui lucru), a fi conform (cu ceva).
korrespondierend I. *part. prez.* de la korrespondieren. **II.** *adj.* corespondent; **~es Mitglied** membru corespondent; *(mat.)* **~e Höhen** înălţimi corespondente; *(mat.)* **~e Winkel** unghiuri corespondente.
Korridor, *-s, -dore, m.* coridor, gang, culoar.
Korrigend, *-en, -en, m. (inv.)* puşcăriaş.
Korrigenda *pl. (inv.)* greşeli de tipar; erată.
Korrigenden|an|stalt, *-en, f. (inv.)* casă, institut de corecţie.
korrigierbar *adj.* corigibil.
korrigieren, *korrigierte, korrigiert, vb. (h) tr.* **1.** a îndrepta, a corija, a corecta. **2.** a face corectura (de tipar).
korrodieren, *korrodierte, korrodiert, vb. (h)* **I.** *tr. (tehn., chim.)* a coroda; a ataca, a roade, a degrada. **II.** *intr.* a fi supus coroziunii.
Korrosion, *-en, f. (chim., tehn.)* coroziune, roadere; **chemische ~** coroziune chimică; **feuchte ~** coroziune umedă; **gleichmäßige ~** coroziune constantă; **interkristalline ~** coroziune intercristalină; **~ durch vagabundierende Ströme** coroziune prin curenţi vagabonzi; **~ unter Wasserstoffentwicklung** coroziune cu degajare de hidrogen.
korrosionsbeständig *adj.* rezistent la coroziune.
Korrosions|ermüdung *f. sg. (tehn.)* slăbire prin coroziune.
Korrosionsfestigkeit, *-en, f.* rezistenţă la coroziune.
korrosionshindernd *adj.* anticorosiv, care împiedică coroziunea.
Korrosionsmittel, *-s, -, n.* agent de coroziune.
Korrosions|produkt, *-(e)s, -e, n.* produs al coroziunii.
Korrosions|schutz, *-es, m. sg.* protecţie anticorosivă.
korrosionsver|hütend *adj. (tehn.)* apărător de coroziune, anticorosiv.
Korrosionswider|stand, *-(e)s, -stände, m.* rezistenţă la coroziune.
korrosiv *adj.* corosiv.
korrumpieren, *korrumpierte, korrumpiert, vb. (h) tr.* a corupe, a strica.
korrumpiert I. *part. trec.* de la korrumpieren. **II.** *adj. (despre texte şi manuscrise vechi)* deteriorat.
korrupt *adj.* corupt, stricat.
Korruption *f. sg.* corupţie, stricăciune.
Korruptionsbekämpfung, *f. sg.* luptă împotriva corupţiei.
Korruptions|sumpt, *-(e)s, m. sg.* mocirlă de corupţie.
Korsak, *-s, -i, m. (zool.)* vulpe siberiană, de stepă *(Canis* (sau *alopex) corsac).*
Korsar, *-en, -en, m.* corsar, pirat.
Korse, *-n.-n, m.* corsican.
Korsett, *-(e)s, -e, n.* corset.
korsisch *adj.* corsican.
Korso, *-s* (şi *-), -s, m.* (şi rar *n.)* **1.** promenadă, corso. **2.** defilare de trăsuri. **3.** cursă de cai fără călăreţi.
Kortege [-'tɛ:ʒ], *-s, -s, n.* cortegiu, alai.
Kortex, *-es, -e, m. (biol.)* cortex, scoarţă.
kortikal *adj.* **1.** *(anat.)* cortical, privind scoarţa cerebrală. **2.** *(biol.)* privind scoarţa diferitelor organe.
Korund, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* corindon.
Korvette [-vɛ-], *-n, f.* **1.** *(mar.)* corvetă. **2.** *(sport)* salt în mâini.
Korvettenkapitän, *-s, -e, m. (mar.)* căpitan de corvetă.
Koryphäe [-'fɛ:ə], *-n, f.* **1.** *(ist.)* corifeu. **2.** *(fig.)* corifeu, as; **die ~n der Wissenschaft** corifeii ştiinţei.
Kosak, *-en, -en, m.* cazac.
Kosakentanz, *-es, -tänze, m.* căzăcească, dans căzăcesc.
kosakisch *adj.* căzăcesc.
Koschenille, *-n, f. (entom.)* coşenilă *(Margarodes porphyrophorus polonicus).*
Koschenillenbad, *-(e)s, -bäder, n.* vopsea de coşenilă, carmin.
Koschenillenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore pe care trăieşte coşenila.
Koschenillenrot, *-s, n. sg.* roşu de coşenilă, carmin.
Koschenillenschildlaus, *-läuse, f. (entom.)* v. Koschenille.
koscher *adj.* **1.** cuşer. **2.** *(fam.)* curat; **die Sache scheint mir nicht ganz ~** parcă nu-i (tocmai) lucru curat. **3.** fără inconveniente, fără rezerve.
Koseform, *-en, f.* formă, formulă de alintare.
Kosekans, *-, -, m.*, **Kosekante**, *-n, f. (mat.)* cosecantă.
Kosel, *-n, f. (reg.)* scroafă de prăsilă.
koseln, *koselte, gekoselt (ich kos(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a se bălăci. **2.** a se mâzgăli, a se mânji.
kosen, *koste, gekost (du, er kost), vb. (h) intr. (mit) tr.* **1.** a (se) dezmierda, a (se) giugiuli. **2.** a conversa intim, familiar, a sta de vorbă, a sta de poveşti.
Kosen, *-s, n. sg.* dezmierdare.
Kosename, *-ns, -n*, **Kosenamen**, *-s, -, m.* hipocoristic, nume de alintare.
Koserei, *-en, f.* **1.** dezmierdare, alintare. **2.** conversaţie prietenească, intimă.
Kosewort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt gingaş, de alintare, de dezmierdare.
kosig *adj.* intim, plăcut.
Kosinus, *-, -, m. (mat.)* cosinus.
Kosinusregler, *-s, -, m. (electr.)* regulator de factor de putere, de cosinus.
Kosinus|satz, *-es, -sätze, m. (mat.)* teoremă a cosinusului.
koslig *adj. (reg.)* **1.** negospodăresc, dezordonat. **2.** murdar.
Kosmetik *f. sg.* cosmetică.
Kosmetiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmetician(ă).
Kosmetikum, *-s, -ka, n.* produs cosmetic.
kosmetisch *adj.* cosmetic.
kosmisch *adj.* cosmic.
Kosmogonie, *-n, f.* cosmogonie.
Kosmographie, *-n* [-fi:ən], *f.* cosmografie.
Kosmologie *f. sg.* cosmologie.
Kosmonaut, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* cosmonaut(ă).
Kosmopolit, *-en, -en, m.* cosmopolit.
kosmopolitisch *adj.* cosmopolit.
Kosmopolitismus, *-, m. sg.* cosmopolitism.
Kosmos, *-, m. sg.* cosmos.
Kosovare [-'va:-], *-n, -n, m.* locuitor din Kosovo.
Kossat, *-en, -en*, **Kossäte**, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** ţăran sărac. **2.** *(ist.)* moşnean, răzeş.
Kost *f. sg.* **1.** hrană, mâncare; **gute ~** mâncare, masă bună; **jn. auf magere ~ setzen** a pune pe cineva la regim, a tăia cuiva din porţia de mâncare. **2.** pensiune, masă; **bei jm. in ~ sein** a fi în pensiune la cineva; **~ und Logis** (sau **Quartier)** pensiune completă, casă şi masă; **er hält ihn in ~** îl ţine în pensiune; **freie ~** masă gratuită. **3.** întreţinere, existenţă; **seine ~ verdienen** a-şi câştiga existenţa. **4.** *(reg.)* mâncare preferată. **5.** *(reg.)* nuntă.
Köst, *-en, f. (reg.)* **1.** ospăţ. **2.** nuntă.
kostbar *adj.* preţios.
Kostbarkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* valoare mare. **2.** obiect de preţ, lucru preţios, comoară.
Kostbeere, *-n, f. (bot., reg.)* coacăz *(Ribes rubrum* L.).
kosten[1], *kostete, gekostet (du kostest, er kostet), vb. (h) tr.* a gusta, a încerca; **den Wein ~** a gusta vinul; *(fig.)* **er soll meinen Zorn noch zu ~ kriegen** are să vadă el cine sunt eu, are să simtă mânia mea pe pielea lui.
kosten[2], *kostete, gekostet (du kostest, er kostet), vb. (h) intr.* a costa; **was kostet das?** cât costă asta? **das Stück kostet (mich) 10 Euro** bucata (mă) costă 10 euro; **jn. (**sau **jm.) Mühe ~** a da cuiva de furcă; **das wird ihm das Leben ~** asta are să-l coste viaţa; **es wird ja nicht gleich den Kopf** (sau **den Hals) ~** doar n-o să-ţi taie capul; **es koste, was es wolle!** oricât ar costa, cu orice preţ, fie ce-o fi!
Kosten[1], *-s, n. sg.* gustat, gustare; degustare.
Kosten[2] *pl.* cheltuieli, speze; **abzugsfähige ~** costuri deductibile; **durchschnittliche ~** costuri, cheltuieli medii; **horrende ~** costuri prohibitive; **laufende ~** cheltuieli curente; **übermäßige ~** cheltuieli excesive; **auf eigene ~** pe cont propriu; **die ~ begrenzen** a limita costurile; **die ~ verringern** a micşora, a reduce costurile; **sich in ~ stürzen** a se pune pe cheltuială; **keine ~ scheuen** a nu precupeţi nici o cheltuială, a nu se da înapoi de la nici o cheltuială; **auf seine ~ kommen** a-şi scoate cheltuielile; *(fig.)* a fi mulţumit, satisfăcut; **die ~ bestreiten** (sau **tragen)** a suporta cheltuielile; **auf ~ und Gefahr des Aufgebers** pe spezele şi riscul expeditorului; **auf gemein-schaftliche ~** pe cont comun; **das geht auf seine ~** asta merge în contul lui; **mit ~ verbunden** costisitor, care cere cheltuieli; **er wird zu den ~ verurteilt** e condamnat să suporte cheltuielile.
Kosten|abgrenzung, *-en, f.* reglementare, delimitare a costurilor.
Kosten|ansatz, *-es, -sätze*, **Kosten|anschlag**, *-s, -schläge, m.* deviz.
Kosten|anteil, *-(e)s, -e, m.* element de cost din costul total.
Kosten|aufrechnung, *-en, f.* adăugare a spezelor la calcul; *(ec.)* calculaţia costului.
Kosten|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli, speze.
kosten|aufwendig *adj.* costisitor.
Kosten|ausweis, *-es, -e, m.* v. Kostennachweis.
Kostenberechnung, *-en, f.* calcul al spezelor; calcul al preţului de cost.
Kostenbetrag, *-(e)s, -träge, m.* total al cheltuielilor, preţ de cost.
Kostendämpfung, *-en, f. (ec.)* reducere a costurilor.
kostendeckend *adj.* care acoperă costurile, de acoperire a costurilor.
Kostendeckung, *-en, f.* acoperire a cheltuielilor.
Kosten|erfassung, *-en, f.* determinare a costurilor.
Kosten|ersatz, *-es, m. sg.* v. Kostenerstattung.
Kosten|er|sparnis, *-se, f.* economisire a spezelor, reducere a cheltuielilor.
Kosten|er|stattung, *-en, f.* compensare, restituire, rambursare a cheltuielilor.
kostenfällig *adj.* obligat să suporte cheltuielile.
kostenfrei, **kostenlos** *adj.* gratuit, fără cheltuieli; **jn. ~ halten** a ţine pe cineva gratuit.
kostengünstig *adj.* avantajos din punctul de vedere al costurilor.
Kosten|nachweis, *-es, -e, m.* evidenţă a cheltuielilor (de producţie).
Kosten|note, *-n, f.* notă de cheltuieli.
Kostenpauschale, *-s, -schalien* [-liən], *n.* notă globală de cheltuieli.
kostenpflichtig *adj.* dator de a suporta cheltuielile.
Kostenpräliminare, *-s, -narien* [-riən], *n. (înv.)* preliminări de cheltuieli, antecalculaţie (a cheltuielilor).

Kostenpreis, *-es, -e, m.* preț de cost.
Kostenpunkt, *-(e)s, -e, m.* preț, nivel de cheltuieli.
Kostenrechnung, *-en, f.* calcul al prețului de cost.
Kostenrück|ersatz, *-es, m. sg.* compensare, restituire a cheltuielilor suportate, a spezelor.
Kostensatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* cotă de costuri din producția brută evaluată în prețul en gros.
Kosten|spezifikation, *-en, f.* specificare de cheltuieli.
Kosten|struktur, *-en, f.* structură a cheltuielilor; structura prețului de cost.
Kostensumme, *-n, f.* sumă a cheltuielilor.
Kostenträgerplan, *-(e)s, -pläne, m.* listă de bunuri și servicii pentru care sunt calculate costurile unitare.
Kostentragung *f. sg.* suportare a cheltuielilor.
Kosten|überschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz, antecalculație a cheltuielilor.
Kostenver|rechnung, *-en, f. (com.)* decontare a cheltuielilor.
Kostenverteilung, *-en, f.* repartizare a cheltuielilor.
Kostenverzeichnis, *-ses, -se, n.* registru, listă de cheltuieli.
Kostenvor|anschlag, *-(e)s, -schläge, m.* deviz estimativ.
Koster, *-s, -, m.* degustător (de vinuri).
Kostfrau, *-en, f.* gazdă (care dă pensiune, masă).
kostfrei *adj.* **1.** cu masă gratuită; **jn. ~ halten** a da cuiva masa gratuit. **2.** *(reg.)* darnic.
Kostfreiheit *f. sg.* masă gratuită.
Kostgänger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană abonată la o pensiune.
Kostgeber, *-s, -, m.* persoană care ține pensiune.
Kostgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** bani de abonament la pensiune. **2.** *sg. (fam.)* bani pentru mâncare.
Kostgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* operațiune de report.
Kost|halter, *-s, -, m.* persoană care ține pensiune.
Kost|haus, *-es, -häuser, n.* pensiune.
köstlich *adj.* **1.** ales; splendid; minunat. **2.** gustos, delicios. **3.** hazliu, nostim; încântător.
Köstlichkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* caracter delicios, încântător, plăcut, hazliu. **2.** lucru de mare preț; splendoare.
Kostplatz, *-es, -plätze, m.* loc într-o pensiune.
Kostpreis, *-es, -e, m.* v. Kostgeld.
Kostprobe, *-n, f.* **1.** mostră de gustat. **2.** *(fam.)* aperitiv. **3.** *(fam.)* mostră.
Kost|schule, *-n, f.* pension; internat.
Kost|schüler, *-s, -, m.* elev intern.
kost|spielig *adj.* costisitor; scump.
Kost|spieligkeit *f. sg.* scumpete.
Kostüm, *-s, -e, n.* **1.** costum. **2.** taior.
Kostümball, *-(e)s, -bälle, m.* bal costumat.
Kostümbildner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* costumier(ă).
Kostümfest, *-(e)s, -e, n.* serbare, petrecere costumată.
kostümieren, *kostümierte, kostümiert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) costuma, a (se) travesti.
Kostver|ächter, *-s, -, m.* om dificil la mâncare; *(fam.; în expr.)* **kein ~ sein** a nu fi mofturos la mâncare.
Kot[1], *-(e)s, m. sg.* **1.** materii fecale, excremente; baligă: gunoi. **2.** *(inv.)* noroi, murdărie, glod; **durch** (sau **in**) **den ~ ziehen** a murdări, a înjosi, a târî prin noroi.
Kot[2], *-(e)s, -e, n. (reg.)* colibă, cocioabă de țăran sărac.
Kotangens, *-, -, m.*, **Kotangente**, *-n, f. (mat.)* cotangentă.
Kotau, *-s, -s* (și *-e), m.* plecăciune umilă; **~ machen** a se pleca servil, a se târî în fața cuiva.
Kotblech, *-(e)s, -e, n.* v. Kotflügel.
Kotbürste, *-n, f.* perie de noroi.
Kote[1], *-n, f. (geogr.)* cotă.
Kote[2], *-n, f.* v. Kate.
Kötе, *-n, f.* **1.** gleznă (la animale copitate). **2.** *(reg.)* garderobă, dulap.
Kötel, *-s, -, m. (reg.)* baligă, căcărează (de la capre, oi, iepuri etc.).
Kotelett [-t(ə)'lɛt], *-s, -e, n.* cotlet.
Koteletten *pl.* cotlete, favoriți.
koten, *kotete, gekotet (du kotest, er kotet), vb. (h) intr. (zool.)* a ejecta excremente.
Kötengelenk, *-(e)s, -e, n.* încheietură a gleznei (la animale copitate).
kötenschüssig *adj. (despre animale copitate)* cu glezne subțiri.
Kotentafel, *-n, f. (geod.)* tabel de cote.
Kot|entleerung, *-en, f. (fiziol.)* excreție, defecare.
Koten|zeichen, *-s, -, n. (geod.)* semn de cotă.
Köter, *-s, -, m.* **1.** javră, potaie, cotei. **2.** *(reg.)* pleavă de la mălițatul inului. **3.** *(reg.)* greblă.
Koterie, *-n* [-ri:ən], *f. (peior.)* coterie, clică.
Kotfistel, *-n, f. (med.)* fistulă anală.
Kotfliege, *-n, f.* muscă de băligar *(Calliphora).*
Kotflügel, *-s, -, m. (auto.)* aripă.
Kotfresser, *-s, -, m.* coprofag.
Kotgrube, *-n, f.* hazna.
Kot|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* pupăză *(Upupa epops).*
Kothurn, *-s, -e, m.* coturn.
kotieren, *kotierte, kotiert, vb. (h) tr. (com.; geod.)* a cota.
Kotierung, *-en, f. (com.; geod.)* cotare.
kotig *adj.* **1.** murdar de fecale. **2.** noroios; murdar de noroi; **~ machen** a umple de noroi.
Kotillon [-tiljɔ̃], *-s, -e, m.* cotilion.
Kotillon|orden, *-s, -, m.* decorație de cotilion.
Kotkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* caras, caracudă *(Cyprinus carasius).*
Kotlache, *-n, f.* băltoacă de mizerie, de murdărie.
Koton [-'tɔ̃], *-s, -s, m.* bumbac.
kotonisieren, *kotonisierte, kotonisiert, vb. (h) tr. (text.)* a cotoniza.
Kotsass, *-en, -en*, **Kotsasse**, *-n, -n, m. (reg., ist.)* țăran sărac, muncitor agricol, ziler.
Kot|schützer, *-s, -, m.* v. Kotflügel.
kotteln, *kottelte, gekottelt (ich kott(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a umbla încet și greu, a se târî.
Kotten, *-s, -, m.* v. Kate.
Kotter, *-s, -, m. (reg.)* **1.** bordei, colibă. **2.** celulă (în închisoare). **3.** coteț (pentru porci sau câini).
Kötter, *-s, -, m.* țăran sărac care locuiește într-o colibă.
Kotwanze, *-n, f. (entom.)* varietate de ploșniță *(Opisicoetus personatus).*
Kotyledone, *-n, f. (bot.)* cotiledon.
kotz! *interj. (în expr.)* **~ Donnerwetter!** ei, drăcia dracului!
Kotz, *-, m. sg. (argou)* treabă plicticoasă, scârboasă; plictiseală, scârbire.
Kotze, *-n, f.* **1.** țol, strai, pătură (de lână). **2.** *(elv.)* pelerină de ploaie; glugă (a locuitorilor din Alpi). **3.** *(vulg.)* materie vomitată.
Kötze, *-n, f. (reg.)* coș purtat în spate.
Kötzel, *-s, m sg. (reg.)* tuse cu flegmă.
kotz|elend *adj.* foarte rău, mizerabil.
kotzen, *kotzte, gekotzt (du, er kotzt), vb. (h) intr. (vulg.)* a vom(it)a, a vărsa; a borî; **die Feder kotzt** peniță împroașcă; **der Motor kotzt** motorul dă rateuri.
Kotzen[1], *-s, -, m.* v. Kotze **(1).**
Kotzen[2], *-s, n. sg. (vulg.)* vărsat, borât; *(fam.)* **das ist zum ~ a)** e scârbos, grețos, îți întoarce stomacul pe dos; **b)** e groaznic de plicticos, îți vine să urli de plictiseală.
kotzengrob *adj. (fam.)* grosolan, mojic.
Kötzer, *-s, -, m. (text.)* bobină, canetă, țeavă; **hohler ~** bobină goală.
kotzerig, kotzerlich *adj. (argou)* scârbos, grețos.
Kötzer|spulmaschine, *-n, f.* mașină de bobinat.
Kot|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă de chirpici.
kotzjämmerlich *adj.* mizerabil.
kotzlangweilig *adj.* extrem de plictisitor.
kotz|übel *adj.* foarte rău.
Koxalgie, *-n* [-gi:ən], *f. (med.)* coxalgie.
KPD *presc.* de la Kommunistische Partei Deutschlands.
KPSU *presc.* de la *(ist.)* Kommunistische Partei der Sowjetunion.
kr *presc.* de la Krone.
Kr *presc.* de la Kreis.
Krabbe, *-n, f.* **1.** *(zool.)* crab *(Carcinus maenas).* **2.** *(fam.)* pici, pușți, broscoi. **3.** *(arhit.)* croșet, fleuron.
Krabbelei, *-en, f.* **1.** mișunat. **2.** urcuș anevoios. **3.** ceartă, gâlceavă.
Krabbelgruppe, *-n, f.* grup de copii mici care merg în patru labe.
krabbelig *adj.* **1.** care mișună ca furnicile; mic și sprinten. **2.** care urcă repede. **3.** gâdilicios.
Krabbelkind, *-(e)s, -er, n.* copil care merge în patru labe.
krabbeln, *krabbelte, gekrabbelt (ich krabb(e)le), vb.* **I.** *intr. (s)* **1.** a umbla în patru labe, de-a bușilea; a se târî, a se cățăra; **das Kind krabbelt auf dem Boden** copilul se târăște în patru labe pe jos. **2.** a furnica, a mișuna; **die Ameisen ~ durcheinander** furnicile mișună (de-a valma). **II.** *tr. (h)* **1.** a gâdila; *(impers.)* **mich krabbelt's am Bein** mă furnică piciorul. **2.** a scrie repede, a mâzgăli, a scrijeli.
Krabbel|stube, *-n, f.* grădiniță pentru copii mici (care merg încă în patru labe).
krabben, *krabbte, gekrabbt, vb. (h) tr. (despre țesături)* a netezi și a da luciu.
krabben|artig *adj.* în formă de crab, crabiform.
Krabbenkutter, *-s, -, m.* vas pescăresc pentru prins crabi.
Krabben|spinnen *pl. (zool.)* păianjeni de mare *(Thomisidae).*
krach! *interj.* poc! tronc! trosc!
Krach, *-(e)s, -e, m.* **1.** pocnet, trosnet; **es stürzte mit einem lauten ~** s-a răsturnat cu un trosnet puternic; *(fam.)* **mit Ach und ~** cu chiu, cu vai. **2.** gălăgie, larmă, zgomot; scandal; **die Schüler machten einen großen ~** elevii făceau o gălăgie teribilă. **3.** *(ec.)* crah; bancrută, faliment. **4.** ceartă; tărăboi; **es kam zum ~** s-a ajuns la ceartă, la scandal; **zwischen uns hat es einen ~ gegeben** (sau **gesetzt**) ne-am certat; **~ machen** (sau **schlagen**) a face tărăboi, a face scandal, a face urât. **5.** *(reg.)* spărtură, crăpătură; **die Schüssel hat einen ~** castronul este crăpat.
Krache, *-n, f. (reg.)* strungă, defileu; văgăună.
krachelig *adj. (reg.)* slăbănog, bătrân, dărâmat.
krächeln, *krächelte, gekrächelt (ich kräch(e)le), vb. (h) intr.* a se certa, a se ocărî.
krachen, *krachte, gekracht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a pocni, a trosni; **das Geschütz kracht** tunul bubuie; **er kracht mit den Fingern** trosnește din degete; *(impers.)* **es kracht** trosnește. **2.** a plesni, a pocni; a se rupe; a se frânge. **II.** *tr.* **1.** a arunca, a trânti zgomotos; **den Koffer in die Ecke ~** a trânti geamantanul în colț. **2.** *(fam.; mit)* a se ciorovăi, a se certa (cu cineva).
Krachen[1], *-s, n. sg.* trosnet, pocnet.
Krachen[2], *-s, -, m. (elv.)* **1.** strungă, defileu; văgăună. **2.** cătun; **er wohnt im hintersten ~** locuiește în cel mai îndepărtat cătun.
Kracher, *-s, -, m.* **1.** mosneag bătrân și neputincios, hodorog, boșorog. **2.** vechitură, dărâmătură. **3.** *(reg.)* tunet, trăsnet.
Krachert, *-s, -, n. (austr.)* limonadă sifonată, acidulată.
Krachmandel, *-n, f. (reg.)* migdală cu coajă subțire.
krächzen, *krächzte, gekrächzt (du, er krächzt) vb. (h) intr.* **1.** a croncăni. **2.** *(fig.)* a striga sau a vorbi cu voce răgușită, a hârâi. **3.** *(fam.)* a se vaita, a se plânge.
Krächzen, *-s, n. sg.* **1.** croncănit. **2.** *(fam.)* văitat, vaiet.
krack! *interj.* poc! tronc!
Krack, *-(e)s, -e, m.*, **Kracke**, *-n, f.* **1.** gloabă, mârțoagă. **2.** copil prost-crescut; zgâmboi. **3.** *(bot.)* măzăriche *(Vicia cracca).* **4.** casă dărăpănată. **5.** navă comercială grecească.
Krackbenzin, *-s, n. sg. (chim.)* benzină cracată.
kracken, *krackte, gekrackt, vb. (h) tr. (chim.)* a craca.
Kracken, *-s, n. sg. (chim.)* cracare.
Krad, *presc.* de la Kraftrad motocicletă.
Kradschütze, *-n, -n, m.* v. Kraftradschütze.
kraft *prep.* cu *gen.* în virtutea, în baza; prin (efectul); **~ des Gesetzes** în virtutea legii; **~ meines Amtes** în baza funcției mele; **~ meines Versprechens** pe baza promisiunii mele; **~ seines Wissens** grație științei sale.
Kraft, *Kräfte, f.* **1.** putere, forță; tărie, energie, vigoare; **aus eigener ~** prin propriile puteri; **aus voller ~** din toate puterile; **mit aller ~** cu toată puterea; **das geht über seine**

Kräfte asta întrece puterile sale; **nach Kräften** după putință, (pe) cât se poate; **von Kräften kommen** a slăbi, a-și pierde puterile; **(wieder) zu Kräften kommen** a prinde (iar) puteri; **weder Saft noch ~ haben** a fi fără nici o vlagă; *(mar.)* **das Schiff steht auf ~** vaporul merge în forță. **2.** *(fiz.)* forță; **beschleunigende ~** forță acceleratoare; **bewegende ~** forță motrice; **gleichgerichtete ~** forță paralelă; **lebendige ~** forță vie; **resultierende ~** forță rezultantă. **3.** forță de muncă; **sie ist eine wertvolle ~** e o prețioasă forță de muncă. **4.** *(jur.)* valabilitate, vigoare; *(in expr.)* **in ~ sein** a fi în vigoare; **in ~ treten** a intra în vigoare; **in ~ setzen** a pune în vigoare; **außer ~ setzen** a scoate din vigoare, a abroga (o lege).

Kraft|akt, *-(e)s, -e, m.* act de forță.

Kraft|angriffs|punkt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* punct de aplicare a forței.

Kraft|anlage, *-n, f. (tehn.)* centrală energetică.

Kraft|an|spannung, *-en, f.* încordare de forțe.

Kraft|an|strengung, *-en, f.* sforțare, efort.

Kraft|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuială de) forță, (de) energie.

Kraft|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* expresie, cuvânt tare; înjurătură.

Kraft|ausgabe, *-n, f.* v. Kraftaufwand.

Kraft|äußerung, *-en, f.* manifestare a forței.

kraftbewusst *adj.* conștient de forța sa.

Kraftbrühe, *-n, f.* supă concentrată, bulion (de carne).

Kraftdemonstration, *-en, f.* demonstrație de forțe.

Kraftdroschke, *-n, f. (inv.)* taximetru.

Kräftebedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie de mână de lucru.

Kräftegleichgewicht, *-(e)s, n. sg.* echilibru de forțe.

Kraft|einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de forță.

Kraft|elektrizitätswerk, *-(e)s, -e, n.* centrală electrică de forță.

kräftemäßig *adv.* privitor la forțe.

Kraft|entfaltung, *-en, f.* dezvoltare, desfășurare de forță.

Kraft|entwicklung, *-en, f.* v. Kraftentfaltung.

Kräftepaar, *-es, -e, n. (fiz.)* cuplu de forțe.

Kräfteparallelogramm, *-s, -e, n. (fiz.)* paralelogram al forțelor.

kraft|erfüllt *adj.* plin de putere, viguros.

Kraft|er|sparnis, *-se, f.* economie de energie.

Kräfteverfall, *-(e)s, m. sg.* decădere a forțelor (fizice și psihice).

Kräftever|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de forțe.

Kräftezerlegung *f. sg. (fiz.)* descompunere a forțelor.

Kraftfahrdreh|leiter, *-n, f.* scară mecanică de pompieri.

Kraftfahrer, *-s, -, m.* șofer; automobilist; motociclist.

Kraftfahrpersonal, *-s, -e, n. (mil.)* personal destinat conducerii automobilelor și motocicletelor.

Kraftfahrtruppen *pl. (mil.)* unități motorizate.

Kraftfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* autovehicul.

Kraftfahrzeugbrief, *-(e)s, -e, m. (auto.)* talonul mașinii.

Kraftfahrzeugdecke, *-n, f.* prelată pentru mașină.

Kraftfahrzeug-Haftpflichtversicherung *f. sg. (auto.)* asigurare pentru caz de accident.

Kraftfahrzeugkennzeichen, *-s, -, n.* număr de circulație al mașinii.

Kraftfahrzeugpapiere *pl. (auto.)* actele mașinii.

Kraftfahrzeugzube|hör, *-(e)s, -e, n.* accesorii de autovehicul.

Kraftfaktor, *-s, -toren, m. (fiz.)* factor de putere.

Kraftfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp de forțe.

Kraftfülle *f. sg.* **1.** vigoare, plenitudine a forțelor. **2.** *(med.)* stenie.

Kraftfutter, *-s, n. sg.* nutreț concentrat.

Kraftgas, *-es, -e, n.* gaz combustibil.

Kraftgefühl, *-(e)s, -e, n.* conștiință a puterii, sentiment al puterii.

Kraft|hammer, *-s, -, m. (mec.)* ciocan mecanic.

Kraft|haus, *-es, -häuser, n.* sală a mașinilor (într-o centrală energetică).

Kraft|hub, *-(e)s, -hübe, m. (tehn.)* cursă motoare.

kräftig *adj.* **1.** puternic, tare, robust; *(fig.)* energic, viguros; **~gebaut** viguros. **2.** hrănitor, substanțial. **3.** eficace. **4.** *(jur.)* valabil, valid.

kräftigen, *kräftigte, gekräftigt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) întări, a (se) fortifica, a (se) reface.

Kräftigkeit *f. sg.* v. Kraft.

Kräftigung *f. sg.* întărire, fortificare.

Kräftigungsmittel, *-s, -, n.* (medicament) fortifiant, întăritor.

Kraftkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu pentru transport de energie.

Kraftlehre *f. sg.* dinamică.

Kraftleistung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* putere activă, efectivă. **2.** efort, tur de forță.

Kraftleitung, *-en, f. (electr.)* conductă, linie de forță.

Kraftlinie [-niə], *-n, f. (fiz., mat., tehn.)* linie de forță.

kraftlos *adj.* **1.** slab, neputincios, debil; istovit, epuizat. **2.** *(med.)* astenic. **3.** *(jur.)* nevalabil, nul.

Kraftlos|erklärung, *-en, f. (jur.)* invalidare, anulare, declarație de nulitate, denunțare (a unei convenții, a unui contract).

Kraftlosigkeit *f. sg.* **1.** slăbiciune, neputință. **2.** *(med.)* astenie. **3.** *(jur.)* nevalabilitate, nulitate.

Kraftmagnet, *-en, -en, m. (tehn.)* magnet de forță.

Kraftmaschine, *-n, f. (tehn.)* motor, mașină de forță.

Kraftmaschinenbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* construcție a motoarelor, a mașinilor de forță.

Kraftmehl, *-(e)s, n. sg.* **1.** amidon, scrobeală. **2.** făină bogată în proteine.

Kraftmeier, *-s, -, m. (iron.)* lăudăros, fanfaron, persoană care se laudă cu puterea sa; *(iron.)* sfarmă-piatră.

Kraftmeierei, *-en, f. (iron.)* fanfaronadă, lăudăroșenie cu puterea proprie.

Kraftmensch, *-en, -en, m.* om foarte puternic, foarte energic, forță.

Kraftmesser, *-s, -, m. (tehn.)* dinamometru.

Kraftmessvor|richtung, *-en, f. (tehn.)* dinamometru, dispozitiv de măsurare a forței.

Kraftmesswerk, *-(e)s, -e, n.* manometru pentru măsurarea forței.

Kraftmittel, *-s, -, n.* remediu energic, drastic.

Kraftmoment, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* moment al unei forțe.

Kraft|omnibus, *-ses, -se, m.* autobuz.

Kraftpapier, *-s, -e, n.* hârtie rezistentă (de ambalaj); hârtie sulfit.

Kraftpflug, *-(e)s, -pflüge, m.* plug cu tracțiune mecanică, plug mecanizat.

Kraftpost *f. sg. (reg.)* autobuz interurban, rată.

Kraftpotenz, *-en, f.* potențial de putere; *(ec.)* **die mechanische ~ der Arbeit** forța mecanică a muncii.

Kraftprobe, *-n, f.* încercare a puterii; tur de forță.

Kraftprotz, *-es, -e, m. (peior.)* om care își expune forța fizică.

Kraftquelle, *-n, f.* sursă de energie, de putere.

Kraftrad, *-(e)s, -räder, n.* motocicletă.

Kraftradfahrer, *-s, -, m.* motociclist.

Kraftradschütze, *-n, -n, m. (mil.)* pușcaș motociclist.

kraftraubend *adj.* istovitor.

Kraftrichtung, *-en, f. (fiz.)* direcție a forței.

Kraft|schlepper, *-s, -, m.* tractor.

Kraft|schluss, *-es, -schlüsse, m. (tehn.)* contact forțat.

kraft|sparend *adj.* care menajează forțele.

Kraft|speicher, *-s, -, m. (tehn.)* acumulator.

Kraft|sprache, *-n, f.* limbaj viguros, tare.

Kraft|spritze, *-n, f.* motopompă (de pompieri).

Kraft|steigerung, *-en, f. (tehn.)* creștere de putere.

Kraft|stoff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* carburant; combustibil.

Kraft|stoff|anzeige, *-n, f.*, **Kraft|stoff|anzeiger**, *-s, -, m. (auto.)* indicator de benzină.

Kraft|stoffleitung, *-en, f. (tehn.)* conductă de combustibil lichid.

Kraft|stoffmarke, *-n, f.* indicație, indicator de nivel pentru combustibilul din rezervor.

Kraft|stoff|förderpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă de combustibil lichid.

Kraft|stoffschlauch, *-(e)s, -schläuche, m. (tehn.)* furtun pentru combustibil lichid.

Kraft|stoff|steuer, *-n, f.* impozit pe carburanți.

Kraft|stoffverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de carburanți.

Kraft|stroh, *-(e)s, n. sg. (agr.)* paie pentru nutreț.

Kraft|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de forță, curent industrial.

Kraft|stromkreis, *-es, -e, m. (electr.)* circuit pentru curent de forță.

kraft|strotzend *adj.* plin de putere, debordând de vigoare, de forță.

Kraft|stuhl, *-(e)s, -stühle, m. (text.)* război de țesut mecanic.

Kraft|suppe, *-n, f.* v Kraftbrühe.

Kraft|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de putere.

Kraft|überschuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** exces de putere. **2.** *(tehn.)* rezervă, excedent de putere.

Kraft|übertragung, *-en, f. (tehn.)* transmisie de forță, de energie.

Kraft|übertragungsleitung, *-en, f. (electr.)* conductă de transmisie de energie.

Kraftvektor [-vɛk-], *-s, -en, m. (mat.)* vector-forță.

Kraftverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de energie, de forță.

Kraftverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulație auto, de autovehicule, trafic motorizat.

Kraftverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de putere, de forță.

Kraftverschwendung, *-en, f.* risipă de putere, de forță.

kraftvoll *adj.* puternic, viguros; energic.

Kraftvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* rezervă de putere, de forță.

Kraftwagen, *-s, -, m.* autovehicul; automobil, autoturism.

Kraftwagenfahrt, *-en, f.* cursă, călătorie cu un autovehicul.

Kraftwagenführer, **Kraftwagenlenker**, *-s, m.* șofer, conducător de autovehicul.

Kraftwagenschuppen, *-s, -, m.* garaj.

Kraftwagen|sport, *-(e)s, m. sg.* automobilism.

Kraftwechsel, *-s, -, m. (fiz.)* schimb de energie.

Kraftwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină, centrală energetică, de forță.

Kraftwerkturbine, *-n, f. (electr.)* turbină de centrală energetică.

Kraftwirtschaft *f. sg. (electr.)* economie energetică.

Kraftwort, *-(e)s, -e* (și *-wörter), n.* cuvânt tare, trivial.

Kraft|zahnräder *pl. (tehn.)* roți dințate pentru transmisie de forță.

Kraft|zentrale, *-n, f.* centrală electrică.

Kraft|zurichtung *f. sg. (tipogr.)* potrivealã în relief.

Kragbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă.

Kragdach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* acoperiș în consolă.

Krage, *-n, f. (constr.)* consolă.

Krägelchen, **Kräg(e)lein**, *-s, -, n. (dim.* de la Kragen) guleraș.

Kragen, *-s, -, m.* guler; **steifer ~** guler tare, scrobit; *(fig.)* **jn. am** (sau **beim) ~ packen** (sau **fassen)** a lua (a apuca) pe cineva de guler; *(fig.,)* **es geht ihm an den ~ a)** e amenințat de un mare pericol; **b)** îl așteaptă pedeapsa; **es kann ihm** (sau **ihn) den ~ kosten** asta poate să-l coste capul; **jm. platzt der ~** se înfurie; **jm. den ~ umdrehen** a suci gâtul cuiva, a-l omorî; **jm. an den ~ wollen** a pune gând rău cuiva.

Kragen|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rever (de haină).

Kragenbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs asiatic, urs gulerat *(Selenarotos, Ursus tibetanus).*

Kragenblume, *-n, f. (bot.)* guleraș, dosnică galbenă *(Carpesium cernuum* L.).

Kragen|echse, **Kragen|eidechse**, *-n, f. (zool.)* șopârlă agamă gulerată *(Chlamydosaurus kingi).*

Kragenknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* nasture de guler.

kragenlos *adj.* fără guler.

Kragenmantel, *-s, -mäntel, m.* palton cu guler lat, cu pelerină.

Kragen|spiegel, *-s, -, m. (mil.)* petliță.

Kragen|stäbchen, *-s, -, n.* balenă pentru guler.

Kragentrappe, *-n, f. (ornit.)* dropie cu guler hubară *(Chlamydotis undulata).*

Kragenweite, *-n, f.* lărgime a gulerului (la cămașă), mărime a gulerului.

Krag|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* consolă de piatră.

Krag|stütze, *-n, f. (constr.)* suport în consolă.

Kragträger, *-s, -, m. (constr.)* grindă în consolă.

Krähe, *-n, f. (ornit.)* cioară *(Corvus);* **eine ~ hackt der andern die Augen nicht aus** corb la corb nu scoate ochii.

krähen, *krähte, gekräht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre cocoş)* a cârâi, a cânta. **2.** (şi *refl.*) *(fig., iron.; despre oameni)* a trâmbiţa, a cânta, a striga; *(fig.)* **kein Hahn kräht danach** nu-i pasă nimănui de asta, asta nu interesează pe nimeni; **sich heiser** ~ a răguşi cântând; *(fig.)* **zu früh** ~ a se lăuda prea devreme cu succesul. **II.** *tr.* a striga; a cânta; **der Hahn hat ihn aus dem Schlaf gekräht** cocoşul l-a trezit din somn cu cântecul său.

Krähen|auge, *-s, -n, n.* **1.** *(bot.)* nucă vomică (sămânţă de) turta-lupului *(Strychnos nux-vomica* L.). **2.** bătătură (la picioare).

Krähen|augenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* turta-lupului *(Strychnos nux-vomica* L.).

Krähenbeere, *-n, f. (bot.)* poama momiţei, vuietoare *(Empetrum nigrum* L.).

Krähenbeergewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă empetracee *(Empetraceae).*

Krähenfuß, *-es, m. sg. (bot.)* talpa-stancei *(Coronopus squamatus* Forsk. Aschers.).

Krähenfüße *pl. (fam.)* **1.** mâzgăleală, scris neciteţ, laba-gâştei. **2.** riduri (la ochi), laba-gâştei. **3.** *(vân.)* defrişări pentru trăgători (la vânătoarea cu gonaci). **4.** piese de metal, cuie aruncate pe şosea în calea maşinilor urmăritoare.

Krähenhütte, *-n, f. (vân.)* bordei pentru vânătoarea cu bufniţe.

Krähen|nest, *-(e)s, -er, n.* **1.** cuib de ciori. **2.** *(mar.)* post de observaţie pe catarg; crucetă, gabie.

Krähen|scharbe, *-n, f. (ornit.)* (specie de) cormoran *(Phalacrocorax* Briss).

Krahl, **Krähl**, *-(e)s, -e, m. (mine)* greblă de sortat.

Krähwinkel, *-s, -, m. (iron.)* orăşel, colţ de provincie.

krähwink(e)lig *adj. (iron.)* cu vederi mărginite, provincial.

Krähwinkler, *-s, -, m.* **1.** *(peior.)* provincial. **2.** *(fig.)* om cu vederi mărginite, om provincial.

Krail, *-s, -e, m.*, **Krailhacke**, *-n, f. (agr.)* sapă cu dinţi.

Krake, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* caracatiţă uriaşă *(Octopus).* **2.** monstru marin legendar.

Krakeel, *-(e)s, -e, m. (pop.)* ceartă, sfadă, gâlceavă; gălăgie mare, scandal.

krakeelen, *krakeelte, gekrakeelt, vb. (h) intr. (pop.)* a face scandal, a se certa, a striga, a răcni, a face gălăgie; a căuta ceartă.

Krakeeler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (pop.)* cată-ceartă, scandalagiu(-gioaică), gălăgios(-oasă).

Krakeelerei, *-en, f.* v. Krakeel.

krakeelerisch *adj. (pop.)* certăreţ.

krakeelsüchtig *adj.* arţăgos, gâlcevitor, gata de ceartă.

Krakel, *-n, f.* **1.** cută (prin mototolire, şifonare). **2.** scris urât, mâzgăleală.

Krakelei, *-en, f. (reg.)* v. Krakeel.

Krakelfüße *pl.* litere strâmbe, încălcite, neciteţe.

krakelig *adj. (despre scris, mers)* nesigur, clătinat.

krakelig *adj.* şifonat, mototolit.

krakeln, *krakelte, gekrakelt (ich krak(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a mâzgăli, a scrie neciteţ. **2.** a mototoli. **3.** a croncăni. **4.** a se certa.

kräkeln, *kräkelte, gekräkelt (ich kräk(e)le), vb. (h) intr.* v. krakeln **(4).**

Krakelschrift *f. sg.* scris încălcit, neciteţ.

kraken, *krakte, gekrakt, vb. (h) intr. (reg.)* a croncăni.

Kraken, *-s, -, m.* v. Krake.

Kral, *-s, -e, m.* **1.** sat african de formă circulară. **2.** ţarc circular pentru vite (în sate africane).

kralen, *kralte, gekralt, vb. (h) intr. (reg.)* a flecări zgomotos.

krall *adj. (reg.)* **1.** vioi, plin de viaţă. **2.** mic, proaspăt, drăguţ. **3.** *(despre culori)* strident, intens.

Krall, *-s, -e,m.*v. Krahl.

Kralle, *-n, f. (zool., tehn.)* gheară; *(fig.)* **die ~n einziehen** a-şi ascunde ghearele; **die ~n zeigen** a-şi arăta ghearele.

krallen, *krallte, gekrallt, vb. (h)* **I.** *intr.* a zgâria, a apuca cu ghearele. **II.** *tr.* **1.** a-şi înfige ghearele, a zgâria cu ghearele. **2.** *(reg.)* a se căţăra. **3.** *(fam.)* a şterpeli, a fura. **III.** *refl.* **1.** a se crampona (cu teamă). **2.** a se necăji.

Krallen|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă cu gheare, maimuţă-veveriţă *(Hapalidae).*

krallen|artig, **krallenförmig** *adj.* în formă de gheară, ca gheara.

Krallenfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască cu gheare *(Xenopus).*

krallenhaft *adj.* în formă de gheare, zgârietor.

Krallenhieb, *-(e)s, -e, m.* lovitură cu ghearele.

krallig *adj.* cu gheare.

krallrot *adj.* roşu strident.

Kram, *-(e)s, Kräme, m.* **1.** boarfe, vechituri; mărunţişuri, marfă măruntă; catrafuse; *(peior.)* **der ganze** ~ toate astea. **2.** *(reg.)* negoţ cu mărunţişuri; prăvălioară, dugheană. **3.** afaceri, chestiuni, treburi, socoteli; **das passt mir nicht in den** ~ asta nu-mi convine; **das verdirbt mir den ganzen** ~ asta îmi strică totul, îmi dă totul peste cap. **4.** fasoane; dificultăţi; **er macht** ~ face dificultăţi. **5.** *(reg.)* iarmaroc, bâlci. **6.** cadou de la bâlci. **7.** mărunţaie de vite tăiate. **8.** *(reg.)* lăuzie.

Krambambuli, *-s, -s, m. (argou studenţesc)* rachiu (de ienupăr).

Krambude, *-n, f.* dugheană, prăvălioară de mărunţişuri.

Krämchen, *-s, n. sg. (dim.* de la Kram **(1))** *(fam.)* mărunţişuri, lucruşoare, catrafuse; **sein ~ nehmen und gehen** a-şi lua catrafusele şi a pleca.

kramen, *kramte, gekramt, vb. (h) intr.* **1.** *(in* cu *dat.)* a scotoci, a scormoni. **2.** a trebălui, a-şi face de lucru. **3.** *(com.)* a face comerţ cu mărunţişuri. **4.** a face pe grozavul, a se lăuda, a se fuduli. **5.** *(elv.)* a se târgui (la bâlci). **6.** *(reg.)* a naşte.

Krämer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Krämer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *(mai ales peior.)* băcan, băcăneasă, negustor(-easă) de mărunţişuri, mămular, mămulăreasă. **2.** (om) meschin.

Krämerbude, *-n, f.* dugheană de mărunţişuri.

Kramerei, *-en, f.* scotocire, scormonire.

Krämerei, *-en, f.* **1.** băcănie; prăvălioară cu mărunţişuri; mercerie. **2.** negoţ cu mărunţişuri.

Krämergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit mercantil.

krämer|haft *adj.* **1.** negustoresţe; mercantil. **2.** meschin.

Krämer|haus, *-es, -häuser, n.* v. Krämerei **(1).**

Krämer|innung, *-en, f.* breaslă, corporaţie a micilor negustori.

krämerisch *adj.* v. krämerhaft.

Krämerladen, *-s, -läden, m.* v. Krämerei **(1).**

Krämerseele, *-n, f.* spirit mercantil, om cu fire mercantilă şi meschină.

Krämerware, *-n, f.* marfă măruntă; mărunţişuri.

Krämet, *-s, n. sg.* v. Krammet.

Krämhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu mărunţişuri.

Krämladen, *-s, -* (şi *-läden), m.* v. Krämerei **(1).**

Krám|markt, *-(e)s, -märkte, m.* v. Jahrmarkt.

Krámme, *-n, f. (reg.)* v. Krampe.

Krámmet, *-s. m. sg. (bot.)* ienupăr *(Juniperus communis* L.).

Krám(me)tsbeere, *-n, f. (bot.)* **1.** fruct al ienupărului *(Juniperus communis* L.). **2.** fruct al sorbului *(Sorbus aucuparia* L.).

Krám(me)tsvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* cocoşar, sturz de iarnă *(Turdus pillaris).*

Krámm|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (turnătorie)* crampă.

Krámpe, *-n, f.* **1.** *(constr.)* scoabă, cârlig; clampă. **2.** încuietoare (la cărţi). **3.** *(inv.)* v. Krempe. **4.** zăvor, belciug pentru lacăt.

Krämpe, *-n, f.* v. Krempe.

krampen, *krampte, gekrampt, vb. (h) tr. (tehn.)* a fixa cu scoabe.

Krampen, *-s, -, m.* v. Krampe.

Krampf, *-(e)s, Krämpfe, m.* **1.** *(med.)* cârcel; convulsie, spasm; **er bekam einen** ~ a făcut un cârcel; *pl.* crampe. **2.** încordare intelectuală, spirituală. **3.** *(fam.)* exces de zel; **er macht** ~ face pe grozavul.

Krampf|ader, *-n, f. (med.)* varice.

Krampf|aderbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* varicocel.

Krampf|anfall, *-(e)s, -fälle, m. (med.)* criză de cârcei, de spasme; spasmofilie; criză convulsivă.

krampf|artig *adj.* ca un spasm, convulsiv.

krampfen, *krampfte, gekrampft, vb. (h)* **I.** *tr.* a (se) încleşta. **II.** *intr. (elv., fam.)* a munci din greu.

krampfhaft I. *adj.* **1.** convulsiv, spasmodic; încordat. **2.** *(fig.)* îndârjit. **II.** *adv.* foarte, enorm; **sich ~ bemühen** a se strădui din răsputeri.

Krampfhusten, *-s, m. sg. (med.)* tuse convulsivă.

krampfig, **krämpfig** *adj.* crispat; nenatural.

krampflindernd, **krampflösend** *adj.* v. krampfstillend.

Krampfmittel, *-s, -, n. (med.)* antispasmodic.

krampf|stillend *adj. (med.)* antispasmodic.

Krämpling, *-s, -e, m. (bot.)* soi de ciupercă *(Paxillus).*

Krampus[1], *-, m. sg. (pop., in basme)* însoţitor al sfântului Nicolae care poartă nuielele pentru copii; drăcuşor.

Krampus[2], *-, -pi, m. (med.)* spasm muscular.

Krámtsbeere, *-n, f.* v. Krammetsbeere.

Krámtsvogel, *-s, -vögel, m.* v. Krammetsvogel.

Krámware, *-n, f.* mărunţişuri, marfă măruntă; vechituri.

Krámwarenhändler, *-s, -, m.* negustor de mărunţişuri; băcan.

Kran, *-(e)s, Kräne* (şi *-e), m.* **1.** *(tehn.)* macara. **2.** *(reg.)* cep.

Kran|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalaţie de macara.

Kran|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* braţ de macara.

Kran|ausleger, *-s, -, m. (tehn.)* braţ de coloană hidraulică; braţ de macara.

Kranbahn, *-en, f.* cale de rulare a căruciorului unui pod rulant sau a unei macarale.

Kranbalken, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** grindă, longeron a(l) podului rulant. **2.** *(mar.)* grindă a bigei.

Kranbaum, *-(e)s, -bäume, m. (tehn.)* coloană, stâlp de macara.

Kranbelastung *f. sg. (tehn.)* sarcină nominală a macaralei.

Kranbetrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* transport cu macaraua.

Kranbohrmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină radială de găurit.

Kranbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de macara.

Kranbrücke, *-n, f. (tehn.)* **1.** macara-portal. **2.** pod ridicător.

Kranbühne, *-n, f. (tehn.)* platformă a macaralei.

kranen, *krante, gekrant, vb. (h) tr.* a transporta cu macaraua.

Kranewit, **Kranewitter**, *-s, m. sg.* rachiu de ienupăr.

Kranfahrer, *-s, -, m.* v. Kranführer.

Kranflaschenzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* palan de macara.

Kranführer, *-s, -, m. (tehn.)* conducător, manevrant de macara, macaragiu.

Kranführer|haus, *-es, -häuser, n. (tehn.)* cabină de comandă a macaralei.

Kranführer|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* post al conducătorului, manevrantului macaralei, al macaragiului.

krängen, *krängte, gekrängt, vb. (h) intr. (mar.; despre nave)* a da, a lua bandă, a se banda, a se canarisi; a se înclina (într-o parte).

Kran|ge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* schelet de macara.

Krangießpfanne, *-n, f. (tehn.)* oală de macara pentru turnare.

Krängung, *-en, f. (mar.)* bandă, canarisire, înclinare într-o parte a unui vas.

Krängungswinkel, *-s, -, m. (mar.)* unghi de bandare, de canarisire.

kranial *adj. (anat.)* cranian.

Kranich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* cocor *(Grus cinerea).*

Kranichbeere, *-n, f. (bot.)* mur pitic *(Rubus chamaemorus).*

Kranichgeier, *-s, -, m. (ornit.)* secretar, pasăre răpitoare africană cu picioare şi coadă lungă *(Serpentarius serpentarius).*

Kranich|schar, *-en, f.* cârd de cocori.

Kranich|schnabel, *-s, -schnäbel, m.* **1.** cioc de cocor. **2.** *(bot.)* ciocul-berzei *(Geranium pratense).*

Kranichvögel *pl.* păsări din familia cocorilor.

Kraniologie *f. sg.* craniologie.

kraniologisch *adj.* craniologic.

Kraniometrie *f. sg.* craniometrie.

Kranioten *pl. (zool.)* vertebrate cu cranii *(Craniota).*

Kraniotomie *f. sg. (med.)* craniotomie.

Kranium, *-s, -nien* [-niən] (şi *-nia), n.* craniu.

krank *adj.* **1.** bolnav, suferind, beteag; **am Fieber ~ sein** a suferi de friguri; **er liegt ~ danieder** zace bolnav; *(fig.)* **er macht mich** ~ mă îmbolnăveşte, mă scoate din fire; *(fig.)* ~ **vor Aufregung** bolnav de emoţie; *(fig.)* ~ **vor Sehnsucht** bolnav de dor; **sich ~ melden** a se anunţa bolnav; *(fam.)* **sich ~ lachen** a leşina de râs; ~ **spielen** a face pe bolnavul. **2.** *(vân.)* rănit (de glonţ).

kr|ank|ärgern, *ärgerte krank, krankgeärgert, vb. (h) refl.* a se supăra foc.
Kran|katze, *-n, f. (tehn.)* pisică de macara.
Kr|anke, *-n, -n (ein Kranker), m.* şi *f.* bolnav(ă); pacient(ă).
Kr|änke *f. sg. (pop.)* **1.** epilepsie. **2.** coree.
Kränkelei, *-en, f.* stare bolnăvicioasă, boleală.
kr|änkeln, *kränkelte, gekränkelt (ich kränk(e)le), vb. (h) intr.* a fi bolnăvicios, a boli.
kr|änkelnd I. *part. prez.* de la kränkeln. **II.** *adj.* bolnăvicios, suferind.
kr|anken, *krankte, gekrankt, vb. (h) intr. (cu dat.)* a fi bolnav, a boli, a suferi; *(fig.)* **er krankt an übergroßem Misstrauen** suferă de neîncredere excesivă.
kr|änken, *kränkte, gekränkt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a mâhni, a întrista, a amărî. **2.** a jigni, a ofensa; **seine Worte haben mich gekränkt** cuvintele lui m-au jignit; **js. Rechte** ~ sau **jn. an seinen Rechten** ~ a leza pe cineva în drepturile sale. **II.** *refl.* a se întrista, a se supăra; **sich zu Tode** ~ a se mâhni de moarte; **sich gekränkt fühlen** a se simți jignit, ofensat.
Kr|anken|abschub, *-(e)s, -schübe, m.* evacuare, transport al bolnavilor.
Kr|anken|an|stalt, *-en, f.* v. Krankenhaus.
Kr|anken|ausweis, *-es, -e, m.* certificat medical de boală.
Kr|ankenbahre, *-n, f.* targă, brancardă.
Kr|ankenbericht, *-(e)s, -e, m. (med.)* buletin medical, raport de spital.
Kr|ankenbesuch, *-(e)s, -e, m.* **1.** vizită la un bolnav. **2.** vizită a medicului.
Kr|ankenbetreu|ung *f. sg.* îngrijire a bolnavilor, asistență medicală.
Kr|ankenbett, *-(e)s, -en, n.* pat de suferință; pat de spital.
kr|ankend I. *part. prez.* de la kränken. **II.** *adj.* jignitor, ofensator; supărător.
Kr|ankenfürsorge *f. sg.* asistență medicală.
Kr|ankengeld, *-(e)s, -er, n.* ajutor, alocație de boală.
Kr|ankengeld|empfänger, *-s, -, m.* bolnav care primește ajutor de boală.
Kr|ankengeschichte, *-n, f.* istoric al bolii.
Kr|ankengymnastik *f. sg.* gimnastică medicală, terapeutică.
Kr|ankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital, sanatoriu; **ins ~ einweisen** a spitaliza.
Kr|ankenhaus|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* ședere la spital (ca pacient).
Kr|ankenhaus|einweisung, *-en, f.* internare în spital.
Kr|ankenhaus|patient [-tsiɛnt], *-en, -en, m.* pacient internat în spital, în sanatoriu.
kr|ankenhausreif *adj.* bun de internat la spital.
Kr|ankenkasse, *-n, f.* casă de ajutor (în caz de boală), casă de asigurări de sănătate.
Kr|ankenkassen|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de policlinică, al asigurărilor sociale.
Kr|ankenkommunion, *-en, f. (rel.)* împărtășanie administrată bolnavului.
Kr|ankenkorb, *-(e)s, -körbe, m. (reg.)* năsălie.
Kr|ankenkost *f. sg.* regim, dietă (medicală).
Kr|ankenlager, *-s, -, n.* pat de suferință; **vom ~ aufstehen** a se scula de pe patul de suferință, a se întrema.
Kr|ankenmatrikel, *-n, f.* matriculă, registru a(l) bolnavilor.
Kr|ankenmeldung, *-en, f.* anunțare, declarare a unui bolnav.
Kr|ankenpflege *f. sg.* îngrijire a bolnavilor, asistență medicală.
Kr|ankenpfleger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infirmier(ă).
Kr|ankensaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de bolnavi, salon de spital, infirmerie.
Kr|ankensammel|stelle, *-n, f. (mil.)* centru de adunare a bolnavilor (în gări).
Kr|ankenschein, *-(e)s, -e, m.* certificat medical.
Kr|ankenschein|ausgabe *f. sg.* oficiu, birou de eliberare a certificatelor medicale.
Kr|ankenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar. mil.)* vas-spital.
Kr|ankenschwester, *-n, f.* soră (medicală), infirmieră.
Kr|anken|stand, *-(e)s, m. sg.* efectiv, număr de bolnavi.
Kr|anken|station, *-en, f.* secție, pavilion de spital; staționar.
Kr|anken|stube, *-n, f.* infirmerie.
Kr|ankentafel, *-n, f.* foaie de observație.
Kr|ankentagegeld, *-(e)s, -er, n.* indemnizație zilnică de boală.
Kr|ankentrage, *-n, f.* targă, brancardă.
Kr|ankenträger, *-s, -, m. (mil.)* brancardier.
Kr|ankentransport, *-(e)s, -e, m.* **1.** transport de bolnavi. **2.** transportare a bolnavilor.
Kr|anken|unter|stützung, *-en, f.* **1.** ajutor de boală. **2.** ajutorare a bolnavilor.
Kr|anken|unter|stützungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate, casă de ajutorare a bolnavilor.
Kr|ankenver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociație, casă de ajutor reciproc pentru caz de boală.
Kr|ankenverpflegung *f. sg.* **1.** întreținere a bolnavilor. **2.** regim pentru bolnavi.
Kr|ankenversicherung, *-en, f.* asigurare pentru caz de boală.
kr|ankenversicherungs|pflichtig *adj.* obligat de a încheia o asigurare de sănătate.
Kr|ankenwache, *-n, f.* infirmier(ă) de gardă.
Kr|ankenwagen, *-s, -, m.* ambulanță, salvare.
Kr|ankenwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* infirmier(ă).
Kr|ankenzelt, *-(e)s, -e, n.* cort sanitar, cort pentru bolnavi.
Kr|ankenzimmer, *-s, -, n.* cameră pentru bolnavi; rezervă; infirmerie.
Kr|ankenzug, *-(e)s, -züge, m.* tren sanitar.
Kran|kette, *-n, f. (tehn.)* lanț de macara.
kr|ankfeiern, *feierte krank, krankgefeiert, vb. (h) intr.* **1.** *(fam.)* a solicita ajutor de boală fără a fi bolnav. **2.** *(reg.)* a fi inapt de muncă.
kr|ankhaft *adj.* bolnăvicios; maladiv, patologic.
Kr|ankhaftigkeit *f. sg.* stare bolnăvicioasă; maladivitate.
Kr|ankheit, *-en, f.* boală, maladie; suferință; **er leidet an einer** ~ suferă de o boală; **er verfällt in eine** ~ e lovit de o boală; **englische** ~ rahitism.
Kr|ankheits|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* criză, acces de boală.
Kr|ankheits|anlage, *-n, f.* predispoziție pentru boală.
Kr|ankheitsbeschreibung, *-en, f. (med.)* nosografie, descriere clinică.
Kr|ankheitsbe|stimmung, *-en, f. (med.)* diagnostic.
Kr|ankheitsbild, *-(e)s, -er, n. (med.)* tablou clinic al bolii, tablou morbid.
Kr|ankheitsdauer *f. sg.* durată a bolii.
kr|ankheits|er|regend *adj.* patogen.
Kr|ankheits|er|reger, *-s, -, m.* agent patogen.
Kr|ankheits|erscheinung, *-en, f. (med.)* simptom de boală, fenomen morbid.
Kr|ankheitsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de boală.
Kr|ankheitsform, *-en, f. (med.)* formă a bolii.
Kr|ankheitsforscher, *-s, -, m.* patolog.
Kr|ankheitsgeographie, *-n* [-fiːən], *f.* nosogeografie, geografie patologică.
Kr|ankheitsgeschichte *f. sg. (med.)* **1.** istoric al bolii, evoluție a bolii. **2.** foaie de observație clinică.
kr|ankheitshalber *adv.* din cauză de boală.
Kr|ankheitsherd, *-(e)s, -e, m.* focar de infecție.
Kr|ankheitsheuchler, *-s, -, m.* simulant.
Kr|ankheitskeim, *-(e)s, -e, m.* germene patogen.
Kr|ankheitslehre *f. sg.* patologie.
Kr|ankheitsmeldung, *-en, f.* anunțare, declarare a unui caz de boală.
Kr|ankheits|skizze, *-n, f. (med.)* schiță a desfășurării bolii.
Kr|ankheits|stoff, *-(e)s, -e, m. (med.)* principiu patogen.
Kr|ankheits|symptom, *-s, -e, n. (med.)* simptom de boală.
Kr|ankheits|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de boală.
Kr|ankheits|ursache, *-n, f.* cauză a bolii.
kr|ankheitsverdächtig *adj.* suspect de boală.
Kr|ankheitsver|hütung, *-en, f.* prevenire a bolii, profilaxie.
Kr|ankheitsverlauf, *-(e)s, m. sg. (med.)* evoluție a bolii.
Kr|ankheitszauber, *-s, m. sg.* tratare a bolilor prin procedee magice, prin incantațiune; descântec de leac, de vindecare.
Kr|ankheitszeichen, *-s, -, n.* simptom, semn de boală.
Kr|ankheitszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat medical, de boală.
Kr|ankheits|zu|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare morbidă. **2.** stare a bolii.
kr|anklachen, *lachte krank, krankgelacht, vb. (h) refl.* a se strica de râs.
Kr|anklachen *n. sg. (în expr.)* **es ist zum** ~ îți vine să leșini de râs.
kr|änklich *adj.* bolnăvicios, suferind, maladiv.
Kr|änklichkeit *f. sg.* stare bolnăvicioasă, sănătate șubredă.
Kr|änkling, *-s, -e, m.* om bolnăvicios.
kr|ankmelden, *meldete krank, krankgemeldet (du meldest krank, er meldet krank), vb. (h) tr.* și *refl.* a anunța că este bolnav.
kr|ankschreiben, *schrieb krank, krankgeschrieben, vb. (h) tr. (mil.)* a înregistra (pe cineva) ca bolnav.
kr|anksinnig *adj.* bolnav mintal; dezaxat.
Kr|ankung, *-en, f.* **1.** mâhnire, întristare. **2.** jignire, ofensă, umilire; **er fügt mir eine ~ zu** mă jignește, mă supără.
Kr|anprahm, *-(e)s, -e* (și *-prähme), m. (tehn.)* ponton de macara, macara plutitoare.
Kr|ansäule, *-n, f. (tehn.)* catarg de macara.
Kr|anschiene, *-n, f. (tehn.)* șină pentru macara, șină de rulare a macaralei.
Kr|anseil, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* cablu, funie de macara.
Kr|an|ständer, *-s, -, m. (tehn.)* schelet de macara.
Kr|anwaage, *-n, f. (tehn.)* cântar pentru macara; basculă cu cârlig.
Kr|anwagen, *-s, -, m. (tehn.)* vagon-macara.
Kr|anwinde, *-n, f. (tehn.)* troliu de macara.
Kr|anz, *-es, Kränze, m.* **1.** coroană, cunună, ghirlandă; **einen ~ niederlegen** a depune o coroană (pe mormânt); **sie windet (sau flicht) Kränze** ea împletește cununi; **im ~ gehen** a fi mireasă; **einen ~ davontragen** a câștiga o cunună de lauri, un premiu; *(fig.)* **er windet sich** *(dat.)* **Kränze** se autoelogiază; *(fig.)* **der ~ der Zuschauer** cercul spectatorilor. **2.** cunună (de păr); păr din jurul cheliei; *(la călugării catolici)* păr din jurul tonsurii. **3.** glamnică, colac (pentru purtarea greutăților pe cap). **4.** *(cul.)* cranț; prăjitură în formă de coroană. **5.** *(arhit.)* creastă; coroană, cornișă. **6.** parte inelară a roții la car. **7.** margine răsfrântă a clopotului; *(elv.)* premiu.
Kr|anz|ader, *-n, f.*, **Kr|anz|arterie**, *-n* [-riən], *f. (anat.)* arteră coronară.
Kr|anzbinder, *-s, -, m.* legător, împletitor de coroane de flori.
Kr|anzbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** trepan de sondaj, de foraj. **2.** burghiu pentru găurire inelară.
Kr|änzchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Kranz) cununiță, coroniță; *(fig.)* feciorie. **2.** petrecere intimă. **3.** cerc de prietene (care se întâlnesc regulat).
Kr|anz(el)jungfer, *-n, f.* domnișoară de onoare.
kr|änzen, *kränzte, gekränzt (du, er kränzt), vb. (h) tr.* **1.** *(poet.)* a încununa. **2.** *(forest.)* a face o crestătură în formă de inel (în coaja unui copac).
Kr|anzflechter, *-s, -, m.* v. Kranzbinder.
kr|anzförmig *adj.* în formă de cunună.
Kr|anzgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas coronarian.
Kr|anzgesims, *-es, -e, n. (constr.)* cornișă principală; coronament.
Kr|anzheister, *-n, f. (reg.)* tumbă.
kr|anzheistern, *kranzheisterte, gekranzheistert, vb. (h) tr. (reg.)* **1.** a face tumbe. **2.** a maltrata.
Kr|anzjungfer, *-n, f.* v. Kranz(el)jungfer.
Kr|anzkuchen, *-s, -, m.* colac.
Kr|änzlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kranz) coroniță, cununiță.
Kr|anznaht *f. sg. (med.)* sutură în coroană, sutură coronariană.
Kr|anzniederlegung, *-en, f.* depunere de coroane.
Kr|anzriff, *-(e)s, -e, m.* recif.
Kr|anzschleife, *-n, f.* panglică de coroană (mortuară).
Kr|anzschraube, *-n, f. (auto.)* șurub de jantă.
Kr|anzschwester, *-n, f.* participantă la un ceai de cucoane.
Kr|äpel, *-s, -, m. (reg.)* schilod.
kr|äpeln, *kräpelte, gekräpelt (ich kräp(e)le), vb. (s) intr. (reg.)* a se mișca greu și cu dureri.
Kr|apfen, *-s, -, m. (cul.)* gogoașă.
Kr|apfen|stecher, *-s, -, m. (cul.)* formă de tăiat gogoși.
kr|app *adj. (reg.)* **1.** tare, bine copt. **2.** vioi.
Kr|app, *-(e)s, m. sg. (bot.)* garantă, roibă *(Rubia tinctorum* L.).
Kr|appbau, *-(e)s, m. sg.* cultură de garantă.
Kr|appel, *-n, f.* cârlig la închizătorul armei.
Kr|äppel, *-n, f.* sau *-s, -, m. (reg., cul.)* gogoașă.
Kr|appfärber, *-s, -, m.* vopsitor cu garanță, cu roibă.

Krapplack, *-(e)s, -e, m.* lac de garanță, de roibă.
Krappland, *-(e)s, n. sg.* câmp semănat cu garanță, cu roibă.
krapprot *adj.* roșu garanță, de culoarea roibei.
Krapprot, *-(e)s, n. sg.* (roșu de) garanță; *(chim.)* alizarină.
Krappwurzel, *-n, f.* rădăcină de roibă.
Krapüle, *-n, f.* **1.** *(om)* necinstit, lichea, pușlama. **2.** *(inv.)* ameteală, beție. **3.** îndopare, masă copioasă.
Krarup|um|spinnung, *-en, f. (electr.)* krarupizare.
Krase, *-n,* **Krasis**, *Krasen, f.* **1.** *(lingv.)* crază. **2.** *(med.)* crasă (sangvină).
krass *adj.* **1.** cras, bătător la ochi, evident; nemaipomenit (în sens rău); **ein ~er Widerspruch** o contradicție evidentă, vădită, flagrantă; **eine ~e Lüge** o minciună grosolană. **2.** *(reg.)* gros. **3.** *(argou studențesc)* grosolan, nemanierat.
Krassheit, *-en, f.* **1.** evidență (bătătoare la ochi). **2.** *(argou studențesc)* grosolănie.
Krater[1], *-s, -, m. (geol.)* crater.
Krater[2], *-s, -, m. (arh.)* crater, vas în care vechii greci amestecau vinul cu apa.
kraterförmig *adj.* în formă de crater.
Kratersee, *-s, -n, m.* lac vulcanic.
krätig *adj. (pop.)* **1.** îndrăznet, exuberant. **2.** iritabil, emoționat. **3.** arțăgos.
Kratt, *-(e)s, -e, n.,* **Krattbusch**, *-es, -büsche, m. (reg.)* desiș de stejar.
Kratte, *-n, f.* v. Kratten.
Krattel, *-s, m. sg. (reg.)* îngâmfare, înfumurare.
Kratten, Krätten, *-s, m. sg. (reg.)* coș (adânc și îngust).
Kratz, *-es, -e* (și *Krätze), m. (fam.)* zgârietură.
Kratzband, *-(e)s, -bänder, n. (mine)* bandă de transport cu raclete.
Kratzbeere, *-n, f.* **1.** mură. **2.** agrișă. **3.** zmeură.
Krätzblei, *-s, n. sg. (metal.)* plumb strâns la curățirea cuptorului.
Kratzbürste, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* perie de sârmă. **2.** *(fig., fam.)* om irascibil, certăreț, încăpățânat.
kratzbürstig [-stɪç] *adj. (fam.)* neprietenos, certăreț, încăpățânat, arțăgos.
Kratzbürstigkeit, *-en, f.* recalcitranță, încăpățânare, arțag.
Krätzchen, *-s, -, n. (glumeț)* **1.** glumă. **2.** bonetă militară. **3.** împunsătură.
Kratzdistel, *-n, f. (bot.)* pălămidă *(Cirstim arvense).*
Kratze, *-n, f.* **1.** *(metal.)* vătrai. **2.** *(text.)* darac, cardă. **3.** *(mine)* racletă, sapă de mină. **4.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare.
Krätze, *-n, f.* **1.** *(med.)* râie, scabie. **2.** *(reg.)* coș de spate.
Kratz|eisen, *-s, -, n.* **1.** răzătoare (de ghete). **2.** *(text.)* darac, cardă. **3.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare. **4.** *(mil.)* curăților pentru gurile de foc.
krätzekrank *adj.* v. krätzig **(1).**
kratzeln, *kratzelte, gekratzelt (ich kratz(e)le), vb. (h) tr.* și *intr. (reg.)* v. kritzeln.
kratzen, *kratzte, gekratzt (du, er kratzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a zgâria; **die Katze kratzt** pisica zgârie; **er kratzt im Topf** curată oala; **es kratzt mich im Halse** mă zgârie în gât. **2.** a scărpina. **3.** a răzui. **4.** a îngrămădi, a strânge; **etwas auf einen Haufen ~** a aduna grămadă. **5.** *(fam.)* a șterpeli. **II.** *intr.* **1.** a zgâria; **die Feder kratzt** peniță zgârie; **der Wein kratzt** vinul înțeapă. **2.** a cânta prost, a scârțâi (dintr-un instrument de coarde); **auf der Geige ~** a scârțâi la vioară. **III.** *refl.* **1.** a se scărpina, a se zgâria; *(fig., fam.)* **wen's juckt, der kratze sich** cel care se simte lezat să se apere; **er fühlt sich gekratzt** se simte lingușit, măgulit, gâdilat. **2.** *(fam.)* a se supăra.
Kratzenband, *-(e)s, -bänder, n. (text.)* panglică de cardă.
Kratzenbeschlag, *-(e)s, -schläge, m. (text.)* garnitură de cardă.
Kratzenförderkette, *-n, f. (mine)* bandă transportoare cu raclete.
Kratzenleder, *-s, -, n. (text.)* piele (artificială) pentru carde.
Kratzentrommel, *-n, f. (text.)* tambur de cardă.
Kratzenzahn, *-(e)s, -zähne, m. (text.)* ac al garniturii de cardă.
Kratzer, *-s, -, m.* **1.** zgârietură. **2.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare; șabăr. **3.** *(mine)* racletă. **4.** *(zool.)* vierme parazitar *(Acanthocephalus).* **5.** scârțiitor, persoană care cântă prost, scârțâie la un instrument cu coarde. **6.** persoană care răzuiește, raclează.
Krätzer, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* răzuitor, răzuitoare; *(mine)* curățitor de mine. **2.** *(fam.)* vin acru. **3.** *(mil., înv.)* fulturitor.
Kratzerbecherwerk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* transportor cu cupe raclete.
Kratzerschaufel, *-n, f. (tehn.)* raclor.
kratzfest *adj.* rezistent contra zgârieturilor.
Kratzfuß, *-es, -füße, m.* reverență (la care un picior e dus spre spate).
kratzig *adj.* neprietenos, certăreț, încăpățânat.
krätzig *adj.* **1.** râios. **2.** *(fig.)* grețos, scârbos.
Kratzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* mușcatul-dracului *(Knautia arvensis, Scabiosa columbaria* L.).
Krätzlöffel, *-s, -, m. (metal., tipogr.)* lingură de zgură.
Krätzmilbe, *-n, f. (zool.)* sarcopt *(Sarcoptes scabiae).*
Kratzwolle *f. sg.* lână scărmănată.
Kratzwunde, *-n. f* zgârietură, rană provocată de o zgârietură.
Krau, *-(e)s, n. sg. (reg.)* **1.** lichele, haimanale. **2.** muncă grea, speteală.
krauch *adj. (reg.)* slab, neputincios.
krauchen, *krauchte, gekraucht, vb. (s) intr. (fam.)* a se târî.
Kräuel, *-s, -, m.* **1.** sapă cu tăișul lat. **2.** greblă.
kraueln, *krauelte, gekrauelt (ich krau(e)le), vb. (h) tr.* v. krauen **(I, 1).**
krauen, *kraute, gekraut, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a scărpina ușor (mai ales animale). **2.** *(fam.)* a supăra. **II.** *intr. (fam.)* a fugi, a alerga.
Kraues, *-, n. sg. (reg.)* cameră, odaie sărăcăcioasă.
kraufen, *kroff, gekroffen, vb. (h) intr. (reg.)* a se târî.
Kraug, *-(e)s, m. sg. (reg.)* **1.** ulcior. **2.** han.
Kräuger, *-s, -, m. (reg.)* hangiu.
kraul *adj. (mar.)* neted.
Kraul, *-(s), n. sg. (natație)* craul.
kraulen, *kraulte, gekrault, vb. (h)* **I.** *intr. (sport)* a înota craul. **II.** *tr.* **1.** *(fam.)* a mângâia; a scărpina ușor. **2.** *(mar.)* a netezi.
Krauler, *-s, -, m. (sport)* înotător craul.

kraus *adj.* **1.** creț, încrețit; **~e Haare** păr creț; **~ werden** a se încreți; *(fig.)* **er macht es zu ~** se întrece cu gluma. **2.** *(fig.)* zbârcit; încruntat; **eine ~e Stirn** o frunte încruntată, încrețită. **3.** dezordonat, curios, încâlcit; **~e Gedanken** gânduri încâlcite; **~e Schriftzüge** scris dezordonat, încâlcit.
Kraus, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** borcan pentru conserve. **2.** pahar.
Krausbart, *-(e)s, -bärte, m.* persoană cu barbă creață.
Krausbeere, *-n, f. (bot.)* agrișă *(Ribes grosularia* L.).
Krausdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Krause, *-n, f.* **1.** încrețitură. **2.** jabou. **3.** v. Kraus **(1, 2).**
Kräuse, *-n, f.* spumă de fermentație a berii.
Kraus|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* bară de oțel dințată.
Kräusel[1], *-s, -, m.* **1.** căniță, ulcică, oală mică. **2.** *(inv.)* sfârlează.
Kräusel[2], *-n, f.* **1.** buclă (de păr). **2.** încrețitură, creț, pliu.
Kräusel[3], *-s, -, n.* (mic) jabou.
Kräuselei, *-en, f.* încrețitură, ondulare.
Kräusel|eisen, *-s, -, n.* fier de ondulat părul.
Kräuselgarn, *-s, -e, n. (text.)* fir buclat, ondulat.
Kräuselkrankheit *f. sg. (bot.)* boală a cartofului și a altor plante manifestată prin încrețirea și pătarea frunzelor (provocată de ciuperca *Taphrina deformans).*
Kräuselmaschine, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* mașină de încrețit fibre textile, mașină de ratinat. **2.** mașină de zimțat (monede).
kräuseln, *kräuselte, gekräuselt (ich kräus(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încreți, a cârlionța; **sie kräuselt ihre Haare** își ondulează părul; **die Stirn ~** a încreți fruntea; **der Wind kräuselt das Wasser** vântul ondulează apa. **2.** a face pliseuri, pliuri, cute; a fronsa. **II.** *refl.* a se încreți; **die Wasserfläche kräuselt sich** suprafața apei se ondulează.
Kräuselnoppe, *-n, f. (text.)* nopeu încrețit.
Kräuselung, *-en, f.* încrețire, ondulare.
Krauseminze, *-n, f. (bot.)* izmă creață *(Mentha crispa* L.).
krausen, *krauste, gekraust (du, er kraust), vb. (h) intr.* v. kräuseln.
Krausenhai, *-(e)s, -e, m. (zool.)* varietate de rechin (familia *Chlamydoselachidae).*
Kraushaar, *-(e)s, -e, n.* păr creț.
kraushaarig *adj.* cu părul creț.
Krauskohl, *-(e)s, m. sg. (bot.)* varză creață *(Brassica oleracea sabauda).*
Krauskopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** persoană cu părul creț. **2.** *(fam.)* (om) aiurit, zăpăcit. **3.** *(tehn.)* adâncitor conic.
krausköpfig *adj.* v. kraushaarig.
Kräusler, *-s, -, m. (înv.)* coafor, peruchier.
kräuslich *adj.* încrețit ușor.
Kräusrad, *-(e)s, -räder, n. (strungărie)* moletă.
Kraut[1], *-(e)s, n. sg.* **1.** varză; *(fig.)* **wie ~ und Rüben** claie peste grămadă; **das macht das ~ nicht fett** cu asta nu se îngrașă porcul. **2.** *(reg.)* jeleu de fructe. **3.** *(reg.)* spanac. **4.** *(reg.) varză* acră. **5.** *(reg.)* icre de pește. **6.** *(inv.)* praf de pușcă.
Kraut[2], *-(e)s, Kräuter, n.* **1.** buruiană, iarbă; **ins ~ schießen a)** a crește prea repede; **b)** *(fig.)* a se lăți, a face progrese mari. **2.** plantă medicinală; **gegen den Tod ist kein ~ gewachsen** moartea n-are leac.
Kraut[3], *-en, -en, m. (reg.)* crab.
kraut|artig *adj. (bot.)* **1.** erbaceu, ierbos. **2.** ca varza.
Krautblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de varză.
Kraute *f. sg. (reg.)* timp al plivitului.
Kraut|eisen, *-s, -, n.* v. Krauthobel.
krauten, *krautete, gekrautet (du krautest, er krautet), vb. (h) tr.* a plivi.
Krauter, *-s, -, m.* **1.** grădinar (de zarzavaturi). **2.** *(glumeț)* agricultor. **3.** *(fam.)* holtei bătrân. **4.** om ciudat, maniac. **5.** *(fam.)* mic antreprenor. **6.** *(reg.)* vânzător de varză murată.
Kräuter|arznei, *-en, f.* leac din buruieni, din plante medicinale.
Kräuter|aufguss, *-es, -güsse, m.* infuzie de plante medicinale, ceai de ierburi aromate.
Kräuterbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de plante medicinale.
Kräuterbier, *-(e)s, -e, n.* bere de ierburi aromatice.
Kräuterbranntwein, *-(e)s, -e, m.* lichior, rachiu de ierburi aromatice.
Kräuterbrühe, *-n, f.* supă, zeamă de verdețuri.
Kräuterbuch, *-(e)s, -bücher. n.* carte, tratat ilustrat(ă) de botanică privind plantele medicinale.
Kräuterbutter *f. sg.* unt condimentat cu verdețuri aromate.
Kräuterei, *-en, f.* **1.** grădină de zarzavat în apropierea orașelor. **2.** v. Schrulle.
Krauterer, *-s, -, m.* v. Krauter **(3).**
Kräuter|essig, *-s, -e, m.* oțet de ierburi; *(farm.)* oțet aromat.
Kräuterfrau, *-en, f.* vânzătoare de buruieni de leac.
Kräuter fressend *adj. (despre animale)* erbivor.
Kräutergewölbe, *-s, -, n. (reg.)* drogherie.
Kräuter|händler, *-s, -, m.* negustor de plante medicinale.
Kräuter|handlung, *-en, f.* magazin de plante medicinale; plafar.
Kräuter|heilkunde *f. sg.* fitoterapie.
Kräuterhexe, *-n, f. (glumeț)* femeie bătrână care se pricepe la leacuri și buruieni.
kräuterig *adj.* plin de ierburi, de buruieni.
Kräuterkäse, *-s, -, m,* brânză (fermentată) cu verdețuri aromate.
Kräuterkenner, *-s, -, m.* cunoscător de plante medicinale, botanist.
Kräuterkissen, *-s, -, n.* săculeț cu ierburi aromate.
Kräuterkunde *f. sg.* botanică a plantelor medicinale.
Kräuterkur *f. sg.* tratament cu plante medicinale.
Kräuterlehre *f. sg.* botanică a plantelor medicinale.
Kräutermarkt, *-(e)s, -märkte, m.* piață de legume, de zarzavaturi.
kräutern, *kräuterte, gekräutert, vb. (h) intr.* a strânge plante medicinale.
Kräutersäckchen, *-s, -, n.* v. Kräuterkissen.
Kräutersaft, *-(e)s, -säfte, m.* suc de plante.
Kräutersalbe, *-n, f.* alifie de plante.
Kräutersammlung, *-en, f.* ierbar.
Kräutersuppe, *-n, f.* v. Kräuterbrühe.

Kräutertee, *-s, -s, m.* ceai de plante medicinale.
Kräutertrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură din plante medicinale.
Kräuterweib, *-(e)s, -er, n.* v. Kräuterfrau.
Kräuterwein, *-(e)s, -e, m.* vin aromatic.
Kräuterwerk, *-(e)s, n. sg.* verdeață pentru supă.
Krautfass, *-es, -fässer, n.* **1.** putină de varza. **2.** *(mar., înv.)* butoiaș cu praf de pușcă.
Krautfäule *f. sg. (agr.)* boală a cartofilor și a roșiilor (provocată de ciuperca *Phytophtora infestans).*
Krautfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp de varză.
Krautfischer, *-s, -, m. (reg.)* pescuitor de crabi.
Krautfleckerl *pl. (cul.)* tăiței cu varză.
Krautgarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat.
Kraut|hacke, Krauthaue, *-n, f.* sapă, săpăligă (de prășit).
Kraut|haupt, *-(e)s, -häupter, n.* v. Krautkopf.
Kraut|hobel, *-s, -, m.* tăietoare, tocătoare de varză.
Kraut|honig, *-s, m. sg.* miere de primăvară, de flori.
Kräuticht, *-(e)s, -e, n.* vrej de fasole, de cartofi etc. (după cules).
krautig *adj.* v. krautartig.
Kräutig, *-(e)s, n. sg.* v. Kräuticht.
Krautjunker, *-s, -, m. (peior.)* nobil de la țară ignorant și cu apucături țărănești.
Krautkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* căpățână de varză.
Kräutlein, *-s, -, n. (dim.* de la Kraut) buruiență, ierbușoară; *(fig.)* **er ist so ein ~ Rührmichnichtan** este un om ultrasensibil.
Kräutler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (austr.)* zarzavagiu, zarzavagioaică.
Krautmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piață de legume și verdețuri.
Krautnetz, *-es, -e, n. (reg.)* plasă de prins crabi.
Krautrock, *-s, m. sg. (jargon)* muzică rock germană.
Krautroulade [-ru-], *-n, f.* v. Krautwickel.
Krautsalat, *-(e)s, -e, m.* salată de varză.
Krautschläger, *-s, -, m. (agr.)* mărunțitor de vrejuri.
Kraut|ständer, *-s, -, m.* v. Krautfaß.
Kraut|steckling, *-s, -e, m.* butaș cu vârf vegetativ.
Kraut|stengel, *-s, -, m.* cotor de varză.
Kraut|strudel, *-s, -, m. (reg.)* plăcintă cu varză.
Kraut|strunk, *-(e)s, -strünke, m.* v. Krautstengel.
Krautwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Kräuterwerk.
Krautwickel, *-s, -, m. (cul.)* sarma în foaie de varză.
Krawąll, *-(e)s, -e, m.* **1.** gălăgie, scandal; **er macht ~** face scandal. **2.** dezordine (pe străzi); tumult. **3.** revoltă.
krawąll(ier)en, *krawall(ier)te, krawall(ier)t, vb. (h) intr. (inv.)* **1.** a face scandal, dezordine. **2.** a se revolta.
Krawąller, *-s, -, m.*, **Krawąllmacher**, *-s, -, m.* scandalagiu.
Krawątte, *-n, f.* **1.** cravată: *(fam., fig.)* **einen hinter die ~ gießen** a bea un păhărel; *(fam.)* **jn. bei der ~ nehmen** (sau **packen)** a lua pe cineva de gât, a gâtui; **jm. die ~ zuziehen** a sugruma pe cineva. **2.** *(sport)* tur de cap (la lupte).
Krawąttenmacher, *-s, -, m.* **1.** persoană care confecționează cravate. **2.** *(fig.)* speculant, cămătar.
Krawątten|nadel, *-n, f.* ac de cravată.
Krawąttenzwang, *-(e)s, m. sg.* obligație de a purta cravată.
Krawęel, *-en*, **Krawęele**, *-n, f. (inv., mar.)* v. Karavelle.
krawęelgebaut *adj. (mar.; despre nave)* construit în sistem diagonal.
Krąxe, *-n, f. (reg.)* **1.** coș pentru cărat pe spate. **2.** v. Krätze. **3.** *(vulg.)* femeie urâtă. **4.** scris neciteț.
Kraxel|ei, *-en, f. (fam.)* cățărare, escaladare.
krąxeln, *kraxelte, gekraxelt (ich krax(e)le), vb. (h* și *s) intr. (fam.)* a se cățăra, a escalada.
Krąxler, *-s, -, m. (reg.)* cățărător; *(fam.)* alpinist.
Krayon [krɛ'jõ:], *-s, -s, m. (arte)* creion, cretă de desen.
Kreatin, *-s, n. sg. (chim.)* creatină.
Kreation, *-en, f.* **1.** creație. **2.** creație, interpretare (a unui rol).
kreativ *adj.* creativ.
Kreativität [-vi-] *f. sg.* creativitate.
Kreativ|urlaub, *-(e)s, -e, m.* concediu de creație.
Kreatur, *-en, f.* **1.** creatură, ființă, vietate. **2.** *(peior.)* creatură; protejat, favorit. **3.** persoană desfrânată.
Kręben, *-s, -, m. (reg.)* coșniță.
Krębs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* rac *(Astacus fluviatilis).* **2.** *(astron.)* zodia Cancerului. **3.** *(med.)* cancer, neoplasm, rac. **4.** carte nevândută, carte restituită editurii de către librar ca stoc nevandabil, ca inventar mort. **5.** rac (la arme).
krębs|artig *adj.* **1.** ca racul. **2.** *(med.)* canceros.
Krębs|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de rac. **2.** nume dat celor doi corpusculi de lângă stomacul racului.
Krębsbekämpfung *f. sg. (med.)* combatere a cancerului.
Krębsbutter *f. sg. (cul.)* unt preparat cu praf roșu, obținut din coji de rac uscate și mărunțite.
Krębsdistel, *-n, f. (bot.)* scai-măgăresc *(Onopordon acanthium* L.).
krębseln, *krebselte, gekrebselt (ich krebs(e)le), vb. (s) intr. (elv.)* a se cățăra, a se urca, a se sui, a se târî anevoie, cu eforturi.
krębsen, *krebste, gekrebst (du, er krebst) vb. (h) intr.* **1.** a prinde raci; **ist es nicht gefischt, so ist es doch gekrebst** dacă n-ai izbutit complet, ai izbutit cel puțin în parte. **2.** *(fam., fig.)* a merge înapoi, a da înapoi **3.** v. krebseln. **4.** a exploata nemilos. **5.** *(mine: despre gaze)* a ieși producând un zgomot caracteristic.
Krębsen, *-s, n. sg. (mine)* zgomot produs de gaze la ieșire.
krębs|er|regend și **Krębs erręgend**, **krębs|erzeugend** și **Krębs erzęugend** *adj. (med.)* cancerigen.
Krębsfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit de raci.
Krębsfänger, *-s, -, m.* pescuitor de raci.
krębsfördernd și **Krębs fördernd** *adj.* v. krebserregend.
Krębsforschung *f. sg.* oncologie.
Krębsgang, *-(e)s, m. sg.* mers al racului (înapoi); *(fig.)* regres, mers înapoi; **den ~ gehen** a merge înapoi, a da înapoi.
Krębsgeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* tumoare canceroasă.
Krębsgeschwür, *-(e)s, -e, n. (med.)* ulcer canceros; **soziales ~** cancer social.
krębshemmend *adj.* cu efect anti-cancer.
krębsig *adj.* canceros.
Krębskanon, *-s, -s, m. (muz.)* canon în care vocea a doua începe de la sfârșit melodia.
Krębsknoten, *-s, -, m. (med.)* nodul carcinomatos.
Krębskranke, *-n, -n (ein Krebskranker), m.* și *f. (med.)* bolnav(ă) de cancer.
Krębskrankheit, *-en, f. (med.)* cancer, boală, maladie canceroasă.
Krębsleuchten, *-s, n. sg.* prindere de raci cu făclii.
krębslings *adv.* înapoi, ca racul.
Krębs|pest *f. sg.* pestă a racilor, boală bacteriană a racului de râu.
krębsrot *adj.* roșu ca racul.
Krębs|schaden, *-s, -schäden, m. (fig.)* defect, pagubă, greșeală capitală, ireparabilă; rău înrădăcinat.
Krębs|schale, *-n, f.* crustă, carapace de rac.
Krębs|schere, *-n, f.* **1.** *(zool.)* foarfece, clește de rac. **2.** *(bot.)* foarfeca-bălții *(Stratiotes aloides* L.).
Krębs|spezialist, *-en, -en, m. (med.)* specialist în cancer, oncolog.
Krębs|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen-rac *(Nymphon gracile).*
Krębs|suppe, *-n, f. (cul.)* supă de raci.
Krębs|tier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* crustaceu.
Krębsvorbeugung *f. sg.* prevenire a cancerului.
Krębswurz, *-en, f. (bot.)* iarba-ciutei *(Doronicum austriacum).*
Krębs|zelle, *-n, f. (med.)* celulă canceroasă.
Kredęnz, *-en, f.* bufet, servantă.
kredęnzen, *kredenzte, kredenzt (du, er kredenzt), vb. (h) tr.* a servi, a aduce (vin); a turna de băut; *(poet.)* **ich kredenze ihm einen Trunk** îi torn de băut.
Kredęnzer, *-s, -, m.* paharnic.
Kredęnzteller, *-s, -, m.* tavă, farfurie de serviciu.
Kredęnztisch, *-(e)s, -e, m.* măsuță de servit, servantă.
Kredit[1], *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ec.)* credit; **billiger ~** credit avantajos; **ausstehender ~** credit de încasat; **zinsverbilligter ~** credit cu dobândă mică; **einen ~ bewilligen** (sau **einräumen**, sau **eröffnen)** a acorda, a deschide un credit; *(fig.)* **er hat (sau er genießt) einen ~** are credit; (și *fig.)* **seinen ~ verlieren** a-și pierde creditul; **er gibt auf ~** dă pe credit; **er kauft auf (sau gegen) ~** cumpără pe credit; **einen ~ aufnehmen** a apela la un credit; **einen ~ beantragen** a cere un credit; **einen ~ gewähren** a acorda un credit; **einen ~ zurückzahlen** a rambursa un credit. **2.** credit, încredere; trecere, influență; **das Unternehmen steht in gutem ~** întreprinderea se bucură de credit, de reputație bună.
Krędit[2], *-s, -s, n. (cont.)* credit, parte a creditului, pasiv; **er bringt (sau stellt) es in sein ~** îl creditează în cont.
Kredit|abkommen, *-s, -, n.* contract de împrumut, creditare.
Kredit|an|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (ec.)* cerere de credit.
Kredit|an|stalt, *-en, f. (ec.)* instituție, casă de credit.
Kredit|ansuchen, *-s, -, n. (ec.)* cerere de credit; **wir können dem ~ nicht nachkommen** nu putem satisface cererea de credit.
Kredit|anteil, *-(e)s, -e, m. (ec.)* parte a creditului din fondul monetar necesar dezvoltării unei întreprinderi.
Kredit|antrag, *-(e)s, -träge, m.* solicitare de credit, cerere de deschidere a unui credit.
Kredit|anweisung, *-en, f. (ec.)* acreditiv.
Kredit|auskunft, *-künfte, f. (ec.)* referință asupra solvabilității.
Kreditbank, *-en, f. (ec.)* bancă de credit.
Kreditberechtigung, *-en, f. (ec.)* drept de a obține credit
Kreditbrief, *-(e)s, -e, m. (ec.)* scrisoare de credit, acreditiv.
Kreditbürgschaft, *-en, f. (ec.)* cauționare a unui credit.
Kreditdrosselung, *-en, f.* măsură de frânare, micșorare a creditului.
Kredit|entscheidung, *-en, f.* decizie de credit.
Kredit|eröffnung, *-en, f. (ec.)* deschidere de credit.
kreditfähig *adj. (ec.)* solvabil.
Kreditfähigkeit *f. sg. (ec.)* solvabilitate, soliditate.
Kreditgeber, *-s, -, m. (ec.)* creditor.
Kreditgefährdung *f. sg. (ec.)* compromitere, periclitare a creditului.
Kreditgeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* bani de credit; **das ~ entspringt unmittelbar aus der Funktion des Geldes als Zahlungsmittel** banii de credit derivă direct din funcțiunea de instrument de plată a banului.
Kreditgenossenschaft, *-en, f. (ec.)* cooperativă, asociație de credit.
Kreditgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* afacere de credit, tranzacție pe credit.
Kreditgewährung, *-en, f. (ec.)* deschidere, acordare de credit.
kreditieren, *kreditierte, kreditiert, vb. (h) tr. (ec.)* a credita; **einem Schuldner einen Betrag ~** sau **einen Schuldner für einen Betrag ~** a credita un debitor cu o sumă; **wofür wir Sie in laufender Rechnung ~** pentru care vă credităm în cont curent.
Kreditierung, *-en, f.* creditare.
Kredit|in|an|spruchnahme *f. sg. (ec.)* luare în considerare a unui credit, recurgere la un credit.
Kredit|institut, *-(e)s, -e, n.* instituție de credit.
Kreditiv, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(dipl.)* scrisoare de acreditare; împuternicire scrisă. **2.** v. Kreditbrief.
Kreditkarte, *-n, f. (ec.)* carte de credit.
Kreditkontrolle, *-n, f. (ec.)* control al creditelor.
Kreditkündigung, *-en, f. (ec.)* denunțare de credit.
Kreditlaufzeit, *-en, f.* perioadă de derulare a creditului.
kreditlos *adj.* fără credit.
Kreditnachfrage, *-n, f.* cerere de credit.
Kreditnehmer, *-s, -, m. (ec.)* debitor.

Kredit|operation, *-en, f. (ec.)* operație de credit.
Kreditor, *-s, -toren, m. (ec.)* creditor.
Kreditorenkonto, *-s, -s* și *-ti* sau *-ten, n. (ec.)* cont al creditorului.
Kreditpapier, *-s, -e, n. (ec.)* titlu de credit, obligație.
Kreditplan, *-(e)s, -pläne, m. (ec.)* plan de credit.
Kreditplanung, *-en, f. (ec.)* planificare a creditelor.
Kreditprovision [-vi-], *-en, f. (ec.)* comision la credit.
Kreditritter, *-s, -, m. (peior.)* vânător de credite.
Kreditrückfluss, *-es, m. sg. (ec.)* rambursare a creditului.
Kreditsaldo, *-s, -den* (sau *-s* și *-di), m. (ec.)* sold creditor.
Kreditschein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* titlu de credit, creanță.
Kreditschutzverband, *-(e)s, -bände, m. (ec.)* asociație pentru protecția creditului.
Kreditseite, *-n, f. (ec.)* parte a creditului, parte dreaptă a bilanțului și a conturilor din contabilitatea dublă.
Kredit|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a creditului.
Kreditsuchende, *-n, -n (ein Kreditsuchender), m. (ec.)* solicitant de credit.
Kreditsystem, *-s, -e, n.(ec.)* **1.** sistem de credite. **2.** sistem bazat pe credit.
Kredit|tilgung, *-en, f.* amortizare, rambursare a creditului.
Kredit|unterlage, *-n, f. (ec.)* document de credit.
kreditunwürdig *adj.* nedemn de încredere, insolvabil.
Kreditver|ein, *-(e)s, -e, m. (ec.)* asociație de credit, casă de ajutor reciproc.
Kreditverfahren, *-s, -, n. (ec.)* procedură în materie de credit.
Kreditverkauf, *-(e)s, -käufe, m. (ec.)* vânzare pe credit.
Kreditwesen, *-s, n. sg. (ec.)* credit, sistem de credit.
kreditwürdig *adj. (ec.)* demn de încredere, solvabil.
Kreditwürdigkeit *f. sg. (ec.)* solvabilitate.
Kredit|zusage, *-n, f. (ec.)* acordare, aprobare de credit.
Kredo, *-s, -s, n. (rel.)* credo, crez.
Kredulität *f. sg. (înv.)* credulitate.
kregel *adj. (reg.)* sănătos, vioi, sprinten.
Krei, *-en, f. (reg.)* **1.** cioară. **2.** cretă. **3.** zgură.
Kreide, *-n, f.* **1.** cretă; *(cine Rechnung)* **mit doppelter ~ ausschreiben** a duce contabilitate falsă, necinstită. **2.** *(fig.)* datorie; **bei jm. in der ~ stehen** a avea datorii la cineva; **auf ~ leben** a trăi pe datorii. **3.** *(geol.)* cretacic. **4.** humă colorată (pentru zugrăveli). **5.** *(reg.)* pastă; scrobeală.
kreide|ähnlich, **kreide|artig** *adj.* cretaceu, cretos, ca creta.
kreideblass, **kreidebleich** *adj.* palid, alb ca varul.
Kreidebruch, *-(e)s, -brüche, m. (mine)* carieră de cretă.
Kreide|erde *f. sg.* pământ cretos.
Kreidefelsen, *-s, -, m.* stâncă calcaroasă.
Kreideformation *f. sg. (geol.)* cretacic.
Kreidegebirge, *-s, -, n.* munte cretos.
Kreidegrube, *-n, f.* mină de cretă.
kreide|haltig *adj.* cretos, care conține cretă.
kreideln, *kreidelte, gekreidelt (ich kreid(e)le),* **kreiden**, *kreidete, gekreidet (du kreidest, er kreidet), vb. (h) tr.* **1.** a albi cu cretă. **2.** a însemna cu cretă; a scrie cu creta.
Kreidepapier, *-s, -e, n.* hârtie cretată, hârtie cromo.
Kreideperiode *f. sg. (geol.)* cretacic.
Kreidereliefzurichtung [-reliɛf-], *-en, f. (tipogr.)* potrivească în relief pe carton cretat.
Kreideschiefer, *-s, m. sg. (geol.)* șist cretacic.
Kreide|stift, *-(e)s, -e, m.* cretă (pentru scris).
Kreide|strich, *-(e)s, -e, m.* linie de cretă.
Kreidetuff, *-(e)s, m. sg. (geol.)* tuf cretos, cretacic.
kreideweiß *adj.* v. kreideblaß.
Kreidezeichnung, *-en, f.* desen în cretă.
Kreidezeit *f. sg.* v. Kreideperiode.
kreidicht, **kreidig** *adj.* **1.** conținind cretă; albit cu cretă. **2.** *(geol.)* cretacic.
kre|ieren, *kreierte, kreiert. vb. (h) tr.* **1.** a crea; *(modă)* **eine neue Linie ~** a crea o linie nouă. **2.** *(bis. cat.)* a numi un cardinal (de către papă). **3.** *(teatru)* a crea (un personaj).
Kreis, *-es, -e, m.* **1.** *(geom.)* cerc, circumferință; **einen ~ beschreiben** a descrie un cerc; *(fig.)* **sich im ~e drehen** a se învârti în cerc; **einen ~ um etwas schließen** a face cerc în jurul unui lucru. **2.** grup, cerc; **im engsten ~ der Familie** în cercul restrâns al familiei; **diplomatische ~e** cercuri diplomatice; **gut unterrichtete ~e** cercuri bine informate; **3.** domeniu restrâns; **im ~ einer bestimmten Wissenschaft** în domeniul unei anumite științe. **4.** *(adm.)* județ, district, plasă, raion. **5.** *(electr.)* circuit. **6.** *(tehn.)* inel. **7.** *(fig.)* cerc; domeniu, sferă; **sich auf den ~ seiner Befugnisse beschränken** a se limita la sfera competenței sale.
Kreis|abendschule, *-n, f.* școală serală județeană.
Kreis|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* segment de cerc.
Kreis|amt, *-(e)s, -ämter, n.* administrație raională, districtuală, de plasă, județeană.
Kreis|amtmann, *-(e)s, -männer, m.* administrator de plasă, subprefect.
Kreis|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție, medic de plasă.
Kreis|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* sector de cerc.
Kreis|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de plasă, comitet raional, județean.
Kreisbahn, *-en, f. (astron.)* orbită (a unei planete).
Kreisbe|amte, *-n, -n (ein Kreisbeamter), m.* și *f.* funcționar(ă) raional(ă), județean(ă).
Kreisbe|auftragte, *-n, -n (ein Kreisbeauftragter), m.* și *f.* împuternicit(ă) de plasă, districtuală, raională, județeană.
Kreisbe|hörde, *-n, f.* administrație de plasă, districtuală, raională, județeană.
Kreisbewegung, *-en, f.* mișcare circulară, mișcare de rotație; **die ~ des Geschosses** mișcarea circulară a proiectilului.
Kreisbildungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* secție culturală districtuală, raională, județeană.
Kreisblatt, *-(e)s, -blätter, n.* ziar raional, județean.
Kreisbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (geom.)* arc de cerc.
Kreisbogenzahnrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată dințată cu dinți în arc de cerc.
Kreisbündel, *-s, -, n.* v. Kreisbüschel.
Kreisbüro, *-s, -s, n.* cancelarie de plasă, districtuală, raională, județeană.
Kreisbüschel, *-s, -, m. (geom.)* fascicul de cercuri în plan care au o axă radicală comună.
Kreisdiagramm, *-(e)s, -e, n.* diagramă sectorială.
Kreisdurchmesser, *-s, -, m. (geom.)* diametrul unui cerc.
kreischen, *kreischte, gekreischt, vb. (h) intr.* **1.** a țipa, a zbiera strident; a scoate sunete stridente. **2.** a scrâșni, a scârțâi, a sfârâi etc.; **die Bremse kreischt** frâna scrâșnește.
kreischend I. *part. prez.* de la kreischen. **II.** *adj. (despre sunete, voci etc.)* strident, ascuțit, pătrunzător.
Kreisdelegierte, *-n, -n (ein Kreisdelegierter), m.* delegat de plasă, raional, județean.
Kreisdirektion, *-en, f.* direcție de plasă, direcție raională, județeană.
Kreisdrehung, *-en, f.* rotație.
Kreis|einteilung, *-en, f.* **1.** împărțire a cercului. **2.** raionare; împărțire administrativă în plase, districte, raioane, județe.
Kreisel, *-s, -, m.* **1.** titirez, sfârleză; **er spielt ~** se joacă cu titirezul. **2.** *(fiz.)* giroscop.
Kreiselbrecher, *-s, -, m. (tehn.)* concasor girator, conic.
Kreiselkompass, *-es, -e, m.* busolă giroscopică.
Kreiselkondensator, *-s, -en, m. (tehn.)* condensator rotativ.
Kreisel|lüfter, *-s, -, m. (tehn.)* ventilator centrifug.
kreiseln, *kreiselte, gekreiselt (ich kreis(e)le), vb.* **I.** *intr.* **1.** *(h* și *s)* a se învârti (în jurul axei proprii); a forma vârtejuri. **2.** a se juca cu sfârleaza. **II.** *refl. (h)* a se învârti, a se ridica în spirală.
Kreiselpeitsche, *-n, f.* bici pentru sfârleză.
Kreiselpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă centrifugă.
Kreiselrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* rotor.
Kreisel|schnecke, *-n, f. (zool.)* specie de melc *(Trochus).*
Kreisel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc cu sfârleaza.
Kreiselverdichter, *-s, -, m. (tehn.)* turbocompresor, compresor centrifug.
kreisen, *kreiste, gekreist (du, er kreist), vb.* **I.** *intr. (h* și *s)* **1.** a se învârti, a se roti; **das Flugzeug kreiste um den Turm** avionul descria cercuri în jurul turnului. **2.** *(despre sânge)* a circula. **II.** *tr. (h)* **1.** a roti (ceva), a învârti (ceva) în cerc; a imprima o mișcare de rotație. **2.** *(vân.)* a înconjura (vânatul); *(despre animale)* a înconjura vizuina. **III.** *refl. (h)* a se învârti, a se roti.
Kreiser, *-s, -, m.* **1.** pândar. **2.** *(vân.)* gonaș, hăitaș. **3.** ajutor de vânător.
Kreis|ersatzkommission, *-en, f. (mil.)* comisariat militar de plasă, districtual, raional, județean de recrutare.
Kreisfläche, *-n, f. (geom.)* suprafață a cercului.
Kreisform, *-en, f.* formă circulară.
kreisförmig *adj.* circular, în formă de cerc.
Kreisförmigkeit *f. sg.* v. Kreisform.
Kreisgang, *- (e)s, m. sg.* v. Kreislauf.
Kreisgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriul unui district.
Kreisgefängnis, *-ses, -se, n.* închisoare de plasă, județeană.
Kreisgelenk, *-(e)s, -e, n, (tehn.)* articulație cardanică.
Kreisgenossenschaft, *-en, f.* uniune cooperatistă de plasă, raională, județeană.
Kreisgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal județean.
Kreisgerichtsdirektor, *-s, -en, m.* președinte de tribunal județean.
Kreisgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de tribunal județean.
Kreisge|stalt *f. sg.* v. Kreisform.
Kreisgrenze, *-n, f.* hotar de plasă, de raion, de județ.
Kreishauptmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Kreisamtmann.
Kreishaushalt, *-(e)s, m. sg. (ec.)* buget districtual.
Kreisjagd, *-en, f.* vânătoare în cerc.
Kreiskartenschere, *-n, f. (tipogr.)* foarfecă de carton cu cuțite circulare.
Kreiskasse, *-n, f.* casierie districtuală, de plasă, raională, județeană.
Kreiskrankenhaus, *-es, -häuser, n.* spital de plasă, raional, județean.
Kreislauf, *-(e)s, m. sg.* **1.** v. Kreisbewegung. **2.** *(tehn.)* ciclu; rotație. **3.** curs; circulație; **der ~ des Geldes** circulația banilor; *(fiziol.)* **der ~ des Blutes** circulația sângelui; **der ~ des Lebens** cursul vieții. **4.** v. Kreisritt.
Kreislaufmittel, *-s, -, n. (med.)* medicament stimulator al funcțiunii cardiace și circulatorii.
Kreislaufperiode, *-n, f.* perioadă de rotație.
Kreislauf|störung, *-en, f. (med.)* tulburări în circulația sângelui, tulburări circulatorii.
Kreislinie [-niə], *-n, f. (geom.)* circumferință, linie circulară.
Kreismesser, *-s, -, n.* cuțit circular.
Kreismundschnecke, *-n, f. (zool.)* melc cu gura circulară *(Pomatias cyclostoma elegans).*
Kreisnotar, *-s, -e, m.* notar de plasă, district, raion, județ.
Kreisnotariat, *-(e)s, -e, n.* notariat de plasă, district, raion, județ.
Kreis|organisation, *-en, f.* organizație districtuală, județeană, raională, de plasă.
Kreis|parteischule, *-n, f.* scoală județeană de partid.
Kreis|physikus, *-, -kusse, m. (înv.)* **1.** medic șef al districtului, județului. **2.** v. Kreisarzt.
Kreis|prozess, *-es, -e, m. (tehn.)* proces în ciclu; **umkehrbarer ~** ciclu reversibil; **geschlossener ~** ciclu complet.
Kreisrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu, sfat județean, districtual.
Kreisrichter, *-s, -, m.* judecător de ocol, plasă, district.
Kreisring, *-(e)s, -e, m. (mat.)* coroană.
Kreisritt, *-(e)s, -e, m. (manej)* voltă.
kreisrund *adj.* circular, orbicular.
Kreis|säge, *-n, f.* **1.** ferăstrău circular. **2.** *(pop.)* pălărie de paie.
Kreis|schar, *-en, f. (geom.)* fascicul de cercuri.
kreis|schattig *adj. (geogr.; în expr.)* **~e Völker** locuitori din zonele polare.
Kreis|scheibe, *-n, f.* disc (circular).
Kreis|schere, *-n, f.* **1.** *(ind. hârtiei)* foarfece circular. **2.** *(tehn.)* foarfece cu cuțit-disc.
Kreis|schieber, *-s, -, m.* sertar circular.
Kreis|schluss, *-es, -schlüsse, m. (log.)* cerc vicios.
Kreis|schnitt, *-(e)s, -e, m. (geom.)* sector de cerc.
Kreis|schreiben, *-s, -, n.* (adresă) circulară.

Kreis|schul|inspektor, *-s, -en, m.* revizor, inspector şcolar de plasă, raional, judeţean, districtual.
Kreis|segment, *-(e)s, -e, n. (geom.)* segment de cerc.
Kreis|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de plasă, raional, judeţean, districtual.
Kreis|sekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat de plasă, raional, judeţean, districtual.
Kreis|sektor, *-s, -en, m. (geom.)* sector de cerc.
krei|ßen, *kreißte, gekreißt (du, sie kreißt), vb. (h) intr. (despre femei)* a se afla în durerile facerii.
Krei|ßen, *-s, n. sg.* dureri de naştere, durerile facerii.
Krei|ßende, *-n, -n, f.*, **Krei|ßerin**, *-nen, f.* femeie în durerile facerii.
Kreis|sitzung, *-en, f.* şedinţă de plasă, raională, judeţeană.
Kreis|sparkasse, *-n, f. (ec.)* casă regională de economii.
Kreis|spiel, *-es, -e, n.* joc în cerc.
Krei|ß|saal, *-(e)s, -säle, m.* sală de naşteri.
Kreis|stadt, *-städte, f.* oraş, reşedinţă de plasă, de raion, de judeţ, capitală de district.
Kreis|stände *pl.* dietă provincială, consiliu districtual.
Kreis|stelle, *-n, f.* secţie judeţeană, raională, de plasă; oficiu judeţean, raional, de plasă.
Kreis|synode, *-n, f.* sinod judeţean, districtual.
Kreis|tag, *-(e)s, -e, m.* sesiune a sfatului, consiliului judeţean.
Kreis|teilmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de gradat cercuri.
Kreis|umfang, *-(e)s, m. sg. (geom.)* circumferinţă, lungime a cercului.
Kreisung, *-en, f.* mişcare circulară; *(astron.)* **~ der Gestirne** mişcare de revoluţie a aştrilor.
Kreisungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* centru al mişcării circulare.
Kreis|verfassung, *-en, f.* legislaţie judeţeană, districtuală.
Kreis|vertretung, *-en, f.* reprezentanţă judeţeană, districtuală.
Kreis|volks|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet popular judeţean, districtual.
Kreis|vor|stand, *-(e)s, -stände, m.* **1.** conducere judeţeană, districtuală, raională, de plasă. **2.** şef al conducerii judeţene, districtuale, raionale, de plasă.
Kreiszahl, *f. sg. (mat.)* pi.
Krekel, *-n, f. (reg.)* prun sălbatic.
krellen, *krellte, gekrellt, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a învârti. **II.** *refl.* **1.** a se fandosi, a face fasoane. **2.** a sălta, a ţopăi.
Krellschuss, *-es, -schüsse, m. (vân.)* lovitură ştearsă, lovitură care atinge vânatul numai în treacăt.
Krem, *-s, f.* (şi *fam. -s, -s, m.)* **1.** *(cul.)* cremă. **2.** cremă, alifie, unsoare. **3.** *(fig., fam.)* cremă; **die ~ der Gesellschaft** crema societăţii. **4.** *(fam.)* frişcă.
Kremation, *-en, f. (inv.)* cremaţiune, incinerare, ardere (a morţilor).
Krematorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* crematoriu.
Kreme, *-n. f.* v. Creme şi Krem.
Krem|eis, *-es, n. sg. (cul.)* îngheţată parfait.
kremen, *kremte, gekremt, vb. (h) tr.* a unge, a da cu cremă.
kremieren, *kremierte, kremiert, vb. (h) tr.* a incinera, a arde (morţii).
kremig *adj. (cul., farm.)* cu aspect şi consistenţă de cremă.
Krem|melkirsche, *-n, f. (bot.)* **1.** vişin turcesc *(Prunus mahaleb).* **2.** vişină turcească.
Krempe, *-n, f.* **1.** bor al pălăriei. **2.** *(tehn.)* margine; bordură; bridă; flanşă.
Krempel[1], *-s, m. sg.* mărunţişuri, boarfe; **weg mit dem ~!** la o parte cu fleacurile astea!
Krempel[2], *-n, f. (text.)* cardă; darac.
Krempelband, *-(e)s, -bänder, n.* bandă, panglică a daracului.
Krempelflug, *-(e)s, -flüge, m. (text.)* rămăşiţe de la dărăcit.
Krempelkamm, *-(e)s, -kämme, m. (text.)* pieptene de cardă.
Krempelmacher, *-s, -, m. (text.)* dărăcitor.
Krempelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de vechituri.
Krempelmaschine, *-n, f. (text.)* maşină de dărăcit.
Krempelmeister, *-s, -, m. (text.)* maistru dărăcitor.
krempeln, *krempelte, gekrempelt (ich kremp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr. (tehn.)* a dărăci, a carda. **II.** *intr.* a face negoţ cu vechituri.
Krempelsatz, *-es, -sätze, m. (text.)* asortiment de carde.
Krempeltopf, *-(e)s, -töpfe, m. (text.)* cana pentru panglică.
Krempelwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (text.)* lup-darac.
Krempler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** telal, telălită, negustor(-easă) de vechituri. **2.** muncitor(-oare) dărăcitor(-oare).
Kremplerei, *-en, f.* prăvălie de vechituri.
Krempling *-s, -e, m (bot.)* specie de ciupercă *(Paxillus).*
Krempziegel, *-s, -, m.* ţiglă fălţuită, olan.
Krem|reibmaschine, *-n, f.* aparat de bătut frişcă, cremă.
Krem|ser, *-s, -, m. (inv.)* trăsură deschisă cu mai multe locuri, tramcar.
Krem|serweiß, *-es, n. sg.* alb de plumb, ceruză.
Kren, *-(e)s, m. sg. (reg., cul.)* hrean; *(fam.)* **seinen ~ dazu geben** a-şi da cu părerea; *(fam.)* **~ im Kopf haben** a fi deştept.
krenelieren, *krenelierte, kreneliert, vb. (h) tr. (inv.)* a crenela (ziduri).
Krenfleisch, *-(e)s, n. sg. (cul.)* rasol cu hrean.
Krengel, *-s, -, m.* v. Kringel.
krengen, *krengte, gekrengt, vb. (h) intr.* v. krängen.
Krenwürstl, *-s, -, n. (reg.)* crenvurşt.
Krego|le, *-n, -n, m.* creol.
Kreolin[1], *-nen, f.* creolă.
Kreolin[2], *-s, n. sg.* creolină.
Kreophage, *-n, -n, m.* carnivor.
Kreosol, *-(e)s, n. sg.* creozol.
Kreosot, *-(e)s, n. sg.* creozot.
kreosotieren, *kreosotierte, kreosotiert, vb. (h) tr.* a creozota.
Kreosot|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei de creozot.
krepieren, *krepierte, krepiert, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** *(fam.; mai ales despre animale)* a muri, a crăpa. **2.** *(mil., despre obuze, grenade)* a exploda. **II.** *tr. (h) (vulg.; în expr.)* **das krepiert mich** asta mă supără, asta mă face să turbez de ciudă.
Krepierer, *-s, -, m. (mil.)* obuz explodat prea devreme.
Krepierl, *-s, -, n. (reg., fam.)* (om sau animal) slab, prăpădit, mortăciune.
Krepitation, *-en, f. (med.)* crepitaţie.
Krepon [kre'põ:], *-s, -s, m. (text.)* crepon.
Krępp, *-s, -e* (sau *-s), m. (text.)* crep.
krępp|artig *adj.* creponat.
Kręppel, *-s, -, m.* (şi *f.* sau *n.) (reg.)* v. Krappel.
krępp|en, *kreppte, gekreppt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr.* a crepona, a încreţi (ţesături, hârtie etc.). **II.** *refl. (reg.)* **1.** a se supăra, a se întrista. **2.** a se lăuda.
Krępp|flor, *-s, -e, m.* crep de doliu.
Krępp|papier, *-s, -e, n.* hârtie creponată.
Krępp|sohle, *-n, f.* talpă de crep.
Krępsche, *-n, f. (reg.)* sacoşă de piaţă.
krepuskular *adj. (rar)* crepuscular.
krę|smen, *kresmete, gekresmet (du kresmest, er kresmet), vb. (s) intr. (reg.)* a se căţăra; a se târî.
Kresol, *-s, n. sg. (chim.)* cresol.
Kresol|seifenlösung *f. sg. (chim.)* soluţie de cresol.
krę|ss *adj.* portocaliu, oranj.
Krę|ss, *-, n. sg.* culoare portocalie, oranj.
Krę|sse, *-n, f. (bot.)* năsturel *(Nasturtium officinale* R. Br., *Lepidium salivum).*
Krę|ssling, *-s, -e, m. (iht.)* plevuşcă *(Gobius fluviatilis).*
Kreszęnz, *-en, f. (agr.)* **1.** creştere. **2.** recoltă, produs. **3.** proveniență (mai ales a soiului de viţă de vie).
kretaze|isch *adj. (geol.)* cretacic.
Kretęnser, *-s, -, m.* v. Kreter.
kretęnsisch *adj.* v. kretisch.
Krę|ter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cretan(ă).
Krę|thi *pl. (inv., în expr.)* **~ und Plethi** societate amestecată, adunătură de derbedei.
Kretin [-tẽ:], *-s, -s, m.*, **Kretine**, *-n, f. (med.)* cretin(ă), idiot(-oată).
kretinenhaft *adj.* (de) cretin.
Kretinismus, *-, m. sg. (med.)* cretinism.
krętisch *adj.* cretan, din Creta.
Kreton, *-s, -e, m. (reg.)*, **Kretonne**, *-s, f. (text.)* creton, stambă.
Krętscham, *-s, -e, m. (reg.)* crâşmă, cârciumă.
Krętschmar, **Krętschmer**, *-s, -, m. (reg.)* crâşmar, cârciumar.
Krętzel, *-s, -n, n. (austr., fam.)* bloc de case, cvartal, parte de cartier (de locuinţe).
kreucht *(inv.) pers. a 3-a sg. ind. prez.* de la kriechen; *(în expr.)* **alles, was da ~ und fkeucht** toate fiinţele de pe uscat şi din aer.
kreuz *adv.* cruciş; *(în expr.)* **~ und quer** în toate direcţiile; neregulat, dezordonat.
Kreuz[1], *-es, -e, n.* **1.** cruce; **ans ~ schlagen** a răstigni; **ein ~ schlagen** a-şi face cruce, a se închina; *(ist.)* **das ~ nehmen** a lua parte la o cruciadă; **übers ~ legen** a pune cruciş; *(fig.)* **das ~ über etwas machen** a pune cruce (unui lucru), a considera mort, lichidat; **drei ~e hinter jm. machen** a zice Doamne-ajută că a scăpat de cineva; **das Rote ~** Crucea Roşie. **2.** *(fig.)* cruce, suferinţă; **sein ~ tragen** sau **sein ~ auf sich nehmen** a-şi duce crucea; **es ist ein ~ mit ihm** este un calvar cu el; **es hat jeder sein ~** fiecare are propria sa suferinţă. **3.** *(în expr.)* **zu ~e kriechen a)** a se umili, a se pocăi târându-se în genunchi; **b)** a se dezice, a renunţa, a ceda. **4.** *(astron.)* constelaţia Crucii, **Südliches ~** Crucea Sudului. **5.** *(la jocuri de cărţi)* treflă. **6.** *(muz.)* diez. **7.** *(mar.)* diamant (la ancoră). **8.** *(anat.)* regiune lombară; mijloc, şale; *(fam.)* **jm. das ~ aushängen** a stâlci în bătăi; *(fam.)* **beinahe aufs ~ fallen** a fi uluit; *(fam.)* **jn. aufs ~ legen a)** a păcăli, a înşela pe cineva; **b)** a face act sexual cu o femeie; *(la cai)* şanea. **9.** *(fam.)* gospodină, nevastă. **10.** *(tehn.)* (piesă în) cruce. **11.** încrucişare de autostrăzi, răscruce.
Kreuz[2] *f. sg. (în expr.)* **die ~ und Quere** cruciş şi curmeziş.
Kreuz|abnahme, **Kreuz|abnehmung** *f. sg. (rel.)* coborârea de pe cruce.
kreuz|arm *adj. (rar)* anemic.
Kreuz|arm, *-(e)s, -e, m.* **1.** braţ transversal al crucii. **2.** *(arhit.)* transept. **3.** *(tehn.)* braţ cotit.
Kreuz|ass, *-es, -e, n.* as de treflă.
Kreuz|aufschwung, *-(e)s, -schwünge, m. (gimnastică)* basculare.
Kreuz|axt, *-äxte, f. (dulgherie)* teslă cu două ascuţişuri.
Kreuzbalken, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* traversă, grindă transversală. **2.** *(mar.)* grindă a bigei.
Kreuzband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** bandă, banderolă; **unter ~** expediţie (poştală) sub bandă. **2.** *(constr.)* balama în formă de cruce. **3.** *(anat.)* ligament încrucişat.
Kreuzbandsendung, *-en, f.* expediţie (poştală) sub bandă.
Kreuzbau, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* **1.** transept. **2.** clădire în formă de cruce.
Kreuzbeere, *-n, f. (bot.)* merişor *(Vaccinium vitis idaea).*
Kreuzbein, *-(e)s, -e, n. (anat.)* sacrum, os sacral.
Kreuzbe|stäubung, *-en, f. (hort.)* polenizare încrucişată.
Kreuzbewegung, *-en, f. (tehn.)* mişcare încrucişată.
Kreuzbild, *-(e)s, -er, n.* crucifix.
Kreuzbinde, *-n, f.* bandaj în formă de cruce.
Kreuzblume, *-n, f.* **1.** *(bot.)* amăreală *(Polygala vulgaris* L.). **2.** *(bot.)* vinetele *(Centaurea cyanus* L.). **3.** *(arhit.)* fleuron.
Kreuzblumengewächse *pl.* v. Kreuzblume **(1).**
kreuzblumig *adj. (bot.)* crucifer.
Kreuzblütler *pl. (bot.)* crucifere *(Cruciferae).*
Kreuzbogen, *-s, -* (şi *-bögen), m. (arhit.)* ogivă, boltă cu nervuri în cruce.
Kreuzbohrer, *-s, -, m. (tehn., mine)* sfredel (cu tăişul) în (formă de) cruce, sfredel cu cap pătrat.
Kreuzbramsegel, *-s, -*, n. *(mar.)* zburător al artimonului.
kreuzbrav *adj. (fam.)* foarte cinstit, cumsecade, de treabă.
Kreuzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kreuz) cruciuliţă.
Kreuzdonnerwetter *interj. (fam.; în înjurături)* pe toţi dracii, mii de draci, mii de tunete.
Kreuzdorn, *-(e)s, -e(n), m. (bot.)* verigariu, paţachină *(Rhamnus cathartica* L.).
Kreuzdorngewächse *pl. (bot.)* ramnacee *(Rhamnaceae).*
kreuzdumm *adj. (fam.)* foarte prost, prost de dă în gropi; **~ sein** a fi un prost şi jumătate.
kreuz|ehrlich *adj.* foarte cinstit, de o cinste absolută.

Kreuz|eisen, *-s, -, n. (constr.)* fier cu profil în cruce.
kreuzen, *kreuzte, gekreuzt (du, er kreuzt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a încrucişa, a pune cruciş; **er kreuzt die Arme (über der Brust)** încrucişează braţele; **die Degen ~** a încrucişa spadele, a se bate în duel. **2.** *(biol.)* a încrucişa, a hibrida. **3.** *(fig.)* a întretăia; **er hat meinen Lebenspfad mehrmals gekreuzt** ne-am întâlnit în decursul vieţii de mai multe ori; **js. Pläne ~** a pune piedici planurilor cuiva. **II.** *intr. (mar.)* **1.** a naviga-n cruciş şi-n curmeziş. **2.** a naviga în volte (cu un velier). **III.** *refl.* a se încrucişa; **die Züge ~ sich** trenurile se încrucişează; **die Briefe haben sich gekreuzt** scrisorile s-au încrucişat.
Kreuz|enzian, *-s, -e, m. (bot.)* ghinţură *(Gentiana cruciala* L.).
Kreuzer, *-s, -, m.* **1.** *(mar. mil.)* crucişător. **2.** *(sport)* iaht de croazieră. **3.** creiţar; ban, gologan, sfanţ (monedă mică austriacă); **das ist keinen ~ wert** asta nu face nici două parale.
Kreuzerflotte, *-n, f. (mar. mil.)* flotă de crucişătoare.
Kreuz|er|höhung *f. sg. (bis.)* Înălţarea Crucii.
Kreuzer|station, *-en, f. (mar. mil.)* loc de staţionare pentru crucişătoare.
Kreuzes|abnahme *f. sg.* v. Kreuzabnahme.
Kreuzes|stamm, *-(e)s, -stämme, m.* lemn al crucii.
Kreuzes|tod, *-(e)s, m. sg.* crucificare, moarte pe cruce, răstignire.
Kreuzesweg, *-(e)s, m. sg.* v. Kreuzweg.
Kreuzeszeichen, *-(s), -, n.* v. Kreuzzeichen.
Kreuzfahne, *-n, f. (ist.)* stindard al crucii, labarum.
Kreuzfahrer, *-s, -, m. (ist.)* cruciat.
Kreuzfahrt, *-en, f.* **1.** *(ist.)* cruciadă. **2.** procesiune. **3.** *(mar.)* crucieră, croazieră.
Kreuzfeuer, *-s, n. sg. (mil.; şi fig.)* focuri încrucişate; **im ~ der Kritik stehen** a fi supus criticilor din mai multe direcţii; **ins ~ der Kritik geraten** a fi aspru criticat în public.
kreuzfidel *adj. (fam.)* foarte vesel.
Kreuzfock, *-en, f. (mar.)* velă artimon.
kreuzförmig *adj.* în (formă de) cruce.
Kreuzfrage, *-n, f. (jur.)* întrebări contradictorii (la interogatoriu).
Kreuzfuchs, *-es, -füchse, m. (zool.)* vulpe cu cruce *(Vulpes crucigera).*
Kreuzgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(arhit.)* gang, galerie (boltit(ă) la mănăstiri). **2.** *(fig.)* pelerinaj; *sg.* procesiune. **3.** *(mine)* filon transversal.
Kreuzgegend *f. sg. (anat.)* regiune sacrală.
Kreuzgelenk, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* articulaţie cardanică.
Kreuzgelenk|kupplung, *-en, f. (tehn.)* cuplaj cu articulaţie cardanică.
Kreuzgelenkzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* ax al articulaţiei cardanice.
Kreuzgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism cu elemente încrucişate.
Kreuzgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură gazé.
Kreuzgewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cu muchii ieşinde, boltă în cruce.
Kreuzgurt, *-(e)s, -e, m. (arhit.)* nervură a bolţii în cruce.
Kreuzgurtung, *-en, f. (constr.)* moază înclinată; moază în eşarpă.
Kreuzhacke, Kreuzhaue, *-n, f.* sapă-târnăcop.
Kreuzheer, *-(e)s, -e, n. (ist.)* armată de cruciaţi.
Kreuzholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** bârnă din sfert de buştean. **2.** *sg. (bis.)* lemn sfânt, crucea lui Isus. **3.** v. Kreuzdorn.
kreuzigen, *kreuzigte, gekreuzigt, vb. (h) tr.* (şi *fig.*) a crucifica, a răstigni; **er kreuzigt sein Fleisch** se mortifică.
Kreuzigung, *-en, f.* (şi *fig.*) crucificare, răstignire; **~ des Fleisches** chinuire a trupului (prin posturi), mortificare.
Kreuzknoten, *-s, -, m. (mar.)* nod dublu.
Kreuzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (tehn.)* cap de cruce.
Kreuzkopfbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon de cap de cruce.
Kreuzkopf|führung, *-en, f. (tehn.)* ghidaj al capului de cruce.
Kreuzkopfkeil, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* pană a capului de cruce.
Kreuzkopfmotor, *-s, -en, m. (tehn.)* motor de cap de cruce.
Kreuzkopfschuh, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* patină (talpă de alunecare) la capul de cruce.
Kreuzkopf|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă a capului de cruce.
Kreuzkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio crucifolius* L.).
Kreuzkuppelbau, *-(e)s, -ten, m. (arhit.)* construcţie cu cupole încrucişate.
kreuzlahm *adj. (fam.)* **1.** spetit, deşelat. **2.** *(vet.)* cu paralizie dorsală.
Kreuzlähme *f. sg. (vet.)* paralizie dorsală la animale domestice.
Kreuzlein, *-s, -, n.* v. Kreuzchen.
Kreuzlinie [-niə], *-n, f.* linie transversală.
Kreuzmaß, *-es, -e, n.* **1.** echer; dreptar. **2.** *(tehn.)* dimensiune transversală.
Kreuzmast, *-(e)s, -e, m. (mar.)* arbore artimon.
Kreuzmeißel, *-s, -, m. (dulgherie, lăcătuşerie etc.)* daltă cruciş, daltă în cruce.
Kreuzmodulation, *-en, f. (radio.)* modulaţie încrucişată.
Kreuznagel, *-s, -nägel, m.* cui cu cap în cruce.
Kreuznaht, *-nähte, f.* (cusătură în) cruciuliţe.
Kreuz|orden, *-s, m. sg. (ist.)* Ordinul Crucii.
Kreuz|otter, *-n, f. (zool.)* viperă cu cruce *(Vipera berus).*
Kreuzpeilung, *-en, f. (av., mar.)* punct al navei prin relevment de cruce.
Kreuzpreis|elastizität, *f. sg. (ec.)* elasticitatea încrucişată a preţurilor.
Kreuzpunkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(mat.)* punct de intersecţie. **2.** *(ferov.)* punct de încrucişare.
Kreuzrehe *f. sg. (vet.)* hemoglobinurie a cailor.
Kreuzreim, *-(e)s, -e, m. (lit.)* rimă încrucişată.
Kreuzriemen, *-s, -, m.* **1.** *(şelărie)* şoldar, copsar. **2.** apărătoare a unei săbii sau baionete.
Kreuzrippenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliţă cu aripi în cruce.
Kreuzritter, *-s, -, m. (ist.)* **1.** cruciat. **2.** cavaler al Ordinului Teuton.
Kreuzschädel, *-s, -, m. (reg.)* încăpăţânat, îndărătnic.
Kreuzschichtung, *-en, f. (geol.)* stratificare diagonală.
Kreuzschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* transept.
Kreuzschlag, *-(e)s, -schläge, m. (tehn.)* cablaj încrucişat.
Kreuzschlaghammer, *-s, -, m. (fierărie)* ciocan de tăiere.
Kreuzschliff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* şlefuire în cruce.
Kreuzschmerzen *pl. (fam.)* dureri de şale.
Kreuzschnabel, *-s, -schnäbel, m. (ornit.)* forfecuţă *(Loxia curvirosira).*
Kreuzschnitt, *-(e)s, -e, m. (chirurgie)* incizie în (formă de) cruce.
Kreuzschwäche *f. sg. (vet.)* deşelare (la cai).
Kreuzsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă artimon.
Kreuz|spinne, *-n, f. (zool.)* păianjen cu cruce *(Epeira diadema).*
Kreuz|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (coregrafie)* săritură crucişă.
Kreuz|spule, *-n, f. (text.)* bobină cu fir încrucişat.
Kreuz|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (text.)* fuscel.
Kreuz|stich, *-(e)s, -e, m. (broderie)* cruciuliţă, punct în cruce.
Kreuz|strom, *-(e)s, -ströme, m. (hidr.)* curent de încrucişare.
Kreuztopp, *-s, -e* (şi *-s*), *m. (mar.)* măr al catargului artimon.
kreuztragend *adj.* **1.** care poartă o cruce. **2.** *(bot.)* crucifer.
Kreuzträger, *-s, -, m.* **1.** (şi *fig.*) persoană care-şi duce crucea. **2.** *(constr.)* traversă în cruce.
Kreuztritt, *-(e)s, -e, m. (vân.)* urmă (de cerb) încrucişată.
Kreuz|undquerfahrt, *-en, f.* hoinăreală, mers în cruciş şi-n curmeziş (cu un vehicul).
Kreuz|undquerzüge *pl.* cutreierare (a unei ţări, a unei provincii) în lung şi-n lat.
Kreuzung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* încrucişare. **2.** intersecţie, întretăiere, răscruce.
kreuzunglücklich *adj. (fam.)* foarte nenorocit, nefericit.
kreuzungsfrei *adj. (transp.)* fără intersecţii.
Kreuzungs|punkt, *-(e)s, -e, m.* v. Kreuzpunkt.
Kreuzungsrasse, *-n, f. (biol.)* rasă încrucişată, rasă metisată.
Kreuzungs|station, *-en, f. (ferov.)* gară, staţie de încrucişare.
Kreuzungs|stelle, *-n, f.* v. Kreuzpunkt.
Kreuzungs|stück, *-(e)s, -e, n. (ferov.)* inimă dublă (la şine).
Kreuzungsverkehr, *-(e)s, m. sg. (transp.)* traficul dintr-o intersecţie.
Kreuzungsweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz de încrucişare, schimbător de cale dublu.
Kreuzungswinkel, *-s, -, m. (ferov.)* unghi al încrucişării şinelor.
Kreuzverband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** *(tehn.)* îmbinare în cruce, în diagonală; contravintuire diagonală. **2.** bandaj în formă de cruce.
Kreuzver|hör, *-(e)s, -e, n. (jur.)* interogatoriu încrucişat; **er ist einem ~ unterzogen worden** a fost supus unui interogatoriu încrucişat.
Kreuzvogel, *-s, -vögel, m.* v. Kreuzschnabel.
Kreuzweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** răscruce, răspântie; *(livresc)* **am ~ stehen** sau **an einen ~ gekommen sein** a fi, a ajunge la un moment de răscruce. **2.** *(bis. cat.)* drumul crucii, calvar.
Kreuzweh, *-(e)s, n. sg. (fam.)* v. Kreuzschmerzen.
kreuzweise *adv.* cruciş; **~ legen** a încrucişa; **sich ~ überschneiden** a se intersecta; *(vulg.)* **Du kannst mich ~!** sau **Leck mich ~!** Hai mai pupă-mă (şi-n fund)!
Kreuzwickelung, *-en, f.* înfăşurare în cruce (la instrumentele electrice de măsură).
Kreuzwindung, *-en, f. (text.)* bobinare în cruce.
Kreuzwoche *f. sg. (bis. cat.)* săptămâna dinaintea Rusaliilor.
Kreuzworträtsel, *-s, -, n.* cuvinte încrucişate, rebus.
Kreuzwurzel, *-n, f. (bot.)* cruciuliţă *(Senecio vulgaris* L.).
Kreuz|zapfen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon (de fixare a bielei) la capul de cruce.
Kreuz|zeichen, *-s, -, n.* **1.** *(bis.)* semnul crucii. **2.** semn al crucii (la iscălitura analfabeţilor).
Kreuz|zug, *-(e)s, -züge, m. (ist.)* cruciadă.
Krevette [-vɛ-], *-n, f. (zool.)* crevetă de nisip *(Crangon vulgaris).*
Kribbe, *-n, f. (reg.)* v. Buhne.
Kribbel, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** furnicare; mâncărime. **2.** nerăbdare, agitaţie.
Kribbelgefühl, *-(e)s, -e, n.* senzaţie de furnicare, de mâncărime.
kribb(e)lig *adj. (fam.)* nervos, nerăbdător, agitat.
Kribb(e)ligkeit, *-en, f. (fam.)* stare de nervozitate, de agitaţie.
Kribbelkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (fam.)* om iritabil, irascibil.
Kribbelkrankheit *f. sg. (med.)* prurit.
Kribbelmücke, *-n, f. (entom.)* muscă columbacă *(Simulium columbaczense).*
kribbeln, *kribbelte, gekribbelt, vb. (h)* **I.** *intr.* şi *impers.* **1.** a furnica, a mişuna; **es kribbelt und krabbelt** mişună. **2.** a pişca, a provoca mâncărime; *(fig.)* **mir kribbelt es in den Fingern** mă furnică în degete. **II.** *tr.* **1.** a pişca, a gădila. **2.** a supăra, a irita; *(fam.)* a vexa.
Kribbeln, *-s. n. sg.* **1.** furnicare, mişunat. **2.** mâncărime.
Kribskrabs, *-, m.* (şi *n.*) *sg.* **1.** harababurâ, zăpăceală. **2.** v. Kauderwelsch.
Krickel, *-s, -, m.* (şi *n.*) *(vân.)* corn de capră (neagră), de căprior etc.
Krickelei *f. sg. (fam.)* **1.** mâzgălitură. **2.** hârţuială, ciorovăială, ceartă.
krick(e)lig *adj. (fam.)* **1.** mâzgălit, neciteţ. **2.** nemulţumit, ursuz, arţăgos. **3.** migălos, dificil.
krickel-krakel *adv. (glumeţ)* hârţi încoace, hârţi încolo.
Krickelkrakel, *-s, n. sg.* v. Krickelei.
krickeln, *krickelte, gekrickelt (ich krick(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a scrie neciteţ, a mâzgăli. **II.** *intr.* a cârti.
Krickelwild, *-(e)s, n. sg. (zool.)* capre negre.
Krick|ente, *-n, f.* v. Kriekente.
Kricket, *-s, -s, n. (sport)* crichet.
Kricketball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de crichet.
Krickler, *-s, -, m. (fam.)* om arţăgos.
Krida *f. sg. (austr.)* insolvabilitate simulată, faliment fraudulos.
Kridar, Kridatar, *-s, -e, m. (austr.)* falit.
Kriebelkrankheit *f.* v. Kribbelkrankheit.
Kriebelmücke, *-n, f.* v. Kribbelmücke.
kriebeln, *kriebelte, gekriebelt (ich krieb(e)le), vb. (h) intr.* v. kribbeln.
Kriesche, *-n, f. (bot.)* varietate de prună, goldană *(Prunus insititia).*
kriechen, *kroch, gekrochen (inv. du kreuchst, er kreucht), vb. (s) intr.* **1.** a se târî; a se strecura, a se furişa; *(fam.)* a merge foarte încet, ca melcul; **in etwas** *(ac.)* **~** a pătrunde, a se vârî în ceva; **unter etwas** *(ac.)* **~** a se târî, a se băga sub ceva; **durch etwas** *(ac.)* **~** a se strecura prin ceva; **aus dem Ei ~** a ieşi din ou; **die Schlange kriecht** şarpele se târăşte; *(fig.)* **eine Laus ist ihm über die Leber gekrochen** e iritat, e supărat. **2.** *(fig.)* a se umili, a se târî; **er ist vor allen Einflussreichen gekrochen** a linguşit pe toţi oamenii cu influenţă.
Kriechen, *-s, n. sg. (metal.)* fluaj.
kriechend I. *part. prez.* de la kriechen. **II.** *adj.* târător; *(fig.)* servil, supus, slugarnic, umil.

Kriechenpflaume, *-n, f.* v. Krieche.
Kriech|ente, *-n, f.* v. Kriekente.
Kriecher, *-s, -, m.* **1.** *pl. (zool.)* târâtoare. **2.** *(fig.)* om servil, linguşitor, umil. **3.** *(mil.)* ştergător de tun.
Kriecherei, *-en, f.* slugărnicie, servilism, linguşire, umilinţă.
Kriecherin, *-nen, f.* (femeie) servilă, linguşitoare, umilă.
kriecherisch *adj.* servil, slugarnic, linguşitor, umil.
Kriecherl, *-s, -n, n. (austr.)* v. Krieche.
Kriechklee, *-s, m. sg. (bot.)* trifoi alb *(Trifolium repens).*
Kriechling, *-s, -e, m.* v. Kriecher.
Kriechpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă târâtoare.
Kriechsohle, *-n, f. (zool.)* talpă de melc.
Kriech|spur, *-en, f.* **1.** urma lăsată prin târâre. **2.** *(transp.)* bandă de rezervă (pentru vehicule lente).
Kriech|stoßschwimmen, *-s, n. sg.* (înot) craul.
Kriechsucht *f. sg.* slugărnicie, servilism.
Kriechtier, *-(e)s, -e, n. (zool.)* reptilă, animal târâtor.
Kriech|übung, *-en, f. (gimn.)* exerciţiu de târâre.
Krieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** război; **den ~ erklären** a declara război; **zum ~e rüsten** a se înarma pentru război; a face pregătiri de război; **der kalte ~** războiul rece; **~ führen** a purta război, a se război; **in den ~ ziehen** a porni la război; **jm., einer Sache den ~ ansagen** a declara război cuiva sau pentru a obţine ceva. **2.** ceartă, vrajbă; **diese Familien leben in ständigem ~** familiile acestea sunt veşnic învrăjbite.
kriegen, *kriegte, gekriegt, vb. (h)* **I.** *intr. (inv.)* a purta război; a duce război, a lupta, a fi în vrajbă. **II.** *tr. (fam.)* **1.** a căpăta, a obţine, a primi; **ein Kind ~** a aştepta un copil; **eine Krankheit ~** a contracta o boală; **er kriegt Durst** i se face sete; **Was kriegen Sie?** Ce doriţi (să cumpăraţi)?; **er ist bei dem Wetter nicht aus dem Haus zu ~** pe vremea asta nu-l poţi urni din casă; **sie kriegt ihre Kinder nicht satt** copiii ei nu se satură; **den Ball ins Tor ~** a introduce mingea în poartă; **die Sache ist nicht einfach, aber wir werden es schon ~** treaba nu e simplă, dar o să reuşim; **ich habe es nicht über mich gekriegt, ihn abzuweisen** n-am putut, n-am avut puterea să-l refuz; **du kriegst es noch** las' că o păţeşti tu; **jn. klein ~** a pune pe cineva cu botul pe labe, a da gata pe cineva; **es mit der Angst (zu tun) ~** a se speria, a prinde frică. **2.** a apuca, a prinde; **den Zug ~** a prinde trenul; **etwas gesagt ~** a i se spune cuiva ceva; **du darfst dich aber nicht ~ lassen** ai grijă să nu te prindă. **III.** *refl. (fam.)* a se lua; **sie haben sich gekriegt** au reuşit să se căsătorească.
Krieger, *-s, -, m.* luptător, războinic, oştean.
Kriegerberuf, *-(e)s, m. sg.* carieră militară.
Kriegerbund, *-(e) s, -bünde, m.* v. Kriegerverein.
Kriegerdenkmal, *-(e)s, -e* (şi *-mäler), n.* monument al eroilor (căzuţi).
Kriegergrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de ostaş.
krieger|haft *adj.* de războinic.
Kriegerin, *-nen, f.* luptătoare.
kriegerisch *adj.* războinic; belicos; **~ gesinnt** cu spirit războinic.
Kriegerleben, *-s, n. sg.* viaţă de oştean, de războinic.
Krieger|stand, *-(e)s, m. sg.* militari, pătură, categorie de luptători, armată.
Krieger|stolz, *-es, m. sg.* mândrie de oştean.
Kriegerver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de veterani, asociaţie a foştilor luptători.
Kriegerwaise, *-n, f.* orfan de război.
Kriegerwitwe, *-n, f.* văduvă de război.
kriegfertig *adj.* gata de război, de luptă.
Krieg führend *adj.* beligerant; **die ~en Mächte** puterile beligerante.
Kriegführung, *-en, f.* (mod. de a purta) război, tactică.
Kriegs|abenteuer, *-s, -, n.* aventură războinică.
Kriegs|abgabe, *-n, f. (mai ales pl.)* impozit special în timp de război.
Kriegs|absicht, *-en, f.* intenţie războinică.
Kriegs|adel, *-s, m. sg.* aristocraţie militară.
Kriegs|agitation, *-en, f.* agitaţie, propagandă de război.
Kriegs|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* academie militară.
Kriegs|aktion, *-en, f.* acţiune războinică.
Kriegs|angelegenheit, *-en, f.* chestiune de război.
Kriegs|anhänger, *-s, -, m.* partizan al războiului, al ideii de război, belicist.
Kriegs|anleihe, *-n, f.* împrumut de război.
Kriegs|ansage, *-n, f.* declaraţie de război.
Kriegs|archiv, *-s, -e, n.* arhivă de război; arhivă militară.
Kriegs|artikel, *-s, -, m. (ist.)* scurt regulament pentru ostaşi, catehism al soldatului.
Kriegs|aufmarschgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* zonă în care trupele se desfăşoară în dispozitiv de luptă; bază de atac.
Kriegs|aufwendung, *-en, f.* cheltuială de război.
Kriegs|ausbruch, *-(e)s, -brüche, m.* izbucnire a războiului.
Kriegs|ausrüstung, *-en, f.* echipament de război.
Kriegs|auszeichnung, *-en, f.* decoraţie de război.
Kriegs|bau, *-(e)s, -ten, m.* construcţie de război.
Kriegsbedarf, *-(e)s, m. sg.* **1.** provizii de război. **2.** muniţie necesară în caz de război.
kriegsbedingt *adj.* datorat războiului, condiţionat de război; **~e Erscheinungen** fenomene cauzate de război.
Kriegsbedürfnisse *pl.* v. Kriegsbedarf.
Kriegsbefehl, *-(e)s, -e, m.* ordin de război.
kriegsbefreit *adj.* scutit de război.
Kriegsbegebenheit, *-en, f.* eveniment, întâmplare de război.
Kriegsbeginn, *-(e)s, m. sg.* început al războiului.
Kriegsbeil, *-(e)s, -e, n. (la pieile roşii)* secure de război; *(fig.)* **das ~ begraben** a îngropa securea de război, a înceta ostilităţile, a face pace.
Kriegsbemalung, *-en, f. (etnogr.)* pictarea feţei şi a pieptului mai ales a războinicilor indieni; **in (voller) ~ 1.** *(despre soldaţi)* cu pieptul plin de decoraţii. **2.** *(despre femei)* foarte machiată, boită.
kriegsbereit *adj.* pregătit, gata de război.
Kriegsbereitschaft *f. sg. (mil.)* pregătire de război; **sich in ~ setzen** a se pregăti de război.
Kriegsbericht, *-(e)s, -e, m.* reportaj de pe front; corespondenţă de război.
Kriegsberichter, Kriegsbericht|er|statter, *-s, -, m.* reporter de război; corespondent de front.
Kriegsbesatzung, *-en, f.* **1.** ocupaţie militară. **2.** armată de ocupaţie.
kriegsbeschädigt *adj.* mutilat, invalid de război.
Kriegsbeschädigte, *-n, -n (ein Kriegsbeschädigter), m.* şi *f.* invalid(ă), mutilat(ă) de război.
Kriegsbeschädigtenfürsorge, *f. sg.* asistenţă acordată victimelor de război.
Kriegsbeschädigung, *-en, f.* pagubă de război.
Kriegsbe|stand, *-(e)s, -stände, m. (mil.)* efectiv de război.
Kriegsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere de război, exploatare în vederea necesităţilor militare a unei fabrici, a unei linii ferate; uzină de interes militar.
Kriegsbeute, *-n, f.* pradă de război.
kriegsblind *adj.* orb de război.
Kriegsblinde, *-n, -n (ein Kriegsblinder), m.* şi *f.* orb, oarbă de război.
Kriegsblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de puteri militare agresive.
Kriegsblockade, *-n, f.* blocadă de război.
Kriegsbrand|stifter, *-s, -, m.* instigator la război.
Kriegsbrand|stiftung, *-en, f.* instigare la război.
Kriegsbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei din vreme de război; lege a războiului; **im Kriege gilt ~** în timp de război domneşte legea războiului.
Kriegsbrücke, *-n, f.* pod militar.
Kriegsbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget militar, de război.
Kriegsbündnis, *-ses, -se, n.* alianţă de război.
Kriegs|chance [-ʃã:sə], *-n, f.* posibilitate a unui război.
Kriegs|dauer *f. sg.* durată a războiului.
Kriegsdekoration, *-en, f.* v. Kriegsauszeichnung.
Kriegsdenkmal, *-s, -mäler* (şi *-male), n.* monument de război.
Kriegsdenkmünze, *-n, f.* medalie comemorativă a războiului.
Kriegsdichtung, *-en, f.* poezie, operă literară de război.
Kriegsdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu militar în timp de război.
Kriegsdienstbeschädigung, *-en, f.* vătămare a sănătăţii militarilor (invaliditate, boli cronice) cauzată de război.
kriegsdienstfähig *adj.* apt pentru front.
Kriegsdienstgegner, *-s, -, m.* v. Kriegsdienstverweigerer.
Kriegsdienstpflicht, *-en, f.* obligaţie de a servi sub drapel în război.
kriegsdienstpflichtig *adj.* obligat de a servi sub drapel în război.
kriegsdienst|tauglich *adj.* v. kriegsdienstfähig.
Kriegsdienst|tauglichkeit *f. sg.* capacitate de a servi sub drapel.
kriegsdienst|unfähig *adj.* v. kriegsdienstuntauglich.
Kriegsdienst|unfähigkeit *f. sg.* v. Kriegsdienstuntauglichkeit.
kriegsdienst|untauglich *adj.* inapt pentru front.
Kriegsdienst|untauglichkeit *f. sg.* incapacitate de a satisface serviciul militar în timp de război.
Kriegsdienstverweigerer, *-s, -, m.* persoană care refuză să servească sub drapel în timp de război.
Kriegsdienstverweigerung, *-en, f.* refuz de a satisface serviciul militar în timp de război.
Kriegsdrangsale *pl.* nenorociri provocate de război.
Kriegsdrohung, *-en, f.* ameninţare cu război.
Kriegs|ehren *pl.* onoruri, merite câştigate în război.
Kriegsgs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credinţă militar.
Kriegs|einwirkung, *-en, f.* efect al războiului.
Kriegs|ende, *-s, n. sg.* sfârşit al războiului.
Kriegs|entschädigung, *-en, f.* despăgubire de război; reparaţii de război.
kriegs|entscheidend *adj.* decisiv pentru război; **die Konstruktion neuer, ~er Waffen** construcţia de noi arme, decisive pentru război.
Kriegs|epidemie, *-n* [-mi:ən], *f.* epidemie de război.
Kriegs|er|eignis, *-ses, -se, n.* eveniment de război.
kriegs|erfahren *adj.* cu experienţă militară, de război; cunoscător al artei militare.
Kriegs|erfahrung, *-en, f.* experienţă a războiului; experienţă câştigată în război.
Kriegs|erklärung, *-en, f.* declaraţie de război.
Kriegs|er|öffnung, *-en, f.* deschidere, începere a ostilităţilor.
kriegs|erprobt *adj.* încercat în război.
Kriegsfach, *-(e)s, n. sg.* domeniu militar.
Kriegsfackel, *-n, f.* făclie a războiului.
Kriegsfahne, *-n, f.* drapel de război, de luptă, stindard.
Kriegsfall, *-(e)s, -fälle, m.* caz de război; **im ~** în caz de război; **für den ~** pentru caz de război.
Kriegsfieber, *-s, n. sg.* febră războinică.
Kriegsflagge, *-n, f.* pavilion naţional (la navele de război).
Kriegsflotte, *-n, f.* flotă de război.
Kriegsflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de război.
Kriegsfolge, *-n, f.* consecinţă a războiului.
Kriegsformation, *-en, f.* formaţiune de război.
Kriegsfreiwillige, *-n, -n (ein Kriegsfreiwilliger), m.* voluntar de război.
kriegsfroh *adj.* doritor de război.
Kriegsfront, *-en, f.* front.
Kriegführung, *-en, f.* v. Kriegführung.
Kriegsfurie [-riə], *-n, f.* furie a războiului.
Kriegsfürsorge, *-n, f.* asistenţă socială în timp de război.
Kriegsfürsorge|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de asistenţă socială în timp de război.
Kriegsfuß, *-es, m. sg. (în expr.)* **auf den ~ setzen** a pune pe picior de război; **mit jm. auf dem ~ stehen** a fi pe picior de război cu cineva.
Kriegsgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Kriegsbrauch.
Kriegsgebühr, *-en, f.* taxă de război.

Kriegsgefahr, *-en, f.* primejdie, pericol de război.
Kriegsgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de arme.
kriegsgefangen *adj.* căzut prizonier de război; **er ist ~** este luat ca prizonier de război.
Kriegsgefangene, *-n, -n (ein Kriegsgefangener), m.* prizonier de război.
Kriegsgefangenschaft *f. sg.* prizonierat (de război); captivitate.
Kriegsgegner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* adversar(ă) a(l) războiului; pacifist(ă).
Kriegsgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit războinic.
Kriegsgenosse, *-n, -n, m.* v. Kriegskamerad.
Kriegsgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** *sg.* material de război, armament. **2.** *pl.* arme.
Kriegsgericht, *-(e)s, -e, n.* curte marțială, consiliu de război.
kriegsgerüstet *adj.* pregătit pentru război.
kriegsgeschädigt *adj.* păgubit de război.
Kriegsgeschichte *f. sg.* **1.** istorie a războiului. **2.** istorie militară.
Kriegsgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de război, de luptă.
Kriegsgeschwader, *-s, -, n.* **1.** escadră (de nave de război). **2.** escadră de 18 avioane de luptă.
Kriegsgesetz, *-es, -e, n.* lege marțială.
Kriegsge|spenst, *-(e)s, -er, n.* spectru, groază a războiului.
Kriegsgetöse, *-s, n. sg.* zgomot de bătălie.
Kriegsgetümmel, *-s, n. sg.* vâltoare, învălmășeală produsă de luptă, de război.
kriegsge|übt *adj.* deprins cu războiul, cu experiența războiului.
Kriegsgewalt *f. sg.* forță armată; autoritate, putere militară.
Kriegsgewinn, *-(e)s, -e, m.* profit de război.
Kriegsgewinnler, *-s, -, m.* îmbogățit, profitor de război.
kriegsgewohnt *adj.* v. kriegsgeübt.
Kriegsgewühl, *-(e)s, n. sg.* v. Kriegsgetümmel.
Kriegsglück, *-(e)s, n. sg.* noroc al armelor.
Kriegsgott, *-(e)s, -götter, m. (mit.)* zeu al războiului.
Kriegsgöttin, *-nen, f. (mitol.)* zeiță a războiului.
Kriegsgrab, *-(e)s, -gräber, n.* mormânt de război.
Kriegsgräberfürsorge *f. sg.* îngrijire a mormintelor de război.
Kriegsgreuel, *-s, -, m.* orori, grozăvii ale războiului.
Kriegshafen, *-s, -häfen, m.* port militar.
Kriegshandlung, *-en, f.* acțiune de război.
Kriegshandwerk, *-(e)s, n. sg. (livresc, înv.)* meșteșug al armelor; tehnică a purtării războiului.
Kriegsheer, *-(e)s, -e, n.* oaste, armată.
Kriegsheld, *-en, -en, m.* erou de război.
Kriegsherd, *-(e)s, -e, m.* focar de război.
Kriegsherr, *-(e)n, -en, m.* **1.** comandant suprem al armatei. **2.** *(ist.)* suveran.
Kriegshetze *f. sg.* ațâțare, instigare la război.
Kriegshetzer, *-s, -, m.* ațâțător, instigator la război.
kriegshetzerisch *adj.* ațâțător, instigator la război, belicist.
Kriegshilfe *f. sg.* **1.** ajutor de război în bani (dat unui aliat). **2.** trupe auxiliare.
Kriegshilfs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu pentru ajutoarele de război.
Kriegshinterbliebene *(ein Kriegshinterbliebener) pl.* familii ale celor căzuți în război; orfani, văduve de război.
Kriegshund, *-(e)s, -e, m.* câine militar (folosit pentru informații, pază, găsire a răniților).
Kriegs|hysterie *f. sg.* isterie a războiului.
Kriegs|industrie, *-n, f.* industrie de război.
Kriegs|industriekomitee, *-s, -s, n.* comitet pentru industria de război.
Kriegs|interessen *pl.* interese de război.
Kriegs|interessent, *-en, -en, m.* om interesat de război.
Kriegs|invalide [-va-], *-n, -n, m.* și *f.* invalid(ă) de război.
Kriegsjahr, *-(e)s, -e, n.* an de război.
Kriegsjahrgang, *-(e)s, -gänge, m.* contingent de război.
Kriegs|kamerad, *-en, -en, m.* camarad de război.
Kriegs|kanzlei, *-en, f.* cancelarie militară.
Kriegskapitalismus, *-, m. sg.* capitalism de război.
Kriegskarte, *-n, f.* hartă militară, hartă a operațiunilor de război.
Kriegskartell, *-s, -e, n.* cartel de război.
Kriegskasse, *-n, f.* resurse financiare de război.
Kriegskatastrophe, *-n, f.* catastrofă de război.
Kriegskind, *-(e)s, -er, n.* copil născut în timpul războiului.
Kriegsknecht, *-(e)s, -e, m. (peior.)* mercenar, lefegiu.
Kriegskommissar, **Kriegskommissär**, *-s, -e, m.* comisar de război; ofițer de intendență.
Kriegskompanie, *-n* [-ni:ən], *f.* companie de război.
Kriegskonferenz, *-en, f.* conferință de război.
Kriegskonjunktur, *-en, f.* conjunctură de război.
Kriegskonterbande *f. sg.* **1.** contrabandă de război. **2.** marfă de contrabandă de război.
Kriegskorrespondent, *-en, -en, m.* corespondent de război.
Kriegskosten *pl.* cheltuieli de război.
Kriegskredit, *-(e)s, -e, m.* credit de război.
kriegskundig *adj.* expert în chestiuni de război.
Kriegskunst *f. sg.* artă militară; strategie și tactică.
Kriegslage *f. sg.* situație a războiului.
Kriegslager, *-s, -, n.* tabără de război.
Kriegslärm, *-(e)s, m. sg.* **1.** zgomot de luptă. **2.** agitație a războiului.
Kriegslasten *pl.* sarcini de război.
Kriegsläufte *pl. (înv.)* mers al războiului.
Kriegsleben, *-s, n. sg.* viață în timp de război.
Kriegsleistung, *-en, f.* prestație de război.
Kriegsleitung *f. sg.* conducere a războiului.
Kriegslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de război.
Kriegslieferung, *-en, f.* furnitură de război.
Kriegslist, *-en, f.* stratagemă, militară.
Kriegsliteratur, *-en, f.* literatură de (despre) război.
Kriegslorbeeren *pl.* lauri ai războiului; glorie militară.
Kriegslust *f. sg.* dorință, poftă de război, belicism.
kriegslüstern, **kriegslustig** *adj.* belicos, războinic.
Kriegsmacher, *-s, -, m.* ațâțător, instigator la război.
Kriegsmacht, *-mächte, f.* **1.** putere beligerantă. **2.** *sg.* forță militară; **die ~ zu Lande** puterea militară de uscat.
Kriegsmanifest, *-(e)s, -e, n.* proclamație de război.
Kriegsmann, *-(e)s, -leute, m.* (ostaș) combatant.
Kriegsmarine, *-n, f.* marină de război.
Kriegsmarine|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* bază navală de război.
Kriegsmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș de război.
Kriegsmaschine, **Kriegsmaschinerie**, *-n* [-ri:ən], *f.* mașină de război.
kriegsmäßig *adv.* potrivit împrejurărilor războiului.
Kriegsmaßnahme, **Kriegsmaßregel**, *-n, f.* măsură de război.
Kriegsmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de război.
Kriegsmaterial|lieferung, *-en, f.* livrare de material de război, furnitură de război.
Kriegsmedaille [-daljə], *-n, f.* medalie de război.
Kriegsminister, *-s, -, m.* ministru de război.
Kriegsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister de război.
Kriegsmittel, *-s, -, n.* instrument de război.
Kriegsmobilisierung, *-en, f.* mobilizare de război.
Kriegsmolest, *-(e)s, -e, m. (mar.)* avarie de război a unei nave asigurate.
kriegsmüde *adj.* sătul, obosit de război.
Kriegsmüdigkeit *f. sg.* oboseală de (a duce) război.
Kriegsnachfrage, *-n, f.* cerere, circulație a mărfurilor în război.
Kriegsnachricht, *-en, f.* știre, informație de război.
Kriegsnot, *-nöte, f.* calamitate de război.
Kriegsnot|zeit, *-en, f.* vreme a calamităților războiului.
Kriegs|offizier, *-s, -e, m.* ofițer în timp de război.
Kriegs|operation, *-en, f.* operație de război.
Kriegs|opfer, *-s, -, n.* victimă a războiului.
Kriegs|opfer|rente, *-n, f.* pensie pentru victimele războiului.
Kriegs|orden, *-s, -, m.* decorație de război.
Kriegs|organisation, *-en, f.* **1.** organizație de război. **2.** organizare a războiului.
Kriegs|pakt, *-(e)s, -e, m.* convenție de război; alianță militară, pact militar.
Kriegs|partei, *-en, f.* **1.** partid favorabil războiului, partid belicist. **2.** parte beligerantă.
Kriegs|patronage [-ʒə] *f. sg.* patronaj de război.
Kriegs|pfad, *-(e)s, -e, m. (la pieile roșii)* potecă a războiului; *(fig.)* **sich auf den ~ begeben** a porni pe calea războiului; **auf dem ~ sein** a fi pe punctul de atac, a fi gata de atac.
Kriegs|pflicht, *-en, f.* **1.** obligație de război. **2.** serviciu militar pe timp de război.
kriegs|pflichtig *adj.* obligat să facă serviciul militar pe timp de război.
Kriegs|phase, *-n, f.* fază a războiului.
Kriegs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* plan de război.
Kriegs|planung, *-en, f.* plănuire a războiului.
Kriegs|politik *f. sg.* politică de război, politică agresivă, belicistă.
Kriegs|politiker, *-s, -, m.* politician partizan al războiului.
Kriegs|potenzial, *-s, -e, n.* potențial de război.
Kriegs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de asigurare contra riscurilor războiului.
Kriegs|praxis *f. sg.* experiență a războiului; practică a războiului.
Kriegs|pressequartier, *-s, -e, n.* secție a corespondenților de război.
Kriegs|programm, *-s, -e, n.* program de război.
Kriegs|propaganda *f. sg.* propagandă de război; propagandă pentru război.
Kriegs|provokateur [-vokatø:ɐ], *-s, -e, m.* provocator la război.
Kriegs|provokation, *-en, f.* provocare a războiului.
Kriegs|psychose [-psy'ço:zə], *-n, f.* psihoză a războiului.
Kriegsrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu de război. **2.** membru al consiliului de război. **3.** *(ca titlu)* consilier militar. **4.** *(în expr.)* **~ (ab)halten** a ține sfat, a se sfătui.
Kriegsrecht, *-(e)s, n. sg.* **1.** legi (internaționale) ale războiului; **nach ~** potrivit cu legile războiului. **2.** legislație marțială. **3.** curte marțială.
kriegsrechtlich *adj.* după legile războiului.
Kriegsregel, *-n, f.* regulă de război.
kriegsreif *adj.* pregătit pentru război; gata de război.
Kriegsrichter, *-s, -, m.* judecător militar în timp de război.
Kriegsrisiko, *-s, -s* (și *-ken), n.* risc de război.
Kriegsruf, *-(e)s, -e, m.* strigăt războinic.
Kriegsruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie militară.
Kriegsrüstung, *-en, f.* **1.** armament. **2.** înarmare, pregătire de război.
Kriegs|sache, *-n, f.* chestiune militară.
Kriegs|schaden, *-s, -schäden, m.* pagubă de război; *pl.* distrugeri cauzate de război.
Kriegs|schauplatz, *-es, -plätze, m.* teatru de război; zonă de operații militare.
Kriegs|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de război.
Kriegs|schuld *f. sg.* **1.** vină de provocare a unui război. **2.** datorie de război.
Kriegs|schuldige, *-n, -n (ein Kriegsschuldiger), m.* vinovat de provocarea războiului.
Kriegs|schule, *-n, f.* școală de război; academie militară.
Kriegs|schüler, *-s, -, m.* elev al unei academii militare.
Kriegs|schürer, *-s, -, m.* ațâțător, instigator la război.
kriegs|schwanger *adj.* conținând germenii războiului.
Kriegs|sitte, *-n, f.* obicei de război.
Kriegs|sonder|strafrecht, *-(e)s, n. sg.* drept penal de război.
Kriegs|spekulant, *-en, -en, m.* speculant de război; persoană care face speculă în timp de război.
Kriegs|spiel, *-(e)s, -e, n. (mil.)* aplicație tactică (de sală).
Kriegs|spielzeug, *-(e)s, -e, n.* jucării pentru copii reprezentând materiale de război.
Kriegs|spital, *-s, -täler, n.* spital de război, de campanie.
Kriegs|spuren *pl.* urme ale războiului.

Kriegs|stammrolle, *-n, f. (mil.)* carnet de mobilizare; registru matricol, matricolă a unităților militare; controale ale armatei.
Kriegs|stammrollenblatt, *-(e)s, -blätter, n. (mil.)* foaie matricolă.
Kriegs|stand, *-(e)s, m. sg. (jur.)* stare de război.
Kriegs|stärke *f. sg.* efectiv de război.
Kriegs|steuer, *-n, f.* **1.** contribuție de război. **2.** impozit de război.
Kriegs|stifter, *-s, -, m.* atițător, instigator la război.
Kriegs|stimmung *f. sg.* atmosferă, dispoziție războinică.
Kriegs|strapazen *pl.* eforturi, solicitări, oboseli ale războiului.
Kriegs|tanz, *-(e)s, -tänze, m.* dans al războinicilor (la popoarele primitive).
Kriegs|tat, *-en, f.* faptă de arme.
kriegs|tauglich *adj.* apt pentru serviciul militar, pentru front.
Kriegs|technik *f. sg.* tehnică militară.
Kriegs|teilnehmer, *-s, -*, m. participant la război, combatant.
Kriegs|tote, *-n, -n (ein Kriegstoter), m., f.* mort în război.
Kriegs|trau|ung, *-en, f.* cununie (a unui combatant) în timp de război; cununie celebrată în absența bărbatului (aflat pe front).
Kriegs|treiber, *-s, -, m.* v. Kriegsstifter.
Kriegs|treiberei, *-en, f.* atițare, instigare la război.
kriegs|treiberisch *adj.* care atițâ, instigă la război.
Kriegs|trophäe [-fɛːə], *-n, f.* trofeu de război.
Kriegs|truppe, *-n, f.* trupă de război.
kriegs|tüchtig *adj.* **1.** apt pentru război. **2.** priceput, oțelit în războaie.
Kriegs|tüchtigkeit *f. sg.* aptitudine de luptător; capacitate militară.
Kriegs|tugend, *-en, f.* virtute războinică.
Kriegs|übung, *-en, f.* exercițiu militar; *pl.* manevre militare.
Kriegs|unruhe, *-n, f.* **1.** agitație războinică. **2.** tulburări cauzate de război.
kriegs|untauglich *adj.* inapt pentru război.
Kriegs|unternehmen, *-s, -, n.* întreprindere de război.
Kriegs|unternehmung, *-en, f.* inițiativă războinică.
Kriegs|unter|stützung, *-en, f.* ajutor de război.
Kriegsverbrechen, *-s, -, n.* crimă de război.
Kriegsverbrecher, *-s, -, m.* criminal de război.
kriegsverbrecherisch *adj.* de criminal de război.
Kriegsverbrecherprozess, *-es, -e, m.* proces intentat criminalilor de război.
Kriegsverdienstkreuz, *-es, -e, n. (ist.)* crucea pentru merite în război (decorație fascistă).
Kriegsverdienstmedaille [-daljə], *-n, f. (ist.)* decorație militară acordată negrilor din trupele germane africane.
Kriegsverfassung, *-en, f.* constituție de război.
kriegs|verletzt *adj.* v. kriegsbeschädigt.
Kriegsverletzte, *-n, -n (ein Kriegsverletzter), m.* și *f.* v. Kriegsbeschädigte.
Kriegs|verletzung, *-en, f.* rană, leziune de război.
Kriegsverluste *pl.* pierderi de război.
Kriegsvermisste, *-n, -n (ein Kriegsvermisster), m.* dispărut în război.
Kriegsverpflegung *f. sg.* aprovizionare în timp de război.
Kriegsverpflegungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* serviciu de intendență.
Kriegsverpflegungsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de război, rezerve alimentare pentru război.
Kriegsver|rat, *-(e)s, m. sg.* trădare militară.
Kriegsverschollene, *-n, -n (ein Kriegsverschollener), m.* și *f.* dispărut în război.
Kriegsverschwörung, *-en, f.* conjurație războinică; complot militar.
kriegsversehrt *adj.* rănit, mutilat în război.
Kriegsversehrte, *-n, -n (ein Kriegsversehrter), m. și f.* invalid(ă), mutilat(ă) de război.
kriegsverwendungsfähig *adj. (mil.)* apt pentru serviciu în timp de război.
Kriegsverwüstung, *-en, f.* devastare, distrugere, pustiire datorată războiului.
Kriegsveteran [-ve-], *-en, -en, m.* veteran de război.
Kriegsvolk, *-(e)s, n. sg.* trupă, ostășime.
Kriegsvorbereiter, *-s, -, m.* pregătitor de război.
Kriegsvorbereitung, **Kriegsvorkehrung**, *-en, f.* pregătire de război.
Kriegsvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizii de război.
Kriegswaffe, *-n, f.* armă de război.
Kriegswagen, *-s, -, m. (ist.)* car de război, de luptă.
Kriegswaise, *-n, f.* orfan de război.
Kriegswaisenhaus, *-es, -häuser, n.* cămin pentru orfani de război.
Kriegswerkzeug, *-(e)s, -e, n.* armament.
Kriegswesen, *-s, n. sg.* **1.** chestiuni, probleme privitoare la război, la armată. **2.** artă militară.
kriegswichtig *adj.* important din punct de vedere militar, strategic.
Kriegswirren *pl.* tulburări provocate de război.
Kriegswirtschaft *f. sg.* economie de război.
kriegswirtschaftlich *adj.* privitor la economia de război.
Kriegswissenschaft *f. sg.* știință militară.
Kriegswitwe, *-n, f.* văduvă de război.
Kriegswunde, *-n, f.* rană de război.
Kriegszahl|amt, *-(e)s, -ämter, n.* casierie militară.
Kriegszeit, *-en, f.* vreme, timp de război; **in ~en** în timp de război.
Kriegszeitung, *-en, f.* ziar de război.
kriegszer|stört *adj.* distrus din cauza războiului.
Kriegsziel, *-(e)s, -e, n.* scop, obiectiv al războiului.
Kriegszone, *-n, f.* zonă de operații militare; zonă militară.
Kriegszucht *f. sg.* disciplină militară.
Kriegszug, *-(e)s, -züge, m.* expediție militară, campanie.
Kriegszu|stand, *-(e)s, m. sg.* stare de război; **den ~ erklären** a declara starea de război.
Kriegszwang, *-(e)s, m. sg.* **1.** execuție militară. **2.** obligație de a lua parte la război.
Kriegszweck, *-(e)s, -e, m.* v. Kriegsziel.
Kriegteilnehmer, *-s, -, m.* v. Kriegsteilnehmer.
Krie|k|ente, *-n, f. (ornit.)* lișiță *(Anas crecca)*.
Krie|s, *-es, n. sg. (elv.)* cetină de brad.
kriegschen, *krieschte, gekriescht, vb. (h) (reg.)* **I.** *intr.* a plânge. **II.** *tr.* a prăji în untdelemn.
Krie|se, *-n, f. (reg.)* cireașă (sălbatică).
krieslig *adj. (reg.)* amețit.
krictschen, *krietschte, gekrietscht,* v. krieschen.
Krie|watsch, *-es, -e, m. (reg.)* **1.** om cu umărul strâmb. **2.** om vesel.
Krih, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** țipăt, strigăt. **2.** cioară.
Krill, *-(e)s, -e* **I.** *m. (zool.)* crevetă mică portocalie. **II.** *n.* plancton cu creveți.
krillen, *krillte, gekrillt, vb. (h) refl.* a se încreți, a se cârlionța.
Krimi, *-s, -s, m. (fam.)* roman polițist; film, piesă polițist(ă).
kriminal *adj.* **1.** criminal. **2.** judiciar, penal.
Kriminal, *-s, -e; n. (austr., fam.)* pușcărie, temniță.
Kriminal|abteilung, *-en, f.* secție penală, judiciară, de criminalistică.
Kriminal|ätiologie *f. sg.* etiologie criminalistică, penală; criminologie.
Kriminalbe|amte, *-n, -n (ein Kriminalbeamter), m.* funcționar al poliției judiciare, al secției de criminalistică.
Kriminalbiologie *f. sg.* biologie penală, criminalistică.
Kriminaldienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu judiciar, criminalistic (al poliției).
Kriminale, *-n, -n (ein Kriminaler), m.*, **Kriminaler**, *-s, -, m. (fam.)* v. Kriminalbeamte.
Kriminalfall, *-(e)s, -fälle, m.* afacere penală.
Kriminalfilm, *-(e)s, -e, m.* film polițist.
Kriminalgericht, *-(e)s, -e, n.* tribunal penal.
Kriminalgeschichte, *-n, f.* povestire, schiță polițistă.
Kriminalgesetzbuch, *-(e)s, -bücher, n.* cod penal.
Kriminalgesetzgebung *f. sg.* legislație penală.
kriminalisieren, *kriminalisierte, kriminalisiert, vb. (h) tr.* **1.** a transforma pe cineva în criminal. **2.** a prezenta ceva drept o crimă.
Kriminalist, *-en, -en, m.* **1.** jurist specializat în dreptul penal, profesor de drept penal, penalist. **2.** funcționar al poliției judiciare, criminalistice.
Kriminalistik *f. sg.* criminologie (din punct de vedere penal), criminalistică.
kriminalistisch *adj.* criminalistic.
Kriminalität *f. sg.* criminalitate.
Kriminalpolitik, *-en, f.* politică în materie de criminologie.
Kriminalpolizei *f. sg.* poliție judiciară, de criminalistică.
Kriminalprozess, *-es, -e (înv.), m.* proces penal.
Kriminalprozess|ordnung *f. sg.* procedură penală.
Kriminalpsychologie *f. sg.* psihologie criminală.
Kriminalrat, *-(e)s, -räte, m.* judecător (sau consilier) la secția penală a tribunalului.
Kriminalrecht, *-(e)s, n. sg.* drept penal.
kriminalrechtlich *adj.* de drept penal.
Kriminalrichter, *-s, -, m.* judecător la o instanță penală.
Kriminalroman, *-s, -e, m.* roman polițist.
Kriminalsache, *-n, f.* chestiune penală.
Kriminalschmöker, *-s, -, m.* roman polițist de proastă calitate.
Kriminalsoziologie *f. sg.* sociologie criminologică.
Kriminal|statistik, *-en, f.* statistică a criminalității.
Kriminal|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă polițistă.
Kriminaltechnik *f. sg. (jur.)* tehnică criminalistică.
Kriminalverbrechen, *-s, -, n.* fapt penal.
Kriminalverfahren, *-s, n. sg.* procedură penală.
Kriminalver|handlung, *-en, f.* dezbatere judiciară, penală.
kriminell *adj.* **1.** criminal; penal, pasibil de pedeapsă. **2.** *(fam.)* criminal, mortal, nemaipomenit.
Krimine|lle, *-n, -n (ein Krimineller), m. (fam.)* **1.** criminal. **2.** v. Kriminalbeamte.
kriminogen *adj. (livresc)* criminogen, care favorizează actul criminal.
Kriminologie *f. sg.* criminologie.
krimmeln, *krimmelte, gekrimmelt (ich krimm(e)le), vb. (h) intr. (reg.; în expr.)* **es krimmelt und wimmelt** mișună.
krimmen, *krimmte, gekrimmt, vb. (h) tr.* a scărpina.
Krimmer, *-s, -, m.* **1.** blană de miel caracul. **2.** țesătură de lână imitând blana mielului caracul. **3.** *(reg.)* v. Habicht. **4.** *(reg.)* (fel de) grapă.
Krimmerfell, *-(e)s, -e, n.* v. Krimmer **(1).**
krimmern, *krimmerte, gekrimmert, vb. (h) tr.* și *refl. (reg.)* a (se) scărpina.
Krimpe *f. sg.* **1.** *(text.)* dezlustruire, decatare. **2.** *(pop.)* contractare, zbârcire; **es geht in die ~** se zbârcește.
krimpen, *krimpte, gekrimpt, vb. (h) (reg.)* **I.** *tr. (text.)* a se micșora, a se strânge, a intra (la apă). **II.** *intr.* **1.** a se zbârci, a se strânge, a scădea. **2.** *(despre vânt)* a-și schimba direcția de la vest spre est.
Krimpmaß, *-es, -e, n. (text.)* grad de contracție a țesăturilor la decatare.
Krimpmasse *f. sg. (agr.)* scădere în greutate a cerealelor la depozitare.
Krimskrams, - (și *-es), m. sg. (fam.)* mărunțișuri, vechituri, boarfe.
Krim|stecher, *-s, -, m. (înv.)* binoclu de campanie.
Kring, *-en,* **Kringe**, *-n. f. (reg.)* glamnică, colac pentru purtarea poverilor pe cap.
Kringel, *-s, -, m.* **1.** covrig. **2.** cerc. **3.** *(mar.)* ochi din parâmă și pe parâmă. **4.** v. Kring(e).
kringelig *adj.* încolăcit; *(fam.)* **sich ~ lachen** a se strâmba de râs.
kringeln, *kringelte, gekringelt (ich kring(e)le), vb. (h) refl.* a se încolăci; a se încovriga; *(fam.)* **er kringelt sich vor Lachen** se strâmbă de râs.
Kringeln, *-s, n. sg.* încolăcire; *(fam.)* **es ist zum ~** îți vine să te tăvălești de râs.
kringerig *adj.* cu găuri rotunde.
Krinitz, *-es, -e, m. (reg.)* v. Kreuzschnabel.
Krink, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Kring.
Krinne, *-n, f. (elv.)* fisură, crăpătură (în stâncă).
Krinoline, *-n, f.* **1.** crinolină, malacov. **2.** *(text.)* crinolină, țesătură din bumbac și păr de cal.
Kripo *f. sg. presc.* de la Kriminalpolizei.

Krịppe, *-n, f.* **1.** iesle; *(fig.)* **an der ~ sitzen, an die ~ kommen** a avea un post bine plătit, a avea în mână pâinea şi cuţitul. **2.** creşă. **3.** *(reg.)* teatru de păpuşi. **4.** v. Krippenspiel. **5.** *(reg.)* palisadă (pentru întărit malul).

Krịppenbeißer, *-s, -, m.* **1.** cal cu ticul de a înghiţi aer apucând ieslele cu dinţii. **2.** *(fam.)* bătrân incapabil de muncă.

Krịppenreiter, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* mârţoagă. **2.** *(fam.)* parazit, linge-blide, om care trăieşte pe socoteala altora.

Krịppensetzer, *-s, -, m.* v. Krippenbeißer.

Krịppen|spiel, *-(e)s, -e, n.* vicleim, joc de Crăciun.

krịppig, krịppisch *adj. (reg.)* **1.** care muşcă, rău. **2.** bolnăvicios.

Krịps, *-, m. sg. (reg.)* gât, beregată; **jn. beim ~ nehmen** a apuca pe cineva de beregată.

Krịs, *-es, -e, m.* pumnal malaiezian.

Krịse, *-n, f. (med., ec.)* criză; *(ec.)* **langhaltende ~** criză de lungă durată.

krịseln, *kriselte, gekriselt (ich kris(e)le), vb. (h) intr.* şi *impers.* a fi criză.

krịsen|anfällig *adj.* sensibil la criză.

Krịsen|erscheinung, *-en, f.* fenomen de criză.

krịsenfest *adj.* rezistent la criză.

Krịsenfestigkeit *f. sg.* rezistenţă la criză.

krịsenfrei *adj.* v. krisenlos.

krịsen|geschüttelt *adj.* zguduit de criză.

krịsenhaft *adj.* de criză, critic.

Krịsen|haushalt, *-(e)s, -e, m.* buget de criză.

Krịsenjahr, *-(e)s, -e, n.* an de criză economică.

krịsenlos *adj.* fără crize; **~e Wirtschaft** economie fără crize.

Krịsen|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* celulă de criză.

Krịsen|steuer, *-n, f.* impozit excepţional în timpul unei crize.

Krịsentheorie, *-n* [-riːən], *f. (ec.)* teorie a crizelor.

Krịsenverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere cauzată de criză.

Krịsenzeit, *-en, f.* epocă de criză economică.

Krịsis, *Krisen, f.* v. Krise.

Krịspelholz, *-es, -hölzer, n. (tăb.)* unealtă (de lemn) pentru plutuit.

krịspelig *adj.* aspru, zgrunţuros.

Krịspelmaschine, *-n. f. (tâb.)* maşină de plutuit.

krịspeln, *krispelte, gekrispelt (ich krisp(e)le), vb. (h) tr. (tâb.)* a plutui.

Krịsperl, *-s, -e, n. (reg.)* prăpădit, slăbănog.

krịspịeren, *krispierte, krispiert, vb. (h) tr.* **1.** a încreţi, a gofra. **2.** *(med.)* a ligatura.

Kristạll[1], *-s, -e, m. (mineral.)* cristal.

Kristạll[2], *-s, n. sg.* (sticlă de) cristal; vas, obiect de cristal.

Kristạll|achse, *-n, f. (mineral.)* axă cristalografică.

kristạll|ähnlich *adj.* asemănător cu cristalul.

kristạll|artig *adj.* cristalin.

Kristạll|aufbau, *-(e)s, m. sg. (mineral.)* structură cristalină.

Kristạllbe|hälter, *-s, -, m.* recipient, vas de cristal.

Kristạllbildung, *-en, f.* formare a cristalelor.

Kristạllchemie [-çe-] *f. sg. (chim.)* cristalochimie.

Kristạlldetektor, *-s, -ren, m. (radio.)* detector cu galenă.

Kristạlldruse, *-n, f. (mineral.)* druză, grup de cristale.

Kristạll|ebene, *-n, f. (mineral.)* plan cristalin, cristalografie.

Kristạll|ecke, *-n, f. (mineral.)* colţ de cristal.

Kristạll|eis, *-es, n. sg.* gheaţă cristalină, transparentă.

Kristạll|einheits|stufe, *-n, f. (tel.)* etaj stabilizat cu cuarţ.

kristạllen *adj.* **1.** de cristal. **2.** asemănător cristalului, cristalin, limpede.

Kristạll|endfläche, *-n, f. (mineral.)* bază a cristalului.

Kristạllfabrik, *-en, f.* fabrică de cristal.

Kristạllfabrikation, *-en, f.* fabricare de cristal.

Kristạllfläche, *-n, f. (mineral.)* plan cristalografic, suprafaţă a cristalului.

Kristạllform, *-en, f. (mineral.)* formă cristalină, formă a cristalului.

kristạllförmig *adj.* de formă cristalină.

Kristạllgefüge, *-s, -, n. (mineral.)* structură cristalină.

Kristạllgitter, *-s, -, n. (fiz.)* reţea cristalină.

Kristạllgitter|spektrograph, *-en, -en, m. (fiz.)* spectrograf cu reţea cristalină.

Kristạllglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de cristal; obiecte din sticlă de cristal.

Kristạllglocke, *-n, f.* clopot de cristal.

Kristạllgoniometer, *-s, -, n. (mineral.)* goniometru de cristale.

Kristạllgrenze, *-n, f. (mineral.)* limită, frontieră a cristalului.

kristạllhaltig *adj.* care conţine cristal, cristalifer.

kristạllhell *adj.* de puritatea cristalului.

Kristạllhimmel, *-s, m. sg.* cer cristalin.

kristạllig *adj.* cristalin.

kristạllinisch *adj. (mineral.)* cu structură cristalină, cristalin.

Kristạllisation, *-en, f.* v. Kristallisierung.

Kristạllisationsfähigkeit *f. sg. (chim.)* capacitate de cristalizare.

Kristạllisationsgefäß, *-es, -e, n. (chim.)* cristalizor.

Kristạllisationskessel, *-s, -, m.* cazan de cristalizare.

Kristạllisations|schale, *-n, f.* v. Kristallisationsgefäß.

kristạllisch *adj.* v. kristallinisch.

Kristạllisịer|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Kristallisationsapparat.

kristạllisịerbar *adj.* cristalizabil.

Kristạllisịerbarkeit *f. sg.* capacitate de cristalizare.

kristạllisịeren, *kristallisierte, kristallisiert, vb. (h) tr., refl.* şi *intr. (s)* a (se) cristaliza.

Kristạllisịeren, *-s, n. sg.*, **Kristạllisịerung**, *-en, f.* cristalizare.

Kristạllịt, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* cristalit.

Kristạllkante, *-n, f. (mineral.)* muchie a unui cristal.

Kristạllkeim, *-(e)s, -e, m. (chim.)* germene, nucleu de cristalizare.

Kristạllkeller, *-s, -, m.* peşteră căptuşită cu cristale minerale.

kristạllklar *adj.* limpede ca cristalul.

Kristạllkugel, *-n, f.* glob de cristal.

Kristạll|leuchter, *-s, -, m.* lustră, policandru de cristal.

Kristạll|linse, *-n, f.* lentilă din cristal.

Kristạll|lüster, *-s, -, m.* v. Kristallleuchter.

Kristallographie *f. sg.* cristalografie.

kristallographisch *adj.* cristalografic.

Kristalloịd, *-(e)s, -e, n.* cristaloid.

Kristạllrefraktometer, *-s, -, n.* refractometru cu cristale.

Kristạllsand, *-(e)s, m. sg.* nisip cristalin.

Kristạllschleifen, *-s, n. sg.* şlefuire a cristalelor.

Kristạllschleifer, *-s, -, m.* şlefuitor de cristale.

Kristạllseitenfläche, *-n, f.* faţă laterală a cristalelor.

Kristạll|spiegelglas, *-es, -gläser, n.* cristal pentru oglinzi.

Kristạll|struktur [şi -stru-], *-en, f. sg. (mineral.)* structură cristalină.

Kristạll|system, *-s, -e, n. (mineral.)* sistem cristalin.

Kristạlltierchen, *-s, -, n. (zool.)* viermi (din clasa *Rotatoria).*

Kristạllwasser, *-s, n. sg. (chim.)* apă de cristalizare.

Kristạllwellen|anzeiger, *-s, -, m.* v. Kristalldetektor.

Kristịania, *-s, -s, m. (schi)* cristianie.

Kritẹrium, *-s, -rien* [-riən], *n.* criteriu; **ergänzendes ~** criteriu complementar; **hauptsächliches ~** criteriu fundamental.

Kritịk, *-en, f.* **1.** critică; **~ und Selbstkritik** critică şi autocritică; **die ~ abwürgen** sau **unterbinden** a înăbuşi critica; **~ der politischen Ökonomie** critica economiei politice; **die ~ der reinen Vernunft** critica raţiunii pure; **an etwas** *(dat.)* **~ üben** sau **etwas der ~ unterziehen** a face critica unui lucru; **unter aller** sau **jeder ~** sub orice critică, foarte prost. **2.** recenzie, articol critic.

Kritikạster, *-s, -, m.* criticastru, critic meschin.

Kritikasterẹi, *-en, f.* critică meschină.

Kritịker, *-s, -, m.* **1.** critic. **2.** *(peior.)* criticastru.

kritịk|fähig *adj.* capabil, apt de a critica, cu simţ critic.

Kritịk|fähigkeit *f. sg.* simţ critic.

kritịklos *adj.* şi *adv.* fără critică; lipsit de critică, de simţ critic.

Kritịklosigkeit *f. sg.* lipsă de critică.

Kritịkus, *-, -se, m. (peior.)* v. Kritiker **(2).**

kritịsch *adj.* şi *adv.* **1.** critic: **ein ~er Kopf** un spirit critic; **ich stehe seinen Äußerungen ~ gegenüber** am o poziţie critică faţă de afirmaţiile sale; **der ~e Apparat** aparat critic (al unei lucrări ştiinţifice); *(lit.)* **~er Realismus** realism critic. **2.** critic, decisiv, primejdios; **der ~e Augenblick** momentul critic; *(fiz.)* **die ~e Temperatur** temperatura critică; **die Lage ist ~** situaţia este critică; **das ~e Alter** vârsta critică.

kritisịeren, *kritisierte, kritisiert, vb. (h) tr.* şi *intr.* a critica.

Kritisịerung, *-en, f.* critică.

Kritizịsmus, *-, m. sg. (fil.)* criticism.

Kritizịst, *-en, -en, m. (fil.)* criticist.

Krittelẹi, *-en, f.* critică meschină.

Kritt(e)ler, *-s, -, m.* criticastru; cusurgiu.

kritt(e)lig *adj.* **1.** critic meschin; cusurgiu; care caută nod în papură. **2.** migălos, minuţios; **eine ~e Arbeit** o lucrare migăloasă.

Kritt(e)ling, *-s, -e, m.* v. Kritt(e)ler.

kritteln, *krittelte, gekrittelt (ich kritt(e)le), vb. (h) intr. (peior.; an* cu *dat.)* a critica meschin, neprincipial; a căuta nod în papură.

Krịtz, *-es, -e, m. (reg.)* zgârietură, linie, dungă.

Kritzelẹi, *-en, f.* mâzgăleală.

Krịtz(e)ler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană cu scris neciteţ, mâzgălitor.

krịtzelig *adj.* neciteţ, mâzgălit.

krịtzeln, *kritzelte, gekritzelt (ich kritz(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a scrie neciteţ, a mâzgăli. **2.** a scârţâi (cu peniţa).

Krịtzer, *-s, -, m. (tipogr.)* zgârietură (pe placa fotografică, pe piatră sau pe clişeu).

Krịwatsch, *-, -e, m.* v. Kriewatsch.

Kroạte, *-n, -n, m.*, **~in**, *-nen, f.* croat(ă).

kroạtisch *adj.* croat.

krọch *ind. imperf.* de la kriechen.

Krọck, *-s, -e, m. (reg.)* v. Grog.

Krọcket şi **Krockẹt**, *-s, -s, n. (sport)* crochet.

krockettịeren, *krockettierte, krockettiert,* **krockịeren**, *krockierte, krockiert, vb. (h) tr. (crochet)* a lovi bila îndepărtând-o.

Krọg, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** cană. **2.** han. **3.** păşune îngrădită.

Krokạnt, *-s, -s, m. (cul.)* migdale sau nuci caramelizate.

Krokẹtte, *-n, f. (cul.)* crochetă.

Krọki, *-s, -s, n.* crochiu, schiţă.

krokịeren, *krokierte, krokiert, vb. (h) tr.* a schiţa, a face un crochiu.

Krokịerpapier, *-s, -e, n.* hârtie pentru schiţe, pentru crochiuri.

Krokịzeichnung, *-en, f.* v. Kroki.

Krokodịl, *-s, -e, n. (zool.)* crocodil *(Crocodilus).*

Krokodịls|tränen *pl. (fig.)* lacrimi de crocodil; **er weint ~** varsă lacrimi de crocodil.

Krọkus, *-, - (şi -se), m. (bot.)* crocus, şofran *(Crocus sativus).*

krọll *adj. (reg.)* v. krollig.

Krọlle, *-n, f. (reg.)* buclă (de păr).

krọllen, *krollte, gekrollt, vb. (h) tr.* şi *refl. (reg.)* a (se) încreţi.

Krọll|erbse, *-n, f. (bot., reg.)* mazăre uscată nefărâmată.

Krọllhaar, *-(e)s, -e, n. (reg.)* v. Krüllhaar.

krọllig *adj. (reg.)* creţ, ondulat.

Krọllkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (reg.)* cap cu părul creţ; persoană cu părul creţ.

Krọn|amt, *-(e)s, -ämter, n.* prerogativă regală.

Krọn|anwalt, *-(e)s, -wälte, m. (reg.)* procuror al Coroanei.

Krọnbe|amte, *-n, -n (ein Kronbeamter), m. (ist.)* funcţionar al Coroanei.

Krọnbewerber, *-s, -, m.* pretendent la Coroană.

Krọnblatt, *-(e)s, -blätter, n. (bot.)* petală.
Krönchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krone) coroniță.
Krọne, *-n, f.* **1.** coroană; *(fig.)* regalitate, putere regală; **die königliche ~** Coroană regală; **die Rechte der ~** drepturile suveranului, drepturile coroanei; **zur ~ gelangen** a accede la tron, a se încorona. **2.** coroană (a unui pom). **3.** *(bot.)* corolă. **4.** *(constr.)* coronament, coroană; parte superioară a unei construcții sau a unui obiect; **die ~ des Deiches** coronamentul digului. **5.** *(fin.)* coroană (monedă); față cu coroană a monedei. **6.** *(astron.)* coroană boreală; coroană australă. **7.** *(vân.)* coroană (în cornul cerbului). **8.** v. Kronleuchter. **9.** coroană (la piciorul calului). **10.** *(dentistică)* coroană. **11.** *(fig.)* vârf, culme; **er hält sich für die ~ der Schöpfung** se consideră nemaipomenit, grozav; **das setzt allem die ~ auf** asta le pune vârf la toate; asta-i colac peste pupăză. **12.** *(fam.)* cap; **was ist ihm in die ~ gefahren?** ce i-a trecut prin cap? **er hat etwas in der ~** e cam amețit de băutură; **der Wein ist ihm in die ~ gestiegen** i s-a urcat vinul la cap. **13.** *(tipogr.)* cap al presei de mână.
Krọn|einkünfte *pl.* venituri ale Coroanei.
Krönel, *-s, -, m.*, **Krönel|eisen**, *-s, -, n.*, **Krönel|hammer**, *-s, -hämmer, m. (constr.)* buciardă, gradină de lucrat piatra.
kröneln, *krönelte, gekrönelt (ich krön(e)le), vb. (h) tr. (constr.)* a buciarda.
krönen, *krönte, gekrönt, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) încorona; **er wurde zum König gekrönt** a fost încoronat; *(fig.)* **seine Bestrebungen wurden von Erfolg gekrönt** străduințele i-au fost încununate de succes. **2.** a premia, a laurea; **die Preisarbeit wurde gekrönt** lucrarea a fost premiată; *(fig.)* **ein gekrönter Dichter** un poet laureat.
krọnen|artig *adj.* ca o coroană, de forma unei coroane.
Krọnenbein, *-(e)s, -e, n. (vet.)* os al coroanei (la cai).
Krọnenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Kronblatt.
Krọnenbohrer, *-s, -, m. (tehn.)* sfredel cu coroană; burghiu inelar, cu diamant.
Krọnendach, *-(e)s, -dächer, n. (constr.)* învelitoare de țigle-solzi pe două rânduri.
Krọnengold, *-(e)s, n. sg. (înv.)* aur dentar, de 22 de carate.
Krọne(n)korken, *-s, -, m.* capac metalic pentru închis sticle.
Krọnenländerei, *-en, f.* v. Krongut.
krọnenlos *adj.* fără coroană.
Krọnenmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță crenelată.
Krọnen|orden, *-s, -, m. (ist.)* Ordinul Coroanei (decorație).
Krọnenrad, *-(e)s, -räder, n.* v. Kronrad.
Krọnenschluss, *-es, m. sg. (forest.)* umbrire totală a solului în păduri.
Krọnen|stück, *-(e)s, -stücke, n.* monedă de o coroană.
Krọn(en)taler, *-s, -, m. (ist.)* taler, monedă veche de argint.
Krọnenträger, *-s, -, m.* purtător al coroanei, cap încoronat.
Krọnentritt, *-(e)s, -e, m. (vet.; la cai)* călcătură a coroanei.
Krọnenwährung, *-en, f.* sistem monetar al coroanei.
Krọnenwicke, *-n, f. (bot.)* coroniște *(Coronilla varia* L.).
Krọnenwucherblume, *-n, f. (bot.)* margaretă *(Chrysanthemum coronarium).*
Krọn|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor al Coroanei.
Krọn|erbin, *-nen, f.* moștenitoare a Coroanei.
Krọnfleisch, *-(e)s, n. sg. (reg., la vite)* diafragmă.
Krọnglas, *-es, n. sg.* sticlă crown.
Krọngut, *-(e)s, -güter, n.* moșie, domeniu, proprietate a(l) Coroanei.
Krọnhirsch, *-(e)s, -e, m.* cerb cu coarne mari.
Krọnholz, *-es, -hölzer, n. (mar.)* lemn de la hamac.
Krọnhüter, *-s, -, m. (ist.)* păstrător al coroanei, paznic al Coroanei.
Kronịde, *-n, -n, m. (mit.)* descendent al lui Cronos.
Krọn|insignien [-niən] *pl.* v. Krönungsinsignien.
Krọnjurist, *-en, -en, m.* jurisconsult al Coroanei (în Anglia).
Krọnjuwelen *pl.* bijuterii, giuvaiere ale Coroanei.
Krọnkolonie, *-n* [-niːən], *f. (în Imperiul Britanic)* colonie condusă de un guvernator.
Krọnkupfer, *-s, n. sg.* aramă fină.
Krọnland, *-(e)s, -länder, n. (ist.)* țară, provincie ereditară a Coroanei.
Krọnlehen, *-s,-, n. (ist.)* feudă a Coroanei.
Krönlein, *-s, -, n.* v. Krönchen.
Krọnleuchter, *-s, -, m.* policandru, lustră; *(fam.)* **mir geht ein ~ auf** mi se aprinde beculețul.
Krọnprinz, *-en, -en, m.* principe moștenitor.
Krọnprinzessin, *-nen, f.* principesă moștenitoare.
krọnprinzlich *adj.* al principelui moștenitor.
Krọnrad, *-(e)s, -räder, n. (orlog.)* roată cu coroană dințată.
Krọnrat, *-(e)s, -räte, m.* consiliu de coroană.
Krọnsäge, *-n, f. (tehn.)* ferăstrău cilindric.
Krọnsbeere, *-n, f. (reg., bot.)* **1.** merișor *(Vaccinium vitis idaea).* **2.** afin de baltă *(Vaccinium uliginosum).*
Krọnschatz, *-es, -schätze, m.* tezaur al Coroanei.
Krọnschwelle, *-n, f.* **1.** *(constr.)* traversă superioară. **2.** *(geogr.)* ridicare de teren.
Krọntruppen *pl.* trupe ale Coroanei.
Krönung, *-en, f.* **1.** încoronare. **2.** *(fig.)* încununare, punct culminant; **die ~ des Festes** punctul culminant al serbării. **3.** *(constr.)* coronament.
Krönungs|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de încoronare.
Krönungsfeierlichkeit, *-en, f.*, **Krönungsfest**, *-es, -e, n.* festivitate de încoronare.
Krönungs|insignien [-niən] *pl.* însemne ale puterii regale.
Krönungsjahr, *-(e)s, -e, n.* an al încoronării.
Krönungsmantel, *-s, -mäntel, m.* mantie de încoronare.
Krönungsmarsch, *-(e)s, -märsche, m.* marș de încoronare.
Krönungsmünze, *-n, f.* medalie comemorativă a încoronării.
Krönungs|stadt, *-städte, f.* oraș tradițional de încoronare.
Krönungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a încoronării.
Krọnwache, *-n, f.* gardă a Coroanei.
Krọnwerk, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* fortificație în formă de coroană.
Krọnwicke, *-n, f.* v. Kronenwicke.
Krönzel, *-n, f. (bot., reg.)* agrișă.
Krọnzeuge, *-n, -n, m. (jur.)* martor principal; fost complice.
Krọpf, *-(e)s, Kröpfe, m.* **1.** *(med., zool.)* gușă; *(fam.)* **überflüssig, unnötig sein wie ein ~** a fi inutil. **2.** *(fitopatologie)* cancer al lemnului. **3.** *(vet.)* tumoare hidropică. **4.** parte îndoită a țevilor de orgă. **5.** *(constr.)* muchie a ciubucului (la o zidărie).
Krọpf|achswelle, *-n, f. (mec.)* arbore cotit.
krọpf|artig *adj.* ca o gușă.
Kröpfchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kropf **(1))** gușuliță.
kröpfen, *kröpfte, gekröpft, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a îndopa (găște). **2.** *(tehn.)* a îndoi în unghi drept. **3.** *(constr.)* a trage o cornișă cotită. **4.** *(tehn.)* a împreuna șipci în tăietură oblică; a îndoi (țevi etc.) în formă de cot. **II.** *intr. (despre păsări răpitoare)* a înghiți prada, a înfuleca.
Krọpf|ente, *-n, f. (ornit.)* specie de cormoran *(Phalacrocorax graculus).*
Kröpfer, *-s, -, m.* **1.** v. Kropftaube. **2.** *(iht.)* soi de pește sferic cu patru dinți *(Tetraodon).* **3.** îndopător de găște.
Krọpfgans, *-gänse, f.* v. Pelikan.
krọpfig, kröpfig 1. gușat. **2.** *(bot.)* întârziat în creștere.
Kröpflein, *-s, -.* v. Kröpfchen.
Kröpfling, *-s, -e, m.* (om) gușat.
Kröpfrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată hidraulică cu voleți.
Kröpfscheibe, *-n, f. (tehn.)* excentric; disc-camă.
Krọpf|stein, *-(e)s, -e, m. (constr.)* piatră de colț (fasonată).
Krọpf|storch, *-(e)s, -störche, m. (ornit.)* pasăre argala *(Leptotilus dubius).*
Krọpftaube, *-n, f. (ornit.)* porumbel gușat *(Columba gutturosa).*
Kröpfung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* îndoitură în formă de cot, gătuire a unei piese, cot al arborelui cotit. **2.** îndopare (a găștelor).
Kröpfungswinkel, *-s, -, m. (tehn.)* unghi de îndoire.
Krọpfvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre gușată.
Krọpp, *-(e)s, m. sg. (rar)* popor; plebe.
Krọppzeug, *-(e)s, n. sg. (pop., fam.)* **1.** tânci, puștime. **2.** fleacuri, mărunțișuri. **3.** oameni fără valoare; căzături; mișei.
kroquieren [-'kiː-], *kroquierte, kroquiert, vb. (h) tr. (reg.)* v. krokieren.
krösch *adj. (reg.)* v. kross.
kröschen, *kröschte, gekröscht, vb. (h) tr. (cul.)* a prăji (în grăsime).
Krọse, *-n, f.* **1.** guler încrețit, jabou. **2.** canelură; gardină (la doage).
Krọse|eisen, Krọsel|eisen, *-s, -, n.* **1.** unealtă de tăiat geamuri. **2.** unealtă de tras caneluri (în doage).
krọseln, *kröselte, gekröselt (ich krös(e)le), vb. (h) intr.* **1.** a tăia sticlă. **2.** a trage caneluri (în doage).
krösen, *kröste, gekröst, vb. (h) tr.* a gărdini (doage).
krọss *adj. (cul., reg.)* bine prăjit, crocant.
Krösus, *-, -se, m.* bogătaș (după Cresus, regele Lidiei).
Krọte, *-n, f.* **1.** *(zool.)* broască râioasă *(Bufo);* *(fig.)* **er hat in seinen Berufsleben viele ~n schlucken müssen** în viața profesională a trebuit să înghită multe. **2.** *(fig., fam.; despre o femeie rea)* scorpie, mejeră. **3.** *(despre copii)* broscoi; **kleine ~** strengărită mică. **4.** denumire a mai multor boli de animale. **5.** *pl. (argou)* bani, bițari.
Krọten|echse, *-n, f. (zool.)* iguană-broască *(Phrynosoma cornutum).*
Krọten|frosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască brună *(Pelabates fuscus).*
Krọtengift, *-(e)s, n. sg.* otravă a broaștei râioase.
Krọten|loch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** broscărie. **2.** băltoacă; *(fig.)* cloacă.
Krọtenmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (la cai)* bot, gură cu pete negre.
Krọten|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* bufonit.
krọtig *adj. (fam.)* **1.** veninos; răutăcios. **2.** încăpățânat, obraznic, certăreț, iritabil. **3.** mic, minuscul.
Krọton|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de croton.
Krọtt, *-en, f. (reg.)* **1.** v. Kröte **(1, 3). 2.** morcov.
krọttig *adj. (reg.)* v. krötig **(3).**
Krụcke, *-n, f. (vân.)* corn de capră neagră.
Krücke, *-n, f.* **I.** cârjă; *(fig.)* **einem die ~ reichen** a ajuta pe cineva. **2.** *(muz.)* cui de vioară. **3.** mâner îndoit (la baston, umbrelă etc.) **4.** nume dat diferitor unelte în formă de cârjă: *(brutărie)* vătrai; *(berărie)* amestecător etc. **5.** *(fam.)* om de nimic, nulitate.
krụckenförmig *adj.* în formă de cârjă.
Krụcken|kreuz, Krụckenkreuz, *-es, -e, n. (herald.)* cruce cu cârjă.
Krụck(en)stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** cârjă. **2.** baston în formă de cârjă.
krụd(e) *adj. (înv.; despre alimente)* crud, necopt; indigest; *(fig.)* grosolan, brutal.
Krudelität *f. sg. (înv.)* cruzime.
Krudität, *-en, f. sg. (înv.)* faptul de a fi necopt, crud; lucru crud; cruditate; *(fig.)* grosolănie, brutalitate.
Krụg, *-(e)s, Krüge, m.* **1.** ulcior, cană; **der ~ geht so lange zum Wasser, bis er bricht** ulciorul nu merge de multe ori la apă. **2.** cârciumă, birt, han (de țară).
Krügel, Krügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krug) **1.** ulcioraș. **2.** cănuță, căniță.
Krüger, *-s, -, m.* cârciumar, hangiu.
Krügerei, *-en, f.* **1.** cârciumărit. **2.** v. Krug **(2).**
krụgförmig *adj.* în formă de ulcior.
Krụg|gerechtigkeit *f. sg. (înv.)* drept de a ține o cârciumă, un birt.
Krüglein, *-s, -, n.* v. Krügel.
krụgweise *adv.* cu ulciorul.
Krụgwirt, *-(e)s, -e, m.* v. Krüger.
Krụke, *-n, f. (reg.)* **1.** ulcior de lut. **2.** *(fam.)* om ciudat; *eine putzige ~* un (om) caraghios.
Krụlle *-n, f. (înv.)* guler încrețit (din sec. al XVII-lea).
krüllen, *krüllte, gekrüllt, vb. (h)* **1.** *tr.* **1.** a șifona. **2.** a dezghioca. **3.** a încreți, a încolăci. **II.** *refl.* a se încreți, a se încolăci.
Krüllhaar, *-(e)s, -e, n.* păr de cal pentru tapițerie.
Krümchen, *-s, -, n. (dim.* de la Krume) firimitură, fărâmiță.
Krụme, *-n, f.* v. Krümel **(1, 2, 3).**
Krümel, *-s, -, m.* (și *n.)* **1.** firimitură (mai ales de pâine). **2.** miez de pâine. **3.** pământ arabil afânat. **4.** *(fam.)* copil mic.
Krümelchen, *-s, -, n.* v. Krümchen.

krüm(e)lig *adj.* fărâmicios.

krümeln, *krümelte, gekrümelt (ich krüm(e)le), vb.* **I.** *tr. (h)* a fărâmița. **II.** *intr. (h și s)* **1.** a se fărâmița; *(impers.)* **es krümelt** se destramă. **2.** a fulgui; *(impers.)* **es krümelt draußen** afară fulguiește.

Krümel|struktur *f. sg. (agr.)* structură glomerulară (a solului).

Krümelzucker, *-s, m. sg.* zahăr pentru presărat (pudră sau tos fin).

krümen, *krümte, gekrümt, vb. (h) (rar)* **I.** *tr.* v. krümeln **(I). II.** *intr. (despre semănături)* a crește.

Krumenfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Krume **(3).**

krumm *adj.* și *adv.* strâmb, încovoiat, îndoit, adus, curb, întortocheat; **~e Beine** picioare strâmbe; **eine ~ Linie** o linie curbă; **einen ~en Rücken haben** a avea spinarea încovoiată; *(fig.)* **einen ~en Rücken machen** a avea o atitudine umilă, servilă; **~ biegen** sau **~ machen** a îndoi, a încovoia; **~ werden** a deveni strâmb, a se îndoi, a se încovoia; *(fam.)* **jn. ~ ansehen** a privi chiorâș pe cineva; a se uita strâmb la cineva; *(fam.)* **~e Finger machen** a șterpeli, a fura; *(fam.)* **jn. ~ und lahm schlagen** a snopi pe cineva în bătăi; *(fig.)* **~e Wege gehen** sau **~e Pfade wandeln** a merge pe căi piezișe, necinstite; **das Gerade ~ und das Krumme grad machen** a face din negru alb și din alb negru; **etwas ~ nehmen** a lua ceva în nume de rău; **es geht ~ mit ihm** nu-i prea merg treburile; îi merge prost; *(fam.)* **sich ~ legen** a strânge punga (pentru a cumpăra ceva); *(înv.)* **jn. ~ schießen** a pune în lanțuri, a încătușa.

Krumm|achse, *-n, f. (tehn.)* arbore, ax cotit, cu manivelă.

krümmbar *adj.* care poate fi încovoiat, îndoit.

Krummbein, *-(e)s, -e, m. (fam.)* om cu picioarele strâmbe.

krummbeinig *adj.* cu picioare strâmbe.

Krumme[1], *-n, -n (ein Krummer), m.* și *f.* **1.** cocoșat(ă). **2.** *m. (reg.; glumeț)* iepure de câmp.

Krumme[2], *-n, f. (reg.)* **1.** seceră. **2.** coasă. **3.** v. Krümme **(2).**

Krümme, *-n, f.* **1.** încovoiere, deviere, sinuozitate. **2.** curbă, cotitură (de drum). **3.** v. Krümpe.

Krumm|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** cuțitoaie curbă. **2.** ștemuitor curb (de instalator).

krümmen, *krümmte, gekrümmt, vb. (h)* **I.** *tr.* a strâmba, a curba, a încovoia; *(fig.)* **ihm wurde kein Haar gekrümmt** nu i s-a clintit nici un fir de păr din cap, nu i s-a făcut nici un rău; *(fig.)* **deswegen krümme ich keinen Finger** pentru asta nu mișc nici un deget. **II.** *refl.* **1.** a se încovoia, a se gârbovi, a se cocoșa; **er krümmt sich unter der Last** se încovoaie sub povară. **2.** *(fig.)* a se ploconi, a se umili.

krümmer *adj. (reg.)* v. krumm.

Krümmer, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** cot de conductă. **2.** grindă curbă. **3.** *(agr.)* unealtă pentru afânarea pământului; (fel de) grapă, rariță.

krümmern, *krümmerte, gekrümmert, vb. (h) tr. (tehn.)* a prevedea cu un cot, cu o curbă.

krummfaserig *adj. (despre lemn)* cu fibre sinuoase, răsucite.

krummfüßig *adj.* cu picioare strâmbe.

krumm gehen, *ging krumm, krumm gegangen, vb. (s) intr.* a merge prost, a nu reuși.

krummgewachsen *adj.* crescut strâmb.

Krummhals, *-es, -hälse, m.* **1.** *(med.)* torticolis; gât de lup; gât țeapăn. **2.** *(bot.)* ochiul-lupului *(Anchusa arvensis).*

krummhalsig *adj.* **1.** cu gâtul sucit. **2.** *(med.)* cu gâtul țeapăn.

Krummholz, *-es, -hölzer, n.* **1.** jug de ham (la atelajul rusesc). **2.** *(constr.)* lemn strâmb, curbat. **3.** v. Krummholzkiefer. **4.** bumerang.

Krummholzkiefer, *-n, f. (bot.)* jneapăn, jep *(Pinus mugo).*

Krummholzregion, *-en, f.* regiune de jnepeni, de jepi.

Krummhorn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** *(muz.)* instrument (vechi) de suflat. **2.** *(zool.)* animal cu coarne răsucite.

krummlachen, *lachte krumm, krummgelacht, vb. (h) refl.* a se strica de râs; **sich krumm- und schieflachen** a se strâmba de râs.

krumm legen, *legte krumm, krumm gelegt, vb. (h) refl. (fam.)* a-și rupe de la gură, a face economii.

krumm liegen, *lag krumm, krumm gelegen, vb. (h) intr. (fam.)* a trăi în condiții precare, în sărăcie.

Krümmling, *-s, -e, m.* **1.** *(constr.)* cot curbat al unei balustrade de scară. **2.** *(rar)* om adus de spate.

krummlinig *adj. (mat.)* curbiliniu.

Krumm|meißel, *-s, -, m. (tehn.)* daltă curbă.

krummnasig, *adj.* cu nas strâmb, coroiat.

krumm nehmen, *nahm krumm, krumm genommen, vb. (h) tr.* a lua în nume de rău; **du musst ihm das nicht gleich ~** nu trebuie să te superi numaidecât pe el.

Krummsäbel, *-s, -, m.* sabie încovoiată, iatagan.

krumm schließen, *schloss krumm, krumm geschlossen (du, er schließt krumm), vb. (h) tr. (ist.)* a fixa un condamnat de butuc în așa fel încât să stea strâmb.

Krummschnabel|specht, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* avozetă, cioc-întors *(Recurvirostra avosetta).*

Krummschwert, *-(e)s, -er, n.* v. Krummsäbel.

Krumm|stab, *-(e) s, -stäbe, m. (bis. cat.)* cârjă episcopală; *(fig.)* putere episcopală.

Krümmung, *-en, f.* **1.** cotitură, îndoitură, încovoiere, sinuozitate; **~ eines Weges** curbă, cotitură a unui drum. **2.** *(mat.)* curbă.

Krümmungshalbmesser, *-s, -, m. (mat.)* rază de curbură.

Krümmungskreis, *-es, -e, m. (mat.)* cerc osculator, cerc de curbură.

Krümmungslinie [-niə], *-n, f. (mat.)* linie de curbură.

Krümmungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* curbimetru.

Krümmungsmittelpunkt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* centru de curbură.

Krümmungsradius, *-, -radien* [-iən], *m.* v. Krümmungshalbmesser.

Krümmungs|tafel, *-n, f.* indicator de curbă (pe șosele).

Krümmungs|zentrum, *-s, -zentren, n.* v. Krümmungsmittelpunkt.

Krummwerden, *-s, n. sg.* **1.** strâmbare, încovoiere. **2.** gârbovire.

Krummziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă curbă.

Krummzirkel, *-s, -, m. (tehn.)* compas de grosime.

Krümpe *f. sg. (vet.)* panariții (inflamație a pielii între unghiile piciorului la oi).

Krumpel, **Krümpel**, *-s, -, m.* încrețitură (într-un material șifonat).

krumpelig, **krümpelig** *adj.* mototolit.

krumpeln, *krumpelte, gekrumpelt (ich krump(e)le),* **krümpeln**, *krümpelte, gekrümpelt (ich krümp(e)le), vb. (h) tr.* a mototoli.

krümpen, *krümpte, gekrümpt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(despre țesături)* a intra la apă. **2.** a se răsuci de la vest la est. **II.** *tr.* a face să intre la apă.

Krümpen, *-s, n. sg.* v. Krimpe **(2).**

Krümper, *-s, -, m. (ist.; în Prusia)* **1.** *(mil.)* rezervist instruit numai în câteva luni. **2.** *(reg.)* infirm.

Krümper|pferd, *-(e)s, -e, n. (mil.)* cal reformat.

Krümper|system, *-s, -e, n. (ist.)* sistem prusac de recrutare (1809-1813).

Krümperwagen, *-s, -, m.* caleașcă, trăsură militară.

krumpf|arm *adj. (text.)* care intră puțin la apă.

krumpf|echt *adj. (text.)* care nu intră la apă.

krumpfen, *krumpfte, gekrumpft, vb. (h) tr. (text.)* a trata ca să nu intre la apă.

krumpf|frei *adj.* v. krumpfecht.

Krumpfmaß, *-es, n. sg. (agr., înv.)* scăzământ.

Krünkel, *-s, -, m., (reg.)* **Krunkel**, *-n, f.* cută, îndoitură, pensă.

krupen, *krupte, gekrupt,* **krüpen**, *krüpte, gekrüpt, vb. (s) intr. (reg.)* a se târî.

Kruper, *-s, -, m. (zool.)* soi de găină.

Krupjagd *f. sg.* braconaj.

Krupp, *-s, m. sg. (med.)* crup, anghină difterică.

Kruppade, *-n, f. (rar)* salt în călăria de înaltă școală.

krupp|artig *adj.* de anghină difterică, de crup.

Kruppe, *-n, f.* crupă (la cal).

Krüppel, *-s, -, m.* **1.** schilod, infirm; invalid; **er ist zum ~ geworden** a devenit infirm. **2.** avorton.

Krüppelbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore pipernicit.

Krüppelbusch, *-(e)s, -büsche, m.* tufă pitică.

Krüppelei *f. sg.* **1.** infirmitate, schilodeală; debilitate. **2.** mers împiedicat.

krüppelhaft *adj.* schilod, infirm; invalid; pipernicit, chircit.

Krüppelhaftigkeit *f. sg.* v. Krüppelei.

Krüppelheim, *-(e)s, -e, n.* azil de infirmi.

Krüppelholz, *-es, n. sg.* lemn chircit, crescut strâmb.

krüppelicht, **krüpp(e)lig** *adj.* v. krüppelhaft.

krüppeln, *krüppelte, gekrüppelt (ich krüpp(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a schilodi. **2.** a îndeplini, a face cu greu. **II.** *intr.* **1.** *(despre plante)* a se chirci, a se pipernici. **2.** a se târî. **3.** *(text., reg.)* a se șifona,

kruppieren, *kruppierte, kruppiert, vb. (h) tr.* a scoate osânza de pe un porc tăiat.

Krüppling, *-s, -e, m.* v. Krüppel **(2).**

kruppös *adj. (med.)* cu caracter de crup; **~er Husten** tuse spasmodică, chintoasă.

kural *adj. (anat.)* crural.

krüsch *adj. (reg.)* mofturos.

Kruse, *-n, f. (reg.)* cană de băut.

Krüsel, *-s, -, n.* lampă simplă țărănească.

Krüseler, *-s, -, m.* bonetă medievală.

kruselig *adj. (reg.)* **1.** creț. **2.** gustos.

krüseln, *krüselte, gekrüselt (ich krüs(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a se învârti.

krüsen, *krüste, gekrüst (du, er krüst), vb. (h) tr. (reg.)* a încreți.

Krustazee, *-n* [-tse:ən], *f. (zool.)* crustaceu.

Krustchen, *-s, -, n. (cul.)* pateu bine copt.

Krüstchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kruste) cojiță; colț de pâine.

Kruste, *-n, f.* coajă, scoarță, crustă; învelis, pojghiță; **die ~ des Brotes** coaja pâinii; **die ~ einer Wunde** coaja, crusta unei răni.

Krustel, *-n, f.* v. Krustchen.

krusten|artig *adj.* v. krustig.

Krusten|echse, *-n, f. (zool.)* șopârlă mexicană «gila» *(Heloderma suspectum).*

Krustenflechte, *-n, f. (bot.)* lichen crustos; *pl.* (familia) licheni(lor) crustoși.

Krustentier, *-(e)s, -e, n.*, **Krüster**, *-s, -, m.* v. Krustazee.

krustig *adj.* acoperit cu coajă, cu scoarță, cu crustă.

Krüstlein, *-s, -*, n. v. Krüstchen.

Krux *f. sg.* chin, tortură.

Kruzifere, *-n, f. (bot.)* (plantă) cruciferă *(Cruciferae).*

Kruzifix, *-es, -e, n. (rel.)* crucifix.

kruzifix! *interj. (fam.)* drăcia dracului!

Kruzifixus, *-, m. sg. (rel.)* Crucificatul.

Kruzitürken! *interj. (fam.)* v. kruzifix.

Kryolith, *-(e)s, -e* (și *-en, -en), m. (mineral.)* criolit.

Krypta, *-ten,* **Krypte**, *-n, f.* **1.** criptă, cavou. **2.** *pl. (anat.)* cripte.

kryptisch *adj.* criptic, neclar, greu de înțeles, ermetic.

Kryptogame, *-n, f. (bot.)* criptogamă *(Kryptogamae).*

kryptogamisch *adj. (bot.)* criptogam.

kryptogen *adj.* criptogen, de origine necunoscută.

kryptogenetisch *adj.* criptogenetic, de proveniență necunoscută.

Kryptogramm, *-s, -e, n.* criptogramă, text secret.

Kryptograph, *-en, -en, m.* **1.** scriitor de texte secrete. **2.** mașină de scris cu alfabet secret.

Kryptographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* criptografie, scriere secretă.

Krypton, *-s, n. sg. (chim.)* cripton.

KSZE *presc.* de la Konferenz für Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa.

Kto *(presc.* de la Konto) cont.

Kubaner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cubanez(ă).

kubanisch *adj.* cuban, din Cuba.

Kubatur *f. sg.* **1.** *(mat.)* ridicare la cub. **2.** cubaj.

Kübber, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.

Kübbung, *-en, f. (reg.)* aripă laterală a casei țărănești nordgermane; acaret, grajd.

Kübel, *-s, -, m.* **1.** găleată; *(fam.)* **es gießt (wie) mit, (wie) aus, in ~n** plouă cu găleata, toarnă. **2.** hârdău; ciubăr. **3.** *(tehn.)* benă; cupă; căuș. **4.** ghiveci, glastră. **5.** *(mar.)* ghiordel.

Kübel|aufzug, *-(e)s, -züge, m. (tehn.)* elevator cu benă.
kübeln, *kübelte, gekübelt (ich küb(e)le), vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* a turna cu găleata. **II.** *intr.* **1.** a bea mult. **2.** a vomita. **3.** *(argou al deținuților)* a folosi hârdăul.
Kübelrad, *-(e)s, -räder, n.* roată de irigație.
Kübelwagen, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* vagon cu benă. **2.** *(metal.)* schip. **3.** *(auto.)* mașină deschisă de teren.
kübelweise *adv.* cu găleata.
Kübenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn pentru doage.
kubieren, *kubierte, kubiert, vb. (h) tr.* **1.** *(mal.)* a ridica la cub. **2.** *(forest.)* a face cubajul copacilor.
Kubierung, *-en, f.* v. Kubatur.
Kubierungsformel, *-n, f. (forest.)* formulă pentru calcularea cubajului.
Kubikberechnung *f. sg.* v. Kubatur.
Kubikdezimeter, *-s, -, n.* decimetru cub.
Kubikfuß, *-es, -füße, m.* picior cubic (unitate de măsură).
Kubik|inhalt, *-(e)s, -e, m.* capacitate cubică, cubaj.
Kubik|kilometer, *-s, -, n.* kilometru cub.
Kubikmaß, *-es, -e, n.* măsură cubică, volum.
Kubikmeter, *-s, -, n.* metru cub.
Kubikmillimeter, *-s, -, n.* milimetru cub.
Kubikwurzel, *-n, f. (mat.)* rădăcină cubică.
Kubikzahl, *-en, f. (mat.)* cub al unui număr.
Kubikzentimeter, *-s, -, n.* centimetru cub.
Kubikzoll, *-(e)s, -, m.* țol cubic (unitate de măsură).
kubisch *adj.* cubic; *(mat.)* **eine ~e Gleichung** ecuație de gradul al treilea.
Kubismus, *-, m. sg. (pict.)* cubism.
Kubist, *-en, -en, m. (pict.)* cubist.
kubistisch *adj. (pict.)* cubist, referitor la cubism.
Kübler, *-s, -, m. (reg.)* dogar, butnar.
Kubus, *-, -* (sau *Kuben), m. (mat.)* **1.** cub. **2.** puterea a treia, cub.
Küche, *-n, f.* **1.** bucătărie; **eine helle ~** o bucătărie luminoasă. **2.** bucătărie, fel obișnuit de a găti bucatele (la un popor, o regiune etc.); **rumänische ~** bucătărie românească; **sie besorgt die ~** se ocupă de gătit; **kalte ~** hrană rece; bufet rece; *(fig.)* **in des Teufels ~ kommen** a ajunge la strâmtoare.
Kuchel, *-n, f. (reg.)* bucătărie.
Küchel, **Küchelchen**[1], *-s, -, n. (dim.* de la Küche) bucătărioară.
Küchel, **Küchelchen**[2], *-s, -, n. (dim.* de la Kuchen) cozonac mic; prăjitură.
Kucheldeutsch, *-, n. -sg. (austr.)* jargon vienez al servitorilor; germană stricată, de mahala.
kücheln, *küchelte, geküchelt (ich küch(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a face prăjituri.
Kuchen, *-s, -, m.* **1.** prăjitură, plăcintă, chec; cozonac; **einen ~ backen** a face o prăjitură; *(fam., iron.)* **ja ~!** pune-ți pofta în cui! **2.** *(tehn.)* turtă. **3.** *(elv.)* talpă de sanie.
Küchen|anrichte, *-n, f.* bufet de bucătărie.
Kuchenbäcker, *-s, -, m.* **1.** cofetar. **2.** patisier.
Kuchenbäckerei, *-en, f.* **1.** cofetărie. **2.** patiserie.
Küchenbediente, *-n, -n (ein Küchenbedienter), m.* angajat la bucătărie.
Küchenbeil, *-(e)s, -e, n.* satâr de bucătărie.
Kuchenblech, *-(e)s, -e, n.* tavă de prăjituri; formă de chec.
Kuchenboden, *-s, -böden, m. (cul.)* blat.
Kuchenbrett, *-(e)s, -er, n.* fund de întins foile, planșetă.
Küchenbulle, *-n, -n, m. (fam., mai ales în limbajul soldaților)* bucătarul unei cantine.
Küchenchef [-ʃɛf], *-s, -s, m.* bucătar-șef.
Küchendill, *-s, m. sg. (bot.)* mărar *(Anethum graveolens).*
Küchendragoner, *-s, -, m. (glumeț)* bucătăreasă grasă și energică.
Küchen|einrichtung, *-en, f.* **1.** instalație de bucătărie. **2.** mobilă, veselă de bucătărie.
Kuchen|eisen, *-s, -, n.* tavă pentru copt pișcoturi.
Küchenfee, *-n* [-fe:ən], *f. (glumeț)* bucătăreasă.
Küchenfeuer, *-s, -, n.* foc de bucătărie.
Kuchenform, *-en, f.* **1.** formă pentru cozonac, pentru prăjituri. **2.** formă a unui cozonac, a unei prăjituri.
kuchenförmig *adj.* în formă de cozonac, de prăjitură.
Küchengarten, *-s, -gärten, m.* grădină de zarzavat.
Küchengerät, *-(e)s, -e, n.*, **Küchengerätschaften** *pl.* ustensilă de bucătărie.
Küchengeschirr, *-(e)s, n. sg.* veselă de bucătărie.
Küchengewächs, *-es, -e, n.* zarzavat, plantă comestibilă.
Küchenhand|tuch, *-(e)s, -tücher, n.* șervet de bucătărie.
Küchenherd, *-(e)s, -e, m.* mașină de gătit; plită de bucătărie; vatră.
Küchenhilfe, *-n, f.* fată la bucătărie.
Küchenjäger, *-s, -, m. (glumeț)* vânător de plăcinte; lingău.
Küchenjunge, *-n, -n, m.* băiat la bucătărie.
Küchenkabinett, *-s, -e, n. (livresc, glumeț)* staf (al unui politician).
Küchenkräuter *pl.* **1.** zarzavaturi, verdețuri. **2.** plante aromatice (folosite la bucătărie).
Kuchenlack, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* lac în turte.
Küchenlatein, *-s, n. sg. (fam.)* latină de bucătărie, latină stricată.
küchenlos *adj.* fără bucătărie.
Küchenmädchen, *-s, -, n.*, **Küchenmagd**, *-mägde, sg.* rândășiță, ajutoare de bucătăreasă, fată la bucătărie.
Küchenmaschine, *-n, f.* **1.** *(inv.)* mașină de gătit. **2.** robot de bucătărie.
Küchenmeister, *-s, -, m.* maistru bucătar; **bei mir ist Schmalhans ~** nu am ce mânca.
Küchenmesser, *-s, -, n.* cuțit de bucătărie.
Küchenmichel, *-s, -, m. (reg.)* cozonac cu drojdie.
Küchenmöbel *pl.* mobilier de bucătărie.
Küchen|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Küchenherd.
Küchenpersonal, *-s, n. sg.* personal de bucătărie.
Kuchenpfanne, *-n, f.* formă de cozonac, de prăjituri.
Kuchenrad, *-(e)s, -räder, n. (cul.)* rotiță, ruletă de aluat.
Kuchenrädchen, *-s, -, dim.* de la Kuchenrad.
Küchensalz, *-es, n. sg.* sare de bucătărie.
Küchenschabe, *-n, f.* șvab, gândac de bucătărie, libarcă *(Blatta orientalis).*
Kuchenschaufel, *-n, f.* v. Kuchenschieber.
Küchenschelle, *-n, f. (bot.; în expr.)* **große ~** dediței *(Pulsatilla vulgaris);* **kleine ~** sisinei *(Anemone pratensis).*
Kuchenschieber, *-s, -, m.* lopățică pentru servit tort, prăjituri.
Küchenschorn|stein, *-(e)s, -e, m.* coș, horn de bucătărie.
Küchenschrank, *-(e)s, -schränke, m.* dulap de bucătărie.
Küchenschürze, *-n, f.* șorț de bucătărie.
Küchen|spind, *-(e)s, -e, m.* v. Küchenschrank.
Küchen|sprache, *-n, f. (fam.)* limbaj de bucătărie, limbă stricată.
Küchen|stube, *-n, f.* oficiu de bucătărie, chicinetă.
Kuchenteig, *-(e)s, -e, m.* aluat de cozonac, de prăjitură, de plăcintă.
Kuchenteller, *-s, -, m.* **1.** farfurie cu prăjituri. **2.** farfurie pentru prăjituri.
Küchentisch, *-(e)s, -e, m.* masă de bucătărie.
Küchentuch, *-(e)s, -tücher, n.* ștergar de bucătărie.
Küchen|uhr, *-en, f.* ceas de bucătărie.
Kuchenverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de prăjituri, de plăcinte.
Küchenwaage, *-n, f.* cântar de bucătărie.
Küchenwagen, *-s, -, m.* bucătărie ambulantă; vagon-bucătărie.
Küchenwäsche *f. sg.* prosoape, șervete, ștergare de bucătărie.
Küchenzeile, *-n, f.* instalații tehnice de bucătărie aliniate la un perete.
Küchenzettel, *-s, -, m.* listă de bucate, plan de meniuri.
Küchenzeug, *- (e)s, n. sg.* v. Küchenwäsche.
Küchlein, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Kuchen) prăjiturică. **2.** puișor de găină.
Küchler, *-s, -, m. (reg.)* **1.** cofetar. **2.** patisier.
kucken, *kuckte, gekuckt, vb. (h) intr. (reg.)* v. gucken.
Kücken, *-s, -, n.* **1.** pui de găină. **2.** *(fig.)* bebișor, copilaș; **~ und Weihe** joc de-a baba-oarba. **3.** *(fam.)* fetiță.
kuckuck! *interj.* cucu!
Kuckuck, *-s, -e, m.* **1.** *(ornit.)* cuc *(Cuculus canorus);* **~ rufen** a striga cucu; *(glumeț)* **ein ~ unter Nachtigallen** oaie neagră. **2.** *(eufemism)* dracu, naiba; **weiß der ~!** dracul știe! **geh zum ~** sau **hol dich der ~** sau **scher dich zum ~** du-te la naiba; *(fam.)* **zum ~ sein** a fi pierdut; **zum ~ wünschen** a trimite pe cineva la naiba; *(fam.)* **an einen Ort, bei jm. ist der ~ los** într-un loc, la cineva e învălmășeală, agitație. **3.** *(iron.)* sigiliu al portărelului.
kuckucken, *kuckuckte, gekuckuckt, vb. (h) intr.* a striga cucu.
Kuckucks|amme, *-n, f. (ornit.)* pitulice *(Troglodytes troglodytes).*
Kuckucksblume, *-n, f. (bot.)* v. Kuckucks(licht)nelke. **2.** stupiniță *(Plantathera bifolia).*
Kuckucksbrot, *-(e)s, n. sg. (bot.)* măcrișul-iepurelui *(Oxalis acetosella* L.).
Kuckucks|ei, *-(e)s, -er, n.* **1.** (și *fig.)* ou de cuc. **2.** *(fam.)* copil făcut cu alt bărbat, nu cu propriul soț.
Kuckucksklee, *-s, m. sg.* v. Kuckucksbrot.
Kuckucks(licht)nelke, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos-cuculi).*
Kuckucksruf, *-(e)s, -e, m.* cântec al cucului.
Kuckucks|speichel, *-s, -, m. (zool.)* spumă a larvei de *Philaenus spumarius.*
Kuckucks|uhr, *-en, f.* ceas cu cuc.
Kuckucksvogel, *-s, -vögel, m.* cuc; pasăre din familia cucului.
Kuddelmuddel, *-s, n.* (și *m.) sg. (reg., fam.)* talmeș-balmeș, harabaură.
kuddeln, *kuddelte, gekuddelt (ich kudd(e)le), vb. (h) intr. (fam.)* a curăța de mântuială, a da rasol.
Kudelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* lămâioară *(Thymus vulgaris).*
Kuder, *-s, -, m.* **1.** *(reg.)* motan sălbatic. **2.** *(elv.)* câlți.
kudern, *kuderte, gekudert, vb. (h) intr. (văn.: despre cocoșul de munte)* a roti, a bate, a cânta.
Kudu, *-s, -s, m. (zool.)* antilopă «cudu» din Africa orientală *(Strepsiceros strepsiceros).*
Kufe, *-n, f.* **1.** hârdău, ciubăr. **2.** măsură veche pentru bere; cadă. **3.** talpă de sanie; talpă (de planor, de elicopter). **4.** *(la patine)* lamă.
Kufengewölbe, *-s, -, n. (constr.)* boltă cilindrică dreaptă.
Küfer, *-s, -, m.* **1.** pivnicer. **2.** dogar.
Küferei, *-en, f.* **1.** pivniță de vinuri. **2.** dogărie.
Küfermesser, *-s, -, n.*, **Küferzugschaber**, *-s, -, m.* cuțitoaie de dogar.
Kuff, *-en, f. (mar., înv.)* velier olandez cu vele triunghiulare, cu provă și pupă rotunjite.
Kuffe, *-n, f.* cută călcată.
Kugel, *-n, f.* **1.** bilă, glob, (și *mat.)* sferă. **2.** *(sport)* greutate; minge; **~ werfen** sau **stoßen** sau **schieben** a arunca greutatea; *(fig., fam.)* **eine ruhige ~ schieben** a nu da în brânci muncind. **3.** glonț, ghiulea; **verirrte ~** glonț rătăcit; **er jagte sich** *(dat.)* **eine ~ in den Kopf** își trase un glonț în cap; **sie wechseln ~n** schimbă focuri. **4.** *(anat.)* extremitatea distală a oaselor lungi. **5.** *(cul.)* bucată de carne tăiată din pulpă.
Kugel|abschnitt, *-(e)s, -e. m. (mat.)* segment de sferă.
Kugel|achse, *-n, f.* axă a sferei.
kugel|ähnlich *adj.* sferic, sferoidal.
Kugel|akazie [-tsĭə], *-n, f. (bot.)* salcâm rotund *(Robinia umbaraculifera).*
kugel|artig *adj.* v. kugelähnlich.
Kugel|aus|schnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* sector sferic.
Kugel|auszieher, *-s, -, m. (mil.)* vergea de scos încărcătura puștii.
Kugelbahn, *-en, f.* **1.** traiectorie a glonțului. **2.** popicărie. **3.** *(tehn.)* cale de rulare la inelul unui rulment.
Kugelbakterien [-rĭən] *pl. (biol.)* coci *(Coccaceae).*
Kugelbarsch, *-(e)s, -e, m. (iht).* pește rotund *(Acerina cernua).*
Kugelblitz, *-es, -e, m. (met.)* fulger globular.
Kugelblume, *-n, f. (bot.)* globularie *(Globularia).*
Kugelblumengewächse *pl. (bot.)* plante din familia *Globulariaceae.*
Kugelboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund sferic.
Kugelbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon cu rotulă.

Kugelbüchse, *-n, f. (înv.)* carabină.
Kügelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kugel) bilă mică, biluță, globuleț, sfericică.
Kugeldicke, *-n, f. (mil.)* calibru.
Kugeldistel, *-n, f. (bot.)* rostogol *(Echinops sphaerocephalus* L.).
Kugeldrehen, *-s, n. sg. (maș.)* strunjire sferică.
Kugeldrehscheibe, *-n, f. (ferov.)* placă turnantă pe rulmenți.
Kugeldrei|eck, *-(e)s, -e, n. (mat.)* triunghi sferic.
Kugeldruckpresse, *-n, f. (tehn.)* presă Brinell pentru încercarea durității.
Kugeldruckprobe, *-n, f. (metal.)* încercare Brinell pentru determinarea durității.
Kugeldruckprüfmaschine, *-n, f.* v. Kugeldruckpresse.
Kügelein, *-s, -, n.* v. Kügelchen.
Kugel|ein|sprache, *-n, f. (electr.)* calotă a microfonului, pâlnie sferică de microfon.
Kugel|elektrode, *-n, f.* electrod sferic.
Kugelfang, *-(e)s, -fänge, m. (mil.)* bută (a poligonului de tragere).
kugelfest *adj.* rezistent la proiectile.
Kugelfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește rotund **a)** *Diodon tigrinus;* **b)** *Tetrodon hispidus.*
Kugelfläche, *-n, f. (mat.)* suprafață sferică.
Kugelform, *-en, f.* **1.** formă sferică. **2.** formă, tipar de turnat gloanțe.
kugelförmig *adj.* sferic; globular; *(tehn.)* **~er Boden** fund sferic; **~es Gefäß** vas sferic.
Kugelfräser, *-s, -*, m. *(tehn.)* freză sferică.
kugelfrei *adj. (despre arme)* fără gloanțe, neîncărcat.
Kugelfries, *-es, -e, m. (arhit.)* frezăcu reliefuri sferice.
Kugelfunken|strecke, *-n, f. (electr.)* eclator cu electrozi sferici.
Kugelfunktion, *-en, f. (mat.)* funcție sferică.
Kugelgelenk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* articulație sferică, cu nucă, cu bilă. **2.** *(anat., înv.)* articulație sferică.
Kugelge|stalt *f. sg.* formă sferică.
Kugelgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* cupolă; boltă sferică.
Kugelgießer, *-s, -, m.* turnător de gloanțe.
Kugelgriff, *-(e)s, -e, m.* mâner cu bilă, mâner sferic.
Kugelhagel, *-s, m. sg.* v. Kugelregen.
Kugelhandkurbel, *-n, f. (tehn.)* manivelă cu cap sferic.
Kugelhaube, *-n, f. (geom.)* v. Kugelkalotte.
Kugelhauswurz, *-en, f. (bot.)* borșișor *(Sempervivum assimile).*
kug(e)lig *adj. (tehn.)* sferic; **~ ausgebildetes Ende** capăt de formă sferică; *(glumeț)* **eine ~e kleine Person** o persoană mică și rotunjoară, bondoacă.
Kugelkäfig, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* colivie de rulment.
Kugelkalotte, Kugelkappe, *-n, f. (geom.)* calotă sferică.
Kugelkondensator, *-s, -en, m. (electr.)* condensator sferic.
Kugelkoppe, *-n, f.* v. Kugelkalotte.
Kugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* rulment cu bile.
Kugel|lager|außenring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel exterior al rulmentului cu bile.
Kugel|lager|ge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* casetă, carcasă de rulment cu bile.
Kugel|lager|innenring, *-(e) s, -e, m. (tehn.)* inel interior al rulmentului cu bile.
Kugel|lager|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e), m. (metal.)* oțel de rulmenți.
Kugel|lauf, *-(e)s, -läufe, m.* țeavă pentru gloanțe (la arma de foc).
Kugel|lampe, *-n, f. (electr.)* lampă sferică.
Kugel|lehre, *-n, f. (tehn.)* calibru pentru bile.
Kugel|linse, *-n, f. (opt.)* lentilă sferică.
Kugelmesser, *-s, -, m.* sferometru.
Kugelmikrophon [-fɔ:n], *-s, -e, n. (electr.)* microfon sferic.
Kugelmühle, *-n, f. (metal.)* moară cu bile.
Kugelmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță sferică.
kugeln, *kugelte, gekugelt (ich kug(e)le). vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a rostogoli. **2.** a rotunji, a da forma de sferă, a modela sferic. **II.** *intr.* **1.** *(s)* a se rostogoli. **2.** *(h)* **(über** cu *ac.)* a vota cu bile. **3.** *(h)* a juca bile. **III.** *refl. (h)* **1.** a se rostogoli; *(fig.)* **sich vor Lachen** ~ a se tăvăli de râs. **2.** a se rotunji.
Kugelpatrone, *-n, f.* cartuș cu glonț sferic.
Kugelpoliertrommel, *-n, f. (tehn.)* tobă de polizat bile.
Kugelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă pentru bile.
Kugelprüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină pentru încercat bile.
Kugelrapunzel, *-s, -, m.* (și *-n, f.) (bot.)* bănică, schinuță *(Phyteuma orbiculare).*
Kugelreflektor, *-s, -en, m.* reflector sferic.
Kugelregen, *-s, m. sg.* ploaie de gloanțe.
Kugelring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de rulment.
Kugelrinne, *-n, f. (sport)* jgheab pentru bile (la popicărie).
Kugelrobinie [-niə], *-n, f.* v. Kugelakazie.
Kugelrückschlagventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* valvă de reținere, supapă de reținere cu bilă.
kugelrund *adj.* **1.** sferic, rotund, globular. **2.** *(fig., fam.)* grăsuț, plinuț, rotofei, bine hrănit.
Kugelschale, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* pătură, capsulă sferică. **2.** *(mas.)* cuzinet sferic. **3.** *(geom.)* învelitoare sferică.
Kugelschalenlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier cu rotulă.
Kugelschaltung, *-en, f. (auto.)* manetă, levier (de schimbător de viteză) cu nucă.
Kugelscharnier, *-s, -e, n.* v. Kugelgelenk.
Kugelschicht, *-en, f. (geom.)* strat sferic.
Kugelschleifmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de rectificat bile.
Kugelschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Kugelabschnitt.
Kugelschreiber, *-s, -, m.* pix cu pastă.
Kugelsegment, *-(e)s, -e, n.* v. Kugelabschnitt.
Kugelsektor, *-s, -en, m.* v. Kugelausschnitt.
kugelsicher *adj.* rezistent la gloanțe; blindat; invulnerabil.
Kugel|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc de bile.
Kugel|spritze, *-n, f. (glumeț)* mitralieră.
Kugel|spur, *-en, f. (mas.)* cale de rulare a bilelor (la rulmenți).
Kugel|spurlager, *-s, -, n.* crapodină cu bile.
Kugel|spurzapfen, *-s, -*, m. *(tehn.)* pivot sferic.
Kugel|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* v. Hantel **(1).**
Kugel|stahl, *-(e)s, -stähle* (și *-e). m. (metal.)* oțel pentru bile.
Kugel|stoßen, *-s, n. sg. (sport)* aruncare a greutății.
Kugel|stoßer, *-s, -, m. (sport)* aruncător de greutate.
Kugelteufelskralle, *-n, f.* v. Kugelrapunzel.
Kugeltonne, *-n, f. (mar.)* geamandură sferică.
Kugelung, *-en, f.* votare cu bile.
Kugelventil [-vɛn-], *-s, -e, n. (tehn.)* supapă, ventil, robinet cu bilă.
Kugelwagen, *-s, -, m. (mil.)* cheson (de tun).
Kugelwechsel, *-s, m. sg.* schimb de gloanțe.
Kugelwelle, *-n, f. (fiz.)* undă sferică.
Kugelwinkel, *-s, -, m. (geom.)* unghi sferic.
Kugelzange, *-n, f. (tehn.)* **1.** clește pentru țevi. **2.** v. Kugelzieher.
Kugelzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* fus sferic.
Kugelzapfenlager, *-s, -, n.* palier cu fus sferic.
Kugelzapfenschale, *-n, f. (mas.)* cuzinet sferic.
Kugelzieher, *-s, -, m. (mil.)* rac de scos gloanțele; extractor.
Kugelzone, *-n, f. (geom.)* zonă sferică.
Kuguar, *-s, -e, m. (zool.)* puma *(Felis concolor).*
Kuh, *Kühe, f.* **1.** vacă; **trächtige ~** vacă gestantă; **wie die ~ vor dem neuen Tor** sau **vorm Scheunentor dastehen** a sta ca vițelul la poarta nouă; **man wird alt wie eine ~ und lernt noch immer was dazu** cât timp trăiești, tot mai înveți; **so viel von etwas verstehen, wie die ~ vom Sonntag** a nu avea habar, a fi tufă de Veneția; *(fam.)* **melkende ~** rentabil; **heilige ~** intangibil; **die ~ vom Eis bringen** sau **kriegen** a rezolva o problemă dificilă, a o dovedi. **2.** *(peior.)* vacă, femeie proastă. **3.** femelă (a cerbului, a elefantului etc.). **4.** *(în expr.)* **blinde ~** (joc de-a) baba-oarba.
Kuh|antilope, *-n, f. (zool.)* antilopă-vacă *(Bubalis buselaphus).*
Kuh|augen *pl. (fam.)* privire goală, tâmpă.
Kuhblattern *f. pl.* v. Kuhpocken.
Kuhblume, *-n, f. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale).*
Kuhbohne, *-n, f. (bot.)* fasole vigna *(Vigna sinensis).*
Kuhdorf, *-(e)s, -dörfer, n. (fam.)* sat mic și prăpădit, cătun sărac.
Kuhdreck, *-(e)s, m. sg.* baligă de vacă.
Kuhdung, *-(e)s,* **Kuhdünger**, *-s, m. sg. (agr.)* îngrășământ natural de grajd.
Kühen, *-s, -, m. (elv.)* v. Kuhhirt.
Kuh|euter, *-s, -*, n. uger de vacă.
Kuhfladen, *-s, -, m.* v. Kuhdreck.
Kuhfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de vacă.
Kuhfuß, *-es, -füße, m.* **1.** rangă cu gheare. **2.** *(fam.)* pușcă (de tip vechi).
Kuhglocke, *-n, f.* talangă, clopot de la gâtul vacilor.
Kuh|haar, *-(e)s, -e, n.* păr de vită.
Kuh|haargarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir din păr de vită.
Kuh|haargewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură din păr de vită.
Kuh|handel, *-s, m. sg. (fam.)* **1.** compromis politic. **2.** înțelegere, convenție, afacere incorectă.
Kuh|haut, *-häute, f.* piele de vacă; *(fig., fam.)* **das geht auf keine ~** sau **das lässt sich auf keine ~ schreiben** asta întrece orice măsură.
kuh|hessig *adj. (vet.)* cu picioarele dinapoi strâmbe, în formă de X.
Kuh|hessigkeit *f. sg. (vet.)* deformație a picioarelor la vacă.
Kuh|hirt(e), *-(e)n, -(e)n, m.* văcar, păzitor de vaci.
Kuh|hirtin, *-nen, f.* văcăreasă, păzitoare de vaci.
Kuh|horn, *-(e)s, -hörner, n.* **1.** corn de vacă. **2.** cornet al văcarului. **3.** v. Kuhhornklee.
Kuh|hornklee, *-s, m. sg. (bot.)* schinduf *(Trigonella foenum grecum* L.).
Kuhkaff, *-s, -s, n.* v. Kuhdorf.
Kuhkalb, *-(e)s, -kälber, n.* viței, vițică.
Kuhkäse, *-s, -, m.* brânză de vacă.
Kuhkette, *-n, f.* lanț de legat vacile.
Kuhknecht, *-(e)s, -e, m.* v. Kuhhirt.
Kuhkot, *-(e)s, m. sg.* v. Kuhdreck.
Kuhkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* floarea-călugărului *(Saponaria vaccaria).*
kühl *adj.* **1.** răcoros, rece; **es ist ~** e răcoare; **es wird ~** se răcorește; *(subst.)* **im Kühlen** pe răcoare. **2.** *(fig.)* rece, indiferent, nepăsător, distant, glacial; **ein ~er Empfang** o primire rece; **~ bis ans Herz hinan** rece până în adâncul inimii.
Kühl|anlage, *-n, f.,* **Kühl|apparat**, *-(e)s, -e, m.* instalație frigorifică, frigorifer.
Kühlbe|hälter, *-s, -, m. (tehn.)* rezervor de răcire.
Kühlbett, *-(e)s, n. sg. (metal.)* pat de răcire.
Kühlbottich, *-s, -e, m. (ind. berii)* cuvă de răcire, răcitor.
Kühlbox, *-en, f.* **1.** sertar frigorific (la frigider). **2.** geantă frigorifică.
Kühle, *-n, f.* **1.** *sg.* **1.** răcoare. **2.** *(fig.)* răceală, indiferență, nepăsare. **3.** v. Kühlte. **II.** v. Kühlbottich.
Kuh|leder, *-s, n. sg.* piele de vacă.
Kühl|eimer, *-s, -, m.* răcitoare, căldare cu gheață (pentru răcirea băuturilor), frapieră.
Kühl|einrichtung, *-en, f.* v. Kühlanlage.
kühlen, *kuhlte, gekuhlt, vb. (h) intr. (mar.; despre vânt)* a-și mări forța.
kühlen, *kühlte, gekühlt, vb. (h) tr.* **1.** a răci. **2.** a răcori. **3.** *(fig.)* a satisface, a potoli; **seinen Zorn ~** a-și potoli mânia; **sein Mütchen an jm. ~** a-și vărsa mânia asupra cuiva.
kühlend I. *part. prez.* de la kühlen. **II.** *adj.* răcoritor.
Kühler, *-s, -, m.* **1.** frigorifer. **2.** *(auto.)* radiator. **3.** condensator. **4.** *(chim.)* refrigerent. **5.** frapieră (pentru băuturi).
Kühler|abdeckung, *-en, f. (auto.)* învelitoare a radiatorului.
Kühler|ablass|schraube, *-n, f. (auto.)* șurub de golire a radiatorului.
Kühlerdecke, *-n, f.* v. Kühlerabdeckung.
Kühlerfüllklappe, *-n, f.* v. Kühlerklappe.
Kühler|haube, *-n, f. (auto.)* capac al radiatorului, mască de radiator.
Kühlerjalousie [-ʒaluzi:], *-n* [-zi:ən], *f. (auto.)* v. Kühlerrolette.

Kühlerklappe, *-n, f. (auto.)* clapă de protecție a radiatorului.
Kühlermantel, *-s, -mäntel, m. (auto.)* husă de radiator.
Kühlerquerträger, *-s, -, m. (auto.)* traversă de susținere a radiatorului.
Kühler|rohr, *-(e)s, -e, n. (auto.)* țeavă de radiator.
Kühler|rolette, Kühler|rolljalousie [-ʒaluzi:], *-n, f. (tehn)* oblon, volet rulant de radiator.
Kühlerschutzhaube, *-n, f. (auto.)* capotă, mască a radiatorului.
Kühlerventilator [-vɛn-], *-s, -en, m. (auto.)* ventilator de radiator.
Kühlerverkleidung, *-en, f.* v. Kühlerabdeckung.
Kühlerzelle, *-n, f. (auto.)* celulă de radiator.
Kühlfach, *-(e)s, -fächer, n.* sertar frigorific (la frigider).
Kühlfass, *-es, -fässer, n.* v. Kühlgefäß.
Kühlfilter, *-s, -, m. (tehn.)* filtru de răcire.
Kühlfläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de răcire.
Kühlflüssigkeit, *-en, f. (tehn.)* lichid de răcire.
Kühlgefäß, *-es, -e, n.* vas de răcire.
Kühlhalle, *-n, f.* antrepozit frigorific; cameră frigorifică.
Kühlhaltung *f. sg.* ținere la rece.
Kühlhaus, *-es, -häuser,* v. Kühlhalle.
Kühlkessel, *-s, -, m.* v. Kühlfass.
Kühlkette, *-n, f. (ec.)* lanț frigorific.
Kühlkraftwagen, *-s, -, m.* autovehicul frigorific.
Kühlkrug, *-(e)s, -krüge, m.* **1.** ulcior, cană de răcire (a băuturilor). **2.** termos.
Kühlküvette [-vɛtə], *-n, f. (tehn.)* cuvetă de răcire.
Kühlmantel, *-s, -mäntek, m. (tehn.)* manta de răcire.
Kühlmedium, *-en, n. (tehn.)* agent frigorific.
Kühlmittel, *-s, -, n. (tehn.)* mijloc de răcire.
Kühlnische, *-n, f. (tehn.)* nișă de răcire.
Kühl|öl, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* ulei de răcire.
Kühlraum, *-(e)s, -räume, m.* spațiu de răcire.
Kühlrippe, *-n, f. (tehn.)* aripioară de răcire.
Kühlrohr, *-(e)s, -e, n. (chim.)* tub de condensare, țeavă de răcire.
Kühlsalbe, *-n, f.* alifie răcoritoare.
Kühlschiff, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* navă frigorifică. **2.** *(tehn.)* cadă de răcire.
Kühlschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de răcire.
Kühlschrank, *-(e)s, -schränke, m.* frigorifer, frigider, răcitor.
Kühlsieb, *-(e)s, -e, n.* sită de răcire.
Kühltasche, *-n, f.* geantă (de voiaj) frigorifică.
Kühlte *f. sg. (mar.)* brizā.
Kühltisch, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* masă de răcire.
Kühltrank, *-(e)s, -tränke, m.* băutură răcoritoare.
Kühltruhe, *-n, f.* congelator.
Kühlturm, *-(e)s, -türme, m. (tehn.)* turn de răcire, gradier.
Kühlung, *-en, f.* **1.** răcire, răcorire. **2.** aparat, mecanism de răcire.
Kühlvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv, instalație de răcire.
Kühlwagen, *-s, -,* **Kühlwaggon**, *-s, -s, m. (ferov.)* vagon frigorific.
Kühlwanne, *-n, f. (tehn.)* cuvă, recipient de răcire.
Kühlwasser, *-s, n. sg. (auto.)* v. Kühlflüssigkeit.
Kühlwasserthermometer, *-s, -, n.* termometru pentru apa de răcire.
Kühlwasser|umlauf, *-(e)s, m. sg.* circuit al apei de răcire.
Kühlwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină frigorifică.
Kühlwirkung, *-en, f. (tehn.)* efect de răcire.
Kühlzentrale, *-n, f.* centrală frigorigenă.
Kühlzimmer, *-s, -, n.* v. Kühlraum.
Kühlzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren frigorific.
Kuhmagd, *-mägde, f.* mulgătoare (de vaci).
Kuhmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg de vaci.
Kuhmelker, *-s, -, m.* mulgător (de vaci).
Kuhmilch *f. sg.* lapte de vacă.
Kuhmist, *-(e)s, m. sg.* băligar de grajd.
kühn *adj.* și *adv.* îndrăzneț, cutezător, curajos, semeț.
Kuhne, *-n, f. (reg.)* curcă.
Kühne, *-n, -n (cin Kühner), m.* și *f.* om îndrăzneț; **dem ~n gehört die Welt** îndrăzneala e cheia succesului
Kuhn|bahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg.)* curcan.
Kühnheit, *-en, f.* îndrăzneală, curaj, vitejie, cutezanță; insolență.
kühnisch *adj.* îndrăzneț, cutezător: temerar.
kühnlich *adv.* cu îndrăzneală.
Kühnling, *-s, -e, m.* v. Kühne.
Kuhpacht, *-en, f.* arendare de vite.
Kuhpächter, *-s, -, m.* arendaș de vite.
Kuhpetersilie [-liə], *-n, f. (bot.; reg.)* hasmațuchi *(Chaerefolium silvestre).*
Kuhpilz, *-es, -e, m. (bot.)* pita-vacii *(Boletus bovinus).*
Kuhpocken *pl.* **1.** *(vet.)* variolă, vârsat a(l) taurinelor. **2.** virusul variolei folosit pentru vaccinarea oamenilor.
Kuhpockengift, *-(e)s, -e, n. (vet.)* vaccin contra variolei taurinelor.
Kuhpocken|impfung, *-en, f. (vet.)* vaccinare antivariolică a taurinelor.
Kuhpocken|stoff, *-(e)s, -e, m.* v. Kuhpockengift.
Kuhreigen, Kuhreihen, *-s, -, m.* cântec al păstorilor din Alpi: «ranz des vaches».
Kuhschelle, *-n, f.* **1.** v. Kuhglocke. **2.** v. Küchenschelle.
Kuh|stall, *-(e)s, -ställe, m.* staul, grajd de vaci, de vite.
kuhwarm *adj. (în expr.)* **~e Milch** lapte proaspăt muls (având încă temperatura de corp a animalului).
Kuhweide, *-n, f.* pășune, izlaz, suhat.
Kuhweizen, *-s, m. sg. (bot.)* condroniu *(Melampyrum arvense* L.).
Kuhzüchter, *-s, -, m.* crescător de vaci.
Kujon, *-s, -e, m.* ticălos, om de nimic.
kujonieren, *kujonierte, kujoniert, vb. (h) tr.* a sâcâi, a necăji, a chinui pe cineva.
k.u.k. *presc.* de la kaiserlich und königlich chezaro-crăiesc.
Küken, *-s, -, n.* **1.** v. Kücken. **2.** *(tehn.)* parte mobilă a unui robinet.
Kukum(b)er, *-n, f. (reg.)* castravete.
Kukurbitazee [-'tse:ə], *-n, f. (bot.)* cucurbitacee *(Cucurbitaceae).*
Kukuruz (și **Kukuruz**), *-es, m. sg. (reg.)* porumb, cucuruz.
Kukuruzscheuer, *-n, f. (reg.)* șopron, coșar de porumb, de cucuruz.
Kül, *-(e)s, -e, n. (reg., pisc.)* năvod, voloc.
Kulak, *-en, -en, m.* chiabur.
Kulakentum, *-(e)s, n. sg.* chiaburime; chiaburie.
Kulakenwirtschaft, *-en, f.* gospodărie de chiabur.
kulakisch *adj.* de chiabur.
kulant *adj.* culant, amabil, serviabil.
Kulanz *f. sg.* culanță, amabilitate, serviabilitate.
Külbel, *-s, -, n. (la suflarea sticlei)* bucată de sticlă prinsă pe capătul unei țevi metalice.
Kule, *-n, f. (inv.)* v. Kuhle.
Kuli, *-s, -s, m.* **1.** culi, hamal. **2.** muncitor exploatat de patron în capitalism. **3.** *(glumeț)* marinar. **4.** pix.
kulieren, *kulierte, kuliert, vb. (h) tr. (text.)* a bucla în mod succesiv.
Kulierware, *-n, f. (text.)* tricot obținut la mașinile de tricotat prin buclare succesivă.
Kulijacke, *-n, f.* jachetă largă (purtată de culi).
kulinarisch *adj.* culinar.
Kulisse, *-n, f.* **1.** culisă; *(fig.)* **hinter den ~n** în culise, în secret; *(fig.)* **er schaut ihm hinter die ~n** îi descoperă jocul. **2.** *(ec.)* culisă, piață liberă (în afara bursei). **3.** *(tehn.)* culisă.
Kulissen|anpflanzungen *pl. (forest.)* plantații în culoare.
Kulissen|arbeiter *-s, -, m. (teatru)* mașinist.
Kulissen|aufhängepunkt, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* reazem al culisei.
Kulissenfenster, *-s, -, n.* fereastră culisantă, glisantă.
Kulissenfieber, *-s, n. sg. (teatru)* trac.
Kulissenhalter, *-s, -, m. (tehn.)* cârlig de culise.
Kulissenhieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* fișie despădurită într-o pădure; tăiere în benzi.
Kulissenreißer, *-s, -, m.* actor care șarjează; *(fig.)* farsor.
Kulissenschieber, *-s, -, m.* **1.** *(teatru)* mașinist, schimbător de decor. **2.** *(fig.)* intrigant, persoană care trage sforile. **3.** *(glumeț)* măturător de zăpadă.
Kulissen|stange, *-n, f. (tehn.)* bară de comandă a culisei.
Kulissen|stein, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* piatră a culisei, culisou.
Kulissen|steuerung, *-en, f. (tehn.)* distribuție cu culisă.
Kulissentisch, *-(e)s, -e, m.* masă extensibilă.
Kulissentotlage *f. sg. (tehn.)* punct mort al culisei.
Kulissentür, *-en, f.* ușă culisantă.
Kulissenwechsel, *-s, -, m. (teatru, fig.)* schimbare de decor.
Kuller, *-n, f. (reg.)* bilă.
Kuller|augen *pl. (fam.)* ochi mari; **~ machen** a face ochii cât cepele.
Kullerball, *-(e)s, -bälle, m. (în limbajul copiilor)* minge.
kull(e)rig *adj. (fam.)* foarte nostim, hazliu, caraghios.
kullern, *kullerte, gekullert, vb. (reg.)* **I.** *intr.* **1.** *(h* și *s)* a se rostogoli. **2.** v. kollern. **II.** *tr.* și *refl. (h)* a (se) rostogoli; **ich kull(e)re mich** mă tăvălesc de râs.
Kullertränen *pl. (fam.)* lacrimi mari (de copil.)
Kulm[1], *-(e)s, -e, m.* (și *n.)* vârf conic (de munte), pisc.
Kulm[2], *-s, m. sg. (geol.)* culm.
Kulmination, *-en, f.* **1.** *(astron.)* culminație. **2.** *(fig.)* culme, culminare, punct culminant.
Kulminations|punkt, *-(e)s, -e, m.* **1.** punct culminant. **2.** *(astron.)* punct de culminație.
kulminieren, *kulminierte, kulminiert, vb. (h) intr.* (și *astron.)* a culmina, a atinge punctul culminant, apogeul; **der ~de Gipfel a)** vârful principal; **b)** *(fig.)* punctul culminant.
kulmisch *adj. (geol.)* referitor la culm.
Kult, *-(e)s, -e, m.* **1.** cult, cinstire, adorație. **2.** *(rel.)* cult.
Kultbild, *-(e)s, -er, n.* imagine de cult.
Kultbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte de căpătâi.
Kultgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate religioasă, de cult. **2.** *(bis.)* participare a unor persoane de diferite confesiuni la același cult.
Kult|handlung *-en, f.* act de cult.
kultisch *adj.* de cult.
Kultivation [-va-], *-en, f.* cultivare.
Kultivator [-'va-], *-s, -toren, m. (agr.)* **1.** cultivator. **2.** extirpator, prășitor; **~ mit Traktorenzug** cultivator remorcat de tractor.
kultivierbar [-vi:ɐ-] *adj.* cultivabil.
kultivieren [-'vi:-], *kultivierte, kultiviert, vb. (h) tr.* **1.** *(agr.)* a cultiva, a lucra. **2.** a cultiva, a îngriji; a dezvolta; a instrui.
kultiviert I. *part. trec.* de la kultivieren. **II.** *adj.* cult, cultivat, instruit, educat.
Kultiviert|heit *f. sg.* faptul de a fi cult, cultivat, instruit.
Kultivierung [-'vi:-], *-en, f.* cultivare, îngrijire; dezvoltare.
Kult|stätte, *-n, f. (rel.)* locaș de cult.
Kultur, *-en, f.* **1.** cultură; **die Kultur einer Nation** cultura unei națiuni. **2.** *sg.* cultură (ca mod de viață); **ein Mann von ~** un bărbat cultivat. **3.** *(agr., biol., forest.)* cultură.
Kultur|abgabe, *-n, f.* taxă culturală.
Kultur|abkommen, *-s, -, n.* acord cultural.
Kultur|abteilung, *-en, f.* secție culturală.
Kultur|anfänge *pl.* începuturi culturale; **in den ~n der Menschheit** la începuturile culturii omenirii.
Kultur|arbeit *f. sg.* muncă culturală.
Kultur|aufgabe, *-n, f.* misiune, sarcină culturală.
Kultur|aus|tausch, *-(e)s, m. sg.* schimb cultural.
Kultur|autonomie, *-n* [-mi:ən], *f.* autonomie culturală.
Kulturbanause, *-n, -n, m. (fam.)* om incult, semidoct.

Kulturbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** construcţie culturală. **2.** *(hidr.)* construcţie, lucrare hidroameliorativă.
Kulturbeilage, *-n, f.* supliment cultural (al unui ziar).
Kulturbesitz, *-es, m. sg.* bun, patrimoniu cultural.
Kulturbetrieb, *-(e)s, m. sg.* viaţă culturală susţinută.
Kulturbeutel, *-s, -, m.* trusă cu articole de toaletă.
Kulturboden, *-s, -böden m. (agr.)* pământ cultivat.
Kulturbudget [-bydʒe:], *-s, -s, n.* buget cultural.
Kulturbund, *-(e)s, -e, m.* **1.** uniune culturală. **2.** organizaţie culturală (în R.D.G.).
Kulturdenkmal, *-s, -mäler, n.* monument cultural.
Kulturdirektion, *-en, f.* direcţie culturală, a culturii.
Kultur|ecke, *-n, f.* colţ cultural.
Kultur|einrichtung, *-en, f.* aşezământ, instituţie, organizaţie cultural(ă).
kulturell *adj.* şi *adv.* cultural; **der ~ Schaffende** omul de cultură.
Kultur|ensemble [-ãsã:bl], *-s, -s, n.* ansamblu, colectiv cultural.
Kultur|entwicklung, *-en, f.* evoluţie, dezvoltare culturală.
Kultur|epoche, *-n, f.* epocă a unei culturi.
Kultur|erbe, *-s, n. sg.* moştenire culturală.
kulturfähig *adj.* cultivabil.
Kulturfaktor, *-s, -en, m.* factor cultural.
kulturfeindlich *adj.* ostil culturii, anticultural.
Kulturfilm, *-(e)s, -e, m.* film de popularizare a culturii, film documentar pe teme culturale.
Kulturfirnis, *-ses, -se, m. (iron.)* spoială de cultură.
Kulturfond [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m.* fond cultural.
Kulturform, *-en, f.* **1.** formă culturală, de cultură. **2.** *(biol.)* forma cultivată a unei plante.
Kulturfrage, *-n, f.* problemă culturală.
Kulturgattung, *-en, f.* ramură de cultură.
Kulturgemeinschaft, *-en, f.* comunitate, colectivitate culturală.
Kulturgeographie [-fi:] *f. sg.* geografie culturală.
Kulturgerät, *-(e)s, -e, n.* unealtă agricolă.
Kulturgeschichte *f. sg.* istorie a culturii, a civilizaţiei.
kulturgeschichtlich *adj.* privind istoria culturii.
Kulturgruppe, *-n, f.* brigadă artistică.
Kulturgut, *-(e)s, -güter, n.* bun cultural.
Kultur|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** casă de cultură. **2.** *(hort.)* seră.
Kultur|heim, *-(e)s, -e, n.* cămin cultural.
kultur|historisch *adj.* v. kulturgeschichtlich.
Kultur|ho|heit *f. sg.* suveranitate în domeniul problemelor culturale.
Kultur|ingenieur [-inʒeniø:ɐ], *-s,-e, m.* inginer agronom.
Kulturkampf, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(ist.)* lupta dintre statul prusac şi biserica romano-catolică sub Bismarck. **2.** luptă pentru cultură.
Kulturkämpfer, *-s, -, m.* apărător al culturii.
Kulturkommission, *-en, f.* comisie culturală.
Kulturkreis, *-es, -e, m.* arie culturală.
Kulturkrise, *-n, f.* criză culturală.
Kulturkritiker, *-s, -, m.* critic cultural.
Kulturland, *-(e)s, n.* **1.** *sg.* teren cultivat. **2.** *pl.* **~länder** ţară cu un înalt nivel cultural.
Kulturlandschaft, *-en, f.* peisaj, regiune, teren transformat(ă) de mâna omului.
Kulturleben, *-s, n. sg.* viaţă culturală.
Kulturleiter, *-s, -, m.* responsabil cultural, îndrumător cultural.
kulturlich şi *(rar)*, **kulturlich** *adj.* cultural.
Kulturlosigkeit *f. sg.* incultură.
Kulturmensch, *-en, -en, m.* om cult; om de cultură.
Kulturmensch|heit *f. sg.* omenire civilizată.
Kulturministerium, *-s, n. sg. (în R.D.G.)* Ministerul Culturii.
Kulturniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel cultural.
Kultur|obmann, *-(e)s, -männer* (şi *-leute), m.* v. Kulturleiter.
Kultur|orchester [-kɛstɐ], *-s, -, n. (în R.D.G.)* orchestră de muzicieni profesionişti.
Kultur|organisation, *-en, f.* organizaţie culturală.
Kulturpalast, *-(e)s, -läste, m.* **1.** v. Kulturhaus **(1). 2.** palat al culturii.
Kulturpark, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* parc de cultură şi odihnă.
Kulturpatenschaft, *-en, f.* patronaj cultural.
Kulturpflanze, *-n, f. (agr.)* plantă de cultură.
Kulturphilistertum, *-s, n. sg. (peior.)* filistinism cultural.
Kulturphilosophie *f. sg.* filozofie a culturii.
Kulturplanung *f. sg.* planificare culturală.
Kulturpolitik *f. sg.* politică culturală.
kulturpolitisch *adj.* de politică culturală.
Kulturpropaganda *f. sg.* propagandă culturală.
Kultur|rasse, *-n, f. (biol.)* rasă (de animale) obţinută prin înnobilare.
Kultur|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** spaţiu al unei culturi, spaţiu cultural. **2.** sală de manifestări culturale (într-o întreprindere).
Kultur|revolution [-vo-], *-en, f.* revoluţie culturală.
Kulturschaffen, *-s, n. sg.* creaţie culturală.
Kulturschaffende, *-n, -n (ein Kulturschaffender), m.* şi *f.* om, creator de cultură.
Kulturschande *f. sg.* ruşine în faţa lumii civilizate, crimă culturală.
Kulturschatz, *-(e)s, -schätze, m.* tezaur cultural.
Kulturschicht, *-en, f. (arheol.)* strat de cultură.
Kulturschöpfer, *-s, -, m.* creator de cultură.
Kultursoziologie *f. sg.* sociologia culturii.
Kultur|sprache, *-n, f.* limbă a unui popor civilizat.
Kultur|stätte, *-n, f.* aşezământ, instituţie cultural(ă); lăcaş de cultură.
Kultur|stufe, *-n, f.* treaptă de cultură; nivel cultural.
Kulturtagung, *-en, f.* consfătuire, sesiune culturală, congres cultural.
Kulturtechnik *f. sg. (agr.)* tehnică a îmbunătăţirilor funciare.
Kulturtradition, *-en, f.* tradiţie culturală.
Kulturträger, *-s, -, m.* reprezentant al culturii.
Kulturver|an|staltung, *-en, f.* manifestare culturală.
Kulturverband, *-(e)s, -bände, m.* asociaţie culturală.
Kulturverfall, *-(e)s, m. sg.* decadenţă culturală.
Kulturver|ordnung, *-en, f.* dispoziţie de ordin cultural.
Kulturvolk, *-(e)s, -völker, n.* popor civilizat.
Kulturwaren *pl. (com.)* articole de uz cultural.
Kulturwert, *-(e)s, -e, m.* valoare culturală.
Kulturzentrum, *-s, -zentren, n.* centru cultural.
Kulturzerfall, *-(e)s, m. sg.* descompunere a culturii.
Kulturzweck, *-(e)s, -e, m.* scop, ţel, obiectiv cultural.
Kultus, *-, Kulte, m.* **1.** v. Kult. **2.** domeniu cultural; problemă, chestiune culturală; *(în Bavaria)* **Ministerium für Unterricht und ~** Ministerul Învăţământului şi Culturii.
Kultusfreiheit *f. sg. (jur.)* libertate religioasă.
Kultusgemeinde, *-n, f.* comunitate religioasă.
Kultusminister, *-s, -, m.* ministru al Culturii.
Kultusministerium, *-s, -rien* [-riən] *n.* minister al culturii.
Kumane, *-n, -n, m.* cuman.
Kumanin, *-nen, f.* cumană.
kumanisch *adj.* cuman.
Kumm, *-(e)s, -e, m.*, **Kumme**, *-n, f. (reg.)* **1.** strachină, blid; vas, covată, jgheab de lemn. **2.** *(mar.)* bazin (în port).
Kümmel, *-s, -, m.* **1.** *(bot.)* chimion, chimen *(Carum carvi); (fam.)* **jm. den ~ reiben** a spune cuiva părerea verde în faţă; *(fig., fam.)* **den ~ aus dem Käse suchen** a tăia firul în patru. **2.** rachiu de chimion.
Kümmelblättchen, *-s, n. sg.* joc de cărţi de noroc.
Kümmelbranntwein, *-(e)s, m. sg.* v. Kümmelschnaps.
Kümmelbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu chimen.
Kümmelkäse, *-s, -, m.* brânză cu chimen.
kümmeln, *kümmelte, gekümmelt (ich kümm(e)le), vb. (h).* **I.** *tr.* a presăra cu chimen; a adăuga chimen. **II.** *intr. (fam.)* a bea rachiu de chimen.
Kümmelschnaps, *-es, -schnäpse m.* rachiu de chimen.
Kümmel|spalter, *-s, -, m.* **I.** *(fam.)* negustor meschin. **2.** persoană zgârcită, zgârie-brânză.
Kümmelsuppe, *-n, f. (cul.)* supă de chimen.
Kümmeltürke, *-n, -n, m.* **1.** *(înv., peior.; în argoul studenţesc)* student originar din împrejurimile oraşului universitar. **2.** lăudăros, fanfaron. **3.** om cu mentalitate mic-burgheză. **4.** muncitor turc; *(fam.)* **arbeiten wie ein ~** a munci din greu.
Kummer, *-s, m. sg.* **1.** mâhnire, necaz; **es macht ihm ~** îl mâhneşte. **2.** durere, supărare, grijă; **er macht sich** *(dat.)* **~ über sie** e îngrijorat în privinţa ei; **vor ~** de inimă rea; **das ist mein geringster ~** asta e grija mea cea mai mică. **3.** *(reg.)* grămadă de dărâmături.
Kümmerer, *-s, -, m. (vân.)* vânat bolnav, slab.
Kummerfalte, *-n, f.* rid, cută apărută pe faţă din supărare.
Kümmerform, *-en, f. (biol.)* exemplar degenerat, pipernicit.
kummerfrei *adj.* fără supărări.
Kummergefühl, *-(e)s, -e, n.* sentiment de amărăciune, de necaz, de îngrijorare.
Kummerkasten, *-s, -kästen (glumeţ)* cutie pentru reclamaţii şi plângeri.
kummerkrank *adj.* bolnav de supărare.
kümmerlich I. *adj.* jalnic, sărăcăcios, mizer; de plâns. **II.** *adv.* abia; (din) greu; **sich ~ durchschlagen** a o duce greu.
Kümmerlichkeit *f. sg.* **1.** sărăcie, nevoie, mizerie. **2.** slăbiciune, proastă dezvoltare, degenerare.
Kümmerling, *-s, -e, m.* fiinţă nedezvoltată, pipernicită.
kummerlos *adj.* v. kummerfrei.
Kummermiene *f. sg. (fam.)* expresie amărâtă a feţei.
kümmern, *kümmerte, gekümmert, vb. (h)* **I.** *tr.* a interesa; a privi (pe cineva), a-i păsa cuiva de cineva; **das kümmert dich nicht** asta nu te priveşte; **was kümmert ihn das!** ce-i pasă lui de aceasta! **II.** *intr.* şi *impers. (reg.; despre vieţuitoare)* a nu se dezvolta bine. **III.** *refl.* **(um** cu *ac.)* a se îngriji, a se interesa (de); **kümmere dich um deine Angelegenheiten** vezi-ţi de treburile tale.
kummern, *kummerte, gekummert, vb. (h) intr. (reg.)* a se mâhni, a se întrista.
Kümmernis, *-se, f.* v. Kummer **(1).**
kummerschwer *adj.* apăsat de griji, deprimat, abătut.
Kummer|speck, *-(e)s, -, m. (fam.)* îngrăşare pe fond nervos.
Kummertelefon, *-s, -e, n.* telefon pentru reclamaţii şi plângeri.
kummervoll *adj.* trist, mâhnit, plin de griji, de supărare.
Kum(me)t, *-s, -e, n. (la hamuri)* (tip special de) gâtar, spătar, grebănar capitonat.
Kum(me)tgeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnaşament cu un gâtar special capitonat.
Kum(me)tkette, *-n, f.* lanţ de ham, de jug.
Kum(me)tmacher, *-s, -, m.* şelar, curelar.
Kum(me)triemen, *-s, -, m.* curea de ham.
Kummkarre, *-n, f. (reg.)* roabă, cărucior.
Kump, *-s, -e, n.* **1.** strachină. **2.** troacă. **3.** v. Kum(me)t.
Kumpan, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fam.)* camarad, tovarăş, soţ; **ein lustiger ~** chefliu; om de viaţă. **2.** *(peior.)* complice.
Kumpanei, *-en, f.* companie, tovărăşie de petrecere.
Kumpel, *-s, - (fam.* şi *-s), m.* **1.** *(mine)* ajutor de miner; miner, ortac. **2.** *(fam.)* v. Kumpan **(1).**
Kümpel|arbeit *f. sg. (tehn.)* ambutisare.
kumpelhaft *adj.* camaraderesc, solidar.
kümpeln, *kümpelte, gekümpelt (ich kümp(e)le), vb. (h) tr. (tehn.)* a ambutisa (tablă).
Kümpelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă de ambutisat.
Kümpelung *f. sg. (tehn.)* ambutisare.
Kumpf, *-es, -e* (şi *Kümpfe), m.* **1.** v. Kumm **(1). 2.** *(înv.)* măsură de cereale.
kumpig *adj. (reg.)* rotund, burtos.
Kumps, *-es, m. sg. (reg.)* căpăţâni mici de varză murată.
Kum(p)st, *-es, m. sg. (reg.)* v. Kompost.
Kumst, *-es, m. sg.* v. Kumps.

Kụmt, *-(e)s, -e, n.* v. Kummet.
Kumulation, *-en, f.* cumulare, îngrămădire.
kumulativ *adj.* cumulativ.
kumulieren, *kumulierte, kumuliert, vb. (h) tr.* a cumula.
Kumulierung, *-en, f.* v. Kumulation.
Kụmulus, *-, -li* (şi *-se), m. (met.)* nor cumulus.
Kụmys, *-, m. sg.* cumis, băutură din lapte de iapă fermentat.
kụnd *adj.* **1.** *(numai predicativ)* ştiut, cunoscut, public; **~ sein** a fi ştiut, a fi de notorietate publică; **etwas ~ und zu wissen tun** a face cunoscut. **2.** *(rar)* v. kundig.
kụndbar *adj.* cunoscut, notoriu; *(înv.)* **~ werden** a deveni cunoscut.
kụ̈ndbar *adj. (jur.; despre contracte, convenţii)* reziliabil; **~e Rente** rentă reziliabilă.
Kụ̈ndbarkeit *f. sg. (jur.)* faptul de a fi concediabil, reziliabil.
Kụnde[1], *-n, f.* **1.** ştire, veste, înştiinţare; **die ~ von ihrer Schönheit** faima frumuseţii ei; **es verbreitet sich die ~** se duce vestea; **er bringt die ~** aduce vestea; **ich hatte gar keine ~ davon** nu aveam nici o ştire despre aceasta. **2.** ştiinţă. **3.** *(la dinţii cailor)* mişină (după care se cunoaşte vârsta). **4.** *(reg.)* v. Kundin.
Kụnde[2], *-n, -n, m.* **1.** client, cumpărător. **2.** *(fam., peior.)* individ, persoană, obiect; **ein schlauer ~** un individ şiret. **3.** *(argou)* vagabond. **4.** *(înv.)* calfă călătoare, meseriaş ambulant. **5.** *(austr.)* clientelă.
kụ̈nden, *kündete, gekündet (du kündest, er kündet), vb. (h)* **I.** *tr.* a vesti, a da de ştire, a înştiinţa, a anunţa. **II.** *tr.* şi *intr. (reg.)* v. kündigen.
Kụnden|andrang, *-(e)s, m. sg.* afluenţă de clienţi.
Kụndenbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie de clienţi.
Kụndenberatung, *-en, f. (com.)* **1.** îndrumare, sfătuire a clientelei. **2.** oficiu, serviciu de îndrumare a clientelei.
Kụndenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al clienţilor.
Kụndendienst, *-(e)s, m. sg. (com.)* serviciu pentru clienţi, service.
Kụndenkartei, *-en, f.* fişier al clientelei.
Kụndenkreis, *-es, m. sg.* clientelă.
Kụnden|sprache, *-n., f.* argou al vagabonzilor.
Kụnden|stamm, *-(e)s, m. sg.* cerc fix de clientelă.
Kụndenwerbung, *-en, f.* prospectarea clienţilor, publicitate.
Kụndenzu|spruch, *-(e)s, m. sg.* afluenţă de clienţi.
Kụ̈nder, *-s, -, m. (rar)* vestitor, crainic, pristav.
Kụndfahrer, *-s, -, m.* explorator.
Kụndfahrt, *-en, f.* expediţie ştiinţifică, explorare.
Kụndgabe, *-n, f.* **1.** înştiinţare, comunicare. **2.** proclamare.
kụndgeben, *gab kund, kundgegeben (du gibst kund, er gibt kund), vb. (h) tr.* **1.** a face cunoscut, a comunica, a vesti. **2.** a proclama. **3.** a manifesta; a arăta.
Kụndgeber, *-s, -, m. (rar)* persoană care dă de ştire, comunică.
Kụndgebung, *-en, f.* **1.** înştiinţare; comunicat. **2.** proclamare. **3.** *(pol.)* manifestaţie, demonstraţie; **eine patriotische ~** o manifestaţie patriotică.
Kụndgebungs|teilnehmer, *-s, -, m.* manifestant, participant la manifestaţie.
kụndig *adj.* **1.** cunoscător, versat, informat, la curent; **des Weges ~ sein** a cunoaşte drumul. **2.** expert; competent; **er ist der Sache ~** e expert în problemă.
kụ̈ndig *adj.* v. kündbar.
Kụndige, *-n, -n (ein Kundiger), m.* şi *f.* cunoscător(-oare), expert(ă).
kụ̈ndigen, *kündigte, gekündigt, vb. (h)* **I.** *intr.* a demisiona; **ich habe gekündigt** am demisionat. **II.** *tr.* **1.** a concedia; **einem Angestellten ~** a concedia un salariat. **2.** a rezilia, a denunţa; **einen Vertrag ~** a rezilia un contract; **jm. die Freundschaft ~** a rupe prietenia cu cineva.
Kụ̈ndigung, *-en, f. (jur.)* **1.** demisie. **2.** concediere, preaviz; **einmonatige ~** preaviz de o lună; **fristenlose ~** concediere fără preaviz. **3.** reziliere, desfacere (a unui contract).
Kụ̈ndingungsbe|stimmungen *pl. (jur.)* clauze de reziliere (a unui contract).
Kụ̈ndigungsfrist, *-en, f.* termen de preaviz.
Kụ̈ndigungsrecht, *-(e)s, n. sg. (jur.)* drept de reziliere, de concediere.
Kụ̈ndigungs|schreiben, *-s, -, n. (jur.)* scrisoare de reziliere, de concediere, preaviz scris.
Kụ̈ndigungs|schutz, *-es, m. sg. (jur.)* apărare, protecţie contra concedierii.
Kụ̈ndigungs|termin, *-s, -e, m.* v. Kündigungsfrist.
Kụndin, *-nen, f.* clientă.
kụndmachen, *machte kund, kundgemacht, vb. (h) tr.* a face cunoscut, a comunica, a vesti, a publica, a proclama.
Kụndmachung, *-en, f.* comunicare, comunicat, înştiinţare, publicare, notificare, proclamare; **feierliche ~** promulgare.
Kụndmachungsver|ordung, *-en, f.* ordin de publicare.
Kụndschaft, *-en, f.* **1.** clientelă; **er hat eine ausgedehnte ~** are o clientelă mare. **2.** informaţie, ştire; **ich habe davon ~** am cunoştinţă despre aceasta. **3.** *(mil.)* culegere de ştiri, recunoaştere; **er geht auf ~ aus** pleacă în recunoaştere.
kụndschaften, *kundschaftete, gekundschaftet (du kundschaftest, er kundschaftet), vb. (h) intr.* a se informa, a merge în recunoaştere, a cerceta, a spiona.
Kụndschafter, *-s, -, m. (mil.)* cercetaş; informator, spion.
Kundschafterei *f. sg.* culegere de ştiri, spionaj.
Kụndschafterin, *-nen, f.* informatoare, spioană.
Kụndschaftsbüro, *-s, -s, n.* birou de informaţii.
Kụndschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu de informaţii, de contraspionaj.
Kụndschaftsdienst|stelle, *-n, f.* v. Kundschaftsbüro.
kụndtun, *tat kund, kundgetan, vb. (h) tr. (livresc)* v. kundmachen.
kụndwerden, *wurde* (şi *ward) kund, kundgeworden (du wirst kund, er wird kund), vb. (s) intr.* **1.** a deveni cunoscut, a se face cunoscut. **2.** a fi dat în vileag, a deveni public.
Kụndwerdung *f. sg.* **1.** publicare. **2.** dare în vileag,
kune|iform [kunei'fɔrm] *adj.* cuneiform.
Kụ̈nette, *-n, f.* şanţ de scurgere.
kụ̈nftig I. *adj.* viitor; ce va veni. **II.** *adv.* în viitor, de aici înainte.
kụ̈nftighin *adv. (livr.)* v. künftig **(II)**.
Kụ̈ngel, *-s, -, m., (reg.)* iepure de casă.
kụngeln, *kungelte, gekungelt (ich kung(e)le), vb. (h)* **I.** *intr.* a face pe misteriosul. **II.** *tr.* a vinde pe ascuns.
Kụnkel, *-n, f.* **1.** furcă de tors. **2.** *(ist.)* nume simbolic pentru sexul feminin.
Kụnkel|lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă care poate fi moştenită de femei.
Kụnkelmage, *-n, -n, m. (reg.)* **1.** rudă din partea mamei. **2.** rudă prin căsătorie.
kụnkeln, *kunkelte, gekunkelt (ich kunk(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a ţese, a băga intrigi.
Kụnkel|stube, *-n, f.* cameră, odaie de tors.
kunkụren, *kunkurte, kunkurt, vb. (h) intr. (reg.)* a pândi.
Kunst, *Künste, f.* **1.** artă; **die bildenden Künste** artele plastice; *(înv.)* **die freien Künste** artele libere: **die schönen Künste** artele frumoase. **2.** artă, ştiinţă, măiestrie, îndemânare, dibăcie, pricepere; **die ~ des Reitens** arta călăriei; **die ~ zu schreiben** arta scrisului; **die Schwarze ~ a)** *(glumeţ)* arta tipografică; **b)** vrăjitoria, magia neagră, necromanţia; **c)** *(glumeţ)* coşăritul; **er kann allerhand Künste** se pricepe la tot felul de lucruri; *(fam.)* **das ist keine (große) ~** asta nu e mare artă, ispravă; **hier ist meine ~ zu Ende a)** s-a terminat cu ştiinţa mea, nu mă mai pricep; **b)** nu mai ştiu ce să fac; *(fam.)* **was macht die ~?** cum îţi merge cu munca?; **eine brotlose ~** o pregătire, activitate cu care mori de foame; **alle seine Künste spielen lassen** a folosi toate manevrele, toate trucurile; **~ sein** a fi artificial, imitaţie. **3.** *(reg.)* maşină de gătit, plită. **4.** *(înv.)* maşină.
Kụnst|akademie, *-n* [-mi:ən], *f.* institut, academie de bele arte, şcoala superioară de arte frumoase.
Kụnst|akademiker, *-s, -, m.* elev, student al şcolii superioare de arte frumoase.
Kụnst|angelegenheit, *-en, f.* problemă de artă.
Kụnst|anschau|ung, *-en, f.* v. Kunstauffassung.
Kụnst|an|stall, *-en, f.* institut, instituţie de artă.
Kụnst|arbeit, *-en, f.* operă de artă.
Kụnst|art, *-en, f.* ramură artistică, gen de artă.
Kụnst|artikel, *-s, -, m. (com.)* obiect de artă.
Kụnst|auf|fassung, *-en, f.* concepţie despre artă.
Kụnst|auktion, *-en, f.* licitaţie a unor obiecte de artă.
Kụnst|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* termen tehnic de artă.
Kụnst|aus|stellung, *-en, f.* expoziţie de artă.
Kụnstbanause, *-n, -n, m. (fam.)* om fără simţ artistic.
Kụnstbau, *-(e)s, -ten, m. (ferov.)* (nume generic pentru) poduri, diguri şi tuneluri.
Kụnstbaumwolle *f. sg.* fibre artificiale tip bumbac.
kụnstbeflissen *adj.* care studiază sau cultivă artele.
Kụnstbeflissenheit *f. sg.* studiu al artelor; pasiune pentru artă.
Kụnstbeilage, *-n, f.* supliment artistic (al unui ziar).
Kụnstbein, *-(e)s, -e, n.* protează de picior.
Kụnstbern|stein, *-(e)s, m. sg.* chihlimbar sintetic.
Kụnstbetrachtung, *-en, f.* apreciere a operelor de artă; contemplare a operelor de artă.
Kụnstblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tipogr.)* stampă, tipar de artă.
Kụnstblume, *-n, f.* floare artificială.
Kụnstbronze, *-n, f.* obiect de artă din bronz.
Kụnstbutter *f. sg.* unt artificial; margarină, unt vegetal.
Kụnstdarm, *-(e)s, -därme, m. (alim.)* mat artificial.
Kụnstdenkmal, *-s, -mäler* (şi *-e), n.* monument de artă.
Kụnstdichtung, *-en, f. (lit.)* literatură cultă.
Kụnstdrechsler, *-s, -, m.* strungar artizan (în lemn).
Kụnstdrechsler|handwerk, *-(e)s, n. sg.* strungărie artistică (în lemn).
Kụnstdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* **1.** tipar de artă. **2.** reproducere de artă.
Kunstdruckerei, *-en, f.* tipografie pentru tipare de artă.
Kụnstdruckpapier, *-s, n. sg. (tipogr.)* hârtie cretată, hârtie cromo, hârtie fină pentru tipare de artă.
Kụnstdünger, *-s, m. sg. (agr.)* îngrăşământ chimic.
Kụnst|eifer, *-s, m. sg.* zel pentru artă.
Kụnst|eis, *-es, n. sg.* gheaţă artificială.
Kụnst|eisbahn, *-en, f.* patinoar artificial.
Kụnst|eislauf, *-(e)s, m. sg.* v. Kunstlauf.
Künstelei, *-en, f.* afectare, manieră nefirească, meşteşugire, artificialitate.
Kụnst|elfenbein, *-(e)s, n. sg.* imitaţie de fildeş, fildeş artificial.
künsteln, *künstelte, gekünstelt (ich künst(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* a simula, a afecta; **Freude ~** a simula bucurie. **II.** *intr.* **(an** cu *dat.)* a meşteşugi (la un lucru).
Kụnst|enthusiasmus, *-, m. sg.* entuziasm pentru artă.
Kụnst|epos, *-, -epen, n. (lit.)* epopee cultă.
kụnst|erfahren *adj.* priceput, expert, cunoscător în domeniul artei.
Kụnst|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs artistic.
Kụnst|erziehung *f. sg.* educaţie artistică.
Kụnstfärber, *-s, -, m.* **1.** vopsitor, boiangiu de stofe fine. **2.** *(fam.)* orator elocvent, vorbitor care înfrumuseţează lucrurile.
Kunstfärberei, *-en, f.* vopsitorie, boiangerie de stofe fine.
Kụnstfaser, *-n, f. (text.)* fibră sintetică.
Kụnstfaserwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de fibre sintetice.
Kụnstfehler, *-s, -, m.* greşeală comisă de medici, farmacişti sau moaşe în exercitarea meseriei lor.
kụnstfeindlich *adj.* ostil faţă de tot ce este artistic.
kụnstfertig *adj.* iscusit, dibaci, meşter.
Kụnstfertigkeit, *-en, f.* iscusinţă, dibăcie, dexteritate, îndemânare.
Kụnstfett, *-(e)s, -e, n.* grăsime artificială, sintetică.
Kụnstfeuer, *-s, -*, **Kụnstfeuerwerk**, *-(e)s, -e, n.* joc de artificii.
Kụnstfleiß, *-es, m. sg.* v. Kunsteifer.
Kụnstflug, *-(e)s, -flüge, m. (av.)* zbor artistic, acrobatic.
Kụnstform, *-en, f.* formă artistică.
Kụnstfotograf, *-en, -en, m.* fotograf artistic.
Kụnstfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de artă; mecena.
Kụnstgärtner, *-s, -, m.* horticultor artistic.
Kunstgärtnerei *f. sg.* horticultură, grădinărie decorativă.

Kụnstgattung, *-en, f.* gen de artă.
Kụnstgebiet, *-(e)s, -e, n.* domeniu artistic.
Kụnstgebilde, *-s, -, n.* produs artistic.
Kụnstgefühl, *-(e)s, -e, n.* simţ artistic.
Kụnstgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* obiect de artă.
Kụnstgeist, *-(e)s, m. sg.* spirit artistic.
Kụnstgelehrte, *-n, -n (ein Kunstgelehrter), m.* şi *f.* specialist în istoria şi teoria artei.
kụnstgemäß *adj.* şi *adv.* conform regulilor artei.
Kụnstgenosse, *-n, -n, m.* confrate în ale artei.
Kụnstgenuss, *-es, -nüsse, m.* desfătare artistică.
kụnstgerecht *adj.* v. kunstgemäß.
Kụnstgesang, *-(e)s, -sänge, m. (muz.)* canto.
Kụnstgeschichte *f. sg.* istoria artei.
Kụnstgeschichtler, *-s, -, m.* istoric de artă.
kụnstgeschichtlich *adj.* de istoria artei, referitor la istoria artei.
Kụnstgeschmack, *-(e)s, m. sg.* gust artistic.
kụnstge|übt *adj.* v. kunstfertig.
Kụnstgewebe, *-s, -, n. (text.)* ţesătură artistică.
Kụnstgewerbe, *-s, n. sg.* artă decorativă, artă aplicată, artizanat.
Kụnstgewerbemuseum [-ze:ʊm], *-s, -seen* [-ze:ən], *n.* muzeu de artă aplicată.
Kụnstgewerbeschule, *-n. f.* şcoală de artă aplicată.
Kụnstgewerbler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* specialist în artă decorativă.
kụnstgewerblich *adj.* şi *adv.* de artă decorativă.
Kunstgießerei, *-en, f.* turnătorie de obiecte de artă; turnătorie artistică.
Kụnstglas, *-es, n. sg.* sticlărie de artă.
Kụnstglied, *-(e)s, -er, n.* proteză.
Kụnstgriff, *-(e)s, -e, m.* **1.** iscusinţă, dibăcie. **2.** tertip, truc, artificiu.
Kụnstguss, *-es, -güsse, m.* obiect de artă turnat; turnătorie pentru obiecte de artă.
Kụnst|halle, *-n, f.* galerie de artă, sală de expoziţii.
Kụnst|handel, *-s, m. sg.* comerţ cu obiecte de artă.
Kụnst|händler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de obiecte de artă.
Kụnst|handlung *-en, f.* magazin, galerie de obiecte de artă.
Kụnst|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie artistică, meşteşug.
Kụnst|harz, *-es, -e, n.* răşină sintetică.
Kụnst|historie [-riə] *f. sg.* v. Kunstgeschichte.
Kụnst|historiker, *-s, -, m.* v. Kunstgeschichtler.
kụnst|historisch *adj.* v. kunstgeschichtlich.
Kụnst|hochschule, *-n, f.* şcoală superioară de arte, institut de arte frumoase.
Kụnst|holz, *-es, n. sg.* material fibro-lemnos.
Kụnst|honig, *-s, m. sg.* miere artificială.
Kụnst|horn, *-(e)s, -e, n.* imitaţie de corn, galalit.
Kụnst|hornkamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene de imitaţie de corn.
Kụnst|industrie, *-n* [-stri:ən], *f.* industrie de artă.
kụnst|interessiert *adj.* cu interes pentru artă.
Kụnstkabinett, *-(e)s, -e, n.*, **Kụnstkammer**, *-n, f.* colecţie de artă; cabinet de raritaţi.
Kụnstkalender, *-s, -, m.* calendar cu reproduceri de artă.
Kụnstkasten, *-s, -, m. (mine)* batal de apă.
Kụnstkauf, *-(e)s, -käufe, m.* achiziţie de obiecte de artă.
Kụnstkenner, *-s, -, m.* expert, cunoscător în obiecte de artă.
Kụnstkeramik *f. sg.* ceramică artistică.
Kụnstkniff, *-(e)s, -e, m.* v. Kunstgriff.
Kụnstkorbflechter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* împletitor(-oare) de coşuri artistic lucrate.
Kụnstkritik, *-en, f.* critică de artă.
Kụnstkritiker, *-s, -, m.* critic de artă.
Kụnstlack, *-(e)s, -e, m.* lac artificial, sintetic.
Kụnstlauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* patinaj artistic.
Kụnstläufer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* patinator(-oare) artistic(ă).
Kụnstlaufschlittschuh, *-(e)s, -e, m. (sport)* patină pentru patinaj artistic.
Kụnstleder, *-s, n. sg.* **1.** imitaţie de piele, piele sintetică. **2.** *(tipogr.)* pegamoid.
Kụnstlehre *f. sg.* teorie a unei arte; tehnologie.
Kụnstleistung, *-en, f.* realizare artistică.
Künstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* artist(ă).
Kụnstlerdruck, *-(e)s, -e, m. (gravură)* probă de artist, tiraj de artist.
Kụnstlergeist, *-(e)s, m. sg.* spirit de artist.
künstler|haft *adj.* artistic, de artist.
künstlerisch *adj.* artistic; **der ~e Stil** stilul artistic; **die ~e Tätigkeit** activitatea artistică; **die ~e Vollendung** perfecţiunea artistică; **das Bild hat keinen ~en Wert** tabloul nu are valoare artistică.
Künstlerische, *-n (ein Künstlerisches), n. sg.* ceea ce este artistic, arta.
Kụnstlerkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de artist (cu plete).
Kụnstlerleben, *-s, n. sg.* viaţă de artist.
Kụnstlerlexikon, *-s, -ka* (şi *-ken), n.* lexicon al artiştilor.
Künstlerlocke, *-n, f. (fam.)* moţ de păr căzut pe frunte.
Kụnstlermähne, *-n, f. (glumeţ)* plete (de artist).
künstlern, *künstlerte, gekünstlert, vb. (h) intr.* **1.** a se îndeletnici cu arta. **2.** a face pe artistul.
Kụnstlername, *-ns, -n, m.* **1.** nume de artist. **2.** pseudonim.
Kụnstlernatur, *-en, f.* fire de artist.
Künstler|ruhm, *-(e)s, m. sg.* glorie de artist.
Kụnstlerschaft *f. sg.* breaslă a artiştilor; artiştii.
Künstlerschule, *-n, f.* şcoală de artă.
Künstler|stift, *-(e)s, -e, m.* creion fin, de desen.
Kụnstlertum, *-s, n. sg.* **1.** artă (ca vocaţie). **2.** v. Künstlerschaft.
Künstlerver|ein, *-(e)s, -e, m.* asociaţie a artiştilor.
Künstlervolk, *-(e)s, n. sg.* **1.** tagmă a artiştilor. **2.** *(înv.)* trupă ambulantă de artişti.
Künstlerzimmer, *-s, -, n.* cabinet, sală a artiştilor.

künstlich *adj.* **1.** artificial, imitat, fals; **ein ~es Auge** un ochi fals; **~e Blume** floare artificială; **~er Edelstein** imitaţie de piatră preţioasă; **~es Eis** gheaţă artificială; **~es Glied** proteză (de mână sau picior); **~e Intelligenz** inteligenţă artificială; **~e Kühlung** răcire artificială; **~e Mittel** artificii, trucuri; **~er Zahn** dinte fals. **2.** *(înv.)* artistic.
Künstlichkeit *f. sg.* **1.** afectare, prefăcătorie. **2.** artificialitate, faptul de a fi artificial, imitat, fals. **3.** *(înv.)* artă, măiestrie.
kụnstliebend *adj.* amator de artă.
Kụnstliebhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** amator(-oare) de artă. **2.** diletant(ă).
Kụnstliebhaberei *f. sg.* **1.** gust pentru artă. **2.** diletantism.
Kụnstlied, *-(e)s, -er, n. (muz.)* lied.
Kụnstling, *-s, -e, m.* pretins artist.
kụnstlos *adj.* **1.** fără artă, neartistic. **2.** simplu, natural, nemeşteşugit. **3.** neglijent, de mântuială, superficial.
Kụnstlosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de artă. **2.** simplitate, naturaleţe. **3.** superficialitate, caracter neglijent.
Kụnstmaler, *-s, -, m.* pictor.
Kụnstmärchen, *-s, -, n. (lit.)* basm cult.
kụnstmäßig *adj.* v. kunstgemaß.
Kụnstmittel, *-s, -, n.* **1.** artificiu. **2.** mijloc tehnic folosit de artist. **3.** *(înv.)* medicament farmaceutic.
Kụnstpause, *-n, f.* pauză, întrerupere intenţionată a unui discurs pentru a produce un efect mai mare; *(iron.)* **eine ~ machen** a se încurca.
Kụnstpfeifer, *-s, -, m. (înv.)* muzicant al oraşului.
Kụnstpoesie, *-n* [-poezi:ən], *f. (lit.)* poezie cultă.
Kụnstprodukt, *-(e)s, -e, n.* produs artistic.
Kụnstproduktion, *-en, f.* producţie artistică.
Kụnstprosa *f. sg. (lit.)* proză artistică.
Kụnstramme, *-n, f. (tehn.)* sonetă mecanică, cu declic şi troliu.
Kụnstrasen, *-s, m. sg.* gazon artificial.
Kụnstrat, *-(e)s, -räte, m.* **1.** consiliu artistic. **2.** consilier artistic, expert în artă.
Kụnstredner, *-s, -, m.* retor, orator.
Kụnstregel, *-n, f.* regulă de artă.
kụnstreich *adj.* artistic, ingenios.
Kụnstreise, *-n, f.* **1.** turneu al unui artist. **2.** călătorie de studii pentru vizitarea unor monumente de artă.
Kụnstreiten, *-s, n. sg.* călărie acrobatică; călărie de înaltă şcoală.
Kụnstreiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* călăreţ(-eaţă) de circ; călăreţ(-eaţă) de înaltă şcoală.
Kụnstrichter, *-s, -, m. (înv.)* specialist în probleme de artă.
Kụnstrichtung, *-en, f.* scoală artistică, curent artistic.
Kụnstsache, *-n, f.* obiect de artă.
Kụnstsammler, *-s, -, m.* colecţionar de obiecte de artă.
Kụnstsammlung, *-en, f.* colecţie de artă.
Kụnstschaffen, *-s, n. sg.* muncă artistică, creaţie artistică.
Kụnstschaffende, *-n, -n (ein Kunstschaffender), m.* creator de opere de artă, artist.
Kụnstschatz, *-es, -schätze, m.* comoară, tezaur de artă.
Kụnstschießen, *-s, n. sg. (sport)* tir artistic.
Kụnstschleifer, *-s, -, m.* şlefuitor artistic.
Kụnstschlosser, *-s, -, m.* lăcătuş-artist.
Kụnstschmied, *-(e)s, -e, m.* fierar-artist.
Kụnstschmiede, *-n, f.* forjărie artistică, feronerie.
Kụnstschmiede|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect de fier forjat.
Kụnstschnitzerei, *-en, f.* sculptură artistică în lemn.
Kụnstschreiner, *-s, -*, m. v. Kunsttischler.
Kunstschreinerei, *-en, f.* v. Kunsttischlerei.
Kunstschrift, *-en, f.* **1.** scris artistic. **2.** scriere despre artă.
Kụnstschule, *-n, f.* şcoală de artă.
Kụnstschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) a(l) unei şcoli de artă.
Kụnstschütze, *-n, -n, m. (sport)* maestru în tir.
Kụnstseide *f. sg. (text.)* mătase artificială.
kụnstseiden *adj.* din, de mătase artificială.
Kụnstseidengarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir de mătase artificială.
Kụnstseiden|industrie, *-n, f.* industrie de mătase artificială.
Kụnstseidenproduktion *f. sg.* producţie de mătase artificială.
Kụnstseidenwerk, *-(e)s, -e, n.* fabrică de mătase artificială.
Kụnstsinn, *-(e)s, m. sg.* simţ artistic.
kụnstsinnig *adj.* cu simţ artistic.
Kụnst|speisefett, *-(e)s, n. sg.* untură artificială de consum.
Kụnst|sprache, *-n, f.* **1.** limbă artificială. **2.** limbaj artistic, poetic. **3.** limbaj profesional, terminologie tehnică de specialitate.
Kụnst|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (natație)* săritor(-oare) la trambulină.
Kụnst|steiger, *-s, -, m. (mine)* supraveghetor, inspector (pentru maşini hidraulice).
Kụnst|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră artificială.
Kụnst|steinzeichnung, *-en, f.* litografie de artă.
Kụnst|stickerei, *-en, f.* broderie artistică.
Kụnst|stoff, *-(e)s, -e, m.* substanţă sintetică, masă plastică.
Kụnst|stoff|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs sintetic.
Kụnst|stoffmüll, *-s, sg. m. (ec.)* deşeuri, reziduuri sintetice; **~ wiederaufbereiten** a recicla deşeuri plastice.
Kụnst|stoffverpackung, *-en, f.* **1.** ambalaj de material plastic. **2.** ambalare în material plastic.
Kụnst|stopfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* meşter(ă) în stopat artistic.
Kụnst|stück, *-(e)s, -e, n.* măiestrie, truc, acrobaţie; *(iron.)* **~!** mare lucru! **das ist kein ~** asta nu e nici o ispravă.
Kụnst|tanz, *-es, -tänze, m.* dans artistic.
Kụnst|theorie, *-n* [-ri:ən], *f.* teorie a artei.
Kụnst|tischler, *-s, -. m.* tâmplar de mobilă fină, ebenist.
Kunst|tischlerei, *-en, f.* **1.** *sg.* tâmplărie artistică. **2.** atelier de tâmplărie fină.

Kụnst|tonwaren *pl.* obiecte de olărie artistică.
Kụnst|töpferei *f. sg.* olărie artistică.
Kụnst|torf, *-(e)s, m. sg.* turbă artificială.
Kụnst|turnen, *-s, n. sg.* gimnastică artistică.
Kụnstver|ein, *-(e)s, -e, m.* uniune, asociație artistică.
Kụnstverlag, *-(e)s, -e, m.* editură de artă.
Kụnstver|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Kunstverständnis.
kụnstver|ständig *adj.* expert, cunoscător în materie de artă.
Kụnstver|ständige, *-n, -n (ein Kunstverständiger), m.* și *f.* cunoscător(-oare), expert(ă) de artă.
Kụnstver|ständnis, *-ses, n. sg.* înțelegere pentru artă; înțelegere a fenomenului artistic.
kụnstvoll *adj.* **1.** artistic. **2.** ingenios, cu multă pricepere.
Kụnstware, *-n, f. (com.)* articole, obiecte de artă.
Kunstweberei, *-en, f.* țesătorie artistică.
Kụnstwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin artificial, contrafăcut. **2.** șampanie.
Kụnstwerk, *-(e)s, -e, n.* operă de artă.
Kụnstwert, *-(e)s, -e, m.* valoare artistică.
kụnstwidrig *adj.* neartistic, contrar regulilor artei.
Kụnstwissenschaft, *-en, f.* știință despre artă, teorie a artelor.
kụnstwissenschaftlich *adj.* care ține de domeniul științei artelor.
Kụnstwolle *f. sg. (text.)* lână sintetică.
Kụnstwort, *-(e)s, -wörter, n.* **1.** termen tehnic, de specialitate. **2.** cuvânt literar, cult. **3.** cuvânt creat, artificial.
Kụnst|zahn, *-(e)s, -zähne, m.* dinte fals.
Kụnst|zeitschrift, *-en, f.* revistă de artă.
Kụnst|zweig, *-(e)s, -e, m.* ramură a artelor.
Kụnter, *-s, -, m. (reg.)* cal mic țărănesc.
kụnterbunt *(fam.)* **1.** *adj.* pestriț, de diferite culori; *(fig.)* talmeș-balmeș. **II.** *adv.* claie peste grămadă.
Kụnterbunt, *-(e)s, n. sg. (fam.)* amestecătură, zăpăceală, harababură.
Kụnz, *-ens, m. sg. dim.* de la Konrad; *(în expr.)* **Hinz und ~** oricine, oricare, oamenii cei mai diverși.
Kupal, *-s, n. sg. formă presc.* de la Kupferaluminium.
Küpe, *-n, f.* **1.** putină, cadă de boiangiu. **2.** soluție pentru vopsit.
Kupee [-'pe:], *-s, -s, n.* **1.** cupeu (trăsură). **2.** *(inv.)* cupeu, compartiment de vagon.
Kupeekoffer, *-s, -, m.* geamantan.
kupellieren, *kupellierte, kupelliert, vb. (h) tr. (metal.)* a cupela.
küpen, *küpte, geküpt, vb. (h) tr.* a agita (un obiect) în cada de vopsit.
Küpenfarb|stoff, *-(e)s, -e, m. (chim.)* colorant de cadă.
Küper, *-s, -, m.* **1.** v. Küfer. **2.** controlor de mărfuri în port.
Küperei, *-en, f.* birou portuar de control al mărfurilor.
Kụpfer, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* aramă, cupru. **2.** arămuri, vase de aramă. **3.** monede de aramă. **4.** *(inv.)* gravură în acvaforte. **5.** *(med.)* acnee *(Acne rosacea, Gutta rosacea).*
Kụpfer|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* **1.** *(metal.)* extracție de cupru. **2.** mină de cupru.
Kụpfer|ader, *-n, f. (mineral.)* filon de cupru.
kụpfer|ähnlich *adj.* ca arama.
Kụpfer|ammoniumsulfat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* sulfat de cupru amoniacal.
Kụpfer|arbeit, *-en, f.* lucrare de aramă, obiect de aramă.
kụpfer|artig *adj.* v. kupferähnlich.
Kụpfer|ätzung, *-en, f.* gravură pe cupru, acvaforte; *(tipogr.)* clișeu de cupru.
Kụpfer|auflösung *f. sg. (chim.)* dizolvare a cuprului.
Kụpfer|auftragung, *-en, f. (tipogr.)* încărcare cu cerneală a clișeelor de cupru.
Kụpfer|aus|schlag, *-(e)s, m. sg.* v. Kupfer **(5).**
Kụpfer|backen, *-s, -, m. (metal.)* falcă de protecție de cupru (la menghină).
Kụpferbad, *-(e)s, -bäder, n. (tipogr.)* baie de cuprare.
Kụpferband, *-(e)s, n. sg. (metal.)* cupru în benzi.
Kụpferbarren, *-s, -, m. (metal.)* lingou de cupru; **den ~ auswalzen** a lamina lingoul de cupru.
Kụpferbedachung, *-en, f.* învelitoare de cupru.
Kụpferbergbau, *-(e)s, m. sg.* exploatare a zăcămintelor de cupru.
Kụpferbergwerk, *-(e)s, -e, n.* mină de cupru.
Kụpferbeschlag, *-(e)s, -schläge, m.* feronerie, armătură de cupru.
Kụpferblatt, *-(e)s, -blätter, n.* **1.** foaie, folie de cupru. **2.** v. Kupferstich.
Kụpferblech, *-(e)s, n. sg.* tablă de cupru.
Kụpferblende, *-n, f. (mineral.)* tetraedrit bogat în zinc, sandbergerit.
Kụpferblüte *f. sg. (mineral.)* calcotrichit, cuprit.
kụpferbraun *adj.* brun-arămiu, brun-roșcat.
Kụpferchlorid [-klɔ-], *-(e)s, n. sg. (chim.)* clorură cuproasă.
Kụpferdraht, *-(e)s, -drähte, m.* sârmă de cupru.
Kụpferdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar (de artă) în aramă, tipar adânc.
Kụpferdrucker, *-s, -, m.* tipăritor în cupru.
Kụpferdruckpresse, *-n, f. (tipogr.)* presă pentru acvaforte.
Kụpfer|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu de cupru.
Kụpfer|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs de aramă.
Kụpferfarbe *f. sg.* culoare a aramei.
kụpferfarben, **kụpferfarbig** *adj.* arămiu.
Kụpfergar|herd, *-(e)s, -e, m. (metal.)* cuptor pentru afinarea cuprului.
Kụpferge|halt, *-(e)s, m. sg.* conținut de aramă, de cupru.
Kụpfergelb, *-s, n. sg.* v. Kupferfarbe.
Kụpfergeld, *-(e)s, n. sg.* bani de aramă.
Kụpfergerät, **Kụpfergeschirr**, *-(e)s, -e, n.* vase, veselă de aramă, arămuri.
Kụpfergewinnung *f. sg.* metalurgie a cuprului.
Kụpfergießerei, *-en, f. (metal.)* turnătorie de cupru.
Kụpferglanz, *-es, m. sg. (mineral.)* calcozină.
Kụpferglas, *-es, n. sg. (mineral.)* cupru vitros; cuprit.
Kụpferglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* calcofilit.
Kụpferglüh|span, *-(e)s, -späne, m. (metal.)* arsură de cupru.
Kụpfergranalien [-liən] *pl. (metal.)* granule de cupru.
Kụpfergrube, *-n, f.* v. Kupferbergwerk.
kụpfergrün *adj.* de culoare verde malahit.
Kụpfergrün, *-s, n. sg.* **1.** verde malahit. **2.** *(mineral.)* crisocol. **3.** *(chim.)* acetat de cupru; cocleală.
kụpfer|haltig *adj.* conținând cupru, cuprifer.
Kụpfer|hammer, *-s, -, m. (înv.)* atelier pentru extragerea și prelucrarea cuprului.
Kụpfer|hammerschlag, *-(e)s, m. sg. (metal.)* solzi, praf de la forjarea cuprului.
Kụpfer|hütte, *-n, f. (metal.)* uzină metalurgică pentru cupru.
kụpf(e)richt, **kụpf(e)rig** *adj.* **1.** de aramă. **2.** *(med.)* cu acnee.
Kụpfer|indigo, *-s, m. sg. (mineral.)* covelină.
Kụpferkabelnetz, *-es, -e, n. (inform.)* rețea de cablu de cupru.
Kụpferkessel, *-s, -, m.* căldare, cazan de aramă.
Kụpferkies, *-es, -e, m. (mineral.)* calcopirită.
Kụpferkohle *f. sg. (electr.)* cărbune metalizat, arămit.
Kụpferkohlenbürste, *-n, f. (electr.)* perie de cărbune metalizat.
Kụpferkönig, *-s, m. sg. (metal.)* cupru pur.
Kụpferkuchen, *-s, -, m. (metal.)* turtă de aramă.
Kụpferlegierung, *-en, f. (chim.)* aliaj de cupru.
Kụpferling, *-s, -e, m.* v. Kupfermünze.
Kụpfermangan|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* minereu cupro-manganos.
Kụpfermünze, *-n, f.* monedă de aramă.
kụpfern *adj.* **1.** de aramă. **2.** arămiu.
kụpfern, *kupferte, gekupfert, vb. (h) tr.* a arămi, a cupra.
Kụpfernagel, *-s, -nägel, m.* cui de cupru.
Kụpfernase, *-n, f. (glumeț; fam.)* nas roșu.
Kụpfernatter, *-n, f. (zool.)* viperă *(Coronella austriaca).*
Kụpfernickel, *-s, m. sg. (metal.)* cupro-nichel; nichelină (aliaj).
Kụpferniet, *-(e) s, -e, m. (tehn.)* nit de aramă.
Kụpfernitrat, *-(e)s, -e, n. (chim.)* azotat cupric.
Kụpfer|otter, *-n, f.* v. Kupfernatter.
Kụpfer|oxid (și Kụpfer|oxyd), *-(e)s, n. sg. (chim.)* oxid cupric.
Kụpfer|oxidul (și Kụpfer|oxydul), *-s, n. sg. (chim.)* oxid cupros.
Kụpferplatte, *-n, f.* placă de aramă.
Kụpferprägerei *f. sg. (tehn.)* ambutisare a cuprului.
Kụpfer|radierung, *-en, f. (artă)* gravură pe cupru, acvaforte.
Kụpfer|raffinerie, *-n* [-ri:ən], *f. (metal.)* rafinărie de cupru.
Kụpfer|rohr, *-(e)s, -e, n.*, **Kụpfer|röhre**, *-n, f.* țeavă de aramă.
Kụpfer|roh|stein, *-(e)s, m. sg. (metal.)* mată cuproasă.
kụpfer|rot *adj.* arămiu.
Kụpfer|rot, *-s, n. sg.* **1.** *(chim.)* oxid roșu de cupru, oxid cupros. **2.** culoare arămie, arămiu.
Kụpfersamt|erz, *-es, -e, n. (mineral.)* lettsomit.
Kụpferschiefer, *-s, -, m. (mineral.)* șist cuprifer.
Kụpferschläger, *-s, -, m.* v. Kupferschmied.
Kụpferschlange, *-n, f. (tehn.)* serpentină de aramă.
Kụpferschmied, *-(e)s, -e, m.* căldărar arămar, lucrător în aramă.
Kụpferschmiede|arbeit, *-en, f.* căldărărie; lucru, lucrare în aramă.
Kụpferschmiede|stück, *-(e)s, -e, n.* obiect, piesă de aramă bătută.
Kụpferseide *f. sg. (text.)* mătase din fibră cupro-amoniacală.
Kụpfer|spitze, *-n, f. (tehn.)* vârf de cupru (la paratrăsnet).
Kụpfer|stange, *-n, f. (metal.)* bară de aramă.
Kụpfer|stecher, *-s, -, m.* calcograf, gravor în aramă.
Kụpfer|stecherei, **Kụpfer|stecherkunst** *f. sg.* calcografie.
Kụpfer|stein, *-(e)s, -e, m. (metal.)* mată de cupru.
Kụpfer|steingranalien [-iən] *pl. (metal.)* mată de cupru granulată.
Kụpfer|stich, *-(e)s, -e, m. (arte)* acvaforte, gravură în aramă.
Kụpfer|stich|handlung, *-en, f.* magazin de stampe, de gravuri etc.
Kụpfer|stichkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet, colecție de acvaforte, de stampe, de gravuri etc.
Kụpfer|stichsammlung, *-en, f.* colecție de stampe, de acvaforte, de gravuri.
Kụpfer|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** bucată de cupru. **2.** monedă de cupru.
Kụpfersulfat, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfat de cupru.
Kụpfersulfid, *-(e)s, n. sg. (chim.)* sulfură de cupru.
Kụpfertafel, *-n, f.* placă de aramă.
Kụpfertiefdruck, *-(e)s, m. sg. (tipogr.)* tipar adânc în aramă, heliografie, tifdruc.
Kụpfertitel, *-s, -, m.* frontispiciu.
Kụpfer|uranglimmer, *-s, m. sg. (mineral.)* torberit, calcolit.
Kụpfervergiftung, *-en, f.* intoxicare, intoxicație cu cupru.
Kụpfervitriol [-vi-], *-s, n. sg. (chim.)* sulfat de cupru, piatră vânătă.
Kụpferwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* uzină de laminat cupru; laminor de cupru.
Kụpferwaren *pl.* arămuri, obiecte de aramă.
Kụpferwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* uzină de extragere a cuprului.
Kụpferwismut|erz, *-es, n. sg. (mineral.)* emplectit, cuprobismutit.
Kụpferzeit *f. sg. (arheol.)* epoca cuprului, eneolitic, calcolitic.
kụpfrig *adj.* **1.** cupros, cu cupru. **2.** de cupru. **3.** arămiu.
kupieren, *kupierte, kupiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a tăia, a scurta, a ciunti, a tunde (coada cailor, urechile și coada câinilor). **2.** *(med.)* a jugula o boală înainte de izbucnire. **3.** a tăia (vinul). **4.** a tăia (cărțile de joc). **5.** *(înv.)* a găuri, a perfora (un bilet de tren etc.). **6.** *(vân.)* a tăia calea (vânatului).
kupiert **I.** *part. trec.* de la kupieren. **II.** *adj.* **1.** *(despre câini)* cu coada și vârful urechilor tăiate; *(despre cai)* cu coada tunsă. **2.** *(în expr.)* **~es Gelände** teren cu denivelări.
Kupierung *f. sg.* **1.** scurtare, tăiere (a cozilor cailor și a cozilor și urechilor câinilor). **2.** tăiere (a vinurilor). **3.** tăiere (a cărților de joc amestecate). **4.** *(med.)* jugulare a unei boli prin mijloace drastice. **5.** *(înv.)* găurire, perforare.
Kupol|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cubilou.

Kupon [-ˈpɔ̃:], *-s, -s, m. (reg. şi n.)* cupon; **abgetrennter ~** cupon detaşabil.
Kupon|abschneider, *-s, -, m. (peior.)* rentier.
Kupon|bogen, *-s, -bögen, m.* foaie cu cupoane.
Kupon|heft, *-(e)s, -e, n.* carnet de cupoane, de bonuri.
Kuppe, *-n, f.* **1.** vârf rotund de munte; *(geol.)* **vulkanische ~n** bolţi sau conuri vulcanice. **2.** gămălie la (ace); cap (la cui). **3.** buric (al degetului).
Kuppel, *-n, f. (arhit.)* cupolă, boltă, vută sferică, dom.
Kuppel|achse, *-n, f. (ferov.)* osie cuplară.
kuppel|artig *adj. (constr.)* în formă, în gen de cupolă.
kuppelbar *adj. (tehn.)* cuplabil, care poate fi cuplat.
Kuppelbau, *-(e)s, -ten, m.* **1.** cupolă. **2.** construcţie a cupolei. **3.** clădire cu cupolă.
Kuppelbolzen, *-s, -, m. (ferov.)* bulon al cuplei.
Kuppeldach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** *(arhit.)* dom, acoperiş în cupolă. **2.** *(tehn.)* dom (la cazane de abur).
Kuppelei, *-en, f.* proxenetism.
kuppelförmig *adj.* în formă de cupolă.
Kuppelgeschäft, *-(e)s, -e, n. (ec.)* vânzare concomitentă, cuplată.
Kuppelgewölbe, *-s, -, n. (arhit.)* boltă în formă de cupolă.
Kuppelgrab, *-(e)s, -gräber, n.* cavou cu boltă.
Kuppelhaken, *-s, -, m. (feroc.)* cârlig de cuplaj, de tracţiune.
Kuppelkette, *-n, f. (ferov.)* lanţ de cuplaj.
Kuppelkonus, *-, -se, m. (tehn.)* con de fricţiune la cuplaj.
Kuppelmutter, *-mütter, f.* codoaşă.
kuppeln, *kuppelte, gekuppelt (ich kupp(e)le), vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** *(tehn.)* a uni, a lega, a cupla, a ambreia. **2.** *(inv.)* a face proxenetism.
Kuppel|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Kupolofen.
Kuppelpelz, *-es, -e, m.* răsplată pentru peţitoare; *(în expr.)* **sich den ~ verdienen** a mijloci o căsătorie.
Kuppelrad, *-(e)s, -räder, n. (ferov.)* roată cuplară.
Kuppelradsatz, *-es, -sätze, m. (ferov.)* osie cuplară.
Kuppelschraube, *-n, f. (ferov.)* şurub, bulon de cuplare.
Kuppelschwengel, *-s, -, m. (tehn.)* tendor cu contragreutate.
Kuppel|stange, *-n, f. (ferov.)* bielă cuplară; bară de cuplare.
Kuppelung, *-en, f.* v. Kupplung.
Kuppelvor|richtung, *-en, f. (ferov.)* dispozitiv de cuplare, aparat de tracţiune.
Kuppelwort, *-(e)s, -wörter, n. (gram.)* cuvânt compus legat prin cratimă.
kuppen, *kuppte, gekuppt, vb. (h) tr.* v. kuppeln.
kuppig *adj.* cu vârf, ţuguiat.
Kuppler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** codoş(-oaşă); proxenet(ă). **2.** mijlocitor(-oare) (de căsătorii).
Kupplerei, *-en, f.* v. Kuppelei.
kuppler|haft, kupplerisch *adj.* de proxenet, de codoş.
Kupplung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* acuplaj, ambreiaj, cuplare. **2.** *(ferov.)* acuplaj; **elastische ~** acuplaj elastic; **elektromagnetische ~** acuplaj, ambreiaj electromagnetic; **hydraulische ~** ambreiaj hidraulic. **3.** *(electr.)* **induktive ~** cuplaj inductiv; **lösbare ~** acuplaj semipermanent; **selbsttätige ~** cuplare automată; **starre ~** cuplare rigidă; **unmittelbare ~** cuplare directă.
Kupplungs|achse, *-n, f. (tehn.)* ax de acuplaj.
Kupplungsbelag, *-(e)s, -beläge, m. (tehn.)* ferodou de ambreiaj.
Kupplungsbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* bulon, bolţ de acuplaj.
Kupplungsbremse, *-n, f. (tehn.)* frână de ambreiaj.
Kupplungsfeder, *-n, f. (tehn.)* resort de acuplaj, de ambreiaj.
Kupplungsfederband, *-(e)s, -bänder, n. (tehn.)* bandă elastică de acuplaj.
Kupplungsfußhebel, *-s, -, m. (tehn., auto.)* pedală de ambreiere-debreiere.
Kupplungsge|häuse, *-s, -, n.* carcasă a ambreiajului.
Kupplungshebel, *-s, -, m.* pârghie, levier de cuplare.
Kupplungskegel, *-s, -, m.* con de ambreiaj.
Kupplungslamelle, *-n, f.* lamelă de ambreiaj.
Kupplungsmuffe, *-n, f.* manşon de acuplaj; mufă de îmbinare, de cuplare.
Kupplungs|pedal, *-(e)s, -e, n. (auto.)* pedală de ambreiere-debreiere.
Kupplungs|scheibe, *-n, f. (tehn.)* disc de ambreiaj.
Kupplungs|spiel, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* joc al ambreiajului.
Kupplungs|stange, *-n, f.* v. Kuppelstange.
Kupplungswelle, *-n, f. (mec.)* arbore de cuplare.
Kur, *-en, f.* **1.** *(med.)* cură, tratament; **eine ~ gebrauchen** a urma o cură; **zur ~** pentru cură; **jn. in die ~ nehmen a)** a aplica cuiva un tratament; **b)** *(fig. fam.)* a face observaţii cuiva, a-i spune cuiva părerea verde în faţă. **2.** *(inv.)* v. Kür **(1).** **3.** *(ist.)* drept electoral. **4.** *(ist.)* electorat. **5.** *(vân.)* vânătoare de iepuri. **6.** *(în expr.)* **jm. die ~ machen** sau **schneiden** a face cuiva curte. **7.** *(reg.)* parohie.
Kür *f. sg.* **1.** *(poet.)* alegere. **2.** *(gimn., patinaj artistic)* exerciţii liber alese.
kurabel *adj.* curabil.
Kur|abgabe, *-n, f.* taxă de cură.
Kur|anlage, *-n, f.* complex balneoclimateric.
Kur|an|stalt, *-en, f.* sanatoriu.
kurant *adj. (despre monede, mărfuri)* în circulaţie; care se vinde uşor, care este cerut mult.
Kurant[1], *-(e)s, -e, n. (înv.)* monedă a cărei valoare corespunde materialului din care a fost bătută.
Kurant[2], *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (elv.)* vizitator(-oare) al unei staţiuni balneare.
Kurantgeld, *-(e)s, -er, n.*, **Kurantmünze**, *-n, f.* v. Kurant[1].
kuranzen, *kuranzte, kuranzt (du, er kuranzt), vb. (h) tr. (fam., inv.)* a ocărî, a bate; **ich werde dich schon ~** o să te învăţ eu minte.
Kurare, *-s, n. sg.* curara, otravă puternică (pe săgeţile indienilor din America).
Küraß, *-es, -e, m. (mil., ist.)* cuirasă.
Kürassier, *-s, -e, m. (mil., înv.)* cuirasier.
Kurat, *-en, -en, m. (bis. cat.)* paroh, preot ajutător.
Kuratel, *-en, f. (jur.)* curatelă, interdicţie; **das Gericht verhängt die ~ über ihn** tribunalul îl pune sub interdicţie.
Kuratelver|hängung, *-en, f.* punere sub interdicţie.
Kuratgeistlichkeit *f. sg.* preoţime în funcţiune.
Kuratie, *-n* [-ˈti:ən], *f.* casă parohială a unui preot catolic ajutător.
kurativ *adj.* curativ.
Kurator, *-s, -oren, m.* **1.** tutore; curator. **2.** epitrop. **3.** administrator. **4.** reprezentant al ministerului pe lângă universităţi.
Kuratorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* **1.** tutelă; autoritate tutelară. **2.** consiliu de administraţie. **3.** epitropie.
Kuratus, *-, Kuraten, m.* v. Kurat.
Kurbad, *-(e)s, -bäder, n.* localitate, staţiune balneară.
Kurbel, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* manivelă. **2.** pârghie.
Kurbel|achse, *-n, f. (tehn.)* arbore cu manivelă.
Kurbel|antrieb, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* antrenare cu manivelă.
Kurbel|arm, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* manivelă, braţ de manivelă.
Kurbelblatt, *-(e)s, -blätter, n. (tehn.)* disc de manivelă.
Kurbeldampfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină cu abur cu piston.
Kurbeldampfpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă cu abur, cu mecanism bielă-manivelă; pompă cu abur, cu volant.
Kurbelge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* carter al motorului.
Kurbelge|stänge, *-s, n. sg. (tehn.)* manivele.
Kurbelgetriebe, *-s, -, n. (tehn.)* mecanism bielă-manivelă.
Kurbelgriff, Kurbelhandgriff, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mâner de manivelă.
Kurbelhebel, *-s, -, m. (tehn.)* pârghie cotită.
Kurbelhebelschere, *-n, f. (tehn.)* foarfece cu pârghie cotită (pentru tablă).
Kurbelheft, *-(e)s, -e, n.* v. Kurbelgriff.
Kurbelhub, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* cursă a manivelei.
Kurbel|induktor, *-s, -en, m. (tehn.)* inductor, magnetou de apel.
Kurbelkasten, *-s, -, m.* v. Kurbelgehäuse.
Kurbelkröpfung, *-en, f. (tehn.)* cot de manivelă.
Kurbel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de manivelă.
Kurbelmast, *-(e)s, -en, (tehn.) m.* catarg telescopic.
Kurbelmechanismus, *-, -nismen, m. (tehn.)* mecanism cu manivelă.
kurbeln, *kurbelte, gekurbelt (ich kurb(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(tehn.)* a mişca învârtind o manivelă. **2.** a produce, a fabrica prin răsucire, învârtire. **3.** a broda cu maşina de brodat cu manivelă. **II.** *(intr.)* **1.** *(tehn.)* a învârti o manivelă. **2.** *(fam.)* a filma. **3.** *(fam.)* a se mişca în cercuri.
Kurbelpresse, *-n, f. (tehn.)* presă cu mecanism bielă-manivelă.
Kurbelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată cu manivelă.
Kurbelschenkel, *-s, -, m.* v. Kurbelarm.
Kurbelschleife, *-n, f. (tehn.)* mecanism cu culisă-manivelă.
Kurbelschwinge, *-n, f. (tehn.)* mecanism articulat cu bielă şi balansier.
Kurbel|stange, *-n, f. (tehn.)* bielă.
Kurbel|stellung, *-en, f. (tehn.)* poziţie a manivelei.
Kurbel|stickerei, *-en, f.* broderie făcută cu maşina de brodat cu manivelă.
Kurbel|stickmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de brodat cu manivelă.
Kurbelwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore cotit; arbore cu manivelă.
Kurbelwellenkröpfung, *-en, f. (tehn.)* cot de arbore cotit.
Kurbelwellenlager, *-s, -, n. (tehn.)* palier de arbore cu manivelă.
Kurbelwellenrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* pinion, volan al arborelui cotit.
Kurbelzapfen, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** buton de manivelă. **2.** maneton.
Kurbette, *-n, f.* curbetă, figură la călăria de înaltă şcoală.
kurbettieren, *kurbettierte, kurbettiert, vb. (h) intr. (călărie)* a face curbeta.
Kürbis, *-ses, -se, m.* **1.** *(bot.)* dovleac *(Cucurbita).* **2.** *(fam.)* dovleac, cap.
kürbis|artig *adj.* ca dovleacul.
Kürbisbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore calebasă *(Crescentia cujete).*
Kürbisblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de dovleac.
Kürbisflasche, *-n, f. (bot.)* tigvă *(Lagenaria vulgaris).*
Kürbisfrucht, *-früchte, f. (bot.)* dovleac *(Cucurbita maxima; C. pepo* L.).
Kürbisgewächse *pl. (bot.)* cucurbitacee *(Cucurbitaceae).*
Kürbiskern, *-(e)s, -e, m.* sămânţă de dovleac.
kuren, *kurte, gekurt, vb. (h) intr. (fam.)* a face (o) cură.
küren, *kürte* (şi *kor), gekoren (imperf. du kürtest* şi *kor(e)st), vb. (h) tr. (poet.)* a alege.
Kurettage [-ˈta:ʒə], *-n, f. (med.)* chiuretaj.
Kürette, *-n, f. (med.)* chiuretă.
kürettieren, *kürettierte, kürettiert, vb. (h) tr. (med.)* a chiureta.
Kurfürst, *-en, -en, m. (ist.)* principe elector.
Kurfürstenhut, *-s, -hüte, m.* v. Kurhut.
Kurfürstentum, *-(e)s, -tümer, n.* electorat (demnitate şi ţară).
Kurfürstin, *-nen, f.* soţie de principe elector.
kurfürstlich *adj.* aparţinând principelui elector, electoral.
Kurgast, *-(e)s, -gäste, m.* vilegiaturist, sezonist venit la cură.
kurgemäß *adj.* potrivit cu prescripţiile de cură, de regim (alimentar).
Kur|haus, *-es, -häuser, n.* cazinou; hotel al băilor; hotel de plajă.
Kur|heim, *-(e)s, -e*, **Kurhotel**, *-s, -s, n.* vilă, hotel într-o staţiune balneoclimaterică.
Kur|hut, *-(e)s, -hüte, m. (ist.)* pălărie specială a unui prinţ elector (cu hermină, din sec. XVII, în formă de coroană).
kurial *adj. (ist.)* **1.** de curte, de cancelarie. **2.** papal, curial.
Kuriale *f. sg. (ist.)* scris de mână din cancelariile medievale.
Kurialen *pl.* curiali, suită a papei.
Kurialien [-iən] *pl. (ist.)* formele de adresare şi încheiere la scrisorile medievale.
Kurial|stil, *-(e)s, m. sg. (înv.)* stil de cancelarie medievală.
Kurie [-riə], *-n, f.* **1.** *(ist.)* curie (romană, papală). **2.** *(bis. cat.)* administraţie episcopală.
Kurier, *-s, -e, m.* curier.
Kurierdienst, *-(e)s, m. sg.* serviciu de curieri.
kurieren, *kurierte, kuriert, vb. (h) tr.* **1.** a trata (medical), a vindeca. **2.** *(fam.)* a învăţa minte, a vindeca (de ceva).
Kurierzug, *-(e)s, -züge, m. (înv.)* tren accelerat.
kurios, kuriös *adj.* **1.** curios, ciudat. **2.** amuzant, nostim, hazliu.

kurioserweise *adv.* în mod ciudat.
Kuriosität, *-en, f.* **1.** curiozitate, ciudățenie. **2.** raritate.
Kuriositätenhändler, **Kuriositätenkrämer**, *-s, -, m.* negustor de curiozități, de rarități.
Kuriositätenkabinett, *-(e)s, -e, n.* muzeu de curiozități, de rarități.
Kuriosum, *-s, -rio|sa, n.* **1.** caz ciudat. **2.** raritate.
Kurkapelle, *-n, f.* **1.** orchestră a unei stațiuni balneare. **2.** pavilion pentru orchestră într-o stațiune balneară.
Kurkarte, *-n, f.* bilet pentru o stațiune balneoclimatică.
Kurkosten *pl.* cheltuieli, plată pentru o ședere într-o stațiune balneoclimatică.
Kurkuma, *-kumen f. (bot.)* gurgumei *(Curcuma domestica).*
Kurlaub, *-(e)s, -e, m. (fam.)* concediu de odihnă și tratament.
Kürlauf, *-(e)s, -läufe, m. (patinaj artistic)* exercițiu liber.
Kurliste, *-n, f.* listă a vilegiaturiștilor (dintr-o stațiune balneoclimatică).
Kurmacher, *-s, -, m.* persoană care face curte, curtezan.
Kurmark, *-en, f. (ist.)* marcă, provincie electorală.
Kurmittel, *-s, -, n.* mijloc de tratament.
Kur|ort *-(e)s, -e, m.* localitate, stațiune balneară, climaterică sau de tratament.
Kurpackung, *-en, f.* **1.** *(farm.)* medicament ambalat în cantitate mai mare, pentru un tratament mai îndelungat. **2.** *(med.)* împachetare curativă.
kurpfuschen, *kurpfuschte, gekurpfuscht, vb. (h) intr.* a lecui cu mijloace băbești.
Kurpfuscher, *-s, -, m.* **1.** vraci, medic neautorizat, care tratează bolnavii cu leacuri băbești. **2.** medic prost.
Kurpfuscherei, *-en, f.* curarisire, lecuire cu mijloace băbești.
Kurprinz, *-en, -en, m. (ist.)* prinț elector.
Kurprinzessin, *-nen, f. (ist.)* prințesă electoare.
Kurpromenade, *-n, f.* alee, promenadă a stațiunii balneare.
Kurre[1], *-n, f. (mar.)* năvod de fund, traul.
Kurre[2], *-n, f. (reg.)* **1.** curcă. **2.** găinușă de munte.
kurren[1], *kurrte, gekurrt, tr.* și *intr. (reg.)* a pescui cu traulul.
kurren[2], *kurrte, gekurrt, vb. (h) (reg.) intr.* **1.** a grohăi. **2.** a ugui, a gunguri.
Kurrendaner, *-s, -, m. (înv.)* membru al unui cor de elevi colindători.
Kurrende, *-n, f.* **1.** cor bisericesc de copii; *(înv.)* cor de elevi colindători. **2.** *(înv.)* circulară.
kurrendieren, *kurrendierte, kurrendiert, vb. (h) tr. (înv.)* a dispune printr-o circulară.
kurrent *adj.* **1.** curgător, curent. **2.** cursiv. **3.** în scris gotic.
Kurrentschrift *f. sg.* **1.** scriere cursivă. **2.** scris gotic.
Kurr|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (reg.)* curcan.
kurrig *adj. (reg.)* **1.** iritabil, certăreț. **2.** morocănos, ursuz. **3.** ciudat, straniu.
Kurs, *-es, -e, m.* **1.** *(ec.)* curs (de mărfuri sau valori la bursă), cotă. **2.** *(ec.)* curs (de schimb valutar); **amtlicher ~** curs oficial; **der laufende**, **derzeitige**, **gegenwärtige ~** cursul actual; **zum bestmöglichen ~** la cel mai ridicat curs cu putință; **gehaltener ~** curs susținut; **nachgebender ~** curs în scădere; **notierter ~** curs cotat. **3.** curs (de învățământ). **4.** grup de cursanți; toți participanții la un curs. **5.** curs, desfășurare, mers, direcție a(l) unor evenimente. **6.** *(mar., av.)* drum, mers, direcție; **~ halten** a menține direcția; **~ nehmen auf...** a face drum spre..., a se orienta spre...; **den ~ steuern** a urma drumul; **den ~ verbessern** a corecta drumul. **7.** putere de circulație (la monedă); **außer ~ setzen** a retrage din circulație. **8.** *(sport)* cursă, distanță de competiție.
Kur|saal, *-(e)s, -säle*, **Kur|salon**, *-(e)s, -e, m.* sală de festivități într-o localitate balneară.
Kurs|änderung, *-en, f.* **1.** *(mar., av.)* schimbare de direcție, de rută. **2.** *(pol.)* orientare nouă, schimbare a liniei politice. **3.** *(ec.)* schimbare, modificare a cursului unei valori sau unei mărfi la bursă, al unei monede.
Kurs|angaben *pl. (ec.)* indicații de curs.
Kurs|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* remontare, creștere a cursului.
Kurs|anzeiger, *-s, -, m. (ec.)* buletin al bursei.
Kurs|aufschlag, *-(e)s, -schläge, m. (la bursă)* report.
Kursbericht, *-(e)s, -e, m.* v. Kurszettel.
Kursberechnung, *-en, f. (ec.)* cotație a cursului.
Kursbewegung, *-en, f. (ec.)* fluctuație a cursului.
Kursblatt, *-(e)s, -blätter, n.* v. Kurszettel.
Kursbuch, *-(e)s, -bücher, n.* mers al trenurilor, al vapoarelor etc.
Kürsch, *-es, n. sg. (her.)* blană (pe blazon).
Kur|schmied, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(înv.)* potcovar. **2.** *(mil.)* sergent veterinar.
Kürschner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* blănar(-năreasă), cojocar(cojocăreasă).
Kürschnerei, *-en, f.* **1.** blănărie, cojocărie. **2.** blănărie, meserie de blănar.
Kürschner|handwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Kürschnerei **(2).**
Kürschnermeister, *-s, -, m.* meșter blănar.
Kürschnerware, *-n, f.* blănuri.
Kursdifferenz, *-en, f. (ec.)* diferență de curs.
Kurs|einbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ec.)* cădere mare, prăbușire a cursului.
Kurs|er|holung, *-en, f. (ec.)* revenire a cursului.
kursfähig *adj. (ec.)* în circulație, cotat
Kursfahrt, *-en, f. (ec.)* tendință permanentă a cursului (la bursă).
Kursfall, *-(e)s, m. sg. (ec.)* cădere a cursului.
Kursfreigabe, *-n, f. (ec.)* deblocare a cursului.
kursgemäß *adj.* potrivit cursului.
kursieren, *kursierte, kursiert, vb. (h) intr.* **1.** a avea curs; a circula. **2.** *(fig.; despre zvonuri)* a se răspândi.
kursierend I. *part. prez.* de la kursieren. **II.** *adj.* valabil, cu putere circulatorie.
Kursist, *-en, -en, m.* participant la curs, cursant.
kursiv *adj. (tipogr.)* cursiv, italic.
Kursive [-və], *-n, f. (tipogr.)* tipar în caractere cursive, italice.
Kursivschrift *f. sg.* scriere cursivă, italică.
Kurskarte, *-n, f. (mar., av.)* schiță a drumului.
Kurslinie [-niə], *-n, f. (mar., av.)* linie a drumului.
Kursliste, *-n, f.* v. Kurszettel.
Kursmakler, *-s, -, m. (ec.)* agent de schimb de curs.
kursorisch *adj.* continuu, neîntrerupt; **~e Lektüre** lectură fără comentarii și exegeză.
Kür|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (patinaj artistic)* săritură în cadrul exercițiului liber ales.
Kursrichtung, *-en, f. (mar., av.)* direcție a drumului, curs.
Kursrisiko, *-s, -s* (și *-risiken), n. (ec.)* risc al fluctuației cursului.
Kursrückgang, *-(e)s, -gänge, m. (ec.)* scădere a cursului; **beschleunigter ~ des Dollars** recul accelerat al dolarului.
Kurs|schwankung, *-en, f. (ec.)* fluctuație, variație a cursului.
Kurs|treiberei *f. sg. (ec.)* urcare artificială a cursurilor (la bursă).
Kurs|sturz, *-es, m. sg. (ec.)* prăbușire a cursului (la bursă).
Kurs|teilnehmer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* cursant(ă).
Kursus, *-, Kurse, m.* curs (în învățământ).
Kursusleiter, *-s, -, m.* conducător de curs.
Kursverlieren, *-s, n. sg. (mar., av.)* pierdere a direcției.
Kursverlust, *-(e)s, -e, m. (ec.)* pierdere ca urmare a căderii cursului.
Kurswagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon direct pe un traseu lung.
Kurswechsel, *-s, m. sg.* v. Kursänderung.
Kurswert, *-(e)s, -e, m. (ec.)* valoare a cursului la bursă.
Kurs|zettel, *-s, -, m. (ec.)* buletin al bursei, cotă a bursei.
Kurtage [-ʒə], *-n, f. (ec.)* curtaj (în tranzacții de bursă); comision de curtier.
Kürtanz, *-es, -tänze, m.* exercițiu liber la patinajul artistic.
Kurtaxe, *-n, f.* v. Kurabgabe.
Kurtine, *-n, f.* **1.** *(înv., teatru)* cortină. **2.** *(mil., ist.)* curtină, zid care unește flancurile a două bastioane.
Kurtisan, *-s, -e, m.* **1.** curtean. **2.** curtezan.
Kurtisane, *-n, f.* curtezană.
Kürturnen, *-s, n. sg. (gimn.)* exerciții liber alese.
Kür|übung, *-en, f. (gimn.)* exercițiu liber ales.
kurvilisch *adj. (ist.)* curulic.
Kurvatur [-va-], *-en, f.* **1.** *(anat.)* curbură; cută, circumvoluție. **2.** *(înv.)* curbă.
Kurve [-və sau -fə], *-n, f.* **1.** *(mat., fiz., tehn.)* curbă; **algebraische ~** curbă algebrică; **ebene ~** curbă plană; **die ~ einer Funktion** curba unei funcții; **eine ~ zweiten Grades** o curbă de gradul al doilea; *(mil.)* **ballistische ~** curbă balistică. **2.** cotitură, curbă (la un drum sau linie ferată); **eine ~ nehmen** a lua un viraj; **eine scharfe ~** o curbă strânsă; *(fam.)* **die ~ kriegen** a reuși la timp; *(av.)* viraj. **3.** *(fam.)* rotunjime, formă rotundă (a corpului feminin). **4.** *(ec.)* **~ der Durchschnittskosten** curbă a costurilor medii; **~ der Grenzkosten** curbă a costurilor marginale.
kurven, *kurvte, gekurvt, vb.* **I.** *(s) intr.* **1.** a merge, a zbura în curbe. **2.** *(fam.)* a umbla încoace și încolo, fără un scop precis. **3.** *(fam.)* a se gândi, a-și bate capul. **II.** *(h) tr. (rar)* a îndoi.
Kurven|anpassung, *-en, f. (ec.)* ajustare a curbei.
kurvenförmig *adj.* în formă de curbă, curb.
Kurvenkreuzung, *-en, f. (ferov.)* încrucișare în curbă.
Kurvenlage, *-n, f. (auto.)* poziție (a vehiculului) în curbă.
Kurvenlineal, *-s, -e, n. (desen)* riglă curbă; florar.
Kurvenmesser, *-s, -, m. (top.)* curbimetru.
kurvenreich *adj.* cu multe curbe.
Kurvenschar, *-en, f. (mat.)* grup, familie de curbe aflate într-o anumită relație.
Kurvenscheitelpunkt, *-(e)s, -e, m.* vârf, maxim al unei curbe.
Kurvenschiene, *-n, f. (ferov.)* șină pentru curbe.
Kurvenschneiden, *-s, n. sg. (auto.)* tăiere a curbelor.
Kurven|stück, *-(e)s, -e, n.* piesă curbă.
Kurventafel, *-n, f. (ferov.)* indicator de curbă.
Kurventheorie, *f. sg. (mat.)* teorie a curbelor.
Kurventrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* mecanism cu camă.
Kurvenweiche, *-n, f. (ferov.)* macaz curb, branșament în curbă.
Kur|ver|ein, *-(e)s, m. sg. (ist.)* uniune a principilor electori.
Kur|verschickung, *-en, f.* trimitere la tratament, la cură.
Kur|verwaltung, *-en, f.* administrație a unei stațiuni balneoclimaterice.
kurvig *adj.* **1.** curbat, îndoit, curb. **2.** v. kurvenreich.
Kurvimeter [-vi-], *-s, -, n.* v. Kurvenmesser.
Kurwürde *f. sg.* demnitate de principe elector, electorat.
kurz I. *adj.* **1.** *(cantitativ, dimensional)* scurt; **~e Beine** picioare scurte; **~e Haare** păr scurt; **ein ~er Rock** o fustă, o haină scurtă; **~e Strecken** distanțe scurte; **etwas kürzer machen** a scurta ceva; **jn. um einen Kopf kürzer machen** a scurta cu un cap pe cineva; **etwas ~ und klein schlagen** a face ceva praf, a zdrobi; *(în expr.)* **den kürzeren ziehen** a fi învins, a fi întrecut, a pierde; **in ~en Worten** în puține cuvinte; **die kürzeste Linie** linia cea mai scurtă, geodetică. **2.** *(temporal)* scurt, de mică durată; **er hat einen ~en Atem a)** are respirația scurtă; **b)** *(fig.)* nu rezistă mult, nu stăruie mult; **~es Gedächtnis** memorie scurtă; **ein ~es Leben** o viață scurtă; **er macht ~en Prozess** nu se încurcă mult timp, procedează repede; **einen ~en Entschluss fassen** a lua repede o hotărâre, a nu șovăi; **~e Zeit** scurt timp; *(în expr.)* **der langen Rede ~er Sinn** concluzia este că..., într-un cuvânt: **die Zeit ist uns ~ geworden** timpul ne-a trecut repede. **II.** *adv.* **1.** *(modal)* scurt, pe scurt, concis, repede; **~ angebunden** tăios, răstit; laconic; **er fasst sich ~** se exprimă concis; **er fertigt ihn ~ ab** termină repede cu el; **er macht es ~** termină repede; **um es ~ zu machen** pentru a nu lungi lucrurile; **~ entschlossen** hotărât, prompt; **~ und bündig** scurt și cuprinzător, răspicat; **~ und gut** deci, într-un cuvânt; **~ und treffend** scurt și la obiect; **jn. ~ halten** a ține pe cineva din scurt; **des kürzeren darlegen** a lămuri pe scurt; **auf das** sau **aufs kürzeste** în chipul cel mai scurt. **2.** *(temporal)* puțin, scurt timp; curând; **~ darauf** puțin mai târziu; **~ nachher** curând după aceea; **~ vorher** cu puțin timp înainte; **~ vor Mitternacht** cu puțin înainte de miezul nopții; **~ dauern** a dura puțin timp; **über ~ oder lang** mai curând sau mai târziu; **binnen ~em** sau **in ~em** în curând; **seit ~em** nu de mult; **vor ~em** de curând; **~ nach...** (cu *dat.)* imediat după...; **~ vor** (cu *dat.)* puțin timp înainte de. **3.** *(cantitativ)* puțin, scurt; *(în expr.)* **zu ~ kommen** a se alege cu prea puțin, a fi nedreptățit; *(fam.)* **~ treten** a lucra încet, a bate pasul pe loc; *(subst., fig.)* **das Lange und das Kurze an der Sache** toate aspectele chestiunii. **4.** *(cul., în expr.)* **~ eingekocht** fiert cu zeamă scăzută.

Kurz|anschrift, *-en, f.* adresă telegrafică.
Kurz|arbeit *f. sg. (ec.)* **1.** muncă redusă, şomaj parţial. **2.** program redus.
Kurz|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* muncitor cu ziua de muncă redusă (şi cu salariu redus).
Kurz|arbeitergeld, *-(e)s, -er, n. (ec.)* drepturi, indemnizaţie pentru compensarea reducerii timpului de muncă.
kurz|ärm(e)lig *adj.* cu mâneci scurte.
kurz|armig *adj.* cu braţe scurte.
kurz|atmig *adj. (med.)* dispneic; cu respiraţie scurtă.
Kurz|atmigkeit *f. sg. (med.)* dispnee; respiraţie scurtă.
kurzbefristet *adj.* cu termen scurt.
kurzbeinig *adj.* cu picioare scurte.
Kurzbericht, *-(e)s, -e, m.* relatare succintă.
kurz dauernd *adj.* de scurtă durată.
Kürze, *-n, -n (ein Kurzer), m.* **1.** *(tehn.)* v. Kurzschluß. **2.** *(fam.)* păhărel (de băutură tare).
Kürze *f. sg.* **1.** *(dimensional)* scurtime, micime; **die ~ des Weges** scurtimea drumului. **2.** *(temporal)* scurtime; timp scurt, durată scurtă, mică; **in ~** în curând. **3.** conciziune; **in aller ~** în puţine cuvinte, succint; **sich der ~ befleißigen** a căuta să fie scurt. **4.** *(lit.)* silabă scurtă.
Kur|zeit, *-en, f.* sezon la staţiuni balneare şi climaterice.
Kürzel, *-s, -, n.* siglă, prescurtare.
kürzen, *kürzte, gekürzt (du, er kürzt) vb. (h) tr.* **1.** a scurta, a scădea, a micşora; **den Lohn ~** a scădea salariul; **der um die Spesen gekürzte Betrag** suma din care s-au scăzut cheltuielile; **sich** *(dat.)* **die Zeit ~** a-şi trece timpul; a se distra, a se amuza. **2.** *(mat.)* a reduce, a simplifica (o fracţie).
kurzer|hand *adv.* deodată, dintr-odată, fără multă vorbă, pe scurt.
kürzer treten, *trat kürzer, kürzer getreten (du trittst kürzer, er tritt kürzer), vb. (h) intr.* a se reţine, a se restrânge.
Kürzerwerden, *-s, n. sg.* scurtare.
Kurz|erzählung, *-en, f. (lit.)* naraţiune, proză scurtă, schiţă, nuvelă scurtă.
kurzfaserig *adj.* cu fibre scurte.
Kurzfassung, *-en, f.* versiune prescurtată.
Kurzfilm, *-(e)s, -e, m.* film de scurt metraj.
kurzflügelig *adj. (zool.)* cu aripile scurte.
Kurzform, *-en, f. (lingv.)* formă prescurtată.
kurzfristig *adj.* cu termen scurt, de scurtă durată; **~e Verpflichtungen** obligaţii pe termen scurt.
kurz gefasst *adj.* **1.** scurt, concis. **2.** hotărât, decis.
Kurzgeschichte, *-n, f. (lit.)* schiţă.
kurz geschwänzt *adj.* cu coadă scurtă.
Kurzgewehr, *-(e)s, -e, n.* carabină.
kurzhaarig *adj.* cu părul scurt; tuns.
kurzhalsig *adj.* cu gâtul scurt.
Kurzhalsigkeit *f. sg.* scurtime a gâtului, însuşirea de a avea gâtul scurt.
kurz halten, *hielt kurz, kurz gehalten (du hältst kurz, er hält kurz), vb. (h) tr.* a ţine din scurt.
kurzhin *adv.* pe scurt, repede, superficial.
Kurzhörner *pl. (entom.)* muşte *(Brachycera)*.
kurzhubig *adj. (tehn.)* cu cursa scurtă.
Kurzkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (zool.)* broască cu cap scurt *(Breviceps)*.
kurzköpfig *adj.* brahicefal.
Kurzköpfigkeit *f. sg.* brahicefalie.
kurzlebend, kurzlebig *adj.* cu viaţa scurtă, efemer.
Kurzlebigkeit *f. sg.* viaţă scurtă, durată scurtă a vieţii; caracter efemer, efemeritate.
Kurzlehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* curs de scurtă durată.
kürzlich *adv.* de curând, deunăzi, nu de mult.
Kurzmeldung, *-en, f.* **1.** dare de seamă scurtă, relatare sumară. **2.** v. Kurznachricht.
Kurznachricht, *-en, f.* ştire scurtă.
Kurzname, *-ns, -n, m.* prenume prescurtat.
kurz|ohrig *adj.* cu urechile scurte.
Kurz|otter, *-n, f. (zool.)* şarpe australian *(Brachyaspis curta)*.
Kurzprogramm, *-(e)s, -e, n. (patinaj artistic)* program de exerciţii obligatorii.
Kurzreferat, *-(e)s, -e, n.* referat, raport succint.
kurzschließen, *schloss kurz, kurzgeschlossen (du schließt kurz, er schließt kurz), vb. (h) tr. (electr.)* a scurtcircuita; **den Widerstand ~** a pune rezistenţa în scurtcircuit.
Kurzschließer, *-s, -, m. (electr.)* dispozitiv de scurtcircuitare.
Kurzschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr.)* scurtcircuit.
Kurzschluss|anker, *-s, -, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschlussbremsung, *-en, f. (electr.)* frânare prin scurtcircuit.
Kurzschlussbügel, *-s, -, m. (electr.)* punte de scurtcircuitare, scurtcircuitor; *(tel.)* fişă, călăreţ de scurtcircuitare.
Kurzschlusshandlung, *-en, f.* act precipitat, nechibzuit.
kurzschlüssig *adj.* bazat pe un scurtcircuit.
Kurzschlussläufer, *-s, -, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschlussläufermotor, *-s, -en, m.* motor asincron.
Kurzschlussrotor, *-s, -en, m. (electr.)* rotor în scurtcircuit.
Kurzschluss|schalter, *-s, -, m. (electr.)* scurtcircuitor, întrerupător de scurtcircuitare.
Kurzschluss|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune de scurtcircuit.
Kurzschluss|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de scurtcircuit.
Kurzschlussverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere în scurtcircuit.
Kurzschlussvor|richtung, *-en, f. (electr.)* dispozitiv de punere în scurtcircuit.
Kurzschlusswicklung, *-en, f. (electr.)* înfăşurare în scurtcircuit.
Kurzschlusswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistenţă de scurtcircuit.
Kurzschreibekunst *f. sg.* v. Kurzschrift.
Kurzschrift, *-en, f.* stenografie.
Kurzschriftblock, *-(e)s, -blöcke, m.* bloc de stenografiat.
Kurzschriftler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* stenograf(ă).
kurzschriftlich *adj.* stenografic.
Kurzschriftmaschine, *-n, f.* maşină de stenografiat.
Kurzschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* tragere scurtă.
Kurzschwanz|affe, *-n, -n, m. (zool.)* maimuţă cu coada scurtă «uakar» *(Cacajao)*.
Kurzseite, *-n, f.* latură scurtă, lăţime.
kurzsichtig *adj.* **1.** miop. **2.** *(fig.)* mărginit, fără orizont, miop.
Kurzsichtigkeit *f. sg.* **1.** miopie. **2.** *(fig.)* mărginire, lipsă de orizont, miopie.
kurzsilbig *adj.* **1.** cu silabă scurtă. **2.** *(fig., înv.)* tăcut, taciturn; monosilabic, laconic.
kurzsinnig *adj.* cu minte scurtă, mărginit.
kurz|stämmig *adj. (bot.)* cu trunchiul scurt.
Kurz|starter, *-s, -, m. (av.)* avion cu decolare scurtă.
kurz|stengelig *adj. (bot.; despre plante)* cu tulpina scurtă; *(despre frunze)* cu peţiolul scurt.
kurz|stielig *adj. (bot.)* cu tulpina scurtă.
Kurz|strecke, *-n, f.* distanţă scurtă.
Kurz|streckenlauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* alergare pe distanţă scurtă, alergare de viteză, probă de sprint.
Kurz|streckenläufer, Kurzstreckler, *-s, -, m. (sport)* alergător pe distanţă scurtă, sprinter.
Kurz|stunde, *-n, f. (în învăţământ)* oră academică (de 40 sau 45 de minute).
Kurztagpflanze, *-n, f. (hort.)* plantă de zi scurtă.
kurz treten, *trat kurz, kurz getreten (du trittst kurz, er tritt kurz), vb. (h) intr.* **1.** *(mil)* a mărşălui cu pas scurt. **2.** *(fig., fam.)* a se restrânge; a fi modest; a se reţine, a se menaja; **nach der schweren Krankheit muss er jetzt ~** după boala grea trebuie să se menajeze acum.
Kurztrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lujer anual scurt, brahiblast.
kurzum *adv.* pe scurt, într-un cuvânt.
Kürzung, *-en, f.* **1.** scurtare; micşorare, scădere, diminuare, reducere. **2.** *(mat.)* simplificare. **3.** *(ec.)* reducere; **~en am Haushalt** reduceri bugetare; **~ der Sozialausgaben** reducere a cheltuielilor sociale.
Kürzungszeichen, *-s, -, n.* apostrof.
Kurzversammlung, *-en, f.* miting-fulger, adunare-fulger.
Kurzwaren *pl. (com.)* mărunţişuri, galanterie.
Kurzwarenhandlung, *-en, f.* prăvălie de mărunţişuri.
kurzweg *adv.* direct, fără înconjur.
kurzwegig *adj.* cu distanţă scurtă.
Kurzweil *f. sg.* petrecere, distracţie, amuzament.
kurzweilig *adj.* amuzant, distractiv, hazliu, plăcut.
Kurzwelle, *-n, f. (radio.)* undă scurtă.
Kurzwellen|empfänger, *-s, -, m.* receptor de unde scurte.
Kurzwellensender, *-s, -, m.* post de radioemisiune cu unde scurte.
Kurzwellentherapie *f. sg. (med.)* terapie cu unde scurte.
kurzwellig *adj.* de unde scurte.
Kurzwildbrett, *-(e)s, n. sg. (vân.)* fudulii de vânat.
Kurzwoche, *-n, f. (ec.)* săptămână (de muncă) redusă.
Kurzwort, *-(e)s, -wörter, n.* abreviere; cuvânt prescurtat, format din prescurtări (ale cuvintelor care îl compun).
Kurz|zeichen, *-s, -, n.* abreviere, siglă.
Kurz|zeitgedächtnis, *-ses, -se, n. (psih.)* memorie de scurtă durată.
kurz|zeitig *adj.* pe timp scurt.
kusch! I. *interj. (pentru câini)* cuş! jos! culcat! **II.** *adv. (fam.; în expr.)* **jn. ~ halten** a intimida pe cineva, a-l ţine sub papuc; **~ sein** a fi intimidat.
kuschelig *adj. (fam.)* plăcut, moale.
kuscheln, *kuschelte, gekuschelt (ich kusch(e)le), vb. (h) intr.* şi *refl. (fam.)* a se strânge; a se lipi de cineva alintându-se.
Kuscheltier, *-(e)s, -e, n.* animal-jucărie din pluş.
kuschelweich *adj.* moale, plăcut (la pipăit).
kuschen, *kuschte, gekuscht, vb. (h) intr.* şi *refl.* **1.** *(despre câini)* a se culca; **du kuschst! kusch dich!** culcaţi **2.** *(fig.)* a tăcea, a se supune.
Kusinchen, *-s, -, n. (dim.* de la Kusine) verişoară.
Kusine, *-n, f.* vară (rudă).
Kuss, *-es, Küsse, m.* sărutare; **einen ~ geben** a da o sărutare.
Küsschen, *-s, -, n. (dim.* de la Kuss) sărutare, guriţă, pupic.
kuss|echt *adj. (despre rujuri)* care nu se ia.
küssen, *küsste, geküsst (du, er küsst) vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) săruta; **jn. ~** a săruta pe cineva; **er küsst ihr die Hand** îi sărută mâna; **wir küssen uns** ne sărutăm; **er küsst sich mit ihr** se sărută cu ea.
Küssen, *-s, n. sg.* sărutat; **das ist zum ~** e fermecător.
küssenswert *adj.* demn de a fi sărutat.
Küsserei, *-en, f. (fam.; peior.)* pupăciune, pupat.
küss(e)rig *adj. (fam.; peior.)* pupăcios.
küssern, *küsserte, geküssert, vb. (h) impers.* **mich küssert** am poftă să sărut.
kussfest *adj.* v. kussecht.
Kusshand, *-hände f. (fam.)* bezea; sărutare trimisă cu vârful degetelor; **mit ~** cu cea mai mare bucurie, plăcere; **eine ~ zuwerfen** a trimite, a face bezele.
Küsslein, *-s, -, n.* v. Küsschen.
küsslich *adj.* v. küssenswert.
Küssmal, *-(e)s, -e, n.* urmă lăsată de o sărutare.
Küste, *-n, f.* coastă, ţărm, mal al mării, litoral; **längs der ~** de-a lungul coastei.
Kustel, *-n, f. (reg.)* con de brad sau de molid.
Küsten|ablagerung, *-en, f. (geol.)* depozit litoral, aluviune.
Küsten|armierung, *-en, f. (mil.)* întărire a coastei
Küsten|artillerie *f. sg. (mil.)* artilerie de coastă.
Küsten|aufnahme, *-n, f. (top.)* releveu al coastei.
Küstenbefestigung, *-en, f.* **1.** *(hidrotehn.)* construcţii de întărire a litoralului. **2.** *(mil.)* instalaţii de apărare pe coastă.
Küstenbefeuerung *f. sg.* luminare, indicare a coastei prin faruri.
Küstenbevölkerung *f. sg.* populaţie de pe ţărm.
Küstenbewohner, *-s, -, m.* locuitor de pe coastă.

Küstenblockade, *-n, f. (mil.)* blocadă a coastei.
Küstendampfer, *-s, -, m. (mar.)* v. Küstenschiff.
Küstenfahrer, *-s, -, m.* v. Küstenschiff.
Küstenfahrt, *-en, f. (mar.)* cabotaj.
Küstenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* v. Küstenschiff.
Küstenfeuer, *-s, -, n.* lumină de pe coastă, lumină de far.
Küstenfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră rodeziană (boală a sângelui din Africa de est).
Küstenfischer, *-s, -, m.* pescar de coastă.
Küstenfischerei *f. sg.* pescuit de coastă.
Küstenfrachter, *-s, -, m.* v. Küstenschiff.
Küstenfunk|stelle, *-n, f. (radio.)* post de radio de coastă.
Küstengebiet, *-(e)s, -e, n. (geogr.)* litoral, ținut de coastă.
Küstenge|staltung *f. sg.* configurație a coastei.
Küstengewässer *pl.* ape teritoriale.
Küstenhandel, *-s, m. sg.* comerț de coastă.
Küstenkenntnis *f. sg. (mar.)* cunoaștere a coastei.
Küstenland, *-(e)s, -länder, n. (mar.)* țară maritimă; regiune de coastă.
Küstenlotse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot de coastă.
Küstenmeer, *-(e)s, -e, n.* mare teritorială.
küsten|nah *adj.* aproape de țărm.
Küstenpflanze, *-n, f. (bot.)* plantă litorală.
Küstensaum, *-(e)s, -säume, m.* linie, contur a(l) coastei.
Küstenschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă-cabotier.
Küstenschiff|fahrt *f. sg.* v. Küstenfahrt.
Küstenschutz, *-es, m. sg. (mil.)* apărare a coastei.
Küsten|stadt, *-städte, f.* oraș de coastă.
Küsten|station, *-en, f.* v. Küstenfunkstelle.
Küsten|strecke, *-n, f.* porțiune de țărm.
Küsten|streifen, *-s, -*, **Küsten|strich**, *-(e)s, -e, m.* litoral, țărm, coastă.
Küstentelegraph, *-en, -en, m.* telegraf de coastă.
Küstenverteidigung *f. sg.* v. Küstenschutz.
Küstenwache, *-n, f.*, **Küstenwacht** *f. sg.* pază a litoralului, a coastei.
Küstenwächter, *-s, -, m.* păzitor de litoral, de coastă.
Küstenwacht|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de pază a coastei.
Küster, *-s, -, m.* paracliser.
Küsterdienst, *-(e)s, m. sg.* funcție de paracliser.
Küsterei, *-en, f.* **1.** casă a paracliserului. **2.** v. Küsterdienst.
Küstner, *-s, -, m.* v. Küster.
kustodieren, *kustodierte, kustodiert, vb. (h) tr.* a ține în custodie, a păstra.
Kustos, *-, -toden, m.* **1.** custode, supraveghetor, administrator, conservator (de muzee, colecții, biblioteci). **2.** *(bis. cat.)* membru al capitulului (canonicilor). **3.** *(tipogr.)* custode, cuvânt care se pune în josul paginii și care se repetă pe pagina următoare. **4.** *(muz.)* ghid, semn indicator.
Kute, *-n, f. (reg.)* gaură, groapă.
Kuter, *-s, -, m. (reg.)* pisică sălbatică.
Küter, *-s, -, m. (reg.)* măcelar.
Kutikula, *-s, f. (biol.)* cuticulă, pieliță.
Kutschbock, *-(e)s, -böcke, m.* capră a trăsurii.
Kutsche, *-n, f.* trăsură de tip vechi, caleașcă, cupeu.
kutschen, *kutschte, gekutscht, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** *(fam.)* a (se) duce, a (se) deplasa cu un vehicul. **2.** *(înv.)* a (se) duce cu trăsura.
Kutschenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* drug al trăsurii.
Kutschenfenster, *-s, -, n.* fereastră de cupeu.
Kutschengeschirr, *-(e)s, -e, n.* harnașament pentru calul de trăsură.
Kutschenge|stell, *-(e)s, -e, n.* dric al trăsurii.
Kutschenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* coș al trăsurii.
Kutschenlaterne, *-n, f.* felinar al trăsurii.
Kutschenleder, *-s, n. sg.* burduf al trăsurii.
Kutschenmacher, *-s, -, m.* caretaș.
Kutschenpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de trăsură, telegar.
Kutschenriemen *pl.* curele care susțin corpul trăsurii.
Kutschenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* ușă de cupeu.
Kutschentritt, *-(e)s, -e, m.* scară de trăsură.
Kutschentür, *-en, f.* v. Kutschenschlag.
Kutscher, *-s, -, m.* **1.** vizitiu, birjar. **2.** vin acru. **3.** *(fam.: la jocuri de cărți)* joc cu cărți foarte bune; **das ist ein** ~ bine merge foaia.
Kutscherbock, *-(e)s, -böcke, m.* v. Kutschbock.
Kutschermanieren *pl.* obiceiuri, maniere proaste.
Kutschermantel, *-s, -mäntel, m.* manta largă cu pelerină.
kutschieren, *kutschierte, kutschiert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a mâna caii. **2.** a merge cu trăsura.
Kutschiersitz, *-es, -e, m.* v. Kutschbock.
Kutschkasten, *-s, -kästen, m.* caroserie de trăsură.
Kutschpferd, *-es, -e, n.* v. Kutschenpferd.
Kutschwagen, *-s, -, m.* v. Kutsche.
Kutte, *-n, f.* rasă (de călugăr), rantie; **er nimmt die** ~ se călugărește; **aus der** ~ **springen a)** a se lăsa de călugărie; **b)** *(fig.)* a se da de gol.
Kütte, *-n, f. (reg.)* v. Quitte.
Kuttel, *-n, f.* măruntaie, organe (de animal tăiat).
Kuttelfisch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* sepie *(Sepia)*.
Kuttelfleck, *-(e)s, -e, m. (cul.)* tocană de măruntaie, de burtă.
Kuttelhof, *-(e)s, -höfe, m. (înv.)* abator.
Kuttelkraut, *-(e)s, n. sg. (bot., reg.)* cimbru *(Thymus)*.
Kuttelsuppe, *-n, f.* ciorbă de burtă.
kutten, *kuttete, gekuttet (du kuttest, er kuttet)*, **kütten**, *küttete, geküttet (du küttest, er küttet), vb. (h) tr. (mine)* a alege, a selecta.
Kuttenträger, *-s, -, m. (fam.)* călugăr.
Kutter, *-s, -, m. (mar.)* cuter.
Kuttertakelage [-la:ʒe], **Kuttertakelung** *f. sg. (mar.)* greement de cuter.
kutzen, *kutzte, gekutzt (du, er kutzt), vb. (h) intr.* a tuși ușor.
Küvelage [-vɛ'la:ʒə] *f. sg. (mine)* cuvelaj.
küvelieren [-vɛ-], *küvelierte, küveliert, vb. (h) tr.* **1.** *(mine)* a face cuvelajul unui puț de mină, a susține cu cuvelaje. **2.** *(constr.)* a căptuși etanș.
Küvelierung *f. sg.* v. Küvelage.
Küverdeich, *-(e)s, -e, m. (hidr.)* dig mic auxiliar.
Kuvert [-'vɛrt], *-s, -s, n.* **1.** plic. **2.** *(înv.)* tacâm.
kuvertieren [-vɛr-], *kuvertierte, kuvertiert, vb. (h) tr.* a pune în plic.
Kuvertüre, *-n, f.* **1.** *(cul.)* glazură de ciocolată. **2.** *(reg.)* cuvertură, pătură.
Küverwasser, *-s, n. sg.* apă de infiltrație sub diguri.
Küvette [-'vɛtə], *-n, f.* **1.** chiuvetă. **2.** cuvă, cuvetă. **3.** rigolă. **4.** *(la ceasuri de buzunar)* capac apărător de praf.
kuvrieren [-vri:-], *kuvrierte, kuvriert, vb. (h) tr.* a acoperi, a ascunde.
Kux, *-es, -e, m. (ec.)* cuxă, cotă-parte într-o cooperativă minieră; acțiune a unei întreprinderi miniere.
k.v. *presc.* de la kriegsverwendungsfähig apt pentru serviciul militar.
kV *presc.* de la Kilovolt kilovolt.
K.V. *(jur.) presc.* de la Konkursverfahren concurs.
kVA *(electr.) presc.* de la Kilovoltampere kilovoltamper.
k.v.u. *presc.* de la kriegsverwendungsunfähig inapt pentru serviciul militar, reformat.
kW *(electr.) presc.* de la Kilowatt kilowatt.
KW *presc.* de la Kurzwelle.
Kwass, - (și *Kwasses), m. sg.* (băutură) cvas.
kWh *(electr.) presc.* de la Kilowattstunde kilowatt-oră.
kyanisieren, *kyanisierte, kyanisiert, vb. (h) tr. (tehn.)* a conserva lemnul prin impregnare.
Kyanisierung, *-s, n. sg. (tehn.)* conservare a lemnului prin impregnare.
Kybernetik *f. sg.* cibernetică.
Kybernetiker, *-s, -, m.* cibernetician.
kybernetisch *adj.* cibernetic.
Kyklop, *-en, -en, m.* ciclop.
Kyma, *-s, -s*, **Kymation**, *-s, -s* (și *-tien* [-tsiən]) *n. (arhit.)* stinghie ornamentală.
Kymograph, *-en, -en, m.* chimograf.
Kymographie [-'fi:], *f. sg. (med.)* chimografie.
Kymographion, *-s, -ien, n.* v. Kymograph.
Kynologie *f. sg.* chinologie, știință a creșterii câinilor.
Kyphosis *f. sg. (med.)* cifoză, deformare a coloanei vertebrale.
kyrillisch *adj.* chirilic.
KZ [ka'tsɛt] *presc.* de la Konzentrationslager lagăr de concentrare.
KZler [ka'tsɛtlɐ], *-s, -, m. (fam.)* deținut într-un lagăr de concentrare.

L

L, l, -, -, *n.* (litera şi sunetul) L, l.
l. *presc.* de la **a)** lies citeşte; **b)** links (la, pe, în, spre) stânga.
L 1. cifră romană pentru 50. **2** mare (măsură internaţională pentru haine).
L. *presc.* de la **a)** Linné; **b)** Lira.
la *interj. (muz.)* **1.** (nota) la; **2.** la!
LA *presc.* de la Lastenausgleich.
Lab, *-(e)s, -e, n.* **1.** cheag. **2.** rânză. **3.** *(reg.)* leşie.
Laban, *-s, m. sg. (glumeţ; în expr.)* **ein langer ~** un lungan, o prăjină (de om).
Labbe, *-n, f.* **1.** *(reg.)* buză care atârnă. **2.** *(fam.)* gură (buzată). **3.** *(ornit.)* pescăruş răpitor *(Stercorarius (Lestris) stercorarius).*
labb(e)rig *adj. (fam.)* **1.** moale, vâscos; fleşcăit; *(mar.)* **~e Kühle** acalmie. **2.** fad, fără gust, searbăd.
labbern, *labberte, gelabbert,* **läbbern**, *läbberte, geläbbert, vb. (h) intr. (fam.)* **1.** a sorbi (cu zgomot), a leorpăi; a bea (un lichid) sorbind. **2.** a lipăi, a linchi, a linge. **3.** a flecări, a trăncăni; **tolles Zeug ~** a vorbi verzi şi uscate. **4.** *(mar., despre vele)* a atârna moale.
Labe *f. sg.* **1.** *(despre băuturi, mâncăruri)* înviorare, răcorire, delectare. **2.** *(fig.)* mângâiere, consolare, uşurare.
Label ['leibl], *-s, -s, n.* **1.** *(com.)* etichetă, marca firmei. **2.** *(inform.)* marcare a începutului de program.
laben[1], *labte, gelabt, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) înviora, a (se) răcori; *(fig.)* a (se) delecta; **sie labte sich an Kaffee und Kuchen** s-a delectat cu cafea şi prăjituri.
laben[2], *labte, gelabt, tr.* şi *intr. (despre lapte)* a (se) închega, a (se) coagula.
labend I. *part. prez.* de la laben. **II.** *adj.* înviorător, răcoritor; *(fig.)* desfătător.
Laberdan, *-s, -e, m.* **1.** batog, peşte sărat sau afumat. **2.** *(reg., glumeţ)* piept de cămaşă.
labern, *laberte, gelabert, vb. (h) intr. (reg.)* v. labbern **(3).**
Labetrank, **Labetrunk**, *-(e)s, m. sg.* băutură înviorătoare, răcoritoare.
Labferment, *-(e)s, -e. n.* ferment din stomacul viţelului, cheag.
labial, *adj. (fon.)* labial.
Labial, *-s, -e, m. (fon.)* (consoană) labială.
labialisieren, *labialisierte, labilisiert, vb. (h) tr. (fon.)* a labializa.
Labialisierung, *-en, f. (fon.)* labializare.
Labial|laut, *-(e)s, -e, m.* v. Labial.
labil *adj.* labil, instabil, în dezechilibru; **sie hat eine ~e Gesundheit** (ea) are o sănătate şubredă, se îmbolnăveşte uşor.
Labilität *f. sg.* labilitate, instabilitate.
labiodental *adj. (fon.)* labiodental.
Labiodental, *-s, -e,* **Labiodental|laut**, *-(e)s, -e, m. (fon.)* (consoană) labiodentală.
labiovelar [-ve-] *adj. (fon.)* labiovelar.
Labiovelar, *-s, -e, m. (fon.)* (consoană) labiovelară.
Labkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* drăgaică, sânziene *(Galium verum* L.).
Labmagen, *-s,* - (şi *-mägen), m.* rânză.
Labor şi **Labor**, *-s, -s, n.* v. Laboratorium.
Laborant, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* laborant(ă).
Labor|apparat, *-es, -s, m.* aparat de laborator.
Labor|arbeit, *-en, f.* muncă de laborator.
Labor|assistent, *-en, -en, m.,* **~in**, *-nen, f.* asistent(ă) de laborator.
Laboratorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* laborator.
Laboratoriums|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de laborator.
Laboratoriumsgerät, *-(e)s, -e, n.* **1.** utilaj de laborator. **2.** aparat de laborator.
Laboratoriumsglas, *-es, -gläser, n.* recipient de laborator.
Laborbefund, *-(e)s, -e, m.* diagnostic de laborator.
Labordaten *pl.* date de laborator.
laborieren, *laborierte, laboriert, vb. (h) intr. (an* cu *ac.)* **1.** a lucra la ceva, a opera, a migăli la ceva, a se obosi cu ceva; **er laboriert an seiner Erfindung** munceşte la invenţia sa. **2.** a se doftorici, a încerca tot felul de medicamente (pentru a se vindeca); **an einer Krankheit ~** a nu mai scăpa de o boală; a suferi de o boală.
Laborier|saal, *-(e)s, -säle, m. (înv.)* sală de laborator.
Laborkittel, *-s, -, m.* halat de laborator.
Labormuster, *-s, -n.* produs de laborator.
Labortisch, *-(e)s, -e, m.* masă de laborator.
labortechnisch *adj.* privind tehnica de laborator.
Laborversuch, *-(e)s, -e, m.* experiment de laborator.
labouristisch [-bu-] *adj. (pol.)* laburist.
Labrador|hund, *-es, -e, m.* câine labrador.
Labsal, *-(e)s, -e, n. (reg.* şi **Labsal**, *-e, f.)* v. Labe.
labsalbe(r)n, *labsalb(er)te, gelabsalb(er)t, vb. (h) tr. (mar.)* a calfata, a cătrăni.
labsam *adj.* v. labend **(II).**
Labskaus, -, *n.* (sau *m.) sg. (mar.)* mâncare marinărească (din carne sărată, piure de cartofi şi castraveţi).
Labung, *-en, f.* v. Labe.
Labyrinth, *-(e)s, -e, n.* labirint.
Labyrinthbüchse, *-n, f. (tehn.)* cutie a labirintului (la turbină).
Labyrinthdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură cu labirint (la turbină).
Labyrinthfisch, *-(e)s, -e, m. (ihț.)* nume de peşte exotic (din ordinul *Labyrinthidae acanthopteri).*
labyrinthisch *adj.* labirintic, întortocheat, încurcat.
Lach|anfall, *-(e)s, -fälle, m.* acces de râs; **ein ~ überkam ihn** sau **er bekam einen ~** l-a umflat râsul, a făcut o criză de râs.
Lachbaum, *-(e)s, -bäume, m.* arbore de hotar însemnat (pentru tăiat).
Lachbruder, *-s, -brüder, m. (fam.)* persoană veselă, gata să râdă.
Lache[1] *f. sg. (fam.)* râs, râsete; **eine schallende ~** un râs sonor, răsunător; **einc ~ anschlagen** a izbucni în râs.
Lache[2] sau **Lache**, *-n, f.* băltoacă.
Lache[3] sau **Lachte**, *-n, f. (silv.)* crestătură, marcaj în coaja unui copac.
lächeln, *lächelte, gelächelt (ich läch(e)le), vb. (h) intr.* a zâmbi, a surâde; *(fig.)* **ihm lächelt das Glück, der Erfolg** îi surâde norocul, succesul.
Lächeln, *-s, n. sg.* zâmbet, surâs.
lachen[1], *lachte, gelacht vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a râde; **laut, schallend ~** a râde tare, zgomotos; **ich musste sehr ~** m-a trecut râsul; **~ oder weinen** a râde sau a plânge; **da ist (**sau **gibt es) nichts zu ~** aici nu este nimic de râs; **er lacht aus vollem Halse** râde cu hohote; **er lacht ihm ins Gesicht** îi râde în faţă; **jn. ~ machen** a face pe cineva să râdă; *(fam.; cu îndoială)* **dass ich nicht lache** mă faci să râd; **wer zuletzt lacht, lacht am besten** cine râde la urmă râde mai bine; *(fig.)* **das Glück lacht ihm** îi surâde norocul; *(fig.)* **ein heiterer Himmel lacht über der Gegend** un cer senin străluceşte deasupra ţinutului; *(fam.)* **da ~ ja die Hühner** e ridicol, râd şi curcile. **2.** *(înv.; cu gen.)* a râde de cineva, a-şi bate joc de cineva, de ceva; **einer Sache ~** a râde de o situaţie. **II.** *tr. (în expr.)* **Beifall ~** a râde în semn de aprobare. **III.** *refl. (în expr.)* **sich krank (**sau **halb tot** sau **schief) ~** a leşina, a se tăvăli, a muri de râs; **sich** *(dat.)* **ins Fäustchen ~** a râde pe înfundate (de răul cuiva).
lachen[2], *lachte, gelacht vb. (h) tr.* şi *intr. (silv.)* **1.** a face un marcaj, un semn. **2.** a cresta coaja copacilor, a marca copaci.
Lachen[1], *-s, n. sg.* râs, râset; **ein herzhaftes ~** un râs cu poftă, sănătos; **~ wirkt ansteckend** râsul e molipsitor; **in ~ ausbrechen** a izbucni în râs; **sich** *(dat.)* **das ~ verbeißen** a-şi muşca buzele (pentru a nu râde); **das ~ ist mir vergangen** mi-a pierit râsul; **es ist zum ~** e ridicol; *(fam.)* **sich vor ~ schütteln (**sau **kugeln)** a nu mai putea, a se tăvăli de râs; **jn. zum ~ bringen** a face pe cineva să râdă; **ich kann mich des ~s nicht enthalten** nu-mi pot reţine râsul; *(fam.)* **das ~ vergeht ihm schon** o să-i treacă râsul, o să mai vadă el; **~ ist die beste Medizin** râsul este cel mai bun medicament.
Lachen[2], *-s, -, n. (reg.)* cearşaf.
lachend I. *part. prez.* de la lachen. **II.** *adj.* vesel, bine dispus, radios; **die ~en Erben** moştenitorii bucuroşi; **ein ~er Sommertag** o zi luminoasă de vară; **er ist der ~e Dritte** el e cel care trage foloasele (când doi se ceartă).
Lachenknoblauch, *-(e)s, m. sg. (bot.)* iarbă usturoasă *(Teucrium scordium* L.).
Lacher, *-s, -, m.* **1.** persoană care râde; **die ~ auf seiner Seite haben** a fi aprobat de toţi (spunând o glumă într-o ceartă). **2.** râset; **es kostet mich einen ~** nu pot decât să râd.
Lach|erfolg, *-(e)s, -e, m.* succes exprimat prin râsete.
lächerig *adj. (reg.)* gata să râdă.
lächerlich I. *adj.* **1.** ridicol, rizibil, de râs; caraghios; **sich ~ machen** a se face de râs; **mach dich nicht ~** nu fi caraghios; **etwas ~ machen** a face de râs, a-şi bate joc de ceva. **2.** derizoriu, ridicol, neînsemnat, de nimic; **ein ~er Preis** un preţ ridicol, derizoriu. **II.** *adv.* vesel, de râs; **mir ist ~ zumute** îmi vine să râd.
Lächerliche, *-n (ein Lächerliches), n. sg.* ridicol; **ins ~ ziehen** a ridiculiza, a nu lua în serios.

lächerlicherweise *adv.* în chip ridicol, în mod caraghios.
Lächerlichkeit, *-en, f.* ridicol.
lächern, *lächerte, gelächert, vb. (h) tr. (impers.; în expr.)* **es lächert mich** (sau **mich lächert)** îmi vine să râd.
Lachfältchen, *-s, -, n.* rid de expresie în zona ochilor.
Lachgas, *-es, n. sg. (chim.)* gaz ilariant, protoxid de azot.
lach|haft *adj.* v. lächerlich.
Lach|haftigkeit *f. sg.* v. Lächerlichkeit.
lachig[1] *adj. (fam.)* vesel, gata să râdă.
lachig[2] *adj. (reg.)* cu băltoace, mocirlos.
Lachkrampf, *-(e)s, -krämpfe, m.* râs spasmodic, isteric, criză de râs.
Lachlust *f. sg.* poftă de râs.
lachlustig *adj.* cu poftă de râs, dispus să râdă.
Lachmöwe, *-n, f. (ornit.)* pescăruș râzător *(Larus ridibundus).*
Lachnummer, *-n, f.* ocazie de a provoca râsul.
Lachreiz, *-es, -e, m.* v. Lachlust.
Lachs, *-es, -e, m.* **1.** *(iht.)* somon *(Salmo salar).* **2.** *(fam.)* bani.
Lach|salve [-və], *-n, f.* explozie de râs, hohot de râs.
Lachsbrötchen, *-s, -, n.* sandviș cu somon.
Lachsfang, *-(e)s, m. sg.* pescuit al somonului.
lachsfarben, **lachsfarbig** *adj.* roz-gălbui, de culoarea somonului.
Lachsfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Lachs.
Lachsforelle, *-n, f. (iht.)* păstrăv de lac *(Salmo lacustris).*
Lachsleiter, *-n, f.* v. Lachsstiege.
Lachs|schinken, *-s, -, m. (cul.)* mușchiuleț afumat de porc.
Lachs|schnitzel, *-s, -, n.* file de somon.
Lachs|stein, *-(e)s, -e, m. (reg.)* piatră de hotar.
Lachs|stiege, **Lachs|treppe**, *-n, f.* scară pentru trecerea somonilor (la stăvilare, baraje).
Lach|taube, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* porumbel râzător *(Columba risoria).* **2.** *(fam.)* femeie care râde mult, care chicotește.
Lachte, *-n, f.* crestătură în arbore prin care se scurge rășina.
Lachter, *-s, -, n.* (și *m.*), **Lachter**, *-n, f. (înv.)* stânjen minier (pentru măsurarea lungimilor).
Lachterkette, *-n, f. (mine)* lanț de arpentat.
Lachter|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (mine)* prăjină de arpentat.
lacieren [-'si:-], *lacierte, laciert, vb. (h) tr.* a lega cu șireturi, a strânge în șireturi.
Lack, *-(e)s, -e, m.* **1.** lac; vernis; *(fam.)* **fertig ist der ~!** gata! am isprăvit-o. **2.** ceară roșie. **3.** *(bot.)* micșunea, ruginiță *(Cheiranthus cheiri* L.). **4.** *(fam.)* bere proastă, poșircă.
Lack|affe, *-n, -n, m. (fam.)* fante, filfizon.
Lack|arbeit, *-en, f.* **1.** lucru în lac. **2.** obiect în vernis, în lac. **3.** v. Lackkunst.
lack|artig *adj.* ca lacul, ca vernisul.
Lackbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* specie de arbust japonez *(Rhus vernicifera).*
Lackbenzin, *-s, n. sg. (chim.)* ligroină.
Lackbild, *-es, -er, n.* pictură în lac.
Lacke, *-n, f. (reg.)* v. Lache[2].
Lackel, *-s, -, m. (reg.; despre tineri)* bădăran, necioplit, mitocan, golan; vlăjgan (care nu știe să se poarte).
lacken, *lackte, gelackt, vb. (h) tr.* v. lackieren **(1).**
Lackfabrik, *-en, f.* fabrică de lacuri.
Lackfarbe, *-n, f.* vopsea de vernis; vopsea de lac.
Lackfirnis, *-ses, -se, m.* lac; lac de ulei.
Lackgewebe, *-s, -, n. (text.)* țesătură impregnată cu lac.
Lackgürtel, *-s, -, m.* curea de lac.
lackieren, *lackierte, lackiert, vb. (h) tr.* **1.** a lăcui, a da, a vopsi cu lac. **2.** *(fam.)* a înșela, a păcăli, a trage pe sfoară; *(fig.; fam.)* **jm. eine ~** a trage, a arde cuiva o palmă. **3.** *(argou)* a îmbăta.
Lackierer, *-s, -, m.* lăcuitor.
Lackiererei, *-en, f.* **1.** atelier de lăcuit. **2.** *(peior.)* lăcuit anevoios, lăcuire interminabilă.
lackiert **I.** *part. trec.* de la lackieren. **II.** *adj.* **1.** lăcuit. **2.** *(fam.)* dichisit ca un filfizon; încrezut, fandosit. **3.** *(fam.)* înșelat, tras pe sfoară. **4.** *(argou)* beat.
Lackierung, *-en, f.* lăcuire.
Lack|kunst, *f. sg.* tehnică de lăcuire, de vernisare și de ornamentare (a obiectelor).
Lackleder, *-s, n. sg.* (piele de) lac.
lackmeiern, *lackmeierte, gelackmeiert, vb. (h) tr.* v. lackieren **(2).**
Lackmus, *-, n. sg. (chim.)* turnesol.
Lackmusflechte, *-n, f. (bot.)* lichen de turnesol *(Roccella tinctoria).*
Lackmus|papier, *-s, n. sg. (chim.)* hârtie de turnesol.
Lackmus|tinktur, *-en, f.* tinctură de turnesol.
Lackpapier, *-s, n. sg.* hârtie lăcuită.
Lackpflege *f. sg.* cosmetică auto.
lackrot *adj.* roșu deschis.
Lackschaden, *-s, -schäden, m. (auto.)* zgârietură, crăpătură în vopsea.
Lackschicht, *-en, f.* strat de lac.
Lackschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof, gheată de lac.
lackschwarz *adj.* negru închis, lucios.
Lack|siegel, *-s, -, n.* sigiliu de ceară roșie.
Lack|spachtel, *-n, f. (tehn.)* șpaclu pentru întins lacul.
Lack|stiefel, *-s, -, m.* **1.** cizmă de lac. **2.** gheată de lac.
Lack|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (bot.)* v. Lack **(3).**
Lack|überzug, *-(e)s, -züge, m.* strat, înveliș de lac.
Lackwaren *pl.* articole, obiecte de lac.
Lädchen, *-s, -, n.* **1.** *(dim.* de la Lade) lădiță. **2.** *(dim.* de la Laden) prăvălioară.
Lade, *-n, f.* **1.** ladă, sipet; cufăr. **2.** sertar. **3.** dulap. **4.** *(reg.)* raft, poliță (pentru cărți). **5.** falcă, maxilar la cai. **6.** *(reg.)* coșciug, sicriu. **7.** *(metal.)* buncăr, rezervor. **8.** *(text.)* vatală. **9.** ventilator, foale (la orgă).
Lade|aggregat, *-(e)s, -e, n. (fiz.)* grup electrogen pentru încărcarea acumulatoarelor.
Lade|anlage, *-n, f. (tehn.)* instalație de încărcare.
Lade|art, *-en, f.* mod, fel de a încărca.
Lade|aufsicht *f. sg.* **1.** supraveghere a încărcatului. **2.** persoană care supraveghează încărcatul.
Ladebaum, *-(e)s, -bäume, m. (mar.)* bigă.
Ladebrief, *-(e)s, -e, m. (jur.)* citație.
Ladebrücke, *-n, f.* pod de încărcare; *(mar.)* dană de încărcare.
Ladebühne, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* rampă de încărcare. **2.** *(metal.)* platformă de încărcare.
Ladedamm, *-(e)s, -dämme, m.* **1.** *(mar.)* chei de încărcare. **2.** *(ferov.)* platformă de încărcare.
Ladedichte, *-n, f. (electr.)* densitate a sarcinii electrice.
Lade|einrichtung, *-en, f.* instalație de încărcare.
Ladefähigkeit, *-en, f. (mar., auto., electr.)* capacitate de încărcare.
Ladefläche, *-n, f.* suprafață de încărcare (la mijloace de transport).
Ladefrist, *-en, f.* timp, termen de încărcare.
Ladegebühr, *-en, f.* taxă de încărcare.
Ladegeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** cheltuieli de încărcare. **2.** *(jur.)* cheltuieli de somație, de chemare în judecată.
Ladegerät, *-(e)s, -e, n. (electr.)* v. Ladegleichrichter.
Ladegeschirr, *-s, -e, n. (mar.)* instalație de încărcare-descărcare.
Ladegeschwindigkeit *f. sg. (mil.)* rapiditate de încărcare (a armelor).
Ladegewicht, *-(e)s, -e, n.* tonaj, încărcătură utilă, maximă (a unui vehicul).
Ladegleichrichter, *-s, -, m. (electr.)* redresor de încărcare a acumulatoarelor.
Ladegleis, *-es, -e, n. (ferov.)* linie de încărcare-descărcare.
Ladegurt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bandă de cartușe la mitralieră, încărcător-chingă.
Ladegut, *-(e)s, -güter, n.* încărcătură, material de încărcat.
Lade|hemmung, *-en, f. (mil.)* blocare a încărcătorului.
Ladekapazität, *-en, f.* capacitate de încărcare.
Ladekette, *-n, f.* **1.** *(electr.)* lanț electric, lanț al buteliei de Leyda. **2.** *(mar.)* lanț al catargului de încărcare, al bigei.
Ladeko|effizient [-tsɪənt], *-en, -en, m. (fiz.)* coeficient de încărcare.
Ladekran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* macara de încărcat.
Ladelinie, *-n, f. (mar.)* limită de încărcare, linie de plutire.
Ladelöffel, *-s, -, m. (mil., înv.)* încărcător de tun.
Ladeluke, *-n, f. (mar.)* bocaport.
Lademarke, *-n, f. (mar.)* v. Ladelinie.
Lademaschine, *-n, f.* **1.** *(metal.)* mașină de șarjat, de încărcat furnale. **2.** *(electr.)* dinam de încărcat acumulatoare.
Lademaß, *-es, -e, n. (ferov.)* gabarit de trecere.
Lademast, *-(e)s, -en* (sau *-e), m. (mar.)* catarg de încărcare.
Lademeister, *-s, -, m. (mine)* maistru încărcător.
laden[1], *lud, geladen (du lädst, er lädt), vb. (h)* **I.** *tr.* a încărca; **das Schiff hat Erz geladen** vasul a încărcat minereu; *(inform.)* **eine Datei ~** a încărca un fișier; *(metal.)* **den Hochofen ~** a încărca furnalul; *(electr.)* **einen Akku ~** a încărca un acumulator; *(mil.)* **scharf ~** a încărca o armă cu gloanțe; **blind ~** a încărca cu cartușe oarbe, de manevră; *(fig.)* **eine Verantwortung auf sich ~** a-și asuma o răspundere; *(fig.)* **eine Schuld auf jn. ~** a arunca vina asupra cuiva; *(fig.)* **js. Hass auf sich ~** a-și atrage ura cuiva. **II.** *intr. (fam.; în expr.)* **er hat schwer (sau schief) geladen** este beat mort.
laden[2], *lud, geladen (du lädst, er lädt* și *(reg.) du ladest, er ladet), vb. (h) tr.* **1.** a invita, a pofti; **zu Tisch ~** a invita la masă; **sie war nicht geladen worden** ea nu fusese invitată. **2.** *(jur.)* a cita, a chema; **vor Gericht ~** a cita, a chema în fața instanței; **jn. als Zeugen ~** a cita pe cineva ca martor; **3.** a convoca; **zu einer Konferenz ~** a convoca la o conferință.
Laden[1], *-s, Läden* (rar *-), m.* **1.** prăvălie, magazin; **einen ~ eröffnen** a deschide un magazin; *(fig.)* **er kann seinen ~ zumachen** e ruinat; *(fig.)* **den ~ schmeißen** a reuși (să rezolve), a răzbi, a rezolva. **2.** oblon, jaluzele; **den ~ öffnen** a deschide oblonul. **3.** *(reg.)* scândură groasă, dulap. **4.** *(reg.)* sicriu.
Laden[2], *-s, n. sg.* **1.** încărcare. **2.** invitare; citare, chemare. **3.** convocare.
Ladenbaum, *-s, -bäume, m. (text.)* bară, pat al vatalei.
Ladenbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de prăvălie, de magazin.
Ladenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru de magazin.
Ladenbursche, *-n, -n, m.* v. Ladengehilfe.
Ladendieb, *-(e)s, -e, m.* hoț de prăvălii, de magazine.
Ladendieb|stahl, *-(e)s, -stähle, m.* furt din magazine.
Ladendiener, *-s, -, m.* **1.** vânzător (în prăvălie). **2.** *(înv.)* băiat de prăvălie.
Laden|einrichtung, *-en, f.* mobilier, instalație interioară a unui magazin.
Ladenfenster, *-s, -, n.* vitrină.
Ladenfläche, *-n, f.* suprafață comercială, suprafață de vânzare.
Ladenflügel, *-s, -, m.* canat de oblon.
Ladenfräulein, *-s, -, n.* vânzătoare (la prăvălie).
Ladenfront *f. sg. (arhit.)* fațadă cu magazine.
Ladenge|hilfe, *-n, -n, m.* băiat de prăvălie; ajutor de vânzător (în prăvălie), ucenic comercial.
Ladenglocke, *-n, f.* clopoțel deasupra ușii (la prăvălie).
Ladenguss, *-es, -güsse, m. (metal.)* turnare în rame, în cutii de formare.
Ladenhalter, *-s, -, m.* v. Ladenbesitzer.
Ladenhüter, *-s, -, m. (fam.)* marfă învechită, care nu se cumpără.
Laden|inhaber, *-s, -, ~in*, *-nen, f.* v. Ladenbesitzer.
Ladenkette, *-n, f. (com.)* șir de magazine ale aceleiași firme.
Ladenmacher, *-s, -, m.* muncitor care face lăzi.
Ladenmädchen, *-s, -, n.*, **Ladenmamsell**, *-en, f. (înv.)* v. Ladenfräulein.
Ladenmeister, *-s, -, m. (ist.)* administrator, casier al unei societăți, al breslei (care păstrează lada breslei).
Ladenmiete, *-n, f.* chirie pe magazin.
Ladenpreis, *-es, -e, m.* preț de vânzare (cu amănuntul, cu bucata), de detaliu.
Ladenraum, *-es, -räume, m.* (local de) prăvălie, magazin.
Ladenschild, *-(e)s, -er, n.* firmă de prăvălie, de magazin.
Ladenschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere a magazinului.
Ladenschlussgesetz, *-es, -e, n. (jur.)* lege privind ora de închidere a magazinelor.

Ladenschwengel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Ladengehilfe. **2.** vânzător tânăr, spilcuit.
Ladenschwinge, *-n, f. (text.)* spetează, picior al vatalei (la războiul de țesut).
Ladensitzer, *-s, m.* v. Ladenhüter.
Laden|straße, *-n, f.* stradă comercială.
Ladentafel, *-n, f.* tejghea, tarabă.
Ladentisch, *-(e)s, -e, m.* tejghea; **unterm ~** pe sub tejghea.
Ladentochter, *-töchter, f. (elv.)* vânzătoare.
Ladentrakt, *-(e)s, -e, m.* clădire cu mai multe prăvălii; complex comercial.
Ladentür, *-en, f.* ușă de prăvălie.
Ladenviertel, *-s, -, n.* cartier comercial.
Ladenzapfenlager, *-s, -, n. (text.)* palier al fusului de vatală.
Ladenzins, *-es, -e, m. (înv.)* chirie pentru localul prăvăliei.
Ladeperron [-pɛrõ:], *-s, -s, m. (ferov.)* rampă de încărcare.
Ladepforte, *-n, f. (mar.)* sabord.
Ladepfropf, *-(e)s, -e, m. (mil.)* dop (la armele vechi de foc).
Ladeplatz, *-es, -plätze, m.* loc, rampă de încărcare.
Ladepritsche, *-n, f.* conteiner-platformă.
Ladeprofil, *-s, -e, n. (ferov.)* gabarit, profil de încărcare.
Ladepumpenwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (maș.)* rezistență a pompei de încărcare, de refulare.
Lader, *-s, -, m.* **1.** încărcător. **2.** *(tehn.)* compresor de supraalimentare. **3.** autovehicul cu dispozitiv de încărcare. **4.** *(inform.)* program de încărcare.
Laderampe, *-n, f. (ferov.)* rampă de încărcare-descărcare.
Laderaum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mar.)* cală. **2.** *(mil.)* cheson. **3.** capacitate de încărcare (a mijloacelor de transport).
Ladeschaffner, *-s, -, m. (ferov.)* magaziner, controlor de încărcare.
Ladeschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(com., ferov.)* scrisoare de trăsură, fraht. **2.** *(mar.)* conosament.
Lade|spannung *f. sg. (electr.)* tensiune de încărcare.
Lade|stelle, *-n, f.* v. Ladeplatz.
Lade|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** *(mil., înv.)* vergea de pușcă; *(fam.)* **der hat wohl einen ~ geschluckt** parcă a înghițit un băț. **2.** *(mil., înv.)* îndesător (la tun). **3.** *(mine)* fultuitor.
Lade|straße, *-n, f. (ferov.)* chei de încărcare.
Lade|streifen, *-s, -, m. (mil.)* încărcător, bandă de încărcare.
Ladetrichter, *-s, -, m. (mil.)* pâlnie de încărcare.
Ladetrommel, *-n, f. (mil.)* tambur cu cartușe; butoiaș (la revolver).
Ladevermögen, *-s, n. sg.* capacitate de încărcare.
Ladeverzug, *-(e)s, m. sg. (mil.)* interval de încărcare (la tun).
Ladevor|richtung, *-en, f.* v. Lademaschine.
Ladewasserlinie [-niə], *-n, f.* linie de plutire la nava încărcată.
Ladewinde, *-n, f.* troliu de încărcare, vinci de marfă.
Ladezeit, *-en, f. (inform.)* timp de încărcare.
Ladezeug, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* armament de artilerie.
Ladeziffer, *-n, f.* **1.** *(mar., ferov.)* raport între greutatea brută și cea utilă. **2.** *(tehn.)* factor de încărcare.
lädieren, *lädierte, lädiert, vb. (h) tr.* a strica, a deteriora, a vătăma, a răni; a leza.
Lädierung, *-en, f* **1.** vătămare, deteriorare; rănire, lezare. **2.** loc vătămat, deteriorat; vană.
Ladnerin, *-nen, f. (reg.)* **1.** proprietară de băcănie. **2.** vânzătoare.
Ladung, *-en, f.* **1.** *(transporturi)* încărcătură. **2.** *(mil.)* încărcătură; exploziv; muniție. **3.** *(electr.)* încărcătură, sarcină; *(fam.; în expr.)* **eine volle ~ haben** a fi beat turtă; **eine ganze ~ Grobheiten** un potop de înjurături. **4.** *(jur.)* chemare, somație, citație.
Ladungsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Ladeschein.
Ladungsfähigkeit *f. sg.* v. Ladefähigkeit.
Ladungsgröße, *-n, f.* volum al încărcăturii.
Ladungshafen, *-s, -, m. (mar.)* port de încărcare.
Ladungskosten *pl.* cheltuieli de încărcare.
Ladungsliste, *-n, f.* borderou de încărcare.
Ladungsraum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** *(mil.)* cameră de încărcare (a unei guri de foc). **2.** *(mine)* cuptor de încărcare.
Ladungs|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Ladeschein.
Ladungs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de încărcare.
Ladungsverfügung, *-en, f. (jur.)* somație, citație.
Ladungsverlust, *-(e)s, -e, m. (electr.)* pierdere de sarcină.
Ladungswert, *-(e)s, m. sg.* **1.** valoare a încărcăturii. **2.** *(electr.)* valoare a sarcinii.
Lady ['le:di], *-s, f.* **1.** lady, soție de lord. **2.** doamnă.
Lafette, *-n, f. (mil.)* afet de tun; **eine Kanone auf die ~ bringen** a ridica un tun pe afet.
Lafettenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m. (mil.)* cutie a afetului.
lafettieren, *lafettierte, lafettiert, vb. (h) tr. (mil.)* a monta (țeava) pe afet.
Lafettierung, *-en, f. (mil.)* punere pe afet.
laff *adj. (reg.)* **1.** searbăd, fără vlagă. **2.** laș, fricos.
Laffe[1], *-n, -n, m.* găgăuță, prostănac; caraghios; filfizon.
Laffe[2], *-n, f. (reg.)* **1.** gâvan al lingurii. **2.** canal de scurgere.
lag *pers. 1 și a 3-a ind. imperf.* de la liegen.
LAG *presc.* de la Lastenausgleichsgesetz.
Lage, *-n, f.* **1.** poziție; **das Haus hat eine schöne ~** casa are o poziție frumoasă; **eine schräge ~** o poziție înclinată; **eine (un)bequeme ~** o poziție (in)comodă. **2.** stare; circumstanță; situație; **in der ~ sein** a fi în stare; **eine missliche ~** o situație precară; **die internationale, militärische ~** situația internațională, militară; **die rechtliche ~** situația juridică; **die ~ erfassen** a-și da seama de situație; **ich bin in der glücklichen ~** mă bucur să...; **jn. in die ~ versetzen** a pune pe cineva în situația. **3.** (și *geol.*) strat, pătură. **4.** *(mil.)* salvă; **eine volle ~** o salvă de tunuri. **5.** *(muz.)* registru, ton. **6.** *(fam.)* rând; **eine ~ Bier** un rând de bere. **7.** *(reg.)* plafon, tavan. **8.** *(scrimă)* poziție. **9.** *(med.)* prezentare (a copilului la naștere). **10.** *(hort.)* pat de băligar, răsadniță. **11.** *(tipogr.)* fasciculă, coală fălțuită.
Lagebericht, *-(e)s, -e, m.* raport, referat asupra situației.
Lagebe|sprechung, *-en, f.* discutare a situației.
Lägel, *-s, -, n.* **1.** doniță; butoiaș. **2.** *(înv.)* unitate de măsură pentru oțel (70 kg). **3.** *(elv.)* unitate de măsură pentru vin. **4.** mănunchi de cânepă, caier. **5.** *(mar.)* inel din saulă, lemn sau fier care servește la invergarea velei; canistrelă.
Lagenbau, *-(e)s, -e, m. (mine, agr.)* exploatare în straturi.
Lagenschwimmen, *-s, n. sg. (sport)* probă mixtă (la înot).
Lagen|staffel, *-n, f. (sport)* ștafetă pentru probă mixtă (la înot).
lagenweise *adv.* în paturi, în straturi.
Lageplan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan al situației. **2.** plan al regiunii, al terenului. **3.** *(constr.)* plan de ansamblu.
Lager, *-s, -, n.* **1.** pat, așternut, culcuș; **vom ~ aufkommen** a se reface după o boală. **2.** *(pl. și Läger)* depozit, magazie, hambar; **Waren auf ~ haben** a avea mărfuri în stoc, în depozit. **3.** tabără; **ein ~ aufschlagen** a așeza o tabără; **ein ~ abbrechen** a ridica o tabără; **die Schüler waren im ~** elevii au fost în tabără. **4.** lagăr (de concentrare); **er wurde ins ~ gebracht** a fost dus în lagăr(ul de concentrare). **5.** tabără, lagăr; grup distinct; **sich in mehrere ~ spalten** a se scinda în mai multe tabere. **6.** *(tehn.)* palier, lagăr. **7.** *(geol.)* pătură, strat, zăcământ. **8.** vizuină, bârlog; culcuș al animalelor (sălbatice). **9.** sediment, drojdie. **10.** *(bot.)* receptacul, talus.
Lager|ab|bau, *-(e)s, -e, m.* reducere, diminuare a stocului, destocare.
Lager|apfel, *-s, -äpfel, m.* măr care poate fi păstrat pentru iarnă.
Lager|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* magazioner.
Lager|artikel, *-s, -, m.* articol, marfă din depozit.
Lager|auf|füllung, *-en, f.* reconstituire a stocului.
Lager|aufnahme, *-n, f.* inventariere a depozitului.
Lager|aufseher, *-s, -, m.* magaziner, gestionar de depozit.
Lager|auge, *-s, -n, n. (maș.)* orificiu de ungere, bucșă a lagărului monobloc.
Lager|ausguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* căptușire a palierului (cu metal antifricțiune); căptușeală a lagărului.
Lagerbalken, *-s, -, m. (arhit.)* grindă de reazem.
Lagerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* podval; talpă de lemn.
Lagerbe|stand, *-(e)s, -stände, m.* stoc, inventar (de mărfuri); **den ~ aufnehmen** a face inventarul magaziei.
Lagerbier, *-(e)s, -e, n.* bere slabă (care fermentează a doua oară timp de 3– 6 luni).
Lagerbirne, *-n, f.* pară care poate fi păstrată pentru iarnă.
Lagerbock, *-(e)s, -böcke, m. (tehn.)* **1.** suport, capră de lagăr. **2.** coloană a batiului.
Lagerbrief, *-(e)s, -e, m. (înv.)* scrisoare post-restant.
Lagerbuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** registru de mărfuri, registru-inventar. **2.** registru cadastral.
Lagerbuchführung, *-en, f. (ec.)* contabilitate a stocului.
Lagerbuchse, *-n, f. (tehn.)* bucșă de palier, cuzinet.
Lagerdaube, *-n, f.* doagă de podval.
Lagerdecke, *-n, f. (mil.)* pătură militară, cazonă.
Lagerdeckel, *-s, -, m. (tehn.)* capac de palier.
Lagerdruck, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* presiune în palier.
Lager|einlage, *-n, f. (tehn.)* adaos de palier; căptușeală a palierului, a cuzinetului.
Lager|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* element uscat.
Lager|empfangs|schein, *-(e)s, -e, m.* adeverință, chitanță de înmagazinare, de recepționare în depozit.
lagerfähig *adj. (despre mărfuri)* care pot fi păstrate, depozitate.
Lagerfähigkeit *f. sg.* capacitate de stocare.
Lagerfass, *-es, -fässer, n.* butoi de podval, zăcătoare.
Lagerfäule *f. sg. (despre legume și fructe)* mucezire, încingere în depozit.
lagerfest *adj.* bun pentru depozitare.
Lagerfestung, *-en, f. (mil.)* tabără fortificată, întărită.
Lagerfeuer, *-s, -, n.* foc de tabără.
Lagerfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
Lagerfläche *f. sg.* **1.** *(tehn.)* suprafață portantă a palierului. **2.** suprafață de depozitare.
lagerförmig *adj. (geol.)* în straturi.
lagerfrei *adj.* scutit de magazinaj.
Lagerfrei|heit *f. sg.* scutire de magazinaj.
Lagerfrist, *-en, f.* termen de depozitare.
Lagerfuge, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rost al palierului. **2.** *(constr.)* rost de rezemare (la piatră).
Lagerfutter, *-s, -, n. (tehn.)* căptușeală a palierului, a cuzinetului; cuzinet.
Lagergasse, *-n, f. (mil.)* stradă a taberei.
Lagergebühr, *-en, f.* taxă de depozitare.
Lagerge|häuse, *-s, -, n. (tehn.)* **1.** carcasă a palierului. **2.** corp al lagărului.
Lagergeld, *-(e)s, n. sg.* drepturi (bănești) de înmagazinare.
Lagergenosse, *-n, -n, m.* **1.** *(înv.)* tovarăș, camarad de pat. **2.** tovarăș, camarad de tabără.
Lagergerätschaften *pl. (mil.)* ustensile pentru așezarea unei tabere.
Lagergerüst, *-es, -e, n.* podval.
Lagergeschäft, *-(e)s, -e, n.* antrepozit.
Lagergewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate etalon.
Lagergut, *-(e)s, -güter, n.* mărfuri depozitate.
lager|haft *adj.* **1.** *(geol.)* în straturi. **2.** *(despre băuturi)* preparat pentru depozitare. **3.** *(înv.)* bolnav la pat.
Lager|halle, *-n, f.* hală de depozitare.
Lager|halter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* magaziner(ă).
Lager|haltung, *-en, f.* depozitare.
Lager|haus, *-es, -häuser, n.* depozit, magazie (de mărfuri); antrepozit.
Lager|hausgüter *pl.* mărfuri înmagazinate, depozitate.
Lager|hof, *-(e)s, -höfe, m.* magazie, depozit (în aer liber).
Lager|holz, *-es, n. sg.* **1.** lemn pentru podvale; longrină. **2.** lemn depozitat.
Lager|hütte, *-n, f. (mil.)* baracă.
Lager|insasse, *-n, -n, m.* locuitor al unei tabere, al unui lagăr.
Lager|in|spektion, *-en, f.* **1.** *(mil.)* inspecție a taberei. **2.** *(com.)* inspecție a depozitelor de mărfuri.
Lagerist, *-en, -en, m. (com.)* gestionar de depozit, magaziner.

Lagerkartei, *-en, f.* fişier al mărfurilor depozitate.
Lagerkatalog, *-s, -e, m.* catalog de mărfuri aflate în depozit, în stoc.
Lagerkeller, *-s, -, m.* pivniţă de înmagazinare, de depozitare.
Lagerkoller, *-s, m. sg.* nebunie, psihoză a deţinuţilor din lagăr.
Lagerkommandant, *-en, -en, m.* comandant de lagăr, de tabără.
Lagerkonto, *-s, -ten* (şi *-ti* sau *-s*), *n.* cont al stocurilor.
Lagerkorn, *-s, n. sg. (agr.)* **1.** grâne, cereale culcate (de furtună). **2.** cereale înmagazinate, depozitate.
Lagerkörper, *-s, -, m. (tehn.)* corp al palierului.
Lagerkosten *pl.* cheltuieli de înmagazinare, de depozitare.
Lagerleben, *-s, n. sg.* viaţă de tabără.
Lagerleiter, *-s, -, m.* v. Lagerkommandant.
Lagermanko, *-s, -s, n. (com.)* lipsă a unei mărfi, a unui produs din depozit.
Lagermetall, *-s, -e, n. (tehn.)* metal alb (pentru paliere), metal antifricţiune; aliaj pentru lagăre.
Lagermiete, *-n, f.* v. Lagergebühr.
lagern, *lagerte, gelagert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a fi depozitat. **2.** a fi în cantonament, în tabără, în cort. **3.** a zăcea, a fi culcat; a se odihni. **II.** *tr.* **1.** a depozita (mărfuri), a aşeza (butoaie). **2.** a aşeza, a culca, a întinde pe jos. **3.** *(mil., sport)* a cantona. **4.** *(tehn.)* a monta în paliere. **III.** *refl.* **1.** a se culca. **2.** a se aşeza în tabără. **3.** *(geol.)* a se depune în straturi.
Lagern, *-s, n. sg.* **1.** campare. **2.** înmagazinare. **3.** *(geol.)* stratificare.
lagernd I. *part. prez.* de la lagern. **II.** *adj.* depozitat, în depozit; **die bei Ihnen ~e Ware** marfa depozitată la dumneavoastră; **frei ~e Kartoffeln** cartofi depozitaţi în aer liber.
Lagernetz, *-es, -e, n.* reţea de depozite.
Lager|obst, *-(e)s, n. sg.* fructe de păstrat pentru iarnă.
Lager|ort, *-(e)s, -örter, m.* **1.** loc de depozitare. **2.** loc de tabără; loc de odihnă; loc pentru camping. **3.** vizuină, culcuş, cuib. **4.** *(geol.)* strat, pătură.
Lagerpapiere *pl.* documente de înmagazinare.
Lagerpflanzen *pl. (bot.)* talofite, plante inferioare *(Thallophyta)*.
Lagerplatte, *-n, f. (tehn.)* placă de reazem, de fundaţie a lagărului.
Lagerplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** teren, loc de depozitare. **2.** loc de tabără; camping; loc de odihnă. **3.** culcuş, cuib (pentru animale).
Lagerprüfmaschine, *-n, f. (tehn.)* maşină de încercat paliere.
Lagerpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* centru al axului umerilor ţevii.
Lager|rahmen, *-s, -, m. (tehn.)* cadru, ramă de palier.
Lager|raum, *-(e)s, -räume, m.* **1.** depozit, antrepozit, magazie, hambar. **2.** spaţiu de depozitare.
Lager|recht, *-(e)s, n. sg.* drept de depozitare, de înmagazinare.
lager|reif *adj. (despre fructe)* **1.** copt pentru a putea fi înmagazinate. **2.** copt prin depozitare, prin înmagazinare.
Lagerschale, *-n, f. (tehn.)* cuzinet; cuzinet de lagăr.
Lagerschalen|ausguss, *-es, -güsse, m. (tehn.)* căptuşeală antifricţiune a cuzinetului.
Lagerschein, *-(e)s, -e, m.* recipisă, bon de depozitare, de înmagazinare.
Lagerschenke, *-n, f. (mil.)* popotă, cantină a taberei.
Lagerschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub de palier.
Lagerschuppen, *-s, -, m.* magazie, remiză, baracă (de materiale, de mărfuri).
Lager|spesen *pl.* v. Lagergebühr.
Lager|stamm, *-(e)s, -stämme, m. (bot.)* talus.
Lager|statt, *-stätten, f.* v. Lagerstätte **(1).**
Lager|stätte, *-n, f.* **1.** pat, culcuş, loc de odihnă. **2.** *(mine)* zăcământ. **3.** tabără.
Lager|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră fixă de moară.
Lager|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (apic.)* stup orizontal.
Lagertank, *-(e)s, -e* (şi *-s*), *m. (petrol)* rezervor de stocaj.
Lager|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* rotare a stocului.
Lagerung, *-en, f.* **1.** aşezare în lagăr, în tabără; campare, cantonare. **2.** înmagazinare, depozitare, păstrare în magazie. **3.** *(tehn.)* aşezare, montare, rezemare în paliere. **4.** *(geol.)* poziţie, aşezare a zăcământului, a stratului.
Lagerungsfähigkeit *f. sg. (ec.)* v. Lagerfähigkeit.
Lagerungskarte, *-n, f. (mine.)* hartă cu aşezarea zăcămintelor.
Lagerungsrisiko, *-s, -s* (şi *-ken*), *n.* risc de depozitare, de înmagazinare.
Lagerungsverluste *pl. (ec.)* pierderi datorate depozitării.
Lager|unterlage, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* suport al palierului, adaos sub palier. **2.** *(geol.)* pătură dedesubtul zăcământului.
Lagerver|hältnisse *pl.* condiţii de depozitare.
Lagerverwalter, *-s, -, m.* magaziner, gestionar de depozit.
Lagerverzeichnis, *-ses, -se, n.* inventar al depozitului.
Lagervor|rat, *-(e)s, -räte, m. (ec.)* stoc, provizii în depozit.
Lagerwache, *-n, f.* gardă, paznic al lagărului.
Lagerwand, *-wände, f.* **1.** *(mine)* stâncă, rocă rezistentă. **2.** *(dulgherie)* lucrare de fundament, de temelie.
Lagerwein, *-(e)s, -e, m.* vin vechi, depozitat.
Lagerwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* rezistenţă în palier.
Lagerwirtschaft, *-en, f.* gestiune a stocului.
Lagerzeit, *-en, f.* magazinaj; termen, perioadă de magazinaj, de depozitare.
Lagerzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de tabără.
Lagerzins, *-es, -e, m.* v. Lagergebühr.
lagerzinsfrei *adj.* scutit de taxă de magazinaj.
Lagune, *-n, f.* lagună.
Lagunen|insel, *-n, f. (geogr.)* insulă formată din lagune.
Lagunenriff, *-(e)s, -e, n. (geol.)* atol.
Lagunen|stadt, *-städte, f.* oraş al lagunelor, aşezat pe lagună.
lahm *adj.* **1.** şchiop; olog, schilod; **jn. ~ schlagen** a schilodi pe cineva în bătăi. **2.** *(fam.)* deşelat, istovit. **3.** *(fig.)* slab, neputincios, fără putere; **eine ~e Ausrede** o scuză slabă. **4.** *(fam.)* plictisitor.
Lahm, *-(e)s, -e, m.* v. Lahn.
Lahm|arsch, *-(e)s, -ärsche, m.* om lipsit de temperament, fără energie.
Lahme, *-n, -n (ein Lahmer), m.* şi *f.* **1.** olog(-oagă), schilod(-oadă). **2.** şchiop(-oapă).
Lähme *f. sg. (vet.)* paralizie.
lahmen, *lahmte, gelahmt, vb. (h) intr.* a şchiopăta.
lähmen, *lähmte, gelähmt, vb. (h)* **1.** *tr. (şi fig.)* a paraliza; a face să piardă puterea, energia. **2.** şi *intr. (fig.)* a paraliza, a fi paralizat, neputincios.
lahmhändig *adj. (med.)* cu mâinile paralizate, cu mâna paralizată.
Lahmheit *f. sg.* infirmitate.
lahmlegen, *legte lahm, lahmgelegt, vb. (h) tr.* **1.** a neutraliza, a face inofensiv. **2.** a zdrobi, a înăbuşi. **3.** *(fig.)* a paraliza, a opri; a bloca, a inhiba; **der ganze Verkehr war lahmgelegt** toată circulaţia a fost paralizată.
Lahm|legung, *-en, f.* **1.** neutralizare. **2.** zdrobire, înăbuşire. **3.** *(fig.)* paralizare, oprire; blocare, inhibare.
Lähmung, *-en, f.* **1.** *(med.)* paralizie; **~ der unteren Körperhälfte** paraplegie; **halbseitige ~** hemiplegie; **plötzliche ~** cataplexie; **~ der Speiseröhre** disfagie; **unvollständige ~** pareză. **2.** (şi *fig.*) paralizare, oprire.
Lähmungs|erscheinung, *-en, f. (med.)* semn, simptom de paralizie.
Lahn, *-(e)s, -e, m. (text.)* fir de metal pentru pasmanterie.
Lahn(e), *-(e)n, f. (austr.)* **1.** avalanşă; lavină. **2.** spate, spătar.
lahnen, *lahnte, gelahnt, vb. (h) intr. (reg.)* a se topi (zăpada).
Lahnlitz|schnur, *-schnüre* (şi *-en*), *f. (tehn.)* sârmă laminată pentru liţă.
Lahnung, *-en, f. (reg.)* dig; consolidare a malului.
Lahnwind, *-(e)s, -e, m. (austr.)* vânt cald, vânt care topeşte zăpezile.
Laib, *-es, -e, m.* bucată rotundă sau ovală; **ein ~ Brot** o pâine; **ein ~ Käse** un calup rotund, o roată de brânză.
laiben, *laibte, gelaibt, vb. (h) tr.* **1.** a da forma pâinii. **2.** a reteza la colţuri, a rotunji.
Laibung, *-en, f.* v. Leibung.
Laich, *-(e)s, -e, m.* icre.
Laichbett, *-(e)s, -en, n.* cuib de icre.
Laiche, *-n, f.* v. Laichzeit.
laichen, *laichte, gelaicht, vb. (h) intr.* a depune icre.
Laichkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* paşă, broasca apei, broscăriţă *(Potamogeton crispus* L.).
Laich|ort, *-(e)s, -e*, **Laichplatz**, *-es, -plätze, m.* loc unde îşi depun peştii icrele.
laichreif *adj.* gata de a depune icre.
Laichzeit, *-en, f.* timp, perioadă de depunere a icrelor.
Laie ['laeə], *-n, -n, m.* **1.** profan; nespecialist; **ein blutiger ~** un ageamiu, o persoană total nepriceputâ în materie. **2.** *(bis.)* laic, mirean.
Laienbruder ['laeən-] *-s, -brüder, m. (bis. cat.)* membru al unei congregaţii laice.
Laienbrüderschaft, *-en, f. (bis. cat.)* congregaţie laică.
Laienbühne, *-n, f.* teatru de diletanţi, de amatori.
Laienchor, *-(e)s, -chöre, m.* cor de diletanţi, de amatori.
laienhaft *adj.* profan, necunoscător în materie; diletant; neştiutor, nepriceput.
Laienkunst *f. sg.* artă laică, de amatori.
Laienkunstgruppe, *-n, f.* v. Laienspielgruppe.
Laienkünstler, *-s, -, m.* artist amator.
Laienkunstwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere, concurs de artişti amatori.
Laienmusiker, *-s, -, m.* muzician amator, diletant.
Laienprediger, *-s, -, m.* predicator nehirotonisit.
Laienpriester, *-s, -, m.* preot laic, preot de mir, mirean.
Laienrichter, *-s, -, n.* v. Schöffe.
Laienschaft, *-en, f.* **1.** mireni. **2.** congregaţie laică.
Laienschau|spieler, *-s, -, m.* actor ocazional, neprofesionist.
Laienschwester, *-n, f.* membră a unei congregaţii laice.
Laien|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** piesă jucată de amatori. **2.** piesă scrisă pentru amatori.
Laien|spielgruppe, *-n, f.* cerc, trupă, grup, echipă de artişti amatori.
Laien|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** stare de mirean. **2.** tagmă a mirenilor.
Laienthe|ater, *-s, -, n.* **1.** v. Laienbühne. **2.** v. Laienspiel.
Laien|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* învăţământ laic.
Laienver|stand, *-(e)s, m. sg.* judecată de profan.
Laienzirkel, *-s, -, m.* echipă artistică de amatori.
laiisch *adj.* laic.
la|isieren, *laisierte, laisiert, vb. (h) tr.* a laiciza.
La|isierung, *-en, f.* laicizare.
Laist, *-s, -e, m. (mine)* rocă sterilă (în ocnele de sare).
La|izismus, *-, m. sg.* laicism.
Lakai, *-en, -en, m.* (şi *fig.*) lacheu.
lakaienhaft *adj.* de lacheu, slugarnic, servil.
Lakaienseele, *-n, f.* suflet slugarnic, servil.
Lake, *-n, f.* saramură; **in ~ legen** a mura, a pune în (sau la) saramură.
Laken, *-s, -, n.* (şi rar *m.*) **1.** cearşaf (de pat, de baie). **2.** pânză; giulgiu. **3.** *(mar.)* velă.
Lakfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne conservată prin sărare.
Lakonik *f. sg.* caracter laconic, laconism.
lakonisch *adj.* laconic.
Lakonismus, *-, -men, m.* **1.** laconism. **2.** expresie laconică.
Lakritz, *-es, -e, m.* şi *n.*, **Lakritze**, *-n, f. (bot.)* **1.** lemn dulce; rădăcină de lemn dulce *(Glycyrrhiza qlabra).* **2.** v. Lakritzensaft.
Lakritzensaft, *-(e)s, m. sg.* miambal, zeamă de lemn dulce *(Liquiritia).*
Lakritzen|stange, *-n, f.*, **Lakritzen|stengel**, *-s, -, m.* baton de lemn dulce.
Lakschinken, *-s, -, m.* şuncă sărată, şuncă în saramură.
Laktam, *-s, -e, n. (chim.)* lactamă.
laktant *adj. (med.)* lactant.
Laktat, *-(e)s, -e, n.* lactat.
Laktation, *-en, f.* lactaţie.
laktieren, *laktierte, laktiert, vb. (h) tr.* a alăpta.
Laktometer, *-s, -, n.* lactometru.

Laktose *f. sg.* lactoză.
lakunär *adj.* lacunar.
Lakune, *-n, f.* **1.** lacună, lipsă, gol. **2.** *(anat.)* lacună.
lakustrisch *adj.* lacustru.
lala *interj. (in expr.)* **so ~** așa și așa, suportabil.
lallen, *lallte, gelallt, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** (și *fig.*) a gânguri; a bolborosi. **2.** *(fig.)* a vorbi aiurea, anapoda.
Lallperiode, **Lallphase**, *-n, f. (psih.)* perioada gânguritului (la copiii mici).
Lallwort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt gângurit.
Lama[1], *-(s), -s, m. (rel.)* lama.
Lama[2], *-s, -s, n. (zool.)* lamă *(Auchenia lama).*
Lamaismus, *-, m. sg. (rel.)* lamaism.
Lamaist, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (rel.)* lamaist(ă), adept(ă) a(l) lamaismului.
Lambdanaht, *-nähte, f. (anat.)* îmbinare în formă de λ.
Lamäng *f. sg. (in expr., fam., glumeț)* mână; **aus der freien ~ a)** din mână (fără farfurie sau tacâm); **b)** pe nepregătite; **aus der kalten ~** pe nepregătite.
Lambertsnuss, *-nüsse, f. (bot.)* alună turcească *(Corylus maxima tubulosa).*
Lambert|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* alun *(Corylus tubulosa).*
Lambertveilchen, *-s, -, n. (bot.)* varietate de toporaș.
Lambrequin [lâbrə'kẽ:], *-s, -s, m.* lambrechin.
Lambris [lâ'bri: și lam'bri:], *-, -, m.* (și *f.*) lambriu.
Lamé, **Lamee**, *-s, -s, m. (text.)* lamé.
lamellar, **lamellär** *adj.* lamelar.
Lamelle, *-n, f. (tehn., biol.)* lamelă.
Lamellenbremse, *-n, f. (maș.)* frână cu discuri, cu lame.
lamellenförmig *adj.* în formă de lamele, lamelar.
Lamellenheizkörper, *-s, -, m. (termo.)* radiator, corp de încălzire lamelar.
Lamellenkalorifer, *-s, -s* (și *-en), m. (tehn.)* calorifer lamelar, cu aripioare.
Lamellenkupplung, *-en, f. (maș.)* acuplaj cu discuri, cu lame.
Lamellenmagnet, *-(e)s, -e, m. (electr.)* magnet lamelat.
Lamellenpilz, *-es, -e, m. (bot.)* v. Blätterpilz.
lamellieren, *lamellierte, lamelliert, vb. (h) tr.* a da forma de lamele, a lamela.
lamentabel *adj.* lamentabil, jalnic, deplorabil.
Lamentation, *-en, f.*, **Lamento**, *-s, -s, n.* lamentație, lamentare, plângere; văicăreală.
lamentieren, *lamentierte, lamentiert, vb. (h) intr.* a se lamenta, a se văicări, a se văita.
Lamętta *f. sg.* beteală.
Laminar|strömung, *-en, f. (hidr.)* curgere laminară.
Laminat, *-(e)s, -e, n.* material laminat.
laminieren, *laminierte, laminiert, vb. (h) tr.* a lamina; *(text.)* **einen Stoff ~** a lamina o stofă.
Lamm, *-(e)s, Lämmer, n.* **1.** miel; **unschuldig wie ein ~** nevinovat ca un miel. **2.** *sg.* blană de miel. **3.** *(fig.)* persoană blândă, răbdătoare; **ein wahres ~** o persoană foarte răbdătoare.
lamm|artig *adj.* ca mielul.
Lammbraten, *-s, -, m.* friptură de miel.
Lämmchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Lamm) mieluțel, mioriță.
lämmchensanft *adj.* blând ca un mieluțel.
lammen, *lammte, gelammt, vb. (h) intr. (despre oi, capre)* a făta.
Lämmer|abend, *-s, -e, m.* (nume dat zilei de) vineri înainte de Rusalii.
Lämmerbraten, *-s, -, m.* v. Lammbraten.
Lämmergeier, *-s, -, m. (ornit.)* zăgan, vultur-bărbos *(Gypaetus barbatus).*
Lämmer|hirt, *-en, -en, m.* **1.** păstor, cioban. **2.** *(ornit.)* codobatură galbenă, văcăriță, păstorel *(Motacilla flava).*
Lämmer|hüpfen, *-s, n. sg. (glumeț)* dans, bal pentru tineri.
Lämmerjunge, *-n, -n*, **Lämmerknecht**, *-(e)s, -e, m.* v. Lämmerhirt **(1).**
lämmern[1] *adj.* din carne de miel.
lämmern[2], *lämmerte, gelämmert, vb. (h) intr. (reg.)* v. lammen.
Lämmerne, *-n (ein Lämmernes), n. sg. (austr.)* carne de miel; **ich möchte heute ~s essen** aș dori să mănânc astăzi (carne de) miel.
Lämmersalat, *-(e)s, m. sg. (bot.)* fetică, salata-mielului *(Valerianella locusta).*
Lämmerschwanz, *-es, -schwänze, m.* coadă de miel; *(fam.)* **das Herz schlägt mir wie ein ~** îmi ticăie inima, sunt foarte emoționat.
Lämmerwolke, *-n, f. (pop.)* nor cirus; mieluței.
Lämmerwolle, *-n, f.* v. Lammwolle.
Lamm(e)sgeduld *f. sg.* răbdare de înger.
Lammet, *-s, -, n. (reg.)* fitil.
Lammfell, *-(e)s, -e, n.* blană de miel.
Lammfellmütze, *-n, f.* căciulă (din blană) de miel.
Lammfleisch, *-(e)s, n. sg.* carne de miel.
lammfromm *adj. (fam.)* blând ca un miel.
lammherzig *adj.* răbdător ca un miel, angelic.
Lammleder, *-s, n. sg.* piele de miel.
Lämmlein, *-s, -, n.* v. Lämmchen.
Lammpelzfutter, *-s, n. sg.* mesadă (din blană) de miel.
Lammsbraten, *-s, -, m.* v. Lammbraten.
Lammschlegel, *-s, -, m.* v. Lammskeule.
Lammschulter, *-n, f.* lopățică a umărului la miel, omoplat de miel.
Lammsgeduld *f. sg. (fam.)* răbdare demnă de admirat.
Lammskeule, *-n, f.* pulpă de miel.
Lammsrippchen, *-s, -, n.* costiță de miel.
Lammsviertel, *-s, -, n.* sfert, halcă de miel.
Lammwolle, *-n, f.* lână de miel.
Lammzeit *f. sg.* vreme a fătatului (la oi și capre).
Lampadarius, *-, -rien* [-riən], *m.* lampadar.
Lampas, *-, -, m. (text.)* soi de stofă de mobilă.
Lampassen *pl.* lampas.
Lämpchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lampe). **1.** lămpiță, beculeț; *(fig.)* **so lange noch das ~ glüht** cât suntem încă în viață; *(fam.)* **er hat zu viel aufs ~ gegossen** s-a îmbătat. **2.** lampion.
Lampe[1], *-n, f.* lampă; **bei der ~** la lumina lămpii; **elektrische ~** lampă electrică; **ewige ~** candelă; *(fam.)* **ich gieße eins auf die ~** trag o dușcă; **das Stück kommt vor die ~** piesa este pusă în scenă.
Lampe[2], *-s, m. sg. (în basme)* lepurilă; **Meister ~** nea lepurilă.
Lämpe, *-s, m. sg. (reg.)* bărbie dublă, gușuliță.
Lampen|anzünder, *-s, -, m.* lampagiu.
Lampenbeleuchtung, *-en, f.* iluminat cu lămpi.
Lampendocht, *-(e)s, -e, m.* fitil de lampă.
Lampenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de lămpi.
Lampenfassung, *-en, f.* dulie de lampă.
Lampenfieber, *-s, n. sg.* trac; emoție la apariție pe scenă, în public.
Lampenfuß, *-es, -füße, m.* picior de lampă.
Lampenge|stell, *-s, -e, n.* piedestal, picior de lampă.
Lampenglas, *-es, -gläser, n.* v. Lampenzylinder.
Lampenglocke, *-n, f.* glob de lampă.
lampenhell *adj.* luminat de lămpi.
Lampenkasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* v. Lampenreihe.
Lampenlicht, *-(e)s, -er, n.* lumină a lămpii; **bei ~** la lumina lămpii.
Lampenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Lampenanzünder.
Lampenmast, *-(e)s, -e* (sau *-en), m.* stâlp de felinar.
Lampen|öl, *-(e)s, -e, n.* gaz, petrol lampant.
Lampenputzer, *-s, -, m.* lampagiu, curățitor de lămpi.
Lampenreihe, *-n, f. (teatru)* rampă.
Lampenreiniger, *-s, -, m.* v. Lampenputzer.
Lampenruß, *-es, m. sg.* funingine, negru de fum (la lămpi).
Lampenschein, *- (e)s, m. sg.* v. Lampenlicht.
Lampenschirm, *-(e)s, -e, m.* abajur.
Lampenschwarz, *-es, n. sg.* v. Lampenruß.
Lampen|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune aplicată lămpii.
Lampen|spiegel, *-s, -, m.* oglindă, reverber (la lampa de petrol).
Lampen|ständer, *-s, -, m.* suport de lampă.
Lampen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* v. Lampengestell.
Lampen|stube, *-n, f. (mine)* lămpărie.
Lampenteller, *-s, -, m.* farfurie pusă dedesubtul lămpii cu petrol.
Lampenträger, *-s, -, m.* **1.** candelabru. **2.** *(bis.)* lampadar.
Lampenwärter, *-s, -, m.* **1.** *(mine)* lampist. **2.** *(inv.)* lampagiu.
Lampenzylinder, *-s, -, m.* sticlă de lampă.
Lampert, *-s, m. sg.* v. Lampe[2].
Lampette, *-n, f. (reg.)* cană pentru apă de spălat.
lämpig *adj. (reg.)* moale.
Lampion [lâ'piõ: și lam-], *-s, -s, m.* (sau *n.*) lampion.
Lampist, *-en, -en, m. (mine)* lampist.
Lamprete, *-n, f.* **1.** *(iht.)* chișcar, cicar *(Petromyzon marinus).* **2.** *pl. (reg.)* trufandale, delicatese.
Lançade [lã:'sa:də], *-n, f.* lansadă (la călărie).
lancieren [lã'si:-], *lancierte, lanciert, vb. (h) tr.* **1.** a lansa; **eine Nachricht ~** a răspândi, a lansa un zvon, o știre; *(ec.)* **einen Modeartikel ~** a lansa un articol de modă. **2.** a promova pe nedrept.
Lancier|rohr, *-(e)s, -e, n. (mil., mar.; înv.)* tub de lansare (pentru torpile).
Lancierung, *-en, f.* lansare.
Land, *-(e)s, Länder* și *(poet.) -e, n.* **1.** țară; **ein neutrales ~** o țară neutră; **die europäischen Länder** țările europene; **ein unterentwickeltes ~** o țară subdezvoltată; **das ~ seiner Träume** țara visurilor sale; **~ und Leute kennen lernen** a cunoaște țara; **andere Länder, andere Sitten** câte bordee, atâtea obicee; **wieder im ~e sein** a se fi întors din străinătate; **außer ~es sein** a fi în străinătate; **des ~es verweisen** a exila, a izgoni, a expulza; **seitdem sind viele Jahre ins ~ gegangen** au trecut de atunci mulți ani; **woher des ~es?** din ce țară?; **das Gelobte** sau **das Heilige ~** țara sfântă, țara făgăduinței; **das ~ meiner Väter** patria mea; **das ~ der Mitte** China; **das ~ der aufgehenden Sonne** țara soarelui-răsare, Japonia; **das ~ der unbegrenzten Möglichkeiten** țara tuturor posibilităților, America; **das ~ der tausend Seen** Finlanda; **das ~, wo die Zitronen blühen** Italia **2.** regiune, ținut; *(poet.)* **die Glocken tönen in die ~e** răsună clopotele peste văi și munți; **hügeliges ~** ținut deluros; **das weite** sau **offene ~** ținut, regiune întinsă(ă); **aus deutschen ~en** din regiunile Germaniei; **durch die ~e reisen** sau **ziehen** a străbate țara (sau țările). **3.** pământ; **flaches** (sau **ebenes** sau **plattes) ~** șes, câmpie; **fruchtbares ~** pământ roditor; **das ~ liegt brach** pământul e necultivat; **ein Stück ~** o bucată de pământ; **das ~ bebauen** a cultiva pământul; **ein Morgen ~** un pogon de pământ. **4.** *sg. (mar.)* uscat, pământ; **das feste ~** uscatul, continentul; **an ~ gehen** a debarca, a trage la mal; **zu Wasser und zu ~(e)** pe uscat și pe apă; **~ in Sicht!** (se vede) uscatul!; **~ unter!** vine inundația, viitura!; *(fig.)* **~ sehen** a vedea o cale de ieșire (dintr-un impas). **5.** *sg.* țară, mediu rural; **auf dem ~(e) leben** a trăi la țară; **aufs ~ gehen** a merge la țară; **vom ~e** de la țară, sătesc, țărănesc, rural; **die Werktätigen in Stadt und ~** oamenii muncii de la oraș și sate; **die Aufhebung des Gegensatzes zwischen Stadt und ~** înlăturarea contradicției dintre oraș și sat. **6.** *(în Germania Federală)* subunitate a statului federal, land. **7.** populația, toată țara; **das ganze ~ jubelte** toată țara s-a bucurat, a jubilat.
land|ab *adv. (în expr.)* **landauf ~** de la un capăt la altul al țării, în lungul și în latul țării.
land|abwesend *adj.* v. landfern.
Land|adel, *-s, m. sg.* nobilime de țară, rurală.
Land|ambulatorium, *-s, -rien* [-riən], *n.* ambulatoriu, dispensar rural.
Land|am|mann, *-s, -männer, m. (elv.)* **1.** conducător, șef al unei comunități rurale. **2.** conducător, șef al unui canton.
Land|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac dat pe uscat (de trupele debarcate de pe vase).
Land|anteil, *-(e)s, -e, m.* (parte de) moșie.

Land|anwachs, *-es, m. sg. (geogr.)* aluviune, pământ câștigat prin revărsarea unei ape.
Land|arbeit, *-en, f.* muncă a câmpului, muncă agricolă.
Land|arbeiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* muncitor(-oare) agricol(ă).
Land|arbeiterdeputierte, *-n, -n (ein Landarbeiterdeputierter), m.* și *f.* deputat(ă), delegat(ă) a(l) țărănimii muncitoare.
Land|arbeiterschutzgesetz, *-es, -e, n.* lege pentru apărarea drepturilor muncitorilor agricoli.
Land|arbeiter|streik, *-(e)s, -e, m.* grevă a muncitorilor agricoli.
Land|arbeiterverband, *-(e)s, -bände, m. (ist.)* asociație, sindicat al muncitorilor agricoli (după primul război mondial).
land|arm *adj.* sărac, având puțin pământ.
Land|arme, *-n, -n (ein Landarmer), m.* țăran sărac.
Land|armee, *-n, f. (mil.)* armată terestră.
Land|armenhaus, *-es, -häuser, n.* azil pentru săraci (la țară).
Land|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic de circumscripție rurală; medic de țară.
Land|assel, *-n, f. (zool.)* asel de ziduri *(Oniscus murarius).*
Landauer, *-s, -, m.* landou, caleașcă.
land|auf *adv. (in expr.)* **~ landab** de la un capăt la altul al țării, în lungul și în latul țării.
Land|auf|ent|halt, *-(e)s, -e, m.* ședere la țară.
Land|aufnahme, *-n, f.* cadastrare, măsurare a pământului.
Land|aufteilung, *-en, f.* **1.** parcelare. **2.** împărțire a pământului.
land|aus *adv. (in expr.)* **~ landein** peste tot, dintr-o țară într-alta.
Landbagger, *-s, -, m.* dragă terestră, excavator.
Landbank, *-en, f.* bancă rurală, sătească.
Landbär, *-en, -en, m. (zool.)* urs comun *(Ursus arctos).*
Landbau, *-(e)s, m. sg.* agricultură.
Landbauer, *-s* (și *-n*), *-n, m.* agricultor.
Landbauschule, *-n, f.* școală de agricultură.
Landbe|amte, *-n, -n (ein Landbeamter), m.* **1.** funcționar rural. **2.** funcționar provincial, al landului.
Landbefestigung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* fortificație terestră. **2.** consolidare a țărmului.
Landbereiter, *-s, -, m.* v. Landreiter.
Landbesitz, *-es, -e, m.* proprietate de pământ, moșie.
Landbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* proprietar(ă) de pământ, moșier(easă).
Landbe|stellung, *-en, f.* lucrare, cultivare a pământului.
Landbevölkerung, *-en, f.* populație rurală.
Landbewohner, *-s, -, m.* locuitor de la țară.
Landbezirk, *-(e)s, -e, m. (adm.)* district; plasă; canton; circumscripție rurală.
Landbote, *-n, -n, m.* **1.** curier de la țară, factor poștal rural. **2.** *(înv.)* deputat în adunarea obștească.
Landbriefträger, *-s, -, m.* factor poștal rural.
Landbrise, *-n, f.* briză dinspre uscat.
Landbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine (țărănească) de secară.
Landbrücke, *-n, f. (geogr.)* istm.
Landbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte funduară, registru funciar.
Landbutter *f. sg.* unt de țară.
Ländchen, *-s, -, n. (dim.* de la Land) **1.** țărișoară, țară mică. **2.** bucățică, colț de pământ.
Land|dienst, *-(e)s, -e, m. (mar.)* serviciu la uscat.
Land|drost, *-(e)s* (și *-en*), *-e* (și *-en*) *m.* v. Landvogt.
Lände, *-n, f. (reg.)* debarcader, port, chei.
Landebahn, *-en, f. (av.)* pistă de aterizare.
Landebrücke, *-n, f.* debarcader, punte de debarcare.
Land|edelmann, *-(e)s, -edelleute, m. (ist.)* nobil de țară, moșier.
Lande|erlaubnis, *-se, f.* **1.** *(av.)* permis de aterizare. **2.** *(mar.)* permis de acostare, de debarcare.
Landefähre, *-n, f.* v. Mondlandefähre.
Landefeld, *-(e)s, -er, n.* teren de aterizare.
Landegeschwindigkeit, *-en, f. (av.)* viteză de aterizare.
Land|eigentum, *-(e) s, -tümer, n.* v. Landbesitz.
Land|eigentümer, **Land|eigner**, *-s, -, m.* v. Landbesitzer.
land|ein *adv. (in expr.)* **landaus** ~ dintr-o țară în alta.
Land|einsatz, *-es, -sätze, m.* muncă obștească la țară, în agricultură.
land|einwärts *adv.* spre interiorul țării.
Land|eis, *-es, n. sg. (geogr.)* gheață continentală, gheață care acoperă pământul.
Landeklappe, *-n, f. (av.)* flaps, volet de aterizare; frână aerodinamică.
Landekreuz, *-es, -e, n. (av.)* marcaj de aterizare.
Landelicht, *-(e)s, -er, n. (av.)* semnal (luminos) de aterizare.
Landemast, *-(e)s, -en, m. (av.)* turn pentru aterizarea dirijabilelor.
landen, *landete, gelandet (du landest, er landet), vb.* **I.** *tr. (h)* **1.** a debarca; **Truppen ~** a debarca trupe; *(av.)* **die Maschine sicher ~** a ateriza în siguranță cu avionul. **2.** a aplica; **einen Schlag ~** a trage o lovitură. **3.** a câștiga, a realiza. **4.** a prinde un pește (aducându-l la mal). **II.** *intr. (s* și *h)* **1.** *(mar.)* a acosta, a debarca. **2.** *(av.)* a ateriza; **pünktlich ~** a ateriza la timp, punctual; **weich ~** a ateriza fără zdruncinături. **3.** *(inform.)* a ajunge; **im Hauptmenü ~** a ajunge în meniul principal. **4.** *(s) (fam.)* a ateriza, a sosi la destinație.
länden, *ländete, geländet (du ländest, er ländet), vb. (h) tr. (reg.)* a scoate pe uscat (înecați).
Land|ende, *-s, n. sg. (mar.)* extremitate terestră, capăt dinspre pământ.
Land|enge, *-n, f. (geogr.)* istm, limbă de pământ.
land|engen|artig *adj. (geogr.)* istmic, ca un istm.
Landepiste, *-n, f. (av.)* pistă de aterizare.
Landeplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** teren, câmp de aterizare. **2.** aeroport.
Landepunkt, *-(e)s, -e, m. (av.)* punct, loc de aterizare.
Lander, *-n, f. (reg.)* **1.** scândură, șipcă (de gard, balustradă, spalier). **2.** oiște. **3.** debarcader.
Lande|rad, *-(e)s, -räder, n. (av.)* roată a trenului de aterizare.
Länderbeschreiber, *-s, -, m.* geograf.
Länderbeschreibung, *-en, f.* geografie.
Länderbesitzer, *-s, -, m.* v. Landbesitzer.
Länderdurst, *-(e)s, m. sg.* sete de cuceriri teritoriale.
Länderei, *-en, f. (mai ales la pl.)* moșie, domeniu.
Länderer, *-s, -, m. (reg.)* v. Ländler.
ländergewaltig *adj.* cu multe teritorii.
Ländergier *f. sg.* v. Länderdurst.
ländergierig *adj.* lacom de cuceriri teritoriale.
Ländergrenze, *-n, f.* graniță între țări, frontieră.
Ländergruppe, *-n, f.* grup de țări.
Lande|richtung, *-en, f. (av.)* direcție de aterizare.
Länderkammer *f. sg. (pol.)* cameră a landurilor germane.
Länderkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (sport)* competiție, întâlnire internațională (între reprezentativele a două țări).
Länderkunde *f. sg.* geografie; **beschreibende ~** geografie descriptivă.
länderkundig *adj.* **1.** umblat prin lume. **2.** cunoscător al geografiei.
länderkundlich *adj.* geografic.
länderlos *adj.* fără țară, apatrid.
Ländermannschaft, *-en, f. (sport)* echipă națională.
ländern, *länderte, geländert, vb. (h) tr. (reg.)* a îngrădi, a pune gard, a împrejmui.
Ländername, *-ns, -n, m.* nume de țară.
Länder|ratings [-reitiŋs] *pl.* rating-uri pe țări; analize de risc pe țări.
Länder|raub, *-(e)s, m. sg.* anexare, răpire de teritorii.
Länder|räuber, *-s, -, m.* v. Länderstürmer.
Länder|spiel, *-(e)s, -e, n. (sport)* joc, meci internațional (între echipele reprezentative a două țări).
Länder|stürmer, *-s, -, m.* cuceritor, năvălitor, cotropitor.
Länder|sucht *f. sg.* v. Länderdurst.
Länderteilung, *-en, f.* împărțire de teritorii.
länder|übergreifend *adj.* internațional.
Länder|vergleich, *-(e)s, -e, m. (sport)* v. Länderkampf.
Länderzwinger, *-s, -, m.* v. Länderstürmer.
Landes|abschied, *-(e)s, -e, m. (înv.)* protocol de încheiere a sesiunii parlamentare a landului.
Landes|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime a țării.
Landes|älteste, *-n, -n (ein Landesältester), m.* **1.** președinte de consiliu al landului. **2.** *(ist.)* decan, fruntaș al nobilimii.
Landes|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu al unui land federal.
Landes|ange|hörige, *-n, -n (ein Landesangehöriger), m.* indigen, băștinaș.
Landes|ange|hörigkeit *f. sg.* cetățenie; indigenat.
Landes|angelegenheit, *-en, f.* problemă de stat; problemă a landului, a ținutului.
Landes|arbeits|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de plasare a muncitorilor agricoli (în Germania Federală).
Landes|archiv, *-s, -e, n.* arhive ale statului.
Landes|art *f. sg,* obicei al pământului, al țării; **das ist so ~** acesta-i obiceiul pământului.
Landes|aufnahme, *-n, f. (geod.)* ridicare topografică.
Landes|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* **1.** adunare provincială, a landului. **2.** comisie provincială, a landului.
Landesbank, *-en, f.* bancă provincială; bancă a landului.
Landesbauernführer, *-s, -, m.* conducător al țăranilor, dintr-o provincie, dintr-un land.
Landesbau|inspektorat, *-(e)s, -e, n.* inspectorat al construcțiilor dintr-o provincie.
Landesbe|amte, *-n, -n (ein Landesbeamter), m.* funcționar public, al landului.
Landesbedarf, *-(e)s, m. sg.* consum intern, cerere națională.
landesbefugt *adj. (despre reprezentanți comerciali sau industriali)* împuternicit pe țară.
Landesbe|hörde, *-n, f. (pol.)* **1.** autoritate de stat. **2.** autoritate a unui land.
Landesbeschaffenheit, *-en, f.* natură a terenului, a solului.
Landesbeschreibung, *-en, f.* topografie.
Landesbeste, *-n, -n (ein Landesbester), m.* și *f. (sport)* campion național.
Landesbischof, *-(e)s, -bischöfe, m. (bis.)* episcop al landului.
Landesbrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* obicei al pământului, datină.
Landes|chef [-ʃef], *-s, -s, m.* **1.** conducător de țară. **2.** șef regional, șef al administrației provinciale, șef al landului.
Landes|schleife, *-n, f. (av.)* tur (înainte) de aterizare.
Landesdrei|ecknetz, *-es, -e, n. (geod.)* triangulare a țării.
Landesdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie pe țară.
Landes|ebene *f. sg. (în expr.)* **auf ~** la nivelul țării, al landului.
landes|eigen *adj.* **1.** propriu unei țări. **2.** aparținând unui land.
Landes|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs indigen, al țării, fabricat intern.
Landes|exekutive [-və], *-n, f.* putere executivă a țării, a landului.
Landesfabrikat, *-s, -e, n.* v. Landeserzeugnis.
Landesfarben *pl.* culori naționale.
Landesfeier, *-n, f.* sărbătoare națională.
Landesfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al țării.
Landesfinanzamt, *-(e)s, -ämter, n.* consiliu financiar superior, secția financiară superioară a țării, a landului.
Landesflucht *f. sg.* v. Landflucht.
landesflüchtig *adj.* v. landflüchtig.
Landesfonds [-fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m. (fin.)* fond al provinciei, al landului.
Landesfriedenskomitee, *-s, -s, n.* comitet național de luptă pentru pace.
Landesfürst, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* principe domnitor, principesă domnitoare; suveran(ă).
landesfürstlich *adj. (ist.)* al principelui domnitor; suveran.
Landesgebiet, *-(e)s, -e, n.* teritoriu al unei țări.
Landesgebrauch, *-(e)s, -bräuche, m.* v. Landesbrauch.
Landesgefälle, *-s, -, n.* venit, rentă a unei țări, a unei regiuni.
Landesgeld, *-(e)s, -er, n.* monedă națională, a unei țări.
Landesgemeinde, *-n, f. (elv.)* adunare generală a poporului, adunare națională.

Landesgericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(austr.)* tribunal provincial de primă instanță. **2.** tribunal al landului (în Germania Federală).
Landesgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* judecător la un tribunal provincial.
Landesgeschichte *f. sg.* istorie a țării.
landesgeschichtlich *adj.* care ține de istoria țării.
Landesgesetz, *-es, -e, n.* **1.** lege a unei țări. **2.** lege a unui land (în Germania Federală); lege valabilă într-o provincie (în Austria).
Landesgrenze, *-n, f.* graniță a țării.
Landeshaupt, *-(e)s, -häupter, n.* cap, conducător, șef al țării.
Landeshauptfrau, *-en, f. (austr.)* femeie-președinte, șefă a unui land federal.
Landeshauptmann, *-(e)s, -leute* (și *-männer*), *m. (austr.)* președinte al guvernului provincial.
Landeshaupt|stadt, *-städte, f.* capitală.
Landeshaushaltungs|plan, *-(e)s, -pläne, m.* buget al țării, al landului.
Landesherr, *-(e)n, -en, m.*, **~in**, *-nen, f. (ist.)* suveran(ă), domnitor(-oare).
landesherrlich *adj. (ist.)* (de) suveran.
Landesherrlichkeit *f. sg. (ist.)* suveranitate, autoritate supremă a țării.
Landesherrschaft, *-en, f. (ist.)* **1.** suveranitate, dominație, stăpânire. **2.** familie domnitoare.
Landesho|heit *f. sg.* v. Landesherrlichkeit.
Landes|innere, *-n, n. sg.* interior al țării.
Landeskasse, *-n, f.* vistierie a țării.
Landeskenntnis *f. sg.* cunoaștere a țării.
Landeskind, *-(e)s, -er, n.* pământean, indigen; fiu al țării.
Landeskirche, *-n, f.* **1.** biserică de stat. **2.** biserică, episcopie a landului.
Landeskode, *-s, -s, m. (inform.)* cod al țării.
Landeskommissar, *-s, -e, m.* **1.** comisar provincial. **2.** comisar al landului.
Landeskommission, *-en, f.* comisie pe țară.
Landeskonferenz, *-en, f.* conferință pe țară.
Landeskultur, *-en, f.* **1.** cultură a pământului, a solului. **2.** cultură a țării, a landului.
Landeskulturgesetzgebung, *-en, f.* legislație agrară.
Landeskultur|rat, *-(e)s, -räte, m.* consilier cultural al provinciei, al landului.
Landeskunde *f. sg.* cunoștințe despre țara și oamenii care îi vorbesc limba (istorie, geografie etc.).
landeskundig *adj.* bun cunoscător al țării.
landeskundlich *adj.* privind (sub diferite aspecte) țara și locuitorii care îi vorbesc limba.
Landeslotterie [-ri:], *-n, f.* loterie de stat.
Landesmaß|stab, *-(e)s, -stäbe, m. (în expr.)* **im ~** raportat la scară națională.
Landesmeister, *-s, -, m.* câștigător al unui campionat.
Landesmeisterschaft, *-en, f.* campionat național.
Landesmünze, *-n, f.* monedă a țării, monedă națională.
Landesmutter, *-mütter, f. (ist.)* suverană.
Landes|obrigkeit, *-en, f.* **1.** guvern, stăpânire, autoritate supremă. **2.** autorități ale unei țări.
Landes|ordnungen *pl. (ist.)* legi provinciale privind organizarea poliției.
Landes|organisation, *-en, f.* organizație pe țară, pe land, pe provincie.
Landes|parteitag, *-(e)s, -e, m.* congres al partidului pe țară, pe provincie, pe land.
Landes|pflege, *f. sg.* totalitatea măsurilor pentru protecția mediului.
Landes|planung, *-en, f.* planificare privind organizarea teritorială și economică a țării, a provinciilor, a landurilor.
Landes|planungs|amt, *-(e)s, -ämter, n.* comisie de planificare pe țară, pe provincie, pe land.
Landes|polizei *f. sg.* poliție națională; poliție a landului, a provinciei.
Landes|präsident, *-en, -en, m.* președinte al țării.
landes|privilegiert [-vi-] *adj. (ist.)* privilegiat pe provincie.
Landes|produkt, *-(e)s, -e, n.* v. Landeserzeugnis.
Landesrecht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* **1.** drept valabil pe întreaga țară. **2.** drept provincial, al landului. **3.** obicei al pământului sau locului, drept statornicit prin obicei, cutumă.
Landesregierung, *-en, f.* **1.** guvern al țării. **2.** guvern al landului.
Landesreligion, *-en, f.* religie națională, de stat.
Landesrichter, *-s, -, m.* judecător la un tribunal provincial, al landului.
Landes|sache, *-n, f.* v. Landesangelegenheit.
Landes|schuld, *-en, f.* datorie publică, de stat.
Landes|schule, *-n, f.* **1.** școală de stat. **2.** *(ist.)* școală ducală. **3.** *(ist)* liceu militar.
Landes|schul|inspektor, *-s, -en*, **Landes|schulrat**, *-(e)s, -räte, m.* **1.** inspector școlar pe țară. **2.** inspector școlar provincial, al landului.
Landes|sekretariat, *-(e)s, -e, n.* secretariat al guvernului landului.
Landes|sekretär, *-s, -e, m.* secretar în guvernul landului.
Landes|senat, *-(e)s, -e, m.* senat al țării, al landului.
Landes|sieger, *-s, -, m. (sport)* campion național.
Landes|sitte, *-n, f.* v. Landesbrauch.
Landes|sperre, *-n, f.* embargou, blocadă.
Landes|sport|schule, *-n, f.* **1.** școală sportivă provincială. **2.** școală sportivă de stat.
Landes|sprache, *-n, f.* limbă națională, de stat.
Landes|stiftung, *-en, f.* fundație de stat.
Landes|synode, *-n, f. (bis.)* sinod național.
Lande|steg, *-(e)s, -e, m.* debarcader.
Landes|teil, *-(e)s, -e, m.* regiune, ținut, provincie.
Landes|tracht, *-en, f.* port, costum național; port regional.
Landes|trauer *f. sg.* doliu național.
landes|üblich *adj.* obișnuit în țară, ce ține de obiceiul țării.
Landesvater, *-s, -väter, m. (ist.)* suveran, domnitor.
landesväterlich *adj.* (de) suveran.
Landesverband, *-(e)s, -bände*, **Landesverein**, *-(e)s, -e, m.* asociație pe țară, uniune națională; uniune, asociație provincială, a landului.
Landesverfassung, *-en, f.* constituție a țării; constituție a landului, a provinciei.
Landesvermessung, *-en, f.* v. Landesaufnahme.
Landesver|rat, *-(e)s, m. sg.* trădare de patrie, trădare a secretului de stat.
Landesver|räter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* trădător(-oare) de patrie.
landesver|räterisch *adj.* (de) trădător de patrie.
Landesversammlung, *-en, f.* adunare provincială, parlament provincial, al landului.
Landesversicherungs|an|stalt, *-en, f.* asociație de asigurări pentru pensii și sănătate (în RFG).
Landesverteidiger, *-s, -, m.* apărător al țării.
Landesverteidigung, *-en, f.* apărare a patriei, apărare națională.
Landesverteidigungsminister, *-s, -, m.* ministru al apărării naționale.
Landesverteidigungsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al apărării naționale.
Landesvertretung, *-en, f.* adunare a reprezentanților pe țară, pe provincie, pe land; dietă reprezentativă.
Landesverwaltung, *-en, f.* administrație a țării, a landului.
Landesverweis, *-es, -e, m.*, **Landesweisung**, *-en, f.* exilare, izgonire, expulzare.
Landesverweser, *-s, -, m.* regent.
landesverwiesen *adj.* exilat, izgonit, expulzat, surghiunit, proscris.
Landesverwiesene, *-n, -n (ein Landesverwiesener), m.* și *f.* exilat(ă), izgonit(ă), expulzat(ă), surghiunit(ă), proscris(ă).
Landesvorsitzende, *-n, -n (ein Landesvorsitzender), m.* și *f.* v. Landespräsident.
Landesvor|stand, *-(e)s, -stände, m.* comitet executiv, conducere a unei organizații, uniuni etc. pe provincie, pe land.
Landeswährung, *-en, f.* valută, sistem monetar al unui stat.
Landeswappen, *-s, -, n.* stemă a țării, a landului.
landesweit *adj.* **1.** în, din toată țara. **2.** în tot landul (federal).
Landetreppe, *-n, f. (av.)* scară de avion, gangway.
Landeverbot, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mar.)* interdicție de debarcare. **2.** *(av.)* interdicție de aterizare.
Landewinkel, *-s, -, m. (av.)* unghi de aterizare.
Landfahrer, *-s, -, m.* v. Landstreicher.
Landfall, *-s, m. sg. (mar.)* prim punct de uscat zărit dinspre mare.
landfein *adj. (mar., în expr.)* **sich ~ machen** a se îmbrăca frumos pentru o permisie pe uscat, în oraș.
landfern *adj.* departe de țară, în străinătate.
landfest *adj.* legat de uscat (prin aluviune).
Landfestung, *-en, f. (ist.)* fortăreață în interiorul țării.
Landfilm, *-s, -e, m.* caravană cinematografică pentru sate.
Landflucht *f. sg.* **1.** exod de la sat la oraș. **2.** *(rar)* părăsire a unei țări, pribegie, expatriere.
landflüchtig *adj.* fugar, pribeag; **~ werden** a se expatria.
Landfracht, *-en, f.* transport pe uscat, terestru.
Landfrau, *-en, f.* țărancă.
Landfreie, *-n, -n (ein Landfreier), m. (ist.)* om liber.
landfremd *adj.* străin.
Landfriede(n), *-(n)s, m. sg. (ist.)* ordine publică (ordonată de suveran), interzicere a oricărei acțiuni dușmănoase.
Landfriedensbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ist.)* tulburare, violare a ordinii publice.
Landfriedens|störer, *-s, -, m. (ist.)* perturbator, tulburător, violator al ordinii publice.
Landfrosch, *-(e)s, -frösche, m. (zool.)* broască comună (*Rana temporaria*).
Landfuhre, *-n, f.* **1.** cărăușie. **2.** car, căruță.
Landfuhrmann, *-(e)s, -leute, m.* căruțaș.
Landfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* căruță, car.
Landfunktionär, *-s, -e, m.* activist la țară.
Landgang, *-(e)s, m. sg. (mar.)* **1.** permisie de debarcare pentru marinari. **2.** pasarelă.
Landgarbe, *-n, f. (ist., reg.)* bir plătit în snopi.
Landgast|hof, *-(e)s, -höfe, m.* hotel de țară.
Landgebiet, *-(e)s, -e, n.* zonă rurală.
Landgedicht, *-(e)s, -e, n.* poem despre viața la țară, georgică.
Landgehäus|schnecken *pl. (zool.)* melci de uscat *(Melicidae)*.
Landgeistliche, *-n, -n (ein Landesgeistlicher), m.* preot de țară.
Landgeistlichkeit *f. sg.* cler de țară.
Landgemeinde, *-n, f.* comună (rurală), sat.
Landgericht, *-(e)s, -e, n. (jur.)* tribunal provincial, tribunal de primă instanță.
landgerichtlich *adj. (jur.)* de tribunal provincial, de primă instanță.
Landgerichts|präsident, *-en, -en, m.* președinte al tribunalului provincial.
Landgerichtsrat, *-(e)s, -räte, m.* v. Landesgerichtsrat.
Landgewächs, *-es, -e, n. (bot.)* plantă terestră.
Landgewinnung, *-en, f.* asanare, recuperare de teren agricol.
Landgraf, *-en, -en, m. (ist.)* landgraf, conte, comite.
Landgräfin, *-nen, f. (ist.)* soție de landgraf, contesă.
landgräflich *adj.* de landgraf.
Landgrafschaft, *-en, f.* landgraviat; comitat (al imperiului).
landgültig *adj.* valabil în țară.
Landgut, *-(e)s, -güter, n.* moșie (la țară).
Landgütchen, *-s, -, n.* (dim. de la Landgut) moșioară.
Landgutsbesitzer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* moșier(easă).
Landhauptmann, *-(e)s, -männer, m. (ist.)* staroste.
Landhaus, *-es, -häuser, n.* casă, vilă la țară, conac.
Landhebung, *-en, f. (geod.)* ridicare de teren.
Landheer, *-(e)s, -e, n. (mil.)* armată terestră.
Landheim, *-s, -e, n.* **1.** cămin de elevi (la țară). **2.** casă de odihnă (la țară).
Landhöhe, *-n, f.* înălțime, nivel al terenului.
Landho|heit *f. sg.* v. Landeshoheit.
Landhose, *-n, f.* vârtej (de aer).
Landhunger, *-s, m. sg.* lăcomie, sete de pământ.
Landjäger, *-s, -, m.* **1.** *(înv.)* jandarm, polițist de țară. **2.** *(elv.)* salam de iarnă.
Landjägerei *f. sg. (înv.)* jandarmerie rurală.
Landjägerkorps, *-, -, n. (înv.)* unitate de jandarmerie rurală (în Württemberg).
Landjugend *f. sg.* tineret de la țară.

Landjungfer, *-n, f.* v. Landmädchen.
Landjunker, *-s, -, m.* nobil de țară, boiernaș, iuncher.
Landkabel, *-s, -, n.* cablu terestru, subteran.
Landkarte, *-n, f.* hartă geografică.
Landkartenzeichner, *-s, -, m.* cartograf.
Landkaufhaus, *-es, -häuser, n.* magazin universal sătesc.
Landkind, *-(e)s, -er, n.* **1.** copil de la țară. **2.** persoană care și-a petrecut copilăria la țară.
Landklima, *-s, n. sg.* climă continentală.
Landkommissar, *-s, -e, m.* comisar al unui land.
Landkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* crab (tropical) de câmp *(Gecarcinus ruricola)*.
Landkreis, *-es, -e, m.* **1.** raion, plasă, județ. **2.** circumscripție rurală.
Landkrieg, *-(e)s, -e, m.* război pe uscat.
Landkröte, *-n, f. (zool.)* broască râioasă *(Bufo vulgaris)*.
Landkultur, *-en, f.* **1.** semănătură. **2.** *sg.* agricultură.
Landkunde, *-n, -n, m. (com.)* client de la țară.
landkundig *adj.* **1.** v. landeskundig. **2.** notoriu, cunoscut în toată țara.
Landkundschaft, *-en, f. (com.)* clientelă, cumpărători de la țară.
Landkutsche, *-n, f.* trăsură de țară.
Landläufer, *-s, -, m. (înv.)* v. Landstreicher.
landläufig *adj.* curent, răspândit, uzual; **eine ~e Redensart** o expresie idiomatică răspândită, cunoscută; **im ~en Sinne** în înțelesul obișnuit.
Landleben, *-s, -, n.* viață la țară, viață pastorală, rustică, rurală.
Landleitung, *-en, f. (tel.)* conductă terestră.
Ländler, *-s, -, m.* landler (locuitor din ținutul austriac Landl sau de lângă Sibiu).
Ländler, *-s, -, m.* dans național austriac și german; vals lent.
ländlern, *ländlerte, geländlert, vb. (h) intr.* a dansa «Ländler».
Landleute *pl.* țărani, populație rurală.
ländlich *adj.* de la țară, rural, rustic; țărănesc, sătesc; **~sittlich** după obiceiul țărănesc, ca la țară, rustic.
Ländlichkeit *f. sg.* caracter rural, simplitate rustică.
Landlinie [-niə], *-n, f.* v. Landleitung.
landlos *adj.* sărac, fără pământ.
Landluft *f. sg.* aer (proaspăt) de țară.
Landmacht, *-mächte, f.* putere continentală (cu forță armată de uscat).
Landmädchen, *-s, -, n.* fată de la țară, țărăncuță.
Landmakler, *-s, -, m.* misit, samsar, intermediar de pământuri.
Landmann, *-(e)s, Landleute* (rar *-männer), m.* țăran, plugar, om de la țară.
Landmark, *-en, f.* regiune de graniță, de hotar.
Landmarke, *-n, f. (mar.)* punct de reper (pe uscat).
Landmaschine, *-n, f.* mașină agricolă.
Landmaschinenbau, *-(e)s, m. sg.* construcție de mașini agricole.
Landmaschinenfabrik, *-en, f.* fabrică, uzină de mașini agricole.
Landmesser, *-s, -, m.* topograf, geodez; inginer hotarnic.
Landmessung, *-en, f.* topometrie, geodezie.
Landmiliz *f. sg.* miliție teritorială.
Landmine, *-, n. f.* mină antipersonal.
Landmünze, *-n, f. (mimis., ist.)* monedă valabilă într-o singură provincie a imperiului german.
Landnahme *f. sg.* cucerire și colonizare, întemeiere a unei țări, descălecare.
Landnot *f. sg.* lipsă de pământ.
Land|offizier, *-s, -e, m. (mil.)* ofițer din armata terestră.
Landpartie, *-n* [-ti:ən], *f.* excursie la țară, în mediul rural.
Landparzelle, *-n, f.* parcelă, lot de pământ.
Landpfarre, *-n, f.* parohie rurală.
Landpfarrer, *-s, -, m.* preot de țară.
Landpfeiler, *-s, -, m.* piatră, bornă de hotar.
Landpflanzen *pl. (bot.)* plante terestre.
Landpfleger, *-s, -, m. (ist.)* guvernator (roman) de provincie.
Landpflege|stelle, *-n, f. (ist.)* reședință a guvernatorului de provincie.
Landphysikus, *-, -se, m. (înv.)* v. Landarzt.
Landplage, *-n, f.* flagel, nenorocire, calamitate publică(ă) sau națională(ă).
Landpolizei *f. sg.* poliție, jandarmerie rurală.
Landpomeranze, *-n, f. (iron.)* țărăncuță, fată durdulie de la țară.
Landpost, *-en, f.* poștă rurală.
Landpostbote, *-n, -, m.* factor poștal rural.
Landpraxis, *-xen, f.* cabinet medical la țară.
Landprediger, **Landpriester**, *-s, -, m.* v. Landpfarrer.
Landproletariat, *-(e)s, n. sg.* proletariat agricol.
Landrasse, *-n, f. (zootehn.)* rasă locală.
Landrat, *-(e)s, -räte, m.* pretor.
Landrats|amt, *-(e)s, -ämter, n.* pretorie.
Landratte, *-n, f. (mar., iron.)* om de uscat.
Landräuber, *-s, -, m.* acaparator de pământ.
Landrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Landesrecht **(2).**
Landregen, *-s, -, m.* ploaie generală, de durată.
Landreichtum, *-(e)s, m. sg.* belșug, bogăție de pământ.
Landreise, *-n, f.* **1.** călătorie pe uscat. **2.** călătorie prin țară. **3.** excursie la țară.
Landreiter, *-s, -, m. (înv.)* jandarm călare.
Landrente, *-n, f.* rentă funciară.
Landrentmeister, *-s, -, m.* perceptor rural.
Landrichter, *-s, -, m.* judecător rural, de ocol.
Landrücken, *-s, -, m. (geogr.)* lanț muntos, șir de înălțimi, dorsală.
Landsass, *-en, -en,* **Landsasse**, *-n, -n, m.* **1.** *(ist.)* țăran liber (pe moșia boierului). **2.** arendaș.
Landschaden, *-s, -schäden, m.* daună, prejudiciu, pagubă în agricultură.
Landschaft, *-en, f.* **1.** *(adm.)* regiune; district; canton; provincie; ținut. **2.** peisaj. **3.** împrejurimi (ale unei localități). **4.** teren.
Landschafter, *-s, -, m.* v. Landschaftsmaler.
landschaftlich *adj.* **1.** regional, provincial. **2.** de peisaj, privitor la peisaj, peisagistic.
Landschafts|architekt, *-en, -en, m.* arhitect peisagist, constructor de parcuri.
Landschafts|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* delegație regională, provincială; comitet regional.
Landschaftsbild, *-(e)s, -er, n. (arte)* peisaj.
Landschafts|charakter [-ka-], *-s, m. sg.* caracteristică a peisajului.
Landschaftsgärtner, *-s, -, m.* v. Landschaftsarchitekt.
Landschaftsgärtnerei *f. sg.* horticultură peisagistă, ornamentală.
landschaftsgebunden *adj.* legat, dependent de peisaj.
Landschaftsge|staltung, *-en, f.* organizare, formare, transformare a peisajului.
Landschaftskunde *f. sg.* geografie regională.
Landschaftslinse, *-n, f. (fot.)* obiectiv fotografic pentru peisaje.
Landschaftsmaler, *-s, -, m.* (pictor) peisagist.
Landschaftsmalerei *f. sg.* pictură peisagistă.
Landschafts|pflege, *-n, f.* ocrotire a peisajului, a naturii.
Landschaftsreiz, *-es, -e, m.* farmec al peisajului.
Landschafts|schutzgebiet, *-(e)s, -e, n.* rezervație naturală, parte a naturii pusă sub ocrotire (de stat).
Landschafts|stück, *-(e)s, -e, n. (pict.)* v. Landschaftsbild.
Landschaftsvertretung, *-en, f.* reprezentanță a districtului, a districtelor.
Landschaftswörterbuch, *-(e)s, -bücher, n.* dicționar regional.
Landscheide, *-n, f.* hotar, linie de demarcație; răzor, hat.
Landschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă de uscat *(Testudinidae)*.
Landschinder, *-s, -, m. (fig.)* despot, tiran; exploatator.
Landschlacht, *-en, f. (mil.)* bătălie pe uscat.
Landschnecke, *-n, f. (zool.)* melc de uscat *(Pulmonata)*.
Landschreiber, *-s, -, m. (elv.)* notar; grefier.
Landschule, *-n, f.* școală rurală.
Landschul|lehrer, **Landschulmeister**, *-s, -, m.* învățător la o școală rurală, învățător de țară.
Landschütze, *-n, -n, m.* v. Landsturmmann.
Landschwalbe, *-n, f. (ornit.)* rândunică de țară *(Hirundo urbica)*.
Landsee, *-s, -n, m.* lac interior.
Landseite, *-n, f.* fațadă, parte dinspre uscat.
Landser, *-s, -, m. (argou cazon)* soldat, infanterist, pifan.
Landseuche, *-n, f. (med.)* **1.** epidemie. **2.** boală endemică, endemie.
Landsgemeinde, *-n, f.* **1.** parohie rurală. **2.** *(elv.)* adunare națională.
Landsicht *f. sg. (mar.)* vedere a uscatului, distanță de la care se vede uscatul.
Landsitz, *-es, -e, m.* **1.** domeniu, moșie. **2.** conac; vilă, reședință la țară.
Landsknecht, *-(e)s, -e, m. (ist.)* lăncier pedestraș.
Landsmann, *-(e)s, -leute, m.* compatriot.
Landsmännin, *-nen, f.* compatrioată.
landsmännisch *adj.* de compatriot.
Landsmann|schaft, *-en, f.* **1.** *sg.* proveniență din aceeași țară. **2.** asociație de compatrioți, de concetățeni. **3.** corporație, asociație de studenți compatrioți.
Landsoldat, *-en, -en, m. (mil.)* soldat al armatei terestre.
Land|spitze, *-n, f. (geogr.)* cap, promontoriu.
Land|stadt, *-städte, f.* oraș de provincie.
Land|stände *pl. (ist.)* dietă, reprezentanță a stărilor (în dietă).
land|ständisch *adj.* de dietă.
Land|stein, *-(e)s, -e, m.* **1.** piatră de hotar. **2.** *(mine)* fier natural de la suprafața pământului.
Land|stelle, *-n, f.* petic, colț de pământ.
Land|sterben, *-s, n. sg.* v. Landseuche.
Land|störzer, *-s, -, m. (înv.)* v. Landstreicher.
Land|straße, *-n, f.* șosea, drum de țară (între două localități); *(fam.)* **immer auf der ~ liegen** a fi mereu pe drumuri.
Land|straßen|netz, *-es, -e, n.* rețea de șosele.
Land|strecke, *-n, f.* întindere de pământ.
Land|streicher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* vagabond(ă), haimana.
Land|streicherei, *-en, f.* vagabondaj.
Land|streifen, *-s, -, m.* fâșie, dungă de pământ.
Land|streitkräfte *pl.* armată terestră, forțe militare terestre.
Land|strich, *-(e)s, -e, m.* **1.** fâșie de pământ. **2.** parte, loc. **3.** ținut, regiune.
Land|stube, *-n, f. (austr.)* dietă provincială.
Land|stufe, *-n, f. (geol.)* treaptă, terasă a solului.
Land|sturm, *-(e)s, -stürme, m.* **1.** *(met.)* furtună continentală. **2.** *(mil.)* miliție, rezervă a armatei teritoriale.
Land|sturmbataillon [-bataljo:n], *-s, -e, n. (mil.)* batalion format din rezervele armatei teritoriale.
Land|sturm|mann, *-(e)s, -leute* (și *-männer), m.* rezervist înrolat în armata teritorială.
land|sturmpflichtig *adj. (mil., despre un rezervist)* supus serviciului de miliție, al armatei teritoriale.
Land|sturz, *-es, m. sg.* prăbușire de teren.
Land|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (mil.)* bază de uscat.
Landtabak, *-(e)s, -e, m.* tutun indigen.
Landtafel, *-n, f.* **1.** hartă. **2.** *(reg.)* carte funduară, de cadastru. **3.** *(reg.)* anuar, almanah genealogic, catalog (al familiilor nobile), ahrondologie.
Landtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(ist.)* adunare obștească, dietă. **2.** parlament al landului.
Landtagelöhner, *-s, -, m.* ziler agricol.
Land|tags|abge|ordnete, *-n, -n (ein Landtagsabgeordneter), m.* **1.** *(ist.)* deputat al dietei. **2.** deputat al landului în parlament.
Landtags|abschied, *-(e)s, -e, m.* prorogare a dietei.
Landtags|präsident, *-en, -en, m.* președinte al dietei, al parlamentului landului.

Ląndtagswahl, *-en, f.* alegere pentru dietă, pentru parlamentul landului.
Ląndtaktik, *-en, f. (mil.)* tactică a luptei pe uscat.
Ląndtaxe, *-n, f.* v. Landsteuer.
Ląndtechnik *f. sg. (agr.)* tehnică agricolă; tehnicizare a muncii agricole.
Ląndtiere *pl.* animale de uscat, animale terestre.
Ląndtransport, *-(e)s, -e, m.* transport pe uscat.
Ląndtrauer *f. sg.* v. Landestrauer.
Ląndtruppen *pl. (mil.)* trupe de uscat, trupe terestre.
Ląndtuch, *-(e)s, -e, n.* stofă țărănească, groasă (țesută în casă), aba, dimie.
ląnd|üblich *adj.* v. landesüblich.
Ląndung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* acostare, debarcare. **2.** *(av.)* aterizare.
Ląndungsboot, *-(e)s, -e, n.* ponton, vas de debarcare.
Ląndungsbrief, *-(e)s, -e, m. (mar.)* permis de acostare (după ridicarea unei carantine).
Ląndungsbrücke, *-n, f.* debarcader, punte, pasarelă de debarcare.
Ląndungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de debarcare.
Ląndungskorps [-ko:r], -[-ko:rs], -[-ko:rs], n. **1.***(mil.)* trupă de debarcare aeropurtată. **2.** *(av.)* personal (al aeroportului) pentru dirijarea aterizării.
Ląndungskosten *pl.* cheltuieli de debarcare.
Ląndungslicht, *-(e)s, -er, n. (av.)* far de aterizare.
Ląndungsmanöver [-vɐ], *-s, -, n.* **1.** *(mar.)* manevră de acostare. **2.** *(av.)* manevră de aterizare.
Ląndungsmole, *-n, f.*, **Ląndungsmolo**, *-s, -moli, m. (mar.)* zăgaz, dig, stăvilar de piatră în port.
Ląndungs|operation, *-en, f. (mar.)* operație de debarcare.
Ląndungs|ort, *-(e)s, -e,* **Ląndungs|platz**, *-es, -plätze, m.* **1.** *(mar.)* debarcader, loc de debarcare. **2.** *(av.)* loc de aterizare.
Ląndungs|schiff, *-(e)s, -e, n.* navă de debarcare.
Ląndungs|seil, *-(e)s, -e, n. (av.)* frânghie care se lasă în jos la aterizarea unui balon.
Ląndungs|steg, *-(e)s, -e, m.* v. Landungsbrücke.
Ląndungs|stelle, *-n, f.* v. Landungsort.
Ląndungs|treppe, *-n, f.* scară de debarcare.
Ląndungs|truppen *pl. (mil.)* trupe de debarcare.
Ląndungsversuch, *-(e)s, -e, m.* încercare de acostare, de aterizare.
Ląndungszeichen, *-s, -, n. (av.)* indicator, semnal de aterizare.
Ląnd|urlaub, *-s, -e, m.* **1.** concediu la țară. **2.** *(mar.)* concediu pe uscat.
Ląndvermesser, *-s, -, m.* v. Landmesser.
Ląndvermessung, *-en, f.* v. Landmessung.
Ląndvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre de uscat, pasăre terestră.
Ląndvogt, *-(e)s, -vögte, m. (ist.)* guvernator de provincie; prefect.
Landvogtei, *-en, f. (ist.)* prefectură.
Ląndvolk, *-(e)s, n. sg.* țărănime, populație rurală, de la țară.
Ląndwarenhaus, *-es, -häuser, n.* v. Landkaufhaus.
ląndwärts *adv.* spre uscat.
Ląndweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum de țară; drum vicinal. **2.** rută continentală, cale terestră; **auf dem ~** pe cale terestră.
Ląndwehr *f. sg.* **1.** *(mil., ist.)* miliție teritorială, armată terestră formată din rezerve, din contingente vechi. **2.** fortificație terestră; șanț de frontieră, de hotar.
Ląndwehr|aufgebot, *-(e)s, -e, n. (mil.)* mobilizare a rezervelor, a miliției teritoriale.
Ląndwehre, *-n, f. (mil., înv.)* linie de fortificații la graniță.
Ląndwehrmann, *-(e)s, -leute, m. (mil.)* soldat din miliția teritorială de rezervă, din contingentele vechi.
Ląndwehr|offizier, *-s, -e, m.* ofițer al miliției teritoriale, de rezervă.
Ląndwehrpflicht, *-en, f. (mil.)* obligativitate a serviciului militar la rezerviști.
Ląndwehr|regiment, *-(e)s, -er, n. (mil., ist.)* regiment de rezerviști, regiment de miliție teritorială compusă din contingente vechi.
Ląndwehr|stammrolle, *-n, f. (mil.)* registru de recrutare a rezerviștilor, registru matricol.
Ląndwein, *-(e)s, -e, m.* **1.** vin indigen, de regiune. **2.** vin ușor.
Ląndwind, *-(e)s, -e, m.* vânt, briză dinspre uscat.
Ląndwirt, *-(e)s, -e, m.* **1.** agricultor; fermier. **2.** agronom. **3.** hangiu, cârciumar de țară.
ląndwirtlich *adj.* v. landwirtschaftlich.
Ląndwirtschaft *f. sg.* **1.** agricultură; **umweltverträgliche ~** agricultură ecologică. **2.** gospodărie țărănească.
ląndwirtschaftlich *adj.* agricol; **ein ~er Betrieb** o întreprindere agricolă.
Ląndwirtschafts|aus|stellung, *-en, f.* expoziție agricolă.
Ląndwirtschaftsbetrieb, *-(e)s, -e, m.* întreprindere agricolă.
Ląndwirtschafts|erzeugnis, *-ses, -se, n.* produs agricol.
Ląndwirtschaftsforschung, *-en, f.* cercetare agricolă.
Ląndwirtschaftskammer, *-n, f.* cameră agricolă.
Ląndwirtschaftskunde, **Ląndwirtschaftslehre** *f. sg.* agronomie.
Ląndwirtschaftsminister, *-s, -, m.* ministru al agriculturii.
Ląndwirtschaftsministerium, *-s, -rien* [-riən], *n.* minister al agriculturii.
Ląndwirtschafts|schule, *-n, f.* școală (tehnică) de agricultură.
Ląndwirtschaftswissenschaft, *-en, f.* știință agrară, agronomie.
Ląndwohnung, *-en, f.* locuință la țară.
Ląndzoll, *-(e)s, -zölle, m. (com.)* taxă, impozit pe mărfurile transportate pe uscat.
Ląndzunge, *-n, f. (geogr.)* limbă de pământ, de teren; promontoriu.
Ląndzuweisung, *-en, f.* repartizare a pământului.
Lạne, *-n, f. (mar.)* fund al unei ambarcațiuni.
lạng *(länger, der, die, das längste)* **I.** *adj.* **1.** lung; **~es Haar** păr lung; **5 Meter ~** lung de 5 metri; **einen ~en Hals machen** a întinde gâtul, a fi curios; *(fig.)* **~e Finger machen** a șterpeli, a fura; *(fig.)* **ein ~es Gesicht machen** a face o mutră plouată, a lăsa buza în jos; *(fig.)* **mit ~er Nase abziehen** a pleca ca o curcă plouată; *(fam.)* **eine ~e Leitung haben** a pricepe greu; *(fig.)* **auf ~e Sicht planen** a planifica pentru un viitor îndepărtat; *(fig.)* **etwas auf die ~e Bank schieben** a amâna ceva; **eine ~e Brühe a)** o zeamă-lungă, o supă chioară; **b)** *(fig.)* o poveste lungă; *(subst.)* **ein Langes und ein Breites schwatzen** a vorbi, a înșira verzi și uscate; **sich des Langen und Breiten auslassen über...** a vorbi pe larg despre. **2.** înalt, lung; **ein ~er Mensch** un om înalt. **3.** mult, lung; **das wird nicht von ~er Dauer sein** asta nu va ține mult; **die Zeit wird mir ~** mă plictisesc; **vor ~er Zeit** de demult; **vor ~en Jahren** cu mulți ani înainte. **II.** *adv. (postpus)* **1.** de-a lungul; **gehen Sie die Straße ~** luați-o de-a lungul străzii. **2.** timp de; **drei Monate ~** timp de trei luni; **mehrere Wochen ~** timp de mai multe săptămâni; **mein Leben ~ a)** de când sunt; **b)** cât voi trăi, toată viața; **über kurz oder ~** mai curând sau mai târziu.
lạng|ährig *adj.* cu spice lungi.
lạng ạndauernd, lạng ạnhaltend *adj.* care durează mult.
lạng|ärm(e)lig *adj.* cu mânecă lungă.
lạng|armig *adj.* (și *tehn.)* cu brațe lungi.
lạng|atmig *adj.* **1.** cu respirația lungă. **2.** *(fig.)* care ține, care durează mult, interminabil; **eine ~e Rede** un discurs lung, interminabil.
Lạngbank, *-bänke, f.* bancă de gimnastică suedeză.
Lạngbart, *-(e)s, -bärte, m.* **1.** *(iht.)* specie de somn *(Silurus glanis).* **2.** persoană sau animal cu barbă lungă.
Lạngbasis *f. sg.* **1.** *(mil.)* bază de reperaj prin intersecție. **2.** bază întinsă.
Lạngbasismess|trupp, *-s, -s, m. (mil.)* unitate de reperaj prin observare terestră.
Lạngbaum, *-(e)s, -bäume, m.* oiște, grindă lungă.
Lạngbein, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(fam.)* lungan. **2.** *(pop.)* barză.
lạngbeinig *adj.* cu picioare lungi.
Lạngbinder, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă, faianță așezată în lungul zidului.
lạngblätt(e)rig *adj. (bot.)* cu frunze lungi, macrofil.
lạngblütig *adj. (bot.)* cu floare, cu inflorescență (pre)lungă, prelungită.
Lạngbohrmaschine, *-n, f.* bormașină pentru găuri lungi.
lạng dauernd *adj.* de lungă durată.
lạngdenkend *adj. (rar)* ranchiunos.
lạngdornig *adj. (bot.)* cu spini prelungi, alungiți.
Lạngdreh|automat, *-en, -en, m.* strung automat pentru strunjit longitudinal.
lạnge *adv.* **1.** mult timp, îndelung; **(noch) ~ nicht** încă nu, mai trebuie mult, nicidecum; **schon ~** de mult; **~ vorher** cu mult înainte; **~ nachher** mult după aceea; **so ~ bis (sau als)** atâta timp cât; **er wird nicht mehr ~ machen** nu o va mai duce mult. **2.** *(fam.)* de departe; **das ist noch ~ kein Beweis** asta e departe de a fi o dovadă.
Lạnge, *-n, f.* **1.** lungime; **eine Straße von 5 Kilometern ~** o stradă cu o lungime de 5 kilometri; *(sport)* **er siegte mit einer ~ Vorsprung** a câștigat cu o lungime (de cal, bicicletă, ambarcație); **der ~ nach hinfallen** a cădea cât e de lung. **2.** *sg. (geogr.)* longitudine; **unter 10 Grad östlicher ~** sub 10 grade longitudine estică. **3.** durată; **die ~ meines Aufenthaltes** durata șederii mele; **die ~ einer Silbe** lungimea unei silabe; *(fig.)* **etwas in die ~ ziehen** a o lungi, a târăgăna ceva. **4.** înălțime; lungime; **ein Mann von beträchtlicher ~** un om de o înălțime considerabilă. **5.** *(metr.)* silabă lungă (într-un vers).
Lạnge|holz, *-es, -hölzer, n.* sucitor (pentru întins aluatul).
lạngelang *adv.* cât e de lung, cu toată lungimea; **~ hinfallen** a cădea cât e de lung.
Lạngemaß, *-es, -e, n.* v. Längenmaß.
lạngen, *langte, gelangt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(nach)* a întinde mâna (după), a se întinde către; **er langte nach dem Glas** întinse mâna după pahar. **2.** *(fam.)* a ajunge, a fi suficient; **sein Geld wird nicht ~** nu-i vor ajunge banii. **II.** *tr.* **1.** a apuca, a lua; **er langte das Buch vom Regal** a luat cartea din raft. **2.** a da, a oferi, a întinde (cuiva ceva). **3.** *(fam.)* a aplica, a trage; **jm. eine ~** a trage cuiva o palmă.
lạngen, *längte, gelängt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lungi; **die Suppe ~** a lungi ciorba. **II.** *refl.* a se lungi; a se întinde.
Lạngen|achse, *-n, f.* v. Längsachse.
Lạngen|ạnderung, *-en, f.* modificare a lungimii.
Lạngen|ansicht, *-en, f.* perspectivă longitudinală.
Lạngen|ausgleich, *-(e)s, -e, m. (lingv.)* lungire compensatoare.
Lạngenbe|stimmung, *-en, f.* determinare a lungimii.
Lạngenblutleiter, *-s, -, m. (anat.)* sinus longitudinal.
Lạngendehnung, *-en, f. (fiz.)* dilatare lineară; alungire.
Lạngendurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** secțiune longitudinală. **2.** medie a lungimilor.
Lạngen|einheit, *-en, f.* unitate de lungime.
Lạngengefälle, *-s, n. sg.* pantă longitudinală, înclinare a unui drum.
Lạngengrad, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* grad de longitudine.
Lạngenkreis, *-es, -e, m. (geogr.)* meridian.
Lạngenlinie [-niə], *-n, f.(mar.)* linie, ax longitudinal(ă) a(l) unei nave.
Lạngenmaß, *-es, -e, n.* **1.** (unitate de) măsură pentru lungime, etalon de lungime. **2.** *(tehn.)* măsurător de lungime, reglet de lungime.
Lạngenmesser, *-s, -, m.* longimetru.
Lạngenmessung, *-en, f.* măsurare a lungimii.
Lạngenmulde, *-n, f.* albie longitudinală.
Lạngenpassung, *-en, f. (tehn.)* ajustaj longitudinal.
Lạngenprofil, *-s, -e, n. (ferov.)* profil longitudinal.
Lạngenschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Längsschnitt **(1).**
Lạngen|streu|ung, *-en, f.* **1.** *(mil.)* desfășurare orizontală. **2.** *(fiz.)* dispersie longitudinală, axială.
Lạngental, *-(e)s, -täler, n. (geogr.)* vale longitudinală.
lạng entbẹhrt *adj.* căruia i s-a dus mult timp lipsa; **ein ~ es Vergnügen** o plăcere pe care n-a simțit-o de mult.
Lạngenteilmaschine, *-n, f. (tehn.)* mașină de divizat lungimi.
lạngentreu *adj.* izometric, cu lungime constantă.
Lạngen|uhr, *-en, f. (mar.)* cronometru de vapor, ceas de bord.
Lạngen|unterschied, *-(e)s, -e, m.* **1.** diferență de lungime. **2.** *(geogr.)* diferență de longitudine.
Lạngenver|änderung, *-en, f.* modificare de lungime.
Lạngenwachstum, *-s, n. sg. (biol)* creștere în lungime.
lạnger *(comp.* de la lang) **I.** *adj.* **1.** mai lung; **~ machen** a lungi. **2.** mai îndelungat; **auf ~e Zeit** pentru mai mult timp. **II.** *adv.* mai (de) mult; **ich habe es schon ~ bemerkt** am observat aceasta mai de mult; **ich kann nicht ~ schweigen** nu mai pot tăcea.

längerfristig I. *adj.* de mai lungă durată. II. *adv.* pe o durată mai lungă, pe mai mult timp.
Langeweile *f. sg. (gen. ~ şi Langenweile)* plictiseală, urât; monotonie; **aus (sau vor) ~ (sau Langerweile)** din plictiseală; **~ haben (sau verspüren)** a se plictisi.
Langezeit *f. sg. (reg.)* **1.** plictiseală. **2.** dor, nostalgie.
lạngfädig *adj. (elv.)* lung şi plictisitor.
lạngfaserig *adj. (despre lemn)* cu fibre lungi; cu fibre în lung.
Lạngfilm, *-(e)s, -e, m.* film de lung metraj.
Lạngfinger, *-s, -, m. (fam.)* hoţ, pungaş.
lạngfing(e)rig *adj.* **1.** cu degete lungi. **2.** *(fam.)* de hoţ, hoţeşte.
Lạngflossenwal, *-(e)s, -e, m. (zool.)* balenă cu aripi lungi *(Megaptera).*
Lạngflosser, *-s, -, m. (iht.)* peşte cu aripi lungi.
lạngflüg(e)lig *adj. (zool.)* cu aripi lungi, macropter.
Lạngfräsen, *-s, n. sg. (tehn.)* frezare de scobituri, de canale lungi.
lạngfristig *adj.* cu, pe termen lung; de durată; **~e Verpflichtung** îndatoriri pe termen lung; *(adverbial)* **etwas ~ vorbereiten** a pregăti ceva multă vreme.
Lạngfristprognose, **Lạngfristvor|hersage**, *-n, f. (met.)* prognostic (meteorologic) pe termen lung.
Lạngfühlerige *pl.* insecte cu tentacule lungi.
Lạngfuß, *-es, -füße, m. (fam.)* **1.** om cu picioare lungi. **2.** om iute de picior.
Lạngfüßer, *-s, -, m. (zool.)* macropod.
lạngfüßig *adj.* **1.** cu picioare lungi. **2.** *(zool.)* macropod.
lạng|gehen, *ging lang, langgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a merge de-a lungul. **2.** a merge mai departe.
Lạng|geschoss, *-es, -e, n. (mil., înv.)* proiectil alungit.
lạng geschwạ̈nzt *adj. (zool.)* cu coadă lungă, macruros.
lạng ge|spịtzt *adj.* cu vârf lung.
lạng ge|stịelt *adj. (despre plante)* cu peţiol lung; **mit ~em Blütenkopf** cu capitol lung pedunculat.
lạng ge|strẹckt *adj.* mare, întins, extins; **ein ~es Dorf** un sat lung, care se întinde mult.
lạng gewạchsen *adj.* crescut înalt, cu talie, cu statură înaltă.
Lạng|gewinde, *-s, -, n. (tehn.)* filet cu pas mare.
lạng gezọgen *adj.* tras, întins în lungime.
lạng|glied(e)rig *adj.* cu membre lungi.
Lạng|granate, *-n, f. (mil.)* grenadă alungită, prelungă.
lạng|griffelig *adj. (bot.)* cu stil lung.
Lạnghaar, *-(e)s, n. sg.* **1.** păr lung. **2.** blană cu păr lung.
Lạnghaardackel, *-s, -, m.* şoricar lăţos.
Lạnghaarfrisur, *-en, f.* coafură cu păr lung, pentru păr lung.
lạnghaarig *adj.* cu păr lung, pletos, lăţos.
Lạnghals, *-es, m. sg.* **1.** om, pasăre, animal cu gât lung. **2.** *(fam.)* om curios, care-şi vâră nasul peste tot.
lạnghalsig *adj.* cu gât lung.
Lạnghand, *-hände, f. (fam.)* mână-lungă.
lạnghändig *adj.* cu mâini lungi.
Lạnghang, *-es, -hänge, m. (gimn.)* poziţie atârnat (la inele, la bară fixă).
Lạnghansel, *-s, -, m. (argou)* şperaclu.
Lạnghaus, *-es, -häuser, n. (arhit.)* naos principal, navă longitudinală, navă centrală alungită (a unei biserici).
lạnger *adv.* de demult; de departe.
lạnghin *adv.* în depărtare, în zare.
Lạnghobelmaschine, *-n, f.* maşină de rabotat longitudinal.
Lạngholz, *-es, -hölzer, n.* trunchi, buştean de peste 6 m lungime.
Lạngholzwagen, *-s, -, m.* vagon, camion de transportat buşteni, cherestea.
Lạnghörner *pl. (entom.)* nematocere *(Nematocera).*
lạngjährig *adj.* de mulţi ani, îndelungat; **eine ~e Erfahrung** o experienţă îndelungată; **ein ~er Kunde** un client vechi.
lạngkinnbackig *adj.* macrognat, cu maxilarul lung.
Lạngköpfer, *-s, -, m.* v. Langschädel.
Lạngköpfigkeit *f. sg. (antropologie)* dolihocefalie.
lạngkrallig *adj.* cu gheare lungi.
Lạngkreis, *-es, -e, m.* elipsă.
Lạnglauf, *-(e)s, -läufe, m. (sport)* schi-fond.
Lạnglläufer, *-s, -, m. (sport)* fondist (la schi).
Lạnglauf|strecke, *-n, f. (sport)* distanţă pentru cursa de fond.
lạnglebig *adj.* care trăieşte mult timp, cu viaţă lungă, longeviv.
Lạnglebigkeit *f. sg.* longevitate, macrobioză.
lạnglegen, *legte lang, langgelegt, vb. (h) refl. (fam.)* a se culca, a se lungi.
lạngleibig *adj.* cu talie lungă; *(despre cai)* zvelt.
lạ̈nglich *adj.* lunguieţ; prelung, alungit.
lạ̈nglich rund *adj.* oval.
lạngliegen, *lag lang, langgelegen, vb. (h) intr. (fam.)* a sta lungit, culcat.
Lạnglochbohrmaschine, *-n, f.* v. Langbohrmaschine.
lạngmachen, *machte lang, langgemacht, vb. (h) refl.* v. langlegen.
lạngmähnig *adj.* **1.** *(despre cai)* cu coama lungă. **2.** *(iron.)* pletos.
Lạngmut *f. sg.* răbdare, îngăduinţă, indulgenţă; **gegen jn. ~ üben** a fi indulgent faţă de cineva.
lạngmütig *adj.* răbdător, îngăduitor, indulgent.
Lạngmütigkeit *f. sg.* v. Langmut.
lạngnackig *adj.* dolihodir.
lạngnag(e)lig *adj. (bot.)* lung ungviculat.
lạngnasig *adj.* cu nas lung.
Lạng|ohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** animal cu urechi lungi; **a)** iepure; **b)** asin. **2.** *(fam. şi fig.)* urecheat; **a)** asin; **b)** iepurilă.
lạng|ohrig *adj.* urecheat, cu urechi lungi.
Lạngpass, *-es, -pässe, m. (sport)* pasă (pe distanţă lungă).
Lạngpferd, *-(e)s, -e, n. (gimn.)* cal pentru sărituri (longitudinale).
lạng rund *adj.* v. länglich rund.
Lạngrüssler, *-s, -, m.* insectă, animal cu trompă lungă.
lạ̈ngs I. *prep.* (cu *gen.* şi *dat.)* de-a lungul; **~ des Flusses** de-a lungul râului. II. *adv.* în lung(ime), de-a lungul, longitudinal; **er schnitt die Birne ~ durch** a tăiat para de-a lungul.
Lạ̈ngs|achse, *-n, f.* **1.** *(mat.)* axă longitudinală. **2.** *(auto.)* axă de ruliu.
lạngsam I. *adj.* **1.** încet, lent, calm, liniştit; **~e Bewegung** mişcare lentă; **~es Tempo** viteză redusă, mică; ritm lent. **2.** *(despre persoane)* lent, încet, greoi. II. *adv.* **1. ~ aber sicher** încet dar sigur; **~ fahren!** la pas! **was ~ kommt, kommt gut** încet, încet, departe ajungi. **2.** cu timpul, treptat; **es wird ~ Zeit, dass ich gehe** se face timpul să plec. **3.** *(înv., reg.)* târziu.
Lạngsamkeit *f. sg.* **1.** încetineală. **2.** indolenţă. **3.** lene, trândăvie; moliciune.
Lạ̈ngsbe|herrschung, **Lạ̈ngsbe|streichung**, *-en, f. (mar., mil.)* tragere de anfiladă.
Lạ̈ngsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* fractură longitudinală.
Lạngschädel, *-s, -, m. (antropologie)* dolihocefal.
Lạngschäfter, *-s, -, m.* cizmă.
lạngschäftig *adj.* **1.** cu mâner lung. **2.** *(despre cizme)* înalt, până la genunchi.
lạngschattig *adj.* care aruncă o umbră lungă.
Lạngschiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă (longitudinală).
Lạngschiffchen, *-s, -, n.* suveică lungă (la maşina de cusut).
Lạngschläfer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* somnoros(-oasă), persoană care se scoală târziu.
lạng schlẹppend *adj.* cu trenă lungă.
Lạngschnabel, *-s, -schnäbel, m.* pasăre cu cioc lung.
lạngschnäb(e)lig *adj. (despre păsări)* cu cioc lung, longirostral.
Lạngschnabelsittich, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* papagal cu cioc lung *(Henicognathus leptorhynchus).*
Lạngschnauzendelphin, *-s, -e, m. (zool.)* delfin «inia» *(Inia geoffroyensis).*
lạngschnauzig şi **lạngschnäuzig** *adj. (despre animale)* cu bot lung.
lạngschößig *adj.* cu pulpană lungă.
Lạngschrift, *-en, f.* scris normal, neprescurtat.
Lạngschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* traiectorie, tragere lungă.
Lạngschwanz, *-es, -schwänze, m.* pasăre sau animal cu coadă lungă.
Lạngschwanzgimpel, *-s, -, m. (ornit.)* botgros cu coadă lungă *(Pyrrhula).*
lạngschwänzig *adj.* cu coadă lungă.
Lạngschwanzkatze, *-n, f.* pisică cu coadă lungă.
Lạngschwanzkrebs, *-es, -e, m. (zool.)* rac cu 10 picioare şi coadă lungă *(Decapoda macrura).*
Lạngschwelle, *-n, f. (ferov.)* grindă longitudinală, longrină; traversă de macaz.
Lạngseite, *-n, f.* latură longitudinală.
Lạngsfalte, *-n, f.* cută, pliu longitudinal.
Lạngsfeder, *-n, f.* resort, arc longitudinal.
Lạngsfuge, *-n, f. (tehn.)* rost longitudinal.
Lạngsfurche, *-n, f.* brazdă longitudinală.
Lạngsgang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon longitudinal.
Lạngsgefälle, *-s, -, n.* pantă longitudinală.
lạngs ge|strẹift *adj.* cu dungi longitudinale, cu dungi în lung.
lạngsichtig *adj.* **1.** *(com.)* cu scadenţă lungă. 2. *(med.)* prezbit.
Lạngsichtigkeit *f. sg. (med.)* prezbiţie.
lạngsilbig *adj. (metr.)* cu silabe lungi.
Lạngskeil, *-(e)s, -e, m. (maş.)* pană longitudinală.
Lạngskraft, *-kräfte, f. (tehn.)* forţă axială.
Lạngskugel|lager, *-s, -, n. (tehn.)* palier, rulment axial cu bile; **balliges ~** rulment oscilant axial cu bile.
Lạngslage, *-n, f. (med.)* prezentare longitudinală (la naştere).
Lạngslager, *-s, -, n. (tehn.)* palier axial.
Lạngsliege|hang, *-(e)s, -hänge, m. (gimn.)* suspensie în mâini şi picioare.
Lạngslinie [-niə], *-n, f.* linie longitudinală, de-a lungul.
Lạngsnaht, *-nähte, f.* **1.** cusătură longitudinală. **2.** *(tehn.)* nituire longitudinală.
Lạngsneigung *f. sg. (geod.)* pantă, înclinare longitudinală.
Lạngsnut, *-en, f. (maş.)* canal longitudinal, crestătură în direcţie longitudinală.
Lạng|spielplatte, *-n, f.* disc (de pick-up) microsion, disc L.P.
Lạngs|platte, *-n, f. (ferov.)* placă longitudinală.
Lạngsrichtung, *-en, f.* **1.** direcţie a lungimii. **2.** sens, direcţie longitudinală.
Lạngsrille, *-n, f.* canelură longitudinală.
Lạngs|schal, *-(e)s, -s* (şi *-e), m.* aripă de perdea.
Lạngs|schermaschine, *-n, f.* maşină de tuns (animale).
Lạngs|schicht, *-en*, **Lạngs|schichte**, *-n, f. (constr., geol.)* strat longitudinal.
Lạngs|schiff, *-(e)s, -e, n. (arhit.)* navă principală, longitudinală.
lạngs|schiffs *adv.* pe axa longitudinală, de-a lungul navei.
Lạngs|schlipp, *-(e)s, -e, m. (mar.)* cală de lansare.
Lạngs|schlitten, *-s, -, m. (maş. unelte)* sanie longitudinală.
Lạngs|schnitt, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(tehn.)* secţiune longitudinală, profil longitudinal. **2.** *(ind. lemnului)* debitare în bloc.
Lạngs|schwelle, *-n, f. (constr.)* longrină.
Lạngs|schwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie longitudinală.
Lạngs|segel, *-s, -, n. (mar.)* velă triunghiulară.
Lạngs|seite, *-n, f.* latură longitudinală.
lạngs|seits *prep.* cu *gen. (mar.)* de-a lungul (bordului).
Lạngs|streifen, *-s, -, m.* dungă longitudinală (într-un material).
lạngst *adv.* **1.** de mult, de foarte mult; **ich habe es ~ vergessen** am uitat de mult. **2.** nicidecum, departe de...; **du weißt ~ nicht so viel wie er** nu ştii nici pe departe atât de mult cât ştie el; **das ist ~ nicht erwiesen** e departe de a fi dovedit.
lạng|stachelig *adj. (bot.)* cu ghimpi lungi.
Lạngs|tal, *-(e)s, -täler, n.* v. Längental.
lạng|stängelig *adj.* v. langstielig.
lạngste *(der, die, das ~) sup.* de la lang cel mai lung, cea mai lungă.

lạngstens *adv.* cel mult; cel mai târziu; **seine Rückkehr erfolgt ~ in drei Tagen** întoarcerea lui va avea loc în cel mult trei zile.

lạng|stielig *adj.* **1.** *(bot.)* cu lujer, cu cotor lung, cu tulpină lungă. **2.** cu coadă lungă. **3.** *(fam.)* obositor, plictisitor.

Lạng|stieligkeit, *-en, f. (fam.)* plictiseală; vorbă lungă.

Lạngs|träger, *-s, -, m.* **1.** *(ferov.)* lonjeron. **2.** *(mar.)* curent longitudinal.

Lạng|strecke, *-n, f. (sport)* distanță pentru cursă de fond.

Lạng|streckenflug, *-(e)s, -flüge, m.* zbor pe distanță lungă.

Lạng|streckenflugzeug, *-(e)s, -e, n.* avion de cursă lungă.

Lạng|streckenlauf, *-(e)s, m. sg. (sport)* alergare, cursă de fond.

Lạng|streckenläufer, *-s, -, m. (sport)* alergător de fond, fondist.

Lạng|streckenrakete, *-n, f. (av.)* rachetă cu rază lungă de acțiune.

Lạng|streckler, *-s, -, m.* v. Langstreckenläufer.

Lạng|stroh, *-(e)s, n. sg.* paie lungi.

Lạng|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* șezlong.

lạngst verflọssen, **lạngst vergạngen** *adj.* trecut, petrecut de mult.

Lạngsverschiebung, *-en, f. (tehn.)* deplasare longitudinală.

Lạngswand, *-wände, f.* perete longitudinal.

Lạngswelle, *-en, f. (fiz.)* undă longitudinală.

Lạngtagpflanzen *pl. (bot.)* plante care înfloresc numai în zilele mai lungi decât nopțile.

Lạngtrieb, *-(e)s, -e, m. (bot.)* butaș; lăstar lung.

Langụste, *-n, f. (zool.)* langustă *(Palinuris vulgaris).*

Lạngvers [-fɛ:s], *-es, -e, m. (metr.)* vers cu cinci sau mai multe picioare.

Lạngwagen, *-s, -, m.* **1.** car lung. **2.** *(auto.)* vehicul cu gabarit depășit.

Lạngwelle *f. sg.* v. Langeweile.

lạngweilen, *langweilte, gelangweilt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) plictisi; **jn. mit etwas ~** a plictisi pe cineva cu ceva.

Lạngweiler, *-s, -, m.* persoană înceată, plictisitoare.

lạngweilig *adj.* plictisitor, plicticos.

Lạngweiligkeit, *-en, f.* plictiseală.

Lạngwelle, *-n, f. (radio.)* undă lungă.

Lạngwellenbereich, *-(e)s, m. sg. (radio.)* gamă de unde lungi.

Lạngwellensender, *-s, -, m. (radio.)* post emițător pe unde lungi.

lạngwellig *adj.* cu unde lungi.

Lạngwerden, *-s, n. sg.* **1.** lungire, creștere în lungime, elongație. **2.** viscozitate (a vinului). **3.** *(bot.)* etiolare.

Lạngwiede, *-n, f.* v. Langbaum.

lạngwierig *adj.* mult, de lungă durată, care cere mult timp.

Lạngwierigkeit, *-en, f.* lungime, durată lungă.

Lạngwolle, *-n, f.* lână cu fire lungi.

Lạngzeher, *-s, -, m. (zool.)* macrodactil.

Lạngzeile, *-n, f. (metr.)* vers lung (din două emistihuri).

Lạngzeit|arbeitlose, *-n, -n (ein Langzeitarbeitloser), m.* și *f.* șomer de lungă durată.

Lạngzeit|arbeitslosigkeit *f. sg.* șomaj de lungă durată.

Lạngzeitfolge, *-n, f.* v. Langzeitschaden.

Lạngzeitgedächtnis, *-ses, -se, n. (psih.)* memorie de lungă durată.

Lạngzeitschaden, *-s, -schäden, n.* pagubă pe termen lung.

Lạngzeitwirkung, *-en, f.* efect de lungă durată.

lạngzüngig *adj. (zool.)* cu limbă lungă, macroglosat, longilingual.

Lạngzüngler, *-s, -, m. (zool.)* macroglosat.

Lạnke, *-n, f.* **1.** *(reg.)* (carne de la) șold. **2.** *(iht.)* v. Seeforelle.

Lạnne, *-n, f. (reg.)* **1.** rudă, oiște bifurcată. **2.** șipcă, lat de gard.

Lanolịn, *-s, -e, n.* lanolină.

Lantạne, *-n, f. (bot.)* aurică *(Lantana camara).*

Lanthạn, *-s, n. sg. (chim.)* lantan.

Lanthanịd, **Lanthanoịd**, *-(e)s, -e* (și *-en*), *m. (mineral.)* lantanit.

Lạnze, *-n, f.* **1.** lance, suliță; *(fig.)* **für jn. eine ~ brechen** (sau **einlegen**) a lua apărarea cuiva. **2.** *(pescuit)* cange, harpon. **3.** *(reg.)* jet, țâșnitură înaltă de apă.

lạnzen|ähnlich *adj.* ca o lance.

lạnzenblätterig *adj. (despre frunze)* lanceolat.

Lạnzenbrechen, *-s, n. sg. (ist.)* luptă cavalerească cu lănci.

Lạnzenbrecher, *-s, -, m. (ist.)* luptător cu lancea.

Lạnzenfähnchen, **Lạnzenfähnlein**, *-s, -, n.* steguleț la lancea cavaleriștilor, a ulanilor.

Lạnzenfechten, *-s, n. sg.* v. Lanzenbrechen.

Lạnzenflagge, *-n, f.* v. Lanzenfähnchen.

lạnzenförmig *adj.* în formă de lance, lanceolat.

lạnzenge|übt *adj.* v. lanzenkundig.

Lạnzenknecht, *-(e)s, -e, m. (inv.)* v. Landsknecht.

lạnzenkundig *adj.* iscusit în mânuirea lăncii.

Lạnzenmann, *-(e)s, -leute, m.* v. Lanzenträger.

Lạnzen|nase, *-n, f. (zool.)* specie de liliac *(Phyllostoma hustatum).*

Lạnzenreiter, *-s, -, m. (ist.)* lăncier, ulan călare.

Lạnzenrennen, *-s, n. sg.* v. Lanzenbrechen.

Lạnzenschlange, *-n, f. (zool.)* șarpe cu lănci *(Bothrops atrox).*

Lạnzenschmied, *-(e)s, -e, m.* făurar, fierar de lănci.

Lạnzenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof cu toc în formă de lance.

Lạnzen|spiel, *-(e)s, -e,* v. Lanzenbrechen.

Lạnzen|spitze, *-n, f.* vârf de lance.

Lạnzen|stechen, *-s, n, sg.* v. Lanzenbrechen.

Lạnzen|stich, *-(e)s, -e*, **Lạnzen|stoß**, *-es, -stöße, m.* împunsătură, lovitură de lance.

Lạnzenträger, **Lạnzer**, *-s, -, m. (ist.)* lăncier.

Lanzẹttbe|steck, *-(e)s, -e, n. (chir.)* trusă cu lanțete.

Lanzẹttbogen, *-s, -* (și *-bögen), m. (constr.)* arc ogival.

Lanzẹtte, *-n, f. (med.)* lanțetă.

Lanzẹtten|stich, *-(e) s, -e, m. (chir.)* incizie cu lanțeta.

Lanzẹttfisch|chen *pl. (iht.)* branhiostomi *(Amphioxus lanceolatus).*

lanzẹttförmig *adj. (bot.)* lanceolat.

Lanzẹttklinge, *-n, f.* lamă de lanțetă.

Lanzẹtt|stich, *-(e)s, -e, m.* v. Lanzettenstich.

lanzịeren, *lanzierte, lanziert, vb. (h) tr.* v. lancieren.

lanzinịerend *adj. (despre dureri)* viu, arzător, sfâșietor.

Lạnzknecht, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Landsknecht.

lapidạr, **lapidạrisch** *adj.* lapidar, scurt, concis.

Lapidạrschrift, *-en, f.* **1.** scriere lapidară. **2.** *(tipogr.)* caractere lapidare.

Lapidạr|stil, *-(e)s, -e, m.* stil lapidar.

Lạpis, *-, m. sg.*, **Lapislạzuli**, *-, -, m. (mineral.)* lazurit, lapislazuli.

Lạpp, *-en, -en, m. (reg.)* (om) prostănac.

Lappạlie [-liə], *-n, f.* bagatelă, fleac.

Läppchen, *-s, -, n.* **1.** peticel, cârpă (mică), zdreanță. **2.** *(anat., bot.)* lob; **~ am Ohr** lobul urechii; **einem ~ ähnlich** sau **aus ~ bestehend** lobular; **in ~ eingeteilt** lobulat; **Bildung der ~** lobulație; **zwischen den ~** interlobular; **mit gleichen ~** echilobat.

Läppdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* dorn de rodare.

Lạppe, *-n, -n, m.* lapon.

lạppen, *lappte, gelappt, vb. (h)* **I.** *tr. (fam.)* a petici, a cârpi. **II.** *intr.* a atârna moale, flasc.

Lạppen, *-s, -, m.* **1.** cârpă, zdreanță; *(fam.)* **diesen ~ kannst du nicht mehr tragen** nu mai poți îmbrăca această cârpă; *(fam., ist.)* **ein blauer ~** o bancnotă de 100 de mărci (vest-germane). **2.** *(vân.)* steguleț (de marcare), șir de steguleț (cu care e împrejmuit locul de goană); *(fam.)* **durch die ~ gehen** sau **sich auf die ~ machen** a o șterge, a fugi, a o tuli. **3.** *(mar.)* pană a vâslei. **4.** *(constr.)* toc de balama. **5.** *(anat.)* lob. **6.** *(bot.)* lob. **7.** *(cul.)* fleică. **8.** *(în expr., fam.)* ureche; **jm. ein paar hinter die ~ geben** a trage cuiva câteva palme.

läppen, *läppte, geläppt, vb. (h) tr. (tehn.)* a roda, a lepui.

Läppen, *-s, n. sg. (tehn.)* **1.** leping. **2.** rodare.

lạppen|artig *adj. (anat., bot.)* lobular, lobulat.

Lạppenbildung, *-en, f. (anat., bot.)* lobulație, lobație.

lạppenfüßig *adj. (ornit.)* lobiped, cu picior lobat.

Lạppenjagd, *-en, f.* vânătoare cu steguleț.

Lạppenkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* varză *(Brassica oleracea).*

Lạppenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* secțiune, amputație lobară.

Lạppentaucher, *-s, -, m. (ornit.)* cufundar, bodârlău; **der große ~** cufundarul-mare, bodârlăul-mare *(Lophaethyia cristata).*

lạppentragend *adj.* cu lobi.

Lạppenvogel, *-s, -vögel, m.* v. Lappentaucher.

Lạppenzeher, *-s, -, m. (zool.)* pinidactil.

Lạpper, *-s, -, m. (inv.)* cârpaci.

Lapperei, **Läpperei**, *-en, f.* **1.** cârpăceală. **2.** *(fig.)* bagatelă, fleac, nimic.

lạppern, *lapperte, gelappert*, **läppern**, *läppert, geläppert, vb. (h) (fam.)* **I.** *tr.* **1.** a sorbi (cu zgomot), a lipăi. **2.** *(impers.,* cu *nach)* a avea poftă; **es läppert ihn nach Schokolade** are poftă să mănânce ciocolată. **II.** *refl.* a spori, a se înmulți încetul cu încetul; **es läppert sich zusammen** se adună încetul cu încetul.

Läpperschuld, *-en, f. (fam.)* datorie mărunță, dar supărătoare.

läpperweise *adv. (fam.)* puțin câte puțin, cu țârâita.

lạppig *adj.* **1.** *(inv.)* zdrențăros. **2.** moale, lăbărțat, flasc. **3.** *(anat., bot.)* lobat. **4.** *(fig., fam.)* de nimic, fără valoare. **5.** *(reg.)* neghiob, nătâng, nerod.

Lạppin, *-nen, f.* laponă.

Lạppingmaschine ['lɛplɳ-], *-n, f. (fam.) (tehn.)* mașină de lepuit, de rodat, de leping.

läppisch *adj.* **1.** copilăros, nătâng; naiv; **er hat sich ~ benommen** s-a comportat ca un nătâng. **2.** ridicol, caraghios. **3.** *(înv.)* flasc, lăbărțat.

Lạppjagen, *-s, n. sg.*, **Lạppjagd**, *-en, f.* v. Lappenjagd.

Lạppländer, *-s, -, m.* v. Lappe.

lạppländisch *adj.* lapon.

Läppmaschine, *-n, f.* v. Lappingmaschine.

Läppscheibe, *-n, f. (maș.)* disc de lepuit, de rodare.

Lạps, *-es, -e. m. (fam.)* om molâu; tont, găgăuță.

Lạpsus, *-, -, m.* lapsus; greșeală; **~ linguae** greșeală de exprimare.

Laptop ['lɛp...], *-s, -s, m.* computer personal portabil.

lärbschen, *lärbschte, gelärbscht, vb. (h) intr. (reg.)* a lenevi.

Lärche, *-n, f. (bot.)* larice, zadă *(Larix decidua).*

Lärchenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de larice, de zadă.

Lärchenkrebs, *-es, -e, m. (bot.)* cancer al laricei *(Pasyscypha willkommii).*

Lärchenschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* iască de larice *(Polyporus officinalis* sau *laricis).*

Lärchen|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* coniferină.

Laren *pl. (mit.)* lari.

large [la:rʒ] *adj. (elv.)* darnic, generos, larg.

Larifạri, *-s, n. sg. (fam.)* fleacuri, prostii, nimicuri, nerozii.

larifạri! *interj.* nu-i nimic! fleacuri! prostii! nerozii!

Lạ̈rm, *-(e)s, m. sg.* **1.** zgomot, larmă, vuiet; **der ~ der Großstadt** zarva, zgomotul metropolei. **2.** gălăgie, tărăboi; scandal; **viel ~ um nichts** mult zgomot pentru nimic; **~ schlagen** a face gălăgie, a provoca larmă; a suna alarma.

Lạ̈rm|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat care produce zgomote; sirenă (care sună alarma).

lạ̈rm|arm *adj.* silențios.

Lạ̈rmbekämpfung, *-en, f.* combaterea a zgomotului.

Lạ̈rmbelästigung, *-en, f.* poluare fonică.

Lạ̈rmbelastung, *-en, f. (med.)* solicitare datorită zgomotului.

Lạ̈rmbläser, *-s, -, m. (inv.)* gornist care sună alarma.

lạ̈rm|empfindlich *adj.* sensibil la zgomot.

lạ̈rmen, *lärmte, gelärmt, vb. (h) intr.* a face zgomot, gălăgie, scandal.

lạ̈rmend I. *part. prez.* de la lärmen. **II.** *adj.* și *adv.* zgomotos, gălăgios.

Lạ̈rm|ente, *-n, f. (zool.)* rață bălțată *(Anas strepera).*

Lärmer, *-s, -, m.* persoană zgomotoasă, gălăgioasă, scandalagiu.
lärmerisch *adj.* v. lärmig.
Lärmfeuer, *-s, n. sg. (mil.)* focuri de alarmă.
Lärmgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăt, țipăt de alarmă.
Lärmglocke, *-n, f.* clopot de alarmă, tocsin.
Lärmgrenze, *-n, f. (fiz.)* prag de percepere a sunetelor, prag de audibilitate.
lärmig *adj.* zgomotos, gălăgios, plin de zgomote.
Lärm|macher, *-s, -, m.* v. Lärmer.
larmoyant [-moa'jant] *adj.* lacrimogen; plângăreț; exagerat sentimental.
Lärmpegel, *-s, -, m. (fiz.)* debit de zgomote.
Lärmpfeife, *-n, f.* fluier, semnal de alarmă.
Lärmquelle, *-n, f.* sursă de zgomot.
Lärm schluckend *adj.* izolator fonic, care izolează fonic.
Lärmschuss, *-es, -schüsse, m.* împușcătură de alarmă.
Lärmschutz, *-es, m. sg.* protecție contra zgomotelor, izolație fonică, acustică.
Lärmschutzwall, *-(e)s, -wälle, m.* dig de protecție contra zgomotelor.
Lärmschutzwand, *-wände, f.*, **Lärmschutz|zaun**, *-(e)s, -zäune, m.* zid de protecție contra zgomotelor.
Lärmsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal de alarmă.
Lärm|stufe, *-n, f. (fiz.)* grad, volum al zgomotului.
lärmsüchtig *adj.* gălăgios, scandalagiu, zgomotos.
lärmvoll *adj.* zgomotos.
Lärmvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de alarmă.
Lärmwall, *-wälle, m.* v. Lärmschutz.
Lärmzeichen, *-s, -, n.* v. Lärmsignal.
Lärvchen ['lɛɐf-], *-s, -, n. (dim.* de la Larve) **a)** mască mică; **b)** *(fam.)* chip drăgălaș, mutrișoară.
Larve [-fe și -və], *-n, f.* **1.** *(zool.)* larvă. **2.** mască; **jm. die ~ abreißen** (sau **herunterreißen**, sau **vom Gesicht reißen**) a demasca pe cineva. **3.** chip, mutră, figură; **eine hübsche ~** un chip frumușel, o mutră drăgălașă. **4.** *(înv.)* stafie, fantomă, strigoi.
larven|ähnlich *adj. (zool.)* larviform, în formă de larvă.
Larvengesicht, *-es, -er, n.* **1.** față urâtă ca o mască. **2.** persoană mascată, mască.
Larventaucher, *-s, -, m. (zool.)* cufundac *(Fratercula arctica).*
laryngal *adj. (fon.)* laringal.
Laryngitis *f. sg. (med.)* laringită.
Laryngologie *f. sg. (med.)* laringologie.
Laryngoskop, *-s, -e, n. (med.)* laringoscop.
Laryngotomie, *-n* [-'mi:ən], *f. (med.)* laringotomie.
Larynx, *-, Laryngen, m. (anat.)* laringe.
las *pers.* 1 *și a* 3*-a ind. imperf.* de la lesen.
lasch *adj.* moale, molatic, fără energie.
Lasche, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* eclisă (la joantă). **2.** limbă (la ghete). **3.** clapă (la buzunar). **4.** clin (la mânecă). **5.** *(dulgherie)* crestătură, tăietură. **6.** *(reg.)* coajă (de rană). **7.** *(fin.)* acont.
laschen, *laschte, gelascht, vb. (h) tr. (tehn.)* a uni, a reuni, a înnădi cu eclise.
Laschenblech, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* placă de întărit eclisa.
Laschenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (tehn.)* rupere de eclisă.
Laschene, *-n, f. (constr.)* lisă.
Laschenkette, *-n, f. (maș.)* lanț articulat, cu eclise.
Laschen|nietung, *-en, f. (metal.)* nituire cu eclise.
Laschenschraube, *-n, f. (ferov.)* bulon cu eclisă.
Laschen|stoß, *-es, -stöße, m. (maș.)* joantă cu eclise.
Laschenverbindung, *-en, f. (metal.)* îmbinare cu eclise.
Lasch|heit *f. sg.* moliciune, moleșeală.
Laschung, *-en, f. (constr., metal.)* reunire, îmbinare cu eclise.
Lase, *-n, f. (reg.)* ulcior, carafă cu cioc; cană de bere.
Laser ['leizɐ], *-s, -, m., (fiz.)* laser.
Laser|anlage, *-n, f* aparat cu laser.
Laserdrucker, *-s, -, m.* imprimantă cu laser.
Lasergerät, *-(e)s, -e, n.* v. Laser.
Laserkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* zmeoaică *(Laserpitium latifolium* L.).
lasern, *laserte, gelasert, vb. (h) tr. (med.)* a trata cu laser.
Laser|strahl, *-(e)s, -en, (fiz.)* rază laser.
lasieren, *lasierte, lasiert, vb. (h) tr.* a smălțui, a glazura.
Lasierung, *-en, f.* smălțuire, glazurare.
Läsion, *-en, f.* leziune.
lass *adj.* v. lasch.
Lass, *Lasses, Lasse, m. (reg.)* jgheab, uluc (de lemn).
Lassalleanismus, *-, m. sg.* lassalleanism, concepția lui Lassalle.
Lassbecken, *-s, -, n. (med.)* lighean, vas pentru scurgerea sângelui.
Läße *f. sg. (reg.)* **1.** *(bis. cat.)* indulgență. **2.** interval.
Lasse, *-n, -n, m. (înv.)* iobag.
lassen, *ließ, gelassen (du, er lässt), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lăsa; **die Tür offen ~** a lăsa ușa deschisă; **jn. in Ruhe ~** a lăsa pe cineva în pace; **etwas aus den Händen ~** a lăsa ceva din mâini, a lăsa să scape; *(fam.)* **jn. links liegen ~** a întoarce spatele cuiva; **alles liegen und stehen ~** a lăsa totul baltă. **2.** a da drumul; a slobozi; **jm. Blut** (sau **jn. zur Ader**) **~** a lăsa, a lua cuiva sânge; **nicht aus den Augen ~** a nu slăbi, a nu pierde din ochi (pe cineva); **Wein ~** a da cep vinului; *(fam.)* **sein Wasser ~** a urina; **jn. laufen ~ a)** a da drumul cuiva; **b)** *(fam.)* a nu se mai ocupa de cineva, a-l trimite la plimbare; *(fig., în expr.)* **er musste Haare ~** a fost păgubit. **3.** a lăsa, a permite; **jn. eintreten ~** a lăsa pe cineva să intre; **etwas geschehen ~** a permite ceva; a consimți la ceva; **jn. sprechen ~** a lăsa pe cineva să vorbească; **lass mich machen** lasă-mă să fac cum știu eu; **er lässt mit sich nicht spaßen** nu știe de glumă; **es darauf ankommen ~** a risca, a lăsa să se întâmple ceva; **sein ~** a renunța, a nu mai face; (cu *dat.; în expr.)* **sich Zeit ~** a nu se grăbi; **er lässt sich nichts sagen** nu vrea să asculte; **lass dir das gesagt sein** ține minte ce ți-am spus; **ich habe mir sagen ~** am aflat, am auzit; **sich etwas gefallen ~** a îngădui, a permite ceva; **er lässt sich alles gefallen** rabdă, suportă orice; **sich nichts merken ~** a se preface că nu știe nimic; **es sich schmecken ~** a mânca cu poftă, a savura; **sich nichts abgehen ~** a nu se lipsi de nimic, a nu renunța la nimic; **sich etwas einfallen ~** a se gândi la ceva; **lass sie erst einmal erwachsen sein!** așteaptă până se face mare! **4.** a pune, a da, a porunci, a ordona, a comanda; **sich** *(dat.)* **einen Anzug machen ~** a-și comanda un costum; **er hat mich schreiben ~** m-a pus să scriu; **jn. etwas wiederholen ~** a pune pe cineva să repete ceva; **jn. etwas fühlen ~** a face pe cineva să simtă ceva; **jn. holen** (sau **kommen**) **~** a trimite după cineva; **jn. grüßen ~** a transmite cuiva salutări, complimente; **jm. etwas sagen ~** a comunica, a transmite cuiva o vorbă. **5.** a nu face, a lăsa, a renunța (la ceva); a părăsi, a lepăda; **er kann das Trinken nicht ~** nu se poate lăsa de băut; **jn. im Stich ~** a părăsi pe cineva (la nevoie); **außer Acht ~** a nu lua în considerare; **sein Leben fürs Vaterland ~** a-și da viața pentru patrie; **er weiß sich** *(dat.)* **vor Lachen nicht zu ~** nu știe să-și stăpânească râsul. **6.** *(ajută la formarea imperativului la pers. 1 pl.)* **lass** (sau **lasst**) **uns gehen!** hai să mergem. **II.** *refl.* **1.** a se lăsa; **sich gehen ~** a nu-și impune nici un efort de voință, a nu se stăpâni, a face cum îi vine; **sich nicht irre machen ~** a nu-și pierde cumpătul, a nu se lăsa intimidat; **sich nicht stören ~** a nu se lăsa deranjat. **2.** (și *impers.)* a se lăsa; a putea fi...; **hier lässt's sich gut sein** aici e bine; **das lässt sich denken** se înțelege, bineînțeles, e de la sine înțeles; **das lässt sich hören** asta îmi place, îmi convine; **diese Gründe ~ sich hören** aceste motive sunt plauzibile; **dagegen lässt sich nichts sagen** în această privință n-am ce spune, n-am ce obiecta; **darüber ließe sich viel sagen** aici ar fi multe de spus; **das lässt sich nicht mehr ändern** n-ai ce să-i mai faci; **wenn es sich tun lässt** dacă se poate face; **das ließ sich von ihm erwarten** puteai să te aștepți la asta din partea lui; **es lässt sich nicht leugnen, dass...** nu se poate tăgădui că...; **dieser Wein lässt sich trinken** acest vin nu-i rău. **III.** *intr.* **1. (von)** a se lăsa (de...), a renunța (la...); **von seiner Meinung nicht ~** a nu renunța la părerea sa; **ich kann von ihm nicht ~** nu mă pot despărți de el. **2.** *(inv., reg.)* a sta, a ședea, a veni (bine, rău); **das lässt ihm gut** asta îi stă bine; **das lässt nicht gut** nu șade bine, nu se cuvine, nu se cade.
Lassen, *-s, n. sg. (în expr.)* **sein Tun und ~** purtarea, activitatea, viața sa.
Lassheit *f. sg.* **1.** moliciune. **2.** neglijență; indolență.
lässig *adj.* **1.** moale; încet. **2.** comod, leneș. **3.** neglijent; indolent, indiferent; lejer; nonșalant.
Lässigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* moliciune. **2.** comoditate, lenevie. **3.** nepăsare, indolență, indiferență; nonșalanță; neglijență.
Lassleute *pl. (ist.)* iobăgime.
lässlich *adj.* **1.** *(bis. cat.)* care se poate ierta, scuzabil; **~e Sünden** păcate ușoare (care se pot ierta). **2.** comod; neglijent; indolent.
Lasso, *-s, -s, m.* (sau *n.)* lasou, laț.
Lassowerfer, *-s, -, m.* aruncător de lasou.
Last, *-en, f.* **1.** (și *fig.)* sarcină, povară, greutate; **eine ~ von 10 000 Tonnen** o greutate de 10 000 de tone; *(fig.)* **jm. zur ~ fallen** (sau **werden**) a fi cuiva o povară, a cădea pe capul cuiva; **jm. etwas zur ~ legen** a imputa cuiva ceva, a învinui pe cineva de ceva. **2.** încărcătură. **3.** *(mar.)* magazie. **4.** *(jur., com., mai ales pl.)* impozit, dare; cheltuială; sarcină; **auf dem Haus liegen hohe ~en** casa este grevată de ipotecă; *(com.)* **zu ~en des Käufers** în contul cumpărătorului.
Lastadie [-diə] și **Lastadie**, *-n, f. (reg., mar.)* debarcader (pentru mărfuri).
Last|anhänger, *-s, -, m.* remorcă (de autocamion).
Last|arm, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* braț de acționare a sarcinii; pârghie.
Last|auslöser, *-s, -, m. (fiz.)* declanșor al greutății.
Last|auto, *-s, -s, n.* autocamion.
Lastbalken, *-s, -, m. (constr.)* grindă groasă sub acoperiș.
lastbar *adj. (înv.)* v. lastentragend.
Lastboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* cargou, șlep.
lasten, *lastete, gelastet (du lastest, er lastet), vb. (h) intr. (auf, über* cu *dat.)* a apăsa (asupra cuiva sau asupra ceva); a împovăra, a greva; **auf dem Dach lastet viel Schnee** pe acoperiș apasă multă zăpadă; *(fig.)* **die Verantwortung lastet auf ihm** răspunderea cade asupra lui.
Lasten|abschreibung, *-en, f. (jur.)* ștergere, radiere a ipotecii, a unei sarcini.
Lasten|aufzug, *-(e)s, -züge, m,* ascensor de mărfuri.
Lasten|ausgleich, *-(e)s, m. sg.* repartizare egală a pagubelor, a sarcinilor (decurgând din datoriile de război); plată (de către stat) a unei părți din pagube (provocate de război).
Lasten|ausgleichfonds [-fɔ̃:], *-s* [-fɔ̃:s], *-s* [-fɔ̃:s], *m.* fond de compensare a efectelor războiului.
Lastenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de sarcini, de datorii.
Lastenfahr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Lastenaufzug.
lastenfrei *adj. (jur.)* liber, lipsit de sarcini, neipotecat.
Lastenheft, *-(e)s, -e, n.* caiet de sarcini.
Lastenlöschung, *-en, f.* v. Lastenabschreibung.
Lastensegler, *-s, -, m. (av.)* planor mare de transport.
Lasten|stand, *-(e)s, -stände, m.* totalitate a sarcinilor.
Lasten tragend *adj. (despre animale)* de povară.
Lastenträger, *-s, -, m.* v. Lastträger.
Lastenverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic de mărfuri.
Lastenzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Lastzug.
Laster[1], *-s, -, n.* **1.** viciu; **einem ~ frönen** a fi sclavul unui viciu; **Müßiggang ist aller ~ Anfang** lenevia este mama tuturor viciilor. **2.** *(fam.)* creatură vicioasă, imorală, infamă.
Laster[2], *-s, -, m. (fam.)* autocamion.
Lästerchronik [-kro:-], *-en, f.* cronică scandaloasă.
Lästerei, *-en, f.* calomniere, bârfeală.
Lästerer, *-s, -, m.* **1.** defăimător, calomniator. **2.** *(bis.)* hulitor, apostat. **3.** *(reg., pop.)* măcelar nepriceput.
lasterfrei *adj.* fără vicii.
Lästergeschichte, *-n, f.* v. Lästerchronik.
laster|haft *adj.* vicios, desfrânat, imoral.
Laster|haftigkeit *f. sg.* depravare, perversitate, imoralitate, corupție.
Laster|höhle, *-n, f. (fam.)* bârlog al viciului, al desfrâului; bordel.
Lasterknecht, *-(e)s, -e, m.* sclav al viciului.
Lasterleben, *-s, -, n.* viață depravată, desfrânată, imorală.

lästerlich I. *adj.* **1.** defăimător, calomnios; infam, nelegiuit. **2.** hulitor, fără Dumnezeu. **3.** *(înv.)* vicios. **II.** *adv. (fam.)* foarte mult, groaznic; **sich ~ langweilen** a se plictisi de moarte.
Lästermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* defăimător, calomniator, clevetitor, gură-rea.
lästern, *lästerte, gelästert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a bârfi, a cleveti, a vorbi de rău; a calomnia, a defăima. **2.** a huli, a blestema.
Lästerrede, *-n, f.* **1.** cuvântare injurioasă, calomnioasă. **2.** cleveteală, cuvinte defăimătoare, injurii, bârfeală.
Lästerschrift, *-en, f.* pamflet (injurios), diatribă.
Lasterstein, *-(e)s, -e, m.* stâlp al infamiei.
Lästersucht *f. sg.* manie de a bârfi, de a calomnia, pasiune pentru scandal.
lästersüchtig *adj.* care are mania de a bârfi, de a calomnia.
Lastertat, *-en, f.* faptă vicioasă, păcătoasă, acțiune infamă.
Lastertrieb, *-(e)s, m. sg.* înclinare spre păcat, spre viciu.
Lästerung, *-en, f.* **1.** defăimare, bârfire, calomniere. **2.** hulire, blasfemie, blestem.
lastervoll *adj.* v. lasterhaft.
Lästerzunge, *-n, f.* v. Lästermaul.
Last|esel, *-s, -, m.* v. Packesel.
Lastfahrer, *-s, -, m.* șofer de camion.
Lastfracht, *-en, f. (mar.)* fraht la tonă.
Lastfuhre, *-n, f.* încărcătură a unei căruțe, a unui camion.
Lastfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* camion.
lästig *adj.* supărător, inoportun; obositor, plictisitor, incomod; **jm. ~ werden** (sau **fallen**) a incomoda pe cineva.
Lastigkeit *f. sg. (mar., av.)* poziție în funcție de încărcătură.
Lästigkeit, *-en, f.* inoportunitate; supărare; caracter incomod.
Lasting, *-s. -s, m. (text.)* satin de lână (pentru îmbrăcat mobila).
Lastkahn, *-(e)s, -kähne, m. (mar.)* șaland, barcă de transport.
Lastkatze, *-n, f. (tehn.)* pisică (de macara).
Lastkraftwagen, *-s, -, m.* autocamion.
Lastkran, *-(e)s, -e* (sau *-kräne), m.* macara de încărcare-descărcare.
Lastpferd, *-(e)s, -e, n.* cal de povară.
Lastposten, *-s, -, m. (com.)* (cont de) debit.
Lastraum, *-(e)s, -räume, m. (mar.)* cală (a navei).
Lastreifen, *-s, -, m.* anvelopă pentru vehicule de tonaj mare.
Last|schiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* navă de transport.
Last|schrift, *-en, f. (cont.)* înregistrare, aviz de debit.
Lastschrift|anzeige, *-n, f. (ec.)* aviz de debit.
Last|stufe, *-n, f. (tehn.)* **1.** grad de încărcare (la macarale). **2.** treaptă de sarcină.
Last|tier, *-(e)s, -e, n.* animal de povară.
Last|träger, *-s, -, m.* hamal.
Lastverteilung, *-en, f.* **1.** *(auto.)* repartizare a greutății pe osii. **2.** *(mec.)* repartiție a sarcinii.
Lastvieh, *-(e)s, n. sg.* animale de povară.
Lastwagen, *-s, -, m.* (auto)camion.
Lastwagenfahrer, *-s, -, m.* conducător, șofer de autocamion.
Lastwinde, *-n, f. (tehn.)* vinci (de ridicat).
Last|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** *(ferov.)* tren de marfă, mărfar. **2.** *(auto.)* autocamion cu remorcă.
Lasur[1], *-en, f.* smalț; glazură; lustru; email.
Lasur[2], *-s, -e, m. (mineral.)* lazulită, lapislazuli.
lasurblau *adj.* azuriu; ultramarin.
Lasurfarbe, *-n, f.* azur, culoare albastră-deschisă.
lasurfarben, **lasurfarbig** *adj.* v. lasurblau.
Lasurlack, *-(e)s, -e, m.* lac transparent.
Lasur|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Lasur[2].
lasziv *adj.* lasciv.
Laszivität [-vi-], *-en, f.* lascivitate.
Latein, *-s, n. sg.* (limba) latină; **~ lernen** a învăța latina; **in klassischem ~** în latina clasică; *(fig.)* **hier bin ich mit meinem ~ zu Ende** sau **hier geht mein ~ aus** mai departe nu știu, aici s-a zis cu știința mea.
Latein|amerika, *-s, n. sg.* America Latină.
lateinamerikanisch *adj.* latino-american.
Lateiner, *-s, -, m.* **1.** latinist, cunoscător al limbii latine. **2.** *(ist.)* latin. **3.** *(bis.)* romano-catolic. **4.** *(fam.)* elev de liceu umanist.
lateinisch *adj.* **1.** latin, latinesc; **die ~e Sprache** limba latină; **die ~e Volkssprache** latina vulgară; **~e Buchstaben** caractere, litere latine; **~e Kirche** biserica catolică. **2.** în scris anticva, cu caractere latine. **3.** romanic, latin; **die ~e Schweiz** Elveția latină, romanică.
Lateinische, *-n, n. sg.* (limba) latină; **im ~n** în (limba) latină.
Lateinschrift *f. sg.* scriere cu litere latine.
Lateinschule, *-n, f.* **1.** *(ist.)* școală umanistă, clasică. **2.** gimnaziu.
Lateinsegel, *-s, -, n. (mar.)* velă latină, velă triunghiulară.
Latein|stunde, *-n, f.* oră, lecție de limbă latină.
Latein|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare a limbii latine.
latent *adj.* latent, ascuns; **~e Krise** criză latentă.
Latenz *f. sg.* latență.
Latenz|ei, *-(e)s, -er, n. (biol.)* ou latent.
Latenz|zeit *f. sg. (med.)* perioadă de incubație.
lateral *adj.* lateral.
Lateral|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor colateral.
Lateralkanal, *-s, -näle, m.* canal lateral.
Lateral|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet lateral.
Lateralplan, *-(e)s, -pläne, m. (mar.)* plan de derivă.
Laterne, *-n, f.* **1.** felinar; lanternă. **2.** *(mar.)* fanal. **3.** v. Laternenfisch. **4.** *(constr.)* lanternă, luminator. **5.** *(auto.)* far, lumină de poziție. **6.** *(reg.)* stea (pe fruntea animalelor). **7.** căciulă de tablă (la coșuri).
Laternen|an|stecker, **Laternen|anzünder**, *-s, -, m.* lampagiu.
Laternen|eisen, *-s, n. sg. (mar.)* suport de felinar.
Laternenfabrikant, *-en, -en, m.* fabricant de lanterne.
Laternenfest, *-(e)s, -e, n.* sărbătoare a lanternelor.
Laternenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* specie de pește din Oceanul Pacific *(Anomalopidae).*
Laternenhalter, *-s, -, m.* portlanternă (la biciclete).
Laternenlicht, *-(e)s, n. sg.* **1.** lumină de lanternă. **2.** *(fam.)* lumină slabă.
Laternenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Laternenanzünder.
Laternenpfahl, *-(e)s, -pfähle, m.* stâlp de felinar; *(fig., fam.)* **ein Wink mit dem ~** un semn foarte clar, vizibil.
Laternensäule, *-n, f.* v. Laternenpfahl.
Laternenschein, *-(e)s, m. sg.* lumină slabă, de lanternă.
Laternensignal, *-s, -e, n.* semnal de lanternă.
Laternen|ständer, *-s, -, m.* suport de felinar.
Laternenträger, *-s, -, m.* **1.** stâlp de felinar. **2.** suport de far. **3.** *(entom.)* licurici *(Fulgora lanternaria).*
Laternen|umzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Laternenfest.
Laternenwitz, *-es, -e, m. (fam.)* glumă proastă, grosolană.
Latex, *-, m. sg.* latex; **eingedampfter ~** latex trecut prin etuvă, uscat.
Latexfarbe, *-n, f.* vopsea de acoperire cu latex.
Latexschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (bot.)* ciupercă de latex, vinețică cu lapte *(Lactarius volemus).*
Latexvulkanisat [-vul-], *-(e)s, -e, n.* latex vulcanizat.
Latierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Lattierbaum.
Latifundienbesitzer [-diən-], *-s, -, m.* latifundiar.
Latifundium, *-s, -dien* [-diən], *n.* latifundiu.
Latiner, *-s, -, m. (ist.)* latin, locuitor din Latium.
latinisch *adj.* latin, din Latium.
latinisieren, *latinisierte, latinisiert, vb. (h) tr.* a latiniza.
Latinisierung, *-en, f.* latinizare.
Latinismus, *-, -men, m.* latinism.
Latinist, *-en, -en, m.* latinist.
Latinität *f. sg.* latinitate.
Latinum, *-s, n. sg.* examen la limba latină.
Latitüde, *-n, f.* **1.** *(geogr.)* latitudine. **2.** *(fig., înv.)* latitudine.
latitudinal *adj. (geogr.)* latitudinal.
Latitudinarier [-riər], *-s, -, m.* **1.** liber-cugetător. **2.** *(bis. anglicană)* latitudinar.
Latrie, *-n* [-'tri:ən], *f. (rel.)* adorație.
Latrine, *-n, f.* **1.** latrină, privată. **2.** *(argou)* știre, zvon.
Latrinengerücht, *-(e)s, -e, n.*, **Latrinenparole**, *-n, f.* v. Latrine **(2).**
latsch *adj.* v. latschig.
Latsch, *-es, -e* (și *-en), m.* **1.** papuc, sabot. **2.** *(fam.)* persoană dizgrațioasă, greoaie, care nu stă drept. **3.** *(reg.)* cafea subțiată, slabă.
Latsche[1], *-n, f.* **1.** *(fam.)* persoană neglijentă, dezordonată. **2.** *(fam.)* persoană dizgrațioasă, greoaie, care nu stă drept. **3.** *(fam.)* pantof lăbărțat. **4.** palavre. **5.** (și *văn.)* picior de urs, de rață sălbatică, de porumbel. **6.** *(bot.)* crucea-pământului *(Heracleum sphondylium).*
Latsche[2], *-n, f. (bot.)* pin pitic de munte, jep *(Pinus montana pumilio).*
Lätsche, *-n, f. (reg.)* **1.** *(bot.)* lăptucă *(Lactuca sativa).* **2.** v. Latsch **(1).** **3.** laț; ochi de împletitură. **4.** buză răsfrântă.
latschen, *latsche, gelatscht, vb. intr. (fam.)* **1.** *(s)* a târșâi papucii, a târî picioarele; a merge legănat ca o rață. **2.** *(h)* a pălmui; **jm. eine ~** a cârpi cuiva o palmă.
Latschen, *-s, -, m. (fam.)* **1.** v. Latsch **(1).** **2.** v. Latsche[1] **(3)**; *(fig.)* **aus den ~ kippen a)** a leșina; **b)** a se enerva, a nu se mai stăpâni.
lätschen, *lätsche, gelätscht, vb. (h) tr. (reg.)* a prinde cu lațul.
Latschendickicht, *-(e)s, -e*, **Latschengebüsch**, *-es, -e, n.* tufiș de jepi.
Latschenkiefer, *-n, f.* v. Latsche[2].
Latscher, *-s, -, m. (fam.)* persoană cu mersul greoi și târșâit.
latschig, **lätschig** *adj.* **1.** *(fam.)* cu mers greoi, târșâit, dezordonat. **2.** leneș, încet, indolent. **3.** flasc; lăbărțat. **4.** *(despre gustul cărnii)* fad, insipid. **5.** *(despre vreme)* noroios, cu fleșcăraie.
Latte, *-n, f.* **1.** leat, șipcă, stinghie; riglă. **2.** *(forest.)* mlădiță, copileț drept și subțire. **3.** *(fam.)* lungan, prăjină. **4.** *(sport)* ștachetă (pentru sărituri în înălțime); bară (a porții). **5.** *(reg.)* răboj; *(fig.)* **etwas auf der ~ haben** a avea datorii. **6.** cătare (la armă); *(fam.)* **einen auf der ~ haben** a urî pe cineva.
latten, *lattete, gelattet (du lattest, er lattet), vb. (h) tr. (reg.)* a lătui; a bate șipci.
Lattenbrett, *- (e)s, -er, n.* v. Fensterbrett.
Latten|einfriedung, *-en, f.*, v. Lattenzaun.
Lattengerüst, **Lattenge|stell**, *-(e)s, -e, n.* eșafodaj de șipci, de leaturi.
Lattengitter, *-s, -, n.* grilaj de șipci.
Lattenholz, *-es, -hölzer, n.* lemn de șipci, de leaturi.
Lattenkiste, *-n, f.* ladă de șipci.
Lattenläufer, *-s, -, m. (fam.)* **1.** laș, poltron, fricos. **2.** vânător de fuste.
Latten|nagel, *-s, -nägel, m.* cui de bătut șipci.
Lattenprofil, *-s, -e, n. (constr.)* secțiune a scândurii; calibru pentru scânduri.
Lattenrost, *-(e)s, -e, m.* grătar cu leaturi.
Lattenschuss, *-es, -schüsse, m. (fotbal)* (lovitură în) bară.
Latten|strafe, *-n, f. (mil.)* arest sever.
Lattentreffer, *-s, -, m. (sport)* v. Lattenschuss.
Lattentuch, *-(e)s, -tücher, n. (text.)* pânză transportoare (formată din șipci).
Lattentür, *-en, f.* ușă de șipci, de leaturi.
Lattenverschlag, *-(e)s, -schläge, m.* împrejmuire de leaturi, de șipci.
Lattenwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** lătuire. **2.** grilaj din șipci; astereală.
Lattenzaun, *-(e)s, -zäune, m.* gard din leaturi, din șipci.
Latt|hammer, *-s, -, m. (tâmplărie)* ciocan ascuțit (de bătut și scos cuie).
Lattich, *-(e)s, -e, m. (bot.)* lăptucă *(Lactuca sativa);* **wilder ~** lobodă *(Atriplex).*
Lattich|eule, *-n, f. (entom.)* omidă de lăptucă *(Cucullia lactucae).*

Lattierbaum, *-(e)s, -bäume, m.* barieră de lemn în grajd, stănoagă.
Latus, *-, -, n. (com.)* report.
Latwerge, *-n, f.* **1.** *(farm.)* electuar. **2.** *(reg.)* magiun.
Latz, *-es, Lätze, m.* **1.** piept (la șorț sau rochie). **2.** clapă (la pantalonii tirolezi). **3.** bavetă; *(fam.)* **eins vor den ~ knallen** a trage un pumn în față, în piept.
Lätzchen, *-s, -, n.* (*dim.* de la Latz) bavetă, bavețică.
latzen, *latzte, gelatzt (du, er latzt), vb. (h) tr. (reg.)* a plăti.
Latzschürze, *-n, f.* șorț cu piept.
lau *adj.* **1.** v. lauwarm. **2.** *(fig.)* moderat, fără căldură, indiferent; **~ er Empfang** primire rece.
läu *adj. (reg.)* **1.** leneș, puturos. **2.** simplu, prost.
laub *adj. (elv.)* blând, îngăduitor.
Laub, *-(e)s, n. sg.* **1.** frunziș; **grünes ~** frunziș verde. **2.** înverzire; **der Baum steht im dritten ~** copacul are trei ani. **3.** *(arhit.)* ornamentație (la case, coloane etc.) în formă de frunze. **4.** (culoarea) verde (la cărțile de joc germane).
Laub|abfall, *-(e)s, m. sg.* v. Laubfall.
Laub|apfel, *-s, -äpfel, m.* v. Gallapfel.
laub|artig *adj.* v. laubförmig.
Laub|baum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arbore foios.
laub|bekränzt *adj.* încununat, împodobit cu frunziș.
Laub|blatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză.
Laubdach, *-(e)s, -dächer, n.* boltă de frunziș, frunzar, umbrar.
Laube[1], *-n, f.* **1.** chioșc (de grădină), pavilion. **2.** *(constr.)* pridvor (cu arcade), verandă (acoperită); portic. **3.** *(teatru)* lojă (laterală).
Laube[2], *-n, -n, m. (reg.)* specie de pește alb *(Alburnus lucidus)*.
Laubendach, *-(e)s, -dächer, n.* **1.** acoperiș de pavilion, de chioșc (de grădină). **2.** *(constr.)* acoperiș de verandă, de pridvor.
Laubenfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Laube[2].
Laubengang, *-(e)s, -gänge, m. (constr.)* **1.** pergolă. **2.** gang boltit, pasarelă cu arcade.
Laubenkolonie, *-n* [-i:ən], *f.* cartier (mărginaș) de case cu grădini (în orașele mari).
Lauben|strauch, *-(e)s, -sträucher, m. (bot.)* tufă de pergolaria.
Laub|erde, *-n, f. (hort.)* strat de pământ vegetal (format prin putrezirea frunzelor căzute).
Laubfall, *-(e)s, m. sg.* cădere a frunzelor, desfrunzire, defoliere.
Laubfärbung *f. sg.* colorare a frunzelor, colorit (de toamnă) al frunzișului.
Laubfink, *-en, -en, m. (ornit.)* **1.** botgros *(Pyrrhula pyrrhula europaea)*. **2.** cintiță-de-munte *(Fringilla montifringilla)*.
Laubflechte, *-n, f. (bot.)* lichen frondos.
Laubfleck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* pistrui.
laubförmig *adj.* în formă de frunză.
Laubfrosch, *-(e)s, -frösche, m.* **1.** *(zool.)* brotac *(Hyla arborea)*. **2.** *(fig., fam.)* vânător. **3.** *(fam.)* student, elev cu șapcă verde. **4.** *(iron.)* prezicător al vremii.
Laubfutter, *-s, n. sg.* nutreț, hrană din frunziș.
Laubge|hölze *pl.* v. Laubholz.
Laubgewinde, *-s, -, n.* ghirlandă de frunze.
Laubgewölbe, *-s, -, n. (poet.)* boltă de frunziș a pădurii.
laubgrün *adj.* verde ca frunzișul.
Laubhahn, *-(e)s, -hähne, m. (ornit.)* v. Auerhahn.
Laubhenne, *-n, f. (ornit.)* v. Auerhenne.
Laubheuschrecke, *-n, f. (entom.)* specie de lăcustă *(Lyrurus tetrix)*.
Laubholz, *-es, -hölzer, n. (mai ales la pl.)* lemn de foioase.
Laubhütte, *-n, f.* **1.** frunzar, umbrar; chioșc, colibă din frunziș. **2.** *(rel.)* tabernacol (la evrei).
Laubhüttenfest, *-(e)s, -e, n. (rel.)* sărbătoare a tabernacolelor (la evrei).
laubig *adj.* frunzos, (acoperit) cu frunze.
Laubkäfer, *-s, -, m. (entom.)* boul-Domnului (din familia *Lamellicornia)*.
Laubkapitell, *-s, -e, n. (constr.)* capitel de coloană ornamentat cu frunze.
Laubkleber, *-s, -, m.* v. Laubfrosch.
Laubknospe, *-n, f. (bot.)* mugure foliar.
Laubkrone, *-n, f.* coroană a copacului (înverzit).
laublos *adj.* fără frunziș.
Laubmoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi frondos *(Musci frondosi)*.
Laubpflanzen *pl. (bot.)* talofite, plante cu tal.
Laubrost, *-(e)s, m. sg. (bot.)* rugină a frunzei.
Laubsäge, *-n, f.* ferăstrău de traforaj, de decupat.
Laubsäge|arbeit, *-en, f.* traforaj.
Laubsäge|holz, *-es, n. sg.* lemn de traforaj.
Laubsägekasten, *-s, -* (și *-kästen), m.* cutie cu unelte de traforaj.
Laubsägemaschine, *-n, f.* ferăstrău mecanic de decupat.
Laubsägemuster, *-s, -, n.* model de traforaj.
Laubsägerei, *-en, f.* v. Laubsägearbeit.
Laubsägevorlage, *-n, f.* v. Laubsägemuster.
Laubsänger, *-s, -, m. (ornit.)* **1.** pasăre din familia *Silviidae*. **2.** sfredeluș *(Sylvia sibilatrix)*.
Laub|streu *f. sg.* așternut de frunziș.
Laubtaler, *-s, -, m.* nume german pentru moneda «écu».
Laub tragend *adj.* cu frunze, foios.
laub|umkränzt *adj.* v. laubbekränzt.
Laubverzierung, *-en, f. (arhit.)* ornament în formă de frunze.
Laubvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* v. Laubsänger.
Laubwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de foioase.
Laubwerk, *-(e)s, n. sg.* **1.** frunziș. **2.** *(pict., arhit.)* ornamentație în formă de frunză.
Lauch, *-(e)s, -e, m. (bot.)* **1.** usturoi *(Allium sativum)*; **gelbblümiger ~** usturoi sălbatic *(Allium moly)*. **2.** *(reg.)* praz; **gemeiner ~** sau **spanischer ~** praz *(Allium porrum* L.).
lauch|artig *adj.* de felul usturoiului, al prazului.
Lauchen, *-s, -, n. (reg.)* **1.** flacără. **2.** jar. **3.** fulger.
lauchfarben, lauchfarbig, lauchgrün *adj.* de culoarea prazului, verde ca prazul.
Lauchkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* usturoiță, aișor *(Alliaria officinalis)*.
Lauchschwindling, *-s, -e, m. (bot.)* cocârlă *(Marasmius alliatus)*.
Lauchzwiebel, *-n, f.* bulb de praz.
laudabel *adj.* lăudabil.
Laudatio, *-tiones*, **Laudation**, *-en, f.* cuvântare de preamărire, de elogiu, laudatio.
Laudemium, *-s, -mien* [-miən], *n. (ist.)* **1.** taxă de investitură (plătită seniorului). **2.** despăgubire plătită moșierului în caz de moarte a unui țăran iobag.
laudieren, *laudierte, laudiert, vb. (h) tr.* **1.** a lăuda. **2.** *(jur.)* a propune (ca martor).
Laue, *-n, f.* **1.** *(elv.)* lavină; avalanșă. **2.** alunecare de teren. **3.** căldură moderată. **4.** *sg. (reg.)* lâncezeală.
lauen, *laute, gelaut, vb. (h) intr.* **1.** a fi încropit, călduț. **2.** a se încălzi; *(impers.)* **es laut** se dezgheață.
Lauene, *-n, f.* v. Laue.
Lauer[1], *-s,-, m. (reg.)* vin amestecat cu apă, poșircă.
Lauer[2] *f. sg.* pândă; **auf der ~ sein** (sau **liegen**, sau **stehen)** a sta la pândă; **sich auf die ~ legen** (sau **stellen)** a se așeza la pândă.
Lauerer, *-s, -, m.* **1.** persoană care pândește, care stă la pândă. **2.** *(fam.)* chibiț.
Lauerke, *-n, f. (reg.)* ciocârlie.
lauern, *lauerte, gelauert, vb. (h) intr.* **1.** a sta la pândă, a pândi; *(fam.)* a aștepta trăgând cu urechea. **2.** *(auf* cu *ac.)* a aștepta cu nerăbdare.
Lauerposten, *-s, -, m. (mil.)* post de pândă.
Lauer|stellung, *-en, f.* poziție de pândă.
Lauf, *-(e)s, Läufe, m.* **1.** *sg.* alergare, fugă; **in vollem ~** în fuga mare; *(sport* și *pl.)* **beim ersten ~** la prima cursă; **die Läufe finden am Nachmittag statt** alergările au loc după masă. **2.** *sg. (astron.)* mers, orbită. **3.** curent, curs (al unui râu). **4.** *sg.* curs, mers; **das ist der ~ der Welt** asta-i viața; **den Dingen ihren (freien) ~ lassen** a lăsa lucrurile să-și urmeze cursul natural; **seinen ~ beschließen** a muri, a deceda. **5.** decurs, răstimp; **im ~e einer Woche** în decurs de o săptămână. **6.** țeavă (a unei arme de foc). **7.** *(vân.)* picior (al vânatului). **8.** *(muz.)* ruladă, tiradă. **9.** *(med.)* circulație, traiect; **der ~ des Blutes** circulația sângelui; **der ~ des Nervs** traiectul nervului. **10.** *(reg.)* perioadă a rutului. **11.** *(mine)* galerie de prelungire.
Lauf|achse, *-n, f. (ferov.)* osie alergătoare.
Laufbahn, *-en, f.* **1.** *(sport)* pistă de alergare. **2.** *(fig.)* carieră; curriculum vitae. **3.** *(tehn.)* cale de rulare.
Laufband, *-(e)s, -bänder, n.* **1.** *(tehn.)* bandă rulantă. **2.** hățuri (pentru învățat copiii să meargă).
Laufbank, *-bänke, f.* țarc în formă de scaun (pentru a învăța pe copii să meargă).
Laufbild, *-(e)s, -er, n.* imagine cinematografică, rulantă.
Laufboden, *-s, -böden, m. (fot.)* glisor.
Laufbrett, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* schelă de debarcare. **2.** scândură-podeț. **3.** platformă pentru manechine (la prezentarea modei). **4.** *(ferov.)* treaptă de vagon (de marfă). **5.** *(mine)* cale de scânduri (pentru circulație, transport). **6.** *(tipogr.)* podea de circulație. **7.** *(constr.)* dulap.
Laufbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** circulară. **2.** *(fam.)* hârtie de concediere.
Laufbrücke, *-n, f.* **1.** punte îngustă; pasarelă. **2.** *(mil.)* pod îngust. **3.** pod de scânduri (la schele). **4.** *(mar.)* culoar de trecere între punți, schelă de coborâre. **5.** *(metal.)* pod de transportat metalele la furnal.
Laufbursche, *-n, -n, m.* băiat de prăvălie; comisionar; curier.
Laufdecke, *-n, f. (auto.)* suprafață de rulare (a anvelopei).
Laufdistel, *-n, f. (bot.)* scaiul-dracului *(Eryngium campestre* L.).
Läufel, *-n, f. (reg.)* coajă (mai ales coaja verde a nucii).
laufen, *lief, gelaufen (du läufst, er läuft), vb.* **I.** *intr. (s* și *h)* **1.** a alerga, a fugi; **um die Wette ~** a se lua la întrecere la alergare; **~ lassen a)** a da drumul, a lăsa să plece; **b)** *(fig.)* a renunța la ceva, a nu se mai ocupa de ceva; **c)** *(fig.)* a trimite la plimbare; *(fig.)* **wie der Wind ~** a alerga iute ca vântul; *(mar.)* **ein Schiff vom Stapel ~ lassen** a lansa un vapor; **er lässt das Pferd beim Rennen ~** calul aleargă la curse; *(fig., fam.)* **er kam unter «ferner liefen»** e neînsemnat, a fost înregistrat la «și alții»; *(impers.; fig.)* **es läuft mir kalt über den Rücken** mă trec fiorii. **2.** *(fam.)* a umbla, a merge pe jos; **in diesen Schuhen laufe ich gut** cu acești pantofi merg bine, acești pantofi nu mă jenează; *(fig.)* **ins Garn ~** a se lăsa păcălit, a lua plasă; **jm. in die Arme, in den Weg ~** a întâlni pe cineva întâmplător. **3.** a funcționa, a umbla, a merge; **die Maschine läuft** mașina merge, funcționează; **leer ~** a merge în gol; **der Film läuft** filmul rulează. **4.** a curge; **das Blut läuft durch die Adern** sângele curge prin vine; **das Fass läuft** butoiul curge. **5.** a circula; **es läuft das Gerücht** circulă zvonul, se zvonește. **6.** a se scurge, a se desfășura, a trece; **zu Ende ~** a se sfârși; **die Zeit läuft** vremea trece. **7.** a ține, a dura; a fi valabil; **der Wechsel läuft drei Monate** polița are scadența după trei luni; **der Vertrag läuft zwei Jahre** contractul e valabil doi ani. **8.** a duce, a se întinde, a trece, a merge; **der Weg läuft längs des Waldes** drumul trece de-a lungul pădurii. **9.** *(în expr.)* **Gefahr ~** a risca, a fi în primejdie; **Spießruten ~** a trece prin fața unor priviri pătrunzătoare; **wider etwas Sturm ~** a asalta ceva, a lua măsuri energice (împotriva unui lucru). **II.** *tr.* și *intr. (s* și *h)* **1.** (și *sport)* a alerga, a parcurge; **eine Runde ~** a parcurge, a alerga un tur; **einen neuen Rekord ~** a stabili un nou record la alergări; **Schlittschuh ~** a patina; **Schi ~** a schia. **2.** *(în expr.)* **für jn. einen Weg ~** a face o cursă pentru cineva. **III.** *refl. (h)* **1.** *(în expr.)* **sich außer Atem ~** a-și pierde răsuflarea alergând; **sich** *(dat.)* **die Füße wund ~** a-și face răni la picioare mergând, alergând; **sich müde ~** a se obosi, a se speti mergând. **2.** *(impers.)* a se alerga; **es läuft sich hier schlecht** e greu de alergat aici.
Laufen, *-s, n. sg.* alergare, fugă; alergat; **während des ~s** în timpul alergării.
laufend **I.** *part. prez.* de la laufen. **II.** *adj.* **1.** în curs, curent; **das ~e Jahr** anul curent; **die ~e Nummer** numărul curent; *(substantivat)* **auf dem Laufenden sein** a fi la curent, a fi în temă; **mit der Arbeit auf dem Laufenden sein** a fi la zi cu lucrul. **2.** curent, care se repetă; **die ~en Ausgaben** cheltuielile curente, zilnice. **3.** rulant; **~es Band** bandă rulantă; **am ~en Band** în serie.
Läufer, *-s, -, m.* **1.** (și *sport)* alergător. **2.** curier, comisionar; *(mil.)* ordonanță. **3.** *(fotbal, handbal)* mijlocaș; *(rugbi)* jucător de trei-sferturi. **4.** *(la șah)* nebun. **5.** preș. **6.** tișlaifăr. **7.** *(tehn.)* cursor, rotor. **8.** *(muz.)* ruladă. **9.** *(constr.)* cărămidă așezată cu lățimea în lungul zidului. **10.** purcel de 4–6 luni. **11.** *(zool.)* nume al mai multor specii de gândaci, crabi, păsări etc. **12.** *(fam.)* dromader *(Camelus dromedarius)*. **13.** *(bot.)* plantă târâtoare.

14. *(mine)* vagonetar. **15.** *(mar.)* agent în serviciul intendentului casei marinarului care angajează marinari. **16.** carte foarte căutată (care se vinde repede). **17.** v. Läuferstein. **18.** bilă (de joc). **19.** *(înv.)* clepsidră mică. **20.** *(ind. text.)* alergătoare. **21.** *(fam.)* cârpă, rochie veche și uzată. **22.** *(reg.)* fereastră mobilă, geam glisant.

Laufer<u>ei</u>, *-en, f. (fam.)* alergătură.

Läufergewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* v. Laufgewicht.

Läuferin, *-nen, f.* **1.** *(sport)* alergătoare. **2.** curieră.

Läufermühle, *-n, f. (mine)* moară verticală de sfărâmat minereu.

Läufer|reihe, *-en, f. (fotbal, handbal)* linie de mijlocași, de halfi; *(rugbi)* linie de trei-sferturi.

Läuferschicht, *-en, f. (arhit.)* asiză de cărămizi așezate în lungul zidului; asiză pe muchie.

Läuferschwein, *-(e)s, -e, n.* purcel între 4 și 6 luni.

Läufer|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră alergătoare (la moară).

Läufer|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent de rotor.

Läuferverband, *-(e)s, -bände, m. (constr.)* legătură a zidurilor cu jumătăți de cărămidă.

Läuferwaage, *-n, f.* balanță romană.

Läuferzeug, *-(e)s, -e, n.* material pentru prețuri.

l<u>au</u>f|fähig *adj.* **1.** capabil de fugă. **2.** *(ferov.; despre vagoane)* în stare de a putea circula.

Lauf|fähigkeit *f. sg.* capacitate de funcționare.

Lauf|feld, *-(e)s, -er, n.* teren, pistă de alergare.

Lauf|feuer, *-s, -, n.* **1.** foc care se răspândește foarte repede; foc în lanuri, mirișt etc.; *(fig., despre zvonuri, vești etc.)* **sich wie ein ~ verbreiten** a se răspândi cu iuțeala focului. **2.** *(mil.)* dâră de praf de pușcă. **3.** *(mil.)* foc de baraj.

Lauf|fläche, *-n, f. (tehn.)* suprafață de rulare.

Lauf|flächen|einlage, *-n, f. (tehn.)* inserție la suprafața de rulare.

Lauf|frist, *-en, f.* v. Laufzeit **(1).**

Laufgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** culoar, gang, coridor, galerie. **2.** *(tehn.)* drum de rondă.

Laufgärtchen, *-s, -, n.* v. Laufgitter.

Laufgarten, *-s, -gärten, m.* padoc (pentru cai).

Laufgeld, *-(e)s, -er, n. (înv.).* bani de drum (pentru calfele ambulante).

Laufgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă mobilă; platformă a unei schele.

Laufgeschwindigkeit *f. sg. (tehn.)* viteză de mișcare, de rotire.

Laufge|stell, *-(e)s, -e, n.* v. Laufgitter.

Laufgewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate cursoare, glisantă.

Laufgitter, *-s, -, n.* țarc pentru copii mici (în care învață să meargă).

Laufgraben, *-s, -gräben, m. (mil.)* șanț de comunicație (între tranșee).

Laufhuhn, *-(e)s, -hühner, n. (ornit.)* (specie de) prepeliță *(Turnix silvatica).*

Laufhund, *-(e)s, -e, m.* copoi.

l<u>äu</u>fig *adj.* **1.** *(despre câini)* în călduri. **2.** *(reg.)* cunoscut, familiar. **3.** *(reg.)* ușor.

Laufjagd, *-en, f.* vânătoare cu gonaci.

Laufjunge, *-n, -n, m.* v. Laufbursche.

Laufkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gândac răpitor *(Calosoma sycofanter Carabidae).*

Laufkarren, *-s, -, m.* roabă.

Laufkatze, *-n, f. (tehn.)* pisică (la macarale).

Laufkran, *-(e)s, -e* (și *-kräne), m. (tehn.)* pod rulant.

Laufkranz, *-es, -kränze, m. (ferov.)* cerc de rulare (al roților).

Laufkreis, *-es, -e, m.* **1.** *(maș.)* cerc mobil; cerc de rulare. **2.** *(astron.)* orbită.

Laufkugel, *-n, f.* **1.** *(maș.)* bilă de rulment. **2.** sferă (pentru demonstrații la circ).

Laufkunde, *-n, -n, m. (com.)* client ocazional.

Laufkundschaft, *-en, f. (com.)* clientelă sporadică, ocazională.

l<u>au</u>flahm *adj. (vân.)* lovit la picior, șchiop, ologit.

Laufleder, *-s, -, n. (maș.)* burduf protector de piele.

Laufleiter, *-n, f.* scară de zugrav, scară dublă.

Laufmädel, *-s, -, n.* ucenică într-o prăvălie; curieră.

Laufmantel, *-s, -mäntel, m.* **1.** *(mil.)* manta de țeavă. **2.** *(auto.)* suprafață de rulare (a anvelopei).

Laufmasche, *-n, f. (text.)* ochi căzut, fir care fuge (la ciorap, articole tricotate etc.).

Laufmaschine, *-n, f. (ferov.)* drezină.

Laufmesser, *-s, -, m.* pedometru.

Laufmilbe, *-n, f. (entom.)* molie purpurie *(Sericothrombium holosericeum).*

Laufmündung, *-en, f. (mil.)* gură a țevii.

Laufpass, *-es, -pässe, m. (înv.)* hârtie, foaie de concediere; *(fam., în expr.)* **jm. den ~ geben** a concedia pe cineva; a da cuiva pașaportul, a trimite pe cineva la plimbare.

Laufplanke, *-n, f. (mar.)* **1.** schelă de debarcare. **2.** punte.

Laufprobe, *-n, f. (sport)* probă de alergare.

Laufpuppe, *-n, f. (maș.)* păpușă mobilă (la strung).

Laufrad, *-(e)s, -räder, n.* **1.** *(tehn.)* roată liberă, rotor. **2.** *(ferov.)* roată alergătoare.

Laufradge|stell, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* șasiu de roți alergătoare.

Laufradrutsche, *-n, f. (tehn.)* pistă de alunecare a roții.

Laufradsatz, *-es, -sätze, m. (ferov.)* osie purtătoare montată, osie alergătoare.

Laufrahmen, *-s, -, m.* **1.** galerie. **2.** *(ferov.)* șasiu de vehicul.

Lauframme, *-n, f. (maș.)* berbec de sonetă (mobilă).

Laufrichtung, *-en, f. (tehn.)* direcție de învârtire, direcție de înaintare.

Laufriemen, *-s, -, m. (tehn.)* curea continuă, fără frâu; curea de transmisie.

Laufring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel rotativ.

Laufrolle, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* rolă mobilă a scripetelui. **2.** rotilă portativă la picioarele mobilelor. **3.** *(sport)* tumbă, rostogol.

Laufrost, *-(e)s, -e, m.* grătar de lemn.

Laufruhe *f. sg. (maș.)* mers, funcționare silențios(-oasă).

Laufschacht, *-(e)s, -schächte, m. (mine)* puț de transport; puț de coborâre.

Laufschiene, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* șină de rulare, de ghidare. **2.** *(ferov.)* șină de cale ferată.

Laufschreiben, *-s, -, n.* circulară (emisă de poștă sau căile ferate prin care se caută obiecte, colete pierdute).

Laufschrift, *-en, f.* scriere luminoasă mobilă (deasupra unor clădiri înalte pentru transmiterea știrilor etc.).

Laufschritt, *-(e)s, m. sg.* pas alergător; **im ~ a)** în pas alergător; **b)** *(fig.)* în grabă, în fugă.

Laufschuh, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(sport)* gheată de alergări, de curse. **2.** *(fam.)* pantof, gheată de stradă.

Laufsitz, *-es, -e, m.* **1.** *(tehn.)* ajustaj cu joc; ajustaj alunecător. **2.** scaun mobil (în bărci de canotaj).

Laufsohle, *-n, f.* pingea, talpă (exterioară).

Lauf|spindel, *-n, f.* **1.** *(text.)* mandrină (cu șurub). **2.** *(maș.)* ax.

Lauf|stall, *-(e)s, -ställe, m.,* **Lauf|ställchen**, *-s, -, n.* v. Laufgitter.

Lauf|stange, *-n, f.* mânăcurentă (la scară), rezemătoare, balustradă, parmaclâc.

Lauf|steg, *-(e)s, -e, m.* **1.** platformă, estradă (pe care ies manechinele la prezentarea modei). **2.** *(mar.)* schelă de debarcare. **3.** trecătoare îngustă, podeț, pasarelă.

Lauf|stuhl, *-s, -stühle, m.* **1.** scaun mecanic (pentru infirmi). **2.** v. Laufgitter.

Lauft[1], *-(e)s, Läufte, m.* **1.** *(vân., reg.)* picior (la patrupede). **2.** *pl.* decurs al timpului, al evenimentelor.

Lauft[2], *Läufte, f. (reg.)* v. Läufel.

läuft *pers. a 3-a ind. prez.* de la laufen.

Lauftaube, *-n, f.* porumbel de curse.

Lauftepich, *-(e)s -e, m.* v. Läufer **(5).**

l<u>äu</u>ftig *adj. (reg.)* îndemânatic, dibaci, iscusit.

Lauftreppe, *-n, f.* **1.** scară îngustă, secundară, scară de serviciu. **2.** scară rulantă.

Laufvogel, *-s, -vögel, m. (ornit.)* pasăre alergătoare.

Laufwagen, *-s, -, m.* **1.** v. Laufmaschine. **2.** vagonet, cărucior de încărcare.

Laufwasserkraftwerk, *-(e)s, -e, n.* centrală hidroelectrică fără acumulare.

Laufweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** drum pe jos, mers pe jos. **2.** *(sport)* pistă de curse. **3.** potecă.

Laufweite, *-n, f.* calibru (la arme).

Laufwettbewerb, *-(e)s, -e, m.* întrecere în alergare.

Laufwerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** mecanism de rulare, de rotire. **2.** mașinărie, mecanism (de ceasornic). **3.** *(inform.)* unitate de disc; **das ~ wechseln** a schimba unitatea de disc; **eine Diskette aus dem ~ nehmen** a scoate o dischetă din unitate.

Laufwerk-Pfad|angabe, *-n, f. (inform.)* indicare a căii pentru unitatea de disc.

Laufwerksbezeichnung, *-en, f. (inform.)* denumire a unității.

Laufwerksklappe, *-n, f. (inform.)* dispozitiv de închidere al unității.

Laufwerkswechsel, *-s, -, m. (inform.)* schimbare a unității de disc.

Laufzeit, *-en, f.* **1.** *(fin.)* timp de valabilitate (a poliței); **~ der Tratte** scadență a tratei. **2.** perioadă a rutului (mai ales la câini). **3.** *(sport)* timp de alergare, de cursă. **4.** *(tehn.)* rulaj, durată de rulare, timp de funcționare. **5.** *(geofizică)* perioadă de timp între producerea unui cutremur de pământ în hipocentru și înregistrarea lui.

Laufzettel, *-s, -, m.* **1.** *(tel.)* circulară, fișă. **2.** *(ferov.)* fraht; fișă, notă de parcurs. **3.** caiet de sarcini. **4.** *(tehn.)* fișă tehnologică (la o mașină).

Lauge, *-n, f.* leșie; *(fig.)* **die ~ der Ironie** causticitatea ironiei; **jm. den Kopf mit scharfer ~ waschen** a trage cuiva o săpuneală serioasă.

l<u>au</u>gen, *laugte, gelaugt, vb. (h)* **I.** *tr.* a spăla cu leșie, a pune în leșie. **II.** *intr. (în expr.)* **das Fass laugt** butoiul lasă vinului un miros de leșie.

l<u>au</u>gen|artig *adj.* leșios, ca leșia.

Laugen|asche, *-n, f.* cenușă de leșie, cenușă alcalină.

Laugenbad, *-(e)s, -bäder, n. (chim.)* **1.** baie de potasiu. **2.** baie de leșie.

l<u>au</u>genbe|ständig *adj.* v. laugenfest.

Laugenblume, *-n, f. (bot.)* **1.** romaniță, mușețel *(Cotula coronopifolia).* **2.** ciuboțica-cucului *(Primula officinalis).*

Laugenbrezel, *-n, f. (reg.)* covrig sărat.

Laugenbrötchen, *-s, -, n.* chiflă sărată.

Laugen|essenz, *-en, f.* esență de leșie.

Laugenfass, *-es, -fässer, n.* butoi, cadă cu leșie.

l<u>au</u>genfest *adj.* rezistent la leșie.

Laugenrück|stände *pl.* reziduuri de leșie.

Laugensalz, *-es, -e, n. (chim.)* sare alcalină.

Laugenschlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* furtun de tras leșie.

Laugen|stein, *-(e)s, m. sg. (reg.)* sodă caustică.

Laugentuch, *-(e)s, -tücher, n.* cârpă de strecurat leșia.

Laugenwasser, *-s, -wässer, n.* leșie diluată.

l<u>au</u>gicht *(înv.),* **l<u>au</u>gig** *adj.* de leșie; ca leșia.

Lau|heit, L<u>au</u>igkeit *f. sg. (fig.)* nepăsare, indolență, indiferență.

l<u>au</u>lich *adj.* v. lau.

L<u>au</u>lichkeit *f. sg.* v. Lauheit.

Laune, *-n, f.* **1.** dispoziție; chef; **(bei) (sau in) guter ~ sein** a fi bine dispus; **übler ~** rău, prost dispus. **2.** capriciu, toană; idee momentană; **~n haben** a avea toane; **das ist eine ~ des Glückes** aceasta este un capriciu al norocului.

l<u>au</u>nenhaft *adj.* v. launisch.

L<u>au</u>nenhaftigkeit *f. sg.* caracter capricios, nestatornic.

l<u>au</u>nig *adj.* **1.** glumeț, vesel, hazliu; amuzant. **2.** v. launisch.

L<u>au</u>nigkeit *f. sg.* caracter vesel, hazliu, glumeț.

l<u>au</u>nisch *adj.* cu toane, capricios; prost dispus.

Laur<u>a</u>t, *-(e)s, -e, n. (chim.)* laurat.

Laure|<u>a</u>t, *-en, -en, m.* laureat.

L<u>au</u>rer, *-s, -, m.* **1.** persoană care stă la pândă; spion. **2.** *(fam.)* copoi.

Laurer<u>ei</u>, *-en, f.* pândă, spionaj.

l<u>au</u>rig *adj. (reg.)* **1.** obositor, extenuant. **2.** anxios, timid.

Laur<u>i</u>nsäure *f. sg. (chim.)* acid lauric.

L<u>au</u>rus, *-, - (și -ses, -se), m. (bot.)* dafin, laur *(Laurus nobilis).*

L<u>au</u>s, *Läuse, f.* **1.** *(entom.)* păduche *(Pediculus); (fam.)* **ihm ist eine ~ über die Leber gelaufen** i-a sărit țandăra; **jm. Läuse in den Pelz setzen a)** a supăra încontinuu pe cineva, a da de furcă cuiva, a provoca greutăți; **b)** a da cuiva de bănuit; **wie die ~ im Grind sitzen** a trăi bine, a o duce bine. **2.** *(text.)* nod mic în lână. **3.** *(tehn., mine)* pană, ic.

L<u>au</u>s|allee, *-n, f.* v. Läuseallee.

L<u>au</u>sbub(e), *-(e)n, -(e)n, m. (fam.)* strengar; golan; secătură.

L<u>au</u>sbubengesicht, *-(e)s, -(er, n.* față, mutră de șmecher.

lausbubenhaft *adj.* ştrengăresc, ca un ştrengar.
Lausbuben|streich, *-(e)s, -e, m.,* **Lausbüberei,** *-en, f.* ştrengărie; golănie.
lausbübisch *adj.* v. lausbubenhaft.
Läusch, *-es, n. sg. (reg.)* stuf.
Lausch|aktion, *-en, f.,* **Lausch|angriff,** *-(e)s, -e, m.* acţiune de spionaj, de interceptare a convorbirilor.
Lausch|anlage, *-n, f.* instalaţie de spionaj, de interceptare a convorbirilor (cu microfoane).
Lausche, *-n, f. (înv.)* **1.** pândă (pentru interceptare de convorbiri). **2.** loc liniştit, retras.
lauschen, *lauschte, gelauscht, vb. (h) intr.* **1.** a asculta atent. **2.** a trage cu urechea. **3.** a spiona, a pândi. **4.** *(reg.)* a moţăi, a dormita. **5.** *(reg.)* a ezita.
Läus|chen, *-s, -, n. (dim.* de la Laus) păduche mic.
Lauscher, *-s, -, m.* **1.** persoană care ascultă, care pândeşte, care trage cu urechea; *(înv.)* spion; iscoadă. **2.** *(vân.)* ureche (a vânatului mare).
Lauscherei, *-en, f.* spionat (interminabil, supărător).
Lauschgerät, *-(e)s, -e, n.* aparat de ascultare, de interceptare.
lauschig *adj.* liniştit, retras, izolat; plăcut, intim.
Lauschplatz, *-es, -plätze, m.* ascunzătoare, loc de pândă.
Lauschposten, *-s, -, m. (mil.)* post de pândă, de observaţie.
Läuse|allee, *-n, f. (glumeţ)* cărare (în păr).
Läuse|angel, *-n, f. (fam.)* ceartă, ocară.
Läusebaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* ricin *(Ricinus communis* L.).
Läusebefall, *-(e)s, -fälle, m.* atac, năpădire de păduchi, de asfide.
Lausebengel, *-s, -, m. (fam.)* obraznic; secătură.
Lausegeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* bani cu nemiluita.
Läuse|harke, *-n, f.* v. Lauserechen.
Lausejunge, *-n, -n, m.* ştrengar, obraznic; golan.
Läusekamm, *-(e)s, -kämme, m.* pieptene des.
Lausekerl, *-s, -e, m.* v. Lausejunge.
Läusekrankheit *f. sg. (med.)* ftiriază.
Läusekraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* darie, păducherniţă *(Pedicularis campestris).*
Lausemädchen, *-s, -, n. (fam.)* ştrengăriţă; fată obraznică.
lausen, *lauste, gelaust (du, er laust), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) curăţa de păduchi, a (se) păduchia; *(fam.)* **ich denke, mich laust der Affe** ce spui? nu mai spune! **II.** *tr. (fam.)* **1.** a tapa; a şterpeli, a scoate bani de la cineva. **2.** a săpuni, a trage o săpuneală (cuiva).
Lausenest, *-(e)s, -er, n. (fam.)* **1.** oraş de provincie murdar, orăşel prăpădit. **2.** cocioabă, gaură, păduchernită.
Lausepack, *-s, n. sg.* golănime, adunătură.
Läusepulver [-fe şi -ve], *-s, -, n.* praf contra păduchilor, insecticid.
Lauser, *-s, -, m.* ştrengar, golan.
Lauserechen, *-s, -, m. (glumeţ)* pieptene.
Lauserei, *-en, f.* **1.** ştrengărie, golănie. **2.** lucru de nimic, bagatelă, fleac. **3.** zgârcenie, meschinărie.
Läusesalbe, *-n, f.* alifie contra păduchilor.
Läusesucht *f. sg.* v. Läusekrankheit.
Lausewenzel, *-s, -, m. (fam.)* tutun de calitate inferioară.
Lausfliege, *-n, f. (entom.)* specie de diptere parazitare *(Hippoboscidae).*
lausig *adj.* **1.** păduchios; sărăcăcios; mizerabil; rău; **eine ~e Stadt** un oraşel mizerabil, prăpădit. **2.** *(reg.)* încet, leneş. **II.** *adv. (fam.)* foarte mult, tare mult; **~ kalt** frig umed, pătrunzător; **~ viel** mult de tot.
Lauskerl, *-(e)s, -e* (şi *-s), m.* v. Lausbub.
Lauskraut, *-(e)s, n. sg.* **1.** *(bot.)* **a)** (specie de) spânz *(Helleborus foetidus);* **b)** stirigoaie *(Veratrum album);* **c)** brânduşă-de-toamnă *(Colchicum autumnale);* **d)** brădişor *(Lycopodium selago).* **2.** *(glumeţ)* mâncare de varză cu chimen sau piper.
Lausmilben *pl. (zool.)* acariene parazite *(Gamasidae).*
laut[1] *adj.* şi *adv.* **1.** tare, sonor; **Stimmen werden ~** se aud, se ridică voci; **~ sprechen** a vorbi tare; **~ aufschreien** a ţipa subit; **eine ~ e Stimme** o voce sonoră, puternică; **ein ~es Gelächter** râsete în hohote. **2.** zgomotos; **die Kinder sind sehr ~** copiii sunt foarte zgomoţoşi, gălăgioşi; **eine ~e Straße** o stradă zgomotoasă. **3.** cunoscut, public; **~ werden** a se afla, a se răspândi; **~ werden lassen** a face cunoscut, a da pe faţă.
laut[2] *prep.* (cu *gen.* sau *dat.)* după, conform cu, în virtutea; **~ Bericht** conform raportului; **~ dpa** după cum anunţă agenţia germană de presă.
Laut, *-(e)s, -e, m.* **1.** sunet; zgomot; **keinen ~ von sich** *(dat.)* **geben** a nu zice nici pâs; a rămâne mut; *(vân., despre câini)* **~ geben** a lătra. **2.** *(fon.)* sunet (articulat). **3.** *(înv.)* conţinut, text. **4.** *(reg.)* haită.
Laut|angleichung, *-en, f. (fon.)* asimilare.
Laut|archiv, *-s, -e, n.* arhivă fonogramică.
Laut|äußerung, *-en, f. (zool.)* semnal sonor.
lautbar *adj. (în expr.)* **~ werden** a deveni cunoscut, public.
Lautbarkeit *f. sg.* notorietate, publicitate.
Lautbezeichnung, *-en, f. (fon.)* denumire a sunetelor.
Lautbildung, *-en, f. (fon.)* articulaţie, formare a sunetelor.
Lautbildungslehre *f. sg. (lingv.)* fonetică.
Laute, *-n, f.* lăută; **die ~ spielen** a cânta din lăută.
Läute|apparat, *-(e)s, -e, m.* sonerie.
Laut|eigenheit, *-en, f.* particularitate fonetică.
Läuteknopf, *-(e)s, -knöpfe, m.* buton de sonerie (electrică).
lauten, *lautete, gelautet (du lautest, er lautet), vb. (h) intr.* a suna, a spune; **das Urteil lautet wie folgt** sentinţa sună astfel; **das Gesetz lautet anders** legea spune altfel; **das lautet seltsam** sună ciudat; **wie lautet deine Adresse?** care este adresa ta? **die Papiere ~ auf meinen Namen** hârtiile sunt completate pe numele meu; **seine Antwort lautet günstig** răspunsul său e favorabil.
läuten, *läutete, geläutet (du läutest, er läutet), vb. (h)* **I.** *intr.* a suna; a răsuna; **die Glocken ~** sună clopotele; **es hat zum drittenmal geläutet** a sunat pentru a treia oară; *(fig.)* **er hat etwas ~ hören** a auzit un zvon. **II.** *tr.* a trage clopotele.
Läuten, *-s, n. sg.* sunat; **das ~ der Glocken** dangătul clopotelor.
Lautenist, *-en, -en, m. (înv.)* v. Lautenspieler.
Lautenmacher, *-s, -, m.* maistru care fabrică lăute.
Lautenschläger, *-s, -, m.* v. Lautenspieler.
Lautenspiel, *-(e)s, n. sg.* cântat la lăută.
Lautenspieler, *-s, -, m.* muzicant care cântă din lăută.
lauter I. *comp.* de la laut. **II.** *adj.* **1.** clar, pur, curat, limpede; **~es Gold** aur curat; **eine ~e Quelle** un izvor limpede. **2.** *(fig.)* curat, sincer, cinstit; **ein ~er Mensch** un om cinstit; **~e Absichten** intenţii sincere; **die ~e Wahrheit** adevărul curat. **III.** *adv.* numai, exclusiv; **das sind ~ Lügen** astea sunt numai minciuni.
Läuter, *-s, -, m.* clopotar.
Läuterboden, *-s, -böden, m. (tehn.)* fund de strecurătoare; **geschlitzter ~** fund de strecurătoare cu tăieturi.
Läuterbottich, *-s, -e, m. (ind. berii)* butoi de limpezire, cuvă-filtru.
Läuterer, *-s, -, m. (tehn.)* rafinor.
Läuterfeuer, *-s, -, n.* **1.** *(chim.)* flacără de purificare. **2.** *(rel.)* purgatoriu.
Läuterflasche, *-n, f. (chim.)* balon de spălare a gazelor.
Läuter|haus, *-es, -häuser, n.* rafinărie de zahăr.
Lauterkeit *f. sg.* **1.** puritate, claritate, limpezime. **2.** *(fig.)* curăţenie, sinceritate, puritate (sufletească), integritate.
Läuterkessel, *-s, -, m. (ind. zahărului)* cazan pentru rafinatul zahărului.
Läutermethode, *-n, f.* metodă de rafinare, de purificare.
läutern, *läuterte, geläutert, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a curăţa, a limpezi; *(tehn.)* a filtra, a distila, a rafina; **den Zucker ~** a rafina zahărul. **2.** *(fig.)* a purifica, a îndrepta. **3.** *(jur.; în expr.)* **eine Partei läutert ein Urteil** o parte cere interpretarea unei sentinţe. **II.** *refl.* **1.** a se curăţa, a se limpezi. **2.** *(fig.)* a se purifica, a se îndrepta.
Läutertrommel, *-n, f.* ciur, sită turnant(ă).
Läuterung, *-en, f.* **1.** curăţire, limpezire; *(tehn.)* rectificare, distilare, filtrare, rafinare. **2.** *(fig.)* purificare, îndreptare.
Läuterungsbecken, *-s, -, n.* bazin de decantare.
Läuterungs|pfanne, *-n, f.* cazan, vas pentru epurare, distilare, rafinare, decantare.
Läuterungs|prozess, *-es, -e,* **Läuterungsvorgang,** *-(e)s, -gänge, m.* proces de purificare, curăţire, epurare, limpezire, filtrare, distilare, rafinare.
Läutesignal, *-s, -e, n.* semnal de clopot, de sonerie.
Läutetelegraph, *-en, -en, m.* telegraf cu sonerie.
Läutewerk, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(mai ales ferov.)* instalaţie de semnalizare sonoră. **2.** *(bis.)* automatism de tras clopotele.
Lautgesetz, *-es, -e, n. (lingv.)* lege fonetică.
lautgetreu *adj. (fon.)* fidel, conform cu sunetul; sunet cu sunet.
laut|hals *adv.* urlând, ţipând tare; **~ singen** a cânta tare, cât îl ţine gura.
Laut|heit *f. sg.* însuşirea de a fi perceptibil auzului, rezonanţă, sonoritate.
lautieren, *lautierte, lautiert, vb. (h) intr. (fon.)* a descompune un text, un cuvânt în sunete, în silabe; a silabisi (fonetic).
Lautierung, *-en, f.* silabisire (fonetică).
Lautklasse, *-n, f. (fon.)* clasă de sunete.
Lautkunde, *-n,* **Lautlehre,** *-n, f.* fonetică.
lautlich *adj.* fonetic, referitor la sunet.
lautlos *adj.* fără glas, fără sunet; mut; **eine ~e Stille** o tăcere profundă, desăvârşită.
Lautlosigkeit *f. sg.* linişte (absolută), tăcere (completă).
lautmalend *adj.* onomatopeic.
Lautmalerei, *-en, f.* onomatopee.
lautnach|ahmend *adj.* v. lautmalend.
Lautner, *-s, -, m.* v. Lautenist.
Lautphysiologie *f. sg.* fiziologie a sunetelor.
Lautrohr, *-s, -e, n.* organ fonator.
Lautschrift, *-en, f.* transcriere fonetică.
Laut|sprache, *-n, f.* limbaj articulat.
Laut|sprecher, *-s, -, m.* megafon; difuzor.
Laut|sprecher|anlage, *-n, f.* instalaţie de megafon.
Laut|sprechermusik *f. sg.* muzică transmisă prin difuzor.
Laut|sprechertrichter, *-s, -, m.* pâlnie a difuzorului.
Laut|sprecherwagen, *-s, -, m.* automobil cu megafon.
laut|stark *adj.* cu voce tare; răsunător.
Laut|stärke *f. sg.* intensitate sonoră; volum sonor.
Laut|stärke|regler, *-s, -, m.* buton de volum (al sunetului).
laut|stimmig *adj.* şi *adv.* cu voce tare.
Lautsystem, *-s, -e, n.* sistem fonetic.
laut tönend *adj.* care sună tare, răsunător.
Lautung, *-en, f. (fon.)* mod de pronunţare a sunetelor, articulaţie.
Lautver|änderung, *-en, f.* transformare fonetică.
Lautver|hältnis, *-ses, -se, n. (fon.)* corelaţie a sunetelor.
Lautverschiebung, *-en, f. (lingv.)* mutaţie consonantică.
Lautver|stärker, *-s, -, m.* amplificator de sunete.
Lautwandel, *-s, -, m.* v. Lautveränderung.
Lautwechsel, *-s, -, m.* **1.** metateză. **2.** substituţie fonetică. **3.** palatalizare vocalică (Umlaut).
Läutwerk, *-(e)s, -e, n.* v. Läutewerk.
Lautwissenschaft *f. sg.* v. Lautlehre.
Laut|zeichen, *-s, -, n.* semn fonetic.
lauwarm *adj.* **1.** căldicel, călduţ. **2.** *(fig.)* indiferent, rece.
Lava [-va], *-ven, f.* **1.** lavă. **2.** grohotiş de torent.
lava|ähnlich, lava|artig *adj.* ca lava.
Lavabel [-'va:bl], *-s, m. sg. (text.)* material lavabil.
Lavabo [-'va:-], *-(s* şi *-s), -s, n.* **1.** *(bis. cat.)* lavabo, spălare pe mâini a preotului. **2.** lavabou.
Lavaboden [-va-], *-s, -böden, m.* sol vulcanic.
Lavafeld, *-(e)s, -er, n.* teren vulcanic.
Lavagebirgs|arten *pl. (geol.)* roci vulcanice.

Lavaglas, *-es, -gläser, n. (mineral.)* sticlă vulcanică; **weißes ~** hialit.
Lava|herd, *-(e)s, -e, n. (geol.)* cuptor magmatic.
Lavamasse, *-n, f.* masă vulcanică.
Lava|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* rocă vulcanică.
Lava|strom, *-(e)s, -ströme, m.* torent de lavă.
Lavatere [-va-], *-n, f. (bot.)* nalbă, salvie albă *(Lavatera thuringiaca* L.).
Lavation, *-en, f.* spălare.
Lavemẹnt [lav'mã:], *-s, -s, n. (med.)* clismă.
lavẹndel [-'vɛn-] *adj.* v. lavendelblau.
Lavẹndel, *-s, -, m. (bot.)* levănțică *(Lavandula vera).*
lavẹndelblau *adj.* albastru-violet (ca levănțica).
Lavẹndel|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de lavandă.
Lavẹndelwasser, *-s, n. sg.* apă de lavandă.
Lavez|stein ['ve:ts-], *-(e)s, m. sg. (geol.)* piatra-olarului *(Lapis ollaris.)*
lavi|ẹren [-vi:-], *lavierte, laviert, vb. (h* și *s) intr.* **1.** *(mar.)* a naviga în voltă. **2.** *(pict.)* a retuşa, a dilua cu apă o culoare pe şevalet; a face un laviu. **3.** *(fam.)* a se descurca în mod abil. **4.** a şovăi, a ezita.
Lavịs ['vi:], *-, -, m. (pict.)* lavis, laviu.
Lavoịr ['voa:ɐ] şi *(reg.)* **Lavọr** ['vo:ɐ], *-s, -s, n.* spălător, lavabou.
Lävulọse [-vu-] *f. sg. (chim.)* levuloză.
Lävulosurie *f. sg. (med.)* eliminare prin urină a levulozei.
Lawịne, *-n, f.* lavină; avalanşă.
Lawịnen|abgang, *-(e)s, -gänge, m.* declanşare a unei avalanşe.
lawịnen|artig *adj.* ca o lavină; ca o avalanşă.
Lawịnenbrecher, *-s, -, m.* spărgător de avalanşe.
Lawịnengefahr, *-en, f.* pericol de lavine, de avalanşe.
lawịnengefährdet *adj.* cu pericol de avalanşe.
Lawịnenhang *-(e)s, -hänge, m.* pantă, coastă cu pericol de avalanşe.
Lawịnenhund, *-(e)s, -e, m.* v. Lawinensuchhund.
Lawịnenkatastrophe, *-n, f.* catastrofă provocată de o avalanşă.
Lawịnenschutz, *-es, m. sg.* apărare contra lavinelor, a avalanşelor.
Lawịnenschutzgalerie, *-n* [-i:ən], *f. (constr.)* galerie de protecție contra lavinelor; construcție de apărare contra avalanşelor.
lawịnensicher *adj.* fără pericol de avalanşe.
Lawịnen|sturz, *-es, -stürze, m.* avalanşă.
Lawịnensuch|hund, *-(e)s, -e, m.* câine salvamontist.
Lawịnen|unglück, *-s, -sfälle, m.* accident, catastrofă cauzat(ă) de avalanşe.
Lawịnenverbau, *-(e)s, -e, m.*, **Lawịnenverbau|ung**, *-en, f.* v. Lawinenschutzgalerie.
Lawịnenwarndienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu, post de semnalizare a lavinelor.
lax *adj.* lax; lejer; moale; *(despre moravuri)* uşor, corupt.
Laxans, *-, -xạnzien* [-iən] (şi *-xạntia*). **Laxatịv**, *-s, -e, n. (med.)* laxativ.
Laxheit *f. sg.* **1.** destindere, slăbire. **2.** corupere (a moravurilor).
laxi|ẹren, *laxierte, laxiert, vb. (h) tr. (med.)* a laxa.
laxi|ẹrend I. *part. prez.* de la laxieren. **II.** *adj.* laxativ.
Laxi|ẹrmittel, *-s, -, n.* v. Laxans.
Laxität *f. sg.* v. Laxheit.
Layọut, **Lay-ọut** [le:'aut], *-s, -s, n.* **1.** *(tipogr.)* machetă, schiță. **2.** *(inform.)* punere în pagină. **3.** *(tehn.)* schemă.
layọuten, *layoutete, layoutet (du layoutest, er layoutet) vb. (h) tr.* a pune în pagină.
Layọuter, *-s, -, m.* redactor care pune în pagină.
Lazarẹtt, *-(e)s, -e, n. (mil.)* lazaret, spital, infirmerie; **fliegendes ~** ambulanță.
Lazarẹttbaracke, *-n, f. (mil.)* lazaret, infirmerie (de campanie).
Lazarẹttbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* cangrenă.
Lazarẹttfieber, *-s, n. sg. (med.)* tifos exantematic.
Lazarẹttge|hilfe, *-n, -n, m. (mil.)* infirmier, sanitar.
Lazarẹtt(kranken)wagen, *-s, -, m.* **1.** ambulanță. **2.** *(mil.)* vagon-ambulanță, vagon-spital.
Lazarẹttmedizinwagen, *-s, -, m.* dispensar ambulatoriu.
Lazarẹtt|schiff, *-(e)s, -e, n.* vas-spital.
Lazarẹtt|stube, *-n, f.* infirmerie.
Lazarẹttwesen, *-s, n. sg. (mil.)* serviciu al spitalelor, al lazaretelor.
Lazarẹttzug, *-(e)s, -züge, m. (mil.)* tren-spital.
Lazedämọnier [-niɐ], *-s, -, m. (ist.)* lacedemonian.
lazedämọnisch *adj. (ist.)* lacedemonian.
Lazeratiọn, *-en, f. (med.)* ruptură, dilacerare.
lazeri|ẹren, *lazerierte, lazeriert, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl. (med.)* a (se) rupe, a (se) dilacera. **II.** *tr. (fig.)* a calomnia.
Lazẹrte, *-n, f. (zool.)* şopârlă *(Lacerta viridis).*
l.B. *presc.* de la laut Bericht conform celor relatate.
L.d.R. *presc.* de la Leutnant der Reserve locotenent în rezervă.
L.D.P.D. *presc.* de la Liberal-Demokratische Partei Deutschlands *(ist.)* Partidul Liberal-Democrat al Germaniei.
Leader ['li:dɐ], *-s, -, m.* **1.** lider, conducător. **2.** articol de fond.
Leadgitarre, *-n, f. (muz.)* chitara întâi (într-o formație).
leasen ['li:zən], *leaste, geleast (du, er least), vb. (h) tr.* a închiria (prin leasing).
Leasing ['li:zɪŋ], *-s, -s, n.* închiriere, leasing; **~ von beweglichen Gütern** leasing de bunuri mobile.
Leasing|geschäfte *pl.* operații de leasing, de credit-bail; **~ mit Immobilien** operații de credit-bail imobiliar; **~ mit mobilen Gegenständen** operații de credit-bail mobiliar.
Leasing|gesellschaft, *-en, f.* societate, companie de leasing de credit-bail.
Leasingvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de leasing.
Lebedame, *-n, f.* mondenă, femeie de lume.
Lebe|hoch, *-s, -s, n.* vivat, ura; **ein ~ ausrufen** (sau **ausbringen**) a striga «trăiască!»
Lebemann, *-(e)s, -männer, m.* monden, om de petreceri, de viață.
leben, *lebte, gelebt, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a trăi, a viețui; **so wahr ich lebe!** pe legea mea! pe viața mea! **von der Arbeit ~** a trăi din muncă; **in den Tag hinein ~** a trăi fără griji; **von der Hand in den Mund ~** a trăi de azi pe mâine; **auf gespanntem Fuße mit jm. ~** a fi în relații încordate cu cineva; **lebe(n Sie) wohl!** rămâi (rămâneți) cu bine! **jn. ~ lassen** a toasta în cinstea cuiva; **es lebe die Freiheit!** trăiască libertatea!; *(fig.)* **sein Andenken lebt in unseren Herzen** amintirea lui trăiește în inimile noastre; **sein Werk wird ~** opera sa va continua să trăiască; **über seine Verhältnisse ~** a trăi peste posibilități; *(impers.)* **es lebt sich gut** se poate trăi, merge bine. **2.** a trăi, a locui; **im Sommer lebt er auf dem Lande** vara locuiește la țară. **II.** *tr. (cu complement intern)* a trăi; **sein Leben noch einmal ~** a-și trăi viața încă o dată.
Lẹben, *-s, -, n.* **1.** viață; **das irdische ~** viața pământească; **das ewige ~** viața veșnică; **auf ~ und Tod** pe viață și pe moarte, cu prețul vieții; **er ist am ~** este în viață, trăiește; **am ~ bleiben** a rămâne în viață; **das ~ genießen** a se bucura de viață; *(fam.)* **jm. das ~ sauer machen** a face cuiva zile fripte, a amări zilele cuiva; **sich** *(dat.)* **das ~ nehmen** a se sinucide; **ums ~ kommen** a muri; **jn. ums ~ bringen** a ucide pe cineva; **sein ~ aufs Spiel setzen** a-și pune viața în joc; **sein ~ für etwas in die Schanze schlagen** a-și risca viața pentru ceva; **mit dem ~ davonkommen** a scăpa cu viață; **etwas mit dem ~ bezahlen** a plăti ceva cu viața; **etwas mit dem ~ büßen** a ispăși ceva cu viața; **jm. nach dem ~ trachten** a atenta la viața cuiva; **das nackte ~ retten** a scăpa cu viață; **das ~ verlieren** a muri, a pieri; **sein ~ wagen** a-și pune viața în joc; **sein ~ aushauchen** a-și da duhul; **sich des ~s freuen** a se bucura de viață; **seinem ~ ein Ende machen** (sau **setzen**) a se sinucide; **des ~s müde** (sau **überdrüssig**) sătul de viață; **ein ~ lang** toată viața; **nie im ~** sau **im ~ nicht** niciodată cât oi trăi; **~ und Werk** viața și opera; **der Sinn des ~s** sensul vieții; **das ~ meistern** a se descurca în viață; **sein ~ hing an einem Faden** viața lui atârna de un fir de păr; **sie schenkte einem Knaben das ~** a născut un băiat; **Zeit seines ~s** toată viața sa; **für das (für mein, dein, sein) ~ gern haben** a iubi la nebunie; *(fig.)* **ins ~ treten** a se naște, a lua naștere, a începe; **ins ~ rufen** a produce, a da naștere, a crea. **2.** mod de viață, trai; **das tägliche ~ und Treiben** viața de toate zilele; **er hat ein schönes ~ gehabt** a avut o viață frumoasă; **ein glückliches ~** o viață fericită; **ein geselliges ~ führen** a duce o viață de societate. **3.** viață, însuflețire, animație; **er ist voller ~** e plin de viață; *(fam.)* **~ in die Bude bringen** a aduce viață, mișcare, veselie într-o casă, la o sindrofie. **4.** *(fig.)* viață, realitate; natură; **nach dem ~ gemalt** pictat după natură; **aus dem ~ schöpfen** a lua (o temă, un model) din viață, a crea după realitate. **5.** *(reg.)* moalele capului.
lẹbend I. *part. prez.* de la leben. **II.** *adj.* viu, în viață, însuflețit; **~e Hecke** gard viu; **~es Bild** tablou vivant.
Lẹbende, *-n, -n (ein Lebender), m.* și *f.* ființă în viață, vie; **das Reich der ~n** lumea celor vii.
lẹbend gebärend *adj. (zool.)* vivipar.
Lẹbendgeflügel, *-s, n. sg.* păsări vii (de tăiat).
Lẹbendgewicht, *-(e)s, -e, n.* greutate în viu (a animalelor).
lebẹndig *adj.* **1.** viu, în viață; **~ machen** a însufleți; **mehr tot als ~** mai mult mort decât viu; *(fig.)* **ein ~es Grün** un verde proaspăt, viu; **die ~e Wirklichkeit** realitatea vie. **2.** vioi, plin de viață; **ein ~es Kind** un copil vioi; **es war eine sehr ~e Gesellschaft** a fost o societate plină de viață, foarte animată; **eine ~e Beschreibung** o descriere vie, animată.
Lebẹndig|gebären, *-s, n. sg. (zool.)* viviparitate, mod de reproducere al animalelor vivipare.
lebẹndig gebärend *adj.* v. lebend gebärend.
Lebẹndigkeit *f. sg.* vioiciune, vivacitate.
Lebẹndigmachung *f. sg. (rel.)* vivificare.
Lebẹndigwerden, *-s, n. sg.* trezire, deșteptare la viață; *(fig.)* animare.
Lẹben gebend *adj.* care dă viață, dătător de viață.
Lẹbens|abend, *-(e)s, -e, m. (poet.)* apus, amurg, declin al vieții; bătrânețe.
Lẹbens|abriss, *-es, -e, m.* biografie, notiță biografică.
Lẹbens|abschnitt, *-(e)s, -e, m.* perioadă, epocă a vieții.
Lẹbens|ader *f. sg.* suflet, punct vital (al unui lucru).
Lẹbens|alter, *-s, -, n.* vârstă, etate; categorie de vârstă.
Lẹbens|änderung, *-en, f.* modificare, schimbare (intervenită) în viața cuiva.
Lẹbens|angst *f. sg.* frică de viață.
Lẹbens|anschau|ung, **Lẹbens|ansicht**, *-en, f.* v. Lebensauffassung.
Lẹbens|an|spruch, *-(e)s, sprüche, m.* pretenții față de viață.
Lẹbens|arbeit *f. sg.* **1.** muncă de o viață întreagă. **2.** v. Lebenswerk.
Lẹbens|art, *-en, f.* **1.** fel, mod de viață, de trai. **2.** purtare, comportament, atitudine; **er hat keine ~** nu știe să se poarte, nu are educație.
Lẹbens|auf|fassung, *-en, f.* concepție de viață.
Lẹbens|aufgabe, *-n, f.* scop, țel al vieții.
Lẹbens|ausfall, *-(e)s, m. sg.* mortalitate.
Lẹbens|äußerung, *-en, f.* manifestare, exteriorizare a vieții.
Lẹbensbahn, *-en, f.* viață, decurs, drum al vieții; carieră.
Lẹbensbalsam, *-s, -e, m.* **1.** *(farm.)* medicament popular din diverse uleiuri *(Mixtura oleosobalsamica).* **2.** *(fam.)* rachiu.
Lẹbensbaum, *-(e)s, -bäume, m.* **1.** *(bot.)* tuia *(Thuja occidentalis).* **2.** *(poet.)* arborele vieții.
Lẹbensbedarf, *-s, m. sg.* v. Lebensunterhalt.
Lẹbensbedingungen *pl.* condiții de viață.
lẹbensbedrohend, **lẹbensbedrohlich** *adj.* care amenință, periclitează viața; **sie leidet an einer ~ en Krankheit** suferă de o boală amenințătoare.
Lẹbensbedrohung, *-en, f.* amenințare, periclitare a vieții.
Lẹbensbedürfnis, *-se, n.* nevoie de subzistență, condiție necesară pentru existență.
lẹbensbejahend *adj.* cu atitudine pozitivă față de viață, optimist.
Lẹbensbejahung *f. sg.* atitudine pozitivă față de viață, optimism.
Lẹbensbereich, *-s, -e, m.* domeniu al vieții; **in allen ~en Erfahrungen sammeln** a câștiga experiență în toate domeniile, sectoarele vieții.
Lẹbensberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** vocație, menire. **2.** profesie, carieră.
Lẹbensbeschreiber, *-s, -, m.* biograf.
Lẹbensbeschreibung, *-en, f.* biografie.
Lẹbensbild, *-(e)s, -er, n.* biografie; portret biografic, al vieții.
Lẹbensbund, *-es, -bünde, m. (poet.)* căsnicie.
Lẹbensdaten *pl.* date biografice.
Lẹbensdauer *f. sg.* **1.** durată a vieții. **2.** *(tehn.)* fiabilitate.

Lebensdauer|prüfung, *-en, f. (tehn.)* probă de fiabilitate.
Lebensdrang, *-(e)s, m. sg.* dorință de viață, instinct vital.
lebens|echt *adj.* autentic, ca în viață.
lebens|elektrisch *adj.* electro-vital.
Lebens|element, *-(e)s, -e, n.* **1.** element al vieții, al naturii. **2.** element, lucru necesar pentru viață, pentru existență.
Lebens|elixier, *-s, -e, n.* **1.** elixir al vieții. **2.** *(farm.)* tinctură de aloe.
Lebens|ende, *-s, n. sg.* sfârșit al vieții; **bis an sein ~** până la sfârșitul vieții sale, până la moarte.
lebens|erfahren *adj.* cu experiența vieții.
Lebens|erfahrung, *-en, f.* experiență de viață.
lebens|er|haltend *adj.* de menținere a vieții.
Lebens|er|haltungskunde *f. sg.* igienă macrobiotică.
Lebens|er|haltungs|trieb, *-(e)s, m. sg.* instinct de conservare.
Lebens|er|innerungen *pl.* memorii; **er zeichnet seine ~ auf** își scrie memoriile.
Lebens|erscheinung, *-en, f.* fenomen vital.
Lebens|erwartung, *-en, f. (sociol.)* speranță, perspectivă de viață.
Lebens|erwerb, *-(e)s, m. sg.* câștigare a existenței, a mijloacelor de subzistență.
Lebensfaden, *-s, -fäden, m. (poet.)* fir al vieții; **sein ~ reißt ab** i se curmă firul vieții, moare.
lebensfähig *adj.* viabil, capabil de a trăi.
Lebensfähigkeit *f. sg. (med., jur.)* viabilitate, capacitate de a trăi; *(biol.)* vitalitate.
lebensfeindlich *adj.* potrivnic vieții.
lebensfern *adj.* străin de realitate, de viață; nerealist; cu capul în nori.
Lebensflamme, *-n, f. (poet.)* flacără a vieții.
Lebensform, *-en, f.* formă de viață; viață.
Lebensfrage, *-n, f.* chestiune de viață (și de moarte), problemă vitală.
lebensfremd *adj.* **1.** străin de viață, cu capul în nori, lipsit de simțul realității. **2.** izolat, departe de viața activă.
Lebensfreude, *-n, f.* bucurie, plăcere de a trăi.
lebensfreudig *adj.* v. lebensfroh.
Lebensfreudigkeit *f. sg.* v. Lebensfreude.
lebensfrisch *adj.* viu, vioi, plin de viață.
Lebensfrische *f. sg.* vioiciune, vitalitate, vigoare; **voll ~** plin de viață.
lebensfroh *adj.* vesel; fericit de a trăi, care se bucură de viață; optimist.
Lebensfrüchte *pl.* roade ale experienței (de viață).
Lebensfrühe *f. sg. (poet.)* v. Lebensmorgen.
Lebensfrühling, *-s, m. sg. (poet.)* primăvară a vieții, tinerețe.
Lebensführung *f. sg.* mod de viață, de trai.
Lebensfülle *f. sg.* plinătate, plenitudine a vieții.
Lebensfunke, *-ns, -n, m.* scânteie de viață; **den ~n neu entfachen** a prinde din nou viață, a recăpăta gustul vieții.
Lebensfunktion, *-en, f. (biol.)* funcție vitală.
Lebensgang, *-(e)s, m. sg.* evoluție, mers al vieții.
Lebensgebiet, *-(e)s, -e, n.* **1.** domeniu de viață. **2.** regiune biologică.
Lebensgefahr, *-en, f.* primejdie, pericol de moarte; **sie ist außer ~** ea este în afară de pericol, este salvată.
lebensgefährlich *adj.* foarte periculos, cu primejdia vieții, amenințând viața.
Lebensgefährte, *-n, -n, m.* tovarăș de viață, soț.
Lebensgefährtin, *-nen, f.* tovarășă de viață, soție.
Lebensgefühl, *-s, -e, n.* simț, sentiment al vieții.
Lebensgeist, *-(e)s, -er, m.* **1.** *(med. pop.)* tonic, esență tonică. **2.** *pl. (poet.)* putere de viață; **seine ~er sind wieder erwacht** a recăpătat încredere în viață, în forțele proprii.
Lebensgemeinschaft, *-en, f.* **1.** comunitate de viață; convietuire. **2.** *(biol.)* simbioză, biocenoză.
Lebensgenosse, *-n, -n, m.* v. Lebensgefährte.
Lebensgenossin, *-nen, f.* v. Lebensgefährtin.
Lebensgenuss, *-es, -nüsse, m.* bucurii, plăceri ale vieții.
Lebensgeschichte, *-n, f.* biografie; poveste, istorie a unei vieți.
Lebensge|staltung, *-en, f.* fel de a-și aranja viața.
lebensgewandt v. lebenstüchtig.
Lebensgewohnheit, *-en, f.* deprindere, obicei, mod de viață.
Lebensglück, *-(e)s, n. sg.* fericire a vieții; **das Kind war ihr ~** copilul a fost fericirea vieții ei.
Lebensglut *f. sg.* foc interior.
Lebensgöttin, *-nen, f. (mit.)* Parcă.
lebensgroß *adj.* în mărime naturală.
Lebensgröße *f. sg.* mărime naturală; *(fam.)* **da kommt er in ~** uite-l cum vine în persoană.
Lebensgrundlage, *-n, f.* bază (materială) a vieții, condiție de viață.
Lebensgüter *pl. (poet.)* bunuri ale pământului.
Lebenshalt, *-(e)s, -e, m.* sprijin, suport sufletesc.
Lebenshaltung, *-en, f.* costul vieții; nivel de trai.
Lebenshaltungs|index, *-(e)s, -e* (și *-dizes*), *m.* indice al costului vieții.
Lebenshaltungskosten *pl.* cheltuieli necesare pentru existență; costul vieții.
Lebenshauch, *-(e)s, m. sg. (poet.)* suflu al vieții; **sein letzter ~** ultima sa suflare.
Lebenshöhe, *-n, f. (fig.)* culme a vieții, apogeu.
Lebenshunger, *-s, m. sg.* dorință de a trăi, de a gusta din plăcerile vieții.
lebenshungrig *adj.* dornic de a trăi, de a gusta din plăcerile vieții.
Lebens|ideal, *-s, -e, n.* ideal de viață.
Lebens|index, *-es, -e* (și *-dizes* sau *-dices*), *m.* v. Lebenshaltungsindex.
Lebens|inhalt, *-(e)s, -e, m.* conținut al vieții.
Lebens|interessen *pl.* interese, nevoi vitale.
Lebensjahr, *-(e)s, -e, n.* an al vieții.
Lebenskamerad, *-en, -en, m.* v. Lebensgefährte.
Lebenskampf, *-es, -kämpfe, m.* luptă pentru existență, pentru viață.
Lebenskenner, *-s, -, m.* cunoscător al vieții.
lebensklug *adj.* care cunoaște lumea, care are experiența vieții.
Lebensklugheit *f. sg.* cunoaștere a lumii, experiență, înțelepciune a vieții.
Lebensknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod vital.
Lebenskosten *pl.* v. Lebenshaltungskosten.
Lebenskraft, *-kräfte, f.* vitalitate, forță vitală, vigoare.
lebenskräftig *adj.* plin de viață, de vitalitate, viguros.
Lebenskreis, *-es, -e, m.* mediu, domeniu de viață.
Lebenskunde *f. sg.* v. Lebenslehre **(1).**
Lebenskunst *f. sg.* artă de a trăi.
Lebenskünstler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care știe să trăiască, să se descurce.
Lebenslage, *-n, f.* împrejurare, circumstanță, situație a vieții; **sich in eine neue ~ hineinfinden** a se adapta unei situații noi în viață.
lebenslang *adv.* toată viața, pe viață.
lebenslänglich I. *adj.* pentru toată viața, viager. **II.** *adv.* pe viață.
Lebenslängliche, *-n, -n (ein Lebenslänglicher) m.* și *f.* condamnat(ă) pe viață.
Lebenslauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** viață, curs al vieții; carieră. **2.** biografie; **seinen ~ schreiben** a-și scrie autobiografia.
Lebenslehre, *-n, f.* **1.** *sg.* biologie macrobiotică. **2.** precept, maximă pentru conduita în viață.
Lebenslicht, *-(e)s, n. sg. (poet.)* lumină a vieții; viață; *(fam.)* **jm. das ~ ausblasen** a omorî pe cineva.
Lebenslinie [-niə] *f. sg. (chiromanție)* linie a vieții.
Lebensluft *f. sg.* aer vital.
Lebenslust *f. sg.* dorință de a trăi, bucurie, plăcere a vieții.
lebenslustig *adj.* dornic de a trăi, vesel, plin de viață, care se bucură de plăcerile vieții.
Lebensmagnetismus *m. sg.* magnetism biologic.
Lebensmai, *-s, m. sg. (poet.)* tinerețe.
Lebensmark, *-(e)s, n. sg. (poet.)* forță vitală, putere, energie, substanță a vieții; **an js. ~ zehren** a istovi, a slei puterile cuiva.
Lebensmittel *pl.* alimente, provizii, hrană; **mit ~n versehen** a aproviziona cu alimente.
Lebensmittel|abteilung, *-en, f.* raion de alimente (într-un supermagazin).
Lebensmittel|amt, *-(e)s, -ämter, n.* oficiu de aprovizionare cu hrană.
Lebensmittelbedarf, *-(e)s, m sg.* nevoi alimentare, nevoie de alimente.
Lebensmittelchemie [-çe-], *f. sg.* chimie alimentară.
Lebensmittel|einfuhr, *-en, f.* import de alimente.
Lebensmittelfälschung, *-en, f.* falsificare a alimentelor.
Lebensmittelfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant natural ori sintetic pentru colorarea alimentelor.
Lebensmittelfirma, *-firmen, f.* firmă de produse alimentare.
Lebensmittelgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin alimentar, alimentară.
Lebensmittel(groß)handel, *-s, m. sg.* comerț (angro) cu alimente.
Lebensmittelhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* negustor(easă) de alimente, băcan, băcăneasă.
Lebensmittel|industrie *f. sg.* industrie alimentară.
Lebensmittelkarte, *-n, f.* cartelă de alimente, bon de alimente.
Lebensmittelknapp|heit *f. sg.* penurie alimentară, lipsă de alimente.
Lebensmittelkühlung, *-en, f.* conservare a alimentelor la temperaturi joase.
Lebensmittel|laden, *-s, -läden, m.* v. Lebensmittelgeschäft.
Lebensmittelmarke, *-n, f.* bon (de cartelă) pentru alimente.
Lebensmittelmarkt, *-(e)s, -märkte, m.* târg, piață de alimente.
Lebensmittelnot *f. sg.* lipsă de alimente.
Lebensmittelpreis, *-es, -e, m.* preț al alimentelor.
Lebensmittelproduktion *f. sg.* producție alimentară.
Lebensmittelprüfungs|stelle, *-n, f.* oficiu de control al alimentelor.
Lebensmittelration, *-en, f.* rație de alimente.
Lebensmittelrationierung, *-en, f.* raționalizare a alimentelor.
Lebensmittel|überschuss, *-es, -schüsse, m.* surplus de alimente.
Lebensmittelverfälschung, *-en, f.* v. Lebensmittelfälschung.
Lebensmittelvergiftung, *-en, f.* intoxicație alimentară.
Lebensmittelversorgung *f. sg.* aprovizionare cu alimente.
Lebensmittelvor|rat, *-(e)s, -räte, m.* provizie de alimente.
Lebensmittelzusatzkarte, *-n, f.* bon suplimentar de alimente.
Lebensmöglichkeit, *-en, f.* posibilitate de a-și câștiga existența.
Lebensmonat, *-(e)s, -e, m.* lună a vieții; **im ersten ~** în prima lună a vieții.
Lebensmorgen, *-s, -, m. (poet.)* aurora a vieții, zori ai vieții.
lebensmüde *adj.* obosit de viață; sătul, dezgustat de viață.
Lebensmüdigkeit *f. sg.* oboseală (a bătrâneții); plictiseală de viață.
Lebensmut, *-(e)s, m. sg.* vigoare, curaj de a înfrunta pericolele vieții, energie vitală.
lebensnah *adj.* realist, apropiat de viață.
Lebensnähe *f. sg.* apropiere de realitate, de viață.
Lebensnerv, *-s, -en, m.* **1.** *(fig.)* centru, nerv vital, parte esențială a existenței; **den ~ der Wirtschaft durchschneiden** a ruina economia. **2.** *pl. (anat.)* sistem neurovegetativ.
Lebensniveau [-vo:], *-s, -s, n.* nivel de trai, standard de viață.
Lebensnot, *-nöte, f.* nevoi ale vieții; mizerie a vieții.
lebensnotwendig *adj.* de importanță vitală, necesar pentru existență.
Lebensnotwendigkeit, *-en, f.* necesitate vitală.
Lebens|odem, *-s, m. sg. (poet.)* suflu al vieții.
Lebens|ordnung, *-en, f.* program de viață.
Lebens|organ, *-s, -e, n.* organ vital.
Lebens|partner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* partener(ă) de viață.
Leben spendend și **lebenspendend** *adj.* dătător de viață, de putere; tonifiant.
Lebens|periode, *-n, f.* v. Lebensabschnitt.
Lebens|pfad, *-(e)s, -e, m. (poet.)* drum, cărare a vieții.
Lebens|pflicht, *-en, f.* **1.** scop, țel al vieții. **2.** obligație de a trăi.
Lebens|philosophie, *-n* [-fi:ən], *f.* înțelepciune, filozofie a vieții.
Lebens|prinzip, *-s, -ien* [-piən], *n.* principiu de viață; principiu al vieții.
Lebens|prozess, *-es, -e, m.* **1.** proces, curs al vieții. **2.** fenomene, funcții vitale.
leben|sprühend *adj.* clocotind de viață, plin de viață.

Lębens|punkt, *-(e)s, m. sg.* v. Lebensknoten.
Lębensqualität *f. sg.* calitate a vieții, nivel de viață.
Lębensquell, *-s, -e, m. (poet.)* izvor, sursă a vieții.
Lębensraum, *-es, m. sg. (biol.)* spațiu vital.
Lębensrechnung *f. sg. (în expr.)* **seine ~ abschließen** a încheia socotelile cu viața.
Lębensrecht, *-(e)s, -e, n.* drept la viață, drept fundamental, elementar; **die einfachsten ~e der Arbeiter** drepturile elementare ale muncitorilor.
Lębensregel, *-n, f.* linie, regulă, normă de conduită (în viață), maximă, precept.
Lębensreise, *-n, f. (poet.)* curs al vieții, drum prin viață.
Lębensreiz, *-es, m. sg.* farmec al vieții.
Lębensrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.
lębensrettend *adj.* salvator de viață.
Lębensretter, *-s, -, m.* **1.** salvator, persoană care salvează viața cuiva. **2.** *(mar.)* barcă de salvare.
Lębensretterin, *-nen, f.* salvatoare.
Lębensrettung, *-en, f.* salvare a vieții.
Lębensrettungsmedaille [-'daljə], *-n, f.* medalie pentru salvarea vieții (cuiva).
Lębensrhythmus, *-, m. sg.* ritm al vieții.
Lębens|saft, *-(e)s, -säfte, m. (poet.)* sânge; *(fig.)* sevă (a vieții).
lębens|satt *adj.* sătul, dezgustat de viață.
Lębens|schenker, *-s, -, m. (poet.)* tată.
Lębens|schicksal, *-s, -e, n.* soartă (a vieții).
Lębens|schiff, *-(e)s, n. sg. (poet.)* corabie a vieții.
Lębens|schule *f. sg.* școală a vieții.
Lębens|schwierigkeit, *-en, f.* greutate a vieții.
Lębens|sicher|heit, *-en, f.* siguranță de viață.
Lębens|sinn, *-(e)s, m. sg.* sens al vieții.
Lębens|skizze, *-n, f.* schiță a vieții.
Lębens|stand, *-(e)s,* **Lębens|standard**, *-(e)s, m. sg.* v. Lebensniveau.
lębens|stark *adj.* viguros, robust.
Lębens|stellung, *-en, f.* post, slujbă pe viață.
Lębens|stil, *-(e)s, -e, m.* stil de viață, mod de a trăi.
Lębens|stoff, *-(e)s, -e, m. (poet.)* protoplasmă.
Lębens|strafe, *-n, f.* pedeapsă cu moartea, pedeapsă capitală; **bei ~** sub pedeapsa cu moartea.
Lębens|stufe, *-n, f.* perioadă, treaptă a vieții.
Lębens|substanz, *-en, f.* substanță vitală.
Lębens|tätigkeit, *-en, f. (biol., fiziol.)* funcție vitală, vitalitate; **erhöhte ~ der Gewebe** activitate vitală patologică exagerată; **übermäßig erhöhte ~** stenie; **krankhaft überspannte ~** hiperstenie; **Wissenschaft der ~en** biotică, zoobiotism.
Lębens|traum, *-(e)s, -träume, m.* dorință supremă, vis al vieții; **das ist mein ~** acesta este visul vieții mele.
lębens|treu *adj.* v. lebenswahr.
Lębens|trieb, *-(e)s, -e, m.* impuls, instinct vital.
lębens|tüchtig *adj.* viabil, (cu spirit) practic, realist, capabil de a înfrunta viața.
Lębens|überdruss, *-es, m. sg.* **1.** dezgust, plictis de viață. **2.** *(med.)* melancolie morbidă, neurastenie.
lębens|überdrüssig *adj.* dezgustat, plictisit de viață.
Lębens|um|stand, *-(e)s, -stände, m. (mai ales la pl.)* împrejurări ale vieții; mediu, condiții de viață.
lębens|unfähig *adj.* inapt de a trăi.
Lębens|unter|halt, *-(e)s, m. sg.* subzistență, întreținere, existență; **keinen ~ haben** a fi lipsit de mijloace de existență.
lębens|untüchtig *adj.* incapabil de a înfrunta viața.
Lębensver|ächter, *-s, -, m.* persoană care disprețuiește viața, plăcerile vieții.
Lębensver|hältnisse *pl.* v. Lebensumstände.
lębensverlängernd *adj.* care prelungește viața.
lębensverneinend *adj.* pesimist.
Lębensverneinung *f. sg.* pesimism; poziție negativistă față de viață.
Lębensversicherung, *-en, f.* asigurare pe viață.
Lębensversicherungs|an|stalt, *-en, f.* instituție de asigurare pe viață.
Lębensversicherungsgesellschaft, *-en, f.* societate de asigurare pe viață.
Lębensversicherungs|police [-li:sə], *-n, f.* poliță de asigurare pe viață.
Lębensversicherungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de asigurare pe viață.
Lębensversicherungsvertrag, *-(e)s, -verträge, m.* contract de asigurare pe viață.
lębensvoll *adj.* plin de viață.
lębenswahr *adj.* autentic; ca în viață, real.
Lębenswahr|heit, *-en, f.* **1.** caracter real, autentic. **2.** adevăr al vieții.
Lębenswandel, *-s, m. sg.* conduită în viață, mod de viață.
Lębenswärme *f. sg.* **1.** căldură vitală, căldură animală. **2.** *(fiziol.)* caloricitate.
Lębenswasser, *-s, n. sg.* **1.** *(în basme)* apă vie, a vieții. **2.** *(glumeț)* rachiu.
Lębensweg, *-(e)s, -e, m.* drum prin viață, cale a vieții; viață.
Lębensweise, *-n, f.* **1.** mod de viață, de trai. **2.** deprinderi, obiceiuri, moravuri.
Lębensweisheit, *-en, f.* **1.** filozofie, înțelepciune a vieții. **2.** maximă.
Lębenswende, *-n, f.* cotitură în viață.
Lębenswerk, *-(e)s, -e, n.* muncă, operă a vieții, de o viață întreagă.
lębenswert *adj.* pentru care merită să trăiești; **ein ~es Dasein** o viață pe care merită s-o trăiești.
Lębenswert, *-(e)s, -e, m.* valoare, principiu de viață.
lębenswichtig *adj.* de importanță vitală, de însemnătate vitală; **diese Frage ist von ~er Bedeutung** această problemă e de o importanță vitală.
Lębenswille(n), *-(n)s, m. sg.* voință de a trăi; voință de a reuși în viață, de a realiza ceva.
lębenswirklich *adj.* actual, real.
Lębenswirklichkeit *f. sg.* actualitate, realitate.
Lębenszeichen, *-s, n. sg.* semn de viață; **kein ~ von sich** *(dat.)* **geben** a nu da semne de viață.
Lębenszeit, *-en, f.* viață, durată a vieții; **auf ~** pe viață, pentru totdeauna.
Lębensziel, *-(e)s, -e, n.* țel, scop al vieții; **sein ~ erreichen** a-și atinge scopul în viață.
Lębenszuschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Lebensführung.
Lębenszuversicht *f. sg.* încredere în viață.
Lębenszweck, *-(e)s, -e, m.* scop al vieții.
Lęben zer|störend *adj.* care distruge viața.
Lęber, *-n, f.* **1.** ficat; *(fam.)* **frei (sau frisch) von der ~ weg sprechen (sau reden)** a vorbi deschis, pe șleau, a-și spune păsul; *(fam.)* **was ist dir über die ~ gekrochen (sau gelaufen)?** de ce ești supărat, înfuriat? ți s-au înecat corăbiile? *(fam.)* **er hat eine schwarze ~** are conștiința încărcată, neagră, are ceva pe conștiință; *(fam.)* **er hat eine weiße ~** are o răbdare de înger; *(fam.)* **eine durstige (sau trockene) ~ haben** a-i plăcea să bea, a fi veșnic însetat. **2.** *(chim.)* hepar.
Lęber|anschoppung, *-en, f. (med.)* hepatită.
Lęber|anschwellung, *-en, f. (med.)* mărire a ficatului, hepatomegalie.
Lęber|atrophie, *-n* [-fi:ən], *f. (med.)* atrofie hepatică; **braune** sau **rote ~** ciroză hepatică.
Lęberbalsam, *-s, -e, m.*, **Lęberbalsamkraut**, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* **1.** cânepa-codrului *(Eupatorium cannabium* L.). **2.** pufuleți *(Ageratum houstonianum).* **3.** nume al unei plante alpine *(Erinus).*
Lęberband, *-(e)s, -bänder, n. (anat.)* ligament hepatic.
Lęberbe|handlung, *-en, f.* terapie hepatică.
Lęberbeschreibung, *-en, f.* hepatografie.
Lęberblasengang, *-es, -gänge, m. (anat.)* duct, canal hepato-cistic.
Lęberblende *f. sg. (mineral.)* sfalerit.
Lęberblume, *-n, f.*, **Lęberblümchen**, *-s, -, n. (bot.)* popălnic-iepuresc *(Anemone hepatica* L.).
Lęberblut|ader, *-n, f. (med. vet.)* cangrenă hepatică.
Lęberbrand, *-(e)s, m. sg. (med.)* hepatită.
Lęberdiät, *-en, f.* regim, dietă pentru ficat.
Lęber|egel, *-s, -, m. (zool.)* vierme de gălbează *(Distomum hepaticum).*
Lęber|entzündung, *-en, f. (med.)* hepatită.
Lęber|erkrankung, *-en, f.* îmbolnăvire a ficatului.
Lęber|erz, *-es, n. sg.* **1.** *(chim.)* sulfură de mercur. **2.** *(mineral.)* cinabru impur cu urme de cărbune și pământ.
lęberfarben, **lęberfarbig** *adj.* de culoarea ficatului.
Lęber|fleck, *-(e)s, -e, m.* pată hepatică, pată de ficat; *(med.)* lentigo, efiladă hepatică.
Lęberfluss, *-es, m. sg. (med.)* hepatoree, flux hepatic.
Lębergang, *-(e)s, -gänge, m. (anat.)* canal hepatic.
Lębergeflecht, *-(e)s, -e, n. (anat.)* plex hepatic.
Lębergegend, *-en, f. (anat.)* regiune a ficatului.
Lębergrube, *-n, f. (anat.)* fosă hepatică.
Lęber|haut *f. sg. (anat.)* membrană hepatică.
Lęberkäse, *-s, -, m. (cul.)* pateu, ruladă de ficat.
Lęberkies, *-es, -e, m. (mineral.)* pirită magnetică, pseudomorfoză de pirită.
Lęberkloß, *-es, -klöße,* **Lęberknödel**, *-s, -, m. (cul.)* gălușcă de ficat.
Lęberkolik, *-en, f. (med.)* colică hepatică.
lęberkrank *adj.* bolnav de ficat.
Lęberkrankheit, *-en, f.* boală de ficat.
Lęberkrebs, *-es, m. sg. (med.)* cancer hepatic.
Lęberlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob hepatic.
Lęberleiden, *-s, -, n.* v. Leberkrankheit.
lęberleidend *adj.* v. leberkrank.
Lębermelanose, *-n, f. (med.)* melanoză hepatică.
Lębermittel, *-s, -, n. (fam.)* medicament pentru (boli de) ficat.
Lębermoos, *-es, -e, n. (bot.)* mușchi hepatic *(Musci hepatici).*
Lęber|opal, *-s, -e, m. (mineral.)* menilit.
Lęberpastete, *-n, f.* pateu de ficat.
Lęberpilz, *-es, -e, m. (bot.)* burete-de-stejar *(Fistulina hepatica).*
Lęber|reim, *-(e)s, -e, m. (ist.)* versuri improvizate la masă (de cel căruia îi revenea ficatul de știucă).
Lęberschaden, *-s, -schäden, m. (med.)* boală hepatică cronică.
Lęberschmerz, *-es, -en, m.* durere de ficat, hepatoalgie.
Lęberschnitt, *-(e)s, -e, m. (med.)* hepatotomie.
Lęberschrumpfung, *-en, f. (med.)* atrofie hepatică; ciroză.
Lęberschwellung, *-en, f.* umflare a ficatului.
Lęber|stau|ung, *-en, f.* congestie hepatică.
Lęber|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* piatră la ficat.
Lębersubstanz, *-en, f. (med.)* substanță hepatică.
lębersüchtig *adj.* v. leberkrank.
Lębertran, *-(e)s, m. sg.* untură de pește; *(fig., fam.)* **das ist mir ~** mi-e indiferent, mi-e totuna.
Lęberver|härtung, *-en, f. (med.)* indurație, ciroză hepatică.
Lęberver|stopfung, *-en, f. (med.)* blocare a ficatului.
Lęberwurst, *-würste, f. (cul.)* lebărvurșt; caltaboș; *(fam.)* **er spielt die gekränkte ~** face pe ofensatul, pe supăratul.
Lęberzelle, *-n, f. (anat.)* celulă hepatică.
Lęberzellenhaufen *pl. (anat.)* celule glandulare hepatice.
Lęberzirrhose [-tsIro:zə], *-n, f. (med.)* ciroză hepatică.
Lębewelt, *-en, f.* **1.** lume vie, regn animal și vegetal. **2.** oameni de viață, de lume, de petreceri.
Lębewesen, *-s, -, n.* vietate, ființă, organism viu.
Lębewọhl, *-(e)s, -e* (și *-s), n.* adio, rămas bun; **jm. ~ sagen** a-și lua rămas bun de la cineva.
lębhaft *adj.* **1.** vioi; însuflețit, animat; plin de viață; **~e Farben** culori vii; **eine ~e Diskussion** o discuție însuflețită; **eine ~e Straße** o stradă agitată, zgomotoasă. **2.** (și *adv.*) puternic, mult; **~er Beifall** aplauze puternice; **ich bedaure ~** regret din suflet.
Lębhaftigkeit *f. sg.* vioiciune; însuflețire, animație.
Lębkuchen, *-s, -, m.* turtă dulce.

Lebküchler, *-s, -, m.* **1.** producător de turtă dulce. **2.** negustor de turtă dulce.
leblos *adj.* **1.** fără viață, neînsuflețit, mort. **2.** *(fig.)* nesimțitor, impasibil, țeapăn.
Leblosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de viață, neînsufletire. **2.** *(fig.)* nesimțire, impasibilitate; indiferență.
Lebtag, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(în expr.)* **mein ~ a)** de când sunt, de când trăiesc; **b)** cât oi trăi. **2.** *(reg.)* gălăgie, agitație; **das war ein ~!** ce zi agitată!
Lebzeiten *pl. (în expr.)* **bei ~** în timpul vieții; **zu seinen ~** pe când trăia, pe vremea lui.
Lebzelten, *-s, -, m. (austr.)* v. Lebkuchen.
Lebzelter, *-s, -, m. (austr.)* v. Lebküchler.
lęch *adj. (reg.)* **1.** uscat. **2.** care nu ține (la) apă.
Lęch, *-(e)s, -e, m.* (și *n.) (metal.)* mată, minereu cu sulf prăjit.
lęchzen, *lechzte, gelechzt (du, er lechzt) vb. (h) intr. (nach)* a dori cu ardoare, cu înfocare, a fi însetat; a arde de sete; **nach Blut ~** a fi setos de sânge.
lęck *adj.* neetanș, care nu ține (la) apă; **~ sein a)** *(despre butoaie, recipiente)* a curge; **b)** *(despre nave)* a lua apă, a avea o spărtură.
Lęck, *-(e)s, -e, n.* neetanșeitate; gaură, spărtură prin care trece apa (în nave, butoaie etc.).
Leckage [-ʒə], *-n, f.* **1.** pierdere provocată prin scurgerea sau evaporarea unui lichid în timpul transportului. **2.** *(tehn.)* spărtură, crăpătură; pierdere prin infiltrație.
Lęcke, *-n, f.* (și *vân.)* loc pentru sare de lins (pentru vite, vânat).
lęcken[1], *leckte, geleckt, vb. (h)* **I.** *tr.* și *intr. (an* cu *dat.)* a linge; *(fig.)* **jm. die Stiefel ~** a fi lingușitor (față de cineva); **sich** *(dat.)* **die Finger nach etwas ~** a dori ceva cu ardoare; *(despre flăcări)* a cuprinde, a se întinde; *(vulg.)* **leck mich doch!** ia mai pupă-mă în fund. **II.** *refl.* a se linge.
lęcken[2], *leckte, geleckt, vb. (h) intr. (despre un recipient)* a fi neetanș, a curge; *(despre o navă)* a lua apă.
lęcker *adj.* **1.** gustos, delicios, apetisant; **ein ~er Bissen** o delicatesă; *(fig., fam.)* **ein ~es Mädchen** o fată delicioasă, atrăgătoare. **2.** lacom, pofticios. **3.** *(rar)* mofturos la mâncare.
Lęcker, *-s, -, m.* **1.** persoană lacomă, amatoare de delicatese, de dulciuri. **2.** *(vân.)* limbă de vânat **3.** *(reg.)* golan, ștrengar. **4.** *(fam.)* lingușitor.
Lęckerbissen, *-s, -, m.* **1.** bucățică bună, delicioasă; delicatesă. **2.** *(fig.)* încântare, plăcere; regal.
Leckerei, *-en, f.* **1.** lăcomie, poftă. **2.** dulciuri; delicatese. **3.** *(fig.)* lingușire, lingușeală (josnică).
lęcker|haft *adj.* pofticios, lacom.
lęckerig *adj.* v. lecker.
Lęckerin, *-nen, f.* v. Lecker **(1).**
Lęckerli, *-s, -, n. (elv.)* v. Lebkuchen.
Lęckermaul, *-(e)s, -mäuler, n.* **Lęckermäulchen**, *-s, -, n. (fam.)* v. Lecker **(1).**
lęckern, *leckerte, geleckert, vb. (h)* **I.** *intr. (nach)* a fi lacom, a dori, a pofti. **II.** *tr. (impers.; în expr.)* **es leckert mich danach** îmi lăsa gura apă după aceasta.
Lęckers, *-, n. sg. (reg.)* dulciuri.
Lęcker|speise, *-n, f.* v. Leckerbissen.
Lęckfass, *-es, -fässer, n.* vas pus sub un butoi care curge.
Lęcksalz, *-es, n. sg.* (bulgăre de) sare de lins (pentru vite, vânat).
Lęckschaden, *-s, -schäden, m.*, **Lęckung**, *-en, f.*, **Lęckverlust**, *-es, -e, m.* v. Leckage.
led. *presc.* de la ledig.
Leder, *-s, -, n.* **1.** piele (tăbăcită); **sämisches ~** piele moale tăbăcită cu ulei; *(fam., fig.)* **einem auf dem ~ sitzen** a importuna pe cineva; *(fig.)* **jm. das ~ gerben** a burdusi, a bate zdravăn pe cineva. **2.** șorț de piele (al unor meseriași); *(mine)* bazon de piele (la mineri). **3.** *(sport)* minge de fotbal. **4.** *(în expr.)* **vom ~ ziehen a)** a scoate sabia; **b)** *(fig.)* a ataca pe cineva; a înjura pe cineva.
Leder|abfälle *pl.* deșeuri de piele, furdale.
Leder|absatz, *-es, -sätze, m.* toc din piele (la pantofi).
leder|ähnlich *adj.* v. lederartig.
Leder|apfel, *-s, -äpfel, m. (bot.)* soi de măr renet brun.
Leder|arbeit, *-en, f.* **1.** lucrare în piele. **2.** pielărie.
Leder|arbeiter, *-s, -, m.* pielar.
leder|artig *adj.* ca pielea.
Lederbalg, *-(e)s, -bälge, m.* foaie, burduf de piele.
Lederball, *-(e)s, -bälle, m.* minge de piele.
Lederband, *-(e)s, -bände, m.* **1.** volum legat în piele. **2.** legătură (de carte) în piele. **3.** fâșie din piele.
Lederbeere, *-n, f. (vit.)* boabă (de strugure) bolnavă (de *Peronospora).*
Lederbereiter, *-s, -, m.* tăbăcar, argăsitor de piei.
Lederbereitung, *-en, f.* tăbăcit, argăsit.
Lederbesatz, *-es, -sätze, m.* bordură, tiv de piele.
Lederbeutel, *-s, -, m.* pungă, săculeț de piele.
Lederbirne, *-n, f. (bot.)* soi de pară.
Lederbock, *-(e)s, -böcke, m. (sport)* capră de piele.
Lederbrandmalerei, *-en, f.* pirogravură pe piele.
lederbraun *adj.* brun ca pielea.
Lederdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură (de etanșare) de piele.
Lederdrucker, *-s, -, m.* gravor în piele.
Leder|einband, *-(e)s, -bände, m.* legătură în piele.
Lederer, *-s, -, m. (reg.)* v. Lederbereiter.
Leder|ersatz, *-es, m. sg.* înlocuitor de piele; piele sintetică.
Lederfarbe, *-n, f.* **1.** culoare a pielii. **2.** vopsea, colorant pentru piele.
lederfarben *adj.* v. lederfarbig.
Lederfärber, *-s, -, m.* vopsitor de piele.
lederfarbig *adj.* de culoarea pielii.
Lederfarb|stoff, *-(e)s, -e, m.* colorant pentru piele, vopsea de piele.
Lederfett, *-(e)s, n. sg.* **1.** unsoare pentru piele. **2.** grăsime extrasă din piele.
Lederfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește «chirurg» *(Acanthurus chirurgus).*
Lederfutter, *-s, -, n.* căptușeală din piele.
Lederfutteral, *-s, -e, n.* toc, teacă, cutie de piele.
Ledergalanterie|arbeiter, *-s, -, m.* lucrător de marochinărie.
Ledergamasche, *-n, f.* jambieră de piele.
Ledergelb, *-(e)s, n. sg. (chim.)* fosfin.
Ledergurt, *-(e)s, -e, m.* chingă de piele.
Ledergürtel, *-s, -, m.* cordon de piele.
Leder|halsriemen, *-s, -, m.* zgardă de piele (pentru câini).
Leder|handel, *-s, m. sg.* negoț cu piei, cu pielărie.
Leder|händler, *-s, -, m.* pielar, negustor de piele, de pielărie.
Leder|handlung, *-en, f.* magazin și negustorie de pielărie.
Leder|handschuh, *-(e)s, -e, m.* mănușă de piele.
leder|hart *adj.* tare ca pielea.
Leder|haut, *-häute, f. (anat.)* **1.** corion, dermă; **unter der ~ liegend** subcutan, hipodermic. **2.** sclerotică.
Leder|haut|entzündung, *-en, f. (med.)* dermită.
Leder|helm, *-(e)s, -e, m.* cască de piele.
Leder|her|stellung *f. sg.* fabricare a pielii.
Leder|hose, *-n, f.* pantaloni de piele.
Leder|hülse, *-n, f.* v. Lederfutteral.
Leder|industrie, *-n, f.* industrie a pielii.
Lederjacke, **Lederjoppe**, *-n, f. (reg.)* jachetă, haină de piele.
Lederkappe, *-n, f.* șapcă de piele.
Lederkarpfen, *-s, -, m. (iht.)* specie de crap *(Cyprinus nudus).*
Lederklappe, *-n, f. (maș.)* clapetă de piele.
Lederkoffer, *-s, -, m.* geamantan de piele.
Lederkoller, *-s, -, n. (ist.)* pieptar de piele.
Lederkorallen *pl. (zool.)* corali pieloși *(Alcyonaria).*
Lederkupplung, *-en, f. (maș.)* manșon de piele; cuplaj cu bolțuri de piele.
Lederlaufkäfer, *-s, -, m. (entom.)* specie de gândac *(Carabus coriaceus).*
Lederleim, *-(e)s, -e, m.* clei de piele.
Ledermantel, *-s, -mäntel, m.* haină de piele.
Ledermappe, *-n, f.* servietă, geantă, mapă de piele.
Ledermosaik, *-(e)s, -e, n.* mozaic în piele.
ledern[1] *adj.* **1.** de piele; **eine ~e Handtasche** o poșetă din piele. **2.** *(fig.)* plicticos, fără spirit, pedant, anost. **3.** *(fig.)* nesimțit; **er hat eine ~e Stirn** are obrazul gros, e nesimțit, obraznic.
ledern[2], *lederte, geledert, vb. (h) tr.* **1.** a pune garnituri de piele. **2.** a curăța, a freca cu piele. **3.** *(fam., fig.)* a bate măr, a burdusi; a trage o mamă de bătaie. **4.** *(reg.)* a tivi, a căptuși cu piele.
Ledernachen, *-s, -, m. (mil.)* infanterist de marină american.
Leder|orchis [-çis], *f. sg. (bot.)* trânji, cuibul-rândunelei *(Neottia nidus-avis).*
Lederpapier, *-s, -e, n.* hârtie pergament.
Lederpappe, *-n, f.* carton de piele.
Lederpeitsche, *-n, f.* bici de piele.
Lederpolster, *-s, -, n. (austr.-pölster, m.)* pernă de piele.
Lederpress|an|stalt, *-en, f.* întreprindere de presat pielea.
Leder|ranzen, *-s, -, m.* ghiozdan de piele.
Leder|riemen, *-s, -, m.* **1.** curea de piele. **2.** *(mil.)* centură.
Leder|rücken, *-s, -, m. (tipogr.)* cotor de piele.
Lederscheide, *-n, f.* teacă, toc de piele (pentru sabie, cuțit de vânătoare etc.).
Lederschere, *-n, f.* foarfecă de tăiat piele.
Lederschild, *-(e)s, -er, n. (tipogr.)* titlu pe cotor de piele.
Lederschildkröte, *-n, f. (zool.)* broască țestoasă pieloasă, «luthul» *(Dermochelys coriacea).*
Lederschlaufe, **Lederschlinge**, *-n, f. (curelărie)* buclă de curea (pentru piolet).
Lederschmiere, *-n, f.* unsoare pentru piele.
Lederschnitt, *-(e)s, -e, m.* ornamentație gravată sau încrustată în piele.
Lederschnur, *-schnüre* (și *-en), f.* șnur, șiret, găitan de piele.
Lederschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof de piele.
Lederschurz, *-es, -e, m.* șorț de piele.
Lederschwamm, *-(e)s, -schwämme, m. (zool.)* specie de spongier *(Chondrosia reniformis).*
Ledersessel, *-s, -, m.* fotoliu de piele.
Ledersohle, *-n, f.* talpă din piele.
Leder|stiefel, *-s, -, m.* cizmă de piele.
Leder|streifen, *-s, -, m.* fâșie de piele.
Leder|stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de piele.
Leder|stulpdichtung, *-en, f. (tehn.)* garnitură în manșetă de piele.
Leder|stulpe, *-n, f.* manșetă de piele.
Ledersubstanz, *-en, f.* clei pentru piele.
Ledertang, *-(e)s, -e, m. (bot.)* algă brună *(Fucaceae).*
Ledertasche, *-n, f.* geantă de piele.
Ledertauer, *-s, -, m. (reg.)* v. Lederbereiter.
Leder|überzug, *-(e)s, -züge, m.* tapisare, capitonare cu piele.
Lederung, *-en, f.* **1.** învelire cu piele. **2.** căptușire cu piele.
Lederver|arbeitung *f. sg.* prelucrare a pielii.
Ledervertrieb, *-(e)s, m. sg. (com.)* desfacere a produselor din piele.
Lederverzierung, *-en, f.* **1.** ornament de piele. **2.** ornamentare în piele.
Lederwalze, *-n, f.* **1.** *(maș.)* valț pentru presat pielea. **2.** *(tipogr.)* val cu îmbrăcăminte de piele.
Lederwams, *-es, -wämser, n. (înv.)* pieptar, vestă de piele.
Lederware, *-n, f.* obiect, articol din piele; pielărie, curelărie.
lederweich *adj.* moale ca pielea.
Lederwerk, *-(e)s, n. sg.* v. Lederzeug.
Lederwerk|statt, *-stätten, f.* **1.** tăbăcărie. **2.** atelier de marochinărie.
lederzäh *adj.* rezistent, tare ca pielea.
Lederzeug, *-(e)s, -e, n.* **1.** curele, curelărie. **2.** obiecte din piele; pielărie.
Lederzucker, *-s, m. sg. (farm.)* **1.** pastă de nalbă mare. **2.** gumă arabică și zahăr întrebuințat contra tusei.

Lederzurichter, *-s, -, m.*, tăbăcar, pielar.
ledig *adj.* **1.** *(poet., cu gen.)* liber, scăpat, nelegat (de); **jeglicher Sorgen** ~ liber de orice griji; **jn. los und** ~ **sprechen** a dezvinovăți pe cineva. **2.** celibatar, necăsătorit; **eine** ~**e Mutter** o mamă necăsătorită (cu un copil nelegitim). **3.** liber, neocupat; neutilizat; ~**er Acker** ogor nelucrat; ~**es Pferd** cal fără călăreț; ~**e Stelle** post, loc neocupat. **4.** *(mar.: despre nave)* neîncărcat. **5.** fără ocupație. **6.** *(mine)* steril, care nu mai e folosit; **ein** ~**es Nest** mină părăsită. **7.** neinclus în calcul, socotează; pe deasupra; ~**e Stunden** ore suplimentare; ~**e Schicht** supranormă.
Ledige, *-n, -n (ein Lediger), m.* și *f.* celibatar(ă).
Ledigenheim, *-(e)s, -e, n.* cămin pentru nefamiliști.
Ledigen|steuer *f. sg.* impozit de celibatar.
ledig gehend *adj. (jur., despre căsătoriți)* separat din motive de serviciu.
Ledigkeit *f. sg.* celibat.
lediglich *adv.* numai, singur, pur și simplu, exclusiv.
ledrig *adj.* ca din piele tăbăcită.
Lee *f. sg.*, **Leebord**, *-(e)s, m. sg. (mar.)* bord de sub vânt.
leeg *adj. (reg.)* **1.** *(despre ape)* scăzut, mic. **2.** rău, stricat, vicios. **3.** bolnav, prăpădit. **4.** gol, fără încărcătură.
leer I. *adj.* **1.** gol, deșert; **mit** ~**em Magen** cu stomacul gol; **eine Seite** ~ **lassen** a lăsa o pagină albă; ~ **machen** a deșerta, a goli; *(fig.)* ~ **ausgehen** a pleca cu mâna goală, a rămâne cu buzele umflate; *(fig.)* **das Nest ist** ~ e gol cuibul, a zburat pasărea; **eine** ~**e Straße** o stradă pustie; ~**er Raum** vid, vacuum. **2.** neocupat, vacant; **ein** ~**er Tisch** o masă liberă. **3.** inutil, nefolositor; fără conținut; **ein** ~**er Kopf** un cap sec; ~**e Phrasen**, ~**es Geschwätz** vorbe goale, palavre; ~**es Stroh dreschen** a bate apa în piuă; ~**e Miene** față inexpresivă, bleagă. **II.** *adv.* în gol; **der Motor läuft** ~ motorul merge în gol.
Leer|anlauf, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* demarare în gol.
Leerbalken, *-s, -*, **Leerbinder**, *-s. -, m. (constr.)* grindă falsă, intermediară.
Leerdarm, *-(e)s, -därme, m. (anat.)* jejun.
Leere *f. sg.* **1.** gol, vid; *(fiz.)* vacuum. **2.** *(fig.)* deșertăciune, nimicnicie.
leeren, *leerte, geleert, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) goli, a (se) deșerta; a (se) evacua; **den Briefkasten** ~ a goli cutia poștală.
Leerfahrt, *-en, f.* drum, cursă fără încărcătură; *(ferov.)* cursă a locomotivei (fără vagoane).
Leergang, *-(e)s, m. sg.* v. Leerlauf.
Leergangreibung *f. sg. (tehn.)* frecare la mers în gol.
Leergebinde, *-s, -, n.* **1.** *(constr.)* fermă falsă. **2.** butoaie goale (de bere și vin).
Leerge|sparr, *-(e)s*, **Leerge|sparre**, *-s*, **Leerge|spärr**, *-(e)s*, **Leerge|spärre**, *-s. n. sg. (constr.)* căpriori intermediari.
Leergewicht, *-(e)s, -e, n. (tehn.)* greutate proprie, fără încărcătură (a unui vehicul), tară.
Leergut, *-(e)s, n. sg.* ambalaj.
Leer|heit, *-en, f.* v. Leere.
Leerkapazität, *-en, f.* capacitate neexploatată.
Leerkilometer, *-s, -, m.* (și *n.*) distanță (în kilometri) parcursă de un vehicul fără încărcătură.
leerköpfig *adj.* cu capul gol, sec, redus; limitat, mărginit.
Leerlauf, *-(e)s, -läufe, m.* **1.** *(tehn.)* mers în gol; regim de mers în gol; cursă moartă; *(ferov.)* v. Leerfahrt. **2.** *(constr.)* deversor. **3.** *(fig.)* energie cheltuită zadarnic.
Leerlauf|arbeit, *-en, f. (maș.)* lucru mecanic de mers în gol.
Leerlaufdüse, *-n, f. (tehn.)* jiclor de ralanti.
Leerlauf|ein|stellung, *-en, f. (tehn.)* reglaj de mers în gol.
leer laufen, *lief leer, leer gelaufen (du läufst leer, er läuft leer), vb. (s) intr.* **1.** a se scurge. **2.** *(tehn.)* a merge, a funcționa în gol.
Leerlaufkennlinie [-niə], *-n, f. (tehn.)* caracteristică de mers în gol.
Leerlauf|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de mers în gol.
Leerlaufzeit, *-en, f. (tehn.)* durată a timpilor morți; durată de mers în gol.
Leerpackung, *-en, f.* ambalaj gol pentru decor.
Leerschritt, *-(e)s, -e, m.* spațiu între cuvinte (la mașina de scris etc.).
Leerschuss, *-es, -schüsse, m. (mil.)* foc care nu atinge ținta.
Leer|sparren, *-s, -, m. (constr.)* căprior intermediar.
leer stehend *adj.* gol, neocupat, vacant; **ein** ~**es Haus** o casă goală, nelocuită.
Leer|stelle, *-n, f.* **1.** loc, post vacant. **2.** *(lingv.)* loc pentru o parte sintactică obligatorie. **3.** *(lingv.)* morfem zero. **4.** *(ec.)* spațiu, loc gol.
Leertaste, *-n, f.* clapă de interval (la mașina de scris); *(inform.)* tastă de spațiu.
Leerung, *-en, f.* golire, deșertare; evacuare.
Leerwagenbereit|stellung, *-en, f. (ferov.)* punere la dispoziție a vagoanelor goale.
Leerzeit, *-en, f.* v. Leerlaufzeit.
Leerzimmer, *-s, -, n.* cameră nemobilată.
Leerzug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren cu vagoane goale.
Lees, *-es, n. sg. (reg.)* stuf.
Lee|segel, *-s, -, n. (mar.)* bonetă.
Lee|seite *f. sg. (mar.)* v. Lee.
leewärts *adv. (mar.)* sub vânt.
Leeweg, *-(e)s, -e, m. (mar.)* trecere la adăpost de vânt.
Lefze, *-n, f.* buză (la unele animale).
leg *adj. (reg.)* v. leeg.
legal *adj.* legal.
Legalisation, *-en, f.* v. Legalisierung.
legalisieren, *legalisierte, legalisiert, vb. (h) tr.* a legaliza; **eine Urkunde** ~ a legaliza un document.
Legalisierung, *-en, f.* legalizare; ~ **einer Unterschrift** legalizare a unei semnături.
Legalisierungsklausel, *-n, f.* clauză de legalizare.
Legalität *f. sg.* legalitate.
Legat[1], *-(e)s, -e, n. (jur.)* legat, dispoziție testamentară.
Legat[2], *-en, -en, m.* **1.** legat, trimis al papei. **2.** *(ist.)* legat (roman).
Legatar, *-s, -e, m. (jur.)* legatar, moștenitor.
Legation, *-en, f.* legație.
Legationsrat, *-(e)s, -räte, m.* consilier de legație.
Legations|sekretär, *-s, -e, m.* secretar de legație.
Legdach, *-es, -dächer, n.* acoperiș de șindrilă.
Lege, *-n, f. (reg.)* strat, pătură.
Legebatterie, *-n* [-ri:ən], *f. (zootehn.)* baterie avicolă.
Legegeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de înscriere într-o asociație.
Leg(e)|henne, *-n, f.*, **Lege|huhn**, *-(e)s, -hühner, n.* găină ouătoare.
Legel, *-s, -, m. (mar.)* inel al velei.
Lege|leistung, *-en, f. (despre găini)* producție de ouă.
Legemaschine, *-n, f. (tehn., text.)* mașină de îndoit, de împăturit.
legen, *legte, gelegt, vb. (h)* **I.** *tr.* a pune, a așeza; a aranja; **ein Rohr** ~ a pune, a instala o țeavă; **Eier** ~ a oua; **jm. nichts** (sau **kein Hindernis**) **in den Weg** ~ a nu pune bețe în roate planurilor cuiva; **trocken** ~ **a)** a usca, a seca; **b)** a schimba scutecele (unui sugar); **vor Anker** ~ a ancora; **eine Falle** ~ a întinde o cursă; *(fig.)* **ans Herz** ~ a recomanda călduros; **Nachdruck auf etwas** ~ a insista asupra unui lucru, a accentua ceva; **Karten** ~ a da în cărți; **Bohnen, Erbsen** ~ a semăna fasole, mazăre; **die Wäsche** ~ a așeza, a aranja lenjeria; *(fig.)* **an den Tag** ~ a manifesta, a arăta; **aus der Hand** ~ a abandona, a părăsi, a renunța la...; **den Grund** ~ a pune fundamentul, temelia, baza; **Wert auf etwas** ~ a pune preț pe ceva; **jm. etwas zur Last** ~ a învinovăți pe cineva de ceva; **jm. das Handwerk** ~ a zădărnici uneltirile cuiva; a pune pe cineva cu botul pe labe; **etwas von sich** *(dat.)* ~ a lepăda; a dezbrăca; **ein Haus in Asche** ~ a preface o casă în cenușă; **in Trümmer** ~ a preface în ruine. **II.** *refl.* **1.** a se așeza, a se deda; **sich zu Bett** ~ a merge la culcare; *(fig.)* **sich auf etwas** ~ a se ocupa intens cu ceva, a se deda la ceva; a se pune pe...; **sich für jn. ins Zeug** ~ a interveni pentru cineva; **sich ins Mittel** ~ a interveni împăciuitor; **sich aufs Betteln** ~ a se pune pe cerșit; **sich auf die Bärenhaut** (sau **auf die faule Seite**, sau **auf das Ohr**, sau **auf den Rücken**) ~ a se pune pe lenevit. **2.** a se potoli, a se liniști; **der Sturm legt sich** vijelia se potolește.
Legen, *-s, n. sg.* **1.** punere; așezare; culcare. **2.** ouat.
legendär, (și *rar*) **legendar** *adj.* legendar.
Legendar, *-s, -e, n. (inv.)* colecție de legende.
Legende, *-n, f.* **1.** legendă (hagiografică). **2.** (și *tipogr., geogr., muz.*) legendă. **3.** *(fig.)* născocire, închipuire, vorbă.
Legendenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* culegere de legende.
legendenhaft *adj.* v. legendär.
Legendenschreiber, *-s, -, m.* scriitor de legende.
legenden|umwoben *adj. (poet.)* legendar, înconjurat de legende.
Legenest, *-es, -er, n.* cuib (artificial) pentru găini.
leger [le'ʒɛ:ɐ] *adj.* lejer.
Leger, *-s, -, m.* **1.** (găină) ouătoare. **2.** parchetar, faianțar. **3.** *(tipogr.)* puitor.
Legeröhre, *-n, f. (zool.)* canal de depus ouă, ovipozitor, oviscapt.
Legerwall, *-(e)s, -wälle, m. (mar.)* țărm apropiat de bordul de sub vânt al navei.
Lege|stück, *-(e)s, -e, n.* tun de calibru mare.
Legezeit, *-en, f.* perioadă, vreme a ouatului.
Legföhre, *-n, f. (bot.)* v. Latsche.
Legge, *-n, f. (înv.)* (unitate de) măsură pentru pânză; scândură pentru măsurat pânză.
Leghenne, *-n. f.* v. Legehenne.
Leghorn, *-s, -s, n.* (rasă de) găină «leghorn».
legierbar *adj. (metal.)* care se poate alia, aliabil.
Legierbarkeit *f. sg. (metal.)* capacitate a metalelor de a se alia.
legieren, *legierte, legiert, vb. (h) tr.* **1.** a alia (metale). **2.** *(jur.)* a lăsa un legat. **3.** *(cul.)* a drege (cu ou sau făină).
legiert I. *part. trec.* de la legieren. **II.** *adj. (metal.)* aliat.
Legierung, *-en, f.* aliaj, titru; **feuerfeste** ~ aliaj refractar.
Legierungsmetall, *-(e)s, -e, n. (metal.)* metal de aliaj.
Legierungs|stahl, *-(e)s, -stähle, m. (metal.)* oțel aliat.
Legierungs|technik *f. sg. (metal.)* tehnică a aliajelor.
Legion, *-en, f.* **1.** legiune. **2.** *(fig.)* ceată, mulțime.
Legionär, *-s, -e. m. (ist., mil.)* legionar.
Legionskreuz, *-es, -e, n.* cruce a Legiunii de Onoare.
Legions|soldat, *-en, -en, m.* v. Legionär.
Legislation, *-en. f.* legislație.
legislativ *adj.* legislativ.
Legislative [-və], *-n, f.* putere, adunare legislativă.
legislatorisch *adj.* cu privire la legislație.
Legislatur, *-en*, **Legislaturperiode**, *-n. f.* legislatură.
legitim *adj.* legitim.
Legitimation [-'tsio:n], *-en, f.* **1.** legitimație. **2.** legitimare, justificare. **3.** *(jur.)* recunoaștere, legitimare (a unui copil nelegitim).
Legitimations|attest, *-(e)s, -e, n. (înv.)* certificat de legitimare.
Legitimationskarte, *-n. f.* legitimație, buletin de identitate.
Legitimations|papiere *pl.* acte de legitimare.
Legitimations|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Legitimationskarte.
legitimerweise *adv.* în mod legitim.
legitimieren, *legitimierte, legitimiert, vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* a (se) legitima. **II.** *tr.* a declara legitim.
Legitimierung, *-en, f.* legitimare.
Legitimismus, *-, m. sg. (pol.)* legitimism.
Legitimist, *-en, -en, m. (pol.)* legitimist.
legitimistisch *adj.* referitor, privitor la legitimism.
Legitimität, *-en, f.* legitimitate.
Legkasten, *-s, -kästen, m.* cușcă, baterie pentru ouat.
Legpfennig, *-s, -e, m.* bani de joc.
Legschein, *-(e)s, -e. m.* adeverință.
Leguan, *-s, -e, m. (zool.)* iguană *(Iguana tuberculata).*
Legumin, *-s, n. (chim.)* legumină.

Leguminosen *pl. (bot.)* leguminoase.
Legung, *-en, f.* punere, aşezare.
Lehde, *-n, f. (reg., agr.)* pârloagă, ţelină.
Lehdling, *-s, -e, m. (bot., reg.)* ciupercă de băligar *(Psalliota campestris).*
Lehen, *-s, -, n. (ist.)* feudă, domeniu feudal; **zum ~ machen** a înfeuda; **er besitzt das Gut als ~** posedă moşia ca feudă; **die ~ empfangen** a primi învestitura feudală.
Lehen|abgabe, *-n, f. (ist.)* impozit, dare feudal(ă).
Lehen|abhängigkeit *f. sg. (ist.)* dependenţă feudală.
lehn(e)nbar *adj. (ist.)* **1.** în dependenţă feudală, vasal. **2.** capabil de a poseda o feudă. **3.** feudal, dat în feudă.
Lehn(e)nbarkeit *f. sg. (inv.)* **1.** dependenţă feudală, vasalitate. **2.** capacitate de a poseda o feudă.
Lehn(e)nbauer, *-s* (şi *-n), -n, m. (ist.)* iobag.
Lehn(e)nbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* scrisoare de învestitură feudală.
Lehn(e)nrecht, *-(e)s, n. sg. (ist.)* drept de învestitură feudală.
Lehens|adel, *-s, m. sg. (ist.)* nobilime feudală.
Lehensbrief, *-(e)s, -e, m. (ist.)* document, hrisov de acordare a feudei.
Lehn(e)nsbruch, *-(e)s, -brüche, m. (ist.)* felonie.
Lehn(e)nsdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* serviciu de vasal.
Lehn(e)ns|eid, *-es, -e, m. (ist.)* jurământ de credinţă al unui vasal.
Lehens|einziehung, **Lehens|entsetzung**, *-en, f. (ist.)* confiscare a feudei.
Lehn(e)ns|erbe, *-n, -n, m. (ist.)* moştenitor feudal.
lehn(e)nsfähig *adj. (ist.)* îndreptăţit, capabil de a da sau de a stăpâni o feudă.
Lehn(e)nsfähigkeit *f. sg. (ist.)* capacitate, drept de a da sau de a stăpâni o feudă.
Lehensfall, *-(e)s, -fälle, m. (ist.)* devoluţie.
Lehensfehler, *-s, -, m. (ist.)* v. Lehensbruch.
Lehensfolge, *-n, f. (ist.)* **1.** succesiune feudală. **2.** vasalitate.
lehn(e)nsfrei *adj.* v. lehenszinsfrei.
Lehn(e)nsfrei|heit *f. sg. (ist.)* alodialitate.
Lehensfürstentum, *-s, -tümer, n. (ist.)* principat feudal.
Lehensgebühr, *-en, f. (ist.)* dare, impozit feudal(ă).
Lehensgefälle *pl. (ist.)* venituri ale unei feude.
Lehn(e)nsgericht, *-(e)s, -e, n. (ist.)* tribunal feudal.
Lehn(e)nsgut, *-(e)s, -güter, n. (ist.)* v. Lehen.
Lehn(e)nsherr, *-(e)n, -en, m. (ist.)* senior feudal, suzeran.
Lehn(e)nsherrlichkeit, **Lehn(e)nsherrschaft** *f. sg. (ist.)* suzeranitate.
Lehn(e)nsmann, *-(e)s, -männer, m. (ist.)* vasal feudal.
Lehn(e)ns|pflicht, *-en, f. (ist.)* **1.** datorie a unui vasal, obligaţie feudală. **2.** obligaţia seniorului de a apăra pe vasal.
Lehn(e)nsrecht, *-(e)s, n. sg. (ist., jur.)* drept feudal.
Lehens|träger, *-s, -, m. (ist.)* vasal al unui vasal.
Lehens|treue *f. sg. (ist.)* credinţă, fidelitate faţă de seniorul feudal.
Lehn(e)nsver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport de vasalitate.
Lehn(e)nswesen, *-s, n. sg.* feudalism, feudalitate.
Lehn(e)nszins, *-es, -en, m. (ist.)* v. Lehensgebühr.
lehn(e)nszinsfrei *adj. (ist.)* alodial, scutit de impozit feudal.
lehenszins|pflichtig *adj. (ist.)* obligat de a plăti dare, impozit feudal(ă).
Lehm, *-(e)s, -e, m.* pământ galben; lut; argilă.
Lehmann, *-s, -leute, m. (reg.)* v. Pächter.
lehm|artig *adj.* argilos, lutos.
Lehmbatzen, *-s, -, m.* **1.** *(fam.)* bulgăre de argilă. **2.** *(constr.)* chirpici.
Lehmbau, *-(e)s, m.* **1.** *sg. (constr.)* zidărie de lut. **2.** *pl. -bauten* clădire, construcţie din chirpici.
Lehmboden, *-s, -böden, m.* **1.** pământ, sol lutos, argilos. **2.** podea, pardoseală de pământ, de lut.
lehmen, *lehmte, gelehmt, vb. (h) tr.* a lipi cu argilă.
Lehm|erde *f. sg.* pământ argilos.
lehmern *adj.* din argilă.
Lehm|estrich, *-(e)s, -e, m.* v. Lehmboden **(2).**
lehmfarben, **lehmfarbig** *adj.* de culoarea argilei.
Lehmform, *-en, f. (metal.)* formă, tipar de argilă.
Lehmformerei, *-en, f. (metal.)* **1.** fasonare a tiparelor de lut, modelare în argilă. **2.** atelier de modelare a argilei.
lehmgelb *adj.* galben ca lutul.
Lehmgrube, *-n, f.* groapă de lut, mină de argilă.
lehmhaltig *adj.* argilos, conţinând argilă.
Lehmhütte, *-n, f.* colibă, bordei de lut, de pământ.
lehmig *adj.* lutos, argilos.
Lehmkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de argilă.
Lehmkleckser, *-s, -, m.* muncitor care lucrează vălătuci.
Lehmkleiber, *-s, -, m.* cărămidar.
Lehmklumpen, *-s, -, m.* bulgăre de lut.
Lehmkur, *-en, f. (med.)* cură cu băi de argilă.
Lehm|mauer, *-n, f.* perete, zid de lut, de chirpici.
Lehmschlag, *-(e)s, -schläge, m.* **1.** v. Lehmboden **(2). 2.** îmbrăcăminte, lipitură de argilă. **3.** pământ galben bătut, vălătuc.
Lehm|stein, *-(e)s, -e, m.* cărămidă nearsă, chirpici.
Lehmwand, *-wände, f.* v. Lehmmauer.
Lehmwespe, *-n, f. (entom.)* viespe de perete *(Eumenidae).*
Lehmziegel, *-s, -, m.* v. Lehmstein.
Lehn, *-en, f. (reg.)* coasă.
Lehnbank, *-bänke, f.* bancă cu spetează.
Lehnbedeutung, *-en, f. (lingv.)* sens împrumutat, calc lingvistic.
Lehnbildung, *-en, f. (lingv.)* **1.** formare de cuvinte după model străin. **2.** cuvânt format după model străin.
Lehne, *-n, f.* **1.** spetează, rezemătoare (de scaun). **2.** *(reg.)* pantă, coastă (de deal). **3.** *(reg.)* scroafă (sălbatică). **4.** *(reg.)* v. Lehnnagel. **5.** *(bot., reg.)* arţar.
lehnen, *lehnte, gelehnt, vb. (h)* **I.** *intr.* a sta, a fi rezemat, sprijinit; **sie lehnte an der Mauer** era sprijinită de zid. **II.** *tr.* şi *refl.* **1.** a (se) rezema, a (se) sprijini; **die Mutter lehnt sich über das Kind** mama se apleacă asupra copilului; **sich mit den Ell(en)bogen auf den Tisch ~** a se sprijini cu coatele pe masă; **das Fahrrad an den Zaun ~** a rezema bicicleta de gard. **2.** *tr. (inv.)* v. leihen. **3.** *(înv., ist.)* a acorda ca feudă. **III.** *refl. (mine; despre filoane)* a se întâlni.
Lehner, *-s, -, m. (inv.)* **1.** arendaş. **2.** vasal.
Lehnformung, *-en, f.* v. Lehnbildung **(1).**
Lehngut, *-(e)s, -güter, n.* v. Lehensgut.
lehnig *adj. (despre odgoane)* moale, flexibil.
Lehn|nagel, *-s, -nägel, m.* ac, ştift de osie.
Lehnpferd, *-(e)s, -e, n.* cal închiriat.
Lehnprägung, **Lehnschöpfung**, *-en, f.* v. Lehnbildung.
Lehnsbrief, *-(e)s, -e, m.* v. Lehensbrief.
Lehnsdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* v. Lehensdienst.
Lehns|eid, *-(e)s, -e, m.* v. Lehenseid.
Lehn|sessel, *-s, -, m.* fotoliu, jilţ.
Lehnsfolge *f. sg.* v. Lehensfolge.
Lehnsgut, *-(e)s, -güter, n.* v. Lehensgut.
Lehnsherr, *-(e)n, -en, m.* v. Lehensherr.
Lehnsitz, *-es, -e, m.* v. Lehnssessel.
Lehnsmann, *-(e)s, -männer* şi *-leute, m.* v. Lehensmann.
Lehns|pflicht, *-en, f.* v. Lehenspflicht.
Lehnsrecht, *-(e)s, -e, n.* v. Lehensrecht.
Lehns|treue *f. sg.* v. Lehenstreue.
Lehn|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* v. Lehnssessel.
Lehnswesen, *-s, n, sg.* v. Lehenswesen.
Lehnszins, *-es, -en, m.* v. Lehensgebühr.
Lehn|übersetzung, *-en, f. (lingv.)* calc.
Lehn|übertragung, *-en, -f. (lingv.)* calc lingvistic aproximativ.
Lehnvertrag, *-(e)s, -träge, m. (ist.)* achiziţie feudală, contract feudal.
Lehnwendung, *-en, f. (lingv.)* expresie calchiată.
Lehnwort, *-(e)s, -wörter, n. (lingv.)* cuvânt împrumutat (complet adaptat).
Lehr, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(text.)* model, desen. **2.** *(tehn.)* eşantion; calibru; şablon.
Lehr|amt, *-(e)s, -ämter, n.* profesorat; învăţământ; **er ist im ~** lucrează în învăţământ.
Lehr|amts|anwärter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.*, **Lehramtskandidat**, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* candidat(ă) la un post de profesor sau de învăţător.
Lehramts|prüfung, *-en, f.* v. Lehrerprüfung.
Lehr|amts|student, *-en, -en, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** elev(ă) la liceul pedagogic. **2.** student(ă) la secţia pedagogică.
Lehr|amts|studium, *-s, -ien* [-iən], *n.* studiu pregătitor pentru intrarea în învăţământ.
Lehr|an|stalt, *-en, f.* instituţie de învăţământ.
Lehr|art, *-en, f.* metodă de învăţământ, de predare.
Lehr|auftrag, *-(e)s, -träge, m.* însărcinare didactică (specială a unui membru al corpului didactic universitar pentru predarea unei anumite materii pentru un răstimp limitat).
Lehr|ausbilder, *-s, -, m.* maistru-învăţător, instructor (la o şcoală profesională).
lehrbar *adj.* care poate fi predat.
Lehrbataillon [-batal'jo:n], *-s, -s, n. (mil.)* batalion de instrucţie.
Lehrbe|auftragte, *-n, -n (ein Lehrbeauftrager), m.* cadru universitar cu o sarcină didactică specială temporară.
Lehrbefähigung, *-en, f.* atestare, calificare pentru a lucra în învăţământ, obţinere a dreptului de a preda.
Lehrbefugnis, *-se, f.* îndreptăţire de a preda anumite materii.
Lehrbegriff, *-(e)s, -e, m.* sistem, doctrină.
Lehrbe|helf, *-(e)s, -e, m.* material didactic.
Lehrbei|spiel, *-(e)s, -e, n.* exemplu didactic.
Lehrberechtigung, *-en, f.* drept, autorizaţie de a preda în învăţământul superior.
Lehrberuf, *-(e)s, -e, m.* **1.** carieră didactică. **2.** meserie care necesită o perioadă de ucenicie, de calificare.
Lehrbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** activitate didactică; **in der Schule herrscht voller ~** în şcoală se predau toate materiile. **2.** şcoală de ucenici, şcoală profesională.
Lehrbild, *-(e)s, -er, n.* planşă (didactică).
Lehrbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* formă de cintru, cofraj.
Lehrbolzen, *-s, -, m. (tehn.)* calibru-tampon.
Lehrbrett, *-(e)s, -er, n. (constr.)* şablon profilat.
Lehrbrief, *-(e)s, -e, m.* **1.** certificat de ucenicie. **2.** manual (introductiv, în formă de schiţă) pentru studiu individual.
Lehrbub, *-en, -en, m. (reg.)* v. Lehrling.
Lehrbuch, *-(e)s, -bücher, n.* manual, carte didactică.
Lehrbursch(e), *-(e)n, -(e)n, m.* v. Lehrling.
Lehrdichter, *-s, -, m.* poet didactic.
Lehrdichtung, *-en, f.* poezie didactică.
Lehrdorn, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* spion.
Lehre, *-n, f.* **1.** doctrină, dogmă; învăţătură; teorie, sistem; **die ~ Kants** învăţătura lui Kant. **2.** instruire; ucenicie; **in die ~ geben** (sau **bringen)** a da la ucenicie. **3.** sfat, povaţă, învăţătură, avertisment; **das soll mir eine ~ sein** asta să-mi fie de învăţătură; **eine ~ aus etwas ziehen** sau **es sich** *(dat.)* **eine ~ sein lassen** a trage o învăţătură din ceva. **4.** *(tehn.)* calibru; şablon; gabarit. **5.** *(tehn.)* leră.
Lehr|eifer, *-s, m. sg.* zel pentru învăţământ, zel didactic.
lehren, *lehrte, gelehrt, vb. (h) tr.* a preda; a instrui; **eine Sprache ~** a preda o limbă; **jn. schreiben ~** a învăţa pe cineva să scrie; *(fam.)* **ich will dich** (sau **dir) Mores ~!** te pun eu la punct! te învăţ eu minte!
Lehrenbohren, *-s, n. sg. (tehn.)* găurire calibrată, de calibrare.

Lehrer, *-s, -, m.*, profesor, institutor, învățător, dascăl, cadru didactic.
Lehrer|aktiv, *-s, -s* (și *-e*), *n.* activ de cadre didactice.
Lehrer|ausbildung *f. sg.* pregătire profesională didactică, pentru învățământ.
Lehrerberuf, *-(e)s, m. sg.* profesie de învățător, de dascăl.
Lehrerbildung *f. sg.* pregătire, formare de cadre didactice.
Lehrerbildungs|an|stalt, *-en, f.* școală normală, școală (superioară) pedagogică, liceu pedagogic.
Lehrer|examen, *-s, -mina, n.* v. Lehrerprüfung.
Lehrerfortbildung *f. sg.* perfecționare a cadrelor didactice.
Lehrerge|halt, *-(e)s, -hälter, n.* salariu, retribuție de învățător, de profesor.
lehrer|haft *adj.* didacticist, ca la școală.
Lehrerin, *-nen, f.* învățătoare, institutoare, profesoară.
Lehrerkollegium, *-s, -gien* [-giən], *n.* corp didactic, colegiu profesoral.
Lehrerkonferenz, *-en, f. (înv.)* conferință a învățătorilor, a profesorilor; consiliu pedagogic, profesoral.
Lehrermangel, *-s, m. sg.* lipsă, nevoie de învățători, de profesori.
Lehrerprüfung, *-en, f.* examen de absolvire (al învățătorilor).
Lehrerschaft *f. sg.* v. Lehrkörper.
Lehrerschwemme, *-n, f. (fam.)* inflație de cadre didactice.
Lehrerseminar, *-s, -ien* [-iən], *n. (înv.)* v. Lehrerbildungsanstalt.
Lehrersfrau, *-en, f.* soție de învățător, de profesor.
Lehrer|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** calitate de profesor, de învățător, profesorat. **2.** tagmă profesorală.
Lehrer|stelle, *-n, f.* post, slujbă de învățător, de profesor; catedră.
Lehrerversammlung, *-en, f.* adunare, conferință a cadrelor didactice.
Lehrerzimmer, *-s, -, n.* cancelarie (a corpului didactic).
Lehrfabel, *-n, f.* fabulă, poveste didactică.
Lehrfach, *-(e)s, -fächer, n.* specialitate, obiect de predare, materie.
lehrfähig *adj.* capabil, competent de a activa în învățământ.
Lehrfilm, *-(e)s, -e, m.* film didactic.
Lehrform, *-en, f.* metodă de învățământ, metodă de predare.
Lehrfrei|heit, *-en, f.* libertate a învățământului, a instrucției.
Lehrgang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** an (de studii), clasă. **2.** curs (de specializare), ciclu (de învățământ). **3.** *sg.* proces de învățământ.
Lehrgangsleitung, *-en, f.* conducere a unui curs, a unui ciclu de învățământ.
Lehrgebäude, *-s, -, n.* sistem al unei doctrine, construcție de idei (într-o specialitate).
Lehrgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie didactică.
Lehrgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* materie, obiect de predare.
Lehrge|hilfe, *-n, -n, m.* **1.** învățător, profesor suplinitor. **2.** monitor.
Lehrgeld, *-(e)s, -er, n.* taxă de ucenicie; *(fig.)* **~ bezahlen** (sau **geben**) a face o experiență amară, a se învăța minte (după ce a fost păgubit).
Lehrgerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* cintru.
Lehrgeschick, *-(e)s, n. sg.* capacitate, iscusință, îndemânare pedagogică.
lehr|haft *adj.* instructiv; didactic; didacticist.
Lehr|haftigkeit *f. sg.* caracter didactic; conținut moralizator; didacticism.
Lehr|häuer, *-s, -, m.* miner ucenic.
Lehr|herr, *-(e)n, -en, m.* meșter, maistru, stăpân, instructor (al unui ucenic).
Lehr|holz, *-es, -hölzer, n.* v. Lehre **(4).**
Lehrjahr, *-(e)s, -e, n.* an de ucenicie.
Lehrjunge, *-n, -n, m.* v. Lehrling **(1).**
Lehrjünger, *-s, -, m. (înv.)* discipol.
Lehrkabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet didactic.
Lehrkanzel, *-n, f. (austr.)* v. Lehrstuhl.
Lehrkombinat, *-(e)s, -e, n. (ist.) (în R.D.G.)* grup școlar (profesional), școală profesională cu ateliere și internat.
Lehrkontrakt, *-(e)s, -e, m.* contract de ucenicie.
Lehrkörper, *-s, -, m.* corp didactic.
Lehrkraft, *-kräfte, f.* profesor, cadru didactic; **eine tüchtige ~** un bun profesor.
Lehrkunst *f. sg.* pedagogie.
Lehrlatte, *-n, f. (tehn.)* reper pentru tencuială.
Lehrling, *-(e)s, -e, m.* **1.** ucenic. **2.** *(fig.)* începător, ageamiu. **3.** *(înv.)* v. Lehrjünger.
Lehrlings|ausbilder, *-s, -, m.* instructor de ucenici, maistru-instructor.
Lehrlings|ausbildung *f. sg.* instruire, pregătire a ucenicilor.
Lehrlingsfachschule, *-n, f.* școală specială de ucenici.
Lehrlingsheim, *-(e)s, -e, n.* cămin de ucenici.
Lehrlingskombinat, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrkombinat.
Lehrlingswohnheim, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrlingsheim.
Lehrmädchen, *-s, -, n.* ucenică.
lehrmäßig *adj.* dogmatic, doctrinal.
Lehrmaterial, *-s, n. sg.* v. Lehrmittel.
Lehrmeinung, *-en, f.* **1.** dogmă. **2.** *(ec.)* doctrină, teoric; **liberale ~** doctrină liberală.
Lehrmeister, *-s, -, m.* **1.** dascăl, învățător, profesor; preceptor. **2.** maistru, meșter-instructor.
lehrmeisterlich *adj.* **1.** didactic, pedagogic. **2.** pedant.
Lehrmethode, *-n, f.* metodă de învățământ, de predare.
Lehrmittel, *-s, -, n.* material didactic.
Lehrmittelsammlung, *-en, f.* colecție de material didactic.
Lehrmutter, *-n, f. (tehn.)* piuliță-calibru.
Lehr|orden, *-s, -, m. (bis.)* ordin călugăresc care are ca sarcină învățământul.
Lehrperson, *-en, f.* v. Lehrkraft.
Lehrpersonal, *-s, n. sg.* v. Lehrkörper.
Lehrpfahl, *-(e)s, -pfähle*, **Lehrpflock**, *-(e)s, -pflöcke, m. (constr.)* pichet, jalon, țăruș de control, de direcție.
Lehrplan, *-(e)s, -pläne, m.* programă analitică, de învățământ.
Lehrprobe, *-n, f.* oră, lecție în cadrul practicii pedagogice.
lehr|reich *adj.* instructiv, bogat în învățăminte.
Lehr|ring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* calibru-inel.
Lehrsaal, *-(e)s, -säle, m.* clasă, sală de curs.
lehrsam *adj.* docil, cuminte.
Lehrsatz, *-es, -sätze, m.* **1.** principiu; dogmă; teză; **kurzgefasster ~** aforism. **2.** *(mat.)* teoremă.
Lehrschau, *-en, f.* expoziție cu scop didactic.
Lehrschrift, *-en, f.* scriere, operă didactică.
Lehr|spant, *-(e)s, -en, n. (mar.)* șablon de coastă.
Lehr|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* maximă, sentință, aforism.
Lehr|stand, *-(e)s, m. sg.* v. Lehrerstand.
Lehr|stelle, *-n, f.* loc, post de ucenic (într-o întreprindere).
Lehr|stil, *-(e)s, -e, m.* stil didactic.
Lehr|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie, obiect de predare.
Lehr|stück, *-(e)s, -e, n.* v. Lehrdichtung.
Lehr|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* catedră (universitară).
Lehr|stuhl|inhaber, *-s, -, m.* titular al catedrei.
Lehr|stunde, *n, f.* oră, lecție (în procesul de învățământ).
Lehrsystem, *-s, -e, n.* v. Lehrgebäude.
Lehrtätigkeit, *-en, f.* activitate didactică, de profesor.
Lehrtochter, *-töchter, f. (elv.)* ucenică.
Lehrton, *-(e)s, m. sg.* ton didactic.
Lehr|übung, *-en, f.* exercițiu didactic.
Lehrver|an|staltung, *-en, f.* formă de predare, curs, seminar, ciclu (de învățământ).
Lehrverfahren, *-s, -, n.* procedeu de predare.
Lehrver|hältnis, *-ses, -se, n.* raport între profesor și elev sau student, între maistru și ucenic.
Lehrvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lehrkontrakt.
Lehrwanderung, *-en, f.* excursie cu scop didactic.
Lehrweise *f. sg.* v. Lehrmethode.
Lehrwelle, *-n, f. (tehn.)* arbore-calibru.
Lehrwerk|statt, **Lehrwerk|stätte**, *-stätten, f.* atelier-școală.
lehrwidrig *adj.* eterodox, contrar unei dogme.
Lehrwidrigkeit, *-en, f.* eterodoxie.
Lehrzeit, *-en. f.* perioadă de ucenicie.
Lehrziel, *-(e)s, -e, n.* scop al învățământului.
Lehrzimmer, *-s, -, n.* v. Lehrsaal.
Lehrzwang, *-(e)s, -zwänge, m.* obligativitate a predării conform anumitor doctrine sau norme.
Lei[1], *-en*, **Leie**, *-n, f. (reg.)* **1.** stâncă (de ardezie). **2.** tăbliță de școală.
Lei[2] ['lei] *pl.* de la Leu[2].
Leib, *-(e)s, -er, m.* **1.** corp, trup; **jn. vor den ~ stoßen** a izbi puternic pe cineva în piept; **jm. zu ~e gehen** sau **auf den ~ rücken** a ataca pe cineva, a pune cuiva mâna în gât; **mit ~ und Seele** cu trup și suflet; **vom ~e halten** a ține la distanță; **bleib mir damit vom ~e!** dă-mi pace! nu te apropia! păstrează distanța! **bei lebendigem ~e** de viu; **sie fror am ganzen ~** tremura din tot corpul; **ein ~ und eine Seele sein** a fi un trup și un suflet; **er hat den Teufel im ~** e îndrăcit. **2.** pântece, intestine; **nichts im ~e haben** a fi flămând; **gesegneten ~es sein** a fi gravidă, însărcinată; **seinen ~ pflegen** a trăi bine; **wohl bei ~e sein** a fi gras, bine hrănit. **3.** talie, mijloc; **jn. um den ~ fassen** a cuprinde pe cineva de talie. **4.** făptură, persoană; viață; **er verlor ~ und Gut** și-a pierdut viața și averea; **bei ~ und Leben** sub pedeapsă cu moartea; *(fig.)* **bei ~e nicht!** în nici un caz! cu nici un preț! **etwas bei ~e nicht tun** a se feri ca de foc să facă ceva.
Leib|arzt, *-es, -ärzte, m.* medic personal.
Leib|binde, *-n, f.* **1.** *(med.)* bandaj, brâu (de susținere). **2.** cingătoare, brâu.
Leib|bürge, *-n, -n, m.* garant, zălog; ostatec.
Leib|bursch(e), *-(e)n, -(e)n, m. (ist.) (argou studențesc)* student veteran ales ca instructor și sfătuitor de un student intrat în corporație (studențească).
Leibchen, *-s, -, n.* **1.** pieptar; ilic. **2.** brasieră, corsaj.
Leibchenrock, *-(e)s, -röcke, m.* rochie cu corsaj.
Leibdichter, *-s, -, m.* poet favorit.
Leibdiener, *-s, -, m.* valet, servitor personal.
Leibdienst, *-(e)s, -e, m. (ist.)* corvoadă, clacă.
leib|eigen și **leib|eigen** *adj. (ist.)* (de) șerb, (de) iobag.
Leib|eigene și **Leib|eigene**, *-n, -n (ein Leibeigener), m. (ist.)* șerb, clăcaș, iobag.
Leib|eigenensystem, *-s, -e, n. (ist.)* iobăgie.
Leib|eigenschaft *f. sg. (ist.)* șerbie, iobăgie.
Leibel, *-s, -, n. (reg.)* v. Leibchen **(1).**
leiben, *leibte, geleibt, vb. (h)* **I.** *intr. (în expr.)* **(das ist er), wie er leibt und lebt** (iată-l) în carne și oase. **II.** *tr. (constr.)* a lăsa o deschidere (pentru uși, ferestre etc.).
Leibesbeschaffenheit, *-en, f.* **1.** constituție fizică, corporală. **2.** exterior, aspect fizic.
Leibesbeschwerde, *-n, f. (înv.)* infirmitate fizică.
Leibesbewegung, *-en, f.* exercițiu fizic, mișcare.
Leibesbürde, *-n, f. (med.)* sarcină.
Leibesdicke *f. sg.* corpolență.
Leibes|erbe, *-n, -n, m.* moștenitor natural, urmaș, descendent direct.
Leibes|erziehung *f. sg.* cultură, educație fizică; sport.
Leibesfehler, *-s, -, m.* defect corporal, infirmitate fizică.
Leibesfrucht, *-früchte, f. (biol.)* germen, făt, embrion.
Leibesfülle *f. sg.* v. Leibesdicke.
Leibesgaben *pl.* calități fizice, corporale.
Leibesgebrechen, *-s, -, n.* v. Leibesfehler.
Leibesgefahr, *-en, f.* primejdie de moarte.
Leibesge|stalt, *-en, f.* conformație a corpului, talie, statură.
Leibesgröße *f. sg.* statură; **von mittlerer ~** de statură mijlocie.
Leibeskraft, *-kräfte, f.* putere, forță fizică; *(în expr.)* **aus** sau **nach Leibeskräften** din răsputeri.
Leibesleben, *-s, n. sg. (înv.)* viață corporală, terestră; **bei ~** în timpul vieții; **bei ~ nicht** pentru nimic în lume.
Leibesnot, *-nöte, f.* lipsă a mijloacelor necesare vieții.
Leibes|schaden, *-s, -schäden, m.* v. Leibesfehler.
Leib|essen, *-s, -, n.* v. Leibgericht.

Leibes|stärke *f. sg.* v. Leibeskraft.
Leibes|strafe, *-n, f.* pedeapsă corporală.
Leibes|übung, *-en, f.* **1.** exercițiu fizic. **2.** *pl.* educație fizică.
Leibes|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* talie.
Leibesvisitation [-vi-], *-en, f.* percheziție corporală.
Leibfarbe, *-n, f.* **1.** culoare favorită. **2.** culoare a corpului.
leibfarben *adj.* de culoarea corpului.
Leibfron, *-en, f. (ist.)* clacă (executată cu brațele).
Leibgarde, *-n, f.* gardă personală; suită.
Leibgarde|regiment, *-(e)s, -er, n.* regiment de gardă.
Leibgarde|reiter, *-s, -, m.* călăreț din corpul de gardă.
Leibgardist, *-en, -en, m.* soldat din garda personală.
Leibgedinge, *-s, -, n. (înv.)* **1.** pensie viageră. **2.** apanaj, rezervă a bătrânilor care și-au donat averea moștenitorilor.
Leibgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(ist.)* capitație. **2.** dijmă.
Leibgericht, *-(e)s, -e, n.* mâncare preferată.
Leibgurt, *-(e)s, -e,* **Leibgürtel**, *-s, -, m.* brâu, cingătoare.
leibhaft, **leibhaftig** și **leibhaftig** **1.** *adj.* **1.** personificat, întruchipat, încarnat; **der ~e Teufel** dracul împelițat; **sie ist die ~e Tugend** e virtutea personificată. **2.** *(fig.)* foarte asemănător, leit, aidoma la chip; **er ist der ~e Vater** e leit tată-său. **II.** *adv.* în persoană, chiar; **er ist es ~** chiar el e.
Leibhaftige și **Leibhaftige**, *-n (ein Leibhaftiger), m. sg. (înv., pop.)* drac, satană, împelițat.
Leibholz, *-es, n. sg.* lemn de despicat.
leibig *adj. (reg.)* gras, corpolent.
Leibigkeit *f. sg. (reg.)* corpolență.
Leibjäger, *-s, -, m. (ist.)* vânător de curte.
Leibknoten, *-s, -, m. (mar.)* nod deschis.
Leibkoch, *-(e)s, -köche, m.* bucătar domnesc; bucătar personal.
Leibkutscher, *-s, -, m. (ist.)* vizitiu la curte, vizitiu personal al domnitorului.
leiblich *adj.* **1.** corporal, trupesc; fizic, material; **~e Bedürfnisse** trebuințele corpului, nevoi trupești; **sie sorgt für sein ~es Wohl** se îngrijește de sănătatea, de viața sa, de existența sa fizică. **2.** *(despre rude)* de sânge; bun; **~er Bruder** frate bun, născut din aceiași părinți. **3.** *(în expr.)* **mit ~ en Augen sehen** a vedea cu ochii proprii.
Leiblichkeit *f. sg.* existență fizică, corporală; trup.
Leibpacht, *-en, f.* arendă pe viață.
Leibpferd, *-(e)s, -e, n.* cal preferat.
Leibregiment, *-(e)s, -er, n.* v. Leibgarderegiment.
Leibrente, *-n, f.* rentă, pensie viageră.
Leibriemen, *-s, -, m.* v. Leibgurt.
Leibrock, *-(e)s, -röcke, m. (înv.)* **1.** haină, sacou. **2.** frac. **3.** *(mil.)* veston al ofițerilor de cavalerie.
Leibschmerzen *pl.*, **Leibschneiden**, *-s, n. sg.* dureri de stomac, de burtă; colici; **ich habe ~** mă doare burta.
Leibschneider, *-s, -, m.* croitor al curții regale.
Leibschuster, *-s, -, m.* cizmar al curții regale.
Leib|speise, *-n, f. (reg.)* v. Leibgericht.
Leib|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* sentință deviză de viață.
Leib|stück, *-(e)s, -e, n.* **1.** parte de îmbrăcăminte. **2.** *(fam.)* bucată (muzicală) favorită.
Leib|stückchen, *-s, -, n. (fam.)* melodie favorită.
Leib|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* closet de cameră (pentru bolnavi).
Leibtrabant, *-en, -en, m.* soldat din garda personală.
Leib|umschlag, *-(e)s, -schläge, m.* compresă pe pântece.
Leibung, *-en, f. (constr.)* **1.** introdus; glaf. **2.** ambrazură.
Leibungsbogen, *-s, -bögen, m. (constr.)* arc de demarcare.
Leibungs|schräge *f. sg. (constr.)* ambrazură oblică.
Leibwache, *-n, f.* **1.** v. Leibgarde. **2.** corp de gardă.
Leibwächter, *-s, -, m.* santinelă personală, soldat din garda personală, bodygard.
Leibwäsche *f. sg.* rufe, lenjerie de corp.
Leibweh, *-(e)s, n. sg.* v. Leibschmerzen.
Leibwickel, *-s, -, m.* v. Leibumschlag.
Leibzucht *f. sg. (înv.)* v. Leibgedinge **(2).**
Leich, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(lit.)* cântec medieval cu strofe inegale. **2.** *(elv.)* relații, raporturi de cunoștință. **3.** *(elv.)* drum obișnuit.
Leichdorn, *-(e)s, -e* (și *-dörner*), *m. (reg.)* bătătură.
Leiche, *-n, f.* **1.** mort, cadavru, leș; **in wenigen Minuten war er eine ~** în câteva minute și murise. **2.** *(reg.)* înmormântare; **ich war auf der ~** am asistat la înmormântare; **es war eine schöne ~** a fost o înmormântare frumoasă. **3.** *(tipogr.)* cuvânt (sau pasaj) omis la culegere.
Leichen|acker, *-s, -äcker, m. (reg.)* cimitir.
leichen|artig *adj.* ca un cadavru, cadaveric.
Leichen|auto, *-s, -s, n.* dric, mașină mortuară.
Leichenbahre, *-n, f.* catafalc, năsălie.
Leichenbefund, *-(e)s, -e, m. (med., jur.)* rezultat al autopsiei.
Leichenbegängnis, *-ses, -se, n.* înmormântare; funeralii.
Leichenbegleiter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care însoțește mortul la cimitir. **2.** cioclu.
Leichenbeschau *f. sg.* stabilire a cauzei decesului din partea medicului legist.
Leichenbeschauer, *-s, -, m.* **1.** medic care constată decesul. **2.** *(jur.)* medic legist însărcinat cu constatarea cauzei decesului.
Leichenbeschau|ung, *-en, f.* v. Leichenbeschau.
Leichenbesorger, *-s, -, m. (reg.)* dricar, antreprenor de pompe funebre.
Leichenbe|statter, *-s, -, m.* **1.** cioclu. **2.** v. Leichenbesorger.
Leichenbe|stattung, *-en, f.* înmormântare.
Leichenbe|stattungs|an|stalt, **Leichenbe|stattungs|unternehmung**, *-en, f.* antrepriză de pompe funebre.
Leichenbe|stattungsver|ein, *-(e)s, -e, m.* societate de ajutor pentru înmormântare.
Leichenbe|steller, *-s, -, m.* v. Leichenbesorger.
Leichenbitter, *-s, -, m.* **1.** persoană care anunță un deces și cheamă la înmormântare. **2.** *(fig., fam.)* persoană cu mutra veșnic acră.
Leichenbittergesicht, *-(e)s, -er, n.*, **Leichenbittermiene**, *-n, f. (iron., glumeț)* față, mutră tristă, disperată, jalnică, de cioclu.
leichenblass *adj.* palid ca un mort; cadaveric, livid.
Leichenblässe *f. sg.* v. Leichenfarbe.
Leichenbrand, *-(e)s, -brände, m.* **1.** incinerare. **2.** cenușa celui incinerat.
Leichenbuch, *-(e)s, -bücher, n.* registru al deceselor.
Leichen|essen, *-s, n. sg.* v. Leichenschmaus.
Leichenfackel, *-n, f.* făclie mortuară.
leichenfahl *adj.* v. leichenblaß.
Leichenfarbe *f. sg.* paloare cadaverică; culoare lividă, cadaverică.
Leichenfeier, *-n, f.* ceremonie funerară; înmormântare, funeralii.
Leichenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp (de luptă) acoperit de cadavre.
Leichenfleck, *-(e)s, -e, m. (med.)* pată de cadavru.
Leichenfledderei, *-en, f.* jefuire de cadavre.
Leichenfledderer, *-s, -, m.* jefuitor de cadavre.
Leichenfrau, *-en, f.* femeie care îl spală și îl îmbracă pe mort.
Leichenfund, *-(e)s, -e, m.* găsire, descoperire a unui cadavru.
Leichengebühr, *-en, f.* taxă de înmormântare.
Leichengedicht, *-(e)s, -e, n.* poem funerar.
Leichengefolge, *-s, n. sg.*, **Leichengeleit**, *-(e)s, -e, n.* v. Leichenzug.
Leichengepränge, *-s, n. sg.* pompă funebră.
Leichengeruch, *-(e)s, -rüche, m.* miros de cadavru.
Leichengerüst, *-(e)s, -e, n.* v. Leichenbahre.
Leichengesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec funebru.
Leichengewand, *-(e)s, -wänder, n.* veșmânt de mort.
Leichengewölbe, *-s, -, n.* cavou, criptă.
Leichengift, *-(e)s, n. (med.)* toxină de cadavru.
Leichenglocke, *-n, f.* clopot tras pentru mort, bătut în dungă.
leichenhaft *adj.* cadaveric.
Leichenhalle, *-n, f.* morgă.
Leichenhaus, *-es, -häuser, n.* **1.** v. Leichenhalle. **2.** capelă mortuară.
Leichenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămașă de mort.
Leichenhuhn, *-(e)s, -hühner, n.* **1.** *(glumeț)* actor care dublează rolul unui actor bolnav. **2.** *(reg.)* cucuvea.
leichenkalt *adj.* rece ca un cadavru.
Leichenkammer, *-n, f.* **1.** cameră mortuară (la spital etc.). **2.** capelă mortuară.
Leichenklage, *-n, f.* bocet.
Leichenkranz, *-es, -kränze, m.* coroană pentru mort, coroană funerară.
Leichenlader, *-s, -, m.* v. Leichenbitter.
Leichenmahl, *-(e)s, -mähler* (și *-e*), *n.* v. Leichenschmaus.
Leichen|öffnung, *-en, f.* autopsie.
Leichenparade, *-n, f.* paradă mortuară.
Leichenpass, *-es, -pässe, m.* autorizație de transportare a unui defunct.
Leichenpredigt, *-en, f.* predică de înmormântare.
Leichenraub, *-(e)s, -e, m.* **1.** deturnare, furt de cadavru. **2.** v. Leichenschändung.
Leichenräuber, *-s, -, m.* v. Leichenschänder.
Leichenrede, *-n, f.* cuvântare funebră; necrolog.
Leichenredner, *-s, -, m.* persoană care ține un discurs funebru; orator la o înmormântare.
Leichensager, *-s, -, m.* v. Leichenbitter.
Leichenschänder, *-s, -, m. (jur.)* profanator de cadavre.
Leichenschändung, *-en, f. (jur.)* profanare de cadavre.
Leichenschau, *-en, f.* v. Leichenbeschauung.
Leichenschauer, *-s, -, m.* v. Leichenbeschauer.
Leichenschau|haus, *-es, -häuser, n.* morgă.
Leichenschmaus, *-es, -schmäuse, m.* praznic, pomană pentru mort.
Leichen|starre *f. sg.* rigiditate de cadavru.
Leichen|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră funerară.
Leichenträger, *-s, -, m.* purtător al sicriului la mormânt.
Leichentuberkel, *-s, -, m. (med.)* microb de cadavru.
Leichentuch, *-(e)s, -tücher, n.* giulgiu.
Leichenverbrennung, *-en, f.* cremațiune, incinerare.
Leichenverbrennungs|ofen, *-s, -öfen, m.* crematoriu.
Leichenvergiftung, *-en, f.* otrăvire de la un cadavru.
Leichenvogel, *-s, -vögel, m. (pop.)* cucuvea.
Leichenwacht *f. sg.* veghe, gardă la mort.
Leichenwagen, *-s, -, m.* dric, car funebru.
Leichenwäscher, *-s, -, m.* persoană care spală morții.
Leichenzug, *-(e)s, -züge, m.* convoi funebru, cortegiu funerar.
Leichnam, *-(e)s, -e, m.* **1.** cadavru, mort. **2.** *(glumeț)* corp, trup; **seinen ~ pflegen** a-și îngriji trupul, a fi preocupat de binele trupesc.
leicht **I.** *adj.* **1.** ușor, de mică greutate; **eine ~e Last** (sau **Bürde)** o sarcină ușoară, o greutate mică; **~ wie eine Feder** ușor ca un fulg; *(fam.)* **jn. um etwas ~er machen** a ușura, a ciupi, a tapa pe cineva de ceva. **2.** ușor; subțire; neconsistent; slab; **ein ~er Stoff** un material ușor, subțire; **ein ~er Regen** o ploaie ușoară, o ploicică; **~e Speisen** mâncăruri ușoare; **eine ~e Wolke** un nor subțire, rar; **~er Boden** pământ slab, afânat, nisipos; **~er Wein** vin ușor; **~er Schlaf** somn ușor, puțin adânc. **3.** ușor, lesnicios, facil; **~e Arbeit** muncă ușoară; **mit jm. ~es Spiel haben** a termina ușor, repede cu cineva; **das kann ich ~** asta-i simplu, nu e o problemă pentru mine. **4.** lipsit de gravitate; neînsemnat, fără importanță; mic; **ein ~er Fehler** o greșeală mică, neînsemnată; **~e Strafe** pedeapsă ușoară; **eine ~e Verletzung** o rănire ușoară; *(în expr.)* **~en Kaufes davonkommen** a scăpa ușor; **ich habe ein ~es Bedenken** (sau **einen ~en Zweifel)** am o ușoară îndoială. **5.** ușor, sprinten; îndemânatic, agil; **~er Gang** umblet, mers ușor, elastic, sprinten; **er hat eine ~e**

Hand are mâna uşoară, e îndemânatic; **~e Reiterei** cavalerie uşoară; **~e Truppen** trupe uşoare; **~ auf den Füßen** (sau **zu Fuße**) sprinten; *(fig.)* **das Herz wird mir ~** mă simt uşurat, parcă-mi cade, parcă mi se ia o piatră de pe inimă; **~en Herzens** cu inimă uşoară, fără griji, bine dispus; **ich fühle mich so ~** mă simt atât de uşor, atât de bine, nu mă apasă nimic (pe suflet). **6.** uşuratic, superficial, neserios; *(fam.)* **ein ~er Bruder** (sau **Patron**) un tip neserios; uşuratic; **ein ~es Mädchen** (sau **Ding**) o fată uşuratică, neserioasă; **~e Musik** muzică uşoară. **II.** *adv.* **1.** uşor; **~ berühren** a atinge uşor; **~ bewaffnet** uşor înarmat. **2.** uşor, subţire; **~ gekleidet** îmbrăcat uşor, subţire; **~ schlafen** a dormi iepureşte; **es beginnt ~ zu regnen** începe să plouă uşor. **3.** uşor, lesne, cu uşurinţă, fără dificultate; pe neaşteptate; **~ Absatz finden** a se vinde uşor; **gut sprechen ist ~er als gut schreiben** e mai uşor să vorbeşti bine decât să scrii bine; **das ist ~ zu verstehen** e uşor de înţeles; **es ist ~ zu behalten** e uşor de reţinut, de memorat, de ţinut minte; **Sie können sich** *(dat.)* **~ denken** puteţi să vă închipuiţi, să vă imaginaţi uşor; **das komm nicht so ~ wieder** sau **das kommt so ~ nicht zweimal vor** cu aşa ceva nu te prea întâlneşti a doua oară; **(das ist) ~ gesagt** (asta-i) uşor de zis; **es könnte ~ sein** sau **es ist ~ möglich** se prea poate; **sie wird ~ böse** se supără uşor; **an Kurven geschehen ~ Unfälle** la curbe se întâmplă uşor accidente. **4.** uşor; **er springt ~** sare uşor; *(fig.)* **mir ist heute so ~ zumute** azi mă simt uşor, fără griji, bine dispus. **5.** uşor, superficial; neserios; **es ist sehr ~ gearbeitet** e lucrat uşor, superficial, nu e lucrat solid; **du behandelst die Sache zu ~** iei treaba prea uşor. **6.** *(reg.)* poate.

Leicht|athlet, *-en, -en. m. (sport)* sportiv care practică atletism uşor.

Leicht|athletik *f. sg. (sport)* atletism uşor.

Leichtbau, *-(e)s, m. sg. (tehn.)* construcţie din material uşor.

Leichtbau|stoff, *-(e)s, -e, m. (constr.)* material de construcţie uşor.

Leichtbauweise, *f. sg.* v. Leichtbau.

leicht bedeckt *adj.* **1.** îmbrăcat uşor, subţire. **2.** uşor acoperit; **ein ~er Himmel** un cer uşor acoperit (de nori).

leicht beflügelt *adj.* **1.** cu zborul repede, cu aripi uşoare. **2.** *(fig., poetic)* sprinten, iute, uşor.

leicht bekleidet *adj.* îmbrăcat uşor, subţire, sumar.

Leichtbenzin, *-s, n. sg.* benzină uşoară, neofalină.

leicht beschädigt *adj.* uşor avariat.

leicht beschwingt *adj.* v. leichtbeflügelt.

leicht bewaffnet *adj.* uşor înarmat.

leicht beweglich *adj.* (extrem de) mobil.

leichtblütig *adj.* (cu un temperament) vesel, jovial.

Leichtblütigkeit *f. sg.* caracter, temperament vesel, uşor, jovial.

Leichte[1], *-n (ein Leichtes), n. sg.* treabă uşoară, lucru uşor; **es ist nichts ~s** nu e lucru uşor; **das ist mir ein ~s** asta-i simplu, nu-i o problemă pentru mine.

Leichte[2], *-n, f.* **1.** curea de pus pe umăr la roabă. **2.** *(poet.)* caracter uşor, uşurinţă.

leichten, *leichtete, geleichtet (du leichtest, er leichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(mar.)* a descărca parţial (un vas). **2.** *(reg.)* a castra, a scopi, a jugăni. **II.** *intr. (reg., impers.; în expr.)* **mir leichtet** sau **es leichtet mir** mi-e inima uşoară, mă înseninez.

leicht entzündlich *adj.* (uşor, foarte) inflamabil.

Leichter, *-s, m.*, **Leichterfahrzeug**, *-(e)s, -e, n. (mar.)* şaland.

leichtern, *leichterte, geleichtert, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca (un vapor) cu ajutorul şalandului.

Leichterschiff, *-(e)s, -e, n.* v. Leichter.

leicht fallen, *fiel leicht, leicht gefallen (du fällst leicht, er fällt leicht), vb. (s) intr.* a-i fi, a-i veni uşor, a nu cere efort; **die Mathematik fällt ihm leicht** învaţă uşor la matematică, o pricepe repede.

leicht fasslich *adj.* uşor de înţeles, comprehensibil.

leichtfertig *adj.* **1.** uşuratic; frivol; **~es Maul** gură rea. **2.** nechibzuit, uşuratic; neserios; superficial; **~er Streich** ispravă, poznă nechibzuită.

Leichtfertigkeit *f. sg.* **1.** frivolitate. **2.** neseriozitate, superficialitate, nechibzuinţă.

leichtflüchtig *adj. (chim.)* volatil.

Leichtflüchtigkeit *f. sg. (chim.)* volatilitate.

Leichtflugzeug, *-(e)s, -e, n. (av.)* avionetă, avion uşor.

leichtflüssig *adj.* **1.** *(metal.)* (uşor) fuzibil. **2.** *(fig.)* abil (în vorbire). **3.** *(fig.)* curgător, cursiv.

Leichtflüssigkeit *f. sg. (metal.)* fuzibilitate.

Leichtfuß, *-es, -füße. m. (fam.)* persoană uşuratică, neserioasă, nechibzuită; **Bruder** (sau **Junker**) **~** fluieră-vânt, hahaleră.

leichtfüßig *adj.* **1.** uşor, repede, iute de picior, sprinten. **2.** uşuratic, frivol. **3.** nechibzuit.

Leichtfüßigkeit *f. sg.* **1.** iuţeală de picior, sprinteneală; graţie. **2.** v. Leichtfertigkeit.

leichtgängig *adj. (tehn.)* uşor manevrabil; care funcţionează uşor.

leicht geschürzt *adj. (glumeţ)* sumar îmbrăcat.

Leichtgewicht, *-(e)s, -e, n, (sport)* categorie uşoară (la box, haltere).

Leichtgewichtler, *-s, -, m. (sport)* sportiv, luptător de categoria uşoară.

leichtgläubig *adj.* încrezător, credul.

Leichtgläubigkeit *f. sg.* credulitate.

Leichtgut, *-(e)s, -güter, n. (mar.)* încărcătură voluminoasă, de greutate mică.

leicht|händig *adj.* cu uşurinţă, cu îndemânare.

Leicht|heit *f. sg.* greutate redusă.

leicht|herzig *adj.* vesel; jovial; fără griji.

Leicht|herzigkeit *f. sg.* jovialitate.

leicht|hin *adv.* **1.** nechibzuit, în mod uşuratic. **2.** în treacăt, superficial, într-o doară.

Leichtigkeit *f. sg.* **1.** greutate mică. **2.** sprinteneală; graţie. **3.** uşurinţă, facilitate, lipsă de dificultate. **4.** nechibzuinţă.

Leicht|industrie, *-n, f.* industrie uşoară.

Leichtlastwagen, *-s, -, m.* camionetă.

leichtlebig *adj.* **1.** nepăsător, fără griji. **2.** superficial. **3.** uşuratic.

Leichtlebigkeit, *f. sg.* **1.** nepăsare. **2.** superficialitate. **3.** uşurătate.

leichtlegiert *adj. (metal.)* slab aliat.

Leichtlegierung, *-en, f.* aliaj sărac.

leichtlich *adv.* uşor, lesne, fără greutate, fără dificultate.

Leichtlohn, *-(e)s, m. sg. (ec.)* salariu, leafă de categoria cea mai joasă.

Leichtlohngruppe, *-n. f. (ec.)* grupă de salarizare de categoria cea mai joasă.

leicht machen, *machte leicht, leicht gemacht, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a uşura, a facilita. **2.** a nu-şi da osteneala.

Leichtmatrose, *-n, -n, m. (mar.)* marinar fără practică, necalificat.

Leichtmetall, *-(e)s, -e, n.* metal uşor.

Leichtmetallbau, *-(e)s, -ten, m.* v. Leichtmetallkonstruktion.

Leichtmetallkonstruktion, *-en, f. (metal.)* construcţie din metale uşoare.

Leichtmetallplatte, *-n, f. (metal.)* placă de metal uşor.

Leichtmetallverpackung, *-(e)s, -e, n.* ambalare în metal uşor.

Leichtmetallwerk, *-en, f.* uzină de metale uşoare.

Leichtmeteorograph, *-en, -en, m.* meteorograf uşor.

leicht nehmen, *nahm leicht, leicht genommen (du nimmst leicht, er nimmt leicht), vb. (h) tr.* a lua (ceva, lucrurile) uşor, superficial; a nu-şi face probleme (din ceva), a nu-şi face sânge rău (pentru ceva).

Leicht|öl, *-(e)s, -e, n.* ulei nevăscos, ţiteI uşor.

leicht pupinisiert *adj. (electr.)* uşor pupinizat, încărcat.

Leichtseide, *-n, f. (text.)* borangic, torţel.

Leichtsinn, *-(e)s, m. sg.* uşurinţă, nechibzuinţă, nesocotinţă; neseriozitate; fire uşuratică.

leichtsinnig *adj.* uşuratic, nechibzuit, nesocotit; neserios; frivol.

leichtsinnigerweise *adv.* în mod nesocotit, nechibzuit.

Leichtsinnigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* uşurinţă, nechibzuinţă, nesocotinţă, superficialitate; frivolitate. **2.** faptă nesocotită, nechibzuită.

Leicht|turbine, *-n, f.* turbină uşoară.

leicht verdaulich *adj.* digestibil, uşor de digerat.

leicht verderblich *adj.* uşor alterabil, perisabil.

leicht verkäuflich *adj. (com.)* uşor vandabil.

Leichtverletzte, *-n, -n (ein Leichtverletzter), m.* şi *f.* rănit(ă), accidentat(ă) uşor.

leicht ver|ständlich *adj.* uşor de înţeles.

leicht verwundet *adj.* uşor rănit.

Leichtverwundete, *-n, -n (ein Leichtverwundeter), m.* şi *f.* persoană uşor rănită.

leid *adj.* **1.** *(în expr.)* **etwas ~ werden** a regreta; **es ~ sein** a se sătura, a se plictisi de ceva; **jm. etwas ~ machen** a dezgusta pe cineva de ceva, a-i strica cuiva cheful de ceva; *(subst.)* **es tut mir Leid** îmi pare rău, regret; **er tut mir Leid** sau **es tut mir Leid um ihn** îmi pare rău de el, îl compătimesc; **sein Tod hat mir sehr Leid getan** moartea sa m-a mâhnit adânc. **2.** *(înv. şi elv.)* rău; prost; supărător; **~er Bote** vestitor de ştiri rele; **Armut ist ein ~ er Gast** sărăcia este un oaspete nepoftit; **~es Wetter** vreme rea, proastă; **einem kein ~es Wort sagen** a nu spune cuiva o vorbă rea. **3.** *(reg.)* neplăcut, potrivnic.

Leid, *-(e)s, n. sg.* **1.** durere, mâhnire, tristeţe; jale; inimă rea; **vor ~ sterben** a muri de durere; **sein ~ klagen** a se tângui, a se jelui; **in** (sau **vor**) **~ vergehen** a se prăpădi de durere; **sein ~ tragen** a-şi suporta, a-şi purta durerea. **2.** rău; supărare; necaz; **jm. ~ tun** a-i părea rău; **es soll ihm kein ~ geschehen** să nu i se întâmple nici un rău; **jm. ein ~** (sau **~s**) **zufügen** (sau **antun**) a face rău cuiva, a vătăma pe cineva; *(fig.)* a ofensa, a mâhni pe cineva; **in ~ und Freud zusammenhalten** a fi alături la bine şi la rău; **sich** *(dat.)* **ein ~ antun** a se sinucide. **3.** doliu; **~ tragen** a purta doliu; **in tiefem ~** adânc îndoliat. **4.** *(reg.)* înmormântare.

Leidbrief, *-(e)s, -e, m. (reg.)* scrisoare de condoleanţe.

Leideform *f. sg. (gram.)* diateză pasivă.

leiden, *litt, gelitten (du leidest, er leidet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a suferi (de...), a răbda (de...), a îndura; **Hunger ~** a suferi de foame, a răbda de foame; **Durst ~** a suferi de sete, a îndura sete; **Schmerzen ~** a suferi de dureri; **Not ~** a îndura mizerie. **2.** a suferi, a suporta; **Schaden ~** suporta o pagubă; a se deteriora; a se vătăma; (şi *fig.*) **Schiffbruch ~** a suferi un naufragiu, a naufragia. **3.** a tolera, a îngădui, a permite, a admite; a suferi, a suporta, a răbda; **das leidet keinen Aufschub** chestiunea asta nu admite nici o amânare; **er leidet keinen Widerspruch** nu admite nici o opoziţie, contrazicere; **die Regel leidet manche Ausnahme** regula admite excepţii; **das leide ich nicht!** nu permit! nu admit! **ich kann** (sau **mag**) **ihn wohl** (sau **gut**) **~** mi-e drag, mi-e simpatic; **ich kann ihn nicht ~** nu pot să-l sufăr. **4.** *(impers.; în expr.)* **es leidet mich nicht mehr** (sau **länger**) **hier** nu-mi mai găsesc locul, nu mai am astâmpăr aici. **II.** *intr. (an, unter* cu *dat., durch)* a suferi, a pătimi (de ceva, din cauza unui lucru); **der Kranke hat viel gelitten** bolnavul a suferit, a pătimit mult; **sie leidet durch ihn** suferă, pătimeşte din cauza lui, din vina lui; **Seide leidet durch die Sonne** mătasea se strică la soare; **an Kopfweh ~** a suferi de dureri de cap; **am Magen ~** a suferi de stomac; **er leidet unter ihrer Bosheit** răutatea ei îl face să sufere.

Leiden, *-s, -, n.* **1.** suferinţă, chin, durere; inconvenient, neplăcere; **er starb nach langem, schwerem ~** el a murit după lungi şi grele suferinţe; **die kleinen ~ des menschlichen Lebens** micile neplăceri ale vieţii omeneşti. **2.** boală; **ein chronisches ~** o boală cronică; *(fam., glumeţ)* **er ist ein langes ~** e o prăjină, un ţăr.

leidend I. *part. prez.* de la leiden. **II.** *adj.* **1.** suferind, bolnav. **2.** îndurerat, cu privire tristă, îndurerată. **3.** *(gram.)* pasiv; **die ~e Form des Zeitwortes** diateza pasivă a verbului.

Leidende, *-n, -n (ein Leidender), m.* şi *f.* pacient(ă), persoană suferindă.

leiden|erprobt *adj.* încercat de multe suferinţe.

leidenlos *adj.* fără durere, fără suferinţă.

Leidensbruder, *-s, -brüder, m.* v. Leidensgefährte.

Leidenschaft, *-en, f.* **1.** pasiune, patimă, înflăcărare; **ohne ~** fără pasiune, rece; fără părtinire, obiectiv, imparţial; **in ~ geraten** a se pasiona, a se aprinde; **seine ~ ist Lesen** cititul este pasiunea sa; **blinde ~** patimă oarbă. **2.** *sg.* pasiune, sentiment puternic de dragoste.

leidenschaftlich *adj.* pasionat, pătimaş; înfocat, înflăcărat.

Leidenschaftlichkeit *f. sg.* **1.** fel pasionat, pătimaş de a fi. **2.** temperament pasionat, fire pasionată, pătimaşă; violenţă, impetuozitate.

leidenschaftslos *adj.* **1.** fără pasiune, rece; apatic; impasibil. **2.** fără părtinire, imparţial, obiectiv.

Leidenschaftslosigkeit *f. sg.* **1.** lipsă de pasiune; indiferenţă; impasibilitate. **2.** imparţialitate, obiectivitate.

leidensfähig *adj.* care poate suporta suferinţa.

Leidensfähigkeit *f. sg.* putere de suferinţă.

Leidensgang, *-(e)s, m. sg.* v. Leidensweg.

Leidensgefährte, *-n, -n, m.* tovarăş de suferinţă.

Leidensgefährtin, *-nen, f.* tovarăşă de suferinţă.
Leidensgenosse, *-n, -n, m.* v. Leidensgefährte.
Leidensgenossin, *-nen, f.* v. Leidensgefährtin.
Leidensgeschichte, *-n, f.* istorie a suferinţelor; drum de suferinţe, calvar; **die ~ Christi** patimile lui Cristos.
Leidensjahr, *-(e)s, -e, n.* an al suferinţei.
Leidenskelch, *-(e)s, m. sg. (fig.)* cupă a suferinţei, a amărăciunii.
Leidensmiene, *-n, f.* faţă, mină care exprimă suferinţa.
Leidens|probe, *-n, f.* încercare prin suferinţă.
Leidens|schule *f. sg. (poet.)* şcoală a suferinţei; experienţă dureroasă.
Leidens|station, *-en, f.* **1.** loc de suferinţe, loc al chinurilor. **2.** *(bis. cat.)* zugrăvire (în pictură) a unui loc al patimilor lui Cristos.
Leidens|stunde, *-n, f.* **1.** oră a suferinţelor. **2.** timpul durerilor facerii.
Leidens|tag, *-(e)s, -e, m.* zi a suferinţelor.
Leidensweg, *-(e)s, m. sg.* drum al suferinţei, calvar; *(rel.)* **der ~ Christi** drumul patimilor lui Cristos.
Leidenswoche *f. sg. (rel.)* Săptămâna Mare, Săptămâna Patimilor.
Leidenszeit, *-en, f.* timp, perioadă de suferinţă.
Leidenszug, *-(e)s, -züge, m.* trăsătură facială provocată de suferinţă.
leider *adv.* din nenorocire, din păcate; păcat că…; **er hat es ~ (Gottes) vergessen** din păcate a uitat.
leid|erfüllt *adj.* plin de supărări, de suferinţe.
Leidfrau, *-en, f.* v. Leichenfrau.
leidgebeugt *adj.* copleşit de durere, de suferinţă.
leidgeprüft *adj.* trecut prin multe suferinţe, necazuri.
leidig *adj.* **1.** neplăcut, supărător, nesuferit; **dieses ~e Trinken!** nenorocita asta de băutură! **die ~e Rechtschreibung** nesuferita de ortografie. **2.** slab, biet; **ein ~er Trost** o slabă mângâiere. **3.** *(inv.)* îndoliat, trist. **4.** *(reg.)* aiurit, zăpăcit; curios, straniu.
leidiger|weise *adv.* în mod neplăcut, din nefericire, din păcate.
Leidkarte, *-n, f. (reg.)* **1.** anunţ mortuar. **2.** scrisoare de condoleanţă.
Leidkleid, *-(e)s, -er, n. (reg.)* haină de doliu.
leidlich I. *adj.* acceptabil, suportabil, pasabil, bunicel, destul de bun; **eine ~e Stimme** o voce bunicică. **II.** *adv.* binişor, suportabil, destul de bine; aşa şi aşa, nici prea-prea, nici foarte-foarte; **es geht mir** ~ îmi merge aşa şi aşa.
leidlos *adj.* v. leidenlos.
leidsam *adj.* **1.** răbdător. **2.** suportabil.
leidtragend *adj.* îndoliat.
Leidtragende, *-n, -n (ein Leidtragender), m.* şi *f.* **1.** persoană îndoliată. **2.** persoană care are de suferit, care suferă; **die ~ ist sie** ea este cea care suferă, care are de suferit.
leidvoll *adj.* **1.** dureros. **2.** regretabil.
leidwerken, *leidwerkte, leidgewerkt, vb. (h) tr. (reg.)* (cu *dat.*) a face (cuiva) dificultăţi, a pune (cuiva) bete în roate.
Leidwesen, *-s, n. sg. (în expr.)* **zu meinem großen** (sau **größten)** ~ spre marele meu regret, spre mâhnirea mea.
Leiendecker, *-s, -, m. (înv.)* acoperitor de case (cu ardezie).
Leier, *-n, f.* **1.** *(muz.)* liră; *(poet.)* **die ~ schlagen** a-şi înstruna lira; a compune, a face, a scrie versuri. **2.** flaşnetă, caterincă; **das geht so in einer** ~ tot aşa mereu înainte, fără încetare; **immer die alte** ~ mereu vechiul cântec, veşnic aceeaşi poveste. **3.** *sg. (astron.)* Lira. **4.** *(tehn.)* manivelă; coarbă; mâner. **5.** *(ornit.)* v. Leierschwanz. **6.** *(agr.)* grindei la plug. **7.** *(constr.)* gabarit, arc de lemn sau de oţel. **8.** *(vân.)* liră; coadă a cocoşului-de-mesteacăn. **9.** *(fam.; în expr.)* **eine alte** ~ o căruţă hodorogită, hodoroagă înceată (care circulă mereu pe acelaşi traseu).
Leierei, *-en, f. (peior., fam.)* cântare plicticoasă, monotonă; vorbărie plicticoasă şi fără rost, trăncăneală.
Leierer, *-s, -, m.* v. Leierkastenmann.
leierförmig *adj.* în formă de liră.
Leiergang, *-(e)s, m. sg. (fam.)* mers plicticos, monoton, stupid al lucrurilor.
Leier|hirsch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* specie de cerb *(Rucervus eldi).*
Leierkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m.* flaşnetă, caterincă.
Leierkastenmann, **Leiermann**, *-(e)s, -männer, m.* flaşnetar.
leiern, *leierte, geleiert, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a cânta la liră; a se acompania la liră. **2.** a cânta din flaşnetă. **3.** *(reg.)* a hoinări; a pierde vremea. **II.** *tr.* **1.** a învârti; a ridica învârtind; **den Eimer aus dem Brunnen** ~ a scoate găleata din fântână cu roata. **2.** a repeta mereu acelaşi lucru. **3.** *(fig.)* a citi, a recita, a vorbi, a cânta monoton. **4.** *(fig.)* a lucra încet şi maşinal. **5.** *(fig., reg.);* **(jm. etwas)** ~ a scoate, a stoarce de la cineva ceva.
Leierschwanz, *-es, -schwänze, m. (ornit.)* pasăre-liră *(Menura superba).*
Leih|amt, *-(e)s, -ämter, n.*, **Leih|an|stalt**, *-en, f.* munte de pietate; casă de amanet; **aufs ~ bringen** a duce la casa de amanet, a amaneta.
Leih|arbeit *f. sg. (ec.)* muncă, serviciu în detaşare.
Leih|arbeiter, *-s, -, m,* **~in**, *-nen, f.*, **Leih|arbeitnehmer**, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* angajat(ă) în detaşare.
Leih|auto, *-s, -s, n.* v. Leihwagen.
Leihbank, *-en, f.* bancă de credit.
leihbar *adj.* care poate fi împrumutat.
Leihbibliothek, **Leihbücherei**, *-en, f.* bibliotecă de împrumut.
Leihbuch|handlung, *-en, f.* librărie cu bibliotecă de împrumut.
Leihe, *-n, f.* **1.** (dare cu) împrumut. **2.** v. Leihamt. **3.** *(reg.; fam.)* chirie.
leihen, *lieh, geliehen, vb. (h) tr.* **1.** a împrumuta, a da cu împrumut. **2.** *(von)* a împrumuta, a lua cu împrumut. **3.** a da; a acorda; **jm. (seinen) Beistand** ~ a ajuta pe cineva; **jm. sein Ohr** ~ a asculta pe cineva, a da ascultare cuiva; **jm. seine Stimme** ~ a vorbi în favoarea cuiva, a pleda pentru cineva.
Leiher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** persoană care împrumută, care dă cu împrumut; creditor(-oare). **2.** persoană care împrumută, care ia cu împrumut; debitor(-oare), datornic(ă).
Leihfrist, *-en, f.* termen de împrumut.
Leihgabe, *-n, f.* lucru, obiect împrumutat.
Leihgeber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană sau instituţie care dă ceva cu împrumut.
Leihgebühr, *-en, f.* taxă de împrumut.
Leihgeschäft, *-(e)s, -e, n.* tranzacţie de împrumut.
Leih|haus, *-es, -häuser, n.* v. Leihamt.
Leihkapital, *-s, -e* (şi *-ien* [-liən]), *n. (ec.)* capital împrumutat.
Leihkarte, *-n, f.* v. Leihschein **(1).**
Leihkasse, *-n, f.* casă de împrumut.
Leihkauf, *-(e)s, -käufe, m.* v. Leitkauf.
Leihmutter, *-mütter, f. (med.)* femeie care poartă o sarcină în locul altei femei.
Leihschein, *-(e)s, -e, m.* **1.** fişă de împrumut (la bibliotecă). **2.** chitanţă de amanetare. **3.** buletin, chitanţă de împrumut.
Leihverkehr, *-s, m. sg.* sistem de împrumut (între biblioteci).
Leihvertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de împrumut.
Leihwagen, *-s, -, m.* automobil, maşină de închiriat.
leihweise *adv.* cu împrumut.
Leihzeit, *-en, f.* v. Leihfrist.
Leik, *-(e)s, -e, n.* v. Liek.
Leikauf, *-(e)s, -käufe, m. (reg.)* v. Leitkauf.
Leilach, *-(e)s, -e* (şi *-en).* **Leilachen**, *-s, -*, **Leilak**, *-(e)s, -e(n).* **Leilaken**, *-s, -, n. (reg.)* cearşaf.
Leim, *-(e)s, -e, m.* **1.** clei; **(ganz) aus dem ~ gehen** a se dezlipi, a se desface, a se face bucăţi; *(fig.)* a se descompune, a se distruge; a se deforma; *(fig.)* **die Frau ist aus dem ~ gegangen** femeia s-a îngrăşat, s-a deformat; *(fam.)* **jm. auf den ~ gehen** (sau **kriechen)** a cădea în cursa cuiva; a se lăsa înşelat, păcălit de cineva; *(fam.)* **jn. auf den ~ führen** a păcăli, a trage pe cineva pe sfoară. **2.** *(reg.)* lut, argilă.
leim|artig *adj.* cleios.
Leim|auftragmaschine, *-n, f.* maşină de întins cleiul.
Leimbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* arţar *(Acer platanoides).*
Leimblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de clei.
Leimdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* fototipie.
leimen, *leimte, geleimt, vb. (h) tr.* **1.** a încleia, a lipi cu clei; *(fig.)* **die Sache zwischen den beiden ist doch noch geleimt worden** până la urmă cei doi s-au împăcat. **2.** *(text.)* a impregna, a apreta, a scrobi cu o materie cleioasă. **3.** *(fam.)* a înşela, a păcăli, a trage pe sfoară. **4.** a prinde (păsări) cu varga încleiată.
Leimen, *-s, m. sg. (reg.)* v. Lehm.
Leimer, *-s, -, m. (tâmplărie, dulgherie)* muncitor care încleiază.
Leimfarbe, *-n, f.* culoare, vopsea amestecată cu clei.
Leimgrund, *-(e)s, m. sg.* grund de clei.
Leimgürtel, *-s, -, m.* v. Leimring.
leimig *adj.* cleios, văscos, lipicios.
Leimkessel, *-s, -, m.* căzănel pentru clei.
Leimkitt, *-(e)s, -e, m. (tâmplărie)* chit cu clei.
Leimknecht, *-(e)s, -e, m.* clemă cu şurub (pentru încleiat).
Leimkocher, *-s, -, m.* v. Leimsieder **(1).**
Leimkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* guşa-porumbelului *(Silene cucubalus).*
Leimleder, *-s, -, n. (tăb.)* parte cărnoasă a pieilor, carne pentru clei.
Leim|ofen, *-s, -öfen, m. (tâmplărie)* sobă pentru încălzit cleiul.
Leimring, *-(e)s, -e, m. (hort.)* cerc, brâu, bandă de clei (pentru protejarea pomilor împotriva dăunătorilor).
Leimrute, *-n, f.* nuia unsă cu clei (pentru prins păsări).
Leimseife, *-n, f.* săpun de clei.
Leimsieder, *-s, -, m.* **1.** meseriaş care prepară clei. **2.** *(fam.)* om plicticos, pisălog, prostănac; **du bist mir ein rechter ~!** plicticos mai eşti! nătâng mai eşti!
Leim|spritze, *-n, f. (forest.)* aparat pentru inelarea arborilor (cu substanţe cleioase).
Leim|stange, *-n, f.* v. Leimrute.
Leim|stoff, *-(e)s, m. sg. (chim.)* gluten.
Leimtiegel, *-s, -, m.* tigaie pentru clei.
Leimtopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală pentru clei.
Leimung, *-en, f.* încleiere, încleiat.
Leimwalze, *-n, f. (tâmplărie)* cilindru de întins cleiul.
Leimwasser, *-s, n. sg.* clei dizolvat în apă.
Leimzeichen, *-s, -, n. (reg.)* cicatrice.
Leimzwinge, *-n, f.* teasc, presă, menghină de încleiat.
Lein, *-(e)s, -e, m. (bot.)* in *(Linum usitatissimum* L.).
Lein|acker, *-s, -äcker, m.* iniste.
Leinbau, *-(e)s, m. sg.* cultură a inului.
Leinblüte, *-n, f. (bot.)* floare a inului.
Leinboden, *-s, m. sg.* pământ bun pentru cultura inului.
Leindotter, *-s, -, m. (bot.)* lubiţ *(Camelina sativa).*
Leine, *-n, f.* **1.** frânghie, funie, sfoară; coardă; *(mar.)* curea, saulă de tras la edec; **die ~ ziehen** sau **spannen** a întinde frânghia, sfoara. **2.** lesă (pentru câini); **Hunde sind an der ~ zu führen** câinii trebuie purtaţi în lesă; *(fig.)* **jn. an der ~ haben** sau **an die ~ legen** a face cu cineva ce vrea, a avea pe cineva la cheremul său; *(fam.)* **~ ziehen** a o şterge, a o întinde, a spăla putina. **3.** hăţ. **4.** v. Fangleine **(2).**
leinen[1] *adj.* de in; de pânză; **~er Anzug** costum de pânză.
leinen[2], *leinte, geleint, vb. (h) tr. (rar)* a lua în lesă, a lega (câini).
Leinen, *-s, -, n.* **1.** pânză de in, olandă; pânzeturi. **2.** *sg.* rufărie, albituri.
leinen|artig *adj.* asemănător inului.
Leinenband[1], *-(e)s, -bände, m.* volum legat în pânză.
Leinenband[2], *-(e)s, -bänder, n.* faşie de pânză.
Leinenbindung *f. sg. (text.)* v. Leinwandbindung.
Leinen|einband, *-(e)s, -bände, m. (legătorie)* legătură în pânză.
Leinenfaden, *-s, -fäden, m.* v. Leinengarn.
Leinenfaser, *-n, f.* v. Leinfaser.
leinenführig *adj. (despre câini)* obişnuit să meargă în lesă.
Leinengarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fir, aţă de in.

Leinengeschäft, *-(e)s, -e, n.* prăvălie, magazin de pânzeturi, de albituri.
Leinengewebe, *-s, -, n.* ţesături de in.
Leinenhandlung, *-en, f.* v. Leinengeschäft.
Leinenhemd, *-(e)s, -en, n.* cămaşă din pânză de in.
Leinenhose, *-n, f.* pantaloni din pânză de in; pantaloni de vară.
Leinen|industrie [-ri:], *-n, f.* **1.** industrie a inului. **2.** industrie de pânzeturi.
Leinenkittel, *-s, -, m.* **1.** halat de pânză. **2.** rochie de casă (din pânză de in).
Leinenkleid, *-(e)s, -er, n.* rochie din ţesătură de in.
Leinenmischgarn, *-(e)s, -e, n. (text.)* fire amestecate cu in.
Leinenschuh, *-(e)s, -e, m.* pantof, încălţăminte cu faţă de pânză.
Leinenschürze, *-n, f.* şorţ din ţesătură de in.
Leinen|spinnerei, *-en, f. (text.)* filatură de in.
Leinen|stoff, *-(e)s, -e, m.* ţesătură de in.
Leinentuch, *- (e)s, -tücher, n.* v. Leintuch.
Leinenware, *-n, f.* v. Leinen **(1).**
Leinenwäsche *f. sg.* albituri din pânză de in.
Leinenweber, *-s, -, m. (text.)* ţesător (de pânză), pânzar.
Leinenweberei, *-en, f. (text.)* **1.** ţesătorie de in. **2.** ţesătorie de pânzeturi.
Leinenzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Leinen **(2).**
Leinenzwang, *-(e)s, m. sg.* obligaţie de a duce câinii legaţi, în lesă.
Leinfaser, *-n, f.* fibră de in.
Leinfeld, *-(e)s, -er, n.* v. Leinacker.
Leinfink, *-en, -en, m. (ornit.)* cânepar *(Carduelis linaria).*
Leingewächse *pl. (bot.) Linaceae.*
leingrau *adj.* de culoarea inului.
Leinkraut, *-(e)s, n. sg. (bot.)* linariţă *(Linaria vulgaris).*
Leinkuchen, *-s, -, m.* turtă de in.
Leinlaken, *-s, -, n.* (şi *m.)* cearşaf (de olandă).
Leinmehl, *-(e)s, n. sg.* făină de in.
Lein|öl, *-(e)s, n. sg.* ulei de in.
Lein|ölfirnis, *-ses, -se, m.* lac de ulei de in; firnis.
Lein|ölkuchen, *-s, -, m.* v. Leinkuchen.
Leinpfad, *-(e)s, -e, m.* potecă, cărare a edecarilor.
Leinsaat, *-en, f.* semănătură de in.
Leinsamen, *-s, -, m.* sămânţă de in.
Leinsamenbrot, *-(e)s, -e, n.* pâine cu seminţe de in.
Leinseide *f. sg. (bot.)* torţel *(Cuscuta epithymum).*
Lein|straße, *-n, f.* v. Leinpfad.
Leintuch, *-(e)s, -tücher, n. (reg.)* cearşaf.
Leinwand *f. sg.* **1.** pânză. **2.** *(cinematografie)* ecran.
Leinwandbahn, *-en, f.* fâşie lungă de pânză.
Leinwandbindung, *-en, f. (text.)* textură, urzeală simplă tip pânză.
Leinwandgröße, *-en, f. (glumeţ)* actot, actriţă cunoscut(ă) de cinematograf.
Leinwandhändler, *-s, -, m.* negustor, comerciant de pânzeturi.
Leinwandhandlung, *-en, f.,* **Leinwandladen**, *-s, -läden, m.* v. Leinengeschäft.
Leinwandheld, *-en, -en, m. (glumeţ)* personaj al unui film.
Leinwandplache, *-n, f.* prelată de pânză.
Leinwandzelt, *-(e)s, -e, n.* cort de pânză.
Leinweber, *-s, -, m.* v. Leinenweber.
Leinweber|handwerk, *-(e)s, n. sg.* meserie a ţesătorului.
Leinweber|stuhl, *-(e)s, -stühle, m.* războiu de ţesut pânză.
Leinzeug, *-(e)s, n. sg.* v. Leinen **(2).**
Leis, *-es, -en, m.* cântec bisericesc; cântec popular cu conţinut religios.
leise I. *adj.* **1.** încet, slab, abia de auzit; silenţios; **mit ~r Stimme** cu glas scăzut, slab; încet; **das ~ Murmeln des Wassers** murmurul lin al apei; **ein ~r Gesang** un cântec care abia se aude; **das Radio ~r stellen** a da radioul mai încet; **nicht die ~ste Ahnung haben** a nu avea habar; **nicht im Leisesten** nici pe departe. **2.** uşor; fin, delicat; vag; slab; **eine ~ Ahnung** o idee vagă; **ein ~r Verdacht** o vagă bănuială; **ein ~r Wind** un vânt uşor; **er hat einen ~n Schlaf** are un somn uşor, nu doarme adânc; **ein ~r Händedruck** o strângere uşoară, delicată de mână. **II.** *adv.* **1.** încet; tiptil; **~ reden** a vorbi încet; **~ schreiten** a umbla, a păşi tiptil. **2.** puţin, slab; **er nickte ihr ~ zu** i-a făcut un semn dând uşor din cap. **3.** *(reg.)* delicat, atent; **mit etwas ~ umgehen** a se comporta delicat, atent cu ceva.
Leise, *-n, f.* v. Leis.
Leisefuß, *-es, -füße, m.* v. Leisetreter.
leisetreten, *trat leise, leisegetreten (du trittst leise, er tritt leise), vb. (s) intr.* a trece neobservat, a nu se face remarcat.
Leisetreter, *-s, -, m.* **1.** persoană intrigantă, linguşitoare, perfidă, ipocrită, făţarnică. **2.** spion, copoi. **3.** persoană care nu iese în evidenţă, care se subordonează celorlalţi. **4.** *(glumeţ)* încălţăminte cu talpă moale.
Leisetreterei, *-en, f.* **1.** făţărnicie, ipocrizie, perfidie, linguşire. **2.** subordonare, servilism.
leisetreterisch *adj.* **1.** făţarnic, ipocrit, perfid. **2.** intrigant, viclean. **3.** care nu bate la ochi, nu se remarcă.
Leist[1], *-es, m. sg. (vet.)* scoică cornoasă la exastaz (la cai).
Leist[2], *-es, -e, m. (elv.)* **1.** societate care se întruneşte din când în când. **2.** local de întrunire, club.
Leiste, *-n, f.* **1.** stinghie, şipcă; riglă. **2.** *(anat.)* stinghie, regiune inghinală. **3.** *(text.)* margine, lizieră. **4.** brână (în munţi). **5.** *(tipogr.)* baghetă, vinietă îngustă, chenar. **6.** *(av.)* lisă. **7.** *(reg.)* povârniş, coastă, pantă.
leisten, *leistete, geleistet (du leistest, er leistet), vb. (h) tr.* **1.** a face, a săvârşi, a îndeplini, a înfăptui, a executa, a efectua; a realiza; **heute habe ich viel geleistet** azi am realizat mult, am făcut o mulţime de treabă; **so etwas kann ich nicht ~** de aşa ceva nu sunt în stare, pentru aşa ceva nu mă ţin puterile; *(fam.)* **er leistet ganze Arbeit** nu se încurcă cu jumătăţi, face o treabă de la un capăt la celălalt; *(în expr.)* **einen Eid ~** a depune jurământ; **Folge (sau Gehorsam) ~** a da ascultare; **Verzicht auf etwas ~** a renunţa la ceva; **einer Einladung Folge ~** a da curs unei invitaţii; **Genüge ~** a satisface, a da curs; **Widerstand ~** a opune rezistenţă; *(stil de cancelarie)* **eine Zahlung ~** a face o plată. **2.** (cu *dat.)* a da, a oferi, a acorda; **jm. einen Dienst ~** a face cuiva un serviciu; **jm. Hilfe (sau eine hilfreiche Hand) ~** a da cuiva (o mână de) ajutor; **jm. Gesellschaft ~** a ţine cuiva companie. **3.** a-şi permite; **sich** *(dat.)* **etwas ~** a-şi permite ceva; **das kann ich mir nicht ~** nu pot să-mi permit asta; **sich einen schlechten Scherz ~** a face, a-şi permite o glumă proastă; **er kann sich kein Auto ~** situaţia lui nu-i permite să-şi ţină o maşină; **sich keinen Fehler ~** a nu-şi permite nicio greşeală. **4.** *(reg.: în expr.)* **einen Tag ~** a fixa un termen.
Leisten, *-s, -, m.* calapod; **die Schuhe auf den ~ schlagen** a trage ghetele pe calapod; *(fig.)* **alles über einen ~ schlagen** a face toate după acelaşi calapod, în acelaşi fel; **sie sind beide über einen ~ geschlagen** amândoi sunt de aceeaşi teapă; *(fig.)* **Schuster, bleib bei deinem ~!** nu te băga unde nu te pricepi!
Leistenband, *-(e)s, -bänder, n.,* **Leistenbeuge**, *-n, f.* v. Leistengegend.
Leistenbinde, *-n, f. (med.)* bandaj inghinal.
Leistenbruch, *-(e)s, -brüche, m. (med.)* hernie inghinală.
Leistenbruchband, *-(e)s, -bänder, n.* v. Leistenbinde.
Leistendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă inghinală; ganglion inghinal.
Leistengegend *f. sg. (anat.)* regiune inghinală.
Leistengeschwulst, *-schwülste, f.* tumoare inghinală.
Leistenhaken, *-s, -, m. (cizmărie)* cârlig de tras calapoade.
Leistenhobel, *-s, -, m. (dulgherie)* rindea pentru pervazuri.
Leisten|schaft, *-(e)s, -schäfte, m. (text.)* tăbliţă.
Leisten|schneider, *-s, -, m.* lucrător de calapoade.
Leisten|stein, *-(e) s, -e, m. (constr.)* (piatră de) bordură.
Leistenträger, *-s, -, m.* galerie de perdea.
Leisten|werk, *-(e)s, n. sg. (constr.)* **1.** mulură. **2.** schelet de şipci.
Leistenzerrung, *-en, f.* întindere a muşchilor din regiunea inghinală.
Leistung, *-en, f.* **1.** realizare; înfăptuire; rezultate (la învăţătură); **eine schöne ~!** o realizare frumoasă! **2.** *(sport)* performanţă. **3.** *sg.* efectuare, realizare, executare, prestare; **~ einer Zahlung** efectuare a unei plăţi; **~ eines Eides** depunere a unui jurământ; **~ einer Bürgschaft** depunere a unei garanţii; **sie sind zur ~ des Wehrdienstes verpflichtet** sunt obligaţi să efectueze serviciul militar. **4.** *(jur.)* prestaţie; obligaţie (financiară); **er ist zu einer ~ verpflichtet** e obligat să plătească. **5.** *sg. (tehn., ec.)* putere, lucru mecanic, forţă mecanică, capacitate de producţie; producţie realizată, randament; productivitate; **durchschnittliche ~** randament mediu; **~ eines Produktionsfaktors** productivitatea unui factor de producţie. **6.** *sg. (tehn., ec.)* producţie obţinută, extracţie realizată (în mine, în industria extractivă).
Leistungs|abfall, *-(e)s, -fälle, m.* **1.** diminuare a randamentului, pierdere de putere. **2.** *(ec.)* scădere a randamentului, a producţiei.
Leistungs|angabe, *-n, f. (tehn.)* indicare a puterii, a randamentului.
Leistungs|anreiz, *-es, m. sg.* stimulare.
Leistungs|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* **1.** creştere a randamentului, a puterii, a capacităţii de muncă, a activităţii. **2.** *(ec.)* creştere a producţiei, a productivităţii.
Leistungs|ausbeute *f. sg. (electr.)* utilizare a energiei.
Leistungs|ausnutzung *f. sg. (ec.)* utilizare a capacităţii de producţie.
Leistungs|ausweis, *-es, -e, m. (tehn., ec.)* evidenţă a producţiei obţinute.
Leistungsbelastung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* încărcare energetică, sarcină energetică. **2.** *(av.)* greutate pe unitate de putere.
Leistungsberechnung, *-en, f.* **1.** *(electr.)* determinare a puterii. **2.** *(ec.)* calcul al capacităţii de producţie, al randamentului sau al producţiei.
Leistungsbewertung, *-en, f. (ec.)* apreciere economică a rezultatelor.
leistungsbezogen *adj.* în funcţie de rezultat, de randament, de productivitate; **ein ~es Gehalt** un salariu în funcţie de producţie.
Leistungsbilanz, *-en, f. (ec.)* balanţă curentă.
Leistungsdichte, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* densitate de putere. **2.** *(sport)* performanţe superioare obţinute într-o ramură sportivă.
Leistungsdruck, *-es, m. sg.* stres datorită solicitării mari.
Leistungsdurchschnitt, *-(e)s, -e, m.* medie a rezultatelor, a realizărilor obţinute.
Leistungs|einheit, *-en, f.* **1.** *(tehn., mec.)* unitate de putere. **2.** *(tehn., ec.)* unitate de producţie.
leistungsfähig *adj.* **1.** apt, capabil să lucreze, să producă. **2.** *(tehn., ec.)* productiv; capabil să producă. **3.** de mare putere; cu randament mare. **4.** *(inform.)* performant; **ein ~er Computer** un calculator performant.
Leistungsfähigkeit *f. sg.* **1.** capacitate de muncă, de efort; randament. **2.** *(tehn., ec.)* capacitate de producţie; putere; productivitate; randament; eficacitate, performanţă; **die ~ der Bahn** capacitatea de transport a căii ferate; **die ~ der Heizfläche** capacitatea unei suprafeţe de încălzire; **wirschaftliche ~** eficacitate economică.
Leistungsfähigkeits|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n. (ec.)* principiul capacităţii economice; principiu al impozitării veniturilor.
Leistungsfaktor, *-s, -toren, m. (tehn., electr.)* factor de putere.
leistungsfördernd *adj.* stimulator.
Leistungsfrist, *-en, f.* dată de livrare.
Leistungsgattung, *-en, f. (ec.)* **1.** categorie, fel de forţă mecanică. **2.** categorie de producţie.
leistungsgerecht *adj.* conform cu realizările, cu rezultatele obţinute; **eine ~e Entlohnung** o retribuţie după munca depusă.
Leistungsgesellschaft, *-en, f.* societate de profit.
Leistungsgewicht, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(tehn.)* greutate energetică. **2.** *(auto.)* greutate specifică.
Leistungsgewinn, *-(e)s, -e, m.* câştig de performanţă.
Leistungsgrad, *-(e)s, -e. m. (tehn.)* randament.
Leistungsgrenze, *-n, f.* **1.** limită a capacităţii de efort, de muncă. **2.** *(tehn., ec.)* limită a capacităţii de producţie, a puterii instalate; limită de putere; putere maximă.
Leistungsherabsetzung, *-en, f. (tehn., ec.)* reducere a capacităţii de producţie.
Leistungskapazität *f. sg. (tehn.)* capacitate de producţie; capacitate, putere efectivă.
Leistungskennziffer, *-n, f.* normă, indice de randament.
Leistungsklasse, *-n, f.* **1.** *(sport)* categorie de sportivi în funcţie de performanţe. **2.** *(ec.)* categorie a unui produs în funcţie de calitate.

Leistungskontrolle, *-n, f.* **1.** verificare a cunoştinţelor (la şcoală). **2.** *(tehn., ec.)* verificare a capacităţii de producţie; verificare a producţiei obţinute.
Leistungskraft *f. sg.* v. Leistungsfähigkeit.
Leistungskurs, *-es, -e, m.* curs facultativ cu frecvenţă obligatorie (în liceele germane).
Leistungskurve [-və şi -fə], *-n, f.* **1.** realizări, rezultate prezentate printr-o curbă; curbă de randament. **2.** *(tehn.)* curbă a puterii (la maşini).
Leistungskurventafel, *-n, f.* grafic de producţie.
Leistungskürzung, *-en, f.* v. Leistungsherabsetzung.
Leistungslohn, *-(e)s, -löhne, m.* salariu în acord.
Leistungsmenge, *-n, f.* nivel, volum de activitate.
Leistungsmesser, *-s, -, m. (tehn.)* instrument de măsurare a puterii; *(electr.)* wattmetru.
Leistungsmessung, *-en, f.* măsurare a performanţei.
Leistungsnachweis, *-es, -e, m.* v. Leistungsausweis.
Leistungsniveau [-vo:], *-s, -s, n.* **1.** nivel al capacităţii de muncă; randament. **2.** *(tehn.)* nivel de putere.
Leistungsnorm, *-en, f. (ec.)* normă de producţie, de muncă; **progressive ~** normă progresivă de muncă, de producţie; **Regelung der ~** reglementare a normei de muncă.
leistungs|orientiert [-riɐn-] *adj.* axat pe eficacitate.
Leistungs|ort, *-(e)s, -e, m.* **1.** loc de execuţie, de prestaţie. **2.** loc de livrare.
Leistungs|parameter, *-s, -, m.* criteriu de apreciere a rezultatelor economice.
Leistungs|pegel, *-s, -, m.* v. Leistungsniveau **(2).**
Leistungs|pflicht, *-en, f. (jur.)* obligaţie de prestaţie.
Leistungs|prämie [-miə], *-n, f.* primă de producţie, primă pentru îndeplinirea sau depăşirea normei, a planului.
Leistungs|prinzip, *-(e)s, -ien* [-piən], *n. (ec.)* principiu al retribuirii după muncă; **bei der Arbeitsvergütung soll das ~ vorherrschen** la retribuirea muncii trebuie să predomine principiul retribuirii după muncă.
Leistungsreaktor, *-s, -en, m. (fiz.)* reactor energetic.
Leistungsrecht, *-(e)s, n, sg. (jur.)* cod al afacerilor, al pieţei.
Leistungsregler, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** regulator de putere. **2.** regulator de debit.
Leistungs|schau, *-en, f.* expoziţie a realizărilor obţinute.
Leistungs|schicht, *-en, f.* **1.** *(mine)* schimb, şut. **2.** *(metal.)* şarjă (de producţie).
Leistungs|schild, *-(e)s, -er, n. (tehn.)* tăbliţă indicatoare (a caracteristicilor unei maşini).
leistungs|schwach *adj.* de putere mică; cu randament scăzut; cu rezultate slabe la învăţătură.
Leistungs|schwäche, *-n, f.* capacitate redusă de muncă, de efort; putere scăzută; situaţie slabă la învăţătură.
Leistungs|spitze, *-n, f.* capacitate maximă de putere, de muncă, de producţie.
Leistungs|sport, *-(e)s, m. sg.* sport de performanţă.
Leistungs|sportler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* sportiv(ă) de performanţă.
Leistungs|stand, *-(e)s, m. sg.* **1.** nivel al realizărilor, al rezultatelor obţinute. **2.** *(ec.)* nivel de producţie.
leistungs|stark *adj.* **1.** de mare putere; cu randament mare; cu bune rezultate la învăţătură. **2.** *(tehn.)* performant.
Leistungs|steigerung, *-en, f.* ridicare a capacităţii de muncă, de efort; creştere a rezultatelor; mărire, ridicare a producţiei.
Leistungs|stücklohn, *-es, -löhne, m.* salariu acordat pe număr de piese efectuate.
Leistungs|transformator, *-s, -en, m. (electr.)* transformator de putere.
Leistungsvergleich, *-(e)s, -e, m.* **1.** concurs de capacitate. **2.** comparaţie a performanţelor, a realizărilor, a randamentului.
Leistungsvermögen, *-s, n, sg.* v. Leistungsfähigkeit.
Leistungsver|stärker, *-s, -, m. (tehn.)* amplificator de putere.
Leistungsverweigerung, *-en, f.* **1.** *(pedag.)* renitenţă, refuz. **2.** *(jur.)* refuz de îndeplinire a obligaţiilor contractuale.
Leistungsverzug, *-(e)s, -züge, m. (jur.)* întârziere a îndeplinirii obligaţiilor contractuale.
Leistungswettbewerb,*-(e)s,-e,m.* **1.** v. Leistungsvergleich **(1). 2.** *(ec.)* concurs de productivitate, de performanţă.
Leistungswille, *-ns, m. sg.* voinţă, dorinţă de a fi performant.
Leistungszentrum, *-s, -zentren, n. (sport)* centru de performanţă.
Leistungsziffer, *-n, f. (tehn.)* indice de producţie.
Leistungszulage, *-n, f.*, **Leistungszuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* supliment (la salariu) pentru realizări deosebite, pentru ore suplimentare, primă acordată în funcţie de randament.
Leit|achse, *-n, f. (maş.)* ax conducător, ax motor, osie de direcţie.
Leit|art, *-en, f. (biol.)* specie indicatoare, caracteristică.
Leit|artikel, *-s, -, m.* articol de fond (în ziare), editorial.
Leit|artikler, *-s, -, m. (fam.)* gazetar care scrie articole de fond.
Leit|aufsatz, *-(e)s, -sätze, m.* v. Leitartikel.
leitbar *adj.* care poate fi condus.
Leitbahn, *-en, f. (maş.)* ghidaj.
Leitband, *- (e)s, -bänder, n.* v. Gängelband.
Leitbaum, *-(e)s, -bäume, m. (mine)* montant de scară; ghidaj.
Leitbegriff, *-(e)s, -e, m.* noţiune centrală, conducătoare.
Leitbetrieb, *-(e)s, -e, m.* **1.** antrepriză pilot. **2.** întreprindere fruntaşă.
Leitbild, *-(e)s, -er, n.* ideal, exemplu, model.
Leitbündel *pl. (bot.)* fascicule vasculare conducătoare.
Leitbündelkryptogamen *pl. (bot.)* criptogame vasculare.
Leitbündelpflanzen *pl. (bot.)* plante cu fascicule vasculare.
Leite, *-n, f.* **1.** *(austr.)* v. Leiste **(7). 2.** *(elv.)* apeduct. **3.** *(elv.)* jgheab de coborât buşteni.
leiten, *leitete, geleitet (du leitest, er leitet), vb. (h) tr.* **1.** a duce, a conduce; a călăuzi; **er leitete sie durch die Stadt** a condus-o prin oraş, i-a arătat oraşul; **das Wasser durch einen Kanal ~** a dirija apa printr-un canal; *(fig.)* **sich von jm. ~ lassen** a se lăsa condus, influenţat de cineva; *(fig.)* **in die Wege ~ a)** a pregăti terenul, a lua iniţiativa (unui lucru); **b)** a pune la cale; **er leitet das Gespräch darauf** aduce vorba despre această problemă. **2.** a conduce; a dirija; a cârmui; a administra; **eine Schule ~** a conduce o şcoală; **eine Versammlung ~** a conduce, a prezida o adunare; *(mil.)* **das Feuer ~** a conduce focul. **3.** *(fiz.)* a conduce.
leitend I. *part. prez.* de la leiten. **II.** *adj.* conducător, călăuzitor, diriguitor; **der ~e Gedanke** ideea conducătoare, predominantă; **die ~en Kreise** cercurile conducătoare; **ein ~er Angestellter** un funcţionar superior, într-un post de conducere.
Leiter[1], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător(-oare), director(-oare), diriginte, dirigintă, şef(ă); lider (politic); **~ einer Dienststelle** şef al unui serviciu; **kaufmännischer ~** director comercial; **technischer ~** director tehnic. **2.** *m. (fiz., electr.)* conductor; **Kupfer ist ein guter ~** arama e un bun conductor. **3.** *m.* v. Leitartikel.
Leiter[2], *-n, f.* **1.** scară; **die ~ anlegen** a pune scara; **mit ~n ersteigen** a escalada cu scări. **2.** loitră. **3.** *(sport)* spalier. **4.** *(muz.)* gamă.
Leiter|ab|stand, *-(e)s, -stände, m.* distanţă între drugii scării, deschidere a scării.
leiter|artig *adj.* în formă de scară.
Leiterbaum, *-(e)s, -bäume, m.* drug de scară; drug de loitră.
Leiterchen, *-s, -, n. (dim.* de la Leiter[2]) scăricică, scăriţă.
Leitergang, *-(e)s, -gänge, m.* **1.** *(mine)* filon în trepte. **2.** *(entom.)* galerie în formă de scară (la insecte xilofage).
Leitergerüst, *-(e)s, -e, n. (constr.)* schelă, eşafodaj din scări.
Leiterntafel, *-n, f. (mat.)* nomogramă.
Leiter|sprosse, *-n, f.* fuscel, treaptă de scară.
Leiter|stange, *-n, f.* drug al scării.
Leitertreppe, *-n, f.* scară simplă cu trepte fără contratreaptă.
Leiter|übung, *-en, f. (gimnastică)* exerciţiu la spalier.
Leiterwagen, *-s, -, m.* car, căruţă cu loitre.
Leitfaden, *-s, -fäden, m.* **1.** fir conducător, călăuzitor, diriguitor. **2.** manual (introductiv), ghid, vademecum.
leitfähig *adj. (fiz.)* conductor.
Leitfähigkeit *f. sg. (fiz., electr.)* conductibilitate.
Leitfeuer, *-s, -, n.* **1.** *(mine)* fitil de aprindere. **2.** *(mar.)* lumini de aliniament.
Leitfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte-pilot *(Naucrates ductor).*
Leitfläche, *-n, f. (av.)* derivă.
Leitform, *-en, f.* v. Leitart.
Leitfossil, *-s, -ien* [-liən], *n. (geol.)* fosilă caracteristică pentru o anumită epocă, fosilă indicatoare.
Leitgeb, *-en, -en*, **Leitgeber**, *-s, -, m. (reg.)* hangiu, cârciumar.
Leitgedanke, *-ns, -n, m.* idee conducătoare, călăuzitoare; idee predominantă.
Leitge|stirn, *-s, n. sg.* v. Leitstern.
Leitgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut conducător.
Leitgraben, *-s, -gräben, m.* şanţ de asanare, de drenaj, de scurgere.
Leit|hammel, *-s, -, m.* **1.** berbec conducător, berbec-călăuză (cu talangă). **2.** *(fam., iron.)* şef, conducător.
Leit|hengst, *-es, -e, m.* armăsar-călăuză.
Leit|hund, *-(e)s, -e, m.* **1.** câine conducător de haită. **2.** câine trăgător de sanie ghidat de om. **3.** *(vân.)* limier. **4.** câine (ghid) pentru nevăzători.
Leit|idee, *-n, f.* v. Leitgedanke.
Leit|insel, *-n, f.* refugiu pentru dirijarea circulaţiei.
Leit|institut, *-(e)s, -e, n.* institut principal, central, care stabileşte direcţia.
Leitkante, *-n, f.* **1.** *(av.)* bord de atac. **2.** *(tehn.; în expr.)* **~ der Zwangsschiene** muchie a şinei conducătoare.
Leitkarte, *-n, f.* fişă indicatoare.
Leitkauf, *-(e)s, -käufe, m.* aldămaş.
Leitkurs, *-es, -e, m. (fin.)* curs pivot, director.
Leitkurve [-və şi -fə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* curbă directoare. **2.** *(maş.)* camă de ghidare.
Leitlinie [-niə], *-n, f.* **1.** *(mat.)* (dreaptă) directoare. **2.** *(geod.)* linie de referinţă. **3.** *(fig.)* linie directoare, fir roşu. **4.** linie de marcare (pe şosele).
Leitmotiv, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(muz.)* laitmotiv. **2.** v. Leitgedanke.
leitmotivisch [-vi∫] *adj.* **1.** privitor la un laitmotiv. **2.** în forma unui laitmotiv.
Leitmuschel, *-n, f. (geol.)* scoică caracteristică (pentru o epocă).
Leitpferd, *-(e)s, -e, n.* cal înaintaş.
Leitpflanzen *pl. (biol.)* plante indicatoare, caracteristice pentru un ţinut.
Leitpfosten, *-s, -, m.* stâlp de marcaj (pe şosele), bornă.
Leitplanke, *-n, f.* **1.** bară de protecţie separatoare (la autostrăzi). **2.** bară diriguitoare.
Leitprinzip, *-(e)s, -ien* [-piən], *n.* idee conducătoare, principiu fundamental, conducător.
Leitrad, *-(e)s, -räder, n. (maş.)* roată directoare (la turbine).
Leitradbüchse, *-n, f. (tehn.)* bucşă de etanşare a roţii directoare.
Leitriemen, *-s, -, m.* hăţ; lesă.
Leitrolle, *-n, f. (tehn.)* rolă conducătoare.
Leitsatz, *-es, -sätze, m.* principiu; axiomă.
Leitschaufel, *-n, f. (tehn.)* paletă directoare (la turbină).
Leitschiene, *-n, f. (tehn.)* contraşină, şină conducătoare.
Leitschraube, *-n, f. (tehn.)* şurub conducător.
Leitschuh, *-(e)s, -e, m. (constr.)* sabot de ghidaj.
Leitseil, *-(e)s, -e, n. (reg.)* hăţ.
Leitseite, *-n, f. (inform.)* Home Page.
Leit|spindel, *-n, f. (maş.)* arbore conducător.
Leit|spindeldrehbank, *-bänke, f. (maş.)* strung cu arbore de avansuri.
Leit|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* **1.** principiu. **2.** motto, slogan.
Leit|stand, *-(e)s, -stände, m. (tehn.)* cabină de comandă.
Leit|stange, *-n, f. (tehn.)* bară conducătoare, de ghidare.
Leit|stelle, *-n, f.* centru de conducere; comandament.
Leit|stern, *-(e)s, -e, m.* **1.** stea de orientare; Steaua Polară. **2.** *(fig.)* călăuză.
Leit|strahl, *-(e)s, -en, m.* **1.** *(mat.)* rază vectoare. **2.** *(av., mil.)* rază de dirijare.
Leit|thema, *-s, -men* (sau *-mata), n.* temă principală; idee călăuzitoare.
Leit|tier, *-(e)s, -e, n.* animal conducător (al cârdului, turmei, cirezii).
Leit|ton, *-(e)s, -töne, m. (muz.)* notă sensibilă.
Leitung, *-en, f.* **1.** *sg.* conducere; îndrumare; *(sport)* **bei einem Spiel die ~ haben** a fi arbitrul unui joc, a arbitra un joc. **2.** direcţie, (organ de) conducere; administraţie,

gestiune. **3.** *(tehn.)* linie, conductă; **unterirdische ~** conductă subterană; **elektrische ~** conductă electrică; **telephonische ~** fir telefonic; *(fig., fam.)* **eine lange ~ haben** sau **bei ihm steht einer auf der ~** sau **lange ~, kurzer Draht** sau **auf der ~ stehen** (sau **sitzen**) a pricepe greu, a fi greu de cap. **4.** *(fam.)* robinet. **5.** *(pol.)* lider.

Leitungs|abfall, *-(e)s, -fälle, m. (electr.)* cădere de tensiune pe linie.

Leitungs|anschluss, *-es, -schlüsse, m. (electr. gaze)* racord de conductă.

Leitungs|apparat, *-s, -e, m.* aparat de conducere.

Leitungs|aufbau, *-s, m. sg.* structura conducerii.

Leitungsbahn, *-en, f. (bot.)* cale de conducere.

Leitungsbe|hörde, *-n, f.* organ de conducere.

Leitungsbereich, *-(e)s, -e, m.* domeniu de conducere.

Leitungsdraht, *-(e)s, -drähte, m. (electr.)* fir electric, cablu, conductor.

Leitungs|ebene, *-n, f.* nivel al conducerii.

Leitungs|entscheidung, *-en, f.* decizie a conducerii.

leitungsfähig *adj. (fiz.)* bun conducător.

Leitungsfähigkeit *f. sg. (fiz.)* conductibilitate.

Leitungsführung, *-en, f. (electr.)* traseu al conductorului; tragere a conductelor electrice.

Leitungsfunktionär, *-s, -e, m. (ist.)* activist din conducere.

Leitungsgeräusch, *-(e)s, -e, n. (tel.)* deranjament, zgomot pe fir.

Leitungsgewebe, *-s, -, n. (bot.)* țesut conducător.

Leitungsgremium, *-s, -mien* [-miən], *n.* comitet de conducere.

Leitungsgruppenwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector de linie de grup.

Leitungshahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de conductă.

Leitungskabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu de alimentare.

Leitungskader, *-s, -, m.* cadru de conducere.

Leitungskanal, *-(e)s, -näle, m. (tehn.)* canal de conductă.

Leitungskollektiv, *-s, -e* [-və], *n.* colectiv de conducere.

Leitungskosten *pl.* costuri de administrație, cheltuieli administrative.

Leitungsleger, *-s, -, m.* montor, instalator de conducte, de linii.

Leitungsmast, *-(e)s, -en, m.* stâlp de conductă, suport de linie (telegrafică, telefonică, electrică).

Leitungsmethode, *-n, f.* metodă de conducere.

Leitungsmitglied, *-(e)s, -er, n.* membru al conducerii, membru în conducere.

Leitungsnetz, *-es, -e, n. (electr.)* rețea electrică.

Leitungs|organ, *-s, -e, n.* organ de conducere.

Leitungs|pfahl, *-s, -pfähle, m.* v. Leitungsmast.

Leitungs|prinzip, *-s, -ien* [-iən], *n.* principiu de administrare, de conducere.

Leitungsrohr, *-(e)s, -e, n.* țeavă de conductă.

Leitungs|schalter, *-s, -, m. (tel.)* întrerupător de linie.

Leitungs|schnur *-schnüre, f. (electr.)* cordon, șnur.

Leitungs|störung, *-en, f. (tel.)* defect de pe linie.

Leitungs|strang, *-stränge, f. (electr.)* ramură conductoare; toron de cablu de oțel.

Leitungs|strom, *-(e)s, m. sg. (electr.)* curent de conducție.

Leitungs|struktur, *-en, f.* structură a gestiunii, a conducerii.

Leitungs|system, *-s, -e, n.* sistem de gestiune, de conducere.

Leitungs|technik, *-en, f.* tehnică de management.

Leitungs|unterbrechung, *-en, f. (electr.)* întrerupere pe linie.

Leitungsverbindung, *-en, f. (electr.)* legătură de conductă electrică; îmbinare a conductelor electrice.

Leitungsverlegung *f. sg. (electr.)* pozare, montare a conductelor sau a cablurilor.

Leitungsverlust, *-(e)s, -e, m.* v. Leitungsabfall.

Leitungsvermögen, *-s, n. sg.* v. Leitungsfähigkeit.

Leitungswähler, *-s, -, m. (tel.)* conector, selector de linie.

Leitungswasser, *-s, n. sg.* apă curentă, apă de la robinet.

Leitungswider|stand, *-(e)s, -stände, m. (electr.)* rezistență a firului, a liniei.

Leitvermögen, *-s, n. sg. (fiz.)* conductibilitate.

Leitwährung, *-en, f.* valută conducătoare.

Leitwand, *-wände, f. (tehn.)* șicană; *(tel.)* membrană.

Leitwerk, *-(e)s, -e, n.* **I.** *(tehn.)* mecanism de direcție. **2.** *(av.)* ampenaj. **3.** *(hidr.)* construcție de dirijare, de regularizare.

Leitwort, *-(e)s, -n.* **I.** *pl. -worte* motto, slogan. **II.** *pl. -wörter;* **a)** indice; **b)** cuvânt călăuzitor.

Leit|zins|satz, *-es, -sätze, m.* dobândă conducătoare de referință.

Lektion, *-en, f.* **1.** lecție, prelegere, curs; *(fig.)* **jm. eine ~ erteilen** a da cuiva o lecție, a face cuiva morală, a dăscăli pe cineva. **2.** lecție, capitol (într-un manual, mai ales de limbă străină).

Lektionar, *-s, -e, n. (bis. cat.)* lecționar, culegere de texte liturgice.

Lektionsbüro, *-s, -s, n. (înv.)* colectiv de catedră.

Lektionskatalog, *-(e)s, -e, m.* programă analitică.

Lektions|plan, *-(e)s, -pläne, m.* **1.** plan de lecție. **2.** orar.

Lektions|tabelle, *-n, f.* v. Lektionsplan **(2).**

Lektionsverzeichnis, *-ses, -se, n.* v. Lektionskatalog.

Lektor, *-s, -toren, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** lector (pentru cursul practic la limbi străine, muzică, desen în universități). **2.** redactor, lector (de editură).

Lektorat, *-(e)s, -e, n.* lectorat.

lektorieren, *lektorierte, lektoriert, vb. (h) tr.* a citi un manuscris ca redactor de carte.

Lektüre, *-n, f.* **1.** lectură, cărți (pentru distracție); **jn. mit ~ versorgen** a aproviziona pe cineva cu lectură. **2.** lectură, citire; **er war mit der ~ eines Briefes beschäftigt** era ocupat cu lectura unei scrisori.

Lemma, *-s, -ta, n.* **1.** titlu (prin care se exprimă ideea principală). **2.** *(lingv.)* cuvânt-titlu (în dicționar). **3.** *(mat.)* lemă. **4.** ipoteză. **5.** lemă, glosă marginală.

lemmatisieren, *lemmatisierte, lemmatisiert, vb. (h) tr.* **1.** *(lingv.)* a pune un cuvânt-titlu pe o fișă din cartotecă. **2.** a face cuvânt-titlu (în dicționar).

Lemming, *-s, -e, m. (zool.)* leming, șoarece călător *(Lemmus (Lyodos) lemmus).*

Lemniskate, *-n, f. (mat.)* lemniscată.

Lemur(e), *-(e)n, -(e)n, m.* **1.** fantomă nocturnă, stafie. **2.** *(zool.)* maki, lemur *(Lemuroideae).*

lemurenhaft *adj.* fantomatic.

Lende, *-n, f.* **1.** șale; șold. **2.** *(cul.)* fileu, ramstec.

Lenden|ader, *-n, f. (anat.)* vână lombară.

Lendenblut|ader, *-n, f. (anat.)* arteră lombară.

Lendenbraten, *-s, -, m. (cul.)* mușchiuleț (din regiunea rinichilor) la grătar sau prăjit.

Lendengegend *f. sg.* regiune lombară.

lendenlahm *adj.* **1.** deșelat, spetit; **jn. ~ machen** (sau **schlagen**) a speti, a snopi în bătăi pe cineva. **2.** *(fig.)* slăbănog, neputincios; **eine ~e Ausrede** o scuză ieftină, fără temei. **3.** *(pop.)* bolnav de lumbago.

Lendenmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi lombar.

Lendenschmerz, *-es, -en, m.* durere de șale; lumbago.

Lendenschurz, *-es, -e, m.* șorț purtat în jurul șalelor (la popoare din regiuni calde).

Lendensteak [-ste:k], *-s, -s, n.* v. Lendenbraten.

Lenden|stein, *-(e)s, -e, m. (med.)* litiază renală, calcul renal, piatră la rinichi.

Lenden|stich, *-(e)s, -e, m. (med.)* puncție lombară.

Lenden|stück, *-(e)s, -e, n. (cul.)* mușchi (din regiunea rinichilor).

Lendenweh, *-(e)s, n. sg.* v. Lendenschmerz.

Lendenwirbel, *-s, -, m. (anat.)* vertebră lombară.

Leng, *-(e)s, m. (iht., reg.)* mihalț-de-mare *(Molva vulgaris).*

Leninismus, *-, m. sg.* leninism.

Leninist, *-en, -en, m.* leninist.

leninistisch *adj.* leninist.

Lenk, *-s, -e, n. (reg.)* **1.** încheietură, articulație. **2.** za, verigă de lanț.

Lenk|achse, *-n, f. (tehn.)* osie directoare, osie liberă.

Lenkballon, *-s, -e, m.* (balon) dirijabil.

lenkbar *adj.* **1.** care poate fi condus, dirijat; dirijabil; **ein leicht ~er Wagen** o mașină ușor de condus; **schwer ~e Pferde** cai greu de mânat. **2.** ușor de condus; influențabil; ascultător, docil.

Lenkbarkeit *f. sg.* **1.** capacitate, posibilitate de a fi condus, dirijat. **2.** docilitate.

lenken, *lenkte, gelenkt, vb. (h) tr.* **1.** a conduce, a cârmui; a mâna (caii); **den Wagen ~** a conduce mașina, automobilul; *(fig.)* **einen Staat ~** a conduce un stat. **2.** a influența; a dirija; a comanda; **der Junge ließ sich nicht mehr ~** băiatul nu mai asculta de nimeni. **3.** *(tehn.)* a dirija. **4.** a îndrepta; a întoarce; **seine Schritte nach der Stadt ~** a-și îndrepta pașii spre oraș; **zum Guten ~** a întoarce spre bine; **die Aufmerksamkeit auf etwas ~** a atrage atenția asupra unui lucru; **das Gespräch auf etwas ~** a aduce vorba de ceva; **den Verdacht auf ihn ~** a întoarce bănuiala asupra lui.

Lenken, *-s, n. sg.* **1.** dirijare, cârmuire, conducere. **2.** dirijat, cârmuit, condus.

Lenker, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* **1.** conducător al unui vehicul; cârmaci; șofer; pilot. **2.** conducător(-oare), șef(ă). **3.** *m.* v. Lenkstange **(2). 4.** *m.* v. Lenkrad.

Lenkge|häuse, *-s, -, n. (auto.)* casetă de direcție.

Lenkgetriebe, *-s, -, n. (auto.)* mecanism de direcție; *(maș.)* mecanism de direcție.

Lenk|knüppel, *-s, -, m. (tehn.)* bară, manetă de conducere.

Lenk|kupplung, *-en, f. (auto.)* cap de bară.

Lenkrad, *-(e)s, -räder, n. (auto.)* volan; *(ferov.)* roată de comandă; **sich ans ~ setzen** a se așeza la volan.

Lenkrad|antrieb, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* antrenare cu roată directoare.

Lenkradschaltung, *-en, f.* cutie de viteze amplasată lângă volan.

Lenkriemen, *-s, -, m.* hăț.

Lenkrolle, *-n, f. (auto.)* rolă de direcție; *(maș.)* rolă de ghidare.

lenksam *adj.* v. lenkbar **(2).**

Lenksamkeit *f. sg.* v. Lenkbarkeit **(2).**

Lenkscheit, *-(e)s, -e, n. (reg.)* oiște.

Lenkschnecke, *-n, f. (tehn.)* șurub conducător fără sfârșit; *(auto.)* melc de direcție.

Lenkseil, *-(e)s, -e, n.* v. Lenkriemen.

Lenk|stange, *-n, f.* **1.** ghidon (de bicicletă). **2.** *(tehn.)* bară de direcție; *(auto.)* bară de comandă a direcției.

Lenkung *f. sg.* **1.** conducere, cârmuire; **die ~ eines Schiffes** cârmuirea unui vas; *(fig.)* **die staatliche ~** conducerea, guvernarea statului. **2.** *(tehn.)* mecanism de dirijare a unui vehicul. **3.** *(ec.)* direcție, dirijism, orientare, reglementare (a vieții economice).

Lenkungs|aus|schuss, *-es, -schüsse, m.* comitet de conducere.

Lenkungsmaßnahmen, *pl. (ec.)* măsuri dirijiste.

Lenkungsmethode, *-n, f. (ec.)* metodă de reglementare.

Lenne, *-n, f. (bot., reg.)* arțar *(Acer platanoides).*

Lentigo *f. sg. (med.)* **1.** pată hepatică. **2.** pistrui.

lentiginös *adj.* cu pistrui.

lentikular *adj.* lenticular.

lenz *adj. (mar., reg.)* gol, uscat; **~ machen** a goli; **er schöpft das Boot ~** scoate, golește toată apa din barcă.

Lenz[1], *-es, -e, m.* **1.** *(poet.)* primăvară; **im ~ des Lebens** în primăvara vieții. **2.** *pl. (poet., iron.)* ani; **sie zählt fünfunddreißig ~e** ea are treizeci și cinci de primăveri.

Lenz[2] *f. sg. (reg.)* **1.** lene; lenevie. **2.** timp liber; răgaz; **~ machen** a se distra, a se ține de pozne, de prostii.

Lenz|alter, *-s, n. sg. (poet.)* tinerețe.

Lenzblume, *-n, f.* **1.** *(poet.)* floare de primăvară. **2.** *pl. (bot.)* flori de primăvară.

lenzen, *lenzte, gelenzt (du, er lenzt), vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** *(impers.)* a veni primăvara, a se desprimăvăra. **2.** *(reg.)* a lenevi. **3.** *(mar.)* a fugi înaintea vântului. **II.** *tr. (mar.)* a pompa, a scoate apa din santină.

Lenzfest, *-(e)s, -e, n. (poet.)* sărbătoare de primăvară.

Lenzflur, *-en, f. (poet.)* câmp primăvăratic.

Lenzgefilde, *-s, -, n. (poet.)* meleaguri primăvăratice.

lenzhaft *adj. (poet.)* primăvăratic.

Lenzing, *-s,* **Lenzmonat**, *-(e)s,* **Lenzmond**, *-(e)s, m. sg. (poet., înv.)* (luna) martie.

Lenzpumpe, *-n, f. (mar.)* pompă de santină.

Lenztag, *-(e)s, -e, m. (poet.)* zi de primăvară.

leoninisch *adj.* leonin; **~er Vertrag** acord cu avantaje numai pentru o parte; *(metr.)* **~e Verse** versuri leonine.

Leopard, *-en, -en* (şi *-(e)s, -e), m. (zool.)* leopard *(Felis leopardus).*
Leopardenfell, *-(e)s, -e, n.* blană de leopard.
Lepidodẹndron, *-s, -dra, n. (bot.)* lepidodendron.
Lepido|i̲de, *-n, f. (med.)* cusătură craniană.
Lepidoli̲th, *-(e)s, -en, m. (mineral.)* lepidolit, mică de litiu.
Lepidoptẹren *pl. (entom.)* lepidoptere.
Leporẹllo|album, *-s, -alben, n.* pliant de fotografii (în formă de armonică).
Lẹpra *f. sg. (med.)* lepră.
Lẹpra|heim, *-(e)s, -e, n.* leprozerie.
lẹprakrank *adj.* v. lepros.
lepro̲s, **leprö̲s** *adj. (med.)* lepros.
Lẹprakranke, *-n, -n (ein Leprakranker), m.* şi *f.* v. Lepröse.
Leprö̲se, *-n, -n (ein Lepröser), m.* şi *f. (med.)* lepros(-oasă).
leptoso̲m *adj.* zvelt, suplu.
leptozepha̲l *adj. (med.)* leptocefal.
Lẹrche, *-n, f. (ornit.)* ciocârlie *(Alauda arvensis); (fig., fam.)* **eine ~ schießen** a cădea peste cap de pe cal; **Leipziger ~** picromigdală.
Lẹrchenfalke, *-n, -n, m. (ornit.)* erete *(Falco subbuteo).*
Lẹrchengarn, *-(e)s, -e, n.* laţ de prins ciocârlii.
Lẹrchengesang, *-(e)s, -sänge,* **Lẹrchenklang**, *-(e)s, -klänge, m.* cântec de ciocârlie.
Lẹrchenklaude *f. sg.* v. Lerchensporn.
Lẹrchen|netz, *-es, -e, n.* v. Lerchengarn.
Lẹrchenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* v. Lerchengesang.
Lẹrchen|sporn, *-(e)s, -e, m. (bot.)* brebenel *(Corydalis marschalliana).*
Lẹrchen|streichen, *-s, n. sg.* **1.** migraţie a ciocârliilor. **2.** prins al ciocârliilor cu laţul (în timpul migraţiei).
Lẹrchen|strich, *-(e)s, m. sg.* v. Lerchenstreichen **(1).**
Lẹrchenzeit *f. sg.* sezon al ciocârliilor.
Lẹrn|aktiv, *-s, -s* (şi *-e), n.* grupă de cursanţi.
lẹrnbar *adj.* care poate fi învăţat.
Lẹrnbegier(de) *f. sg.* v. Lerneifer.
lẹrnbegierig *adj.* dornic de învăţătură.
lẹrnbe|hindert *adj. (pedag.)* handicapat, care nu poate învăţa.
Lẹrnbereitschaft *f. sg.* v. Lernlust.
Lẹrn|eifer, *-s, m. sg.* zel, sârguinţă la învăţătură, dorinţă de a învăţa.
lẹrn|eifrig *adj.* zelos, sârguincios la învăţătură.
lẹrnen, *lernte, gelernt, vb. (h) tr.* şi *intr.* **1.** a învăţa (ceva); a studia, a se instrui; **ein Handwerk ~** a învăţa o meserie; **er hat etwas Tüchtiges gelernt** a făcut studii serioase; **er lernt Deutsch** învaţă germana; **ich habe ihn schätzen gelernt** am învăţat să-l stimez; **von dir kann man viel ~** de la tine are omul ce învăţa; **auswendig ~** a învăţa pe dinafară, pe de rost; *(refl.)* **das lernt sich leicht** asta se învaţă uşor. **2.** *(reg.)* a învăţa, a instrui.
Lẹrnen, *-s, n. sg.* învăţat, învăţătură, studiu; **das ~ fällt ihm schwer** învaţă greu.
Lẹrner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă), cursant(ă).
lẹrnfähig *adj.* apt, capabil de a învăţa.
Lẹrnfähigkeit *f. sg.* aptitudine, capacitate de a învăţa.
Lẹrnfleiß, *-es, m. sg.* v. Lerneifer.
Lẹrngemeinschaft, *-en, f.* grupă, colectiv de învăţătură.
Lẹrnhilfe, *-n, f. (pedag.)* sprijin, îndrumare la învăţătură.
Lẹrn|inhalt, *-es, -e, m. (pedag.)* conţinutul materiei, învăţării.
Lẹrnlust *f. sg.* dorinţă, plăcere, dispoziţie, chef de a învăţa.
lẹrnlustig *adj.* v. lernbegierig.
Lẹrnmittel, *-s, -, n,* material folosit la învăţătură (manuale, caiete etc.).
Lẹrnmittelfreiheit, *f. sg.* gratuitatea pentru manualele folosite în anul de studiu.
Lẹrnprogramm, *-s, -e, n. (inform.)* program de învăţare.
Lẹrnprozess, *-es, -e, m.* **1.** *(psihopedag.)* proces de învăţare. **2.** *(elevat)* proces de formare, de învăţare (a unei persoane).
Lẹrnpsychologie *f. sg.* psihologia învăţării.
lẹrnsam *adj. (reg.)* studios.
Lẹrnschritt, *-(e)s, -e, m. (pedag.)* etapă, fază în procesul de învăţare.
Lẹrnschule, *-n, f.* şcoală teoretică.
Lẹrnschwester, *-n, f.* soră (de caritate) cursantă, soră, infirmieră care urmează cursuri sanitare.
Lẹrn|stoff, *-(e)s, -e, m.* materie de învăţătură.
Lẹrn|stunde, *-n, f.* oră de studiu, oră de meditaţie.
Lẹrnvermögen, *-s, n. sg. (pedag.)* capacitate de a învăţa.
Lẹrnvorgang, *-(e)s, -gänge, m. (pedag.)* proces de învăţare.
lẹrnwillig *adj.* v. lernbegierig.
Lẹrnzeit, *-en, f.* timp al învăţăturii; ucenicie.
Lẹrnziel, *-(e)s, -e, n. (pedag.)* obiectiv de învăţătură, de studiu.
Lẹrnzirkel, *-s, -, m.* cerc de învăţătură.
Le̲s|art, *-en, f. (filol.)* **1.** lecţiune; versiune; **verschiedene ~en der Handschrift** diferite versiuni ale manuscrisului. **2.** interpretare a unui text.
le̲sbar *adj.* **1.** citeţ, lizibil. **2.** *(despre cărţi)* uşor şi plăcut de citit.
Le̲sbarkeit *f. sg.* **1.** lizibilitate. **2.** *(despre cărţi)* faptul de a fi plăcut de citit.
Le̲sbe, *-n,* **Le̲sbierin** [-biə-] *-nen, f.* lesbiană.
le̲sbisch *adj.* lesbian.
Le̲se, *-n, f.* **1.** cules (al strugurilor), recoltă de struguri. **2.** levată (la jocul de cărţi). **3.** *(poet.)* texte alese.
Le̲se|abend, *-s, -e, m.* seară literară.
Le̲seband, *-(e)s, -bänder, n. (rar)* semn de carte.
Le̲seblatt, *-(e)s, -blätter, n. (text.)* pieptene.
Le̲sebrett, *-(e)s, -er, n. (text.)* placă de rost.
Le̲sebrille, *-n, f.* ochelari pentru citit.
Le̲sebuch, *-(e)s, -bücher, n.* **1.** carte de citire. **2.** crestomaţie, antologie.
Le̲sedrama, *-s, -men, n.* dramă, piesă (de teatru) pentru citit (care nu se pretează pentru scenă).
Le̲se|ecke, *-n, f.* colţ de lectură (în club).
Le̲sefehler, *-s, -m. (inform.)* eroare de lectură.
Le̲sefertigkeit *f. sg. (pedag.)* deprindere de a citi.
Le̲sefibel, *-n, f.* abecedar.
Le̲sefrucht *f. sg. (poet., fig.)* rod al lecturii.
Le̲sefutter, *-s, -, m. (fam.)* v. Lesestoff.
Le̲segerät, *-(e)s, -e, n.* aparat (optic) de citit.
Le̲segesellschaft, *-en, f.* cerc, societate de lectură.
Le̲se|halle, *-n, f.* **1.** sală de lectură. **2.** bibliotecă publică.
Le̲se|heft, *-(e)s, -e, n.* cărticică, broşură.
Le̲se|holz *n. sg.* vreascuri, uscături, crengi uscate.
Le̲se|hunger, *-s, m. sg. (fam., fig.)* sete de lectură.
Le̲sekabinett, *-(e)s, -e, n.* cabinet de lectură.
Le̲sekarte, *-n, f.* legitimaţie de cititor.
Le̲sekränzchen, *-s, -, n.*, **Le̲sekreis**, *-es, -e, m.* cerc literar; cerc de lectură.
Le̲selampe, *-n, f.* lampă pentru citit.
Le̲selupe, *-n, f.* lupă pentru citit.
Le̲selust *f. sg.* plăcere, poftă de a citi.
le̲sen, *las, gelesen (du, er liest), vb. (h) I. tr.* şi *intr.* **1.** a citi; **ein Buch ~** a citi o carte; **deine Schrift lässt sich gut ~** ai un scris citeţ; *(inform.)* **eine Diskette ~** a citi o dischetă; *(muz.)* **eine Partitur ~** a citi o partitură; *(tipogr.)* **Korrekturen ~** a citi corecturi; **zwischen den Zeilen ~** a citi printre rânduri; **dieser Text muss so gelesen werden** acest text trebuie astfel citit, interpretat; *(bis. cat.)* **die Messe ~** a face liturghia; **ein Kolleg ~** a ţine o prelegere; **Professor Meier liest dieses Semester über Schiller** profesorul Meier ţine în acest semestru un curs despre Schiller. **2.** *(fig.)* a citi, a interpreta; **js. Gedanken ~** a înţelege, a citi gândurile cuiva; **er las ihm seinen Wunsch aus den Augen** i-a citit dorinţa din ochi; **in den Sternen ~** a citi în stele; **aus der Hand ~** a citi în palmă; *(fam.: în expr.)* **jm. den Text** (sau **ein Kapitel** sau **die Leviten** sau **die Epistel**) **~** a dojeni aspru, a lua la refec, a mustra pe cineva, a face cuiva morală. **II. 1.** *tr.* a culege, a strânge (fructe etc.); **Ähren ~** a strânge spice, a spicui; **Trauben ~** a culege struguri. **2.** *tr.* a alege, a tria, a selecţiona, a curăţa; **Erbsen ~** a curăţa mazăre.
Le̲sen, *-s, n. sg.* **1.** citire, lectură. **2.** cules (al fructelor); strâns (al spicelor). **3.** triere, selecţionare; curăţire.
le̲senswert *adj.* demn de citit, care merită a fi citit.
Le̲seprobe, *-n, f. (teatru)* probă de citire.
Le̲sepult, *-(e)s, -e, n.* pupitru, suport pentru carte.
Le̲ser, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** cititor(-oare). **2.** culegător(-oare). **3.** persoană care alege, triază, curăţă.
Le̲seratte, *-n, f. (fam.)* cititor pasionat, şoarece de bibliotecă.
Le̲seraum, *-(e)s, -räume, m.* v. Lesesaal.
Le̲serbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de la cititor (către redacţia ziarului).
Le̲serbrief-Redaktion, *-en, f.* poşta redacţiei.
Le̲se-Rechtschreib-Schwäche *f. sg. (psih., med.)* legastenie.
Leserei, *-en, f. (peior.; folosit mai ales la sg.)* citit exagerat de mult, prostesc, fără rost; mania de a citi mereu.
Le̲ser|einsendung, *-en, f.* v. Leserbrief.
le̲serfreundlich *adj.* plăcut, potrivit pentru cititor.
Le̲se|ring, *-(e)s, -e, m.* v. Lesezirkel.
Le̲serkonferenz, *-en, f.* întrunire a cititorilor; întâlnire cu cititorii.
Le̲serkreis, *-es, -e, m.* public cititor, cerc de cititori (ai unui ziar, ai unei cărţi etc.).
le̲serlich *adj.* citeţ, lizibil; **~e Schrift** scris citeţ.
Le̲serlichkeit *f. sg.* lizibilitate.
Le̲serling, *-s, -e, m. (fam.)* cititor prost, nepriceput.
Le̲serschaft, *-en, f.*, **Le̲serwelt** *f. sg.* v. Leserkreis.
Le̲ser|stimme, *-n, f.* opinia cititorului.
Le̲serwerbung, *-en, f.* recrutare de cititori.
Le̲serwunsch, *-(e)s, -wünsche, m.* dorinţă a cititorului.
Le̲serzahl, *-en, f.* număr de cititori (înscrişi la o bibliotecă sau care citesc o publicaţie).
Le̲serzuschrift, *-en, f.* v. Leserbrief.
Le̲sesaal, *-(e)s, -säle, m.* sală de lectură.
Le̲seschule, *-n, f. (înv.)* şcoală elementară.
Le̲seschüler, *-s, -, m. (înv.)* elev începător; bucher.
Le̲se|speicher, *-s, -, m. (inform.)* memoria de citire.
Le̲se|stift, *-(e)s, -e, m.* creion lector.
Le̲se|stoff, *-(e)s, -e, m.* material, materie de citit, de lectură.
Le̲se|stube, *-n, f.* v. Lesezimmer.
Le̲se||stück, *-(e)s, -e, n.* bucată de citire.
Le̲se|stunde, *-n, f.* oră de citire.
Le̲se|übung, *-en, f.* exerciţiu de citire.
Le̲se|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* predare a cititului.
Le̲sever|ein, *-(e)s, -e, m.* v. Lesegesellschaft.
Le̲sever|stehen, *-s, n. sg.* înţelegerea textului scris, înţelegere a unui text citit.
Le̲sewut *f. sg. (fam.)* manie a cititului.
Le̲sezeichen, *-s, -, n.* **1.** semn de carte. **2.** *(înv.)* semn de punctuaţie.
Le̲sezeit, *-en, f.* **1.** timp pentru lectură. **2.** vreme pentru cules.
Le̲sezimmer, *-s, -, n.* sală de lectură; cabinet de lectură.
Le̲sezirkel, *-s, -, m.* cerc de lectură (ai cărui membri schimbă între ei revistele, cărţile etc.).
Le̲sung, *-en, f.* **1.** citire (a unui proiect de lege în parlament); **der Gesetzentwurf wurde in dritter ~ angenommen** proiectul de lege a fost adoptat la a treia citire. **2.** citire din opere literare (în cadrul cenaclului). **3.** *(rar)* v. Lesart.
letal *adj. (med.)* mortal, letal.
Letaldosis, *-dosen, f. (med.)* doză letală.
Lethargie *f. sg.* letargie.
lethargisch *adj.* letargic.
Lẹthe *f. sg.* **1.** *(mitol.)* Lethe. **2.** *(fig.)* uitare.
Lẹtsch, *-(e)s, -e, m. (reg.)* **1.** ochi; laţ. **2.** *(fam.)* bot (de copil supărat).

Lętsche, *-n, f. (reg.)* gheţuş, derdeluş, alunecuş.
lętschen, *letschte, geletscht, vb. (s) intr. (reg.)* a aluneca.
lętschig *adj. (reg.)* moale, fără putere.
Lętte[1], *-n, -n, m.* leton.
Lętte[2], *-n, f. (reg.)* tejghea.
Lętten, *-s, -, m.* argilă (grasă), lut.
Lęttengang, *-(e)s, -gänge, m. (mine)* filon argilos.
Lęttenkohle, *-n, f. (geol.)* cărbune argilos.
Lęttensand|stein, *-(e)s. m. sg. (geol.)* gresie argiloasă.
Lęttenschlag, *-(e)s, -schläge, m.* pardoseală de lut.
Lętter, *-n, f.* **1.** *(tipogr.)* literă tipografică, literă turnată; caracter, tip. **2.** literă de tipar. **3.** *(poet.)* literă.
Lęttermetall, *-s, -e, n.* v. Lefternmetall.
Lętterngießmaschine, *-n, f. (tipogr.)* maşină de turnat litere.
Lęttern|metall, *-s, -e, n. (tipogr.)* metal pentru turnat litere.
lęttig *adj.* argilos.
Lęttin, *-nen, f.* letonă.
lęttisch *adj.* leton; **~e Sprache** limba letonă; **~e Sitten** obiceiuri letone.
Lęttner, *-s, -, m. (arhit.)* **1.** zid despărţitor cu balcon între naos şi altar. **2.** *(bis.)* pupitru, strană.
lętz *adj. (reg.)* întors, pe dos.
Lętze, *-n, f. (reg.)* **1.** fortificaţie de graniţă. **2.** despărţire; cadou, dar, masă oferit(ă) la despărţire. **3.** *(pop.)* lecţie, îndrumare.
lętzen, *letzte, geletzt (du letzest* şi *du, er letzt), vb. (h) tr.* **1.** (şi *refl.) (poet.)* a (se) desfăta, a (se) reconforta, a (se) înveseli. **2.** *(pop.)* a vătăma, a prejudicia. **3.** *(reg.)* a da un ospăţ de adio.
Lętzi, *-nen, f. (elv., ist.)* fortificaţii medievale de graniţă.
lętzt *adj. (der, die, das ~e)* **1.** cel din urmă, cea din urmă; ultimul, ultima; **das ~e Wort behalten** a avea ultimul cuvânt; **in den ~en Zügen liegen** a trage să moară, a fi pe moarte, în agonie; **der ~e Wille** ultima dorinţă; testament; *(poet.)* **die ~e Ruhe** somnul de veci; *(bis.)* **die ~e Ölung** mirul dat muribundului; **das ~e Dutzend** ultima duzină, cifrele 25–36 la ruletă; **jm. die ~e Ehre erweisen** a da cuiva ultimele onoruri; **die ~e Hand anlegen** a finisa, a da ultimul retuş; *(pop., fam.)* **auf dem ~en Loch pfeifen** a fi la aman; **zum ~en Mal** pentru ultima dată; **bis auf den ~en Mann** până la ultimul om; **~en Endes** în definitiv, la urma urmelor. **2.** cel, cea din urmă; cel, cea mai de jos, cel mai prost, cea mai proastă; **~er Güte** de cea mai proastă calitate. **3.** ultim; profund, adânc, ascuns; extrem, foarte; **die ~n Gründe** ultima raţiune, ultimul temei; **zum ~en Mittel greifen** a recurge la mijloace extreme. **4.** trecut; recent, nou; **unsere ~e Begegnung** ultima noastră întâlnire; **das ~e Mal** data trecută; **der ~en Zeit** în ultima vreme; **die ~e Mode** (sau *(fam.)* **der ~e Schrei)** ultima modă (ultimul strigăt); **~en Freitag** vinerea trecută.
Lętzt *f. sg. (în expr.)* **zu guter ~** în cele din urmă; în fine, în sfârşit; la urma urmei.
Lętztbietende, *-n. -n (ein Letztbietender), m.* şi *f.* ultim(ă) ofertant(ă).
Lętzte, *-n, -n (ein Letzter, ein Letztes).* **I.** *m.* şi *f.* **1.** cel, cea din urmă, ultimul, ultima; **der ~ einer Familie** ultimul descendent al unei familii; **der ~, dem ich es sagen würde** ultimul (om), căruia i-aş spune; **er kam als ~r** a venit ultimul; **die beiden ~n** ultimii doi; **die ~n werden die Ersten sein** ultimii vor fi cei dintâi. **2.** cel, cea din urmă, ultimul, ultima, cel mai prost, cea mai proastă; **der ~ in der Klasse** ultimul din clasă; **er wurde ~r** a ocupat ultimul loc (dintr-un concurs). **3.** *m. (în expr.)* **der ~ des Monats** ultima zi a lunii. **II.** *n. sg. (în expr.)* **das ist mein ~s a)** e ultimul meu cuvânt; **b)** acesta-i sfârşitul, de aici mi se trage moartea; **es geht ums ~** e totul în joc; **zum ~n greifen** a recurge la mijloace extreme; **bis ins ~** până la ultimul detaliu; **bis aufs ~** cu totul, total; **das ~ sein a)** a nu fi bun de nimic; **b)** ultima picătură; **c)** a fi ceva de necrezut; **das ~** ultimul lucru; **als ~s** în ultimul rând; **bis zum ~n** până la capăt; **zum** (sau **am) ~n** mai la urmă, în ultimul rând; **das wäre das ~!** ar fi culmea; **ein ~s habe ich noch** mai am un ultim punct; **das ~ hergeben** a-şi da şi sufletul; **das ~ herausholen** a solicita la maximum; **jn. zum ~n treiben** a împinge pe cineva la disperare; **das ~ an Kraft erfordern** a cere maximum de efort.
lętzte(n)mal *adv. (inv.),* **lętzte(n) Mal** *(în expr.)* **das letzte Mal** sau **zum letzten Mal** pentru ultima dată.
lętzt|endlich *adv.* în sfârşit, într-un final.
lętztens *adv.* **1.** în sfârşit, la urmă, în ultimul rând. **2.** recent, de curând, nu de mult.
lętzter *adj. (der, die, das ~ e)* cel, cea din urmă (din doi sau dintr-o enumerare), ultimul, ultima amintit(ă).
lętzt|erwähnt, lętztgenannt *adj.* menţionat, amintit, numit în ultimul loc, ultimul, ultima amintit(ă).
lętztgeboren *adj.* ultimul născut.
lętzt|händig *adj. (în expr.)* **~e Unterschrift** ultimă iscălitură (înainte de moarte).
lętzt|hin *adv.* de curând, recent, nu de mult; adineauri; de rândul trecut.
lętztjährig *adj.* din anul trecut.
Lętztlebende, *-n, -n (ein Letztlebender), m.* şi *f.* supravieţuitor(-oare).
lętztlich *adv.* **1.** în cele din urmă, în sfârşit, în fine; în definitiv, la urma urmelor; **~könnte man auch zu Hause bleiben** la urma urmei am putea rămâne acasă. **2.** de curând, recent, nu demult, adineauri.
lętztmalig *adj.* ultim; ultimă dată; **~e Verwarnung** ultim avertisment.
lętztmals *adv.* ultima dată.
lętztmöglich *(adj.)* ultimul posibil; **der ~e Termin** ultima dată posibilă.
lętztwillig *adj. (jur.)* testamentar; **die ~e Anordnung** (sau **Verfügung)** testamentul, dispoziţia testamentară; ultimă dispoziţie.
Leu[1] [lɔø], *-en, -en, m. (poet.)* leu.
Leu[2] [leu], *-, Lei, m.* leu (monedă).
leuchen, *leuchte, geleucht, vb. (h) tr. (reg.)* a ciupi (inul).
Leuchse, *-n, f. (reg.)* leucă.
Leucht|anlage, *-n, f.* instalaţie de (i)luminat.
Leucht|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de (i)luminat.
Leuchtbake, *-n, f.* **1.** *(mar.)* baliză luminoasă. **2.** *(av.)* emiţător de semnale luminoase.
Leuchtbakterie [-riə], *-n, f. (biol.)* bacterie fosforescentă.
Leuchtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** reclamă, firmă luminoasă. **2.** *(ferov.)* schemă luminoasă.
Leuchtboje, *-n, f. (mar.)* geamandură luminoasă.
Leuchtbombe, *-n, f. (mil.)* bombă luminoasă.
Leuchtbuch|stabe, *-ns, -n, m.* literă a unei reclame luminoase.
Leuchtdichte, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* densitate de luminozitate. **2.** *(tipogr.)* strălucire.
Leuchte, *-n, f.* **1.** lampă. **2.** luminã; lumânare; felinar; lanternă. **3.** *(fig., fam.)* minte strălucită; celebritate, stea; **eine ~ der Wissenschaft** un savant ilustru, o fală a ştiinţei; *(fam.)* **eine ~ ist er nicht** n-a descoperit America, n-a inventat praful de puşcă.
leuchten, *leuchtete, geleuchtet (du leuchtest, er leuchtet), vb. (h) intr.* **1.** a lumina, a străluci; a radia; **die Lampe leuchtet** lampa luminează; **die Sterne ~ am Himmel** stelele strălucesc pe cer; **der Himmel leuchtet** cerul străluceşte; **seine Augen ~ vor Glück** ochii îi strălucesc de fericire. **2.** a (i)lumina; **jm. ~** a lumina calea cuiva; **jm. ins Gesicht ~** a lumina pe cineva în faţă, a îndrepta lumina spre faţa cuiva; *(iron.)* **sein Licht ~ lassen** a-şi arăta, a-şi etala ştiinţa. **3.** a străbate, a se arăta, a se vedea clar, limpede, lămurit; **Glück leuchtet aus seinem Antlitz** i se citeşte pe faţă cât e de fericit. **4.** *(unipers.)* a fulgera sec.
Leuchten, *-s, n. sg.* luminat, strălucire.
leuchtend I. *part. prez.* de la leuchten. **II.** *adj.* lucitor, strălucitor, scânteietor, sclipitor, luminos, fosforescent; *(adv.)* **~ rot** roşu aprins.
Leuchter, *-s, -, m.* sfeşnic, candelabru; lustră, corp de iluminat.
Leuchter|arm, *-(e)s, -e, m.* braţ de sfeşnic, de candelabru.
Leuchterblume, *-n, f. (bot.)* ceropegie *(Ceropegia).*
Leuchterdille, *-n, f.*, **Leuchter|einsatz**, *-es, -sätze, m.* fofează de sfeşnic.
Leuchterknecht, *-(e)s, -e, m.* cilindru mic pe suportul de lumânare (pe care arde mucul).
Leucht|erscheinung, *-en, f.* fenomen luminos.
Leuchtertisch, *-(e)s, -e, m.* sfeşnicar, măsuţă pe care stau sfeşnicele.
Leuchtfarbe, *-n, f. (chim.)* vopsea fluorescentă, luminescentă.
Leuchtfeld, *-(e)s, -er, n. (fiz.)* câmp luminos (al unui colector de raze).
Leuchtfeuer, *-s, -, n. (mar.)* far.
Leuchtfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* peşte fosforescent.
Leuchtfleck, *-(e)s, -e, m. (tv.)* spot luminos.
Leuchtgas, *-es, n. sg.* gaz aerian, gaz de iluminat.
Leuchtgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil luminos.
Leuchtkäfer, *-s, -, m. (entom.)* licurici *(Lamphyris noctiluca).*
Leuchtkörper, *-s, -, m.* corp de iluminat.
Leuchtkraft *f. sg. (fiz.)* luminozitate, intensitate luminoasă.
leuchtkräftig *adj. (fiz.)* înzestrat cu (o anumită) intensitate luminoasă.
Leuchtkugel, *-n, f. (mil.)* proiectil luminos, rachetă de semnalizare.
Leuchtmaterial, *-s, -ien* [-liən], *n.* material de luminat, material luminescent.
Leuchtmittelsteuer, *-n, f. (fin.)* impozit pe mijloace de iluminat (în R.F.G.).
Leuchtmunition *f. sg. (mil.)* muniţie de semnalizare luminoasă.
Leucht|öl, *-(e)s, -e, n.* v. Leuchtpetroleum.
Leucht|organ, *-s, -e, n. (biol.)* organ fluorescent.
Leuchtpetroleum [-leʊm], *-s, n, sg.* petrol lampant.
Leuchtpistole, *-n, f. (mil.)* pistol de semnalizare cu rachete luminoase.
Leuchtpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct luminos.
Leuchtrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă luminoasă, de semnalizare.
Leuchtreklame, *-n, f.* reclamă luminoasă.
Leuchtröhre, *-n, f. (fiz., tehn.)* tub luminescent.
Leuchtschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* far plutitor.
Leuchtschild, *-(e)s, -er, n.* firmă, reclamă luminoasă.
Leuchtschirm, *-(e)s, -e, m. (fiz., tv.)* ecran luminescent, fluorescent; ecran al tubului catodic.
Leuchtschrift, *-en, f.* reclamă luminoasă.
Leuchtsignal, *-s, -e, n. (mil., mar., av.)* semnal luminos.
Leuchtskala, *-len, f.* scală luminoasă.
Leucht|spurgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil trasant.
Leucht|stoff, *-(e)s, -e, m . (fiz.)* substanţă luminescentă.
Leucht|stofflampe, *-en, f.* lampă cu fluorescenţă.
Leucht|tierchen, *-s, -, n.* v. Leuchtkäfer.
Leucht|turm, *-(e)s, -türme, m (mar.)* far.
Leucht|turmwärter, *-s, -, m.* paznic de far.
Leucht|uhr, *-en, f.* ceas cu cadran fosforescent.
Leuchtvor|richtung, *-en, f.* dispozitiv de iluminat.
Leuchtwurm, *-(e)s, -würmer, m.* v. Leuchtkäfer.
Leuchtzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos.
Leucht|ziffer, *-n, f.* număr fosforescent pe cadranul ceasului.
Leuchtzifferblatt,*-(e)s, -blätter, n.* cadran fosforescent.
Leucht|zirpe, *-n, f. (entom.)* greiere fosforescent.
Leuenmut, *-(e)s, m. sg. (poet.)* curaj de leu.
Leuer, *-s, -, m. (reg.)* **1.** porc (castrat). **2.** *sg.* tescovină.
leugbar *adj.* contestabil.
leugnen, *leugnete, geleugnet (du leugnest, er leugnet), vb. (h) tr.* a tăgădui, a nega, a contesta; **wir ~, dabei gewesen zu sein** tagăduim că am fost de faţă; **es ist nicht zu ~** este incontestabil; **ich kann es nicht ~** nu pot să spun că nu.
Leugnen, *-s, n. sg.* tăgadă, negare; **für den Fall des ~s** în caz de tăgadă.
Leugner,*-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* tăgăduitor(-oare); persoană care contestă, neagă.
Leugnung *f. sg.* v. Leugnen.
Leukämie *f. sg. (med.)* leucemie.
Leukoblasten *pl.(med.)* leucoblaste.
Leukodermie *f. sg. (med.)* leucodermie.
Leukom, *-s, -e, n. (med.)* leucom.
Leukopathie, *-n* [-'i:ən], *f. (med.)* albinism.
Leukophan, *-s, -e, n. (geol.)* leucofan.
Leukoplast, *-(e)s, -e, n. (med.)* leucoplast.
Leukorrhö [-'rø:] *f. sg. (med.)* leucoree.

Leukose, *-n, f. (med.)* nume generic pentru diferite forme de leucemie.
Leukozyt, *-en, -en, m. (anat.)* leucocită.
Leukozytose *f. sg. (med.)* leucocitoză.
Leumund, *-(e)s, m. sg.* **1.** reputație, renume; **guter ~** bună reputație; nume bun; **in bösen ~ bringen** a defăima, a discredita, a calomnia, **2.** bârfeală, clevetire.
Leumundszeuge, *-n, -n, m.* martor de moralitate, de (bună) purtare.
Leumundszeugnis, *-ses, -se, n.* certificat de (bună) purtare, de moralitate.
Leuse, *-n, f. (reg.)* șipcă.
Leut, *-(e)s, -e,n. (reg.)* **1.** om, ins. **2.** *(fam.)* femeie.
Leutchen *pl. (dim.* de la Leute*) (fam.; exprimând simpatie)* oameni, lume; **die guten ~ hatten keine Ahnung, was ihnen bevorstand a)** bieții oameni habar n-aveau ce-i așteaptă; **b)** *(iron.)* ei, mititeii, habar n-aveau ce-i așteaptă; **meine ~** ai mei, oamenii mei; **hört mal her, ihr ~!** ascultați, fraților! ascultați, oameni buni!
Leute *pl.* **1.** oameni, lume; **viele ~ stehen auf der Straße** multă lume staționează pe stradă; **solche ~** astfel de oameni; **gemeine ~** oameni vulgari, de rând; **er kennt seine ~** știe cu cine are de-a face; **die kleinen ~** lumea de jos, oamenii de rând; **was werden die ~ dazu sagen?** ce va zice lumea? **wir sind geschiedene ~** cu tine am terminat, cu tine nu mai vreau să am de-a face; **unter die ~ kommen a)** a merge în societate, a ieși în lume; **b)** *(despre știri)* a se afla; **unter die ~ bringen** a divulga, a destăinui (ceva); **Kleider machen ~** haina face pe om; **meine ~** ai mei, rudele mele, oameni de-ai mei, prietenii mei. **3.** slugi; **unsere ~** slugile noastre. **3.** oameni, subalterni; *(mil.)* soldați, trupă.
Leutebier, *-s, n, sg. (înv.)* bere (slabă) pentru slugi.
Leutebrot, *-(e)s, -e, n. (înv.)* pâine neagră (pentru slugi).
Leute|essen, *-s, n. sg. (înv.)* mâncare a slugilor.
Leuteplacker, *-s, -, m.* v. Leuteschinder.
leutescheu *adj.* timid; sălbatic; mizantrop.
Leuteschinder, *-s, -, m.* exploatator; persoană care jefuiește, jupoaie, jecmănește oamenii.
Leuteschinderei, *-en, f.* exploatare, jecmăneală.
Leute|stube, *-n, f. (înv.)* cameră de serviciu, odaie pentru slugi.
Leutgeb, *-en, -en, m. (reg.)* birtaș, hangiu.
Leutnant, *-(e)s, -e,* (și *-s*)*, m. (mil.)* sublocotenent; **~der Reserve** sublocotenent în rezervă.
Leutnantsfrau, *-en, f.* soție de sublocotenent.
Leutnants|stelle, *-n, f.* funcție de sublocotenent.
Leutnants|uniform, *-en, f.* uniformă de sublocotenent.
leutselig *adj.* amabil, prietenos; condescendent; afabil, binevoitor.
Leutseligkeit *f. sg.* condescendență; afabilitate, amabilitate, bunăvoință.
Leuwagen, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* bară de scotă. **2.** *(reg.)* perie de frecat cu coadă.
Levante [-'van] *f. sg.* Levant, Orientul Apropiat.
Levantine *f. sg. (text.)* mătase levantină.
Levantiner, *-s, -, m.,* **~in**, *-nen, f.* levantin(ă).
levantinisch, levantisch *adj.* levantin.
Levee [le've:], *-n, f.* **1.** *(înv.)* recrutare. **2.** *(înv.)* răzmeriță. **3.** levată (la jocul de cărți).
Level [-vəl], *-s, -s, m.* nivel.
Lever [lə've:], *-s, -s, n. (ist.)* leveu, sculatul regelui.
Leviathan [-via:-], *-s, -e, m.* leviatan.
Levit [-'vi:t], *-en, -en, m.* **1.** *(rel.)* levit, urmaș al lui Levi. **2.** *(bis. cat.)* diacon. **3.** *pl. (fam.; în expr.)* **jm. die ~en lesen** a mustra, a dojeni pe cineva, a face cuiva morală, a trage cuiva un perdaf.
Levitation [-vi-], *-en, f.* levitație.
Levkoie, Levkoje [lɛf'ko:jə] și *(austr.)* [-'kɔəə], *-n, f. (bot.)* micsandră, micșunea de grădină *(Matthiola incana)*.
Levkojen|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* fir, plantă de micșunea, de micsandră.
Lew, *-s, Lewa, m.* levă (monedă bulgară).
Lexem, *-s, -e, n. (lingv.)* lexem, unitate lexicală.
lexigrafisch, lexigraphisch *adj.* v. lexikographisch.
Lexik *f. sg. (lingv.)* lexic, vocabular.
lexikalisch *adj. (lingiv.)* **1.** lexical. **2.** de lexicon, de enciclopedie.
Lexikograf, *-en, -en, m.* v. Lexikograph.
Lexikografie *f. sg.* v. Lexikographie.
lexikografisch *adj.* v. lexicographisch.
Lexikograph, *-en, -en, m. (lingv.)* lexicograf.
Lexikographie *f. sg. (lingv.)* lexicografie.
lexikographisch *adj. (lingv.)* lexicografic.
Lexikologe, *-n, -n, m. (lingv.)* lexicolog.
Lexikologie *f. sg. (lingv.)* lexicologie.
lexikologisch *adj. (lingv.)* lexicologic, privitor la lexicologie.
Lexikon, *-s, Lexika* sau *Lexiken, n.* **1.** dicționar. **2.** lexicon; enciclopedie. **3.** *(lingv.)* v. Lexik.
lexisch *adj. (lingv.)* lexical.
Lezithin, *-s, n.sg. (chim., farm.)* lecitină.
lfd. *presc.* de la laufend în curs, curent.
lfd. J. *presc.* de la laufendes Jahr anul curent, a.c.
lfd. Nr. *presc.* de la laufende Nummer număr curent, nr. crt.
LG *presc.* de la Landgericht.
Liaison [liɛ'zɔ̃:], *-s, f.* **1.** legătură (amoroasă). **2.** *(cul.)* făină cu apă pentru îngroșarea supelor și a sosurilor.
Liane, *-n, f. (bot.)* lianâ.
Lias, *-, m.* sau *f.* lias, perioada timpurie a juras-ului.
Liasboden, *-s, -böden, m. (geol.)* teren liasic.
Liasformation, *-en, f. (geol.)* formațiune liasică.
Liaskalk, *-(e)s, -e, m. (geol.)* calcar liasic.
Lias|sand|stein, *-(e)s, -e, m. (geol.)* gresie liasică.
liassisch *adj. (geol.)* liasic.
Libation, *-en, f.* (și *mit.*) libațiune.
Libell, *-s, -e, n.* **1.** *(jur.)* plângere. **2.** pamflet, satiră. **3.** cărticică.
Libelle, *-n, f.* **1.** *(entom.)* libelulă *(Libellula)*. **2.** *(geod.)* cilindru cu bulă de aer (la o nivelă, o cumpănă).
Libellenquadrant, *-en, -en, m. (geod.)* gradat al unei nivele.
Libellenwaage, *-n, f. (geod.)* nivelă cu bulă de aer, boloboc.
libellieren, *libellierte, libelliert, vb. (h) tr.* **1.** *(constr.)* a nivela. **2.** *(înv.)* a denunța (în scris).
Libellist, *-en, -en, m.* pamfletist.
liberal *adj.* **1.** *(pol.)* liberal. **2.** liberal; indulgent; fără prejudecăți; cu vederi largi. **3.** larg, darnic, generos, mărinimos.
Liberale, *-n, -n (ein Liberaler), m.* și *f.* liberal(ă).
liberalisieren, *liberalisierte, liberalisiert, vb. (h) tr.* a liberaliza.
Liberalisierung, *-en, f.* liberalizare.
Liberalisierungsmaßnahmen *pl.* măsuri de liberalizare.
Liberalismus, *-, m. sg.* liberalism.
liberalistisch *adj.* (cu caracter) liberal.
Liberalität *f. sg.* **1.** atitudine liberală. **2.** liberalitate, dărnicie; generozitate, mărinimie.
Liberation, *-en, f. (înv.)* **1.** eliberare. **2.** scoatere de sub acuzație.
liberieren, *liberierte, liberiert, vb. (h) tr.* a elibera.
libern, *liberte, gelibert, vb. (h) intr. (reg.)* a se închega, a se coagula.
Libertät, *-en, f.* **1.** *(înv.)* libertate socială (a diferitelor păturî). **2.** libertate de acțiune, de mișcare.
libertin [-'ti:n] *adj.* libertin; desfrânat.
Libertin [-'tɛ̃:], *-s, -s, m.* om libertin, ușuratic, desfrânat.
Libertinage [-ti'nä:ʒə] *f. sg.* libertinaj.
Libertiner, *-s, -, m. (fil.; înv.)* **1.** liber-cugetător. **2.** v. Libertin.
Libertinismus, *-, m. sg.* libertinism, desfrâu.
libidinös *adj.* libidinos.
Libido, *-, f.* libido.
libieren, *libierte, libiert, vb. (h) intr. (mit.)* a oferi o libațiune.
Libration, *-en, f. (astron.)* librație.
Librettist, *-en, -en, m.* libretist.
Librętto, *-s, -s* (și *Libretti), n. (muz.)* libret.
Libyer [-bYɐ], *-s, -s, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Libia.
Lichen [-çe:n], *-s, -es, m. sg.* **1.** *pl. (bot.)* licheni. **2.** *(med.)* lichen.
Lichenologie *f. sg.* lichenologie.
licht 1. luminos; strălucitor; **ein ~er Schein** o rază luminoasă; **bei ~em Tage** ziua în amiaza mare; **~e Straßen** străzi luminoase, largi; **es wird ~** se luminează, se crapă de ziuă. **2.** deschis (la culoare); **ein ~es Blau** un albastru deschis; **~e Haare** păr blond deschis. **3.** rar, cu spații; **ein ~er Wald** o pădure rară; *(adv.)* **~ pflanzen** a planta rar, cu intervale; **sein Haar wird ~** i se rărește părul. **4.** *(despre dimensiuni, distanțe)* interior; **~e Weite** distanță interioară, orizontală între doi pereți; diametru interior; *(tehn.)* **~er Abstand** deschidere liberă, lumină. **5.** *(fig.)* limpede, lucid; **er hat ~e Augenblicke** are momente lucide; **6.** *(reg.)* ușor.
Licht, *-(e)s, -er, n.* **1.** *sg.* lumină; **das ~ des Mondes** lumina lunii; **künstliches ~** lumină artificială; **gegen das ~ halten** a ține în lumină; *(fig.)* **in gutem ~ erscheinen** a apărea în lumină favorabilă; *(poet.)* **das ~ der Welt erblicken** a se naște, a vedea lumina zilei, a veni pe lume; **bei ~ besehen, steht die Sache anders** examinând chestiunea mai îndeaproape, ea se prezintă altfel; **etwas ans ~ bringen** a dezvălui, a descoperi ceva; **~ in eine Angelegenheit bringen** a lămuri o chestiune; **ans ~ kommen** a se afla, a ieși la lumină, la iveală; **auf etwas** *(ac.)* **ein ~ werfen** a face să se lămurească ceva; **jn. hinters ~ führen** a induce în eroare, a păcăli pe cineva; **etwas ins rechte ~ setzen** (sau **stellen**, sau **rücken**) a prezenta ceva în lumina adevărată; **im falschen** (sau **schiefen**) **~ stehen** a apărea, a fi judecat într-o lumină falsă; **jm. im ~(e) stehen a)** a sta cuiva în lumină, a opri lumina cuiva; **b)** a pune în umbră pe cineva; **er scheut das ~** nu vrea să fie văzut, are ceva de ascuns; **etwas in rosigem ~ sehen** (sau **darstellen**) a vedea ceva în roz; **in milderem ~ sehen** a privi cu îngăduință. **2.** lumină (artificială); lampă; felinar; **die Lichter der Stadt** luminile orașului; **offenes ~** sursă de lumină cu flacără; **das ~ einschalten**, *(fam.)* **anknipsen, anmachen, andrehen** a aprinde lumina; **das ~ ausschalten, auslöschen**, *(fam.)* **ausmachen, ausdrehen** a stinge lumina; *(mar.; despre vase)* **~er führen** a avea luminile din borduri aprinse; **grünes ~ geben** a da undă verde, a permite; **dort gehen die ~ aus** acolo nu o duc (prea) bine. **3.** (*pl.* și *-e)* lumânare; *(fig.)* sursă de lumină; **am Weihnachtsbaum brennen die ~er** pe pomul de Crăciun ard lumânările; **das ~ ausblasen** a sufla în lumânare; *(fig.)* **sein ~ unter den Scheffel stellen** a-și ascunde talentele, a fi prea modest; **jm. ein ~ aufstecken** a deschide cuiva ochii (într-o chestiune); **mir geht ein ~ auf** (acum) înțeleg, m-am lămurit; *(fam.)* **er ist kein großes ~** nu-i prea inteligent; **sein ~ leuchten lassen**, a-și arăta talentele, a străluci; **ein ~ der Wissenschaft** o celebritate în știință. **4.** *(înv.)* astru, stea; **die ~er am Himmel** stelele; **das große ~** soarele; **das kleine ~** luna; *(reg.)* **jung ~** Crai nou; **neues ~** lună nouă. **5.** *(pict.)* lumină; punct, loc luminos; **~er aufsetzen** a accentua luminile (dintr-un tablou). **6.** *(vân.)* ochi (al vânatului mare). **7.** *(anat.)* arteră abdominală. **8.** *(reg.)* deschizătură; fereastră. **9.** *(auto.)* far; lumină de poziție. **10.** *pl. (fam., iron.)* muci, lumânare (la copii). **11.** curent electric.
Licht|ab|blendung *f. sg. (auto.)* reducere a luminii.
Licht|absorption, *-en, f. (fiz.)* absorbție de lumină.
Licht|ab|stufung, *-en, f. (fiz.)* gradație a luminii.
Licht|aggregat, *-(e)s, -e, n. (electr.)* grup electrogen de iluminat.
Licht|alterung *f. sg. (tehn.)* slăbire, îmbătrânire la lumină.
Licht|anlage, *-n, f.* instalație de lumină; **elektrische ~** instalație de lumină electrică.
Licht|antenne, *-n, f. (radio.)* antenă de sector.
Licht|arbeit, *-en, f.* lucru executat la lumină de lampă.
lịcht|arm *adj.* slab luminat; întunecat, sumbru.
Licht|ausbeute *f. sg. (electr.)* randament luminos.
Licht|aus|strahlung, Licht|aus|strömung, *-en, f. (fiz.)* emisiune de lumină.
Licht|aus|tritt, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* emergență a luminii.
Lịchtbad, *-(e)s, -bäder, n. (med.)* baie de lumină.
Lịchtbedürfnis, *-ses, n. sg.* cerință, nevoie de lumină (a viețuitoarelor).

Lịchtbe|handlung *f. sg. (med.)* helioterapie.
lịchtbe|ständig *adj.* rezistent la lumină, fotostabil.
Lịchtbe|ständigkeit *f. sg. (fiz.; fot.)* fotostabilitate; rezistență la lumină.
Lịchtbild, *-(e)s, -er, n.* **1.** fotografie. **2.** *(înv.)* diapozitiv; **~er zeigen** a proiecta diapozitive.
Lịchtbildervortrag, *-(e)s, -träge, m.* conferință cu proiecții de diapozitive.
Lịchtbildgerät, *-(e)s, -e, n. (înv.)* aparat fotografic.
Lịchtbildkunst *f. sg.* artă fotografică.
Lịchtbildner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f. (înv.)* fotograf(ă).
Lịchtbildnerei *f. sg. (înv.)* artă fotografică (ca profesie sau sport).
lịchtblau *adj.* albastru deschis.
Lịchtblick, *-(e)s, -e, m. (poet.)* rază de lumină, de speranță; moment de fericire, de perspectivă luminoasă; **der einzige ~** singura speranță.
Lịchtblitz, *-es, -e, m.* fulger de lumină; strălufgerare.
lịchtblond *adj.* blond deschis.
Lịchtblume, *-n, f. (bot.)* brândușă de toamnă *(Colchicum autumnale* L.).
Lịchtbogen, *-s, -bögen, m. (electr.)* arc voltaic.
Lịchtbogen|elektro|ofen, *-s, -öfen, m. (metal.)* cuptor electric cu arc voltaic.
Lịchtbogengenerator, *-s, -toren, m. (electr.)* generator pentru arc voltaic; *(tv.)* generator Poulsen.
Lịchtbogenkern, *-(e)s, -e, m. (electr.)* coloană centrală a arcului voltaic.
Lịchtbogenlampe, *-n, f. (electr.)* lampă cu arc voltaic.
Lịchtbogenschmelzschweißung, **Lịchtbogenschweißung**, *-en, f. (metal.)* sudare cu arc voltaic.
Lịchtbogensender, *-s, -, m. (radio.)* emițător cu arc voltaic.
Lịchtbogen|spannung, *-en, f. (electr.)* tensiune a arcului voltaic.
Lịchtbogenzündung, *-en, f. (tehn.)* aprindere cu arc voltaic.
lịchtbraun *adj.* maro deschis.
lịchtbrechend *adj. (fiz.)* refringent.
Lịchtbrechung *f. sg. (fiz.)* refracție a luminii.
Lịchtbreite, *-n, f.* deschidere liberă, lumină.
Lịchtbündel, *-s, -, n. (fiz.)* fascicul de lumină.
Lịchtchen, *-s,-, n. (dim.* de la Licht) luminiță; lumânărică.
Lịchtdämpfer, *-s,-, m.* atenuator, absorbant de lumină; abajur; paravan; ecran; cozoroc.
lịchtdicht *adj.* etanș la lumină; *(mar.)* **ein Schiff ~ machen** a etanșa, a călăfătui o navă.
Lịchtdocht, *- (e) s, -e, m.* fitil de lampă, muc de lumânare.
Lịchtdom, *-(e)s, -e, m.* cupolă de lumini (formată de reflectoare).
Lịchtdruck, *-(e)s, -e, m.* **1.** *(fiz.)* presiune a luminii; heliogramă. **2.** *(tipogr.)* fototipie.
Lịchtdruckbild, *-(e)s, -er, n.* v. Lichtdruck **(2).**
Lịchtdruckmaschine, *-n, f. (tipogr.)* mașină de tipar în fototipie.
lịchtdurchflutet *adj.* scăldat în lumină; **eine ~e Halle** o hală scăldată în lumină.
lịchtdurchlässig *adj.* transparent, neopac.
Lịchtdurchlässigkeit *f. sg. (fiz.)* transparență, transmitanță de lumină.
Lịchte *f. sg. (tehn.)* diametru interior; dimensiune interioară; deschidere; lumină.
lịcht|echt *adj.* v. lichtbeständig.
Lịcht|echt|heit *f. sg.* rezistență la lumină (a culorilor).
Lịcht|effekt, *-(e)s, -e, m.* efect de lumină.
Lịcht|einfall, *-(e)s, -fälle, m. (fiz.)* incidență a luminii.
Lịcht|einheit, *-en, f. (fiz.)* unitate de intensitate a luminii.
Lịcht|einwirkung, *-n, f.* efectul luminii.
lịcht|elektrisch *adj. (fiz.)* fotoelectric.
Lịcht|element, *-(e)s, -e, n. (electr.)* celulă fotoelectrică; tub fotoclectric.
Lịcht|emission, *-en, f. (fiz.)* emisie de lumină.
lịcht|empfindlich *adj. (fiz.)* fotosensibil, sensibil la lumină.
Lịcht|empfindlichkeit *f. sg.* sensibilitate la lumină; fotosensibilitate.
Lịcht|empfindung, *-en, f.* senzație luminoasă.
lịchten[1], *lichtete, gelichtet (du lichtest, er lichtet), vb. (h)* **I.** *tr.* a rări; a depresa; **einen Wald ~** a rări o pădure; **einen Baum ~** a curăța un copac de ramuri nefolositoare, a emonda; *(înv.)* a lumina. **II.** *refl.* **1.** a se lumina; **der Himmel lichtet sich** cerul se luminează. **2.** *(unipers.)* a se rări, a se subția; **seine Haare ~ sich zusehends** părul i se rărește văzând cu ochii.
lịchten[2] *vb. (h) tr. (mar.)* a ușura nava (prin limb); *(în expr.)* **den Anker ~** a ridica ancora.
Lịchtenbreite, *-n, f. (constr.)* lățime interioară, liberă.
Lịchtenhöhe, *-n, f.* v. Lichthöhe.
Lịchtenmaß, *-es, -e, n.*, **Lịchtenweite**, *-n, f. (constr.)* dimensiune interioară, lumină.
Lịchter, *-s, -, m.* v. Leichter.
Lịchterbaum, *-s, -bäume, m. (poet.)* pom de Crăciun.
Lịchterchen *pl.* luminițe.
lịcht|erfüllt *adj.* plin de lumină, scăldat în lumină.
Lịchterglanz, *-es, m. sg.* lumină strălucitoare a lămpilor, a lumânărilor; feerie de lumini.
lịcht|er|hellt *adj.* luminat (feeric).
Lịchterkette, *-n, f.* instalația cu becuri pentru pomul de Crăciun.
lịchterloh *adv. (în expr.)* **~ brennen** a arde cu vâlvătaie, cu pălălaie, cu flăcări mari.
Lịchtermeer, *-es, n. sg. (poet.)* mare de lumini.
Lịcht|erscheinung, *-en, f.* fenomen luminos.
Lịchterschiff, *- (e)s, -e, n.* v. Leichter.
Lịcht|erzeugung, *-en, f.* producere, generare de lumină.
Lịchtfeind, *-(e)s, -e, m.* **1.** persoană care nu suportă lumina; *(med.)* fotofob. **2.** *(fig.)* obscurantist.
Lịchtfenster, *-s, -, n. (constr.)* luminator.
Lịchtfern|sprecher, *-s, -, m. (tel.)* telefonie pe fascicul de lumină.
Lịchtfilter, *-s, -, m.* (și *n.) (fot.)* filtru de lumină; **farbiger ~** filtru de lumină cromatic.
Lịchtfleck, *-(e)s, -e, m. (fiz.)* spot luminos.
Lịchtflut, *-en, f.* lumini (puternice, feerice).
Lịchtform, *-en, f.* tipar, formă pentru turnat lumânări.
lịchtfroh *adj.* **1.** care are nevoie de lumină, căruia îi prieste lumina. **2.** *(poet.)* radiind de fericire.
Lịchtfuchs, *-es, -füchse, m.* cal galben deschis; șarg.
Lịchtfülle *f. sg.* v. Lichtflut.
Lịchtfunke, *-ns, -n*, **Lịchtfunken**, *-s, -, m.* scânteie; scânteiere, sclipire.
Lịchtgam, *-s, -e, n.* fitil (de lumânare).
Lịchtgebilde, *-s, -, n. (poet.)* făptură luminoasă; viziune luminoasă.
lịchtgeboren *adj. (poet.)* născut din lumină.
Lịchtgefilde, *-s, -, n. (poet.)* boltă cerească, firmament.
lịchtgelb *adj.* galben deschis.
Lịchtgeld, *-(e)s, -er, n. (fam.)* bani de lumină (electrică).
Lịchtgeschwindigkeit *f. sg. (fiz.)* viteză a luminii.
Lịchtge|stalt, *-en, f.* **1.** *(poet.)* făptură luminoasă, făptură de lumină. **2.** *(astron.)* fază a lunii.
Lịchtgießer, *-s, -, m.* lumânărar; fabricant de lumânări.
Lịchtgitter, *-s, -, n. (fiz.)* rețea optică.
Lịchtglanz, *-es, m. sg.* reflex de lumină, reflex luminos; luciu, strălucire.
lịchtgrau *adj.* gri deschis.
lịchtgrün *adj.* verde deschis.
Lịcht|hahn, *-(e)s, -hähne, m. (fot., tehn.)* diafragmă.
Lịcht|halter, *-s, -, m.* **1.** sfeșnic. **2.** cilindru mic (pe care arde uleiul, gazul).
Lịcht|händler, *-s, -, m.* lumânărar, negustor de lumânări.
Lịcht|heilmethode, *-n, f.*, **Lịcht|heilverfahren**, *-s, -, n. (med.)* v. Lichtbehandlung.
Lịcht|heit *f. sg. (înv.)* luminozitate.
lịcht|hell *adj.* luminos, strălucitor.
Lịcht|hof, *-(e)s, -höfe, m.* **1.** *(constr.)* luminator; curte de lumină. **2.** *(fot.; tipogr.)* halo, aureolă. **3.** *(astron.)* halo. **4.** *(fot.)* voalare.
lịcht|hof|frei *adj. (fot.)* fără halo.
Lịcht|höhe *f. sg. (constr.)* săgeată a deschiderii; înălțime interioară, liberă.
Lịcht|holz, *-es, n. sg. (forest.)* **1.** esență cu crengi rare. **2.** lemn de răsinoase.
lịcht|hungrig *adj.* avid, dornic, setos de lumină, de soare.
Lịcht|hupe, *-n, f. (auto.)* semnalizare luminoasă.
Lịcht|hut, *-(e)s, -hüte, m.*, **Lịcht|hütchen**, *-s, -, n.* stingător de lumânări.
Lịcht|intensität, *-en, f. (fiz.)* v. Lichtstärke.
Lịchtjahr, *-(e)s, -e, n. (astron.)* an-lumină.
Lịchtkasten, *-s, -kästen, m. (med.)* aparat pentru baie de lumină.
Lịchtkegel, *-s, -, m. (fiz.)* con de lumină.
Lịchtkeim, *-(e)s, -e, m. (bot.)* germene ieșit la lumină.
Lịchtkeimer, *-s, -, m. (bot.)* plantă cu putere germinativă la lumină.
Lịchtkohle *f. sg. (electr.)* cărbune incandescent, de arc voltaic.
Lịchtkopierverfahren, *-s, n. sg.* procedeu de fotocopiere.
Lịchtkreis, *-es, -e, m.* cerc de lumină; cerc luminos; halo; aureolă.
Lịchtkrümmung *f. sg. (biol.)* heliotropism.
Lịchtkupferdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* heliografie.
Lịchtlehre *f. sg. (fiz.)* optică.
Lịchtlein, *-s, -, n.* v. Lichtchen.
Lịchtleiter, *-s, -, m.* fotoconductor.
Lịchtleitung, *-en, f.* conductă electrică, instalație de iluminat.
Lịchtloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** *(constr.)* deschizătură pentru lumină; luminator. **2.** *(mine)* puț de aeraj.
lịchtlos *adj.* fără lumină; (și *fig.)* întunecat, sumbru.
Lịchtmangel, *-s, m. sg.* lipsă de lumină.
Lịchtmaschine, *-n, f. (auto.)* dinam, generator de curent electric.
Lịchtmast, *-(e)s, -e* (sau *-en) m.* **1.** felinar. **2.** stâlp, suport de lampă (electrică).
Lịchtmeer, *-(e)s, n. sg . (poet.)* noian, mare de lumină.
Lịchtmelder, *-s, -, m.* semnalizator luminos.
Lịchtmenge, *-n, f. (fiz.)* cantitate de lumină dată de o sursă de lumină.
Lịchtmess, **Lịchtmesse** *f. sg. (bis. cat.)* Intrarea Maicii Domnului (în biserică); stretenia.
Lịchtmesser, *-s, -, m. (fiz.)* fotometru.
Lịchtmesskunst, **Lịchtmessung** *f. sg. (fiz.)* fotometrie.
Lịchtminute, *-n, f. (astron.)* minut-lumină.
Lịchtnelke, *-n, f. (bot.)* floarea-cucului *(Lychnis flos cuculi).*
Lịchtnetz, *-es, -e, n.* rețea de iluminat.
Lịcht|orgel, *-n, f.* orgă de lumini (la discoteci).
Lịchtpaus|apparat, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* heliograf, aparat de fotocopii.
Lịchtpause, *-n, f. (tehn.)* copie heliografică.
Lịchtpaus|papier, *-s, -e, n.* **1.** *(fot.)* ozalid. **2.** hârtie heliografică.
Lịchtpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct luminos; *(fig.)* rază de lumină.
Lịchtputze, *-n, f.*, **Lịchtputzer**, *-s, -, m.*, **Lịchtputzschere**, *-n, f.* mucarniță.
Lịchtquant, *-s, -en, n. (fiz.)* cuantă de lumină.
Lịchtquelle, *-n, f.* izvor, sursă de lumină.
Lịchtreaktion, *-en, f. (fiz.)* fotoreacție.
Lịchtreflex, *-es, -e, m.*, **Lịchtreflexion**, *-en, f. (fiz.)* reflexie a luminii.
Lịchtregie [-ʒi:] *f. sg. (teatru, film etc.)* regie de lumini.
lịchtreich *adj.* luminos, plin de lumină.
Lịchtreiz, *-es, -e, m.* reflex la lumină.
Lịchtreklame, *-n, f.* reclamă luminoasă.
lịchtrot *adj.* roșu deschis.
Lịcht|schacht, *-(e)s, -schächte, m.* **1.** *(mine)* puț luminător, puț de aeraj. **2.** *(constr.)* puț de lumină; curte de lumină. **3.** *(fot.)* casetă antilumină.
Lịcht|schalter, *-s, -, m.* întrerupător (de lumină), șaltăr.
Lịcht|schein, *-(e)s, m. sg.* (și *fig.)* rază de lumină; licărire.
Lịcht|schere, *-n, f.* v. Lichtputzschere.
lịcht|scheu *adj.* **1.** *(biol.)* care fuge de lumină; care evită lumina. **2.** *(med.)* fotofob. **3.** *(fig.)* suspect, dubios; **~es Gesindel** adunătură suspectă.

Licht|schimmer, *-s, -, m.* licărire (de lumină); *(fig.)* rază de lumină, de speranță.
Licht|schirm, *-(e)s, -e, m.* abajur; ecran, paravan (de protecție contra luminii).
Licht|schlag, *-es, -schläge, m. (forest.)* tăiere de punere în lumină.
Licht|schnuppe, *-n, f.* muc de lumânare.
Lichtschranke, *-n, f.* celulă foto pentru declanșare de mecanisme.
Licht|schutz, *-es, m. sg.* (aparat de) protecție contra luminii.
Lichtschutzfaktor, *-s, -en, m.* factor de protecție contra razelor ultraviolete (la cremele de plajă).
licht|schwach *adj.* puțin luminos, cu lumină puțină; emanând puțină lumină.
Licht|schwankung, *-en, f. (electr.)* fluctuație a luminii.
Lichtseite, *-n, f.* parte luminată, luminoasă, însorită; *(fig.)* parte avantajoasă, favorabilă; **sich von der ~ zeigen** a se prezenta în lumina cea mai frumoasă.
Lichtsignal, *-(e)s, -e, n.* semnal luminos.
Lichtsignal|anlage, *-n, f.* instalație de semnalizare optică.
Licht|spalte, *-n, f.* fantă de lumină.
Licht|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** film (de cinematograf). **2.** *pl. (inv.)* cinematograf.
Licht|spielhaus, *-es, -häuser,* **Licht|spieltheater**, *-s, -, n.* cinematograf.
Licht|spruch, *-(e)s, -sprüche, m. (mil.)* semnal luminos.
Licht|spurgeschoss, *-es, -e, n. (mil.)* proiectil trasor.
licht|stark *adj.* cu o intensitate mare a luminii.
Licht|stärke, *-n, f.* intensitate a luminii, luminozitate; *(fot.)* raport dintre deschiderea diafragmei și distanța focală.
Licht|stärkemesser, *-s, -, m.* v. Lichtmesser.
Licht|stärkemessung, *-en, f.* v. Lichtmessung.
Licht|stellung *f. sg. (forest.)* degajare, depresare.
Licht|stift, *-es, -e, m.* creion optic.
Licht|stock, *-(e)s, -stöcke, m.* **1.** lumânare lungă, vârtelniță. **2.** suport de lumânări.
Licht|stoff, *-(e)s, -e, m.* material de luminat, substanță luminoasă.
Licht|strahl, *-(e)s, -en, m.* (și *fig.)* rază de lumină.
Licht|strahlung, *-en, f. (fiz.)* radiație de lumină.
Licht|streifen, *-s, -, m.* fâșie, dâră de lumină.
Licht|strom, *-(e)s, -ströme, m.* **1.** *(fiz.)* flux luminos. **2.** *(electr.)* curent electric.
Licht|stromdichte *f. sg.* **1.** *(fiz.)* densitate de flux luminos. **2.** *(electr.)* densitate a curentului electric.
Licht|stumpf, *-(e)s, -stümpfe, m.* rest, bucată scurtă de lumânare.
Licht|technik *f. sg.* **1.** tehnică a luminatului. **2.** fototehnică.
Licht|telefon, *-s, -e, n.* fototelefon.
Licht|telegraph, *-en, -en, m. (tehn.)* telegraf optic.
Licht|telegraphie *f. sg. (tehn.)* telegrafie optică.
Licht|therapie *f. sg.* v. Lichtbehandlung.
Licht|ton, *-(e)s, -töne, m. (cinem.)* sonorizare pe cale optică.
Licht|träger, *-s, -, m.* **1.** (și *sport)* purtător de torță (într-o ștafetă). **2.** *(fiz.)* purtător de lumină. **3.** *(fig.)* făr, purtător de idei.
Licht|transformator, *-s, -toren, m. (fiz.)* transformator de lumină.
licht|trunken *adj. (poet.)* beat de lumină; scăldat în lumină.
licht|umflossen *adj. (poet.)* inundat de lumină, scăldat în lumină.
licht|um|strahlt *adj. (poet.)* scăldat în raze de lumină, înconjurat de o aureolă.
licht|undurchlässig *adj. (fiz.)* opac.
Lichtung, *-en, f.* **1.** *(forest.)* luminiș (în pădure); rariște; tăiere rasă, abataj ras. **2.** *sg. (mar.)* ridicare (a ancorei).
Lichtungshieb, *-(e)s, m. sg.* v. Lichtschlag.
Lichtungszuwachs, *-es, m. sg. (forest.)* creștere stimulată prin punere în lumină.
Lichtventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* **1.** *(fot.)* obturator, diafragmă. **2.** *(fiz.)* celulă Kerr.
Lichtverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de lumină.
Lichtver|hältnisse *pl.* condiții de lumină, luminozitate; **ein Atelier mit guten ~n** un atelier luminos.
lichtverklärt *adj. (poet.)* scăldat în lumină; luminos; eteric.
Lichtverlust, *-(e)s, -e, m.* pierdere de lumină.
lichtvoll *adj.* **1.** luminos, strălucitor. **2.** *(fig.)* clar, limpede; fericit; **eine ~e Zukunft** un viitor luminos, fericit. **3.** clarificator, lămuritor.
Lichtwechsel, *-s, -, m. (astron.)* schimbare a luminozității unui astru.
Lichtweite, *-n, f.* v. Lichtenmaß.
Lichtwelle, *-n, f.* **1.** *(fiz.)* undă luminoasă. **2.** *(fig.)* val de lumină.
lichtwendig *adj. (bot.)* fototrop.
Lichtwert, *-(e)s, -e, m. (fot.)* indice de expunere.
Lichtwesen *-s, -, n.* v. Lichtgestalt **(1).**
Lichtwirkung, *-en, f.* acțiune a luminii; efect al luminii, efect de lumină, efect luminos.
Lichtwolke, *-n, f.* nor luminos.
Lichtzeichen, *-s, -, n.* semnal luminos.
Licht|zeichen|anlage, *-n, f.* semafor.
Lichtzeit, *-en, f. (astron.)* timp-lumină.
Lichtziehen, *-s, n. sg. (înv.)* turnat al lumânărilor.
Lichtzieher, *-s, -, m. (înv.)* **1.** lumânărar, fabricant de lumânări. **2.** *(glumeț)* mucos.
Lid, *-(e)s, -er, n.* **1.** pleoapă; **die ~er waren ihm schwer** i se închideau ochii de somn. **2.** *(reg.)* capac; încheietoare.
lidern, *liderte, gelidert, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a etanșa. **2.** *(pop.)* a argăsi; *(fig.)* a snopi (în bătăi). **3.** *(înv.)* a căptuși cu blană.
Liderung, *-en, f. (tehn.)* obturare, etanșare.
Liderungs|puffer, *-s, -, m. (tehn.)* garnitură, tampon de etanșare.
Liderungsring, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* inel de etanșare.
Liderungswerg, *-(e)s, n. sg.* cârți de etanșare.
Lidrand, *-(e)s, -ränder, m.* margine a pleoapei.
Lidsack, *-(e)s, -säcke, m.* pungă lacrimală.
Lidschatten, *-s, -, m.* **1.** umbră de pleoape (făcută cu fard). **2.** fard de ochi.
Lid|spalte, *-n, f.* deschidere, spațiu dintre pleoape.
Lid|strich, *-(e)s, -e, m.* machiaj tras cu creionul dermatograf sau cu tușul de pleoape.
lieb **I.** *adj.* **1.** drag, iubit; **jn. ~ haben** a iubi pe cineva; **jn. ~ gewinnen** a îndrăgi pe cineva; **~er Vater!** dragă tată! **wenn dir das Leben ~ ist...** dacă ții la viață... **2.** drăguț, drăgălaș; simpatic, plăcut; amabil; *(despre copii)* cuminte; **ein ~er Mensch** o persoană simpatică, plăcută; **so ein ~es Mädchen!** ce fată drăgălașă! **seien Sie so ~, mir zu helfen** (sau **und helfen Sie mir)** fiți atât de amabil și ajutați-mă; **wenn Sie so ~ sein wollen** dacă vreți să fiți atât de bun; **~ sein, Kinder!** fiți cuminți, copii! **sich ~ Kind bei jm. machen** a se vârî sub pielea cuiva, a intra în grațiile cuiva. **3.** plăcut, agreabil; binevenit; **das ist mir sehr ~** asta-mi place, îmi convine, *mi* se potrivește; **~e Gäste** oaspeți binevenți. **4.** *(în expr.; uneori fam.)* **der ~e Gott** Dumnezeu; **das weiß der ~e Himmel!** știe sfântul! **er braucht es wie das ~e Brot** are nevoie de asta ca de pâinea cea de toate zilele; **den ~en langen Tag** cât e ziulica de lungă; **er hat kaum das ~e Leben** de-abia își duce zilele; **ach, du ~e Zeit!** of, Doamne! *(iron.)* **seine ~e Not mit jm. haben** a avea de furcă cu cineva; **um des ~en Friedens willen** ca să fie liniște; **wie das ~e Vieh** ca vitele; **das wird schneller geschehen, als dir ~ ist** o să se întâmple mai repede decât ai vrea; **~ behalten** a-i păstra cuiva dragostea. **II.** *adv. (reg.)* bucuros, cu plăcere.
Lieb, *-s, n. sg. (poet.)* v. Liebchen.
Lieb|auge, *-s, -n, n. (bot.)* miruță, limba-boului *(Anchusa officinalis* L.).
Lieb|äugelei, *-en, f. (fam.)* cochetărie (cu cineva sau cu ceva).
lieb|äugeln și **lieb|äugeln**, *liebäugelte, geliebäugelt* (și *liebäugelt) (ich liebäug(e)le, vb. (h) intr.* **1.** a cocheta; **mit jm. ~** a cocheta cu cineva, a face ochi dulci cuiva. **2.** a cocheta (cu ceva), a fi preocupat (de ceva), a fi atras, tentat (de ceva); **ich habe schon lange mit diesem Gedanken geliebäugelt** am cochetat de mult cu gândul acesta.
lieb be|halten, *behielt lieb, lieb behalten (du behältst lieb, er behält lieb), vb. (h) tr.* a(-i) păstra (cuiva) dragostea; **behalte mich lieb!** gândește-te la mine cu drag!
lieb bekommen, *bekam lieb, lieb bekommen, vb. (h) tr.* v. lieb gewinnen.
Liebchen, *-s, -, n. (dim.* de la Liebe[1]) drăguță, iubită, mândră; **mein ~!** drăguța, mândra mea!
Liebden *f. sg. (înv.; în expr.)* **Euer ~!** Luminația Ta!
Liebe[1], *-n, -n (ein Lieber, ein Liebes) (substantivat* de la lieb) **I.** *m.* și *f.* **1.** persoană dragă, iubită; **mein ~r** dragul meu; **meine ~** draga mea. **2.** *pl.* rudele, cei dragi. **II.** *n. sg.* semn de simpatie; faptă amabilă, binevoitoare; **er hat mir viel ~s erwiesen** mi-a făcut mult bine, multe servicii.
Liebe[2] *f. sg.* **1.** iubire, dragoste, afecțiune; atașament (sufletesc); bucurie; **die ~ des Vaters** dragostea tatălui pentru copil; **die ~ zum Vater** (sau **für den Vater)** dragostea copilului pentru tată; **die ~ zum Vaterland(e)** iubirea de patrie; **aus ~ zum Frieden** de dragul păcii; **etwas mit ~ tun** a face ceva cu dragoste, cu bucurie. **2.** dragoste, iubire, amor; **innige ~** dragoste profundă; **~ auf den ersten Blick** dragoste la prima vedere; **freie ~** amor liber; **ein Kind der ~** un copil din flori; **Heirat aus ~** căsătorie din dragoste; **für jn.** (sau **zu jm.) in ~ entbrennen** (sau **erglühen** sau **entflammen)** a se aprinde de dragoste pentru cineva; a i se aprinde (cuiva) călcâiele; **alte ~ rostet nicht** dragostea cea dintâi nu se uită; **ihre ~ erlosch** dragostea ei s-a stins. **3.** caritate; **ein Werk der ~** o faptă caritabilă, o operă de binefacere; **etwas mit dem Mantel der ~ zudecken** a închide ochii asupra unui lucru. **4.** serviciu, amabilitate; **erweise** (sau **tu) mir die ~** fă-mi plăcerea; **eine ~ ist der andern wert** cum e sacul, și peticul. **5.** preferință; **seine ~ zur Kunst** preferința sa față de artă. **6.** *(fam.)* iubit(ă); **das ist eine alte ~ von mir** asta-i o veche dragoste de-a mea. **4.** contact sexual; **käufliche ~** prostituție.
Liebe|bebend *adj. (poet.)* tremurând, înfiorat de dragoste.
Liebe|bedürftig *adj.* care are nevoie de dragoste.
Liebediener, *-s, -, m.* lingușitor, persoană slugarnică, servilă.
Liebedienerei, *-en, f.* lingușire, servilitate, slugărnicie.
liebedienerisch *adj.* lingușitor, servil, slugarnic.
liebedienern, *liebedienerte, geliebedienert, vb. (h) intr.* a se linguși, a măguli, a fi slugarnic (față de cineva).
liebeflehend *adj.* implorând dragostea.
liebeglühend, liebe|heiß *adj. (poet.)* arzând de dragoste, înflăcărat de dragoste.
liebekrank *adj.* v. liebeskrank.
liebeleer *adj.* lipsit de dragoste, fără dragoste; **ein ~es Leben** o viață care nu cunoaște dragostea, lipsită de dragoste.
Liebelei, *-en, f.* flirt, dragoste ușoară, neserioasă.
Liebeli *n. sg. (reg.)* sărut, pupic.
liebeln, *liebelte, geliebelt (ich lieb(e)le) vb. (h)* **I.** *intr.* a flirta; a se juca de-a dragostea. **II.** *tr. (vân.)* a alinta, a mângâia; **den Hund ~** a mângâia câinele.
liebelos *adj.* v. lieblos.
lieben, *liebte, geliebt vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl. reciproc* a (se) iubi; **ich liebe dich** te iubesc, îmi ești drag; *(fam.)* **was sich liebt, das neckt sich** cine se iubește se tachinează; **~ lernen** a începe să iubească, a îndrăgi. **II.** *tr.* **1.** a iubi, a fi atașat (sufletește); **er liebt sein Vaterland** își iubește patria. **2.** a(-i) plăcea (cuiva ceva); **er liebt den Wein** îi place vinul; **er liebt es zu träumen** îi place să viseze. **III.** *refl.* a face dragoste, a avea contact sexual.
liebend **I.** *part. prez.* de la lieben. **II.** *adj.* iubitor; **eine ~e Mutter** o mamă iubitoare.
Liebende, *-n, -n (ein Liebender), m.* și *f.* îndrăgostit(ă), amant(ă).
lieben lernen, *lernte lieben, lieben gelernt, vb. (h) tr.* a începe să iubească (pe cineva), a îndrăgi; **die Stadt ~** a începe să îndrăgească orașul.
liebenswert *adj.* demn de a fi iubit; atrăgător, fermecător; simpatic.
liebenswürdig *adj.* amabil; serviabil, săritor; **eine ~e Geste** un gest amabil, prietenos; **seien Sie so ~!** fiți amabil!
liebenswürdigerweise *adv.* din amabilitate; **er zeigte uns ~ den Weg** a fost atât de amabil și ne-a arătat drumul.
Liebenswürdigkeit, *-en, f.* amabilitate.
lieber **I.** *adj. comp.* de la lieb. **II.** *adv. comp.* de la gern. **1.** mai bucuros, mai cu plăcere; **ich trinke ~ Wein als Bier** îmi place mai mult vinul decât berea; *(iron.)* **ich wüsste nicht, was ich ~ täte!** nu știu ce-aș face mai bucuros. **2.** mai bine, mai curând; **es wäre mir ~ wenn...** aș prefera să; **~ sterben als so leben** decât să trăiesc așa, mai bine să mor.
liebe|reif *adj.* copt, matur pentru dragoste.
Liebes|abenteuer, *-s, -, n.*, **Liebes|affäre**, *-n, f.* aventură amoroasă; scandal amoros.
Liebes|akt, *-(e)s, -e, m. (elevat)* contact sexual.

Liebes|angelegenheit, *-en, f.* chestiune, încurcătură amoroasă.
Liebes|antrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Liebeserklärung.
Liebes|apfel, *-s, -äpfel, m.* **1.** *(bot., inv.)* (pătlăgea) roşie *(Solanum lycopersicum* L.). **2.** măr cu glazură din zahăr.
Liebesbande *pl. (poet.)* legătură de dragoste.
Liebesbedürfnis, *-ses, n. sg.* dorinţă, nevoie, sete de dragoste.
Liebesbeteuerung, *-en, f.* jurământ de dragoste.
Liebesbeweis, *-es, -e, m.* dovadă de dragoste.
Liebesbezeigung, *-en, f.* semn de dragoste, manifestare a dragostei.
Liebesbeziehung, *-en, f.* v. Liebesverhältnis.
Liebesblick, *-(e)s, -e, m.* **1.** ocheadă, privire galeşă. **2.** privire plină de dragoste.
Liebesbote, *-n, -n, m.* mesager al iubirii.
Liebesbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare de dragoste, de amor.
Liebesdichter, *-s, -, m.* poet erotic.
Liebesdichtung *f. sg.* poezie erotică, literatură sentimentală.
Liebesdienerin, *-nen, f. (euf.)* prostituată.
Liebesdienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** serviciu, ajutor prietenesc; **du kannst mir einen ~ erweisen** poţi să-mi faci un serviciu, un bine. **2.** *(ist.)* serviciu sentimental, de dragoste.
Liebesdinge *pl.* chestiuni de dragoste; **sie war in ~n erfahren** avea experienţă în chestiuni amoroase, de dragoste.
Liebesdrama, *-s, -dramen, n.* dramă amoroasă, pasională.
Liebesdrang, *- (e)s, m. sg.* v. Liebestrieb.
Liebes|ehe, *-n, f.* v. Liebesheirat.
Liebes|entzug, *-(e)s, -züge, m. (psihol.)* refuz de dragoste, nemanifestare a dragostei.
Liebes|erklärung, *-en, f.* declaraţie de amor, de dragoste.
Liebes|erlebnis, *-ses, -se, n.* experienţă sexuală; **das erste ~** prima experienţă sexuală.
liebesfähig *adj.* capabil de a iubi.
Liebesfilm, *-(e)s, -e, m.* film de dragoste.
Liebesflamme, *-n, f. (poet.)* flacără, foc al dragostei.
Liebesgabe, *-n, f.* dar, ofrandă (pentru soldaţii de pe front sau pentru cei nevoiaşi).
Liebesgedanke, *-ns, -n, m.* gând de dragoste.
Liebesgedicht, *-(e)s, -e, n.* poezie de dragoste, poezie erotică.
Liebesgenuss, *-es, -nüsse, m.* plăcere a dragostei.
Liebesgesang, *-(e)s, -sänge, m.* v. Liebeslied.
Liebesgeschichte, *-n, f.* **1.** roman, poveste de dragoste. **2.** *(fam.)* întâmplare, aventură amoroasă, încurcătură galantă.
Liebesge|spräch, *-(e)s, -e, n.* conversaţie amoroasă.
Liebesge|ständnis, *-ses, -se, n.* mărturisire de dragoste.
Liebesglück, *-(e)s, n. sg.* fericire în, din dragoste.
Liebesglut *f. sg. (poet.)* iubire înfocată, dragoste fierbinte, văpaie a dragostei.
Liebesgott, *-(e)s, m. sg. (mit.)* zeu al dragostei; **Amor ist der ~** Amor este zeul dragostei.
Liebesgöttin *f. sg. (mit.)* zeiţă a amorului.
Liebesgram, *-(e)s, m. sg.* v. Liebeskummer.
Liebesgras, *-es, n. sg. (bot.)* specie de iarbă tropicală.
Liebeshändel *pl.* intrigă amoroasă.
Liebesheirat, *-en, f.* căsătorie din dragoste.
Liebeshörigkeit, *f. sg.* obedienţă, robie erotică.
Liebeskind, *-(e)s, -er, n.* copil al dragostei, copil din flori.
Liebesklage, *-n, f.* tânguire amoroasă.
Liebesknochen, *-s, -, m. (reg., cul.)* ecler.
Liebesknoten, *-s, -, m. (heraldică)* semn al femeilor măritate.
liebeskrank *adj. (poet.)* bolnav de dragoste.
Liebeskrankheit *f. sg. (poet.)* suferinţă din dragoste.
Liebeskummer, *-s, m. sg.* supărare, suferinţă, necaz sentimental(ă), din dragoste.
Liebeskunst, *-künste, f.* **1.** *sg.* artă, rafinament al dragostei, iubirii. **2.** practică, tehnică sexuală.
Liebeskuss, *-es, -küsse, m.* **1.** sărut din dragoste. **2.** *(bis.)* sărut de iubire frăţească.
Liebesleben, *-s, n. sg.* viaţă erotică, sexuală.
Liebesleid, *-(e)s, n. sg.* v. Liebeskummer.
Liebesleute *pl.* îndrăgostiţi.
Liebeslied, *-(e)s, -er, n.* cântec de dragoste.
Liebeslohn, *-(e)s, -löhne, m. (glumeţ, iron.)* plata prostituatei.
Liebeslust *f. sg.* plăceri ale iubirii.
Liebeslyrik, *f. sg.* v. Liebesgedicht.
Liebesmahl, *-(e)s, -e* (şi *-mähler), n.* **1.** agapă, banchet ofiţeresc. **2.** cină (la vechii creştini). **3.** *(bis.)* cină comună a călugărilor.
Liebesmüh(e) *f. sg.* străduinţă; *(în expr.)* **verlorene ~** muncă, străduinţă, osteneală zadarnică.
Liebesnacht, *-nächte, f.* noapte de dragoste.
Liebesnarr, *-en, -en, m.* nebun de dragoste.
Liebesnest, *-(e)s, -er, n.* cuib al dragostei, al iubirii.
Liebesnot, *-nöte, f.* situaţie critică din cauza dragostei.
Liebes|paar, *-(e)s, -e,* **Liebes|pärchen**, *-s, -, n.* pereche de îndrăgostiţi.
Liebes|pein *f. sg.* v. Liebeskummer.
Liebes|perlen *pl.* bomboane mărunte colorate.
Liebes|pfand, *-(e)s, -pfänder, n.* **1.** gaj, dovadă a(l) dragostei. **2.** *(fig.)* copil.
Liebes|pfeil, *-(e)s, -e, m.* săgeată a zeului Amor.
Liebes|pflicht, *-en, f.* datorie, obligaţie de caritate.
Liebes|poesie [-poezi:] *f. sg.* v. Liebesdichtung.
Liebesqual, *-en, f.* v. Liebeskummer.
Liebesrausch, *-(e)s, -räusche, m.* extaz amoros.
Liebesroman, *-s, -e, m.* roman de dragoste.
Liebes|sache, *-n, f.* **1.** v. Liebesangelegenheit. **2.** intrigă galantă.
Liebes|schwur, *-(e)s, -schwüre, m.* jurământ de dragoste.
Liebes|seufzer, *-s, -, m.* suspin de îndrăgostit(ă).
Liebes|spiel, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(biol.)* joc erotic; *(la păsări)* dans nupţial. **2.** preludiul actului sexual.
Liebes|sprache *f. sg.* limbaj al îndrăgostiţilor.
Liebes|stück, *-(e)s, -e, n. (teatru)* piesă de dragoste.
Liebes|szene, *-n, f.* **1.** scenă de dragoste; **im Film kommen einige ~n vor** în film sunt şi câteva scene de dragoste. **2.** scenă erotică (într-un film).
Liebes|tätigkeit *f. sg.* activitate de binefacere, de filantropie.
Liebes|taumel, *-s, m. sg.* beţie amoroasă, extaz amoros.
liebes|toll *adj.* îndrăgostit nebuneşte.
Liebes|töter *pl. (glumeţ)* **1.** indispensabili. **2.** lenjerie intimă de damă cu crac.
Liebes|tragödie [-diə], *-n, f. (iron., glumeţ)* tragedie amoroasă.
Liebes|trank, *-(e)s, -tränke, m. (poet.)* elixir al dragostei.
Liebes|treue *f. sg.* fidelitate, credinţă în dragoste.
Liebes|trieb, *-(e)s, -e, m.* instinct erotic.
liebes|trunken *adj. (poet.)* beat, îmbătat de dragoste.
liebes|unfähig *adj.* incapabil de a iubi.
Liebesver|hältnis, *-ses, -se, n.* legătură sentimentală, de dragoste.
Liebesverlust, *-(e)s, m. sg. (psihol.)* lipsa afecţiunii suferită de o persoană.
Liebeswerbung, *-en, f.* galanterie; curte.
Liebeswerk, *-(e)s, -e, n.* operă de caritate.
Liebeswonne *f. sg.* fericire supremă, plăcere, desfătare a dragostei.
Liebeswort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt de dragoste.
Liebeswut *f. sg. (med.)* erotomanie; obsesie sexuală.
Liebeszauber, *-s, -, m.* **1.** vrajă a dragostei. **2.** vrajă de dragoste.
Liebeszeichen, *-s, -, n.* semn de dragoste.
liebetrunken *adj.* v. liebestrunken.
Liebetrunkenheit *f. sg. (poet.)* beţie amoroasă, extaz amoros.
liebevoll *adj.* afectuos, iubitor, plin de dragoste.
Liebfrauenkirche, *-n, f.* biserica Maicii Domnului.
Liebfrau(en)milch *f. sg.* soi de vin (care se cultivă în jurul bisericii Maicii Domnului din Worms).
lieb gewinnen, *gewann lieb, lieb gewonnen, vb. (h) tr.* a îndrăgi; **er gewann sie lieb** a îndrăgit-o.
lieb haben, *hatte lieb, lieb gehabt (ich habe lieb, du hast lieb, er hat lieb), vb. (h) tr.* a iubi; **ich habe dich lieb** te iubesc, mi-eşti drag(ă).
Liebhaber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** *m.* adorator(-oare); *(fam.)* curtezan(ă); iubit(ă); amant(ă). **2.** *(teatru)* amorez(ă). **3.** amator(-oare), neprofesionist(ă). **4.** amator(-oare), colecţionar; **er ist ein großer ~ von alten Drucken** e un mare amator de stampe vechi; e colecţionar de stampe vechi.
Liebhaber|auf|führung, *-en, f. (teatru)* reprezentaţie de amatori.
Liebhaber|ausgabe, *-n, f.* ediţie de bibliofil.
Liebhaberbühne, *-n, f.* teatru de amatori.
Liebhaberei, *-en, f.* **1.** pasiune, gust, predilecţie, înclinaţie, slăbiciune. **2.** *(peior.)* diletantism.
Liebhaberpreis, *-es, -e, m.* preţ de amator.
Liebhaber|rolle, *-n, f. (teatru)* rol de amorez.
Liebhaber|stück, *-(e)s, -e, m.* obiect cu valoare pentru amatori.
Liebhaberthe|ater, *-s, -, n.* teatru de amatori.
Liebhaberwert, *-(e)s, -e, m.* valoare pentru amatori, valoare necomercială.
Liebkind, *-(e)s, n. sg.* favorit(ă), preferat(ă).
liebkosen, *liebkoste, geliebkost,* şi **liebkosen**, *liebkoste, liebkost, vb. (h) tr.* a dezmierda, a mângâia, a alinta.
Liebkosung şi **Liebkosung**, *-en, f.* dezmierdare, alintare.
lieblich *adj.* drăgălaş, plăcut, drăguţ; graţios, dulce, încântător; *(iron.)* **das sind doch ~e Dinge!** drăgălaşe treburi!
Lieblichkeit *f. sg.* drăgălăşie, drăgălăşenie; graţie.
Liebling, *-(e)s, -e, m.* **1.** favorit(ă), preferat(ă). **2.** *(fam.)* puişor; drag; **mein ~!** puiul, puişorul meu! draga mea! dragul meu!
Lieblings|arbeit, *-en, f.* muncă favorită, preferată.
Lieblings|ausdruck, *-(e)s, -drücke, m.* cuvânt, termen preferat.
Lieblings|aus|spruch, *-(e)s, -sprüche, m.* expresie favorită.
Lieblingsbeschäftigung, *-en, f.* ocupaţie favorită, preferată.
Lieblingsbild, *-(e)s, -er, n.* tablou preferat.
Lieblingsbruder, *-s, m. sg.* frate preferat, cel mai iubit dintre fraţi.
Lieblingsbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte preferată.
Lieblingsdichter, *-s, -, m.* poet preferat.
Lieblings|essen, *-s, -, n.* v. Leibgericht.
Lieblingsfach, *-(e)s, -fächer, n.* materie preferată.
Lieblingsfarbe, *-n, f.* culoare favorită.
Lieblingsfrau, *-en, f.* femeie preferată (din harem).
Lieblingsgedanke, *-ns, -n, m.* idee preferată.
Lieblingsgericht, *-(e)s, -e, n.* v. Leibgericht.
Lieblingskind, *-(e)s, -er, n.* copil preferat.
Lieblingskomponist, *-en, -en, m.* compozitor preferat, favorit.
Lieblingslied, *-(e)s, -er, n.* cântec favorit.
Lieblings|platz, *-es, -plätze, m.* loc preferat.
Lieblings|plätzchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lieblingsplatz) locşor preferat.
Lieblings|schrift|steller, *-s, -, m.* scriitor preferat.
Lieblings|schüler, *-s, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) preferat(ă) a(l) unui profesor.
Lieblings|speise, *-n, f.* v. Leibgericht.
Lieblings|stück, *-(e)s, -e, n,* piesă preferată, favorită.
Lieblings|thema, *-s, -men* (sau *-mata), n.* temă preferată, subiect preferat.
Lieblingswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt preferat.
lieblos *adj.* rece, nesimţitor; dur, nemilos, fără inimă; neprietenos.
Lieblosigkeit, *-en, f.* **1.** *sg.* răceală, asprime, lipsă de iubire. **2.** gest, atitudine rece, lipsit(ă) de iubire.
Liebnis *f. sg. (reg.)* dar, cadou de dragoste.
liebreich *adj.* **1.** iubitor, afectuos, plin de iubire. **2.** milos, caritabil.

Liebreiz, *-es, m, sg.* farmec, grație, nuri.
liebreizend *adj.* fermecător, nurliu, atrăgător.
liebsam *adj.* **1.** drăgălaș, plăcut. **2.** iubitor, plin de dragoste, afectuos.
Liebschaft, *-en, f.* legătură de dragoste.
liebste I. *adj. (der, die, das ~) sup.* de la lieb cel mai drag, cea mai dragă. **II.** *adv. (am ~n) sup.* de la gern cel mai bucuros, cu cea mai mare plăcere; **am ~n bleibe ich zu Hause** cel mai mult îmi place să rămân acasă; **am ~n habe ich Grün** cel mai mult îmi place culoarea verde.
Liebste I. *-n, -n (ein Liebster), m.* și *f.* iubit(ă), drăguț(ă). **II.** *-n. n. sg.* lucrul cel mai drag, cel mai iubit; **das ~ ist mir die Ruhe** ceea ce iubesc cel mai mult, ceea ce-mi place cel mai mai mult este liniștea.
Lieb|stock, *-(e)s, m. sg.*, **Lieb|stöckel**, *-s, n. sg. (bot.)* leuștean *(Levisticum officinale).*
liebwert *adj. (fam.)* mult iubit, scump.
Lied, *-(e)s, -er, n.* **1.** cântec, cântare, melodie; cântat; **das ~ der Lerche** cântecul ciocârliei; **ein ~ zum Besten geben** a interpreta, a executa un cântec; **~er ohne Worte** cântece fără cuvinte; *(bis.)* **das Hohe ~** Cântarea Cântărilor; **geistliche ~er** cântece religioase; *(fig.)* **immer das alte ~** mereu același lucru, mereu aceeași poveste; **ein anderes ~ anstimmen** a schimba vorba, a vorbi pe alt ton; **das ist das Ende vom ~(e)** iată sfârșitul; **davon könnte (sau kann) auch ich ein ~ singen** am cunoscut treaba asta pe pielea mea, am pățit-o și eu la fel. **2.** *(muz.)* lied. **3.** *(lit.)* epopee, poem; **das ~ der Nibelungen** epopeea Nibelungilor.
lied|artig *adj.* în gen de lied; în gen de cântec.
Liedchen, *-s, -, n. (dim.* de la Lied) cântecel.
Lieder|abend, *-s, -e, m. (muz.)* recital de lieduri.
Lieder|album, *-s, -alben, n.* album de cântece.
Liederbuch, *-(e)s, -bücher, n.* carte, culegere de cântece.
Liederdichter, *-s, -, m.* autor de cântece; poet liric.
Liederdichtung, *-en, f.* poezie lirică; creație de cântece.
Lieder|handschrift, *-en, f.* culegere manuscrisă de texte aparținând cântecelor medievale.
Liederjan, *-s, -e, m.* persoană destrăbălată, desfrânată; libertin.
Liederkomponist, *-en, -en, m.* compozitor de lieduri; compozitor de cântece.
Liederkranz, *-es, -kränze, m.* **1.** culegere de cântece. **2.** societate corală.
liederkundig *adj.* cunoscător de cântece.
liederlich *adj.* **1.** neglijent, neîngrijit, dezordonat; **eine ~e Arbeit** o lucrare neglijentă, neîngrijită; **~es Haus** casă neîngrijită; **~e Kleidung** haine jerpelite. **2.** desfrânat, dezmățat, stricat, destrăbălat; **ein ~er Kerl** un individ neserios, un stricat; **ein ~es Leben führen** a duce o viață desfrânată; **~ werden** a se deprava; *(substantivat, în expr.)* **Bruder Liederlich** individ, tip dezmățat, destrăbălat, neserios, fluieră-vânt, hahaleră.
Liederlichkeit, *-en, f.* **1.** neglijență, dezordine. **2.** desfrânare, destrăbălare, dezmăț.
lieder|reich *adj.* bogat în cântece.
Liedersammlung, *-en, f.* colecție, culegere de cântece.
Liedersänger, *-s, -, m.* cântăreț de lieduri.
Liederschatz, *-es, -schätze, m.* **1.** *sg.* tezaur de cântece. **2.** culegere de cântece.
Lieder|spiel, *-(e)s, -e, n.* vodevil, comedie muzicală.
Liedertafel, *-n, f.* societate corală bărbătească.
Liedertext, *-(e)s, -e, m.* text al cântecului, al liedului.
Liedervers [-fɛɐs], *-es, -e, m.* vers de cântec.
Liederzyklus, *-, -zyklen, m.* ciclu de lieduri.
Liedform *-en, f.* formă a liedului, a cântecului.
Liedgut, *-(e)s, -güter, m.* patrimoniu (național) de cântece.
liedhaft *adj.* cu caracter de lied.
Liedrian, *-(e)s, -e, m.* v. Liederjan.
lief *pers.* l și a 3-a *ind. imperf.* de la laufen.
Liefer|angebot, *-(e)s, -e, n.* ofertă de livrare.
Lieferant, *-en, -en, m. (com.)* furnizor.
Lieferanten|eingang, *-(e)s, -gänge, m.* intrare, loc de acces pentru furnizori.
Lieferantenkonto, *-s, -konten* (și *-konti* sau *-s), n.* cont al furnizorilor.
Lieferantenkredit, *-es, -e, m.* credit furnizor.
Liefer|auftrag, *-es, -träge, m.* ordin, contract de livrare.
Liefer|auto, *-s, -s, n.* v. Lieferwagen.
lieferbar *adj. (com.)* livrabil; de livrat, de furnizat; **~ loco Bukarest** livrabil la București.
Lieferbedingung, *-en, f. (com.)* condiție de livrare.
Lieferbetrieb, *-(e)s, -e, m. (com.)* întreprindere producătoare și furnizoare (de mărfuri); întreprindere de livrări, de transporturi.
Lieferer, *-s, -, m.* v. Lieferant.
lieferfähig *adj. (com.)* **1.** livrabil. **2.** capabil să livreze.
Lieferfähigkeit *f. sg. (com.)* **1.** livrabilitate, transportabilitate. **2.** capacitate de livrare.
Lieferfirma, *-men, f.* firmă de livrare, de transport.
Lieferfrist, *-en, f. (com.)* termen de livrare.
Liefergenossenschaft, *-en, f. (com., inv.)* cooperativă de transport.
Lieferkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (text)* cap debitor.
Lieferkosten *pl.* costuri de livrare.
Lieferland, *-(e)s, -länder, n.* țară furnizoare.
Liefermenge, *-n, f.* cantitate furnizată, volum al livrărilor.
Liefermischer, *-s, -, m. (tehn)* betonieră mobilă.
liefern, *lieferte, geliefert, vb. (h) tr.* **1.** a livra; a furniza, a aproviziona (cu); **Waren ins Haus ~** a livra mărfuri la domiciliu. **2.** a produce; a da; **der Betrieb liefert 4000 Stück über den Plan** întreprinderea produce și livrează 4 000 bucăți peste plan; **Bienen ~ Honig und Wachs** albinele dau miere și ceară; *(fig.)* **den Beweis ~** a da dovada; **eine Schlacht ~** a da o bătălie; **jn. ans Messer ~** a distruge pe cineva; **die Mannschaft hat ein schönes Spiel geliefert** echipa a prestat un joc frumos.
Lieferpreis, *-es, -e, m. (com.)* preț de livrare.
Lieferquelle, *-n, f.* sursă de aprovizionare.
Lieferschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* dovadă, buletin, act de livrare; factură, fraht, scrisoare de trăsură.
Liefer|sperre, *-n, f. (ec.)* blocare a livrărilor.
Liefer|stopp, *-es, sg. m. (ec.)* stopare, suspendare a livrărilor.
Liefertermin, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferfrist.
Lieferung, *-en, f.* **1.** *sg. (com.)* livrare, furnizare; **die Ware ist bei ~ zu bezahlen** plata se face la livrarea mărfii; **~ auf Abruf** livrare la solicitare; **beschleunigte ~** livrare expres, rapidă; **~ frei Haus** livrare la domiciliu; **~ ins Haus** livrare franco la domiciliu; **umgehende ~** livrare imediată; **vertragliche ~** livrare contractuală. **2.** *(com.)* marfă furnizată. **3.** fasciculă, caiet; **das Buch erscheint in zehn monatlichen ~en** cartea apare în zece fascicule lunare.
Lieferungs|ausgabe, *-n, f.* **1.** *pl.* cheltuieli de transport. **2.** *sg.* predare, remitere (a mărfii furnizate). **3.** ediție apărută în fascicule.
Lieferungsbedingung, *-en, f.* v. Lieferbedingung.
Lieferungsfrist, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Lieferungsgeschäft, *-(e)s, -e, n. (com.)* **1.** tranzacție, convenție de livrare. **2.** întreprindere de expediție.
Lieferungskosten *pl. (com.)* cheltuieli de transport.
Lieferungs|preis, *-es, -e, m.* v. Lieferpreis.
Lieferungs|schein, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferschein.
Lieferungs|termin, *-(e)s, -e, m.* v. Lieferfrist.
Lieferungsvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Liefervertrag.
lieferungsweise *adv.* în fascicule.
Lieferungszeit, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Liefervertrag, *-(e)s, -träge, m.* contract de livrare, furnizare.
Lieferwagen, *-s, -, m.* camion, camionetă de transport.
Lieferwalze, *-n, f. (ind. hârtiei)* cilindru descărcător.
Lieferwerk, *-(e)s, -e, n.* uzină furnizoare.
Lieferzeit, *-en, f.* v. Lieferfrist.
Lieferzettel, *-s, -, m.* v. Lieferschein.
Liege, *-n, f.* șezlong; canapea.
Liegegeld, *-(e)s, -er, n. (com.)* taxă, cheltuieli de depozitare, magazinaj.
Liege|hafen, *-s, -häfen, m.* port pentru iernat.
Liege|halle, *-n, f.* terasă pe care bolnavii stau culcați pentru cură.
Liegekur, *-en, f. (med.)* cură de odihnă (în pat sau pe șezlong, de obicei în aer liber).
liegen, *lag, gelegen, vb. (h* și *reg. s)* **I.** *intr.* **1.** *(despre oameni)* a sta culcat, întins; a zăcea; **das Kind liegt in der Wiege** copilul stă culcat în leagăn; **auf dem Rücken ~** a sta pe spate; **im Bett(e) ~** a sta în pat; **zu Bett(e) ~** a fi la pat; **er liegt noch** încă nu s-a sculat; **er liegt den ganzen Morgen** lenevește, trândăvește toată dimineața (în pat); **die ganze Nacht wach ~** a nu putea dormi; **hier liegt...** aici zace, aici odihnește...; **weich ~** a fi culcat pe moale; **krank ~** a zăcea bolnav; **er hat lange gelegen** a stat multă vreme (bolnav) în pat; **im Sterben (sau in den letzten Zügen) ~** a fi pe moarte, a trage să moară; **er lag zu ihren Füßen** îi căzuse la picioare; **in Ketten ~** a fi în lanțuri. **2.** *(despre lucruri)* a sta (orizontal), a sta întins; a fi la pământ, a fi doborât; **der Teppich liegt auf dem Fußboden** covorul e întins pe podea; **der Teppich liegt verkehrt** covorul e pus pe dos; **es lag Schnee auf der Erde** era zăpadă pe pământ; **die Schrift liegt** scrisul e (prea) înclinat într-o parte; **die Stadt liegt in Trümmern** orașul e prefăcut în ruine; **alles liegt auf einem Haufen** toate stau grămadă; **seine Wirtschaft lag völlig am Boden** gospodăria sa era la pământ, era total ruinată. **3.** a sta, a nu se mișca; **wir lagen bei Königgrätz** eram postați la Königgrätz; **im Schützengraben ~** a sta, a fi postat în tranșee; *(mar.)* **vor Anker ~** a sta ancorat (în port); *(mine)* **vor Ort ~** a fi la locul de lucru; **etwas bleibt ~** ceva rămâne părăsit, e dat deoparte; **etwas ~ lassen** a uita, a pierde ceva; **etwas links ~ lassen** a neglija ceva, a nu se mai ocupa, a nu se mai interesa de ceva. **4.** a fi situat, așezat; a se întinde; **das Haus liegt nach dem Garten (zu)** casa dă spre grădină; **die Stadt liegt an einem Berg** orașul e situat lângă un munte; **das Dorf liegt malerisch** satul are o poziție pitorească; **die Gärten ~ aneinander** grădinile sunt vecine, se învecinează; **vor uns lag das Meer** în fața noastră se întindea marea; **der Ton liegt auf der ersten Silbe** accentul cade pe prima silabă. **5.** a se afla, a se găsi; a sta; a fi; **das Buch liegt auf dem Tisch** cartea e pe masă; **der Tisch liegt voller Bücher** masa e plină de cărți, e acoperită cu cărți; **bereit ~** a fi gata, pregătit; **das Feld liegt brach** câmpul e nelucrat; **unter Dampf ~** a fi sub presiune; **auf der Lauer ~** a sta la pândă; **auf den Knien ~** a sta în genunchi; **im Fenster ~** a sta la fereastră; **in Scheidung ~** a fi în divorț; *(fig.)* **nahe ~** a fi evident; a fi logic; a fi la mintea omului; **darin liegt ein großer Gedanke** e aici o idee mare; **da liegt der wahre Grund** aici e adevăratul motiv; **die Wahrheit liegt in der Mitte** adevărul e la mijloc; **das liegt außer dem Bereiche der Möglichkeit** aceasta nu e din domeniul posibilului; *(fig., fam.)* **da liegt der Hase im Pfeffer** sau **da liegt der Haken** aici e aici, aici e buba; **hier liegt der Hund begraben** în aceasta constă miezul problemei, aceasta-i cauza; **im Wege ~** a sta în cale, a sta în drum, a împiedica, a fi o piedică; *(fam.)* **jm. in den Ohren ~** a sta ține de capul cuiva, a nu slăbi pe cineva (cu vorba); **jm. auf der Tasche ~** a trăi din punga cuiva, din banii cuiva, pe socoteala cuiva; **die ganze Last liegt (drückend) auf meinen Schultern** tot greul apasă pe umerii mei; **jm. zur Last (sau** *(fam.)* **auf dem Halse) ~** a fi cuiva o povară, a se lăsa întreținut, dus în spate de cineva; *(fam.)* **auf der Straße ~** a hoinări toată ziua pe stradă, a bate străzile, a fi ulițarnic; **im Wirtshaus ~** a-și face veacul prin cârciumi; **es liegt in meiner Hand (sau in meiner Macht)** e, stă în puterea mea; **es liegt mir im Sinn** mă preocupă; **das liegt mir am Herzen** țin la aceasta, mă interesează de aproape; **die Sache liegt auf der Hand (sau klar vor Augen** sau **klar zu Tage)** lucrul este evident, sare în ochi; *(fig.)* **etwas liegt in der Luft** plutește ceva în aer, te poți aștepta la ceva; **das liegt in der Familie** este o trăsătură familială, e în familie; **das liegt ihm im Blut** are lucrul acesta în sânge, în fire; **das liegt in ihm** aceasta îi este caracteristic, e în firea lui; **darin liegt sein Verdienst** în aceasta constă meritul său; **diese Rolle liegt ihm nicht** acest rol nu i se potrivește; **die Sache liegt so** treburile stau așa; **so wie die Dinge ~** așa cum stau lucrurile; **das Wort liegt mir auf der Zunge** cuvântul îmi stă pe limbă. **6.** *(in expr.)* **das liegt mir nicht** lucrul acesta nu-mi convine, nu mi se potrivește; *(impers.)* **es liegt mir an jm. (sau etwas)** sau **es ist mir an jm. (sau etwas) gelegen** țin la cineva (sau ceva), dau importanță cuiva (sau unui lucru), mă interesează cineva (sau ceva); **es liegt nichts daran** n-are nici o importanță, e indiferent, nu contează; *(fam.)* **es liegt mir ein Dreck**

d(a)ran mă doare-n cot, nici că-mi pasă; **an wem liegt es, dass...?** cine e vinovat că...? **woran liegt es, dass...?** care e cauza că ...? **es liegt an mir, dass...** eu sunt pricina, eu sunt de vină că... **II.** *refl. (în expr.)* **sich wund** ~ a face răni, escare din cauza zăcutului; *(recipr.)* **sich in den Haaren** ~ a se încăiera, a se părui.

Liegen, *-s, n. sg.* zăcut; **das ~ ist mir beschwerlich** mi-e greu să stau culcat; **er ist doch noch zum ~ gekommen** s-a îmbolnăvit totuşi mai rău.

liegen bleiben, *blieb liegen, liegen geblieben, vb. (s) intr.* **1.** a rămâne culcat. **2.** a se opri; a rămâne la jumătatea drumului; a rămâne baltă, a rămâne nerezolvat; a se împiedica; a nu mai continua; **auf der Autobahn** ~ a rămâne în pană pe autostradă; **der Brief blieb irgendwo liegen** scrisoarea s-a oprit, s-a rătăcit pe undeva; **die Arbeit blieb liegen** munca s-a oprit la jumătate, a fost părăsită; treaba a rămas nerezolvată; **unter einer Last** ~ a se prăbuşi sub o povară. **3.** *(despre mărfuri)* a nu se vinde. **4.** *(despre obiecte)* a rămâne părăsit, uitat. **5.** a rămâne în urmă; **der Ort blieb links liegen** localitatea a rămas în urmă pe stânga.

liegend I. *part. prez.* de la liegen. **II.** *adj.* **1.** culcat, care stă culcat, întins. **2.** orizontal; **eine ~e Schrift** o scriere aplecată. **3.** *(jur.; despre bunuri)* **~e Habe** bun imobiliar, avere imobilă. **4.** *(geol., mine)* în culcuş.

Liegende, *-n (ein Liegendes), n. sg. (geol., mine)* culcuş.

Liegendge|stein, *-(e)s, -e, n. (geol., mine)* roci din culcuş.

Liegendholz, *-es, -hölzer, n. (mine)* lemn carbonizat.

liegen lassen, *ließ liegen, liegen gelassen* (şi *liegen lassen*) *(du, er lässt liegen), vb. (h) tr.* **1.** a lăsa, a uita, a rătăci. **2.** a nu se (mai) ocupa (de ceva), a neglija, a părăsi; a da uitării; a lăsa baltă; *(fig.)* **jn. links** ~ a nu mai acorda cuiva atenţie.

Liegenschaft, *-en, f.* bun imobiliar, avere imobilă; teren, pământ; proprietate funciară, bun funciar.

Liegenschafts|agentur, *-en, f.* agenţie imobiliară.

Liegenschaftsdienst, *-(e)s, -e, m.* birou de cadastru.

Liegenschaftsrecht, *-(e)s, -e, n.* drept imobiliar.

Liegenschaftsverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de imobile.

Liegenschaftsverwaltung, *-en, f.* administraţie a bunurilor imobile.

Liegeplatz, *-es, -plätze, m.* **1.** *(ferov.)* loc de dormit, cuşetă. **2.** *(mar.)* dană.

Lieger, *-s, -, m.* **1.** *(mar.)* paznic, santinelă pe o navă nefolosită. **2.** navă scoasă din serviciu. **3.** butoi, putină de apă. **4.** *(text.)* cuţit inferior al foarfecii de tuns stofă (sau lână).

Liegesitz, *-es, -e, m.* **1.** şezlong. **2.** *(auto.)* scaun rabatabil.

Liegesofa, *-s, -s, n.* canapea rabatabilă.

Liege|statt, *-stätten*, **Liege|stätte**, *-n, f.* pat, culcuş.

Liege|stuhl, *-s, -stühle, m.* şezlong.

Liege|stunde, *-n, f.* oră de stat întins (pentru cură în sanatoriu).

Liege|stütz, *-(e)s, -e, m. (sport)* flotare.

Liegetag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de odihnă. **2.** *(mar.)* stalie, supracotă care se plăteşte la personalul unei nave când trece peste timpul prevăzut în contract.

Liegewagen, *-s, -, m. (ferov.)* vagon cu locuri rabatabile (trei paturi suprapuse în compartiment).

Liegewiese, *-n, f.* poiană pentru odihnă.

Liegezeit, *-en, f.* **1.** timp de odihnă. **2.** *(mar.)* timp de staţionare. **3.** carantină (pentru nave).

lieh pers. I şi a 3-a *ind. imperf.* de la leihen.

Liek, *-(e)s, -e, n. (mar.)* grandee.

Lien ['li:ɛn] şi ['lie:n]. *-s, m. sg. (med.)* splină.

Lienitis [lie:-], *-nitiden, f. (med.)* afecţiune splenică.

Liẹrne [li'ɛr-], *-n, f. (constr.)* nervură auxiliară la intrados.

Liesch, *-es, n. sg. (bot.)* rogoz (*Carex* L.).

Lieschen, *-s, -, m.* pănuşă de porumb.

Lies|chen, *-s, n. sg. (dim.* de la Liese*) (bot.)* **das Fleißige** ~ hărnicuţă *(Impatiens wallerana).*

Lieschgras, *-es, n. sg. (bot.)* timoftică, iarba-lui-Timoftei *(Phleum pratense* L.).

Lieschrohr, *-(e)s, n. sg. (bot.)* papură *(Typha angustifolia).*

Liese[1] *f. sg. (fam., presc.* de la Elisabeth*)* femeiuşcă, fătucă; **dumme** ~ prostuţă, gâsculiţă.

Liese[2], *-n, f. (mine)* prăpastie strâmtă.

Liesen, *-s, m. sg. (reg.)* osânză.

Lies|pfund, *-(e)s, n. sg. (reg.)* greutate de 14 pfunzi.

ließ *pers.* I şi a 3-a *ind. imperf.* de la lassen.

Liest, *-(e)s, -e, m. (ornit.)* pescăruş exotic (din familia *Daceloninae).*

Lift, *-(e)s, -s* (sau *-e*), *m.* lift, ascensor.

Liftboy [-bɔy], *-s, -s, m.* liftier.

liften, *liftete, geliftet (du liftest, er liftet), vb. (h) tr.* **1.** *(med.)* a ridica prin lifting. **2.** *(tehn.)* a ridica. **3.** *(fam.)* a mări, a umfla; **die Preise** ~ a umfla preţurile.

Liftführer, *-s, -*, **Liftjunge**, *-n, n. m.* v. Liftboy.

Liftschacht, *-(e)s, -schächte, m.* casă a liftului.

Liga, *Ligen, f.* **1.** ligă; asociaţie. **2.** *(sport)* divizie; ligă; **die Mannschaft spielt in der zweiten Liga** echipa joacă în divizia a doua.

Ligade, *-n, f. (sport)* legare (la scrimă).

Ligameisterschaft, *-en, f. (sport)* campionat divizionar.

Ligament, *-s, -e, n. (anat.)* ligament.

Ligatreffen, *-s, -, n. (sport)* întâlnire între două echipe divizionare.

Ligatur, *-en, f.* **1.** *(tipogr., med., muz.)* ligatură. **2.** *(metal.)* aliaj de cupru cu aur sau argint.

Liger, *-s, -, m. (zool.)* animal rezultat din încrucişarea unui leu cu o tigroaică.

light [laet] *adj. invar. postpus* uşor, mai puţin nociv; **Cola** ~ Cola fără zahăr.

Ligist, *-en, -en, m.* membru al ligii, al asociaţiei.

ligistisch *adj.* de asociaţie.

Lignin, *-s, -e, n. (bot.)* lignin.

Lignit, *-(e)s, -e, m. (mineral.)* lignit.

Lignose, *-n, f. (chim.)* lignoză.

Ligroin, *-s, n. sg. (chim.)* ligroină.

Ligroinlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă cu ligroină.

ligurisch *adj.* liguric.

Liguster, *-s, -, m. (bot.)* lemn-câinesc, mălin-negru *(Ligustrum vulgare* L.).

Liguster|hecke, *-n, f.* gard viu din lemn-câinesc.

Ligusterschwärmer, *-s, -, m. (entom.)* (specie de) fluture de noapte *(Sphinx ligustri).*

li|ieren, *liierte, liiert, vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) uni (strâns); a (se) alia, a (se) lega; *(fam.)* **mit jm. liiert sein** a avea legături amoroase cu cineva.

Li|ierte, *-n, -n (ein Liierter), m.* şi *f.* confident(ă).

Li|ierung, *-en, f.* unire (strânsă); unificare.

Likör, *-s, -e, m.* lichior.

Likör|essenz, *-en, f.* esenţă de lichior.

Likörfabrik, *-en, f.* fabrică de lichior.

Likörglas, *-es, -gläser, n.* pahar de lichior.

Likör|händler, *-s, -, m.* negustor de lichioruri.

Likörservice [-zɛrvi:s], - (sau *-s* [-vi:səs]), - [-vi:sə], *n.* serviciu de lichior.

Likörwein, *-(e)s, -e, m.* vin dulce de desert.

Liktor *-s, -tọren, m. (ist.)* lictor.

lila *adj. invar.* liliachiu; violet deschis; lila, mov; *(fam.)* **mir geht's so** ~ îmi merge aşa şi aşa.

Lila I. *-s, n. sg.* (culoare) liliachiu, lila, mov, violet deschis. **II.** *-s, -s, m. (elv.; bot.)* liliac.

lilablau *adj.* albastru liliachiu.

lilafarben, **lilafarbig** *adj.* v. lila.

Liliazẹe [-'tse:ə], *-n, f. (bot.)* liliacee.

Lilie [-liə], *-n, f. (bot.)* crin *(Lilium* L.).

lilien|artig *adj.* ca crinul; *(bot.)* **~e Pflanzen** liliacee *(Liliaceae).*

Lilienbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* magnolie *(Magnolia* L.).

Liliengewächs, *-es, -e, n. (bot.)* liliacee *(Liliaceae).*

lilienweiß *adj.* alb ca crinul, alb imaculat.

Liliputaner, *-s, -, m.* liliputan.

liliputanisch *adj.* liliputan.

Liliput|eisenbahn, *-en, f.* tren în miniatură.

Liliputformat, *-(e)s, -e, n. (tipogr.)* format liliput, mic, în miniatură.

Limakologie *f. sg.* limacologie, descriere a melcilor.

Limation, *-en, f.* radere, pilire, netezire.

Limbo, *-s, -s, m.* dans acrobatic de origine vest-indiană.

Limes, *-, -, m.* **1.** *(ist.)* val, limes. **2.** *(mat.)* (valoare) limită.

Limẹtta, **Limẹtte**, *-tten, f.* lămâie mică cu coaja subţire.

Limit, *-s, -s* (şi *-e), n.* **1.** *(com.)* ultim preţ; limită; **das ~ respektieren** a respecta limita; **das ~ überschreiten** a depăşi limita; **festgesetztes ~** limită fixă, stabilită; **oberes ~** limită superioară; **zulässiges ~** limită admisibilă. **2.** *(sport)* realizare minimă stabilită pentru calificare.

Limitation, *-en, f.* limitare.

Limite, *-n, f. (elv.)* v. Limit.

limitieren, *limitierte, limitiert, vb. (h) tr. (com.)* a limita; **die Preise wurden limitiert** s-au limitat preţurile.

Limitierung, *-en, f. (com.)* stabilire a preţurilor.

Limitum, *-s, Limita, n.* v. Limit **(1).**

Limnimẹter, *-s, -, n. (hidr.)* limnigraf, semnalizator al nivelului apei de mare.

limnisch *adj.* care trăieşte în apă dulce, de apă dulce.

Limo, *-(s), -f. (fam.) presc.* de la Limonade.

Limonade, *-n, f.* limonadă.

Limonadenverkäufer, *-s, -, m.* vânzător de răcoritoare, limonagiu.

Limone, *-n, f. (reg.)* lămâie.

Limonenbaum, *-(e)s, -bäume, m. (bot.)* lămâi *(Citrus medica).*

Limonensaft, *-(e)s, m. sg.* zeamă, suc de lămâie.

Limonit, *-s, m. sg. (mineral.)* limonit.

limos, **limös** *adj.* mâlos, nămolos; mlăştinos.

Limousine [-mu-], *-n, f.* limuzină.

Lin, *-en, f. (reg.)* v. Leine.

lind *adj.* şi *adv.* **1.** lin, domol; blând; uşor, plăcut; **ein ~er Frühlingswind** un vânt blând de primăvară. **2.** *(reg.)* fiert complet; proaspăt scos de la cuptor.

Lind|drache, *-n, -n, m.* v. Lindwurm.

linde *adv.* v. lind.

Linde, *-n, f. (bot.)* tei *(Tilia).*

linden *adj.* de tei.

Linden|allee, *-n, f.* alee de tei.

Lindenbast *-(e)s, m. sg.* curmei de tei.

Lindenbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Linde.

Lindenblatt, *-(e)s, -blätter, n.* frunză de tei.

Lindenblüte, *-n, f.* floare de tei.

Lindenblütentee, *-s, m. sg.* ceai de tei.

Lindengewächse *pl. (bot.)* tiliacee *(Tiliaceae).*

Lindenholz, *-es, n. sg.* (lemn de) tei.

Lindenhonig, *-s, m. sg.* miere din flori de tei.

Lindentee, *-s, m. sg.* v. Lindenblütentee.

Lindenwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de tei.

Lindenweg, *-(e)s, -e, m.* v. Lindenallee.

Linderer, *-s, -, m.* persoană sau mijloc care alină, potoleşte, calmează.

lindern, *linderte, gelindert, vb. (h) tr.* a alina, a potoli, a uşura, a atenua, a calma.

lindernd I. *part. prez.* de la lindern. **II.** *adj.* calmant; **ein ~es Mittel** un calmant.

Linderung, *-en, f.* alinare, potolire, uşurare, calmare.

Linderungsmittel, *-s, -, n. (med.)* sedativ, calmant.

lindgrün *adj.* vernil.

Lindheit *f. sg.* caracter blând, calm.

Lindwurm, *-(e)s, m. sg. (mit.)* balaur.

Lineal, *-s, -e, n.* linie, riglă; *(tehn.)* glisieră; **er geht, als hätte er ein ~ verschluckt** el merge ca şi cum ar fi înghiţit un băţ.

Linealzeichnung, *-en, f.* v. Linearzeichnung.
linear *adj.* liniar; **ein ~er Prozess** un proces liniar; *(mat.)* unidimensional.
Linear|erbfolge, *-n, f. (jur.)* descendenţă în linie directă.
Linearfaktor, *-s, -toren, m. (mat.)* factor liniar.
Linearform, *-en, f. (mat.)* formă liniară.
Lineargeschwindigkeit, *-en, f. (tehn.)* viteză liniară.
Lineargleichung, *-en, f. (mat.)* ecuaţie de gradul întâi.
linearisch *adj. (mat.)* liniar.
Linearität *f. sg.* linearitate.
Linearkontinu|um, *-s, -tinuen, n. (mat.)* continuu liniar.
Linearperspektive [-və], *-n, f.* perspectivă liniară.
Lineartaktik *f. sg. (mil.)* tactică liniară.
Linearzeichnung, *-en, f.* desen liniar.
Lineatur, *-en, f.* v. Liniatur.
Lingerie [lɛ̃ʒə'ri:], *-en* [-ri:ən], *f. (elv.)* **1.** lenjerie. **2.** magazin de lenjerie (într-un hotel).
lingual [lɪŋ'gŭa:l] *adj. (lingv.)* lingual.
Lingual|laut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* sunet lingual.
Linguist [lɪŋ'gŭɪst], *-en, -en, m.* lingvist.
Linguistik *f. sg.* lingvistică.
linguistisch *adj.* lingvistic.
Liniatur, *-en, f.* liniatură.
Linie [-niə], *-n, f.* **1.** linie; **parallele ~n** linii paralele; **senkrechte ~** linie verticală; **waag(e)rechte ~** linie orizontală; **geodätische ~** linie geodezică. **2.** trăsătură; contur, formă; **die ~n des Gesichts** trăsăturile feţei; **edle ~n** trăsături nobile, distinse; **eine schlanke ~** o siluetă zveltă. **3.** *(fig.)* linie, orientare; **politische ~** linie, orientare politică. **4.** linie, rând, poziţie; **in erster ~** în primul rând; **auf gleicher** (sau **auf der gleichen**) **~ stehen** a sta pe aceeaşi treaptă; **die mittlere ~ einhalten** a ţine calea de mijloc; **die ~n des Anstands überschreiten** a depăşi limitele bunei-cuviinţe. **5.** rând, şir; înşiruire; *(mil.)* linie, poziţie; **alles steht in einer ~** toţi stau într-un (singur) rând; **in geraden ~n schreiben** a scrie drept, în rânduri drepte; *(mil.)* **der Feind ist in unsere ~n eingedrungen** inamicul a pătruns în poziţiile noastre. **6.** linie; itinerar; şine; **~ 25 (der Straßenbahn)** linia (de tramvai) 25. **7.** linie, descendenţă; **in gerader ~ abstammen** a descinde în linie dreaptă, a fi descendent direct; **aufsteigende ~** linie ascendentă. **8.** *sg. (mar.)* ecuator; **die ~ passieren** a trece ecuatorul. **9.** *(inv.)* măsură de lungime. **10.** *(tipogr.)* linie.
Linien|abschnitt, *-(e)s, -e, m. (mat.)* segment de curbă.
Linien|ätzung, *-en, f. (tipogr.)* clişeu liniar.
Linienblatt, *-(e)s, -blätter, n.* transparent (pentru scris); *(tipogr.)* **durchbrochenes ~** şablon.
Linienblitz, *-es, -e, m. (met.)* fulger liniar.
Linienbus, *-ses, -se, m.* autobuz regulat, de linie.
Liniendienst, *-(e)s, -e, m.* **1.** cursă regulată, de linie (în navigaţie sau aviaţie). **2.** *sg. (mil., înv.)* stagiu pe front, în prima linie.
Linienflug, *-(e)s, -flüge, m. (transp.)* zbor regulat.
Linienflugzeug, *-s, -e, n.* avion de linie.
linienförmig *adj.* **1.** liniar. **2.** în formă de linii.
Linienführung *f. sg.* **1.** desen; artă a desenului; **Dürers ~** arta desenului lui Dürer. **2.** formă a liniei de contur.
Linien|integral, *-s, -e, n. (mat.)* integrală curbilinie.
linienklar *adj.* clar ca bună ziua.
Linienkommandant, *-en, -en, m. (mil., înv.)* comandant al transporturilor militare pe căile ferate.
Linienko|ordinate, *-n, f. (mat.)* coordonată liniară.
Linienmaschine, *-n, f.* v. Linienflugzeug.
Linien|netz, *-es, -e, n.* **1.** reţeaa de căi ferate. **2.** reţea de linii.
Linien|organisation, *-en, f.* sistem (de organizare) în linie.
Linienpapier, *-s, n. sg.* **1.** hârtie liniată. **2.** v. Linienblatt.
Linienraster, *-s, -, m. (tipogr.)* raster cu linii.
Linienregiment, *-(e)s, -er, n. (mil., înv.)* regiment de linie.
Linienreißer, *-s, -, m.* v. Linienzieher.
Linienrichter, *-s, -, m. (sport)* arbitru de tuşă, de linie.
Linienriss, *-es, -e, m. (mar.)* plan de formă.
Linienschiff, *-(e)s, -e, n.* navă de linie.
Linienschiff|fahrt, *-en, f.* cursă regulată de nave; linie de navigaţie regulată.
Linienschiffskapitän, *-s, -e, m.* **1.** comandant al navei de linie. **2.** *(mar., mil., înv.)* comandor (în Austro-Ungaria).
Linienspektrum [-sp- şi -ʃp-], *-s, -spektren* (şi *-spektra), n. (fiz.)* spectru de linii.
Liniensystem, *-s, -e, n. (muz.)* portativ.
linientreu *adj. (pol.)* respectând linia, conform liniei, ideologiei (unui partid), pe linie.
Linientruppen *pl. (mil., inv.)* trupe de linie.
Linienverkehr, *-s, m. sg.* curse regulate (de avioane, nave); **im ~ fahren** a circula pe curse regulate.
Linienwähler, *-s, -, m. (tel.)* selector final.
Linienzieher, *-s, -, m. (tipogr.)* trasor.
lin(i)ieren, *lin(i)ierte, lin(i)iert, vb. (h) tr.* a linia, a trage linii.
lin(i)iert **I.** *part. trec.* de la lin(i)ieren. **II.** *adj.* liniat, cu linii; **~ es Papier** hârtie liniată, hârtie cu linii.
Lin(i)ierung, *-en, f.* liniere, liniat.
Liniment, *-(e)s, -e, n. (farm.)* liniment.
link *adj.* **1.** stâng; **die ~e Seite** partea stângă; **~er Hand** la stânga, în stânga, din stânga; *(sport)* **der ~e Außenstürmer** extrema stângă; *(inv.)* **eine Ehe zur ~en Hand a)** căsătorie morganatică; **b)** căsătorie nelegitimă, concubinaj; *(fam.)* **er hat zwei ~e Hände** e neîndemânatic, stângaci. **2.** *(in expr.)* **die ~e Seite** dosul (unei stofe etc.). **3.** *(pol.)* de stânga; **~e Zeitungen** ziare de stânga. **4.** *(argou)* suspect, dubios. **5.** *(reg.)* stângaci.
der Link, *-s, -s, m. (inform.)* link, legătură; **~s aktualisieren** a actualiza link-uri.
Linke, *-n, f.* **1.** mâna stângă. **2.** partea stângă; **zur ~n** la stânga. **3.** *(pol.)* stânga; **er gehört der ~n an** face parte din gruparea de stânga.
linken, *linkte, gelinkt, vb. (h) tr.* a păcăli, a înşela.
linkerseits *adv.* pe (partea) stângă; dinspre stânga; spre stânga; **die Tür ~** uşa din stânga.
Linkhand *f. sg.* (om) stângaci.
linkhändig *adj.* v. linkshändig.
Linkheit *f. sg.* stângăcie, neîndemânare.
linkisch *adj.* stângaci, neîndemânatic.
links **I.** *adv.* **1.** la stânga; **von ~** de la stânga; **nach ~** spre stânga; *(fam.)* **jn. sau etwas ~ liegen lassen** a ignora pe cineva, a nu-l băga în seamă; **weder ~ noch rechts sehen** a-şi vedea de drum. **2.** *(pol.)* la stânga; **~ stehen** a fi de stânga. **3.** *(fam.)* stângaci; **er ist ~** e stângaci. **4.** pe dos; **den Strumpf ~ anziehen** a îmbrăca ciorapul pe dos; **zwei ~, zwei rechts stricken** a tricota două pe dos, două pe faţă. **II.** *prep.* (cu *gen.: înv.)* în, la stânga; **~ der Straße** pe stânga străzii.
Links|ab|bieger, *-s, -, m.* cel care virează la stânga.
Links|außen, *-s, -, m. (sport)* extremă stângă.
Linksblock, *-(e)s, -blöcke, m. (pol.)* bloc, grupare de stânga.
linksbündig *adj.* alineat pe stânga.
Linksdrall, *-(e)s, -e, m.* **1.** torsiune la stânga. **2.** tendinţă spre stânga.
linksdrehend *adj. (tehn.)* cu răsucire la stânga.
Linksdrehung, *-en, f.* întoarcere spre, la stânga.
Linkser, *-s, -, m. (fam.)* v. Linkshänder.
links|extrem, **links|extremistisch** *ad.j* extremist de stânga.
linksgerichtet *adj. (pol.)* cu vederi, cu concepţii, cu orientări de stânga.
Linksgewinde, *-s, -, n.* ghivent, filet stânga.
Linksgruppe, *-n, f. (pol.)* grup, grupare de stânga.
Linkshänder, *-s, -, m.* stângaci.
linkshändig *adj.* stângaci.
linksher şi **linkshẹr** *adv.* din stânga.
linksherum *adv.* (cu întoarcere) spre stânga.
linkshin şi **linkshịn** *adv.* spre, la stânga.
Links|ideal, *-s, -e, n. (pol.)* ideal de stânga.
Linksko|alition, *-en, f. (pol.)* coaliţie de stânga.
Linkskurs, *-es, -e, m. (pol.)* orientare spre stânga.
Linkskurve [-və şi -fə], *-n, f.* curbă, viraj spre stânga.
linkslastig *adj.* **1.** încărcat prea mult în stânga. **2.** *(peior.)* orientat politic spre stânga.
Linkslenkung, *-en, f. (auto.)* conducere pe stânga; volan pe stânga.
links|orientert [-riɛn-] *adj.* orientat spre stânga.
Links|partei, *-en, f. (pol.)* partid de stânga.
linksradikal *adj. (pol.)* radical de stânga.
Linksradikalismus, *-, m. sg. (pol.)* extremism de stânga.
linksrheinisch *adj.* situat pe malul stâng al Rinului; de pe malul stâng al Rinului.
Linksruck, *-(e)s, m. sg. (pol.)* **1.** număr mare de voturi pentru partidele de stânga (la alegeri). **2.** creşterea influenţei partidelor sau fracţiunilor de stânga.
linksrum *adv.* v. linksherum.
Links|schlagseil, *-(e)s, -e, n.* funie răsucită spre stânga.
Links|schraube, *-n, f.* şurub cu filet pe stânga.
Links|schweißung, *-en, f. (tehn.)* sudură spre stânga, sudură înainte.
Links|schwenkung, *-en, f.* **1.** întoarcere, ocolire la, spre stânga. **2.** *(pol.)* orientare (a maselor) spre (partidele de) stânga, radicalizare (a maselor).
links|seitig *adj.* de pe partea stângă, pe stânga.
links|sektiererisch *adj. (peior.)* sectar de stânga.
links|sozialistisch *adj.* socialist de stânga.
links stehend *adj.* v. linksgerichtet.
links|ufrig *adj.* de pe malul stâng.
links|um *adv. (mil., sport)* (comandă) la stânga! **~ kehrt!** (la) stânga-mprejur!
Linksverkehr, *-s, m. sg.* circulaţie pe (partea) stânga.
links wendend *adj. (bot.)* răsucit spre stânga.
Linkswendung, *-en, f.* întoarcere spre stânga.
linnen *adj.* v. leinen.
Linnen, *-s, -, n. (poet.)* v. Leinen.
Linnwolle *f. sg. (text.)* canava.
Linoleum, [-'no:leʊm], *-s. n. sg.* linoleum.
Linoleumbelag, *-s, -läge,* **Linoleumboden**, *-s, -böden, m.* pardoseală de linoleum.
Linoleumdruck, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* tipar după clişee gravate în linoleum.
Linoleumschnitt, *-(e)s, -e, m. (tipogr.)* gravură în linoleum.
Linoleumteppich, *-s, -e, m.* covor de linoleum.
Linolschnitt, *-(e)s, -e, m.* v. Linoleumschnitt.
Linọn, Linon [-nɔŋ], *-(s), -s, m. (text.)* linou.
Linotype ['laenotaep], *-s, f.*, **Linotypsetzmaschine**, *-n, f. (tipogr.)* linotip.
Linse, *-n, f.* **1.** *(bot.)* linte *(Lens esculenta).* **2.** *(fiz.)* lentilă. **3.** *(anat.)* cristalin (la ochi). **4.** *(fam.)* bani, gologani. **5.** *(geol., mine)* lentilă. **6.** *(reg.)* greutatea (limba) pendulului.
linsen, *linste, gelinst (du, er linst) vb. (h) intr. (fam.)* a pândi; a ochi; a trage cu ochiul; **bei der Klassenarbeit ~** a trage cu ochiul la o lucrare de control.
linsen|ähnlich, **linsen|artig** *adj.* lenticular.
Linsenbrei, *-(e)s, -e, m.* terci de linte.
Linsenfleck, *-(e)s, -e, m. (reg.)* v. Leberfleck.
linsenförmig *adj.* **1.** în formă de linte. **2.** în formă de lentilă.
Linsengericht, *-(e)s, -e, n.* **1.** mâncare de linte; *(fig.)* **etwas für ein ~ verkaufen** a da, a vinde (un lucru de preţ) pe o nimica toată. **2.** *sg. (fig.)* blid de linte.
Linsenglas, *-es, -gläser, n.* sticlă de lentile.
Linsenkäfer, *-s, -, m. (entom.)* gărgăriţă de linte *(Bruchus pisorum).*
Linsensuppe, *-n, f.* supă de linte.
Linsensystem, *-s, -e, n.* sistem optic din mai multe lentile.
Linsentrübung *f. sg. (med.)* cataractă, opacizare a cristalinului.
Lipizzaner, *-s, -, m.* (cal) lipiţan.
lipoid *adj. (chim.)* lipoid, ca grăsimea.

Lipom, *-s, -e, n. (med.)* lipom.
Lippe, *-n, f.* **1.** buză; **aufgesprungene ~n** buze crăpate; **aufgeworfene ~n** buze groase, răsfrânte; **sinnliche ~n** buze senzuale: **die ~n aufwerfen** a se bosumfla; **die ~ hängen lassen** a lăsa buza în jos; *(fam.)* **er riskiert eine ~** devine îndrăzneț, își permite o obrăznicie; **die ~n spitzen** a-și țuguia buzele; *(fig.)* **an js. ~n hängen** a sorbi cuvintele cuiva; **er beißt sich auf die ~n** își mușcă buzele (pentru a se stăpâni); **er brachte kein Wort über die ~n** n-a scos nici un cuvânt; *(fig.)* **er hat das Herz auf den ~n** ce are-n gușă, și-n căpușă; **das Wort schwebt mir auf den ~n** cuvântul îmi stă pe limbă; **sein Name war auf aller ~n** numele-i era pe buzele tuturor; **das Wort erstarb ihm auf den ~n** s-a oprit în mijlocul vorbei. **2.** *(bot.)* labium. **3.** *(tehn.)* falcă; **die ~n des Schraubstocks** fălcile menghinei. **4.** *(mar.) pl.* dinți ai caprei de funie.
lippeln, *lippelte, gelippelt (ich lipp(e)le), vb. (h) intr. (reg.)* a mișca (întruna) din buze.
Lippenbekenntnis, *-ses, -se, n.* declarație nesinceră, frază goală.
Lippenblume, *-n, f.* v. Lippenblüte.
lippenblumig *adj. (bot.)* labiat.
Lippenblüte, *-n, f. (bot.)* floare labiată.
Lippenblüter, Lippenblütler, *-s, -, m. (bot.)* plantă din familia labiatelor.
lippenförmig *adj. (bot.)* labiat.
Lippenlaut, *-(e)s, -e, m. (fon.)* labială, sunet labial.
Lippenlesen, *-s, n. sg.* citire de pe buze.
Lippenpfeife *-n, f.* fluier.
Lippenpomade, *-n, f.* alifie de buze.
Lippenrot, *-(e)s, n. sg.* fard (roșu) dat pe buze.
Lippen|spalte, *-n, f. (med.)* buză de iepure.
Lippen|stift, *-(e)s, -e, m.* ruj de buze.
lippensynchron [-kro:n] *adj.* sincron; (mișcarea buzelor) simultană cu sonorul.
lippig *adj.* **1.** cu buze. **2.** *(bot.)* labiat.
Lippfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește labiat (din fam. *Labridae*).
Lippmuskel, *-s, -n, m. (anat.)* mușchi al buzelor.
Liptauer (Käse), *-s, m. sg.* brânză de Liptau.
Liquefaktion, *-en, f. (fiz.)* lichefiere; topire.
liquid *adj.* **1.** *(com.)* lichid, disponibil. **2.** lichid; *(fon.)* **ein ~er Laut** o consoană lichidă.
Liquida, *Liquidae f. (fon.)* consoană lichidă.
Liquidation *-en, f.* **1.** *(com.)* lichidare; încheiere a socotelilor. **2.** lichidare (a unui magazin, a unei afaceri); transformare a capitalului în numerar. **3.** socoteală, notă (de plată).
Liquidations|kurs, *-es, -e, m.* curs de compensare.
Liquidations|termin, *-s, -e, m. (com.)* termen de lichidare.
Liquidations|überschuss, *-es, -schüsse, m.* beneficiu de lichidare.
Liquidationsverfahren, *-s, -, n. (com.)* procedură de lichidare.
Liquidator, *-s, -toren, m. (ec.)* lichidator, persoană însărcinată cu lichidarea unei întreprinderi etc.
liquidieren, *liquidierte, liquidiert, vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lichida, a încheia (o socoteală). **2.** a lichida, a desființa (un magazin, o întreprindere, o societate etc.). **3.** a lichida, a aplana (un conflict, o neînțelegere). **4.** *(fig.)* a lichida, a omorî; a distruge.
Liquidierung, *-en, f.* v. Liquidation.
Liquidität *f. sg.* **1.** lichiditate. **2.** *(com.)* disponibilitate în bani lichizi; posibilitate de plată.
Liquidatäts|aus|stattung, *-en, f.* lichidități, disponibilități.
Liquidatäts|engpass, *-es, -pässe, m.* dificultăți de trezorerie.
Liquidatätsfalle, *-n, f.* capcană de lichiditate.
Liquidatätsgrad, *-(e)s, -e, m.* coeficient de lichiditate; grad de lichiditate.
Liquidatätslage, *-n, f.* situație a lichidităților (trezoreriei); **die ~ verbessern** a ameliora situația trezoreriei.
Liquidatätsmangel, *-s, m. sg.* lipsă, insuficiență a lichidităților.
Liquidatäts|papiere *pl.* titluri de lichiditate.
Liquidatäts|schwierigkeiten *pl.* dificultăți de trezorerie.
Liquidatätsüberschuss, *-es, -schüsse, m.* excedent de lichiditate.
Liquidatäts|umfang, *-(e)s, -fänge, m.* volum al lichidităților.
Liquidatätsverknappung, *-en, f.* împuținare a lichidităților.
Liquor, *-s, -oren, m.* **1.** *(farm.)* licoare, lichid medicamentos. **2.** *(anat.)* lichid cefalorahidian, lichidus.
Lira[1], *Lire, f. (ist.)* liră (monedă italiană).
Lira[2], *-, f.* liră (monedă turcească).
lischt *(poet.) pers.* a 3-a *ind. prez.* de la löschen.
Lisene, *-n, f. (constr.)* lizenă.
Lisière [-zi'ɛ:rə], *-n, f.* lizieră; bordură.
lismen, *lismete, gelismet (du lismest, er lismet), vb. (h) tr. (elv.)* a croșeta, a tricota.
Lismer, *-s, -, m. (elv.)* vestă tricotată.
Lispel ['lɪspəl], *-s, -, m. (înv.)* v. Lispelton.
Lispelei *-en, f.* șușotit, șoptit.
Lispel|laut *-(e)s, -laute, m.* sunet murmurat, șoptit, șușotit, susurat.
lispeln, *lispelte, gelispelt (ich lisp(e)le), vb. (h)* **1.** *intr.* **1.** a vorbi peltic, a sâsâi. **2.** (și *tr.*) a șopti, a șușoti. **3.** a susura, a murmura (lin).
Lispeln, *-s, n. sg.* **1.** vorbă peltică, sâsâială. **2.** șoaptă, șușoteală. **3.** murmur, susur.
Lispelton *-(e)s, -töne, m.* voce scăzută, șoaptă; **im ~e** în șoaptă.
Lispelwort, *-(e)s, -wörter, n.* vorbă șoptită, cuvânt murmurat.
Lispler *-s, -, m.* (persoană care vorbește) peltic.
Lisse, *-n, f. (reg.)* leucă (la car).
List, *-en, f.* **1.** *sg.* viclenie, șiretenie. **2.** șiretlic; **~ anwenden** a recurge la șiretlicuri. **3.** *(înv.) sg.* prudență; înțelepciune; îndemânare, artă.
Liste, *-n, f.* listă; catalog; tabel; rol; **auf die ~ setzen** a trece pe listă; **die schwarze ~** lista neagră; **ich habe ihn aus der ~ meiner Freunde gestrichen** l-am șters din rândul prietenilor mei; **rote ~** index al plantelor și al animalelor pe cale de dispariție.
listen, *listete, gelistet (du listest,er listet), vb. (h) tr.* **1.** *(com.)* a lista. **2.** *(sport)* a introduce prin trucuri.
Listen|er|stellung, *-en, f.* întocmire a unei liste.
Listenführer, *-s, -, m.* persoană case întocmește, ține lista.
Listenführung, *-en, f.* control al listelor.
Listengewebe *-s, -, n. (fig.)* urzeală de vicleșuguri.
Listenkopf, *-es, -köpfe, m.* capul listei, al tabelului.
listenmäßig *adj.* conform listei, pe bază de listă, de tabel.
Listenpreis, *-es, -e, m.* preț de catalog.
listenreich *adj.* șiret, rafinat, viclean, șmecher; plin de șiretlicuri, de trucuri; **der ~e Odysseus** Odiseu cel viclean.
Listenwahl, *-en, f. (pol.)* alegere pe liste.
listig *adj.* **1.** viclean, șiret. **2.** *(fam.)* sucit, complicat, cu șmecherie.
listigerweise *adv.* prin viclenie, prin șiretenie, prin șiretlicuri.
Listigkeit *f. sg.* v. List **(1).**
Listing, *-s, -s, n.* listare.
Litanei, *-en, f.* **1.** *(bis.)* litanie. **2.** *(fig.)* litanie, vorbărie lungă, monotonă; **das ist immer dieselbe ~** este aceeași poveste, același cântec.
lituisch *adj.* lituanian.
Litauische, *-n, n. sg.* (limba) lituaniană.
Liter (și **Liter**), *-s, -, m.* (și *n.*) litru.
Litera, *-s* (și *-rae) f. (adm.)* literă.
literär *adv. (înv.)* v. literarisch.
Literargeschichte, *-n, f.* v. Literaturgeschichte.
Literar|historiker, *-s, -, m.* istoric literar.
literar|historisch *adj.* istorico-literar.
literarisch *adj.* literar.
Literarwissenschaft, *-en, f.* v. Literaturwissenschaft.
Literat, *-en, -en, m.* **1.** literat; scriitor. **2.** *(peior.)* scriitor prost, scrib.
Literatenklüngel, *-s, -, m. (peior.)* clică de scriitori.
Literatentum, *-(e)s, n. sg.* literați, tagmă a literaților.
Literatur, *-en, f.* **1.** literatură; **die schöne ~** literatura beletristică. **2.** bibliografie, literatură de specialitate.
Literatur|angabe, *-n, f.* indicație bibliografică.
Literatur|aus|tausch, *-(e)s, -e, m.* schimb în domeniul literaturii de specialitate.
Literaturbeilage, *-n, f.* supliment literar (la un ziar, o revistă).
Literaturbetrachtung, *-en, f.* privire, considerație asupra literaturii, examinare a literaturii.
Literaturblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie, gazetă literară.
Literaturdenkmal, *-s, -mäler, n.* monument de literatură.
Literatur|entwicklung, *-en, f.* dezvoltare literară.
Literatur|epoche, *-n, f.* epocă literară.
Literatur|erbe, *-s, n. sg.* moștenire literară; **das ~ bewahren** a păstra moștenirea literară.
Literaturfreund, *-(e)s, -e, m.* amator de literatură.
Literaturgattung, *-en, f.* gen literar.
Literaturgeschichte, *-n, f.* istorie literară.
literaturgeschichtlich *adj.* care ține de istoria literaturii, istorico-literar.
Literatur|hinweis, *-es, -e, m.* v. Literaturangabe.
Literatur|historiker, *-s, -, m.* istoric literar.
literatur|historisch *adj.* de istorie literară.
Literaturkalender, *-s, -, m.* almanah literar.
Literaturkritik, *-en, f.* critică literară.
Literaturkritiker, *-s, -, m.* critic literar.
literaturkritisch *adj.* de critică literară.
Literaturnachweis, *-es, -e, m.* notă, indicație bibliografică.
Literaturpapst, *-es, -päpste (iron., glumeț)* corifeu al criticii literare.
Literaturpreis, *-es, -e, m.* premiu literar.
Literaturpreis|träger, *-s, -, m.* laureat al premiului pentru literatură.
Literaturseite, *-n, f.* pagină literară.
Literatursoziologe, *-n, -n, m.* sociolog al literaturii.
Literatur|sprache, *-n, f.* **1.** limbaj literar, al literaturii. **2.** limbă literară.
Literatur|strömung, *-en, f.* curent literar.
Literaturtheorie, *-n, f.* teorie literară.
Literatur|unter|richt, *-(e)s, m. sg.* **1.** predare a literaturii. **2.** oră de literatură.
Literaturverlag, *-(e)s, -e, m.* editură literară.
Literaturverzeichnis, *-ses, -se, n.* indice bibliografic, listă bibliografică.
Literaturwissenschaft, *-en, f.* știință a literaturii.
Literaturwissenschaftler, *-s, -, m.* cercetător în domeniul științei literaturii.
literaturwissenschaftlich *adj.* de știință literară.
Literaturzeitschrift, *-en, f.* revistă literară.
Literaturzeitung, *-en, f.* gazetă literară.
Literaturzirkel, *-s, -, m.* cerc literar.
Literflasche, *-n, f.* sticlă de un litru.
Litermaß, *-es, -e, n.* vas, recipient de un litru pentru măsurat lichide.
Litertopf, *-(e)s, -töpfe, m.* oală de un litru.
literweise *adv.* cu litrul.
Litewka, *Litewken, f. (mil.)* tunică (în formă de bluză).
Litfass|säule, *-n, f.* afișier (în formă de coloană); stâlp pentru afișe, anunțuri.
Lithium, *-s, n. sg. (chim.)* litiu.
Lithograph, *-en, -en, m.* litograf.
Lithographie, *-n* [-'fi:ən], *f.* litografie.
lithographieren, *lithographierte, lithographiert, vb. (h) tr.* a litografia.
Lithographie|stein, *-(e)s, -e, m.* piatră litografică.
lithographisch *adj.* litografic.
Lithologe, *-n ,-n, m.* litolog.
Lithologie *f. sg.* litologie.
lithologisch *adj.* litologic.
Litholyse, *-n, f. (med.)* dizolvare a pietrelor renale, litoliză.
Lithosphäre *f. sg. (geol.)* litosferă.

Lithụrgik *f. sg.* teoria folosirii şi prelucrării pietrelor.
Litigatiọn, *-en, f. (jur.)* litigiu.
litigiẹren, *litigierte, litigiert, vb. (h) intr.* a avea un litigiu, un proces.
Lịtkauf, *-(e)s, -käufe, m. (reg.)* v. Leitkauf.
Lịtlohn, *-(e)s, -löhne, m. (ist.)* simbrie.
litọral *adj.* de litoral.
Litọral, *-s, -e, n.* litoral.
lịtt *pers.* I şi a 3-a *sg. ind. imperf.* de la leiden.
Liturgie, *-n* [-'gi:ən], *f. (bis.)* liturghie.
Lịturgik *f. sg. (teol.)* liturgică.
lịturgisch *adj. (bis.)* liturgic.
Lịtze, *-n, f.* **1.** şnur; galon; tresă, găitan. **2.** petliţă; vipuşcă. **3.** *(text.)* iţă. **4.** *(electr.)* liţă. **5.** *(tehn.)* toron. **6.** *(reg.)* sfoară.
lịtzen, *litzte, gelitzt (du, er litzt) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lega; a înnoda. **2.** a îndoi, a sufleca. **3.** a şnurui. **II.** *intr.* a muşca, a se repezi cu dinţii.
Lịtzenbruder, *-s, -brüder, m. (reg.)* ambalator; descărcător.
Lịtzenmaschine, *-n, f.* **1.** *(text.)* maşină de împletit şnururi. **2.** *(electr.)* maşină de confecţionat liţă.
Lịtzenseil, *-(e)s, -e, n.* frânghie împletită ca un şnur.
lịve [laef] *adj. invar. (radio, tv.)* pe viu, direct.
Lịvesendung, **Live-Sendung** [laif-], *-en, f. (tv.)* transmisiune directă, pe viu; transmisiune originală.
livịd(e) [-'vi:-] *adj.* livid.
lịvisch [-vɪʃ] *adj.* livon.
Livrẹe [-'vre:], *-n* [-'vre:ən], *f.* **1.** livrea. **2.** *(fig.)* servitorime a aristocraţiei.
Livrẹebedienstete, *-n, -n (ein Livreebediensteter), m.* lacheu.
livrịert *adj.* cu livrea.
Liz. *presc.* de la Lizenz.
Lizẹnz, *-en, f.* licenţă; autorizaţie; **in ~ herstellen** a produce sub licenţă.
Lizẹnz|abgabe, *-n, f.* prelevare de licenţă.
Lizẹnz|abkommen, *-n, f.* contract de licenţă.
Lizẹnz|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediţie în licenţă.
Lizẹnzbewilligung, *-en, f.* concesionare a unei licenţe.
Lizẹnz|erwerb, *-(e)s, -e, m.* achiziţie de licenţe.
Lizẹnzfahrer, *-s, -, m.* şofer de taxi cu autorizaţie.
Lizẹnzgeber, *-s, -, m.* proprietar de licenţă.
Lizẹnzgeschäft, *-(e)s, -e, n.* transfer de licenţă.
Lizẹnzhandel, *-s, m. sg.* comerţ cu licenţe.
Lizenziạt, *(inv. şi* **Lizentiạt)** [-tsi'a:t], **I.** *-(e)s, -e, n.* **1.** *(elv.; înv.)* licenţă. **2.** licenţă, doctorat în teologie. **II.** *-en -en, m.* **1.** *(înv.)* licenţiat; **~ der Rechte** licenţiat în drept. **2.** doctor în teologie.
lizenziẹren, *lizenzierte, lizenziert, vb. (h) tr.* a autoriza, a acorda licenţă.
lizenziẹrt I. *part. trec.* de la lizenzieren. **II.** *adj.* autorizat; în, cu licenţă.
Lizenziẹrung, *-en, f.* autorizaţie.
Lizẹnz|inhaber, *-s, -, m.* concesionar de licenţă.
lizẹnzpflichtig *adj.* care necesită o autorizaţie, o licenţă.
Lizẹnz|spieler, *-s, -, m. (sport)* jucător profesionist, jucător cu contract.
Lizẹnzträger, *-s, -, m. (jur.)* posesor al unei licenţe, al unei autorizaţii.
Lizẹnzvergabe, *-n, f.* cedare a unei licenţe.
Lizẹnzverkauf, *-(e)s, -käufe, m.* vânzare de licenţă.
Lizẹnzvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lizenzabkommen.
Lizitạnt, *-en, -en, m.* licitant, persoană care dă mai mult (la licitaţie).
Lizitatiọn, *-en, f.* licitaţie.
Lizitatiọns|protokoll *-(e)s, -e, n.* proces-verbal de licitaţie.
lizitiẹren, *lizitierte, lizitiert, vb. (h) tr.* a licita; a scoate la licitaţie, la mezat.
l.J. *presc.* de la laufenden Jahres (în) anul curent, a.c.
LKW şi **Lkw** [ɛlka've:] *presc.* de la Lastkraftwagen.
Lọb[1], *-(e)s, n. sg.* **1.** laudă, elogiu; **jm. ~ spenden** (sau **erteilen)** a lăuda pe cineva; **das gereicht ihm zum ~e** e spre lauda lui; îi face cinste; **dafür verdient er kein ~** pentru aceasta nu merită laude; **ich muss ihm das ~ zollen, dass...** trebuie să recunosc, spre cinstea lui că...; **Gott sei ~ (und Dank)!** slavă Domnului! **eigenes ~ stinkt** lauda de sine nu miroase bine. **2.** *(pop.)* renume; nume; **er hat ein gutes ~** are un nume bun. **3.** distincţie (la şcoală). **4.** *(reg.)* taxă de succesiune.
Lọb[2], *-s, -s, m. (sport)* lob, minge aruncată la tenis sau badminton peste fileu.
Lọb|begierde *f. sg.* dorinţă de a fi lăudat.
lọb|begierig *adj.* doritor de laude.
lọbben, *lobbte, gelobbt, vb. (h) tr. (tenis)* a loba, a trage un lob.
Lọbby, *-s, f.* **1.** hol (în clădirile parlamentului englez şi american). **2.** grup de interese, lobby. **3.** *(elevat)* vestibul, foaier de hotel.
Lobẹlie [-'be:liə], *-n, f. (bot.)* lobelia *(Lobelia).*
Lobẹliengewächse *pl. (bot.)* lobeliacee *(Lobeliaceae).*
lọben, *lobte, gelobt, vb. (h) tr.* şi *refl.* **1.** a (se) lăuda; *(fam.)* **man soll den Tag nicht vor dem Abend ~** toamna se numără bobocii; **gute Ware** (sau **guter Wein) lobt sich selbst** lucrul bun n-are nevoie de laude; calul bun se vinde din grajd; *(fam.)* **jn. über den grünen Klee ~** a lăuda pe cineva peste măsură; **er lobt ihn für seine (wegen seiner) Tapferkeit** îl laudă pentru vitejia sa; *(fam.)* **das lobe ich mir** asta-mi place, aşa mai zic şi eu. **2.** *(reg.)* a aprecia, a evalua, a preţălui.
lọbenswert, lọbenswürdig *adj.* vrednic de laudă, lăudabil.
lọbenswerterweise *adv.* în mod vrednic de laudă, lăudabil.
Lọber, *-s, -, m.* persoană care laudă, care aduce laude, elogii, lăudător.
lọbesam *adj. (poet.)* lăudabil; vrednic; de treabă, aşezat, solid.
Lọbes|er|hebung, *-en, f. (poet.)* laudă, elogiu, proslăvire; **sich in ~en ergehen** (sau **ergießen** sau **erschöpfen)** a face elogii (exagerate), a înălţa în slava cerului.
Lọbeshymne, *-n, f.* v. Lobgesang.
Lọbgedicht, *-(e)s, -e, n.* ditiramb.
Lọbgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de laudă, de slavă, de preamărire; imn.
Lọbgier *f. sg.* v. Lobbegierde.
Lọbhudelei, *-en, f.* linguşire, adulaţie, tămâiere.
lọbhudeln, *lobhudelte, gelobhudelt (ich lobhud(e)le), vb. (h) intr.* şi *tr.* a lăuda excesiv, a linguşi, a tămâia.
Lọbhud(e)ler, *-s, -, m.* linguşitor, adulator.
lọblich *adj.* **1.** lăudabil. **2.** *(înv., în formule de politeţe, în titluri)* onorabil, stimabil; **an das ~e Bürgermeisteramt** către onorata primărie; *(iron.)* **~e Absichten** intenţii lăudabile.
lọblicherweise *adv.* demn de laudă.
Lọblied, *-(e)s, -er, n.* cântec de laudă, de preamărire; imn; ditiramb; **jm. ein ~ singen** a preamări pe cineva; **ein ~ auf jn.** sau **etwas anstimmen** (sau **singen)** a lăuda pe cineva sau ceva.
Lọbpreis, *-es, -e, m.* preamărire, proslăvire.
lọbpreisen *(du, er lobpreist, imperf. lobpreiste* şi *lobpries; part. trec. gelobpreist* şi *lobgepriesen), vb. (h) tr.* a lăuda, a glorifica, a preamări, a slăvi.
Lọbpreisung, *-en, f.* glorificare, preamărire, (pro)slăvire.
Lọbrede, *-n, f.* discurs pentru lauda cuiva; panegiric, elogiu.
Lọbredner, *-s, -, m.* panegirist, elogiator.
lọbrednerisch *adj.* elogios.
lọbsingen, *lobsang,* (mai rar) *lobgesungen, vb. (h) intr. (rel.;* cu *dat.)* a glorifica, a preamări, a proslăvi; **lobsinget dem Herrn** preamărit fie Domnul.
Lọb|spruch, *-es, -sprüche, m.* elogiu.
Lọbsucht *f. sg.* v. Lobbegierde.
lọbsüchtig *adj.* v. lobbegierig.
Lọch[1], *-(e)s, Löcher, n.* **1.** gaură; spărtură; deschizătură; **ein ~ im Strumpf** o gaură în ciorap; **ein ~ in der Straße** o groapă în şosea; **schwarzes ~** gaură neagră; **sich ein ~ in den Kopf schlagen** a-şi sparge capul; *(fam.)* **jm. zeigen, wo der Zimmermann das ~ gelassen hat** a arăta cuiva uşa, a da pe cineva (pe uşă) afară; **auf** (sau **aus) dem letzten ~ pfeifen** a fi la sfârşit, a nu mai putea; a nu mai avea resurse; **aus einem anderen ~ pfeifen** a vorbi altfel, a schimba tonul, a întoarce foaia; *(pop.)* **wie ein ~ saufen** a bea mult; **er redet ihm ein ~ in den Bauch** îl omoară cu vorba; **das frisst ein ~ in den Beutel** asta te arde la pungă; **ein ~ stopfen** a astupa o gaură, a înlocui o lipsă; **Löcher in die Luft gucken** a privi fix, cu ochii holbaţi; **ein ~ zurückstecken** a scădea din avânt, a lăsa mai moale. **2.** *(fig.)* bordei, cocioabă; cameră proastă, întunecoasă. **3.** văgăună. **4.** *(fam., argou)* închisoare; **ins ~ stecken** a băga la închisoare, la gros, la zdup. **5.** *(biliard, popice)* pungă, gol. **6.** *(golf)* excavaţie. **7.** *(pict.)* pată întunecoasă. **8.** *(vulg.)* **a)** vagin; **b)** persoană de sex feminin; **c)** anus.
Lọch[2], *-s, -s, m.* fiord.
Lọch|ausweitung *f. sg.* lărgire a unei găuri.
Lọchbeitel, *-s, -, m.* daltă de scobit.
Lọchbohrer, *-s, -, m.* burghiu.
Lọchdorn, *-(e)s, -e, m.* dorn de perforat; perforator.
Lọchdüse, *-n, f.* duză a unei găuri (la instrumente muzicale).
Lọch|eisen, *-s, -, n. (tehn.)* dorn de perforat, perforator; priboi; preducea.
Lọ̈chelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Loch) găurică.
lọchen, *lochte, gelocht, vb. (h) tr.* a găuri, a perfora.
Lọcher, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* preducea; priboi. **2.** perforator (de acte, de hârtii etc.).
Lọ̈cher|hieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere în ochiuri.
lọ̈ch(e)rig *adj.* **1.** găurit, cu găuri; perforat. **2.** poros. **3.** cavernos.
lọ̈chern, *löcherte, gelöchert, vb. (h) tr.* **1.** a găuri, a ciurui. **2.** *(fig., fam.)* a insista, a sâcâi cu întrebări, cu rugăminţi.
Lọ̈cherpilze *pl. (bot.)* v. Röhrenpilze.
Lọchfeile, *-n, f.* pilă de netezit găuri.
Lọchfutter, *-s, -, n. (maş.)* mandrină.
Lọch|hammer, *-s, -hämmer, m. (tehn.)* ciocan de găurit, presă de perforat.
Lọchkamera, *-s, f.* camera obscură.
Lọchkante, *-n, f. (tehn.)* margine, muchie a găurii.
Lọchkarte, *-n, f. (autom., text.)* cartelă perforată.
Lọchkartenleser, *-s, -, m. (inform.)* lector de cartelă perforată.
Lọchkartenmaschine, *-n, f. (autom.)* maşină cu cartele perforate.
Lọchkartentechnik, *-en, f.* tehnică a prelucrării datelor cu ajutorul cartelelor perforate.
Lọchkern, *-(e)s, -e, m. (metal.)* miez de turnătorie.
Lọchlehre, *-n, f. (tehn.)* calibru-tampon, de interior; calibru pentru găuri.
Lọ̈chlein, *-s, -, n. dim.* de la Loch gaură mică, găurică.
Lọchmaschine, *-n, f. (metal.)* presă de perforat.
Lọchmeißel, *-s, -, m. (metal.)* cuţit de mortezat interior.
Lọchmutter, *-n, f. (maş.)* piuliţă cu găuri laterale; piuliţă olandeză, înfundată.
Lọchplatte, *-n, f. (metal.)* bloc perforat, placă găurită.
Lọchpresse, *-n, f. (maş.)* presă de perforat.
Lọchsäge, *-n, f. (ind. lemnului)* ferăstrău coadă-de-şoarece.
Lọch|stickerei, *-en, f.* broderie spartă.
Lọch|streifen, *-s, -, m. (autom.)* bandă, fâşie perforată.
Lọchtaster, *-s, -, m. (tehn.)* compas, micrometru de interior.
Lọchung, *-en, f.* găurire.
Lọchverzahnung, *-en, f. (zidărie)* legătură, îmbinare prin cusătură cu găuri.
Lọchwinkel, *-s, -, m.* v. Lochlehre.
Lọchzange, *-n, f.* perforator; cleşte de perforat.
Lọchziegel, *s, -, m,* bloc, cărămidă cu goluri (celulară).
Lọchzirkel, *-s, -, m.* v. Innentaster.
Lọck|aas, *-es, -e* (şi *-äser), n. (vân.)* hoit pentru nadă, pentru momeală.
Lọckbatterie, *-n* [-'ri:ən], *f. (mil.)* baterie-capcană.
Lọ̈ckchen, *-s, -, n. (dim* de la Locke) buclişoară.
Lọcke, *-n, f.* **1.** buclă; zuluf, cârlionţ; **das Haar in ~n lassen** a-şi lăsa cârlionţi; *(fam.)* **sich in die ~n fahren** a se încăiera. **2.** *(vân.)* fluierici (care imită strigătul păsării), ţivlitoare.
lọcken, *lockte, gelockt, vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) bucla, a (se) cârlionţa; **sich** *(dat.)* **das Haar ~** a(-şi) bucla, a(-şi) cârlionţa părul. **II.** *tr.* şi *intr.* a momi, a ademeni, a atrage;

a amăgi; **jn. an sich** ~ a momi, a ademeni pe cineva; **jn. in die Falle** ~ a atrage pe cineva în cursă; *(fam.)* **jm das Geld aus der Tasche** ~ a-i stoarce cuiva cu dibăcie banii; **damit lockt man keinen Hund vom Ofen** cu asta nu faci nimic, nu ajungi la nimic; îți pierzi vremea degeaba.

lö̲cken, *löckte, gelöckt, vb. (h) tr. (înv.)* v. lecken; *(în expr.)* **wider den Stachel** ~ a se opune, a face opoziție.

Lo̲cken, *-s, n. sg.* **1.** ademenire, momire. **3.** *(mil.)* semnal de trompetă care precedă stingerea.

Lo̲ckenfülle *f. sg.* păr bogat, cârlionțat.

Lo̲ckenhaar, *-(e)s, -e, n.* păr buclat.

Lo̲ckenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* **1.** cap, coafură buclat(ă); păr buclat. **2.** *(fig.)* persoană cu părul buclat, creț.

lo̲ckenköpfig *adj.* cu părul buclat.

Lo̲ckenpapier, *-s, -e, n.* v. Lockenwickel.

Lo̲ckenperücke, *-n, f.* perucă cu bucle.

Lo̲ckenpracht *f. sg.* v. Lockenfülle.

Lo̲ck|stab, *-(e)s, -stäbe, m.* ondulator.

Lo̲ck|ente, *-n, f.* rață domesticită folosită ca momeală.

Lo̲ckenwickel, **Lo̲ckenwickler**, *-s, -, m.* papiotă, bigudiu.

lo̲cker *adj.* și *adv.* **1.** slab, insuficient strâns; relaxat; **der Knopf ist** ~ nasturele s-a slăbit; **ein ~er Zahn** un dinte care se mișcă; ~ **befestigen** a prinde ușor, slab, a nu prinde strâns; *(fam.)* ~ **lassen** a ceda; *(fig.)* **er hat eine ~e Hand** îi scapă mâna cu ușurință, e gata să lovească; *(fig.)* **bei dir ist wohl eine Schraube** ~ parcă nu ești în toate mințile, ai căpiat. **2.** larg; ușor; moale, afânat, poros, spongios; **~er Boden** pământ afânat; **ein ~es Kleid** o rochie largă, ușoară; ~ **mahlen** a măcina mare. **3.** *(fig.)* ușuratic; libertin; **ein ~er Vogel** (sau **Zeisig** sau **Bruder** sau **Geselle**) un om ușuratic, un libertin.

Lo̲cker, *-s, -, m.* **1.** ademenitor, amăgitor. **2.** strigăt, chiot al văcarului.

Lo̲ckere̲i, *-en, f.* ademenire, momire.

Lo̲cker|heit, *-en, f.* **1.** *sg.* destindere, relaxare. **2.** *(fig.)* libertinaj.

lo̲ckerlassen, *ließ locker, lockergelassen (du, er lässt locker), vb. (h) intr.* a ceda, a slăbi; a da drumul; **nicht** ~ a nu ceda, a persevera.

lo̲cker|machen, *machte locker, locker gemacht, vb. (h) tr.* a cheltui.

lo̲ckern, *lockerte, gelockert, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) destinde, a slăbi, a (se) relaxa, a (se) lăsa (mai) moale; *(fig.)* **unsere Beziehung hat sich gelockert** relațiile noastre au slăbit; **die Sitten** ~ **sich** moravurile devin mai libere. **2.** a (se) afâna; **die Erde mit der Hacke** ~ a afâna pământul cu sapa.

Lo̲ckerung *f. sg.* **1.** destindere, slăbire. **2.** afânare.

Lo̲ckerungs|übung, *-en, f.* exercițiu de încălzire.

Lo̲ckflöte, *-n, f.* v. Lockpfeife.

lo̲ckicht, **lo̲ckig** *adj.* buclat, cu părul creț, cu cârlionți.

Lo̲ckmittel, *-s, -, n.* momeală.

Lo̲ckpfeife, *-n, f. (vân.)* țivlitoare.

Lo̲ckruf, *-(e)s, -e, m.* chemare ademenitoare (la animale sau adresată animalelor).

Lo̲ck|speise, *-n, f.* momeală, nadă.

Lo̲ck|spitzel, *-s, -, m.* agent provocator.

Lo̲ck|spitzeltätigkeit *f. sg.* activitate de agent provocator.

Lo̲ck|stimme, *-n, f.* voce seducătoare, ademenitoare.

Lo̲ckung, *-en, f.* **1.** ademenire, amăgire, momire, atragere. **2.** tentație, ispită; **er konnte ihren ~en nicht widerstehen** n-a putut rezista ispitelor ei.

Lo̲ckvogel, *-s, -vögel, m.* pasăre-momeală, atrapă; *(fig.)* **sie wurde von der Bande als ~ benutzt** a fost folosită de către bandă drept momeală.

Lo̲ckwellbürste, *-n, f.* perie pentru bucle.

Lo̲ckwelle, *-n, f.* coafură ondulată și cu bucle.

Lo̲ckwort, *-(e)s, -e, n.* cuvânt ademenitor; vorbe dulci.

lo̲co [-ko] *adv. (com.)* loco, pe loc.

Lo̲ddel, *-s, -* (și *-s*), *m. (fam.)* proxenet.

lo̲dderig *adj. (reg.)* v. lotterig.

lo̲ddern, *lodderte, geloddert, vb. (h) intr. (reg.)* v. lottern.

Lo̲de, *-n, f.* vlăstar; *(forest.)* puiet de foioase.

lo̲den[1], *lodete, gelodet, vb. (h) intr. (bot.)* a răsări, a crește; a da; **es lodet** răsare, crește.

lo̲den[2] *adj.* de loden, din loden.

Lo̲den, *-s, m. sg. (text.)* loden.

Lo̲denjoppe, *-n, f.* scurtă de loden.

Lo̲denmantel, *-s, -mäntel, m.* pardesiu, raglan, haină de loden.

Lo̲den|stoff, *-(e)s, -e, m. (text.)* (stofă) loden.

Lo̲denweber, *-s, -, m.* țesător de loden.

Lo̲der|asche *f. sg.* cenușă ușoară, spuză.

Lo̲der, **Lo̲derer**, *-s, -, m.* v. Lodenweber.

lo̲dern, *loderte, gelodert, vb. (h) intr.* **1.** a arde cu flacără, cu vâlvătaie; **das Feuer loderte hell** focul ardea vesel. **2.** *(fig.)* a arde, a se înflăcăra; **ihre Augen** ~ ochii îi ard.

Lö̲ffel, *-s, -, m.* **1.** lingură; **ein** ~ **voll** o lingură (de); **seit gestern hatte ich keinen warmen** ~ **Suppe im Leib** de ieri n-am mâncat nimic cald; **er lud mich auf einen** ~ **Suppe ein** m-a invitat la masă, la o gustare; **etwas mit ~n essen** (sau **schlecken**) a mânca ceva cu lingura mare, în cantitate mare; *(iron.)* **der hat die Weisheit mit ~n geschluckt** e deștept nevoie mare; *(fig., fam.)* **jn. über den** ~ **barbieren** (sau **balbieren**) a trage pe cineva pe sfoară; **mit einem goldenen** sau **silbernen** ~ **im Mund geboren sein** a se naște bogat. **2.** *(tehn.)* linguroi, căuș, **3.** *(vân.)* ureche de iepure; *(glumeț)* ureche; **schreib dir's hinter die** ~ ține minte! **4.** *(înv.)* găgăuță; filfizon.

Lö̲ffelbagger, *-s, -, m. (tehn.)* excavator cu lingură.

Lö̲ffelbohrer, *-s, -, m. (maș.)* burghiu-lingură.

Lö̲ffelchen, *-s, -, n. (dim.* de la Löffel) linguriță.

Lö̲ffele̲i *-en, f.* **1.** *(fam.)* mâncat cu lingura (mare). **2.** *(înv.)* purtare de filfizon.

Lö̲ffel|ente, *-n, f. (ornit.)* rață cu cioc lat, rață-lingurar *(Spatula clypeata).*

Lö̲ffel|erbsen *pl.* mazăre bătută.

lö̲ffelförmig *adj.* în formă de lingură.

Lö̲ffelgans, *-gänse, f.* v. Löffelreiher.

Lö̲ffelgarde *f. sg. (iron.)* infanteria franceză.

lö̲ffelhaft *adj. (înv.)* de filfizon, ca un filfizon.

Lö̲ffelhaken, *-s, -, m. (mine)* cârlig-clește cu resort pentru lingură; răzuitor.

Lö̲ffelhund, *-(e)s, -e, m. (zool.)* câine de stepă african.

Lö̲ffelkraut, *-(e)s, n. sg.*, **Lö̲ffelkresse** *f. sg. (bot.)* lingurea *(Cochlearia officinalis).*

lö̲ffeln, *löffelte, gelöffelt (ich löff(e)le), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a lua, a mânca, a scoate cu lingura. **2.** *(fam.)* a primi, a accepta; a înțelege; **du hast wohl die Sache immer noch nicht gelöffelt** încă tot n-ai înțeles. **3.** *(reg.)* a-și bate joc (de cineva); a păcăli (pe cineva). **II.** *intr. (înv.; mit jm.)* a flirta (cu cineva). **III.** *refl. (argou studențesc)* **1.** a face un contraserviciu; a se revanșa. **2.** a trece un examen foarte bine.

Lö̲ffelrad, *-(e)s, -räder, n. (tehn.)* roată hidraulică cu cupe; rotor de turbină Pelton.

Lö̲ffelraspel, *-n, f.* raspel, rașpilă semirotundă.

Lö̲ffelreiher, *-s, -, m. (ornit.)* lopătar *(Platala leucorodia).*

Lö̲ffel|stiel, *-(e)s, -e, m.* coadă de lingură.

lö̲ffelweise *adv.* **1.** cu lingura; câte o lingură. **2.** *(fam.)* în cantitate mare, cu lingura mare. **3.** *(fam.)* în cantitate mică; **scheffelweise sammeln**, ~ **ausgeben** a fi zgârcit.

Lö̲ffler, *-s, -, m.* **1.** v. Löffelreiher. **2.** *(zool.)* cerb lopătar *(Cervus doina).* **3.** *(înv.)* lingurar.

lo̲g *pers.* 1 și *a* 3-*a sg. ind. imperf.* de la lügen.

Lo̲g, *-s, -e, n. (mar.)* loh (instrument pentru măsurarea vitezei corăbiei).

Logari̲thmentafel, *-n, f. (mat.)* tabelă de logaritmi.

logarithmie̲ren, *logarithmierte, logarithmiert, vb. (h) intr.* a căuta logaritmi.

logari̲thmisch *adj. (mat.)* logaritmic.

Logari̲thmus, *-, -rithmen, m. (mat.)* logaritm.

Lo̲gbuch, *-(e)s, -bücher, n. (mar.)* jurnal de bord.

Lo̲ge ['lo:ʒə] *-n, f.* **1.** lojă. **2.** *(constr.)* boxă. **3.** lojă, asociație de francmasoni.

Lö̲gel, *-s, -, m. (reg.)* v. Lägel **(1).**

Loge̲me̲nt [loʒə'mã:], *-s, -s, n.* **1.** locuință. **2.** cazare.

lo̲ggen, *logte, gelogt, vb. (h) tr.* v. loggen.

Lo̲genbillett [-ʒən-], *-s, -e, n.* (bilet de) loc în lojă.

Lo̲genbruder, *-s, -brüder, m.* membru al lojei masonice, francmason.

Lo̲gendiener, *-s, -, m.* v. Logenschließer.

Lo̲genmeister, *-s, -, m.* maestru al unei loji masonice.

Lo̲genschließer, *-s, -, m. (teatru)* plasator.

Lo̲ggast, *-(e)s, -gäste, m. (mar.)* marinar care manevrează lohul.

Lo̲gge, *-n, f.* v. Log.

lo̲ggen, *loggte, geloggt, vb. (h) intr. (mar.)* a măsura viteza navei cu lohul.

Lo̲gger, *-s, -, m. (mar.)* lugher (navă de pescuit sau cabotaj cu vele latine).

Lo̲ggia ['lɔdʒa sau 'lɔdʒia], *Loggien* [-dʒiən], *f. (constr.)* loggia.

Lo̲g|glas, *-es, -glässer, n. (mar.)* nisipar.

Logi̲erbesuch [-'ʒi:], *-s, -e, m.* vizită temporară (cu găzduire), musafir (în gazdă).

logi̲eren, *logierte, logiert, vb. (h)* **I.** *intr.* a locui, a sta (în mod trecător, ca musafir). **II.** *tr.* **1.** a găzdui. **2.** (și *refl.*) a (se) caza.

Logi̲ergast, *-(e)s, -gäste, m.* **1.** oaspete, musafir (în gazdă). **2.** chiriaș (temporar, în cameră mobilată).

Logi̲er|haus, *-es, -häuser, n.* hotel; pensiune cu camere mobilate.

Logi̲erzimmer, *-s, -, n.* **1.** cameră de musafiri, de oaspeți. **2.** cameră de închiriat.

Logi̲erung *f. sg.* găzduire.

Lo̲gik *f. sg.* logică; **sich der ~ der Tatsachen fügen** a se supune logicii faptelor.

Lo̲giker, *-s, -, m.* logician.

Lo̲gik|operation, *-en, f.* operație logică.

Lo̲gikschaltkreis, *-es, -e, m.* circuit logic.

Logi̲s [lo'ʒi:], -[lo'ʒi:s], -[lo'ʒi:s] *n.* **1.** locuință; cameră mobilată. **2.** *sg.* cazare, găzduire. **3.** ['lo:gis] *(mar.)* dormitor al echipajului .

lo̲gisch *adj.* logic; *(fam.)* **das ist doch** ~ clar, bineînțeles; *(inform.)* **~e Unterteilungen einer Festplatte** subdiviziuni logice ale hard discului.

lo̲gischerweise *adv.* în mod logic.

Logi̲stik *f. sg.* logistică.

logi̲stisch *adj.* de logistică.

Logizi̲smus, *-, -zismen, m.* logicism.

Lo̲gleine, *-n, f. (mar.)* saulă a lohului.

lo̲go *adj. (fam.)* logic.

Lo̲go, *-s, -s, n. (inform.)* logo.

Logogri̲ph, *-s,* (sau *-en), -e(n), m.* logogrif, cuvinte încrucișate.

Logopädi̲e *f. sg.* logopedie.

Logopathi̲e, *-n, f. (med.)* logopatie.

Logorrhö̲ [-'rø:], *-en, f. (med.)* logoree.

Lo̲gos, *-, m. sg.* **1.** *(fil. antică)* logos, discurs. **2.** *(fil. antică)* judecată logică; noțiune. **3.** rațiune. **4.** *(fil. antică)* rațiune cosmică. **5.** *(teol.)* logos, cuvânt divin; puterea divină de creație.

Logotherapi̲e, *-n* [-' pi:ən], *f. (med.)* logoterapie.

Lo̲grolle, *-n, f. (mar)* tambur al lohului.

lo̲h *adj.* și *adv. (înv.)* luminos; cu limbi de foc.

Lo̲h[1], *-en, f. (reg.)* loc mlăștinos, pășune mlăștinoasă.

Lo̲h[2], *-s, -e* (și *Löher), m.* (și *n.) (reg.)* **1.** crâng, dumbravă, pădurice. **2.** argăseală.

Lo̲hbeize, *-n, f. (tăb.)* zeamă de coajă pentru argăsit.

Lo̲hblüte, *-n, f. (bot.)* specie de ciupercă *(Fuligo varians).*

Lo̲hboden, *-s, -* (și *-böden), m. (reg.)* teren, sol mlăștinos.

Lo̲hbrühe, *-n, f.* v. Lohbeize.

Lo̲he, *-n, f.* **1.** flacără, limbă de foc, văpaie, vâlvătaie. **2.** argăseală din scoarță de stejar măcinată.

Lo̲h|eiche, *-n, f.* stejar cu scoarță pentru argăseală.

lo̲hen, *lohte, geloht, vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a arde cu flacără, cu vâlvătaie. **2.** *(h) (reg.)* a se închide la culoare, a se bronza. **II.** *tr.* a tăbăci (cu scoarță de stejar).

Lo̲her, *-s, -, m.* v. Lohgerber.

Lo̲h|erde *f. sg.* argilă pentru argăsit.

Lohfarbe *f. sg.* culoare a argăselii.
lohfarben *adj.* de culoarea argăselii.
Lohfeuer, *-s, -, n.*, **Lohflamme**, *-n, f.* văpaie, pară, pălăiaie, vâlvătaie.
lohgar *adj.* tăbăcit vegetal (cu scoarță de stejar), argăsit.
Lohgare *f. sg.* tăbăcit, argăsit vegetal.
Lohgerber, *-s, -, m.* tăbăcar de piei groase și solide.
Lohgerberei, *-en, f.* **1.** *sg.* tăbăcit. **2.** (atelier de) tăbăcărie.
Lohgrube, *-n, f. (tăb.)* dubă.
Lohkuchen, *-s, -, m. (tăb.)* turtă de scoarță de argăsit.
Lohmehl, *-(e)s, n. sg. (tăb.)* făină de scoarță (de stejar).
Lohmühle, *-n, f. (tăb.)* moară de coajă.
Lohn, *-(e)s, Löhne, m* **1.** salariu, simbrie, leafă, plată; soldă; **festgesetzter** ~ salariu stipulat, stabilit; **gleitender** ~ salariu mobil; **tariflicher** ~ salariu tarifar, contractual; **gleichen ~ für gleiche Leistung** la muncă egală salariu egal; **die Löhne auszahlen** a plăti salariile; **die Löhne herabsetzen** a scădea salariile; **für ~ arbeiten** a fi salariat; **bei jm. in ~ stehen** a fi angajatul, salariatul cuiva. **2.** răsplată, recompensă; **wie die Arbeit, so der** ~ cum e munca, și răsplata; **er hat schlimmen ~ empfangen** a pățit-o rău; **ich tat es nicht um** ~ n-am făcut-o din interes; **um Gottes** ~ din bunăvoință, de pomană; **zum ~e seines Fleißes** ca răsplată a sârguinței sale; **Undank ist der Welt** ~ fă bine și așteaptă rău.
Lohn|ab|bau, *-(e)s, m. sg.* reducere, scădere a salariilor.
lohn|abhängig *adj.* dependent de salariu.
Lohn|abkommen, *-s, -, n.* convenție salarială.
Lohn|abrechnung, *-en, f.* decont al salariului.
Lohn|abschlüsse *pl.* acorduri salariale.
Lohn|abzug, *-(e)s, -züge, m.* reținere din salariu.
Lohn|angleichung, *-en, f.* nivelare a salariilor.
Lohn|anhebung, *-en, f.* creștere a salariului.
Lohn|anpassung, *-en, f.* reajustare a salariului.
Lohn|an|stieg, *-(e)s, -e, m.* v. Lohnanhebung.
Lohn|arbeit *f. sg.* muncă salariată.
Lohn|arbeiter, *-s, -, m. (ec.)* **1.** muncitor salarizat. **2.** salariat.
Lohn|aufwand, *-(e)s, m. sg.* cheltuieli salariale.
Lohn|ausfall, *-(e)s, -fälle, m.* neplată sau neprimire (temporară) a salariului (pentru o muncă neefectuată).
Lohn|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* plată a diferenței între ajutorul de boală și salariul mediu.
Lohn|ausgleichung, *-en, f.* compensație salarială, echivalare a salariului.
Lohn|auszahlung, *-en, f.* plată a lefurilor, a salariilor.
Lohnbegriff, *-(e)s -e, m. (ec.)* categorie de salarizare.
Lohnberechnung, *-en, f.* calculare a salariului.
Lohnbescheinigung, **Lohnbe|stätigung**, *-en, f.* adeverință de salariu.
Lohnbewegung, *-en, f. (ec.)* luptă a muncitorilor pentru mărirea salariilor; mișcări ale salariaților (pentru revendicări salariale).
lohnbezogen *adv.* proporțional cu salariul.
Lohnbuch, *-(e)s, -bücher, n.* livret, carnet de salariu.
Lohnbuch|halter, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* contabil(ă) în secția salarii.
Lohnbüro, *-s, -s, n.* birou, serviciu de salarii.
Lohndiener, *-s, -, m.* salariat casnic, angajat ocazional; om de serviciu plătit cu ora.
Lohndienst, *-(e)s, -e, m.* serviciu plătit cu ora.
Lohndrift, *-en, f.* clivaj salarial.
Lohndruck, *-(e)s, m. sg.* presiune asupra salariului.
Lohndrücker, *-s, -, m.* forță de muncă ieftină folosită pentru scăderea salariilor.
Lohn|einkommen, *-s, n. sg.* venit salarial.
Lohn|ein|sparungen *pl.* economii salariale.
Lohn|empfänger, *-s, -, m.* angajat, salariat.
lohnen, *lohnte, gelohnt, vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** *(jm. etwas)* a răsplăti, a recompensa (pe cineva pentru ceva); **mit Undank** ~ a răsplăti cu lipsă de recunoștință; **Gott wird es dir** (sau **dir's)** ~ Dumnezeu are să te răsplătească. **2.** *(inv.)* a plăti (cuiva), a salariza (pe cineva). **II.** *intr.* și *tr.* **1.** a raporta, a aduce; **wie viel** (sau **was) lohnt diese Arbeit?** cât (sau ce) aduce această lucrare? **2.** și *refl.* a merita, a face; **es lohnt (sich) nicht** nu merită; *(impers., în expr.)* **es lohnt die Mühe** sau (cu *gen.*) **der Mühe** face, merită osteneala, efortul.
löhnen, *löhnte, gelöhnt, vb. (h) tr.* a plăti leafă, salariu, soldă.
lohnend I. *part. prez.* de la lohnen. **II.** *adj.* avantajos, favorabil, profitabil, folositor, care face, bine plătit; **das war keine ~ e Arbeit** nu era o muncă avantajoasă; **zu ~ em Preise verkaufen** a da la un preț avantajos.
lohnenswert *adj.* care merită, util.
Löhner, *-s, -, m.* ziler.
Lohn|er|höhung, *-en, f.* mărire a salariului, a salariilor.
Lohnfolgekosten, *pl.* costuri salariale deduse.
Lohnfonds [-'fɔ̃:], - [-fɔ̃:s], - [-fɔ̃:s], *m.* fond de salarii.
Lohnfonds|zuwachs [-fɔ̃:-], *-es, m. sg.* creștere a fondului de salarii.
Lohnforderung, *-en, f.* revendicare referitoare la salarii.
Lohnfort|zahlung, *-en, f.* plată în continuare a salariului.
Lohnfrage, *-n, f.* problemă, chestiune a salarizării.
Lohnfuhrwerk, *-(e)s, -e, n.* trăsură, camion de piață.
Lohngefüge, *-s, n. sg.*, **Lohnge|staltung** *f. sg.* sistem de salarizare.
Lohngemeinkosten *pl.* cheltuieli indirecte de salarizare.
Lohngleich|heit *f. sg.* egalitate de salarii.
Lohngruppe, *-n, f.* categorie de salarizare.
Lohngruppenkatalog, *-s, -e, m. (ec.)* catalog, tabel al grupelor tarifare de salarii.
Lohnherabsetzung, *-en, f.* reducere a salariilor.
Lohnherr, *-n, -(e)s, m.* patron, stăpân.
Lohn|index, *-(e)s, -e* (și *-indizes* sau *-indices), m.* indice al salariilor.
Lohnkampf, *-(e)s, -kämpfe, m.* luptă pentru mărirea salariilor.
Lohnklasse, *-n, f.* clasă, categorie de salarizare.
Lohnklatscher, *-s, -, m.* om plătit să aplaude (la teatru).
Lohnknecht, *-(e)s, -e, m.* servitor, slugă (plătit cu ziua).
Lohnknechtschaft *f. sg.* sclavie salarizată.
Lohnkommission, *-en, f.* comisie de salarizare.
Lohnkonflikt, *-(e)s, -e, m.* conflict (între patron și muncitori) în legătură cu salarizarea.
Lohnkosten *pl. (ec.)* costuri cu salarii (ale mâinii de lucru).
Lohnkürzung, *-en, f.* reducere a salariilor; reținere din salariu.
Lohnkutsche, *-n, f.* **1.** birjă. **2.** *(reg.)* taxi.
Lohnkutscher, *-s, -, m.* birjar.
Lohnlakai, *-en, -en, m.* lacheu angajat ocazional.
Lohnleitlinien [-niən] *pl.* reglementări privind salariile.
Lohnliste, *-n, f.* stat de salarii.
Lohnmäßigung, *-en, f.* austeritate salarială.
Lohn|nachzahlung, *-en, f.* plată a restanțelor din salariu.
Lohn|niveau [-nivo:], *-s, -s, n.* nivel salarial.
Lohnpause, *-n, f.* renunțare temporară la măriri de salariu.
Lohnpfändung, *-en, f.* sechestrare a salariului.
Lohnpolitik, *-en, f.* politică de salarizare.
Lohnquote, *-n, f.* pondere a veniturilor salariale în venitul național.
Lohnraub, *-(e)s, m. sg.* jefuirea muncitorilor (de către patroni) prin reducerea salariilor.
Lohnrechnung, *-en, f.* contabilitatea costurilor de personal, contabilitatea salariilor.
Lohnrecht, *-(e)s, n. sg.* legislație cu privire la salarizare.
lohnrechtlich *adj. (jur.)* privitor la legislația salarizării.
Lohnregelung, *-en, f.* reglementare a salarizării.
Lohnrunde, *-, -n, f.* fază de negociere salarială.
Lohnsatz, *-es, -sätze, m. (ec.)* tarif de salarizare.
Lohnsenkung, *-en, f.* micșorare, scădere a salariilor.
Lohnskala, *-skalen, f.* scară de salarizare.
Lohnsklave [-və], *-n, -n, m.* sclav al salariului, muncitor (salariat) exploatat.
Lohnsklaverei *f. sg.* v. Lohnknechtschaft.
Lohn|spanne, *-n, f.* marjă salarială.
Lohn|staffelung, *-en, f.* diferențiere a salariilor.
Lohn|steuer, *-n, f.* impozit pe salariu.
Lohn|steigerung, *-en, f.* creștere a salariului.
Lohn|steuer|ausgleich, *-(e)s, -e, m.* restituire a impozitului pe salariu plătit în plus.
Lohn|steuerkarte, *-n, f.* certificat cu datele personale pentru calculul impozitului pe salariu.
Lohn|stopp, *-s, m. sg.* înghețare a salariilor, suspendare a majorării salariilor.
Lohn|streifen, *-s, -, m.* v. Lohnzettel.
Lohn|streik, *-(e)s, -e* (și *-s), m.* grevă pentru mărirea salariilor.
Lohn|stufe, *-n, f.* v. Lohnklasse.
Lohntabelle, *-n, f.* grilă de salarizare.
Lohntag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată a salariilor.
Lohntüte, *-n, f. (fam.)* plic cu salariu.
Löhnung, *-en, f.* **1.** soldă (mai ales a subofițerilor și a trupei). **2.** *sg.* plată a soldei.
Löhnungs|tag, *-(e)s, -e, m.* zi de plată a soldei.
Löhnungs|termin, *-s, -e, m.* termen de plată a soldei.
Lohnver|einbarung, *-en, f.* acord, învoială asupra salariilor.
Lohnver|hältnisse *pl.* condiții de salarizare.
Lohnver|handlung, *-en, f.* tratative (între muncitori și patroni) privitoare la salarizare.
Lohnver|rechnung, *-en, f.* decontare, calculare a salariului.
Lohnverschlechterung, *-en, f.* reducere a salariilor.
Lohnverteilung, *-en, f.* distribuire a salariilor.
Lohnvertrag, *-(e)s, -träge, m.* v. Lohnvereinbarung.
Lohnzahlung, *-en, f.* plată a salariilor.
Lohnzettel, *-s, -, m.* fișă de calcul al salariului, fluturaș.
Lohnzulage, *-n, f.*, **Lohnzuschlag**, *-(e)s, -schläge, m.* spor, adaos la salariu.
Lohrinde, *-n, f. (tăb.)* argăseală, scoarță, coajă (de stejar, castan etc.) folosită pentru tăbăcitul pieilor.
lohrot *adj.* roșu ca para focului.
Lohwald, *-(e)s, -wälder, m.* pădure de stejar (sau cer).
Loipe, *-n, f. (sport)* pistă pentru schi de fond.
Lok, *-s, f. (fam) presc.* de la Lokomotive locomotivă.
lokal *adj.* local; **~e Organe** autorități locale; **~e Betäubung** anestezie locală; **~es Netzwerk** rețea locală.
Lokal, *-s, -e, n.* **1.** local; încăpere; sală. **2.** local, restaurant, birt.
Lokal|anästhesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* anestezie locală.
Lokal|anzeiger, *-s, m.* ziar, gazetă local(ă).
Lokal|augenschein, *-(e)s, -e, m. (jur.)* constatare, descindere la fața locului; **gerichtlicher** ~ constatare, descindere judiciară la fața locului.
Lokal|ausgabe, *-n, f.* ediție locală (a unui ziar).
Lokalbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată locală; tren local.
Lokalbedarf, *-(e)s, m. sg.* necesitate locală.
Lokalbe|hörde, *-n, f.* autoritate locală.
Lokalbericht, *-(e)s, -e, m.* cronică locală (la un ziar).
Lokalbesichtigung, *-en, f.* constatare la fața locului.
Lokalblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie locală, ziar local.
Lokalcharakter [-ka-], *-s, m. sg.* specific al locului, caracteristică locală.
Lokaldampfer, *-s, -, m. (mar.)* vaporaș pentru curse locale.
Lokale, *-n (ein Lokales), n. sg. (in expr.)* **Lokales** știri locale.
Lokal|er|hebung, *-en, f.* **1.** răscoală locală. **2.** *(jur.)* inspecție, cercetare la fața locului.
Lokalfarbe *f. sg.* culoare locală, colorit local.
Lokalfrage, *-n, f.* **1.** chestiune privitoare la un local. **2.** problemă locală.
Lokalgut, *-(e)s, -güter, n.* marfă pentru comerțul local.
Lokalien [-liən] *pl. (com.)* localuri pentru prăvălii.
Lokalisation *f. sg.* v. Lokalisierung.

lokalisierbar *adj.* localizabil.
lokalisieren, *lokalisierte, lokalisiert, vb. (h) tr.* a localiza.
Lokalisierung, *-en, f.* localizare.
Lokalität, *-en, f.* **1.** localitate. **2.** încăpere, sală (la restaurant, club etc.), local.
Lokalkenntnis, *-se, f.* cunoaştere a particularităţilor, a condiţiilor locale.
Lokalkolorit, *-(e)s, -e, n.* v. Lokalfarbe.
Lokalkommission, *-en, f.* comisie locală.
Lokalmiete, *-n, f.* chirie a localului.
Lokalnachricht, *-en, f.* ştire locală.
Lokal|organ, *-s, -e, n.* v. Lokalblatt.
Lokal|organisation, *-en, f.* organizaţie locală.
Lokalpatriotismus, *-, m. sg.* patriotism local.
Lokalpolizei, *-en, f.* poliţie locală.
Lokalpreis, *-es, -e, m.* preţ local.
Lokalrunde, *-n, f.* o bere (un rachiu) la toată lumea (din local).
Lokalsachver|ständige, *-n, -n (ein Lokalsachverständiger), m.* expert local.
Lokalsatz, *-es, -sätze, m. (gram.)* propoziţie circumstanţială de loc.
Lokalseite, *-n, f.* pagină (a unui ziar) cu ştiri locale.
Lokal|strom, *-(e)s, -ströme, m. (electr.)* curent local.
Lokaltarif, *-s, -e, m. (ec.)* tarif local (de salarizare, taxe, preţuri etc.).
Lokalteil, *-(e)s, -e, m.* v. Lokalseite.
Lokaltermin, *-s, -e, m. (jur.)* înfăţişare, dezbatere la faţa locului.
Lokalverbot, *-(e)s, -e, n.* interdicţie de a (mai) intra într-un local.
Lokalver|hältnisse *pl.* situaţie locală, condiţii locale.
Lokalverkehr, *-(e)s, m. sg.* trafic, circulaţie local(ă).
Lokalzeit, *-en, f.* oră locală.
Lokalzeitung, *-en, f.* v. Lokalblatt.
Lokalzug, *-(e)s, -züge, m.* v. Lokalbahn.
Lokator, *-s, -toren, m.* **1.** conducător al unui grup de colonişti. **2.** persoană care arendează, închiriază.
Lokführer, *-s, -, m. presc.* de la Lokomotivführer mecanic de locomotivă.
Loki, *-s, f. (elv.) presc.* de la Lokomotive locomotivă.
Lokofracht, *-en, f. (com.)* cheltuieli de transport local.
Lokomobile, *-n, f.*, locomobilă.
Lokomotivbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată cu tracţiune mecanică.
Lokomotivbegleitpersonal, *-s, n. sg. (ferov.)* personal însoţitor de pe locomotivă.
Lokomotivbekohlungs|anlage, *-n, f. (ferov.)* instalaţie de alimentare cu cărbuni a locomotivei.
Lokomotivbrigade, *-n, f. (ferov.)* brigadă de reparat locomotive.
Lokomotivdampfmaschine, *-n, f. (ferov.)* motor de locomotivă cu aburi.
Lokomotive [-və], *-n, f.* **1.** locomotivă; **elektrische ~** locomotivă electrică; **~ für den Fernverkehr** locomotivă pentru traficul pe distanţe mari; **dieselelektrische ~** locomotivă Diesel electrică. **2.** tractor cu aburi.
Lokomotivführer, *-s, -, m.* mecanic de locomotivă.
Lokomotivhebekran, *-(e)s, -kräne, m. (ferov.)* macara de locomotive.
Lokomotivheizer, *-s, -, m. (ferov.)* fochist de locomotivă.
Lokomotivmontierungswerk|statt, *-stätten*, **Lokomotivmontierungswerk|stätte**, *-n, f. (ferov.)* atelier de montaj pentru locomotive.
Lokomotivremise, *-n, f. (ferov.)* depou, remiză de locomotive.
Lokomotivreparaturwerk|stätte, *-n, f. (ferov.)* atelier de reparat locomotive.
Lokomotivschuppen, *-s, -, m. (ferov.)* v. Lokomotivremise.
Lokomotivwechselbahnhof, *-(e)s, -höfe, m. (ferov.)* staţie, gară de schimbare a locomotivei.
Lokomotivwerk|statt, *-stätten, f. (ferov.)* atelier de locomotive.
lokomotorisch *adj.* **1.** locomotor. **2.** mobil, mişcător.
Loko|stand, *-(e)s, -stände, m.* situaţie locală.
Lokotenenz, *-en, f. (înv.)* locotenenţă.
Lokoverkehr, *-s, m. sg.* **1.** v. Lokalverkehr. **2.** tranzacţie cu livrare imediată.
Lokoware, *-en, f.* marfă care poate fi livrată pe loc.
Lokus, *-, - (şi -se), m. (fam.)* closet, privată.
Lolch, *-(e)s, m. sg.*, **Lolchgras**, *-es, n. sg. (bot.)* zizanie *(Lolium perenne* L.).
Löli, *-s, -, m. (elv.)* prostănac, nerod.
Lölli, *-s, -s, m.* **1.** bomboană pe băţ **2.** suzetă.
Lombard, *-(e)s, -e, m.* (sau *n.) (com.)* **1.** lombard. **2.** *(reg.)* munte de pietate, casă de amanet.
Lombard|darlehen, *-s, -, n.* amanetare.
Lombardgeschäft, *-(e)s, -e, n.* lombardare pe termen scurt.
lombardieren, *lombardierte, lombardiert, vb. (h) tr. (com.)* **1.** a lombarda. **2.** a amaneta, a pune în gaj, a ipoteca.
Lombardierung, *-en, f. (com.)* **1.** lombardare. **2.** amanetare.
lombardisch *adj.* din, despre Lombardia.
Lombardkredit, *-(e)s, -e, m.* credit lombard.
Lombardschein, *-(e)s, -e, m. (com.)* bilet, adeverinţă de lombardare.
Lomber, *-s, m. sg.* lombru (joc de cărţi).
Lompenzucker, *-s, m. sg.* zahăr în căpăţâni.
Longdrink, *-s, -s, m.* băutură alcoolică cu apă minerală, suc de fructe şi cuburi de gheaţă.
Longe ['lõ:ʒə], *-n, f.* **1.** pripon, funie pentru dresajul cailor în manej. **2.** funie de siguranţă **a)** pentru cei ce învaţă înotul; **b)** pentru acrobaţi începători.
longieren [-'ʒi:-], *longierte, longiert, vb. (h) tr.* a dresa (un cal) la pripon.
Longimetrie [-gi-] *f. sg.* măsurare a lungimilor.
longitudinal *adj.* longitudinal.
Longitudinalschwingung, *-en, f. (fiz.)* oscilaţie longitudinală.
Longseller, *-s, -, m.* carte vândută după un anumit timp.
Look [lUk], *-s, -s, m.* aspect, notă, fenomen al modei.
Looping ['lu:plŋ] *-s, -s, m.* (şi *n.) (av.)* luping.
Lorbeer, *-s, -en, m.* **1.** *(bot.)* dafin, laur *(Laurus nobilis).* **2.** *pl. (fig.)* lauri, glorie; **auf seinen ~en ausruhen** a se culca pe lauri; **~en ernten** a culege lauri.
Lorbeerbaum, *-(e)s, -bäume, m.* v. Lorbeer **(1).**
Lorbeerblatt, *-(e)s, -blätter, n.* foaie de dafin.
Lorbeerfrucht, *-früchte, f.* fruct de dafin.
Lorbeer|hain, *-(e)s, -e, m.* crâng, pădure de dafini.
Lorbeerkirsche, *-n, f. (bot.)* (laur-)cireş, (laur-)mălin *(Prunus laurocerasus).*
Lorbeerkranz, *-es, -kränze, m.* cunună de lauri.
Lorbeer|reis, *-es, -er, n.* mlădiţă, vlăstar de lauri.
Lorbeer|rose, *-n, f. (bot.)* laur american *(Kalmia latifolia).*
Lorbeerzweig, *-(e)s, -e, m.* ramură de laur.
Lorch, *-(e)s, -e, m.*, **Lorche**, *-n, f. (zool., reg.)* broască râioasă *(Bufonidae).*
Lorchel, *-n, f. (bot.)* zbârciog *(Helvella esculenta).*
Lord, *-s, -s, m.* lord (titlu de noblеţe în Anglia).
Lordschaft *f. sg.* titlu de noblеţe dat lorzilor; **Euere ~** Înălţimea voastră.
Lore, *-n, f.* **1.** *(ferov.)* vagon descoperit, platformă, vagon pentru balast; vagonet. **2.** camion deschis, camion cu cutie basculantă. **3.** măsură pentru cărbuni (20 tone).
Lorelei *f. sg.* **1.** *(mit.)* nimfa Lorelei. **2.** stâncă pe malul drept al Rinului la St. Goarshausen.
Lorgnette [lɔr'njetə], *-n, f.* lornietă, lornion.
Lori, *-s, -s, m. (zool.)* **1.** nume al mai multor specii de papagali *(Loriinae).* **2.** maki cu ochi de bufniţă *(Lorisidae).*
Lork, *-(e)s, Lörke, m. (zool., reg.)* v. Lorch.
Lorke, *-n, f. (reg.)* cafea slabă, proastă.
Lorokonto, *-s, -s* (şi *-konten* sau *-ti), n. (ec.)* cont deschis de o bancă pentru o altă bancă.
los I. *adj. (predicativ* şi *adverbial)* **1.** desfăcut, desprins, detaşat, degajat, liber, slobod (de o legătură sau constrângere); **von allen Ketten ~** sau **aller Bande ~** descătuşat, liber, slobod; **der Gefangene ist ~** prizonierul e liber, a scăpat; **ein Knopf ist ~ a)** s-a rupt un nasture; **b)** s-a descheiat un nasture; *(fam.)* **bei dem ist eine Schraube ~** acestuia îi lipseşte o doagă; **ich bin aller Sorgen ~** am scăpat de toate grijile; *(fam.)* **ich bin mein Geld ~** mi s-au dus banii, am prăpădit toţi banii; **den bin ich ~** de ăsta am scăpat. **2.** *(in expr.)* **was ist da ~?** ce se întâmplă aici, ce-i aici? **mit dem ist nicht viel ~** nu-i mare lucru de capul lui; **der hat was ~** ăsta ştie ceva, nu-i prost; **da hat er etwas ~** la asta se pricepe. **3.** *(reg.)* v. lose. **II.** *interj.* haide! înainte! dă-i drumul!
Los, *-es, -e, n.* **1.** soartă, destin, ursită; **ein trauriges ~** o soartă tristă; **ein schweres ~ war ihm beschieden** i-a fost hărăzită o soartă amară. **2.** sorţi; **das ~ ist gefallen** zarurile au fost aruncate; **das ~ entscheiden lassen** a lăsa sorţii să decidă. **3.** loz, bilet de loterie; (şi *fig.)* **das große ~ ziehen** a trage lozul cel mare; a avea noroc, şansă; *(fam.)* **mein ~ ist als Niete herausgekommen** lozul meu n-a ieşit. **4.** (cotă) parte; porţiune, parcelă; lot. **5.** *(ec.)* o anumită cantitate de marfă.
los|ankern, *ankerte los, losgeankert, vb. (h) intr.* a ridica ancora.
los|arbeiten, *arbeitete los, losgearbeitet (du arbeitest los, er arbeitet los), vb. (h)* **I.** *tr.* şi *refl.* a (se) elibera, a scăpa (pe cineva), a (se) răscumpăra prin muncă; a-şi dobândi libertatea cu greu. **II.** *intr.* **1.** a se apuca cu energie, cu elan de lucru. **2.** *(auf* cu *ac.)* a munci (pentru ceva, pentru un scop).
lösbar *adj.* **1.** rezolvabil, solubil, care se poate dezlega. **2.** *(fiz., chim.)* solubil. **3.** *(tehn.)* detaşabil.
Lösbarkeit *f. sg.* **1.** posibilitate de rezolvare, de soluţionare. **2.** *(fiz., chim.)* solubilitate.
losbekommen, *bekam los, losbekommen, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuşi să desprindă (ceva). **2.** a reuşi să scape, să elibereze, să răscumpere (pe cineva sau ceva).
losbinden, *band los, losgebunden (du bindest los, er bindet los), vb. (h) tr.* şi *refl.* a (se) dezlega, a (se) desface.
losbitten, *bat los, losgebeten (du bittest los, er bittet los), vb. (h)* **I.** *tr.* a obţine prin rugăminţi eliberarea cuiva. **II.** *refl.* a-şi cere dezlegarea de o obligaţie.
losbrechen, *brach las, losgebrochen (du brichst los, er bricht los), vb.* **I.** *tr. (h)* a desprinde, a desface rupând. **II.** *intr. (s)* **1.** a izbucni; a începe, a porni cu violenţă; **das Gewitter bricht los** izbucneşte furtuna; **er lässt seinen Zorn ~** îşi revarsă mânia.
losbrennen, *brannte los, losgebrannt, vb.* **I.** *tr. (h) (în expr.)* **einen Schuss ~** a trage un foc. **II.** *intr. (s) (despre arme de foc)* a se descărca.
losbringen, *brachte los, losgebracht, vb. (h) tr.* v. losbekommen.
losbröckeln, *bröckelte los, losgebröckelt (ich bröck(e)le los), vb. (h) tr.* şi *(s) intr. (despre tencuială, ziduri, roci etc.)* a se desprinde fărâmiţându-se.
losbrüllen, *brüllte los, losgebrüllt, vb. (h) intr.* a începe să urle, să strige, a izbucni în ţipete, în urlete.
losbuch, *-(e)s, -bücher, n. (în superstiţii)* carte din care se ghiceşte viitorul.
losbuchen, *buchte los, losgebucht, vb. (h) intr. (reg.)* a da în cărţi.
Lösch, *-, m. sg. (reg.)* praf de cocs.
Lösch|an|stalten *f. pl. (în expr.)* **~ treffen** a lua măsuri pentru stingerea unui incendiu.
Lösch|apparat, *-(e)s, -e, m.* v. Löschgerät.
Lösch|arbeit, *-en, f.* acţiune de stingere a unui incendiu.
Lösch|arbeiter, *-s, -, m. (mar.)* docher, hamal în port.
löschbar *adj.* care se poate stinge, lichida, şterge.
Löschblatt, *-(e)s, -blätter, n.* sugativă.
Löschboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* şalupă de descărcare.
Lösche, *-n, f.* **1.** v. Löscheimer. **2.** cărbune praf; cenuşă de cazan, de locomotivă. **3.** frezil.
Lösch|eimer, *-s, -, m.* găleată de pompier, de incendiu.
Lösch|einrichtung, *-en, f.* instalaţie pentru stingerea incendiilor.
löschen[1], *löschte, gelöscht, vb. (h) tr.* **1.** a stinge (focul, lumina). **2.** a potoli; **den Durst ~** a potoli, a stinge setea. **3.** *(jur., ec.)* a stinge, a plăti (o datorie); a radia (o ipotecă, o firmă); a amortiza. **4.** *(inform.)* a şterge, a anula; **aus Versehen ~** a şterge din greşeală. **5.** a stinge (varul). **6.** (şi *intr.)* a usca (cu sugative), a suge; **das Papier löscht (die Tinte)** hârtia absoarbe (cerneala).
löschen[2], *löschte, gelöscht, vb. (h) tr. (mar.)* a descărca (o navă); a debarca (mărfurile); **ein Schiff ~** a descărca o navă, o corabie.

Lö̈schen[3], *losch, geloschen (du lischst, er lischt), vb. (s) intr. (poet.)* a se stinge; **die Flamme lischt** flacăra se stinge; *(fig.)* **das Leben lischt** viața se stinge.

Lö̈scher, *-s, -, m.* **1.** pompier. **2.** v. Löschgerät. **3.** tampon de (hârtie) sugativă. **4.** v. Löschhorn.

Lö̈schfahrzeug, *-es, -e, n.* autopompă, mașină de pompieri.

Lö̈schfass, *-es, -fässer, n.* **1.** saca de pompieri. **2.** butoi, cadă cu apă pentru răcirea metalelor incandescente.

Lö̈schgeld, *-(e)s, -er, n.* **1.** *(mar.)* taxă de descărcare a mărfurilor. **2.** bani amortizați.

Lö̈schgerät, *-(e)s, -e, n.* extinctor, stingător.

Lö̈schgrube, *-n, f.* **1.** varniță; groapă de stins var. **2.** *(ferov.)* groapă de cenușă.

Lö̈sch|hafen, *-s, -häfen, m.* port de descărcare.

Lö̈sch|horn, *-(e)s, -hörner,* **Lö̈sch|hütchen**, *-s, -, n.* căciuliță de stins lumânările.

Lö̈schkalk, *-(e)s, m. sg.* var stins.

Lö̈schkohle, *-n, f.* **1.** mangal. **2.** *(mine.)* praf de cărbune rămas de la abataj.

Lö̈schkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de ștergere (la magnetofoane).

Lö̈schkosten *pl.* costuri de descărcare.

Lö̈schmannschaft, *-en, f.* echipă de pompieri.

Lö̈schpapier, *-s, -e, n.* (hârtie) sugativă.

Lö̈schplatz, *-es, -plätze, m. (mar.)* debarcader pentru mărfuri.

Lö̈schsand, *-(e)s, m. sg.* nisip pentru stingerea incendiilor mici.

Lö̈sch|schutz, *-es, m. sg. (inform.)* protecție împotriva anulării.

Lö̈schtaste, *-n, f. (inform.)* tastă de ștergere.

Lö̈schturm, *-(e)s, -türme, m.* turn al pompierilor.

Lö̈schung[1], *-en, f.* **1.** amortizare. **2.** anulare, ștergere. **3.** *(jur., ec.)* stingere de datorii; radiere (de ipoteci, de firme). **4.** stingere.

Lö̈schung[2], *-en, f. (mar.)* descărcare (a vaporului), debarcare (a mărfurilor).

Lö̈schungshafen, *-s, -häfen, m. (mar.)* port de descărcare.

Lö̈schvor|richtung, *-en, f.* **1.** *(autom.)* dispozitiv de ștergere (la magnetofon). **2.** *(electr., tel.)* dispozitiv de stingere (a scânteilor). **3.** *(mar.)* instalație de descărcare.

Lö̈schwagenlok, *-s, f.* locomotivă pentru vagonete de transport.

Lö̈schwasser, *-s, n. sg.* apă folosită pentru stingerea incendiilor.

Lö̈schwedel, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* măturăde stropit cărbunele. **2.** *(reg.)* pământ de curățat sticla de lampă.

Lö̈schwiege, *-n, f.* suport de sugativă.

Lö̈schzeit, *-en, f. (mar.)* timp de încărcare, de descărcare.

Lö̈schziegel, *-s, -, m. (constr.)* cărămidă de zgură.

Lö̈schzug, *-(e)s, -züge, m.* detașament de pompieri.

lo̲sdonnern, *donnerte los, losgedonnert, vb. (h) intr.* **1.** *(despre tunet)* a izbucni, a porni. **2.** *(fig.: gegen)* a tuna și fulgera (împotriva cuiva). **3.** *(s) (despre motociclete, automobile etc.)* a porni (cu viteză) pocnind, trosnind.

lo̲sdrehen, *drehte los, losgedreht, vb. (h) tr.* a desprinde răsucind; a deșuruba.

lo̲sdrücken, *drückte los, losgedrückt, vb. (h) intr.* a apăsa pe trăgaciul armei, a slobozi (arma).

lo̲sdürfen, *durfte los, losgedurft (ich darf los, du darfst los, er darf los), vb. (h) intr.* a avea voie să pornească, să plece.

lo̲se *adj.* **1.** liber, slobod; larg; destins, desfăcut, desprins; **~s Haar** păr despletit; **~ Haltung a)** poziție «în repaus»; **b)** poziție neglijentă, lejeră; **mit ~n Zügeln** cu hățurile slăbite; **eine ~ Kupplung** un acuplaj slab; **~ werden** a se slăbi, a se desface; *(adverbial)* **~ binden** a lega slab. **2.** *(despre mărfuri)* vărsat, neambalat; **~r Tee** ceai vărsat; **~r Zucker** zahăr vărsat. **3.** *(fig.)* ușor, ușuratic; *(pop.)* **ein ~s Maul** o gură slobodă; **~s Geschwätz** vorbe goale, palavre, trăncăneală. **4.** *(fig., fam.)* ușuratic, șmecher; **ein ~s Mädchen** (sau **Ding) a)** o șmecheriță; **b)** o fată ușuratică; **er ist ein ~r Vogel** nu e ușă de biserică; **~ Ware** lume ușuratică, neserioasă.

Lo̲se[1], *-n, f. (reg.)* scroafă (cu purcei).

Lo̲se[2], *-s, -, n. (mar.)* odgon moale, neîntins.

Lo̲seblatt|ausgabe, *-n, f.* ediție în foi volante.

Lö̲segeld, *-(e)s, -er, n.* bani de răscumpărare.

lo̲s|eilen, *eilte los, losgeeilt, vb. (s) intr.* a porni în goană, în grabă.

lo̲s|eisen, *eiste los, losgeeist (du, er eist los) vb. (h)* **I.** *tr.* și *refl.* **1.** a (se) curăța de gheață; **das Schiff eiste sich los** vaporul s-a desprins din gheață. **2.** *(fig., fam.)* a (se) elibera; a (se) smulge; a scăpa dintr-o încurcătură; **er eiste sich aus der peinlichen Lage los** a scăpat din încurcătură. **II.** *tr. (fig., fam.)* a obține cu greutate, a face rost cu greu (de bani).

Lö̲semittel, *-s, -, n.* **1.** *(med.)* expectorant. **2.** *(chim.)* dizolvant, solvent.

lo̲sen, *loste, gelost (du, er lost) vb. (h) intr.* **1.** a trage la sorți; a arunca sorții. **2.** *(reg.)* a trage cu urechea, a asculta.

lö̲sen, *löste, gelöst (du, er löst) vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a dezlega, a deznoda, a desface; **einen Knoten ~** a desface un nod; **die Kette ~** a dezlega lanțul; **den Schleim ~** a face să expectoreze; **der Wein löste ihm die Zunge** vinul i-a dezlegat limba. **2.** a anula, a rezilia; **eine Ehe ~** a divorța; **eine Verlobung ~** a desface, a strica o logodnă; **einen Kontrakt ~** a rezilia un contract. **3.** a dizolva; **Zucker in Wasser ~** a dizolva zahăr în apă. **4.** (și *mat.*) a rezolva; a soluționa; **ein Problem ~** a rezolva o problemă; *(mat.)* **eine Gleichung ~** a rezolva o ecuație; **Widersprüche ~** a aplana contradicții. **5.** a cumpăra; a răscumpăra; **eine Fahrkarte ~** a cumpăra un bilet de călătorie; **eine Geisel ~** a răscumpăra un ostatic. **6.** *(înv.)* a realiza, a încasa, a scoate (bani); **er hat nicht viel gelöst** n-a realizat, n-a scos mult; *(fam.)* **eine Tracht Prügel ~** a încasa o bătaie. **7.** *(reg.)* a descărca. **8.** *(mar.)* a debarca. **9.** *(reg.)* a drena. **II.** *intr.* a se bălega. **III.** *refl.* **1.** a se desface, a se dezlega. **2.** a slăbi; a se relaxa; **die Bande ~ sich** legăturile slăbesc. **3.** a se relaxa, a se destinde; a-și da drumul; **die Bewegungen ~ sich** mișcările se relaxează, se destind; **der Schmerz löste sich in Tränen** durerea i s-a revărsat într-un potop de lacrimi. **4.** (și *fig.*) a se dizolva; a se desface; **die Gruppe hat sich gelöst** grupul s-a dizolvat, s-a împrăștiat; **er löste sich aus der Gruppe** a plecat, s-a desprins din grup. **5.** *(despre arme de foc)* a se trage; **ein Schuss löste sich** s-a tras un foc.

Lo̲s|entscheid, *-(e)s, -e, m.* hotărâre prin sorți.

Lö̲serück|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz., chim.)* reziduu insolubil.

Lö̲setaste, *-n, f. (tehn.)* clapă declanșatoare, buton de eliberare.

lo̲sfahren, *fuhr los, losgefahren (du fährst los, er fährt los), vb. (s) intr.* **1.** a porni, a pleca, a se pune în mișcare (cu un vehicul); **fahr los!** pornește! dă-i drumul! *(auf* cu *ac.)* a se îndrepta (spre ceva); **auf den Wald ~** a se îndrepta spre pădure. **2.** *(auf jn.)* a se repezi, a se năpusti (asupra cuiva). **3.** *(fig., fam.)* a porni, a începe; **fahr los!** dă-i drumul, povestește! **4.** *(fig.)* a-și da drumul furiei, supărării.

lo̲sfeuern, *feuerte los, losgefeuert, vb. (h)* **I.** *tr.* a descărca (o armă). **II.** *intr. (auf jn.)* a trage cu arma (asupra cuiva), a deschide focul.

lo̲sfliegen, *flog los, losgeflogen, vb. (s) intr.* **1.** a porni în zbor. **2.** a se îndrepta în zbor spre ceva.

lo̲sgeben, *gab los, losgegeben (du gibst los, er gibt los), vb. (h) tr.* a da drumul, a libera.

lo̲sgehen, *ging los, losgegangen, vb. (s) intr.* **1.** a porni (la drum pe jos). **2.** *(auf jn.)* a se năpusti (asupra cuiva); *(fig.)* **auf ein Ziel ~** a urmări (neabătut) un țel. **3.** a se dezlega; a se deschide; a se desface; a se desprinde; a se deznoda. **4.** *(despre arme)* a se descărca. **5.** *(impers.)* a începe; **es geht los!** începe! **6.** *(impers., fam.)* a se întâmpla, a se petrece; **was geht hier los?** ce se întâmplă aici? ce-i aici?

lo̲sgeschossen I. *part. trec.* de la losschießen. **II.** *interj.* dă-i drumul! zi-i (pe nume)!

Lo̲sgröße, *-n, f. (ec.)* număr de articole de aceeași fabricație; **optimale ~** serie optimă de aceeași fabricație; **wirtschaftliche ~** serie economică de articole de aceeași fabricație.

lo̲sgürten, *gürtete los, losgegürtet (du gürtest los, er gürtet los), vb. (h) tr.* a descinge; a desface catarama, a scoate chinga (calului).

lo̲shaben, *hatte los, losgehabt (ich habe los, du hast los, er hat los), vb. (h) tr. (fam.)* a fi priceput, versat; **im Klavierspielen hat er etwas los** se pricepe la cântatul la pian, e tare la pian.

lo̲shacken, *hackte los, losgehackt, vb. (h) intr. (fam.)* a reproșa, a începe să facă reproșuri.

lo̲shaken, *hakte los, losgehakt, vb. (h) tr.* a desprinde (din cui, din cârlig); a detașa.

lo̲shalftern, *halfterte los, losgehalftert, vb. (h) tr.* a scoate căpăstrul (calului).

lo̲shauen, *hieb los, losgehauen (du haust los,er haut los), vb. (h)* **I.** *tr.* a desface tăind, lovind. **II.** *intr.* a porni, a începe să lovească; **auf jn. ~** a tăbărî asupra cuiva cu bătaia, a da fără milă în cineva.

lo̲shelfen, *half los, losgeholfen (du hilfst los, er hilft los), vb. (h) intr. (jm.)* a ajuta (pe cineva) să scape.

lo̲shetzen, *hetzte los, losgehetzt (du, er hetzt los), vb. (h) tr.* a asmuți, a ațâța (câinii).

lo̲sheulen, *heulte los, losgeheult, vb. (h) intr. (fam.)* a începe să urle, să plângă.

Lo̲shieb, *-(e)s, -e, m. (forest.)* tăiere de protecție în bande.

Lo̲sholz, *-es, -hölzer, n. (constr.)* traversă de fereastră, chempfer.

Lo̲skauf, *-(e)s, -käufe, m.* răscumpărare.

lo̲skaufen, *kaufte los, losgekauft, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) răscumpăra.

lo̲skeilen, *keilte los, losgekeilt, vb. (h) tr. (tehn.)* a desface penele, clavetele.

lo̲sketten, *kettete los, losgekettet (du kettest los, er kettet los), vb. (h) tr.* a dezlega din lanț; a elibera din lanț(uri).

lo̲skichern, *kicherte los, losgekichert, vb. (h) intr.* a chicoti.

lo̲sknallen, *knallte los, losgeknallt, vb. (h) intr. (fam.)* a începe să tragă, să pocnească, să bubuie, a detuna, a face explozie.

lo̲sknüpfen, *knüpfte los, losgeknüpft, vb. (h) tr.* a deznoda, a dezlega.

lo̲skommen, *kam los, losgekommen, vb. (s) intr.* **1.** *(von)* a se desprinde, a se dezbăra, a se elibera; a scăpa (de ceva); **eher konnte ich nicht ~** n-am putut scăpa mai repede. **2.** *(auf)* a se îndrepta către, a se năpusti (asupra cuiva).

lo̲skönnen, *konnte los, losgekonnt (ich kann los, du kannst los, er kann los), vb. (h) intr.* a putea scăpa, porni, pleca.

lo̲skoppeln, *koppelte los, losgekoppelt (ich kopp(e)le los), vb. (h) tr.* a dezlega (câinii, caii etc.); a detașa; a decupla.

lo̲skriegen, *kriegte los, losgekriegt, vb. (h) tr. (fam.)* **1.** a reuși să desprindă, să desfacă, să elibereze (ceva sau pe cineva). **2.** a reuși să scape (de cineva sau ceva). **3.** a reuși să vândă (ceva).

lo̲skuppeln, *kuppelte los, losgekuppelt (ich kupp(e)le los), vb. (h) tr. (tehn.)* a detașa, a desface (un acuplaj), a decupla.

lo̲slachen, *lachte los, losgelacht, vb. (h) intr.* a începe să râdă.

lo̲slassen, *ließ los, losgelassen (du, er lässt los), vb. (h) tr.* **1.** a libera, a elibera, a pune în libertate, a da drumul, a slobozi; **lass mich los!** lasă-mă! dă-mi drumul! **diese Sache lässt mich nicht los** treaba asta nu-mi dă pace; *(fam.)* **einen Witz ~** a-i arde o glumă; **eine Rede ~** a da drumul la un discurs. **2.** a ceda; **nicht ~** a nu ceda, a nu se lăsa, a se ține tare.

Lo̲slassung *f. sg.* liberare, punere în libertate.

lo̲slaufen, *lief los, losgelaufen (du läufst los, er läuft los), vb. (s) intr.* a porni în fugă; *(auf* cu *ac.)* a se îndrepta în fugă (spre ceva sau cineva).

lo̲slegen, *legte los, losgelegt, vb. (h) intr. (fam.; mit.)* **1.** a începe (brusc și cu forță); a porni (o treabă, să vorbească etc.), a-i da drumul; **leg los!** zi-i, dă-i drumul! **2.** *(gegen)* a izbucni (împotriva cuiva).

lö̲slich *adj. (fiz.)* solubil.

Lö̲slichkeit *f. sg. (fiz., chim.)* solubilitate.

Lö̲slichkeitskurve [-və și -fə], *-n, f. (fiz., chim.)* curbă de solubilitate.

lo̲slösen, *löste los, losgelöst (du,er löst los), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) despărți, a (se) separa; a (se) desprinde, a (se) desface, a (se) dezlega; a (se) dezlipi; **ich konnte mich kaum aus seinen Armen ~** abia am reușit să mă desprind din brațele sale.

Lo̲slösung, *-en, f.* desprindere, despărțire, separare, dezlegare.

lo̲slöten, *lötete los, losgelötet (du lötest los, er lötet los), vb. (h) tr.* a dezlipi, a desprinde (cu un aparat de sudat).

lo̲smachen, *machte los, losgemacht, vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) dezlega, a (se) deznoda, a (se) desprinde. **2.** *(fig.)* a (se) elibera, a (se) dezbăra; a (se) emancipa.

Lo̲smachung *f. sg.* **1.** desfacere, desprindere. **2.** *(fig.)* eliberare, scăpare; emancipare.

lo̲smäulig *adj. (fam.)* bârfitor; slobod la gură.

lo̲smüssen, *musste los, losgemusst (ich muss los, du musst los, er muss los), vb. (h) intr.* a trebui să plece.

lo̲snageln, *nagelte los, losgenagelt (ich nag(e)le los), vb. (h) tr.* a desprinde din cuie.

Lo̲snummer, *-n, f.* număr de loz.

lo̲s|platzen, *platzte los, losgeplatzt (du, er platzt los), vb. (s) intr. (fam.)* a izbucni.

lo̲sprusten, *prustete los, losgeprustet (du prustest los, er prustet los), vb. (s) intr.* a bufni, a izbucni în râs.

lo̲srasen, *raste los, losgerast (du, er rast los), vb. (s) intr.* **1.** a porni cu viteză. **2.** a se îndrepta cu viteză spre cineva sau ceva.

lo̲srattern, *ratterte los, losgerattert, vb. intr.* **1.** *(h)* a începe să bubuie, a începe să tragă rafale. **2.** *(s) (despre vehicule)* a porni răpăind, zdrăngănind, huruind.

lo̲sreden, *redete los, losgeredet (du redest los, er redet los), vb. (h) intr.* a începe să vorbească.

lo̲sreißen, *riß los, losgerissen (du, er reißt los), vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) rupe, a (se) smulge, a (se) smuci; **der Hund riss sich von der Kette los** câinele s-a smuls din lanț.

lo̲srennen, *rannte los, losgerannt, vb. (s) intr.* a porni în fugă.

Lo̲srolle, *-n, f. (tehn.)* scripete mobil.

Lö̲ss, *Lösses, Lösse* și *(elv.)* **Lö̲ß**, *-es, -e, m. (geol.)* loess.

lo̲s|sagen, *sagte los, losgesagt, vb. (h) refl. (von)* a se desolidariza (de cineva sau ceva), a dezavua (pe cineva), a se lepăda (de cineva), a renega (pe cineva).

Lo̲s|sagung *f. sg.* desolidarizare, dezavuare, lepădare, renegare.

Lö̲ssboden și **Lö̲ßboden**, *-s, -böden, m. (geol.)* pământ din loess.

Lo̲s|scheibe, *-n, f. (mec.)* roată de transmisie liberă.

lo̲s|schicken, *schickte los, losgeschickt, vb. (h) tr.* a expedia, a trimite.

lo̲sschieben, *schob los, losgeschoben, vb. (h) tr. (fam.)* a porni, a pleca; **schieb endlich los!** cară-te odată!

lo̲s|schießen, *schoss los, losgeschossen (du, er schießt los), vb. intr.* **I.** *(h)* **1.** a începe să tragă (cu arma), a descărca (o armă). **2.** *(fam.)* a-i da drumul; **nun schieß los!** ei, începe! dă-i drumul! **II.** *(s)* **1.** a pleca în goană, glonț, ca din praștie, ca din pușcă. **2.** *(auf* cu *ac.)* a se năpusti, a se repezi (la cineva sau ceva).

lo̲s|schimpfen, *schimpfte los, losgeschimpft, vb. (h) intr.* a începe să ocărească, să înjure.

lo̲s|schlagen, *schlug los, losgeschlagen (du schlägst los, er schlägt los), vb. (h)* **I.** *intr.* a lovi, a bate; a începe bătaia, lupta; **auf jn.** ~ a da fără milă în cineva; **gegen jn.** ~ a ataca pe cineva, a lovi în cineva. **II.** *tr.* **1.** a desface prin loviturі. **2.** a desface (marfa), a vinde; **eine Ware** ~ a vinde o marfă (pe un preț redus).

lo̲s|schnallen, *schnallte los, losgeschnallt, vb. (h) tr.* a descătărăma, a desface din cataramе.

lo̲s|schneiden, *schnitt los, losgeschnitten (du schneidest los, er schneidet los), vb. (h) tr.* a desprinde, a detașa tăind.

lo̲s|schnüren, *schnürte los, losgeschnürt, vb. (h) tr.* a desface șireturile; a desface din șireturi.

lo̲s|schrauben, *schraubte los, losgeschraubt, vb. (h) tr.* a deșuruba; a desface din șuruburi.

lo̲s|segeln, *segelte los, losgesegelt (ich seg(e)le los), vb. (s) intr.* **1.** a porni cu o navă cu pânze; *(despre nave cu pânze)* a pleca, a porni. **2.** *(fam.; auf* cu *ac.)* a se îndrepta (spre cineva sau ceva).

lö̲ssig și **lö̲ßig** *adj. (geol.)* din loess.

Lö̲sskindel și **Lö̲ßkindel**, *-s, -, n. (geol.)* concrețiune calcaroasă în loess, păpușă de loess.

Lö̲sslehm, *-s, m. sg. (geol.)* argilă cu loess.

lo̲s|sollen, *sollte los, losgesollt* (și *lossollen) (ich soll los, du sollst los, er soll los), vb. (h) intr.* a trebui să plece, să pornească.

lo̲s|spannen, *spannte los, losgespannt, vb. (h) tr.* **1.** a deshăma (caii). **2.** a destinde (arcul).

lo̲s|sprechen, *sprach los, losgesprochen (du sprichst los, er spricht los), vb. (h) tr.* **1.** *(von)* a elibera, a dezlega (de obligații, îndatoriri, sarcini); *(rel.)* a ierta, a absolvi; **von den Sünden** ~ a ierta de păcate. **2.** *(ist.; în expr.)* **einen Lehrling** ~ a califica un ucenic; **einen Sklaven** ~ a elibera un sclav. **3.** *(jur.)* a achita.

Lo̲s|sprechung *f. sg.* **1.** eliberare, dezlegare (de obligații etc.); *(rel.)* iertare de păcate. **2.** *(ist.)* liberare (a unui sclav); calificare (a unui ucenic). **3.** *(jur.)* achitare.

lo̲s|sprengen, *sprengte los, losgesprengt, vb.* **I.** *tr. (h)* a sparge; a desprinde făcând să sară (în aer), să explodeze. **II.** *intr. (s)* a porni în galop; **auf jn.** ~ a năvăli în galop asupra cuiva.

lo̲s|springen, *sprang los, losgesprungen, vb. (s) intr.* **1.** a porni sărind, în salturi; **auf jn.** ~ a sări, a se năpusti asupra cuiva. **2.** a se desprinde plesnind, sărind.

lo̲s|spülen, *spülte los, losgespült, vb. (h) tr. (despre ape)* a lua cu sine, a târî, a spăla (un bolovan, o bucată de mal etc.).

Lö̲ss|sand, *-(e)s, m. sg.* nisip cu loess.

Lö̲ss|schicht și **Lö̲ß|schicht**, *-en, f. (geol.)* strat de loess.

lo̲s|stecken, *steckte los, losgesteckt, vb. (h) tr.* a desface, a desprinde din ace.

lo̲s|steuern, *steuerte los, losgesteuert, vb. (s) intr. (auf* cu *ac.; despre corăbii; fig. despre oameni)* a se îndrepta (spre).

lo̲s|stürmen, *stürmte los, losgestürmt,* **lo̲s|stürzen**, *stürzte los, losgestürzt (du, er stürzt los) vb. (s) intr.* a da năvală; a porni la atac; a porni vijelios; *(auf* cu *ac.)* a se năpusti, a tăbărî (asupra cuiva sau a unui lucru).

Lo̲s|tag, *-(e)s, -e, m.* **1.** zi de schimbare a vremii. **2.** *pl.* cele douăsprezece nopți dintre Crăciun și Bobotează.

lo̲s|trennen, *trennte los, losgetrennt, vb. (h) tr.* și *refl.* a (se) desprinde; a (se) desface; a (se) descoase; a (se) despărți.

Lo̲s|trennung *f. sg.* desprindere; separare; desfacere; despărțire.

lo̲s|treten, *trat los, losgetreten (du trittst los, er tritt los), vb. (h) tr.* a desprinde călcând; **eine Lawine** ~ a desprinde o avalanșă călcând pe zăpadă.

Lo̲s|trommel, *-n, f.* recipient pentru amestecarea lozurilor (la loterie).

Lo̲sung, *-en, f.* **1.** lozincă, cuvânt de ordine, deviză; *(mil.)* parolă. **2.** *(reg.)* sumă încasată zilnic într-un magazin. **3.** *(vân.)* lăsătură (a vânatului). **4.** tragere la loterie; tragere la sorți.

Lö̲sung, *-en, f.* **1.** *sg.* dezlegare, desfacere, deznodare, dezlipire. **2.** *sg.* anulare; reziliere; **die ~ einer Ehe** desfacere a unei căsnicii. **3.** rezolvare; soluționare; soluție; **die ~ des Rätsels** dezlegarea ghicitorii; *(mat.)* **die ~ der Rechenaufgabe** rezolvarea problemei de aritmetică; **eine befriedigende ~ des Konfliktes** o soluționare acceptabilă a conflictului. **4.** *(fiz., chim.)* soluție; **gesättigte ~** soluție saturată; **echte ~** soluție reală. **5.** deznodământ. **6.** *(reg.)* venit, încasare, profit (bănesc).

Lö̲sungs|ansatz, *-es, -sätze, m.* **1.** *(chim.)* precipitație, depunere a unei soluții. **2.** încercare de rezolvare.

Lö̲sungsgeschwindigkeit, *-en, f. (ec.)* viteză, rapiditate de rezolvare.

Lö̲sungsmittel, *-s, -, n. (fiz., chim.)* solvent, dizolvant.

Lö̲sungsvermögen, *-s, n. sg. (fiz., chim.)* capacitate, grad de solubilitate.

Lö̲sungswärme *f. sg. (fiz., chim.)* căldură de dizolvare.

Lo̲sungswort, *-(e)s, -e, n.* parolă; lozincă.

Lö̲sungswort, *-(e)s, -wörter, n.* cuvânt de dezlegare a unei ghicitori.

lo̲swerden, *wurde los (poet.* și *ward los), losgeworden (ich werde los, du wirst los, er wird los), vb. (s) tr.* a scăpa, a se descotorosi, a se debarasa (de cineva sau ceva); **eine Ware** ~ a vinde o marfă, a scăpa de o marfă.

lo̲swickeln, *wickelte los, losgewickelt (ich wick(e)le los), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) descălci, a (se) descurca. **2.** a (se) desface dintr-un ambalaj, din ceva strâns înfășurat.

lo̲swinden, *wand los, losgewunden (du windest los, er windet los), vb. (h) tr.* și *refl.* **1.** a (se) desfășura, a (se) descălci. **2.** *(fig.)* a se elibera strecurându-se, a (se) desprinde (printr-o mișcare șerpuitoare); **sie wand sich aus seinen Armen los** ea s-a eliberat, s-a desfăcut, s-a desprins din brațele lui.

lo̲swollen, *wollte los, losgewollt* (și *loswollen) (ich will los, du willst los, er will los), vb. (h) intr.* a vrea să plece, să pornească.

Lo̲szettel, *-s, -, m.* bilet de loterie.

lo̲sziehen, *zog los, losgezogen, vb.* **I.** *tr. (h)* a desface, a scoate întinzând, trăgând. **II.** *intr. (s)* **1.** a se pune în mișcare, a porni, a o lua la drum. **2.** *(fam.)* a porni după aventuri. **3.** *(auf* cu *ac., gegen)* a porni (împotriva cuiva sau a ceva), a se năpusti (asupra), a ataca. **4.** *(fam.; über* cu *ac., gegen)* a vorbi de rău, a ataca, a critica, a bârfi (pe cineva) cu violență, cu patimă.

Lo̲t, *-(e)s, -e, n.* **1.** *(constr.)* fir cu plumb; cumpănă verticală; *(fam.)* **alles ist im** ~ totul e în regulă; **jn. sau etwas wieder ins ~ bringen** a readuce ordinea, a restabili echilibrul. **2.** *(mar.)* sondă (pentru măsurarea adâncimii apei). **3.** *(metal.)* aliaj de lipit metale. **4.** *(geom.)* perpendiculară; **ein ~ fällen** a duce o perpendiculară. **5.** *(vân.)* glonte; alică; **Kraut und** ~ praf de pușcă și gloanțe sau alice. **6.** *(înv.)* jumătate de uncie (greutate veche, 16,66 grame); **Freunde in der Not, gehen hundert auf ein** ~ prietenul la nevoie se cunoaște; **ihrer gehen hundert auf ein** ~ sunt lucruri fără valoare, fleacuri.

Lo̲t|achse, *-n, f. (mat.)* axă verticală, perpendiculară.

Lö̲t|apparat, *-(e)s, -e, m.* aparat de lipit, de sudat.

lö̲tbar *adj.* care poate fi sudat.

Lo̲tblei, *-(e)s, -e, n.* v. Lot **(1, 2).**

Lö̲tbrenner, *-s, -, m. (metal.)* arzător pentru lipit.

Lö̲te, *-n, f. (tehn.)* sudură.

lo̲ten, *lotete, gelotet (du lotest, er lotet), vb. (h) intr.* și *tr.* **1.** *(mar.)* a sonda; a măsura adâncimea apei cu sonda. **2.** *(constr.)* a controla verticala, a lua poziția verticală.

lö̲ten, *lötete, gelötet (du lötest, er lötet), vb. (h) tr. (tehn.)* a suda.

Lö̲ter, *-s, -, m.* sudor.

Lö̲tflamme, *-n, f. (tehn.)* flacără de sudat.

Lo̲tgang, *-(e)s, -gänge, m.* galerie verticală (săpată de gândaci în scoarță).

Lo̲tgast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* marinar care manevrează sonda.

Lö̲tgerät, *-(e)s, -e, n.* v. Lötapparat.

lö̲tig *adj.* **1.** *(despre metale, în special despre argint)* fin, pur. **2.** *(înv.)* de greutatea unei uncii.

Lö̲tkolben, *-s, -, m.* **1.** *(tehn.)* ciocan de lipit (metale), letcon. **2.** *(glumeț)* nas.

Lö̲tlampe, *-n, f. (tehn.)* lampă de sudat.

Lo̲tleine, *-n, f. (mar.)* saulă a sondei.

Lo̲tlinie [-nɪə], *-n, f. (mat.)* **1.** verticală. **2.** perpendiculară.

Lö̲tmetall, *-(e)s, -e, n.* cositor, metal pentru sudură.

Lö̲t|ofen, *-s, -öfen, m. (tehn.)* camforcă (de tinichigiu).

Lo̲tos, *-, -, m.,* **Lo̲tosblume**, *-n, f. (bot.)* lotus *(Nelumbo nucifere).*

Lo̲tos|pflaume, *-n, f. (bot.)* prună curmală *(Diospyros lotus).*

lo̲trecht *adj.* **1.** vertical. **2.** perpendicular.

Lo̲trichtung *f. sg. (tehn.)* direcție verticală.

Lö̲trinne, *-n, f. (metal.)* jgheab de lipit.

Lo̲triss, *-es, -e, m. (constr.)* **1.** ruptură, fisură verticală. **2.** perspectivă perpendiculară.

Lö̲trohr, *-(e)s, -e, n. (metal.)* suflai; tub al lămpii de lipit.

Lö̲trohr|analyse, *-n, f. (tehn.)* probă de suflător.

Lö̲tschere, *-n, f.* foarfece de lipit.

Lo̲tschnitt, *-(e)s, -e, m. (geogr.)* profil.

Lo̲tschnur, *-schnüre* (și *-en), f.* **1.** *(mar.)* sondă. **2.** *(constr.)* fir cu plumb.

Lo̲tse, *-n, -n, m. (mar.)* pilot.

lo̲tsen, *lotste, gelotst (du, er lotst) vb. (h) tr.* **1.** *(mar.)* a pilota (o navă); **ein Schiff in den Hafen** ~ a pilota o navă în port. **2.** *(fig.)* a conduce (prin locuri necunoscute, periculoase sau greu de străbătut). **3.** *(fam.)* a ademeni, a momi, a atrage (pe căi greșite).

Lo̲tsenboot, *-(e)s, -e, n.,* **Lo̲tsendampfer**, *-s, -, m.,* **Lo̲tsenfahrzeug**, *-(e)s, -e, n.* pilotină.

Lo̲tsenfisch, *-(e)s, -e, m. (iht.)* pește pilot *(Naucrates ductor).*

Lo̲tsengeld, *-(e)s, -er, n. (mar.)* taxă de pilotare.

Lo̲tsenkommandeur [-dø:ɐ], *-s, -e, m. (mar.)* șef pilot.

Lo̲tsenprüfung, *-en, f. (mar.)* examen de pilotaj.

Lo̲tsen|station, *-en, f. (mar)* stațiune de piloți; post de pilotare.

Lo̲tsmann, *-(e)s, -männer* (și *Lotsleute), m.* v. Lotse.

Lö̲t|stelle, *-n, f. (metal.)* lipitură; brazură.

Lo̲tte, *-n, f.* **1.** *(bot.; reg.)* vlăstar, puiet (de pom fructifer). **2.** *(mine)* țeavă, tub de aerisire, de ventilație. **3.** *(reg.)* jgheab de scurgere.

Lo̲tter, *-s, -, m.* v. Lotterbube.

Lo̲tterbett, *-(e)s, -en, n.* **1.** *(peior.)* pat al dragostei, al prostituției. **2.** *(glumeț)* canapea; studio; **auf dem ~ liegen** a lenevi, a trândăvi.

Lo̲tterbube, *-n, -n, m.* **1.** leneș, trândav; pierde-vară; haimana. **2.** om destrăbălat. **3.** *(reg.)* meseriaș ambulant.

Lo̲ttergi, *-en, f.* **1.** haimanalâc. **2.** neglijență. **3.** lenevie, trândăvie. **4.** decădere; dezmăț.

Lo̲ttergesindel, *-s, n. sg.* golănime.

lo̲tter|haft *adj.* v. lotterig.

Lotter|hose, *-n, f.* pantaloni largi, bufanți.
Lotterie, *-n, f.* loterie; **in der ~ setzen** (sau **spielen**) a juca la loterie.
Lotterie|billett [-biljɛt și -bije:], *-(e)s, -e, n.* v. Lotteriezettel.
Lotterie|ein|nehmer, *-s, -, m.* colector de loterie, vânzător de bilete de loterie.
Lotterie|gewinn, *-(e)s, -e, m.* câștig la loterie.
Lotterie|los, *-es, -e, n.* loz, bilet la loterie.
Lotterie|spiel, *-(e)s, -e, n.* joc la loterie; **diese Investition kommt einem ~ gleich** această investiție este nesigură.
Lotterie|wesen, *-s, n. sg.* sistem al (funcționării) loteriilor; loterii.
lọtt(e)rig *adj.* **1.** neglijent, dezordonat. **2.** desfrânat, destrăbălat.
Lọtterleben, *-s, n. sg.* viață de trândăvie, de lenevie; viață dezordonată, destrăbălată, desfrânată; **ein ~ führen** a duce o viață desfrânată.
lọttern, *lotterte, gelottert, vb. (h) intr.* **1.** a duce o viață destrăbălată, desfrânată. **2.** a umbla haimana.
Lọtterweib, *-(e)s, -er, n.* femeie stricată.
Lọtterwirtschaft, *-en, f. (fam.)* **1.** neglijență, dezordine, gospodărire proastă. **2.** dezmăț, destrăbălare.
Lọtto, *-s, -s, n.* **1.** loto; (joc de) loterie. **2.** loto (joc de societate).
Lọttofee [-fe:ən], *-n, f. (fam.)* prezentatoare TV la extragerea Loto.
Lọttogewinn, *-s, -e, m.* câștig la loterie.
Lọttokollektur, *-en, f. (austr.)* loterie (prăvălie, local).
Lọttopapiere *pl.* bilete de loterie.
Lọttoschein, *-(e)s, -e, m.* bilet, formular loto.
Lọtto|spiel, *-(e)s, -e, n.* v. Lotto **(2).**
Lọttozahlen *pl.* numere câștigătoare la loterie.
Lọttozettel, *-s, -, m.* loz, bilet de loterie.
Lọttoziehung, *-en, f.* tragere la loterie, la loto.
Lọtung, *-en, f.* **1.** *(mar.)* măsurare a adâncimii apei; sondaj. **2.** *(constr.)* verificare a verticalei.
Lötung, *-en, f. (metal.)* lipire, sudare.
Lọtus, *-, -, m.*, **Lọtusblume**, *-n, f.* v. Lotos.
Lötverfahren, *-s, -, n.* procedeu de sudare.
Lọtwaage, *-n, f. (tehn.)* nivel(ă) cu fir de plumb.
Lötwasser, *-s, n. sg. (tehn.)* decapant, soluție de lipit; *(iron.)* șnaps.
Löt|zange, *-n, f. (metal.)* clește de lipit.
Löt|zinn, *-(e)s, n. sg. (metal.)* cositor de lipit (metale).
Louis [lu:'i:], *-(s), -(s), m.* **1.** galben francez, louisdor. **2.** *(fam.)* proxenet, codoș.
Louisdọr [lui'do:ɐ], *-s, -s, m.* v. Louis **(1)**; monedă franceză de aur.
Löwe, *-n, -n, m.* **1.** *(zool.)* leu *(Felis leo);* *(fig.)* **sich in die Höhle des ~n begeben** a se băga în cușca leului, în gura lupului, într-o primejdie mare; **wie ein ~ kämpfen** a lupta ca un leu; **den schlafenden ~n nicht wecken** a nu atrage cuiva atenția inutil. **2.** *sg. (astron.)* Leul. **3.** *(alchimie)* aur.
Löwen|äffchen, *-s, -, n. (zool.)* maimuță-leu *(Leontocebus leoninus).*
Löwen|anteil, *-(e)s, -e, m.* partea leului, parte principală.
löwen|artig *adj.* ca leul, leonin.
Löwenbändiger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* îmblânzitor(-oare) de lei.
Löwen|eckerchen, *-s, -, n. (ornit.; reg.)* ciocârlie.
Löwenfuß, *-es, -füße, m. (bot.)* v. Edelweiß.
Löwengarten, *-s,-gärten, m.* grădină, parc cu lei.
Löwengebrüll, *-(e)s, n. sg.* (și *fig.)* răgete de leu.
Löwengrube, *-n, f.* **1.** capcană de lei. **2.** groapă cu lei.
löwenhaft *adj.* ca leul, leonin; **~ er Mut** curaj de leu.
Löwenhaut, *-häute, f.* piele, blană de leu.
Löwenherz, *-ens, -en, n.* **1.** inimă de leu. **2.** *(fig.)* viteaz.
löwenherzig *adj.* curajos, viteaz.
Löwenhöhle, *-n, f.* vizuină de lei.
Löwenjagd, *-en, f.* vânătoare de lei.
Löwenjäger, *-s, -, m.* vânător de lei.
Löwenkäfig, *-s, -e, m.* cușca leului.
Löwenkopf, *-(e)s, -köpfe, m.* cap de leu.
Löwenkraft *f. sg.* putere de leu.
Löwenmähne, *-n, f.* coamă de leu.
Löwenmaul, *-(e)s,* **Löwenmäulchen**, *-s, n. sg. (bot.)* gura-leului *(Antirrhinum majus* L.).
Löwenmut, *-(e)s, m. sg.* curaj de leu.
löwenmutig *adj.* curajos, viteaz.
Löwenmutter, *-mütter, f.* leoaică.
Löwen|orden, *-s, -, m. (ist.)* ordin al Leului.
Löwenrachen, *-s, -, m.* gura, gâtlejul leului.
Löwenritter, *-s, -, m. (ist.)* cavaler al ordinului Leului.
Löwenrobbe, *-n, f. (zool.)* otarie, leu-de-mare *(Otaria stelleri).*
Löwenschwanz, *-es, -schwänze, m. (bot.)* talpa-gâștei *(Leonurus cardiaca* L.).
löwen|stark *adj.* puternic ca un leu, cu o putere de leu.
Löwen|stärke *f. sg.* v. Löwenkraft.
Löwen|stimme, *-n, f.* **1.** glas al leului. **2.** *(fig.)* voce puternică, răsunătoare.
Löwenzahn, *-(e)s, m. sg. (bot.)* păpădie *(Taraxacum officinale).*
Löwin, *-nen, f. (zool.)* leoaică; (și *fig.)* **wie eine gereizte ~** ca o leoaică înfuriată; violent, vehement, turbat.
loyal [loa'ja:l] *adj.* **1.** legal; **sich ~ verhalten** a se comporta legal, respectând legile, dispozițiile. **2.** loial.
Loyalität *f. sg.* **1.** legalitate. **2.** loialitate.
Loyalitäts|eid, *-(e)s, -e, m.* jurământ de credință.
Loyalitäts|erklärung, *-en, f.* declarație de loialitate.
lozieren, *lozierte, loziert, vb. (h) tr.* **1.** a plasa, a rândui, a pune la locul lui. **2.** a da împrumut; a da cu chirie. **3.** a arenda.
LP [ɛl'pe:] și [ɛl'pi:], *-s, f. presc.* de la Langspielplatte disc, LP.
LPG [ɛlpe'ge:], *-s, f. presc.* de la *(ist.)* Landwirtschaftliche Produktionsgenossenschaft C.A.P., cooperativă agricolă de producție.
lt. *presc.* de la laut[2].
Lt. *presc.* de la Leutnant.
lübeckisch, lübisch *adj.* care provine din orașul Lübeck.
Lubrifikator, *-s, -toren, m. (mec.)* lubrificator, ungător automat.
Luch, *Lüche, f.,* **Luch**, *-(e)s, -e, n. (reg.)* pajiște mlăștinoasă; teren mlăștinos cu copaci și tufăriș; mlaștină de turbă, turbărie.
Luchs, *-es, -e, m.* **1.** *(zool.)* râs, linx *(Felis lynx);* **er passt auf wie ein ~** privește, observă atent, nimic nu-i scapă, e numai ochi. **2.** blană de linx, de râs; **der Mantel ist mit ~ verbrämt** haina are bordură din blană de linx, de râs. **3.** *(fig.)* persoană perfidă; vulpoi.
Luchs|auge, *-s, -n, n.* **1.** ochi de râs. **2.** *(fig.)* ochi de linx, ochi ager, pătrunzător.
luchs|äugig *adj.* cu privire de linx, ageră, pătrunzătoare.
Luchsbalg, *-(e)s, -bälge, m.* piele, blană de linx, de râs.
Luchsbau, *-(e)s, -e, m.* vizuină de râs.
luchsen, *luchste, geluchst (du, er luchst) vb. (h)* **I.** *intr.* **1.** a privi ager. **2.** a pândi. **II.** *tr. (fam.)* a fura.
Luchsfell, *-(e)s, -e, n.* piele de râs; blană de linx, de râs.
Luchskatze, *-n, f. (zool.)* v. Luchs **(1).**
Lucht, *-en, f. (reg.)* **1.** pod (de casă, de șopron etc.). **2.** gaură.
luck *adj. (reg.)* slab; care se destramă.
Luck, *-e, f. (reg.)* închizătoare.
Lücke, *-n, f.* **1.** lacună, gol, loc gol; știrbitură; gaură, spărtură; **eine ~ (aus)füllen** a umple un gol. **2.** *(mil.)* breșă **3.** *(ec.)* deficit, insuficiență (în aprovizionare). **4.** interval, gol. **5.** *(tipogr.)* spațiu prea mare între cuvinte. **6.** pârleaz; poartă în îngrăditurа vitelor.
Lückenbüßer, *-s, -, m.* **1.** înlocuitor (de ocazie), locțiitor (de calitate inferioară). **2.** umplutură; surogat.
Lückenfräser, *-s, -, m. (tehn.)* freză dublă.
Lückenfüller, *-s, -, m.* v. Lückenbüßer.
lückenhaft *adj.* incomplet, defectuos, lacunar, cu lipsuri, cu omisiuni, cu lacune.
Lückenhaftigkeit *f. sg.* caracter defectuos, incomplet, lacunar.
Lückenlassen, *-s, n. sg. (mil., înv.)* lăsare de intervale între unități.
lückenlos *adj.* **1.** fără lacune, complet, întreg. **2.** neîntrerupt, continuu.
Lückenschießen, *-s, n. sg. (mil.)* tragere prin intervale.
Lückentext, *-(e)s, -, m.* text-exercițiu de completat (cuvinte sau litere).
luckig *(reg., mine)* poros; cu găuri, cu goluri.
lud *pers.* 1 și *a* 3-*a sing. ind. imperf.* de la laden.
Lude, *-n, -n, m.* **1.** *(argou)* proxenet, codoș, **2.** rangă; gură-de-lup. **3.** *(fig.)* (tânăr) nespălat, golan.
Luder, *-s, -, n.* **1.** *(înv.)* stârv, hoit; **~ bleibt ~** din coadă de câine sită de mătase nu se face; **das ist unter allem ~** mai prost, mai mizerabil, mai scârbos nici că se poate. **2.** *(vân.)* stârv întrebuințat ca momeală, ca nadă. **3.** om fără scrupule; lepră; *(ocară)* bestie; ticălos; târfă. **4.** *(cu simpatie, în expr.)* **das arme ~!** bietul de el! **dummes ~!** prostule! **5.** viață desfrânată; **im ~ leben** (sau **sein**) a trăi în desfrâu. **6.** *(reg.)* veselie exagerată, nestăpânită.
Luderer, Lüderer, *-s, -, m.* v. Liederjan.
luder|haft, luderig *adj.* **1.** ordinar; ca de târfă; ticălos. **2.** leneș; trândav.
Lüderjan, *-s, -e, m.* v. Liederjan.
Luderleben, *-s, -, n.* viață destrăbălată, desfrânată.
lüderlich *adj.* v. liederlich.
ludern, *luderte, geludert, vb. (h)* **I.** *tr.* a ademeni (vânatul) cu hoit. **II.** *intr.* **1.** a duce o viață destrăbălată, de desfrâu. **2.** *(despre câini și animale sălbatice)* a mânca hoituri.
Luderplatz, *-es, -plätze, m. (vân.)* loc pe care se pune momeala pentru vânat.
Luderwirtschaft *f. sg.* **1.** situație mizerabilă, gospodărire proastă; anarhie; debandadă. **2.** dezmăț; desfrâu, destrăbălare.
luegen ['lu:e-], *luegte, geluegt, vb. (h) intr. (reg.)* v. lugen.
Lues ['lu:ɛs] *f. sg. (med.)* lues, sifilis.
luetisch [lu'e:-] *adj. (med.)* luetic, sifilitic.
Luffa, *-s, f. (bot.)* castravete-burete, burete vegetal, lufă *(Luffa cylindrica).*
Luft, *Lüfte, f.* **1.** aer; atmosferă; **kalte ~** aer rece; **milde ~** aer blând, plăcut; **feuchte ~** aer umed; **klimatisierte ~** aer condiționat; **für jn. ~ sein** a nu exista pentru cineva; **sich in ~ auflösen** a dispărea, a se face nevăzut; **das ist heiße ~** e vorbă goală; **daraus ist die ~ raus** nu mai e de actualitate; *(fig.)* **die ~ rauslassen** a se liniști (după o enervare). **2.** aer de respirat; **schlechte** sau **stickige ~** aer stricat, închis; **(tief) ~ holen** (sau **schöpfen**) a respira (adânc); **die ~ anhalten** a ține aerul în piept, a-și ține respirația; *(fig.)* **jetzt kann ich wieder ~ schnappen** acum pot și eu respira puțin; **keine ~ bekommen a)** a se sufoca, a se înăbuși; **b)** *(fig.)* a fi la strâmtoare, la ananghie; **jm. bleibt die ~ weg** cineva este foarte speriat, i-a pierit graiul; **in frischer** (sau **an der frischen) ~ sitzen** a sta la aer curat; **an die (frische) ~ gehen** a ieși la aer; **nach ~ ringen** a respira greu, a se sufoca; **jm. geht die ~ aus** cineva nu mai are aer, se sufocă; **die ~ anhalten** a nu mai respira; **jm. die ~ nehmen** a strâmtora, a distruge pe cineva; **von ~ und Liebe leben** a trăi fără bază materială. **3.** văzduh, spațiu aerian; **aus der ~ gesehen** văzut de sus; **sich in die ~** (sau *poet.* **in die Lüfte) erheben** a se ridica în văzduh; **in die ~ sprengen** a arunca în aer, a dinamita; **in die ~ fliegen** (sau **gehen**) a sări în aer, a exploda; **jn. an die ~ setzen** a da pe cineva afară; **von der ~ leben** a nu avea din ce să trăiască; **zu ~ zergehen** (sau **zerfließen)** a se spulbera, a nu se alege nimic (din ceva); **jn. wie ~ behandeln** a nu băga pe cineva în seamă intenționat; (și *fig.)* **in der ~ sein** (sau **schweben** sau **hängen) a)** a pluti în aer; **b)** a fi în aer, a nu avea nici o bază (solidă); **c)** a pluti în aer, în atmosferă, a fi iminent; **aus der ~ gegriffen** născocit, inventat, ireal, inexistent; **die ~ ist rein a)** aerul e curat; **b)** *(fig., fam.)* nu e nici o primejdie; **in der ~ liegen** a fi iminent; **in die ~ gucken** a privi în gol; **in die ~ reden** a vorbi degeaba; **jn. in der ~ zerreißen** a critica aspru, a nu mai lăsa nimic bun; *(fam.)* **dicke ~** pericol, primejdie; *(fam.; iron.)* **na, gute ~!** petrecere bună! Doamne, ajută! **4.** *sg.* spațiu, loc; libertate; aer; **mach ~!** fă loc! dă-te mai încolo! **sich** *(dat.)* (sau **seinem Herzen) ~ machen** a-și vărsa focul, a se ușura; **das gibt uns ~** aceasta ne dă libertate, posibilitate de a respira, de a ne mișca. **5.** vânt, adiere; **hier weht eine frische ~** aici adie un vântuleț răcoros; **scharfe**

sau **kalte** ~ aer rece, geros; *(poet.)* **linde, säuselnde Lüfte** boare blândă, susurând; **frische** ~ **in etwas bringen** a da un nou avânt unui lucru.

Luft|abfuhr, Luft|abführung, *-en, f. (tehn.)* conductă de evacuare a aerului.

Luft|abscheider, *-s, -, m.* separator de aer.

Luft|abschluss, *-es, -schlüsse, m.* închidere ermetică.

Luft|abwehr *f. sg. (mil.)* **1.** apărare antiaeriană. **2.** trupe de apărare antiaeriană.

Luft|abwehr|artillerie [-ri:], *-n, f. (mil.)* artilerie antiaeriană.

Luft|abzug, *-(e)s, -züge, m.* canal de aerisire.

Luft|akrobat, *-en, -en, m.* acrobat la trapez, zburător.

Luft|alarm, *-(e)s, -e, m. (mil.)* alarmă aeriană.

Luft|anfeuchter, *-s, - m. (tehn.)* umezitor de aer.

Luft|angriff, *-(e)s, -e, m. (mil.)* atac aerian.

Luft|antenne, *-n, f.* antenă aeriană.

luft|artig *adj.* aerian, ca aerul.

Luft|aufnahme, *-n, f.* fotografie din avion, fotografie aeriană.

Luft|ausgleicher, *-s, -, m. (tehn.)* egalizator de aer, compensator pneumatic.

Luft|aus|tritt, *-(e)s, m. sg.* ieşire de aer, de gaze.

Luftbad, *-(e)s, -bäder, n.* baie de aer.

Luftballon [-lɔ̃:], *-s, -s* (şi *-e), m.* **1.** aerostat. **2.** balon (pentru joacă).

Luftbedarf, *-(e)s, m. sg.* nevoie, trebuinţă, necesar de aer.

Luftbefeuchter, *-s, -, m.* evaporator (pentru încăperi încălzite).

Luftbe|hälter, *-s, -, m. (maş.)* rezervor de aer.

Luftbe|ob|achtung, *-en, f.* observaţie aeriană.

Luftbereifung, *-en, f. (tehn.)* echipare cu bandaje pneumatice.

Luftbeschaffenheit *f. sg.* natură, calitate a aerului.

Luftbeschreibung, *-en, f.* aerografie.

luftbe|ständig *adj.* rezistent la aer, la acţiunea aerului.

Luftbetankung, *-en, f.* efectuarea plinului unui avion în zbor.

Luftbewegung, *-en, f.* mişcare a aerului.

Luftbild, *-(e)s, -er, n. (fot.)* v. Luftaufnahme.

Luftbildmessung, *-en, f. (fot.)* aerofotogrammetrie.

Luftbildplan, *-(e)s, -pläne, m. (av.)* releveu aerian, fotoplan.

Luftblase, *-n, f.* **1.** băşică de aer; *(fig.)* **das sind** ~**n** aceasta e o născocire, o himeră. **2.** *(chim., fiz.)* bulă de aer.

Luftblasenviskosimeter [-vis-], *-s, -, n. (tehn.)* viscozimetru cu bule de aer.

Luftbläser, *-s, -, m. (metal.)* suflantă de aer; pară de (suflat) aer.

Luftböschung, *-en, f. (constr.)* taluz liber.

Luftbremse, *-n, f. (av.)* frână aerodinamică.

luftdicht *adj.* ermetic; etanş; *(adverbial)* ~ **verschlossen** închis ermetic.

Luftdichte, Luftdichtigkeit *f. sg. (fiz.)* densitate a aerului.

Luftdichtigkeitsmesser, *-s, -, m. (fiz.)* aerometru.

Luftdraht, *-(e)s, -drähte, m.* cablu aerian.

Luftdruck, *-(e)s, m. sg. (fiz.)* presiune atmosferică.

Luftdruckbremse, *-n, f. (ferov., auto.)* frână pneumatică, cu aer comprimat.

Luftdruck|eisenbahn, *-en, f. (ferov.)* cale ferată pneumatică.

Luftdruckhammer, *-s, -hämmer, m. (mec.)* ciocan pneumatic.

Luftdruckmaschine, *-n, f.* maşină cu aer comprimat.

Luftdruckmesser, Luftdruckprüfer, *-s, -, m.* **1.** *(fiz.)* manometru de aer. **2.** barometru metalic. **3.** *(auto.)* manometru de control al pneurilor.

luftdurchlässig *adj.* permeabil; ~**e Stoffe** materiale permeabile.

Luftdurchlässigkeit *f. sg.* **1.** transparenţă a atmosferei. **2.** permeabilitate.

Luftdurchzug, *-(e)s, -züge, m.* curent de aer.

Luft|einfall, *-(e)s, m. sg.* infiltrare, pătrundere a aerului în construcţii.

Luft|einwirkung *f. sg.* influenţă a aerului; acţiune a aerului.

Luft|eisen, *-s, -, n. (metal.)* sârmă de aerisire.

Luft|elektrizität *f. sg. (met.)* electricitate atmosferică.

lüften, *lüftete, gelüftet (du lüftest, er lüftet), vb. (h)* **I.** *tr.* **1.** a aerisi, a ventila (o cameră etc.) **2.** a ridica puţin; **den Hut** ~ a saluta (ridicând pălăria). **3.** *(fig.)* a dezvălui, a descoperi; **ein Geheimnis** ~ a descoperi, a dezvălui un secret; **die Maske** ~ **a)** a-şi scoate masca; **b)** *(fig.)* a-şi da arama pe faţă. **II.** *refl.* **1.** a se aerisi, a se plimba. **2.** *(fig.)* a-şi descărca sufletul, a-şi uşura inima.

Lüfter, *-s, -, m.* **1.** ventilator, trombă de ventilaţie. **2.** dispozitiv de ridicare (de exemplu pentru pietre de moară).

Luft|er|hitzer, *-s, -, m. (tehn.)* încălzitor de aer.

Luft|erneuerung *f. sg.* ventilaţie; schimbare, reînnoire a aerului.

Luft|erscheinung, *-en, f.* **1.** fenomen atmosferic, meteorologic. **2.** *(fig.)* fantomă, apariţie.

Luftfahrt *f. sg.* navigaţie aeriană, aviaţie; **zivile** ~ aviaţie civilă.

Luftfahrt|aus|stellung, *-en, f.* salon aeronautic.

Luftfahrtgesellschaft, *-en, f.* societate de transporturi aeriene.

Luftfahrt|industrie [-ri:], *-n, f.* industrie producătoare de aeronave şi accesorii.

Luftfahrt|schau, *-en, f.* demonstraţie aeriană.

Luftfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* aeronavă.

Luftfang, *-(e)s, -fänge, m.* ventilator.

Luftfederung, *-en, f. (auto.)* suspensie pneumatică.

Luftfenster, *-s, -, n.* ferestruică, ochi (în fereastră).

Luftfeuchte, Luftfeuchtigkeit *f. sg.* umezeală, umiditate a aerului.

Luftfeuchtigkeitsmesser, *-s, -, m.* higrometru.

Luftfilter, *-s, -, m.* (şi *n.)* filtru de aer.

Luftflotte, *-n, f.* flotă aeriană.

Luftflotten|stützpunkt, *-(e)s, -e, m.* punct de sprijin pentru flota aeriană, bază aeriană.

luftförmig *adj.* gazos, în stare gazoasă.

Luftfracht, *-en, f.* fraht aerian.

Luftfrachtverkehr, *-s, m. sg.* transport aerian de mărfuri.

luftfrei *adj.* vid.

Luftgang, *-(e)s, -gänge, m. (arhit.)* canal de aerisire (în piramide).

Luftgas, *-es, -e, n.* gaz aerian.

Luftgas|erzeuger, *-s, -, m. (tehn.)* generator de aer carburat, gazogen.

Luftgebilde, *-s, -, n.* fantomă, vedenie, nălucă, apariţie.

Luftgebläse, *-s, -, n. (metal.)* suflantă (de aer); foale.

Luftgefahr,*-en, f.* pericol (de atac) aerian.

Luftgefecht, *-(e)s, -e, n. (av. mil.)* luptă aeriană.

luftgefüllt *adj.* umplut cu aer.

Luftgegend, *-en, f.* regiune atmosferică.

Luftgeist, *-(e)s, -er, m.* duh aerian, silfidă, vântoasă.

luftgekühlt *adj.* răcit cu aer.

Luftgepäck, *-(e)s, n. sg.* bagaj de transportat cu avionul.

Luftgeschäft, *-(e)s, -e, n. (fig., fam.)* afacere neserioasă; ~**e machen** a face afaceri dubioase, îndoielnice, cu parteneri fictivi.

luftgeschützt *adj.* protejat de vânt.

Luftgeschwader, *-s, -, n. (av. mil.)* escadră aeriană.

Luftge|stalt, *-en, f.* v. Luftgebilde.

luftgetrocknet *adj.* uscat la aer.

Luftgewebe, *-s, -, n. (bot.)* ţesut aerifer, aerenchimatic.

Luftgewehr, *-(e)s, -e, n.* armă pneumatică, puşcă cu aer comprimat.

Luftgewicht, *-(e)s, n. sg.* greutate a aerului.

Luftgleichgewichtslehre *f. sg.* aerostatică.

Luftgütemesser, *-s, -, m.* eudiometru.

Luft|hafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aeroport.

Luft|hahn, *-(e)s, -hähne, m.* robinet de aer.

Luft|hammer, *-s, -hämmer, m. (metal.)* ciocan pneumatic.

Luft|hauch, *-(e)s, -e, m.* suflare lină, uşoară; adiere, boare (de vânt).

Luft|heil|ort, *-(e)s, -e, m.* v. Luftkurort.

Luft|heizgerät, *-(e)s, -e, n. (termo.)* aparat de încălzire cu aer cald, aerotermă.

Luft|heiz|ofen, *-s, -öfen, m.* calorifer, sobă cu aer cald.

Luft|heizung, *-en, f.* încălzire (centrală) cu aer cald.

Luft|ho|heit, *-en, f.* suveranitate asupra spaţiului aerian (al unei ţări).

Luft|holz, *-es, -hölzer, n. (hort.)* şipcă de susţinere (la aerisirea unei sere).

Luft|hose, *-n, f. (met.)* trombă (de aer).

Luft|hülle, *-n, f. (fiz.)* atmosferă.

Luft|hunger, *-s, m. sg.* **1.** *(med.)* aerofagie. **2.** *(fam.)* sete de aer proaspăt.

luftig *adj.* **1.** aerisit, cu aer proaspăt; în aer proaspăt; **ein** ~**es Zimmer** o cameră care poate fi uşor aerisită. **2.** transparent, străveziu; ~ **es Kleid** rochie uşoară, vaporoasă. **3.** *(fig.)* uşuratic, vânturatic; neserios.

Luftikus, *-, - (sau -kusse), m. (glumeţ)* om fluşturatic, vânturatic, vântură-ţară.

Luftkabel, *-s, -, n. (electr.)* cablu aerian.

Luftkammer, *-n, f. (termo.)* cameră de aer.

Luftkammer|reifen, *-s, -, m.(tehn.)* anvelopă cu cameră de aer.

Luftkampf, *-(e)s, -kämpfe, m. (av. mil.)* luptă aeriană.

Luftkanal, *-s, -näle, m. (metal.)* canal de aer (în cuptoare S.M.).

Luftkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (sport)* cameră de aer (a schifului).

Luftkissen, *-s, -, n.* pernă pneumatică.

Luftkissenfahrzeug, *-(e)s, -e, n.* vehicul cu pernă de aer.

Luftklappe, *-n, f. (tehn.)* supapă (de aer), clapă de ventilaţie.

Luftknochen, *-s, -, m. (zool.)* os plin cu aer (la păsări).

Luftkoffer, *-s, -, m. (fam.)* valiză uşoară.

Luftkompressor, *-s, -en, m. (maş.)* compresor de aer.

Luftkorridor, *-s, -e, m. (av.)* coridor, culoar aerian.

Luftkraft, *-kräfte, f. (av.)* forţă aerodinamică.

Luftkrankheit, *-en, f.* rău de altitudine.

Luftkreis, *-es, -e, m.* atmosferă.

Luftkreuzer, *-s, -, m.* v. Luftschiff.

Luftkrieg, *-(e)s, -e, m.* război aerian.

Luftkügelchen, *-s, -, n.* globulă, bulă de aer.

Luftkühler, *-s, -, m.* **1.** răcitor de aer. **2.** răcitor prin curent de aer.

Luftkühlung *f. sg.* răcire cu aer.

Luftkur, *-en, f. (med.)* cură de aer.

Luftkur|ort, *-(e)s, -e, m.* staţiune climaterică.

Luftlandetruppe, *-n, f. (mil.)* armată transportată pe calea aerului (în spatele frontului), trupă aeropurtată, de desant.

luftleer *adj.* vid, gol; *(fiz.)* ~**er Raum** vid, spaţiu fără aer; **einen** ~**en Raum herstellen** a produce un vid.

Luftleere *f. sg.* vid, spaţiu gol.

Luftlehre *f. sg. (fiz.)* aerologie.

Luftleitung, *-en, f.* **1.** *(tel., electr.)* conductă aeriană. **2.** conductă de aer.

Luftlinie [-niə], *-n, f.* linie dreaptă, directă (între două puncte geografice); **in der** ~ în linie dreaptă aeriană.

Luftloch, *-(e)s, -löcher, n.* **1.** răsunătoare. **2.** *(av.)* gol de aer. **3.** *(mine.)* puţ de aerisire. **4.** *(entom.)* stigmat.

Luftmacht, *-mächte, f.* forţă aeriană.

Luftmangel, *-s, m. sg.* lipsă de aer.

Luftmanöver [-vɐ], *-s, -, n. (av.)* manevră aeriană.

Luftmantel, *-s, -mäntel, m. (tehn.)* manta de aer (la coş).

Luftmasche, *-n, f.* ochi de lănţişor (la croşetat).

Luftmasse, *-n, f.* masă de aer.

Luftmast, *-(e)s, -en, m. (mar.)* catarg cu trombă de ventilaţie.

Luftmatratze, *-n, f.* saltea pneumatică.

Luftmeer, *-(e)s, n. sg.* atmosferă.
Luftmenge, *-n, f.* cantitate determinată de aer.
Luftmesser, *-s, -, m.* contor de aer; aerometru.
Luftmesskunst, **Luftmessung** *f. sg.* aerometrie.
Luftmine, *-n, f. (mil.)* **1.** bombă de calibru mare. **2.** mină aruncată din avion în apă.
Luft|ofen, *-s, -öfen, m.* v. Luftheizofen.
Luft|öffnung, *-en, f. (mine)* gură, deschizătură pentru aerisire.
Luftparade, *-n, f.* paradă aviatică.
Luftperspektive [-və], *-n, f.* perspectivă aeriană.
Luftpinsel, *-s, -, m. (tipogr.)* aerograf.
Luftpirat, *-en, -en, m.* pirat aerian.
Luftpolster, *-s, -, n.* (şi *m.*) v. Luftkissen.
Luftpost *f. sg.* poştă prin avion; **einen Brief per ~ schicken** a trimite o scrisoare par avion.
Luftpostbrief, *-(e)s, -e, m.* scrisoare par avion.
Luftpostgebühr, *-en, f.* taxă de poştă aeriană.
Luftpresser, *-s, -, m. (tehn.)* compresor de aer.
Luftpropeller, *-s, -, m.* elice.
Luftpropellerboot, *-(e)s, -e, n. (mar.)* barcă, ambarcaţie cu elice.
Luftpuffer, *-s, -, m. (tehn.)* tampon de aer.
Luftpumpe, *-n, f. (tehn.)* pompă pneumatică.
Luftraum, *-(e)s, m. sg.* **1.** spaţiu aerian; **den ~ eines Staates verletzen** a viola spaţiul aerian al unui stat. **2.** atmosferă.
Luftrecht, *-(e)s, n. sg.* drept cu privire la zborul aerian.
Luftreifen, *-s, -, m. (tehn.)* bandaj pneumatic.
luftreinigend *adj.* care curăţă aerul, dezinfectant al aerului.
Luftreiniger, *-s, -, m.* filtru de aer; dezinfectant al aerului.
Luftreinigung *f. sg.* curăţire, dezinfectare, purificare a aerului; ventilare.
Luftreise, *-n, f.* călătorie cu avionul.
Luftring, *-(e)s, -e, m.* colac de cauciuc (umflat cu aer).
Luftrohr, *-(e)s, -e, n.* **1.** tub, burlan de aerisire. **2.** conductă aeriană.
Luftröhre, *-n, f.* **1.** *(anat.)* trahee. **2.** conductă de aer.
Luftröhren|ast, *-(e)s, -äste, m. (anat.)* bronhie.
Luftröhren|ent|zündung, *-en, f. (med.)* bronşită.
Luftröhrenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* catar bronşitic, traheită.
Luftröhrenkopf, *-(e)s, -köpfe, m. (anat.)* laringe.
Luftröhrenschnitt, *-(e)s, -e, m. (chir.)* traheotomie.
Luftröhrenschwindsucht, *-en, f. (med.)* ftizie traheală.
Luftrüstung, *-en, f. (mil.)* înarmare aeriană.
Luftsack, *-(e)s, -säcke, m.* **1.** *(zool.)* sac aerifer. **2.** *(hidr.)* pungă de aer.
Luftsalz, *-es, -e, n.* particule de sare în aer.
Luftsauger, *-s, -, m.* aspirator de aer.
Luftsäule, *-n, f. (fiz., met.)* coloană de aer.
Luft|schacht, *-(e)s, -schächte, m. (constr., mine)* canal, puţ de aeraj, de aerisire, de ventilare.
Luft|schaukel, *-n, f.* barcă de legănat (la bâlci).
Luft|schaum, *-(e)s, m. sg.* spumă antiincendiară.
Luft|scheibe, *-n, f.* ochi de aerisire (la fereastră).
Luft|scheu *f. sg. (med.)* aerofobie.
Luft|schicht, *-en, f.* strat de aer.
Luft|schiff, *-(e)s, -e, n.* aeronavă; dirijabil; **(halb-)starres ~** dirijabil (semi)rigid.
Luft|schiff|fahrt *f. sg.* aviaţie, navigaţie aeriană.
Luft|schiff|fahrtskunde, **Luft|schiff|fahrtskunst** *f. sg.* aeronautică.
Luft|schiffer, *-s, -, m. (înv.)* navigator aerian (pe dirijabile).
Luft|schiffer|abteilung, *-en, f. (mil.; înv.)* detaşament aeronautic, unitate aeronautică.
Luft|schifferei *f. sg.* aeronautică.
Luft|schiffhafen, *-s, -häfen, m. (av.)* aerodrom pentru dirijabile.
Luft|schiffhalle, *-n, - (av.)* hangar (pentru dirijabile).
Luft|schlacht, *-en, f.* v. Luftgefecht.
Luft|schlange, *-n, f.* serpentină de hârtie.
Luft|schlauch, *-(e)s, -schläuche, m.* **1.** cameră de anvelopă (la biciclete, automobile etc.). **2.** tub de cauciuc (pentru aer).
Luft|schleier, *-s, -, m. (fot.)* voal vaporos.
Luft|schleuse, *-n, f.* ecluză de aer (la chesoane pneumatice).
Luft|schloss, *-es, -schlösser, n.* himeră; castel în Spania; **Luftschlösser bauen** a clădi castele în Spania, a face proiecte irealizabile.
Luft|schnappen, *-s, n. sg. (vet.)* aerofagie (la cai).
Luft|schraube, *-n, f. (av.)* elice de avion; **einstellbare ~** elice cu pas reglabil.
Luft|schraubenflan(t)sch, *-es, -e, m. (av.)* flanşă a elicei.
Luft|schraubenflügel, *-s, -, m.* pală de elice.
Luft|schraubenhose, *-n, f. (av.)* capotă a elicei.
Luft|schuss, *-es, -schüsse, m.* împuşcătură în aer, în vânt.
Luft|schutz, *-es, m. sg.* apărare antiaeriană; **ziviler ~** apărare antiaeriană civilă.
Luft|schutzbunker, *-s, -, m.* v. Luftschutzkeller.
Luft|schutz|einrichtung, *-en, f.* instalaţie de apărare antiaeriană.
Luft|schutzkeller, *-s, -*, **Luft|schutzraum**, *-(e)s, -räume, m.* adăpost antiaerian.
Luft|schutz|übung, *-en, f.* exerciţiu de apărare antiaeriană.
Luftseemine, *-n, f. (mil.)* mină marină aruncată din avion.
Luftseide, *-n, f.* mătase uşoară, mătase vaporoasă.
Luftseilbahn, *-en, f.* funicular aerian.
Luftsetzmaschine, *-n, f. (mine)* maşină de zeţaj pneumatică.
Luftsog, *-(e)s, -e, m. (tehn.)* absorbţie a aerului.
Luft|spalt, *-(e)s, -e, m.*, **Luft|spalte**, *-n, f. (electr.)* întrefier.
Luft|sperre, *-n. f.* **1.** închidere a aerului. **2.** *(mil.)* baraj aerian.
Luft|sperrgebiet, *-(e)s, -e, n. (mil.)* parte a spaţiului aerian interzis survolării.
Luft|spiegelung, *-en, f. (met.)* miraj; fata morgana.
Luft|springer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* saltimbanc(ă).
Luft|sprung, *-(e)s, -sprünge, m. (în expr.)* **er machte vor Freude einen ~** sări în sus de bucurie, făcu o tumbă (în aer) de bucurie; *(fig.)* **sein Herz machte einen ~** inima lui palpita de bucurie.
Luft|stau|ung *f. sg.* acumulare de aer; stăvilire a aerului.
Luft|stein, *-(e)s, -e, m.* v. Luftziegel.
Luft|störung, *-en, f. (met.)* perturbaţie atmosferică.
Luft|stoß, *-es, -stöße, m.* rafală de vânt.
Luft|streich, *-(e)s, -e, m.* lovitură în aer, în gol.
Luft|streitkräfte *pl. (mil.)* forţe aeriene.
Luft|strich, *-(e) s, -e, m.* regiune atmosferică; climat.
Luft|strom, *-(e)s, -ströme, m. (met.)* curent de aer; **ein kalter ~** curent de aer rece.
Luftströmung, *-en, f. (met.)* curent atmosferic; circulaţie a aerului.
Luft|stützpunkt, *-(e)s, -e, m. (av. mil.)* bază aeriană.
Luft|taxe, *-n, f.*, **Luft|taxi**, *-(s), -(s), n.* avion, elicopter închiriat, taxi aerian.
luft|technisch *adj.* de tehnică aeriană.
Luft|temperatur, *-en, f. (met.)* temperatură a aerului.
Luft|torpedo, *-s, -s, m. (mil.)* torpilă aeriană (lansată mai ales de hidroavioane).
Luft|transport, *-(e)s, -e, m.* transport aerian.
Luft|trichter, *-s, -, m. (met.)* pâlnie de aer.
luft|trocken *adj.* **1.** *(met.)* cu umiditate scăzută. **2.** uscat la aer.
Luft|trocknung, *-en, f.* **1.** *(tehn.)* uscare a aerului. **2.** uscare la aer.
Luft|überfall, *-(e)s, -fälle, m. (av. mil.)* atac aerian prin surprindere.
Luft|überschuss, *-es, -schüsse, m.* prisos de aer, surplus, exces de aer.
Luft|überschuss|zahl, *-en, f. (term.)* coeficient la excesul de aer.
Lüftung, *-en, f.* **1.** aerisire; aerare; ventilaţie; vânturare. **2.** *(hort.)* dezrădăcinare.
Lüftungs|anlage, *-n, f.* instalaţie de ventilaţie, de aerisire.
Lüftungs|apparat, *-(e)s, -e, m.* ventilator.
Lüftungsgitter, *-s, -, n.* grătar de ventilaţie.
Lüftungsklappe, *-n, f. (tehn.)* clapetă, clapă de ventilaţie.
Lüftungsvor|richtung, *-en, f.* v. Lüftungsanlage.
Luftventil [-vɛn-], *-s, -e, n.* supapă de aer, ventil pneumatic.
Luftver|änderung *f. sg.* schimbare de aer; **eine ~ vornehmen** a schimba aerul, a se deplasa din localitate.
Luftverbesserung, *-en, f.* purificare a aerului.
Luftverbrauch, *-(e)s, m. sg.* consum de aer.
Luftverdichter, *-s, -, m. (maş.)* compresor de aer.
Luftverdichtung *f. sg.* comprimare a aerului.
Luftverdünnung *f. sg.* rarefiere a aerului.
Luftver|edelung *f. sg.* înnobilare a aerului.
Luftverflüssigung *f. sg.* lichefiere a aerului.
Luftverkehr, *-(e)s, m. sg.* circulaţie aeriană, trafic aerian.
Luftverkehrsgesellschaft, *-en, f.* societate, companie de aviaţie, de transporturi aeriene.
Luftverkehrslinie [-nīə], *-n, f.* linie aeriană.
Luftverschmutzung *f. sg.* poluare a aerului.
Luftverseuchung, *-en,* infectare, contaminare a aerului.
Luftversorgung, *-en, f.* alimentare cu aer.
Luftverteidigung *f. sg.* apărare antiaeriană.
Luft|ver|unreinigung, *-en, f.* poluare a aerului.
Luftvorwärmung *f. sg.* preîncălzire a aerului.
Luftwaage, *-n, f. (fiz.)* aerometru.
Luftwaffe *f. sg.* aviaţie militară.
Luftwaffenrakete, *-n, f. (mil.)* rachetă de aviaţie.
Luftwärme *f. sg.* temperatură a aerului.
Luftwäscher, *-s, -, m. (tehn.)* **1.** instalaţie de spălare a aerului. **2.** instalaţie de spălare cu aer.
Luftwaschung, *-en, f. (tehn.)* **1.** spălare a aerului. **2.** spălare cu jet de aer.
Luftwechsel, *-s, -, m.* v. Luftveränderung.
Luftweg, *-(e)s, -e, m.* **1.** cale, rută aeriană; **die Stadt auf dem ~ verlassen** a părăsi oraşul pe calea aerului, cu avionul. **2.** *pl. (anat.)* căi respiratorii.
Luftwider|stand, *-(e)s, -stände, m. (fiz.)* rezistenţă a aerului.
Luftwirbel, *-s, -, m.* vârtej, trombă de aer; vifor.
Luftwurzel, *-n. f. (bot.)* rădăcină aeriană.
Luft|ziegel, *-s, -, m.* cărămidă nearsă, cărămidă uscată la aer.
Luft|zieher, *-s, -, m.* exhaustor de aer.
Luft|zirkulation *f. sg.* circulaţie a aerului.
Luft|zufuhr *f. sg.* alimentare cu aer (proaspăt).
Luft|zuführer, *-s, -, m.* aerofor.
Luft|zuführung *f. sg.* v. Luftversorgung.
Luft|zug, *-(e)s, -züge, m.* **1.** curent (de aer). **2.** tiraj (la sobă), aducţie de aer. **3.** *pl. (mine)* deschideri mici pentru eliminarea gazului.
Luft|zugwirkung *f. sg. (tehn.)* efect de tiraj al unui coş.
Luft|zylinder, *-s, -, m. (mar.)* butelie de aer, cilindru pneumatic (la scafandru).
Lug[1], *-(e)s, m. sg.* minciună; **~ und Trug** minciuni gogonate.
Lug[2], *-s, -e, m. (reg.)* **1.** post, loc, deschizătură, ochi pentru observaţie. **2.** vizită scurtă.
Lug|aus, *-, -, m.* turn de observaţie, de pază; foişor; loc care permite o privelişte frumoasă, belvedere.
Lüge, *-n, f.* minciună; **jn. ~n strafen** sau **jn. einer ~ bezichtigen** (sau **zeihen**) a da (sau a face) pe cineva de minciună; **eine fromme ~** o înşelătorie; **~n haben kurze Beine** minciuna are picioare scurte.
lügen, *lugte, gelugt, vb. (h) intr.* **1.** a pândi, a observa (atent); **er lugte nach mir** mă pândea. **2.** *(fig.)* a se vedea, a ieşi în afară; **das Hemd lugt aus der Hose** cămaşa iese din pantalon.
lügen, *log, gelogen, vb. (h)* **1.** *intr.* şi *tr.* a minţi; a spune minciuni; **er lügt wie gedruckt** sau **er lügt das Blaue vom Himmel herunter** minte cu neruşinare, minte de stinge (sau de îngheaţă apele); **wer einmal lügt, dem glaubt man nicht, wenn er auch die Wahrheit**

spricht cine a mințit o dată nu mai e crezut, chiar dacă spune adevărul; **wer gern lügt, der stiehlt auch** minciuna și hoția se înfrățesc lesne; **das hat er (in den Hals hinein) gelogen** a mințit, asta-i minciună. **II.** *refl. (în expr.)* **sich in js. Vertrauen ~** a câștiga încrederea cuiva prin minciuni; **es lügt sich gut aus der Ferne** de departe se minte ușor.

Lügen, *-s, n. sg.* minciună; mințit.
Lügen|argument, *-(e)s, -e, n.* argument fals, mincinos.
Lügenbande, *-n, f.* mincinoși.
Lügenbericht, *-(e)s, -e, m.* raport mincinos, bazat pe minciuni.
Lügenbeutel, *-s, -, m. (fam.)* **1.** mincinos. **2.** sac de minciuni.
Lügenbold, *-(e)s, -e, m.* mincinos.
Lügendetektor, *-s, -en, m.* detector de minciuni.
Lügendichtung, *-en, f.* literatură anecdotică (de minciuni).
Lügenfeind, *-(e)s, -e, m.* dușman al minciunii.
Lügenfeldzug, *-(e)s, -züge, m.* campanie de minciuni.
Lügenfürst, *-en, m. sg.* Satana.
Lügengebäude, *-s, -, n.* v. Lügengewebe.
Lügengeist, *-(e)s, m. sg.* v. Lügenfürst.
Lügengeschichte, *-n, f.* poveste, istorioară mincinoasă, născocită.
Lügenge|spinst, *-(e)s, -e, n.* minciuni.
Lügengewebe, *-s, -, n.* urzeală de minciuni; înlănțuire de minciuni.
lügenhaft *adj. (despre lucruri)* fals, neadevărat, inventat, născocit; *(rar; despre persoane)* mincinos, impostor.
Lügenhaftigkeit *f. sg.* falsitate; înclinare spre minciună, caracter fals.
Lügenmaul, *-(e)s, -mäuler, n. (fam.)* mincinos.
Lügenmärchen, *-s, -, n.* poveste mincinoasă.
Lügenmeldung, **Lügen|nachricht**, *-en, f.* știre, comunicare, veste mincinoasă, falsă.
Lügen|netz, *-(e)s, -e, n.* v. Lügengewebe.
Lügenpeter, *-s, -, m. (fam.)* mincinos.
Lügenpresse *f. sg.* presă mincinoasă.
Lügenpropaganda *f. sg.* propagandă mincinoasă.
Lügenprophet, *-en, -en, m.* profet mincinos.
Lügenschmied, *-(e)s, -e, m.* fabricant de minciuni.
Lügenwacker, *-s, -, m. (glumeț)* gazetar mincinos.
Lügerei, *-en, f.* minciună patologică.
Lügner, *-s, -, m. (mar.)* lugher; navă de pescuit (cu vele latine).
Lug|insland, *-* (sau *-s)*, *m. sg.* v. Lugaus.
Lügner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* mincinos(-oasă); impostor(-oare); **er wurde zum ~ an mir a)** m-a înșelat (prin minciunile spuse); **b)** s-a făcut de minciună față de mine.
lügnerisch *adj.* v. lügenhaft.
lugubre *adv.* lugubru, trist.
luhm *adj. (elv.)* moale; vlăguit.
Luk, *-(e)s, -e, n.* v. Luke **(2).**
Lukarne, *-n, f. (reg.)* lucarnă.
Luke, *-n, f.* **1.** lucarnă, ferestruie, ochi, gaură. **2.** *(mar.)* bocaport, tambuchi; spirai. **3.** *(reg.)* chepeng (în dușumea).
lukrativ *adj.* rentabil, bănos, lucrativ; **ein ~er Job** o slujbă rentabilă.
lukrieren, *lukrierte, lukriert, vb. (h) tr.* și *intr.* **1.** a aduce venit, a câștiga. **2.** a trage folos (de pe urma unui lucru); *(impers.)* a renta.
Lukubration, *-en, f. (inv.)* **1.** *sg.* muncă științifică nocturnă. **2.** rezultat al muncii științifice nocturne.
lukullisch *adj.* îmbelșugat, luculic; **~es Mahl** ospăț luculic.
Lulatsch, *-es, -e, m. (fam.)* **1.** vlăjgan; lungan stângaci. **2.** slăbănog.
Lull, *-en, f.* v. Luller.
lullen, *lullte, gelullt, vb. (h)* **I.** *tr.* a lălăi, a adormi cântând; **ein Kind in den Schlaf ~** a adormi un copil lălăind. **II.** *intr.* **1.** *(reg.)* a suge. **2.** a urina.
Luller, *-s, -, m. (reg.)* susetă.
lullern, *lullerte, gelullert, vb. (h) intr. (reg.)* a urina.
lullig *adj.* **1.** capricios, cu toane. **2.** somnoros.
Lumbago *f. sg. (med.)* lumbago.
lumbal *adj.* lombar.
Lumbal|anästhesie, *-n* [-zi:ən], *f. (med.)* anestezie lombară.
lumbecken, *lumbeckte, gelumbeckt, vb. (h) tr.* a lega cărți, broșuri, dicționare.
Lume, *-n, f. (reg.)* **1.** băltoacă. **2.** copcă în gheață.
Lumen, *-s, Lumina, n.* **1.** *(fiz.)* lumen. **2.** *(med.)* cavitate. **3.** *(fig.)* lumină, cap mare, luminat; **er ist kein großes ~** nu-i mare lucru de el, nu este o minte sclipitoare.
Luminanz, *-en, f.* luminanță.
Lumineszenz, *-en, f. (fiz.)* luminescență.
lumineszieren, *lumineszierte, lumineszierl, vb. (h) intr.* a produce luminescență.
luminös *adj.* luminos, strălucind.
lumm *adj. (reg.)* v. lummerig.
Lumme, *-n, f.* **1.** *(ornit.)* specie de pasăre nordică, asemănătoare cu pinguinul *(Alcidae.).* **2.** grindă transversală. **3.** *(reg.)* v. Lümmel. **4.** *(reg.)* crestătură în stâncă.
Lummel[1], *-s, -, m. (reg., cul.)* mușchiuleț, file din zona rinichiului.
Lummel[2], *-n, f. (reg.)* lamă de cuțit.
Lümmel, *-s, -, m.* bădăran, mitocan, mojic; derbedeu.
Lümmelei, *-en, f.* grosolănie, mojicie, mitocănie, bădărănie, lipsă de educație.
lümmelhaft *adj.* grosolan, necioplit, bădăran, mojic, mitocan.
Lümmelhaftigkeit, *-en, f.* grosolănie, mojicie, bădărănie, mitocănie.
lümmeln, *lümmelte, gelümmelt (ich lümm(e)le), vb. (h)* **I.** *refl.* a se tolăni, a lenevi; a sta neglijent, ca un bădăran. **II.** *intr. (reg.; despre taur)* a mugi.
Lummerbraten, *-s, -, m. (reg.)* v. Lummel[1].
lummerig *adj. (reg.)* flasc, moale; fleșcăit.
lummern, *lummerte, gelummert, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a fi leneș. **2.** a atârna moale, flasc.

Lump, *-en, -en, m.* **1.** golan, vagabond, calic; derbedeu; bețiv; ticălos; zdrențăros; **nur die ~en sind bescheiden** numai calicii sunt modești. **2.** *(fam.)* strengar. **3.** *(iht.)* iepure-de-mare *(Cyclopterus lumpus).*
Lumpazi, *-s, -s,* **Lumpazius**, *-, -se,* **Lumpazivagabundus** [-va-], *-, -se* (sau *-bundi), m. (glumeț)* hoinar, vagabond.
lumpen, *lumpte, gelumpt, vb. (h)* **I.** *tr.* a trata pe cineva cu dispreț; *(fam.)* **er lässt sich nicht ~** nu e zgârcit, plătește. **II.** *intr.* **1.** a duce o viață desfrânată. **2.** a petrece, a benchetui, a chefui.
Lumpen, *-s, -, m.* **1.** petic, cârpă, zdreanță; deșeu; **baumwollene ~** deșeuri de bumbac; **um einen ~ kaufen** a cumpăra pe o zdreanță. **2.** *pl. (glumeț)* zdrențe, boarfe; troace; catrafuse; lucruri vechi, fără valoare; **er war in ~ gehüllt** era îmbrăcat în zdrențe; **ich muss mir neue ~ kaufen** trebuie să-mi cumpăr boarfe noi; *(fig.)* **jn. aus den ~ schütteln** a trage cuiva un perdaf zdravăn. **3.** *(reg.)* batistă.
Lumpenbrei, *-(e)s, -e, m. (ind. hârtiei)* pastă de zdrențe defibrate.
Lumpenbutte, **Lumpenbütte**, *-n, f. (ind. hârtiei)* cuvă pentru înmuierea zdrențelor.
Lumpending, *-(e)s, -e(r), n.* fleac, flecușteț.
Lumpendoktor, *-s, -en, m.* medic șarlatan.
Lumpenfrau, *-en, f.* peticăreasă, adunătoare de zdrențe.
Lumpengeld, *-(e)s, n. sg. (fam.)* preț de nimic, preț derizoriu.
Lumpengeschäft, *-(e)s, -e, n.* **1.** negoț cu zdrențe. **2.** *(fam.)* negoț mizerabil, cu puțin câștig.
Lumpengeschenk, *-(e)s, -e, n.* cadou, dar meschin, fără valoare.
Lumpengesindel, *-s, n. sg.* (bandă de) ticăloși, nemernici, mizerabili; adunătură, strânsură; drojdie, pleavă (a societății).
Lumpenhandel, *-s, m. sg.* v. Lumpengeschäft **(1).**
Lumpenhändler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* peticar, peticăreasă, negustor(easă) de zdrențe.
Lumpenhund, **Lumpenkerl**, *-(e)s, -e, m.* ticălos, nemernic, javră.
Lumpenkiepe, *-n, f. (reg.)* coș pentru petice, pentru cârpe.
Lumpenkorb, *- (e)s, -körbe, m.* v. Lumpenkiepe.
Lumpenkram, *-(e)s, m. sg. (fam.)* fleacuri; boarfe.
Lumpenkrämer, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** peticar, peticăreasă. **2.** *(glumeț)* negustoraș amărât; biet negustoraș.
Lumpenmann, *-(e)s, -männer, m.* v. Lumpensammler.
lumpenmäßig *adj.* mizerabil, nenorocit; zdrențăros, jerpelit.
Lumpenmatz, *-es, -mätze, m. (reg.)* v. Lumpensammler.
Lumpenpack, *-s, n. sg.* v. Lumpengesindel.
Lumpenpapier, *-s, n. sg.* hârtie făcută din zdrențe.
Lumpenparade, *-n, f. (mil., fam.)* inspectare a efectelor mărunte (la cazarmă).
Lumpenproletarier [-riɐ], *-s, -, m.* lumpenproletar.
Lumpenproletariat, *-(e)s, n. sg.* lumpenproletariat.
Lumpensack, *-(e)s, -säcke, m.* sac, traistă pentru petice.
Lumpensammler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* **1.** peticar, peticăreasă, adunător(-oare) de petice, de cârpe, haine vechi. **2.** *(glumeț)* ultim tramvai, autobuz.
Lumpenschaft *f. sg.* vagabonzi; adunătură.
Lumpenschneidemaschine, *-n, f.* v. Lumpenwolf.
Lumpenschneider, *-s, -, m. (ind. hârtiei)* **1.** lucrător care taie zdrențe. **2.** mașină de tăiat și defibrat zdrențe.
Lumpenseide, *-n, f.* resturi de mătase.
Lumpentrödler, *-s, -, m.* v. Lumpenhändler.
Lumpentrog, *-(e)s, -tröge, m.* v. Lumpenbutte.
Lumpentum, *-s, n. sg.* v. Lumpenschaft.
Lumpenvolk, *-(e)s, n. sg.* v. Lumpengesindel.
Lumpenware, *-n, f. (fam.)* marfă proastă.
Lumpenwirtschaft *f. sg.* situație (economică) proastă, jalnică; treabă mizerabilă.
Lumpenwolf, *-(e)s, -wölfe, m. (ind. hârtiei)* defibrator de zdrențe.
Lumpenwolle, *-n, f.* lână veche, zdrențuită; lână-deșeu.
Lumpenzucker, *-s, m. sg.* zahăr căpățână.
Lumperei, *-en, f.* **1.** fleac, lucru de nimic; **sich wegen einer ~ streiten** a se certa pentru un fleac. **2.** ticăloșie, nemernicie; josnicie. **3.** destrăbălare. **4.** avariție, zgârcenie.
Lumpfisch, *-(e)s, -e, m.* v. Lump **(3).**
lumpicht *(inv.)*, **lumpig** *adj.* **1.** ticălos, necinstit, nemernic; **er hat sich ~ betragen** s-a purtat ca un ticălos. **2.** *(fig.)* de nimic, derizoriu, ridicol; **er feilschte um ~e zehn Pfennig** se târguia pentru zece pfenigi nenorociți. **3.** zdrențăros, jerpelit; jalnic, deplorabil. **4.** *(fig., fam.)* sărăcăcios, mizerabil.
Lumpigkeit *f. sg.* **1.** jerpeleală; sărăcie. **2.** *(fig.)* păcătoșenie, ticăloșie, nemernicie.
Luna *f. sg. (mit.)* Luna; *(poet.)* lună.
lunar(isch) *adj.* din lună, lunar, selenar.
Lunatiker, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lunatic(ă).
lunatisch *adj.* lunatic.
Lunch [lant͡ʃ], *-* (sau *-es), -s* (sau *-e), m.* gustare (caldă) înaintea prânzului, dejun.
lunchen ['lant͡ʃən], *lunchte, gelunchl, vb. (h) intr.* a lua dejunul.
Lünette, *-n, f. (tehn.)* lunetă.
Lunge, *-n, f. (anat.)* plămân; bojoc; **linke ~** plămân stâng; *(fam.)* **er hat es auf der ~** e bolnav de plămâni; **er hat eine gute ~ a)** are plămâni sănătoși; **b)** *(fig.)* strigă bine; **c)** fuge bine; *(fig.)* **aus voller ~ schreien** a striga în gura mare, din răsputeri, cât îl ține gura; *(fig.)* **sich** *(dat.)* **die ~ ausschreien** sau **sich die ~ aus dem Leib reden** a-și sparge plămânii țipând sau vorbind; *(fig.)* **die grünen ~n der Stadt** plămânii verzi ai orașului.
Lungen|abzess, *-es, -e, m. (med.)* abces pulmonar.
Lungen|ader, *-n, f. (anat.)* venă pulmonară.
Lungen|alveole [-ve-], *-n, f.* alveolă pulmonară.
Lungen|ambulanz, *-en, f. (fam.)* ambulanță, dispensar pentru bolnavii de plămâni.
Lungen|arterie [-riə], *-n, f. (anat.)* arteră pulmonară.
Lungen|atmung, *-en, f.* respirație prin plămâni.
Lungenblähung, *-en, f.* v. Lungenemphysem.
Lungenbläs|chen, *-s, -, n. (anat.)* alveolă pulmonară.

Lungenblutfluss, *-es, -flüsse,* **Lungenblut|sturz**, *-es, -stürze, m.,* **Lungenblutung**, *-en, f. (med.)* hemoragie pulmonară, hemoptizie.
Lungenbraten, *-s, -, m.* v. Lendenbraten.
Lungendrüse, *-n, f. (anat.)* glandă bronhială.
Lungen|embolie, *-n* [-li:ən], *f. (med.)* embolie pulmonară.
Lungen|emphysem *-s, -e, n. (med.)* emfizem pulmonar.
Lungen|entzündung, *-en, f. (med.)* pneumonie, aprindere de plămâni.
Lungen|erkrankung, *-en, f. (med.)* îmbolnăvire a plămânului.
Lungen|erweiterung, *-en, f.* v. Lungenemphysem.
lungenfaul *adj.* v. lungenkrank.
Lungenfell, *-s, -e, n. (anat.)* pleură.
Lungenfieber, *-s, n. sg. (med.)* febră pulmonară.
Lungenfisch, *-(e)s, -e, m.* pește de apă dulce care respiră și prin plămâni *(Ceratodus Forsteri).*
Lungenflechte, *-n, f. (bot.)* lichen *(Sliota pulmonaria).*
Lungenflügel, *-s, -, m. (anat.)* unul din cei doi plămâni.
Lungengeschwür, *-s, -e, n. (med.)* abces pulmonar.
Lungengymnastik *f. sg. (med.)* gimnastică pulmonară.
Lungenhaschee, *-s, -s, n. (cul.)* haşé de plămâni.
Lungenheil|stätte, *-n, f.* sanatoriu T.B.C., de tuberculoşi.
Lungenhieb, *-(e)s, -e, m.* străpungere a plămânului (la scrimă); *(fig.)* **jm. einen ~ geben** a călca pe cineva pe coadă; **das war ein ~!** asta a fost bună!
Lungenholothurie [-riə], *-n, f. (zool.)* holoturie cu picioruşe *(Echinoderma).*
Lungen|infarkt, *-(e)s, -e, m. (med.)* infarct pulmonar.
Lungenkatarr(h), *-(e)s, -e, m. (med.)* catar pulmonar.
lungenkrank *adj.* bolnav de plămâni, de piept; tuberculos, ftizic.
Lungenkranke, *-n, -n (ein Lungenkranker), m.* şi *f.* persoană bolnavă de plămâni; tuberculos(-oasă); ftizic(ă).
Lungenkrankheit, *-en, f. (med.)* boală de plămâni, (mai ales) tuberculoză pulmonară, ftizie.
Lungenkraut, *-(e)s, -kräuter, n. (bot.)* plumânărică, cuscrişor, mierea-ursului *(Pulmonaria officinalis* L.).
Lungenkrebs, *-es, -e, m.* cancer pulmonar.
Lungenlappen, *-s, -, m. (anat.)* lob pulmonar.
Lungenleiden, *-s, -, n.* boală pulmonară.
lungenleidend *adj.* v. lungenkrank.
Lungen|ödem, *-s, -e, n. (med.)* edem pulmonar.
Lungenpest *f. sg. (vet.)* peripneumonie epizootică, pestă pulmonară.
Lungenpfeifer, *-s, -, m. (vet.)* emfizem pulmonar; tignafes (la cai).
Lungenphthisis [-fti:zIs] *f. sg.* v. Lungentuberkulose.
Lungenprobe, *-n, f.* test de capacitate respiratorie.
Lungenraucher, *-s, -, m.* fumător care trage fumul în piept.
Lungenschlag|ader, *-n, f. (anat.)* arteră pulmonară.
Lungenschrumpfung, *-en, f. (med.)* scleroză pulmonară.
Lungenschützer, *-s, -, m. (fam.)* vestă de lână.
Lungenschwindsucht *f. sg. (med.)* v. Lungentuberkulose.
lungenschwindsüchtig *adj.* tuberculos, ftizic.
Lungenschwindsüchtige, *-n, -n (ein LÖngenschwindsüchtiger), m.* şi *f.* tuberculos(-oasă), ftizic(ă).
Lungenseuche, *-n, f. (vet.)* peripneumonie contagioasă (la bovine).
Lungen|spitze, *-n, f. (anat.)* vârf (superior) al plămânului.
Lungen|spitzenkatarr(h), *-s, -e, m. (med.)* apicită.
Lungensucht *f. sg.* v. Lungentuberkulose.
lungensüchtig *adj.* v. lungenschwindsüchtig.
Lungentuberkel, *-s, -n, m.* (şi *f.) (med.)* tubercul pulmonar.
Lungentuberkulose, *-n, f. (med.)* tuberculoză pulmonară, ftizie.
Lungentumor, *-s, -en* (şi *-re), m.* tumoare la plămâni.
Lungenvene [-ve: -], *-n, f.* venă pulmonară.
Lungerer, *-s, -, m.* hoinar, haimana, trântor.
Lungerleben, *-s, n. sg.* viaţă de hoinar, de trântor; **ein ~ führen** a umbla haimana, a pierde vremea, a duce o viaţă de hoinar.
lungern, *lungerte, gelungert, vb. (h) intr.* a hoinări, a trândăvi.
Lüning, *-s, -e, m. (reg.)* vrabie.
Lunk, *-e, f. (reg.)* scobitură.
Lunke *-n, f. (reg.)* closet.
lunken, *lunkte, gelunkt, vb. (h) intr. (reg.)* **1.** a. arunca ocheade; a face cu ochiul. **2.** a pătrunde.
Lunkepapier, *-s, -e, n. (reg.)* (hârtie) sugativă.
Lunker, *-s, -, m.,* **Lunker|raum**, *-(e)s, -räume, m. (metal.)* retasură.
Lünse, *-n, f.* cui al osiei (carului); cocoşel.
Lunte, *-n, f.* **1.** fitil; *(în expr.)* **~ riechen** a presimţi un pericol. **2.** *(vân.)* coadă de vulpe şi de jder. **3.** *(text.)* semitort.
Luntenfeuerzeug, *-(e)s, -e, n.* brichetă cu fitil.
Luntenflinte, *-n, f.,* **Luntengewehr**, *-(e)s, -e, n. (mil., înv.)* puşcă cu fitil, flintă.
Luntenkasten, *-s, -* (şi *-kästen), m. (mil.)* ladă cu fitile.
Luntenriss, *-es, -e, m. (text.)* rupere a semitortului.
Lunten|stock, *-(e)s, -stöcke, m. (înv.)* vergea cu fitil pentru tun.
Lunze, *-n, f. (vân.)* măruntaiele vânatului.
lunzen, *lunzte, gelunzt (du, er lunzt), vb. (h) intr. (fam.)* a trage cu coada ochiului.
Lupe, *-n, f.* lupă; *(fig.)* **jn.** (sau **etwas) (scharf) unter die ~ nehmen** a cerceta pe cineva (sau ceva) mai de aproape; **etwas mit der ~ suchen können** a găsi rareori aşa ceva.
Lupenhalter, *-s, -, m.* port-lupă.
lupenrein *adj.* fără cusur, curat, perfect.
lupfen, *lupfte, gelupft,* **lüpfen**, *lüpfte, gelüpft, vb. (h) tr. (reg.)* a ridica puţin în sus, a sălta.
Lupine, *-n, f. (bot.)* **gelbe ~** niprală *(Lupinus luteus* L.); **weiße ~** cafeluţe *(Lupinus albus* L.).
Lupinenbau, *-es, m. sg. (agr.)* cultură de nipralâ.
Lupinenfeld, *-(e)s, -er, n.* câmp semănat cu nipralâ.
Lupinenklee, *-s, m. sg. (bot.)* nipralâ falsă *(Trifolium lupinaster).*
Lupinenkrankheit, *-en, f.*. **Lupinose** *f. sg. (vet.)* inflamaţie hepatică (la oi).
Luppe, *-n, f.* **1.** *(metal.)* lupă, drug. **2.** *(reg.)* cheag. **3.** *(reg.)* buclă.
luppen, *luppte, geluppt, vb. (h) tr.* **1.** *(tehn.)* a închega. **2.** *(reg.)* a închega (laptele), a covăsi.
Luppen|arbeit, *-en, f. (metal.)* extracţie directă a fierului.
Luppen|eisen, *-s, n. sg. (metal.)* fier sub formă de lupe.
Luppen|stahl, *-(e)s, m. sg. (metal.)* oţel brut în formă de lupe.
Luppenwalzwerk, *-(e)s, -e, n. (metal.)* laminor de lupe, eboşor.
luppig *adj. (reg.)* perfid.
Lupulin, *-s, n. sg.* făină de hamei.
Lupus, *-, -* (şi *-se), m.* **1.** *(livr.)* lup. **2.** *(med.)* lupus, tuberculoză a pielii.
Lurch, *-(e)s, -e, m. (zool.)* amfibie; batracian *(Amphibia).*
Lure, *-n, f.* trâmbiţă, surlă de bronz (din epoca de bronz nordică).
Lusche[1], *-n, f. (reg.)* **1.** carte de joc fără valoare. **2.** (femeie) şleampătă. **3.** ţigară.
Lusche[2], *-n, f. (reg.)* băltoacă.
luschig *adj.* superficial, şleampăt.
Lust, *Lüste, f.* **1.** *sg.* plăcere, bucurie; **seine ~ an etwas haben** (sau **finden)** a-i plăcea ceva, a-şi găsi plăcerea în ceva; **es ist eine wahre ~, diesen Garten zu sehen** e o adevărată plăcere să priveşti această grădină; **er arbeitet, dass es eine ~ ist** e o plăcere să-l vezi lucrând; **mit ~ und Liebe** cu multă plăcere; **~ gebiert Unlust** după râs vine plâns; **ich genieße es nach aller ~** mă delectez după placul inimii; **nach ~ und Laune** după bunul plac. **2.** *sg.* poftă, dorinţă, gust, chef; **ich habe ~ zu schreiben** (sau **zum Schreiben)** am poftă de scris; **ich hätte ~ zu tanzen** aş avea chef să dansez; **ich hätte nicht übel ~, ihn zu bestrafen** aş avea mare poftă să-l pedepsesc; **ich habe keine ~** n-am poftă, n-am chef; **es vergeht einem die ~ dazu** îi piere omului tot cheful; **ich bekam** (sau **gewann) ~ zu...** mă tenta, aveam poftă să...; **er hat zu nichts ~** nimic nu-l tentează, n-are poftă de nimic; **die ~ zu etwas verlieren** a-i pieri cheful de ceva; **ich werde dir schon die ~ dazu nehmen!** am să-ţi tai eu pofta de aşa ceva! **3.** dorinţă sexuală, trupească; plăcere a simţurilor; **fleischliche ~** pofte trupeşti; **den Lüsten frönen** (sau **dienen)** a cădea rob patimilor. **4.** *(reg.)* cununie.
Lustbarkeit, *-en, f.* amuzament, petrecere, desfătare, distracţie.
Lustbarkeits|steuer, *-n, f.* taxă pe distracţii.
lustberauscht *adj.* **1.** beat de bucurie. **2.** ameţit de plăceri.
lustbetont *adj.* plin de bucurie, cu multă plăcere.
Lustdirne, *-n, f.* prostituată.
Lust|empfinden, *-s, n. sg.,* **Lust|empfindung**, *-en, f.* senzaţie de plăcere, de bucurie.
lüsten, *lüstete, gelüstet (du lüstest, er lüstet), vb. (h) intr. (rar)* a-i păsa, a-i păsa (la ceva); *(impers.)* **es lüstet mich nach etwas** râvnesc, mi-e poftă, am chef de ceva.
Luster, *-s, -, m. (austr.)* v. Lüster **(1).**
Lüster, *-s, -, m.* **1.** policandru, lustru, candelabru. **2.** *(text.)* alpaca, lustrin. **3.** smalţ, glazură (pe obiecte de sticlă şi ceramică).
lüstern *adj.* **1.** lacom, avid, cupid, poftîcios. **2.** lasciv, voluptuos, senzual; **(auf** cu *ac.;* **nach) ~ sein** a dori (pe cineva), a-i pofti (la ceva); **~e Erzählungen** povestiri lascive.
Lüsternheit *f. sg.* **1.** lăcomie, poftă. **2.** voluptate, lascivitate, poftă trupească.
Lust erweckend *adj.* care trezeşte, aţâţă pofta (pentru ceva); apetisant.
Lustfahrt, *-en, f.* plimbare, excursie, călătorie de plăcere.
lustfeindlich *adj.* potrivnic plăcerii trupeşti.
Lustfeuer, *-s, -, n. (înv.)* foc de artificii.
Lustgang, *-(e)s, -gänge, m.* alee, promenadă.
Lustgarten, *-s, -gärten, m.* parc, grădină de distracţie (de pe lângă un castel).
Lustgärtner, *-s, -, m.* grădinar (al curţii).
Lustgas, *-es, -e, n. (chim.)* gaz ilariant, protoxid de azot.
Lustgefühl, *-(e)s, -e, n.* (sentiment, senzaţie de) desfătare, delectare, plăcere.
Lustgelage, *-s, -, n.* chef, beţie.
Lustgesang, *-(e)s, -sänge, m.* cântec de bucurie.
Lustgeschrei, *-(e)s, n. sg.* strigăte de bucurie.
Lustgreis, *-es, -e, m.* moşneag afemeiat, libidinos.
Lust|hain, *-(e)s, -e, m.* boschet.
Lust|haus, *-es, -häuser, n.* **1.** vilă, căsuţă la ţară; chioşc, pavilion (într-un parc). **2.** *(peior.)* casă de toleranţă, bordel, lupanar.
Lust|häus|chen, *-s, -, n. dim.* de la Lusthaus **(1).**
lustig *adj.* şi *adv.* **1.** vesel, voios; **es ging ~ zu** a fost foarte vesel, plăcut; **sich einen ~en Tag machen** a avea o zi bună. **2.** înveselitor, amuzant, hazliu, caraghios; **eine ~e Erzählung** o poveste hazlie; **Bruder Lustig** fluierâ-vânt, pierde-vară; **sich ~ machen (über** cu *ac.)* a face haz pe socoteala cuiva, a-şi bate joc (de...); *(iron.)* **das kann ja ~ werden!** ce o să mai iasă şi de aici!
Lustigkeit, *-en, f.* **1.** veselie, bucurie, haz. **2.** amuzament, voie bună, voioşie.
Lustigmacher, *-s, -, m.* **1.** *(teatru)* bufon, măscărici; caraghios. **2.** glumeţ, farsor, poznaş.
Lustknabe, *-n, -n, m.* homosexual.
Lüstling, *-s, -e, m.* om senzual, desfrânat, crai; juisor.
lustlos I. *adj.* **1.** plictisit, fără chef; **seine Arbeit ~ verrichten** a lucra fără chef. **2.** *(com.: despre bursă)* moale, slab. **II.** *adv.* cu dezgust.
Lustlosigkeit *f. sg.* lipsă de bucurie, plictiseală.
Lustmolch, *-(e)s, -e, m. (fam.)* v. Lüstling.
Lustmord, *-(e)s, -e, m.* crimă sadică, cu viol; asasinat cu viol.
Lustmörder, *-s, -, m.* asasin din sadism sexual.
Lust|objekt, *-(e)s, -e, n.* obiect sexual.
Lust|ort, *-(e)s, -e, m.* loc de petrecere.
Lustpartie [-ti:], *-n, f.* v. Lustfahrt.
Lustreise, *-n, f.* călătorie de plăcere.
lustrieren, *lustrierte, lustriert, vb. (h) tr.* şi *refl. (rel.)* a (se) purifica.
Lustrin, *-s, m. sg. (text.)* (ţesătură) lustrin.
Lust|ritt, *-(e)s, -e, m.* plimbare călare.
Lustrum, *-s, Lustra, n. (ist.)* lustru, perioadă de cinci ani (la romani).
lustsam *adj. (înv.)* atrăgător, plăcut, agreabil.

Lụstschiff, *-(e)s, -e, n. (mar.)* iaht.
Lụstschloss, *-es, -schlösser, n.* castel de țară; castel, reședință de vară.
Lụstseuche *f. sg. (inv.)* boală venerică.
Lụst|spiel, *-(e)s, -e, n.* comedie.
Lụst|spieldichter, *-s, -, m.* autor de comedii.
Lụst|spielthe|ater, *-s, -, n.* teatru de comedie.
lụst|trunken *adj.* v. lustberauscht.
Lụstverderber, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care strică veselia, cheful.
lụstvoll *adj.* plin de chef.
Lụstwäldchen, *-s, -, n. (poet.)* pădurice, dumbravă; boschet.
lụstwandeln, *lustwandelte, gelustwandelt (ich lustwand(e)le), vb. (s* și *h) intr.* a se plimba de plăcere, a flana, a hoinări.
Lụstwandler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* persoană care se plimbă; hoinar(ă).
Lụstweg *-(e)s, -e, m.* promenadă.
Lụstwiese, *-n, f. (fam., glumeț)* pat lat, canapea lată.
Lutẹtium [-tsiʊ̯m], *-s, n. sg. (chim.)* lutețiu.
Lutheraner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* luteran(ă).
lutherisch, luthẹrisch *adj.* **1.** luteran. **2.** a(l) lui Luther; **die Lutherische Bibelübersetzung** traducerea Bibliei de Luther; **die ~e Kirche** biserica luterană, evanghelică.
Lụthertum, *-s, n. sg.* luteranism, doctrina lui Luther, protestantism.
lutiẹren, *lutierte, lutiert, vb. (h) tr. (chim.)* a astupa ermetic.
Lụtsch, *-es, -e, m.* **1.** *(reg.)* băutură proastă, poșircă. **2.** *(pop.)* v. Lutschbeutel.
Lụtschbeutel, *-s, -, m. (fam.)* suzetă.
lụtschen, *lutschte, gelutscht, vb. (h) tr.* a suge; a topi, a dizolva (în gură); **am Daumen ~** a suge degetul mare; **einen Bonbon ~** a suge o bomboană.
Lụtscher, *-s, -, m.* suzetă; biberon.
lütt *adj. (reg.)* mic.
Lụtte, *-n, f.* **1.** *(tehn.)* conductă de aer sau de apă. **2.** *(mine)* burlan de aeraj.
Lütte, *-n, -n (ein Lütter, ein Lüttes) (reg.)* **1.** *m.* rachiu. **2.** *n.* copil mic.
Lụtter, *-s, -, m.* frunte a rachiului, posleț.
Lütticher, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Liège.
lützel *adj. (reg.)* mic; puțin.
Luv *f. sg. (mar.)* partea dinspre vânt, bordul în vânt; **~ halten** a merge cu vântul (în spate).
luven [-f(ə)n], *luvte, geluvt, vb. (h) tr. (mar.)* a îndrepta (nava) în direcția vântului.
Luvseite, *-n, f. (mar.)* v. Luv.
luvwärts *adv. (mar.)* în vânt.
Lux, *-, n. sg. (fiz.)* lux.
Luxatiọn, *-en, f. (med.)* luxație, scrântire.
Luxemburger, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* luxemburghez(ă), locuitor(-oare) din Luxemburg.
luxemburgisch *adj.* din Luxemburg.
luxen, *luxte, geluxt (du, er luxt) vb. (h) tr.* și *intr.* v. luchsen.
luxiẹren, *luxierte, luxiert. vb. (h) tr. (med.)* a luxa, a scrânti.
Lux|sekunde, *-n, f.* unitate fotometrică.
luxurịeren, *luxurierte, luxuriert, vb. (h) intr.* **1.** *(bot.)* a crește din belșug, a crește luxuriant. **2.** a trăi în lux, în risipă.
luxurịös *adj.* luxos, pompos, somptuos; risipitor; abundent; **ein ~es Leben führen** a duce o viață de lux.
Lụxus, *-, m. sg.* lux, fast, pompă; risipă; **großen ~ entfalten** a etala un mare lux; **~ treiben** a face lux, a trăi luxos.
Lụxus|anfertigung, *-en, f.* fabricație de lux.
Lụxus|artikel, *-s, -, m.* **1.** obiect de lux. **2.** *pl.* mode, galanterie.
Lụxus|ausgabe, *-n, f. (tipogr.)* ediție de lux.
Lụxus|auto, *-s, -s, n.* mașină de lux.
Lụxus|charakter [-ka-], *-s, -e, m.* caracter luxos.
Lụxusdampfer, *-s, -, m.* vapor de lux.
Lụxus|erzeugnis, *-ses, -se, n.* v. Luxusartikel.
Lụxusfeder, *-n, f.* stilou elegant, toc de lux.
Lụxusgegen|stand, *-(e)s, -stände, m.* v. Luxusartikel.
Lụxusgeschäft, *-(e)s, -e, n.* magazin de lux.
Lụxusgesetz, *-es, -e, n.* lege împotriva luxului.
Lụxusgut, *-(e)s, -güter, n.* produs de lux.
Lụxushotel, *-s, -s, n.* hotel de lux.
Lụxus|industrie *f. sg.* industrie de produse de lux.
Lụxusladen, *-s, -läden, m.* magazin de lux.
Lụxuslimousine [-muzi:nə], *-n, f.* mașină de lux.
Lụxus|schlitten, *-s, -, m. (fam.)* mașină de lux.
Lụxus|seife, *-n, f.* săpun fin, săpun de lux.
Lụxus|steuer, *-n, f.* taxă, impozit pe obiecte de lux.
Lụxusverbot, *-(e)s, -e, n.* v. Luxusgesetz.
Lụxusware, *-n, f.* v. Luxusartikel.
Lụxusweibchen, *-s, -, n. (peior.)* femeie mondenă, cu pretenții mari.
Lụxuswohnung, *-en, f.* casă, locuință luxoasă.
Lụxuszug, *-(e)s, -züge, m. (ferov.)* tren de lux.
Luzẹrne, *-n, f. (bot.)* lucernă *(Medicago sativa* L.); **gelbe** (sau **deutsche**) **~** lucernă galbenă (sau germană); **schwedische ~** culbeceasă *(Medicago falcata* L.); **gemeine blaue ~** lucernă obișnuită (pentru nutreț).
Luzẹrner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Lucerna.
luzịd *adj.* lucid, clar.
Luziditạ̈t, *-, f.* luciditate, claritate.
Lụzifer, *-s, m. sg.* Lucifer, demon, diavol.
luziferisch *adj.* luciferic, diabolic.
Lyd(i)er [-d(i)ɐ], *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* locuitor(-oare) din Lidia.
lydisch *adj.* din Lidia, lidian.
Lykanthropie *f. sg. (med.)* licantropie.
Lykopọdium, *-s, -dien* [-iən] *n. (bot.)* licopodiacee.
lymphatisch *adj. (anat.)* limfatic.
Lymphbahn, *-en, f.* v. Lymphgefäß.
Lymphbereitung *f. sg. (anat.)* limfoză.
Lymphdrüse, *-n, f. (anat.)* ganglion limfatic.
Lymphdrüsen|entzündung, *-en, f. (med.)* congestie a ganglionilor limfatici.
Lymphdrüsengeschwulst, *-schwülste, f. (med.)* inflamare a glanglionilor limfatici.
Lymphe, *-n. f.* **1.** *(anat.)* limfă. **2.** *(med.)* ser de vaccinat.
Lymphe|erzeugung, *-en, f.* **1.** *(biol.)* cultură de limfă. **2.** *(farm.)* cultură de ser.
Lymphgefäß, *-es, -e, n. (anat.)* vas limfatic.
Lymphknoten, *-s, -, m. (anat.)* nod limfatic.
Lymphozyt, *-en, -en, m. (med.)* limfocită.
Lymphozytọse *f. sg. (med.)* limfocitoză.
lynchen ['lynçən], *lynchte, gelyncht, vb. (h) tr.* a linșa.
Lyncher, *-s, -, m.* linșor.
Lynchjustiz *f. sg.* justiție prin linșare; linșare; **~ an jm. ausüben** a linșa pe cineva.
Lyọner, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* lionez(ă), locuitor(-oare) din Lyon.
Lyra, *-ren, f.* **1.** *(muz.)* liră. **2.** *(astron.)* Lira (constelație). **3.** *(fiz.)* liră. **4.** *(electr.)* liră de luare de curent.
Lyrik *f. sg. (lit.)* (poezie) lirică.
Lyriker, *-s, -, m.* **1.** (poet) liric. **2.** compozitor de lieduri.
lyrisch *adj.* **1.** liric; **~e Dichtung** poezie lirică. **2.** sentimental; **in ~em Ton** cu un ton, pe un ton sentimental.
lyrisieren, *lyrisierte, lyrisiert, vb. (h) tr. (muz.)* a da un caracter liric, a accentua lirismul.
Lyrịsmus, *-, -men, m.* lirism.
Lysịn, *-s, -e, n.* anticorp.
Lysis *-sen, f.* **1.** *(med.)* scădere (treptată) a temperaturii. **2.** *(psih.)* pierdere (treptată) a personalității.
Lysọl, *-s, n. sg. (chim.)* lizol.
Lyzealklasse, *-n, f.* clasă liceală, clasă de liceu.
Lyzealschüler, *-s, -, m.*, **~in**, *-nen, f.* elev(ă) de liceu, licean(ă).
Lyzeum, *-s, Lyzeen* [-'tse:ən], *n.* **1.** liceu. **2.** *(inv.)* școală superioară de fete.
l.Z. *presc.* de la laufende Zahl număr curent, nr. crt.
Lz *presc.* de la Lizenz.
L-Zug ['ɛl-], *-(e)s, -züge, m. presc.* de la **a)** Luxuszug; **b)** *(mil.)* Lazarettzug.